

The Holy Bible in Turkish

The Holy Bible: Turkish Translation

Gns	Genesis
Exd	Exodus
Lvt	Leviticus
Nmb	Numbers
Dtr	Deuteronomy
Jsh	Joshua
Jdg	Judges
Rth	Ruth
1Sm	1 Samuel
2Sm	2 Samuel
1Kn	1 Kings
2Kn	2 Kings
1Ch	1 Chronicles
2Ch	2 Chronicles
Ezr	Ezra
Nhm	Nehemiah
Est	Esther
Job	Job
Psl	Psalms
Prv	Proverbs
Ecl	Ecclesiastes
Sos	Song of Solomon
Isa	Isaiah
Jrm	Jeremiah
Lmn	Lamentations
Ezk	Ezekiel
Dnl	Daniel
Hsa	Hosea
Jel	Joel
Ams	Amos
Obd	Obadiah
Jnh	Jonah
Mch	Micah
Nhm	Nahum
Hbk	Habakkuk
Zph	Zephaniah
Hgg	Haggai
Zch	Zechariah
Mal	Malachi
Mth	Matthew
Mrk	Mark
Lke	Luke
Jhn	John
Aoa	Acts of the Apostles
Rmn	Romans
1Cr	1 Corinthians
2Cr	2 Corinthians
Gal	Galatians
Eph	Ephesians
Phi	Philippians
Col	Colossians
1Th	1 Thessalonians
2Th	2 Thessalonians
1Tm	1 Timothy
2Tm	2 Timothy
Tts	Titus
Phm	Philemon
Hbr	Hebrews
Jms	James
1Pt	1 Peter

2Pt	2 Peter
1Jh	1 John
2Jh	2 John
3Jh	3 John
Jde	Jude
Rvl	Revelation

Gns	1	1	Başlangıçta Tanrı göğü ve yeri yarattı.
Gns	1	2	Yer boştu, yeryüzü şekilleri yoktu; engin karanlıklarla kaplıydı.
Tanrının Ruhu suların üzerinde dalgalanıyordu.			
Gns	1	3	Tanrı, <<Işık olsun>> diye buyurdu ve ışık oldu.
Gns	1	4	Tanrı ışığın iyi olduğunu gördü ve onu karanlıktan ayırdı.
Gns	1	5	Işığa <<Gündüz>>, karanlığa <<Gece>> adını verdi. Akşam oldu, sabah oldu ve ilk gün oluştu.
Gns	1	6	Tanrı, <<Suların ortasında bir kubbe olsun, suları birbirinden ayırsın>> diye buyurdu.
Gns	1	7	Ve öyle oldu. Tanrı gökkubbeyi yarattı. Kubbenin altındaki suları üstündeki sulardan ayırdı.
Gns	1	8	Kubbeye <<Gök>> adını verdi. Akşam oldu, sabah oldu ve ikinci gün oluştu.
Gns	1	9	Tanrı, <<Göğün altındaki sular bir yere toplansın, kuru toprak görünsün>> diye buyurdu ve öyle oldu.
Gns	1	10	Kuru alana <<Kara>>, toplanan sulara <<Deniz>> adını verdi. Tanrı bunun iyi olduğunu gördü.
Gns	1	11	Tanrı, <<Yeryüzü bitkiler, tohum veren otlar, türüne göre tohumu meyvesinde bulunan meyve ağaçları üretsın>> diye buyurdu ve öyle oldu.
Gns	1	12	Yeryüzü bitkiler, türüne göre tohum veren otlar, tohumu meyvesinde bulunan meyve ağaçları yetiştirdi. Tanrı bunun iyi olduğunu gördü.
Gns	1	13	Akşam oldu, sabah oldu ve üçüncü gün oluştu.
Gns	1	14	Tanrı şöyle buyurdu: <<Gökkübbede gündüzü geceden ayıracak, yeryüzünü aydınlatacak ışıklar olsun. Belirtileri, mevsimleri, günleri, yılları göstersiz.>> Ve öyle oldu.
Gns	1	16	Tanrı büyüğü gündüze, küçüğü geceye egemen olacak iki büyük ışığı ve yıldızları yarattı.
Gns	1	17	Yeryüzünü aydınlatmak, gündüze ve geceye egemen olmak, ışığı karanlıktan ayırmak için onları gökkubbeye yerleştirdi. Tanrı bunun iyi olduğunu gördü.
Gns	1	19	Akşam oldu, sabah oldu ve dördüncü gün oluştu.
Gns	1	20	Tanrı, <<Sular canlı yaratıklarla dolup taşsın, yeryüzünün üzerinde, gökte kuşlar uçsın>> diye buyurdu.
Gns	1	21	Tanrı büyük deniz canavarlarını, sularda kaynaşan canlıları ve uçan çeşitli varlıkları yarattı. Bunun iyi olduğunu gördü.
Gns	1	22	Tanrı, <<Verimli olun, çoğalın, denizleri doldurun, yeryüzünde kuşlar çoğalsın>> diyerek onları kutsadı.
Gns	1	23	Akşam oldu, sabah oldu ve beşinci gün oluştu.
Gns	1	24	Tanrı, <<Yeryüzü çeşit çeşit canlı yaratık, evcil ve yabani hayvan, sürüngen türetsın>> diye buyurdu. Ve öyle oldu.
Gns	1	25	Tanrı çeşit çeşit yabani hayvan, evcil hayvan, sürüngen yarattı. Bunun iyi olduğunu gördü. Kara hayvanlarını da kapsıyor.
Gns	1	26	Tanrı, <<İnsanı kendi suretimizde, kendimize benzer yaratalım>> dedi, <<Denizdeki balıklara, gökteki kuşlara, evcil hayvanlara, sürüngenlere, yeryüzünün tümüne egemen olsun.>>
Gns	1	27	Tanrı insanı kendi suretinde yarattı. Böylece insan Tanrı suretinde yaratılmış oldu. İnsanları erkek ve dişi olarak yarattı.
Gns	1	28	Onları kutsayarak, <<Verimli olun, çoğalın>> dedi, <<Yeryüzünü doldurun ve denetiminizi alın; denizdeki balıklara, gökteki kuşlara, yeryüzünde yaşayan bütün canlılara egemen olun.
Gns	1	29	İşte yeryüzünde tohum veren her otu, tohumu meyvesinde bulunan her meyve ağacını size veriyorum. Bunlar size yiyecek olacak.
Gns	1	30	Yabani hayvanlara, gökteki kuşlara, sürüngenlere -soluk alıp veren bütün hayvanlara- yiyecek olarak yeşil otları veriyorum.>> Ve öyle oldu.

Gns	1	31	Tanrı yarattıklarına baktı ve her şeyin çok iyi olduğunu gördü. Akşam oldu, sabah oldu ve altıncı gün oluştu.
Gns	2	1	Gök ve yer bütün öğeleriyle tamamlandı.
Gns	2	2	Yedinci güne gelindiğinde Tanrı yapmakta olduğu işi bitirdi. Yaptığı işten o gün dinlendi.
Gns	2	3	Yedinci günü kutsalı. Onu kutsal bir gün olarak belirledi. Çünkü Tanrı o gün yaptığı, yarattığı bütün işi bitirip dinlendi.
Gns	2	4	Göğün ve yerin yaratılış öyküsü: RAB Tanrı göğü ve yeri yarattığında,
Gns	2	5	yeryüzünde yabancı bir fidan, bir ot bile bitmemişti. Çünkü RAB Tanrı henüz yeryüzüne yağmur göndermemişti. Toprağı işleyecek insan da yoktu.
Gns	2	6	Yerden yükselen buhar bütün toprakları suluyordu.
Gns	2	7	RAB Tanrı Ademi topraktan yarattı ve burnuna yaşam soluğunu üfledi. Böylece Adem yaşayan varlık oldu. kaynakları>>.
Gns	2	8	RAB Tanrı doğuda, Adende bir bahçe dikti. Yarattığı Ademi oraya koydu.
Gns	2	9	Bahçede iyi meyve veren türlü türlü güzel ağaç yetiştirdi. Bahçenin ortasında yaşam ağacıyla iyiyle kötüyü bilme ağacı vardı.
Gns	2	10	Adenden bir ırmak doğuyor, bahçeyi sulayıp orada dört kola ayrılıyordu.
Gns	2	11	İlk ırmağın adı Pışondur. Altın kaynakları olan Havila sınırları boyunca akar.
Gns	2	12	Orada iyi altın, reçine ve oniks bulunur.
Gns	2	13	İkinci ırmağın adı Gihondur, Kuş sınırları boyunca akar.
Gns	2	14	Üçüncü ırmağın adı Dicle'dir, Asurun doğusundan akar. Dördüncü ırmak ise Fırat'tır.
Gns	2	15	RAB Tanrı Aden bahçesine bakması, onu işlemesi için Ademi oraya koydu.
Gns	2	16	Ona, <<Bahçede istediğin ağacın meyvesini yiyebilirsin>> diye buyurdu,
Gns	2	17	<<Ama iyiyle kötüyü bilme ağacından yeme. Çünkü ondan yediğin gün kesinlikle ölersün.>>
Gns	2	18	Sonra, <<Ademin yalnız kalması iyi değil>> dedi, <<Ona uygun bir yardımcı yaratacağım.>>
Gns	2	19	RAB Tanrı yerdeki hayvanların, gökteki kuşların tümünü topraktan yaratmıştı. Onlara ne ad vereceğini görmek için hepsini Ademe getirdi. Adem her birine ne ad verdiyse, o canlı o adla anıldı.
Gns	2	20	Adem bütün evcil ve yabancı hayvanlara, gökte uçan kuşlara ad koydu. Ama kendisi için uygun bir yardımcı bulunmadı.
Gns	2	21	RAB Tanrı Ademe derin bir uyku verdi. Adem uyurken, RAB Tanrı onun kaburga kemiklerinden birini alıp yerini etle kapadı.
Gns	2	22	Ademden aldığı kaburga kemiğinden bir kadın yaratarak onu Ademe getirdi.
Gns	2	23	Adem, <<İşte, bu benim kemiklerimden alınmış kemik, Etimden alınmış ettir>> dedi, <<Ona <Kadın> denilecek, Çünkü o adamdan alındı.>> türemiştir.
Gns	2	24	Bu nedenle adam annesini babasını bırakıp karısına bağlanacak, ikisi tek beden olacak.
Gns	2	25	Adem de karısı da çıplaktılar, henüz utanç nedir bilmiyorlardı.
Gns	3	1	RAB Tanrının yarattığı yabancı hayvanların en kurnazı yılan kadına, <<Tanrı gerçekten, <Bahçedeki ağaçların hiçbirinin meyvesini yemeyin> dedi mi?>> diye sordu.
Gns	3	2	Kadın, <<Bahçedeki ağaçların meyvelerinden yiyebiliriz>> diye yanıtladı,
Gns	3	3	<<Ama Tanrı, <Bahçenin ortasındaki ağacın meyvesini yemeyin, ona dokunmayın; yoksa ölersünüz> dedi.>>
Gns	3	4	Yılan, <<Kesinlikle ölmezsiniz>> dedi,
Gns	3	5	<<Çünkü Tanrı biliyor ki, o ağacın meyvesini yediğinizde gözleriniz açılacak, iyiyle kötüyü bilerek Tanrı gibi olacaksınız.>>
Gns	3	6	Kadın ağacın güzel, meyvesinin yemek için uygun ve bilgelik kazanmak için çekici olduğunu gördü. Meyveyi koparıp yedi. Yanındaki kocasına verdi, o da yedi.
Gns	3	7	İkisinin de gözleri açıldı. Çıplak olduklarını anladılar. Bu yüzden incir yaprakları dikip kendilerine önlük yaptılar.
Gns	3	8	Derken, günün serinliğinde bahçede yürüyen RAB Tanrının sesini duydular. Ondan kaçıp ağaçların arasına gizlendiler.
Gns	3	9	RAB Tanrı Ademe, <<Neredesin?>> diye seslendi.
Gns	3	10	Adem, <<Bahçede sesini duyunca korktum. Çünkü çıplaktım, bu yüzden gizlendim>> dedi.
Gns	3	11	RAB Tanrı, <<Çıplak olduğunu sana kim söyledi?>> diye sordu, <<Sana meyvesini yeme dediğim ağaçtan mı yedin?>>
Gns	3	12	Adem, <<Yanıma koyduğum kadın ağacın meyvesini bana verdi, ben de yedim>> diye yanıtladı.
Gns	3	13	RAB Tanrı kadına, <<Nedir bu yaptığın?>> diye sordu. Kadın, <<Yılan beni aldattı, o yüzden yedim>> diye karşılık verdi.
Gns	3	14	Bunun üzerine RAB Tanrı yılanı, <<Bu yaptığından ötürü

			The Holy Bible in Turkish
			Bütün evcil ve yabani hayvanların
			En lanetlisi sen olacaksın» dedi,
			<<Karnının üzerinde sürünecek,
Gns	3	15	Yaşamın boyunca toprak yiyeceksin.
			Seninle kadını, onun soyuyla senin soyunu
			Birbirinize düşman edeceğim.
			Onun soyu senin başını ezecek,
Gns	3	16	Sen onun topuğuna saldıracaksın.>>
			RAB Tanrı kadına,
			<<Çocuk doğururken sana
			Çok acı çektireceğim>> dedi,
			<<Ağrı çekerek doğum yapacaksın.
Gns	3	17	Kocana istek duyacaksın,
			Seni o yönetecek.>>
			RAB Tanrı Adem'e,
			<<Karnının sözünü dinlediğin ve sana,
			Meyvesini yeme dediğim ağaçtan yediğin için
Gns	3	18	Toprak senin yüzünden lanetlendi>> dedi,
			<<Yaşam boyu emek vermeden yiyecek bulamayacaksın.
Gns	3	19	Toprak sana diken ve çalı verecek,
			Yaban otu yiyeceksin.
			Toprağa dönünceye dek
			Ekmeğini alın teri dökerek kazanacaksın.
			Çünkü topraksın, topraktan yaratıldın
			Ve yine toprağa döneceksin.>>
Gns	3	20	Adem karısına Havva'ı adını verdi. Çünkü o bütün insanların
			annesiydi. gelen aynı sözcükten türemiştir.
Gns	3	21	RAB Tanrı Adem'e karısı için deriden giysiler yaptı, onları giydirdi.
Gns	3	22	Sonra, <<Adem'i iyile kötüyü bilmekle bizlerden biri gibi oldu>> dedi,
			<<Artık yaşam ağacına uzanıp meyve almasına, yiyip ölümsüz olmasına izin verilmemeli.>>
Gns	3	23	Böylece RAB Tanrı, yaratılmış olduğu toprağı işlemek üzere Ademi Aden
			bahçesinden çıkardı.
Gns	3	24	Onu kovdu. Yaşam ağacının yolunu denetlemek için de Aden bahçesinin
			doğusuna Kerublar ve her yana dönen alevli bir kılıç yerleştirdi.
Gns	4	1	Adem karısı Havva ile yattı. Havva hamile kaldı ve Kayını doğurdu.
			<<RABbin yardımıyla bir oğul dünyaya getirdim>> dedi.
Gns	4	2	Daha sonra Kayinin kardeşi Habil doğurdu. Habil çoban oldu, Kayin ise
			çiftçi.
Gns	4	3	Günler geçti. Bir gün Kayin toprağın ürünlerinden RABbe sunu getirdi.
Gns	4	4	Habil de sürüsünde ilk doğan hayvanlardan bazılarını, özellikle de
			yağlarını getirdi. RAB Habil'i ve sunusunu kabul etti.
Gns	4	5	Kayinle sunusunu ise reddetti. Kayin çok öfkeleni, suratını astı.
Gns	4	6	RAB Kayine, <<Niçin öfkeleni?>> diye sordu, <<Niçin surat astı?
Gns	4	7	Doğru olanı yapsan, seni kabul etmez miyim? Ancak doğru olanı
			yapmazsan, günah kapıda
Gns	4	8	pusuya yatmış, seni bekliyor. Ona egemen olmalısın.>>
			Kayin kardeşi Habil'e, <<Haydi, tarlaya gidelim>> dedi. Tarlada
			birlikteyken kardeşine saldırıp onu öldürdü. Tavrati, Süryanice ve Vulgata'dan alındı.
Gns	4	9	RAB Kayine, <<Kardeşin Habil nerede?>> diye sordu. Kayin,
			<<Bilmiyorum, kardeşimin bekçisi miyim ben?>> diye karşılık verdi.
Gns	4	10	RAB, <<Ne yaptın?>> dedi, <<Kardeşinin kanı topraktan bana sesleniyor.
Gns	4	11	Artık döktüğün kardeş kanını içmek için ağzını açan toprağın laneti
			altındadır.
Gns	4	12	İşlediğin toprak bundan böyle sana ürün vermeyecek. Yeryüzünde aylak
			aylak dolaşacaksın.>>
Gns	4	13	Kayin, <<Cezam kaldıramayacağım kadar ağır>> diye karşılık verdi,
Gns	4	14	<<Bugün beni bu topraklardan kovdun. Artık huzurundan uzak kalacak,
			yeryüzünde aylak aylak dolaşacağım. Kim bulsa öldürecek beni.>>
Gns	4	15	Bunun üzerine RAB, <<Seni kim öldürürse, ondan yedi kez öç alınacak>>
			dedi. Kimse bulup öldürmesin diye Kayinin üzerine bir nişan koydu.
Gns	4	16	Kayin RABbin huzurundan ayrıldı. Aden bahçesinin doğusunda, Nod
			topraklarına yerleşti.
Gns	4	17	Kayin karısıyla yattı. Karısı hamile kaldı ve Hanoku doğurdu. Kayin o
			sırada bir kent kurmaktaydı. Kente oğlu Hanokun adını verdi.
Gns	4	18	Hanoktan İrat oldu. İrattan Mehuya'el, Mehuya'elden Metuşa'el,
			Metuşa'elden Lemek oldu.
Gns	4	19	Lemek iki kadınla evlendi. Birinin adı Âda, öbürünün ise Sillaydı.
Gns	4	20	Âda Yavalı doğurdu. Yaval sürü sahibi göçebelerin atasıydı.
Gns	4	21	Kardeşinin adı Yuvaldı. Yuval lir ve ney çalanların atasıydı.
Gns	4	22	Silla Tuval-Kayini doğurdu. Tuval-Kayin tunç ve demirden çeşitli
			kesici aletler yapardı.
Gns	4	23	Lemek karılarına şöyle dedi: <<Ey Âda ve Silla, beni dinleyin,
			Ey Lemekin karıları, sözlerime kulak verin.

Beni yaraladığı için
Bir adam öldürdüm,
Beni hırpaladığı için
Bir genci öldürdüm.

Kayinin yedi kez öcü alınacaksa,
Lemekin yetmiş yedi kez öcü alınmalı.>>

Adem karısıyla yine yattı. Havva bir erkek çocuk doğurdu. <<Tanrı Kayinin öldürdüğü Habilin yerine bana başka bir oğul bağışladı>> diyerek çocuğa Şit adını

verdi. Şit'in de bir oğlu oldu, adını Enoş koydu. O zaman insanlar RAB'bi adıyla çağırmaya başladı.

Adem soyunun öyküsü: Tanrı insanı yarattığında onu kendine benzer kıldı.

onları erkek ve dişi olarak yarattı ve kutsadı. Yaratıldıkları gün onlara <<İnsan>> adını verdi.

Adem 130 yaşındayken kendi suretinde, kendisine benzer bir oğlu oldu. Ona Şit adını verdi.

Şitin doğumundan sonra Adem 800 yıl daha yaşadı. Başka oğulları, kızları oldu.

Adem toplam 930 yıl yaşadıktan sonra öldü. Şit 105 yaşındayken oğlu Enoş doğdu.

Enoşun doğumundan sonra Şit 807 yıl daha yaşadı. Başka oğulları, kızları oldu.

Şit toplam 912 yıl yaşadıktan sonra öldü. Enoş 90 yaşındayken oğlu Kenan doğdu.

Kenanın doğumundan sonra Enoş 815 yıl daha yaşadı. Başka oğulları, kızları oldu.

Enoş toplam 905 yıl yaşadıktan sonra öldü. Kenan 70 yaşındayken oğlu Mahalalel doğdu.

Mahalalelin doğumundan sonra Kenan 840 yıl daha yaşadı. Başka oğulları, kızları oldu.

Kenan toplam 910 yıl yaşadıktan sonra öldü. Mahalalel 65 yaşındayken oğlu Yeret doğdu.

Yeretin doğumundan sonra Mahalalel 830 yıl daha yaşadı. Başka oğulları, kızları oldu.

Mahalalel toplam 895 yıl yaşadıktan sonra öldü. Yeret 162 yaşındayken oğlu Hanok doğdu.

Hanokun doğumundan sonra Yeret 800 yıl daha yaşadı. Başka oğulları, kızları oldu.

Yeret toplam 962 yıl yaşadıktan sonra öldü. Hanok 65 yaşındayken oğlu Metuşelah doğdu.

Metuşelahın doğumundan sonra Hanok 300 yıl Tanrı yolunda yürüdü. Başka oğulları, kızları oldu.

Hanok toplam 365 yıl yaşadı. Tanrı yolunda yürüdü, sonra ortadan kayboldu; çünkü Tanrı onu yanına almıştı.

Metuşelah 187 yaşındayken oğlu Lemek doğdu. Lemekin doğumundan sonra Metuşelah 782 yıl daha yaşadı. Başka oğulları, kızları oldu.

Metuşelah toplam 969 yıl yaşadıktan sonra öldü. Lemek 182 yaşındayken bir oğlu oldu.

<<RABbin lanetlediği bu toprak yüzünden çektiğimiz eziyeti, <<RABbin lanetlediği bu toprak yüzünden çektiğimiz eziyeti, <<RABbin lanetlediği bu toprak yüzünden çektiğimiz eziyeti,

harcadığımız emeği bu çocuk hafifletip bizi rahatlatacak>> diyerek çocuğa Nuh adını verdi. Nuhun doğumundan sonra Lemek 595 yıl daha yaşadı. Başka oğulları, kızları oldu.

Lemek toplam 777 yıl yaşadıktan sonra öldü. Nuh 500 yıl yaşadıktan sonra Sam, Ham, Yafet adlı oğulları doğdu.

Yeryüzünde insanlar çoğalmaya başladı, kızlar doğdu. İlahi varlıkları insan kızlarının güzelliğini görünce beğendikleriyle evlendiler.

RAB, <<Ruhum insanda sonsuza dek kalmayacak, çünkü o ölümlüdür>> dedi, <<İnsanın ömrü yüz yirmi yıl olacak.>>

İlahi varlıklarını insan kızlarıyla evlenip çocuk sahibi oldukları günlerde ve daha sonra yeryüzünde Nefiller vardı. Bunlar eski çağ kahramanları, ünlü kişilerdi. Bunların melek ya da Şit soyundan gelen insanlar olduğu sanılıyor. gelir.

Septuaginta bunu <<Devler>> diye çevirir. Aynı sözcük Say.13:32-33 ayetlerinde de geçer. RAB baktı, yeryüzünde insanın yaptığı kötülük çok, akıllı fikri hep

kötülükte. İnsanı yarattığına pişman oldu. Yüreği sızladı. <<Yarattığım insanları, hayvanları, sürüngenleri, kuşları yeryüzünden silip atacağım>> dedi,

<<Çünkü onları yarattığıma pişman oldum.>> Ama Nuh RABbin gözünde lütuf buldu.

Gns	6	9	Nuhun öyküsü şöyledir: Nuh doğru bir insandı. Çağdaşları arasında kusursuz biri ydi. Tanrı yolunda yürüdü.
Gns	6	10	Üç oğlu vardı: Sam, Ham, Yafet.
Gns	6	11	Tanrının gözündeyeryüzü bozulmuş, zorbalıkla dolmuştu.
Gns	6	12	Tanrı yeryüzüne baktı ve her şeyin ne denli bozulduğunu gördü. Çünkü insanlar yoldan çıkmıştı.
Gns	6	13	Tanrı Nuha, <<İnsanlığa son vereceğim>> dedi, <<Çünkü onlar yüzünden yeryüzü zorbalıkla doldu. Onlarla birlikte yeryüzünü de yok edeceğim.
Gns	6	14	Kendine gofer ağacından bir gemi yap. İçini dışını ziftle, içeriye kamaralar yap.
Gns	6	15	Gemiye şöyle yapacaksın: Uzunluğu üç yüz, genişliği elli, yüksekliği otuz arşın olacak.
Gns	6	16	Pencere de yap, boyu yukarıya doğru bir arşını bulsun. Kapıyı geminin yan tarafına koy. Alt, orta ve üst güverteler yap.
Gns	6	17	Yeryüzüne tufan göndereceğim. Göklerin altında soluk alan bütün canlıları yok edeceğim. Yeryüzündeki her canlı ölecek.
Gns	6	18	Ama seninle bir antlaşma yapacağım. Oğulların, karın, gelinlerinle birlikte gemiye bin.
Gns	6	19	Sağ kalabilmeleri için her canlı türünden bir erkek, bir dişi olmak üzere birer çifti gemiye al.
Gns	6	20	Çeşit çeşit kuşlar, hayvanlar, sürüngenler sağ kalmak için çiftler çiftler sana gelecekler.
Gns	6	21	Yanına hem kendin, hem onlar için yenebilecek ne varsa al, ilerde yemek üzere depola.>> olduğu sanılıyor.
Gns	6	22	Nuh Tanrı'nın bütün buyruklarını yerine getirdi.
Gns	7	1	RAB Nuha, <<Bütün ailenle birlikte gemiye bin>> dedi, <<Çünkü bu kuşak içinde yalnız seni doğru buldum.
Gns	7	2	Yeryüzünde soyları tükenmesin diye, yanına temiz sayılan hayvanlardan erkek ve dişi olmak üzere yedişer çift, kirli sayılan hayvanlardan birer çift, kuşlardan yedişer çift al.
Gns	7	4	Çünkü yedi gün sonra yeryüzüne kırk gün kırk gece yağmur yağdıracağım. Yarattığım her canlıyı yeryüzünden silip atacağım.>>
Gns	7	5	Nuh RABbin bütün buyruklarını yerine getirdi.
Gns	7	6	Yeryüzünde tufan koptuğunda Nuh altı yüz yaşındaydı.
Gns	7	7	Nuh, oğulları, karısı, gelinleri tufandan kurtulmak için hep birlikte gemiye bindiler.
Gns	7	8	Tanrının Nuha buyurduğu gibi temiz ve kirli sayılan her tür hayvan, kuş ve sürüngenden erkek ve dişi olmak üzere birer çift Nuha gelip gemiye bindiler.
Gns	7	10	Yedi gün sonra tufan koptu.
Gns	7	11	Nuh altı yüz yaşındayken, o yılın ikinci ayının on yedinci günü enginlerin bütün kaynakları fışkırdı, göklerin kapakları açıldı.
Gns	7	12	Yeryüzüne kırk gün kırk gece yağmur yağdı.
Gns	7	13	Nuh, oğulları Sam, Ham, Yafet, Nuhun karısıyla üç gelini tam o gün gemiye bindiler.
Gns	7	14	Onlarla birlikte her tür hayvan -evcil hayvanların, sürüngenlerin, kuşların, uçan yaratıkların her türü- gemiye bindi.
Gns	7	15	Soluk alan her tür canlı çiftler çiftler Nuhun yanına gelip gemiye bindi.
Gns	7	16	Gemiye giren hayvanlar Tanrının Nuha buyurduğu gibi erkek ve dişiydi. RAB Nuhun ardından kapıyı kapadı.
Gns	7	17	Tufan kırk gün sürdü. Çoğalan sular gemiyi yerden yukarı kaldırdı.
Gns	7	18	Sular yükseldi, çoğaldıkça çoğaldı; gemi suyun üzerinde yüzmeye başladı.
Gns	7	19	Sular öyle yükseldi ki, yeryüzündeki bütün yüksek dağlar su altında kaldı.
Gns	7	20	Yükselen sular dağları on beş arşın aştı.
Gns	7	21	Yeryüzünde yaşayan bütün canlılar yok oldu; kuşlar, evcil ve yabani hayvanlar, sürüngenler, insanlar, soluk alan bütün canlılar öldü.
Gns	7	23	RAB insanlardan evcil hayvanlara, sürüngenlerden kuşlara dek bütün canlıları yok etti, yeryüzündeki her şey silinip gitti. Yalnız Nuha gemidekiler kaldı.
Gns	7	24	Sular yüz elli gün boyunca yeryüzünü kapladı.
Gns	8	1	Sonra Tanrı Nuhu ve gemideki evcil ve yabani hayvanları anımsadı. Yeryüzünde bir rüzgar estirdi, sular alçalmaya başladı.
Gns	8	2	Enginlerin kaynakları, göklerin kapakları kapandı. Yağmur dindi.
Gns	8	3	Sular yeryüzünden çekilmeye başladı. Yüz elli gün geçtikten sonra sular azaldı.
Gns	8	4	Gemi yedinci ayın on yedinci günü Ararat dağlarına oturdu.
Gns	8	5	Sular onuncu aya kadar sürekli azaldı. Onuncu ayın birinde dağların doruğu göründü.
Gns	8	6	Kırk gün sonra Nuh yapmış olduğu geminin penceresini açtı.
Gns	8	7	Kuzgunu dışarı gönderdi. Kuzgun sular kuruyuncaya kadar dönmedi, uçup

durdu.
Gns 8 8 Bunun üzerine Nuh suların yeryüzünden çekilip çekilmediğini anlamak için güvercini gönderdi.
Gns 8 9 Güvercin konacak bir yer bulamadı, çünkü her yer suyla kaplıydı. Gemiye, Nuhun yanına döndü. Nuh uzanıp güvercini tuttu ve gemiye, yanına aldı.
Gns 8 10 Yedi gün daha bekledi, sonra güvercini yine dışarı saldı.
Gns 8 11 Güvercin gagasında yeni kopmuş bir zeytin yaprağıyla akşamleyin geri döndü. O zaman Nuh suların yeryüzünden çekilmiş olduğunu anladı.
Gns 8 12 Yedi gün daha bekledikten sonra güvercini yine gönderdi. Bu kez güvercin geri dönmedi.
Gns 8 13 Nuh altı yüz bir yaşındayken, birinci ayın birinde yeryüzündeki sular kurudu. Nuh geminin üstündeki kapağı kaldırıncı toprağın kurumuş olduğunu gördü.
Gns 8 14 İkinci ayın yirmi yedinci günü toprak tümüyle kurumuştı.
Gns 8 15 Tanrı Nuha, <<Karın, oğulların ve gelinlerinle birlikte gemiden çık>> dedi,
Gns 8 17 <<Kendinle birlikte bütün canlıları, kuşları, hayvanları, sürüngenleri de çıkar. Üresinler, verimli olsunlar, yeryüzünde çoğalsınlar.>>
Gns 8 18 Nuh karısı, oğulları ve gelinleriyle birlikte gemiden çıktı.
Gns 8 19 Bütün hayvanlar, sürüngenler, kuşlar, yeryüzünde yaşayan her tür canlı da gemiyi terk etti.
Gns 8 20 Nuh RABbe bir sunak yaptı. Orada bütün temiz sayılan hayvanlarla kuşlardan yakmalık sunular sundu.
Gns 8 21 Güzel kokudan hoşnut olan RAB içinden şöyle dedi: <<İnsanlar yüzünden yeryüzünü bir daha lanetlemeyeceğim. Çünkü insan yüreğindeki eğilimler çocukluğundan beri kötüdür. Şimdi yaptığım gibi bütün canlıları bir daha yok etmeyeceğim.>>
Gns 8 22 <<Dünya durdukça Ekin ekmek, biçmek, Sıcak, soğuk, Yaz, kış, Gece, gündüz hep var olacaktır.>>
Gns 9 1 Tanrı, Nuhu ve oğullarını kutsayarak, <<Verimli olun, çoğalıp yeryüzünü doldurun>> dedi,
Gns 9 2 <<Yerdeki hayvanların, gökteki kuşların tümü sizden korkup ürkecek. Yeryüzündeki bütün canlılar, denizdeki bütün balıklar sizin yönetiminize verilmiştir.>>
Gns 9 3 Bütün canlılar size yiyecek olacak. Yeşil bitkiler gibi, hepsini size veriyorum.
Gns 9 4 <<Yalnız kanlı et yemeyeceksiniz, çünkü kan canı içerir.>>
Gns 9 5 Sizin de kanınız dökülürse, hakkınızı kesinlikle arayacağım. Her hayvandan hesabını soracağım. Her insandan, kardeşinin canına kıyan herkesten hakkınızı arayacağım.
Gns 9 6 <<Kim insan kanı dökerse, Kendi kanı da insan tarafından dökülecektir. Çünkü Tanrı insanı kendi suretinde yarattı. Verimli olun, çoğalın. Yeryüzünde üreyin, artın.>>
Gns 9 8 Tanrı Nuha ve oğullarına şöyle dedi:
Gns 9 9 <<Sizinle ve gelecek kuşaklarınızla, sizinle birlikteki bütün canlılarla -kuşlar, evcil ve yabani hayvanlar, gemiden çıkan bütün hayvanlarla- antlaşmamı sürdürmek istiyorum.
Gns 9 11 Sizinle antlaşmamı sürdüreceğim: Bir daha tufanla bütün canlılar yok olmayacak. Yeryüzünü yok eden tufan bir daha olmayacak.>>
Gns 9 12 Tanrı şöyle sürdürdü konuşmasını: <<Sizinle ve bütün canlılarla kuşaklar boyu sonsuza dek sürecek antlaşmamın belirtisi şu olacak:
Gns 9 13 Yayımı bulutlara yerleştireceğim ve bu, yeryüzüyle aramdaki antlaşmanın belirtisi olacak.
Gns 9 14 Yeryüzüne ne zaman bulut göndersem, yayım bulutların arasında ne zaman görünse,
Gns 9 15 sizinle ve bütün canlı varlıklarla yaptığım antlaşmayı anımsayacağım: Canlıları yok edecek bir tufan bir daha olmayacak.
Gns 9 16 Ne zaman bulutlarda yay görünse, ona bakıp yeryüzünde yaşayan bütün canlılarla yaptığım sonsuza dek geçerli antlaşmayı anımsayacağım.>>
Gns 9 17 Tanrı Nuha, <<Kendimle yeryüzündeki bütün canlılar arasında sürdüreceğim antlaşmanın belirtisi budur>> dedi.
Gns 9 18 Gemiden çıkan Nuhun oğulları Sam, Ham ve Yafet idi. Ham Kenanın babasıydı.
Gns 9 19 Nuhun üç oğlu bunlardı. Yeryüzüne yayılan bütün insanlar onlardan üredi.
Gns 9 20 Nuh çiftçiydi, ilk bağı o dikti.
Gns 9 21 Şarap içip sarhoş oldu, çadırının içinde çıplak uzandı.
Gns 9 22 Kenanın babası olan Ham babasının çıplak olduğunu görünce dışarı çıkıp iki kardeşine anlattı.
Gns 9 23 Samla Yafet bir giysi alıp omuzlarına attılar, geri geri yürüyerek

çıplak babalarını örttüler. Babalarını çıplak görmemek için yüzlerini öbür yana çevirdiler.			
Gns	9	24	Nuh ayılınca küçük oğlunun ne yaptığını anlayarak,
Gns	9	25	şöyle dedi: <<Kenana lanet olsun, köleler kölesi olsun kardeşlerine.
Gns	9	26	Övgüler olsun Samın Tanrısı RABbe, Kenan Sama kul olsun.
Gns	9	27	Tanrı Yafetefö bolluk versin, Samın çadırlarında yaşasın, Kenan Yafete kul olsun.>>
Gns	9	28	Nuh tufandan sonra üç yüz elli yıl daha yaşadı.
Gns	9	29	Toplam dokuz yüz elli yıl yaşadıktan sonra öldü.
Gns	10	1	Nuhun oğulları Sam, Ham ve Yafetin öyküsü şudur: Tufandan sonra bunların birçok oğlu oldu.
Gns	10	2	Yafetin oğulları: Gomer, Magog, Meday, Yâvan, Tuval, Meşek, Tiras.
Gns	10	3	Gomerin oğulları: Aşkenaz, Rifat, Togarma.
Gns	10	4	Yâvanın oğulları: Elişa, Tarşış, Kittim, Rodanim.
Gns	10	5	Kıyılarda yaşayan insanların ataları bunlardır. Ülkelerinde çeşitli dillere, uluslarında çeşitli boylara bölündüler.
Gns	10	6	Hamın oğulları: Kûş, Mişrayim, Pût, Kenan.
Gns	10	7	Kûşun oğulları: Seva, Havila, Savta, Raama, Savteka. Raamanın oğulları: Şeva, Dedan.
Gns	10	8	Kûşun Nemrut adında bir oğlu oldu. Yiğitliğiyle yeryüzüne ün saldı.
Gns	10	9	RABbin önünde yiğit bir avcıydı. <<RABbin önünde Nemrut gibi yiğit avcı>> sözü buradan gelir.
Gns	10	10	İlkin şinar topraklarında, Babil, Erek, Akat, Kalne kentlerinde krallık yaptı.
Gns	10	11	Sonra Asura giderek Ninovalı, Rehovot-İr, Kalah kentlerini ve Ninovalı önemli bir kent olan Kalah arasında Reseni kurdu.
Gns	10	13	Mişrayim Ludluların, Anamlıların, Lehavlıların, Naftuhluların, Patrusluların, Filistlilerin ataları olan Kasluhluların ve Kaftorluların atasıydı.
Gns	10	15	Kenan ilk oğlu olan Sidonun babası ve Hititlerin, Yevusluların, Amorluların, Girgaşlıların, Hivlilerin, Arklıların, Sinlilerin, Arvatlıların, Semarlıların, Hamalılardan atasıydı. Kenan boyları daha sonra dağıldı.
Gns	10	19	Kenan sınırı Saydadan Gerar, Gazze, Sodom, Gomora, Adma ve Sevoyime doğru Laşaya kadar uzanıyordu.
Gns	10	20	Ülkelerinde ve uluslarında çeşitli boylara ve dillere bölünen Hamoğulları bunlardı.
Gns	10	21	Yafetin ağabeyi olan Samın da çocukları oldu. Sam bütün Ever soyunun atasıydı.
Gns	10	22	Samın oğulları: Elam, Asur, Arpakşat, Lud, Aram.
Gns	10	23	Aramın oğulları: Üs, Hul, Geter, Maş.
Gns	10	24	Arpakşat Şelahın babasıydı. Şelahtan Ever oldu.
Gns	10	25	Everin iki oğlu oldu. Birinin adı Pelekti; çünkü yeryüzündeki insanların yaşadığı dönemde bölündü. Kardeşinin adı Yoktandı.
Gns	10	26	Yoktan Almodatin, Şelefin, Hasarmavetin, Yerahın, Hadoramin, Uzalın, Diklanın, Ovalın, Avimaelin, Şevanın, Ofirin, Havılanın, Yovavın atasıydı. Bunların hepsi Yoktanın soyundandı. Septuaginta <<Arpakşat Kenanın babasıydı, Kenan Şelahın babasıydı.>>
Gns	10	30	Doğuda, Meşadan Şefara uzanan dağlık bölgede yaşarlardı.
Gns	10	31	Ülkelerinde ve uluslarında çeşitli boylara ve dillere bölünen Samoğulları bunlardı.
Gns	10	32	Tufandan sonra kayda geçen, ulus ulus, boy boy yeryüzüne yayılan bütün bu insanlar Nuh'un soyundan gelmedir.
Gns	11	1	Başlangıçta dünyadaki bütün insanlar aynı dili konuşur, aynı sözleri kullanırlardı.
Gns	11	2	Doğuya göçerlerken şinar bölgesinde bir ova bulup oraya yerleştiler.
Gns	11	3	Birbirlerine, <<Gelin, tuğla yapıp iyice pişirelim>> dediler. Taş yerine tuğla, harç yerine zift kullandılar.
Gns	11	4	Sonra, <<Kendimize bir kent kuralım>> dediler, <<Göklere erişecek bir kule dikip ün salalım. Böylece yeryüzüne dağılmayız.>>
Gns	11	5	RAB insanların yaptığı kentle kuleyi görmek için aşağıya indi.
Gns	11	6	<<Tek bir halk olup aynı dili konuşarak bunu yapmaya başladıklarına göre, düşündüklerini gerçekleştirecek, hiçbir engel tanımayacaklar>> dedi,
Gns	11	7	<<Gelin, aşağı inip dillerini karıştıralım ki, birbirlerini anlamasınlar.>>
Gns	11	8	Böylece RAB onları yeryüzüne dağıtarak kentin yapımını durdurdu.
Gns	11	9	Bu nedenle kente Babilîş adı verildi. Çünkü RAB bütün insanların dilini orada karıştırmış ve onları yeryüzünün dört bucağına dağıtmıştı.
Gns	11	10	Samın soyunun öyküsü: Tufandan iki yıl sonra Sam 100 yaşındayken oğlu Arpakşat doğdu.
Gns	11	11	Arpakşatın doğumundan sonra Sam 500 yıl daha yaşadı. Başka oğulları, kızları oldu.
Gns	11	12	Arpakşat 35 yaşındayken oğlu Şelah doğdu.

Gns	11	13	Şelahın doğumundan sonra Arpakşat 403 yıl daha yaşadı. Başka oğulları,
kızları oldu.			doğdu. Kenanın doğumundan sonra Arpakşat 430 yıl daha yaşadı. Başka oğulları,
kızları oldu.			Kenan 130 yaşındayken oğlu Şelah doğdu. Şelahın doğumundan sonra Kenan 330 yıl
daha yaşadı. Başka oğulları,			kızları oldu» (bkz. Luk. 3: 35-36).
Gns	11	14	Şelah 30 yaşındayken oğlu Ever doğdu.
Gns	11	15	Everin doğumundan sonra Şelah 403 yıl daha yaşadı. Başka oğulları,
kızları oldu.			
Gns	11	16	Ever 34 yaşındayken oğlu Pelek doğdu.
Gns	11	17	Pelekin doğumundan sonra Ever 430 yıl daha yaşadı. Başka oğulları,
kızları oldu.			
Gns	11	18	Pelek 30 yaşındayken oğlu Reu doğdu.
Gns	11	19	Reunun doğumundan sonra Pelek 209 yıl daha yaşadı. Başka oğulları,
kızları oldu.			
Gns	11	20	Reu 32 yaşındayken oğlu Seruk doğdu.
Gns	11	21	Serukun doğumundan sonra Reu 207 yıl daha yaşadı. Başka oğulları,
kızları oldu.			
Gns	11	22	Seruk 30 yaşındayken oğlu Nahor doğdu.
Gns	11	23	Nahorun doğumundan sonra Seruk 200 yıl daha yaşadı. Başka oğulları,
kızları oldu.			
Gns	11	24	Nahor 29 yaşındayken oğlu Terah doğdu.
Gns	11	25	Terahın doğumundan sonra Nahor 119 yıl daha yaşadı. Başka oğulları,
kızları oldu.			
Gns	11	26	Yetmiş yaşından sonra Terahın Avram, Nahor ve Haran adlı oğulları
oldu.			
Gns	11	27	Terah soyunun öyküsü: Terah Avram, Nahor ve Haranın babasıydı. Haranın
Lut adlı bir oğlu oldu.			
Gns	11	28	Haran, babası Terah henüz sağken, doğduğu ülkede, Kildanilerin Ur
Kentinde öldü.			
Gns	11	29	Avramla Nahor evlendiler. Avramın karısının adı Saray, Nahorunkinin
adı Mil kaydı. Milka Yiskanın babası Haranın kızıydı.			
Gns	11	30	Saray kısırdı, çocuğu olmuyordu.
Gns	11	31	Terah, oğlu Avramı, Haranın oğlu olan torunu Lutu ve Avramın karısı
olan gelini Sarayı yanına aldı. Kenan ülkesine gitmek üzere Kildanilerin Ur Kentinden			
ayrıldılar. Harrana gidip oraya yerleştiler.			
Gns	11	32	Terah iki yüz beş yıl yaşadıktan sonra Harran'da öldü.
Gns	12	1	RAB Avrama, «Ülkeni, akrabalarını, baba evini bırak, sana
göstereceğim ülkeye git» dedi,			
Gns	12	2	«Seni büyük bir ulus yapacağım,
			Seni kutsayacak, sana ün kazandıracakım,
			Bereket kaynağı olacaksın.
Gns	12	3	Seni kutsayanları kutsayacak,
			Seni lanetleyeni lanetleyeceğim.
			Yeryüzündeki bütün halklar
			Senin aracılığıyla kutsanacak.»
Gns	12	4	Avram RABbin buyurduğu gibi yola çıktı. Lut da onunla birlikte gitti.
Avram Harrandan ayrıldığı zaman yetmiş beş yaşındaydı.			
Gns	12	5	Karısı Sarayı, yeğeni Lutu, Harranda kazandıkları malları, edindikleri
uşakları yanına alıp Kenan ülkesine doğru yola çıktı. Oraya vardılar.			
Gns	12	6	Avram ülke boyunca Şekemdeki More meşesine kadar ilerledi. O günlerde
orada Kenanlılar yaşıyordu.			
Gns	12	7	RAB Avrama görünerek, «Bu toprakları senin soyuna vereceğim» dedi.
Avram kendisine görünen RABbe orada bir sunak yaptı.			
Gns	12	8	Oradan Beytelin doğusundaki dağlık bölgeye doğru gitti. Çadırını
batıdaki Beytelle doğudaki Ay Kentinin arasına kurdu. Orada RABbe bir sunak yapıp RABbi adıyla			
çağırdı.			
Gns	12	9	Sonra kona göçe Negeve doğru ilerledi.
Gns	12	10	Ülkedeki şiddetli kıtlık yüzünden Avram geçici bir süre için Mısıra
gitti.			
Gns	12	11	Mısıra yaklaştıklarında karısı Saraya, «Güzel bir kadın olduğunu
biliyorum» dedi,			
Gns	12	12	«Olur ki Mısırlılar seni görüp, «Bu onun karısı» diyerek beni
öldürür, seni sağ bırakırlar.			
Gns	12	13	Lütfen, «Onun kızkardeşiyim» de ki, senin hatırın için bana iyi
davransınlar, canıma dokunmasınlar.»			
Gns	12	14	Avram Mısıra girince, Mısırlılar karısının çok güzel olduğunu
farkettiler.			
Gns	12	15	Kadını gören firavunun adamları, güzelliğini firavuna övdüler. Kadını
saraya alındı.			
Gns	12	16	Onun hatırı için firavun Avrama iyi davrandı. Avram davar, sığır,
erkek ve dişi eşek, erkek ve kadın köle, deve sahibi oldu.			
Gns	12	17	RAB Avramın karısı Saray yüzünden firavunla ev halkının başına korkunç
felaketler getirdi.			

Gns	12	18	Firavun Avramı çağırarak, <<Nedir bana bu yaptığın?>> dedi, <<Neden Sarayın karın olduğunu söylemedin?
Gns	12	19	Niçin <Saray kızkardeşimdir> diyerek onunla evlenmeme izin verdin? Al karını, git!>>
Gns	12	20	Firavun Avram için adamlarına buyruk verdi. Böylece Avram'la karısını sahip olduğu her şeyle birlikte gönderdiler.
Gns	13	1	Avram, karısı ve sahip olduğu her şeyle birlikte Mısırdan ayrılıp Negeve doğru gitti. Lut da onunla birlikteydi.
Gns	13	2	Avram çok zengindi. Sürüleri, altınları, gümüşleri vardı.
Gns	13	3	Negevden başlayıp bir yerden öbürüne geçerek Beytele kadar gitti. Beytelle Ay Kenti arasında daha önce çadırını kurmuş olduğu yere vardı.
Gns	13	4	Önceden yapmış olduğu sunağın bulunduğu yere gidip orada RABbi adıyla çağırıldı.
Gns	13	5	Avramla birlikte göçen Lutun da davarları, sığırları, çadırları vardı.
Gns	13	6	Malları öyle çoktu ki, toprak birlikte yaşamalarına elvermedi; yan yana yaşayamadılar.
Gns	13	7	Avramın çobanlarıyla Lutun çobanları arasında kavga çıktı. -0 günlerde Kenanlılarla Perizliler de orada yaşıyorlardı. -
Gns	13	8	Avram Luta, <<Biz akrabayız>> dedi, <<Bu yüzden aramızda da çobanlarımız arasında da kavga çıkmasın.
Gns	13	9	Bütün topraklar senin önünde. Gel, ayrılalım. Sen sola gidersen, ben sağa gideceğim. Sen sağa gidersen, ben sola gideceğim.>>
Gns	13	10	Lut çevresine baktı. Şeria Ovasının tümü RABbin bahçesi gibi, Soara doğru giderken Mısır toprakları gibiydi. Her yerde bol su vardı. RAB Sodom ve Gomora kentlerini yok etmeden önce ova böyleydi.
Gns	13	11	Lut kendine Şeria Ovasının tümünü seçerek doğruya doğru göçtü. Birbirlerinden ayrıldılar.
Gns	13	12	Avram Kenan topraklarında kaldı. Lut ovadaki kentlerin arasına yerleşti, Sodoma yakın bir yere çadır kurdu.
Gns	13	13	Sodom halkı çok kötüydü. RABbe karşı büyük günah işliyordu.
Gns	13	14	Lut Avramdan ayrıldıktan sonra, RAB Avrama, <<Bulunduğun yerden kuzeye, güneye, doğruya, batıya dikkatle bak>> dedi,
Gns	13	15	<<Gördüğün bütün toprakları sonsuza dek sana ve soyuna vereceğim.
Gns	13	16	Soyunu toprağın tozu kadar çoğaltacağım. Öyle ki, biri çıkıp da toprağın tozunu sayabilirse, senin soyunu da sayabilecek.
Gns	13	17	Kalk, sana vereceğim toprakları boydan boya dolaş.>>
Gns	13	18	Avram çadırını söktü, gidip Hevron'daki Mamre meşeliğine yerleşti. Orada RAB'be bir sunak yaptı.
Gns	14	1	Bu arada Şinar Kralı Amrafel, Ellasar Kralı Aryok, Elam Kralı Kedorlaomer ve Goyim Kralı Tidal
Gns	14	2	Sodom Kralı Beraya, Gomora Kralı Birşaya, Adma Kralı Şinava, Sevoyim Kralı Şemeve ve Bala -Soar- Kralına karşı savaş açtı.
Gns	14	3	Bu son beş kral bugün Lut Gölü olan Siddim Vadisinde güçlerini birleştirmişti.
Gns	14	4	Bu krallar on iki yıl Kedorlaomerin egemenliği altında yaşamış, on üçüncü yıl ona başkaldırmışlardı.
Gns	14	5	On dördüncü yıl Kedorlaomerle onu destekleyen öbür krallar gelip Aşerot-Karnayimde Refalıları, Hamda Zuzluları, Şave-Kiryatayimde Emlileri, çöl kenarındaki El-Parana kadar uzanan dağlık Seir bölgesinde Horluları bozguna uğrattılar.
Gns	14	7	Oradan geri dönüp Eyn-Mişpata -Kadeşe- gittiler. Amaleklilerin bütün topraklarını alarak Haseson-Tamarda yaşayan Amorluları bozguna uğrattılar.
Gns	14	8	Bunun üzerine Sodom, Gomora, Adma, Sevoyim, Bala -Soar- kralları yola çıktı. Bu beş kral dört krala -Elam Kralı Kedorlaomer, Goyim Kralı Tidal, Şinar Kralı Amrafel, Ellasar Kralı Aryoka- karşı Siddim Vadisinde savaş düzenine girdiler.
Gns	14	10	Siddim Vadisi zift çukurlarıyla doluydu. Sodom ve Gomora kralları kaçarken adamlarından bazıları bu çukurlara düştü. Sağ kalanlarsa dağlara kaçtı.
Gns	14	11	Dört kral Sodom ve Gomoranın bütün malını ve yiyeceğini alıp gitti.
Gns	14	12	Avramın yeğeni Lutla mallarını da götürdüler. Çünkü o da Sodomda yaşıyordu.
Gns	14	13	Oradan kaçıp kurtulan biri gelip İbrani Avrama durumu bildirdi. Avram Eşkolla Anerin kardeşi Amorlu Mamrenin meşeliğinde yaşıyordu. Bunların hepsi Avramdan yanaydılar.
Gns	14	14	Avram yeğeni Lutun tutsak alındığını duyunca, evinde doğup yetişmiş üç yüz on sekiz adamını yanına alarak dört kralı Dana kadar kovaladı.
Gns	14	15	Adamlarını gruplara ayırdı, gece saldırıp onları bozguna uğratarak Şamın kuzeyindeki Hovaya kadar kovaladı.
Gns	14	16	Yağmalanan bütün malı, yeğeni Lutla mallarını, kadınları ve halkı geri getirdi.
Gns	14	17	Avram Kedorlaomerle onu destekleyen kralları bozguna uğrattıp dönünce, Sodom Kralı onu karşılamak için Kral Vadisi olan Şave Vadisine gitti.
Gns	14	18	Yüce Tanrının kâhini olan Şalem Kralı Melkisedek ekmek ve şarap getirdi.

Gns	14	19	Avramı kutsayarak şöyle dedi: <<Yeri göğü yaratan yüce Tanrı Avramı kutsasın,
Gns	14	20	Düşmanlarını onun eline teslim eden yüce Tanrıya övgüler olsun.>>
Gns	14	21	Sodom Kralı Avrama, <<Adamlarımı bana ver, mallar sana kalsın>> dedi.
Gns	14	22	Avram Sodom Kralına, <<Yeri göğü yaratan yüce Tanrı RABbin önünde sana ait hiçbir şey, bir iplik, bir çarık bağı bile almayacağıma ant içerim>> diye karşılık verdi,
			<<Öyle ki, <Avramı zengin ettim> demeyesin.
Gns	14	24	Yalnız, adamlarımın yedikleri bunun dışında. Bir de beni destekleyen
Aner, Eşkol ve Mamre paylarına düşeni alsınlar.>>			
Gns	15	1	Bundan sonra RAB bir görümde Avrama, <<Korkma, Avram>> diye seslendi,
			<<Senin kalkanın benim. Ödülün çok büyük olacak.>>
Gns	15	2	Avram, <<Ey Egemen RAB, bana ne vereceksin?>> dedi, <<Çocuk sahibi
olamadım. Evim Şamlı Eliezere kalacak.			
Gns	15	3	Bana çocuk vermediğin için evimdeki bir uşak mirasçım olacak.>>
Gns	15	4	RAB yine seslendi: <<O mirasçın olmayacak, öz çocuğun mirasçın
olacak.>>			
Gns	15	5	Sonra Avramı dışarı çıkararak, <<Göklere bak>> dedi, <<Yıldızları
sayabilir misin? İşte, soyun o kadar çok olacak.>>			
Gns	15	6	Avram RABbe iman etti, RAB bunu ona doğruluk saydı.
Gns	15	7	Tanrı Avrama, <<Bu toprakları sana miras olarak vermek için
Kildanilerin Ur Kentinden seni çıkaran RAB benim>> dedi.			
Gns	15	8	Avram, <<Ey Egemen RAB, bu toprakları miras alacağımı nasıl
bileceğim?>> diye sordu.			
Gns	15	9	RAB, <<Bana bir düve, bir keçi, bir de koç getir>> dedi, <<Hepsi üçer
yaşında olsun. Bir de kumruyla güvercin yavrusu getir.>>			
Gns	15	10	Avram hepsini getirdi, ortadan kesip parçaları birbirine karşı dizdi.
Yalnız kuşları kesmedi.			
Gns	15	11	Leşlerin üzerine konan yırtıcı kuşları kovdu.
Gns	15	12	Güneş batarken Avram derin bir uykuya daldı. Üzerine dehşet verici
zifiri bir karanlık çöktü.			
Gns	15	13	RAB Avrama şöyle dedi: <<Şunu iyi bil ki, senin soyun yabancı bir
ülkede, gurbette yaşayacak. Dört yüz yıl kölelik edip baskı görecektir.			
Gns	15	14	Ama soyuna kölelik yaptıran ulusu cezalandıracağım. Sonra soyun oradan
büyük mal varlığıyla çıkacak.			
Gns	15	15	Sen de esenlik içinde atalarına kavuşacaksın. İleri yaşta ölüp
gömüleceksin.			
Gns	15	16	Soyunun dördüncü kuşağı buraya geri dönecek. Çünkü Amorluların yaptığı
kötülükler henüz doruğa varmadı.>>			
Gns	15	17	Güneş batıp karanlık çökünce, dumanlı bir mangalla alevli bir meşale
göründü ve kesilen hayvan parçalarının arasından geçti.			
Gns	15	18	O gün RAB Avram'la antlaşma yaparak ona şöyle dedi: <<Mısır
İrmağı'ndan büyük Fırat Irmağı'na kadar uzanan bu toprakları -Ken, Keniz, Kadmon, Hitit,			
Periz, Refa, Amor, Kenan, Girgaş ve Yevus topraklarını- senin soyuna vereceğim.>>			
Gns	16	1	Karısı Saray Avrama çocuk verememişti. Sarayın Hacer adında Mısırlı
bir cariyesi vardı.			
Gns	16	2	Saray Avrama, <<RAB çocuk sahibi olmamı engelledi>> dedi, <<Lütfen,
cariyemle yat. Belki bu yoldan bir çocuk sahibi olabilirim.>> Avram Sarayın sözünü dinledi.			
Gns	16	3	Saray Mısırlı cariyesi Haceri kocası Avrama karı olarak verdi. Bu olay
Avram Kenanda on yıl yaşadıktan sonra oldu.			
Gns	16	4	Avram Hacerle yattı, Hacer hamile kaldı. Hacer hamile olduğunu
anlayınca, hanımını küçük görmeye başladı.			
Gns	16	5	Saray Avrama, <<Bu haksızlık senin yüzünden başıma geldi!>> dedi,
<<Cariyemi koynuna soktum. Hamile olduğunu anlayınca beni küçük görmeye başladı. İkimiz			
arasında RAB karar versin.>>			
Gns	16	6	Avram, <<Cariyen senin elinde>> dedi, <<Neyi uygun görürsen yap.>>
Böylece Saray cariyesine sert davranmaya başladı. Hacer onun yanından kaçtı.			
Gns	16	7	RABbin meleği Haceri çölde bir pınarın, Şur yolundaki pınarın başında
buldu.			
Gns	16	8	Ona, <<Sarayın cariyesi Hacer, nereden gelip nereye gidiyorsun?>> diye
sordu. Hacer, <<Hanımım Saraydan kaçıyorum>> diye yanıtladı.			
Gns	16	9	RABbin meleği, <<Hanımına dön ve ona boyun eğ>> dedi,
Gns	16	10	<<Senin soyunu öyle çoğaltacağım ki, kimse sayamayacak.
Gns	16	11	<<İşte hamilesin, bir oğlun olacak,
			Adını İsmailfü koyacaksın.
Gns	16	12	Çünkü RAB sıkıntı içindeki yakarışını işitti.
			Oğlun yaban eşeğine benzer bir adam olacak,
			O herkese, herkes de ona karşı çıkacak.
			Kardeşlerinin hepsiyle çekişme içinde yaşayacak.>> da <<Bütün
kardeşlerinin yaşadığı yerin doğusuna yerleşecek>>.			
Gns	16	13	Hacer, <<Beni gören Tanrıyı gerçekten gördüm mü?>> diyerek kendisiyle
konuşan RABbe <<El-Roi>> adını verdi.			
Gns	16	14	Bu yüzden Kadeşle Beret arasındaki o kuyuya Beer-Lahay-Roi adı

verildi. anlamına gelir.

- Gns 16 15 Hacer Avram'a bir erkek çocuk doğurdu. Avram çocuğun adını İsmail koydu.
- Gns 16 16 Hacer İsmail'i doğurduğunda, Avram seksen altı yaşındaydı.
- Gns 17 1 Avram doksan dokuz yaşındayken RAB ona görünerek, «Ben Her Şeye Gücü Yeten Tanrıyı» dedi, «Benim yolumda yürü, kusursuz ol.
- Gns 17 2 Seninle yaptığım antlaşmayı sürdüreceğim, soyunu alabildiğine çoğaltacağım.»
- Gns 17 3 Avram yüzüstü yere kapandı. Tanrı,
- Gns 17 4 «Seninle yaptığım antlaşma şudur» dedi, «Birçok ulusun babası olacaksın.
- Gns 17 5 Artık adın Avram değil, İbrahim olacak. Çünkü seni birçok ulusun babası yapacağım.
- Gns 17 6 Seni çok verimli kılacağım. Soyundan uluslar doğacak, krallar çıkacak.
- Gns 17 7 Antlaşmamı seninle ve soyunla kuşaklar boyunca, sonsuza dek sürdüreceğim. Senin, senden sonra da soyunun Tanrısı olacağım.
- Gns 17 8 Bir yabancı olarak yaşadığın toprakları, bütün Kenan ülkesini sonsuza dek mülkünüz olmak üzere sana ve soyuna vereceğim. Onların Tanrısı olacağım.» anlamına gelir.
- Gns 17 9 Tanrı İbrahime, «Sen ve soyun kuşaklar boyu antlaşmamı bağlı kalmalısınız» dedi,
- Gns 17 10 «Seninle ve soyunla yaptığım antlaşmanın koşulu şudur: Aranızdaki erkeklerin hepsi sünnet edilecek.
- Gns 17 11 Sünnet olmalısınız. Sünnet aramızdaki antlaşmanın belirtisi olacak.
- Gns 17 12 Evinizde doğmuş ya da soyunuzdan olmayan bir yabancından satın alınmış köleler dahil sekiz günlük her erkek çocuk sünnet edilecek. Gelecek kuşaklarınız boyunca sürecek bu.
- Gns 17 13 Evinizde doğan ya da satın aldığınız her çocuk kesinlikle sünnet edilecek. Bedeninizdeki bu belirtisi sonsuza dek sürecek antlaşmamın simgesi olacak.
- Gns 17 14 Sünnet edilmemiş her erkek halkının arasından atılacak, çünkü antlaşmamı bozmuş demektir.»
- Gns 17 15 Tanrı, «Karin Saraya gelince, ona artık Saray demeyeceksin» dedi, «Bundan böyle onun adı Sara olacak.
- Gns 17 16 Onu kutsayacak, ondan sana bir oğul vereceğim. Onu kutsayacağım, ulusların anası olacak. Halkların kralları onun soyundan çıkacak.»
- Gns 17 17 İbrahim yüzüstü yere kapandı ve güldü. İçinden, «Yüz yaşında bir adam çocuk sahibi olabilir mi?» dedi, «Doksan yaşındaki Sara doğurabilir mi?»
- Gns 17 18 Sonra Tanrıya, «Keşke İsmaili mirasçım kabul etseydin!» dedi.
- Gns 17 19 Tanrı, «Hayır. Ama karın Sara sana bir oğul doğuracak, adını İshakfç koyacaksın» dedi, «Onunla ve soyuyla antlaşmamı sonsuza dek sürdüreceğim.
- Gns 17 20 İsmaille gelince, seni işittim. Onu kutsayacak, verimli kılacak, soyunu alabildiğine çoğaltacağım. On iki beyin babası olacak. Soyunu büyük bir ulus yapacağım.
- Gns 17 21 Ancak antlaşmamı gelecek yıl bu zaman Saranın doğuracağı oğlun İshakla sürdüreceğim.»
- Gns 17 22 Tanrı İbrahimle konuşmasını bitirince ondan ayrılıp yukarıya çekildi.
- Gns 17 23 İbrahim evindeki bütün erkekleri -oğlu İsmaili, evinde doğanların, satın aldığı uşakların hepsini- Tanrının kendisine buyurduğu gibi o gün sünnet ettirdi.
- Gns 17 24 İbrahim sünnet olduğunda doksan dokuz yaşındaydı.
- Gns 17 25 Oğlu İsmail on üç yaşında sünnet oldu.
- Gns 17 26 İbrahim, oğlu İsmaille aynı gün sünnet edildi.
- Gns 17 27 İbrahim'in evindeki bütün erkekler -evinde doğanlar ve yabancılardan satın alınanlar- onunla birlikte sünnet oldu.
- Gns 18 1 İbrahim günün sıcak saatlerinde Mamre meşeliğindeki çadırının önünde otururken, RAB kendisine göründü.
- Gns 18 2 İbrahim karşısında üç adamın durduğunu gördü. Onları görür görmez karşılamaya koştu. Yere kapanarak birine,
- Gns 18 3 «Ey efendim, eğer gözünde lütuf bulduysam, lütfen kulunun yanından ayrılma» dedi,
- Gns 18 4 «Biraz su getirteyim, ayaklarınızı yıkayın. Şu ağacın altında dinlenin.
- Gns 18 5 Madem kulunuza konuk geldiniz, bırakın size yiyecek bir şeyler getireyim. Biraz dinlendikten sonra yolunuza devam edersiniz.» Adamlar, «Peki, dediğin gibi olsun» dediler.
- Gns 18 6 İbrahim hemen çadıra, Saranın yanına gitti. Ona, «Hemen üç sea ince un al, yoğurup pide yap» dedi.
- Gns 18 7 Ardından sığırlara koştu. Körpe ve besili bir buzağı seçip uşağına verdi. Uşak buzağıyı hemen hazırladı.
- Gns 18 8 İbrahim hazırlanan buzağıyı yoğurt ve sütle birlikte götürüp konuklarının önüne koydu. Onlar yerken o da yanlarında, ağacın altında durdu.
- Gns 18 9 Konuklar, «Karin Sara nerede?» diye sordular. İbrahim, «Çadırda» diye yanıtladı.
- Gns 18 10 RAB, «Gelecek yıl bu zamanda kesinlikle yanına döneceğim» dedi, «O zaman karın Saranın bir oğlu olacak.» Sara RAB'in arkasında, çadırın girişinde durmuş,

di nli yordu.
Gns 18 11 İbrahimle Sara kocamışlardı, yaşları hayli ileri ydi. Sara âdetten kesilmişti.
Gns 18 12 İçin için güler ek, <<Bu yaştan sonra bu sevinci tadabilir miyim?>> diye düşündü, <<Üstelik efendim de yaşlı.>>
Gns 18 13 RAB İbrahime sordu: <<Sara niçin, <Bu yaştan sonra gerçekten çocuk sahibi mi olacağım?> diyerek güldü?
Gns 18 14 RAB için olanaksız bir şey var mı? Belirlenen vakitte, gelecek yıl bu zaman yanına döndüğümde Saranın bir oğlu olacak.>>
Gns 18 15 Sara korktu, <<Gülmedim>> diyerek yalan söyledi. RAB, <<Hayır, güldün>> dedi.
Gns 18 16 Adamlar oradan ayrılırken Sodoma doğru baktılar. İbrahim onları yolcu etmek için yanlarında yürüyordu.
Gns 18 17 RAB, <<Yapacağım şeyi İbrahimden mi gizleyeceğim?>> dedi,
Gns 18 18 <<Kuşkusuz İbrahimden büyük ve güçlü bir ulus türeyecek, yeryüzündeki bütün uluslar onun aracılığıyla kutsanacak.
Gns 18 19 Doğru ve adil olanı yaparak yolumda yürümeyi oğullarına ve soyuna buyursun diye İbrahimi seçtim. Öyle ki, ona verdiğim sözü yerine getireyim.>>
Gns 18 20 Sonra İbrahime, <<Sodom ve Gomora büyük suçlama altında>> dedi, <<Günahları çok ağır.
Gns 18 21 Onun için inip bakacağım. Duyduğum suçlamalar doğru mu, değil mi göreceğim. Bunları yapıp yapmadıklarını anlayacağım.>>
Gns 18 22 Adamlar oradan ayrılıp Sodoma doğru gittiler. Ama İbrahim RABbin huzurunda kaldı.
Gns 18 23 RABbe yaklaşarak, <<Haksızla birlikte haklıyı da mı yok edeceksin?>> diye sordu,
Gns 18 24 <<Kentte elli doğru kişi var diyelim. Orayı gerçekten yok edecek misin? İçindeki elli doğru kişinin hatırı için kenti bağışlamayacak mısın?
Gns 18 25 Senden uzak olsun bu. Haklıyı, haksızı aynı kefe ye koyarak haksızın yanında haklıyı da öldürmek senden uzak olsun. Bütün dünyayı yargılayan adil olmalı.>> din bilginlerine göre <<RAB İbrahimin önünde kaldı.>>
Gns 18 26 RAB, <<Eğer Sodomda elli doğru kişi bulursam, onların hatırına bütün kenti bağışlayacağım>> diye karşılık verdi.
Gns 18 27 İbrahim, <<Ben toz ve külüm, bir hiçim>> dedi, <<Ama seninle konuşma yürekliliğini göstereceğim.
Gns 18 28 Kırk beş doğru kişi var diyelim, beş kişi için bütün kenti yok mu edeceksin?>> RAB, <<Eğer kentte kırk beş doğru kişi bulursam, orayı yok etmeyeceğim>> dedi.
Gns 18 29 İbrahim yine sordu: <<Ya kırk kişi bulursan?>> RAB, <<O kırk kişinin hatırı için hiçbir şey yapmayacağım>> diye yanıtladı.
Gns 18 30 İbrahim, <<Ya Rab, öfkelenme ama, otuz kişi var diyelim?>> dedi. RAB, <<Otuz kişi bulursam, kente dokunmayacağım>> diye yanıtladı.
Gns 18 31 İbrahim, <<Ya Rab, lütfen konuşma yürekliliğimi bağışla>> dedi, <<Eğer yirmi kişi bulursan?>> RAB, <<Yirmi kişinin hatırı için kenti yok etmeyeceğim>> diye yanıtladı.
Gns 18 32 İbrahim, <<Ya Rab, öfkelenme ama, bir kez daha konuşacağım>> dedi, <<Eğer on kişi bulursan?>> RAB, <<On kişinin hatırı için kenti yok etmeyeceğim>> diye yanıtladı.
Gns 18 33 RAB İbrahim'le konuşmasını bitirince oradan ayrıldı, İbrahim de çadırına döndü.
Gns 19 1 İki melek akşamleyin Sodoma vardılar. Lut kentin kapısında oturuyordu. Onları görür görmez karşılamak için ayağa kalktı. Yere kapanarak,
Gns 19 2 <<Efendilerim>> dedi, <<Kulunuzun evine buyurun. Ayaklarınızı yıkayın, geceyi bizde geçirin. Sonra erkenden kalkıp yolunuza devam edersiniz.>> Melekler, <<Olmaz>> dediler, <<Geceyi kent meydanında geçireceğiz.>>
Gns 19 3 Ama Lut çok diretti. Sonunda onunla birlikte evine gittiler. Lut onlara yemek hazırladı, mayasız ekmek pişirdi. Yediler.
Gns 19 4 Onlar yatmadan, kentin erkekleri -Sodomun her mahallesinden genç yaşlı bütün erkekler- evi sardı.
Gns 19 5 Luta seslenerek, <<Bu gece sana gelen adamlar nerede?>> diye sordular, <<Getir onları da yatalım.>>
Gns 19 6 Lut dışarı çıktı, arkasından kapıyı kapadı.
Gns 19 7 <<Kardeşler, lütfen bu kötülüğü yapmayın>> dedi,
Gns 19 8 <<Erkek yüzü görmemiş iki kızım var. Size onları getireyim, ne isterseniz yapın. Yeter ki, bu adamlara dokunmayın. Çünkü onlar konuşumdur, çatımın altına geldiler.>>
Gns 19 9 Adamlar, <<Çekil önümüzden!>> diye karşılık verdiler, <<Adam buraya dışardan geldi, şimdi yargıçlık taslıyor! Sana daha beterini yaparız.>> Lutu ite kaka kapıyı kırmaya davrandılar.
Gns 19 10 Ama içerdeki adamlar uzanıp Lutu evin içine, yanlarına aldılar ve kapıyı kapadılar.
Gns 19 11 Kapıya dayanan adamları, büyük küçük hepsini kör ettiler. Öyle ki, adamlar kapıyı bulamaz oldu.

Gns 19 12 İçerdeki iki adam Luta, <<Senin burada başka kimin var?>> diye sordular, <<Oğullarını, kızlarını, damatlarını, kentte sana ait kim varsa hepsini dışarı çıkar.>>

Gns 19 13 Çünkü burayı yok edeceğiz. RAB bu halk hakkında birçok kötü suçlama duydu, kenti yok etmek için bizi gönderdi.>>

Gns 19 14 Lut dışarı çıktı ve kızlarıyla evlenecek olan adamlara, <<Hemen buradan uzaklaşın!>> dedi, <<Çünkü RAB bu kenti yok etmek üzere.>> Ne var ki damat adayları onun şaka yaptığını sandılar.

Gns 19 15 Tan ağarırken melekler Luta, <<Karınla iki kızını al, hemen buradan uzaklaş>> diye üstelediler, <<Yoksa kent cezasını bulurken sen de canından olursun.>>

Gns 19 16 Lut ağır davrandı, ama RAB ona acıdı. Adamlar Lutla karısının ve iki kızının elinden tutup onları kentin dışına çıkardılar.

Gns 19 17 Kent dışına çıkınca, adamlardan biri Luta, <<Kaç, canını kurtar, arkana bakma>> dedi, <<Bu ovanın hiçbir yerinde durma. Dağa kaç, yoksa ölür gidersin.>>

Gns 19 18 Lut, <<Aman, efendim!>> diye karşılık verdi,

Gns 19 19 <<Ben kulunuzdan hoşnut kaldınız, canımı kurtarmakla bana büyük iyilik yaptınız. Ama dağa kaçamam. Çünkü felaket bana yetişir, ölürüm.>>

Gns 19 20 İşte, şurada kaçabileceğim yakın bir kent var, küçücük bir kent. İzin verin, oraya kaçıp canımı kurtarayım. Zaten küçücük bir kent.>>

Gns 19 21 Adamlardan biri, <<Peki, dileğini kabul ediyorum>> dedi, <<O kenti yıkmayacağım.>>

Gns 19 22 Çabuk ol, hemen kaç! Çünkü sen oraya varmadan bir şey yapamam.>> Bu yüzden o kente Soar adı verildi.

Gns 19 23 Lut Soara vardığında güneş doğmuştu.

Gns 19 24 RAB Sodom ve Gomoranın üzerine gökten ateşli kükürt yağdırdı.

Gns 19 25 Bu kentleri, bütün ovayı, oradaki insanların hepsini ve bütün bitkileri yok etti.

Gns 19 26 Ancak Lutun peşisıra gelen karısı dönüp geriye bakınca tuz kesildi.

Gns 19 27 İbrahim sabah erkenden kalkıp önceki gün RABbin huzurunda durduğu yere gitti.

Gns 19 28 Sodom ve Gomoraya ve bütün ovaya baktı. Yerden, tüten bir ocak gibi duman yükseliyordu.

Gns 19 29 Tanrı ovadaki kentleri yok ederken İbrahimi anımsamış ve Lutun yaşadığı kentleri yok ederken Lutu bu felaketin dışına çıkarmıştı.

Gns 19 30 Lut Soarda kalmaktan korkuyordu. Bu yüzden iki kızıyla kentten ayrılarak dağa yerleşti, onlarla birlikte bir mağarada yaşamaya başladı.

Gns 19 31 Büyük kızı küçüğüne, <<Babamız yaşlı>> dedi, <<Dünya gelenekleri ne uygun biçimde burada bizimle yatabilecek bir erkek yok.>>

Gns 19 32 Gel, babamıza şarap içirelim, soyumuzu yaşatmak için onunla yatalım.>>

Gns 19 33 O gece babalarına şarap içirdiler. Büyük kız gidip babasıyla yattı. Ancak Lut yatıp kalktığının farkında değildi.

Gns 19 34 Ertesi gün büyük kız küçüğüne, <<Dün gece babamla yattım>> dedi, <<Bu gece de ona şarap içirelim. Soyumuzu yaşatmak için sen de onunla yat.>>

Gns 19 35 O gece de babalarına şarap içirdiler ve küçük kız babasıyla yattı. Ama Lut yatıp kalktığının farkında değildi.

Gns 19 36 Böylece Lutun iki kızı da öz babalarından hamile kaldılar.

Gns 19 37 Büyük kız bir erkek çocuk doğurdu, ona Moav adını verdi. Moav bugünkü Moavlıların atasıdır.

Gns 19 38 Küçük kızın da bir oğlu oldu, adını Ben-Ammi koydu. O da bugünkü Ammonlular'ın atasıdır.

Gns 20 1 İbrahim Mamreden Negeve göçerek Kadeş ve Sur kentlerinin arasına yerleşti. Sonra geçici bir süre Gerarda kaldı.

Gns 20 2 Karısı Sara için, <<Bu kadın kızkardeşimdir>> dedi. Bunun üzerine Gerar Kralı Avimelek adam gönderip Sarayı getirtti.

Gns 20 3 Ama Tanrı gece düşünde Avimeleke görünerek, <<Bu kadını aldığın için öleceksin>> dedi, <<Çünkü o evli bir kadın.>>

Gns 20 4 Avimelek henüz Saraya dokunmamıştı. <<Ya RAB>> dedi, <<Suçsuz bir ulusu mu yok edeceksin?>>

Gns 20 5 İbrahimin kendisi bana, <Bu kadın kızkardeşimdir> demedi mi? Kadın da İbrahim için, <O kardeşimdir> dedi. Ben temiz vicdanla, suçsuz ellerimle yaptım bunu.>>

Gns 20 6 Tanrı, düşünde ona, <<Bunu temiz vicdanla yaptığını biliyorum>> diye yanıtladı, <<Ben de seni bu yüzden bana karşı günah işlemekten alıkoydum, kadına dokunmana izin vermedim.>>

Gns 20 7 Şimdi kadını kocasına geri ver. Çünkü o bir peygamberdir. Senin için dua eder, ölmezsin. Ama kadını geri vermezsen, sen de sana ait olan herkes de ölecek, bilesin.>>

Gns 20 8 Avimelek sabah erkenden kalktı, bütün adamlarını çağırarak olup biteni anlattı. Adamlar dehşete düştü.

Gns 20 9 Avimelek İbrahimi çağırarak, <<Ne yaptın bize?>> dedi, <<Sana ne haksızlık ettim ki, beni ve krallığımı bu büyük günaha sürükledin? Bana bu yaptığın yapılacak iş değil.>>

Gns 20 10 Sonra, <<Amacın neydi, niçin yaptın bunu?>> diye sordu.

Gns 20 11 İbrahim, <<Çünkü burada hiç Tanrı korkusu yok>> diye yanıtladı, <<Karım yüzünden beni öldürebilirler diye düşündüm.

Gns 20 12 Üstelik, Sara gerçekten kızkardeşimdir. Babamız bir, annemiz ayrıdır. Onunla evlendim.

Gns 20 13 Tanrı beni babamın evinden gurbete gönderdiği zaman karıma, <Bana sevgini şöyle göstereceksin: Gideceğimiz her yerde kardeşin olduğumu söyle> dedim.>>

Gns 20 14 Avimelek İbrahime karısı Sarayı geri verdi. Bunun yanı sıra ona davar, sığır, köleler, cariyeler de verdi.

Gns 20 15 İbrahime, <<İşte ülkem önünde, nereye istersen oraya yerleş>> dedi.

Gns 20 16 Saraya da, <<Kardeşine bin parça gümüş veriyorum>> dedi, <<Yanındakilere karşı senin suçsuz olduğunu gösteren bir kanıttır bu. Herkes suçsuz olduğunu bilsin.>>

Gns 20 17 İbrahim Tanrıya dua etti ve Tanrı Avimelekle karısına, cariyelerine şifa verdi. Çocuk sahibi oldular.

Gns 20 18 Çünkü İbrahim'in karısı Sara yüzünden RAB Avimelek'in evindeki kadınların hamile kalmasını engellemiştir.

Gns 21 1 RAB verdiği söz uyarınca Saraya iyilik etti ve sözünü yerine getirdi.

Gns 21 2 Sara hamile kaldı; İbrahim'in yaşlılık döneminde, tam Tanrının belirttiği zamanda ona bir erkek çocuk doğurdu.

Gns 21 3 İbrahim Saranın doğurduğu çocuğa İshak'ı adını verdi.

Gns 21 4 Tanrının kendisine buyurduğu gibi oğlu İshak sekiz günlükken sünnet etti.

Gns 21 5 İshak doğduğunda İbrahim yüz yaşındaydı.

Gns 21 6 Sara, <<Tanrı yüzümü güldürdü>> dedi, <<Bunu duyan herkes benimle birlikte gülecek.

Gns 21 7 Kim İbrahime Sara çocuk emzirecek derdi? Bu yaşında ona bir oğul doğurdum.>>

Gns 21 8 Çocuk büyüdü. Sütten kesildiği gün İbrahim büyük bir şölen verdi.

Gns 21 9 Ne var ki Sara, Mısırlı Hacerin İbrahimden olma oğlu İsmailin alay ettiğini görünce,

Gns 21 10 İbrahime, <<Bu cariyeye oğlunu kov>> dedi, <<Bu cariyenin oğlu, oğlum İshakın mirasına ortak olmasın.>>

Gns 21 11 Bu İbrahimi çok üzdü, çünkü İsmail de öz oğluydu.

Gns 21 12 Ancak Tanrı İbrahime, <<Oğlunla cariyen için üzülme>> dedi, <<Sara ne derse, onu yap. Çünkü senin soyun İshakla sürecektir.

Gns 21 13 Cariyenin oğlundan da bir ulus yaratacağım, çünkü o da senin soyun.>>

Gns 21 14 İbrahim sabah erkenden kalktı, biraz yiyecek, bir tulum da su hazırlayıp Hacerin omuzuna attı, çocuğunu da verip onu gönderdi. Hacer Beer-Şeva Çölüne gitti, orada bir süre dolaştı.

Gns 21 15 Tulumdaki su tükenince, oğlunu bir çalının altına bıraktı.

Gns 21 16 Yaklaşık bir ok atımı uzaklaşıp, <<Oğlumun ölümünü görmeyeyim>> diyerek onun karşısına oturup hıçkırığa hıçkırığa ağıladı.

Gns 21 17 Tanrı çocuğun sesini duydu. Tanrının meleği göklerden Hacere, <<Nen var, Hacer?>> diye seslendi, <<Korkma! Çünkü Tanrı çocuğun sesini duydu.

Gns 21 18 Kalk, oğlunu kaldır, elini tut. Onu büyük bir ulus yapacağım.>>

Gns 21 19 Sonra Tanrı Hacerin gözlerini açtı, Hacer bir kuyu gördü. Gidip tulumunu doldurdu, oğluna içirdi.

Gns 21 20 Çocuk büyürken Tanrı onunlaydı. Çocuk çölde yaşadı ve okçu oldu.

Gns 21 21 Paran çölünde yaşarken annesi ona Mısırlı bir kadın aldı.

Gns 21 22 O sırada Avimelekle ordusunun komutanı Fikol İbrahime, <<Yaptığın her şeyde Tanrı seninle>> dediler,

Gns 21 23 <<Onun için, Tanrının önünde bana, oğluma ve soyuma haksız davranmayacağına ant iç. Bana ve konuk olarak yaşadığın bu ülkeye, benim sana yaptığım gibi iyi davran.>>

Gns 21 24 İbrahim, <<Ant içerim>> dedi.

Gns 21 25 İbrahim Avimeleke bir kuyuyu zorla ele geçiren adamlarından yakındı.

Gns 21 26 Avimelek, <<Bunu kimin yaptığını bilmiyorum>> diye yanıtladı, <<Sen de bana söylemedin, ilk kez duyuyorum.>>

Gns 21 27 Daha sonra İbrahim Avimeleke davar ve sığır verdi. Böylece ikisi bir antlaşma yaptılar.

Gns 21 28 İbrahim sürüsünden yedi dişi kuzu ayırdı.

Gns 21 29 Avimelek, <<Bunun anlamı ne, niçin bu yedi dişi kuzuyu ayırdın?>> diye sordu.

Gns 21 30 İbrahim, <<Bu yedi dişi kuzuyu benim elimden almalısın>> diye yanıtladı, <<Kuyuyu benim açtığımın kanıtı olsun.>>

Gns 21 31 Bu yüzden oraya Beer-Şeva adı verildi. Çünkü ikisi orada ant içmişlerdi.

Gns 21 32 Beer-Şevada yapılan bu antlaşmadan sonra Avimelek, ordusunun komutanı Fikolla birlikte Filist yöresine geri döndü.

Gns 21 33 İbrahim Beer-Şevada bir ılgın ağacı dikti; orada RABbi, ölümsüz Tanrıyı adıyla çağırırdı.

Gns 21 34 Filist yöresinde konuk olarak uzun süre yaşadı.

Gns 22 1 Daha sonra Tanrı İbrahimi denedi. <<İbrahim!>> diye seslendi. İbrahim, <<Buradayım!>> dedi.

Gns 22 2 Tanrı, <<İshakı, sevdiğin biricik oğlunu al, Moriya bölgesine git>> dedi, <<Orada sana göstereceğim bir dağda oğlunu yakmalık sunu olarak sun.>>

Gns 22 3 İbrahim sabah erkenden kalktı, eşeğine palan vurdu. Yanına uşaklarından ikisini ve oğlu İshakı aldı. Yakmalık sunu için odun yardıktan sonra, Tanrının kendisine belirttiği yere doğru yola çıktı.

Gns 22 4 Üçüncü gün gideceği yeri uzaktan gördü.

Gns 22 5 Uşaklarına, <<Siz burada, eşeğin yanında kalın>> dedi, <<Tapınmak için oğlumla birlikte oraya gidip döneceğiz.>>

Gns 22 6 Yakmalık sunu için yardığı odunları oğlu İshaka yükledi. Ateşi ve bıçağı kendisi aldı. Birlikte giderlerken İshak İbrahime, <<Baba!>> dedi. İbrahim, <<Evet, oğlum!>> diye yanıtladı. İshak, <<Ateşle odun burada, ama yakmalık sunu kuzusu nerede?>> diye sordu.

Gns 22 8 İbrahim, <<Oğlum, yakmalık sunu için kuzuyu Tanrı kendisi sağlayacak>> dedi. İkisi birlikte yürümeye devam ettiler.

Gns 22 9 Tanrının kendisine belirttiği yere varınca İbrahim bir sunak yaptı, üzerine odun dizdi. Oğlu İshakı bağlayıp sunaktaki odunların üzerine yatırdı.

Gns 22 10 Onu boğazlamak için uzanıp bıçağı aldı.

Gns 22 11 Ama RABbin meleği göklerden, <<İbrahim, İbrahim!>> diye seslendi. İbrahim, <<İşte buradayım!>> diye karşılık verdi.

Gns 22 12 Melek, <<Çocuğa dokunma>> dedi, <<Ona hiçbir şey yapma. Şimdi Tanrıdan korktuğunu anladım, biricik oğlunu benden esirgemedin.>>

Gns 22 13 İbrahim çevresine bakınca, boynuzları sık çalılara takılmış bir koç gördü. Gidip koçu getirdi. Oğlunun yerine onu yakmalık sunu olarak sundu.

Gns 22 14 Oraya <<Yahve yire>> adını verdi. <<RABbin dağında sağlanacaktır>> sözü bu yüzden bugün de söyleniyor.

Gns 22 15 RABbin meleği göklerden İbrahime ikinci kez seslendi:

Gns 22 16 <<RAB diyor ki, kendi üzerime ant içiyorum. Bunu yaptığın için, biricik oğlunu esirgemediğin için>>

Gns 22 17 seni fazlasıyla kutsayacağım; soyunu göklerin yıldızları, kıyıların kumu kadar çoğaltacağım. Soyun düşmanlarının kentlerini mülk edinecek.

Gns 22 18 Soyunun aracılığıyla yeryüzündeki bütün uluslar kutsanacak. Çünkü sözümü dinledin.>>

Gns 22 19 Sonra İbrahim uşaklarının yanına döndü. Birlikte yola çıkıp Beer-Şevaya gittiler. İbrahim Beer-Şevada kaldı.

Gns 22 20 Bir süre sonra İbrahime, <<Milka, kardeşin Nahora çocuklar doğurdu>> diye haber verdiler,

Gns 22 21 <<İlk oğlu Üs, kardeşi Bûz, Kemuel -Aramın babası -

Gns 22 22 Keset, Hazo, Pildaş, Yidlaf, Betuel.>>

Gns 22 23 Betuel Rebekanın babası oldu. Bu sekiz çocuğu İbrahimin kardeşi Nahora Milka doğurdu.

Gns 22 24 Reuma adındaki cariyesi de Nahor'a Tevah, Gaham, Tahaş ve Maaka'yı doğurdu.

Gns 23 1 Sara yüz yirmi yedi yıl yaşadı. Ömrü bu kadardı.

Gns 23 2 Kenan ülkesinde, bugün Hevron denilen Kiryat-Arbada öldü. İbrahim yas tutmak, ağlamak için Saranın ölüsünün başına gitti.

Gns 23 3 Sonra karısının ölüsünün başından kalkıp Hititlere,

Gns 23 4 <<Ben aranızda konuk ve yabancıyım>> dedi, <<Bana mezar yapabileceğim bir toprak satın. Ölümü kal dırıp gömeyim.>>

Gns 23 5 Hititler, <<Efendim, bizi dinle>> diye yanıtladılar, <<Sen aramı zda güçlü bir beysin. Ölünü mezarlarımızın en iyisine göm. Ölünü gömmen için kimse senden mezarını esirgemez.>>

Gns 23 7 İbrahim, ülke halkı olan Hititlerin önünde eğilerek,

Gns 23 8 <<Eğer ölümü gömmemi istiyorsanız, benim için Sohar oğlu Efrona ricada bulunun>> dedi,

Gns 23 9 <<Tarlasının dibindeki Makpela Mağarasını bana satsın. Fiyatı neyse huzurunuzda eksiksiz ödeyip orayı mezarlık yapacağım.>>

Gns 23 10 Hititli Efron halkının arasında oturuyordu. Kent kapısında toplanan herkesin duyacağı biçimde,

Gns 23 11 <<Hayır, efendim!>> diye karşılık verdi, <<Beni dinle, mağarayla birlikte tarlayı da sana veriyorum. Halkımın huzurunda onu sana veriyorum. Ölünü göm.>>

Gns 23 12 İbrahim ülke halkının önünde eğildi.

Gns 23 13 Herkesin duyacağı biçimde Efrona, <<Lütfen beni dinle>> dedi, <<Tarlanın parasını ödeyeyim. Parayı kabul et ki, ölümü oraya gömeyim.>>

Gns 23 14 Efron, <<Efendim, beni dinle>> diye karşılık verdi, <<Aramı zda dört yüz şekel gümüşün sözü mü olur? Ölünü göm.>>

Gns 23 16 İbrahim Efronun önerisini kabul etti. Efronun Hititlerin önünde sözünü ettiği dört yüz şekel gümüşü tüccarların ağırlık ölçülerine göre tarttı.

Gns 23 17 Böylece Efronun Mamre yakınında Makpeladaki tarlası, çevresindeki bütün ağaçlarla ve içindeki mağarayla birlikte, kent kapısında toplanan Hititlerin huzurunda

İbrahim'in mülkü kabul edildi.

- Gns 23 19 İbrahim karısı Sarayı Kenan ülkesinde Mamreye -Hevrona- yakın Makpela Tarlasındaki mağaraya gömdü.
- Gns 23 20 Hititler tarlayı içindeki mağarayla birlikte İbrahim'in mezarlık yeri olarak onayladılar.
- Gns 24 1 İbrahim kocamış, iyice yaşlanmıştı. RAB onu her yönden kutsamıştı.
- Gns 24 2 İbrahim, evindeki en yaşlı ve her şeyden sorumlu uşağına, <<Elini uyluğumun altına koy>> dedi.
- Gns 24 3 <<Yerin göğün Tanrısı RABbin adıyla ant içmeni istiyorum. Aralarında yaşadığım Kenanlılardan oğluma kız almayacaksın.
- Gns 24 4 Oğlum İshaka kız almak için benim ülkeme, akrabalarımın yanına gideceksin.>> gösterirdi.
- Gns 24 5 Uşak, <<Ya kız benimle bu ülkeye gelmek istemezse?>> diye sordu, <<O zaman oğlunu geldiğin ülkeye götürüreyim mi?>>
- Gns 24 6 İbrahim, <<Sakın oğlumu oraya götürme!>> dedi.
- Gns 24 7 <<Beni baba ocağından, doğduğum ülkeden getiren, <Bu toprakları senin soyuna vereceğim> diyerek ant içen Göklerin Tanrısı RAB senin önünden meleğini gönderecek. Böylece oradan oğluma bir kız alabileceksin.
- Gns 24 8 Eğer kız seninle gelmek istemezse, içtiğin ant seni bağlamaz. Yalnız, oğlumu oraya götürme.>>
- Gns 24 9 Bunun üzerine uşak elini efendisi İbrahim'in uyluğunun altına koyarak bu konuda ant içti.
- Gns 24 10 Sonra efendisinden on deve alarak en iyi eşyalarla birlikte yola çıktı; Aram-Naharayime, Nahorun yaşadığı kente gitti.
- Gns 24 11 Develerini kentin dışındaki kuyunun yanına çöktürdü. Akşamüzeriydi, kadınların su almak için dışarı çıkacakları zamandı.
- Gns 24 12 Uşak, <<Ya RAB, efendim İbrahim'in Tanrısı, yalvarırım bugün beni başarılı kıl>> diye dua etti, <<Efendim İbrahime iyilik et.
- Gns 24 13 İşte, pınarın başında bekliyorum. Kentin kızları su almaya geliyorlar.
- Gns 24 14 Birine, <Lütfen testini indir, biraz su içeyim> diyeceğim. O da, <Sen iç, ben de develerine içireyim> derse, bileceğim ki o kız kulun İshak için seçtiğin kızdır. Böylece efendime iyilik ettiğini anlayacağım.>>
- Gns 24 15 O duasını bitirmeden, İbrahim'in kardeşi Nahorla karısı Milkanın oğlu Betuel'in kızı Rebeka, omuzunda su testisiyle dışarı çıktı.
- Gns 24 16 Çok güzel bir genç kızdı. Ona erkek eli değmemişti. Pınara gitti, testisini doldurup geri döndü.
- Gns 24 17 Uşak onu karşılamaya koştu, <<Lütfen testinden biraz su ver, içeyim>> dedi.
- Gns 24 18 Rebeka, <<İç, efendim>> diyerek hemen testisini indirdi, içmesi için ona uzattı.
- Gns 24 19 Ona su verdikten sonra, <<Develerin için de su çekeyim>> dedi, <<Kanıncaya kadar içsinler.>>
- Gns 24 20 Çabucak suyu hayvanların teknesine boşalttı, yine su çekmek için kuyuya koştu. Adamın bütün develeri için su çekti.
- Gns 24 21 Adam RABbin yolunu açıp açmadığını anlamak için sessizce genç kıızı süzüyordu.
- Gns 24 22 Develer su içtikten sonra, adam bir beka ağırlığında altın bir burun halkasıyla on şekel ağırlığında iki altın bilezik çıkardı.
- Gns 24 23 <<Lütfen söyle, kimin kızıydın sen?>> diye sordu, <<Babanın evinde geceyi geçirebileceğimiz bir yer var mı?>>
- Gns 24 24 Kız, <<Milkayla Nahorun oğlu Betuel'in kızıyım>> diye karşılık verdi.
- Gns 24 25 <<Bizde saman ve yem bol, geceyi geçirebileceğiniz yer de var.>>
- Gns 24 26 Adam eğilip RABbe tapındı.
- Gns 24 27 <<Efendim İbrahim'in Tanrısı RABbe övgüler olsun>> dedi, <<Sevgisini, sadakatini efendimden esirgemedi. Efendimin akrabalarının evine giden yolu bana gösterdi.>>
- Gns 24 28 Kız annesinin evine koşup olanları anlattı.
- Gns 24 29 Rebekanın Lavan adında bir kardeşi vardı. Lavan pınarın başındaki adama doğru koştu.
- Gns 24 30 Kızkardeşinin burnundaki halkayı, kollarındaki bilezikleri görmüştü. Rebeka adamın kendisine söylediklerini de anlatınca, Lavan adamın yanına gitti. Adam pınarın başında, develerinin yanında duruyordu.
- Gns 24 31 Lavan, <<Eve buyur, ey RABbin kutsadığı adam>> dedi, <<Niçin dışarıda bekliyorsun? Senin için oda, develerin için yer hazırladım.>>
- Gns 24 32 Böylece adam eve girdi. Lavan develerin kollarını çözdü, onlara saman ve yem verdi. Adamlarıyla ayaklarını yıkamaları için su getirdi.
- Gns 24 33 Önüne yemek konulunca, adam, <<Niçin geldiğimi anlatmadan yemek yemeyeceğim>> dedi. Lavan, <<Öyleyse anlat>> diye karşılık verdi.
- Gns 24 34 Adam, <<Ben İbrahim'in uşağıyım>> dedi,
- Gns 24 35 <<RAB efendimi alabildiğine kutsadı. Onu zengin etti. Ona davar, sığır, altın, gümüş, erkek ve kadın köleler, develer, eşekler verdi.
- Gns 24 36 Karısı Sara ileri yaşta efendime bir oğul doğurdu. Efendim sahip olduğu her şeyi oğluna verdi.

Gns	24	37	«Ülkelerinde yaşadığım Kenanlılardan oğluma kız almayacaksın. Oğluma kız almak için babamın ailesine, akrabalarımın yanına gideceksin» diyerek bana ant içirdi.
Gns	24	39	«Efendime, «Ya kız benimle gelmezse?» diye sordum.
Gns	24	40	«Efendim, «Yolunda yürüdüğüm RAB meleğini seninle gönderecek, yolunu açacak» dedi, «Akrabalarımın, babamın ailesinden oğluma bir kız getireceksin.
Gns	24	41	İçtiğin anttan ancak akrabalarımın yanına vardığında sana kızı vermezlerse, evet, ancak o zaman özgür olabilirsin.»
Gns	24	42	«Bugün pınarın başına geldiğimde şöyle dua ettim: «Ya RAB, efendim İbrahim'in Tanrısı, yalvarırım yolumu aç.
Gns	24	43	İşte pınarın başında bekliyorum. Su almaya gelen kızlardan birine, lütfen testinden bana biraz su ver, içeyim, diyeceğim.
Gns	24	44	O da, sen iç, develerin için de su çekeyim derse, anlayacağım ki efendimin oğlu için RABbin seçtiği kız odur.»
Gns	24	45	«Ben içimden dua ederken, Rebeka omuzunda su testisiyle dışarı çıktı. Pınar başına gidip su aldı. Ona, «Lütfen, biraz su ver, içeyim» dedim.
Gns	24	46	«Rebeka hemen testisini omuzundan indirdi, «İç efendim» dedi, «Ben de develeri ne içireyim.» Ben içtim. Develere de su verdi.
Gns	24	47	«Ona, «Kimin kızıydın sen?» diye sordum. ««Milkayla Nahorun oğlu Betuel'in kızıyım» dedi. «Bunun üzerine burnuna halka, kollarına bilezik taktım.
Gns	24	48	Eğilip RABbe tapındım. Efendimin oğluna kardeşinin torununu almak için bana doğru yolu gösteren efendim İbrahim'in Tanrısı RABbe övgüler sundum.
Gns	24	49	Şimdi efendime sevgi ve sadakat mı göstereceksiniz, yoksa olmaz mı diyeceksiniz, bana bildirin. Öyle ki, ben de ne yapacağıma karar vereyim.»
Gns	24	50	Lavanla Betuel, ««Bu RABbin işi»» diye karşılık verdiler, ««Biz sana ne iyi, ne kötü diyebiliriz.
Gns	24	51	İşte Rebeka burada. Al götür. RABbin buyurduğu gibi efendinin oğluna karı olsun.»
Gns	24	52	İbrahim'in uşağı bu sözleri duyunca, yere kapanarak RABbe tapındı.
Gns	24	53	Rebekaya altın, gümüş takımlar, giysiler, kardeşiyile annesine de değerli eşyalar çıkarıp verdi.
Gns	24	54	Sonra yanındakilerle birlikte yedi, içti. Geceyi orada geçirdiler. Sabah kalkınca İbrahim'in uşağı, ««Beni yolcu edin, efendime döneyim»» dedi.
Gns	24	55	Rebekanın kardeşiyile annesi, ««Bırak kız on gün kadar bizimle kalsın, sonra gidersin»» diye karşılık verdiler.
Gns	24	56	Adam, ««Madem RAB yolumu açtı, beni geciktirmeyin»» dedi, ««İzin verin, efendime döneyim.»»
Gns	24	57	««Kızı çağırıp ona soralım»» dediler.
Gns	24	58	Rebekayı çağırıp, ««Bu adamla gitmek istiyor musun?»» diye sordular. Rebeka, ««İstiyorum»» dedi.
Gns	24	59	Böylece Rebekayla dadısını, İbrahim'in uşağıyla adamlarını uğurlamaya çıktılar.
Gns	24	60	Rebekayı şöyle kutsadılar: ««Ey kızkardeşimiz, Binlerce, on binlerce kişiye analık et, Soyun düşmanlarının kentlerini mülk edinsin.»»
Gns	24	61	Rebekayla genç hizmetçileri hazırlanıp develere binerek İbrahim'in uşağını izlediler. Uşak Rebekayı alıp oradan ayrıldı.
Gns	24	62	İshak Beer-Lahay-Roiden gelmişti. Çünkü Negev bölgesinde yaşıyordu.
Gns	24	63	Akşamüzeri düşünmek için tarlaya gitti. Başını kaldırdığında develerin yaklaştığını gördü.
Gns	24	64	Rebeka İshakı görünce deveden indi,
Gns	24	65	İbrahim'in uşağına, ««Tarladan bizi karşılamaya gelen şu adam kim?»» diye sordu. Uşak, ««Efendim»» diye karşılık verdi. Rebeka peçesini alıp yüzünü örttü.
Gns	24	66	Uşak bütün yaptıklarını İshaka anlattı.
Gns	24	67	İshak Rebeka'yı annesi Sara'nın yaşamış olduğu çadıra götürüp onunla evlendi. Böylece Rebeka İshak'ın karısı oldu. İshak onu sevdi. Annesinin ölümünden sonra onunla avunç buldu.
Gns	25	1	İbrahim bir kadınla daha evlendi. Kadının adı Keturaydı.
Gns	25	2	Ondan Zimran, Yokşan, Medan, Midyan, Yişbak, Şuah adlı çocukları oldu.
Gns	25	3	Yokşandan da Şeva, Dedan oldu. Dedan soyundan Aşurlular, Letuşlular, Leumlular doğdu.
Gns	25	4	Midyanın Efa, Efer, Hanok, Avida, Eldaa adlı oğulları oldu. Bunların hepsi Keturanın soyundandı.
Gns	25	5	İbrahim sahip olduğu her şeyi İshaka bıraktı.
Gns	25	6	Cariyelerinin oğullarına da armağanlar verdi. Kendisi sağken bu çocukları oğlu İshaktan uzaklaştırıp doğuya gönderdi.
Gns	25	7	İbrahim yüz yetmiş beş yıl yaşadı. Ömrü bu kadardı.
Gns	25	8	Kocamış, yaşama doymuş, iyice yaşlanmış olarak son soluğunu verdi.
Gns	25	9	Oğulları İshakla İsmail onu Hititli Sohar oğlu Efronun tarlasında Mamreye yakın Makpela Mağarasına gömdüler.
Gns	25	10	İbrahim o tarlayı Hititlerden satın almıştı. Böylece İbrahimle karısı Sara oraya gömüldüler.

Gns 25 11 Tanrı İbrahim'in ölümünden sonra oğlu İshak kutsadı. İshak Beer-Lahay-Roide yaşıyordu.

Gns 25 12 Saranın cariyesi Mısırlı Hacer'in İbrahime doğurduğu İsmail'in öyküsü:

Gns 25 13 Doğum sırasına göre İsmail'in oğullarının adları şunlardır: İlk oğlu Nevayot. Sonra Kedar, Adbeel, Mivsam,

Gns 25 14 Mişma, Duma, Massa,

Gns 25 15 Hadat, Tema, Yetur, Nafiş, Kedema gelir.

Gns 25 16 İsmail'in oğulları olan bu on iki bey oymakların atalarıydı. Köylerine, obalarına da bu adları verdiler.

Gns 25 17 İsmail yüz otuz yedi yıl yaşadıktan sonra son soluğunu verdi. Ölüp halkına kavuştu.

Gns 25 18 İsmailoğulları Aşura doğru giderken Mısır sınırını yakınında, Havila ile Şur arasındaki bölgeye yerleştiler. Kardeşlerinin yaşadığı yerin doğusuna yerleşmişlerdi.

Gns 25 19 İbrahim'in oğlu İshak'ın öyküsü:

Gns 25 20 İshak Aramlı Lavan'ın kızkardeşi, Paddan-Aramlı Betuel'in kızı Rebekayla evlendiğinde kırk yaşındaydı.

Gns 25 21 İshak karısı için RABbe yakardı, çünkü karısı kısırdı. RAB İshak'ın yakarışını yanıtladı, Rebeka hamile kaldı.

Gns 25 22 Çocuklar karnında itişiyordu. Rebeka, «Nedir bu başıma gelen?» diyerek RABbe danışmaya gitti.

Gns 25 23 RAB onu şöyle yanıtladı: «Rahminde iki ulus var, senden iki ayrı halk doğacak, Biri öbüründen güçlü olacak, Büyüğü küçüğüne hizmet edecek.»

Gns 25 24 Doğum vakti gelince, Rebeka'nın ikiz oğulları oldu.

Gns 25 25 İlk doğan oğlu kıpkırmızı ve tüylüydü; kırmızı bir cüppeyi andırıyordu. Adını Esav koydular.

Gns 25 26 Sonra kardeşi doğdu. Eliyle Esav'ın topuğunu tutuyordu. Bu yüzden İshak ona Yakup'ü adını verdi. Rebeka doğum yaptığında İshak altmış yaşındaydı.

Gns 25 27 Çocuklar büyüdü. Esav kırları seven usta bir avcı oldu. Yakupsa hep çadırda oturan sakin bir adamdı.

Gns 25 28 İshak Esav'ı daha çok severdi, çünkü onun getirdiği av etlerini yedi. Rebeka ise Yakupu severdi.

Gns 25 29 Bir gün Yakup çorba pişirirken Esav avdan geldi. Aç ve bitkindi.

Gns 25 30 Yakupa, «Lütfen şu kıvılcık çorbadan biraz ver de içeyim. Aç ve bitkinim» dedi. Bu nedenle ona Edom adı da verildi.

Gns 25 31 Yakup, «Önce sen ilk oğulluk hakkını bana ver» diye karşılık verdi.

Gns 25 32 Esav, «Baksana, açlıktan ölmek üzereyim» dedi, «İlk oğulluk hakkının bana ne yararı var?»

Gns 25 33 Yakup, «Önce ant iç» dedi. Esav ant içerek ilk oğulluk hakkını Yakupa sattı.

Gns 25 34 Yakup Esav'a ekmekle mercimek çorbası verdi. Esav yiyip içtikten sonra kalkıp gitti. Böylece Esav ilk oğulluk hakkını küçümsemiş oldu.

Gns 26 1 İbrahim'in yaşadığı dönemdeki kıtlıktan başka ülkede bir kıtlık daha oldu. İshak Gerara, Filist Kralı Avimelek'in yanına gitti.

Gns 26 2 RAB İshaka görünerek, «Mısır'a gitme» dedi, «Sana söyleyeceğim ülkeye yerleş.

Gns 26 3 Orada bir süre kal. Ben seninle olacak, seni kutsayacağım. Bütün bu toprakları sana ve soyuna vereceğim. Baban İbrahime ant içerek verdiği sözü yerine getireceğim.

Gns 26 4 Soyunu gökteki yıldızlar kadar çoğaltacağım. Bu ülkelerin tümünü onlara vereceğim. Yeryüzündeki bütün uluslar senin soyun aracılığıyla kutsanacak.

Gns 26 5 Çünkü İbrahim sözümü dinledi. Uyarılarıma, buyruklarıma, kurallarıma, yasalarıma bağlı kaldı.»

Gns 26 6 Böylece İshak Gerarda kaldı.

Gns 26 7 Yöre halkı karısıyla ilgili soru sorunca, «Kızkardeşimdir» diyordu. Çünkü «Karımdır» demekten korkuyordu. Rebeka yüzünden yöre halkı beni öldürebilir diye düşünüyordu. Çünkü Rebeka güzeldi.

Gns 26 8 İshak orada uzun zaman kaldı. Bir gün Filist Kralı Avimelek, pencereden dışarı bakarken, İshak'ın karısı Rebekayı okşadığını gördü.

Gns 26 9 İshak'ı çağırarak, «Bu kadın gerçekte senin karın!» dedi, «Neden kızkardeşin olduğunu söyledin?» İshak, «Çünkü onun yüzünden canımdan olurum diye düşündüm» dedi.

Gns 26 10 Avimelek, «Nedir bize bu yaptığın?» dedi, «Az kaldı halkımdan biri karınla yatacak. Bize suç işletecektin.»

Gns 26 11 Sonra bütün halka, «Kim bu adama ya da karısına dokunursa, kesinlikle öldürülecek» diye buyruk verdi.

Gns 26 12 İshak o ülkede ekin ekti ve o yıl ektiğinin yüz katını biçti. RAB onu kutsamıştı.

Gns 26 13 İshak bolluğa kavuştu. Varlığı gittikçe büyüyordu. Çok zengin oldu.

Gns 26 14 Sürülerle davar, sığır ve birçok uşak sahibi oldu. Filistliler onu kıskanmaya başladılar.

Gns 26 15 Babası İbrahim yaşarken kölelerinin kazmış olduğu bütün kuyuları toprakla doldurup kapadılar.

Gns 26 16 Avimelek İshaka, <<Ülkemizden git>> dedi, <<Çünkü gücün bizim gücümüzü aştı.>>

Gns 26 17 İshak oradan ayrıldı. Gerar Vadisinde çadır kurup oraya yerleşti.

Gns 26 18 Babası İbrahim yaşarken kazılmış olan kuyuları yeniden açtırdı. Çünkü Filistliler İbrahim'in ölümünden sonra o kuyuları kapamışlardı. Kuyulara aynı adları, babasının vermiş olduğu adları verdi.

Gns 26 19 İshakın köleleri vadide kuyu kazarken bir kaynak buldular.

Gns 26 20 Gerarın çobanları, <<Su bizim>> diyerek İshakın çobanlarıyla kavgaya tutuştular. İshak kendisiyle çekiştikleri için kuyuya Esek adını verdi.

Gns 26 21 İshakın köleleri başka bir kuyu kazdılar. Bu kuyu yüzünden de kavga çıkınca İshak kuyuya Sitna adını verdi.

Gns 26 22 Oradan ayrılıp başka bir yerde kuyu kazdırdı. Bu kuyu yüzünden kavga çıkmadı. Bu nedenle İshak ona Rehovotfş adını verdi. <<RAB en sonunda bize rahatlık verdi>> dedi, <<Bu ülkede verimli olacağız.>>

Gns 26 23 İshak oradan Beer-Şevaya gitti.

Gns 26 24 O gece RAB kendisine görünerek, <<Ben baban İbrahim'in Tanrısıyım, korkma>> dedi, <<Seninle birlikteyim. Seni kutsayacak, kulum İbrahim'in hatırı için soyunu çoğaltacağım.>>

Gns 26 25 İshak orada bir sunak yaparak RABbi adıyla çağırды. Çadırını oraya kurdu. Köleleri de orada bir kuyu kazdı.

Gns 26 26 Avimelek, danışmanı Ahuzzat ve ordusunun komutanı Fikol ile birlikte, Gerardan İshakın yanına gitti.

Gns 26 27 İshak onlara, <<Niçin yanıma geldiniz?>> dedi, <<Benden nefret ediyorsunuz. Üstelik beni ülkenizden kovdunuz.>>

Gns 26 28 <<Açıķça gördük ki, RAB sizinle>> diye yanıtladılar, <<Onun için, aramızda ant olsun: Biz nasıl sana dokunmadıksa, hep iyi davranarak seni esenlik içinde gönderdikse, sen de bize kötülük etme. Bu konuda sizinle anlaşalım. Sen şimdi RABbin kutsadığı bir adamsın.>>

Gns 26 30 İshak onlara bir şölen verdi, yiyip içtiler.

Gns 26 31 Sabah erkenden kalkıp karşılıklı ant içtiler. Sonra İshak onları yolcu etti. Esenlik içinde oradan ayrıldılar.

Gns 26 32 Aynı gün İshakın köleleri gelip kazdıkları kuyu hakkında kendisine bilgi verdiler, <<Su bulduk>> dediler.

Gns 26 33 İshak kuyuya Şiva adını verdi. Bu yüzden kent bugüne kadar Beer-Şeva diye anılır.

Gns 26 34 Esav kırk yaşında Hititli Beerinin kızı Yudit ve Hititli Elonun kızı Basematla evlendi.

Gns 26 35 Bu kadınlar İshak'la Rebeka'nın başına dert oldular.

Gns 27 1 İshak yaşlanmış, gözleri görmez olmuştu. Büyük oğlu Esavı çağırıp, <<Oğlum!>> dedi. Esav, <<Efendim!>> diye yanıtladı.

Gns 27 2 İshak, <<Artık yaşlandım>> dedi, <<Ne zaman öleceğimi bilmiyorum.

Gns 27 3 Silahlarını -ok kılıfını, yayını- al, kırlara çıkıp benim için bir hayvan avla.

Gns 27 4 sevdiğim lezzetli bir yemek yap, bana getir yiyeyim. Ölmeden önce seni kutsayayım.>>

Gns 27 5 İshak, oğlu Esavla konuşurken Rebeka onları dinliyordu. Esav avlanmak için kıra çıkınca,

Gns 27 6 Rebeka oğlu Yakupa şöyle dedi: <<Dinle, babanın ağabeyin Esava söyledi klerini duydum.

Gns 27 7 Baban ona, <Bana bir hayvan avla getir> dedi, <Lezzetli bir yemek yap, yiyeyim. Ölmeden önce seni RABbin huzurunda kutsayayım.>

Gns 27 8 Bak oğlum, sana söyleyeceklerimi iyi dinle:

Gns 27 9 Git süründen bana iki seçme oğlak getir. Onlarla babanın sevdiği lezzetli bir yemek yapayım.

Gns 27 10 Yemesi için onu babana sen götüreceksin. Öyle ki, ölmeden önce seni kutsasın.>>

Gns 27 11 Yakup, <<Ama kardeşim Esavın bedeni kıllı, benimkiyse kılsız>> diye yanıtladı,

Gns 27 12 <<Ya babam bana dokunursa? O zaman kendisini aldattığımı anlar. Kutsama yerine üzerime lanet getirmiş olurum.>>

Gns 27 13 Annesi, <<Sana gelecek lanet bana gelsin, oğlum>> dedi, <<Sen beni dinle, git oğlakları getir.>>

Gns 27 14 Yakup gidip oğlakları annesine getirdi. Annesi babasının sevdiği lezzetli bir yemek yaptı.

Gns 27 15 Büyük oğlu Esavın en güzel giysileri o anda evdeydi. Rebeka onları küçük oğlu Yakupa giydirdi.

Gns 27 16 Ellerinin üstünü, ensesinin kılsız yerini oğlak derisiyle kapladı.

Gns 27 17 Yaptığı güzel yemekle ekmeği Yakupun eline verdi.

Gns 27 18 Yakup babasının yanına varıp, <<Baba!>> diye seslendi. Babası, <<Evet, kimsin sen?>> dedi.

Gns 27 19 Yakup, <<Ben ilk oğlun Esavım>> diye karşılık verdi, <<Söylediğini yaptım. Lütfen kalk, otur da getirdiğim av etini ye. Öyle ki, beni kutsayabilesin.>>

Gns 27 20 İshak, <<Nasıl böyle çabucak buldun, oğlum?>> dedi. Yakup, <<Tanrının RAB bana yardım etti>> diye yanıtladı.

Gns 27 21 İshak, <<Yaklaş, oğlum>> dedi, <<Sana dokunayım, gerçekten oğlum Esav mısın, değil misin anlayayım.>>

Gns 27 22 Yakup babasına yaklaştı. Babası ona dokunarak, <<Ses Yakupun sesi, ama eller Esavın elleri>> dedi.

Gns 27 23 Onu tanıyamadı. Çünkü Yakupun elleri ağabeyi Esavın elleri gibi kıllıydı. İshak onu kutsamak üzereyken,

Gns 27 24 bir daha sordu: <<Sen gerçekten oğlum Esav mısın?>> Yakup, <<Evet!>> diye yanıtladı.

Gns 27 25 İshak, <<Oğlum, av etini getir yiyeyim de seni kutsayayım>> dedi. Yakup önce yemeği, sonra şarabı getirdi. İshak yedi, içti.

Gns 27 26 <<Yaklaş da beni öp, oğlum>> dedi.

Gns 27 27 Yakup yaklaşıp babasını öptü. Babası onun giysilerini kokladı ve kendisini kutsayarak şöyle dedi: <<İşte oğlumun kokusu Sanki RABbin kutsadığı kırların kokusu.

Gns 27 28 Tanrı sana göklerin çiyinden Ve yerin verimli topraklarından Bol buğday ve yeni şarap versin.

Gns 27 29 Halklar sana kulluk etsin, Uluslar boyun eğsin. Kardeşlerine egemen ol, Kardeşlerin sana boyun eğsin. Sana lanet edenlere lanet olsun, Seni kutsayanlar kutsansın.>>

Gns 27 30 İshak Yakupu kutsadıktan ve Yakup babasının yanından ayrıldıktan hemen sonra kardeşi Esav avdan döndü.

Gns 27 31 Esav da lezzetli bir yemek yaparak babasına götürdü. Ona, <<Baba, kalk, getirdiğim av etini ye>> dedi, <<Öyle ki, beni kutsayabilesin.>>

Gns 27 32 Babası, <<Sen kimsin?>> diye sordu. Esav, <<Ben ilk oğlun Esavım>> diye karşılık verdi.

Gns 27 33 İshakı bir titreme sardı. Tir tir titreyerek, <<Öyleyse daha önce avlanıp bana yemek getiren kimdi?>> diye sordu, <<Sen gelmeden önce yemeğimi yiyip onu kutsadım. Artık o kutsanmış oldu.>>

Gns 27 34 Esav babasının anlattıklarını duyunca, acı acı haykırdı. <<Beni de kutsa, baba, beni de!>> dedi.

Gns 27 35 İshak, <<Kardeşin gelip beni kandırdı>> diye karşılık verdi, <<Senin yerine o kutsandı.>>

Gns 27 36 Esav, <<Ona boşuna mı Yakup diyorlar?>> dedi, <<İki kezdir beni aldatıyor. Önce ilk oğulluk hakkımı aldı. Şimdi de benim yerime o kutsandı.>> Sonra, <<Kutsamak için bana bir hak ayırmadın mı?>> diye sordu.

Gns 27 37 İshak, <<Onu sana egemen kıldım>> diye yanıtladı, <<Bütün kardeşlerini onun hizmetine verdim. Onu buğday ve yeni şarapla besledim. Senin için ne yapabilirim ki, oğlum?>>

Gns 27 38 Esav, <<Sen yalnız bir kişiyi mi kutsayabilirsin baba?>> dedi, <<Beni de kutsa, baba, beni de!>> Sonra hıçkırığa hıçkırığa ağlamaya başladı.

Gns 27 39 Babası şöyle yanıtladı: <<Göklerin çiyinden, Zengin topraklardan Uzak yaşayacaksın. Kılıcınla yaşayacak, Kardeşine hizmet edeceksin. Ama özgür olmak isteyince, Onun boyunduruğunu kırıp atacaksın.>>

Gns 27 40 Babası Yakupu kutsadığı için Esav kardeşi Yakupa kin bağladı. <<Nasıl olsa babamın ölümü yaklaştı>> diye düşünüyordu, <<O zaman kardeşim Yakupu öldürürüm.>>

Gns 27 41 Büyük oğlu Esavın ne düşündüğü Rebekaya bildirilince Rebeka küçük oğlu Yakupu çağırttı. <<Bak, ağabeyin Esav seni öldürmeyi düşünerek kendini avutuyor>> dedi,

Gns 27 42 <<Beni dinle, oğlum. Hemen Harrana, kardeşim Lavanın yanına kaç. Ağabeyinin öfkesi dinip sana kızgınlığı geçinceye, ona yaptığını unutuncaya kadar orada kal. Birini gönderir, seni getirtirim. Niçin bir günde ikinizden de yoksun kalayım?>>

Gns 27 43 <<Eğer Yakup da bu ülkenin kızlarıyla, Hitit kızlarıyla evlenirse, nasıl yaşarım?>>

Gns 28 1 İshak Yakupu çağırdı, onu kutsayarak, <<Kenanlı kızlarla evlenme>> diye buyurdu,

Gns 28 2 <<Hemen Paddan-Arama, annenin babası Betuelin evine git. Orada dayın Lavanın kızlarından biriyle evlen.

Gns 28 3 Her Şeye Gücü Yeten Tanrı seni kutsasın, verimli kılsın, soyunu çoğaltsın; soyundan halklar türesin.

Gns 28 4 İbrahimi kutsadığı gibi seni ve soyunu da kutsasın. Öyle ki, Tanrının

İbrahime verdiği topraklara -üzerinde yabancı olarak yaşadığın bu topraklara- sahip olarsın.>>
Gns 28 5 İshak Yakupu böyle uğurladı. Yakup Paddan-Arama, kendisinin ve Esavın annesi Rebekanın kardeşi Aramlı Betuel oğlu Lavanın yanına gitmek üzere yola çıktı.
Gns 28 6 Esav İshakın Yakupu kutsadığını, evlenmek üzere Paddan-Arama gönderdiğini öğrendi. Ayrıca Yakupu kutsarken, babasının, <<Kenanlı kızlarla evlenme>> diye buyurduğunu, Yakupun da annesiyle babasını dinleyip Paddan-Arama gittiğini öğrendi.
Gns 28 8 Böylece babasının Kenanlı kızlardan hoşlanmadığını anladı.
Gns 28 9 İsmailin yanına gitti. İbrahim oğlu İsmailin kızı, Nevayotun kızkardeşi Mahalatla evlenerek onu karılarının üzerine getirdi.
Gns 28 10 Yakup Beer-Şevadan ayrılarak Harrana doğru yola çıktı.
Gns 28 11 Bir yere varıp orada geceledi, çünkü güneş batmıştı. Oradaki taşlardan birini alıp başının altına koyarak yattı.
Gns 28 12 Düşte yeryüzüne bir merdiven dikildiğini, başının göklere eriştiğini gördü. Tanrının melekleri merdivenden çıkıp iniyorlardı.
Gns 28 13 RAB yanıbaşında durup, <<Atan İbrahimin, İshakın Tanrısı RAB benim>> dedi, <<Üzerinde yattığın toprakları sana ve soyuna vereceğim.
Gns 28 14 Yeryüzünün tozu kadar sayısız bir soya sahip olacaksın. Doğuya, batıya, kuzeye, güneye doğru yayılacaksınız. Yeryüzündeki bütün halklar sen ve soyun aracılığıyla kutsanacak.
Gns 28 15 Seninle birlikteyim. Gideceğin her yerde seni koruyacak ve bu topraklara geri getireceğim. Verdiğim sözü yerine getirinceye kadar senden ayrılmayacağım.>>
Gns 28 16 Yakup uyanınca, <<RAB burada, ama ben farkına varamadım>> diye düşündü.
Gns 28 17 Korktu ve, <<Ne korkunç bir yer!>> dedi, <<Bu, Tanrının evinden başka bir yer olamaz. Burası göklerin kapısı.>>
Gns 28 18 Ertesi sabah erkenden kalkıp başının altına koyduğu taşı anıt olarak dikti, üzerine zeytinyağı döktü.
Gns 28 19 Oraya Beytelfü adını verdi. Kentin önceki adı Luzdu.
Gns 28 20 Sonra bir adak adayarak şöyle dedi: <<Tanrı benimle olur, gittiğim yolda beni korur, bana yiyecek, giyecek sağlarsa,
Gns 28 21 babamın evine esenlik içinde dönersem, RAB benim Tanrım olacak.
Gns 28 22 Anıt olarak diktiğim bu taş Tanrı'nın evi olacak. Bana vereceğin her şeyin ondallığını sana vereceğim.>>
Gns 29 1 Yakup yoluna devam ederek doğu halklarının ülkesine vardı.
Gns 29 2 Kırdı bir kuyu gördü. Kuyunun yanıbaşında üç davar sürüsü yatıyordu. Sürülere o kuyudan su veriliyordu. Kuyunun ağzında büyük bir taş vardı.
Gns 29 3 Bütün sürüler oraya toplanınca, çobanlar kuyunun ağzındaki taşı yuvarlar, davarlarını suverdiktan sonra taşı yine yerine, kuyunun ağzına koyarlardı.
Gns 29 4 Yakup çobanlara, <<Kardeşler, nerelisiniz?>> diye sordu. Çobanlar, <<Harranlıyı>> diye yanıtladılar.
Gns 29 5 Yakup, <<Nahorun torunu Lavanı tanıyor musunuz?>> diye sordu. <<Tanıyoruz>> dediler.
Gns 29 6 Yakup, <<İyi midir?>> diye sordu. <<İyidir. İşte kızı Rahel davarlarla birlikte geliyor.>>
Gns 29 7 Yakup, <<Akşama daha çok var>> dedi, <<Sürülerin toplanma vakti değil. Davarlarını suvarın, götürüp otlatın.>>
Gns 29 8 Çobanlar, <<Bütün sürüler toplanmadan, kuyunun ağzındaki taşı yuvarlamadan olmaz>> dediler, <<Ancak o zaman davarları suvarabiliriz.>>
Gns 29 9 Yakup onlarla konuşurken Rahel babasının davarlarını getirdi. Rahel çobanlık yapıyordu.
Gns 29 10 Yakup dayısı Lavanın kızı Raheli ve davarları görünce, gidip kuyunun ağzındaki taşı yuvarladı, dayısının davarlarını suvardı.
Gns 29 11 Raheli öperek hıçkırığa hıçkırığa ağladı.
Gns 29 12 Rahele baba tarafından akraba olduklarını, Rebekanın oğlu olduğunu anlattı. Rahel koşup babasına haber verdi.
Gns 29 13 Lavan, yeğeni Yakupun geldiğini duyunca, onu karşılamaya koştu. Ona sarılıp öptü, evine getirdi. Yakup bütün olanları Lavana anlattı.
Gns 29 14 Lavan, <<Sen benim etim, kemiğimsin>> dedi. Yakup Lavanın yanında bir ay kaldıktan sonra,
Gns 29 15 Lavan, <<Akrobamsın diye benim için bedava mı çalışacaksın?>> dedi, <<Söyle, ne kadar ücret istiyorsun?>>
Gns 29 16 Lavanın iki kızı vardı. Büyüğünün adı Lea, küçüğünün adı Raheldi.
Gns 29 17 Leanın gözleri alımlıydı, Rahel ise boyu bosu yerinde, güzel bir kızdı.
Gns 29 18 Yakup Rahele aşıktı. Lavana, <<Küçük kızın Rahel için sana yedi yıl hizmet ederim>> dedi.
Gns 29 19 Lavan, <<Onu sana vermek başkasına vermekten daha iyidir>> dedi, <<Yanımda kal.>>
Gns 29 20 Yakup Rahele için yedi yıl çalıştı. Raheli sevdiği için, yedi yıl ona birkaç gün gibi geldi.
Gns 29 21 Lavana, <<Zaman doldu, kızını ver, evleneyim>> dedi.
Gns 29 22 Lavan bütün yöre halkını toplayıp bir şölen verdi.

The Holy Bible in Turkish

Gns 29 23 Gece kızı Leayı Yakupa götürdü. Yakup onunla yattı.
Gns 29 24 Lavan cariyesi Zilpayı kızı Leanın hizmetine verdi.
Gns 29 25 Sabah olunca Yakup bir de baktı ki, yanındaki Lea! Lavana, <<Nedir bana bu yaptığın?>> dedi, <<Ben Rahel için yanında çalışmadım mı? Niçin beni aldatmış?>>
Gns 29 26 Lavan, <<Bizim buralarda adettir. Büyük kız dururken küçük kız evlendi rilmez>> dedi,
Gns 29 27 <<Bu bir haftayı tamamla, Raheli de sana veririz. Yalnız ona karşılık yedi yıl daha yanımda çalışacaksın.>>
Gns 29 28 Yakup kabul etti. Leayla bir hafta geçirdi. Sonra Lavan kızı Raheli de ona verdi.
Gns 29 29 Cariyesi Bilhayı Rahelin hizmetine verdi.
Gns 29 30 Yakup Rahelle de yattı. Onu Leadan çok sevdi. Lavana yedi yıl daha hizmet etti.
Gns 29 31 RAB Leanın sevilmediğini görünce, çocuk sahibi olmasını sağladı. Oysa Rahel kıırdı.
Gns 29 32 Lea hamile kalıp bir erkek çocuk doğurdu. Adını Ruben koydu. <<Çünkü RAB mutsuzluğumu gördü>> dedi, <<Kuşkusuz artık kocam beni sever.>>
Gns 29 33 Yine hamile kaldı ve bir erkek çocuk daha doğurdu. <<RAB sevilmediğimi duyduğu için bana bu çocuğu verdi>> diyerek adını Şimon koydu.
Gns 29 34 Üçüncü kez hamile kalıp bir daha erkek çocuk doğurdu. <<Artık kocam bana bağlanacak>> dedi, <<Çünkü ona üç erkek çocuk doğurdum.>> Onun için çocuğa Levi adı verildi.
Gns 29 35 Dördüncü kez hamile kaldı ve bir erkek çocuk daha doğurdu. <<Bu kez RAB' be övgüler sunacağım>> dedi. Onun için çocuğa Yahuda adını verdi. Bir süre doğum yapmadı.
Gns 30 1 Rahel Yakupa çocuk doğuramayınca, ablasını kıskanmaya başladı. Yakupa, <<Bana çocuk ver, yoksa öleceğim>> dedi.
Gns 30 2 Yakup Rahel e öfkeleni. <<Çocuk sahibi olmanı Tanrı engelliyor. Ben Tanrı değilim ki!>> diye karşılık verdi.
Gns 30 3 Rahel, <<İşte cariyem Bilha>> dedi, <<Onunla yat, benim için çocuk doğursun, ben de aile kurayım.>>
Gns 30 4 Rahel cariyesi Bilhayı eş olarak kocasına verdi. Yakup onunla yattı.
Gns 30 5 Bilha hamile kalıp Yakupa bir erkek çocuk doğurdu.
Gns 30 6 Rahel, <<Tanrı beni haklı çıkardı>> dedi, <<Yakarışımı duyup bana bir oğul verdi.>> Bu yüzden çocuğa Dan adını verdi.
Gns 30 7 Rahelin cariyesi Bilha yine hamile kaldı ve Yakupa ikinci bir oğul doğurdu.
Gns 30 8 Rahel, <<Ablama karşı büyük savaşım verdim ve onu yendim>> diyerek çocuğa Naftalifç adını verdi.
Gns 30 9 Lea artık doğum yapamadığını görünce, cariyesi Zilpayı Yakupa eş olarak verdi.
Gns 30 10 Zilpa Yakupa bir erkek çocuk doğurdu.
Gns 30 11 Lea, <<Uğurum!>> diyerek çocuğa Gad adını verdi.
Gns 30 12 Leanın cariyesi Zilpa Yakupa ikinci bir oğul doğurdu.
Gns 30 13 Lea, <<Mutluyum!>> dedi, <<Kadınlar bana <Mutlu> diyecek.>> Ve çocuğa Aşer adını verdi.
Gns 30 14 Ruben hasat mevsimi tarlaya gitti. Orada adamotu bulup annesi Leaya getirdi. Rahel Leaya, <<Lütfen oğlunun getirdiği adamotundan bana da ver>> dedi. biçiminde köke sahip, yenildiğinde cinsel gücü artırdığına inanılan bir bitki.
Gns 30 15 Lea, <<Kocamı aldığın yetmez mi? Bir de oğlumun adamotunu mu istiyorsun?>> diye karşılık verdi. Rahel, <<Öyle olsun>> dedi, <<Oğlunun adamotuna karşılık kocam bu gece seninle yatsın.>>
Gns 30 16 Akşamleyin Yakup tarladan dönerken Lea onu karşılamaya gitti. Yakupa, <<Benimle yatacaksın>> dedi, <<Oğlumun adamotuna karşılık bu gece benimsin.>> Yakup o gece onunla yattı.
Gns 30 17 Tanrı Leanın duasını işitti. Lea hamile kalıp Yakupa beşinci oğlunu doğurdu.
Gns 30 18 <<Cariyemi kocama verdiğim için Tanrı beni ödüllendirdi>> diyerek çocuğa İssakar adını verdi.
Gns 30 19 Lea yine hamile kaldı ve Yakupa altıncı oğlunu doğurdu.
Gns 30 20 <<Tanrı bana iyi bir armağan verdi>> dedi, <<Artık kocam bana değer verir. Çünkü ona altı erkek çocuk doğurdum.>> Ve çocuğa Zevulun adını verdi.
Gns 30 21 Bir süre sonra Lea bir kız doğurdu ve adını Dina koydu.
Gns 30 22 Tanrı Raheli anımsadı, onun duasını işiterek çocuk sahibi olmasını sağladı.
Gns 30 23 Rahel hamile kaldı ve bir erkek çocuk doğurdu. <<Tanrı utancımı kaldırdı. RAB bana bir oğul daha versin!>> diyerek çocuğa Yusuffı adını verdi.
Gns 30 25 Rahel Yusufu doğurduktan sonra Yakup Lavana, <<Beni gönder, evime, topraklarıma gideyim>> dedi,
Gns 30 26 <<Hizmetime karşılık karılarımı, çocuklarımı ver de gideyim. Sana nasıl hizmet ettiğimi biliyorsun.>>
Gns 30 27 Lavan, <<Eğer benden hoşnutsan, burada kal>> dedi, <<Çünkü fala bakarak anladım ki, RAB senin sayende beni kutsadı.

Gns 30 28 Alacağın neyse söyle, ödeyeyim.>>
Gns 30 29 Yakup, <<Sana nasıl hizmet ettiğimi, sürülerine nasıl baktığımı biliyorsun>> diye karşılık verdi,
Gns 30 30 <<Ben gelmeden önce malın azdı. Sayemde RAB seni kutsadı, malın gitgide arttı. Ya kendi evim için ne zaman çalışacağım?>>
Gns 30 31 Lavan, <<Sana ne vereyim?>> diye sordu. Yakup, <<Bana bir şey verme>> diye yanıtladı, <<Eğer şu önerimi kabul edersen, yine sürünü güder, hayvanlarına bakarım:
Gns 30 32 Bugün bütün sürülerini yoklayıp noktalı veya benekli koyunları, kara kuzuları, benekli veya noktalı keçileri ayırayım. Ücretim bu olsun.
Gns 30 33 İleride bana verdiklerini denetlemeye geldiğinde, dürüst olup olmadığını kolayca anlayabilirsin. Noktalı ve benekli olmayan keçilerim, kara olmayan kuzularım varsa, onları çalmışım demektir.>>
Gns 30 34 Lavan, <<Kabul, söylediğin gibi olsun>> dedi.
Gns 30 35 Ama o gün çizgili ve benekli tekeleri, noktalı ve benekli keçileri, beyaz keçilerin hepsini, bütün kara kuzuları ayırıp oğullarına teslim etti.
Gns 30 36 Sonra Yakuptan üç günlük yol kadar uzaklaştı. Yakup Lavanın kalan sürüsünü gütmeye devam etti.
Gns 30 37 Yakup aselbent, badem, çınar ağaçlarından taze dallar kestti. Dallarını soyarak beyaz çentikler açtı.
Gns 30 38 Soyduğu çubukları koyunların önüne, su içtikleri yalaklara koydu. Koyunlar su içmeye gelince çiftleşiyorlardı.
Gns 30 39 Çubukların önünde çiftleşince çizgili, noktalı, benekli yavrular doğuruyorlardı.
Gns 30 40 Yakup kuzuları ayırıp sürülerin yüzünü Lavanın çizgili, kara hayvanlarına döndürüyordu. Kendi sürülerini ayrı tutuyor, Lavanınkilerle karıştırmıyordu.
Gns 30 41 Sürüdeki güçlü hayvanlar kızışınca, Yakup çubukları onların gözü önüne, yalaklara koyuyordu ki, çubukların yanında çiftleşsinler.
Gns 30 42 Sürünün zayıf hayvanlarının önüneyse çubuk koymuyordu. Böylece zayıf hayvanları Lavan, güçlüleri Yakup aldı.
Gns 30 43 Yakup alabildiğine zenginleşti. Çok sayıda sürü, erkek ve kadın köle, deve, eşek sahibi oldu.
Gns 31 1 Lavanın oğulları, <<Yakup babamızın sahip olduğu her şeyi aldı>> dediler, <<Bütün varlığını babamıza ait şeylerden kazandı.>> Yakup bu sözleri duyunca,
Gns 31 2 Lavanın kendisine karşı tutumunun eskisi gibi olmadığını anladı.
Gns 31 3 RAB Yakupa, <<Atalarının topraklarına, akrabalarının yanına dön>> dedi, <<Seninle olacağım.>>
Gns 31 4 Bunun üzerine Yakup Rahelle Leayı sürüsünün bulunduğu kırlara çağırırttı.
Gns 31 5 Onlara, <<Bakıyorum, babanız bana eskisi gibi davranmıyor>> dedi, <<Ama babamın Tanrısı benimle birlikte.
Gns 31 6 Var gücümle babanıza hizmet ettiğimi bilirsiniz.
Gns 31 7 Ne yazık ki, babanız beni aldattı, ondan alacağımı on kez değiştirdi. Ama Tanrı bana kötülük etmesine izin vermedi.
Gns 31 8 Lavan, <Ücret olarak çizgili olanları al> deyince, bütün sürü noktalı doğurdu. <Ücret olarak çizgili olanları al> deyince de bütün sürü çizgili doğurdu.
Gns 31 9 Tanrı babanızın hayvanlarını aldı, bana verdi.
Gns 31 10 <<Sürülerin çiftleştiği mevsimde bir düş gördüm. Çiftleşen tekeler çizgili, noktalı, kırçıldı.
Gns 31 11 Düşümde Tanrının meleği bana, <Yakup!> diye seslendi. <Buyur> dedim.
Gns 31 12 Bana, <Bak, bütün çiftleşen tekeler çizgili, noktalı ve kırçıl> dedi, <Çünkü Lavanın sana yaptıklarının hepsini gördüm.
Gns 31 13 Ben Beytelin Tanrısıyım. Hani orada bana anıt dikip meshetmiş, adak adamıştın. Kalk, bu ülkeden git, doğduğun ülkeye dön.>>
Gns 31 14 Rahelle Lea, <<Babamızın evinde hâlâ payımız, mirasımız var mı?>> dediler,
Gns 31 15 <<Onun gözündeki artık yabancı değil miyiz? Çünkü bizi sattı. Bizim için ödenen bedelin hepsini yedi.
Gns 31 16 Tanrının babamızdan aldığı varlığın tümü bize ve çocuklarımıza aittir. Tanrı sana ne dediyse öyle yap.>>
Gns 31 17 Böylece Yakup çocuklarını, karılarını develere bindirdi.
Gns 31 18 Bütün hayvanları önüne kattı; topladığı mallarla, Paddan-Aramda kazandığı hayvanlarla birlikte Kenan ülkesine, babası İshakın yanına gitmek üzere yola çıktı.
Gns 31 19 Lavan koyunlarını kırkmaya gidince, Rahel babasının putlarını çaldı.
Gns 31 20 Yakup da kaçacağını söylemeyerek Aramlı Lavanı kandırdı.
Gns 31 21 Böylece kendisine ait her şeyi alıp kaçtı. Fırat Irmağını geçip Gilat dağlık bölgesine doğru gitti.
Gns 31 22 Üçüncü gün Yakupun kaçtığını Lavana bildirdiler.
Gns 31 23 Lavan yakınlarını yanına alıp Yakupun peşine düştü. Yedi gün sonra Gilat dağlık bölgesinde ona yetişti.
Gns 31 24 O gece Tanrı Aramlı Lavanın düşüne girerek ona, <<Dikkatli ol!>> dedi, <<Yakupa ne iyi, ne kötü bir şey söyle.>>
Gns 31 25 Lavan Yakupa yetişti. Yakup çadırını Gilat dağlık bölgesine kurmuştu.

Lavan da yakınlarıyla birlikte çadırını aynı yere kurdu.

- Gns 31 26 Yakupa, <<Nedir bu yaptığın?>> dedi, <<Beni aldattın. Kızlarımı alıp savaş tutsağı gibi götürdün.
- Gns 31 27 Neden gizlice kaçtın? Neden beni aldattın? Niçin bana söylemedin? Seni sevinçle, ezgilerle, tefle, lirle yolcu ederdim.
- Gns 31 28 Torunlarımla, kızlarımla öpüşüp vedalaşmama izin vermedin. Aptallık ettin.
- Gns 31 29 Size kötülük yapacak güçteyim, ama babanın Tanrısı dün gece bana, <Dikkatli ol!> dedi, <Yakupa ne iyi, ne kötü hiçbir şey söyleme.>
- Gns 31 30 Babanın evini çok özlediğin için bizden ayrıldın. Ama ilahlarımı niçin çaldın?>
- Gns 31 31 Yakup, <<Korktum>> diye karşılık verdi, <<Kızlarını zorla elimden alırsın diye düşündüm.
- Gns 31 32 İlahlarını kimde bulursan, o öldürülecektir. Yakınlarımızın önünde kendin ara, eşyalarımın arasında sana ait ne bulursan al.>> Yakup ilahları Rahelin çaldığını bilmiyordu.
- Gns 31 33 Lavan Yakupun, Leanın ve iki cariye'nin çadırına baktıysa da ilahları bulamadı. Leanın çadırından çıkıp Rahelin çadırına girdi.
- Gns 31 34 Rahel çaldığı putları devesinin semerine koymuş, üzerine oturmuştu. Lavan çadırını didik didik aradıysa da putları bulamadı.
- Gns 31 35 Rahel babasına, <<Efendim, huzurunda kalkmadığım için kızma, âdet görüyorum da>> dedi. Lavan her yeri aradıysa da, putları bulamadı.
- Gns 31 36 Yakup kendini tutamadı. Lavana çıkışarak, <<Suçum ne?>> diye sordu, <<Ne günah işledim ki böyle öfkeyle peşime takıldın?
- Gns 31 37 Bütün eşyalarımı aradın, kendine ait bir şey buldun mu? Varsa onu buraya, yakınlarımızın önüne koy. Onlar ikimiz hakkında karar versinler.
- Gns 31 38 Yirmi yıl yanında kaldım. Koyunların, keçilerin hiç düşük yapmadı. Sürülerinin içinden bir tek koç yemedim.
- Gns 31 39 Yabani hayvanların parçaladığını sana göstermedim, zararını ben çektim. Gece ya da gündüz çalınan her hayvanın karşılığını benden istedin.
- Gns 31 40 Öyle bir durumdaydım ki, gündüz sıcak, gece kırağı yedi bitirdi beni. Gözüme uyku girmedim.
- Gns 31 41 Yirmi yıl evinde böyle yaşadım. İki kızın için on dört yıl, sürün için altı yıl sana hizmet ettim. On kez alacağımı değiştirdin.
- Gns 31 42 Babamın ve İbrahim'in Tanrısı, İshakın taptığı Tanrı benden yana olmasaydı, beni eli boş gönderecektin. Tanrı çektiğim zorluğu, verdiğim emeği gördü ve dün gece seni uyardı.>> de geçer.
- Gns 31 43 Lavan, <<Kadınlar benim kızlarım, çocuklar benim çocuklarım, sürüler benim sürülerim>> diye karşılık verdi, <<Burada gördüğün her şey bana ait. Kızlarıma ya da doğurdukları çocuklara bugün ne yapabilirim ki?
- Gns 31 44 Gel anlaşalım. Aramıza tanık koyalım.>>
- Gns 31 45 Yakup bir taş alıp onu anıt olarak dikti.
- Gns 31 46 Yakınlarına, <<Taş toplayın>> dedi. Adamlar topladıkları taşları bir yere yığdılar. Orada, yığının yanında yemek yediler.
- Gns 31 47 Lavan taş yığınının Yegar-Sahaduta, Yakup ise Galet adını verdi. <<Tanıklık yığının>> anlamına gelir.
- Gns 31 48 Lavan, <<Bu yığın bugün aramızda tanık olsun>> dedi. Bu yüzden yığına Galet adı verildi.
- Gns 31 49 Mişpa diye de anılır. Çünkü Lavan, <<Birbirimizden uzak olduğumuz zaman RAB aramızda gözcülük etsin>> dedi,
- Gns 31 50 <<Eğer kızlarıma kötü davranır, başka kadınlarla evlenirsen, yanımda kimse olmasa bile Tanrı tanık olacaktır.>>
- Gns 31 51 Sonra, <<İşte taş yığının, işte aramıza diktiğim anıt>> dedi,
- Gns 31 52 <<Bu yığın ve anıt birer tanık olsun. Bu yığının ötesine geçip sana kötülük etmeyeceğim. Sen de bu yığının ve anıtı geçip bana kötülük etmeyeceksin.
- Gns 31 53 İbrahim'in, Nahor'un ve babalarının Tanrısı aramızda yargıç olsun.>> Yakup babası İshakın taptığı Tanrının adıyla ant içti.
- Gns 31 54 Sonra dağda kurban kesip yakınlarını yemeğe çağırırdı. Yemeği yiyip geceyi dağda geçirdiler.
- Gns 31 55 Lavan sabah erkenden kalktı; torunlarını, kızlarını öpüp kutsadıktan sonra evine gitti.
- Gns 32 1 Yakup yoluna devam ederken, Tanrının melekleriyle karşılaştı.
- Gns 32 2 Onları görünce, <<Tanrının ordugahı bu>> diyerek oraya Mahanayim adını verdi.
- Gns 32 3 Yakup Edom topraklarında, Seir ülkesinde yaşayan ağabeyi Esava önceden haberciler gönderdi.
- Gns 32 4 Onlara şu buyruğu verdi: <<Efendim Esava şöyle deyin: Kulun Yakup diyor ki, <şimdiye kadar Lavanın yanında konuk olarak kaldım.
- Gns 32 5 Öküzlere, eşeklere, davarlara, erkek ve kadın kölelere sahip oldum. Efendimi hoşnut etmek için önceden haber gönderiyorum.>>
- Gns 32 6 Haberciler geri dönüp Yakupa, <<Ağabeyin Esavın yanına gittik>> dediler, <<Dört yüz adamla seni karşılamaya geliyor.>>

Gns 32 7 Yakup çok korktu, sıkıldı. Yanındaki adamları, davalarını, sığırları, develeri iki gruba ayırdı.

Gns 32 8 <<Esav gelir, bir gruba saldırırsa, hiç değilse öteki grup kurtulur>> diye düşündü.

Gns 32 9 Sonra şöyle dua etti: <<Ey atam İbrahim'in, babam İshak'ın Tanrısı RAB! Bana, <Ülkeni, akrabalarının yanına dön, seni başarılı kılacağım> diye söz verdin.

Gns 32 10 Bana gösterdiğin bunca iyiliğe, güvene layık değilim. Şeria Irmağını geçtiğimden değneğimden başka bir şeyim yoktu. Şimdi iki orduyla döndüm.

Gns 32 11 Yalvarırım, beni ağabeyim Esavdan koru. Gelip bana, çocuklarla annelerine saldırmasından korkuyorum.

Gns 32 12 <Seni kesinlikle başarılı kılacağım, soyunu denizin kumu gibi sayılamayacak kadar çoğaltacağım> diye söz vermiştin bana.>>

Gns 32 13 Yakup geceyi orada geçirdi. Birlikte getirdiği hayvanlardan ağabeyi Esava armağan olarak iki yüz keçi, yirmi teke, iki yüz koyun, yirmi koç, yavrularıyla birlikte otuz dişi deve, kırk inek, on boğa, yirmi dişi, on erkek eşek ayırdı.

Gns 32 16 Bunları ayrı sürüler halinde kölelerine teslim ederek, <<Önümden gidin, sürüler arasında boşluk bırakın>> dedi.

Gns 32 17 Birinci köleye buyruk verdi: <<Ağabeyim Esavla karşılaştığında, <Sahibin kim, nereye gidiyorsun? Önündeki bu hayvanlar kimin?> diye sorarsa,

Gns 32 18 <Kulun Yakup'un> diyeceksin, <Efendisi Esava armağan olarak gönderiyor. Kendisi de arkamımdan geliyor.>>

Gns 32 19 İkinci ve üçüncü köleye, sürülerin peşinden giden herkese aynı buyruğu verdi: <<Esavla karşılaştığınızda aynı şeyleri söyleyeceksiniz.

Gns 32 20 <Kulun Yakup arkamımdan geliyor> diyeceksiniz.>> <<Önden göndereceğim armağanla onu yatıştırır, sonra kendisini görürüm. Belki beni bağışlar>> diye düşünüyordu.

Gns 32 21 Böylece armağanı önden gönderip geceyi konakladığı yerde geçirdi.

Gns 32 22 Yakup o gece kalktı; iki karısını, iki cariyesini, on bir oğlunu yanına alıp Yabbuk Irmağının sağ yerinden karşıya geçti.

Gns 32 23 Onları geçirdikten sonra sahip olduğu her şeyi de karşıya geçirdi.

Gns 32 24 Böylece Yakup arkada yalnız kaldı. Bir adam gün ağarınca kadar onunla gürleşti.

Gns 32 25 Yakupu yenemeyeceğini anlayınca, onun uyluk kemiğinin başına çarptı. Öyle ki, güreşirken Yakup'un uyluk kemiği çıktı.

Gns 32 26 Adam, <<Bırak beni, gün ağarıyor>> dedi. Yakup, <<Beni kutsamadıkça seni bırakmam>> diye yanıtladı.

Gns 32 27 Adam, <<Adın ne?>> diye sordu. <<Yakup.>>

Gns 32 28 Adam, <<Artık sana Yakup değil, İsrail denecek>> dedi, <<Çünkü Tanrıyla, insanlarınla güreşip yendin.>>

Gns 32 29 Yakup, <<Lütfen adını söyler misin?>> diye sordu. Ama adam, <<Neden adımı soruyorsun?>> dedi. Sonra Yakupu kutsadı.

Gns 32 30 Yakup, <<Tanrıyla yüzyüze görüştüm, ama canım bağışlandı>> diyerek oraya Peniel adını verdi.

Gns 32 31 Yakup Penielden ayrılırken güneş doğdu. Uyluğundan ötürü aksıyordu.

Gns 32 32 Bu nedenle İsrailiiler bugün bile uyluk kemiğinin üzerindeki siniri yemezler. Çünkü Yakup'un uyluk kemiğinin başındaki sinire çarptılmıştı.

Gns 33 1 Yakup baktı, Esav dört yüz adamıyla birlikte geliyor. Çocukları Leayla Rahele ve iki cariyeyle teslim etti.

Gns 33 2 Cariyelerle çocuklarını öne, Leayla çocuklarını arkaya, Rahelle Yusufu da en arkaya dizdi.

Gns 33 3 Kendisi hepsinin önüne geçti. Ağabeyine yaklaşıırken yedi kez yere kapandı.

Gns 33 4 Ne var ki Esav koşarak onu karşıladı, kucaklayıp boynuna sarıldı, öptü. İkisi de ağlamaya başladı.

Gns 33 5 Esav kadınlarla çocuklara baktı. <<Kim bu yanındakiler?>> diye sordu. Yakup, <<Tanrının kuluna lütfettiği çocuklar>> dedi.

Gns 33 6 Cariyelerle yanlarındaki çocuklar yaklaşıp eğildiler.

Gns 33 7 Ardından Lea çocuklarıyla birlikte yaklaşıp eğildi. En son da Yusuf la Rahel yaklaşıp eğildi.

Gns 33 8 Esav, <<Karşılaştığım öbür topluluğun anlamı neydi?>> diye sordu. Yakup, <<Efendimi hoşnut etmek için>> diye yanıtladı.

Gns 33 9 Esav, <<Benim yeterince malım var, kardeşim>> dedi, <<Senin malın sana kalsın.>>

Gns 33 10 Yakup, <<Olmaz, eğer sevgini kazandımsa, lütfen armağanımı kabul et>> diye karşılık verdi, <<Senin yüzünü görmek Tanrının yüzünü görmek gibi. Çünkü beni kabul ettin.

Gns 33 11 Lütfen sana gönderdiğim armağanı al. Tanrı bana öyle iyilik yaptı ki, her şeyim var.>> Armağanı kabul ettirinceye kadar diretti.

Gns 33 12 Esav, <<Haydi yolumuza devam edelim>> dedi, <<Ben önünsıra gideceğim.>>

Gns 33 13 Yakup, <<Efendim, bilirsin, çocuklar narindir>> dedi, <<Yanımdaki koyunların, sığırların yavruları var. Hayvanları bir gün daha yürümeye zorlarsak hepsi ölür.

Gns 33 14 Efendim, lütfen sen kulunun önünden git. Ben hayvanlarla çocuklara

ayak uydurarak yavaş yavaş geleceğim. Seirde efendime yetişirim.>>

Gns 33 15 Esav, <<Yanımdaki adamlardan birkaçını yanına vereyim>> dedi. Yakup, <<Niçin?>> diye sordu, <<Ben yalnızca seni hoşnut etmek istiyorum.>>

Gns 33 16 Esav o gün Seire dönmek üzere yola koyuldu.

Gns 33 17 Yakupsa Sukkota gitti. Orada kendine ev, hayvanlarına barınaklar yaptı. Bu yüzden oraya Sukkot adını verdi.

Gns 33 18 Yakup güvenlik içinde Paddan-Aramdan Kenan ülkesine, Şekem Kentine vardı. Kentin yakınında konakladı.

Gns 33 19 Çadırını kurduğu arsayı Şekemin babası Hamorun oğullarından yüz parça gümüşefo aldı.

Gns 33 20 Orada bir sunak kurarak El-Elohe-İsrail adını verdi. ağırlığı ve değeri bilinmeyen bir para birimiydi. gelir.

Gns 34 1 Leayla Yakupun kızı Dina bir gün yöre kadınlarını ziyarete gitti.

Gns 34 2 O bölgenin beyi Hivli Hamorun oğlu Şekem Dinayı görünce tutup ırzına geçti.

Gns 34 3 Yakupun kızına gönlünü kaptırdı. Dinayı sevdi ve ona nazik davrandı.

Gns 34 4 Babası Hamora, <<Bu kız bana eş olarak al>> dedi.

Gns 34 5 Yakup kızı Dinanın kirletildiğini duyduğunda, oğulları kırdan hayvanların başındaydı. Yakup onlar gelinceye kadar konuşmadı.

Gns 34 6 Bu arada Şekemin babası Hamor konuşmak için Yakupun yanına gitti.

Gns 34 7 Yakupun oğulları olayı duyar duymaz kırdan döndüler. Üzüntülü ve çok öfkeliydiler. Çünkü Şekem Yakupun kızıyla yatarak İsrailin onurunu kırmıştı. Böyle bir şey olmamalıydı.

Gns 34 8 Hamor onlara, <<Oğlum Şekemin gönlü kızınızda>> dedi, <<Lütfen onu oğluma eş olarak verin.

Gns 34 9 Bizimle akraba olun. Birbirimize kız verip kız alalım.

Gns 34 10 Bizimle birlikte yaşayın. Ülke önünüzde, nereye isterseniz yerleşin, ticaret yapın, mülk edinin.>>

Gns 34 11 Şekem de Dinanın babasıyla kardeşlerine, <<Bana bu iyiliği yapın, ne isterseniz veririm>> dedi,

Gns 34 12 <<Ne kadar başlık ve armağan isterseniz isteyin, dilediğiniz her şeyi vereceğim. Yeter ki, kızı bana eş olarak verin.>>

Gns 34 13 Kızkardeşleri Dinanın ırzına geçildiği için, Yakupun oğulları Şekemle babası Hamora aldatıcı bir yanıt verdiler.

Gns 34 14 <<Olmaz, kızkardeşimizi sünnetsiz bir adama veremeyiz>> dediler, <<Bizim için utanç olur.

Gns 34 15 Ancak şu koşulla kabul ederiz: Bütün erkeklerinizi bizim gibi sünnet olursa,

Gns 34 16 birbirimize kız verip kız alabiliriz. Sizinle birlikte yaşar, bir halk oluruz.

Gns 34 17 Eğer kabul etmez, sünnet olmazsanız, kızımızı alır gideriz.>>

Gns 34 18 Bu öneri Hamorla oğlu Şekeme iyi göründü.

Gns 34 19 Ailesinde en saygın kişi olan genç Şekem öneriyi yerine getirmekte gecikmedi. Çünkü Yakupun kızına aşıkty.

Gns 34 20 Hamorla oğlu Şekem durumu kent halkına bildirmek için kentin kapısına gittiler.

Gns 34 21 <<Bu adamlar bize dostluk gösteriyor>> dediler, <<Ülkemizde yaşasınlar, ticaret yapsınlar. Topraklarımız geniş, onlara da yeter, bize de. Birbirimize kız verip kız alabiliriz.

Gns 34 22 Yalnız, şu koşulla bizimle birleşmeyi, birlikte yaşamayı kabul ediyorlar: Bizim erkeklerin de kendileri gibi sünnet olmasını istiyorlar.

Gns 34 23 Böylece bütün sürüleri, malları, öbür hayvanları da bizim olur, değil mi? Gelin onlarla anlaşalım, bizimle birlikte yaşasınlar.>>

Gns 34 24 Kent kapısından geçen herkes Hamorla oğlu Şekemin söylediklerini kabul etti ve kentteki bütün erkekler sünnet oldu.

Gns 34 25 Üçüncü gün erkekler daha sünnetin acısını çekerken, Yakupun oğullarından ikisi -Dinanın kardeşleri Şimonla Levi- kılıçlarını kuşanıp kuşku uyandırmadan kente girip bütün erkekleri kılıçtan geçirdiler.

Gns 34 26 Hamorla oğlu Şekemi de öldürdüler. Dinayı Şekemin evinden alıp gittiler.

Gns 34 27 Sonra Yakupun bütün oğulları cesetleri soyup kenti yağmaladılar. Çünkü kızkardeşlerini kirletmişlerdi.

Gns 34 28 Kentteki ve kırdaki davarları, sığırları, eşekleri ele geçirdiler.

Gns 34 29 Bütün mallarını, çocuklarını, kadınlarını aldılar, evlerindeki her şeyi yağmaladılar.

Gns 34 30 Yakup, Şimonla Leviye, <<Bu ülkede yaşayan Kenanlılarla Perizlileri bana düşman ettiniz, başımı belaya soktunuz>> dedi, <<Sayıca azız. Eğer birleşir, bana saldırırlarsa, ailemle birlikte yok olurum.>>

Gns 34 31 Şimon'la Levi, <<Kızkardeşimize bir fahişe gibi mi davranmalıydı?>> diye karşılık verdiler.

Gns 35 1 Tanrı Yakupa, <<Git, Beytele yerleş>> dedi, <<Ağabeyin Esavdan kaçarken sana görünen Tanrıya orada bir sunak yap.>>

Gns 35 2 Yakup ailesine ve yanındakilere, <<Yabancı ilahlarınızı atın>> dedi, <<Kendinizi arındırıp giysilerinizi değiştirin.

Gns 35 3 Beytele gidelim. Sıkıntı çektiğim günlerde yakarışımı duyan, gittiğim her yerde benimle birlikte olan Tanrıya orada bir sunak yapacağım.>>

Gns 35 4 Böylece herkes yabancı ilahlarını, kulaklarındaki küpeleri Yakupa verdi. Yakup bunları şekem yakınlarında bir yabancı fıstık ağacının altına gömdü.

Gns 35 5 Sonra göçtüler. Çevre kentlerde yaşayan halk peşlerine düşmedi, çünkü hepsini Tanrı korkusu sarmıştı.

Gns 35 6 Yakup adamlarıyla birlikte Kenan ülkesindeki Luz -Beytel - Kentine geldi.

Gns 35 7 Bir sunak yaparak oraya El-Beytel adını verdi. Çünkü ağabeyinden kaçarken Tanrı orada kendisine görünmüştü.

Gns 35 8 Rebekanın dadısı Debora ölünce Beytelin güneyindeki meşe ağacının altına gömüldü. Bu yüzden ağaca Allon-Bakut adı verildi.

Gns 35 9 Yakup Paddan-Aramdan dönünce, Tanrı ona yine görünerek onu kutsadı.

Gns 35 10 <<Sana Yakup diyorlar, ama bundan böyle adın Yakup değil, İsrail olacak>> diyerek onun adını İsrail'ş koydu.

Gns 35 11 <<Ben Her Şeye Gücü Yeten Tanrıyım>> dedi, <<Verimli ol, çoğal. Senden bir ulus ve uluslar topluluğu doğacak. Kralların atası olacaksın.

Gns 35 12 İbrahime, İshaka verdiğim toprakları sana verecek, senden sonra da soyuna bağışlayacağım.>>

Gns 35 13 Sonra Tanrı Yakuptan ayrılarak onunla konuştuğu yerden yukarı çekildi.

Gns 35 14 Yakup Tanrının kendisiyle konuştuğu yere taş bir anıt dikti. Üzerine dökmelek sunu ve zeytinyağı döktü.

Gns 35 15 Oraya, Tanrının kendisiyle konuştuğu yere Beytel adını verdi.

Gns 35 16 Sonra Beytel'den göçtüler. Efrata varmadan Rahel doğum yaptı. Doğum yaparken çok sancı çekti.

Gns 35 17 O sancı çekerken, ebesi, <<Korkma!>> dedi, <<Bir oğlun daha oluyor.>>

Gns 35 18 Ama Rahel ölmek üzereydi. Can verirken oğlunun adını Ben-Oni koydu. Babası ise çocuğa Benyaminfü adını verdi. anlamına gelir.

Gns 35 19 Rahel öldü ve Efrat -Beytlehem- yolunda gömüldü.

Gns 35 20 Yakup Rahelin mezarına bir taş dikti. Bu mezar taşı bugüne kadar kaldı.

Gns 35 21 İsrail yine göçtü ve Eder kulesinin ötesinde konakladı.

Gns 35 22 İsrail o bölgede yaşarken Ruben babasının cariyesi Bilhayla yattı. İsrail bunu duyunca çok kızdı. <<Bunu duydu>>.

Gns 35 23 Yakup'un on iki oğlu vardı. Leanın oğulları: Ruben -Yakup'un ilk oğlu- Şimon, Levi, Yahuda, İssakar, Zevulun.

Gns 35 24 Rahelin oğulları: Yusuf, Benyamin.

Gns 35 25 Rahelin cariyesi Bilhanın oğulları: Dan, Naftali.

Gns 35 26 Leanın cariyesi Zilpanın oğulları: Gad, Aşer. Yakup'un Paddan-Aramda doğan oğulları bunlardır.

Gns 35 27 Yakup, İshakla İbrahim'in de yabancı olarak kalmış olduğu, bugün Hevron denen Kiryat-Arba yakını arındaki Mamreye, babası İshakın yanına gitti.

Gns 35 28 İshak yüz seksen yıl yaşadı.

Gns 35 29 Kocamış, yaşama doymuş olarak son soluğunu verdi. Ölüp halkına kavuştu. Oğulları Esav'la Yakup onu gömdüler.

Gns 36 1 Esavın, yani Edomun öyküsü:

Gns 36 2 Esav şu Kenanlı kızlarla evlendi: Hititli Elonun kızı Âda; Hivli Sivonun torunu, Ânanın kızı Oholivama;

Gns 36 3 Nevayotun kızkardeşi, İsmailin kızı Basemat.

Gns 36 4 Âda Esava Elifazı, Basemat Reueli,

Gns 36 5 Oholivama Yeuş, Yalam ve Korahı doğurdu. Esavın Kenan ülkesinde doğan oğulları bunlardı.

Gns 36 6 Esav karılarını, oğullarını, kızlarını, evindeki bütün adamlarını, hayvanlarının hepsini, Kenan ülkesinde kazandığı malların tümünü alıp kardeşi Yakuptan ayrıldı, başka bir ülkeye gitti.

Gns 36 7 Birlikte yaşayamayacak kadar çok malları vardı. Yabancı olarak yaşadıkları bu topraklar davarlarına yetmiyordu.

Gns 36 8 Esav -Edom- Seir dağlık bölgesine yerleşti.

Gns 36 9 Seir dağlık bölgesine yerleşen Edomluların atası Esavın soyu:

Gns 36 10 Esavın oğullarının adları şunlardır: Esavın karılarından Âdanın oğlu Elifaz, Basematın oğlu Reuel.

Gns 36 11 Elifazın oğulları: Teman, Omar, Sefo, Gatam, Kenaz.

Gns 36 12 Timna Esavın oğlu Elifazın cariyesiydi. Elifaza Amaleki doğurdu. Bunlar Esavın karısı Âdanın torunlarıdır.

Gns 36 13 Reuelin oğulları: Nahat, Zerah, Şamma, Mizza. Bunlar Esavın karısı Basematın torunlarıdır.

Gns 36 14 Sivonun torunu ve Ânanın kızı olan Esavın karısı Oholivamanın Esava doğurduğu oğullar şunlardır: Yeuş, Yalam, Korah.

Gns 36 15 Esav oğullarının boy beyleri şunlardır: Esavın ilk oğlu Elifazın oğulları: Teman, Omar, Sefo, Kenaz,

Gns	36	16	Korah, Gatam, Amalek. Bunlar Edom ülkesinde Elifazın soyundan beylerdi ve Adanın torunlarıydı.
Gns	36	17	Esav oğlu Reuelin oğulları şunlardır: Nahat, Zerah, Şamma, Mizza.
Bunlar	Edom ülkesinde		Reuelin soyundan gelen beylerdi ve Esavın karısı Basematın torunlarıydı.
Gns	36	18	Esavın karısı Oholivamanın oğulları şunlardır: Yeuş, Yalam, Korah.
Bunlar	Adanın kızı olan		Esavın karısı Oholivamanın soyundan gelen beylerdi.
Gns	36	19	Bunların hepsi Esavın -Edomun- oğullarıdır. Yukardakiler de onların beyleridir.
Gns	36	20	Ülkede yaşayan Horlu Seirin oğulları şunlardı: Lotan, Şoval, Sivon, Ana,
Gns	36	21	Dişon, Eser, Dişan. Seirin Edomda beylik eden Horlu oğulları bunlardı.
Gns	36	22	Lotanın oğulları: Hori, Hemam. Timna Lotanın kızkardeşiydi.
Gns	36	23	Şovalın oğulları: Alvan, Manahat, Eval, Şefo, Onam.
Gns	36	24	Sivonun oğulları: Aya ve Ana. Babası Sivonun eşeklerini güderken çölde sıcak su kaynakları bulan Anadır bu.
Gns	36	25	Ananın çocukları şunlardı: Dişon ve Adanın kızı Oholivama.
Gns	36	26	Dişonun oğulları şunlardı: Hemdan, Eşban, YiTRAN, Keran.
Gns	36	27	Eserin oğulları şunlardı: Bilhan, Zaavan, Akan.
Gns	36	28	Dişanın oğulları şunlardı: Üs, Aran.
Gns	36	29	Horlu boy beyleri şunlardı: Lotan, Şoval, Sivon, Ana,
Gns	36	30	Dişon, Eser, Dişan. Seir ülkesindeki Horlu boy beyleri bunlardı.
Gns	36	31	İsraillileri yöneten bir kralın olmadığı dönemde, Edomu şu krallar yönetti:
Gns	36	32	Beor oğlu Bala Edom Kralı oldu. Kentinin adı Dinhavaydı.
Gns	36	33	Bala ölünce, yerine Bosralı Zerah oğlu Yovav geçti.
Gns	36	34	Yovav ölünce, Temanlılar ülkesinden Huşam kralı oldu.
Gns	36	35	Huşam ölünce, Midyanı Moav kırlarında bozguna uğratan Bedat oğlu Hadat kralı oldu. Kentinin adı Avitti.
Gns	36	36	Hadat ölünce, yerine Masrekalı Samla geçti.
Gns	36	37	Samla ölünce, yerine Rehovot-Hannaharlı Şaul geçti.
Gns	36	38	Şaul ölünce, yerine Akbor oğlu Baal-Hanan geçti.
Gns	36	39	Akbor oğlu Baal-Hanan ölünce, yerine Hadat geçti. Kentinin adı Pauydu.
Karısı, Me-Zahav kızı			Matretin kızı Mehetavel di.
Gns	36	40	Boylarına ve bölgelerine göre Esavın soyundan gelen beylerin adları şunlardı: Timna, Alva, Yetet,
Gns	36	41	Oholivama, Ela, Pinon,
Gns	36	42	Kenaz, Teman, Mivsar,
Gns	36	43	Magdiel, İram. Sahip oldukları ülkede yaşadıkları yerlere adlarını veren Edom beyleri bunlardı. Edomlular'ın atası Esav'dı.
Gns	37	1	Yakup babasının yabancı olarak kalmış olduğu Kenan ülkesinde yaşadı.
Gns	37	2	Yakup soyunun öyküsü: Yusuf on yedi yaşında bir gençti. Babasının karıları Bilha ve Zilpadan olan üvey kardeşleriyle birlikte sürü güdüyordu. Kardeşlerinin yaptığı kötülükleri babasına ulaştırırdı.
Gns	37	3	İsrail Yusufu öbür oğullarının hepsinden çok severdi. Çünkü Yusuf onun yaşlılığında doğmuştu. Yusufu uzun, renkli bir giysi yaptırmıştı.
Gns	37	4	Yusufun kardeşleri babalarının onu kendilerinden çok sevdiğini görünce, ondan nefret ettiler. Yusufu tatlı söz söylemez oldular.
Gns	37	5	Yusuf bir düş gördü. Bunu kardeşlerine anlatınca, ondan daha çok nefret ettiler.
Gns	37	6	Yusuf, <<Lütfen gördüğüm düşü dinleyin!>> dedi,
Gns	37	7	<<Tarlada demet bağlıyorduk. Ansızın benim demetim kalkıp dikildi. Sizinkilerse, çevresine toplanıp önünde eğildiler.>>
Gns	37	8	Kardeşleri, <<Başımızla kral mı olacaksınız? Bizi sen mi yöneteceksin?>> dediler. Düşlerinden, söylediklerinden ötürü ondan büsbütün nefret ettiler.
Gns	37	9	Yusuf bir düş daha görüp kardeşlerine anlattı. <<Dinleyin, bir düş daha gördüm>> dedi, <<Güneş, ay ve on bir yıldız önümdе eğildiler.>>
Gns	37	10	Yusuf babasıyla kardeşlerine bu düşü anlatınca, babası onu azarladı: <<Ne biçim düş bu?>> dedi, <<Ben, annen, kardeşlerin gelip önünde yere mi eğileceğiz yani?>>
Gns	37	11	Kardeşleri Yusufu kıskanıyordu, ama bu olay babasının aklına takıldı.
Gns	37	12	Bir gün Yusufun kardeşleri babalarının sürüsünü gütmek için şekeme gittiler.
Gns	37	13	İsrail Yusufu, <<Kardeşlerin şekemde sürü güdüyorlar>> dedi, <<Gel seni de onların yanına göndereyim.>> Yusuf, <<Hazırım>> diye yanıtladı.
Gns	37	14	Babası, <<Git kardeşlerine ve sürüye bak>> dedi, <<Her şey yolunda mı, değil mi, bana haber getir.>> Böylece onu Hebron Vadisinden gönderdi. Yusuf şekeme vardı.
Gns	37	15	Kırda dolaşırken bir adam onu görüp, <<Ne arıyorsun?>> diye sordu.
Gns	37	16	Yusuf, <<Kardeşlerimi arıyorum>> diye yanıtladı, <<Buralarda sürü güdüyorlar. Nerede olduklarını biliyor musun?>>
Gns	37	17	Adam, <<Buradan ayrıldılar>> dedi, <<Dotana gidelim>> dediklerini duydum.>> Böylece Yusuf kardeşlerinin peşinden gitti ve Dotanda onları buldu.
Gns	37	18	Kardeşleri onu uzaktan gördüler. Yusuf yanlarına varmadan, onu öldürmek için düzen kurdular.

Gns	37	19	Birbirlerine, <<İşte düş hastası geliyor>> dediler,
Gns	37	20	<<Hadi onu öldürüp kuyulardan birine atalım. Yabancı bir hayvan yedi
deriz. Bakalım o zaman düşleri ne olacak!>>			
Gns	37	21	Ruben bunu duyunca Yusufu kurtarmaya çalıştı: <<Canına kıymayın>>
dedi,			
Gns	37	22	<<Kan dökmeyin. Onu şu ıssız yerdeki kuyuya atın, ama kendisine
dokunmayın.>> Amacı Yusufu kurtarıp babasına geri götürmekti.			
Gns	37	23	Yusuf yanlarına varınca, kardeşleri sırtındaki renkli uzun giysiyi
çekip çıkardılar			
Gns	37	24	ve onu susuz, boş bir kuyuya attılar.
Gns	37	25	Yemek yemek için oturduklarında, Gilat yönünden bir İsmaili kervanının
geldiğini gördüler. Develeri kitle, pelesenk, laden yüklüydü. Mısır'a gidiyorlardı.			
Gns	37	26	Yahuda, kardeşlerine, <<Kardeşimizi öldürür, suçumuzu gizlersek ne
kazanırız?>> dedi,			
Gns	37	27	<<Gelin onu İsmaililere satalım. Böylece canına dokunmamış oluruz.
Çünkü o kardeşimizdir, aynı kanı taşıyoruz.>> Kardeşleri kabul etti.			
Gns	37	28	Midyanlı tüccarlar oradan geçerken, kardeşleri Yusufu kuyudan çekip
çıkardılar, yirmi gümüşe İsmaililere sattılar. İsmaililer Yusufu Mısır'a götürdüler.			
Gns	37	29	Kuyuya geri dönen Ruben Yusufu orada göremeyince üzüntüden giysilerini
yırttı.			
Gns	37	30	Kardeşlerinin yanına gidip, <<Çocuk orada yok>> dedi, <<Ne yapacağım
şimdi ben?>>			
Gns	37	31	Bunun üzerine bir teke keserek Yusufun renkli uzun giysisini kanına
buladılar.			
Gns	37	32	Giysiyi babalarına götürerek, <<Bunu bulduk>> dediler, <<Bak, bakalım,
oğlunun mu, değil mi?>>			
Gns	37	33	Yakup giysiyi tanıdı, <<Evet, bu oğlumun giysisi>> dedi, <<Onu yabancı
bir hayvan yemiş olmalı. Yusufu parçalamış olsa gerek.>>			
Gns	37	34	Yakup üzüntüden giysilerini yırttı, beline çul sardı, oğlu için uzun
süre yas tuttu.			
Gns	37	35	Bütün oğulları, kızları onu avutmaya çalıştırlarsa da o avunmak
istemedi. <<Oğlumun yanına, ölüler diyarına yas tutarak gideceğim>> diyerek oğlu için ağlamaya			
devam etti.			
Gns	37	36	Bu arada Midyanlılar da Yusuf'u Mısır'da firavunun bir görevlisine,
muhafız birliği komutanı Potifar'a sattılar.			
Gns	38	1	O sıralarda Yahuda kardeşlerinden ayrılarak Adullamlı Hira adında bir
adama'n yanına gitti.			
Gns	38	2	Orada Kenanlı bir kızla karşılaştı. Kızın babasının adı Şuaydı. Yahuda
kızla evlendi.			
Gns	38	3	Kadın hamile kaldı ve bir erkek çocuk doğurdu. Yahuda ona Er adını
verdi.			
Gns	38	4	Kadın yine hamile kaldı, bir erkek çocuk daha doğurdu, adını Onan
koydu.			
Gns	38	5	Yine bir erkek çocuk doğurdu, adını Şela koydu. Şela doğduğu zaman
Yahuda Kezi vdeydi.			
Gns	38	6	Yahuda ilk oğlu Er için bir kadın aldı. Kadının adı Tamardı.
Gns	38	7	Yahudanın ilk oğlu Er, RABbin gözünde kötüydü. Bu yüzden RAB onu
öldürdü.			
Gns	38	8	Yahuda Onana, <<Kardeşinin karısıyla evlen>> dedi, <<Kayınbı raderlik
görevini yap. Kardeşinin soyunu sürdür.>>			
Gns	38	9	Ama Onan doğacak çocukların kendisine ait olmayacağını biliyordu. Bu
yüzden ne zaman kardeşinin karısıyla yatsa, kardeşine soy yetiştirmemek için menisini yere			
boşaltıyordu.			
Gns	38	10	Bu yaptığı RABbin gözünde kötüydü. Bu yüzden RAB onu da öldürdü.
Gns	38	11	Bunun üzerine Yahuda, gelini Tamara, <<Babanın evine dön>> dedi,
<<Oğlum Şela büyüyünceye kadar orada dul olarak yaşa.>> Yahuda, <<Şela da kardeşleri gibi			
ölebilir>> diye düşünüyordu. Böylece Tamar babasının evine döndü.			
Gns	38	12	Uzun süre sonra Şuanın kızı olan Yahudanın karısı öldü. Yahuda yası
bittikten sonra arkadaşı Adullamlı Hirayla birlikte Timnaya, sürüsünü kırkanların yanına			
gitti.			
Gns	38	13	Tamara, <<Kayınbaban sürüsünü kırmak için Timnaya gidiyor>> diye
haber verdiler.			
Gns	38	14	Tamar üzerindeki dul giysilerini çıkardı. Peçesini örttü, sarınıp
Timna yolu üzerindeki Enayim Kapısında oturdu. Çünkü Şela büyüdüğü halde onunla evlenmesine			
izin verilmediğini görmüştü.			
Gns	38	15	Yahuda onu görünce fahişe sandı. Çünkü yüzü örtülüydü.
Gns	38	16	Yolun kenarına, ona doğru seğirterek, kendi gelini olduğunu bilmeden,
<<Hadi gel, seninle yatmak istiyorum>> dedi. Tamar, <<Seninle yatarsam, bana ne vereceksin?>>			
diye sordu.			
Gns	38	17	Yahuda, <<Sürümden sana bir oğlak göndereyim>> dedi. Tamar, <<Oğlağı
gönderinceye kadar rehin olarak bana bir şey verebilir misin?>> dedi.			
Gns	38	18	Yahuda, <<Ne vereyim?>> diye sordu. Tamar, <<Mührünü, kaytanını ve

elindeki değneği>> diye yanıtladı. Yahuda bunları verip onunla yattı. Tamar hamile kaldı.
Gns 38 19 Gidip peçesini çıkardı, yine dul giysilerini giydi.
Gns 38 20 Bu arada Yahuda rehin bıraktığı eşyaları geri almak için Adullamlı
arkadaşıyla kadına bir oğlak gönderdi. Ne var ki arkadaşı kadını bulamadı.
Gns 38 21 O çevrede yaşayanlara, <<Enayimde, yol kenarında bir fahişe vardı,
nerede o?>> diye sordu. <<Burada öyle bir kadın yok>> diye karşılık verdiler.
Gns 38 22 Bunun üzerine Yahuda'nın yanına dönerek, <<Kadını bulamadım>> dedi, <<O
çevrede yaşayanlar da <Burada fahişe yok> dediler.>>
Gns 38 23 Yahuda, <<Varsın eşyalar onun olsun>> dedi, <<Kimseyi kendimi ze
gül dürmeyelim. Ben oğlağı gönderdim, ama sen kadını bulamadın.>>
Gns 38 24 Yaklaşık üç ay sonra Yahudaya, <<Gelinin Tamar zina etmiş, şu anda
hamile>> diye haber verdiler. Yahuda, <<Onu dışarıya çıkarıp yakın>> dedi.
Gns 38 25 Tamar dışarı çıkarılınca, kayınbabasına, <<Ben bu eşyaların sahibinden
hamile kaldım>> diye haber gönderdi, <<Lütfen şunlara bak. Bu mühür, kaytan, değnek kime
ait?>>
Gns 38 26 Yahuda eşyaları tanıdı. <<O benden daha doğru bir kişi>> dedi, <<Çünkü
onu oğlum şelaya almadım.>> Bir daha onunla yatmadı.
Gns 38 27 Doğum vakti gelince Tamarın rahminde ikiz olduğu anlaşıldı.
Gns 38 28 Doğum yaparken ikizlerden biri elini dışarı çıkardı. Ebe çocuğun elini
yakalayıp bileğine kırmızı bir iplik bağladı, <<Bu önce doğdu>> dedi.
Gns 38 29 Ne var ki, çocuk elini içeri çekti, o sırada da kardeşi doğdu. Ebe,
<<Kendi ne böyle mi gedik açtın?>> dedi. Bu yüzden çocuğa Peres adı kondu.
Gns 38 30 Sonra bileğine kırmızı iplik bağlı kardeşi doğdu. Ona da Zerah adı
verildi.
Gns 39 1 İsmaililer Yusufu Mısra götürmüştü. Firavunun görevlisi, muhafız
birliği komutanı Mısırlı Potifar onu İsmaililerden satın almıştı.
Gns 39 2 RAB Yusuf'la birlikteydi ve onu başarılı kılıyordu. Yusuf Mısırlı
efendisinin evinde kalıyordu.
Gns 39 3 Efendisi RABbin Yusuf'la birlikte olduğunu, yaptığı her işte onu
başarılı kıldığını gördü.
Gns 39 4 Yusuf'tan hoşnut kalarak onu özel hizmetine aldı. Evinin ve sahip
olduğu her şeyin sorumluluğunu ona verdi.
Gns 39 5 Yusuf evinin ve sahip olduğu her şeyin sorumlusu atadığı andan
itibaren RAB Yusuf sayesinde Potifarın evini kutsadı. Evini, tarlasını, kendisine ait her şeyi
bereketli kıldı.
Gns 39 6 Potifar sahip olduğu her şeyin sorumluluğunu Yusuf'a verdi; yediği
yemek dışında hiçbir şeyle ilgilenmedi. Yusuf güzel yapılı, yakışıklıydı.
Gns 39 7 Bir süre sonra efendisinin karısı ona göz koyarak, <<Benimle yat>>
dedi.
Gns 39 8 Ama Yusuf reddetti. <<Ben burada olduğum için efendim evdeki hiçbir
şeyle ilgilenme gereğini duymuyorum>> dedi, <<Sahip olduğu her şeyin yönetimini bana verdi.
Gns 39 9 Bu evde ben de onun kadar yetkiliyim. Senin dışında hiçbir şeyi benden
esirgemedi. Sen onun karısının. Nasıl böyle bir kötülük yapar, Tanrıya karşı günah işlerim?>>
Gns 39 10 Potifarın karısı her gün kendisiyle yatması ya da birlikte olması için
direttiye de, Yusuf onun isteğini kabul etmedi.
Gns 39 11 Bir gün Yusuf olağan işlerini yapmak üzere eve gitti. İçerde ev
halkından hiç kimse yoktu.
Gns 39 12 Potifarın karısı Yusufun giysisini tutarak, <<Benimle yat>> dedi. Ama
Yusuf giysisini onun elinde bırakıp evden dışarı kaçtı.
Gns 39 13 Kadın Yusufun giysisini bırakıp kaçtığını görünce,
Gns 39 14 uşaklarını çağırdı. <<Bakın şuna!>> dedi, <<Kocamın getirdiği bu
İbrani bizi rezil etti. Yanıma geldi, benimle yatmak istedi. Ben de bağurdım.
Gns 39 15 Bağırığımı duyunca giysisini yanımda bırakıp dışarı kaçtı.>>
Gns 39 16 Efendisi eve gelinceye kadar Yusufun giysisini yanında alı koydu.
Gns 39 17 Ona da aynı şeyleri anlattı: <<Buraya getirdiğin İbrani köle yanıma
gelip beni aşağılamak istedi.
Gns 39 18 Ama ben bağırınca giysisini yanımda bırakıp kaçtı.>>
Gns 39 19 Karısının, <<Kölen bana böyle yaptı>> diyerek anlattıklarını duyunca,
Yusufun efendisinin öfkesi tepesine çıktı.
Gns 39 20 Yusufu yakalayıp zindana, kralın tutsaklarının bağlı olduğu yere attı.
Ama Yusuf zindandayken
Gns 39 21 RAB onunla birlikteydi. Ona iyilik etti. Zindancıbaşı Yusuf'tan hoşnut
kaldı.
Gns 39 22 Bütün tutsakların yönetimini ona verdi. Zindanda olup biten her şeyden
Yusuf sorumlu ydu.
Gns 39 23 Zindancıbaşı Yusuf'un sorumlu olduğu işlerle hiç ilgilenmezdi. Çünkü
RAB Yusuf'la birlikteydi ve yaptığı her işte onu başarılı kılıyordu.
Gns 40 1 Bir süre sonra Mısır Kralının sakisiyle fırıncısı efendilerini
gücendirdiler.
Gns 40 2 Firavun bu iki görevlisine, baş sakiiyle fırıncıbaşına öfkeleni.
Gns 40 3 Onları muhafız birliği komutanının evinde, Yusufun tutsak olduğu
zindanda göz altına aldı.

Gns	40	4	Muhafız birliği komutanı Yusufu onların hizmetine atadı. Bir süre zindanda kaldılar.
Gns	40	5	Firavunun sakisiyle fırıncısı tutsak oldukları zindanda aynı gece birer düş gördüler. Düşleri farklı anlamlar taşıyordu.
Gns	40	6	Sabah Yusuf yanlarına gittiğinde, onları tedirgin gördü.
Gns	40	7	Efendisinin evinde, kendisiyle birlikte zindanda kalan firavunun görevlilerine, <<Niçin suratınız asık bugün?>> diye sordu.
Gns	40	8	<<Düş gördük ama yorumlayacak kimse yok>> dediler. Yusuf, <<Yorum Tanrıya özgü değil mi?>> dedi, <<Lütfen düşünüzü bana anlatın.>>
Gns	40	9	Baş saki düşünüyorsa Yusuf'a anlattı: <<Düşümde önümde bir asma gördüm.
Gns	40	10	Üç çubuğu vardı. Tomurcuklar açar açmaz çiçeklendi, salkımlar salkımlar üzüm verdi.
Gns	40	11	Firavunun kâsesi elimdeydi. Üzümleri alıp firavunun kâsesine sıktım. Sonra kâseyi ona verdim.>>
Gns	40	12	Yusuf, <<Bu şu anlama gelir>> dedi, <<Üç çubuk üç gün demektir.
Gns	40	13	Üç gün içinde firavun seni zindandan çıkaracak, yine eski görevine döneceksin. Geçmişte olduğu gibi yine ona sakilik yapacaksın.
Gns	40	14	Ama her şey yolunda giderse, lütfen beni anımsa. Bir iyilik yap, firavuna benden söz et. Çıkar beni bu zindandan.
Gns	40	15	Çünkü ben İbrani ülkesinden zorla kaçırıldım. Burada da zindana atılacak bir şey yapmadım.>>
Gns	40	16	Fırını başı bu iyi yorumu duyunca, Yusuf'a, <<Ben de bir düş gördüm>> dedi, <<Başımın üstünde üç sepet beyaz ekmek vardı.
Gns	40	17	En üstteki sepette firavun için pişirilmiş çeşitli pastalar vardı. Kuşlar başımın üstündeki sepetten pastaları yiyorlardı.>>
Gns	40	18	Yusuf, <<Bu şu anlama gelir>> dedi, <<Üç sepet üç gün demektir.
Gns	40	19	Üç gün içinde firavun seni zindandan çıkarıp ağaca asacak. Kuşlar etini yiyecekler.>>
Gns	40	20	Üç gün sonra, firavun doğum gününde bütün görevlilerine bir şölen verdi. Görevlilerinin önünde baş sakisiyle fırını başını zindandan çıkardı.
Gns	40	21	Yusuf'un yaptığı yorumu uygun olarak baş sakisini eski görevine atadı. Baş saki firavuna şarap sunmaya başladı. Ama firavun fırını başını astırdı.
Gns	40	23	Gel gelelim, baş saki Yusuf'u anımsamadı, unuttu gitti.
Gns	41	1	Tam iki yıl sonra firavun bir düş gördü: Nil Irmağının kıyısında duruyordu.
Gns	41	2	İrmaktan güzel ve semiz yedi inek çıktı. Sazlar arasında otlamaya başladılar.
Gns	41	3	Sonra yedi çirkin ve cılız inek çıktı. Irmağın kıyısında öbür ineklerin yanında durdular.
Gns	41	4	Çirkin ve cılız inekler güzel ve semiz yedi ineği yiyince, firavun uyandı.
Gns	41	5	Yine uykuya daldı, bu kez başka bir düş gördü: Bir sapta yedi güzel ve dolgun başak bitti.
Gns	41	6	Sonra, cılız ve doğu rüzgarıyla kavrulmuş yedi başak daha bitti.
Gns	41	7	Cılız başaklar, yedi güzel ve dolgun başağı yuttular. Firavun uyandı, düş gördüğünü anladı.
Gns	41	8	Sabah uyandığında kaygılıydı. Bütün Mısırlı büyücüleri, bilgeleri çağırttı. Onlara gördüğü düşleri anlattı. Ama hiçbirisi firavunun düşlerini yorumlayamadı.
Gns	41	9	Bu arada baş saki firavuna, <<Bugün suçumu itiraf etmeliyim>> dedi, <<Kullarına -bana ve fırını başına- öfkelenince bizi zindana, muhafız birliği komutanının evine kapattın.
Gns	41	11	Bir gece ikimiz de düş gördük. Düşlerimiz farklı anlamlar taşıyordu.
Gns	41	12	Orada bizimle birlikte muhafız birliği komutanının kölesi İbrani bir genç vardı. Gördüğümüz düşleri ona anlattık. Bize bir yorumladı.
Gns	41	13	Her şey onun yorumladığı gibi çıktı: Ben görevime döndüm, fırını başıysa asıldı.>>
Gns	41	14	Firavun Yusuf'u çağırttı. Hemen onu zindandan çıkardılar. Yusuf tıraş olup giysilerini değiştirdikten sonra firavunun huzuruna çıktı.
Gns	41	15	Firavun Yusuf'a, <<Bir düş gördüm>> dedi, <<Ama kimse yorumlayamadı. Duyduğun her düşü yorumlayabildiğini işittim.>>
Gns	41	16	Yusuf, <<Ben yorumlayamam>> dedi, <<Firavuna en uygun yorumu Tanrı yapacaktır.>>
Gns	41	17	Firavun Yusuf'a anlatmaya başladı: <<Düşümde bir ırmak kıyısında duruyordum.
Gns	41	18	İrmaktan semiz ve güzel yedi inek çıktı. Sazlar arasında otlamaya başladılar.
Gns	41	19	Sonra arık, çirkin, cılız yedi inek daha çıktı. Mısırdaki onlar kadar çirkin inek görmedim.
Gns	41	20	Cılız ve çirkin inekler ilk çıkan yedi semiz ineği yedi.
Gns	41	21	Ancak kötü görünüşleri değişmedi. Sanki bir şey yememiş gibi görünüyorlardı. Sonra uyandım.
Gns	41	22	<<Bir de düşümde bir sapta dolgun ve güzel yedi başak bittiğini

gördüm.

- Gns 41 23 Sonra solgun, cılız, doğu rüzgarının kavurduğu yedi başak daha bitti.
- Gns 41 24 Cılız başaklar yedi güzel başağı yuttular. Büyüclere bunu anlattım.
- Ama hiçbir yorumlayamadı...>>
- Gns 41 25 Yusuf, <<Efendim, iki düş de aynı anlamı taşıyor>> dedi, <<Tanrı ne yapacağını sana bildirmiş.
- Gns 41 26 Yedi güzel inek yedi yıl demektir. Yedi güzel başak da yedi yıldır.
- Aynı anlama geliyor.
- Gns 41 27 Daha sonra çıkan yedi cılız, çirkin inek ve doğu rüzgarının kavurduğu yedi solgun başaksa yedi yıl kıtlık olacağı anlamına gelir.
- Gns 41 28 <<Söylediğim gibi, Tanrı ne yapacağını sana göstermiş.
- Gns 41 29 Mısırdaki yedi yıl bolluk olacak.
- Gns 41 30 Sonra yedi yıl öyle bir kıtlık olacak ki, bolluk yılları hiç anımsanmayacak. Çünkü kıtlık ülkeyi kasıp kavuracak.
- Gns 41 31 Ardından gelen kıtlık bolluğu unutturacak, çünkü çok şiddetli olacak.
- Gns 41 32 Bu konuda iki kez düş göstermenin anlamı, Tanrının kesin kararını verdiğini ve en kısa zamanda uygulayacağını gösteriyor.
- Gns 41 33 <<Şimdi firavunun akıllı, bilgili bir adam bulup onu Mısırın başına getirmesi gerekir.
- Gns 41 34 Ülke çapında adamlar görevlendirmeli, bunlar yedi bolluk yılı boyunca ürünlerin beşte birini toplamalı.
- Gns 41 35 Gelecek verimli yılların bütün yiyeceğini tolasınlar, firavunun yönetimi altında kentlerde depolayıp korusunlar.
- Gns 41 36 Bu yiyecek, gelecek yedi kıtlık yılı boyunca Mısırdaki ihtiyat olarak kullanılacak, ülke kıtlıktan kırılmayacak.>>
- Gns 41 37 Bu öneri firavunla görevlilerine iyi göründü.
- Gns 41 38 Firavun görevlilerine, <<Bu adam gibi Tanrı Ruhuna sahip birini bulabilir miyiz?>> diye sordu.
- Gns 41 39 Sonra Yusuf, <<Madem Tanrı bütün bunları sana açıkladı, senden daha akıllısı, bilgisi yoktur>> dedi,
- Gns 41 40 <<Sarayımın yönetimini sana vereceğim. Bütün halkım buyruklarına uyacak. Tahttan başka senden üstünlüğüm olmayacak.
- Gns 41 41 Seni bütün Mısır yönetici atıyorum.>>
- Gns 41 42 Sonra mührünü parmağından çıkarıp Yusufun parmağına taktı. Ona ince ketenden giysi giydirdi. Boynuna altın zincir taktı.
- Gns 41 43 Onu kendi yardımcısının arabasına bindirdi. Yusufun önünde, <<Yol açın!>> diye bağırıyorlardı. Böylece firavun ona bütün Mısırın yönetimini verdi.
- Gns 41 44 Firavun Yusuf, <<Firavun benim>> dedi, <<Ama Mısırdaki senden izinsiz kimse elini ayağını oynatmayacak.>>
- Gns 41 45 Yusufun adını Safenat-Paneah koydu. On Kentinin kâhini Potiferanın kızı Asenati da ona karı olarak verdi. Yusuf ülkeyi boydan boya dolaştı.
- Gns 41 46 Yusuf firavunun hizmetine girdiğinde otuz yaşındaydı. Firavunun huzurundan ayrıldıktan sonra bütün Mısır dolaştı.
- Gns 41 47 Yedi bolluk yılı boyunca toprak çok ürün verdi.
- Gns 41 48 Yusuf Mısırdaki yedi yıl içinde yetişen bütün ürünleri toplayıp kentlerde depoladı. Her kente o kentin çevresindeki tarlalarda yetişen ürünleri koydu.
- Gns 41 49 Denizin kumu kadar çok buğday depoladı; öyle ki, ölçmekten vazgeçti. Çünkü buğday ölçülemeyecek kadar çoktu.
- Gns 41 50 Kıtlık yılları başlamadan, On Kentinin kâhini Potiferanın kızı Asenat Yusuf'a iki erkek çocuk doğurdu.
- Gns 41 51 Yusuf ilk oğlunun adını Manaşe koydu. <<Tanrı bana bütün acılarımı ve babamın ailesini unutturdu>> dedi.
- Gns 41 52 <<Tanrı sıkıntı çektiğim ülkede beni verimli kıldı>> diyerek ikinci oğlunun adını Efrayim koydu.
- Gns 41 53 Mısırdaki yedi bolluk yılı sona erdi.
- Gns 41 54 Yusufun söylemiş olduğu gibi yedi kıtlık yılı başgösterdi. Bütün ülkelerde kıtlık vardı, ama Mısırın her yanında yiyecek bulunuyordu.
- Gns 41 55 Mısırlılar aç kalınca, yiyecek için firavuna yakardılar. Firavun, <<Yusufa gidin>> dedi, <<O size ne derse öyle yapın.>>
- Gns 41 56 Kıtlık bütün ülkeyi sarınca, Yusuf depoları açıp Mısırlılara buğday satmaya başladı. Çünkü kıtlık Mısır boydan boya kavuruyordu.
- Gns 41 57 Bütün ülkelerden insanlar da buğday satın almak için Mısır'a, Yusuf'a geliyordu. Çünkü kıtlık bütün dünyayı sarmıştı ve şiddetliydi.
- Gns 42 1 Yakup Mısırdaki buğday olduğunu öğrenince, oğullarına, <<Neden birbirinize bakıp duruyorsunuz?>> dedi,
- Gns 42 2 <<Mısırdaki buğday olduğunu duydum. Gidin, satın alın ki, yaşayalım, yoksa öleceğiz.>>
- Gns 42 3 Böylece Yusufun on kardeşi buğday almak için Mısır'a gittiler.
- Gns 42 4 Ancak Yakup Yusufun kardeşi Benyamini onlarla birlikte göndermedi, çünkü oğlunun başına bir şey gelmesinden korkuyordu.
- Gns 42 5 Buğday satın almaya gelenler arasında İsrailin oğulları da vardı. Çünkü Kenan ülkesinde de kıtlık hüküm sürüyordu.

- Gns 42 6 Yusuf ülkenin yöneticisiydi, herkese o buğday satıyordu. Kardeşleri gelip onun önünde yere kapandılar.
- Gns 42 7 Yusuf kardeşlerini görünce tanıdı. Ama onlara yabancı gibi davranarak sert konuştu: <<Nereden geliyorsunuz?>> <<Kenan ülkesinden>> diye yanıtladılar, <<Yiyecek satın almaya geldik.>>
- Gns 42 8 Yusuf kardeşlerini tanıdıysa da kardeşleri onu tanımadılar.
- Gns 42 9 Yusuf onlarla ilgili düşlerini anımsayarak, <<Siz casussunuz>> dedi, <<Ülkenin zayıf noktalarını öğrenmeye geldiniz.>>
- Gns 42 10 <<Aman, efendim>> diye karşılık verdiler, <<Biz kulların yalnızca yiyecek satın almaya geldik.
- Gns 42 11 Hepimiz aynı babanın çocuklarıyız. Biz kulların dürüst insanlarız, casus değiliz.>>
- Gns 42 12 Yusuf, <<Hayır!>> dedi, <<Siz ülkenin zayıf noktalarını öğrenmeye geldiğiniz.>>
- Gns 42 13 Kardeşleri, <<Biz kulların on iki kardeşiz>> dediler, <<Hepimiz Kenan ülkesinde yaşayan aynı babanın çocuklarıyız. En küçüğümüz babamızın yanında kaldı, biri de kayboldu.>>
- Gns 42 14 Yusuf, <<Söylediğim gibi>> dedi, <<Casussunuz siz.
- Gns 42 15 Sizi sınavacağım. Firavunun başına ant içerim. Küçük kardeşiniz de gelmedi kçe, buradan ayrılamazsınız.
- Gns 42 16 Aranızdan birini gönderin, kardeşinizi getirsin. Geri kalanlarınız göz altına alınacak. Anlattıklarınız doğru mu, değil mi, sizi sınavacağız. Değilse, firavunun başına ant içerim ki casussunuz.>>
- Gns 42 17 Üç gün onları göz altında tuttu.
- Gns 42 18 Üçüncü gün, <<Bir koşulla canınızı bağışlarım>> dedi, <<Ben Tanrıdan korkarım.
- Gns 42 19 Dürüst olduğunuzu kanıtlamak için, içinizden biri göz altında tutulduğunuz evde kalsın, ötekiler gidip aç kalan ailenize buğday götürsün.
- Gns 42 20 Sonra küçük kardeşinizi bana getirin. Böylece anlattıklarınızın doğru olup olmadığı ortaya çıkar, ölümden kurtulursunuz.>> Kabul ettiler.
- Gns 42 21 Birbirlerine, <<Besbelli kardeşimize yaptığımızın cezasını çekiyoruz>> dediler, <<Bize yalvardığında nasıl sıkıntı çektiğini gördük, ama dinlemedik. Bu sıkıntı onun için başımıza geldi.>>
- Gns 42 22 Ruben, <<Çocuğa zarar vermeyin diye sizi uyarmadım mı?>> dedi, <<Ama dinlemediniz. İşte şimdi kanının hesabı soruluyor.>>
- Gns 42 23 Yusufun konuştuklarını anladığını farketmediler, çünkü onunla çevirmen aracılığıyla konuşuyorlardı.
- Gns 42 24 Yusuf kardeşlerinden ayrılıp ağlamaya başladı. Sonra dönüp onlarla konuştu. Aralarından şimonu alarak ötekilerin gözleri önünde bağladı.
- Gns 42 25 Sonra torbalarına buğday doldurulmasını, paralarının torbalarına geri konulmasını, yol için kendilerine azık verilmesini buyurdu. Bunlar yapıldıktan sonra buğdayları eşeklerine yükleyip oradan ayrıldılar.
- Gns 42 26 Konakladıkları yerde içlerinden biri eşeğine yem vermek için torbasını açınca parasını gördü. Para torbanın ağzına konmuştu.
- Gns 42 27 Kardeşlerine, <<Paramı geri vermişler>> diye seslendi, <<İşte torbamda!>> Yürekləri yerinden oynadı. Ti treyerek birbirlerine, <<Tanrının bize bu yaptığı nedir?>> dediler.
- Gns 42 29 Kenan ülkesine, babaları Yakupun yanına varınca, başlarına gelenleri ona anlattılar:
- Gns 42 30 <<Mısırın yöneticisi bizimle sert konuştu. Bize casusmuşuz gibi davrandı.
- Gns 42 31 Ona, <<Biz dürüst insanlarız>> dedik, <<Casus değiliz.
- Gns 42 32 Hepimiz aynı babanın çocuklarıyız. On iki kardeşiz; biri kayboldu, en küçüğü de Kenan ülkesinde, babamızın yanında.>>
- Gns 42 33 <<Ülkenin yöneticisi, <<Dürüst olduğunuzu şöyle anlayabilirim> dedi, <<Kardeşlerinizden birini yanımda bırakın, buğdayı alıp aç kalan ailelerinize götürün.
- Gns 42 34 Küçük kardeşinizi de bana getirin. O zaman casus olmadığınızı, dürüst insanlar olduğunuzu anlar, kardeşinizi size geri veririm. Ülkede ticaret yapabilirsiniz.>>
- Gns 42 35 Torbalarını boşaltınca, hepsi para kesesini torbasında buldu. Para keselerini görünce hem kendileri hem babaları korkuya kapıldı.
- Gns 42 36 Yakup, <<Beni çocuklarımdan yoksun bırakıyorsunuz>> dedi, <<Yusuf yok, şimon yok. Şimdi de Benyamini götürmek istiyorsunuz. Sıkıntıyı çeken hep benim.>>
- Gns 42 37 Ruben babasına, <<Benyamini geri getirmesem, iki oğlumu öldür>> dedi, <<Onu bana teslim et, ben sana geri getireceğim.>>
- Gns 42 38 Ama Yakup, <<Oğlumu sizinle göndermeyeceğim>> dedi, <<Çünkü kardeşi öldü, yalnız o kaldı. Yolda ona bir zarar gelirse, bu acıyla ak saçlı başımı ölümler diyarına götürürsünüz.>>
- Gns 43 1 Kenan ülkesinde kıtlık şiddetlenmişti.
- Gns 43 2 Mısırdan getirilen buğday tükenince Yakup, oğullarına, <<Yine gidin, bize biraz yiyecek alın>> dedi.
- Gns 43 3 Yahuda, <<Adam bizi sıkı sıkı uyardı>> diye karşılık verdi, <<Kardeşiniz sizinle birlikte gelmezse, yüzümü göremezsiniz>> dedi.

Gns 43 4 Kardeşimizi bizimle gönderirsen, gider sana yiyecek alırsın.
Gns 43 5 Göndermezsen gitmeyiz. Çünkü o adam, «Kardeşinizi birlikte
getirmezseniz, yüzümü göremezsiniz» dedi.»
Gns 43 6 İsrail, «Niçin adama bir kardeşiniz daha olduğunu söyleyerek bana bu
kötülüğü yaptınız?» dedi.
Gns 43 7 Şöyle yanıtladılar: «Adam, «Babanız hâlâ yaşıyor mu? Başka kardeşiniz
var mı?» diye sordu. Bizimle ve akrabalarımızla ilgili öyle sorular sordu ki, yanıt vermek
zorunda kaldık. Kardeşinizi getirin diyeceğini nereden bilebiliydik?»
Gns 43 8 Yahuda, babası İsrail'e, «Çocuğu benimle gönder, gidelim» dedi, «Sen
de biz de yavrularımız da ölmez, yaşarız.
Gns 43 9 Ona ben kefil oluyorum. Beni sorumlu say. Eğer onu geri getirmez,
önüne çıkarmazsam, ömrümce sana karşı suçlu sayılayım.
Gns 43 10 Çünkü gecikmeseydik, şimdiye dek iki kez gidip gelmiş olurduk.»
Gns 43 11 Bunun üzerine İsrail, «Öyleyse gidin» dedi, «Yalnız, torbalarınıza
bu ülkenin en iyi ürünlerinden biraz pelesenk, biraz bal, kitre, laden, fıstık, badem koyun,
Mısırın yöneticisine armağan olarak götürün.
Gns 43 12 Yanınıza iki kat para alın. Torbalarınızın ağzına konan parayı geri
götürün. Belki bir yanlışlık olmuştur.
Gns 43 13 Kardeşinizi alıp gidin, o adamın yanına dönün.
Gns 43 14 Her Şeye Gücü Yeten Tanrı, adamın yüreğine size karşı merhamet koysun
da, adam öbür kardeşinizle Benyamini size geri versin. Bana gelince, çocuklarımdan yoksun
kalırsam kalayım.»
Gns 43 15 Böylece kardeşler yanlarına armağanlar, iki kat para ve Benyamini
olarak hemen Mısır'a gidip Yusufun huzuruna çıktılar.
Gns 43 16 Yusuf Benyamini yanlarında görünce, kâhyasına, «Bu adamları eve
götür» dedi, «Bir hayvan kesip hazırla. Çünkü öğlen benimle birlikte yemek yiyecekler.»
Gns 43 17 Kâhya Yusufun buyurduğu gibi onları Yusufun evine götürdü.
Gns 43 18 Ne var ki kardeşleri Yusufun evine götürüldükleri için korktular.
«İlk gelişimizde torbalarımıza konan para yüzünden götürülüyoruz galiba!» dediler, «Bize
saldırıp egemen olmak, bizi köle edip eşeklerimizi almak istiyor.»
Gns 43 19 Yusufun kâhyasına yaklaşıp evin kapısında onunla konuştular:
Gns 43 20 «Aman, efendim!» dediler, «Buraya ilk kez yiyecek satın almaya
gelmiştik.
Gns 43 21 Konakladığımız yerde torbalarımızı açınca, bir de baktık ki, paramız
eksiksiz olarak torbalarımızın ağzına konmuş. Onu size geri getirdik.
Gns 43 22 Ayrıca yeniden yiyecek almak için yanımıza başka para da aldık.
Paraları torbalarımıza kimin koyduğunu bilmiyoruz.»
Gns 43 23 Kâhya, «Merak etmeyin» dedi, «Korkmanıza gerek yok. Parayı
Tanrınız, babanızın Tanrısı torbalarınıza koydurmuş. Ben paranızı aldım.» Sonra Şimonu onlara
getirdi.
Gns 43 24 Kâhya onları Yusufun evine götürüp ayaklarını yıkamaları için su
getirdi, eşeklerine yem verdi.
Gns 43 25 Kardeşler öğlene, Yusufun geleceği saate kadar armağanlarını
hazırladılar. Çünkü orada yemek yiyeceklerini duymuşlardı.
Gns 43 26 Yusuf eve gelince, getirdikleri armağanları kendisine sunup önünde
yere kapandılar.
Gns 43 27 Yusuf hatırlarını sorduktan sonra, «Bana sözünü ettiğiniz yaşlı
babanız iyi mi?» dedi, «Hâlâ yaşıyor mu?»
Gns 43 28 Kardeşleri, «Babamız kulun iyi» diye yanıtladılar, «Hâlâ yaşıyor.»
Sonra saygıyla eğilip yere kapandılar.
Gns 43 29 Yusuf göz gezdirirken kendisiyle aynı anneden olan kardeşi Benyamini
gördü. «Bana sözünü ettiğiniz küçük kardeşiniz bu mu?» dedi, «Tanrı sana lütfetsin,
oğlum.»
Gns 43 30 Sonra hemen oradan ayrıldı, çünkü kardeşini görünce yüreği sızlamıştı.
Ağlayacak bir yer aradı. Odasına girip orada ağladı.
Gns 43 31 Yüzünü yıkadıktan sonra dışarı çıktı. Kendisini toparlayarak, «Yemeği
getirin» dedi.
Gns 43 32 Yusufu ayrı, kardeşlerine ayrı, Yusufu yemek yiyen Mısırlılara ayrı
hizmet edildi. Çünkü Mısırlılar İbranilerle birlikte yemek yemez, bunu iğrenç sayarlardı.
Gns 43 33 Kardeşleri Yusufun önünde büyüktan küçüğe doğru yaş sırasına göre
oturdular. Şaşkın şaşkın birbirlerine baktılar.
Gns 43 34 Yusuf'un masasından onlara yemek dağıtıldı. Benjamin'in payı
ötekilerden beş kat fazlaydı. İçtiler, birlikte hoş vakit geçirdiler.
Gns 44 1 Yusuf kâhyasına, «Bu adamların torbalarına taşıyabilecekleri kadar
yiyecek doldur» diye buyurdu, «Her birinin parasını torbasının ağzına koy.
Gns 44 2 En küçüğünün torbasına benim gümüş kâsemi ve buğdayının parasını
koy.» Kâhya Yusufun buyruğunu yerine getirdi.
Gns 44 3 Sabah erkenden adamlar eşekleriyle yolcu edildi.
Gns 44 4 Onlar kentten pek uzaklaşmamıştı ki Yusuf kâhyasına, «Hemen o
adamların peşine düş» dedi, «Onlara yetişince, «Niçin iyiliğe karşı kötülük yaptınız?» de,
Gns 44 5 «Efendimin şarap içmek, fala bakmak için kullandığı kâse değil mi bu?»

Bunu yapmakla kötülük ettiniz.> >>

Gns 44 6 Kâhya onlara yetişip bu sözleri yineledi.

Gns 44 7 Adamlar, <<Efendim, neden böyle konuşuyorsun?>> dediler, <<Bizden uzak olsun, biz kulların böyle şey yapmayız.

Gns 44 8 Torbalarımızın ağzında bulduğumuz paraları Kenan ülkesinden sana geri getirdik. Nasıl efendinin evinden altın ya da gümüş çalarız?

Gns 44 9 Kullarından birinde çıkarsa öldürülün, geri kalanlar efendimin kölesi olsun.>>

Gns 44 10 Kâhya, <<Peki, dediğiniz gibi olsun>> dedi, <<Kimde çıkarsa kölem olacak, geri kalanlar suçsuz sayılacak.>>

Gns 44 11 Hemen torbalarını indirip açtılar.

Gns 44 12 Kâhya büyükten küçüğe doğru hepsinin torbasını aradı. Kâse Benyaminin torbasında çıktı.

Gns 44 13 Kardeşleri üzüntüden giysilerini yırttılar. Sonra torbalarını eşeklerine yükleyip kente geri döndüler.

Gns 44 14 Yahudayla kardeşleri Yusufun evine geldiğinde, Yusuf daha evdeydi. Önünde yere kapandılar.

Gns 44 15 Yusuf, <<Nedir bu yaptığınızı?>> dedi, <<Benim gibi birinin fala bakabileceği aklınıza gelmedi mi?>>

Gns 44 16 Yahuda, <<Ne diyelim, efendim?>> diye karşılık verdi, <<Nasıl anlatalım? Kendimizi nasıl temize çıkaralım? Tanrı suçumuzu ortaya çıkardı. Hepimiz köleniz artık, efendim; hem biz hem de kendisinde kâse bulunan kardeşimiz.>>

Gns 44 17 Yusuf, <<Benden uzak olsun!>> dedi, <<Yalnız kendisinde kâse bulunan kölem olacak. Siz esenlikle babanızın yanına dönün.>>

Gns 44 18 Yahuda yaklaşıp, <<Efendim, lütfen izin ver konuşayım>> dedi, <<Kuluna öfkelenme. Sen firavunla aynı yetkiye sahipsin.

Gns 44 19 Efendim, biz kullarına sormuştun: <Babanız ya da başka kardeşiniz var mı?> diye.

Gns 44 20 Biz de, <Yaşlı bir babamız ve onun yaşlılığında doğan küçük bir kardeşimiz var> demiştik, <O çocuğun kardeşi öldü, kendisi annesinin tek oğlu. Babamız onu çok sever.>

Gns 44 21 <<Sen de biz kullarına, <O çocuğu bana getirin, gözümle göreyim> demiştin.

Gns 44 22 Biz de, <Çocuk babasından ayrılamaz, ayrılırsa babası ölür> diye karşılık vermiştik.

Gns 44 23 Sen de biz kullarına, <Eğer küçük kardeşiniz sizinle gelmezse, yüzümü bir daha göremezsiniz> demiştin.

Gns 44 24 <<Kulun babamızın yanına döndüğümüzde, söylediklerini ona anlattık.

Gns 44 25 Babamız, <Yine gidi, bize biraz yiyecek alın> dedi.

Gns 44 26 Ama biz, <Gidemeyiz> dedik, <Ancak küçük kardeşimiz bizimle gelirse gideriz. Küçük kardeşimiz bizimle olmazsa o adamın yüzünü göremeyiz.>

Gns 44 27 <<Babam, biz kullarına, <Biliyorsunuz, karım bana iki erkek çocuk doğurdu> dedi,

Gns 44 28 <Biri yanımdan ayrıldı. Besbelli bir hayvan parçaladı, bir daha göremedim onu.

Gns 44 29 Bunu da götürürseniz ve ona bir zarar gelirse, bu acıyla ak saçlı başımı ölümler diyarına götürürsünüz.>

Gns 44 30 <<Efendim, şimdi babam kulunun yanına döndüğümde çocuk yanımda olmazsa, babam onu görmeyince ölür. Çünkü onu yaşama bağlayan bu çocuktur. Biz kulların da acı içinde babamızın ak saçlı başını ölümler diyarına indiririz.

Gns 44 32 Ben kulun bu çocuğa kefil oldum. Babama, <Onu sana geri getirmezsem, ömrümce kendimi sana karşı suçlu sayarım> dedim.

Gns 44 33 <<Lütfen şimdi çocuğun yerine beni kölen kabul et. Çocuk kardeşleriyle birlikte geri dönsün.

Gns 44 34 O yanımda olmadan babamın yanına nasıl dönerim? Babamın başına gelecek kötülüğe dayanamam.>>

Gns 45 1 Yusuf adamlarının önünde kendini tutamayıp, <<Herkesi çıkarın buradan!>> diye bağırdı. Kendini kardeşlerine tanıttığında yanında kimse olmasın istiyordu.

Gns 45 2 O kadar yüksek sesle ağladı ki, Mısırlılar ağlayışını işitti. Bu haber firavunun ev halkına da ulaştı.

Gns 45 3 Yusuf kardeşlerine, <<Ben Yusufum!>> dedi, <<Babam yaşıyor mu?>> Kardeşleri donup kaldı, yanıt veremediler.

Gns 45 4 Yusuf, <<Lütfen bana yaklaşın>> dedi. Onlar yaklaşıncı Yusuf şöyle devam etti: <<Mısra sattığınız kardeşiniz Yusuf benim.

Gns 45 5 Beni buraya sattığınız için üzülmeyin. Kendinizi suçlamayın. Tanrı insanlığı korumak için beni önden gönderdi.

Gns 45 6 Çünkü iki yıldır ülkede kıtlık var, beş yıl daha sürecek. Kimse çift süremeyecek, ekin biçemeyecek.

Gns 45 7 Tanrı yeryüzünde soyunuzu korumak ve harika biçimde canınızı kurtarmak için beni önünüzden gönderdi.

Gns 45 8 Beni buraya gönderen siz değilsiniz, Tanrıdır. Beni firavunun başdanışmanı, sarayının efendisi, bütün Mısır ülkesinin yöneticisi yaptı.

Gns	45	9	Hemen babamın yanına gidin, ona oğlun Yusuf şöyle diyor deyin: <Tanrı beni Mısır ülkesine yönetici yaptı. Durma, yanıma gel.
Gns	45	10	Goşen bölgesine yerleşirsin; çocukların, torunların, davalarının, sığırların ve sahip olduğun her şeyle birlikte yakınımda olursun.
Gns	45	11	Orada sana bakırım, çünkü kıtlık beş yıl daha sürecek. Yoksa sen de ailen ve sana bağlı olan herkes de perişan olursunuz.>
Gns	45	12	<<Hepiniz gözleriniziyle görüyorsunuz, kardeşim Benyamin, sen de görüyorsun konuşanın gerçekten ben olduğumu.
Gns	45	13	Mısırdaki ne denli güçlü olduğumu ve bütün gördüklerinizi babama anlatın. Babamı hemen buraya getirin.>>
Gns	45	14	Sonra kardeşi Benyaminin boynuna sarılıp ağladı. Benyamin de ağlayarak ona sarıldı.
Gns	45	15	Yusuf ağlayarak bütün kardeşlerini öptü. Sonra kardeşleri onunla konuşmaya başladı.
Gns	45	16	Yusufun kardeşlerinin geldiği haberi firavunun sarayına ulaşınca, firavunla görevlileri hoşnut oldu.
Gns	45	17	Firavun Yusuf'a şöyle dedi: <<Kardeşlerine de ki, <Hayvanlarınızı yükleyip Kenan ülkesine gidin.
Gns	45	18	Babanızı ve ailelerinizi buraya getirin. Size Mısırın en iyi topraklarını vereceğim. Ülkenin kaymağını yiyeceksiniz.>
Gns	45	19	Onlara ayrıca şöyle demeni de buyuruyorum: <Çocuklarınızıyla karılarınızı için Mısırdan arabalar alın, babanızla birlikte buraya gelin.
Gns	45	20	Gözünüz arkada kalmayın, çünkü Mısırdaki en iyi ne varsa sizin olacak.>>
Gns	45	21	İsrailin oğulları söyleneni yaptı. Firavunun buyruğu üzerine Yusuf onlara araba ve yol için azık verdi.
Gns	45	22	Hepsine birer kat yedek giysi, Benyamine ise üç yüz parça gümüşle beş kat yedek giysi verdi.
Gns	45	23	Böylece babasına Mısırdaki en iyi ne varsa hepsiyle yüklü on eşek, yolculuk için buğday, ekmek ve azık yüklü on dişi eşek gönderdi.
Gns	45	24	Kardeşlerini yolcu ederken onlara, <<Yolda kavga etmeyin>> dedi.
Gns	45	25	Yusufun kardeşleri Mısırdan ayrılıp Kenan ülkesine, babaları Yakupun yanına döndüler.
Gns	45	26	Ona, <<Yusuf yaşıyor!>> dediler, <<Üstelik Mısırın yöneticisi olmuş.>>
Gns	45	27	Babaları donup kaldı, onlara inanmadı.
Gns	45	28	Yusufun kendilerine bütün söylediklerini anlattılar. Kendisini Mısır'a götürmek için Yusufun gönderdiği arabaları görünce, Yakupun keyfi yerine geldi.
Gns	46	1	<<Tamam!>> dedi, <<Oğlum Yusuf yaşıyor. Ölmeden önce gidip onu göreceğim.>>
Gns	46	2	İsrail sahip olduğu her şeyle birlikte yola çıktı. Beer-Şevaya varınca, orada babası İshakın Tanrısına kurbanlar kesti.
Gns	46	3	O gece Tanrı bir görümde İsrail'e, <<Yakup, Yakup!>> diye seslendi. Yakup, <<Buradayım>> diye yanıtladı.
Gns	46	4	Tanrı, <<Ben Tanrıyım, babanın Tanrısı>> dedi, <<Mısır'a gitmekten çekinme. Soyunu orada büyük bir ulus yapacağım.
Gns	46	5	Seninle birlikte Mısır'a gelecek, soyunu bu ülkeye geri getireceğim. Senin gözlerini Yusufun elleri kapayacak.>>
Gns	46	6	Yakup Beer-Şevadan ayrıldı. Oğulları Yakubu -İsraili- götürmek üzere firavunun gönderdiği arabalara onu, kendi çocuklarıyla karılarını bindirdiler.
Gns	46	7	Yakup, bütün ailesini -oğullarını, kızlarını, torunlarını- hayvanlarını ve Kenan ülkesinde kazandığı malları yanına alarak Mısır'a gitti.
Gns	46	8	İsrailin Mısır'a giden oğullarının -Yakupla oğullarının- adları şunlardır: Yakupun ilk oğlu Ruben.
Gns	46	9	Rubenin oğulları: Hanok, Pallu, Hesron, Karmi.
Gns	46	10	Şimonun oğulları: Yemuel, Yamin, Ohat, Yakin, Sohar ve Kenanlı bir kadının oğlu Şaul.
Gns	46	11	Levinin oğulları: Gerşon, Kehat, Merari.
Gns	46	12	Yahudanın oğulları: Er, Onan, Şela, Peres, Zerah. Ancak Erle Onan Kenan ülkesinde ölmüştü.
Gns	46	13	Peresin oğulları: Hesron, Hamul.
Gns	46	14	İssakarın oğulları: Tola, Puvva, Yov, Şimron.
Gns	46	15	Zevulunun oğulları: Seret, Elon, Yahleel.
Gns	46	16	Bunlar Leanın Yakupa doğurduğu oğullardır. Lea onları ve kızı Dinayı Paddan-Aramda doğurmuştu. Yakupun bu oğullarıyla kızları toplam otuz üç kişiydi.
Gns	46	17	Gadın oğulları: Sifyon, Hagi, Şuni, Esbon, Eri, Arodi, Arel.

Gns	46	17	Aşerin çocukları: Yimna, Yişva, Yişvi, Beria; kızkardeşleri Serah. Berianın oğulları: Hever, Malkiel.
Gns	46	18	Bunlar Lavanın kızı Leaya verdiği Zilpanın Yakupa doğurduğu çocuklardır. Toplam on altı kişiydiler.
Gns	46	19	Yakupun karısı Rahelin oğulları: Yusuf, Benyamîn.
Gns	46	20	Yusufun Mısırda On Kentifç kâhini Potiferanın kızı Asenattan Manaşşe ve Efrayim adında iki oğlu oldu.
Gns	46	21	Benyaminin oğulları: Bala, Beker, Aşbel, Gera, Naaman, Ehi, Roş, Muppm, Huppm, Ard.
Gns	46	22	Bunlar Rahelin Yakupa doğurduğu çocuklardır. Toplam on dört kişiydiler.
Gns	46	23	Dan'ın oğlu: Huşim.
Gns	46	24	Naftalinin oğulları: Yahseel, Guni, Yeser, Şillem.
Gns	46	25	Bunlar Lavanın, kızı Rahele verdiği Bilhanın Yakupa doğurduğu çocuklardır. Toplam yedi kişiydiler.
Gns	46	26	Oğullarının karıları dışında Yakupun soyundan gelen ve onunla birlikte Mısır'a gidenler toplam altmış altı kişiydi. Bunların hepsi Yakuptan olmuştu.
Gns	46	27	Yusufun Mısırda doğan iki oğluyla birlikte Mısır'a göçen Yakup ailesi toplam yetmiş kişiydi.
Gns	46	28	Yakup Goşen yolunu göstermesi için Yahudayı önden Yusuf'a gönderdi.
Gns	46	29	Onlar Goşene varınca, Yusuf arabasını hazırlayıp babası İsraili karşılamak üzere Goşene gitti. Babasını görür görmez boynuna sarılıp uzun uzun ağladı.
Gns	46	30	İsrail Yusuf'a, <<Yüzünü gördüm ya, artık ölsem de gam yemem>> dedi, <<Yaşıyorsun!>>
Gns	46	31	Yusuf kardeşleriyle babasının ev halkına şöyle dedi: <<Gidip firavuna haber vereyim, Kenan ülkesinde yaşayan kardeşlerimle babamın ev halkı yanıma geldi> diyeyim.
Gns	46	32	Çoban olduğunuzu, hayvancılık yaptığınızı, bu yüzden davarlarınızı ve sığırlarınızı ve her şeyinizi birlikte getirdiğinizi anlatayım.
Gns	46	33	Firavun sizi çağırıp da, <Ne iş yaparsınız?> diye sorarsa,
Gns	46	34	<Atalarımız gibi biz de çocukluktan beri hayvancılık yapıyoruz> dersiniz. Öyle deyin ki, sizi Goşen bölgesine yerleştirsin. Çünkü Mısırlılar çobanlardan öğrenir.>>
Gns	47	1	Yusuf gidip firavuna, <<Babamla kardeşlerim davarları, sığırları ve bütün eşyalarıyla Kenan ülkesinden geldiler>> diye haber verdi, <<Şu anda Goşen bölgesinde ler.>>
Gns	47	2	Sonra kardeşlerinden beşini seçerek firavunun huzuruna çıkardı.
Gns	47	3	Firavun Yusufun kardeşlerine, <<Ne iş yapıyorsunuz?>> diye sordu.
Gns	47	4	<<Biz kulların atalarımız gibi çobanız>> diye yanıtladılar,
Gns	47	5	<<Bu ülkeye geçici bir süre için geldik. Çünkü Kenan ülkesinde şiddetli kıtlık var. Davarlarımız için otlak bulamıyoruz. İzin ver, Goşen bölgesine yerleşelim.>>
Gns	47	6	Firavun Yusuf'a, <<Babanla kardeşlerin yanına geldiler>> dedi,
Gns	47	7	<<Mısır ülkesi senin sayılıdır. Onları ülkenin en iyi yerine yerleştir. Goşen bölgesine yerleştinler. Sence aralarında becerikli olanlar varsa, davarlarına bakmakla görevlendir.>>
Gns	47	8	Yusuf babası Yakup'u getirip firavunun huzuruna çıkardı. Yakup firavunu kutsadı.
Gns	47	9	Firavun, Yakupa, <<Kaç yaşındasın?>> diye sordu.
Gns	47	10	Yakup, <<Gurbet yıllarım yüz otuz yılı buldu>> diye yanıtladı, <<Ama yıllar çabuk ve zorlu geçti. Atalarımın gurbet yılları kadar uzun sürmedi.>>
Gns	47	11	Sonra firavnu kutsayıp huzurundan ayrıldı.
Gns	47	12	Yusuf babasıyla kardeşlerini Mısır'a yerleştirdi; firavunun buyruğu uyarınca onlara ülkenin en iyi yerinde, Ramses bölgesinde mülk verdi.
Gns	47	13	Ayrıca babasıyla kardeşlerine ve babasının ev halkına, sahip oldukları çocukların sayısına göre yiyecek sağladı.
Gns	47	14	Kıtlık öyle şiddetlendi ki, hiçbir ülkede yiyecek bulunmaz oldu. Mısır ve Kenan ülkeleri kıtlıktan kırılıyordu.
Gns	47	15	Yusuf sattığı buğdaya karşılık Mısır ve Kenandaki bütün paraları toplayıp firavunun sarayına götürdü.
Gns	47	16	Mısır ve Kenanda para tükenince Mısırlılar Yusuf'a giderek, <<Bize yiyecek ver>> dediler, <<Gözünün önünde ölelim mi? Paramız bitti.>>
Gns	47	17	Yusuf, <<Paramız bittiyse, davarlarınızı getirin>> dedi, <<Onlara karşılık size yiyecek vereyim.>>
Gns	47	18	Böylece davarlarını Yusuf'a getirdiler. Yusuf atlara, davar ve sığır sürülerine, eşeklere karşılık onlara yiyecek verdi. Bir yıl boyunca hayvanlarına karşılık onlara yiyecek sağladı.

Gns 47 18 O yıl geçince, ikinci yıl yine geldiler. Yusufu, <<Efendim, gerçeği sende saklayacak değiliz>> dediler, <<Paramız tükendi, davalarını da sana verdik. Canımızdan ve toprağımızdan başka verecek bir şeyimiz kalmadı.

Gns 47 19 Gözünün önünde ölelim mi? Toprağımız çöle mi dönsün? Canımıza ve toprağımıza karşılık bize yiyecek sat. Toprağımızla birlikte firavunun kölesi olalım. Bize tohum ver ki ölmeyelim, yaşayalım; toprak da çöle dönsün.>>

Gns 47 20 Böylece Yusuf Mısırdaki bütün toprakları firavun için satın aldı. Mısırlıların hepsi tarlalarını sattılar, çünkü kıtlık onları buna zorluyordu. Toprakların tümü firavunun oldu.

Gns 47 21 Yusuf Mısırın bir ucundan öbür ucuna kadar bütün halkı köleleştirdi.

Gns 47 22 Yalnız kâhinlerin toprağını satın almadı. Çünkü onlar firavundan aylık alıyor, firavunun bağladığı aylıkla geçiniyorlardı. Bu yüzden topraklarını satmadılar. Masoretik metin <<Kentlere göçtürdü>>.

Gns 47 23 Yusuf halka, <<Sizi de toprağınızı da firavun için satın aldım>> dedi, <<İşte size tohum, toprağı ekin.

Gns 47 24 Ürün deşirdiğinizde, beşte birini firavuna vereceksiniz. Beşte dördünü ise tohumluk olarak kullanacak ve ailelerinizi de, çocuklarınızı da yiyeceksiniz.>>

Gns 47 25 <<Canımızı kurtardın>> diye karşılık verdiler, <<Efendimizin gözünde lütuf bulalım. Firavunun kölesi oluruz.>>

Gns 47 26 Yusuf ürünün beşte birinin firavuna verilmesini Mısırdaki toprak yasası yaptı. Bu yasa bugün de yürürlükte. Yalnız kâhinlerin toprağı firavuna verilmedi.

Gns 47 27 İsrail Mısırdaki Goşen bölgesine yerleşti. Orada mülk sahibi oldular, çoğalıp arttılar.

Gns 47 28 Yakup Mısırdaki on yedi yıl yaşadı. Ömrü toplam yüz kırk yedi yıl sürdü.

Gns 47 29 Ölümü yaklaşınca, oğlu Yusufu çağırıp, <<Eğer benden hoşnut kaldınsa, lütfen elini uyluğumun altına koy>> dedi, <<Bana sevgi ve sadakat göstereceğine söz ver. Lütfen beni Mısırdaki gömme.

Gns 47 30 Atalarım kavuştuğum zaman beni Mısırdan çıkarıp onların yanına göm.>> Yusuf, <<Dediğin gibi yapacağım>> diye karşılık verdi.

Gns 47 31 İsrail, <<Ant iç>> dedi. Yusuf ant içti. İsrail yatağının başı ucunda eğilip RAB'be tapındı. ucuna yaslanıp>>.

Gns 48 1 Bir süre sonra, <<Baban hasta>> diye Yusufu haber geldi. Yusuf iki oğlu Manaşşeyle Efrayimi yanına alıp yola çıktı.

Gns 48 2 Yakupa, <<Oğlun Yusuf geliyor>> diye haber verdiler. İsrail kendini toparlayıp yatağında oturdu.

Gns 48 3 Yusufu, <<Her Şeye Gücü Yeten Tanrı Kenan ülkesinde, Luzda bana görünerek beni kutsadı>> dedi,

Gns 48 4 <<Bana, <Seni verimli kılacak, çoğaltacağım> dedi, <Soyundan birçok ulus doğuracağım. Senden sonra bu ülkeyi sonsuza dek mülk olarak senin soyuna vereceğim.>

Gns 48 5 <<Ben Mısıra gelmeden önce burada doğan iki oğlun benim sayılır. Efrayimle Manaşşe benim için Rubenle Şimon gibidir.

Gns 48 6 Onlardan sonra doğacak çocuklar senin olsun. Efrayimle Manaşşeden onlara miras geçecek.

Gns 48 7 Ben Paddandan dönerken Rahel Kenan ülkesinde, Efrata varmadan yolda yanımda öldü. Çok üzüldüm, onu orada Efrata -Beytleheme- giden yolun kenarına gömdüm.>>

Gns 48 8 İsrail, Yusufun oğullarını görünce, <<Bunlar kim?>> diye sordu.

Gns 48 9 Yusuf, <<Oğullarım>> diye yanıtladı, <<Tanrı onları bana Mısırdaki verdi.>> İsrail, <<Lütfen onları yanıma getir, kutsayayım>> dedi.

Gns 48 10 İsrailin gözleri yaşlılıktan zayıflamıştı, göremiyordu. Yusuf oğullarını onun yanına götürdü. Babası onları öpüp kucakladı.

Gns 48 11 Sonra Yusufu, <<Senin yüzünü görecekimi hiç sanmıyordum>> dedi, <<Ama işte Tanrı bana soyunu bile gösterdi.>>

Gns 48 12 Yusuf oğullarını babasının kucakından alıp onun önünde yere kapandı.

Gns 48 13 Sonra Efrayimi sağına alarak İsrailin sol eline, Manaşşeyi soluna alarak İsrailin sağ eline yaklaştırdı.

Gns 48 14 İsrail ellerini çapraz olarak uzattı, sağ elini küçük olan Efrayimin, sol elini Manaşşenin başına koydu. Oysa ilkin Manaşşe doğmuştu.

Gns 48 15 Sonra Yusufu kutsayarak şöyle dedi: <<Atalarım İbrahim, İshakın hizmet ettiği,

Gns 48 16 Bugüne dek yaşamım boyunca bana çobanlık eden Tanrı, Beni bütün kötülüklerden kurtaran melek bu gençleri kutsasın! Adım ve atalarım İbrahimle İshakın adları bu gençlerle yaşasın! Yeryüzünde çoğaldıkça çoğalsınlar.>>

Gns 48 17 Yusuf, babasının sağ elini Efrayimin başına koyduğunu görünce, bundan hoşlanmadı. Babasının elini Efrayimin başından kaldırıp Manaşşenin başına koymak istedi.

Gns 48 18 <<Baba, öyle değil>> dedi, <<İlkin Manaşşe doğdu. Sağ elini onun başına koy.>>

Gns 48 19 Ancak babası bunu istemedi. <<Biliyorum oğlum, biliyorum>> dedi, <<Manaşşe de büyük bir halk olacak. Ama küçük kardeşi daha büyük bir halk olacak, soyundan birçok ulus doğacak.>>

Gns 48 20 O gün onları kutsayarak şöyle dedi: <<İsrailliler, <Tanrı seni Efrayim ve Manaşşe gibi yapsın>

Manaşşenin önüne geçirdi.

Gns 48 21 İsrail Yusufu, <<Ben ölmek üzereyim>> dedi, <<Tanrı sizinle olacak. Sizi atalarınızın toprağına geri götürecektir.

Gns 48 22 Sana kardeşlerinden bir pay fazla veriyorum; onu Amorlular'dan kılıcımla, yayımla aldım.>>

Gns 49 1 Yakup oğullarını çağırarak, <<Yanıma toplanın>> dedi, <<Gelecekte size neler olacağını anlatayım.

Gns 49 2 <<Yakupoğulları, toplanın ve dinleyin, Babanız İsraille kulak verin.

Gns 49 3 <<Ruben, sen benim ilk oğlum, gücüksün, Kudretimin ilk ürünüsün, Saygı ve güç bakımından en üstünsün.

Gns 49 4 Ama su gibi oynaksın, Üstün olmayacaksın artık. Çünkü babanın yatağına girip Onu kirlettin. Döşegimi rezil ettin.

Gns 49 5 <<Simonla Levi kardeşler, Kılıçları şiddet kusar.

Gns 49 6 Gizli tasarılarına ortak olmam, Toplantılarına katılmam. Çünkü öfkelenince adam öldürdüler, Canları istedikçe sığırları sakatladılar.

Gns 49 7 Lanet olsun öfkelerine, Çünkü şiddetlidir. Lanet olsun gazaplarına, Çünkü zalimcedir. Onları Yakupta bölecek Ve İsrailde dağıtacağım.

Gns 49 8 <<Yahuda, kardeşlerin seni övecek, Düşmanlarının ensesinde olacak elin. Kardeşlerin önünde eğilecek.

Gns 49 9 Yahuda bir aslan yavrusudur. Oğlum benim! Avından dönüp yere çömelir, Aslan gibi, dişi bir aslan gibi yatarsın. Kim onu uyandırmaya cesaret edebilir?

Gns 49 10 Sahibi gelene kadar Krallık asası Yahuda'nın elinden çıkmayacak, Yönetim hep onun soyunda kalacak, Uluslar onun sözünü dinleyecek.

Gns 49 11 Eşegini bir asmaya, Sıpasını seçme bir dala bağlayacak; Giysilerini şarapta, Kaftanını üzümün kızıl kanında yıkayacak.

Gns 49 12 Gözleri şaraptan kızıl, Dişleri süttten beyaz olacak.

Gns 49 13 <<Zevulun deniz kıyısında yaşayacak, Liman olacak gemilere, Sınırı Saydaya dek uzanacak.

Gns 49 14 <<İssakar semerler arasında yatan güçlü eşek gibidir; Ne zaman dinlenecek iyi bir yer,

Gns 49 15 Hoşuna giden bir ülke görse, Yüklenmek için sırtını eğer, Angaryaya katlanır.

Gns 49 16 <<Dan kendi halkını yönetecek, Bir İsrail oymağı gibi.

Gns 49 17 Yol kenarında bir yılan, Toprak yolda bir engerek olacak; Atın topuklarını ısıtır

Gns 49 18 Atlıyı sırtüstü düşüren bir engerek. <<Ben senin kurtuluşunu bekliyorum, ya RAB.

Gns 49 19 <<Gad akıncıların saldırısına uğrayacak, Ama onların topuklarına saldırarak.

Gns 49 20 <<Zengin yemekler olacak Aşerde, Krallara yaraşır lezzetli yiyecekler yetiştirecek Aşer.

Gns 49 21 <<Naftali salıverilmiş geyiğe benzer, Sevimli yavrular doğurur.

Gns 49 22 <<Yusuf meyveli bir dal gibidir, Kaynak kıyısında verimli bir dal gibi, Filizleri duvarların üzerinden aşar.

Gns 49 23 Okçular acımadan saldırdı ona.

Gns	49	24	Düşmanca savurdular oklarını üzerine. Ama onun yayı sağlam, Kolları esnek çıktı; Yakupun güçlü Tanrısı, İsrailin Kayası, Çobanı olan Tanrı sayesinde.
Gns	49	25	Sana yardım eden babanın Tanrısıdır, Her Şeye Gücü Yeten Tanrıdır seni kutsayan. Yukarıdaki göklerin Ve aşağıdaki denizlerin bereketiyle, Memelerin, rahimlerin bereketiyle Odur seni kutsayan.
Gns	49	26	Babanın kutsamaları ebedi dağların nimetlerinden, Ebedi tepelerin bolluğundan daha yücedir; Yusufun başı üzerinde, Kardeşleri arasında önder olanın üstünde olacak.
Gns	49	27	<<Benjamin aç kurda benzer; Sabah avını yer, Akşam ganimeti paylaşır.>> İsrailin on iki oymağı bunlardır. Babaları onları kutsarken bunları
Gns	49	28	söyledi. Her birini uygun biçimde kutsadı.
Gns	49	29	Sonra Yakup oğullarına şu buyrukları verdi: <<Ben ölmek, halkıma
Gns	49	30	kavuşmak üzereyim. Beni Kenan ülkesinde atalarımın yanına, Mamre yakınlarında Hititli Efronun
Gns	49	31	tarlasındaki mağaraya, Makpela Tarlasındaki mağaraya gömün. İbrahim o mağarayı mezar yapmak
Gns	49	32	üzere Hititli Efrondan tarlasıyla birlikte satın almıştı.
Gns	49	33	İbrahimle karısı Sara, İshakla karısı Rebeka oraya gömüldüler. Leayı
Gns	49	34	da ben oraya gömdüm.
Gns	49	35	Tarla ile içindeki mağara Hititlerden satın alındı.>>
Gns	49	36	Yakup oğullarına verdiği buyrukları bitirince, ayaklarını yatağın
Gns	49	37	içine çekti, son soluğunu vererek halkına kavuştu.
Gns	50	1	Yusuf kendini babasının üzerine attı, ağlayarak onu öptü.
Gns	50	2	Babasının cesedini mumyalamaları için özel hekimlerine buyruk verdi.
Gns	50	3	Hekimler İsraili mumyaladılar.
Gns	50	4	Bu iş kırk gün sürdü. Mumyalama için bu süre gerekiyordu. Mısırlılar
Gns	50	5	İsrail için yetmiş gün yas tuttu.
Gns	50	6	Yas günleri geçince, Yusuf firavunun ev halkına, <<Eğer benden hoşnut
Gns	50	7	kaldınızsa, lütfen firavunla konuşun>> dedi,
Gns	50	8	<<Babam bana ant içirdi: <Ölmek üzereyim. Beni Kenan ülkesinde kendim
Gns	50	9	için kazdırdığım mezara gömeceksin> dedi. Şimdi lütfen firavuna bildirin, izin versin gideyim,
Gns	50	10	babamı gömüp geleyim.>>
Gns	50	11	Firavun, <<Git, babanı göm, andını yerine getir>> dedi.
Gns	50	12	Böylece Yusuf babasını gömmeye gitti. Firavunun bütün görevlileri,
Gns	50	13	sarayın ve Mısırın ileri gelenleri ona eşlik etti.
Gns	50	14	Yusufun bütün ailesi, kardeşleri, babasının ev halkı da onunla
Gns	50	15	birlikteydi. Yalnız çocukları, davarlarla sığırları Goşende bıraktılar.
Gns	50	16	Arabalara atlılar da onları izledi. Büyük bir alay oluşturdular.
Gns	50	17	Şeria Irmağının doğusunda Atat Harmanına varınca, yüksek sesle, acı
Gns	50	18	acı ağıt yaktılar. Yusuf babası için yedi gün yas tuttu.
Gns	50	19	O bölgede yaşayan Kenanlılar, Atat Harmanındaki yası görünce,
Gns	50	20	<<Mısırlılar ne kadar hüznü yas tutuyor!>> dediler. Bu yüzden, Şeria Irmağının doğusundaki
Gns	50	21	bu yere Avel-Misrayim adı verildi. <<Mısırlıların çayırı>> anlamına gelir.
Gns	50	22	Yakupun oğulları, babalarının vermiş olduğu buyruğu tam tamına yerine
Gns	50	23	getirdiler.
Gns	50	24	Onu Kenan ülkesine götürüp Mamre yakınlarında Makpela Tarlasındaki
Gns	50	25	mağaraya gömdüler. O mağarayı mezar yapmak üzere tarlayla birlikte Hititli Efrondan İbrahim
Gns	50	26	satın almıştı.
Gns	50	27	Yusuf babasını gömdükten sonra, kendisi, kardeşleri ve onunla birlikte
Gns	50	28	babasını gömmeye gelenlerin hepsi Mısıra döndüler.
Gns	50	29	Babalarının ölümünden sonra Yusufun kardeşleri, <<Belki Yusuf bize kin
Gns	50	30	besliyordur>> dediler, <<Ya ona yaptığımız kötülüğe karşılık bizden öç almaya kalkarsa?>>
Gns	50	31	Böylece Yusuf'a haber gönderdiler: <<Babamız ölmekten önce Yusuf'a şöyle
Gns	50	32	deyin diye buyurmuştu: <Kardeşlerin sana kötülük yaptılar, lütfen onların suçunu, günahını
Gns	50	33	bağışla.> Ne olur şimdi günahımızı bağışla. Biz babanın Tanrısının kullarıyız.>> Yusuf bu
Gns	50	34	haberi alınca ağladı.
Gns	50	35	Bunun üzerine kardeşleri gidip onun önünde yere kapanarak, <<Senin
Gns	50	36	köl eni z>> dediler.
Gns	50	37	Yusuf, <<Korkmayın>> dedi, <<Ben Tanrı mıyım?
Gns	50	38	Siz bana kötülük düşündünüz, ama Tanrı bugün olduğu gibi birçok halkın
Gns	50	39	yaşamını korumak için o kötülüğü iyiliğe çevirdi.
Gns	50	40	Korkmanıza gerek yok, size de çocuklarınıza da bakacağım.>>
Gns	50	41	Yüreklerine dokunacak güzel sözlerle onlara güven verdi.
Gns	50	42	Yusufla babasının ev halkı Mısıra yerleştiler. Yusuf yüz on yıl
Gns	50	43	yaşadı.
Gns	50	44	Efrayimin üç göbek çocuklarını gördü. Manaşşenin oğlu Makirin

çocukları onun elinde doğdu.

- Gns 50 24 Yusuf yakınlarına, <<Ben ölmek üzereyim>> dedi, <<Ama Tanrı kesinlikle size yardım edecek; sizi İbrahime, İshaka, Yakupa ant içerek söz verdiği topraklara götürecektir.>>
- Gns 50 25 Sonra onlara ant içirerek, <<Tanrı kesinlikle size yardım edecek>> dedi, <<O zaman kemiklerimi buradan götürürsünüz.>>
- Gns 50 26 Yusuf yüz on yaşında öldü. Onu mumyalayıp Mısır'da bir tabuta koydular.
- Exd 1 1 Yakupla birlikte aileleriyle Mısıra giden İsrailoğullarının adları şunlardır:
- Exd 1 2 Ruben, Şimon, Levi, Yahuda,
- Exd 1 3 İssakar, Zevulun, Benyamin,
- Exd 1 4 Dan, Naftali, Gad, Aşer.
- Exd 1 5 Yakupun soyundan gelenler toplam yetmiş kişiydi. Yusuf zaten Mısırdıydı.
- Exd 1 6 Zamanla Yusuf, kardeşleri ve o kuşağın hepsi öldü.
- Exd 1 7 Ama soyları arttı; üreyip çoğaldılar, gittikçe büyüdüler, ülke onlarla dolup taşı.
- Exd 1 8 Sonra Yusuf hakkında bilgisi olmayan yeni bir kral Mısırdaki tahta çıktı.
- Exd 1 9 Halkına, <<Bakın, İsrailiiler sayıca bizden daha çok>> dedi,
- Exd 1 10 <<Gelin, onlara karşı aklımızı kullanalım, yoksa daha da çoğalırlar; bir savaş çıkarsa, düşmanlarımıza katılıp bize karşı savaşır, ülkeyi terk ederler.>>
- Exd 1 11 Böylece Mısırlılar İsrailiilerin başına onları ağır işlere koşacak angaryacılar atadılar. İsrailiiler firavun için Pitom ve Ramses adında ambarlı kentler yaptılar.
- Exd 1 12 Ama Mısırlılar baskı yaptıkça İsrailiiler daha da çoğalarak bölgeye yayıldılar. Mısırlılar korkuya kapılarak
- Exd 1 13 İsrailiileri amansızca çalıştırdılar.
- Exd 1 14 Her türlü tarla işi, harç ve kerpiç yapımı gibi ağır işlerle yaşamı onlara zehir ettiler. Bütün işlerinde onları amansızca kullandılar.
- Exd 1 15 Mısır Kralı, Şifra ve Pua adındaki İbrani ebelere şöyle dedi:
- Exd 1 16 <<İbrani kadınlarını doğum sandalyesinde doğurturken iyi bakın; çocuk erkekse öldürün, kızsa dokunmayın.>>
- Exd 1 17 Ama ebeler Tanrıdan korkan kimselerdi, Mısır Kralının buyruğuna uymayarak erkek çocukları sağ bıraktılar.
- Exd 1 18 Bunun üzerine Mısır Kralı ebeleri çağırıp, <<Niçin yaptınız bunu?>> diye sordu, <<Neden erkek çocukları sağ bıraktınız?>>
- Exd 1 19 Ebeler, <<İbrani kadınlar Mısırlı kadınlara benzemiyor>> diye yanıtladılar, <<Çok güçlüler. Daha ebe gelmeden doğuruyorlar.>>
- Exd 1 20 Tanrı ebelere iyilik etti. Halk çoğaldıkça çoğaldı.
- Exd 1 21 Ebeler kendisinden korktukları için Tanrı onları ev bark sahibi yaptı.
- Exd 1 22 Bunun üzerine firavun bütün halkına buyruk verdi: <<Doğan her İbrani erkek çocuk Nil'e atılacak, kızlar sağ bırakılacak.>>
- Exd 2 1 Levili bir adam kendi oymağından bir kızla evlendi.
- Exd 2 2 Kadın gebe kaldı ve bir erkek çocuk doğurdu. Güzel bir çocuk olduğunu görünce, onu üç ay gizledi.
- Exd 2 3 Daha fazla gizleyemeyeceğini anlayınca, hasır bir sepet alıp katran ve ziftle sıvadı. İçine çocuğu yerleştirip Nil kıyısındaki sazlığa bıraktı.
- Exd 2 4 Çocuğun ablası kardeşine ne olacağını görmek için uzaktan gözliyordu.
- Exd 2 5 O sırada firavunun kızı yıkanmak için ırmağa indi. Hizmetçileri ırmak kıyısında yürüyorlardı. Sazların arasındaki sepeti görünce, firavunun kızı onu getirmesi için hizmetçisini gönderdi.
- Exd 2 6 Sepeti açınca ağlayan çocuğu gördü. Ona acıyarak, <<Bu bir İbrani çocuğu>> dedi.
- Exd 2 7 Çocuğun ablası firavunun kızına, <<Gidip bir İbrani sütnine çağırayım mı?>> diye sordu, <<Senin için bebeği emzirsin.>>
- Exd 2 8 Firavunun kızı, <<Olur>> diye yanıtladı. Kız gidip bebeğin annesini çağırdı.
- Exd 2 9 Firavunun kızı kadına, <<Bu bebeği al, benim için emzir, ücretin neyse veririm>> dedi. Kadın bebeği alıp emzirdi.
- Exd 2 10 Çocuk büyüyünce, onu geri getirdi. Firavunun kızı çocuğu evlat edindi. <<Onu sudan çıkardım>> diyerek adını Musa koydu. <<Maşa>> sözcüğünü çağrıştırır.
- Exd 2 11 Musa büyüdüktan sonra bir gün soydaşlarının yanına gitti. Yaptıkları ağır işleri seyrederken bir Mısırlının bir İbraniyi dövdüğünü gördü.
- Exd 2 12 Çevresine göz gezdirdi; kimse olmadığını anlayınca, Mısırlıyı öldürüp kuma gizledi.
- Exd 2 13 Ertesi gün gittiğinde, iki İbranınin kavga ettiğini gördü. Haksız olana, <<Niçin kardeşini dövüyorsun?>> diye sordu.
- Exd 2 14 Adam, <<Kim seni başımıza yönetici ve yargıç atadı?>> diye yanıtladı, <<Mısırlıyı öldürdüğün gibi beni de mi öldürmek istiyorsun?>> O zaman Musa korkarak, <<Bu iş

ortaya çıkmış!>> diye düşündü.

Exd 2 15 Firavun olayı duyunca Musayı öldürtmek istedi. Ancak Musa ondan kaçıp
Midyan yöresine gitti. Bir kuyunun başında otururken
Exd 2 16 Midyanlı bir kâhinin yedi kızı su çekmeye geldi. Babalarını sürüsünü
suvarmak için yalıkları dolduruyorlardı.
Exd 2 17 Ama bazı çobanlar gelip onları kovmak istedi. Musa kızların yardımına
koşup hayvanlarını suvardı.
Exd 2 18 Sonra kızlar babaları Reuelin yanına döndüler. Reuel, <<Nasıl oldu da
bugün böyle tez geldiniz?>> diye sordu.
Exd 2 19 Kızlar, <<Mısırlı bir adam bizi çobanların elinden kurtardı>> diye
yanıtladılar, <<Üstelik bizim için su çekip hayvanlara verdi.>>
Exd 2 20 Babaları, <<Nerede o?>> diye sordu, <<Niçin adamı dışarıda bıraktınız?
Gidin onu yemeğe çağırın.>>
Exd 2 21 Musa Reuelin yanında kalmayı kabul etti. Reuel de kızı Sipporayı
onunla evlendirdi.
Exd 2 22 Sippora bir erkek çocuk doğurdu. Musa, <<Garibim bu yabancı ülkede>>
diyerek çocuğa Gerşom adını verdi.
Exd 2 23 Aradan yıllar geçti, bu arada Mısır Kralı öldü. İsrailîliler hâlâ
kölelik altında inliyor, feryat ediyorlardı. Sonunda yakarışları Tanrıya erişti.
Exd 2 24 Tanrı iniltilerini duydu. İbrahim, İshak ve Yakupla yaptığı antlaşmayı
anımsadı.
Exd 2 25 İsrailîliler'e baktı ve onlara ilgi gösterdi.
Exd 3 1 Musa kayınbabası Midyanlı Kâhin Yitronun sürüsünü güdüyordu. Sürüyü
çölün batısına sürdü ve Tanrı Dağına, Horeve vardı.
Exd 3 2 RABbin meleği bir çalıdan yükselen alevlerin içinde ona göründü. Musa
baktı, çalı yanıyor, ama tükenmiyor.
Exd 3 3 <<Çok garip>> diye düşündü, <<Gidip bir bakayım, çalı neden
tükenmiyor!>>
Exd 3 4 RAB Tanrı Musanın yaklaştığını görünce, çalının içinden, <<Musa,
Musa!>> diye seslendi. Musa, <<Buyur!>> diye yanıtladı.
Exd 3 5 Tanrı, <<Fazla yaklaşma>> dedi, <<Çarıklarını çıkar. Çünkü bastığın
yer kutsal topraktır.
Exd 3 6 Ben babanın Tanrısı, İbrahimin Tanrısı, İshakın Tanrısı ve Yakupun
Tanrısıyım.>> Musa yüzünü kapadı, çünkü Tanrıya bakmaya korkuyordu.
Exd 3 7 RAB, <<Halkımın Mısırdan çektiği sıkıntıyı yakından gördüm>> dedi,
<<Angaryacılar yüzünden ettikleri feryadı duydum. Acılarını biliyorum.
Exd 3 8 Bu yüzden onları Mısırlıların elinden kurtarmak için geldim. O ülkeden
çıkarıp geniş ve verimli topraklara, süt ve bal akan ülkeye, Kenan, Hitit, Amor, Periz, Hiv ve
Yevus topraklarına götüreceğim.
Exd 3 9 İsrailîlilerin feryadı bana erişti. Mısırlıların onlara yapmakta olduğu
baskıyı görüyorum.
Exd 3 10 Şimdi gel, halkım İsraili Mısırdan çıkarmak için seni firavuna
göndereyim.>>
Exd 3 11 Musa, <<Ben kimim ki firavuna gidip İsrailîlileri Mısırdan çıkarayım?>>
diye karşılık verdi.
Exd 3 12 Tanrı, <<Kuşkun olmasın, ben seninle olacağım>> dedi, <<Seni benim
gönderdiğimin kanıtı şu olacak: Halkı Mısırdan çıkardığın zaman bu dağda bana
tapınacaksınız.>>
Exd 3 13 Musa şöyle karşılık verdi: <<İsrailîlilere gidip, <Beni size
atalarınızın Tanrısı gönderdi> dersem, <Adı nedir?> diye sorabilirler. O zaman ne diyeyim?>>
Exd 3 14 Tanrı, <<Ben Benim>> dedi, <<İsrailîlilere de ki, <Beni size Ben Benim
diyen gönderdi.>>
Exd 3 15 <<İsrailîlilere de ki, <Beni size atalarınızın Tanrısı, İbrahimin
Tanrısı, İshakın Tanrısı ve Yakupun Tanrısı Yahve gönderdi.> Sonsuza dek adım bu olacak.
Kuşaklar boyunca böyle anılacağım.
Exd 3 16 Git, İsrail ileri gelenlerini topla, onlara şöyle de: <Atalarınız
İbrahimin, İshakın, Yakupun Tanrısı Yahve bana görünerek şunları söyledi: Sizinle ve Mısırdan
size yapılanlarla yakından ilgileniyorum.
Exd 3 17 Söz verdim, sizi Mısırdan çektiğiniz sıkıntıdan kurtaracağım; Kenan,
Hitit, Amor, Periz, Hiv ve Yevus topraklarına, süt ve bal akan ülkeye götüreceğim.>
020 3 18 <<İsrail ileri gelenleri seni dinleyecekler. Sonra birlikte Mısır
Kralına gidip, <İbranilerin Tanrısı Yahve bizimle görüştü> diyeceksiniz, <Şimdi izin ver,
Tanrımız Yahveye kurban kesmek için çölde üç gün yol alalım.>
020 3 19 Ama biliyorum, güçlü bir el zorlamadıkça Mısır Kralı gitmenize izin
vermeyecek.
020 3 20 Elimi uzatacak ve aralarında şaşılacak işler yaparak Mısır
cezalandıracağım. O zaman sizi salıverecek.
020 3 21 <<Halkımın Mısırlıların gözünde lütuf bulmasını sağlayacağım.
Gittiğinizde eli boş gitmeyeceksiniz.
020 3 22 Her kadın Mısırlı komşusundan ya da konuğundan altın ve gümüş takılar,
giysiler isteyecek. Oğullarınızı, kızlarınızı bunlarla süsleyeceksiniz. Mısırlılar'ı
soyacaksınız.>>

020 4 1 Musa, <<Ya bana inanmazlarsa?>> dedi, <<Sözümü dinlemez, <RAB sana görünmedi> derlerse, ne olacak?>>
 020 4 2 RAB, <<Elinde ne var?>> diye sordu. Musa, <<Değnek>> diye yanıtladı.
 020 4 3 RAB, <<Onu yere at>> dedi. Musa değneğini yere atınca, değnek yılan oldu. Musa yılanı kaçı.
 020 4 4 RAB, <<Elini uzat, kuyruğundan tut>> dedi. Musa elini uzatıp kuyruğunu tutunca yılan yine değnek oldu.
 020 4 5 RAB, <<Bunu yap ki, ataları İbrahim'in, İshak'ın, Yakup'un Tanrısı RABbin sana görüldüğüne inansınlar>> dedi.
 020 4 6 Sonra, <<Elini koynuna koy>> dedi. Musa elini koynuna koydu. Çıkardığı zaman eli bir deri hastalığına yakalanmış, kar gibi bembeyaz olmuştu.
 020 4 7 RAB, <<Elini yine koynuna koy>> dedi. Musa elini yine koynuna koydu. Çıkardığı zaman eli eski haline dönmüştü.
 Exd 4 8 RAB, <<Eğer sana inanmaz, ilk belirtiyi önemsemezlerse, ikinci belirtiyi inanabilirler>> dedi,
 Exd 4 9 <<Bu iki belirtiyi de inanmaz, sözünü dinlemezlerse, Nilden biraz su alıp kuru toprağa dök. İrmaktan aldığın su toprakta kana dönecek.>>
 Exd 4 10 Musa RABbe, <<Aman, ya Rab!>> dedi, <<Ben kulun ne geçmişte, ne de benimle konuşmaya başladığından bu yana iyi bir konuşmacı oldum. Çünkü dili ağır, tutuk biriyim.>>
 Exd 4 11 RAB, <<Kim ağız verdi insana?>> dedi, <<İnsanı sağır, dilsiz, görür ya da görmez yapan kim? Ben değil miyim?>>
 Exd 4 12 Şimdi git! Ben konuşmana yardımcı olacağım. Ne söylemen gerektiğini sana öğreteceğim.>>
 Exd 4 13 Musa, <<Aman, ya Rab!>> dedi, <<Ne olur, benim yerime başkasını gönder.>>
 Exd 4 14 RAB Musaya öfkeleni ve, <<Ağabeyin Levili Harun var ya!>> dedi, <<Bilirim, o iyi konuşur. Hem şu anda seni karşılamaya geliyor. Seni görünce sevinecek.
 Exd 4 15 Onunla konuş, ne söylemesi gerektiğini anlat. İkinizin konuşmasına da yardımcı olacak, ne yapacağınızı size öğreteceğim.
 Exd 4 16 O sana sözcülük edecek, senin yerine halkla konuşacak. Sen de onun için Tanrı gibi olacaksın.
 Exd 4 17 Bu değneği eline al, çünkü belirtileri onunla gerçekleştireceksin.>>
 Exd 4 18 Musa kayınbabası Yitronun yanına döndü. Ona, <<İzin ver, Mısır'daki soydaşlarıma yanına döneyim>> dedi, <<Bakayım, hâlâ yaşıyorlar mı?>> Yitro, <<Esenlikle git>> diye karşılık verdi.
 Exd 4 19 RAB Midyanda Musaya, <<Mısır'a dön, çünkü canını almak isteyenlerin hepsi öldü>> demişti.
 Exd 4 20 Böylece Musa karısını, oğullarını eşeğe bindirdi; Tanrının buyurduğu değneği de eline alıp Mısır'a doğru yola çıktı.
 Exd 4 21 RAB Musaya, <<Mısır'a döndüğünde, sana verdiğim güçle bütün şaşılacak işleri firavunun önünde yapmaya bak>> dedi, <<Ama ben onu inatçı yapacağım. Halkı salıvermeyecek.
 Exd 4 22 Sonra firavuna de ki, <<RAB şöyle diyor: İsrail benim ilk oğlumdur.
 Exd 4 23 Sana, bırak oğlum gitsin, bana tapsın, dedim. Ama sen onu salıvermeyi reddettin. Bu yüzden senin ilk oğlunu öldüreceğim.>>
 Exd 4 24 RAB yolda, bir konaklama yerinde Musayla karşılaşmıştı, onu öldürmek istedi.
 Exd 4 25 O anda Sippora keskin bir taş alıp oğlunu sünnet etti, derisini Musanın ayaklarına dokundurdu. <<Gerçekten sen bana kanlı güveysin>> dedi.
 Exd 4 26 Böylece RAB Musayı esirgemi. Sippora Musaya sünnetten ötürü <<Kanlı güveysin>> demişti.
 Exd 4 27 RAB Haruna, <<Çöle, Musayı karşılamaya git>> dedi. Harun gitti, onu Tanrı Dağında karşılayıp öptü.
 Exd 4 28 Musa duyurması için RABbin kendisine söylediği bütün sözleri ve gerçekleştirmesini buyurduğu bütün belirtileri Haruna anlattı.
 Exd 4 29 Musayla Harun varıp İsrail'in bütün ileri gelenlerini topladılar.
 Exd 4 30 Harun RABbin Musaya söylemiş olduğu her şeyi onlara anlattı. Musa da halkın önünde belirtileri gerçekleştirdi.
 Exd 4 31 Halk inandı; RAB'bin kendileriyle ilgilendiğini, çektikleri sıkıntıyı görmüş olduğunu duyunca, eğilip tapındılar.
 Exd 5 1 Sonra Musayla Harun firavuna gidip şöyle dediler: <<İsrail'in Tanrısı RAB diyor ki, <<Halkımı bırak gitsin, çölde bana bayram yapsın.>>
 Exd 5 2 Firavun, <<RAB kim oluyor ki, onun sözünü dinleyip İsrail halkını salıvereyim?>> dedi. <<RABbi tanı mıyorum. İsrail'in gitmesine izin vermeyeceğim.>>
 Exd 5 3 Musayla Harun, <<İbrahim'in Tanrısı bizimle görüştü>> diye yanıtladılar, <<İzin ver, Tanrımız RABbe kurban kesmek için çölde üç gün yol alalım. Yoksa bizi salgın hastalık ya da kılıçla cezalandırabilir.>>
 Exd 5 4 Mısır Firavunu, <<Ey Musa ve Harun, niçin halkı işinden alı koyuyorsunuz? Siz de işinizin başına dönün>> dedi,
 Exd 5 5 <<Bakın, halkınız Mısırlılardan daha kalabalık, oysa siz onların işini engellemeye çalışıyorsunuz.>>

Exd 5 6 Firavun o gün angaryacılar ve halkın başındaki görevlilere buyruk verdi:

Exd 5 7 <<Kerpiç yapmak için artık halka saman vermeyeceksiniz. Gitsinler, kendi samanlarını kendileri tolasınlar.

Exd 5 8 Önceki gibi aynı sayıda kerpiç yapmalarını isteyin, kerpiç sayısını azaltmayın. Çünkü tembel insanlardır; bu yüzden, <Gidelim, Tanrımızıza kurban keselim> diye bağrışıyorlar.

Exd 5 9 İşlerini ağırlaştırın ki, meşgul olsunlar, yalan sözlere kulak asmasınlar.>>

Exd 5 10 Angaryacılarla görevliler gidip İsraililere şöyle dediler: <<Firavun diyor ki, <Artık size saman vermeyeceğim.

Exd 5 11 Gidin, nerede bulursanız oradan kendinize saman alın. Ancak işiniz hiç hafifletilmeyecek.>>

Exd 5 12 Böylece halk saman yerine anız toplamak üzere bütün Mısır'a dağıldı.

Exd 5 13 Angaryacılar, <<Saman verildiği günlerdeki gibi gündelik görevlerinizi eksiksiz yerine getirin>> diyerek onlara baskı yapıyordu.

Exd 5 14 Firavunun angaryacılarının atadığı İsraili görevliler, <<Niçin dün ve bugün daha önceki gibi gereken sayıda kerpiç yaptırmadınız?>> diyerek dövüldüler.

Exd 5 15 Bunun üzerine İsraili görevliler firavunun yanına varıp yakındılar: <<Neden kullarına böyle davranıyorsun?

Exd 5 16 Neden bize saman verilmediği halde, <Kerpiç yapın!> deniyor? İşte kulların dövülüyor, oysa suçlu senin kendi halkındır.>>

Exd 5 17 Firavun, <<Tembelsiniz siz, tembel!>> diye karşılık verdi, <<Bu yüzden <Gidip RABbe kurban keselim> diyorsunuz.

Exd 5 18 Haydi, işinizin başına dönün. Size saman verilmeyecek; yine de aynı sayıda kerpiç üreteceksiniz.>>

Exd 5 19 Kendilerine, <<Her gün üretmeniz gereken kerpiç sayısını azaltmayacaksınız>> dediğinde İsraili görevliler zor durumda olduklarını anladılar.

Exd 5 20 Firavunun yanından ayrılınca, kendilerini bekleyen Musayla Haruna çıktılar.

Exd 5 21 <<RAB yaptığınızı görsün, cezanızı versin!>> dediler, <<Bizi firavunla görevlilerinin gözünde rezil ettiniz. Bizi öldürmeleri için ellerine bir kılıç verdiniz.>>

Exd 5 22 Musa RABbe döndü ve, <<Ya Rab, niçin bu halka kötü davrandın?>> dedi, <<Beni bunun için mi gönderdin?

Exd 5 23 Senin adına firavunla konuşmaya gittim gideli firavun bu halka kötü davranıyor. Sen de kendi halkını kurtarmak için hiçbir şey yapmadın.>>

Exd 6 1 RAB Musaya, <<Firavuna ne yapacağımı şimdi göreceksin>> dedi, <<Güçlü elimden ötürü İsrail halkını salıverecek, güçlü elimden ötürü onları ülkesinden kovacak.>>

Exd 6 2 Tanrı ayrıca Musaya, <<Ben Yahveyim>> dedi,

Exd 6 3 <<İbrahime, İshaka ve Yakupa Her Şeye Gücü Yeten Tanrı olarak göründüm, ama onlara kendimi Yahve adıyla tanıtmadım.

Exd 6 4 Yabancı olarak yaşadıkları Kenan ülkesini kendilerine vermek üzere onlarla antlaşma yaptım.

Exd 6 5 Mısırlıların köleleştirdiği İsraililerin iniltilerini duydum ve antlaşmamı hep andım.

Exd 6 6 <<Onun için İsraililere de ki, <Ben Yahveyim. Sizi Mısırlıların boyunduruğundan çıkaracak, onların kölesi olmaktan kurtaracağım. Onları ağır biçimde yargılayacak ve kudretli elimle sizi özgür kılacağım.

Exd 6 7 Sizi kendi halkını yapacak ve Tanrınız olacağım. O zaman sizi Mısırlıların boyunduruğundan çıkaran Tanrınız Yahvenin ben olduğumu bileceksiniz.

Exd 6 8 Sizi İbrahime, İshaka ve Yakupa vereceğime ant içtiğim topraklara götüreceğim. Orayı size mülk olarak vereceğim. Ben Yahveyim.>>

Exd 6 9 Musa bunları İsraililere anlattı, ama umutları kırıldığı ve ağır baskı altında oldukları için onu dinlemediler.

Exd 6 10 RAB Musaya, <<Git, Mısır Firavununa İsrailileri ülkesinden salıvermesini söyle>> dedi.

Exd 6 12 Ama Musa, <<İsraililer beni dinlemedikten sonra, firavun nasıl dinler?>> diye karşılık verdi, <<Zaten iyi konuşan biri değilim.>> dudakları sünnetsiz bir adamım.>> Aynı ifade 6:30'da da geçer.

Exd 6 13 RAB Musa ve Harunla İsraililer ve Mısır Firavunu hakkında konuştu. İsrailileri Mısırdan çıkarmalarını buyurdu.

Exd 6 14 İsraililerin aile önderleri şunlardır: Yakup'un ilk oğlu Rubenin oğulları: Hanok, Pallu, Hesron, Karmi. Rubenin boyları bunlardır.

Exd 6 15 Şimonun oğulları: Yemuel, Yamin, Ohat, Yakın, Sohar ve Kenanlı bir kadının oğlu Şaul. Şimonun boyları bunlardır.

Exd 6 16 Kayıtlarına göre Levioğullarının adları şunlardır: Gerşon, Kehat, Merari. Levi 137 yıl yaşadı.

Exd 6 17 Gerşonun oğulları boylarına göre şunlardır: Livni, Şimi.

Exd 6 18 Kehatın oğulları: Amram, Yishar, Hevron, Uzziel. Kehat 133 yıl yaşadı.

Exd 6 19 Merarinin oğulları: Mahli, Muşi. Kayıtlarına göre Levi boyları bunlardır.

Exd 6 20 Amram halası Yokevetle evlendi. Yokevet ona Harunla Musayı doğurdu.

Amram 137 yıl yaşadı.

- Exd 6 21 Yisharın oğulları: Korah, Nefek, Zikri.
 Exd 6 22 Uzzielin oğulları: Mişael, Elsafan, Sitri.
 Exd 6 23 Harun Nahşonun kızkardeşi ve Amminadavın kızı Elişevayla evlendi.
 Elişeva ona Nadav, Avi hu, Elazar ve İtamarı doğurdu.
 Exd 6 24 Korahın oğulları: Assir, Elkana, Aviasaf. Korahlıların boyları bunlardır.
 Exd 6 25 Harunun oğlu Elazar Putielin kızlarından biriyle evlendi. Karısı ona Pinehası doğurdu. Boylarına göre Levili aile önderleri bunlardır.
 Exd 6 26 RABbin, <<İsraillileri ordular halinde Mısırdan çıkarın>> dediği Harun ve Musa bunlardır.
 Exd 6 27 İsraillileri Mısırdan çıkarmak için Mısır Firavunu ile konuşanlar da Musayla Harundur.
 Exd 6 28 RAB Mısırdaki Musayla konuştuğunda, ona, <<Ben RABbim>> dedi, <<Sana söylediğim her şeyi Mısır Firavununa ilet.>>
 Exd 6 30 Musa RAB'bin huzurunda, <<Ben iyi konuşan biri değilim>> diye karşılık verdi, <<Firavun beni nasıl dinler?>>
 Exd 7 1 RAB, <<Bak, seni firavuna karşı Tanrı gibi yaptım>> dedi, <<Ağabeyin Harun senin peygamberin olacak.
 Exd 7 2 Sana buyurduğum her şeyi ağabeyine anlat. O da firavuna İsraillileri ülkesinden salıvermesini söylesin.
 Exd 7 3 Ben firavunu inatçı yapacağım ki, belirtilerimi ve şaşılacak işlerimi Mısırdaki artırabileyim.
 Exd 7 4 Ama firavun seni dinlemeyecek. O zaman elimi Mısırın üzerine koyacağım ve onları ağır biçimde cezalandırarak halkımı İsrailli ordular halinde Mısırdan çıkaracağım.
 Exd 7 5 Mısır karşı elimi kaldırdığım ve İsraillileri aralarından çıkardığım zaman Mısırlılar benim RAB olduğumu anlayacak.>>
 Exd 7 6 Musayla Harun RABbin buyurduğu gibi yaptılar.
 Exd 7 7 Firavunla konuştuklarında Musa seksen, Harun seksen üç yaşındaydı.
 Exd 7 8 RAB Musayla Haruna şöyle dedi:
 Exd 7 9 <<Firavun size, <Bir mucize yapın> dediğinde, söyle Haruna, değneğini alıp firavunun önüne atsin. Değnek yılan olacak.>>
 Exd 7 10 Böylece Musayla Harun firavunun yanına gittiler ve RABbin buyurduğu gibi yaptılar. Harun değneğini firavunla görevlilerinin önüne attı. Değnek yılan oluverdi.
 Exd 7 11 Bunun üzerine firavun kendi bilgelerini, büyücülerini çağırdı. Mısırlı büyücüler de büyüleriyle aynı şeyi yaptılar.
 Exd 7 12 Her biri değneğini attı, değnekler yılan oldu. Ancak Harunun değneği onların değneklerini yuttu.
 Exd 7 13 Yine de, RABbin söylediği gibi firavun inat etti ve Musayla Harunu dinlemedi.
 Exd 7 14 RAB Musaya, <<Firavun inat ediyor, halkı salıvermeyi reddediyor>> dedi,
 Exd 7 15 <<Sabah git, firavun Nile inerken onu karşılamak için ırmak kıyısında bekle. Yılanı dönuşen değneği eline al
 Exd 7 16 ve ona de ki, <Halkımı salıver, çölde bana tapsınlar, demem için İbranilerin Tanrısı RAB beni sana gönderdi. Ama sen şu ana kadar kulak asmadın.
 Exd 7 17 Benim RAB olduğumu şundan anla, diyor RAB. İşte, elimdeki değneği ırmağın sularına vuracağım, sular kana dönecek.
 Exd 7 18 İrmaktaki balıklar ölecek, ırmak leş gibi kokacak, Mısırlılar artık ırmağın suyunu içemeyecekler.>>
 Exd 7 19 Sonra RAB Musaya şöyle buyurdu: <<Haruna de ki, <Değneğini al ve elini Mısırın suları üzerine -ırmakları, kanalları, havuzları, bütün su birikintileri üzerine- uzat, hepsi kana dönsün. Bütün Mısırdaki tahta ve taş kapılardaki sular bile kana dönecek.>>
 Exd 7 20 Musayla Harun RABbin buyurduğu gibi yaptılar. Harun firavunla görevlilerinin gözü önünde değneğini kaldırıp ırmağın sularına vurdu. Bütün sular kana dönuştü.
 Exd 7 21 İrmaktaki balıklar öldü, ırmak kokmaya başladı. Mısırlılar ırmağın suyunu içemez oldular. Mısırın her yerinde kan vardı.
 Exd 7 22 Mısırlı büyücüler de kendi büyüleriyle aynı şeyi yaptılar. RABbin söylediği gibi firavun inat etti ve Musayla Harunu dinlemedi.
 Exd 7 23 Olanlara aldırmadan sarayına döndü.
 Exd 7 24 Mısırlılar içecek su bulmak için ırmak kıyısını kazmaya koyuldular. Çünkü ırmağın suyunu içemiyorlardı.
 Exd 7 25 RAB'bin ırmağı vurmasının üzerinden yedi gün geçti.
 Exd 8 1 RAB Musaya şöyle dedi: <<Firavunun yanına git ve ona de ki, <RAB şöyle diyor: Halkımı salıver, bana tapsınlar.
 Exd 8 2 Eğer halkımı salıvermeyi reddedersen, bütün ülkeni kurbağalarla cezalandıracağım.
 Exd 8 3 İrmak kurbağalarla dolup taşacak. Kurbağalar çıkıp sarayına, yatak odana, yatağına, görevlilerinin ve halkının evlerine, fırınlarına, hamur teknelerine girecekler.
 Exd 8 4 Senin, halkının, bütün görevlilerinin üstüne sıçrayacaklar.>>

Exd 8 5 <<Haruna de ki, <Elindeki değneği ırmakların, kanalların, havuzların üzerine uzatıp kurbağaları çıkart; Mısırı kurbağalar kaplasın.> >>
Exd 8 6 Böylece Harun elini Mısırın suları üzerine uzattı; kurbağalar çıkıp Mısırı kapladı.
Exd 8 7 Ancak büyücüler de kendi büyüleriyle aynı şeyi yaptılar ve ülkeye kurbağaları saldırlar.
Exd 8 8 Firavun Musayla Harunu çağırıp, <<RABbe dua edin, benim ve halkımın üzerinden kurbağaları uzaklaştırsın>> dedi, <<O zaman halkınızı RABbe kurban kessinler diye salıvereceğim.>>
Exd 8 9 Musa, <<Sen karar ver>> diye karşılık verdi, <<Bunu sana bırakıyorum. Kurbağalar senden ve evlerinden uzak dursun, yalnız ırmakta kalsınlar diye senin, görevlilerin ve halkın için ne zaman dua edeyim?>>
Exd 8 10 Firavun, <<Yarın>> dedi. Musa, <<Peki, dediğin gibi olsun>> diye karşılık verdi, <<Böylece bileceksin ki, Tanrımız RAB gibi si yoktur.
Exd 8 11 Kurbağalar senden, evlerinden, görevlilerinden, halkından uzaklaşacak, yalnız ırmakta kalacaklar.>>
Exd 8 12 Musayla Harun firavunun yanından ayrıldılar. Musa RABbin firavunun başına getirdiği kurbağa belası için RABbe feryat etti.
Exd 8 13 RAB Musanın isteğini yerine getirdi. Kurbağalar evlerde, avlularda, tarlalarda öldüler.
Exd 8 14 Kurbağaları yığın yığın topladılar. Ülke kokudan geçilmez oldu.
Exd 8 15 Ancak firavun ülkenin rahatladığını görünce, RABbin söylediği gibi inatçılık etti ve Musayla Harunu dinlemedi.
Exd 8 16 RAB Musaya şöyle dedi: <<Haruna de ki, <Değneğini uzatıp yere vur, yerdeki toz sivrisineğe dönüşsün, bütün Mısırı kaplasın.> >>
Exd 8 17 Öyle yaptılar. Harun elindeki değneği uzatıp yere vurunca, insanlarla hayvanların üzerine sivrisinekler üşüştü. Mısırdaki yerin bütün tozu sivrisineğe dönüştü.
Exd 8 18 Büyücüler de kendi büyüleriyle tozu sivrisineğe dönüştürmek istedilerse de başaramadılar. İnsanların, hayvanların üzerini sivrisinek kapladı.
Exd 8 19 Büyücüler firavuna, <<Bu işte Tanrının parmağı var>> dediler. Ne var ki, RABbin söylediği gibi firavun inat etti, Musayla Harunu dinlemedi.
Exd 8 20 RAB Musaya şöyle dedi: <<Sabah erkenden kalk, firavun ırmağa inerken onu karşıla ve şöyle de: <RAB diyor ki, halkımı salıver, bana tapsınlar.
Exd 8 21 Halkımı salıvermezsen senin, görevlilerinin, halkının, evlerinin üzerine atsineği yağdıracağım. Mısırlıların evleri ve üzerinde yaşadıkları topraklar atsinekleriyle dolup taşacak.
Exd 8 22 <<Ama o gün halkımın yaşadığı Goşen bölgesinde farklı davranacağım. Orada atsineği olmayacak. Böylece bileceksin ki, bu ülkede RAB benim.
Exd 8 23 Kendi halkımla senin halkın arasına fark koyacağım. Yarın bu belirti gerçekleşecek.> >>
Exd 8 24 RAB dediğini yaptı. Firavunun sarayına, görevlilerinin evlerine sürü sürü atsineği gönderdi. Mısır atsineği yüzünden baştan sona harap oldu.
Exd 8 25 Firavun Musayla Harunu çağırıp, <<Gidin, bu ülkede Tanrınıza kurban kesin>> dedi.
Exd 8 26 Musa, <<Bu doğru olmaz>> diye karşılık verdi, <<Çünkü Mısırlılar Tanrımız RABbe kurban kesmeyi iğrenç sayıyorlar. İğrenç saydıkları bu şeyi gözlerinin önünde yaparsak bizi taşlamazlar mı?
Exd 8 27 Tanrımız RABbe kurban kesmek için, bize buyurduğu gibi üç gün çölde yol almalıyız.>>
Exd 8 28 Firavun, <<Çölde Tanrınız RABbe kurban kesmeniz için sizi salıveriyorum>> dedi, <<Yalnız çok uzağa gitmeyeceksiniz. Şimdi benim için dua edin.>>
Exd 8 29 Musa, <<Yarın atsineklerini firavunun, görevlilerinin, halkının üzerinden uzaklaştırsın diye, yanından ayrılır ayrılmaz RABbe dua edeceğim>> dedi, <<Yalnız firavun RABbe kurban kesmek için halkın gitmesini önleyerek bizi yine aldatmamalı.>>
Exd 8 30 Musa firavunun yanından çıkıp RABbe dua etti.
Exd 8 31 RAB Musanın isteğini yerine getirdi; firavunun, görevlilerinin, halkının üzerinden atsineklerini uzaklaştırdı. Tek sinek kalmadı.
Exd 8 32 Öyleyken, firavun bir kez daha inatçılık etti ve halkı salıvermedi.
Exd 9 1 RAB Musaya şöyle dedi: <<Firavunun yanına git ve ona de ki, <İbranilerin Tanrısı RAB şöyle diyor: Halkımı salıver, bana tapsınlar.
Exd 9 2 Salıvermeyi reddeder, onları tutmakta diretirse,
Exd 9 3 RABbin eli kırlardaki hayvanlarınızı -atları, eşekleri, develeri, sığırları, davarları- büyük kırım uğratarak sizi cezalandıracak.
Exd 9 4 RAB İsrailiilerle Mısırlıların hayvanlarına farklı davranacak. İsrailiilerin hayvanlarından hiçbirisi ölmeyecek.> >>
Exd 9 5 RAB zamanı da belirleyerek, <<Yarın ülkede bunu yapacağım>> dedi.
Exd 9 6 Ertesi gün RAB dediğini yaptı: Mısırlıların hayvanları büyük çapta öldü. Ama İsrailiilerin hayvanlarından hiçbirisi ölmedi.
Exd 9 7 Firavun adam gönderdi, İsrailiilerin bir tek hayvanının bile ölmediğini öğrendi. Öyleyken, inat etti ve halkı salıvermedi.
Exd 9 8 RAB Musayla Haruna, <<Yanınıza iki avuç dolusu ocak kurumu alın>> dedi, <<Musa kurumu firavunun önünde göğe doğru savursun.

Exd 9 9 Kurum bütün Mısırın üzerinde ince bir toza dönüşecek; ülkenin her yanındaki insanların, hayvanların bedenlerinde irinli çıbanlar çıkacak.>>

Exd 9 10 Böylece Musayla Harun ocak kurumu alıp firavunun önünde durdular. Musa kurumu göğe doğru savurdu. İnsanlarda ve hayvanlarda irinli çıbanlar çıktı.

Exd 9 11 Büyücüler çıbandan ötürü Musanın karşısında duramaz oldular. Çünkü bütün Mısırlılarda olduğu gibi onlarda da çıbanlar çıkmıştı.

Exd 9 12 RAB firavunu inatçı yaptı, RABbin Musaya söylediği gibi, firavun Musayla Harunu dinlemedi.

Exd 9 13 RAB Musaya şöyle dedi: <<Sabah erkenden kalkıp firavunun huzuruna çık, de ki, İbranilerin Tanrısı RAB şöyle diyor: Halkımı salıver, bana tapsınlar.

Exd 9 14 Yoksa bu kez seni, görevlilerinin, halkının üzerine bütün belalarımı yağdıracağım. Öyle ki, bu dünyada benim gibisi olmadığını öğrenesin.

Exd 9 15 Çünkü elimi kaldırıp seni ve halkını salgın hastalıkla vurmuş olsaydım, yeryüzünden silinmiş olurdu.

Exd 9 16 Gücümü sana göstermek, adımı bütün dünyaya tanıtmak için seni ayakta tuttum.

Exd 9 17 Hâlâ halkımı salıvermiyor, onlara üstünlük taslıyorsun.

Exd 9 18 Bu yüzden, yarın bu saatlerde Mısır tarihinde görülmemiş ağır bir dolu yağdıracağım.

Exd 9 19 Şimdi buyruk ver, hayvanların ve kırdaki neyin varsa hepsi sığınaklara konsun. Dolu yağınca, eve getirilmeyen, kırdaki bütün insanlarla hayvanlar ölecek.>>

Exd 9 20 Firavunun görevlileri arasında RABbin uyarısından korkanlar köleleriyle hayvanlarını çabucak evlerine getirdiler.

Exd 9 21 RABbin uyarısını önemsemeyenler ise köleleriyle hayvanlarını tarlada bıraktı.

Exd 9 22 RAB Musaya, <<Elini göğe doğru uzat>> dedi, <<Mısırın her yerine, insanların, hayvanların, kırdaki bütün bitkilerin üzerine dolu yağsın.>>

Exd 9 23 Musa değneğini göğe doğru uzatınca RAB gök gürlemeleri ve dolu gönderdi. Yıldırım düştü. RAB Mısır dolu yağdırdı.

Exd 9 24 Şiddetli dolu yağıyor, sürekli şimşek çakıyordu. Mısır Mısır olalı böylesi bir dolu görmemişti.

Exd 9 25 Dolu Mısırdaki insandan hayvana dek kırdaki her şeyi, bütün bitkileri mahvetti, bütün ağaçları kırdı.

Exd 9 26 Yalnız İsrailîlilerin yaşadığı Goşen bölgesine dolu düşmedi.

Exd 9 27 Firavun Musayla Harunu çağırarak, <<Bu kez günah işledim>> dedi, <<RAB haklı, ben ve halkım haksızız.

Exd 9 28 RABbe dua edin, yeter bu gök gürlemeleri ve dolu. Sizi salıvereceğim, artık burada kalmayacaksınız.>>

Exd 9 29 Musa, <<Kentten çıkınca, ellerimi RABbe uzatacağım>> dedi, <<Gök gürlemeleri duracak, artık dolu yağmayacak. Böylece dünyanın RABbe ait olduğunu bileceksin.

Exd 9 30 Ama biliyorum, sen ve görevlilerin RAB Tanrıdan hâlâ korkmuyorsunuz.>>

Exd 9 31 Keten ve arpa mahvolmuştu; çünkü arpa başak vermiş, keten çiçek açmıştı.

Exd 9 32 Ama buğday ve kırmızı buğday henüz bitmediği için zarar görmemişti.

Exd 9 33 Musa firavunun yanından ayrılıp kentten çıktı. Ellerini RABbe uzattı. Gök gürlemesi ve dolu durdu, yağmur dindi.

Exd 9 34 Firavun yağmurun, dolunun, gök gürlemesinin kesildiğini görünce, yine günah işledi. Hem kendisi, hem görevlileri inat ettiler.

Exd 9 35 RAB'bin Musa aracılığıyla söylediği gibi, firavun inat ederek İsrailîliler'i salıvermedi.

Exd 10 1 RAB Musaya, <<Firavunun yanına git>> dedi, <<Belirtilerimi aralarında göstermek için firavunla görevlilerini inatçı yaptım.

Exd 10 2 Mısırlı nasıl alay ettiğimi, aralarında gösterdiğim belirtileri sen de çocuklarına, torunlarına anlat ki, benim RAB olduğumu bilesiniz.>>

Exd 10 3 Musayla Harun firavunun yanına varıp şöyle dediler: <<İbranilerin Tanrısı RAB diyor ki, <Ne zamana dek alçakgönüllü olmayı reddedeceksin? Halkımı salıver, bana tapsınlar.

Exd 10 4 Halkımı salıvermeyi reddedersen, yarın ülkeni çekirgeler göndereceğim.

Exd 10 5 Yeryüzünü öylesine kaplayacaklar ki, toprak görünmez olacak. Doludan kurtulan ürünlerinizi, kırdaki bütün ağaçlarınızı yiyecekler.

Exd 10 6 Evlerine, bütün görevlilerinin, bütün Mısırlıların evlerine çekirge dolacak. Ne babaların, ne ataların ömürlерince böylesini görmediler.>> Sonra Musa dönüp firavunun yanından ayrıldı.

Exd 10 7 Görevlileri firavuna, <<Ne zamana dek bu adam bize tuzak kuracak?>> dediler, <<Bırak gitsinler, Tanrıları RABbe tapsınlar. Mısır harap oldu, hâlâ anlamıyor musun?>>

Exd 10 8 Böylece, Musayla Harunu firavunun yanına geri getirdiler. Firavun, <<Gidin, Tanrınız RABbe tapın>> dedi, <<Ama kimler gidecek?>>

Exd 10 9 Musa, <<Genç, yaşlı hep birlikte gideceğiz>> dedi, <<Oğullarımızı, kızlarımızı, davalarımızı, sığırlarımızı yanımıza alacağız. Çünkü RABbe bayram yapmalıyız.>>

Exd 10 10 Firavun, <<Alın çoluk çocuğunuzu, gidin gidebilirsiniz, RAB yardımcınız olsun!>> dedi, <<Bakın, kötü niyetiniz ne kadar açık.

- Exd 10 11 Olmaz. Yalnız erkekler gidip RABbe tapsın. Zaten istediğiniz de bu.>> Sonra Musayla Harun firavunun yanından kovuldular.
- Exd 10 12 RAB Musaya, <<Elini Mısırın üzerine uzat>> dedi, <<Çekirge yağsın; ülkenin bütün bitkilerini, doludan kurtulan her şeyi yesinler.>>
- Exd 10 13 Musa değneğini Mısırın üzerine uzattı. Bütün o gün ve gece RAB ülkede doğu rüzgarı estirdi. Sabah olunca da doğu rüzgarı çekirgeleri getirdi.
- Exd 10 14 Mısırın üzerinde uçuşan çekirgeler ülkeyi boydan boya kapladı. Öyle çoktular ki, böylesi hiçbir zaman görülmedi, kuşaklar boyu da görülmeyecek.
- Exd 10 15 Toprağın üzerini öyle kapladılar ki, ülke kapkara kesildi. Bütün bitkileri, dolunun zarar vermediği ağaçlarda kalan meyvelerin hepsini yediler. Mısırın hiçbir yerinde, ne ağaçlarda, ne de kırdaki bitkilerde yeşillik kalmadı.
- Exd 10 16 Firavun acele Musayla Harunu çağırttı. <<Tanrınız RABbe ve size karşı günah işledim>> dedi,
- Exd 10 17 <<Lütfen bir kez daha günahımı bağışlayın ve Tanrınız RABbe dua edin; bu ölümcül belayı üzerimden uzaklaştırsın.>>
- Exd 10 18 Musa firavunun yanından çıkıp RABbe dua etti.
- Exd 10 19 RAB rüzgarı çok şiddetli batı rüzgarına döndürdü. Rüzgar çekirgeleri sürükleyip Kızıldenize döktü. Mısırdaki tek çekirge kalmadı.
- Exd 10 20 Ama RAB firavunu inatçı yaptı. Firavun İsrailiileri salıvermedi.
- Exd 10 21 RAB Musaya, <<Elini göğe doğru uzat>> dedi, <<Mısır hissedilebilir bir karanlık kaplasın.>>
- Exd 10 22 Musa elini göğe doğru uzattı, Mısır üç gün koyu karanlığa gömüldü.
- Exd 10 23 Üç gün boyunca kimse kimseyi göremez, yerinden kımlıdayamaz oldu. Yalnız İsrailiilerin yaşadığı yerler aydınlıktı.
- Exd 10 24 Firavun Musayı çağırttı. <<Gidin, RABbe tapın>> dedi, <<Yalnız davarlarınızla sığırlarınız alıkonacak. Çoluk çocuğunuz sizinle birlikte gidebilir.>>
- Exd 10 25 Musa, <<Ama Tanrımız RABbe kurban kesmemiz için bize kurbanlık ve yakmalık sunular da vermelisin>> diye karşılık verdi,
- Exd 10 26 <<Hayvanlarımızı da yanımıza almalıyız. Bir tırnak bile kalmamalı burada. Çünkü Tanrımız RABbe tapmak için bazı hayvanları kullanacağız. Oraya varmadıkça hangi hayvanları RABbe sunacağımızı bilemeyiz.>>
- Exd 10 27 Ancak RAB firavunu inatçı yaptı, firavun İsrailiileri salıvermeye yanaşmadı.
- Exd 10 28 Musaya, <<Git başımdan>> dedi, <<Sakın bir daha karşıma çıkma. Yüzümü gördüğün gün ölürsün.>>
- Exd 10 29 Musa, <<Dediğin gibi olsun>> diye karşılık verdi, <<Bir daha yüzünü görmeyeceğim.>>
- Exd 11 1 RAB Musaya, <<Firavunun ve Mısırın başına bir bela daha getireceğim>> dedi, <<0 zaman gitmeni ve izin verecek, sizi buradan adeta kovacak.
- Exd 11 2 Halkına söyle, kadın erkek herkes komşusundan altın, gümüş eşya istesin.>>
- Exd 11 3 RAB İsrail halkının Mısırlıların gözündeki lütuf bulmasını sağladı. Musa da Mısırdaki firavunun görevlilerinin ve halkın gözündeki çok büyüdü.
- Exd 11 4 Musa firavuna şöyle dedi: <<RAB diyor ki, <Gece yarısı Mısır boydan boya geçeceğim.
- Exd 11 5 Tahtında oturan firavunun ilk çocuğundan, değirmendeki kadın kölenin ilk çocuğuna kadar, hayvanlar dahil Mısırdaki bütün ilk doğanlar ölecek.
- Exd 11 6 Bütün Mısırdaki benzeri ne görülmüş, ne de görülecek büyük bir feryat kopacak.
- Exd 11 7 İsraililere ya da hayvanlarına bir köpek bile havlamayacak.> 0 zaman RABbin İsrailiilerle Mısırlılara nasıl farklı davrandığını anlayacaksınız.
- Exd 11 8 Bu görevlilerinin hepsi gelip önünde eğilecek, <Sen ve seni izleyenler, gidin!> diyecekler. Ondan sonra gideceğim.>> Musa firavunun yanından büyük bir öfkeyle ayrıldı.
- Exd 11 9 RAB Musaya, <<Mısırdaki şaşılacak işlerim çoğalsın diye firavun sizi dinlemeyecek>> demişti.
- Exd 11 10 Musa'yla Harun firavunun önünde bütün bu şaşılacak işleri yaptılar. Ama RAB firavunu inatçı yaptı. Firavun İsrailiiler'i ülkesinden salıvermedi.
- Exd 12 1 RAB Mısırdaki Musayla Haruna, <<Bu ay sizin için ilk ay, yılın ilk ayı olacak>> dedi,
- Exd 12 3 <<Bütün İsrail topluluğuna bildirin: Bu ayın onunda herkes ailesine göre kendi ev halkına birer kuzu alacak.
- Exd 12 4 Eğer bir kuzu bir aileye çok geliyorsa, aile bireylerinin sayısı ve herkesin yiyeceği miktar hesaplanacak ve aile kuzuyu en yakın komşusuyla paylaşabilecek.
- Exd 12 5 Koyun ya da keçilerden seçeceğiniz hayvan kusursuz, erkek ve bir yaşında olmalı.
- Exd 12 6 Ayın on dördüne kadar ona bakacaksınız. O akşamüstü bütün İsrail topluluğu hayvanları boğazlayacak.
- Exd 12 7 Hayvanın kanını alıp, etin yeneceği evin yan ve üst kapı sövelerine sürecekler.
- Exd 12 8 O gece ateşte kızartılmış et mayasız ekmek ve acı otlarla yenmelidir.
- Exd 12 9 Eti çiğ veya haşlanmış olarak değil, başı, bacakları, bağırakları ve

işkembesiyle birlikte kızartarak yiyeceksiniz.

Exd 12 10 Sabaha kadar bitirmelisiniz. Artakalan olursa, sabah ateşte

yakacaksınız.

Exd 12 11 Eti şöyle yemelisiniz: Beliniz kuşanmış, çarıklarınız ayağınızda, değneğin elinizde olmalı. Eti çabuk yemelisiniz. Bu RABbin Fısıh kurbanıdır. anlamına da gelir.

Exd 12 12 <<O gece Mısırdan geçeceğim. Hem insanların hem de hayvanların bütün ilk doğanlarını öldüreğim. Mısırın bütün ilahlarını yargılayacağım. Ben RABbiyim.

Exd 12 13 Bulduğunuz evlerin üzerindeki kan sizin için belirti olacak. Kanı görünce üzerinizden geçeceğim. Mısırı cezalandırırken ölüm saçan size hiçbir zarar vermeyecek.

Exd 12 14 Bu gün sizin için anma günü olacak. Bu günü RABbin bayramı olarak kutlayacaksınız. Gelecek kuşaklarınız boyunca sürekli bir kural olarak bu günü kutlayacaksınız.>> kutlanmaktadır. Fısıh sözcüğü <<Geçmek>> anlamına gelir.

Exd 12 15 <<Yedi gün mayasız ekmek yiyeceksiniz. İlk gün evlerinizden mayayı kaldıracaksınız. Kim bu yedi gün içinde mayalı bir şey yerse, İsrail'den atılacaktır.

Exd 12 16 Birinci ve yedinci günler kutsal toplantı yapacaksınız. O günler hiçbir iş yapılmayacak. Herkes yalnız kendi yiyeceğini hazırlayacak.

Exd 12 17 Mayasız Ekmek Bayramını kutlayacaksınız, çünkü sizi ordular halinde o gün Mısırdan çıkardım. Bu günü kalıcı bir kural olarak kuşaklarınız boyunca kutlayacaksınız.

Exd 12 18 Birinci ayın on dördüncü gününün akşamından yirmi birinci gününün akşamına kadar mayasız ekmek yiyeceksiniz.

Exd 12 19 Evlerinizde yedi gün maya bulunmayacak. Mayalı bir şey yiyen yerli yabancı herkes İsrail topluluğundan atılacaktır.

Exd 12 20 Mayalı bir şey yemeyeceksiniz. Yaşadığınız her yerde mayasız ekmek yiyeceksiniz.>>

Exd 12 21 Musa İsrailin bütün ileri gelenlerini çağırarak onlara şöyle dedi: <<Hemen gidin, aileleriniz için kendinize davarlar seçip Fısıh kurbanı olarak boğazlayın.

Exd 12 22 Bir demet mercanköşkotu alın, leğendeki kana batırıp kanı kapılarınızın yan ve üst sövelerine sürün. Sabaha kadar kimse evinden çıkmasın.

Exd 12 23 RAB Mısırlıları öldürmek için gelecek, kapılarınızın yan ve üst sövelerindeki kanı görünce üzerinden geçecek, ölüm saçanın evlerini ze girip sizi öldürmesine izin vermeyecek.

Exd 12 24 <<Sen ve çocukların kalıcı bir kural olarak bu olayı kutlayacaksınız.

Exd 12 25 RABbin size söz verdiği topraklara girdiğiniz zaman bu töreye uyacaksınız.

Exd 12 26 Çocuklarınız size, <Bu törenin anlamı nedir?> diye sorduklarında,

Exd 12 27 <Bu RABbin Fısıh kurbanıdır> diyeceksiniz, <Çünkü RAB Mısırlıları öldürürken evlerimizin üzerinden geçerek bizi bağışladı.>> İsrailiiler eğilip tapındılar.

Exd 12 28 Sonra gidip RABbin Musayla Haruna verdiği buyruğu eksiksiz uyguladılar.

Exd 12 29 Gece yarısı RAB tahtında oturan firavunun ilk çocuğundan zindandaki tutsağın ilk çocuğuna kadar Mısırdaki bütün insanların ve hayvanların ilk doğanlarını öldürdü.

Exd 12 30 O gece firavunla görevlileri ve bütün Mısırlılar uyandı. Büyük feryat koptu. Çünkü ölüsü olmayan ev yoktu.

Exd 12 31 Aynı gece firavun Musayla Harunu çağırttı ve, <<Kalkın!>> dedi, <<Siz ve İsrailiiler halkımın arasından çıkıp gidin, istediğiniz gibi RABbe tapın.

Exd 12 32 Deddiğiniz gibi davarlarınızı, sığırlarınızı da alın götürün. Beni de kutsayın!>>

Exd 12 33 İsrailiilerin ülkeyi hemen terk etmesi için Mısırlılar directti. <<Yoksa hepimiz öleceğiz!>> diyorlardı.

Exd 12 34 Böylece halk mayası henüz katılmamış hamurunu aldı, giysilere sarılı hamur teknelerini omuzlarında taşıdı.

Exd 12 35 İsrailiiler Musanın dediğini yapmış, Mısırlılardan altın, gümüş eşya ve giysi istemişlerdi.

Exd 12 36 RAB İsrailiilerin Mısırlıların gözünde lütuf bulmasını sağladı. Mısırlılar onlara istediklerini verdiler. Böylece İsrailiiler onları soydular.

Exd 12 37 İsrailiiler kadın ve çocukların dışında altı yüz bin kadar erkeklerle yaya olarak Ramsesten Sukkota doğru yola çıktılar.

Exd 12 38 Daha pek çok kişi de onlarla birlikte gitti. Yanlarında çok sayıda davar ve sığır vardı.

Exd 12 39 Mısırdan getirdikleri hamurla mayasız pide pişirdiler. Maya yoktu. Çünkü Mısırdan kovulmuşlar, kendilerine azık hazırlayacak zaman bulamamışlardı.

Exd 12 40 İsrailiiler Mısırdan dört yüz otuz yıl yaşadı.

Exd 12 41 Dört yüz otuz yılın sonuncu günü RABbin halkı ordular halinde Mısırı terk etti.

Exd 12 42 O gece RAB İsrailiileri Mısırdan çıkarmak için sürekli bekledi. İsrailiiler de kuşaklar boyunca aynı gece RABbi yüceltmek için uyanık olmalıdır.

Exd 12 43 RAB Musayla Haruna şöyle dedi: <<Fısıh Bayramının kuralları şunlardır: Hiçbir yabancı Fısıh eti ni yemeyecek.

Exd 12 44 Ama satın aldığınız köleler sünnet edildikten sonra ondan yiyebilir.

Exd 12 45 Konuklar ve ücretli işçiler ondan yemeyecek.

Exd 12 46 Fısıh eti evde yenmeli, evin dışına çıkarılmamalı. Kemikleri

kırmayacaksınız.

- Exd 12 47 Bütün İsrail topluluğu Fısıh Bayramını kutlayacak.
- Exd 12 48 Yanınızdaki yabancı bir konuk RABbin Fısıh Bayramını kutlamak isterse, önce evindeki bütün erkekler sünnet edilmeli; sonra yerel halktan biri gibi İsrail halkına katılıp bayramı kutlayabilir. Ama sünnetsiz biri Fısıh etini yemeyecektir.
- Exd 12 49 Ülkede doğan için de, aranızda yaşayan yabancı için de aynı kural geçerlidir.>>
- Exd 12 50 İsraililer RABbin Musayla Haruna verdiği buyruğu eksiksiz yerine getirdiler.
- Exd 12 51 O gün RAB İsraililer'i ordular halinde Mısır'dan çıkardı.
- Exd 13 1 RAB Musaya, <<Bütün ilk doğanları bana adayın>> dedi, <<İsraililer arasında insan olsun, hayvan olsun her rahmin ilk ürünü bana aittir.>>
- Exd 13 3 Musa halka, <<Mısırdan, köle olduğunuz ülkeden çıktığınız bugününü anımsayın>> dedi, <<Çünkü RAB güçlü eliyle sizi oradan çıkardı. Mayalı hiçbir şey yemeyecek.
- Exd 13 4 Bugün Aviv ayında buradan ayrılıyorsunuz.
- Exd 13 5 RAB sizi Kenan, Hitit, Amor, Hiv ve Yevus topraklarına, atalarınıza vereceğine ant içtiği süt ve bal akan ülkeye götürdüğü zaman bu ay şu törelere uyacaksınız:
- Exd 13 6 Yedi gün mayasız ekmek yiyecek, yedinci gün RABbe bayram yapacaksınız.
- Exd 13 7 O yedi gün içinde yalnız mayasız ekmek yiyeceksiniz. Aranızda ve ülkenizin hiçbir yerinde mayalı bir şey görülmeyecek.
- Exd 13 8 O gün oğullarınıza, <Mısırdan çıktığımızda RABbin bizim için yaptıklarından dolayı bunları yapıyoruz> diye anlatacaksınız.
- Exd 13 9 Bu elinizde bir belirti ve alnınızda bir anma işareti olacak; öyle ki, RABbin yasası hep ağzınızda olsun. Çünkü RAB güçlü eliyle sizi Mısırdan çıkardı.
- Exd 13 10 Siz de her yıl belirlenen tarihte bu kuralı uygulamalısınız.
- Exd 13 11 <<RAB size ve atalarınıza ant içerek söz verdiği gibi sizi Kenan topraklarına getirecektir. Orayı size verdiği zaman,
- Exd 13 12 İlk doğan erkek çocuklarınızın ve hayvanlarınızın hepsini RABbe adayacaksınız. Çünkü bunlar RABbe aittir.
- Exd 13 13 İlk doğan her sıpanın bedelini bir kuzuyla ödeyin. Bedelini ödemezseniz, boynunu kırın. Bütün ilk doğan erkek çocuklarınızın bedelini ödemelisiniz.
- Exd 13 14 <<İlerde oğullarınıza size, <Bunun anlamı ne?> diye sorduklarında, <RAB bizi güçlü eliyle Mısırdan, köle olduğumuz ülkeden çıkardı> diye anlatacaksınız,
- Exd 13 15 <Firavun bizi salıvermemekte diretince, RAB Mısırdan insanların ve hayvanların bütün ilk doğanlarını öldürdü. İşte bunun için hayvanların ilk doğan erkek yavrularını RABbe kurban ediyoruz. İlk doğan erkek çocuklarımızın bedelini ise bir hayvanla ödüyoruz.>
- Exd 13 16 Bu uygulama elinizde bir belirti ve alnınızda bir anma işareti olacak; RABbin bizi Mısırdan güçlü eliyle çıkardığını anımsatacak.>>
- Exd 13 17 Firavun İsrailileri salıverdiğinde, Filist yöresi yakın olmasına karşın, Tanrı onları oradan götürmedi. Çünkü, <<Halk savaşla karşılaşınca, düşüncelerini değiştirip Mısır'a geri dönebilir>> diye düşündü.
- Exd 13 18 Halkı çöl yolundan Kızıldenize doğru dolaştırdı. İsraililer Mısırdan silahlı çıkmışlardı.
- Exd 13 19 Musa Yusufun kemiklerini yanına almıştı. Çünkü Yusuf İsrailin oğullarına, <<Tanrı kesinlikle size yardım edecek, kemiklerimi buradan götüreceksiniz>> diye sıkı sıkı ant içirmişti.
- Exd 13 20 Sukkottan ayrılıp çöl kenarında, Etamda konakladılar.
- Exd 13 21 Gece gündüz ilerlemeleri için, RAB gündüzün bir bulut sütünü içinde yol göstererek, geceleyin bir ateş sütünü içinde ışık vererek onlara öncülük ediyordu.
- Exd 13 22 Gündüz bulut sütünü, gece ateş sütünü halkın önünden eksik olmadı.
- Exd 14 1 RAB Musaya, <<İsraililere söyle, dönsünler>> dedi, <<Pi-Hahirod yakınlarında, Migdol ile deniz arasında, Baal-Sefonun karşısında deniz kıyısında konaklasınlar.
- Exd 14 3 Firavun şöyle düşünecek: <İsraililer ülkede şaşkın şaşkın dolaşıyorlardır, çöl onları kuşatmıştır.>
- Exd 14 4 Firavunu inatçı yapacağım. Onların peşine düşecek. Böylece firavunla ordusunu yenerek yücelik kazanacağım. Mısırlılar bilecek ki, ben RAB'im.>> İsraililer söyleneni yaptılar.
- Exd 14 5 Halkın kaçtığı Mısır Firavununa bildirilince, firavunla görevlileri onlara ilişkin düşüncelerini değiştirdiler: <<Biz ne yaptık?>> dediler, <<İsrailileri salıvermekle kölelerimizi kaybetmiş olduk!>>
- Exd 14 6 Firavun savaş arabasını hazırlattı, ordusunu yanına aldı.
- Exd 14 7 Seçme altı yüz savaş arabasının yanı sıra, Mısırın bütün savaş arabalarını sorumlu sürücülerıyla birlikte yanına aldı.
- Exd 14 8 RAB Mısır Firavununu inatçı yaptı. Firavun zafer havası içinde ilerleyen İsraililerin peşine düştü.
- Exd 14 9 Mısırlılar firavunun bütün atları, savaş arabaları, atlıları, askerleriyle onların ardına düştüler ve deniz kıyısında, Pi-Hahirod yakınlarında, Baal-Sefonun karşısında konaklarken onlara yetiştiler.
- Exd 14 10 Firavun yaklaşırken, İsraililer Mısırlıların arkalarından geldiğini görünce dehşete kapılarak RABbe feryat ettiler.

The Holy Bible in Turkish

Exd 14 11 Musaya, <<Mısırdan mezar mı yoktu da bizi çöle ölmeye getirdin?>>
dediler, <<Bak, Mısırdan çıkarmakla bize ne yaptın!
Exd 14 12 Mısırdayken sana, <Bırak bizi, Mısırlılara kulluk edelim> demedik mi?
Çölde ölmektense Mısırlılara kulluk etsek bizim için daha iyi olurdu.>>
Exd 14 13 Musa, <<Korkmayın!>> dedi, <<Yerinizde durup bekleyin, RAB bugün sizi
nasıl kurtaracak görün. Bugün gördüğünüz Mısırlıları bir daha hiç görmeyeceksiniz.
Exd 14 14 RAB sizin için savaşacak, siz sakın olun yeter.>>
Exd 14 15 RAB Musaya, <<Niçin bana feryat ediyorsun?>> dedi, <<İsraillilere
söyle, ilerlesinler.
Exd 14 16 Sen değneğini kaldır, elini denizin üzerine uzat. Sular yarılacak ve
İsrailliler kuru toprak üzerinde yürüyerek denizi geçecekler.
Exd 14 17 Ben Mısırlıları inatçı yapacağım ki, artlarına düşsünler. Firavunu,
bütün ordusunu, savaş arabalarını, atlılarını yenerek yücelik kazanacağım.
Exd 14 18 Firavun, savaş arabaları ve atlılarından ötürü yücelik kazandığım
zaman, Mısırlılar bilecek ki, ben RAB'im.>>
Exd 14 19 İsrail ordusunun önünde yürüyen Tanrının meleği yerini değiştirip
arkaya geçti. Önlerindeki bulut sütunu da yerini değiştirip arkalarına, Mısır ve İsrail
ordularının arasına geldi. Gece boyunca bulut bir yanı karartıyor, öbür yanı aydınlatıyordu.
Bu yüzden, bütün gece iki taraf birbirine yaklaşmadı.
Exd 14 21 Musa elini denizin üzerine uzattı. RAB bütün gece güçlü doğu
rüzgarıyla suları geri itti, denizi karaya çevirdi. Sular ikiye bölündü,
Exd 14 22 İsrailliler kuru toprak üzerinde yürüyerek denizi geçtiler. Sular
sağlarında, sollarında onlara duvar oluşturdu.
Exd 14 23 Mısırlılar artlarından geliyordu. Firavunun bütün atları, savaş
arabaları, atlıları denizde onları izliyordu.
Exd 14 24 Sabah nöbetinde RAB ateş ve bulut sütunundan Mısır ordusuna baktı ve
onları şaşkına çevirdi.
Exd 14 25 Arabalarının tekerleklerini çıkardı; öyle ki, arabalarını zorlukla
sürdüler. Mısırlılar, <<İsraillilerden kaçalım!>> dediler, <<Çünkü RAB onlar için bizimle
savaşıyor.>> <<Çamura saplanmasını sağladı>> anlamına da gelebilir.
Exd 14 26 RAB Musaya, <<Elini denizin üzerine uzat>> dedi, <<Sular Mısırlıların,
savaş arabalarının, atlılarının üzerine dönsün.>>
Exd 14 27 Musa elini denizin üzerine uzattı. Sabaha karşı deniz olağan haline
döndü. Mısırlılar sulardan kaçarken RAB onları denizin ortasında silkip attı.
Exd 14 28 Geri dönen sular savaş arabalarını, atlıları, İsraillilerin peşinden
denize dalan firavunun bütün ordusunu yuttu. Onlardan bir kişi bile sağ kalmadı.
Exd 14 29 Ama İsrailliler denizi kuru toprakta yürüyerek geçmişlerdi. Sular
sağlarında, sollarında onlara duvar oluşturmuştu.
Exd 14 30 RAB o gün İsraillileri Mısırlıların elinden kurtardı. İsrailliler
deniz kıyısında Mısırlıların ölümlerini gördüler.
Exd 14 31 RAB'bin Mısırlılar'a gösterdiği büyük gücü gören İsrail halkı RAB'den
korkup O'na ve kulu Musa'ya güvendi.
Exd 15 1 Musayla İsrailliler RABbe şu ezgiyi söylediler: <<Ezgiler sunacağım
RABbe,
Exd 15 2 Çünkü yüceldikçe yüceldi;
Atları da, atlıları da denize döktü.
Rab gücüm ve ezgimdir,
O kurtardı beni.
Ödur Tanrım,
Övgüler sunacağım Ona.
Ödur babamın Tanrısı,
Yücelteceğim Onu.
Exd 15 3 Savaş eridir RAB,
Adı RABdir.
Exd 15 4 <<Denize attı firavunun ordusunu,
Savaş arabalarını.
Kızıldenizde boğuldu seçme subayları.
Exd 15 5 Derin sulara gömüldüler,
Taş gibi dibe indiler.
Exd 15 6 <<Senin sağ elin, ya RAB,
Senin sağ elin korkunç güce sahiptir.
Altında düşmanlar kırılır.
Exd 15 7 Devrilir sana başkaldıranlar büyük görkemim karşısında,
Gönderir gazabını anız gibi tüketirsin onları.
Exd 15 8 Burnunun soluğu karşısında,
Sular yığıldı bir araya.
Kabaran sular duvarlara dönüştü,
Denizin göbeğindeki derin sular dondu.
Exd 15 9 Düşman böbürlendi:
<Peşlerine düşüp yakalayacağım onları> dedi,
<Bölüşeceğim çapulu,
Dileğimce yağmalayacağım,

The Holy Bible in Turkish

Exd	15	10	Kılıcını çekip yok edeceğim onları.> Üfledin söluğunu, denize gömüldüler, Kurşun gibi engin sulara battılar.
Exd	15	11	<<Var mı senin gibisi ilahlar arasında, ya RAB? Senin gibi kutsallıkta görkemli, heybetiyle övgüye değer, Harikalar yaratan var mı?
Exd	15	12	Sağ elini uzattın, Yer yuttu onları.
Exd	15	13	Öncülük edeceksin sevginle kurtardığın halka, Kutsal konutunun yolunu göstereceksin gücünle onlara.
Exd	15	14	Uluslar duyup titreyecekler, Filist halkını dehşet saracak.
Exd	15	15	Edom beyleri korkuya kapılacak, Moav önderlerini titreme alacak, Kenanda yaşayanların tümü korkudan eriyecek.
Exd	15	16	Korku ve dehşet düşecek üzerlerine, Senin halkın geçinceye dek, ya RAB, Sahip olduğun bu halk geçinceye dek, Bileğinin gücü karşısında taş kesilecekler.
Exd	15	17	Ya RAB, halkını içeri alacaksın. Kendi dağına, yaşamak için seçtiğin yere, Ellerinle kurduğun kutsal yere dikeceksin, ya Rab!
Exd	15	18	RAB sonsuza dek egemen olacak.>>
Exd	15	19	Firavunun atları, savaş arabaları, atlıları denize dalınca, RAB suları
Exd	15	20	onların üzerine çevirdi. Ama İsrailliler denizi kuru toprakta yürüyerek geçtiler.
Exd	15	20	Harunun kızkardeşi Peygamber Miryam tefini eline aldı, bütün kadınlar
Exd	15	21	teflerle, oynayarak onu izlediler. Miryam onlara şu ezgiyi söyledi: <<Ezgiler sunun RABbe, Çünkü yüceldikçe yüceldi, Atları, atlıları denize döktü.>>
Exd	15	22	Musa İsraillileri Kızıldenizin ötesine çıkardı. Şur çölüne girdiler.
Exd	15	23	Çölde üç gün yol aldılar da su bulamadılar.
Exd	15	24	Maraya vardılar. Ama Maranın suyunu içemediler, çünkü su acıydı. Bu
Exd	15	25	yüzden oraya Marafı adı verildi.
Exd	15	26	Halk, <<Ne içeceğiz?>> diye Musaya yakınmaya başladı.
Exd	15	27	Musa RABbe yakardı. RAB ona bir ağaç parçası gösterdi. Musa onu suya
Exd	15	28	atınca sular tatlı oldu. Orada RAB onlar için bir kural ve ilke koydu, hepsini sınadı.
Exd	15	29	<<Ben, Tanrınız RABbin sözünü dikkatle dinler, gözümde doğru olanı
Exd	15	30	yapar, buyruklarıma kulak verir, bütün kurallarıma uyarsanız, Mısırlılara verdiğim
Exd	15	31	hastalıkların hiçbirini size vermeyeceğim>> dedi, <<Çünkü size şifa veren RAB benim.>>
Exd	15	32	Sonra Elim'e gittiler. Orada on iki su kaynağı, yetmiş hurma ağacı
Exd	15	33	vardı. Su kıyısında konakladılar.
Exd	16	1	Bütün İsrail topluluğu Elimden ayrıldı. Mısırdan çıktıktan sonra
Exd	16	2	ikinci ayın on beşinci günü Elim ile Sina arasındaki Sin çölüne vardılar.
Exd	16	3	Çölde hepsi Musayla Haruna yakınmaya başladı.
Exd	16	4	<<Keşke RAB bizi Mısırdayken öldürseydi>> dediler, <<Hiç değilse orada
Exd	16	5	et kazanlarının başına oturur, doyasya yerdik. Ama siz bütün topluluğu açlıktan öldürmek için
Exd	16	6	bizi bu çöle getirdiniz.>>
Exd	16	7	RAB Musaya, <<Size gökten ekmek yağdıracağım>> dedi, <<Halk her gün
Exd	16	8	gidip günlük ekmeğini toplayacak. Böylece onları sınayacağım: Benim yasama göre yaşıyorlar mı,
Exd	16	9	yaşamıyorlar mı, göreceğim.
Exd	16	10	Altıncı gün her gün topladıklarının iki katını toplayıp
Exd	16	11	hazırlayacaklar.>>
Exd	16	12	Musayla Harun İsraillilere, <<Bu akşam sizi Mısırdan RABbin
Exd	16	13	çıkardığını bileceksiniz>> dediler,
Exd	16	14	<<Sabah da RABbin görkemi ni göreceksiniz. Çünkü RAB kendisine
Exd	16	15	söylendiğinizi duydu. Biz kimiz ki, bize söyleniyorsunuz?>>
Exd	16	16	Sonra Musa, <<Akşam size yemek için et, sabah da dilediğiniz kadar
Exd	16	17	ekmek verince, RABbin görkemi ni göreceksiniz>> dedi, <<Çünkü RAB kendisine söylendiğinizi
Exd	16	18	duydu. Biz kimiz ki? Siz bize değil, RABbe söyleniyorsunuz.>>
Exd	16	19	Musa Haruna, <<Bütün İsrail topluluğuna söyle, RABbin huzuruna
Exd	16	20	gelsinler>> dedi, <<Çünkü RAB söylendiklerini duydu.>>
Exd	16	21	Harun İsrail topluluğuna bunları anlatırken, çöle doğru baktılar.
Exd	16	22	RABbin görkemi bulutta görünüyordu.
Exd	16	23	RAB Musaya şöyle dedi:
Exd	16	24	<<İsraillilerin yakınlıklarını duydum. Onlara de ki, <Akşamüstü et
Exd	16	25	yiyeceksiniz, sabah da ekmekle karnınızı doyuracaksınız. O zaman bileceksiniz ki, Tanrınız RAB
Exd	16	26	benim.>>
Exd	16	27	Akşam bıldırcınlar geldi, ordugahı sardı. Sabah ordugahın çevresini
Exd	16	28	çiy kaplamıştı.
Exd	16	29	Çiy eriyince, toprakta, çölün yüzeyinde kırağıya benzer ince pulcuklar
Exd	16	30	göründü.

Exd 16 15 Bunu görünce İsrailiiler birbirlerine, <<Bu da ne?>> diye sordular. Çünkü ne olduğunu anlayamamışlardı. Musa, <<RABbin size yemek için verdiği ekmektir bu>> dedi,

Exd 16 16 <<RABbin buyruğu şudur: <Herkes yiyeceği kadar toplansın. Çadırınızdaki her kişi için birer omer alın.>> ifade 16:18,32,33,36da da geçer.

Exd 16 17 İsrailiiler söyleneni yaptılar. Kimi çok, kimi az topladı.

Exd 16 18 Omerle ölçtüklerinde, çok toplayanın fazlası, az toplayanın da eksigi yoktu. Herkes yiyeceği kadar toplamıştı.

Exd 16 19 Musa onlara, <<Kimse sabaha bir parça bile bırakmasın>> dedi.

Exd 16 20 Ama bazıları ona aldırmayıp sabaha bıraktılar. Bıraktıkları kurtlanıp kokmaya başlayınca Musa onlara öfkelenildi.

Exd 16 21 Her sabah herkes yiyeceği kadar topluyordu. Güneş ortalığı ısıtınca, yerde kalanlar eriyordu.

Exd 16 22 Altıncı gün kişi başına iki omer, yani iki kat topladılar. Topluluğun önderleri gelip durumu Musaya bildirdiler.

Exd 16 23 Musa, <<RABbin buyruğu şudur>> dedi, <<Yarın dinlenme günü, RAB için kutsal Şabat Günüdür. Pişireceğinizi pişirin, haşlayacağınızı haşlayın. Artakalanı bir kenara koyun, sabaha kalsın.>>

Exd 16 24 Musanın buyurduğu gibi artakalanı sabaha bıraktılar. Ne koktu, ne kurtlandı.

Exd 16 25 Musa, <<Artakalanı bugün yiyeceğinizi>> dedi, <<Çünkü bugün RAB için Şabat Günüdür. Bugün dışarda ekmek bulamayacaksınız.>>

Exd 16 26 Altı gün ekmek toplayacaksınız, ama yedinci gün olan Şabat Günü ekmek bulunmayacak.>>

Exd 16 27 Yedinci gün bazıları ekmek toplamak için dışarı çıktı, ama hiçbir şey bulamadılar.

Exd 16 28 RAB Musaya, <<Ne zamana dek buyruklarımı ve yasalarımı uymayı reddedeceksiniz?>> dedi,

Exd 16 29 <<Size Şabat Günü verdim. Bunun için altıncı gün size iki günlük ekmek veriyorum. Yedinci gün herkes neredeyse orada kalsın, dışarı çıkmasın.>>

Exd 16 30 Böylece halk yedinci gün dinlendi.

Exd 16 31 İsrailiiler o ekmeğe man adını verdiler. Kişniş tohumu gibi beyazımsı, tadı ballı yufka gibiydi.

Exd 16 32 Musa, <<RABbin buyruğu şudur>> dedi, <<Mısırdan sizi çıkardığımda, gelecek kuşakların çölde size yedirdiğim ekmeği görmesi için, bir omer saklansın.>>

Exd 16 33 Musa Haruna, <<Bir testi al, içine bir omer man doldur>> dedi, <<Gelecek kuşaklar için saklanmak üzere onu RABbin huzuruna koy.>>

Exd 16 34 RABbin Musaya buyurduğu gibi Harun manı saklanmak üzere Antlaşma Levhalarının önüne koydu.

Exd 16 35 İsrailiiler yerleştikleri Kenan topraklarına varıncaya dek kırk yıl man yediler.

Exd 16 36 -Bir omer efanın onda biridir. -

Exd 17 1 RABbin buyruğu uyarınca, bütün İsrail topluluğu Sin Çölünden ayrıldı, bir yerden öbürüne geçerek Refidimde konakladı. Ancak orada içecek su yoktu.

Exd 17 2 Musaya, <<Bize içecek su ver>> diye çıktılar. Musa, <<Niçin bana çıkışıyorsunuz?>> dedi, <<Neden RABbi deniyorsunuz?>>

Exd 17 3 Ama halk susamıştı. <<Niçin bizi Mısırdan çıkardın?>> diye Musaya söylendiler, <<Bizi, çocuklarımızı, hayvanlarımızı susuzluktan öldürmek için mi?>>

Exd 17 4 Musa, <<Bu halka ne yapayım?>> diye RABbe feryat etti, <<Neredeyse beni taşıyacaklar.>>

Exd 17 5 RAB Musaya, <<Halkın önüne geç>> dedi, <<Birkaç İsrail ileri gelenini ve Nile vurduğun değneği de yanına alıp yürü.

Exd 17 6 Ben Horev Dağında bir kayanın üzerinde, senin önünde duracağım. Kayaya vuracaksın, halk içsin diye su fışkıracak.>> Musa İsrail ileri gelenlerinin önünde denileni yaptı.

Exd 17 7 Oraya Massa ve Meriva adı verildi. Çünkü İsrailiiler orada Musaya çıkışmış ve, <<Acaba RAB aramızda mı, değil mi?>> diye RABbi denemişlerdi.

Exd 17 8 Amalekliler gelip Refidimde İsrailiilere savaş açtılar.

Exd 17 9 Musa Yeşuya, <<Adam seç, git Amaleklilerle savaş>> dedi, <<Yarın ben elimde Tanrının değneğiyle tepenin üzerinde duracağım.>>

Exd 17 10 Yeşu Musanın buyurduğu gibi Amaleklilerle savaştı. Bu arada Musa, Harun ve Hur tepenin üzerine çıktılar.

Exd 17 11 Musa elini kaldırdıkça İsrailiiler, indirdikçe Amalekliler kazanıyordu.

Exd 17 12 Ne var ki, Musanın elleri yoruldu. Bir taş getirip altına koydular. Musa üzerine oturdu. Bir yanda Harun, öbür yanda Hur Musanın ellerini yukarıda tuttular. Güneş batıncaya dek Musanın elleri yukarıda kaldı.

Exd 17 13 Böylece Yeşu Amalek ordusunu yenip kılıçtan geçirdi.

Exd 17 14 RAB Musaya, <<Bunu anı olarak kayda geç>> dedi, <<Yeşuya da söyle, Amaleklilerin adını yeryüzünden büsbütün sileceğim.>>

Exd 17 15 Musa bir sunak yaptı, adını <<Yahve nissi>> koydu.

Exd 17 16 <<Eller Rabbin tahtına doğru kaldırıldı>> dedi, <<RAB kuşaklar boyunca Amalekliler'e karşı savaşacak!>>

Exd 18 1 Musanın kayınbabası Midyanlı Kâhin Yitro, Tanrının Musa ve halkı İsrail için yaptığı her şeyi, RABbin İsrailiileri Mısırdan nasıl çıkardığını duydu.

Exd 18 2 Musanın kendisine göndermiş olduğu karısı Sipporayı ve iki oğlunu yanına aldı. Musa, <<Garibim bu yabancı diyarda>> diyerek oğullarından birine Gerşomfö adını vermişti.

Exd 18 4 Sonra, <<Babamın Tanrısı bana yardım etti, beni firavunun kılıcından esirgedi>> diyerek öbürüne de Eliezer adını koymuştu.

Exd 18 5 Yitro Musanın karısı ve oğullarıyla birlikte Tanrı Dağına, Musanın konakladığı çöle geldi.

Exd 18 6 Musaya şu haberi gönderdi: <<Ben, kayınbaban Yitro, karın ve iki oğlunla birlikte sana geliyoruz.>>

Exd 18 7 Musa kayınbabasını karşılamaya çıktı, önünde eğilip onu öptü. Birbirinin hatırlarını sorup çadıra girdiler.

Exd 18 8 Musa İsrailiiler uğruna RABbin firavunla Mısırlılara bütün yaptıklarını, yolda çektikleri sıkıntıları, RABbin kendilerini nasıl kurtardığını kayınbabasına bir bir anlattı.

Exd 18 9 Yitro RABbin İsrailiilere yaptığı iyiliklere, onları Mısırlıların elinden kurtardığına sevindi.

Exd 18 10 <<Sizi Mısırlıların ve firavunun elinden kurtaran RABbe övgüler olsun>> dedi, <<Halkı Mısırın boyunduruğundan o kurtardı.

Exd 18 11 Artık biliyorum ki, RAB bütün ilahlardan büyüktür. Çünkü onların gurur duyduğu şeylerin üstesinden geldi.>>

Exd 18 12 Sonra Tanrıya yakmalık sunu ve kurbanlar getirdi. Harunla bütün İsrailiileri gelenleri, Musanın kayınbabasıyla Tanrının huzurunda yemek yemeye geldiler.

Exd 18 13 Ertesi gün Musa halkın davalarına bakmak için yargı kürsüsüne çıktı. Halk sabahdan akşama kadar çevresinde ayakta durdu.

Exd 18 14 Kayınbabası Musanın halk için yaptıklarını görünce, <<Nedir bu, halka yaptığın?>> dedi, <<Neden sen tek başına yargıç olarak oturuyorsun da herkes sabahdan akşama kadar çevrende bekliyor?>>

Exd 18 15 Musa, <<Çünkü halk Tanrının istemini bilmek için bana geliyor>> diye yanıtladı,

Exd 18 16 <<Ne zaman bir sorunları olsa, bana gelirler. Ben de taraflar arasında karar veririm; Tanrının kurallarını, yasalarını onlara bildiririm.>>

Exd 18 17 Kayınbabası, <<Yaptığın iş iyi değil>> dedi,

Exd 18 18 <<Hem sen, hem de yanındaki halk tükeneceksiniz. Bu işi tek başına kaldıramazsın. Sana ağır gelir.

Exd 18 19 Beni dinle, sana öğüt vereyim. Tanrı seninle olsun. Tanrının önünde halkı sen temsil etmeli, sorunlarını Tanrıya sen iletmelisin.

Exd 18 20 Kuralları, yasaları halka öğret, izlemeleri gereken yolu, yapacakları işi göster.

Exd 18 21 Bunun yanı sıra halkın arasından Tanrıdan korkan, yetenekli, haksız kazançtan nefret eden dürüst adamlar seç; onları biner, yüzer, ellişer, onar kişilik toplulukların başına önder ata.

Exd 18 22 Halk sürekli onlar yargıçlık etsin. Büyük davaları sana getirsinler, küçük davaları kendileri çözsunler. Böylece işini paylaşmış olurlar. Yükün hafifler.

Exd 18 23 Eğer böyle yaparsan, Tanrı da buyurursa, dayanabilirsin. Herkes esenlik içinde evine döner.>>

Exd 18 24 Musa kayınbabasının sözünü dinledi. Söylediği her şeyi yerine getirdi.

Exd 18 25 İsrailiiler arasından yetenekli adamlar seçti. Onları biner, yüzer, ellişer, onar kişilik toplulukların başına önder atadı.

Exd 18 26 Halka sürekli yargıçlık eden bu kişiler zor davaları Musaya getirdiler, küçük davaları ise kendileri çözdüler.

Exd 18 27 Sonra Musa kayınbabasını uğurladı. Yitro da ülkesine döndü.

Exd 19 1 İsrailiiler Mısırdan çıktıktan tam üç ay sonra Sina Çölüne vardılar.

Exd 19 2 Refidimden yola çıkıp Sina Çölüne girdiler. Orada, Sina Dağının karşısında konakladılar.

Exd 19 3 Musa Tanrının huzuruna çıktı. RAB dağdan kendisine seslendi: <<Yakup soyuna, İsrail halkına şöyle diyeceksin:

Exd 19 4 Mısırlılara ne yaptığımı, sizi nasıl kartal kanatları üzerinde taşıyarak yanıma getirdiğimi gördünüz.

Exd 19 5 Şimdi sözümü dikkatle dinler, antlaşmama uyarsanız, bütün uluslar içinde öz halkım olursunuz. Çünkü yeryüzünün tümü benimdir.

Exd 19 6 Siz benim için kâhinler krallığı, kutsal ulus olacaksınız. İsrailiilere böyle söyleyeceksin.>> Tanrıya kurban sunmak gibi dinsel işlerle uğraşan görevli. Kâhinin büyücülük, falcılık, sihirbazlık, gaipen haber vermek gibi işlerle uğraşması söz konusu değildir. Bu uygulamalar Yas.18:9-14 ayetlerinde yasaklanmıştır.

Exd 19 7 Musa gidip halkın ileri gelenlerini çağırdı ve RABbin kendisine buyurduğu her şeyi onlara anlattı.

Exd 19 8 Bütün halk bir ağızdan, <<RABbin söylediği her şeyi yapacağız>> diye yanıtladılar. Musa halkın yanıtını RABbe iletti.

Exd 19 9 RAB Musaya, <<Sana koyu bir bulut içinde geleceğim>> dedi, <<Öyle ki, seninle konuşurken halk işitsin ve her zaman sana güvensin.>> Musa halkın söylediklerini RABbe

ilettiler.
Exd 19 10 RAB Musaya, <<Git, bugün ve yarın halkı arındır>> dedi, <<Giyisilerini yıkasınlar.
Exd 19 11 Üçüncü güne hazır olsunlar. Çünkü üçüncü gün bütün halkın gözü önünde ben, RAB Sina Dağına ineceğim.
Exd 19 12 Dağın çevresine sınır çiz ve halka de ki, <Sakın dağa çıkmayın, dağın eteğine de yaklaşmayın! Kim dağa dokunursa, kesinlikle öldürülecektir.
Exd 19 13 Ya taşlanacak, ya da okla vurulacak; ona insan eli değmeyecek. İster hayvan olsun ister insan, yaşamasına izin verilmeyecek.> Ancak boru uzun uzun çalınınca dağa çıkabilirler.>>
Exd 19 14 Sonra Musa dağdan halkın yanına inip onları arındırdı. Herkes giysislerini yıkadı.
Exd 19 15 Musa halka, <<Üçüncü güne hazır olun>> dedi, <<Bu süre içinde cinsel ilişkide bulunmayın.>>
Exd 19 16 Üçüncü günün sabahı gök gürledi, şimşekler çaktı. Dağın üzerinde koyu bir bulut vardı. Derken, çok güçlü bir boru sesi duyuldu. Ordugahta herkes titremeye başladı.
Exd 19 17 Musa halkın Tanrıyla görüşmek üzere ordugahtan çıkmasına öncülük etti. Dağın eteğinde durdular.
Exd 19 18 Sina Dağının her yanından duman tütüyordu. Çünkü RAB dağın üstüne ateş içinde inmişti. Dağdan ocak dumanı gibi duman çıkıyor, bütün dağ şiddetle sarsılıyordu.
Exd 19 19 Boru sesi gitgide yükselince, Musa konuştu ve Tanrı gök gürlemeleriyle onu yanıtladı.
Exd 19 20 RAB Sina Dağının üzerine indi, Musayı dağın tepesine çağırdı. Musa tepeye çıktı.
Exd 19 21 RAB, <<Aşağı inip halkı uyar>> dedi, <<Sakın beni görmek için sınırı geçmesinler, yoksa birçoğu ölür.
Exd 19 22 Bana yaklaşan kâhinler de kendilerini kutsasınlar, yoksa onları şiddetle cezalandırırım.>>
Exd 19 23 Musa, <<Halk Sina Dağına çıkamaz>> diye karşılık verdi, <<Çünkü sen, <Dağın çevresine sınır çiz, onu kutsal kıl> diyerek bizi uyardın.>>
Exd 19 24 RAB, <<Aşağı inip Harunu getir>> dedi, <<Ama kâhinlerle halk huzuruma gelmek için sınırı geçmesinler. Yoksa onları şiddetle cezalandırırım.>>
Exd 19 25 Bunun üzerine Musa aşağı inip durumu halka anlattı.
Exd 20 1 Tanrı şöyle konuştu:
Exd 20 2 <<Seni Mısırdan, köle olduğun ülkeden çıkaran Tanrın RAB benim.
Exd 20 3 <<Benden başka tanrın olmayacak.
Exd 20 4 <<Kendine yukarıda gökyüzünde, aşağıda yeryüzünde ya da yer altındaki sulara yaşayan herhangi bir canlıya benzer put yapmayacaksın.
Exd 20 5 Putların önünde eğilmeyecek, onlara tapmayacaksın. Çünkü ben, Tanrın RAB, kıskanç bir Tanrıyım. Benden nefret edenin babasının işlediği suçun hesabını çocuklarından, üçüncü, dördüncü kuşaklardan sorarım.
Exd 20 6 Ama beni seven, buyruklarıma uyan binlerce kuşağa sevgi gösteririm.
Exd 20 7 <<Tanrın RABbin adını boş yere ağzına almayacaksın. Çünkü RAB, adını boş yere ağzına alanları cezasız bırakmayacaktır.
Exd 20 8 <<Şabat Gününü kutsal sayarak anımsa.
Exd 20 9 Altı gün çalışacak, bütün işlerini yapacaksın.
Exd 20 10 Ama yedinci gün bana, Tanrın RABbe Şabat Günü olarak adanmıştır. O gün sen, oğlun, kızın, erkek ve kadın kölen, hayvanların, aranızdaki yabancılar dahil, hiçbir iş yapmayacağınızı.
Exd 20 11 Çünkü ben, RAB yeri göğü, denizi ve bütün canlıları altı günde yarattım, yedinci gün dinlendim. Bu yüzden Şabat Gününü kutsadım ve kutsal bir gün olarak belirledim.
Exd 20 12 <<Annene babana saygı göster. Öyle ki, Tanrın RABbin sana vereceği ülkede ömrün uzun olsun.
Exd 20 13 <<Adam öldürmeyeceksin.
Exd 20 14 <<Zina etmeyeceksin.
Exd 20 15 <<Çalmayacaksın.
Exd 20 16 <<Komşuna karşı yalan yere tanıklık etmeyeceksin.
Exd 20 17 <<Komşunun evine, karısına, erkek ve kadın kölesine, öküzüne, eşeğine, hiçbir şeyine göz dikmeyeceksin.>>
Exd 20 18 Halk gök gürlemelerini, boru sesini duyup şimşekleri ve dağın başındaki dumanı görünce korkudan titremeye başladı. Uzakta durarak
Exd 20 19 Musaya, <<Bizimle sen konuş, dinleyelim>> dediler, <<Ama Tanrı konuşmasın, yoksa ölürüz.>>
Exd 20 20 Musa, <<Korkmayın!>> diye karşılık verdi, <<Tanrı sizi denemek için geldi; Tanrı korkusu üzerinizde olsun, günah işlemeyesiniz diye.>>
Exd 20 21 Musa Tanrının içinde bulunduğu koyu karanlığa yaklaşırken halk uzakta durdu.
Exd 20 22 RAB Musaya şöyle dedi: <<İsraillilere de ki, <Göklerden sizinle konuştuğumu gördünüz.
Exd 20 23 Benim yanımsıra başka ilahlar yapmayacaksınız, altın ya da gümüş ilahlar dökmeyeceksiniz.

Exd 20 24 Benim için toprak bir sunak yapacaksınız. Yakmalık ve esenlik sunularınızı, davarlarınızı, sığırlarınızı onun üzerinde sunacaksınız. Adımı anımsattığım her yere gelip sizi kutsayacağım.

Exd 20 25 Eğer bana taş sunak yaparsanız, yontma taş kullanmayın. Çünkü kullanacağınız alet sunağın kutsallığını bozar.

Exd 20 26 Sunağımın üzerine basamakla çıkmayacaksınız. Çünkü çıplak yeriniz görünebilir.> >>

Exd 21 1 <<İsraillilere şu ilkelere bildir:

Exd 21 2 <<İbrani bir köle satın alırsan, altı yıl kölelik edecek, ama yedinci yıl karşılık ödemediği özgür olacak.

Exd 21 3 Bekâr geldiye, yalnız kendisi özgür olacak; evli geldiye, karısı da özgür olacak.

Exd 21 4 Efendisi kendisine bir kadın verir ve o kadından çocukları olursa, kadın ve çocuklar efendisi de kalacak, yalnız kendisi gidecek.

Exd 21 5 <<Ama köle açıkça, <Ben efendimi, karımla çocuklarımı seviyorum, özgür olmak istemiyorum> derse,

Exd 21 6 efendisi onu yargıç huzuruna çıkaracak. Kapıya ya da kapı sövesine yaklaştırıp kulağını bizle delecek. Böylece köle yaşam boyu efendisine hizmet edecek. Tapınma yeri anlamına gelebilir.

Exd 21 7 <<Eğer bir adam kızını cariye olarak satarsa, kız erkek köleler gibi özgür bırakılmayacak.

Exd 21 8 Efendisi kızla nişanlanır, sonra kızdan hoşlanmazsa, kızın geri alınmasına izin vermelidir. Kızı aldattığı için onu yabancılara satamaz.

Exd 21 9 Eğer cariye oğluna nişanlarsa, ona kendi kızı gibi davranmalıdır.

Exd 21 10 Eğer ikinci bir kadınla evlenirse, ilk karısını nafakadan, giysiden, karılık haklarından yoksun bırakmamalıdır.

Exd 21 11 Eğer bu üç hakkı ona vermezse, kadın karşılıksız özgür olacaktır.>>

Exd 21 12 <<Kim birini vurup öldürürse, kendisi de kesinlikle öldürülecektir.

Exd 21 13 Ama olayda kasıt yoksa, ona ben izin vermişsem, size adamın kaçacağı yeri bildireceğim.

Exd 21 14 Eğer bir adam komşusuna düzen kurar, kasıtlı olarak saldırıp onu öldürürse, sunağına bile kaçmış olsa, onu çıkarıp öldüreceksiniz.

Exd 21 15 <<Kim annesini ya da babasını döverse, kesinlikle öldürülecektir.

Exd 21 16 <<Kim adam kaçırırsa, onu ister satmış olsun, ister elinde tutsun, kesinlikle öldürülecektir.

Exd 21 17 <<Annesine ya da babasına lanet eden kesinlikle öldürülecektir.

Exd 21 18 <<Kavga çıkar, bir adam komşusuna taşla ya da yumrukla vurur, vurulan adam ölmeyip yatağa düşer,

Exd 21 19 sonra kalkıp değnekle dışarıda gezebilirse, vuran adam suçsuz sayılacaktır. Yalnız yaralının kaybettiği zamanın karşılığını ödeyecek ve tümüyle iyileşmesini sağlayacaktır.

Exd 21 20 <<Bir adam erkek ya da kadın kölesini değnekle döverken öldürürse, kesinlikle cezalandırılacaktır.

Exd 21 21 Ama köle hemen ölmez, bir iki gün sonra ölürse, köle sahibi ceza görmeyecektir. Çünkü köle onun malı sayılır.

Exd 21 22 <<İki kişi kavga ederken gebe bir kadına çarpar, kadın erken doğum yapar ama başka bir zarar görmezse, saldırgan, kadının kocasının istediği ve yargıçların onayladığı miktarda para cezasına çarptırılacaktır.

Exd 21 23 Ama başka bir zarar varsa, cana karşılık can, göze karşılık göz, diş karşılık diş, ele karşılık el, ayağa karşılık ayak, yanığa karşılık yanık, yaraya karşılık yara, bereye karşılık bere ödenecektir.

Exd 21 26 <<Bir adam erkek ya da kadın kölesini gözüne vurarak kör ederse, gözüne karşılık onu özgür bırakacaktır.

Exd 21 27 Eğer erkek ya da kadın kölesinin dişini kırarsa, dişine karşılık onu özgür bırakacaktır.>>

Exd 21 28 <<Eğer bir boğa bir erkeği ya da kadını boynuzuyla vurup öldürürse, kesinlikle taşlanacak ve eti yenmeyecektir. Boğanın sahibi ise suçsuz sayılacaktır.

Exd 21 29 Ama saldırganlığı bilinen bir boğanın sahibi uyarılmasına karşın boğasına sahip çıkmazsa ve boğası bir erkeği ya da kadını öldürürse, hem boğa taşlanacak, hem de sahibi öldürülecektir.

Exd 21 30 Ancak, boğanın sahibinden para cezası istenirse, istenen miktarı ödeyerek canını kurtarabilir.

Exd 21 31 Boğa ister erkek, ister kız çocuğunu öldürsün, aynı kural uygulanacaktır.

Exd 21 32 Eğer boğa bir erkek ya da kadın köleyi öldürürse, kölenin efendisine otuz şekel gümüş verilecek ve boğa taşlanacaktır.

Exd 21 33 <<Bir adam bir çukur açar ya da kazdığı çukurun üzerini örtmezse ve çukura bir boğa ya da bir eşek düşerse,

Exd 21 34 çukuru kazın hayvanın bedelini ödeyecektir. Parayı hayvanın sahibine verecek, ölü hayvan kendisinin olacaktır.

Exd 21 35 <<Bir adamın boğası komşusunun boğasını yaralar, yaralı boğa ölürse, sağ boğayı satıp parasını paylaşacak, ölü hayvanı da bölüşeceklerdir.

- Exd 21 36 Eğer boğanın saldırgan olduğu ve sahibinin ona sahip çıkmadığı biliniyorsa, boğaya karşılık boğa verecek ve ölü hayvan kendisine kalacaktır.>>
- Exd 22 1 <<Bir adam öküz ya da davar çalıp boğazlar ya da satarsa, bir öküz karşılık beş öküz, bir koyuna karşılık dört koyun ödeyecektir.
- Exd 22 2 <<Bir hırsız bir eve girerken yakalanıp öldürülürse, öldüren kişi suçlu sayılmaz.
- Exd 22 3 Ancak olay güneş doğduktan sonra olmuşsa, kan dökmekten sorumlu sayılır. <<Hırsız çaldığının karşılığını kesinlikle ödemelidir. Hiçbir şeyi yoksa, hırsızlık yaptığı için köle olarak satılacaktır.
- Exd 22 4 Çaldığı mal -öküz, eşek ya da koyun- sağ olarak elinde yakalanırsa, iki katını ödeyecektir.
- Exd 22 5 <<Tarlada ya da bağda hayvanlarını otlatan bir adam, hayvanlarının başkasının tarlasında otlamasına izin verirse, zararı kendi tarlasının ya da bağının en iyi ürünleriyle ödeyecektir.
- Exd 22 6 <<Birinin yaktığı ateş dikenlere sıçrar, ekin demetleri, tarladaki ekin ya da tarla yanarsa, yangın çıkaran kişi zararı ödeyecektir.
- Exd 22 7 <<Biri komşusuna saklasın diye parasını ya da eşyasını emanet eder ve bunlar komşusunun evinden çalınırsa, hırsız yakalandığında iki katını ödemelidir.
- Exd 22 8 Ama hırsız yakalanmazsa, komşusunun eşyasına el uzatıp uzatmadığının anlaşılması için ev sahibi yargıç huzuruna çıkmalıdır.
- Exd 22 9 Emanete ihanet edilen konularda, öküz, eşek, koyun, giysi, herhangi bir kayıp eşya için <Bu benimdir> diyen her iki taraf sorunu yargıcın huzuruna getirmelidir. Yargıcın suçlu bulduğu kişi komşusuna iki kat ödeyecektir.
- Exd 22 10 <<Bir adam komşusuna korusun diye eşek, öküz, koyun ya da herhangi bir hayvan emanet ettiğinde, hayvan ölür, sakatlanır ya da kimse görmeden çalınırsa,
- Exd 22 11 komşusu adamın malına el uzatmadığına ilişkin RABbin huzurunda ant içmelidir. Mal sahibi bunu kabul edecek ve komşusu bir şey ödemeyecektir.
- Exd 22 12 Ama mal gerçekten ondan çalınırsa, karşılığı sahibine ödenmelidir.
- Exd 22 13 Emanet hayvan parçalanmışsa, adam parçalarını kanıt olarak göstermelidir. Parçalanmış hayvan için bir şey ödemeyecektir.
- Exd 22 14 <<Biri komşusundan bir hayvan ödünç alır, sahibi yokken hayvan sakatlanır ya da ölürse, karşılığını ödemelidir.
- Exd 22 15 Ama sahibi hayvanla birlikteyse, ödünç alan karşılığını ödemeyecektir. Hayvan kiralansa, kayıp ödenen kiraya sayılmalıdır.>>
- Exd 22 16 <<Eğer biri nişanlı olmayan bir kızı aldatıp onunla yatarsa, başlık parasını ödemeli ve onunla evlenmelidir.
- Exd 22 17 Babası kızını ona vermeyi reddederse, adam normal başlık parası neyse onu ödemelidir.
- Exd 22 18 <<Büyücü kadını yaşatmayacaksınız.
- Exd 22 19 <<Hayvanlarla cinsel ilişki kuran herkes öldürülecektir.
- Exd 22 20 <<RABden başka bir ilaha kurban kesen ölüm cezasına çarptırılacaktır.
- Exd 22 21 <<Yabancıya haksızlık ve baskı yapmayacaksınız. Çünkü siz de Mısırdan yabancıydınız.
- Exd 22 22 <<Dul ve öksüz hakkı yemeyeceksiniz.
- Exd 22 23 Yerseniz, bana feryat ettiklerinde onları kesinlikle işitirim.
- Exd 22 24 Öfkem alevlenir, sizi kılıçtan geçirtirim. Kadınlarınız dul, çocuklarınızı öksüz kalır.
- Exd 22 25 <<Halkıma, aranızda yaşayan bir yoksula ödünç para verirsiniz, ona tefeci gibi davranmayacaksınız. Üzerine faiz eklemeyeceksiniz.
- Exd 22 26 Komşunuzun abasını rehin alırsanız, gün batmadan geri vereceksiniz.
- Exd 22 27 Çünkü tek örtüsü abasıdır, ancak onunla örtünebilir. Onsuz nasıl yatar? Bana feryat ederse işiteceğim, çünkü ben iyilikseverim.
- Exd 22 28 <<Tanrıya sövmeyeceksiniz. Halkınızı n önderine lanet etmeyeceksiniz.
- Exd 22 29 <<Ürününüzü ve şıranızı sunmakta gecikmeyeceksiniz. İlk doğan oğullarınızı bana vereceksiniz.
- Exd 22 30 Öküzlerinizi, davarlarınıza da aynı şeyi yapacaksınız. Yedi gün analarıyla kalacaklar, sekizinci gün onları bana vereceksiniz.
- Exd 22 31 <<Benim kutsal halkım olacaksınız. Bunun içindir ki, kırdan parçalanmış hayvanların etini yemeyecek, köpeklerin önüne atacaksınız.>>
- Exd 23 1 <<Yalan haber taşımayacaksınız. Haksız yere tanıklık ederek kötü kişiye yan çıkmayacaksınız.
- Exd 23 2 <<Kötülük yapan kalabalığı izlemeyeceksiniz. Bir davada çoğunluktan yana konuşarak adaleti saptırmayacaksınız.
- Exd 23 3 Duruşmada yoksulu kayırmayacaksınız.
- Exd 23 4 <<Düşmanınızın yolunu şaşırmış öküzüne ya da eşeğine rastlarsanız, onu kendisine geri götüreceksiniz.
- Exd 23 5 Sizden nefret eden kişinin eşeğini yük altında çökmüş görürseniz, kendi haline bırakıp gitmeyecek, ona yardımcı olacaksınız.
- Exd 23 6 <<Duruşmada yoksula karşı adaleti saptırmayacaksınız.
- Exd 23 7 Yalandan uzak duracak, suçsuz ve doğru kişiyi öldürmeyeceksiniz. Çünkü ben kötü kişiyi aklamam.
- Exd 23 8 <<Rüşvet almayacaksınız. Çünkü rüşvet göreni kör eder, haklıyı haksız

çıkarır.

- Exd 23 9 <<Yabancıya baskı yapmayacaksınız. Yabancılığın ne olduğunu bilirsiniz. Çünkü siz de Mısırdaki yabancıydınız.
- Exd 23 10 <<Toprağınızı altı yıl ekecek, ürününü toplayacaksınız.
- Exd 23 11 Ama yedinci yıl nadasa bırakacaksınız; öyle ki, halkınızın arasındaki yoksullar yiyecek bulabilsin, onlardan artakalanı da yabancı hayvanlar yesin. Bağınıza ve zeytinliğinize de aynı şeyi yapın.
- Exd 23 12 <<Altı gün çalışacak, yedinci gün dinleneceksiniz. Böylece hem öküzünüz, eşeğiniz dinlenir, hem de kadın kölenizin oğulları ve yabancılar rahat eder.
- Exd 23 13 <<Söylediğim her şeyi yerine getirin. Başka ilahların adını anmayın, ağzınıza almayın.>>
- Exd 23 14 <<Yılda üç kez bana bayram yapacaksınız.
- Exd 23 15 Size buyurduğum gibi, Aviv ayının belirli günlerinde yedi gün mayasız ekmeği yiyerek Mayısız Ekmeği Bayramını kutlayacaksınız. Çünkü Mısırdan o ay çıktınız. <<Kimse huzuruma eli boş çıkmaz.
- Exd 23 16 <<Tarlaya ektiğiniz ürünleri biçtiğinizde ilk ürünlerle Hasat Bayramını kutlayacaksınız. <<Yıl sonunda tarladan ürünlerinizi topladığınızda Ürün Devşirme Bayramını kutlayacaksınız.
- Exd 23 17 <<Bütün erkekleriniz yılda üç kez ben Egemen RABbin huzuruna çıkacaklar.
- Exd 23 18 <<Evinizde maya bulunduğu sürece bana kurban kesmeyeceksiniz.
- <<Bayramda bana kurban edilen hayvanın yağı sabaha bırakılmamalı.
- Exd 23 19 <<Toprağınızın seçme ilk ürünlerini Tanrınız RABbin Tapınağına getireceksiniz. <<Oğlağı anasının sütünde haşlamayacaksınız.>>
- Exd 23 20 <<Yolda sizi koruması, hazırladığım yere götürmesi için önünüzden bir melek gönderiyorum.
- Exd 23 21 Ona dikkat edin, sözünü dinleyin, başkaldırmayın. Çünkü beni temsil ettiği için başkaldırınızı bağışlamaz.
- Exd 23 22 Ama onun sözünü dikkatle dinler, bütün söylediklerimi yerine getirirseniz, düşmanlarınıza düşman, hasımlarınıza hasım olacağım.
- Exd 23 23 Meleğim önünüzden gidecek, sizi Amor, Hitit, Periz, Kenan, Hiv ve Yevus topraklarına götürecektir. Onları yok edeceğim.
- Exd 23 24 Onların ilahları önünde eğilmeyecek, tapınmayacaksınız; törelerini izlemeyeceksiniz. Tersine, ilahlarını yok edecek, dikili taşlarını büsbütün parçalayacaksınız.
- Exd 23 25 Tanrınız RABbe tapacaksınız. Ekmeğinizi, suyunuzu bereketli kılacak, aranızdaki hastalıkları yok edeceğim.
- Exd 23 26 Ülkenizde kısır ve çocuk düşüren kadın olmayacak. Size uzun ömür vereceğim.
- Exd 23 27 <<Dehşetimi önünüzden gönderecek, karşılaşacağınız bütün halkları şaşkına çevireceğim. Düşmanlarınız önünüzden kaçacak.
- Exd 23 28 Hivlileri, Kenanlıları, Hititleri önünüzden kovmaları için önünüzü sıra eşekarısıfı göndereceğim.
- Exd 23 29 Ama onları bir yıl içinde kovmayacağım. Yoksa ülke viran olur, yabancı hayvanlar çoğaldıkça çoğalır, sayıları sizi aşar.
- Exd 23 30 Siz çoğalınca, toprağı yurt edininceye dek onları azar azar kovacağım. bilinmiyor. Dehşet ya da bir çeşit hastalık anlamına da gelebilir.
- Exd 23 31 <<Sınırlarınızı Kızıldenizden Filist Denizine, çölden Fırat Irmağına kadar genişleteceğim. Ülke halkını elinize teslim edeceğim. Onları önünüzden kovacaksınız.
- Exd 23 32 Onlarla ya da ilahlarıyla antlaşma yapmayacaksınız.
- Exd 23 33 Onları ülkenizde barındırmayacaksınız. Yoksa bana karşı günah işlemenize neden olurlar. İlahlarına taparsanız, size tuzak olur.>>
- Exd 24 1 RAB Musaya, <<Sen, Harun, Nadav, AviHu ve İsrail ileri gelenlerinden yetmiş kişi bana gelin>> dedi, <<Bana uzaktan tapın.
- Exd 24 2 Yalnız sen bana yaklaşıyorsun. Ötekiler yaklaşmamalı. Halk seninle dağa çıkmamalı.>>
- Exd 24 3 Musa gidip RABbin bütün buyruklarını, ilkelerini halka anlattı. Herkes bir ağızdan, <<RABbin her söylediğini yapacağız>> diye karşılık verdi.
- Exd 24 4 Musa RABbin bütün buyruklarını yazdı. Sabah erkenden kalkıp dağın eteğinde bir sunak kurdu, İsrailin on iki oymağını simgeleyen on iki taş sütun dikti.
- Exd 24 5 Sonra İsraili gençleri gönderdi. Onlar da RABbe yakmalık sunular sundular, esenlik kurbanları olarak boğalar kestiler.
- Exd 24 6 Musa kanın yarısını leğenlere doldurdu, öbür yarısını sunağın üzerine döktü.
- Exd 24 7 Sonra antlaşma kitabını alıp halka okudu. Halk, <<RABbin her söylediğini yapacağız, Onu dinleyeceğiz>> dedi.
- Exd 24 8 Musa leğenlerdeki kanı halkın üzerine serpti ve, <<Bütün bu sözler uyarınca, RABbin sizinle yaptığı antlaşmanın kanı budur>> dedi.
- Exd 24 9 Sonra Musa, Harun, Nadav, AviHu ve İsrail ileri gelenlerinden yetmiş kişi dağa çıkarak
- Exd 24 10 İsrailin Tanrısını gördüler. Tanrının ayakları altında laciverttaşını andıran bir döşeme vardı. Gök gibi duruydu.
- Exd 24 11 Tanrı İsrail soylularına zarar vermedi. Tanrıyı gördüler, sonra yiyip

içtiler.

Exd	24	12	RAB Musaya, <<Dağa, yanıma gel>> dedi, <<Burada bekle, halkın öğrenmesi için üzerine yasalarla buyrukları yazdığım taş levhaları sana vereceğim.>>
Exd	24	13	Musayla yardımcısı Yeşu hazırlandılar. Musa Tanrı Dağına çıkarken,
Exd	24	14	İsrail ileri gelenlerine, <<Geri dönünceye kadar bizi burada bekleyin>> dedi, <<Harunla Hur aranızda; kimin sorunu olursa onlara başvursun.>>
Exd	24	15	Musa dağa çıkınca, bulut dağı kapladı.
Exd	24	16	RABbin görkemi Sina Dağının üzerine indi. Bulut dağı altı gün örttü.
Yedinci gün	RAB	bulutun	içinden Musaya seslendi.
Exd	24	17	RABbin görkemi İsraillilere dağın doruğunda yakıcı bir ateş gibi görünüyordu.
Exd	24	18	Musa bulutun içinden dağa çıktı. Kırk gün kırk gece dağda kaldı.
Exd	25	1	RAB Musaya şöyle dedi:
Exd	25	2	<<İsraillilere söyle, bana armağan getirsinler. Gönül den veren herkesin armağanını alın.
Exd	25	3	Onlardan alacağınız armağanlar şunlardır: Altın, gümüş, tunç;
Exd	25	4	lacivert, mor, kırmızı iplik; ince keten, keçi kılı,
Exd	25	5	deri, kırmızı boyalı koç derisi, akasya ağacı,
Exd	25	6	kandil için zeytinyağı, mesh yağıyla güzel kokulu buhur için baharat,
Exd	25	7	başkâhının efoduyla göğüslüğü için oniks ve öbür kakma taşlar.
Exd	25	8	<<Aralarında yaşamam için bana kutsal bir yer yapsınlar.
Exd	25	9	Konutu ve eşyalarını sana göstereceğim örneğe tıpatıp uygun yapın.>>
Exd	25	10	<<Akasya ağacından bir sandık yapsınlar. Boyu iki buçuk, eni ve yüksekliği birer buçuk arşın olsun.
Exd	25	11	İçini de dışını da saf altınla kapla. Çevresine altın pervaz yap.
Exd	25	12	Dört altın halka döküp dört ayağına tak. İki bir yanda, ikisi öbür yanda olacak.
Exd	25	13	Akasya ağacından sırtıklar yapıp altınla kapla.
Exd	25	14	Sandığın taşınması için sırtıkları yanlardaki halkalara geçir.
Exd	25	15	Sırtıklar sandığın halkalarında kalacak, çıkarılmayacak.
Exd	25	16	Antlaşmanın taş levhalarını sana vereceğim. Onları sandığın içine koy.
Exd	25	17	<<Saf altından bir Bağışlanma Kapağı yap. Boyu iki buçuk, eni bir buçuk arşın olacak.
Exd	25	18	Kapağın iki kenarına dövme altından birer Keruv yap.
Exd	25	19	Keruvlardan birini bir kenara, öbürünü öteki kenara, kapakla tek parça halinde yap.
Exd	25	20	Keruvlar yukarı doğru açık kanatlarıyla kapağı örtecek. Yüzleri birbirine dönük olacak ve kapağa bakacak.
Exd	25	21	Kapağı sandığın üzerine, sana vereceğim taş levhaları ise sandığın içine koy.
Exd	25	22	Seninle orada, Levha Sandığının üstündeki Keruvlar arasında, Bağışlanma Kapağının üzerinde görüşeceğim ve İsrailliler için sana buyruklar vereceğim.>>
<<Kapporet>>	sözcüğü	Tanrının	öfkesinin yatıştırıldığı, halkının günahlarının bağışlanıp Tanrıyla barıştırıldığı özel yeri ifade ediyordu.
Exd	25	23	<<Akasya ağacından bir masa yap. Boyu iki fç, eni bir, yüksekliği bir buçuk arşın olacak.
Exd	25	24	Masayı saf altınla kapla. Çevresine altın pervaz yap.
Exd	25	25	Pervazın çevresine dört parmak eninde bir kenarlık yaparak altın pervazla çevir.
Exd	25	26	Masa için dört altın halka yap, dört ayak üzerindeki dört köşeye yerleştir.
Exd	25	27	Masanın taşınması için sırtıkların içinden geçeceği halkalar kenarlığa yakın olmalı.
Exd	25	28	Sırtıkları akasya ağacından yap, altınla kapla. Masa onlarla taşınacak.
Exd	25	29	Masa için saf altından tabaklar, sahanlar, dökmelik sunu testileri, tasları yap.
Exd	25	30	Ekmepleri sürekli olarak huzuruma, masanın üzerine koyacaksın.>>
Exd	25	31	<<Saf altından bir kandillik yap. Ayağı, gövdesi dövme altın olsun.
Çanak, tomurcuk ve çiçek	motifleri	kendinden	olsun.
Exd	25	32	Kandillik üç kolu bir yanda, üç kolu öteki yanda olmak üzere altı kollu olacak.
Exd	25	33	Her kolda badem çiçeğini andıran üç çanak, tomurcuk ve çiçek motifi bulunacak. Altı kol da aynı olacak.
Exd	25	34	Kandillik gövdesinde badem çiçeğini andıran dört çanak, tomurcuk ve çiçek motifi olacak.
Exd	25	35	Kandillikten yükselen ilk iki kolun, ikinci iki kolun, üçüncü iki kolun altında kendinden birer tomurcuk bulunacak. Toplam altı kol olacak.
Exd	25	36	Tomurcukları, kolları tek parça olan kandillik saf dövme altından olacak.
Exd	25	37	<<Kandillik için yedi kandil yap; kandiller karşısını aydınlatacak biçimde yerleştirilsin.
Exd	25	38	Fitil maşaları, tablaları saf altından olacak.

Exd	25	39	Bütün takımları dahil kandilliğe bir talant saf altın harcanacak.
Exd	25	40	Her şeyi sana dağda gösterilen örneğe göre yapmaya dikkat et.>>
Exd	26	1	<<Tanrının Konutunu on perdeden yap. Perdeler lacivert, mor, kırmızı
iplikle özenle dokunmuş			ince ketenden olsun, üzeri Keruvlarla ustaca süslensin.
Exd	26	2	Her perdenin boyu yirmi sekiz, eni dört arşın olmalı. Bütün perdeler
aynı ölçüde olacak.			
Exd	26	3	Perdeler beşer beşer birbirine eklenerek iki takım perde yapılacaktır.
Exd	26	4	Birinci takımın kenarına lacivert ilmekler aç. Öbür takımın kenarına
da aynı şeyi yap.			
Exd	26	5	Birinci takımın ilk perdesiyle ikinci takımın son perdesine ellişer
ilmek aç. İlmekler birbirine karşı olmalı.			
Exd	26	6	Elli altın kopça yap, perdeleri kopçalayarak çadırı birleştir. Böylece
konut tek parça haline gelecek.			
Exd	26	7	<<Konutun üstünü kaplayacak çadır için keçi kılından on bir perde yap.
Exd	26	8	Her perdenin boyu otuzfi, eni dört arşın olacak. On bir perde de aynı
ölçüde olmalı.			
Exd	26	9	Beş perde birbirine, altı perde birbirine birleştirilecek. Altıncı
perdeyi çadırın önünde katla.			
Exd	26	10	Her iki perde takımının kenarlarına ellişer ilmek aç.
Exd	26	11	Elli tunç kopça yap, kopçaları ilmeklere geçir ki, çadır tek parça
haline gelsin.			
Exd	26	12	Çadırın perdelerinden artan yarım perde konutun arkasından sarkacak.
Exd	26	13	Perdelerin uzun kenarlarından artan kumaş çadırın yanlarından birer
arşın sarkarak konutu örtecek.			
Exd	26	14	Çadır için kırmızı boyalı koç derilerinden bir örtü, onun üstüne de
deriden başka bir örtü yap.			
Exd	26	15	<<Konut için akasya ağacından dikine çerçeveler yap.
Exd	26	16	Her çerçevenin boyu on, eni bir buçuk arşın olacak.
Exd	26	17	Çerçevelerin birbirine uyan iki paralel çıkıntısı olacak. Konutun
bütün çerçevelerini aynı biçimde yapacaksın.			
Exd	26	18	Konutun güneyi için yirmi çerçeve yap.
Exd	26	19	Her çerçevenin altında iki çıkıntı için birer taban olmak üzere, yirmi
çerçevenin altında kırk gümüş taban yap.			
Exd	26	20	Konutun öbür yanı, yani kuzeyi için de yirmi çerçeve ve her çerçevenin
altında iki taban olmak üzere kırk gümüş taban yap.			
Exd	26	22	Konutun batıya bakacak arka tarafı için altı çerçeve yap.
Exd	26	23	Arkada konutun köşeleri için iki çerçeve yap.
Exd	26	24	Bu köşe çerçevelerinin alt tarafı ayrı kalacak, üst tarafı ise birinci
halkayla birleştirilecek. İki köşeyi oluşturan iki çerçeve aynı biçimde olacak.			
Exd	26	25	Böylece sekiz çerçeve ve her çerçevenin altında iki taban olmak üzere
on altı gümüş taban olacak.			
Exd	26	26	<<Konutun bir yanındaki çerçeveler için beş, öbür yanındaki çerçeveler
için beş, batıya bakan arka tarafındaki çerçeveler için de beş olmak üzere akasya ağacından			
kirişler yap.			
Exd	26	28	Çerçevelerin ortasındaki kiriş çadırın bir ucundan öbür ucuna geçecek.
Exd	26	29	Çerçeveleri ve kirişleri altınla kapla, kirişlerin geçeceği halkaları
da altından yap.			
Exd	26	30	<<Konutu dağda sana gösterilen plana göre yap.
Exd	26	31	<<Lacivert, mor, kırmızı iplikle özenle dokunmuş ince ketenden bir
perde yap; üzerini Keruvlarla ustaca süsle.			
Exd	26	32	Dört gümüş taban üstünde duran akasya ağacından altın kaplı dört direk
üzerine as. Çengelleri altın olacak.			
Exd	26	33	Perdeyi kopçaların altına asıp Levha Sandığını perdenin arkasına koy.
Perde Kutsal Yerle En Kutsal Yeri birbirinden ayıracak.			
Exd	26	34	Bağışlanma Kapağını En Kutsal Yerde bulunan Levha Sandığının üzerine
koy.			
Exd	26	35	Masayı perdenin öbür tarafına, konutun kuzeye bakan yanına yerleştir;
kandilliği masanın karşısına, konutun güney tarafına koy.			
Exd	26	36	<<Çadırın giriş bölümüne lacivert, mor, kırmızı iplikle özenle
dokunmuş ince ketenden nakışlı bir perde yap.			
Exd	26	37	Perdeyi asmak için akasya ağacından beş direk yap, altınla kapla.
Çengelleri de altın olacak. Direkler için tunçtan beş taban dök.>>			
Exd	27	1	<<Sunağı akasya ağacından kare biçiminde yap. Eni ve boyu beşer arşın,
yüksekliği üç arşın olacak.			
Exd	27	2	Dört üst köşesine kendinden boynuzlar yaparak hepsini tunçla kapla.
Exd	27	3	Sunak için yağ ve kül kovaları, kürekler, çanaklar, büyük çatalar,
ateş kapları yap. Tümü tunç olacak.			
Exd	27	4	Ağ biçiminde tunç bir ızgara da yap, dört köşesine birer tunç halka
tak.			
Exd	27	5	Izgarayı sunağın kenarının altına koy. Öyle ki, aşağı doğru sunağın
yarısına yetişsin.			
Exd	27	6	Sunak için akasya ağacından sırtıklar yap, tunçla kapla.

- Exd 27 7 Sırıklar halkalara geçirilecek ve sunak taşınırken iki yanında olacak.
- Exd 27 8 Sunağı tahtadan, içi boş yapacaksın. Tıpkı dağda sana gösterildiği gibi olacak.>>
- Exd 27 9 <<Konuta bir avlu yap. Avlunun güney tarafı için yüz arşın boyunda, özenle dokunmuş ince keten perdeler yapacaksın.
- Exd 27 10 Perdeler için yirmi direk yapılacak; direklerin tabanları tunç, çengelleri ve çengel çemberleri gümüş olacak.
- Exd 27 11 Kuzey tarafı için yüz arşın boyunda perdeler, yirmi direk, direklerin için yirmi tunç taban yapılacak. Direklerin çengelleriyle çemberleri gümüşten olacak.
- Exd 27 12 <<Avlunun batı tarafı için elli arşınfö boyunda perde, on direk, on taban yapılacak.
- Exd 27 13 Doğuya bakan tarafta avlunun eni elli arşın olacak.
- Exd 27 14 Girişin bir tarafında on beş arşın boyunda perde, üç direk ve üç taban olacak.
- Exd 27 15 Girişin öbür tarafında da on beş arşın boyunda perde, üç direk ve üç taban olacak.
- Exd 27 16 <<Avlunun girişinde lacivert, mor, kırmızı iplikle, özenle dokunmuş ince ketenden yirmi arşın boyunda nakışlı bir perde olacak. Dört direği ve dört tabanı bulunacak.
- Exd 27 17 Avlunun çevresindeki bütün direkler gümüş çemberlerle donatılacak. Çengelleri gümüş, tabanları tunç olacak.
- Exd 27 18 Avlunun boyu yüz, eni elli, çevresindeki perdelerin yüksekliği beş arşın olacak. Perdeleri özenle dokunmuş ince ketenden, tabanları tunçtan olacak.
- Exd 27 19 Konutta her türlü hizmet için kullanılacak bütün aletler, konutun ve avlunun bütün kazıkları da tunçtan olacak.>>
- Exd 27 20 <<İsrail halkına buyruk ver, kandilin sürekli yanıp ışık vermesi için saf sıkma zeytinyağı getirsinler.
- Exd 27 21 Harun'la oğulları kandilleri benim huzurumda, Buluşma Çadırı'nda, Levha Sandığı'nın önündeki perdenin dışında, akşamdan sabaha kadar yanar tutacaklar. İsrailiiler için kuşaklar boyunca sürekli bir kural olacak bu.>> (bkz. Çık.33:7-10).
- Exd 28 1 <<Bana kâhinlik etmeleri için İsrailiiler arasından ağabeyin Harunu, oğulları Nadav, Avihu, Elazar ve İtamarı yanına al.
- Exd 28 2 Ağabeyin Haruna görkem ve saygınlık kazandırmak için kutsal giysiler yap.
- Exd 28 3 Bilgelik verdiğim becerikli adamlara söyle, Haruna giysi yapsınlar. Öyle ki, bana kâhinlik etmek için kutsal kılınmış olsun.
- Exd 28 4 Yapacakları giysiler şunlardır: Göğüslük, efod, kaftan, nakışlı mîntan, sarık, kuşak. Bana kâhinlik etmeleri için ağabeyin Haruna ve oğullarına bu kutsal giysileri yapacaklar.
- Exd 28 5 Altın sıрма, lacivert, mor, kırmızı iplik, ince keten kullanacaklar.>>
- Exd 28 6 <<Efodu altın sırmayla, lacivert, mor, kırmızı iplikle, özenle dokunmuş ince ketenden ustaca yapacaklar.
- Exd 28 7 Bağlanabilmesi için iki köşesine takılmış ikişer omuzluğu olacak.
- Exd 28 8 Efodun üzerinde efod gibi ustaca dokunmuş bir şerit olacak. Efodun bir parçası gibi lacivert, mor, kırmızı iplikle, altın sırmayla, özenle dokunmuş ince ketenden olacak.
- Exd 28 9 İki oniks taşı alacak, İsrailoğullarının adlarını, doğuş sırasına göre altısını birinin, altısını ötekinin üzerine oyacaksın.
- Exd 28 11 İsrailoğullarının adlarını bu iki taşın üzerine usta oymacıların mühür oyduğu gibi oyacaksın. Taşları altın yuvalar içine koyduktan sonra İsrailiilerin anılması için efodun omuzluklarına tak. Harun, anılmaları için onların adlarını RABbin önünde iki omuzunda taşıyacak.
- Exd 28 13 Altın yuvalar ve saf altından iki zincir yap. Zincirleri örme kordon gibi yapıp yuvalara yerleştir.>>
- Exd 28 15 <<Usta işi bir karar göğüslüğü yap. Onu da efod gibi, altın sırmayla, lacivert, mor, kırmızı iplikle, özenle dokunmuş ince ketenden yap.
- Exd 28 16 Dört köşe, eni ve boyu birer karış olacak; ikiye katlanacak.
- Exd 28 17 Üzerine dört sıra taş yuvası kak. Birinci sırada yakut, topaz, zümrüt; ikinci sırada firuze, laciverttaşı, aytaşı;
- Exd 28 18 üçüncü sırada gökyakut, agat, ametist;
- Exd 28 20 dördüncü sırada sarı yakut, oniks ve yeşim olacak. Taşlar altın yuvalara kakılacak.
- Exd 28 21 On iki taş olacak. Üzerlerine mühür oyar gibi İsrailoğullarının adları bir bir oyulacak. Bu taşlar İsrailin on iki oymağını simgeleyecek.
- Exd 28 22 <<Göğüslük için saf altından örme zincirler yap.
- Exd 28 23 İki altın halka yap, göğüslüğün üst iki köşesine birer halka koy.
- Exd 28 24 İki örme altın zinciri göğüslüğün köşelerindeki halkalara tak.
- Exd 28 25 Zincirlerin öteki iki ucunu iki yuvanın üzerinden geçirerek efodun ön tarafına, omuzlukların üzerine bağla.
- Exd 28 26 İki altın halka daha yap; her birini göğüslüğün alt iki köşesine, efoda bitişik iç kenarına tak.

- Exd 28 27 İki altın halka daha yap; efodun önündeki omuzluklara altın, dikişe yakın, ustaca dokunmuş şeridin yukarısına tak.
- Exd 28 28 Göğüslüğü halkalarıyla efodun halkaları lacivert kordonla birbirine bağlanacak. Öyle ki, göğüslük efodun ustaca dokunmuş şeridinin yukarısında kalsın ve efoddan ayrılmasın.
- Exd 28 29 <<Harun Kutsal Yere girerken, İsrailoğullarının adlarının yazılı olduğu karar göğüslüğüne yüreğinin üzerinde taşıyacak. Öyle ki, ben, RAB halkımı sürekli anımsayayım.
- Exd 28 30 Urimle Tummimi karar göğüslüğüne içine koy; öyle ki, Harun ne zaman huzuruma çıksa yüreğinin üzerinde olsunlar. Böylece Harun İsrailoğullarının karar vermek için kullandıkları Urimle Tummimi RABbin huzurunda sürekli yüreğinin üzerinde taşıyacak.>>
- Exd 28 31 <<Efodun altına giyilen kaftanı salt lacivert iplikten yap.
- Exd 28 32 Ortasında baş geçecek kadar bir boşluk bırak. Yırtılmaması için boşluğun kenarlarını yaka gibi dokuyarak çevir.
- Exd 28 33 Kaftanın kenarını çepeçevre lacivert, mor, kırmızı iplikten nar motifleriyle beze, aralarına altın çingiraklar tak.
- Exd 28 34 Eteğin ucu bir altın çingirak, bir nar, bir altın çingirak, bir nar olmak üzere çepeçevre kaplanacak.
- Exd 28 35 Harun hizmet ederken bu kaftanı giyecek. En Kutsal Yere, huzuruma girip çıkarken duyulan çingirak sesi onun ölmediğini gösterecek.
- Exd 28 36 <<Saf altından bir levha yap ve üzerine mühür oyar gibi <RABbe adanmıştır> sözünü oy;
- Exd 28 37 lacivert bir kordonla sarığın ön tarafına bağla.
- Exd 28 38 Harun onu alnında taşıyacak. İsrailiiler kutsal bağışlarını getirirken suç işlemişlerse, suçlarını Harun taşıyacak; onlar önümde kabul görsün diye levha sürekli Harunun alnında bulunacak.
- Exd 28 39 <<İnce ketenden işlemeli bir mintan doku, ince ketenden bir sarık, bir de nakışlı kuşak yap.
- Exd 28 40 <<Harunun oğullarına mintanlar, kuşaklar, görkem ve saygınlık kazandıracak başlıklar yap.
- Exd 28 41 Bu giysileri ağabeyin Haruna ve oğullarına giydir; sonra bana kâhinlik etmeleri için onları meshedip ata ve kutsal kıl.
- Exd 28 42 <<Edep yerlerini örtmek için onlara keten donlar yap. Boyu bel den uyluğa kadar olacak.
- Exd 28 43 Harun'la oğulları Buluşma Çadırı'na girdiklerinde ya da Kutsal Yer'de hizmet etmek üzere sunağa yaklaştıklarında, suç işleyip ölmek için bu donları giyecekler. Harun ve soyundan gelenler için sürekli bir kural olacak bu.>>
- Exd 29 1 <<Bana kâhinlik edebilmeleri için, Harunla oğullarını kutsal kılmak üzere şunları yap: Bir boğa ile iki kusursuz koç al.
- Exd 29 2 İnce buğday unundan mayasız ekmek, zeytinyağıyla yoğrulmuş mayasız pideler, üzerine yağ sürülmüş mayasız yufkalar yap.
- Exd 29 3 Bunları bir sepete koyup boğa ve iki koçla birlikte bana getir.
- Exd 29 4 Harunla oğullarını Buluşma Çadırının giriş bölümüne getirip yıka.
- Exd 29 5 Giysileri al; mintanı, efodun altına giyilen kaftanı, efodu ve göğüslüğü Haruna giydir. Efodun ustaca dokunmuş şeridini bağla.
- Exd 29 6 Başına sarığı sar, üzerine de kutsal tacı koy.
- Exd 29 7 Sonra mesh yağını al, başına dökerek onu meshet.
- Exd 29 8 Harunun oğullarını öne çıkarıp onlara mintan giydir.
- Exd 29 9 Belllerine kuşak bağla, başlarına başlık koy. Kalıcı bir kural olarak kâhinlik onların işi olacak. Böylece Harunla oğullarını atamış olacaksın.
- Exd 29 10 <<Boğayı Buluşma Çadırının önüne getir, Harunla oğulları ellerini boğanın başına koysunlar.
- Exd 29 11 Boğayı huzurumda, Buluşma Çadırının giriş bölümünde keseceksin.
- Exd 29 12 Kanını parmağınla sunağın boynuzlarına sür, artan kanı sunağın dibine dök.
- Exd 29 13 Hayvanın bağırsak ve işkembe yağlarını, karaciğer perdesini, böbreklerini ve böbrek yağlarını sunağın üzerinde yakacaksın.
- Exd 29 14 Etini, derisini, gübresini de ordugahın dışında yak. Bu günah sunusudur.
- Exd 29 15 <<Bir koç getir, Harunla oğulları ellerini koçun başına koysunlar.
- Exd 29 16 Koçu sen kes. Kanını sunağın her yanına dök.
- Exd 29 17 Koçu parçalara ayırıp bağırsaklarını, işkembesini, ayaklarını yıka, başla öteki parçaların yanına koy.
- Exd 29 18 Sonra koçun tümünü sunağın üzerinde yak. Bu RABbe sunulan yakmalık sunu, RABbi hoşnut eden koku, Onun için yakılan sunudur.
- Exd 29 19 <<Öteki koçu getir, Harunla oğulları ellerini koçun başına koysunlar.
- Exd 29 20 Koçu sen kes. Kanını Harunla oğullarının sağ kulak memelerine, sağ el ve ayaklarının baş parmaklarına sür. Artan kanı sunağın her yanına dök.
- Exd 29 21 Sunağın üzerindeki kanı ve mesh yağını Harunla oğullarının ve giysilerinin üzerine serp. Böylece Harunla oğulları ve giysileri kutsal kılınmış olacak.
- Exd 29 22 <<Koçun yağını, kuyruk yağını, bağırsak ve işkembe yağlarını,

karaciğer perdesini, böbreklerini, böbrek yağlarını ve sağ budunu al. -Çünkü bu, biri göreve atanırken kesilen koçtur. -

- Exd 29 23 Huzurumdaki mayasız ekmek sepetinden bir somun, yağlı pide ve yufka al,
- Exd 29 24 hepsini Harunla oğullarının eline ver. Bunları benim huzurumda sallamalık sunu olarak salla,
- Exd 29 25 sonra ellerinden alıp sunakta yakmalık sunuyla birlikte beni hoşnut eden koku olarak yak. Bu, RAB için yakılan sunudur.
- Exd 29 26 «Harunun atanması için sunulacak koçun döşünü huzurumda sallamalık sunu olarak salla. O döş senin payın olacak.
- Exd 29 27 Harunla oğullarının atanması için kesilen koçun sallanmış olan döşüyle bağış olarak sunulan budunu bana ayır.
- Exd 29 28 İsrailiiler bunları sürekli Harunla oğullarının payına ayıracak. Bu, İsrailiilerin RABbe sunduğu esenlik kurbanlarından biridir.
- Exd 29 29 «Harunun kutsal giysileri, kendinden sonra oğullarına kalacak.
- Meshedilip atanırlarken bu giysileri giyecekler.
- Exd 29 30 Harunun yerine kâhin olan oğlu, Kutsal Yerde hizmet etmek üzere Buluşma Çadırına girdiğinde yedi gün bu giysileri giyecek.
- Exd 29 31 «Harunla oğulları göreve atanırken kesilen koçun etini kutsal bir yerde haşlayacaksın. Haşlanan eti ve sepetteki ekmeği Buluşma Çadırının giriş bölümünde yiyecekler.
- Exd 29 33 Atanıp kutsal kılınmaları için günahları bağışlatan bu sunuları yalnız onlar yiyebilir. Yabancı biri yiyemez, çünkü bu sunular kutsaldır.
- Exd 29 34 Atanmaları için kesilen kurbanın etinden ya da ekmekten sabaha artan olursa, yakacaksın. Bunlar yenmeyecek, çünkü kutsaldır.
- Exd 29 35 «Harunla oğulları için sana buyurduklarımın hepsini yap. Atanmaları yedi gün sürecek.
- Exd 29 36 Günah bağışlatmak için günah sunusu olarak her gün bir boğa sunacaksın. Sunağı arındırmak için günah sunusu sun, kutsal kılmak için de meshet.
- Exd 29 37 Yedi gün sunağı arındırarak kutsal kılacaksın. Böylece sunak çok kutsal olacak. Ona dokunan her şey de kutsal sayılacaktır.»
- Exd 29 38 «Düzenli olarak her gün sunağın üzerinde bir yaşında iki erkek kuzu sunacaksınız.
- Exd 29 39 Kuzunun birini sabah, öbürünü akşamüstü sunun.
- Exd 29 40 Kuzuyla birlikte dörtte bir hin sıkma zeytinyağıyla yoğrulmuş onda bir efafü ince un ve dökmelik sunu olarak dörtte bir hin şarap sunacaksınız.
- Exd 29 41 Öbür kuzuyu akşamüstü, beni hoşnut eden koku, yakılan sunu olarak, sabahki gibi tahıl sunusu ve dökmelik sunuyla birlikte bana sunacaksınız.
- Exd 29 42 «Bu yakmalık sunu Buluşma Çadırının giriş bölümünde, RABbin huzurunda, kuşaklar boyu sürekli sunulacaktır. Musayla konuşmak için İsrail halkıyla orada buluşacağım.
- Exd 29 43 İsrailiilerle buluşurken çadır görkemimle kutsal kılınacak.
- Exd 29 44 «Buluşma Çadırını ve sunağı kutsal kılacak, Harunla oğullarını bana kâhinlik etmeleri için görevlendireceğim.
- Exd 29 45 İsrailiiler arasında yaşayacak, onların Tanrısı olacağım.
- Exd 29 46 Anlayacaklar ki, aralarında yaşamak için onları Mısır'dan çıkaran Tanrıları RAB benim. Tanrıları RAB benim.»
- Exd 30 1 «Üzerinde buhur yakmak için akasya ağacından bir sunak yap.
- Exd 30 2 Kare biçiminde, boyu ve eni birer arşın, yüksekliği iki arşın, boynuzları kendinden olacak.
- Exd 30 3 Üstünü, yanlarını, boynuzlarını saf altınla kapla. Çevresine altın pervaz yap.
- Exd 30 4 İki yandaki pervazın altına iki altın halka yap. Bunlar sunağın taşınması için sıırıkların geçmesine yarayacak.
- Exd 30 5 Sırııkları akasya ağacından yap ve altınla kapla.
- Exd 30 6 Sunağı Levha Sandığının karşısındaki perdenin, sandığın üzerindeki Bağışlanma Kapağının önüne, seninle buluşacağım yere koy.
- Exd 30 7 «Harun her sabah kandillerin bakımını yaparken sunağın üzerinde güzel kokulu buhur yakacak.
- Exd 30 8 Akşamüstü kandilleri yakarken yine buhur yakacak. Böylece huzurumda kuşaklar boyunca sürekli buhur yanacak.
- Exd 30 9 Sunağın üzerinde başka buhur, yakmalık sunu ya da tahıl sunusu sunmayacaksınız; üzerine dökmelik sunu dökmeyeceksiniz.
- Exd 30 10 Harun yılda bir kez sunağın boynuzlarını arındıracak. Kuşaklarınız boyunca yılda bir kez günahları bağışlatmak için sunulan sununun kanıyla sunağı arındıracak. Sunak ben RAB için çok kutsaldır.»
- Exd 30 11 RAB Musaya şöyle dedi:
- Exd 30 12 «İsrailiilerin sayımını yaptığın zaman, herkes canına karşılık bana bedel ödeyecektir. Öyle ki, sayım yapılırken başlarına bela gelmesin.
- Exd 30 13 Sayılan herkes armağan olarak bana yarım kutsal yerin şekeli verecektir. -Bir şekel yirmi geradır. -
- Exd 30 14 Sayılan yirmi yaşındaki ve daha yukarı yaştaki herkes bana armağan

verecektir.

- Exd 30 15 Canlarınızın bedeli olarak bu armağanı verdiğinizde, zengin yarım şekelden fazla, yoksul yarım şekelden eksik vermeyecek.
- Exd 30 16 İsrailîlilerden bedel olarak verilen paraları toplayacak, Buluşma Çadırının hizmetinde kullanacaklardır. Bu paralar canlarınızın bedeli olarak ben, RABbe İsrailîlileri hep anımsatacak.>>
- Exd 30 17 RAB Musaya şöyle dedi:
- Exd 30 18 <<Yıkamak için tunç bir kazan yap. Ayaklığı da tunçtan olacak. Buluşma Çadırı ile sunağın arasına koyup içine su doldur.
- Exd 30 19 Harunla oğulları ellerini, ayaklarını orada yıkayacaklar.
- Exd 30 20 Buluşma Çadırına girmeden ya da RAB için yakılan sunuyu sunarak hizmet etmek üzere sunağa yaklaşmadan önce, ölmek için ellerini, ayaklarını yıkamalılar. Harunla soyunun bütün kuşakları boyunca sürekli bir kural olacak bu.>>
- Exd 30 22 RAB Musaya şöyle dedi:
- Exd 30 23 <<Şu nadide baharatı al: 500 şekel sıvı mür, yarısı kadar, yani 250şer şekel güzel kokulu tarçın ve kamış,
- Exd 30 24 500 kutsal yerin şekeli hıyarşembe, bir hin de zeytinyağı.
- Exd 30 25 Bunlardan ıtriyatçı ustalığıyla güzel kokulu kutsal bir mesh yağı yap. Ona kutsal mesh yağı denecek.
- Exd 30 26 Buluşma Çadırını, Levha Sandığını, masayla takımlarını, kandillikle takımlarını, buhur sunağını, yakmalık sunu sunağıyla bütün takımlarını, kazanı ve kazan ayaklığını hep bu yağla meshet.
- Exd 30 29 Onları kutsal kıl ki, çok kutsal olsunlar. Onlara değen her şey kutsal sayılacaktır.
- Exd 30 30 <<Bana kâhin olmaları için Harunla oğullarını meshedip kutsal kıl.
- Exd 30 31 İsrailîlilere de ki, <Kuşaklarınız boyunca bu kutsal mesh yağı yalnız benim için kullanılacak.
- Exd 30 32 İnsan bedenine dökülmeyecek. Aynı reçeteyle benzeri yapılmayacak. O kutsaldır ve sizin için kutsal olacaktır.
- Exd 30 33 Onun benzerini yapan ya da kâhin olmayan birinin üzerine döken herkes halkının arasından atılacaktır.>>
- Exd 30 34 Sonra RAB Musaya şöyle dedi: <<Güzel kokulu baharat -kara günnük, onikafç, kasnı ve saf günnük- al. Hepsini aynı ölçüde olsun.
- Exd 30 35 Bir ıtriyatçı ustalığıyla bunlardan güzel kokulu bir buhur yap. Tuzlanmış, saf ve kutsal olacak.
- Exd 30 36 Birazını çok ince döv, Buluşma Çadırında seninle buluşacağım yere, Levha Sandığının önüne koy. Sizin için çok kutsal olacaktır.
- Exd 30 37 Aynı reçeteyle kendinize buhur yapmayacaksınız. Onu RAB için kutsal sayacaksınız.
- Exd 30 38 Kim koklamak için aynısını yaparsa halkının arasından atılacaktır.>> kabuğundan yapılan güzel kokulu bir baharat olduğu sanılıyor.
- Exd 31 1 RAB Musaya şöyle dedi:
- Exd 31 2 <<Bak, Yahuda oymağından özellikle Hur oğlu Uri oğlu Besaleli seçtim.
- Exd 31 3 Beceri, anlayış, bilgi ve her türlü ustalık vermek için onu ruhumla dolurdum.
- Exd 31 4 Öyle ki, altın, gümüş, tunç işleyerek ustaca yapıtlar üretsın;
- Exd 31 5 taş kesme ve kakmada, ağaç oymacılığında, her türlü sanat dalında çalışsın.
- Exd 31 6 Ayrıca Dan oymağından Ahisamak oğlu Oholiavı onunla çalışması için görevlendirdim. Sana buyurduğum işlerin hepsini yapabilsinler diye öteki becerikli adamlara üstün yetenek verdim.
- Exd 31 7 Buluşma Çadırını, Levha Sandığını, sandığın üzerindeki Bağışlanma Kapağını, çadırın bütün takımlarını,
- Exd 31 8 masayla takımlarını, saf altın kandillikle takımlarını, buhur sunağını,
- Exd 31 9 yakmalık sunu sunağıyla takımlarını, kazanla kazan ayaklığını,
- Exd 31 10 dokunmuş giysileri -Kâhin Harunun kutsal giysileriyle oğullarının kâhin giysilerini -
- Exd 31 11 mesh yağını, kutsal yer için güzel kokulu buhuru tam sana buyurduğum gibi yapmışlar.>>
- Exd 31 12 RAB Musaya şöyle buyurdu:
- Exd 31 13 <<İsrailîlilere de ki, <Şabat günlerinizi kesinlikle tutmalısınız. Çünkü o sizinle benim aramda kuşaklar boyu sürecek bir belirtidir. Böylece anlayacaksınız ki, sizi kutsal kılan RAB benim.
- Exd 31 14 << <Şabat Gününü tutmalısınız, çünkü sizin için kutsaldır. Kim onun kutsallığını bozarsa, kesinlikle öldürülmeli. O gün çalışan herkes halkının arasından atılmalı.
- Exd 31 15 Altı gün çalışılacak; ama yedinci gün RABbe adanmış Şabattır, dinlenme günüdür. Şabat Günü çalışan herkes kesinlikle öldürülmelidir.
- Exd 31 16 İsrailîliler, sonsuza dek sürecek bir antlaşma gereği olarak, Şabat Gününü kuşaklar boyu kutlamaya özen gösterecekler.
- Exd 31 17 Bu, İsrailîlilerle benim aramda sürekli bir belirti olacaktır. Çünkü

ben, RAB yeri göğü altı günde yarattım, yedinci gün işe son verip dinlendim.> >>

Exd 31 18 Tanrı Sina Dağı'nda Musa'yla konuşmasını bitirince, üzerine eliyle antlaşma koşullarını yazdığı iki taş levhayı ona verdi.
 Exd 32 1 Halk Musanın dağdan inmediğini, geciktiğini görünce, Harunun çevresine toplandı. Ona, <<Kalk, bize öncülük edecek bir ilah yap>> dediler, <<Bizi Mısırdan çıkaran adama, Musaya ne oldu bilmiyoruz!>>
 Exd 32 2 Harun, <<Karılarınızın, oğullarınızın, kızlarınızın kulağındaki altın küpeleri çıkarıp bana getirin>> dedi.
 Exd 32 3 Herkes kulağındaki küpeyi çıkarıp Haruna getirdi.
 Exd 32 4 Harun altınları topladı, oymacı aletiyle buzağı biçiminde dökme bir put yaptı. Halk, <<Ey İsraililer, sizi Mısırdan çıkaran Tanrınız budur!>> dedi.
 Exd 32 5 Harun bunu görünce, buzağının önünde bir sunak yaptı ve, <<Yarın RABbin onuruna bayram olacak>> diye ilan etti.
 Exd 32 6 Ertesi gün halk erkenden kalkıp yakmalık sunular sundu, esenlik sunuları getirdi. Yiye içmeye oturdu, sonra kalkıp çılgınca eğlendi.
 Exd 32 7 RAB Musaya, <<Aşağı in>> dedi, <<Mısırdan çıkardığın halkın baştan çıktı.
 Exd 32 8 Buyurduğum yoldan hemen saptılar. Kendilerine dökme bir buzağı yaparak önünde tapındılar, kurban kestiler. <Ey İsraililer, sizi Mısırdan çıkaran ilahınız budur!> dediler.>>
 Exd 32 9 RAB Musaya, <<Bu halkın ne inatçı olduğunu biliyorum>> dedi,
 Exd 32 10 <<Şimdi bana engel olma, bırak öfkem alevlensin, onları yok edeyim. Sonra seni büyük bir ulus yapacağım.>>
 Exd 32 11 Musa Tanrısı RABbe yalvardı: <<Ya RAB, niçin kendi halkına karşı öfken alevlensin? Onları Mısırdan büyük kudretinle, güçlü elinle çıkardın.
 Exd 32 12 Neden Mısırlılar, <Tanrı kötü amaçla, dağlarda öldürmek, yeryüzünden silmek için onları Mısırdan çıkardı> desinler? Öfkelenme, vazgeç halkına yapacağın kötülükten.
 Exd 32 13 Kulların İbrahimi, İshakı, İsraili anımsa. Onlara kendi üzerine ant içtin, <Soyunuzu gökteki yıldızlar kadar çoğaltacağım. Söz verdiğim bu ülkenin tümünü soyunuza vereceğim. Sonsuza dek onlara miras olacak> dedin.>>
 Exd 32 14 Böylece RAB halkına yapacağını söylediği kötülükten vazgeçti.
 Exd 32 15 Musa döndü, elinde antlaşma koşulları yazılı iki taş levhayla dağdan indi. Levhaların ön ve arka iki yüzü de yazılıydı.
 Exd 32 16 Onları Tanrı yapmıştı, üzerlerindeki oyma yazılar Onun yazısıydı.
 Exd 32 17 Yeşu, bağırsan halkın sesini duyunca, Musaya, <<Ordugahtan savaş sesi geliyor!>> dedi.
 Exd 32 18 Musa şöyle yanıtladı: <<Ne yenenlerin, Ne de yenilenlerin sesidir bu; Ezgiler duyuyorum ben.>>
 Exd 32 19 Musa ordugaha yaklaşıncı, buzağıyı ve oynayan insanları gördü; çok öfkeleni. Elindeki taş levhaları fırlatıp dağın eteğinde parçaladı.
 Exd 32 20 Yaptıkları buzağıyı alıp yaktı, toz haline gelinceye dek ezdi, sonra suya serperek İsraililere içirdi.
 Exd 32 21 Haruna, <<Bu halk sana ne yaptı ki, onları bu korkunç günaha sürükledin?>> dedi.
 Exd 32 22 Harun, <<Öfkelenme, efendim!>> diye karşılık verdi, <<Bilirsin, halk kötülüğe eğilimlidir.
 Exd 32 23 Bana, <Bize öncülük edecek bir ilah yap. Bizi Mısırdan çıkaran adama, Musaya ne oldu bilmiyoruz> dediler.
 Exd 32 24 Ben de, <Kimde altın varsa çıkarsın> dedim. Altınlarını bana verdiler. Ateşe atınca, bu buzağı ortaya çıktı!>>
 Exd 32 25 Musa halkın başıboş hale geldiğini gördü. Çünkü Harun onları dizginlememiş, düşmanlarına alay konusuna olmalarına neden olmuştu.
 Exd 32 26 Musa ordugahın girişinde durdu, <<RABden yana olanlar yanıma gelsin!>> dedi. Bütün Levililer çevresine toplandı.
 Exd 32 27 Musa şöyle dedi: <<İsrailin Tanrısı RAB diyor ki, <Herkes kılıcını kuşansın. Ordugahta kapı kapı dolaşarak kardeşini, komşusunu, yakınıni öldürsün.>>
 Exd 32 28 Levililer Musanın buyruğunu yerine getirdiler. O gün halktan üç bine yakın adam öldürüldü.
 Exd 32 29 Musa, <<Bugün kendinizi RABbe adamış oldunuz>> dedi, <<Herkes öz oğluna, öz kardeşine düşman kesildiği için bugün RAB sizi kutsadı.>>
 Exd 32 30 Ertesi gün halka, <<Korkunç bir günah işlediniz>> dedi, <<Şimdi RABbin huzuruna çıkacağım. Belki günahınızı bağışlayabilirim.>>
 Exd 32 31 Sonra RABbe dönerek, <<Çok yazık, bu halk korkunç bir günah işledi>> dedi, <<Kendilerine altın put yaptılar.
 Exd 32 32 Lütfen günahlarını bağışla, yoksa yazdığın kitaptan adımı sil.>>
 Exd 32 33 RAB, <<Kim bana karşı günah işlediyse onun adını sileceğim>> diye karşılık verdi,
 Exd 32 34 <<Şimdi git, halkı sana söylediğim yere götür. Meleğim sana öncülük edecek. Ama zamanı gelince günahlarından ötürü onları cezalandıracağım.>>
 Exd 32 35 RAB halkı cezalandırdı. Çünkü Harun'a buzağı yaptırmışlardı.

Exd 33 1 RAB Musaya, <<Buradan git>> dedi, <<Sen ve Mısırdan çıkardığın halk İbrahime, İshaka, Yakupa, <Orayı senin soyuna vereceğim> diye ant içtiğim topraklara gidi. Exd 33 2 Süt ve bal akan ülkeye senden önce bir melek gönderecek, Kenan, Amor, Hitit, Periz, Hiv ve Yevus halklarını oradan kovacağım. Ben sizinle gelmeyeceğim, çünkü inatçı insanlarsınız. Belki sizi yolda yok ederim.>>

Exd 33 4 Halk bu kötü haberi duyunca yasa бүрүндү. Kimse takı takmadı. Exd 33 5 Çünkü RAB Musaya şöyle demişti: <<İsraillilere de ki, <Siz inatçı insanlarsınız. Bir an aranızda kalsam, sizi yok ederim. Şimdi üzerinizdeki takıları çıkarın, size ne yapacağımıza karar vereyim.>>

Exd 33 6 Böylece Horev Dağından sonra İsrailliler takılarını çıkardı. Exd 33 7 Musa bir çadır alır, ordugahın dışına, biraz öteye kurardı. Ona <Buluşma Çadırı> derdi. Kim RABbe danışmak istese, ordugahın dışındaki Buluşma Çadırına giderdi.

Exd 33 8 Musa ne zaman çadıra gitse, bütün halk kalkar, herkes çadırının girişinde durarak Musa içeri girinceye kadar arkasından bakardı. Exd 33 9 Musa çadıra girince, bulut sütunu aşağı iner, RAB Musayla konuştuğu sürece girişi kapardı.

Exd 33 10 Bulut sütununun çadırın girişinde durduğunu gören herkes kalkar, kendi çadırının girişinde tapınırdı. Exd 33 11 RAB Musayla iki arkadaş gibi yüz yüze konuşurdu. Sonra Musa ordugaha dönerdi. Ama genç yardımcısı Nun oğlu Yeşu çadırdan çıkmazdı.

Exd 33 12 Musa RABbe şöyle dedi: <<Bana, <Bu halka öncülük et> diyorsun, ama kimi benimle göndereceğini söylemedin. Bana, <Seni adınla tanıyorum, senden hoşnudum> demiştin.

Exd 33 13 Eğer benden hoşnutsan, lütfen şimdi bana yollarını göster ki, seni daha iyi tanıyıp hoşnut olmaya devam edeyim. Unutma, bu ulus senin halkındır.>>

Exd 33 14 RAB, <<Varlığım sana eşlik edecek>> diye yanıtladı, <<Seni rahata kavuşturacağım.>>

Exd 33 15 Musa, <<Eğer varlığın bize eşlik etmeyecekse, bizi buradan çıkarma>> dedi,

Exd 33 16 <<Yoksa benden ve halkından hoşnut kaldığın nereden bilinecek? Bize eşlik etmenden, değil mi? Ancak o zaman benimle halkın yeryüzünün öteki halklarından ayırt edilebiliriz.>>

Exd 33 17 RAB, <<Söylediğin gibi yapacağım>> dedi, <<Çünkü senden hoşnut kaldım, adınla tanıyorum seni.>>

Exd 33 18 Musa, <<Lütfen görkemini bana göster>> dedi.

Exd 33 19 RAB, <<Bütün iyiliğimi önünden geçireceğim>> diye karşılık verdi, <<Adımı, RAB adını senin önünde duyuracağım. Merhamet ettiğime merhamet edeceğim, acıdığımı acıyacağım.

Exd 33 20 Ancak, yüzümü görmene izin veremem. Çünkü yüzümü gören yaşayamaz.>>

Exd 33 21 Sonra, <<Yakınımda bir yer var>> dedi, <<Orada, kayanın üzerinde dur. Exd 33 22 Görkemim oradan geçerken seni kayanın kovuğuna sokup geçinceye kadar elimle örteceğim.

Exd 33 23 Elimi kaldırdığımda, sırtımı göreceksin. Ama yüzüm görülmeyecek.>>

Exd 34 1 RAB Musaya, <<Öncekiler gibi iki taş levha kes>> dedi, <<Kırdığın levhaların üzerindeki sözleri onlara yazacağım.

Exd 34 2 Sabaha kadar hazırlan, sabah olunca Sina Dağına çık; dağın tepesinde, huzurumda dur.

Exd 34 3 Senden başka kimse dağa çıkmasın, dağın hiçbir yerinde kimse görülmesin. Dağın eteğinde davar ya da sığır da otlamasın.>>

Exd 34 4 Musa öncekiler gibi iki taş levha kesti. RABbin buyurduğu gibi sabah erkenden kalktı, taş levhaları yanına alarak Sina Dağına çıktı.

Exd 34 5 RAB bulutun içinde oraya inip onunla birlikte durdu ve adını RAB olarak duyurdu.

Exd 34 6 Musanın önünden geçerek, <<Ben RAB'im>> dedi, <<RAB, acıyan, lütfeden, tez öfkelenmeyen, sevgisi engin ve sadık Tanrı.

Exd 34 7 Binlercesine sevgi gösterir, suçlarını, isyanlarını, günahlarını bağışlarım. Hiçbir suçu cezatsız bırakmam. Babaların işlediği suçun hesabını oğullarından, torunlarından, üçüncü, dördüncü kuşaklardan sorarım.>>

Exd 34 8 Musa hemen yere kapanıp tapındı.

Exd 34 9 <<Ya Rab, eğer benden hoşnutsan, lütfen bizimle gel>> dedi, <<Bunlar inatçı insanlardır. Sen suçlarımızı, günahlarımızı bağışla. Bizi kendi mirasın olarak benimse.>>

Exd 34 10 RAB, <<Senin halkınla bir antlaşma yapıyorum>> dedi, <<Onların önünde dünyada ve öteki uluslar arasında görülmemiş harikalar yapacağım. Arasında yaşadığın halk neler yapabileceğini göreceksin. Senin için korkunç şeyler yapacağım.

Exd 34 11 Bugün sana verdiğim buyruğu tut. Amor, Kenan, Hitit, Periz, Hiv ve Yevus halklarını senin önünden kovacağım.

Exd 34 12 Gideceğin ülkedeki insanlarla antlaşma yapmaktan kaçın. Çünkü bu senin için bir tuzak olur.

Exd 34 13 Onların sunaklarını yıkacak, dikili taşlarını parçalayacak, Aşera putlarını keseceksiniz.

Exd	34	14	Başka ilahlara tapmayacaksınız. Çünkü ben adı Kıskanç bir RABbin, kıskanç bir Tanrıyım.
Exd	34	15	Ülke halkıyla herhangi bir antlaşma yapmayın. Yoksa onlar başka ilahlara gönül verir, kurban keserken sizi de çağırırlar; siz de gider yersiniz.
Exd	34	16	Kızlarını oğullarınıza alırsınız. Kızlar başka ilahlara gönül verirken oğullarınızı da artlarından sürükler.
Exd	34	17	<<Dökme putlar yapmayacaksınız.
Exd	34	18	<<Size buyurduğum gibi, Aviv ayının belirli günlerinde yedi gün mayasız ekmek yiyecek Mayasız Ekmek Bayramını kutlayacaksınız. Çünkü Mısırdan Aviv ayında çıktınız.
Exd	34	19	<<Bütün ilk doğanlar benimdir; ister sığır, ister davar olsun, ilk doğan erkek hayvanlarınızın tümü bana aittir.
Exd	34	20	İlk doğan sıpanın bedelini bir kuzuyla ödeyin. Bedelini ödemeyecekseniz, sıpanın boynunu kıracaksınız. Bütün ilk doğan oğullarınızın bedelini ödemelisiniz. <<Kimse huzuruma eli boş çıkmayın.
Exd	34	21	<<Altı gün çalışacak, yedinci gün dinleneceksiniz. Ekim, biçim vakti bile olsa dinleneceksiniz.
Exd	34	22	<<İlk buğday biçiminde Haftalar Bayramı, yıl sonunda da Ürün Devşirme Bayramı yapacaksınız.
Exd	34	23	Bütün erkekleriniz yılda üç kez İsrailin Tanrısı ben Egemen RABbin huzuruna çıkacaklar.
Exd	34	24	Öteki ulusları önünüzden kovacak, sınırlarınızı genişleteceğim. Yılda üç kez Tanrınız RABbin önüne çıktığınız zaman, kimse ülkenize göz dikemeyecek.
Exd	34	25	<<Evinizde maya bulunduğu sürece bana kurban kesmeyeceksiniz. Fısıh kurbanı sabaha bırakılmayacak.
Exd	34	26	<<Toprağınızın seçme ilk ürünlerini Tanrınız RABbin Tapınağına getireceksiniz. <<Oğlağı anasının sütünde haşlamayacaksınız.>>
Exd	34	27	RAB Musaya, <<Bunları yaz>> dedi, <<Çünkü seninle ve İsrailiilerle bu sözlere dayanarak antlaşma yaptım.>>
Exd	34	28	Musa orada kırk gün kırk gece RABle birlikte kaldı. Ağzına ne ekmek koydu, ne de su. Antlaşma sözlerini, on buyruğu taş levhaların üzerine yazdı.
Exd	34	29	Musa elinde iki antlaşma levhasıyla Sina Dağından indi. RABle konuştuğu için yüzü ışıldıyordu, ama kendisi bunun farkında değildi.
Exd	34	30	Harunla İsrailiiler Musanın ışıldayan yüzünü görünce, ona yaklaşılmaya korktular.
Exd	34	31	Musa onları yanına çağırdı. Harunla İsrail topluluğunun bütün önderleri çevresine toplandılar. Musa onlarla konuştu.
Exd	34	32	Sonra herkes ona yaklaştı. Musa RABbin Sina Dağında kendisine bildirdiği bütün buyrukları onlara verdi.
Exd	34	33	Konuşmasını bitirdikten sonra, yüzüne bir peçe taktı.
Exd	34	34	Ama ne zaman konuşmak için RABbin huzuruna çıksa, ayrılınca kadar peçeyi kaldırırdı. Dönünce de kendisine verilen buyrukları İsrailiilere bildirir,
Exd	34	35	İsrailiiler de onun ışıldayan yüzünü görürlerdi. Sonra Musa içeri girip RAB'le görüşünceye kadar yine peçeyi takardı.
Exd	35	1	Musa bütün İsrail topluluğunu çağırarak, <<RABbin yapmanızı buyurduğu işler şunlardır>> dedi,
Exd	35	2	<<Altı gün çalışacaksınız. Ama yedinci gün sizin için kutsal şabat, RABbe adanmış dinlenme günü olacaktır. O gün çalışan herkes öldürülecektir.
Exd	35	3	Şabat günü konutlarınızda ateş yakmayacaksınız.>>
Exd	35	4	Musa bütün İsrail topluluğuna seslenerek şöyle dedi: <<RABbin buyruğu şudur:
Exd	35	5	Aranızda armağanlar toplayıp RABbe sunacaksınız. İstekli olan herkes RABbe altın, gümüş, tunç; lacivert, mor, kırmızı iplik; ince keten, keçi kılı, deri, kırmızı boyalı koç derisi, akasya ağacı armağan etsin.
Exd	35	8	Kandil için zeytinyağı; mesh yağı ve güzel kokulu buhur için baharat;
Exd	35	9	başkâhinin efoduyla göğüslüğü için oniks ve öbür kakma taşları getirsin.
Exd	35	10	<<Aranızdaki bütün becerikli kişiler gelip RABbin buyurduğu her şeyi yapsın.
Exd	35	11	Konutu, çadırın iç ve dış örtüsünü, kopçalarını, çerçevelerini, kirişlerini, direklerini, tabanlarını;
Exd	35	12	sandığı ve sırtıklarını, Bağışlanma Kapağını, bölme perdesini,
Exd	35	13	masayla sırtıklarını, bütün masa takımlarını, huzura konan ekmekleri;
Exd	35	14	ışık için kandilliği ve takımlarını, kandilleri, kandiller için zeytinyağını;
Exd	35	15	buhur sunağını ve sırtıklarını, mesh yağını, güzel kokulu buhuru;
Exd	35	16	konutun giriş bölümündeki perdeyi;
Exd	35	17	yakmalık sunu sunağını ve tunç ızgarasını, sırtıklarını, bütün takımlarını, kazanı ve kazan ayaklığını;
Exd	35	17	avlunun çevresindeki perdeleri, direkleri, direk tabanlarını, avlu kapısındaki perdeyi,
Exd	35	18	konutun ve avlunun kazıklarıyla iplerini;

Exd 35 19 kutsal yerde hizmet etmek için dokunmuş giysileri -Kâhin Harunun giysileriyle oğullarının kâhin giysilerini- yapsınlar.>>
 Exd 35 20 İsrail topluluğu Musanın yanından ayrıldı.
 Exd 35 21 Her istekli, hevesli kişi Buluşma Çadırının yapımı, hizmeti ve kutsal giysiler için RABbe armağan getirdi.
 Exd 35 22 Kadın erkek herkes istekle geldi, RABbe her çeşit altın takı, broş, küpe, yüzük, kolye getirdi. RABbe armağan ettikleri bütün takılar altındı.
 Exd 35 23 Ayrıca kimde lacivert, mor, kırmızı iplik; ince keten, keçi kılı, deri, kırmızı boyalı koç derisi varsa getirdi.
 Exd 35 24 Gümüş ve tunç armağanlar sunan herkes onları RABbe adadı. Herhangi bir işte kullanılmak üzere kimde akasya ağacı varsa getirdi.
 Exd 35 25 Bütün becerikli kadınlar elleriyle eğirdikleri lacivert, mor, kırmızı ipliği, ince keteni getirdiler.
 Exd 35 26 İstekli, becerikli kadınlar da keçi kılı eğirdiler.
 Exd 35 27 Önderler efod ve göğüslük için oniks, kakma taşlar,
 Exd 35 28 kandil, mesh yağı ve güzel kokulu buhur için baharat ve zeytinyağı getirdiler.
 Exd 35 29 Kadın erkek bütün istekli İsrailililer RABbin Musa aracılığıyla yapmalarını buyurduğu işler için RABbe gönülden verilen sunu sundular.
 Exd 35 30 Musa İsraililere, <<Bakın!>> dedi, <<RAB Yahuda oymağından özellikle Hur oğlu Uri oğlu Besaleli seçti.
 Exd 35 31 Beceri, anlayış, bilgi ve her türlü ustalık vermek için onu kendi Ruhuyla doldurdu.
 Exd 35 32 Öyle ki, altın, gümüş, tunç işleyerek ustaca yapıtlar üretsın;
 Exd 35 33 taş kesme ve kakmada, ağaç oymacılığında, her türlü sanat dalında çalışsın.
 Exd 35 34 RAB ona ve Dan oymağından Ahisamak oğlu Oholiava öğretme yeteneği de verdi.
 Exd 35 35 Onlara üstün beceri verdi. Öyle ki, ustalık isteyen her türlü işte, oymacılıkta, lacivert, mor, kırmızı iplik ve ince keten yapmada, dokuma ve nakış işlerinde, her sanat dalında yaratıcı olsunlar.
 Exd 36 1 <<Besalel, Oholiav ve kutsal yerin yapımında gereken işleri nasıl yapacaklarına ilişkin RABbin kendilerine bilgelik ve anlayış verdiği bütün becerikli kişiler her işi tam RABbin buyurduğu gibi yapacaklar.>>
 Exd 36 2 Musa Besaleli, Oholiavı, RABbin kendilerine bilgelik verdiği becerikli adamları ve çalışmaya istekli herkesi iş başına çağırdı.
 Exd 36 3 Gelenler kutsal yerin yapımında gereken işleri yapmak üzere İsraililerin getirmiş olduğu bütün armağanları Musadan aldılar. İsraililer gönülden verdikleri sunuları her sabah Musaya getirmeye devam ettiler.
 Exd 36 4 Öyle ki, kutsal yerdeki işleri yapmakta olan ustalar işlerini bırakıp bir bir Musanın yanına gelerek,
 Exd 36 5 <<Halk RABbin yapılmasını buyurduğu iş için gereğinden fazla getiriyor>> dediler.
 Exd 36 6 Bunun üzerine Musa buyruk verdi: <<Ne erkek, ne kadın hiç kimse kutsal yere armağan olarak artık bir şey vermesin.>> Buyruk ordugahta ilan edildi. Böylece halkın daha çok armağan getirmesine engel olundu.
 Exd 36 7 Çünkü o ana kadar getirilenler işi bitirmek için yeter de artardı bile.
 Exd 36 8 Çalışanlar arasındaki becerikli adamlar konutu on perdeden yaptılar. Besalel onları lacivert, mor, kırmızı iplikle, özenle dokunmuş ince ketenden yaptı, üzerini Keruvlarla ustaca süslüledi.
 Exd 36 9 Her perdenin boyu yirmi sekiz, eni dört arşındı. Bütün perdeler aynı ölçüdeydi.
 Exd 36 10 Perdeleri beşer beşer birbirine ekleyerek iki takım perde yaptı.
 Exd 36 11 Birinci takımın kenarına lacivert ilmekler açtı. Öbür takımın kenarına da aynı şeyi yaptı.
 Exd 36 12 Birinci takımın ilk perdesiyle ikinci takımın son perdesine ellişer ilmek açtı; ilmekler birbirine karşıydı.
 Exd 36 13 Elli altın kopça yaptı, perdeleri kopçalayarak çadırı birleştirdi. Böylece konut tek parça haline geldi.
 Exd 36 14 Konutun üstünü kaplayacak çadır için keçi kılından on bir perde yaptı.
 Exd 36 15 Her perdenin boyu otuz, eni dört arşındı. On bir perde de aynı ölçüdeydi.
 Exd 36 16 Beş perdeyi birbirine, altı perdeyi birbirine birleştirdi.
 Exd 36 17 Her iki perde takımının kenarlarına ellişer ilmek açtı.
 Exd 36 18 Çadırı birleştirip tek parça haline getirmek için elli tunç kopça yaptı.
 Exd 36 19 Çadır için kırmızı boyalı koç derisinden bir örtü, onun üstüne de deriden başka bir örtü yaptı.
 Exd 36 20 Konut için akasya ağacından dikine çerçeveler yaptı.
 Exd 36 21 Her çerçevenin boyu onfi, eni bir buçuk arşındı.
 Exd 36 22 Çerçevelerin birbirine uyan iki paralel çıkıntısı vardı. Konutun bütün

çerçevelerini aynı biçimde yaptı.
Exd 36 23 Konutun güneyi için yirmi çerçeve yaptı.
Exd 36 24 Her çerçevenin altında iki çıkıntı için birer taban olmak üzere, yirmi çerçevenin altında kırk gümüş taban yaptı.
Exd 36 25 Konutun öbür yanı, yani kuzeyi için de yirmi çerçeve ve her çerçevenin altında iki taban olmak üzere kırk gümüş taban yaptı.
Exd 36 27 Konutun batıya bakacak arka tarafı için altı çerçeve yaptı.
Exd 36 28 Arkada konutun köşeleri için iki çerçeve yaptı.
Exd 36 29 Bu köşe çerçevelerinin alt tarafı ayrı kaldı, üst tarafı ise birinci halkayla birleştirildi. İki köşeyi oluşturan iki çerçeveyi aynı biçimde yaptı.
Exd 36 30 Böylece sekiz çerçeve ve her çerçevenin altında iki taban olmak üzere on altı gümüş taban yaptı.
Exd 36 31 Konutun bir yanındaki çerçeveler için beş, öbür yanındaki çerçeveler için beş, batıya bakan arka tarafındaki çerçeveler için de beş olmak üzere akasya ağacından kirişler yaptı.
Exd 36 33 Çerçevelerin ortasındaki kirişi konutun bir ucundan öbür ucuna geçirdi.
Exd 36 34 Çerçevelerle kirişleri altınla kapladı, kirişlerin geçeceği halkaları da altından yaptı.
Exd 36 35 Lacivert, mor, kırmızı iplikle, özenle dokunmuş ince ketenden bir perde yaptı, üzerini Keruvlarla ustaca süslledi.
Exd 36 36 Perde için akasya ağacından dört direk yaparak altınla kapladı. Çengelleri de altındı. Direkler için dört gümüş taban döktü.
Exd 36 37 Çadırın giriş bölümüne lacivert, mor, kırmızı iplikle, özenle dokunmuş ince ketenden nakışlı bir perde yaptı.
Exd 36 38 Perdeyi asmak için çengelli beş direk yaparak başlıklarını, çemberlerini altınla kapladı. Direklere beş tunç taban yaptı.
Exd 37 1 Besalel Antlaşma Sandığını akasya ağacından yaptı. Boyu iki buçuk, eni ve yüksekliği birer buçuk arşındı.
Exd 37 2 İçini de dışını da saf altınla kapladı. Çevresine altın pervaz yaptı.
Exd 37 3 İkisi bir yanda, ikisi öbür yanda olmak üzere sandığın dört köşesindeki ayaklara takmak için birer altın halka döktü.
Exd 37 4 Akasya ağacından sırtıklar yapıp altınla kapladı.
Exd 37 5 Sandığın taşınması için sırtıkları yanlardaki halkalara geçirdi.
Exd 37 6 Bağışlanma Kapağını saf altından yaptı. Boyu iki buçuk, eni bir buçuk arşındı.
Exd 37 7 Kapağın iki kenarına dövme altından birer Keruv yaptı.
Exd 37 8 Keruvlardan birini bir kenara, öbürünü öteki kenara koyarak kapağı tek parça halinde yaptı.
Exd 37 9 Keruvlar yukarı doğru açık kanatlarıyla kapağı örtüyor, yüzleri birbirine dönük kapağa bakıyorlardı.
Exd 37 10 Besalel akasya ağacından bir masa yaptı. Boyu iki, eni bir, yüksekliği bir buçuk arşındı.
Exd 37 11 Masayı saf altınla kapladı. Çevresine altın pervaz yaptı.
Exd 37 12 Pervazın çevresine dört parmak eninde bir kenarlık yaparak altın pervazla çevirdi.
Exd 37 13 Masa için dört altın halka dökerek dört ayak üzerindeki dört köşeye yerleştirdi.
Exd 37 14 Masanın taşınması için sırtıkların içinden geçeceği halkalar kenarlığa yakındı.
Exd 37 15 Sırtıkları akasya ağacından yaptı, altınla kapladı.
Exd 37 16 Masa için saf altından tabaklar, sahanlar, dökmelik sunu testileri, tasları yaptı.
Exd 37 17 Saf altından bir kandillik yaptı. Ayağı, gövdesi dövme altındı. Çanak, tomurcuk ve çiçek motifleri kendindendi.
Exd 37 18 Üç kolu bir yanda, üç kolu öteki yanda olmak üzere altı kolluydu.
Exd 37 19 Her kolda badem çiçeğini andıran üç çanak, tomurcuk ve çiçek motifleri vardı. Altı kol da aynıydı.
Exd 37 20 Kandilliğin gövdesinde badem çiçeğini andıran dört çanak, tomurcuk ve çiçek motifleri bulunuyordu.
Exd 37 21 Kandillikten yükselen ilk iki kolun, ikinci iki kolun, üçüncü iki kolun altında kendinden birer tomurcuk vardı. Toplam altı koldu.
Exd 37 22 Tomurcuksları, kolları tek parça olan kandillik saf dövme altındı.
Exd 37 23 Kandillik için saf altından yedi kandil, fitil maşaları, tablalar yaptı.
Exd 37 24 Bütün takımları dahil kandilliğe bir talant saf altın harlandı.
Exd 37 25 Akasya ağacından bir buhur sunağı yaptı. Kare biçiminde, boyu ve eni birer arşınfö, yüksekliği iki arşındı. Boynuzları kendindendi.
Exd 37 26 Üstünü, yanlarını, boynuzlarını saf altınla kapladı. Çevresine altın pervaz yaptı.
Exd 37 27 İki yandaki pervazın altına iki altın halka yaptı. Bunlar sunağın taşınması için sırtıkların geçmesine yarıyordu.

Exd	37	28	Sırıkları akasya ağacından yaparak altınla kapladı.
Exd	37	29	İtiryatçı ustalığıyla kutsal mesh yağı ve güzel kokulu saf buhur yaptı.
Exd	38	1	Besalel yakmalık sunu sunağını akasya ağacından kare biçiminde yaptı.
Eni ve boyu beşer arşın, yüksekliği üç arşındı.			
Exd	38	2	Dört üst köşesine kendinden boynuzlar yaparak hepsini tunçla kapladı.
Exd	38	3	Sunağın bütün takımlarını -kovaları, kürekleri, çanakları, büyük çatalı, ateş kaplarını- tunçtan yaptı.
Exd	38	4	Kenarın altında aşağı doğru sunağın yarısına kadar ağ biçiminde tunç bir ızgara yaptı.
Exd	38	5	Tunç ızgaranın dört köşesine taşıma sırıklarını geçirmek için birer halka döktü.
Exd	38	6	Sırıkları akasya ağacından yaparak tunçla kapladı.
Exd	38	7	Sunağın taşınması için yan tarafındaki halkalara geçirdi. Sunağı tahtadan, içi boş yaptı.
Exd	38	8	Buluşma çadırının giriş bölümünde hizmet eden kadınların aynalarından tunç ayaklıkları tunç bir kazan yaptı.
Exd	38	9	Konuta bir avlu yaptı. Avlunun güney tarafı için yüz arşınfş boyunda özenle dokunmuş ince keten perdeler yaptı.
Exd	38	10	Perdeler için tabanları tunç, çengelleri ve çengel çemberleri gümüş yirmi direk yaptı.
Exd	38	11	Kuzey tarafı için yüz arşın boyunda perdeler, yirmi direk, direkleri için yirmi tunç taban yapıldı. Direklerin çengelleriyle çemberleri gümüştü.
Exd	38	12	Avlunun batı tarafı için elli arşın boyunda perde, on direk, on taban yapıldı. Direklerin çengelleriyle çemberleri gümüştü.
Exd	38	13	Doğuya bakan tarafta avlunun eni elli arşındı.
Exd	38	14	Girişin bir tarafında on beş arşın boyunda perde, üç direk ve üç taban;
Exd	38	15	öbür tarafında da on beş arşın boyunda perde, üç direk ve üç taban vardı.
Exd	38	16	Avlunun çevresindeki bütün perdeler özenle dokunmuş ince ketendi.
Exd	38	17	Direklerin tabanları tunç, çengelleriyle çemberleri gümüştü.
Başlıkları da gümüş kaplamaydı. Avlunun bütün direkleri gümüş çemberlerle donatılmıştı.			
Exd	38	18	Avlunun girişindeki perde lacivert, mor, kırmızı iplikle, özenle dokunmuş nakışlı ince ketenden yapılmıştı. Boyu yirmi fü, yüksekliği avlunun perdeleri gibi beş arşındı.
Exd	38	19	Tunçtan dört direği ve dört tabanı vardı. Direklerin çengelleri, başlıklarının kaplaması ve çemberleri gümüştü.
Exd	38	20	Konutun ve konutu çevreleyen avlunun bütün kazıkları tunçtandı.
Exd	38	21	Antlaşma Levhalarının bulunduğu konut için kullanılan malzeme miktarının tümü Musanın buyruğu uyarınca, Kâhin Harun oğlu İtamarın yönetimindeki Levililer tarafından kaydedildi.
Exd	38	22	RABbin Musaya buyurduğu bütün işleri Yahuda oymağından Hur oğlu Uri oğlu Besalel yaptı.
Exd	38	23	Dan oymağından oymacı, yaratıcı, lacivert, mor, kırmızı iplik ve ince keten işlemede usta nakışçı Ahisamak oğlu Oholiav da ona yardım etti.
Exd	38	24	Kutsal yerdeki bütün işler için kullanılan adanmış altın miktarı kutsal yerin şekeliyle 29 talant 730 şekeldi.
Exd	38	25	Topluluğun sayımından elde edilen gümüş, kutsal yerin şekeliyle 100 talant 1 775 şekeldi.
Exd	38	26	Sayımı yapılan yirmi ve daha yukarı yaştaki 603 550 kişiden adam başına bir beka, yani yarım kutsal yerin şekeli düşüyordu.
Exd	38	27	Kutsal yer ve perde tabanlarının dökümü için 100 talant gümüş kullanıldı. Her tabana bir talant olmak üzere, 100 tabana 100 talant gümüş harcandı.
Exd	38	28	Direklerin çengelleri, başlıkların kaplanması ve çemberleri için 1 775 şekelfç harcandı.
Exd	38	29	Adanan tunç 70 talant 2 400 şekeldi.
Exd	38	30	Bununla Buluşma Çadırı'nın giriş bölümündeki tabanlar, sunakla ızgarası ve bütün takımları, avlu çevresindeki ve girişindeki tabanlar, bütün konut kazıklarıyla avlu çevresindeki kazıklar yapıldı. 880 kg. Yaklaşık 3.2 ton. 5 gr.
Exd	39	1	Kutsal yerde hizmet için lacivert, mor, kırmızı iplikten özenle dokunmuş giysiler yaptılar. Ayrıca RABbin Musaya buyurduğu gibi Haruna kutsal giysiler yapıldı.
Exd	39	2	Efodu altın sırmayla lacivert, mor, kırmızı iplikle, özenle dokunmuş ince ketenden yaptılar.
Exd	39	3	Altını ince tabakalar halinde dövüp lacivert, mor, kırmızı iplik ve ince keten arasına ustaca işlemek için tel tel kestiler.
Exd	39	4	Efodun iki köşesine tutturulmuş omuzluklar yaparak birleştirdiler.
Exd	39	5	Efodun üzerindeki ustaca dokunmuş şerit efodun bir parçası gibi altın sırmayla lacivert, mor, kırmızı iplikle, özenle dokunmuş ince ketendendi; tıpkı RABbin Musaya buyurduğu gibiydi.

Exd	39	6	Altın yuvalar içine kakılmış, üzerine İsrailoğullarının adları mühür gibi oyulmuş oniksi işleyip
Exd	39	7	İsrailiilerin anılması için efodun omuzluklarına taktılar. Tıpkı RABbin Musaya buyurduğu gibi yaptılar.
Exd	39	8	Efod gibi altın sırmayla lacivert, mor, kırmızı iplikle, özenle dokunmuş ince ketenden usta işi bir göğüslük yaptılar.
Exd	39	9	Dört köşe, eni ve boyu birer karıştı, ikiye katlanmıştı.
Exd	39	10	Üzerine dört sıra taş yuvası kaktılar. Birinci sırada yakut, topaz, zümrüt;
Exd	39	11	ikinci sırada firuze, laciverttaşı, aytaşı;
Exd	39	12	üçüncü sırada gökyakut, agat, ametist;
Exd	39	13	dördüncü sırada sarı yakut, oniks, yeşim vardı. Taşlar altın yuvalara kakılmıştı.
Exd	39	14	On iki taş vardı. Üzerlerine mühür oyar gibi İsrailoğullarının adları bir bir oyulmuştu. Bu taşlar İsrailin on iki oymağını simgeliyordu.
Exd	39	15	Göğüslük için saf altından örme zincirler yaptılar.
Exd	39	16	İkişer tane altın yuva ve halka yaptılar. Göğüslüğün üst iki köşesine birer halka koydular.
Exd	39	17	iki örme altın zinciri göğüslüğün köşelerindeki halkalara taktılar.
Exd	39	18	Zincirlerin öteki iki ucunu iki yuvanın üzerinden geçirerek efodun ön tarafına, omuzlukların üzerine bağladılar.
Exd	39	19	İki altın halka yaparak göğüslüğün alt iki köşesine, efoda bitişik iç kenarına taktılar.
Exd	39	20	iki altın halka daha yaparak efodun önündeki omuzluklara alttan, dikeşe yakın, ustaca dokunmuş şeridin yukarısına taktılar.
Exd	39	21	Göğüslüğün halkalarıyla efodun halkalarını lacivert kordonla birbirine bağladılar. Öyle ki, göğüslük efodun ustaca dokunmuş şeridinin yukarısında kalsın ve efoddan ayrılmasın. Tıpkı RABbin Musaya buyurduğu gibi yaptılar.
Exd	39	22	Efodun altına giyilen kaftanı ustaca dokunmuş salt lacivert iplikten yaptılar.
Exd	39	23	Ortasında baş geçecek kadar bir boşluk bıraktılar. Yırtılmaması için boşluğun kenarlarını yaka gibi dokuyarak çevirdiler.
Exd	39	24	Kaftanın kenarını lacivert, mor, kırmızı iplikle, özenle dokunmuş ince ketenden nar motifleriyle bezediler.
Exd	39	25	Saf altından çingiraklar yaptılar ve hizmet için kullanılan kaftanın eteğinin ucundaki narların arasına, bir çingirak bir nar, bir çingirak bir nar olmak üzere çepeçevre koydular. Tıpkı RABbin Musaya buyurduğu gibi yaptılar.
Exd	39	27	Harunla oğulları için ince ketenden ustaca dokunmuş mintanlar, sarıklar, süslü başlıklar, ince keten donlar, lacivert, mor, kırmızı iplikle, özenle dokunmuş ince ketenden nakışlı kuşak yaptılar; tıpkı RABbin Musaya buyurduğu gibi.
Exd	39	30	Kutsal tacın levhasını saf altından yaparak üzerine mühür oyar gibi <RABbe adanmıştır> sözünü yazdılar.
Exd	39	31	Üstüne bağlanmak üzere sarığa lacivert bir kordon taktılar; tıpkı RABbin Musaya buyurduğu gibi.
Exd	39	32	Böylece konutun, yani Buluşma Çadırının bütün işleri tamamlandı. İsrailiiler her şeyi tıpkı RABbin Musaya buyurduğu gibi yaptılar.
Exd	39	33	Konutu, çadırla bütün takımlarını, kopçalarını, çerçevelerini, kirişlerini, direklerini, tabanlarını; kırmızı boyalı koç derisinden örtüyü, deri örtüyü, bölme perdesini; Levha Sandığıyla sırtıklarını, Bağışlanma Kapağını; masayla takımlarını, Tanrının huzuruna konan ekmekleri; saf altın kandilliği, üstüne dizilecek kandillerle takımlarını, kandil için zeytinyağını; altın sunağı, mesh yağını, güzel kokulu buhuru, çadırın giriş bölümünün perdesini; tunç sunakla ızgarasını, sırtıklarını, bütün takımlarını, kazanı, kazan ayaklığını; avlunun perdelerini, direklerini, direk tabanlarını, avlu girişinin perdesini, iplerini, kazıklarını, konutta, yani Buluşma Çadırındaki hizmet için gerekli bütün aletleri; kutsal yerdeki hizmet için dokunmuş giysileri, Kâhin Harunun kutsal giysilerini, oğullarının kâhin giysilerini Musaya gösterdiler.
Exd	39	42	Her şeyi tıpkı RABbin Musaya buyurduğu gibi yaptılar.
Exd	39	43	Musa baktı, bütün işlerin RAB'bin buyurduğu gibi yapılmış olduğunu görünce onları kutsadı.
Exd	40	1	RAB Musaya şöyle dedi:
Exd	40	2	<<Konutu, yani Buluşma Çadırını birinci ayın ilk günü kur.
Exd	40	3	Levha Sandığını oraya getirip perdeyle gizle.
Exd	40	4	Masayı içeri getir, gereken her şeyi üzerine diz. Kandilliği getirip kandillerini yak.
Exd	40	5	Altın buhur sunağını Levha Sandığının önüne koy, konutun giriş bölümüne perdesini tak.
Exd	40	6	Yakmalık sunu sunağını konutun -Buluşma Çadırının- giriş bölümüne koy.
Exd	40	7	Kazanı çadırla sunak arasına koyup içine su doldur.
Exd	40	8	Çadırın çevresini avluyla kapat, avlunun girişine perdesini as.
Exd	40	9	<<Sonra mesh yağıyla konutu ve içindeki bütün eşyaları meshederek kutsal kıl. Böylece konutla takımları kutsal olacak.
Exd	40	10	Yakmalık sunu sunağını takımlarını meshet, sunağı kutsal kıl. Sunak

çok kutsal olacak.			
Exd	40	11	Kazan ve kazan ayaklığını meshederek kutsal kıl.
Exd	40	12	<<Harunla oğullarını Buluşma Çadırının giriş bölümüne getirip yıka.
Exd	40	13	Haruna kutsal giysileri giydir, bana kâhinlik etmesi için onu meshederek kutsal kıl.
Exd	40	14	oğullarını getirip mintanları giydir.
Exd	40	15	Bana kâhinlik etmeleri için babaları gibi onları da meshet. Bu mesh onların kuşaklar boyu sürekli kâhin olmalarını sağlayacak.>>
Exd	40	16	Musa her şeyi RABbin kendisine buyurduğu gibi yaptı.
Exd	40	17	Böylece ikinci yılın birinci ayının birinci günü konut kuruldu.
Exd	40	18	Musa konutu kurdu, tabanlarını koydu, çerçevelerini yerleştirdi, kirişlerini taktı, direklerini dikti.
Exd	40	19	Çadırı tıpkı RABbin kendisine buyurduğu gibi konutun üzerine gerdi, çadır örtüsünü üzerine örttü.
Exd	40	20	Antlaşma Levhalarını sandığa koydu, sandık sırtıklarını taktı, Bağışlanma Kapağını sandığın üzerine yerleştirdi.
Exd	40	21	RABbin kendisine buyurduğu gibi Levha Sandığını konuta getirdi, bölme perdesini asarak sandığı gizledi.
Exd	40	22	Masayı Buluşma Çadırına, konutun kuzeyine, perdenin dışına koydu.
Exd	40	23	RABbin huzurunda, RABbin kendisine buyurduğu gibi üzerine ekmekleri dizdi.
Exd	40	24	Kandilliği Buluşma Çadırına, masanın karşısına, konutun güneyine koydu.
Exd	40	25	RABbin kendisine buyurduğu gibi, RABbin huzurunda kandilleri yaktı.
Exd	40	26	Altın sunağı Buluşma Çadırına, perdenin önüne koydu.
Exd	40	27	RABbin kendisine buyurduğu gibi üzerinde güzel kokulu buhur yaktı.
Exd	40	28	Konutun giriş bölümünün perdesini taktı.
Exd	40	29	RABbin kendisine buyurduğu gibi yakmalık sunu sunağını Buluşma Çadırının giriş bölümüne koydu, üzerinde yakmalık sunu ve tahıl sunusu sundu.
Exd	40	30	Kazanı Buluşma Çadırı ile sunak arasına koydu, yıkanmak için içine su doldurdu.
Exd	40	31	Musa, Harun ve Harunun oğulları ellerini, ayaklarını orada yıkadılar.
Exd	40	32	Ne zaman Buluşma Çadırına girip sunağa yaklaşılar RABbin Musaya buyurduğu gibi orada yıkandılar.
Exd	40	33	Musa konutla sunağı avluyla çevirdi. Avlunun girişine perdeyi asarak işi tamamladı.
Exd	40	34	O zaman bulut Buluşma Çadırını kapladı ve RABbin görkemi konutu doldurdu.
Exd	40	35	Musa Buluşma Çadırına giremedi; çünkü bulut her yeri kaplamış, RABbin görkemi konutu doldurmuştu.
Exd	40	36	İsrailliler ancak bulut konutun üzerinden kalkınca göçerlerdi.
Exd	40	37	Bulut durdukça yerlerinden ayrılmaz, kalkacağı günü beklerlerdi.
Exd	40	38	Böylece bütün yolculuklarında konutun üzerinde gündüzün RABbin bulutu, gece de ateş İsrailliler'e yol gösterdi.
Lvt	1	1	RAB Musayı çağırıp Buluşma Çadırından ona şöyle seslendi:
Lvt	1	2	<<İsrail halkıyla konuş, onlara de ki, <İçinizden biri RABbe sunu olarak bir hayvan sunacağı zaman, sığır ya da davar sunmalı. (bkz. Çık. 33: 7-10).
Lvt	1	3	<< <Eğer yakmalık sunu sığırsa, kusursuz ve erkek olmalı. RABbin sunuyu kabul etmesi için onu Buluşma Çadırının giriş bölümünde sunmalı.
Lvt	1	4	Elini yakmalık sununun başına koymalı. Sunu kişinin günahlarının bağışlanması için kabul edilecektir.
Lvt	1	5	Boğayı RABbin önünde kesmeli. Harun soyundan gelen kâhinler boğanın kanını getirip Buluşma Çadırının giriş bölümündeki sunağın her yanına dökcekler.
Lvt	1	6	Sonra kişi yakmalık sunuyu yüzüp parçalara ayırmalı.
Lvt	1	7	Kâhin Harunun oğulları sunakta ateş yakıp üzerine odun dizecekler.
Lvt	1	8	Hayvanın başını, iç yağın, parçalarını sunakta yanan odunların üzerine yerleştirecekler.
Lvt	1	9	Kişi hayvanın içkembesini, bağırsaklarını ve ayaklarını yıkayacak. Kâhin de hepsini yakmalık sunu, yakılan sunu ve RABbi hoşnut eden koku olarak sunağın üzerinde yakacaktır. Tanrıya kurban sunmak gibi dinsel işlerle uğraşan görevli. Kâhinin büyücülük, falcılık, sihirbazlık, gaipden haber vermek gibi işlerle uğraşması söz konusu değildi. Bu uygulamalar Yas. 18: 9-14 ayetlerinde yasaklanmıştır.
Lvt	1	10	<< <Eğer kişi yakmalık sunu olarak davar, yani koyun ya da keçi sunmak istiyorsa, sunusu kusursuz ve erkek olmalı.
Lvt	1	11	Onu sunağın kuzeyinde, RABbin önünde kesmeli. Harun soyundan gelen kâhinler kanı sunağın her yanına dökcekler.
Lvt	1	12	Kişi başını, iç yağın kesip hayvanı parçalara ayırmalı. Kâhin bunları sunakta yanan odunların üzerine yerleştirecek.
Lvt	1	13	Kişi hayvanın içkembesini, bağırsaklarını, ayaklarını yıkamalı. Kâhin bunları sunak üzerinde yakarak sunmalı. Bu yakmalık sunu, yakılan sunu ve RABbi hoşnut eden kokudur.
Lvt	1	14	<< <Eğer kişi yakmalık sunu olarak RABbe kuş sunmak istiyorsa, kumru

ya da güvercin sunmalı.

- Lvt 1 15 Kâhin sunuyu sunağa getirecek, başını ayırıp sunağın üzerinde yakacak. Kuşun kanı sunağın yan tarafından akıtılacak.
- Lvt 1 16 Kâhin kuşun kursağını pisliğiyle birlikte çıkarıp sunağın doğusundaki küllüğe atacak.
- Lvt 1 17 Kanatlarını tutarak kuşu ikiye bölecek, ama tümüyle ayırmayacak. Sonra kuşu sunakta yanan odunların üstünde yakmalı. Bu yakmalık sunu, yakılan sunu ve RAB'bi hoşnut eden kokudur. > >
- Lvt 2 1 << «Biri RABbe tahıl sunusu getirdiği zaman, sunusu ince undan olmalı. Üzerine zeytinyağı dökerek ve günnük koyarak
- Lvt 2 2 sunuyu Harun soyundan gelen kâhinlere götürmeli. Kâhin avuç dolusu ince un, zeytinyağı ve bütün günnüğü alıp sunağın üzerinde anma payı olarak yakacak. Bu yakılan sunu ve RABbi hoşnut eden kokudur.
- Lvt 2 3 Tahıl sunusundan artakalan Harunla oğullarına bırakılmalı. RAB için yakılan bir sunu olduğundan çok kutsaldır.
- Lvt 2 4 << «Eğer fırında pişirilmiş tahıl sunusu sunuyorsan, zeytinyağıyla yoğrulmuş ince undan yapılmış mayasız pideler ya da üzerine yağ sürülmüş mayasız yufkalar olmalı.
- Lvt 2 5 Eğer sunu sacda pişirilmiş tahıl sunusu ise, zeytinyağıyla yoğrulmuş mayasız ince undan yapılmalı.
- Lvt 2 6 Onu sunarken parçalara ayırıp üzerine zeytinyağı dökeceksin. Bu tahıl sunusudur.
- Lvt 2 7 Eğer sunu tavada pişirilmiş tahıl sunusu ise, ince un ve zeytinyağıyla yoğrulmuş olmalı.
- Lvt 2 8 Böyle yapılmış tahıl sunusunu RABbe sunmak için getirip kâhine vereceksin. Kâhin de onu sunağa götürececek.
- Lvt 2 9 Anma payı olarak tahıl sunusundan bir parça alıp yakılan sunu ve RABbi hoşnut eden koku olarak sunak üzerinde yakacak.
- Lvt 2 10 Tahıl sunusundan artakalan Harunla oğullarına bırakılmalı. RAB için yakılan bir sunu olduğundan çok kutsaldır.
- Lvt 2 11 << «RABbe sunacağınız tahıl sunularının hiçbirine maya katılmamalı. Çünkü RAB için yakılan sunu içinde hiçbir zaman maya ya da bal yakılmamalı.
- Lvt 2 12 Bunları ilk ürünlerinizin sunusu olarak RABbe sunabilirsiniz. Ancak RABbi hoşnut eden koku olarak sunak üzerinde sunulmaları gerekir.
- Lvt 2 13 Bütün tahıl sunularını tuzlayacaksınız. Tanrının sizinle yaptığı antlaşmayı simgeleyen tuzu tahıl sunularından hiç eksik etmeyeceksiniz. Bütün sunulara tuz katacaksınız.
- Lvt 2 14 << «Eğer RABbe ilk ürünlerin tahıl sunusunu getiriyorsan, kavrulup dövülmüş, taze devşirilmiş buğday başakları sunacaksın.
- Lvt 2 15 Üzerine zeytinyağı ve günnük koyacaksın. Tahıl sunusudur bu.
- Lvt 2 16 Kâhin biraz dövülmüş buğday ve zeytinyağı alıp günnüğün tümüyle birlikte anma payı olarak yakacak. RAB için yakılan sunudur bu. > >
- Lvt 3 1 << «Eğer biri esenlik kurbanı olarak sığır sunmak istiyorsa, RABbe erkek ya da dişi, kusursuz bir hayvan sunmalı.
- Lvt 3 2 Elini sununun başına koyup onu Buluşma Çadırının giriş bölümünde kesmeli. Harun soyundan gelen kâhinler kanı sunağın her yanına dökecekler.
- Lvt 3 3 Kişi esenlik sunusunun bazı parçalarını RAB için yakılan sunu olarak sunmalı. Sununun bağırsak ve işkembe yağlarını,
- Lvt 3 4 böbreklerini, böbrek üstü yağlarını, karaciğerden böbreklere uzanan perdeyi ayıracak.
- Lvt 3 5 Harunun oğulları sunakta yanan odunların üzerinde duran yakmalık sununun üzerinde bunları yakacak. Yakılan sunu, RABbi hoşnut eden kokudur.
- Lvt 3 6 << «Eğer kişi esenlik kurbanı olarak RABbe davar sunmak istiyorsa, erkek ya da dişi, sunusu kusursuz olmalı.
- Lvt 3 7 Eğer kuzu sunmak istiyorsa, RABbin önünde sunmalı.
- Lvt 3 8 Elini sununun başına koyup onu Buluşma Çadırının önünde kesmeli. Harunun oğulları kanı sunağın her yanına dökecekler.
- Lvt 3 9 Kişi esenlik kurbanının bazı parçalarını RAB için yakılan sunu olarak sunmalı. Yağını almalı, kuyruk sokumunun dibinden bütün kuyruk yağını kesmeli, bağırsak ve işkembe yağlarını,
- Lvt 3 10 böbreklerini, böbrek üstü yağlarını, karaciğerden böbreklere uzanan perdeyi ayırmalı.
- Lvt 3 11 Kâhin bunları sunağın üzerinde yakacak. RAB için yakılan yiyecek sunusudur bu.
- Lvt 3 12 << «Eğer sunusu keçi ise, onu RABbin önünde sunmalı.
- Lvt 3 13 Elini sununun başına koyup onu Buluşma Çadırının önünde kesmeli. Harunun oğulları kanı sunağın her yanına dökecekler.
- Lvt 3 14 RAB için yakılan sunu olarak sunudan şunları ayırıp sunmalı: Bağırsak ve işkembe yağlarını, böbrekleri, böbrek üstü yağlarını, karaciğerden böbreklere uzanan perdeyi.
- Lvt 3 16 Kâhin bütün bunları sunağın üzerinde yakacak. Yakılan yiyecek sunusudur bu. Kokusu RABbi hoşnut eder. Yağın tümü RABbe aittir.

Lvt	3	17	Hayvan yağı ve kan yemeyeceksiniz. Yaşadığınız her yerde kuşaklar boyunca bu kural hep geçerli olacak. > >
Lvt	4	1	RAB Musaya şöyle dedi:
Lvt	4	2	<< İsrail halkına söyle: <Biri buyruklarımdan birinde yasakladığım bir şeyi yapar, bilmeden günah işlerse;
Lvt	4	3	meshedilmiş kâhin günah işleyerek halkını da suçlu kılarsa, işlediği günahından ötürü RABbe günah sunusu olarak kusursuz bir boğa sunulmalı.
Lvt	4	4	Boğayı Buluşma Çadırının giriş bölümüne, RABbin önüne getirip elini onun başına koymalı ve RABbin huzurunda onu kesmeli.
Lvt	4	5	Meshedilmiş kâhin boğa kanının birazını Buluşma Çadırına götürecekt.
Lvt	4	6	Parmağını kana batırıp En Kutsal Yerin perdesi önünde, RABbin huzurunda yedi kez serpecek.
Lvt	4	7	Sonra çadırda, RABbin huzurunda, buhur sunağının boynuzlarına sürecekt.
Lvt	4	8	Boğanın artakalan kanını çadırın giriş bölümündeki yakmalık sunu sunağının dibine dökerek.
Lvt	4	9	Günah sunusu olarak adanan boğanın bütün yağın alacak. Bağırsak ve içkembe yağlarını,
Lvt	4	10	böbrekleri, böbrek üstü yağlarını, karaciğerden böbreklere uzanan perdeyi,
Lvt	4	11	eselik kurbanı olarak sunulan sığırdaki olduğu gibi ayıracak. Bunları yakmalık sunu sunağı üzerinde yakacak.
Lvt	4	12	Boğanın artakalan parçalarını; derisini, etinin tümünü, başını, ayaklarını, içkembesini, bağırsaklarını, gübresini ordugahın dışında küllerin döküldüğü temiz bir yere götürecekt; küllerin üzerinde odun ateşiyle yakacak.
Lvt	4	13	<< <Eğer bütün İsrail topluluğu bilmeden günah işler, RABbin buyruklarından birinde yasaklanmış olanı yaparsa durum gözden kaçsa bile suçlu sayılır.
Lvt	4	14	İşlediği günah açığa çıkınca, topluluk günah sunusu olarak bir boğa sunulmalı, onu Buluşma Çadırının önüne getirmeli.
Lvt	4	15	RABbin huzurunda topluluğun ileri gelenleri ellerini boğanın başına koyacak ve boğa RABbin huzurunda kesilecek.
Lvt	4	16	Meshedilmiş kâhin boğanın kanını Buluşma Çadırına götürecekt.
Lvt	4	17	Parmağını kana batırıp RABbin huzurunda, perdenin önünde yedi kez serpecek.
Lvt	4	18	Sonra çadırda RABbin huzurunda bulunan sunağın boynuzlarına sürecekt.
Lvt	4	19	Boğanın artakalan kanını çadırın giriş bölümündeki yakmalık sunu sunağının dibine dökerek.
Lvt	4	20	Boğanın bütün yağın alıp sunağın üzerinde yakacak.
Lvt	4	21	Günah sunusu olarak sunulan boğaya yaptığının aynısını yapacak.
Lvt	4	22	Böylece kâhin halkın günahlarını bağışlatacak ve halk bağışlanacak.
Lvt	4	23	İlk boğayı yaktığı gibi bunu da ordugahın dışına çıkarıp yakacak.
Lvt	4	24	Topluluğun günah sunusudur bu.
Lvt	4	25	<< <Önderlerden biri günah işler, bilmeden Tanrısı RABbin buyruklarından birinde yasak olanı yaparsa, suçlu sayılır.
Lvt	4	26	İşlediği günah kendisine açıklanırsa, sunu olarak kusursuz bir teke getirmeli.
Lvt	4	27	Elini tekenin başına koymalı ve yakmalık sunuların kesildiği yerde RABbin huzurunda onu kesmeli. Bu bir günah sunusudur.
Lvt	4	28	Kâhin günah sunusunun kanına parmağını batırıp yakmalık sunu sunağının boynuzlarına sürecekt.
Lvt	4	29	Artakalan kanı yakmalık sunu sunağının dibine dökerek.
Lvt	4	30	Tekenin bütün yağın eselik kurbanının yağı gibi sunak üzerinde yakacak.
Lvt	4	31	Kâhin kişinin bağışlatacak ve kişi bağışlanacak.
Lvt	4	32	<< <Eğer halktan biri RABbin buyruklarından birinde yasak olanı yapar, bilmeden günah işlerse, suçlu sayılır.
Lvt	4	33	İşlediği günah kendisine açıklanırsa, günahından ötürü sunu olarak kusursuz bir dişi keçi getirmeli.
Lvt	4	34	Elini günah sunusunun başına koymalı ve yakmalık sunuların kesildiği yerde onu kesmeli.
Lvt	4	35	Kâhin sununun kanına parmağını batırıp yakmalık sunu sunağının boynuzlarına sürecekt.
Lvt	4	36	Artakalan kanı sunağın dibine dökerek.
Lvt	4	37	Kişi keçinin bütün yağın, eselik kurbanında olduğu gibi ayıracak.
Lvt	4	38	Kâhin RABbi hoşnut eden koku olarak onu sunakta yakacak, kişinin günahını bağışlatacak ve kişi bağışlanacak.
Lvt	4	39	<< <Eğer biri günah sunusu olarak bir kuzu getirirse, kuzu dişi ve kusursuz olmalı.
Lvt	4	40	Elini günah sunusunun başına koyacak ve yakmalık sunuların kesildiği yerde onu günah sunusu olarak kesecek.
Lvt	4	41	Kâhin sununun kanına parmağını batırıp yakmalık sunu sunağının boynuzlarına sürecekt.
Lvt	4	42	Artakalan kanı sunağın dibine dökerek.
Lvt	4	43	Eselik kurbanı kuzusunda olduğu gibi kişi sununun bütün yağın ayırmalı.
Lvt	4	44	Kâhin RAB için yakılan sunuların üzerinde hepsini sunakta yakacak.
Lvt	4	45	Kâhin kişinin günahını bağışlatacak ve kişi bağışlanacak.
Lvt	5	1	<< <Lanetleneneceğini bile bile gördüğüne ya da bildiğine tanıklık etmeyen kişi günah işlemiş olur ve suçunun cezasını çekecektir.

Lvt 5 2 << «Biri bilmeden kirli sayılan herhangi bir şeye, yabancı, evcil ya da küçük bir hayvan leşine dokunursa, kirlenmiş olur ve suçlu sayılır.

Lvt 5 3 << «Biri bilmeden kirli sayılan bir insana ya da insandan kaynaklanan kendisini kirletecek herhangi bir şeye dokunursa, ne yaptığını anladığı an suçlu sayılacaktır.

Lvt 5 4 << «Biri hangi konuda olursa olsun, kötülük ya da iyilik yapmak için, düşünmeden ve ne yaptığını bilmeden ant içerse, bunu anladığı an suçlu sayılacaktır.

Lvt 5 5 << «Kişi bu suçlardan birini işlediği zaman, günahını itiraf etmeli.

Lvt 5 6 Günahının bedeli olarak RABbe bir suç sunusu getirmeli. Bu sunu küçükbaş hayvanlardan olmalı. Dişi bir kuzu ya da keçi olabilir. Kâhin kişinin günahını bağışlatacaktır.

Lvt 5 7 << «Eğer kuzu alacak gücü yoksa, suçuna karşılık biri günah sunusu, öbürü yakmalık sunu olmak üzere RABbe iki kumru ya da iki güvercin sunmalı.

Lvt 5 8 Bunları kâhine getirmeli. Kâhin önce günah sunusunu sunacak. Kuşun boynunu kırmalı, ama başını koparmamalı.

Lvt 5 9 Sununun kanından birazını sunağın yan yüzüne serpmeli. Artakalan kan sunağın dibine akıtılmalı. Bu günah sunusudur.

Lvt 5 10 Kâhin bundan sonra ikinci kuşu yakmalık sunu olarak kurallara göre sunacak. Kâhin kişinin günahını bağışlatacak ve kişi bağışlanacak.

Lvt 5 11 << «Eğer iki kumru ya da iki güvercin alacak gücü yoksa, günahına karşılık günah sunusu olarak onda bir efaç ince un getirmeli. Üzerine zeytinyağı dökmemeli, günnük de koymamalı; çünkü bu günah sunusudur.

Lvt 5 12 Onu kâhine vermeli. Kâhin anma payı olarak bir avuç dolusu alıp sunakta, RAB için yakılan sunuların üzerinde yakacak. Bu günah sunusudur.

Lvt 5 13 Kâhin kişinin günahını bağışlatacak ve kişi bağışlanacak. Tahıl sunusunda olduğu gibi, artakalan un kâhinin olacaktır.» >>

Lvt 5 14 RAB Musaya şöyle dedi:

Lvt 5 15 <<«Eğer biri RABbe adanmış nesnelere el uzatır, bilmeden günah işlerse, suç sunusu olarak RABbe küçükbaş hayvanlardan kusursuz bir koç getirmeli. Değeri gümüş şekelle, kutsal yerin şekeliyle ölçülmeli.

Lvt 5 16 Adanmış nesneler konusunda işlediği günahın karşılığını ödemeli ve beşte birini üzerine ekleyip kâhine vermeli. Kâhin suç sunusu olan koçla kişinin günahını bağışlatacak ve kişi bağışlanacak.

Lvt 5 17 <<«Eğer biri günah işler, RABbin buyruklarından birinde yasak olanı yaparsa, bilmeden yapsa bile, suç işlemiş olur; suçunun cezasını çekecektir.

Lvt 5 18 Kâhine suç sunusu olarak küçükbaş hayvanlardan belli değeri olan kusursuz bir koç getirmeli. Kâhin kişinin bilmeden işlediği günahı bağışlatacak ve kişi bağışlanacak.

Lvt 5 19 Bu suç sunusudur. Kişi gerçekten RAB'be karşı suç işlemiştir.» >>

Lvt 6 1 RAB Musaya şöyle dedi:

Lvt 6 2 <<«Eğer biri günah işler, RABbe ihanet eder, kendisine emanet edilen, rehin bırakılan ya da çalıntı bir mal konusunda komşusunu aldatır ya da ona haksızlık ederse,

Lvt 6 3 kayıp bir eşya bulup yalan söylerse, yalan yere ant içerse, yani insanların işleyebileceği bu suçlardan birini işlerse,

Lvt 6 4 günah işlemiş olur ve suçlu sayılır. Çaldığı ya da haksızlıkla ele geçirdiği şeyi, kendisine emanet edilen ya da bulduğu kayıp eşyayı,

Lvt 6 5 ya da hakkında yalan yere ant içtiği şeyi, üzerine beşte birini de ekleyerek, suç sunusunu getirdiği gün sahibine geri vermeli.

Lvt 6 6 RABbe suç sunusu olarak kâhine belli değeri olan kusursuz bir koç getirmeli.

Lvt 6 7 Kâhin RABbin huzurunda onun günahını bağışlatacak; işlediği suç ne olursa olsun kişi bağışlanacak.» >>

Lvt 6 8 RAB Musaya şöyle dedi:

Lvt 6 9 <<«Harunla oğullarına buyruk ver: «Yakmalık sunu yasası şudur: Yakmalık sunu bütün gece, sabaha kadar sunaktaki ateşin üzerinde kalacak. Sunağın üzerindeki ateş sönmeyecek.

Lvt 6 10 Kâhin keten giysisini, donunu giyecek. Sunağın üzerindeki yakmalık sunudan kalan külü toplayıp sunağın yanına koyacak.

Lvt 6 11 Giysilerini değiştirdikten sonra külü ordugahın dışında temiz bir yere götürecektir.

Lvt 6 12 Sunağın üzerindeki ateş sürekli yanacak, hiç sönmeyecek. Kâhin her sabah ateşe odun atacaktır, yakmalık sununun parçalarını odunların üzerine dizecek, onun üzerinde de esenlik sunularının yağın yakacak.

Lvt 6 13 Sunağın üzerindeki ateş sürekli yanacak, hiç sönmeyecek.» >>

Lvt 6 14 << «Tahıl sunusu yasası şudur: Harunun oğulları onu sunağın önünde RABbe sunacaklar.

Lvt 6 15 Kâhin üzerindeki günnükle birlikte tahıl sunusunun ince unundan ve zeytinyağından bir avuç alıp anma payı ve RABbi hoşnut eden koku olarak sunakta yakacak.

Lvt 6 16 Artakalanı Harunla oğulları yiyecekler. Onu kutsal bir yerde, Buluşma Çadırının avlusunda mayasız ekmek olarak yemeliler.

Lvt 6 17 Mayayla pişirilmemeli. Bunu yakılan sunulardan, kâhinlerin payı olarak verdim. Suç sunusu, günah sunusu gibi bu da çok kutsaldır.

Lvt	6	18	Harun soyundan gelen her erkek ondan yiyebilir. RAB için yakılan sunularda onların kuşaklar boyunca sonsuza dek payları olacak. Sunulara her dokunan kutsal sayılacak.> >>
Lvt	6	19	RAB Musaya şöyle dedi:
Lvt	6	20	<<Harun kâhin olarak meshedildiği gün, Harunla oğulları tahıl sunusu olarak RABbe yarısı sabah, yarısı akşam olmak üzere, onda bir efa ince un sunacaklar. Bu sürekli bir sunu olacak.
Lvt	6	21	Zeytinyağıyla iyice yoğrulup sacda pişirilecek. Tahıl sunusunu getirip RABbi hoşnut eden koku olarak pişmiş parçalar halinde sunacaklar.
Lvt	6	22	Bunu Harun soyundan gelen meshedilmiş kâhin RABbe sunacak. Sürekli bir kural olacak bu. Sununun tümü yakılacak.
Lvt	6	23	Kâhinin sunduğu her tahıl sunusu tümüyle yakılmalı, hiç yenmemeli.>>
Lvt	6	24	RAB Musaya şöyle dedi:
Lvt	6	25	<<Harunla oğullarına de ki, <Günah sunusu yasası şudur: Günah sunusu yakmalık sununun kesildiği yerde, RABbin huzurunda kesilecek. Çok kutsaldır.
Lvt	6	26	Hayvanı sunan kâhin onu kutsal bir yerde, Buluşma Çadırının giriş bölümünde yiyecek.
Lvt	6	27	Sununun etine her dokunan kutsal sayılacak. Kanı birinin giysisine sıçrarsa, giysi kutsal bir yerde yıkanmalı.
Lvt	6	28	İçinde etin haşlandığı çömlek kırılmalı. Ancak tunç bir kapta haşlanmışsa, kap iyice ovulup suyla durulanmalı.
Lvt	6	29	Kâhinler soyundan gelen her erkek bu sunuyu yiyebilir. Çok kutsaldır.
Lvt	6	30	Ama kutsal yerde günah bağışlatmak için kanı Buluşma Çadırı'na getirilen günah sunusunun eti yenmeyecek, yakılacaktır.> >>
Lvt	7	1	<< <Çok kutsal olan suç sunusunun yasası şudur:
Lvt	7	2	Suç sunusu yakmalık sununun kesildiği yerde kesilecek ve kanı sunağın her yanına dökülecek.
Lvt	7	3	Hayvanın bütün yağı alınacak, kuyruk yağı, bağırsak ve içkembe yağları, böbrekleri, böbrek üstü yağları, karaciğerden böbreklere uzanan perde ayrılacak.
Lvt	7	5	Kâhin bunların hepsini sunak üzerinde, RAB için yakılan sunu olarak yakacak. Bu suç sunusudur.
Lvt	7	6	Kâhinler soyundan gelen her erkek bu sunuyu yiyebilir. Sunu kutsal bir yerde yenecek, çünkü çok kutsaldır.
Lvt	7	7	<< <Suç ve günah sunuları için aynı yasa geçerlidir. Et, sunuyu sunarak günahı bağışlatan kâhinindir.
Lvt	7	8	Yakmalık sununun derisi de sunuyu sunan kâhinindir.
Lvt	7	9	Fırında, tavada ya da sacda pişirilen her tahıl sunusu onu sunan kâhinin olacak.
Lvt	7	10	Zeytinyağıyla yoğrulmuş ya da kuru tahıl sunuları da Harunoğullarına aittir. Aralarında eşit olarak bölüşülecektir.> >>
Lvt	7	11	<< <RABbe sunulacak esenlik kurbanının yasası şudur:
Lvt	7	12	Eğer adam sunusunu RABbe şükretmek için sunuyorsa, sunusunun yanı sıra zeytinyağıyla yoğrulmuş mayasız pideler, üzerine zeytinyağı sürülmüş mayasız yufkalar ve iyice karıştırılmış ince undan yağla yoğrulmuş mayasız pideler de sunacak.
Lvt	7	13	RABbe şükretmek için, esenlik sunusunu mayalı ekmek pideleriyle birlikte sunacak.
Lvt	7	14	Her sunudan birini RABbe bağış sunusu olarak sunacak ve o sunu esenlik sunusunun kanını sunağa döken kâhinin olacak.
Lvt	7	15	RABbe şükretmek için sunulan esenlik kurbanının eti, sununun sunulduğu gün yenecek, sabaha bırakılmayacak.
Lvt	7	16	<< <Biri gönülden verilen bir sunu ya da dilediği adağı sunmak istiyorsa, kurbanın eti sununun sunulduğu gün yenecek, artakalırsa ertesi güne bırakılabilir.
Lvt	7	17	Ancak üçüncü güne bırakılan kurban eti yakılacak.
Lvt	7	18	Esenlik kurbanının eti üçüncü gün yenirse sunu kabul edilmeyecek, geçerli sayılmayacak. Çünkü et kirlenmiş sayılır ve her yiyen suçunun cezasını çekecektir.
Lvt	7	19	<< <Kirli sayılan herhangi bir şeye dokunan et yenmemeli, yakılmalıdır. Öteki etlere gelince, temiz sayılan bir insan o etlerden yiyebilir.
Lvt	7	20	Ama biri kirli sayıldığı sürece RABbe sunulan esenlik kurbanının etini yerse, halkın arasından atılacak.
Lvt	7	21	Ayrıca kirli sayılan herhangi bir şeye, insandan kaynaklanan bir kirliliğe, kirli bir hayvana ya da kirli ve iğrenç bir şeye dokunup da RABbe sunulan esenlik kurbanının etinden yiyen biri halkın arasından atılacak.> >>
Lvt	7	22	RAB Musaya şöyle dedi:
Lvt	7	23	<<İsrail halkına de ki, <İster sığır, ister koyun ya da keçi yağı olsun, hayvan yağı yemeyeceksiniz.
Lvt	7	24	Kendiliğinden ölen ya da yabani hayvanların parçaladığı bir hayvanın yağı başka şeyler için kullanılabilir, ama hiçbir zaman yenmemeli.
Lvt	7	25	Kim yakılan ve RABbe sunulan hayvanlardan birinin yağını yerse, halkının arasından atılacak.
Lvt	7	26	Nerede yaşarsanız yaşayın, hiçbir kuşun ya da hayvanın kanını yemeyeceksiniz.

Lvt	7	27	Kan yiye herkeş halkımın arasından atılacak.> >>
Lvt	7	28	RAB Musaya şöyle dedi:
Lvt	7	29	<<İsrail halkına de ki, <RABbe esenlik kurbanı sunmak isteyen biri, esenlik kurbanının bir parçasını RABbe sunmalı.
Lvt	7	30	RAB için yakılan sunusunu kendi eliyle getirmeli. Hayvanın yağın döşüyle birlikte getirecek ve döş RABbin huzurunda sallamalık bir sunu olarak sallanacak.
Lvt	7	31	Kâhin yağı sunağın üzerinde yakacak, ama döş Harunla oğullarının olacak.
Lvt	7	32	Esenlik kurbanlarınızın sağ budunu bağış olarak kâhine vereceksiniz.
Lvt	7	33	Harunoğulları arasında esenlik sunusunun kanını ve yağın kim sunuyorsa, sağ but onun payı olacak.
Lvt	7	34	İsrail halkının sunduğu esenlik kurbanlarından sallamalık döşü ve bağış olarak sunulan budu aldım. İsrail halkının payı olarak bunları sonsuza dek Kâhin Harunla oğullarına verdim.> >>
Lvt	7	35	Harunla oğulları kâhin atandıkları gün RAB için yakılan sunulardan paylarına bu düştü.
Lvt	7	36	RAB onları meshettiği gün İsrail halkına buyruk vermişti. Adağın bu parçaları gelecek kuşaklar boyunca onların payı olacaktı.
Lvt	7	37	Yakmalık, tahıl, suç, günah, atanma sunularının ve esenlik kurbanlarının yasası budur.
Lvt	7	38	RAB, bu buyruğu çölde, Sina Dağı'nda İsrail halkından kendisine sunu sunmalarını istediği gün Musa'ya vermişti.
Lvt	8	1	RAB Musaya şöyle dedi:
Lvt	8	2	<<Harunla oğullarını, kâhin giysilerini, mesh yağın, günah sunusu olarak sunulacak boğayı, iki koçu ve mayasız ekmek sepetini Buluşma Çadırının giriş bölümüne getir. Bütün topluluğu da oraya çağır.>>
Lvt	8	4	Musa RABbin buyruğunu yerine getirdi. Herkes Buluşma Çadırının önünde toplandı.
Lvt	8	5	Musa topluluğa, <<Şimdi RABbin buyruğunu yerine getireceğim>> dedi.
Lvt	8	6	Harunla oğullarını öne çıkarıp yıkadı.
Lvt	8	7	Haruna mintanı giydirdi, beline kuşağı bağladı, üzerine kaftanı, onun üzerine de efodu giydirdi. Ustaca dokunmuş şeridiyle efodu bağladı.
Lvt	8	8	Üzerine göğüsünü taktı, göğüsünün içine Urim ile Tummimi koydu.
Lvt	8	9	Başına sarığı sardı, ön kısmına kutsal tacı, altın levhayı koydu. Musa her şeyi RABbin buyurduğu gibi yaptı.
Lvt	8	10	Sonra mesh yağın aldı, Tanrının Konutunu ve içindeki her şeyi meshederek kutsal kıldı.
Lvt	8	11	Yağı yedi kez sunağın üzerine serpti; sunağı, sunağın bütün aletlerini, kazanı ve ayaklıklarını kutsal kılmak için meshetti.
Lvt	8	12	Harunu kutsal kılmak için başına yağ dökerek meshetti.
Lvt	8	13	Harunun oğullarını öne çıkardı, onlara mintan giydirdi, bellerine kuşak bağladı, başlarına başlık koydu. Musa her şeyi RABbin buyurduğu gibi yaptı.
Lvt	8	14	Sonra günah sunusu olarak sunulacak boğayı getirdi. Harunla oğulları ellerini boğanın başına koydular.
Lvt	8	15	Musa boğayı kesti. Sunağı pak kılmak için kanını parmağıyla sunağın boynuzlarına çepeçevre sürdü. Artan kanı sunağın dibine döktü. Böylece sunağı arındırıp kutsal kıldı.
Lvt	8	16	Musa hayvanın bağırsak ve içkembe yağlarını, karaciğer perdesini, böbreklerini ve böbrek yağlarını sunağın üzerinde yaktı.
Lvt	8	17	Boğanın geri kalan kısmını da -derisini, etini, gübresini - ordugahın dışında yaktı. Musa her şeyi RABbin buyurduğu gibi yaptı.
Lvt	8	18	Sonra yakmalık sunu olarak sunulacak koçu getirdi. Harunla oğulları ellerini koçun başına koydular.
Lvt	8	19	Musa koçu kesti, kanını sunağın her yanına döktü.
Lvt	8	20	Koçu parçaları ayırıp parçaları, başını ve iç yağın yaktı.
Lvt	8	21	Bağırsaklarını, içkembesini, ayaklarını yıkadı ve koçun tümünü sunağın üzerinde yaktı. Bu bir yakmalık sunu, RABbi hoşnut eden koku, yakılan sunuydu. Musa her şeyi RABbin buyurduğu gibi yaptı.
Lvt	8	22	Sonra öteki koçu, atanma sunusu olarak sunulacak koçu getirdi. Harunla oğulları ellerini koçun başına koydular.
Lvt	8	23	Musa koçu kesti. Kanını Harunun sağ kulak memesine, sağ elinin ve sağ ayağının baş parmaklarına sürdü.
Lvt	8	24	Sonra Harunun oğullarını öne çıkardı. Onların da sağ kulak memelerine, sağ ellerinin ve ayaklarının baş parmaklarına kan sürdü. Artan kanı sunağın her yanına döktü.
Lvt	8	25	Hayvanın yağın, kuyruk yağın, bağırsak ve içkembe yağlarını, karaciğer perdesini, böbreklerini, böbrek yağlarını ve sağ budunu aldı.
Lvt	8	26	Sonra RABbin huzurunda bulunan mayasız ekmek sepetinden bir ekmek, yağlı pide ve yufka alıp hayvanın yağlarının ve sağ budunun üzerine koydu.
Lvt	8	27	Hepsini Harunla oğullarının eline verdi. Bunları RABbin huzurunda sallamalık sunu olarak salladı.
Lvt	8	28	Sonra ellerinden alıp sunakta yakmalık sununun üzerinde yaktı. Bunlar atanma sunusu, RABbi hoşnut eden koku ve RAB için yakılan sunuydu.

- Lvt 8 29 Bundan sonra Musa döşü aldı ve sallamalık sunu olarak RABbin huzurunda salladı. Atanma sunusu olarak sunulan koçtan Musanın payına düşen buydu. Musa her şeyi RABbin buyurduğu gibi yaptı.
- Lvt 8 30 Musa mesh yağını ve sunağın üzerindeki kanı alıp Harunla oğullarının ve giysilerinin üzerine serpti. Böylece Harunu, oğullarını ve giysilerini kutsal kılmış oldu.
- Lvt 8 31 Sonra Harunla oğullarına, «Eti Buluşma Çadırının giriş bölümünde haşlayın» dedi, «Eti Harunla oğulları yiyecek» diye buyurmuştum. Atanma sunularının bulunduğu sepetteki ekmekle birlikte onu orada yiyin.
- Lvt 8 32 Etten ve ekmekten artanı yakın.
- Lvt 8 33 Atanma günleriniz doluncaya kadar, yedi gün boyunca Buluşma Çadırının giriş bölümünden ayrılmayın. Çünkü atanmanız yedi gün sürecek.
- Lvt 8 34 Bugün yapılan her şeyi günahlarınızı bağışlatmak için RAB buyurdu.
- Lvt 8 35 Yedi gün boyunca gece gündüz Buluşma Çadırının giriş bölümünde bekleyecek, RABbin buyruğunu yerine getireceksiniz. Öyle ki, ölmeyesiniz. Bana böyle buyruk verildi.»
- Lvt 8 36 Böylece Harun'la oğulları RAB'bin Musa aracılığıyla verdiği bütün buyrukları yerine getirdiler.
- Lvt 9 1 Sekizinci gün Musa Harunla oğullarını ve İsrail ileri gelenlerini çağırdı.
- Lvt 9 2 Haruna, «Kendin için günah sunusu olarak kusursuz bir erkek buzağı, yakmalık sunu olarak da kusursuz bir koç al, RABbe sun» dedi,
- Lvt 9 3 «Sonra İsrail halkına de ki, «Günah sunusu olarak bir teke, yakmalık sunu olarak da bir yaşında kusursuz bir buzağı ile bir kuzu alın.
- Lvt 9 4 RABbin huzurunda esenlik sunusu olarak kurban edilmek üzere bir sığır ve bir koçla birlikte zeytinyağıyla yoğrulmuş tahıl sunusu getirin. Çünkü RAB bugün size görünecektir.»
- Lvt 9 5 Musanın buyurdıkları Buluşma Çadırının önüne getirildi. Herkes yaklaşp RABbin huzurunda toplandı.
- Lvt 9 6 Musa, «RAB şunları yapmanızı buyuruyor, o zaman RABbin yüceliği size görünecektir» dedi.
- Lvt 9 7 Sonra Haruna, «Sunağa git, günah ve yakmalık sunularını sun» dedi, «Hem kendinin, hem de halkın günahlarını bağışlat. RABbin buyurduğu gibi halkın sunusunu sun, günahlarını bağışlat.»
- Lvt 9 8 Böylece Harun sunağa gidip kendisi için günah sunusu olarak sunulacak buzağıyı kesti.
- Lvt 9 9 Oğulları buzağının kanını ona getirdiler. Harun parmağını kana batırıp sunağın boynuzlarına sürdü. Artan kanı sunağın dibine döktü.
- Lvt 9 10 RABbin Musaya verdiği buyruğa uygun olarak günah sunusunun yağını, böbreklerini, karaciğerinin perdesini sunakta yaktı.
- Lvt 9 11 Etiyle derisini ise ordugahın dışında yaktı.
- Lvt 9 12 Sonra yakmalık sunuyu kesti. Oğulları sununun kanını kendisine verdiler. O da kanı sunağın her yanına döktü.
- Lvt 9 13 Sununun bütün parçalarını ve başını Haruna verdiler. Harun hepsini sunağın üzerinde yaktı.
- Lvt 9 14 Sununun içkembesini, bağırsaklarını, ayaklarını yıkayıp sunakta yakmalık sununun üzerinde yaktı.
- Lvt 9 15 Bundan sonra Harun halkın sunusunu getirdi. Halkın günahları için sunulacak tekeyi kesti ve ilk sunu gibi bunu da günah sunusu olarak sundu.
- Lvt 9 16 Yakmalık sunuyu da kurallara uygun biçimde sundu.
- Lvt 9 17 Sonra tahıl sunusunu getirdi. Bir avuç alıp her sabah sunulan yakmalık sunuya ek olarak sunağın üzerinde yaktı.
- Lvt 9 18 Halk için esenlik kurbanları olarak sunulacak sığırla koçu da kesti. Oğulları sunuların kanını kendisine verdiler. O da kanı sunağın her yanına döktü.
- Lvt 9 19 Sığırla koçun yağlarını, kuyruk yağın, bağırsak ve içkembe yağlarını, böbreklerini ve karaciğerlerinin perdesini
- Lvt 9 20 döşlerin üzerine koydular. Harun yağları sunakta yaktı.
- Lvt 9 21 Musanın buyurduğu gibi döşleri ve sağ budu sallamalık sunu olarak RABbin huzurunda salladı.
- Lvt 9 22 Harun günah, yakmalık, esenlik sunularını sunduktan sonra ellerini halka doğru uzatarak onları kutsadı ve aşağıya indirdi.
- Lvt 9 23 Musayla Harun Buluşma Çadırına girdiler. Dışarı çıkınca halkı kutsadılar. O zaman RABbin yüceliği halka görüldü.
- Lvt 9 24 RAB bir ateş gönderdi. Ateş sunağın üzerindeki yakmalık sunuyu, yağları yakıp küle çevirdi. Bunu gören halkın tümü sevinçle haykırarak yüzüstü yere kapandı.
- Lvt 10 1 Harunun oğulları Nadavla Avihu buhurdanlarını alıp içlerine ateş, ateşin üstüne de buhur koydular. RABbin buyruklarına aykırı bir ateş sundular.
- Lvt 10 2 RAB bir ateş gönderdi. Ateş onları yakıp yok etti. RABbin huzurunda öldüler.
- Lvt 10 3 Musa Haruna şöyle dedi: «RAB demişti ki, «Bana hizmet edenler kutsallığıma saygı duyacak
- Lvt 10 4 Ve halkın tümü beni yüceltecek.»
- Musa Harunun amcası Uzziel'in oğullarını, Mişaele Elsafanı çağırdı,

<<Gelin, kardeşlerinizi kutsal yerin önünden kaldırıp ordugahın dışına çıkarın>> dedi.
 Lvt 10 5 Geldiler ve Musanın buyurduğu gibi cesetleri üzerlerindeki
 mintanlarıyla ordugahın dışına çıkardılar.
 Lvt 10 6 Sonra Musa Harunla oğulları Elazarla İtamara, <<Saçlarınızı
 dağıtmayın, giysilerinizi yırtmayın>> dedi, <<Yoksa ölürsünüz ve RAB bütün topluluğa
 öfkelenir. Ama kardeşleriniz, bütün İsrail halkı RABbin ateşle yok ettiği bu insanlar için yas
 tutsun.
 Lvt 10 7 Buluşma Çadırının giriş bölümünden ayrılmayın, yoksa ölürsünüz. Çünkü
 RABbin mesh yağıyla kutsandınız.>> Harunla oğulları Musanın dediğine uydular.
 Lvt 10 8 RAB Haruna şöyle dedi:
 Lvt 10 9 <<Sen ve oğulların Buluşma Çadırına şarap ya da herhangi bir içki içip
 girmeyin, yoksa ölürsünüz. Kuşaklar boyunca bir kural olsun bu.
 Lvt 10 10 Kutsalla bayağı olanı, kirliyle temizi birbirinden ayırt etmelisiniz.
 Lvt 10 11 RABbin Musa aracılığıyla İsrail halkına bildirdiği bütün kuralları
 onlara öğretmelisiniz.>>
 Lvt 10 12 Musa Haruna ve sağ kalan oğulları Elazarla İtamara şöyle dedi: <<RAB
 için yakılan sunulardan artan tahıl sunusunu alın, mayasız ekmek yapıp sunağın yanında yiyin.
 Çünkü çok kutsaldır.
 Lvt 10 13 Onu kutsal bir yerde yemelisiniz. Çünkü RAB için yakılan sunulardan
 senin ve oğullarının payıdır bu. Bana böyle buyruk verildi.
 Lvt 10 14 Sallamalık döşü bağış olarak sunulan budu ise oğulların ve kızlarıyla
 birlikte temiz bir yerde yemelisin. Çünkü bunlar İsrail halkının sunduğu esenlik
 kurbanlarından senin ve çocuklarının payı olarak ayrıldı. Bağış olarak sunulan butla
 sallamalık döşü, yakılacak sunu yağlarıyla birlikte getirip RABbin önünde sallamalık sunu
 olarak sunacaklar. RABbin buyruğu uyarınca bunlar sonsuza dek senin ve çocuklarının payı
 olacak.>>
 Lvt 10 16 Musa günah sunusu olarak sunulacak tekeyi soruşturdu, yakılmış
 olduğunu öğrenince, Harunun sağ kalan oğulları Elazarla İtamara çok öfkelenildi, <<Neden günah
 sunusunu kutsal bir yerde yemediniz?>> diye sordu, <<O çok kutsaldır. Topluluğun suçunu
 üstlenmesi ve günahlarını bağışlatmanız için RAB onu size vermişti.
 Lvt 10 18 Tekenin kanı kutsal çadıra getirilmemiş. Buyurduğum gibi tekeyi
 kesinlikle kutsal yerde yemeniz gerekirdi.>>
 Lvt 10 19 Harun, <<Halk bugün RABbe günah sunusu ve yakmalık sunu sundu>> diye
 yanıtladı, <<Benim başıma ise bunlar geldi. Günah sunusunu bugün yemiş olsaydım, RAB bundan
 hoşnut olur muydu?>>
 Lvt 10 20 Musa yanıtı uygun buldu.
 Lvt 11 1 RAB Musayla Haruna şöyle dedi:
 Lvt 11 2 <<İsrail halkına deyin ki, <Karada yaşayan hayvanlardan şunların etini
 yiyebilirsiniz:
 Lvt 11 3 Çatal ve yarık tırnaklı, geviş getiren hayvanların tümü.
 Lvt 11 4 Ancak geviş getiren ve çatal tırnaklı olan hayvanlardan etini
 yememeniz gerekenler şunlardır: Deve geviş getirir, ama çatal tırnaklı değildir. Sizin için
 kirli sayılır.
 Lvt 11 5 Kaya tavşanı geviş getirir, ama çatal tırnaklı değildir. Sizin için
 kirli sayılır.
 Lvt 11 6 Tavşan geviş getirir, ama çatal tırnaklı değildir. Sizin için kirli
 sayılır.
 Lvt 11 7 Domuz çatal ve yarık tırnaklıdır, ama geviş getirmez. Sizin için kirli
 sayılır.
 Lvt 11 8 Bu hayvanların etini yemeyecek, leşine dokunmayacaksınız, sizin için
 kirlidir.
 Lvt 11 9 << <Suda yaşayan hayvanlardan şunların etini yiyebilirsiniz: Denizde,
 akarsularda yaşayan pullu ve yüzgeçli canlıların etini yiyebilirsiniz.
 Lvt 11 10 Denizdeki ve akarsulardaki bütün pulsuz ve yüzgeçsiz canlılar -suda
 toplu halde yaşayanlar ve ötekiler- sizin için iğrenç sayılır.
 Lvt 11 11 Bunlar sizin için iğrenç sayılacak. Etlerini yemeyecek, leşlerinden
 tiksineceksiniz.
 Lvt 11 12 Suda yaşayan bütün pulsuz ve yüzgeçsiz canlılar sizin için iğrenç
 sayılacak.
 Lvt 11 13 << <Tiksindirici kuşların etini yemeyecek, şunları iğrenç
 sayacaksınız: Kartal, kuzu kartalı, kara akbaba,
 Lvt 11 14 çaylak, doğan türleri,
 Lvt 11 15 bütün karga türleri,
 Lvt 11 16 baykuş, puhu, martı, atmaca türleri,
 Lvt 11 17 kukumav, karabatak, büyük baykuş,
 Lvt 11 18 peçeli baykuş, işhakkuşu, akbaba,
 Lvt 11 19 leylek, balıkçıl türleri, ibibik, yarasa.
 Lvt 11 20 << <Dört ayaklı ve kanatlı böceklerin hepsi sizin için iğrençtir.
 Lvt 11 21 Ama dört ayaklı ve kanatlı olup ayaklarını sıçramak için kullanan
 bazıların etini yiyebilirsiniz.
 Lvt 11 22 Şunları yiyeceksiniz: Bütün çekirge türleri, küçük çekirge,
 cırcırböceği, ağustosböceği.

Lvt	11	23	Öbür dört ayaklı, kanatlı böceklerin hepsi sizin için iğrenç sayılır.
Lvt	11	24	<< <Sizi kirletecek şeyler şunlardır: Aşağıdaki hayvanların leşine dokunan akşama kadar kirli sayılacaktır.
Lvt	11	25	Kim aşağıdaki hayvanların leşini taşırsa giysilerini yıkayacak ve akşama kadar kirli sayılacaktır.
Lvt	11	26	Çatal tırnaklı ama tırnağı yarık olmayan ve geviş getirmeyen her hayvan sizin için kirlidir. Bunlara dokunan da kirlenmiş sayılır.
Lvt	11	27	Dört ayaklı hayvanlardan pençelerini yere basarak yürüyenler sizin için kirlidir. Bunların leşine dokunanlar akşama kadar kirli sayılacaktır.
Lvt	11	28	Bunların leşini taşıyanlar giysilerini yıkayacak ve akşama kadar kirli sayılacaktır. Çünkü bu hayvanlar sizin için kirlidir.
Lvt	11	29	<< <Küçük kara hayvanları içinde sizin için kirli sayılanlar şunlardır: Gelincik, fare, bütün kertenkele türleri -geko, varan, duvar kertenkelesi, düz keler- bukal emun.
Lvt	11	31	Sizin için kirli sayılan küçük kara hayvanları bunlardır. Bunların leşine dokunan akşama kadar kirli sayılacaktır.
Lvt	11	32	Bunlardan birinin leşi neyin üzerine düşerse onu da kirletir. İster tahta kap, ister giysi, ister deri, ister çul olsun suya konmalıdır. Akşama kadar kirli sayılacak ve akşam temizlenmiş olacaktır.
Lvt	11	33	Bunlardan biri toprak kabın içine düşerse, kabın içindekiler kirli sayılacaktır. Toprak kap kırılmalıdır.
Lvt	11	34	Toprak kaptaki sulu yiyecek ve her içecek kirli sayılacaktır.
Lvt	11	35	Bunlardan birinin leşi neyin üzerine düşerse onu da kirletir. Üzerine düştüğü ister fırın olsun, ister ocak, parçalanmalıdır. Çünkü onlar kirlidir ve sizin için kirli sayılacaktır.
Lvt	11	36	Ancak kaynak ya da su sarnıcı temiz sayılacaktır; ama bunların leşine dokunan kirli sayılacaktır.
Lvt	11	37	Eğer bu hayvanlardan birinin leşi ekin tohumunun üzerine düşerse, o tohum temiz sayılacaktır.
Lvt	11	38	Ama suya konmuş tohumun içine düşerse, tohum sizin için kirlidir.
Lvt	11	39	<< <Eti yenen hayvanlardan biri ölürse, leşine dokunan akşama kadar kirli sayılacaktır.
Lvt	11	40	Hayvanın leşinden yiyen giysilerini yıkayacak ve akşama kadar kirli sayılacaktır. Leşi taşıyan da giysilerini yıkayacak ve akşama kadar kirli sayılacaktır.
Lvt	11	41	<< <Bütün küçük kara hayvanları iğrençtir. Yenmeyecektir.
Lvt	11	42	İster karnı üzerinde sürünen, ister dört ayaklı ya da çok ayaklı canlılar olsun, bunların hiçbirini yemeyeceksiniz. Çünkü bunlar iğrençtir.
Lvt	11	43	Bunların hiçbirisiyle kendinizi kirletmeyin, iğrenç duruma sokmayın, kirli duruma düşmeyin.
Lvt	11	44	Tanrınız RAB benim. Kendinizi kutsayın ve kutsal olun. Çünkü ben kutsalım. Küçük kara hayvanlarının hiçbirisiyle kendinizi kirletmeyin.
Lvt	11	45	Tanrınız olmak için sizi Mısırdan çıkaran RAB benim. Kutsal olun, çünkü ben kutsalım.
Lvt	11	46	<< <Kirli olanı temizden, eti yeneni eti yenmeyenden ayırt edebilmeniz için hayvanlar, kuşlar, suda toplu halde yaşayan bütün canlılar ve küçük kara hayvanlarıyla ilgili yasa budur.> >>
Lvt	12	1	RAB Musaya şöyle dedi:
Lvt	12	2	<<İsrail halkına de ki, <Bir kadın hamile kalıp erkek çocuk doğurursa, âdet gördüğü günlerde olduğu gibi yedi gün kirli sayılacaktır.
Lvt	12	3	Çocuk sekizinci gün sünnet edilmeli.
Lvt	12	4	Kadın kanamasından paklanmak için otuz üç gün bekleyecek. Pak sayılması için geçmesi gereken bu günler doluncaya dek kutsal bir şeye dokunmayacak, tapınağa girmeyecek.
Lvt	12	5	Ancak, kız çocuk doğurursa, âdet gördüğü günler gibi iki hafta kirli sayılacaktır. Kanamasından paklanmak için altmış altı gün bekleyecektir.
Lvt	12	6	<< <Erkek ya da kız çocuk doğuran kadının temiz sayılması için geçmesi gereken günler dolunca, yakmalık sunu olarak bir yaşında bir kuzu, günah sunusu olarak bir güvercin ya da bir kumru getirip Buluşma Çadırının giriş bölümünde kâhine verecektir.
Lvt	12	7	Kâhin bunu RABbin huzurunda sunacak ve kadını arıttacak. Böylece kadın kanamasından temizlenmiş sayılacak. Erkek ya da kız doğuran kadınla ilgili yasa budur.
Lvt	12	8	<< <Eğer kadının kuzu atacak gücü yoksa, biri yakmalık sunu, öbürü günah sunusu olmak üzere, iki kumru ya da iki güvercin yavrusu getirecek. Kâhin kadını arıttacak ve kadın temiz sayılacaktır.> >>
Lvt	13	1	RAB Musaya ve Kâhin Haruna şöyle dedi:
Lvt	13	2	<<Bedeninde deri hastalığına dönüşebilecek şiş, kabuk ya da parlak leke bulunan kişi Haruna, ya da Harunun kâhin oğullarından birine götürülecek.
Lvt	13	3	Kâhin derideki yaraya bakacak, yarada kıl ağarması varsa ve yara derine inmişse, kişi deri hastalığına yakalanmış demektir. Hastaya bakan kâhin onu kirli ilan edecektir.
Lvt	13	4	Derideki parlak leke beyazsa, derine inmemişse, üzerindeki kıllar ağarmamışsa, kâhin hastayı yedi gün kapalı bir yerde tutacak.
Lvt	13	5	Yedinci gün yaraya bakacak; yara ilerlememiş, deri yüzeyine

yayılmamışsa, hastayı yedi gün daha kapalı bir yerde tutacak.
 Lvt 13 6 Yedinci gün hastaya bir daha bakacak; yara solmuş, deri yüzeyine yayılmamışsa, hastayı temiz ilan edecek. Yara yalnızca kabuktur. Hasta giysilerini yıkayıp temiz sayılacaktır.
 Lvt 13 7 Ancak temiz sayılmak için kâhine muayene olduktan sonra derisindeki kabuk yayılırsa, yine kâhine görünmelidir.
 Lvt 13 8 Kâhin kişiye bakacak, derisindeki kabuk yayılmışsa onu kirli ilan edecek. Kişi deri hastalığına yakalanmış demektir.
 Lvt 13 9 «Deri hastalığına yakalanan kişi kâhine götürülecek.
 Lvt 13 10 Kâhin ona bakacak. Derideki şiş beyazlaşmış, üzerindeki kıllar ağarmışsa, şişkin yarada kızıl et görünüyorsa,
 Lvt 13 11 bu müzmin bir deri hastalığıdır. Kâhin kişiyi kirli ilan edecek, ama kapalı yerde tutmayacaktır. Çünkü kişi zaten kirliymiştir.
 Lvt 13 12 «Eğer deri hastalığı yayılıp kâhinin görebildiği kadarıyla tepeden tırnağa hastanın bütün bedenini kaplamışsa,
 Lvt 13 13 kâhin hastaya bakacak ve bedenini hastalık saran kişiyi temiz ilan edecektir. Yaralar beyazlaşmış ve temizdir.
 Lvt 13 14 Ama kızıl et görülüyorsa, kişi kirli sayılacaktır.
 Lvt 13 15 Kâhin kızıl et görürse, kişiyi kirli ilan edecektir. Kızıl et kirlidir, deri hastalığıdır.
 Lvt 13 16 Eğer kızıl et iyileşir, beyazlaşırsa, hasta yine kâhine görünmelidir.
 Lvt 13 17 Kâhin hastaya bakacak, yara beyazlaşmışsa, yarayı temiz ilan edecek. Kişi temiz sayılacak.
 Lvt 13 18 «Derideki çıban iyileşmiş,
 Lvt 13 19 ama bir süre sonra çıbanın yerinde beyaz bir şiş, ya da kırmızımsı-beyaz parlak bir leke oluşmuşsa, kâhine göstermeli.
 Lvt 13 20 Kâhin hastaya bakacak, görünen yara derine inmiş, üzerindeki kıllar ağarmışsa, kişiyi kirli ilan edecektir. Çıbanda baş gösteren bir deri hastalığıdır bu.
 Lvt 13 21 Ama kâhin hastaya baktığında yarada beyaz kıl yoksa, yara derine inmemiş ve yara solmuşsa, kişiyi yedi gün kapalı bir yerde tutacaktır.
 Lvt 13 22 Eğer derideki yara yayılıyorsa, kâhin kişiyi kirli ilan edecektir; çünkü kişi hastalığa yakalanmış demektir.
 Lvt 13 23 Parlak leke geçmemiş ama yayılmamışsa, bu çıban kabuğudur. Kâhin kişiyi temiz ilan edecektir.
 Lvt 13 24 «Deride ateş yanığı varsa ve et kırmızımsı-beyaz ya da beyaz, parlak bir leke haline gelmişse,
 Lvt 13 25 kâhin yaraya bakmalı. Parlak lekenin üzerindeki kıllar ağarmış, leke derine inmişse, yanıktaki deri hastalığı var demektir. Kâhin kişiyi kirli ilan edecektir, çünkü kişi deri hastalığına yakalanmıştır.
 Lvt 13 26 Ama parlak lekede kıl ağarması yoksa, leke derine inmemiş ve solmuşsa, kâhin hastayı yedi gün kapalı bir yerde tutacaktır.
 Lvt 13 27 Yedinci gün kişiye yine bakacak, eğer leke deriye yayılmışsa, onu kirli ilan edecek. Çünkü kişi deri hastalığına yakalanmıştır.
 Lvt 13 28 Eğer derideki parlak leke geçmemiş, ama yayılmamış ve solmuşsa, yanıktan doğan bir şişliktir. Kâhin kişiyi temiz ilan edecektir. Çünkü yanık yarasının kabuğudur bu.
 Lvt 13 29 «Bir erkeğin ya da kadının başında ya da çenesinde yara varsa,
 Lvt 13 30 kâhin yaraya bakmalı. Yara derine inmişse ve üzerinde ince sarı tüyler varsa, hastayı kirli ilan edecektir. Çünkü hasta uyuzdur. Baş ya da çenede görülen bir deri hastalığıdır.
 Lvt 13 31 Ancak kâhin bu tür bir yaraya baktığı zaman, yara derine inmemişse, üzerinde siyah kıl yoksa, hastayı yedi gün kapalı bir yerde tutacak.
 Lvt 13 32 Yedinci gün yaraya yine bakacak; uyuz deriye yayılmamışsa, üzerinde sarı kıl yoksa, uyuz derine inmemişse,
 Lvt 13 33 hasta tıraş olacak, ama uyuz olan yerlere dokunmayacaktır. Kâhin hastayı yedi gün daha kapalı bir yerde tutacak.
 Lvt 13 34 Yedinci gün uyuzla yine bakacak; uyuz deriye yayılmamışsa, derine inmemişse, hastayı temiz ilan edecektir. Hasta giysilerini yıkayacak ve temiz sayılacaktır.
 Lvt 13 35 Ama hasta temiz ilan edildikten sonra uyuz derisine yayılırsa,
 Lvt 13 36 kâhin ona yeniden bakmalı. Uyuz yayılmışsa, yarada sarı kıl olup olmasına bakılmaksızın kişi kirli sayılacaktır.
 Lvt 13 37 Ama kâhine göre uyuz ilerlememiş, üzerinde siyah kıl bitmişse, hastalık geçmiş demektir. Kişi temizdir. Kâhin onu temiz ilan edecektir.
 Lvt 13 38 «Bir erkeğin ya da kadının derisinde beyaz parlak lekeler varsa,
 Lvt 13 39 kâhin ona bakmalı. Derideki lekeler beyaz ve solgunsa, sadece deride çıkan kırmızı lekelerdir. Kişi temizdir.
 Lvt 13 40 «Eğer adamın saçı dökülmüşse, sadece keldir. Temiz sayılır.
 Lvt 13 41 Saçının önü dökülmüşse alnı açılmış demektir. Temiz sayılır.
 Lvt 13 42 Ama saç dökülmüş ya da alnı açılmış adamın başında veya alnında kırmızımsı-beyaz yaralar çıkmışsa, adam deri hastalığına yakalanmış demektir.
 Lvt 13 43 Kâhin adama bakacak. Saçı dökülmüş baş ya da alındaki şişler deri hastalığının yol açtığı yaralar gibi kırmızımsı-beyazsa,

- Lvt 13 44 adam deri hastalığına yakalanmıştır. Kirli dir. Başındaki yaradan ötürü kâhin kesinlikle onu kirli ilan edecektir.
- Lvt 13 45 <<Böyle bir hastalığa yakalanan kişinin giysileri yırtık, saçları dağınık olmalı; kişi ağzını örtüp, <Kirliyim! Kirliyim!> diye bağırmalı.
- Lvt 13 46 Hastalığı devam ettiği sürece kirli sayılacaktır, çünkü kirlenmiştir. Halktan uzak, ordugahın dışında yaşamalıdır.>>
- Lvt 13 47 <<Yün ya da keten bir giyside,
- Lvt 13 48 yün ya da keten bir kumaşta, deri ya da deri eşyada küf görülürse,
- Lvt 13 49 giyside, deride, deri eşyada, örgü iğinde, kumaşta görülen küf yeşilimsi ya da kırmızımsı bir renk almışsa, kâhine gösterilmelidir.
- Lvt 13 50 Kâhin ona bakacak ve yedi gün kapalı bir yerde tutacak.
- Lvt 13 51 Yedinci gün ona yine bakacak. Eğer kumaştaki, giysideki veya herhangi bir amaçla kullanılan deri eşyadaki küf yayılmışsa, bu tehlikeli bir küftür. Kirli sayılacaktır.
- Lvt 13 52 Üzerinde küf bulunan yün ya da keten giysi, kumaş ya da her türlü deri eşya kâhin tarafından yakılacaktır. Çünkü önü alınamaz bir küftür ve yakılmalıdır.
- Lvt 13 53 <<Kâhin giyside, kumaşta ya da herhangi bir deri eşyada bulunan küfün yayılmadığını görürse,
- Lvt 13 54 buyruk verecek ve küflü eşya yıkanacak. Kâhin onu yedi gün daha kapalı bir yerde tutacak.
- Lvt 13 55 Küflü eşya yıkandıktan sonra yeniden kâhine gösterilmeli. Küf yayılmasa bile rengi değişmemişse, kirli sayılacak. Yakılmalıdır. Gerek iç yüzünü, gerekse dış yüzünü küf kemirmiştir.
- Lvt 13 56 <<Küflü eşya yıkandıktan sonra, küfte bir solma varsa, kâhin giysideki, derideki ya da kumaştaki küflü kısmı yırtacak.
- Lvt 13 57 Eğer kumaşta, giyside ya da herhangi bir deri eşyada yine küf görülürse, küf yayılıyor demektir; eşyayı yakacaksınız.
- Lvt 13 58 Yıkanan giysiden, kumaştan ya da deri bir eşyadan küf geçmişse, yeniden yıkanacak. Sonra temiz sayılacaktır.>>
- Lvt 13 59 Küfün bulaştığı yün ya da keten giysiyi, kumaşı veya deri eşyayı kirli ya da temiz ilan etmenin yasası budur.
- Lvt 14 1 RAB Musaya şöyle dedi:
- Lvt 14 2 <<Deri hastasının temiz kılınacağı gün şu yasa geçerlidir: Hasta kâhine götürülecek.
- Lvt 14 3 Kâhin hastaya ordugahın dışında bakacak. Hastalık iyileşmişse,
- Lvt 14 4 pak kılınacak kişi için iki temiz, canlı kuş, sedir ağacı, kırmızı iplik ve mercanköşkotu getirilmesini buyuracak.
- Lvt 14 5 Kâhinin buyruğuyla kuşlardan biri toprak bir kapta, akarsuyun üzerinde kesilecek.
- Lvt 14 6 Sonra kâhin canlı kuşu, sedir ağacını, kırmızı ipliği ve mercanköşkotunu akarsuyun üzerinde kesilen kuşun kanına batıracak
- Lvt 14 7 ve pak kılınacak kişinin üzerine yedi kez serpecek, onu temiz ilan edip canlı kuşu kıra salacak.
- Lvt 14 8 Pak kılınacak kişi giysilerini yıkayacak, bütün kıllarını tıraş edecek ve yıkanacak. Bundan sonra pak sayılacak. Artık ordugaha girebilir, ama yedi gün çadırının dışında kalmalı.
- Lvt 14 9 Yedinci gün saçını, sakalını, kaşlarını, bedenindeki bütün kılları tıraş edecek. Giysilerini yıkayacak, kendisi de yıkandıktan sonra temiz sayılacak.
- Lvt 14 10 <<Sekizinci gün kusursuz iki erkek kuzu, bir yaşında kusursuz bir dişi kuzu, tahıl sunusu olarak zeytinyağıyla yoğrulmuş onda üç efa ince un ve bir log zeytinyağı getirecek.
- Lvt 14 11 Paklama işiyle görevli kâhin bütün bunları ve pak kılacağı kişiyi RABbin huzurunda, Buluşma Çadırının giriş bölümünde bekletecek.
- Lvt 14 12 Sonra kâhin erkek kuzulardan birini alıp bir log zeytinyağıyla birlikte RABbe suç sunusu olarak sunacak. Sallamalık sunu olarak bunları RABbin huzurunda sallayacak.
- Lvt 14 13 Erkek kuzuyu günah sunusunun ve yakmalık sunusunun kesildiği kutsal yerde kesecek. Çünkü günah sunusu gibi suç sunusu da kâhine aittir. Çok kutsaldır.
- Lvt 14 14 Kâhin pak kılınacak kişinin sağ kulak memesine, sağ elinin ve sağ ayağının baş parmağına suç sunusunun kanından sürecektir.
- Lvt 14 15 Sonra bir log zeytinyağından biraz alarak kendi sol avucuna dökecek.
- Lvt 14 16 Sağ elinin parmağını zeytinyağına batırıp RABbin huzurunda yedi kez serpecek.
- Lvt 14 17 Pak kılınacak kişinin sağ kulak memesine, sağ elinin ve sağ ayağının baş parmağına, suç sunusunun kanı üzerine avucunda kalan yağdan sürecektir.
- Lvt 14 18 Ayrıca pak kılınacak kişinin başına avucunda kalan yağı sürerek RABbin huzurunda onu arıtacak.
- Lvt 14 19 Sonra günah sunusunu sunarak pak kılınacak kişiyi kirliliğinden arıtacak ve yakmalık sunuyu kesecek.
- Lvt 14 20 Yakmalık sunuyla tahıl sunusunu sunakta sunacak. Böylece kâhin kişiyi arıtacak ve kişi temiz sayılacaktır.
- Lvt 14 21 <<Eğer kişi yoksulsa ve bunları alacak gücü yoksa, arınmak üzere

sallamalık suç sunusu olarak bir erkek kuzu, tahıl sunusu olarak zeytinyağıyla yoğrulmuş onda bir efa ince un ve bir log zeytinyağı alacak.		
Lvt 14 22	Gücü oranında biri günah sunusu, öbürü yakmalık sunu olmak üzere iki kumru ya da iki güvercin sunacak.	
Lvt 14 23	Pak kılınmak için sekizinci gün hepsini RABbin huzuruna, Buluşma Çadırının giriş bölümüne getirip kâhine verecek.	
Lvt 14 24	Kâhin suç sunusu olan erkek kuzuyla bir log zeytinyağını alıp sallamalık sunu olarak RABbin huzurunda sallayacak.	
Lvt 14 25	Suç sunusu olan kuzuyu kesecek. Sununun kanını pak kılınan kişinin sağ kulak memesine, sağ elinin ve sağ ayağının baş parmağına sürecek.	
Lvt 14 26	Sonra kendi sol avucuna biraz zeytinyağı dökerek.	
Lvt 14 27	Sağ parmağını sol avucundaki yağa batırarak RABbin huzurunda yedi kez serpecek.	
Lvt 14 28	Avucundaki yağdan pak kılınacak kişinin sağ kulak memesine, sağ elinin ve sağ ayağının baş parmağına, suç sunusunun kanını sürdüğü yerlere sürecek.	
Lvt 14 29	RABbin huzurunda pak kılınacak kişiyi arıtmak üzere avucunda kalan yağı başına sürecek.	
Lvt 14 30	Sonra kişinin gücü oranında aldığı kumrulardan ya da güvercinlerden birini günah sunusu, öbürünü yakmalık sunu olarak tahıl sunusuyla birlikte sunacak. Kâhin böylece pak kılınan kişiyi RABbin huzurunda arıttacak.>>	
Lvt 14 32	Deri hastası olup da temiz kılınmaya parasal gücü yetmeyen kişiler için bu yasa geçerlidir.	
Lvt 14 33	RAB Musayla Haruna şöyle dedi:	
Lvt 14 34	<<Size mülk olarak vereceğim Kenan ülkesine gittiğiniz zaman, ülkenizdeki bir eve küf hastalığı gönderirsem,	
Lvt 14 35	ev sahibi gidip kâhine, <Evimde küfe benzer bir hastalık gördüm> diye haber vermeli.	
Lvt 14 36	Kâhin küfe bakmaya gitmeden önce, evdeki her şeyin kirli sayılmaması için evin boşaltılmasını buyuracak. Sonra evi görmeye gidecek.	
Lvt 14 37	Duvarlara yayılan küfe bakacak. Eğer küf yeşilimsi ya da kırmızımsı lekeler halindeyse ve duvarın içine işlemişse,	
Lvt 14 38	kâhin evi terk edecek ve yedi gün süreyle kapalı tutacak.	
Lvt 14 39	Yedinci gün geri dönecek ve eve yine bakacak. Eğer küf duvarlara yayılmışsa,	
Lvt 14 40	küflü taşları söküp kentin dışına, kirli sayılan bir yere atmaları için buyruk verecek.	
Lvt 14 41	Evin içindeki bütün sıvayı kazdıracak. Moloz kentin dışına, kirli sayılan bir yere dökülecek.	
Lvt 14 42	Sökülen taşların yerine başka taşlar koyup evi yeniden sıvayacaklar.	
Lvt 14 43	<<Taşları sökölüp sıvası kazınan evde yeni sıva yapıldıktan sonra küf yine ortaya çıkarsa,	
Lvt 14 44	kâhin gidip eve bakacak. Küf yayılmışsa, önü alınamaz demektir. Ev kirli sayılır.	
Lvt 14 45	Yıkılmalıdır. Taşları, keresteleri, bütün harcı kent dışına, kirli sayılan bir yere atılmalıdır.	
Lvt 14 46	Evin kapalı olduğu günlerde, eve giren biri akşama kadar kirli sayılacak.	
Lvt 14 47	O evde yatan ya da yemek yiyen biri giysilerini yıkamalı.	
Lvt 14 48	<<Ev sıvandıktan sonra kâhin eve girip bakacak, küf yayılmamışsa evi temiz ilan edecek. Çünkü küf geçmiş demektir.	
Lvt 14 49	Evi paklamak için iki kuş, sedir ağacı, kırmızı iplik ve mercanköşkotu alacak.	
Lvt 14 50	Kuşlardan birini toprak bir kapta, akarsuyun üzerinde kesecek.	
Lvt 14 51	Sedir ağacını, mercanköşkotunu, kırmızı ipliği, canlı kuşu alıp kesilen kuşun kanına ve akarsuya batıracak. Yedi kez eve serpecek.	
Lvt 14 52	Böylece kuşun kanı, akarsu, canlı kuş, sedir ağacı, mercanköşkotu ve kırmızı iplikle evi paklamış olacak.	
Lvt 14 53	Sonra canlı kuşu kent dışına, kıra salacak. Böylece evin kirliliğini bağışlatacak ve ev temiz sayılacaktır.>>	
Lvt 14 54	Her türlü deri hastalığı, uyuz, giysiye ya da eve bulaşan küf, şiş, kabuk ya da parlak lekelerle ilgili yasa budur.	
Lvt 14 57	Bunların ne zaman kirli, ne zaman temiz olduğu bu yasaya göre bilinebilir. Deri hastalığı yasası budur.	
Lvt 15 1	RAB Musayla Haruna şöyle dedi:	
Lvt 15 2	<<İsrail halkına deyin ki, <Adamın erkeklik organında akıntı varsa, akıntı kirlidir.	
Lvt 15 3	Akıntı ister devam etsin, ister kesilsin adamı kirletir. Akıntının neden olduğu kirlilikler şunlardır:	
Lvt 15 4	Üzerinde yattığı her yatak ve oturduğu her şey kirli sayılacaktır.	
Lvt 15 5	Kim yatağına dokunursa, giysilerini yıkayacak, yıkanacak, akşama kadar kirli sayılacaktır.	

Lvt	15	6	Adamın üzerine oturduğu bir eşyaya oturan da giysilerini yıkayacak, yıkanacak, akşama kadar kirli sayılacaktır.
Lvt	15	7	Kim akıntısı olan adamın bedeni ne dokunursa giysilerini yıkayacak, yıkanacak, akşama kadar kirli sayılacaktır.
Lvt	15	8	Eğer akıntısı olan adam temiz bir adama tükürürse, o kişi giysilerini yıkayacak, yıkanacak, akşama kadar kirli sayılacaktır.
Lvt	15	9	Akıntısı olan adamın bindiği her eyer kirli sayılacaktır.
Lvt	15	10	Adamın üzerine oturduğu ya da yattığı herhangi bir eşyaya dokunan, akşama kadar kirli sayılacaktır. Bu eşyaları taşıyan herkes giysilerini yıkayacak, yıkanacak, akşama kadar kirli sayılacaktır.
Lvt	15	11	Akıntısı olan adam ellerini yıkamadan kime dokunursa o kişi giysilerini yıkayacak, yıkanacak, akşama kadar kirli sayılacaktır.
Lvt	15	12	Akıntısı olan adamın dokunduğu toprak kap parçalanacak, tahta kap ise suyla çalkalanacaktır.
Lvt	15	13	<< «Eğer adamın akıntısı kesilirse, paklanmak için yedi gün bekleyecek. Sonra giysilerini yıkayacak, akarsuda yıkanacak ve temiz sayılacak.
Lvt	15	14	Sekizinci gün iki kumru ya da iki güvercin alıp RABbin huzuruna, Buluşma Çadırının giriş bölümüne gelecek ve bunları kâhine verecek.
Lvt	15	15	Kâhin birini günah sunusu, ötekini yakmalık sunu olarak sunacak. Böylece akıntısı olan adamı RABbin huzurunda arıtacak.
Lvt	15	16	<< «Eğer bir adamdan meni akarsa, bedeninin tümünü yıkayacak ve akşama kadar kirli sayılacaktır.
Lvt	15	17	Üzerine meni bulaşan her giysi ya da deri eşya yıkanacak, akşama kadar kirli sayılacaktır.
Lvt	15	18	Bir adam kadınla cinsel ilişkide bulunurken menisi akarsa, ikisi de yıkanacak ve akşama kadar kirli sayılacaklardır.
Lvt	15	19	<< «Âdet gördüğü için kan kaybeden kadın yedi gün kirli sayılacak. Ona dokunan da akşama kadar kirli sayılacak.
Lvt	15	20	Âdet gördüğü günlerde kadının üzerinde yattığı ya da oturduğu her şey kirli sayılacaktır.
Lvt	15	21	Kim kadının yatağına dokunursa, giysilerini yıkayacak, yıkanacak, akşama kadar kirli sayılacaktır.
Lvt	15	22	Kim kadının üzerine oturduğu herhangi bir şeye dokunursa, o da giysilerini yıkayacak, yıkanacak, akşama kadar kirli sayılacaktır.
Lvt	15	23	Kadının yatağındaki ya da oturduğu şeyin üzerindeki herhangi bir eşyaya dokunan herkes akşama kadar kirli sayılacaktır.
Lvt	15	24	Âdet gören kadının kirliliği onunla yatan adama da bulaşır. Adam yedi gün kirli kalır ve yattığı her yatak kirli sayılır.
Lvt	15	25	<< «Eğer bir kadının âdet günleri dışında uzun süreli bir kanaması varsa, ya da kanaması âdet günlerinden sonra da devam ediyorsa, kanaması olduğu sürece âdet günlerinde olduğu gibi kirli sayılır.
Lvt	15	26	Kanaması olduğu sürece, âdet günlerinde olduğu gibi, yattığı her yatak ve üzerine oturduğu her şey kirli sayılacaktır.
Lvt	15	27	Kim bunlara dokunursa kirli sayılacak. Giysilerini yıkayacak, yıkanacak, akşama kadar kirli kalacaktır.
Lvt	15	28	<< «Ama kanama durursa, kadın yedi gün bekleyecek, sonra temiz sayılacaktır.
Lvt	15	29	Sekizinci gün iki kumru ya da iki güvercin alıp Buluşma Çadırının giriş bölümüne getirecek ve bunları kâhine verecek.
Lvt	15	30	Kâhin birini günah sunusu, ötekini yakmalık sunu olarak sunacak. Böylece kadını kanamasından doğan kirlilikten RABbin huzurunda arıtacak.
Lvt	15	31	<< «İsrail halkını kirliliğinden arındıracaksın. Öyle ki, aralarında bulunan konutumu kirlitip kirlilik içinde ölmesinler.» >>
Lvt	15	32	Akıntısı olan, boşalarak kirlenen adam, âdet gören kadın, akıntısı olan erkek ya da kadın ve kirli sayılan kadınla yatan erkekle ilgili yasa budur.
Lvt	16	1	RABbin huzuruna yaklaştıkları için ölen Harunun iki oğlunun ölümünden sonra RAB Musaya şöyle dedi: «Ağabeyin Haruna de ki, perdenin arkasındaki En Kutsal Yere ikide bir girmesin, Antlaşma Sandığının üzerindeki Bağışlanma Kapağına yaklaşıp yaklaşmasın. Yoksa ölür. Çünkü ben kapağın üstünde, bulut içinde görünüyorum.
Lvt	16	3	Harun En Kutsal Yere ancak günah sunusu olarak bir boğa, yakmalık sunu olarak da bir koç sunarak girebilir.
Lvt	16	4	Kutsal keten mintan, keten don giyecek, keten kuşak bağlayacak, keten sarık saracak. Bunlar kutsal giysilerdir. Bunları giymeden önce yıkanacak.
Lvt	16	5	İsrail topluluğu günah sunusu olarak Haruna iki teke, yakmalık sunu olarak bir koç verecek. sözcüğü Tanrının öfkesinin yatıştırıldığı, halkının günahlarını bağışlanıp Tanrıyla barıştırıldığı özel yer ifade ediyordu.
Lvt	16	6	<<Harun boğayı kendisi için günah sunusu olarak sunacak. Böylece kendisinin ve ailesinin günahlarını bağışlatacak.
Lvt	16	7	Sonra iki tekeyi alıp RABbin huzuruna, Buluşma Çadırının giriş bölümüne götürecek.
Lvt	16	8	İkisi üzerine kura çekecek. Biri RAB için, biri Azazel için.
Lvt	16	9	Harun kurada RABbe düşen tekeyi getirip günah sunusu olarak sunacak.

- Lvt 16 10 Azazele düşen tekeyi ise halkın günahlarını bağışlatmak için canlı olarak RABbe sunacak. Onu çöle salıp Azazele gönderecek.
- Lvt 16 11 <<Harun kendisi için günah sunusu olarak boğayı getirecek. Böylece kendisinin ve ailesinin günahlarını bağışlatacak. Bu günah sunusunu kendisi için kesecek.
- Lvt 16 12 RABbin huzurunda bulunan sunağın üzerindeki korları buhurdana koyup iki avuç dolusu ince öğütülmüş güzel kokulu buhurla perdenin arkasına geçecek.
- Lvt 16 13 Orada, RABbin huzurunda buhuru korların üzerine koyacak; buhurun dumanı Levha Sandığının üzerindeki Bağışlanma Kapağını kaplayacak. Öyle ki, Harun ölmesin.
- Lvt 16 14 Sonra boğanın kanını alıp parmağıyla kapağın üzerine, doğruya doğru serpecek. Kapağın önünde yedi kez bunu yineleyecek.
- Lvt 16 15 <<Bundan sonra, halk için günah sunusu olarak tekeyi kesecek. Kanını perdenin arkasına götürecektir. Boğanın kanıyla yaptığı gibi tekenin kanını da Bağışlanma Kapağının üzerine ve önüne serpecek.
- Lvt 16 16 Böylece En Kutsal Yeri İsrail halkının kirliliklerinden, isyanlarından, bütün günahlarından arındıracak. Buluşma Çadırı için de aynı şeyi yapacak. Çünkü kirliliğin insanları arasında bulunuyor.
- Lvt 16 17 Harun kendisi, ailesi ve bütün İsrail topluluğunun günahlarını bağışlatmak için En Kutsal Yere girdiğinde, dışarı çıkıncaya kadar Buluşma Çadırında hiç kimse bulunmayacak.
- Lvt 16 18 Harun RABbin huzurunda bulunan sunağa çıkıp sunağı arındıracak, boğanın ve tekenin kanını sunağın boynuzlarına çepeçevre sürecektir.
- Lvt 16 19 Kanı parmağıyla yedi kez sunağa serpecek. Böylece sunağı İsrail halkının kirliliğinden arındırıp kutsal kılacak.
- Lvt 16 20 <<Harun En Kutsal Yeri, Buluşma Çadırını, sunağı arındırdıktan sonra, canlı tekeyi sunacak.
- Lvt 16 21 İki elini tekenin başına koyacak, İsrail halkının bütün suçlarını, isyanlarını, günahlarını açıklayarak bunları tekenin başına aktaracak. Sonra bu iş için atanan bir adamla tekeyi çöle gönderecek.
- Lvt 16 22 Teke İsrail halkının bütün suçlarını yüklenerek ıssız bir ülkeye taşıyacak. Adam tekeyi çöle salacak.
- Lvt 16 23 <<Sonra Harun Buluşma Çadırına girecek. En Kutsal Yere girerken giydiği keten giysileri çıkarıp orada bırakacak.
- Lvt 16 24 Kutsal bir yerde yıkayıp kendi giysilerini giyecek. Sonra çıkıp kendisi ve halk için getirilen yakmalık sunuları sunacak, kendisinin ve halkın günahlarını bağışlatacak.
- Lvt 16 25 Günah sunusunun yağını sunakta yakacak.
- Lvt 16 26 <<Tekeyi Azazele gönderen adam giysilerini yıkayıp kendisi de yıkandıktan sonra ordugaha girecek.
- Lvt 16 27 Günah sunusu olarak sunulan ve kanları günahları bağışlatmak için En Kutsal Yere getirilen boğa ile teke ordugahın dışına çıkarılacak. Derileri, etleri, gübreleri yakılacak.
- Lvt 16 28 Bunları yakan kişi giysilerini yıkayıp kendisi de yıkandıktan sonra ordugaha girecek.
- Lvt 16 29 <<Aşağıdakiler sizin için sürekli bir yasa olacak: Yedinci ayın onuncu günü isteklerinizi denetleyeceksiniz. Gerek İsraillilerden, gerekse aranızda yaşayan yabancılardan hiç kimse çalışmayacak.
- Lvt 16 30 Çünkü o gün, Kâhin Harun sizi pak kılmak için günahlarınızı bağışlatacaktır. RABbin huzurunda bütün günahlarınızı zandan arıncaksınız.
- Lvt 16 31 O gün Şabattır, sizin için dinlenme günüdür. İsteklerinizi denetleyeceksiniz. Bu sürekli bir yasadır.
- Lvt 16 32 Babasının meshedip kendi yerine atadığı kâhin günahları bağışlatacak. Kutsal keten giysileri giyecek.
- Lvt 16 33 En Kutsal Yeri, Buluşma Çadırını, sunağı arındıracak; kâhinlerin ve bütün topluluğun günahlarını bağışlatacak.
- Lvt 16 34 <<Bu sizin için sürekli bir yasadır: İsrail halkının bütün günahlarını yılda bir kez bağışlatmak için verildi.>> Ve Harun RAB'bin Musa'ya buyurduğu gibi yaptı.
- Lvt 17 1 RAB Musaya şöyle dedi:
- Lvt 17 2 <<Harunla oğullarına ve bütün İsrail halkına de ki, <RABbin buyruğu şudur:
- Lvt 17 3 İsraililerden kim ordugahın içinde ya da dışında bir sığır, bir kuzu ya da keçi kurban eder
- Lvt 17 4 ve onu Buluşma Çadırının giriş bölümüne, RABbin Konutunun önüne, RABbe sunmak üzere getirmese, kan dökmüş sayılacak ve halkın arasından atılacaktır.
- Lvt 17 5 Öyle ki, İsrailliler açık kırlarda kestikleri kurbanları RABbin huzuruna, Buluşma Çadırının giriş bölümüne, kâhine getirsinler ve esenlik sunusu olarak RABbe kurban etsinler.
- Lvt 17 6 Kâhin sununun kanını Buluşma Çadırının giriş bölümünde RABbin sunağı üzerine dökerek, yağı da RABbi hoşnut eden koku olarak yakacak.
- Lvt 17 7 İsrail halkı taptığı teke ilahlara artık kurban kesmeyecek. Bu yasa kuşaklar boyunca geçerli olacak.>
- Lvt 17 8 <<Onlara de ki, <İsrail halkından ya da aralarında yaşayan yabancılardan kim yakmalık sunu veya kurban sunar da,

Lvt 17 9 onu RABbe sunmak için Buluşma Çadırının giriş bölümüne getirmezse, halkın arasından atılacaktır.

Lvt 17 10 << İsrail halkından ya da aralarında yaşayan yabancılardan kim kan yerse, ona öfkeyle bakacağım ve halkımın arasından atacağım.

Lvt 17 11 Çünkü canlılara yaşam veren kandır. Ben onu size sunakta kendinizi günahattan bağışlatmanız için verdim. Kan yaşam karşılığı günah bağışlatır.

Lvt 17 12 Bundan dolayı İsrail halkına, Sizlerden ya da aranızda yaşayan yabancılardan hiç kimse kan yemeyecek, dedim.

Lvt 17 13 << İsrail halkından ya da aralarında yaşayan yabancılardan kim eti yenen bir hayvan veya kuş avlarsa, kanını akıtıp toprakla ortecektir.

Lvt 17 14 Çünkü canlılara yaşam veren kandır. Bundan dolayı İsrail halkına, Hiçbir etin kanını yemeyeceksiniz, dedim. Çünkü her canlıya yaşam veren kandır. Onu yiyen halkın arasından atılacaktır.

Lvt 17 15 << Yerli olsun, yabancı olsun ölü bulduğu ya da yabancı hayvanların parçaladığı bir hayvanın leşini yiyen herkes giysilerini yıkayacak, kendisi de yıkanacak, akşama kadar kirli sayılacaktır. Ancak bundan sonra temiz sayılacaktır.

Lvt 17 16 Eğer giysilerini yıkamaz ve yıkanmazsa suçunun cezasını çekecektir.>>

Lvt 18 1 RAB Musaya şöyle dedi:

Lvt 18 2 <<İsrail halkına de ki, <Tanrınız RAB benim.

Lvt 18 3 Mısırdaki bir süre yaşadınız; onların törelerine göre yaşamayacaksınız. Sizleri Kenan ülkesine götürüyorum. Onlar gibi de yaşamayacaksınız. Onların kurallarına uymayacaksınız.

Lvt 18 4 Benim kurallarımı yerine getirecek, ilkelerime göre yaşayacaksınız. Tanrınız RAB benim.

Lvt 18 5 Kurallarına, ilkelerime sarılın. Çünkü onları yerine getiren onlar sayesinde yaşayacaktır. RAB benim.

Lvt 18 6 << Hiçbiriniz cinsel ilişkide bulunmak için yakın akrabasına yaklaşmayacak. RAB benim.

Lvt 18 7 Annenle cinsel ilişkide bulunarak babanın namusuna dokunmayacaksın. O senin annendir. Onunla ilişki kurmayacaksın.

Lvt 18 8 Babanın karısıyla cinsel ilişki kurmayacaksın. Babanın namusudur o.

Lvt 18 9 Annenden ya da babandan olan, ister seninle aynı evde doğmuş olsun, ister olmasın üvey kızkardeşlerinden biriyle cinsel ilişki kurmayacaksın.

Lvt 18 10 Kızının ya da oğlunun kızıyla cinsel ilişki kurmayacaksın. Çünkü onların namusu senin namusundur.

Lvt 18 11 Babanın evlendiği kadından doğan kızla cinsel ilişki kurmayacaksın. Çünkü o babandan değildir, senin kızkardeşin sayılır.

Lvt 18 12 Halanla cinsel ilişki kurmayacaksın. Çünkü o babanın yakın akrabasıdır.

Lvt 18 13 Teyzenle cinsel ilişki kurmayacaksın. Çünkü o annenin yakın akrabasıdır.

Lvt 18 14 Amcanın namusuna dokunmayacaksın. Karısına yaklaşmayacaksın, çünkü o senin yengidir.

Lvt 18 15 Gelininle cinsel ilişki kurmayacaksın. Çünkü oğlunun karısıdır. Onunla ilişki kurmayacaksın.

Lvt 18 16 Kardeşinin karısıyla cinsel ilişki kurmayacaksın. Çünkü o kardeşinin namusudur.

Lvt 18 17 Bir kadının hem kendisiyle, hem kızıyla cinsel ilişki kurmayacaksın. Kadının kızının ya da oğlunun kızıyla cinsel ilişki kurmayacaksın. Çünkü onlar kadının yakın akrabasıdır. Onlara yaklaşmak alçaklıktır.

Lvt 18 18 Karın yaşadığı sürece onun kızkardeşini kuma olarak almayacak ve onunla cinsel ilişki kurmayacaksın.

Lvt 18 19 << Âdet gördüğü için kirli sayılan bir kadınla cinsel ilişki kurmayacaksın.

Lvt 18 20 Komşunun karısıyla cinsel ilişki kurarak kendini kirletmeyeceksin.

Lvt 18 21 İlah Moleke ateşte kurban edilmek üzere çocuklarından hiçbirini vermeyeceksin. Tanrının adına leke getirmeyeceksin. RAB benim.

Lvt 18 22 Kadınla yatar gibi bir erkekle yatma. Bu iğrençtir.

Lvt 18 23 Bir hayvanla cinsel ilişki kurmayacaksın. Kendini kirletmiş olursun. Kadınlar cinsel ilişki kurmak amacıyla bir hayvana yaklaşmayacak. Sapıklıktır bu.

Lvt 18 24 <<Bu davranışların hiçbirisiyle kendinizi kirletmeyin. Çünkü önünüzden kovacağım uluslar böyle kirlendiler.

Lvt 18 25 Onların yüzünden ülke bile kirlendi. Günahından ötürü ülkeyi cezalandırdım. Ülke, üzerinde yaşayan halkı kusuyor.

Lvt 18 26 İster yerli olsun, ister aranızda yaşayan yabancılar olsun kurallarına ve ilkelerime göre yaşayacaksınız. Bu iğrençliklerin hiçbirini yapmayacaksınız.

Lvt 18 27 Sizden önce bu ülkede yaşayan insanlar bütün bu iğrençlikleri yaparak ülkeyi kirllettiler.

Lvt 18 28 Eğer siz de ülkeyi kirletirseniz, ülke sizden önceki uluslara yaptığı gibi sizi de kusar.

Lvt 18 29 << Kim bu iğrençliklerden birini yaparsa halkın arasından

atılacaktır.

Lvt	18	30	Buyruklarımı yerine getirin, sizden önceki insanların iğrenç törelerine ne uyarak kendinizi kirliletmeyin. Tanrınız RAB benim.» »
Lvt	19	1	RAB Musa'ya şöyle dedi:
Lvt	19	2	«İsrail topluluğuna de ki, «Kutsal olun, çünkü ben Tanrınız RAB kutsalım.
Lvt	19	3	«« Herkes annesine babasına saygı gösterecektir. Şabat günlerimi tutun. Tanrınız RAB benim.
Lvt	19	4	«« Putlara tapmayın. Kendinize dökme ilahlar yapmayın. Tanrınız RAB benim.
Lvt	19	5	«« «RAB için esenlik kurbanı keseceğiniz zaman kabul edilecek biçimde kesin.
Lvt	19	6	Kurban eti, kestiğiniz gün ya da ertesi gün yenecek. Üçüncü güne kalan et yakılacak.
Lvt	19	7	Üçüncü gün yenirse iğrenç sayılır. Kabul olmayacaktır.
Lvt	19	8	Onu yiyen suçunun cezasını çekecektir. Çünkü RABbin gözünde kutsal olanı bayağılaştırmıştır. Halkın arasından atılacaktır.
Lvt	19	9	«« «Ülkenizdeki ekinleri biçerken tarlanızı sınırlarına kadar biçmeyeceksiniz. Artakalan başakları toplamayacaksınız.
Lvt	19	10	Bağbozumunda bağınızı tümüyle devşirmeyecek, yere düşen üzümleri toplamayacaksınız. Onları yoksullara ve yabancılara bırakacaksınız. Tanrınız RAB benim.
Lvt	19	11	«« «Çalmayacaksınız. Hile yapmayacaksınız. Birbirinize yalan söylemeyeceksiniz.
Lvt	19	12	Benim adımla yalan yere ant içmeyeceksiniz. Tanrınızın adını aşağılamış olursunuz. RAB benim.
Lvt	19	13	«« «Komşuna haksızlık etmeyecek, onu soymayacaksın. İşçinin alacağını sabaha bırakmayacaksın.
Lvt	19	14	Sağıra lanet etmeyecek, körün önüne engel koymayacaksın. Tanrından korkacaksın. RAB benim.
Lvt	19	15	«« «Yargılarken haksızlık yapmayacaksın. Yoksula ayrıcalık göstermeyecek, güçlüyü kayırmayacaksın. Komşunu adaletle yargılayacaksın.
Lvt	19	16	Halkının arasında onu bunu çekıştirerek dolaşmayacaksın. Komşunun canına zarar vermeyeceksin. RAB benim.
Lvt	19	17	«« «Kardeşine yüreğinde nefret beslemeyeceksin. Komşun günah işlerse onu uyaracaksın. Yoksa sen de günah işlemiş olursun.
Lvt	19	18	Öç almayacaksın. Halkından birine kin beslemeyeceksin. Komşunu kendin gibi seveceksin. RAB benim.
Lvt	19	19	«« «Kurallarımı uygulayın. Farklı cinsten iki hayvanı çiftleştirme. Tarlana iki çeşit tohum ekme. Üzerine iki tür iplikle dokunmuş giysi giyme.
Lvt	19	20	«« «Bir adam bir cariyeyle yatarsa, eğer kadın nişanlı, bedeli ödenmemiş ya da azat edilmemişse, ikisi de cezalandırılacak ama öldürülmeyecek. Çünkü kadın özgür değildir.
Lvt	19	21	Adam RABbe, Buluşma Çadırının giriş bölümüne, suç sunusu olarak bir koç getirecek.
Lvt	19	22	Kâhin bu koçla adamın işlediği günahı RABbin önünde bağışlatacak ve adam bağışlanacak.
Lvt	19	23	«« «Kenan ülkesine girdiğinizde bir meyve ağacı dikerseniz, ilk üç yıl meyvesini kirli ve yasak sayın, yemeyin.
Lvt	19	24	Dördüncü yıl ağacın bütün meyvesi şükran sunusu olarak RAB için kutsal sayılacak.
Lvt	19	25	Beşinci yıl ağacın meyvesini yiyebilirsiniz. Böylece ağaç daha bol ürün verir. Tanrınız RAB benim.
Lvt	19	26	«« «Kanlı et yemeyeceksiniz. Kehanette bulunmayacak, falcılık yapmayacaksınız.
Lvt	19	27	Başınızın yan tarafındaki saçları kesmeyecek, sakalınızın kenarlarına dokunmayacaksınız.
Lvt	19	28	Ölümler için bedeninizi yaralamayacak, dövme yaptırmayacaksınız. RAB benim.
Lvt	19	29	«« «Kızını fahişeliğe sürükleyip rezil etme. Yoksa fahişelik yayılır ve ülke ahlaksızlıkla dolup taşar.
Lvt	19	30	Şabat günlerimi tutacaksınız. Tapınağıma saygı göstereceksiniz. RAB benim.
Lvt	19	31	«« «Cincilere, ruh çağıranlara yönelmeyin. Onlara danışmayın, kirlenirsiniz. Tanrınız RAB benim.
Lvt	19	32	«« «Ak saçlı insanların önünde ayağa kalkacak, yaşlılara saygı göstereceksin. Tanrından korkacaksın. RAB benim.
Lvt	19	33	«« «Ülkenizde sizinle birlikte yaşayan bir yabancıya kötü davranmayın.
Lvt	19	34	Ona sizden biriymiş gibi davranacak ve onu kendiniz kadar seveceksiniz. Çünkü siz de Mısırdan yabancydınız. Tanrınız RAB benim.
Lvt	19	35	«« «Yargılarken, uzunluk ve sıvı ölçerken, ağırlık tartarken haksızlık yapmayın.
Lvt	19	36	Doğru terazi, ağırlık taşı, efa ve hin kullanın. Mısırdan sizi çıkaran

Tanrınızı RAB benim.

Lvt 19 37 Kurallarımın, ilkelerimin tümüne uyacak ve onları yerine

getireceksiniz. RAB benim. > >>

Lvt 20 1 RAB Musaya şöyle dedi:

Lvt 20 2 <<İsrail halkına de ki, <İsrailiilerden ya da aranızda yaşayan yabancılarından kim çocuklarından birini ilah Moleke sunarsa, kesinlikle öldürülecek. Ülke halkı onu taşılayacak.

Lvt 20 3 Kim çocuğunu Moleke sunarak tapınağımı kirletir, kutsal adıma leke sürerse, ona öfkeyle bakacağım. Onu halkımın arasından atacağım.

Lvt 20 4 Adam çocuğunu Moleke sunar da, ülke halkı bunu görmezden gelir, onu öldürmezse,

Lvt 20 5 adama ve ailesine öfkeyle bakacağım. Hem onu, hem de bana ihanet edip onu izleyerek Moleke tapanların hepsini halkımın arasından atacağım.

Lvt 20 6 << <Kim cincilere, ruh çağıranlara danışır, bana ihanet ederse, ona öfkeyle bakacak, halkımın arasından atacağım.

Lvt 20 7 Kendinizi kutsayın, kutsal olun. Tanrınız RAB benim.

Lvt 20 8 Kurallarımın uyacak, onları yerine getireceksiniz. Sizi kutsal kılan RAB benim.

Lvt 20 9 << <Annesine ya da babasına lanet eden herkes kesinlikle öldürülecektir. Annesine ya da babasına lanet ettiği için ölümü hak etmiştir.

Lvt 20 10 << <Biri başka birinin karısıyla, yani komşusunun karısıyla zina ederse, hem kendisi, hem de zina ettiği kadın kesinlikle öldürülecektir.

Lvt 20 11 Babasının karısıyla yatan, babasının namusuna leke sürmüş olur. İkisi de kesinlikle öldürülecektir. Ölümü hak etmişlerdir.

Lvt 20 12 Bir adam geliniyle yatarsa, ikisi de kesinlikle öldürülecektir.

Rezillik etmişler, ölümü hak etmişlerdir.

Lvt 20 13 Bir erkek başka bir erkekle cinsel ilişki kurarsa, ikisi de iğrençlik etmiş olur. Kesinlikle öldürülecekler. Ölümü hak etmişlerdir.

Lvt 20 14 Bir adam hem bir kızla, hem de kızın annesiyle evlenirse, alçaklık etmiş olur. Aranızda böyle alçaklıklar olmasın diye üçü de yakılacaktır.

Lvt 20 15 Bir hayvanla cinsel ilişki kuran adam kesinlikle öldürülecek, hayvansa kesilecektir.

Lvt 20 16 Bir kadın cinsel ilişki kurmak amacıyla bir hayvana yaklaşırsa, kadını da hayvanı da kesinlikle öldüreceksiniz. Ölümü hak etmişlerdir.

Lvt 20 17 << <Bir adam anne ya da baba tarafından üvey olan kızkardeşiyle evlenir, cinsel ilişki kurarsa, utançtır. Açıkça aşağılanıp halkın arasından atılacaklardır.

Adam kızkardeşiyle ilişki kurduğu için suçunun cezasını çekecektir.

Lvt 20 18 Âdet gören bir kadınla yatıp cinsel ilişki kuran adam kadının akıntılı yerini açığa çıkarmış, kadın da buna katılmış olur. İkisi de halkın arasından atılacaktır.

Lvt 20 19 << <Teyzenle ya da halanla cinsel ilişki kurmayacaksınız. Çünkü yakın akrabanın namusudur. İkiniz de suçunuzun cezasını çekeceksiniz.

Lvt 20 20 << <Amcasının karısıyla cinsel ilişki kuran adam, amcasının namusuna leke sürmüş olur. İkisi de günahlarının cezasını çekecek ve çocuk sahibi olmadan öleceklerdir.

Lvt 20 21 Kardeşinin karısıyla evlenen adam rezillik etmiş olur. Kardeşinin namusunu lekelemiştir. Çocuk sahibi olmayacaklardır.

Lvt 20 22 << <Bütün kurallarımın, ilkelerime uyacak, onları yerine

getireceksiniz. Öyle ki, yaşamak üzere sizi götüreceğim ülke sizi dışarı kumasın.

Lvt 20 23 Önünüzden kovacağım ulusların törelerine göre yaşamayacaksınız. Çünkü onlar bütün bu kötülükleri yaptılar. Bu yüzden onlardan nefret ettim.

Lvt 20 24 Oysa, Siz onların topraklarını sahipleneceksiniz. Bal ve süt akan bu ülkeyi size mülk olarak vereceğim, dedim. Sizi öteki uluslardan ayrı tutan Tanrınız RAB benim.

Lvt 20 25 << <Temiz hayvanlarla kuşları kirli olanlardan ayırt edeceksiniz. Sizin için kirli ilan ettiğim hayvanlarla, kuşlarla, küçük kara hayvanlarıyla kendinizi

kirletmeyeceksiniz.

Lvt 20 26 Benim için kutsal olacaksınız. Çünkü ben RAB kutsalım. Bana ait olmanız için sizi öbür halklardan ayrı tuttum.

Lvt 20 27 << <Cincilik yapan ve ruh çağıran ister erkek olsun, ister kadın olsun kesinlikle öldürülecektir. Onları taşılayacaksınız. Ölümlelerinden kendileri sorumludur. > >>

Lvt 21 1 RAB Musaya şöyle dedi: <<Harun soyundan gelen kâhinlere de ki, <Kâhinlerden hiçbirini yakın akrabası olan annesi, babası, oğlu, kızı ve kardeşi dışında, halkından birinin ölüsüyle kendini kirletmesin.

Lvt 21 3 Yanında kalan evlenmemiş kızkardeşi için kendini kirletebilir.

Lvt 21 4 Halkı arasında bir büyük olarak kendini kirletmemeli, adına leke getirmemeli.

Lvt 21 5 << <Kâhinler yas tutarken başlarını tıraş etmeyecek, sakallarının uçlarını kesmeyecek, bedenlerini yaralamayacaklar.

Lvt 21 6 Tanrıları için kutsal olacaklar, Tanrılarının adını lekelemeyecekler. Çünkü onlar Tanrıları RABbe yakılan sunu ve yiyecek sunusu sunuyorlar. Kutsal olmaları gerekir.

Lvt 21 7 Kâhinler fahişelerle, kirletilmiş kadınlarla, boşanmış kadınlarla evlenmeyecek. Çünkü kâhin Tanrı için kutsal olmalıdır.

Lvt 21 8 Onu kutsal sayın. Çünkü yiyecek sunusunu Tanrınıza o sunuyor. Sizin

için kutsaldır. Çünkü ben kutsalım, sizi kutsal kılan RAB benim.

Lvt 21 9 Bir kâhinin kızı fahişelik yaparak kendini kirletirse, hem kendini hem de babasını rezil etmiş olur. Yakılmalıdır.

Lvt 21 10 << Öbür kâhinler arasından başına mesh yağı dökülen ve özel giysiler giymek üzere atanan başkâhin, saçlarını dağıtmayacak, giysilerini yırtmayacak.

Lvt 21 11 Hiçbir ölüye yaklaştırmayacak. Ölen annesi, babası bile olsa kendini kirletmeyecek.

Lvt 21 12 Tapınak hizmetinden ayrılmayacak, Tanrısının Tapınağını kirletmeyecek. Çünkü Tanrının buyurduğu mesh yağıyla Tanrısına adanmıştır. RAB benim.

Lvt 21 13 Başkâhinin evleneceği kadın bakire olmalıdır.

Lvt 21 14 Dul, boşanmış, kirletilmiş ya da fahişe bir kadınla evlenmeyecek.

Yalnız kendi halkından bakire bir kızla evlenebilir.

Lvt 21 15 Böylece halkının arasında çocuklarına leke sürmemiş olur. Onu kutsal kılan RAB benim. > >

Lvt 21 16 RAB Musaya şöyle dedi:

Lvt 21 17 <<Haruna de ki, <Soyundan gelecek kuşaklar boyunca kusurlu olan hiç kimse yiyecek sunusu sunmak üzere Tanrısına yaklaşmasın.

Lvt 21 18 Kusurlu olan, sunağa yaklaşamaz: Kör, topal, yüzü arızalı, organlarından biri aşırı büyümüş,

Lvt 21 19 kolü veya ayağı kırık,

Lvt 21 20 kambur, cüce, gözü özürlü, uyuz, yarası kabuk bağlamış ya da hadım.

Lvt 21 21 Kâhin Harunun soyundan bu kusurlara sahip hiç kimse RAB için yakılan sunuyu sunmak üzere sunağa yaklaşmayacak. Çünkü kusurludur. Tanrısına yiyecek sunusu sunmak üzere sunağa yaklaşamaz.

Lvt 21 22 Böyle bir adam Tanrısına sunulan kutsal ve en kutsal yiyecekleri yiyebilir.

Lvt 21 23 Ancak perdeye ve sunağa yaklaşmayacaktır. Çünkü kusurludur. Tapınağını kirletmesin. Onları kutsal kılan RAB benim. > >

Lvt 21 24 Musa Harun'la oğullarına ve bütün İsrail halkına bunları anlattı.

Lvt 22 1 RAB Musaya şöyle dedi:

Lvt 22 2 <<Haruna ve oğullarına de ki, <İsrail halkının bana sunduğu kutsal

sunulardan uzak dursunlar. Kutsal adıma leke sürmesinler. RAB benim.

Lvt 22 3 Gelecek kuşaklar boyunca soyunuzdan biri İsrail halkının bana sunduğu kutsal sunulara kirli olarak yaklaşırsa, onu huzurumdan atacağım. RAB benim.

Lvt 22 4 << <Harun soyundan deri hastalığına yakalanmış ya da akıntısı olan biri temiz sayılıncaya kadar kutsal sunuları yemeyecektir. Bir cesede değdiği için kirli

sayılan bir şeye dokunan, menisi akan,

Lvt 22 5 insanı kirli kılacak küçük kara hayvanlarından birine ya da herhangi bir nedenle kirli sayılan bir insana dokunan,

Lvt 22 6 akşama kadar kirli sayılacak, yıkanmadığı sürece kutsal sunulardan yemeyecektir.

Lvt 22 7 Güneş battıktan sonra temiz sayılır, kutsal sunuları yiyebilir. Çünkü bu onun yiyeceğidir.

Lvt 22 8 Ölü bulunmuş ya da yabani hayvanlar tarafından parçalanmış bir leşi yiyerek kendini kirletmeyecektir. RAB benim.

Lvt 22 9 << <Kâhinler buyruklarına uymalıdır. Yoksa günahlarının cezasını çeker, buyruklarımı çiğnedikleri için ölürlür. Onları kutsal kılan RAB benim.

Lvt 22 10 << <Kâhin ailesi dışında hiç kimse kutsal sunuyu yemeyecek; kâhinin konuğu ve işçisi bile.

Lvt 22 11 Ama kâhinin parayla satın aldığı ya da evinde doğan köle onun yemeğini yiyebilir.

Lvt 22 12 Kâhinin kâhin olmayan bir erkekle evlenen kızı bağışlanan kutsal sunuları yemeyecek.

Lvt 22 13 Ama dul kalmış ya da boşanmış, çocuğu olmamış ve gençliğinde kaldığı baba evine geri dönmüş kâhin kızı babasının ekmeğini yiyebilir. Aile dışından yabancı biri asla yiyemez.

Lvt 22 14 << <Bilmeden kutsal sunuyu yiyen biri, beşte birini üzerine katarak kâhine geri verecek.

Lvt 22 15 Kâhinler İsrail halkının RABbe sunduğu kutsal sunuları bayağılaştırmayacaklar.

Lvt 22 16 Yoksa kutsal sunuları yiyen öbür insanlara büyük suç yüklemiş olurlar. Çünkü sunuları kutsal kılan RAB benim. > >

Lvt 22 17 RAB Musaya şöyle dedi:

Lvt 22 18 <<Harunla oğullarına ve bütün İsrail halkına de ki, <İster İsraili olsun, ister İsrailde yaşayan bir yabancı olsun, biriniz RABbe dilek adağı ya da gönülden

verilen sunu olarak yakmalık sunu sunmak istiyorsa,

Lvt 22 19 sunusunun kabul edilmesi için kusursuz bir erkek sığır, koyun ya da keçi sunmalı.

Lvt 22 20 Kusurlu olanı sunmayacaksınız. Çünkü kabul edilmeyecektir.

Lvt 22 21 Kim gönülden verilen bir sunuyu ya da dilek adağını yerine getirmek için RABbe esenlik kurbanı olarak sığır veya davar sunmak isterse, kabul edilmesi için hayvan kusursuz olmalı. Hiçbir eksigi bulunmamalı.

Lvt 22 22 Kör, sakat, yaralı, yarası irinli, kabuklu ya da uyuz bir hayvanı RABbe sunmayacaksınız. Yakılan sunu olarak sunak üzerinde RABbe böyle bir hayvan sunmayacaksınız.

Lvt 22 23 Organlarından biri aşırı büyümüş ya da yeterince gelişmemiş bir sığırtı veya davarı dilek adağı olarak sunabilirsiniz. Ama gönülden verilen bir sunu olarak kabul edilmez.

Lvt 22 24 Yumurtaları vurulmuş, ezilmiş, burulmuş ya da kesilmiş hayvanı RABbe sunmayacak, ülkenizde buna yer vermeyeceksiniz.

Lvt 22 25 Böyle bir hayvanı bir yabancıdan alıp yiyecek sunusu olarak Tanrınıza sunmayacaksınız. Çünkü sakat ve kusurludur. Kabul edilmeyecektir. > >

Lvt 22 26 RAB Musaya şöyle dedi:

Lvt 22 27 <<Bir buzağı, kuzu ya da oğlak doğduğu zaman, yedi gün anasının yanında kalacaktır. Sekizinci günden itibaren yakılan sunu olarak RABbe sunulabilir. Kabul edilecektir.

Lvt 22 28 İster inek, ister davar olsun, hayvanla yavrusunu aynı gün kesmeyeceksiniz.

Lvt 22 29 <<RABbe şükran kurbanı sunduğunuz zaman, kabul edilecek biçimde sunun.

Lvt 22 30 Eti aynı gün yenecek, sabaha bırakılmayacak. RAB benim.

Lvt 22 31 <<Buyruklarıma uyacak, onları yerine getireceksiniz. RAB benim.

Lvt 22 32 Kutsal adıma leke sürmeyeceksiniz. İsrail halkı arasında kutsal tanınacağım. Sizi kutsal kılan RAB benim.

Lvt 22 33 Tanrınız olmak için sizi Mısır'dan çıkardım. RAB benim.>>

Lvt 23 1 RAB Musaya şöyle dedi:

Lvt 23 2 <<İsrail halkına de ki, <kutsal toplantılar olarak ilan edeceğiniz bayramlarım, RABbin bayramları şunlardır:> >>

Lvt 23 3 <<Altı gün çalışacaksınız. Ama yedinci gün olan Şabat dinlenme ve kutsal toplantı günüdür. Hiçbir iş yapmayacaksınız. Yaşadığınız her yerde Şabatı RABbe ayıracaksınız.> >>

Lvt 23 4 <<Belirli zamanlarda kutsal toplantılar olarak ilan edeceğiniz RABbin bayramları şunlardır:

Lvt 23 5 Birinci ayın on dördüncü günü akşamüstü RABbin Fısıh Bayramı başlar.

Lvt 23 6 On beşinci gün RABbin Mayasız Ekmek Bayramıdır. Yedi gün mayasız ekmek yiyeceksiniz.

Lvt 23 7 İlk gün kutsal toplantı düzenleyecek, gündelik işlerinizi yapmayacaksınız.

Lvt 23 8 Yedi gün RAB için yakılan sunu sunacaksınız. Yedinci gün kutsal toplantı düzenleyecek, gündelik işlerinizi yapmayacaksınız.> >>

Lvt 23 9 RAB Musaya şöyle dedi:

Lvt 23 10 <<İsrail halkına de ki, <size vereceğim ülkeye girip ürününü biçtiğiniz zaman, ilk yetişen ürününüzden bir demet kâhine götüreceksiniz.

Lvt 23 11 Kabul edilmeniz için, kâhin demeti RABbin huzurunda sallayacak. Demet Şabattan sonraki gün sallanacak.

Lvt 23 12 Demetin sallandığı gün, yakmalık sunu olarak RABbe bir yaşında kusursuz bir erkek kuzu sunacaksınız.

Lvt 23 13 Kuzuyla birlikte tahıl sunusu olarak yağla yoğrulmuş bir efa ince unun onda ikisi sunulacak. RAB için yakılan sunu ve onu hoşnut eden koku olacak bu. Yakmalık sunuyla birlikte dökmelik sunu olarak bir hin şarabın dörtte birini sunacaksınız.

Lvt 23 14 Tanrınıza bu sunuyu getireceğiniz güne kadar ekmek, kavrulmuş buğday, taze başak yemeyeceksiniz. Yaşadığınız her yerde kuşaklar boyunca sürekli bir yasa olacak bu.> >>

Lvt 23 15 <<Şabattan sonraki gün sallamalık demeti götürdüğünüz günden başlayarak tam yedi hafta sayın.

Lvt 23 16 Yedinci Şabattan sonraki güne kadar elli gün sayın: 0 gün RABbe yeni tahıl sunusu sunacaksınız.

Lvt 23 17 Yaşadığınız yerden RABbe sallamalık sunu olarak iki ekmek getirin. Ekmekler ilk ürünlerden, onda iki efafo ince undan yapılacaktır. Mayayla pişirilip RABbe öyle sunulacak.

Lvt 23 18 Ekmekle birlikte yakmalık sunu olarak RABbe bir yaşında kusursuz yedi kuzu, bir boğa ve iki koç sunacaksınız. Tahıl sunusu ve dökmelik sunuyla sunulan bu sunu, yakılan sunu ve RABbi hoşnut eden kokudur.

Lvt 23 19 Günah sunusu olarak bir teke, esenlik kurbanı olarak bir yaşında iki kuzu sunacaksınız.

Lvt 23 20 Kâhin iki kuzuyu ilk üründen yapılmış ekmekle birlikte sallamalık sunu olarak RABbin huzurunda sallayacak. RAB için kutsal olan bu sunular kâhinidir.

Lvt 23 21 0 gün kutsal toplantı ilan edecek ve gündelik işlerinizi yapmayacaksınız. Yaşadığınız her yerde kuşaklar boyunca sürekli bir yasa olacak bu.

Lvt 23 22 <<Ülkenizdeki ekinleri biçerken tarlalarınızı sınırlarına kadar biçmeyin. Artakalan başakları toplayın. Onları yoksullara ve yabancılarla bırakacaksınız. Tanrınız RAB benim.> >>

Lvt 23 23 RAB Musaya şöyle dedi:

Lvt 23 24 <<İsrail halkına de ki, <Yedinci ayın birinci günü dinlenme günüdür, boru çalınarak anma ve kutsal toplantı günü olacaktır.

Lvt	23	25	O gün gündelik işlerinizi yapmayacak, RAB için yakılan sunu sunacaksınız z. > >>
Lvt	23	26	RAB Musaya şöyle dedi:
Lvt	23	27	<<Yedinci ayın onuncu günü günahların bağışlanma günüdür. Kutsal bir toplantı düzenleyeceksiniz z. İsteklerinizi denetleyecek, RAB için yakılan sunu sunacaksınız z.
Lvt	23	28	O gün hiç iş yapmayacaksınız. Çünkü Tanrınız RABbin huzurunda günahlarınızı bağışlatacağınız bağışlanma günüdür.
Lvt	23	29	O gün isteklerini denetlemeyen herkes halkın arasından atılacaktır.
Lvt	23	30	O gün herhangi bir iş yaparı halkın arasından yok edeceğim.
Lvt	23	31	Hiç iş yapmayacaksınız. Yaşadığınız her yerde kuşaklar boyunca sürekli yasa olacak bu.
Lvt	23	32	O gün sizin için şabat, dinlenme günü olacak. İsteklerinizi denetleyeceksiniz z. Ayın dokuzuncu günü, akşamdan ertesi akşama kadar şabatı kutlayacaksınız.>>
Lvt	23	33	RAB Musaya şöyle dedi:
Lvt	23	34	<<İsrail halkına de ki, <Yedinci ayın on beşinci günü Çardak Bayramı başlar. Bu bayramı RABbin onuruna yedi gün kutlayacaksınız z.
Lvt	23	35	İlk gün kutsal bir toplantı düzenleyecek, gündelik işlerinizi yapmayacaksınız z.
Lvt	23	36	Yedi gün RAB için yakılan sunu sunacaksınız z. Sekizinci gün kutsal bir toplantı düzenlemeli, RAB için yakılan sunu sunmalısınız z. Bu bayramın son toplantısıdır. Gündelik işlerinizi yapmayacaksınız.
Lvt	23	37	-<< <Kutsal toplantılar olarak ilan edeceğiniz RABbin bayramları bunlardır. Bayramlarda RAB için yakılan sunuyu, yakmalık sunuyu, tahıl sunusunu, kurbanı, dökmelek sunuları günün gereğine uygun biçimde sunacaksınız.
Lvt	23	38	Bunlar RABbin kutlamanızı istediği şabat günlerinin, RABbe sunduğunuz armağanların, bütün dilek adaklarının ve gönülden verilen sunuların dışındadır. -
Lvt	23	39	<< <Yedinci ayın on beşinci günü, topraklarınızı z. ürünlerini devşirdiğiniz zaman RAB için yedi gün bayram yapacaksınız z. Birinci ve sekizinci gün dinlenme günleri olacak.
Lvt	23	40	İlk gün meyve ağaçlarının güzel meyvelerini, hurma dallarını, sık yapraklı ağaç dallarını, vadi kavaklarını toplayıp Tanrınız RABbin önünde yedi gün şenlik yapacaksınız z.
Lvt	23	41	Bunu her yıl yedi gün RABbin bayramı olarak kutlayacaksınız z. Kuşaklar boyunca sürekli bir yasa olacak bu. Bayramı yedinci ay kutlayacaksınız z.
Lvt	23	42	Yedi gün çardaklarda kalacaksınız z. Bütün yerli İsrailiiler çardaklarda yaşayacak.
Lvt	23	43	Öyle ki, gelecek kuşaklar İsrail halkını Mısırdan çıkardığım zaman çardaklarda barındırdığımı bilsinler. Tanrınız RAB benim.> >>
Lvt	23	44	Böylece Musa İsrail halkına RAB'bin bayramlarını bildirdi.
Lvt	24	1	RAB Musaya şöyle dedi:
Lvt	24	2	<<İsrail halkına buyruk ver, kandilin sürekli yanıp ışık vermesi için saf sıkma zeytinyağı getirsinler.
Lvt	24	3	Harun kandilleri benim huzurumda, Buluşma Çadırında, Levha Sandığının önündeki perdenin dışında, akşamdan sabaha kadar sürekli yanar biçimde tutacak. Kuşaklar boyunca sürekli bir kural olacak bu.
Lvt	24	4	RABbin huzurunda saf altın kandillikteki kandiller sürekli yanacaktır.>>
Lvt	24	5	<<İnce undan on iki pide pişireceksin. Her biri efanın onda ikisi ağırlığında olacak.
Lvt	24	6	Bunları RABbin huzurunda iki sıra halinde, altışar altışar saf altın masanın üzerine dizeceksin.
Lvt	24	7	İki sıra ekmeğin yanına anma payı olarak saf günnük koyacaksın. Bu RAB için yakılan sunu olacak ve ekmeğin yerini alacak.
Lvt	24	8	Bu ekmeğin, İsrail halkı adına sonsuza dek sürecektir bir antlaşma olarak, her şabat günü aksatılmadan RABbin huzurunda dizilecek.
Lvt	24	9	Ve Harunla oğullarına ait olacak. Onu kutsal bir yerde yiyecekler. Çünkü çok kutsaldır. RAB için yakılan sunulardan onların sürekli bir payı olacak.>>
Lvt	24	10	İsrailiiler arasında annesi İsraili babası Mısırlı bir adam vardı. Ordugahta onunla bir İsraili arasında kavga çıktı.
Lvt	24	11	İsraili kadının oğlu RABbe sövdü, lanet etti. Onu Musaya getirdiler. Annesi Dan oymağından Divrinin kızı Şelomitti.
Lvt	24	12	Adamı göz altına alıp RABbin kararını beklediler.
Lvt	24	13	RAB Musaya şöyle dedi:
Lvt	24	14	<<Onu ordugahın dışına çıkar. Ettiği laneti duyan herkes elini adamın başına koysun ve bütün topluluk onu taşlasın.
Lvt	24	15	İsrail halkına de ki, <Kim Tanrısına lanet ederse günahının cezasını çekecektir.
Lvt	24	16	RABbe söven kesinlikle öldürülecektir. Bütün topluluk onu taşılayacak. İster yerli ister yabancı olsun, RABbe söven herkes öldürülecektir.
Lvt	24	17	<< <Adam öldüren kesinlikle öldürülecektir.
Lvt	24	18	Başkasının hayvanını öldüren, yerine bir hayvan vererek aldığı canın karşılığını canla ödeyecektir.

The Holy Bible in Turkish

Lvt	24	19	Kim komşusunu yaralarsa, kendisine de aynı şey yapılacaktır.
Lvt	24	20	Kırığa karşılık kırık, göze göz, dişe diş olmak üzere, ona ne yaptıysa kendisine de aynı şey yapılacaktır.
Lvt	24	21	Hayvan öldüren yerine bir hayvan verecek, adam öldüren öldürülecektir.
Lvt	24	22	Yerli yabancı herkes için tek bir yasanız olacak. Tanrınız RAB benim.>>
Lvt	24	23	Musa bunları İsrail halkına bildirdikten sonra, halk RAB'be lanet eden adamı ordugahın dışına çıkardı ve taşlayarak öldürdü. Böylece İsrail halkı RAB'bin Musa'ya verdiği buyruğu yerine getirmiş oldu.
Lvt	25	1	RAB Sina Dağında Musaya şöyle dedi:
Lvt	25	2	<<İsrail halkına de ki, <Size vereceğim ülkeye girdiğiniz zaman, ülke RAB için şabatı kutlamalı.
Lvt	25	3	Altı yıl tarlanı ekeceksin, bağını budayacaksın, ürününü toplayacaksın.
Lvt	25	4	Ama yedinci yıl toprak dinlenecek. O yıl şabat Yılı olacak, RABbe adanacak. Tarlanı ekmemel, bağını budamamalıydın.
Lvt	25	5	Hasadının ardından süreni biçmeyecek, budanmamış asmanın üzümlerini toplamayacaksın. O yıl ülke için dinlenme yılı olacak.
Lvt	25	6	Şabat Yılında ülke ne ürün verirse, sizin için, kölelerinizi, cariyelerinizi, yanınızda çalışan ücretliler ve aranızda yaşayan yabancılar için yiyecek olacak.
Lvt	25	7	Ülkede yetişen ürünler kendi hayvanlarınızı da yabancı hayvanları da doyuracak.>>
Lvt	25	8	<< <Yedi yılda bir kutlanan şabat yıllarının yedi kez geçmesini bekleyin. Yedi kez geçecek şabat yıllarının toplamı kırk dokuz yıldır.
Lvt	25	9	Sonra, yedinci ayın onuncu günü, yani günahları bağışlatma günü, bütün ülkede yüksek sesle boru çalınacak.
Lvt	25	10	Ellinci yılı kutsal sayacak, bütün ülke halkı için özgürlük ilan edeceksiniz. O yıl sizin için özgürlük yılı olacak. Herkes kendi toprağına, ailesine dönecek.
Lvt	25	11	Ellinci yıl sizin için özgürlük yılı olacak. O yıl ekmeyecek, ürünün ardından süreni biçmeyecek, budanmamış asmanın üzümlerini toplamayacaksınız.
Lvt	25	12	Çünkü o yıl özgürlük yılıdır. Sizin için kutsaldır. Yalnız tarlalarda kendiliğinden yetişeni yiyebilirsiniz.
Lvt	25	13	<< <Özgürlük yılında herkes kendi toprağına dönecek.
Lvt	25	14	Bir komşuna tarla satar ya da ondan tarla alırsan, birbirinize haksızlık yapmayacaksınız.
Lvt	25	15	Eğer sen ondan alıyorsan, özgürlük yılından sonraki yılların sayısına göre ödeyeceksin, o da sana ürün yıllarının sayısına göre satacak.
Lvt	25	16	Yılların sayısı çoksa fiyatı artıracak, azsa indireceksin. Çünkü sana yıllık ürünlerini satıyor.
Lvt	25	17	Birbirinize haksızlık yapmayacak, Tanrınızdan korkacaksınız. Tanrınız RAB benim.
Lvt	25	18	<< <Kurallarına uyacak, ilkelerimi özenle yerine getireceksiniz. Böylece ülkede güvenlik içinde yaşayacaksınız.
Lvt	25	19	Ülke de ürün verecek, sizi doyuracak ve orada güvenlik içinde oturacaksınız.
Lvt	25	20	Toprağımızı ekmez, ürünümüzü toplamazsak, yedinci yıl ne yiyeceğiz? diye sorarsanız,
Lvt	25	21	altıncı yıl size öyle bir bereket göndereceğim ki, toprak üç yıllık ürün verecek.
Lvt	25	22	Sekizinci yıl toprağınızı ekerken, dokuzuncu yıl ürün alıncaya kadar eski ürününüzü yiyeceksiniz.
Lvt	25	23	<< <Tarlanız temelli olarak satılamaz. Çünkü bana aittir. Sizse yabancı siz, konuğumsunuz.
Lvt	25	24	Miras alacağınız ülkenin her yerinde tarlanın asıl sahibine tarlasını geri alma hakkı tanınmalıdır.
Lvt	25	25	Kardeşlerinizden biri yoksullaşır, toprağının bir parçasını satmak zorunda kalırsa, en yakın akrabası gelip toprağı geri alabilir.
Lvt	25	26	Toprağını satın alacak yakın bir akrabası yoksa, sonradan durumu düzelir, yeterli para bulursa,
Lvt	25	27	satış yaptıktan sonra geçen yılları hesaplayacak ve geri kalan parayı toprağına sattığı adama ödeyip toprağına dönecek.
Lvt	25	28	Ancak toprağına geri alacak parayı bulamazsa, toprak özgürlük yılına kadar onu satın alan adama ait olacak. O yıl toprağı elinden çıkaracak, satan adam da toprağına kavuşacak.
Lvt	25	29	<< <Surlu bir kentte evini satan adamın evi sattıktan tam bir yıl sonrasına kadar onu geri alma hakkı olacaktır.
Lvt	25	30	Eğer bir yıl içinde evini geri almazsa, ev temelli olarak alıcıya geçecek, kuşaklar boyunca yeni sahibinin olacaktır. Özgürlük yılında ev yeni sahibinin elinden alınmayacaktır.
Lvt	25	31	Ama surlarla çevrilmemiş köylerdeki evler tarlalar gibi işlem

görecektir. İlk sahibinin evi geri alma hakkı olacak, özgürlük yılında evi satın alan onu geri verecektir.

- Lvt 25 32 << «Ancak Levililer kendilerine ait kentlerde sattıkları evleri her zaman geri alma hakkına sahiptirler.
- Lvt 25 33 Eğer bir Levili bu kentlerde sattığı evi geri alamazsa, özgürlük yılında ev kendisine geri verilecektir. Çünkü Levililerin kentlerindeki evler onların İsrail halkının arasındaki mülkleridir.
- Lvt 25 34 Kentlerinin çevresindeki otlaklar ise satılamaz. Çünkü bunlar onların kalıcı mülküdür.
- Lvt 25 35 << «Bir kardeşin yoksullaşır, muhtaç duruma düşerse, ona yardım etmelisin. Aranızda kalan bir yabancı ya da konuk gibi yaşayacak.
- Lvt 25 36 Ondan faiz ve kâr alma. Tanrından kork ki, kardeşin yanında yaşamını sürdürebilsin.
- Lvt 25 37 Ona faizle para vermeyeceksin. Ödünç verdiğin yiyecekten kâr almayacaksın.
- Lvt 25 38 Ben Kenan ülkesini size vermek ve Tanrınız olmak için sizleri Mısırdan çıkaran Tanrınız RABbim.
- Lvt 25 39 << «Aranızda yaşayan bir kardeşin yoksullaşır, kendini köle olarak sana satarsa, onu bir köle gibi çalıştırmayacaksın.
- Lvt 25 40 Yanında çalışan bir işçi ya da yabancı gibi davranacaksın ona. Özgürlük yılına dek yanında çalışacak.
- Lvt 25 41 Sonra çocuklarıyla birlikte yanından ayrılıp ailesinin yanına, atalarının toprağına dönecek.
- Lvt 25 42 Çünkü İsraililer benim Mısırdan çıkardığım kullarımdır. Köle olarak satılamazlar.
- Lvt 25 43 Ona efendilik etmeyecek, sert davranmayacaksın. Tanrından korkacaksın.
- Lvt 25 44 << «Kölelerinizi, cariyelerinizi çevrenizdeki uluslardan almalısınız. Onlardan uşak ve cariye satın alabilirsiniz.
- Lvt 25 45 Ayrıca aranızda yaşayan yabancıların çocuklarını, ister ülkenizde doğmuş olsun ister olmasın, satın alıp onlara sahip olabilirsiniz.
- Lvt 25 46 Onları miras olarak çocuklarınıza bırakabilirsiniz. Yaşamları boyunca size kölelik edecekler. Ancak bir İsraili kardeşine efendilik etmeyecek, sert davranmayacaksın.
- Lvt 25 47 << «Aranızda yaşayan bir yabancı ya da geçici olarak kalan biri zenginleşir, buna karşılık bir İsraili kardeşin yoksullaşıp kendini ona ya da ailesinin bir bireyine köle olarak satarsa,
- Lvt 25 48 satıldıktan sonra geri alınma hakkı vardır. Kardeşlerinden biri, amcası, amcasının oğlu veya yakın akrabalarından, ailesinden biri onu geri alabilir. Ya da yeterli para bulursa, kendisi özgürlüğünü geri alabilir.
- Lvt 25 50 Efendisiyle hesap görmeli. Kendisini sattığı yıldan özgürlük yılına kadar geçen yılları sayacaklar. Özgürlüğünün bedeli, kalan yılların sayısına göre bir işçinin gündelik ücreti üzerinden hesap edilecektir.
- Lvt 25 51 Eğer geriye çok yıl kalıyorsa, buna göre özgürlüğünün bedeli olarak satın alındığı fiyatın bir bölümünü ödeyecek.
- Lvt 25 52 Eğer özgürlük yılına yalnız birkaç yıl kalmışsa, ona göre hesap ederek özgürlüğünün bedelini ödemelidir.
- Lvt 25 53 Efendisinin yanında yıllık sözleşmeyle çalışan bir işçi gibi yaşamalıdır. Senin önünde efendisinin ona sert davranmamasını sağlayacaksın.
- Lvt 25 54 << «Bu yollardan özgürlüğüne kavuşmasa bile, özgürlük yılında çocuklarıyla birlikte özgür olacaktır.
- Lvt 25 55 Çünkü İsraililer benim kullarım, Mısır'dan çıkardığım kendi kullarımdır. Tanrınız RAB benim.» >>
- Lvt 26 1 << «Put yapmayacaksınız. Oyma put ya da taş sütun dikmeyeceksiniz. Tapmak için ülkenize putları simgeleyen oyma taşlar koymayacaksınız. Çünkü Tanrınız RAB benim.
- Lvt 26 2 Şabat günlerimi tutacak, tapınağıma saygı göstereceksiniz. RAB benim.
- Lvt 26 3 << «Kurallarımın göre yaşar, buyruklarımı dikkatle yerine getirirseniz,
- Lvt 26 4 yağmurları zamanında yağdıracağım. Toprak ürün, ağaçlar meyve verecek.
- Lvt 26 5 Bağbozumuna kadar harman dövecek, ekim zamanına kadar bağlarınızdan üzüm toplayacaksınız. Bol bol yiyecek, ülkenizde güvenlik içinde yaşayacaksınız.
- Lvt 26 6 << «Ülkenize barış sağlayacağım. Korku içinde yatmayacaksınız. Tehlikeli hayvanları ülkenizden kovacağım. Savaş yüzü görmeyeceksiniz.
- Lvt 26 7 Düşmanlarınızı kovalayacaksınız. Kılıç darbeleriyle önünüzde yere serilecekler.
- Lvt 26 8 Beşiniz yüz kişinin, yüzünüz on bin kişinin hakkından gelecek.
- Lvt 26 9 Düşmanlarınız kılıç darbeleriyle önünüzde yere serilecek.
- Lvt 26 10 Size iyilikle bakacağım. Sizi verimli kılıp çoğaltacağım. Sizinle yaptığım antlaşmayı sürdüreceğim.
- Lvt 26 11 Eski ürününüz yemekle tükenmeyecek. Yeni ürüne yer bulmak için eskisini boşaltmak zorunda kalacaksınız.
- Lvt 26 12 Konutumu aranızda kuracak, size sırt çevirmeyeceğim.
- Lvt 26 13 Aranızda yaşayacak, Tanrınız olacağım. Siz de benim halkım olacaksınız.

Lvt 26 13 Ben sizi Mısır'da köle olmaktan kurtaran Tanrınızı RABbim.
 Boyunduruğunuzu kırdım. Sizi başı dik yaşattım. > >
 Lvt 26 14 << <Ama beni dinlemez, bütün bu buyrukları yerine getirmezseniz, cezal andırılacaksınız.
 Lvt 26 15 Kurallarımı çiğner, ilkelerimden nefret eder, buyruklarıma karşı çıkar, antlaşmamı bozarsanız,
 Lvt 26 16 sizi şöyle cezalandıracağım: Üzerinize dehşet salacağım. Verem ve sıtma gözlerinizi ferini söndürecek, canınızı kemirecek. Boşa tohum ekeceksiniz, çünkü ürünlerinizi düşmanlarınız yiyecek.
 Lvt 26 17 Size öfkeyle bakacağım. Düşmanlarınız sizi bozguna uğratacak. Sizden nefret edenler sizi yönetecek. Kovalayan yokken bile kaçacaksınız.
 Lvt 26 18 << <Bütün bunlara karşın beni dinlemezseniz, günahlarınıza karşılık cezanızı yedi kat artıracam.
 Lvt 26 19 İnatçı gururunuzu kıracağım. Gök demir, yer bakır olacak.
 Lvt 26 20 Gücünüz tükenecek. Topraklarınızı ürün, ağaçlarınız meyve vermeyecek.
 Lvt 26 21 << <Eğer karşı çıkmaya devam eder, beni dinlemek istemezseniz, günahlarınıza karşılık cezanızı yedi kat artıracam.
 Lvt 26 22 Üzerinize yabancı hayvanlar göndereceğim. Çocuklarınızı öldürecek, hayvanlarınızı yok edecekler. Sayınız azalacak, yollarınız ıssız kalacak.
 Lvt 26 23 << <Bununla da yola gelmez, bana karşı çıkmaya devam ederseniz,
 Lvt 26 24 ben de size karşı çıkacağım, günahlarınıza karşılık sizi yedi kez cezalandıracağım.
 Lvt 26 25 Bozduğunuz antlaşmamın öcünü almak için başınıza savaş getireceğim. Kentlerinize çekildiğinizde aranıza salgın hastalık göndereceğim. Düşman eline düşeceksiniz.
 Lvt 26 26 Ekmeğinizi kestiğim zaman, on kadın ekmeğinizi bir fırında pişirecek.
 Lvt 26 27 Ekmeğiniz azar azar, tartıyla verilecek. Yiyecek ama doymayacaksınız.
 Lvt 26 28 << <Bütün bunlardan sonra yine beni dinlemez, bana karşı çıkarsanız, bu kez ben de öfkeyle size karşı çıkacağım ve günahlarınıza karşılık sizi yedi kat cezalandıracağım.
 Lvt 26 29 Açlıktan çocuklarınızın etini yiyeceksiniz.
 Lvt 26 30 Tapınma yerlerinizi yıkacak, buhur sunaklarınızı yok edeceğim. Cesetlerinizi devrilen putların üzerine serecek, sizden nefret edeceğim.
 Lvt 26 31 Kentlerinizi viraneye çevirecek, tapınaklarınızı yıkacağım. Beni hoşnut etmek için sunduğunuz kokuları duymayacağım.
 Lvt 26 32 Ülkenizi viran edeceğim, oraya yerleşen düşmanlarınız bile şaşkına dönecek.
 Lvt 26 33 Sizi öteki ulusların arasına dağıtacak, kılıcımla peşinize düşeceğim. Ülkeniz viran olacak, kentlerinizi harabeye dönecek.
 Lvt 26 34 Siz düşmanlarınızın ülkesinde yaşarken, ülke ıssız kaldığı yıllar boyunca şabatların sevincini yaşayacak. Ancak o zaman dinlenip şabatlarının tadına varacak.
 Lvt 26 35 Üzerinde yaşadığınız şabat yıllarında görmediği rahatı ıssız kaldığı yıllarda görecektir.
 Lvt 26 36 << <Düşman ülkelerinde sağ kalanlarınızın yüreğine öyle bir korku düşürecek ki, rüzgarın sürüklediği yaprakların sesinden bile kaçacaklar. Savaşta kaçarcasına kaçacaklar. Peşlerinde kovalayan olmadığı halde düşecekler.
 Lvt 26 37 Kovalayan yokken savaştan kaçarcasına birbirlerinin üzerine yıkılacaklar. Düşmanlarınızın karşısında ayakta duramayacaksınız.
 Lvt 26 38 Öteki ulusların arasında yok olacaksınız. Düşman ülkeler sizi yutacak.
 Lvt 26 39 Artakalanlarınız gerek kendi, gerekse atalarının suçlarından ötürü düşman ülkelerde eriyip gidecekler.
 Lvt 26 40 << <Ama işledikleri suçları, atalarının suçlarını, bana karşı geldiklerini, ihanet ettiklerini itiraf eder
 Lvt 26 41 -bu yüzden onlara karşı çıkıp kendilerini düşman ülkelere sürmüştüm- inadı bırakıp alçakgönüllü olur, suçlarının bedelini öderlerse,
 Lvt 26 42 ben de Yakupla, İshakla, İbrahimle yaptığım antlaşmayı ve onlara söz verdiğim ülkeyi anımsayacağım.
 Lvt 26 43 Ülke önce ıssız bırakılacak ve ıssız kaldığı sürece şabatların tadına varacak. Onlar da işledikleri suçların bedelini ödeyecekler; çünkü ilkelerimi reddettiler, kurallarımdan nefret ettiler.
 Lvt 26 44 Bütün bunlara karşın, düşman ülkelerindeyken yine de onları reddetmeyecek, onlardan nefret etmeyeceğim. Böylece hepsini yok etmeyecek, kendileriyle yaptığım antlaşmayı bozmayacağım. Çünkü ben onların Tanrısı RABbim.
 Lvt 26 45 Tanrıları olmak için öteki ulusların önünde Mısırdan çıkardığım atalarıyla yaptığım antlaşmayı onlar için anımsayacağım. RAB benim. > > <<Sünnetsiz yüreklerini alçaltır>>.
 Lvt 26 46 RAB'bin Sina Dağı'nda Musa aracılığıyla kendisiyle İsrail halkı arasına koyduğu kurallar, ilkeler, yasalar bunlardır.
 Lvt 27 1 RAB Musaya şöyle dedi:
 Lvt 27 2 <<İsrail halkına de ki, <Eğer bir kimse RABbe birini adamışsa senin biçeceğin değeri ödeyerek adağını yerine getirebilir.
 Lvt 27 3 Bu değerler şöyle olacak: Yirmi yaşından altmış yaşına kadar erkekler için elli kutsal yerin şekeli gümüş,

Lvt	27	4	kadınlar için otuz şekelfş.
Lvt	27	5	Beş yaşından yirmi yaşına kadar erkekler için yirmi, kadınlar için on şekel.
Lvt	27	6	Bir aylıktan beş yaşına kadar oğlanlar için beşfü, kızlar için üç şekel gümüş.
Lvt	27	7	Eğer altmış ya da daha yukarı yaşta iseler, erkekler için on beş, kadınlar için on şekel.
Lvt	27	8	Ancak adakta bulunan kişi belirtilen parayı ödeyemeyecek kadar yoksulsa, adadığı kişiyi kâhine götürecektir; kâhin adakta bulunan kişinin ödeme gücüne göre ona değer biçecektir.
Lvt	27	9	<< <RABbe sunulacak adak Ona sunu olarak sunulabilecek hayvanlardan biriye, kabul edilecektir. Ona böyle sunulan her hayvan kutsaldır.
Lvt	27	10	Adakta bulunan kişi RABbe sunacağı adağı değiştirmemeli. İyisinin yerine kötüsünü ya da kötüsünün yerine iyisini koymamalı. Eğer hayvanı değiştirirse, değiştirilen hayvanların ikisi de kutsal sayılacaktır.
Lvt	27	11	Eğer adak RABbe sunulamayacak kirli sayılan hayvanlardan biriye, kâhine götürülecektir.
Lvt	27	12	Hayvan iyi ya da kötü olsun, kâhin ona değer biçecek. Biçilen değer neyse o geçerli olacak.
Lvt	27	13	Ama sahibi hayvanı geri almak isterse, kâhinin biçtiği değer üzerine beşte bir fazlasını katarak ödemelidir.
Lvt	27	14	<< <Bir kimse kutsal bir sunu olarak evini RABbe adarsa, evin iyi ya da kötü olduğuna kâhin karar verecektir. Kâhinin biçtiği değer geçerli olacaktır.
Lvt	27	15	Eğer kişi adadığı evi geri almak isterse, kâhinin biçtiği değer üzerine beşte bir fazlasını katarak ödeyecek, böylece ev kendisine kalacaktır.
Lvt	27	16	<< <Bir kimse ailesinden kalan tarlanın bir bölümünü RABbe adamak isterse, tarlaya ekilecek tohum miktarına göre değer biçilecektir. Bir homer arpa tohumu ekilebilecek tarlanın değeri elli şekel gümüş olacaktır.
Lvt	27	17	Eğer tarlasını özgürlük yılından hemen sonra adarsa, bu fiyat geçerli olacaktır.
Lvt	27	18	Eğer özgürlük yılından daha sonra adarsa, kâhin bir sonraki özgürlük yılına kadar geçecek yılların sayısına göre tarlaya değer biçecektir. Tarlanın fiyatı daha düşük olacaktır.
Lvt	27	19	Kişi tarlasını geri almak isterse, tarlaya biçilen değer üzerine beşte bir fazlasını katarak ödeyecek, böylece tarla kendisine kalacaktır.
Lvt	27	20	Ama tarlayı geri almadan başka birine satarsa, tarla geri alınamaz.
Lvt	27	21	Tarla özgürlük yılında serbest kaldığı zaman, RABbe koşulsuz adanmış bir tarla gibi kutsal sayılacak ve kâhinlere ait olacaktır.
Lvt	27	22	<< <Bir kimse ailesinin mülkü olmayan, sonradan satın aldığı bir tarlayı RABbe adarsa,
Lvt	27	23	kâhin özgürlük yılına kadar geçecek yıllara göre ona bir değer biçecektir. O gün kişi biçilen değer üzerinden ödeme yapacak ve para RABbe ait olacak, kutsal sayılacaktır.
Lvt	27	24	Özgürlük yılında tarla ilk sahibine geri verilecektir.
Lvt	27	25	Değer biçilirken kutsal yerin şekeli esas alınacaktır. Bir şekel yirmi geradır.
Lvt	27	26	<< <İlk doğan hayvan RABbe aittir. İster sığır, ister davar olsun, kimse onu RABbe adayamaz. Çünkü o RABbindir.
Lvt	27	27	Ama ilk doğan hayvan kirli sayılan hayvanlardan biriye, kişi kâhinin biçeceği değer üzerine beşte bir fazlasını ödeyerek hayvanı geri alabilir. Geri alınmazsa, hayvan biçilen değer üzerinden başka birine satılacaktır.
Lvt	27	28	<< <İster insan, ister hayvan, ister aileden kalma tarla olsun, RABbe koşulsuz adanan hiç bir şey satılmayacak ve geri alınmayacaktır. Çünkü RABbe koşulsuz adanan her şey RAB için çok kutsaldır.
Lvt	27	29	RABbe koşulsuz adanan insan para karşılığında kurtarılamayacak, kesinlikle öldürülecektir.
Lvt	27	30	<< <İster toprağın ürünü, ister ağacın meyvesi olsun, toprakta yetişen her şeyin ondalığı RABbe aittir. RAB için kutsaldır.
Lvt	27	31	Kim ondalığının bir bölümünü geri almak isterse, değerinin üzerine beşte bir fazlasını katarak ödemelidir.
Lvt	27	32	Bütün sığırlarla davarların ondalığı, sayımda çoban değneğinin altından geçen her onuncu hayvan RAB için kutsal sayılacaktır.
Lvt	27	33	Hayvan sahibi hayvanları iyi, kötü diye ayırmayacak, birini öbürüyle değiştirmeyecektir. Değiştirirse, değiştirilen hayvanların ikisi de kutsal sayılacak ve karşılığı ödenip geri alınamayacaktır.> >>
Lvt	27	34	RAB' bin Sina Dağı'nda İsrail halkı için Musa'ya bildirdiği buyruklar bunlardır.
Nmb	1	1	İsraillilerin Mısırdan çıkışının ikinci yılı, ikinci ayın birinci günü RAB Sina Çölünde, Buluşma Çadırında Musaya şöyle seslendi:
Nmb	1	2	<<Sen ve Harun İsrail topluluğunun bütün boylarıyla ailelerinin sayımını yapın. Bütün erkekleri bir bir sayıp adlarını yazın. İsraillilerden savaşabilecek durumda yirmi ve daha yukarı yaştaki bütün erkekleri sayıp bölüklere ayırın.

Nmb	1	4	Size yardım etmek için yanınızda her oymaktan birer adam bulunsun; bu kişiler aile başı olmalı.
Nmb	1	5	Size yardımcı olacak adamların adları şunlardır: (bkz. Çık. 33: 7-10).
<<	Ruben	oymağından:	Şedeur oğlu Elisur,
Nmb	1	6	Şimon oymağından: Surişadday oğlu Şelumiel,
Nmb	1	7	Yahuda oymağından: Amminadav oğlu Nahşon,
Nmb	1	8	İssakar oymağından: Suar oğlu Netanel,
Nmb	1	9	Zevulun oymağından: Helon oğlu Eliav,
Nmb	1	10	Yusufoğullarından Efrayim oymağından: Ammihut oğlu Elişama, Manaşşe oymağından: Pedahsur oğlu Gamliel,
Nmb	1	11	Benyamin oymağından: Gidoni oğlu Avidan,
Nmb	1	12	Dan oymağından: Ammişadday oğlu Ahiezer,
Nmb	1	13	Aşer oymağından: Okran oğlu Pagiël,
Nmb	1	14	Gad oymağından: Deuel oğlu Elyasaf,
Nmb	1	15	Naftali oymağından: Enan oğlu Ahira.>>
Nmb	1	16	Bunlar İsrail topluluğundan atanmış adamlardı; atalarının soyundan gelen oymak önderleri, İsrailin boy başlarıydı.
Nmb	1	17	Musayla Harun adları bildirilen bu adamları getirttiler.
Nmb	1	18	RABbin buyruğu uyarınca ikinci ayın birinci günü bütün halkı topladılar. Yirmi ve daha yukarı yaştakileri boylarına, ailelerine göre birer birer sayıp adlarını yazdılar. Böylece Musa Sina Çölünde halkın sayımını yaptı.
Nmb	1	20	İsrailin ilk oğlu Rubenin soyundan olanlar: Savaşabilecek durumda yirmi ve daha yukarı yaştaki bütün erkekler bağlı oldukları boy ve aileye göre adlarıyla birer birer kayda geçirildi.
Nmb	1	21	Ruben oymağından sayılanlar 46 500 kişiydi.
Nmb	1	22	Şimonun soyundan olanlar: Savaşabilecek durumda yirmi ve daha yukarı yaştaki bütün erkekler bağlı oldukları boy ve aileye göre adlarıyla birer birer belirlenip kayda geçirildi.
Nmb	1	23	Şimon oymağından sayılanlar 59 300 kişiydi.
Nmb	1	24	Gadin soyundan olanlar: Savaşabilecek durumda yirmi ve daha yukarı yaştakiler bağlı oldukları boy ve aileye göre adlarıyla kayda geçirildi.
Nmb	1	25	Gad oymağından sayılanlar 45 650 kişiydi.
Nmb	1	26	Yahudanın soyundan olanlar: Savaşabilecek durumda yirmi ve daha yukarı yaştakiler bağlı oldukları boy ve aileye göre adlarıyla kayda geçirildi.
Nmb	1	27	Yahuda oymağından sayılanlar 74 600 kişiydi.
Nmb	1	28	İssakarin soyundan olanlar: Savaşabilecek durumda yirmi ve daha yukarı yaştakiler bağlı oldukları boy ve aileye göre adlarıyla kayda geçirildi.
Nmb	1	29	İssakar oymağından sayılanlar 54 400 kişiydi.
Nmb	1	30	Zevulunun soyundan olanlar: Savaşabilecek durumda yirmi ve daha yukarı yaştakiler bağlı oldukları boy ve aileye göre adlarıyla kayda geçirildi.
Nmb	1	31	Zevulun oymağından sayılanlar 57 400 kişiydi.
Nmb	1	32	Yusufoğullarından, Efrayim soyundan olanlar: Savaşabilecek durumda yirmi ve daha yukarı yaştakiler bağlı oldukları boy ve aileye göre adlarıyla kayda geçirildi.
Nmb	1	33	Efrayim oymağından sayılanlar 40 500 kişiydi.
Nmb	1	34	Manaşşenin soyundan olanlar: Savaşabilecek durumda yirmi ve daha yukarı yaştakiler bağlı oldukları boy ve aileye göre adlarıyla kayda geçirildi.
Nmb	1	35	Manaşşe oymağından sayılanlar 32 200 kişiydi.
Nmb	1	36	Benyaminin soyundan olanlar: Savaşabilecek durumda yirmi ve daha yukarı yaştakiler bağlı oldukları boy ve aileye göre adlarıyla kayda geçirildi.
Nmb	1	37	Benyamin oymağından sayılanlar 35 400 kişiydi.
Nmb	1	38	Danın soyundan olanlar: Savaşabilecek durumda yirmi ve daha yukarı yaştakiler bağlı oldukları boy ve aileye göre adlarıyla kayda geçirildi.
Nmb	1	39	Dan oymağından sayılanlar 62 700 kişiydi.
Nmb	1	40	Aşerin soyundan olanlar: Savaşabilecek durumda yirmi ve daha yukarı yaştakiler bağlı oldukları boy ve aileye göre adlarıyla kayda geçirildi.
Nmb	1	41	Aşer oymağından sayılanlar 41 500 kişiydi.
Nmb	1	42	Naftalinin soyundan olanlar: Savaşabilecek durumda yirmi ve daha yukarı yaştakiler bağlı oldukları boy ve aileye göre adlarıyla kayda geçirildi.
Nmb	1	43	Naftali oymağından sayılanlar 53 400 kişiydi.
Nmb	1	44	Musa, Harun ve İsrailin on iki önderi tarafından sayılanlar bunlardı.
Nmb	1	45	Her önder bağlı olduğu aileyi temsil ediyordu.
Nmb	1	46	İsrailde savaşabilecek durumda yirmi ve daha yukarı yaştakilerin tümü bağlı oldukları aileye göre sayıldılar.
Nmb	1	47	Sayılanların toplamı 603 550 kişiydi.
Nmb	1	48	Ne var ki, Levi oymağından olanlar öbürleriyle birlikte sayılmadı.
Nmb	1	49	Çünkü RAB Musaya şöyle demişti:
Nmb	1	50	<<Ancak Levi oymağını sayma, öbür İsrailiiler arasında yaptığın sayıma onları katma.
Nmb	1	51	Levilileri Levha Sandığının bulunduğu konuttan, eşyalardan ve konuta ait her şeyden sorumlu kıl. Konutu ve bütün eşyalarını onlar taşısın; konutun bakımını onlar yapsın, çevresinde ordugah kursun.
Nmb	1	51	Konut taşınırken onu Levililer toplayacak; konaklanacağı zaman da

onlar kuracak. Levililer dışında konuta yaklaşan ölüm cezasına çarptırılacak.

Nmb 1 52 İsrailiiler çadırlarını bölükler halinde kuracaklar. Herkes kendi ordugahında, kendi sancağının altında bulunacak.

Nmb 1 53 Ancak İsrail topluluğunun RABbin öfkesine uğramaması için Levililer Levha Sandığının bulunduğu konutun çevresinde konaklayacak ve konuta bekçilik edecekler.>>

Nmb 1 54 İsrailiiler bütün bunları tam tamına RAB'bin Musa'ya buyurduğu gibi yaptılar.

Nmb 2 1 RAB Musayla Haruna, <<İsrailiiler sancaklarının altında, aile bayraklarıyla Buluşma Çadırından biraz ötede çepeçevre konaklasın>> dedi.

Nmb 2 3 Doğuda, güneyde konaklayan bölükler Yahuda ordugahının sancağına bağlı olacak. Yahudaoğullarının önderi Amminadav oğlu Nahşon olacak.

Nmb 2 4 Bölüğünün sayısı 74 600 kişiydi.

Nmb 2 5 İssakar oymağı onların bitişiğinde konaklayacak. İssakaroğullarının önderi Suar oğlu Netanel olacak.

Nmb 2 6 Bölüğünün sayısı 54 400 kişiydi.

Nmb 2 7 Sonra Zevulun oymağı konaklayacak. Zevulunoğullarının önderi Helon oğlu Eliav olacak.

Nmb 2 8 Bölüğünün sayısı 57 400 kişiydi.

Nmb 2 9 Yahuda ordugahına ayrılan bölüklerdeki adam sayısı 186 400 kişiydi. Yola ilk çıkacak olanlar bunlardı.

Nmb 2 10 Güneyde Ruben ordugahının sancağı dikilecek, Rubene bağlı bölükler orada konaklayacak. Rubenoğullarının önderi Şedur oğlu Elisur olacak.

Nmb 2 11 Bölüğünün sayısı 46 500 kişiydi.

Nmb 2 12 Şimon oymağı onların bitişiğinde konaklayacak. Şimonoğullarının önderi Surişadday oğlu Şelumiel olacak.

Nmb 2 13 Bölüğünün sayısı 59 300 kişiydi.

Nmb 2 14 Sonra Gad oymağı konaklayacak. Gadoğullarının önderi Deuel oğlu El yasaf olacak.

Nmb 2 15 Bölüğünün sayısı 45 650 kişiydi.

Nmb 2 16 Ruben ordugahına ayrılan bölüklerdeki adam sayısı 151 450 kişiydi. İkinci sırada yola çıkacak olanlar bunlardı.

Nmb 2 17 Buluşma Çadırı ve Levililerin ordugahı göç sırasında öbür ordugahların ortasında yola çıkacak. Herkes konakladığı düzende kendi sancağı altında göç edecek.

Nmb 2 18 Batıda Efrayim ordugahının sancağı dikilecek, Efrayime bağlı bölükler orada konaklayacak. Efrayimoğullarının önderi Ammihut oğlu Elişama olacak.

Nmb 2 19 Bölüğünün sayısı 40 500 kişiydi.

Nmb 2 20 Manaşşe oymağı onlara bitişik olacak. Manaşşeoğullarının önderi Pedahsur oğlu Gamliel olacak.

Nmb 2 21 Bölüğünün sayısı 32 200 kişiydi.

Nmb 2 22 Sonra Benyamin oymağı konaklayacak. Benyaminoğullarının önderi Gidon oğlu Avidan olacak.

Nmb 2 23 Bölüğünün sayısı 35 400 kişiydi.

Nmb 2 24 Efrayim ordugahına ayrılan bölüklerdeki adam sayısı 108 100 kişiydi. Üçüncü olarak bunlar yola çıkacak.

Nmb 2 25 Kuzeyde Dan ordugahının sancağı dikilecek, Dana bağlı bölükler orada konaklayacak. Dan oğullarının önderi Ammişadday oğlu Ahiezer olacak.

Nmb 2 26 Bölüğünün sayısı 62 700 kişiydi.

Nmb 2 27 Aşer oymağı onların bitişiğinde konaklayacak. Aşeroğullarının önderi Okran oğlu Pagiel olacak.

Nmb 2 28 Bölüğünün sayısı 41 500 kişiydi.

Nmb 2 29 Sonra Naftali oymağı konaklayacak. Naftalioğullarının önderi Enan oğlu Ahira olacak.

Nmb 2 30 Bölüğünün sayısı 53 400 kişiydi.

Nmb 2 31 Dan ordugahına ayrılan adamların sayısı 157 600 kişiydi. Kendi sancakları altında en son onlar yola çıkacak.

Nmb 2 32 Ailelerine göre sayılan İsrailiiler bunlardı. Ordugahlardaki bütün bölüklerin toplamı 603 550 kişiydi.

Nmb 2 33 RABbin Musaya verdiği buyruk uyarınca Levililer öbür İsrailiilerle birlikte sayılmadı.

Nmb 2 34 Böylece İsrailiiler RAB'bin Musa'ya buyurduğu gibi yaptılar. Sancakları altında ordugah kurdular. Göç ederken de herkes boyu ve ailesiyle birlikte yola çıktı.

Nmb 3 1 RAB Sina Dağında Musaya seslendiği sırada Harunla Musanın çocukları şunlardı.

Nmb 3 2 Harunun oğulları: İlk oğlu Nadav, Avi hu, Elazar, İtamar.

Nmb 3 3 Harunun kâhin atanıp meshedilen oğulları bunlardı.

Nmb 3 4 Nadavla Avi hu Sina çölünde RABbin önünde kurallara aykırı bir ateş sunarken öldüler. Oğulları yoktu. Elazarla İtamar babaları Harunun yanında kâhinlik ettiler. Tanrıya kurban sunmak gibi dinsel işlerle uğraşan görevli. Kâhinin büyücülük, falcılık, sihirbazlık, gaipten haber vermek gibi işlerle uğraşması söz konusu değildi. Bu uygulamalar Yas. 18: 9-14 ayetlerinde yasaklanmıştır.

Nmb 3 5 RAB Musaya şöyle dedi:

Nmb	3	6	<<Kâhin Haruna yardım etmek üzere Levi oymağını çağırıp görevlendir.
Nmb	3	7	Buluşma Çadırında Harunla bütün topluluk adına konutla ilgili hizmeti yürütsünler.
Nmb	3	8	Buluşma Çadırındaki bütün eşyalardan sorumlu olacak, İsrailîliler adına konuta ilişkin hizmeti yerine getirecekler.
Nmb	3	9	Levilileri Harunla oğullarının hizmetine ver. İsrailîliler arasında tümüyle onun hizmetine ayrılanlar onlardır.
Nmb	3	10	Kâhinlik görevini sürdürmek üzere Harunla oğullarını görevlendir.
Nmb	3	11	Kutsal yere onlardan başka her kim yaklaşırsa öldürülecektir.>>
Nmb	3	12	RAB Musaya şöyle dedi:
Nmb	3	13	<<İşte İsrailîli kadınların doğurduğu ilk erkek çocukların yerine İsrailîliler arasından Levilileri seçtim. Onlar benim olacaktır.
Nmb	3	14	Çünkü bütün ilk doğanlar benimdir. Mısırda ilk doğanların hepsini yok ettiğim gün, İsrailde insan olsun hayvan olsun bütün ilk doğanları kendime ayırdım. Onlar benim olacak. Ben RABbim.>>
Nmb	3	15	RAB Musaya Sina Çölünde şöyle dedi:
Nmb	3	16	<<Levioğullarını ailelerine ve boylarına göre say. Bir aylık ve daha yukarı yaştaki her erkeği sayacaksın.>>
Nmb	3	17	Böylece Musa RABbin buyruğu uyarınca onları saydı.
Nmb	3	18	Levinin oğullarının adları şunlardı: Gerson, Kehat, Merari.
Nmb	3	19	Gersonun boy başı olan oğulları şunlardı: Livni, Şimi.
Nmb	3	20	Kehatın boy başı olan oğulları: Amram, Yişar, Hevron, Uzziel.
Nmb	3	21	Merarinin boy başı olan oğulları: Mahli, Muşi. Ailelerine göre Levi boyları bunlardı.
Nmb	3	22	Livni ve Şimi boyları Gerson soyundandı. Gerson boyları bunlardı.
Nmb	3	23	Bir aylık ve daha yukarı yaştaki bütün erkeklerin sayısı 7 500'dü.
Nmb	3	24	Gerson boyları batıda konutun arkasında konaklayacaktı.
Nmb	3	25	Gersona bağlı ailelerin önderi Lael oğlu Elyasaftı.
Nmb	3	26	Buluşma Çadırında Gersonoğulları konuttan, çadırın örtüsünden, Buluşma Çadırının girişindeki perdeden,
Nmb	3	27	konutla sunağı çevreleyen avlunun perdelerinden, avlunun girişindeki perdeyle iplerden ve bunların kullanımından sorumlu olacaktı.
Nmb	3	28	Amram, Yişar, Hevron ve Uzziel boyları Kehat soyundandı. Kehat boyları bunlardı.
Nmb	3	29	Bir aylık ve daha yukarı yaştaki bütün erkeklerin sayısı 8 600'dü.
Nmb	3	30	Bunlar kutsal yerden sorumlu ydu lar.
Nmb	3	31	Kehat boyları konutun güney yanında konaklayacaktı.
Nmb	3	32	Kehat boylarına bağlı ailelerin önderi Uzziel oğlu Elisafandı.
Nmb	3	33	Kehatlılar Antlaşma Sandığından, masayla kandillikten, sunaklardan, kutsal yerin eşyalarından, perdeden ve bunların kullanımından sorumlu olacaktı.
Nmb	3	34	Levili önderlerin başı Kâhin Harunun oğlu Elazar olacak, kutsal yerden sorumlu olanları o yönetecekti.
Nmb	3	35	Mahli ve Muşi boyları Merari soyundandı. Merari boyları bunlardı.
Nmb	3	36	Bir aylık ve daha yukarı yaştaki bütün erkeklerin sayısı 6 200'dü.
Nmb	3	37	Merari boylarına bağlı ailelerin önderi Avihayil oğlu Surieldi. Merari boyları konutun kuzey yanında konaklayacaktı.
Nmb	3	38	Merarioğulları konutun çerçevelerinden, kirişlerinden, direklerinden, tabanlarından, takımlarından ve bunların kullanımından,
Nmb	3	39	konutu çevreleyen avlunun direkleriyle tabanlarından, kazıklarıyla iplerinden sorumlu olacaktı.
Nmb	3	40	Musa, Harun ve oğulları konutun önünde, gündeğusu yönünde Buluşma Çadırının önünde konaklayacaklardı. İsrailîliler adına kutsal yerin bakımından sorumlu olacaklardı. Kutsal yere başka her kim yaklaşırsa öldürülecekti.
Nmb	3	41	RABbin buyruğu uyarınca Musayla Harunun Levili boylardan saydıkları bir aylık ve daha yukarı yaştaki bütün erkeklerin sayısı 22 000'di.
Nmb	3	42	Sonra RAB Musaya, <<İsrailîlilerin bir aylık ve daha yukarı yaştaki ilk doğan bütün erkeklerini say, adlarını yaz>> dedi,
Nmb	3	43	<<İsrailîlilerin bütün ilk doğanlarının yerine Levilileri, yine İsrailîlilerin ilk doğan hayvanlarının yerine Levililerin hayvanlarını bana ayır. Ben RABbim.>>
Nmb	3	44	Böylece Musa, RABbin buyurduğu gibi, İsrailîliler arasında ilk doğanların tümünü saydı.
Nmb	3	45	Adlarıyla yazılan, ilk doğan bir aylık ve daha yukarı yaştaki erkeklerin sayısı 22 273'tü.
Nmb	3	46	RAB Musaya şöyle dedi:
Nmb	3	47	<<İsrailîlilerin ilk doğanları yerine Levilileri, hayvanları yerine de Levililerin hayvanlarını ayır. Levililer benim olacak. Ben RABbim.
Nmb	3	48	İsrailîlilerin ilk doğanlarından olup Levililerin sayısını aşan 273 kişi için bedel alacaksın.
Nmb	3	49	Adam başına beşer şekelfç al. Kutsal yerin yirmi geradan oluşan şekelini ölçü tut.
Nmb	3	50	Levililerin sayısını aşanlardan bedel olarak alınan parayı Harunla oğullarına ver.>>

Nmb	3	49	Böylece Musa, bedeli Levililer olanların sayısını aşan İsrailîlilerden
bedel	parasını	aldı.	
Nmb	3	50	İsrailîlilerin ilk doğanlarından 1 365 kutsal yerin şekeli aldı.
Nmb	3	51	RAB' bin sözü uyarınca, RAB' bin kendisine buyurduğu gibi, bedel
parasını	Harun' la	oğullarına	verdi.
Nmb	4	1	RAB Musayla Haruna, <<Levi oymağında Kehatoğullarına bağlı boy ve
aileler	arasında	sayım	yapın>> dedi,
Nmb	4	3	<<Buluşma Çadırında hizmet etmeye gelen otuz ile elli yaş arasındaki
adamların	hepsini	sayın.	da gelebilir. Aynı ifade şu ayetlerde geçiyor: 4: 23, 30, 34-35, 38-
39, 42-43	ve 8: 24, 25.		
Nmb	4	4	<<Kehatoğullarının Buluşma Çadırındaki görevi şudur: En kutsal
eşyaları	taşımak.		
Nmb	4	5	Ordugah taşınacağı zaman Harunla oğulları gelip bölme perdesini
indirecekler	ve Levha	Sandığını	bununla örtecekler.
Nmb	4	6	Sonra üzerine deri bir örtü geçirecek, üstüne de salt lacivert bir bez
serecek,	sırıklarını	yerine	koyacaklar.
Nmb	4	7	<<Kutsal masanın üzerine lacivert bir bez serip üzerine tabakları,
sahanları,	tasları,	dökmelik	sunu testilerini koyacaklar. Masada sürekli ekmek bulunmasını
sağlayacaklar.			
Nmb	4	8	Bunların üzerine kırmızı bir bez serip deri bir örtüyle örtecek,
sırıklarını	yerine	koyacaklar.	
Nmb	4	9	<<Işık veren kandilliği, kandillerini, fitil maşalarını, tablalarını
ve zeytinyağı	için	kullanılan	kaplarını lacivert bir bezle örtecekler.
Nmb	4	10	Kandillikle takımlarını deri bir örtüye sarıp sedyenin üzerine
koyacaklar.			
Nmb	4	11	<<Altın sunağın üzerine lacivert bir bez serip üzerine deri bir örtü
örtecek,	sırıklarını	yerine	koyacaklar.
Nmb	4	12	Kutsal yerde kullanılan bütün eşyaları lacivert bir beze sarıp deri
bir örtüyle	örtecek,	sedyenin	üzerine koyacaklar.
Nmb	4	13	Sunaktan yağı, külü kaldıracak, sunağı mor bir bezle örtecekler.
Nmb	4	14	Sonra üzerine hizmet için kullanılan bütün takımları, ateş kaplarını,
büyük	çataları,	kürekleri,	çanakları yerleştirip deri bir örtüyle örtecek, sırıklarını yerine
koyacaklar.			
Nmb	4	15	<<Ordugah başka yere taşınırken Harunla oğulları kutsal yere ait bütün
eşyaları	ve takımları	örtmeyi	bitirdikten sonra, Kehatoğulları onları taşımaya gelecekler.
Ölmek	için	kutsal	eşyalara dokunmayacaklar. Buluşma Çadırındaki bu eşyaların taşınması
Kehatoğullarının	sorumluluğu	altındadır.	
Nmb	4	16	<<Kâhin Harun oğlu Elazar ışık için zeytinyağından, güzel kokulu
buhurdan,	günlük	tahıl	sunusundan ve mesh yağından -konuttan ve içindeki her şeyden- kutsal
yerle	eşyalarından	sorumlu	olacaktır.>>
Nmb	4	17	RAB Musayla Haruna şöyle dedi:
Nmb	4	18	<<Kehat boylarının Levililerin arasından yok olmasına yol açmayın.
Nmb	4	19	En kutsal eşyalara yaklaşınca ölmeleri için şöyle yapın: Harunla
oğulları	kutsal	yere	girecek, her adamı göreceği işe atayıp ne taşıyacağını bildirecek.
Nmb	4	20	Ancak Kehatoğulları içeri girip bir an bile kutsal eşyalara bakmamalı,
yoksa	ölürler.>>		
Nmb	4	21	RAB Musaya şöyle dedi:
Nmb	4	22	<<Gerşonoğullarını da boylarına, ailelerine göre say.
Nmb	4	23	Buluşma Çadırındaki işlerde çalışabilecek otuz ile elli yaş arasındaki
bütün	erkekleri	say.	
Nmb	4	24	<<Hizmet etmek ve yük taşımak konusunda Gerşon boylarının sorumluluğu
şudur:			
Nmb	4	25	Konutun perdelerini, Buluşma Çadırını ve örtüsünü, üzerindeki deri
örtüyü,	Buluşma	Çadırının	girişindeki perdeyi, konutla sunağı çevreleyen avlunun perdelerini,
girişindeki	perdeyi,	ipleri	ve bu amaçla kullanılan bütün eşyaları taşıyacaklar. Bu konuda
gereken	her	şeyi	Gerşonoğulları yapacak.
Nmb	4	27	Yapacakları bütün hizmetler -yük taşıma ya da başka bir iş- Harunla
oğullarının	yönetimi	altında	yapılacaktır. Taşıyacakları yükten Gerşonoğullarını sorumlu
tutacaksınız.			
Nmb	4	28	Gerşon boylarının Buluşma Çadırıyla ilgili görevi budur. Kâhin Harun
oğlu	İtamarın	yönetimi	altında hizmet edecekler.>>
Nmb	4	29	<<Boylarına ve ailelerine göre Merarioğullarını say.
Nmb	4	30	Buluşma Çadırındaki işlerde çalışabilecek otuz ile elli yaş arasındaki
bütün	erkekleri	say.	
Nmb	4	31	Buluşma Çadırında hizmet ederken şunları yapacaklar: Konutun
çerçevelerini,	kirişlerini,	direklerini,	tabanlarını,
Nmb	4	32	çadırı çevreleyen avlunun direkleriyle tabanlarını, kazıklarını,
iplerini	ve bunların	kullanımıyla	ilgili bütün eşyaları taşıyacaklar. Herkesi yapacağı belirli
işe	ata.		
Nmb	4	33	Merari boylarının Buluşma Çadırıyla ilgili görevi budur. Kâhin Harun
oğlu	İtamarın	yönetimi	altında hizmet edecekler.>>
Nmb	4	34	Musa, Harun ve topluluğun önderleri, boylarına ve ailelerine göre

Kehatoğullarını, Buluşma Çadırındaki işlerde çalışabilecek otuz ile elli yaş arasındaki bütün erkekleri saydılar.

Nmb 4 36 Boylarına göre sayılanlar 2 750 kişiydi.

Nmb 4 37 Buluşma Çadırında hizmet gören Kehat boylarından sayılanlar bunlardı.

RABbin Musaya verdiği buyruk uyarınca Musayla Harun onları saydılar.

Nmb 4 38 Gerşonoğullarından boylarına ve ailelerine göre Buluşma Çadırındaki işlerde çalışabilecek otuz ile elli yaş arasındaki bütün erkekleri saydılar.

Nmb 4 40 Boylarına ve ailelerine göre sayılanlar 2 630 kişiydi.

Nmb 4 41 Buluşma Çadırında hizmet gören Gerşon boylarından sayılanlar bunlardı.

RABbin buyruğu uyarınca Musayla Harun onları saydılar.

Nmb 4 42 Merari boylarına ve ailelerine göre Buluşma Çadırındaki işlerde çalışabilecek otuz ile elli yaş arasındaki bütün erkekleri saydılar.

Nmb 4 44 Boylarına göre sayılanlar 3 200 kişiydi.

Nmb 4 45 Buluşma Çadırında hizmet gören Merari boylarından sayılanlar bunlardı.

RABbin Musaya verdiği buyruk uyarınca Musayla Harun onları saydılar.

Nmb 4 46 Böylece Musa, Harun ve İsrail önderleri, boylarına ve ailelerine göre Levilileri, Buluşma Çadırında hizmet gören ve yük taşıma işini yapan otuz ile elli yaş arasındaki bütün erkekleri saydılar.

Nmb 4 48 Sayılanlar 8 580 kişiydi.

Nmb 4 49 RAB' bin Musa'ya verdiği buyruk uyarınca, herkes yapacağı hizmete ve taşıyacağı yüke göre atandı. Böylece RAB' bin Musa'ya verdiği buyruk uyarınca yazıldılar.

Nmb 5 1 RAB Musaya şöyle dedi:

Nmb 5 2 «İsrail halkına de ki, deri hastalığı veya akıntısı olan ya da ölüye dokunduğundan kirli sayılan herkesi ordugahın dışına çıkarsınlar.

Nmb 5 3 Erkeği de kadını da çıkaracaksınız. Aralarında yaşadığım ordugahlarını kirletmemeleri için onları ordugahın dışına çıkaracaksınız.»

Nmb 5 4 İsrail halkı denileni yaparak RABbin Musaya buyurduğu gibi onları ordugahın dışına çıkardı.

Nmb 5 5 RAB Musaya şöyle dedi:

Nmb 5 6 «İsrail halkına de ki, «Bir erkek ya da kadın, insanın işleyebileceği günahlardan birini işler, RABbe ihanet ederse o kişi suçlu sayılır.

Nmb 5 7 İşlediği günahı itiraf etmeli. Karşılığını, beşte birini üzerine ekleyerek suç işlediği kişiye ödeyecek.

Nmb 5 8 Eğer kişinin işlenen suçun karşılığını alacak bir yakını yoksa, suçun karşılığı RABbe ait olacak. Günahın bağışlanması için sunulan bağışlamlık koçla birlikte suçun karşılığı da kâhine verilecek.

Nmb 5 9 İsrail halkının kâhine sunduğu kutsal armağanların bağış kısımları kâhinin olacak.

Nmb 5 10 Herkesin kendine ayırdığı sunular kendinin, ama kâhine verdikleri kâhinin olacaktır.» >>

Nmb 5 11 RAB Musaya şöyle dedi:

Nmb 5 12 «İsrail halkına de ki, «Eğer bir adamın karısı yoldan çıkar, ona ihanet eder,

Nmb 5 13 başka bir adamla yatar, kirlendiği halde bu olayı kocasından gizlerse ve tanık olmadığı için kadının yaptığı ortaya çıkmazsa,

Nmb 5 14 koca karısını kıskanır, ona karşı yüreğinde kuşku uyanırsa, kadın suçluysa ya da suçlu olmadığı halde kocası onu kıskanır, ona karşı yüreğinde kuşku uyanırsa,

Nmb 5 15 adam karısını kâhine götürecektir. Karısı için sunu olarak onda bir efa arpa unufu alacak. Üzerine zeytinyağı dökmeyecek, günnük koymayacak. Çünkü bu kıskançlık sunusudur. Suçu anımsatan anımsatma sunusudur.

Nmb 5 16 «< Kâhin kadını öne çağırıp RABbin önünde durmasını sağlayacak.

Nmb 5 17 Sonra, toprak bir kabin içine kutsal su koyacak. Konutun kurulu olduğu yerden biraz toprak alıp suya katacak.

Nmb 5 18 Kadını RABbin önünde durdurduktan sonra onun saçını açacak, anımsatma sunusu, yani kıskançlık sunusunu eline verecek. Kendisi de lanet getiren acı suyu elinde tutacak.

Nmb 5 19 Sonra kadına ant içirtip şöyle diyecek: Eğer başka bir adam seninle yatmadıysa, kocanla evliyken yoldan çıkıp günah işlemediysen, lanet getiren bu acı su sana zarar vermesin.

Nmb 5 20 Ama kocanla evliyken yoldan çıkıp başka biriyle yatarak günah işlediysen

Nmb 5 21 -kâhin kadına lanet andı içirtip şöyle diyecek- RAB sana eri yen kal ça, şişen karın versin. RAB halkın arasında seni lanetli ve iğrenç duruma düşürsün.

Nmb 5 22 Lanet getiren bu su karnına girince karnını şişirsin, kalçanı eritsin. << «O zaman kadın, Amin, amin, diyecek.

Nmb 5 23 << Kâhin bu lanetleri bir kitaba yazıp acı suda yıkayacak.

Nmb 5 24 Lanet getiren acı suyu kadına içirecek. Su kadının içine girince acılık verecek.

Nmb 5 25 Kâhin kadının elinden kıskançlık sunusunu alacak, RABbin huzurunda salladıktan sonra sunağa getirecek.

Nmb 5 26 Kadının anma payı olarak sunudan bir avuç alıp sunakta yakacak. Sonra kadına suyu içirecek.

Nmb	5	27	Eğer kadın kocasına ihanet etmiş, kendini kirletmişse, lanet getiren suyu içince acı duyacak; karnı şişip kalçası eriyecek. Halkı arasında lanetli olacak.
Nmb	5	28	Ama kendini kirletmemişse, temizse, zarar görmeyecek, çocuk doğurabilecek.
Nmb	5	29	<< <Kıskançlık yasası budur. Bir kadın yoldan çıkar, kocasıyla evliyken kendini kirletirse,
Nmb	5	30	ya da bir koca karısını kıskanır, ona karşı yüreğinde kuşku uyanırsa, kâhin kadını RABbin önünde durduracak, bu yasayı ona uygulayacak.
Nmb	5	31	Kocasını herhangi bir suçtan suçsuz sayılacak, kadını suçunun cezasını çekecek.> >>
Nmb	6	1	RAB Musaya şöyle dedi:
Nmb	6	2	<<İsrail halkına de ki, <Eğer bir erkek ya da kadın RABbe adanmış kişi olarak RABbe özel bir adak adamak, kendini RABbe adamak isterse,
Nmb	6	3	şaraptan ya da herhangi bir içkiden kaçınacak, şaraptan ya da başka içkilerden yapılmış sirke içmeyecek. Üzüm suyu da içmeyecek. Yaş ya da kuru üzüm yemeyecek.
Nmb	6	4	RABbe adanmışlığı süresince çekirdekten kabuğuna dek asmanın ürününden hiçbir şey yemeyecek.
Nmb	6	5	<< <RABbe adanmışlığı süresince başına ustura değmeyecek. Kendini RABbe adadığı günler tamamlanıncaya dek kutsal olacak, saçını uzatacak.
Nmb	6	6	Kendini RABbe adadığı günler boyunca ölüye yaklaşmayacak.
Nmb	6	7	Annesi, babası, erkek ya da kız kardeşi ölse bile onlar için kendini kirletmeyecek. Çünkü kendini Tanrısına adama simgesi başı üzerindedir.
Nmb	6	8	Adanmışlığı süresince RAB için kutsal olacaktır.
Nmb	6	9	<< <Eğer ansızın yanında biri ölür, adamış olduğu başını kirletirse, temizlendiği gün, yedinci gün saçını tıraş edecek.
Nmb	6	10	Sekizinci gün Buluşma Çadırının giriş bölümünde kâhine iki kumru ya da iki güvercin sunacak.
Nmb	6	11	Kâhin birini günah sunusu, öbürünü yakmalık sunu olarak sunacak. Böylece ölünün yanında bulunmakla kirlenen adam arınacak. O gün başını yeniden adayacak.
Nmb	6	12	Adanmışlığı süresince kendini RABbe yeniden adayacak. Suç sunusu olarak bir yaşında bir erkek kuzu getirecek. Önceki günler sayılmayacak, çünkü adanmışlığı kirlenmiş sayıldı.
Nmb	6	13	<< <Adanmış kişi için yasa şudur: Kendini adamış olduğu günler tamamlanınca, Buluşma Çadırının giriş bölümüne getirilecek.
Nmb	6	14	Orada RABbe sunularını sunacak: Yakmalık sunu için bir yaşında kusursuz bir erkek kuzu, günah sunusu olarak bir yaşında kusursuz bir dişi kuzu, esenlik sunusu için kusursuz bir koç,
Nmb	6	15	tahıl sunusu ve dökmelik sunularla birlikte bir sepet mayasız ekmek, ince undan zeytinyağıyla yoğrulmuş pideler, üzerine yağ sürülmüş mayasız yufkalar.
Nmb	6	16	<< <Kâhin bunları günah sunusu ve yakmalık sunu olarak RABbin önünde sunacak.
Nmb	6	17	Esenlik kurbanı olarak da koçu mayasız ekmek sepetiyle birlikte RABbe sunacak. İlgili tahıl ve dökmelik sunuları da sunacak.
Nmb	6	18	<< <Sonra adanmış kişi Buluşma Çadırının giriş bölümünde adadığı saçını tıraş edecek, saçını alıp esenlik kurbanının altındaki ateşe koyacak.
Nmb	6	19	<< <Adanmış kişi adadığı saçını tıraş ettikten sonra, kâhin koçun haşlanmış budunu, sepetten alacağı mayasız pide ve mayasız yufkayla birlikte adanmış kişinin eline koyacak.
Nmb	6	20	Sonra sallamalık sunu olarak RABbin huzurunda bunları sallayacak. Bunlar sallanan döş ve bağış olarak sunulan butla birlikte kutsaldır, kâhin için ayrılacaktır. Bundan sonra adanmış kişi şarap içebilir.
Nmb	6	21	<< <Adak adayan adanmış kişiyle ilgili yasa budur. RABbe sunacağı sunu adağı uyarınca olacak. Elinden geldiğince daha fazlasını verebilir. Adanmışlıkla ilgili yasa uyarınca adadığı adağı yerine getirmelidir.> >>
Nmb	6	22	RAB Musaya şöyle dedi:
Nmb	6	23	<<Harunla oğullarına de ki, <İsrail halkını şöyle kutsayacaksınız.
Nmb	6	24	RAB sizi kutsasın
Nmb	6	25	Ve korusun;
Nmb	6	26	RAB aydın yüzünü size gösterecek
Nmb	6	27	Ve size lütfetsin;
Nmb	6	28	RAB yüzünü size çevirsin
Nmb	6	29	Ve size esenlik versin.>
Nmb	6	30	<<Böylece kâhinler İsrail halkını adımla anarak kutsayacaklar. Ben de onları kutsayacağım.>>
Nmb	7	1	Musa konutu bitirdiği gün onu meshetti. Onu ve içindeki bütün eşyaları, sunağı ve bütün takımlarını da meshedip adadı.
Nmb	7	2	Sonra İsrail ileri gelenleri, sayılanlardan sorumlu olan aile ve oymak önderleri armağanlar sundular. RABbe armağan olarak üstü kapalı altı araba ve on iki öküz getirdiler: Her iki önder için bir araba, her önder için bir öküz. Bu armağanları konutun önüne getirdiler.
Nmb	7	4	Sonra RAB Musaya, <<Bunları Buluşma Çadırındaki hizmetlerde

kullanılmak üzere onlardan alıp yapacakları işe göre Levililere ver>> dedi.

Nmb	7	6	Musa arabaları, öküzleri alıp Levililere verdi.
Nmb	7	7	Yapacakları işe göre Gersonoğullarına iki arabayla dört öküz,
Nmb	7	8	Merarioğullarına da dört arabayla sekiz öküz verdi. Bunlar Kâhin Harun
Nmb	7	9	oğlu İtamarın sorumluluğu altında yapıldı.
Nmb	7	10	Kehatoğullarına ise bir şey vermedi. Çünkü onların görevi kutsal
Nmb	7	11	eşyaları omuzlarında taşımaktı.
Nmb	7	12	Meshedilen sunağın adanması için önderler armağanlarını sunağın önüne
Nmb	7	13	getirdiler. Çünkü RAB Musaya, <<Sunağın adanması için her gün bir önder kendi
Nmb	7	14	armağanını sunacak>> demişti.
Nmb	7	15	Birinci gün Yahuda oymağından Amminadav oğlu Nahşon armağanlarını
Nmb	7	16	sundu.
Nmb	7	17	Getirdiği armağanlar şunlardı: 130 kutsal yerin şekeli ağırlığında
Nmb	7	18	gümüş bir tabak, yetmiş şekel ağırlığında gümüş bir çanak -ikisi de tahıl sunusu için
Nmb	7	19	zeytinyağıyla yoğrulmuş ince un doluydu-
Nmb	7	20	buhur dolu on şekel ağırlığında altın bir tabak;
Nmb	7	21	yakmalık sunu için bir boğa, bir koç, bir yaşında bir erkek kuzu;
Nmb	7	22	günah sunusu için bir teke;
Nmb	7	23	esenlik kurbanı için iki sığır, beş koç, beş teke, bir yaşında beş
Nmb	7	24	kuzu. Amminadav oğlu Nahşonun getirdiği armağanlar bunlardı.
Nmb	7	25	19, 25, 31, 37, 43, 49, 55, 61, 67, 73, 79, 85 ayetlerinde de geçer. 19, 25, 31, 37, 43, 49, 55, 61, 67, 73, 79, 85
Nmb	7	26	ayetlerinde de geçer. 20, 26, 32, 38, 44, 50, 56, 62, 68, 74, 80, 86 ayetlerinde de geçer.
Nmb	7	27	İkinci gün İssakar oymağı önderi Suar oğlu Netanel armağanlarını
Nmb	7	28	sundu.
Nmb	7	29	Getirdiği armağanlar şunlardı: 130 kutsal yerin şekeli ağırlığında
Nmb	7	30	gümüş bir tabak, yetmiş şekel ağırlığında gümüş bir çanak -ikisi de tahıl sunusu için
Nmb	7	31	zeytinyağıyla yoğrulmuş ince un doluydu-
Nmb	7	32	buhur dolu on şekel ağırlığında altın bir tabak;
Nmb	7	33	yakmalık sunu için bir boğa, bir koç, bir yaşında bir erkek kuzu;
Nmb	7	34	günah sunusu için bir teke;
Nmb	7	35	esenlik kurbanı için iki sığır, beş koç, beş teke, bir yaşında beş
Nmb	7	36	kuzu. Suar oğlu Netanelin getirdiği armağanlar bunlardı.
Nmb	7	37	Üçüncü gün Zevulun oymağı önderi Helon oğlu Eliav armağanlarını sundu.
Nmb	7	38	Getirdiği armağanlar şunlardı: 130 kutsal yerin şekeli ağırlığında
Nmb	7	39	gümüş bir tabak, yetmiş şekel ağırlığında gümüş bir çanak -ikisi de tahıl sunusu için
Nmb	7	40	zeytinyağıyla yoğrulmuş ince un doluydu-
Nmb	7	41	buhur dolu on şekel ağırlığında altın bir tabak;
Nmb	7	42	yakmalık sunu için bir boğa, bir koç, bir yaşında bir erkek kuzu;
Nmb	7	43	günah sunusu için bir teke;
Nmb	7	44	esenlik kurbanı için iki sığır, beş koç, beş teke, bir yaşında beş
Nmb	7	45	kuzu. Helon oğlu Eliavin getirdiği armağanlar bunlardı.
Nmb	7	46	Dördüncü gün Ruben oymağı önderi Şedeur oğlu Elisur armağanlarını
Nmb	7	47	sundu.
Nmb	7	48	Getirdiği armağanlar şunlardı: 130 kutsal yerin şekeli ağırlığında
Nmb	7	49	gümüş bir tabak, yetmiş şekel ağırlığında gümüş bir çanak -ikisi de tahıl sunusu için
Nmb	7	50	zeytinyağıyla yoğrulmuş ince un doluydu-
Nmb	7	51	buhur dolu on şekel ağırlığında altın bir tabak;
Nmb	7	52	yakmalık sunu için bir boğa, bir koç, bir yaşında bir erkek kuzu;
Nmb	7	53	günah sunusu için bir teke;
Nmb	7	54	esenlik kurbanı için iki sığır, beş koç, beş teke, bir yaşında beş
Nmb	7	55	kuzu. Şedeur oğlu Elisurun getirdiği armağanlar bunlardı.
Nmb	7	56	Beşinci gün Şimon oymağı önderi Surişadday oğlu Şelumiel armağanlarını
Nmb	7	57	sundu.
Nmb	7	58	Getirdiği armağanlar şunlardı: 130 kutsal yerin şekeli ağırlığında
Nmb	7	59	gümüş bir tabak, yetmiş şekel ağırlığında gümüş bir çanak -ikisi de tahıl sunusu için
Nmb	7	60	zeytinyağıyla yoğrulmuş ince un doluydu-
Nmb	7	61	buhur dolu on şekel ağırlığında altın bir tabak;
Nmb	7	62	yakmalık sunu için bir boğa, bir koç, bir yaşında bir erkek kuzu;
Nmb	7	63	günah sunusu için bir teke;
Nmb	7	64	esenlik kurbanı için iki sığır, beş koç, beş teke, bir yaşında beş
Nmb	7	65	kuzu. Surişadday oğlu Şelumielin getirdiği armağanlar bunlardı.
Nmb	7	66	Altıncı gün Gad oymağı önderi Deuel oğlu Elyasaf armağanlarını sundu.
Nmb	7	67	Getirdiği armağanlar şunlardı: 130 kutsal yerin şekeli ağırlığında
Nmb	7	68	gümüş bir tabak, yetmiş şekel ağırlığında gümüş bir çanak -ikisi de tahıl sunusu için
Nmb	7	69	zeytinyağıyla yoğrulmuş ince un doluydu-
Nmb	7	70	buhur dolu on şekel ağırlığında altın bir tabak;
Nmb	7	71	yakmalık sunu için bir boğa, bir koç, bir yaşında bir erkek kuzu;
Nmb	7	72	günah sunusu için bir teke;
Nmb	7	73	esenlik kurbanı için iki sığır, beş koç, beş teke, bir yaşında beş
Nmb	7	74	kuzu.

kuzu.	Deuel oğlu Elyasafın	getirdiği armağanlar bunlardı.	
Nmb	7	48	Yedinci gün Efrayım oymağı önderi Ammihut oğlu Elişama armağanlarını
sundu.			
Nmb	7	49	Getirdiği armağanlar şunlardı: 130 kutsal yerin şekeli ağırlığında
gümüş bir tabak, yetmiş			şekel ağırlığında gümüş bir çanak -ikisi de tahıl sunusu için
zeytinyağıyla yoğrulmuş			ince un doluydu-
Nmb	7	50	buhur dolu on şekel ağırlığında altın bir tabak;
Nmb	7	51	yakmalık sunu için bir boğa, bir koç, bir yaşında bir erkek kuzu;
Nmb	7	52	günah sunusu için bir teke;
Nmb	7	53	esenlik kurbanı için iki sığır, beş koç, beş teke, bir yaşında beş
kuzu.	Ammihut oğlu Elişamanın	getirdiği armağanlar bunlardı.	
Nmb	7	54	Sekizinci gün Manaşşe oymağı önderi Pedahsur oğlu Gamliel
armağanlarını sundu.			
Nmb	7	55	Getirdiği armağanlar şunlardı: 130 kutsal yerin şekeli ağırlığında
gümüş bir tabak, yetmiş			şekel ağırlığında gümüş bir çanak -ikisi de tahıl sunusu için
zeytinyağıyla yoğrulmuş			ince un doluydu-
Nmb	7	56	buhur dolu on şekel ağırlığında altın bir tabak;
Nmb	7	57	yakmalık sunu için bir boğa, bir koç, bir yaşında bir erkek kuzu;
Nmb	7	58	günah sunusu için bir teke;
Nmb	7	59	esenlik kurbanı için iki sığır, beş koç, beş teke, bir yaşında beş
kuzu.	Pedahsur oğlu Gamlielin	getirdiği armağanlar bunlardı.	
Nmb	7	60	Dokuzuncu gün Benyamin oymağı önderi Gidon oğlu Avidan armağanlarını
sundu.			
Nmb	7	61	Getirdiği armağanlar şunlardı: 130 kutsal yerin şekeli ağırlığında
gümüş bir tabak, yetmiş			şekel ağırlığında gümüş bir çanak -ikisi de tahıl sunusu için
zeytinyağıyla yoğrulmuş			ince un doluydu-
Nmb	7	62	buhur dolu on şekel ağırlığında altın bir tabak;
Nmb	7	63	yakmalık sunu için bir boğa, bir koç, bir yaşında bir erkek kuzu;
Nmb	7	64	günah sunusu için bir teke;
Nmb	7	65	esenlik kurbanı için iki sığır, beş koç, beş teke, bir yaşında beş
kuzu.	Gidon oğlu Avidanın	getirdiği armağanlar bunlardı.	
Nmb	7	66	Onuncu gün Dan oymağı önderi Ammişadday oğlu Ahiezer armağanlarını
sundu.			
Nmb	7	67	Getirdiği armağanlar şunlardı: 130 kutsal yerin şekeli ağırlığında
gümüş bir tabak, yetmiş			şekel ağırlığında gümüş bir çanak -ikisi de tahıl sunusu için
zeytinyağıyla yoğrulmuş			ince un doluydu-
Nmb	7	68	buhur dolu on şekel ağırlığında altın bir tabak;
Nmb	7	69	yakmalık sunu için bir boğa, bir koç, bir yaşında bir erkek kuzu;
Nmb	7	70	günah sunusu için bir teke;
Nmb	7	71	esenlik kurbanı için iki sığır, beş koç, beş teke, bir yaşında beş
kuzu.	Ammişadday oğlu Ahiezerin	getirdiği armağanlar bunlardı.	
Nmb	7	72	On birinci gün Aşer oymağı önderi Okran oğlu Pagiel armağanlarını
sundu.			
Nmb	7	73	Getirdiği armağanlar şunlardı: 130 kutsal yerin şekeli ağırlığında
gümüş bir tabak, yetmiş			şekel ağırlığında gümüş bir çanak -ikisi de tahıl sunusu için
zeytinyağıyla yoğrulmuş			ince un doluydu-
Nmb	7	74	buhur dolu on şekel ağırlığında altın bir tabak;
Nmb	7	75	yakmalık sunu için bir boğa, bir koç, bir yaşında bir erkek kuzu;
Nmb	7	76	günah sunusu için bir teke;
Nmb	7	77	esenlik kurbanı için iki sığır, beş koç, beş teke, bir yaşında beş
kuzu.	Okran oğlu Pagielin	getirdiği armağanlar bunlardı.	
Nmb	7	78	On ikinci gün Naftali oymağı önderi Enan oğlu Ahira armağanlarını
sundu.			
Nmb	7	79	Getirdiği armağanlar şunlardı: 130 kutsal yerin şekeli ağırlığında
gümüş bir tabak, yetmiş			şekel ağırlığında gümüş bir çanak -ikisi de tahıl sunusu için
zeytinyağıyla yoğrulmuş			ince un doluydu-
Nmb	7	80	buhur dolu on şekel ağırlığında altın bir tabak;
Nmb	7	81	yakmalık sunu için bir boğa, bir koç, bir yaşında bir erkek kuzu;
Nmb	7	82	günah sunusu için bir teke;
Nmb	7	83	esenlik kurbanı için iki sığır, beş koç, beş teke, bir yaşında beş
kuzu.	Enan oğlu Ahiranın	getirdiği armağanlar bunlardı.	
Nmb	7	84	Sunak meshedildiğinde İsrail önderlerinin adanması için sunduğu
armağanlar şunlardı: On			iki gümüş tabak, on iki gümüş çanak, on iki altın tabak;
Nmb	7	85	her gümüş tabağın ağırlığı 130 şekel, her çanağın ağırlığı yetmiş
şekeldi. Bütün gümüş eşyaların			toplam ağırlığı 2 400 kutsal yerin şekeliydi.
Nmb	7	86	Buhur dolu on iki altın tabağın her birinin ağırlığı on kutsal yerin
şekeliydi. Bütün altın tabakların			toplam ağırlığı 120 şekeldi.
Nmb	7	87	Yakmalık sunu için tahıl sunularıyla birlikte sunul an hayvanların
sayısı on iki boğa, on iki koç,			bir yaşında on iki erkek kuzuydu; günah sunusu için de on iki
teke sunuldu.			
Nmb	7	88	Esenlik kurbanı için sunulan hayvanların sayısı yirmi dört sığır,
altmış koç, altmış teke, bir			yaşında altmış kuzuydu. Sunak meshedildikten sonra, adanması için

verilen armağanlar bunlardı.

Nmb 7 89 Musa RAB'le konuşmak için Buluşma Çadırı'na girince, Levha Sandığı'nın Bağışlanma Kapağı'nın üstündeki iki Keruv arasından kendisine seslenen sesi duydu. RAB Musa'yla bu şekilde konuştu. sözcüğü Tanrı'nın öfkesinin yatıştırıldığı, halkının günahlarını bağışlanıp Tanrı'yla barıştırıldığı yeri ifade ediyordu.

Nmb 8 1 RAB Musaya şöyle dedi:

Nmb 8 2 <<Haruna de ki, yedi kandili kandilliğin önünü aydınlatacak biçimde yerleştiresin.>>

Nmb 8 3 Harun söyleneni yaptı. RABbin Musaya buyurduğu gibi, kandilleri kandilliğin önüne yerleştirdi.

Nmb 8 4 Kandillik, ayağından çiçek motiflerine dek dövme altından, RABbin Musaya gösterdiği örneğe göre yapıldı.

Nmb 8 5 RAB Musaya şöyle dedi:

Nmb 8 6 <<Levilileri İsrailiilerin arasından ayırıp dinsel açıdan arındır.

Nmb 8 7 Onları arındırmak için şöyle yapacaksın: Gunahtan arındırma suyunu üzerlerine serp; bedenlerindeki bütün kılları tıraş etmelerini, giysilerini yıkamalarını sağla. Böylece arınmış olurlar.

Nmb 8 8 Sonra bir boğa ile tahıl sunusu için zeytinyağıyla yoğrulmuş ince un alsınlar; günah sunusu için sen de başka bir boğa alacaksın.

Nmb 8 9 Levilileri Buluşma Çadırının önüne getir, bütün İsrail topluluğunu da topla.

Nmb 8 10 Levilileri RABbin huzuruna getireceksin, İsraililer ellerini üzerlerine koyacaklar.

Nmb 8 11 Harun, RABbin hizmetini yapabilmeleri için, İsraililerin arasından adak olarak Levilileri RABbe adayacak.

Nmb 8 12 <<Levililer ellerini boğaların başına koyacaklar; günahlarını bağışlatmak için boğalardan birini günah sunusu, öbürünü yakmalık sunu olarak RABbe sunacaksın.

Nmb 8 13 Levililer Harunla oğullarının önünde duracaklar. Onları adak olarak RABbe adayacaksın.

Nmb 8 14 Levilileri öbür İsrailiilerin arasından bu şekilde ayıracaksın. Levililer benim olacak.

Nmb 8 15 <<Sen onları arındırıp adak olarak adadıktan sonra, Levililer Buluşma Çadırındaki hizmeti yerine getirmeye başlayacaklar.

Nmb 8 16 Çünkü İsraililer arasından Levililer tümüyle bana verilmiştir. İlk doğanların, İsraili kadınların doğurdukları ilk erkek çocukların yerine onları kendime ayırdım.

Nmb 8 17 İsraililer arasında ilk doğan insan ya da hayvan benimdir. Mısırdaki ilk doğanları yok ettiğim gün, onları kendime ayırdım.

Nmb 8 18 İsrailde ilk doğan erkek çocukların yerine Levilileri seçtim.

Nmb 8 19 İsraililer kutsal yere yaklaştıklarında belaya uğramamaları için, onların adına Buluşma Çadırındaki hizmeti yerine getirmek ve günahlarını bağışlatmak üzere, onların arasından Levilileri Harunla oğullarına armağan olarak verdim.>>

Nmb 8 20 Musa, Harun ve bütün İsrail topluluğu Levililer için söyleneni yaptılar. İsraililer RABbin Musaya Levililerle ilgili verdiği her buyruğu yerine getirdiler.

Nmb 8 21 Levililer kendilerini gınahtan arındırıp giysilerini yıkadılar. Sonra Harun onları RABbin huzurunda adak olarak adadı; onları arındırmak için günahlarını bağışlattı.

Nmb 8 22 Bundan sonra Levililer Harunla oğullarının sorumluluğu altında Buluşma Çadırındaki hizmetlerini yapmaya geldiler. RABbin Levililere ilişkin Musaya verdiği buyrukları yerine getirdiler.

Nmb 8 23 RAB Musaya şöyle dedi:

Nmb 8 24 <<Levililerle ilgili kural şudur: Yirmi beş ve daha yukarı yaşta olanlar Buluşma Çadırında hizmet edecekler.

Nmb 8 25 Ancak elli yaşına gelince yaptıkları hizmetten ayrılıp bir daha çadırda çalışmayacaklar.

Nmb 8 26 Buluşma Çadırı'nda görev yapan kardeşlerine yardımcı olacaklar, ama kendileri hizmet etmeyecekler. Levililer'in sorumluluklarını böyle düzenleyeceksin.>>

Nmb 9 1 İsrailiilerin Mısırdan çıkışlarının ikinci yılının birinci ayında RAB Sina çölünde Musaya şöyle seslendi:

Nmb 9 2 <<İsraililer Fıstık kurbanını belirlenen zamanda kessinler.

Nmb 9 3 Bütün kurallar, ilkeler uyarınca kurbanı belirlenen zamanda, bu ayın on dördüncü gününün akşamüstü keseceksiniz.>>

Nmb 9 4 Böylece Musa İsraililere Fıstık kurbanını kesmelerini söyledi.

Nmb 9 5 Onlar da Sina çölünde birinci ayın on dördüncü gününün akşamüstü Fıstık kurbanını kestiler. Her şeyi RABbin Musaya buyurduğu gibi yaptılar.

Nmb 9 6 Ancak, ölüye dokunduklarından kirli sayılan bazı kişiler o gün Fıstık kurbanını kesemediler. Aynı gün Musayla Haruna gelip

Nmb 9 7 Musaya, <<Ölüye dokunduğumuzdan kirli sayılırız>> dediler, <<Ama öbür İsraililerle birlikte belirlenen zamanda RABbin sunusunu sunmamız neden engellensin?>>

Nmb 9 8 Musa, <<RABbin sizinle ilgili bana neler söyleyeceğini duyuncaya dek bekleyin>> dedi.

Nmb	9	9	RAB Musaya şöyle dedi:
Nmb	9	10	«İsraillilere de ki, «Sizlerden ya da soyunuzdan ölüye dokunduğu için kirli sayılan ya da uzak bir yolculukta bulunan biri RABbin Fısıh kurbanını kesebilir.
Nmb	9	11	İkinci ayın on dördüncü gününün akşamüstü Fısıh kurbanını kesip mayasız ekmek ve acı otlarla yiyecek.
Nmb	9	12	Sabaha dek kurbandan bir şey bırakmayacak, kemiklerini kırmayacak. Fısıh kurbanını bütün kuralları uyarınca kesmelidir.
Nmb	9	13	Ancak, temiz sayılan ve yolculukta olmayan biri Fısıh kurbanını kesmeyi savsaklarsa, halkının arasından atılacaktır. Çünkü belirlenen zamanda RABbin sunusunu sunmamıştır. Günahının cezasını çekecektir.
Nmb	9	14	««Aranızda yaşayan bir yabancı RABbin Fısıh kurbanını kesmek isterse, Fısıhın kuralları, ilkeleri uyarınca kesmelidir. Yerli ya da yabancı için aynı kuralı uygulamasını z> >>
Nmb	9	15	Konut, yani Levha Sandığının bulunduğu çadır kurulduğu gün üstünü bulut kapladı. Konutun üstündeki bulut akşamdan sabaha dek ateşi andırdı.
Nmb	9	16	Bu hep böyle sürüp gitti. Konutu kaplayan bulut gece ateşi andırıyordu.
Nmb	9	17	İsrailliler ancak bulut çadırın üzerinden kalkınca göçer, bulut nerede durursa orada konaklardı.
Nmb	9	18	RABbin buyruğu uyarınca göç eder, yine RABbin buyruğu uyarınca konaklardı. Bulut konutun üzerinde durdukça yerlerinden ayrılmazlardı.
Nmb	9	19	Bulut konutun üzerinde uzun süre durduğu zaman RABbin buyruğuna uyar, yola çıkmazlardı.
Nmb	9	20	Bazen bulut konutun üzerinde birkaç gün kalırdı. Halk da RABbin verdiği buyruğa göre ya konakladığı yerde kalır ya da göç ederdi.
Nmb	9	21	Bazı günler bulut akşamdan sabaha dek kalır, sabah konutun üzerinden kalkar kalkmaz halk yola çıkarırdı. Gece olsun, gündüz olsun, bulut konutun üzerinden kalkar kalkmaz halk yola çıkardı.
Nmb	9	22	Bulut konutun üzerinde iki gün, bir ay ya da uzun süre kalsa bile, İsrailliler konakladıkları yerde kalır, yola koyulmazlardı. Ama bulut kalkar kalkmaz yola çıkarlardı.
Nmb	9	23	RAB'bin buyruğu uyarınca konaklar ya da yola çıkarlardı. Böylece RAB'bin Musa aracılığıyla verdiği buyruğa uydular.
Nmb	10	1	RAB Musaya şöyle dedi:
Nmb	10	2	««Dövme gümüşten iki borazan yapacaksın; bunları topluluğu çağırarak ve halkın yola çıkması için kullanacaksın.
Nmb	10	3	İki borazan birden çalınınca, bütün topluluk senin yanında, Buluşma Çadırının girişi önünde toplanacak.
Nmb	10	4	Yalnız biri çalınırsa, önderler, İsrailin oymak başları senin yanında toplanacak.
Nmb	10	5	Borazan kısa çalınınca, doğuda konaklayanlar yola çıkacak.
Nmb	10	6	İkinci kez kısa çalınınca da güneyde konaklayanlar yola çıkacak.
Nmb	10	7	Borazanın kısa çalınması oymakların yola çıkması için bir işarettir.
Nmb	10	8	Topluluğu toplamak için de borazan çaldırt, ama kısa olmasın.
Nmb	10	9	««Borazanları kâhin olan Harunoğulları çalacak. Borazan çalınması sizler ve gelecek kuşaklar için kalıcı bir kural olacak.
Nmb	10	10	Sizi sıkıştıran düşmana karşı ülkenizde savaşa çıktığınızda, borazan çalın. O zaman Tanrınız RAB sizi anımsayacak, sizi düşmanlarınızdan kurtaracak.
Nmb	10	11	Sevinçli olduğunuz günler -kutladığınız bayramlar ve Yeni Ay Törenlerinde- yakmalık sunular ve esenlik kurbanları üzerine borazan çalacaksınız. Böylelikle Tanrınızın önünde anımsanmış olacaksınız. Ben Tanrınız RAB'im.>>
Nmb	10	12	İkinci yılın ikinci ayının yirminci günü bulut Levha Sandığının bulunduğu konutun üzerinden kalktı.
Nmb	10	13	İsrailliler de Sina Çölünden göç etmeye başladılar. Bulut Paran Çölünde durdu.
Nmb	10	14	Bu, RABbin Musa aracılığıyla verdiği buyruk uyarınca ilk göç edişleriydi.
Nmb	10	15	Önce Yahuda sancağı bölükleriyle yola çıktı. Yahuda bölüğüne Amminadav oğlu Nahşon komuta ediyordu.
Nmb	10	16	İssakar oymağının bölüğüne Suar oğlu Netanel,
Nmb	10	17	Zevulun oymağının bölüğüne de Helon oğlu Eliav komuta ediyordu.
Nmb	10	18	Konut yere indirilince, onu taşıyan Gerşonoğullarıyla Merarioğulları yola koyuldular.
Nmb	10	19	Sonra Ruben sancağı bölükleriyle yola çıktı. Ruben bölüğüne Şedeur oğlu Elisur komuta ediyordu.
Nmb	10	20	Şimon oymağının bölüğüne Surişadday oğlu Şelumiel,
Nmb	10	21	Gad oymağının bölüğüne de Deuel oğlu Elyasaf komuta ediyordu.
Nmb	10	22	Kehatlılar kutsal eşyaları taşıyarak yola koyuldular. Bunlar varmadan konut kurulmuş olurdu.
Nmb	10	23	Efrayim sancağı bölükleriyle yola çıktı. Efrayim bölüğüne Ammihut oğlu Elişama komuta ediyordu.
Nmb	10	24	Manaşşe oymağının bölüğüne Pedahsur oğlu Gamliel,

Nmb 10 24 Benyamin oymağının bölüğüne de Gidoni oğlu Avidan komuta ediyordu.
Nmb 10 25 En sonunda Dan sancağı ordunun artçı kolı olan bölükleriyle yola
çıktı. Dan bölüğüne Ammişadday oğlu Ahiezer komuta ediyordu.
Nmb 10 26 Aşer oymağının bölüğüne Okran oğlu Pagiel,
Nmb 10 27 Naftali oymağının bölüğüne de Enan oğlu Ahira komuta ediyordu.
Nmb 10 28 Yola koyulduklarında İsraili bölüklerin yürüyüş düzeni böyleydi.
Nmb 10 29 Musa, kayınbabası Midyanlı Reuel oğlu Hovava, <<RABbin, <Size
vereceğim> dediği yere gidiyoruz>> dedi, <<Bizimle gel, sana iyi davranırız. Çünkü RAB İsraile
iyilik edeceğine söz verdi.>>
Nmb 10 30 Hovav, <<Gelmem>> diye yanıtladı, <<Ülkeme, akrabalarımın yanına
döneceğim.>>
Nmb 10 31 Musa, <<Lütfen bizi bırakma>> diye üstelendi, <<Çünkü çölde
konaklayacağımız yerleri sen biliyorsun. Sen bize göz olabilirsin.
Nmb 10 32 Bizimle gelersen, RABbin yapacağı bütün iyilikleri seninle
paylaşırız.>>
Nmb 10 33 RABbin Dağından ayrılıp üç günlük yol aldılar. Konaklayacakları yeri
bulmaları için RABbin Antlaşma Sandığı üç gün boyunca önleri sıra gitti.
Nmb 10 34 Konakladıkları yerden ayrıldıklarında da RABbin bulutu gündüzün
onların üzerinde duruyordu.
Nmb 10 35 Sandık yola çıkınca Musa, <<Ya RAB, kalk! Düşmanların dağılsın,
Senden nefret edenler önünden kaçınsın!>> diyordu.
Nmb 10 36 Sandık konaklayınca da, <<Ya RAB, binlerce, on binlerce İsraili'ye
dön!>> diyordu.
Nmb 11 1 Halk çektiği sıkıntılardan ötürü yakınmaya başladı. RAB bunu duyunca
öfkeleni, aralarına ateşini göndererek ordugahın kenarlarını yakıp yok etti.
Nmb 11 2 Halk Musaya yalvardı. Musa RABbe yakarınca ateş söndü.
Nmb 11 3 Bu nedenle oraya Tavera adı verildi. Çünkü RABbin gönderdiği ateş
onların arasında yanımtı.
Nmb 11 4 Derken, halkın arasındaki yabancılar başka yiyeceklere özlem duymaya
başladılar. İsraililer de yine ağlayarak, <<Keşke yiyecek biraz et olsaydı!>> dediler,
Nmb 11 5 <<Mısırdaki parasız yediğimiz balıkları, salatalıkları, karpuzları,
pırasaları, soğanları, sarmı sakları anımsıyoruz.
Nmb 11 6 Şimdiyse yemek yeme isteğimizi yitirdik. Bu mandan başka hiçbir şey
gördüğümüz yok.>>
Nmb 11 7 Man kışniş tohumuna benzerdi, görünüşü de reçine gibiydi.
Nmb 11 8 Halk çıkıp onu toplar, değirmende öğütür ya da havanda döverdi.
Çömlekte haşlayıp pide yaparlardı. Tadı zeytinyağında pişirilmiş yiyeceklere benzerdi.
Nmb 11 9 Gece ordugaha çiy düşerken, man da birlikte düşerdi.
Nmb 11 10 Musa herkesin, her ailenin çadırının önünde ağladığını duydu. RAB buna
çok öfkeleni. Musa da üzül dü.
Nmb 11 11 RABbe, <<Kuluna neden kötü davrandın?>> dedi, <<Seni hoşnut etmeyen ne
yaptım ki, bu halkın yükünü bana yüklüyorsun?
Nmb 11 12 Bütün bu halka ben mi gebe kaldım? Onları ben mi doğurdum? Öyleyse
neden emzikteki çocuğu taşıyan bir dadı gibi, atalarına ant içerek söz verdiğin ülkeye onları
kucağımda taşımamı istiyorsun?
Nmb 11 13 Bütün bu halka verecek eti nereden bulayım? Bana, <Bi ze yiyecek et
ver> diye sızlanıp duruyorlar.
Nmb 11 14 Bu halkı tek başıma taşıyamam, bunca yükü kaldıramam.
Nmb 11 15 Bana böyle davranacaksan -eğer gözünde lütuf bulduysam- lütfen beni
hemen öldür de kendi yıkımı görmeyeyim.>>
Nmb 11 16 RAB Musaya, <<Halk arasında önder ve yönetici bildiğin İsrail ileri
gelenlerinden yetmiş kişi topla>> dedi, <<Onları Buluşma Çadırına getir, yanında dursunlar.
Nmb 11 17 Ben inip seninle orada konuşacağım. Senin üzerindeki Ruhtan alıp
onlara vereceğim. Halkın yükünü tek başına taşıyamam için sana yardım edecekler.
Nmb 11 18 <<Halka de ki, <Yarın için kendinizi kutsayın, et yiyeceksiniz. Keşke
yiyecek biraz et olsaydı, Mısırdaki durumumuz iyiydi diye ağladığınızı RAB duydu. Şimdi yemeniz
için size et verecek.
Nmb 11 19 Yalnız bir gün, iki gün, beş, on ya da yirmi gün değil,
Nmb 11 20 bir ay boyunca, burnunuzdan gelinceye dek, tıksinene dek yiyeceksiniz.
Çünkü aranızda olan RABbi reddettiniz. Onun önünde, Mısırdan neden çıktık diyerek ağladınız.>>
Nmb 11 21 Musa, <<Aralarında bulunduğum halkın 600 000'i yetişkin erkektir>> diye
karşılık verdi, <<Oysa sen, <Bu halka bir ay boyunca yemesi için et vereceğim> diyorsun.
Nmb 11 22 Bütün davarlar, sığırlar kesilse, onları doyurur mu? Denizdeki bütün
balıklar tutulsa, onları doyurur mu?>>
Nmb 11 23 RAB, <<Elim kısaldı mı?>> diye yanıtladı, <<Sana söyledi klerimi n
yerine gelip gelmeyeceğini şimdi göreceksin.>>
Nmb 11 24 Böylece Musa dışarı çıkıp RABbin kendisine söylediklerini halka
bildirdi. Halkın ileri gelenlerinden yetmiş adam toplayıp çadırın çevresine yerleştirdi.
Nmb 11 25 Sonra RAB bulutun içinde inip Musayla konuştu. Musanın üzerindeki
Ruhtan alıp yetmiş ileri gelene verdi. Ruhu alınca peygamberlik ettilerse de, daha sonra hiç

peygamberlik etmediler.

- Nmb 11 26 Eldat ve Medat adında iki kişi ordugahta kalmıştı. Seçilen yetmiş kişi arasındaydılar ama çadıra gitmemişlerdi. Ruh üzerlerine konunca ordugahta peygamberlik ettiler.
- Nmb 11 27 Bir genç koşup Musaya, <<Eldatla Medat ordugahta peygamberlik ediyor>> diye haber verdi.
- Nmb 11 28 Gençliğinden beri Musanın yardımcısı olan Nun oğlu Yeşu, <<Ey efendim Musa, onlara engel ol!>> dedi.
- Nmb 11 29 Ama Musa, <<Sen benim adıma mı kıskanıyorsun?>> diye yanıtladı, <<Keşke RABbin bütün halkı peygamber olsa da RAB üzerlerine Ruhunu gönderse!>>
- Nmb 11 30 Sonra Musayla İsrailin ileri gelenleri ordugaha döndüler.
- Nmb 11 31 RAB denizden bildircın getiren bir rüzgar gönderdi. Rüzgar bildircınları ordugahın her yönünden bir günlük yol kadar uzaklığa, yerden iki arşınfö yüksekliğe indirdi.
- Nmb 11 32 Halk bütün gün, bütün gece ve ertesi gün durmadan bildircın topladı. Kimse on homerden az toplamadı. Bildircınları ordugahın çevresine serdiler.
- Nmb 11 33 Et daha halkın dışları arasındayken, çiğnemeye vakit kalmadan RAB öfkeleni, onları büyük bir yıkımla cezalandırdı.
- Nmb 11 34 Bu nedenle oraya Kivrot-Hattaava adı verildi. Başka yiyeceklere özlem duyanları oraya gömdüler.
- Nmb 11 35 Halk Kivrot-Hattaava'dan Haserot'a göç edip orada kaldı.
- Nmb 12 1 Musa Kışlu bir kadınla evlenmişti. Bundan dolayı Miryamla Harun onu verdiler.
- Nmb 12 2 <<RAB yalnız Musa aracılığıyla mı konuştu?>> dediler, <<Bizim aracılığımızla da konuşmadı mı?>> RAB bu yakınlmaları duydu.
- Nmb 12 3 Musa yeryüzünde yaşayan herkesten daha alçakgönüllüydü.
- Nmb 12 4 RAB ansızın Musa, Harun ve Miryama, <<Üçünüz Buluşma Çadırına gelin>> dedi. Üçü de gittiler.
- Nmb 12 5 RAB bulut sütununun içinde indi. Çadırın kapısında durup Harunla Miryamı çağırdı. İkiisi ilerlerken
- Nmb 12 6 RAB onlara seslendi: <<Sözlerime kulak verin: Eğer aranızda bir peygamber varsa, Ben RAB görümde kendimi ona tanıtır, Onunla düşte konuşurum. Ama kulum Musa öyle değildir. O bütün evimde sadıktır. Onunla bilmecelerle değil, Açıkça, yüzyüze konuşurum. O RABbin suretini görüyor. Öyleyse kulum Musayı yermekten korkmadınız mı?>> RAB onlara öfkelenip oradan gitti.
- Nmb 12 9 Bulut çadırın üzerinden ayrıldığında Miryam deri hastalığına yakalanmış, kar gibi bembeyaz olmuştu. Harun Miryama baktı, deri hastalığına yakalandığını gördü.
- Nmb 12 10 Musaya, <<Ey efendim, lütfen akılsızca işlediğimiz günahıtan ötürü bizi cezalandırma>> dedi,
- Nmb 12 11 <<Miryam etinin yarısı yenmiş olarak ana rahminden çıkan ölü bir bebeğe benzemesin.>>
- Nmb 12 12 Musa RABbe, <<Ey Tanrı, lütfen Miryamı iyileştir!>> diye yakardı.
- Nmb 12 13 RAB, <<Babası onun yüzüne tükürseydi, yedi gün utanç içinde kalmayacak mıydı?>> diye karşılık verdi, <<Onu yedi gün ordugahtan uzaklaştırın, sonra geri getirilsin.>>
- Nmb 12 14 Böylece Miryam yedi gün ordugahtan uzaklaştırıldı, o geri getirilene dek halk yola çıkmadı.
- Nmb 12 15 Bundan sonra halk Haserot'tan ayrılıp Parın Çölü'nde konakladı.
- Nmb 13 1 RAB Musaya, <<İsrail halkına vereceğim Kenan ülkesini araştırmak için bazı adamlar gönder>> dedi, <<Ataların her oymağından bir önder gönder.>>
- Nmb 13 2 Musa RABbin buyruğu uyarınca Parın Çölünden adamları gönderdi. Hepsi İsrail halkının önderlerindendi.
- Nmb 13 3 Adları şöyleydi: Ruben oymağından Zakkur oğlu Şammua;
- Nmb 13 4 Şimon oymağından Hori oğlu Şafat;
- Nmb 13 5 Yahuda oymağından Yefunne oğlu Kalev;
- Nmb 13 6 İssakar oymağından Yusuf oğlu Yigal;
- Nmb 13 7 Efrayim oymağından Nun oğlu Hoşea;
- Nmb 13 8 Benyamin oymağından Rafu oğlu Palti;
- Nmb 13 9 Zevulun oymağından Sodi oğlu Gaddiel;
- Nmb 13 10 Yusuf oymağından -Manaşşe oymağından- Susi oğlu Gaddi;
- Nmb 13 11 Dan oymağından Gemalli oğlu Ammiel;
- Nmb 13 12 Aşer oymağından Mikael oğlu Setur;
- Nmb 13 13 Naftali oymağından Vofsi oğlu Nahbi;
- Nmb 13 14 Gad oymağından Maki oğlu Geuel.
- Nmb 13 15 Ülkeyi araştırmak üzere Musanın gönderdiği adamlar bunlardı. Musa Nun oğlu Hoşea'ya Yeşu adını verdi. gelir.

Nmb 13 17 Musa, Kenan ülkesini araştırmak üzere onları gönderirken, <<Negeve, dağlık bölgeye gidin>> dedi,
Nmb 13 18 <<Nasıl bir ülke olduğunu, orada yaşayan halkın güçlü mü zayıf mı, çok mu az mı olduğunu öğrenin.
Nmb 13 19 Yaşadıkları ülke iyi mi kötü mü, kentleri nasıl, surlu mu değil mi anlayın.
Nmb 13 20 Toprak nasıl? Verimli mi, kıraç mı? Çevre ağaçlık mı, değil mi? Elinizden geleni yapıp orada yetişen meyvelerden getirin.>> Mevsim üzümün olgunlaşmaya başladığı zamandı.
Nmb 13 21 Böylece adamlar yola çıkıp ülkeyi Zin Çölünden Levo-Hamata doğru Rehova dek araştırdılar.
Nmb 13 22 Negevden geçip Anakoğullarından Ahiman, Şeşay ve Talmayın yaşadığı Hevrona vardılar. -Hevron Mısır'daki Soan Kentindenfs yedi yıl önce kurulmuştu. -
Nmb 13 23 Eşkol Vadisine varınca, üzerinde bir salkım üzüm olan bir asma dalı kestiler. Adamlardan ikisi dalı bir sırıkta taşıdılar. Yanlarına nar, incir de aldılar.
Nmb 13 24 İsrailiilerin kestiği üzüm salkımından dolayı oraya Eşkol Vadisi adı verildi.
Nmb 13 25 Kırk gün dolaştıktan sonra adamlar ülkeyi araştırmaktan döndüler.
Nmb 13 26 Paran Çölündeki Kadeşe, Musayla Harunun ve İsrail topluluğunun yanına geldiler. Onlara ve bütün topluluğa gördüklerini anlatıp ülkenin ürünlerini gösterdiler.
Nmb 13 27 Musaya, <<Bizi gönderdiğin ülkeye gittik>> dediler, <<Gerçekten süt ve bal akıyor orada! İşte ülkenin ürünleri!
Nmb 13 28 Ancak orada yaşayan halk güçlü, kentler de surlu ve çok büyük. Orada Anak soyundan gelen insanları bile gördük.
Nmb 13 29 Amalekiler Negevde; Hititler, Yevuslular ve Amorlular dağlık bölgede; Kenanlılar da denizin yanında ve Şeria Irmağının kıyısında yaşıyor.>>
Nmb 13 30 Kalev, Musanın önünde halkı susturup, <<Oraya gidip ülkeyi ele geçirelim. Kesinlikle buna yetecek gücümüz var>> dedi.
Nmb 13 31 Ne var ki, kendisiyle oraya giden adamlar, <<Bu halka saldıramayız, onlar bizden daha güçlü>> dediler.
Nmb 13 32 Araştırdıkları ülke hakkında İsrailiiler arasında kötü haber yayarak, <<Boydan boya araştırdığımız ülke, içinde yaşayanları yiyip bitiren bir ülkedir>> dediler, <<Üstelik orada gördüğümüz herkes uzun boyluydu.
Nmb 13 33 Nefiller'i, Nefiller'in soyundan gelen Anaklılar'ı gördük. Onların yanında kendimizi çekirge gibi hissettik, onlara da öyle göründük.>>
Nmb 14 1 O gece bütün topluluk yüksek sesle bağırsıp ağladı.
Nmb 14 2 Bütün İsrail halkı Musayla Haruna karşı söylenmeye başladı. Onlara, <<Keşke Mısırda ya da bu çölde ölseydik!>> dediler,
Nmb 14 3 <<RAB neden bizi bu ülkeye götürüyor? Kılıçtan geçirilelim diye mi? Karılarımızı, çocuklarımızı tutsak edilecek. Mısır'a dönmek bizim için daha iyi değil mi?>>
Nmb 14 4 Sonra birbirlerine, <<Kendimize bir önder seçip Mısır'a dönelim>> dediler.
Nmb 14 5 Bunun üzerine Musayla Harun İsrail topluluğunun önünde yüzüstü yere kapandılar.
Nmb 14 6 Ülkeyi araştıranlardan Nun oğlu Yeşuyla Yefunne oğlu Kalev giysilerini yırttılar.
Nmb 14 7 Sonra bütün İsrail topluluğuna şöyle dediler: <<İçinden geçip araştırdığımız ülke çok iyi bir ülkedir.
Nmb 14 8 Eğer RAB bizden hoşnut kalırsa, süt ve bal akan o ülkeye bizi götürecektir ve orayı bize verecektir.
Nmb 14 9 Ancak RABbe karşı gelmeyin. Orada yaşayan halktan korkmayın. Onları ekmek yer gibi yiyip bitireceğiz. Koruyucuları onları bırakıp gitti. Ama RAB bizimlidir. Onlardan korkmayın!>>
Nmb 14 10 Topluluk onları taş tutmayı düşünürken, ansızın RABbin görkemi Buluşma Çadırında bütün İsrail halkına göründü.
Nmb 14 11 RAB Musaya şöyle dedi: <<Ne zamana dek bu halk bana saygısızlık edecek? Onlara gösterdiğim bunca belirtiye karşın, ne zamana dek bana iman etmeyecekler?
Nmb 14 12 Onları salgın hastalıkla cezalandıracağım, mirastan yoksun bırakacağım. Ama seni onlardan daha büyük, daha güçlü bir ulus kılacağım.>>
Nmb 14 13 Musa, <<Mısırlılar bunu duyacak>> diye karşılık verdi, <<Çünkü bu halkı gücünle onların arasından sen çıkardın.
Nmb 14 14 Kenan topraklarında yaşayan halka bunu anlatacaklar. Ya RAB, bu halkın arasında olduğunu, onlarla yüz yüze görüşüğünü, bulutunun onların üzerinde durduğunu, gündüz bulut sütünü, gece ateş sütünü içinde onlara yol gösterdiğini duymuşlar.
Nmb 14 15 Eğer bu halkı bir insanmış gibi yok edersen, senin ününü duymuş olan bu uluslar, <RAB ant içerek söz verdiği ülkeye bu halkı götüremediği için onları çölde yok etti>> diyecekler.
Nmb 14 17 <<Şimdi gücünü göster, ya Rab. Demiştin ki,
Nmb 14 18 <RAB tez öfkelenmez, sevgisi engindir, suçu ve isyanı bağışlar. Ancak suçluyu cezasız bırakmaz; babaların işlediği suçun hesabını üçüncü, dördüncü kuşak çocuklarından sorar.>
Nmb 14 19 Mısırdan çıkışlarından bugüne dek bu halkı nasıl bağışladıysan, büyük

sevgin uyarınca onların suçunu bağışla.>>		
Nmb 14 20	RAB, <<Dileğin üzerine onları bağışladım>> diye yanıtladı,	
Nmb 14 21	<<Ne var ki, varlığım ve yeryüzünü dolduran yüceliğim adına ant içerim ki,	
Nmb 14 22	yüceliğimi, Mısırdı ve çölde gösterdiğim belirtileri görüp de beni on	
kez sınavan, sözümü dinlemeyen bu kişilerden hiçbiri		
Nmb 14 23	atalarına ant içerek söz verdiğim ülkeyi görmeyecek. Beni	
küçümseyenlerden hiçbiri orayı görmeyecek.		
Nmb 14 24	Ama kulum Kalevde başka bir ruh var, o bütün yüreğiyle ardımca yürüdü.	
Araştırmak için gittiği ülkeye onu götüreceğim, onun soyu orayı miras alacak.		
Nmb 14 25	Amaleklilerle Kenanlılar ovada yaşıyorlar. Siz yarın geri dönün,	
Kızıldeniz yolundan çöle gidin.>>		
Nmb 14 26	RAB Musayla Haruna da, <<Bu kötü topluluk ne zamana dek bana	
söylenecek?>> dedi, <<Bana söylenen İsrail halkının yakınmalarını duydum.		
Nmb 14 28	Onlara RAB şöyle diyor de: <Varlığım adına ant içerim ki,	
söylediklerinizin aynısını size yapacağım:		
Nmb 14 29	Cesetleriniz bu çöle serilecek. Bana söylenen, yirmi ve daha yukarı	
yaşta sayılan herkes çölde ölecek.		
Nmb 14 30	Sizi yerleştireceğime ant içtiğim ülkeye Yefunne oğlu Kalevle Nun oğlu	
Yeşudan başkası girmeyecek.		
Nmb 14 31	Ama tutsak edilecek dediğiniz çocuklarınızı oraya, sizin reddettiğiniz	
ülkeye götüreceğim; orayı tanıyacaklar.		
Nmb 14 32	Size gelince, cesetleriniz bu çöle serilecek.	
Nmb 14 33	Çocuklarınızı, hepiniz ölünceye dek kırk yıl çölde çobanlık edecek ve	
sizin sadakatsizliğiniz yüzünden sıkıntı çekecekler.		
Nmb 14 34	Ülkeyi araştırdığınız günler kadar -kırk gün, her gün için bir yıldan	
kırk yıl- suçunuzun cezasını çekeceksiniz. Sizden yüz çevirdiğimi bileceksiniz!>		
Nmb 14 35	Ben RAB söyledim; bana karşı toplanan bu kötü topluluğa bunları	
gerçekten yapacağım. Bu çölde yıkıma uğrayacak, burada ölecekler.>>		
Nmb 14 36	Musanın ülkeyi araştırmak üzere gönderdiği adamlar geri dönüp ülke	
hakkında kötü haber yayarak bütün topluluğun RABbe söylenmesine neden oldular.		
Nmb 14 37	Ülke hakkında kötü haber yayan bu adamlar RABbin önünde ölümcül	
hastalıktan öldüler.		
Nmb 14 38	Ülkeyi araştırmak üzere gidenlerden yalnız Nun oğlu Yeşuyla Yefunne	
oğlu Kalev sağ kaldı.		
Nmb 14 39	Musa bu sözleri İsrail halkına bildirince, halk yasa бүрүндү.	
Nmb 14 40	Sabah erkenden kalkıp dağın tepesine çıktılar. <<Günah işledik>>	
dediler, <<Ama RABbin söz verdiği yere çıkmaya hazırız.>>		
Nmb 14 41	Bunun üzerine Musa, <<Neden RABbin buyruğuna karşı geliyorsunuz?>>	
dedi, <<Bunu başaramazsınız.		
Nmb 14 42	Savaşa gitmeyin, çünkü RAB sizinle olmayacak. Düşmanlarınızın önünde	
yenilgiye uğrayacaksınız.		
Nmb 14 43	Amaleklilerle Kenanlılar sizinle orada karşılaşacak ve sizi kılıçtan	
geçirecekler. Çünkü RABbin ardınca gitmekten vazgeçtiniz. RAB de sizinle olmayacak.>>		
Nmb 14 44	Öyleyken, kendilerine güvenerek dağlık bölgenin tepesine çıktılar.	
RABbin Antlaşma Sandığı da Musa da ordugahta kaldı.		
Nmb 14 45	Dağlık bölgede yaşayan Amalekliler'le Kenanlılar üzerlerine	
saldırdılar, Horma Kenti'ne dek onları kovalayıp bozguna uğrattılar.		
Nmb 15 1	RAB Musaya şöyle dedi:	
Nmb 15 2	<<İsrail halkına de ki, <Yerleşmek için size vereceğim ülkeye girince,	
Nmb 15 3	RABbi hoşnut eden bir koku yapmak için yakmalık sunu, özel adak	
kurbanı, gönülden verilen sunu ya da bayram sunusu gibi yakılan sunu olarak RABbe sığır ya da		
davar sunacaksın.		
Nmb 15 4	Sunu sunan kişi RABbe tahıl sunusu olarak dörtte bir hin zeytinyağıyla	
yoğrulmuş onda bir efafü ince un sunacak.		
Nmb 15 5	Yakmalık sunu ya da kurban için, her kuzuya dökmelik sunu olarak	
dörtte bir hin şarap hazırla.		
Nmb 15 6	<< <Koç sunarken tahıl sunusu olarak üçte bir hin zeytinyağıyla	
yoğrulmuş onda iki efa ince un hazırla.		
Nmb 15 7	Dökmelik sunu olarak da üçte bir hin şarap sun. Bunları RABbi hoşnut	
eden koku olarak sunacaksın.		
Nmb 15 8	RABbe yakmalık sunu, özel adak kurbanı ya da esenlik sunusu olarak bir	
boğa sunduğunda,		
Nmb 15 9	boğayla birlikte tahıl sunusu olarak yarım hin zeytinyağıyla yoğrulmuş	
onda üç efa ince un sun.		
Nmb 15 10	Ayrıca dökmelik sunu olarak yarım hin şarap sun. Yakılan bu sunu RABbi	
hoşnut eden bir koku olacak.		
Nmb 15 11	Sığır, koç, davar -kuzu ya da keçi- böyle hazırlanacak.	
Nmb 15 12	Kaç hayvan sunacaksan her biri için aynı şeyleri yapacaksın.	
Nmb 15 13	<< <Her İsrail yerlisi RABbi hoşnut eden koku olarak yakılan bir sunu	
sunarken bunları aynen yapmalıdır.		

Nmb 15 14 Kuşaklar boyunca aranızda yaşayan bir yabancı ya da yerli olmayan bir konuk, RABbi hoşnut eden koku olarak yakılan bir sunu sunarken, sizin uyguladığınız kuralları uygulmalıdır.

Nmb 15 15 Sizin ve aranızda yaşayan yabancılar için topluluk aynı kuralları uygulmalıdır. Kuşaklar boyunca kalıcı bir kural olacak bu. RABbin önünde siz nasılsanız, aranızda yaşayan yabancı da aynı olacak.

Nmb 15 16 Size de aranızda yaşayan yabancıya da aynı yasalar ve kurallar uygulanacak. > >>

Nmb 15 17 RAB Musaya şöyle dedi:

Nmb 15 18 <<İsrail halkına de ki, <Sizi götüreceğim ülkeye girip

Nmb 15 19 o ülkenin ekmeğinden yediğinizde, bir kısmını bana sunacaksınız.

Nmb 15 20 İlk tahılınızdan sunu olarak bir pide sunacaksınız; bunu harmanınızdan bir sunu olarak sunacaksınız.

Nmb 15 21 İlk tahılınızdan yapılmış bu sunuyu kuşaklar boyunca RABbe sunacaksınız. > >>

Nmb 15 22 << <Eğer bilmeden günah işlediyseniz, RABbin Musaya verdiği buyruklardan herhangi birini -RABbin buyruk verdiği günden başlayarak Musa aracılığıyla size ve gelecek kuşaklara buyurduğu herhangi bir şeyi- yerine getirmediyseniz

Nmb 15 24 ve bu günah bilmeden işlendiyse, bütün topluluk RABbi hoşnut eden koku sunmak için yakmalık sunu olarak istenilen tahıl ve dökmelek sunuyla birlikte bir boğa, günah sunusu olarak da bir teke sunacaktır.

Nmb 15 25 Kâhin bütün İsrail topluluğunun günahını bağışlatacak, halk bağışlanacak. Çünkü bilmeyerek günah işlediler. İşledikleri günah yüzünden RAB için yakılan sunu olarak sunularını ve günah sunularını sundular.

Nmb 15 26 Bütün İsrail topluluğu da aranızda yaşayan yabancılar da bağışlanacaktır. Çünkü halk bilmeyerek bu günahı işledi.

Nmb 15 27 << <Eğer biri bilmeden günah işlerse, günah sunusu olarak bir yaşında bir dişi keçi getirmeli.

Nmb 15 28 Kâhin RABbin önünde, bilmeden günah işleyen kişinin günahını bağışlatacak. Bağışlatma yapılırken kişi bağışlanacak.

Nmb 15 29 Bilmeden günah işleyen İsrail yerlisi için de aranızda yaşayan yabancı için de aynı yasayı uygulayacaksınız.

Nmb 15 30 << <Yerli ya da yabancı biri bilerek günah işlerse, RABbe saygısızlık etmiştir. Bu kişi halkının arasından atılmalı.

Nmb 15 31 RABbin sözünü küçümsemiş, buyruklarına karşı gelmiştir. Bu nedenle o kişi halkının arasından kesinlikle atılacak, suçunun cezasını çekecektir. > >>

Nmb 15 32 İsraililer çöldeyken, Şabat Günü odun toplayan birini buldular.

Nmb 15 33 Odun toplarken adamı bulanlar onu Musayla Harunun ve bütün topluluğun önüne getirdiler.

Nmb 15 34 Adama ne yapılacağı belirlenmediğinden onu gözaltında tuttular.

Nmb 15 35 Derken RAB Musaya, <<O adam öldürülmeli. Bütün topluluk ordugahın dışında onu taşta tutsun>> dedi.

Nmb 15 36 Böylece topluluk adamı ordugahın dışına çıkardı. RABbin Musaya buyurduğu gibi, onu taşıyarak öldürdüler.

Nmb 15 37 RAB Musaya şöyle dedi:

Nmb 15 38 <<İsrail halkına de ki, <Kuşaklar boyunca giysinizin dört yanına püskül dikeceksiniz. Her püskülün üzerine lacivert bir kordon koyacaksınız.

Nmb 15 39 Öyle ki, püskülleri gördükçe RABbin buyruklarını anımsayacaksınız. Böylelikle RABbin buyruklarına uyacak, yüreğinizin, gözünüzün istekleri ardınca gitmeyecek, hainlik etmeyeceksiniz.

Nmb 15 40 Ta ki, bütün buyruklarımı anımsayıp tutasınız ve Tanrınızı için kutsal olasınız.

Nmb 15 41 Tanrınız olmak için sizi Mısır'dan çıkaran Tanrınız RAB benim.

Nmb 16 1 Tanrınız RAB benim. > >>

Nmb 16 1 Levi oğlu Kehat oğlu Yishar oğlu Korah, Ruben soyundan Eliavoğullarından Datan, Aviram ve Pelet oğlu On toplulukça seçilen, tanınmış iki yüz elli İsraili önderle birlikte Musaya başkaldırdı.

Nmb 16 3 Hep birlikte Musayla Harunun yanına varıp, <<Çok ileri gittiniz!>> dediler, <<Bütün topluluk, topluluğun her bireyi kutsaldır ve RAB onların arasındadır. Öyleyse neden kendinizi RABbin topluluğundan üstün görüyorsunuz?>>

Nmb 16 4 Bunu duyan Musa yüzüstü yere kapandı.

Nmb 16 5 Sonra Korahla yandaşlarına şöyle dedi: <<Sabah RAB kimin kendisine ait olduğunu, kimin kutsal olduğunu açıklayacak ve o kişiyi huzuruna çağırarak. RAB seçeceği kişiyi huzuruna çağırarak.

Nmb 16 6 Ey Korah ve yandaşları, kendinize buhurdanlar alın.

Nmb 16 7 Yarın RABbin huzurunda buhurdanlarınızın içine ateş, ateşin üstüne de buhur koyun. RABbin seçeceği kişi, kutsal olan kişidir. Ey Levililer, çok ileri gittiniz!>>

Nmb 16 8 Musa Korahla konuşmasını şöyle sürdürdü: <<Ey Levililer, beni dinleyin!

Nmb 16 9 İsrailin Tanrısı sizi kendi huzuruna çıkarmak için ayırdı. RABbin Konutunun hizmetini yapmanız, topluluğun önünde durmanız, onlara hizmet etmeniz için sizi İsrail topluluğunun arasından seçti. Sizi ve bütün Levili kardeşlerinizi huzuruna çıkardı. Bu

yetmiyormuş gibi kâhinliği de mi istiyorsunuz?

Nmb 16 11 Ey Korah, senin ve yandaşlarının böyle toplanması RABbe karşı gelmektir. Harun kim ki, ona dil uzatıyorsunuz?>>

Nmb 16 12 Sonra Musa Eliavoğulları Datanla Aviramı çağırttı. Ama onlar, <<Gelmeyeceğiz>> dediler,

Nmb 16 13 <<Bizi çölde öldürtmek için süt ve bal akan ülkeden çıkardın. Bu yetmiyormuş gibi başımıza geçmek istiyorsun.

Nmb 16 14 Bizi süt ve bal akan ülkeye götürmediğin gibi mülk olarak bize tarlalar, bağlar da vermedin. Bu adamları kör mü sanıyorsun? Hayır, gelmeyeceğiz.>>

Nmb 16 15 Çok öfkelenen Musa RABbe, <<Onların sunularını önemseme. Onlardan bir eşek bile almadım, üstelik hiçbirine de haksızlık etmedim>> dedi.

Nmb 16 16 Sonra Koraha, <<Yarın sen ve bütün yandaşların -sen de, onlar da- RABbin önünde bulunmak için gelin>> dedi, <<Harun da gelsin.

Nmb 16 17 Herkes kendi buhurdanını alıp içine buhur koysun. İki yüz elli kişi birer buhurdan alıp RABbin önüne getirsin. Harunla sen de buhurdanlarınızı getirin.>>

Nmb 16 18 Böylece herkes buhurdanını alıp içine ateş, ateşin üstüne de buhur koydu. Sonra Musa ve Harunla birlikte Buluşma Çadırının giriş bölümünde durdular.

Nmb 16 19 Korah bütün topluluğu Musayla Harunun karşısında Buluşma Çadırının giriş bölümünde toplayınca, RABbin görkemi bütün topluluğa göründü.

Nmb 16 20 RAB, Musayla Haruna, <<Bu topluluğun arasından ayrılın da onları bir anda yok edeyim>> dedi.

Nmb 16 22 Musayla Harun yüzüstü yere kapanarak, <<Ey Tanrı, bütün insan ruhlarının Tanrısı!>> dediler, <<Bir kişi günah işledi diye bütün topluluğa mı öfkeleneceksin?>>

Nmb 16 23 RAB Musaya, <<Topluluğa söyle, Korahın, Datanın, Aviramın çadırlarından uzaklaşsınlar>> dedi.

Nmb 16 25 Musa Datanla Avirama gitti. İsrailin ileri gelenleri onu izledi.

Nmb 16 26 Topluluğu uyararak, <<Bu kötü adamların çadırlarından uzak durun!>> dedi, <<Onların hiçbir şeyine dokunmayın. Yoksa onların günahları yüzünden canınızı zdan olursunuz.>>

Nmb 16 27 Bunun üzerine topluluk Korah, Datan ve Aviramın çadırlarından uzaklaştı. Datanla Aviram çıkıp karıları, küçük büyük çocuklarıyla birlikte çadırlarının önünde durdular.

Nmb 16 28 Musa şöyle dedi: <<Bütün bunları yapmam için RABbin beni gönderdiğini, kendiliğimden bir şey yapmadığımı şuradan anlayacaksınız:

Nmb 16 29 Eğer bu adamlar herkes gibi doğal bir ölümle ölür, herkesin başına gelen bir olayla karşılaşırlarsa, bilin ki beni RAB göndermemiştir.

Nmb 16 30 Ama RAB yepyeni bir olay yaratırsa, yer yarılıp onları ve onlara ait olan her şeyi yutarsa, ölümler diyarına diri diri inerlerse, bu adamların RABbe saygısızlık ettiklerini anlayacaksınız.>>

Nmb 16 31 Musa konuşmasını bitirir bitirmez Korah, Datan ve Aviramın altındaki yer yarıldı.

Nmb 16 32 Yer yarıldı, onları, ailelerini, Korahın adamlarıyla mallarını yuttu.

Nmb 16 33 Sahip oldukları her şeyle birlikte diri diri ölümler diyarına indiler. Yer onların üzerine kapandı. Topluluğun arasından yok oldular.

Nmb 16 34 Çığlıklarını duyan çevredeki İsrailliler, <<Yer bizi de yutmasını!>> diyerek kaçıştılar.

Nmb 16 35 RABbin gönderdiği ateş buhur sunan iki yüz elli adamı yakıp yok etti.

Nmb 16 36 RAB Musaya şöyle dedi:

Nmb 16 37 <<Kâhin Harun oğlu Elazara buhurdanları ateşin içinden çıkarmasını, ateş korlarını az öteye dağıtmasını söyle. Çünkü buhurdanlar kutsaldır.

Nmb 16 38 İşledikleri günahtan ötürü öldürülen bu adamların buhurdanlarını levha haline getirip sunağı bunlarla kapla. Bhurdanlar RABbe sunuldukları için kutsaldır. Bunlar İsrailliler için bir uyarı olsun.>>

Nmb 16 39 Böylece Kâhin Elazar, yanarak ölen adamların getirdiği tunç buhurdanları RABbin Musa aracılığıyla kendisine söylediği gibi alıp döverek sunağı kaplamak için levha haline getirdi. Bu, İsraillilere Harunun soyundan gelenlerden başka hiç kimsenin RABbin önüne çıkıp buhur yakmaması gerektiğini anımsatacaktı. Yoksa o kişi Korahla yandaşları gibi yok olacaktı.

Nmb 16 41 Ertesi gün bütün İsrail topluluğu Musayla Haruna söylenmeye başladı. <<RABbin halkını siz öldürdünüz>> diyorlardı.

Nmb 16 42 Topluluk Musayla Haruna karşı toplanıp Buluşma Çadırına doğru yönelince, çadırı ansızın bulut kapladı ve RABbin görkemi göründü.

Nmb 16 43 Musayla Harun Buluşma Çadırının önüne geldiler.

Nmb 16 44 RAB Musaya, <<Bu topluluğun arasından ayrılın da onları birden yok edeyim>> dedi. Musayla Harun yüzüstü yere kapandılar.

Nmb 16 46 Sonra Musa Haruna, <<Buhurdanını alıp içine sunaktan ateş koy, üstüne de buhur koy>> dedi, <<Günahlarını bağışlatmak için hemen topluluğa git. Çünkü RAB öfkesini yağdırdı. Öldürücü hastalık başladı.>>

Nmb 16 47 Harun Musanın dediğini yaparak buhurdanını alıp topluluğun ortasına koştı. Halkın arasında öldürücü hastalık başlamıştı. Harun buhur sunarak topluluğun günahını bağışlattı.

Nmb	16	48	0 ölümlerle dirilerin arasında durunca, öldürücü hastalık da dindi.
Nmb	16	49	Korah olayında ölenler dışında, öldürücü hastalıktan ölenlerin sayısı 14 700 kişiydi.
Nmb	16	50	Öldürücü hastalık dindiğinden, Harun Musa'nın yanına, Buluşma Çadırı'nın giriş bölümüne döndü.
Nmb	17	1	RAB Musaya şöyle dedi:
Nmb	17	2	<<İsrail halkına her oymak önderi için bir tane olmak üzere on iki değnek getirmesini söyle. Her önderin adını kendi değneğinin üzerine yaz.
Nmb	17	3	Levi oymağının değneği üzerine Harunun adını yazacaksın. Her oymak önderi için bir değnek olacak.
Nmb	17	4	Değnekleri Buluşma Çadırında sizinle buluştuğum Levha Sandığının önüne koy.
Nmb	17	5	Sececeğim kişinin değneği filiz verecek. İsrail halkının sizden sürekli yakınmasına son vereceğim.>>
Nmb	17	6	Musa İsrail halkıyla konuştu. Halkın önderleri, her oymak önderi için bir tane olmak üzere on iki değnek getirdiler. Harunun değneği de aralarında idi.
Nmb	17	7	Musa değnekleri Levha Sandığının bulunduğu çadırda RABbin önüne koydu.
Nmb	17	8	Ertesi gün Musa Levha Sandığının bulunduğu çadıra girdi. Baktı, Levi oymağını temsil eden Harunun değneği filiz vermiş, tomurcuklanıp çiçek açmış, badem yetiştirmiş.
Nmb	17	9	Musa bütün değnekleri RABbin önünden çıkarıp İsrail halkına gösterdi. Halk değnekleri baktı, her biri kendi değneğini aldı.
Nmb	17	10	RAB Musaya, <<Başkaldırınlara bir uyarı olsun diye Harunun değneğini saklanmak üzere Levha Sandığının önüne koy>> dedi, <<Onların benden yakınlıklarına son vereceksin; öyle ki, ölmesinler.>>
Nmb	17	11	Musa RABbin buyruğu uyarınca davrandı.
Nmb	17	12	İsrailliler Musaya, <<Yok olacağız! Öleceğiz! Hepimiz yok olacağız!>> dediler,
Nmb	17	13	<<RAB'bin Konutu'na her yaklaşan ölüyor. Hepimiz mi yok olacağız?>>
Nmb	18	1	RAB Haruna, <<Sen, oğulların ve ailen kutsal yere ilişkin suçtan sorumlu tutulacağını z>> dedi, <<Kâhinlik görevinizle ilgili suçtan da sen ve oğulların sorumlu tutulacağını z.
Nmb	18	2	Sen ve oğulların Levha Sandığının bulunduğu çadırın önünde hizmet ederken, atanız Levinin oymağından kardeşlerinizin de size katılıp yardım etmelerini sağlayın.
Nmb	18	3	Senin sorumluluğun altında çadırda hizmet etsinler. Ancak, siz de onlar da ölmeyesiniz diye kutsal yerin eşyalarına ya da sunağa yaklaşmasınlar.
Nmb	18	4	Seninle çalışacak ve Buluşma Çadırıyla ilgili bütün hizmetlerden sorumlu olacaklar. Levililer dışında hiç kimse bulunduğunuz yere yaklaşmayacak.
Nmb	18	5	<<Bundan sonra İsrail halkına öfkelenmemem için kutsal yerin ve sunağın hizmetinden sizler sorumlu olacaksınız.
Nmb	18	6	Ben İsrailliler arasından Levili kardeşlerinizi size bir armağan olarak seçtim. Buluşma Çadırıyla ilgili hizmeti yapmaları için onlar bana adanmıştır.
Nmb	18	7	Ama sunaktaki ve perdenin ötesindeki kâhinlik görevini sen ve oğulların üstleneceksiniz. Kâhinlik görevini size armağan olarak veriyorum. Sizden başka kutsal yere kim yaklaşırsa öldürülecektir.>>
Nmb	18	8	RAB Harunla konuşmasını şöyle sürdürdü: <<Bana sunulan kutsal sunuların bağış kısımlarını sana veriyorum. Bunları sonsuza dek pay olarak sana ve oğullarına veriyorum.
Nmb	18	9	Sunakta tümüyle yakılmayan, bana sunulan en kutsal sunulardan şunlar senin olacak: Tahıl, suç ve günah sunuları. En kutsal sunular senin ve oğullarının olacak.
Nmb	18	10	Bunları en kutsal sunu olarak yiyeceksin. Her erkek onlardan yiyebilir. Onları kutsal sayacaksın.
Nmb	18	11	<<Ayrıca şunlar da senin olacak: İsraillilerin sunduğu sallamalık sunuların bağış kısımlarını sonsuza dek pay olarak sana, oğullarına ve kızlarına veriyorum. Ailende dinsel açıdan temiz olan herkes onları yiyebilir.
Nmb	18	12	<<RABbe verdikleri ilk ürünleri -zeytinyağının, yeni şarabın, tahılın en iyisini- sana veriyorum.
Nmb	18	13	Ülkede yetişen ilk ürünlerden RABbe getirdiklerinin tümü senin olacak. Ailende dinsel açıdan temiz olan herkes onları yiyebilir.
Nmb	18	14	<<İsrailde RABbe koşulsuz adanan her şey senin olacak.
Nmb	18	15	İnsan olsun hayvan olsun RABbe adanan her rahmin ilk ürünü senin olacak. Ancak ilk doğan her çocuk ve kirli sayılan hayvanların her ilk doğanı için kesinlikle bedel alacaksın.
Nmb	18	16	İlk doğanlar bir aylıkken, kendi biçeceğin değer uyarınca, yirmi geradan oluşan kutsal yerin şekeline göre beş şekel gümüş bedel alacaksın.
Nmb	18	17	<<Ancak sığırın, koyunun ya da keçinin ilk doğanı için bedel almayacaksın. Onlar benim için ayrılmıştır. Kanlarını sunağın üzerine döküceksin, yağlarını RABbi hoşnut eden koku olsun diye yakılan bir sunu olarak yakacaksın.
Nmb	18	18	Sallamalık sununun göğsü ve sağ budu senin olduğu gibi eti de senin olacak.
Nmb	18	19	İsraillilerin bana sundukları kutsal sunuların bağış kısımlarını sonsuza dek pay olarak sana, oğullarına ve kızlarına veriyorum. Senin ve soyun için bu RABbin

önünde sonsuza dek sürecek bozulmaz bir antlaşmadır. >> antlaşmasıdır>>.

- Nmb 18 20 RAB Harunla konuşmasını şöyle sürdürdü: <<Onların ülkesinde mirasın olmayacak, aralarında hiçbir payın olmayacak. İsrailîliler arasında payın ve mirasın benim.
- Nmb 18 21 <<Buluşma Çadırıyla ilgili yaptıkları hizmete karşılık, İsrailde toplanan bütün ondalıkları pay olarak Levililere veriyorum.
- Nmb 18 22 Bundan böyle öbür İsrailîliler Buluşma Çadırına yaklaşmamalı. Yoksa günahlarının bedelini canlarıyla öderler.
- Nmb 18 23 Buluşma Çadırıyla ilgili hizmeti Levililer yapacak, çadıra karşı işlenen suçtan onlar sorumlu olacak. Gelecek kuşaklarınız boyunca kalıcı bir kural olacak bu. İsrailîliler arasında onların payı olmayacak.
- Nmb 18 24 Bunun yerine İsrailîlilerin RABbe armağan olarak verdiği ondalığı miras olarak Levililere veriyorum. Bu yüzden Levililer için, <İsrailîliler arasında onların mirası olmayacak> dedim.>>
- Nmb 18 25 RAB Musaya şöyle dedi:
- Nmb 18 26 <<Levililere de ki, <Pay olarak size verdiğim ondalıkları İsrailîlilerden alınca, aldığınız ondalığın ondalığını RABbe armağan olarak sunacaksınız.
- Nmb 18 27 Armağanınız harmandan tahıl ya da üzüm sıkma çukurundan bir armağan sayılacaktır.
- Nmb 18 28 Böylelikle siz de İsrailîlilerden aldığınız bütün ondalıklardan RABbe armağan sunacaksınız. Bu ondalıklardan RABbin armağanını Kâhin Haruna vereceksiniz.
- Nmb 18 29 Aldığınız bütün armağanlardan RAB için bir armağan ayıracaksınız; hepsinin en iyisini, en kutsalını ayıracaksınız.>
- Nmb 18 30 <<Levililere şöyle de: <En iyisini sunduğunuzda, geri kalanı harman ya da asma ürünü olarak size sayılacaktır.
- Nmb 18 31 Siz ve aileniz her yerde ondan yiyebilirsiniz. Buluşma Çadırında yaptığınız hizmete karşılık size verilen ücrettir bu.
- Nmb 18 32 En iyisini sunarsanız, bu konuda günah işlememiş olursunuz. Ölmemek için İsrailîliler'in sunduğu kutsal sunuları kirletmeyeceksiniz.> >>
- Nmb 19 1 RAB Musayla Haruna şöyle dedi:
- Nmb 19 2 <<RABbin buyurduğu yasanın kuralı şudur: İsrailîlilere size kusursuz, özürsüz, boyunduruk takmamış kızıl bir inek getirmelerini söyleyin.
- Nmb 19 3 İnek Kâhin Elazara verilsin; ordugahın dışına çıkarılıp onun önünde kesilecek.
- Nmb 19 4 Kâhin Elazar parmağıyla kanından alıp yedi kez Buluşma Çadırının önüne doğru serpecek.
- Nmb 19 5 Sonra Elazarın gözü önünde inek, derisi, eti, kanı ve gübresiyle birlikte yakılacak.
- Nmb 19 6 Kâhin biraz sedir ağacı, mercanköşkotu ve kırmızı iplik alıp yanmakta olan ineğin üzerine atacak.
- Nmb 19 7 Sonra giysilerini yıkayacak, yıkanacak. Ancak o zaman ordugaha girebilir. Ama akşama dek kirli sayılacaktır.
- Nmb 19 8 İneği yakan kişi de giysilerini yıkayacak, yıkanacak. O da akşama dek kirli sayılacak.
- Nmb 19 9 <<Temiz sayılan bir kişi ineğin külünü toplayıp ordugahın dışında temiz sayılan bir yere koyacak. İsrail topluluğu temizlenme suyu için bu külü saklayacak; bu, gınahtan arınmak içindir.
- Nmb 19 10 İneğin külünü toplayan adam giysilerini yıkayacak, akşama dek kirli sayılacak. Bu kural hem İsrailîliler, hem de aralarında yaşayan yabancılar için kalıcı olacaktır.
- Nmb 19 11 <<Herhangi bir insan ölüsüne dokunan kişi yedi gün kirli sayılacaktır.
- Nmb 19 12 Üçüncü ve yedinci gün temizlenme suyuyla kendini arındıracak, böylece paklanmış olacak. Üçüncü ve yedinci gün kendini arındırmazsa, paklanmış sayılmayacak.
- Nmb 19 13 Herhangi bir insan ölüsüne dokunup da kendini arındırmayan kişi RABbin Konutunu kirletmiş olur. O kişi İsrailden atılmalı. Temizlenme suyu üzerine dökülmediği için kirli sayılır, kirliliği üzerinde kalır.
- Nmb 19 14 <<Çadırda biri öldüğü zaman uygulanacak kural şudur: Çadıra giren ve çadırda bulunan herkes yedi gün kirli sayılacaktır.
- Nmb 19 15 Kapağı iple bağlanmamış, ağzı açık her kap kirli sayılacaktır.
- Nmb 19 16 <<Kırda kılıçla öldürülmüş ya da doğal ölümle ölmüş birine, insan kemiğine ya da mezara her dokunan yedi gün kirli sayılacaktır.
- Nmb 19 17 <<Kirli sayılan kişi için bir kabın içine yakılan günah sunusunun külünden koyun, üstüne duru su dökceksiniz.
- Nmb 19 18 Temiz sayılan bir adam mercanköşkotunu alıp suya batıracak. Sonra çadırın, bütün eşyaların ve orada bulunanların üzerine serpecek. Kemiğe, öldürülmüş ya da doğal ölümle ölmüş kişiye ya da mezara dokunanın üzerine de suyu serpecek.
- Nmb 19 19 Temiz sayılan adam, üçüncü ve yedinci gün kirli sayılanın üzerine suyu serpecek. Yedinci gün onu arındıracak. Arınan kişi giysilerini yıkayacak, yıkanacak ve akşam temiz sayılacak.
- Nmb 19 20 Ancak, kirli sayılan biri kendini arındırmazsa topluluğun arasından atılmalı. Çünkü RABbin Tapınağını kirletmiştir. Temizlenme suyu üzerine dökülmediği için kirli sayılır.
- Nmb 19 21 Onlar için bu kural kalıcı olacaktır. Temizlenme suyunu serpen kişi de

giysisini yıkamalı. Temizlenme suyuna dokunan kişi akşama dek kirli sayılacak.
 Nmb 19 22 Kirli sayılan birinin dokunduğu nesne kirli sayılır; o nesneye dokunan
 da akşama dek kirli sayılır.>>
 Nmb 20 1 İsrail topluluğu birinci ay Zin Çölüne vardı, halk Kadeşte konakladı.
 Miryam orada öldü ve gömüldü.
 Nmb 20 2 Ancak topluluk için içecek su yoktu. Halk Musayla Haruna karşı
 toplandı.
 Nmb 20 3 Musaya, <<Keşke kardeşlerimiz RABbin önünde öldüğünde biz de
 ölseydik!>> diye çıkıştılar,
 Nmb 20 4 <<RABbin topluluğunu neden bu çöle getirdiniz? Biz de hayvanlarımız da
 ölelim diye mi?
 Nmb 20 5 Neden bizi bu korkunç yere getirmek için Mısırdan çıkardınız? Ne
 tahıl, ne incir, ne üzüm ne de nar var. Üstelik içecek su da yok!>>
 Nmb 20 6 Musayla Harun topluluktan ayrılıp Buluşma Çadırının giriş bölümüne
 gittiler, yüzüstü yere kapandılar. RABbin görkemi onlara göründü.
 Nmb 20 7 RAB Musaya, <<Değneği al>> dedi, <<Sen ve ağabeyin Harun topluluğu
 toplayın. Halkın gözü önünde su fışkırması için kayaya buyruk verin. Onlar da hayvanları da
 içsin diye kayadan onlara su çıkaracaksınız.>>
 Nmb 20 9 Musa kendisine verilen buyruk uyarınca değneği RABbin önünden aldı.
 Nmb 20 10 Musayla Harun topluluğu kayanın önüne topladılar. Musa, <<Ey siz,
 başkaldıranlar, beni dinleyin!>> dedi, <<Bu kayadan size su çıkaralım mı?>>
 Nmb 20 11 Sonra kolunu kaldırıp değneğiyle kayaya iki kez vurdu. Kayadan bol su
 fışkırdı, topluluk da hayvanları da içti.
 Nmb 20 12 RAB Musayla Haruna, <<Madem İsrailîlilerin gözü önünde benim
 kutsallığımı sayarak bana güvenmediniz>> dedi, <<Bu topluluğu kendilerine vereceğim ülkeye de
 götürmeyeceksiniz.>>
 Nmb 20 13 Bu sulara Merivafç suları denildi. Çünkü İsrail halkı orada RABbe
 çıkışmış, RAB de aralarında kutsallığını göstermişti.
 Nmb 20 14 Musa Kadeşten Edom Kralına ulaklarla şu haberi gönderdi: <<Kardeşin
 İsrail şöyle diyor: <Başımıza gelen güçlükleri biliyorsun.
 Nmb 20 15 Atalarımız Mısıra gitmişler. Orada uzun yıllar yaşadık. Mısırlılar
 atalarımıza da bize de kötü davrandılar.
 Nmb 20 16 Ama biz RABbe yakarınca, yakarışımızı işitti. Bir melek gönderip bizi
 Mısırdan çıkardı. <<Şimdi senin sınırına yakın bir kent olan Kadeşteyiz.
 Nmb 20 17 İzin ver, ülkenden geçelim. Tarlalardan, bağlardan geçmeyeceğiz,
 hiçbir kuyudan da su içmeyeceğiz. Sınırından geçinceye dek, sağa sola sapmadan Kral yolundan
 yolumuza devam edeceğiz.>>
 Nmb 20 18 Ama Edom Kralı, <<Ülkemden geçmeyeceksiniz!>> diye yanıtladı,
 <<Geçmeye kalkışsanız kılıçla karşınıza çıkarım.>>
 Nmb 20 19 İsrailîliler, <<Yol boyunca geçip gideceğiz>> dediler, <<Eğer biz ya da
 hayvanlarımız suyundan içerse karşılığını öderiz. Yürüyüp geçmek için senden izin istiyoruz,
 hepsi bu.>>
 Nmb 20 20 Edom Kralı yine, <<Geçmeyeceksiniz!>> yanıtını verdi. Edomlular
 İsrailîlilere saldırmak üzere kalabalık ve güçlü bir orduyla yola çıktılar.
 Nmb 20 21 Edom Kralı ülkesinden geçmelerine izin vermeyince, İsrailîliler dönüp
 ondan uzaklaştılar.
 Nmb 20 22 İsrail topluluğu Kadeşten ayrılıp Hor Dağına geldi.
 Nmb 20 23 RAB, Edom sınırındaki Hor Dağında Musayla Haruna şöyle dedi:
 Nmb 20 24 <<Harun ölüp atalarına kavuşacak. İsrail halkına vereceğim ülkeye
 girmeyecek. Çünkü ikiniz Meriva sularında verdiğim buyruğa karşı geldiniz.
 Nmb 20 25 Harunla oğlu Elazarı Hor Dağına çıkar.
 Nmb 20 26 Harunun kâhinlik giysilerini üzerinden çıkarıp oğlu Elazara giydir.
 Harun orada ölüp atalarına kavuşacak.>>
 Nmb 20 27 Musa RABbin buyurduğu gibi yaptı. Bütün topluluğun gözü önünde Hor
 Dağına çıktılar.
 Nmb 20 28 Musa Harunun kâhinlik giysilerini üzerinden çıkarıp oğlu Elazara
 giydirdi. Harun orada, dağın tepesinde öldü. Sonra Musayla Elazar dağdan indiler.
 Nmb 20 29 Harun'un öldüğünü öğrenince bütün İsrail halkı onun için otuz gün yas
 tuttu.
 Nmb 21 1 Negevde yaşayan Kenanlı Arat Kralı, İsrailîlilerin Atarim yolundan
 geldiğini duyunca, onlara saldırarak bazılarını tutsak aldı.
 Nmb 21 2 Bunun üzerine İsrailîliler, <<Eğer bu halkı tümüyle elimize teslim
 edersen, kentlerini büsbütün yok edeceğiz>> diyerek RABbe adak adadılar.
 Nmb 21 3 RAB İsrailîlilerin yalvarışını işitti ve Kenanlıları ellerine teslim
 etti. İsrailîliler onları da kentlerini de büsbütün yok ettiler. Oraya Horma adı verildi.
 anlamına gelir.
 Nmb 21 4 Edom ülkesinin çevresinden geçmek için Kızıldeniz yoluyla Hor Dağından
 ayrıldılar. Ama yolda halk sabırsızlandı.
 Nmb 21 5 Tanrıdan ve Musadan yakınarak, <<Çölde ölelim diye mi bizi Mısırdan
 çıkardınız?>> dediler, <<Burada ne ekmek var, ne de su. Ayrıca bu iğrenç yiyecekten de
 tiksiniyoruz!>>
 Nmb 21 6 Bunun üzerine RAB halkın arasına zehirli yılanlar gönderdi. Yılanlar

ısırlınca İsrailîlilerden birçok kişi öldü.

- Nmb 21 7 Halk Musaya gelip, <<RABden ve senden yakınmakla günah işledik. Yalvar da, RAB aramızdan yılanları kaldırsın>> dedi. Bunun üzerine Musa halk için yalvardı.
- Nmb 21 8 RAB Musaya, <<Bir yılan yap ve onu bir direğin üzerine koy. Isırılan herkes ona bakınca yaşayacaktır>> dedi.
- Nmb 21 9 Böylece Musa tunç bir yılan yaparak direğin üzerine koydu. Yılan tarafından ısırılan kişiler tunç yılanı bakınca yaşadı.
- Nmb 21 10 İsrail halkı yola koyulup övotta konakladı.
- Nmb 21 11 Sonra övottan ayrılıp doğuda Moava bakan çölde, İye- Haavarimde konakladı.
- Nmb 21 12 Oradan da ayrılıp Zeret Vadisi'nde konakladı.
- Nmb 21 13 Oradan da ayrılıp Amorluların sınırına dek uzanan çölde, Arnon Vadisinin karşı yakasında konakladılar. Arnon Moavla Amorluların ülkesi arasındaki Moav sınırıdır.
- Nmb 21 14 RABbin Savaşları Kitabında şöyle yazılıdır: <<... Sufa topraklarında Vahev Kenti, vadiler, Arnon Vadisi,
- Nmb 21 15 Ar Kentine dayanan ve Moav sınırı boyunca uzanan vadilerin yamaçları ...>>
- Nmb 21 16 Oradan RABbin Musaya, <<Halkı bir araya topla, onlara su vereceğim>> dediği kuyuya, Beere doğru yol aldılar.
- Nmb 21 17 O zaman İsrailîliler şu ezgiyi söylediler: <<Suların fışkırsın, ey kuyu! Ezgi okuyun ona.
- Nmb 21 18 O kuyu ki, onu önderlerle Halkın soyluları Asayla, değneklerle kazdılar.>> Bundan sonra çölden Mattanaya,
- Nmb 21 19 Mattanadan Nahali'ye, Nahali'den Bamota,
- Nmb 21 20 Bamottan Moav topraklarındaki vadiye, çöle bakan Pisga Dağının eteklerine gittiler.
- Nmb 21 21 İsrailîliler Amorluların Kralı Sihona ulaklarla şu haberi gönderdi:
- Nmb 21 22 <<İzin ver, ülkeden geçelim. Tarlalardan, bağlardan geçmeyeceğiz, hiçbir kuyudan su içmeyeceğiz. Sınırından geçinceye dek, Kral yolundan yolumuza devam edeceğiz.>>
- Nmb 21 23 Ne var ki Sihon, ülkesinden İsrailîlilerin geçmesine izin vermedi. İsrailîlilerle savaşmak üzere bütün halkını toplayıp çöle çıktı. Yahesaya varınca, İsrailîlilere saldırdı.
- Nmb 21 24 İsrailîliler onu kılıçtan geçirip Arnondan Yabbuka, Ammonluların sınırına dek uzanan topraklarını aldılar. Az Kenti Ammon sınırını oluşturuyordu.
- Nmb 21 25 İsrailîliler Heşbon ve çevresindeki köylerle birlikte Amorluların bütün kentlerini ele geçirerek orada yaşamaya başladılar.
- Nmb 21 26 Heşbon Amorluların Kralı Sihonun kentiydi. Sihon eski Moav Kralına karşı savaşmış, Arnona dek uzanan topraklarını elinden almıştı.
- Nmb 21 27 Bunun için ozanlar şöyle diyor: <<Heşbona gelin, Sihonun kenti yeniden kurulsun ve sağlamlaştırılsın.
- Nmb 21 28 Heşbondan ateş, Sihonun kentinden alev çıktı; Moavın Ar Kentini, Arnon tepelerinin efendilerini yakıp yok etti.
- Nmb 21 29 Vay sana, ey Moav! İlah Kemoşun halkı, yok oldun! Kemoş senin oğullarının Amorluların Kralı Sihona kaçmasını, kızlarının ona tutsak olmasını önleyemedi.
- Nmb 21 30 Onları bozguna uğrattık; Heşbon Divona dek yıkıma uğradı. Medevaya uzanan Nofaha dek onları yıkıma uğrattık.>>
- Nmb 21 31 Böylece İsrail halkı Amorluların ülkesinde yaşamaya başladı.
- Nmb 21 32 Musa Yazeri araştırmak için adamlar gönderdi. Sonra İsrailîliler Yazer çevresindeki köyleri ele geçirerek orada yaşayan Ammonluları kovdular.
- Nmb 21 33 Bundan sonra dönüp Başana doğru ilerlediler. Başan Kralı Ogla ordusu onlarla savaşmak için Edreide karşılarına çıktı.
- Nmb 21 34 RAB Musaya, <<Ondan korkma!>> dedi, <<Çünkü onu da ordusuyla ülkesini de senin eline teslim ettim. Amorluların Heşbondaki yaşayan Kralı Sihona yaptığının aynısını ona da yapacaksın.>>
- Nmb 21 35 Böylece İsrail halkı kimseyi sağ bırakmadan Og'la oğullarını ve ordusunu yok etti, ülkeyi ele geçirdi.
- Nmb 22 1 İsrailîliler yollarına devam ederek Moav ovalarında, Şeria Irmağının doğusunda, Eriha karşısında konakladılar.
- Nmb 22 2 Sippor oğlu Balak İsrailîlilerin Amorlulara neler yaptığını duydu.
- Nmb 22 3 İsrail halkı kalabalık olduğundan, Moavlılar onlardan korkarak yığıla düştü.
- Nmb 22 4 Midyan ileri gelenlerine, <<Öküz kırdı nasıl otu yiyip tüketirse, bu topluluk da çevremizdeki her şeyi yiyip bitirecek>> dediler. O sırada Sippor oğlu Balak Moav Kralıydı.
- Nmb 22 5 Balak, Beor oğlu Balamı çağırmak için ulaklar gönderdi. Balam Fırat Irmağı kıyısında, Amav ülkesindeki Petorda yaşıyordu. Balak şöyle dedi: <<Mı sınırdan çıkıp yeryüzünü kaplayan bir halk yanıbaşına yerleşti.
- Nmb 22 6 Lütfen gel de benden daha güçlü olan bu halka benim için lanet oku. Olur ki, onları yener, ülkeden kovarsın. Çünkü senin kutsadığın kişinin kutsanacağını, lanetlediğin kişinin lanetleneceğini biliyorum.>>

Nmb	22	7	Moav ve Midyan ileri gelenleri falcılık ücretini alıp gittiler. Balama varınca Balakın bildirisini ona iletiler.
Nmb	22	8	Balam onlara, <<Geceyi burada geçirin>> dedi, <<RABbin bana söyleyecekleri uyarınca size yanıt vereceğim.>> Bunun üzerine Moav önderleri geceyi Balamın yanında geçirdiler.
Nmb	22	9	Tanrı Balama gelip, <<Evinde kalan bu adamlar kim?>> diye sordu.
Nmb	22	10	Balam Tanrıyı şöyle yanıtladı: <<Sippor oğlu Moav Kralı Balak bana şu bildiriyi gönderdi:
Nmb	22	11	<Mısırdan çıkan halk yeryüzünü kapladı. Gel de benim için onlara lanet oku. Olur ki, onlarla savaşmaya gücüm yeter, onları kovarım.>>
Nmb	22	12	Ama Tanrı Balama, <<Onlarla gitme! Bu halka lanet okuma, onlar kutsanmış halktır>> dedi.
Nmb	22	13	Sabah Balam kalktı, Balakın önderlerine, <<Ülkenize dönün. Çünkü RAB sizinle gelmeme izin vermiyor>> dedi.
Nmb	22	14	Moav önderleri dönüp Balaka, <<Balam bizimle gelmedi>> dediler.
Nmb	22	15	Bunun üzerine Balak ilk gidenlerden daha çok ve daha saygın başka önderler gönderdi.
Nmb	22	16	Balama gidip şöyle dediler: <<Sippor oğlu Balak diyor ki, <Lütfen yanıma gelmene engel olan hiçbir şeye izin verme.
Nmb	22	17	çünkü seni fazlasıyla ödüllendireceğim, ne istersen yapacağım. Ne olur, gel, benim için bu halka lanet oku.>>
Nmb	22	18	Balam Balakın ulaklarına şu yanıtı verdi: <<Balak sarayını altınla, gümüşle doldurup bana verse bile, Tanrım RABbin buyruğundan öte küçük büyük hiçbir şey yapamam.
Nmb	22	19	Lütfen siz de bu gece burada kalın, RABbin bana başka bir diyeceği var mı öğreneyim.>>
Nmb	22	20	O gece Tanrı Balama gelip, <<Madem bu adamlar seni çağırmaya gelmiş, onlarla git; ancak sana ne söylersem onu yap>> dedi.
Nmb	22	21	Balam sabah kalkıp eşeğine palan vurdu, Moav önderleriyle birlikte gitti.
Nmb	22	22	Tanrı onun gidişine öfkelenildi. RABbin meleği engel olmak için yoluna dikildi. Balam eşeğine binmişti, yanında iki uşağı vardı.
Nmb	22	23	Eşek, yalın kılıç yolda durmakta olan RABbin meleğini görünce, yoldan sapıp tarlaya girdi. Balam yola döndürmek için eşeği dövdü.
Nmb	22	24	RABbin meleği iki bağın arasında iki yanı duvarlı dar bir yolda durdu.
Nmb	22	25	Eşek RABbin meleğini görünce duvara sıkıştı, Balamın ayağını ezdi. Balam eşeği yine dövdü.
Nmb	22	26	RABbin meleği ilerledi, sağa sola dönüşü olmayan dar bir yerde durdu.
Nmb	22	27	Eşek RABbin meleğini görünce, Balamın altında yıkıldı. Balam öfkelenildi, değneğiyle eşeği dövdü.
Nmb	22	28	Bunun üzerine RAB eşeği konuşturdu. Eşek Balama, <<Sana ne yaptım ki, üç kez beni böyle dövdün?>> diye sordu.
Nmb	22	29	Balam, <<Benimle alay ediyorsun>> diye yanıtladı, <<Elimde kılıç olsaydı, seni hemen öldürürdüm.>>
Nmb	22	30	Eşek, <<Bugüne dek hep üzerine bindiğin eşek değil miyim ben?>> dedi, <<Daha önce sana hiç böyle davrandım mı?>> Balam, <<Hayır>> diye yanıtladı.
Nmb	22	31	Bundan sonra RAB Balamın gözlerini açtı. Balam yalın kılıç yolda durmakta olan RABbin meleğini gördü, eğilip yüzüstü yere kapandı.
Nmb	22	32	RABbin meleği, <<Neden üç kez eşeğini dövdün?>> diye sordu, <<Ben seni engellemeye geldim. Çünkü gittiğin yol seni yıkıma götürüyor.
Nmb	22	33	Eşek beni gördü, üç kez önümden saptı. Eğer yoldan sapmasaydı, seni öldürür, onu sağ bırakırdım.>>
Nmb	22	34	Balam RABbin meleğine, <<Günah işledim>> dedi, <<Beni engellemek için yolda dikildiğini anlamadım. Uygun görmüyorsan şimdi evime döneyim.>>
Nmb	22	35	RABbin meleği, <<Adamlarla git>> dedi, <<Ama yalnız sana söyleyeceklerimi söyleyeceksin.>> Böylece Balam Balakın önderleriyle gitti.
Nmb	22	36	Balak Balamın geldiğini duyunca, onu karşılamak için Arnon kıyısında, sınırın en uzak köşesindeki Moav Kentine gitti.
Nmb	22	37	Balama, <<Seni çağırarak için adam gönderdiğimde neden gelmedin?>> dedi, <<Seni ödüllendirmeye gücüm yetmez mi?>>
Nmb	22	38	Balam, <<İşte şimdi geldim>> diye yanıtladı, <<Ama ne diyebilirim ki? Ancak Tanrının bana buyurduklarını söyleyeceğim.>>
Nmb	22	39	Bundan sonra Balam Balakla yola çıkarak Kiryat-Husota gitti.
Nmb	22	40	Balak sığırlar, davarlar kurban etti, Balamla yanındaki önderlere et gönderdi.
Nmb	22	41	Sabah Balak Balam'ı Bamot-Baal'a çıkardı. Balam oradan İsrail halkının bir kesimini görebildi.
Nmb	23	1	Balam Balaka, <<Burada benim için yedi sunak kur ve yedi boğayla yedi koç hazırla>> dedi.
Nmb	23	2	Balak onun dediğini yaptı. Balakla Balam her sunağın üstünde birer boğayla koç sundular.
Nmb	23	3	Sonra Balam Balaka, <<Ben az öteye gideceğim, sen yakmalık sununun

			yanında bekle» dedi, «Olur ki, RAB karşıma çıkar. Bana ne açıklarsa, sana bildiririm.»
			Sonra çıplak bir tepeye çıktı.
Nmb	23	4	Tanrı Balama göründü. Balam Tanrıya, «Yedi sunak kurdum, her sunağın üstünde birer boğayla koç sundum» dedi.
Nmb	23	5	RAB Balama ne söylemesi gerektiğini bildirerek, «Balaka git, ona şu haberi ilet» dedi.
Nmb	23	6	Böylece Balam Balakın yanına döndü. Onun Moav önderleriyle birlikte yakmalık sunusunun yanında durduğunu gördü.
Nmb	23	7	Sonra şu bildiriği iletti: «Balak beni Aramdan, Moav Kralı beni doğu dağlarından getirdi. «Gel, benim için Yakup soyuna lanet oku» dedi, «Gel, İsrailin yıkımını dile.»
Nmb	23	8	Tanrının lanetlemediğini Ben nasıl lanetlerim? RABbin yıkımını istemediği kişinin yıkımını Ben nasıl isteyebilirim?
Nmb	23	9	Kayaların doruğundan görüyorum onları, Tepelerden bakıyorum onlara. Tek başına yaşayan, Uluslardan kendini soyutlayan Bir halk görüyorum.
Nmb	23	10	Kim Yakup soyunun tozunu Ve İsrailin dörtte birini sayabilir? Doğru kişilerin ölümüyle öleyim, Sonum onlarınki gibi olsun!»
Nmb	23	11	Balak Balama, «Bana ne yaptın?» dedi, «Düşmanlarıma lanet okuyasın diye seni getirdim. Oysa sen onları kutsadın!»
Nmb	23	12	Balam, «Ben ancak RABbin söylememi istediği şeyleri söylemeliyim» diye yanıtladı.
Nmb	23	13	Bunun üzerine Balak, «Ne olur, benimle gel» dedi, «Onları görebileceğin başka bir yere gidelim. Onların hepsini görmeyeceksin, bir kesimini göreceksin. Oradan onlara benim için lanet oku.»
Nmb	23	14	Böylece Balak Balamı Pisga Dağındaki Gözcüler Yaylasına götürdü. Orada yedi sunak kurdu, her sunağın üstünde birer boğayla koç sundu.
Nmb	23	15	Balam Balaka, «Az ötede RABbe danışacağım, sen burada yakmalık sunusunun yanında bekle» dedi.
Nmb	23	16	RAB Balama göründü, ne söylemesi gerektiğini bildirerek, «Balaka git, ona şu haberi ilet» dedi.
Nmb	23	17	Böylece Balam Balakın yanına döndü, onun Moav önderleriyle birlikte yakmalık sunusunun yanında durduğunu gördü. Balak, «RAB ne dedi?» diye sordu.
Nmb	23	18	Balam şu bildiriği iletti: «Ey Balak, uyan ve dinle; Ey Sippor oğlu, bana kulak ver. Tanrı insan değil ki, Yalan söylesin; İnsan soyundan değil ki, Düşüncesini değiştirsin. O söyler de yapmaz mı? Söz verir de yerine getirmez mi? Kutsamak için bana buyruk verildi; O kutsadı, ben değiştiremem.
Nmb	23	19	Yakup soyunda suç bulunmadı, Ne de İsrailde kötülük. Tanrıları RAB aralarında, Aralarındaki kral olarak Adına sevinç çığlıkları atıyorlar. Tanrı onları Mısırdan çıkardı, Onun yaban öküzü gibi gücü var.
Nmb	23	20	Yakup soyuna yapılan büyü tutmaz; İsraille karşı falcılık etkili olmaz. Şimdi Yakup ve İsrail için, «Tanrı neler yaptı!» denecek.
Nmb	23	21	İşte halk bir dişi aslan gibi uyanıyor. Avını yiyip bitirmedikçe, Öldürülenlerin kanını içmediği rahat etmeyen aslan gibi kalkıyor.»
Nmb	23	22	Bunun üzerine Balak, «Onlara ne lanet oku, ne de onları kutsa!» dedi.
Nmb	23	23	Balam, «RAB ne derse onu yapmalıyım dememiş miydin sana?» diye yanıtladı.
Nmb	23	24	Sonra Balak Balama, «Ne olur, gel, seni başka bir yere götürüyüm» dedi, «Olur ki, Tanrı oradan benim için onlara lanet okumana izin verir.»
Nmb	23	25	Böylece Balamı çöle bakan Peor Dağının tepesine götürdü.
Nmb	23	26	Balam, «Burada benim için yedi sunak kurup yedi boğayla yedi koç

hazırla>> dedi.			
Nmb	23	30	Balak onun dediğini yaptı, her sunağın üstünde birer boğayla koç sundu.
Nmb	24	1	Balam, RABbin İsrail halkını kutsamaktan hoşnut olduğunu anlayınca, önceden yaptığı gibi gidip fala başvurmadı, yüzünü çöle çevirdi.
Nmb	24	2	Baktı, İsrailin oymak oymak yerleştiğini gördü. Tanrının Ruhu onun üzerine inince,
Nmb	24	3	şu bildiriği iletti: <<Beor oğlu Balam, Gözü açılmış olan,
Nmb	24	4	Tanrının sözlerini duyan, Her Şeye Gücü Yetenin görümlerini gören, Yere kapanan, Tanrının gözlerini açtığı kişi bildiriyor:
Nmb	24	5	<Ey Yakup soyu, çadırların, Ey İsrail, konutların ne güzel!
Nmb	24	6	Yayıyorlar vadiler gibi, İrmak kıyısında bahçeler gibi, RABbin diktiği öd ağaçları gibi, Su kıyısındaki sedir ağaçları gibi.
Nmb	24	7	Kovalarından sular akacak, Tohumları bol suyla sulanacak, Kralları Agaktan büyük olacak, Krallığı yüceltilecek.
Nmb	24	8	Tanrı onları Mısırdan çıkardı, Onun yaban öküzü gibi gücü var. Düşmanı olan ulusları yiyip bitirecek, Kemiklerini parçalayacak, Oklarıyla onları deşecekler.
Nmb	24	9	Aslan gibi, dişi aslan gibi Yere çömelir, yatarlar, Kim onları uyandırmaya cesaret edebilir? Seni kutsayan kutsansın, Seni lanetleyen lanetlensin!>>
Nmb	24	10	Balam öfkelenen Balak ellerini birbirine vurarak, <<Düşmanlarıma lanet okuyasın diye seni çağırdım>> dedi, <<Oysa üç kez onları kutsadın.
Nmb	24	11	Haydi, hemen evine dön! Seni ödüllendireceğimi söylemiştim. Ama RAB seni ödül almaktan yoksun bıraktı.>>
Nmb	24	12	Balam şöyle karşılık verdi: <<Bana gönderdiğin ulaklara, <Balak sarayını altınla, gümüşle doldurup bana verse bile, RABbin buyruğundan öte iyi kötü hiçbir şey yapamam. Ancak RAB ne derse onu söylerim> dememiş miydim?
Nmb	24	14	İşte şimdi halkıma dönüyorum. Gel, bu halkın gelecekte halkına neler yapacağını sana bildireyim.>>
Nmb	24	15	Sonra Balam şu bildiriği iletti: <<Beor oğlu Balam, Gözü açılmış olan,
Nmb	24	16	Tanrının sözlerini duyan, Yüceler Yücesinin bilgisine kavuşan, Her Şeye Gücü Yetenin görümlerini gören, Yere kapanan, Tanrının gözlerini açtığı kişi bildiriyor:
Nmb	24	17	<Onu görüyorum, ama şimdilik değil, Ona bakıyorum, ama yakından değil. Yakup soyundan bir yıldız çıkacak, İsrailden bir önder yükselecek. Moavlıların alınlarını, Şetoğullarının başlarını ezecek. Düşmanı olan Edom ele geçirilecek, Evet, Seir alınacak, Ama İsrail güçlenecek.
Nmb	24	19	Yakup soyundan gelen kişi önderlik edecek, Kentte sağ kalanları yok edecek.>>
Nmb	24	20	Balam Amaleklileri görünce şu bildiriği iletti: <<Amalek halkı uluslar arasında birinciydi,
Nmb	24	21	Ama sonu yıkım olacak.>> Kenlileri görünce de şu bildiriği iletti: <<Yaşadığınız yer güvenli, Yuvarınız kayalarda kurulmuş;
Nmb	24	22	Ama, ey Kenliler, Asurlular sizi tutsak edince, Yanıp yok olacaksınız.>>
Nmb	24	23	Balam bildirişini iletmeyi sürdürdü: <<Ah, bunu yapan Tanrıysa, Kim sağ kalabilir?
Nmb	24	24	Kittim kıyılarından gemiler gelecek, Asurla Everi dize getirecekler, Kendileri de yıkıma uğrayacak.>>
Nmb	24	25	Bundan sonra Balam kalkıp evine döndü, Balak da kendi yoluna gitti.
Nmb	25	1	İsrailiiler şittimde yaşarken, erkekleri Moavlı kadınlarla zina etmeye

başladı.

- Nmb 25 2 Bu kadınlar kendi ilahlarına kurban sunarken İsrailiileri de çağırıldılar. İsrail halkı yiyeceklerden yedi ve onların ilahlarına taptı.
- Nmb 25 3 Böylece Baal-Peora bağlandılar. RAB bu yüzden onlara öfkeleni.
- Nmb 25 4 Musaya, <<Bu halkın bütün önderlerini gündüz benim önümde öldür>> dedi, <<Öyle ki, İsrail halkına öfkem yatışsın.>>
- Nmb 25 5 Bunun üzerine Musa İsrail yargıçlarına, <<Her biriniz kendi adamlarınız arasında Baal-Peora bağlanmış olanları öldürün>> dedi.
- Nmb 25 6 O sırada İsraili bir adam geldi, Musanın ve Buluşma Çadırının girişinde ağlayan İsrail topluluğunun gözü önünde kardeşine Midyanlı bir kadın getirdi.
- Nmb 25 7 Bunu gören Kâhin Harun oğlu Elazar oğlu Pinehas topluluktan ayrılıp eline bir mızrak aldı.
- Nmb 25 8 İsrailinin ardına düşerek çadıra girdi ve mızrağı ikisine birden sapladı. Mızrak hem İsrailinin, hem de Midyanlı kadının karnını delip geçti. Böylece İsraili yok eden hastalık dindi.
- Nmb 25 9 Hastalıktan ölenlerin sayısı 24 000 kişiydi.
- Nmb 25 10 RAB Musaya şöyle dedi:
- Nmb 25 11 <<Kâhin Harun oğlu Elazar oğlu Pinehas İsrail halkına öfkemin dinmesine neden oldu. Çünkü o, aralarında benim adıma büyük kıskançlık duydu. Bu yüzden onları kıskançlıktan büsbütün yok etmedim.
- Nmb 25 12 Ona de ki, <Onunla bir esenlik antlaşması yapacağım.
- Nmb 25 13 Kendisi ve soyundan gelenler için kalıcı bir kâhinlik antlaşması olacak bu. Çünkü o Tanrısı için kıskançlık duydu ve İsrail halkının günahlarını bağışlattı.>>
- Nmb 25 14 Midyanlı kadınla birlikte öldürülen İsraili, şimonoğullarının bir aile başıydı ve adı Salu oğlu Zimriydi.
- Nmb 25 15 Öldürülen kadın ise Midyanlı bir aile başı olan Surun kızı Kozbiydi.
- Nmb 25 16 RAB Musaya, <<Midyanlıları düşman say ve yok et>> dedi,
- Nmb 25 18 <<Çünkü Peor olayında ve bunun sonucunda ölümcül hastalık çıktığı gün öldürülen kızkardeşleri Midyanlı önderin kızı Kozbi olayında kurdukları tuzaklarla sizi aldatarak düşmanca davrandılar.>>
- Nmb 26 1 Ölümcül hastalık son bulunca RAB, Musayla Kâhin Harun oğlu Elazara, <<İsrail topluluğunun ailelerine göre sayımını yapın>> dedi, <<Savaşabilecek durumdaki yirmi ve daha yukarı yaştaki bütün erkekleri sayın.>>
- Nmb 26 3 Bunun üzerine Musayla Kâhin Elazar, Şeria Irmağının yanında, Eriha karşısındaki Moav ovalarında halka, <<RABbin Musaya verdiği buyruk uyarınca, yirmi ve daha yukarı yaştaki erkekleri sayın>> dediler. Mısırdan çıkan İsrailiiler şunlardı:
- Nmb 26 5 İsrailin ilk doğanı Rubenin soyundan gelen Rubenoğulları: Hanok soyundan Hanok boyu, Pallu soyundan Pallu boyu,
- Nmb 26 6 Hesron soyundan Hesron boyu, Karmi soyundan Karmi boyu.
- Nmb 26 7 Ruben boyları bunlardı, sayıları 43 730 kişiydi.
- Nmb 26 8 Pallunun oğlu Eliav,
- Nmb 26 9 Eliavin oğulları Nemuel, Datan ve Aviramdı. Bunlar topluluğun seçtiği, Musayla Haruna, dolayısıyla RABbe başkaldırarak Korahın yandaşlarına katılan Datanla Aviramdı.
- Nmb 26 10 Yer yarılıp onları Korahla birlikte yutunca yok oldular. Ateş Korahın iki yüz elli yandaşını yakıp yok etti. Böylece başkalarına bir uyarı oldular.
- Nmb 26 11 Korahın oğulları ise ölmedi.
- Nmb 26 12 Boylarına göre şimonoğulları şunlardı: Nemuel soyundan Nemuel boyu, Yamin soyundan Yamin boyu, Yakın soyundan Yakın boyu,
- Nmb 26 13 Zerah soyundan Zerah boyu, Şaul soyundan Şaul boyu.
- Nmb 26 14 Şimon boyları bunlardı, sayıları 22 200 kişiydi.
- Nmb 26 15 Boylarına göre Gadoğulları şunlardı: Sefon soyundan Sefon boyu, Hagi soyundan Hagi boyu, Şuni soyundan Şuni boyu,
- Nmb 26 16 Ozni soyundan Ozni boyu, Eri soyundan Eri boyu,
- Nmb 26 17 Arot soyundan Arot boyu, Areli soyundan Areli boyu.
- Nmb 26 18 Gad boyları bunlardı, sayıları 40 500 kişiydi.
- Nmb 26 19 Yahudanın iki oğlu Erle Onan Kenan ülkesinde ölmüşlerdi.
- Nmb 26 20 Boylarına göre Yahudaoğulları şunlardı: Şela soyundan Şela boyu, Peres soyundan Peres boyu, Zerah soyundan Zerah boyu.
- Nmb 26 21 Peres soyundan gelenler şunlardı: Hesron soyundan Hesron boyu, Hamul soyundan Hamul boyu.
- Nmb 26 22 Yahuda boyları bunlardı, sayıları 76 500 kişiydi.
- Nmb 26 23 Boylarına göre İssakaroğulları şunlardı: Tola soyundan Tola boyu, Puvva soyundan Puvva boyu,
- Nmb 26 24 Yaşuv soyundan Yaşuv boyu, Şimron soyundan Şimron boyu.
- Nmb 26 25 İssakar boyları bunlardı, sayıları 64 300 kişiydi.
- Nmb 26 26 Boylarına göre Zevuluoğulları şunlardı: Seret soyundan Seret boyu, Elon soyundan Elon boyu, Yahleel soyundan Yahleel boyu.
- Nmb 26 27 Zevulun boyları bunlardı, sayıları 60 500 kişiydi.
- Nmb 26 28 Boylarına göre Yusufun oğulları: Manaşşe ve Efrayim.
- Nmb 26 29 Manaşşe soyundan gelenler: Makir soyundan Makir boyu -Makir Gilatın babasıydı - Gilat soyundan Gilat boyu.

Nmb	26	30	Gilat soyundan gelenler şunlardı: İezer soyundan İezer boyu, Helek
soyundan	Helek	boyu,	
Nmb	26	31	Asriel soyundan Asriel boyu, Şekem soyundan Şekem boyu,
Nmb	26	32	Şemida soyundan Şemida boyu, Hefer soyundan Hefer boyu.
Nmb	26	33	Hefer oğlu Selofhatın oğulları olmadı; yalnız Mahla, Noa, Hogla, Milka
ve Tirs	a	adında kızları vardı.	
Nmb	26	34	Manaşşe boyları bunlardı, sayıları 52 700 kişiydi.
Nmb	26	35	Boylarına göre Efrayim soyundan gelenler şunlardı: Şutelah soyundan
Şutelah	boyu,	Beker	soyundan Beker boyu, Tahan soyundan Tahan boyu.
Nmb	26	36	Şutelah soyundan gelenler şunlardı: Eran soyundan Eran boyu.
Nmb	26	37	Efrayim boyları bunlardı, sayıları 32 500 kişiydi. Boylarına göre
Yusufun	soyundan	gelenler	bunlardı.
Nmb	26	38	Boylarına göre Benyamin soyundan gelenler: Bala soyundan Bala boyu,
Aşbel	soyundan	Aşbel	boyu, Ahi ram soyundan Ahi ram boyu,
Nmb	26	39	Şufam soyundan Şufam boyu, Hufam soyundan Hufam boyu.
Nmb	26	40	Balanın oğulları Ardla Naamandı. Ard soyundan Ard boyu, Naaman
soyundan	Naaman	boyu.	
Nmb	26	41	Boylarına göre Benyamin soyundan gelenler bunlardı, sayıları 45 600
kişiydi.			
Nmb	26	42	Boylarına göre Dan soyundan gelenler şunlardı: Şuham soyundan Şuham
boyu.	Dan	boyu	buydu.
Nmb	26	43	Hepsi Şuham boyundandı, sayıları 64 400 kişiydi.
Nmb	26	44	Boylarına göre Aşer soyundan gelenler: Yimna soyundan Yimna boyu,
Yişvi	soyundan	Yişvi	boyu, Beria soyundan Beria boyu.
Nmb	26	45	Beria soyundan gelenler: Hever soyundan Hever boyu, Malkiel soyundan
Malkiel	boyu.		
Nmb	26	46	Aşerin Serah adında bir kızı vardı.
Nmb	26	47	Aşer boyları bunlardı, sayıları 53 400 kişiydi.
Nmb	26	48	Boylarına göre Naftali soyundan gelenler: Yahseel soyundan Yahseel
boyu,	Guni	soyundan	Guni boyu,
Nmb	26	49	Yeser soyundan Yeser boyu, Şillem soyundan Şillem boyu.
Nmb	26	50	Boylarına göre Naftali boyları bunlardı, sayıları 45 400 kişiydi.
Nmb	26	51	Sayılan İsraillilerin toplamı 601 730 erkekti.
Nmb	26	52	RAB Musaya şöyle dedi:
Nmb	26	53	«Adlarının sayısına göre ülke bunlara pay olarak bölüştürülecek.
Nmb	26	54	Sayıca çok olana büyük, sayıca az olana küçük pay vereceksin. Her
oymağa	kişi	sayısına	göre pay verilecek.
Nmb	26	55	Ancak ülke kura ile dağıtılacak. Herkesin payı, ata oymağının adına
göre	olacak.		
Nmb	26	56	Küçük, büyük her oymağın payı kurayla dağıtılacak.»
Nmb	26	57	Boylarına göre sayılan Levililer şunlardı: Gerşon soyundan Gerşon
boyu,	Kehat	soyundan	Kehat boyu, Merari soyundan Merari boyu.
Nmb	26	58	Şunlar da Levili boylardı: Livni boyu, Hevron boyu, Mahli boyu, Muşi
boyu,	Korah	boyu.	Kehat
Nmb	26	59	Amramın babasıydı.
Nmb	26	59	Amramın karısı Mısırdan doğan, Levi soyundan gelme Yokevetti. Amrama
Harunu,	Musayı	ve kızkardeşleri	Miryamı doğurdu.
Nmb	26	60	Harun Nadav, Avi hu, Elazar ve İtamarın babasıydı.
Nmb	26	61	Nadavla Avi hu RABbin önünde kurallara aykırı bir ateş sunarken
öldüler.			
Nmb	26	62	Levililerden sayılan bir aylık ve daha yukarı yaştaki bütün erkekler
23 000	kişiydi.		Bunlar öbür İsraillilerle birlikte sayılmadılar. Çünkü öbür İsrailliler
arasında	onlara	pay	verilmemişti.
Nmb	26	63	Şeria Irmağı yanında, Eriha karşısındaki Moav ovalarında Musayla Kâhin
Elazarın	saydıkları	İsrailliler	bunlardı.
Nmb	26	64	Ancak, bu sayılanların arasında Musayla Kâhin Harunun Sina Çölünde
saymış	olduğu	İsraillilerden	kimse yoktu.
Nmb	26	65	Çünkü RAB o dönemde sayımı yapılan İsrailliler'in kesinlikle çölde
öleceğini	söylemişti.		Onlardan Yefunne oğlu Kâlev'le Nun oğlu Yeşu'dan başka kimse sağ
kalmamıştı.			
Nmb	27	1	Yusuf oğlu Manaşşenin boylarından Manaşşe oğlu Makir oğlu Gilat oğlu
Hefer	oğlu	Selofhatın	Mahla, Noa, Hogla, Milka, Tirs a adındaki kızları, Buluşma Çadırının
girişinde	Musanın,	Kâhin	Elazarın, önderlerin ve bütün topluluğun önüne gelip şöyle dediler:
Nmb	27	3	«Babamızı çölde öldü. RABbe başkaldıran Korahın yandaşları arasında
değildi.	İşlemiş	olduğu	günahıtan ötürü öldü. Oğulları olmadı.
Nmb	27	4	Erkek çocuğu olmadı diye babamızın adı kendi boyu arasından neden yok
olsun?	Babamızın	kardeşleri	arasında bize de mülk verin.»
Nmb	27	5	Musa onların davasını RABbe götürdü.
Nmb	27	6	RAB Musaya şöyle dedi:
Nmb	27	7	«Selofhatın kızları doğru söylüyor. Onlara amcalarıyla birlikte miras
olarak	mülk	verecek,	babalarının mirasını onlara aktaracaksın.
Nmb	27	8	«İsraillilere de ki, «Bir adam erkek çocuğu olmadan ölürse, mirasını
kızı na	vereceksi ni z.		

Nmb	27	9	Kızı yoksa mirasını kardeşlerine,
Nmb	27	10	kardeşleri yoksa amcalarına vereceksiniz.
Nmb	27	11	Amcaları da yoksa, mirasını bağlı olduğu boyda kendisine en yakın akrabasına vereceksiniz. Yakını mirası mülk edinsin. Musaya verdiğim buyruk uyarınca, İsrailiiler için kesin bir kural olacak bu. >>
Nmb	27	12	Bundan sonra RAB Musaya, <<Haavarim dağlık bölgesine çık, İsrailiilere vereceğim ülkeye bak>> dedi,
Nmb	27	13	<<Ülkeyi gördükten sonra, ağabeyin Harun gibi sen de ölüp atalarına kavuşacaksın.
Nmb	27	14	Çünkü ikiniz de Zin Çölünde buyruğuma karşı çıktınız. Topluluk sularda bana başkaldırdığında, onların önünde kutsallığımı önemsemediniz.>> -Bunlar Zin Çölündeki Kadeşte Meriva sularıdır. -
Nmb	27	15	Musa, <<Bütün insan ruhlarının Tanrısı RAB bu topluluğa bir önder atasın>> diye karşılık verdi,
Nmb	27	17	<<O kişi topluluğun önünde yürüsün ve topluluğu yönetsin. Öyle ki, RABbin topluluğu çobansız koyunlar gibi kalsın.>>
Nmb	27	18	Bunun üzerine RAB, <<Kendisinde RABbin Ruhu bulunan Nun oğlu Yeşuyu yanına al, üzerine elini koy>> dedi,
Nmb	27	19	<<Onu Kâhin Elazarla bütün topluluğun önüne çıkar ve hepsinin önünde görevlendir.
Nmb	27	20	Bütün İsrail topluluğu sözünü dinlesin diye ona yetkinden ver.
Nmb	27	21	Kâhin Elazarın önüne çıkacak; kâhin, Yeşu için Urim aracılığıyla RABbe danışacak. Bu yöntemle Elazar Yeşuyu ve bütün halkı yönlendirecek.>>
Nmb	27	22	Musa RABbin kendisine buyurduğu gibi yaptı. Yeşuyu Kâhin Elazarın ve bütün topluluğun önüne götürdü.
Nmb	27	23	RAB'bin buyruğu uyarınca ellerini üzerine koyarak onu görevlendirdi.
Nmb	28	1	RAB Musaya şöyle dedi:
Nmb	28	2	<<İsrailiilere buyur ve de ki, <Bana sunacağınız sunuyu -yakılan sunu ve beni hoşnut eden koku olarak sunacağınız yiyeceği- belirlenen zamanda sunmaya dikkat edeceksiniz.>
Nmb	28	3	Onlara de ki, <RABbe sunacağınız yakılan sunu şudur: Günlük yakmalık sunu olarak her gün bir yaşında kusursuz iki erkek kuzu sunacaksınız.
Nmb	28	4	Kuzunun birini sabah, öbürünü akşamüstü sunun.
Nmb	28	5	Kuzuyla birlikte tahıl sunusu olarak dörtte bir hin sıkma zeytinyağıyla yoğrulmuş onda bir efa ince un sunacaksınız.
Nmb	28	6	Günlük yakmalık sunu, Sina Dağında başlatılan, RABbi hoşnut eden koku olarak yakılan sunudur.
Nmb	28	7	Kuzuyla birlikte dökmelik sunu olarak dörtte bir hin içki sunacaksınız. Dökmelik sunuyu RAB için kutsal yerde dökeceksiniz.
Nmb	28	8	Öbür kuzuyu akşamüstü, yakılan sunu ve RABbi hoşnut eden koku olarak, sabahki gibi tahıl sunusu ve dökmelik sunuyla birlikte bana sunacaksınız.> >> 21, 28-29 ayetlerinde de geçer.
Nmb	28	9	<< <Şabat Günü bir yaşında kusursuz iki erkek kuzuyla birlikte tahıl sunusu olarak zeytinyağıyla yoğrulmuş onda iki efa ince un ve onun dökmelik sunusunu sunacaksınız.
Nmb	28	10	Günlük yakmalık sunuyla dökmelik sunusu dışında, her Şabat Günü sunulan yakmalık sunu budur.> >> 21, 28-29 ayetlerinde de geçer.
Nmb	28	11	<< <Her ayın ilk günü, RABbe yakmalık sunu olarak iki boğa, bir koç ve bir yaşında kusursuz yedi erkek kuzu sunacaksınız.
Nmb	28	12	Her boğayla birlikte tahıl sunusu olarak zeytinyağıyla yoğrulmuş onda üç efa ince un; koçla birlikte tahıl sunusu olarak zeytinyağıyla yoğrulmuş onda iki efa ince un;
Nmb	28	13	her kuzuyla da tahıl sunusu olarak zeytinyağıyla yoğrulmuş onda bir efa ince un sunacaksınız. Bu, RABbi hoşnut eden koku, yakılan sunu ve yakmalık sunu olacaktır.
Nmb	28	14	Her boğayla dökmelik sunu olarak yarım hin, koçla üçte bir hin, her kuzuyla dörtte bir hin şarap sunacaksınız. Yıl boyunca her Yeni Ayda yapılacak yakmalık sunu budur.
Nmb	28	15	Günlük yakmalık sunuyla dökmelik sunusu dışında, RABbe günah sunusu olarak bir teke sunulacak.> >> ayetlerinde de geçer.
Nmb	28	16	<< <RABbin Fısıh kurbanı birinci ayın on dördüncü günü kesilmelidir.
Nmb	28	17	On beşinci gün bayram olacaktır; yedi gün mayasız ekmek yiyeceksiniz.
Nmb	28	18	İlk gün kutsal toplantı düzenleyecek, gündelik işlerinizi yapmayacaksınız.
Nmb	28	19	RAB için yakılan sunu, yakmalık sunu olarak iki boğa, bir koç ve bir yaşında yedi erkek kuzu sunacaksınız. Sunacağınız hayvanlar kusursuz olmalı.
Nmb	28	20	Her boğayla birlikte tahıl sunusu olarak zeytinyağıyla yoğrulmuş onda üç efa, koçla onda iki efa, her kuzuyla onda bir efa ince un sunacaksınız;
Nmb	28	22	günahlarınızı bağışlatmak için de günah sunusu olarak bir teke sunacaksınız.
Nmb	28	23	Her sabah sunacağınız günlük yakmalık sunuya ek olarak bunları da
Nmb	28	24	Böylece her gün RABbi hoşnut eden koku olarak yakılan yiyecek sunusunu

yedi gün sunacaksınız. Bunu günlük yakmalık sunuyla dökmelik sunusuna ek olarak sunacaksınız.
Nmb 28 25 Yedinci gün kutsal toplantı düzenleyecek, gündelik işlerinizi yapmayacaksınız. > >
Nmb 28 26 << İlk ürünleri kutlama günü, Haftalar Bayramında RABbe yeni tahıl sunusu sunduğunuzda kutsal toplantı düzenleyecek, gündelik işlerinizi yapmayacaksınız.
Nmb 28 27 RABbi hoşnut eden koku, yakmalık sunu olarak iki boğa, bir koç ve bir yaşında yedi erkek kuzu sunacaksınız.
Nmb 28 28 Her boğayla birlikte tahıl sunusu olarak zeytinyağıyla yoğrulmuş onda üç efa, koçla birlikte onda iki efa, her kuzuyla da onda bir efa ince un sunacaksınız;
Nmb 28 30 günahlarınızı bağışlatmak için de bir teke sunacaksınız.
Nmb 28 31 Günlük yakmalık sunuyla tahıl sunusuna ek olarak bunları dökmelik sunuyla birlikte sunacaksınız. Sunacağınız hayvanlar kusursuz olmalı.> >
Nmb 29 1 << Yedinci ayın birinci günü kutsal toplantı düzenleyecek, gündelik işlerinizi yapmayacaksınız. O gün sizin için boru çalma günü olacak.
Nmb 29 2 RABbi hoşnut eden koku, yakmalık sunu olarak kusursuz bir boğa, bir koç ve bir yaşında yedi erkek kuzu sunacaksınız.
Nmb 29 3 Boğayla birlikte tahıl sunusu olarak zeytinyağıyla yoğrulmuş onda üç efa, koçla birlikte onda iki efa, her kuzuyla da onda bir efa ince un sunacaksınız.
Nmb 29 5 Günahlarınızı bağışlatmak için de günah sunusu olarak bir teke sunacaksınız.
Nmb 29 6 Kurala göre sunacağınız aylık ve günlük yakmalık sunuyla dökmelik sunulara, tahıl sunularına ek olarak bunları sunacaksınız. Bunlar RABbi hoşnut eden koku olarak yakılan sunulardır.> > ayetlerinde de geçer. ayetlerinde de geçer.
Nmb 29 7 << Yedinci ayın onuncu günü kutsal bir toplantı düzenleyeceksiniz. O gün isteklerinizi denetleyecek, hiç iş yapmayacaksınız.
Nmb 29 8 RABbi hoşnut eden koku, yakmalık sunu olarak bir boğa, bir koç ve bir yaşında yedi erkek kuzu sunacaksınız. Sunacağınız hayvanlar kusursuz olmalı.
Nmb 29 9 Boğayla birlikte tahıl sunusu olarak zeytinyağıyla yoğrulmuş onda üç efa, koçla birlikte onda iki efa,
Nmb 29 10 her kuzuyla da onda bir efa ince un sunacaksınız.
Nmb 29 11 Günah sunusu için bir teke sunacaksınız. Günahlarınızı bağışlatmak için sunulan günah sunusu, günlük yakmalık sunuyla dökmelik ve tahıl sunularına ek olarak bunları da sunacaksınız.> >
Nmb 29 12 << Yedinci ayın on beşinci günü kutsal bir toplantı düzenleyecek, gündelik işlerinizi yapmayacaksınız. Bu bayramı RABbin onuruna yedi gün kutlayacaksınız.
Nmb 29 13 RABbi hoşnut eden koku olarak yakılan sunu, yakmalık sunu olarak on üç boğa, iki koç ve bir yaşında on dört erkek kuzu sunacaksınız. Bu hayvanlar kusursuz olmalı.
Nmb 29 14 Her boğayla birlikte tahıl sunusu olarak zeytinyağıyla yoğrulmuş onda üç efa, her koçla birlikte onda iki efa, her kuzuyla da onda bir efa ince un sunacaksınız.
Nmb 29 16 Günah sunusu için bir teke sunacaksınız. Bu sunular günlük yakmalık sunuyla tahıl sunularına ve dökmelik sunulara ek olacak.
Nmb 29 17 << İkinci gün kusursuz on iki boğa, iki koç ve bir yaşında on dört erkek kuzu sunacaksınız.
Nmb 29 18 Boğa, koç ve kuzularla sayısına göre istenilen tahıl sunularını ve dökmelik sunuları sunacaksınız.
Nmb 29 19 Günah sunusu için bir teke sunacaksınız. Bu sunular günlük yakmalık sunuyla tahıl sunularına ve dökmelik sunulara ek olacak.
Nmb 29 20 << Üçüncü gün kusursuz on bir boğa, iki koç ve bir yaşında on dört erkek kuzu sunacaksınız.
Nmb 29 21 Boğa, koç ve kuzularla sayısına göre istenilen tahıl sunularını ve dökmelik sunuları sunacaksınız.
Nmb 29 22 Günah sunusu için bir teke sunacaksınız. Bu sunular günlük yakmalık sunuyla tahıl sunularına ve dökmelik sunulara ek olacak.
Nmb 29 23 << Dördüncü gün kusursuz on boğa, iki koç ve bir yaşında on dört erkek kuzu sunacaksınız.
Nmb 29 24 Boğa, koç ve kuzularla sayısına göre istenilen tahıl sunularını ve dökmelik sunuları sunacaksınız.
Nmb 29 25 Günah sunusu için bir teke sunacaksınız. Bu sunular günlük yakmalık sunuyla tahıl sunularına ve dökmelik sunulara ek olacak.
Nmb 29 26 << Beşinci gün kusursuz dokuz boğa, iki koç ve bir yaşında on dört erkek kuzu sunacaksınız.
Nmb 29 27 Boğa, koç ve kuzularla sayısına göre istenilen tahıl sunularını ve dökmelik sunuları sunacaksınız.
Nmb 29 28 Günah sunusu için bir teke sunacaksınız. Bu sunular günlük yakmalık sunuyla tahıl sunularına ve dökmelik sunulara ek olacak.
Nmb 29 29 << Altıncı gün kusursuz sekiz boğa, iki koç ve bir yaşında on dört erkek kuzu sunacaksınız.
Nmb 29 30 Boğa, koç ve kuzularla sayısına göre istenilen tahıl sunularını ve dökmelik sunuları sunacaksınız.
Nmb 29 31 Günah sunusu için bir teke sunacaksınız. Bu sunular günlük yakmalık sunuyla tahıl sunularına ve dökmelik sunulara ek olacak.

Nmb 29 32 << <Yedinci gün kusursuz yedi boğa, iki koç ve bir yaşında on dört erkek kuzu sunacaksınız.

Nmb 29 33 Boğa, koç ve kuzularla sayısına göre istenilen tahıl sunularını ve dökmelek sunuları sunacaksınız.

Nmb 29 34 Günah sunusu için bir teke sunacaksınız. Bu sunular günlük yakmalık sunuyla tahıl sunularına ve dökmelek sunulara ek olacak.

Nmb 29 35 << <Sekizinci gün bir toplantı düzenleyecek, gündelik işlerinizi yapmayacaksınız.

Nmb 29 36 Yakmalık sunu, yakılan sunu, RABbi hoşnut eden koku olarak kusursuz bir boğa, bir koç ve bir yaşında yedi erkek kuzu sunacaksınız.

Nmb 29 37 Boğa, koç ve kuzularla sayısına göre istenilen tahıl sunularını ve dökmelek sunuları sunacaksınız.

Nmb 29 38 Günah sunusu için bir teke sunacaksınız. Bu sunular günlük yakmalık sunuyla tahıl sunularına ve dökmelek sunulara ek olacak.

Nmb 29 39 << <Adadığınız adaklar ve gönülden verdiğiniz sunuların yanısıra, bayramlarınızda RABbe yakmalık, tahıl, dökmelek ve esenlik sunularınız olarak bunları sunun.>>

Nmb 29 40 Musa RAB'bin kendisine buyurduğu her şeyi İsrailîliler'e anlattı.

Nmb 30 1 Musa İsrailin oymak önderlerine şöyle dedi: <<RAB şöyle buyurdu:

Nmb 30 2 <Eğer bir adam RABbe adak adar ya da ant içerek kendini yükümlülük altına sokarsa, verdiği sözü bozmayacak, ağzından her çıkanı yerine getirecek.

Nmb 30 3 << <Genç bir kadın babasının evindeyken RABbe adak adar ya da kendini yükümlülük altına sokarsa,

Nmb 30 4 babası da onun RABbe adadığı adağı ve kendini yükümlülük altına soktuğunu duyar, ona karşı çıkmazsa, kadının adadığı adaklar ve kendini altına soktuğu yükümlülük geçerli sayılacak.

Nmb 30 5 Ama babası bunları duyduğu gün engel olursa, kadının adadığı adaklar ve kendini altına soktuğu yükümlülük geçerli sayılmayacak; RAB onu bağışlayacak, çünkü babası ona engel olmuştur.

Nmb 30 6 << <Eğer kadın adak adadıktan ya da düşünmeden kendini yükümlülük altına soktuktan sonra evlenirse,

Nmb 30 7 kocası da bunu duyar ve aynı gün ona karşı çıkmazsa, adadığı adaklar ve kendini altına soktuğu yükümlülük geçerli sayılacak.

Nmb 30 8 Ama kocası bunu duyduğu gün engel olur, kadının adadığı adağı ya da düşünmeden kendini altına soktuğu yükümlülüğü geçerli saymazsa, RAB kadını bağışlayacaktır.

Nmb 30 9 << <Dul ya da boşanmış bir kadının adadığı adak, kendini yükümlülük altına soktuğu her şey geçerli sayılacak.

Nmb 30 10 << <Eğer bir kadın evliyken bir adak adar ya da ant içerek kendini yükümlülük altına sokarsa,

Nmb 30 11 kocası da bunu duyar, karşı çıkmaz, ona engel olmazsa, kadının adadığı bütün adaklar ya da kendini altına soktuğu her yükümlülük geçerli sayılacak.

Nmb 30 12 Ama kocası bunları duyduğu gün engel olursa, kadının adadığı bütün adaklar ve kendini altına soktuğu yükümlülük geçerli sayılmayacak. Kocası geçersiz kılmıştır, RAB kadını bağışlayacak.

Nmb 30 13 Kocası, kadının kendi isteklerini denetlemesi için adadığı adağı ya da ant içerek kendini altına soktuğu yükümlülüğü onaylayabilir ya da geçersiz kılabilir.

Nmb 30 14 Eğer kocası bir gün içinde bu konuda ona karşı çıkmazsa, bütün adaklarını ya da yükümlülüklerini onaylamış olur. Onları duyduğu gün kadına karşı çıkmamakla onaylamış sayılır.

Nmb 30 15 Eğer onları duyduktan bir süre sonra engel olursa, kadının suçundan kocası sorumlu olacaktır.>>

Nmb 30 16 Erkek ve karısı, babayla evinde yaşayan genç kızı arasındaki ilişki konusunda RAB'bin Musa'ya buyurduğu kurallar bunlardır.

Nmb 31 1 RAB Musaya, <<Midyanlılardan İsrailîlilerin öcünü al; sonra ölüp atalarına kavuşacaksın>> dedi.

Nmb 31 3 Bunun üzerine Musa halka, <<Midyanlılara karşı savaşmak ve onlardan RABbin öcünü almak üzere aranızdan adamlar silahlandırın>> dedi,

Nmb 31 4 <<Savaşa İsrailin her oymağından bin kişi gönderin.>>

Nmb 31 5 Böylece İsrailin her oymağından biner kişi olmak üzere 12 000 kişi seçilip savaşa hazırlandı.

Nmb 31 6 Musa onları -her oymaktan biner kişiyi- ve Kâhin Elazar oğlu Pinehası savaşa gönderdi. Pinehas yanına kutsal yere ait bazı eşyaları ve çağrı borazanlarını aldı.

Nmb 31 7 RABbin Musaya verdiği buyruk uyarınca, Midyanlılara savaş açıp bütün erkekleri öldürdüler.

Nmb 31 8 Öldürdükleri arasında beş Midyan kralı -Evi, Rekem, Sur, Hur ve Reva- da vardı. Beor oğlu Balamı da kılıçla öldürdüler.

Nmb 31 9 Midyanlı kadınlarla çocuklarını tutsak alıp bütün hayvanlarını, sürülerini, mallarını yağmaladılar.

Nmb 31 10 Midyanlıların yaşadığı bütün kentleri, obaları ateşe verdiler.

Nmb 31 11 İnsanları, hayvanları, yağmalanmış bütün malları yanlarına aldılar.

Nmb 31 12 Tutsaklarla yağmalanmış malları Şeria Irmağının yanında, Eriha karşısında, Moav ovalarındaki ordugahta konaklayan Musayla Kâhin Elazara ve İsrail topluluğuna

getirdiler.

- Nmb 31 13 Musa, Kâhin Elazar ve topluluğun önderleri onları karşılamak için ordugahın dışına çıktılar.
- Nmb 31 14 Musa savaştan dönen ordu komutanlarına -binbaşılara, yüzbaşılara- öfkeliydi.
- Nmb 31 15 Onlara, <<Bütün kadınları sağ mı bıraktınız?>> diye çıkıştı,
- Nmb 31 16 <<Bu kadınlar Balamın verdiği öğüde uyarak Peor olayında İsrailîlilerin RABbe ihanet etmesine neden oldular. Bu yüzden RABbin topluluğu arasında ölümcül hastalık başgösterdi.
- Nmb 31 17 Şimdi bütün erkek çocukları ve erkeklerle yatmış kadınları öldürün.
- Nmb 31 18 Yalnız erkeklerle yatmamış genç kızları kendiniz için sağ bırakın.
- Nmb 31 19 <<Aranızda birini öldüren ya da öldürülen birine dokunan herkes yedi gün ordugahın dışında kalsın. Üçüncü ve yedinci gün kendinizi de tutsaklarınızı da günahtan arındıracaksınız z.
- Nmb 31 20 Her giysiyi, deriden, keçi kılından, tahtadan yapılmış her nesneyi arındıracağınızı z.>>
- Nmb 31 21 Bundan sonra Kâhin Elazar, savaştan dönen askerlere, <<RABbin Musaya buyurduğu yasanın kuralı şudur>> dedi,
- Nmb 31 22 <<Altını, gümüşü, tuncu, demiri, kalayı, kurşunu -ateşe dayanıklı her nesneyi- ateşten geçireceksiniz; ancak bundan sonra temiz sayılacak. Ayrıca temizlenme suyuyla da arındıracağınızı z. Ateşe dayanıklı olmayan nesneleri sudan geçireceksiniz.
- Nmb 31 24 Yedinci gün giysilerinizi yıkayın. Böylece temiz sayılacağınızı z. Sonra ordugaha girebilirsiniz z.>>
- Nmb 31 25 RAB Musaya şöyle dedi:
- Nmb 31 26 <<Sen, Kâhin Elazar ve topluluğun aile başları ele geçirilen insanlarla hayvanları sayacağınızı z.
- Nmb 31 27 Ele geçirilenleri savaşa katılan askerlerle topluluğun geri kalanı arasında paylaştıracaksınız.
- Nmb 31 28 Savaşa katılan askerlere düşen paydan -insan, sığır, eşek, davardan- vergi olarak RABbe beş yüzde bir pay ayıracaksın.
- Nmb 31 29 Bu vergiyi askerlere düşen yarı paydan alacak, RABbe armağan olarak Kâhin Elazara vereceksin.
- Nmb 31 30 Öbür İsrailîlilere düşen yarıdan, gerek insanlardan, gerek hayvanlardan -sığır, eşek, davardan- ellide birini alıp RABbin Konutunun hizmetinden sorumlu olan Levîlilere vereceksin.>>
- Nmb 31 31 Musayla Kâhin Elazar RABbin Musaya buyurduğu gibi yaptılar.
- Nmb 31 32 Savaşa katılan askerlerin ele geçirdiklerinden kalanlar şunlardı: 675 000 davar,
- Nmb 31 33 72 000 sığır,
- Nmb 31 34 61 000 eşek,
- Nmb 31 35 erkeklerle yatmamış 32 000 kız.
- Nmb 31 36 Savaşa katılan askerlere düşen yarı pay da şuydu: 337 500 davar,
- Nmb 31 37 bunlardan RABbe vergi olarak 675 davar verildi;
- Nmb 31 38 36 000 sığır, bunlardan RABbe vergi olarak 72 sığır verildi;
- Nmb 31 39 30 500 eşek, bunlardan RABbe vergi olarak 61 eşek verildi;
- Nmb 31 40 16 000 kişi, bunlardan RABbe vergi olarak 32 kişi verildi.
- Nmb 31 41 Musa, RABbin kendisine buyurduğu gibi, RABbe ayrılan vergiyi Kâhin Elazara verdi.
- Nmb 31 42 Musanın savaşa katılan askerlerden alıp İsrailîlilere ayırdığı yarı pay şuydu:
- Nmb 31 43 Topluluğa düşen yarı pay 337 500 davar,
- Nmb 31 44 36 000 sığır,
- Nmb 31 45 30 500 eşek,
- Nmb 31 46 16 000 kişi.
- Nmb 31 47 Musa, RABbin kendisine buyurduğu gibi, İsrailîlilere düşen yarı paydan her elli kişiden ve hayvandan birini alıp RABbin Konutunun hizmetinden sorumlu olan Levîlilere verdi.
- Nmb 31 48 Ordu komutanları -binbaşılar ve yüzbaşılar- Musaya gidip,
- Nmb 31 49 <<Efendimiz, yönetimimiz altındaki askerleri saydık, eksik yok>> dediler,
- Nmb 31 50 <<İşte, ele geçirdiğimiz altın eşyaları -pazı bentleri, bilezikleri, yüzükleri, küpeleri, kol yelleri- getirdik. Günahlarımızı bağışlatmak için bunları RABbe sunuyoruz.>>
- Nmb 31 51 Musayla Kâhin Elazar altını, her tür işlenmiş altın eşyayı onlardan aldılar.
- Nmb 31 52 Binbaşı ve yüzbaşılardan alıp RABbe armağan olarak sundukları altının toplam ağırlığı 16 750 şekeldi.
- Nmb 31 53 Savaşa katılan her asker kendine yağmalanmış maldan almıştı.
- Nmb 31 54 Musa'yla Kâhin Elazar binbaşı ve yüzbaşılardan aldıkları altını İsrailîliler için RABbin önünde bir anımsatma sunusu olarak Buluşma Çadırı'na getirdiler.
- Nmb 32 1 Çok sayıda hayvanı olan Rubenlilerle Gadlılar Yazer ve Gilat topraklarının hayvanlar için uygun bir yer olduğunu gördüler.

Nmb 32 2 Musayla Kâhin Elazara ve topluluğun önderlerine giderek, <<RABbin yardımıyla İsrail halkının ele geçirdiği Atarot, Divon, Yazer, Nimra, Heşbon, Elale, Sevam, Nevo, Beon kentlerini içeren bölge hayvanlar için uygun bir yer>> dediler, <<Kullarınızın da hayvanları var.

Nmb 32 5 Bizden hoşnut kaldıysanız, bu ülkeyi mülk olarak bize verin ki, Şeria Irmağının karşı yakasına geçmek zorunda kalmayalım.>>

Nmb 32 6 Musa, <<İsraili kardeşleriniz savaşa giderken siz burada mı kalacaksınız?>> diye karşılık verdi,

Nmb 32 7 <<RABbin kendilerine vereceği ülkeye giden İsrailiilerin neden cesaretini kırıyor sunuz?

Nmb 32 8 Ülkeyi araştırırsınlar diye Kadeş-Barneadan gönderdiğim babalarınız da aynı şeyi yaptılar.

Nmb 32 9 Eşkol Vadisine kadar gidip ülkeyi gördükten sonra, RABbin kendilerine vereceği ülkeye gitmemeleri için İsrailiilerin gözünü korkuttular.

Nmb 32 10 O gün RAB öfkelenerek şöyle ant içti:

Nmb 32 11 <<Madem bütün yürekleriyle ardımca yürümediler, Mısırdan çıkanlardan yirmi ve daha yukarı yaştakilerin hiçbirisi İbrahime, İshaka, Yakupa ant içerek söz verdiğim ülkeyi görmeyecek.

Nmb 32 12 Kenaz soyundan Yefunne oğlu Kalevle Nun oğlu Yeşudan başkası orayı görmeyecek. Çünkü onlar bütün yürekleriyle ardımca yürüdüler.>

Nmb 32 13 İsrailiilere öfkelenen RAB, gözünde kötülük yapan o kuşak büsbütün yok oluncaya dek kırk yıl onları çölde dolaştırdı.

Nmb 32 14 <<İşte, ey günahkârlar soyu, babalarınızın yerine siz geçtiniz ve RABbin İsraille daha çok öfkelenmesine neden oluyorsunuz.

Nmb 32 15 Eğer onun ardınca yürümekten vazgeçerseniz, bütün bu halkı yine çölde bırakacak; siz de bu halkın yok olmasına neden olacaksınız.>>

Nmb 32 16 Gadlılarla Rubenliler Musaya yaklaşp, <<Burada hayvanlarımız için ağıllar yapmamıza, çocuklarımız için yeniden kentler kurmamıza izin ver>> dediler,

Nmb 32 17 <<Kendimiz de hemen silahlanıp İsrailiileri kendilerinin olacak ülkeye götürünceye dek onlara öncülük edeceğiz. Ülke halkı yüzünden çocuklarımız surlu kentlerde yaşayacak.

Nmb 32 18 Her İsraili mülküne kavuşmadan evlerimize dönmeyeceğiz.

Nmb 32 19 Şeria Irmağının karşı yakasında onlarla birlikte mülk almayacağız, çünkü bizim payımız Şeria Irmağının doğu yakasına düştü.>>

Nmb 32 20 Musa şöyle yanıtladı: <<Bu söylediklerinizi yapar, RABbin önünde savaşa gitmek üzere silahlanıp

Nmb 32 21 RAB düşmanlarını kovuncaya dek hepiniz onun önünde Şeria Irmağının karşı yakasına silahlı olarak geçerseniz,

Nmb 32 22 ülke ele geçirildiğinde dönebilir, RABbe ve İsraille karşı yükümlülüğünüzden özgür olursunuz. RABbin önünde bu topraklar sizin olacaktır.

Nmb 32 23 <<Ama söylediklerinizi yapmazsanız, RABbe karşı günah işlemiş olursunuz; günahınızın cezasını çekeceğinizi bilmelisiniz.

Nmb 32 24 Çocuklarınız için yeniden kentler kurun, davarlarınız için ağıllar yapın. Yeter ki, verdiğiniz sözü yerine getirin.>>

Nmb 32 25 Gadlılarla Rubenliler, <<Efendimiz, bize buyurduğun gibi yapacağız>> diye yanıtladılar,

Nmb 32 26 <<Çoluk çocuğumuz, sığırlarımızla öbür hayvanlarımız burada, Gilat kentlerinde kalacak.

Nmb 32 27 Ama buyurduğun gibi, silahlanmış olan herkes RABbin önünde savaşmak üzere karşı yakaya geçecek.>>

Nmb 32 28 Musa Gadlılarla Rubenliler hakkında Kâhin Elazara, Nun oğlu Yeşuya ve İsrail oymaklarının aile başlarına buyruk verdi.

Nmb 32 29 şöyle dedi: <<Gadlılarla Rubenlilerden silahlanmış olan herkes RABbin önünde sizinle birlikte Şeria Irmağının karşı yakasına geçerse, ülkeyi de ele geçirirseniz, Gilat bölgesini miras olarak onlara vereceksiniz.

Nmb 32 30 Ama silahlanmış olarak sizinle ırmağın karşı yakasına geçmezlerse, Kenan ülkesinde sizinle miras alacaklar.>>

Nmb 32 31 Gadlılarla Rubenliler, <<RABbin bize buyurduğunu yapacağız>> dediler,

Nmb 32 32 <<Silahlanmış olarak RABbin önünde Kenan ülkesine gideceğiz. Ama alacağımız mülk Şeria Irmağının doğu yakasında olacak.>>

Nmb 32 33 Böylece Musa Gadlılarla Rubenlilere ve Yusuf oğlu Manaşşe oymağının yarısına Amorluların Kralı Sihonun ülkesiyle Başan Kralı Ogun ülkesini ve çevrelerindeki topraklarla kentleri verdi.

Nmb 32 34 Gadlılar surlu Divon, Atarot, Aroer, Atrot-Şofan, Yazer, Yogboha, Beytnimra ve Beytharan kentlerini yeniden kurdular, davarları için ağıllar yaptılar.

Nmb 32 37 Rubenliler Heşbon, Elale, Kiryatayim, Nevo, Baal-Meon -bu son iki ad değiştirildi- ve Sivma kentlerini yeniden kurdular. Kurdukları kentlere yeni adlar verdiler.

Nmb 32 39 Manaşşe oğlu Makirin soyundan gelenler gidip Gilatı ele geçirerek, orada yaşayan Amorluları kovdular.

Nmb 32 40 Böylece Musa Gilatı Manaşşe oğlu Makirin soyundan gelenlere verdi; onlar da oraya yerleştiler.

Nmb 32 41 Manaşşe soyundan Yair gidip Amorluların yerleşim birimlerini ele

geçirdi ve bunlara Havvot-Yair adını verdi.		
Nmb 32	42	Novah da Kenat'la çevresindeki köyleri ele geçirerek oraya kendi adını verdi. gelir.
Nmb 33	1	Musayla Harun önderliğinde birlikler halinde Mısırdan çıkan İsrailiiler sırasıyla aşağıdaki yolculukları yaptılar.
Nmb 33	2	Musa RABbin buyruğu uyarınca sırasıyla yapılan yolculukları kayda geçirdi. Yapılan yolculuklar şunlardır:
Nmb 33	3	İsrailiiler Fısıh kurbanının ertesi günü -birinci ayın on beşinci günü- Mısırlıların gözü önünde zafer havası içinde Ramsesten yola çıktılar.
Nmb 33	4	O sırada Mısırlılar RABbin yok ettiği ilk doğan çocuklarını gömüyorlardı; RAB onların ilahlarını yargılamıştı.
Nmb 33	5	İsrailiiler Ramsesten yola çıkıp Sukkotta konakladılar.
Nmb 33	6	Sukkottan ayrılıp çöl kenarındaki Etamda konakladılar.
Nmb 33	7	Etamdan ayrılıp Baal-Sefonun doğusundaki Pi-Hahirota döndüler, Migdol yakınlarında konakladılar.
Nmb 33	8	Pi-Hahirottan ayrılıp denizden çöle geçtiler. Etam Çölünde üç gün yürüdükten sonra Marada konakladılar.
Nmb 33	9	Maradan ayrılıp on iki su kaynağı ve yetmiş hurma ağacı olan Elime giderek orada konakladılar.
Nmb 33	10	Elimden ayrılıp Kızıldeniz kıyısında konakladılar.
Nmb 33	11	Kızıldenizden ayrılıp Sin Çölünde konakladılar.
Nmb 33	12	Sin Çölünden ayrılıp Dofkada konakladılar.
Nmb 33	13	Dofkadan ayrılıp Aluşta konakladılar.
Nmb 33	14	Aluştan ayrılıp Refidimde konakladılar. Orada halk için içecek su yoktu.
Nmb 33	15	Refidimden ayrılıp Sina Çölünde konakladılar.
Nmb 33	16	Sina Çölünden ayrılıp Kivrot-Hattaavada konakladılar.
Nmb 33	17	Kivrot-Hattaavadan ayrılıp Haserotta konakladılar.
Nmb 33	18	Haserottan ayrılıp Ritmada konakladılar.
Nmb 33	19	Ritmada ayrılıp Rimmon-Pereste konakladılar.
Nmb 33	20	Rimmon-Peresten ayrılıp Livnada konakladılar.
Nmb 33	21	Livnadan ayrılıp Rissada konakladılar.
Nmb 33	22	Rissadan ayrılıp Kehelatada konakladılar.
Nmb 33	23	Kehelatadan ayrılıp Şefer Dağında konakladılar.
Nmb 33	24	Şefer Dağından ayrılıp Haradada konakladılar.
Nmb 33	25	Haradadan ayrılıp Makhelotta konakladılar.
Nmb 33	26	Makhelottan ayrılıp Tahatta konakladılar.
Nmb 33	27	Tahattan ayrılıp Terahta konakladılar.
Nmb 33	28	Terahtan ayrılıp Mitkada konakladılar.
Nmb 33	29	Mitkadan ayrılıp Haşmonada konakladılar.
Nmb 33	30	Haşmonadan ayrılıp Moserotta konakladılar.
Nmb 33	31	Moserottan ayrılıp Bene-Yaakanda konakladılar.
Nmb 33	32	Bene-Yaakandan ayrılıp Hor-Hagidgatta konakladılar.
Nmb 33	33	Hor-Hagidgattan ayrılıp Yotvatada konakladılar.
Nmb 33	34	Yotvatadan ayrılıp Avronada konakladılar.
Nmb 33	35	Avronadan ayrılıp Esyon-Geverde konakladılar.
Nmb 33	36	Esyon-Geverden ayrılıp Zin Çölünde -Kadeşte- konakladılar.
Nmb 33	37	Kadeşten ayrılıp Edom sınırındaki Hor Dağında konakladılar.
Nmb 33	38	Kâhin Harun RABbin buyruğu uyarınca Hor Dağına çıktı. İsrailiilerin Mısırdan çıkışlarının kırkinci yılı, beşinci ayın birinci günü orada öldü.
Nmb 33	39	Hor Dağında öldüğünde Harun 123 yaşındaydı.
Nmb 33	40	Kenan ülkesinin Negev bölgesinde yaşayan Kenanlı Arat Kralı İsrailiilerin geldiğini duydu.
Nmb 33	41	İsrailiiler Hor Dağından ayrılıp Salmonada konakladılar.
Nmb 33	42	Salmonadan ayrılıp Punonda konakladılar.
Nmb 33	43	Punondan ayrılıp Ovotta konakladılar.
Nmb 33	44	Ovottan ayrılıp Moav sınırındaki İye-Haavarimde konakladılar.
Nmb 33	45	İyimden ayrılıp Divon-Gadda konakladılar.
Nmb 33	46	Divon-Gaddan ayrılıp Almon-Divlataymada konakladılar.
Nmb 33	47	Almon-Divlataymadan ayrılıp Nevo yakınlarındaki Haavarim dağlık bölgesinde konakladılar.
Nmb 33	48	Haavarim dağlık bölgesinden ayrılıp Şeria Irmağı yanında, Eriha karşısındaki Moav ovalarında konakladılar.
Nmb 33	49	Şeria Irmağı boyunca Beythayeşimottan Avel-Haşşittime kadar Moav ovalarında konakladılar.
Nmb 33	50	Orada, Şeria Irmağı yanında Eriha karşısındaki Moav ovalarında RAB Musaya şöyle dedi:
Nmb 33	51	«İsrailiilere de ki, «Şeria Irmağından Kenan ülkesine geçince,
Nmb 33	52	ülkede yaşayan bütün halkı kovacaksınız. Oyma ve dökme putlarını yok edecek, tapınma yerlerini yıkacaksınız.
Nmb 33	53	Ülkeyi yurt edinecek, oraya yerleşeceksiniz; çünkü mülk edineceksiniz

diye orayı size verdim.

Nmb 33 54 Ülkeyi boylarınız arasında kurayla paylaşacaksınız. Büyük boya büyük pay, küçük boya küçük pay vereceksiniz. Kurada kime ne çıkarsa, orası onun olacak. Dağıtım atalarınızın oymaklarına göre yapacaksınız.
Nmb 33 55 << Ama ülkede yaşayanları kovmazsanız, orada bıraktığınız halk gözlerinizde kanca, böğürlerinizde diken olacak. Yaşayacağınız ülkede size sıkıntı verecekler.
Nmb 33 56 Ben de onlara yapmayı tasarladığımı size yapacağım.>>
Nmb 34 1 RAB Musaya şöyle dedi:

Nmb 34 2 <<İsraillilere de ki, <Mülk olarak size düşecek Kenan ülkesine girince, sınırlarınız şöyle olacak:
Nmb 34 3 << <Güney sınırınız Zin Çölünden Edom sınırı boyunca uzanacak. Doğuda, güney sınırınız Lut Gölünün ucundan başlayacak,
Nmb 34 4 Akrep Geçidinin güneyinden Zine geçip Kadeş-Barneanın güneyine dek uzanacak. Oradan Hasar-Addara ve Asmona,
Nmb 34 5 oradan da Mısır Vadisine uzanarak Akdenizde son bulacak.
Nmb 34 6 << <Batı sınırınız Akdeniz ve kıyısı olacak. Batıda sınırınız bu olacak.
Nmb 34 7 << <Kuzey sınırınız Akdenizden Hor Dağına dek uzanacak.
Nmb 34 8 Hor Dağından Levo-Hamata, oradan Sedata,
Nmb 34 9 Zifrona doğru uzanarak Hasar-Enanda son bulacak. Kuzeyde sınırınız bu olacak.
Nmb 34 10 << <Doğu sınırınız Hasar-Enandan Şefama dek uzanacak.
Nmb 34 11 Sınırınız Şefamdan Ayinin doğusundaki Rivlaya dek inecek. Oradan Kinneret Gölünün doğu kıyısındaki yamaçlara dek uzanacak.
Nmb 34 12 Oradan Şeria Irmağı boyunca uzanacak ve Lut Gölünde son bulacak. << <Her yandan ülkenizin sınırları bu olacaktır.>>
Nmb 34 13 Musa İsraillilere, <<Miras olarak kurayla paylaşacağınız ülke budur>> dedi, <<RABbin buyruğu uyarınca ülke dokuz oymakla bir yarım oymak arasında paylaşılacak.
Nmb 34 14 Çünkü Ruben oymağına bağlı ailelerle Gad oymağına bağlı aileler ve Manaşşe oymağının öbür yarısı mülklerini aldılar.
Nmb 34 15 Bu iki oymakla yarım oymak mülklerini Erihanın karşısındaki Şeria Irmağının doğusunda aldılar.>>
Nmb 34 16 RAB Musaya şöyle dedi:
Nmb 34 17 <<Ülkeyi mülk olarak aranızda paylaşılacak adamlar şunlardır: Kâhin Elazar ve Nun oğlu Yeşu.
Nmb 34 18 Ülkeyi mülk olarak paylaştırmaları için her oymaktan birer önder görevlendirin.
Nmb 34 19 Şu adamları görevlendireceksiniz: <<Yahuda oymağından Yefunne oğlu Kal ev,
Nmb 34 20 Şimon oymağından Ammihut oğlu Şemuel,
Nmb 34 21 Benyamin oymağından Kislon oğlu Elidat,
Nmb 34 22 Dan oymağından Yogli oğlu önder Bukki,
Nmb 34 23 Yusuf oğullarından: Manaşşe oymağından Efot oğlu önder Hanniel,
Nmb 34 24 Efrayim oymağından Şiftan oğlu önder Kemuel,
Nmb 34 25 Zevulun oymağından Parnak oğlu önder Elisafan,
Nmb 34 26 İssakar oymağından Azzan oğlu önder Paltiel,
Nmb 34 27 Aşer oymağından Şelomi oğlu önder Ahihut,
Nmb 34 28 Naftali oymağından Ammihut oğlu önder Pedahel.>>
Nmb 34 29 Kenan ülkesinde İsrailliler'e mülkü paylaştırmaları için RAB'bin görevlendirdiği adamlar bunlardı.
Nmb 35 1 RAB Şeria Irmağı yanında Eriha karşısındaki Moav ovalarında Musaya şöyle dedi:
Nmb 35 2 <<İsraillilere buyruk ver, alacakları mülkten oturmaları için Levililere kentler versinler. Kentlerin çevresinde otlaklar da vereceksiniz.
Nmb 35 3 Böylece yaşamak için Levililerin kentleri olacak; sığırları, sürüleri, öbür hayvanları için otlakları da olacak.
Nmb 35 4 <<Levililere vereceğiniz kentlerin çevresindeki otlaklar kent surundan bin arşın uzaklıkta olacak.
Nmb 35 5 Kent ortada olmak üzere, kent dışından doğuda iki bin arşın, güneyde iki bin arşın, batıda iki bin arşın, kuzeyde iki bin arşın ölçeceksiniz. Bu bölge kentler için otlak olacak.>>
Nmb 35 6 <<Levililere vereceğiniz kentlerden altısı sığınak kent olacak; öyle ki, adam öldüren biri oraya kaçabilsin. Ayrıca Levililere kırk iki kent daha vereceksiniz.
Nmb 35 7 Levililere otlaklarıyla birlikte toplam kırk sekiz kent vereceksiniz.
Nmb 35 8 İsraillilerin mülkünden Levililere vereceğiniz kentler her oymağa düşen pay oranında olsun. Çok kenti olan oymak çok, az kenti olan oymak az sayıda kent verecek.>>
Nmb 35 9 RAB Musayla konuşmasını şöyle sürdürdü:
Nmb 35 10 <<İsraillilere de ki, <Şeria Irmağından geçip Kenan ülkesine girince, sığınak kentler olarak bazı kentler seçin. Öyle ki, istemeyerek birini

öldüren kişi oraya kaçabilsin;

- Nmb 35 12 öc alacak kişiden kaçıp sığınacak bir yeriniz olsun. Böylece adam öldüren kişi topluluğun önünde yargılanmadan öldürülecektir.
- Nmb 35 13 Vereceğiniz bu altı kent sizin için sığınak kentler olacak.
- Nmb 35 14 Sığınak kentlerin üçünü Şeria Irmağının doğusundan, üçünü de Kenan ülkesinden seçeceksiniz.
- Nmb 35 15 Bu altı kent İsraililer ve aralarında yaşayan yabancılarla yerli olmayan konuklar için sığınak kentler olacak. Öyle ki, istemeyerek birini öldüren kişi oraya kaçabilsin.
- Nmb 35 16 << «Eğer biri demir bir aletle başka birine vurur, o kişi de ölürse, adam katildir ve kesinlikle öldürülecektir.
- Nmb 35 17 Birinin elinde adam öldürebilecek bir taş varsa, bu taşla başka birine vurursa, o kişi de ölürse, adam katildir ve kesinlikle öldürülecektir.
- Nmb 35 18 Ya da elinde adam öldürebilecek tahtadan bir alet varsa, bununla birine vurursa, o kişi de ölürse, adam katildir ve kesinlikle öldürülecektir.
- Nmb 35 19 Ölenin öcünü alacak kişi, katili öldürecektir; onunla karşılaşınca onu öldürecektir.
- Nmb 35 20 Eğer biri başka birine beslediği kinden ötürü onu iter ya da bile bile ona bir nesne fırlatırsa, o kişi de ölürse,
- Nmb 35 21 ya da beslediği kinden ötürü onu yumruklar, o kişi de ölürse, vuran kişi kesinlikle öldürülecektir; katildir. Ölenin öcünü alacak kişi katille karşılaşınca onu öldürecektir.
- Nmb 35 22 << «Eğer biri bir başkasına kin beslemediği halde ansızın onu iter ya da istemeyerek ona bir nesne fırlatırsa,
- Nmb 35 23 ya da onu görmeden üzerine öldürebilecek bir taş düşürürse, o kişi de ölürse, öldüren ölene kin beslemediğinden ve ona zarar vermek istemediğinden,
- Nmb 35 24 topluluk adam öldürenle kan öcünü alacak kişi arasında şu kurallar uyarınca karar verecek:
- Nmb 35 25 Topluluk adam öldüreni kan öcü alacak kişinin elinden korumalı ve kaçmış olduğu sığınak kente geri göndermeli. Kişi kutsal yağla meshedilmiş başkâhinin ölümüne dek orada kalmalıdır.
- Nmb 35 26 << «Ama adam öldüren kaçmış olduğu sığınak kentin sınırını geçer,
- Nmb 35 27 kan öcü alacak kişi de onu sığınak kentin sınırı dışında görür, kan öcü alacak kişi öldüreni öldürürse suçlu sayılmayacaktır.
- Nmb 35 28 Çünkü adam öldüren, başkâhinin ölümüne dek sığınak kentte kalmalı. Ancak onun ölümünden sonra kendi toprağına dönebilir.
- Nmb 35 29 << «Bunlar kuşaklar boyunca yaşadığınız her yerde sizin için kesin kural olacaktır.
- Nmb 35 30 << «Adam öldüren, tanıkların tanıklığıyla öldürülecek, bir tek kişinin tanıklığıyla öldürülmeyecektir.
- Nmb 35 31 << «Ölümü hak etmiş katilin canı için bedel almayacaksınız; o kesinlikle öldürülecektir.
- Nmb 35 32 << «Sığınak kente kaçmış olan birinin başkâhinin ölümünden önce toprağına dönüp yaşaması için bedel almayacaksınız.
- Nmb 35 33 << «İçinde yaşadığınız ülkeyi kirletmeyeceksiniz. Kan dökmek ülkeyi kirletir. İçinde kan dökülen ülke ancak kan dökenin kanıyla bağışlanır.
- Nmb 35 34 << «İçinde oturduğunuz, benim de içinde yaşadığım ülkeyi kirletmeyeceksiniz; çünkü ben İsraililer'in arasında yaşayan RAB'îmim.» >>
- Nmb 36 1 Yusuf oğulları boylarından Manaşşe oğlu Makir oğlu Gilatın boyunun aile başları gelip Musaya ve İsrailin aile başları olan önderlerine şöyle dediler:
- Nmb 36 2 «RAB ülkeyi mülk olarak kurayla İsraililer arasında paylaşırması için efendimiz Musaya buyruk verdi. Kardeşimiz Selofhatın mirasının kızlarına verilmesi için de buyruk verildi.
- Nmb 36 3 Eğer Selofhatın kızları başka bir İsrail oymağına bağlı erkeklerle evlenirlerse, mirasları bizim ailelerimizden alınıp kocalarının bağlı oldukları oymağın mirasına eklenecek. Böylece kurayla bize düşen pay eksilecek.
- Nmb 36 4 İsraililerin özgürlük yılı kutlandığında, kızların mirası kocalarının bağlı olduğu oymağa eklenecek. Böylece onların mirası atalarımızın oymağına düşen mirastan alınacak.» >>
- Nmb 36 5 Musa, RABbin buyruğu uyarınca, İsraililere şöyle buyurdu: <<Yusuf soyundan gelenlerin söyledikleri doğrudur.
- Nmb 36 6 RAB Selofhatın kızları için şöyle diyor: Selofhatın kızları babalarının bağlı olduğu oymak ve boydan herhangi bir erkekle evlenmekte özgürdürler.
- Nmb 36 7 İsrailde miras bir oymaktan öbür oymağa geçmeyecek. Her İsraili atalarının bağlı olduğu oymağın mirasına bağlı kalacak.
- Nmb 36 8 Herhangi bir İsrail oymağında miras alan kız, babasının bağlı olduğu oymak ve boydan biriyle evlenmelidir. Öyle ki, her İsraili atalarının mirasını sahiplenebilsin.
- Nmb 36 9 Miras bir oymaktan öbür oymağa geçmeyecek. Her İsrail oymağı aldığı mirasa bağlı kalacak.» >>
- Nmb 36 10 Selofhatın kızları Mahla, Tirsa, Hogla, Milka, Noa, RABbin Musaya verdiği buyruk uyarınca davranarak amcalarının oğullarıyla evlendiler.

Nmb	36	12	Böylece Yusuf oğlu Manaşşe boylarından erkeklerle evlendiler, dolayısıyla mirasları da babalarının bağlı olduğu boy ve oymakta kaldı.
Nmb	36	13	RAB'bin Musa aracılığıyla Şeria Irmağı yanında Eriha karşısındaki Moav ovalarında İsrailîliler'e verdiği buyruklar ve ilkeler bunlardı.
Dtr	1	1	Şeria Irmağının doğu yakasındaki çölde, Sufun karşısında Aravada, Paran ile Tofel, Lavan, Haserot, Di-Zahav arasında Musa İsrailîlilere şunları anlattı.
Dtr	1	2	Horevden Seir Dağı yoluyla Kadeş-Barneaya gitmek on bir gün sürer.
Dtr	1	3	Mısırdan çıktıktan sonra kırkıncı yılın on birinci ayının birinci günü, Musa RABbin, kendisi aracılığıyla İsrailîlilere neler buyurduğunu anlattı.
Dtr	1	4	Bu olay Musa Heşbonda yaşayan Amorluların Kralı Sihonu, Aştarotta ve Edreide yaşayan Başan Kralı Ogu bozguna uğrattıktan sonra oldu.
Dtr	1	5	Musa Şeria Irmağının doğu yakasındaki Moav topraklarında bu yasayı şöyle açıklamaya başladı:
Dtr	1	6	<<Tanrımız RAB Horevde bize, <Bu dağda yeteri kadar kaldınız> dedi,
Dtr	1	7	<Haydi kalkın, Aravada, dağlık bölgede, Şefelada, Negevde ve Akdeniz kıyısında yaşayan bütün komşu halklara, Amorluların dağlık bölgesine, büyük Fırat Irmağına kadar uzanan Kenanlılar ülkesine ve Lübnana gidin.
Dtr	1	8	Bu toprakları size verdim. Gidin, atalarınıza, İbrahime, İshaka, Yakupa ve soylarına ant içerek söz verdiğim toprakları mülk edinin.>>
Dtr	1	9	<<O sırada size, <Tek başıma yükünüzü taşıyamam> dedim,
Dtr	1	10	<Tanrınız RAB sizi çoğalttı. Bugün göklerdeki yıldızlar kadar çoğaldınız.
Dtr	1	11	Atalarınızın Tanrısı RAB sizi bin kat daha çoğaltsın ve söz verdiği gibi kutsasın!
Dtr	1	12	Sorunlarınızı, yükünüze, davalarınıza ben tek başıma nasıl katlanabilirim?
Dtr	1	13	Kendinize her oymaktan bilge, anlayışlı, deneyimli adamlar seçin. Onları size önder atayacağım.>
Dtr	1	14	<<Siz de bunun iyi olduğunu onayladınız.
Dtr	1	15	Böylece oymaklarınızın bilge ve deneyimli kişiler olan ileri gelenlerini size önder atadım. Onlara biner, yüzer, ellişer, onar kişilik toplulukların sorumluluğunu verdim. Oymaklarınız için de yöneticiler görevlendirdim.
Dtr	1	16	Ayrıca yargıçlarınıza, <Kardeşleriniz arasındaki sorunları dinleyin> dedim, <Bir adamla İsrailîli kardeşi ya da bir yabancı arasındaki davalarda adaletle karar verin.
Dtr	1	17	Yargı larken kimseyi kayırmayın; küçüğe de, büyüğe de aynı gözle bakın. Hiç kimseden korkmayın. Yargı Tanrıya özgüdür. Çözemeyeceğiniz bir sorun olursa bana getirin, ben gerekeni yaparım.>
Dtr	1	18	O sırada yapmanız gereken her şeyi size buyurmuştum.>>
Dtr	1	19	<<Sonra Tanrımız RABbin bize buyurduğu gibi Horevden ayrıldık, Amorluların dağlık bölgesine giden yoldan geçerek gördüğünüz o geniş ve korkunç çölü aşıp Kadeş-Barneaya vardık.
Dtr	1	20	Size, <Tanrımız RABbin bize vereceği Amorluların dağlık bölgesine vardınız> dedim,
Dtr	1	21	<İşte, Tanrınız RAB size ülkeyi verdi. Haydi, atalarınızın Tanrısı RABbin size söylediği gibi, gidip orayı mülk edinin. Korkmayın, yılmayın.>
Dtr	1	22	<<O zaman hepiniz bana gelip, <Ülkeyi araştırmak için önümüzden adamlar gönderelim> dediniz, <Hangi yoldan gideceğiz, hangi kentlere uğrayacağız? Bilgi versinler.>
Dtr	1	23	<<Bu düşünceyi benimsedim. Her oymaktan birer kişi olmak üzere aranızdan on iki kişi seçtim.
Dtr	1	24	Bunlar dağlık bölgeye çıkarak Eşkol Vadisine varıp ülkeyi araştırdılar.
Dtr	1	25	Dönüşte orada yetişen meyvelerden getirdiler ve, <Tanrımız RABbin bize vereceği ülke verimlidir> diye haber verdiler.
Dtr	1	26	<<Ne var ki, siz oraya gitmek istemediniz. Tanrınız RABbin buyruğuna karşı geldiniz.
Dtr	1	27	Çadırlarınızda söylenerek, <RAB bizden nefret ediyor> dediniz, <Bizi Amorluların eline verip yok etmek için Mısırdan çıkardı.
Dtr	1	28	Oraya niye gidelim? Kardeşlerimiz yöre halkının bizden daha güçlü, daha uzun boylu olduğunu söyleyerek cesaretimizi kırdılar. Kentler büyükmüş, göğe dek yükselen surlarla çevriliymiş. Orada Anaklıları da görmüşler.>
Dtr	1	29	<<Oysa ben size, <Onlardan korkmayın, yılmayın> dedim,
Dtr	1	30	<Önünüzden giden Tanrınız RAB sizin için savaşacak. Gözünüzün önünde Mısırdaki ve çölde sizler için yaptıklarının aynıısını yapacak. Tanrınız RABbin buraya varıncaya dek, çocuğunu taşıyan bir adam gibi sizi nasıl yol boyunca taşıdığını gördünüz.>
Dtr	1	32	Bütün bunlara karşın Tanrınız RABbe güvenmediniz.
Dtr	1	33	O RAB ki, çadırlarınızı kurmanız için size yer aramak, gideceğiniz yolu göstermek için geceleyin ateşte, gündüzün bulutta önünüzsıra gitti.>>
Dtr	1	34	<<RAB yakınmalarınızı duyunca öfkeleni ve şöyle ant içti:
Dtr	1	35	<Atalarınıza ant içerek söz verdiğim o verimli ülkeyi, bu kötü kuşaktan Yefunne oğlu Kalev dışında hiç kimse görmeyecek. Yalnız o görecek, ayak bastığı

toprakları ona ve soyuna vereceğim. Çünkü o bütün yüreğiyle RABbin yolunda yürüdü. >
Dtr 1 37 <<Sizin yüzünüzden RAB bana da öfkelenerek, <Sen de o ülkeye
girmeyeceksin> dedi,
Dtr 1 38 <Ama yardımcın Nun oğlu Yeşu oraya girecek. Onu yüreklendir.
İsraillilerin ülkeyi mülk edinmesini o sağlayacak.
Dtr 1 39 Tutsak olacak dediğiniz küçükleriniz, bugün iyiyle kötüyü ayırt
edemeyen çocuklarınızı oraya girecekler. Ülkeyi onlara vereceğim, orayı onlar mülk edinecekler.
Dtr 1 40 Ama siz geri dönün, Kızıldeniz yolundan çöle gidin.> >>
Dtr 1 41 <<Bunun üzerine bana, <RABbe karşı günah işledik> dediniz, <Tanrımız
RABbin buyruğu uyarınca gidip savaşacağız.> Sonra dağlık bölgede savaşmanın kolay olacağını
düşünerek her biriniz silahınızı kuşandınız.
Dtr 1 42 <<Ama RAB bana şöyle dedi: <Söyle onlara, savaşa gitmesinler. Çünkü
sizinle olmayacağım. Düşmanlarınızın önünde yenilgiye uğrayacaksınız.>
Dtr 1 43 <<Sizi uyardım, ama dinlemediniz. RABbin buyruğuna karşı geldiniz.
Kendinize güvenerek dağlık bölgeye çıktınız.
Dtr 1 44 Dağlık bölgede yaşayan Amorlular size karşı çıktılar. Arılar gibi sizi
kovaladılar. Seirden Horma Kentine dek sizi bozguna uğrattılar.
Dtr 1 45 Geri döndünüz ve RABbin önünde ağladınız. Ama RAB ne ağlayışınızı
duydu, ne de size kulak astı.
Dtr 1 46 Uzun süre Kadeş'te kaldınız.>>
Dtr 2 1 <<Sonunda geri dönüp RABbin bana buyurduğu gibi Kızıldeniz yolundan
çöle gittik. Uzun süre Seir dağlık bölgesinde dolaşıp durduk.
Dtr 2 2 <<RAB bana, <Bu dağlık bölgenin çevresinde yeterince dolaştınız> dedi,
<Şimdi kuzeye gidin.>
Dtr 2 4 Sonra halka şu buyrukları vermemi söyledi: <Seirde yaşayan
kardeşlerinizin, Esavoğullarının ülkesinden geçeceksiniz. Sizden korkacaklar. Çok dikkatli
davranın.
Dtr 2 5 onları savaşa kışkırtmayın. Size onların ülkesinden hiçbir toprak
parçası, ayağınızı basacak bir yer bile vermeyeceğim. Çünkü Seir dağlık bölgesini mülk olarak
Esava verdim.
Dtr 2 6 Yiyeceklerinizi, içeceklerinizi onlardan para karşılığında
alacaksınız.>
Dtr 2 7 <<Tanrınız RAB el attığınız her işte sizi kutsadı. Bu geniş çölde
dolaşıp durduğunuz sürece sizi korudu. Tanrınız RAB geçirdiğiniz bu kırk yıl boyunca
sizlerle idi ve hiçbir eksiklik olmadı.
Dtr 2 8 <<Böylece Seirde yaşayan kardeşlerimizin, Esavoğullarının yanından
geçtik. Eylat ve Esyon-Geverden Aravaya giden yoldan saparak yolculuğumuzu Moav Çölü yolundan
sürdürdük.
Dtr 2 9 <<RAB bana, <Moavlılara düşman gözüyle bakma, onları savaşa kışkırtma>
dedi, <Onların ülkesinden hiçbir toprak parçasını sana mülk olarak vermeyeceğim. Çünkü Ar
Kentini Lut soyuna verdim.> >>
Dtr 2 10 -Daha önce orada Anaklılar kadar uzun boylu, güçlü ve kalabalık olan
Emliler yaşıyordu.
Dtr 2 11 Emliler Anaklılar gibi Refalılardan sayılırdı. Ama Moavlılar onlara
Emliler adını takmıştı.
Dtr 2 12 Daha önce Seirde Horlular yaşırdı. Esavoğulları orayı onların elinden
aldı. İsraillilerin RABbin mülk edinmek için kendilerine verdiği ülkede yaptıkları gibi,
Esavoğulları da Horluları yok edip yerlerine yerleştiler.-
Dtr 2 13 <<RAB, <Haydi kalkın, Zeret Vadisinden geçin> dedi. Biz de Zeret
Vadisinden geçtik.
Dtr 2 14 Kadeş-Barneadan yola çıkıp Zeret Vadisinden geçinceye dek otuz sekiz
yıl yol aldık. RABbin içtiği ant uyarınca, İsrail halkından o kuşağın bütün savaşçıları yok
olmuştu.
Dtr 2 15 RAB, ordugahtaki bütün savaşçıları ortadan kaldırıncaya dek onları
cezalandırmıştı.
Dtr 2 16 <<Topluluktaki bütün savaşçılar öldükten sonra,
Dtr 2 17 RAB bana şöyle dedi:
Dtr 2 18 <Bugün Moav topraklarından ve Ar Kentinden geçeceksin.
Dtr 2 19 Ammonlulara yaklaştığında onlara düşman gözüyle bakma, onları savaşa
kışkırtma. Çünkü mülk edinmen için Ammonluların ülkesinden sana hiçbir toprak parçası
vermeyeceğim. O ülkeyi mülk olarak Lut soyuna verdim.> >>
Dtr 2 20 -Bu bölge Refalıların ülkesi diye bilinir. Refalıları önceden orada
yaşıyordu. Ammonlular onlara Zamzumlular adını takmıştı.
Dtr 2 21 Zamzumlular Anaklılar kadar uzun boylu, güçlü ve kalabalıktılar. Ama
RAB onları Ammonluların önünde yok etti. Ammonlular Zamzumluların topraklarını alıp yerlerine
yerleştiler.
Dtr 2 22 RAB Seirde yaşayan Esavoğulları için de aynısını yapmış, Horluları
onların önünde yok etmişti. Esavoğulları Horluların topraklarını almış, yerlerine
yerleşmişlerdi. Bugün de orada yaşıyorlar.
Dtr 2 23 Gazzeye kadar uzanan köylerde yaşayan Avvalıları da Kaftordan gelen
Kaftorlular yok edip yerlerine yerleştiler.-
Dtr 2 24 << <Haydi kalkın! Arnon Vadisinden geçin! İşte Heşbon Kralı Amorlu

Sihonu ve ülkesini elinize teslim ettim. Ona saldırın ve ülkesini mülk edinmeye başlayın.
Dtr 2 25 Bugünden başlayarak göğün altındaki uluslara korkunuzu, dehşetinizi
salacağım. Haberini zi duyunca korkuyla titreyecekler.> >>
Dtr 2 26 <<Bundan sonra Kedemot Çölünden Heşbon Kralı Sihona barış önerileriyle
ulaklar gönderdim. Öneriler şöyleydi:
Dtr 2 27 <İzin ver, ülkenden geçelim. Dosdoğru ana yoldan, sağa sola sapmadan
geçeceğiz.
Dtr 2 28 Yiyeceğimizi, içeceğimizi para karşılığında bize vereceksin. Yeter ki
ülkenden geçelim. Seirde yaşayan Esavoğulları ile Ar Kentinde yaşayan Moavlular sınırlarından
geçmemize izin verdiler. Şeria Irmağından geçip Tanrımız RABbin bize vereceği ülkeye gitmemize
sen de izin ver.>
Dtr 2 30 Ne var ki, Heşbon Kralı Sihon ülkemizden geçmemize izin vermek
istemedi. Tanrınız RAB, şimdi olduğu gibi, Sihonu elinize teslim etmek için yüreğini
duygusuzlaştırıp onu inatçı yaptı.
Dtr 2 31 <<RAB bana, <İşte Sihonu ve ülkesini senin eline teslim etmeye
başladım. Haydi, ülkeyi ele geçir ve mülk edinmeye başla> dedi.
Dtr 2 32 Sihon bizimle savaşmak için Yahesada bütün halkıyla karşımıza çıktı.
Dtr 2 33 Tanrımız RAB onu elimize teslim etti. Onu, oğullarını ve bütün halkını
yok ettik.
Dtr 2 34 Bütün kentlerini ele geçirdik, hepsini yok ettik. Kadın, erkek, çocuk,
kimseyi sağ bırakmadık.
Dtr 2 35 Hayvanlara ve ele geçirdiğimiz kentlerdeki mallara ise el koyduk.
Dtr 2 36 Arnon Vadisi kıyısında Aroerden ve vadiye kentten Gilata dek, ele
geçirmediğimiz hiçbir kent kalmadı. Tanrımız RAB hepsini elimize teslim etti.
Dtr 2 37 Ama Tanrımız RAB' bin buyruğu uyarınca, Ammonlular' ın ülkesine -Yabbuk
Irmağı kıyılarına, dağlık bölgedeki kentlere- yaklaşmadınız.>>
Dtr 3 1 <<Bundan sonra dönüp Başana doğru ilerledik. Başan Kralı Ogla ordusu
bizimle savaşmak için Edreide karşımıza çıktı.
Dtr 3 2 RAB bana, <Ondan korkma!> dedi, <Çünkü onu da ordusuyla ülkesini de
senin eline teslim ettim. Amorluların Heşbonda yaşayan Kralı Sihona yaptığının aynısını ona da
yapacaksın.>
Dtr 3 3 <<Böylece Tanrımız RAB, Başan Kralı Ogu ve halkını da elimize teslim
etti. Hiçbirini sağ bırakmadan hepsini yok ettik.
Dtr 3 4 Bütün kentlerini ele geçirdik. Ele geçirmediğimiz tek kent kalmadı.
Hepsi altmış kentti: Başanda Ogun ülkesi olan bütün Argov bölgesi.
Dtr 3 5 Bütün bu kentler yüksek surlarla, kapılarla, sürgülerle
sağlamlaştırılmıştı. Bunlardan başka surla çevrilmemiş birçok köy de vardı.
Dtr 3 6 Heşbon Kralı Sihona yaptığımız gibi hepsini yok ettik. Her kenti,
kadın, erkek ve çocuklarla birlikte, tümüyle yok ettik.
Dtr 3 7 Hayvanlara ve kentlerdeki mallara ise el koyduk.
Dtr 3 8 <<Arnon Vadisinden Hermon Dağına kadar Şeria Irmağının doğu
yakasındaki toprakları iki Amorlu kralın elinden aldık.
Dtr 3 9 -Saydalılar Hermona Siryon, Amorlularsa Senir derler.-
Dtr 3 10 Ovadaki bütün kentleri, bütün Gilatı, Ogun ülkesine ait kentler olan
Salka ve Edreiye uzanan bütün Başanı ele geçirdik.>>
Dtr 3 11 -Refallılardan yalnız Başan Kralı Og sağ kalmıştı. Ogun Ammonluların
Rabba Kentindeki yatağı demirdendi. O gün kullanılan arşın ölçüsüne göre uzunluğu dokuz, eni
dört arşındı.-
Dtr 3 12 <<O sırada ele geçirdiğimiz topraklardan Arnon Vadisi yakınındaki
Aroer Kentinin kuzeyini, Gilat dağlık bölgesinin yarısıyla oradaki kentleri Ruben ve Gad
oymaklarına verdim.
Dtr 3 13 Gilatın geri kalan bölümünü ve Ogun ülkesi Başanı Manaşşe oymağının
yarısına verdim. Başandaki Argov bölgesi Refallılar ülkesi diye bilinirdi.
Dtr 3 14 Manaşşe soyundan Yair, Geşur ile Maaka sınırına dek uzanan bütün Argov
bölgesini aldı. Başan denilen bölgeye kendi adını verdi. Orası bugün de Havvot-Yair' fç diye
anılıyor.
Dtr 3 15 Makire Gilatı verdim.
Dtr 3 16 Gilatla Arnon Vadisi arasında kalan toprakları Ruben ve Gad
oymaklarına verdim. Vadinin ortası onların sınıırıydı; Ammonlularla sınırları ise Yabbuk
Irmağıydı.
Dtr 3 17 Aravada da sınır Şeria Irmağıydı; Kinneretten Arava -Lut- Gölüne,
doğuda Pisga yamaçlarının aşağısına kadar uzanıyordu. gelir.
Dtr 3 18 <<O zaman size şöyle buyruk verdim: <Tanrınız RAB mülk edinmek için bu
ülkeyi size verdi. Bütün savaşçılarınız silahlı olarak İsrailli kardeşlerinizin önüsüne
gitsin.
Dtr 3 19 Ancak RAB sizi rahata erdirdiği gibi onları da rahata erdirene ve
onlar Tanrınız RABbin Şeria Irmağının karşı yakasında kendilerine vereceği toprakları ele
geçirene kadar, kadınlarınızı, çocuklarınızı ve hayvanlarınızı -biliyorum, birçok hayvanınız var-
size verdiğim kentlerde kalsın. Ondan sonra, her biriniz size verdiğim toprağa dönebilir.> >>
Dtr 3 21 <<O zaman Yeşuya, <Tanrın RABbin bu iki krala neler yaptığını
gözlerinle gördün> dedim, <RAB gideceğin bütün ülkelere aynısını yapacak.
Dtr 3 22 Onlardan korkmayın! Tanrınız RAB sizin için savaşacak.>

Dtr 3 23 <<Sonra RABbe yalvardım:
Dtr 3 24 <Ey Egemen RAB, büyüklüğünü ve güçlü elini bana göstermeye başladın.
gökte ve yerde senin yaptığın yüce işleri yapabilecek başka bir tanrı yok!
Dtr 3 25 İzin ver de Şeria Irmağından geçip karşı yakadaki o verimli ülkeyi, o
güzel dağlık bölgeyi ve Lübnan'ı göreyim.>
Dtr 3 26 <<Ama RAB sizin yüzünüzden bana öfkeleni, yalvarışıma kulak asmadı.
Bana, <Yeter artık!> dedi, <Bir daha bu konudan söz etme bana.
Dtr 3 27 Pisga Dağına çık. Batıya, kuzeye, güneye, doğuya bak. Gözlerinle gör.
Çünkü Şeria Irmağından geçmeyeceksin.
Dtr 3 28 Yeşuya görev ver. Onu güçlendir ve yüreklendir. Çünkü bu halk Şeria
Irmağından onun önderliğinde geçecek. Göreceğin toprakları halka o miras olarak verecek.>
Dtr 3 29 Böylece Beytpeor'un karşısındaki vadide kaldık.>>
Dtr 4 1 <<Şimdi, ey İsrail, size öğrettiğim kurallara, ilkelere kulak verin.
Yaşamak, ülkeye girmek ve atalarınızın Tanrısı RABbin size vereceği toprakları mülk edinmek
için bunlara uyun.
Dtr 4 2 Size verdiğim buyruklara hiçbir şey eklemeyin, hiçbir şey çıkarmayın.
Ama size bildirdiğim Tanrınız RABbin buyruklarına uyun.
Dtr 4 3 <<RABbin Baal-Peorda neler yaptığını kendi gözlerinizle gördünüz.
Tanrınız RAB, Baal-Peora tapan herkesi aranızdan yok etti.
Dtr 4 4 RABbe bağlı kalan sizler ise hâlâ yaşamaktasınız.
Dtr 4 5 <İşte, Tanrım RABbin buyruğu uyarınca size kurallar, ilkeler verdim.
Öyle ki, mülk edinmek için gideceğiniz ülkede bunlara uyasınız.
Dtr 4 6 Onlara sımsıkı bağlanın. Çünkü ne denli bilge ve anlayışlı olduğunuzu
uluslara bunlar gösterecek. Bu kuralları duyunca, uluslar, <Bu büyük ulus gerçekten bilge ve
anlayışlı bir halk!> diyecek.
Dtr 4 7 Tanrımız RAB her çağırdığımızda bize yakın olur. Tanrısı kendisine
böylesine yakın olan başka bir büyük ulus var mı?
Dtr 4 8 Bugün size verdiğim bu yasa gibi adil kuralları, ilkeleri olan başka
bir büyük ulus var mı?
Dtr 4 9 <<Ancak gördüklerinizi unutmamaya, yaşamınız boyunca aklınızdan
çıkarmamaya dikkat edin ve uyanık olun. Bunları çocuklarınıza, torunlarınıza anlatın.
Dtr 4 10 Horevde Tanrınız RABbin önünde durduğunuz günü anımsayın. RAB bana
şöyle dedi: <Sözlerimi dinlemesi için halkı topla. Öyle ki, yaşamları boyunca benden korkmayı
öğrensinler, çocuklarına da öğretsinler.>
Dtr 4 11 <<Yaklaşıp dağın eteğinde durdunuz. Dağ göklere dek yükselen alevle
tutuşmuştu. Kara bulutlar ve koyu bir karanlık vardı.
Dtr 4 12 RAB size ateşin içinden seslendi. Siz konuşulanı duydunuz, ama
konuşanı görmediniz. Yalnız bir ses duydunuz.
Dtr 4 13 RAB uyanızı buyurduğu antlaşmayı, yani On Buyruğu size açıkladı.
Onları iki taş levha üstüne yazdı.
Dtr 4 14 Mülk edinmek için gideceğiniz ülkede uyanız gereken kuralları,
ilkeleri size öğretmemi buyurdu.>>
Dtr 4 15 <<RAB Horevde ateşin içinden size seslendiği gün hiçbir suret
görmediniz. Bu nedenle kendinize çok dikkat edin.
Dtr 4 16 Öyle ki, kendiniz için erkek ya da kadın, yerde yaşayan hayvan ya da
gökte uçan kuş, küçük kara hayvanı ya da aşağıda suda yaşayan balık suretinde, heykel
biçiminde put yaparak yoldan sapmayasınız.
Dtr 4 17 Gözlerinizi göklere kaldırıp güneşi, ayı, yıldızları -gök cisimlerini-
görünce sakın aldanmayın; eğilip onlara tapmayın. Tanrınız RAB bunları göğün altındaki
halklara pay olarak vermiştir.
Dtr 4 18 Size gelince, RAB, bugün olduğu gibi kendi halkı olmanız için, sizi
alıp demir eritme ocağından, Mısırdan çıkardı.
Dtr 4 19 <<RAB sizin yüzünüzden bana öfkeleni. Şeria Irmağının karşı yakasına
geçmemem ve Tanrınız RABbin size mülk olarak vereceği o verimli ülkeye girmemem için ant içti.
Dtr 4 20 Ben bu toprakta öleceğim. Şeria Irmağından geçmeyeceğim. Ama siz
karşıya geçecek ve o verimli ülkeyi mülk edineceksiniz.
Dtr 4 21 Tanrınız RABbin sizinle yaptığı antlaşmayı unutmamaya, kendinize
Tanrınız RABbin yasakladığı herhangi bir şeyin suretinde put yapmamaya dikkat edin.
Dtr 4 22 Çünkü Tanrınız RAB yakıp yok eden bir ateştir; kıskanç bir Tanrıdır.
Dtr 4 23 <<Ülkede uzun zaman oturduktan, çocuk ve torun sahibi olduktan sonra
yoldan sapar, kendinize herhangi bir şeyin suretinde put yapar, Tanrınız RABbin gözünde kötü
olanı yaparak onu öfkelenirseniz,
Dtr 4 24 bugün size karşı yeri göğü tanık gösteririm ki, mülk edinmek için
Şeria Irmağından geçip gideceğiniz ülkede kesinlikle ve çabucak öleceksiniz. Orada uzun süre
yaşamayacak, bütünü yok olacaksınız.
Dtr 4 25 RAB sizi başka halkların arasına dağıtacak. RABbin sizi süreceği
ulusların arasında sayıca az olacaksınız.
Dtr 4 26 Orada görmeyen, duymayan, yemeyen, koku almayan, insan eliyle
yapılmış, ağaçtan, taştan tanrılara tapacaksınız.
Dtr 4 27 Ama Tanrınız RABbi arayacaksınız. Bütün yüreğinizle, bütün canınızıyla
ararsanız, Onu bulacaksınız.
Dtr 4 28 Sıkıntıya düştüğünüzde ve bütün bu olaylar başınıza geldiğinde,

sonunda Tanrınızı RABbe dönecek, Onun sözüne kulak vereceksiniz.

Dtr 4 31 Çünkü Tanrınız RAB acıyan bir Tanrıdır. Sizi bırakmaz, yok etmez ve atalarınıza ant içerek yaptığı antlaşmayı unutmaz.

Dtr 4 32 <<Siz doğmadan önceki geçmiş günleri, Tanrının yeryüzünde insanı yarattığı günden bu yana geçen zamanı soruşturun. Göklerin bir ucundan öbür ucuna sorun. Bu kadar önemli bir olay hiç oldu mu, ya da buna benzer bir olay duyuldu mu?

Dtr 4 33 Ateşin içinden seslenen Tanrının sesini sizin gibi duyup da sağ kalan başka bir ulus var mı?

Dtr 4 34 Hiçbir tanrı Tanrınız RABbin Mısırdan gözlerinizi önünde sizin için yaptığı gibi denemelerle, belirtilerle, şaşılacak işlerle, savaşla, güçlü ve kudretli elle, büyük ve ürktücü olaylarla gidip başka bir ulustan kendine bir ulus almaya kalkıştı mı?

Dtr 4 35 <<Bu olaylar RABbin Tanrı olduğunu ve ondan başkası olmadığını bilirsiniz diye size gösterildi.

Dtr 4 36 O sizi yola getirmek için gökten size sesini duyurdu. Yeryüzünde size büyük ateşini gösterdi. Ateşin içinden size sözlerini duyurdu.

Dtr 4 37 Atalarınızı sevdiği ve onların soyunu seçtiği için sizi büyük gücüyle Mısırdan kendisi çıkardı.

Dtr 4 38 Amacı sizden daha büyük, daha güçlü ulusları önünüzden kovmak, onların ülkelerine girmenizi sağlamak, bugün olduğu gibi mülk edinmeniz için ülkelerini size vermektir.

Dtr 4 39 <<Bunun için, bugün RABbin yukarıda göklerde, aşağıda yeryüzünde Tanrı olduğunu, ondan başkası olmadığını bilin ve bunu aklınızdan çıkarmayın.

Dtr 4 40 Size ve sizden sonra gelen çocuklarınıza iyilik sağlaması ve Tanrınız RABbin sonsuza dek size vereceği bu topraklarda uzun yıllar yaşamanız için bugün size bildirdiğim RABbin kurallarına, buyruklarına uyun.>>

Dtr 4 41 Bundan sonra Musa Şeria Irmağının doğusunda üç kent ayırdı.

Dtr 4 42 Öyle ki, önceden kın beslemediği bir komşusunu istemeyerek öldüren biri bu kentlerden birine kaçıp canını kurtarabilirdi.

Dtr 4 43 Bu kentler şunlardı: Rubenliler için ovadaki kırsal bölgede Beser, Gadlılar için Gilattaki Ramot, Manaşşeliler için Başandaki Golan.

Dtr 4 44 Musanın İsraillilere anlattığı yasa budur.

Dtr 4 45 Mısırdan çıktıktan sonra Musanın İsraillilere bildirdiği yasalar, kurallar, ilkelere bunlardır.

Dtr 4 46 Musa bunları Şeria Irmağının doğu yakasında, Beytpeor karşısındaki vadiye bildirdi. Burası daha önce Hesbonda oturan Amorluların Kralı Sihona ait topraklardı. Musa ile İsrailliler Mısırdan çıktıklarında Sihonu bozguna uğratmışlardı.

Dtr 4 47 Onun ve Başan Kralı Ogun ülkesini, yani Şeria Irmağının doğusunda yaşayan iki Amorlu kralın ülkesini ele geçirmişlerdi.

Dtr 4 48 Bu topraklar, Arnön Vadisi kıyısındaki Aroer Kentinden Sion, yani Hermon Dağına kadar uzanıyor,

Dtr 4 49 Pisga Dağı'nın eteğindeki Arava Gölü'ne dek uzanan, Şeria Irmağı'nın doğu yakasındaki bütün Arava'yı kapsıyordu.

Dtr 5 1 Musa bütün İsraillileri bir araya toplayarak şöyle dedi: <<Ey İsrail, bugün size bildireceğim kurallara, ilkelere kulak verin! Onları öğrenin ve onlara uymaya di kkat edin!

Dtr 5 2 Tanrımız RAB Horev Dağında bizimle bir antlaşma yaptı.

Dtr 5 3 RAB bu antlaşmayı atalarımızla değil, bizimle, bugün burada sağ kalan hepimizle yaptı.

Dtr 5 4 RAB dağda ateşin içinden sizinle yüz yüze konuştu.

Dtr 5 5 O zaman RABbin sözünü size bildirmek için RAB ile sizin aranızda durdum. Çünkü siz ateşten korkup dağa çıkmadınız. RAB şöyle seslendi:

Dtr 5 6 << <Seni Mısırdan, köle olduğun ülkeden çıkaran Tanrın RAB benim.

Dtr 5 7 << <Benden başka tanrın olmayacak.

Dtr 5 8 << <Kendi ne yukarıda gökyüzünde, aşağıda yeryüzünde ya da yer altındaki sularda yaşayan herhangi bir canlıya benzer put yapmayacaksın.

Dtr 5 9 Putların önünde eğilmeyecek, onlara tapmayacaksın. Çünkü ben, Tanrın RAB, kıskanç bir Tanrıyım. Benden nefret edenin babasının işlediği suçun hesabını çocuklarından, üçüncü, dördüncü kuşaklardan sorarım.

Dtr 5 10 Ama beni seven, buyruklarıma uyan binlerce kuşağa sevgi gösteririm.

Dtr 5 11 << <Tanrın RABbin adını boş yere ağzına almayacaksın. Çünkü RAB, adını boş yere ağzına alanları cezasız bırakmayacaktır.

Dtr 5 12 << <Tanrın RABbin buyruğu uyarınca Şabat Gününü tut ve kutsal say.

Dtr 5 13 Altı gün çalışacak, bütün işlerini yapacaksın.

Dtr 5 14 Ama yedinci gün bana, Tanrın RABbe Şabat Günü olarak adanmıştır. O gün sen, oğlun, kızın, erkek ve kadın kölen, öküzün, eşeğin ya da herhangi bir hayvanın, aranızdaki yabancılar dahil, hiçbir iş yapmayacaksınız. Öyle ki, senin gibi erkek ve kadın kölelerin de dinlensinler.

Dtr 5 15 Mısırdan köle olduğunu ve Tanrın RABbin seni oradan güçlü ve kudretli eliyle çıkardığını anımsayacaksın. Tanrın RAB bu yüzden Şabat Gününü tutmanı buyurdu.

Dtr 5 16 << <Tanrın RABbin buyruğu uyarınca annene babana saygı göster. Öyle ki, ömrün uzun olsun ve Tanrın RABbin sana vereceği ülkede üzerine iyilik gelsin.

Dtr 5 17 << <Adam öldürmeyeceksin.

Dtr 5 18 << <Zina etmeyeceksin.

Dtr	5	19	<< <Çalmayacaksın.
Dtr	5	20	<< <Komşuna karşı yalan yere tanıklık etmeyeceksin.
Dtr	5	21	<< <Komşunun karısına kötü gözle bakmayacaksın. Komşunun evine, tarlasına, erkek ve kadın kölesine, öküzüne, eşeğine, hiçbir şeyine göz dikmeyeceksin.>
Dtr	5	22	<<RAB bu sözleri dağda ateşin, bulutun, koyu karanlığın içinden bütün topluluğunuza yüksek sesle söyledi. Başka bir şey eklemeydi. Sonra bunları iki taş levha üstüne yazıp bana verdi.
Dtr	5	23	<<Dağ alev alev yanarken karanlığın içinden sesi duyduğunuzda bütün oymak başlarınız ve ileri gelenlerinizle bana yaklaştınız.
Dtr	5	24	<Tanrımız RAB bize yüceliğini ve büyüklüğünü gösterdi> dediniz, <Ateşin içinden sesini duyduk. Bugün Tanrının insanla konuştuğunu ve insanın ölmediğini gördük.
Dtr	5	25	Neden şimdi ölelim? Bu büyük ateş bizi yakıp yok edecek. Tanrımız RABbin sesini bir daha duyarsak öleceğiz.
Dtr	5	26	Ateşin içinden seslenen, yaşayan Tanrının sesini bizim gibi duyup da sağ kalan var mı?
Dtr	5	27	Sen git, Tanrımız RABbin söyleyeceklerini dinle. Sonra Tanrımız RABbin bütün söylediklerini bize anlat. Biz de kulak verip uyacağız.>
Dtr	5	28	<<RAB benimle yaptığınız konuşmayı duyunca, şöyle dedi: <Bu halkın sana neler söylediğini duydum. Bütün söyledikleri doğrudur.
Dtr	5	29	Keşke benden korksalar ve bütün buyruklarına uymak için her zaman yürekten istekli olsalar! O zaman kendilerine ve çocuklarına sürekli iyilik gelirdi.
Dtr	5	30	<< <Git, çadırlarına dönmelerini söyle.
Dtr	5	31	Ama sen burada yanımda dur. Sana bütün buyrukları, kuralları, ilkeleri vereceğim. Bunları halka sen öğreteceksin. Öyle ki, mülk edinmek için kendilerine vereceğim ülkede hepsine uysunlar.>
Dtr	5	32	<<Tanrınız RABbin size buyurduklarına uymaya özen gösterin. Onlardan sağa sola sapmayın.
Dtr	5	33	Tanrınız RAB'bin size buyurduğu yollarda yürüyün. Öyle ki, mülk edineceğiniz ülkede sağ kalasınız, başarılı ve uzun ömürlü olasınız.>>
Dtr	6	1	<<Tanrınız RABbin size öğretmek için bana verdiği buyruklar, kurallar, ilkeler bunlardır. Mülk edinmek için gideceğiniz ülkede onlara uyun.
Dtr	6	2	Yaşamınız boyunca siz, çocuklarınız ve torunlarınız, size verdiğim bütün kurallara, buyruklara uyarak Tanrınız RABden korkun ki, ömrünüz uzun olsun.
Dtr	6	3	Kulak ver, ey İsrail! Söz dinleyin ki, üzerinize iyilik gelsin, atalarınızın Tanrısı RABbin size verdiği söz uyarınca süt ve bal akan ülkede bol bol çoğalasınız.
Dtr	6	4	<<Dinle, ey İsrail! Tanrımız RAB tek RABdir.
Dtr	6	5	Tanrınız RABbi bütün yüreğinizle, bütün canınızla, bütün gücünüzle seveceksiniz.
Dtr	6	6	Bugün size verdiğim bu buyrukları aklınızda tutun.
Dtr	6	7	Onları çocuklarınıza benimsetin. Evinizde otururken, yolda yürürken, yataarken, kalkarken onlardan söz edin.
Dtr	6	8	Bir belirti olarak onları ellerinize bağlayın, alın sargısı olarak takın.
Dtr	6	9	Evlerinizin kapı sövelerine, kentlerinizin kapılarına yazın.>> yalnız ve yalnız RAB>> veya <<RAB Tanrımızdır, RAB tektir>>.
Dtr	6	10	<<Tanrınız RAB atalarınıza, İbrahime, İshaka, Yakupa içtiği ant uyarınca, sizi vereceği ülkeye -inşa etmediğiniz büyük ve güzel kentleri, biriktirmediğiniz iyi eşyalarla dolu evleri, siz emek vermeden kazılmış sarnıçları, dikmediğiniz bağları, zeytinlikleri olan ülkeye- götürecektir. Orada yiyecek doycaksınız.
Dtr	6	12	O zaman dikkat edin! Sizi Mısırdan, köle olduğunuz ülkeden çıkaran RABbi unutmayın.
Dtr	6	13	<<Tanrınız RABden korkacaksınız; Ona kulluk edecek ve Onun adıyla ant içeceksiniz.
Dtr	6	14	Başka ilahların, çevrenizdeki ulusların taptığı hiçbir ilahın ardınca gitmeyeceksiniz.
Dtr	6	15	Çünkü aranızda olan Tanrınız RAB kıskanç bir Tanrıdır. Öfkelenirse sizi yeryüzünden yok eder.
Dtr	6	16	Massada olduğu gibi, Tanrınız RABbi denemeyeceksiniz.
Dtr	6	17	Tanrınız RABbin buyruklarına, size verdiği yasalara, kurallara uymaya dikkat edeceksiniz.
Dtr	6	18	RABbin gözünde iyi ve doğru olanı yapacaksınız. Öyle ki, üzerinize iyilik gelsin, RABbin atalarınıza ant içerek söz verdiği verimli ülkeyi mülk edinesiniz.
Dtr	6	19	RAB de sözü uyarınca bütün düşmanlarınızı önünüzden kovacak.
Dtr	6	20	<<Gelecekte çocuklarınıza size, <Tanrımız RABbin size verdiği yasaların, kuralların, ilkelerin anlamı nedir?> diye sorunca,
Dtr	6	21	onlara şöyle diyeceksiniz: <Mısırdaki firavunun köleleriydik. RAB bizi güçlü eliyle oradan çıkardı.
Dtr	6	22	Gözlerimizin önünde Mısıra, firavuna, ailesine karşı belirtiler, büyük ve korkunç işler yaptı.
Dtr	6	23	Atalarımıza ant içerek söz verdiği ülkeye götürmek ve orayı bize

vermek için bizi Mısırdan çıkardı.

- Dtr 6 24 Sürekli üzerimize iyilik gelmesi ve bugün olduğu gibi sağ kalmamız için Tanrımız RAB bütün bu kurallara uymamızı ve kendisinden korkmamızı buyurdu.
- Dtr 6 25 Tanrımız RAB' bin önünde, verdiği bu buyruklara uymaya dikkat edersek, bunu bize doğruluk sayacaktır. > >
- Dtr 7 1 <<Tanrınız RAB mülk edinmek üzere gideceğiniz ülkeye sizi götürdüğünde, önünüzden birçok ulusu -Hititleri, Girgaşlıları, Amorluları, Kenanlıları, Perizlileri, Hivlileri, Yevusluları, sizden daha büyük ve daha güçlü yedi ulusu- kovacak.
- Dtr 7 2 Tanrınız RAB bu ulusları elinize teslim ettiğinde, onları bozguna uğrattığınızda, tümünü yok etmelisiniz. Bu uluslarla antlaşma yapmayacaksınız, onlara acımayacaksınız.
- Dtr 7 3 Kız alıp vermeyeceksiniz. Kızlarınızı oğullarına vermeyeceksiniz; oğullarınıza da onlardan kız almayacaksınız.
- Dtr 7 4 çünkü onlar oğullarınızı beni izlemekten saptıracak, başka ilahlara tapmalarına neden olacaklardır. O zaman RAB size öfkelenecek ve sizi çabucak yok edecek.
- Dtr 7 5 Onlara şöyle yapacaksınız: Sunaklarını yıkacak, dikili taşlarını parçalayacak, Aşera putlarını devirecek, öbür putlarını yakacaksınız.
- Dtr 7 6 <<Siz Tanrınız RAB için kutsal bir halksınız. Tanrınız RAB, öz halkı olmanız için, yeryüzündeki bütün halkların arasından sizi seçti.
- Dtr 7 7 RABbin sizi sevmesinin ve seçmesinin nedeni öbür halklardan daha kalabalık olduğunuzdan değil. Siz sayıca öbür halklardan azdınız.
- Dtr 7 8 RAB size sevgisini göstermek ve atalarınıza ant içerek verdiği sözü yerine getirmek için güçlü eliyle sizi Mısırdan çıkardı; köle olduğunuz ülkeden, Mısır Firavununun elinden sizi kurtardı.
- Dtr 7 9 Tanrınız RABbin Tanrı olduğunu bilin. O güvenilir Tanrıdır. Kendisini sevenlerin, buyruklarına uyanların bininci kuşağına kadar antlaşmasına bağlı kalır.
- Dtr 7 10 Kendisinden nefret edenlere ise üzerlerine yıkım göndererek karşılık verir. RAB kendisinden nefret edene karşılık vermekte gecikmeyecek.
- Dtr 7 11 Onun için, bugün size bildirdiğim buyruklara, kurallara, ilkelere uymaya dikkat edin.>>
- Dtr 7 12 <<Bu ilkeleri dinler, onlara özenle uyarsanız, Tanrınız RAB atalarınıza ant içerek verdiği söz uyarınca sizinle yaptığı antlaşmaya bağlı kalacak.
- Dtr 7 13 Sizi sevecek, kutsayacak, çoğaltacak. Atalarınıza ant içerek size söz verdiği ülkede rahminizin meyvesini, toprağınızın ürününü -tahılını, yeni şarabını, zeytinyağını- sığırlarınızın buzağılarını, sürülerinizin kuzularını bereketli kılacak.
- Dtr 7 14 öbür halklardan daha çok kutsanmış olacaksınız. Erkeklerinizi, kadınlarınızı, hayvanlarınızı arasında döl vermeyen olmayacak.
- Dtr 7 15 RAB her türlü hastalığı sizden uzaklaştıracak. Mısırdaki gördüğünüz korkunç hastalıklardan hiçbirini size vermeyecek. Bütün bu hastalıkları sizden nefret edenlere verecek.
- Dtr 7 16 Tanrınız RABbin elinize teslim edeceği halkların tümünü yok edeceksiniz. Onlara acımayacaksınız. İlahlarına tapmayacaksınız. Çünkü bu sizin için tuzak olacaktır.
- Dtr 7 17 << <Bu uluslar bizden daha güçlü. Onları nasıl kovabiliriz?> diye düşünebilirsiniz.
- Dtr 7 18 Onlardan korkmayacaksınız. Tanrınız RABbin firavuna ve bütün Mısıra yaptıklarını her zaman anımsayın.
- Dtr 7 19 Tanrınız RABbin sizi Mısırdan çıkarmak için yaptığı büyük denemeleri, belirtileri, şaşılacak işleri, güçlü ve kudretli elini gözlerinizle gördünüz. Tanrınız RAB şimdi korktuğunuz bütün bu halklara aynısını yapacaktır.
- Dtr 7 20 Sizden gizlenerek sağ kalmış olanların üzerine, hepsi yok olana dek eşekarısı gönderecek.
- Dtr 7 21 Onlardan yılmayacaksınız. Aranızda olan Tanrınız RAB ulu ve heybetli bir Tanrıdır.
- Dtr 7 22 Bu ulusları önünüzden azar azar kovacak. Onları birden ortadan kaldıramazsınız. Yoksa çevrenizde yabani hayvanlar çoğalır.
- Dtr 7 23 Tanrınız RAB onları elinize teslim edecek ve hepsi yok oluncaya dek onları şaşkına çevirecek.
- Dtr 7 24 Krallarını elinize teslim edecek; adlarını göğün altından sileceksiniz. Onları yok edene dek kimse size karşı duramayacak.
- Dtr 7 25 İlahlarını simgeleyen putları yakacaksınız; üzerlerindeki altına, gümüşe göz dikmeyecek, bunları kendinize ayırmayacaksınız. Öyle ki, tuzağa düşmeyesiniz. Bu putlar Tanrınız RABbin gözünde iğrençtir.
- Dtr 7 26 Bu iğrenç şeyleri evinize getirmeyeceksiniz, yoksa siz de onlar gibi yok olursunuz. Onlardan çok nefret edecek, tiksineceksiniz; çünkü onlar yok olmaya mahkumdur.>> Dehşet ya da bir çeşit hastalık anlamına da gelebilir.
- Dtr 8 1 <<Bugün size bildirdiğim buyruklara tam tamına uyun ki, yaşayasınız, çoğalasınız ve gidip RABbin atalarınıza ant içerek söz verdiği ülkeyi mülk edinesiniz.
- Dtr 8 2 Tanrınız RABbin sizi kırk yıl boyunca çölde dolaştırdığı uzun yolculuğu anımsayın! Buyruklarına uyup uymayacağınızı, amacınızın ne olduğunu öğrenmek için sizi sıkıntılara sokarak sınavı.
- Dtr 8 3 Sizi aç bırakarak sıkıntıya soktu. Sonra sizin de atalarınızın da

bilmediği man ile sizi doyurdu. İnsanın yalnız ekmekle yaşamadığını, RABbin ağzından çıkan her sözle yaşadığını size öğretmek için yaptı bunu.

- Dtr 8 4 Kırk yıl ne giysileriniz eskidi, ne de ayaklarınız şişti.
- Dtr 8 5 Tanrınız RABbin, çocuğunu eğiten bir baba gibi, sizi nasıl eğittiğini anlatayın.
- Dtr 8 6 <<Onun için, Tanrınız RABbin buyruklarına uyun. Yollarında yürüyün, Ondan korkun.
- Dtr 8 7 Tanrınız RAB sizi verimli bir ülkeye götürüyor. Öyle bir ülke ki, ırmakları, pınarları, derelerden tepelerden çıkan su kaynakları vardır;
- Dtr 8 8 buğdayı, arpası, üzümü, inciri, narı, zeytinyağı, balı vardır.
- Dtr 8 9 Sıkıntısız ekmek yiyebileceğiniz, hiçbir şeye gereksinim duymayacağınız bir ülkedir. Öyle bir ülke ki, kayaları demirdir, dağlarından bakır çıkarabilirsiniz.
- Dtr 8 10 <<Yiyip doyunca, size verdiği verimli ülke için Tanrınız RABbe övgüler sunun.
- Dtr 8 11 Tanrınız RABbi unutmamaya dikkat edin. Bugün size bildirdiğim buyruklarını, ilkelerini, kurallarını savsaklamayın.
- Dtr 8 12 Yiyip doyduğunuzda, güzel evler yapıp yerleştiğinizde,
- Dtr 8 13 sığırlarınız, davarlarınız çoğaldığında, altınınız, gümüşünüz ve her şeyiniz arttığında,
- Dtr 8 14 böbürlenmemeye ve sizi Mısırdan, köle olduğunuz ülkeden çıkaran Tanrınız RABbi unutmamaya dikkat edin.
- Dtr 8 15 RAB o büyük ve korkunç çölde, zehirli yılanlarla, akreplerle dolu o kurak, susuz toprakta sizi yürüttü. Size sert kayadan su çıkardı.
- Dtr 8 16 Atalarınızın bilmediği man ile sizi çölde doyurdu. Sizi sıkıntıya soktu, sınıdı. Öyle ki, sonunda üzerinize iyilik gelsin.
- Dtr 8 17 <Bu serveti toplayan kendi yeteneğimiz, güçlü elimizdir> diye düşünebilirsiniz.
- Dtr 8 18 Ancak bu serveti toplama yeteneğini size verenin Tanrınız RAB olduğunu anımsayın. Atalarınıza ant içerek yaptığı antlaşmayı sürdürmek amacıyla bugün de bunu yapıyor.
- Dtr 8 19 <<Tanrınız RABbi unuttur, başka ilahların ardınca giderseniz, onlara tapar, önlerinde yere kapanırsanız, bugün size açıkça belirtirim ki, tamamen yok olacaksınız.
- Dtr 8 20 Tanrınız RAB önünüzden ulusları yok ettiği gibi, sözüne kulak vermediğiniz için sizi de yok edecek.
- Dtr 9 1 <<Ey İsrail, kulak ver! Bugün sizden daha büyük, daha güçlü ulusların topraklarını mülk edinmek için Şeria Irmağından geçeceksiniz. Onların kentleri büyük, surları göğe dek yükseliyor.
- Dtr 9 2 Bu güçlü, uzun boylu halk Anaklılardır. Onları biliyorsunuz. <Kim Anaklılara karşı durabilir?> deyişini duydunuz.
- Dtr 9 3 Bilin ki, yakıp yok eden ateş olan Tanrınız RAB önünüzden gidecek. Onları ortadan kaldıracak, size boyun eğmelerini sağlayacak. Onları kovacaksınız, RABbin verdiği söz uyarınca bir çırpıda yok edeceksiniz.>>
- Dtr 9 4 <<Tanrınız RAB bu ulusları önünüzden kovunca, <RAB doğruluğumuzdan ötürü bu ülkeyi mülk edinelim diye bizi buraya getirdi> diye düşünmeyin. Çünkü RAB, bu ulusları yaptıkları kötülükler yüzünden önünüzden kovuyor.
- Dtr 9 5 Onların topraklarını mülk edinmeye gitmenizden nedeni doğruluğunuz, erdeminiz değildir. Tanrınız RAB bu ulusları kötülükleri yüzünden ve atalarınız İbrahime, İshaka, Yakupa ant içerek verdiği sözü yerine getirmek için önünüzden kovacak.
- Dtr 9 6 Şunu anlatayın ki, Tanrınız RABbin bu verimli toprakları mülk edinesiniz diye size vermesinin nedeni doğruluğunuz değildir. Çünkü siz dikbaşlı bir halksınız.
- Dtr 9 7 <<Tanrınız RABbi çölde nasıl kızdırdığınızı anımsayın, hiç unutmayın. Mısırdan çıktığınız günden buraya varıncaya dek, RABbe sürekli karşı geldiniz.
- Dtr 9 8 Horev Dağında RABbi öyle kızdırdınız ki, sizi yok edecek kadar öfkeli endi.
- Dtr 9 9 Daha önce taş levhaları -RABbin sizinle yaptığı antlaşmanın levhalarını- almak için dağa çıkmıştım; orada kırk gün, kırk gece kaldım. Ne yedim, ne içtim.
- Dtr 9 10 RAB Tanrı parmağıyla yazmış olduğu iki taş levhayı bana verdi. Bu levhalar, dağda toplandığınız gün RABbin ateşin içinden size bildirdiği bütün buyrukları içermekteydi.
- Dtr 9 11 Kırk gün, kırk gece sonra RAB bana iki taş levhayı, antlaşma levhalarını verdi.
- Dtr 9 12 << <Haydi, buradan hemen in> dedi, <Çünkü Mısırdan çıkardığın halkın yoldan çıktı. Onlara buyurduğum yoldan hemen saptılar. Kendilerine dökme bir put yaptılar.>
- Dtr 9 13 Sonra RAB bana, <Bu halkı gördüm> dedi, <İşte dikbaşlı bir halk!
- Dtr 9 14 Bırak da onları yok edeyim; adlarını da göğün altından sileyim. Seni onlardan daha güçlü, daha büyük bir ulus kılayım.>
- Dtr 9 15 <<Dönüp dağdan aşağıya indim. Dağ alev alev yanıyordu. Antlaşmanın iki levhası iki elimdeydi.
- Dtr 9 16 Tanrınız RABbe karşı günah işlediğinizi gördüm. Kendinize buzağıya benzer bir dökme put yapmıştınız. RABbin size buyurduğu yoldan hemen sapmıştınız.
- Dtr 9 17 Bu yüzden iki levhayı fırlatıp attım, gözünüzün önünde parçaladım.
- Dtr 9 18 Bir kez daha RABbin huzurunda bir şey yemeden, içmeden kırk gün kırk

gece yere kapanıp kaldım. Çünkü günah işlemiştiniz; RABbin gözünde kötü olanı yaparak Onu öfkelenmiştiniz.

Dtr 9 19 RABbin kızgın öfkesi karşısında korktum. Öfkesi sizi yok edecek kadar alevlenmişti. Ama RAB yakarışımı yine duydu.

Dtr 9 20 RAB Haruna da onu yok edecek kadar öfkelenmişti. O sırada Harun için de yakardım.

Dtr 9 21 Yaptığınız günahlı nesneyi, o buzağıya benzer dökme putu alıp yaktım. Parçalayıp ince toz haline getirinceye dek ezdim. Sonra tozu dağdan akan dereye attım.

Dtr 9 22 <<Taverada, Massada, Kivrot-Hattaavada da RABbi öfkelenmiştiniz.

Dtr 9 23 RAB sizi Kadeş-Barneadan gönderirken, <Gidin, size vereceğim ülkeyi mülk edinin> diye buyurmuştu. Sizse Tanrınız RABbin buyruğuna karşı geldiniz. Ona güvenmediniz, sözüne kulak vermediniz.

Dtr 9 24 Sizi tanıdığım günden bu yana RABbe sürekli karşı geldiniz.

Dtr 9 25 <<RAB sizi yok edeceğini söylediği için, kırk gün kırk gece Onun önünde yere kapanıp kaldım.

Dtr 9 26 RABbe şöyle yakardım: <Ey Egemen RAB, büyük kudretinle kurtarıp güçlü elinle Mısırdan çıkardığın halkını, kendi mirasını yok etme.

Dtr 9 27 Kulların İbrahimi, İshakı, Yakupu anımsa. Bu halkın dikbaşlılığını, kötülüğünü, günahını dikkate alma.

Dtr 9 28 Yoksa bizi çıkardığın ülkenin halkı, <RAB söz verdiği ülkeye götüremediği, onlardan nefret ettiği için çölde yok etmek amacıyla onları Mısırdan çıkardı> diyecek.

Dtr 9 29 Oysa onlar, büyük güçle ve kudretli elinle Mısır'dan çıkardığın kendi halkın ve mirasıdır.>>

Dtr 10 1 <<O zaman RAB bana, <Öncekiler gibi iki taş levha kes ve dağa, yanıma çık> dedi, <Ağaçtan bir sandık yap.

Dtr 10 2 Parçaladığın önceki levhalara yazılı buyrukları yeni levhalara yazacağım. Sonra onları sandığa koyacaksın.>

Dtr 10 3 <<Böylece akasya ağacından bir sandık yaptım. Öncekiler gibi iki taş levha kestim. İki levhayı da alıp dağa çıktım.

Dtr 10 4 RAB dağda toplandığınız gün ateşin içinden size bildirdiği On Buyruku, daha önce yaptığı gibi, bu levhalara yazdı ve bana verdi.

Dtr 10 5 Sonra dönüp dağdan indim. RABbin buyruğu uyarınca, levhaları yaptığım sandığa koydum. Orada duruyorlar.>>

Dtr 10 6 -İsrailliler Yaakanoğullarına ait kuyulardan ayrılıp Moseraya gittiler. Harun orada öldü ve gömüldü. Yerine oğlu Elazar kâhin oldu.

Dtr 10 7 İsrailliler oradan Gudgodaya, sonra da akarsular bölgesi olan Yotvataya göç ettiler.

Dtr 10 8 O zaman RAB, kendi Antlaşma Sandığını taşıması, kendisine hizmet etmek üzere önünde durması ve Onun adıyla kutsaması için Levililer oymağını ayırdı. Bugün de aynı görevi yapıyorlar.

Dtr 10 9 Bu yüzden Levililer kardeşleri olan öbür oymaklar gibi pay ve mülk almadılar. Tanrınız RABbin onlara verdiği söz uyarınca onların mirası RABdir. -

Dtr 10 10 <<Daha önce yaptığım gibi dağda kırk gün, kırk gece kaldım. RAB yine yakarışımı duydu ve sizi yok etmek istemedi.

Dtr 10 11 Sonra, <Kalk, git> dedi, <Onları atalarına ant içerek söz verdiğim ülkeye götür. Gidip orayı mülk edinsinler.>>

Dtr 10 12 <<Şimdi, ey İsrail halkı, Tanrınız RAB sizden ne istiyor? Yalnız şunu istiyor: Tanrınız RABden korkun, Onun yollarında yürüyün, Onu sevin; bütün yüreğinizle, bütün canınızla Ona kulluk edin;

Dtr 10 13 üzerinize iyilik gelsin diye bugün size bildirdiğim buyruklarına, kurallarına uyun.

Dtr 10 14 Gökler de, göklerin gökleri de, yeryüzü ve içindeki her şey Tanrınız RABbindir.

Dtr 10 15 Öyleyken RAB atalarınızı sevdi, onlara bağlandı. Bugün olduğu gibi, onların soyu olan sizleri bütün halkların arasından seçti.

Dtr 10 16 Yüreklerinizi RABbe adayın, bundan böyle dikbaşlı olmayın.

Dtr 10 17 Çünkü Tanrınız RAB, tanrıların Tanrısı, rablerin Rabbi'dir. O kimseyi kayırmayan, rüşvet almayan, ulu, güçlü, heybetli Tanrı'dır.

Dtr 10 18 Öksüzlerin, dul kadınların hakkını gözetir. Yabancıları sever, onlara yiyecek, giyecek sağlar.

Dtr 10 19 Siz de yabancıları seveceksiniz. Çünkü Mısırdan siz de yabancıydınız.

Dtr 10 20 Tanrınız RABden korkun, Ona kulluk edin. Ona bağlı kalın ve Onun adıyla ant için.

Dtr 10 21 O övgünüzdür. Gözlerinizle gördüğünüz o büyük, heybetli belirtileri sizin için gerçekleştiren Tanrınızdır.

Dtr 10 22 Mısır'a giden atalarınız yetmiş kişiydi. Şimdiyse Tanrınız RAB sizi göklerdeki yıldızlar kadar çoğalttı.>> sünnet edin>>.

Dtr 11 1 <<Tanrınız RABbi sevin. Uyarılarına, kurallarına, ilkelere, buyruklarına her zaman uyun.

Dtr 11 2 Unutmayın ki, Tanrınız RABbin tedibini görüp yaşayan çocuklarınız değil, sizsiniz: Büyüklüğünü, güçlü elini, kudretini,

Dtr 11 3 belirttilerini, Mısırdaki firavuna ve bütün ülkesine yaptıklarını;
Dtr 11 4 Mısır ordusuna, atlarına, savaş arabalarına neler yaptığını;
Mısırlılar sizi kovalarken onları nasıl kızıldenizin suları altında bıraktığını, onları nasıl yok ettiğini gördünüz.
Dtr 11 5 Buraya varıncaya dek RABbin çölde sizin için neler yaptığını;
Dtr 11 6 Rubenogullarından Eliavın oğulları Datana Avirama neler ettiğini;
bütün İsrailin gözü önünde yerin nasıl yarıldığını, onları, ailelerini, çadırlarını ve onlara ait her canlıyı nasıl yuttuğunu gören çocuklarınız değil, sizsiniz.
Dtr 11 7 RABbin yaptığı bu büyük işlerin tümünü gören sizsiniz.
Dtr 11 8 «Bugün size bildirdiğim buyrukların tümüne uyun ki, güçlü olasınız, mülk edinmek üzere Şeria Irmağından geçip ülkeyi ele geçiresiniz.
Dtr 11 9 RABbin ant içerek atalarınıza ve soylarına söz verdiği süt ve bal akan ülkede ömrünüz uzun olsun.
Dtr 11 10 Mülk edinmek için gideceğiniz ülke, çıkmış olduğunuz Mısır gibi değildir. Orada tohumunuzu eker, sebze bahçesi gibi zorlukla sulardınız.
Dtr 11 11 Mülk edinmek üzere gideceğiniz ülkenin ise dağları, dereleri vardır. Toprağı gökten yağan yağmurla sulanır.
Dtr 11 12 Orası Tanrınız RABbin kayırdığı bir ülkedir. Tanrınız RAB orayı bütün yıl sürekli gözetir.
Dtr 11 13 «Tanrınız RABbi sevmek, bütün yüreğinizle, bütün canınızla Ona kulluk etmek için bugün size bildirdiğim buyruklara iyice kulak verirsiniz,
Dtr 11 14 RAB ülkenize ilk ve son yağmuru vaktinde yağdıracak. Öyle ki, tahılınızı, yeni şarabınızı, zeytinyağınızı toplayasınız.
Dtr 11 15 RAB tarlalarda hayvanlarınız için ot sağlayacak, siz de yiyip doyacaksınız.
Dtr 11 16 Sakının, ayartılıp yoldan çıkmayasınız; başka ilahlara tapmayasınız, önlerinde eğilmeyesiniz.
Dtr 11 17 Öyle ki, RAB size öfkelenmesin; yağmur yağmasın, toprak ürün vermesin diye gökleri kapamasın; size vereceği verimli ülkede çabucak yok olmayasınız.
Dtr 11 18 «Bu sözlerimi aklınızda ve yüreğinizde tutun. Bir belirti olarak ellerinize bağlayın, alın sargısı olarak takın.
Dtr 11 19 Onları çocuklarınıza öğretin. Evinizde otururken, yolda yürürken, yatarken, kalkarken onlardan söz edin.
Dtr 11 20 Evlerinizin kapı sövelerine, kentlerinizin kapılarına yazın.
Dtr 11 21 Öyle ki, RABbin atalarınıza vermeye söz verdiği topraklar üzerinde sizin de, çocuklarınızın da ömrü uzun olsun ve yeryüzünün üstünde gökler olduğu sürece orada yaşayasınız.
Dtr 11 22 «Uymanız için size bildirdiğim bu buyrukları eksiksiz yerine getirir, Tanrınız RABbi sever, yollarında yürür, ona bağlı kalırsanız,
Dtr 11 23 RAB bu ulusların tümünü önünüzden kovacak. Sizden daha büyük, daha güçlü ulusların topraklarını mülk edineceksiniz.
Dtr 11 24 Ayak basacağınız her yer sizin olacak. Sınırlarınız çölden Lübnana, Fırat Irmağından Akdenize kadar uzanacak.
Dtr 11 25 Hiç kimse size karşı koyamayacak. Tanrınız RAB, size verdiği söz uyarınca, ayak basacağınız her yere dehşetinizi, korkunuzu saçacaktır.
Dtr 11 26 «Bakın, bugün önünüze kutsamayı ve laneti koyuyorum:
Dtr 11 27 Bugün size bildirdiğim Tanrınız RABbin buyruklarına uyarsanız kutsanacaksınız.
Dtr 11 28 Ama Tanrınız RABbin buyruklarını dinlemez, bilmediğiniz başka ilahların ardınca giderek bugün size buyurduğum yoldan saparsanız, lanete uğrayacaksınız.
Dtr 11 29 Tanrınız RAB mülk edinmek için gideceğiniz ülkeye sizi götürdüğünde, Gerizim Dağında kutsama yapacak, Eval Dağında lanet okuyacaksınız.
Dtr 11 30 Bu iki dağ Şeria Irmağının karşı yakasında, yolun batısında, Aravada oturan Kenanlılar ülkesinde, Gilgal karşısında, More meşeliği yanındadır.
Dtr 11 31 Tanrınız RABbin size vereceği ülkeyi mülk edinmek için Şeria Irmağından geçmek üzeresiniz. Orayı ele geçirip yerleştiğinizde,
Dtr 11 32 bugün size bildirdiğim bütün kurallara, ilkelere uymaya dikkat edin.»
Dtr 12 1 «Atalarınızın Tanrısı RABbin mülk edinmek için size verdiği ülkede yaşamınız boyunca uymanız gereken kurallar, ilkeler şunlardır:
Dtr 12 2 Topraklarını alacağınız ulusların ilahlarına taptıkları yüksek dağlardaki, tepelerdeki, bol yapraklı her ağacın altındaki yerleri tümüyle yıkacaksınız.
Dtr 12 3 Sunaklarını yıkacak, dikili taşlarını parçalayacak, Aşera putlarını yakacak, öbür putlarını parça parça edeceksiniz. İlahlarının adlarını oradan sileceksiniz.
Dtr 12 4 «Siz Tanrınız RABbe bu biçimde tapmamalısınız.
Dtr 12 5 Tanrınız RABbin adını yerleştirmek için bütün oymaklarınız arasında seçeceği yere, konutuna yönelmeli, oraya gitmelisiniz.
Dtr 12 6 Yakmalık sunularınızı, kurbanlarınızı, ondalıklarınızı, bağışlarınızı, dilek adaklarınızı, gönülden verdiğiniz sunuları, sığırlarınızın ve davarlarınızın ilk doğanlarını oraya götüreceksiniz.

Dtr 12 7 Orada, sizi kutsayan Tanrınız RABbin huzurunda, siz de ailelerinizi de yiyeceksiniz ve el attığınız her işte sevinç bulacaksınız.

Dtr 12 8 <<Bugün burada yaptığınızı yapmayın; herkes kendi gözünde doğru olanı yapıyor.

Dtr 12 9 Çünkü Tanrınız RABbin size vereceği dinlenme yerine, mülk daha ulaşmadınız.

Dtr 12 10 Ama Şeria Irmağından geçip Tanrınız RABbin mülk olarak size vereceği ülkeye yerleşeceksiniz. RAB sizi çevrenizdeki bütün düşmanlarınızdan kurtarıp rahata kavuşturacak. Güvenlik içinde yaşayacaksınız.

Dtr 12 11 Tanrınız RAB adını yerleştirmek için bir yer seçecek. Size buyurduğum her şeyi oraya götüreceksiniz: Yakmalık sunularınızı, kurbanlarınızı, ondalıklarınızı, bağışlarınızı, RABbe adadığınız bütün özel adaklarınızı.

Dtr 12 12 Siz, oğullarınız, kızlarınız, erkek ve kadın kölelerinizi, kentlerinizde yaşayan Levililer Tanrınız RABbin huzurunda sevineceksiniz. Çünkü Levililerin sizin gibi kendilerine ait payları ve mülkleri yoktur.

Dtr 12 13 Yakmalık sunularınızı herhangi bir yerde sunmamaya dikkat edin.

Dtr 12 14 Yakmalık sunularınızı RABbin oymaklarınızın birinde seçeceği yerde sunacaksınız. Size buyurduğum her şeyi orada yapacaksınız.

Dtr 12 15 <<Tanrınız RABbin sizi kutsadığı ölçüde, yaşadığınız kentlerde dilediğiniz kadar hayvan kesip etini yiyebilirsiniz. Dinsel açıdan temiz ya da kirli kişi, bu eti ceylan ya da geyik eti yer gibi yiyebilir.

Dtr 12 16 Ancak kan yemeyeceksiniz. Kanı su gibi toprağa akıtacaksınız.

Dtr 12 17 Tahılınızın, yeni şarabınızın, zeytinyağınızın ondallığını, sığırlarınızın, davarlarınızın ilk doğanlarını, adadıklarınızın tümünü, gönülden verdiğiniz sunuları, bağışlarınızı yaşadığınız kentlerde yememelisiniz.

Dtr 12 18 Siz, oğullarınız, kızlarınız, erkek ve kadın kölelerinizi, kentlerinizde oturan Levililer bunları Tanrınız RABbin huzurunda, Onun seçeceği yerde yiyeceksiniz. Tanrınız RABbin huzurunda el attığınız her işte sevinç bulacaksınız.

Dtr 12 19 Ülkede yaşadığınız sürece Levilileri yüzüstü bırakmamaya dikkat edin.

Dtr 12 20 <<Tanrınız RAB size verdiği söz uyarınca sınırınızı genişlettiğinde, et yemeye istek duyup, <Et yiyeceğiz> dersanız, dilediğiniz kadar et yiyebilirsiniz.

Dtr 12 21 Tanrınız RABbin adını yerleştirmek için seçeceği yer sizden uzaksa, buyruğum uyarınca RABbin size verdiği sığırlardan, davarlardan kesebilirsiniz. Kentlerinizde dilediğiniz kadar et yiyebilirsiniz.

Dtr 12 22 Dinsel açıdan temiz ya da kirli kişi bu eti ceylan ya da geyik eti yer gibi yiyebilir.

Dtr 12 23 Ama kan yememeye dikkat edin. Çünkü ete can veren kandır. Etle birlikte canı yememelisiniz.

Dtr 12 24 Kan yememelisiniz; kanı su gibi toprağa akıtacaksınız.

Dtr 12 25 Kan yemeyeceksiniz. Öyle ki, size ve sizden sonra gelen çocuklarınıza iyilik gelsin. Böylece RABbin gözünde doğru olanı yapmış olursunuz.

Dtr 12 26 <<Kutsal sunularınızı, dilek adaklarınızı alıp RABbin seçeceği yere gideceksiniz.

Dtr 12 27 Yakmalık sunularınızı, eti ve kanı Tanrınız RABbin sunağında sunacaksınız. Kurbanınızın kanı Tanrınız RABbin sunağına akacak. Ama eti yiyebilirsiniz.

Dtr 12 28 Size bildirdiğim bütün bu buyruklara iyice uyun ki, size ve sizden sonra gelen çocuklarınıza sürekli iyilik gelsin. Böylece Tanrınız RABbin gözünde iyi ve doğru olanı yapmış olacaksınız.>>

Dtr 12 29 <<Tanrınız RAB topraklarını alacağınız ulusları önünüzden yok edecek. Topraklarını miras alıp orada yaşadığınızda

Dtr 12 30 ve onları yok ettiğinizde, onların tuzaklarına düşmekten sakının. İlahlarına yönelip, <Bu uluslar ilahlara nasıl tapıyorlardı? Biz de aynı sını yapıalım> demeyin.

Dtr 12 31 Tanrınız RABbe bu biçimde tapınmayacaksınız. Onlar ilahlarına RABbin tiksindiği iğrenç şeyler sunuyorlar. Oğullarını, kızlarını bile yakarak ilahlara kurban ediyorlar.

Dtr 12 32 <<Size bildirdiğim bütün buyruklara iyice uyun. Bunlara hiçbir şey eklemeyin, hiçbir şey çıkarmayın.

Dtr 13 1 <<Aranızdan bir peygamber ya da düş gören biri çıkarsa, bir belirtiyi ya da şaşılabilir bir olayı önceden bildirirse,

Dtr 13 2 <Bilmediğiniz başka ilahlara yönelip tapınalım> derse, söz ettiği belirti, şaşılabilir olay gerçekleşse bile,

Dtr 13 3 o peygamberi ya da düş göreni dinlememelisiniz. Tanrınız RAB kendisini bütün yüreğinizle, bütün canınızla sevip sevmediğinizi anlamak için sizi sınamaktadır.

Dtr 13 4 Tanrınız RABbin ardınca yürüyün, Ondan korkun. Buyruklarına uyun, Onun sözüne kulak verin. Ona kulluk edin, ona bağlı kalın.

Dtr 13 5 O peygamber ya da düş gören öldürülecek. O, sizi Mısırdan çıkaran, köle olduğunuz ülkeden kurtaran Tanrınız RABbe karşı gelmeye kıskırttı. Tanrınız RABbin yürümenizi buyurduğu yoldan sizi saptırmaya çalıştı. Aranızdaki kötülüğü ortadan kaldırmalısınız.

Dtr 13 6 <<Öz kardeşin, oğlun, kızın, sevdiğin karın ya da en yakın dostun seni gizlice ayartmaya çalışır, senin ve atalarının önceden bilmediğiniz, dünyanın bir ucundan öbür ucuna dek uzakta, yakında, çevrenizde yaşayan halkların ilahları için, <Haydi gidelim, bu ilahlara tapalım> derse,

Dtr	13	8	ona uymayacak, onu dinlemeyeceksin. Ona acımayacak, sevecenlik göstermeyecek, onu korumayacaksın.
Dtr	13	9	Onu kesinlikle öldüreceksin. Onu önce sen, sonra bütün halk taşatutsun.
Dtr	13	10	Taşlayarak öldürün onu. Çünkü Mısırdan, köle olduğunuz ülkeden sizi çıkaran Tanrınız RABden sizi saptırmaya çalıştı.
Dtr	13	11	Böylece bütün İsrail bunu duyup korkacak. Bir daha aranızda buna benzer kötü bir şey yapmayacaklar.
Dtr	13	12	«Tanrınız RABbin yaşamanız için size vereceği kentlerin birinde, içinizden kötü kişiler çıktığını ve, «Haydi, bilmediğiniz başka ilahlara tapalım» diyerek kentlerinde yaşayan halkı saptırdıklarını duyarsanız,
Dtr	13	14	araştıracak, inceleyecek, iyice soruşturacaksınız. Duyduklarınızı gerçekse ve bu iğrenç olayın aranızda yapıldığı kanıtlanırsa,
Dtr	13	15	o kentte yaşayanları kesinlikle kılıçtan geçireceksiniz. Kenti yok edip orada yaşayan bütün halkı ve hayvanları kılıçtan geçireceksiniz.
Dtr	13	16	Yağmalanan malların tümünü toplayıp meydanın ortasına yığın. Kenti ve malları Tanrınız RABbe tümüyle yakmalık sunu olarak yakın. Kent sonsuza dek yıkıntı halinde bırakılacak. Yeniden onarılmayacak.
Dtr	13	17	Yok edilecek mallardan hiçbir şey almayın. Böylece RABbin kızgın öfkesi yatışacak ve RAB atalarınıza içtiği ant uyarınca size acıyacak, sevecenlik gösterecek, sizi çoğaltacaktır.
Dtr	13	18	Çünkü Tanrınız RAB' bin sözünü dinleyeceksiniz. Böylece bugün size bildirdiğim buyruklara uyup O'nun gözünde doğru olanı yapmış olacaksınız.»
Dtr	14	1	«Siz Tanrınız RABbin çocuklarısınız. Ölülere ağıt yakmak için bedenlerinizi yaralamayacaksınız. İki kaş arasındaki tüyleri almayacaksınız.
Dtr	14	2	Tanrınız RAB için kutsal bir halksınız. RAB öz halkı olmanız için yeryüzündeki bütün halkların arasından sizi seçti.
Dtr	14	3	«İğrenç sayılan hiçbir şey yemeyeceksiniz.
Dtr	14	4	Şu hayvanların etini yiyebilirsiniz: Sığır, koyun, keçi,
Dtr	14	5	geyik, ceylan, karaca, yaban keçisi, gazal, ahu, dağ koyunu.
Dtr	14	6	Çatal ve yarık tırnaklı, geviş getiren her hayvanın etini yiyebilirsiniz.
Dtr	14	7	Ancak geviş getiren, çatal ve yarık tırnaklı hayvanlardan etini yememeniz gerekenler şunlardır: Deve, tavşan, kaya tavşanı. Bunlar geviş getirir, ama çatal tırnaklı değildir. Sizin için kirli sayılırlar.
Dtr	14	8	Domuz çatal tırnaklıdır, ama geviş getirmez. Sizin için kirli sayılır. Bu hayvanların etini yemeyecek, leşine dokunmayacaksınız.
Dtr	14	9	«Suda yaşayan hayvanlardan şunların etini yiyebilirsiniz: Pullu ve yüzgeçli canlıların etini yiyebilirsiniz.
Dtr	14	10	Ama pul-suz ve yüzgeçsiz canlıların hiçbirini yemeyeceksiniz. Bunlar sizin için kirli sayılır.
Dtr	14	11	«Temiz sayılan bütün kuşları yiyebilirsiniz.
Dtr	14	12	Etini yemeyeceğiniz kuşlar şunlardır: Kartal, kuzu kartalı, kara akbaba,
Dtr	14	13	çaylak, doğan türleri,
Dtr	14	14	bütün karga türleri,
Dtr	14	15	baykuş, puhu, martı, atmaca türleri,
Dtr	14	16	kukumav, büyük baykuş, peçeli baykuş,
Dtr	14	17	ishakkuşu, akbaba, karabatak,
Dtr	14	18	leylek, balıkçıl türleri, ibibik, yarasa.
Dtr	14	19	Bütün kanatlı böcekler sizin için kirli sayılır. Hiçbirini yemeyeceksiniz.
Dtr	14	20	Ama temiz sayılan kanatlı yaratıkların tümünü yiyebilirsiniz.
Dtr	14	21	«Kendiliğinden ölen hiçbir hayvanın etini yemeyeceksiniz. Ölü hayvanı yemesi için kentlerinizde yaşayan bir yabancıya verebilir ya da öteki yabancılara satabilirsiniz. Siz Tanrınız RAB için kutsal bir halksınız. «Oğlağı anasının sütünde haşlamayın.»
Dtr	14	22	«Her yıl tarlalarınızda yetişen ürünlerin ondallığını bir yana ayıracaksınız.
Dtr	14	23	Tahılınızın, yeni şarabınızın, zeytinyağınızın ondallığını, sığırlarınızın ve davarlarınızın ilk doğanlarını, Tanrınız RABbin adını yerleştirmek için seçeceği yerde onun önünde yiyeceksiniz. Bunu yapın ki, her zaman ondan korkmayı öğrenesiniz.
Dtr	14	24	Tanrınız RABbin adını yerleştirmek için seçeceği yer uzaksa, yol Tanrınız RABbin size verimli kıldığı ürünlerin ondallığını oraya taşıyamayacak kadar uzunsa,
Dtr	14	25	ondallığınızı gümüşe çevirin. Gümüşü alıp Tanrınız RABbin seçeceği yere gidin.
Dtr	14	26	Gümüşü dilediğiniz şekilde kullanın: Sığır, davar, şarap, içki ya da canınızın istediği başka bir şey alın. Siz ve aileniz orada, Tanrınız RABbin önünde yiyecek ve sevi neceksiniz.
Dtr	14	27	«Kentlerinizde yaşayan Levilileri yüzüstü bırakmayın. Onların sizin gibi payları ve mülkleri yoktur.
Dtr	14	28	Her üç yılın sonunda, o yılın ürününün bütün ondallığını getirip

kentlerinizi de toplayın.

- Dtr 14 29 Öyle ki, sizin gibi payları ve mülkleri olmayan Levililer, kentlerinizde yaşayan yabancılar, öksüzler, dul kadınlar gelsinler, yiyip doysunlar. Bunu yaparsanız, Tanrınız RAB el attığınız her işte sizi kutsayacaktır.>>
- Dtr 15 1 <<Her yedi yılın sonunda size borçlu olanları bağışlayacaksınız.
- Dtr 15 2 Borçları bağışlama işini şöyle yapacaksınız: Her alacaklı, komşusunun borcunu bağışlayacak. Borcun ödenmesi için komşusunu ya da kardeşini zorlamayacak. Çünkü RABbin borçları bağışlama yılı duyurulmuştur.
- Dtr 15 3 Yabancıdan borcunu alabilirsin. Ama İsrailli kardeşinin borcunu bağışlayacaksın.
- Dtr 15 4 <<Aranızda yoksul kimse olmayacak. Tanrınız RABbin mülk edinmek için size vereceği ülkede Tanrınız RABbin sözünü can kulağıyla dinler, bugün size bildirdiğim bütün bu buyruklara özenle uyarsanız, O sizi kesinlikle kutsayacaktır.
- Dtr 15 6 Tanrınız RAB verdiği söz uyarınca sizi kutsayacak. Siz birçok ulusa ödünç vereceksiniz, ama siz ödünç almayacaksınız. Siz birçok ulusu yöneteceksiniz, ama onlar sizi yönetmeyecek.
- Dtr 15 7 <<Tanrınız RABbin size vereceği ülkenin herhangi bir kentinde yaşayan kardeşlerinizden biri yoksulsa, yüreğinizi katılaştırmayın, yoksul kardeşinize elisıkı davranmayın.
- Dtr 15 8 Tersine, eliniz açık olsun; gereksinimlerini karşılayacak kadar ona ödünç verin.
- Dtr 15 9 <Yedinci yıl, borçları bağışlama yılı yakındır> diyerek yüreğinizde kötü düşünce barındırmaktan sakının. Öyle ki, yoksul kardeşinize karşı elisıkı davranıp ona yardım etmekten kaçınmayasınız. Yoksul kardeşiniz sizden RABbe yakınabilir, siz de günah işlemiş olursunuz.
- Dtr 15 10 Ona bol bol verin, verirken yüreğinizde isteksizlik olmasın. Bundan ötürü Tanrınız RAB bütün işlerinizde ve el attığınız her şeyde sizi kutsayacaktır.
- Dtr 15 11 Ülkede her zaman yoksullar olacak. Bunun için, ülkenizde yaşayan kardeşlerinize, yoksullara, gereksinimi olanlara eli açık davranmanızı buyuruyorum.>>
- Dtr 15 12 <<Eğer İbrani kardeşlerinizden bir erkek ya da kadın size satılırsa, altı yıl size kölelik edecek, yedinci yıl onu özgür bırakacaksınız.
- Dtr 15 13 Onu özgür bırakırken, eli boş göndermeyin.
- Dtr 15 14 Ona davarlarından, tahılınızdan, şarabınızdan bol bol verin. Tanrınız RABbin sizi kutsadığı oranda ona vereceksiniz.
- Dtr 15 15 Mısırdaki köle olduğunuzu, Tanrınız RABbin sizi kurtardığını anımsayın. Bu buyruğu bugün size bunun için veriyorum.
- Dtr 15 16 <<Eğer köleniz sizi ve ailenizi seviyorsa, sizden hoşnutsa, <Yanınızdan ayrılmak istemiyorum> derse,
- Dtr 15 17 bir biz alıp kölenin kulak memesinden sokarak kapıya geçirin; o zaman yaşam boyu köleniz olarak kalacaktır. Kadın kölelerinize de aynı şeyi yapın.
- Dtr 15 18 Kölenizi özgür bırakınca üzülmemelisiniz. Size hizmet ettiği bu altı yıl boyunca ücretli bir işçiden iki kat fazla iş görmüştür. Tanrınız RAB yaptığınız her işte sizi kutsayacaktır.>>
- Dtr 15 19 <<Sığır ve davarlarınızın içinde ilk doğan her erkek hayvanı Tanrınız RABbe ayıracaksınız. Sığırınızın ilk doğan öküzüyle iş yapmayacak, sürünüzün ilk doğan koyununu kırmayacaksınız.
- Dtr 15 20 Siz ve aileniz her yıl Tanrınız RABbin önünde, Onun seçeceği yerde onları yiyeceksiniz.
- Dtr 15 21 Bir hayvanın özürü varsa, topal ya da körse, herhangi bir ciddi sakatlığı varsa, onu Tanrınız RABbe kurban etmeyin.
- Dtr 15 22 Bu durumdaki hayvanları kentlerinizi de yiyebilirsiniz. Dinsel açıdan temiz ya da kirli kişi bunların etini ceylan ya da geyik eti yer gibi yiyebilir.
- Dtr 15 23 Ancak kan yemeyeceksiniz. Kanı su gibi toprağa akıtacaksınız.>>
- Dtr 16 1 <<Aviv ayını tutun ve Tanrınız RABbin Fısıh Bayramını kutlayın. Tanrınız RAB Aviv ayında geceleyin sizi Mısırdan çıkardı.
- Dtr 16 2 Tanrınız RABbin adını yerleştirmek için seçeceği yerde davarlardan, sığırlardan Fısıh kurbanlarınızı keseceksiniz.
- Dtr 16 3 Kurban etiyile birlikte mayalı ekmek yemeyeceksiniz. Yedi gün mayasız ekmek -sıkıntıda yenilen ekmek- yiyeceksiniz. Siz Mısırdan aceleyle çıktınız. Öyle ki, yaşadığınız sürece Mısırdan çıktığınız günü anımsayasınız.
- Dtr 16 4 Yedi gün ülkenizin hiçbir yerinde maya bulunmasın. Akşam kurban edeceğiniz hayvanların etinden ilk günün sabahına bir şey bırakmayacaksınız.
- Dtr 16 5 <<Fısıh kurbanlarını Tanrınız RABbin size vereceği kentlerden birinde kesmeyeceksiniz;
- Dtr 16 6 ancak Tanrınız RABbin adını yerleştirmek için seçeceği yerde keseceksiniz. Kurbanı orada akşam gün batınca, Mısırdan çıktığınız saatlerde keseceksiniz.
- Dtr 16 7 Eti Tanrınız RABbin seçeceği yerde pişirip yiyeceksiniz. Sabah dönüp çadırlarınıza gideceksiniz.
- Dtr 16 8 Altı gün mayasız ekmek yiyeceksiniz. Yedinci gün Tanrınız RAB için bir toplantı düzenleyecek ve iş yapmayacaksınız.>>
- Dtr 16 9 <<Ekin biçme zamanından başlayarak yedi hafta sayacaksınız.
- Dtr 16 10 Sonra Tanrınız RABbin sizi kutsadığı oranda vereceğiniz gönülden

sunularla Onun için Haftalar Bayramını kutlayacaksınız.

Dtr 16 11 Tanrınız RABbin adını yerleştirmek için seçeceği yerde, Onun önünde, siz, oğullarınız, kızlarınız, erkek ve kadın kölelerinizi, kentlerinizde yaşayan Levililer, aranızdaki yabancılar, öksüzler, dullar hep birlikte sevineceksiniz.

Dtr 16 12 Mısırdaki köle olduğunuzu anımsayın ve bu kurallara uymaya dikkat edin.>>

Dtr 16 13 <<Tahılınızı ve asmanızın ürününü topladıktan sonra yedi gün Çardak Bayramını kutlayacaksınız.

Dtr 16 14 Siz, oğullarınız, kızlarınız, erkek ve kadın kölelerinizi, kentlerinizde yaşayan Levililer, yabancılar, öksüzler, dullar bu bayramda hep birlikte sevineceksiniz.

Dtr 16 15 Tanrınız RABbin seçeceği yerde Onun için yedi gün bayramı kutlayacaksınız. Tanrınız RAB ürününüzün tümünü ve el attığınız her işi kutsayacak. Böylece sevinciniz tam olacak.

Dtr 16 16 <<Bütün erkeklerinizi yılda üç kez -Mayasız Ekmek Bayramında, Haftalar Bayramında ve Çardak Bayramında- Tanrınız RABbin önünde bulunmak üzere Onun seçeceği yere gitmeli. Kimse RABbin önüne eli boş gitmemeli.

Dtr 16 17 Her biriniz Tanrınız RABbin sizi kutsadığı oranda armağanlar götürmeli.>>

Dtr 16 18 <<Tanrınız RABbin size vereceği kentlerde her oymağınız için yargıçlar, yöneticiler atayacaksınız. Onlar halkı gerçek adaletle yargılayacaklar.

Dtr 16 19 Yargılarken haksızlık yapmayacak, kimseyi kayırmayacaksınız. Rüşvet almayacaksınız. Çünkü rüşvet bilge kişinin gözlerini kör eder, haklıyı haksız çıkarır.

Dtr 16 20 Yaşamak ve Tanrınız RABbin size vereceği ülkeyi miras almak için doğruluğun, yalnız doğruluğun ardınca gidin.

Dtr 16 21 <<Tanrınız RAB için yapacağınız sunağın yanına ağaçtan bir Aşera putu dikmeyeceksiniz.

Dtr 16 22 Tanrınız RAB'bin nefret ettiği dikili taş dikmeyeceksiniz.

Dtr 17 1 <<Tanrınız RABbe herhangi bir özürü, kusuru olan sığır ya da koyun kurban etmeyeceksiniz. Tanrınız RAB bundan tiksindir.

Dtr 17 2 <<Tanrınız RABbin size vereceği kentlerin birinde aranızdan Onun antlaşmasını çiğneyip gözünde kötü olanı yapan bir erkek ya da kadın çıkar

Dtr 17 3 ve buyruklarına aykırı olarak gidip başka ilahlara tapar, onların, güneşin, ayın ya da gök cisimlerinin önünde eğilirse

Dtr 17 4 ve bu olay size bildirilirse, duyduklarınızı iyice araştırın. Duyduklarınız doğruysa ve bu iğrenç olayın İsrailde yapıldığı kanıtlanırsa,

Dtr 17 5 bu kötülüğü yapan erkeği ya da kadını kentinizin kapısına çıkarın ve taş tutarak öldürün.

Dtr 17 6 Ölmesi gereken, iki ya da üç kişinin tanıklığıyla öldürülecek; bir kişinin tanıklığıyla öldürülmeyecek.

Dtr 17 7 O kişiyi önce tanıklar, sonra bütün halk taşla tutsun. Aranızdaki kötülüğü ortadan kaldırmalısınız.

Dtr 17 8 <<Eğer kentlerinizde adam öldürme, dava, saldırı konusunda yargılamada sizi aşan sorunlarla karşılaşarsanız, Tanrınız RABbin seçeceği yere gidin.

Dtr 17 9 Sorunlarınızı Levili kâhinlere ve o dönemde görevli yargıca götürüp soruşturun. Yargı kararını onlar size bildirecekler.

Dtr 17 10 RABbin seçeceği yerden size bildirilen karara uymalı, size verilen öğüdü tutmaya dikkat etmelisiniz.

Dtr 17 11 Size öğretilen yasa ve verilen karar uyarınca davranın. Size bildirilenin dışına çıkmayın.

Dtr 17 12 Orada, Tanrınız RABbin önünde görev yapan kâhini ya da yargıcı kim dinlemeyip saygısızlık ederse öldürülmeli. İsrailden kötülüğü atmalısınız.

Dtr 17 13 Bütün halk bunu duyup korkacak, bir daha saygısızlık etmeye kalkışmayacaktır.>>

Dtr 17 14 <<Tanrınız RABbin size vereceği ülkeye girip orayı mülk edinerek yerleştiğinizde ve, <Çevremizdeki ulusların tümü gibi biz de başımıza bir kral atayalım> dediğinizde,

Dtr 17 15 atayacağınız kral Tanrınız RABbin seçtiği kişi olmalıdır. Atayacağınız kral kendi kardeşlerinizden biri olmalı. Soydaşlarınızdan olmayan birini, bir yabancıyı kral seçmeyeceksiniz.

Dtr 17 16 Kral çok sayıda at edinmemeli, daha çok at satın almak için halkı Mısıra göndermemeli. Çünkü RAB size, <Bir daha o yoldan dönmeyeceksiniz> dedi.

Dtr 17 17 Atayacağınız kral yüreğinin RABden sapmaması için çok kadın edinmemeli, büyük ölçüde altın, gümüş biriktirmemeli.

Dtr 17 18 <<Kral tahtına oturunca, Levili kâhinlerin koruması altındaki Kutsal Yasanın bir örneğini kendisi bir kitaba yazacak.

Dtr 17 19 Bu yasa örneğini yanında bulunduracak, yaşamı boyunca her gün onu okuyacak. Öyle ki, Tanrısı RABden korkmayı, bu yasanın bütün sözlerine ve kurallarına uymayı öğretilsin;

Dtr 17 20 kendini kardeşlerinden üstün saymasın, yasanın dışına çıkmasın; kendinin ve soyunun krallığı İsrail'de uzun yıllar sürsün.>>

Dtr 18 1 <<Levili kâhinlerin, bütün Levi oymağının öbür İsrailîliler gibi payı

ve mülkü olmayacak. RAB için yakılan sunularla, RABbe düşen payla geçinecekler.
Dtr 18 2 Kardeşleri arasında mülkleri olmayacak. RABbin onlara verdiği söz
uyarınca, RABbin kendisi onların mirası olacak.
Dtr 18 3 <<Halktan sığır ya da koyun kurban edenlerin kâhinlere vereceği pay şu
olacak: Kol, çene, işkembe.
Dtr 18 4 Tahılınızın, yeni şarabınızın, zeytinyağınızın ilk ürününü ve
koyunlarınızdan kırktığınız ilk yünü kâhine vereceksiniz.
Dtr 18 5 Çünkü Tanrınız RAB, önünde dursunlar, her zaman adıyla hizmet etsinler
diye bütün oymaklarınız arasından onu ve oğullarını seçti.
Dtr 18 6 <<Eğer bir Levili, yaşadığı herhangi bir İsrail kentinden RABbin
sececeği yere kendi isteğiyle gelirse,
Dtr 18 7 orada Tanrısı RABbin önünde duran Levili kardeşleri gibi RABbin adıyla
hizmet edebilir.
Dtr 18 8 Aile mülkünün satışından eline geçen para dışında, eşit pay olarak
bölüşecekler.>>
Dtr 18 9 <<Tanrınız RABbin size vereceği ülkeye girdiğinizde, oradaki ulusların
iğrenç törelerini öğrenip uygulamayın.
Dtr 18 10 Aranızda oğlunu ya da kızını ateşte kurban eden, falcı, büyücü,
muskacı, medyum, ruh çağırان ya da ölülerin ruhlarına danışan kimse olmasın.
Dtr 18 12 Çünkü RAB bunları yapanlardan tiksindir. Tanrınız RAB, bu iğrenç
töreleri yüzünden bu ulusları önünüzden kovacaktır.
Dtr 18 13 Tanrınız RABbin önünde yetkin olun.>> karşılığı olarak kullanılıyor.
Bu 3 terim falcılığın değişik türlerini içerir.
Dtr 18 14 <<Ülkelerini alacağınız uluslar büyücülerin, falcıların öğüdüne kulak
verirler. Ama Tanrınız RAB buna izin vermiyor.
Dtr 18 15 Tanrınız RAB size aranızdan, kendi kardeşlerinizden benim gibi bir
peygamber çıkaracak. Onu dinleyin.
Dtr 18 16 Horevde toplandığınız gün Tanrınız RABden şunu dilemiştiniz: <Bir daha
ne Tanrımız RABbin sesini duyalım, ne de o büyük ateşi görelim, yoksa ölürüz.>
Dtr 18 17 RAB bana, <Söyledikleri doğrudur> dedi.
Dtr 18 18 <Onlara kardeşleri arasından senin gibi bir peygamber çıkaracağım.
Sözlerimi onun ağzından iletceksiniz. Kendisi ne buyurduklarımın tümünü onlara bildirecek.
Dtr 18 19 Adıma konuşan peygamberin ilettiği sözleri dinlemeyeni ben
cezalandıracağım.
Dtr 18 20 Ancak, kendisine buyurmadığım bir sözü benim adıma söylemeye kalkışan
ya da başka ilahlar adına konuşan peygamber öldürülecektir.>
Dtr 18 21 << <Bir sözün RABden olup olmadığını nasıl bilebiliriz?> diye
düşünebilirsiniz.
Dtr 18 22 Eğer bir peygamber RAB'bin adına konuşur, ama konuştuğu söz yerine
gelmez ya da gerçekleşmezse, o söz RAB'den değildir. Peygamber saygısızca konuşmuştur. Ondan
korkmayın.>>
Dtr 19 1 <<Tanrınız RAB ülkelerini size vereceği ulusları yok ettiğinde ve siz
bu ülkeleri mülk edinip kentlerine ve evlerine yerleştiğinizde,
Dtr 19 2 Tanrınız RABbin mülk edinmek için size vereceği ülkenin ortasında
kendiniz için üç kent ayıracaksınız.
Dtr 19 3 Bu kentlere giden yollar yapacak, Tanrınız RABbin mülk olarak size
vereceği ülkeyi üç bölgeye ayıracaksınız. Öyle ki, birini öldüren bu kentlerden birine
kaçabilsin.
Dtr 19 4 <<Birini öldürüp de canını kurtarmak için oraya kaçan kişiyle ilgili
kural şudur: Biri, önceden kin beslemediği komşusunu istemeyerek öldürürse,
Dtr 19 5 örneğin odun kesmek üzere komşusuyla ormana gidip ağacı kesmek için
baltayı vurduğunda balta demiri saptan çıkar, komşusuna çarpar, komşusu ölürse, ölüme neden
olan kişi bu kentlerden birine kaçıp canını kurtarsın.
Dtr 19 6 Yoksa ölenin öcünü almak isteyen, öfkeyle öldürenin peşine düşebilir,
yol uzunsa yetişip onu öldürebilir. Oysa öldüren kişi, öldürdüğü kişiye karşı önceden bir kini
olmadığından, ölümü hak etmemiştir.
Dtr 19 7 Kendinize üç kent ayırın dememin nedeni budur.
Dtr 19 8 <<Tanrınız RABbi sevmek, her zaman Onun yollarında yürümek için bugün
size bildirdiğim bütün bu buyruklara uyarsanız, Tanrınız RAB atalarınıza içtiği ant uyarınca
sınırlarınızı genişletir ve onlara söz verdiği bütün ülkeyi size verirse, kendinize üç kent daha
ayırın.
Dtr 19 10 Öyle ki, Tanrınız RABbin mülk olarak size vereceği ülkede suçsuz kanı
dökülmesin ve siz de kan dökmekten suçlu olmayasınız.
Dtr 19 11 <<Komşusuna kin besleyen biri pusuya yatar, saldırıp onu öldürür,
sonra da bu kentlerden birine kaçarsa,
Dtr 19 12 kentinin ileri gelenleri peşinden adam gönderip onu kaçtığı kentten
geri getirecekler. Öldürülmesi için, ölenin öcünü almak isteyen kişiye teslim edecekler.
Dtr 19 13 Ona acımayacaksınız. İsraili suçsuz kanı dökme günahından
arındırılmasını ki, üzerinize iyilik gelsin.
Dtr 19 14 <<Tanrınız RABbin mülk edinmek için size vereceği ülkede payınıza
düşen mirasta komşunuzun önceden belirlenen sınırını değiştirmeyeceksiniz.>>

Dtr 19 15 <<Herhangi bir suç ya da günah konusunda birini suçlu çıkarmak için bir tanık yetmez. Her sorun iki ya da üç tanığın tanıklığıyla açıklığa kavuşturulacaktır.

Dtr 19 16 <<Eğer yalancı bir tanık kötü amaçla birini suçlarsa,

Dtr 19 17 aralarında sorun olan iki kişi RABbin önünde kâhinlerin ve o dönemde görevli yargıçların önüne çıkarılmalı.

Dtr 19 18 Yargıçlar sorunu iyice araştıracaklar. Eğer tanığın kardeşine karşı yalancı tanıklık yaptığı ortaya çıkarsa,

Dtr 19 19 kardeşine yapmayı tasarladığını kendisine yapacaksınız. Aranızdaki kötülüğü ortadan kaldırmalısınız.

Dtr 19 20 Geri kalanlar olup bitenleri duyup korkacaklar; bir daha aranızda buna benzer kötü bir şey yapmayacaklar.

Dtr 19 21 Acımayacaksınız: Cana can, göze göz, dişe diş, ele el, ayağa ayak.>>

Dtr 20 1 <<Düşmanlarınızla savaşmaya gittiğinizde, atlar, savaş arabaları ve sizden daha kalabalık bir ordu görürseniz onlardan korkmayın. Sizi Mısırdan çıkaran Tanrınız RAB sizinle dir.

Dtr 20 2 Savaşa başlamadan önce kâhin gelip askerlere seslenecek.

Dtr 20 3 Onlara şöyle diyecek: <Ey İsrailîliler, dinleyin! Bugün düşmanlarınızla savaşmaya gidiyorsunuz. Cesaretinizi yitirmeyin, korkmayın. Onlardan yılmayın, ürkmeyin.

Dtr 20 4 Çünkü sizi zafere kavuşturmak üzere sizinle birlikte düşmanlarınıza karşı savaşmaya gelen Tanrınız RABdir.>

Dtr 20 5 <<Görevliler askerlere şöyle diyecekler: <Yeni ev yapıp da içinde oturmaman biri var mı? Evine geri dönsün. Yoksa savaşta ölebilir, evine bir başkası yerleşir.

Dtr 20 6 Bağ dikip de üzümünü toplamayan var mı? Evine dönsün. Ölür ya, savaşta ölür, üzümü bir başkası toplar.

Dtr 20 7 Bir kızla nişanlanıp da evlenmeyen var mı? Evine dönsün. Belki savaşta ölür, kızı başka biri alır.>

Dtr 20 8 <<Görevliler konuşmalarını şöyle sürdürecekle: <Aranızda korkan, cesaretini yitiren var mı? Evine dönsün. Öyle ki, kardeşlerinin yürekleri onunki gibi ürpermesin.>

Dtr 20 9 Görevliler askerlere seslenmeyi bitirince, orduya komutanlar atayacaklar.

Dtr 20 10 <<Bir kente saldırmadan önce, kent halkına barış önerin.

Dtr 20 11 Barış önerinizi benimser, kapılarını size açarlarsa, kentte yaşayanların tümü sizin için angaryasına çalışacak, size hizmet edecekler.

Dtr 20 12 Ama barış önerinizi geri çevirir, sizinle savaşmak isterlerse, kenti kuşatın.

Dtr 20 13 Tanrınız RAB kenti elinize teslim edince, orada yaşayan bütün erkekleri kılıçtan geçirin.

Dtr 20 14 Kadınları, çocukları, hayvanları ve kentteki her şeyi yağmalayabilirsiniz. Tanrınız RABbin size verdiği düşman malını kullanabilirsiniz.

Dtr 20 15 Yakınınızdaki uluslara ait olmayan sizden çok uzak kentlerin tümüne böyle davranacaksınız.

Dtr 20 16 <<Ancak Tanrınız RABbin miras olarak size vereceği bu halkların kentlerinde soluk alan hiçbir canlıyı yaşatmayacaksınız.

Dtr 20 17 Tanrınız RABbin size buyurduğu gibi, onları -Hitit, Amor, Kenan, Periz, Hiv ve Yevus halklarını - tümüyle yok edeceksiniz.

Dtr 20 18 Öyle ki, ilahlarına taparken yaptıkları iğrençliklere uymayı size öğretemesinler, siz de Tanrınız RABbe karşı günah işlemeyesiniz.

Dtr 20 19 <<Bir kente savaşırken, kenti ele geçirmek için kuşatma uzun sürerse, ağaçlarına balta vurup yok etmeyeceksiniz. Ağaçların ürünlerini yiyebilirsiniz, ama onları kesmeyeceksiniz. Çünkü kırdaki ağaçlar insan değil ki kuşatma altına alsınız.

Dtr 20 20 Yalnız ürün vermediğini bildiğiniz ağaçları kesip yok edebilirsiniz. Sizinle savaşan kenti ele geçirene dek kesilen ağaçları kuşatma işinde kullanabilirsiniz.>>

Dtr 21 1 <<Tanrınız RABbin mülk edinmek için size vereceği ülkede, kırdan yere düşmüş, kimin öldürdüğü bilinmeyen birini görürseniz,

Dtr 21 2 ileri gelenlerinizi ve yargıçlarınızı gidip ölünün çevredeki kentlere olan uzaklığını ölçsünler.

Dtr 21 3 Ölüye en yakın kentin ileri gelenleri işe koşulmamış, boyunduruk takmamış bir düve alacaklar.

Dtr 21 4 Düveyi toprağı sürülmemiş, ekilmemiş ve içinde sürekli akan bir dere olan bir vadiye getirecekler. Orada, derede düvenin boynunu kıracaklar.

Dtr 21 5 Levili kâhinler de oraya gidecek. Çünkü Tanrınız RAB, onları kendisine hizmet etsinler, Onun adıyla kutsasınlar diye seçti. Kavga, saldırı davalarına da onlar bakacak.

Dtr 21 6 Ölüye en yakın kentin ileri gelenleri, derede boynu kırılan düvenin üzerinde ellerini yıkayacaklar.

Dtr 21 7 Sonra şöyle bir açıklama yapacaklar: <Bu kanı ellerimiz dökmedi, kimin yaptığını gözlerimiz de görmedi.

Dtr 21 8 Ya RAB, kurtardığın halkın İsrailîlileri bağışla. Halkını dökülen suçsuz kanından sorumlu tutma.> Böylece kan dökme günahından bağışlanacaklar.

Dtr 21 9 RABbin gözünde doğru olanı yapmakla, suçsuz kanı dökme günahından arınacaksınız.>>

- Dtr 21 10 <<Düşmanlarınızla savaşmaya çıktığınızda ve Tanrınız RAB onları elinize teslim ettiğinde, tutsaklar alır ve
- Dtr 21 11 aralarında sevdiğiniz güzel bir kadın görürseniz, onu kendinize eş olarak alabilirsiniz.
- Dtr 21 12 Onu evinize götürün. Başını tıraş etsin, tırnaklarını kessin.
- Dtr 21 13 Üzerinden tutsaklık giysilerini çıkarsın. Evinizde otursun. Anne babası için bir ay yas tutsun. Sonra kadını alan kişi onunla yatabilir. Erkek ona koca, kadın da ona karı olacak.
- Dtr 21 14 Kadından hoşnut kalmazsa, onu özgür bıraksın. Kadınla yattığı için onu parayla satmasın, ona köle gibi davranmasın.>>
- Dtr 21 15 <<Eğer bir adamın iki karısı varsa, birini seviyor, öbüründen hoşlanmıyorsa; iki kadın da kendisine oğullar doğurmuşsa; ilk oğul hoşlanmadığı kadının oğluysa;
- Dtr 21 16 adam malını miras olarak oğullarına bölüştürdüğü gün sevdiği kadının oğlunu kayırıp ona ilk oğulluk hakkını veremez.
- Dtr 21 17 Hoşlanmadığı kadının oğlunu ilk doğan oğul olarak tanıyacak ve ona bütün malından iki pay verecektir. Çünkü bu oğul babasının gücünün ilk ürünüdür. İlk oğulluk hakkı onun olacak.>>
- Dtr 21 18 <<Eğer bir adamın dikbaşlı, başkaldıran, annesinin ve babasının sözünü dinlemeyen, onların tedibine aldırmayan bir oğlu varsa,
- Dtr 21 19 annesiyle babası onu tutup kent kapısında görev yapan kent ileri gelenlerine götürecekler.
- Dtr 21 20 Onlara şöyle diyecekler: <Oğlumuz dikbaşlı, başkaldıran bir çocuktur. Sözümüzü dinlemiyor. Savurgan ve içkiçidir.>
- Dtr 21 21 Bunun üzerine kentin bütün erkekleri onu taşıyarak öldürecekler. Aranızdaki kötülüğü ortadan kaldıracaksınız. Bütün İsrailiiler bunu duyup korkacaklar.>>
- Dtr 21 22 <<Eğer bir adam bir gınahtan ötürü ölüm cezasına çarptırılıp öldürülür ve ölüsü ağaca asılırsa,
- Dtr 21 23 ölüyü gece ağaçta asılı bırakmamalısınız. O gün kesinlikle gömmelisiniz. Asılan kişi Tanrı tarafından lanetlenmiştir. Tanrınız RAB' bin mülk olarak size vereceği ülkeyi kirletmeyeceksiniz.
- Dtr 22 1 <<Kardeşinin yolunu yitirmiş sığırını ya da koyununu görünce, onları görmezlikten gelme. Sığırı ya da koyunu kesinlikle kardeşine geri götüreceksin.
- Dtr 22 2 Kardeşin sana uzaksa ya da hayvanın kime ait olduğunu bilmiyorsan evine götür. Kardeşin sığırını ya da koyununu aramaya çıkıncaya dek hayvan evinde kalsın. Sonra ona geri verirsin.
- Dtr 22 3 Kardeşinin eşeğini, giysisini ya da yitirdiği başka bir şeyini gördüğünde, aynı biçimde davranacaksın. Görmezlikten gelmeyeceksin.
- Dtr 22 4 <<Kardeşinin eşeğini ya da sığırını yolda düşmüş gördüğünde, görmezlikten gelme. Hayvanı ayağa kaldırması için kesinlikle kardeşine yardım edeceksin.
- Dtr 22 5 <<Kadınlar erkek giysisi, erkekler de kadın giysisi giymesin. Tanrınız RAB bu gibi şeyleri yapanlardan tiksindir.
- Dtr 22 6 <<Yolda rastlantıyla ağaçta ya da yerde bir kuş yuvası görürseniz, ana kuş yavruların ya da yumurtaların üzerinde oturuyorsa, anayı yavrularıyla birlikte almayacaksınız.
- Dtr 22 7 Yavruları kendiniz için alabilirsiniz, ama anayı kesinlikle özgür bırakacaksınız. Öyle ki, üzerinize iyilik gelsin ve ömrünüz uzun olsun.
- Dtr 22 8 <<Yeni bir ev yaparken, dama korkuluk yapacaksın. Öyle ki, biri damdan düşüp ölürse ailen sorumlu sayılmasın.
- Dtr 22 9 <<Bağına iki çeşit tohum ekmeyeceksin. Yoksa ektiğin tohumun da bağına da ürününü kullanamazsın.
- Dtr 22 10 <<Çift sürmek için eşeği öküzle birlikte koşmayacaksın.
- Dtr 22 11 <<Yünle ketenden dokunmuş karışık kumaştan giysi giymeyeceksin.
- Dtr 22 12 <<Giysinin dört yerine püskül dikeceksin.>>
- Dtr 22 13 <<Bir adam bir kadın alır, yattıktan sonra ondan hoşlanmazsa,
- Dtr 22 14 ona suç yükler, adını kötüler, <Bu kadınla evlendim ama onunla yatınca erden olmadığını gördüm> derse,
- Dtr 22 15 kadının annesiyle babası kızlarının erden olduğuna ilişkin kanıtı alıp kapıda görevli kent ileri gelenlerine getirecekler.
- Dtr 22 16 Kadının babası ileri gelenlere, <Kızımı bu adamla evlendirdim ama o kızımın hoşlanmıyor> diyecek, <Şimdi kızımı suçluyor, onun erden olmadığını söylüyor. İşte kızımın erden olduğunun kanıtı!> Sonra anne-baba kızlarının erden olduğunu kanıtlayan yatak çarşafını ileri gelenlerin önüne serip gösterecekler.
- Dtr 22 18 Kent ileri gelenleri de adamı cezalandıracaklar.
- Dtr 22 19 Ceza olarak ondan yüz gümüş alıp kadının babasına verecekler. Çünkü adam İsraili bir erden kızın adını kötülemiştir. Kadın adamın karısı kalacak ve adam yaşamı boyunca onu boşayamayacaktır.
- Dtr 22 20 <<Ancak bu sav doğruysa, kızın erden olduğuna ilişkin bir kanıt bulunamazsa,
- Dtr 22 21 kızı baba evinin kapısına çıkaracaklar. Kent halkı taşıyarak kızını öldürecek. Babasının evindeyken fuhuş yapmakla İsrailde iğrençlik yapmıştır. Aranızdaki

kötülüğü ortadan kaldıracaksınız.

Dtr 22 22 <<Eğer bir adam başka birinin karısıyla yatarken yakalanırsa, hem kadınla yatan adam, hem kadın, ikisi de öldürülecek. İsrail'den kötülüğü atacaksınız.

Dtr 22 23 <<Eğer bir adam kentte başka biriyle nişanlı erden bir kızla karşılaşır ve onunla yatarsa,

Dtr 22 24 ikisini de kentin kapısına götüreceksiniz, taşıyarak öldüreceksiniz. Çünkü kız kentte olduğu halde yardım istemek için bağırmadı; adam da komşusunun karısıyla ilişki kurdu. Aranızdaki kötülüğü ortadan kaldıracaksınız.

Dtr 22 25 <<Eğer bir adam kırdan nişanlı bir kızla karşılaşır, onu yakalayıp tecavüz ederse, yalnız tecavüz eden adam öldürülecek.

Dtr 22 26 Kıza hiçbir şey yapmayacaksınız. Çünkü kızın ölümü hak edecek bir günahı yoktur. Bu, komşusuna saldırıp onu öldüren adamın davasına benzer.

Dtr 22 27 Adam kız kırdan gördüğünde nişanlı kız bağırırsa da onu kurtaran olmamıştır.

Dtr 22 28 <<Eğer bir adam nişanlı olmayan erden bir kızla karşılaşır, tutup onunla yatarsa ve bu ortaya çıkarsa,

Dtr 22 29 kızla yatan adam kızın babasına elli gümüş verecek. Kıza tecavüz ettiği için onu karı olarak alacak ve yaşamı boyunca onu boşayamayacaktır.

Dtr 22 30 <<Kimse babasının karısını almayacak, babasının evlilik yatağına leke sürmeyecektir.>>

Dtr 23 1 <<Erkeklik bezi ezilmiş ya da erkeklik organı kesilmiş kişi RABbin topluluğuna girmeyecek.

Dtr 23 2 <<Yasa dışı doğan biri RABbin topluluğuna girmeyecek. Soyundan gelenler de onuncu kuşağa dek RABbin topluluğuna girmeyecektir.

Dtr 23 3 <<Ammonlu ya da Moavlı biri RABbin topluluğuna girmeyecek. Onların soyundan gelenler de onuncu kuşağa dek asla RABbin topluluğuna girmeyecek.

Dtr 23 4 Mısırdan çıktığınızda yolda sizi ekmek ve suyla karşılamadılar. Aram-Naharayim'deki Petor kentinden Beor oğlu Balamı size lanet okuması için ücretle tuttular.

Dtr 23 5 Ne var ki Tanrınız RAB Balamı dinlemek istemedi. Sizin için laneti kutsamaya çevirdi. Çünkü Tanrınız RAB sizi seviyor.

Dtr 23 6 Kuşaklar boyunca onların esenliği ve iyiliği için çalışmayın.

Dtr 23 7 <<Edomlulardan iğrenmeyeceksiniz. Onlar kardeşinizdir. Mısırlılardan da iğrenmeyeceksiniz. Çünkü onların ülkesinde yabancı olarak yaşadınız.

Dtr 23 8 Onlardan doğan üçüncü kuşak çocuklar RABbin topluluğuna girebilir.>>

Dtr 23 9 <<Düşmanlarınızla savaşmak üzere ordugah kurduğunuzda, her kötülükten sakıncasınız.

Dtr 23 10 Aranızda gece menisi boşaldığı için dinsel açıdan kirli biri varsa, ordugahın dışına çıkıp orada kalsın.

Dtr 23 11 Akşama doğru yıkansın, gün batımında ordugaha dönsün.

Dtr 23 12 <<İhtiyaçlarınızı gidermek için ordugahın dışında bir yeriniz olmalı.

Dtr 23 13 Donatılarınız arasında yeri kazmak için bir gereç bulunsun. İhtiyacınızı gidereceğiniz zaman bir çukur kazın, sonra da dışınızı örtün.

Dtr 23 14 Tanrınız RAB sizi kurtarmak ve düşmanlarınızı elinize teslim etmek için ordugahın ortasında dolaşır. Ordugahınız kutsal olsun ki, RAB aranızda yakışsız bir şey görüp sizden ayrılmasın.>>

Dtr 23 15 <<Efendisinden kaçıp size sığınan köleyi efendisine teslim etmeyeceksiniz.

Dtr 23 16 Bırakın kendi seçeceği yerde, beğendiği bir kentte aranızda yaşasın.

Ona baskı yapmayacaksınız.

Dtr 23 17 <<Putperest törenlerinde fuhuş yapan İsraili bir kadın ya da erkek olmasın.

Dtr 23 18 Fuhuş yapan kadın ya da erkeğin kazancını adak olarak Tanrınız RABbin Tapınağına götürmeyeceksiniz. İkisi de Tanrınız RABbin gözündeki iğrençliktir.

Dtr 23 19 <<Kardeşinize para, yiyecek ya da faiz getiren başka bir şey ödünç verdiğinizde, ondan faiz almayacaksınız.

Dtr 23 20 Yabancıdan faiz alabilirsiniz ama kardeşinizden almayacaksınız. Böyle yapın ki, mülk edinmek için gideceğiniz ülkede el attığınız her işte Tanrınız RAB sizi kutsasın.

Dtr 23 21 <<Tanrınız RABbe bir dilek adağı adadığınızda yerine getirmeyi savsaklamayın. Tanrınız RAB sizden kesinlikle bunu isteyecektir. Yerine getirmezseniz size günah sayılacaktır.

Dtr 23 22 Ama adak adamaktan çekiniyorsa günah sayılmaz.

Dtr 23 23 Ağzınızdan çıkanı yapmaya dikkat edin. Çünkü Tanrınız RABbe adağı gönül den adadınız.

Dtr 23 24 <<Komşunuzun bağına girdiğinizde doyuncaya dek üzüm yiyebilirsiniz, ama torbanıza koymayacaksınız.

Dtr 23 25 Komşunuzun ekin tarlasına girdiğinizde elinizle başak koparabilirsiniz, ama ekinlere orak salmayacaksınız.

Dtr 24 1 <<Eğer bir adam evlendiği kadında yakışsız bir şey bulur, bundan ötürü ondan hoşlanmaz, boşanma belgesi yazıp ona verir ve onu evinden kovarsa,

Dtr 24 2 kadın adamın evinden ayrıldıktan sonra başka biriyle evlenirse,

Dtr 24 3 ikinci kocası da ondan hoşlanmaz, boşanma belgesi yazıp verir, onu

evinden kovarsa ya da ikinci adam ölürse,
Dtr 24 4 kadını boşayan ilk kocası onunla yeniden evlenemez. Çünkü kadın
kirlenmiştir. Bu RABbin gözünde iğrençtir. Tanrınız RABbin mülk olarak size vereceği ülkeyi
günaha sürüklemeysin.
Dtr 24 5 «Yeni evli bir adam savaşa gitmeyecek, ona herhangi bir görev
verilmeyecek. Bir yıl özgürce evinde kalıp karısını mutlu edecek.
Dtr 24 6 «Rehin olarak ne değirmeni, ne de üst taşıyı alın. Bunu yapmakla
adamın yaşamını rehin almış olursunuz.
Dtr 24 7 «İsraili kardeşlerinden birini kaçırıp ona kötü davranan ya da onu
satan adam yakalanırsa ölmeli. Aranızdaki kötülüğü ortadan kaldıracaksınız.
Dtr 24 8 «Deri hastalığı konusunda, Levili kâhinlerin size bütün
öğrettiklerini yapmaya çok dikkat edin. Onlara verdiğim buyruklara özenle uyun.
Dtr 24 9 Siz Mısırdan çıktıktan sonra Tanrınız RABbin yol da Mi ryama neler
yaptığını anımsayın.
Dtr 24 10 «Komşuna herhangi bir şey ödünç verdiğinde, vereceği rehini almak
için onun evine girmeyeceksin.
Dtr 24 11 Dışarıda bekleyeceksin. Ödünç verdiğin kişi rehini kendisi sana
getirsin.
Dtr 24 12 Eğer yoksul biriye, onun rehini elinde olduğu sürece yatağa
girmeyeceksin.
Dtr 24 13 Ondan aldığı giysiyi gün batımında ona kesinlikle geri vereceksin ki,
onunla yatabilsin. O da seni kutsayacak. Bu yaptığın, Tanrın RABbin önünde sana doğruluk
sayılacak.
Dtr 24 14 «Ücretle çalışan, gereksinimi olan, yoksul bir soydaşınızı ya da
kentlerinizin birinde yaşayan bir yabancıyı sömürmeyeceksiniz.
Dtr 24 15 Ücretini her gün, güneş batmadan ödeyeceksiniz. Yoksul olduğu için
güvencesi odur. Yoksa sana karşı RABbe haykırır ve sen de günah işlemiş sayılırsın.
Dtr 24 16 «Ne babalar çocuklarının günahından ötürü öldürülecek, ne de çocuklar
babalarının. Herkes kendi günahı için öldürülecek.
Dtr 24 17 «Yabancıya ya da öksüze haksızlık etmeyeceksiniz. Dul kadının
giysisini rehin almayacaksınız.
Dtr 24 18 Mısırdaki köle olduğunuzu, Tanrınız RABbin sizi oradan kurtardığını
anımsayın. Bunun için böyle davranmanızı buyuruyorum.
Dtr 24 19 «Tarlanızdaki ekini biçtiğinizde, gözden kaçan bir demet olursa,
almak için geri dönmeyin. Onu yabancıya, öksüze, dul kadına bırakın. Öyle ki, Tanrınız RAB el
attığınız her işte sizi kutsasın.
Dtr 24 20 Zeytin ağaçlarınızı dövüp ürününü topladığınızda, dallarda kalanı
toplamak için geri dönmeyeceksiniz. Kalanları yabancıya, öksüze, dul kadına bırakacaksınız.
Dtr 24 21 Bağbozumunda artakalan üzümleri toplamak için geri dönmeyeceksiniz.
Yabancıya, öksüze, dul kadına bırakacaksınız.
Dtr 24 22 Mısır'da köle olduğunuzu anımsayın. Bunun için böyle davranmanızı
buyuruyorum.
Dtr 25 1 «Kişiler arasında bir sorun çıktığında, taraflar mahkemeye
gittiğinde, yargıçlar davaya bakacak; suçsuzu aklayacak, suçlu cezaya çarptıracaklar.
Dtr 25 2 Eğer suçlu kişi kamçılanmayı hak ettiyse, yargıç onu yere yatırtacak
ve önünde suçu oranında sayıyla kamçılatacak.
Dtr 25 3 Suçluya kırk kırbaçtan fazla vurulmamalı. Kırbaç sayısı kırkı aşarsa,
kardeşiniz gözünüzde aşağılanabilir.
Dtr 25 4 «Harman döven öküzün ağzını bağlamayacaksınız.
Dtr 25 5 «Birlikte oturan kardeşlerden biri oğlu olmadan ölürse, ölenin dul u
aile dışından biriyle evlenmemeli. Ölenin kardeşi dul kalan kadına gidecek. Onu kendine karı
olarak alacak, ona kayınbiraderlik görevini yapacak.
Dtr 25 6 Kadının doğuracağı ilk oğlu, ölen kardeşin adını sürdürsün. Öyle ki,
ölenin adı İsrailden silinmesin.
Dtr 25 7 Ama adam kardeşinin dul karısıyla evlenmek istemiyorsa, dul kadın kent
kapısında görev yapan ileri gelenlere gidip şöyle diyecek: «Kayınbiraderim İsrailde kardeşinin
adını yaşatmayı kabul etmiyor. Bana kayınbiraderlik görevini yapmak istemiyor.»
Dtr 25 8 Kentin ileri gelenleri adamı çağırıp onunla konuşacaklar. Eğer adam,
«Onunla evlenmek istemiyorum» diye üstelerse,
Dtr 25 9 kardeşinin dul karısı ileri gelenlerin önünde adamın yanına gidecek,
onun ayağındaki çarığı çıkaracak, yüzüne tükürecek ve, «Kardeşine soy yetiştirmek istemeyen
adama böyle yapılır» diyecek.
Dtr 25 10 Adamın soyu İsrailde «Çarığı çıkarılanın soyu» diye bilinecek.
Dtr 25 11 «Eğer iki adam kavgaya tutuşur da birinin karısı kocasını dövenin
elinden kurtarmak için gelip elini uzatır, öbür adamın erkeklik organını tutarsa,
Dtr 25 12 kadının elini keseceksiniz; ona acımayacaksınız.
Dtr 25 13 «Torbanızda biri ağır, öbürü hafif iki türlü tartı olmayacak.
Dtr 25 14 Evinizde biri büyük, öbürü küçük iki türlü ölçü olmayacak.
Dtr 25 15 Tartınız da ölçünüz de eksiksiz ve doğru olacak. Öyle ki, Tanrınız
RABbin size vereceği ülkede ömrünüz uzun olsun.
Dtr 25 16 Tanrınız RAB bunları yapandan da, haksızlık edenden de tiksini r.
ölçek.

Dtr 25 17 <<Siz Mısırdan çıktıktan sonra Amaleklilerin yolda size neler yaptığını anımsayın.

Dtr 25 18 Siz yorgun ve bitkinken yolda size saldırdılar; geride kalan bütün güçsüzlere öldürdüler. Tanrıdan korkmadılar.

Dtr 25 19 Tanrınız RAB mülk edinmek için miras olarak size vereceği ülkede sizi çevrenizdeki bütün düşmanlardan kurtarıp rahata kavuşturunca, Amalekliler'in anısını göklerin altından sileceksiniz. Bunu unutmayın!>>

Dtr 26 1 <<Tanrınız RABbin miras olarak size vereceği ülkeye girip orayı mülk edinerek yerleştiğinizde,

Dtr 26 2 Tanrınız RABbin size vereceği ülkenin topraklarından topladığınız bütün ürünlerin ilk yetiştiricilerini alıp sepete koyacaksınız. Sonra Tanrınız RABbin adını yerleştirmek için seçeceği yere gideceksiniz.

Dtr 26 3 O dönemde görevli kâhine gidip, <RABbin bize ant içerek atalarımıza söz verdiği ülkeye geldiğimi Tanrın RABbe bugün bildiriyorum> diyeceksiniz.

Dtr 26 4 Kâhin sepeti elinizden alıp Tanrınız RABbin sunağının önüne koyacak.

Dtr 26 5 Sonra Tanrınız RABbin önünde şu açıklamayı yapacaksınız: <Babam göçebe bir Aramliydi. Sayıca az kişiyle Mısır'a gidip orada yaşamaya başladı. Orada büyük, güçlü, kalabalık bir ulus oldu.

Dtr 26 6 Mısırlılar bize kötü davranarak baskı yaptılar. Bizi ağır işlere zorladılar.

Dtr 26 7 Atalarımızın Tanrısı RABbe yakardık. RAB yakarışımızı duydu; çektiğimiz sıkıntıyı, emeği, bize yapılan baskıyı gördü.

Dtr 26 8 Bunun üzerine güçlü elle, kudretle, büyük ve ürkütücü olaylarla, belirtilerle, şaşılacak işlerle bizi Mısırdan çıkardı.

Dtr 26 9 Bizi buraya getirdi; bu toprakları, süt ve bal akan ülkeyi bize verdi.

Dtr 26 10 Şimdi, ya RAB, bize verdiğin toprağın ürününün ilk yetiştiricisini getiriyorum.> Sonra sepeti Tanrınız RABbin önüne koyup Onun önünde yere kapanacaksınız.

Dtr 26 11 Sizler, Levililer ve aranızda yaşayan yabancılar Tanrınız RABbin size ve ailenize verdiği bütün iyi şeyler için sevineceksiniz.

Dtr 26 12 <<Üçüncü yıl, ondallığı verme yılı, bütün ürününüzün ondallığını bir yana ayırın. Ayırma işini bitirdiğinizde, ondallığı Levililere, yabancılara, öksüzlere ve dul kadınlara vereceksiniz. Öyle ki, onlar da kentlerinizde yiyecek bulsunlar.

Dtr 26 13 Sonra Tanrınız RABbe, <Bana buyurduğum gibi, RABbe ayırdıklarımı evden çıkarıp Levililere, yabancılara, öksüzlere ve dul kadınlara verdim> diyeceksiniz, <Buyruklarından ayrılmadım, hiç birini unutmadım.

Dtr 26 14 Ne yas tutarken ayırdıklarımın yedim, ne dinsel açıdan kirliyken onlara dokundum, ne de ölümlere sundum. Tanrım RABbin sözüne kulak verdim. Bana bütün buyruklarını yaptım.

Dtr 26 15 Kutsal konutundan, göklerden aşağıya bak! Halkın İsraili ve atalarımıza içtiğin ant uyarınca bize verdiğin ülkeyi, süt ve bal akan ülkeyi kutsa.>>

Dtr 26 16 <<Bugün Tanrınız RAB bu kurallara, ilkelere uymanızı buyuruyor. Onlara bütün yüreğinizle, canınızla uymaya dikkat edin.

Dtr 26 17 Bugün RABbin Tanrınız olduğunu, Onun yollarında yürüyeceğinizi, kurallarına, buyruklarına, ilkelere uyacağınızı, Onun sözünü dinleyeceğinizi açıkladınız.

Dtr 26 18 Bugün RAB, size verdiği söz uyarınca, öz halkı olduğunuzu açıkladı. Bütün buyruklarına uyacaksınız.

Dtr 26 19 Tanrınız RAB sizi övgüde, ünde, onurda yarattığı bütün uluslardan üstün kılacağını, verdiği söz uyarınca kendisi için kutsal bir halk olacağınızı açıkladı.>>

Dtr 27 1 Musa ile İsrail ileri gelenleri halka şöyle dediler: <<Bugün size ilettiğim bütün buyruklara uyun.

Dtr 27 2 Şeria Irmağından Tanrınız RABbin size vereceği ülkeye geçince, büyük taşlar dikip kireçleyeceksiniz.

Dtr 27 3 Atalarınızın Tanrısı RABbin size verdiği söz uyarınca Onun size vereceği ülkeye, süt ve bal akan ülkeye girince, bu yasanın bütün sözlerini taşlara yazacaksınız.

Dtr 27 4 Şeria Irmağından geçince, bugün size buyurduğum gibi, bu taşları Eval Dağına dikip kireçleyeceksiniz.

Dtr 27 5 Orada Tanrınız RABbe taşlardan bir sunak yapacaksınız. Bu taşlara demir alet uygulamayacaksınız.

Dtr 27 6 Tanrınız RABbin sunağını yontulmamış taşlardan yapacak, üzerinde Tanrınız RABbe yakmalık sunulacak sunacaksınız.

Dtr 27 7 Esenlik sunularını orada kesip yiyecek ve Tanrınız RABbin önünde sevineceksiniz.

Dtr 27 8 Taşlara bu yasanın bütün sözlerini okunaklı bir biçimde yazacaksınız.>>

Dtr 27 9 Sonra Musa ile Levili kâhinler bütün İsraililere, <<Ey İsrail, sus ve kulak ver!>> diye seslendiler, <<Bugün Tanrınız RABbin halkı oldunuz.

Dtr 27 10 Tanrınız RABbin sözüne kulak verin, bugün size ilettiğim buyruklarına, kurallarına uyun.>>

Dtr 27 11 O gün Musa halka şöyle dedi:

Dtr 27 12 <<Şeria Irmağından geçince, halkı kutsamak için Gerizim Dağında duracak oymaklar şunlardır: Şimon, Levi, Yehuda, İssakar, Yusuf, Benyamin.

Dtr	27	13	Lanetlemek için Eval Dağında şu oymaklar duracak: Ruben, Gad, Aşer, Zevulun, Dan, Naftali.
Dtr	27	14	Levililer bütün İsrail halkına yüksek sesle şöyle diyecekler:
Dtr	27	15	<< «RABbin tiksindiği el işi oyma ya da dökme put yapana ve onu gizlice di kene lanet olsun!» <<Bütün halk, «Amin!» diye karşılık verecek.
Dtr	27	16	<< «Annesine, babasına saygısızca davranana lanet olsun!» <<Bütün halk, «Amin!» diyecek.
Dtr	27	17	<< «Komşusunun sınırını değiştirene lanet olsun!» <<Bütün halk, «Amin!» diyecek.
Dtr	27	18	<< «Kör olanı yoldan saptırana lanet olsun!» <<Bütün halk, «Amin!» diyecek.
Dtr	27	19	<< «Yabancıya, öksüze, dul kadına haksızlık edene lanet olsun!» <<Bütün halk, «Amin!» diyecek.
Dtr	27	20	<< «Babasının karısıyla yatana lanet olsun! Çünkü o babasının evlilik yatağına leke sürmüştür.» <<Bütün halk, «Amin!» diyecek.
Dtr	27	21	<< «Herhangi bir hayvanla cinsel ilişki kurana lanet olsun!» <<Bütün halk, «Amin!» diyecek.
Dtr	27	22	<< «Annesinden ya da babasından olan kızkardeşiyle yatana lanet olsun!» <<Bütün halk, «Amin!» diyecek.
Dtr	27	23	<< «Kaynanasıyla yatana lanet olsun!» <<Bütün halk, «Amin!» diyecek.
Dtr	27	24	<< «Komşusunu gizlice öldürene lanet olsun!» <<Bütün halk, «Amin!» diyecek.
Dtr	27	25	<< «Suçsuz birini öldürmek için rüşvet alana lanet olsun!» <<Bütün halk, «Amin!» diyecek.
Dtr	27	26	<< «Bu yasanın sözlerine uymayan ve onları onaylamayana lanet olsun!» <<Bütün halk, «Amin!» diyecek.>>
Dtr	28	1	<<Eğer Tanrınız RABbin sözünü iyice dinler ve bugün size ilettiğim bütün buyruklarına uyarsanız, Tanrınız RAB sizi yeryüzündeki bütün uluslardan üstün kılacaktır.
Dtr	28	2	Tanrınız RABbin sözünü dinlerseniz, şu bereketler üzerinize gelecek ve sizinle olacak:
Dtr	28	3	<<Kentte de tarlada da kutsanacaksınız.
Dtr	28	4	<<Rahminizin meyvesi kutsanacak. Toprağınızın ürünü, hayvanlarınızı dölü -sığırlarınızın buzağıları, sürülerinizin kuzuları - bereketli olacak.
Dtr	28	5	<<Sepetiniz ve hamur tekneniz bereketli olacak.
Dtr	28	6	<<İçeri girdiğinizde de dışarı çıktığınızda da kutsanacaksınız.
Dtr	28	7	<<RAB size saldıran düşmanlarınızı önünüzde bozguna uğratacak. Onlar size bir yoldan saldıracak, ama önünüzden yedi yoldan kaçacaklar.
Dtr	28	8	<<RABbin buyruğuyla ambarlarınız dolu olacak. El attığınız her işte RAB sizi kutsayacak. Tanrınız RAB size vereceği ülkede sizi kutsayacak.
Dtr	28	9	<<Tanrınız RABbin buyruklarına uyar, Onun yollarında yürürseniz, RAB size içtiği ant uyarınca sizi kendisi için kutsal bir halk olarak koruyacaktır.
Dtr	28	10	Yeryüzündeki bütün uluslar RABbe ait olduğunuzu görecek, sizden korkacaklar.
Dtr	28	11	RAB atalarınıza ant içerek size söz verdiği ülkede bolluk içinde yaşamanızı sağlayacak: Rahminizin meyvesi kutsanacak; hayvanlarınızı yavruları, toprağınızın ürünü verimli olacak.
Dtr	28	12	RAB ülkenize yağmuru zamanında yağdırmak ve bütün emeğinizi verimli kılmak için göklerdeki zengin hazinesini açacak. Birçok ulusa ödünç vereceksiniz; siz ödünç almayacaksınız.
Dtr	28	13	RAB sizi kuyruk değil baş yapacak. Eğer bugün size ilettiğim Tanrınız RABbin buyruklarını dinler, onlara iyice uyarsanız, altta değil, her zaman üstte olacaksınız.
Dtr	28	14	Bugün size ilettiğim buyrukların dışına çıkmayacak, başka ilahların ardınca gitmeyecek, onlara tapmayacaksınız.>>
Dtr	28	15	<<Ama Tanrınız RABbin sözünü dinlemez, bugün size ilettiğim buyrukların, kuralların hepsine uymazsanız, şu lanetler üzerinize gelecek ve size ulaşacak:
Dtr	28	16	<<Kentte de tarlada da lanetli olacaksınız.
Dtr	28	17	<<Sepetiniz ve hamur tekneniz lanetli olacak.
Dtr	28	18	<<Rahminizin meyvesi, toprağınızın ürünü, sığırlarınızın buzağıları, sürülerinizin kuzuları lanetli olacak.
Dtr	28	19	<<İçeri girdiğinizde lanetli olacaksınız; dışarı çıktığınızda da lanetli olacaksınız.
Dtr	28	20	<<RABbe sırt çevirmekle yaptığınız kötülükler yüzünden el attığınız her işte o sizi lanete uğratacak, şaşkına çevirecek, paylayacak. Sonunda üzerinize yıkım gelecek ve çabucak yok olacaksınız.
Dtr	28	21	RAB, mülk edinmek için gideceğiniz ülkede sizi yok edinceye dek salgın hastalıklarla cezalandıracak.
Dtr	28	22	Veremle, sıtmayla, iltihapla, yakıcı sıcaklıkla, kuraklıkla, samyeliyle, küfle cezalandıracak. Siz yok oluncaya dek bunlar sizi kovalayacak.
Dtr	28	23	Başınızın üstündeki gök tunç, ayağınızın altındaki yer demir olacak.
Dtr	28	24	RAB siz yok oluncaya dek gökten yağmur yerine ülkenize toz ve kum yağdıracak.

Dtr	28	25	<<RAB sizi düşmanlarınızın önünde bozguna uğratacak. Onlara bir yoldan saldırarak, ama önl erinden yedi yoldan kaçacaksınız. Yeryüzündeki bütün uluslar için dehşet verici bir örnek olacaksınız.
Dtr	28	26	Ölümlerinizi bütün kuşlara, yabanıl hayvanlara yem olacak; onları korkutup kaçıran kimse olmayacak.
Dtr	28	27	RAB sizi iyileşemeyeceğiniz Mısır çıbanıyla, ırlarla, kaşıntıyla, uyuzla vuracak.
Dtr	28	28	RAB sizi delilikle, körlükle, şaşkınlıkla cezalandıracak.
Dtr	28	29	Öğle vakti körlerin karanlıkta el yordamıyla yürüdüğü gibi yürüyeceksiniz. Yaptığınız her şeyde başarısız olacak, sürekli sıkıştırılacak, yağmalanacaksınız. Sizi kurtaran olmayacak.
Dtr	28	30	<<Bir kızla nişanlanacaksınız, ama başka biri onunla yatacak. Ev yapacak ama içinde oturmayacaksınız. Bağ dikecek ama üzümünü toplamayacaksınız.
Dtr	28	31	Öküzünüz gözünüzün önünde kesilecek ama etini yemeyeceksiniz. Eşeğiniz zorla sizden alınacak, geri getirilmeyecek. Davarlarınız düşmanlarınıza verilecek. Sizi kurtaran olmayacak.
Dtr	28	32	Oğullarınız, kızlarınız gözlerinizin önünde başka bir ulusa verilecek. Her gün onları gözlemekten gözlerinizin gücü tükenecek. Elinizden bir şey gelmeyecek.
Dtr	28	33	Tanımadığınız bir halk toprağınızın ürününü ve bütün emeğinizi yiyecek. Sürekli sıkıştırılacak, ezileceksiniz.
Dtr	28	34	Gözlerinizi le gördüklerinizi sizi çıldırtacak.
Dtr	28	35	RAB dizlerinizi, bacaklarınızı tepeden tırnağa iyileşmeyen ağırlı çıbanlarla vuracak.
Dtr	28	36	<<RAB sizi ve başınıza atayacağınız kralı sizin de atalarınızın da bilmediği bir ulusa sürecektir. Orada ağaçtan, taştan yapılmış başka ilahlara tapacaksınız.
Dtr	28	37	RABbin sizi süreceği bütün uluslar başınıza gelenlerden dehşete düşecek; sizi aşağılayacak, sizinle eğlenecekler.
Dtr	28	38	<<Çok tohum ekecek, ama az toplayacaksınız. Çünkü ürününüzü çekirge yiyecek.
Dtr	28	39	Bağlar dikecek, bakımını yapacak, ama şarap içmeyecek, üzüm toplamayacaksınız. Onları kurt yiyecek.
Dtr	28	40	Ülkenizin her yerinde zeytinlikleriniz olacak, ama zeytinyağı sürünmeyeceksiniz. Zeytin ağaçlarınız ürününü yere dökecek.
Dtr	28	41	Oğullarınız, kızlarınız olacak, ama sizinle kalmayacaklar, sürgüne gönderilecekler.
Dtr	28	42	Bütün ağaçlarınızı, toprağınızın ürününü çekirgeler yiyecek.
Dtr	28	43	<<Aranızdaki yabancılar yükseldi kçe yükselcek, sizse alçalı dıkça alçalacaksınız.
Dtr	28	44	O sana ödünç verecek, ama sen ona ödünç vermeyeceksin. O baş, sen kuyruk olacaksınız.
Dtr	28	45	<<Bütün bu lanetler başınıza yağacak. Yok oluncaya dek sizi kovalayacak ve size erişecek. Çünkü Tanrınız RABbin sözünü dinlemediğiniz, size verdiği buyrukları, kuralları yerine getirmediğiniz.
Dtr	28	46	Bu lanetler siz ve soyunuz için sonsuza dek bir belirti, şaşılmalı bir olay olarak kalacak.
Dtr	28	47	Madem bolluk zamanında Tanrınız RABbe sevinçle, hoşnutlukla kulluk etmediğiniz,
Dtr	28	48	RABbin üzerinize göndereceği düşmanlara kölelik edeceksiniz. Aç, susuz, çıplak kalacaksınız; her şeye gereksinim duyacaksınız. RAB sizi yok edinceye dek boynunuza demir boyunduruk vuracak.
Dtr	28	49	<<RAB uzaktan, dünyanın öbür ucundan bir ulusu -dilini bilmediğiniz bir ulusu, yaşlılara saygı, küçüklere sevgi beslemeyen acımasız bir ulusu- birden çullanan bir kartal gibi başınıza getirecek.
Dtr	28	51	Siz yok oluncaya dek hayvanlarınızın yavrularını, toprağınızın ürününü yiyip bitirecekler. Size ne tahıl, ne şarap, ne zeytinyağı, ne sığırlarınızın buzağılarını, ne de sürülerinizin kuzularını bırakacaklar; ta ki, siz ortadan kalkıncaya dek.
Dtr	28	52	Güvendiğiniz yüksek, dayanıklı surlar yerle bir oluncaya dek ülkenizdeki bütün kentlerde sizi kuşatacaklar. Tanrınız RABbin size verdiği ülkedeki bütün kentleri kuşatacaklar.
Dtr	28	53	<<Kuşatma sırasında düşmanınızın vereceği sıkıntıdan rahminizin meyvesini, Tanrınız RABbin size verdiği oğulların, kızların etini yiyeceksiniz.
Dtr	28	54	Aranızdaki en yumuşak, en duyarlı adam bile öz kardeşine, sevdiği karısına, sağ kalan çocuklarına acımayacak;
Dtr	28	55	yediği çocuklarının etini onların hiçbirisiyle paylaşmayacak. Çünkü düşmanın kuşatma sırasında sizi sıkıştırması yüzünden kentlerinizde hiç yiyecek kalmayacak.
Dtr	28	56	Aranızda en yumuşak, en duyarlı kadın -yumuşaklığından ve duyarlılığından ayağının tabanını yere basmak istemeyen kadın- bile sevdiği kocasından, öz oğlundan, kızından, plasentayı ve doğuracağı çocukları esirgeyecek. Çünkü kuşatma sırasında düşmanın kentlerinizde size vereceği sıkıntıdan, yokluktan onları gizlice yiyecek.
Dtr	28	58	<<Bu kitapta yazılı yasanın bütün sözlerine uymaz, Tanrınız RABbin yüce ve heybetli adından korkmazsanız,
Dtr	28	59	RAB sizi ve soyunuzu korkunç belalarla, büyük ve sürekli belalarla,

ağır, iyileşmez hastalıklarla vuracak.

- Dtr 28 60 Sizi ürküten Mısırın bütün hastalıklarını yeniden başınıza getirecek; size yapışacaklar.
- Dtr 28 61 Siz yok oluncaya dek RAB bu Yasa Kitabında yazılmamış her türlü hastalığı ve belayı da başınıza getirecek.
- Dtr 28 62 Gökteki yıldızlar kadar çok olan sizler, sayıca az bırakılacaksınız. Çünkü Tanrınız RABbin sözüne kulak vermediniz.
- Dtr 28 63 Size iyilik yapmak, sizi çoğaltmak RABbi nasıl sevindirdiyse, sizi yıkmak ve yok etmek de öyle sevinecektir. Mülk edinmek için gideceğiniz ülkeden sökölüp atılacaksınız.
- Dtr 28 64 <<RAB sizi dünyanın bir ucundan öbür ucuna, bütün halklar arasına dağıtacak. Orada sizin de atalarınızın da tanımadığı, ağaçtan ve taştan yapılmış başka ilahlara tapacaksınız.
- Dtr 28 65 Bu uluslar arasında ne esenliğiniz ne de dinlenecek bir yeriniz olacak. Orada RAB size titreyen yürekler, umutsuzluk ve bakmaktan yorulmuş gözler verecek.
- Dtr 28 66 Sürekli can kaygısı içinde yaşayacaksınız. Gece gündüz dehşet içinde olacaksınız. Yaşamınızın güvenliği olmayacak.
- Dtr 28 67 Yüreğinizi kaplayan dehşet ve gözlerinizin gördüğü olaylar yüzünden, sabah, <Keşke akşam olsa!>, akşam, <Keşke sabah olsa!> diyeceksiniz.
- Dtr 28 68 Bir daha görmeyeceksiniz dediğim yoldan RAB sizi gemilerle Mısır'a geri gönderecek. Orada erkek ve kadın köle olarak kendinizi düşmanlarınıza satmaya kalkışacaksınız; ama satın alan olmayacak.>>
- Dtr 29 1 RABbin İsrailiilerle Horev Dağında yaptığı antlaşmaya ek olarak, Moavda Musaya onlarla yapmayı buyurduğu antlaşmanın sözleri bunlardır.
- Dtr 29 2 Musa bütün İsrailiileri bir araya toplayarak şöyle dedi: <<RABbin Mısırdaki gözlerinizi önünde firavuna, görevlilerine, ülkesine yaptıklarını gördünüz.
- Dtr 29 3 Büyük denemeleri, belirtileri, o büyük ve şaşılacak işleri gözlerinizle gördünüz.
- Dtr 29 4 Ne var ki, RAB bugüne dek size kavrayan yürek, gören göz, duyan kulak vermedi.
- Dtr 29 5 RAB, <Sizi kırk yıl çölde dolaştırdım; ne üzerinizdeki giysi eskidi, ne ayağınızdaki çarık.
- Dtr 29 6 Ekmek yemediniz, şarap ya da başka içki içmediniz. Bütün bunları Tanrınız RABbin ben olduğumu anlayasınız diye yaptım> diyor.
- Dtr 29 7 <<Buraya ulaştığınızda, Heşbon Kralı Sihon ile Başan Kralı Og bizimle savaşa tutuştular. Ama onları bozguna uğrattık.
- Dtr 29 8 Ülkelerini ele geçirerek mülk olarak Rubenlilere, Gadlılara, Manaşşe oymağının yarısına verdik.
- Dtr 29 9 El attığınız her işte başarılı olmak için bu antlaşmanın sözlerini yerine getirmeye dikkat edin.
- Dtr 29 10 <<Bugün hepiniz -önderleriniz, oymak başlarınız, ileri gelenleriniz, görevlileriniz, bütün öbür İsraili erkekler, çocuklarınızı, karılarınızı, aranızda yaşayan ve odununuza kesen, suyunuzu taşıyan yabancılar- Tanrınız RABbin önünde duruyorsunuz.
- Dtr 29 12 Bugün Tanrınız RABbin ant içerek sizinle yaptığı bu antlaşmayı geçerli kılmak için burada duruyorsunuz.
- Dtr 29 13 Öyle ki, bugün sizi kendi halkı olarak belirlesin ve size söylediği gibi, atalarınız İbrahime, İshaka, Yakupa içtiği ant uyarınca Tanrınız olsun.
- Dtr 29 14 Antla yapılan bu antlaşmayı yalnız sizinle, bugün burada bizimle birlikte Tanrımız RABbin önünde duranlarla değil, yanımda olmayanlarla da yapıyorum.
- Dtr 29 16 <<Mısırdaki nasıl yaşadığınızı, öteki ulusların ortasından geçerek buraya nasıl geldiğimizi kendiniz de biliyorsunuz.
- Dtr 29 17 Onların arasında iğrenç suretleri, ağaçtan, taştan, altından, gümüşten yapılmış putları gördünüz.
- Dtr 29 18 Dikkat edin, bugün aranızda bu ulusların ilahlarına tapmak için Tanrımız RABden sapan erkek ya da kadın, boy ya da oymak olmasın; aranızda acılık, zehir veren kök olmasın.
- Dtr 29 19 <<Bu andın sözlerini duyup da kimse kendi kendini kutlamasın ve, <Kendi isteklerim uyarınca yaşasam da güvenlikte olurum> diye düşünmesin. Bu herkese yıkım getirir.
- Dtr 29 20 RAB böyle birini bağışlamak istemez. RABbin öfkesi ve kıskançlığı o kişiye karşı alevlenecek. Bu kitapta yazılı bütün lanetler başına yağacak ve RAB onun adını göğün altından silecektir.
- Dtr 29 21 Bu Yasa Kitabında yazılı antlaşmada yer alan bütün lanetler uyarınca, RAB onu felakete uğraması için İsrailin bütün oymakları arasından ayıracaktır.
- Dtr 29 22 <<Sizden sonraki kuşak, çocuklarınız ve uzak ülkeden gelen yabancılar ülkenizin uğradığı belaları, RABbin ülkeye gönderdiği hastalıkları görecekler.
- Dtr 29 23 Bütün ülke yanacak, tuz ve kükürtle örtülecek; tohum ekilmeyecek, filiz sürmeyecek, ot bitmeyecek. Ülke RABbin kızgın öfkesiyle yerle bir ettiği Sodom, Gomora, Adma ve Sevoyim gibi yıkıma uğrayacak.
- Dtr 29 24 Bütün uluslar, <RAB bu ülkeye neden bunu yaptı?> diye soracaklar, <Bu büyük öfke neden alevlendi?>
- Dtr 29 25 <<Yanıt şöyle olacak: <Atalarının Tanrısı RAB kendilerini Mısırdan

çıkardığında onlarla yaptığı antlaşmayı bıraktılar.

- Dtr 29 26 Tanımadıkları, RABbin kendilerine pay olarak vermediği başka ilahlara yöneldiler; onlara tapıp önlerinde eğildiler.
- Dtr 29 27 İşte bu yüzden RABbin öfkesi bu ülkeye karşı alevlendi; bu kitapta yazılı bütün lanetleri oraya yağdırdı.
- Dtr 29 28 RAB büyük kızgınlıkla, şiddetli öfkeyle onları ülkelerinden söküp attı; bugün olduğu gibi başka ülkeye sürdü. >
- Dtr 29 29 <<Gizlilik Tanrımız RAB' be özgüdür. Ama bu yasanın bütün sözlerine uymamız için açığa çıkarılanlar sonsuza dek bize ve çocuklarımıza aittir.>>
- Dtr 30 1 <<Bütün bu olaylar -önünüze serdiğim kutsama ve lanetler- başınıza geldiğinde, Tanrınız RABbin sizi dağıttığı uluslar arasında bunları anımsayacaksınız.
- Dtr 30 2 Bugün size ilettiğim buyruklar uyarınca siz ve çocuklarınız Tanrınız RABbe döner, bütün yüreğinizle, bütün canınızla Ona uyarsanız,
- Dtr 30 3 Tanrınız RAB size acıyacak, sizi sürgünden geri getirecek. Sizi dağıttığı ulusların arasından yeniden toplayacak.
- Dtr 30 4 Dünyanın öbür ucuna sürülmüş olsanız bile, Tanrınız RAB sizleri toplayıp geri getirecek.
- Dtr 30 5 Sizi atalarınızın mülk edindiği ülkeye ulaştıracak. Orayı miras alacaksınız. Tanrınız RAB üzerinize iyilik getirecek ve sizi atalarınızdan daha çok çoğaltacak.
- Dtr 30 6 Sizin ve çocuklarınızın yüreğini değiştirecek. Öyle ki, Onu bütün yüreğinizle, bütün canınızla seversiniz ve yaşayacaksınız.
- Dtr 30 7 Tanrınız RAB bütün bu lanetleri sizden nefret edenlerin, size baskı yapan düşmanlarınızın üzerine yağdıracak.
- Dtr 30 8 Siz yine RABbin sözüne kulak verecek, bugün size ilettiğim buyrukların hepsine uyacaksınız.
- Dtr 30 9 Tanrınız RAB el attığınız her işte sizi başarılı kılacak; çok sayıda çocuğunuz olacak, hayvanlarınızın yavruları, toprağınızın ürünü bol olacak. RAB atalarınızdan nasıl hoşnut kaldıysa, sizden de öyle hoşnut kalacak ve sizi başarılı kılacak.
- Dtr 30 10 Yeter ki, Tanrınız RABbin sözünü dinleyin, bu Yasa Kitabında yazılı buyruklarına, kurallarına uyun ve bütün yüreğinizle, bütün canınızla Ona dönün. edecek>>.
- Dtr 30 11 <<Bugün size ilettiğim bu buyruk ne tutamayacağınız kadar zor, ne de ulaşamayacağınız kadar uzaktır.
- Dtr 30 12 O göklerde değil ki, <Kim bizim için göğ e çıkacak? Kim yerine getirmemiz için onu alıp yayacak?> diyesiniz.
- Dtr 30 13 Denizin ötesinde değil ki, <Kim bizim için denizin ötesine gidecek? Kim yerine getirmemiz için onu alıp yayacak?> diyesiniz.
- Dtr 30 14 Tanrı sözü size çok yakındır; uyanız için ağzınızda ve yüreğinizdedir.
- Dtr 30 15 <<İşte bugün önünüze yaşamla iyiliği, ölümle kötülüğü koyuyorum.
- Dtr 30 16 Bugün size Tanrınız RABbi sevmeyi, yollarında yürümeyi, buyruklarına, kurallarına, ilkelerine uymayı buyuruyorum. Öyle ki, yaşayacaksınız, çoğalacaksınız ve mülk edinmek için gideceğiniz ülkede Tanrınız RAB tarafından kutsanacaksınız.
- Dtr 30 17 <<Eğer yoldan döner, kulak vermezseniz, ayartılır, başka ilahlara eğilip taparsanız,
- Dtr 30 18 bugün size kesinlikle yok olacağınızı bildiriyorum. Şeria Irmağından geçip mülk edinmek için gideceğiniz ülkede uzun yaşamayacaksınız.
- Dtr 30 19 <<Önünüze yaşamla ölümü, kutsamayla laneti koyduğuma bugün yeri göğü size karşı tanık gösteriyorum. Yaşamı seçin ki, siz de çocuklarınız da yaşayacaksınız.
- Dtr 30 20 Tanrınız RAB' bi sevin, sözüne uyup O' na bağlanın. RAB yaşamınızdır; kendilerine vereceğine ilişkin atalarınız İbrahim' e, İshak' a, Yakup' a söz verdiği ülkede uzun yaşamınızı sağlayacaktır.>>
- Dtr 31 1 Musa İsrailililere şöyle dedi:
- Dtr 31 2 <<Yüz yirmi yaşındayım. Bundan böyle size önderlik edemem. Üstelik RAB bana, <Şeria Irmağının karşı yakasına geçmeyeceksin> dedi.
- Dtr 31 3 Tanrınız RAB önünüzden geçecek. Bu ulusları önünüzden yok edecek. Ülkelerini mülk edineceksiniz. RABbin sözü uyarınca Yeşu size önderlik edecek.
- Dtr 31 4 RAB Amorluların kralları Sihonu ve Ogu yok edip ülkelere yaptığının aynısını bu uluslara da yapacak.
- Dtr 31 5 RAB onları size teslim edecek. Onlara size verdiğim buyruklar uyarınca davranmalısınız.
- Dtr 31 6 Güçlü ve yürekli olun! Onlardan korkmayın, yılmayın. Çünkü sizinle birlikte giden Tanrınız RABdir. O sizi terk etmeyecek, sizi yüzüstü bırakmayacaktır.>>
- Dtr 31 7 Sonra Musa Yeşuyu çağırıp bütün İsraililerin gözü önünde ona şöyle dedi: <<Güçlü ve yürekli ol! Çünkü RABbin, atalarına ant içerek söz verdiği ülkeye bu halkla birlikte sen gideceksin. Ülkeyi miras olarak onlara sen vereceksin.
- Dtr 31 8 RABbin kendisi sana öncülük edecek, seninle birlikte olacak. Seni terk etmeyecek, seni yüzüstü bırakmayacak. Korkma, yılma.>>
- Dtr 31 9 Musa bu yasayı yazıp RABbin Antlaşma Sandığını taşıyan Levili kâhinlere ve bütün İsrail ileri gelenlerine verdi.
- Dtr 31 10 Sonra onlara şöyle buyurdu: <<Her yedi yılın sonunda, borçları bağışlama yılında, Çardak Bayramında,

- Dtr 31 11 bütün İsrailîliler Tanrınız RABbin önünde bulunmak üzere seçeceği yere geldiğinde, bu yasayı onlara okuyacaksınız.
- Dtr 31 12 Halkı -erkekleri, kadınları, çocukları ve kentlerinizde yaşayan yabancıları- toplayın. Öyle ki, herkes duyup öğrensün, Tanrınız RABden korksun. Bu yasanın bütün sözlerine uymaya dikkat etsin.
- Dtr 31 13 Yasayı bilmeyen çocuklar da duysunlar, mülk edinmek için şeria Irmağından geçip gideceğiniz ülkede yaşadığınız sürece Tanrınız RABden korkmayı öğrensinler.>>
- Dtr 31 14 RAB Musaya, <<Ölümüne az kaldı>> dedi, <<Yeşuyu çağır. Ona buyruklarımı bildirmem için Buluşma Çadırında hazır olun.>> Böylece Musa ile Yeşu gidip Buluşma Çadırında beklediler.
- Dtr 31 15 Sonra RAB çadırda bulut sütununun içinde göründü; bulut çadırın kapısı üzerinde durdu.
- Dtr 31 16 RAB Musaya şöyle seslendi: <<Yakında ölüp atalarına kavuşacaksın. Bu halk da gideceği ülkenin ilahlarına bağlanıp bana hainlik edecek. Beni bırakacak, kendileriyle yaptığım antlaşmayı bozacaklar.
- Dtr 31 17 O gün onlara öfkeleneneceğim, onları terk edeceğim. Yüzümü onlardan çevireceğim. Başkalarına yem olacaklar, başlarına sayısız kötülükler, sıkıntılar gelecek. O gün, <Tanrımız bizimle olmadığı için bu kötülükler başımıza geldi> diyecekler.
- Dtr 31 18 Başka ilahlara yönelmekle yaptıkları kötülük yüzünden o gün kesinlikle onlardan yüzümü çevireceğim.
- Dtr 31 19 <<Şimdi kendiniz için şu ezgiyi yazın ve İsrailîlilere öğretin; onu okusunlar. Öyle ki, bu ezgi İsrailîlilere karşı benim tanığım olsun.
- Dtr 31 20 Onları atalarına ant içerek söz verdiğim süt ve bal akan ülkeye getirdiğimde yiyip doyacaklar; semirince başka ilahlara yönelip onlara tapacaklar. Beni tepecek, antlaşmamı bozacaklar.
- Dtr 31 21 Başlarına sayısız kötülükler, sıkıntılar geldiğinde, bu ezgi onlara karşı tanıklık edecek. Çünkü çocukları bu ezgiyi unutmayacak. Ant içerek söz verdiğim ülkeye onları getirmeden önce neler tasarladıklarını biliyorum.>>
- Dtr 31 22 O gün Musa bu ezgiyi yazıp İsrailîlilere öğretti.
- Dtr 31 23 RAB Nun oğlu Yeşuya şu buyruğu verdi: <<Güçlü ve yürekli ol! Çünkü İsrailîlileri, ant içerek söz verdiğim ülkeye sen götüreceksin ve ben seninle birlikte olacağım.>>
- Dtr 31 24 Musa yasanın sözlerini eksiksiz olarak kitaba yazmayı bitirince,
- Dtr 31 25 RABbin Antlaşma Sandığını taşıyan Levîlilere şu buyruğu verdi:
- Dtr 31 26 <<Bu Yasa Kitabını alın, Tanrınız RABbin Antlaşma Sandığının yanına koyun. Orada size karşı bir tanık olarak kalsın.
- Dtr 31 27 Çünkü sizin başkaldıran, dikbaşlı kişiler olduğunuzu biliyorum. Bugün ben sağken, aranızdayken bile RABbe karşı geliyorsunuz; ölümünden sonra daha ne kadar çok başkaldıracaksınız.
- Dtr 31 28 Oymaklarınızı bütün ileri gelenlerini, görevlilerini zi bana getirin. Bu sözleri onlara duyuracağım. Yeri göğü onlara karşı tanık tutacağım.
- Dtr 31 29 Ölümünden sonra büsbütün yozlaşacağınızı, size buyurduğum yoldan sapacağınızı biliyorum. Son günlerde kötülüklerle karşılaşacaksınız. Çünkü RABbin gözünde kötü olanı yapacak ve yaptıklarınızı zıla Onu öfkeli endireceksiniz.>>
- Dtr 31 30 Musa şu ezginin sözlerini eksiksiz olarak bütün İsrail topluluğuna okudu:
- Dtr 32 1 <<Ey gökler, kulak verin, sesleneyim;
Ey dünya, ağzımdan çıkan sözleri işit!
- Dtr 32 2 Öğretiğim yağmur gibi damlasın;
Sözlerim çiy gibi düşsün,
Çimen üzerine çiseleyen yağmur gibi,
Bitkilere yağan sağanak gibi.
- Dtr 32 3 RABbin adını duyuracağım.
Ululuğu için Tanrımızı övün!
- Dtr 32 4 O Kayadır, işleri kusursuzdur,
Bütün yolları doğrudur.
O haksızlık etmeyen güvenilir Tanrıdır.
Doğru ve adildir.
- Dtr 32 5 Bu eğri ve sapık kuşak,
Ona bağlı kalmadı.
Onun çocukları değiller.
Bu onların utancıdır.
- Dtr 32 6 RABbe böyle mi karşılık verilir,
Ey akılsız ve bilgelikten yoksun halk?
Sizi yaratan, size biçim veren,
Babanız, Yaratıcınız O değil mi?
- Dtr 32 7 <<Eski günleri anımsayın;
Çoktan geçmiş çağları düşünün.
Babanıza sorun, size anlatsın,
Yaşlılarınız size açıklasın.
- Dtr 32 8 Yüceler Yücesi uluslara paylarına düşeni verip
İnsanları böldüğünde,

			The Holy Bible in Turkish
			Ulusların sınırlarını
			İsrailoğullarının sayısına göre belirledi.
Dtr	32	9	Çünkü RABbin payı kendi halkıdır
Kumran <<Tanrının oğulları>>.			Ve Yakup soyu Onun payına düşen mirastır. <<Tanrının melekleri>> ,
Dtr	32	10	<<Onu kurak bir ülkede, İssiz, uluyan bir çölde buldu, Onu kuşattı, kayırdı, Gözbebeği gibi korudu.
Dtr	32	11	Yuvasında yavrularını uçmaya kışkırtan, Onların üzerinde kanat çırpın bir kartal gibi , Kanatlarını gerip onları aldı Ve kanatları üzerinde taşıdı.
Dtr	32	12	Ona yalnız RAB yol gösterdi , Yanında yabancı ilah yoktu.
Dtr	32	13	<<Onu yeryüzünün yüksekliklerinde gezdirdi , Tarlada yetişen ürünlerle doyurdu. Onu kayadan akan balla, Çakmaktaşıdan çıkardığı yağla besledi.
Dtr	32	14	İneklerin yağıyla, Koyunların sütüyle, Besili kuzularla, Başan cinsi en iyi koçlarla, tekelerle, En iyi buğdayla onu besledi. Halk üzümün kırmızı kanını içti . <<Yeşurun semirdi ve sahibini tepti; Doyunca yağ bağlayıp ağırlaştı, Kendisini yaratan Tanrıya sırt çevirdi , Kurtarıcısını , Kayayı küçümsedi . verilen bir addır.
Dtr	32	16	Yabancı ilahlarla Tanrıyı kışkırtıp İğrençlikleriyle onu öfkeliendirdiler.
Dtr	32	17	Tanrı olmayan cinlere, Tanımadıkları ilahlara, Atalarını zın korkmadıkları , Son zamanlarda ortaya çıkan Yeni ilahlara kurban kestiler.
Dtr	32	18	Seni oluşturan Kayayı savsakladın, Seni yaratan Tanrıyı unuttun.
Dtr	32	19	<<RAB bunu görünce onları reddetti; Çünkü oğulları, kızları Onu öfkeliendirmişlerdi.
Dtr	32	20	<Yüzümü onlardan çevirecek Ve sonlarının ne olacağını göreceğim> dedi, <Çünkü onlar sapık bir kuşak Ve güvenilmez çocuklardır.
Dtr	32	21	Tanrı olmayan ilahlarla Beni kışkırtıyorlar; Değersiz putlarıyla beni öfkeliendirdiler. Ben de halk olmayan bir halkla Onları kışkırtacağım. Anlaşılmaz bir ulusla Onları öfkeliendireceğim.
Dtr	32	22	Çünkü size karşı öfkem ateş gibi tutuşup Ölümler diyarının derinliklerine dek yanacak. Yeryüzünü ve ürününü yutup yok edecek Ve dağların temellerini tutuşturacak.
Dtr	32	23	<< <Üzerlerine kötülükler yığacağım, Oklarımı onlara karşı kullanacağım.
Dtr	32	24	Kavurucu kıtlık, tüketici hastalık, Öldürücü salgın vuracak onları . Gönderdiğim canavarlar dişleriyle onlara saldırarak, Toprakta sürünen zehirli yılanlar onları ısırarak.
Dtr	32	25	Sokakta kılıç onları çocuksuz bırakacak; Evlerinde dehşet egemen olacak. Delikanlısı , genç kızı , Emzikteki çocuğu , aksağılısı ölecek.
Dtr	32	26	Onları darmadağın etmeyi, İnsanlar arasından anılarını silmeyi düşündüm.
Dtr	32	27	Ama düşmanın alay etmesinden çekindim. Öyle ki , düşman yanlış anlayıp da, Bütün bunları yapan RAB değil, Başarı kazanan biziz, demesin.>
Dtr	32	28	<<Onlar anlaşılmaz bir ulustur,

The Holy Bible in Turkish

Dtr	32	29	Onlarda sezgi yoktur. Keşke bilge kişiler olsalardı, anlasalardı, Sonlarının ne olacağını düşünselerdi!
Dtr	32	30	Onların kayası kendilerini satmamış Ve RAB onları ele vermemiş olsaydı, Nasıl bir kişi bin kişiyi kovar, İki kişi on bin kişiyi kaçtırtırdı?
Dtr	32	31	Çünkü bizim kayamızı zifonların kayasına benzemez, Düşmanlarımız bu konuda yargıç olabilir.
Dtr	32	32	Onların asması Sodom asmasından, Gomora bağlarındandır. Üzümleri zehirle dolu, Salkımları acıdır.
Dtr	32	33	Şarapları yılan zehiri, Kobraların öldürücü zehridir.
Dtr	32	34	<< «Bu kötülükleri yazmadım mı? Hazi nelerimde mühürlenemedim mi?
Dtr	32	35	Öç benimdir, karşılığını ben vereceğim, Zamanı gelince ayakları kayacak, Onların yıkım günü yakındır, Ceza günü hızla yaklaşıyor.»
Dtr	32	36	<<RAB kendi halkının hakkını koruyacak, onların gücünün tükendiğini, Ülkede genç yaşlı kimsenin kalmadığını görünce, Kullarına acıyacaktır.
Dtr	32	37	<Hani sığındığınız kaya, Hani ilahlarınız nerede?» diyecek,
Dtr	32	38	<Kurbanlarınızın yağını yiyen, Dökmelik sununuzu içen İlahlarınız hani nerede? Kalksınlar da size yardım etsinler! Size barınak olsunlar!
Dtr	32	39	<< «Artık anlayın ki, ben, evet ben Oyum, Benden başka tanrı yoktur! Öldüren de, yaşatan da, Yaralayan da, iyileştiren de benim. Kimse elimden kurtaramaz.
Dtr	32	40	Elimi göğe kaldırır Ve sonsuzluk boyunca varlığım hakkı için derim ki,
Dtr	32	41	Parlayan kılıcımı bileyip Yargılamak için elime alınca, Düşmanlarımdan öç alacağım, Benden nefret edenlere karşılığını vereceğim.
Dtr	32	42	oklarımı kanla sarhoş edeceğim, Kılıcım vurulanların, tutsakların kanıyla, Düşman önderlerinin başlarıyla Ve etle beslenecek.»
Dtr	32	43	<<Ey uluslar, Onun halkını kutlayın, Çünkü O kullarının kanının öcünü alacak, Düşmanlarından öç alacak, Ülkesinin ve halkının günahını bağışlayacak.»
Dtr	32	44	Musa, Nun oğlu Hoşea ile birlikte gelip bu ezginin sözlerini halka okudu.
Dtr	32	45	Musa sözlerini bitirince, İsraililere şöyle dedi: <<Bugün size bildirdiğim bu uyarıcı sözlerin tümünü benimseyin. Bu yasanın bütün sözlerine dikkat etmeleri ve yerine getirmeleri için çocuklarınıza buyruk verin.
Dtr	32	47	Bunlar sizin için boş sözler değildir, sizin yaşamınızdır. Şeria
Dtr	32	48	Irmağından geçerek mülk edineceğiniz ülkede ömrünüz bu sözler sayesinde uzun olacaktır.»
Dtr	32	49	RAB aynı gün Musaya şöyle seslendi: <<Haavarim dağlık bölgesine, Eriha karşısında Moav ülkesindeki Nevo
Dtr	32	50	Dağına çık. Mülk olarak İsraililere vereceğim Kenan ülkesine bak.
Dtr	32	51	Ağabeyin Harun Hor Dağında ölüp atalarına kavuştuğu gibi, sen de çıkacağın dağda ölüp atalarına kavuşacaksın.
Dtr	32	52	Çünkü ikiniz de Zin Çölünde, Meriva-Kadeş sularında, İsraililerin önünde bana ihanet ettiniz, kutsallığımı önemsemediniz.
Dtr	32	53	Bu nedenle ülkeyi ancak uzaktan göreceksin. Ama oraya, İsrail halkına vereceğim ülkeye girmeyeceksin.»
Dtr	33	1	Tanrı adamı Musa, ölümünden önce İsrailileri kutsadı.
Dtr	33	2	Şöyle dedi: <<RAB Sina Dağından geldi, Halkına Seirden doğdu Ve Paran Dağından parladı.

			The Holy Bible in Turkish On binlerce kutsalıyla birlikte geldi, Sağ elinde halkı için alev alev yanan ateş vardı. Ya RAB, halkları gerçekten seversin, Bütün kutsallar elinin altındadır. Ayaklarına kapanır, Sözlerini dinlerler.
Dtr	33	3	
Dtr	33	4	Yakupun topluluğuna miras olarak, Musa bize yasayı verdi.
Dtr	33	5	İsrailin oymaklarıyla Halkın önderleri bir araya geldiğinde RAB Yeşurunun kralı oldu. verilen bir addır. Aynı ifade 33:26da da geçer.
Dtr	33	6	<<Ruben yaşasın, ölmesin, Halkının sayısı az olmasın.>>
Dtr	33	7	Musa Yahuda için de şunları söyledi: <<Ya RAB, Yahudanın yakarışını duy Ve onu kendi halkına getir. Kendisi için elleriyle savaştı. Düşmanlarına karşı ona yardımcı ol.>>
Dtr	33	8	Levi için de şöyle dedi: <<Ya RAB, senin Tummimin ve Urimin Sadık kulun içindir. Onu Massada denedin, Meriva sularında onunla tartıştın.
Dtr	33	9	O annesi ve babası için, <Onları saymıyorum> dedi. Kardeşlerini tanımadı, Çocuklarını bilmedi. Ama senin sözünü tuttu Ve antlaşmana bağlı kaldı.
Dtr	33	10	İlkelerini Yakup soyuna, Yasayı İsrail'e öğretecekler. Senin önünde buhur, Sunağında tümüyle yakmalık sunular sunacaklar.
Dtr	33	11	Ya RAB, onları el attıkları her işte kutsa, Yaptıklarından hoşnut ol. Ona karşı ayaklananların Ve ondan nefret edenlerin belini kır, Bir daha ayağa kalkmasınlar!>>
Dtr	33	12	Benjamin için de şöyle dedi: <<RABbin sevgilisi, Onun yanında güvenlikte yaşasın; RAB bütün gün onu korur, O da RABbin kucağında fırtınalar oturmaz.>>
Dtr	33	13	Yusuf için de şöyle dedi: <<RAB onun ülkesini Gökten yağın değerli çiyiyle Ve yeraltındaki derin su kaynaklarıyla kutsasın. Ülkesi güneş altında yetişen ürünlerin en iyisiyle, Her ay yetişen en iyi meyvelerle, Yaşlı dağların en seçkin armağanlarıyla, Kalıcı tepelerin bolluğuyla, Yerin en değerli ürünü ve doluluğuyla, Çalıda oturanın lütfuyla bereketli olsun. Yusufun başı üzerine, Kardeşlerinden ayrı olanın başı üzerine bereket yağsın.
Dtr	33	17	İlk doğan bir boğa kadar Görkemlidir o; Boynuzları yaban öküzünün boynuzları gibidir. Bu boynuzlarla ulusları, Yeryüzünün dört bucağındaki ulusları yaralayacak. İşte böyledir Efrayimin on binleri, İşte bunlardır Manaşşenin binleri.>>
Dtr	33	18	Zevulun için de şöyle dedi: <<Ey Zevulun, sevinç duy yola çıkışınla, Ve sen, İssakar, çadırlarında sevin! Ulusları dağa çağırarak, Orada doğruluk kurbanları kesecekler. Denizlerin bolluğuyla Ve kumlarda saklı hazinelerle doyacaklar.>>
Dtr	33	19	
Dtr	33	20	Gad için de şöyle dedi:

			The Holy Bible in Turkish
			<<Gadın sınırını genişleten kutsansın; Gad orada kol ve baş parçalayan Bir aslan gibi oturuyor. Kendine ilk toprağı seçti; Önderlik payı ona verilmiştir. Halkın önderleri bir araya geldiğinde, RABbin doğru isteğini Ve İsraille ilişkin ilkelerini, O yerine getirdi.>>
Dtr	33	21	
			Dan için de şöyle dedi: <<Dan Başandan sıçrayan Aslan yavrusudur.>>
Dtr	33	22	
			Naftali için de şöyle dedi: <<Ey sen, RABbin lütfu ve Kutsamasıyla dolu olan Naftali! Sen batıyı ve güneyi mülk edineceksin.>>
Dtr	33	23	
			Aşer için de şöyle dedi: <<Oğullar arasında en çok kutsanan Aşer olsun, kardeşlerinin beğenisini kazanan o olsun. Ayağını zeytinyağına batırsın. Kapı sürgülerin demir ve tunç olacak Ve gücün yaşamın boyunca sürecektir.>>
Dtr	33	24	
			<<Ey Yeşurun, sana yardım için Göklere ve bulutlara görkemle binen, Tanrıya benzer biri yok. Sığınacağın çağlar boyu var olan Tanrıdır, Seni taşıyan Onun yorulmaz kollarıdır. Düşmanı önünden kovacak Ve sana, <Onu yok et!> diyecek. Böylece İsrail güvenlik içinde yaşayacak; Tahıl ve yeni şarap ülkesinde, Yakupun pınarı güvenlikte kalacak. Gökler oraya çiy damlatacak.
Dtr	33	25	
			Ne mutlu sana, ey İsrail! Var mı senin gibisi? Sen RAB'bin kurtardığı bir halksın. RAB seni koruyan kalkan Ve şanlı kılıcıdır. Düşmanların senin önünde küçülecek Ve sen onları çiğneyeceksin.>>
Dtr	33	26	
			Bundan sonra Musa Moav ovalarından Nevo Dağına giderek Eriha Kenti karşısındaki Pisga Dağına çıktı. RAB ona bütün ülkeyi gösterdi:
Dtr	34	1	
			Dana kadar uzanan Gilatı, bütün Naftaliyi, Efrayim ve Manaşşe bölgelerini, Akdenize kadar uzanan bütün Yahuda bölgesini, Dtr 34 2
			Negevi, hurma kenti Eriha Vadisinin Soara kadar uzanan ovasını.
Dtr	34	3	
			Sonra Musaya şöyle dedi: <<İbrahime, İshaka, Yakupa, <Senin soyuna vereceğim> diye ant içtiğim ülke budur. Ülkeyi sana gösterdim ama oraya gitmeyeceksin.>>
Dtr	34	4	
			Böylece RABbin sözü uyarınca RABbin kulu Musa orada, Moav ülkesinde öldü.
Dtr	34	5	
			RAB onu Moav ülkesinde, Beytpeor karşısındaki vadide gömdü. Bugün de mezarının nerede olduğunu kimse bilmiyor.
Dtr	34	6	
			Musa öldüğünde yüz yirmi yaşındaydı; ne gözleri zayıflamıştı, ne de gücü tükenmişti.
Dtr	34	7	
			İsrailliler Moav ovalarında Musa için otuz gün yas tuttular. Sonra Musa için ağlama ve yas tutma günleri sona erdi.
Dtr	34	8	
			Nun oğlu Yeşu bilgelik ruhuyla doluydu. Çünkü Musa ellerini üzerine koymuştu. İsrailliler onu dinliyor ve RABbin Musaya verdiği buyruklar uyarınca davranıyorlardı.
Dtr	34	9	
			O günden bu yana İsrailde Musa gibi RABbin yüz yüze görüştüğü bir peygamber çıkmadı.
Dtr	34	10	
			RAB onu Mısırdaki firavuna, görevlilerine ve bütün ülkesine bir sürü belirtiler, şaşılacak işler yapması için göndermişti.
Dtr	34	11	
			Musa İsrailliler'in gözleri önünde güçlü, büyük ve ürkütücü işler yapmıştı.
Jsh	1	12	
			RAB, kulu Musanın ölümünden sonra onun yardımcısı Nun oğlu Yeşuya şöyle seslendi:
Jsh	1	1	
			<<Kulum Musa öldü. Şimdi kalk, bütün halkla birlikte Şeria Irmağını geç. Size, İsrail halkına vereceğim ülkeye girin.
Jsh	1	2	
			Musaya söylediğim gibi, ayak basacağınız her yeri size veriyorum.
Jsh	1	3	
			Sınırlarınız çölden Lübnana, büyük Fırat Irmağından -bütün Hitit ülkesi dahil - batıdaki Akdenize kadar uzanacak.
Jsh	1	4	
			Yaşamın boyunca hiç kimse sana karşı koyamayacak; nasıl Musa ile
Jsh	1	5	

birlikte oldumsa, seninle de birlikte olacağım. Seni terk etmeyeceğim, seni yüzüstü bırakmayacağım.

- Jsh 1 6 <<Güçlü ve yürekli ol. Çünkü halkı, atalarına vereceğime ant içtiğim ülkeyi miras almaya sen götüreceksin.
- Jsh 1 7 Yeter ki, güçlü ve yürekli ol. Kulum Musanın sana buyurduğu kutsal Yasanın tümünü yerine getirmeye dikkat et. Gittiğin her yerde başarılı olmak için bu yasadan ayrılma, sağa sola sapma.
- Jsh 1 8 Yasa Kitabında yazılanları dilinden düşürme. Tümünü özenle yerine getirmek için gece gündüz onu düşün. O zaman başarılı olacak ve amacına ulaşacaksın.
- Jsh 1 9 Sana güçlü ve yürekli ol demedim mi? Korkma, yılma. Çünkü Tanrının RAB gideceğin her yerde seninle birlikte olacak.>>
- Jsh 1 10 Bunun üzerine Yeşu, halkın görevlilerine şöyle buyurdu:
- Jsh 1 11 <<Ordugahın ortasından geçip halka şu buyruğu verin: <Kendini ze kumanya hazırlayın. Çünkü Tanrınız RABbin size vereceği ülkeye girip orayı mülk edinmek için üç gün sonra Şeria Irmağını geçeceksiniz.>>
- Jsh 1 12 Yeşu, Ruben ve Gad oymaklarına ve Manaşşe oymağının yarısına da şöyle dedi:
- Jsh 1 13 <<RABbin kulu Musanın, <Tanrınız RAB bu ülkeyi size verip sizi rahata erdirecek> dediğini anımsayın.
- Jsh 1 14 Kadınlarınızı, çocuklarınızı ve hayvanlarınızı Şeria Irmağının doğusunda, Musanın size verdiği topraklarda kalsın. Ama sizler, bütün yiğit savaşçılar, silahlı olarak kardeşlerinizden önce ırmağı geçip onlara yardım edin.
- Jsh 1 15 RAB sizi rahata erdirdiği gibi, onları da rahata erdirecek. Onlar Tanrınız RABbin vereceği ülkeyi mülk edindikten sonra siz de mülk edindiğiniz topraklara, RABbin kulu Musanın Şeria Irmağının doğusunda size verdiği topraklara dönüp oraya yerleşin.>>
- Jsh 1 16 Önderler Yeşuya, <<Bize ne buyurduysan yapacağız>> diye karşılık verdiler, <<Bizi nereye gönderirsen gideceğiz.
- Jsh 1 17 Her durumda Musanın sözünü dinlediğimiz gibi, senin sözünü de dinleyeceğiz. Yeter ki, Musayla birlikte olmuş olan Tanrının RAB seninle de birlikte olsun.
- Jsh 1 18 Sözünü dinlemeyen, buyruklarına karşı gelip başkaldıran ölümle cezalandırılacaktır. Yeter ki, sen güçlü ve yürekli ol.>>
- Jsh 2 1 Nun oğlu Yeşu Şittimden gizlice iki casus gönderdi. <<Gidip ülkeyi, özellikle de Erihayı araştırın>> dedi. Böylece yola çıkan casuslar, Rahav adında bir fahişenin evine gidip geceyi orada geçirdiler.
- Jsh 2 2 Bu arada Eriha Kralına, <<Ülkemizi araştırmak üzere bu gece İsrail halkından buraya adamlar geldi>> diye haber verildi.
- Jsh 2 3 Bunun üzerine Eriha Kralı, Rahava, <<Sana gelip evinde kalan o adamları dışarı çıkar>> diye haber gönderdi, <<Çünkü onlar ülkemizi araştırmak için geldiler.>>
- Jsh 2 4 İki adamı saklamış olan Rahav, <<Adamların bana geldikleri doğru>> dedi, <<Ama ben nereli olduklarını bilmiyordum.
- Jsh 2 5 Karanlık basar basmaz, kentin kapısı kapanmak üzereyken çıktılar. Nereye gittiklerini bilmiyorum. Hemen peşlerinden giderseniz yetişirsiniz.>>
- Jsh 2 6 Aslında kadın onları dama çıkarmış, oraya sermiş olduğu keten saplarının altına gizlemişti.
- Jsh 2 7 Kralın adamlarıysa casusları Şeria Irmağının geçitlerine giden yol boyunca kovaladılar. Onlar kentten çıkar çıkmaz kapı sürgülenmişti.
- Jsh 2 8 Damdaki adamlar yatmadan önce kadın yanlarına çıktı.
- Jsh 2 9 <<RABbin bu ülkeyi size verdiğini biliyorum>> dedi, <<Sizden ötürü dehşete kapıldık; ülkede yaşayan herkesin korkudan dizlerinin bağı çözüldü.
- Jsh 2 10 Çünkü Mısırdan çıktığınızda RABbin kızıldığını önünüzde nasıl kuruttuğunu, Şeria Irmağının ötesindeki Amorlu iki krala -Sihon ve Oga- neler yaptığınızı, onları nasıl yok ettiğinizi duyduk.
- Jsh 2 11 Bunları duyduğumuzda korkudan dizlerimizin bağı çözüldü. Sizin korkunuzdan kimsede derman kalmadı. Çünkü Tanrınız RAB hem yukarıda göklerde, hem de aşağıda yeryüzünde Tanrıdır.
- Jsh 2 12 Size iyilik ettiğim gibi, siz de aileme iyilik edeceğinize lütfen RAB adına ant için. Annemi, babamı, erkek ve kız kardeşlerimle ailelerini ölümden kurtarıp hepimizi sağ bırakacağınıza ilişkin bana güvenilir bir işaret verin.>>
- Jsh 2 14 Adamlar, <<Eğer bu yaptıklarımızı açığa vurmazsanız, yerini ze ölmeye hazırız>> dediler, <<RAB bu ülkeyi bize verdiğinde sana iyilik edip sözümüzü tutacağız.>>
- Jsh 2 15 Kent surlarında bir evde oturan Rahav, adamları iple pencereden aşağı indirdi.
- Jsh 2 16 Onlara, <<Dağa çıkın, yoksa sizi kovalayanlarla karşılaşabilirsiniz>> dedi, <<Onlar dönene kadar üç gün orada saklanın. Sonra yolunuza devam edersiniz.>>
- Jsh 2 17 Adamlar Rahava, <<Bize içirdiğin andı tutmasına tutarız>> dediler,
- Jsh 2 18 <<Ama ülkeye girdiğimizde şu kırmızı ipi bizi indirdiğin pencereye bağla. Anneni, babanı, kardeşlerinle babanın bütün ev halkını yanına, kendi evine topla.
- Jsh 2 19 Evinin kapısından dışarıya çıkan, kendi kanından sorumlu olacak; böyle biri için sorumluluk kabul etmeyiz. Ama seninle birlikte evinde olan herhangi birine gelecek zarardan biz sorumluyuz.
- Jsh 2 20 Ancak bu yaptıklarımızı açığa vurursan, içirdiğin ant bizi bağlamaz.>>

Jsh 2 21 Kadın, <<Dediğiniz gibi olsun>> diye karşılık verdi. Onları yola çıkarıp uğurladıktan sonra kırmızı ipi pencereye bağladı.

Jsh 2 22 Adamlar ayrılıp dağa çıktılar; kendilerini kovalayanlar dönünceye dek üç gün orada kaldılar. Kovalayanlar yol boyu onları aradıysa da bulamadılar.

Jsh 2 23 İki adam geri dönmek üzere dağdan indi. Irmağı geçip Nun oğlu Yeşunun yanına vardılar ve başlarından geçen her şeyi ona anlattılar.

Jsh 2 24 Yeşu'ya, <<RAB gerçekten bütün ülkeyi elimize teslim etti>> dediler, <<Orada yaşayan herkesin korkudan dizlerinin bağı çözüldü.>>

Jsh 3 1 Sabah erkenden kalkan Yeşu, bütün İsrail halkıyla birlikte Şittimden yola çıkıp Şeria Irmağına kadar geldi. Irmağı geçmeden orada konakladılar.

Jsh 3 2 Üçüncü günün sonunda ordugahı baştan başa geçen görevliler

Jsh 3 3 halka, <<Levili kâhinlerin Tanrınız RABbin Antlaşma Sandığını yüklediklerini gördüğünüzde siz de yerinizden kalkıp sandığı izleyin>> diye buyurdular,

Jsh 3 4 <<Böylece hangi yöne gideceğinizi bileceksiniz. Çünkü daha önce bu yoldan hiç geçmediniz. Ama Antlaşma Sandığına yaklaşmayın; sandıkla aranızda iki bin arşın kadar bir aralık kalsın.>>

Jsh 3 5 Yeşu halka, <<Kendinizi kutsayın>> dedi, <<Çünkü RAB yarın aranızda mucizeler yaratacak.>>

Jsh 3 6 Yeşu kâhinlere, <<Antlaşma Sandığını yüklenip halkın önüne geçin>> dedi. Böylece kâhinler sandığı yüklenip halkın önünde yürümeye başladılar.

Jsh 3 7 Bu arada RAB Yeşuya şöyle dedi: <<Musayla birlikte olduğum gibi, seninle de birlikte olduğumu anlamaları için bugün seni bütün İsrail halkının gözünde yüceltmeye başlayacağım.

Jsh 3 8 Antlaşma Sandığını taşıyan kâhinlere, <Şeria Irmağının kıyısına varınca suda biraz ilerleyip durun> diye buyruk ver.>>

Jsh 3 9 Yeşu İsrail halkına, <<Yaklaşın, Tanrınız RABbin söylediklerini dinleyin>> dedikten sonra ekledi:

Jsh 3 10 <<Yaşayan Tanrının aranızda olduğunu, Kenan, Hitit, Hiv, Periz, Girgaş, Amor ve Yevus halklarını kesinlikle önünüzden süreceğini şundan anlayacaksınız:

Jsh 3 11 Bütün yeryüzünün Egemenine ait olan Antlaşma Sandığı, sizden önce Şeria Irmağını geçecek.

Jsh 3 12 Şimdi her oymaktan birer kişi olmak üzere İsrail oymaklarından kendinize on iki adam seçin.

Jsh 3 13 Bütün yeryüzünün Egemeni RABbin Antlaşma Sandığını taşıyan kâhinlerin ayakları Şeria Irmağının sularına değer değmez, yukarıdan aşağıya akan sular kesilip bir yığın halinde birikecek.>>

Jsh 3 14 Halk Şeria Irmağını geçmek üzere konakladığı yerden yola çıktı. Antlaşma Sandığını taşıyan kâhinler önden gidiyorlardı.

Jsh 3 15 Sandığı taşıyan kâhinler ırmağın kıyısına varıp suya ayak bastıklarında -Şeria Irmağı, ekin biçme zamanında kabarıp, kıyılarını basar-

Jsh 3 16 ta yukarıdan gelen sular durdu, çok uzaklarda, Saretan yakınında bulunan Adam Kentinde bir yığın halinde yükselmeye başladı. Öyle ki, Arava -Lut- Gölüne akan sular tümüyle kesildi. Halk Erihanın karşısından ırmağı geçti.

Jsh 3 17 RAB'bin Antlaşma Sandığı'nı taşıyan kâhinler, halkın tamamı ırmağı geçinceye dek kurumuş ırmak yatağının ortasında kıpırdamadan durdular. Böylece bütün İsrail halkı kurumuş ırmak yatağından geçti.

Jsh 4 1 Halkın tümü Şeria Irmağını geçtikten sonra RAB Yeşuya şöyle seslendi:

Jsh 4 2 <<Her oymaktan birer kişi olmak üzere halktan on iki adam seçin.

Jsh 4 3 Onlara şunu buyurun: <Buradan, Şeria Irmağının ortasından, kâhinlerin ayaklarını sağlam biçimde bastıkları yerden birer taş alın. Bu taşları yanınızda götürüp geceyi geçireceğiniz yere koyun.>>

Jsh 4 4 Böylece Yeşu İsrailin her oymağından birer kişi olmak üzere seçtiği on iki adamı çağırdı.

Jsh 4 5 Onlara, <<Irmağın ortasına, Tanrınız RABbin Antlaşma Sandığına kadar gidin>> diye buyurdu, <<İsrail halkının oymak sayısına göre her biriniz omuzuna birer taş alsın.

Jsh 4 6 Bunlar sizin için bir anı olacak. Çocuklarınız ilerde, <Bu taşların sizin için anlamı ne?> diye sorduklarında,

Jsh 4 7 onlara diyeceksiniz ki, <Şeria Irmağının suları RABbin Antlaşma Sandığının önünde kesildi. Antlaşma Sandığı ırmaktan geçerken akan sular durdu. Bu taşlar sonsuza dek İsrail halkı için bu olayın anısı olacak.>>

Jsh 4 8 İsraililer Yeşunun buyruğunu yerine getirdiler. RABbin Yeşuya söylediği gibi, İsrail oymaklarının sayısına göre Şeria Irmağının ortasından aldıkları on iki taş konaklayacakları yere götürüp bir araya yığdılar.

Jsh 4 9 Yeşu ayrıca Şeria Irmağının ortasına, Antlaşma Sandığını taşıyan kâhinlerin durduğu yere on iki taş diktirdi. Bu taşlar bugün de oradadır.

Jsh 4 10 Böylece RABbin Yeşuya, halka iletilmek üzere buyurduğu her şey yerine getirilinceye dek, sandığı taşıyan kâhinler Şeria Irmağının ortasında durdular. Her şey Musanın Yeşuya buyurduğu gibi yapıldı. Halk da çabucak ırmağı geçti.

Jsh 4 11 Halkın tümü geçtikten sonra kâhinler RABbin Antlaşma Sandığıyla birlikte halkın önüne geçtiler.

Jsh 4 12 Ruben ve Gad oymaklarıyla Manaşşe oymağının yarısı, Musanın

kendilerine buyurduğu gibi, silahlı olarak İsrail halkının önüne geçtiler.
Jsh 4 13 Böylece kırk bin kadar silahlı adam savaşmak üzere RABbin önünde Eriha ovalarına girdi.
Jsh 4 14 RAB o gün Yeşuyu bütün İsrail halkının gözünde yüceltti. Musaya yaşamı boyunca nasıl saygı gösterdilerse, Yeşuya da öyle saygı göstermeye başladılar.
Jsh 4 15 RAB Yeşuya, <<Levha Sandığını taşıyan kâhinlerin Şeria Irmağından çıkmal arını buyur>> dedi.
Jsh 4 17 Yeşu da kâhinlere, <<Şeria Irmağından çıkın>> diye buyurdu.
Jsh 4 18 RABbin Antlaşma Sandığını taşıyan kâhinler Şeria Irmağının ortasından ayrılıp karaya ayak basar basmaz ırmağın suları eskisi gibi akmaya ve kıyıları basmaya başladı.
Jsh 4 19 Halk Şeria Irmağını birinci ayın onuncu günü geçip Gilgalda, Erihanın doğu sınırında konakladı.
Jsh 4 20 Yeşu ırmaktan alınan on iki taşı Gilgala dikti.
Jsh 4 21 Sonra İsrail halkına şöyle dedi: <<Çocuklarınız bir gün size, <Bu taşların anlamı nedir?> diye soracak olurlarsa,
Jsh 4 22 onlara, <İsrail halkı Şeria Irmağının kurumuş yatağından geçti> diyeceksiniz.
Jsh 4 23 <Tanrınız RAB Kızıldenizi geçişimiz boyunca önümüzde nasıl kuruttuysa, Şeria Irmağını da geçişiniz boyunca önünüzde kuruttu.
Jsh 4 24 Öyle ki, yeryüzünün bütün halkları RAB'bin ne denli güçlü olduğunu anlasın; siz de Tanrınız RAB'den her zaman korkasınız!> >>
Jsh 5 1 RABbin Şeria Irmağının sularını İsrailiilerin önünde, halkın geçişi boyunca nasıl kuruttuğunu duyan batı yakasındaki Amorlu krallarla Akdeniz kıyısındaki Kenanlı krallar, İsrailiilerden ötürü can derdine düştüler; korkudan dizlerinin bağı çözüldü.
Jsh 5 2 Bu arada RAB, Yeşuya şöyle seslendi: <<Kendine taştan bıçaklar yap ve İsrailiileri eskisi gibi sünnet et.>>
Jsh 5 3 Böylece Yeşu taştan yaptığı bıçaklarla İsrailiileri Givat-Haaralotta sünnet etti.
Jsh 5 4 Bunu yapmasının nedeni şuydu: İsrailiiler Mısırdan çıktıklarında savaşabilecek yaştaki bütün erkekler, Mısırdan çıktıktan sonra çölden geçerken ölmüşlerdi.
Jsh 5 5 Mısırdan çıkan erkeklerin hepsi sünnetliydi. Ama Mısırdan çıktıktan sonra yolda, çölde doğan erkeklerin hiçbiri sünnet olmamıştı.
Jsh 5 6 İsrailiiler Mısırdan çıktıklarında savaşacak yaşta olanların tümü ölünceye dek çölde kırk yıl dolaştılar. Çünkü RABbin sözünü dinlememişlerdi. RAB bize verilmek üzere atalarımıza söz verdiği süt ve bal akan ülkeyi onlara göstermeyeceğine ant içmişti.
Jsh 5 7 RAB onların yerine çocuklarını yaşattı. Sünnetsiz olan bu çocukları Yeşu sünnet etti. Çünkü yolda sünnet olmamışlardı.
Jsh 5 8 Bütün erkekler sünnet edildikten sonra yaraları iyileşinceye dek ordugahta kaldılar.
Jsh 5 9 RAB Yeşuya, <<Mısırdan uğradığınız utancı bugün üzerinizden kaldırdım>> dedi. Bugün de oraya Gilgal denmesinin nedeni budur. fiilinden türetilmiştir.
Jsh 5 10 Gilgalda, Eriha ovalarında konaklamış olan İsrail halkı, ayın on dördüncü gününün akşamı Fısh Bayramını kutladı.
Jsh 5 11 Bayramın ertesi günü, tam o gün, ülkenin ürününden mayasız ekmek yaptılar ve kavrulmuş başak yediler.
Jsh 5 12 Ülkenin ürününden yemeleri üzerine ertesi gün man kesildi. Man kesilince İsrailiiler o yıl Kenan topraklarının ürünüyle beslendiler.
Jsh 5 13 Yeşu Erihanın yakınındaydı. Başını kaldırdınca önünde, kılıcını çekmiş bir adam gördü. Ona yaklaşarak, <<Sen bizden misin, karşı taraftan mı?>> diye sordu.
Jsh 5 14 Adam, <<Hiçbiri>> dedi, <<Ben RABbin ordusunun komutanıyım. Şimdi geldim.>> O zaman Yeşu yüzüstü yere kapanıp ona tapındı. <<Efendimin kuluna buyruğu nedir?>> diye sordu.
Jsh 5 15 RAB'bin ordusunun komutanı, <<Çarışını çıkar>> dedi, <<Çünkü bastığın yer kutsaldır.>> Yeşu söyleneni yaptı.
Jsh 6 1 Eriha Kentinin kapıları İsrailiiler yüzünden sımsıkı kapatılmıştı. Ne giren vardı, ne de çıkan.
Jsh 6 2 RAB Yeşuya, <<İşte Erihayı, kralını ve yiğit savaşçılarını senin eline teslim ediyorum>> dedi,
Jsh 6 3 <<Siz savaşçılar, kentin çevresini günde bir kez olmak üzere altı gün dol anacak sını z.
Jsh 6 4 Koç boynuzundan yapılmış birer boru taşıyan yedi kâhin sandığın önünden gitsin. Yedinci gün kentin çevresini yedi kez dolanın; bu arada kâhinler borularını çalsınlar.
Jsh 6 5 Kâhinlerin koç boynuzu borularını uzun uzun çaldıklarını işittiğinizde, bütün halk yüksek sesle bağırınsın. O zaman kentin surları çökecek ve herkes bulunduğu yerden dosdoğru kente girecek.>>
Jsh 6 6 Nun oğlu Yeşu kâhinleri çağırıp, <<RABbin Antlaşma Sandığını alın>> dedi, <<Yedi kâhin, ellerinde koç boynuzu borularla sandığın önünde yürüsün.>>
Jsh 6 7 Sonra halka, <<Kalkın, kentin çevresini dolanmaya başlayın>> dedi, <<Silahlı öncüler RABbin Sandığının önünden gitsin.>>
Jsh 6 8 Yeşunun bunları halka söylemesinden sonra, koç boynuzu birer boru

taşıyan yedi kâhin borularını çalarak RABbin önünde ilerlemeye başladılar. Onları RABbin Antlaşma Sandığı izliyordu.

Jsh 6 9 Silahlı öncüler boru çalan kâhinlerin önünden, artçılar da sandığın arkasından ilerliyor, bu arada borular çalınıyordu.

Jsh 6 10 Yeşu halka şu buyruğu verdi: «Savaş naraları atmayın, sesinizi yükseltmeyin. «Bağırın» diyeceğim güne dek ağzınızdan tek bir söz çıkmasın. Buyruğumu duyunca bağırın.»

Jsh 6 11 Halk RABbin Sandığıyla birlikte kentin çevresini bir kez dolandı, sonra ordugaha dönüp geceyi orada geçirdi.

Jsh 6 12 Ertesi sabah Yeşu erkenden kalktı. Kâhinler de RABbin Sandığını yüklediler.

Jsh 6 13 Koç boynuzu borular taşıyan yedi kâhin RABbin Sandığının önünde ilerliyor, bir yandan da borularını çalıyorlardı. Silahlı öncüler onların önünden gidiyor, artçılar da RABbin Sandığını izliyordu. Bu arada borular sürekli çalınıyordu.

Jsh 6 14 Böylece ikinci gün de kentin çevresini bir kez dolayıp ordugaha döndüler. Aynı şeyi altı gün yinelediler.

Jsh 6 15 Yedinci gün erkenden, şafak sökerken kalkıp kentin çevresini aynı şekilde yedi kez dolandılar. Kentin çevresini yalnız o gün yedi kez dolandılar.

Jsh 6 16 Kâhinler yedinci turda borularını çalınca, Yeşu halka, «Bağırın! RAB kenti size verdi» dedi,

Jsh 6 17 «Kent, içindeki her şeyle birlikte, RABbe koşulsuz adanmıştır. Yalnız gönderdiğimiz ulakları saklamış olan fahişe Rahavla evindekiler sağ bırakılacak.

Jsh 6 18 Sakın RABbe adanan herhangi bir şeye el sürmeyin. Adadığınız şeyleri alırsanız İsrailin ordugahını felakete ve yıkıma sürüklersiniz.

Jsh 6 19 Bütün altınla gümüş, tunç ve demir eşya RABbe ayrılmıştır. Bunlar RABbin hazinesine girecek.»

Jsh 6 20 Halk bağarmaya başladı, kâhinler de borularını çaldılar. Boru sesini işiten halk daha yüksek sesle bağırdı. Kentin surları çöktü. Herkes bulunduğu yerden dosdoğru kente girdi. Böylece kenti ele geçirdiler.

Jsh 6 21 Kadın erkek, genç yaşlı, küçük ve büyük baş hayvanlardan eşeklere dek, kentte ne kadar canlı varsa, hepsini kılıçtan geçirip yok ettiler.

Jsh 6 22 Yeşu ülkeye casus olarak gönderdiği iki adama, «O fahişenin evine gidin, ant içtiğiniz gibi, kadını ve bütün yakınlarını dışarı çıkarın» dedi.

Jsh 6 23 Eve giren genç casuslar Rahavı, annesini, babasını, erkek kardeşleriyle bütün akrabalarını ve kendisine ait olan her şeyi alıp İsrail ordugahının yakınına getirdiler.

Jsh 6 24 Sonra kenti içindekilerle birlikte ateşe verdiler. Ancak altını ve gümüşü, tunç ve demir eşyayı RABbin Tapınağının hazinesine koydular.

Jsh 6 25 Yeşu fahişe Rahava, babasının ev halkıyla yakınlarına dokunmadı. Yeşunun Erihayı araştırmak için gönderdiği ulakları saklayan Rahav, bugün de İsrailiilerin arasında yaşıyor.

Jsh 6 26 Bundan sonra Yeşu şöyle ant içti: «Bu kenti, Erihayı yeniden kurmaya kalkışan, RABbin lanetine uğrasın. Buna kalkışan kişi büyük oğlunu kaybetme pahasına temel atacak, en küçük oğlunu kaybetme pahasına da kentin kapılarını yerine takacak.»

Jsh 6 27 RAB Yeşu'yla birlikteydi. Yeşu'nun ünü ülkenin her yanına yayıldı.

Jsh 7 1 Ne var ki, İsrailiiler adanan eşyalar konusunda RABbe ihanet ettiler. Yahuda oymağından Zerah oğlu, Zavdi oğlu, Karmi oğlu Akan adanmış eşyaların bazılarını alınca, RAB İsrailiilere öfkelen-di.

Jsh 7 2 Yeşu, Erihadan Beytelin doğusunda, Beytaven yakınındaki Ay Kentine adamlar göndererek, «Gidip ülkeyi araştırın» dedi. Adamlar da gidip Ay Kentini araştırdılar.

Jsh 7 3 Sonra Yeşunun yanına dönerek ona, «Bütün halkın oraya gidip yorulmasına gerek yok» dediler, «Sayısı az olan Ay halkını yenmeye iki üç bin kişi yeter.»

Jsh 7 4 Kentin üzerine yürüyen üç bin kadar İsraili, Ay halkının önünde kaçmaya başladı.

Jsh 7 5 Ay halkı onlardan otuz altı kadarını öldürdü, sağ kalanları da kentin kapısından şevarime dek kovaladı. Bayırdan aşağı kaçanları öldürdü. Korkudan İsrailiilerin dizlerinin bağı çözüldü.

Jsh 7 6 Bunun üzerine Yeşu giysilerini yırtarak İsrailin ileri gelenleriyle birlikte başından aşağı toprak döküp RABbin Sandığının önünde yüzüstü yere kapandı ve akşama dek bu durumda kaldı.

Jsh 7 7 Ardından şöyle dedi: «Ey Egemen RAB, bizi Amorluların eline teslim edip yok etmek için mi Şeria Irmağından geçirdin? Keşke halimize razı olup ırmağın ötesinde kal saydık.

Jsh 7 8 Ya Rab, İsrail halkı dönüp düşmanlarının önünden kaçtıktan sonra ben ne diyebilirim!

Jsh 7 9 Kenanlılar ve ülkede yaşayan öbür halklar bunu duyunca çevremizi kuşatacak, adımızı yeryüzünden silecekler. Ya sen, ya Rab, kendi yüce adın için ne yapacaksın?»

Jsh 7 10 RAB Yeşuya şöyle karşılık verdi: «Ayağa kalk! Neden böyle yüzüstü yere kapanıyorsun?

Jsh 7 11 İsrailiiler günah işlediler. Onlarla yaptığım ve yerine getirmelerini buyurduğum antlaşmayı bozdular. Koşulsuz adanmış eşyaların bir kısmını çalıp kendi eşyaları

arasına gizlediler ve yalan söylediler.

Jsh 7 12 İşte bu yüzden İsrailiiler düşmana karşı tutunamıyor, arkalarını dönüp düşmanlarının önünden kaçıyor. Çünkü lanete uğradılar. Sizde bulunan adanmış eşyaları yok etmezseniz, artık sizinle birlikte olmayacağım.

Jsh 7 13 Kalk, halkı kutsa ve onlara de ki, <Kendinizi yarın için kutsayın. Çünkü İsrailin Tanrısı RAB şöyle diyor: Ey İsrail, adanmış eşyaların bir kısmını aldınız. Bunları yok etmedikçe düşmanlarınızın karşısında dayanamazsınız.>

Jsh 7 14 Sabah olunca oymak oymak dizilip sırayla öne çıkacaksınız. RABbin belirleyeceği oymak, boy boy öne çıkacak. RABbin belirleyeceği boy, aile aile öne çıkacak. Yine RABbin belirleyeceği ailenin erkekleri teker teker öne çıkacak.

Jsh 7 15 Adanmış eşyaları aldığı belirlenen kişi, kendisine ait her şeyle birlikte ateşe atılacak. Çünkü RABbin Antlaşmasını bozup İsrailde iğrenç bir günah işledi.>>

Jsh 7 16 Sabah erkenden kalkan Yeşu, İsrail halkını oymak oymak öne çıkardı. Bunlardan Yahuda oymağı belirlendi.

Jsh 7 17 Yahuda boylarını teker teker öne çıkardığında, Zerah boyu belirlendi. Zerahlılar aile aile öne çıkarıldığında Zavdi ailesi belirlendi.

Jsh 7 18 Zavdi ailesinin erkekleri teker teker öne çıkarıldığında Yahuda oymağından Zerah oğlu, Zavdi oğlu, Karmi oğlu Akan belirlendi.

Jsh 7 19 O zaman Yeşu Akana, <<Oğlum>> dedi, <<İsrailin Tanrısı RABbin hakkı için doğruyu söyle, ne yaptın, söyle bana, benden gizleme.>> İbranice <<İsrailin Tanrısı RABbe yücelik ver>>. Bu deyim birine ant içirmek için kullanılırdı.

Jsh 7 20 Akan, <<Doğru>> diye karşılık verdi, <<İsrailin Tanrısı RABbe karşı günah işledim. Yaptığım şu:

Jsh 7 21 Ganimetin içinde şinarfç işi güzel bir kaftan, iki yüz şekel gümüş, elli şekel ağırlığında bir külçe altın görünce dayanamayıp aldım. En altta gümüş olmak üzere, tümünü çadırımın ortasında toprağa gömdüm.>>

Jsh 7 22 Yeşunun görevlendirdiği adamlar hemen çadıra koştular. Gömülmüş eşyaları orada buldular. Gümüş en alttaydı.

Jsh 7 23 Tümünü çadırdan çıkardılar, Yeşuya ve İsrail halkına getirip RABbin önünde yere serdiler.

Jsh 7 24 Yeşu ile İsrail halkı, Zerah oğlu Akanı, gümüşü, altın külçeyi, kaftanı, Akanın oğullarıyla kızlarını, sığır ve davarlarıyla eşeğini, çadırıyla bütün eşyalarını alıp Akor Vadisine götürdüler.

Jsh 7 25 Yeşu Akana, <<Bizi neden bu felakete sürükledin?>> dedi, <<RAB de bugün seni felakete sürükleyecek.>> Ardından bütün İsrail halkı Akanı taşa tuttu; kendisine ait ne varsa taşılayıp yaktı.

Jsh 7 26 Akan'ın üzerine taşlardan büyük bir yığın yaptılar. Bu yığın bugün de duruyor. Bunun üzerine RAB'bin öfkesi dindi. Oranın bugün de Akor Vadisi diye anılmasının nedeni budur.

Jsh 8 1 RAB Yeşuya, <<Korkma, yılma>> dedi, <<Bütün savaşçıların yanına alıp Ay Kentinin üzerine yürü. Ay Kralını, halkını ve kenti bütün topraklarıyla birlikte sana teslim ediyorum.

Jsh 8 2 Erihaya ve kralına ne yaptıysan, Ay Kentine ve kralına da aynıını yap. Ama mal ve hayvanlardan oluşan ganimeti kendinize ayırın. Kentin gerisinde pusu kur.>>

Jsh 8 3 Böylece Yeşu bütün savaşçılarıyla birlikte Ay Kentinin üzerine yürümeye hazırlandı. Seçtiği otuz bin yiğit savaşçıyı geceleyin yola çıkarırken

Jsh 8 4 onlara şöyle buyurdu: <<Gidip kentin gerisinde pusuya yatın. Kentin çok uzağında durmayın. Hepiniz her an hazır olun.

Jsh 8 5 Ben yanımdaki halkla birlikte kente yaklaşacağım. Bir önceki gibi, düşman kentten çıkıp üzerimize gelince, önlerinde kaçır gibi yapıp

Jsh 8 6 onları kentten uzaklaştırmaya dek ardımızdan sürükleyeceğiz. Önceki gibi onlardan kaçtığımızı sanacaklar. Biz kaçır gibi yaparken,

Jsh 8 7 siz de pusu kurduğunuz yerden çıkıp kenti ele geçirirsiniz. Tanrımız RAB orayı elinize teslim edecek.

Jsh 8 8 Kenti ele geçirince ateşe verin. RABbin buyruğuna göre hareket edin. İşte buyruğum budur.>>

Jsh 8 9 Ardından Yeşu onları yolcu etti. Adamlar gidip Beytel ile Ay Kenti arasında, Ay Kentinin batısında pusuya yattılar. Yeşu ise geceyi halkla birlikte geçirdi.

Jsh 8 10 Yeşu sabah erkenden kalkarak halkı topladı. Sonra kendisi ve İsrailin ileri gelenleri önde olmak üzere Ay Kentine doğru yola çıktılar.

Jsh 8 11 Yeşu, yanındaki bütün savaşçılarla kentin üzerine yürüdü. Yaklaşık kentin kuzeyinde ordugah kurdular. Kentle aralarında bir vadi vardı.

Jsh 8 12 Yeşu beş bin kişi kadar bir güce Beytel ile Ay Kenti arasında, kentin batısında pusu kurdurdu.

Jsh 8 13 Ardından hem kuzeyde ordugah kuranlar, hem batıda pusuya yatanlar savaş düzenine girdiler. Yeşu o gece vadiye ilerledi.

Jsh 8 14 Bunu gören Ay Kralı, kent halkıyla birlikte sabah erkenden kalktı. Zaman yitirmeden, İsrailiilere karşı savaşmak üzere Arava bölgesinin karşısında belirlenen yere çıktı. Ne var ki, kentin gerisinde kendisine karşı kurulan pusudan habersizdi.

Jsh 8 15 Yeşu ile yanındaki İsrailiiler, kent halkı önünde bozguna uğramış gibi, çöle doğru kaçmaya başladılar.

Jsh 8 16 Kentteki bütün halk İsrailiileri kovalamaya çağrıldı. Ama Yeşuya

kovalarken kentten uzaklaştılar.

Jsh 8 17 Ay Kentiyle Beytelden İsrailiileri kovalamaya çıkmayan tek kişi

kalmamıştı. İsrailiileri kovalamaya çıkarırken kent kapılarını açık bıraktılar.

Jsh 8 18 RAB Yeşuya, <<Elindeki palayı Ay Kentine doğru uzat; orayı senin eline teslim ediyorum>> dedi. Yeşu elindeki palayı kente doğru uzattı.

Jsh 8 19 Elini uzatır uzatmaz, pusudakiler yerlerinden fırlayıp kente girdiler; kenti ele geçirip hemen ateşe verdiler.

Jsh 8 20 Kentliler arkalarına dönüp bakınca, yanan kentten göklere yükselen dumanı gördüler. Çöle doğru kaçan İsrailiiler de geri dönüp onlara saldırınca artık kaçacak hiçbir yerleri kalmadı.

Jsh 8 21 Pusuya yatmış olanların kenti ele geçirdiğini, kentten dumanlar yükseldiğini gören Yeşu ile yanındaki İsrailiiler, geri dönüp Ay halkına saldırdılar.

Jsh 8 22 Kenti ele geçirenler de çıkıp saldırıya katılınca, kent halkı iki yönden gelen İsrailiilerin ortasında kaldı. İsrailiiler tek canlı bırakmadan hepsini öldürdüler.

Jsh 8 23 Sağ olarak tutsak aldıkları Ay Kralını Yeşunun önüne çıkardılar.

Jsh 8 24 İsrailiiler Ay Kentinden çıkıp kendilerini kırsal alanlarda ve çölde kovalayanların hepsini kılıçtan geçirdikten sonra kente dönüp geri kalanları da kılıçtan geçirdiler.

Jsh 8 25 0 gün Ay halkının tümü öldürüldü. Öldürülenlerin toplamı, kadın erkek, on iki bin kişiydi.

Jsh 8 26 Yeşu kentte yaşayanların tümü yok edilinceye dek pala tutan elini indirmede.

Jsh 8 27 İsrailiiler, RABbin Yeşuya verdiği buyruk uyarınca, kentin yalnız hayvanlarıyla mallarını yağmaladılar.

Jsh 8 28 Ardından Yeşu Ay Kentini ateşe verdi, yakıp yıkıp viraneye çevirdi. Yıkıntıları bugün de duruyor.

Jsh 8 29 Ay Kralını ağaca asıp akşama dek orada bırakan Yeşu, güneş batarken cesedi ağaçtan indirerek kent kapısının dışına attırdı. Cesedin üzerine taşlardan büyük bir yığın yaptılar. Bu yığın bugün de duruyor.

Jsh 8 30 Bundan sonra Yeşu Eval Dağında İsrailin Tanrısı RABbe bir sunak yaptı.

Jsh 8 31 Sunak, RABbin kulu Musanın İsrail halkına verdiği buyruk uyarınca, Musanın Yasa Kitabında yazıldığı gibi yontulmamış, demir alet değmemiş taşlardan yapıldı.

RABbe orada yakmalık sunular sundular, esenlik kurbanları kestiler.

Jsh 8 32 Yeşu Musanın İsrail halkının önünde yazmış olduğu kutsal Yasanın kopyasını orada taş levhalara yazdı.

Jsh 8 33 Bütün İsrailiiler, ileri gelenleriyle, görevlileriyle ve hakimleriyle birlikte -yabancılar dahil- RABbin Antlaşma Sandığının iki yanında, yüzleri, sandığı taşıyan Levili kâhinlere dönük olarak dizildiler. Halkın yarısı sırtını Gerizim Dağına, öbür yarısı da Eval Dağına verdi. Çünkü RABbin kulu Musa kutsanmaları için bu şekilde durmalarını daha önce buyurmuştu.

Jsh 8 34 Ardından Yeşu yasanın tümünü, kutsama ve lanetle ilgili bölümleri Yasa Kitabında yazılı olduğu gibi okudu.

Jsh 8 35 Böylece Yeşu'nun, yabancıların da aralarında bulunduğu kadınlı, çocuklu bütün İsrail topluluğuna, Musa'nın buyruklarından okumadığı tek bir söz kalmadı.

Jsh 9 1 Şeria Irmağının ötesinde, dağlık bölgede, Şefelada ve Lübnana kadar uzanan Akdeniz kıyısındaki bütün krallar -Hitit, Amor, Kenan, Periz, Hiv ve Yevus kralları- olup bitenleri duyunca,

Jsh 9 2 Yeşuya ve İsrail halkına karşı hep birlikte savaşmak için bir araya geldiler.

Jsh 9 3 Givon halkı ise Yeşunun Eriha ve Ay kentlerine yaptıklarını duyunca hileye başvurdu. Kendilerine elçi süsü vererek eşeklerinin sırtına

Jsh 9 4 yıpranmış heybeler, eski, yırtık ve yamalı şarap tulumları yüklediler.

Jsh 9 5 Ayaklarında yıpranmış, yamalı çarıklar, sırtlarında da eski püskü giysiler vardı. Azık torbalarındaki bütün ekmekler kurumuş, küflenmişti.

Jsh 9 6 Adamlar Gilgaldaki ordugaha, Yeşunun yanına gittiler. Ona ve İsrail halkına, <<Uzak bir ülkeden geldik>> dediler, <<Bizimle bir barış antlaşması yapmanızı istiyoruz.>>

Jsh 9 7 Ama İsrailiiler Hivlilere, <<Sizinle neden antlaşma yapalım?>> diye karşılık verdiler, <<Belki de yakınımızda yaşıyorsunuz.>>

Jsh 9 8 Givonlular Yeşuya, <<Biz senin kullarınız>> dediler. Yeşu, <<Kimsiniz, nereden geliyorsunuz?>> diye sordu.

Jsh 9 9 Onlar da, <<Çok uzak bir ülkeden kalkıp geldik>> dediler. <<Çünkü Tanrın RABbin ününü duyduk. Tanrınla ilgili haberleri, Mısırdaki her şeyi,

Jsh 9 10 Şeria Irmağının ötesindeki Amorlu iki krala, Heşbon Kralı Sihona ve Astarotta egemenlik süren Başan Kralı Oga neler yaptığını da duyduk.

Jsh 9 11 Bunun üzerine önderlerimiz ve ülkemizin bütün halkı bize şöyle dediler: <Onları karşılamak için yanınıza yiyecek alıp yola çıkın ve onlara, biz sizin kullarınızız; bunun için bizimle bir barış antlaşması yapmanızı istiyoruz deyin.>

Jsh 9 12 Size gelmek için yola çıktığımız gün azık olarak evden aldığımız şu ekmekler sıcacıktı. Bakın şimdi, kurumuş, küflenmişler.

Jsh 9 13 Şarap doldurduğumuz şu tulumlar yeniydi, bakın nasıl sıyrılıp

yırtılmış. Bunca yol geldiğimiz için giysilerimiz ve çarıklarımız yıprandı.>>

Jsh 9 14 İsrailîliler, RABbe danışmadan Givonluların sunduğu yiyecekleri aldılar.

Jsh 9 15 Yeşu da onları sağ bırakacağına söz verip onlarla bir barış antlaşması yaptı. Topluluğun önderleri de antlaşmaya bağlı kalacaklarına ant içtiler.

Jsh 9 16 Ne var ki, antlaşmadan üç gün sonra Givonluların yakında, komşu topraklarda yaşadıklarını öğrendiler.

Jsh 9 17 Bunun üzerine yola çıkıp üç gün sonra onların kentlerine vardılar. Bu kentler Givon, Kefira, Beerot ve Kiryat-Yearimdi.

Jsh 9 18 Ancak İsrailîliler bunlara dokunmadılar. Çünkü topluluğun önderleri, İsrailin Tanrısı RAB adına ant içmişlerdi. Bu yüzden topluluk önderlere karşı söylenmeye başladı.

Jsh 9 19 Önderler ise, <<Biz İsrailin Tanrısı RAB adına ant içtik; bu yüzden onlara el süremeyiz>> diye karşılık verdiler.

Jsh 9 20 <<Ant içtiğimiz için onları sağ bırakacağız; yoksa Tanrının gazabına uğrarız.>>

Jsh 9 21 Sonra halka, <<Onları sağ bırakalım>> dediler, <<Ama bütün topluluk için odun kesip su çekmekle görevlendirilsinler.>> Böylece önderler vermiş oldukları sözü tuttular.

Jsh 9 22 Ardından Yeşu Givonluları çağırıp, <<Yakınımızda yaşadığınız halde neden çok uzaktan geldiğinizi söyleyip bizi aldattınız?>> dedi.

Jsh 9 23 <<Bunun için artık lanetlisiniz. Hep köle kalacaksınız. Tanrımın Tapınağı için odun kesip su çekeceksiniz.>>

Jsh 9 24 Givonlular, <<Efendimiz, Tanrın RABbin kulu Musaya verdiği buyruğu duyduk>> diye karşılık verdiler, <<Musaya bütün ülkeyi size vermesini, ülkede yaşayanların hepsini yok etmenizi buyurduğunu duyduk. Sizden çok korktuk, can korkusuyla böyle davrandık.

Jsh 9 25 Şimdi senin elindeyiz. Sana göre adil ve doğru olanı yap.>>

Jsh 9 26 Bunun üzerine Yeşu onları İsrailîlilerin elinden kurtardı, öldürülmesine izin vermedi.

Jsh 9 27 O gün onları topluluk için ve gelecekte RAB' bin seçeceği yerde yapılacak RAB' bin sunağı için odun kesip su çekmekle görevlendirdi. Bugün de bu işi yapıyorlar.

Jsh 10 1 Yeruşalim Kralı Adoni-Sedek, Yeşunun Erihayı ele geçirip kralını ortadan kaldırdığı gibi, Ay Kentini de ele geçirip tümüyle yıktığını, kralını öldürdüğünü, Givon halkının da İsrailîlilerle bir barış antlaşması yapıp onlarla birlikte yaşadığını duyunca,

Jsh 10 2 büyük korkuya kapıldı. Çünkü Givon, kralların yaşadığı kentler gibi büyük bir kenti; Ay Kentinden de büyüktü ve yiğit bir halkı vardı.

Jsh 10 3 Bu yüzden Yeruşalim Kralı Adoni-Sedek, Hevron Kralı Hoham, Yarmut Kralı Piram, Lakiş Kralı Yafia ve Eglon Kralı Devire şu haberi gönderdi:

Jsh 10 4 <<Gelin bana yardım edin, Givona saldıralım. Çünkü Givon halkı Yeşu ve İsrail halkıyla bir barış antlaşması yaptı.>>

Jsh 10 5 Böylece Amorlu beş kral -Yeruşalim, Hevron, Yarmut, Lakiş ve Eglon kralları- ordularını topladılar, hep birlikte gidip Givonun karşısında ordugah kurdular; sonra saldırıya geçtiler.

Jsh 10 6 Givonlular Gilgalda ordugahta bulunan Yeşuya şu haberi gönderdiler: <<Biz kullarını yalnız bırakma. Elini çabuk tutup yardımımıza gel, bizi kurtar. Çünkü dağlık bölgedeki bütün Amorlu krallar bize karşı birleşti.>>

Jsh 10 7 Bunun üzerine Yeşu bütün savaşçıları ve yiğit adamlarıyla birlikte Gilgal'dan yola çıktı.

Jsh 10 8 Bu arada RAB Yeşuya, <<Onlardan korkma>> dedi, <<Onları eline teslim ediyorum. Hiçbiri sana karşı koyamayacak.>>

Jsh 10 9 Gilgal'dan çıkıp bütün gece yol alan Yeşu, Amorlulara ansızın saldırı.

Jsh 10 10 RAB Amorluları İsrailîlilerin önünde şaşkına çevirdi. İsrailîliler de onları Givonda büyük bir bozguna uğrattılar; Beythorona çıkan yol boyunca, Azeka ve Makkedaya dek kovalayıp öldürdüler.

Jsh 10 11 RAB İsrailîlilerden kaçan Amorluların üzerine Beythorondan Azekaya inen yol boyunca gökten iri iri dolu yağdırdı. Yağan dolunun altında can verenler, İsrailîlilerin kılıçla öldürdüklerinden daha çoktu.

Jsh 10 12 RABbin Amorluları İsrailîlilerin karşısında bozguna uğrattığı gün Yeşu halkın önünde RABbe şöyle seslendi: <<Dur, ey güneş, Givon üzerinde Ve ay, sen de Ayalon Vadisinde.>>

Jsh 10 13 Halk, düşmanlarından öcünü alıncaya dek güneş durdu, ay da yerinde kaldı. Bu olay Yaşar Kitabında da yazılıdır. Güneş, yaklaşık bir gün boyunca göğün ortasında durdu, batmakta gecikti.

Jsh 10 14 Ne bundan önce, ne de sonra RABbin bir insanın dileğini işittiği o günkü gibi bir gün olmamıştır. Çünkü RAB İsrail'den yana savaştı.

Jsh 10 15 Yeşu bundan sonra İsrail halkıyla birlikte Gilgal'daki ordugaha döndü.

Jsh 10 16 Amorlu beş kral kaçıp Makkedadaki bir mağarada gizlenmişlerdi.

Jsh 10 17 Yeşuya, <<Beş kral Makkedadaki bir mağarada gizlenirken bulundu>> diye haber verildi.

Jsh 10 18 Yeşu, <<Mağaranın ağzına büyük taşlar yuvarlayın, orayı korumak için adamlar görevlendirin>> dedi,
Jsh 10 19 <<Ama siz durmayın, düşmanı kovalayın; arkadan saldırıp kentlere ulaşmalarına engel olun. Tanrınız RAB onları elinize teslim etmiştir.>>
Jsh 10 20 Yeşu ve İsrailiiler düşmanı çok ağır bir yenilgiye uğratıp tamamını yok ettiler. Kurtulabilenler surlu kentlere sığındı.
Jsh 10 21 Sonra bütün halk güvenlik içinde Makedadaki ordugaha, Yeşunun yanına döndü. Hiç kimse ağzını açıp İsrailiilere karşı bir şey söyleyemedi.
Jsh 10 22 Sonra Yeşu adamlarına, <<Mağaranın ağzını açın, beş kralı çıkarıp bana getirin>> dedi.
Jsh 10 23 Onlar da beş kralı -Yeruşalim, Hevron, Yarmut, Lakiş ve Eglon krallarını- mağaradan çıkarıp Yeşuya getirdiler.
Jsh 10 24 Krallar getirilince, Yeşu bütün İsrail halkını topladı. Savaşta kendisine eşlik etmiş olan komutanlara, <<Yaklaşın, ayaklarınızı bu kralların boyunları üzerine koyun>> dedi. Komutanlar yaklaşp ayaklarını kralların boyunları üzerine koydular.
Jsh 10 25 Yeşu onlara, <<Korkmayın, yılmayın; güçlü ve yürekli olun>> dedi, <<RAB savaşacağınız düşmanların hepsini bu duruma getirecek.>>
Jsh 10 26 Ardından beş kralı vurup öldürdü ve her birini bir ağaca astı. Akşama dek öylece ağaçlara asılı kaldılar.
Jsh 10 27 Yeşunun buyruğu üzerine gün batımında kralların cesetlerini ağaçlardan indirdiler, gizlendikleri mağaraya atıp mağaranın ağzını büyük taşlarla kapadılar. Bu taşlar bugün de orada duruyor.
Jsh 10 28 Yeşu aynı gün Makedayı aldı, kralını ve halkını kılıçtan geçirdi. Kentte tek canlı bırakmadı, hepsini öldürdü. Makkeda Kralına da Eriha Kralına yaptığı gibi aynı işi yaptı.
Jsh 10 29 Yeşu İsrail halkıyla birlikte Makedadan Livnanın üzerine yürüyüp kente saldırdı.
Jsh 10 30 RAB kenti ve kralını İsrailiilerin eline teslim etti. Yeşu kentin bütün halkını kılıçtan geçirdi. Tek canlı bırakmadı. Kentin kralına da Eriha Kralına yaptığı gibi aynı işi yaptı.
Jsh 10 31 Bundan sonra Yeşu İsrail halkıyla birlikte Livnadan Lakiş üzerine yürüdü. Kentin karşısında ordugah kurup saldırıya geçti.
Jsh 10 32 RAB Lakişi İsrailiilerin eline teslim etti. Yeşu ertesi gün kenti aldı. Livnada yaptığı gibi, halkı ve kentteki bütün canlıları kılıçtan geçirdi.
Jsh 10 33 Bu arada Gezer Kralı Horam Lakişe yardıma geldi. Yeşu onu ve ordusunu yenilgiye uğrattı; kimseyi sağ bırakmaksızın hepsini öldürdü.
Jsh 10 34 İsrail halkıyla birlikte Lakişten Eglon üzerine yürüyen Yeşu, kentin karşısında ordugah kurup saldırıya geçti.
Jsh 10 35 Kenti aynı gün ele geçirdiler. Lakişte yaptığı gibi, halkı ve kentteki bütün canlıları o gün kılıçtan geçirip yok ettiler.
Jsh 10 36 Ardından Yeşu İsrail halkıyla birlikte Eglondan Hevron üzerine yürüyüp saldırıya geçti.
Jsh 10 37 Kenti aldılar, kralını, halkını ve köylerindeki bütün canlıları kılıçtan geçirdiler. Eglon'da yaptıkları gibi, herkesi öldürdüler; kimseyi sağ bırakmadılar.
Jsh 10 38 Bundan sonra Yeşu İsrail halkıyla birlikte geri dönüp Devire saldırdı.
Jsh 10 39 Kralıyla birlikte Deviri ve köylerini alıp bütün halkı kılıçtan geçirdi; tek canlı bırakmadı, hepsini öldürdü. Hevrone, Livnaya ve kralına ne yaptıysa, Devire ve kralına da aynı işi yaptı.
Jsh 10 40 Böylece Yeşu dağlık bölge, Negev, Şefela ve dağ yamaçları dahil, bütün ülkeyi ele geçirip buradaki kralların tümünü yenilgiye uğrattı. Hiç kimseyi esirgemedi. İsrailin Tanrısı RABbin buyruğu uyarınca kimseyi sağ bırakmadı, hepsini öldürdü.
Jsh 10 41 Kadeş-Barneadan Gazzeye kadar, Givona kadar uzanan bütün Goşen bölgesini egemenliği altına aldı.
Jsh 10 42 Bütün bu kralları ve topraklarını tek bir savaşta ele geçirdi. Çünkü İsrailin Tanrısı RAB İsrailden yana savaşmıştı.
Jsh 10 43 Ardından Yeşu İsrail halkıyla birlikte Gilgal'daki ordugaha döndü.
Jsh 11 1 Olup bitenleri duyan Hasor Kralı Yavin, Madon Kralı Yovava, Şimron ve Akşaf krallarına,
Jsh 11 2 dağlık kuzey bölgesinde, Kinneret Gölünün güneyindeki Aravada, Şefelada ve batıda Dor kenti sırtlarındaki krallara,
Jsh 11 3 doğu ve batı bölgelerindeki Kenan, Amor, Hitit, Periz halklarına ve dağlık bölgedeki Yevuslularla Hermon Dağının eteğindeki Mispa bölgesinde yaşayan Hivlilere haber gönderdi.
Jsh 11 4 Bu krallar bütün ordularıyla, kıyıların kumu kadar sayısız askerleriyle, çok sayıdaki at ve savaş arabalarıyla yola çıktılar.
Jsh 11 5 Bütün bu krallar İsrailiilere karşı savaşmak üzere birleşerek Merom suları kıyısına gelip hep birlikte ordugah kurdular.
Jsh 11 6 Bu arada RAB Yeşuya, <<Onlardan korkma>> diye seslendi, <<Onların hepsini yarın bu saatlerde İsrailin önünde yere sereceğim. Atlarını sakatlayıp savaş arabalarını ateşe ver.>>
Jsh 11 7 Böylece Yeşu bütün ordusuyla birlikte Merom suları kıyısındaki kralların üzerine beklenmedik bir anda yürüdü ve onlara saldırdı.

Jsh 11 8 RAB onları İsrailîlilerin eline teslim etti. Onları bozguna uğratan İsrailîliler, kaçanları Büyük Saydaya, Misrefot-Mayime ve doğuda Mispe Vadisine kadar kovalayıp öldürdüler; kimseyi sağ bırakmadılar.

Jsh 11 9 Yeşu, RABbin kendisine buyurduğu gibi yaptı, atlarını sakatladi, savaş arabalarını ateşe verdi.

Jsh 11 10 Yeşu bundan sonra geri dönüp Hasoru ele geçirdi, Hasor Kralını kılıçla öldürdü. Çünkü Hasor eskiden bütün bu krallıkların başıydı.

Jsh 11 11 İsrailîliler kentteki bütün canlıları kılıçtan geçirip yok ettiler. Soluk alan bir tek kişiyi esirgemediler. Ardından Yeşu Hasoru ateşe verdi.

Jsh 11 12 Böylece bütün bu kentlerle krallarını ele geçirdi. RABbin kulu Musanın buyruğu uyarınca hepsini kılıçtan geçirip yok etti.

Jsh 11 13 Ancak, İsrailîliler, Yeşunun ateşe verdiği Hasor dışında, tepe üzerinde kurulu kentlerden hiçbirini ateşe vermediler.

Jsh 11 14 Bu kentlerdeki bütün mal ve hayvanları ganimet olarak aldılar, insanların tümünü ise kılıçtan geçirip öldürdüler; soluk alan bir tek kişiyi esirgemediler.

Jsh 11 15 RABbin kulu Musa RABden aldığı buyrukları Yeşuya aktarmıştı. Yeşu bunlara uydu ve RABbin Musaya buyurduklarını eksiksiz yerine getirdi.

Jsh 11 16 Böylece Yeşu, dağlık bölge, bütün Negev ve Goşen bölgesi, Şefela, Arava ve İsrail dağlarıyla bu dağların etekleri, Seir yönünde yükselen Halak Dağından Hermon Dağının altındaki Lübnan Vadisinde bulunan Baal-Gata varıncaya dek bütün toprakları ele geçirdi. Buraların krallarını yakalayıp öldürdü.

Jsh 11 18 Yeşu bu krallarla uzun süre savaştı.

Jsh 11 19 Givonda yaşayan Hivliler dışında, İsrailîlilerle barış antlaşması yapan bir kent olmadı. İsrailîliler öbür kentlerin hepsini savaşarak aldılar.

Jsh 11 20 çünkü onları İsrail'e karşı savaşmaya kararlı yapan RABbin kendisiydi. Böylece RABbin Musaya buyurduğu gibi, İsrailîliler onlara acımadı, hepsini öldürüp yok ettiler.

Jsh 11 21 Yeşu bundan sonra Anaklıların üzerine yürüdü. Onları dağlık bölgeden, Hevron, Devir ve Anavdan, Yahuda ve İsrailin bütün dağlık bölgelerinden söküp attı. Kentleriyle birlikte onları tümüyle yok etti.

Jsh 11 22 İsrailîlilerin elindeki topraklarda hiç Anaklı kalmadı. Yalnız Gazze, Gat ve Aşdotta sağ kalanlar oldu.

Jsh 11 23 RABbin Musa'ya söylediği gibi, Yeşu bütün ülkeyi ele geçirdi ve İsrail oymakları arasında mülk olarak bölüştürdü. Böylece savaş sona erdi, ülke barışa kavuştu.

Jsh 12 1 İsrailîlilerin bozguna uğrattığı, Şeria Irmağının doğusunda, Aravanın bütün doğusu ile Arnon Vadisinden Hermon Dağına kadar topraklarını ele geçirdiği krallar şunlardır:

Jsh 12 2 Heşbona oturan Amorluların Kralı Sihon: Krallığı Arnon Vadisi kıyısındaki Aroerden -vadinin ortasından- başlıyor, Ammonluların sınırı olan Yabbuk Irmağına dek uzanıyor, Gilatın yarısını içine alıyordu. Arava bölgesinin doğusu da ona aitti. Burası Kinneret Gölünden Arava -Lut- Gölüne uzanıyor, doğuda Beytyeşimota, güneyde de Pisga Dağının yamaçlarına varıyordu.

Jsh 12 4 Sağ kalan Refalılardan, Astarot ve Edreide oturan Başan Kralı Og:

Jsh 12 5 Kral Og, Hermon Dağı, Salka, Geşurlularla Maakalıların sınırına kadar bütün Başanı ve Heşbon Kralı Sihonun sınırına kadar uzanan Gilatın yarısını yönetiyordu.

Jsh 12 6 RABbin kulu Musanın ve İsrailîlilerin yenilgiye uğrattığı krallar bunlardı. RABbin kulu Musa bunların topraklarını Ruben ve Gad oymaklarıyla Manaşşe oymağının yarısına mülk olarak verdi.

Jsh 12 7 Lübnan Vadisindeki Baal-Gattan, Seir yönünde yükselen Halak Dağına kadar Şeria Irmağının batısında bulunan toprakların kralları -Yeşu ve İsrailîlilerin yenilgiye uğrattığı kralları- şunlardır: -Yeşu, Hitit, Amor, Kenan, Periz, Hiv ve Yevus halklarına ait dağlık bölgeyi, Şefelayı, Arava bölgesini, dağ yamaçlarını, çölü ve Negevi İsrail oymakları arasında mülk olarak bölüştürdü. -

Jsh 12 9 Eriha Kralı, Beytel yakınındaki Ay Kentinin Kralı,

Jsh 12 10 Yeruşalim Kralı, Hevron Kralı,

Jsh 12 11 Yarmut Kralı, Lakiş Kralı,

Jsh 12 12 Eglon Kralı, Gezer Kralı,

Jsh 12 13 Devir Kralı, Geder Kralı,

Jsh 12 14 Horma Kralı, Arat Kralı,

Jsh 12 15 Livna Kralı, Adullam Kralı,

Jsh 12 16 Makkeda Kralı, Beytel Kralı,

Jsh 12 17 Tappuah Kralı, Hefer Kralı,

Jsh 12 18 Afek Kralı, Şaron Kralı,

Jsh 12 19 Madon Kralı, Hasor Kralı,

Jsh 12 20 Şimron-Meron Kralı, Akşaf Kralı,

Jsh 12 21 Taanak Kralı, Megiddo Kralı,

Jsh 12 22 Kedeş Kralı, Karmeldeki Yokneam Kralı,

Jsh 12 23 Dor sırtlarındaki Dor Kralı, Gilgaldaki Goyim Kralı

Jsh 12 24 ve Tirsa Kralı. Toplam otuz bir kral.

Jsh 13 1 Yeşu kocamış, yaşı hayli ilerlemişti. RAB ona, <<Artık yaşlandın, yaştın hayli ilerledi>> dedi, <<Ama mülk olarak alınacak daha çok toprak var.

Jsh 13 2 <<Alınacak topraklar şunlardır: Bütün Filist ve Geşur bölgeleri;

Jsh 13 3 -Mısır'ın doğusundaki Şihor Irmağından, kuzeyde Ekron sınırlarına kadar uzanan bölge Kenanlılara ait sayılırdı. - Gazze, Aşdot, Aşkelon, Gat ve Ekron adlı beş Filist beyliği ve Avluların toprakları;

Jsh 13 4 güneyde bütün Kenan toprakları; Afeke, yani Amor sınırına kadar, Saydalılara ait olan Meara;

Jsh 13 5 Gevalıların toprakları; Hermon Dağı eteğindeki Baal-Gattan Levo-Hamata kadar doğu yönündeki bütün Lübnan toprakları.

Jsh 13 6 Lübnandan Misrefot-Mayime dek uzanan dağlık bölgede yaşayanları, bütün Saydalıları İsraililerin önünden söküp atacagım. Sana buyurduğum gibi, buraları kura ile İsraililer arasında mülk olarak bölüştür.

Jsh 13 7 <<Bu toprakları şimdiden dokuz oymakla Manaşşe oymağının yarısı arasında mülk olarak bölüştür.>>

Jsh 13 8 Manaşşe oymağının öbür yarısı ile Ruben ve Gad oymakları, RABbin kulu Musanın Şeria Irmağının doğusundaki toprakları kendilerine vermesiyle mülkten paylarını almışlardı.

Jsh 13 9 Bu topraklar şunlardır: Arnon Vadisi kıyısında Aroerden vadinin ortasındaki kentle Divona kadar uzanan Medeva Yaylası;

Jsh 13 10 Heşbon'da egemenlik sürmüş olan Amor Kralı Sihonun Ammon sınırına kadar uzanan bütün kentleri;

Jsh 13 11 Gilat, Geşur ve Maaka toprakları, Hermon Dağıyla Salkaya kadar bütün Başan;

Jsh 13 12 sağ kalan Refalılardan biri olup Astarot ve Edreide egemenlik sürmüş olan Kral Ogun Başanda kalan topraklarının tümü. Musanın, krallarını yenilgiye uğratıp ele geçirdiği topraklar bunlardı.

Jsh 13 13 İsraililer Geşurluları ve Maakalıları topraklarından sürmediler; bunlar bugün de İsraililer arasında yaşıyorlar.

Jsh 13 14 Musa, yalnız Levi oymağına topraktan pay vermedi. RABden aldığı buyruğa göre, Levililerin payı İsrailin Tanrısı RAB için yakılan sunulardı.

Jsh 13 15 Musanın boy sayısına göre Ruben oymağına verdiği topraklar şunlardır:

Jsh 13 16 Arnon Vadisi kıyısında Aroerden vadinin ortasındaki kente kadar uzanan bölgeyle Medevanın çevresindeki yaylanın tümü;

Jsh 13 17 Heşbon ve buna bağlı yayladaki bütün kentler; Divon, Bamot-Baal, Beytbaal-Meon,

Jsh 13 18 Yahsa, Kedemot, Mefaath,

Jsh 13 19 Kiryatayim ve Sivma, vadideki tepede kurulu Seret-Şahar,

Jsh 13 20 Beytpeor, Pisga yamaçları, Beytşimonot,

Jsh 13 21 yayladaki kentlerle Heşbon'da egemenlik sürmüş olan Amor Kralı Sihonun bütün ülkesi. Musa Sihonu ve Sihonun egemenliği altındaki topraklarda yaşayan Midyan beylerini -Evi, Rekem, Sur, Hur ve Revay- yenilgiye uğratmıştı.

Jsh 13 22 Öldürülenler arasında İsraililerin kılıçtan geçirdiği Beor oğlu falcı Balam da vardı.

Jsh 13 23 Rubenoğullarının sınırı Şeria Irmağına dayanıyordu. Rubenoğullarına, boy sayısına göre köyleriyle birlikte mülk olarak verilen kentler bunlardı.

Jsh 13 24 Musa Gad oymağına da boy sayısına göre miras verdi.

Jsh 13 25 Verdiği topraklar şunlardı: Yazer bölgesi, bütün Gilat kentleri, Rabba yakınındaki Aroere kadar uzanan Ammonlulara ait toprakların yarısı;

Jsh 13 26 Heşbondan Ramat-Mispeye ve Betonime, Mahanayimden Devir sınırına kadarki bölge;

Jsh 13 27 Şeria Ovasındaki Beytharam, Beytnimra, Sukkot, Safon, Heşbon Kralı Sihonun topraklarından geri kalan bölüm, Kinneret Gölünün güney ucuna kadar uzanan Şeria Irmağının doğu yakası.

Jsh 13 28 Gadoğullarına, boy sayısına göre köyleriyle birlikte mülk olarak verilen kentler bunlardı.

Jsh 13 29 Musa, Manaşşe oymağının yarısına boy sayısına göre topraktan miras vermişti.

Jsh 13 30 Bu topraklar Mahanayimden başlıyor, Başan Kralı Ogun ülkesini -bütün Başanı- ve Yairin Başandaki yerleşim birimlerinin tümünü, yani toplam altmış kenti,

Jsh 13 31 Gilatın yarısını, Başan Kralı Ogun egemenliğindeki Astarot ve Edrei kentlerini içine alıyordu. Buralar, Manaşşe oğlu Makirin soyuna, boy sayısına göre Makiroğullarının yarısına ayrılmıştı.

Jsh 13 32 Musanın, Erihanın doğusunda, Şeria Irmağının ötesinde kalan Moav ovalarındayken bölüştürdüğü topraklar bunlardır.

Jsh 13 33 Ama Levi oymağına topraktan pay vermedi. Söz verdiği gibi, onların mirası İsrail'in Tanrısı RAB'bin kendisi idi.

Jsh 14 1 İsraililerin Kenanda mülk edindiği topraklara gelince, bu topraklar Kâhin Elazar, Nun oğlu Yeşu ve İsrail oymaklarının boy başları tarafından miras olarak İsraililer arasında bölüştürülmüştür.

Jsh 14 2 RABbin Musa aracılığıyla buyurduğu gibi, paylar dokuz oymakla bir oymağın yarısı arasında kura ile bölüştürüldü.

Jsh 14 3 Çünkü Musa iki oymakla yarım oymağın payını Şeria Irmağının doğusunda vermişti. Ama onlarla birlikte Levililere mülkten pay vermemişti.

Jsh 14 4 Yusufun soyundan gelenler, Manaşşe ve Efrayim diye iki oymak

oluşturuyordu. Levililere de yerleşecekleri kentler ve bu kentlerin çevresinde büyük ve küçük baş hayvanlarına ayrılan otlaklar dışında topraktan pay verilmedi.

Jsh 14 5 İsrailîliler, RABbin Musaya verdiği buyruğa göre hareket edip ülkeyi paylaştılar.

Jsh 14 6 Bu arada Yahudaoğulları Gilgalda bulunan Yeşunun yanına geldiler. Kenizli Yefunne oğlu Kalev Yeşuya şöyle dedi: «RABbin Kadeş-Barneada Tanrı adamı Musaya senin ve benim hakkımda neler söylediğini biliyorsun.

Jsh 14 7 RABbin kulu Musa ülkeyi araştırmak üzere beni Kadeş-Barneadan gönderdiğinde kırk yaşındaydım. Gördüklerimi ona açık yüreklilikle ilettim.

Jsh 14 8 Ne var ki, benimle gelmiş olan soydaşlarım halkı korkuya düşürdüler. Ama ben tümüyle Tanrım RABbin yolundan gittim.

Jsh 14 9 Bu nedenle Musa o gün, «Tümüyle Tanrım RABbin yolundan gittiğin için ayak bastığın topraklar sonsuza dek sana ve oğullarına mülk olacak» diye ant içti.

Jsh 14 10 RAB sözünü tuttu, beni yaşattı. İsrailîliler çölden geçerken RABbin Musaya bu sözleri söylediği günden bu yana kırk beş yıl geçti. Şimdi seksen beş yaşındayım.

Jsh 14 11 Bugün de Musanın beni gönderdiği günkü kadar güçlüyüm. O günkü gibi hâlâ savaşa gidip gelecek gücteyim.

Jsh 14 12 RABbin o gün söz verdiği gibi, bu dağlık bölgeyi şimdi bana ver. Orada Anaklıların yaşadığını ve surlarla çevrili büyük kentleri olduğunu o gün sen de duymuştun. Belki RAB bana yardım eder de, Onun dediği gibi, onları oradan sürerim.»

Jsh 14 13 Yeşu Yefunne oğlu Kalevi kutsadı ve Hevronu ona mülk olarak verdi.

Jsh 14 14 Böylece Hevron bugün de Kenizli Yefunne oğlu Kalevin mülküdür. Çünkü o, tümüyle İsrailin Tanrısı RABbin yolundan gitti.

Jsh 14 15 Hevron'un eski adı Kiryat-Arba'ydı. Arba, Anaklılar'ın en güçlü adamının adıydı. Böylece savaş sona erdi ve ülke barışa kavuştu.

Jsh 15 1 Boy sayısına göre Yahuda oymağına verilen bölge, güneyde Edom sınırına, en güneyde de Zin Çölüne kadar uzanıyordu.

Jsh 15 2 Güney sınırları, Lut Gölünün güney ucundaki körfezden başlayıp

Jsh 15 3 Akrep Geçidinin güneyine, oradan da Zin Çölüne geçiyor, Kadeş-Barneanın güneyinden Hesrona ve Addara çıkıyor, oradan da Karkaya kıvrılıyor,

Jsh 15 4 Asmonu aşır Mısır Vadisine uzanıyor ve Akdenizde son buluyordu. Güney sınırları buydu.

Jsh 15 5 Doğu sınırı, Lut Gölü kıyısı boyunca Şeria Irmağının ağzına kadar uzanıyordu. Kuzey sınırı, Şeria Irmağının göl ağzındaki körfezden başlıyor,

Jsh 15 6 Beythoglaya ulaşıp Beytaravanın kuzeyinden geçiyor, Ruben oğlu Bohanın taşına varıyordu.

Jsh 15 7 Sınır, Akor Vadisinden Devire çıkıyor, vadinin güneyinde Adummim Yokuşu karşısındaki Gilgala doğru kuzeye yöneliyor, buradan Eyn-Şemeş sularına uzanarak Eyn-Rogel'e dayanıyordu.

Jsh 15 8 Sonra Ben-Hinnom Vadisinden geçerek Yevus Kentinin -Yeruşalimin- güney sırtlarına çıkıyor, buradan Refaim Vadisinin kuzey ucunda bulunan Hinnom Vadisinin batısındaki dağın doruğuna yükseliyor,

Jsh 15 9 oradan da Neftoah sularının kaynağına kıvrılıyor, Efron Dağındaki kentlere uzanarak Baalaya -Kiryat-Yearime- dönüyordu.

Jsh 15 10 Baaladan batıya, Seir Dağına yönelen sınır, Yearim -Kesalon- Dağının kuzey sırtları boyunca uzanarak Beytşemeşe iniyor, Timnaya varıyordu.

Jsh 15 11 Sonra Ekronun kuzey sırtlarına uzanıyor, Şikerona doğru kıvrılarak Baala Dağına ulaştıktan sonra Yavnee'ye çıkıyor, Akdenizde son buluyordu.

Jsh 15 12 Batı sınırı Akdenizin kıyılarıydı. Yahudaoğullarından gelen boyların çepeçevre sınırları buydu.

Jsh 15 13 Yeşu, RABden aldığı buyruk uyarınca, Yahuda bölgesindeki Kiryat-Arbayı -Hevronu- Yefunne oğlu Kaleve miras olarak verdi. Arba, Anaklıların atasıydı.

Jsh 15 14 Kalev, Anakın üç torununu, onun soyundan gelen Şeşay, Ahiman ve Talmayı oradan sürdü.

Jsh 15 15 Oradan eski adı Kiryat-Sefer olan Devir Kenti halkının üzerine yürüdü.

Jsh 15 16 Kalev, «Kiryat-Sefer halkını yenip orayı ele geçirene kızım Aksayı eş olarak vereceğim» dedi.

Jsh 15 17 Kenti Kalevin kardeşi Kenazın oğlu Otniel ele geçirdi. Bunun üzerine Kalev kızı Aksayı ona eş olarak verdi.

Jsh 15 18 Kız Otnielin yanına varınca, onu babasından bir tarla istemeye zorladı. Kalev, eşeğinden inen kızına, «Bir isteğin mi var?» diye sordu.

Jsh 15 19 Kız, «Bana bir armağan ver» dedi, «Madem Negevdeki toprakları bana verdin, su kaynaklarını da ver.» Böylece Kalev yukarı ve aşağı su kaynaklarını ona verdi.

Jsh 15 20 Boy sayısına göre Yahudaoğulları oymağının payı buydu.

Jsh 15 21 Yahudaoğulları oymağının Edom sınırlarına doğru en güneyde kalan kentleri şunlardı: Kavseel, Eder, Yagur,

Jsh 15 22 Kina, Dimona, Adada,

Jsh 15 23 Kedeş, Hasor, Yitnan,

Jsh 15 24 Zif, Tel'em, Bealot,

Jsh 15 25 Hasor-Hadatta, Keriyyot-Hesron -Hasor-

Jsh 15 26 Amam, Şema, Molada,

Jsh 15 27 Hasar-Gadda, Heşmon, Beytpel'et,

The Holy Bible in Turkish

Jsh	15	28	Hasar-Şual, Beer-Şeva, Bi zyotya,
Jsh	15	29	Baal a, İyim, Esem,
Jsh	15	30	El tol at, Kesil , Horma,
Jsh	15	31	Ziklak, Madmanna, Sansanna,
Jsh	15	32	Levaot, Şilhim, Ayin ve Rimmon; köyleri yle birlikte yirmi dokuz kent.
Jsh	15	33	Şefeladakiler, Eşt aol, Sora, Aşna,
Jsh	15	34	Zanoah, Eyn-Gannim, Tappuah, Enam,
Jsh	15	35	Yarmut, Adullam, Soko, Azeka,
Jsh	15	36	Şaarayim, Aditayim, Geder a ve Gederotayim; köyleri yle birlikte on dört kent.
Jsh	15	37	Senan, Hadaşa, Migdal -Gad,
Jsh	15	38	Dilan, Misp e, Yokteel ,
Jsh	15	39	Lakiş, Boskat, Eglon,
Jsh	15	40	Kabbon, Lahmas, Kitliş,
Jsh	15	41	Gederot, Beytdagon, Naama ve Makkeda; köyleri yle birlikte on altı kent.
Jsh	15	42	Livna, Eter, Aşan,
Jsh	15	43	Yiftah, Aşna, Nesiv,
Jsh	15	44	Keila, Akziv ve Mareşa; köyleri yle birlikte dokuz kent.
Jsh	15	45	Kasaba ve köyleri yle birlikte Ekron;
Jsh	15	46	Ekronun batısı, Aşdotun çevresindeki bütün köyler;
Jsh	15	47	kasaba ve köyleri yle birlikte Aşdot; Mısır Vadisi ne ve Akdenizi n kıyısına kadar kasaba ve köyleri yle birlikte Gazze.
Jsh	15	48	Dağlık bölgede Şamir, Yattir, Soko,
Jsh	15	49	Danna, Kiryat-Sanna -Devir-
Jsh	15	50	Anav, Eştemo, Anim,
Jsh	15	51	Goşen, Holon ve Gilo; köyleri yle birlikte on bir kent.
Jsh	15	52	Arav, Duma, Eşan,
Jsh	15	53	Yanum, Beyttappuah, Afeka,
Jsh	15	54	Humta, Kiryat-Arba -Hevron- ve Sior; köyleri yle birlikte dokuz kent.
Jsh	15	55	Maon, Karmel, Zif, Yutta,
Jsh	15	56	Yizreel , Yokdeam, Zanoah,
Jsh	15	57	Kayin, Giva ve Timna; köyleri yle birlikte on kent.
Jsh	15	58	Halhul , Beytsur, Gedor,
Jsh	15	59	Maarat, Beytanot ve Eltekon; köyleri yle birlikte altı kent.
Jsh	15	60	Kiryat-Baal -Kiryat-Yearim- ve Rabba; köyleri yle birlikte iki kent.
Jsh	15	61	Çölde Beytarava, Middin, Sekaka,
Jsh	15	62	Nivşan, Tuz Kenti ve Eyn-Gedi; köyleri yle birlikte altı kent.
Jsh	15	63	Yahudaoğulları Yeruşalim'de yaşayan Yevuslular'ı oradan çıkartamadılar. Yevuslular bugün de Yeruşalim'de Yahudaoğulları'yla birlikte yaşıyorlar.
Jsh	16	1	Kurada Yusuf oğullarına düşen toprakların sınırları, doğuda Eriha sularının doğusundan, Erihadaki Şeria Irmağından başlayarak çöle geçiyor, Erihadan Beytelin dağlık bölgesine çıkıyor,
Jsh	16	2	Beytel den Luza geçerek Arklıların sınırına, Atarota uzanıyordu.
Jsh	16	3	Sınır batıda Yafletlilerin topraklarına, Aşağı Beythoron bölgesine, oradan da Gezere iniyor ve Akdenizde son buluyordu.
Jsh	16	4	Böylece Yusufun soyundan gelen Manaşşe ve Efrayim paylarını almış oldular.
Jsh	16	5	Boy sayısına göre Efrayimoğullarına pay olarak verilen toprakların sınırları, doğuda Atrot-Addardan yukarı Beythorona kadar uzanarak
Jsh	16	6	Akdenize varıyordu. Sınır kuzeyde Mikmetatta doğuya, Taanat-Şiloya dönüyor, kentin doğusundan geçip Yanoaha uzanıyor,
Jsh	16	7	buradan Atarot ve Naaraya iniyor, Erihayı aşarak Şeria Irmağına ulaşıyordu.
Jsh	16	8	Sınır Tappuahtan batıya, Kana Vadisi ne uzanıp Akdenizde son buluyordu. Boy sayısına göre Efrayimoğulları oymağının payı buydu.
Jsh	16	9	Ayrıca Manaşşeoğullarına düşen payda da Efrayimoğullarına ayrılan kentler ve bunlara bağlı köyler vardı.
Jsh	16	10	Ne var ki, Efrayimoğulları Gezer'de yaşayan Kenanlılar'ı buradan sürmediler. Kenanlılar bugüne kadar Efrayimoğulları arasında yaşayıp onlara ücretsiz hizmet etmek zorunda kaldılar.
Jsh	17	1	Yusufun büyük oğlu Manaşşenin oymağı için kura çekildi. -Gilat ve Başan, Manaşşenin ilk oğlu Makire verilmişti. Çünkü Gilatlıların atası olan Makir büyük bir savaşçıydı. -
Jsh	17	2	Manaşşe soyundan gelen öbürleri -Aviezer, Helek, Asriel, Şkem, Hefer ve Şemidaogulları- bu kuranın içindeydi. Bunlar boylarına göre Yusuf oğlu Manaşşenin erkek çocuklarıydı.
Jsh	17	3	Bunlardan Manaşşe oğlu, Makir oğlu, Gilat oğlu, Hefer oğlu Selofhatın erkek çocuğu olmadı; yalnız Mahla, Noa, Hogla, Milka ve Tirs a adında kızları vardı.
Jsh	17	4	Bunlar, Kâhin Elazara, Nun oğlu Yeşuya ve önderlere gidip şöyle dediler: <<RAB, Musaya erkek akrabalarımızla birlikte bize de mirastan pay verilmesini buyurdu. >> RABbin bu buyruğu üzerine Yeşu, amcalarıyla birlikte onlara da mirastan pay verdi.

Jsh 17 5 Böylece Manaşşe oymağına Şeria Irmağının doğusundaki Gilat ve Başan bölgelerinden başka on pay verildi.

Jsh 17 6 Çünkü Manaşşenin kız torunları da erkek torunların yanısıra mirastan pay almışlardı. Gilat bölgesi ise Manaşşenin öbür oğullarına verilmişti.

Jsh 17 7 Manaşşe sınırı Aşer sınırından Şekem yakınındaki Mikmetata uzanıyor, buradan güneye kıvrılarak Eyn-Tappuah halkının topraklarına varıyordu.

Jsh 17 8 Tappuah Kentini çevreleyen topraklar Manaşşenindi. Ama Manaşşe sınırındaki Tappuah Kenti Efrayimoğullarına aitti.

Jsh 17 9 Sonra sınır Kana Vadisine iniyordu. Vadinin güneyinde Manaşşe kentleri arasında Efrayime ait kentler de vardı. Manaşşe sınırları vadinin kuzeyi boyunca uzanarak Akdenizde son buluyordu.

Jsh 17 10 Güneydeki topraklar Efrayimin, kuzeydeki topraklarsa Manaşşenindi. Böylece Manaşşe bölgesi Akdenizle, kuzeyde Aşerle ve doğuda İssakarla sınırlanmıştı.

Jsh 17 11 İssakar ve Aşere ait topraklardaki Beytşean ve köyleri, Yivleamla köyleri, Dor, yani Dor sırtları halkıyla köyleri, Eyn- Dor halkıyla köyleri, Taanak halkıyla köyleri, Megiddo halkıyla köyleri Manaşşeye aitti.

Jsh 17 12 Ne var ki, Manaşşeoğulları bu kentleri tümüyle ele geçiremediler. Çünkü Kenanlılar buralarda yaşamaya kararlıydı.

Jsh 17 13 İsraililer güçlenince, Kenanlıları sürececek yerde, onları angaryasına çalıştırmaya başladılar.

Jsh 17 14 Yusufogulları Yeşuya gelip, <<Mülk olarak bize neden tek kurayla tek pay verdin?>> dediler, <<Çok kalabalığız. Çünkü RAB bizi bugüne dek alabildiğine çoğalttı.>>

Jsh 17 15 Yeşu, <<O kadar kalabalıksanız ve Efrayimin dağlık bölgesi size dar geliyorsa, Perizlilerin ve Refalıların topraklarındaki ormanlara çıkıp kendinizi yer açın>> diye karşılık verdi.

Jsh 17 16 Yusufogulları, <<Dağlık bölge bize yetmiyor>> dediler, <<Ancak hem Beytşean ve köylerinde, hem de Yizreel Vadisinde oturanların, ovada yaşayan bütün Kenanlıların demirden savaş arabaları var.>>

Jsh 17 17 Yeşu Yusufogullarına, Efrayim ve Manaşşe oymaklarına şöyle dedi: <<Kalabalıksınız ve çok güçlüsünüz. Tek kuraya kalmayacaksınız.

Jsh 17 18 Dağlık bölge de sizin olacak. Orası ormanlıktır, ama ağaçları kesip açacağınız bütün topraklar sizin olur. Kenanlılar güçlüdür, demirden savaş arabalarına sahiptirler ama, yine de onları sürersiniz.>>

Jsh 18 1 Ülkenin denetimini eline geçiren İsrail topluluğu Şiloda bir araya geldi. Orada Buluşma Çadırını kurdular.

Jsh 18 2 Ne var ki, mülkten henüz paylarını almamış yedi İsrail oymağı vardı.

Jsh 18 3 Yeşu İsraililere, <<Bu uyuşukluğu üzerinizden ne zaman atacaksınız, atalarınızın Tanrısı RABbin size verdiği toprakları ele geçirmek için daha ne kadar bekleyeceksiniz?>> dedi.

Jsh 18 4 <<Her oymaktan üçer adam seçin. Onları, ülkeyi incelemeye göndereceğim. Mülk edinecekleri yerlerin sınırlarını belirleyip kayda geçirerek yanıma dönsünler.

Jsh 18 5 Bu toprakları yedi bölgeye ayırsınlar. Yahuda güney bölgesinde, Yusufogulları kuzey bölgesinde kalsın.

Jsh 18 6 Yedi bölgeyi belirleyip kayda geçirdikten sonra, sonucu bana getirin. Burada, Tanrımız RABbin önünde aranızda kura çekeceğim.

Jsh 18 7 Levililere gelince, onların aranızda payı yoktur; mirasları RAB için kâhinlik yapmaktır. Gad ve Ruben oymaklarıyla Manaşşe oymağının yarısı ise RABbin kulu Musanın Şeria Irmağının doğusunda kendilerine verdiği mülkü almış bulunuyorlar.>>

Jsh 18 8 Yeşu, toprakları kayda geçirmek için yola çıkmak üzere olan adamlara, <<Gidip toprakları inceleyin, kayda geçirip yanıma dönün>> diye buyurdu, <<Sonra burada, Şiloda, RABbin önünde sizin için kura çekeceğim.>>

Jsh 18 9 Adamlar yola çıkıp ülkeyi dolaştılar; kent kent, yedi bölge halinde kayda geçirdikten sonra Şiloda, ordugahta bulunan Yeşunun yanına döndüler.

Jsh 18 10 Yeşu Şiloda RABbin önünde onlar için kura çekti ve toprakları İsrail oymakları arasında bölüştürdü.

Jsh 18 11 Boy sayısına göre Benyaminoğulları oymağı için kura çekildi. Paylarına düşen bölge Yahudaoğullarıyla Yusufogullarının toprakları arasında kalıyordu.

Jsh 18 12 Topraklarının sınırı kuzeyde Şeria Irmağından başlıyor, Erihanın kuzey sırtlarına doğru yükselerek batıda dağlık bölgeye uzanıyor, Beytaven kırlarında son buluyordu.

Jsh 18 13 Sınır oradan Luza -Beytele- Luzun güney sırtlarına geçiyor, Aşağı Beythoronun güneyindeki dağın üzerinde kurulu Atrot-Addara iniyor,

Jsh 18 14 bölgenin batısında Beythoronun güneyindeki dağdan güneye dönüyor ve Yahudaoğullarına ait Kiryat-Baal -Kiryat-Yearim- Kentinde son buluyordu. Bu batı tarafıydı.

Jsh 18 15 Güney tarafı Kiryat-Yearimin batı varoşlarından başlıyor, Neftoah sularının kaynağına uzanıyordu.

Jsh 18 16 Sınır buradan Refaim Vadisinin kuzeyindeki Ben-Hinnom Vadisine bakan dağın yamaçlarına varıyor, Hinnom Vadisini geçip Yevusun güney sırtlarına, oradan da Eyn-Rogel e iniyordu.

Jsh 18 17 Kuzeye kıvrılan sınır Eyn-Şemeş ve Adummim Yokuşunun karşısındaki Gelilota çıkıyor, Ruben oğlu Bohanın taşına iniyor,

Jsh 18 18 sonra Arava Vadisinin kuzey sırtlarından geçip Aravaya sarkıyor,

Jsh 18 19 buradan Beythoglanın kuzey yamaçlarına geçiyor, Lut Gölünün kuzey körfezinde, Şeria Irmağının güney ağzında bitiyordu. Güney sınırı buydu.

Jsh 18 20 Şeria Irmağı doğu sınırını oluşturuyordu. Boy sayısına göre Benyaminoğullarının payına düşen mülkün sınırları çepeçevre buydu. başlayıp batıya yöneliyor.>>

Jsh 18 21 Boy sayısına göre Benyaminoğulları oymağının payına düşen kentler şunlardı: Eriha, Beythogla, Emek-Kesis,

Jsh 18 22 Beytarava, Semarayim, Beytel,

Jsh 18 23 Avvim, Para, Ofra,

Jsh 18 24 Kefar-Ammoni, Ofni, Geva; köyleriyle birlikte on iki kent.

Jsh 18 25 Givon, Rama, Beerot,

Jsh 18 26 Misper, Kefira, Mosa,

Jsh 18 27 Rekem, Yirpeel, Tarala,

Jsh 18 28 Sela, Haelef, Yevus -Yeruşalim- Givat ve Kiryat; köyleriyle birlikte on dört kent. Boy sayısına göre Benyaminoğulları'nın payı buydu.

Jsh 19 1 İkinci kura Şimona, boy sayısına göre Şimonoğulları oymağına düştü. Onların payı Yahudaoğullarına düşen payın sınırları içinde kalıyordu.

Jsh 19 2 Bu pay Beer-Şeva ya da Şeva, Molada,

Jsh 19 3 Hasar-Şual, Bala, Esem,

Jsh 19 4 Eltolat, Betul, Horma,

Jsh 19 5 Ziklak, Beymarkavot, Hasar-Susa,

Jsh 19 6 Beytlevaot ve Şaruheni içeriyordu. Köyleriyle birlikte toplam on üç kent.

Jsh 19 7 Ayin, Rimmon, Eter ve Aşan; köyleriyle birlikte dört kent.

Jsh 19 8 Baalat-Beer, yani Negevdeki Ramaya kadar uzanan bu kentlerin çevresindeki bütün köyler de Şimonoğullarına aitti. Boy sayısına göre Şimonoğulları oymağının payı buydu.

Jsh 19 9 Şimonoğullarına verilen pay Yahudaoğullarının payından alınmıştı. Çünkü Yahudaoğullarının payı ihtiyaçlarından fazlaydı. Böylece Şimonoğullarının payı Yahuda oymağının sınırları içinde kalıyordu.

Jsh 19 10 Üçüncü kura boy sayısına göre Zevulunoğullarına düştü. Topraklarının sınırı Sarite kadar uzanıyordu.

Jsh 19 11 Sınır batıda Maralaya doğru çıkıyor, Dabbeşete erişip Yokneam karşısındaki vadiye uzanıyor,

Jsh 19 12 Saritten doğuya, gün doğusuna, Kislot-Tavor sınırına dönüyor, oradan Daverata dayanıyor ve Yafiaya çıkıyordu.

Jsh 19 13 Buradan yine doğuya, Gat-Hefer ve Et-Kasine geçiyor, Rimmona uzanıyor, Neaya kıvrılıyordu.

Jsh 19 14 Kuzey sınırı buradan Hannatona dönüyor ve Yiftahel Vadisinde son buluyordu.

Jsh 19 15 Kattat, Nahalal, Şimron, Yidala ve Beytlehem; köyleriyle birlikte on iki kentti.

Jsh 19 16 Boy sayısına göre Zevulunoğullarının payı köyleriyle birlikte bu kentlerdi.

Jsh 19 17 Dördüncü kura İssakara, boy sayısına göre İssakaroğullarına düştü.

Jsh 19 18 Yizreel, Kesullot, Şunem,

Jsh 19 19 Hafarayim, Şion, Anaharat,

Jsh 19 20 Rabbit, Kişyon, Eves,

Jsh 19 21 Remet, Eyn-Gannim, Eyn-Hadda ve Beytpasses bu sınırların içinde kalıyordu.

Jsh 19 22 Sınır Tavor, Şahasima ve Beytşemeş boyunca uzanarak Şeria Irmağında son buluyordu. Köyleriyle birlikte on altı kentti.

Jsh 19 23 Boy sayısına göre İssakaroğulları oymağının payı köyleriyle birlikte bu kentlerdi.

Jsh 19 24 Beşinci kura boy sayısına göre Aşeroğulları oymağına düştü.

Jsh 19 25 Sınırları içindeki kentler Helkat, Hali, Beten, Akşaf,

Jsh 19 26 Allammelek, Amat ve Mişaldı. Sınır batıda Karmel ve Şihor-Livnata erişiyordu.

Jsh 19 27 Buradan doğuya, Beytdagona dönüyor, Zevulun sınırı ve Yiftahel Vadisi boyunca uzanarak kuzeyde Beytemek ve Neiele ulaşıyordu. Kavulun kuzeyinden,

Jsh 19 28 Evron, Rehov, Hammon ve Kanaya geçerek Büyük Saydaya kadar çıkıyordu.

Jsh 19 29 Buradan Ramaya dönüyor, sonra surlarla çevrili Sur Kentine uzanıyor, Hosaya dönerek Akziv yöresinde, Akdenizde son buluyordu.

Jsh 19 30 Umma, Afek ve Rehov; köyleriyle birlikte yirmi iki kent,

Jsh 19 31 boy sayısına göre Aşeroğulları oymağına verilen payın içinde kalıyordu.

Jsh 19 32 Altıncı kura Naftaliye, boy sayısına göre Naftalioğullarına düştü.

Jsh 19 33 Sınırları Helef ve Saanannimdeki büyük meşe ağacından başlayarak Adami-Nekev ve Yavneel üzerinden Lakkuma uzanıyor, Şeria Irmağında son buluyordu.

Jsh 19 34 Sınır buradan batıya yöneliyor, Aznot-Tavordan geçerek Hukoka erişiyordu. Güneyde Zevulun toprakları, batıda Aşer toprakları, doğuda ise Şeria Irmağı vardı. <<Doğuda ise Şeria Irmağı boyunca uzanan Yahuda toprakları>>.

Jsh	19	35	Surlu kentler şunlardı: Siddim, Ser, Hammat, Rakkat, Kinneret,
Jsh	19	36	Adama, Rama, Hasor,
Jsh	19	37	Kedeş, Edrei, Eyn-Hasor,
Jsh	19	38	Yiron, Migdal-El, Horem, Beytanat, Beytşemeş; köyleri ile birlikte
Jsh	19	39	Boy sayısına göre Naftalioğulları oymağının payı köyleriyle birlikte
Jsh	19	40	Yedinci kura boy sayısına göre Danoğulları oymağına düştü.
Jsh	19	41	Mülklerinin sınırı içinde kalan kentler şunlardı: Sora, Eştal,
Jsh	19	42	İr-Şemeş, şaalabbin, Ayalon, Yitla,
Jsh	19	43	Elon, Timna, Ekron,
Jsh	19	44	Elteke, Gibbeton, Baalat,
Jsh	19	45	Yehut, Bene-Berak, Gat-Rimmon,
Jsh	19	46	Me-Yarkon ve Yafanın karşısındaki topraklarla birlikte Rakkon.
Jsh	19	47	Topraklarını yitiren Danoğulları gidip Leşeme saldırdılar. Kenti alıp
Jsh	19	48	halkını kılıçtan geçirdikten sonra tümüyle işgal ederek oraya yerleştiler. Ataları Danın
Jsh	19	48	anısına buraya Dan adını verdiler.
Jsh	19	48	Boy sayısına göre Danoğulları oymağının payı köyleriyle birlikte bu
Jsh	19	49	kentlerdi.
Jsh	19	49	İsrailliler bölgelere göre toprakları bölüştürme işini bitirdikten
Jsh	19	50	sonra, kendi topraklarından Nun oğlu Yeşuya pay verdiler.
Jsh	19	50	RABbin buyruğu uyarınca, ona istediği kenti, Efrayimin dağlık
Jsh	19	51	bölgesindeki Timnat-Serahı verdiler. Yeşu kenti onarıp oraya yerleşti.
Jsh	19	51	Kâhin Elazar, Nun oğlu Yeşu ve İsrail oymaklarının boy başları
Jsh	20	1	tarafından Şilo'da RAB' bin önünde, Buluşma Çadırı'nın kapısında kura ile pay olarak
Jsh	20	1	bölüştürülen topraklar bunlardı. Böylece ülkeyi bölüştürme işini tamamladılar.
Jsh	20	1	Bundan sonra RAB Yeşuya, <<Musa aracılığıyla size buyurduğum gibi,
Jsh	20	3	İsraillilere kendileri için sığınak olacak kentler seçmelerini söyle>> dedi.
Jsh	20	3	<<Öyle ki, istemeyerek, kazayla birini öldüren oraya kaçsın. Sizin de
Jsh	20	4	öç alacak kişiden kaçıp sığınacak bir yeriniz olsun.
Jsh	20	4	<<Bu kentlerden birine kaçan kişi, kentin kapısına gidip durumunu kent
Jsh	20	5	ileri gelenlerine anlatsın. Onlar da onu kente, yanlarına kabul edip kendileriyle birlikte
Jsh	20	5	oturacağı bir yer versinler.
Jsh	20	5	Öç almak isteyen kişi adam öldürenin peşine düşerse, kent ileri
Jsh	20	6	gelenleri onu teslim etmesinler. Çünkü adam öldüren öldürdüğü kişiye önceden kin beslemiyordu,
Jsh	20	6	onu istemeyerek öldürdü.
Jsh	20	6	Bu kişi topluluğun önüne çıkıp yargılanıncaya ve o dönemde görevli
Jsh	20	7	başkâhin ölünceye dek o kentte kalmalıdır. Ondan sonra kaçıp geldiği kente, kendi evine
Jsh	20	7	dönebilir.>>
Jsh	20	7	Böylece Naftalinin dağlık bölgesinde bulunan Celiledeki Kedeşi,
Jsh	20	8	Efrayimin dağlık bölgesindeki Şekemi ve Yahudanın dağlık bölgesindeki Kiryat-Arbayı -Hevronu-
Jsh	20	8	seçtiler.
Jsh	20	8	Ayrıca Şeria Irmağının kıyısındaki Erihanın doğusunda, Ruben oymağının
Jsh	20	9	sınırları içindeki kırsal bölgede bulunan Beser Kentini, Gad oymağının sınırları içinde
Jsh	20	9	Gilattaki Ramotu, Manaşşe oymağı sınırları içinde de Başandaki Golanı belirlediler.
Jsh	20	9	Birini kazayla öldürüp kaçan bir İsrailli'nin ya da İsrailliler
Jsh	21	1	arasında yaşayan bir yabancının, topluluğun önünde yargılanmadan öç almak isteyenlerce
Jsh	21	1	öldürülmesini önlemek için belirlenen kentler bunlardı.
Jsh	21	1	Levili boy başları, Kenan topraklarında, Şiloda, Kâhin Elazar, Nun
Jsh	21	3	oğlu Yeşu ve İsrail oymaklarının boy başlarına giderek, <<RAB, Musa aracılığıyla bize oturmak
Jsh	21	3	için kentler, hayvanlarımız için de otlaklar verilmesini buyurmuştu>> dediler.
Jsh	21	3	Bunun üzerine İsrailliler RABbin buyruğu uyarınca kendi paylarından
Jsh	21	4	Levililere otlaklarıyla birlikte şu kentleri verdiler:
Jsh	21	4	İlk kura Kehat boylarına düştü. Levililerden olan Kâhin Harunun
Jsh	21	5	oğullarına kurayla Yahuda, Şimon ve Benyamin oymaklarından on üç kent verildi.
Jsh	21	5	Geri kalan Kehatoğullarına Efrayım, Dan ve Manaşşe oymağının yarısına
Jsh	21	6	ait boylardan alınan on kent kurayla verildi.
Jsh	21	6	Gerşonoğullarına kurayla İssakar, Aşer, Naftali oymaklarına ait
Jsh	21	7	boylardan ve Başanda Manaşşe oymağının yarısından alınan on üç kent verildi.
Jsh	21	7	Merarioğullarına boy sayılarına göre Ruben, Gad ve Zevulun
Jsh	21	8	oymaklarından alınan on iki kent verildi.
Jsh	21	8	Böylece RABbin Musa aracılığıyla buyurduğu gibi, İsrailliler
Jsh	21	9	otlaklarıyla birlikte bu kentleri kurayla Levililere verdiler.
Jsh	21	9	Yahuda, Şimon oymaklarından alınan ve aşağıda adları verilen kentler,
Jsh	21	10	ilk kurayı çeken Levili Kehat boylarından Harunoğullarına ayrıldı.
Jsh	21	11	Yahudanın dağlık bölgesinde, Anaklıların atası Arbanın adıyla anılan
Jsh	21	12	Kiryat-Arbayla -Hevronla- çevresindeki otlaklar onlara verildi.
Jsh	21	12	kentin tarlalarıyla köyleri ise Yefunne oğlu Kaleve mülk olarak
Jsh	21	13	verilmişti.
Jsh	21	13	Kâhin Harunun oğullarına kazayla adam öldürenler için sığınak kent

seçilen Hevron, Livna,
Jsh 21 14 Yattir, Eştemoa,
Jsh 21 15 Holon, Devir,
Jsh 21 16 Ayin, Yutta ve Beytşemeş kentleriyle bunların otlakları -iki oymaktan
toplam dokuz kent- verildi.
Jsh 21 17 Benyamin oymağından da Givon, Geva,
Jsh 21 18 Anatot, Almon ve bunların otlakları, toplam dört kent verildi.
Jsh 21 19 Böylece Harunun soyundan gelen kâhinlere otlaklarıyla birlikte verilen
kentlerin toplam sayısı on üçü buldu.
Jsh 21 20 Kehatoğullarından geri kalan Levili ailelere gelince, kurada onlara
düşen kentler Efrayim oymağından alınmıştı.
Jsh 21 21 Bunlar, Efrayim dağlık bölgesinde bulunan ve kazayla adam öldürenler
için sığınak kent seçilen Şekem, Gezer,
Jsh 21 22 Kivsayim ve Beythoron olmak üzere otlaklarıyla birlikte dört kentti.
Jsh 21 23 Dan oymağından Elteke, Gibbeton, Ayalon ve Gat-Rimmon olmak üzere
otlaklarıyla birlikte dört kent;
Jsh 21 25 Manaşşe oymağının yarısından da Taanak, Gat-Rimmon ve otlakları olmak
üzere iki kent alındı.
Jsh 21 26 Böylece Kehatoğullarından geri kalan boylara otlaklarıyla birlikte
verilen kentlerin toplam sayısı onu buldu.
Jsh 21 27 Levili boylardan Gerşonoğullarına, Manaşşe oymağının yarısına ait
Başanda kazayla adam öldürenler için sığınak kent seçilen Golan ve Beeştera, otlaklarıyla
birlikte iki kent;
Jsh 21 28 İssakar oymağından alınan Kişyon, Daverat, Yarmut ve Eyn-Gannim olmak
üzere otlaklarıyla birlikte dört kent;
Jsh 21 30 Aşer oymağından alınan Mişal, Avdon, Helkat ve Rehov olmak üzere
otlaklarıyla birlikte dört kent;
Jsh 21 32 Naftali oymağından alınan ve kazayla adam öldürenler için sığınak kent
seçilen Celiledeki Kedeş, Hammot-Dor, Kartan ve otlakları olmak üzere toplam üç kent.
Jsh 21 33 Boy sayısına göre Gerşonoğullarına otlaklarıyla birlikte verilen
kentlerin toplam sayısı on üçü buldu.
Jsh 21 34 Merarioğulları boylarına, geri kalan Levililere, Zevulun oymağından
alınan Yokneam, Karta,
Jsh 21 35 Dimna ve Nahalal olmak üzere otlaklarıyla birlikte toplam dört kent;
Jsh 21 36 Ruben oymağından alınan Beser, Yahsa, Kedemot ve Mefaaf olmak üzere
otlaklarıyla birlikte dört kent;
Jsh 21 38 Gad oymağından alınan ve kazayla adam öldürenler için sığınak kent
seçilen Gilattaki Ramot, Mahanayim, Heşbon ve Yazer olmak üzere otlaklarıyla birlikte toplam
dört kent verildi.
Jsh 21 40 Boy sayısına göre Merarioğullarına, yani Levili boyların geri
kalanlarına kurayla verilen kentlerin sayısı on ikiydi.
Jsh 21 41 İsrailîlilerin toprakları içinde olup otlaklarıyla birlikte Levililere
verilen kentlerin toplamı kırk sekizi buluyordu.
Jsh 21 42 Bu kentlerin hepsinin çevresinde otlakları vardı. Otlaksız kent yoktu.
Jsh 21 43 Böylece RAB atalarına vermeye ant içtiği bütün ülkeyi İsrailîlilere
vermiş oldu. İsrailîliler de ülkeyi mülk edinip buraya yerleştiler.
Jsh 21 44 RAB atalarına ant içtiği gibi, onları her yönden rahata erdirdi.
Düşmanlarından hiçbiri onların önünde tutunamadı. RAB hepsini onların eline teslim etti.
Jsh 21 45 RAB'bin İsrail halkına verdiği sözlerden hiçbiri boş çıkmadı; hepsi
yerine geldi.
Jsh 22 1 Bundan sonra Yeşu, Ruben ve Gad oymaklarıyla Manaşşe oymağının
yarısını topladı.
Jsh 22 2 Onlara, <<RABbin kulu Musanın size buyurduğu her şeyi yaptınız>> dedi,
<<Benim bütün buyruklarımı da yerine getirdiniz.
Jsh 22 3 Bugüne dek, bunca zaman kardeşlerinizi yalnız bırakmadınız; Tanrınız
RABbin sizi yükümlü saydığı buyruğu yerine getirdiniz.
Jsh 22 4 Görüyorsunuz, Tanrınız RAB, kardeşlerinize söylediği gibi, onları
rahata kavuşturdu. Şimdi kalkın, RABbin kulu Musanın, Şeria Irmağının ötesinde size mülk
olarak verdiği topraklardaki evlerinize dönün.
Jsh 22 5 RABbin kulu Musanın size verdiği buyrukları ve kutsal Yasayı yerine
getirmeye çok dikkat edin. Tanrınız RABbi sevin, tümüyle gösterdiği yolda yürüyün,
buyruklarını yerine getirin, Ona bağlı kalın, Ona candan ve yürekten hizmet edin.>>
Jsh 22 6 Sonra onları kutsayıp yolcu etti. Onlar da evlerine döndüler.
Jsh 22 7 Musa Manaşşe oymağının yarısına Başanda toprak vermişti. Yeşu da
oymağın öbür yarısına Şeria Irmağının batısında, öbür kardeşleri arasında toprak vermişti. Bu
oymakları kutsayıp evlerine gönderirken,
Jsh 22 8 <<Evlerinize büyük servetle, çok sayıda hayvanla, altın, gümüş, tunç,
demir ve çok miktarda giysiyle dönün>> dedi, <<Düşmanlarınızdan elde ettiğiniz ganimeti
kardeşlerinizle paylaşın.>>
Jsh 22 9 Böylece Rubenlilerle Gadlılar ve Manaşşe oymağının yarısı, Kenan
topraklarındaki Şilodan, İsrailîlilerin yanından ayrıldılar; RABbin buyruğu uyarınca, Musa
aracılığıyla yurt edindikleri Gilat topraklarına -kendi mülkleri olan topraklara- dönmek üzere

yola çıktılar.

- Jsh 22 10 Rubenlilerle Gadlılar ve Manaşşe oymağının yarısı, Şeria Irmağının Kenan topraklarında kalan kesimine varınca, ırmak kıyısında büyük ve gösterişli bir sunak yaptılar.
- Jsh 22 11 Rubenlilerle Gadlılar ve Manaşşe oymağının yarısının Kenan sınırında, Şeria Irmağı kıyısında, İsraililere ait topraklarda bir sunak yaptıklarını
- Jsh 22 12 duyan İsrail topluluğu, onlara karşı savaşmak üzere Şiloda toplandı.
- Jsh 22 13 Ardından İsraililer Kâhin Elazarın oğlu Pinehası Gilat bölgesine, Rubenlilerle Gadlılara ve Manaşşe oymağının yarısına gönderdiler.
- Jsh 22 14 İsrailin her oymağından birer temsilci olmak üzere on oymak önderini de onunla birlikte gönderdiler. Bunların her biri bir İsrail boyunun başıydı.
- Jsh 22 15 Gilat topraklarına, Rubenlilerle Gadlılara ve Manaşşe oymağının yarısına gelen temsilciler şunları bildirdiler:
- Jsh 22 16 «RABbin topluluğu, «Bugün kendinize bir sunak yaparak RABbe başkaldırdınız, Onu izlemekten vazgeçtiniz» diyor, «İsrailin Tanrısına karşı bu hainliği nasıl yaparsınız?»
- Jsh 22 17 Peorun günahı bize yetmedi mi? RABbin topluluğu onun yüzünden felakete uğradı. Bugüne dek kendimizi bu günahattan temizleyebilmiş değiliz.
- Jsh 22 18 Bugün RABbi izlemekten vaz mı geçiyorsunuz? Eğer bugün RABbe isyan ederseniz, o da yarın bütün İsrail topluluğuna öfkelenir.
- Jsh 22 19 Eğer size ait olan topraklar murdarsa, RABbin Tapınağının bulunduğu RABbe ait topraklara gelip aramızda mülk edin. Kendinize, Tanrımız RABbin sunağından başka bir sunak yaparak RABbe ve bize karşı isyan etmeyin.
- Jsh 22 20 Zerah oğlu Akan RABbe adanan ganimete ihanet ettiğinde, bütün İsrail topluluğu RABbin öfkesine uğramadı mı? Akanın günahı yalnız kendisini ölüme götürmekle kalmadı!» >>
- Jsh 22 21 Rubenlilerle Gadlılar ve Manaşşe oymağının yarısı, İsrail boy başlarına şöyle karşılık verdiler:
- Jsh 22 22 «Tanrıların Tanrısı RAB, tanrıların Tanrısı RAB her şeyi biliyor; İsrail de bilecek. Eğer yaptığımızı, RABbe isyan etmek ya da Ona ihanet etmek için yaptıysak, ya RAB, bugün bizi esirgemesin!
- Jsh 22 23 Eğer sunağı, RABbi izlemekten vazgeçip yakmalık sunular ve tahıl ya da esenlik sunuları sunmak için yaptıysak, RAB bizden hesap sorsun.
- Jsh 22 24 Bunu yaparken kaygımız şuydu: Oğullarınız ilerde bizim oğullarımıza, «İsrailin Tanrısı RAB ile ne ilginiz var?»
- Jsh 22 25 Ey Rubenliler ve Gadlılar, RAB Şeria Irmağını sizinle bizim aramızda sınır yaptı. Sizin RABde hiçbir payınız yoktur» diyebilir, oğullarımızı RABbe tapmaktan alıkoyabilirler.
- Jsh 22 26 Bu nedenle, kendimize bir sunak yapalım dedik. Yakmalık sunu ya da kurban sunmak için değil,
- Jsh 22 27 yalnız sizinle bizim aramızda ve bizden sonra gelecek kuşaklar arasında bir tanık olması için yaptık. Böylece RABbin Tapınağında yakmalık sunularla, kurbanlarla ve esenlik sunularıyla RABbe tapınacağız. Oğullarınız da ilerde bizim oğullarımıza, «RABde hiçbir payınız yok» diyemeyecekler.
- Jsh 22 28 Şöyle düşündük: İlerde bize ya da gelecek kuşaklarımıza böyle bir şey diyecek olurlarsa, biz de, «Atalarımızın RAB için yaptığı sunağın örneğine bakın» deriz. «Yakmalık sunu ya da kurban sunmak için değildir bu. Sizinle bizim aramızdaki birliğin tanığıdır.»
- Jsh 22 29 RABbe isyan etmek, bugün RABbi izlemekten vazgeçmek, yakmalık sunu, tahıl sunusu ya da kurban sunmak için Tanrımız RABbin sunağından, tapınağının önündeki sunaktan başka bir sunak yapmak bizden uzak olsun.»
- Jsh 22 30 Kâhin Pinehas ve onunla birlikte olan topluluk önderleri, yani İsrailin boy başları, Rubenlilerle Gadlıların ve Manaşşelilerin söylediklerini duyunca hoşnut kaldılar.
- Jsh 22 31 Bunun üzerine Kâhin Elazarın oğlu Pinehas, Rubenlilerle Gadlılara ve Manaşşelilere, «Şimdi RABbin aramızda olduğunu biliyoruz» dedi, «Çünkü Ona ihanet etmediniz. Böylece İsrailileri Onun elinden kurtardınız.»
- Jsh 22 32 Kâhin Elazarın oğlu Pinehas ve önderler, Rubenlilerle Gadlıların bulunduğu Gilat topraklarından Kenan topraklarına, İsraililerin yanına dönüp olan biteni anlattılar.
- Jsh 22 33 Anlatılanlardan hoşnut kalan İsraililer Tanrıya övgüler sundular. Rubenlilerle Gadlıların yaşadıkları toprakların üzerine yürüyüp savaşmaktan ve orayı yakıp yıkmaktan bir daha söz etmediler.
- Jsh 22 34 Rubenliler'le Gadlılar, «Bu sunak RAB'bin Tanrı olduğuna sizinle bizim aramızda tanıktır» diyerek sunağa «Tanık» adını verdiler.
- Jsh 23 1 RAB İsraili çevresindeki bütün düşmanlarından kurtarıp esenliğe kavuşturdu. Aradan uzun zaman geçmişti. Yeşu kocamış, yaşı hayli ilerlemişti.
- Jsh 23 2 Bu nedenle ileri gelenleri, boy başlarını, hakimleri, görevlileri, bütün İsrail halkını topladı. Onlara, «Kocadım, yaşıma hayli ilerledim» dedi,
- Jsh 23 3 «Tanrınız RABbin sizin yararınıza bütün bu uluslara neler yaptığını gördünüz. Çünkü sizin için savaşan Tanrınız RABdi.
- Jsh 23 4 İşte Şeria Irmağından gün batısındaki Akdenize dek yok ettiğim bütün

bu uluslarla birlikte, geri kalan ulusların topraklarını da kurayla oymaklarınıza mülk olarak böldüm.

Jsh 23 5 Tanrınız RAB bu ulusları önünüzden püskürtüp sürecektir. Tanrınız RABbin size söz verdiği gibi, onların topraklarını mülk edineceksiniz.
Jsh 23 6 Musanın Yasa Kitabında yazılı olan her şeyi korumak ve yerine getirmek için çok güçlü olun. Yazılanlardan sağa sola sapmayın.

Jsh 23 7 Aranızda kalan uluslarla hiçbir ilişkiniz olmasın; ilahlarının adını anmayın; kimseye onların adıyla ant içirmeyin; onlara kulluk edip tapmayın.

Jsh 23 8 Bugüne dek yaptığınız gibi, Tanrınız RABbe sımsıkı bağlı kalın.
Jsh 23 9 Çünkü RAB büyük ve güçlü ulusları önünüzden sürdü. Bugüne dek hiçbir önünüzde tutunamadı.

Jsh 23 10 Biriniz bin kişiyi kovalayacak. Çünkü Tanrınız RAB, size söylediği gibi, yerinize savaşacak.

Jsh 23 11 Bunun için Tanrınız RABbi sevmeye çok dikkat edin.

Jsh 23 12 Çünkü Ona sırt çevirir, sağ kalıp aranızda yaşayan bu uluslarla birlik olur, onlara kız verip onlardan kız alır, onlarla oturup kalkarsanız,

Jsh 23 13 iyi bilin ki, Tanrınız RAB bu ulusları artık önünüzden sürmeyecek. Ve sizler Tanrınız RABbin size verdiği bu güzel topraklardan yok oluncaya dek bu uluslar sizin için tuzak, kapan, sırtınızda kırbaç, gözlerinizde diken olacaklar.

Jsh 23 14 «İşte her insan gibi ben de bu dünyadan göçüp gitmek üzereyim. Bütün varlığınıza ve yüreğinizle biliyorsunuz ki, Tanrınız RABbin size verdiği sözlerden hiçbirini boş çıkmadı; hepsi gerçekleşti, boş çıkan olmadı.

Jsh 23 15 Tanrınız RABbin size verdiği sözlerin tümü nasıl gerçekleştiyse, Tanrınız RAB verdiği bu güzel topraklardan sizi yok edene dek sözünü ettiği bütün kötülükleri de öylece başınıza getirecektir.

Jsh 23 16 Tanrınız RAB'bin size buyurduğu antlaşmayı bozarsanız, gidip başka ilahlara kulluk eder, taparsanız, RAB'bin öfkesi size karşı alevlenecek; RAB'bin size verdiği bu güzel ülkeden çabucak yok olup gideceksiniz.»

Jsh 24 1 Yeşu İsrail oymaklarının tümünü Şekemde topladıktan sonra, İsrailin ileri gelenlerini, boy başlarını, hakimlerini, görevlilerini yanına çağırdı. Hepsi gelip Tanrının önünde durdular.

Jsh 24 2 Yeşu bütün halka, «İsrailin Tanrısı RAB şöyle diyor» diye söze başladı, «İbrahim ve Nahorun babası Terah ve öbür atalarınız eski çağlarda Fırat Irmağının ötesinde yaşar, başka ilahlara kulluk ederlerdi.

Jsh 24 3 Ama ben atanız İbrahimi ırmağın öte yakasından alıp bütün Kenan topraklarında dolaştırdım; soyunu çoğalttım, ona İshakı verdim.

Jsh 24 4 İshaka da Yakup ve Esavı verdim. Esava mülk edinmesi için Seir dağlık bölgesini bağışladım. Yakupla oğulları ise Mısır'a gittiler.

Jsh 24 5 Ardından Musa ile Harunu Mısır'a gönderdim. Orada yaptıklarımla Mısırlıları felakete uğrattım; sonra sizi Mısırdan çıkardım.

Jsh 24 6 Evet, atalarınızı Mısırdan çıkardım; gelip denize dayandılar.

Mısırlılar savaş arabalarıyla, atlılarıyla atalarınızı Kızıldeniz'e dek kovaladılar.

Jsh 24 7 Atalarınız bana yakarınca, onlarla Mısırlıların arasına karanlık köktürdüm. Mısırlıları deniz suları ile örttüm. Mısırdaki yaptıkları gözlerinizle gördünüz. «Uzun zaman çölde yaşadınız.

Jsh 24 8 Sonra sizi Şeria Irmağının ötesinde yaşayan Amorluların topraklarına götürdüm. Size karşı savaşırken onları elinize teslim ettim. Topraklarını yurt edindiniz. Onları önünüzden yok ettim.

Jsh 24 9 Moav Kralı Sippor oğlu Balak, İsrail'e karşı savaşmaya hazırlandığında, haber gönderip Beor oğlu Balamı size lanet etmeye çağırdı.

Jsh 24 10 Ama ben Balamı dinlemeyi reddettim. O da sizi tekrar tekrar kutsadı; böylece sizi onun elinden kurtardım.

Jsh 24 11 Sonra Şeria Irmağını geçip Erihaya geldiniz. Size karşı savaşan Erihalılar, Amor, Periz, Kenan, Hitit, Girgaş, Hiv ve Yevus halklarını elinize teslim ettim.

Jsh 24 12 Önden gönderdiğim eşekarısı Amorlu iki kralı önünüzden kovdu. Bu işi kılıcınız ya da yayınız yapmadı.

Jsh 24 13 Böylece, emek vermediğiniz toprakları, kurmadığınız kentleri size verdim. Buralarda yaşıyor, dikmediğiniz bağlardan, zeytinliklerden yiyorsunuz.» >> bilinmiyor. Dehşet ya da bir çeşit hastalık anlamına da gelebilir.

Jsh 24 14 Yeşu, «Bunun için RABden korkun, içtenlik ve bağlılıkla Ona kulluk edin» diye devam etti, «Atalarınızın Fırat Irmağının ötesinde ve Mısırdaki kulluk ettikleri ilahları atın, RABbe kulluk edin.

Jsh 24 15 İçinizden RABbe kulluk etmek gelmiyorsa, atalarınızın Fırat Irmağının ötesinde kulluk ettikleri ilahlara mı, yoksa topraklarında yaşadığınız Amorluların ilahlarına mı kulluk edeceksiniz, bugün karar verin. Ben ve ev halkım RABbe kulluk edeceğiz.»

Jsh 24 16 Halk, «RABbi bırakıp başka ilahlara kulluk etmek bizden uzak olsun!» diye karşılık verdi,

Jsh 24 17 «Çünkü bizi ve atalarımızı Mısırdaki kölelikten kurtarıp oradan çıkaran, gözümüzün önünde o büyük mucizeleri yaratan, bütün yolculuğumuz ve uluslar arasından geçişimiz boyunca bizi koruyan Tanrımız RABdir.

Jsh 24 18 RAB bu ülkede yaşayan bütün ulusları, yani Amorluları önümüzden kovdu. Biz de ona kulluk edeceğiz. Çünkü Tanrımız Odur.»

Jsh 24 19 Yeşu, <<Ama sizler RABbe kulluk edemeyeceksiniz>> dedi, <<Çünkü O kutsal bir Tanrıdır, kıskanç bir Tanrıdır. Günahlarınızı, suçlarınızı bağışlamayacak.

Jsh 24 20 RABbi bırakıp yabancı ilahlara kulluk ederseniz, RAB daha önce size iyilik etmişken, bu kez size karşı döner, sizi felakete uğrattırıp yok eder.>>

Jsh 24 21 Halk, <<Hayır! RABbe kulluk edeceğiz>> diye karşılık verdi.

Jsh 24 22 O zaman Yeşu halka, <<Kulluk etmek üzere RABbi seçtiğinize siz kendinizi tanıksınız>> dedi. <<Evet, biz tanıyoruz>> dediler.

Jsh 24 23 Yeşu, <<Öyleyse şimdi aranızdaki yabancı ilahları atın. Yüreğinizi İsrailin Tanrısı RABbe verin>> dedi.

Jsh 24 24 Halk, <<Tanrımız RABbe kulluk edip Onun sözünü dinleyeceğiz>> diye karşılık verdi.

Jsh 24 25 Yeşu o gün Şekemde halk adına bir antlaşma yaptı. Onlar için kurallar ve ilkeler belirledi.

Jsh 24 26 Bunları Tanrının Yasa Kitabına da geçirdi. Sonra büyük bir taş alıp oraya, RABbin Tapınağının yanındaki yabancı fıstık ağacının altına dikti.

Jsh 24 27 Ardından bütün halka, <<İşte taş bize tanık olsun>> dedi, <<Çünkü RABbin bize söylediği bütün sözleri işitti. Tanrınızı inkâr ederseniz bu taş size karşı tanıklık edecek.>>

Jsh 24 28 Bundan sonra Yeşu halkı mülk aldıkları topraklara gönderdi.

Jsh 24 29 RABbin kulu Nun oğlu Yeşu bir süre sonra yüz on yaşında öldü.

Jsh 24 30 Onu Efrayim'in dağlık bölgesindeki Gaaş Dağının kuzeyine, kendi mülkünün sınırları içinde kalan Timnat-Seraha gömdüler.

Jsh 24 31 Yeşu yaşadıkça ve Yeşudan sonra yaşayan ve RABbin İsrail için yaptığı her şeyi bilen ileri gelenler durdukça İsrail halkı RABbe kulluk etti.

Jsh 24 32 İsrailiiler Mısırdan çıkarken Yusufun kemiklerini de yanlarında getirmişlerdi. Bunları Yakupun Şekemdeki tarlasına gömdüler. Yakup bu tarlayı Şekemin babası Hamurun torunlarından yüz parça gümüşe satın almıştı. Burası Yusuf soyundan gelenlerin mülkü oldu. ağırlığı ve değeri bilinmeyen bir para birimiydi.

Jsh 24 33 Harun'un oğlu Elazar ölünce, onu Efrayim'in dağlık bölgesinde oğlu Pinehas'a verilen tepeye gömdüler.

Jdg 1 1 İsrailiiler, Yeşunun ölümünden sonra RABbe, <<Bizim için Kenanlılarla savaşmaya ilk kim gidecek?>> diye sordular.

Jdg 1 2 RAB, <<Yahuda oymağı gidecek>> dedi, <<Kenan ülkesini onun eline teslim ediyorum.>>

Jdg 1 3 Yahudaoğulları, kardeşleri Şimonoğullarına, <<Kenanlılarla savaşmak için payımıza düşen bölgeye bizimle birlikte gelin>> dediler, <<Sonra biz de payınıza düşen bölgeye sizinle geliriz.>> Böylece Şimonoğulları Yahudaoğullarıyla birlikte gitti.

Jdg 1 4 Yahudaoğulları saldırıya geçti. RAB Kenanlılarla Perizlileri ellerine teslim etti. Bezekte onlardan on bin kişiyi öldürdüler.

Jdg 1 5 Adoni-Bezektir orada karşılaşmış savaşa tutuştular, Kenanlılarla Perizlileri yenilgiye uğrattılar.

Jdg 1 6 Adoni-Bezektir kaçtı, ama peşine düşüp onu yakaladılar; elleriyle ayaklarının başparmaklarını kestiler.

Jdg 1 7 O zaman Adoni-Bezektir şöyle dedi: <<Elleriyle ayaklarının başparmakları kesilmiş yetmiş kral, soframdan düşen kırıntıları toplayıp yerdi. Tanrı bana onlara yaptıklarımın karşılığını veriyor.>> Adoni-Bezektir Yerusalıme götürdüler; orada öldü.

Jdg 1 8 Yahudaoğulları Yerusalıme saldırıp kenti aldılar; halkı kılıçtan geçirerek kenti ateşe verdiler.

Jdg 1 9 Sonra dağlık bölgede, Negevde ve Şefelada yaşayan Kenanlılarla savaşmak üzere güneye yöneldiler.

Jdg 1 10 Eski adı Kiryat-Arba olan Hevronta yaşayan Kenanlıların üzerine yürüyerek Şeşay, Ahiman ve Talmayı yenilgiye uğrattılar.

Jdg 1 11 Oradan eski adı Kiryat-Sefer olan Devir Kenti halkının üzerine yürüdüler.

Jdg 1 12 Kalev, <<Kiryat-Sefer halkını yenip orayı ele geçirene kızım Aksayı eş olarak vereceğim>> dedi.

Jdg 1 13 Kenti Kalevin küçük kardeşi Kenazın oğlu Otniel ele geçirdi. Bunun üzerine Kalev kızı Aksayı ona eş olarak verdi.

Jdg 1 14 Kız Otnielin yanına varınca, onu babasından bir tarla istemeye zorladı. Kalev, eşeğinden inen kızına, <<Bir isteğin mi var?>> diye sordu.

Jdg 1 15 Kız, <<Bana bir armağan ver>> dedi, <<Madem Negevdeki toprakları bana verdin, su kaynaklarını da ver.>> Böylece Kalev yukarı ve aşağı su kaynaklarını ona verdi.

Jdg 1 16 Musanın kayınbabasının torunları olan Kenliler, Yahudaoğullarıyla birlikte Hurma Kentinden ayrılıp Aratın güneyindeki Yahuda çölünde yaşamaya gittiler.

Jdg 1 17 Bundan sonra Yahudaoğulları, kardeşleri Şimonoğullarıyla birlikte gidip Sefat Kentinde oturan Kenanlıları yenilgiye uğrattılar. Kenti tümüyle yıktılar ve oraya Horma adını verdiler.

Jdg 1 18 Yahudaoğulları Gazzeyi, Aşkelonu, Ekronu ve bunlara bağlı toprakları da ele geçirdiler.

Jdg 1 19 RAB Yahudaoğullarıyla birlikteydi. Yahudaoğulları dağlık bölgeyi ele geçirdilerse de ovada yaşayan halkı kovamadılar. Çünkü bunların demirden savaş arabaları vardı.

Jdg 1 20 Musanın sözü uyarınca Hevronu Kaleve verdiler. Kalev de Ananın üç torununu oradan sürdü.

Jdg 1 21 Bununla birlikte Benyaminoğulları Yerusâlimde yaşayan Yevusluları kovmadılar. Yevuslular bugün de Yerusâlimde Benyaminoğullarıyla birlikte yaşıyorlar.

Jdg 1 22 Yusufun soyundan gelenler Beytelin üzerine yürüdüler. RAB onlarla birlikteydi.

Jdg 1 23 Eski adı Luz olan Beytel Kenti hakkında bilgi toplamak için gönderdikleri casuslar kentten çıkan bir adam gördüler. Ona, «Kentin girişini bize gösterirsen, sana iyi davranırız» dediler.

Jdg 1 25 Kentin girişini gösteren adamla ailesini serbest bıraktılar, kent halkını ise kılıçtan geçirdiler.

Jdg 1 26 Adam Hitit topraklarına göç ederek Luz adında bir kent kurdu; kent bugün de bu adla anılıyor.

Jdg 1 27 Manaşseoğulları Beytşean, Taanak, Dor, Yivleam, Megiddo ve bunların çevre köylerindeki halkı kovmadı. Çünkü Kenanlılar bu topraklarda kalmakta kararlıydı.

Jdg 1 28 İsrailîliler Kenan halkını tümüyle kovmadılar; ama zamanla güçlenince onları angaryasına çalıştırdılar.

Jdg 1 29 Efrayimoğulları Gezerde yaşayan Kenanlıları buradan sürmediler. Kenanlılar Gezerde İsrailîlilerin arasında yaşadılar.

Jdg 1 30 Zevulun da Kitron ve Nahaloi halklarını kovmadı. İsrailîliler arasında yaşayan bu Kenanlılar angarya işler yaptılar.

Jdg 1 31 Aşeroğullarına gelince, onlar da Akko, Sayda, Ahlav, Akziv, Helba, Afek ve Rehov halklarını kovmadılar.

Jdg 1 32 Bu topraklardaki Kenanlıları kovmayı onlarla birlikte yaşadılar.

Jdg 1 33 Naftali Beytşemeş ve Beytanat halkını kovmadı. Buraların halkı olan Kenanlılarla birlikte yaşayıp onları angaryasına çalıştırdı.

Jdg 1 34 Amorlular Danogullarını ovaya inmekten alıkoyarak dağlık bölgelerde tuttular.

Jdg 1 35 Amorlular Heres Dağında, Ayalonda ve Şaalvimde kalmakta kararlıydılar. Yusufun torunları güçlenince onları angaryasına çalıştırmaya başladılar.

Jdg 1 36 Amorlular'ın sınırı Akrep Geçidi'nden Sela'ya ve ötesine uzanıyordu.

Jdg 2 1 RABbin meleği Gilgal'dan Bokime gitti ve İsrailîlilere şöyle dedi: «Sizi Mısırdan çıkarıp atalarınıza söz verdiğim toprağa getirdim. <Sizinle yaptığım antlaşmayı hiçbir zaman bozmayacağım» dedim.

Jdg 2 2 Dedim ki, «Bu topraklarda yaşayanlarla antlaşma yapmayın; sunaklarını yıkın.» Ama sözümü dinlemediniz. Bunu neden yaptınız?

Jdg 2 3 Onun için şimdi, «Bu halkları önünüzden kovmayacağım; onlar böğrünüzde diken, ilahları da size tuzak olacak» diyorum.»

Jdg 2 4 RABbin meleği sözlerini bitirince bütün İsrail halkı hıçkırarak hıçkırarak ağlamaya başladı.

Jdg 2 5 Bu yüzden oraya Bokim'ç adını verdiler ve orada RABbe kurban sundular.

Jdg 2 6 Bundan sonra Yeşu halkı gönderdi. İsrailîliler paylarına düşen toprakları miras edinmek için yola çıktılar.

Jdg 2 7 Yeşu yaşadıkça ve RABbin İsrail için yaptığı büyük işleri görmüş olup Yeşudan sonra sağ kalan ileri gelenler durdukça halk RABbe kulluk etti.

Jdg 2 8 RABbin kulu Nun oğlu Yeşu yüz on yaşında öldü.

Jdg 2 9 Onu Efrayımın dağlık bölgesindeki Gaaş Dağının kuzeyine, kendi mülkünün sınırları içinde kalan Timnat-Herese gömdüler.

Jdg 2 10 Bu kuşaktan olanların hepsi ölüp atalarına kavuştuktan sonra, RABbi tanımayan ve Onun İsrail için yaptıklarını bilmeyen yeni bir kuşak yetişti.

Jdg 2 11 İsrailîliler RABbin gözünde kötü olanı yaptılar, Baallara tapılar.

Jdg 2 12 Kendilerini Mısırdan çıkaran atalarının Tanrısı RABbi terk ettiler. çevrelerinde yaşayan ulusların değişik ilahlarına bağlanıp onlara taparak RABbi öfkelenirdiler.

Jdg 2 13 Çünkü RABbi terk edip Baala ve Aşoretlere tapılar.

Jdg 2 14 Bunun üzerine RAB İsraille öfkeleni. Onları, her şeylerini alan yağmacıların eline teslim etti; artık karşı koyamadıkları çevredeki düşmanlarının kölesi yaptı.

Jdg 2 15 RAB söylediği ve ant içtiği gibi, onlara karşı olduğundan, savaşa her gittiklerinde yenilgiye uğradılar. Büyük sıkıntı içindeydiler.

Jdg 2 16 Sonra RAB onları yağmacıların elinden kurtaran hakimler çıkardı.

Jdg 2 17 Ama hakimlerini de dinlemediler. RABbe vefasızlık ederek başka ilahlara tapılar. RABbin buyruklarını yerine getiren ataları gibi davranmadılar, onların izlediği yoldan çabucak saptılar.

Jdg 2 18 RAB onlar için ne zaman bir hakim çıkardıysa, onunla birlikte oldu; hakim yaşadığı sürece onları düşmanlarının elinden kurtardı. Baskı ve zulüm altında inledikleri zaman RAB onlara acıyordu.

Jdg 2 19 Ne var ki, hakimleri ölür ölmez yine başka ilahlara bağlanıyor, onlara kulluk edip tapıyorlardı. Bu yolda atalarından beter oldular. Yaptıkları kötülüklerden ve inatçılıktan vazgeçemediler.

Jdg 2 20 RAB bu yüzden İsraille öfkelenerek şöyle dedi: «Madem bu ulus atalarının uymasını buyurduğum antlaşmayı bozdu ve sözümü dinlemedi,

- Jdg 2 21 ben de Yeşu öldüğünde bu topraklarda bıraktığı ulusların hiçbirini artık önlerinden kovmayacağım.
- Jdg 2 22 Ataları gibi özenle RABbin yolundan gidip gitmeyeceklerini görmek için onları bu uluslarla sınavacağım.>>
- Jdg 2 23 RAB o ulusları hemen kovmamış, Yeşu'nun eline teslim etmeyerek ülkelerinde kalmalarına izin vermişti.
- Jdg 3 1 Kenandaki savaşların hiçbirine katılmamış olan İsrailiileri sınamak ve hiç savaş deneyimi olmayan yeni kuşaklara savaş eğitimi vermek için RABbin dokunmadığı uluslar şunlardır:
- Jdg 3 3 Beş Filist Beyliği, bütün Kenanlılar, Saydalılar, Baal-Hermon Dağından Levo-Hamata kadar uzanan Lübnan dağlarında yaşayan Hivliler.
- Jdg 3 4 RAB İsrailiileri sınamak, Musa aracılığıyla atalarına verdiği buyrukları yerine getirip getirmeyeceklerini görmek için bu ulusları ülkelerinde bıraktı.
- Jdg 3 5 Böylece İsrailiiler Kenan, Hitit, Amor, Periz, Hiv ve Yevus halkları arasında yaşadılar.
- Jdg 3 6 Onlardan kız aldılar, kızlarını onların oğullarına verdiler ve onların ilahlarına taptılar.
- Jdg 3 7 RABbin gözünde kötü olanı yapan İsrailiiler Tanrıları RABbi unutup Baallara ve Aşera putlarına taptılar.
- Jdg 3 8 Bunun üzerine RAB İsraille öfkeleni ve onları Aram- Naharayim Kralı Kuşan-Rişatayimin eline teslim etti. İsrailiiler sekiz yıl Kuşan-Rişatayimin boyunduruğunda kaldılar.
- Jdg 3 9 Ama RABbe yakarmaları üzerine RAB onlara Otniel adında bir kurtarıcı çıkardı. Kalevin küçük kardeşi Kenazın oğlu Otniel onları kurtardı.
- Jdg 3 10 RABbin Ruhu Otnielin üzerine indi. Otniel İsrailiileri yönetti, onlar için savaştı. RAB Aram-Naharayim Kralı Kuşan-Rişatayimi onun eline teslim etti. Artık Otniel ondan daha güçlüydü.
- Jdg 3 11 Ülke Kenaz oğlu Otnielin ölümüne dek kırk yıl barış içinde yaşadı.
- Jdg 3 12 Sonra İsrailiiler yine RABbin gözünde kötü olanı yaptılar. RAB gözünde kötü olanı yaptıkları için Moav Kralı Eglonu onlara karşı güçlendirdi.
- Jdg 3 13 Kral Eglon Ammonlularla Amalekileri kendi tarafına çekerek İsraille saldırdı. Onları bozguna uğratarak Hurma Kentini ele geçirdi.
- Jdg 3 14 İsrailiiler on sekiz yıl Moav Kralı Eglonun boyunduruğu altında kaldılar.
- Jdg 3 15 Ama RABbe yakarmaları üzerine RAB onlar için Ehut adında bir kurtarıcı çıkardı. Benyamini Geranın oğlu Ehut solaktı. İsrailiiler Ehutun eliyle Moav Kralı Eglona haraç gönderdiler.
- Jdg 3 16 Ehut kendine bir arşın uzunluğunda iki ağızlı bir kama yaptı ve bunu sağ kalçası üzerine, giysisinin altına sakladı.
- Jdg 3 17 Varıp haracı Moav Kralı Eglona sundu. Eglon çok şişman bir adamdı.
- Jdg 3 18 Ehut haracı sunduktan sonra, haracı taşımış olan adamlarını salıverdi.
- Jdg 3 19 Ama kendisi Gilgal yakınındaki taş putlardan geri döndü. <<Ey kral, sana gizli bir haberim var>> dedi. Kral ona, <<Sus>> diyerek yanındaki adamların hepsini dışarı çıkardı.
- Jdg 3 20 Ehut, üst kattaki serin odasında yalnız kalan krala yaklaşıarak, <<Tanrıdan sana bir haber getirdim>> deyince kral tahtından kalktı.
- Jdg 3 21 Ehut sol eliyle sağ kalçası üzerindeki kamayı çekti ve kralın karnına sapladı.
- Jdg 3 22 Kamanın ucu kralın sırtından çıktı. Bıçağın ardından kabza da ete saplanmıştı. Ehut kamayı çekmeyince kama kralın yağlı karnına gömüldü.
- Jdg 3 23 Ehut sofaya çıktı, üst kattaki odanın kapısını ardından çekip kilitledi.
- Jdg 3 24 O çıktıktan sonra, geri gelen kralın hizmetkârları üst kattaki odanın kapılarını kilitli buldular. Birbirlerine, <<Su döküyor olmalı>> dediler.
- Jdg 3 25 Uzun süre bekledilerse de kral odanın kapılarını açmadı. Bunun üzerine bir anahtar bulup kapıyı açtılar. Efendilerinin ölüsü yerde yatıyordu.
- Jdg 3 26 Onlar beklerken Ehut kaçmış, taş putları geçerek Seiraya yönelmişti.
- Jdg 3 27 Oraya varınca Efrayimin dağlık bölgesine çıkıp boru çaldı. İsrailiiler onunla birlikte dağlardan indiler. Ehut önden gidiyordu.
- Jdg 3 28 Onlara, <<Beni izleyin>> dedi, <<RAB düşmanlarınızı, Moavlıları elinize teslim etti.>> Ehutu izleyen İsrailiiler, Moava giden Şeria geçitlerini tuttular, kimseyi geçirmediler.
- Jdg 3 29 Moavın güçlü yiğitlerinden on bin kadarını vurup öldürdüler; hiç kurtulan olmadı.
- Jdg 3 30 Moav o gün İsrailiilerin boyunduruğuna girdi. Ülke seksen yıl barış içinde yaşadı.
- Jdg 3 31 Ehut'tan sonra Anat oğlu Şamgar başa geçti. Şamgar Filistliler'den altı yüz kişiyi üvendireyle öldürerek İsrailiiler'i kurtardı.
- Jdg 4 1 Ehutun ölümünden sonra İsrailiiler yine RABbin gözünde kötü olanı yaptılar.
- Jdg 4 2 RAB de İsrailiileri Hasorda egemenlik süren Kenanlı kral Yavinin eline

teslim etti. Yavinin Sisera adında bir ordu komutanı vardı; Haroşet-Goyimde yaşardı.
Jdg 4 3 Dokuz yüz demir savaş arabasına sahip olan Yavin, yirmi yıldır
İsraillileri acımasızca eziyordu. Bu yüzden İsrailliler RABbe yakardılar.
Jdg 4 4 O sırada İsrailli Lappidotun karısı Peygamber Debora yönetiyordu.
Jdg 4 5 Debora Efrayimin dağlık bölgesinde, Rama ile Beytel arasındaki hurma
ağacının altında oturur, kendisine gelen İsraillilerin davalarına bakardı.
Jdg 4 6 Debora bir gün adam gönderip Avinoam oğlu Barakı Kedeş-Naftaliden
çağırttı. Ona, «İsrailin Tanrısı RAB, yanına Naftali ve Zevulun oğullarından on bin kişi alıp
Tavor Dağına gitmeni buyuruyor» dedi,
Jdg 4 7 «RAB, «Kral Yavinin ordu komutanı Sisera'yı, savaş arabalarını ve
ordusunu Kişon Vadisine, senin yanına çekip eline teslim edeceğim» diyor.»
Jdg 4 8 Barak Deboraya, «Eğer benimle gelersen giderim» dedi, «Benimle
gelmezsen gitmem.»
Jdg 4 9 Debora, «Seninle gelmesine gelirim, ama böyle bir yol tuttuğun için
onurlandırılmayacaksın» dedi, «Çünkü RAB Sisera'yı bir kadının eline teslim etmiş olacak.»
Böylece Debora kalkıp Barakla birlikte Kedeşe gitti.
Jdg 4 10 Barak Zevulun ve Naftali oğullarını Kedeşte topladı. Arasında on bin
kişi vardı. Debora da onunla birlikte gitti.
Jdg 4 11 Kenlilerden Hever, Musanın kayınbiraderi Hovavın torunlarından, yani
Kenlilerden ayrılmış, çadırını Kedeş yakınında Saanannimdeki meşe ağacının yanına kurmuştu.
Jdg 4 12 Avinoam oğlu Barakın Tavor Dağına çıktığını duyan Sisera,
Jdg 4 13 dokuz yüz demir arabasını ve yanındaki halkı Haroşet-Goyimden çıkarıp
Kişon Vadisinde topladı.
Jdg 4 14 Debora Baraka, «Haydi kalk! Çünkü RABbin Sisera'yı senin eline teslim
ettiği gün bugündür» dedi, «RAB senin önünden gidiyor.» Bunun üzerine Barak ardında on bin
kişiyle Tavor Dağından indi.
Jdg 4 15 RAB, Sisera'yı, savaş arabalarını sürenleri ve ordusunu Barakın önünde
şaşkına çevirerek bozguna uğrattı. Sisera savaş arabasından indi ve yaya olarak kaçtı.
Jdg 4 16 Barak savaş arabalarını ve orduyu Haroşet-Goyime kadar kovaladı.
Sisera'nın bütün ordusu kılıçtan geçirildi, tek kişi bile kurtulamadı.
Jdg 4 17 Yaya olarak kaçan Sisera ise Kenlilerden Heverin karısı Yaelin
çadırına sığındı. Çünkü Hasor Kralı Yavinle Kenlilerden Heverin arası iyiydi.
Jdg 4 18 Yael Sisera'yı karşılamaya çıktı. Ona, «Korkma, efendim, gel çadırıma
sığın» dedi. Çadırına sığınan Sisera'nın üzerine bir yorgan örttü.
Jdg 4 19 Sisera, «Susadım, lütfen biraz su ver de içeyim» dedi. Yael süt
tulumunu açıp ona içirdi. Kten sonra üzerini yine örttü.
Jdg 4 20 Sisera kadına, «Çadırın kapısında dur» dedi, «Biri gelir de çadırda
kimse var mı diye sorarsa, yok de.»
Jdg 4 21 Heverin karısı Yael eline bir çadır kazığı ile tokmak aldı.
Yorgunluktan derin bir uykuya dalmış olan Sisera sessizce yaklaşarak kazığı şakağına dayadı
ve yere saplanıncaya dek çaktı. Sisera hemen öldü.
Jdg 4 22 Yael Sisera'yı kovalayan Barakı karşılamaya çıktı. «Gel, aradığın
adamı sana göstereyim» dedi. Barak kadını izledi ve şakağına kazık çakılmış Sisera'yı ölü
buldu.
Jdg 4 23 Böylece Tanrı o gün Kenanlı kral Yavini İsraillilerin önünde bozguna
uğrattı.
Jdg 4 24 Giderek güçlenen İsrailliler sonunda Kenanlı kral Yavin'i ortadan
kaldırdılar.
Jdg 5 1 Debora ile Avinoam oğlu Barak o gün şu ezgiyi söylediler:
Jdg 5 2 «İsrailin önderleri başı çekince,
Halk gönüllü olarak savaşınca
RABbe övgüler sunun.
Jdg 5 3 Dinleyin, ey krallar!
Ey yönetenler, kulak verin!
RABbe ezgiler söyleyip
İsrailin Tanrısı RABbi ilahilerle öveceğim.
Jdg 5 4 Seirden çıktığında, ya RAB,
Edom kırlarından geçtiğinde,
Yer sarsıldı, göklerden yağmur boşandı,
Evet, bulutlar yağmur yağdırdı.
Jdg 5 5 Sina Dağında olan RABbin,
İsrailin Tanrısı RABbin önünde
Dağlar sarsıldı.
Jdg 5 6 Anat oğlu Şamgar zamanında,
Yael zamanında kervanların ardı kesildi.
Yolcular şapa yollardan gider oldu.
Jdg 5 7 Bomboştı İsrailin köyleri,
Ben İsrailde ana olarak ortaya çıkıncaya dek,
Ben Debora ortaya çıkıncaya dek
İsrailin köyleri bomboştı.
Jdg 5 8 Yeni ilahlar seçtikleri zaman
Savaş kentin kapılarına dayandı.

			The Holy Bible in Turkish
Jdg	5	9	İsraildeki kırk bin askerin elinde Ne kalkan ne de mızrak vardı. Yüreğim İsraili yönetenlerle Ve halkın arasındaki gönüllülerle. RABbe övgüler sunun!
Jdg	5	10	Ey semerleri pahalı boz eşeklere binenler, Ey yoldan yaya gidenler, dinleyin!
Jdg	5	11	Kuyu başındaki kalabalıklar RABbin zaferlerini, İsrail savaşçılarının zaferlerini anlatıyorlar. Ardından RABbin halkı kent kapılarına Akın etmeye başladı.
Jdg	5	12	Uyan, uyan Debora, uyan uyan! Söyle, ezgiler söyle! Ey Avinoam oğlu Barak, Kalk, götür tutsaklarını.
Jdg	5	13	Geriye kalanlar soyluların yanına geldi, RABbin halkı yiğitleriyle bana geldi.
Jdg	5	14	Amalek kökünden olanlar Efrayimden geldi, Benjaminliler de seni izleyenlerin arasındaydı. Yöneticiler Makirden, Başbuğ asasını taşıyanlar Zevulundan geldi.
Jdg	5	15	Deborayla birlikteydi İssakarın beyleri. Evet, İssakaroğulları da Barakın ardından Hızla ovaya indi. Ama Ruben oymağının bölükleri Büyük bir kararsızlık içindeydi.
Jdg	5	16	Sürülerine kaval çalan çobanları Dinlemek için neden ağılarda kaldılar? Evet, Ruben oymağının bölükleri Büyük bir kararsızlık içindeydi.
Jdg	5	17	Gılatlılar Şeria Irmağının ötesinde kaldı, Dan oymağıysa gemilerde oyalandı. Aşer oymağı deniz kıyısında dinlendi, Koylarda yan gelip oturdu.
Jdg	5	18	Ama Zevulun ve Naftali halkları Tehlikeye attılar canlarını savaş alanında.
Jdg	5	19	Taanakta ve Megiddo sularının kıyısında Krallar gelip savaştılar. Kenan kralları da savaştı. Ancak ne gümüş ne ganimet aldılar.
Jdg	5	20	Yıldızlar göklerden savaşa katıldı. Göğü bir baştan öbür başa geçerken, Siseraya karşı savaştı.
Jdg	5	21	Kişon Irmağı, o eski ırmak, Süpürüp götürdü onları. Yürü, ey ruhum, üzerlerine güçle yürü!
Jdg	5	22	O zaman atlar dörtnele koştu. Güçlü atların toynakları Yerde izler bıraktı.
Jdg	5	23	RABbin meleği, <Meroz Kentini lanetleyin> dedi, <Halkına lanetler yağdırın. Çünkü RABbin yardımına, Zorbalara karşı RABbin yardımına koşmadılar.>
Jdg	5	24	Kenlilerden Heverin karısı Yael Kadınlar arasında alabildiğine kutsansın. Çadırlarda yaşayan kadınlar arasında Alabildiğine kutsansın.
Jdg	5	25	Sisera su istedi, Yael ona süt verdi. Soylulara yaraşır bir çanakla ayran sundu.
Jdg	5	26	Sol eline çadır kazığını, Sağ eline işçi tokmağını aldı. Vurdu, Sisera'nın başını ezdi. Şakağına çaktı kazığı, deldi geçirdi.
Jdg	5	27	Ayaklarının dibine çöktü, Yere serildi Sisera. Düşüp yığıldı Yaelin ayakları dibine, Yığıldığı yerde cansız kaldı.
Jdg	5	28	Sisera'nın annesi parmaklıkların ardından, Pencereden bakıp feryat etti: <Oğlumun savaş arabası Neden bu kadar gecikti,

Jdg	5	29	Nal sesleri neden duyulmuyor? Bilge kadınlar onu yanıtladılar. O da şöyle düşündü:
Jdg	5	30	<Ganimeti bulmuş, paylaşıyor olmalılar. Her yiğide bir ya da iki kız, Siseraya ganimet olarak rengarenk giysiler, Evet, işlemeli, rengarenk giysiler. Yağmacıların boyunları için iki yanı işlemeli renkli giysiler, Hepsi ganimet.>
Jdg	5	31	Ya RAB, bütün düşmanların böyle yok olsun. Seni sevenlerse, Bütün gücüyle doğan güneş gibi olsunlar.>> İsrailîliler yine RABbin gözünde kötü olanı yaptılar. RAB de onları
Jdg	6	1	İsrailîliler yine RABbin gözünde kötü olanı yaptılar. RAB de onları
Jdg	6	2	Midyan boyunduruğu İsrailîlilere öyle ağır geldi ki, dağlarda
Jdg	6	3	Ekim ettikleri vakit, Midyanlılar, Amalekliler ve öbür doğulu halklar
Jdg	6	4	ordugah kurarlardı. Gazzeye dek ekimleri yok eder, koyun, sığır, eşek
Jdg	6	5	Hayvanları ve çadırlarıyla birlikte çekirge sürüsü gibi gelirlerdi.
Jdg	6	6	Midyanlılar İsrailîlilerle öyle yoksul düşürdüler ki, İsrailîliler RABbe
Jdg	6	7	İsrailîliler Midyanlılardan ötürü RABbe yakarınca,
Jdg	6	8	RAB onlara bir peygamber gönderdi. Peygamber onlara şöyle dedi:
Jdg	6	9	Mısırlıların elinden, size baskı yapanların hepsinin elinden sizi ben
Jdg	6	10	Size dedim ki, Ben Tanrınız RABbim. Topraklarında yaşadığınız
Jdg	6	11	RABbin meleği gelip Aviezerli Yoaşın Ofra Kentindeki yabanıl fıstık
Jdg	6	12	RABbin meleği ona görünerek, <<Ey yiğit savaşçı, RAB seni niledir>>
Jdg	6	13	Gidyon, <<Ey Efendim, eğer RAB bizimleyse bütün bunlar neden başımıza
Jdg	6	14	RAB Gidyona dönüp, <<Kendi gücünle git, İsrailîliler Midyanlıların elinden
Jdg	6	15	Gidyon, <<Ey Efendim, ben İsrailîliler nasıl kurtarabilirim?>> diye
Jdg	6	16	RAB, <<Ben seninle olacağım>> dedi, <<Midyanlıları tek bir adamı yener
Jdg	6	17	Gidyon, <<Benden hoşnutsan, benimle konuşanın sen olduğuna dair bana
Jdg	6	18	<<Lütfen gelip sana adağımı sununcaya, önüne koyuncaya dek buradan
Jdg	6	19	Gidyon eve gidip bir oğlak kesti, bir efa undan mayasız pide yaptı.
Jdg	6	20	Tanrının meleği, <<Eti ve mayasız pideleri al, şu kayanın üzerine koy.
Jdg	6	21	RABbin meleği elindeki değneğin ucuyla ete ve mayasız pidelere
Jdg	6	22	Gidyon, gördüğü kişinin RABbin meleği olduğunu anlayınca, <<Eyvah,
Jdg	6	23	RAB ona, <<Sana esenlik olsun. Korkma, ölmeyeceksin>> dedi.
Jdg	6	24	Gidyon orada RAB için bir sunak yaptı. Sunağa <<Yahve şalom>> adını
Jdg	6	25	Aynı gece RAB, Gidyona, <<Babanın boğasını, yedi yaşındaki ikinci
Jdg	6	26	Tanrın RAB için bu höyüğün üstünde uygun bir sunak yap. İkinci boğayı
Jdg	6	27	Gidyon adamlarından onunu yanına alarak RABbin kendisine

buyurduklarını yerine getirdi. Ne var ki, ailesinden ve kent halkından korktuğu için bunu gündüz yerine gece yaptı.

Jdg 6 28 Sabah erkenden kalkan kent halkı, Baala ait sunağın yıkıldığını, yanındaki Aşera putunun kesildiğini, ikinci boğanın yeni yapılan sunak üzerinde sunulduğunu gördü.

Jdg 6 29 Birbirlerine, «Bu işi kim yaptı?» diye sordular. Araştırıp soruşturduktan sonra, bu işi Yoaş oğlu Gidyonun yaptığını anladılar.

Jdg 6 30 Bunun üzerine Yoaş, «Oğlunu dışarı çıkar» dediler, «Ölmesi gerek. Çünkü Baalın sunağını yıktı, yanındaki Aşera putunu kesti.»

Jdg 6 31 Yoaş çevresindeki öfkeli kalabalığa, «Baalı savunmak size mi düştü?» dedi, «Siz mi onu kurtaracaksınız? Onu savunan şafak sökmeden ölecek. Baal tanrıysa, bırakın kendini savunsun. Yıkılan sunak onun!»

Jdg 6 32 O gün Yoaş, «Baal kendini savunsun, yıkılan sunak onun sunağıdır» diyerek Gidyona Yerubbaal adını verdi.

Jdg 6 33 Bu arada Midyanlılar, Amalekliler ve öbür doğulu halklar birleşerek Şeria Irmağını geçtiler, gidip Yizreel Vadisinde ordugah kurdular.

Jdg 6 34 RABbin Ruhü Gidyonu yönlendirmeye başladı. Gidyon borusunu çalınca Aviezerliler onun çevresinde toplandı.

Jdg 6 35 Gidyon bütün Manaşşeye ulaklar göndererek oranın halkını da topladı. Aşer, Zevulun ve Naftaliye de ulaklar gönderdi. Onlar da onu karşılamaya çıktılar.

Jdg 6 36 Gidyon Tanrıya şöyle seslendi: «Söz verdiğin gibi İsraili benim aracılığım ile kurtaracağın doğruysa,

Jdg 6 37 çiy yalnızca harman yerine koyduğum yün yapağının üzerine düşsün, topraksa kuru kalsın. Böylece, söylediğin gibi İsraili benim aracılığım ile kurtaracağın bileceğim.»

Jdg 6 38 Ve öyle oldu. Ertesi gün erkenden kalkan Gidyon yapağıyı alıp sıkı. Yapağıdan bir tas dolusu çiy süzüldü.

Jdg 6 39 Bunun üzerine Gidyon Tanrıya şöyle seslendi: «Bana kızma, bir istekte daha bulunmak istiyorum. Yapağıyla bir deneme daha yapmama izin ver. Lütfen bu kez yalnızca yapağı kuru kalsın, topraksa çiy ile ıslansın.»

Jdg 6 40 Tanrı o gece Gidyon'un dediğini yaptı. Yapağı kuru kaldı, toprağın her yanıysa çiy ile kaplandı.

Jdg 7 1 Yerubbaal -Gidyon- ile yanındaki halk erkenden kalkıp Harot Pınarının başında ordugah kurdular. Midyanlıların ordugahıysa onların kuzeyinde, More Tepesinin yanındaki vadiydi.

Jdg 7 2 RAB Gidyona şöyle dedi: «Yanında fazla adam var; Midyanı onların eline teslim etmem. Yoksa İsraililer, «Kendi gücümüzle kurtulduk» diyerek bana karşı övünebilirler.

Jdg 7 3 Şimdi halka şunu söyle: «Korkudan titreyen dönsün, Gilat Dağından geri gitsin.» » Bunun üzerine halktan yirmi iki bin kişi döndü, on bin kişi orada kaldı.

Jdg 7 4 RAB Gidyona, «Adamların sayısı hâlâ fazla» dedi, «Kalanları suyun başına götür, onları orada senin için sınavayım. «Bu seninle gidecek» dediğim adam seninle gidecek; «Bu seninle gitmeyecek» dediğim gitmeyecek.»

Jdg 7 5 Gidyon halkı suyun başına götürdü. RAB Gidyona, «Köpek gibi diliyle su içenleri bir yana, su içmek için dizleri üzerine çökenleri öbür yana ayır» dedi.

Jdg 7 6 Ellerini ağızlarına götürerek dilleriyle su içenlerin sayısı üç yüzü buldu. Geri kalanların hepsi su içmek için dizleri üzerine çöktüler.

Jdg 7 7 RAB Gidyona, «Sizi diliyle su içen üç yüz kişinin eliyle kurtaracağım» dedi, «Midyanlıları senin eline teslim edeceğim. Öbürleri yerlerine dönsün.»

Jdg 7 8 Gidyon yalnız üç yüz kişiyi alıkoyarak geri kalan İsrailileri çadırlarına gönderdi. Bu üç yüz kişi, gidenlerin kumanyalarıyla borularını da aldılar. Midyanlıların ordugahı Gidyonun aşağısında, vadiydi.

Jdg 7 9 RAB aynı gece Gidyona, «Kalk, ordugaha saldır» dedi, «Çünkü orayı senin eline teslim ediyorum.

Jdg 7 10 Ordugaha yalnız gitmekten korkuyorsan, uşağın Purayı da yanına al.

Jdg 7 11 Midyanlıların söylediklerine kulak kabart. O zaman ordugahlarına saldırmaya cesaret bulursun.» Böylece Gidyon uşağı Pura ile ordugahın yanına kadar sokuldu.

Jdg 7 12 Midyanlılar, Amalekliler ve öbür doğulu halklar çekirge sürüsü gibi vadiye yayılmışlardı. Kıyıların kumu kadar çok, sayısız develeri vardı.

Jdg 7 13 Gidyon ordugahın yanına vardığında, adamlardan biri arkadaşına gördüğü düşü anlatıyordu. «Bir düş gördüm» diyordu, «Arpa unundan yapılmış bir somun ekmek, Midyan ordugahına doğru yuvarlanarak çadıra kadar geldi, çadıra çarpıp onu devirdi, altüst etti. Çadır yerle bir oldu.»

Jdg 7 14 Adamın arkadaşı şöyle karşılık verdi: «Bu, İsraili Yoaş oğlu Gidyonun kılıcından başka bir şey değildir. Tanrı Midyanı ve bütün ordugahı onun eline teslim edecek.»

Jdg 7 15 Gidyon düşü ve yorumunu duyunca Tanrıya tapındı. İsrail ordugahına döndü ve adamlarına, «Kalkın! RAB Midyan ordugahını elinize teslim etti» dedi.

Jdg 7 16 Sonra üç yüz adamını üç bölüğe ayırdı. Hepsine borular, boş testiler ve testilerin içinde yakılmak üzere çıralar verdi.

Jdg 7 17 Onlara, «Gözünüz bende olsun» dedi, «Ben ne yaparsam siz de onu yapın. Ordugahın yanına vardığımda ne yaparsam siz de aynısını yapın.

Jdg 7 18 Ben ve yanımdakiler borularımızı çalınca, siz de ordugahın çevresinde durup borularınızı çalın ve, <RAB için ve Gidyon için!> diye bağırın.>>

Jdg 7 19 Gidyon ile yanındaki yüz kişi gece yarısından az önce, nöbetçi değişiminden hemen sonra ordugahın yanına vardılar; borularını çalmaya başlayıp ellerindeki testileri kırdılar.

Jdg 7 20 Üç bölük de borularını çalıp testileri kırdı. Çalacakları boruları sağ ellerinde, çıralarıysa sol ellerinde tutuyorlardı. <<Yaşasın RABbin ve Gidyonun kılıcı!>> diye bağırıldılar.

Jdg 7 21 Onlar ordugahın çevresinde dururken, ordugahtakilerin hepsi koşuşmaya, bağırıp kaçışmaya başladı.

Jdg 7 22 Üç yüz boru birden çalınca RAB ordugahtakilerin hepsini kılıçla birbirlerine saldırttı. Midyan ordusu Sereraya doğru, Beytşittaya, Tabbat yakınındaki Avel-Mehola sınırına dek kaçtı.

Jdg 7 23 Naftali, Aşer ve bütün Manaşşeden çağrılan İsrailîliler Midyanlıları kovalamaya başladılar.

Jdg 7 24 Gidyon, Efrayimin dağlık bölgesine gönderdiği ulaklar aracılığıyla, <<İnip Midyanlılara saldırın>> dedi, <<Önlerini kesmek için Şeria Irmağının Beytbaraya kadar uzanan bölümünü tutun.>> Efrayimoğulları Şeria Irmağının Beytbaraya kadarki bölümünü ele geçirdiler.

Jdg 7 25 Midyanlı iki önderi, Orev ile Zeev'i tutsak aldılar. Orev'i Orev Kayası'nda, Zeev'i ise Zeev'in üzüm sıkma çukurunda öldürerek Midyanlıları kovalamaya devam ettiler. Orev'le Zeev'in kesik başlarını Şeria Irmağı'nın karşı yakasından Gidyon'a getirdiler.

Jdg 8 1 Efrayimoğulları Gidyona, <<Midyanlılarla savaşmaya gittiğinde bizi çağırmadın; bize neden böyle davrandın?>> diyerek onu sert bir dille eleştirdiler.

Jdg 8 2 Gidyon, <<Sizin yaptığınızın yanında benim yaptığım ne ki?>> diye karşılık verdi, <<Efrayimin bağbozumundan artakalan üzümler, Aviezerin bütün bağbozumu ürününden daha iyi değil mi?

Jdg 8 3 Tanrı Midyan önderlerini, Orevi ve Zeevi elinize teslim etti. Sizin yaptıklarınıza kıyasla ben ne yapabildim ki?>> Gidyonun bu sözleri onların öfkesini yatıştırdı.

Jdg 8 4 Gidyon bitkin olmalarına karşın Midyanlıları kovalamayı sürdüren üç yüz adamıyla Şeria Irmağına ulaşip karşıya geçti.

Jdg 8 5 Sukkota vardıklarında kent halkına, <<Lütfen ardımdaki adamlara ekmek verin, bitkin haldeley>> dedi, <<Ben Midyan kralları Zevah ve Salmunnayı kovalıyorum.>>

Jdg 8 6 Sukkot önderleri, <<Zevah ile Salmunnayı tutsak aldın mı ki, orduna ekmek verelim?>> dediler.

Jdg 8 7 Gidyon, <<Öyle olsun!>> diye karşılık verdi, <<RAB Zevah ile Salmunnayı elime teslim edince, bedenlerinizi çöl dikenleriyle, çalılarla yaracağım.>>

Jdg 8 8 Gidyon oradan Penuele gitti ve oranın halkından da aynı şeyi istedi. Penuel halkı da Sukkot halkının verdiği yanıtın aynısını verdi.

Jdg 8 9 Gidyon onlara, <<Esenlik içinde döndüğüm zaman bu kuleyi yıkacağım>> dedi.

Jdg 8 10 Zevah ile Salmunna doğulu halkların ordularından artakalan yaklaşık on beş bin kişilik bir orduyla birlikte Karkordaydılar. Eli kılıç tutan yüz yirmi bin savaşçı ölmüştü.

Jdg 8 11 Gidyon Novah ve Yogbohanın doğusundan, göçebelere yolundan geçerek düşman ordugahına saldırdı. Adamlar hazırlıksız yakalandılar.

Jdg 8 12 Zevah ile Salmunna kaçtıysa da Gidyon peşlerine düştü. Bu iki Midyan kralını, Zevah ile Salmunnayı yakalayıp bütün ordularını bozguna uğrattı.

Jdg 8 13 Yoaş oğlu Gidyon Heres Geçidi yoluyla savaştan döndü.

Jdg 8 14 Yolda Sukkottan genç bir adamı yakalayıp sorguya çekti. Adam Sukkot önderleriyle ileri gelenlerinin adlarını, toplam yetmiş yedi kişinin adını yazıp Gidyona verdi.

Jdg 8 15 Gidyon Sukkota gidip halka şöyle dedi: <<Zevah ile Salmunnayı tutsak aldın mı ki bitkin adamlarına ekmek verelim> diyerek beni aşağıladınız. İşte Zevah ile Salmunna!>>

Jdg 8 16 Sonra kentin ileri gelenlerini topladı; Sukkot halkını çöl dikenleriyle, çalılarla döverek cezalandırdı.

Jdg 8 17 Ardından Penuel Kulesini yıkıp kent halkını kılıçtan geçirdi.

Jdg 8 18 Sonra Zevah ile Salmunnaya, <<Tavorda öldürdüklerinizi nasıl adlandırdınız?>> diye sordu. <<Tıpkı senin gibiydiler, hepsi kral oğullarına benziyordu>> yanıtını verdiler.

Jdg 8 19 Gidyon, <<Onlar kardeşlerimdi, öz annemin oğullarıydı>> dedi, <<Yaşayan RABbin adıyla ant içerim ki, onları sağ bıraksaydınız sizi öldürmezdim.>>

Jdg 8 20 Sonra büyük oğlu Yetere, <<Haydi, öldür onları>> dedi. Ne var ki, henüz genç olan Yetere korktu, kılıcını çekmedi.

Jdg 8 21 Bunun üzerine Zevah ile Salmunna Gidyona, <<Sen öldür bizi>> dediler, <<Erkeğin işini ancak erkek yapar.>> Böylece Gidyon varıp Zevah ile Salmunnayı öldürdü. Develerinin boyunlarındaki hilal biçimi süsleri de aldı.

Jdg 8 22 İsrailîliler Gidyona, <<Sen, oğlun ve torunun bize önderlik edin>> dediler. <<Çünkü bizi Midyanlıların elinden sen kurtardın.>>

Jdg 8 23 Ama Gidyon, <<Ben size önderlik etmem, oğlum da etmez>> diye karşılık verdi, <<Size RAB önderlik edecek.>>

Jdg 8 24 Sonra, <<Yalnız sizden bir dileğim var>> diye sözünü sürdürdü, <<Ele geçirdiğiniz ganimetin içindeki küpeleri bana verin.>> -İsrailliler altın küpeler takarlardı.-

Jdg 8 25 İsrailliler, <<Seve seve veririz>> diyerek yere bir üstlük serdiler. Herkes ele geçirdiği küpeleri üstlüğün üzerine attı.

Jdg 8 26 Hilaller, kolyeler, Midyan krallarının giydiği mor giysiler ve develerin boyunlarından alınan zincirler dışında, Gidyonun aldığı altın küpelerin ağırlığı bin yedi yüz şekelfı tuttu.

Jdg 8 27 Gidyon bu altından bir efod yaparak onu kendi kenti olan Ofraya yerleştirdi. Bütün İsrailliler bu put yüzünden RABbe vefasızlık ettiler. Böylece efod Gidyon ile ailesi için bir tuzak oldu.

Jdg 8 28 İsraillilere yenilen Midyanlılar bir daha toparlanamadılar. Ülke Gidyon zamanında kırk yıl barış içinde yaşadı.

Jdg 8 29 Yoaş oğlu Yerubbaal dönüp kendi evinde yaşamını sürdürdü.

Jdg 8 30 Çok sayıda kadınla evlendi ve yetmiş oğlu oldu.

Jdg 8 31 Ayrıca Şekemde bir cariyesi vardı. Bundan da bir oğlu oldu, adını Avimelek koydu.

Jdg 8 32 Yoaş oğlu Gidyon iyice yaşlanıp öldü. Aviezerlilere ait Ofra Kentinde, babası Yoaşın mezarına gömüldü.

Jdg 8 33 Gidyon ölünce İsrailliler yine RABbe vefasızlık ettiler. Baallara taptilar. Baal-Beriti ilah edinerek

Jdg 8 34 kendilerini çevrelerindeki düşmanlarının elinden kurtaran Tanrıları RABbi unuttular.

Jdg 8 35 İsrail'e büyük iyilikler yapan Yerubbaal'ın -Gidyon'un- ev halkına vefasızlık ettiler.

Jdg 9 1 Yerubbaalın oğlu Avimelek, dayılarının bulunduğu Şekem Kentine giderek onlara ve annesinin boyundan gelen herkese şöyle dedi:

Jdg 9 2 <<Şekem halkına şunu duyurun: <Sizin için hangisi daha iyi? Gidyonun yetmiş oğlu tarafından yönetilmek mi, yoksa bir kişi tarafından yönetilmek mi?> Unutmayın ki ben sizinle aynı etten, aynı kandanım.>>

Jdg 9 3 Dayıları Avimelekin söylediklerini Şekem halkına iletiler. Halkın yüreği Avimelekten yanaydı. <<O bizim kardeşimizdir>> dediler.

Jdg 9 4 Ona Baal-Berit Tapınağından yetmiş parça gümüş verdiler. Avimelek bu parayla kiraladığı belalı serserileri peşine taktı.

Jdg 9 5 Sonra Ofraya, babasının evine dönüp kardeşlerini, Yerubbaalın yetmiş oğlunu bir taşın üzerinde kesip öldürdü. Yalnız Yerubbaalın küçük oğlu Yotam kaçıp gizlendiği için sağ kaldı.

Jdg 9 6 Şekem ve Beytmillo halkları toplanarak hep birlikte Şekemde dikili taş meşesinin olduğu yere gittiler; Avimeleki orada kral ilan ettiler.

Jdg 9 7 Olup biteni Yotama bildirdiklerinde Yotam Gerizim Dağının tepesine çıkıp yüksek sesle halka şöyle dedi: <<Ey Şekem halkı, beni dinleyin, Tanrı da sizi dinleyecek.

Jdg 9 8 Bir gün ağaçlar kendilerine bir kral meshetmek istediler; zeytin ağacına gidip, <Gel kralımız ol> dediler.

Jdg 9 9 <<Zeytin ağacı, <İlahları ve insanları onurlandırmak için kullanılan yağımlı bırakıp ağaçlar üzerinde sallanmaya mı gideyim?> diye yanıtladı.

Jdg 9 10 <<Bunun üzerine ağaçlar incir ağacına, <Gel sen kralımız ol> dediler.

Jdg 9 11 <<İncir ağacı, <Tatlılığını ve güzel meyvemini bırakıp ağaçlar üzerinde sallanmaya mı gideyim?> diye yanıtladı.

Jdg 9 12 <<Sonra ağaçlar asmaya, <Gel sen bizim kralımız ol> dediler.

Jdg 9 13 Asma, <İlahlarla insanlara zevk veren yeni şarabımı bırakıp ağaçlar üzerinde sallanmaya mı gideyim?> dedi.

Jdg 9 14 <<Sonunda ağaçlar karaçalıya, <Gel sen kralımız ol> dediler.

Jdg 9 15 <<Karaçalı, <Eğer gerçekten beni kendinize kral meshetmek istiyorsanız, gelin gölgeme sığının> diye karşılık verdi, <Eğer sığınmazsanız, karaçalıdan çıkan ateş Lübnanın bütün sedir ağaçlarını yakıp kül edecektir.>

Jdg 9 16 <<Şimdi siz Avimeleki kral yapmakla içten ve dürüst davrandığınızı mı sanıyorsunuz? Yerubbaalla ailesine iyilik mi ettiniz? Ona hak ettiği gibi mi davrandınız?

Jdg 9 17 Oysa babam sizi Midyanlıların elinden kurtarmak için canını tehlikeye atarak sizin için savaştı.

Jdg 9 18 Ama bugün siz babamın ailesine karşı ayaklandınız, yetmiş oğlunu bir taşın üzerinde kesip öldürdünüz. Cariyesinden doğan Avimelek kardeşiniz olduğu için onu Şekeme kral yaptınız.

Jdg 9 19 Eğer bugün Yerubbaalla ailesine içten ve dürüst davrandığınıza inanıyorsanız, Avimeleki e sevinin, o da sizinle sevin sin!

Jdg 9 20 Ama öyle değilse, dilerim, Avimelek ateş olsun, Şekem ve Beytmillo halkını yakıp kül etsin. Ya da Şekem ve Beytmillo halkı ateş olsun, Avimeleki yakıp kül etsin.>>

Jdg 9 21 Ardından Yotam kardeşi Avimelekten korktuğu için kaçtı, gidip Beere yerleşti.

Jdg 9 22 Avimelek İsraili üç yıl yönetti.

Jdg 9 23 Sonra Tanrı Avimelekle Şekem halkını birbirine düşürdü; halk Avimeleke başkaldırdı.

Jdg 9 24 Tanrı bunu Avimeleki Yerubbaalın yetmiş oğluna yapılan zorbalığın aynısına uğratmak, kardeşlerini öldüren Avimelekten ve onu bu kırıma isteklendiren Şekem halkından akıttıkları kanın öcünü almak için yaptı.

Jdg 9 25 Şekem halkı dağ başlarında Avimeleke pusu kurdu. Oradan geçen herkesi soyuyorlardı. Bu durum Avimeleke bildirildi.

Jdg 9 26 Ebet oğlu Gaal kardeşleriyle birlikte gelip Şekeme yerleşti. Şekem halkı ona güvendi.

Jdg 9 27 Bağlara çıkıp üzümleri topladıktan, ezip şarap yaptıktan sonra bir şenlik düzenlediler. İlahlarının tapınağına gittiler; orada yiyip içerken Avimeleke lanetler yağdırdılar.

Jdg 9 28 Ebet oğlu Gaal kalkıp şöyle dedi: <<Avimelek kim ki, biz Şekem halkı ona hizmet edelim? Yerubbaalın oğlu değil mi o? Zevul da onun yardımcısı değil mi? Şekemlilerin babası Hamorun soyundan gelenlere hizmet edin. Neden Avimeleke hizmet edelim?>>

Jdg 9 29 Keşke bu halkı ben yönetseydim! Avimeleki uzaklaştırır ve, <Ordunu güçlendir de öyle ortaya çık!> derdim.>>

Jdg 9 30 Kentin yöneticisi olan Zevul, Ebet oğlu Gaalın sözlerini duyunca öfkelen-di.

Jdg 9 31 Avimeleke gizlice gönderdiği ulaklar aracılığıyla şöyle dedi: <<Ebet oğlu Gaal ve kardeşleri Şekeme geldiler. Kenti sana karşı ayaklandırıyorlar.>>

Jdg 9 32 Gel, adamlarınla birlikte gece kırdaki pusuya yat.

Jdg 9 33 Sabah güneş doğar doğmaz kalk, kenti bas. Gaal ile adamları sana saldırdığında onlara yapacağını yap.>>

Jdg 9 34 Böylece Avimelekle adamları gece kalkıp dört bölük halinde Şekem yakınında pusuya yattılar.

Jdg 9 35 Ebet oğlu Gaal çıkıp kentin giriş kapısında durunca, Avimelekle yanındakiler pusu yerinden fırladılar.

Jdg 9 36 Gelenleri gören Gaal, Zevula, <<Dağların tepesinden inip gelenlere bak!>> dedi. Zevul, <<Adam sandığın aslında dağların gölgesidir>> diye karşılık verdi.

Jdg 9 37 Ama Gaal ısrar etti: <<Bak, topraklarımızın ortasında ilerleyenler var. Bir kısmı da Falcılar Meşesi yolundan geliyor.>>

Jdg 9 38 Bunun üzerine Zevul, <<Avimelek kim ki, ona hizmet edelim> diye övünen sen değil miydin?>> dedi, <<Küçümsediğin halk bu değil mi? Haydi şimdi git, onlarla savaş!>>

Jdg 9 39 Şekem halkına öncülük eden Gaal, Avimelekle savaşa tutuştu.

Jdg 9 40 Ama tutunamayıp kaçmaya başladı. Avimelek ardına düştü. Kentin giriş kapısına dek çok sayıda ölü yerde yatıyordu.

Jdg 9 41 Avimelek Arumada kaldı. Zevul ise Gaalı ve kardeşlerini Şekemden kovdu, kentte yaşamalarına izin vermedi.

Jdg 9 42 Savaşın ertesi günü Avimelek Şekemlilerin tarlalarına gittiklerini haber aldı.

Jdg 9 43 Adamlarını üç bölüğe ayırıp kırdaki pusuya yattı. Halkın kentten çıktığını görünce saldırıp onları öldürdü.

Jdg 9 44 Sonra yanındaki bölükle hızla ilerleyerek kentin giriş kapısına dayandı. Öbür iki bölükse tarlalardakilere saldırıp onları öldürdü.

Jdg 9 45 Avimelek gün boyu kente karşı savaştı; kenti ele geçirdikten sonra halkını kılıçtan geçirdi. Kenti yıkıp üstüne tuz serpti.

Jdg 9 46 Şekem kulesindeki halk olup biteni duyunca, El-Berit Tapınağının kalesine sığındı.

Jdg 9 47 Onların Şekem kulesinde toplandığını haber alan Avimelek,

Jdg 9 48 yanındaki halkla birlikte Salmon Dağına çıktı. Eline bir balta alıp ağaçtan bir dal kesti, dalı omuzuna atarak yanındakilere, <<Ne yaptığımı gördünüz>> dedi, <<Çabuk olun, siz de benim gibi yapın.>>

Jdg 9 49 Böylece hepsi birer dal kesip Avimeleki izledi. Dalları kalenin dibinde yıgıp ateşe verdiler. Şekem kulesindeki bin kadar kadın, erkek yanarak öldü.

Jdg 9 50 Bundan sonra Avimelek Teves üzerine yürüdü, kenti kuşatıp ele geçirdi.

Jdg 9 51 Kentin ortasında sağlam bir kule vardı. Kadın erkek bütün kent halkı oraya sığındı. Kapıları kapayıp kulenin damına çıktılar.

Jdg 9 52 Avimelek gelip kuleyi kuşattı. Ateşe vermek için kapısına yaklaştığında,

Jdg 9 53 bir kadın değirmenin üst taşını Avimelekin üzerine atıp başını yardı.

Jdg 9 54 Avimelek hemen silahlarını taşıyan uşağını çağırdı ve, <<Kılıcını çek, beni öldür>> dedi, <<Hiç kimse, <Avimeleki bir kadın öldürdü> demesin.>> Uşak kılıcını Avimeleke saplayıp onu öldürdü.

Jdg 9 55 Avimelekin öldüğünü görünce İsrailiiler evlerine döndüler.

Jdg 9 56 Böylece Tanrı yetmiş kardeşini öldürerek babasına büyük kötülük eden Avimeleki cezalandırdı.

Jdg 9 57 Tanrı Şekem halkını da yaptıkları kötülüklerden ötürü cezalandırdı. Yerubbaal'ın oğlu Yotam'ın lanetine uğradılar.

Jdg 10 1 Avimelekin ölümünden sonra İsraili kurtarmak için İssakar oymağından Dodo oğlu Pua oğlu Tola adında bir adam ortaya çıktı. Tola Efrayim'in dağlık bölgesindeki

Şamirde yaşardı.

Jdg 10 2 İsraili yirmi üç yıl yönettikten sonra öldü, Şamirde gömüldü.

Jdg 10 3 Ondan sonra Gilatlı Yair başa geçti. Yair İsraili yirmi iki yıl

yönetti.

Jdg 10 4 Otuz oğlu vardı. Bunlar otuz eşeğe biner, otuz kenti yönetirlerdi.

Gilat yöresindeki bu kentler bugün de Havvot-Yair diye anılıyor.

Jdg 10 5 Yair ölünce Kamonda gömüldü. gelir.

Jdg 10 6 İsrailiiler yine RABbin gözünde kötü olanı yaptılar; Baallara, Aştoretlere, Aram, Sayda, Moav, Ammon ve Filist ilahlarına kulluk ettiler. RABbi terk ettiler, Ona kulluk etmediler.

Jdg 10 7 Bu yüzden İsrailiilere öfkelenen RAB, onları Filistlilere ve Ammonlulara tutsak etti.

Jdg 10 8 Bunlar o yıldan başlayarak İsrailiileri baskı altında ezdiler; Şeria Irmağının ötesinde, Gilattaki Amorlular ülkesinde yaşayan bütün İsrailiileri on sekiz yıl baskı altında tuttular.

Jdg 10 9 Ammonlular Yahuda, Benyamin ve Efrayim oymaklarıyla savaşmak için Şeria Irmağının ötesine geçtiler. İsrail büyük sıkıntı içindeydi.

Jdg 10 10 İsrailiiler RABbe, <<Sana karşı günah işledik>> diye seslendiler, <<Seni, Tanrımızı terk edip Baallara kulluk ettik.>>

Jdg 10 11 RAB, <<Sizi Mısırlılardan, Amorlulardan, Ammonlulardan, Filistlilerden kurtaran ben değil miyim?>> diye karşılık verdi,

Jdg 10 12 <<Saydaları, Amalekliler, Maonlular size baskı yaptıklarında bana yakardınız, ben de sizi onların elinden kurtardım.

Jdg 10 13 Sizse beni terk ettiniz, başka ilahlara kulluk ettiniz. Bu yüzden sizi bir daha kurtarmayacağım.

Jdg 10 14 Gidin, seçtiğiniz ilahlara yakarın; sıkıntıya düştüğünüzde sizi onlar kurtarsın.>>

Jdg 10 15 İsrailiiler, <<Günah işledik>> dediler, <<Bize ne istersen yap. Yalnız bugün bizi kurtar.>>

Jdg 10 16 Sonra aralarındaki yabancı putları atıp RABbe tapındılar. RAB de onların daha fazla acı çekmesine dayanamadı.

Jdg 10 17 Ammonlular toplanıp Gilatta ordugah kurunca İsrailiiler de toplanarak Mişpada ordugah kurdular.

Jdg 10 18 Gilat halkının önderleri birbiri lerine, <<Ammonlular'a karşı ilk saldırıyı başlatan kişi, bütün Gilat halkının önderi olacak>> dediler.

Jdg 11 1 Yiftah adında yiğit bir savaşçı vardı. Bir fahişenin oğlu olan Yiftahın babasının adı Gilattı.

Jdg 11 2 Gilatın karısı da ona erkek çocuklar doğurmuştu. Bu çocuklar büyüyünce Yiftahı kovmuşlardı. Ona, <<Babamızı n evinden miras almayacaksın. Çünkü sen başka bir kadının oğlusun>> demişlerdi.

Jdg 11 3 Yiftah kardeşlerinden kaçıp Tov yöresine yerleşti. Çevresinde toplanan serserilere önderlik etmeye başladı.

Jdg 11 4 Bir süre sonra Ammonlular İsrailiilere savaş açtı.

Jdg 11 5 Savaş patlak verince Gilat ileri gelenleri Yiftahı almak için Tov yöresine gittiler.

Jdg 11 6 Ona, <<Gel, komutanımız ol, Ammonlularla savaşalım>> dediler.

Jdg 11 7 Yiftah, <<Benden nefret eden, beni babamın evinden kovan siz değil miydiniz?>> diye yanıtladı, <<Sıkıntıya düşünce neden bana geldiniz?>>

Jdg 11 8 Gilat ileri gelenleri, <<Sana başvuruyoruz; çünkü bizimle gelip Ammonlularla savaşmanı, bize, Gilat halkına önderlik etmeni istiyoruz>> dediler.

Jdg 11 9 Yiftah, <<Ammonlularla savaşmak için beni götürürseniz, RAB de onları elime teslim ederse, sizin önderiniz olacak mıyım?>> diye sordu.

Jdg 11 10 Gilat ileri gelenleri, <<RAB aramızda tanık olsun, kesinlikle dediğin gibi yapacağız>> dediler.

Jdg 11 11 Böylece Yiftah Gilat ileri gelenleriyle birlikte gitti. Halk onu kendine önder ve komutan yaptı. Yiftah bütün söylediklerini Mişpada, RABbin önünde yinledi.

Jdg 11 12 Sonra Ammon Kralına ulaklar göndererek, <<Aramızda ne var ki, ülkeme saldırmaya kalkıyorsun?>> dedi.

Jdg 11 13 Ammon Kralı, Yiftahın ulaklarına şu karşılığı verdi: <<İsrailiiler Mısırdan çıktıktan sonra Arnon Vadisinden Yabbuk ve Şeria ırmaklarına kadar uzanan topraklarını aldılar. Şimdi buraları bana savaşsız geri ver.>>

Jdg 11 14 Yiftah yine Ammon Kralına ulaklar göndererek

Jdg 11 15 şöyle dedi: <<Yiftah diyor ki, İsrailiiler ne Moav ülkesini, ne de Ammon topraklarını aldı.

Jdg 11 16 Mısırdan çıktıkları zaman Kızıldenize kadar çölde yürüyerek Kadeşe ulaştılar.

Jdg 11 17 Sonra Edom Kralına ulaklar göndererek, <Lütfen topraklarından geçmemize izin ver> dediler. Edom Kralı kulak asmadı. İsrailiiler Moav Kralına da ulaklar gönderdi, ama o da izin vermedi. Bunun üzerine Kadeşte kaldılar.

Jdg 11 18 <<Çölü izleyerek Edom ile Moav topraklarının çevresinden geçtiler; Moav bölgesinin doğusunda, Arnon Vadisinin öbür yakasında konakladılar. Moav sınırından içeri girmediler. Çünkü Arnon Vadisi sınırdı.

Jdg 11 19 <<Sonra Heşbonda egemenlik süren Amorluların Kralı Sihona ulaklar göndererek, <Ülkenden geçip topraklarımıza ulaşmamıza izin ver> diye rica ettiler.

Jdg 11 20 Ama Sihon İsrailiilerin topraklarından geçip gideceklerine inanmadı. Bu nedenle bütün halkını toplayıp Yahesada ordugah kurdu ve İsrailiilerle savaşa tutuştu.

Jdg 11 21 <<İsrailin Tanrısı RAB, Sihonu ve bütün halkını İsrailiilerin eline teslim etti. İsrailiiler Amorluları yenip o yöredeki halkın bütün topraklarını ele geçirdiler.

Jdg 11 22 Arnon Vadisinden Yabbuk Irmağına, çölden Şeria Irmağına kadar uzanan bütün Amor topraklarını ele geçirdiler.

Jdg 11 23 <<İsrailin Tanrısı RAB Amorluları kendi halkı İsrailin önünden kovduktan sonra, sen hangi hakla buraları geri istiyorsun?

Jdg 11 24 İlahın Kemoş sana bir yer verse oraya sahip çıkmaz mısın? Biz de Tanrımız RABbin önümüzden kovduğu halkın topraklarını sahipleneceğiz.

Jdg 11 25 Sen Moav Kralı Sippor oğlu Balaktan üstün müsün? O hiç İsrailiilerle çekişti mi, hiç onlarla savaşmaya kalkıştı mı?

Jdg 11 26 İsrailiiler üç yüz yıldır Heşbonda, Aroerde, bunların çevre köylerinde ve Arnon kıyısındaki bütün kentlerde yaşarken neden buraları geri almaya çalışmadınız?

Jdg 11 27 Ben sana karşı suç işlemedim. Ama sen benimle savaşmaya kalkışmakla bana haksızlık ediyorsun. Hakim olan RAB, İsrailiilerle Ammonlular arasında bugün hakemlik yapсын.>>

Jdg 11 28 Ne var ki Ammon Kralı, Yiftahın kendisine ilettiği bu sözlere kulak asmadı.

Jdg 11 29 RABbin Ruhu Yiftahın üzerine indi. Yiftah, Gilat ve Manaşşeden geçti, Gilattaki Mispadan geçerek Ammonlulara doğru ilerledi.

Jdg 11 30 RABbin önünde ant içerek şöyle dedi: <<Gerçekten Ammonluları elime teslim edersen,

Jdg 11 31 onları yenip sağ salım döndüğümde beni karşılamak için evimin kapısından ilk çıkan, RABbe adanacaktır. Onu yakmalık sunu olarak sunacağım.>>

Jdg 11 32 Yiftah bundan sonra Ammonlularla savaşmaya gitti. RAB onları Yiftahın eline teslim etti.

Jdg 11 33 Yiftah, başta Avel-Keramim olmak üzere, Aroerden Minni te kadar yirmi kenti yakıp yıkarak Ammonlulara çok büyük kayıplar verdi. Böylece Ammonlular İsrailiilerin boyunduruğuna girdi.

Jdg 11 34 Yiftah Mispaya, kendi evine döndüğünde, kızı tef çalıp dans ederek onu karşılamaya çıktı. Tek çocuğu oydu, ondan başka ne oğlu ne de kızı vardı.

Jdg 11 35 Yiftah, kızını görünce giysilerini yırtarak, <<Eyvahlar olsun, kızım!>> dedi, <<Beni perişan ettin, umarsız bıraktın! Çünkü RABbe verdiğim sözden dönemem.>>

Jdg 11 36 Kız, <<Baba, RABbe ant içtin>> dedi, <<Madem RAB düşmanların olan Ammonlulardan senin öcünü aldı, ağzından ne çıktıysa bana öyle yap.>>

Jdg 11 37 Sonra ekledi: <<Yalnız bir dileğim var: Beni iki ay serbest bırak, gidip arkadaşlarımla kırlarda gezineyim, kızlığıma ağlayayım.>>

Jdg 11 38 Babası, <<Gidebilirsin>> diyerek onu iki ay serbest bıraktı. Kız arkadaşlarıyla birlikte kırlara çıkıp erdenliğine ağladı.

Jdg 11 39 İki ay sonra babasının yanına döndü. Babası da içtiği andı yerine getirdi. Kıza erkek eli değmemiştir. Bundan sonra İsrailde bir gelenek oluştu.

Jdg 11 40 İsrail kızları her yıl kırlara çıkıp Gilatlı Yiftah'ın kızı için dört gün yas tutar oldular.

Jdg 12 1 Efrayimli erkekler toplanıp Safona geçtiler. Yiftaha, <<Ammonlularla savaşmaya gittiğinde bizi neden çağırmadın?>> dediler, <<Seni de evini de yakacağız.>>

Jdg 12 2 Yiftah, <<Halkımla ben Ammonlulara karşı amansız bir savaşa tutuşmuştuk>> diye yanıtladı, <<Sizi çağırdım, ama gelip beni onların elinden kurtarmadınız.

Jdg 12 3 Beni kurtarmak istemediğinizi görünce canımı dişime takıp Ammonlulara karşı harekete geçtim. Sonunda RAB onları elime teslim etti. Neden bugün benimle savaşmaya kalkışıyorsunuz?>>

Jdg 12 4 Bundan sonra Yiftah Gilat erkeklerini toplayarak Efrayimoğullarıyla savaşa girdi. Gilatlılar Efrayimoğullarına saldırdılar. Çünkü Efrayimoğulları onlara, <<Ey Efrayim ve Manaşşe halkları arasında yaşayan Gilatlılar, siz Efrayimden kaçan döneklersiniz!>> demişlerdi.

Jdg 12 5 Şeria Irmağının Efrayime yol veren geçitlerini tutan Gilatlılar, geçmek isteyen Efrayimli kaçaklara, <<Efrayimli misin?>> diye sorarlardı. Adamlar, <<Hayır>> derlerse,

Jdg 12 6 o zaman onlara, <<«Şibbolet» deyin bakalım>> derlerdi. Adamlar <<Şibbolet>> derdi. Çünkü <<Şibbolet>> sözcüğünü doğru söyleyemezlerdi. Bunun üzerine onları yakalayıp Şeria Irmağının geçitlerinde öldürürlerdi. O gün Efrayimlilerden kırk iki bin kişi öldürüldü.

Jdg 12 7 Gilatlı Yiftah İsraili altı yıl yönetti. Ölüncü Gilat kentlerinden birinde gömüldü.

Jdg 12 8 Ondan sonra İsrailin başına Beytlehemli İvsan geçti.

Jdg 12 9 İvsanın otuz oğlu, otuz kızı vardı. İvsan kızlarını başka boylara verdi, oğullarına da başka boylardan kızlar aldı. İsraili yedi yıl yönetti.

Jdg 12 10 Ölüncü Beytlehemde gömüldü.

Jdg 12 11 Ondan sonra İsrailin başına Zevulun oymağından Elon geçti. Elon İsraili on yıl yönetti.

Jdg 12 12 Ölünce Zevulun topraklarında, Ayalonda gömüldü.
 Jdg 12 13 Onun ardından İsrailin başına Piratonlu Hillel oğlu Avdon geçti.
 Jdg 12 14 Avdonun kırk oğlu, otuz torunu ve bunların bindiği yetmiş eşiği vardı.
 İsraili sekiz yıl yönetti.
 Jdg 12 15 Piratonlu Hillel oğlu Avdon ölünce Amalekliler'e ait dağlık bölgenin Efrayim yöresindeki Piraton'da gömüldü.
 Jdg 13 1 İsrailiiler yine RABbin gözünde kötü olanı yaptılar. RAB de onları kırk yıl süreyle Filistlilerin boyunduruğuna terk etti.
 Jdg 13 2 Dan oymağından Soralı bir adam vardı. Adı Manoahtı. Karısı kısırdı ve hiç çocuğu olmamıştı.
 Jdg 13 3 RABbin meleği kadına görünerek, «Kısır olduğun, çocuk doğurmadığın halde gebe kalıp bir oğul doğuracaksın» dedi,
 Jdg 13 4 «Bundan böyle şarap ya da içki içmemeye dikkat et, murdar bir şey yeme.
 Jdg 13 5 Çünkü gebe kalıp bir oğul doğuracaksın. Onun başına ustura değmeyecek. Çünkü o daha rahmindeyken Tanrıya adanmış olacak. İsraili Filistlilerin elinden kurtarmaya başlayacak olan odur.»
 Jdg 13 6 Kadın kocasına gidip, «Yanıma bir Tanrı adamı geldi» dedi, «Tanrının meleğine benzer görkemli bir görünüşü vardı. Nereden geldiğini sormadım. Bana adını da söylemedi.
 Jdg 13 7 Ama, «Gebe kalıp bir oğul doğuracaksın» dedi, «Bundan böyle şarap ve içki içme, murdar bir şey yeme. Çünkü çocuk ana rahmine düştüğü andan öleceği güne dek Tanrının adanmış olacak.»
 Jdg 13 8 Manoahtan RABbe şöyle yakardı: «Ya Rab, gönderdiğin Tanrı adamının yine gelmesini, doğacak çocuk için ne yapmamız gerektiğini bize öğretmesini dilerim.»
 Jdg 13 9 Tanrı Manoahtan yakarışını duydu. Kadın tarladayken Tanrının meleği yine ona göründü. Ne var ki, Manoahtan karısının yanında değildi.
 Jdg 13 10 Kadın haber vermek için koş koş kocasına gitti. «İşte geçen gün yanıma gelen adam yine bana göründü!» dedi.
 Jdg 13 11 Manoahtan kalıp karısının ardı sıra gitti. Adamın yanına varınca, «Karımla konuşan adam sen misin?» diye sordu. Adam, «Evet, benim» dedi.
 Jdg 13 12 Manoahtan, «Söylediklerin yerine geldiğinde, çocuğun yaşamı ve göreviyle ilgili yargı ne olacak?» diye sordu.
 Jdg 13 13 RABbin meleği, «Karın kendisine söylediğim her şeyden sakınsın» diye karşılık verdi,
 Jdg 13 14 «Asmanın ürününden üretilen hiçbir şey yemesin, şarap ve içki içmesin. Murdar bir şey yemesin. Buyurduklarımın hepsini yerine getirsin.»
 Jdg 13 15 Manoahtan, «Seni alıkoymak, onuruna bir oğlak kesmek istiyoruz» dedi.
 Jdg 13 16 RABbin meleği, «Beni alıkoysan da hazırlayacağın yemeği yemem» dedi, «Yakmalık bir sunu sunacaksan, RABbe sunmalısın.» Manoahtan onun RABbin meleği olduğunu anlamamıştı.
 Jdg 13 17 RABbin meleğine, «Adın ne?» diye sordu, «Bilelim ki, söylediklerin yerine geldiğinde seni onurlandırırım.»
 Jdg 13 18 RABbin meleği, «Adımı niçin soruyorsun?» dedi, «Adım tanımlanamaz.»
 Jdg 13 19 Manoahtan bir oğlakla tahıl sunusunu aldı, bir kayanın üzerinde RABbe sundu. O anda Manoahtan karısının gözü önünde şaşılacak şeyler oldu:
 Jdg 13 20 RABbin meleği sunaktan yükselen alevle birlikte göğe yükseldi. Bunu gören Manoahtan karısı yüzüstü yere kapandılar.
 Jdg 13 21 RABbin meleği Manoahtan karısına bir daha görünmeyince, Manoahtan onun RABbin meleği olduğunu anladı.
 Jdg 13 22 Karısına, «Kesinlikle öleceğiz» dedi, «Çünkü Tanrıyı gördük.»
 Jdg 13 23 Karısı, «RAB bizi öldürmek isteseydi, yakmalık sunuyu ve tahıl sunusunu kabul etmezdi» diye karşılık verdi, «Bütün bunları bize göstermezdi. Bugün söylediklerini de işitmezdik.»
 Jdg 13 24 Ve kadın bir erkek çocuk doğurdu. Adını Şimşon koydu. Çocuk büyüyüp gelişti. RAB de onu kutsadı.
 Jdg 13 25 RAB'bin Ruhu Sora ile Eştaol arasında, Mahane-Dan'da bulunan Şimşon'u yönlendirmeye başladı.
 Jdg 14 1 Şimşon bir gün Timnaya gitti. Orada Filistli bir kadın gördü.
 Jdg 14 2 Geri dönünce annesiyle babasına, «Timnada Filistli bir kadın gördüm» dedi, «Onu hemen bana eş olarak alın.»
 Jdg 14 3 Annesiyle babası, «Akrabalarının ya da halkımızın kızları arasında kimse yok mu ki, sünnetsiz Filistlilerden kız almaya kalkıyorsun?» diye karşılık verdiler. Ama Şimşon babasına, «Bana o kadını al, ondan hoşlanıyorum» dedi.
 Jdg 14 4 Şimşonun annesiyle babası bunu isteyen RAB olduğunu anlamadılar. Çünkü RAB o sırada İsrailiilere egemen olan Filistlilere karşı fırsat kolluyordu.
 Jdg 14 5 Böylece Şimşon annesi ve babasıyla Timnaya doğru yola koyuldu. Timna bağlarına vardıklarında, genç bir aslan kükreyerek Şimşonun karşısına çıktı.
 Jdg 14 6 Şimşon üzerine inen RABbin Ruhuyla güçlendi ve aslanı bir oğlak parçalar gibi çıplak elle parçaladı. Ama yaptığını ne annesine ne de babasına bildirdi.
 Jdg 14 7 Sonra gidip kadınla konuştu ve ondan çok hoşlandı.

- Jdg 14 8 Bir süre sonra kadınla evlenmek üzere yine Timnaya giderken, aslanın leşini görmek için yoldan saptı. Bir arı sürüsünün aslanın leşini kovana çevirdiğini gördü.
- Jdg 14 9 Kovandaki balı avuçlarına doldurdu, yiye yiye oradan uzaklaştı. Annesiyle babasının yanına varınca baldan onlara da verdi, onlar da yedi. Ama balı aslanın leşinden aldığını söylemedi.
- Jdg 14 10 Babası kadını görmeye gidince, Şimşon da damat geleneğine uyararak orada bir şölen düzenledi.
- Jdg 14 11 Filistliler onu görünce ona eşlik etmek üzere otuz genç getirdiler.
- Jdg 14 12 Şimşon onlara, <<Size bir bilmece sorayım>> dedi, <<Şölenin yedi günü içinde kesin yanıtı bulup bana bildirirseniz, size otuz keten mintan, otuz takım da üst giysi vereceğim.
- Jdg 14 13 Ama bilmeceyi çözemezseniz, o zaman da siz bana otuz keten mintanla otuz takım üst giysi vereceksiniz.>> Ona, <<Seni dinliyoruz>> dediler, <<Söyle bakalım bilmeceyi.>>
- Jdg 14 14 Şimşon, <<Yiyenden yiyecek, Güçlünden tatlı çıktı>>
- Jdg 14 15 Dördüncü gün gençler Şimşonun karısına, <<Kocanı kandır da bize bilmeceyi yanıtını versin>> dediler, <<Yoksa, seni de babanın evini de yakarız. Bizi soymak için mi buraya çağırdınız?>> Masoretik metin <<Yedinci>>.
- Jdg 14 16 Şimşonun karısı ağlayarak ona, <<Benden nefret ediyorsun>> dedi, <<Beni sevmiyorsun. Soydaşlarıma bir bilmece sordun, yanıtını bana söylemedin.>> Şimşon karısına, <<Bak>> dedi, <<Anneme babama bile söylemedim, sana mı söyleyeceğim?>>
- Jdg 14 17 Kadın şölen boyunca yedi gün ağlayıp durdu. Kadının sürekli sıkıştırması üzerine Şimşon yedinci gün bilmeceyi yanıtını ona söyledi. Kadın da yanıtı soydaşlarına ilettili.
- Jdg 14 18 Yedinci gün, gün batmadan kentli gençler Şimşona geldiler. <<Baladan tatlı, Aslandan güçlü ne var?>> Şimşon, <<Düvemle çift sürmüş olmasaydınız, bilmeceyi çözemezsiniz>> diye karşılık verdi.
- Jdg 14 19 RABbin Ruhü üzerine inince güçlenen Şimşon Aşkelona gitti; otuz kişi vurup mallarını yağmaladı, giysilerini de bilmeceyi çözenlere verdi. Öfkeden kudurmuş bir halde babasının evine döndü.
- Jdg 14 20 Şimşon'un karısı ise Şimşon'a eşlik eden sağdıca verildi.
- Jdg 15 1 Bir süre sonra, buğday biçimi sırasında Şimşon bir oğlak alıp karısını ziyarete gitti. <<Karımın odasına girmek istiyorum>> dedi. Ama kızın babası Şimşonun girmesine izin vermedi.
- Jdg 15 2 <<Ondan gerçekten nefret ettiğini sanıyordum>> dedi, <<Bu nedenle onu senin sağdıca verdim. Küçük kızkardeşi ondan daha güzel değil mi? Ablasının yerine onu al.>>
- Jdg 15 3 Şimşon, <<Bu kez Filistlilere kötülük etsem de buna hakkım var>> dedi.
- Jdg 15 4 Kıra çıkıp üç yüz çakal yakaladı. Sonra çakalları çiftler çiftler kuyruk kuyruğa bağladı. Kuyruklarının arasına da birer çıra sıkıştırdı.
- Jdg 15 5 Çıraları tutuşturup çakalları Filistlilerin ekinlerinin arasına salıverdi. Böylece demetleri, ekinleri, bağları, zeytinlikleri yaktı.
- Jdg 15 6 Filistliler, <<Bunu kim yaptı?>> dediler, <<Yapsa yapsa, Timnalının damadı Şimşon yapmıştır. Çünkü Timnalı karısını elinden alıp sağdıca verdi.>> Sonra gidip kadınla babasını yaktılar.
- Jdg 15 7 Şimşon onlara, <<Madem böyle yaptınız, sizden öcümü almadan duramam>> dedi.
- Jdg 15 8 Onlara acımasızca saldırarak çoğunu öldürdü, sonra Etam Kayalığına çekilip bir mağaraya sığındı.
- Jdg 15 9 Filistliler de gidip Yahudada ordugah kurdular, Lehi yöresine yayıldılar.
- Jdg 15 10 Yahudalılar, <<Neden bizimle savaşmaya geldiniz?>> diye sorunca, Filistliler, <<Şimşonu yakalamaya geldik, bize yaptığının aynısını ona yapmak için buradayız>> diye karşılık verdiler.
- Jdg 15 11 Yahudalılardan üç bin kişi, Etam Kayalığındaki mağaraya giderek Şimşona, <<Filistlilerin bize egemen olduklarını bilmiyor musun? Nedir bu bize yaptığın?>> dediler. Şimşon, <<Onlar bana ne yaptılarsa ben de onlara öyle yaptım>> diye karşılık verdi.
- Jdg 15 12 <<Seni yakalayıp Filistlilere teslim etmek için geldik>> dediler. Şimşon, <<Beni öldürmeyeceğinize ant için>> dedi.
- Jdg 15 13 Onlar da, <<Olur, ama seni sıkıca bağlayıp onlara teslim edeceğiz>> dediler, <<Söz veriyoruz, seni öldürmeyeceğiz.>> Sonra onu iki yeni urganla bağlayıp mağaradan çıkardılar.
- Jdg 15 14 Şimşon Lehiye yaklaşıncı, Filistliler bağırarak ona yöneldiler. RABbin Ruhü büyük bir güçle Şimşonun üzerine indi. Şimşonun kollarını saran urganlar yanan keten gibi dağıldı, elindeki bağlar çözüldü.
- Jdg 15 15 Şimşon yeni ölmüş bir eşeğin çene kemiğini eline alıp bununla bin kişiyi öldürdü.
- Jdg 15 16 Sonra şöyle dedi: <<Bir eşeğin çene kemiğiyle, İki eşek yığını yaptım, Eşeğin çene kemiğiyle bin kişiyi öldürdüm.>>
- Jdg 15 17 Bunları söyledikten sonra çene kemiğini elinden attı. Oraya Ramat-Lehi

adı verildi.

Jdg 15 18 Şimşon ölesiye susamıştı. RABbe şöyle yakardı: <<Kulunun eliyle büyük bir kurtuluş sağladın. Ama şimdi susuzluktan ölüp sünnetsizlerin eline mi düşeceğim?>>
 Jdg 15 19 Bunun üzerine Tanrı Lehideki çukuru yardı. Çukurdan su fışkırdı. Şimşon suyu içince canlanır güçlendi. Suyun çıktığı yere Eyn-Hakkore adını verdi. Pınar bugün de Lehide duruyor.
 Jdg 15 20 Şimşon Filistliler'in egemenliği sırasında İsrailliler'e yirmi yıl önderlik yaptı.
 Jdg 16 1 Şimşon bir gün Gazzeye gitti. Orada gördüğü bir fahişenin evine girdi.
 Jdg 16 2 Gazzelilere, <<Şimşon buraya geldi>> diye haber verilince çevreyi kuşattılar. Bütün gece kentin kapısında pusuya yattılar. <<Gün ağarınca onu öldürürüz>> diyerek gece boyunca yerlerinden kılmıdamadılar.
 Jdg 16 3 Şimşon gece yarısına dek yattı. Gece yarısı kalktı, kent kapısının iki kanadıyla iki direğini tutup sürgüyle birlikte yerlerinden söktü. Hepsini omuzlayıp Hevronun karşısındaki tepeye çıkardı.
 Jdg 16 4 Bir süre sonra Şimşon Sorek Vadisinde yaşayan Delila adında bir kadına aşık oldu.
 Jdg 16 5 Filist beyleri kadına gelip, <<Şimşonun üstün gücünün kaynağı nedir, onu kandırıp öğrenmeye bak>> dediler, <<Böylece belki onu bağlar, etkisiz hale getirip yenebiliriz. Her birimiz sana bin yüzer parça gümüş vereceğiz.>>
 Jdg 16 6 Bunun üzerine Delila Şimşona, <<Lütfen, söyle bana, bu üstün gücü nereden alıyorsun?>> diye sordu, <<Seni bağlayıp yenmek olası mı?>>
 Jdg 16 7 Şimşon, <<Beni kurumamış yedi taze sırimla bağlarsa sıradan bir adam gibi güçsüz olurum>> dedi.
 Jdg 16 8 Bunun üzerine Filist beyleri Delilaya kurumamış yedi taze sırim getirdiler. Delila bunlarla Şimşonu bağladı.
 Jdg 16 9 Adamları bitişik odada pusuya yatmıştı. Delila, <<Şimşon, Filistliler geldi!>> dedi. Şimşon sırimları ateş değdiğinde dağılıveren kendir lifleri gibi koparıp attı. Gücünün sırrını vermemişti.
 Jdg 16 10 Delila, <<Beni kandırdın, bana yalan söyledin>> dedi, <<Lütfen söyle bana, seni neyle bağlamalı?>>
 Jdg 16 11 Şimşon, <<Beni hiç kullanılmamış yeni urganla sımsıkı bağlarsa sıradan bir adam gibi güçsüz olurum>> dedi.
 Jdg 16 12 Böylece Delila yeni urgan alıp Şimşonu bağladı. Sonra, <<Şimşon, Filistliler geldi!>> dedi. Adamlar hâlâ bitişik odada pusu kurmuş bekliyorlardı. Şimşon urganları iplik koparır gibi koparıp kollarından sıyırdı.
 Jdg 16 13 Delila ona, <<Şimdiye kadar beni hep kandırdın, bana yalan söyledin>> dedi, <<Söyle bana, seni neyle bağlamalı?>> Şimşon, <<Başımdaki yedi örgüyü dokuma tezgahındaki kumaşla birlikte dokuyup kazıkla burarsan sıradan bir adam gibi güçsüz olurum>> dedi.
 Jdg 16 14 Şimşon uyurken Delila onun başındaki yedi örgüyü dokuma tezgahındaki kumaşla birlikte dokuyup kazıkla burdu. Sonra, <<Şimşon, Filistliler geldi!>> dedi. Şimşon uykusundan uyandı, saçını tezgah kazığından ve kumaştan çekip kurtardı. tezgahındaki kumaşla birlikte dokuyup kazıkla burarsan sıradan bir adam gibi güçsüz olurum>> dedi. Şimşon uyurken Delila onun başındaki yedi örgüyü dokuma tezgahındaki kumaşla birlikte dokuyup kazıkla burdu>>, Masoretik metin <<Şimşon kadına, <Başımdaki yedi örgüyü dokuma tezgahındaki kumaşla birlikte dokursan> dedi. Kadın dokuyup kazıkla burdu>>.
 Jdg 16 15 Delila, <<Bana güvenmiyorsan nasıl olur da, <Seni seviyorum> diyorsun?>> dedi, <<Üç kezdir beni kandırıyorsun, üstün gücünün nereden geldiğini söyl emi yorsun.>>
 Jdg 16 16 Bu sözlerle Şimşonu sıkıştırıp günlerce başını ağrıttı. Sonunda Şimşon dayanamayıp
 Jdg 16 17 yüreğini kadına tümüyle açtı. <<Başıma hiç ustura değmedi>> dedi, <<Çünkü ben ana rahmindeyken Tanrıya adanmışım. Tıraş olursam gücümü yitiririm. Sıradan bir adam gibi güçsüz olurum.>>
 Jdg 16 18 Delila Şimşonun gerçeği söylediğini anlayınca haber gönderip Filist beylerini çağırttı. <<Bir kez daha gelin>> dedi, <<Şimşon bana gerçeği söyledi.>> Kadının yanına gelen Filist beyleri gümüşü de birlikte getirdiler.
 Jdg 16 19 Delila Şimşonu dizleri üzerinde uyuttuktan sonra adamlardan birini çağırıp başındaki yedi örgüyü kestirdi. Sonra alay ederek onu dürtüklemeye başladı. Çünkü Şimşon gücünü yitirmişti.
 Jdg 16 20 Delila, <<Şimşon, Filistliler geldi!>> dedi. Şimşon uyandı ve, <<Her zamanki gibi kalkıp silkinirim>> diye düşündü. RABbin kendisinden ayrıldığını bilmiyordu.
 Jdg 16 21 Filistliler onu yakalayıp gözlerini oydular. Gazzeye götürüp tunç zincirlerle bağladılar, cezaevinde değirmen taşına koştular.
 Jdg 16 22 Bu arada Şimşonun kesilen saçları uzamaya başladı.
 Jdg 16 23 Filist beyleri ilahları Dagonun onuruna çok sayıda kurban kesip eğlenmek için toplandılar. <<İlahımız, düşmanımız Şimşonu elimize teslim etti>> dediler.
 Jdg 16 24 Halk Şimşonu görünce kendi ilahlarını övmeye başladı. <<İlahımız ül kemi zi yakıp yıkan, Birçoğumuzu öldüren

Düşmanımızı elimize teslim etti>>

- Jdg 16 25 İyice coşunca, <<Şimşonu getirin, bizi eğlendirsın>> dediler. Şimşonu cezaevinden getirip oynatmaya başladılar, sonra sütunların arasında durdurdular.
- Jdg 16 26 Şimşon, elinden tutan gence, <<Beni tapınağın damını taşıyan sütunların yanına götür de onlara yaslanayım>> dedi.
- Jdg 16 27 Tapınak erkeklerle, kadınlarla doluydu. Bütün Filist beyleri de oradaydı. Üç bin kadar kadın erkek Şimşonun oynayışını damdan seyrediyordu.
- Jdg 16 28 Şimşon RABbe yakarmaya başladı: <<Ey Egemen RAB, lütfen beni anımsa. Ey Tanrı, bir kez daha beni güçlendir; Filistlilerden bir vuruşta iki gözümün öcünü alayım.>>
- Jdg 16 29 Sonra tapınağın damını taşıyan iki ana sütunun ortasında durup sağ eliyle birini, sol eliyle ötekini kavradı.
- Jdg 16 30 <<Filistlilerle birlikte öleyim>> diyerek bütün gücüyle sütunlara yüklendi. Tapınak Filist beylerinin ve bütün içindekilerin üzerine çöktü. Böylece Şimşon ölürken, yaşamı boyunca öldürdüğünden daha çok insan öldürdü.
- Jdg 16 31 Şimşon'un kardeşleriyle babası Manoah'ın bütün ailesi onun ölüsünü almaya geldiler. Şimşon'u götürüp babasının Sora ile Eştaol arasındaki mezarına gömdüler.
- Jdg 17 1 Şimşon İsrail'i yirmi yıl süreyle yönetmişti.
- Jdg 17 1 Efrayimin dağlık bölgesinde Mika adında bir adam vardı.
- Jdg 17 2 Mika annesine, <<Senden çalınan, lanetlediğini duyduğum bin yüz parça gümüş var ya, işte o gümüşler bende, onları ben çaldım>> dedi. Annesi, <<RAB seni kutsasın, oğlum!>> dedi.
- Jdg 17 3 Mika bin yüz parça gümüşü annesine geri verdi. Annesi, <<Oğlumun bir oyma put, bir de dökme put yaptırabilmesi için gümüşün tamamını RABbe adıyorum>> dedi, <<Gümüşü sana geri veriyorum.>>
- Jdg 17 4 Gümüşü Mikadan geri alan kadın, iki yüz parçasını ayırıp kuyumcuya verdi. Kuyumcu bundan bir oyma, bir de dökme put yaptı. Putlar Mikanın evine götürüldü.
- Jdg 17 5 Mikanın bir tapına yeri vardı. Özel aile putları ve bir efod yaptırmış, oğullarından birini de kâhinliğe atamıştı.
- Jdg 17 6 O dönemde İsrailde kral yoktu. Herkes dilediğini yapıyordu.
- Jdg 17 7 Yahudanın Beytlehem Kentinde, Yahudalı bir ailenin yanında geçici olarak yaşayan genç bir Levili vardı.
- Jdg 17 8 Adam yerleşecek başka bir yer bulmak üzere Yahudanın Beytlehem Kentinden ayrıldı. Efrayimin dağlık bölgesinden geçerken Mikanın evine geldi.
- Jdg 17 9 Mika, <<Nereden geliyorsun?>> diye sorunca adam, <<Yahudanın Beytlehem Kentinden geliyorum, Leviliyim, yerleşecek yer arıyorum>> dedi.
- Jdg 17 10 Mika, <<Benimle kal>> dedi, <<Bana danışmanlık ve kâhinlik yap. Seni doyurur, yılda bir takım giysi, on parça da gümüş veririm.>> Levili kabul etti.
- Jdg 17 11 Mika ile kalmaya razı oldu. Mika da ona oğlu gibi davrandı.
- Jdg 17 12 Genç Leviliyi kâhinliğe atayarak evine aldı.
- Jdg 17 13 Mika, <<Şimdi biliyorum ki, RAB bana iyi davranacak>> dedi, <<Çünkü bir Levili kâhinim var.>>
- Jdg 18 1 O dönemde İsrailde kral yoktu ve Dan oymağından olanlar yerleşecek yer arıyorlardı. Çünkü İsrail oymakları arasında kendilerine düşen payı henüz almamışlardı.
- Jdg 18 2 Böylece kendi boylarından, Sora ve Eştaol kentlerinden beş cesur savaşçıyı toprakları araştırıp bilgi toplamak üzere yola çıkardılar. Onlara, <<Gidin, toprakları araştırın>> dediler. Adamlar Efrayimin dağlık bölgesinde bulunan Mikanın evine gelip geceyi orada geçirdiler.
- Jdg 18 3 Mikanın evinin yanındayken genç Levilinin sesini tanıdılar. Eve yaklaşarak ona, <<Seni buraya kim getirdi? Burada ne yapıyorsun? Burada ne işin var?>> diye sordular.
- Jdg 18 4 Levili Mikanın kendisi için yaptıklarını anlattı. <<Bana verdiği ücrete karşılık ona kâhinlik ediyorum>> dedi.
- Jdg 18 5 Adamlar, <<Lütfen Tanrıya danış, bu yolculuğumuz başarılı olacak mı, bilelim>> dediler.
- Jdg 18 6 Kâhin, <<Esenlikle gidin, Tanrı yolculuğunuzu onaylıyor>> diye yanıtladı.
- Jdg 18 7 Böylece beş adam yola çıkıp Layişe vardılar. Kent halkının Saydalılar gibi kaygıdan uzak, esenlik ve güvenlik içinde yaşadığını gördüler. Yörede onlara egemen olan, baskı yapan kimse yoktu. Saydalılardan uzaktaydılar, başka kimseyle de ilişkileri yoktu.
- Jdg 18 8 Sonra adamlar Sora ve Eştaola, soydaşlarının yanına döndüler.
- Jdg 18 9 Soydaşları, <<Ne öğrendiniz?>> diye sordular.
- Jdg 18 9 Adamlar, <<Haydi, onlara saldıralım>> dediler, <<Ülkeyi gördük, toprağı çok güzel. Ne duruyorsunuz? Gecikmeden gidip ülkeyi sahiplenin.>>
- Jdg 18 10 Oraya vardığınızda halkın her şeyden habersiz olduğunu göreceksiniz. Tanrının elinize teslim ettiği bu ülke çok geniş; öyle bir yer ki, hiçbir eksiği yok.>>
- Jdg 18 11 Bunun üzerine Dan oymağından altı yüz kişi silahlarını kuşanıp Sora ve Eştaoldan yola çıktı.
- Jdg 18 12 Gidip Yahudanın Kiryat-Yearim Kenti yakınında ordugah kurdular. Bu nedenle Kiryat-Yearimin batısındaki bu yer bugün de Mahane-Dan diye anılıyor.
- Jdg 18 13 Buradan Efrayimin dağlık bölgesine geçip Mikanın evine gittiler.
- Jdg 18 14 Layiş yöresini araştırmaya gitmiş olan beş adam soydaşlarına, <<Bu evlerden birinde bir efod, özel aile putları, bir oyma, bir de dökme put olduğunu biliyor

musunuz?>> dediler, <<Ne yapacağınıza siz karar verin.>>

Jdg 18 15 Bunun üzerine halk genç Levilinin kaldığı Mikanın evine yöneldi. Eve girip Leviliye hal hatır sordular.
Jdg 18 16 Silahlarını kuşanmış altı yüz Danlı dış kapının önüne yığılmıştı.
Jdg 18 17 Yöreyi araştırmış olan beş adam içeri girip efodu, özel putları, oyma ve dökme putları aldılar. Kâhinle silah kuşanmış altı yüz kişiye dış kapının önünde duruyordu.

Jdg 18 18 Adamların Mikanın evine girip efodu, özel putları, oyma ve dökme putları aldığını gören kâhin, <<Ne yapıyorsunuz?>> diye sordu.

Jdg 18 19 Adamlar, <<Sus, sesini çıkarma>> dediler, <<Bizimle gel. Bize danışmanlık ve kâhinlik yap. Bir adamın evinde kâhinlik etmek mi iyi, yoksa İsrailin bir boyuna, bir oymağına kâhinlik etmek mi?>>

Jdg 18 20 Kâhinin yüreği sevinçle doldu. Efodu, özel putları, oyma putu alıp topluluğun ortasında yürümeye başladı.

Jdg 18 21 Topluluk çocuklarını, hayvanlarını, değerli eşyalarını alıp yola çıktı.

Jdg 18 22 Danoğulları Mikanın evinden biraz uzaklaştıktan sonra, Mikanın komşuları toplanıp onlara yetiştiler.

Jdg 18 23 Bağırıp çağırmaya başladılar. Danoğulları dönüp Mikaya, <<Ne oldu, neden adamlarını toplayıp geldin?>> dediler.

Jdg 18 24 Mika, <<Kâhini mi, yaptırdığım putları alıp gittiniz>> dedi, <<Bana ne kaldı ki? Bir de, <Ne oldu?> diye soruyorsunuz.>>

Jdg 18 25 <<Kes sesini!>> dediler, <<Yoksa öfkeli adamlarımız saldırıp seni de, aileni de öldürür.>>

Jdg 18 26 Sonra yollarına devam ettiler. Mika onların kendisinden daha güçlü olduğunu görünce dönüp evine gitti.

Jdg 18 27 Danoğulları Mikanın yaptırdığı putları ve kâhini yanlarına alarak Layiş üzerine yürüdüler. Barışçıl ve her şeyden habersiz olan kent halkını kılıçtan geçirip kenti ateşe verdiler.

Jdg 18 28 Beytrehov yakınındaki vadide bulunan Layiş Kentinin yardımına gelen olmadı. Çünkü kent Saydadan uzaktı, başka bir kentle de ilişkisi yoktu. Danoğulları kenti yeniden inşa ederek oraya yerleştiler.

Jdg 18 29 Yakupun oğlu olan ataları Danın anısına kente Dan adını verdiler. Kentin eski adı Layişti.

Jdg 18 30 Oyma putu oraya diktiler. Musa oğlufö Gerşom oğlu Yonatan ile oğulları sürgüne kadar onlara kâhinlik ettiler.

Jdg 18 31 Tanrı'nın Tapınağı Şilo'da olduğu sürece Mika'nın yaptırdığı puta taptılar. İbrani din bilgilerine göre <<Musa oğlu>>, Masoretik metin <<Manaşse oğlu>>.

Jdg 19 1 İsrailin kralsız olduğu o dönemde Efrayimin dağlık bölgesinin ücra yerinde yaşayan bir Levili vardı. Adam Yahudanın Beytlehem Kentinden kendisine bir cariye almıştı.

Jdg 19 2 Ama kadın onu başka erkeklerle aldattı. Sonra adamı bırakıp Yahudaya, babasının Beytlehemdeki evine döndü. Kadın dört ay orada kaldıktan sonra kocası kalkıp onun yanına gitti. Gönlünü hoş edip onu geri getirmek istiyordu. Yanında uşağı ve iki de eşek vardı. Kadın onu babasının evine götürdü. Kayınbaba damadını görünce onu sevinçle karşıladı.

Jdg 19 4 Yanında alıkoydu. Adam onların evinde üç gün kaldı, onlarla birlikte yedi, içti ve orada geceli.

Jdg 19 5 Dördüncü günün sabahı erkenden kalktılar. Kızın babası gitmeye hazırlanan damadına, <<Rahatına bak, bir lokma ekmek ye, sonra gidersiniz>> dedi.

Jdg 19 6 İkisi oturup birlikte yiyip içtiler. Kayınbaba, <<Lütfen bu gece de kal, keyfine bak>> dedi.

Jdg 19 7 Damat gitmek üzere ayağa kalkınca kayınbabası ısrarla kalmasını istedi; damat da geceyi orada geçirdi.

Jdg 19 8 Beşinci gün gitmek üzere erkenden kalktı. Kayınbaba, <<Rahatına bak, bir şeyler ye; öğleden sonra gidersiniz>> dedi. İkisi birlikte yemek yediler.

Jdg 19 9 Damat, cariyesi ve uşağıyla birlikte gitmek için ayağa kalkınca, kayınbaba, <<Bak, akşam oluyor, lütfen geceyi burada geçirin>> dedi, <<Gün batmak üzere. Geceyi burada geçirin, keyfinize bakın. Yarın erkenden kalkıp yola çıkar, evine gidersin.>>

Jdg 19 10 Ama adam orada geclemek istemedi. Cariyesini alıp palan vurulmuş iki eşekle yola çıktı. Yevusun -Yeruşalimin- karşısında bir yere geldiler.

Jdg 19 11 Yevusa yaklaştıklarında gün batmak üzereydi. Uşak efendisine, <<Yevusluların bu kentine girip geceyi orada geçirelim>> dedi.

Jdg 19 12 Efendisi, <<İsraililere ait olmayan yabancı bir kente girmeyeceğiz>> dedi, <<Givaya gideceğiz.>>

Jdg 19 13 Sonra ekledi: <<Haydi Givaya ya da Ramaya ulaşmaya çalışalım. Bunlardan birinde geceleriz.>>

Jdg 19 14 Böylece yollarına devam ettiler. Benyaminitlerin Giva Kentine yaklaştıklarında güneş batmıştı.

Jdg 19 15 Geceyi geçirmek için Givaya giden yola saptılar. Varıp kentin meydanında konakladılar. Çünkü hiç kimse onları evine almadı.

Jdg 19 16 Akşam saatlerinde yaşlı bir adam tarladaki işinden dönüyordu. Efrayimin dağlık bölgesindendi. Givada oturuyordu. Kent halkı ise Benyaminitliyd.

Jdg 19 17 Yaşlı adam kent meydanındaki yolcuları görünce Leviliye, <<Nereden geliyor, nereye gidiyorsunuz?>> diye sordu.

Jdg 19 18 Levili, <<Yahuda'nın Beytlehem Kentinden geliyor, Efrayim'in dağlık bölgesinde uzak bir yere gidiyoruz>> dedi, <<Ben oralıyım. Beytleheme gitmiştim. Şimdi RABbin evine dönüyorum. Ama kimse bizi evine almadı.

Jdg 19 19 Eşeklerimiz için yem ve saman, kendim, cariyem ve uşağım için ekmek ve şarap var. Hepimiz sana hizmet etmeye hazırız. Hiçbir eksikliğimiz yok.>>

Jdg 19 20 Yaşlı adam, <<Gönlün rahat olsun>> dedi, <<Her ihtiyacını ben karşılayacağım. Geceyi meydanda geçirmeyin.>>

Jdg 19 21 Onları evine götürdü, eşeklerine yem verdi. Konuklar ayaklarını yıka'dıktan sonra yiyecek içtiler.

Jdg 19 22 Onlar dinlenirken kentin seraserileri evi kuşattı. Kapıya var güçleriyle vurarak yaşlı ev sahibine, <<Evine gelen o adamı dışarı çıkar, onunla yatalım>> diye bağır'dılar.

Jdg 19 23 Ev sahibi dışarıya çıkıp onların yanına gitti. <<Hayır, kardeşlerim, rica ediyorum böyle bir kötülük yapmayın>> dedi, <<Madem adam evime gelip konuğum oldu, böyle bir alçaklık yapmayın.

Jdg 19 24 Bakın, daha erkek eli değmemiş kızım'la adamın cariyesi içer'de. Onları dışarı çıkarayım, onlarla yatın, onlara dilediğinizi yapın. Ama adama bu kötülüğü yapmayın.>>

Jdg 19 25 Ne var ki, adamlar onu dinlemediler. Bunun üzerine Levili cariyesini zorla dışarı çıkarıp onlara teslim etti. Adamlar bütün gece, sabaha dek kadın'la yattılar, onun ırzına geçtiler. Şafak sökerken onu salıverdiler.

Jdg 19 26 Kadın gün ağarıırken efendisinin kaldığı evin kapısına geldi, düşüp yere yığıldı. Ortalık aydınlanıncaya dek öylece kaldı.

Jdg 19 27 Sabahleyin kalkan adam, yoluna devam etmek üzere kapıyı açtı. Elleri eşğin üzerinde, yerde boylu boyunca yatan cariyesini görünce,

Jdg 19 28 kadına, <<Kalk, gidelim>> dedi. Kadın yanıt vermedi. Bunun üzerine adam onu eşeğe bindirip evine doğru yola çıktı.

Jdg 19 29 Eve varınca eline bir bıçak aldı, cariyesinin cesedini on iki parçaya bölüp İsrailin on iki oymağına dağıttı.

Jdg 19 30 Bunu her gören, <<İsrailliler Mısır'dan çıktığından beri böyle bir şey olmamış, görülmemiştir>> dedi, <<Düşünün taşının, ne yapmamız gerek, söyleyin.>>

Jdg 20 1 Gilat başta olmak üzere Dandan Beer-Şevaya kadar, bütün İsrail halkı yola çıkıp Mispada, RABbin önünde tek beden gibi toplandı.

Jdg 20 2 Tanrı halkı İsrailin bütün oymak önderleri bu toplantıda hazır bulundular. Eli kılıç tutan dört yüz bin yayay'dılar.

Jdg 20 3 -Bu arada Benyaminoğulları İsraillilerin Mispada toplandığını duydular. - İsrailliler, <<Anlatın bize, bu korkunç olay nasıl oldu?>> diye sordular.

Jdg 20 4 öldürülen kadının Levili kocası şöyle yanıtladı: <<Cariyemle birlikte geceyi geçirmek üzere Benyamin bölgesinin Giva Kentine girdik.

Jdg 20 5 Givadan bazı adamlar gece beni öldürmeyi tasarlayarak gelip evi kuşattılar. Cariyemin ırzına geçtiler, ölümüne neden oldular.

Jdg 20 6 Onun ölüsünü alıp parçaladım, her bir parçasını İsrailin mülk aldığı bir bölgeye gönderdim. Çünkü bu alçakça rezalet İsrailde işlendi.

Jdg 20 7 Ey İsrailliler! İşte hepiniz buradasınız. Düşünceniz, kararınız nedir, söyleyin.>>

Jdg 20 8 Oradakilerin hepsi ağız birliği etmişçesine, <<Bizden hiç kimse çadırına gitmeyecek, evine dönmeyecek>> dediler,

Jdg 20 9 <<Yapacağımız şu: Givaya kura ile saldıracağız.

Jdg 20 10 Halka yiyecek sağlamak için bütün İsrail oymaklarından nüfuslarına göre, her yüz kişiden on, bin kişiden yüz, on bin kişiden bin kişi seçeceğiz. Bunlar Benyaminin Giva Kentine geldiklerinde kentlilerden İsrailde yaptıkları bu alçaklığın öcünü alsınlar.>>

Jdg 20 11 Givaya karşı toplanmış olan İsrailliler tam bir birlik içindeydi.

Jdg 20 12 İsrail oymakları, Benyamin oymağına adamlar göndererek, <<Aranızda yapılan bu alçaklık nedir?>> diye sordular,

Jdg 20 13 <<Givadaki o seraserileri bize hemen teslim edin. Onları öldürüp İsraildeki kötülüğün kökünü kazıyalım.>> Ama Benyaminoğulları İsrailli kardeşlerini dinlemediler.

Jdg 20 14 İsraillilerle savaşmak üzere öbür kentlerden akın akın Givaya geldiler.

Jdg 20 15 Giva halkından olan yedi yüz seçme adam dışında, öbür kentlerden gelen ve eli kılıç tutan Benyaminoğullarının sayısı o gün yirmi altı bini buldu.

Jdg 20 16 Solak olan yedi yüz seçme adam da bunların arasındaydı. Hepsi de bir kılı sapanla vuracak kadar iyi nişancıydı.

Jdg 20 17 Benyaminoğullarının yanısıra İsrailliler de sayıldı. Eli kılıç tutan dört yüz bin askerleri vardı. Hepsi de yaman savaşçılardı.

Jdg 20 18 Beytele çıkan İsrailliler Tanrıya, <<Benyaminoğullarına karşı önce hangimiz savaşacak?>> diye sordular. RAB, <<Önce Yahudoğulları savaşacak>> dedi.

Jdg 20 19 İsrailliler sabah kalkıp Givanın karşısında ordugah kurdular.

Jdg 20 20 Benyaminoğullarıyla savaşmak üzere ilerleyip Givada savaş düzenine girdiler.

Jdg 20 21 Givadan çıkan Benyaminoğulları, o gün İsraililerden yirmi iki bin kişiyi yere serdiler.

Jdg 20 22 Ama İsraililer birbirlerini yüreklendirerek önceki gün savaş düzenine girdikleri yerde mevzilendiler.

Jdg 20 23 Sonra Beytelde RABbin önünde akşama dek ağladılar. RABbe, <<Kardeşlerimiz olan Benyaminoğullarıyla yine savaşmaya çıkaralım mı?>> diye sordular. RAB, <<Evet, onlarla savaşın>> dedi.

Jdg 20 24 Bunun üzerine İsraililer ikinci gün yine Benyaminoğullarına yaklaştılar.

Jdg 20 25 Benyaminoğulları da aynı gün Givadan onların üzerine yürüyerek on sekiz bin kişiyi daha yere serdiler. Ölenlerin hepsi eli kılıç tutan savaşçılardı.

Jdg 20 26 Bütün İsraililer, bütün halk çekilip Beytele döndü. Orada, RABbin önünde durup ağladılar, o gün akşama dek oruç tuttular. RABbe yakmalık sunular ve esenlik sunuları sundular.

Jdg 20 27 Tanrının Antlaşma Sandığı o sırada Beyteldeydi. Harun oğlu Elazar oğlu Pinehas o sırada sandığın önünde görev yapıyordu. İsraililer RABbe, <<Kardeşimiz Benyaminoğullarıyla savaşmaya devam edelim mi, yoksa vaz mı geçelim?>> diye sordular. RAB, <<Savaşın>> dedi, <<Çünkü onları yarın elinize teslim edeceğim.>>

Jdg 20 29 İsraililer dört bir yandan Givanın çevresinde pusuya yattılar.

Jdg 20 30 Üçüncü gün Benyaminoğullarına karşı harekete geçerek önceki gibi kentin karşısında savaş düzenine girdiler.

Jdg 20 31 Saldırıya geçen Benyaminoğulları kentten epey uzaklaştılar. Beytele ve Givaya giden ana yollarda, kırlarda önceki çarpışmalarda olduğu gibi İsraililere kayıplar verdirmeye başladılar; otuz kadarını öldürdüler.

Jdg 20 32 <<Geçen seferki gibi onları yine bozguna uğratıyoruz>> dediler. İsraililer ise birbirlerine, <<Kaçalım da onları kentten uzağa, ana yollara çekelim>> diyerek bulundukları yerden çıkıp Baal-Tamarda savaş düzenine girdiler. Givanın batısında pusuya yatanlar da birden yerlerinden fırladı.

Jdg 20 34 Böylece bütün İsrailiden seçme on bin kişi Givaya cepheden saldırdı. Savaş iyice kızışmıştı. Benyaminoğulları başlarına gelecek felaketten habersizdi.

Jdg 20 35 RAB onları İsrailin önünde bozguna uğrattı. İsraililer o gün Benyaminoğullarından eli kılıç tutan yirmi beş bin yüz kişiyi öldürdüler. Masoretik metin <<Gevanın açıklığında>>.

Jdg 20 36 Benyaminoğulları yenildiklerini anladılar. İsraililer onların geçmesine izin verdiler; çünkü Giva çevresinde pusuda yatanlara güveniyorlardı.

Jdg 20 37 Pusudakiler ansızın Givaya saldırdılar. Bütün kente dağılarak halkı kılıçtan geçirdiler.

Jdg 20 38 Pusuya yatanlarla öbür İsraililer arasında bir işaret kararlaştırılmıştı: Kenti ateşe verip büyük bir duman bulutu oluşturacaklardı.

Jdg 20 39 O zaman savaş alanındaki İsraililer birden geri dönecekti. Bu arada Benyaminoğulları İsraililere kayıplar verdirmeye başlamış, otuz kadarını vurmuşlardı. Daha önceki savaşta olduğu gibi, İsrailileri kesin bir bozguna uğrattıklarını sandılar.

Jdg 20 40 Ama dönüp kente baktıklarında orada hortum gibi göğe yükselen duman bulutunu gördüler. Yanan kentin dumanı göğü kaplamıştı.

Jdg 20 41 İsraililerin döndüğünü gören Benyaminoğulları paniğe kapıldı. Çünkü başlarına gelecek felaketi sezmışlerdi.

Jdg 20 42 İsraililerin önüsüne kırlara doğru yöneldilerse de savaştan kaçamadılar. Çeşitli kentlerden çıkagelen İsraililer onları kuşatıp yok etti.

Jdg 20 43 Geri kalan Benyaminoğullarını kovaladılar. Givanın doğusunda konakladıkları yere dek onları yol boyunca vurup yere serdiler.

Jdg 20 44 Benyaminoğullarından on sekiz bin kişi vuruldu. Hepsi de yiğit savaşçılardı.

Jdg 20 45 Sağ kalanlar dönüp kırlara, Rimmon Kayalığına doğru kaçmaya başladı. İsraililer yol boyunca bunlardan beş bin kişi daha öldürdü. Gidoma kadar onları adım adım izleyerek iki binini daha vurup yere serdiler.

Jdg 20 46 O gün Benyaminoğullarından öldürülenlerin toplam sayısı yirmi beş bin kişiyi buldu. Hepsi de eli kılıç tutan yiğit savaşçılardı.

Jdg 20 47 Kırlara kaçıp Rimmon Kayalığına sığınanların sayısı altı yüzdü. Kayalıkta dört ay kaldılar.

Jdg 20 48 İsraililer Benjamin kentlerine döndüler; insanları, hayvanları ve oradaki bütün canlıları kılıçtan geçirdiler, rastladıkları bütün kentleri ateşe verdiler.

Jdg 21 1 İsraililer Mispada, <<Bizden hiç kimse Benyaminoğullarına kız vermeyecek>> diye ant içmişlerdi.

Jdg 21 2 Halk Beytele geldi. Akşama dek orada, Tanrının önünde oturup hıçkırığa hıçkırığa ağladılar.

Jdg 21 3 <<Ey İsrailin Tanrısı RAB!>> dediler, <<Bugün İsrailden bir oymağın eksilmesine yol açan böyle bir şey neden oldu?>>

Jdg 21 4 Ertesi gün erkenden kalkıp bir sunak yaptılar, orada yakmalık sunular ve esenlik sunuları sundular.

Jdg 21 5 İsraililer, <<RABbin önüne çıkmak üzere toplandığımızda İsrail oymaklarından bize kimler katılmadı?>> diye sordular. Çünkü Mispada, RABbin önünde toplandıklarında kendilerine katılmayanların kesinlikle öldürüleceğine dair ant içmişlerdi.

Jdg 21 6 İsrailiiler Benyamınli kardeşleri için çok üzülmüyorlardı. <<İsrail bugün bir oymağını yitirdi>> dediler,
Jdg 21 7 <<Sağ kalanlara eş olacak kızları bulmak için ne yapsak? Çünkü kızlarımızdan hiçbirini onlara eş olarak vermeyeceğimize RABbin adına ant içtik.>>
Jdg 21 8 Sonra, <<Mispaya, RABbin önüne İsrail oymaklarından kim çıkmadı?>> diye sordular. Böylece Yaveş-Gilattan toplanıya, ordugaha kimsenin gelmediği ortaya çıktı.
Jdg 21 9 Çünkü gelenler sayıldığında Yaveş-Gilattan kimsenin olmadığı anlaşılmıştı.
Jdg 21 10 Bunun üzerine topluluk Yaveş-Gilat halkının üzerine on iki bin yiğit savaşı gönderdi. <<Gidin, Yaveş-Gilat halkını, kadın, çoluk çocuk demeden kılıçtan geçirin>> dediler,
Jdg 21 11 <<Yapacağınız şu: Her erkeği ve erkek eli değmiş her kadını öldüreceksiniz.>>
Jdg 21 12 Yaveş-Gilat halkı arasında erkek eli değmemiş dört yüz kız bulup Kenan topraklarında bulunan Şilodaki ordugaha getirdiler.
Jdg 21 13 Ardından bütün topluluk Rimmon Kayalığındaki Benyaminoğullarına araçlar göndererek barış yapmayı önerdi.
Jdg 21 14 Bunun üzerine Benyaminoğulları döndü. Topluluk Yaveş-Gilat halkından sağ bırakılan kızları onlara eş olarak verdi. Ama kızların sayısı Benyaminoğulları için yine de yeterli değildi.
Jdg 21 15 İsrail halkı Benyaminoğullarının durumuna çok üzülmüyordu. Çünkü RAB İsrail oymakları arasında birliği bozmuştu.
Jdg 21 16 Topluluğun ileri gelenleri, <<Benyaminoğullarının kadınları öldürüldüğüne göre, kalan erkeklerle eş bulmak için ne yapsak?>> diyorlardı,
Jdg 21 17 <<İsrail'den bir oymağın yok olup gitmemesi için sağ kalan Benyaminoğullarının mirasçıları olmalı.
Jdg 21 18 Biz onlara kızlarımızdan eş veremeyiz. Çünkü Benyaminoğullarına kız veren her İsraili lanetlenecek diye ant içtik.>>
Jdg 21 19 Sonra, <<Bakın, Şiloda her yıl RAB adına bir şölen düzenleniyor>> diye eklediler. Şilo Beytelin kuzeyinde, Beytelden Şekeme giden yolun doğusunda, Levonanın güneyindedir.
Jdg 21 20 Böylece Benyaminoğullarına, <<Gidip bağlarda gizlenin>> diye öğüt verdiler,
Jdg 21 21 <<Gözünüzü açık tutun. Şilolu kızlar dans etmeye kalkınca bağlardan fırlayıp onlardan kendinize birer eş kapın ve Benyamın topraklarına götürün.
Jdg 21 22 Kızların babaları ya da erkek kardeşleri bize yakınmaya gelirse, <Benyaminoğullarını hatırımız için bağışlayın> diyeceğiz, <Savaşarak aldığımız kızlar hepsine yetmedi. Siz de kendi kızlarınızı isteyerek vermediğinize göre suçlu sayılmazsınız.>>
Jdg 21 23 Benyaminoğulları da böyle yaptılar. Kızlar dans ederken her erkek bir kız kapıp götürdü. Kendi topraklarına gittiler, kentlerini onarıp yerleştiler.
Jdg 21 24 Ardından İsrailiiler de oradan ayrılıp kendi topraklarına, oymaklarına, ailelerine döndüler.
Jdg 21 25 O dönemde İsrail'de kral yoktu. Herkes dilediğini yapıyordu.
Rth 1 1 Hakimlerin egemenlik sürdüğü günlerde İsrailde kıtlık başladı. Yahudanın Beytlehem Kentinden bir adam, karısı ve iki oğluyla birlikte geçici bir süre kalmak üzere Moav topraklarına doğru yola çıktı.
Rth 1 2 Adamın adı Elimelek, karısının adı Naomi, oğullarının adları da Mahlon ve Kilyondu. Yahudanın Beytlehem Kentinden, Efrat boyundan olan bu kişiler, Moav topraklarına gidip orada yaşamaya başladılar.
Rth 1 3 Naomi, kocası Elimelek ölünce iki oğluyla yalnız kaldı.
Rth 1 4 İki oğul Moav kızlarından kendilerine birer eş aldılar. Kızlardan birinin adı Orpa, ötekini adı Ruttu. Orada on yıl kadar yaşadından sonra,
Rth 1 5 Mahlon da, Kilyon da öldü. Böylece kocasıyla iki oğlunu yitiren Naomi yapayalnız kaldı.
Rth 1 6 Naomi, Moav topraklarındayken RABbin kendi halkının yardımına yetişip yiyecek sağladığını duyunca gelinleriyle oradan dönmeye hazırlandı.
Rth 1 7 Onlarla birlikte bulunduğu yerden ayrıldı ve Yahuda ülkesine dönmek üzere yola koyuldu.
Rth 1 8 Yolda onlara, <<Analarınızın evine dönün>> dedi. <<Ölmüşlerimize ve bana nasıl iyilik ettinizse, RAB de size iyilik etsin.
Rth 1 9 RAB her birinize evinde rahat edeceğiniz birer koca versin!>> Sonra onları öptü. İki gelin hıçkırığa hıçkırığa ağlayarak,
Rth 1 10 <<Hayır, seninle birlikte senin halkına döneceğiz>> dediler.
Rth 1 11 Naomi, <<Geri dönün, kızlarım>> dedi. <<Niçin benimle gelmesini z? Siz e koca olacak oğullarım olabilir mi bundan sonra?
Rth 1 12 Dönün kızlarım, yolunuza gidin. Ben kocaya varamayacak kadar yaşlandım. Umudum var desem, bu gece kocaya varıp oğullar doğursam,
Rth 1 13 onlar büyüye kadar bekler miydiniz, kocaya varmaktan vazgeçer miydiniz? Hayır, kızlarım! Benim acım sizinkinden de büyüktür. Çünkü RAB beni felakete uğrattı.>> için erkek kardeşi ya da en yakın akrabası dul eşiyle evlenirdi (bkz. Yas. 25: 5-6).
Rth 1 14 Gelinler yine hıçkırığa hıçkırığa ağlamaya başladı. Sonunda Orpa kaynanasını öpüp vedalaştı, Rutsa ona sarılıp yanında kaldı.

Rth 1 15 Naomi Ruta, <<Bak, eltin kendi halkına, kendi ilahına dönüyor. Sen de onun ardından git>> dedi.

Rth 1 16 Rut şöyle karşılık verdi: <<Seni bırakıp geri dönmemi istemem! Sen nereye gidersen ben de oraya gideceğim, sen nerede kalırsan ben de orada kalacağım. Senin halkın benim halkım, senin Tanrın benim Tanrım olacak.>>

Rth 1 17 Sen nerede ölürsen ben de orada öleceğim ve orada gömüleceğim. Eğer ölümünden başka bir nedenle senden ayrılırsam, RAB bana daha kötüsünü yapsın.>>

Rth 1 18 Naomi, Rutun kendisiyle gitmeye kesin kararlı olduğunu görünce üstelemekten vazgeçti.

Rth 1 19 Böylece ikisi Beytleheme kadar yola devam ettiler. Dönüşleri bütün kenti ayağa kaldırdı. Kadınlar birbirlerine, <<Naomi bu mu?>> diye sordular.

Rth 1 20 Naomi onlara, <<Beni, Naomi değil, Mara diye çağırın>> dedi. <<Çünkü Her Şeye Gücü Yeten Tanrı bana çok acı verdi.>>

Rth 1 21 Giderken her şeyim vardı, ama RAB beni eli boş döndürdü. Beni niçin Naomi diye çağırasınız ki? Görüyorsunuz, RAB beni sıkıntıya soktu, Her Şeye Gücü Yeten Tanrı başıma felaket getirdi.>>

Rth 1 22 İşte Naomi, Moavlı gelini Rut'la birlikte Moav topraklarından böyle döndü. Beytlehem'e gelişleri, arpanın biçilmeye başlandığı zamana rastlamıştı.

Rth 2 1 Naominin Boaz adında bir akrabası vardı. Kocasını Elimelekin boyundan olan Boaz, ileri gelen, varlıklı bir adamdı.

Rth 2 2 Bir gün Moavlı Rut, Naomiye şöyle dedi: <<İzin ver de tarlalara gideyim, iyiliksever bir adamın ardında başak devşireyim.>> Naomi, <<Git, kızım>> diye karşılık verdi.

Rth 2 3 Böylece Rut gidip tarlalarda, orakçıların ardında başak devşirmeye başladı. Bir rastlantı sonucu, kendini Elimelekin boyundan Boazın tarlasında buldu.

Rth 2 4 Bu arada Beytlehemden gelen Boaz orakçılara, <<RAB sizinle olsun>> diye seslendi.

Rth 2 5 Boaz, orakçıların başında duran adamına, <<Kim bu genç kadın?>> diye sordu.

Rth 2 6 Orakçıların başında duran adam şu karşılığı verdi: <<Naomi ile birlikte Moav topraklarından gelen Moavlı genç kadın budur.>>

Rth 2 7 Bana gelip, <<İzin ver de başak devşireyim, orakçıların ardından gidip demetlerin arasındaki artıkları toplayayım>> dedi. Sabahtan şimdiye kadar tarlada çalışıp durdu, çardağın altında pek az dinlendi.>>

Rth 2 8 Bunun üzerine Boaz Ruta, <<Dinle, kızım>> dedi, <<Başak devşirmek için başka tarlaya gitme; buradan ayrılma. Burada, benim hizmetçi kızlarla birlikte kal. Rut 2 9 Gözün, orakçıların biçtiği tarlada olsun; kızların ardından git. Sana ilişmesinler diye adamlarıma buyruk verdim. Susayınca var git, kuyudan çektiikleri suyla doldurdukları testilerden iç.>>

Rth 2 10 Rut eğilip yüzüstü yere kapandı. Boaza, <<Bir yabancı olduğum halde bana neden yakınlık gösteriyor, bu iyiliği yapıyorsun?>> dedi.

Rth 2 11 Boaz şöyle karşılık verdi: <<Kocanın ölümünden sonra kaynanan için yaptığın her şey bana bir anlatıldı. Anneni babanı, doğduğun ülkeyi bıraktın; önceden hiç tanımadığın bir halkın arasına geldin.>>

Rth 2 12 RAB yaptıklarının karşılığını versin. Kanatları altına sığınmak için kendisine geldiğin İsrailin Tanrısı RAB seni cömertçe ödüllendirsin.>>

Rth 2 13 Rut, <<Bana çok iyi davrandın, efendi>> dedi. <<Kölelerinden biri olmadığım halde, söylediğin sözlerle beni teselli ettin, yüreğimi okşadın.>>

Rth 2 14 Yemek vakti gelince Boaz Ruta, <<Buraya yaklaş, ekmek al, pekmeze batırıp ye>> dedi. Rut varıp orakçıların yanına oturdu. Boaz ona kavrulmuş başak verdi. Rut bir kısmını yedikten sonra doydu, birazını da artırdı.

Rth 2 15 Başak devşirmek için kalkınca, Boaz adamlarına, <<Demetler arasında da başak devşirsin, ona dokunmayın>> diye buyurdu.

Rth 2 16 <<Hatta onun için demetlerden başak ayırıp yere bırakın da devşirsin. Sakın onu azarlamayın.>>

Rth 2 17 Böylece Rut akşama dek tarlada başak devşirdi. Devşirdiği başakları dövünce bir efa kadar arpası oldu.

Rth 2 18 Bunu yüklenip kente döndü. Devşirdiklerini gören kaynanasına ayrıca, tarlada doyuktan sonra artırdığı başakları da çıkarıp verdi.

Rth 2 19 Naomi, <<Bugün nerede başak devşirdin, nerede çalıştın?>> diye sordu. <<Sana bunca yakınlık göstermiş olan her kimse, kutsansın!>> Rut tarlasında çalıştığı adamdan söz ederek kaynanasına, <<Bugün tarlasında çalıştığım adamın adı Boaz>> dedi.

Rth 2 20 Naomi gelinine, <<RAB, sağ kalanlardan da ölmüşlerden de iyiliğini esirgemeyen Boazı kutsasın>> dedi. Sonra ekledi: <<O adam akrabalarımı zdan, yakın akrabalarımı zdanfç biridir.>> ailenin muhtaç kalan üyelerini korumakla yükümlü yakın akraba (Yar. 38:8; Lev. 25:25; Yas. 25:5-10; Rut 3:9,12; 4:1,3,6,8,14).

Rth 2 21 Moavlı Rut şöyle konuştu: <<Üstelik bana, <Adamlarım bütün biçme işini bitirinceye kadar onlarla birlikte kal> dedi.>>

Rth 2 22 Naomi, gelini Ruta, <<Kızım, onun kızlarıyla gitmen daha iyi. Başka bir tarlada sana zarar gelebilir>> dedi.

Rth 2 23 Böylece Rut arpa ile buğday biçimi sonuna kadar Boaz'ın hizmetçi kızlarından ayrılmadı; başak devşirip kaynanasıyla oturmaya devam etti.

Rth 3 1 Kaynanası Naomi bir gün Ruta, <<Kızım, iyiliğin için sana rahat edeceğin bir yer aramam gerekmez mi?>> dedi.

Rth 3 2 <<Hizmetçileriyle birlikte bulunduğun Boaz akrabamız değil mi? Bak şimdi, bu akşam Boaz harman yerinde arpa savuracak.

Rth 3 3 Yikan, kokular sürün, giyinip harman yerine git. Ama adam yemeyi içmeyi bitirene dek orada olduğunu belli etme.

Rth 3 4 Adam yatıp uyuduğunda, nerede yattığını belle; sonra gidip onun ayaklarının üzerindeki örtüyü kaldır ve oracıkta yat. Ne yapman gerektiğini o sana söyler.>> anlamına gelirdi.

Rth 3 5 Rut ona, <<Söylediğin her şeyi yapacağım>> diye karşılık verdi.

Rth 3 6 Harman yerine giderek kaynanasının her dediğini yaptı.

Rth 3 7 Boaz yiyip içti, keyfi yerine geldi. Sonra harman uğrının dibinde uyumaya gitti. Rut da gizlice yaklaştı, onun ayaklarının üzerindeki örtüyü kaldırıp yattı.

Rth 3 8 Gece yarısı adam ürktü; yattığı yerde dönünce ayaklarının dibinde yatan kadını ayımsadı.

Rth 3 9 Ona, <<Kimsin sen?>> diye sordu. Kadın, <<Ben kölen Rutum>> diye yanıtladı. <<Kölenle evlen. Çünkü sen yakın akrabamızsın>> dedi.

Rth 3 10 Boaz, <<RAB seni kutsasın, kızım>> dedi. <<Bu son iyiliğin, ilkinden de büyük. Çünkü yoksul olsun, zengin olsun, gençlerin peşinden gitmedin.

Rth 3 11 Ve şimdi, korkma kızım; her istediğini yapacağım. Bütün kent halkı senin erdemli bir kadın olduğunu biliyor.

Rth 3 12 Yakın akrabamız olduğum doğrudur. Ama benden daha yakın biri var.

Rth 3 13 Geceyi burada geçir. Sabah olduğunda eğer adam senin için akrabalık görevini yaparsa ne âlâ, varsın yapsın. Ama o, akrabalık görevini yapmak istemezse, yaşayan RABbe ant içerim ki, bu görevi ben üstlenirim. Sen sabaha kadar yat.>>

Rth 3 14 Böylece Rut sabaha kadar Boazın ayakları dibinde yattı. Ama ortalık insanların birbirini seçebileceği kadar aydınlanmadan önce kalktı. Çünkü Boaz, <Harman yerine kadın geldiği bilinmemeli> demişti.

Rth 3 15 Boaz Ruta, <<Sırtındaki şalı çıkar, aç>> dedi. Rut şalı açınca Boaz içine altı ölçek arpa boşaltıp onun sırtına yükledi. Sonra Rut kente döndü.

Rth 3 16 Rut geri dönünce kaynanası, <<Nasıl geçti kızım?>> diye sordu. Rut, Boazın kendisi için yaptığı her şeyi anlattı.

Rth 3 17 Sonra ekledi: <<Kaynanana eli boş dönme> diyerek bana bu altı ölçek arpayı da verdi.>>

Rth 3 18 Naomi, <<Kızım, bu işin ne olacağını öğreninceye kadar evde kal>> dedi. <<Çünkü Boaz bugün bu işi bitirmeden rahat edemeyecek.>>

Rth 4 1 Bu arada Boaz kent kapısına gidip oturdu. Sözüünü ettiği yakın akraba oradan geçerken ona, <<Arkadaş, gel şuraya otur>> diye seslendi. Adam da varıp Boazın yanına oturdu. yerd.

Rth 4 2 Sonra Boaz kentin ileri gelenlerinden on adam topladı. Onlara, <<Siz de gelin, oturun>> dedi. Adamlar da oturdular.

Rth 4 3 Boaz, yakın akrabadan olan adama şöyle dedi: <<Moav topraklarından dönmüş olan Naomi, akrabamız Elimelekin tarlasını satıyor.

Rth 4 4 Ben de burada oturanların ve halkımın ileri gelenlerinin önünde bunu satın alman için durumu sana açayım dedim. Yakın akrabalık görevini yapmak istiyorsan, yap. Ama sen akrabalık görevini yerine getirmeyeceksen, söyle de bileyim. Çünkü bu görevi yapmak önce sana düşer. Senden sonra ben gelirim.>> Adam, <<Yakın akrabalık görevini ben yaparım>> diye karşılık verdi.

Rth 4 5 Bunun üzerine Boaz, <<Yalnız, tarlayı Naomiden satın aldığın gün, ölen Mahlonun adının bıraktığı mirasla sürmesi için dul eşi Moavlı Rutu da almalısın>> dedi.

Rth 4 6 Adam, <<Bu durumda yakın akrabalık görevini yapamam; yaparsam kendi mirasımı tehlikeye atmış olurum>> dedi. <<Bana düşen akrabalık görevini sen yüklen. Çünkü ben yapamam.>>

Rth 4 7 Eskiden İsrailde akrabalık görevinin yerine getirildiğini ve mülk alım satımının onaylandığını göstermek için taraflardan biri çarığını çıkarıp ötekine verirdi. Alışverişi yasallaştırmanın yolu buydu.

Rth 4 8 Bu nedenle yakın akrabadan olan adam, <<Sen kendin satın al>> diyerek çarığını çıkarıp Boaza verdi.

Rth 4 9 Boaz, ileri gelenlere ve bütün halka, <<Elimelekin, Kilyon ile Mahlonun bütün mülkünü Naomiden satın aldığımı bugün siz tanık oldunuz>> dedi.

Rth 4 10 <<Mahlonun dul karısı Moavlı Rutu da kendime eş olarak alıyorum. Öyle ki, ölen Mahlonun adı bıraktığı mirasla birlikte sürsün; kardeşlerinin arasından ve yaşadığı kentten adı silinmesin. Bugün siz buna tanık oldunuz.>>

Rth 4 11 Kent kapısında bulunan bütün halk ve ileri gelenler, <<Evet, biz tanıyoruz>> dediler. <<RAB senin evine gelen kadını, İsrail soyunun o iki ana direğine -Rahel ve Leaya- benzer kılsın. Efrat boyunca varlıklı, Beytlehemde ünlü olsun.

Rth 4 12 RABbin bu genç kadından sana vereceği çocuklarla senin soyun, Tamarın Yahudaya doğurduğu Peresin soyu gibi olsun.>>

Rth 4 13 Böylece Boaz, Rutu kendine eş olarak aldı ve onunla birleşti. RABbin kutsamasıyla gebe kalan Rut bir oğul doğurdu.

Rth 4 14 O zaman kadınlar Naomiye, <<Bugün seni yakın akrabasız bırakmamış olan RABbe övgüler olsun. Doğan çocuğun ünü İsrailde yayılsın>> dediler.

Rth	4	15	<<O seni yaşama döndürecek, yaşlılığında doyuracak. Çünkü onu, seni seven ve senin için yedi oğuldan bile daha değerli olan gelinin doğurdu.>>
Rth	4	16	Naomi çocuğu alıp bağrına bastı ve ona dadılık yaptı.
Rth	4	17	Komşu kadınlar, <<Naominin bir oğlu oldu>> diyerek çocuğa ad koydular; ona, Ovet adını verdiler. Ovet, İşayın babası; İşay ise Davutun babasıdır.
Rth	4	18	Peresin soyu şöyledir: Peres Hesronun babası,
Rth	4	19	Hesron Ramın babası, Ram Amminadavın babası,
Rth	4	20	Amminadav Nahşonun babası, Nahşon Salmonun babası,
Rth	4	21	Salmon Boazın babası, Boaz Ovetin babası,
Rth	4	22	Ovet İşay'ın babası, İşay da Davut'un babasıdır. <<Salma>>.
1Sm	1	1	Efrayim dağlık bölgesindeki Ramatayim Kasabasında yaşayan, Efrayim oymağının Suf boyundan Yeroham oğlu Elihu oğlu Tohu oğlu Suf oğlu Elkana adında bir adam vardı.
1Sm	1	2	Elkananın Hanna ve Peninna adında iki karısı vardı. Peninnanın çocukları olduğu halde, Hannanın çocuğu olmuyordu.
1Sm	1	3	Elkana Her Şeye Egemen RABbe tapınıp kurban sunmak üzere her yıl kendi kentinden Şiloya giderdi. Elinin RABbin kâhinleri olan Hofni ve Pinehas adındaki iki oğlu da oradaydı.
1Sm	1	4	Elkana kurban sunduğu gün karısı Peninnaya ve oğullarıyla kızlarına etten birer pay verirken,
1Sm	1	5	Hannaya iki pay verirdi. Çünkü RAB Hannanın rahmini kapamasına karşın, Elkana onu severdi.
1Sm	1	6	Ama RAB Hannanın rahmini kapadığından, kuması Peninna Hannayı öfkeliendirmek için ona sürekli sataşırdu.
1Sm	1	7	Bu yıllarca böyle sürdü. Hanna RABbin Tapınağına her gittiğinde kuması ona sataşırdu. Böylece Hanna ağlar, yemek yemezdi.
1Sm	1	8	Kocası Elkana, <<Hanna, neden ağlıyorsun, neden yemek yemiyorsun?>> derdi, <<Neden bu kadar üzgünsün? Ben senin için on oğuldan daha iyi değil miyim?>>
1Sm	1	9	Bir gün onlar Şiloda yiyip içtikten sonra, Hanna kalktı. Kâhin Eli RABbin Tapınağının kapı sövesi yanındaki sandalyede oturuyordu.
1Sm	1	10	Hanna, gönlü buruk, acı acı ağlayarak RABbe yakardı
1Sm	1	11	ve şu adağı adadı: <<Ey Her Şeye Egemen RAB, kulunun üzüntüsüne gerçekten bakıp beni anımsar, kulunu unutmayıp bana bir erkek çocuk verirse, yaşamı boyunca onu sana adayacağım. Onun başına hiç ustura değmeyecek.>> kişinin belirtisiydi (bkz. Say.6:5).
1Sm	1	12	Hanna RABbe yakarışını sürdürürken, Eli onun dudaklarını gözetliyordu.
1Sm	1	13	Hanna içinden yakarıyor, yalnız dudakları kımıldıyor, sesi duyulmuyordu. Bu yüzden Eli, Hannayı sarhoş sanarak,
1Sm	1	14	<<Sarhoşluğunu ne zamana dek sürdüreceksin? Artık şarabı bırak>> dedi.
1Sm	1	15	Hanna, <<Ah, öyle değil efendim!>> diye yanıtladı, <<Ben yüreği acılarla dolu bir kadıyım. Ne şarap içtim, ne de başka bir içki. Sadece yüreğimi RABbe döküyordum.
1Sm	1	16	Kulunu kötü bir kadın sanma. Yakarışımı şimdiye dek sürdürmemin nedeni çok kaygılı, üzüntülü olmamdır.>>
1Sm	1	17	Eli, <<Öyleyse esenlikle git>> dedi, <<İsrailin Tanrısı dileğini yerine getirsin.>>
1Sm	1	18	Hanna, <<Senin gözünde lütuf bulayım>> deyip yoluna gitti. Sonra yemek yedi. Artık üzgün değildi.
1Sm	1	19	Ertesi sabah erkenden kalkıp RABbe tapındılar. Ondan sonra Ramadaki evlerine döndüler. Elkana karısı Hannayla birleşti ve RAB Hannayı anımsadı.
1Sm	1	20	Zamanı gelince Hanna gebe kaldı ve bir erkek çocuk doğurdu. <<Onu RABden diledim>> diyerek adını Samuel koydu.
1Sm	1	21	Elkana RABbe yıllık kurbanını ve adağını sunmak üzere ev halkıyla birlikte Şiloya gitti.
1Sm	1	22	Ama Hanna gitmedi. Kocasına, <<Çocuk sütten kesildikten sonra onu RABbin hizmetinde bulunmak üzere götüreceğim. Yaşamı boyunca orada kalacak>> dedi.
1Sm	1	23	Kocası Elkana, <<Nasıl istersen öyle yap>> diye karşılık verdi, <<Çocuk sütten kesilinceye dek burada kal. RAB sözünü yerine getirsin.>> Böylece Hanna oğlu sütten kesilinceye dek evde kalıp onu emzirirdi.
1Sm	1	24	Küçük çocuk sütten kesildikten sonra Hanna üç yaşında bir boğa, bir efağ un ve bir tulum şarap alarak onu kendisiyle birlikte RABbin Şilodaki tapınağına götürdü.
1Sm	1	25	Boğayı kestikten sonra çocuğu Eliye getirdiler.
1Sm	1	26	Hanna, <<Ey efendim, yaşamın hakkı için derim ki, burada yanında durup RABbe yakaran kadıyım ben>> dedi,
1Sm	1	27	<<Bu çocuk için yakarmıştım; RAB dileğimi yerine getirdi.
1Sm	1	28	Ben de onu RAB'be adıyorum. Yaşamı boyunca RAB'be adanmış kalacaktır.>> Sonra çocuk orada RAB'be tapındı. Masoretik metin <<Üç boğa>>.
1Sm	2	1	Hanna şöyle dua etti: <<Yüreğim RABde bulduğum sevinçle coşuyor; Gücümü yükselten RABdir. Düşmanlarımla karşıyım övünüyorum, Kurtarışınla seviniyorum! Kutsallıkta RABbin benzeri yok, Evet, senin gibisi yok, ya RAB!

1Sm	2	3	Tanrımız gibi dayanak yok. Artık büyük konuşmayın, Ağzınızdan küstahça sözler çıkmasın. Çünkü RAB her şeyi bilen Tanrıdır; Ödür davranışları tartan.
1Sm	2	4	Güçlülerin yayları kırılır; Gücsüzlerse güçle donatılır.
1Sm	2	5	Toklar yiyecek uğruna gündelikçi olur, Açlar doyurulur. Kısır kadın yedi çocuk doğururken, Çok çocuklu kadın kimsesiz kalır.
1Sm	2	6	RAB öldürür de diriltir de, Ölümler diyarına indirir ve çıkarır.
1Sm	2	7	O kimini yoksul, kimini varıl kılar; Kimini alçaltır, kimini yükseltir.
1Sm	2	8	Düşkünü yerden kaldırır, Yoksulu çöplükten çıkarır; Soylularla oturtsun ve kendilerine onur tahtını miras olarak bağışlasın diye. Çünkü yeryüzünün temelleri RABbindir, O dünyayı onların üzerine kurmuştur.
1Sm	2	9	RAB sadık kullarının adımlarını korur, Ama kötüler karanlıkta susturulur. Çünkü güçle zafere ulaşamaz insan.
1Sm	2	10	RABbe karşı gelenler paramparça olacak, RAB onlara karşı gökleri gürletecek, Bütün dünyayı yargılayacak, Kralını güçle donatacak, Meshettiği kralın gücünü yükseltecek.>>
1Sm	2	11	Sonra Elkana Ramaya, evine döndü. Küçük Samuel ise Kâhin Elinin gözetiminde RABbin hizmetinde kaldı.
1Sm	2	12	Elinin oğulları değersiz kişilerdi. RABbi ve kâhinlerin halkla ilgili kurallarını önemsemiyorlardı. Biri sunduğu kurbanın etini haşlarken, kâhinin hizmetkârı elinde üç dişli büyük bir çatala gelir,
1Sm	2	14	çatalı kap, tencere, tava ya da kazana daldırırdı. Çatala çıkarılan her şey kâhin için ayrılırdı. Şiloya gelen İsraillilerin hepsine böyle davranırlardı.
1Sm	2	15	Üstelik kurbanın yağları yakılmadan önce, kâhinin hizmetkârı gelip kurban sunan adama, <<Kâhine kızartmalık et ver. Senden haşlanmış et değil, çiğ et alacak>> derdi.
1Sm	2	16	Kurban sunan, <<Önce hayvanın yağları yakılmalı, sonra dilediğin kadar al>> diyecek olsa, hizmetkâr, <<Hayır, şimdi vereceksin, yoksa zorla alırım>> diye karşılık verirdi.
1Sm	2	17	Gençlerin RABbe karşı işledikleri günah çok büyüktü; çünkü RABbe sunulan sunuları küçümsüyorlardı.
1Sm	2	18	Bu arada genç Samuel, keten efod giymiş, RABbin önünde hizmet ediyordu.
1Sm	2	19	Yıllık kurbanı sunmak için annesi her yıl kocasıyla birlikte oraya gider, diktiği cüppeyi oğluna getirirdi.
1Sm	2	20	Kâhin Eli de, Elkana ile karısına iyi dilekte bulunarak, <<Dilediği ve RABbe adadığı çocuğun yerine RAB sana bu kadından başka çocuklar versin>> derdi. Bundan sonra evlerine dönerlerdi.
1Sm	2	21	RABbin lütfuna eren Hanna gebe kalıp üç erkek, iki kız daha doğurdu. Küçük Samuel ise RABbin hizmetinde büyüdü.
1Sm	2	22	Eli artık çok yaşlanmıştı. Oğullarının İsraillilere bütün yaptıklarını, Buluşma Çadırının girişinde görevli kadınlarla düşüp kalktıklarını duymuştu.
1Sm	2	23	Onlara, <<Neden böyle şeyler yapıyorsunuz?>> dedi, <<Yaptığınız kötülükleri herkesten işitiyorum.
1Sm	2	24	Olmaz bu, oğullarım! RABbin halkı arasında yayıldığını duyduğum haber iyi değil.
1Sm	2	25	İnsan insana karşı günah işlerse, Tanrı onun için aracılık yapar. Ama RABbe karşı günah işleyeni kim savunacak?>> Ne var ki, onlar babalarının sözünü dinlemediler. Çünkü RAB onları öldürmek istiyordu.
1Sm	2	26	Bu arada giderek büyüyen genç Samuel RABbin de halkın da beğenisini kazanmaktaydı.
1Sm	2	27	O sıralarda bir Tanrı adamı Eliye gelip şöyle dedi: <<RAB diyor ki, <Atan ve soyu Mısırdaki firavunun halkına kölelik ederken kendimi onlara açıkça göstermedim mi?>>
1Sm	2	28	Sunağıma çıkması, buhur yakıp önümde efod giymesini için bütün İsraill oymakları arasından yalnız atanı kendime kâhin seçtim. Üstelik İsraillilerin yakılan bütün sunularını da atanın soyuna verdim.
1Sm	2	29	Öyleyse neden konutum için buyurduğum kurbanı ve sunuyu küçümsüyorsunuz? Halkım İsrailin sunduğu bütün sunuların en iyi kısımlarıyla kendinizi semirterek neden oğullarını benden daha çok sayıyorsunuz?>>

1Sm 2 30 <<Bu nedenle İsrailin Tanrısı RAB şöyle diyor: <Gerçekten, ailen ve atanın soyu sonsuza dek bana hizmet edecekler demiştim.> Ama şimdi RAB şöyle buyuruyor: <Bu benden uzak olsun! Beni onurlandıranı ben de onurlandırırım. Ama beni saymayan küçük düşürülecek.

1Sm 2 31 Soyundan hiç kimsenin yaşlanacak kadar yaşamaması için senin ve atanın soyunun gücünü kıracağım günler yaklaşıyor.

1Sm 2 32 İsrail'e yapılacak bütün iyiliğe karşın, sen konutumda sıkıntı göreceksin. Artık soyundan hiç kimse yaşlanacak kadar yaşamayacak.

1Sm 2 33 Sunağımdan bütün soyunu yok edeceğim, yalnız bir kişiyi esirgeyeceğim. Gözleri ağlamaktan kör olacak, yüreği yanacak. Ama soyundan gelenlerin hepsi kılıçla ölecekler.

1Sm 2 34 İki oğlun Hofni ile Pinehasın başına gelecek olay senin için bir belirti olacak: İkisi de aynı gün ölecek.

1Sm 2 35 İsteklerimi ve amaçlarımı yerine getirecek güvenilir bir kâhin çıkaracağım kendime. Onun soyunu sürdüreceğim; o da meshettiğim kişinin önünde sürekli hizmet edecek.

1Sm 2 36 Ailenden sağ kalan herkes bir parça gümüş ve bir somun ekmek için gelip ona boyun eğecek ve, Ne olur, karın tokluğuna beni herhangi bir kâhinlik görevine ata! diye yalvaracak.> >> edeceğim, yalnız bir kişiyi esirgeyeceğim. Gözleri ağlamaktan kör olacak, yüreği yanacak>>, Masoretik metin <<Gözlerini körleştirmek ve sana sıkıntı vermek için sunağımdan bütün soyunu yok etmeyeceğim, yalnız birini esirgeyeceğim>>. olarak>>.

1Sm 3 1 Genç Samuel Elinin yönetimi altında RABbe hizmet ediyordu. O günlerde RABbin sözü seyrek geliyordu; görümler de azalmıştı.

1Sm 3 2 Bir gece Eli yatağında uyuyordu. Gözleri öyle zayıflamıştı ki, güçlükle görebiliyordu.

1Sm 3 3 Samuel ise RABbin Tapınağında, Tanrının Sandığının bulunduğu yerde uyuyordu. Tanrının kandili daha sönmemişti.

1Sm 3 4 RAB Samuele seslendi. Samuel, <<Buradayım>> diye karşılık verdi.

1Sm 3 5 Ardından Eliye koşup, <<Beni çağırdın, işte buradayım>> dedi. Ama Eli, <<Ben çağırmadım, dön yat>> diye karşılık verdi. Samuel de dönüp yattı.

1Sm 3 6 RAB yine, <<Samuel!>> diye seslendi. Samuel kalkıp Eliye gitti ve, <<İşte, buradayım, beni çağırdın>> dedi. Eli, <<Çağırmadım, oğlum>> diye karşılık verdi, <<Dön yat.>>

1Sm 3 7 Samuel RABbi daha tanııyordu; RABbin sözü henüz ona açıklanmamıştı.

1Sm 3 8 RAB yine üçüncü kez Samuele seslendi. Samuel kalkıp Eliye gitti. <<İşte buradayım, beni çağırdın>> dedi. O zaman Eli genç Samuele RABbin seslendiğini anladı.

1Sm 3 9 Bunun üzerine Samuele, <<Git yat>> dedi, <<Sana yine seslenirse, <Konus, ya RAB, kulun dinliyor> dersin.>> Samuel gidip yerine yattı.

1Sm 3 10 RAB gelip orada durdu ve önceki gibi, <<Samuel, Samuel!>> diye seslendi. Samuel, <<Konus, kulun dinliyor>> diye yanıtladı.

1Sm 3 11 RAB Samuele şöyle dedi: <<Ben İsrailde her duyanı şaşkına çevirecek bir şey yapmak üzereyim.

1Sm 3 12 O gün Elinin ailesine karşı söylediğim her şeyi baştan sona dek yerine getireceğim.

1Sm 3 13 Çünkü farkında olduğu günahtan ötürü ailesini sonsuza dek yargılayacağımı Eliye bildirdim. Oğulları Tanrıya saygısızlık ettiler. Eli de onlara engel olmadı.

1Sm 3 14 Bu nedenle, <Elinin ailesinin günahı hiçbir zaman kurban ya da sunuyla bile bağışlanmayacaktır> diyerek Elinin ailesi hakkında ant içtim.>> <<Tanrıya saygısızlık ettiler>>, Masoretik metin <<Başlarına lanet getirdiler>>.

1Sm 3 15 Samuel sabaha kadar yattı, sonra RABbin Tapınağının kapılarını açtı. Gördüğü görümü Eliye söylemekten çekiniyordu.

1Sm 3 16 Ama Eli ona, <<Oğlum Samuel!>> diye seslendi. Samuel, <<İşte buradayım>> diye yanıtladı.

1Sm 3 17 Eli, <<RAB sana neler söyledi?>> diye sordu, <<Lütfen benden gizleme. Sana söylediklerinden birini bile benden gizlersen, Tanrı sana aynıısını, hatta daha kötüsünü yapsın!>>

1Sm 3 18 Bunun üzerine Samuel hiçbir şey gizlemeden ona her şeyi anlattı. Eli de, <<O RABdir, gözünde iyi olanı yapsın>> dedi.

1Sm 3 19 Samuel büyürken RAB onunla birlikteydi. RAB ona verdiği sözlerin hiçbirinin boşa çıkmasına izin vermedi.

1Sm 3 20 Samuelin RABbin bir peygamberi olarak onaylandığını Dandan Beer-Şevaya kadar bütün İsrail anladı.

1Sm 3 21 RAB Şilo'da görünmeyi sürdürdü. Orada sözü aracılığıyla kendisini Samuel'e tanıttı.

1Sm 4 1 Samuelin sözü bütün İsrailde yayıldı. yayıldı>>, Septuaginta <<O günlerde Filistliler İsrailiilerle savaşmak üzere toplandılar>>. İsrailiiler Filistlilerle savaşmak üzere yola çıktılar. İsrailiiler Even-Ezerde, Filistliler de Afekte ordugah kurdu.

1Sm 4 2 Filistliler İsrail'e karşı savaş düzenine girdiler. Savaş her yere yayılınca, Filistliler İsrailiileri bozguna uğrattı. Savaş alanında dört bine yakın İsrailiyyi öldürdüler.

1Sm 4 3 Askerler ordugaha dönünce, İsrailin ileri gelenleri, <<Neden bugün RAB

bizi Filistlilerin önünde bozguna uğrattı?>> diye sordular, <<RABbin Antlaşma Sandığını Şilodan buraya getirelim ki, aramıza geldiğinde bizi düşmanlarımızın elinden kurtarsın.>>
1Sm 4 4 Halk Şiloya adamlar gönderdi. Keruvlar arasında taht kurmuş, Her Şeye Egemen RABbin Antlaşma Sandığını oradan getirdiler. Elinin iki oğlu, Hofni ile Pinehas da Tanrının Antlaşma Sandığının yanındaydılar.
1Sm 4 5 RABbin Antlaşma Sandığı ordugaha varınca, bütün İsraililer öyle yüksek sesle bağırdılar ki, yer yerinden oynadı.
1Sm 4 6 Filistliler bağrıışmaları duyunca, <<İbranilerin ordugahındaki bu yüksek bağrıışmaların anlamı ne?>> diye sordular. RABbin Sandığının ordugaha getirildiğini öğrenince,
1Sm 4 7 korkarak, <<Tanrılar ordugaha gelmiş>> dediler, <<Vay başımıza! Daha önce buna benzer bir olay olmamıştı.
1Sm 4 8 Vay başımıza! Bu güçlü tanrıların elinden bizi kim kurtarabilir? Çölde Mısırlıları her tür belaya çarptıran tanrılar bunlar.
1Sm 4 9 Güçlü olun, ey Filistliler! Yiğitçe davranın! Yoksa, İbraniler size nasıl boyun eğdiyse, siz de onlara öyle boyun eğeceksiniz. Bu yüzden yiğitçe davranın ve savaşın!>>
1Sm 4 10 Böylece Filistliler savaşıp İsrailileri bozguna uğrattılar. İsraililerin hepsi evlerine kaçtı. Yenilgi öyle büyüktü ki, İsraililer otuz bin yaya asker yitirdi,
1Sm 4 11 Tanrının Sandığı alındı, Elinin iki oğlu, Hofni ile Pinehas öldü.
1Sm 4 12 Benyamınlı bir adam savaş alanından koşarak aynı gün Şiloya ulaştı. Giysileri yırtılmış, başı toz toprak içindeydi.
1Sm 4 13 Adam Şiloya vardığında, Tanrının Sandığı için yüreği titreyen Eli, yol kenarında bir sandalyeye oturmuş, kaygıyla bekliyordu. Adam kente girip olup bitenleri anlatınca, kenttekilerin tümü haykırdı.
1Sm 4 14 Eli haykırıışları duyunca, <<Bu gürültünün anlamı ne?>> diye sordu. Adam olanları Eliye bildirmek için hemen onun yanına geldi.
1Sm 4 15 O sırada Eli doksan sekiz yaşındaydı. Gözleri zayıflamış, göremiyordu.
1Sm 4 16 Adam Eliye, <<Ben savaş alanından geliyorum>> dedi, <<Savaş alanından bugün kaçtım.>> Eli, <<Ne oldu, oğlum?>> diye sordu.
1Sm 4 17 Haber getiren adam şöyle yanıtladı: <<İsraililer Filistlilerin önünden kaçtı. Askerler büyük bir yenilgiye uğradı. İki oğlun, Hofniyle Pinehas öldü. Tanrının Sandığı da ele geçirildi.>>
1Sm 4 18 Adam Tanrının Sandığından söz edince, Eli sandalyeden geriye, kapının yanına düştü. Yaşlı ve şişman olduğundan boynu kırılıp öldü. İsrail halkını kırk yıl süreyle yönetmişti.
1Sm 4 19 Elinin gelini -Pinehasın karısı- gebeydi, doğurmak üzereydi. Tanrının Sandığının ele geçirildiğini, kayınbabasıyla kocasının öldüğünü duyunca birden sancıları tuttu, yere çömelip doğurdu.
1Sm 4 20 Ölmek üzereyken ona yardım eden kadınlar, <<Korkma, bir oğlun oldu>> dediler. Ama o aldırmadı, karşılık da vermedi.
1Sm 4 21 Tanrının Sandığı ele geçirilmiş, kayınbabasıyla kocası ölmüştü. Bu yüzden, <<Yücelik İsrail'den ayrıldı!>> diyerek çocuğa İkavotfi adını verdi.
1Sm 4 22 <<Yücelik İsrail'den ayrıldı!>> dedi, <<Çünkü Tanrı'nın Sandığı ele geçirildi.>>
1Sm 5 1 Filistliler, Tanrının Sandığını ele geçirdikten sonra, onu Even-Ezerden Aşdota götürdüler.
1Sm 5 2 Tanrının Sandığını Dagon Tapınağına taşıyıp Dagon heykelinin yanına yerleştirdiler.
1Sm 5 3 Ertesi gün erkenden kalkan Aşdotlular, Dagonu RABbin Sandığının önünde yüzüstü yere düşmüş buldular. Dagonu alıp yerine koydular.
1Sm 5 4 Ama ertesi sabah erkenden kalktıklarında, Dagonu yine RABbin Sandığının önünde yüzüstü yere düşmüş buldular. Bu kez Dagonun başıyla iki eli kırılmış, eşiğin üzerinde duruyordu; yalnızca gövdesi kalmıştı.
1Sm 5 5 Dagon kâhinleri de, Aşdottaki Dagon Tapınağına bütün gelenler de bu yüzden bugün de tapınağın eşiğine basmıyorlar.
1Sm 5 6 RAB Aşdotluları ve çevrelerindeki halkı ağır biçimde cezalandırdı; onları ırlarla cezalandırıp sıkıntıya soktu. Ülkelерinde fareler görüldü. Kentin her yanına ölüm saçmaya başladı.>>
1Sm 5 7 Aşdotlular olup bitenleri görünce, <<İsrail Tanrısının Sandığı yanımızda kalmamalı; çünkü O bizi de, ilahımız Dagonu da ağır bir biçimde cezalandırıyor>> dediler.
1Sm 5 8 Bunun üzerine ulaklar gönderip bütün Filist beylerini çağırıttılar ve, <<İsrail Tanrısının Sandığını ne yapalım?>> diye sordular. Filist beyleri, <<İsrail Tanrısının Sandığı Gata götürülsün>> dediler. Böylece İsrail Tanrısının Sandığını Gata götürdüler.
1Sm 5 9 Ama sandık oraya götürüldükten sonra, RAB o kenti de cezalandırdı. Kenti çok büyük bir korku sardı. RAB kent halkını, büyük küçük herkesi ırlarla cezalandırdı.
1Sm 5 10 Bu yüzden Tanrının Sandığını Ekrona gönderdiler. Tanrının Sandığı kente girer girmez Ekronlular, <<Bizi ve halkımızı yok etmek için İsrail Tanrısının Sandığını bize getirdiler!>> diye bağırdılar.
1Sm 5 11 Bütün Filist beylerini toplayarak, <<İsrail Tanrısının Sandığını

buradan uzaklaştırın>> dediler, <<Sandık yerine geri gönderilsin; öyle ki, bizi de halkımızı da yok etmesin.>> Çünkü kentin her yanını ölüm korkusu sarmıştı. Tanrının onlara verdiği ceza çok ağırdı.

1Sm 5 12 Sağ kalanlarda urlar çıktı. Kent halkının haykırışı göklere yükseldi.

1Sm 6 1 RABbin Sandığı Filist ülkesinde yedi ay kaldıktan sonra,

1Sm 6 2 Filistliler kâhinlerle falcıları çağırıp, <<RABbin Sandığını ne yapalım? Onu nasıl yerine göndereceğimizi bize bildirin>> dediler.

1Sm 6 3 Kâhinlerle falcılar, <<İsrail Tanrısının Sandığını geri gönderecekseniz, boş göndermeyin>> diye yanıtladılar, <<Ona bir suç sunusu sunmalısınız. O zaman iyileşecek ve onun sizi neden sürekli cezalandırdığını anlayacaksınız.>>

1Sm 6 4 Filistliler, <<Ona suç sunusu olarak ne göndermeliyiz?>> diye sordular. Kâhinlerle falcılar, <<Suç sununuz Filist beylerinin sayısına göre beş altın ur ve beş altın fare olsun>> diye yanıtladılar, <<Çünkü aynı bela hepinizin de, beylerinizin de üzerindedir.

1Sm 6 5 Onun için, urların ve ülkeyi yıkan farelerin benzerlerini yapın. Böylelikle İsrail'in Tanrısını onurlandırın. Belki sizin, ilahlarınızı ve ülkenizin üzerindeki cezayı hafifletir.

1Sm 6 6 Neden Mısırlıların ve firavunun yaptığı gibi inat ediyorsunuz? Tanrı Mısırlıları alaya aldıktan sonra, İsrail halkının Mısırdan çıkması için onları serbest bırakmadılar mı?

1Sm 6 7 <<Şimdi yeni bir arabayla boyunduruk vurulmamış, süt veren iki inek hazırlayın. İnekleri arabaya koşun; buzağılarını artlarından ayırıp ahıra götürün.

1Sm 6 8 RABbin Sandığını alıp arabaya koyun; suç sunusu olarak Ona göndereceğiniz altın eşyaları da bir kutuya koyup yanına yerleştirin. Sonra bırakın arabayı yoluna gitsin.

1Sm 6 9 Ama ardından gözetleyin. Eğer kendi ülkesine, Beytşemeşe giden yoldan ilerlerse, demek ki, üzerimize bu büyük yıkımı getiren Odur. Yoksa bu yıkımın Onan gelmediğini, bize bir rastlantı olduğunu anlayacağız.>>

1Sm 6 10 Adamlar denileni yaptılar. Süt veren iki inek getirip arabaya koştular, buzağılarını da ahıra kapadılar.

1Sm 6 11 İçinde farelerle urların altın benzerlerinin bulunduğu kutuyu RABbin Sandığıyla birlikte arabaya koydular.

1Sm 6 12 İnekler dosdoğru Beytşemeş yolundan gittiler. Sağa sola sapmadan, böğüre böğüre ana yoldan ilerlediler. Filist beyleri onları Beytşemeş sınırına dek izledi.

1Sm 6 13 O sırada Beytşemeşliler vadide buğday biçiyorlardı. Gözlerini kaldırıp sandığı görünce sevindiler.

1Sm 6 14 Beytşemeşli Yeşunun tarlasına giren araba oradaki büyük bir taşın yanında durdu. Beytşemeşliler arabanın odununu yardılar, inekleri de RABbe yakmalık sunu olarak sundular.

1Sm 6 15 Levililer RABbin Sandığını ve içinde altın eşyaların bulunduğu yanındaki kutuyu indirip büyük taşın üzerine koymuşlardı. O gün Beytşemeşliler RABbe yakmalık sunular sunup kurbanlar kestiler.

1Sm 6 16 Filistlilerin beş beyi olup bitenleri gördükten sonra aynı gün Ekrona döndüler.

1Sm 6 17 Filistliler Aşdot, Gazze, Aşkelon, Gat ve Ekron kentleri için RABbe suç sunusu olarak ur biçiminde birer altın gönderdiler.

1Sm 6 18 Altın farelerse, surlu kentlerle çevre köyler dahil beş Filistli beye ait kentlerin sayısı kadardı. Beytşemeşli Yeşunun tarlasında RABbin Antlaşma Sandığının üzerine konduğu büyük taş tanık olarak bugün de duruyor.

1Sm 6 19 RABbin Antlaşma Sandığının içine baktıkları için, RAB Beytşemeşlilerden bazılarını cezalandırıp yetmiş kişiyi yok etti. Halk RABbin başlarına getirdiği bu büyük yıkımdan dolayı yas tuttu.

1Sm 6 20 Beytşemeşliler, <<Bu kutsal Tanrının, RABbin önünde kim durabilir? Bizden sonra kime gidecek?>> diyorlardı.

1Sm 6 21 Sonunda Kiryat-Yearim'de oturanlara ulaklar göndererek, <<Filistliler RAB'bin Sandığı'nı geri getirdiler; gelin, onu alıp götürün>> dediler. elyazmaları <<Yetmiş kişi, elli bin kişi>>.

1Sm 7 1 Bunun üzerine Kiryat-Yearim halkı varıp RABbin Sandığını aldı. Onu Avinadavın tepedeki evine götürdüler. RABbin Antlaşma Sandığına bakması için Avinadav oğlu Elazarı görevlendirdiler.

1Sm 7 2 Sandık uzun bir süre, yirmi yıl boyunca Kiryat-Yearim'de kaldı. Bu arada bütün İsrail halkı RABbin özlemini çekti.

1Sm 7 3 Samuel İsrail halkına şöyle dedi: <<Eğer bütün yüreğinizle RABbe dönmeye istekliyseniz, yabancı ilahları ve Aştoretin putlarını aranızdan kaldırın. Kendinizi RABbe adayıp yalnız Ona kulluk edin. RAB de sizi Filistlilerin elinden kurtaracaktır.>>

1Sm 7 4 Bunun üzerine İsraililer Baalın ve Aştoretin putlarını atıp yalnızca RABbe kulluk etmeye başladılar.

1Sm 7 5 O zaman Samuel, <<Bütün İsrail halkını Mispada toplayın, ben de sizin için RABbe yakaracağım>> dedi.

1Sm 7 6 Mispada toplanan İsraililer kuyudan su çekip RABbin önüne döktüler. O gün oruç tuttular ve, <<RABbe karşı günah işledik>> dediler. Samuel Mispada İsrail halkına önderlik etti.

1Sm 7 7 Filistliler İsrail halkının Mispada toplandığını duyular. Filist beyleri İsraililere karşı savaşmaya çıktılar. İsraililer bunu duyunca Filistlilerden korktular.

1Sm 7 8 Samuele, <<Bizi Filistlilerin elinden kurtarması için Tanrımız RABbe yakarmayı bırakma>> dediler.

1Sm 7 9 Bunun üzerine Samuel bir süt kuzusu alıp RABbe tümüyle yakmalık sunu olarak sundu ve İsraililer adına RABbe yakardı. RAB de ona karşılık verdi.

1Sm 7 10 Samuel yakmalık sunuyu sunarken, Filistliler, İsraililere saldırmak üzere yaklaşmışlardı. Ama RAB o an korkunç bir sesle gürleyerek Filistlileri öyle şaşkına çevirdi ki, İsraililerin önünde bozguna uğradılar.

1Sm 7 11 Mispadan çıkan İsraililer Filistlileri Beytkarın altına kadar kovalayıp öldürdüler.

1Sm 7 12 Samuel bir taş alıp Mispa ile Şen arasına dikti. <<RAB buraya kadar bize yardım etmiştir>> diyerek taşa Even-Ezer adını verdi.

1Sm 7 13 Yenilgiye uğrayan Filistliler bir daha İsrail topraklarına saldırmadılar. Samuel yaşadığı sürece RAB Filistlilerin saldırmalarını engelledi.

1Sm 7 14 Ekron'dan Gata kadar Filistlilerin ele geçirdiği kentler İsrail'e geri verildi. Bunun yanı sıra İsrailin sınır toprakları da Filistlilerin elinden kurtarıldı. İsraililerle Amorlular arasında ise barış vardı.

1Sm 7 15 Samuel yaşadığı sürece İsrail'e önderlik yaptı.

1Sm 7 16 Her yıl gidip Beyteli, Gilgalı, Mispayı dolaşır, bu kentlerden İsrail'i yönetirdi.

1Sm 7 17 Sonra Rama'daki evine döner, İsrail'i oradan yönetirdi. Orada RAB'be bir sunak yaptı.

1Sm 8 1 Samuel yaşlanınca oğullarını İsrail'e önder atadı.

1Sm 8 2 Beer-Şevada görev yapan ilk oğlunun adı Yoel, ikinci oğlunun adıysa Avi yaydı.

1Sm 8 3 Ama oğulları onun yolunda yürümediler. Tersine, haksız kazanca yönelip rüşvet alır, yargıda yan tutarlardı.

1Sm 8 4 Bu yüzden İsrailin bütün ileri gelenleri toplanıp Ramaya, Samuelin yanına vardılar.

1Sm 8 5 Ona, <<Bak, sen yaşlandın>> dediler, <<Oğulların da senin yolunda yürümüyor. Şimdi, öteki uluslarda olduğu gibi, bizi yönetecek bir kral ata.>>

1Sm 8 6 Ne var ki, <<Bizi yönetecek bir kral ata>> demeleri Samuelin hoşuna gitmedi. Samuel RABbe yakardı.

1Sm 8 7 RAB, Samuele şu karşılığı verdi: <<Halkın sana bütün söylediklerini dinle. Çünkü reddettikleri sen değilsin; kralları olarak beni reddettiler.

1Sm 8 8 Onları Mısırdan çıkardığım günden bu yana bütün yaptıklarının aynısını sana da yapıyorlar. Beni bırakıp başka ilahlara kulluk ettiler.

1Sm 8 9 Şimdi onları dinle. Ancak onları açıkça uyar ve kendilerine krallık yapacak kişinin onları nasıl yöneteceğini söyle.>>

1Sm 8 10 Samuel kendisinden kral isteyen halka RABbin bütün söylediklerini bildirdi:

1Sm 8 11 <<Size krallık yapacak kişinin yönetimi şöyle olacak: Oğullarınızı alıp savaş arabalarında ve atlı birliklerinde görevlendirecek. Onun savaş arabalarının önünde koşacaklar.

1Sm 8 12 Bazılarını biner, bazılarını ellişer kişilik birliklere komutan atayacak. Kimisini toprağını sürüp ekinini biçmek, kimisini de silahların ve savaş arabalarının donatımını yapmak için görevlendirecek.

1Sm 8 13 Kızlarınızı itriyatçı, aşçı, fırıncı olmak üzere alacak.

1Sm 8 14 Seçkin tarlalarınızı, bağlarınızı, zeytinliklerinizi alıp hizmetkârlarına verecek.

1Sm 8 15 Tahıllarınızın, üzümlerinizin ondallığını alıp saray görevlileriyle öbür hizmetkârlarına dağıtacak.

1Sm 8 16 Kadın erkek kölelerinizi, seçkin boğalarınızı, eşeklerinizi alıp kendi işinde çalıştıracak.

1Sm 8 17 Sürülerinizin de ondallığını alacak. Sizler ise onun köleleri olacaksınız.

1Sm 8 18 Bunlar gerçekleştiğinde, seçtiğiniz kral yüzünden feryat edeceksiniz. Ama RAB o gün size karşılık vermeyecek.>> <<Gençlerinizi zi>>.

1Sm 8 19 Ne var ki, halk Samuelin sözünü dinlemek istemedi. <<Hayır, bizi yönetecek bir kral olsun>> dediler.

1Sm 8 20 <<Böylece biz de bütün uluslar gibi olacağız. Kralımız bizi yönetecek, önümüzden gidip savaşlarımızı sürdürecektir.>>

1Sm 8 21 Halkın bütün söylediklerini dinleyen Samuel, bunları RABbe aktardı.

1Sm 8 22 RAB Samuel'e, <<Onların sözünü dinle ve başlarına bir kral ata>> diye buyurdu. Bunun üzerine Samuel İsraililer'e, <<Herkes kendi kentine dönsün>> dedi.

1Sm 9 1 Benyamin oymağından Afyah oğlu Bekorat oğlu Seror oğlu Aviel oğlu Kiş adında bir adam vardı. Benyaminli Kiş sözü geçen biriydi.

1Sm 9 2 Saul adında genç, yakışıklı bir oğlu vardı. İsrail halkı arasında ondan daha yakışıklısı yoktu. Boyu herkesten bir baş daha uzundu.

1Sm 9 3 Bir gün Saulun babası Kişin eşekleri kayboldu. Kiş, oğlu Saula,

<<Hi zmetkârlardan birini yanına al da git, eşekleri ara>> dedi.

1Sm 9 4 Saul Efrayim dağlık bölgesinden geçip şalişa topraklarını dolaştı. Ama eşekleri bulamadılar. Şaalim bölgesine geçtiler. Eşekler orada da yoktu. Sonra Benyamin bölgesinden geçtilerse de, hayvanları bulamadılar.

1Sm 9 5 Suf bölgesine varınca, Saul yanındaki hizmetkârına, <<Haydi dönelim! Yoksa babam eşekleri düşünmekten vazgeçip bizim için kaygılanmaya başlar>> dedi.

1Sm 9 6 Hizmetkâr, <<Bak, bu kentte saygın bir Tanrı adamı vardır>> diye karşılık verdi, <<Bütün söyledikleri bir bir yerine geliyor. Şimdi ona gidelim. Belki gideceğimiz yolu o bize gösterir.>>

1Sm 9 7 Saul, <<Gidersek, adama ne götüreceğiz?>> dedi, <<Torbalarımı zdaki ekmek tükendi. Tanrı adamına götürececek bir armağanımız yok. Neyimiz kaldı ki?>>

1Sm 9 8 Hizmetkâr, <<Bak, bende çeyrek şekel gümüş var>> diye karşılık verdi, <<Gideceğimiz yolu bize göstermesi için bunu Tanrı adamına vereceğim.>>

1Sm 9 9 -Eskiden İsrailde biri Tanrıya bir şey sormak istediğinde, <<Haydi, biliciye gidelim>> derdi. Çünkü bugün peygamber denilene o zaman bilici denirdi. -
1Sm 9 10 Saul hizmetkârına, <<İyi, haydi gidelim>> dedi. Böylece Tanrı adamının yaşadığı kente gittiler.

1Sm 9 11 Yokuştan kente doğru çıkarlarken, kuyudan su çekmeye giden kızlarla karşılaştılar. Onlara, <<Bilici burada mı?>> diye sordular.

1Sm 9 12 Kızlar, <<Evet, ilerde>> diye karşılık verdiler, <<Şimdi çabuk davranın. Kentimize bugün geldi. Çünkü halk bugün tapınma yerinde bir kurban sunacak.

1Sm 9 13 Kente girer girmez, yemek için tapınma yerine çıkmadan önce onu bulacaksınız. Kurbanı o kutsayacağı için, kendisi gelmeden halk yemek yemez. Çağrılı olanlar o geldikten sonra yemeye başlar. Şimdi gidin, onu hemen bulursunuz.>>

1Sm 9 14 Saul la hizmetkârı kente gittiler. Kente girdiklerinde, tapınma yerine çıkmaya hazırlanan Samuel onlara doğru ilerliyordu.

1Sm 9 15 Saul gelmeden bir gün önce RAB Samuele şunu açıklamıştı:

1Sm 9 16 <<Yarın bu saatlerde sana Benyamin bölgesinden birini göndereceğim. Onu halkım İsrailin önderi olarak meshedeceksin. Halkımı Filistlilerin elinden o kurtaracak. Halkımın durumuna baktım; çünkü haykırışları bana ulaştı.>>

1Sm 9 17 Samuel Saulu görünce, RAB, <<İşte sana sözünü ettiğim adam!>> dedi, <<Halkıma o önderlik edecek.>>

1Sm 9 18 Saul kent kapısında duran Samuele yaklaştı. <<Bilicinin evi nerede, lütfen söyler misin?>> dedi.

1Sm 9 19 Samuel, <<Bilici benim>> diye yanıtladı, <<Önümden tapınma yerine çıkın. Bugün benimle birlikte yemek yiyeceksiniz. Yarın sabah düşündüğün her şeyi sana bildirip seni geri gönderirim.

1Sm 9 20 Üç gün önce kaybolan eşeklerin için kaygılanma. Onlar bulundu. İsrailin özlemi kime yönelik? Sana ve babanın ailesine değil mi?>>

1Sm 9 21 Saul şu karşılığı verdi: <<Ben İsrail oymaklarının en küçüğü olan Benyamin oymağından değil miyim? Ait olduğum boy da Benyamin oymağına bağlı bütün boyların en küçüğü değil mi? Bana neden böyle şeyler söylüyorsun?>>

1Sm 9 22 Samuel Saul ile hizmetkârını alıp yemek odasına götürdü; yaklaşık otuz çağrılı arasında ilk sırayı onlara verdi.

1Sm 9 23 Sonra aşçıya, <<Sana verdiğim ve bir kenara ayırmanı söylediğim payı getir>> dedi.

1Sm 9 24 Aşçı budu getirip Saulun önüne koydu. Samuel, <<İşte senin için ayrılan parça, buyur ye!>> dedi, <<Çünkü bunu belirtilen gün çağırduğım halkla birlikte yemen için sakladım.>> O gün Saul Samuelle yemek yedi.

1Sm 9 25 Tapınma yerinden kente indikten sonra Samuel evinin damında Saul la konuştu.

1Sm 9 26 Sabah erkenden, şafak sökerken kalktılar. Samuel, damdan Saul u çağırıp, <<Hazırlan, seni göndereceğim>> dedi. Saul kalktı. Samuelle birlikte dışarı çıktılar.

1Sm 9 27 Kentin sınırına yaklaşırken Samuel Saul'a, <<Hi zmetkâra önümüzden gitmesini söyle>> dedi. Hizmetkâr öne geçince, Samuel, <<Ama sen dur>> diye ekledi, <<Sana Tanrı'nın sözünü bildireceğim.>> konuştu>>, Septuaginta <<Saul için damda bir döşek serildi, o da orada yattı.>>

1Sm 10 1 Sonra Samuel yağ kabını alıp yağı Saulun başına döktü. Onu öpüp şöyle dedi: <<RAB seni kendi halkına önder olarak meshetti.

1Sm 10 2 Bugün benden ayrıldıktan sonra Benyamin sınırında, Selsahtaki Rahelin mezarı yanında iki kişiyle karşılaşacaksın. Sana, <<Aramaya çıktığın eşekler bulundu>> diyecekler, <<Baban eşekleri düşünmekten vazgeçti, oğlum için ne yapsam diye sizin için kaygılanmaya başladı.>>

1Sm 10 3 Oradan daha ilerleyip Tavordaki meşe ağacına varacaksın. Orada biri üç oğlak, biri üç somun ekmek, öbürü de bir tulum şarapla Tanrının huzuruna, Beytele çıkan üç adamla karşılaşacaksın.

1Sm 10 4 Seni selamlayıp iki somun ekmek verecekler. Sen de kabul edeceksin.

1Sm 10 5 Sonra Filist ordugahının bulunduğu Givat-Elahme varacaksın. Kente girince, önlerinde çenk, tef, kaval ve lir çalanlarla birlikte peygamberlik ederek tapınma yerinden inen bir peygamber topluluğuyla karşılaşacaksın.

1Sm 10 6 RABbin Ruhu senin üzerine güçlü bir biçimde inecek. Onlarla birlikte peygamberlikte bulunacak ve başka bir kişiliğe bürüneceksin.

1Sm 10 7 Bu belirtiler gerçekleştiğinde, duruma göre gerekeni yap. Çünkü Tanrı seninle edir.

1Sm 10 8 Şimdi benden önce Gilgala git. Yakmalık sunuları sunmak ve esenlik kurbanlarını kesmek için ben de yanına geleceğim. Ancak, ben yanına gelip ne yapacağını bildirene dek yedi gün beklemen gerekecek.>>

1Sm 10 9 Saul, Samuel'in yanından ayrılmak üzere ona sırtını döner dönmez, Tanrı ona başka bir kişilik verdi. O gün bütün bu belirtiler gerçekleşti.

1Sm 10 10 Givaya varınca, Saulu bir peygamber topluluğu karşıladı. Tanrının Ruhu güçlü bir biçimde üzerine indi ve Saul onlarla birlikte peygamberlikte bulunmaya başladı.

1Sm 10 11 Onu önceden tanıyanların hepsi, peygamberlerle birlikte peygamberlikte bulunduğunu görünce, birbirlerine, <<Ne oldu Kiş oğluna? Saul da mı peygamber oldu?>> diye sordular.

1Sm 10 12 Orada oturanlardan biri, <<Ya onların babası kim?>> dedi. İşte, <<Saul da mı peygamber oldu?>> sözü buradan gelir.

1Sm 10 13 Saul peygamberlikte bulunduktan sonra tapınma yerine çıktı.

1Sm 10 14 Amcası, Saul ile hizmetkârına, <<Nerede kaldınız?>> diye sordu. Saul, <<Eşekleri arıyorduk>> diye karşılık verdi, <<Onları bulamayınca, Samuele gittik.>>

1Sm 10 15 Amcası, <<Samuel sana neler söyledi, lütfen bana da anlat>> dedi.

1Sm 10 16 Saul, <<Eşeklerin bulunduğunu bize açıkça bildirdi>> diye yanıtladı. Ama Samuel'in krallıkla ilgili sözlerini amcasına açıklamadı.

1Sm 10 17 Sonra Samuel, İsrail halkını Mişpada RAB için bir araya getirip şöyle dedi: <<İsrail'in Tanrısı RAB diyor ki, <Ben İsrailîlileri Mısırdan çıkardım. Mısırlıların ve size baskı yapan bütün krallıkların elinden sizi kurtardım.>>

1Sm 10 19 Ama siz bugün bütün zorluk ve sıkıntılarınızdan sizi kurtaran Tanrınıza sırt çevirdiniz ve, <Hayır, bize bir kral ata> dediniz. Şimdi RABbin önünde oymak oymak, boy boy dizilin.>>

1Sm 10 20 Samuel bütün İsrail oymaklarını bir bir öne çıkardı. Bunlardan Benyamin oymağı kurayla seçildi.

1Sm 10 21 Sonra Benyamin oymağını boy boy öne çağırırdı. Matrinin boyu seçildi. En sonunda da Matri boyundan Kiş oğlu Saul seçildi. Onu aradıysa da bulamadılar.

1Sm 10 22 Yine RABbe, <<O daha buraya gelmedi mi?>> diye sordular. RAB de, <<O burada, eşyaların arasında saklanıyor>> dedi.

1Sm 10 23 Bunun üzerine koşup Saulu oradan getirdiler. Saul halkın arasına geldi. Boyu hepsinden bir baş uzundu.

1Sm 10 24 Samuel halka, <<RABbin seçtiği adamı görüyor musunuz?>> dedi, <<Bütün halkın arasında bir benzeri yok.>> Bunun üzerine halk, <<Yaşasın kral!>> diye bağırırdı.

1Sm 10 25 Samuel krallığın ilkelerini halka açıkladı. Bunları kitap haline getirip RABbin önüne koydu. Sonra herkesi evine gönderdi.

1Sm 10 26 Saul da Givaya, kendi evine döndü. Tanrının isteklendirdiği yiğitler ona eşlik ettiler.

1Sm 10 27 Ama bazı kötü kişiler, <<O bizi nasıl kurtarabilir?>> diyerek Saul'u küçümsediler ve ona armağan vermediler. Saul ise buna aldırmadı.

1Sm 11 1 Ammon Kralı Nahaş Yaveş-Gilat üzerine yürüyüp kenti kuşattı. Bütün Yaveşliler, Nahaşa, <<Bizimle bir antlaşma yap, sana kulluk ederiz>> dediler.

1Sm 11 2 Ama Ammonlu Nahaş, <<Ancak bir koşulla sizinle antlaşma yaparım>> diye karşılık verdi, <<Bütün İsrail halkını küçük düşürmek için her birinizin sağ gözünü oyup çıkaracağım.>>

1Sm 11 3 Yaveş Kentinin ileri gelenleri ona, <<İsrail'in her bölgesine ulaklar göndermemiz için bize yedi günlük bir süre tanı>> dediler, <<Eğer bizi kurtaracak kimse çıkmazsa o zaman sana teslim oluruz.>>

1Sm 11 4 Ulaklar Saulun yaşadığı Giva Kentine gelip olanları halka bildirince, herkes hıçkırığa hıçkırığa ağlamaya başladı.

1Sm 11 5 Tam o sırada Saul, öküzlerinin ardında, tarladan dönüyordu. <<Halka ne oldu? Neden böyle ağlıyorlar?>> diye sordu. Yaveşlilerin söylediklerini ona anlattılar.

1Sm 11 6 Saul bu sözleri duyunca, Tanrının Ruhu güçlü bir biçimde onun üzerine indi. Saul çok öfkeleni.

1Sm 11 7 Bir çift öküz alıp parçaladı. Ulaklar aracılığıyla İsrail'in her bölgesine bu parçaları gönderip şöyle dedi: <<Saul ile Samuel'in ardınca gelmeyen herkesin öküzlerine de aynı şey yapılacaktır.>> Halk RAB korkusuyla sarsıldı ve tek beden halinde yola çıktı.

1Sm 11 8 Saul onları Bezekte topladı. İsrail halkı üç yüz bin, Yahudalılar ise otuz bin kişiydi.

1Sm 11 9 Oraya gelen Yaveşli ulaklara şöyle dediler: <<Yaveş-Gilat halkına, <Yarın öğleye doğru kurtarılacaksınız> deyin.>> Ulaklar gidip bu haberi iletince Yaveşliler sevindi.

1Sm 11 10 Ammonlulara, <<Yarın size teslim olacağız>> dediler, <<Bize ne dilerseniz yapın.>>

1Sm 11 11 Ertesi gün Saul adamlarını üç bölüğe ayırdı. Adamlar sabah nöbetinde Ammonluların ordugahına girdi. Kırım günün en sıcak zamanına dek sürdü. Sağ kalanlar dağıldı; iki kişi bile bir arada kalmadı.

1Sm 11 12 Bundan sonra halk Samuele, <<Saul mu bize krallık yapacak?>> diyenler

kimdi? Getirin onları, öldürelim>> dedi.

1Sm 11 13 Ama Saul, <<Bugün hiç kimse öldürülmeyecek>> diye yanıtladı, <<Çünkü RAB bugün İsrail halkına kurtuluş verdi.>>

1Sm 11 14 Samuel halka, <<Haydi, Gilgala gidip orada krallığı yeniden onaylayalım>> dedi.

1Sm 11 15 Böylece bütün halk Gilgal'a gidip RAB'bin önünde Saul'un kral olduğunu onayladı. Orada, RAB'bin önünde esenlik kurbanları kestiler; Saul da bütün İsrailiiler de büyük bir sevinç yaşadılar.

1Sm 12 1 Bundan sonra Samuel İsrail halkına şöyle dedi: <<Bana söylediğiniz her şeye kulak verdim: Size bir kral atadım.

1Sm 12 2 Şimdi size önderlik yapan bir kralınız var. Bense yaşlandım, saçım ağardı. Oğullarım da sizlerle birlikte. Gençliğimden bu güne dek size önderlik yaptım.

1Sm 12 3 İşte karşınızda duruyorum. Hanginizin öküzünü aldım? Kimin eşeğine el koydum? Kimi dolandırdım? Kime baskı yaptım? Göz yummak için kimden rüşvet aldım? RABbin ve Onun meshettiğinin önünde bana karşı tanıklık edin de size karşılığını vereyim.>>

1Sm 12 4 Halk, <<Bizi dolandırmadın>> diye karşılık verdi, <<Bize baskı da yapmadın. Kimsenin elinden hiçbir şey almadın.>>

1Sm 12 5 Samuel, <<Bana karşı bir şey bulamadığınıza bugün hem RAB, hem de Onun meshettiği kral tanıktır>> dedi. <<Evet, tanıktır>> dediler.

1Sm 12 6 Samuel konuşmasını şöyle sürdürdü: <<Musa ile Harunu görevlendiren, atalarınızı Mısırdan çıkaran RABdir.

1Sm 12 7 Şimdi burada durun, RABbin önünde, Onun sizi ve atalarınızı tekrar tekrar nasıl kurtardığına dair kanıtlar göstereyim size.

1Sm 12 8 <<Yakup Mısır'a gittikten sonra, atalarınız RABbe yakardı. O da atalarınızı Mısırdan çıkarıp burada yerleşmelerini sağlayan Musa ile Harunu gönderdi.

1Sm 12 9 Ama atalarınız Tanrıları RABbi unuttular. Bu yüzden RAB onları Hasor ordusunun komutanı Siseranın, Filistlilerin ve Moav Kralının eline teslim etti. Bunlar atalarınıza karşı savaştılar.

1Sm 12 10 Atalarınız RABbe, <Günah işledik; RABbi bırakıp Baalın ve Aştoretin putlarına kulluk ettik. Ama şimdi bizi düşmanlarımızın elinden kurtar, sana kulluk edeceğiz> diye seslendiler.

1Sm 12 11 RAB de Yerubbaalı, Bedanifö, Yiftahı ve ben Samueli gönderdi. Güvenlik içinde yaşamanız için sizi saran düşmanlarınızın elinden kurtardı. <<Barak>>. <<Şimşonu>>.

1Sm 12 12 <<Ama siz Ammon Kralı Nahaşın üzerinize yürüdüğünü görünce, Tanrınız RAB kralınız olduğu halde bana, <Hayır, bize bir kral önderlik yapacak> dediniz.

1Sm 12 13 İşte seçtiğiniz, dilediğiniz kral! Evet, RAB size bir kral verdi.

1Sm 12 14 Eğer RABden korkar, Ona kulluk ederseniz, Onun sözünü dinleyip buyruklarına karşı gelmezseniz, hem siz hem de önderiniz olacak kral Tanrınız RABbin ardından giderseniz, ne alâ!

1Sm 12 15 Ama RABbin sözünü dinlemez, buyruklarına karşı gelirsенiz, RAB kralınızı cezalandırdığı gibi sizi de cezalandıracaktır. <<Atalarınızı>>.

1Sm 12 16 <<Şimdi olduğunuz yerde durun ve RABbin gözlerinizin önünde yapacağı şu olağanüstü olayı görün.

1Sm 12 17 Bugün buğday biçme zamanı değil mi? Göğü gürletsin, yağmur yağdırsın diye RABbe yalvaracağım. Böylece bir kral istemekle yaptığınız kötülüğün RABbin gözünde ne denli büyük olduğunu iyice anlayacaksınız.>>

1Sm 12 18 Samuel RABbe yalvardı ve RAB o gün göğü gürletti, yağmur yağdırdı. Halk RABden de Samuelden de çok korktu.

1Sm 12 19 Bunun üzerine Samuele, <<Yok olmayalım diye, biz kulların için Tanrın RABbe yakar>> dediler, <<Çünkü bütün günahlarımıza kendimize bir kral istemek kötülüğünü de ekledik.>>

1Sm 12 20 Samuel halka, <<Korkmayın>> dedi, <<Siz bu büyük kötülüğü yaptınız, ama yine de RABbin ardından gitmekten vazgeçmeyin; tersine, bütün yüreğinizle RABbe kulluk edin.

1Sm 12 21 Kimseyi kurtaramayan yararsız putların ardından gitmeyin; çünkü onlar değersizdir.

1Sm 12 22 RAB görkemli adının hatırına halkını bırakmayacak. Çünkü sizi kendi halkı kılmaktan hoşnut kaldı.

1Sm 12 23 Bana gelince, sizin için RABbe yalvarmaktan vazgeçip Ona karşı günah işlemek benden uzak olsun! Ancak size iyi ve doğru yolu öğreteceğim.

1Sm 12 24 Yalnız RABden korkun, Ona bağlılıkla ve bütün yüreğinizle kulluk edin. Onun sizler için ne görkemli işler yaptığını bir düşünün!

1Sm 12 25 Ama kötülük yapmayı sürdürürseniz, hem siz yok olacaksınız, hem de kralınız.>>

1Sm 13 1 Saul İsrailde iki yıl krallık yaptıktan sonra

1Sm 13 2 halktan üç bin kişi seçti. Bunlardan iki binini Mikmas ve Beytelin dağlık bölgesinde yanına aldı. Binini de Benyamin oymağına ait Giva Kentinde Yonatanın yanına bıraktı. Halktan geri kalanları evlerine gönderdi.

1Sm 13 3 Yonatan Givadaki Filist birliğini yendi. Filistliler bunu duyular. Saul, bütün ülkede boru çaldırarak, <<İbraniler bu haberi duysun>> dedi.

1Sm 13 4 Böylece İsrailiilerin hepsi Saulun Filist birliğini yendiğini ve Filistlilerin İsrailiilerden öğrendiğini duydu. Bunun üzerine halk Gilgalda Saulun çevresinde

toplandı. cümlesindeki rakamın düştüğü sanılıyor.

1Sm 13 5 Filistliler İsrailiilerle savaşmak üzere toplandılar. Otuz binş savaşı arabası, altı bin atlı asker ve kıyılardaki kum kadar kalabalık bir orduya sahiptiler. Gidip Beytavenin doğusundaki Mikmasta ordugah kurdular.

1Sm 13 6 Durumlarının tehlikeli olduğunu ve askerlerinin sıkıştırıldığını gören İsrailiiler, mağaralarda, çalılıkalarda, kayalıklarda, çukurlarda, sarnıçlarda gizlendiler.

1Sm 13 7 Bazı İbraniler de Şeria Irmağından Gad ve Gilat bölgesine geçti. Ama Saul daha Gilgaldaydı. Bütün askerler onu titreyerek izliyordu.

1Sm 13 8 Saul, Samuel tarafından belirlenen süreye uyarak, yedi gün bekledi. Ama Samuel Gilgal'a gelmeyince, halk Saul'un yanından dağılmaya başladı.

1Sm 13 9 Saul, «Yakmalık sunuları ve esenlik sunularını bana getirin» dedi. Sonra yakmalık sunuyu sundu.

1Sm 13 10 Saul yakmalık sununun sunulmasını bitirir bitirmez Samuel geldi. Saul selamlamak için onu karşılamaya çıktı.

1Sm 13 11 Samuel, «Ne yaptın?» diye sordu. Saul, «Halk yanımdan dağılıyordu» diye karşılık verdi, «Sen de belirlenen gün gelmedin. Üstelik Filistliler Mikmasta toplandılar. Bunları görünce,

1Sm 13 12 «Şimdi Filistliler Gilgalda üzerime yürüyecek; oysa ben RABbin yardımını dilememiştim» diye düşündüm. Bu nedenle, yakmalık sunuyu sunma gerekliliğini duydum.»

1Sm 13 13 Samuel, «Akılsızca davrandın» dedi, «Tanrının RABbin sana verdiği buyruğa uymadın; yoksa, RAB İsrail üzerinde senin krallığının sonsuza dek sürmesini sağlayacaktı.

1Sm 13 14 Ama artık krallığın sürmeyecek. RAB kendi gönlüne uygun birini arayıp onu kendi halkına önder olarak atamaya kararlı. Çünkü sen RABbin buyruğunu tutmadın.»

1Sm 13 15 Bundan sonra Samuel Gilgal'dan ayrılarak Benyaminoğullarının Giva Kentine gitti. Saul yanı

1Sm 13 16 Saul, oğlu Yonatan ve yanlarındaki halk Benyaminoğullarının bölgesindeki Givada kalıyorlardı. Filistliler ise Mikmasta ordugah kurmuşlardı.

1Sm 13 17 Akıncılar üç koldan Filistlilerin ordugahından çıktılar. Kollardan biri Şual bölgesindeki ofraya,

1Sm 13 18 biri Beythorona, öbürü ise çöle, Sevoyim Vadisine bakan sınıra doğru ilerledi. gitti», Septuaginta «Yoluna gitti. Halkın kalan kısmı ise orduya katılmak üzere Saulu izledi. Gilgal'dan ayrılıp Benyaminoğullarının Giva Kentine gittiler.»

1Sm 13 19 Bütün İsrail ülkesinde bir tek demirci yoktu. Filistliler, «İbraniler kılıç, mızrak yapmasın» demişlerdi.

1Sm 13 20 Bu nedenle bütün İsrailiiler saban demirlerini, kazma, balta ve oraklarını biletmek için Filistlilere gitmek zorundaydılar.

1Sm 13 21 Saban demiriyle kazmanın bileme fiyatı, şekelin üçte ikisifü kadardı. Beller, baltalar, üvendirler için istenilen fiyat ise şekelin üçte biriydi.

1Sm 13 22 İşte bu yüzden, savaş sırasında Saul ile Yonatan dışında, yanlarındaki hiç kimsenin elinde kılıç, mızrak yoktu. demirlerini».

1Sm 13 23 O sırada Filistliler'in bir kolu Mikmas Geçidi'ne çıkmıştı.

1Sm 14 1 Bir gün Saul oğlu Yonatan, silahını taşıyan genç hizmetkârına, «Gel, karşı taraftaki Filist ordugahına geçelim» dedi. Ama bunu babasına haber vermedi.

1Sm 14 2 Saul, Giva Kenti yakınındaki Migron'da bir nar ağacının altında oturmaktaydı. Yanında altı yüz kadar asker vardı.

1Sm 14 3 Efod giymiş olan Ahiya da aralarındaydı. Ahiya Şiloda RABbin kâhini olan Eli oğlu Pinehas oğlu İkavot'un erkek kardeşi Ahituvun oğluydu. Halk Yonatanın gittiğini farketmemişti.

1Sm 14 4 Yonatanın Filist ordugahına ulaşmak için geçmeyi tasarladığı geçidin her iki yanında iki sivri kaya vardı; birine Boses, öbürüne Sene denirdi.

1Sm 14 5 Kayalardan biri kuzeyde Mikmasa, öbürü güneyde Givaya bakardı.

1Sm 14 6 Yonatan silahını taşıyan genç hizmetkârına, «Gel, şu sünnetsizlerin ordugahına gidelim» dedi, «Belki RAB bizim için bir şeyler yapar. Çünkü gerek çoklukta, gerekse azlıkta RABbin zafere ulaştırmasına engel yoktur.»

1Sm 14 7 Silahını taşıyan genç, «Ne düşünüyorsan öyle yap» diye yanıtladı, «Haydi yürü! Düşündüğün her şeyde seninleyim.»

1Sm 14 8 Yonatan, «Bu adamlara gidelim, bizi görsünler» dedi,

1Sm 14 9 «Eğer bize, «Yanınıza gelene dek bekleyin» derlerse, olduğumuz yerde kalırız, gitmeyi z.

1Sm 14 10 Ama, «Yanımıza gelin» derlerse, gideriz. Çünkü bu, RABbin Filistlileri elimize teslim ettiğine ilişkin bir belirti olacak bizim için.»

1Sm 14 11 Böylece ikisi de Filistlilerin askerlerine göründüler. Filistliler, «Bakın! İbraniler gizlendikleri çukurlardan çıkmaya başlıyor!» dediler.

1Sm 14 12 Sonra Yonatanla silahını taşıyan genç, «Buraya, yanımıza gelin, size bir şey söyleyeceğiz» diye seslendiler. Bunun üzerine Yonatan silahını taşıyana, «Ardımdan gel» dedi, «RAB onları İsrailiilerin eline teslim etti.»

1Sm 14 13 Yonatan elleriyle ayaklarını kullanarak yukarıya tırmandı; silahını taşıyan genç de onu izledi. Yonatan Filistlileri yenilgiye uğrattı. Silahını taşıyan genç de onu izliyor ve Filistlileri öldürüyordu.

1Sm 14 14 Yonatanla silahını taşıyan genç bu ilk saldırıda iki dönümlük bir

alanda yirmi kadar asker öldürdüler.

1Sm 14 15 Ordugahta ve kırsal alanda bütün Filist halkı arasında dehşet hüküm sürüyordu. Askerlerle akıncılar bile titriyordu. Derken yer sarsıldı; sanki Tanrıdan gelen bir titremeydi bu.

1Sm 14 16 Benyamin topraklarındaki Giva Kentinde Saulun nöbetçileri büyük bir kalabalığın oraya buraya dağıldığını gördüler.

1Sm 14 17 Bunun üzerine Saul yanındaki adamlara, <<Yoklama yapın da aramızdan kimin ayrıldığını görün>> dedi. Yoklama yapılırken Yonatanla silahını taşıyan gencin orada olmadığını anladılar.

1Sm 14 18 Saul Ahiyaya, <<Tanrının Sandığını getir>> dedi. O sırada Tanrının sandığı İsrail halkındaydı. <<Efod>>.

1Sm 14 19 Saul kâhinle konuşurken, Filistlilerin ordugahındaki kargaşa da giderek artmaktaydı. Bunun üzerine Saul kâhine, <<Elini çek>> dedi.

1Sm 14 20 Saula yanındaki askerlerin tümü toplanıp savaş alanına gittiler. Orada büyük bir kargaşa vardı. Herkes birbirine kılıç çekiyordu.

1Sm 14 21 Daha önce Filistlilerin yanında yer alıp onların ordugahına katılan İbraniler bile saf değiştirerek Saula Yonatanın yanındaki İsrail birliklerine katıldılar.

1Sm 14 22 Efrayim dağlık bölgesinde gizlenen İsrailliler de Filistlilerin kaçtığını duyunca onları savaş alanında kovalamaya başladılar.

1Sm 14 23 Böylece RAB İsrailli o gün zafere ulaştırdı. Savaş Beytavenin ötesine dek yayıldı.

1Sm 14 24 O gün İsrailliler bitkindi. Çünkü Saul, <<Ben düşmanlarımdan öğ alıncaya kadar, akşama dek kim yemek yerse lanetli olsun!>> diye halka ant içirmişti. Bu yüzden de kimse bir şey yememişti.

1Sm 14 25 Derken, her yanı bal dolu bir ormana vardılar. Askerler ormana girince, toprakta akan balları gördüler. Ne var ki, içtikleri anttan korktukları için hiçbiri balı dokunmadı.

1Sm 14 27 Yonatan babasının halka ant içirdiğini duymamıştı. Elindeki değneği uzatıp ucunu bal gümecine batırdı. Biraz bal tadar tatmaz gözleri parladı.

1Sm 14 28 Bunun üzerine oradakilerden biri Yonatana, <<Baban askerlere, <Bugün kim yemek yerse lanetli olsun> diye ant içirdi>> dedi, <<Askerlerin bitkin düşmesi de bundan.>>

1Sm 14 29 Yonatan, <<Babam halka sıkıntı verdi>> diye yanıtladı, <<Bakın, bu baldan biraz tadınca gözlerim nasıl da parladı!

1Sm 14 30 Bugün halk düşmanlarından yağmaladığı yiyeceklerden özgürce yeseydi, çok daha iyi olurdu! O zaman Filistlilerin yenilgisi de daha ağır olmaz mıydı?>>

1Sm 14 31 O gün İsrailliler, Filistlileri Mikmastan Ayalona kadar yenilgiye uğrattılar. Ama İsrail askerleri o kadar bitkindi ki,

1Sm 14 32 yağmaladıkları mallara saldırdılar; davarları, sığırları, buzağıları yakaladıkları gibi hemen oracıkta kesip kanını akıtmadan yediler.

1Sm 14 33 Durumu Saula bildirerek, <<Bak, askerlerin kanlı eti yemekle RABbe karşı günah işliyorsunuz!>> dediler. Bunun üzerine Saul, <<Hainlik ettiniz!>> dedi, <<Hemen büyük bir taş yuvarlayın bana.>>

1Sm 14 34 Sonra ekledi: <<Halkın arasına varıp herkesin öküzünü, koyununu bana getirmesini söyleyin. Onları burada kesip yesinler. Eti kanıyla birlikte yiyerek RABbe karşı günah işlemeyin.>> O gece herkes öküzünü getirip orada kesti.

1Sm 14 35 O sırada Saul RABbe bir sunak yaptı. RABbe yaptığı ilk sunaktı bu.

1Sm 14 36 Saul adamlarına, <<Haydi, bu gece Filistlilere saldıralım>> dedi, <<Tan ağarcıncaya dek mallarını yağmalayalım, onlardan bir tekini bile sağ bırakmayalım.>>

Adamlar, <<Sence uygun olan neyse onu yap>> diye karşılık verdiler. Ama kâhin, <<Burada Tanrıya danışalım>> dedi.

1Sm 14 37 Bunun üzerine Saul Tanrıya, <<Filistlilere saldırmaya gideyim mi? Onları İsraillilerin eline teslim edecek misin?>> diye sordu. Ama Tanrı o gün yanıt vermedi.

1Sm 14 38 Bunun için Saul, <<Ey halkın önderleri! Buraya yaklaşın da bugün işlenen bu günahın nasıl işlendiğini ortaya çıkaralım>> dedi,

1Sm 14 39 <<İsrailli kurtaran yaşayan RABbin adıyla derim ki, bu günaha yol açan oğlum Yonatan bile olsa kesinlikle öldürülecektir.>> Ama kimse bir şey söylemedi.

1Sm 14 40 Bunun üzerine Saul halka, <<Siz bir yanda durun, oğlum Yonatanla ben öbür yanda duracağız>> dedi. Halk, <<Sence uygun olan neyse onu yap>> diye karşılık verdi.

1Sm 14 41 Saul İsraillin Tanrısı RABbe, <<Bana doğru yanıtı ver>> dedi. Kura Yonatanla Saula düştü, halk aklandı.

1Sm 14 42 Saul bu kez, <<Benimle oğlum Yonatan arasında kura çekin>> dedi. Kura Yonatana düştü.

1Sm 14 43 Bunun üzerine Saul Yonatana, <<Söyle bana, ne yaptın?>> diye sordu. <<Doğru yanıtı ver>> dedi.>>, Septuaginta <<Saul, <Ey İsraillin Tanrısı RAB, bugün neden kuluna yanıt vermedin? Suç bende ya da oğlum Yonatandaysa, ey İsrail Tanrısı RAB, Urımı ver. Yok eğer suç halkın İsraildeyse Tummimi ver>> dedi.>> Yonatan, <<Ben yalnızca elimdeki değneğin ucuyla

biraz bal alıp tattım. Şimdi ölmem mi gerek?>> diye karşılık verdi.

1Sm 14 44 Saul, <<Yonatan, eğer seni öldürtmezsem, Tanrı bana aynısını, hatta daha kötüsünü yapsın!>> dedi.

1Sm 14 45 Ama halk Saula, <<İsrailli bu büyük zafere ulaştıran Yonatana mı öldürteceksin?>> dedi, <<Asla! Yaşayan RABbin adıyla deriz ki, saçının bir teline bile zarar

gelmeyecektir. Çünkü bugün o ne yaptıysa Tanrının yardımıyla yapmıştır.>> Böylece halk Yonatanı öldürülmekten kurtardı.

1Sm 14 46 Bundan sonra Saul Filistlileri kovalamaktan vazgeçti. Filistliler de yerlerine döndüler.

1Sm 14 47 Saul İsrail'e kral atandıktan sonra, her yandaki düşmanlarına -Moav, Ammon, Edom halkları, Sova kralları ve Filistlilere- karşı savaştı. Gittiği her yerde zafer kazandı.

1Sm 14 48 Yiğitçe savaşarak Amaleklileri yenilgiye uğrattı, İsrailiileri düşmanın yağmasından kurtardı. verdi>>.

1Sm 14 49 Saulun oğulları Yonatan, Yişvi ve Malkişua idi. İki kızından büyüğünün adı Merav, küçüğünün adı Mikaldı.

1Sm 14 50 Karısı, Ahimaasın kızı Ahinoamdı. Ordusunun başkomutanı amcası Ner oğlu Avnerdi.

1Sm 14 51 Saulun babası Kişle Avnerin babası Ner, Avielin oğullarıydı.

1Sm 14 52 Saul yaşamı boyunca Filistliler'le kıyasıya savaştı. Nerede yiğit, güçlü birini görse kendi ordusuna kattı.

1Sm 15 1 Samuel Saul'a şöyle dedi: <<RAB seni kendi halkı İsrailin kralı olarak meshetmek için beni gönderdi. Şimdi RABbin sözlerine kulak ver.

1Sm 15 2 Her Şeye Egemen RAB diyor ki, <İsrailiilere yaptıkları kötülükten ötürü Amaleklileri cezalandıracağım. Çünkü Mısırdan çıkan İsrailiilere karşı koydular.

1Sm 15 3 Şimdi git, Amaleklilere saldır. Onlara ait her şeyi tümüyle yok et, hiçbir şeyi esirgeme. Kadın erkek, çocuk, öküz, koyun, deve, eşek hepsini öldür.>> bir daha alınmamak üzere RABbe adamak anlamını içerir. İbranicede aynı ifade 8. ve 21. ayetlerde de geçer.

1Sm 15 4 Bunun üzerine Saul askerlerini toplayıp Telaim Kentinde saydı. İki yüz bin yaya askerin yanı sıra Yahudalılardan da on bin kişi vardı.

1Sm 15 5 Saul Amalek Kentine varıp vadiye pusu kurdu.

1Sm 15 6 Sonra Kenlilere şu uyarıyı gönderdi: <<Haydi gidin, Amaleklileri bırakın; öyle ki, sizi de onlarla birlikte yok etmeyeyim. Çünkü siz Mısırdan çıkan İsrail halkına iyilik ettiniz.>> Bunun üzerine Kenliler Amaleklilerden ayrıldılar.

1Sm 15 7 Saul Haviladan Mısırın doğusundaki Şura dek Amaleklileri yenilgiye uğrattı.

1Sm 15 8 Amalek Kralı Agakı sağ olarak yakaladı. Halkının tümünü de kılıçtan geçirdi.

1Sm 15 9 Ne var ki, Saul ile adamları Agakı ve en iyi koyunları, sığırları, besili danaları, kuzuları -iyi olan ne varsa hepsini- esirgediler. Bunları tümüyle yok etmek istemediler. Ancak değersiz ve zayıf ne varsa hepsini yok ettiler.

1Sm 15 10 RAB Samuele şöyle seslendi:

1Sm 15 11 <<Saulu kral yaptığımı pişmanım. Beni izlemekten vazgeçti. Buyruklarımı yerine getirmedi.>> Samuel öfkeleni ve bütün geceyi RABbe yakarmakla geçirdi.

1Sm 15 12 Ertesi sabah Samuel Saul'a görüşmek için erkenden kalktı. Saulun Karmel Kentine gittiğini, orada kendisine bir anıt diktikten sonra aşağı inip Gilgala döndüğünü öğrendi.

1Sm 15 13 Saul kendisine gelen Samuele, <<RAB seni kutsasın! Ben RABbin buyruğunu yerine getirdim>> dedi.

1Sm 15 14 Samuel, <<Öyleyse nedir kulağıma gelen bu koyun melemesi? Nedir bu duyduğum sığır böğürmesi?>> diye sordu.

1Sm 15 15 Saul şöyle yanıtladı: <<Halk bunları Amaleklilerden getirdi. Tanrın RABbe kurban sunmak üzere davalarının, sığırların en iyilerini esirgediler. Ama geri kalanları tümüyle yok ettik.>>

1Sm 15 16 Samuel, <<Dur da bu gece RABbin bana neler söylediğini sana bildireyim>> dedi. Saul, <<Söyle>> diye karşılık verdi.

1Sm 15 17 Samuel konuşmasını şöyle sürdürdü: <<Kendini önemsiz saydığın halde, sen İsrail oymaklarının önderi olmadın mı? RAB seni İsrail'e kral meshetti.

1Sm 15 18 RAB seni bir göreve gönderip, <Git, o günahlı Amaleklileri tümüyle yok et; hepsini ortadan kaldırıncaya dek onlarla savaş> dedi.

1Sm 15 19 Öyleyse neden RABbin sözüne kulak asmadın? Neden yağmalanan mallara saldırarak RABbin gözünde kötü olanı yaptın?>>

1Sm 15 20 Saul, <<Ama ben RABbin sözüne kulak verdim!>> diye yanıtladı, <<RABbin beni gönderdiği yere gittim. Amaleklileri tümüyle yok ettim, Amalek Kralı Agakı da buraya getirdim.

1Sm 15 21 Ne var ki askerler, Gilgalda Tanrın RABbe kurban sunmak üzere yağmalanmış bazı malları, yok edilmeye adanmış en iyi davalarla sığırları aldılar.>>

1Sm 15 22 Samuel şöyle karşılık verdi: <<RAB kendi sözünün dinlenmesinden hoşlandığı kadar Yakmalık sunulardan, kurbanlardan hoşlanır mı? İşte söz dinlemek kurbandan, Sözü önemsemek de koçların yağlarından daha iyidir. Çünkü başkaldırma, falcılık kadar günahtır ve dikbaşlılık, putperestlikçe kadar kötüdür. Sen RABbin buyruğunu reddettiğin için, RAB de senin kral olmanı reddetti.>> danışmak>>.

1Sm 15 24 Bunun üzerine Saul, <<Günah işledim! Evet, RABbin buyruğunu da, senin sözlerini de çiğnedim>> dedi, <<Halktan korktuğum için onların sözünü dinledim. 1Sm 15 25 Ama şimdi yalvarırım, günahımı bağışla ve benimle birlikte dön ki, RABbe tapınayım.>> 1Sm 15 26 Samuel, <<Seninle dönmem>> dedi, <<Çünkü sen RABbin buyruğunu reddettin, RAB de İsrail Kralı olmanı reddetti!>> 1Sm 15 27 Samuel dönüp gitmeye davranınca, Saul onun cüppesinin eteğini tuttu. Cüppe yırtıldı. 1Sm 15 28 Samuel, <<Bugün RAB İsrail Krallığını elinden aldı ve senden daha iyi birine verdi>> dedi, 1Sm 15 29 <<İsrailin yüce Tanrısı yalan söylemez, düşüncesini de değiştirmez. Çünkü o insan değil ki, düşüncesini değiştirsin.>> 1Sm 15 30 Saul, <<Günah işledim!>> dedi, <<Ama ne olur halkımın ileri gelenleri ve İsrailiiler karşısında beni onurlandır. Tanrın RABbe tapınmam için benimle dön.>> 1Sm 15 31 Böylece Samuel Saul'a birlikte geri döndü ve Saul RABbe tapındı. 1Sm 15 32 Samuel, <<Amalek Kralı Agakı bana getirin>> diye buyurdu. Agak güvenle geldi. Çünkü, <<Ölüm tehlikesi kesinlikle geçti>> diye düşünüyordu. 1Sm 15 33 Ama Samuel, <<Kılıcın kadınları nasıl çocuksuz bıraktıysa Senin annen de kadınlar arasında Çocuksuz bırakılacak>> Samuel Ramaya, Saul da Givadaki evine gitti. 1Sm 15 35 Samuel ölümüne dek Saul'u bir daha görmediyse de, onun için üzüldü. RAB de Saul'u İsrail Kralı yaptığına pişmandı. Givasi'ndaki>>. 1Sm 16 1 RAB Samuele, <<Ben Saulun İsrail Kralı olmasını reddettim diye sen daha ne zamana dek onun için üzüleceksin?>> dedi, <<Yağ boynuzunu yağla doldurup yola çık. Seni Beytlehemli İşayın evine gönderiyorum. Çünkü onun oğullarından birini kral seçtim.>> 1Sm 16 2 Samuel, <<Nasıl gidebilirim? Saul bunu duyarsa beni öldürür!>> dedi. RAB şöyle yanıtladı: <<Yanına bir düve al ve, <RABbe kurban sunmak için geldim> de. 1Sm 16 3 İşayı kurban törenine çağır. O zaman ne yapman gerektiğini ben sana bildireceğim. Sana belirteceğim kişiyi benim adıma kral olarak meshedeceksin.>> 1Sm 16 4 Samuel RABbin sözüne uyarak Beytlehem Kentine gitti. Kentin ileri gelenleri onu titreyerek karşıladılar ve, <<Barış için mi geldin?>> diye sordular. 1Sm 16 5 Samuel, <<Evet, barış için>> diye yanıtladı, <<RABbe kurban sunmaya geldim. Kendini zi kutsayıp benimle birlikte kurban törenine gelin.>> Sonra İşay ile oğullarını kutsayıp kurban törenine çağırdı. 1Sm 16 6 İşay ile oğulları gelince Samuel Eliavı gördü ve, <<Gerçekten RABbin önünde duran bu adam onun meshettiği kişidir>> diye düşündü. 1Sm 16 7 Ama RAB Samuele, <<Onun yakışıklı ve uzun boylu olduğuna bakma>> dedi, <<Ben onu reddettim. Çünkü RAB insanın gördüğü gibi görmez; insan dış görünüşe, RAB ise yüreğe bakar.>> 1Sm 16 8 İşay, oğlu Avinadavı çağırıp Samuelin önünden geçirdi. Ama Samuel, <<RAB bunu da seçmedi>> dedi. 1Sm 16 9 Bunun üzerine İşay Şammayı da geçirdi. Samuel yine, <<RAB bunu da seçmedi>> dedi. 1Sm 16 10 Böylece İşay yedi oğlunu da Samuelin önünden geçirdi. Ama Samuel, <<RAB bunlardan hiçbirini seçmedi>> dedi. 1Sm 16 11 Sonra İşaya, <<Oğullarının hepsi bunlar mı?>> diye sordu. İşay, <<Bir de en küçüğü var>> dedi, <<Sürüyü güdüyor.>> Samuel, <<Birini gönder de onu getirsin>> dedi, <<O buraya gelmeden yemeğe oturmayacağız.>> 1Sm 16 12 İşay birini gönderip oğlunu getirtti. Çocuk kızıl saçlı, yakışıklı, gözleri pırıl pırıl bir delikanlıydı. RAB Samuele, <<Kalk, onu meshet. Seçtiğim kişi odur>> dedi. 1Sm 16 13 Samuel yağ boynuzunu alıp kardeşlerinin önünde çocuğu meshetti. O günden başlayarak RABbin Ruhu Davutun üzerine güçlü bir biçimde indi. Bundan sonra Samuel kalıp Ramaya döndü. 1Sm 16 14 Bu sıralarda RABbin Ruhu Sauldan ayrılmıştı. RABbin gönderdiği kötü bir ruh ona sıkıntı çektiyordu. 1Sm 16 15 Hizmetkârları Saula, <<Bak, Tanrının gönderdiği kötü bir ruh sana sıkıntı çektiyor>> dediler, 1Sm 16 16 <<Efendimiz, biz hizmetkârlarına buyruk ver, iyi lir çalan birini bulalım. Öyle ki, Tanrının gönderdiği kötü ruh üzerine gelince, o lir çalar, sen de rahatlırsın.>> 1Sm 16 17 Saul hizmetkârlarına, <<İyi lir çalan birini bulup bana getirin>> diye buyurdu. 1Sm 16 18 Hizmetkârlardan biri, <<Beytlehemli İşayın oğullarından birini gördüm>> dedi, <<İyi lir çalar. Üstelik yürekli, güçlü bir savaşçıdır; akıllıca konuşur, yakışıklıdır. RAB de onunladır.>> 1Sm 16 19 Bunun üzerine Saul İşaya ulaklar göndererek, <<Sürüyü güden oğlun Davutu bana gönder>> dedi. 1Sm 16 20 İşay ekmek yüklü bir eşek, bir tulum şarap, bir de oğlak alıp oğlu Davutla birlikte Saula gönderdi. 1Sm 16 21 Davut Saulun yanına varıp onun hizmetine girdi. Saul Davutu çok sevdi

ve ona silahlarını taşıma görevini verdi.

- 1Sm 16 22 Saul işaya şu haberi gönderdi: «İzin ver de Davut hizmetimde kalsın; ondan hoşnudum.»
- 1Sm 16 23 O günden sonra, Tanrı'nın gönderdiği kötü ruh ne zaman Saul'un üzerine gelse, Davut liri alıp çalar, Saul rahatlayıp kendine gelirdi. Kötü ruh da ondan uzaklaşırdı.
- 1Sm 17 1 Savaşmak üzere ordularını bir araya getiren Filistliler, Yahudanın Soko Kentinde toplandılar. Soko ile Azeka Kenti arasındaki Efes-Dammimde ordugah kurdular.
- 1Sm 17 2 Saul ile İsrailiiler de toplandılar. Ela Vadisinde ordugah kurup Filistlilere karşı savaş düzeni aldılar.
- 1Sm 17 3 Filistliler tepenin bir yanında, İsrailiiler de karşı tepede yerlerini aldı. Aralarında vadi vardı.
- 1Sm 17 4 Filist ordugahından Gatlı Golyat adında usta bir dövüşçü ortaya çıktı. Boyu altı arşın bir karıştı.
- 1Sm 17 5 Başına tunç miğfer takmış, pullu bir zırh kuşanmıştı. Tunç zırhın ağırlığı beş bin şekeldi.
- 1Sm 17 6 Baldırları zırhlarla korunmuştu. Omuzları arasında tunç bir pala asılıydı.
- 1Sm 17 7 Mızrağının sapı dokumacı tezgahının sırtığı gibiydi. Mızrağın demir başının ağırlığı altı yüz şekeldi. Golyatın önüsıra kalkanını taşıyan bir adam yürüyordu.
- 1Sm 17 8 Golyat durup İsrail ordusuna, «Neden savaş düzeni aldınız?» diye haykırdı, «Ben Filistliyim, sizse Saul'un kölelerisiniz. Aranızdan karşıma çıkacak birini seçin.
- 1Sm 17 9 Dövüşte beni yenip öldürebilirse, biz sizin köleniz oluruz. Ama ben üstün gelip onu yok edebilirsem, siz bizim kölemiz olur, bize kulluk edersiniz.»
- 1Sm 17 10 Filistli Golyat konuşmasını şöyle sürdürdü: «Bugün İsrail ordusuna meydan okuyorum! Benimle dövüşecek birini çıkarın karşıma!»
- 1Sm 17 11 Filistinlinin bu sözlerini duyunca, Saul da İsrailiiler de çok korkup dehşet içinde kaldılar.
- 1Sm 17 12 Davut Yahudanın Beytlehem Kentinden Efratlı İşay adında bir adamın oğluydu. İşayın sekiz oğlu vardı. Saul'un krallığı döneminde İşayın yaşı oldukça ilerlemişti.
- 1Sm 17 13 İşayın üç büyük oğlu Saul'a birlikte savaşa katılmıştı. Savaşa giden en büyük oğlunun adı Eliav, ikincisinin adı Avinadav, üçüncüsünün adıysa Şammaydı.
- 1Sm 17 14 Davut en küçükleriydi. Üç büyük oğul Saul'un yanındaydı.
- 1Sm 17 15 Davut ise babasının sürüsüne bakmak için Saul'un yanından ayrılıp Beytleheme gider gelirdi.
- 1Sm 17 16 Filistli Golyat kırk gün boyunca sabah akşam ortaya çıkıp meydan okudu.
- 1Sm 17 17 Bir gün İşay, oğlu Davuta şöyle dedi: «Kardeşlerin için şu kavrulmuş bir efa buğdayla on somun ekmegi al, çabucak ordugaha, kardeşlerinin yanına git.
- 1Sm 17 18 Şu on parça peyniri de birlik komutanına götür. Kardeşlerinin ne durumda olduğunu öğren ve iyi olduklarına ilişkin bir belirti getir.
- 1Sm 17 19 Kardeşlerin Saul ve öbür İsrailiilerle birlikte Ela Vadisinde Filistlilere karşı savaşıyorlar.»
- 1Sm 17 20 Ertesi sabah Davut erkenden kalktı. Sürüyü bir çobana bıraktı. İşayın buyurduğu gibi erzağı alıp yola koyuldu. Ordugaha vardığı sırada askerler savaş naraları atarak savaş düzenine giriyorlardı.
- 1Sm 17 21 İsrailiilerle Filistliler karşı karşıya savaş düzeni almışlardı.
- 1Sm 17 22 Davut getirdiklerini levazım görevlisine bırakıp cepheye koştu; kardeşlerinin yanına varıp onları selamladı.
- 1Sm 17 23 Davut onlarla konuşurken, Gatlı Filistli, Golyat adındaki dövüşçü Filist cephesinden ileri çıkarak daha önce yaptığı gibi meydan okudu. Davut bunu duydu.
- 1Sm 17 24 İsrailiiler Golyatı görünce büyük korkuyla önünden kaçıştılar.
- 1Sm 17 25 Birbirlerine, «İsrail'e meydan okumak için ortaya çıkan şu adamı görüyorsunuz ya!» diyorlardı, «Kral onu öldürene büyük bir armağanın yanısıra kızını da verecek. Babasının ailesini de İsrail'e vergi ödemekten muaf tutacak.»
- 1Sm 17 26 Davut yanındakilere, «Bu Filistliyi öldürüp İsrail'den bu utancı kaldıracak kişiye ne verilecek?» diye sordu, «Bu sünnetsiz Filistli kim oluyor da yaşayan Tanrının ordusuna meydan okuyor?»
- 1Sm 17 27 Adamlar daha önce verilmiş olan söze göre Golyatı öldürecek kişiye neler verileceğini anlattılar.
- 1Sm 17 28 Ağabeyi Eliav Davutun adamlarla konuştuğunu duyunca öfkelenildi. «Ne işin var burada?» dedi, «Çöldeki üç beş koyunu kime bıraktın? Ne kadar kendini beğenmiş ve ne kadar kötü yürekli olduğunu biliyorum. Sadece savaşı görmeye geldin.»
- 1Sm 17 29 Davut, «Ne yaptım ki?» dedi, «Bir soru sordum, o kadar.»
- 1Sm 17 30 Sonra başka birine dönüp aynı soruyu sordu. Adamlar önceki ne benzer bir yanıt verdiler.
- 1Sm 17 31 Davutun söylediklerini duyanlar Saul'a ilettiler. Saul onu çağırttı.
- 1Sm 17 32 Davut Saul'a, «Bu Filistli yüzünden kimse yılmasın! Ben kulun gidi p onunla dövüşeceğim!» dedi.
- 1Sm 17 33 Saul, «Sen bu Filistliyle dövüşemezsin» dedi, «Çünkü daha gençsin, o ise gençliğinden beri savaşçıdır.»
- 1Sm 17 34 Ama Davut, «Kulun babasının sürüsünü güder» diye karşılık verdi,

<<Bir aslan ya da ayı gelip sürüden bir kuzu kaçıncı,
1Sm 17 35 peşinden gidip ona saldırır, kuzuyu ağzından kurtarırım. Eğer aslan ya
da ayı üzerime gelirse, boğazından tuttuğum gibi vurur öldürürüm.
1Sm 17 36 Kulun, aslan da ayı da öldürmüştür. Bu sünnetsiz Filistli de onlar
gibi olacak. Çünkü yaşayan Tanrının ordusuna meydan okudu.
1Sm 17 37 Beni aslanın, ayının pençesinden kurtaran RAB, bu Filistlinin elinden
de kurtaracaktır.>> Saul, <<Öyleyse git, RAB seninle birlikte olsun>> dedi.
1Sm 17 38 Sonra kendi giysilerini Davuta verdi; başına tunç miğfer taktı, ona
bir zırh giydirdi.
1Sm 17 39 Davut giysilerinin üzerine kılıcını kuşanıp yürümeye çalıştı. Çünkü bu
giysilere alışık değildi. Saula, <<Bunlarla yürüyemiyorum>> dedi, <<Çünkü alışık değilim.>>
Sonra giysileri üzerinden çıkardı.
1Sm 17 40 Değneğini alıp dereden beş çakıl taşı seçti. Bunları çoban
dağarcığının cebine koyduktan sonra sapanını alıp Filistli Golyata doğru ilerledi.
1Sm 17 41 Filistli de, önünde kalkan taşıyıcısı, Davuta doğru ilerliyordu.
1Sm 17 42 Davutu tepeden tırnağa süzdü. Kızıl saçlı, yakışıklı bir genç olduğu
için onu küçümsedi.
1Sm 17 43 <<Ben köpek miyim ki, üzerime değneklerle geliyorsun?>> diyerek kendi
ilahlarının adıyla Davutu lanetledi.
1Sm 17 44 <<Bana gelsene! Bedenini gökteki kuşlara ve kırdaki hayvanlara yem
edeceğim!>> dedi.
1Sm 17 45 Davut, <<Sen kılıçla, mızrakla, palayla üzerime geliyorsun>> diye
karşılık verdi, <<Bense meydan okuduğun İsrail ordusunun Tanrısı, Her Şeye Egemen RABbin
adıyla senin üzerine geliyorum.
1Sm 17 46 Bugün RAB seni elime teslim edecek. Seni vurup başını gövdenden
ayıracağım. Bugün Filistli askerlerin leşlerini gökteki kuşlarla yerdeki hayvanlara yem
edeceğim. Böylece bütün dünya İsrailde Tanrının var olduğunu anlayacak.
1Sm 17 47 Bütün bu topluluk RABbin kılıçla, mızrakla kurtarmadığını anlayacak.
Çünkü savaş zaten RABbindir! O sizi elimize teslim edecek.>>
1Sm 17 48 Golyat saldırmak amacıyla Davuta doğru ilerledi. Davut da onunla
dövüşmek üzere hemen Filist cephesine doğru koştu.
1Sm 17 49 Elini dağarcığına sokup bir taş çıkardı, sapanla fırlattı. Taş
Filistlinin alnına çarpıp saplandı. Filistli yüzükoyun yere düştü.
1Sm 17 50 Böylece Davut Filistli Golyatı sapan ve taşla yendi. Elinde kılıç
olmaksızın onu yere serdi.
1Sm 17 51 Sonra koşup üzerine çıktı. Golyatın kılıcını tutup kınından çektiği
gibi onu öldürdü ve başını kesti. Kahraman Golyatın öldüğünü gören Filistliler kaçtılar.
1Sm 17 52 İsrailiilerle Yahudalılar kalkıp Gatinfi girişine ve Ekron kapılarına
kadar nara atarak onları kovaladılar. Filistlilerin ölümleri Gata, Ekrona kadar şaarayim
yolunda yerlere serildi.
1Sm 17 53 Filistlileri kovaladıktan sonra geri dönen İsrailiiler Filist
ordugahını yağmaladılar.
1Sm 17 54 Davut Filistli Golyatın başını alıp Yeruslalime götürdü, silahlarını da
kendi çadırına koydu.
1Sm 17 55 Saul, Davutun Golyatla dövüşmeye çıktığını görünce, ordu komutanı
Avnere, <<Ey Avner, kimin oğlu bu genç?>> diye sormuştu. Avner de, <<Yaşamın hakkı için, ey
kral, bilmiyorum>> diye yanıtlamıştı.
1Sm 17 56 Kral Saul, <<Bu gencin kimin oğlu olduğunu öğren>> diye buyurmuştu.
1Sm 17 57 Davut Golyatı öldürüp ordugaha döner dönmez, Avner onu alıp Saula
götürdü. Golyatın kesik başı Davutun elindeydi.
1Sm 17 58 Saul, <<Kimin oğlusun, delikanlı?>> diye sordu. Davut, <<Kulun
Beytlehemli İşay'ın oğluyum>> diye karşılık verdi.
1Sm 18 1 Saula Davutun konuşması sona erdiğinde, Saul oğlu Yonatanın yüreği
Davuta bağlandı. Yonatan onu canı gibi sevdi.
1Sm 18 2 O günden sonra Saul Davutu yanında tuttu ve babasının evine dönmesine
izin vermedi.
1Sm 18 3 Yonatan, Davuta beslediği derin sevgiden ötürü, onunla bir dostluk
antlaşması yaptı.
1Sm 18 4 Üzerinden kaftanını çıkarıp zırhı, kılıcı, yayı ve kuşağıyla birlikte
Davuta verdi.
1Sm 18 5 Davut Saulun kendisini gönderdiği her yere gitti ve başarılı oldu. Bu
yüzden Saul ona ordusunda üstün bir rütbe verdi. Bu olay bütün halkı, Saulun görevlilerini
bile hoşnut etti.
1Sm 18 6 Davutun Filistli Golyatı öldürmesinden sonra, askerler geri dönerken,
İsrailin bütün kentlerinden gelen kadınlar, tef ve çeşitli çalgılar çalarak, sevinçli ezgiler
söyleyip oynayarak kral Saulu karşılamaya çıktılar.
1Sm 18 7 Bir yandan oynuyor, bir yandan da şu ezgiyi söylüyorlardı: <<Saul
binl ercesi ni öldürdü,
Davutsa on binl ercesi ni.>>
1Sm 18 8 Bu sözlere gücenen Saul çok öfkeleni. <<Davuta on binl ercesi ni,
banaysa ancak binl ercesi ni verdiler. Artık kral olmaktan başka onun ne eksiği kaldı ki?>> diye
düşündü.

1Sm 18 9 Böylece o günden sonra Saul Davutu kıskanmaya başladı.
 1Sm 18 10 Ertesi gün Tanrının gönderdiği kötü bir ruh Saulun üzerine güçlü bir biçimde indi. Saul evinde sayıklamaya başladı. Davut her zamanki gibi yine lir çalışıyordu.
 1Sm 18 11 Saulun elinde bir mızrak vardı.
 1Sm 18 11 <<Davutu vurup duvara çakacağım>> diye düşünerek mızrağı ona fırlattı. Ama Davut iki kez ondan kurtuldu.
 1Sm 18 12 Saul Davuttan korkuyordu. Çünkü RAB Davutlaydı, oysa kendisinden ayrılmıştı.
 1Sm 18 13 Bu yüzden Saul Davutu yanından uzaklaştırdı. Onu bin kişilik birliğe komutan atadı. Davut askerlere öncülük yapıyordu.
 1Sm 18 14 RAB onunla birlikte olduğundan, yaptığı her işte başarılıydı.
 1Sm 18 15 Davutun büyük başarısını gördükçe Saulun korkusu daha da artıyordu.
 1Sm 18 16 Ne var ki, bütün İsrail ve Yahuda halkı Davutu seviyordu; çünkü Davut onlara öncülük ediyordu.
 1Sm 18 17 Saul Davuta, <<İşte büyük kızım Merav>> dedi, <<Onu sana eş olarak vereceğim. Yalnız hatırım için yiğitçe davran ve RABbin savaşlarını sürdür.>> Çünkü, <<Davutun ölümü benim elimden değil, Filistlilerin elinden olsun>> diye düşünüyordu.
 1Sm 18 18 Davut, <<Ben kim oluyorum, İsrailde ailem ve babamın oymağı ne ki, krala damat olayım?>> diye karşılık verdi.
 1Sm 18 19 Ne var ki, Saulun kızı Meravın Davuta verileceği zaman geldiğinde, kız Davut yerine Meholalı Adrielle eş olarak verildi.
 1Sm 18 20 Bu arada Saulun öbür kızı Mikal Davuta gönül vermişti. Bunu duyan Saul sevindi.
 1Sm 18 21 <<Davuta Mikalı veririm>> diye düşündü, <<Öyle ki, Mikal Davutu tuzağa düşürür; Filistliler de onu öldürür.>> Davuta, <<Bugün damadım olmak için yine fırsatın var>> dedi.
 1Sm 18 22 Sonra görevlilerine, Davuta gizlice şunları söylemelerini buyurdu: <<Bak, kral senden hoşnut, bütün görevlileri de seni seviyor. Kralın damadı olmanın zamanı geldi.>>
 1Sm 18 23 Saulun görevlileri bu sözleri Davuta iletiler. Davut, <<Yoksul ve önemsiz biriyken kralın damadı olmak sizce küçük bir şey mi?>> diye karşılık verdi.
 1Sm 18 24 Görevliler Davutun dediklerini Saula bildirdiler.
 1Sm 18 25 Saul şöyle buyurdu: <<Davuta deyin ki, <Kral düşmanlarından öç almak için başlık parası olarak yüz Filistlinin sünnet derisinden başka bir şey istemiyor.>> Davutun Filistlilerin eline düşüp öleceğini tasarlıyordu.
 1Sm 18 26 Görevliler Saulun söylediklerini Davuta iletiler. Davut, kralın damadı olacağına sevindi. Tanınan süre dolmadan
 1Sm 18 27 Davutla adamları gidip iki yüz Filistli öldürdüler. Kralın damadı olabilmek için Davut, öldürülen Filistlilerin sünnet derilerini tam tamına getirip krala sundu. Saul da buna karşılık kızı Mikalı eş olarak ona verdi.
 1Sm 18 28 Saul, RABbin Davutla birlikte olduğunu ve kızı Mikalın onu sevdiğini apaçık gördü.
 1Sm 18 29 Bu yüzden Davuttan daha çok korktu ve yaşamı boyunca ona düşmanlık besledi.
 1Sm 18 30 Filistli komutanlar saldırdıkça Davut Saul'un öbür komutanlarından daha başarılı oluyordu. Bu yüzden büyük bir üne kavuştu.
 1Sm 19 1 Saul, oğlu Yonatan ve bütün görevlilerine Davutu öldürmeleri için buyruk verdi. Ama Davutu çok seven Yonatan ona, <<Babam Saul seni öldürmek için fırsat kolluyor>> diye haber verdi, <<Lütfen yarın sabah dikkatli ol; gizlenebileceğin bir yere gidip saklan.
 1Sm 19 3 Ben de saklandığın tarlaya gidip babamın yanında duracağım ve onunla senin hakkında konuşacağım. Bir şey öğrenirsem, sana bildiririm.>>
 1Sm 19 4 Yonatan babası Saula Davutu överek şunları söyledi: <<Kral kulu Davuta haksızlık etmesin. Çünkü o sana hiç haksızlık etmedi ve yaptığı her şeyde sana büyük yararı dokundu.
 1Sm 19 5 Yaşamını tehlikeye atarak Filistliyi öldürdü. RAB de bütün İsraili büyük bir zafere ulaştırdı. Sen de bunu görüp sevindin. Öyleyse neden Davutu yok yere öldürerek suçsuz birine haksızlık edesin?>>
 1Sm 19 6 Saul Yonatanın söylediklerinden etkilenerek ant içti: <<Yaşayan RABbin adıyla derim ki, Davut öldürülmecektir.>>
 1Sm 19 7 Bunun üzerine Yonatan Davutu çağırıp ona her şeyi anlattı. Sonra Davutu Saulun yanına getirdi. Davut da önceden olduğu gibi kralın hizmetine girdi.
 1Sm 19 8 Savaş yine patlak verdi. Davut gidip Filistlilere karşı savaştı. Onları öyle büyük bir bozguna uğrattı ki, önünden kaçtılar.
 1Sm 19 9 Bir gün Saul, mızrağı elinde evinde oturuyor, Davut da lir çalışıyordu. Derken RABbin gönderdiği kötü bir ruh Saulu yakaladı.
 1Sm 19 10 Saul mızrağıyla Davutu duvara çakmaya çalıştı. Ancak Davut yana kaçınca Saulun mızrağı duvara saplandı. O gece Davut kaçıp kurtuldu.
 1Sm 19 11 Saul, Davutu gözetlemeleri, ertesi sabah da öldürmeleri için evine ulaklar gönderdi. Ama karısı Mikal Davuta, <<Bu gece kaçıp kurtulamazsan, yarın öldürüleceksin>> dedi.

1Sm 19 12 Sonra Davutu pencereden aşağıya indirdi. Böylece Davut kaçıp kurtuldu.
 1Sm 19 13 Mikal aile putunu alıp yatağa koydu, üstüne yorgani örttü, baş
 tarafına da keçi kılından bir yastık yerleştirdi.
 1Sm 19 14 Saulun gönderdiği ulaklar Davutu yakalamaya geldiğinde, Mikal, <<Davut
 hasta>> dedi.
 1Sm 19 15 Saul Davutu görmeleri için ulakları yeniden göndererek, <<Onu
 yatağıyla buraya getirin de öldüreyim>> diye buyurdu.
 1Sm 19 16 Ulaklar eve girince, yatakta başında keçi kılından yastık olan putu
 gördüler.
 1Sm 19 17 Saul Mikala <<Neden beni böyle kandırıp düşmanımın kaçmasını
 sağladın?>> diye sordu. Mikal, <<Davut bana, <Bırak beni gideyim, yoksa seni öldürürüm> dedi>>
 diye yanıtladı.
 1Sm 19 18 Kaçıp kurtulan Davut, Ramada yaşayan Samuelin yanına gitti. Saulun
 kendisine bütün yaptıklarını ona anlattı. Sonra Samuelle birlikte Nayot Mahallesi'ne gidip
 orada kaldı.
 1Sm 19 19 Davutun Ramanın Nayot Mahallesi'nde olduğu haberi Saula ulaştırıldı.
 1Sm 19 20 Bunun üzerine Saul Davutu yakalamaları için ulaklarını oraya gönderdi.
 Ulaklar Samuelin önderliğinde bir peygamber topluluğunun oynayıp coştüğünü gördüler. İşte o
 zaman Tanrının Ruhu Saulun ulaklarının üzerine indi. Onlar da oynayıp coşmaya başladılar.
 1Sm 19 21 Saul olup bitenleri duyunca, başka ulaklar gönderdi. Onlar da oynayıp
 coştular. Saulun üçüncü kez gönderdiği ulaklar da öncekiler gibi yaptı.
 1Sm 19 22 Sonunda Saul kendisi Ramaya doğru yola çıktı. Sekudaki büyük sarnıca
 varınca, <<Samuelle Davut neredeler?>> diye sordu. Biri, <<Ramanın Nayot Mahallesi'nde>> dedi.
 1Sm 19 23 Saul Ramadaki Nayota doğru ilerlerken, Tanrının Ruhu onun üzerine de
 indi. Nayota varıncaya dek yol boyunca oynayıp coştı.
 1Sm 19 24 Giysilerini de çıkarıp Samuel'in önünde oynayıp coştı. Bütün gün ve
 gece çıplak yattı. Halkın, <<Saul da mı peygamber oldu?>> demesi bundandır. <<Peygamberlik
 etmek>> sözcüğünden türemiştir.
 1Sm 20 1 Davut Ramanın Nayot Mahallesi'nden kaçtıktan sonra Yonatana gitti. Ona,
 <<Ne yaptım? Suçum ne?>> diye sordu, <<Babana karşı ne günah işledim ki, beni öldürmek
 istiyor?>>
 1Sm 20 2 Yonatan, <<Bu senden uzak olsun, ölmeyeceksin!>> diye yanıtladı,
 <<Babam bana bildirmeden ister büyük, ister küçük olsun hiçbir iş yapmaz. Neden bunu benden
 gizlesin? Olmaz öyle şey!>>
 1Sm 20 3 Ancak Davut ant içerek, <<Senin beni sevdiğini baban çok iyi biliyor>>
 diye yanıtladı, <<Yonatan ne yapacağımı bilmemeli, yoksa üzülür> diye düşünmüştür. RABbin ve
 senin yaşamın hakkı için derim ki, ölüm ile aramda yalnız bir adım var.>>
 1Sm 20 4 Yonatan Davuta, <<Ne dilersen dile, senin için yaparım>> diye karşılık
 verdi.
 1Sm 20 5 Davut Yonatana, <<Bak, yarın Yeni Ay Töreni>> dedi, <<Kralla birlikte
 yemeğe oturmam gerekir. Ama izin ver, ertesi günün akşamına dek tarlada gizleneyim.
 1Sm 20 6 Eğer baban yokluğumu sezerse ona, <Davut aceleyle kendi kenti
 Beytleheme gitmek için benden ısrarla izin istedi; orada bütün ailenin yıllık kurban töreni
 var> dersin.
 1Sm 20 7 Baban, <İyi> derse, kulun güvenlikte demektir. Ama öfkelenirse, bil
 ki, bana kötülük yapmaya karar vermiştir.
 1Sm 20 8 Sana gelince, bana yardım et; çünkü RABbin önünde benimle antlaşma
 yaptın. Suçluysam, beni sen öldür! Neden beni babana teslim edesin?>>
 1Sm 20 9 Yonatan, <<Olmaz öyle şey!>> diye yanıtladı, <<Babamın sana kötülük
 yapmaya karar verdiğini bilsem, sana söylemez miydim?>>
 1Sm 20 10 Davut, <<Baban sana sert bir karşılık verirse, kim bana bildirecek?>>
 diye sordu.
 1Sm 20 11 Yonatan, <<Gel, tarlaya gidelim>> dedi. Böylece ikisi tarlaya
 gittiler.
 1Sm 20 12 Yonatan Davutla konuşmasını sürdürdü: <<İsrailin Tanrısı RAB tanık
 olsun! Yarın ya da öbür gün bu saate kadar babamın ne düşündüğünü araştıracağım. Babamın sana
 karşı tutumu olumluysa, sana haber göndereceğim.
 1Sm 20 13 Ama babam seni öldürmeyi tasarlıyorsa, bunu sana bildirip güvenlik
 içinde gitmeni sağlamazsam, RAB bana aynısını, hatta daha kötüsünü yapsın! RAB önceden babamla
 olduğu gibi seninle de birlikte olsun!
 1Sm 20 14 Ama sen yaşamım boyunca RABbin iyiliğini bana göster ki ölmeyeyim.
 1Sm 20 15 RAB Davutun bütün düşmanlarını yeryüzünden yok edeceği zaman bile, sen
 soyuma iyiliklerini sonsuza dek esirgeme.>>
 1Sm 20 16 Böylece Yonatan Davut soyuyla bir antlaşma yaptı ve, <<RAB Davutun
 düşmanlarını cezalandırsın>> dedi.
 1Sm 20 17 Davuta beslediği sevgiden ötürü Yonatan ona bir daha ant içirtti.
 Çünkü onu canı kadar seviyordu.
 1Sm 20 18 Yonatan Davuta, <<Yarın Yeni Ay Töreni>> dedi, <<Yerin boş
 kalacağından, yokluğun anlaşılacak.
 1Sm 20 19 Öbür gün, geçen sefer gizlendiğin yere çabucak git. Ezel Taşının
 yanında bekle.
 1Sm 20 20 Ben hedefe atar gibi taşın bir yanına üç ok atacağım.

1Sm 20 21 Sonra hizmetkârımı gönderip, «Git okları bul» diye buyruk vereceğim. Eğer özellikle ona, «Bak, oklar senin bu yanında, onları alıp buraya getir» dersem, gel. Yaşayan RABbin adıyla derim ki, güvenliktesin, tehlike yok.

1Sm 20 22 Ama hizmetkâra, «Bak, oklar ötede» dersem, git; çünkü RAB seni uzaklaştırmıştır.

1Sm 20 23 Birbirimizle yaptığımız antlaşmaya gelince, RAB sonsuza dek seninle benim aramda tanık olsun.»

1Sm 20 24 Böylece Davut tarlada gizlendi. Yeni Ay Töreni başlayınca, Kral Saul gelip yemeğe oturdu.

1Sm 20 25 Her zamanki gibi duvarın yanındaki yerine oturmuştu. Yonatan karşısında, Avner de yanında yerlerini aldılar. Davutun yeriye boş kaldı.

1Sm 20 26 Ama Saul o gün bir şey söylemedi. ««Davutun başına birşey gelmiş olmalı. Dinsel açıdan kirli olsa gerek, evet dinsel açıdan temiz değildir»» diye düşündü.

1Sm 20 27 Ertesi gün, ayın ikinci günü, Davutun yeri yine boştu. Bunun üzerine Saul, oğlu Yonatan, ««İşayın oğlu neden dün de, bugün de yemeğe gelmedi?»» diye sordu.

1Sm 20 28 Yonatan, ««Davut Beytleheme gitmek için benden ısrarla izin istedi»» diye karşılık verdi,

1Sm 20 29 ««Lütfen izin ver. Çünkü ailemizin kentte bir kurbanı var, ağabeyim orada bulunmamı buyurdu. Gözünde lütuf bulduysam gidip kardeşlerimi göreyim» dedi. İşte bu yüzden kralın sofrasına gelmedi.»»

1Sm 20 30 Saul Yonatanı öfkelenerek, ««Seni sapık ve dikbaşlı kadının oğlu!»» diye bağırды, ««İşayın oğlunu desteklediğini bilmiyor muyum? Bu kendin için de, seni doğuran annen için de utanç verici.

1Sm 20 31 Çünkü İşayın oğlu yeryüzünde yaşadıkça ne sen güvenlikte olabilirsin, ne de krallığın. Şimdi adam gönder, onu bana getir. O ölmeli!»»

1Sm 20 32 Yonatan babası Saula, ««Neden ölmeli? Ne yaptı ki?»» diye karşılık verdi.

1Sm 20 33 Ama Saul Yonatanı öldürmek amacıyla mızrağını ona fırlattı. Böylece Yonatan babasının Davutu öldürmeye kararlı olduğunu anladı.

1Sm 20 34 Büyük bir öfkeyle sofradan kalktı ve ayın ikinci günü hiç yemek yemedi. Babasının Davutu böyle aşağılamasına üzüldü.

1Sm 20 35 Sabahleyin Yonatan Davutla buluşmak üzere tarlaya gitti. Yanına bir uşak almıştı.

1Sm 20 36 Uşağa, ««Haydi koş, atacağım okları bul»» dedi. Uşak koşarken, Yonatan onun ötesine bir ok attı.

1Sm 20 37 Uşak Yonatanın attığı okun düştüğü yere varınca, Yonatan, ««Ok ötede!»» diye seslendi,

1Sm 20 38 ««Çabuk ol! Koş, yerinde durma!»» Yonatanın uşağı oku alıp efendisine getirdi.

1Sm 20 39 Olup bitenden habersizdi. Olanları yalnız Yonatanla Davut biliyordu.

1Sm 20 40 Yonatan, silahlarını yanındaki uşağa vererek, ««Al bunları kente götür»» dedi.

1Sm 20 41 Uşak gider gitmez, Davut taşın güney yanından ayağa kalktı ve yüzüstü yere kapanarak üç kez eğildi. İki arkadaş birbirlerini öpüp ağladılar; ancak Davut daha çok ağladı.

1Sm 20 42 Yonatan, ««Esenlikle yoluna git»» dedi, ««İkimiz RAB'in adıyla ant içmiştik. RAB seninle benim aramda ve soylarımız arasında sonsuza dek tanık olsun.»» Bundan sonra Davut yoluna gitti. Yonatan da kente döndü.

1Sm 21 1 Davut Nov Kentine, Kâhin Ahimelekin yanına gitti. Ahimelek ti treyerek Davutu karşılamaya çıktı. ««Neden yalnızsın? Neden yanında kimse yok?»» diye sordu.

1Sm 21 2 Davut şöyle yanıtladı: ««Kral bana bir görev verdi. «Sana verdiğim görevden ve buyruklardan kimsenin haberi olmasın» dedi. Adamlarıma gelince, belli bir yere gitmelerini söyledim.

1Sm 21 3 Şu an elinde ne var? Bana beş somun ekmek ya da başka ne varsa ver.»»

1Sm 21 4 Kâhin, ««Taze ekmeğim yok»» diye karşılık verdi, ««Ama adamların kadından uzak kaldırsa kutsanmış ekmek var.»»

1Sm 21 5 Davut, ««Yola çıktığımızdan her zaman olduğu gibi, kadından uzak kaldık»» dedi, ««Sıradan bir yolculuğa çıktığımızda bile adamlarım kendilerini temiz tutarlar; özellikle bugün ne kadar daha çok temiz olacaklar.»»

1Sm 21 6 Bunun üzerine kâhin ona kutsanmış ekmek verdi; çünkü orada huzura konan ekmekten başka ekmek yoktu. Bu ekmek RABbin huzurundan alındığı gün yerine sıcak ekmek konurdu. huzuruna konan ekmek diye de bilinir.

1Sm 21 7 O gün Saulun görevlilerinden Edomlu Doek adındaki baş çoban RABbin önünde dinsel görevini yerine getirmek üzere orada bulunuyordu.

1Sm 21 8 Davut Ahimeleke, ««Yanında mızrak ya da kılıç yok mu?»» diye sordu, ««Kralın işi acele olduğundan, yanıma ne kılıcımı aldım, ne de başka bir silah.»»

««Alıkonulmuş»».

1Sm 21 9 Kâhin, ««Ela vadisinde öldürdüğün Filistli Golyatın kılıcı var»» diye karşılık verdi, ««Efodun arkasında beze sarılı duruyor. Burada başka silah yok. İstersen onu alabilirsin.»» Davut, ««Onun gibisi yoktur, onu bana ver»» dedi.

1Sm 21 10 Sauldan kaçan Davut o gün Gat Kralı Akişe gitti.
 1Sm 21 11 Akişin görevlileri, <<Bu İsrail Kralı Davut değil mi?>> dediler,
 <<Çalıp oynarken, <Saul binlercesini öldürdü, Davutsa on binlercesini>
 1Sm 21 12 Bu sözler Davutu derin derin düşündürdü. Gat Kralı Akişten çok korkan
 Davut, onların önünde tutumunu değiştirerek deli gibi davrandı. Kentin kapılarını tirmaladı,
 salyasını sakalına akıttı.
 1Sm 21 14 Akiş görevlilerine, <<Şu adama bakın!>> dedi, <<Delinin biri! Onu
 neden bana getirdiniz?
 1Sm 21 15 Bizde deliler eksik mi ki, önümde delilik yapsın diye bu adamı
 getirdiniz? Bu adamın sarayına girmesi şart mı?>>
 1Sm 22 1 Davut Gattan ayrılıp Adullam Mağarasına kaçtı. Bunu duyan kardeşleri
 ve ailesinin öteki bireyleri yanına gittiler.
 1Sm 22 2 Sıkıntısı, borcu, hoşnutsuzluğu olan herkes Davutun çevresinde
 toplandı. Davut sayısı dört yüze varan bu adamlara önderlik yaptı.
 1Sm 22 3 Davut oradan Moavdaki Mispâ Kentine gitti. Moav Kralından, <<Tanrının
 bana ne yapacağı belli oluncaya dek annemle babamın gelip yanınızda kalmasına izin verir
 misin?>> diye bir istekte bulundu.
 1Sm 22 4 Böylece Davut annesiyle babasını Moav Kralının yanına bıraktı. Davut
 sığınakta kaldığı sürece onlar da Moav Kralının yanında kaldılar.
 1Sm 22 5 Ne var ki, Peygamber Gad Davuta, <<Sığınakta kalma. Yahuda ülkesine
 git>> dedi. Bunun üzerine Davut oradan ayrılıp Heret Ormanına gitti.
 1Sm 22 6 Bu sırada Saul Davutla yanındakilerin nerede olduklarını öğrendi. Saul
 elinde mızrağıyla Givada bir tepedeki ılgın ağacının altında oturuyordu. Askerleri de
 çevresinde duruyordu.
 1Sm 22 7 Saul onlara şöyle dedi: <<Ey Benyaminitler, şimdi dinleyin! İşayın
 oğlu her birinize tarlalar, bağlar mı verecek? Her birinizi binbaşı, yüzbaşı mı yapacak?
 1Sm 22 8 Hepiniz bana karşı düzen kurdunuz. Çünkü oğlum İşayın oğluyla antlaşma
 yaptığında bana haber veren olmadı. İçinizden bana acıyan tek kişi çıkmadı. Bugün olduğu gibi,
 bana pusu kurması için oğlumun kulum Davutu kışkırttığını bana bildiren olmadı.>>
 1Sm 22 9 Bunun üzerine Saulun askerlerinin yanında duran Edomlu Doek, <<İşay
 oğlu Davutun Nov Kentine, Ahituv oğlu Kâhin Ahimelekin yanına geldiğini gördüm>> dedi,
 1Sm 22 10 <<Ahimelek Davut için RABbe danıştı. Ona hem yiyecek sağladı, hem de
 Filistli Golyatın kılıcını verdi.>>
 1Sm 22 11 Kral Saul, Ahituv oğlu Kâhin Ahimeleki ve babasının ailesinden Novda
 yaşayan bütün kâhinleri çağırarak için ulaklar gönderdi. Hepsî kralın yanına geldi.
 1Sm 22 12 Saul Ahimeleke, <<Ey Ahituv oğlu, beni dinle!>> dedi. Ahimelek,
 <<Buyur, efendim>> diye yanıtladı.
 1Sm 22 13 Saul, <<Neden sen ve İşay oğlu bana karşı düzen kurdunuz?>> dedi,
 <<Çünkü ona ekmek, kılıç verdin ve onun için Tanrıya danıştın. O da bana karşı ayaklandı ve
 bugün yaptığı gibi pusu kurdu.>>
 1Sm 22 14 Ahimelek, <<Bütün görevlilerin arasında Davut kadar sana bağlı biri
 var mı?>> diye karşılık verdi, <<Davut senin damadın, muhafız birliği komutanın ve ailede
 saygın biridir.
 1Sm 22 15 Ben Davut için Tanrıya danışmaya o gün mü başladım? Kesinlikle hayır!
 Kral ben kulunu ve babasının ailesini suçlamasın. Çünkü kulun bu konuda hiçbir şey bilmiyor.>>
 1Sm 22 16 Ama Saul, <<Ey Ahimelek, sen de bütün ailen de kesinlikle
 öleceksiniz>> dedi.
 1Sm 22 17 Sonra yanında duran nöbetçi askerlere, <<Gidin ve Davutu destekleyen
 RABbin kâhinlerini öldürün!>> dedi, <<Çünkü onun kaçtığını bildikleri halde bana haber
 vermediler.>> Ne var ki, kralın görevlileri el kaldırıp RABbin kâhinlerini öldürmek
 istemediler.
 1Sm 22 18 Bunun üzerine kral, Doeke, <<Sen git, kâhinleri öldür>> diye buyurdu.
 Edomlu Doek de gidip kâhinleri öldürdü. O gün Doek keten efod giymiş seksen beş kişi öldürdü.
 1Sm 22 19 Kadın erkek, çocuk çocuk demeden kâhinler kenti Novun halkını kılıçtan
 geçirdi. Sığırları, eşekleri, koyunları da öldürdü.
 1Sm 22 20 Yalnız Ahituv oğlu Kâhin Ahimelekin oğullarından Aviyatar adında biri
 kurtulup Davuta kaçtı.
 1Sm 22 21 Aviyatar Saulun RABbin kâhinlerini öldürttüğünü Davuta söyledi.
 1Sm 22 22 Davut Aviyatara, <<O gün orada bulunan Edomlu Doekin olup biteni Saula
 bildireceğini anlamıştım zaten>> dedi, <<Babanın bütün aile bireylerinin ölümüne ben neden
 oldum.
 1Sm 22 23 Yanımda kal ve korkma! Seni öldürmek isteyen beni de öldürmek istiyor.
 Yanımda güvenlikte olursun.>>
 1Sm 23 1 Davuta, <<Filistliler Keila Kentine saldırıp harmanları
 yağmalıyorlar>> diye haber verdiler.
 1Sm 23 2 Davut RABbe, <<Gidip şu Filistlilere saldırayım mı?>> diye danıştı.
 RAB, <<Git, Filistlilere saldır ve Keila Kentini kurtar>> diye yanıtladı.
 1Sm 23 3 Ama adamları Davuta, <<Bak, biz burada Yahudadayken korkuyoruz>>
 dediler, <<Keilaya Filist ordusuna karşı savaşmaya gidersek büsbütün korkarız.>>
 1Sm 23 4 Bunun üzerine Davut RABbe bir kez daha danıştı. RAB ona yine, <<Kalk,
 Keilaya git! Çünkü Filistlileri senin eline ben teslim edeceğim>> dedi.
 1Sm 23 5 Böylece Davutla adamları Keilaya gidip Filistlilere karşı savaştilar.

Davut onların hayvanlarını ele geçirdi. Filistlileri ağır bir yenilgiye uğratarak Keila halkını kurtardı.

1Sm 23 6 Ahimelekin oğlu Aviyatar kaçıp Keilada bulunan Davuta gittiğinde, efodu da birlikte götürmüştü.

1Sm 23 7 Saul, Davutun Keila kentine gittiğini duyunca, <<Tanrı Davutu elime teslim etti>> dedi, <<Davut sürgülü kapıları olan bir kente girmekle kendini hapsedmiş oldu.>>

1Sm 23 8 Böylece Saul, Keilaya yürüyüp Davutla adamlarını kuşatmak amacıyla bütün halkı savaşa çağırdı.

1Sm 23 9 Davut, Saulun kendisine bir düzen kurduğunu duyunca, Kâhin Aviyatara, <<Efodu getir>> dedi.

1Sm 23 10 Sonra şöyle yakardı: <<Ey İsrailin Tanrısı RAB! Ben kulun yüzünden Saulun gelip Keilayı yıkmayı tasarladığına dair kesin haber aldım.

1Sm 23 11 Keila halkı beni onun eline teslim eder mi? Kulunun duymuş olduğu gibi Saul gelecek mi? Ey İsrailin Tanrısı RAB, yalvarırım, kuluna bildir!>> RAB, <<Saul gelecek>> yanıtını verdi.

1Sm 23 12 Davut RABbe, <<Keila halkı beni ve adamlarımı Saulun eline teslim edecek mi?>> diye sordu. RAB, <<Teslim edecek>> dedi.

1Sm 23 13 Bunun üzerine Davut ile yanındaki altı yüz kadar kişi Keiladan ayrılıp oradan oraya yer değiştirmeye başladılar. Davutun Keiladan kaçtığını öğrenen Saul oraya gitmekten vazgeçti.

1Sm 23 14 Davut kırsal bölgedeki sığınaklarda ve Zif Çölünün dağlık kesiminde kaldı. Saul her gün Davutu aradığı halde, Tanrı onu Saulun eline teslim etmedi.

1Sm 23 15 Davut Zif Çölünde, Horeşteyken, Saulun kendisini öldürmek için yola çıktığını öğrendi.

1Sm 23 16 Bu arada Saul oğlu Yonatan kalkıp Horeşe, Davutun yanına gitti ve onu Tanrının adıyla yüreklendirdi.

1Sm 23 17 <<Korkma!>> dedi, <<Babam Saul sana dokunmayacak. Sen İsrail Kralı olacaksın, ben de senin yardımcın olacağım. Babam Saul da bunu biliyor.>>

1Sm 23 18 İkisi de RABbin önünde aralarındaki antlaşmayı yenilediler. Sonra Yonatan evine döndü, Davut ise Horeşte kaldı.

1Sm 23 19 Zifliler Givaya gidip Saula, <<Davut aramızda>> dediler, <<Yeşimonun güneyinde, Hakıla Tepesindeki Horeş sığınaklarında gizleniyor.

1Sm 23 20 Ey kral, ne zaman gelmek istersen gel! Davutu kralın eline teslim etmeyi ise bize bırak.>>

1Sm 23 21 Saul, <<RAB sizi kutsasın! Bana acıdınız>> dedi,

1Sm 23 22 <<Gidin ve bir daha araştırın; Davutun genellikle nerelerde gizlendiğini, orada onu kimin gördüğünü iyice öğrenin. Çünkü onun çok kurnaz olduğunu söylüyorlar.

1Sm 23 23 Gizlendiği yerlerin hepsini öğrenip bana kesin bir haber getirin. O zaman ben de sizinle gelirim. Eğer Davut o bölgedeyse, bütün Yahuda boyları içinde onu arayıp bulacağım.>>

1Sm 23 24 Böylece Zifliler kalkıp Sauldan önce Zife gittiler. O sırada Davutla adamları Yeşimonun güneyindeki Aravada, Maon Çölündeydiler.

1Sm 23 25 Saul ile adamlarının kendisini aramaya geldiklerini öğrenince Davut aşağıya inip Maon Çölündeki kayalığa sığındı. Saul bunu duyunca Davutun ardından Maon Çölüne gitti.

1Sm 23 26 Saul dağın bir yanından, Davutla adamları ise öbür yanından ilerliyordu. Davut Sauldan kaçıp kurtulmaya çalışıyordu. Saul la askerleri Davutla adamlarını yakalamak üzere yaklaşıırken,

1Sm 23 27 bir ulak gelip Saula şöyle dedi: <<Çabuk gel! Filistliler ülkeye saldırıyor.>>

1Sm 23 28 Bunun üzerine Saul Davutu kovalamayı bırakıp Filistlilerle savaşılmaya gitti. Bu yüzden oraya Sela-Hammahlekot adı verildi.

1Sm 23 29 Davut oradan ayrılıp Eyn-Gedi bölgesindeki sığınaklara gizlendi.

1Sm 24 1 Saul Filistlileri kovalamaktan dönünce, Davutun Eyn-Gedi Çölünde olduğu haberini aldı.

1Sm 24 2 Saul da Davutla adamlarını Dağ Keçisi Kayalığı dolaylarında arayıp bulmak için, bütün İsrail'den üç bin seçme asker alıp yola çıktı.

1Sm 24 3 Yolda koyun ağllarına rastladı. Yakında bir de mağara vardı. Saul ihtiyacını gidermek için mağaraya girdi. Davutla adamları mağaranın en iç bölümünde kalıyorlardı.

1Sm 24 4 Adamları, Davuta, <<İşte RABbin sana, <Dilediğini yapabilmen için düşmanını eline teslim edeceğim> dediği gün bugündür>> dediler. Davut kalkıp Saulun cüppesinin eteğinden gizlice bir parça kesti.

1Sm 24 5 Ama sonradan Saulun eteğinden bir parça kestiği için kendini suçlu buldu.

1Sm 24 6 Adamlarına, <<Efendime, RABbin meshettiği kişiye karşı böyle bir şey yapmaktan, el kaldırmaktan RAB beni uzak tutsun>> dedi, <<Çünkü o RABbin meshettiği kişidir.>>

1Sm 24 7 Davut bu sözlerle adamlarını engelledi ve Saula saldırımlarına izin vermedi. Saul mağaradan çıkıp yoluna koyuldu.

1Sm 24 8 O zaman Davut da mağaradan çıktı. Saula, <<Efendim kral!>> diye seslendi. Saul arkasına bakınca, Davut eğilip yüzüstü yere kapandı.

1Sm 24 9 << «Davut sana kötülük yapmak istiyor» diyenlerin sözlerini neden önemsiyorsun?» dedi,

1Sm 24 10 <<Bugün RABbin mağarada seni elime nasıl teslim ettiğini gözünle görüyorsun. Bazıları seni öldürmemi istedi. Ama ben seni esirgeyip, «Efendime el kaldırmayacağım, çünkü o RABbin meshettiği kişidir» dedim.

1Sm 24 11 Ey baba, cüppenin eteğinden kesilmiş, elimdeki şu parçaya bak; evet, bak! Cüppenden bir parça kestim, ama seni öldürmedim. Bundan ötürü içimde kötülük ve başkaldırma düşüncesi olmadığını iyice bilesin. Sana kötülük yapmadığım halde sen beni öldürmeye çalışıyorsun.

1Sm 24 12 RAB aramızda yargıç olsun ve benim öcümü senden O alsın. Ama ben elimi sana karşı kaldırmayacağım.

1Sm 24 13 Eskilerin şu, «Kötülük kötü kişilerden gelir» deyişi uyarınca elim sana karşı kalkmayacaktır.

1Sm 24 14 İsrail Kralı kime karşı çıkmış? Sen kimi kovalıyorsun? Ölü bir köpek mi? Bir pire mi?

1Sm 24 15 RAB yargıç olsun ve hangimizin haklı olduğuna O karar versin. RAB davama baksın ve beni savunup senin elinden kurtarsın.»

1Sm 24 16 Davut söylediklerini bitirince, Saul, <<Davut oğlum, bu senin sesin mi?» diye sordu ve hıçkırarak hıçkırarak ağlamaya başladı.

1Sm 24 17 Sonra, <<«Sen benden daha doğru bir adamsın» dedi, <<«Sana kötülük yaptığım halde sen bana iyilikle karşılık verdin.

1Sm 24 18 Bugün bana iyi davrandığını kanıtladın: RAB beni eline teslim ettiği halde beni öldürmedin.

1Sm 24 19 Düşmanını yakalayan biri onu güvenlik içinde salıverir mi? Bugün bana yaptığın iyiliğe karşılık RAB de seni iyilikle ödüllendirsin.

1Sm 24 20 Şimdi anladım ki, sen gerçekten kral olacaksın ve İsrail Krallığı senin egemenliğinin altında sürecek.

1Sm 24 21 Benden sonra soyumu ortadan kaldırmayacağına, babamın ailesinden adımı silmeyeceğine dair RABbin önünde ant iç.»

1Sm 24 22 Davut Saul'un istediği gibi ant içti. Sonra Saul evine döndü. Davut'la adamları da sığınağa gittiler.

1Sm 25 1 Bu sırada Samuel öldü. Bütün İsrailliler toplanıp onun için yas tuttular. Onu Ramadaki evine gömdüler. Bundan sonra Davut Maon Çölüne gitti.

1Sm 25 2 Maonda çok varlıklı bir adam vardı; işi Karmeldeydi. Üç bin koyunu, bin keçi si vardı. O sırada Karmelde koyunlarını kırkmaktaydı.

1Sm 25 3 Adamın adı Naval, karısının adı da Avigayildi. Kadın sağgörülü ve güzeldi. Ama Kalev soyundan gelen kocası kaba, kötü huylu biriydi.

1Sm 25 4 Davut kırdarken, Navalın koyunlarını kırktığını duydu.

1Sm 25 5 On uşağı şu buyrukla ona gönderdi: <<Karmelde Navalın yanına gidi n. Benden ona selam söyleyip

1Sm 25 6 şöyle deyin: «Ömrün uzun olsun! Sana, ailene ve sana bağlı olan herkese esenlik olsun!

1Sm 25 7 Şimdi koyunların kırkma zamanı olduğunu duydum. Çobanların bizimle birlikteyken, onları incitmedik. Karmelde kaldıkları sürece hiçbir kayıpları olmadı.

1Sm 25 8 Uşaklarına sor, sana söyleyecekler. Bunun için adamlarıma yakınlık göster. Çünkü sana şenlik zamanında geldik. Lütfen kullarına ve oğlun Davuta elinden geleni ver.» >>

1Sm 25 9 Davutun adamları varıp Davut adına bu sözleri Naval'a iletiler ve beklemeye başladılar.

1Sm 25 10 Ne var ki, Naval Davutun adamlarına şu karşılığı verdi: <<«Bu Davut da kim? İşıayın oğlu da kim oluyor? Bu günlerde birçok köle efendilerini bırakıp kaçıyor.

1Sm 25 11 Ekmeğimi, suyum, kırkıcılarım için kestiğim hayvanların etini alıp nereden geldiklerini bilmediğim kişilere mi vereyim?»

1Sm 25 12 Davutun adamları geldikleri yoldan döndüler ve Navalın bütün söylediklerini Davuta bildirdiler.

1Sm 25 13 Davut adamlarına, <<«Herkes kılıcını kuşansın!» diye buyruk verdi. Davut da, adamları da kılıçlarını kuşandılar. Yaklaşık dört yüz adam Davutla birlikte gitti; iki yüz kişi de erzağın yanında kaldı.

1Sm 25 14 Navalın uşaklarından biri, Navalın karısı Avigayile, <<«Davut efendimiz Naval'a esenlik dilemek için kırdan ulaklar gönderdi» dedi, <<«Ama Naval onları tersledi.

1Sm 25 15 Oysa adamlar bize çok iyi davrandılar. Bizi incitmediler. Kırdan onlarla birlikte kaldığımız sürece hiçbir şeyimiz kaybolmadı.

1Sm 25 16 Koyunlarımızı güderken, yanlarında kaldığımız sürece gece gündüz bizi korudular.

1Sm 25 17 Şimdi ne yapman gerektiğini iyi düşün. Çünkü efendimize ve bütün ailesine kötülük yapmayı tasarlıyorlar. Üstelik efendimiz o kadar kötü ki, kimse ona bir şey söyleyemiyor.»

1Sm 25 18 Bunun üzerine Avigayil, hiç zaman yitirmeden, iki yüz ekmek, iki tulum şarap, hazırlanmış beş koyun, beş sea kavru lmuş buğdayfö, yüz salkım kuru üzüm ve iki yüz parça incir pestili alıp eşeklere yükledi.

1Sm 25 19 Sonra uşaklarına, <<«Önümden gidi n, ben arkanı zdan geliyorum» dedi. Kocas ı Naval'a hiçbir şey söylemedi.

1Sm 25 20 Avigayil ešeğe binmiş, dağın öbür yolundan inerken, Davutla adamları da ona doğru ilerliyorlardı. Avigayil onlarla karşılaştı.

1Sm 25 21 Davut, <<Bu adamın kırdaki malını doğrusu boş yere korudum>> demişti, <<Onun mallarından hiçbir şey eksilmedi. Öyleyken bana iyilik yapacağına kötülükle karşılık verdi.

1Sm 25 22 Eğer sabaha dek adamlarından tek birini bile sağ bırakırsam, Tanrı bana aynısını, hatta daha kötüsünü yapsın!>> düşmanlarına>>.

1Sm 25 23 Avigayil Davutu görünce hemen eşekten indi; Davutun önünde eğilip yüzüstü yere kapandı.

1Sm 25 24 Onun ayaklarına kapanarak şöyle yalvardı: <<Efendim, suçu ben, yalnız ben üstüne alıyorum. İzin ver, ben kölen seninle konuşsun, onun söyleyeceklerini dinle.

1Sm 25 25 Yalvarırım, efendim, o kötü adam Navalı aldırma. Çünkü kişiliği tıpkı adı gibidir. Adı akılsız anlamına gelir; kendisi de akılsızın biridir. Ben kulun, efendim Davutun gönderdiği ulakları görmedim.

1Sm 25 26 <<Ama şimdi, ey efendim, RAB senin kan dökmene ve kendi elinle öç almana engel oldu. Yaşayan RABbin adı ve senin yaşamın hakkı için yalvarırım, düşmanların ve efendime kötülük tasarlayanların tümü Naval gibi olsun.

1Sm 25 27 Ben kölenin efendime getirdiği bu armağan, seni izleyen adamlarına verilsin.

1Sm 25 28 Lütfen kölenin suçunu bağışla. RAB kesinlikle efendimin soyunu sürdürecektir; çünkü efendim RABbin savaşlarını sürdürüyor. Yaşadığın sürece sende hiçbir haksızlık bulunmasın.

1Sm 25 29 Biri kalkıp seni öldürmek amacıyla ardına düşerse, yaşamını Tanrının RAB güven altında tutacaktır; düşmanlarını sapanla taş atar gibi fırlatıp atacaktır.

1Sm 25 30 RAB, efendime söz verdiği bütün iyilikleri yerine getirip onu İsraille önder atadığında,

1Sm 25 31 kendi öcünü almak uğruna boş yere kan dökmeyeceğin için pişmanlık ve üzüntü duymayacaksın. RAB efendimi başarıya ulaştırdığında köleni anımsa.>>

1Sm 25 32 Davut, <<Bugün seni karşıma çıkaran İsrailin Tanrısı RABbe övgüler olsun!>> diye karşılık verdi.

1Sm 25 33 <<Anlayışını kutlarım! Bugün kan dökmemi ve öcümü elimle almamı engellediğin için seni kutlarım.

1Sm 25 34 Doğrusu sana kötülük etmemi önleyen İsrailin Tanrısı yaşayan RABbin adıyla derim ki, beni karşılamak için hemen gelmemiş olsaydın, gün doğuncaya dek Navalın adamlarından hiçbiri sağ kalmayacaktı.>>

1Sm 25 35 Avigayilin kendisine getirdiklerini kabul eden Davut, <<Esenlikle evine dön. Sözlerine kulak verip dileğini kabul ettim>> dedi.

1Sm 25 36 Avigayil Navalın yanına döndü. Naval evinde krallara yaraşır bir şölen düzenlemişti. Çok sarhoş olduğundan neşeliydi. Bu yüzden Avigayil sabaha dek ona bir şey söylemedi.

1Sm 25 37 Ama ertesi sabah Naval ayılınca karısı ona olup bitenleri anlattı. İşte o an Navalın kalbi sıkıştı ve felç oldu.

1Sm 25 38 Yaklaşık on gün sonra da RAB Navalı cezalandırıp öldürdü.

1Sm 25 39 Davut, Navalın öldüğünü duyunca, <<Beni küçümseyen Navalı karşı davama bakan, kulunu kötülük etmekten alıkoyan RABbe övgüler olsun!>> dedi, <<RAB Navalın kötülüğünü onun başına döndürdü.>> Sonra Davut Avigayile evlenme teklifiinde bulunmak için ulaklar gönderdi.

1Sm 25 40 Davutun ulakları Karmele, Avigayilin yanına varıp, <<Davut sana evlenme teklifiinde bulunmak için bizi gönderdi>> dediler.

1Sm 25 41 Avigayil yüzüstü yere kapanarak, <<Ben kölen sana hizmet etmeye ve efendimin ulaklarının ayaklarını yıkamaya hazırım>> diye yanıtladı.

1Sm 25 42 Hemen kalkıp ešeğe bindi. Yanına beş hizmetçisini alıp Davutun ulaklarını izleyerek yola koyuldu. Sonra Davutun karısı oldu.

1Sm 25 43 Davut Yizreelli Ahinoamı da eş olarak almıştı. Böylece ikisi de onun karısı oldular.

1Sm 25 44 Bu arada Saul, Davut'un karısı olan kızı Mikal'ı Gallimli Layiş oğlu Pal ti'ye vermişti.

1Sm 26 1 Zifliler Givaya, Saulun yanına gidip, <<Davut Yeşimona bakan Hakila Tepesinde gizleniyor>> dediler.

1Sm 26 2 Bunun üzerine Saul üç bin seçme İsrailli askerle Zif çölünde Davutu aramaya çıktı.

1Sm 26 3 Yeşimona bakan Hakila Tepesinde, yol kenarında ordugah kurdu. Kırdaki bulunan Davut, Saulun peşine düştüğünü anlayınca,

1Sm 26 4 gözcü gönderdi. Böylece Saulun oraya geldiğini saptadı.

1Sm 26 5 Bunun üzerine Davut, Saulun ordugah kurduğu yere gitti ve Saulun ordusunun başkomutanı Ner oğlu Avnerin nerede yattıklarını gördü. Saul ordugahının ortasında, askerler de çevresinde yatıyorlardı.

1Sm 26 6 O zaman Davut, Hititli Ahimelek ile Yoavın kardeşi, Seruya oğlu Avişaya, <<Kim benimle ordugaha, Saulun yanına gelecek?>> diye sordu. Avişay, <<Ben seninle geleceğim>> diye karşılık verdi.

1Sm 26 7 Davutla Avişay o gece ordugaha girdiler. Saul, mızrağı başucunda yere saplanmış, ordugahının ortasında uyuyordu. Avnerle askerler de çevresinde uyuyorlardı.

1Sm 26 8 Avisa Davuta, <<Bugün Tanrı düşmanını senin eline teslim etti>> dedi, <<Şimdi bırak da, onu kendi mızrağıyla bir atışta yere çakayım. İkinci kez vurmama gerek kalmayacak.>>

1Sm 26 9 Ne var ki Davut, <<Onu öldürme!>> dedi, <<RABbin meshettiği kişiye kim el uzatırsa, suçlu çıkar.>>

1Sm 26 10 Yaşayan RABbin adıyla derim ki, RAB kendisi onu öldürecektir; ya günü gelince ölecek, ya da savaşta vurulup yok olacak.

1Sm 26 11 Ama RABbin meshettiği kişiye el uzatmaktan RAB beni uzak tutsun! Haydi, Saulun başucundaki mızrakla su matarasını al da gidelim.>>

1Sm 26 12 Böylece Davut Saulun başucundan mızrağını ve su matarasını aldı. Sonra oradan uzaklaştılar. Onları gören olmadı. Kimse olup bitenin farkına varmadı, uyanan da olmadı. Hepsi uyuyorlardı, çünkü RAB onlara derin bir uyku vermişti.

1Sm 26 13 Davut karşı yakaya geçip tepenin üstünde, onlardan uzak bir yerde durdu. Aralarında epeyce mesafe vardı.

1Sm 26 14 Davut askerlere ve Ner oğlu Avnere, <<Ey Avner, bana yanıt vermeyecek misin?>> diye seslendi. Avner, <<Sen kimsin ki krala sesleniyorsun?>> diye karşılık verdi.

1Sm 26 15 Davut, <<Sen yiğit biri değil misin?>> dedi, <<İsrailde senin gibisi var mı? Öyleyse neden efendin kralı korumadın? Çünkü biri onu öldürmek için ordugaha girdi. Görevini iyi yapmadın. Yaşayan RABbin adıyla derim ki, hepiniz ölümü hak ettiniz; çünkü efendinizi, RABbin meshettiği kişiyi korumadınız. Bak bakalım, kralın başucundaki mızrağıyla su matarası nerede?>>

1Sm 26 17 Davutun sesini tanıyan Saul, <<Davut, oğlum, bu senin sesin mi?>> diye sordu. Davut, <<Evet, efendim kral, benim sesim>> diye karşılık verdi.

1Sm 26 18 <<Efendim, ben kulunu neden kovalıyorsun? Ne yaptım? Ne suç işledim?>>

1Sm 26 19 Lütfen, efendim kral, kulunun sözlerine kulak ver. Eğer seni bana karşı kıskırtan RAB ise, bir sunu Onu yatıştırır. Ama bunu yapan insanlarsa, RABbin önünde lanetli olsunlar! Çünkü, <Git, başka ilahlara kulluk et> diyerek, RABbin mirasından bana düşen paydan bugün beni uzaklaştırdılar.

1Sm 26 20 Ne olur, kanım RABden uzak topraklara dökülmesin. İsrail Kralı, dağlarda keklik avlayan avcı gibi, bir pireyi avlamaya çıkmış!>>

1Sm 26 21 Bunun üzerine Saul, <<Günah işledim>> diye karşılık verdi, <<Davut, oğlum, geri dön. Bugün yaşamıma değer verdiğin için sana bir daha kötülük yapmayacağım. Gerçekten akılsızca davrandım, çok büyük yanlışlık yaptım.>>

1Sm 26 22 Davut, <<İşte kralın mızrağı!>> dedi, <<Adamlarından biri gelip alsın. RAB herkesi doğruluğuna ve bağlılığına göre ödüllendirir. Bugün RAB seni elime teslim ettiği halde, ben RABbin meshettiği kişiye elimi uzatmak istemedim. Bugün ben senin yaşamına nasıl değer verdiysem, RAB de benim yaşamıma öyle değer versin ve beni her sıkıntıdan kurtarsın.>>

1Sm 26 25 Saul, <<Davut, oğlum, RAB seni kutsasın!>> dedi, <<Sen kesinlikle büyük işler yapacak, başarılı olacaksın!>> Bundan sonra Davut yoluna koyuldu, Saul da evine döndü.

1Sm 27 1 Davut, <<Bir gün Saulun eliyle yok olacağım>> diye düşündü, <<Benim için en iyisi hemen Filist topraklarına kaçmak. O zaman Saul İsrailin her yanında beni aramaktan vazgeçer; ben de onun elinden kurtulmuş olurum.>>

1Sm 27 2 Böylece Davutla yanındaki altı yüz kişi kalkıp Gat Kralı Maok oğlu Akişin tarafına geçtiler.

1Sm 27 3 Aileleriyle birlikte Gatta Akişin yanına yerleştiler. İki karısı Yizreelli Ahinoamla Karmelli Navalın dul karısı Avigayil de Davutun yanındaydı.

1Sm 27 4 Saul Davutun Gata kaçtığını duyunca, artık onu aramaktan vazgeçti.

1Sm 27 5 Davut Akişe, <<Benden hoşnut kaldıysan, çevre kentlerden birinde bana bir yer versinler de orada oturayım>> dedi, <<Çünkü ben kulunun seninle birlikte kral kentinde yaşamasına gerek yok.>>

1Sm 27 6 Akiş o gün ona Ziklak Kentini verdi. Bundan ötürü Ziklak bugün de Yahuda krallarına aittir.

1Sm 27 7 Davut Filist topraklarında bir yıl dört ay yaşadı.

1Sm 27 8 Bu süre içinde Davutla adamları gidip Geşurlulara, Girizlilere ve Amaleklilere baskınlar yaptılar. Bunlar uzun zamandan beri şura, hatta Mısır'a dek uzanan topraklarda yaşıyorlardı.

1Sm 27 9 Davut bir bölgeye saldırdığında kadın erkek demez, kimseyi sağ bırakmazdı; yalnız davaları, sıgırları, eşekleri, develeri ve giysileri alıp Akişe dönerdi.

1Sm 27 10 Akiş, <<Bugün nerelere baskın düzenlediniz?>> diye sorardı. Davut da, <<Yahudanın güneyine, Yerahmeellilerin ve Kenlilerin güney bölgesine saldırdık>> derdi.

1Sm 27 11 Davut, kendisiyle Gata kimseyi götürmemek için kadın erkek kimseyi sağ bırakmazdı. Çünkü, <<Gata gidip, <Davut şöyle yaptı, böyle yaptı> diyerek bize karşı bilgi aktarmasınlar>> diye düşünürdü. Davut, Filist topraklarında yaşadığı sürece bu yöntemi uyguladı.

1Sm 27 12 Akiş Davut'a güven duymaya başladı. <<Davut kendi halkı olan İsrailiiler'in nefretine uğradı. Bundan böyle benim hizmetimde kalacak>> diye düşünüyordu.

1Sm 28 1 O sırada Filistliler İsraille savaşmak için askeri birliklerini topladılar. Akiş Davuta, <<Adamlarınla birlikte benim yanımda savaşacağını bilmelisin>> dedi.

1Sm 28 2 Davut, <<O zaman sen de kulunun neler yapabileceğini göreceksin!>> diye karşılık verdi. Akiş, <<İyi!>> dedi, <<Yaşadığın sürece seni kendime koruma görevlisi

atayacağım.>>

- 1Sm 28 3 Samuel ölmüş, bütün İsrail halkı onun için yas tutmuştu. Onu kendi kenti Ramada gömmüşlerdi. Saul da cincilerle ruhlara danışanları ülkeden kovmuştu.
- 1Sm 28 4 Filistliler toplanıp Şuneme gittiler ve orada ordugah kurdular. Saul da bütün İsrailileri toplayıp Gilboa Dağında ordugah kurdu.
- 1Sm 28 5 Saul Filist ordusunu görünce korkup büyük dehşete kapıldı.
- 1Sm 28 6 RABbe danıştıysa da, RAB ona ne düşlerle, ne Urim, ne de peygamberler aracılığıyla yanıt verdi.
- 1Sm 28 7 Bunun üzerine Saul görevlilerine, <<Bana bir cinci kadın bulun da varıp ona danışayım>> diye buyruk verdi. Görevliler, <<Eyn-Dorda bir cinci kadın var>> dediler.
- 1Sm 28 8 Böylece Saul başka giysilere bürünüp kılığını değiştirdi. Geceleri yanına iki kişi alıp kadının yaşadığı yere gitti. Kadına, <<Lütfen benim için ruhlara danış ve sana söyleyeceğim kişiyi çağır>> dedi.
- 1Sm 28 9 Ama kadın ona şu karşılığı verdi: <<Saulun neler yaptığını, cincilerle ruhlara danışanları ülkeden kovduğunu biliyorsun. Öyleyse neden beni öldürmek için tuzak kuruyorsun?>>
- 1Sm 28 10 Saul, <<Yaşayan RABbin adıyla derim ki, bundan sana bir kötülük gelmeyecek>> diye ant içti.
- 1Sm 28 11 Bunun üzerine kadın, <<Sana kimi çağırayım?>> diye sordu. Saul, <<Bana Samueli çağır>> dedi.
- 1Sm 28 12 Kadın, Samueli görünce çığlık atarak, <<Sen Saulsun! Neden beni kandırdın?>> dedi.
- 1Sm 28 13 Kral ona, <<Korkma!>> dedi, <<Ne görüyorsun?>> Kadın, <<Yerin altından çıkan bir ilah görüyorum>> diye karşılık verdi.
- 1Sm 28 14 Saul, <<Neye benziyor?>> diye sordu. Kadın, <<Cüppe giymiş yaşlı bir adam yukarıya çıkıyor>> dedi. O zaman Saul onun Samuel olduğunu anladı; eğilip yüzüstü yere kapandı.
- 1Sm 28 15 Samuel Saul'a, <<Neden beni çağırtıp rahatsız ettin?>> dedi. Saul, <<Büyük sıkıntı içindeyim>> diye yanıtladı, <<Filistliler bana karşı savaşıyor ve Tanrı da beni terk etti. Artık bana ne peygamberler aracılığıyla, ne de düşlerle yanıt veriyor. Bu yüzden, ne yapmam gerektiğini bana bildirmen için seni çağırttım.>>
- 1Sm 28 16 Samuel, <<RAB seni terk edip sana düşman olduğuna göre, neden bana danışıyorsun?>> dedi,
- 1Sm 28 17 <<RAB benim aracılığımla söylediğini yaptı, krallığı senden alıp soydaşın Davuta verdi.
- 1Sm 28 18 Çünkü sen RABbin buyruğuna uymadın, Onun alevlenen öfkesini Ameklilere uygulamadın. RAB bugün bunları bu yüzden başına getirdi.
- 1Sm 28 19 RAB seni de, İsrail halkını da Filistlilerin eline teslim edecek. Yarın sen ve oğulların bana katılacaksınız. RAB İsrail ordusunu da Filistlilerin eline teslim edecek.>>
- 1Sm 28 20 Saul birden boylu boyunca yere düştü. Samuelin sözlerinden ötürü büyük korkuya kapıldı. Gücü de kalmamıştı; çünkü bütün gün, bütün gece yemek yememişti.
- 1Sm 28 21 Kadın Saul'a yaklaştı. Onun büyük şaşkınlık içinde olduğunu görünce, <<Bak, kölen sözünü dinledi>> dedi, <<Canımı tehlikeye atarak benden istediğini yaptım.
- 1Sm 28 22 Şimdi lütfen kölenin söyleyeceğini dinle. İzin ver de, önüne biraz yemek koyayım. Yoluna devam edecek gücün olması için yemek yemelisin.>>
- 1Sm 28 23 Ama Saul, <<Yemem>> diyerek reddetti. Ancak hizmetkârlarıyla kadın zorlayınca, onların dediğini yaptı. Yerden kalkıp yatağın üzerine oturdu.
- 1Sm 28 24 Kadının evinde besili bir dana vardı. Kadın onu hemen kesti. Un alıp yoğurdu ve mayasız ekmek pişirdi.
- 1Sm 28 25 Sonra Saul'la görevlilerinin önüne koydu. Onlar da yediler. Sonra o gece kalkıp gittiler.
- 1Sm 29 1 Filistliler bütün ordularını Afekte topladılar. İsraililer ise Yizreel'deki pınarın yanına kurdukları ordugahta kalıyorlardı.
- 1Sm 29 2 Filist beyleri yüzer ve biner kişilik birliklerle ilerliyordu. Davutla adamlarıysa Akişle birlikte geriden geliyorlardı.
- 1Sm 29 3 Filistli komutanlar, <<Bu İbranilerin burada ne işi var?>> diye sorunca, Akiş şu karşılığı verdi: <<Bu, İsrail Kralı Saulun görevlisi Davuttur. Bir yıldan uzun süredir yanımda kalıyor. Bana geldiğinden beri kendisinde hiçbir kötülük bulamadım.>>
- 1Sm 29 4 Ama Filistli komutanlar Akişe öfkeleniler. <<Adamı geri gönder, kendisine verdiğin yere dönsün>> dediler, <<Bizimle birlikte savaşa gelmesin; yoksa savaş sırasında bize karşı çıkar. Efendisinin beğenisini nasıl kazanabilir? Adamlarımızın başını ona vermekten daha iyi bir yol bulabilir mi?
- 1Sm 29 5 Çalıp oynarken, <Saul binlerceğini öldürdü, Davutsa on binlercesini>
- 1Sm 29 6 Bunun üzerine Akiş, Davutu çağırıp, <<Yaşayan RABbin adıyla derim ki, sen dürüst bir kişisin>> dedi, <<Benimle birlikte savaşa katılmanı isterdim. Yanıma geldiğin günden bu yana ters bir davranışını görmedim. Ama Filist beyleri seni uygun görmedi.
- 1Sm 29 7 Şimdi geri dön ve esenlikle git. Filist beylerinin gözünde ters bir davranışta bulunma.>>
- 1Sm 29 8 Davut, <<Ama ben ne yaptım?>> diye sordu, <<Yanıma geldiğimden bu yana

bende ne buldun ki, gidip efendim kralın düşmanlarına karşı savaşmayayım?>>
1Sm 29 9 Akış, <<Biliyorum, sen benim gözümde Tanrının bir meleği gibi iyisin>>
diye yanıtladı, <<Ne var ki Filistli komutanlar, <Bizimle savaşa gelmesin> diyorlar.
1Sm 29 10 Seninle gelmiş olan efendin Saulun kullarıyla birlikte sabah erkenden
kalkın ve tan ağarır ağarmaz gidin.>>
1Sm 29 11 Böylece Davut'la adamları Filist ülkesine dönmek üzere sabah erkenden
kalktılar. Filistliler ise Yizreel'e gittiler.
1Sm 30 1 Davutla adamları üçüncü gün Ziklak Kentine vardılar. Bu arada
Amalekliler Negev bölgesiyle Ziklaka baskın yapmış, Ziklak Kentini yakıp yıkmışlardı.
1Sm 30 2 Kimseyi öldürmemişlerdi, ama kadınlarla orada yaşayan genç, yaşlı
herkesi tutsak etmişlerdi. Sonra onları da yanlarına alıp yollarına gitmişlerdi.
1Sm 30 3 Davutla adamları oraya varınca kentin ateşe verildiğini, karılarının,
oğullarının, kızlarının tutsak alındığını anladılar.
1Sm 30 4 Güçleri tükeninceye dek hıçkırığa hıçkırığa ağladılar.
1Sm 30 5 Davutun iki karısı, Yizreelli Ahinoam ile Karmelli Navalın dulunu
Avigayil de tutsak edmişti.
1Sm 30 6 Davut büyük sıkıntı içindeydi. Çünkü herkes oğulları, kızları için acı
çekiyor ve, <<Davutu taşıyalım>> diyordu. Ama Davut, Tanrısı RABde güç bularak,
1Sm 30 7 Ahimelek oğlu Kâhin Aviyatara, <<Bana efodu getir>> dedi. Aviyatar
efodu getirdi.
1Sm 30 8 Davut RABbe danışarak, <<Bu akıncıların ardına düşersem, onlara
yetiştir miyim?>> diye sordu. RAB, <<Artlarına düş, kesinlikle onlara yetişip tutsakları
kurtaracaksın>> diye yanıtladı.
1Sm 30 9 Bunun üzerine Davut yanındaki altı yüz kişiyle yola çıktı. Besor
Vadisine geldiler. Vadiyi geçemeyecek kadar bitkin düşen iki yüz kişi orada kaldı. Davut dört
yüz kişiyle akıncıları kovalamayı sürdürdü.
1Sm 30 11 Kırdı bir Mısırlı bulup Davuta getirdiler. Yiyip içmesi için ona
yiyecek, içecek verdiler.
1Sm 30 12 Bir parça incir pestili ile iki salkım kuru üzüm de verdiler. Adam
yiyince canlandı. Üç gün üç gecedir yiyip içmemişti.
1Sm 30 13 Davut ona, <<Kime bağlısın? Nerelisin?>> diye sordu. Genç adam,
<<Mısırlıyım, bir Amaleklinin kölesiyim>> diye yanıtladı, <<Üç gün önce hastalanınca, efendim
beni bıraktı.
1Sm 30 14 Keretlilerin güney sınırlarına, Yahuda topraklarına, Kalevin güneyine
baskınlar düzenlemiş, Ziklak Kentini de ateşe vermiştik.>>
1Sm 30 15 Davut, <<Beni bu akıncılara götürebilir misin?>> diye sordu. Mısırlı
genç, <<Beni öldürmeyeceğine ya da efendimin eline teslim etmeyeceğine dair Tanrının önünde
ant içersen, seni akıncıların olduğu yere götürürüm>> diye karşılık verdi.
1Sm 30 16 Böylece Mısırlı Davutu götürdü. Akıncılar dört bir yana dağılmışlardı.
Filist ve Yahuda topraklarından topladıkları büyük yağmadan yiyip içiyor, eğlenip
oyunuyorlardı.
1Sm 30 17 Davut ertesi gün tan vaktinden akşama dek onları öldürdü. Develere
binip kaçan dört yüz genç dışında içlerinden kurtulan olmadı.
1Sm 30 18 Davut Amaleklilerin ele geçirdiği her şeyi, bu arada da iki karısını
kurtardı.
1Sm 30 19 Gençler, yaşlılar, oğullar, kızlar, yağmalanan mallar, kı sacası
Amaleklilerin aldıklarından hiçbir şey eksik kalmadı. Davut tümünü geri aldı.
1Sm 30 20 Bütün koyunlarla sığırları da aldı. Adamları, bunları öbür hayvanların
önünden sürerek, <<Bunlar Davutun yağmaladıkları>> diyorlardı.
1Sm 30 21 Bundan sonra Davut, daha ileriye gidemeyecek kadar bitkin düşüp Besor
Vadisinde kalan iki yüz kişinin bulunduğu yere vardı. Onlar da Davutla yanındakileri
karşılamaya çıktılar. Davut yaklaşınca onlara esenlik diledi.
1Sm 30 22 Ama Davutla giden adamlardan kötü ve değersiz olanların tümü, <<Madem
bizimle birlikte gitmediler, geri aldığımız yağmadan onlara hiçbir pay vermeyeceğiz>> dediler,
<<Her biri yalnız karısıyla çocuklarını alıp gitsin.>>
1Sm 30 23 Ama Davut, <<Hayır, kardeşlerim!>> dedi, <<RABbin bize verdikleri
konusunda böyle davranamayız! O bizi korudu ve bize saldıran akıncıları elimize teslim etti.
1Sm 30 24 Sizin bu söylediklerinizi kim kabul eder? Savaşa gidenle eşyanın
yanında kalanın payı aynıdır. Her şey eşit paylaşılacak!>>
1Sm 30 25 O günden sonra Davut bunu İsrail için bugüne dek geçerli bir kural ve
ilke haline getirdi.
1Sm 30 26 Davut Ziklaka dönünce, dostları olan Yahuda ileri gelenlerine yağma
mallardan göndererek, <<İşte RABbin düşmanlarından yağmalanan mallardan size bir armağan>>
dedi.
1Sm 30 27 Sonra Beytel, Negevdeki Ramot, Yattir,
1Sm 30 28 Aroer, Sifmot, Eştemoa,
1Sm 30 29 Rakal, Yerahmeellilerin, Kenlilerin kentlerinde,
1Sm 30 30 Horma, Bor-Aşan, Atak,
1Sm 30 31 Hevron'da oturanlara ve adamlarıyla birlikte sık sık uğradığı yerlerin
tümüne yağmalanan mallardan gönderdi.
1Sm 31 1 Filistliler İsrailiilerle savaşa tutuştu. İsrailiiler Filistlilerin
önünden kaçtı. Birçoğu Gilboa Dağında ölüp yere serildi.

1Sm	31	2	Filistliler Saula oğullarının ardına düştüler. Saulun oğulları Yonatanı, Avinadavı ve Malkişuayı yakalayıp öldürdüler.
1Sm	31	3	Saulun çevresinde savaş kızıştı. Derken Saul Filistli okçular tarafından vuruldu ve ağır yaralandı.
1Sm	31	4	Saul, silahını taşıyan adama, <<Kılıcını çek de bana sapla>> dedi, <<Yoksa bu sünnetsizler gelip bana kılıç saplayacak ve benimle alay edecekler.>> Ama silah taşıyıcısı büyük bir korkuya kapılarak bunu yapmak istemedi. Bunun üzerine Saul kılıcını çekip kendini üzerine attı.
1Sm	31	5	Saulun öldüğünü görünce, silah taşıyıcısı da kendini kılıcının üzerine attı ve Saula birlikte öldü.
1Sm	31	6	Böylece Saul, üç oğlu, silah taşıyıcısı ve bütün adamları aynı gün öldüler.
1Sm	31	7	Vadinin öbür tarafında ve şeria Irmağının karşı yakasında oturan İsrailiiler, İsrail ordusunun kaçtığını, Saula oğullarının öldüğünü anlayınca, kentlerini terk edip kaçmaya başladılar. Filistliler gelip bu kentlere yerleştiler.
1Sm	31	8	Ertesi gün Filistliler, öldürülenleri soymak için geldiklerinde, Saula üç oğlunun Gilboa Dağında öldüğünü gördüler.
1Sm	31	9	Saulun başını kesip silahlarını aldılar. Sonra bu iyi haberin putlarının tapınağında ve halk arasında duyurulması için Filist ülkesinin her yanına ulaklar gönderdiler.
1Sm	31	10	Saulun silahlarını Aştoretin tapınağına koyup cesedini Beytşean Kentinin suruna çaktılar.
1Sm	31	11	Yaveş-Gilat halkı Filistlilerin Saula yaptıklarını duydu.
1Sm	31	12	Bütün yiğitler geceleyin yola koyularak Beytşeana gittiler. Saula oğullarının cesetlerini Beytşean surundan indirip Yaveşe götürdüler, orada yaktılar.
1Sm	31	13	Sonra kemiklerini toplayıp Yaveş'teki ılıgın ağacının altına gömdüler ve yedi gün oruç tuttular.
2Sm	1	1	Saulun ölümünden sonra Amaleklilere karşı kazandığı zaferden dönen Davut Ziklakta iki gün kaldı.
2Sm	1	2	Üçüncü gün, Saulun ordugahından giysileri yırtılmış, başı toz toprak içinde bir adam geldi. Adam Davuta yaklaşınca önünde yere kapandı.
2Sm	1	3	Davut, <<Nereden geliyorsun?>> diye sordu. Adam, <<İsrail ordugahından kaçıp kurtuldum>> dedi.
2Sm	1	4	Davut, <<Ne oldu? Bana anlat>> dedi. Adam askerlerin savaş alanından kaçtığını, birçoğunun düşüp öldüğünü, Saula oğlu Yonatanın da ölümleri arasında olduğunu anlattı.
2Sm	1	5	Davut, kendisine haberi veren genç adama, <<Saula oğlu Yonatanın öldüğünü nereden biliyorsun?>> diye sordu.
2Sm	1	6	Genç adam şöyle yanıtladı: <<Bir rastlantı sonucu Gilboa Dağındaydım. Saul mızrağına dayanmıştı. Atlılarla savaş arabaları ona doğru yaklaşıyordu.
2Sm	1	7	Saul arkasına dönüp beni görünce seslendi. Ben de, <Buyrun, buradayım> dedim.
2Sm	1	8	<<Saul, <Sen kimsin?> diye sordu. << <Ben bir Amalekliyim> diye yanıtladım.
2Sm	1	9	<<Saul, <Ne olur üstüme var ve beni öldür!> dedi, <Çünkü çektiğim acılardan kurtulmak istiyorum.>
2Sm	1	10	Bu yüzden varıp onu öldürdüm. Çünkü yere düştükten sonra yaşayamayacağını biliyordum. Başındaki taçla kolundaki bileziğı aldım ve onları buraya, efendime getirdim.>>
2Sm	1	11	Bunun üzerine Davutla yanındakiler giysilerini yırttılar.
2Sm	1	12	Kılıçtan geçirilen Saul, oğlu Yonatan ve RABbin halkı olan İsrailiiler için akşama dek yas tutup ağladılar, oruç tuttular.
2Sm	1	13	Davut, kendisine haber getiren genç adama, <<Nerelisin?>> diye sordu.
Adam,	<<Ben yabancıyım, bir Amaleklinin oğluyum>>	dedi.	
2Sm	1	14	Davut, <<RABbin meshettiğı kişiye el kaldırıp onu yok etmekten korkmadın mı?>> diye sordu.
2Sm	1	15	Sonra adamlarından birini çağırıp, <<Git, öldür onu!>> diye buyurdu.
Böylece	adam Amalekliyi	vurup öldürdü.	
2Sm	1	16	Davut Amalekliye, <<Kanından sen kendin sorumlusun>> demişti, <<Çünkü <RABbin meshettiğı kişiye ben öldürdüm> demekle kendine karşı ağzınla tanıklıkta bulundun.>>
2Sm	1	17	Davut Saula oğlu Yonatan için ağıt yaktı.
2Sm	1	18	Sonra Yaşar Kitabında yazılan Yay adındaki ağıtın Yahuda halkına öğretilmesini buyurdu:
2Sm	1	19	<<Ey İsrail, senin yüceliğın yüksek tepelerinde yok oldu! Güçlüler nasıl da yere serildi! Haberi ne Gata duyurun, Ne de Aşkelon sokaklarında yayın. Öyle ki, ne Filistlilerin kızları sevin sin, Ne de sünnetsizlerin kızları coşsun. Ey Gilboa dağları, Üzerinize ne çiy ne de yağmur düşsün. Ürün veren tarlalarınız olmasın.
2Sm	1	20	
2Sm	1	21	

Çünkü güçlü'nün kalkanı,
Bir daha yağ sürülmeyecek olan Saulun kalkanı
Orada bir yana atıldı!

2Sm 1 22

Yonatanın yayı yere serilmişlerin kanından,
Yiğitlerin bedenlerinden hiç geri çekilmedi.
Saulun kılıcı hiç boşa savrulmadı.

2Sm 1 23

Saulla Yonatan tatlı ve sevimliydi,ler,
Yaşamda da ölümde de ayrılmadılar.

2Sm 1 24

Kartallardan daha çevik,
Aslanlardan daha güçlüydüler.
Ey İsrail kızları!
Sizi al renkli, süslü giysilerle donatan,
Giysinizi altın süslerle bezeyen Saul için ağlayın!
Güçlüler nasıl da yere serildi savaşta!

2Sm 1 25

Yonatan senin yüksek tepelerinde ölü yatıyor.

2Sm 1 26

Senin için üzgünüm, kardeşim Yonatan.
Benim için çok değerliydin.

2Sm 1 27

Sevgin kadın sevgisinden daha üstündü.
Güçlüler nasıl da yere serildi!
Savaş silahları yok oldu!>>

2Sm 2 1

Bundan sonra Davut RABbe, <<Yahuda kentlerinden birine gideyim mi?>>
diye sordu. RAB, <<Git>> dedi. Davut, <<Nereye gideyim?>> diye sorunca, RAB, <<Hevrone>> diye
karşılık verdi.

2Sm 2 2

Bunun üzerine Davut, iki eşiyile -Yizreelli Ahinoam ve Karmelli Navalın
dul u Avi gayille- birlikte oraya gitti.

2Sm 2 3

Aileleriyle birlikte adamlarını da götürdü. Hevrone bağlı kentlere
yerleştiler.

2Sm 2 4

Yahudalılar Hevrone giderek orada Davutu Yahuda Kralı olarak
meshettiler. Saulu gömenlerin Yaveş-Gilatlılar olduğu Davuta bildirildi.

2Sm 2 5

Davut onlara ulaklar göndererek şöyle dedi: <<Efendiniz Saulu gömmekle
ona yaptığınız iyilikten dolayı RAB sizi kutsasın.

2Sm 2 6

RAB şimdi size bağlılıkla, iyilikle davransın. Bunu yaptığınız için
ben de size aynı şekilde iyilik yapacağım.

2Sm 2 7

Şimdi güçlü ve yürekli olun, çünkü efendiniz Saul öldü. Yahuda halkı
beni kralları olarak meshetti.>>

2Sm 2 8

Saulun ordu komutanı Ner oğlu Avner, Saul oğlu İş-Boşeti yanına alıp
Mahanayime götürmüştü.

2Sm 2 9

Avner onu orada Gilat, Aşurlular, Yizreel, Efrayim, Benyamin ve bütün
İsrailin kralı yaptı.

2Sm 2 10

Saul oğlu İş-Boşet kırk yaşında kral oldu ve İsrailde iki yıl krallık
yaptı. Ancak Yahuda halkı Davutu destekledi.

2Sm 2 11

Davut Hevronda Yahuda halkına yedi yıl altı ay krallık yaptı.

2Sm 2 12

Ner oğlu Avner, Saul oğlu İş-Boşetin adamlarıyla birlikte Mahanayimden
Givona gitti.

2Sm 2 13

Seruya oğlu Yoavla Davutun adamları varıp Givon Havuzunun yanında
onları karşıladılar. Taraflardan biri havuzun bir yanına, öteki öbür yanına oturdu.

2Sm 2 14

Avner Yoava, <<Ne olur gençler kalkıp önümüzde dövüşsünler>> dedi.
Yoav, <<Olur, kalkıp dövüşsünler>> diye karşılık verdi.

2Sm 2 15

Böylece Benyamin oymağından Saul oğlu İş-Boşetten yana olanlardan on
iki kişiyle Davutun adamlarından on iki kişi kalkıp ileri atıldı.

2Sm 2 16

Her biri karşıtının başından tuttuğu gibi kılıcını böğrüne sapladı;
birlikte yere serildiler. Bu yüzden Givondaki o yere Helkat-Hassurim adı verildi.

2Sm 2 17

O gün savaş çok çetin oldu. Davutun adamları Avnerle İsrailileri
yenilgiye uğrattılar.

2Sm 2 18

Seruyanın üç oğlu -Yoav, Avişay ve Asahel- de oradaydılar. Bir kır
ceylanı kadar hızlı koşan Asahel

2Sm 2 19

sağa sola sapmadan Avneri kovaladı.

2Sm 2 20

Avner arkasına bakınca, <<Asahel sen misin?>> diye sordu. Asahel,
<<Evet, benim>> diye karşılık verdi.

2Sm 2 21

Avner, <<Sağa ya da sola dön. Gençlerden birini yakala ve kendin için
silahlarını al>> dedi. Ama Asahel Avneri kovalamaktan vazgeçmek istemedi.

2Sm 2 22

Avner Asaheli bir daha uyardı: <<Beni kovalamaktan vazgeç! Neden seni
yere sereyim? Sonra kardeşin Yoavın yüzüne nasıl bakarım?>>

2Sm 2 23

Asahel peşini bırakmayı reddedince Avner mızrağının arka ucuyla onu
karnından vurdu. Mızrak Asahelin sırtından çıktı. Asahel orada düşüp öldü. Asahelin düşüp
öldüğü yere varanların tümü orada durup beklediler.

2Sm 2 24

Ama Yoavla Avişay Avneri kovalamayı sürdürdüler. Güneş batarken Givon
kırsal bölgesine giden yolun üzerindeki Giha bakan Amma Tepesine vardılar.

2Sm 2 25

Benyaminitler Avnerin çevresinde toplanarak bir birlik oluşturdular.
Bir tepenin başında durup beklediler.

2Sm 2 26

Avner Yoava, <<Kılıç sonsuza dek mi insanları yok etsin?>> diye
seslendi, <<Bu olayın acıyla sona ereceğini anlamıyor musun? Kardeşlerini kovalamaktan

vazgeçmeleri için askerlere ne zaman buyruk vereceksin?>>
2Sm 2 27 Yoav şöyle karşılık verdi: <<Yaşayan Tanrının adıyla derim ki, seslenmeseydin askerler sabaha dek kardeşlerini kovalamaktan vazgeçmeyecekti.>>
2Sm 2 28 Sonra Yoav boru çaldı. Herkes durdu. Bundan böyle İsrail halkını ne kovaladılar, ne de onlarla savaştılar.
2Sm 2 29 Avnerle adamları bütün gece Arava Vadisinde yürüdüler. Şeria Irmağını geçerek Bitron yolundan Mahanayime vardılar.
2Sm 2 30 Yoav Avneri kovalamaktan döndükten sonra orduyu topladı. Asahelden başka, Davutun adamlarından on dokuz kişi eksikti.
2Sm 2 31 Oysa Davutun adamları Avneri destekleyen Benyaminitleri bozguna uğratarak üç yüz altmış kişiyi öldürmüşlerdi.
2Sm 2 32 Yoav'la adamları Asahel'i götürüp Beytlehem'de babasının mezarına gömdüler. Sonra bütün gece yürüyerek gün doğumunda Hevron'a vardılar.
2Sm 3 1 Saulun soyuyla Davutun soyu arasındaki savaş uzun sürdü. Davut giderek güçlenirken, Saulun soyu gitgide zayıf düşüyordu.
2Sm 3 2 Davutun Hevronda doğan oğulları şunlardı: İlk oğlu Yizreelli Ahi noamdan Amnon,
2Sm 3 3 ikincisi Karmelli Navalın dulü Avigayilden Kilav, üçüncüsü Geşur Kralı Talmayın kızı Maakadan Avşalom,
2Sm 3 4 dördüncüsü Hagitten Adoniya, beşincisi Avitalın oğlu Şefatya,
2Sm 3 5 altıncısı Davutun eşi Egladan Yitream. Davutun bu oğullarının hepsi Hevronda doğdular.
2Sm 3 6 Saulun soyuyla Davutun soyu arasındaki savaş sürerken, Avner Saulun soyu arasında güçleniyordu.
2Sm 3 7 Saulun Aya kızı Rispa adında bir cariyesi vardı. Bir gün İş-Boşet Avnere, <<Neden babamın cariyesiyle yattın?>> diye sordu.
2Sm 3 8 İş-Boşet'in sorusuna çok öfkelenen Avner şu karşılığı verdi: <<Ben Yahuda tarafına geçen bir köpek başı mıyım? Bugün bile baban Saulun ailesine, kardeşlerine, dostlarına bağlıyım. Seni Davutun eline teslim etmedim. Ama bugün bu kadın yüzünden beni suçluyorsun.>>
2Sm 3 9 RAB krallığı Saulun soyundan alıp Dandan Beer-Şevaya kadar uzanan İsrail ve Yahudada Davutun krallığını kuracağına ant içti. Ben de bunu Davut için yapmazsam Tanrı bana aynısını, hatta daha kötüsünü yapsın!>>
2Sm 3 11 İş-Boşet Avnerden korktuğu için ona başka bir şey söyleyemedi.
2Sm 3 12 Avner kendi adına Davuta ulaklar gönderip şöyle dedi: <<Ülke kimin ülkesi? Benimle bir antlaşma yap; o zaman İsrailin tümünün sana bağlanması için ben de senden yana olurum.>>
2Sm 3 13 Davut, <<İyi>> diye yanıtladı, <<Seninle bir antlaşma yaparım. Yalnız senden şunu istiyorum: Beni görmeye geldiğinde Saulun kızı Mikalı da getir. Yoksa beni görmeyeceksin.>>
2Sm 3 14 Öte yandan Davut Saul oğlu İş-Boşete de ulaklar aracılığıyla şu haberi gönderdi: <<Yüz Filistinlinin sünnet derisi karşılığında nişanlandığım karım Mikalı bana ver.>>
2Sm 3 15 Bunun üzerine İş-Boşet, kadının kocası Layiş oğlu Paltielden alınıp getirilmesi için adamlar gönderdi.
2Sm 3 16 Kocasını ağlaya ağlaya Bahurime kadar izledi; sonra Avner ona, <<Geri dön>> deyince döndü.
2Sm 3 17 Avner İsrailin ileri gelenleriyle görüşüp onlara şöyle demişti: <<Siz bir süredir Davutun kralınız olmasını istiyorsunuz.
2Sm 3 18 Şimdi bunu gerçekleştirin! Çünkü RAB, Davut hakkında, <Halkım İsraili kulum Davut aracılığıyla Filistlilerin ve bütün düşmanlarının elinden kurtaracağım> demişti.>>
2Sm 3 19 Avner Benyaminitlerle de görüştü, İsrailin ve bütün Benjamin halkının uygun gördüğü her şeyi Davuta bildirmek üzere Hevrona gitti.
2Sm 3 20 Avner yirmi kişiyle birlikte Hevrona, Davutun yanına vardı. Davut Avnerle yanındakilere bir şölen verdi.
2Sm 3 21 Avner Davuta, <<Hemen gidip bütün İsrail halkını efendim kralın yanına toplayayım>> dedi, <<Öyle ki, sizinle bir antlaşma yapsınlar. Sen de dilediğin her yeri yönetebileceğin.>> Bunun üzerine Davut Avneri yoluna gönderdi. O da esenlikle gitti.
2Sm 3 22 Tam o sırada Davutun adamlarıyla Yoav, bir baskından dönmüş, yanlarında birçok yağmalanmış mal getirmişlerdi. Ama Avner Hevronda Davutun yanında değildi. Çünkü Davut onu göndermiş, o da esenlikle gitmişti.
2Sm 3 23 Yoavla yanındaki bütün askerler Hevrona vardığında, Ner oğlu Avnerin krala geldiğini, kralın onu gönderdiğini, onun da esenlikle gittiğini Yoava bildirdiler.
2Sm 3 24 Yoav krala gidip, <<Ne yaptın?>> dedi, <<Baksana Avner ayağına kadar gelmiş! Neden onu salıverdin? Çoktan gitmiş!
2Sm 3 25 Ner oğlu Avneri tanırsın; seni kandırmak, nereye gidip geldiğini, neler yaptığını öğrenmek için gelmiştir.>>
2Sm 3 26 Davutun yanından çıkan Yoav, Avnerin arkasından ulaklar gönderdi. Ulaklar Avneri Sira Sarnıcı'ndan geri getirdiler. Davut ise bundan habersizdi.
2Sm 3 27 Avner Hevrona dönünce, Yoav onunla özel bir görüşme yapmak bahanesiyle, onu kent kapısına çekti. Kardeşi Asahelin kanını döktüğü için, Avneri orada karnından vurup öldürdü.
2Sm 3 28 Davut bu haberi işitince şöyle dedi: <<RABbin önünde ben de, krallığımı

da Ner oğlu Avnerin kanından sonsuza dek suçsuzuz.

2Sm 3 29 Bu suçun sorumlusu Yoavla babasının bütün soyu olsun. Yoavın soyundan irinli, deri hastalığına yakalanmış, koltuk değneğine dayanan, kılıçla öldürülen, açlık çeken kişiler hiç eksik olmasın!>>

2Sm 3 30 Böylece Yoavla kardeşi Avişay, Givondaki savaşta kardeşleri Asaheli öldüren Avneri öldürdüler.

2Sm 3 31 Sonra Davut Yoavla yanındakilere şu buyruğu verdi: <<Giysilerinizi yırtıp çula sarının ve Avnerin ölüsü önünde yas tutun!>> Kral Davut da cenazenin ardı sıra yürüdü.

2Sm 3 32 Avneri Hevron'da gömdüler. Kral, Avnerin mezarı başında hıçkırarak hıçkırarak ağladı. Oradaki herkes de ağladı.

2Sm 3 33 Sonra kral, Avner için şu ağıtı yaktı: <<Avner, bir budala gibi mi ölmeliydi?

2Sm 3 34 Ellerin bağlı değildi, ayaklarına zincir vurulmamıştı.

Ama sen kötülerin önünde düşen biri gibi düştün!>>

2Sm 3 35 Halk Davutun yanına varıp akşam olmadan bir şeyler yemesi için üstelediyse de, Davut ant içerek şöyle dedi: <<Güneş batmadan ekmek ya da başka herhangi bir şey tatmayacağım. Yoksa Tanrı bana aynısını, hatta daha kötüsünü yapsın!>>

2Sm 3 36 Herkes bunu benimsedi ve kralın yaptığı her şeyden hoşnut oldukları gibi, bundan da hoşnut oldular.

2Sm 3 37 Ner oğlu Avnerin öldürülmesinde kralın parmağı olmadığını o gün bütün İsrail halkı anladı.

2Sm 3 38 Kral adamlarına, <<Bugün İsrail'de bir önderin, büyük bir adamın öldüğünü bilmiyor musunuz?>> dedi.

2Sm 3 39 <<Meshedilmiş bir kral olduğum halde bugün güçsüzüm. Seruya'nın oğulları benden daha zorlu. RAB kötülük edene yaptığı kötülüğe göre karşılık versin!>>

2Sm 4 1 Avnerin Hevron'da öldürüldüğünü duyan Saul oğlu İş-Boşet korkuya kapıldı. Bütün İsrail halkı da dehşet içindeydi.

2Sm 4 2 Saul oğlu İş-Boşetin iki akıncı önderi vardı; bunlar Benyamin oymağından Beerotlu Rimmonun oğullarıydı. Birinin adı Baana, öbürününki Rekavdi. -Beerot Benyamin oymağından sayılırdı.

2Sm 4 3 Beerotlular Gittayime kaçmışlardı. Yabancı olan bu halk bugün de orada gurbette yaşıyor. -

2Sm 4 4 Saul oğlu Yonatanın Mefiboşet adında bir oğlu vardı; iki ayağı da topaldı. Saul'un Yonatanın ölüm haberi Yizreel'den ulaştığında, Mefiboşet beş yaşındaydı. Dadısı onu alıp kaçmıştı. Ne var ki, aceleyle kaçmaya çalışırken çocuk düşüp sakatlanmıştı.

2Sm 4 5 Beerotlu Rimmonun oğulları Rekavla Baana yola koyuldular. Öğle sıcağında İş-Boşetin evine vardıklarında İş-Boşet uzanmış dinlenmekteydi.

2Sm 4 6 Buğday alacakmış gibi yaparak eve girdiler. O sırada İş-Boşet yatak odasında yatağında uzanıyordu. Adamlar İş-Boşetin karnını deşip öldürdüler. Başını gövdesinden ayırıp yanlarına aldılar. Rekavla kardeşi Baana kaçıp bütün gece Arava yolundan ilerlediler.

2Sm 4 8 İş-Boşetin başını Hevron'da Kral Davuta getirip, <<İşte seni öldürmek isteyen düşmanın Saulun oğlu İş-Boşetin başı!>> dediler, <<RAB bugün Saul'dan ve onun soyundan efendimiz kralın öcünü aldı.>>

2Sm 4 9 Ama Davut Beerotlu Rimmonun oğulları Rekavla kardeşi Baanaya şöyle karşılık verdi: <<Beni her türlü sıkıntıdan kurtaran yaşayan RAB adıyla derim ki, iyi haber getirdiğini sanarak bana Saulun öldüğünü bildiren adamı yakalayıp Ziklak'ta yaşamına son verdim. Getirdiği iyi haber için verdiğim ödül buydu!

2Sm 4 11 Doğru birini evinde, yatağında öldüren kötü kişilerin ölümü çok daha kesindir! Şimdi sizi yeryüzünden yok ederek onun öcünü sizden almayacak mıyım?>>

2Sm 4 12 Sonra adamlarına buyruk verdi. İki kardeşi öldürüp ellerini, ayaklarını kestiler ve Hevron'daki havuzun yanına astılar. İş-Boşet'in başını ise götürüp Hevron'da Avner'in mezarına gömdüler.

2Sm 5 1 İsrailin bütün oymakları Hevron'da bulunan Davuta gelip şöyle dediler: <<Biz senin etin, kemiğiniz.

2Sm 5 2 Geçmişte Saul kralımızken, savaşta İsrail'e komuta eden sendin. RAB sana, <Halkım İsraili sen güdecek, onlara sen önder olacaksın> diye söz verdi.>>

2Sm 5 3 İsrailin bütün ileri gelenleri Hevron'a, Kral Davutun yanına gelince, kral RABbin önünde orada onlarla bir antlaşma yaptı. Onlar da Davutu İsrail Kralı olarak meshettiler.

2Sm 5 4 Davut otuz yaşında kral oldu ve kırk yıl krallık yaptı.

2Sm 5 5 Hevron'da yedi yıl altı ay Yahudaya, Yerusalemlerde otuz üç yıl bütün İsrail'e ve Yahudaya krallık yaptı.

2Sm 5 6 Kral Davutla adamları Yerusalemlerde yaşayan Yevuslulara saldırmak için yola çıktılar. Yevuslular Davuta, <<Sen buraya giremezsin, körlerle topallar bile seni geri püskürtebilir>> dediler. <<Davut buraya giremez>> diye düşünüyorlardı.

2Sm 5 7 Ne var ki, Davut Siyon Kalesini ele geçirdi. Daha sonra bu kaleye <<Davut Kenti>> adı verildi.

2Sm 5 8 Davut o gün adamlarına şöyle demişti: <<Yevusluları kim yenilgiye uğratırsa Davutun nefret ettiği şu <Topallarla körlere> su kanalından ulaşmalı!>> <<Körlerle topallar saraya giremeyecek>> denmesinin nedeni işte budur.

2Sm 5 9 Bundan sonra Davut <<Davut Kenti>> adını verdiği kalede oturmaya

başladı. Çevredeki bölgeyi, Millodan içeriye doğru uzanan bölümü inşa etti.
2Sm 5 10 Davut giderek güçleniyordu. Çünkü Her Şeye Egemen Tanrı RAB onunlaydı.
2Sm 5 11 Sur Kralı Hiram Davuta ulaklar, sedir kütükleri, marangozlar ve taşçılar gönderdi. Bu adamlar Davut için bir saray yaptılar.
2Sm 5 12 Böylece Davut RABbin kendisini İsrail Kralı atadığını ve halkı İsrailin hatırı için krallığını yücelttiğini anladı.
2Sm 5 13 Davut Hevrontan ayrıldıktan sonra Yeruşalimde kendine daha birçok cariye ve karı aldı. Davutun erkek ve kız çocukları oldu.
2Sm 5 14 Davutun Yeruşalimde doğan çocuklarının adları şunlardı: Şammua, Şovav, Natan, Süleyman,
2Sm 5 15 Yivhar, Elişua, Nefek, Yafia,
2Sm 5 16 Elişama, Elyada ve Elifelet.
2Sm 5 17 Filistliler Davutun İsrail Kralı olarak meshedildiğini duyunca, bütün Filist ordusu onu aramak için yola çıktı. Bunu duyan Davut kaleye sığındı.
2Sm 5 18 Filistliler gelip Refaim Vadisine yayılmışlardı.
2Sm 5 19 Davut RABbe danıştı: «Filistlilere saldırayım mı? Onları elime teslim edecek misin?» RAB Davuta, «Saldır» dedi, «Onları kesinlikle eline teslim edeceğim.»
2Sm 5 20 Bunun üzerine Davut Baal-Perasime gidip orada Filistlileri bozguna uğrattı. Sonra, «Her şeyi yarıp geçen sular gibi, RAB düşmanlarımı önümden yarıp geçti» dedi. Bundan ötürü oraya Baal-Perasim adı verildi.
2Sm 5 21 Davutla adamları, Filistlilerin orada bıraktığı putları alıp götürdüler.
2Sm 5 22 Filistliler bir kez daha gelip Refaim Vadisine yayıldılar.
2Sm 5 23 Davut RABbe danıştı. RAB şöyle karşılık verdi: «Buradan saldırma! Onları arkadan çevirip pelesenk ağaçlarının önünden saldır.
2Sm 5 24 Pelesenk ağaçlarının tepesinden yürüyüş sesi duyar duymaz, acele et. Çünkü ben Filist ordusunu bozguna uğratmak için önüsüne gitmişim demektir.»
2Sm 5 25 Davut RAB'bin kendisine buyurduğu gibi yaptı ve Filistliler'i Geva'dan Gezer'e kadar bozguna uğrattı.
2Sm 6 1 Davut İsraildeki bütün seçme adamları topladı. Sayıları otuz bin kişiydi.
2Sm 6 2 Böylece Davutla ordusu, sandığın üzerindeki Keruvlar arasında taht kuran Her Şeye Egemen RABbin adıyla anılan Tanrının Sandığını getirmek için Baale-Yahudaya gittiler.
2Sm 6 3 Tanrının Sandığını Avinadavin tepedeki evinden alıp yeni bir arabaya koydular. Tanrının Sandığını taşıyan yeni arabayı Avinadavin oğulları Uzzayla Ahyo sürüyordu. Ahyo sandığın önünden yürüyordu.
2Sm 6 5 Bu arada Davutla bütün İsrail halkı da RABbin önünde lir, çenk, tef, çingirak ve ziller eşliğinde ezgiler okuyarak var güçleriyle bu olayı kutluyorlardı. eşliğinde ezgiler okuyarak var güçleriyle» (bkz. Septuaginta, Kumran, 1Ta.13:8), Masoretik metin «Çam ağacından yapılmış her türlü çalgılar, lir, çenk, tef, çingirak ve ziller çalarak».
2Sm 6 6 Nakonun harman yerine vardıklarında öküzler tökezledi. Bu nedenle Uzza elini uzatıp Tanrının Sandığını tuttu.
2Sm 6 7 RAB Tanrı saygısızca davranan Uzzaya öfkelenerek onu orada yere çaldı. Uzza Tanrının Sandığının yanında öldü.
2Sm 6 8 Davut, RABbin Uzzayı cezalandırmasına öfkeleni. O günden bu yana oraya Peres-Uzza denilir.
2Sm 6 9 Davut o gün RABden korkarak, «RABbin Sandığı nasıl olur da bana gelir?» diye düşündü.
2Sm 6 10 RABbin Sandığını Davut Kentine götürmek istemedi. Bunun yerine sandığı Gatlı Ovet-Edomun evine götürdü.
2Sm 6 11 RABbin Sandığı Gatlı Ovet-Edomun evinde üç ay kaldı. RAB Ovet-Edomu ve bütün ailesini kutsadı.
2Sm 6 12 «Tanrının Sandığından ötürü RAB Ovet-Edomun ailesini ve ona ait her şeyi kutsadı» diye Kral Davuta bildirildi. Böylece Davut gidip Tanrının Sandığını Ovet-Edomun evinden Davut Kentine sevinçle getirdi.
2Sm 6 13 RABbin Sandığını taşıyanlar altı adım atınca, Davut bir boğayla besili bir dana kurban etti.
2Sm 6 14 Keten efod kuşanmış Davut, RABbin önünde var gücüyle oynuyordu.
2Sm 6 15 Davutla bütün İsrail halkı, sevinç naraları ve boru sesi eşliğinde RABbin Sandığını getiriyorlardı.
2Sm 6 16 RABbin Sandığı Davut Kentine varınca, Saulun kızı Mikal pencereden baktı. RABbin önünde oynayıp zıplayan Kral Davutu görünce, onu küçümsedi.
2Sm 6 17 RABbin Sandığını getirip Davutun bu amaçla kurduğu çadırın içindeki yerine koydular. Davut RABbe yakmalık sunular ve esenlik sunuları sundu.
2Sm 6 18 Yakmalık sunuları ve esenlik sunularını sunmayı bitirince, Her Şeye Egemen RABbin adıyla halkı kutsadı.
2Sm 6 19 Ardından kadın erkek herkese, bütün İsrail topluluğuna birer somun ekmekle birer hurma ve üzüm pestili dağıttı. Sonra herkes evine döndü.
2Sm 6 20 Davut ailesini kutsamak için eve döndüğünde, Saulun kızı Mikal onu

karşılamaya çıktı. Davuta şöyle dedi: «İsrail Kralı bugün ne güzel bir ün kazandırdı kendine! Değersiz biri gibi, kullarının cariyeleri önünde soyundun.»

2Sm 6 21 Davut, «Baban ve bütün soyu yerine beni seçen ve halkı İsrail'e önder atayan RABbin önünde oynadım!» diye karşılık verdi, «Evet, RABbin önünde oynayacağım.

2Sm 6 22 Üstelik kendimi bundan daha da küçük düşürecekim, hiçe sayacağım. Ama sözünü ettiğin o cariyeler beni onurlandıracaklar.»

2Sm 6 23 Saul'un kızı Mikal'ın ölene dek çocuğu olmadı.

2Sm 7 1 Kral sarayına yerleşmişti. RAB de onu çevresindeki bütün düşmanlarından koruyarak rahata kavuşturdu.

2Sm 7 2 O sırada kral, Peygamber Natana, «Bak, ben sedir ağacından yapılmış bir sarayda oturuyorum. Oysa Tanrının sandığı bir çadırda duruyor!» dedi.

2Sm 7 3 Natan, «Git, tasarladığın her şeyi yap, çünkü RAB seni ni edir» diye karşılık verdi.

2Sm 7 4 O gece RAB Natana şöyle seslendi:

2Sm 7 5 «Git, kulum Davuta şöyle de: «RAB diyor ki, oturmam için bana sen mi tapınak yapacaksın?

2Sm 7 6 İsrail halkını Mısırdan çıkardığım günden bu yana konutta oturmam. Bir çadırda orada burada konaklayarak dolaşıyordum.

2Sm 7 7 İsrailiilerle birlikte dolaştığım yerlerin herhangi birinde, halkım İsraili gütmesini buyurduğum İsrail önderlerinden birine, neden bana sedir ağacından bir konut yapmadınız diye hiç sordum mu?» ayetlerinde geçen İbranice «Beyt» sözcüğü, «tapınak», «konut» ve «soy» olarak çevrildi.

2Sm 7 8 «Şimdi kulum Davuta şöyle diyeceksin: «Her Şeye Egemen RAB diyor ki, halkım İsrail'e önder olasın diye seni otlaklardan ve koyun gütmekten aldım.

2Sm 7 9 Her nereye gittiysen seninleydim. Önünden bütün düşmanlarını yok ettim. Adını dünyadaki büyük adamların adı gibi büyük kılacağım.

2Sm 7 10 Halkım İsrail için yurt sağlayıp onları oraya yerleştirecekim. Bundan böyle kendi yurtlarında otursunlar, bir daha rahatsız edilmesinler. Kötü kişiler de halkım İsrail'e hakimler atadığım günden bu yana yaptıkları gibi, bir daha onlara baskı yapmasınlar. Seni bütün düşmanlarından kurtarıp rahata kavuşturacağım. «RAB senin için bir soy yetiştireceğini belirtiyor:

2Sm 7 12 Sen ölüp atalarına kavuşunca, senden sonra soyundan birini ortaya çıkarıp krallığını pekiştirecekim.

2Sm 7 13 Adıma bir tapınak kuracak olan odur. Ben de onun krallığının tahtını sonsuza dek sürdüreceğim.

2Sm 7 14 Ben ona baba olacağım, o da bana oğul olacak. Kötülük yapınca, onu insanların değneğiyle, insanların vuruşlarıyla yola getirecekim.

2Sm 7 15 Ama senin önünden kaldırdığım Sauldan esirgediğim sevgiyi hiçbir zaman esirgemeyecekim.

2Sm 7 16 Soyun ve krallığın sonsuza dek önümde duracak; tahtın sonsuza dek sürecektir.»

2Sm 7 17 Böylece Natan bütün bu sözleri ve görüşleri Davuta aktardı.

2Sm 7 18 Bunun üzerine Kral Davut gelip RABbin önünde oturdu ve şöyle dedi: «Ey Egemen RAB, ben kimim, ailem nedir ki, beni bu duruma getirdin?

2Sm 7 19 Ey Egemen RAB, sanki bu yetmezmiş gibi, kulunun soyunun geleceği hakkında da söz verdin. Ey Egemen RAB, insanlarla hep böyle mi ilgilenirsin?

2Sm 7 20 Ben sana başka ne diyebilirim ki! Çünkü, ey Egemen RAB, kulunu tanıyorsun.

2Sm 7 21 Sözünün hatırı için ve isteğin uyarınca bu büyüklüğü gösterdin ve kuluna bildirdin.

2Sm 7 22 «Yücesin, ey Egemen RAB! Bir benzerin yok, senden başka Tanrı da yok! Bunu kendi kulaklarımızla duyduk.

2Sm 7 23 Halkın İsrail'e benzer tek bir ulus yok dünyada. Kendi halkın olsun diye onları kurtarmaya gittin. Çünkü onlar için de, ülken için de büyük ve görkemli işler yapmakla ün saldın. Mısırdan kendin için kurtardığın halkın önünden ulusları ve tanrılarını kovdun.

2Sm 7 24 Halkın İsraili sonsuza dek kendi halkın olarak benimsedin ve sen de, ya RAB, onların Tanrısı oldun.

2Sm 7 25 «Şimdi, ya RAB Tanrı, kuluna ve onun soyuna ilişkin verdiğin sözü sonsuza dek tut, sözünü yerine getir.

2Sm 7 26 Öyle ki, insanlar, «Her Şeye Egemen RAB İsrailin Tanrısıdır!» diyerek adını sonsuza dek yüceltsinler ve kulun Davutun soyu da önünde sürsün.

2Sm 7 27 «Ey Her Şeye Egemen RAB, İsrailin Tanrısı! «Senin için bir soy çıkaracağım» diye kuluna açıkladın. Bundan dolayı kulun sana bu duayı etme yürekliliğini buldu.

2Sm 7 28 Ey Egemen RAB, sen Tanrısın! Sözlerin gerçektir ve kuluna bu iyi sözü verdin.

2Sm 7 29 Şimdi önünde sonsuza dek sürmesi için kulunun soyunu kutsamanı diliyorum. Çünkü, ey Egemen RAB, sen böyle söz verdin ve kulunun soyu kutsamanla sonsuza dek kutlu kılınacak.»

2Sm 8 1 Bir süre sonra Davut Filistlileri yenip boyunduruğu altına aldı ve Meteg-Ammayı Filistlilerin yönetimiinden çıkardı.

2Sm	8	2	Moavlıları da bozguna uğrattı. Onları yere yatırıpiple ölçtü. Ölçtüğü
iki sırayı öldürdü, bir			bütün sırayı sağ bıraktı. Moavlılar Davutun haraç ödeyen köleleri
oldular.			
2Sm	8	3	Davut Fırata kadar krallığını yeniden kurmaya giden Sova Kralı Rehov
oğlu Hadadezeri de yendi.			
2Sm	8	4	Bin yedi yüz atlısıyla yirmi bin yaya askerini ele geçirdi. Yüz savaş
arabası için gereken atların dışındaki bütün atları da sakatladı.			
2Sm	8	5	Sova Kralı Hadadezere yardıma gelen Şam Aramlılarından yirmi iki bin
kişiyi öldürdü.			
2Sm	8	6	Sonra Şam Aramlılarının ülkesine askeri birlikler yerleştirdi. Onlar
da Davutun haraç ödeyen			köleleri oldular. RAB Davutu gittiği her yerde zafere ulaştırdı.
2Sm	8	7	Davut Hadadezerin komutanlarının taşıdığı altın kalkanları alıp
Yeruşalime götürdü.			
2Sm	8	8	Ayrıca Hadadezerin yönetimiindeki Betah ve Berotay kentlerinden bol
miktarda tunç aldı.			
2Sm	8	9	Hama Kralı Toi, Davutun Hadadezerin bütün ordusunu bozguna uğrattığını
duydu.			
2Sm	8	10	Toi Kral Davutu selamlamak ve Hadadezerle savaşıp yendiği için onu
kutlamak üzere oğlu Yoramı ona gönderdi. Çünkü Toi Hadadezerle sürekli savaşmıştı. Yoram			
Davuta altın, gümüş, tunç armağanlar getirdi.			
2Sm	8	11	Kral Davut bu armağanları yendiği bütün uluslardan -Aram, Moav,
Ammonlular, Filistliler ve Amaleklilerden- ele geçirdiği altın ve gümüşle birlikte RABbe			
adadı. Bunun yanı sıra Sova Kralı Rehov oğlu Hadadezerden yağmalanan altınla gümüşü de RABbe			
adadı.			
2Sm	8	13	Davut Tuz Vadisinde on sekiz bin Edomlu öldürüp dönünce üne kavuştu.
2Sm	8	14	Edomun her yanına askeri birlikler yerleştirdi. Edomluların tümü
Davutun köleleri oldular.			RAB Davutu gittiği her yerde zafere ulaştırdı.
2Sm	8	15	Bütün İsrailde krallık yapan Davut halkına doğruluk ve adalet sağladı.
2Sm	8	16	Seruya oğlu Yoav ordu komutanı, Ahilut oğlu Yehoşafat devlet
tarihçisiydi.			
2Sm	8	17	Ahituv oğlu Sadokla Aviyatar oğlu Ahimelek kâhin, Seraya yazmandı.
2Sm	8	18	Yehoyada oğlu Benaya Keretliler'le Peletliler'in komutanıydı. Davut'un
oğullarıysa kâhindi.			
2Sm	9	1	Davut, <<Saulun ailesinden daha sağ kalan, Yonatanın hatırı için
iyilik edebileceğim kimse var mı?>> diye sordu.			
2Sm	9	2	Saulun ailesinin Siva adında bir hizmetkârı vardı. Onu Davutun yanına
çağırdılar. Kral, <<Siva sen misin?>> diye sordu. Siva, <<Evet, ben kulunum>> diye yanıtladı.			
2Sm	9	3	Kral, <<Saulun ailesinden sağ kalan kimse yok mu?>> diye sordu,
<<Tanrının iyiliğini ona göstereyim.>> Siva, <<Yonatanın iki ayağı sakat bir oğlu var>> diye			
yanıtladı.			
2Sm	9	4	Kral, <<Nerede o?>> diye sordu. Siva, <<Ammiel oğlu Makirin
Lo-Devardaki evinde>> diye karşılık verdi.			
2Sm	9	5	Böylece Kral Davut, Lo-Devardan Ammiel oğlu Makirin evinden onu yanına
getirtti.			
2Sm	9	6	Saul oğlu Yonatan oğlu Mefiboşet, Davutun yanına gelince, onun önünde
yere kapandı. Davut, <<Mefiboşet!>> diye seslendi. Mefiboşet, <<Evet, ben kulunum>> diye			
yanıtladı.			
2Sm	9	7	Davut ona, <<Korkma!>> dedi, <<Çünkü baban Yonatanın hatırı için, sana
kesinlikle iyilik edeceğim. Atan Saulun bütün toprağını sana geri vereceğim. Ve sen her zaman			
soframda yemek yiyeceksin.>>			
2Sm	9	8	Mefiboşet yere kapanıp şöyle dedi: <<Kulun ne ki, benim gibi ölmüş bir
köpekle ilgileniyorsun?>>			
2Sm	9	9	Kral Davut, Saulun hizmetkârı Sivayı çağırıp, <<Önceden efendin Saul
ile ailesine ait her şeyi torunu Mefiboşete verdim>> dedi,			
2Sm	9	10	<<Sen, oğulların ve kölelerin onun için toprağı işleyip ürünü
getireceksiniz. Öyle ki, efendinizin torununun yiyecek gereksinimi sağlansın. Efendinin torunu			
Mefiboşet her zaman benim soframda yemek yiyecektir.>> Sivanın on beş oğlu ve yirmi kölesi			
vardı.			
2Sm	9	11	Siva, <<Efendim kralın buyurduğu her şeyi yapacağım>> dedi. Mefiboşet
kralın çocuklarından biri gibi onun sofrasında yemek yedi.			
2Sm	9	12	Mefiboşetin Mika adında küçük bir oğlu vardı. Sivaya bağlı herkes
Mefiboşete hizmet ediyordu.			
2Sm	9	13	İki ayağı sakat Mefiboşet hep kralın sofrasında yemek yediğinden
Yeruşalim'de oturuyordu.			
2Sm	10	1	Bir süre sonra Ammon Kralı öldü, yerine oğlu Hanun kral oldu.
2Sm	10	2	Davut, <<Babası bana iyilik ettiği gibi ben de Nahaş oğlu Hanuna
iyilik edeceğim>> diye düşünerek, babasının ölümünden dolayı baş sağlığı dilemek için Hanuna			
görevliler gönderdi. Davutun görevlileri Ammonluların ülkesine varınca,			
2Sm	10	3	Ammon önderleri, efendileri Hanuna şöyle dediler: <<Davut sana bu
adamları gönderdi diye babana saygı duyduğunu mu sanıyorsun? Davut, kenti araştırmak, casusluk			
etmek, yıkmak için adamlarını sana gönderdi.>>			
2Sm	10	4	Bunun üzerine Hanun Davutun görevlilerini yakalattı. Sakallarının

yarısını tıraş edip giysilerinin kalçayı kapatan kesimini ortadan kesti ve onları öylece gönderdi.

2Sm 10 5 Davut bunu duyunca, onları karşılamak üzere adamlar gönderdi. Çünkü görevliler çok utanıyorlardı. Kral, <<Sakalınız uzayıncaya dek Erihada kalın, sonra dönün>> diye buyruk verdi.

2Sm 10 6 Ammonlular, Davutun nefretini kazandıklarını anlayınca, haber gönderip Beytrehov ve Sovadan yirmi bin Aramlı yaya asker, Maaka Kralıyla bin adamını ve Tov halkından on iki bin adamı kiraladılar.

2Sm 10 7 Davut bunu duyunca, Yoavı ve güçlü adamlardan oluşan bütün ordusunu onlara karşı gönderdi.

2Sm 10 8 Ammonlular çıkıp kent kapısında savaş düzeni aldılar. Aramlı Sovayla Rehov, Tov halkı ve Maakanın adamları da kırdı savaş düzenine girdiler.

2Sm 10 9 Önde, arkada düşman birliklerini gören Yoav, İsrailin iyi askerlerinden bazılarını seçerek Aramlılara karşı yerleştirdi.

2Sm 10 10 Geri kalan birlikleri de kardeşi Avişayın komutasına vererek Ammonlulara karşı yerleştirdi.

2Sm 10 11 Yoav, <<Aramlılar benden güçlü çıkarsa, yardımıma gelirsin>> dedi, <<Ama Ammonlular senden güçlü çıkarsa, ben sana yardıma gelirim.

2Sm 10 12 Güçlü ol! Halkımızın ve Tanrımızın kentleri uğruna yürekli olalım! RAB gözünde iyi olanı yapsın.>>

2Sm 10 13 Yoavla yanındakiler Aramlılara karşı savaşmak için ileri atılınca, Aramlılar onlardan kaçtı.

2Sm 10 14 Onların kaçıştığını gören Ammonlular da Avişaydan kaçarak kente girdiler. Bunun üzerine Yoav Ammonlularla savaşmaktan vazgeçerek Yerusalıme gitti.

2Sm 10 15 İsrailiilerin önünde bozguna uğradıklarını gören Aramlılar bir araya geldiler.

2Sm 10 16 Hadadezer, haber gönderip Fırat Irmağının karşı yakasındaki Aramlıları çağırttı. Aramlılar Hadadezerin ordu komutanı Şovakın komutasında Helama gittiler.

2Sm 10 17 Davut bunu duyunca, bütün İsrail ordusunu topladı. Şeria Irmağını geçerek Helama vardılar. Aramlılar Davuta karşı düzen alarak onunla savaştılar.

2Sm 10 18 Ne var ki, Aramlılar İsrailiilerin önünden kaçtılar. Davut onlardan yedi yüz savaş arabası sürücüsü ile kırk bin atlı asker öldürdü. Hadadezerin ordu komutanı Şovakı da vurdu. Şovak savaş alanında öldü.

2Sm 10 19 Hadadezer'in buyruğundaki kralların hepsi bozguna uğradıklarını görünce, İsrailiiler'le barış yaparak onlara boyun eğdiler. Aramlılar bundan böyle Ammonlular'a yardım etmekten kaçındılar.

2Sm 11 1 İlkbaharda, kralların savaşa gittiği dönemde, Davut kendi subaylarıyla birlikte Yoavı ve bütün İsrail ordusunu savaşa gönderdi. Onlar Ammonluları yenilgiye uğratıp Rabba Kentini kuşatırken, Davut Yerusalıimde kalıyordu.

2Sm 11 2 Bir akşamüstü Davut yatağından kalktı, sarayın damına çıkıp gezinmeye başladı. Damdan yıkanan bir kadın gördü. Kadın çok güzeldi.

2Sm 11 3 Davut onun kim olduğunu öğrenmek için birini gönderdi. Adam, <<Kadın Eliamin kızı Hititli Uriyanın karısı Bat-Şevadır>> dedi.

2Sm 11 4 Davut kadını getirmeleri için ulaklar gönderdi. Kadın Davutun yanına geldi. Davut aybaşı kirliliğinden yeni arınmış olan kadınla yattı. Sonra kadın evine döndü.

2Sm 11 5 Gebe kalan kadın Davuta, <<Gebe kaldım>> diye haber gönderdi.

2Sm 11 6 Bunun üzerine Davut Hititli Uriyayı kendisine göndermesi için Yoava haber yolladı. Yoav da Uriyayı Davuta gönderdi.

2Sm 11 7 Uriya yanına varınca, Davut Yoavın, ordunun ve savaşın durumunu sordu.

2Sm 11 8 Sonra Uriyaya, <<Evine git, rahatına bak>> dedi. Uriya saraydan çıkınca, kral ardından bir armağan gönderdi.

2Sm 11 9 Ne var ki, Uriya evine gitmedi, efendisinin bütün adamlarıyla birlikte sarayın kapısında uyudu.

2Sm 11 10 Davut Uriyanın evine gitmediğini öğrenince, ona, <<Yolculuktan geldin. Neden evine gitmedin?>> diye sordu.

2Sm 11 11 Uriya, <<Sandık da, İsrailiilerle Yahudalılar da çardaklarda kalıyor>> diye karşılık verdi, <<Komutanım Yoavla efendimin adamları kırlarda konaklıyor. Bu durumda nasıl olur da ben yiyip içmek, karımla yatmak için evime giderim? Yaşamın hakkı için, böyle bir şeyi kesinlikle yapmayacağım.>>

2Sm 11 12 Bunun üzerine Davut, <<Bugün de burada kal, yarın seni göndereceğim>> dedi. Uriya o gün de, ertesi gün de Yerusalıimde kaldı.

2Sm 11 13 Davut Uriyayı çağırdı. Onu sarhoş edene dek yedirip içirdi. Akşam olunca Uriya efendisinin adamlarıyla birlikte uyumak üzere yattığı yere gitti. Yine evine gitmedi.

2Sm 11 14 Sabahleyin Davut Yoava bir mektup yazıp Uriya aracılığıyla gönderdi.

2Sm 11 15 Mektupta şöyle yazdı: <<Uriyayı savaşın en şiddetli olduğu cepheye yerleştir ve yanından çekil ki, vurulup ölsün.>>

2Sm 11 16 Böylece Yoav kenti kuşatırken Uriyayı yiğit adamların bulunduğunu bildiği yere yerleştirdi.

2Sm 11 17 Kent halkı çıkıp Yoavın askerleriyle savaştı. Davutun askerlerinden ölenler oldu. Hititli Uriya da ölenler arasındaydı.

2Sm 11 18 Yoav savaşla ilgili ayrıntılı haberleri Davuta iletmek üzere bir ulak

gönderdi.

- 2Sm 11 19 Ulağı şöyle uyardı: <<Sen savaşla ilgili ayrıntılı haberleri krala iletmeyi bitirdikten sonra,
- 2Sm 11 20 kral öfkelenip sana şunu sorabilir: <Onlarla savaşmak için kente neden o kadar çok yaklaştınız? Surdan ok atacıklarını bilmiyor muydunuz?
- 2Sm 11 21 Yerubbeşet oğlu Avimeleki kim öldürdü? Teveste surun üstünden bir kadın üzerine bir değirmen üst taşını atıp onu öldürmedi mi? Öyleyse niçin sura o kadar çok yaklaştınız?> O zaman, <Kulun Hititli Uriya da öldü> dersin.>>
- 2Sm 11 22 Ulak yola koyuldu. Davutun yanına varınca, Yoavın kendisine söylediklerinin tümünü ona ilettiler.
- 2Sm 11 23 <<Adamlar bizden üstün çıktılar>> dedi, <<Kentten çıkıp bizimle kırdaki savaştılar. Ama onları kent kapısına kadar geri püskürttük.
- 2Sm 11 24 Bunun üzerine okçular adamlarına surdan ok attılar. Kralın adamlarından bazıları öldü; kulun Hititli Uriya da öldü.>>
- 2Sm 11 25 Davut ulağa şöyle dedi: <<Yoava de ki, <Bu olay seni üzmesin! Savaşta kimin öleceği belli olmaz. Kente karşı saldırınızı güçlendirin ve kenti yerle bir edin!> Bu sözlerle onu yüreklendir.>>
- 2Sm 11 26 Uriyanın karısı, kocasının öldüğünü duyunca, onun için yas tuttu.
- 2Sm 11 27 Yas süresi geçince, Davut onu sarayına getirtti. Kadın Davut'un karısı oldu ve ona bir oğul doğurdu. Ancak, Davut'un bu yaptığı RAB'in hoşuna gitmedi.
- 2Sm 12 1 RAB Natani Davuta gönderdi. Natan Davutun yanına gelince ona, <<Bir kentte biri zengin, öbürü yoksul iki adam vardı>> dedi,
- 2Sm 12 2 <<Zengin adamın birçok koyunu, sığırdı vardı.
- 2Sm 12 3 Ama yoksul adamın satın alıp beslediği küçük bir dişi kuzudan başka bir hayvanı yoktu. Kuzu adamın yanında, çocuklarıyla birlikte büyüdü. Adamın yemeginden yer, tasından içer, koynunda uyurdu. Yoksulun kızı gibiydi.
- 2Sm 12 4 Derken, zengin adama bir yolcu uğradı. Adam gelen konuğa yemek hazırlamak için kendi koyunlarından, sığırlarından birini almaya kıyamadığından yoksulun kuzusunu alıp yolcuya yemek hazırladı.>>
- 2Sm 12 5 Zengin adama çok öfkelenen Davut Natana, <<Yaşayan RABbin adıyla derim ki, bunu yapan ölümü hak etmiştir!>> dedi,
- 2Sm 12 6 <<Bunu yaptığı ve acımadığı için kuzuya karşılık dört katını ödemeli.>>
- 2Sm 12 7 Bunun üzerine Natan Davuta, <<O adam sensin!>> dedi, <<İsrailin Tanrısı RAB diyor ki, <Ben seni İsraille kral olarak meshettim ve Saulun elinden kurtardım.
- 2Sm 12 8 Sana efendinin evini verdim, karılarını da koynuna verdim. İsrail ve Yahuda halkını da sana verdim. Bu az gelseydi, sana daha neler neler verirdim!
- 2Sm 12 9 Öyleyse neden RABbin gözünde kötü olanı yaparak, onun sözünü küçümsedin? Hititli Uriyayı kılıçla öldürdün, Ammonluların kılıcıyla canına kıydın. Karısını da kendine eş olarak aldın.
- 2Sm 12 10 Bundan böyle, kılıç senin soyundan sonsuza dek eksik olmayacak. Çünkü beni küçümsedin ve Hititli Uriyanın karısını kendine eş olarak aldın.>
- 2Sm 12 11 <<RAB şöyle diyor: <Sana kendi soyundan kötülük getireceğim. Senin gözünün önünde karılarını alıp bir yakınına vereceğim; güpegündüz karılarının koynuna girecek.
- 2Sm 12 12 Evet, sen o işi gizlice yaptın, ama ben bunu bütün İsrail halkının gözü önünde güpegündüz yapacağım!>>
- 2Sm 12 13 Davut, <<RABbe karşı günah işledim>> dedi. Natan, <<RAB günahını bağışladı, ölmeyeceksin>> diye karşılık verdi,
- 2Sm 12 14 <<Ama sen bunu yapmakla, RABbin düşmanlarının Onu küçümsemesine neden oldun. Bu yüzden doğan çocuğun kesinlikle ölecek.>>
- 2Sm 12 15 Bundan sonra Natan evine döndü. RAB Uriyanın karısının Davuttan doğan çocuğunun hastalanmasına neden oldu.
- 2Sm 12 16 Davut çocuk için Tanrıya yalvarıp oruç tuttu; evine gidip gecelerini yerde yatarak geçirdi.
- 2Sm 12 17 Sarayın ileri gelenleri onu yerden kaldırmaya geldiler. Ama Davut kalkmak istemedi, onlarla yemek de yemedi.
- 2Sm 12 18 Yedinci gün çocuk öldü. Davutun görevlileri çocuğun öldüğünü Davuta bildirmekten çekindiler. Çünkü, <<Çocuk daha yaşarken onunla konuştuk ama bizi dinlemedi>> diyorlardı, <<Şimdi çocuğun öldüğünü ona nasıl söyleriz? Kendisine zarar verebilir!>>
- 2Sm 12 19 Davut görevlilerinin fısıldaştığını görünce, çocuğun öldüğünü anladı. Onlara, <<Çocuk öldü mü?>> diye sordu. <<Evet, öldü>> dediler.
- 2Sm 12 20 Bunun üzerine Davut yerden kalktı. Yıkandı, güzel kokular sürünüp giysilerini değiştirdi. RABbin Tapınağına gidip tapındı. Sonra evine döndü ve yemek istedi. Onüne konan yemeği yedi.
- 2Sm 12 21 Hizmetkârları, <<Neden böyle davranıyorsun?>> diye sordular, <<Çocuk yaşarken oruç tuttum, ağladın; ama ölünce kalkıp yemek yemeye başladın.>>
- 2Sm 12 22 Davut şöyle yanıtladı: <<Çocuk yaşarken oruç tutup ağladım. Çünkü, <Kim bilir, RAB bana lütfeder de çocuk yaşar> diye düşünüyordum.
- 2Sm 12 23 Ama çocuk öldü. Artık neden oruç tutayım? Onu geri getirebilir miyim ki? Ben onun yanına gideceğim, ama o bana geri dönmeyecek.>>
- 2Sm 12 24 Davut karısı Bat-Şevayı avuttu. Yanına girip onunla yattı. Bat-Şeva bir oğul doğurdu. Çocuğun adını Süleyman koydu. Çocuğu seven RAB Peygamber Natan aracılığıyla

haber gönderdi ve hatırı için çocuğun adını Yedidyah koydu. gelir.
2Sm 12 26 Bu sırada Ammonluların Rabba Kentine karşı savaşı sürdüren Yoav, saray
semtini ele geçirdi.
2Sm 12 27 Sonra Davuta ulaklar göndererek, «Rabba Kentine karşı savaşıp su
kaynaklarını ele geçirdim» dedi,
2Sm 12 28 «Şimdi sen ordunun geri kalanlarını topla, kenti kuşatıp ele geçir;
öyle ki, kenti ben ele geçirmeyeyim ve kent adıyla anılmasın.»
2Sm 12 29 Davut bütün askerlerini toplayıp Rabba Kentine gitti, kente karşı
savaşıp ele geçirdi.
2Sm 12 30 Ammon Kralının başındaki tacı aldı. Değerli taşlarla süslü, ağırlığı
bir talantfı altını bulan tacı Davutun başına koydular. Davut kentten çok miktarda mal
yağmalayıp götürdü.
2Sm 12 31 Orada yaşayan halkı dışarı çıkarıp testereyle, demir kazma ve baltayla
yapılan işlerde, tuğla yapımında çalıştırdı. Davut bunu bütün Ammon kentlerinde uyguladı.
Sonra bütün ordusuyla birlikte Yerusâlim'e döndü.
2Sm 13 1 Davutun oğlu Avşalomun Tamar adında güzel bir kızkardeşi vardı.
Davutun başka bir oğlu, Amnon Tamara gönül verdi.
2Sm 13 2 Amnon üvey kızkardeşi Tamar yüzünden yatağa düşecek kadar üzüntüye
kapıldı. Çünkü Tamar erden bir kızdı ve Amnon ona bir şey yapmayı olanaksız görüyordu.
2Sm 13 3 Amnonun Davutun kardeşi Şımanın oğlu Yonadav adında çok akıllı bir
arkadaşı vardı.
2Sm 13 4 Yonadav Amnona, «Ey kral oğlu, neden böyle her sabah üzgün
görünüyorsun?» diye sordu, «Bana anlatamaz mısın?» Amnon, «Üvey kardeşim Avşalomun
kızkardeşi Tamara gönül verdim» diye yanıtladı.
2Sm 13 5 Yonadav, «Yatağa yat ve hastaymış gibi yap» dedi, «Baban seni
görmeye gelince ona şöyle dersin: «Lütfen kızkardeşim Tamar gelip bana yiyecek versin. Yemeği
önümde hazırlasın ki, ona bakayım, elinden yiyeyim.» »
2Sm 13 6 Böylece Amnon yatağa yatıp hastaymış gibi yaptı. Kral onu görmeye
gelince, Amnon, «Lütfen kızkardeşim Tamar gelip önümde iki gözleme hazırlasın da elinden
yiyeyim» dedi.
2Sm 13 7 Davut, sarayda yaşayan Tamara, «Haydi kardeşin Amnonun evine gidip
ona yiyecek hazırla» diye haber gönderdi.
2Sm 13 8 Tamar yatmakta olan kardeşi Amnonun evine gitti. Hamur alıp yoğurdu,
önünde gözleme yapıp pişirdi.
2Sm 13 9 Tavayı alıp gözlemeyi önüne koyduysa da Amnon yemek istemedi.
«Yanımdan herkesi çıkarın» diye buyruk verdi. Herkes çıktı.
2Sm 13 10 Sonra Amnon Tamara, «Yemeği yatak odama getir de, elinden yiyeyim»
dedi. Tamar hazırladığı gözlemleri kardeşi Amnonun yatak odasına götürdü.
2Sm 13 11 Yesin diye yemeği ona yaklaştırdınca, Amnon Tamarı yakalayıp, «Gel,
benimle yat, kızkardeşim» dedi.
2Sm 13 12 Ama Tamar, «Hayır, kardeşim, beni zorlama!» dedi, «İsrailde böyle
şey yapılmamalıdır! Bu iğrençliği yapma!
2Sm 13 13 Sonra ben utancımı nasıl üstümden atarım? Sense İsrailde alçak biri
durumuna düşersin. Ne olur krala söyle; o beni senden esirgemez.»
2Sm 13 14 Ne var ki, Amnon Tamarı dinlemek istemedi. Daha güçlü olduğu için
onunla zorla yattı.
2Sm 13 15 Bundan sonra Amnon Tamardan öylesine nefret etti ki, ona duyduğu
nefret, beslemiş olduğu sevgiden daha güçlüydü. Amnon Tamara, «Kalk, git!» dedi.
2Sm 13 16 Tamar, «Hayır» dedi, «Çünkü beni kovman, bana yaptığın öbür
kötülükten daha büyük bir kötülüktür.» Ama Amnon onu dinlemek istemedi.
2Sm 13 17 Hizmetindeki uşağı çağırıp, «Bu kadını yanımdan dışarı çıkar,
ardından da kapıyı sürgüle» dedi.
2Sm 13 18 Uşak Tamarı dışarı çıkarıp ardından kapıyı sürgüledi. Tamar uzun kollu
bir giysi giymişti. Kralın erden kızları böyle giyinirlerdi.
2Sm 13 19 Tamar başına kül saçıp sırtındaki uzun kollu giysiyi yırttı. Elini
başına koyup ağlaya ağlaya gitti.
2Sm 13 20 Kardeşi Avşalom ona, «Seninle birlikte olan kardeşin Amnon muydu?»
diye sordu, «Haydi, kızkardeşim, sesini çıkarma. O senin üvey kardeşindir. Bu olayın üzerinde
durma.» Böylece Tamar, kardeşi Avşalomun evinde yalnız ve üzgün yaşadı.
2Sm 13 21 Kral Davut olup bitenleri duyunca çok öfkeleni.
2Sm 13 22 Avşalom ise Amnona iyi kötü hiçbir şey söylemedi. Kızkardeşi Tamara
tecavüz ettiği için Amnon'dan nefret ediyordu.
2Sm 13 23 Tam iki yıl sonra, Avşalom kralın bütün oğullarını kendi koyun
kırkıncılarının bulunduğu Efrayim Kenti yakınındaki Baal-Hasora çağırıldı.
2Sm 13 24 Avşalom krala gelip, «Koyunlarımı kırkıtırıyorum» dedi, «Lütfen kral
ve görevlileri de kuluna katılsın.»
2Sm 13 25 Kral Davut, «Hayır, oğlum, hepimiz gelmeyelim, sana yük oluruz» diye
yanıtladı. Avşalom üstelediye de kral gitmek istemedi, ama onu kutsadı.
2Sm 13 26 Bunun üzerine Avşalom, «Öyleyse izin ver de kardeşim Amnon bizimle
gelsin» dedi. Kral, «Amnon neden seninle gelsin?» diye sordu.
2Sm 13 27 Ancak Avşalom üsteleyince, kral Amnonu ve bütün öbür oğullarını onunla
gönderdi.

2Sm 13 28 Avşalom hizmetkârlarına şöyle buyurdu: <<Dinleyin! Amnonun şaraptan iyice keyiflendiği anı bekleyin. Size <Amnonu vurun> dediğim an onu öldürün. Korkmayın! Size buyruğu ben veriyorum. Güçlü ve yürekli olun!>>

2Sm 13 29 Hizmetkârlar Avşalomun buyruğuna uyarak Amnonu öldürdüler. Kralın öbür oğulları katırlarına atlayıp kaçtılar.

2Sm 13 30 Onlar yoldayken, Avşalomun kralın bütün oğullarını öldürdüğü, hiçbirinin sağ kalmadığı söylentisi Davuta ulaştı.

2Sm 13 31 Kral kalkıp giysilerini yırttı, yere kapandı. Bütün görevlileri de, giysileri yırtılmış, yanbaşıdaydılar.

2Sm 13 32 Davutun kardeşi Şımanın oğlu Yonadav şöyle dedi: <<Efendim kral bütün oğullarının öldürüldüğünü sanmasın; yalnız Amnon öldü. Çünkü o üvey kızkardeşi Tamara tecavüz ettiği günden bu yana, Avşalom buna kararlıydı.

2Sm 13 33 Onun için, ey efendim kral, bütün oğullarının öldüğü haberini dikkate alma; çünkü yalnız Amnon öldü.>>

2Sm 13 34 Bu arada Avşalom kaçtı. Nöbetçi tepenin yamacındaki batı yolundan büyük bir kalabalığın geldiğini gördü.

2Sm 13 35 Yonadav krala, <<İşte oğulların geliyor! kulunun dediği gibi oldu>> dedi.

2Sm 13 36 O konuşmasını bitirir bitirmez, kralın oğulları oraya varıp hıçkırarak hıçkırarak ağlamaya başladılar. Kral ve görevlileri de acı acı ağladılar.

2Sm 13 37 Avşalom Geşur Kralı Ammihut oğlu Talmayın yanına kaçtı. Davut ise oğlu Amnon için sürekli yas tutuyordu.

2Sm 13 38 Geşura kaçan Avşalom orada üç yıl kaldı.

2Sm 13 39 Kral Davut Avşalom'un yanına gitmeyi çok istiyordu. Çünkü Amnon'un ölümü konusunda avuntu bulmuştu.

2Sm 14 1 Kral Davutun Avşalom'u özlediğini anlayan Seruya oğlu Yoav, birini gönderip Tekoada yaşayan bilge bir kadını getirtti. Yoav kadına, <<Lütfen yasa bürün>> dedi, <<Yas giysilerini giy. Yağ sürme ve ölü için günlerdir yas tutan bir kadın gibi davran.

2Sm 14 3 Krala git ve ona söyleyeceklerimi ilet.>> Sonra kadına neler söyleyeceğini bildirdi.

2Sm 14 4 Tekoalı kadın krala gitti. Önünde yüzüstü yere kapanarak, <<Ey kral, yardım et!>> dedi.

2Sm 14 5 Kral, <<Neyin var?>> diye sordu. Kadın, <<Ben zavallı dul bir kadınıym>> diye yanıtladı, <<Kocam öldü.

2Sm 14 6 Ben kölenin iki oğlu vardı. İkisi tarlada kavgaya tutuştular. Orada onları ayıracak kimse yoktu. Biri öbürünü vurup öldürdü.

2Sm 14 7 Şimdi bütün boy halkı cariyene karşı çıkıp, <Kardeşini öldüreni bize teslim et> diyor, <öldürdüğü kardeşinin canına karşılık onu öldürelim. Böylece mirasçıyı da ortadan kaldırmış oluruz.> İşte geri kalan közümlü de söndürecekler; yeryüzünde kocamın adını sürdürecek soy kalmayacak.>>

2Sm 14 8 Kral, <<Evine dön, ben davanla ilgili buyruk vereceğim>> dedi.

2Sm 14 9 Tekoalı kadın, <<Efendim kral, bu olayın suçlusu ben ve babamın ev halkı olsun>> dedi, <<Kral ve tahtı suçsuz olsun.>>

2Sm 14 10 Kral, <<Kim sana bir şey derse, onu bana getir>> dedi, <<Bir daha canını sıkmaz.>>

2Sm 14 11 Kadın, <<Öyleyse kral Tanrısı RABbin adına ant içsin de kanın öcünü alacak kişi yıkımlı büyütmesin>> diye karşılık verdi, <<Yoksa oğlumu yok edecekler.>> Kral, <<Yaşayan RABbin adıyla derim ki, oğlunun saçının bir teline bile zarar gelmeyecektir>> dedi.

2Sm 14 12 Kadın, <<İzin ver de, efendim krala bir söz daha söyleyeyim>> dedi.

Kral, <<Söyle>> dedi.

2Sm 14 13 Kadın konuşmasını şöyle sürdürdü: <<Neden Tanrının halkına karşı böyle bir şey tasarladın? Kral böyle konuşmakla sanki kendini suçlu çıkarıyor. Çünkü sürgüne gönderdiği kişiyi geri getirmedir.

2Sm 14 14 Hepimizin öleceği kesin, toprağa dökülüp yeniden toplanamayan su gibiyiz. Ama Tanrı can almaz; sürgüne gönderilen kişi kendisinden uzak kalmasın diye çözüm yolları düşünür.

2Sm 14 15 <<Halk beni korkuttuğu için efendim krala bunları söylemeye geldim. <Kralla konuşayım, belki kölesinin dileğini yerine getirir> diye düşündüm,

2Sm 14 16 <Belki kral oğlumla beni öldürüp Tanrının halkından yoksun bırakmak isteyen elinden kurtarmayı kabul eder.>>

2Sm 14 17 Efendim kralın sözü beni rahatlatmış dedim. Çünkü efendim kral iyiyi, kötüyü ayırt etmekte Tanrının meleği gibidir. Tanrın RAB seninle olsun!>>

2Sm 14 18 Kral, <<Sana bir soru soracağım, benden gerçeği saklama>> dedi. Kadın, <<Efendim kral, buyur>> diye karşılık verdi.

2Sm 14 19 Kral, <<Bütün bunları seninle birlikte tasarlayan Yoav mı?>> diye sordu. Kadın şöyle yanıtladı: <<Yaşamın hakkı için derim ki, ey efendim kral, hiçbir sorunu yanıtlamaktan kaçamam. Evet, bana buyruk veren ve kölene bütün bunları söyleten kulun Yoavdır.

2Sm 14 20 Kulun Yoav duruma bir çözüm getirmek için yaptı bunu. Efendim, Tanrının bir meleği gibi bilgedir. Ülkede olup biten her şeyi bilir.>>

2Sm 14 21 Bunun üzerine kral Yoava, <<İstedğini yapacağım>> dedi, <<Git, genç Avşalom'u geri getir.>>

2Sm 14 22 Yoav yüzüstü yere kapanarak onu kutsadı ve, <<Ey efendim kral, bugün

benden hoşnut olduğunu biliyorum, çünkü kulunun isteğini yaptın» dedi.

2Sm 14 23 Yoav hemen Geşura gidip Avşalom'u Yerusolime getirdi.

2Sm 14 24 Ne var ki, kral, «Avşalom evine gitsin, yanıma gelmesin» diye buyruk verdi. Bu yüzden Avşalom evine gitti; kralı görmedi.

2Sm 14 25 Bütün İsrailde Avşalom kadar yakışıklılığı için övülen kimse yoktu; tepeden tırnağa kusursuz biriydi.

2Sm 14 26 Avşalom saçını kestirdiği zaman tartardı. Saçı ona ağırlık verdiği için her yıl kestirirdi. Saçının ağırlığı krallık ölçüsüne göre iki yüz shekel çekerdi.

2Sm 14 27 Avşalomun üç oğlu ve Tamar adında çok güzel bir kızı vardı. kg.

2Sm 14 28 Avşalom kralı görmeden Yerusolimde iki yıl yaşadı.

2Sm 14 29 Sonra Yoavı krala göndermek için ona haber saldı. Ama Yoav gelmek istemedi. Avşalom ikinci kez haber gönderdi, Yoav yine gelmek istemedi.

2Sm 14 30 Avşalom kullarına, «Bakın, Yoavın arpa tarlası benimkine bitişiktir» dedi, «Gidin, tarlayı ateşe verin.» Bunun üzerine gidip tarlayı ateşe verdiler.

2Sm 14 31 Yoav kalkıp Avşalomun evine gitti. «Kulların neden tarlamı ateşe verdi?» diye sordu.

2Sm 14 32 Avşalom şöyle yanıtladı: «Bak, sana, «Buraya gel, seni krala göndereyim» diye haber yolladım. Ona şunları söylemeni isteyecektim: «Neden Geşur'dan geldim? Orada kal saydım benim için daha iyi olurdu. Artık kralı görmek istiyorum. Bir suçum varsa, beni öldürsün.»»

2Sm 14 33 Bunun üzerine Yoav gidip Avşalom'un söylediklerini krala ilettiler. Kral Avşalom'u çağırttı. Avşalom kralın yanına gelip önünde yüzüstü yere kapandı. Kral da onu öptü.

2Sm 15 1 Bundan sonra Avşalom kendisine bir savaş arabası, atlar ve önünde koşacak elli kişi hazırladı.

2Sm 15 2 Sabah erkenden kalkıp kent kapısına giden yolun kenarında dururdu. Davasına baktırmak için krala gelen herkese seslenip, «Nerelisin?» diye sorardı. Adam hangi İsrail oymağından geldiğini söylerdi.

2Sm 15 3 Avşalom ona şöyle derdi: «Bak, ileri sürdüğün savlar doğru ve haklı. Ne var ki, kral adına seni dinleyecek kimse yok.»

2Sm 15 4 Sonra konuşmasını şöyle sürdürürdü: «Keşke kral beni ülkeye yargıç atasa! Davası ya da sorunu olan herkes bana gelse, ben de ona hakkını versem!»

2Sm 15 5 Biri önünde yüzüstü yere kapanmak üzere yaklaştı mı, Avşalom elini uzatıp adamı tutar, öperdi.

2Sm 15 6 Davasına baktırmak için krala gelen İsrailîlilerin hepsine böyle davrandı. Böylelikle İsrailîlilerin gönlünü çeldi.

2Sm 15 7 Dört yıl sonra Avşalom krala, «İzin ver de Hevrone gidip RABbe adağımı yerine getireyim» dedi,

2Sm 15 8 «Çünkü ben kulun Aramın Geşur kentinde yaşarken, «RAB beni Yerusolime geri getirirse, ona Hevronda tapınacağım» diye adak adamıştım.» Masoretik metin «Kırk yıl». Masoretik metinde geçmemektedir.

2Sm 15 9 Kral, «Esenlikle git» dedi. Ne var ki, Hevrone giden Avşalom bütün İsrail oymaklarına gizlice ulaklar göndererek şöyle dedi: «Boru sesini duyar duymaz, «Avşalom Hevronda kral oldu» diyeceksiniz.»

2Sm 15 11 Yerusolimden çağrılan iki yüz kişi olup bitenden haberleri olmaksızın, iyi niyetle Avşalomla birlikte gittiler.

2Sm 15 12 Avşalom kurbanları keserken, Davutun danışmanı Gilolu Ahitofeli de Gilo Kentinden getirtti. Böylece ayaklanma güç kazandı. Çünkü Avşalom'u izleyen halkın sayısı giderek çoğalıyordu.

2Sm 15 13 Bir ulak gelip Davuta, «İsrailîliler Avşaloma yürekten bağlandı» dedi.

2Sm 15 14 Bunun üzerine Davut Yerusolimde kendisiyle birlikte olan bütün görevlilerine şöyle dedi: «Haydi kaçalım! Yoksa Avşalom'dan kaçıp kurtulamayacağız. Hemen gidelim! Yoksa Avşalom ardımızdan çabucak yetişip bizi yıkıma uğratar. Kenti de kılıçtan geçirir.»

2Sm 15 15 Kralın görevlileri, «Efendimiz kral ne karar verirse yapmaya hazırız» diye yanıtladılar.

2Sm 15 16 Böylece kral ardısıra gelen bütün ev halkıyla birlikte yola koyuldu. Ancak saraya baksınlar diye on cariyesini orada bıraktı.

2Sm 15 17 Kralla yanındakiler kentin en son evinde durdular.

2Sm 15 18 Bütün kulları, Keretlilerle Peletliler kralın yanından geçtiler. Gattan ardısıra gelmiş olan altı yüz Gatlı asker de kralın önünden geçti.

2Sm 15 19 Kral Gatlı İttaya, «Neden sen de bizimle geliyorsun?» dedi, «Geri dön ve yeni kralla kal. Çünkü sen yurdundan sürülmüş bir yabancısın.

2Sm 15 20 Daha dün geldin. Bugün nereye gideceğimi kendim bilmezken, seni de bizimle birlikte mi dolaştırıyım? Kardeşlerinle birlikte geri dön. Tanrının sevgisi ve sadakati üzerinde olsun!»

2Sm 15 21 Ama İttay şöyle yanıtladı: «Efendim kral, yaşayan RABbin adıyla ve yaşamın hakkı için derim ki, ister yaşam, ister ölüm için olsun, sen neredeyse kulun ben de orada olacağım.»

2Sm 15 22 Davut İttaya, «Yürü, geç!» dedi. Böylece Gatlı İttay yanındaki bütün adamları ve çocuklarıyla birlikte geçti.

2Sm 15 23 Halk geçerken, bütün yöre halkı hıçkıra hıçkıra ağlıyordu. Kral Kidron

Vadisini geçti. Halk da kırlara doğru ilerledi.

2Sm 15 24 Kâhin Sadokla Tanrının Antlaşma Sandığını taşıyan Levililer de oradaydı. Tanrının Sandığını yere koydular. Bütün halk kentten çıkana dek Aviyatar sunulardı.

2Sm 15 25 Sonra kral, Sadoka, «Tanrının Sandığını kente geri götür» dedi, «RAB benden hoşnut kalırsa, beni geri getirir, sandığı ve konduğu yeri bana gösterir.

2Sm 15 26 Ama, «Senden hoşnut değilim» derse, işte buradayım, bana uygun gördüğünü yapsın.»

2Sm 15 27 Kral Kâhin Sadokla konuşmasını şöyle sürdürdü: «Sen bilici değil misin? Oğlun Ahimaas ve Aviyatar oğlu Yonatanı yanına al; Aviyatarla birlikte esenlikle kente dönün.

2Sm 15 28 Sizden aydınlatıcı bir haber alana dek ben kırdaki ırmağın sığ yerinde bekleyeceğim.»

2Sm 15 29 Böylece Sadokla Aviyatar Tanrının Sandığını Yerusâlime geri götürüp orada kaldılar. «Bakın».

2Sm 15 30 Davut ağlaya ağlaya Zeytin Dağına çıkıyordu. Baş örtülüydü, yalınayak yürüyordu. Yanındaki herkesin baş örtülüydü ve ağlayarak dağa çıkıyorlardı.

2Sm 15 31 O sırada biri Davuta, «Ahitofel Avşalomdan yana olan suikastçıların arasında» diye bildirdi. Bunun üzerine Davut, «Ya RAB, Ahitofelin öğüdünü boşa çıkar» diye dua etti.

2Sm 15 32 Davut Tanrıya tapılan tepenin doruğuna varınca, Arklı Huşay giysisi yırtılmış, baş 15 33 Davut ona, «Benimle birlikte gelersen, bana yük olursun» dedi,

2Sm 15 34 «Ama kente döner ve Avşaloma, «Ey kral, senin kulun olacağım; geçmişte babana nasıl kulluk ettiysem, şimdi de sana öyle kulluk edeceğim» dersen, Ahitofelin öğüdünü benim için boşa çıkarırsın.

2Sm 15 35 Kâhin Sadok ile Kâhin Aviyatar orada seninle birlikte olacaklar. Kralın sarayında duyduğun her şeyi onlara bildir.

2Sm 15 36 Sadok oğlu Ahimaas ile Aviyatar oğlu Yonatan da oradalar. Bütün duyduklarınızı onların aracılığıyla bana iletebilirsiniz.»

2Sm 15 37 Böylece Davut'un dostu Huşay Yerusâlim'e gitti. Tam o sırada Avşalom da kente giryordu.

2Sm 16 1 Davut tepenin doruğunu biraz geçince, Mefiboşetin hizmetkârı Siva palan vurulmuş ve üzerlerine iki yüz ekmek, yüz salkım kuru üzüm, yüz tane taze meyve ve bir tulum şarap yüklü iki eşekle onu karşıladı.

2Sm 16 2 Kral, Sivaya, «Bunları niçin getirdin?» diye sordu. Siva, «Eşekler kral ailesinin binmesi, ekmekle taze meyve hizmetkârların yemesi, şarapsa kırdaki yorgun düşenlerin içmesi için» diye yanıtladı.

2Sm 16 3 Kral, «Efendim Saulun torunu nerede?» diye sordu. Siva, «Yerusâlimde kalıyor» diye yanıtladı, «Çünkü İsrail halkı bugün atamın krallığını bana geri verecek» diye düşünüyor.»

2Sm 16 4 Kral, «Mefiboşetin her şeyi senindir» dedi. Siva, «Önünde eğilirim, efendim kral! Dilerim her zaman benden hoşnut kalırsın» dedi.

2Sm 16 5 Kral Davut Bahurime vardığında, Saul ailesinin geldiği boydan Gera oğlu Şimi adında biri lanetler okuyarak ortaya çıktı.

2Sm 16 6 Bütün askerler ve koruyucular Kral Davutun sağında, solunda olmasına karşın, Şimi Davutla askerlerini taşıyordu.

2Sm 16 7 Şimi lanetler okuyarak, «Çekil git, ey eli kanlı, alçak adam!» diye diyordu,

2Sm 16 8 «RAB, yerine kral olduğun Saul ailesinin dökülen kanlarının karşılığını sana verdi. RAB krallığı oğlun Avşaloma verdi. Sen eli kanlı bir adam olduğun için bu yıkıma uğradın!»

2Sm 16 9 Seruya oğlu Avişay krala, «Bu ölü köpek neden efendim krala lanet okusun?» dedi, «İzin ver de gidip başını uçurayım.»

2Sm 16 10 Ama kral, «Bu sizin işiniz değil, ey Seruya oğulları!» dedi, «RAB ona, «Davuta lanet oku» dediği için lanet okuyorsa, kim, «Bunu neden yapıyorsun» diye sorabilir?»

2Sm 16 11 Sonra Davut Avişayla askerlerine, «Öz oğlum beni öldürmeye çalışırken, şu Benyamînin yaptığına şaşmamalı» dedi, «Bırakın onu, lanet okusun, çünkü ona böyle yapmasını RAB buyurmuştur.

2Sm 16 12 Belki RAB sıkıntıyı görür de, bugün okunan lanetlerin karşılığını iyilikle verir.»

2Sm 16 13 Davutla adamları yollarına devam ettiler. Davutun karşısında, dağın yamacında yürüyen Şimi, giderken ona lanet okuyor, taş, toprak atıyordu.

2Sm 16 14 Gidecekleri yere yorgun argın varan kralla yanındaki halk orada dinlendiler.

2Sm 16 15 Avşalomla İsrail halkı Yerusâlime girmişlerdi. Ahitofel de Avşalomla birlikteydi.

2Sm 16 16 Davutun dostu Arklı Huşay, Avşalomun yanına varınca, «Yaşasın kral! Yaşasın kral!» diye bağırdı.

2Sm 16 17 Avşalom Huşaya, «Dostuna bağlılığın bu mu? Neden dostunla gitmedin?» diye sordu.

2Sm 16 18 Huşay, <<Hayır>> diye yanıtladı, <<Ben RABbin, bu halkın ve bütün İsrailîlilerin seçtiği kişiden yana olacağım, onun yanında kalacağım.

2Sm 16 19 Üstelik Davut oğlu Avşalomdan başka kime hizmet edeceğim? Babana nasıl hizmet ettiysem, sana da öyle hizmet edeceğim.>>

2Sm 16 20 Avşalom Ahitofele, <<Ne yapmalıyız, bize öğüt ver>> dedi.

2Sm 16 21 Ahitofel, <<Babanın saraya bakmak için bıraktığı cariyelerle yat>> diye karşılık verdi, <<Böylece bütün İsrail babanın nefretini kazandığını duyacak ve seni destekleyenlerin tümü kendilerini daha da güçlenmiş bulacaklar.>>

2Sm 16 22 Sarayın damında Avşalom için bir çadır kurdular. Avşalom bütün İsrailîlilerin gözü önünde babasının cariyelerinin yanına girdi.

2Sm 16 23 O günlerde Ahitofel'in verdiği öğüt, Tanrı sözünü ileten bir adamınki gibiydi. Davut da, Avşalom da onun öğüdünü öyle kabul ederlerdi.

2Sm 17 1 Ahitofel Avşaloma şöyle dedi: <<İzin ver de on iki bin kişi seçeyim, bu gece kalkıp Davutun peşine düşeyim.

2Sm 17 2 Davut yorgun ve güçsüzken ona saldırıp gözünü korkutayım. Yanındakilerin hepsi kaçacaktır. Ben de yalnız Kral Davutu öldürürüm.

2Sm 17 3 Sonra bütün halkı sana geri getiririm. Halkın dönmesi, öldürmek istediğin adamın ölümüne bağlıdır. Böylece halk da esenlikte olur.>>

2Sm 17 4 Bu öğüt Avşalomu ve İsrail ileri gelenlerini hoşnut etti.

2Sm 17 5 Avşalom, <<Arklı Huşayı da çağırın, neler söyleyeceğini duyalım>> dedi.

2Sm 17 6 Huşay gelince Avşalom, <<Ahitofel bu öğüdü verdi>> dedi, <<Onun öğüdüne uyalım mı? Yoksa, sen öğüt ver.>>

2Sm 17 7 Huşay Avşaloma, <<Bu kez Ahitofelin verdiği öğüt iyi değil>> dedi,

2Sm 17 8 <<Baban Davutla adamlarının güçlü savaşçıları olduklarını biliyorsun. Kırdı yavrularından yoksun bırakılmış bir ayı gibi öfkeli. Baban deneyimli bir savaşçıdır, geceyi askerlerle geçirmez.

2Sm 17 9 Şu anda ya bir mağarada ya da başka bir yerde gizlenmiştir. Davut askerlerine karşı ilk saldırıyı yapınca, bunu her duyan, <Avşalomu destekleyenler arasında kırım var> diyecek.

2Sm 17 10 O zaman aslan yürekli yiğitler bile korkuya kapılacak. Çünkü bütün İsrailîliler babanın güçlü, yanındakilerin de yiğit olduğunu bilir.

2Sm 17 11 <<Onun için sana öğüdüm şu: Dandan Beer-Şevaya kadar, kıyıların kumu kadar olan İsrailîliler çevrene toplansın, sen de savaşa katıl.

2Sm 17 12 O zaman gizlendiği yerlerden birinde Davutun üstüne yürürüz; yeryüzüne düşen çiy gibi üzerine gideriz. Onu da, yanındakilerin hiçbirini de yaşatmayız.

2Sm 17 13 Eğer bir kente çekilirse, İsrailîliler o kente halatlar getirir, tek bir taş kalmayınca dek kenti vadiye indiririz.>>

2Sm 17 14 Avşalomla İsrailîliler, <<Arklı Huşayın öğüdü Ahitofelin öğüdünden daha iyi>> dediler. Çünkü RAB, Avşalomu yıkıma uğratmak için, Ahitofelin iyi öğüdünü boşa çıkarmayı tasarlamıştı.

2Sm 17 15 Huşay Kâhin Sadokla Kâhin Aviyatara şöyle dedi: <<Ahitofel Avşaloma ve İsrailin ileri gelenlerine böyle öğüt verdi, bense şöyle öğüt verdim.

2Sm 17 16 Şimdi siz Davuta hemen şu haberi gönderin: <Geceyi kırdaki ırmağın sığ yerinde geçirme, duraksamadan karşı yakaya geç; yoksa kral da yanındakilerin tümü de yok olabilir.>>

2Sm 17 17 Bu sırada Yonatanla Ahimaas Eyn-Rogel'de kalıyorlardı. Bir hizmetçi kız gidip onlara olup bitenleri haber veriyor, onlar da gidip duyduklarını Kral Davuta bildiriyorlardı. Çünkü kendileri kente girerken görünmeyi göze alamıyorlardı.

2Sm 17 18 Ama bir genç onları görüp Avşaloma bildirdi. Bunun üzerine Yonatanla Ahimaas hemen oradan ayrılıp Bahurim'de bir adamın evine gittiler. Evin avlusunda bir kuyu vardı. Yonatanla Ahimaas kuyuya indiler.

2Sm 17 19 Adamın karısı bir örtü alıp kuyunun ağzına serdi. Bir şey belli olmasın diye örtünün üstüne başak yaydı.

2Sm 17 20 Avşalomun görevlileri eve, kadının yanına varınca, <<Ahimaasla Yonatan nerede?>> diye sordular. Kadın, <<İrmağın karşı yakasına geçtiler>> diye yanıtladı. Avşalomun görevlileri onları aramaya gittiler; bulamayınca Yerusolime döndüler.

2Sm 17 21 Adamlar gittikten sonra, Ahimaasla Yonatan kuyudan çıktılar ve olup bitenleri bildirmek üzere Kral Davuta gittiler. Ona, <<Haydi, hemen ırmağı geçin>> dediler, <<Çünkü Ahitofel size karşı böyle öğüt verdi.>>

2Sm 17 22 Bunun üzerine Davutla yanındaki bütün halk Şeria İrmağını çabucak geçti. Şafak söktüğünde Şeria İrmağını geçmeyen bir kişi bile kalmamıştı.

2Sm 17 23 Ahitofel, verdiği öğüde uyulmadığını görünce, eşeğine palan vurdu; yola koyulup kentine, evine döndü. İşlerini düzene koyduktan sonra kendini astı. Ölüsünü babasının mezarına gömdüler.

2Sm 17 24 Davut Mahanayime vardığı sırada Avşalomla yanındaki İsrail askerleri Şeria İrmağını geçtiler.

2Sm 17 25 Avşalom Yoavın yerine Amasayı ordu komutanı atamıştı. Amasa Yitra adında bir İsmailinin oğluydu. Annesi Nahaşın kızı Avigayildi; Yoavın annesi Seruyanın kızkardeşiydi.

2Sm 17 26 Avşalomla İsrailîliler Gilat bölgesinde ordugah kurdular. Masoretik metin <<İsrailî>>.

2Sm 17 27 Davut Mahanayim'e vardığında, Ammonlular'ın Rabba Kenti'nden Nahaş oğlu Şovi, Lo-Devarlı Ammiel oğlu Makir ve Rogelim'den Gilatlı Barzillay ona yataklar, taşlar, toprak kaplar getirdiler. Ayrıca Davut'la yanındakilerin yemesi için buğday, arpa, un, kavrulmuş buğday, bakla, mercimek, bal, tereyağı, inek peyniri ve koyun da getirdiler. <<Halk kırdı yorulmuştur, aç ve susuzdur>> diye düşünmüşlerdi.

2Sm 18 1 Davut kendini destekleyen askerleri bir araya topladı. Onlara binbaşılar ve yüzbaşılar atadı.

2Sm 18 2 Sonra orduyu Seruya oğlu Yoavın, kardeşi Avisaşın ve Gatlı İttayın denetiminde üç kol halinde gönderdi. Kral askerlere, <<Ben de sizinle birlikte gideceğim>> dedi.

2Sm 18 3 Ancak askerler, <<Bizimle gelmemelisin>> diye karşılık verdiler, <<Çünkü kaçmak zorunda kalırsak düşmanlarımız bizi umursamaz; yarımız ölse bile umursamazlar. Sen bizim gibi on bin adama değersin. Sen kentten bize yardım et, daha iyi.>>

2Sm 18 4 Kral, <<Gözünüzde iyi olanı yapacağım>> dedi. Adamları yüzer ve biner kişilik birlikler halinde kentten çıkarken kral kapının yanında duruyordu.

2Sm 18 5 Kral, Yoava, Avisaş ve İttaya, <<Benim hatırım için genç Avşalomun sert davranmayın>> diye buyurdu. Bütün askerler kralın komutanlara Avşalomla ilişkin buyruk verdiğini duyular.

2Sm 18 6 Davutun ordusu İsrailiilerle savaşmak üzere tarlalara çıktı. Savaş Efrayim Ormanında başladı.

2Sm 18 7 İsrail ordusu Davutun adamları önünde yenilgiye uğradı. Büyük bir kırım oldu. O gün yirmi bin kişi öldü.

2Sm 18 8 Savaş her yana yayıldı. O gün ormanda yok olanların sayısı kılıçtan geçirilenlerin sayısından daha çoktu.

2Sm 18 9 Avşalom ansızın Davutun adamlarıyla karşılaştı. Avşalom katıra binmişti. Katır büyük bir yabancı fıstık ağacının sık dalları altından geçerken, Avşalomun başı dallara takıldı. Katır yoluna devam edince, Avşalom havada asılı kaldı.

2Sm 18 10 Adamlardan biri bunu gördü. Yoava, <<Avşalomu bir yabancı fıstık ağacına asılı gördüm>> diye bildirdi.

2Sm 18 11 Yoav, haberi verene, <<Onu gördün mü? Neden onu orada öldürmedin? Sana on parça gümüşle bir kemer verirdim>> dedi.

2Sm 18 12 Ama adam, <<Elime bin parça gümüş saysan bile, kralın oğluna elimi kaldırmam>> diye yanıtladı, <<Çünkü kralın sana, Avisaş ve İttaya, <Benim hatırım için genç Avşalomu koruyun> diye buyruk verdiğini duyduk.

2Sm 18 13 Oysa Avşalomu öldürseydim -hiçbir şey kraldan gizli kalmaz- o zaman sen de beni savunmazdın.>>

2Sm 18 14 Yoav, <<Seninle böyle vakit kaybedemem>> dedi. Üç kargı aldı, yabancı fıstık ağacında asılı duran ve hâlâ sağ olan Avşalomun yüreğine sapladı.

2Sm 18 15 Bunun üzerine Yoavın silahlarını taşıyan on genç Avşalomun çevresini sarıp onu öldürdüler.

2Sm 18 16 Yoav boru çaldırınca, askerler İsrailiileri kovalamayı bırakıp geri döndüler. Yoav onların savaşı sürdürmelerine engel oldu.

2Sm 18 17 Yoavın askerleri Avşalomu alıp ormanda derin bir çukura attılar; üzerine büyük bir taş yığını yaptılar. Bütün İsrailiiler evlerine kaçtılar.

2Sm 18 18 Avşalom daha sağken bir direk alıp kendisi için Kral Vadisine dikmişti. Çünkü, <<Adımı anımsatacak bir oğlum yok>> diye düşünmüştü. Direğe kendi adını vermişti. Bu direk bugün de Avşalom Anıtı diye bilinir.

2Sm 18 19 Sadok oğlu Ahimaas Yoava, <<İzin ver de koşup krala RABbin onu düşmanlarının elinden kurtardığını haber vereyim>> dedi.

2Sm 18 20 Yoav, <<Olmaz, bugün haberi götürsen sen olmayacaksın>> dedi, <<Başka bir zaman haber götürürsün, ama bugün değil. Çünkü kralın oğlu öldü.>>

2Sm 18 21 Sonra bir Kûşluya, <<Sen git, gördüklerini krala bildir>> dedi. Kûşlu Yoavın önünde yere kapandı, sonra koşmaya başladı.

2Sm 18 22 Ama Sadok oğlu Ahimaas yine, <<Ne olursa olsun, izin ver, ben de Kûşlunun ardı sıra koşayım>> dedi. Yoav, <<Oğlum, neden koşmak istiyorsun?>> dedi, <<Sana ödül kazandıracak bir haberin yok ki!>>

2Sm 18 23 Ahimaas, <<Ne olursa olsun koşacağım>> diye karşılık verdi. Yoav, <<Koş öyleyse>> dedi. Böylece Ahimaas Şeria Ovası yolundan koşarak Kûşluyu geçti.

2Sm 18 24 Davut kentin iç ve dış kapıları arasında oturuyordu. Nöbetçi surun yanındaki kapının tepesine çıktı. Çevreye göz gezdirince, tek başına koşan birini gördü.

2Sm 18 25 Krala seslenerek gördüğünü bildirdi. Kral, <<Tek başına geliyorsa, iyi haber getiriyor demektir>> dedi. Adam gitgide yaklaşıyordu.

2Sm 18 26 Nöbetçi koşan başka birini görünce, kapıcıya, <<İşte tek başına koşan bir adam daha!>> diye seslendi. Kral, <<O da iyi haber getiriyor>> dedi.

2Sm 18 27 Nöbetçi, <<Sanırım birinci adamın koşuşu Sadok oğlu Ahimaasın koşuşuna benziyor>> dedi. Kral, <<Ahimaas iyi adamdır>> diye karşılık verdi, <<İyi haberle gelir.>>

2Sm 18 28 Ahimaas krala, <<Her şey yolunda!>> diye seslendi. Kralın önünde yüzüstü yere kapanarak, <<Efendimiz krala el kaldıranları teslim eden Tanrının RABbe övgüler olsun!>> dedi.

2Sm 18 29 Kral, <<Genç Avşalom güvenlikte mi?>> diye sordu. Ahimaas şöyle yanıtladı: <<Yoav kralın hizmetkârı Kûşluyla beni gönderdiği sırada büyük bir karışıklık gördüm, ama ne olduğunu anlamadım.>>

2Sm 18 30 Kral, <<Bir yana çekilip burada bekle>> dedi. Ahimaas da çekilip beklemeye başladı.

2Sm 18 31 Tam o sırada Kûşlu geldi. <<Efendimiz krala müjde!>> dedi, <<Bugün RAB sana karşı bütün ayaklananların elinden seni kurtardı.>>

2Sm 18 32 Kral Kûşlu'ya, <<Genç Avşalom güvenlikte mi?>> diye sordu. Kûşlu, <<Efendimiz kral!>> diye yanıtladı, <<Düşmanlarının ve kötü amaçla sana karşı ayaklananların hepsinin sonu bu gencin sonu gibi olsun.>>

2Sm 18 33 Kral sarsıldı. Giriş kapısının üstündeki odaya çıkıp ağladı. Giderken, <<Ah oğlum Avşalom! Ah oğlum, oğlum Avşalom!>> diye inliyordu, <<Keşke senin yerine ben ölseydim, oğlum! Ah oğlum Avşalom!>>

2Sm 19 1 Yoava, <<Kral Davut Avşalom için ağlayıp yas tutuyor>> diye bildirdiler.

2Sm 19 2 O gün zafer ordu için yasa dönüştü. Çünkü kralın oğlu için acı çektiğini duymuşlardı.

2Sm 19 3 Bu yüzden askerler, savaş kaçakları gibi, o gün kente utanarak girdiler.

2Sm 19 4 Kral ise yüzünü örtmüş, yüksek sesle, <<Ah oğlum Avşalom! Avşalom, oğlum, oğlum!>> diye bağıırıyordu.

2Sm 19 5 Yoav kralın bulunduğu odaya giderek ona şöyle dedi: <<Bugün senin canını, oğullarının, kızlarının, eşlerinin, cariyelerinin canlarını kurtaran adamlarının hepsini utandırdın.

2Sm 19 6 Çünkü senden nefret edenleri seviyor, seni sevenlerden nefret ediyorsun: Bugün komutanlarının ve adamlarının senin gözünde değersiz olduğunu gösterdin. Evet, bugün anladım ki, Avşalom sağ kalıp hepimiz ölseydik senin için daha iyi olurdu!

2Sm 19 7 <<Haydi kalk, gidip adamlarını yüreklendir! RABbin adıyla ant içerim ki, gitmezsen bu gece bir kişi bile seninle kalmayacak. Bu da, gençliğinden şimdiye dek başına gelen yıkımların tümünden daha kötü olacak.>>

2Sm 19 8 Bunun üzerine kral gidip kentin kapısında oturdu. Bütün askerlere, <<İşte kral kentin kapısında oturuyor>> diye haber salındı. Onlar da kralın yanına geldiler. Bu arada İsrailiiler evlerine kaçmışlardı.

2Sm 19 9 İsrail oymaklarından olan herkes birbiriyle tartışıyor ve, <<Kral bizi düşmanlarımızın elinden kurtardı>> diyordu, <<Bizi Filistlilerin elinden kurtaran da odur. Şimdiyse Avşalom yüzünden ülkeyi bırakıp kaçtı.

2Sm 19 10 Bizi yönetmesi için meshettiğimiz Avşalomsa savaşta öldü. Öyleyse neden kralı geri getirme konusunda susup duruyorsunuz?>>

2Sm 19 11 Kral Davut Kâhin Sadokla Kâhin Aviyatara şu haberi gönderdi: <<Yahudanın ileri gelenlerine deyin ki, <Bütün İsrailde konuşulanlar kralın konutuna dek ulaştığına göre, kralı sarayına geri getirmekte siz neden sonuncu oluyorsunuz?>>

2Sm 19 12 Siz kardeşlerimsiniz; etim, kemiğimsiniz! Kralı geri getirmekte neden en son siz davranıyorsunuz?>>

2Sm 19 13 <<Amasaya da şöyle deyin: <Sen etim, kemiğimsin! Seni Yoavın yerine ordunun sürekli komutanı atamazsam, Tanrı bana aynısını, hatta daha kötüsünü yapsın!>>

2Sm 19 14 Böylece Davut bütün Yahudalıları derinden etkiledi. Yahudalıları krala, <<Bütün adamlarınla birlikte dön!>> diye haber gönderdiler.

2Sm 19 15 Kral dönüp Şeria Irmağına vardı. Yahudalıları kralı karşılamak ve Şeria Irmağından geçirmek için Gilgala geldiler.

2Sm 19 16 Bahurimden Benyaminli Gera oğlu Şimi de Kral Davutu karşılamak için Yahudalıları ile birlikte çıkageldi.

2Sm 19 17 Yanında Benyamin oymağından bin kişi vardı. Saul evinin hizmetkârı Siva da on beş oğlu ve yirmi kölesiyle birlikte hemen Şeria Irmağına, kralın yanına geldi.

2Sm 19 18 Kralın ev halkını karşıya geçirmek ve onun istediğini yapmak için ırmağın sığ yerinden karşı yakaya geçtiler. Kral Şeria Irmağını geçmek üzereydi ki, Gera oğlu Şimi kendini onun önüne attı.

2Sm 19 19 Krala, <<Efendim, beni suçlu sayma>> dedi, <<Ey efendim kral, Yeruşalimden çıktığın gün işlediğim suçu anımsama, göz önünde tutma.

2Sm 19 20 Çünkü kulun günah işlediğini biliyor. Efendim kralı karşılamak için bugün bütün Yusuf soyundan ilk gelen benim.>>

2Sm 19 21 Seruya oğlu Avişay, <<Şimi öldürülmeli, çünkü RABbin meshettiği kişiye lanet okudu>> dedi.

2Sm 19 22 Davut, <<Ey Seruya oğulları, bu sizin işiniz değil!>> dedi, <<Bugün bana düşman oldunuz. İsrailde bugün bir tek kişi öldürülmeyecek! İsrailin kralı olduğumu bilmiyor muyum?>>

2Sm 19 23 Sonra ant içerek Şimiye, <<Ölmeyeceksin!>> dedi.

2Sm 19 24 Saulun torunu Mefiboşet de kralı karşılamaya gitti. Kralın gittiği günden esenlikle geri döndüğü güne dek ayaklarını da, giysilerini de yıkamamış, bıyığını kesmemişti.

2Sm 19 25 Kralı karşılamak için Yeruşalimden geldiğinde, kral, <<Mefiboşet, neden benimle gelmedin?>> diye sordu.

2Sm 19 26 Mefiboşet şöyle yanıtladı: <<Ey efendim kral! Kulun topal olduğundan, kulum Sivaya, <Eşeğe palan vur da binip kralla birlikte gideyim> dedim. Ama o beni kandırdı.

2Sm 19 27 Ayrıca efendim kralın önünde kuluna kara çaldı. Ama sen, ey efendim kral, Tanrının bir meleği gibisin; gözünde doğru olanı yap.

2Sm 19 28 Çünkü atamın ailesinin bütün bireyleri ölümü hak etmişken, kuluna sofrandakilerle birlikte yemek yeme ayrıcalığını tanıdın. Artık senden daha başka bir şey dilemeye ne hakkım var, ey kral?>>

2Sm 19 29 Kral, <<İşlerin hakkında daha fazla konuşmana gerek yok>> dedi, <<Sen ve Siva toprakları paylaşın diye buyruk veriyorum.>>

2Sm 19 30 Mefiboşet, <<Madem efendim kral sarayına esenlikle döndü, bütün toprakları Siva alsın>> diye karşılık verdi.

2Sm 19 31 Gilatlı Barzillay da Şeria Irmağını geçişte krala eşlik edip onu uğurlamak üzere Rogelimden gelmişti.

2Sm 19 32 Barzillay çok yaşlıydı, seksen yaşındaydı. Kral Mahanayimde kaldığı sürece, geçimini o sağlamaştı. Çünkü Barzillay çok varlıklıydı.

2Sm 19 33 Kral Barzillaya, <<Benimle karşıya geç, Yerusolimde ben senin geçimini sağlayacağım>> dedi.

2Sm 19 34 Ama Barzillay, <<Kaç yıl ömrüm kaldı ki, seninle birlikte Yerusolime gideyim?>> diye karşılık verdi,

2Sm 19 35 <<Şu anda seksen yaşındayım. İyi ile kötüyü ayırt edebilir miyim? Yediğimin, içtiğimin tadını alabilir miyim? Kadın erkek şarkıcıların sesini duyabilir miyim? Öyleyse neden efendim krala daha fazla yük olayım?

2Sm 19 36 Kulun Şeria Irmağını kralla birlikte geçerek sana birazcık eşlik edecek. Kral beni neden böyle ödüllendirsin?

2Sm 19 37 İzin ver de döneyim, kentimde, annemin babamın mezarı yanında öleyim. Ama kulun Kimham burada; o seninle karşıya geçsin. Uygun gördüğünü ona yaparsın.>>

2Sm 19 38 Kral, <<Kimham benimle karşıya geçecek ve ona senin uygun gördüğünü yapacağım>> dedi, <<Benden ne dilersen yapacağım.>>

2Sm 19 39 Bundan sonra kralla bütün halk Şeria Irmağını geçti. Kral Barzillayı öpüp kutsadı. Sonra Barzillay evine döndü.

2Sm 19 40 Kral Gilgala geçti. Kimham da onunla birlikte gitti. Bütün Yahudalılarla İsrailîlilerin yarısı krala eşlik ettiler.

2Sm 19 41 Sonra İsrailîliler krala varıp şöyle dediler: <<Neden kardeşlerimiz Yahudalılar seni çaldı? Neden seni, aile bireylerini ve bütün adamlarını Şeria Irmağının karşı yakasına geçirdiler?>>

2Sm 19 42 Bunun üzerine Yahudalılar İsrailîlilere, <<Çünkü kral bizden biri!>> dediler, <<Buna neden kızdınız? Kralın yiyeceklerinden bir şey yedik mi? Kendimize bir şey aldık mı?>>

2Sm 19 43 İsrailîliler, <<Kralda on payımız var>> diye yanıtladılar, <<Davut'ta sizden daha çok hakkımız var. Öyleyse neden bizi küçümsüyorsunuz? Kralımızı geri getirmekten ilk söz eden biz değil miydik?>> Ne var ki, Yahudalılar'ın tepkisi İsrailîliler'inkinden daha sert oldu.

2Sm 20 1 O sırada Benyamin oymağından Bikri oğlu Şeva adında kötü bir adam bir rastlantı sonucu Gilgaldaydı. Şeva boru çalıp, <<İşay oğlu Davutla ne ilgimiz Ne de payımız var>> dedi,

2Sm 20 2 <<Ey İsrailîliler, herkes kendi evine dönsün!>> Bunun üzerine bütün İsrailîliler Davutu bırakıp Bikri oğlu Şevanın ardından gitti. Yahudalılar ise krallarına bağlı kalıp Şeria Irmağından Yerusolime dek ona eşlik ettiler.

2Sm 20 3 Kral Davut Yerusolimdeki sarayına varınca, saraya bakmak için bıraktığı on cariyeği gözetim altına aldı, onların geçimini sağladı. Ancak yataklarına girmediler. Onlar da ölünceye dek göz altında dul kadınlar gibi yaşadılar.

2Sm 20 4 Davut Amasaya, <<Üç gün içinde Yahudalıları yanıma çağır. Sen de burada ol>> dedi.

2Sm 20 5 Amasa Yahudalıları çağırmaya gitti. Ama belirlenen zamanda dönmedi.

2Sm 20 6 Bunun üzerine Davut Avisa'ya, <<Şimdi Bikri oğlu Şeva bize Avşalomdan daha büyük kötülük yapacak>> dedi, <<Efendinin adamlarını al ve onu koval. Yoksa kendine surlu kentler bulup bizden kaçır.>>

2Sm 20 7 Böylece Yoavın adamları, Keretlilerle Peletliler ve bütün koruyucular Bikri oğlu Şevayı kovalamak için Avisa'nın komutasında Yerusolimden çıktılar.

2Sm 20 8 Givondaki büyük kayanın yanına varınca, Amasa onları karşılamaya geldi. Yoav savaş giysisini giymişti. Giysisinin üzerine bir kemer kuşanmış, kemere kınında duran bir kılıç bağlamıştı. Yoav ilerlerken kılıç kınından çıktı.

2Sm 20 9 Yoav Amasaya, <<İyi misin, kardeşim?>> diye sordu. Onu öpmek için sağ eliyle Amasanın sakalından tuttu.

2Sm 20 10 Amasa Yoavın elindeki kılıcı farketmedi. Yoav kılıcı karnına saplayınca, Amasanın bağırışları yere döküldü. İkinci vuruşa gerek kalmadan Amasa öldü. Bundan sonra Yoavla kardeşi Avisa, Bikri oğlu Şevayı kovalamayı sürdürdüler.

2Sm 20 11 Yoavın adamlarından biri, Amasanın ölüsü yanında durup, <<Yoavı tutan ve Davuttan yana olan herkes Yoavın ardından gitsin>> dedi.

2Sm 20 12 Amasanın ölüsü yolun ortasında kanlar içinde duruyordu. Yoavın adamı, ölüye yaklaşan herkesin orada durduğunu görünce, Amasayı yoldan sürükleyip tarlaya götürdü ve üzerine bir örtü attı.

2Sm 20 13 Ölü yoldan kaldırıldıktan sonra herkes Bikri oğlu Şevayı kovalamak için Yoavın ardından gitti.

2Sm 20 14 Şeva bütün İsrail oymaklarından ve Berlilerin bölgesinden geçip
Avel -Beytmaakaya geldi. Berliler de toplanıp onu izleyerek kente girdiler.

2Sm 20 15 Yoavla bütün adamları varıp Avel -Beytmaaka Kentinde Şevayı kuşattılar.
Topraktan kentin suruna bitişik bir yığın yaptılar ve suru devirmek için yıkmaya başladılar.

2Sm 20 16 O sırada bilge bir kadın kentin içinden seslendi: <<Dinleyin!
Dinleyin! Yoava buraya gelmesini söyleyin, onunla konuşacağım.>>

2Sm 20 17 Yoav kadına yaklaştı. Kadın, <<Yoav sen misin?>> diye sordu. Yoav,
<<Benim>> diye yanıtladı. Kadın, <<Kölenin sözlerini dinle>> dedi. Yoav, <<Dinliyorum>> dedi.

2Sm 20 18 Kadın konuşmasını şöyle sürdürdü: <<Eskiden, <Avel Kentine danışın>
derlerdi ve sorunları böyle çözerlerdi.
2Sm 20 19 Biz İsrailin esenliğini isteyen güvenilir kişileriz. Sense İsraille ana
gibi kucak açan kentlerden birini yıkmaya çalışıyorsun. Neden RABbin halkını yok etmek
istiyorsun?>>

2Sm 20 20 Yoav, <<Asla!>> diye yanıtladı, <<Ne yıkmak, ne de yok etmek
istiyorum.

2Sm 20 21 Durum öyle değil. Efrayim dağlık bölgesinden Bikri oğlu Şeva adındaki
adam Kral Davuta başkaldırdı. Yalnız onu verin, ben de kentten geri çekileyim.>> Kadın, <<Onun
başı surun üzerinden sana atılacak>> dedi.

2Sm 20 22 Sonra kadın bilgece öğüdüyle bütün halka gitti. Halk Bikri oğlu
Şevanın başını kesip Yoava attı. Bunun üzerine Yoav boru çaldı. Adamları kenti bırakıp
evlerine gittiler. Yoav da Yeruslalime, kralın yanına döndü.

2Sm 20 23 Yoav İsrail ordusunun komutanıydı. Yehoyada oğlu Benaya ise
Keretlilerle Peletlilerin komutanıydı.

2Sm 20 24 Adoram angaryasına çalışanlardan sorumluydu. Ahilut oğlu Yehoşafat
devlet tarihçisiydi.

2Sm 20 25 Şeva yazman, Sadokla Avi yatar kâhindi.

2Sm 20 26 Yairli İra ise Davut'un kâhiniydi.

2Sm 21 1 Davutun döneminde, üç yıl art arda kıtlık oldu. Davut RABbe danıştı.
RAB şöyle yanıtladı: <<Buna kan döken Saul ile ailesi neden oldu. Çünkü Saul Givonluları
öldürdü.>>

2Sm 21 2 Kral Givonluları çağırıp onlarla konuştu. -Givonlular İsrail soyundan
değildi. Amorlulardan sağ kalan bir halktı. İsraililer onları sağ bırakacaklarına ant
içmişlerdi. Ne var ki, İsrail ve Yahuda halkı için büyük gayret gösteren Saul onları yok
etmeye çalışmıştı.-

2Sm 21 3 Davut Givonlulara, <<Sizin için ne yapabilirim? RABbin halkını
kutsamanız için bu suçu nasıl bağışlatabilirim?>> diye sordu.

2Sm 21 4 Givonlular ona şöyle karşılık verdi: <<Saula ailesinden ne altın ne
de gümüş isteriz; İsrailde herhangi birini öldürmek de istemeyiz.>> Davut, <<Ne isterseniz
yaparım>> dedi.

2Sm 21 5 Şöyle karşılık verdiler: <<Bizi yok etmeye çalışan ve İsrail ülkesinin
hiçbir yerinde yaşamamamız için bizi ortadan kaldırmayı tasarlayan adamın oğullarından yedisi
bize verilsin. RABbin seçilmiş Saulun Giva Kentinde RABbin önünde onları asalım.>> Kral,
<<Onları vereceğim>> dedi.

2Sm 21 7 Kral, Saul oğlu Yonatanla RABbin önünde içtiği anttan ötürü, Yonatan
oğlu Mefiboşeti esirgedi.

2Sm 21 8 Onun yerine, Aya kızı Rispanın Sauldan doğurduğu Armoni ve Mefiboşet
adındaki iki oğlunu ve Saul kızı Meravın Meholalı Barzillay oğlu Adrielden doğurduğu beş
oğlunu aldı.

2Sm 21 9 Davut onları Givonluların eline teslim etti. Givonlular onları dağda,
RABbin önünde astılar. Yedisi de aynı anda öldüler. Biçme zamanının ilk günlerinde, arpa biçme
zamanının başlangıcında öldürüldüler.

2Sm 21 10 Aya kızı Rispa bir çul alıp kendisi için bir kayanın üzerine serdi.
Biçme zamanının ilk günlerinden cesetlerin üzerine gökten yağmur yağana dek Rispa orada kaldı;
cesetleri gündüzün yırtıcı kuşlardan, geceleyin yabani hayvanlardan korudu.

2Sm 21 11 Saulun cariyesi Aya kızı Rispanın yaptıkları Davuta bildirildi.

2Sm 21 12 Davut gidip Saulun ve oğlu Yonatanın kemiklerini Yaveş-Gilatlılardan
aldı. Filistliler Gilboa Dağında Saulu öldürdükleri gün, onun ve oğlunun cesetlerini Beytşean
alanında asmışlardı. Yaveş-Gilat halkı da cesetleri gizlice oradan almıştı.

2Sm 21 13 Davut Saulun ve oğlu Yonatanın kemiklerini oradan getirdi. Asılmış
yedi kişinin kemikleri de toplandı.

2Sm 21 14 Saula oğlu Yonatanın kemiklerini Benyamin bölgesindeki Selada Saulun
babası Kişin mezarına gömdüler. Kralın bütün buyruklarını yerine getirdiler. Bundan sonra
Tanrı ülkeyle ilgili yakarışları yanıtladı.

2Sm 21 15 Filistlilerle İsraililer arasında yeniden savaş çıktı. Davutla
adamları gidip Filistlilere karşı savaştılar. O sıralarda Davut bitkin düştü.

2Sm 21 16 Ucu üç yüz şekelfö ağırlığında bir tunç mızrak taşıyan ve yeni kılıç
kuşanan Rafaoğullarından Filistli Yişbi-Benov Davutu öldürmeyi amaçlıyordu. Ama Seruya oğlu
Avişay Davutun yardımına koştu; saldırıp onu öldürdü. Bundan sonra Davutun adamları ant
içerek, Davuta, <<İsrailin ışığını söndürmemek için bir daha bizimle birlikte savaşa
gelmeyeceksin>> dediler.

2Sm 21 18 Bir süre sonra Filistlilerle Govda yine savaş çıktı. Bu savaş
sırasında Huşalı Sibbekay Rafa soyundan Saf adındaki adamı öldürdü.

2Sm	21	19	İsraillilerle Filistliler arasında Govda bir savaş daha çıktı. Beytlehemli Yareoregimin oğlu Elhanan, Gatlı Golyatı öldürdü. Golyatın mızrağının sapı dokumacı tezgahının sırtığı gibiydi.
2Sm	21	20	Gatta bir kez daha savaş çıktı. Orada dev gibi bir adam vardı. Elleri, ayakları altışar parmaklıydı. Toplam yirmi dört parmağı vardı. O da Rafa soyundandı.
2Sm	21	21	Adam İsraillilere meydan okuyunca, Davutun kardeşi Şımanın oğlu Yonatan onu öldürdü.
2Sm	21	22	Bunların dördü de Gat'taki Rafa soyundandı. Davut'la adamları tarafından öldürülüler.
RABbe	22	1	RAB, Davutu bütün düşmanlarının ve Saulun elinden kurtardığı gün Davut şu ezgiyi okudu.
2Sm	22	2	Şöyle dedi: <<RAB benim kayam, sığınağım, kurtarıcımdır,
2Sm	22	3	Tanrım, kayamdır, Ona sığınırım, Kalkanım, güçlü kurtarıcım, Korunacağım, sığınacak yerimdir. Kurtarıcım, zorbalıktan beni sen kurtarırsın!
2Sm	22	4	Övgüye değer RABbe seslenir, Kurtulurum düşmanlarımdan.
2Sm	22	5	Çünkü ölüm dalgaları beni kuşattı, Yıkım selleri bastı,
2Sm	22	6	Ölümler diyarının bağları sardı, Ölüm tuzakları çıktı karşıma.
2Sm	22	7	Sıkıntı içinde RABbe yakardım, Tanrıma seslendim. Tapınağından sesimi duydu, Haykırışım kulaklarına ulaştı.
2Sm	22	8	O zaman yeryüzü sarsılıp sallandı, Titreyip sarsıldı göklerin temelleri, Çünkü RAB öfkelenmişti.
2Sm	22	9	Burnundan duman yükseldi, Ağzından kavurucu ateş ve korlar fışkırdı.
2Sm	22	10	Kara buluta basarak Gökleri yarıp indi.
2Sm	22	11	Bir Keruva binip uçtu, Rüzgarın kanatları üstünde belirdi.
2Sm	22	12	Karanlığı örtündü, Kara bulutları kendine çardak yaptı.
2Sm	22	13	Varlığının parıltısından Korlar savruluyordu.
2Sm	22	14	RAB göklerden gürledi, Duyurdu sesini Yüceler Yücesi.
2Sm	22	15	Savurup oklarını düşmanlarını dağıttı, Şimşek çaktırarak onları şaşkına çevirdi.
2Sm	22	16	RABbin azarlamasından, Burnundan çıkan güçlü soluktan, Denizin dibi göründü, Yeryüzünün temelleri açığa çıktı.
2Sm	22	17	RAB yukarıdan elini uzatıp tuttu, Çıkardı beni derin sulardan.
2Sm	22	18	Beni zorlu düşmanımdan, Benden nefret edenlerden kurtardı, Çünkü onlar benden daha güçlüydü.
2Sm	22	19	Felaket günümde karşıma dikildiler, Ama RAB bana destek oldu.
2Sm	22	20	Beni huzura kavuşturdu, Kurtardı, çünkü benden hoşnut kaldı.
2Sm	22	21	RAB doğruluğumun karşılığını verdi, Beni temiz ellerime göre ödüllendirdi.
2Sm	22	22	Çünkü RABbin yolunda yürüdüm, Tanrımdan uzaklaşarak kötülük yapmadım.
2Sm	22	23	Onun bütün ilkelerini göz önünde tuttum, Kurallarından ayrılmadım.
2Sm	22	24	Onun önünde kusursuzdum, Suç işlemekten sakındım.
2Sm	22	25	Bu yüzden RAB beni doğruluğuma ve gözünde pak yaşayışıma göre ödüllendirdi.
2Sm	22	26	Sadık kuluna sadakat gösterir, Kusursuz olana kusursuz davranırsın.
2Sm	22	27	Pak olanla pak olur, Eğriye eğri davranırsın.
2Sm	22	28	Alçakgönüllüleri kurtarır,

The Holy Bible in Turkish
Gururluları gözler, gururunu kırsın.
Ya RAB, ışığım sensin!
Karanlığımı aydınlatırsın.

2Sm	22	29	
2Sm	22	30	Desteğinle akıncılara saldırır, Seninle surları aşarım, Tanrım.
2Sm	22	31	Tanrının yolu kusursuzdur, RABbin sözü arıdır. O kendisine sığınan herkesin kalkanıdır.
2Sm	22	32	Var mı RABden başka tanrı? Tanrımızdan başka kaya var mı?
2Sm	22	33	Sığınağım Tanrıdır, Yolumu doğru kılan Odur.
2Sm	22	34	Ayaklar verdi bana, geyiklerinki gibi, Doruklarda tutar beni.
2Sm	22	35	Bana savaşmayı öğretti, Kollarımla tunç bir yayı gereyim diye.
2Sm	22	36	Bana zafer kalkanını bağışlarsın, Alçakgönüllülüğün beni yüceltir.
2Sm	22	37	Bastığım yerleri genişletirsin, Burkulmaz bileklerim.
2Sm	22	38	Düşmanlarımı kovalayıp yok ettim, Hepsi yok olmadan geri dönmedim.
2Sm	22	39	Onları ezip yok ettim, kalkamaz oldular, Ayaklarımla altına serildiler.
2Sm	22	40	Savaş için beni güçle donattın, Bana başkaldıranları önümde yere serdin.
2Sm	22	41	Düşmanlarımı kaçmak zorunda bıraktın, Benden nefret edenleri yok ettim.
2Sm	22	42	Feryat ettiler, ama kurtaran çıkmadı; RABbi çağırdılar, ama O yanıt vermedi.
2Sm	22	43	Yerin tozu gibi onları ezdim, Sokak çamuru gibi ayağımın altında çiğnedim.
2Sm	22	44	Halkımın çekişmelerinden beni kurtardın, Uluslara önder olarak beni korudun, Tanımadığım halklar bana kulluk ediyor.
2Sm	22	45	Yabancılar bana boyun eğiyor, Duyar duymaz sözümü dinliyorlar.
2Sm	22	46	Yabancıların betleri benizleri attı, Ti treyerek çıkıyorlar kalelerinden. metin <<Silah kuşanarak>>.
2Sm	22	47	RAB yaşıyor! Kayama övgüler olsun! Yücelsin kurtarıcım, Kayam Tanrım!
2Sm	22	48	Odur öcümü alan, Halkları bana bağımlı kılan.
2Sm	22	49	Düşmanlarımdan kurtarır, Başkaldıranlardan üstün kılar beni, Zorbaların elinden alır.
2Sm	22	50	Bunun için uluslar arasında sana şükredeceğim, ya RAB, Adını ilahilerle öveceğim.
2Sm	22	51	RAB kralını büyük zaferlere ulaştırır, Meshettiği krala, Davut'a ve soyuna Sonsuza dek sevgi gösterir.>>
2Sm	23	1	Davutun son sözleri şunlardır: <<İşay oğlu Davut, Tanrının yükselttiği adam, Yakupun Tanrısının meshettiği, İsrailin sevilen ezgi okuyucusu şöyle diyor: RABbin Ruhu benim aracılığımla konuşuyor, Sözü dilimin ucundadır. İsrailin Tanrısı konuştu, İsrailin kayası bana dedi ki, <İnsanları doğrulukla ve Tanrı korkusuyla yöneten kişi, Bulutsuz bir sabah, Şafakta görünen gün ışığı gibidir, Parlaklığı yağmurdan sonra topraktan ot bitirir.>
2Sm	23	2	
2Sm	23	3	
2Sm	23	4	
2Sm	23	5	Soyum da Tanrıyla böyle değil mi? O benimle sonsuza dek kalıcı, Her yönüyle düzenli ve güvenilir bir antlaşma yaptı. Kesin kurtuluşa ve her dileğime kavuşmamı O sağlayacak mı? Kötülere gelince, Elle tutulamayan di kenler gibi
2Sm	23	6	

2Sm	23	7	Tümü bir yana atılacak. Dikenlere dokunan kişi, Demir bir araçla Ya da mızrağın sapıyla dokunur. Dikenler oldukları yerde bütünüyle yakılacak.>>
2Sm	23	8	Davutun yiğit askerlerinin adları şunlardır: Esnili Adino diye de bilinen üç kişinin önderi Tahkemonlu Yoşeb-Başşevet bir saldırıda sekiz yüz kişiyi öldürdü.
2Sm	23	9	İkincisi, Ahohlü Dodo oğlu Elazar. Pas-Dammimde savaşmak için toplanan Filistlilere meydan okuyan Davutun yanındaki üç yiğitten biriydi. İsrailliler o sırada geri çekilmişlerdi.
2Sm	23	10	Ama Elazar yerinde durdu; eli yorulup kılıca yapışınca dek Filistlileri öldürdü. O gün RAB büyük bir zafer sağladı. İsrailliler yalnız yere serilenleri yağmalamak üzere Elazara döndüler. (1Ta. 11: 13).
2Sm	23	11	Üçüncüsü, Hararlı Age oğlu Şammaydı. Filistliler Lahaydaki bir mercimek tarlasının yanında toplandıklarında, İsrailli askerler onların önünden kaçmıştı.
2Sm	23	12	Ama Şamma tarlanın ortasında durup orayı savunmuş, Filistlileri öldürmüştü. RAB büyük bir zafer sağlamıştı.
2Sm	23	13	Biçme zamanı Otuzlardan üçü Davutun yanına, Adullam Mağarasına gittiler. Bir Filist birliği Refaim Vadisinde ordugah kurmuştu.
2Sm	23	14	Bu sırada Davut hisarda, ikinci Filist birliğiye Beytlehemdeydi.
2Sm	23	15	Davut özlemlerle, <<Keşke biri Beytlehemde kapının yanındaki kuyudan bana su getirse!>> dedi.
2Sm	23	16	Bu Üçler Filist ordugahının ortasından geçerek Beytlehemde kapının yanındaki kuyudan su çekip Davuta getirdiler. Ama Davut içmek istemedi; suyu yere dökerek RABbe sundu.
2Sm	23	17	<<Ya RAB, bunu yapmak benden uzak olsun!>> dedi, <<Canlarını tehlikeye atıp giden bu üç kişinin kanını mı içeyim?>> Bu yüzden suyu içmek istemedi. Bu üç kişinin yiğitliği işte böyleydi.
2Sm	23	18	Yoavın kardeşi, Seruya oğlu Avişay Üçlerin önderiydi. Mızrağını kaldırıp üç yüz kişiyi öldürdü. Bu yüzden Üçler kadar ünlendi.
2Sm	23	19	Üçlerin en saygın kişisiydi ve onların önderi oldu. Ama Üçlerden sayılmadı.
2Sm	23	20	Yehoyada oğlu Kavseelli Benaya yürekli bir savaşçıydı. Büyük işler başardı. Aslan yürekli iki Moavlıyı öldürdü. Ayrıca karlı bir gün çukura inip bir aslan öldürdü.
2Sm	23	21	İri yarı bir Mısırlıyı da öldürdü. Mısırlının elinde mızrak vardı. Benaya sopayla onun üzerine yürüdü. Mızrağı elinden kaptığı gibi onu kendi mızrağıyla öldürdü.
2Sm	23	22	Yehoyada oğlu Benayanın yaptıkları bunlardır. Bu sayede o da üç yiğitler kadar ünlendi.
2Sm	23	23	Benaya Otuzlar arasında saygın bir yer edindiyse de, Üçlerden sayılmadı. Davut onu muhafız birliği komutanlığına atadı.
2Sm	23	24	Otuzların arasında sayılan ötekiler şunlardır: Yoavın kardeşi Asahel, Beytlehemli Dodo oğlu Elhanan,
2Sm	23	25	İkisi de Harotlu olan Şamma ve Elik,
2Sm	23	26	Paletli Heles, Tekoalı İkkeş oğlu İra,
2Sm	23	27	Anatotlu Aviezer, Huşalı Mevunnay,
2Sm	23	28	Ahohlü Salmon, Netofalı Mahray,
2Sm	23	29	Netofalı Baana oğlu Helev,
2Sm	23	30	Benyaminogullarından Givalı Rivay oğlu İttay,
2Sm	23	31	Piratonlu Benaya, Gaaş vadilerinden Hidday,
2Sm	23	32	Arvalı Avialvon, Barhumlu Azmavet,
2Sm	23	33	Şaalbonlu Elyahba, Yaşanın oğulları ve Yonatan,
2Sm	23	34	Hararlı Şamma, Hararlı Şarar oğlu Ahiam,
2Sm	23	35	Maakalı Ahasbay oğlu Elifelet,
2Sm	23	36	Gilolu Ahitofel oğlu Eliam,
2Sm	23	37	Karmelli Hesray, Aravlı Paaray,
2Sm	23	38	Sovalı Natan oğlu Yigal, Gatlı Bani,
2Sm	23	39	Ammonlu Selek, Seruya oğlu Yoavın silah taşıyıcısı Beerotlu Nahray,
2Sm	23	40	Yattirli İra ve Garev,
2Sm	23	41	Hititli Uriya.
2Sm	24	1	Tümü otuz yedi kişiydi. RAB İsraill halkına yine öfkelenildi. Davutu onlara karşı kıskırtarak, <<Git, İsraill ve Yahuda halkını say>> dedi.
2Sm	24	2	Kral, yanında bulunan ordu komutanı Yoava şu buyruğu verdi: <<Dandan Beer-Şevaya dek İsraillin bütün oymaklarına gidip halkı sayın ki, halkın sayısını bileyim.>>
2Sm	24	3	Ama Yoav, <<RAB Tanrın halkını yüz kat daha çoğaltsın, efendim kralım da bunu görsün!>> diye karşılık verdi, <<Ancak, efendim kralım neden bunu istiyor?>>
2Sm	24	4	Gelgelelim kralın sözü Yoavla birlik komutanlarının sözünden baskın çıktı. Böylece kralın yanından ayrılıp İsrailde sayım yapmaya gittiler.
2Sm	24	5	Şeria Irmağından geçerek Aroer yakınında, vadinin ortasındaki kentin güneyinde konakladılar. Oradan Gatı, Yazeri, Gilatı, Tahtim-Hodşi topraklarını, Dan-Yaani geçip Saydaya vardılar.

2Sm 24 7 Sonra Sur Kalesine, Hivlilerle Kenanlıların bütün kentlerine uğradılar. Sonunda Yahuda ülkesinin Negev bölgesindeki Beer-Şevaya ulaştılar.

2Sm 24 8 Dokuz ay yirmi gün ülkeyi baştan başa dolaştıktan sonra Yerusəlime döndüler.

2Sm 24 9 Yoav sayımın sonucunu krala bildirdi: İsrailde kılıç kuşanabilen sekiz yüz bin, Yahudadaysa beş yüz bin kişi vardı.

2Sm 24 10 Davut sayım yaptıktan sonra kendisini suçlu buldu ve RABbe, <<Bunu yapmakla büyük günah işledim!>> dedi, <<Ya RAB, lütfen kulunun suçunu bağışla. Çünkü çok akılsızca davrandım.>>

2Sm 24 11 Ertesi sabah Davut uyandığında, RAB Davutun bilicisi Peygamber Gada şöyle dedi: <<Gidip Davuta de ki, <RAB şöyle diyor: Önüne üç seçenek koyuyorum. Bunlardan birini seç de sana onu yapayım.>>

2Sm 24 13 Gad Davuta gidip durumu anlattı ve şöyle dedi: <<Ülkende yedi yıl kıtlık mı olsun? Yoksa seni kovalayan düşmanlarının önünden üç ay kaçmak mı istersin? Ya da ülkende üç gün salgın hastalık mı olsun? Beni gönderene ne yanıt vereyim, şimdi iyice düşün.>>

2Sm 24 14 Davut, <<Sıkıntım büyük>> diye yanıtladı, <<İnsan eline düşmektense, RABbin eline düşelim. Çünkü Onun acıması büyüktür.>>

2Sm 24 15 Bunun üzerine RAB o sabahtan belirlenen zamana dek İsrail ülkesine salgın hastalık gönderdi. Dandan Beer-Şevaya dek halktan yetmiş bin kişi öldü.

2Sm 24 16 Melek Yerusəlimi yok etmek için elini uzatınca, RAB göndereceği yıkımdan vazgeçti. Halkı yok eden meleğe, <<Yeter artık! Elini çek>> dedi. RABbin meleği Yevuslu Aravnanın harman yerinde duruyordu.

2Sm 24 17 Davut, halkı öldüren meleği görünce, RABbe, <<Günah işleyen benim, ben suç işledim>> dedi, <<Bu koyunlar ne yaptı ki? Ne olur beni ve babamın soyunu cezalandır.>>

2Sm 24 18 O gün Gad Davuta gitti. Ona, <<Gidip Yevuslu Aravnanın harman yerinde RABbe bir sunak kur>> dedi.

2Sm 24 19 Davut Gadın sözü uyarınca RABbin buyurduğu gibi gitti.

2Sm 24 20 Aravna bakınca kralla görevlilerinin kendisine doğru yaklaştıklarını gördü. Varıp kralın önünde yüzüstü yere kapandı.

2Sm 24 21 Sonra, <<Efendim kral niçin kulunun yanına geldi?>> diye sordu. Davut, <<RABbe bir sunak kurmak üzere harman yerini senden satın almak için>> diye yanıtladı, <<Öyle ki, salgın hastalık halkın üzerinden kalsın.>>

2Sm 24 22 Aravna, <<Efendim kral uygun gördüğünü alıp RABbe sunsun>> dedi, <<İşte yakmalık sunu için öküzler ve odun için dövenlerle öküzlerin takımları!

2Sm 24 23 Ey kral, Aravna bütün bunları sana veriyor.>> Sonra ekledi: <<RAB Tanrın senden hoşnut olsun!>>

2Sm 24 24 Ne var ki kral, <<Olmaz!>> dedi, <<Senden malını kesinlikle bir ücret karşılığında satın alacağım. Çünkü Tanrım RABbe karşılığını ödmeden yakmalık sunular sunmam.>> Böylece Davut harman yerini ve öküzleri elli şekel gümüş karşılığında satın aldı.

2Sm 24 25 Davut orada RAB'be bir sunak kurup yakmalık sunuları ve esenlik sunularını sundu. RAB de ülkeyle ilgili yakarıyı yanıtladı ve salgın hastalık İsrail'den kaldırıldı.

1Kn 1 1 Yıllar geçmiş, Kral Davut yaşlanmıştı. Üstünü örtülerle örtmelerine karşın ısınamıyordu.

1Kn 1 2 Görevlileri, <<Efendimiz kral!>> dediler, <<Yanında kalıp sana bakacak, koynunda yatıp seni ısıtacak genç bir kız arayalım.>>

1Kn 1 3 Görevliler bütün İsraili aradılar; sonunda Şunemli Avisağ adında genç ve güzel bir kız bulup krala getirdiler.

1Kn 1 4 Çok güzel olan genç kız, krala bakıp hizmet etti. Ama kral ona hiç dokunmadı.

1Kn 1 5 Hagitin oğlu Adoniya kral olmayı düşünüyordu. Bu amaçla ortaya çıkıp kendine savaş arabaları, atlılar ve önünde koşacak elli muhafız buldu.

1Kn 1 6 Babası Davut hiçbir zaman, <<Neden şöyle ya da böyle davranıyorsun?>> diye ona karşı çıkmamıştı. Avşalomdan sonra dünyaya gelen Adoniya çok yakışıklıydı.

1Kn 1 7 Adoniya, Seruya oğlu Yoav ve Kâhin Aveyatarla görüşüp onların desteğini sağladı.

1Kn 1 8 Ama Kâhin Sadok, Yehoyada oğlu Benaya, Peygamber Natan, Şimi, Rei ve Davutun muhafızları ona katılmadılar.

1Kn 1 9 Adoniya, Eyn-Rogel yakınlarında Sohelet Kayası denilen yerde davar, sığır ve besili buzağılar kurban edip bütün kardeşlerini, yani kralın oğullarını ve krala hizmet eden bütün Yahudalıları çağırırdı. Ama Peygamber Natani, Benayayı, muhafızları ve kardeşi Süleymanı çağırmadı.

1Kn 1 11 Bunun üzerine Natan, Süleymanın annesi Bat-Şevaya, <<Hagit oğlu Adoniya efendimiz Davutun haberi olmadan kendini kral ilan etmiş, duymadın mı?>> dedi,

1Kn 1 12 <<Şimdi izin ver de sana kendi canınla oğlun Süleymanın canını nasıl kurtaracağına ilişkin öğüt vereyim.

1Kn 1 13 Git Kral Davuta söyle, <Efendim kral, benden sonra oğlun Süleyman kral olacak ve tahtıma o oturacak diye bana ant içmedin mi? O halde neden Adoniya kral oldu?>

1Kn 1 14 Sen kralla konuşmanı bitirmeden ben içeri girip sözlerini doğrulayacağım.>>

1Kn 1 15 Bat-Şeva yaşı çok ilerlemiş olan kralın odasına girdiğinde Şunemli Avisağ ona hizmet ediyordu.

1Kn 1 16 Bat-Şeva, kralın önünde diz çöküp yere kapandı. Kral, <<Ne istiyorsun?>> diye sordu.

1Kn 1 17 Bat-Şeva şöyle karşılık verdi: <<Efendim, <Benden sonra oğlun Süleyman kral olacak ve tahtıma oturacak> diye bana Tanrının RAB adıyla ant içtin.

1Kn 1 18 Efendim kral, şu anda senin haberin olmadan Adoniya krallığını ilan etti.

1Kn 1 19 Sayısız sığır, davar ve besili buzağı kurban edip kralın bütün oğullarını, Kâhin Aviyatarı ve ordu komutanı Yoavı çağırdı, ama kulun Süleymanı çağırmadı.

1Kn 1 20 Efendim kral, bütün İsrailin gözü sende. Senden sonra tahtına kimin geçeceğini öğrenmek istiyorlar.

1Kn 1 21 Yoksa sen ölüp atalarına kavuşunca, ben ve oğlum Süleyman suçlu sayılacağız.>>

1Kn 1 22 Bat-Şeva daha kralla konuşurken Peygamber Natan geldi.

1Kn 1 23 Krala, <<Peygamber Natan geldi>> dediler. Natan kralın huzuruna çıkıp yüzüstü yere kapandı.

1Kn 1 24 Sonra, <<Efendim kral, senden sonra Adoniyanın kral olup tahtına geçeceğini söyledin mi?>> dedi.

1Kn 1 25 <<Adoniya bugün gidip sayısız sığır, davar ve besili buzağı kurban etmiş; kralın bütün oğullarını, ordu komutanlarını ve Kâhin Aviyatarı çağırmış. Şu anda hepsi onun önünde yiyip içiyor ve, <Yaşasın Kral Adoniya!> diye bağırıyor.

1Kn 1 26 Ama Adoniya beni, Kâhin Sadoku, Yehoyada oğlu Benayayı ve kulun Süleymanı çağırmadı.

1Kn 1 27 Efendim ve kralım, gerçekten bütün bunlara sen mi karar verdin? Yoksa senden sonra tahtına kimin geçeceğini biz kullarına bildirmeden mi bunu yaptın?>>

1Kn 1 28 Kral Davut, <<Bana Bat-Şevayı çağırın!>> dedi. Bat-Şeva kralın huzuruna çıkıp önünde durdu.

1Kn 1 29 Kral Bat-Şevaya, <<Beni bütün sıkıntılardan kurtaran, yaşayan RABbin adıyla ant içiyorum>> dedi.

1Kn 1 30 << <Benden sonra oğlun Süleyman kral olacak ve tahtıma geçecek> diye İsrailin Tanrısı RABbin adıyla içtiğim andı bugün yerine getireceğim.>>

1Kn 1 31 O zaman Bat-Şeva kralın önünde diz çöküp yüzüstü yere kapandı ve, <<Efendim Kral Davut sonsuza dek yaşasın!>> dedi.

1Kn 1 32 Kral Davut, <<Kâhin Sadoku, Peygamber Natanı ve Yehoyada oğlu Benayayı bana çağırın>> dedi. Hepsi önüne gelince,

1Kn 1 33 kral onlara şöyle dedi: <<Efendinizi görevlilerini yanınıza alın ve oğlum Süleymanı benim katırıma bindirip Gihona götürün.

1Kn 1 34 Orada Kâhin Sadok ve Peygamber Natan onu İsrail Kralı olarak meshetsinler. Boru çalıp, <Yaşasın Kral Süleyman!> diye bağırın.

1Kn 1 35 Onun ardından gidin; çünkü o gelip tahtıma oturacak ve yerime kral olacak. Onu İsrail ve Yahudaya yönetici atadım.>>

1Kn 1 36 Yehoyada oğlu Benaya, <<Amin>> diye karşılık verdi, <<Efendim kralın Tanrısı RAB de bu kararı onaylasın.

1Kn 1 37 RAB, efendim kralla birlikte olduğu gibi Süleymanla da birlikte olsun ve onun krallığını Davutun krallığından daha başarılı kılsın.>>

1Kn 1 38 Kâhin Sadok, Peygamber Natan, Yehoyada oğlu Benaya, Keretlilerle Peletliler gidip Süleymanı Kral Davutun katırına bindirdiler ve Gihona kadar ona eşlik ettiler.

1Kn 1 39 Kâhin Sadok, Kutsal Çadırdan yağ dolu boynuz kabı alıp Süleymanı meshetti. Boru çalınca bütün halk <<Yaşasın Kral Süleyman!>> diye bağırdı.

1Kn 1 40 Herkes kaval çalarak Süleymanın ardından yürüdü. Öyle sevinçliydi ki, seslerinden adeta yer sarsılıyordu.

1Kn 1 41 Adoniya ve yanındaki konuklar yemeklerini bitirirken kalabalığın gürültüsünü duydular. Boru sesini duyan Yoav, <<Kentten gelen bu gürültü de ne?>> diye sordu.

1Kn 1 42 Yoav daha sorusunu tamamlamadan, Kâhin Aviyatar oğlu Yonatan çıkageldi. Adoniya ona, <<İçeri gir, sen yiğit bir adamsın. İyi haberler getirmiş olmalısın>> dedi.

1Kn 1 43 Yonatan, <<Hayır, bu kez farklı>> diye karşılık verdi, <<Efendimiz Kral Davut, Süleymanı kral atadı.

1Kn 1 44 Kral, Kâhin Sadok, Peygamber Natan, Yehoyada oğlu Benaya ve Keretlilerle Peletlilerin Süleymanı kendi katırına bindirip götürmelerini istedi.

1Kn 1 45 Gihona götürülen Süleyman orada Kâhin Sadokla Peygamber Natan tarafından kral olarak meshedildi. Oradan sevinçle döndüler ve sesleri kentte yankılanmaya başladı. Duyduğunuz sesler onların sesleridir.

1Kn 1 46 Üstelik Süleyman krallık tahtına oturdu bile.

1Kn 1 47 Ayrıca efendimiz Kral Davutu kutlamaya gelen görevlileri, <Tanrın, Süleymanı adını senin adından daha yüce, krallığını senin krallığından daha başarılı kılsın> diyorlar. Kral yatağının üzerine kapanarak,

1Kn 1 48 <Henüz gözlerim açıkken bugün tahtıma oturacak birini veren İsrailin Tanrısı RABbe övgüler olsun> diyor.>>

1Kn 1 49 Bunun üzerine Adoniyanın bütün konukları korkuya kapılıp kalktılar, her biri kendi yoluna gitti.

1Kn 1 50 Adoniya ise, Süleymandan korktuğu için, gidip sunağın boynuzlarına

sarıldı.

- 1Kn 1 51 Durumu Süleymana anlattılar. <<Adoniya senden korkuyor>> dediler, <<Sunağın boynuzlarına sarılmış ve <İlk önce Kral Süleyman ben kulunu kılıçla öldürmeyeceğine dair ant içsin> diyor.>> Çık. 21: 13-14).
- 1Kn 1 52 Süleyman, <<Eğer bana bağlı kalırsa, saçının bir teline bile zarar gelmez>> diye yanıtladı, <<Ama içinde bir kötülük varsa öldürülür.>>
- 1Kn 1 53 Sonra Kral Süleyman'ın gönderdiği adamlar Adoniya'yı sunaktan indirip getirdiler. Adoniya gelip önünde yere kapanınca, ona, <<Evine dön!>> dedi.
- 1Kn 2 1 Davutun ölümü yaklaşıncı, oğlu Süleymana şunları söyledi:
- 1Kn 2 2 <<Herkes gibi ben de yakında bu dünyadan ayrılacağım. Güçlü ve kararlı ol.
- 1Kn 2 3 Tanrının RABbin verdiği görevleri yerine getir. Onun yollarında yürü ve Musanın yasasında yazıldığı gibi Tanrının kurallarına, buyruklarına, ilkelerine ve öğütlerine uy ki, yaptığın her şeyde ve gittiğin her yerde başarılı olasın.
- 1Kn 2 4 O zaman RAB bana verdiği şu sözü yerine getirecektir: <Eğer soyun nasıl yaşadığına dikkat eder, candan ve yürekten bana bağlı kalarak yollarımda yürürse, İsrail tahtından senin soyunun ardı arkası kesilmeyecektir.>
- 1Kn 2 5 <<Seruya oğlu Yoavın bana ve İsrail ordusunun iki komutanı Ner oğlu Avnerle Yeter oğlu Amasaya neler yaptığını biliyorsun. Sanki savaş varmış gibi onları öldürerek barış döneminde kan döktü. Belindeki kemerle ayağındaki çarıklara kan bulaştırdı.
- 1Kn 2 6 Sen aklına uyanı yap, ama onun ak saçlı başının esenlik içinde ölüler diyarına gitmesine izin verme.
- 1Kn 2 7 <<Gilatlı Barzillayın oğullarına iyi davran, sofranda yemek yiyeceklerinin arasında onlara da yer ver. Çünkü ben ağabeyin Avşalomun önünden kaçtığım zaman onlar bana yardım etmişlerdi.
- 1Kn 2 8 <<Mahanayime gittiğim gün beni çok ağır biçimde lanetleyen Benyamin oymağının Bahurimli Geranın oğlu Şimi de yanında. Beni Şeria Irmağı kıyısında karşılamaya geldiğinde, <Seni kılıçla öldürmeyeceğim> diye RABbin adıyla ona ant içmiştim.
- 1Kn 2 9 Ama sen sakın onu cezasız bırakma. Ona ne yapacağını bilecek kadar akıllıdır. Onun ak saçlı başını ölüler diyarına kanlar içinde gönder.>>
- 1Kn 2 10 Davut ölüp atalarına kavuşunca, kendi adıyla bilinen kentte gömüldü.
- 1Kn 2 11 Yedi yıl Hevron'da, otuz üç yıl Yerusolim'de olmak üzere toplam kırk yıl İsrail'de krallık yaptı.
- 1Kn 2 12 Babası Davutun tahtına geçen Süleymanın krallığı çok sağlam temellere oturmuştu.
- 1Kn 2 13 Hagit oğlu Adoniya, Süleymanın annesi Bat-Şevanın yanına gitti. Bat-Şeva ona, <<Dostça mı geldin?>> diye sordu. Adoniya, <<Dostça>> diye karşılık verdi.
- 1Kn 2 14 Ve ekledi: <<Sana söyleyeceklerim var.>> Bat-Şeva, <<Söyle!>> dedi.
- 1Kn 2 15 Adoniya, <<Bildiğin gibi, daha önce krallık benim elimdeydi>> dedi, <<Bütün İsrail benim kral olmamı bekliyordu. Ancak her şey değişti ve krallık kardeşimin eline geçti. Çünkü RABbin isteği buydu.
- 1Kn 2 16 Ama benim senden bir dileğim var. Lütfen geri çevirme.>> Bat-Şeva, <<Söyle!>> dedi.
- 1Kn 2 17 Adoniya, <<Kral Süleyman seni kırmaz>> dedi, <<Lütfen ona söyle, Şunemli Avişakı bana eş olarak versin.>>
- 1Kn 2 18 Bat-Şeva, <<Peki, senin için kralla konuşacağım>> diye karşılık verdi.
- 1Kn 2 19 Bat-Şeva, Adoniyanın dileğini iletmek üzere Kral Süleymanın yanına gitti. Süleyman annesini karşılamak için ayağa kalkıp önünde eğildikten sonra tahtına oturdu. Annesi için de sağ tarafına bir taht koydurdu.
- 1Kn 2 20 Tahtına oturan annesi, <<Senden küçük bir dileğim var, lütfen beni boş çevirme>> dedi. Kral, <<Söyle anne, seni kırmam>> diye karşılık verdi.
- 1Kn 2 21 Bat-Şeva, <<Şunemli Avişak ağabeyin Adoniyaya eş olarak verilsin>> dedi.
- 1Kn 2 22 Kral Süleyman, <<Neden Şunemli Avişakın Adoniyaya verilmesini istiyorsun?>> dedi, <<Krallığı da ona vermemi iste bari! Ne de olsa o benim büyüğüm. Üstelik Kâhin Aviyatarla Seruya oğlu Yoav da ondan yana.>>
- 1Kn 2 23 Bu olay üzerine Kral Süleyman RABbin adıyla ant içti: <<Eğer Adoniya bu dileğini hayatıyla ödemezse, Tanrı bana aynısını, hatta daha kötüsünü yapsın!
- 1Kn 2 24 Beni güçlendirip babam Davutun tahtına oturtan, verdiği sözü tutup bana bir hanedan kuran, yaşayan RABbin adıyla ant içerim ki, Adoniya bugün öldürülecek!>>
- 1Kn 2 25 Böylece Kral Süleyman Yehoyada oğlu Benayayı Adoniyayı öldürmekle görevlendirdi. Benaya da gidip Adoniyayı öldürdü.
- 1Kn 2 26 Kral, Kâhin Aviyatara, <<Anatottaki tarlana dön>> dedi, <<Aslında ölümü hak ettin. Ama seni şimdi öldürmeyeceğim. Çünkü sen babam Davutun önünde Egemen RABbin Antlaşma Sandığını taşıdın ve babamın çektiği bütün sıkıntıları onunla paylaştın.>>
- 1Kn 2 27 Elinin ailesi hakkında RABbin Şiloda söylediği sözün gerçekleşmesi için, Süleyman Aviyatarı RABbin kâhinliğinden uzaklaştırdı.
- 1Kn 2 28 Haber Yoava ulaştı. Yoav daha önce ayaklanan Avşalom'u desteklemediği halde Adoniyayı destekledi. Bu nedenle RABbin Çadırına kaçtı ve sunağın boynuzlarına sarıldı.
- 1Kn 2 29 Yoavın RABbin Çadırına kaçıp sunağın yanında olduğu Kral Süleymana bildirildi. Süleyman, Yehoyada oğlu Benayaya, <<Git, onu vur!>> diye buyruk verdi.
- 1Kn 2 30 Benaya RABbin Çadırına gitti ve Yoava, <<Kral dışarı çıkmayı

buyuruyor!>> dedi. Yoav, <<Hayır, burada ölmek istiyorum>> karşılığını verdi. Benaya gidip Yoavın kendisini nasıl yanıtladığını krala bildirdi.

1Kn 2 31 Kral, <<Onun istediği gibi yap>> dedi, <<Onu orada öldür ve göm. Yoavın boş yere döktüğü kanın sorumluluğunu benim ve babamın soyu üstünden kaldırmış olursun.

1Kn 2 32 RAB döktüğü kandan ötürü onu cezalandıracaktır. Çünkü Yoav babam Davutun bilgisi dışında, kendisinden daha iyi ve doğru olan iki kişiyi -İsrail ordusunun komutanı Ner oğlu Avnerle Yahuda ordusunun komutanı Yeter oğlu Amasayı- kılıçla öldürdü.

1Kn 2 33 Böylece dökülen kanlarının sorumluluğu sonsuza dek Yoavın ve soyunun üstünde kalacaktır. Ama RAB, Davuta, soyuna, ailesine ve tahtına sonsuza dek esenlik verecektir.>>

1Kn 2 34 Yehoyada oğlu Benaya gidip Yoavı öldürdü. Onu ıssız bir bölgede bulunan kendi evine gömdüler.

1Kn 2 35 Kral, Yoavın yerine Yehoyada oğlu Benayayı ordu komutanı yaptı. Aviyatarın yerine de Kâhin Sadoku atadı.

1Kn 2 36 Sonra kral haber gönderip Şimi'yi çağırttı. Ona, <<Yeruşalimde kendine bir ev yap ve orada otur>> dedi, <<Hiçbir yere gitme.

1Kn 2 37 Oradan ayrılıp Kidron Vadisinden öteye geçtiğin gün bil ki öleceksin. Sorumluluk sana aittir.>>

1Kn 2 38 Şimi krala, <<Efendim kral, peki>> diye karşılık verdi, <<Kulun olarak söylediklerini aynen yapacağım.>> Şimi Yeruşalimde uzun süre yaşadı.

1Kn 2 39 Aradan üç yıl geçmişti, Şiminin iki kölesi Gat Kralı Maaka oğlu Akişin yanına kaçtı. Kölelerin Gata kaçtığını Şimi'ye haber verdiler.

1Kn 2 40 Bunun üzerine Şimi kalkıp eşeğine palan vurdu ve kölelerini aramak üzere Gata Akişin yanına gitti. Kölelerini bulup Gattan geri getirdi.

1Kn 2 41 Şiminin Yeruşalimden Gata gidip döndüğü Süleymana anlatılınca,

1Kn 2 42 Süleyman Şimi'yi çağırttı. <<Sana RABbin adıyla ant içirmedi mi?>> dedi, <<Kalkıp herhangi bir yere gittiğin gün öleceğini bil!>> diye seni uyarmadım mı? Sen de bana: <Peki, sözünü dinleyeceğim> demedin mi?

1Kn 2 43 Öyleyse neden RABbin adına içtiğin anda ve buyruğuma uymadın?>>

1Kn 2 44 Kral, Şimi'ye karşı sözlerini şöyle sürdürdü: <<Babam Davuta yaptığın bütün kötülükleri çok iyi biliyorsun. Bu yaptıklarından dolayı RAB seni cezalandıracak.

1Kn 2 45 Ama Kral Süleyman kutsanacak ve Davutun tahtı RABbin önünde sonsuza dek kurulu kalacaktır.>>

1Kn 2 46 Kral, Yehoyada oğlu Benaya'ya buyruk verdi. O da gidip Şimi'yi öldürdü.

1Kn 3 1 Süleyman, Mısır Firavununun kızıyla evlendi. Böylece firavunla müttefik oldu. Eşini Davut Kentine götürdü. Kendi sarayı, RABbin Tapınağı ve Yeruşalimin çevre surları tamamlanıncaya kadar orada yaşadılar.

1Kn 3 2 Halk, hâlâ çeşitli tapınma yerlerinde RABbe kurban sunuyordu. Çünkü o güne dek RABbin adına yapılmış bir tapınak yoktu.

1Kn 3 3 Süleyman babası Davutun kurallarına uyarak RABbe olan sevgisini gösterdi. Ancak hâlâ çeşitli tapınma yerlerinde kurban sunuyor, buhur yakıyordu.

1Kn 3 4 Tapınma yerlerinin en ünlüsü Givondaydı. Kral Süleyman oraya giderek sunakta bin yakmalık sunu sundu.

1Kn 3 5 RAB Tanrı, Givonda o gece rüyada Süleymana görünüp, <<Sana ne vermemi istersin?>> diye sordu.

1Kn 3 6 Süleyman, <<Kulun babam Davuta büyük iyilikler yaptın>> diye karşılık verdi, <<O sana bağlı, doğru, bütün yüreğiyle dürüst biri olarak yolunda yürüdü. Bugün tahtına oturacak bir oğul vermekle ona büyük bir iyilik daha yapmış oldun.

1Kn 3 7 <<Ya RAB Tanrım! Ben henüz çocuk denecek bir yaşta, yöneticilik nedir bilmezken bu kulunu babam Davutun yerine kral atadın.

1Kn 3 8 İşte kulun kendi seçtiğin kalabalık halkın, sayılamayacak kadar büyük bir kalabalığın ortasındadır.

1Kn 3 9 Bu yüzden bana öyle sezgi dolu bir yürek ver ki, iyi ile kötüyü ayırt edip halkını yönetebileyim. Başka türlü senin bu büyük halkını kim yönetebilir!>>

1Kn 3 10 Süleymanın bu isteği Rabbi hoşnut etti.

1Kn 3 11 Tanrı ona şöyle dedi: <<Madem kendin için uzun ömür, zenginlik ve düşmanlarının ölümünü istemedin, bunların yerine adil bir yönetim için bilgelik istedin; isteğini yerine getireceğim. Sana öyle bir bilgelik ve sezgi dolu bir yürek vereceğim ki, benzeri ne senden öncekilerde görülmüştür, ne de senden sonrakilerde görülecektir.

1Kn 3 13 Sana istemediklerini de vereceğim: Yaşadığın sürece öbür kralların erişemeyeceği bir zenginlik ve onura ulaşacaksın.

1Kn 3 14 Eğer sen de baban Davut gibi kurallarına ve buyruklarına uyup yollarımda yürürsen, sana uzun ömür de vereceğim.>>

1Kn 3 15 Süleyman uyanınca bunun bir rüya olduğunu anladı. Sonra Yeruşalime gitti, Rabbin Antlaşma Sandığının önünde durup yakmalık sunular ve esenlik sunuları sundu. Ayrıca bütün görevlilerine de bir şölen verdi.

1Kn 3 16 Bir gün iki fahişe gelip kralın önünde durdu.

1Kn 3 17 Kadınlardan biri krala şöyle dedi: <<Efendim, bu kadınla ben aynı evde kalıyoruz. Birlikte kaldığımız sırada ben bir çocuk doğurdum.

1Kn 3 18 İki gün sonra da o doğurdu. Evde yalnızdık, ikimizden başka kimse yoktu.

1Kn 3 19 Bu kadın geceleyin çocuğunun üzerine yattığı için çocuk ölmüş.
1Kn 3 20 Gece yarısı, ben kulun uyurken, kalkıp çocuğumu almış, koynuna
yatırmış, kendi ölü çocuğunu da benim koynuma koymuş.
1Kn 3 21 Sabahleyin oğlumu emzirmek için kalktığımda, onu ölmüş buldum. Ama
sabah aydınlığında dikkatle bakınca, onun benim doğduğum çocuk olmadığını anladım.>>
1Kn 3 22 Öbür kadın, <<Hayır! Yaşayan çocuk benim, ölü olan senin!>> diye
çıkıştı. Birinci kadın, <<Hayır! Ölen çocuk senin, yaşayan çocuk benim!>> diye diretti. Kralın
önünde böyle tartışıp durdular.
1Kn 3 23 Kral, <<Biri, <Yaşayan çocuk benim, ölü olan senin> diyor, öbürü,
<Hayır! Ölen çocuk senin, yaşayan benim> diyor.
1Kn 3 24 O halde bana bir kılıç getirin!>> dedi. Kılıç getirilince,
1Kn 3 25 kral, <<Yaşayan çocuğu ikiye bölüp yarısını birine, yarısını öbürüne
verin!>> diye buyurdu.
1Kn 3 26 Yüreği oğlunun acısıyla sızlayan, çocuğun gerçek annesi krala, <<Aman
efendim, sakın çocuğu öldürmeyin! Ona verin!>> dedi. Öbür kadınsa, <<Çocuk ne benim, ne de
senin olsun, onu ikiye bölünler!>> dedi.
1Kn 3 27 O zaman kral kararını verdi: <<Sakın çocuğu öldürmeyin! Birinci kadına
verin, çünkü gerçek annesi odur.>>
1Kn 3 28 Kralın verdiği bu kararı duyan bütün İsrailiiler hayranlık içinde
kaldı. Herkes adil bir yönetim için Süleyman'ın Tanrı'dan gelen bilgeliğe sahip olduğunu
anladı.
1Kn 4 1 Süleyman bütün İsrailin kralıydı.
1Kn 4 2 Görevlileri ise şunlardı: Kâhin: Sadok oğlu Azarya.
1Kn 4 3 Yazmanlar: Şişanın oğulları Elihoref ve Ahiya. Devlet tarihçisi:
Ahilut oğlu Yehoşafat.
1Kn 4 4 Ordu komutanı: Yehoyada oğlu Benaya. Kâhinler: Sadok ve Aviyatar.
1Kn 4 5 Baş vali: Natan oğlu Azarya. Kralın özel danışmanı: Natan oğlu Kâhin
Zavut.
1Kn 4 6 Saray sorumlusu: Ahişar. Angaryacıların başı: Avda oğlu Adoniram.
1Kn 4 7 Süleymanın İsrailde on iki bölge valisi vardı. Bunlar kralın ve
sarayın yiyecek içecek gereksinimini karşılardı. Her vali yılda bir ay bu gereksinimleri
karşılamağa yükümlüydü.
1Kn 4 8 Bu valiler şunlardı: Efrayimin dağlık bölgesinde Ben-Hur;
1Kn 4 9 Makaz, Şaalvim, Beytşemeş ve Elon-Beythanan bölgelerinde Ben-Deker;
1Kn 4 10 Arubbot, Soko ve bütün Hefer bölgesinde Ben-Heset;
1Kn 4 11 Nafat-Dor bölgesinde Süleymanın kızı Tafatla evli olan Ben-Avinadav;
1Kn 4 12 Taanak, Megiddo, Yizreelin altında Saretanın yanındaki bütün Beytşean
ve Beytşeandan Avel-Mehola ve Yokmoamın ötelere kadar uzanan bölgede Ahilut oğlu Baana;
1Kn 4 13 Ramot-Gilat, Gilatta Manaşe oğlu Yairin yerleşim birimleri ve
Başandaki Argov yöresinde surlar ve tunç sürgülerle güçlendirilmiş altmış büyük kentin başında
Ben-Gever;
1Kn 4 14 Mahanayim bölgesinde İddo oğlu Ahinadav;
1Kn 4 15 Naftali bölgesinde Süleymanın kızı Basematla evlenen Ahimaas;
1Kn 4 16 Aşer ve Bealot bölgelerinde Huşay oğlu Baana;
1Kn 4 17 İssakar bölgesinde Paruah oğlu Yehoşafat;
1Kn 4 18 Benyamin bölgesinde Ela oğlu Şimi;
1Kn 4 19 Gilat bölgesinde, yani Amorluların Kralı Sihonla Başan Kralı Ogun eski
topraklarında Uri oğlu Gever. Ayrıca Yahuda bölgesinin tek valisi vardı.
1Kn 4 20 Yahuda ve İsrail halkı kıyıların kumu kadar kalabalıktı. Herkes yiyip
içip sevinç içinde yaşıyordu.
1Kn 4 21 Süleyman, Fırat Irmağından Filiste, oradan Mısır sınırına kadar bütün
ülkelere egemendi. Bu ülkeler Süleymanın yaşamı boyunca ona haraç ödeyip hizmet ettiler.
1Kn 4 22 Süleymanın sarayının bir günlük yiyecek gereksinimi şunlardı: Otuz kor
ince, altmış korfc kepekli un;
1Kn 4 23 onu ahırda, yirmisi çayırdaki yetiştirilmiş sığır ve yüz koyun; ayrıca
geyikler, ceylanlar, karacalar ve semiz kuşlar.
1Kn 4 24 Tifsaktan Gazzeye kadar, Fırat Irmağının batısındaki bütün krallıkları
Süleyman yönetiyordu. Her tarafta barış vardı.
1Kn 4 25 Dandan Beer-Şevaya kadar Yahuda ve İsrail halkının her bireyi
Süleymanın yaşamı boyunca kendi asmaı ve incir ağacı altında güvenlik içinde yaşadı.
1Kn 4 26 Süleymanın savaş arabalarının atları için kırk bin ahır ve on iki bin
atlısı vardı.
1Kn 4 27 Bölge valilerinin her biri kendine düşen bir ay boyunca, Kral
Süleymana ve sofrasına oturan herkese yiyecek sağlar, hiçbir şeyi eksik etmezdi.
1Kn 4 28 Her vali kendisine verilen buyruk uyarınca, savaş arabalarının
atlarıyla öbür atlar için belirli bir yere arpa ve saman getirirdi.
1Kn 4 29 Tanrı, Süleymana bilgelik, derin bir sezgi, kıyılarıdaki kum kadar
anlayış verdi.
1Kn 4 30 Süleymanın bilgeliği, bütün doğuluların ve Mısırlıların bilgeliğinden
daha üstündü.
1Kn 4 31 O, Ezrahıl Etan, Maholun oğulları Heman, Kalkol ve Darda dahil
herkesten daha bilgeydi. Ünü çevredeki bütün uluslara yayılmıştı.

1Kn 4 32 Üç bin özdeyişi ve bin beş ezgisi vardı.
1Kn 4 33 Lübnan sedir ağacından duvarlarda biten mercanköşkotuna kadar bütün ağaçlardan söz ettiği gibi, hayvanlar, kuşlar, sürüngenler ve balıklardan da söz edebiliyordu.
1Kn 4 34 Süleyman'ın bilgeliğini duyan dünyanın bütün kralları ona adamlarını gönderirdi. Bütün uluslardan insanlar gelir, Süleyman'ın bilgece sözlerini dinlerdi.
1Kn 5 1 Sur Kralı Hiram, Süleyman'ın babası Davutun yerine kral olarak meshedildiğini duyunca, elçilerini Süleymana gönderdi. Çünkü Davutla hep dostça geçinmişti.
1Kn 5 2 Süleyman Hırma şu haberi gönderdi:
1Kn 5 3 «Bildiğin gibi, babam Davut çevresindeki savaşlar yüzünden Tanrısı RABbin adına bir tapınak yapamadı. Bu savaşlarda RAB, Davutun düşmanlarını onun ayakları altına serdi.
1Kn 5 4 Oysa şimdi Tanrım RAB her yönden bana rahatlık verdi. Ne bir düşmanım var, ne de kötü bir olay.
1Kn 5 5 RAB, babam Davuta, «Tahtına oturtacağım oğlun benim adıma bir tapınak yapacak» diye söz verdi. Ben de Tanrım RABbin adına bir tapınak yapmaya karar verdim.
1Kn 5 6 «Şimdi bana Lübnandan sedir ağaçları kesmeleri için adamlarına buyruk ver. Benim adamlarım da seninkilerle birlikte çalışsın. Adamların için istediğin ücreti vereceğim. Aramızda Saydalılar kadar ağaç kesmede usta adamlar olmadığını biliyorsun.»
1Kn 5 7 Hiram, Süleymandan bu haberi alınca çok sevindi ve, «Bugün, o büyük ulusu yönetmek üzere Davuta bilge bir oğul veren RABbe övgüler olsun!» dedi.
1Kn 5 8 Sonra Hiram Süleymana şu haberi gönderdi: «Gönderdiğin haberi aldım. Sedir ve çam ağaçlarıyla ilgili bütün dileklerini yerine getireceğim.
1Kn 5 9 Adamlarım tomrukları Lübnandan denize indirecekler, ben de onları salları halinde bağlatıp belirteceğin yere kadar yüzdürecekim. Orada adamlarım onları çözer, sen de alıp götürürsün. Sarayımın yiyecek gereksinimini karşılamakla, sen de benim dileğimi yerine getirmiş olursun.»
1Kn 5 10 Hiram Süleymana istediği kadar sedir ve çam tomruğu sağladı.
1Kn 5 11 Süleyman her yıl Hırma sarayının yiyecek gereksinimi olarak yirmi bin kor buğday, yirmi kor saf zeytinyağı verirdi.
1Kn 5 12 RAB, verdiği söz uyarınca, Süleymana bilgelik verdi. Süleymanla Hiram arasında barış vardı. Aralarında bir antlaşma yaptılar.
1Kn 5 13 Kral Süleyman angaryasına çalıştırmak üzere bütün İsrail'den otuz bin adam topladı.
1Kn 5 14 Sırayla her ay on binini Lübnana gönderiyordu. Bir ay Lübnanda, iki ay evlerinde kalıyorlardı. Angaryasına çalışan adamların başında Adoniram vardı.
1Kn 5 15 Süleyman'ın yük taşıyan 70 000, dağlarda taş kesen 80 000 adamı vardı.
1Kn 5 16 Ayrıca, işin yürümesini sağlayan ve işçileri yöneten 3 300 görevlisi vardı.
1Kn 5 17 İşçiler, kralın buyruğu uyarınca, tapınağın temelini yontma taşlarla atmak üzere ocaktan büyük ve kaliteli taşlar kesip çıkardılar.
1Kn 5 18 Süleyman'ın ve Hiram'ın yapıcılarıyla Gevallılar, tapınağın yapımı için taşlarla keresteleri kesip hazırladılar.
1Kn 6 1 İsrail halkı Mısırdan çıktıktan dört yüz seksen yıl sonra, Süleyman, krallığının dördüncü yılının ikinci ayı olan Ziv ayında RABbin Tapınağının yapımına başladı.
1Kn 6 2 Kral Süleyman'ın RAB için yaptığı tapınağın uzunluğu altmış, genişliği yirmi, yüksekliği otuz arşındı.
1Kn 6 3 Tapınağın ana bölümünün önündeki eyvan tapınağın genişliğinde olup yirmi arşındı. Eyvan tapınağın önünden ileriye doğru on arşındıfı.
1Kn 6 4 Süleyman tapınakta dışa doğru daralan kafesli pencereler yaptırdı.
1Kn 6 5 Tapınağın dış cephesine bitişik, ana bölümün ve iç odanın çevresindeki duvarlara bitişik, odalardan oluşan katlar yaptırdı.
1Kn 6 6 Alt kat beş arşın, orta kat altı arşın, üst kat yedi arşın genişliğindeydi. Kirişler tapınağın duvarlarına girmesin diye duvarların çevresinde dışarıya doğru çıkıntılar bıraktı.
1Kn 6 7 Tapınağın yapımında kullanılan taşlar taş ocaklarında yontulmuştu. Onun için yapım halindeki tapınakta çekiç ve balta dahil hiçbir demir aletin sesi duyulmadı.
1Kn 6 8 Aşağı yan katın girişi tapınağın güneyindeydi. Döner bir merdivenle orta kata, oradan da üçüncü kata çıkılırdı.
1Kn 6 9 Süleyman tapınağı yapıp tamamladı. Üstünü sedir ağacından direklerle, kalın tahtalarla kapattı.
1Kn 6 10 Dış duvarlara bitişik katlar tapınağın çevresini kapsıyordu. Her birinin yüksekliği beş arşındı. Bunlar sedir ağacından kirişlerle tapınağa eklendi.
1Kn 6 11 RAB, Süleymana şöyle seslendi:
1Kn 6 12 «Bu tapınağı yapmaktasın. Kurallarına, ilkelerime ve bütün buyruklarına uyup onlara bağlı kalırsan, babam Davuta verdiğim sözü senin aracılığıyla yerine getireceğim.
1Kn 6 13 Halkım İsrailin arasında yaşayıp onları hiç terk etmeyeceğim.»
1Kn 6 14 Süleyman tapınağı yapıp bitirdi.
1Kn 6 15 Tapınağın iç duvarlarının yüzeyini sedir ağaçlarıyla döşeyip üstlerini tabandan tavana kadar tahtalarla kapladı. Tapınağın zeminini ise çam tahtalarla döşetti.
1Kn 6 16 En Kutsal Yer olarak adlandırılan iç oda, tapınağın arka bölümünde yapıldı. Tabandan tavana kadar sedir tahtasından oluşan bir duvarla öbür bölümlerden ayrıldı.

Bu bölümün uzunluğu yirmi arşındı.

1Kn 6 17 Bu iç odanın önündeki ana bölümün uzunluğu ise kırk arşındı.
 1Kn 6 18 Taşlar görünmesin diye tapınağın içi, üzerine sukabağı ve çiçek motifleri oyulmuş sedir tahtalarıyla kaplandı.
 1Kn 6 19 Tapınağın içinde RABbin Antlaşma Sandığının konacağı iç oda hazırlandı.
 1Kn 6 20 Bu odanın içten içe uzunluğu, genişliği ve yüksekliği yirmişer arşındı. Süleyman odayı saf altınla kaplattı. Sunağı da sedir tahtalarla döşetti.
 1Kn 6 21 Tapınağın içini saf altınla kaplattı; iç odanın önüne altın zincirler asıp orayı da altınla kaplattı.
 1Kn 6 22 Böylece iç odadaki sunak dahil, tapınağın içini tamamen altınla kaplatmış oldu.
 1Kn 6 23 İç odada her biri on arşın yüksekliğinde, iğde ağacından iki Keruv yaptı.
 1Kn 6 24 Her kanadı beşer arşın olan Keruvun açık kanatları bir uçtan öbür uca toplam on arşındı.
 1Kn 6 25 Öbür Keruvun kanat açıklığı da on arşındı. Her iki Keruvun da ölçüsü ve görünüşü aynıydı.
 1Kn 6 26 ikisinin de yüksekliği on arşındı.
 1Kn 6 27 Süleyman Keruvları tapınağın iç odasına yerleştirdi. Keruvlardan birinin açık kanadı bir duvara, ötekinin kanadı karşı duvara erişirken, öbür kanatları da odanın ortasında birbirine değiyordu.
 1Kn 6 28 Süleyman Keruvları da altınla kaplattı.
 1Kn 6 29 Tapınağın iç ve dış odalarının bütün duvarlarını kabartma Keruvlar, hurma ağaçları ve çiçek motifleriyle süsletti.
 1Kn 6 30 Tapınağın hem iç, hem de dış odasının döşemelerini altınla kaplattı.
 1Kn 6 31 İç odanın girişine iğde ağacından iki kanatlı söveli bir kapı yaptırdı. Söveli kapının genişliği tapınağın genişliğinin beşte biriydi.
 1Kn 6 32 iğde ağacından yapılan iki kapı kanadının üstüne kabartma Keruvlar, hurma ağaçları ve çiçek motifleri oydu. Keruvlar ve hurma ağaçlarını altınla kaplattı.
 1Kn 6 33 Aynı biçimde ana bölümün girişine de iğde ağacından kapı söveleri yaptırdı. Bu söveli kapı tapınağın genişliğinin dörtte biriydi.
 1Kn 6 34 Ayrıca, çam ağacından, her biri iki kanatlı, katlanabilen iki kapı yaptırdı.
 1Kn 6 35 Bunların da üstüne Keruvlar, hurma ağaçları ve çiçek motifleri oydu. Oymaların üzerini düzgün biçimde altınla kaplattı. biriydi>> ya da <<Kapı söveleri beş köşeliydi.>> Benzer ifade 33. ayette de geçmektedir.
 1Kn 6 36 İç avlunun duvarlarını üç sıra yontma taş ve bir sıra sedir ağacı kirişleriyle yaptırdı.
 1Kn 6 37 RABbin Tapınağının temeli dördüncü yılın Ziv ayında atıldı.
 1Kn 6 38 On birinci yılın sekizinci ayı olan Bul ayında tapınak tasarlandığı biçimde bütün ayrıntılarıyla tamamlandı. Tapınağın yapımı Süleyman'ın yedi yılını almıştı.
 1Kn 7 1 Süleyman kendine, yapımı on üç yıl süren bir saray yaptırdı.
 1Kn 7 2 Uzunluğu yüzfö, genişliği elli, yüksekliği otuz arşın olan Lübnan Ormanı adında bir saray daha yaptırdı. Saray sedir kirişler yerleştirilmiş dört sıra halindeki sedir sütunların üzerine yapılmıştı.
 1Kn 7 3 Sütunların üstündeki kırk beş kirişin üstü sedir tahtalarıyla kaplanmıştı. Bir sıra on beş kirişten oluşuyordu.
 1Kn 7 4 Kafesli pencereler üç sıra halinde birbirine bakacak biçimde yapılmıştı.
 1Kn 7 5 Kapılar ve kapı söveleri dört köşeliydi. Pencereler ise üç sıra halinde birbirine bakacak biçimde yapılmıştı.
 1Kn 7 6 Süleyman elli arşın uzunluğunda otuz arşın genişliğinde sütunlu bir eyvan yaptırdı. Eyvanın önünde sütunlarla desteklenmiş asma tavan vardı.
 1Kn 7 7 Taht Eyvanını, yani kararların verileceği Yargı Eyvanını da yaptırdı. Bu eyvan da baştan aşağı sedir tahtalarıyla kaplıydı.
 1Kn 7 8 Eyvanın arkasında öbür avludaki kendi oturacağı saray da aynı biçimde yapılmıştı. Süleyman, karısı olan firavunun kızı için de bu eyvanın benzeri bir saray yaptırdı.
 1Kn 7 9 Dışarıdan büyük avluya, temelden çatıya kadar bütün bu yapılar kaliteli taşlarla yapılmıştı. Taşlar testereyle kesilmiş, ön ve arka yüzleri yontulmuş, belirli ölçülere göre hazırlanmıştı.
 1Kn 7 10 Temeller sekiz ve on arşınfş uzunluğunda büyük, seçme taşlardan atılmıştı.
 1Kn 7 11 Üstlerinde belirli ölçülere göre kesilmiş kaliteli taşlar ve sedir kirişler vardı.
 1Kn 7 12 Büyük avlu üç sıra yontma taş ve bir sıra sedir kirişlerinden oluşan bir duvarla çevrilmişti. RABbin Tapınağının iç avlusuyla eyvanın duvarları da aynı yapıdaydı.
 1Kn 7 13 Kral Süleyman haber gönderip Surdan Hiramı getirtti.
 1Kn 7 14 Hiramın annesi Naftali oymağından dul bir kadın, babası ise Surlu bir tunç işçisiydi. Hiram tunç işlemede bilgili, deneyimli, usta biriydi. Gelip Kral Süleymanın bütün işlerini yaptı.

1Kn 7 15 Hiram her birinin yüksekliği on sekiz arşın ve çevresi on iki arşın olan iki tunç sütun döktü.

1Kn 7 16 Sütunların üzerine koymak için beşer arşınfü yüksekliğinde dökme tunçtan iki sütun başlığı yaptı.

1Kn 7 17 Sütun başlıklarının her biri ağla kaplanmıştı. Ağın üzeri yedi sıra örgülü zincirle ve iki sıra nar motifiyle bezenmişti.

1Kn 7 19 Eyvanda bulunan dört arşın yüksekliğindeki sütun başlıkları da nilüfer biçimindeydi.

1Kn 7 20 Her iki sütun başlığında, örgülü ağa yakın çıkıntının yukarısında çepeçevre diziler halinde iki yüz nar motifi vardı.

1Kn 7 21 Hiram sütunları tapınağın eyvanına dikip sağdakine Yakın, soldakine Boaz adını verdi.

1Kn 7 22 Sütun başlıkları nilüfer biçimindeydi. Böylece sütunların işi tamamlanmış oldu. gelebilir.

1Kn 7 23 Hiram dökme tunçtan on arşın çapında, beş arşın derinliğinde, çevresi otuz arşın yuvarlak bir havuz yaptı.

1Kn 7 24 Havuz, kenarlarının altındaki iki sıra sukabağı motifiyle birlikte dökülmüştü. Her arşında onar tane olan bu motifler havuzu çepeçevre kuşatıyordu.

1Kn 7 25 Havuz üçü kuzeye, üçü batıya, üçü güneye, üçü de doğuya bakan on iki boğa heykeli üzerine oturtulmuştu. Boğaların sağırları içe dönüktü.

1Kn 7 26 Havuzun çeperi dört parmak kalınlığındaydı; kenarları kâse kenarlarını, nilüferleri andırıyordu. İki bin bat su alıyordu.

1Kn 7 27 Hiram her biri dört arşın uzunluğunda, dört arşın genişliğinde ve üç arşınfü yüksekliğinde on adet tunç ayaklık yaptı.

1Kn 7 28 Ayaklıklar aynalıklarla döşenmiş, aynalıklar da çerçeve içine alınmıştı.

1Kn 7 29 Aynalıklar aslan, boğa, Keruv motifleriyle süslenmişti. Çerçeveler de böyleydi, yalnız aslanlarla boğaların üstünde ve altında sarkık çelenk işlemleri vardı.

1Kn 7 30 Her bir ayaklığın dört tunç tekerleği ve dingilleri vardı. Dört köşeye de kazan için destekler yapılmıştı. Her dökme destek çelenklerle süslenmişti.

1Kn 7 31 Ayaklığın üst yüzeyinde kazan için bir arşın yüksekliğinde yuvarlak çerçeveli bir boşluk vardı. Boşluğun tabanı bir buçuk arşın genişliğindeydi. Çevresinde oymalar vardı. Ayaklıkların aynalıkları yuvarlak değil, kareydi.

1Kn 7 32 Aynalıkların altındaki dört tekerleğin dingilleri ayaklıklara bağlıydı. Her tekerleğin çapı bir buçuk arşındı.

1Kn 7 33 Tekerlekler savaş arabalarının tekerlekleri gibiydi. Dingilleri, jantları, parmakları ve göbeklerinin hepsi dökümdü.

1Kn 7 34 Her ayaklığın dört köşesinde de kendinden dört destek vardı.

1Kn 7 35 Ayaklıkların üstünde yarım arşın yüksekliğinde yuvarlak birer halka vardı. Ayaklıkların başındaki dayanaklar ve yan aynalıklar da ayaklıklara bitişikti.

1Kn 7 36 Hiram dayanakların ve aynalıklarının genişliği oranında her birinin yüzeyine Keruvlar, aslanlar, hurma ağaçları, çevrelerine de çelenkler oydu.

1Kn 7 37 Böylece on ayaklığı yaptı; hepsinin dökümü, ölçüsü ve biçimi aynıydı.

1Kn 7 38 Hiram ayrıca on ayaklığın üzerine oturan dörder arşın genişliğinde on tunç kazan yaptı. Her kazan kırk bat su alıyordu.

1Kn 7 39 Ayaklıkların beşini tapınağın güneyine, beşini kuzeyine yerleştirdi. Havuzu ise tapınağın güneydoğu köşesine yerleştirdi.

1Kn 7 40 Hiram kazanlar, kürekler, çanaklar yaptı. Böylece Kral Süleyman için üstlenmiş olduğu RABbin Tapınağıyla ilgili bütün işleri tamamlamış oldu.

1Kn 7 41 İki sütun ve iki yuvarlak sütun başlığı, bu başlıkları süsleyen iki örgülü ağ,

1Kn 7 42 Sütunların yuvarlak başlıklarını süsleyen iki örgülü ağın üzerini ikişer sıra halinde süsleyen dört yüz nar motifi,

1Kn 7 43 On kazan ve ayaklıkları,

1Kn 7 44 Havuz ve havuzu taşıyan on iki boğa heykeli,

1Kn 7 45 Kovalar, kürekler, çanaklar. Hiramın Kral Süleyman için RABbin Tapınağına yaptığı bütün bu eşyalar parlak tunçtandı.

1Kn 7 46 Kral bunları Şeria Ovasında, Sukkot ile Saretan arasındaki killi topraklarda döktürmüştü.

1Kn 7 47 Eşyalar o kadar çoktu ki, Süleyman hepsini tartmadı. Kullanılan tuncun hesabı tutulmadı.

1Kn 7 48 Süleymanın RABbin Tapınağı için yaptırdığı altın eşyalar şunlardı: Sunak, ekmeklerin Tanrının huzuruna konduğu masa,

1Kn 7 49 İç odanın girişine, beşi sağa, beşi sola yerleştirilen saf altın kandillikler, çiçek süslemeleri, kandiller, maşalar,

1Kn 7 50 Saf altın taslar, fitil maşaları, çanaklar, tabaklar, buhurdanlar. Tapındaki iç odanın, yani En Kutsal Yerin ve ana bölümün kapı menteşeleri de altındandı.

1Kn 7 51 RABbin Tapınağı'nın yapımı tamamlanınca Kral Süleyman, babası Davut'un adadığı altın, gümüş ve öbür eşyaları getirip tapınağın hazine odalarına yerleştirdi.

1Kn 8 1 Kral Süleyman RABbin Antlaşma Sandığını Davut Kenti olan Siyondan getirmek üzere İsrail halkının ileri gelenleriyle bütün oymak ve boy başlarını Yerusalıme çağırırdı.

1Kn	8	2	Hepsi yedinci ay olan Etanim ayındaki bayramda Kral Süleyman'ın önünde toplandı.
1Kn	8	3	İsrailin bütün ileri gelenleri toplanınca, bazı kâhinler Antlaşma Sandığını yerden kaldırdılar.
1Kn	8	4	Sandığı, Buluşma Çadırını ve çadırdaki bütün kutsal eşyaları kâhinlerle Levililer tapınağa taşıdılar.
1Kn	8	5	Kral Süleyman ve bütün İsrail topluluğu Antlaşma Sandığının önünde sayısız davar ve sığır kurban etti.
1Kn	8	6	Kâhinler RABbin Antlaşma Sandığını tapınağın iç odasına, En Kutsal Yere taşıyıp keruvların kanatlarının altına yerleştirdiler.
1Kn	8	7	Keruvların kanatları sandığın konduğu yerin üstüne kadar uzanıyor ve sandığı da, sırtıklarını da örtüyordu.
1Kn	8	8	Sırtıklar öyle uzundu ki, uçları iç odanın önündeki Kutsal Yerden görünüyordu. Ancak dışarıdan görünmüyordu. Bunlar hâlâ oradadır.
1Kn	8	9	Sandığın içinde Musanın Horev Dağında koyduğu iki taş levhadan başka bir şey yoktu. Bunlar Mısırdan çıkışlarında RABbin İsrailiilerle yaptığı antlaşmanın taş levhalarıydı.
1Kn	8	10	Kâhinler Kutsal Yerden çıkınca, RABbin Tapınağını bir bulut doldurdu.
1Kn	8	11	Bu bulut yüzünden kâhinler görevlerini sürdüremediler. Çünkü RABbin görkemi tapınağı doldurmuştu.
1Kn	8	12	O zaman Süleyman şöyle dedi: <<Ya RAB, karanlık bulutlarda otururum demiştin.
1Kn	8	13	Senin için görkemli bir tapınak, sonsuza dek yaşayacağın bir konut yaptım.>>
1Kn	8	14	Kral ayakta duran bütün İsrail topluluğuna dönerek onları kutsadıktan sonra şöyle dedi:
1Kn	8	15	<<Babam Davuta verdiği sözü tutan İsrailin Tanrısı RABbe övgüler olsun! RAB demişti ki,
1Kn	8	16	<Halkım İsraili Mısırdan çıkardığım günden bu yana, içinde bulunacağım bir tapınak yaptırmak için İsrail oymaklarına ait kentlerden hiçbirini seçmedim. Ancak halkım İsraili yönetmesi için Davutu seçtim.> Benzer ifadeler 8:29,44; 9:3; 11:36'da da geçer.
1Kn	8	17	<<Babam Davut İsrailin Tanrısı RABbin adına bir tapınak yapmayı yürekten istiyordu.
1Kn	8	18	Ama RAB, babam Davuta, <Adıma bir tapınak yapmayı yürekten istemen iyi bir şey> dedi,
1Kn	8	19	<Ne var ki, adıma yapılacak bu tapınağı sen değil, öz oğlun yapacak.>
1Kn	8	20	<<RAB verdiği sözü yerine getirdi. RABbin sözü uyarınca, babam Davuttan sonra İsrail tahtına ben geçtim ve İsrailin Tanrısı RABbin adına tapınağı ben yaptırdım.
1Kn	8	21	Ayrıca, RABbin atalarımızı Mısırdan çıkardığında onlarla yaptığı antlaşmanın içinde korunduğu sandık için tapınakta bir yer hazırladım.>>
1Kn	8	22	Süleyman RABbin sunağının önünde, İsrail topluluğunun karşısında durup ellerini göklere açtı.
1Kn	8	23	<<Ya RAB, İsrailin Tanrısı, yerde ve gökte sana benzer başka tanrı yoktur>> dedi, <<Bütün yürekleriyle yolunu izleyen kullarınla yaptığın antlaşmaya bağlı kalırsın.
1Kn	8	24	Ağzınla kulun babam Davuta verdiğin sözü bugün ellerinle yerine getirdin.
1Kn	8	25	<<Şimdi, ya RAB, İsrailin Tanrısı, kulun babam Davuta verdiğin öbür sözü de tutmanı istiyorum. Ona, <Senin soyundan İsrail tahtına oturacakların ardı arkası kesilmeyecektir; yeter ki, çocukların önümde senin gibi dikkatle yürüsünler> demiştin.
1Kn	8	26	Ey İsrailin Tanrısı, şimdi kulun babam Davuta verdiğin sözleri yerine getirmeni istiyorum.
1Kn	8	27	<<Tanrı gerçekten yeryüzünde yaşar mı? Sen göklere, göklerin göklerine bile sığmazsın. Benim yaptığım bu tapınak ne ki!
1Kn	8	28	Ya RAB Tanrım, kulunun bugün ettiği duayı, yalvarışı işit; duasına ve yakarışına kulak ver.
1Kn	8	29	Gözlerin gece gündüz, <Orada bulunacağım!> dediğin bu tapınağın üzerinde olsun. Kulunun buraya yönelerek ettiği duayı işit.
1Kn	8	30	Buraya yönelerek dua eden kulunun ve halkın İsrailin yalvarışını işit. Göklere, oturduğun yerden kulak ver; duyunca bağışla.
1Kn	8	31	<<Biri komşusuna karşı günah işleyip ant içmek zorunda kaldığında, gelip bu tapınakta, senin sunağının önünde ant içerse,
1Kn	8	32	göklere kulak ver ve gereğini yap. Suçlunun cezasını vererek, suçsuzu haklı çıkararak kullarını yargıla.
1Kn	8	33	<<Sana karşı günah işlediği için düşmanlarına yenik düşen halkın İsrail yine sana döner, adını anar, bu tapınakta dua edip yakararak önüne çıkarsa,
1Kn	8	34	göklere kulak ver, halkın İsrailin günahını bağışla. Onları atalarına verdiğin ülkeye yine kavuştur.
1Kn	8	35	<<Halkın sana karşı günah işlediği için gökler kapanıp yağmur yağmazsa, sıkıntıya düşen halkın buraya yönelip dua eder, adını anar ve günahlarından dönerse,
1Kn	8	36	göklere kulak ver; kullarının, halkın İsrailin günahlarını bağışla.

Onlara doğru yolda yürümeyi öğret, halkına mülk olarak verdiğin ülkeneye yağmurlarını gönder.
1Kn 8 37 <<Ülkeyi kıtlık, salgın hastalık, samyeli, küf, tırtıl ya da çekirgeler kavurduğunda, düşmanlar kentlerden birinde halkını kuşattığında, herhangi bir felaket ya da hastalık ortalığı sardığında,
1Kn 8 38 halkından bir kişi ya da bütün halkın İsrail başına gelen felaketi ayımsar, dua edip yakararak ellerini bu tapınağa doğru açarsa,
1Kn 8 39 göklerden, oturduğun yerden kulak ver ve bağışla. İnsanların yüreklerini yalnızca sen bilirsin. Onlara yaptıklarına göre davran ki,
1Kn 8 40 atalarımıza verdiğin bu ülkede yaşadıkları sürece senden korksunlar.
1Kn 8 41 <<Halkın İsrailden olmayan, ama senin yüce adını,
1Kn 8 42 gücünü, kudretini duyup uzak ülkelerden gelen yabancılar bu tapınağa gelip dua ederlerse,
1Kn 8 43 göklerden, oturduğun yerden kulak ver, yalvarışlarını yanıtla. Öyle ki, dünyanın bütün ulusları, halkın İsrail gibi, senin adını bilsin, senden korksun ve yaptırdığım bu tapınağın sana ait olduğunu öğrensin. çağrıldığını.>>
1Kn 8 44 <<Halkın düşmanlarına karşı gösterdiğin yoldan savaşa giderken sana, seçtiğin bu kente ve adına yaptırdığım bu tapınağa yönelip dua ederse,
1Kn 8 45 dualarına, yakarışlarına göklerden kulak ver ve onları kurtar.
1Kn 8 46 <<Sana karşı günah işlediklerinde -günah işlemeyen tek kişi yoktur- sen öfkelenip onları yakın ya da uzak bir ülkeye tutsak olarak götüreceksin düşmanlarının eline teslim edersen,
1Kn 8 47 onlar da tutsak oldukları ülkede pişmanlık duyup günahlarından döner, <Günah işledik, yoldan sapıp kötülük yaptık> diyerek sana yakarırlarsa,
1Kn 8 48 tutsak oldukları ülkede candan ve yürekten sana dönerlerse, atalarına verdiğin ülkelere, seçtiğin kente ve adına yaptırdığım tapınağına yönelip dua ederlerse,
1Kn 8 49 göklerden, oturduğun yerden dualarına, yakarışlarına kulak ver, onları kurtar.
1Kn 8 50 Sana karşı günah işlemiş olan halkını ve işledikleri bütün suçları bağışla. Düşmanlarının onlara acımasını sağla.
1Kn 8 51 Çünkü onlar demir eritme ocağından, Mısırdan çıkardığın kendi halkın, kendi mirasıdır.
1Kn 8 52 <<Sana her yalvarışlarında onlara kulak ver, bu kulunun ve halkın İsrailin yalvarışlarını dinle.
1Kn 8 53 Ey Egemen RAB, atalarımızı Mısırdan çıkardığında kulun Musa aracılığıyla dediğin gibi, onları dünyanın bütün halkları arasında kendine miras olarak seçtin.>>
1Kn 8 54 Süleyman, RABbe duasını ve yalvarışını bitirince, elleri göklere açık, dizleri üzerine çökmüş olduğu RABbin sunağının önünden kalktı.
1Kn 8 55 Ayakta durup bütün İsrail topluluğunu yüksek sesle şöyle kutsadı:
1Kn 8 56 <<Sözünü tutup halkı İsraille esenlik veren RABbe övgüler olsun. Kulu Musa aracılığıyla verdiği iyi sözlerin hiçbirisi boşa çıkmadı.
1Kn 8 57 Tanrımız RAB atalarımızla olduğu gibi bizimle de olsun ve bizi hiç bırakmasın, bizden ayrılmasın.
1Kn 8 58 Bütün yollarını izlememiz, atalarımıza verdiği buyruklara, kurallara, ilkelere uymamız için RAB yüreklerimizi kendine yöneltsin.
1Kn 8 59 Ya RAB Tanrımız, önünde yalvarırken söylediğim bu sözleri gece gündüz anımsa. Kulunu ve halkın İsraili her durumda koru.
1Kn 8 60 Sonunda dünyanın bütün ulusları bilsinler ki, tek Tanrı RABdir ve Ondan başka Tanrı yoktur.
1Kn 8 61 Bugünkü gibi onun kurallarına göre yaşamak ve buyruklarına uymak için bütün yüreğinizi Tanrımız RABbe adayın.>>
1Kn 8 62 Kral ve bütün İsrail halkı RABbin önünde kurban kestiler.
1Kn 8 63 Süleyman, esenlik kurbanı olarak RABbe yirmi iki bin sığır, yüz yirmi bin davar kurban etti. Böylece kral ve bütün İsrail halkı, RABbin Tapınağını adama işini tamamlamış oldu.
1Kn 8 64 Aynı gün kral, tapınağın önündeki avlunun orta kısmını da kutsadı. Yakmalık sunuları, tahıl sunularını ve esenlik sunularının yağlarını orada sundu. Çünkü RABbin önündeki tunç sunak yakmalık sunuları, tahıl sunularını ve esenlik sunularının yağlarını alamayacak kadar küçüktü.
1Kn 8 65 Süleyman, Levo-Hamattan Mısır Vadisine kadar her yerden gelen İsrailiilerin oluşturduğu büyük toplulukla birlikte Tanrımız RABbin önünde art arda yedişer gün, toplam on dört gün bayram yaptı.
1Kn 8 66 Kral sekizinci gün halkı evlerine gönderdi. Onlar da kralı kutsayıp RAB'bin, kulu Davut ve halkı İsrail için yapmış olduğu bütün iyiliklerden dolayı sevinç duyarak mutluluk içinde evlerine döndüler.
1Kn 9 1 Süleyman RABbin Tapınağını, sarayı ve yapmayı istediği bütün işleri bitirince,
1Kn 9 2 RAB daha önce Givonda olduğu gibi ona yine görünerek
1Kn 9 3 şöyle dedi: <<Duayı ve yakarışını duydum. Adım sürekli orada bulunsun diye yaptığın bu tapınağı kutsal kıldım. Gözlerim onun üstünde, yüreğim her zaman orada olacaktır.
1Kn 9 4 Sana gelince, baban Davutun yaptığı gibi, bütün yüreğinle ve

doğrulukla yollarımı izler, buyurduğum her şeyi yapar, kurallarına ve ilkelerime uyarsan, 1Kn 9 5 baban Davuta, <İsrail tahtından senin soyunun ardı arkası kesilmeyecektir> diye verdiğim sözü tutup krallığını sonsuza dek pekiştireceğim. 1Kn 9 6 <<Ama siz ya da çocuklarınız yollarımdan sapar, buyruklarına ve kurallarına uymaz, gidip başka ilahlara kulluk eder, taparsanız, 1Kn 9 7 size verdiğim bu ülkeden sizi söküp atacağım, adıma kutsal kıldığım bu tapınağı terk edeceğim; İsrail bütün uluslar arasında aşağılanıp alay konusu olacak. 1Kn 9 8 Bu gösterişli tapınağın önünden geçenler, hayret ve dehşet içinde, <RAB bu ülkeyi ve tapınağı neden bu duruma getirdi?> diye soracaklar. 1Kn 9 9 Ve, diyecekler ki, <İsrail halkı, atalarını Mısırdan çıkaran Tanrıları RABbi terk etti; başka ilahların ardından gitti, onlara tapıp kulluk etti. RAB bu yüzden bütün bu kötülükleri başlarına getirdi.> >> 1Kn 9 10 Süleyman iki yapıyı -RABbin Tapınağıyla kendi sarayını- yirmi yılda bitirdi. 1Kn 9 11 Bu yapılar için istediği sedir ve çam ağaçlarıyla altını sağlayan Sur Kralı Hiram Celile bölgesinde yirmi kent verdi. 1Kn 9 12 Hiram gidip Süleymanın kendisine verdiği kentleri görünce onları beğenmedi. 1Kn 9 13 Süleymana, <<Bunlar mı bana verdiğin kentler, kardeşim!>> dedi. Bu yüzden o bölge bugün de <<Kavul>> diye bilinir. 1Kn 9 14 Oysa Hiram, Kral Süleymana yüz yirmi talant altın göndermişti. 1Kn 9 15 Kral Süleyman RABbin Tapınağını, kendi sarayını, Milloyu ve Yeruşalimin surlarını yaptırmak; ayrıca Hasor, Megiddo ve Gezer kentlerini onarıp güçlendirmek amacıyla angaryacıları toplamıştı. 1Kn 9 16 Mısır Firavunu gidip Gezeri ele geçirmiş ve ateşe vermişti. Orada yaşayan Kenanlıları öldürerek kenti Süleymanla evlenen kızına armağan etmişti. 1Kn 9 17 Süleyman Gezeri, Aşağı Beythoronu, 1Kn 9 18 Baalatı ve kırsal bir bölgede bulunan Tamarla birlikte 1Kn 9 19 bütün ambarlı kentleri, ayrıca savaş arabalarıyla atların bulunduğu kentleri de onarıp güçlendirdi. Böylece Yeruşalimde, Lübnanda, yönetimi altındaki bütün topraklarda her istediğini yaptırmış oldu. 1Kn 9 20 İsrail halkından olmayan Amorlular, Hititler, Perizliler, Hivliler ve Yevuslulardan artakalanlara gelince, 1Kn 9 21 Süleyman İsrail halkının tamamen yok edemediği bu insanların soyundan gelip ülkede kalanları angaryaya koştu. Bu durum bugün de sürüyor. 1Kn 9 22 Ancak Süleyman İsrail halkından hiç kimseye kölelik yaptırmadı. Onlar savaşçı, görevli, komutan, subay, savaş arabalarıyla atlıların komutanı olarak görev yaptılar. 1Kn 9 23 Süleymanın yapılan işlerin başında duran ve çalışanları denetleyen beş yüz elli görevlisi vardı. 1Kn 9 24 Firavunun kızı, Davut Kentinden Süleymanın kendisi için yaptırdığı saraya taşındıktan sonra, Süleyman Milloyu yaptırdı. 1Kn 9 25 Süleyman RAB için yaptırdığı sunakta yılda üç kez yakmalık sunular ve esenlik sunuları sunardı. Ayrıca RABbin önündeki sunağın üstünde buhur da yakardı. Böylece Süleyman tapınağın yapımını tamamlamış oldu. 1Kn 9 26 Kral Süleyman Edomluların ülkesinde, Kızıldeniz kıyısında Eylat yakınlarındaki Esyon-Geverde gemiler yaptırdı. 1Kn 9 27 Hiram denizi bilen gemicilerini Süleymanın adamlarıyla birlikte Ofire gönderdi. 1Kn 9 28 Ofir'e giden bu gemiciler, Kral Süleyman'a 420 talant altın getirdiler. 1Kn 10 1 Saba Kraliçesi, RABbin adından ötürü Süleymanın artan ününü duyunca, onu çetin sorularla sınamaya geldi. 1Kn 10 2 Çeşitli baharat, çok miktarda altın ve değerli taşlarla yüklü büyük bir kervan eşliğinde Yeruşalime gelen kraliçe, aklından geçen her şeyi Süleymanla konuştu. 1Kn 10 3 Süleyman onun bütün sorularına karşılık verdi. Kralın ona yanıt bulmakta güçlük çektiği hiçbir konu olmadı. 1Kn 10 4 Süleymanın bilgeliğini, yaptırdığı sarayı, sofrasının zenginliğini, görevlilerinin oturup kalkışını, hizmetkârlarının özel giysileriyle yaptığı hizmeti, sakilerini ve RABbin Tapınağında sunduğu yakmalık sunuları gören Saba Kraliçesi hayranlık içinde kaldı. 1Kn 10 6 Krala, <<Ülkemdeyken yaptıklarınla ve bilgeliğinle ilgili duyduklarım doğruymuş>> dedi, 1Kn 10 7 <<Ama gelip kendi gözlerimle görünceye dek inanmamıştım. Bunların yarısı bile bana anlatılmadı. Bilgeliğin de, zenginliğin de duyduklarımdan kat kat fazla. 1Kn 10 8 Ne mutlu adamlarına! Ne mutlu sana hizmet eden görevlilere! Çünkü sürekli bilgeliğine tanık oluyorlar. 1Kn 10 9 Senden hoşnut kalan, seni İsrail tahtına oturtan Tanrın RABbe övgüler olsun! RAB İsraile sonsuz sevgi duyduğundan, adaleti ve doğruluğu sağlayan için seni kral yaptı.>> 1Kn 10 10 Saba Kraliçesi krala 120 talant altın, çok büyük miktarda baharat ve değerli taşlar armağan etti. Krala o kadar baharat armağan etti ki, bir daha bu kadar çok baharat görülmedi.

1Kn 10 11 Bu arada Hiramın gemileri Ofirden altın ve büyük miktarda almug kerestesiyle değerli taşlar getirdiler.

1Kn 10 12 Kral, RABbin Tapınağıyla sarayın tırabzanlarını, çalgıcıların lirleriyle çenklerini bu almug kerestesinden yaptırdı. Bugüne dek o kadar almug ağacı ne gelmiş, ne de görülmüştür. ardıc ağacı olduğu sanılıyor.

1Kn 10 13 Kral Süleyman Saba Kraliçesinin her isteğini, her dileğini yerine getirdi. Ayrıca ona gönülden kopan birçok armağan verdi. Bundan sonra kraliçe adamlarıyla birlikte oradan ayrılıp kendi ülkesine döndü.

1Kn 10 14 Süleymana bir yılda gelen altının miktarı 666 talantı buluyordu.

1Kn 10 15 Alım satımla uğraşanlarla tüccarların kazançlarından ve Arabistanın bütün krallarıyla İsrail valilerinden gelenler bunun dışındaydı.

1Kn 10 16 Kral Süleyman her biri altı yüz şekel ağırlığında dövme altından iki yüz büyük kalkan yaptırdı.

1Kn 10 17 Ayrıca her biri üç minafö ağırlığında dövme altından üç yüz küçük kalkan yaptırdı. Kral bu kalkanları Lübnan Ormanı adındaki saraya koydu.

1Kn 10 18 Kral fildişinden büyük bir taht yaptırıp saf altınla kaplattı.

1Kn 10 19 Tahtın altı basamağı, arka kısmında yuvarlak bir başlığı vardı. Oturulan yerin iki yanında kollar, her kolun yanında birer aslan heykeli bulunuyordu.

1Kn 10 20 Altı basamağın iki yanında on iki aslan heykeli vardı. Hiçbir krallıkta böylesi yapılmamıştı.

1Kn 10 21 Kral Süleymanın kadehleriyle Lübnan Ormanı adındaki sarayın bütün eşyaları saf altından yapılmış, hiç gümüş kullanılmamıştı. Çünkü Süleymanın döneminde gümüşün değeri yoktu.

1Kn 10 22 Hiramın gemilerinin yanı sıra, kralın da denizde ticaret gemileri vardı. Bu gemiler üç yılda bir altın, gümüş, fildişi ve türlü maymunlarla yüklü olarak dönerlerdi. tavuskuşlarıyla>>.

1Kn 10 23 Kral Süleyman dünyanın bütün krallarından daha zengin, daha bilgeydi.

1Kn 10 24 Tanrının Süleymana verdiği bilgeliği dinlemek için bütün dünya onu görmek isterdi.

1Kn 10 25 Onu görmeye gelenler her yıl armağan olarak altın ve gümüş eşya, giysi, silah, baharat, at, katır getirirlerdi.

1Kn 10 26 Süleyman savaş arabalarıyla atlarını topladı. Bin dört yüz savaş arabası, on iki bin atı vardı. Bunların bir kısmını savaş arabaları için ayrılan kentlere, bir kısmını da kendi yanına, Yerusalıme yerleştirdi.

1Kn 10 27 Krallığı döneminde Yerusalıme gümüş taş değerine düştü. Sedir ağaçları şefeladaki yabani incir ağaçları kadar bollaşdı.

1Kn 10 28 Süleymanın atları Mısır ve Keveden getirilirdi. Kralın tüccarları atları Keveden satın alırdı.

1Kn 10 29 Mısır'dan bir savaş arabası altı yüz, bir at yüz elli şekel gümüşe getirilirdi. Bunları bütün Hitit ve Aram krallarına satarlardı. bölgesi>>.

1Kn 11 1 Kral Süleyman firavunun kızının yanı sıra Moavlı, Ammonlu, Edomlu, Saydalı ve Hititli birçok yabancı kadın sevdi.

1Kn 11 2 Bu kadınlar RABbin İsrail halkına, <<Ne siz onların arasına girin, ne de onlar sizin arınıza girsinler; çünkü onlar kesinlikle sizi kendi ilahlarının ardınca yürümek üzere saptıracaklardır>> dediği uluslardandı. Buna karşın, Süleyman onlara sevgiyle bağlandı.

1Kn 11 3 Süleymanın kral kızlarından yedi yüz karısı ve üç yüz cariyesi vardı. Karıları onu yolundan saptırdılar.

1Kn 11 4 Süleyman yaşlandıkça, karıları onu başka ilahların ardınca yürümek üzere saptırdılar. Böylece Süleyman bütün yüreğini Tanrısı RABbe adayan babası Davut gibi yaşamadı.

1Kn 11 5 Saydalıların tanrıçası Aştorete ve Ammonluların iğrenç ilahı Moleke taptı.

1Kn 11 6 Böylece RABbin gözünde kötü olanı yaptı, RABbin yolunda yürüyen babası Davut gibi tam anlamıyla RABbi izlemedi.

1Kn 11 7 Yerusalımın doğusundaki tepede Moavlıların iğrenç ilahı Kemoşa ve Ammonluların iğrenç ilahı Moleke tapmak için bir yer yaptırdı.

1Kn 11 8 İlahlarına buhur yakıp kurban kesen bütün yabancı karıları için de aynı şeyleri yaptı.

1Kn 11 9 İsrailin Tanrısı RAB, kendisine iki kez görünüp, <<Başka ilahlara tapma!>> demesine karşın, Süleyman RABbin yolundan saptı ve Onun buyruğuna uymadı. Bu yüzden RAB Süleymana öfkelenerek,

1Kn 11 11 <<Seninle yaptığım antlaşmaya ve kurallarına bilerek uymadığın için krallığı elinden alacağım ve görevlilerinden birine vereceğim>> dedi,

1Kn 11 12 <<Ancak baban Davutun hatırı için, bunu senin yaşadığın sürede değil, oğlun kral olduktan sonra yapacağım.

1Kn 11 13 Ama oğlunun elinden bütün krallığı almayacağım. Kulum Davutun ve kendi seçtiğim Yerusalımın hatırı için oğluna bir oymak bırakacağım.>>

1Kn 11 14 RAB kral soyundan gelen bir düşmanı, Edomlu Hadatı Süleymana karşı ayaklandırdı.

1Kn 11 15 Daha önce, Davut Edomlularla savaşırken, ölüleri gömmeye giden ordu komutanı Yoav Edomdaki bütün erkekleri öldürmüştü.

1Kn 11 16 Yoav ile İsrailîliler Edomdaki erkeklerin hepsini yok edinceye dek, altı ay orada kalmışlardı.

1Kn 11 17 Ancak genç Hadat, babasının görevlilerinden bazı Edomlularla birlikte Mısıra kaçmıştı.

1Kn 11 18 Sonra Midyandan ayrılıp Parana gitmişler, oradan bazı Paranlıları da yanlarına alıp Mısıra, firavunun yanına gelmişlerdi. Firavun Hadata barınak, yiyecek ve toprak sağlamıştı.

1Kn 11 19 Hadat firavunun dostluğunu kazandı. Bunun üzerine firavun, kendi karısı Kraliçe Tahpenesin kızkardeşini Hadatla evlendirdi.

1Kn 11 20 Tahpenesin kızkardeşi Hadata Genuvat adlı bir oğul doğurdu. Tahpenes çocuğu sarayda firavunun çocuklarıyla birlikte büyüttüfş.

1Kn 11 21 Hadat Davutla ordu komutanı Yoavın ölüm haberini Mısırdan duydu. Firavuna, «İzin ver, kendi ülkeme döneyim» dedi.

1Kn 11 22 Firavun, «Bir ekşiğin mi var, neden ülkene dönmek istiyorsun?» diye sordu. Hadat, «Hayır, ama lütfen gitmeme izin ver» diye yanıtladı.

1Kn 11 23 Tanrı, efendisi Sova Kralı Hadadezerden kaçan bir düşmanı, Elyada oğlu Rezonu Süleymana karşı ayaklandırdı.

1Kn 11 24 Davut Sovalılara saldırdığında, Rezon çevresine haydutları toplayıp onlara önderlik etmişti. Birlikte Şama gitmişler, orada kalıp yönetimi ele geçirmişlerdi.

1Kn 11 25 Hadatın yaptığı kötülüğün yanı sıra, Rezon Süleyman yaşadığı sürece İsrailin düşmanı oldu; Aramda krallık yaparak İsrailden nefret etti.

1Kn 11 26 Efrayim oymağından Nevat oğlu Seredalı Yarovam Kral Süleymana karşı ayaklandı. Yarovam Süleymanın görevlilerindendi. Annesi Serua adlı dul bir kadındı.

1Kn 11 27 Yarovamın krala karşı ayaklanmasının öyküsü şöyleydi: Süleyman Milloyu yaptırıp babası Davutun Kentindeki surların gediğini kapatmıştı.

1Kn 11 28 Yarovam çok yetenekli biriydi. Süleyman bu genç adamın ne denli çalışkan olduğunu görünce, Yusuf soyunun bütün ağır işlerinin sorumluluğunu ona verdi.

1Kn 11 29 Bir gün Yarovam Yerusâlimin dışına çıktı. Yolda Şilolu Peygamber Ahiya ile karşılaştı. Ahiya yeni giysisini giymişti. İkisi kent dışında yalnızdılar.

1Kn 11 30 Ahiya üzerindeki giysiyi yırtıp on iki parçaya ayırdı.

1Kn 11 31 ve Yarovama, «On parçayı kendine al» dedi, «Çünkü İsrailin Tanrısı RAB diyor ki, «Ben, Süleymanın elinden krallığı alıp on oymağı sana vereceğim.

1Kn 11 32 Ama kulum Davutun ve İsrail oymaklarının yaşadığı kentler arasından seçtiğim Yerusâlim Kentinin hatırı için bir oymağı onda bırakacağım.

1Kn 11 33 Çünkü Süleyman bana sırt çevirip Saydalıların tanrıçası Aştorete, Moavlıların ilahı Kemoşa ve Ammonluların ilahı Moleke taptı. Kurallarına, ilkelere uyup gözümde doğru olanı yapan babası Davut gibi yollarımı izlemedi.

1Kn 11 34 Ama buyruklarına, kurallarına bağlı kalan, seçtiğim kulum Davutun hatırı için Süleymanın elinden bütün krallığı almayacağım. Yaşamı boyunca onu önder yapacağım.

1Kn 11 35 Ancak krallığı oğlunun elinden alıp on oymağı sana vereceğim.

1Kn 11 36 Adımı yerleştirmek için kendime seçtiğim Yerusâlim Kentinde kulum Davut için önümde sönmeyen bir ışık olmak üzere Süleymanın oğluna bir oymak vereceğim.

1Kn 11 37 Sana gelince, seni İsrail Kralı yapacağım. İsraili dilediğin gibi yöneteceksin.

1Kn 11 38 Kulum Davut gibi isteklerimi yerine getirir, kurallarına ve buyruklarına uyar, gözümde doğru olanı yapar, yollarımı izlersen, seninle birlikte olacağım. Davuta yaptığım gibi senin için de güçlü bir hanedan kurup İsraili sana vereceğim.

1Kn 11 39 Süleymanın günahından ötürü Davut soyunun gururunu kıracağım, ancak sonsuza dek değil.»

1Kn 11 40 Süleyman Yarovamı öldürmeye çalıştı. Ama Yarovam Mısıra kaçıp Mısır Kralı Şişaka sığındı. Süleymanın ölümüne kadar orada kaldı.

1Kn 11 41 Süleymanın krallığı dönemindeki öteki olaylar, bütün yaptıkları ve bilgeliği Süleymanın tarihinde yazılıdır.

1Kn 11 42 Süleyman kırk yıl süreyle bütün İsraili Yerusâlimden yönetti.

1Kn 11 43 Süleyman ölüp atalarına kavuşunca babası Davut'un Kenti'nde gömüldü. Yerine oğlu Rehavam kral oldu.

1Kn 12 1 Rehavam Şekeme gitti. Çünkü bütün İsrailîliler kendisini kral ilan etmek için orada toplanmışlardı.

1Kn 12 2 Kral Süleymandan kaçıp Mısıra yerleşen Nevat oğlu Yarovam bunu duyunca Mısırdan kalmaya karar verdi.

1Kn 12 3 İsrail topluluğu Yarovamı çağırttı. Birlikte gidip Rehavama şöyle dediler:

1Kn 12 4 «Baban üzerimize ağır bir boyunduruk koydu. Ama babanın üzerimize yüklediği ağır yükü ve boyunduruğu hafifletirsen sana kul köle oluruz.»

1Kn 12 5 Rehavam, «Şimdi gidin, üç gün sonra yine gelin» yanıtını verince halk yanından ayrıldı.

1Kn 12 6 Kral Rehavam, babası Süleymana sağlığında danışmanlık yapan ileri gelenlere, «Bu halka nasıl yanıt vermemi öğütlersiniz?» diye sordu.

1Kn 12 7 İleri gelenler, «Bugün bu halka hizmet eder, olumlu yanıt verirsen, sana her zaman kul köle olurlar» diye karşılık verdiler.

1Kn 12 8 Ne var ki, Rehavam ileri gelenlerin öğüdünü reddederek birlikte büyüdüğü genç görevlilerine danıştı:

1Kn 12 9 <<Siz ne yapmamı öğütlersiniz? <Babanın üzerimize koyduğu boyunduruğu hafiflet> diyen bu halka nasıl bir yanıt verelim?>>

1Kn 12 10 Birlikte büyüdüğü gençler ona şu karşılığı verdiler: <<Sana <Babanın üzerimize koyduğu boyunduruğu hafiflet> diyen halka de ki, <Benim küçük parmağım babamın belinden daha kalındır.

1Kn 12 11 Babam size ağır bir boyunduruk yüklediye, ben boyunduruğunuzu daha da ağırlaştıracağım. Babam sizi kırbaça yola getirdiyse, ben sizi akreplerle yola getireceğim.>>

1Kn 12 12 Yarovamlı bütün halk, kralın, <<Üç gün sonra yine gelin>> sözü üzerine, üçüncü gün Rehavamın yanına geldiler.

1Kn 12 13 İleri gelenlerin öğüdünü reddeden Kral Rehavam, gençlerin öğüdüne uyarak halka sert bir yanıt verdi: <<Babamın size yüklediği boyunduruğu ben daha da ağırlaştıracağım. Babam sizi kırbaça yola getirdiyse, ben sizi akreplerle yola getireceğim.>>

1Kn 12 15 Kral halkı dinlemedi. Çünkü Şilo'lu Ahiya aracılığıyla Nevat oğlu Yarovama verdiği sözü yerine getirmek için RAB bu olayı düzenlemişti.

1Kn 12 16 Kralın kendilerini dinlemediğini görünce, bütün İsrailîliler, <<İşay oğlu, Davutla ne ilgimiz, Ne de payımız var!>> diye bağırıyorlar, <<Ey İsrail halkı, haydi evimize dönelim! Davutun soyu başının çaresine baksın.>> Rehavam da yalnızca Yahuda kentlerinde yaşayan İsrailîlilere krallık yapmaya başladı.

1Kn 12 18 İsrailîliler Kral Rehavamın gönderdiği angaryacıbaşı Adoramı taşa tutup öldürdüler. Bunun üzerine Kral Rehavam savaş arabasına atlayıp Yerusolime kaçtı.

1Kn 12 19 İsrail halkı, Davut soyundan gelenlere hep başkaldırdı.

1Kn 12 20 Yarovamın Mısırdan döndüğünü duyunca, bütün İsrailîliler haber gönderip kendisini toplantıya çağırıyorlar ve onu İsrail Kralı ilan ettiler. Yahuda oymağından başka hiç kimse Davut soyunu izlemedi.

1Kn 12 21 Süleyman oğlu Rehavam Yerusolime varınca, İsrail oymaklarıyla savaşıp onları yeniden egemenliği altına almak amacıyla bütün Yahuda ve Benyamin oymaklarından yüz seksen bin seçkin savaşçı topladı.

1Kn 12 22 Bu arada Tanrı adamı Şemaya Tanrı şöyle seslendi:

1Kn 12 23 <<Süleyman oğlu Yahuda Kralı Rehavam, bütün Yahudalılara, Benyaminîlilere ve orada yaşayan öteki insanlara şunu söyle: <RAB diyor ki, İsrailî kardeşlerinize saldırmayın, onlarla savaşmayın. Herkes evine dönsün! Çünkü bu olayı ben düzenledim.>> RABbin bu sözlerini duyan halk onun buyruğuna uyup evine döndü.

1Kn 12 25 Yarovam Efrayim'in dağlık bölgesindeki Şekem Kentini onarıp orada yaşamaya başladı. Daha sonra oradan ayrılıp Penuel Kentini onardı.

1Kn 12 26 Yarovam, <<Şimdi krallık yine Davut soyunun eline geçebilir>> diye düşündü,

1Kn 12 27 <<Eğer bu halk Yerusolime gidip RABbin Tapınağında kurbanlar sunarsa, yürekleri efendileri, Yahuda Kralı Rehavama döner. Beni öldürüp yeniden Rehavama bağlanırlar.>>

1Kn 12 28 Kral, danışmanlarına danıştıktan sonra, iki altın buzağı yaptırıp halkına, <<Tapınmak için artık Yerusolime gitmenize gerek yok>> dedi, <<Ey İsrail halkı, işte sizi Mısırdan çıkaran ilahlarınızı!>>

1Kn 12 29 Altın buzağılardan birini Beytel, ötekini Dan Kentine yerleştirdi.

1Kn 12 30 Bu günahı. Böylece halk buzağıya tapmak için Dana kadar gitmeye başladı.

1Kn 12 31 Yarovam ayrıca tapınma yerlerinde tapınaklar yaptırdı. Levilîlerin dışında her türlü insanlardan kâhinler atadı.

1Kn 12 32 Yarovam sekizinci ayın on beşinci günü Yahudadaki bayrama benzer bir bayram başlattı. Dandaki sunakta ve Beytelde yaptırdığı altın buzağılara kurbanlar sundu; orada kurmuş olduğu tapınma yerlerine kâhinler yerleştirdi.

1Kn 12 33 Kendi kendine uydurduğu sekizinci ayın on beşinci günü, Beytel'de yaptırdığı sunağa gitti, kurban sunup buhur yaktı. Ve o günü İsrail halkı için bayram ilan etti.

1Kn 13 1 Yarovam buhur yakmak için sunağın yanında dururken, bir Tanrı adamı RABbin buyruğu üzerine Yahudadan Beytele geldi.

1Kn 13 2 RABbin buyruğu uyarınca sunağa karşı şöyle seslendi: <<Sunak, ey sunak! RAB diyor ki, <Davutun soyundan Yoşiya adında bir erkek çocuk doğacak. Buhur yakan, tapınma yerlerinde görevli kâhinleri senin üstünde kurban edecek. Üstünde insan kemikleri yakılacak.>>

1Kn 13 3 Aynı gün Tanrı adamı bir belirti göstererek konuşmasını şöyle sürdürdü: <<RABbin bana açıkladığı belirti şudur: Bu sunak parçalanacak, üstündeki küller çevreye savrulacak.>>

1Kn 13 4 Kral Yarovam, Tanrı adamının Beytelde sunağa karşı söylediklerini duyunca, elini ona doğru uzatarak, <<Yakalayın onu!>> diye buyruk verdi. Ancak Tanrı adamına uzattığı eli felç oldu ve düzelmedi.

1Kn 13 5 Tanrı adamının RABbin buyruğuyla gösterdiği belirti uyarınca, sunak parçalandı, üstündeki küller çevreye savruldu.

1Kn 13 6 O zaman Kral Yarovam, Tanrı adamına, <<Lütfen benim için dua et, Tanrının RABbe yalvar ki, elim eski halini alsın>> dedi. Tanrı adamı RABbe yalvarınca kralın eli iyileşip eski halini aldı.

1Kn 13 7 Kral, Tanrı adamına, <<Benimle eve kadar gel de bir şeyler ye>> dedi, <<Sana bir armağan vereceğim.>>

1Kn 13 8 Tanrı adamı, <<Varlığının yarısını bile versen, seninle gelmem>> diye karşılık verdi, <<Burada ne yer, ne de içerim.

1Kn 13 9 Çünkü RAB bana, <Orada hiçbir şey yiyip içme ve gittiğin yoldan dönme> diye buyruk verdi.>>

1Kn 13 10 Böylece Tanrı adamı, Beytele gelmiş olduğu yoldan değil, başka bir yoldan gitti.

1Kn 13 11 O sıralarda Beytelde yaşayan yaşlı bir peygamber vardı. Çocukları gelip o gün Tanrı adamının Beytelde yaptıklarını ve krala söyledi klerini babalarına anlattılar.

1Kn 13 12 Yaşlı baba, <<Tanrı adamı hangi yoldan gitti?>> diye sordu. Çocuklar Yahudadan gelen Tanrı adamının hangi yoldan gittiğini ona gösterdiler.

1Kn 13 13 Bunun üzerine yaşlı baba, <<Eşeğimi hazırlayın>> dedi. Çocuklar eşeğe palan vurunca, binip

1Kn 13 14 Tanrı adamının ardına düştü. Onun bir yabancı fıstık ağacının altında oturduğunu görünce, <<Yahudadan gelen Tanrı adamı sen misin?>> diye sordu. Adam, <<Evet, benim>> diye karşılık verdi.

1Kn 13 15 Yaşlı peygamber, <<Gel benimle eve gidelim, bir şeyler ye>> dedi.

1Kn 13 16 Tanrı adamı şöyle karşılık verdi: <<Yolumdan dönüp seninle gelmem. Burada ne yer, ne de içerim.

1Kn 13 17 Çünkü RAB bana, <Orada hiçbir şey yiyip içme ve gittiğin yoldan dönme> diye buyruk verdi.>>

1Kn 13 18 Bunun üzerine yaşlı peygamber, <<Ben de senin gibi peygamberim>> dedi, <<RABbin buyruğu üzerine bir melek bana, <Onu evine götür ve yiyip içmesini sağla> dedi.>> Ne var ki yalan söyleyerek Tanrı adamını kandırdı.

1Kn 13 19 Böylece Tanrı adamı onunla birlikte geri döndü ve evinde yiyip içmeye başladı.

1Kn 13 20 Sofrada otururlarken, RAB, Tanrı adamını yolundan döndüren peygambere seslendi.

1Kn 13 21 O da Yahudadan gelen Tanrı adamına şöyle dedi: <<RAB diyor ki, <Madem RABbin sözünü dinlemedin, Tanrının RABbin sana verdiği buyruğa uymayıp

1Kn 13 22 yolundan döndün; sana yiyip içme dediği yerde yiyip içtin, cesedin atalarının mezarlığına gömülmeyecek.>>

1Kn 13 23 Tanrı adamı yiyip içtikten sonra yaşlı peygamber onun için eşeği hazırladı.

1Kn 13 24 Tanrı adamı giderken yolda bir aslanla karşılaştı. Aslan onu oracıkta öldürdü. Eşekle aslan yere serilen cesedin yanında duruyordu.

1Kn 13 25 Yoldan geçenler yerde yatan cesetle yanında duran aslanı gördüler. Gidip yaşlı peygamberin yaşadığı kentte gördüklerini anlattılar.

1Kn 13 26 Tanrı adamını yolundan döndüren yaşlı peygamber olanları duyunca, şöyle dedi: <<RABbin sözünü dinlemeyen Tanrı adamı budur. Bu yüzden RAB, sözü uyarınca, onun üzerine bir aslan gönderdi. Aslan onu parçalayıp öldürdü.>>

1Kn 13 27 Peygamber, çocuklarına, <<Eşeği hazırlayın!>> dedi. Çocukların hazırladığı eşeğe binip gitti. Eşekle aslanı yerde yatan Tanrı adamının cesedi başında buldu. Ancak aslan cesedi yemediği gibi eşeğe de dokunmamıştı.

1Kn 13 29 Yaşlı peygamber Tanrı adamının cesedini eşeğin sırtına attı ve ona ağıt yakıp gömmek için kendi kentine götürdü.

1Kn 13 30 Cesedi kendi mezarına gömdü. <<Ah kardeşim!>> diyerek ardından ağıt yaktılar.

1Kn 13 31 Tanrı adamını gömdükten sonra, yaşlı peygamber çocuklarına şöyle dedi: <<Ben ölünce beni bu Tanrı adamının yanına gömün, kemiklerimi de onun kemiklerini yanına koyun.

1Kn 13 32 Çünkü onun Beyteldeki sunağa ve Samiriye kentlerindeki tapınma yerlerinde bulunan bütün tapınaklara karşı RABbin buyruğuyla yaptığı uyarılar kesinlikle yerine gelecektir.>>

1Kn 13 33 Bu olaya karşın Yarovam gittiği kötü yoldan ayrılmadı. Yine her türlü insanı tapınma yerlerine kâhin olarak atadı ve buralara kâhin olmak isteyen herkese görev verdi.

1Kn 13 34 Yarovam'ın soyu günah işledi. Bu günahlar onların yeryüzünden silinip yok edilmesine neden oldu.

1Kn 14 1 O sıralarda İsrail Kralı Yarovamın oğlu Aviya hastalandı.

1Kn 14 2 Yarovam, karısına, <<Kalk, Yarovamın karısı olduğunu anlamamaları için kılığını değiştirip Şiloya git>> dedi, <<Bu halkın kralı olacağımı bana bildiren Peygamber Ahiya orada oturuyor.

1Kn 14 3 Ona on ekmek, birkaç çörek, bir tulum bal götür. Çocuğa ne olacağını o sana bildirecektir.>>

1Kn 14 4 Yarovamın karısı denileni yaptı; kalkıp Şiloya, Ahiyanın evine gitti. Ahiyanın gözleri yaşlılıktan görmez olmuştu.

1Kn 14 5 RAB, Ahiyaya şöyle dedi: <<Şimdi Yarovamın karısı gelecek. Hastalanan oğlunun durumunu senden soracak. Onu söylediğin gibi yanıtlayacaksın. O geldiğinde kendini sana başka biriymiş gibi gösterecek.>>

1Kn 14 6 Ahiya, kapıdan içeri giren kadının ayak seslerini duyunca, <<Gel, Yarovamın karısı!>> dedi, <<Neden başka kıllığa giriyorsun? Sana kötü haberlerim var.

1Kn 14 7 Git Yarovama de ki, <İsrailin Tanrısı RAB, Ben seni halkın arasından seçip kendi halkıma, İsraililere önder yaptım, diyor,

1Kn 14 8 Krallığı Davutun soyundan alıp sana verdim. Ama sen buyruklarıma uyan, gözümde yalnız doğru olanı yapan ve bütün yüreğiyle yollarımı izleyen kulum Davuta benzemedin.

1Kn 14 9 Senden önce yaşayanların hepsinden çok kötülük yaptın. Beni reddettin; kendine başka ilahlar buldun, dökme putlar yaparak beni öfkeli endirdin.

1Kn 14 10 << <Bundan dolayı Yarovamın ailesini sıkıntılara sokup İsrailde onun soyundan gelen genç yaşlı bütün erkekleri öldürecekim. Yarovamın ailesini gübre yakarcasına kökünden kurutacağım.

1Kn 14 11 Yarovamın ailesinden kentte ölenleri köpekler, kırdaki ölenleri yırtıcı kuşlar yiyecek.> RAB böyle konuştu.

1Kn 14 12 <<Sana gelince, kalk, evine dön. Kente ayak basar basmaz çocuk ölecek.

1Kn 14 13 Bütün İsrail halkı ağıt yakıp onu gömecek. Yarovamın ailesinden yalnız o gömülecek. Çünkü Yarovam ailesi içinde İsrailin Tanrısı RABbi hoşnut eden nitelikler yalnız onda bulundu.

1Kn 14 14 <<RAB İsrail'e bir kral atayacak. Bu kral aynı gün Yarovamın ailesine son verecek. Ne zaman mı? Hemen şimdi.

1Kn 14 15 RAB İsrail halkını cezalandıracak. İsrail halkı suda sallanan bir kamışa dönecek. RAB onları atalarına vermiş olduğu bu iyi topraklardan söküp Fırat Irmağının ötekilerine dağıtacak. Çünkü Aşera putlarını dikerek RABbi öfkeli endirdiler.

1Kn 14 16 Yarovamın işlediği ve İsrail halkını sürüklediği günahlar yüzünden RAB İsraili terk edecek.>>

1Kn 14 17 Yarovamın karısı oradan ayrılıp Tirsaya döndü. Evinin eşiğine varınca çocuk öldü.

1Kn 14 18 Bütün İsrail halkı, RABbin kulu Peygamber Ahiya aracılığıyla söylediği söz uyarınca, çocuğu gömüp onun için ağıt yaktı.

1Kn 14 19 Yarovamın krallığı dönemindeki öteki olaylar, nasıl savaştığı, ülkesini nasıl yönettiği İsrail krallarının tarihinde yazılıdır.

1Kn 14 20 Yarovam yirmi iki yıl krallık yaptı. Ölüp atalarına kavuşunca, yerine oğlu Nadav kral oldu.

1Kn 14 21 Süleyman oğlu Rehavam Yahuda Kralı olduğunda kırk bir yaşındaydı. RABbin adını yerleştirmek için bütün İsrail oymaklarının yaşadığı kentler arasından seçtiği Yerusolim Kentinde on yedi yıl krallık yaptı. Annesi Ammonlu Naamaydı.

1Kn 14 22 Yahudalılar RABbin gözünde kötü olanı yaparak, işledikleri günahlarla Tanrıyı atalarından daha çok öfkeli endirdiler.

1Kn 14 23 Ayrıca kendilerine her yüksek tepenin üstüne ve bol yapraklı her ağacın altına tapınma yerleri, dikili taşlar ve Aşera putları yaptılar.

1Kn 14 24 Ülkedeki putperest törenlerinde fuhuş yapan kadın ve erkekler bile vardı. Yahudalılar RABbin İsrail halkının önünden kovduğu ulusların yaptığı bütün iğrençlikleri yaptılar.

1Kn 14 25 Rehavamın krallığının beşinci yılında Mısır Kralı Şişak Yerusolime saldırdı.

1Kn 14 26 Süleymanın yaptırmış olduğu altın kalkanlar dahil RABbin Tapınağının ve sarayın bütün hazinelerini boşaltıp götürdü.

1Kn 14 27 Kral Rehavam bunların yerine tunç kalkanlar yaptırarak sarayın kapı muhafızlarının komutanlarına emanet etti.

1Kn 14 28 Kral RABbin Tapınağına her gittiğinde, muhafızlar bu kalkanları taşır, sonra muhafız odasına götürürlerdi.

1Kn 14 29 Rehavamın krallığı dönemindeki öteki olaylar ve bütün yaptıkları Yahuda krallarının tarihinde yazılıdır.

1Kn 14 30 Rehavamla Yarovam arasında sürekli savaş vardı.

1Kn 14 31 Rehavam ölüp atalarına kavuşunca, Davut Kenti'nde atalarının yanına gömüldü. Annesi Ammonlu Naama'ydı. Rehavam'ın yerine oğlu Aviyam kral oldu.

1Kn 15 1 Nevat oğlu İsrail Kralı Yarovamın krallığının on sekizinci yılında Aviyam Yahuda Kralı oldu.

1Kn 15 2 Yerusolimde üç yıl krallık yaptı. Annesi Avşalomun kızı Maakaydı.

1Kn 15 3 Babasının kendisinden önce işlemiş olduğu bütün günahlara Aviyam da katıldı. Bütün yüreğini Tanrısı RABbe adayan atası Davut gibi değildi.

1Kn 15 4 Buna karşın Tanrısı RAB, Davutun hatırina Yerusolimi güçlendirmek için kendisinden sonra oğlunu kral atayarak ona Yerusolimde bir ışık verdi.

1Kn 15 5 Çünkü RABbin gözünde doğru olanı yapan Davut, Hititli Uriya olayı dışında, yaşamı boyunca RABbin buyruklarının hiçbirinden sapmamıştı.

1Kn 15 6 Rehavamla Yarovam arasındaki savaş Aviyamın yaşamı boyunca sürüp gitti.

1Kn 15 7 Aviyamın krallığı dönemindeki öteki olaylar ve bütün yaptıkları Yahuda krallarının tarihinde yazılıdır. Aviyamla Yarovam arasındaki savaş sürüp gitti.

1Kn 15 8 Aviyam ölüp atalarına kavuşunca, Davut Kentinde gömüldü, yerine oğlu

Asa kral oldu.	1Kn	15	9	İsrail Kralı Yarovamın krallığının yirminci yılında Asa Yahuda Kralı oldu.
1Kn	15	10		Yeruşalimde kırk bir yıl krallık yaptı. Büyükannesi Avşalomun kızı Maakaydı.
1Kn	15	11		Atası Davut gibi RABbin gözündeki doğru olanı yapan Asa,
1Kn	15	12		putperest törenlerinde fuhuş yapan kadın ve erkekleri ülkeden kovdu.
Atalarının yapmış olduğu bütün putları yok etti.	1Kn	15	13	Kral Asa annesi Maakanın kraliçeliğini elinden aldı. Çünkü o Aşera için iğrenç bir put yaptırmıştı. Asa bu iğrenç putu kesip Kidron Vadisinde yaktı.
1Kn	15	14		Ancak puta tapılan yerleri kaldırmadı. Ama yaşamı boyunca yüreğini RABbe adadı.
1Kn	15	15		Babasının ve kendisinin adadığı altını, gümüşü ve eşyaları RABbin Tapınağına getirdi.
1Kn	15	16		Asayla İsrail Kralı Baaşa arasındaki savaş yaşamları boyunca sürüp gitti.
1Kn	15	17		İsrail Kralı Baaşa Yahudaya saldırmaya hazırlanıyordu. Yahuda Kralı Asanın topraklarına giriş çıkışı engellemek amacıyla, Rama Kentini güçlendirmeye başladı.
1Kn	15	18		Bunun üzerine Asa, Şamda oturan Hezyon oğlu Tavrımon oğlu Aram Kralı Ben-Hadata, RABbin Tapınağının ve sarayın hazinelerindeki bütün altın ve gümüşü görevlileri aracılığıyla şu haberle birlikte gönderdi:
1Kn	15	19		<<Babamla baban arasında olduğu gibi seninle benim aramızda da bir antlaşma olsun. Sana armağan olarak gönderdiğim bu altınlara, gümüşlere karşılık, sen de İsrail Kralı Baaşa ile yaptığın antlaşmayı boz, topraklarımdan askerlerini çeksin.>>
1Kn	15	20		Kral Asanın önerisini kabul eden Ben-Hadat, komutanlarını İsrail kentlerinin üzerine gönderdi. İyonu, Danı, Avel-Beytmaakayı ve bütün Naftali bölgesiyle birlikte Kinrotu ele geçirdi.
1Kn	15	21		Baaşa bunu duyunca Ramanın yapımını durdurup Tirsaya çekildi.
1Kn	15	22		Kral Asa istisnasız bütün Yahudalıları kapsayan bir çağrı yaptı. Baaşanın Ramanın yapımında kullandığı taşlarla keresteleri alıp götürdüler. Kral Asa bunlarla Benyamin bölgesindeki Geva ve Mispa kentlerini onardı.
1Kn	15	23		Asanın krallığı dönemindeki öteki olaylar, başarıları, bütün yaptıkları ve kurduğu kentler Yahuda krallarının tarihinde yazılıdır. Yaşlılığında ayaklarından hastalanan Asa, ölüp atalarına kavuşunca, atası Davutun Kentinde atalarının yanına gömüldü; yerine oğlu Yehoşafat kral oldu.
1Kn	15	25		Yahuda Kralı Asanın krallığının ikinci yılında Yarovam oğlu Nadav İsrail Kralı oldu ve İsrailde iki yıl krallık yaptı.
1Kn	15	26		O da RABbin gözündeki kötü olanı yaptı. Babasının yolunu izledi ve babasının İsraili sürüklediği günahlara katıldı.
1Kn	15	27		Nadav ve İsrail ordusu Filistlilerin Gibbeton Kentini kuşatırken, İssakar oymağından Ahiya oğlu Baaşa, Nadava düzen kurup onu Gibbetonda öldürdü.
1Kn	15	28		Yahuda Kralı Asanın krallığının üçüncü yılında Nadavı öldüren Baaşa, onun yerine kral oldu.
1Kn	15	29		Baaşa kral olur olmaz, Yarovamın bütün ailesini ortadan kaldırdı. RABbin, kulu Şilolu Ahiya aracılığıyla söylediği söz uyarınca, Yarovamın bütün ailesi yok edildi; sağ kalan olmadı.
1Kn	15	30		Bütün bunlar İsrailin Tanrısı RABbi öfkeliendiren Yarovamın işlediği ve İsraili sürüklediği günahlar yüzünden oldu.
1Kn	15	31		Nadavin krallığı dönemindeki öteki olaylar ve bütün yaptıkları İsrail krallarının tarihinde yazılıdır.
1Kn	15	32		Yahuda Kralı Asa ile İsrail Kralı Baaşa arasındaki savaş yaşamları boyunca sürüp gitti.
1Kn	15	33		Yahuda Kralı Asanın krallığının üçüncü yılında Ahiya oğlu Baaşa Tirsada bütün İsrailin Kralı oldu ve yirmi dört yıl krallık yaptı.
1Kn	15	34		Baaşa, RAB'bin gözündeki kötü olanı yaptı. Yarovam'ın yolunu izledi ve onun İsrail'i sürüklediği günahlara katıldı.
1Kn	16	1		RAB Hanani oğlu Yehu aracılığıyla İsrail Kralı Baaşaya şunları bildirdi:
1Kn	16	2		<<Sen önemsiz biriyken, ben seni halkım İsraille önder yaptım. Ama sen Yarovamın yolunu izleyip halkım İsraili günaha sürükledin. Günahlarınızı beni öfkeliendirdi.
1Kn	16	3		Onun için Nevat oğlu Yarovama yaptığım gibi, senin ve ailenin kökünü kurutacağım.
1Kn	16	4		Baaşanın ailesinden kentte ölenleri köpekler, kırdaki ölenleri yırtıcı kuşlar yiyecek.>>
1Kn	16	5		Baaşanın krallığı dönemindeki öteki olaylar, yaptıkları ve başarıları İsrail krallarının tarihinde yazılıdır.
1Kn	16	6		Baaşa ölüp atalarına kavuşunca, Tirsada gömüldü ve yerine oğlu Ela kral oldu.
1Kn	16	7		Baaşanın RABbin gözündeki yaptığı her kötülükten ötürü RAB, Hanani oğlu Peygamber Yehu aracılığıyla ona ve ailesine karşı yargısını bildirdi. Baaşa yaptığı kötülüklerle RABbi öfkeliendirmiş, Yarovamın ailesine benzemiş ve bu aileyi ortadan

kaldırmıştı.

- 1Kn 16 8 Yahuda Kralı Asanın krallığının yirmi altıncı yılında Baaşa oğlu Ela Tirsada İsrail Kralı oldu ve iki yıl krallık yaptı.
- 1Kn 16 9 Savaş arabalarının yarısına komuta eden Zimri adındaki bir görevlisi ona düzen kurdu. Ela o sırada Tirsada sarayının sorumlusu Arsanın evinde içip sarhoş olmuştu.
- 1Kn 16 10 Zimri içeri girip Elayı öldürdü ve onun yerine kral oldu. Yahuda Kralı Asanın krallığının yirmi yedinci yılıydı.
- 1Kn 16 11 Zimri İsrail Kralı olup tahta geçince, Baaşanın bütün ailesini yok etti. Dost ve akrabalarından hiçbir erkeği sağ bırakmadı.
- 1Kn 16 12 Baaşayla oğlu Ela, değersiz putlara taptıkları için İsrailin Tanrısı RABbi öfkelenmişlerdi. Onların işlediği ve İsraili sürükledikleri günahlardan dolayı RABbin Peygamber Yehu aracılığıyla Baaşaya karşı söylediği söz uyarınca, Zimri Baaşanın bütün ailesini ortadan kaldırdı.
- 1Kn 16 14 Elanın krallığı dönemindeki öteki olaylar ve bütün yaptıkları İsrail krallarının tarihinde yazılıdır.
- 1Kn 16 15 Yahuda Kralı Asanın krallığının yirmi yedinci yılında Zimri Tirsada yedi gün krallık yaptı. İsrail ordusu Filistlilerin Gibbeton Kenti yakınlarında ordugah kurmuştu.
- 1Kn 16 16 Ordugahta bulunan İsraililer, Zimrinin düzen kurup kralı öldürdüğünü duyunca, ordu komutanı Omriyi o gün orada İsrail Kralı yaptılar.
- 1Kn 16 17 Omri ve yanındaki bütün İsraililer Gibbetondan çıkıp Tirsayı kuşattılar.
- 1Kn 16 18 Zimri kentin alındığını görünce, sarayın kalesine girip sarayı ateşe verdi ve orada öldü.
- 1Kn 16 19 Çünkü o RABbin gözünde kötü olanı yapmış, Yarovamın yolunu izlemiş, onun işlediği ve İsraili sürüklediği günahlara katılmıştı.
- 1Kn 16 20 Zimrinin krallığı dönemindeki öteki olaylar ve krala kurduğu düzen İsrail krallarının tarihinde yazılıdır.
- 1Kn 16 21 İsrail halkı ikiye bölündü. Halkın yarısı Ginatın oğlu Tivniyi kral yapmak isterken, öbür yarısı Omriyi destekliyordu.
- 1Kn 16 22 Sonunda Omriyi destekleyenler Ginat oğlu Tivniyi destekleyenlerden daha güçlü çıktı. Tivni öldü, Omri kral oldu.
- 1Kn 16 23 Yahuda Kralı Asanın krallığının otuz birinci yılında Omri İsrail Kralı oldu ve altı yıl Tirsada olmak üzere toplam on iki yıl krallık yaptı.
- 1Kn 16 24 Omri, Şemer adlı birinden Samiriye Tepesini iki talant gümüşe satın alıp üstüne bir kent yaptırdı. Tepenin eski sahibi Şemerin adından dolayı kente Samiriye adını verdi.
- 1Kn 16 25 RABbin gözünde kötü olanı yapan Omri, kendisinden önceki bütün krallardan daha çok kötülük yaptı.
- 1Kn 16 26 Nevat oğlu Yarovamın bütün yollarını izledi ve onun İsraili sürüklediği günahlara katılıp değersiz putlara taparak İsrailin Tanrısı RABbi öfkelenirdi.
- 1Kn 16 27 Omrinin krallığı dönemindeki öteki olaylar, yaptıkları ve başarıları İsrail krallarının tarihinde yazılıdır.
- 1Kn 16 28 Omri ölüp atalarına kavuşunca, Samiriyede gömüldü ve yerine oğlu Ahav kral oldu.
- 1Kn 16 29 Yahuda Kralı Asanın krallığının otuz sekizinci yılında Omri oğlu Ahav İsrail Kralı oldu ve Samiriyede yirmi iki yıl krallık yaptı.
- 1Kn 16 30 RABbin gözünde kötü olanı yapan Omri oğlu Ahav, kendisinden önceki bütün krallardan daha çok kötülük yaptı.
- 1Kn 16 31 Nevat oğlu Yarovamın günahlarını izlemek yetmezmiş gibi, bir de Sayda Kralı Etbaalın kızı İzebeyle evlendi. Gidip Baala hizmet ederek ona taptı.
- 1Kn 16 32 Baal için Samiriyede yaptırdığı tapınağın içine bir sunak kurdu.
- 1Kn 16 33 Ayrıca bir Aşera putu yaptırdı. Ahav İsrailin Tanrısı RABbi kendisinden önceki bütün İsrail krallarından daha çok öfkelenirdi.
- 1Kn 16 34 Ahav'ın krallığı döneminde, Beytelli Hiel Eriha Kenti'ni yeniden inşa etti. RAB'bin Nun oğlu Yeşu aracılığıyla söylediği söz uyarınca, Hiel ilk oğlu Aviram'ı kaybetme pahasına kentin temelini attı; en küçük oğlu Seguv'u kaybetme pahasına da kentin kapılarını taktı.
- 1Kn 17 1 Gilatın Tışbe Kentinden olan İlyas, Ahava şöyle dedi: <<Hizmet ettiğim İsrailin Tanrısı yaşayan RABbin adıyla derim ki, ben söylemedikçe önümüzdeki yıllarda ne yağmur yağacak, ne de çiy düşecek.>>
- 1Kn 17 2 O zaman RAB, İlyasa şöyle seslendi:
- 1Kn 17 3 <<Buradan ayrıl, doğuya git. Şeria Irmağının doğusundaki Kerit Vadisi'nde gizlen.
- 1Kn 17 4 Dereden su içeceksin ve buyruk verdiğim kargaların getirdiklerini yiyeceksin.>>
- 1Kn 17 5 RABbin söylediklerini yapan İlyas, gidip Şeria Irmağının doğusundaki Kerit Vadisine yerleşti.
- 1Kn 17 6 Dereden su içiyor, kargaların sabah akşam getirdiği et ve ekmekle besleniyordu.
- 1Kn 17 7 Ancak ülkede yağmur yağmadığı için bir süre sonra dere kurudu.
- 1Kn 17 8 O zaman RAB, İlyasa,

1Kn 17 9 <<Şimdi kalk git, Sayda yakınlarındaki Sarefat Kentine yerleş>> dedi, <<Orada sana yiyecek sağlaması için dul bir kadına buyruk verdim.>>
 1Kn 17 10 Sarefata giden İlyas kentin kapısına varınca, orada dul bir kadının odun topladığını gördü. Kadına: <<Bana içmek için biraz su verebilir misin?>> dedi.
 1Kn 17 11 Kadın su getirmeye giderken İlyas yine seslendi: <<Lütfen bir parça da ekmek getir.>>
 1Kn 17 12 Kadın, <<Senin Tanrın yaşayan RABbin adıyla ant içerim, hiç ekmeğim yok>> diye karşılık verdi, <<Yalnız küpte bir avuç un, çömleğin dibinde de azıcık yağ var. Görüyorsun, bir iki parça odun topluyorum. Götürüp oğlumla kendim için bir şeyler hazırlayacağım. Belki de son yemeğimiz olacak, ölüp gideceğiz.>>
 1Kn 17 13 İlyas kadına, <<Korkma, git yiyeceğini hazırla>> dedi, <<Yalnız önce bana küçük bir pide yapıp getir. Sonra oğlunla kendin için yaparsın.
 1Kn 17 14 İsrailin Tanrısı RAB diyor ki, <Toprağa yağmur düşünceye dek küpten un, çömlekten yağ eksilmeyecek.>>
 1Kn 17 15 Kadın gidip İlyasın söylediklerini yaptı. Hep birlikte günlerce yiyip içtiler.
 1Kn 17 16 RABbin İlyas aracılığıyla söylediği söz uyarınca, küpten un, çömlekten yağ eksilmedi.
 1Kn 17 17 Bir süre sonra ev sahibi dul kadının oğlu gittikçe ağırlaşan kötü bir hastalığa yakalandı, sonunda öldü.
 1Kn 17 18 Kadın İlyasa, <<Ey Tanrı adamı, alıp veremediğimiz nedir?>> dedi, <<Günahlarımı Tanrıya anımsatıp oğlumun ölümüne neden olmak için mi buraya geldin?>>
 1Kn 17 19 İlyas, <<Oğlunu bana ver>> diyerek çocuğu kadının kucağından aldı, kaldığı yukarı odaya çıkardı ve yatağına yatırdı.
 1Kn 17 20 Sonra RABbe şöyle yalvardı: <<Ya RAB Tanrım, neden yanında kaldığım dul kadının oğlunu öldürerek ona bu kötülüğü yaptın?>>
 1Kn 17 21 İlyas üç kez çocuğun üzerine kapanıp RABbe şöyle dua etti: <<Ya RAB Tanrım, bu çocuğa yeniden can ver.>>
 1Kn 17 22 RAB İlyasın yalvarışını duydu. Çocuk dirilip yeniden yaşama döndü.
 1Kn 17 23 İlyas çocuğu yukarı odadan indirip annesine verirken, <<İşte oğlun yaşıyor!>> dedi.
 1Kn 17 24 Bunun üzerine kadın, <<Şimdi anladım ki, sen Tanrı adamı sın ve söylediğin söz gerçekten RAB' bin sözüdür>> dedi.
 1Kn 18 1 Uzun bir süre sonra kuraklığın üçüncü yılında RAB İlyasa, <<Git, Ahavın huzuruna çık>> dedi, <<Toprağı yağmursuz bırakmayacağım.>>
 1Kn 18 2 İlyas Ahavın huzuruna çıkmaya gitti. Samiriyede kıtlık şiddetlenmişti.
 1Kn 18 3 Ahav sarayının sorumlusu Ovadyayı çağırdı. -Ovadya RABden çok korkardı.
 1Kn 18 4 İzebel RABbin peygamberlerini öldürdüğünde, Ovadya yüz peygamberi yanına alıp ellişer ellişer mağaralara gizlemiş ve yiyecek, içecek gereksinimlerini karşılamıştı. -
 1Kn 18 5 Ahav, Ovadyaya, <<Haydi gidip ülkedeki bütün su kaynaklarıyla vadilere bakalım>> dedi, <<Belki atlarla katırların yaşamasını sağlayacak kadar ot buluruz da onları ölüme terk etmemiş oluruz.>>
 1Kn 18 6 Ahavla Ovadya, araştırma yapmak üzere ülkeyi aralarında bölüştükten sonra, her biri yalnız başına bir yöne gitti.
 1Kn 18 7 Ovadya giderken yolda İlyasla karşılaştı. İlyası tanıyınca yüzüstü yere kapanarak, <<Efendim İlyas sen misin?>> diye sordu.
 1Kn 18 8 İlyas, <<Evet, benim. Git efendine, <İlyas burada> de>> diye karşılık verdi.
 1Kn 18 9 Ovadya, <<Ne günah işledim ki, beni öldürsün diye Ahava gönderiyorsun?>> dedi ve ekledi:
 1Kn 18 10 <<Tanrın yaşayan RABbin adıyla derim ki, efendimin seni aramak için adam göndermediği ulus ve krallık kalmadı. Ahav ülkelerinde olmadığını söyleyen herkese, seni bulamadıkları dair ant içirdi.
 1Kn 18 11 Oysa sen şimdi, <Git, efendine İlyas burada de> diyorsun.
 1Kn 18 12 Ben senin yanından ayrıldığımda, RABbin Ruhu seni bilmediğim bir yere götürebilir. Durumu Ahava bildirince, gelip seni bulamazsa beni öldürür. Ben kulun gençliğimden beri RABden korkan biriyim.
 1Kn 18 13 Efendim, İzebel RABbin peygamberlerini öldürdüğünde yaptıklarını duymadın mı? RABbin peygamberlerinden yüzünü ellişer ellişer iki mağaraya saklayıp onların yiyecek, içecek gereksinimlerini karşıladım.
 1Kn 18 14 Ama sen şimdi, <Git, efendine İlyas burada de> diyorsun. O zaman beni öldürür!>>
 1Kn 18 15 İlyas şöyle karşılık verdi: <<Hizmetinde bulunduğum yaşayan ve Her Şeye Egemen RABbin adıyla diyorum, bugün Ahavın huzuruna çıkacağım.>>
 1Kn 18 16 Ovadya gidip Ahavı gördü, ona durumu anlattı. Bunun üzerine Ahav İlyası karşılamaya gitti.
 1Kn 18 17 İlyası görünce, <<Ey İsraili sıkıntıya sokan adam, sen misin?>> diye sordu.
 1Kn 18 18 İlyas, <<İsraili sıkıntıya sokan ben değilim, seninle babanın ailesi İsraili sıkıntıya soktunuz>> diye karşılık verdi, <<RABbin buyruklarını terk edip Baalları

ardınca gittiniz.
1Kn 18 19 Şimdi haber sal: Bütün İsrail halkı, İzebelin sofrasında yiyip içen Baalın dört yüz elli peygamberi ve Aşeranın dört yüz peygamberi Karmel Dağına gelip önünde toplansın.>>
1Kn 18 20 Ahav bütün İsraille haber salarak peygamberlerin Karmel Dağında toplanmalarını sağladı.
1Kn 18 21 İlyas halka doğru ilerleyip, <<Daha ne zamana kadar böyle iki taraf arasında dalgalanacaksınız?>> dedi, <<Eğer RAB Tanrıysa, onu izleyin; yok eğer Baal Tanrıysa, onun ardınca gidin.>> Halk İlyasa hiç karşılık vermedi.
1Kn 18 22 İlyas konuşmasını şöyle sürdürdü: <<RABbin peygamberi olarak sadece ben kaldım. Ama Baalın dört yüz elli peygamberi var.
1Kn 18 23 Bize iki boğa getirin. Birini Baalın peygamberleri alıp kessinler, parçalayıp odunların üzerine koysunlar; ama odunları yakmasınlar. Öbür boğayı da ben kesip hazırlayacağım ve odunların üzerine koyacağım; ama odunları yakmayacağım.
1Kn 18 24 Sonra siz kendi ilahınızı adıyla çağırın, ben de RABbi adıyla çağırayım. Hangisi ateşle karşılık verirse, Tanrı odur.>> Bütün halk, <<Peki, öyle olsun>> dedi.
1Kn 18 25 İlyas, Baalın peygamberlerine, <<Kalabalık olduğunuz için önce siz boğalardan birini seçip hazırlayın ve ilahınızı adıyla çağırın>> dedi, <<Ama ateş yakmayın.>>
1Kn 18 26 Kendilerine verilen boğayı alıp hazırlayan Baalın peygamberleri sabahtan öğlene kadar, <<Ey Baal, bize karşılık ver!>> diye yalvardılar. Ama ne bir ses vardı, ne de bir karşılık. Yaptıkları sunağın çevresinde zıplayıp oynadılar.
1Kn 18 27 Öğleyin İlyas onlarla alay etmeye başladı: <<Bağırın, yüksek sesle bağırın! O tanrıymış. Belki dalgındır, ya da heladadır, belki de yolculuk yapıyor! Yahut uyuyordur da uyandırmak gerekir!>>
1Kn 18 28 Böylece yüksek sesle bağırdılar. Adetleri uyarınca, kılıç ve mızraklarla kanlarını akitinceye dek bedenlerini yaraladılar.
1Kn 18 29 Öğleden akşam sunusu saatine kadar kıvrandılar. Ama hâlâ ne bir ses, ne ilgi, ne de bir karşılık vardı.
1Kn 18 30 O zaman İlyas bütün halka, <<Bana yaklaşın>> dedi. Herkes onun çevresinde toplandı. İlyas RABbin yıkılan sunağını onarmaya başladı.
1Kn 18 31 On iki taş aldı. Bu sayı RABbin Yakupa, <<Senin adın İsrail olacak>> diye bildirdiği Yakupoğulları oymaklarının sayısı kadardı.
1Kn 18 32 İlyas bu taşlarla RABbin adına bir sunak yaptırdı. Çevresine de iki seafü tohum alacak kadar bir hendek kazdı.
1Kn 18 33 Sunağın üzerine odunları dizdi, boğayı parça parça kesip odunların üzerine yerleştirdi. <<Dört küp su doldurup yakmalık sunuyla odunların üzerine dökün>> dedi.
1Kn 18 34 Sonra, <<Bir daha yapın>> dedi. Bir daha yaptılar. <<Bir kez daha yapın>> dedi. Üçüncü kez aynı şeyi yaptılar.
1Kn 18 35 O zaman sunağın çevresine akan su hendeği doldurdu.
1Kn 18 36 Akşam sunusu saatinde, Peygamber İlyas sunağa yaklaşıp şöyle dua etti: <<Ey İbrahimin, İshakın ve İsrailin Tanrısı olan RAB! Bugün bilinsin ki, sen İsrailin Tanrısısın, ben de senin kulunum ve bütün bunları senin buyruklarınla yaptım.
1Kn 18 37 Ya RAB, bana yanıt ver! Yanıt ver ki, bu halk senin Tanrı olduğunu anlasın. Onların yine sana dönmelerini sağla.>>
1Kn 18 38 O anda gökten RABbin ateşi düştü. Düşen ateş yakmalık sunuyu, odunları, taşları ve toprağı yakıp hendekteki suyu kuruttu.
1Kn 18 39 Halk olanları görünce yüzüstü yere kapandı. <<RAB Tanrıdır, RAB Tanrıdır!>> dediler.
1Kn 18 40 İlyas, <<Baalın peygamberlerini yakalayın, hiçbirini kaçırmayın>> diye onlara buyruk verdi. Peygamberler yakalandı, İlyas onları Kişon Vadisine götürüp orada öldürdü.
1Kn 18 41 Sonra İlyas, Ahava, <<Git, yemene içmene bak; çünkü güçlü bir yağmur sesi var>> dedi.
1Kn 18 42 Ahav yiyip içmek üzere oradan ayrılınca, İlyas Karmel Dağının tepesine çıktı. Yere kapanarak başını dizlerinin arasına koydu.
1Kn 18 43 Sonra uşağına, <<Haydi git, denize doğru bak!>> dedi. Uşağı gidip denize baktı ve, <<Hiçbir şey görmedim>> diye karşılık verdi. İlyas, uşağına yedi kez, <<Git, bak>> dedi.
1Kn 18 44 Yedinci kez gidip bakan uşak, <<Denizden avuç kadar küçük bir bulut çıkıyor>> dedi. İlyas şöyle dedi: <<Git, Ahava, <Yağmura yakalanmadan arabanı al ve geri dön> de.>>
1Kn 18 45 Tam o sırada gökyüzü bulutlarla karardı, rüzgar çıktı, şiddetli bir yağmur başladı. Ahav hemen arabasına binip Yizreele gitti.
1Kn 18 46 Üzerine RAB'bin gücü inen İlyas kemerini kuşanıp Yizreel'e kadar Ahav'ın önünde koştı.
1Kn 19 1 Ahav, İlyasın bütün yaptıklarını, peygamberleri nasıl kılıçtan geçirdiğini İzebele anlattı.
1Kn 19 2 İzebel, İlyasa, <<Yarın bu saate kadar senin peygamberlere yaptığını ben de sana yapmazsam, ilahlar bana aynısını, hatta daha kötüsünü yapsın>> diye haber gönderdi.
1Kn 19 3 İlyas can korkusuyla Yahudanın Beer-Şeva Kentine kaçıp uşağını orada

bıraktı.

1Kn 19 4 Bir gün boyunca çölde yürüdü, sonunda bir retem çalısının altına oturdu ve ölmek için dua etti: <<Ya RAB, yeter artık, canımı al, ben atalarımın daha iyi değilim.>>

1Kn 19 5 Sonra retem çalısının altına yatıp uykuya daldı. Ansızın bir melek ona dokunarak, <<Kalk yemek ye>> dedi.

1Kn 19 6 İlyas çevresine bakınca yanbaşıda, kızgın taşların üstünde bir pideyle bir testi su gördü. Yiyip içtikten sonra yine uzandı.

1Kn 19 7 RABbin meleği ikinci kez geldi, ona dokunarak, <<Kalk yemeğini ye. Gideceğin yol çok uzun>> dedi.

1Kn 19 8 İlyas kalktı, yiyip içti. Yediklerinden aldığı güçle kırk gün kırk gece Tanrı Dağı Horeve kadar yürüdü.

1Kn 19 9 Geceyi orada bulunan bir mağarada geçirdi. RAB, <<Burada ne yapıyorsun, İlyas?>> diye sordu.

1Kn 19 10 İlyas, <<RABbe, Her Şeye Egemen Tanrıya büyük bir istekle kulluk ettim>> diye karşılık verdi, <<Ama İsrail halkı senin antlaşmanı reddetti, sunaklarını yıktı ve peygamberlerini kılıçtan geçirdi. Yalnız ben kaldım. Beni de öldürmeye çalışıyorlar.>>

1Kn 19 11 RAB, <<Dağa çık ve önümde dur, yanından geçeceğim>> dedi. RABbin önünde çok güçlü bir rüzgar dağları yarıp kayaları parçaladı. Ancak RAB rüzgarın içinde değildi. Rüzgarın ardından bir deprem oldu, RAB depremin içinde de değildi.

1Kn 19 12 Depremden sonra bir ateş çıktı, ancak RAB ateşin içinde de değildi. Ateşten sonra ince, yumuşak bir ses duyuldu.

1Kn 19 13 İlyas bu sesi duyunca, cüppesiyle yüzünü örttü, çıkıp mağaranın girişinde durdu. O sırada bir ses, <<Burada ne yapıyorsun, İlyas?>> dedi.

1Kn 19 14 İlyas, <<RABbe, Her Şeye Egemen Tanrıya büyük bir istekle kulluk ettim>> diye karşılık verdi, <<Ama İsrail halkı senin antlaşmanı reddetti, sunaklarını yıktı ve peygamberlerini kılıçtan geçirdi. Yalnız ben kaldım. Beni de öldürmeye çalışıyorlar.>>

1Kn 19 15 RAB, <<Geldiğin yoldan geri dön, Şam yakınındaki kırlara git>> dedi, <<Oraya vardığında, Hazaeli Aram Kralı olarak, Nimşi oğlu Yehuyu İsrail Kralı olarak, Avel-Meholalı Şafatın oğlu Elişayı da kendi yerine peygamber olarak meshedeceksin.

1Kn 19 17 Hazael'in kılıcından kurtulanı Yehu, Yehunun kılıcından kurtulanı Elişa öldürecek.

1Kn 19 18 Ancak İsrailde Baalın önünde diz çöküp onu öpmemiş yedi bin kişiyi sağ bırakacağım.>>

1Kn 19 19 İlyas oradan ayrılıp gitti, Şafat oğlu Elişayı buldu. Elişa, on iki çift öküzle saban sürenlerin ardından on ikinci çifti sürüyordu. İlyas Elişanın yanından geçerek kendi cüppesini onun üzerine attı.

1Kn 19 20 Elişa öküzleri bırakıp İlyasın ardından koştu ve, <<İzin ver, annemle babamı öpeyim, sonra seninle geleyim>> dedi. İlyas, <<Geri dön, ben sana ne yaptım ki?>> diye karşılık verdi.

1Kn 19 21 Böylece Elişa gidip sürdüğü çiftin öküzlerini kesti. Boyunduruklarıyla ateş yakıp etleri pişirdikten sonra, yesinler diye halka dağıttı. Sonra, İlyas'ın ardından gidip ona hizmet etti.

1Kn 20 1 Aram Kralı Ben-Hadat bütün ordusunu topladı. Atları, savaş arabaları ve kendisini destekleyen otuz iki kralla birlikte Samiriyenin üzerine yürüyerek kenti kuşattı.

1Kn 20 2 Ben-Hadat, kentte bulunan İsrail Kralı Ahava haberciler göndererek şöyle buyruk verdi:

1Kn 20 3 <<Ben-Hadat diyor ki, <Altınını, gümüşünü, karılarını ve en gülbüz çocuklarını bana teslim et.>>

1Kn 20 4 İsrail Kralı, <<Efendim kralın dediklerini kabul ediyorum>> diye karşılık verdi, <<Beni ve sahip olduğum her şeyi alabilirsin.>>

1Kn 20 5 Haberciler yine gelip Ahava şöyle dediler: <<Ben-Hadat diyor ki, <Sana altınını, gümüşünü, karılarını ve çocuklarını bana vereceksin diye haber göndermişim.

1Kn 20 6 Ayrıca yarın bu saatlerde sarayında ve görevlilerinin evlerinde arama yapmak üzere kendi görevlilerimi göndereceğim. Değerli olan her şeyini alıp getirecekler.>>

1Kn 20 7 İsrail Kralı ülkenin bütün ileri gelenlerini toplayarak, <<Bakın, bu adam nasıl bela arıyor!>> dedi, <<Bana haber gönderip altınımı, gümüşümü, karılarımı, çocuklarımı istedi, reddetmedim.>>

1Kn 20 8 Bütün ileri gelenler ve halk, <<Onu dinleme, isteklerini de kabul etme>> diye karşılık verdiler.

1Kn 20 9 Böylece Ahav, Ben-Hadatın habercilerine, <<Efendimiz krala ilk isteklerinin hepsini kabul edeceğimi, ama ikincisini kabul edemeyeceğimi söyleyin>> dedi. Haberciler gidip Ben-Hadata durumu bildirdiler.

1Kn 20 10 O zaman Ben-Hadat Ahava başka bir haber gönderdi: <<O kadar çok adamla senin üstüne yürüyeceğim ki, Samiriyeyi yerle bir edeceğim. Kentin tozları askerlerimin avuçlarını bile dolduramayacak. Eğer bunu yapmazsam, ilahlar bana aynısını, hatta daha kötüsünü yapsın!>>

1Kn 20 11 İsrail Kralı şöyle karşılık verdi: <<Kralınıza deyin ki, <Zırhını kuşanmadan önce değil, kuşandıktan sonra övünsün.>>

1Kn 20 12 Ben-Hadat bunu duyduğunda, kendisini destekleyen krallarla birlikte çadırda içki içiyordu. Hemen adamlarına buyruk verdi: <<Saldırya hazırlanın.>> Böylece Samiriyeye karşı saldırı hazırlıklarına giriştiler.

1Kn 20 13 O sırada bir peygamber gelip İsrail Kralı Ahava şöyle dedi: <<RAB diyor ki, <Bu büyük orduyu görüyor musun? Onları bugün senin eline teslim edeceğim. O zaman benim RAB olduğumu anlayacaksın.>>>

1Kn 20 14 Ahav, <<Kimin aracılığıyla olacak bu?>> diye sordu. Peygamber şu karşılığı verdi: <<RAB diyor ki, <İlçe komutanlarının genç askerleri bunu başaracak.>>> Ahav, <<Savaşa kim başlayacak?>> diye sordu. Peygamber, <<Sen başlayacaksın>> dedi.

1Kn 20 15 Ahav ilçe komutanlarının genç askerlerini çağırıp saydı. İki yüz otuz iki kişiydiler. Sonra bütün İsrail ordusunu toplayıp saydı, onlar da yedi bin kişiydiler.

1Kn 20 16 Öğleyin Ben-Hadat ile kendisini destekleyen otuz iki kral çadırlarda içip sarhoş olmuşken İsrail saldırısı başladı.

1Kn 20 17 Önce genç askerler saldırıya geçti. Ben-Hadatın gönderdiği gözcüler, <<Samiriyeliler geliyor>> diye ona haber getirdiler.

1Kn 20 18 Ben-Hadat, <<İster barış, ister savaş için gelsinler, onları canlı yakalayın>> dedi.

1Kn 20 19 Genç askerler arkalarındaki İsrail ordusuyla birlikte kentten çıkıp saldırıya geçtiler.

1Kn 20 20 Herkes önüne geleni öldürdü. Aramlılar kaçmaya başlayınca, İsraililer peşlerine düştü. Ama Aram Kralı Ben-Hadat, atına binerek atlılarla birlikte kaçıp kurtuldu.

1Kn 20 21 İsrail Kralı atlarla savaş arabalarına büyük zararlar vererek Aramlıları ağır bir yenilgiye uğrattı.

1Kn 20 22 Daha sonra peygamber gelip İsrail Kralına, <<Git, gücünü pekiştir ve neler yapman gerektiğini iyi düşün>> dedi, <<Çünkü önümüzdeki ilkbaharda Aram Kralı sana yine saldıracak.>>

1Kn 20 23 Bu arada görevlileri Aram Kralının kendisine, <<İsrailin ilahı dağ ilahıdır>> dediler, <<Bu nedenle bizden güçlü çıktılar. Ama ovada savaşırsak, onları kesinlikle yeneriz.>>

1Kn 20 24 Şimdi bütün kralları görevlerinden al, onların yerine yeni komutanlar ata.

1Kn 20 25 Kaybettiğin kadar at ve savaş arabası toplayarak kendine yeni bir ordu kur. İsraililerle ovada savaşalım. O zaman onları kesinlikle yeneriz.>> Aram Kralı Ben-Hadat bütün söylenenleri kabul edip yerine getirdi.

1Kn 20 26 İlkbaharda Aramlıları toplayıp İsraililerle savaşmak üzere Afek Kentine gitti.

1Kn 20 27 İsrail halkı da toplanıp yiyeceğini hazırladı. Aramlılarla savaşmak üzere yola çıkıp onların karşısına ordugah kurdu. Ülkeyi dolduran Aramlıların karşısında İsraililer iki küçük oğlak sürüsü gibi kalıyordu.

1Kn 20 28 Bir Tanrı adamı gidip İsrail Kralı Ahava şöyle dedi: <<RAB diyor ki, <Aramlılar, RAB dağların Tanrısıdır, ovaların değil, dedikleri için bu güçlü ordunun tümünü senin eline teslim edeceğim. O zaman benim RAB olduğumu anlayacaksın.>>>

1Kn 20 29 Birbirlerine karşı ordugah kuran Aramlılarla İsraililer yedi gün beklediler. Yedinci gün savaş başladı. İsraililer bir gün içinde yüz bin Aramlı yaya asker öldürdü.

1Kn 20 30 Sağ kalanlar Afek Kentine kaçtılar. Orada da yirmi yedi bin kişinin üstüne surlar yıkıldı. Ben-Hadat kentin içine kaçıp bir iç odaya saklandı.

1Kn 20 31 Görevlileri Ben-Hadata şöyle dediler: <<Duyduğumuza göre, İsrail kralları iyi yürekli krallarımız. Haydi bellerimize çul kuşanıp başlarımıza ip saralım ve İsrail Kralının huzuruna çıkalım. Belki senin canını bağışlar.>>

1Kn 20 32 Bellerine çul kuşanıp başlarına da ip bağladılar ve İsrail Kralının huzuruna çıkarak, <<Kulun Ben-Hadat <Canımı bağışla> diye yalvarıyor>> dediler. Ahav, <<Ben-Hadat hâlâ yaşıyor mu? O benim kardeşim sayılır>> diye karşılık verdi.

1Kn 20 33 Adamlar bunu olumlu bir belirti sayarak hemen sözü ağızından aldılar ve, <<Evet, Ben-Hadat kardeşin sayılır!>> dediler. Kral, <<Gidin, onu getirin>> diye buyruk verdi. Ben-Hadat gelince, Ahav onu kendi savaş arabasına aldı.

1Kn 20 34 Ben-Hadat, <<Babamın babandan almış olduğu kentleri geri vereceğim>> dedi, <<Babam nasıl Samiriyede çarşılar kurduysa, sen de şamda çarşılar kurabilirsin.>> Bunun üzerine Ahav, <<Ben de bu şartlara dayanarak sana özgürlüğünü veriyorum>> dedi. Böylece onunla bir antlaşma yaparak gitmesine izin verdi.

1Kn 20 35 Peygamberlerden biri, RABbin sözüne uyarak arkadaşına, <<Lütfen, beni vur!>> dedi. Ama arkadaşısı onu vurmak istemedi.

1Kn 20 36 O zaman peygamber arkadaşına şöyle dedi: <<Sen RABbin buyruğunu dinlemediğin için, yanımdan ayrılır ayrılmaz bir aslan seni öldürecek.>> Adam oradan ayrıldıktan sonra aslan onu yakalayıp öldürdü.

1Kn 20 37 Bunun üzerine aynı peygamber, başka bir adama giderek, <<Lütfen beni vur!>> dedi. Adam da onu vurup yaraladı.

1Kn 20 38 Peygamber gitti, kılığını değiştirmek için gözlerini bağladı. Yol kenarında kralın geçmesini beklemeye başladı.

1Kn 20 39 Kral oradan geçerken, peygamber ona şöyle seslendi: <<Ben kulun, tam savaşın içindeyken, askerin biri bana bir tutsak getirip, <Bu adamı iyi koru> dedi, <Kaçacak olursa, karşılığını ya canıyla, ya da bir talant gümüşle ödersin.>>

1Kn 20 40 Ama ben oraya buraya bakarken, adam kayboldu.>> verdi, <<Cezanı çekeceksin.>>

1Kn 20 41 Peygamber, hemen gözlerindeki sargıyı çıkardı. O zaman İsrail Kralı

onun bir peygamber olduğunu anladı.

1Kn 20 42 Bunun üzerine peygamber krala şöyle dedi: <<RAB diyor ki, <Ölüme mahkûm ettiğim adamı salıverdiğin için onun yerine sen öleceksin. Onun halkının başına geleceklerin senin halkının başına gelecek.>>

1Kn 20 43 Keyfi kaçan İsrail Kralı öfkeyle Samiriye'deki sarayına döndü.

1Kn 21 1 Yizreel'de Samiriye Kralı Ahavın sarayının yanında Yizreelli Navotun bir bağı vardı. Bir gün Ahav, Navota şunu önerdi: <<Bağını bana ver. Sarayıma yakın olduğu için orayı sebze bahçesi olarak kullanmak istiyorum. Karşılığında ben de sana daha iyi bir bağ vereyim, ya da istersen değerini gümüş olarak ödeyeyim.>>

1Kn 21 3 Ama Navot, <<Atalarımın bana bıraktığı mirası sana vermekten RAB beni esirgesin>> diye karşılık verdi.

1Kn 21 4 <<Atalarımın bana bıraktığı mirası sana vermem>> diyen Yizreelli Navotun bu sözlerine sıkılıp öfkelenen Ahav sarayına döndü. Asık bir yüzle yatağına uzanıp hiçbir şey yemedi.

1Kn 21 5 Karısı İzebel yanına gelip, <<Neden bu kadar sıkılıyorsun? Neden yemek yemiyorsun?>> diye sordu.

1Kn 21 6 Ahav karısına şöyle karşılık verdi: <<Yizreelli Navota, <Sen bağını gümüş karşılığında bana sat, istersen ben de onun yerine sana başka bir bağ vereyim> dedim. Ama o, <Hayır, bağımı sana vermem> dedi.>>

1Kn 21 7 İzebel, <<Sen İsrail'e böyle mi krallık yapıyorsun?>> dedi, <<Kalk, yemeğini ye, keyfini bozma. Yizreelli Navotun bağını sana ben vereceğim.>>

1Kn 21 8 İzebel Ahavın mührünü kullanarak onun adına mektuplar yazdı, Navotun yaşadığı kentin ileri gelenleriyle soylularına gönderdi.

1Kn 21 9 Mektuplarda şunları yazdı:

1Kn 21 10 Karşısına da, <Navot Tanrıya ve krala sövdü> diyen iki yalancı tanık koyun. Sonra onu dışarı çıkarıp taşıyarak öldürün.>>

1Kn 21 11 Navotun yaşadığı kentin ileri gelenleriyle soyluları İzebelin gönderdiği mektuplarda yazdıklarını uyguladılar.

1Kn 21 12 Oruç ilan edip Navotu halkın önüne oturttular.

1Kn 21 13 Sonra iki kötü adam gelip Navotun karşısına oturdu ve halkın önünde: <<Navot, Tanrıya ve krala sövdü>> diyerek yalan yere tanıklık etti. Bunun üzerine onu kentin dışına çıkardılar ve taşıyarak öldürdüler.

1Kn 21 14 Sonra İzebel, <<Navot taşlanarak öldürüldü>> diye haber gönderdiler.

1Kn 21 15 İzebel, Navotun taşlanıp öldürüldüğünü duyar duymaz, Ahava, <<Kalk, Yizreelli Navotun sana gümüş karşılığında satmak istemediği bağını sahiplen>> dedi, <<Çünkü o artık yaşamıyor, öldü.>>

1Kn 21 16 Ahav, Yizreelli Navotun öldüğünü duyunca, onun bağını almaya gitti.

1Kn 21 17 O zaman RAB, Tişbeli İlyasa şöyle dedi:

1Kn 21 18 <<Kalk, Samiriyeli İsrail Kralı Ahavı karşılamaya git. Şu anda Navotun bağındadır. Orayı almaya gitti.

1Kn 21 19 Ona de ki, RAB şöyle diyor: <Hem adamı öldürdün, hem de bağını aldın, değil mi? Navotun kanını köpekler nerede yaladıysa, senin kanını da orada yalayacak.>>

1Kn 21 20 Ahav, İlyasa, <<Ey düşmanım, beni buldun, değil mi?>> dedi. İlyas şöyle karşılık verdi: <<Evet, buldum. Çünkü sen RABbin gözünde kötü olanı yaparak kendini sattın.

1Kn 21 21 RAB diyor ki, <Seni sıkıntılara sokacak ve yok edeceğim. İsrail'de senin soyundan gelen genç yaşlı bütün erkeklerin kökünü kurutacağım.

1Kn 21 22 Beni öfkeliendirip İsraili günaha sürüklediğin için senin ailen de Nevat oğlu Yarovamın ve Ahiya oğlu Baaşanın ailelerinin akıbetine uğrayacak.>

1Kn 21 23 <<RAB İzebel için de, <İzebeli Yizreel Kentinin surları dibinde köpekler yiyecek> diyor.

1Kn 21 24 <Ahavın ailesinden kentte ölenleri köpekler, kırdaki ölenleri yırtıcı kuşlar yiyecek.>>

1Kn 21 25 -Ahav kadar, RABbin gözünde kötü olanı yaparak kendini satan hiç kimse olmadı. Karısı İzebel onu her konuda kışkırtıyordu.

1Kn 21 26 Ahav RABbin İsrail halkının önünden kovduğu Amorluların her yaptığına uyarak putların ardınca yürüdü ve iğrenç işler yaptı.-

1Kn 21 27 Ahav bu sözleri dinledikten sonra, giysilerini yırttı, çula sarınıp oruç tutmaya başladı. Çul içinde yatıp kalkarak, alçakgönüllü bir yol tuttu.

1Kn 21 28 RAB, Tişbeli İlyasa şöyle dedi:

1Kn 21 29 <<Ahav'ın önümde ne denli alçakgönüllü davrandığını gördün mü? Bu alçakgönüllülüğünden ötürü yaşamı boyunca ben de onu sıkıntıya sokmayacağım. Ama oğlunun zamanında ailesine sıkıntı vereceğim.>>

1Kn 22 1 Üç yıl boyunca Aram ile İsrail arasında savaş çıkmadı.

1Kn 22 2 Üçüncü yıl Yahuda Kralı Yehoşafat, İsrail Kralını görmeye gitti.

1Kn 22 3 İsrail Kralı Ahav, görevlilerine, <<Ramot-Gilata'nın bize ait olduğunu bilmiyor musunuz?>> dedi, <<Biz onu Aram Kralından geri almak için bir şey yapmadık.>>

1Kn 22 4 Sonra Yehoşafata, <<Ramot-Gilata karşı benimle birlikte savaşır mısınız?>> diye sordu. Yehoşafat, <<Beni kendin, halkımı halkın, atlarımı atların say>> diye yanıtladı,

1Kn 22 5 <<Ama önce RABbe danışalım>> diye ekledi.

1Kn 22 6 İsrail Kralı dört yüz kadar peygamberi toplayıp, <<Ramot-Gilata karşı

savaşayım mı, yoksa vaz mı geçeyim?>> diye sordu. Peygamberler, <<Savaş, çünkü Rab kenti senin eline teslim edecek>> diye yanıtladılar.

1Kn 22 7 Ama Yehoşafat, <<Burada danışabileceğimiz RABbin başka peygamberi yok mu?>> diye sordu.

1Kn 22 8 İsrail Kralı, <<Yimla oğlu Mikaya adında biri daha var>> diye yanıtladı, <<Onun aracılığıyla RABbe danışabiliriz. Ama ben ondan nefret ederim. Çünkü benimle ilgili hiç iyi peygamberlik etmez, yalnız kötü şeyler söyler.>> Yehoşafat, <<Böyle konuşmaman gerekir, ey kral!>> dedi.

1Kn 22 9 İsrail Kralı bir görevli çağırıp, <<Hemen Yimla oğlu Mikayayı getir!>> diye buyurdu.

1Kn 22 10 İsrail Kralı Ahav ile Yahuda Kralı Yehoşafat kral giysileriyle Samiriye Kapısının girişinde, harman yerine konan tahtlarında oturuyorlardı. Bütün peygamberler de onların önünde peygamberlik ediyordu.

1Kn 22 11 Kenaana oğlu Sidkiya, yaptığı demir boynuzları göstererek şöyle dedi: <<RAB diyor ki, <Aramlıları yok edinceye dek onları bu boynuzlarla vuracaksın.>>

1Kn 22 12 Öteki peygamberlerin hepsi de aynı şeyi söylediler: <<Ramot-Gilata saldır, kazanacaksın! Çünkü RAB onları senin eline teslim edecek.>>

1Kn 22 13 Mikayayı çağırma giden görevli ona, <<Bak! Peygamberler bir ağızdan kral için olumlu şeyler söylüyorlar>> dedi, <<Rica ederim, senin sözün de onlarınki ne uygun olsun; olumlu bir şey söyle.>>

1Kn 22 14 Mikaya, <<Yaşayan RABbin hakkı için, RAB bana ne derse onu söyleyeceğim>> diye karşılık verdi.

1Kn 22 15 Mikaya gelince kral, <<Mikaya, Ramot-Gilata karşı savaşa gidelim mi, yoksa vaz mı geçelim?>> diye sordu. Mikaya, <<Saldır, kazanacaksın! Çünkü RAB onları senin eline teslim edecek>> diye yanıtladı.

1Kn 22 16 Bunun üzerine kral, <<RABbin adına bana gerçeğin dışında bir şey söylemeyeceğine ilişkin sana kaç kez ant içireyim?>> diye sordu.

1Kn 22 17 Mikaya şöyle karşılık verdi: <<İsraillileri dağlara dağılmış çobansız koyunlar gibi gördüm. RAB, <Bunların sahibi yok. Herkes güvenlik içinde evine dönsün> dedi.>>

1Kn 22 18 İsrail Kralı Yehoşafata, <<Benimle ilgili iyi peygamberlik etmez, hep kötü şeyler söyler dememiş miydim?>> dedi.

1Kn 22 19 Mikaya konuşmasını sürdürdü: <<Öyleyse RABbin sözünü dinle! Gördüm ki, RAB tahtında oturuyor, bütün gökşel varlıklar da sağında, solunda duruyordu.

1Kn 22 20 RAB sordu: <Ramot-Gilata saldırıp ölsün diye Ahavı kim kandıracak?> <<Kimi söyle, kimi böyle derken,

1Kn 22 21 bir ruh çıkıp RABbin önünde durdu ve, <Ben onu kandıracağım> dedi. <<RAB, <Nasıl?> diye sordu.

1Kn 22 22 <<Ruh, <Aldatıcı ruh olarak gidip Ahavın bütün peygamberlerine yalan söyleteceğim> diye karşılık verdi. <<RAB, <Onu kandırmayı başaracaksın!> dedi, <Git, dediğini yap.>

1Kn 22 23 <<İşte RAB bütün bu peygamberlerin ağızına aldatıcı bir ruh koydu. Çünkü sana kötülük etmeye karar verdi.>>

1Kn 22 24 Kenaana oğlu Sidkiya yaklaşıp Mikayanın yüzüne bir tokat attı. <<RABbin Ruhu nasıl benden çıkıp da seninle konuştu?>> dedi.

1Kn 22 25 Mikaya, <<Gizlenmek için bir iç odaya girdiğin gün göreceksin>> diye yanıtladı.

1Kn 22 26 Bunun üzerine İsrail Kralı, <<Mikayayı kentin yöneticisi Amona ve kralın oğlu Yoaşa götürün>> dedi,

1Kn 22 27 <<Ben güvenlik içinde dönünceye dek bu adamı cezaevinde tutmalarını, ona su ve ekmekten başka bir şey vermemelerini söyleyin!>>

1Kn 22 28 Mikaya, <<Eğer sen güvenlik içinde dönersen, RAB benim aracılığımla konuşmamış demektir>> dedi ve, <<Herkes bunu duysun!>> diye ekledi.

1Kn 22 29 İsrail Kralı Ahavla Yahuda Kralı Yehoşafat Ramot-Gilata saldırmak için yola çıktılar.

1Kn 22 30 İsrail Kralı, Yehoşafata, <<Ben kılık değiştirip savaşa öyle gireceğim, ama sen kral giysilerini giy>> dedi. Böylece İsrail Kralı kılığını değiştirip savaşa girdi.

1Kn 22 31 Aram Kralı, savaş arabalarının otuz iki komutanına, <<İsrail Kralı dışında, büyük küçük hiç kimseye saldırmayın!>> diye buyruk vermişti.

1Kn 22 32 Savaş arabalarının komutanları Yehoşafatı görünce, İsrail Kralı sanıp saldırmak için ona döndüler. Yehoşafat yakarmaya başladı.

1Kn 22 33 Komutanlar onun İsrail Kralı olmadığını anlayınca peşini bıraktılar.

1Kn 22 34 O sırada bir asker rasgele attığı bir okla İsrail Kralını zırhının parçalarının birleştiği yerden vurdu. Kral arabacısına, <<Dönüp beni savaş alanından çıkar, yaralandım>> dedi.

1Kn 22 35 Savaş o gün şiddetlendi. İsrail Kralı, arabasında Aramlılara karşı akşama kadar dayandı ve akşamleyin öldü. Yarasından akan kanlar arabasının içinde kaldı.

1Kn 22 36 Güneş batarken ordugahta, <<Herkes kendi kentine, ülkesine dönsün!>> diye bağırıldılar.

1Kn 22 37 Kral ölmüştü. Onu Samiriye getirip orada gömdüler.

1Kn 22 38 Arabası fahişelerin yıkandığı Samiriye Havuzunun kenarında temizlenirken RABbin sözü uyarınca köpekler kanını yaladı.

1Kn 22 39 Ahavın krallığı dönemindeki öteki olaylar, bütün yaptıkları, yaptırdığı fildişi süslemeli saray ve bütün kentler İsrail krallarının tarihinde yazılıdır.

1Kn 22 40 Ahav ölüp atalarına kavuşunca yerine oğlu Ahazya kral oldu.

1Kn 22 41 İsrail Kralı Ahavın krallığının dördüncü yılında Asa oğlu Yehoşafat Yahuda Kralı oldu.

1Kn 22 42 Yehoşafat otuz beş yaşında kral oldu ve Yeruşalimde yirmi beş yıl krallık yaptı. Annesi Şilhinin kızı Azuveydi.

1Kn 22 43 Babası Asanın bütün yollarını izleyen ve bunlardan sapmayan Yehoşafat RABbin gözündeki doğru olanı yaptı. Ancak alışılacağı tapınma yerleri kaldırılmadı. Halk hâlâ oralarda kurban kesip buhur yakıyordu.

1Kn 22 44 Yehoşafat İsrail Kralı ile barış yaptı.

1Kn 22 45 Yehoşafatın krallığı dönemindeki öteki olaylar, başarıları ve savaşları Yahuda krallarının tarihinde yazılıdır.

1Kn 22 46 Yehoşafat babası Asanın döneminden kalan, putperest törenlerinde fuhuş yapan kadın ve erkeklerin hepsini ülkeden süpürüp attı.

1Kn 22 47 Edomda kral yoktu, yerine bir vekil bakıyordu.

1Kn 22 48 Yehoşafat altın almak için Ofire gitmek üzere ticaret gemileri yaptırdı. Ancak gemiler oraya gidemeden Esyon-Geğerde parçalandı.

1Kn 22 49 O zaman Ahav oğlu Ahazya, Yehoşafata, <<Benim adamlarım gemilerde seninkilerle birlikte gitsinler>> dedi. Ama Yehoşafat kabul etmedi.

1Kn 22 50 Yehoşafat ölüp atalarına kavuştu ve atası Davutun Kentinde atalarının yanına gömüldü. Yerine oğlu Yehoram kral oldu.

1Kn 22 51 Yahuda Kralı Yehoşafatın krallığının on yedinci yılında Ahav oğlu Ahazya Samiriyede İsrail Kralı oldu. İki yıl krallık yaptı.

1Kn 22 52 RABbin gözündeki kötü olanı yaptı. Babasının, annesinin ve İsraili günaha sürükleyen Nevat oğlu Yarovamın yolunda yürüdü.

1Kn 22 53 Baal'a hizmet edip taptı. Babasının her yaptığına uyarak İsrail'in Tanrısı RAB'bi öfkeli endirdi.

2Kn 1 1 İsrail Kralı Ahavın ölümünden sonra Moavlılar İsraile karşı ayaklandı.

2Kn 1 2 İsrail Kralı Ahazya Samiriyede yaşadığı sarayın üst katındaki kafesli pencereden düşüp yaralandı. Habercilerine, <<Gidin, Ekron ilahı Baalzevua danışın, yaralarımın iyileşip iyileşmeyeceğini öğrenin>> dedi.

2Kn 1 3 Ama RABbin meleği, Tişbeli İlyasa şöyle dedi: <<Kalk, Samiriye Kralının habercilerini karşıla ve onlara de ki, <İsrailde Tanrı yok mu ki Ekron ilahı Baalzevua danışmaya gidiyorsunuz?>

2Kn 1 4 Kralınıza deyin ki, <RAB, Yattığın yataktan kalkamayacak, kesinlikle öleceksin! diyor.> >> Böylece İlyas oradan ayrıldı.

2Kn 1 5 Haberciler kralın yanına döndüler. Kral, <<Neden geri döndünüz?>> diye sordu.

2Kn 1 6 Şöyle karşılık verdiler: <<Yolda bir adamla karşılaştık. Bize dedi ki, <Gidin, sizi gönderen krala RAB şöyle diyor deyin: İsrailde Tanrı yok mu ki Ekron ilahı Baalzevua danışmak için haberciler gönderdin? Bu yüzden yattığın yataktan kalkamayacak, kesinlikle öleceksin!> >>

2Kn 1 7 Kral, <<Sizi karşılayıp bu sözleri söyleyen nasıl bir adamdı?>> diye sordu.

2Kn 1 8 <<Üzerinde tüylü bir giysi, belinde deri bir kuşak vardı>> diye yanıtladılar. Kral, <<O Tişbeli İlyastır>> dedi.

2Kn 1 9 Sonra bir komutanla birlikte elli adamını İlyasa gönderdi. Komutan tepenin üstünde oturan İlyasın yanına çıkıp ona, <<Ey Tanrı adamı, kral aşağı inmeni istiyor>> dedi.

2Kn 1 10 İlyas, <<Eğer ben Tanrı adamıysam, şimdi göklerden ateş yağacak ve seninle birlikte elli adamını yok edecek!>> diye karşılık verdi. O anda göklerden ateş yağdı, komutanla birlikte elli adamını yakıp yok etti.

2Kn 1 11 Bunun üzerine kral, İlyasa başka bir komutanla birlikte elli adam daha gönderdi. Komutan İlyasa, <<Ey Tanrı adamı, kral hemen aşağı inmeni istiyor!>> dedi.

2Kn 1 12 İlyas, <<Eğer ben Tanrı adamıysam, göklerden ateş yağacak ve seninle birlikte elli adamını yok edecek!>> diye karşılık verdi. O anda göklerden ateş yağdı, komutanla birlikte elli adamını yakıp yok etti.

2Kn 1 13 Kral üçüncü kez bir komutanla elli adam gönderdi. Üçüncü komutan çıkıp İlyasın önünde diz çöktü ve ona şöyle yalvardı: <<Ey Tanrı adamı, lütfen bana ve adamlarıma acı, canımızı bağışla!>>

2Kn 1 14 Göklerden yağın ateş daha önce gelen iki komutanla ellişer adamını yakıp yok etti, ama lütfen bana acı.>>

2Kn 1 15 RABbin meleği, İlyasa, <<Onunla birlikte aşağı in, korkma>> dedi. İlyas kalkıp komutanla birlikte kralın yanına gitti.

2Kn 1 16 ve ona şöyle dedi: <<RAB diyor ki, <İsrailde danışacak Tanrı yok mu ki Ekron ilahı Baalzevua danışmak için haberciler gönderdin? Bu yüzden yattığın yataktan kalkamayacak, kesinlikle öleceksin!> >>

2Kn 1 17 RABbin İlyas aracılığıyla söylediği söz uyarınca Kral Ahazya öldü. Oğlu olmadığı için yerine kardeşi Yoram geçti. Bu olay Yahuda Kralı Yehoşafat oğlu Yehoramın krallığının ikinci yılında oldu.

2Kn 1 18 Ahazya'nın krallığı dönemindeki öteki olaylar ve yaptıkları İsrail

krallarının tarihinde yazılıdır.

2Kn 2 1 RAB İlyası kasırgayla göklere çıkarmadan önce, İlyas ile Elişa

Gilgal'dan ayrılıp yola çıkmışlardı.

2Kn 2 2 Elişa Elişaya, <<Lütfen sen burada kal, çünkü RAB beni Beytele gönderdi>> dedi. Elişa, <<Yaşayan RABbin adıyla başın üzerine ant içerim ki, senden ayrılmam>> diye karşılık verdi. Böylece Beytele birlikte gittiler.

2Kn 2 3 Beyteldeki peygamber topluluğu Elişanın yanına geldi. <<RAB bugün efendini senin başından alacak, biliyor musun?>> diye ona sordular. Elişa, <<Evet, biliyorum, konuşmayın!>> diye karşılık verdi.

2Kn 2 4 İlyas, <<Elişa, lütfen burada kal, çünkü RAB beni Erihaya gönderdi>> dedi. Elişa, <<Yaşayan RABbin adıyla başın üzerine ant içerim ki, senden ayrılmam>> diye karşılık verdi. Böylece birlikte Erihaya gittiler.

2Kn 2 5 Erihadaki peygamber topluluğu Elişanın yanına geldi. <<RAB efendini bugün senin başından alacak, biliyor musun?>> diye ona sordular. Elişa, <<Evet, biliyorum, konuşmayın>> diye karşılık verdi.

2Kn 2 6 Sonra İlyas, <<Lütfen, burada kal, çünkü RAB beni Şeria Irmağı kıyısına gönderdi>> dedi. Elişa, <<Yaşayan RABbin adıyla başın üzerine ant içerim ki, senden ayrılmam>> diye karşılık verdi. Böylece ikisi birlikte yollarına devam etti.

2Kn 2 7 Elli peygamber de onları Şeria Irmağına kadar izledi. İlyas ile Elişa Şeria Irmağının kıyısında durdular. Peygamberler de biraz ötede, onların karşısında durdu.

2Kn 2 8 İlyas cüppesini dürüp sulara vurunca, sular ikiye ayrıldı. Elişa ile İlyas kuru toprağın üzerinden yürüyerek karşıya geçtiler.

2Kn 2 9 Karşı yakaya geçtikten sonra İlyas Elişaya, <<Söyle, yanından alınmadan önce senin için ne yapabilirim?>> dedi. Elişa, <<İzin ver, senin ruhundan iki pay miras alayım>> diye karşılık verdi. (bkz. Yas. 21:17).

2Kn 2 10 İlyas, <<Zor bir şey istedin>> dedi, <<Eğer yanından alındığımı görürsen olur, yoksa olmaz.>>

2Kn 2 11 Onlar yürüyüp konuşurlarken, ansızın ateşten bir atlı araba görüldü, onları birbirinden ayırdı. İlyas kasırgayla göklere alındı.

2Kn 2 12 Onları gören Elişa şöyle bağırdı: <<Baba, baba, İsrailin arabası ve atlıları!>> İlyası bir daha göremedi. Giysilerini yırtıp paramparça etti.

2Kn 2 13 Sonra İlyasın üzerinden düşen cüppeyi alıp geri döndü ve Şeria Irmağının kıyısında durdu.

2Kn 2 14 İlyasın üzerinden düşen cüppeyi sulara vurarak, <<İlyasın Tanrısı RAB nerede?>> diye seslendi. Cüppeyi sulara vurunca ırmak ikiye ayrıldı, Elişa karşı yakaya geçti.

2Kn 2 15 Erihalı peygamberler karşıdan Elişayı görünce, <<İlyasın ruhu Elişanın üzerinde!>> dediler. Sonra onu karşılamaya giderek önünde yere kapandılar.

2Kn 2 16 <<Yanımızda elli güçlü adam var>> dediler, <<İzin ver, gidip efendini arayalım. Belki RABbin Ruhu onu dağların ya da vadilerin birine atmıştır.>> Elişa, <<Hayır, onları göndermeyin>> dedi.

2Kn 2 17 Ama o kadar direttiler ki, sonunda Elişa dayanamadı, <<Peki, gönderin>> dedi. Elli adam gidip üç gün İlyası aradıysa da bulamadılar.

2Kn 2 18 Sonra Erihaya, Elişanın yanına döndüler. Elişa onlara, <<Ben size gitmeyi demedim mi?>> dedi.

2Kn 2 19 Erihalılar Elişaya, <<Efendimiz, gördüğün gibi bu kentin yeri iyi ama suyu kötü, toprağı da verimsiz>> dediler.

2Kn 2 20 Elişa, <<Yeni bir kabın içine tuz koyup bana getirin>> dedi. Kap getirilince,

2Kn 2 21 Elişa suyun kaynağına çıktı, tuzu suya atıp şöyle dedi: <<RAB diyor ki, <Bu suyu paklıyorum, artık onda ölüm ve verimsizlik olmayacak.>>

2Kn 2 22 Elişanın söylediği gibi, su bugüne dek temiz kaldı.

2Kn 2 23 Elişa oradan ayrılıp Beytele giderken kentin küçük çocukları yola döküldüler. <<Defol, defol, kel kafalı!>> diyerek onunla alay ettiler.

2Kn 2 24 Elişa arkasına dönüp çocuklara baktı ve RABbin adıyla onları lanetledi. Bunun üzerine ormandan çıkan iki dişi ayı çocuklardan kırk ikisini parçaladı.

2Kn 2 25 Elişa oradan Karmel Dağı'na gitti, sonra Samiriye'ye döndü.

2Kn 3 1 Yahuda Kralı Yehoşafatın krallığının on sekizinci yılında Ahav oğlu Yoram Samiriyede İsrail Kralı oldu ve on iki yıl krallık yaptı.

2Kn 3 2 Yoram RABbin gözünde kötü olanı yaptıysa da annesiyle babası kadar kötü değildi. Çünkü babasının yaptırdığı Baalı simgeleyen dikili taşı kaldırıp attı.

2Kn 3 3 Bununla birlikte Nevat oğlu Yarovamın İsraili sürüklediği günahlara o da katıldı ve bu günahlardan ayrılmadı.

2Kn 3 4 Moav Kralı Meşa koyun yetiştirirdi. İsrail Kralına her yıl yüz bin kuzu, yüz bin de koç yünü sağlamak zorundaydı.

2Kn 3 5 Ama Ahavın ölümünden sonra, Moav Kralı İsrail Kralına karşı ayaklandı.

2Kn 3 6 O zaman Kral Yoram Samiriyeden ayrıldı ve bütün İsrailiileri bir araya topladı.

2Kn 3 7 Yahuda Kralı Yehoşafata da şu haberi gönderdi: <<Moav Kralı bana başkaldırdı, benimle birlikte Moavlılara karşı savaşır mısınız?>> Yehoşafat, <<Evet, savaşırım. Beni kendin, halkımı halkın, atlarımı atların say>> dedi.

2Kn 3 8 Sonra, <<Hangi yönden saldırırım?>> diye sordu. Yoram, <<Edom

kırlarından>> diye karşılık verdi.

- 2Kn 3 9 İsrail, Yahuda ve Edom kralları birlikte yola çıktılar. Dolambaçlı yollarda yedi gün ilerledikten sonra suları tükendi. Askerler ve hayvanlar susuz kaldı.
- 2Kn 3 10 İsrail Kralı, <<Eyvah!>> diye bağırdı, <<RAB, Moavlıların eline teslim etmek için mi üçümüzü bir araya topladı?>>
- 2Kn 3 11 Yehoşafat, <<Burada RABbin peygamberi yok mu? Onun aracılığıyla RABbe danışalım>> dedi. İsrail Kralının adamlarından biri, <<Şafat oğlu Elişa burada. İlyasın ellerine o su dökerdi>> diye yanıtladı.
- 2Kn 3 12 Kral Yehoşafat, <<O, RABbin ne düşündüğünü bilir>> dedi. Bunun üzerine Yehoşafat, İsrail ve Edom kralları birlikte Elişanın yanına gittiler.
- 2Kn 3 13 Elişa İsrail Kralına, <<Ne diye bana geldin?>> dedi, <<Git, annenle babanın peygamberlerine danış.>> İsrail Kralı, <<Olmaz! Demek RAB üçümüzü Moavlıların eline teslim etmek için bir araya toplamış>> diye karşılık verdi.
- 2Kn 3 14 Elişa şöyle dedi: <<Hizmetinde olduğum, Her Şeye Egemen, yaşayan RABbin adıyla derim ki, Yahuda Kralı Yehoşafata saygım olmasaydı, sana ne bakardım, ne de ilgilenirdim.
- 2Kn 3 15 Şimdi bana lir çalan bir adam getirin.>> Getirilen adam lir çalarken, RABbin gücü Elişanın üzerine indi.
- 2Kn 3 16 Elişa şöyle dedi: <<RAB diyor ki, <Bu vadinin başından sonuna kadar hendekler kazın.
- 2Kn 3 17 Ne rüzgar göreceksiniz, ne yağmur. Öyleyken vadi suyla dolup taşacak. Sizler, sürüleriniz ve öteki hayvanlarınızı doyasya içeceksiniz.
- 2Kn 3 18 RAB için bunu yapmak kolaydır. O, Moavlıları da sizin elinize teslim edecek.
- 2Kn 3 19 Onların önemli surlu kentlerinin tümünü ele geçireceksiniz. Meyve ağaçlarının hepsini kesecek, su kaynaklarını kurutacak, verimli tarlalarına taş doluracaksınız.>>
- 2Kn 3 20 Ertesi sabah, sununun sunulduğu saatte, Edom yönünden akan sular her yeri doldurdu.
- 2Kn 3 21 Moavlılar kralların kendilerine saldırmak üzere yola çıktıklarını duyular. Genç, yaşlı eli silah tutan herkes bir araya toplanıp sınırda beklemeye başladı.
- 2Kn 3 22 Ertesi sabah erkenden kalktılar. Güneş ışınlarının kızılattığı suyu kan sanarak,
- 2Kn 3 23 <<Kan bu!>> diye haykırdılar, <<Krallar kendi aralarında savaşmış birbirlerini öldürmüş olsalar gerek. Haydi, Moavlılar, yağmaya!>>
- 2Kn 3 24 Ama Moavlılar İsrail ordugahına vardıklarında, İsrailliler saldırıp onları püskürttü. Moavlılar kaçmaya başladı. İsrailliler peşlerine düşüp onları öldürdüler.
- 2Kn 3 25 Kentlerini yıktılar. Her İsrailli verimli tarlalara taş attı. Bütün tarlalar taşla doldu. Su kaynaklarını kuruttular, meyve ağaçlarını kestiler. Yalnız Kır-Heresetin taşları yerinde kaldı. Sapancılar kenti kuşatıp saldırıya geçti.
- 2Kn 3 26 Moav Kralı, savaşı kaybettiğini anlayınca, yanına yedi yüz kılıçlı adam aldı; Edom kuvvetlerini yarıp kaçmak istediye de başaramadı.
- 2Kn 3 27 Bunun üzerine tahtına geçecek en büyük oğlunu surların üzerine götürüp yakmalık sunu olarak sundu. İsrailliler bu olaydan doğan büyük öfke karşısında oradan ayrılıp ülkelere döndüler.
- 2Kn 4 1 Bir gün, peygamber topluluğundan bir adamın karısı gidip Elişaya şöyle yakardı: <<Efendim, kocam öldü! Bildiğin gibi RABbe tapınırdı. Şimdi bir alacaklısı geldi, iki oğlumu benden alıp köle olarak götürmek istiyor.>>
- 2Kn 4 2 Elişa, <<Senin için ne yapсам?>> diye karşılık verdi, <<Söyle bana, evinde neler var?>> Kadın, <<Azıcık zeytinyağı dışında, kulunun evinde hiçbir şey yok>> dedi.
- 2Kn 4 3 Elişa, <<Bütün komşularına git, ne kadar boş kapları varsa iste>> dedi,
- 2Kn 4 4 <<Sonra oğullarınla birlikte eve git. Kapıyı üzerinize kapayın ve bütün kapları yağla doldurun. Doldurduklarınızı bir kenara koyun.>>
- 2Kn 4 5 Kadın oradan ayrılıp oğullarıyla birlikte evine gitti, kapıyı kapadı. Oğullarının getirdiği kapları doldurmaya başladı.
- 2Kn 4 6 Bütün kaplar dolunca oğullarından birine, <<Bana bir kap daha getir>> dedi. Oğlu, <<Başka kap kalmadı>> diye karşılık verdi. O zaman zeytinyağının akışı durdu.
- 2Kn 4 7 Kadın gidip durumu Tanrı adamı Elişaya bildirdi. Elişa, <<Git, zeytinyağını sat, borcunu öde>> dedi, <<Kalan parayla da oğullarınla birlikte yaşamını sürdür.>>
- 2Kn 4 8 Elişa bir gün Şuneme gitti. Orada zengin bir kadın vardı. Elişayı yemeğe alıyordu. O günden sonra Elişa ne zaman Şuneme gitse, yemek için oraya uğradı.
- 2Kn 4 9 Kadın kocasına, <<Bize sık sık gelen bu adamın kutsal bir Tanrı adamı olduğunu anladım>> dedi,
- 2Kn 4 10 <<Gel, damda onun için küçük bir oda yapalım; içine yatak, masa, sandalye, bir de kandil koyalım. Bize geldiğinde orada kalsın.>>
- 2Kn 4 11 Bir gün Elişa geldi, yukarı odaya çıkıp uzandı.
- 2Kn 4 12 Uşağı Gehaziye, <<Şunemli kadını çağır>> dedi. Gehazi kadını çağırıldı. Kadın gelince,
- 2Kn 4 13 Elişa Gehaziye şöyle dedi: <<Ona de ki, <Bizim için katlandığın bunca zahmetlere karşılık ne yapabilirim? Senin için kralla ya da ordu komutanıyla konuşayım mı?>>

Kadın, <<Ben halkımın arasında mutlu yaşıyorum>> diye karşılık verdi.
2Kn 4 14 Elişa, <<Öyleyse ne yapabilirim?>> diye sordu. Gehazi, <<Kadının oğlu yok, kocası da yaşlı>> diye yanıtladı.
2Kn 4 15 Bunun üzerine Elişa, <<Kadını çağır>> dedi. Gehazi kadını çağırdı.
Kadın gelip kapının eşiğinde durdu.
2Kn 4 16 Elişa, kadına, <<Gelecek yıl bu zaman kucağında bir oğlun olacak>> dedi. Kadın, <<Olamaz, efendim!>> diye karşılık verdi, <<Sen ki bir Tanrı adamısın, lütfen kuluna yalan söyleme!>>
2Kn 4 17 Ama kadın gebe kaldı ve bir yıl sonra, Elişanın söylediği günlerde bir oğul doğurdu.
2Kn 4 18 Çocuk büyüdü. Bir gün orakçıların başında bulunan babasının yanına gitti.
2Kn 4 19 <<Başım ağrıyor, başım!>> diye bağırmaya başladı. Babası uşağına, <<Onu annesine götür>> dedi.
2Kn 4 20 Uşak çocuğu alıp annesine götürdü. Çocuk öğlene kadar annesinin dizlerinde yattıktan sonra öldü.
2Kn 4 21 Annesi onu yukarı çıkardı, Tanrı adamının yatağına yatırdı, sonra kapıyı kapayıp dışarıya çıktı.
2Kn 4 22 Kocasını çağırıp şöyle dedi: <<Lütfen bir eşekle birlikte uşaklarından birini bana gönder. Tanrı adamının yanına gitmeliyim. Hemen dönerim.>>
2Kn 4 23 Kocası, <<Neden bugün gidiyorsun?>> dedi, <<Ne Yeni Ay, ne de Şabat bugün.>> Kadın, <<Zarar yok>> karşılığını verdi.
2Kn 4 24 Eşeğe palan vurup uşağına, <<Haydi yürü, ben sana söylemedi kçe yavaşlama>> dedi.
2Kn 4 25 Karmel Dağına varıp Tanrı adamının yanına çıktı. Tanrı adamı, kadını uzaktan görünce, uşağı Gehaziye, <<Bak, Şunemli kadın geliyor!>> dedi,
2Kn 4 26 <<Haydi koş, onu karşıla, <Nasıl sını, kocanla oğlun nasıllar?> diye sor.>> Kadın Gehaziye, <<Herkes iyi>> dedi.
2Kn 4 27 Kadın dağa çıkıp Tanrı adamının yanına varınca, onun ayaklarına sarıldı. Gehazi kadını uzaklaştırmak istediye de Tanrı adamı, <<Kadını rahat bırak!>> dedi, <<Çünkü acı çekiyor. RAB bunun nedenini benden gizledi, açıklamadı.>>
2Kn 4 28 Kadın ona, <<Efendim, ben senden çocuk istedim mi?>> dedi, <<Beni umutlandırma demedim mi?>>
2Kn 4 29 Elişa Gehaziye, <<Hemen kemerini kuşan, değneğimi al, koş>> dedi, <<Biriyle karşılaşırsan selam verme, biri seni selamlarsa karşılık verme. Git, değneğimi çocuğun yüzüne tut.>>
2Kn 4 30 Çocuğun annesi, <<Yaşayan RABbin adıyla başın üzerine ant içerim ki, senden ayrılmayacağım>> dedi. Sonra Gehaziyle birlikte yola çıktı.
2Kn 4 31 Gehazi önden gidip değneği çocuğun yüzüne tuttu, ama ne bir ses vardı, ne de bir yanıt. Bunun üzerine Gehazi geri dönüp Elişayı karşıladı ve ona, <<Çocuk dirilmedi>> diye haber verdi.
2Kn 4 32 Elişa eve vardığında, çocuğu yatağında ölü buldu.
2Kn 4 33 İçeri girdi, kapıyı kapayıp RABbe yalvarmaya başladı.
2Kn 4 34 Sonra ağız çocuğun ağızının, gözleriyle elleri de çocuğun gözleriyle ellerinin üzerine gelecek biçimde yatağa, çocuğun üzerine kapandı. Çocuğun bedeni ısınmaya başladı.
2Kn 4 35 Elişa kalkıp odanın içinde sağa sola gezindi, sonra yine dönüp çocuğun üzerine kapandı. Çocuk yedi kez aksırdı ve gözlerini açtı.
2Kn 4 36 Elişa Gehaziye, <<Şunemli kadını çağır>> diye seslendi. Gehazi kadını çağırdı. Kadın gelince, Elişa, <<Al oğlunu>> dedi.
2Kn 4 37 Kadın Elişanın ayaklarına kapandı, yerlere kadar eğildi, sonra çocuğunu alıp gitti.
2Kn 4 38 Elişa Gilgala döndü. Ülkede kıtlık vardı. Elişa bir peygamber topluluğuyla otururken uşağına, <<Büyük tencereyi ateşe koy, peygamberlere çorba pişir>> dedi.
2Kn 4 39 Biri ot toplamak için tarlaya gitti ve yabanıl bir bitki buldu. Bitkiden bir etek dolusu yaban kabağı topladı, getirip tencereye doğradı. Bunların ne olduğunu kimse bilmiyordu.
2Kn 4 40 Çorba yenmek üzere boşaltıldı. Ama adamlar çorbayı tadar tatmaz, <<Ey Tanrı adamı, zehirli bu!>> diye bağırıyorlar ve yiyemediler.
2Kn 4 41 Elişa, <<Biraz un getirin>> dedi. Unu tencereye atıp, <<Koy önlerine, yesinler>> dedi. Tencerede zararlı bir şey kalmadı.
2Kn 4 42 Baal-Şalişadan bir adam geldi. Tanrı adamına o yıl ilk biçilen arpadan yapılmış yirmi ekmekle taze buğday başağı getirdi. Elişa uşağına, <<Bunları halka dağıt, yesinler>> dedi.
2Kn 4 43 Uşak, <<Nasıl olur, bu yüz kişinin önüne konur mu?>> diye sordu. Elişa, <<Halka dağıt, yesinler>> diye karşılık verdi, <<Çünkü RAB diyor ki, <Yiyecekler, birazı da artacak.>>
2Kn 4 44 Bunun üzerine uşak yiyecekleri halkın önüne koydu. RAB'bin sözü uyarınca halk yedi, birazı da arttı.
2Kn 5 1 Aram Kralının ordu komutanı Naaman efendisinin gözünde saygın, değerli bir adamdı. Çünkü RAB onun aracılığıyla Aramlıları zafere ulaştırmıştı. Naaman yiğit bir askerdi, ama bir deri hastalığına yakalanmıştı.

- 2Kn 5 2 Aramlılar düzenledikleri akınlar sırasında İsrail'den küçük bir kız tutsak almışlardı. Bu kız Naaman'ın karısının hizmetine verilmişti.
- 2Kn 5 3 Bir gün hanımına, «Keşke efendim Samiriyedeki peygamberin yanına gitse! Peygamber onu deri hastalığından kurtarırdı» dedi.
- 2Kn 5 4 Naaman gidip İsraili kızın söylediklerini efendisi krala anlattı.
- 2Kn 5 5 Aram Kralı şöyle karşılık verdi: «Kalk git, seninle İsrail Kralına bir mektup göndereceğim.» Naaman yanına on talant gümüş, altı bin şekelfç altın ve on takım giysi alıp gitti.
- 2Kn 5 6 Mektubu İsrail Kralına verdi. Mektupta şunlar yazılıydı: «Bu mektupla birlikte sana kulum Naamanı gönderiyorum. Onu deri hastalığından kurtarmanı dilerim.»
- 2Kn 5 7 İsrail Kralı mektubu okuyunca giysilerini yırtıp şöyle haykırdı: «Ben Tanrı mıyım, can alıp can vereyim? Nasıl bana bir adam gönderip onu deri hastalığından kurtar der? Görüyor musunuz, açıkça benimle kavga çıkarmaya çalışıyor!»
- 2Kn 5 8 İsrail Kralının giysilerini yırttığını duyan Tanrı adamı Elişa ona şu haberi gönderdi: «Neden giysilerini yırttın? Adam bana gelsin, İsrail'de bir peygamber olduğunu anlasın!»
- 2Kn 5 9 Böylece Naaman atları ve savaş arabalarıyla birlikte gidip Elişa'nın evinin kapısı önünde durdu.
- 2Kn 5 10 Elişa ona şu haberi gönderdi: «Git, Şeria Irmağında yedi kez yıkan. Tenin eski halini alacak, tertemiz olacaksın.»
- 2Kn 5 11 Gel gelelim Naaman oradan öfkeyle ayrıldı. «Sandım ki dışarı çıkıp yanıma gelecek, Tanrısı RABbi adıyla çağırarak eliyle hastalıklı derime dokunup beni iyileştirecek» dedi,
- 2Kn 5 12 «Şaman Avana ve Farpar ırmakları İsrail'in bütün ırmaklarından daha iyi değil mi? Oralarda yıkanıp paklanamaz mıydım sanki?» Sonra öfkeyle dönüp gitti.
- 2Kn 5 13 Naaman'ın görevlileri yanına varıp, «Efendim, peygamber senden daha zor bir şey istemiş olsaydı, yapmaz mıydın?» dediler, «Oysa o sana sadece, «Yıkan, temizlen» diyor.»
- 2Kn 5 14 Bunun üzerine Naaman Tanrı adamının sözü uyarınca gidip Şeria Irmağında yedi kez suya daldı. Teni eski haline döndü, bebek teni gibi tertemiz oldu.
- 2Kn 5 15 Naaman adamlarıyla birlikte Tanrı adamının yanına döndü. Onun önünde durup şöyle dedi: «Şimdi anladım ki, İsrail dışında dünyanın hiçbir yerinde Tanrı yoktur. Lütfen, bu kulunun armağanını kabul et.»
- 2Kn 5 16 Elişa, «Hizmetinde olduğum yaşayan RABbin adıyla ant içerim ki, hiçbir şey alamam» diye karşılık verdi. Naaman direttiyse de, Elişa almak istemedi.
- 2Kn 5 17 Bunun üzerine Naaman, «Madem armağan istemiyorsun, öyleyse buradan iki katır yükü toprak almama izin ver» dedi, «Çünkü bu kulun artık RABbin dışında başka ilahlara yakmalık sunu ve kurban sunmayacaktır.
- 2Kn 5 18 Ama RAB kulunu bir konuda bağışlasın. Efendim tapınmak için Rimmon Tapınağına girip kendisine eşlik etmemi isteyince, tapınakta onunla birlikte yere kapandığımda RAB bu kulunu bağışlasın.»
- 2Kn 5 19 Elişa ona, «Esenlikle git» dedi. Naaman oradan ayrılıp biraz uzaklaşınca,
- 2Kn 5 20 Tanrı adamı Elişa'nın uşağı Gehazi, «Efendim, Aramlı Naamana çok yumuşak davrandı; getirdiği armağanları kabul etmedi» dedi, «Yaşayan RABbin hakkı için, peşinden koşup ondan bir şey alacağım.»
- 2Kn 5 21 Böylece Gehazi Naaman'ın peşine düştü. Naaman ardından birinin koştuğunu görünce, arabasından inip onu karşıladı ve, «Ne oldu?» diye sordu.
- 2Kn 5 22 Gehazi, «Bir şey yok» dedi, «Yalnız efendimin bir ricası var. Biraz önce Efrayimin dağlık bölgesinden iki genç peygamber geldi. Efendim onlara bir talant gümüşle iki takım giysi vermen için beni gönderdi.»
- 2Kn 5 23 Naaman, «Lütfen iki talant al!» dedi ve ısrarla iki talant gümüşü iki torbaya koyup bağladı. Ayrıca iki uşağına da birer takım giysi verdi. Uşaklar Gehazi'nin önüsüne bunları taşıdılar.
- 2Kn 5 24 Tepeye varınca Gehazi eşyaları ellerinden alıp eve koydu, adamları da geri gönderdi.
- 2Kn 5 25 Sonra gidip efendisi Elişa'nın huzuruna çıktı. Elişa, «Neredeydin, Gehazi?» diye sordu. Gehazi, «Kulun hiçbir yere gitmedi» diye karşılık verdi.
- 2Kn 5 26 Bunun üzerine Elişa, «O adam arabasından inip seni karşılarlarken ruhum seninle değil miydi?» diye sordu, «Şimdi gümüş ya da giysi, zeytinlik, bağ, koyun, sığır, erkek ve kadın köle almanın zamanı mı?
- 2Kn 5 27 Bu yüzden Naaman'ın deri hastalığı sonsuza dek senin ve soyunun üzerinde kalacak.» Böylece Gehazi Elişa'nın huzurundan kar gibi beyaz bir deri hastalığıyla ayrıldı.
- 2Kn 6 1 Bir gün peygamber topluluğu Elişaya, «Bak, yaşadığımız yer bize küçük geliyor» dedi,
- 2Kn 6 2 «Lütfen izin ver, Şeria Irmağı kıyısına gidelim, ağaç kesip kendimize ev yapalım.» Elişa, «Gidin» dedi.
- 2Kn 6 3 Peygamberlerden biri, «Lütfen kullarınla birlikte sen de gel» dedi. Elişa, «Olur, gelirim» diye karşılık verdi
- 2Kn 6 4 ve onlarla birlikte gitti. Şeria Irmağı kıyısına varınca ağaç kesmeye

başladılar.

2Kn 6 5 Biri ağaç keserken balta demirini suya düşürdü. <<Eyvah, efendim! Onu ödünç almıştım>> diye bağırdı.

2Kn 6 6 Tanrı adamı, <<Nereye düştü?>> diye sordu. Adam ona demirin düştüğü yeri gösterdi. Elişa bir dal kesip oraya atınca, balta demiri su yüzüne çıktı.

2Kn 6 7 Elişa, <<Al onu!>> dedi. Adam elini uzatıp balta demirini aldı.

2Kn 6 8 Aram Kralı İsrail ile savaş halindeydi. Görevlilerine danıştıktan sonra, <<Ordugahımı kuracak bir yer seçtim>> dedi.

2Kn 6 9 Tanrı adamı Elişa, İsrail Kralına şu haberi gönderdi: <<Sakın oradan geçmeyin, çünkü Aramlılar oraya doğru iniyorlar.>>

2Kn 6 10 İsrail Kralı adam gönderip oradaki durumu denetledi. Böylece Tanrı adamı İsrail Kralını birkaç kez uyardı. Kral da önlem aldı.

2Kn 6 11 Bu durum Aram Kralını çok öfkeli yaptı. Görevlilerini çağırıp, <<İçinizden hanginizin İsrail Kralından yana olduğunu söylemeyecek misiniz?>> dedi.

2Kn 6 12 Görevlilerden biri, <<Hiçbirimiz, efendimiz kral>> diye karşılık verdi, <<Yalnız İsrailde yaşayan Peygamber Elişa senin yatak odanda söylediklerini bile İsrail Kralına bildiriyor.>>

2Kn 6 13 Aram Kralı şöyle buyurdu: <<Gidip onun nerede olduğunu öğrenin. Adam gönderip onu yakalayacağım.>> Elişanın Dotanda olduğu bildirilince,

2Kn 6 14 kral oraya atlılar, savaş arabaları ve büyük bir kuvvet gönderdi. Geceleyin varıp kenti kuşattılar.

2Kn 6 15 Tanrı adamının uşağı erkenden kalktı. Dışarıya çıkınca kentin askerler, atlılar ve savaş arabalarının kuşatıldığını gördü. Dönüp Elişaya, <<Eyvah, efendim, ne yapacağız?>> diye sordu.

2Kn 6 16 Elişa, <<Korkma, çünkü bizim yandaşlarımız onlarınkinden daha çok>> diye karşılık verdi.

2Kn 6 17 Sonra şöyle dua etti: <<Ya RAB, lütfen onun gözlerini aç, görsün!>> RAB uşağın gözlerini açtı. Uşak Elişanın çevresindeki dağların atlılarla, ateşten savaş arabalarıyla dolu olduğunu gördü.

2Kn 6 18 Aramlılar kendisine doğru ilerleyince Elişa RABbe şöyle yalvardı: <<Ya RAB, lütfen bu halkı kör et.>> RAB Elişanın yalvarışını duydu ve onları kör etti.

2Kn 6 19 Bunun üzerine Elişa onlara, <<Yanlışı yoldasınız>> dedi, <<Aradığınız kent bu değil. Beni izleyin, sizi aradığınız adama götüreyim.>> Sonra onları Samiriye'ye götürdü.

2Kn 6 20 Samiriye'ye girdiklerinde Elişa şöyle dua etti: <<Ya RAB, bu adamların gözlerini aç, görsünler.>> RAB gözlerini açınca adamlar Samiriye'nin ortasında olduklarını anladılar.

2Kn 6 21 İsrail Kralı adamları görünce Elişaya, <<Onları öldüreyim mi? Öldüreyim mi, baba?>> dedi.

2Kn 6 22 Elişa, <<Hayır, öldürme>> diye karşılık verdi, <<Kendi kılıç ve yayınla tutsak aldığın insanları nasıl öldürürsün. Onlerine yiyecek içecek bir şeyler koy, yiyip içtikten sonra izin ver, krallarına dönsünler.>>

2Kn 6 23 Bunun üzerine İsrail Kralı adamlara büyük bir şölen verdi, yedirip içirdikten sonra da onları krallarına gönderdi. Aramlı akıncılar bir daha İsrail topraklarına ayak basmadılar.

2Kn 6 24 Bir süre sonra, Aram Kralı Ben-Hadat bütün ordusunu toplayıp İsrail'e girdi ve Samiriye'yi kuşattı.

2Kn 6 25 Samiriye'de büyük bir kıtlık oldu. Kuşatma sonunda bir eşek kellesinin fiyatı seksen şekel gümüşe, dörtte bir kav güvercin gübresinin fiyatı ise beş şekelfı gümüşe çıktı.

2Kn 6 26 İsrail Kralı surların üzerinde yürürken, bir kadın, <<Efendim kral, bana yardım et!>> diye seslendi.

2Kn 6 27 Kral, <<RAB sana yardım etmiyorsa, ben nasıl yardım edebilirim ki?>> diye karşılık verdi, <<Buğday mı, yoksa şarap mı istersin?>>

2Kn 6 28 Derdin ne?>> Kadın şöyle yanıtladı: <<Geçen gün şu kadın bana dedi ki, <Oğlunu ver, bugün yiyelim, yarın da benim oğlumu yeriz.>>

2Kn 6 29 Böylece oğlumu pişirip yedik. Ertesi gün ona, <Oğlunu ver de yiyelim> dedim. Ama o, oğlunu gizledi.>>

2Kn 6 30 Kadının bu sözlerini duyan kral giysilerini yırttı. Surların üzerinde yürürken, halk onun giysilerinin altına çul giydiğini gördü.

2Kn 6 31 Kral, <<Eğer bugün şafat oğlu Elişanın başı yerinde kalırsa, Tanrı bana aynısını, hatta daha kötüsünü yapsın!>> dedi.

2Kn 6 32 Elişa o sırada halkın ileri gelenleriyle birlikte evinde oturuyordu. Kral önden bir haberci gönderdi. Ama daha haberci gelmeden, Elişa ileri gelenlere, <<Görüyor musunuz caniyi?>> dedi, <<Kalkmış, başımı kestirmek için adam gönderiyor! Haberci geldiğinde kapıyı kapayın, onu içeri almayın. Çünkü arından efendisi kral da gelecektir.>>

2Kn 6 33 Elişa konuşmasını bitirmeden, haberci yanına geldi ve, <<Bu felaket RAB'dendir>> dedi, <<Neden hâlâ RAB'bi bekleyeyim?>>

2Kn 7 1 Elişa, <<RABbin sözüne kulak verin!>> dedi, <<RAB diyor ki, <Yarın bu saatlerde Samiriye Kapısında bir sea ince un da, iki sea arpa da birer şekle satılacak.>>

2Kn 7 2 Kralın özel yardımcısı olan komutan, Tanrı adamına, <<RAB göklerin kapaklarını açsa bile olacak şey değil bu!>> dedi. Elişa, <<Sen herşeyi gözlerinle göreceksin,

ama onlardan hiçbir şey yiyemeyeceksin!>> diye karşılık verdi.
2Kn 7 3 Kent kapısının girişinde deri hastalığına yakalanmış dört adam vardı.
Birbirlerine, <<Ne diye ölene dek burada kalalım?>> diyorlardı,
2Kn 7 4 <<Kente girelim desek, orada kıtlık var, ölürüz; burada kalsak da
öleceğiz. Bari gidip Aram ordugahına teslim olalım. Canımızı bağışlarsa yaşarız,
öldürülse de öldürsünler.>>
2Kn 7 5 Akşam karanlığında kalkıp Aram ordugahına doğru gittiler. Ordugaha
yaklaştıklarında, orada kimseyi göremediler.
2Kn 7 6 Çünkü Rab Aram ordugahında savaş arabalarıyla, atlarıyla yaklaşan
büyük bir ordunun çıkardığı seslerin duyulmasını sağlamıştı. Aramlılar da birbirlerine,
<<Bakın, İsrail Kralı bize saldırmak için Hitit ve Mısır krallarını kiralamış!>> demişlerdi.
2Kn 7 7 Böylece, gün batarken çadırlarını, atlarını, eşeklerini bırakıp
kaçmışlar, canlarını kurtarmak için ordugahı olduğu gibi bırakmışlardı.
2Kn 7 8 Deri hastalığına yakalanmış adamlar ordugaha varıp çadırların birine
girdiler. Yiyip içtikten sonra oradaki altın, gümüş ve giysileri götürüp gizlediler. Sonra
dönüp başka bir çadıra girdiler, orada bulduklarını da götürüp gizlediler.
2Kn 7 9 Ardından birbirlerine, <<Yaptığımız doğru değil>> dediler, <<Bugün
müjde günü. Oysa biz susuyoruz. Gün doğuncaya kadar beklersek, cezaya çarptırılacağımız kesin.
Haydi saraya gidip durumu bildirelim.>>
2Kn 7 10 Böylece gidip kent kapısındaki nöbetçilere seslendiler. <<Aram
ordugahına gittik>> dediler, <<Hiç kimseyi göremedik; ne de bir insan sesi duyduk. Yalnızca
bağlı atlar, eşekler vardı. Çadırları da olduğu gibi bırakıp gitmişler.>>
2Kn 7 11 Kapı nöbetçileri haberi duyurdu. Haber kralın sarayına ulaştırıldı.
2Kn 7 12 Kral gece kalkıp görevlilerine, <<Aramlıların ne tasarladığını size
söyleyeyim>> dedi, <<Aç kaldığımızı biliyorlar. Onun için ordugahlarını bırakıp kırdaki
gizlenmişler. Kentin dışına çıktığımızda, bizi canlı yakalayıp kenti ele geçirmeyi
düşünüyorlar.>>
2Kn 7 13 Görevlilerden biri, <<Kentte kalan beş atla birkaç adam göndereyim, o
zaman durumu anlarız>> dedi, <<Nasıl olsa gidecek olanlar da burada, kentte kalan nice
İsraili gibi ölüme mahkûm!>>
2Kn 7 14 Adamlar yanlarına iki atlı araba aldılar. Kral, <<Gidin, ne olduğunu
öğrenin>> diyerek onları Aram ordusunun ardından gönderdi.
2Kn 7 15 Adamlar Şeria Irmağına kadar Aram ordusunu izlediler. Yol baştan sona
kadar Aramlıların kaçarken attıkları giysi ve eşyalarla doluydu. Haberciler dönüp krala durumu
bildirdiler.
2Kn 7 16 Bunun üzerine halk kentten çıkıp Aram ordugahını yağmaladı. RABbin
dediği gibi, bir sea ince unun da, iki sea arpanın da fiyatı bir shekele düştü.
2Kn 7 17 Kral özel yardımcısı olan komutanı kentin kapısında bırakmıştı. Halk
onu kapının ağzında çiğneyerek öldürdü. Kral Elişanın evine gittiğinde, Tanrı adamı ona
olacakları önceden bildirmişti.
2Kn 7 18 Her şey Tanrı adamının krala dediği gibi oldu. <<Yarın bu saatlerde
Samiyeli Kapısında bir sea ince un da, iki sea arpa da birer shekele satılacak>> demişti.
2Kn 7 19 Komutan da Tanrı adamına şöyle karşılık vermişti: <<RAB göklerin
kapaklarını açsa bile, olacak şey değil bu!>> Elişa, <<Sen her şeyi gözlerinle göreceksin, ama
onlardan hiçbir şey yiyemeyeceksin!>> demişti.
2Kn 7 20 Tam dediği gibi oldu. Komutan kentin kapısında halk tarafından
çiğnenerek öldü.
2Kn 8 1 Elişa, oğlunu diriltmiş olduğu şunemli kadına şöyle demişti: <<Kalk,
ailenle birlikte buradan git, geçici olarak kalabileceğin bir yer bul. Çünkü RAB ülkeye yedi
yıl sürecek bir kıtlık göndermeye karar verdi.>>
2Kn 8 2 Kadın Tanrı adamının öğütüne uyarak ailesiyle birlikte kalkıp Filist
ülkesine gitti ve orada yedi yıl kaldı.
2Kn 8 3 Yedi yıl sonra Filistten döndü. Evini, tarlasını geri almak için
kraldan yardım istemeye gitti.
2Kn 8 4 O sırada kral Tanrı adamının uşağı Gehaziyle konuşuyor, <<Bana
Elišanın yaptığı bütün mucizeleri anlat>> diyordu.
2Kn 8 5 İşte Gehazi tam Elişanın ölüyü nasıl dirilttiğini krala anlatırken,
oğlu diriltilemeyen kadın eviyle tarlasını geri almak için kraldan yardım istemeye geldi. Gehazi
krala, <<Efendim kral, sözünü ettiğim kadın budur. Yanındaki oğlu da Elişanın dirilttiği
çocuktur>> dedi.
2Kn 8 6 Kral kadına sorunca kadın her şeyi anlattı. Bunun üzerine kral bir
görevli çağırıp şu buyruğu verdi: <<Bu kadına her şeyini, ülkeden ayrıldığı günden bugüne
kadar biriken bütün geliriyle birlikte tarlasını geri verin.>>
2Kn 8 7 Aram Kralı Ben-Hadat hastalandığı sırada Elişa şama gitti. Tanrı
adamının şama geldiği krala bildirildi.
2Kn 8 8 Kral, Hazaele, <<Bir armağan al, Tanrı adamını karşılamaya git>> dedi,
<<Onun aracılığıyla RABbe danış, bu hastalıktan kurtulup kurtulamayacağımı sor.>>
2Kn 8 9 Hazael, şamanın en iyi mallarından oluşan kırk deve yükü armağanı yanına
alarak, Tanrı adamını karşılamaya gitti. Elişanın önünde durup şöyle dedi: <<Kulun Aram Kralı
Ben-Hadat, hastalığından kurtulup kurtulamayacağını sormam için beni gönderdi.>>
2Kn 8 10 Elişa, <<Git ona, <Kesinlikle iyileşeceksin> de; ama RAB bana onun
kesinlikle öleceğini açıkladı>> diye karşılık verdi.

2Kn 8 11 Tanrı adamı, Hazaeli utandırdıncaya kadar dik dik yüzüne baktı. Ardından ağlamaya başladı.

2Kn 8 12 Hazael, <<Efendim, niçin ağlıyorsun?>> diye sordu. Elişa, <<Senin İsrail halkına yapacağın kötülükleri biliyorum>> diye yanıtladı, <<Kalelerini ateşe verecek, gençlerini kılıçtan geçirecek, çocuklarını yere çalıp öldürecek, gebe kadınlarının karınlarını deşeceksin.>>

2Kn 8 13 Hazael, <<Bir köpekten farksız olan bu kulun, bütün bu işleri nasıl yapabilir?>> dedi. Elişa, <<RAB bana senin Aram Kralı olacağını gösterdi>> diye yanıtladı.

2Kn 8 14 Bunun üzerine Hazael Elişadan ayrılıp efendisi Ben-Hadatın yanına döndü. Ben-Hadat ona, <<Elişa sana ne söyledi?>> diye sordu. Hazael, <<Kesinlikle iyileşeceğimi söyledi>> diye yanıtladı.

2Kn 8 15 Gelgelelim ertesi gün Hazael ıslattığı bir örtüyü kralın yüzüne kapatıp onu boğdu. Böylece kral öldü, yerine Hazael geçti.

2Kn 8 16 İsrail Kralı Ahav oğlu Yoramın krallığının beşinci yılında, Yehoşafatın Yahuda Kralı olduğu sırada, Yehoşafatın oğlu Yehoram Yahudayı yönetmeye başladı.

2Kn 8 17 Yehoram otuz iki yaşında kral oldu ve Yeruşalimde sekiz yıl krallık yaptı.

2Kn 8 18 Karısı Ahavın kızı olduğu için, o da Ahavın ailesi gibi İsrail krallarının yolunu izledi ve RABbin gözünde kötü olanı yaptı.

2Kn 8 19 Ama RAB kulu Davutun hatırı için Yahudayı yok etmek istemedi. Çünkü Davuta ve soyuna sönmeyen bir ışık vereceğine söz vermişti.

2Kn 8 20 Yehoramın krallığı döneminde Edomlular Yahudalılara karşı ayaklanarak kendi krallıklarını kurdular.

2Kn 8 21 Yehoram bütün savaş arabalarıyla Saire gitti. Edomlular onu ve savaş arabalarının komutanlarını kuşattılar. Ama Yehoram gece kalkıp kuşatmayı yararak kaçtı. Askerleri de kaçarak evlerine döndü.

2Kn 8 22 O sırada Livna Kenti ayaklandı. Edomluların Yahudaya karşı başkaldırması bugün de sürüyor.

2Kn 8 23 Yehoramın krallığı dönemindeki öteki olaylar ve bütün yaptıkları Yahuda krallarının tarihinde yazılıdır.

2Kn 8 24 Yehoram ölüp atalarına kavuştu ve Davut Kentinde atalarının yanına gömüldü. Yerine oğlu Ahazya kral oldu.

2Kn 8 25 İsrail Kralı Ahav oğlu Yoramın krallığının on ikinci yılında Yehoram oğlu Ahazya Yahuda Kralı oldu.

2Kn 8 26 Ahazya yirmi iki yaşında kral oldu ve Yeruşalimde bir yıl krallık yaptı. Annesi İsrail Kralı Omrinin torunu Atalyaydı.

2Kn 8 27 Ahazya evlilik yoluyla Ahava akraba olduğu için Ahav ailesinin yolunu izledi ve onlar gibi RABbin gözünde kötü olanı yaptı.

2Kn 8 28 Ahazya, Aram Kralı Hazaelle savaşmak üzere Ahav oğlu Yoramla birlikte Ramot-Gilata gitti. Aramlılar Yoramı yaraladılar.

2Kn 8 29 Kral Yoram Ramot-Gilat'ta Aram Kralı Hazael'le savaşırken aldığı yaraların iyileşmesi için Yizreel'e döndü. Yahuda Kralı Yehoram oğlu Ahazya da yaralanan Ahav oğlu Yoram'ı görmek için Yizreel'e gitti.

2Kn 9 1 Peygamber Elişa, peygamberler topluluğundan bir adam çağırıp, <<Kemerini kuşan, bu yağ kabını alıp Ramot-Gilata git>> dedi,

2Kn 9 2 <<Oraya varınca Nimşi oğlu, Yehoşafat oğlu Yehuyu ara. Onu kardeşlerinin arasından alıp başka bir odaya götür.

2Kn 9 3 Zeytinyağını başına dök ve ona RAB şöyle diyor de: <Seni İsrail Kralı olarak meshettim.> Sonra kapıyı aç ve koş, oyalanma!>>

2Kn 9 4 Böylece peygamberin uşağı Ramot-Gilata gitti.

2Kn 9 5 Oraya vardığında ordu komutanlarının bir arada oturduklarını gördü. <<Komutanım, sana bir haberim var>> dedi. Yehu, <<Hangimi ze söylüyorsun?>> diye sordu. Uşak, <<Sana, efendim>> diye yanıtladı.

2Kn 9 6 Yehu kalkıp eve girdi. Uşak yağı Yehunun başına döküp ona şöyle dedi: <<İsrailin Tanrısı RAB diyor ki, <Seni halkım İsrailin kralı olarak meshettim.

2Kn 9 7 Efendin Ahavın ailesini öldüreceksin. Bana hizmet eden peygamberlerin ve bütün kullarımın dökülen kanının öcünü İzebel'den alacağım.

2Kn 9 8 Ahavın bütün soyu ortadan kalkacak. İsrailde genç yaşlı Ahavın soyundan gelen bütün erkeklerin kökünü kurutacağım.

2Kn 9 9 Nevat oğlu Yarovamlı Ahiya oğlu Baaşanın ailelerine ne yaptıysa, Ahavın ailesine de aynınsı yapacağım.

2Kn 9 10 Yizreel topraklarında İzebelin ölüsünü köpekler yiyecek ve onu gömen olmayacak.>> Uşak bunları söyledikten sonra kapıyı açıp kaçtı.

2Kn 9 11 Yehu komutan arkadaşlarının yanına döndü. İçlerinden biri, <<Her şey yolunda mı? O delinin seninle ne işi vardı?>> diye sordu. Yehu, <<Onu tanıyorsunuz, neler saçmaladığını bilirsiniz>> diye karşılık verdi.

2Kn 9 12 <<Hayır, bilmiyoruz, ne söyledi? Anlat bize!>> dediler. Yehu şöyle yanıtladı: <<Bana RAB şöyle diyor dedi: <Seni İsrail Kralı olarak meshettim.>>

2Kn 9 13 Bunun üzerine hepsi hemen küppelerini çıkarıp merdivenin başında duran Yehunun ayaklarına serdi. Boru çalarak, <<Yehu kraldır!>> diye bağırıldılar.

2Kn 9 14 Nimşi oğlu Yehoşafat oğlu Yehu Yorama karşı bir düzen kurdu. O sıralarda Yoram ile İsrail halkı Aram Kralı Hazaele karşı Ramot-Gilati savunuyordu.

2Kn 9 15 Ancak Kral Yoram, Aram Kralı Hazaelle savaşıırken Aramlılar onu yaralamıştı. Yoram da yaraların iyileşmesi için Yizreele dönmüştü. Yehu arkadaşlarına, «Eğer siz de benimle aynı görüşteyseniz, hiç kimsenin kentten kaçmasına ve gidip durumu Yizreele bildirmesine izin vermeyin» dedi.

2Kn 9 16 Yehu savaşı arabasına binip Yizreele gitti. Çünkü Yoram orada hasta yatıyordu. Yahuda Kralı Ahazyada Yoramı görmek için oraya gitmişti.

2Kn 9 17 Yizreelede kulede nöbet tutan gözcü, Yehunun ordusuyla yaklaştığını görünce, «Bir kalabalık görüyorum!» diye bağırdı. Yoram, «Bir atlı gönder, onu karşılasın, barış için gelip gelmediğini sorsun» dedi.

2Kn 9 18 Atlı Yehuyu karşılamaya gitti ve ona, «Kralımız, «Barış için mi geldin?» diye soruyor» dedi. Yehu, «Barıştan sana ne! Sen beni izle» diye karşılık verdi. Gözcü durumu krala bildirdi: «Ulak onlara vardı, ama geri dönmedi.»

2Kn 9 19 Bu kez ikinci bir atlı gönderildi. Atlı onlara varıp, «Kralımız, «Barış için mi geldin?» diye soruyor» dedi. Yehu, «Barıştan sana ne! Sen beni izle» diye karşılık verdi.

2Kn 9 20 Gözcü durumu krala bildirdi: «Ulak onlara vardı, ama geri dönmedi. Komutanları savaş arabasını Nimsi oğlu Yehu gibi delicesine sürüyor.»

2Kn 9 21 Kral Yoram, «Arabamı hazırlayın!» diye buyruk verdi. Arabası hazırlandı. İsrail Kralı Yoram ile Yahuda Kralı Ahazyaa arabalarına binip Yehuyu karşılamaya gittiler. Yizreeleli Navotun topraklarında onunla karşılaştılar.

2Kn 9 22 Yoram Yehuyu görünce, «Barış için mi geldin?» diye sordu. Yehu, «Annen İzebelin yaptığı bunca putperestlik ve büyüclük sürüp giderken barıştan söz edilir mi?» diye karşılık verdi.

2Kn 9 23 Yoram, «Hainlik bu, Ahazyaa!» diye bağırdı ve arabasının dizginlerini çevirip kaçtı.

2Kn 9 24 Yehu var gücüyle yayını çekip Yoramı sırtından vurdu. Ok Yoramın kalbini delip geçti. Yoram arabasının içine yığılıp kaldı.

2Kn 9 25 Yehu yardımcısı Bidkara, «Onun cesedini al, Yizreeleli Navotun toprağına at» dedi, «Anımsa, senle ben birlikte Yoramın babası Ahavın ardından savaş arabasıyla giderken, RAB Ahava,

2Kn 9 26 «Dün Navotla oğullarının kanını gördüm. Seni de bu topraklarda cezalandıracağım» demişti. Şimdi RABbin sözü uyarınca, Yoramın cesedini al, Navotun toprağına at!»

2Kn 9 27 Yahuda Kralı Ahazyaa olanları görünce Beythaggana doğru kaçmaya başladı. Yehu ardına takılıp, «Onu da öldürün!» diye bağırdı. Ahazyayı Yivleam yakınlarında, Gur yolunda, arabasının içinde vurdu. Yaralı olarak Megiddoya kadar kaçıp orada öldü.

2Kn 9 28 Adamları Ahazyanın cesedini bir savaş arabasına koyup Yerusalıme götürdüler. Onu Davut Kentinde atalarının yanına, kendi mezarına gömdüler.

2Kn 9 29 Ahazyaa Ahav oğlu Yoramın krallığının on birinci yılında Yahuda Kralı olmuştu.

2Kn 9 30 Sonra Yehu Yizreele gitti. İzebel bunu duyunca, gözlerine sürme çekti, saçlarını tarayıp pencereden dışarıyı gözlemeye başladı.

2Kn 9 31 Yehu kentin kapısından içeri girince, İzebel, «Ey efendisini öldüren Zimri, barış için mi geldin?» diye seslendi.

2Kn 9 32 Yehu pencereye doğru bakıp, «Kim benden yana?» diye bağırdı. İki üç görevli yukarıdan ona baktı.

2Kn 9 33 Yehu, «Atın onu aşağı!» dedi. Görevliler İzebeli aşağıya attılar. Kanı surların ve bedenini çiğneyen atların üzerine sıçradı.

2Kn 9 34 Yehu içeri girip yedi, içti. Sonra, «O lanet olası kadını alıp gömün, ne de olsa bir kral kızıdır» dedi.

2Kn 9 35 Ama İzebeli gömmeye giden adamlar başından, ayaklarından, ellerinden başka bir şey bulamadılar.

2Kn 9 36 Geri dönüp durumu Yehuya bildirdiler. Yehu onlara şöyle dedi: «Kulu Tişbeli İlyas aracılığıyla konuşan RABbin sözü yerine geldi. RAB, «Yizreele topraklarında İzebelin ölüsünü köpekler yiyecek» demişti.

2Kn 9 37 «İzebel'in leşi Yizreele topraklarına gübre olacak ve kimse, bu İzebel'dir, diyemeyecek.»

2Kn 10 1 Ahavın Samiriyede yetmiş oğlu vardı. Yehu mektuplar yazıp Samiriyeye gönderdi. Yizreelelin yöneticilerine, ileri gelenlere ve Ahavın çocuklarını koruyanlara yazdığı mektuplarda Yehu şöyle diyordu:

2Kn 10 2 «Efendinizin oğulları sizinle birlikte. Savaş arabalarınız, atlarınız, silahlarınız var. Surlu bir kentte yaşıyorsunuz. Bu mektup size ulaşır ulaşmaz, efendinizin oğullarından en iyi ve en uygun olanı seçip babasının tahtına oturtun. Ve efendinizin ailesini korumak için savaşın.»

2Kn 10 3 Ama onlar dehşete düştüler. «İki kral Yehuyla başa çıkamadı, biz nasıl çıkarız?» dediler.

2Kn 10 4 Saray sorumlusu, kent valisi, ileri gelenler ve Ahavın çocuklarını koruyanlar Yehuya şu haberi gönderdi: «Biz senin kullarınız, söyleyeceğin her şeyi yapmaya hazırız. Kimseyi kral yapmaya niyetimiz yok. Kendin için en iyi olan neyse onu yap.»

2Kn 10 5 Yehu onlara ikinci bir mektup yazdı: «Eğer siz benden yana ve bana bağlıysanız, efendinizin oğullarının başını kesip yarın bu saatlerde Yizreele, bana getirin.»

2Kn 10 6 Kral Ahavın yetmiş oğlu, onları yetiştirmekle görevli kent ileri gelenlerinin koruması

al tındaydı.

- 2Kn 10 7 Yehunun mektubu kent ileri gelenlerine ulaşınca, Ahavın yetmiş oğlunu öldürüp başlarını küfelerle koydular ve Yizreele, Yehuya gönderdiler.
- 2Kn 10 8 Ulak gelip Yehuya, <<Kral oğullarının başlarını getirdiler>> diye haber verdi. Yehu, <<Onları iki yığın halinde kent kapısının girişine bırakın, sabaha kadar orada kalsınlar>> dedi.
- 2Kn 10 9 Ertesi sabah Yehu halkın önüne çıkıp şöyle dedi: <<Efendime düzen kurup onu öldüren benim, sizin suçunuz yok. Ama bunları kim öldürdü?>>
- 2Kn 10 10 Bu olay gösteriyor ki, RABbin Ahavın ailesine ilişkin söylediği hiçbir söz boşa çıkmayacaktır. RAB, kulu İlyas aracılığıyla verdiği sözü yerine getirdi.>>
- 2Kn 10 11 Sonra Yizreel'de Ahavın öteki akrabalarının hepsini, bütün yüksek görevlilerini, yakın arkadaşlarını ve kâhinlerini öldürdü. Sağ kalan olmadı.
- 2Kn 10 12 Yehu Yizreel'den ayrılıp Samiriyeye doğru yola çıktı. Yolda çobanların Beytekete adını verdiği yerde,
- 2Kn 10 13 Yahuda Kralı Ahazyanın akrabalarıyla karşılaştı. Onlara, <<Siz kimsiniz?>> diye sordu. <<Biz Ahazyanın akrabalarıyız>> diye karşılık verdiler, <<Kralın ve ana kraliçe İzebelin çocuklarına saygılarımızı sunmaya gidiyoruz.>>
- 2Kn 10 14 Yehu adamlarına, <<Bunları diri yakalayın!>> diye buyruk verdi. Onları diri yakalayıp Beytekete Kuyusu yakınında kılıçtan geçirdiler. Öldürülenler kırk iki kişiydi. Sağ kalan olmadı.
- 2Kn 10 15 Yehu oradan ayrıldı. Yolda kendisine doğru gelen Rekav oğlu Yehonadavla karşılaştı. Ona selam vererek, <<Ben sana karşı iyi duygular besliyorum, sen de aynı duygulara sahip misin?>> diye sordu. Yehonadav, <<Evet>> diye yanıtladı. Yehu, <<Öyleyse elini ver>> dedi. Yehonadav elini uzattı. Yehu onu arabasına alarak,
- 2Kn 10 16 <<Benimle gel ve RAB için nasıl çaba harcadığımı gör>> dedi. Sonra onu arabasıyla Samiriyeye götürdü.
- 2Kn 10 17 Samiriyeye varınca Yehu RABbin İlyas aracılığıyla söylediği söz uyarınca, Ahavın orada kalan akrabalarının hepsini öldürdü.
- 2Kn 10 18 Yehu, bütün halkı toplayarak, <<Ahav Baala az kulluk etti, ben daha çok edeceğim>> dedi,
- 2Kn 10 19 <<Baalın bütün peygamberlerini, kâhinlerini, ona tapan herkesi çağırın. Hiçbiri gelmemelik etmesin. Çünkü Baala büyük bir kurban sunacağım. Kim gelmezse öldürülecek.>> Gerçekte Yehu Baala tapanları yok etmek için bir düzen kurmaktaydı.
- 2Kn 10 20 Yehu, <<Baalın onuruna bir toplantı yapılacağını duyurun>> dedi. Duyuru yapıldı.
- 2Kn 10 21 Yehu bütün İsrail'e haber saldı. Baala tapanların hepsi geldi, gelmeyen kalmadı. Baalın tapınağı hıncahınç doldu.
- 2Kn 10 22 Yehu, kutsal giysiler görevlisine, <<Baala tapanların hepsine giysi çıkar>> diye buyruk verdi. Görevli herkese giysi getirdi.
- 2Kn 10 23 O zaman Yehu Rekav oğlu Yehonadavla birlikte Baalın tapınağına girdi. İçerdekilere, <<Çevrenize iyi bakın>> dedi, <<Aranızda RABbe tapanlardan kimse olmasın, sadece Baala tapanlar olsun.>>
- 2Kn 10 24 Ardından Yehuyla Yehonadav kurban ve yakmalık sunu sunmak üzere içeri girdiler. Yehu tapınağın çevresine seksen kişi yerleştirmiş ve onlara şu buyruğu vermişti: <<Elinize teslim ettiğim bu adamlardan biri kaçarsa, bunu canınızı zıla ödersiniz!>>
- 2Kn 10 25 Yakmalık sununun sunulması biter bitmez, Yehu muhafızlarla komutanlara, <<İçeriye girin, hepsini öldürün, hiçbiri kaçmasın!>> diye buyruk verdi. Muhafızlarla komutanlar hepsini kılıçtan geçirip ölümlerini dışarı attılar. Sonra Baalın tapınağının iç bölümüne girdiler.
- 2Kn 10 26 Baalın tapınağındaki dikili taşları çıkarıp yaktılar.
- 2Kn 10 27 Baalın dikili taşını ve tapınağını ortadan kaldırdılar. Halk orayı helaya çevirdi. Orası bugüne kadar da öyle kaldı.
- 2Kn 10 28 Böylece Yehu İsrail'de Baala tapmaya son verdi.
- 2Kn 10 29 Ne var ki, Nevat oğlu Yarovamın İsraili sürüklediği günahlardan -Beytel ve Dandaki altın buzağılara tapmaktan- vazgeçmedi.
- 2Kn 10 30 RAB Yehuya, <<Gözümde doğru olanı yaparak başarılı oldun>> dedi, <<Ahavın ailesine istediğim her şeyi yaptın. Bunun için senin soyun dört kuşak İsrail tahtında oturacak.>>
- 2Kn 10 31 Gelgelelim Yehu İsrailin Tanrısı RABbin yasasını yürekten izlemedi, önemsemedi. Yarovamın İsraili sürüklediği günahlardan ayrılmadı.
- 2Kn 10 32 RAB o günlerde İsrail topraklarını küçültmeye başladı. Aram Kralı Hazael Şeria Irmağının doğusunda Gadlılar, Rubenliler ve Manaşşelilerin yaşadığı bütün Gilat bölgesini, Arnon Vadisindeki Aroerden Gilat ve Başana kadar bütün İsrail topraklarını ele geçirdi.
- 2Kn 10 34 Yehunun krallığı dönemindeki öteki olaylar, bütün yaptıkları ve başarıları İsrail krallarının tarihinde yazılıdır.
- 2Kn 10 35 Yehu ölüp atalarına kavuşunca, Samiriyede gömüldü. Yerine oğlu Yehoahaz kral oldu.
- 2Kn 10 36 Yehu Samiriy'e'de yirmi sekiz yıl İsrail krallığı yaptı.
- 2Kn 11 1 Ahazyanın annesi Atalya, oğlunun öldürüldüğünü duyunca, kral soyunun bütün bireylerini yok etmeye çalıştı.
- 2Kn 11 2 Ne var ki, Kral Yehoramın kızı, Ahazyanın üvey kızkardeşi Yehoşeva,

Ahazya oğlu Yoaşı kralın öldürölmek istenen öteki oğullarının arasından alıp kaçırdı ve dadısıyla birlikte yatak odasına gizledi. Çocuğu Atalyadan gizleyerek kurtarmış oldu.
2Kn 11 3 Atalya ülkeyi yönetirken, çocuk altı yıl boyunca RABbin Tapınağında dadısıyla birlikte gizlendi.
2Kn 11 4 Yedinci yıl Yehoyada haber gönderip Karyalılarınfö ve muhafızların yüzbaşılarını çağırıttı. Onları RABbin Tapınağında toplayarak onlarla bir antlaşma yaptı. Hepsine RABbin Tapınağında ant içirdikten sonra kralın oğlu Yoaşı kendilerine gösterdi.
2Kn 11 5 Onlara şu buyrukları verdi: <<Şabat Günü göreve gidenlerin üçte biri kral sarayını koruyacak,
2Kn 11 6 üçte biri Sur Kapısında, üçte biri de muhafızların arkasındaki kapıda bulunacak. Sırayla tapınak nöbeti tutacaksınız.
2Kn 11 7 Şabat Günü görevleri biten öbür iki bölükteki askerlerin tümü RABbin Tapınağının çevresinde durup kralı koruyacak.
2Kn 11 8 Herkes yalın kılıç kralın çevresini sarsın, yaklaşan olursa öldürün. Kral nereye giderse, ona eşlik edin.>> paralı askerler.
2Kn 11 9 Yüzbaşılar Kâhin Yehoyadanın buyruklarını tam tamına uyguladılar. Şabat Günü göreve gidenlerle görevi biten adamlarını alıp Yehoyadanın yanına gittiler.
2Kn 11 10 Kâhin RABbin Tapınağındaki Kral Davuttan kalan mızraklarla kalkanları yüzbaşılara dağıttı.
2Kn 11 11 Kralı korumak için sunağın ve tapınağın çevresine tapınağın güneyinden kuzeyine kadar silahlı muhafızlar yerleştirildi.
2Kn 11 12 Yehoyada kralın oğlu Yoaşı dışarı çıkarıp başına taç koydu. Tanrının Yasasını da ona verip krallığını ilan ettiler. Onu meshedip alkışlayarak, <<Yaşasın kral!>> diye bağırđılar.
2Kn 11 13 Atalya muhafızlarla halkın çıkardığı gürültüyü duyunca, RABbin Tapınağında toplananların yanına gitti.
2Kn 11 14 Baktı, kral geleneğe uygun olarak sütunun yanında duruyor; yüzbaşılar, borazan çalanlar çevresine toplanmış. Ülke halkı sevinç içindeydi, borazanlar çalınıyordu. Atalya giysilerini yırtarak, <<Hainlik! Hainlik!>> diye bağırığı.
2Kn 11 15 Kâhin Yehoyada yüzbaşılara, <<O kadını aradan çıkarın. Ardından kim giderse kılıçtan geçirin>> diye buyruk verdi. Çünkü kadının RABbin Tapınağında öldürölmesini istemi yordu.
2Kn 11 16 Atalya yakalandı ve sarayın At Kapısına götürölüp öldürölüdü.
2Kn 11 17 Yehoyada RABbin halkı olmaları için RAB ile kral ve halk arasında bir antlaşma yaptı. Ayrıca halkla kral arasında da bir antlaşma yaptı.
2Kn 11 18 Ülke halkı gidip Baalın tapınağını yıktı. Sunaklarını, putlarını parçaladılar; Baalın Kâhini Mattanı da sunakların önünde öldürdüler. Kâhin Yehoyada RABbin Tapınağına nöbetçiler yerleştirdi.
2Kn 11 19 Sonra yüzbaşılar, Karyalıları, muhafızları ve halkı yanına aldı. Kralı RABbin Tapınağından getirdiler. Muhafızlar Kapısından geçerek sarayına götürdüler, kral tahtına oturttılar.
2Kn 11 20 Ülke halkı sevinç içindeydi, ancak kent suskundu. Çünkü Atalya sarayda kılıçla öldürölümüştü.
2Kn 12 1 İsrail kralı Yehunun krallığının yedinci yılında Yoaş Yahuda Kralı oldu. Yedi yaşında kral oldu ve Yerusálimde kırk yıl krallık yaptı. Annesi Beer-Şevalı Sivvyadı.
2Kn 12 2 Yoaş Kâhin Yehoyada yaşadığı sürece RABbin gözünde doğru olanı yaptı. Çünkü Kâhin Yehoyada ona yol gösteriyordu.
2Kn 12 3 Ancak alışışlagelen tapınma yerleri henüz kaldırılmamıştı ve halk oralarda hâlâ kurban kesip buhur yakıyordu. eklenmiştir.
2Kn 12 4 Yoaş kâhinlere şöyle dedi: <<RABbin Tapınağı için yapılan bağışları; Nüfus sayımından elde edilen geliri, kişı başına düşen vergiyi ve halkın gönüllü olarak RABbin Tapınağına sunduğu paraları toplayın.
2Kn 12 5 Her kâhin bunları hazine görevlilerinden alsın. Tapınağın neresinde yıkık bir yer varsa, onarılsın.>>
2Kn 12 6 Yoaşın krallığının yirmi üçüncü yılında kâhinler tapınağı hâlâ onarmamışlardı.
2Kn 12 7 Bunun üzerine Kral Yoaş, Kâhin Yehoyada ile öbür kâhinleri çağırıp, <<Neden RABbin Tapınağını onarmıyorsunuz?>> diye sordu, <<Hazine görevlilerinden artık para almayın. Aldığınız paraları da RABbin Tapınağının onarımına devredin.>>
2Kn 12 8 Böylece kâhinler halktan para toplamamayı ve tapınağın onarım işlerine karışmamayı kabul ettiler.
2Kn 12 9 Kâhin Yehoyada bir sandık aldı. Kapağına bir delik açıp sunağın yanına, RABbin Tapınağına girenlerin sağına yerleştirdi. Kapıda görevli kâhinler RABbin Tapınağına getirilen bütün paraları sandığa atıyorlardı.
2Kn 12 10 Sandıkta çok para biriktiğini görünce kralın yazmanıyla başkâhin RABbin Tapınağına getirilen paraları sayıp torbalara koyarlardı.
2Kn 12 11 Sayılan paralar RABbin Tapınağındaki işlerin başında bulunan adamlara verilirdi. Onlar da paraları RABbin Tapınağında çalışan marangozlara, yapıcılara,
2Kn 12 12 duvarcılara, taşçılara öder, tapınağı onarmak için kereste ve yontma taş alımında kullanır ve onarım için gereken öbür malzemelere harcarlardı.

2Kn 12 13 RABbin Tapınağında toplanan paralar, tapınak için gümüş tas, fitil maşaları, çanak, borazan, altın ya da gümüş eşya yapımında kullanılmadı.

2Kn 12 14 Bu para yalnız işçilere ödendi ve tapınağın onarımına harlandı.

2Kn 12 15 Tapınakta çalışanlara para ödemekle görevli kişiler öyle dürüst insanlardı ki, onlara hesap bile sorulmazdı.

2Kn 12 16 Suç ve günah sunusu olarak verilen paralarsa RABbin Tapınağına getirilmezdi; bunlar kâhinlere aitti.

2Kn 12 17 O sırada Aram Kralı Hazael, Gat Kentine saldırıp kenti ele geçirdi. Sonra Yerus alime saldırmaya karar verdi.

2Kn 12 18 Yahuda Kralı Yo  , ataları olan öbür Yahuda krallarından Yeho afatın, Yehoramın, Ahazyanın ve kendisinin RABbe adanmış olduğu bütün kutsal armağanları, RABbin Tapınağında ve sarayın hazinelerinde bulunan bütün altınları Aram Kralı Hazaele gönderdi. Bunun  zerine Hazael Yerus alime saldırmaktan vazgeçti.

2Kn 12 19 Yo  n krallığı dönemindeki öteki olaylar ve bütün yaptıkları Yahuda krallarının tarihinde yazılıdır.

2Kn 12 20 Kral Yo  n görevlileri düzen kurup onu Sillaya inen yolda, Beytmiloda  ld rd ler.

2Kn 12 21 Yo  'ı öldürenler, görevlilerinden  imat oğlu Yozakar'la  omer oğlu Yehozavat'tı. Yo   Davut Kenti'nde atalarının yanına gömüldü. Yerine oğlu Amatsya kral oldu.

2Kn 13 1 Yahuda Kralı Ahazy  oğlu Yo  n krallığının yirmi üçüncü yılında Yehu oğlu Yehoahaz Samiriyede İsrail Kralı oldu ve on yedi yıl krallık yaptı.

2Kn 13 2 Yehoahaz RABbin gözünde kötü olanı yaptı ve Nevat oğlu Yarovamın İsraili sürüklediği günahlara katıldı. Bu günahlardan ayrılmadı.

2Kn 13 3 İşte bu yüzden RABbin İsraille karşı öfkesi alevlendi ve RAB onları uzun süre Aram Kralı Hazaelle oğlu Ben-Hadatın egemenliği altına soktu.

2Kn 13 4 Bunun  zerine Yehoahaz RABbe yakardı. RAB onun yakarışını kabul etti. Çünkü İsrailin çektiği sıkıntıyı, Aram Kralının onlara neler yaptığını görüyordu.

2Kn 13 5 RAB İsraille bir kurtarıcı gönderdi. Böylece halk Aramlıların egemenliğinden kurtuldu ve önceki gibi evlerinde yaşamaya ba ladı.

2Kn 13 6 Ne var ki Yarovam ailesinin İsraili sürüklediği günahları izlediler, bu günahlardan ayrılmadılar. A era putu da Samiriyede dikili kaldı.

2Kn 13 7 Yehoahazın elli atlı, on savaş arabası, on bin de yaya asker dışında gücü kalmamıştı. Çünkü Aram Kralı ötekileri harman tozu gibi ezip yok etmişti.

2Kn 13 8 Yehoahazın krallığı dönemindeki öteki olaylar, bütün yaptıkları ve başarıları İsrail krallarının tarihinde yazılıdır.

2Kn 13 9 Yehoahaz ölüp atalarına kavuşunca, Samiriyede gömüldü ve yerine oğlu Yeho  kral oldu.

2Kn 13 10 Yahuda Kralı Yo  n krallığının otuz yedinci yılında Yehoahaz oğlu Yeho  Samiriyede İsrail Kralı oldu ve on altı yıl krallık yaptı.

2Kn 13 11 RABbin gözünde kötü olanı yaptı ve Nevat oğlu Yarovamın İsraili sürüklediği günahlardan ayrılmadı; onun yolunu izledi.

2Kn 13 12 Yeho  n krallığı dönemindeki öteki olaylar, bütün yaptıkları, Yahuda Kralı Amatsya ile savaşırken gösterdiği başarılar İsrail krallarının tarihinde yazılıdır.

2Kn 13 13 Yeho  ölüp atalarına kavuşunca, Samiriyede İsrail krallarının yanına gömüldü ve tahtına Yarovam geçti.

2Kn 13 14 Elişa  l mc l bir hastalığa yakalandı. İsrail Kralı Yeho  gidip onu ziyaret etti, <<Baba, baba, İsrailin arabası ve atlıları!>> diyerek ağladı.

2Kn 13 15 Elişa ona, <<Bir yayla birkaç ok al>> dedi. Kral yayla okları aldı.

2Kn 13 16 Elişa, <<Yayı hazırla>> dedi. Kral yayı hazırlayınca, Elişa ellerini kralın elleri üzerine koydu.

2Kn 13 17 <<Doğuya bakan pencereyi a >> dedi. Kral pencereyi açtı. Elişa, <<Oku at!>> dedi. Kral oku atınca, Elişa, <<Bu ok Aramlılara karşı sizi zafere ulaştıracak RABbin kurtarı  okudur>> dedi, <<Afekte onları kesin bozguna  ratacaksınız.>>

2Kn 13 18 Sonra, <<öbür okları al>> dedi. İsrail Kralı okları alınca, Elişa, <<Onları yere vur>> dedi. Kral okları    kez yere vurdu ve durdu.

2Kn 13 19 Buna  fkelenen Tanrı adamı Elişa, <<Be  altı kez vurmalıydın, o zaman Aramlılara karşı kesin bir zafer kazanırdın>> dedi, <<Ama  imdi Aramlıları ancak    kez bozguna  ratacaksın.>>

2Kn 13 20 Elişa öldü ve gömüldü. Her ilkbaharda Moav akıncıları İsrail topraklarına girerlerdi.

2Kn 13 21 Bir keresinde İsrailililer,  l  gömerken akıncıların geldiğini görünce,  l y  Eli anın mezarına atıp kaçtılar.  l  Eli anın kemiklerine dokununca dirilip ayağa kalktı.

2Kn 13 22 Aram Kralı Hazael Yehoahazın krallığı boyunca İsrailililere baskı yaptı.

2Kn 13 23 Ama RAB, İbrahim, İshak ve Yakupla yaptığı antla madan ötürü, İsrailililere iyilik etti. Onlara acıyıp yardım etti. Yok olmalarına izin vermedi. Onları şimdiye kadar huzurundan atmadı.

2Kn 13 24 Aram Kralı Hazael ölünce yerine oğlu Ben-Hadat kral oldu.

2Kn 13 25 Bunun  zerine İsrail Kralı Yeho , babası Yehoahaz'ın krallığı döneminde Hazael oğlu Ben-Hadat'ın savaşta ele geçirmiş olduğu kentleri geri aldı. Onu    kez bozguna  ratıp İsrail kentlerine yeniden sahip oldu.

2Kn 14 1 İsrail Kralı Yehoahaz oğlu Yehoaşın krallığının ikinci yılında Yoaş oğlu Amatsya Yahuda Kralı oldu.

2Kn 14 2 Amatsya yirmi beş yaşında kral oldu ve Yeruşalimde yirmi dokuz yıl krallık yaptı. Annesi Yeruşalimli Yehoaddandı.

2Kn 14 3 Amatsya RABbin gözünde doğru olanı yaptıysa da atası Davut gibi değildi. Her konuda babası Yoaş örnek aldı.

2Kn 14 4 Ancak alışılacağı tapınma yerleri henüz kaldırılmamıştı ve halk oralarda hâlâ kurban kesip buhur yakıyordu.

2Kn 14 5 Amatsya krallığını güçlendirdikten sonra, babasını öldüren görevlileri ortadan kaldırdı.

2Kn 14 6 Ancak Musanın Kitabındaki yasaya uyarak katillerin çocuklarını öldürtmedi. Çünkü RAB, <<Ne babalar çocuklarının yerine öldürülecek, ne de çocuklar babalarının yerine. Herkes kendi günahı için öldürülecek>> diye buyurmuştu.

2Kn 14 7 Amatsya Tuz Vadisi'nde on bin Edomlu asker öldürdü. Savaşarak Selayı ele geçirdi ve oraya Yokteel adını verdi. Orası hâlâ aynı adla anılmaktadır.

2Kn 14 8 Bundan sonra Amatsya, Yehu oğlu Yehoahaz oğlu İsrail Kralı Yehoşa, <<Gel, yüz yüze görüşelim>> diye haber gönderdi.

2Kn 14 9 İsrail Kralı Yehoaş da karşılık olarak Yahuda Kralı Amatsyaya şu haberi gönderdi: <<Lübnanda dikenli bir çalı, sedir ağacına, <Kızını oğluma eş olarak ver> diye haber yollar. O sırada oradan geçen yabancı bir hayvan basıp çalıyı çiğner.

2Kn 14 10 Edomluları bozguna uğrattın diye böbürleniyorsun. Bu zafer sana yeter. Otur evinde! Niçin bela arıyorsun? Kendi başını da, Yahuda halkının başını da derde sokacaksın.>>

2Kn 14 11 Ne var ki, Amatsya dinlemek istemedi. Derken İsrail Kralı Yehoaş Yahuda Kralı Amatsyanın üzerine yürüdü. İki ordu Yahudanın Beytşemeş Kentinde karşılaştı.

2Kn 14 12 İsrailîlilerin önünde bozguna uğrayan Yahudalılar evlerine kaçtı.

2Kn 14 13 İsrail Kralı Yehoaş, Ahazy oğlu Yoaş oğlu Yahuda Kralı Amatsyayı Beytşemeşte yakaladı. Sonra Yeruşalime girip Efrayim Kapısından Köşe Kapısına kadar Yeruşalim surlarının dört yüz arşınlık bölümünü yıktırdı.

2Kn 14 14 RABbin Tapınağında ve sarayın hazinelerinde bulunduğu altını, gümüşü ve bütün eşyaları aldı. Ayrıca bazı adamları da rehine olarak yanına alıp Samiriye'ye döndü.

2Kn 14 15 Yehoaşın krallığı dönemindeki öteki olaylar, yaptıkları ve Yahuda Kralı Amatsya ile savaşırken gösterdiği başarılar İsrail krallarının tarihinde yazılıdır.

2Kn 14 16 Yehoaş ölüp atalarına kavuşunca, Samiriyede İsrail krallarının yanına gömüldü. Yerine oğlu Yarovam kral oldu.

2Kn 14 17 Yahuda Kralı Yoaş oğlu Amatsya, İsrail Kralı Yehoahaz oğlu Yehoaşın ölümünden sonra on beş yıl daha yaşadı.

2Kn 14 18 Amatsyanın krallığı dönemindeki öteki olaylar Yahuda krallarının tarihinde yazılıdır.

2Kn 14 19 Yeruşalimde Amatsyaya bir düzen kurulmuştu. Amatsya Lakişe kaçtı. Ardından adam göndererek onu öldürttüler.

2Kn 14 20 Ölüsü at sırtında Yeruşalime getirildi, Davut Kentinde atalarının yanına gömüldü.

2Kn 14 21 Yahuda halkı Amatsyanın yerine on altı yaşındaki oğlu Azaryayı kral yaptı.

2Kn 14 22 Babası Amatsya ölüp atalarına kavuştuktan sonra Azarya Eylat Kentini onarıp Yahuda topraklarına kattı.

2Kn 14 23 Yahuda Kralı Yoaş oğlu Amatsyanın krallığının on beşinci yılında Yehoaş oğlu Yarovam Samiriyede İsrail Kralı oldu ve kırk bir yıl krallık yaptı.

2Kn 14 24 Yarovam RABbin gözünde kötü olanı yaptı ve Nevat oğlu Yarovamın İsraili sürüklediği günahlardan ayrılmadı.

2Kn 14 25 İsrailin Tanrısı RABbin, kulu Gat-Heferli Amittay oğlu Yunus Peygamber aracılığıyla söylediği söz uyarınca, Yarovam Levo-Hamattan Arava Gölüne'ne kadar İsrail topraklarını yeniden ele geçirdi.

2Kn 14 26 RAB İsrailin çektiği sıkıntıyı görmüştü. Genç yaşlı herkes acı içinde kıvranıyordu. İsrail'e yardım edecek kimse yoktu.

2Kn 14 27 RAB İsrailin adını yeryüzünden silmek istemiyordu. Onun için, Yehoaş oğlu Yarovam aracılığıyla onları kurtardı.

2Kn 14 28 Yarovamın krallığı dönemindeki öteki olaylar, bütün yaptıkları, askeri başarıları, eskiden Yaudiye ait olan Şam ve Hama kentlerini yeniden İsrail topraklarına katışı İsrail krallarının tarihinde yazılıdır.

2Kn 14 29 Yarovam ölüp ataları olan İsrail krallarına kavuştu. Yerine oğlu Zekeriya kral oldu. O dönemde topraklarının çoğu bugünkü Suriye'de bulunan küçük bir krallık. Başkenti Gaziantep İli İslahiye İlçesi'ne bağlı Zincirli Köyü'ydü.

2Kn 15 1 İsrail Kralı Yarovamın krallığının yirmi yedinci yılında Amatsya oğlu Azarya Yahuda Kralı oldu.

2Kn 15 2 Azarya on altı yaşında kral oldu ve Yeruşalimde elli iki yıl krallık yaptı. Annesi Yeruşalimli Yekolyaydı.

2Kn 15 3 Babası Amatsya gibi, Azarya da RABbin gözünde doğru olanı yaptı.

2Kn 15 4 Ancak alışılacağı tapınma yerleri henüz kaldırılmamıştı ve halk oralarda hâlâ kurban kesip buhur yakıyordu.

2Kn 15 5 RAB Kral Azaryayı cezalandırdı. Kral ölünceye kadar deri hastalığından

kurtulamadı. Bu yüzden ayrı bir evde yaşadı. Sarayı ve ülke halkını oğlu Yotam yönetti.
2Kn 15 6 Azaryanın krallığı dönemindeki öteki olaylar ve bütün yaptıkları
Yahuda krallarının tarihinde yazılıdır.
2Kn 15 7 Azarya ölüp atalarına kavuşunca, Davut Kentinde atalarının yanına
gömüldü. Yerine oğlu Yotam kral oldu.
2Kn 15 8 Yahuda Kralı Azaryanın krallığının otuz sekizinci yılında Yarovam oğlu
Zekeriya Samiriyede İsrail Kralı oldu ve altı ay krallık yaptı.
2Kn 15 9 Ataları gibi, RABbin gözündeki kötü olanı yaptı ve Nevat oğlu Yarovamın
İsraili sürüklediği günahlardan ayrılmadı.
2Kn 15 10 Yaveş oğlu Şallum Zekeriya'ya bir düzen kurdu; halkın önünde saldırıp
onu öldürdü, yerine kendisi kral oldu.
2Kn 15 11 Zekeriyanın krallığı dönemindeki öteki olaylar İsrail krallarının
tarihinde yazılıdır.
2Kn 15 12 Böylece RABbin Yehuya, «Senin soyun dört kuşak İsrail tahtında
oturacak» diye verdiği söz yerine gelmiş oldu.
2Kn 15 13 Yahuda Kralı Azaryanın krallığının otuz dokuzuncu yılında Yaveş oğlu
Şallum İsrail Kralı oldu ve Samiriyede bir ay krallık yaptı.
2Kn 15 14 Gadi oğlu Menahem Tirsadan Samiriyeye gelip Yaveş oğlu Şalluma
saldırdı. Onu öldürüp yerine kendisi kral oldu.
2Kn 15 15 Şallumun krallığı dönemindeki öteki olaylar ve kurduğu düzen İsrail
krallarının tarihinde yazılıdır.
2Kn 15 16 O sırada Menahem, Tirsadan Kentinden başlayarak, Tıfşah Kentine ve
çevresinde yaşayan herkese saldırı. Çünkü kentin kapısını kendisine açmamışlardı. Herkesi
öldürüp gebede kadınların karınlarını bile yarıdı.
2Kn 15 17 Yahuda Kralı Azaryanın krallığının otuz dokuzuncu yılında Gadi oğlu
Menahem İsrail Kralı oldu ve Samiriyede on yıl krallık yaptı.
2Kn 15 18 RABbin gözündeki kötü olanı yaptı ve yaşamı boyunca Nevat oğlu Yarovamın
İsraili sürüklediği günahlardan ayrılmadı.
2Kn 15 19 Asur Kralı Tiglat-Pileser İsraile saldırı. Menahem, Tiglat-Pileserin
desteğini sağlayıp krallığını güçlendirmek için, ona bin talant gümüş verdi.
2Kn 15 20 İsraildeki bütün zenginleri adam başı elli shekel gümüş ödemekle
yükümlü kılarak Asur Kralına verilen gümüşü karşıladı. Böylece Asur Kralı İsrail
topraklarından çekilip ülkesine döndü. (Tiglat-Pileserin Babilce adı.)
2Kn 15 21 Menahemin krallığı dönemindeki öteki olaylar ve bütün yaptıkları
İsrail krallarının tarihinde yazılıdır.
2Kn 15 22 Menahem ölüp atalarına kavuşunca, yerine oğlu Pekahya kral oldu.
2Kn 15 23 Yahuda Kralı Azaryanın krallığının elliinci yılında Menahem oğlu
Pekahya Samiriyede İsrail Kralı oldu ve iki yıl krallık yaptı.
2Kn 15 24 Pekahya RABbin gözündeki kötü olanı yaptı ve Nevat oğlu Yarovamın
İsraili sürüklediği günahlardan ayrılmadı.
2Kn 15 25 Komutanlarından biri olan Remalyanın oğlu Pekah kendisine düzen kurdu.
Argov ve Aryenin işbirliğiyle yanına Gilatlı elli adam alarak Pekahyayı Samiriyedeki sarayın
kalesinde öldürdü, yerine kendisi kral oldu.
2Kn 15 26 Pekahyanın krallığı dönemindeki öteki olaylar ve bütün yaptıkları
İsrail krallarının tarihinde yazılıdır.
2Kn 15 27 Yahuda Kralı Azaryanın krallığının elli ikinci yılında Remalya oğlu
Pekah Samiriyede İsrail Kralı oldu ve yirmi yıl krallık yaptı.
2Kn 15 28 RABbin gözündeki kötü olanı yaptı ve Nevat oğlu Yarovamın İsraili
sürüklediği günahlardan ayrılmadı.
2Kn 15 29 İsrail Kralı Pekahın krallığı sırasında, Asur Kralı Tiglat-Pileser
İsrailin İyon, Avel-Beytmaaka, Yanoah, Kedeş, Hasor kentleriyle Gilat, Celile ve Naftali
bölgelerini ele geçirerek halkı Asura sürdü.
2Kn 15 30 Yahuda Kralı Azarya oğlu Yotamın krallığının yirminci yılında Ela oğlu
Hoşea, Remalya oğlu Pekah düzen kurdu ve onu öldürüp yerine kendisi kral oldu.
2Kn 15 31 Pekahın krallığı dönemindeki öteki olaylar ve bütün yaptıkları İsrail
krallarının tarihinde yazılıdır.
2Kn 15 32 İsrail Kralı Remalya oğlu Pekahın krallığının ikinci yılında Azarya
oğlu Yotam Yahuda Kralı oldu.
2Kn 15 33 Yotam yirmi beş yaşında kral oldu ve Yerusolimde on altı yıl krallık
yaptı. Annesi Sadokun kızı Yerusaydı.
2Kn 15 34 Babası Azarya gibi, Yotam da RABbin gözündeki doğru olanı yaptı.
2Kn 15 35 Ancak alışılacağı tapınma yerleri henüz kaldırılmamıştı ve halk
oralarda hâlâ kurban kesip buhur yakıyordu. Yotam RABbin Tapınağının Yukarı Kapısını onardı.
2Kn 15 36 Yotamın krallığı dönemindeki öteki olaylar ve yaptıkları Yahuda
krallarının tarihinde yazılıdır.
2Kn 15 37 RAB işte o günlerde Aram Kralı Resinle İsrail Kralı Remalya oğlu
Pekahı Yahuda üzerine göndermeye başladı.
2Kn 15 38 Yotam ölüp atalarına kavuşunca, atası Davut'un Kenti'nde atalarının
yanına gömüldü. Yerine oğlu Ahaz kral oldu.
2Kn 16 1 İsrail Kralı Remalya oğlu Pekahın krallığının on yedinci yılında Yotam
oğlu Ahaz Yahuda Kralı oldu.
2Kn 16 2 Ahaz yirmi yaşında kral oldu ve Yerusolimde on altı yıl krallık yaptı.

Tanrısı RABbin gözünde doğru olanı yapan atası Davut gibi davranmadı.
2Kn 16 3 İsrail krallarının yolunu izledi; hatta RABbin İsrail halkının önünden
kovmuş olduğu ulusların iğrenç törelerine uyarak oğlunu ateşte kurban etti.
2Kn 16 4 Puta tapılan yerlerde, tepelerde, bol yapraklı her ağacın altında
kurban kesip buhur yaktı.
2Kn 16 5 Aram Kralı Resinle İsrail Kralı Remalya oğlu Pekah Yerusalıme
yürüdüler. Kenti kuşattılsa da Ahazı yenemediler.
2Kn 16 6 O sırada Aram Kralı Resin Eylatı geri alıp Yahudalıları oradan sürdü.
Edomlular Eylata yerleşti. Bugün de orada yaşıyorlar.
2Kn 16 7 Ahaz, Asur Kralı Tiglat-Pilelere: <<Senin kulun kölenim; gel, bana
saldıran Aram ve İsrail krallarının elinden beni kurtar>> diye ulaklar gönderdi.
2Kn 16 8 RABbin Tapınağında ve sarayın hazinelerinde bulunan altın ve gümüşü
armağan olarak Asur Kralına gönderdi.
2Kn 16 9 Asur Kralı Ahazın isteğini olumlu karşıladı, saldırıp şamı ele
geçirdi. Kent halkını Kire sürüp Resini öldürdü.
2Kn 16 10 Kral Ahaz, Asur Kralı Tiglat-Pileleri karşılamak için Şama gittiğinde,
oradaki sunağı gördü. Aynıısını yaptırmak için sunağın bütün ayrıntılarını gösteren bir planı
ve maketi Kâhin Uriyaya gönderdi.
2Kn 16 11 Kâhin Uriya, Kral Ahaz şamdan dönünceye kadar, onun göndermiş olduğu
maketin tıpkısı bir sunak yaptı.
2Kn 16 12 Kral şamdan dönünce sunağı gördü, yaklaşıp üzerinde sunular sundu.
2Kn 16 13 Yakmalık sunuları ve tahıl sunularını sundu, dökmelik sunuyu boşalttı,
esenlik sunusunun kanını sunağın üzerine döktü.
2Kn 16 14 RABbin huzurundaki tunç sunağı tapınağın önünden, yeni sunakla
tapınağın arasındaki yerinden getirip yeni sunağın kuzeyine yerleştirdi.
2Kn 16 15 Kral Ahaz Kâhin Uriyaya şu buyrukları verdi: <<Sabahın yakmalık
sunusuyla akşamın tahıl sunusu, kralın yakmalık ve tahıl sunusunu, ayrıca ülke halkının
yakmalık, tahıl ve dökmelik sunularını bu büyük sunağın üzerinde sun; yakmalık sunuların ve
kurbanların kanını onun üzerine dök. Ama tunç sunağı geleceği bilmek için kendim
kullanacağım.>>
2Kn 16 16 Kâhin Uriya Kral Ahazın bütün buyruklarını yerine getirdi.
2Kn 16 17 Kral Ahaz tapındaki kazanların üzerine oturduğu ayaklıkların yan
aynalarını söküp kazanları kaldırdı. Havuzu tunç boğaların üzerinden indirip taş bir döşeme
üzerine yerleştirdi.
2Kn 16 18 Asur Kralını hoşnut etmek için RABbin Tapınağına konan kral kürsüsünün
setini kaldırıp kralın tapınağa girmek için kullandığı özel kapıyı kapattı. seti>>, Masoretik
metin <<Şabat günleri RABbin Tapınağına gitmek için kullanılan üstü kapalı yol.>>
2Kn 16 19 Ahazın krallığı dönemindeki öteki olaylar ve yaptıkları Yahuda
krallarının tarihinde yazılıdır.
2Kn 16 20 Ahaz ölüp atalarına kavuşunca, Davut Kenti'nde atalarının yanına
gömüldü. Yerine oğlu Hizkiya kral oldu.
2Kn 17 1 Yahuda Kralı Ahazın krallığının on ikinci yılında Ela oğlu Hoşea
Samiriyede İsrail Kralı oldu ve dokuz yıl krallık yaptı.
2Kn 17 2 RABbin gözünde kötü olanı yaptı, ama kendisinden önceki İsrail
kralları kadar kötü değildi.
2Kn 17 3 Asur Kralı Şalmaneser Hoşeaya savaş açtı. Hoşea teslim olup haraç
ödemeye başladı.
2Kn 17 4 Ancak Asur Kralı Hoşeanın hainlik yaptığını öğrendi. Çünkü Hoşea Mısır
Firavunu Sonun desteğini sağlamak için ona ulaklar göndermiş, üstelik her yıl ödemesi gereken
haraçları da Asur Kralına ödemişti. Bunun üzerine Asur Kralı onu yakalayıp cezaevine kapadı.
2Kn 17 5 Asur Kralı İsrail topraklarına saldırdı. Samiriyeyi kuşattı. Kuşatma
üç yıl sürdü.
2Kn 17 6 Hoşeanın krallığının dokuzuncu yılında Asur Kralı Samiriyeyi ele
geçirdi. İsrail halkını Asura sürdü. Onları Halaha, Habur Irmağı kıyısındaki Gozana ve Med
kentlerine yerleştirdi.
2Kn 17 7 Bütün bunlar kendilerini Mısır Firavununun boyunduruğundan kurtarıp
Mısırdan çıkaran Tanrıları RABbe karşı günah işledikleri için İsraillilerin başına geldi.
Çünkü başka ilahlara tapmışlar,
2Kn 17 8 RABbin İsrail halkının önünden kovmuş olduğu ulusların törelerine ve
İsrail krallarının koyduğu kurallara göre yaşamışlardı.
2Kn 17 9 Tanrıları RABbin onaylamadığı bu işleri gizlilik içinde yapmışlar,
gözcü kulelerinden surlu kentlere kadar her yerde tapınma yerleri kurmuşlardı.
2Kn 17 10 Her yüksek tepenin üzerine, bol yapraklı her ağacın altına dikili
taşlar, Aşera putları diktiler.
2Kn 17 11 RABbin onların önünden kovmuş olduğu ulusların yaptığı gibi, bütün
tapınma yerlerinde buhur yaktilar. Yaptıkları kötülüklerle RABbi öfkelenirdiler.
2Kn 17 12 RABbin, <<Bunu yapmayacaksınız>> demiş olmasına karşın putlara
taptilar.
2Kn 17 13 RAB İsrail ve Yahuda halkını bütün peygamberler ve biliciler
aracılığıyla uyarmış, onlara, <<Bu kötü yollarınızdan dönün>> demişti, <<Atalarınıza
buyurduğum ve kullarım peygamberler aracılığıyla size gönderdiğim Kutsal Yasanın tümüne uyarak
buyruklarımı, kurallarımı yerine getirin.>>

- 2Kn 17 14 Ama dinlemediler, Tanrıları RABbe güvenmeyen ataları gibi inat ettiler.
- 2Kn 17 15 Tanrının kurallarını, uyarılarını ve atalarıyla yaptığı antlaşmayı hiçe sayarak değersiz putların ardınca gittiler, böylece kendi değerlerini de yitirdiler. Çevrelerindeki uluslar gibi yaşamamaları için RAB kendilerine buyruk verdiği halde, ulusların törelerine göre yaşadılar.
- 2Kn 17 16 Tanrıları RABbin bütün buyruklarını terk ettiler. Tapınmak için kendilerine iki dökme buzağı ve Aşera putu yaptırdılar. Gök cisimlerine tapıldılar. Baala kulluk ettiler.
- 2Kn 17 17 Oğullarını, kızlarını ateşte kurban ettiler. Falcılık, büyücülük yaptılar. RABbin gözünde kötü olanı yaptılar, kendilerini kötülüğe adayarak onu öfkeli endirdiler.
- 2Kn 17 18 RAB İsraililere çok kızdı, Yahuda oymağı dışında hepsini huzurundan kovdu.
- 2Kn 17 19 Yahudalılar bile Tanrıları RABbin buyruklarına uymadılar. İsraililerin benimsediği törelere göre yaşadılar.
- 2Kn 17 20 Bundan dolayı RAB İsrail soyundan olan herkesi reddetti. Çapulcuların eline teslim ederek onları cezalandırdı. Hepsini huzurundan kovdu.
- 2Kn 17 21 RAB İsraili Davut soyunun elinden aldıktan sonra, İsraililer Nevat oğlu Yarovamı kral yaptılar. Yarovam İsrailileri RABbin yolundan saptırarak büyük günaha sürüklendi.
- 2Kn 17 22 İsraililer Yarovamın işlediği bütün günahlara katıldılar ve bunlardan ayrılmadılar.
- 2Kn 17 23 Sonunda RAB kulları peygamberler aracılığıyla uyarmış olduğu gibi, onları huzurundan kovdu. İsraililer kendi topraklarından Asura sürüldüler. Bugün de orada yaşıyorlar.
- 2Kn 17 24 Asur Kralı İsraililerin yerine Babil, Kuta, Avva, Hama ve Sefarvayimden insanlar getirtip Samiriye kentlerine yerleştirdi. Bunlar Samiriyeyi mülk ediniş oradaki kentlerde yaşamaya başladılar.
- 2Kn 17 25 Oralara ilk yerleştiklerinde RABbe tapınmadılar. Bu yüzden RAB aslanlar göndererek bazılarını öldürttü.
- 2Kn 17 26 Asur Kralına, <<Sürdüğün ve Samiriye kentlerine yerleştirdiğin uluslar Samiriye ilahının yasasını bilmiyorlar. O da üzerlerine aslanlar gönderiyor>> diye haber salındı, <<Bu yüzden aslanlara yem oluyorlar. Çünkü ülke ilahının yasasından haberleri yok.>>
- 2Kn 17 27 Bunun üzerine Asur Kralı şu buyruğu verdi: <<Samiriyeden sürülen kâhinlerden birini geri gönderin, gidip orada yaşasın ve ülke ilahının yasasını onlara öğretsin.>>
- 2Kn 17 28 Samiriyeden sürülen kâhinlerden biri gelip Beytele yerleşti ve RABbe nasıl tapınacaklarını onlara öğretmeye başladı.
- 2Kn 17 29 Gelgelelim Samiriye kentlerine yerleşen her ulus kendi ilahlarını yaptı. Samiriyelilerin yapmış olduğu tapınma yerlerindeki yapılara bu ilahları koydular.
- 2Kn 17 30 Babil halkı Sukkot-Benot, Kuta halkı Nergal, Hama halkı Aşima, Sefarvayim halkı ise oğullarını ilahları Adrammelek ve Anammeleke yakarak kurban ettiler.
- 2Kn 17 31 Bir yandan RABbe tapınıyor, öte yandan tapınma yerlerindeki yapılarda görev yapmak üzere aralarından rasgele kâhinler seçiyorlardı.
- 2Kn 17 32 Böylece hem RABbe tapınıyorlar, hem de aralarından geldikleri ulusların törelerine göre kendi ilahlarına kulluk ediyorlardı.
- 2Kn 17 33 Bugün de eski törelerine göre yaşıyorlar. Ne RABbe tapınıyorlar, ne de RABbin İsrail adını verdiği Yakup'un oğulları için koymuş olduğu kurallara, ilkelere, yasalara, buyruklara uyuyorlar.
- 2Kn 17 34 RAB Yakup oğullarıyla antlaşma yapmış ve onlara şöyle buyurmuştu: <<Başka ilahlara tapmayacak, önlerinde eğilmeyecek, onlara kulluk etmeyecek, kurban kesmeyeceksiniz.>>
- 2Kn 17 35 Yalnızca ulu gücüyle her yere erişen eliyle sizleri Mısırdan çıkaran RABbe tapınacaksınız. Onun önünde eğilip ona kurban keseceksiniz.
- 2Kn 17 36 Sizler için yazmış olduğu kuralları, ilkeleri, yasaları, buyrukları her zaman yerine getirmeye özen gösterecek ve başka ilahlara tapmayacaksınız.
- 2Kn 17 37 Sizinle yaptığım antlaşmayı unutmayacak ve başka ilahlara tapmayacaksınız.
- 2Kn 17 38 Yalnız Tanrınız RABbe tapacaksınız. O sizi bütün düşmanlarınızın elinden kurtaracak.>>
- 2Kn 17 39 Ne var ki Samiriyeye yerleşenler buna kulak asmadılar ve eski törelerine göre yaşamaya devam ettiler.
- 2Kn 17 40 Bu uluslar aynı zamanda hem RAB'be, hem de putlarına tapıyorlardı. Çocukları ve torunları da bugüne dek ataları gibi yaşıyorlar.
- 2Kn 18 1 İsrail Kralı Ela oğlu Hoşeanın krallığının üçüncü yılında Ahaz oğlu Hizkiya Yahuda Kralı oldu.
- 2Kn 18 2 Hizkiya yirmi beş yaşında kral oldu ve Yerusolimde yirmi dokuz yıl krallık yaptı. Annesi Zekeriyânın kızı Aviyaydı.
- 2Kn 18 3 Atası Davut gibi, o da RABbin gözünde doğru olanı yaptı.
- 2Kn 18 4 Alışılacağı tapınma yerlerini kaldırdı, dikili taşları, Aşera

putlarını parçaladı. Musanın yapmış olduğu Nehuştan adındaki tunç yılanı da parçaladı. Çünkü İsrailîliler o güne kadar ona buhur yakıyorlardı.

2Kn 18 5 Hizkiya İsrail'in Tanrısı RABbe güvendi. Kendi sinden önceki ve sonraki Yahuda kralları arasında onun gibisi yoktu.

2Kn 18 6 RABbe çok bağlıydı, Onun yolundan ayrılmadı, RABbin Musaya vermiş olduğu buyrukları yerine getirdi.

2Kn 18 7 RAB onunla birlikteydi. Yaptığı her işte başarılı oldu. Asur Kralına karşı ayaklandı ve ona kulluk etmedi.

2Kn 18 8 Gazze ve çevresine, gözcü kulelerinden surlu kentlere kadar her yerde Filistlileri bozguna uğrattı.

2Kn 18 9 Hizkiyanın krallığının dördüncü yılında -İsrail Kralı Ela oğlu Hoşeanın krallığının yedinci yılı- Asur Kralı Şalmaneser Samiriyeye yürüyerek kenti kuşattı.

2Kn 18 10 Kuşatma üç yıl sürdü. Sonunda Samiriyeyi ele geçirdiler. Hizkiyanın krallığının altıncı yılı, İsrail Kralı Hoşeanın krallığının dokuzuncu yılında Samiriye alındı.

2Kn 18 11 Asur Kralı İsrailîlileri Asura sürerek Halaha, Habur Irmağı kıyısındaki Gozana ve Med kentlerine yerleştirdi.

2Kn 18 12 Çünkü Tanrıları RABbin sözünü dinlememişler, Onun antlaşmasını ve RABbin kulu Musanın buyruklarını çiğnemişlerdi. Ne kulak asmışlar, ne de buyrukları yerine getirmişlerdi.

2Kn 18 13 Hizkiyanın krallığının on dördüncü yılında Asur Kralı Sanherib, Yahudanın surlu kentlerine saldırıp hepsini ele geçirdi.

2Kn 18 14 Yahuda Kralı Hizkiya, Lakiş Kentindeki Asur Kralına şu haberi gönderdi: <<Suçluyum, üzerimden kuvvetlerini çek, ne istersen ödeyeceğim.>> Asur Kralı Yahuda Kralı Hizkiyayı üç yüz talantfç gümüş ve otuz talant altın ödemekle yükümlü kıldı.

2Kn 18 15 Hizkiya RABbin Tapınağında ve kral sarayının hazinelerinde bulunan bütün gümüşü ona verdi.

2Kn 18 16 Daha önce yaptırmış olduğu RABbin Tapınağının kapılarıyla kapı pervazlarının üzerindeki altın kaplamaları da çıkarıp Asur Kralına verdi.

2Kn 18 17 Asur Kralı başkomutan, askeri danışman ve komutanını büyük bir orduyla Lakişten Yerusalıme, Kral Hizkiyaya gönderdi. Yerusalıme varan ordu çırpıcı Tarlası yolunda, Yukarı Havuzun su yolunun yanında durdu.

2Kn 18 18 Haber gönderip Kral Hizkiyayı çağırdılar. Saray sorumlusu Hilkiya oğlu Elyakim, Yazman Şevna ve devlet tarihçisi Asaf oğlu Yoah Asurluları karşılamaya çıktı.

2Kn 18 19 Komutan onlara şöyle dedi: <<Hizkiyaya söyleyin. <Büyük kral, Asur Kralı diyor ki: Güvendiğin şey ne, neye güveniyorsun?

2Kn 18 20 Savaş tasarıların ve gücün olduğunu söylüyorsun, ama bunlar boş sözler. Kime güveniyorsun da bana karşı ayaklanıyorsun?

2Kn 18 21 İşte sen şu kırık kamış değneğe, Mısıra güveniyorsun. Bu değnek kendisine yaslanan herkesin eline batar, deler. Firavun da kendisine güvenenler için böyledir.

2Kn 18 22 Yoksa bana, Tanrımız RABbe güveniyoruz mu diyeceksiniz? Hizkiyanın Yahuda ve Yerusalım halkına, yalnız Yerusalıme, bu sunağın önünde tapınacaksınız diyerek tapınma yerlerini, sunaklarını ortadan kaldırdığı Tanrı değil mi bu?

2Kn 18 23 <<Haydi, efendim Asur Kralıyla bahse giriş. Binicileri sağlayabilirsen sana iki bin at veririm.

2Kn 18 24 Mısırın savaş arabalarıyla atlıları sağlayacağına güvensen bile, efendimin en küçük rütbeli komutanlarından birini yenemezsin!

2Kn 18 25 Dahası var: RABbin buyruğu olmadan mı saldırıp burayı yıkmak için yola çıktığımı sanıyorsun? RAB, <Git, o ülkeyi yık> dedi.>>

2Kn 18 26 Hilkiya oğlu Elyakim, Şevna ve Yoah, <<Lütfen biz kullarınla Aramice konuş>> diye karşılık verdiler, <<Çünkü biz bu dili anlarız. Yahudi dilinde konuşma. Surların üzerindeki halk bizi dinliyor.>>

2Kn 18 27 Komutan, <<Efendim bu sözleri yalnız size ve efendinize söyleyeyim diye mi gönderdi beni?>> dedi, <<Surların üzerinde oturan bu halka, sizin gibi dışkısını yemek, idrarını içmek zorunda kalacak olan herkese gönderdi.>>

2Kn 18 28 Sonra ayağa kalkıp Yahudi dilinde bağardı: <<Büyük kralın, Asur Kralının söyledi klerini dinleyin!

2Kn 18 29 Kral diyor ki, <Hizkiya sizi aldatmasın, o sizi benim elimden kurtaramaz.

2Kn 18 30 RAB bizi mutlaka kurtaracak, bu kent Asur Kralının eline geçmeyecek diyen Hizkiyaya kanmayın, RABbe güvenmeyin.

2Kn 18 31 Hizkiyayı dinlemeyin.> Çünkü Asur Kralı diyor ki, <Teslim olun, bana gelin. Böylece ben gelip sizi zeytinyağı ve bal ülkesi olan kendi ülkeniz gibi bir ülkeye -tahıl ve yeni şarap, ekmek ve üzüm dolu bir ülkeye- götürene kadar herkes kendi asmasından, kendi incir ağacından yiyecek, kendi sarnıcından içecek. Yaşamı seçin, ölümü değil. RAB bizi kurtaracak diyerek sizi aldatmaya çalışan Hizkiyayı dinlemeyin.

2Kn 18 33 Ulusların ilahları ülkelerini Asur Kralının elinden kurtarabildi mi?

2Kn 18 34 Hani nerede Hamanın, Arpatın ilahları? Sefarvayimin, Hena ve İvvanın ilahları nerede? Samiriyeyi elimden kurtarabildiler mi?

2Kn 18 35 Bütün ülkelerin ilahlarından hangisi ülkesini elimden kurtardı ki, RAB Yerusalımi elimden kurtarabilsin?> >> halk (bkz. 2Kr.17:24,31).

2Kn 18 36 Halk sustu, komutana tek sözle bile karşılık veren olmadı. Çünkü Kral Hizkiya, <<Karşılık vermeyin>> diye buyurmuştu.

- 2Kn 18 37 Sonra saray sorumlusu Hilkiya oğlu Elyakim, Yazman Şevna ve devlet tarihçisi Asaf oğlu Yoah giysilerini yırttılar ve gidip komutanın söylediklerini Hizkiya'ya bildirdiler.
- 2Kn 19 1 Kral Hizkiya olanları duyunca giysilerini yırttı, çul kuşanıp RABbin Tapınağına girdi.
- 2Kn 19 2 Saray sorumlusu Elyakimi, Yazman Şevnayı ve ileri gelen kâhinleri Amots oğlu Peygamber Yeşaya'ya gönderdi. Hepsî çul kuşanmıştı.
- 2Kn 19 3 Yeşaya şöyle dediler: «Hizkiya diyor ki, «Bugün sıkıntı, azar ve utanç günü. Çünkü çocukların doğum vakti geldi, ama doğuracak güç yok.
- 2Kn 19 4 Yaşayan Tanrıyı aşağılamak için efendisi Asur Kralının gönderdiği komutanın söylediklerini belki Tanrın RAB duyar da duyduğu sözlerden ötürü onları cezalandırır. Bu nedenle sağ kalanlarımız için dua et.» »
- 2Kn 19 5 Yeşaya, Kral Hizkiyadan gelen görevlilere şöyle dedi: «Efendini ze şunları söyleyin: «RAB diyor ki, Asur Kralının adamlarından benimle ilgili duyduğunuz küfürlerden korkma.
- 2Kn 19 7 Onun içine öyle bir ruh koyacağım ki, bir haber üzerine kendi ülkesine dönecek. Orada onu kılıçla öldürteceğim.» »
- 2Kn 19 8 Komutan, Asur Kralının Lakişten ayrılıp Livnaya karşı savaştığını duydu. Krala danışmak için oraya gitti.
- 2Kn 19 9 Kûş Kralı Tirhakanın kendisiyle savaşmak üzere yola çıktığını haber alan Asur Kralı, Hizkiyaya yine ulaklar göndererek şöyle dedi:
- 2Kn 19 10 «Yahuda Kralı Hizkiyaya deyin ki, «Güvendiğin Tanrın, Yerusâlim Asur Kralının eline teslim edilmeyecek diyerek seni aldatmasın.
- 2Kn 19 11 Asur krallarının bütün ülkelere neler yaptığını, onları nasıl yerle bir ettiğini duymuşsundur. Sen kurtulacağın mı sanıyorsun?
- 2Kn 19 12 Atalarımın yok ettiği ulusları -Gozanlıları, Harranlıları, Reseflileri, Telassarda yaşayan Edenlileri- ilahları kurtarabildi mi?
- 2Kn 19 13 Hani nerede Hama ve Arpat kralları? Lair, Sefarvayim, Hena, İvva kralları nerede?» »
- 2Kn 19 14 Hizkiya mektubu ulakların elinden alıp okuduktan sonra RABbin Tapınağına çıktı. RABbin önünde mektubu yere yayararak
- 2Kn 19 15 şöyle dua etti: «Ey Keruvlar arasında taht kuran İsrailin Tanrısı RAB, bütün dünya krallıklarının tek Tanrısı sensin. Yeri, göğü sen yarattın.
- 2Kn 19 16 Ya RAB, kulak ver de işit, gözlerini aç da gör, ya RAB; Sanheribin söyledi klerini, yaşayan Tanrıyı nasıl aşağıladığını duy.
- 2Kn 19 17 Ya RAB, gerçek şu ki, Asur kralları birçok ulusu ve ülkelerini vîraneye çevirdiler.
- 2Kn 19 18 İlahlarını yakıp yok ettiler. Çünkü onlar tanrı değil, insan eliyle biçimlendirilmiş tahta ve taşlardı.
- 2Kn 19 19 Ya RAB Tanrımız, şimdi bizi Sanheribin elinden kurtar ki, bütün dünya krallıkları senin tek Tanrı olduğunu anlasın.» »
- 2Kn 19 20 Bunun üzerine Amots oğlu Yeşaya, Hizkiyaya şu haberi gönderdi: «İsrailin Tanrısı RAB şöyle diyor: «Asur Kralı Sanherible ilgili olarak bana yalvardığın için diyorum ki, «< Erden kız Siyon seni hor görüyor, Alay ediyor seninle. Yerusâlim kızı ardından alayla baş sallıyor.
- 2Kn 19 22 Sen kimi aşağıladın, kime küfrettin? Kime sesini yükselttin? İsrailin Kutsalına tepeden baktın!
- 2Kn 19 23 Ulakların aracılığıyla Rabbi aşağıladın. Bir sürü savaş arabamla dağların tepesine, Lübnanın doruklarına çıktım, dedin. Yüksek sedir ağaçlarını, seçme çamlarını kestim, Lübnanın en iç noktalarına, Gür ormanlarına ulaştım.
- 2Kn 19 24 Yabancı ülkelerde kuyular kazdım, sular içtim, Mısırın bütün kanallarını ayağımın tabanıyla kuruttum, dedin.
- 2Kn 19 25 «< Bütün bunları çoktan yaptığımı, Çok önceden tasarladığımı duymadın mı? Surlu kentleri enkaz yığınlarına çevirmeni şimdi ben gerçekleştirdim.
- 2Kn 19 26 O kentlerde yaşayanların kolu kanadı kırıldı. Yılgınlık ve utanç içindeydiler; Kır otuna, körpe filizlere, Damlarda büyümeden kavrulup giden ota döndüler.
- 2Kn 19 27 Senin oturuşunu, kalkışını, Ne zaman gidip geldiğini, Bana nasıl öfkeli olduğunu biliyorum.
- 2Kn 19 28 Bana duyduğun öfkeden, Kulağıma erişen küstahlığından ötürü Halkımı burnuna, gemimi ağzına takacak,

2Kn	19	29	Seni geldiğin yoldan geri çevireceğim. << «Senin için belirti şu olacak, ey Hizkiya: Bu yıl kendiliğinden yetiştirdiğini yiyeceksiniz, ikinci yıl ise ardından biteni. Üçüncü yıl ekip biçin, Bağlar dikip ürününü yiyeceksiniz. Yahudalıların kurtulup sağ kalanları Yine aşağıya doğru kök salacak, Yukarıya doğru meyve verecek. Çünkü sağ kalanlar Yerusolimden, Kurtulanlar Siyon Dağından çıkacak. Her Şeye Egemen RABbin gayretiyle olacak bu.» <<Bundan dolayı RAB Asur Kralına ilişkin şöyle diyor: <Bu kente girmeyecek, ok atmayacak. Kente kalkanla yaklaşmayacak, Karşısında rampa kurmayacak. Geldiği yoldan dönecek ve kente girmeyecek» diyor RAB, <Kendim için ve kulum Davutun hatırı için Bu kenti savunup kurtaracağım» diyor.»> O gece RABbin meleği gidip Asur ordugahında yüz seksen beş bin kişiyi öldürdü. Ertesi sabah uyananlar salt cesetlerle karşılaştılar. Bunun üzerine Asur Kralı Sanherib ordugahını bırakıp çekildi. Niniveye döndü ve orada kaldı. 2Kn 19 37 Bir gün ilahı Nisrok'un tapınağında tapınırken, oğullarından Adrammek'le Şareser, onu kılıçla öldürüp Ararat ülkesine kaçtılar. Yerine oğlu Esarhaddon kral oldu. 2Kn 20 1 O günlerde Hizkiya ölümcül bir hastalığa yakalandı. Amots oğlu Peygamber Yeşaya ona gidip şöyle dedi: <<RAB diyor ki, «Ev işlerini düzene sok. Çünkü iyileşmeyecek, öleceksin.»>> 2Kn 20 2 Hizkiya yüzünü duvara dönüp RABbe yalvarıyordu: 2Kn 20 3 <<Ya RAB, yürekten bir sadakatle önünde nasıl yaşadığımı, gözünde iyi olanı yaptığımı anımsa lütfen.»> Sonra acı acı ağlamaya başladı. 2Kn 20 4 Yeşaya sarayın orta avlusundan çıkmadan önce RAB ona şöyle dedi: 2Kn 20 5 <<Geri dön ve halkımı yöneten Hizkiyaya şunu söyle: «Atan Davutun Tanrısı RAB diyor ki: Duanı işittim, gözyaşlarını gördüm, seni sağlığına kavuşturacağım. Üç gün içinde RABbin Tapınağına çıkacaksın. 2Kn 20 6 Ömrünü on beş yıl daha uzatacağım. Seni de kenti de Asur Kralının elinden kurtaracağım. Kendim için ve kulum Davutun hatırı için bu kenti savunacağım.»>> 2Kn 20 7 Sonra Yeşaya, <<İncir pestili getirin» dedi. Getirip çibani na koydular ve Hizkiya iyileşti. 2Kn 20 8 Hizkiya Yeşaya, <<RABbin beni iyileştireceğine ve üç gün içinde RABbin Tapınağına çıkacağım» ilişkin belirti nedir?» diye sormuştu. 2Kn 20 9 Yeşaya şöyle karşılık vermişti: <<RABbin verdiği sözü tutacağına ilişkin belirti şu olacak: Gölge on basamak uzasın mı, kılsasın mı?»> 2Kn 20 10 Hizkiya, <<Gölgenin on basamak uzaması kolaydır, on basamak kılsasın»> demişti. 2Kn 20 11 Bunun üzerine Peygamber Yeşaya RABbe yakardı ve RAB Ahazın merdiveninden aşağı düşmüş olan gölgeyi on basamak kısaltmıştı. 2Kn 20 12 O sırada Hizkiyanın hastalandığını duyan Baladan oğlu Babil Kralı Merodak-Baladan, ona mektuplarla birlikte bir armağan gönderdi. 2Kn 20 13 Hizkiya elçileri kabul etti. Deposundaki bütün değerli eşyaları -altını, gümüşü, baharatı, değerli yağı, silah deposunu ve hazine odalarındaki her şeyi- elçilere gösterdi. Sarayında da krallığında da onlara göstermediği hiçbir şey kalmadı. 2Kn 20 14 Peygamber Yeşaya Kral Hizkiyaya gidip, <<Bu adamlar sana ne dediler, nereden gelmişler?» diye sordu. Hizkiya, <<Uzak bir ülkeden, Babil'den gelmişler» diye karşılık verdi. 2Kn 20 15 Yeşaya, <<Sarayında ne gördüler?» diye sordu. Hizkiya, <<Sarayındaki her şeyi gördüler, hazinelerimde onlara göstermediğim hiçbir şey kalmadı»> diye yanıtladı. 2Kn 20 16 Bunun üzerine Yeşaya şöyle dedi: <<RABbin sözüne kulak ver. 2Kn 20 17 RAB diyor ki, «Gün gelecek, sarayındaki her şey, atalarının bugüne kadar bütün biriktirdikleri Babil'e taşınacak. Hiçbir şey kalmayacak. 2Kn 20 18 Soyundan gelen bazı çocuklar alınıp götürülecek, Babil Kralının sarayında hadım edilecek.»>> 2Kn 20 19 Hizkiya, <<RABden ilettiğin bu söz iyi» dedi. Çünkü, <<Nasıl olsa yaşadığım sürece barış ve güvenlik olacak»> diye düşünüyordu. 2Kn 20 20 Hizkiyanın krallığı dönemindeki öteki olaylar, bütün başarıları, bir havuz ve tünel yaparak suyu kente nasıl getirdiği, Yahuda krallarının tarihinde yazılıdır. 2Kn 20 21 Hizkiya ölüp atalarına kavuşunca, yerine oğlu Manasse kral oldu. 2Kn 21 1 Manasse on iki yaşında kral oldu ve Yerusolim'de elli beş yıl krallık yaptı. Annesinin adı Hefsiyahtı. 2Kn 21 2 RABbin İsrail halkının önünden kovmuş olduğu ulusların iğrenç törelere uyarak RABbin gözünde kötü olanı yaptı.
-----	----	----	---

2Kn 21 3 Babası Hizkiyanın yok ettiği puta tapılan yerleri yeniden yaptırdı. İsrail kralı Ahav gibi, Baal için sunaklar kurdu, Aşera putu yaptı. Gök cisimlerine taparak onlara kulluk etti.

2Kn 21 4 RABbin, <<Yeruşalimde bulunacağım>> dediği RABbin Tapınağında sunaklar kurdu.

2Kn 21 5 Tapınağın iki avlusunda gök cisimlerine tapmak için sunaklar yaptırdı.

2Kn 21 6 Oğlunu ateşte kurban etti; falcılık ve büyücülük yaptı. Medyumlara, ruh çağıranlara danıştı. RABbin gözünde çok kötülük yaparak Onu öfkeli endirdi.

2Kn 21 7 Manaşşe yaptırdığı Aşera putunu RABbin Tapınağına yerleştirdi. Oysa RAB tapınağına ilişkin Davutla oğlu Süleymana şöyle demişti: <<Bu tapınakta ve İsrail oymaklarının yaşadığı kentler arasından seçtiğim Yeruşalimde adım sonsuza dek anılacak.

2Kn 21 8 Buyruklarımı dikkatle yerine getirir ve kulum Musanın kendilerine verdiği Kutsal Yasayı tam uygularlarsa, İsrail halkının ayağını bir daha atalarına vermiş olduğum ülkenin dışına çıkarmayacağım.>>

2Kn 21 9 Ama halk kulak asmadı. Manaşşe onları öylesine yoldan çıkardı ki, RABbin İsrail halkının önünde yok ettiği uluslardan daha çok kötülük yaptılar.

2Kn 21 10 RAB, kulları peygamberler aracılığıyla şöyle dedi:

2Kn 21 11 <<Yahuda kralı Manaşşe bu iğrenç işleri yaptığı, kendisinden önceki Amorlulardan daha çok kötülük ettiği, putlar dikerek Yahudalıları günaha sürüklediği için İsrailin Tanrısı RAB, <Yeruşalimin ve Yahudanın başına öyle bir felaket getireceğim ki, duyanların hepsi şaşkına dönecek> diyor,

2Kn 21 13 <Sami riye yi ve Ahavın soyunu nasıl cezalandırımdısa, Yeruşalimi cezalandırırken de aynı ölçü ipini, aynı çekülü kullanacağım. Bir adam tabağını nasıl temizler, silip yüzüstü kapatırsa, Yeruşalimi de öyle silip süpürecek.

2Kn 21 14 Halkımdan sağ kalanları terk edeceğim ve düşmanlarının eline teslim edeceğim. Yeruşalim halkı yağmalanıp ganimet olarak götürülecek.

2Kn 21 15 Çünkü gözümde kötü olanı yaptılar. Atalarının Mısırdan çıktığı günden bugüne kadar beni öfkeli endirdiler.>>

2Kn 21 16 Manaşşe RABbin gözünde kötü olanı yaparak Yahudalıları günaha sürüklemekle kalmadı, Yeruşalimi bir uçtan öbür uca dolduracak kadar çok sayıda suçsuz kanını döktü.

2Kn 21 17 Manaşşenin krallığı dönemindeki öteki olaylar, bütün yaptıkları ve işlediği günahlar Yahuda krallarının tarihinde yazılıdır.

2Kn 21 18 Manaşşe ölüp atalarına kavuşunca, sarayının Uzza adındaki bahçesine gömüldü. Yerine oğlu Amon kral oldu.

2Kn 21 19 Amon yirmi iki yaşında kral oldu ve Yeruşalimde iki yıl krallık yaptı. Annesi Yotvalı Harusun kızı Meşullemetti.

2Kn 21 20 Amon da babası Manaşşe gibi RABbin gözünde kötü olanı yaptı.

2Kn 21 21 Babasının yürüdüğü yollarda yürüdü, aynı putlara taptı ve hizmet etti.

2Kn 21 22 Atalarının Tanrısı RABbi terk etti, Onun yolunda yürümedi.

2Kn 21 23 Kral Amonun görevlileri düzen kurup onu sarayında öldürdüler.

2Kn 21 24 Ülke halkı Amona düzen kuranların hepsini öldürdü. Yerine oğlu Yoşiyayı kral yaptı.

2Kn 21 25 Amonun krallığı dönemindeki öteki olaylar ve yaptıkları Yahuda krallarının tarihinde yazılıdır.

2Kn 21 26 Amon Uzza bahçesinde kendi mezarına gömüldü. Yerine oğlu Yoşiya kral oldu.

2Kn 22 1 Yoşiya sekiz yaşında kral oldu ve Yeruşalimde otuz bir yıl krallık yaptı. Annesi Boskatlı Adayanın kızı Yedi daydı.

2Kn 22 2 Yoşiya RABbin gözünde doğru olanı yaptı. Sağa sola sapmadan atası Davutun bütün yollarını izledi.

2Kn 22 3 Kral Yoşiya, krallığının on sekizinci yılında Meşullam oğlu Asalya oğlu Yazman Şafanı RABbin Tapınağına gönderirken ona şöyle dedi:

2Kn 22 4 <<Başkâhin Hilkiyanın yanına çık. Kapı nöbetçilerinin halktan toplayıp RABbin Tapınağına getirdikleri paraları sayсын.

2Kn 22 5 RABbin Tapınağındaki işlerin başında bulunan denetçilere versin. Onlar da paraları RABbin Tapınağındaki çatlakları onaranlara, marangozlara, yapıcılara, duvarcılara ödesinler. Tapınağın onarımı için gerekli keresteyi, yontma taşı da bu parayla alsınlar.

2Kn 22 7 Onlara verilen paranın hesabı sorulmasın, çünkü dürüstçe çalışıyorlar.>>

2Kn 22 8 Başkâhin Hilkiya Yazman Şafana, <<RABbin Tapınağında Yasa Kitabını buldum>> diyerek kitabı ona verdi. Şafan kitabı okudu.

2Kn 22 9 Sonra krala giderek, <<Görevlilerin tapınaktaki paraları alıp RABbin Tapınağındaki işlerin başında bulunan adamlara verdiler>> diye durumu bildirdi.

2Kn 22 10 Ardından, <<Kâhin Hilkiya bana bir kitap verdi>> diyerek kitabı krala okudu.

2Kn 22 11 Kral Kutsal Yasadaki sözleri duyunca giysilerini yırttı.

2Kn 22 12 Kâhin Hilkiyaya, Şafan oğlu Ahikama, Mikaya oğlu Akbora, Yazman Şafana ve kendi özel görevlisi Asayaya şöyle buyurdu:

2Kn 22 13 <<Gidin, bulunan bu kitabın sözleri hakkında benim için de, bütün Yahuda halkı için de RABbe danışın. RABbin bize karşı alevlenen öfkesi büyüktür. Çünkü atalarımız bu kitabın sözlerine kulak asmadılar, bizler için yazılan bu sözlerle uymadılar.>>

2Kn 22 14 Kâhin Hilkiya, Ahikam, Akbor, Şafan ve Asaya varıp tapınaktaki giysilerin nöbetçisi Harhas oğlu Tikva oğlu Şallumun karısı Peygamber Huldaya danıştılar. Hulda Yerusâlimde, ikinci Mahâlled e oturuyordu.

2Kn 22 15 Hulda onlara şöyle dedi: <<İsrailin Tanrısı RAB, <Sizi bana gönderen adama şunları söyleyin> diyor:

2Kn 22 16 <Yahuda Kralının okuduğu kitapta yazılı olduğu gibi, buraya da, burada yaşayan halkın başına da felaket getireceğim.

2Kn 22 17 Beni terk ettikleri, elleriyle yaptıkları başka ilahlara buhur yakıp beni kızdırdıkları için buraya karşı öfkem alevlenecek ve sönmeyecek.>

2Kn 22 18 <<RABbe danışmak için sizi gönderen Yahuda Kralına şöyle deyin: <İsrailin Tanrısı RAB duyduğun sözlerle ilişkin diyor ki:

2Kn 22 19 Madem yıkılıp lanetle anılacak olan burası ve burada yaşayanlarla ilgili sözlerimi duyunca yüreğin yumuşadı, önümde kendini alçalttın, giysilerini yırtıp huzurumda ağladın, ben de yalvarışını işittim.

2Kn 22 20 Seni atalarına kavuşturacağım, esenlik içinde mezarına gömüleceksin. Buraya getireceğim büyük felaketi görmeyeceksin.> >> Hilkiya ile yanındakiler bu sözleri krala illettiler.

2Kn 23 1 Kral Yoşiya haber gönderip Yahuda ve Yerusâlimin bütün ileri gelenlerini yanına topladı.

2Kn 23 2 Sonra Yahudalılar, Yerusâlimde yaşayanlar, kâhinler, peygamberler, büyük küçük herkesle birlikte RABbin Tapınağına çıktı. RABbin Tapınağında bulunmuş olan Antlaşma Kitabını baştan sona kadar herkesin duyacağı biçimde okudu.

2Kn 23 3 Sütunun yanında durarak RABbin yolunu izleyeceğine, buyruklarını, öğütlerini, kurallarını candan ve yürekten uygulayacağına, bu kitapta yazılı antlaşmanın koşullarını yerine getireceğine ilişkin RABbin huzurunda antlaşma yaptı. Bütün halk bu antlaşmayı onayladı.

2Kn 23 4 Kral Yoşiya Baal, Aşera ve gök cisimleri için yapılmış olan bütün eşyaları RABbin Tapınağından çıkarmak üzere Başkâhin Hilkiyaya, kâhin yardımcılarına ve kapı nöbetçilerine buyruk verdi. Bunları Yerusâlimin dışına çıkarıp Kidron Vadisinde yaktı, küllerini Beytele götürdü.

2Kn 23 5 Yahuda krallarının kentlerde ve Yerusâlimin çevresindeki tapınma yerlerinde buhur yakmışlar diye atamış olduğu putperest kâhinleri, Baala, güneşe, aya, takımyıldızlara -bütün gök cisimlerine- buhur yakmaları ortadan kaldırdı.

2Kn 23 6 Aşera putunu RABbin Tapınağından çıkarıp Yerusâlimin dışında Kidron Vadisinde yaktı, ezip toza çevirdi. Bu tozu sıradan halkın mezarlarına serpti.

2Kn 23 7 Fuhuş yapan kadın ve erkeklerin RABbin Tapınağı alanındaki odalarını yıktı. Kadınlar orada Aşera için kumaş dokurlardı.

2Kn 23 8 Yoşiya Yahuda kentlerinden bütün kâhinleri getirtti. Gevadan Beer-Şevaya kadar kâhinlerin buhur yaktıkları tapınma yerlerini kirletti. Adını kent yöneticisinden alan Yeşu Kapısının girişinde, kentin ana kapısının solunda kalan kapılardaki tapınma yerlerini de yıktı.

2Kn 23 9 Tapınma yerlerinin kâhinleri, Yerusâlimdeki RABbin sunağına çıkmaz, ancak öbür kâhinlerle birlikte mayasız ekmek yerlerdi.

2Kn 23 10 Yoşiya, kimse oğlunu ya da kızını ilah Molek için ateşte kurban etmesin diye, Ben-Hinnom Vadisindeki Tofeti kirletti.

2Kn 23 11 Yahuda krallarının güneşe adanmış olduğu atları RABbin Tapınağının girişinden kaldırdı. Atlar tapınağın avlusunda, hadım Natan-Melekin odasının yanındaydı. Yoşiya güneşe adanmış savaş arabalarını da ateşe verdi.

2Kn 23 12 Ahazın yukarı odasının damında Yahuda krallarının yaptırdığı sunakları da, RABbin Tapınağının iki avlusunda Manaşşenin yaptırdığı sunakları da yıktı; onları kırıp parçalayarak tozlarını Kidron Vadisine saçtı.

2Kn 23 13 Yerusâlimin doğusunda, Yıkım Dağının güneyinde İsrail Kralı Süleymanın Saydalıların iğrenç putu Aştoret, Moavlıların iğrenç putu Kemoş ve Ammonluların iğrenç putu Molek için yaptırmış olduğu tapınma yerlerini kirletti.

2Kn 23 14 Dikili taşları, Aşera putlarını parçaladı; yerlerini insan kemikleri ile doldurdu.

2Kn 23 15 Bundan başka İsraili günaha sürükleyen Nevat oğlu Yarovamın yaptırdığı Beyteldeki tapınma yerini ve sunağı bile yıktı. Tapınma yerini ateşe verip toz duman etti. Aşera putunu yaktı.

2Kn 23 16 Yoşiya çevresine bakındı. Tepedeki mezarları görünce, adamlarını gönderip mezarlardaki kemikleri çıkarttı. Olacakları önceden bildiren Tanrı adamının açıkladığı RABbin sözü uyarınca, kemikleri sunağın üzerinde yakarak sunağı kirletti.

2Kn 23 17 Kral, <<Orada görünen anıt nedir?>> diye sordu. Kent halkı, <<Orası Yahudadan gelen ve senin Beyteldeki sunağa yaptıklarını bildiren Tanrı adamının mezarıdır>> diye yanıtladı.

2Kn 23 18 Kral, <<Ona dokunmayın>> dedi, <<Kimse onun kemiklerini rahatsız etmesin.>> Böylece Tanrı adamının kemiklerine de, Samiriyeden gelmiş olan peygamberin kemiklerine de dokunmadılar.

2Kn 23 19 Yoşiya Beytelde yaptığı gibi, İsrail krallarının Samiriye kentlerinde yaptırdığı RABbi öfkeliendiren tapınma yerlerindeki bütün yapıları ortadan kaldırdı.

2Kn 23 20 O kentlerdeki tapınma yerlerinin bütün kâhinlerini sunakların üzerinde kurban etti. Sunakların üzerinde insan kemikleri yaktıktan sonra Yerusâlime döndü.

2Kn 23 21 Kral, «Tanrınız RAB için Fısıh Bayramını bu Antlaşma Kitabında yazılanlara uygun biçimde kutlayın» diye halka buyruk verdi.

2Kn 23 22 İsrail'e önderlik etmiş olan hakimler döneminden bu yana, ne İsrail, ne de Yahuda kralları döneminde, böyle bir Fısıh Bayramı kutlanmamıştı.

2Kn 23 23 RAB için düzenlenen bu Fısıh Bayramı Kral Yoşiyanın krallığının on sekizinci yılında Yerusolimde kutlandı.

2Kn 23 24 Bundan başka Yoşiya, Kâhin Hilkiyanın RABbin Tapınağında bulunduğu kitapta yazılı yasanın ilkelerini yerine getirmek amacıyla, cincileri, ruhçuları, aile putlarını, öteki putları, ayrıca Yahuda ve Yerusolimde görülen bütün iğrençlikleri silip süpürdü.

2Kn 23 25 Ne ondan önce, ne de sonra onun gibi candan ve yürekten var gücüyle RABbe yönelen ve Musanın yasasına uyan bir kral çıktı.

2Kn 23 26 Oysa Manaşşe işlediği suçlarla RABbi öyle öfkelenmişti ki, RAB Yahudaya karşı alevlenen öfkesinden vazgeçmedi

2Kn 23 27 ve «İsraili nasıl huzurumdan attımsa, Yahudayı da öyle atacağım» dedi, «Seçtiğim bu kenti, Yerusolimi ve «Orada bulunacağım» dediğim tapınağı kendimden uzaklaştıracam.»

2Kn 23 28 Yoşiyanın krallığı dönemindeki öteki olaylar ve bütün yaptıkları Yahuda krallarının tarihinde yazılıdır.

2Kn 23 29 Yoşiyanın krallığı sırasında Mısır Firavunu Neko Asur Kralına yardım etmek üzere Fırata doğru yola çıktı. Kral Yoşiya da Nekonun üzerine yürüdü. Megiddoda karşılaştılar. Neko Yoşiyayı öldürdü.

2Kn 23 30 Görevlileri Yoşiyanın cesedini savaş arabasıyla Megiddodan Yerusolime getirip mezarına gömdüler. Yahuda halkı Yoşiyanın oğlu Yehoahazı meshederek babasının yerine kral yaptı.

2Kn 23 31 Yehoahaz yirmi üç yaşında kral oldu ve Yerusolimde üç ay krallık yaptı. Annesi Livnalı Yeremyanın kızı Hamutal'dı.

2Kn 23 32 Yehoahaz ataları gibi RABbin gözünde kötü olanı yaptı.

2Kn 23 33 Yerusolimde krallık yapmasın diye, Firavun Neko, Hama ülkesinde, Rivlada Yehoahazı zincire vurdu. Ülke halkını yüz talant gümüş ve bir talant altın ödemekle yükümlü kıldı.

2Kn 23 34 Firavun Neko Yoşiyanın oğlu Elyakimi babasının yerine kral yaptı ve adını değiştirip Yehoyakim koydu. Sonra Yehoahazı alıp Mısır'a döndü. Yehoahaz orada öldü.

2Kn 23 35 Yehoyakim firavunun istediği altın ve gümüşü ödedi. Bu parayı bulmak için firavunun buyruğuna uyarak ülkeyi vergiye bağladı. Firavun Nekoya verilmek üzere Yahuda halkından herkesin gücü oranında altın ve gümüş topladı.

2Kn 23 36 Yehoyakim yirmi beş yaşında kral oldu ve Yerusolimde on bir yıl krallık yaptı. Annesi Rumalı Pedayanın kızı Zevudaydı.

2Kn 23 37 Yehoyakim ataları gibi RAB'bin gözünde kötü olanı yaptı.

2Kn 24 1 Yahuda Kralı Yehoyakimin krallığı döneminde Babil Kralı Nebukadnessar Yahudaya saldırdı. Yehoyakim üç yıl ona boyun eğdiyse de sonradan fikrini değiştirerek Nebukadnessara başkaldırdı.

2Kn 24 2 RAB, kulları peygamberler aracılığıyla söylediği söz uyarınca, Yahudayı yok etmek üzere Yehoyakim'i, Aramlı, Moavlı ve Ammonlu akıncıları ona karşı gönderdi.

2Kn 24 3 Bütün bunlar RABbin buyruğuyla Yahudalıların başına geldi. Manaşşenin işlediği bütün günahlar, döktüğü suçsuz kan yüzünden RAB Yahudalıları huzurundan atmak istedi. Çünkü Manaşşe Yerusolimi suçsuzların kanıyla doldurmuştu ve RAB bunu bağışlamak niyetinde değildi.

2Kn 24 5 Yehoyakimin krallığı dönemindeki öteki olaylar ve bütün yaptıkları Yahuda krallarının tarihinde yazılıdır.

2Kn 24 6 Yehoyakim ölüp atalarına kavuşunca, yerine oğlu Yehoyakin kral oldu.

2Kn 24 7 Mısır Kralı bir daha ülkesinden dışarı çıkmadı. Çünkü Babil Kralı Mısır Vadisinden Fırata kadar daha önce Mısır Firavununa ait olan bütün toprakları ele geçirmişti.

2Kn 24 8 Yehoyakin on sekiz yaşında kral oldu ve Yerusolimde üç ay krallık yaptı. Annesi Yerusolimli Elnatanın kızı Nehuştaydı.

2Kn 24 9 O da babası gibi RABbin gözünde kötü olanı yaptı.

2Kn 24 10 O sırada Babil Kralı Nebukadnessarın askerleri Yerusolimin üzerine yürüyüp kenti kuşattı.

2Kn 24 11 Kuşatma sürerken Nebukadnessar geldi.

2Kn 24 12 Yahuda Kralı Yehoyakin, annesi, görevlileri, yöneticileri ve hadımlarıyla birlikte, Nebukadnessara teslim oldu. Babil Kralı krallığının sekizinci yılında Yehoyakini tutsak etti.

2Kn 24 13 RABbin sözü uyarınca, Nebukadnessar RABbin Tapınağının ve kral sarayının bütün hazinelerini boşalttı, İsrail Kralı Süleymanın RABbin Tapınağı için yaptırdığı altın eşyaların tümünü parçaladı.

2Kn 24 14 Bütün Yerusolim halkını, komutanları, yiğit savaşçıları, zanaatçıları, demircileri, toplam on bin kişiyi sürgün etti. Yahuda halkının en yoksul kesimi dışında kimse kalmadı.

2Kn 24 15 Babil Kralı Nebukadnessar Yehoyakini tutsak olarak Babile götürdü. Onunla birlikte annesini, karılarını, hadımlarını ve ülkenin ileri gelenlerini de Yerusolimden Babile sürdü. Ayrıca yedi bin deneyimli yiğit savaşçıyı ve bin zanaatçıyla demirciyi Babile

sürgün etti.
2Kn 24 17 Yehoyakinin yerine amcası Mattanyayı kral yaptı ve adını değiştirip
Sidkiya koydu.
2Kn 24 18 Sidkiya yirmi bir yaşında kral oldu ve Yerusolimde on bir yıl krallık
yaptı. Annesi Livyalı Yeremyanın kızı Hamutaldı.
2Kn 24 19 Yehoyakim gibi Sidkiya da RABbin gözünde kötü olanı yaptı.

2Kn 24 20 RAB Yerusolim'le Yahuda'ya öfkelenildiği için onları huzurundan attı.
Sidkiya Babil Kralı'na karşı ayaklandı.
2Kn 25 1 Sidkiyanın krallığının dokuzuncu yılında, onuncu ayın onuncu günü,
Babil Kralı Nebukadnessar bütün ordusuyla Yerusolim önlerine gelip ordugah kurdu. Kentin
çevresine rampa yaptılar.
2Kn 25 2 Kral Sidkiyanın krallığının on birinci yılına kadar kent kuşatma
altında kaldı.
2Kn 25 3 Dördüncü ayın dokuzuncu günü kentte kıtlık öyle şiddetlendi ki, halk
bir lokma ekmek bulamaz oldu.
2Kn 25 4 Sonunda kentin surlarında bir gedik açıldı. Kildaniler kenti çepeçevre
kuşatmış olmasına karşın, bütün askerler gece kral bahçesinin yolundan iki duvarın arasındaki
kapıdan kaçarak Arava yoluna çıktılar.
2Kn 25 5 Ama Kildani ordusu kralın ardına düşerek Eriha ovalarında ona yetişti.
Sidkiyanın bütün ordusu dağıldı.
2Kn 25 6 Kral Sidkiya yakalanıp Rivlada Babil Kralının huzuruna çıkarıldı ve
hakkında karar verildi.
2Kn 25 7 Sidkiyanın gözü önünde oğullarını öldürdüler; kendisinin de gözlerini
oydular, zincire vurup Babil'e götürdüler.
2Kn 25 8 Babil Kralı Nebukadnessarın krallığının on dokuzuncu yılında, beşinci
ayın yedinci günü muhafız birliği komutanı, Babil Kralının görevlisi Nebuzaradan Yerusolime
girdi.
2Kn 25 9 RABbin Tapınağını, sarayı ve Yerusolimdeki bütün evleri ateşe verip
önemli yapıları yaktı.
2Kn 25 10 Muhafız birliği komutanı önderliğindeki Kildani ordusu Yerusolimi
çevreleyen surları yıktı.
2Kn 25 11 Komutan Nebuzaradan kentte sağ kalanları, Babil Kralının safına geçen
kaçakları ve geri kalan halkı sürgün etti.
2Kn 25 12 Ancak bağcılık, çiftçilik yapsınlar diye bazı yoksulları orada
bıraktı.
2Kn 25 13 Kildaniler RABbin Tapınağındaki tunç sütunları, ayaklıkları, tunç
havuzu parçalayıp tunçları Babil'e götürdüler.
2Kn 25 14 Tapınak törenlerinde kullanılan kovaları, kürekleri, fitil maşalarını,
tabakları, bütün tunç eşyaları aldılar.
2Kn 25 15 Muhafız birliği komutanı saf altın ve gümüş buhurdanları, çanakları
alıp götürdü.
2Kn 25 16 RABbin Tapınağı için Süleymanın yaptırmış olduğu iki sütun, havuz ve
ayaklıklar için hesapsız tunç harcanmıştı.
2Kn 25 17 Her sütun on sekiz arşınfı yüksekliğindeydi, üzerlerinde tunç birer
başlık vardı. Başlığın yüksekliği üç arşındı, çevresi tunçtan ağ ve nar motifleriyle
bezenmişti. Öbür sütun da ağ motifleriyle süslenmişti ve ötekine benziyordu.
2Kn 25 18 Muhafız birliği komutanı Nebuzaradan Başkâhin Serayayı, Başkâhin
Yardımcısı Sefanyayı ve üç kapı nöbetçisini tutsak aldı.
2Kn 25 19 Kentte kalan askerlerin komutanını, kralın beş danışmanını, ayrıca
ülke halkını askere yazan ordu komutanının yazmanını ve ülke halkından kentte bulunan altmış
kişiyi tutsak etti.
2Kn 25 20 Hepsini Rivlaya, Babil Kralının yanına götürdü.
2Kn 25 21 Babil Kralı Hama ülkesinde, Rivlada onları idam etti. Böylece Yahuda
halkı ülkesinden sürülmüş oldu.
2Kn 25 22 Babil Kralı Nebukadnessar Yahudada kalan halkın üzerine şafan oğlu
Ahikam oğlu Gedalyayı vali atadı.
2Kn 25 23 Ordu komutanlarıyla adamları, Babil Kralının Gedalyayı vali atadığını
duyunca, Mispaya, Gedalyanın yanına geldiler. Gelenler Netanya oğlu İsmail, Kareah oğlu
Yohanan, Netofalı Tanhumet oğlu Seraya, Maakalı oğlu Yaazanya ve adamlarıydı.
2Kn 25 24 Gedalya onlara ve adamlarına ant içerek, <<Kildani yetkililerden
korkmayın>> dedi, <<ülkeye yerleşip Babil Kralına hizmet edin. Böylesi sizin için daha iyi
olur.>>
2Kn 25 25 O yılın yedinci ayında kral soyundan Elişama oğlu Netanya oğlu İsmail
on adamıyla birlikte Mispaya gidip Gedalyayı öldürdü. Ayrıca, Gedalyayı destekleyen Yahudileri
ve Kildanileri de kılıçtan geçirdi.
2Kn 25 26 Bunun üzerine büyük küçük bütün halk ordu komutanlarıyla birlikte
Mısıra kaçtı. Çünkü Kildanilerden korkuyorlardı.
2Kn 25 27 Yahuda Kralı Yehoyakinin sürgündeki otuz yedinci yılı Evil-Merodak
Babil Kralı oldu. Evil-Merodak o yılın on ikinci ayının yirmi yedinci günü, Yahuda Kralı
Yehoyakini cezaevinden çıkardı.
2Kn 25 28 Kendisiyle tatlı tatlı konuştu ve ona Babildeki öteki sürgün

krallardan daha üstün bir yer verdi.			
2Kn 25	29	Yehoyakin cezaevi giysilerini üstünden çıkardı. Yaşadığı sürece Babil	
Kralının sofrasında yer aldı.			
2Kn 25	30	Yaşamı boyunca kral tarafından günlük yiyeceği sürekli karşılandı.	
1Ch 1	1	Adem, Şit, Enoş,	
1Ch 1	2	Kenan, Mahalalel, Yeret,	
1Ch 1	3	Hanok, Metuşelah, Lemek,	
1Ch 1	4	Nuh. Nuhun oğulları: Sam, Ham, Yafet. metinde geçmemektedir.	
1Ch 1	5	Yafetin oğulları: Gomer, Magog, Meday, Yâvan, Tuval, Meşek, Tiras.	
1Ch 1	6	Gomerin oğulları: Aşkenaz, Difat, Togarma.	
1Ch 1	7	Yâvanın oğulları: Elişa, Tarşış, Kittim, Rodanim.	
1Ch 1	8	Hamın oğulları: Kûş, Misrayim, Pût, Kenan.	
1Ch 1	9	Kûşun oğulları: Seva, Havila, Savta, Raama, Savteka. Raamanın	
oğulları: Şeva, Dedan.			
1Ch 1	10	Kûşun Nemrut adında bir oğlu oldu. Yiğitliğiyle yeryüzüne ün saldı.	
1Ch 1	11	Misrayim Ludluların, Anamlıların, Lehavluların, Maftuhluların,	
Patrusluların, Filistlilerin		ataları olan Kasluhluların ve Kaftorluların atasıydı.	
1Ch 1	13	Kenan ilk oğlu Sidonun babası ve Hititlerin, Yevusluların,	
Amorluların, Girgaşlıların,		Hivlilerin, Arkluların, Sinlilerin, Arvatlıların, Semarlıların,	
Hamalıların atasıydı.			
1Ch 1	17	Samın oğulları: Elam, Asur, Arpakşat, Lud, Aram, Üs, Hul, Geter,	
Meşek.			
1Ch 1	18	Arpakşat Şelahın babasıydı. Şelahtan Ever oldu.	
1Ch 1	19	Everin iki oğlu oldu. Birinin adı Pelektifç, çünkü yeryüzündeki	
insanlar onun yaşadığı dönemde bölündü. Kardeşinin adı Yoktandı. Septuaginta <<Arpakşat			
Kenanın babasıydı, Kenan Şelahın babasıydı.>>			
1Ch 1	20	Yoktan Almodatin, Şelefin, Hasarmavetin, Yerahın, Hadoramın, Uzalın,	
Diklanın, Evalın, Avimaelin, Şevanın, Ofirin, Havilanın, Yovavın atasıydı. Bunların hepsi			
Yoktanın soyundandı.			
1Ch 1	24	Sam, Arpakşat, Şelah,	
1Ch 1	25	Ever, Pelek, Reu,	
1Ch 1	26	Seruk, Nahor, Terah,	
1Ch 1	27	Avram -İbrahim-.	
1Ch 1	28	İbrahimin oğulları: İshak, İsmail.	
1Ch 1	29	İsmailoğullarının soyu: İsmailin ilk oğlu Nevayot. Sonra Kedar,	
Adbeel, Mi vsam,			
1Ch 1	30	Mişma, Duma, Massa, Hadat, Tema,	
1Ch 1	31	Yetur, Nafiş, Kedema gelir. Bunlar İsmailin oğullarıydı.	
1Ch 1	32	İbrahimin cariyesi Keturanın oğulları: Zimran, Yokşan, Medan, Midyan,	
Yişbak, Şuah. Yokşanın oğulları: Şeva, Dedan.			
1Ch 1	33	Midyanın oğulları: Efa, Efer, Hanok, Avida, Eldaa. Bunların hepsi	
Keturanın soyundandı.			
1Ch 1	34	İshak İbrahimin oğluydu. İshakın oğulları: Esav, İsraıl.	
1Ch 1	35	Esavın oğulları: Elifaz, Reuel, Yeuş, Yalam, Korah.	
1Ch 1	36	Elifazın oğulları: Teman, Omar, Sefi, Gatam, Kenaz ve Timnadan doğan	
Amalek. Masoretik metin <<Timna ve Amalek>> (bkz. Yar. 36:12).			
1Ch 1	37	Reuelin oğulları: Nahat, Zerah, Şamma, Mizza.	
1Ch 1	38	Seirin oğulları: Lotan, Şoval, Sivon, Âna, Dişon, Eser, Dişan.	
1Ch 1	39	Lotanın oğulları: Hori, Homam. Timna Lotanın kızkardeşiydi.	
1Ch 1	40	Şovalın oğulları: Alyan, Manahat, Eval, Şefi, Onam. Sivonun oğulları:	
Aya, Âna.			
1Ch 1	41	Ânanın oğlu: Dişon. Dişonun oğulları: Hamran, Eşban, Yitran, Keran.	
1Ch 1	42	Eserin oğulları: Bilhan, Zaavan, Yaakan. Dişanın oğulları şunlardı:	
Üs, Aran.			
1Ch 1	43	İsraillileri yöneten bir kralın olmadığı dönemde, Edomu şu krallar	
yönetti: Beor oğlu Bala. Kentinin adı Dinhavaydı.			
1Ch 1	44	Bala ölünce, yerine Bosralı Zerah oğlu Yovav geçti.	
1Ch 1	45	Yovav ölünce, Temanlılar ülkesinden Huşam kralı oldu.	
1Ch 1	46	Huşam ölünce, Midyanı Moav kırlarında bozguna uğratan Bedat oğlu Hadat	
kral oldu. Kentinin adı Avitti.			
1Ch 1	47	Hadat ölünce, yerine Masrekalı Samla geçti.	
1Ch 1	48	Samla ölünce, yerine Rehovot-Hannaharlı Şaul geçti.	
1Ch 1	49	Şaul ölünce, yerine Akbor oğlu Baal-Hanan geçti.	
1Ch 1	50	Baal-Hanan ölünce, yerine Hadat geçti. Kentinin adı Paiydi. Karısı,	
Me-Zahav kızı Matretin kızı Mehetaveldi.			
1Ch 1	51	Sonunda Hadat da öldü. Edom beyleri şunlardı: Timna, Alva, Yetet,	
1Ch 1	52	Oholivama, Ela, Pinon,	
1Ch 1	53	Kenaz, Teman, Mi vsar,	
1Ch 1	54	Magdiel, İram. Edom beyleri bunlardı.	
1Ch 2	1	İsraılın oğulları şunlardır: Ruben, Şimon, Levi, Yahuda, İssakar,	
Zevulun,			

The Holy Bible in Turkish

1Ch	2	2	Dan, Yusuf, Benyamın, Naftali, Gad, Aşer.
1Ch	2	3	Yahudanın oğulları: Er, Onan, Şela. Bu üç oğlu Yahudaya Kenanlı
Şuanın kızı doğurdu.			Yahudanın ilk oğlu Er, RABbin gözünde kötüydü. Bu yüzden RAB onu öldürdü.
1Ch	2	4	Yahudanın gelini Tamar ona Peres ve Zerahı doğurdu. Yahudanın toplam
beş oğlu vardı.			
1Ch	2	5	Peresin oğulları: Hesron, Hamul.
1Ch	2	6	Zerahoğulları: Zimri, Etan, Heman, Kalkol, Darda. Toplam beş kişiydi.
1Ch	2	7	Karminin oğlu: Yok edilmeye adanmış eşyalar konusunda RABbe ihanet
etmekle İsraili yıkıma sürükleyen Akan.			
1Ch	2	8	Etamın oğlu: Azarya.
1Ch	2	9	Hesronun oğulları: Yerahmeel, Ram, Kalev.
1Ch	2	10	Amminadav Ramın oğluydu.
			Yahudalıların önderi Nahşon Amminadavın oğluydu.
1Ch	2	11	Salma Nahşonun oğluydu.
			Boaz Salmanın,
1Ch	2	12	Ovet Boazın,
			İşay Ovetin oğluydu.
1Ch	2	13	İşayın yedi oğlu oldu: Birinci si Eliav, ikinci si Avinadav, üçüncüsü
Şima,			
1Ch	2	14	dördüncüsü Netanel, beşincisi Radday,
1Ch	2	15	altıncısı Osem, yedinci si Davut.
1Ch	2	16	Kızkardeşleri Seruya ile Avigayildi. Seruyanın üç oğlu vardı: Avişay,
Yoav, Asahel.			
1Ch	2	17	İsmaili Yeterle evlenen Avigayil Amasayı doğurdu.
1Ch	2	18	Hesron oğlu Kalevin, karısı Azuvadan ve Yeriottan oğulları oldu.
Karısından doğan oğullar			şunlardır: Yeşer, Şovav, Ardon.
1Ch	2	19	Azuva ölünce, Kalev kendisine Huru doğuran Efratla evlendi.
1Ch	2	20	Uri Hurun oğluydu,
			Besalel Urinin oğluydu.
1Ch	2	21	Daha sonra Hesron, Gilatın babası Makirin kızıyla yattı. Altmış
yaşındayken evlendiği bu kadın ona Seguvu doğurdu.			
1Ch	2	22	Yair Seguvun oğluydu; Gilat ülkesinde yirmi üç kenti vardı.
1Ch	2	23	Ama Geşurla Aram Havvot-Yairi ve Kenat ile çevresindeki köyleri,
toplam altmış kenti ele geçirdiler. Buralarda yaşayan bütün halk Gilatın babası Makirin			
soyundandı.			
1Ch	2	24	Hesron Kalev-Efratada öldükten sonra, karısı Aviya Tekoanın kurucusu
olan Aşhuru doğurdu. gelir.			
1Ch	2	25	Hesronun ilk oğlu Yerahmeelin oğulları: İlk oğlu Ram, Buna, Oren,
Osem, Ahiya.			
1Ch	2	26	Yerahmeelin Atara adında başka bir karısı vardı; O da Onamın
annesiydi.			
1Ch	2	27	Yerahmeelin ilk oğlu Ramın oğulları: Maas, Yamin, Eker.
1Ch	2	28	Onamın oğulları: Şammay, Yada. Şammayın oğulları: Nadav, Avişur.
1Ch	2	29	Avişurun Avihayil adında bir karısı vardı; ona Ahbanı ve Moliti
doğurdu.			
1Ch	2	30	Nadavın oğulları: Selet, Appayim. Selet çocuksuz öldü.
1Ch	2	31	Appayimin oğlu: Yişi. Yişinin oğlu: Şeşan. Şeşanın oğlu: Ahlay.
1Ch	2	32	Şammayın kardeşi Yadanın oğulları: Yeter ve Yonatan. Yeter çocuksuz
öldü.			
1Ch	2	33	Yonatanın oğulları: Pelet, Zaza. Bunlar Yerahmeelin soyundan
geliyordu.			
1Ch	2	34	Şeşanın oğlu olmadıysa da kızları vardı. Şeşanın Yarha adında Mısırlı
bir uşağı vardı.			
1Ch	2	35	Şeşan kızını uşağı Yarhayla evlendirdi. Kadın ona Attayı doğurdu.
1Ch	2	36	Natan Attayın oğluydu.
			Zavat Natanın,
1Ch	2	37	Eflal Zavatın,
			Ovet Eflalın,
1Ch	2	38	Yehu Ovetin,
			Azarya Yehunun,
1Ch	2	39	Heles Azaryanın,
			Elasa Helesin,
1Ch	2	40	Sismay Elasanın,
			Şallum Sismayın,
1Ch	2	41	Yekamya Şallumun,
			Elişama Yekamyanın oğluydu.
1Ch	2	42	Yerahmeelin kardeşi Kalevin oğulları: İlk oğlu Zifin kurucusu Meşa ve
Hevronun kurucusu Meraşa.			
1Ch	2	43	Hevronun oğulları: Korah, Tappuah, Rekem, Şema.
1Ch	2	44	Raham Şemanın oğluydu.
			Yorkoam Rahamın,
			Şammay Rekemin,

The Holy Bible in Turkish

1Ch	2	45	Maon Şammayın oğluydu. Beytsurun kurucusu Maondu.
1Ch	2	46	Kalevin cariyesi Efa ona Haranı, Mosayı ve Gazezi doğurdu. Gazez Haranın oğluydu.
1Ch	2	47	Yahdayın oğulları: Regem, Yotam, Geşan, Pelet, Efa, Şaaf.
1Ch	2	48	Kalevin öbür cariyesi Maaka ona Şeveri ve Tirhanayı doğurdu.
1Ch	2	49	Maaka Madmannanın kurucusu Şaafı, Makbena ve Givanın kurucusu Şevayı da doğurdu. Kalevin Aksa adında bir de kızı oldu.
1Ch	2	50	Kalevin soyundan gelenler: Efratın ilk oğlu Hurun oğulları: Kiryat-Yearimin kurucusu Şoval, Beytlehem'in kurucusu Salma, Beytgaderin kurucusu Haref.
1Ch	2	51	Kiryat-Yearimin kurucusu Şoval, Haroelilerin ve Menuhotta yaşayan halkın yarısının atasıydı.
1Ch	2	52	Kiryat-Yearimin boyları: Yeterliler, Pütlular, Şumatlılar, Mişralılar.
1Ch	2	53	Soralılarla Eştallular da bu boyların soyundan geldi.
1Ch	2	54	Salmanın soyundan gelenler: Beytlehemliler, Netofalılar, Atrot-Beytyoavlılar, Manahatlıların yarısı ve Sorlular.
1Ch	2	55	Yabes'te yaşayan yazmanların boyları: Tiratlılar, Şimatlılar, Sukatlılar. Bunlar Rekav halkının atası Hammat'ın soyundan gelen Kenliler'dir.
1Ch	3	1	Davutun Hevronda doğan oğulları şunlardı: İlk oğlu Yizreeelli
1Ch	3	2	Ahinoamdan Amnon, ikinci si Karmelli Avi gayilden Daniel, üçüncüsü Geşur Kralı Talmayın kızı Maakadan Avşalom, dördüncüsü Hagitten Adoniya,
1Ch	3	3	beşincisi Avitaldan Şefatya, altıncısı karısı Egladan Yitream.
1Ch	3	4	Davutun bu altı oğlu Hevronda doğdular. Davut orada yedi yıl altı ay, Yerusalımde de otuz üç yıl krallık yaptı.
1Ch	3	5	Davutun Yerusalımde doğan oğulları: Şima, Şovav, Natan, Süleyman. Bu dördü Ammielin kızı Bat-Şevadan doğdular.
1Ch	3	6	Öbür oğulları: Yivhar, Elişama, Elifelet,
1Ch	3	7	Nogah, Nefek, Yafia,
1Ch	3	8	Elişama, Elyada, Elifelet. Toplam dokuz kişiydiler.
1Ch	3	9	Bütün bunlar, Davutun cariyelerinden doğanlar dışındaki oğullarıydı.
1Ch	3	10	Tamar onların kızkardeşi'dir. Rehavam Süleymanın oğluydu. Avi ya Rehavamın, Asa Aviyanın, Yehoşafat Asanın, Yehoram Yehoşafatın, Ahazya Yehoramın, Yoaş Ahazyanın,
1Ch	3	11	Amatsya Yoaşın, Azarya Amatsyanın, Yotam Azaryanın, Ahaz Yotamın, Hizkiya Ahazın, Manaşşe Hizkiyanın,
1Ch	3	12	Amon Manaşşenin, Yoşiya Amonun oğluydu.
1Ch	3	13	Yoşyanın oğulları: İlk oğlu Yohanan, İkincisi Yehoyakim, Üçüncüsü Sidkiya, Dördüncüsü Şallum.
1Ch	3	14	Yehoyakimin oğulları: Yehoyakin ve Sidkiya.
1Ch	3	15	Sürgün edilen Yehoyakinin torunları: Şealtiel, Malkiram, Pedaya, Şenassar, Yekamya, Hoşama, Nedavya.
1Ch	3	16	Pedayanın oğulları: Zerubbabil, Şimi. Zerubbabilin çocukları: Meşullam, Hananya ve kızkardeşleri Şelomit.
1Ch	3	17	Zerubbabilin beş oğlu daha vardı: Haşuva, Ohel, Berekyia, Hasadya, Yuşav-Heset.
1Ch	3	18	Hananyanın oğulları: Pelatya, Yeşaya. Yeşaya Refayanın, Refaya Arnanın, Arnan Ovadyanın, Ovadya Şekanyanın babasıydı.
1Ch	3	19	Şekanyanın oğlu: Şemaya. Şemayanın oğulları: Hattuş, Yigal, Bariah, Nearya, Şafat. Toplam altı kişiydi.
1Ch	3	20	Nearyanın oğulları: Elyoenay, Hizkiya, Azrikam. Toplam üç kişiydi.
1Ch	3	21	Elyoenay'ın oğulları: Hodavya, Elyaşiv, Pelaya, Akkuv, Yohanan, Delaya, Anani. Toplam yedi kişiydi.
1Ch	4	1	Yahuda oğulları: Peres, Hesron, Karmi, Hur, Şoval.
1Ch	4	2	Şoval oğlu Reaya Yahatın babasıydı. Yahat Ahumayın ve Lahatın

babasıydı. Soralı boylar bunlardı.

1Ch 4 3 Etamin oğulları: Yizreel, Yişma, Yidbaş. Kızkardeşlerinin adı

Hasel el ponidir.

1Ch 4 4 Penuel Gedorun babasıydı. Ezer Huşanın babasıydı. Bunlar Beytlehem'in kurucusu ve Efratın ilk oğlu Hurun torunlarıydı. ya da <<Kurucusu>>.

1Ch 4 5 Tekoanın kurucusu Aşhurun Helah ve Naara adında iki karısı vardı.

1Ch 4 6 Naara ona Ahuzzam, Hefer, Temeni ve Haahaştariyi doğurdu. Bunlar

Naaranın oğullarıydı.

1Ch 4 7 Helahın oğulları: Seret, Yishar, Etnan

1Ch 4 8 ve Anuvla Hassovevanın babası Kos. Kos Harum oğlu Aharhel boylarının atasıydı.

1Ch 4 9 Yabesfi kardeşlerinden daha saygın biriydi. Annesi, <<Onu acı çekerek doğurdum>> diyerek adını Yabes koymuştu.

1Ch 4 10 Yabes, İsrail'in Tanrısına, <<Ne olur, beni kutsa, sınırlarımı

genişlet!>> diye yakardı, <<Elin üzerimde olsun, beni kötülükten koru. Öyle ki, acı çekmeyeyim.>> Tanrı onun yakarışını duydu.

1Ch 4 11 Şuhanın kardeşi Keluv, Eştunun babası Mehirin babasıydı.

1Ch 4 12 Eştun Beytrafanın, Paseahın ve İr-Nahaşın kurucusu Tehinnanın

babasıydı. Bunlar Rekalılardı.

1Ch 4 13 Kenazın oğulları: Otniel, Seraya. Otnielin oğulları: Hatat ve

Meonotay. Meonotay Ofranın babasıydı. Seraya Ge-Haraşimin kurucusu Yoavın babasıydı. Bunlar el işlerinde becerikli kişilerdi.

1Ch 4 15 Yefunne oğlu Kalevin oğulları: İru, Ela, Naam. Elanın oğlu: Kenaz.

1Ch 4 16 Yehallelelin oğulları: Zif, Zifa, Tirya, Asarel.

1Ch 4 17 Ezranın oğulları: Yeter, Meret, Efer, Yalon. Meretin karılarından biri

Miryamı, Şammayı ve Eştemoanın kurucusu Yişbahı doğurdu.

1Ch 4 18 Bunlar Meretin evlendiği firavunun kızı Bityanın doğurduğu

çocuklardır. Meretin Yahudalı karısı, Gedorun kurucusu Yeret, Sokonun kurucusu Heveri,

Zanoahın kurucusu Yekutieli doğurdu.

1Ch 4 19 Hodiya Nahamın kızkardeşiyle evlendi. Ondan doğan oğulları Keilada

yaşayan Garm ve Eştemoada yaşayan Maaka boylarının atasıydı.

1Ch 4 20 Şimonun oğulları: Amnon, Rinna, Ben-Hanan, Tilon. Yişinin torunları:

Zohet ve Ben-Zohet.

1Ch 4 21 Yahuda oğlu Selanın oğulları: Lekanın kurucusu Er, Mareşanın kurucusu

Lada, Beytaşbeada ince keten işinde çalışanların boyları,

1Ch 4 22 Yokim, Kozevalılar, Moavlı kadınlarla evlenen Yoaşla Saraf ve

Yaşuvi-Lehem. Bu kayıtlar eskidir.

1Ch 4 23 Netayim ve Gederada oturur, çömlekçilik yapar ve kral için

çalışırlardı.

1Ch 4 24 Şimonoğulları: Nemuel, Yamin, Yariv, Zerah, Şaul.

1Ch 4 25 Şallum Şaulun oğluydu. Mivsam Şallumun, Mişma da Mivsamın oğluydu.

1Ch 4 26 Mişmanın torunları: Hammuel Mişmanın oğluydu. Zakkur Hammuelin, Şimi

de Zakkurun oğluydu.

1Ch 4 27 Şiminin on altı oğlu, altı kızı vardı. Ancak kardeşlerinin çok sayıda

çocukları yoktu. Bu yüzden Şimon oymağı, sayıca Yahuda oymağı kadar artmadı.

1Ch 4 28 Şimonoğulları Beer-Şeva, Molada, Hasar-Şual, Bilha, Esem, Tolat,

Betuel, Horma, Ziklak, Beytmarkavot, Hasar-Şusim, Beytbiri ve Şaarayim kentlerinde yaşadılar.

Davut dönemine dek kentleri bunlardı.

1Ch 4 32 Ayrıca şu beş ilçede de yaşadılar: Etam, Ayin, Rimmon, Token, Aşan.

1Ch 4 33 Baalata kadar uzanan bu kentlerin çevresindeki bütün köyler

Şimonoğullarına aitti. Ailelerinin soy kütüğünü de tuttular. <<Baal>> (bkz. Yşu. 19: 8).

1Ch 4 34 Meşovav, Yamlek, Amatsya oğlu Yoşa,

1Ch 4 35 Yoel, Asiel oğlu Seraya oğlu Yoşivya oğlu Yehu,

1Ch 4 36 Elyoenay, Yaakova, Yeşohaya, Asaya, Adiel, Yesimiel, Benaya

1Ch 4 37 ve Şemaya oğlu Şimri oğlu Yedaya oğlu Allon oğlu Şifi oğlu Ziza.

1Ch 4 38 Yukarıda adı geçenlerin her biri, ait olduğu boyun başıydı. Aileleri

sayıca çoğaldılar.

1Ch 4 39 Sürülerine otlak aramak için Gedor yakınlarına, vadinin doğusuna kadar

gittiler.

1Ch 4 40 Orada çok zengin otlaklar buldular. Ülke geniş, rahat ve huzur

doluydu. Eskiden orada Hamın soyundan gelenler yaşırdı.

1Ch 4 41 Yukarıda adı yazılı olanlar, Yahuda Kralı Hizkiya döneminde geldiler.

Hamlıların çadırlarına ve orada yaşayan Meunlulara saldırıp tümünü öldürdüler. Sonra

ülkelerine yerleştiler. Bugün de oradalar. Çünkü orada sürüleri için otlak vardı.

1Ch 4 42 Yişinin oğulları Pelatya, Nearya, Refaya, Uzziel önderliğinde Şimon

oymağından beş yüz kişi Seir dağılık bölgesine gidip

1Ch 4 43 Amalekliler'den sağ kalanları öldürdüler. Bugün de orada yaşıyorlar.

1Ch 5 1 İsrailin ilk oğlu Rubenin oğulları. -Ruben ilk doğandır. Babasının

yatağına yatıp onu kirlettiği için ilk oğulluk hakkı İsrail oğlu Yusufun oğullarına verildi.

Bu yüzden Ruben soy kütüğüne ilk oğulluk hakkına göre yazılmadı.

1Ch 5 2 Yahuda kardeşleri arasında en güçlü olanı, önderlik hep onun soyundan

çıktı. Ama ilk oğulluk hakkı Yusuf'a aitti. -

1Ch	5	3	İsrailin ilk oğlu Rubenin oğulları: Hanok, Pallu, Hesron, Karmi.
1Ch	5	4	Yoelin soyu: Şemaya Yoelin, Gog Şemayanın, Şimi Gogun, Mika Şiminin, Reaya Mikanın, Baal Reayanın, Beera Baalın oğluydu. Rubenlilerin önderiydi. Boylarına göre aile soy kütüğüne yazılan akrabaları şunlardır: Önder
1Ch	5	7	Yei el, Zekeriya,
1Ch	5	8	Yoel oğlu Şema oğlu Azaz oğlu Bala. Bunlar Aroerde, Nevo ve Baal-Meona
1Ch	5	9	kadar uzanan topraklarda yaşadılar.
1Ch	5	10	Doğuda Fıratın çöle kadar uzanan topraklara yayıldılar. Çünkü Gilat
1Ch	5	11	bölgesinde sığırları çoğalmıştı.
1Ch	5	12	Rubenliler Saul döneminde Hacerlilere karşı savaş açtı. Onları
1Ch	5	13	yenilgiye uğrattı. Gilatın doğusunda kalan topraklardaki çadırlarını ele geçirdiler.
1Ch	5	14	Gadlılar, Başanda, Selkaya kadar uzanan topraklarda Rubenlilerin
1Ch	5	15	karşısında yaşadılar.
1Ch	5	16	Önderleri Yoeldi; ikinci derecede önemli şafam, Başanda ise Yanay ve
1Ch	5	17	Şafattı.
1Ch	5	18	Boylarına göre akrabaları şunlardır: Mikael, Meşullam, Şeva, Yoray,
1Ch	5	19	Yakan, Zia, Ever. Toplam yedi kişiydi.
1Ch	5	20	Bunlar Buz oğlu Yahdo oğlu Yeşişay oğlu Mikael oğlu Gilat oğlu Yaroah
1Ch	5	21	oğlu Huri oğlu Avihayil'in oğullarıydı.
1Ch	5	22	Guni oğlu Avdiel oğlu Ahi bu boyların başıydı.
1Ch	5	23	Gadlılar Gilatta, Başanda, çevredeki köylerde ve Şaronun bütün
1Ch	5	24	otlaklarında yaşadılar.
1Ch	5	25	Bunların hepsi Yahuda Kralı Yotamın ve İsrail Kralı Yarovamın
1Ch	5	26	döneminde soy kütüğüne yazıldılar.
1Ch	5	27	Rubenlilerin, Gadlıların ve Manaşşe oymağının yarısının kalkan ve
1Ch	5	28	kılıç kullanabilen, ok atabilen, savaş için eğitilmiş 44 760 yiğit askeri vardı.
1Ch	5	29	Hacerlilere, Yetura, Nafişe, Nodava karşı savaş açtılar.
1Ch	5	30	Onlarla savaşırken yardım gördüler. Tanrı Hacerlileri ve onlarla
1Ch	5	31	birlikte olanları ellerine teslim etti. Çünkü savaş sırasında Tanrıya yalvarmışlar, Ona
1Ch	5	32	güvenmişlerdi. Bu yüzden Tanrı yalvarışlarını yanıtladı.
1Ch	5	33	Hacerlilerin hayvanlarını ele geçirdiler: Elli bin deve, iki yüz elli
1Ch	5	34	bin davar, iki bin eşek. Tutsak olarak da yüz bin kişi aldılar.
1Ch	5	35	Savaş Tanrının isteğiyle olduğu için düşmandan birçok kişiyi
1Ch	5	36	öldürdüler. Sürgün dönemine dek Hacerlilerin topraklarında yaşadılar.
1Ch	5	37	Manaşşe oymağının yarısı Başandan Baal-Hermona, Senir, yani Hermon
1Ch	5	38	Dağına kadar uzanan topraklarda yaşadı ve sayıca çoğaldı.
1Ch	5	39	Boy başları şunlardı: Efer, Yişi, Eliel, Azriel, Yeremya, Hodavya,
1Ch	5	40	Yahdiel. Bunlar yiğit savaşılar, ünlü kişiler ve boy başlarıydı.
1Ch	5	41	Ne var ki atalarının Tanrısına bağlı kalmadılar. Tanrıya ihanet ederek
1Ch	5	42	önerilerinden yok ettiği ulusların ilahlarına yöneldiler.
1Ch	5	43	Bu yüzden İsrail'in Tanrısı, Tiglat-Pileser diye bilinen Asur Kralı
1Ch	5	44	Pül'u harekete geçirdi. Asur Kralı Rubenliler'i, Gadlılar'ı, Manaşşe oymağının yarısını tutsak
1Ch	6	1	edip Halah'a, Habur'a, Hara'ya, Gozan Irmağı'na sürdü. Onlar bugün de oralarda yaşıyorlar.
1Ch	6	2	Levinin oğulları: Gerşon, Kehat, Merari.
1Ch	6	3	Kehatın oğulları: Amram, Yişar, Hevron, Uzziel.
1Ch	6	4	Amramın çocukları: Harun, Musa, Miryam. Harunun oğulları: Nadav,
1Ch	6	5	Avihu, Elazar, İtamar.
1Ch	6	6	Pinehas Elazarın oğluydu.
1Ch	6	7	Avişua Pinehasın,
1Ch	6	8	Bukki Avişuanın,
1Ch	6	9	Uzzi Bukkinin,
1Ch	6	10	Zerahya Uzzi'nin,
1Ch	6	11	Merayot Zerahyanın,
1Ch	6	12	Amarya Merayotun,
1Ch	6	13	Ahi tuv Amaryanın,
1Ch	6	14	Sadok Ahi tuvun,
1Ch	6	15	Ahi maas Sadokun,
1Ch	6	16	Azarya Ahi maasın,
1Ch	6	17	Yohanan Azaryanın,
1Ch	6	18	Azarya Yohananın oğluydu. oydu. -
1Ch	6	19	Amarya Azaryanın,
1Ch	6	20	Ahi tuv Amaryanın,
1Ch	6	21	Sadok Ahi tuvun,
1Ch	6	22	Şallum Sadokun,
1Ch	6	23	Hilkiya Şallumun,
1Ch	6	24	Azarya Hilkiyanın,

The Holy Bible in Turkish

1Ch	6	14	Seraya Azaryanın, Yehosadak Serayanın oğluydu.
1Ch	6	15	RAB Nebukadnessar aracılığıyla Yahuda ve Yeruşalim halkını sürdüğünde Yehosadak da sürgüne gitmişti.
1Ch	6	16	Levinin oğulları: Gerşon, Kehat, Merari.
1Ch	6	17	Gerşonun oğulları: Livni, Şimi.
1Ch	6	18	Kehatın oğulları: Amram, Yişar, Hevron, Uzziel.
1Ch	6	19	Merarinin oğulları: Mahli, Muşi. Soylarına göre yazılan Levi oymağının boyları şunlardır:
1Ch	6	20	Gerşonun soyu: Livni Gerşonun, Yahat Livninin, Zimma Yahatın, Yoah Zimmanın, İddo Yoahın, Zerah İddonun, Yeateray Zerahın oğluydu.
1Ch	6	21	
1Ch	6	22	Kehatın soyu: Ammi nadav Kehatın, Korah Ammi nadavın, Assir Korahın, Elkana Assirin,
1Ch	6	23	Evyasaf Elkananın, Assir Evyasafın,
1Ch	6	24	Tahat Assirin, Uriel Tahatın, Uzziya Urielin, Şaul Uzziyanın oğluydu.
1Ch	6	25	Elkananın öbür oğulları: Amasay, Ahimot.
1Ch	6	26	Elkana Ahimotun, Sofay Elkananın, Nahat Sofayın,
1Ch	6	27	Eliav Nahatın, Yeroham Eliavin, Elkana Yerohamın, Samuel Elkananın oğluydu. metinde geçmemektedir.
1Ch	6	28	Samuelin oğulları: İlk oğlu Yoel, ikincisi Aviya. ad Masoretik metinde geçmemektedir.
1Ch	6	29	Merarinin soyu: Mahli Merarinin, Livni Mahlinin, Şimi Livninin, Uzza Şiminin,
1Ch	6	30	Şima Uzzanın, Hagiya Şimanın, Asaya Hagiyanın oğluydu.
1Ch	6	31	Antlaşma Sandığı RABbin Tapınağına taşındıktan sonra Davutun orada görevlendirdiği ezgiciler şunlardır.
1Ch	6	32	Bunlar Süleyman Yeruşalimde RABbin Tapınağını kurana dek Buluşma Çadırında ezgi okuyarak hizmet eder, belirlenmiş kurallar uyarınca görevlerini yerine getirirlerdi.
1Ch	6	33	Oğullarıyla birlikte görev yapan kişiler şunlardır: Kehatoğullarından: Ezgici Heman. Heman, İsrail oğlu Levi oğlu Kehat oğlu Yişar oğlu Korah oğlu Evyasaf oğlu Assir oğlu Tahat oğlu Sefanya oğlu Azarya oğlu Yoel oğlu Elkana oğlu Amasay oğlu Mahat oğlu Elkana oğlu Suf oğlu Toah oğlu Eliel oğlu Yeroham oğlu Elkana oğlu Samuel oğlu Yoelin oğluydu.
1Ch	6	39	Hemanın sağ yanında görev yapan akrabası Asaf. Asaf, Levi oğlu Gerşon oğlu Yahat oğlu Şimi oğlu Zimma oğlu Etan oğlu Adaya oğlu Zerah oğlu Etni oğlu Malkiya oğlu Baaseya oğlu Mikael oğlu Şima oğlu Berekyanın oğluydu.
1Ch	6	44	Hemanın solunda görev yapan kardeşleri Merarioğullarından: Etan. Etan, Levi oğlu Merari oğlu Muşi oğlu Mahli oğlu Şemer oğlu Bani oğlu Amsi oğlu Hilkiya oğlu Amatsya oğlu Haşavya oğlu Malluk oğlu Avdi oğlu Kiyşinin oğluydu.
1Ch	6	48	Bunların Levili akrabaları, çadırın, Tanrının Tapınağının bütün görevlerini yerine getirmek üzere atandılar.
1Ch	6	49	Ancak, Tanrı kulu Musanın buyruğu uyarınca, yakmalık sunu sunağında ve buhur sunağında sunu sunanlar Harunla oğullarıydı. En Kutsal Yerde yapılan hizmetlerden ve İsrailiilerin bağışlanması için sunulan kurbanlardan onlar sorumluydu.
1Ch	6	50	Harunoğulları şunlardır: Harunun oğlu Elazar, onun oğlu Pinehas, onun oğlu Avisa,
1Ch	6	51	onun oğlu Bukki, onun oğlu Uzzi, onun oğlu Zerahya,
1Ch	6	52	onun oğlu Merayot, onun oğlu Amarya, onun oğlu Ahituv,
1Ch	6	53	onun oğlu Sadok, onun oğlu Ahimaas.
1Ch	6	54	İlk kurayı çeken Kehat boyundan Harunoğullarının sınırlarına göre

yerleşim yerleri şunlardır:

1Ch	6	55	Yahuda topraklarındaki Hevronla çevresindeki otlaklar onlara verildi.
1Ch	6	56	Kentin tarlalarıyla köyleri ise Yefunne oğlu Kaleve verildi.
1Ch	6	57	Sığınak kent seçilen Hevron, Livna, Yattir, Eştemoa, Hilan, Devir, Aşan, Yutta, Beytşemeş kentleriyle bunların otlakları Harunoğullarına verildi.
1Ch	6	60	Benyamin oymağından da Givon, Geva, Alemet, Anatot ve bunların otlakları verildi. Kehat boylarına verilen bu kentlerin toplam sayısı on üçtü. geçmemektedir (bkz. Yşu. 21:16). Yşu. 21:17).
1Ch	6	61	Geri kalan Kehatoğullarına Manaşşe oymağının yarısına ait boylardan alınan on kent kurayla verildi.
1Ch	6	62	Gersonoğullarına boy sayısına göre İssakar, Aşer, Naftali ve Başandaki Manaşşe oymağından alınan on üç kent verildi.
1Ch	6	63	Merarioğullarına boy sayısına göre Ruben, Gad ve Zevulun oymaklarından alınan on iki kent kurayla verildi.
1Ch	6	64	İsrailliler bu kentleri otlaklarıyla birlikte Levililere verdiler.
1Ch	6	65	Yahuda, Şimon, Benyamin oymaklarından alınan ve yukarıda adları sayılan kentler kurayla verildi.
1Ch	6	66	Kehat boyundan bazı ailelere Efrayim oymağından alınan kentler verildi.
1Ch	6	67	Efrayim dağlık bölgesinde sığınak kent seçilen Şekem, Gezer, Yokmoam, Beythoron, Ayalon, Gat-Rimmon ve bunların otlakları verildi.
1Ch	6	70	İsrailliler Manaşşe oymağının yarısından alınan Aner, Bilam ve bunların otlaklarını Kehat boyunun öbür ailelerine verdiler.
1Ch	6	71	Aşağıdaki kentler Gersonoğullarına verildi: Manaşşe oymağının yarısına ait Başandaki Golan, Aştarot ve bunların otlakları.
1Ch	6	72	İssakar oymağından Kedeş, Daverat, Ramot, Anem ve bunların otlakları.
1Ch	6	74	Aşer oymağından Maşal, Avdon, Hukok, Rehov ve bunların otlakları.
1Ch	6	76	Naftali oymağından Celiledeki Kedeş, Hammon, Kiryatayim ve bunların otlakları.
1Ch	6	77	Merarioğullarına -geri kalan Levililere- aşağıdaki kentler verildi: Zevulun oymağından Rimmono, Tavor ve bunların otlakları.
1Ch	6	78	Ruben oymağından Erihanın ötesinde, Şeria Irmağının doğusundaki kırdaki bulunan Beser, Yahsa, Kedemot, Mefaat ve bunların otlakları.
1Ch	6	80	Gad oymağından Gilat'taki Ramot, Mahanayim, Heşbon, Yazer ve bunların otlakları.
1Ch	7	1	İssakarın dört oğlu vardı: Tola, Pua, Yaşuv, Şimron.
1Ch	7	2	Tolanın oğulları: Uzzi, Refaya, Yeri el, Yahmay, Yivsam, Samuel. Bunlar Tola boyunun başlarıydı. Soy kütüğüne göre yiğit savaşçılardı. Davut döneminde sayıları 22 600'dü.
1Ch	7	3	Uzzinin oğlu: Yizrahya. Yizrahyanın oğulları: Mikael, Ovadya, Yoel, Yişşiya. Beşi de boy başıydı.
1Ch	7	4	Soy kütüğüne göre, aralarında savaşa hazır 36 000 kişi vardı. Hepsinin çok sayıda karısı ve çocuğu vardı.
1Ch	7	5	Soy kütüğüne göre İssakar boylarına bağlı akrabalarından savaşacak durumda olanların sayısı 87 000'di.
1Ch	7	6	Benyaminin üç oğlu vardı: Bala, Beker, Yediael.
1Ch	7	7	Balanın beş oğlu vardı: Esbon, Uzzi, Uzziel, Yerimot, İyri. Bunlar boy başıydı. Soy kütüğüne kayıtlı yiğit savaşçıların sayısı 22 034 kişiydi.
1Ch	7	8	Bekerin oğulları: Zemira, Yoaş, Eliezer, Elyoenay, Omri, Yeremot, Aviya, Anatot, Alemet. Hepsî Bekerin oğullarıydı.
1Ch	7	9	Bunların soy kütüğüne kayıtlı aile başlarının ve yiğit savaşçıların sayısı 20 200'dü.
1Ch	7	10	Yediaelin oğlu: Bilhan. Bilhanın oğulları: Yeuş, Benyamin, Ehut, Kenaana, Zetan, Tarşış, Ahişahar.
1Ch	7	11	Yediaelin bütün oğulları boy başlarıydı. Aralarında savaşa hazır 17 200 yiğit savaşçı vardı.
1Ch	7	12	Şuppim ve Huppim İrin, Huşim ise Aherin oğluydu. <<Dan>> yerine kullanılmıştır.
1Ch	7	13	Naftalinin oğulları: Yahasiel, Guni, Yeser, Şallum. Bunlar Bilhanın soyundandı.
1Ch	7	14	Manaşşenin oğulları: Aramlı cariyenin doğurduğu Asriel, Makir. Makir Gilatın babasıydı.
1Ch	7	15	Makir Huppimle Şuppimin kızkardeşi Maakayı karı olarak aldı. Makirin ikinci oğlunun adı Selofhattı. Selofhatın yalnız kızları oldu.
1Ch	7	16	Makirin karısı Maaka, Pereş ve Şereş adında iki oğul doğurdu. Şereşin de Ulam ve Rekem adında iki oğlu oldu.
1Ch	7	17	Ulamın oğlu: Bedan. Manaşşe oğlu Makir oğlu Gilatın oğulları bunlardır.
1Ch	7	18	Gilatın kızkardeşi Hammoletket İshotu, Aviezeri, Mahlayı doğurdu.
1Ch	7	19	Şemidanın oğulları: Ahyar, Şekem, Likhi, Aniam.
1Ch	7	20	Efrayimin oğulları: Şutelah, Ezer ve Elat. Beret Şutelahın,

The Holy Bible in Turkish

Tahat Beretin,
Elada Tahatın,
Tahat Eladanın,
Zavat Tahatın,
Şutelah da Zavatın oğluydu. onların sürülerini çalmaya gitmişlerdi.
Babalari Efrayim günlerce yas tuttu. Akrabaları onu avutmaya geldiler.
Efrayim karısıyla yine yattı. Kadın gebe kalıp bir oğul doğurdu.
Evinde talihsizlik var diye babası oğlana Beria adını verdi.
Kızı Aşağı ve Yukarı Beythoronu, Uzzen-Şeerayı kuran Şeeraydı.
Berianın Refah adında bir oğlu vardı.

1Ch 7 22
1Ch 7 23
Evinde talihsizlik var
1Ch 7 24
1Ch 7 25

Refah Berianın,
Reşef Refahın,
Telah Reşefin,
Tahan Telahın,
Ladan Tahanın,
Ammihut Ladanın,
Elişama Ammihutun,
Nun Elişamanın,
Yeşu da Nunun oğluydu.

1Ch 7 28
köyleri, doğuda
1Ch 7 29
ait köyler vardı.

Efrayimlilerin yerleştikleri topraklar Beyteli ve çevresindeki
Naaranı, batıda Gezeri ve köylerini, Şekem, Aya ve köylerini kapsıyordu.
Manaşşe oymağının sınırında Beytşean, Taanak, Megiddo, Dor ve bunlara
İsraıl oğlu Yusufun soyu buralarda yaşadı.

1Ch 7 30
1Ch 7 31
1Ch 7 32
1Ch 7 33
1Ch 7 34
1Ch 7 35
1Ch 7 36
1Ch 7 37
1Ch 7 38
1Ch 7 39
1Ch 7 40

Aşerin oğulları: Yimna, Yişva, Yişvi, Beria; kızkardeşleri Serah.
Beria oğulları: Hever ve Birzayitin kurucusu Malkiel.
Hever Yaflet, Şomer, Hotam ve kızkardeşleri Şuanın babasıydı.
Yaflet oğulları: Pasak, Bimhal, Aşvat. Yafletin oğulları bunlardı.
Şomeroğulları: Ahi, Rohga, Yehubba, Aram.
Kardeşi Helemin oğulları: Sofah, Yimna, Şeleş, Amal.
Sofah oğulları: Suah, Harnefer, Şual, Beri, Yimra,
Beser, Hod, Şamma, Şilşa, Yitran, Beera.
Yeteroğulları: Yefunne, Pispas, Ara.
Ullanın oğulları: Arah, Hanniel, Rişya.
Bunların hepsi Aşer soyundandı. Boy başları, seçkin kişiler, yiğit

savaşçılar ve tanınmış önderlerdi. Soy kütüğüne kayıtlı savaşa hazır olanların sayısı yirmi altı bindi.

1Ch 8 1

Benyaminin ilk oğlu Bala,
ikinci oğlu Aşbel,
üçüncü oğlu Ahrah,

1Ch 8 2

dördüncü oğlu Noha,
beşinci oğlu Rafaydı.

1Ch 8 3

Balanın oğulları: Addar, Gera, Avihut,

1Ch 8 4

Avişua, Naaman, Ahoah,

1Ch 8 5

Gera, Şefufan, Huram.

1Ch 8 6

Ehutoğulları Gevada yaşayan ailelerin başlarıydı. Oradan Manahata

sürüldüler. Adları şunlardır:

1Ch 8 7

Naaman, Ahiya ve onları sürgüne gönderen Gera. Gera Uzzayla Ahihutun

babasıydı.

1Ch 8 8

Şaharayim, karıları Huşimle Baarayı boşadıktan sonra, Moav kırında

çocuk sahibi oldu.

1Ch 8 9

Yeni karısı Hodeşten doğan oğulları şunlardır: Yovav, Sişya, Meşa,

Mal kam,

1Ch 8 10

Yeus, Sakeya, Mirma. Bunlar Şaharayimin oğullarıydı. Hepsi de boy

başlarıydı.

1Ch 8 11

Şaharayimin karısı Huşimden de Avituv ve Elpaal adında iki oğlu vardı.

1Ch 8 12

Elpaalın oğulları: Ever, Mişam, Ono ve Lod kentleriyle çevrelerindeki

köyleri yeniden kuran Şemet, Beria, Şema. Beriayla Şema Ayalonda yaşayan halkın boy

başlarıydı. Bunlar Gatta yaşayan halkı sürdüler.

1Ch 8 14

Ahyo, Şaşak, Yeremot,

1Ch 8 15

Zevadya, Arat, Eder,

1Ch 8 16

Mikael, Yişpa ve Yoha Berianın oğullarıydı.

1Ch 8 17

Zevadya, Meşullam, Hizki, Hever,

1Ch 8 18

Yişmeray, Yizliya ve Yovav Elpaalın oğullarıydı.

1Ch 8 19

Yakim, Zikri, Zavdi,

1Ch 8 20

Elidenay, Silletay, Eliel,

1Ch 8 21

Adaya, Beraya ve Şimrat Şiminin oğullarıydı.

1Ch 8 22

Şaşakın oğulları: Yişpan, Ever, Eliel,

1Ch 8 23

Avdon, Zikri, Hanan,

1Ch 8 24

Hananya, Elam, Antotiya,

1Ch 8 25

Yifdeya, Penuel.

1Ch 8 26

Yerohamın oğulları: Şamşeray, Şeharya, Atalya,

1Ch 8 27

Yaareşya, Eliya, Zikri.

1Ch 8 28	Bunların hepsi soy kütüğüne göre boy başları ve önderlerdi.
Yeruşalimde yaşadılar.	
1Ch 8 29	Givonun kurucusu Yeiel fö Givonda yaşadı. Karısının adı Maakaydı.
1Ch 8 30	Yeielin ilk oğlu Avdondu. Öbürleri şunlardı: Sur, Kiş, Baal, Ner,
Nadav,	
1Ch 8 31	Gedor, Ahyo, Zeker
1Ch 8 32	ve Şımanın babası Miklot. Bunlar Yeruşalimdeki akrabalarının yanında
yaşarlardı.	
1Ch 8 33	Ner Kişin, Kiş Saulun babasıydı.
	Saul Yonatan, Malkişua, Avinadav ve Eşbaalın babasıydı.
1Ch 8 34	Yonatan Merib-Baalın, Merib-Baal Mikanın babasıydı.
1Ch 8 35	Mikanın oğulları: Piton, Melek, Tarea, Ahaz.
1Ch 8 36	Ahaz Yehoaddanın babasıydı.
	Yehoadda Alemet, Azmavet, Zimrinin,
1Ch 8 37	Zimri Mosanın,
	Mosa Bineanın,
	Binea Rafanın,
	Rafa Elasanın,
	Elasa da Aselin babasıydı. geçmemektedir (bkz. 9:35). 9:36).
1Ch 8 38	Aselin altı oğlu vardı. Adları şöyledir: Azrikam, Bokeru, İsmail,
Şearya, Ovadya, Hanan.	Bütün bunlar Aselin oğullarıydı.
1Ch 8 39	Aselin kardeşi Esekin oğulları: ilk oğlu Ulam, ikincisi Yeuş, üçüncüsü
Elifelet.	
1Ch 8 40	Ulam oğulları ok atmakta usta, yiğit savaşçılardı. Ulam'ın birçok oğlu,
torunu vardı. Sayıları yüz elli kişiydi. Hepsi Benyamin soyundandı.	
1Ch 9 1	Bütün İsrailîliler soylarına göre kaydedilmiştir. Bu kayıtlar İsrail
krallarının tarihinde yazılıdır. Yahudalılar RABbe ihanet ettikleri için Babil'e sürüldüler.	
1Ch 9 2	Kentlerindeki mülklerine dönüp ilk yerleşenler bazı İsrailîliler,
kâhinler, Levililer ve tapınak görevlileriydi.	
1Ch 9 3	Yahuda, Benyamin, Efrayim ve Manaşşe soyundan Yeruşalimde yaşayanlar
şunlardır:	
1Ch 9 4	Yahuda oğlu Peres soyundan Bani oğlu İmri oğlu Omri oğlu Ammihut oğlu
Utay.	
1Ch 9 5	Şelaoğullarından: ilk oğlu Asaya ve oğulları.
1Ch 9 6	Zerahoğullarından: Yeuel. Yahudalıların toplamı 690 kişiydi.
1Ch 9 7	Benyamin soyundan gelenler: Hassenua oğlu Hodavya oğlu Meşullam oğlu
Sallu,	
1Ch 9 8	Yeroham oğlu Yivneya, Mikri oğlu Uzzi oğlu Ela, Yivniya oğlu Reuel
oğlu Şefatya oğlu Meşullam.	
1Ch 9 9	Soylarına göre kaydedilenlerin toplamı 956 kişiydi. Bunların hepsi
aile başlarıydı.	
1Ch 9 10	Kâhinler: Yedaya, Yehoyariv, Yakın,
1Ch 9 11	Ahituv oğlu Merayot oğlu Sadok oğlu Meşullam oğlu Hilkiya oğlu tapınak
baş görevlisi Azarya,	
1Ch 9 12	Malkiya oğlu Paşhur oğlu Yeroham oğlu Adaya, Immer oğlu Meşillemit
oğlu Meşullam oğlu Yahzera oğlu Adiel oğlu Maasay.	
1Ch 9 13	Aile başları olan kâhin kardeşlerinin toplamı 1 760'tı. Tanrının
Tapınağındaki hizmetlerden sorumlu yetenekli kişilerdi.	
1Ch 9 14	Levililer: Merarioğullarından Haşavya oğlu Azrikam oğlu Haşşuv oğlu
Şemaya,	
1Ch 9 15	Bakbakkar, Hereş, Galal, Asaf oğlu Zikri oğlu Mika oğlu Mattanya,
1Ch 9 16	Yedutun oğlu Galal oğlu Şemaya oğlu Ovadya ve Netofalıların köylerinde
yaşayan Elkana oğlu Asa oğlu Berekyas.	
1Ch 9 17	Tapınak kapı nöbetçileri: Şallum, Akkuv, Talmon, Ahiman ve kardeşleri.
Şallum başlarıydı.	
1Ch 9 18	Bugüne kadar doğuya bakan Kral Kapısında görevlidirler. Levili
bölgelere bağlı kapı nöbetçileri bunlardı.	
1Ch 9 19	Korah oğlu Evyasaf oğlu Kore oğlu Şallum ve ailesinden
-Korahoğullarından- olan çalışan arkadaşları Çadırın giriş kapısının nöbetçileriydi.	
Bunların ataları da RABbin ordugahının giriş kapısının nöbetçileriydi.	
1Ch 9 20	Önceleri Elazar oğlu Pinehas onların başıydı. RAB onunlaydı.
1Ch 9 21	Buluşma Çadırının kapısında Meşelemya oğlu Zekeriya nöbet tutardı. de
geçmektedir.	
1Ch 9 22	Giriş kapısına nöbetçi seçilenlerin toplamı 212ydi. Bunlar, köylerinde
bağlı oldukları soy kütüğüne yazılıdır. Davutla Bilici Samuel tarafından bu göreve	
atanmışlardı.	
1Ch 9 23	Oğullarıyla birlikte RABbin Tapınağının, yani Çadırın kapılarında
nöbet tutarlardı.	
1Ch 9 24	Nöbetçiler dört yanda -doğuda, batıda, kuzeyde ve güneyde- nöbet
tutardı.	
1Ch 9 25	Köylerdeki kardeşleri zaman zaman gelir, yedi günlük bir süre için

görevi onlarla paylaşırdı.

- 1Ch 9 26 Dört kapının baş nöbetçileri Leviliydi. Bunlar Tanrının Tapınağındaki odalardan ve hazinelerden sorumluydu.
- 1Ch 9 27 Geceyi Tanrının Tapınağının çevresinde geçirirlerdi. Çünkü tapınağı koruma ve her sabah kapılarını açma görevi onlarını.
- 1Ch 9 28 Bazıları da tapınak hizmetinde kullanılan eşyalardan sorumluydu. Eşyaları sayarak içeri alır, sayarak dışarıya çıkarırlardı.
- 1Ch 9 29 Öbürleri eşyalardan, kutsal yere ait nesnelerden, ince undan, şaraptan, zeytinyağından, günnükten, baharattan sorumluydu.
- 1Ch 9 30 Ancak baharatı karıştırıp hazırlama görevi kâhinlerindi.
- 1Ch 9 31 Korahoğullarından Şallumun ilk oğlu Levili Mattitya sacda pide pişirme görevine atanmıştı.
- 1Ch 9 32 Kardeşleri Kehatoğullarından bazıları da her Şabat Günü adak ekmeklerini hazırlamakla görevliydi.
- 1Ch 9 33 Levililerin boy başları olan ezgiciler tapınağın odalarında yaşardı. Başka iş yapmazlardı. Çünkü yaptıkları işten gece gündüz sorumluydular.
- 1Ch 9 34 Bunların hepsi soy kütüğüne göre Levililerin boy başları, önderleriydi ve Yerusâlimde yaşarlardı.
- 1Ch 9 35 Givonun kurucusu Yei el, Givonda yaşadı. Karısının adı Maakaydı.
- 1Ch 9 36 Yei elin ilk oğlu Avdondur. Öbürleri şunlardı: Sur, Kiş, Baal, Ner, Nadav,
- 1Ch 9 37 Gedor, Ahyo, Zekeriya, Miklot.
- 1Ch 9 38 Miklot Şimamın babasıydı. Bunlar Yerusâlimde akrabalarının yanında yaşarlardı.
- 1Ch 9 39 Ner Kişin, Kiş Saulun babasıydı.
- 1Ch 9 40 Saul Yonatan, Malkişua, Avinadav ve Eşbaalın babasıydı.
- 1Ch 9 41 Yonatan Merib-Baalın, Merib-Baal Mikanın babasıydı.
- 1Ch 9 42 Mikanın oğulları: Piton, Melek, Tahrea, Ahaz.
- 1Ch 9 43 Ahaz Yadanın babasıydı. Yada Alemet, Azmavet ve Zimrinin, Zimri Mosanın, Mosa Bineanın, Binea Refayanın, Refaya Elasanın, Elasa da Aselin babasıydı. Süryanice <<Ahaz>>. Bu ad Masoretik metinde geçmemektedir.
- 1Ch 9 44 Asel'in altı oğlu vardı. Adları şöyledir: Azrikam, Bokeru, İsmail, Şearya, Ovadya, Hanan. Bütün bunlar Asel'in oğullarıydı.
- 1Ch 10 1 Filistliler İsrailîlilerle savaşa tutuştu. İsrailîliler Filistlilerin önünden kaçtı. Birçoğu Gilboa Dağında ölüp yere serildi.
- 1Ch 10 2 Filistliler Saulun oğullarının ardına düştüler. Saulun oğulları Yonatanı, Avinadavı ve Malkişuayı yakalayıp öldürdüler.
- 1Ch 10 3 Saulun çevresinde savaş kızıştı. Derken Saul Filistli okçular tarafından vuruldu ve yaralandı.
- 1Ch 10 4 Saul silahını taşıyan adama, <<Kılıcını çek de bana sapla>> dedi, <<Yoksa bu sünnetsizler gelip benimle alay edecekler.>> Ama silah taşıyıcısı büyük bir korkuya kapılarak bunu yapmak istemedi. Bunun üzerine Saul kılıcını çekip kendini üzerine attı.
- 1Ch 10 5 Saulun öldüğünü görünce, silah taşıyıcısı da kendini kılıcının üzerine atıp öldü.
- 1Ch 10 6 Böylece Saul, üç oğlu ve bütün ev halkı birlikte öldüler.
- 1Ch 10 7 Vadide oturan İsrailîliler, İsrail ordusunun kaçtığını, Saulun oğullarının öldüğünü anlayınca, kentlerini terk edip kaçmaya başladılar. Filistliler gelip bu kentlere yerleştiler.
- 1Ch 10 8 Ertesi gün Filistliler, öldürülenleri soymak için geldiklerinde, Saulun oğullarının Gilboa Dağında öldüğünü gördüler.
- 1Ch 10 9 Saulu soyduktan sonra başını kesip silahlarını aldılar. Sonra bu iyi haberi putlarına ve halka duyurmaları için Filist ülkesinin her yanına ulaklar gönderdiler.
- 1Ch 10 10 Saulun silahlarını ilahlarının tapınağına koyup başını Dagon Tapınağına çıkıttılar.
- 1Ch 10 11 Yaveş-Gilat halkı Filistlilerin Saulu yaptıklarını duydu.
- 1Ch 10 12 Bütün yiğitler gidip Saulun oğullarının cesetlerini Yaveşe getirdiler. Sonra kemiklerini Yaveşteki yabani fıstık ağacının altına gömdüler ve yedi gün oruç tuttular.
- 1Ch 10 13 Saul RAB'be ihanet ettiği için öldü. RAB'bin sözünü yerine getirmedi. Yol göstermesi için RAB'be danışacağına bir cinciye danıştı. Bu yüzden RAB onu öldürdü. Krallığını da İşay oğlu Davut'a devretti.
- 1Ch 11 1 İsrailîlilerin tümü Hevronda bulunan Davuta gelip şöyle dediler: <<Biz senin etin, kemiğinz.
- 1Ch 11 2 Geçmişte Saul kralımızken, savaşta İsrail'e komuta eden sendin. Tanrın RAB sana, <Halkım İsraili sen güdecek, onlara sen önder olacaksın> diye söz verdi.>>
- 1Ch 11 3 İsrailin bütün ileri gelenleri Hevronda, Kral Davutun yanına gelince, Davut RABbin önünde orada onlarla bir antlaşma yaptı. Onlar da RABbin Samuel aracılığıyla

söylediği söz uyarınca, Davutu İsrail Kralı olarak meshettiler.
1Ch 11 4 Kral Davutla İsrailiiler Yevus diye bilinen Yeruslalime saldırmak için yola çıktılar. Orada yaşayan Yevuslular
1Ch 11 5 Davuta, <<Sen buraya giremezsin>> dediler. Ne var ki, Davut Siyon Kallesini, Davut Kentini ele geçirdi.
1Ch 11 6 Davut, <<Yevuslulara ilk saldıran kişi komutan ve önder olacak>> demişti. İlk saldırıyı Seruya oğlu Yoav yaptı, böylece ordu komutanı oldu.
1Ch 11 7 Bundan sonra Davut kalede oturmaya başladı. Bunun için oraya <<Davut Kenti>> adı verildi.
1Ch 11 8 Çevredeki bölgeyi, Millodan çevre surlara kadar uzanan kesimi inşa etti. Yoav da kentin geri kalan bölümünü onardı.
1Ch 11 9 Davut giderek güçleniyordu. Çünkü Her Şeye Egemen RAB onunlaydı.
1Ch 11 10 RABbin İsraille verdiği söz uyarınca Davutun yiğit askerlerinin komutanları İsrail halkıyla birlikte Davutu kral yaptılar ve krallığının güçlenmesi için onu desteklediler.
1Ch 11 11 Bunların adları şöyledir: Üçlerin önderi Hakmonlu Yaşovam, mızrağını üç yüz kişiye karşı kaldırıp bir saldırıda hepsini öldürdü. <<Otuzlar>>.
1Ch 11 12 İkincisi, üç yiğitlerden biri olan Ahohlu Dodo oğlu Elazar.
1Ch 11 13 Filistliler savaş için Pas-Dammimde toplandıklarında Elazar Davutun yanındaydı. Orada bir arpa tarlası vardı. İsrailiiler Filistlilerin önünden kaçmıştı.
1Ch 11 14 Ama Elazarla Davut tarlanın ortasında durup orayı savunmuş, Filistlileri öldürmüşlerdi. RAB onlara büyük bir zafer sağlamıştı.
1Ch 11 15 Otuzlardan üçü Davutun yanına, Adullam Mağarasındaki kayaya gittiler. Bir Filist birliği Refaim Vadisinde ordugah kurmuştu.
1Ch 11 16 Bu sırada Davut hisarda, başka bir Filist birliğiye Beytlehemdeydi.
1Ch 11 17 Davut özlemlerle, <<Keşke biri Beytlehemde kapının yanındaki kuyudan bana su getirsel!>> dedi.
1Ch 11 18 Bu Üçler Filist ordugahının ortasından geçerek Beytlehemde kapının yanındaki kuyudan su çekip Davuta getirdiler. Ama Davut içmek istemedi; suyu yere dökerek RABbe sundu.
1Ch 11 19 <<Ey Tanrım, bunu yapmak benden uzak olsun!>> dedi, <<Canlarını tehlikeye atıp giden bu üç kişinin kanını mı içeyim?>> Canlarını tehlikeye atarak suyu getirdikleri için Davut içmek istemedi. Bu üç kişinin yiğitliği işte böyleydi.
1Ch 11 20 Yoavın kardeşi Avisa Üçlerin önderiydi. Mızrağını kaldırıp üç yüz kişiyi öldürdü. Bu yüzden Üçler kadar ünlendi.
1Ch 11 21 Üçlerin en saygın kişisiydi ve onların önderi oldu. Ama Üçlerden sayılmadı.
1Ch 11 22 Yehoyada oğlu kavseelli Benaya yürekli bir savaşçıydı. Büyük işler başardı. Aslan yürekli iki Moavlıyı öldürdü. Ayrıca karlı bir gün çukura inip bir aslan öldürdü.
1Ch 11 23 Beş arşinfü boyunda iri yarı bir Mısırlıyı da öldürdü. Mısırlının elinde dokumacı sırtığı gibi bir mızrak vardı. Benaya sopayla onun üzerine yürüdü. Mızrağı elinden kaptığı gibi onu kendi mızrağıyla öldürdü.
1Ch 11 24 Yehoyada oğlu Benayanın yaptıkları bunlardır. Bu sayede o da üç yiğitler kadar ünlendi.
1Ch 11 25 Benaya Otuzlar arasında saygın bir yer edindiyse de, Üçlerden sayılmadı. Davut onu muhafız birliği komutanlığına atadı.
1Ch 11 26 Öteki yiğitler şunlardır: Yoavın kardeşi Asahel, Beytlehemli Dodo oğlu Elhanan,
1Ch 11 27 Harorlu Şammot, Pelonlu Heles,
1Ch 11 28 Tekoalı İkkes oğlu İra, Anatotlu Aviezer,
1Ch 11 29 Huşalı Sibbekay, Ahohlu İlay,
1Ch 11 30 Netofalı Mahrav ve Baana oğlu Helet,
1Ch 11 31 Benyaminoğullarından Givalı Rivay oğlu İttay, Piratonlu Benaya,
1Ch 11 32 Gaaş vadilerinden Huray, Arvalı Aviel,
1Ch 11 33 Baharumlu Azmavet, Şaalbonlu Elyahba,
1Ch 11 34 Gizonlu Haşemin oğulları, Hararlı Şage oğlu Yonatan,
1Ch 11 35 Hararlı Sakâr oğlu Ahiam, Ur oğlu Elifal,
1Ch 11 36 Mekeralı Hefer, Pelonlu Ahiya,
1Ch 11 37 Karmelli Hesro, Ezbay oğlu Naaray,
1Ch 11 38 Natanın kardeşi Yoel, Hacer oğlu Mivhar,
1Ch 11 39 Ammonlu Selek, Seruya oğlu Yoavın silah taşıyıcısı Berotlu Nahrav,
1Ch 11 40 Yattirli İra ve Garev,
1Ch 11 41 Hititli Uriya, Ahlay oğlu Zavut,
1Ch 11 42 Rubenlilerin önderi Rubenli Şiza oğlu Adina ve ona eşlik eden otuz kişi,
1Ch 11 43 Maaka oğlu Hanan, Mitanlı Yoşafat,
1Ch 11 44 Aşteralı Uzziya, Aroerli Hotamın oğulları Şama ve Yeiel,
1Ch 11 45 Şimri oğlu Yediael ve kardeşi Tisli Yoha,
1Ch 11 46 Mahavlı Eliel, Elnaamın oğulları Yerivay ve Yoşavya, Moavlı Yitma,
1Ch 11 47 Eliel, Ovet, Mesovalı Yaasiel.
1Ch 12 1 Davutun Kış oğlu Sauldan gizlendiği ziklakta yanına gelenler

şunlardır. Bunlar savaşta onu destekleyen yiğitlerdi.

1Ch 12 2 Benyamin oymağından, Saulun ailesindendiler. Yay taşır ve yayla ok, sapanla taş atmak için hem sağ, hem sol ellerini kullanabilirlerdi.

1Ch 12 3 Givalı Şemaanın oğulları Ahiezerle Yoaşın komutası altındaydılar.

Adları şunlardı: Azmavetin oğulları Yezielle Pelet, Beraka, Anatotlu Yehu,

1Ch 12 4 Otuzlardan bir yiğit ve Otuzların önderi olan Givonlu Yişmaya,

Yeremya, Yahaziel, Yohanan, Gederalı Yozavat,

1Ch 12 5 Eluzay, Yerimot, Bealya, Şemarya, Haruflu Şefatya,

1Ch 12 6 Elkana, Yişşiya, Azarel, Yoezer, Yaşovam, Korahlılar,

1Ch 12 7 Yoela, Zevadya, Gedorlu Yerohamın oğulları.

1Ch 12 8 Davut çölde saklandığı yerdeyken bazı Gadlılar da ona katıldı. Bunlar savaşa hazır, kalkan ve mızrak kullanabilen yiğit adamlardı. Yüzleri aslan yüzü gibiydi, dağlardaki ceylanlar kadar çevikteler.

1Ch 12 9 Önderleri Ezerdi. İkincisi Ovadya, üçüncüsü Eliav,

1Ch 12 10 dördüncüsü Mişmanna, beşincisi Yeremya,

1Ch 12 11 altıncısı Attay, yedincisi Eliel,

1Ch 12 12 sekizinci Yohanan, dokuzuncusu Elzavat,

1Ch 12 13 onuncusu Yeremya, on birinci de Makbannaydı.

1Ch 12 14 Bu Gadlılar ordu komutanlarıydı. En güçsüzleri yüz, güçlüleri bin

kişinin yerini tutardı.

1Ch 12 15 Birinci ay, Şeria Irmağı her yana taşmışken, karşı yakaya geçtiler.

Oradaki vadilerde oturanların tümünü doğuya, batıya kaçırdılar.

1Ch 12 16 Benyamin ve Yahudaoğullarından bazı kişiler de Davutun yanına,

saklandığı yere gittiler.

1Ch 12 17 Onları karşılamaya çıkan Davut şöyle dedi: <<Eğer bana yardım etmek için esenlikle geldiyseniz, buyrun bize katılın. Ama ben haksızlık yapmamışken beni düşmanların eline teslim etmeye geldiyseniz, atalarımızın Tanrısı bunu görsün ve sizi yargılasın.>>

1Ch 12 18 Tanrının Ruhu Otuzların önderi Amasayın üzerine indi. Amasay şöyle dedi: <<Ey Davut, seniniz biz!

Ey İşay oğlu, seninleyiz!

Esenlik olsun sana, esenlik!

Seni destekleyenlere de esenlik olsun!

Tanrın sana yardım edecektir.>> Davut onları iyi karşıladı ve

akıncıların başı yaptı.

1Ch 12 19 Davut Filistlilerle birlikte Saula karşı savaşmaya gidince, Manaşşe oymağından da bazı kişiler onun yanına geçtiler. Ne var ki Davutla adamları Filistlilere yardım etmediler. Çünkü Filist beyleri birbirlerine danışıp, <<Davut efendisi Saula dönerse başımızdan oluruz>> diyerek onu geri göndermişlerdi.

1Ch 12 20 Davut Ziklaka gittiğinde yanına geçen Manaşşeliler şunlardır: Adna, Yozavat, Yedi ael, Mikael, Yozavat, Elihu, Silletay. Bunlar Manaşşede bin kişilik birliklerin komutanlarıydı.

1Ch 12 21 Düşman akıncılarına karşı Davuta yardım ettiler. Hepsi de yiğit savaşçılar, ordu komutanlarıydı.

1Ch 12 22 Her gün insanlar Davuta yardım etmeye geliyorlardı. Davut büyük, güçlü bir orduya sahip oluncaya dek bu böyle sürdü.

1Ch 12 23 RABbin sözü uyarınca Saulun krallığını Davuta vermek için Hevrona, Davutun yanına gelen savaşçıların sayısı şudur:

1Ch 12 24 Savaşa hazır, kalkan ve mızrak taşıyan Yahudaoğullarından 6 800 kişi.

1Ch 12 25 Savaşa hazır, yiğit şimonogullarından 7 100 kişi.

1Ch 12 26 Leviogullarından 4 600 kişi.

1Ch 12 27 Harun ailesinin başı Yehoyada ve onunla birlikte olanlar 3 700 kişi.

1Ch 12 28 Genç yiğit Sadokla ailesinden 22 subay.

1Ch 12 29 Saulun soyu Benyaminlilerden 3 000 kişi. Benyaminlilerin çoğu o zamana dek Saulun ailesine bağlı kalmışlardı.

1Ch 12 30 Efrayimogullarından yiğit savaşçı ve boylarında ün salmış 20 800 kişi.

1Ch 12 31 Davutu kral yapmak için Manaşşe oymağının yarısından özel olarak

seçilip gelenler 18 000 kişi.

1Ch 12 32 İssakaroğullarından 200 kişi. Bunlar İsraillilerin ne zaman ne yapması gerektiğini bilen kişilerdi. Boy başlarıydı ve bütün akrabalarını yönetirlerdi.

1Ch 12 33 Zevulundan 50 000 kişi. Bunlar savaşa hazır, deneyimli askerlerdi. Her tür silah kullanmada ustaydılar. Davuta candan ve yürekten yardım ettiler.

1Ch 12 34 Naftaliden 1 000 subay ile kalkan ve mızrak taşıyan 37 000 kişi.

1Ch 12 35 Danlılardan savaşa hazır 28 600 kişi.

1Ch 12 36 Aşerden savaşa hazır, deneyimli 40 000 asker.

1Ch 12 37 Şeria Irmağının doğusunda yaşayan, savaş için her tür silahla

donatılmış Rubenlilerden, Gadlılardan ve Manaşşe oymağının yarısından 120 000 kişi.

1Ch 12 38 Bunların hepsi savaşa hazır yiğit askerlerdi. Büyük bir kararlılıkla Davutu bütün İsrailin kralı yapmak için Hevrona geldiler. Geri kalan İsrailliler de Davutu kral yapma konusunda aynı düşüncedydiler.

1Ch 12 39 Adamlar Davutun yanında üç gün kaldılar. Orada yiyip içtiler.

Gereksinimlerini yakınları sağlamıştı.

1Ch 12 40 İssakar, Zevulun ve Naftali'ye kadar yayılmış olan yakınları da yiyecek yüklü eşeklerle, develerle, katırlarla, öküzlerle geldiler. Bol miktarda un, incir pestili, kuru üzüm salkımları, şarap, zeytinyağı, çok sayıda sığır ve davar getirdiler. Çünkü İsrail'de sevinç vardı.

1Ch 13 1 Davut binbaşılara, yüzbaşılara ve subaylarına danıştı.

1Ch 13 2 Sonra bütün İsrail topluluğuna şöyle seslendi: «Eğer onaylarsanız ve Tanrımız RABbin isteğiye, İsrail ülkesinin her yanına yayılmış öbür soydaşlarımıza ve onlarla birlikte kendi kentlerinde ve otlaklarında yaşayan kâhinlerle Levililere haberciler gönderelim. Onlar da gelip bize katılsınlar.

1Ch 13 3 Tanrımızın Sandığını geri getirelim. Çünkü Saulun krallığı döneminde ona gereken önemi vermedik.»

1Ch 13 4 Topluluk bu öneriyi benimseyerek sandığı geri getirmeye karar verdi.

1Ch 13 5 Davut Tanrının Antlaşma Sandığını Kiryat-Yearimden geri getirmek için Mısır'daki Şihor Irmağından Levo-Hamata kadar bütün İsraillileri topladı.

1Ch 13 6 Böylece Davutla İsrailliler Keruvlar arasında taht kuran RAB Tanrının adıyla anılan Tanrının Antlaşma Sandığını getirmek için Yahudadaki Baala Kentine -Kiryat-Yearime- gittiler.

1Ch 13 7 Tanrının Sandığını Avinadavın evinden alıp yeni bir arabaya koydular. Arabayı Uzzayla Ahyo sürüyordu.

1Ch 13 8 Bu arada Davutla bütün İsrail halkı da Tanrının önünde lir, çenk, tef, zil ve borazanlar eşliğinde ezgiler okuyarak, var güçleriyle bu olayı kutluyorlardı.

1Ch 13 9 Kidonun harman yerine vardıklarında öküzler tökezledi. Bu nedenle Uzza elini uzatıp sandığı tuttu.

1Ch 13 10 RAB sandığa elini uzatan Uzzaya öfkelenerek onu yere çaldı. Uzza orada, Tanrının önünde öldü.

1Ch 13 11 Davut, RABbin Uzzayı cezalandırmasına öfkeleni. O günden bu yana oraya Peres-Uzza denilir.

1Ch 13 12 Davut o gün Tanrıdan korkarak, «Tanrının Sandığını nasıl yanıma getirsem?» diye düşündü.

1Ch 13 13 Sandığı yanına, Davut Kentine götüreceğine Gatlı Ovet-Edomun evine götürdü.

1Ch 13 14 Tanrı'nın Sandığı Gatlı Ovet-Edom'un evinde üç ay kaldı. RAB Ovet-Edom'un ailesini ve ona ait her şeyi kutsadı.

1Ch 14 1 Sur Kralı Hiram Davuta ulaklar ve bir saray yapmak için sedir tomrukları, taşçılar, marangozlar gönderdi.

1Ch 14 2 Böylece Davut RABbin kendisini İsrail Kralı atadığını ve halkı İsrailin hatırı için krallığını çok yücelttiğini anladı.

1Ch 14 3 Davut Yerusâlimde kendine daha birçok karı aldı; bunlardan erkek ve kız çocukları oldu.

1Ch 14 4 Davutun Yerusâlimde doğan çocuklarının adları şunlardı: Şammua, Şovav, Natan, Süleyman,

1Ch 14 5 Yivhar, Elişua, Elpelet,

1Ch 14 6 Nogah, Nefek, Yafia,

1Ch 14 7 Elişama, Beelyada, Elifelet.

1Ch 14 8 Filistliler Davutun İsrail Kralı olarak meshedildiğini duyunca, bütün Filist ordusu onu aramak için yola çıktı. Bunu duyan Davut onları karşılamaya gitti.

1Ch 14 9 Filistliler gelip Refaim Vadisinde baskın yapmışlardı.

1Ch 14 10 Davut Tanrıya danıştı: «Filistlilere saldırıyım mı? Onları elime teslim edecek misin?» RAB, «Saldır» dedi, «Onları eline teslim edeceğim.»

1Ch 14 11 Bunun üzerine Davutla adamları Baal-Perasime gittiler. Davut orada Filistlileri bozguna uğrattı. Sonra, «Her şeyi yarıp geçen sular gibi, Tanrı düşmanlarımı benim elimle yarıp geçti» dedi. Bundan ötürü oraya Baal-Perasim adı verildi.

1Ch 14 12 Filistliler putlarını orada bıraktılar. Davutun buyruğu uyarınca putlar yakıldı.

1Ch 14 13 Filistliler bir kez daha gelip vadiye baskın yaptılar.

1Ch 14 14 Davut yine Tanrıya danıştı. Tanrı şöyle karşılık verdi: «Buradan saldırma! Onları arkadan çevirip pelesenk ağaçlarının önünden saldır.

1Ch 14 15 Pelesenk ağaçlarının tepesinden yürüyüş sesi duyar duymaz, saldırıya geç. Çünkü ben Filist ordusunu bozguna uğratmak için önünsıra gitmişim demektir.»

1Ch 14 16 Davut Tanrının kendisine buyurduğu gibi yaptı ve Filist ordusunu Givondan Gezere kadar bozguna uğrattı.

1Ch 14 17 Böylece Davut'un ünü her yana yayıldı. RAB bütün ulusların ondan korkmasını sağladı.

1Ch 15 1 Davut kendisine Davut Kentinde evler yaptı. Ardından Tanrının Antlaşma Sandığı için bir yer hazırlayıp çadır kurdu.

1Ch 15 2 Sonra, «Tanrının Antlaşma Sandığını yalnız Levililer taşıyacak» dedi, «Çünkü sandığı taşımak ve sonsuza dek kendisine hizmet etmek için RAB Levilileri seçti.»

1Ch 15 3 Davut RABbin Antlaşma Sandığını hazırlamış olduğu yere getirmek için bütün İsraillileri Yerusâlimde topladı.

1Ch 15 4 Sonra Harunoğullarıyla Levilileri bir araya getirdi:

1Ch 15 5 Kehatoğullarından: Onder Urielle 120 yakını,

The Holy Bible in Turkish

1Ch	15	6	Merarioğullarından: Önder Asayayla 220 yakını,
1Ch	15	7	Gerşonoğullarından: Önder Yoelle 130 yakını,
1Ch	15	8	Elisafanoğullarından: Önder Şemayayla 200 yakını,
1Ch	15	9	Hevronoğullarından: Önder Elielle 80 yakını,
1Ch	15	10	Uzzieoğullarından: Önder Amminadavla 112 yakını.
1Ch	15	11	Bundan sonra Davut Kâhin Sadokla Kâhin Aviyatarı, Levili Urieli, Asayayı, Yoeli, Şemayayı, Elieli, Amminadavı yanına çağırdı.
1Ch	15	12	Onlara şöyle dedi: «Siz Levili boyların başlarısınız. Levili kardeşlerinizle birlikte kendinizi kutsayın, sonra İsrailin Tanrısı RABbin Antlaşma Sandığını hazırlamış olduğum yere getirin.
1Ch	15	13	Çünkü geçen sefer sandığı siz taşımadığınız ve biz de kurala uygun davranmadığımız için Tanrımız RAB bize öfkelenildi.»
1Ch	15	14	Böylece kâhinlerle Levililer İsrailin Tanrısı RABbin Antlaşma Sandığını getirmek için kendilerini kutsadılar.
1Ch	15	15	RABbin sözü uyarınca ve Musanın onlara buyurduğu gibi, Tanrının Sandığının sırtıklarını omuzları üzerinde taşıdılar.
1Ch	15	16	Davut Levili önderlere, kardeşlerinden çenk, lir ve zil gibi çalgılar eşliğinde yüksek sesle sevinçli ezgiler okuyacak ezgiciler atamalarını söyledi.
1Ch	15	17	Levililer de Yoel oğlu Hemanı, akrabalarından Berekya oğlu Asafı, akrabaları Merarioğullarından Kuşaya oğlu Etanı atadılar.
1Ch	15	18	Onlara yardımcı olarak da kapı nöbetçileri kardeşlerinden Zekeriyayı, Yaazieli, Şemiramotu, Yehieli, Unniyi, Eliavı, Benayayı, Maaseyayı, Mattityayı, Elifel ehuyu, Mikneyayı, Ovet-Edomu, Yeieli atadılar.
1Ch	15	19	Ezgicilerden Heman, Asaf, Etan tunç zil;
1Ch	15	20	Zekeriya, Aziel, Şemiramot, Yehiel, Unni, Eliav, Maaseya, Benaya tiz perdeli çenk çalmak;
1Ch	15	21	Mattitya, Elifel ehü, Mikneya, Ovet-Edom, Yeieli, Azazyaya sekiz telli lirle önderlik yapmak üzere seçildiler.
1Ch	15	22	Levililerin önderi Kenanya ise ezgilerden sorumluydu. Bu konuda yetenekliydi. «Oktavlı» anlamına da gelebilir.
1Ch	15	23	Berekya ile Elkana Antlaşma Sandığının bulunduğu yerin kapı nöbetçileriydi.
1Ch	15	24	Şevanya, Yoşafat, Netanel, Amasay, Zekeriya, Benaya, Eliezer adındaki kâhinler Tanrının Antlaşma Sandığı önünde borazan çalıyordu. Ovet-Edom ile Yehiya da Antlaşma Sandığının bulunduğu yerin kapı nöbetçileriydi.
1Ch	15	25	Böylece Davut, İsrail ileri gelenleri ve binbaşılar RABbin Antlaşma Sandığını Ovet-Edomun evinden sevinçle getirmeye gittiler.
1Ch	15	26	Tanrı, RABbin Antlaşma Sandığını taşıyan Levililere yardım ettiği için, yedi boğa ile yedi koç kurban ettiler.
1Ch	15	27	Davut, sandığı taşıyan Levililer, ezgiciler ve ezgilerden sorumlu olan Kenanya ince ketenden cüppeler giyinmişlerdi. Davut ince keten efod da kuşanmıştı.
1Ch	15	28	Böylece İsrailliler sevinç naraları atarak, boru, borazan, zil, çenk ve lirler çalarak RABbin Antlaşma Sandığını getiriyorlardı.
1Ch	15	29	RABbin Antlaşma Sandığı Davut Kenti'ne varınca, Saul'un kızı Mikal pencereden baktı. Oynayıp zıplayan Kral Davut'u görünce, onu içinden küçümsedi.
1Ch	16	1	Tanrının Antlaşma Sandığını getirip Davutun bu amaçla kurduğu çadırın içine koydular. Tanrıya yakmalık sunular ve esenlik sunuları sundular.
1Ch	16	2	Davut yakmalık sunuları ve esenlik sunularını sunmayı bitirince, RABbin adıyla halkı kutsadı.
1Ch	16	3	Ardından erkek, kadın her İsrailliye birer somun ekmekle birer hurma ve üzüm pestili dağıttı.
1Ch	16	4	RABbin Antlaşma Sandığı önünde hizmet etmek, İsrailin Tanrısı RABbi anmak, Ona şükretmek ve övgüler sunmak için bazı Levilileri atadı.
1Ch	16	5	Bunların önderi Asaf, yardımcısı Zekeriyaydı. Öbürleri Yeieli, Şemiramot, Yehiel, Mattitya, Eliav, Benaya, Ovet-Edom ve Yeieli. Bunlar çenk ve lir, Asaf yüksek sesli zil,
1Ch	16	6	Kâhin Benaya ile Yahaziel de Tanrının Antlaşma Sandığı önünde sürekli borazan çalacaklardı.
1Ch	16	7	O gün Davut RABbe şükretme işini ilk kez Asafla kardeşlerine verdi.
1Ch	16	8	RABbe şükredin, Onu adıyla çağırın, Halklara duyurun yaptıklarını!
1Ch	16	9	Onu ezgilerle, ilahilerle övün, Bütün harikalarını anlatın!
1Ch	16	10	Kutsal adıyla övünün, Sevin sin RABbe yönelenler!
1Ch	16	11	RABbe ve Onun gücüne bakın, Durmadan Onun yüzünü arayın!
1Ch	16	12	Ey sizler, kulu İsrailin soyu, Seçtiği Yakupoğulları, Onun yaptığı harikaları, Olağanüstü işlerini Ve ağzından çıkan yargıları anımsayın!

The Holy Bible in Turkish

1Ch	16	14	Tanrımız RAB Odur, Yargıları bütün yeryüzünü kapsar.
1Ch	16	15	Onun antlaşmasını, Bin kuşak için verdiği sözü, İbrahimle yaptığı antlaşmayı, İshak için içtiği andı sonsuza dek anımsayın.
1Ch	16	17	<<Hakkınıza düşen mülk olarak Kenan ülkesini size vereceğim>> diyerek, Bunu Yakup için bir kural, İsraile sonsuza dek geçerli bir antlaşma yaptı.
1Ch	16	19	O zaman bir avuç insandınız, Sayıca az ve ülkeye yabancıydınız.
1Ch	16	20	Bir ulustan öbürüne, Bir ülkeden ötekine dolaşıp durdular.
1Ch	16	21	RAB kimsenin onları ezmesine izin vermedi, Onlar için kralları bile payladı:
1Ch	16	22	<<Meshettiklerime dokunmayın, Peygamberlerime kötülük etmeyin!>> dedi.
1Ch	16	23	Ey bütün dünya, ezgiler söyleyin RABbe! Her gün duyurun kurtarışını!
1Ch	16	24	Görkemini uluslara, Harikalarını bütün halklara anlatın!
1Ch	16	25	Çünkü RAB uludur, yalnız O övgüye değer, İlahlardan çok ondan korkulur.
1Ch	16	26	Halkların bütün ilahları bir hiçtir, Oysa gökleri yaratan RABdir.
1Ch	16	27	Yücelik, ululuk Onun huzurundadır, Güç ve sevinç Onun konutundadır.
1Ch	16	28	Ey bütün halklar, RABbi övün, RABbin gücünü, yüceliğini övün,
1Ch	16	29	RABbin görkemini adına yaraşır biçimde övün, Sunular getirip Onun önüne çıkın!
1Ch	16	30	Kutsal giysiler içinde RABbe tapın! Titreyin Onun önünde, ey bütün yeryüzündekiler!
1Ch	16	31	Dünya sağlam kurulmuş, sarsılmaz. Sevinsin gökler, coşsun yeryüzü,
1Ch	16	32	Uluslar arasında, <<RAB egemenlik sürüyor!>> densin. Gürlesin deniz içindekilerle birlikte,
1Ch	16	33	Bayram etsin kırlar ve üzerindekiiler! O zaman RABbin önünde ormanın ağaçları Sevinçle haykıracak.
1Ch	16	34	Çünkü O yeryüzünü yargılamaya geliyor. RABbe şükredin, çünkü O iyidir, Sevgisi sonsuzdur.
1Ch	16	35	Şöyle seslenin: <<Kurtar bizi, ey kurtarıcımız Tanrı, Topla bizi, ulusların arasından çıkar. Kutsal adına şükre delim, Yüceliğinle övünelim.
1Ch	16	36	İsrailin Tanrısı RABbe Öncesizlikten sonsuza dek övgüler olsun!>> Bütün halk, <<Amin!>> diyerek RABbe övgüler sundu.
1Ch	16	37	Davut RABbin Antlaşma Sandığının önünde günlük işlerde sürekli hizmet etmeleri için Asafla Levili kardeşlerini atadı.
1Ch	16	38	Onlarla birlikte hizmet etmeleri için Ovet-Edomla altmış sekiz Levili akrabasını da atadı. Yedutun oğlu Ovet-Edomla Hosa kapı nöbetçileriydi.
1Ch	16	39	Davut Kâhin Sadokla öbür kâhin kardeşlerini Givondaki tapınma yerinde, RABbin Çadırının bulunduğu yerde görevlendirdi.
1Ch	16	40	Bunlar RABbin İsraile verdiği yasada yazılanlar uyarınca, sabah akşam, düzenli olarak yakmalık sunu sunağında RABbe sunular sunacaklardı.
1Ch	16	41	Onlarla birlikte Hemanla Yedutunu ve RABbin sonsuz sevgisi için şükretsinler diye özel olarak seçilen öbürlerini de görevlendirdi.
1Ch	16	42	Hemanla Yedutun borazanlardan, zillerden ve Tanrıyı öven ezgiler için gereken öbür çalgılardan sorumluydu. Yedutunoğullarını da kapıda nöbetçi olarak görevlendirdi.
1Ch	16	43	Sonra herkes evine döndü. Davut da ailesini kutsamak için evine döndü.
1Ch	17	1	Davut sarayına yerleştikten sonra Peygamber Natana, <<Bak, ben sedir ağacından yapılmış bir sarayda oturuyorum. Oysa RABbin Antlaşma Sandığı bir çadırın altında duruyor!>> dedi.
1Ch	17	2	Natan, <<Tasarladığın her şeyi yap, çünkü Tanrı seninle dir>> diye karşılık verdi.
1Ch	17	3	O gece Tanrı Natana şöyle seslendi:
1Ch	17	4	<<Git, kulum Davuta şöyle de: <RAB diyor ki, oturmam için bana tapınak

yapmayacaksın.

1Ch 17 5 İsrail halkını Mısırdan çıkardığım günden bu yana tapınakta oturmadım.

Bir çadırdan öbür çadıra, orada burada konaklayarak dolaştım.

1Ch 17 6 İsrailiilerle birlikte dolaştığım yerlerin herhangi birinde, halkımı gütmeyi buyurduğum İsrail önderlerinden birine, neden bana sedir ağacından bir konut yapmadınız diye hiç sordum mu?

1Ch 17 7 <<Şimdi kulum Davuta şöyle diyeceksin: <Her Şeye Egemen RAB diyor ki: Halkım İsraille önder olası diye seni otlaklardan ve koyun gütmekten aldım.

1Ch 17 8 Her nereye gittiysen seninleydim. Önünden bütün düşmanlarını yok ettim. Adını dünyadaki büyük adamların adı gibi büyük kılacağım.

1Ch 17 9 Halkım İsrail için bir yurt sağlayıp onları oraya yerleştireceğim. Bundan böyle kendi yurtlarında otursunlar, bir daha rahatsız edilmesinler. Kötü kişiler de halkım İsraille hakimler atadığım günden bu yana yaptıkları gibi, bir daha onlara baskı yapmasınlar. Bütün düşmanlarının sana boyun eğmesini sağlayacağım. RABbin senin için bir soy yetiştirecek, bilesin.

1Ch 17 11 << <Sen ölüp atalarına kavuşunca, senden sonra oğullarından birini ortaya çıkarıp krallığını pekiştireceğim.

1Ch 17 12 Benim için tapınak kuracak olan odur. Ben de onun tahtını sonsuza dek sürdüreceğim.

1Ch 17 13 Ben ona baba olacağım, o da bana oğul olacak. Senden önceki kraldan esirgemiş sevgiyi hiçbir zaman esirgemeyeceğim.

1Ch 17 14 Onu sonsuza dek tapınacağımın ve krallığının üzerine atayacağım; tahtı sonsuza dek sürecektir.> >>

1Ch 17 15 Böylece Naatan bütün bu sözleri ve görüşleri Davuta aktardı.

1Ch 17 16 Bunun üzerine Kral Davut gelip RABbin önünde oturdu ve şöyle dedi:

<<Ya RAB Tanrı, ben kimi, ailem nedir ki, beni bu duruma getirdin?

1Ch 17 17 Ey Tanrı, sanki bu yetmezmiş gibi, kulunun soyunun geleceği hakkında da söz verdin. Benimle de büyük bir adammışım gibi ilgilendin, ya RAB Tanrı!

1Ch 17 18 Kulunu onurlandırdın, ben sana başka ne diyebilirim ki! Çünkü sen kulunu tanıyor sun.

1Ch 17 19 Ya RAB, kulunun hatırı için ve isteğin uyarınca bu büyüklüğü gösterdin ve bu büyük vaatleri bildirdin.

1Ch 17 20 <<Ya RAB, bir benzerin yok, senden başka tanrı da yok! Bunu kendi kulaklarımı zılda duyduk.

1Ch 17 21 Halkın İsraille benzer tek bir ulus yok dünyada. Kendi halkın olsun diye onları kurtarmaya gittin. Büyük ve görkemli işler yapmakla ün saldın. Mısırdan kurtardığın halkın önünden ulusları kovdun.

1Ch 17 22 Halkın İsraili sonsuza dek kendi halkın olarak seçtin ve sen de, ya RAB, onların Tanrısı oldun.

1Ch 17 23 <<Şimdi, ya RAB, kuluna ve onun soyuna ilişkin verdiğin sözü sonsuza dek tut, sözünü yerine getir.

1Ch 17 24 Öyle ki, insanlar, <İsraili kayıran, Her Şeye Egemen RAB Tanrı İsrailin Tanrısıdır!> diyerek adını sonsuza dek ansınlar, yüceltsinler ve kulun Davutun soyu da önünde sürsün.

1Ch 17 25 <<Sen, ey Tanrım, ben kulun için bir soy çıkaracağını bana açıkladın. Bundan dolayı kulun önünde sana dua etme yürekliliğini buldu.

1Ch 17 26 Ya RAB, sen Tanrısın! Kuluna bu iyi sözü verdin.

1Ch 17 27 Şimdi önünde sonsuza dek sürmesi için kulunun soyunu kutsamayı uygun gördün. Çünkü, ya RAB, onu kutsadığın için sonsuza dek kutlu kılınacak.>>

1Ch 18 1 Bir süre sonra, Davut Filistlileri yenip boyunduruğu altına aldı; Gatı ve çevresindeki köyleri Filistlilerin yönetiminden çıkardı.

1Ch 18 2 Moavlıları da bozguna uğrattı. Onlar Davutun haraç ödeyen köleleri oldular.

1Ch 18 3 Davut Fırata kadar krallığını pekiştirmeye giden Sova Kralı Hadadezeri de Hama yakınlarında yendi.

1Ch 18 4 Bin savaş arabasını, yedi bin atlısını, yirmi bin yaya askerini ele geçirdi. Yüz savaş arabası için gereken atların dışındaki bütün atları da sakatladi.

1Ch 18 5 Sova Kralı Hadadezere yardıma gelen Şam Aramlılarından yirmi iki bin kişiyi öldürdü.

1Ch 18 6 Sonra Şam Aramlılarının ülkesine askeri birlikler yerleştirdi. Onlar da Davutun haraç ödeyen köleleri oldular. RAB Davutu gittiği her yerde zafere ulaştırdı.

1Ch 18 7 Davut Hadadezerin komutanlarının taşıdığı altın kalkanları alıp Yerusaleme götürdü.

1Ch 18 8 Ayrıca Hadadezerin yönetimiindeki Tivhat ve Kun kentlerinden bol miktarda tunç aldı. Süleyman bunu havuz, sütunlar ve çeşitli eşyalar yapmak için kullandı.

1Ch 18 9 Hama Kralı Tou, Davutun Sova Kralı Hadadezerin bütün ordusunu bozguna uğrattığını duydu.

1Ch 18 10 Tou Kral Davutu selamlamak ve Hadadezerle savaşıp yendiği için kutlamak üzere oğlu Hadoramı ona gönderdi. Çünkü Tou Hadadezerle sürekli savaşmıştı. Hadoram Davuta her türlü altın, gümüş, tunç armağanlar getirdi.

1Ch 18 11 Kral Davut bu armağanları bütün uluslardan -Edom, Moav, Ammonlular, Filistliler ve Amaleklilerden- ele geçirdiği altın ve gümüşle birlikte RABbe adadı.

1Ch 18 12 Seruya oğlu Avişay Tuz Vadisinde on sekiz bin Edomlu öldürdü.
1Ch 18 13 Edoma askeri birlikler yerleştirdi. Edomluların tümü Davutun köleleri oldular. RAB Davutu gittiği her yerde zafere ulaştırdı.
1Ch 18 14 Bütün İsrailde krallık yapan Davut halkına doğruluk ve adalet sağladı.
1Ch 18 15 Seruya oğlu Yoav ordu komutanı, Ahilut oğlu Yehoşafat devlet tarihçisiydi.
1Ch 18 16 Ahituv oğlu Sadokla Aviyatar oğlu Ahimelek kâhin, şavşa yazmandı.
1Ch 18 17 Yehoyada oğlu Benaya Keretliler'le Peletliler'in komutanıydı. Davut'un oğulları da sarayda yüksek görevlere atanmışlardı.
1Ch 19 1 Bir süre sonra Ammon Kralı Nahaş öldü, yerine oğlu kral oldu.
1Ch 19 2 Davut, <<Babası bana iyilik ettiği için ben de Nahaş oğlu Hanuna iyilik edeceğim>> diye düşünerek, babasının ölümünden dolayı baş sağlığı dilemek için Hanuna ulaklar gönderdi. Davutun ulakları Hanuna baş sağlığı dilemek için Ammonluların ülkesine varınca,
1Ch 19 3 Ammon önderleri Hanuna şöyle dediler: <<Davut sana baş sağlığı dileyen bu adamları gönderdi diye babana saygı duyduğunu mu sanıyorsun? Bu ulaklar ülkeyi araştırmak, casusluk etmek, yıkmak için buraya geldiler.>>
1Ch 19 4 Bunun üzerine Hanun Davutun ulaklarını yakalattı. Sakallarını tıraş edip giysilerinin kalçayı kapatan kesimini ortadan kesti ve onları öylece gönderdi.
1Ch 19 5 Davut bunu duyunca, ulakları karşılamak üzere adamlar gönderdi. Çünkü ulaklar çok utanıyorlardı. Kral, <<Sakalınız uzayınca dek Erihada kalın, sonra dönün>> diye buyruk verdi.
1Ch 19 6 Ammonlular Davutun nefretini kazandıklarını anlayınca, Hanunla Ammonlular Aram-Naharayim, Aram-Maaka ve Sovadan savaş arabalarıyla atlılar kiralamak için bin talant gümüş gönderdiler.
1Ch 19 7 Otuz iki bin savaş arabası ve Maaka Kralıyla askerlerini kiraladılar. Maaka Kralıyla askerleri gelip Medevanın yakınında ordugah kurdular. Ammonlular da savaşmak üzere kentlerinden çıkıp bir araya geldiler.
1Ch 19 8 Davut bunu duyunca, Yoavı ve güçlü adamlardan oluşan bütün ordusunu onlara karşı gönderdi.
1Ch 19 9 Ammonlular çıkıp kent kapısında savaş düzeni aldılar. Yardıma gelen krallar da kırdı savaş düzenine girdiler.
1Ch 19 10 Önde, arkada düşman birliklerini gören Yoav, İsrailin en iyi askerlerinden bazılarını seçerek Aramlıların karşısına yerleştirdi.
1Ch 19 11 Geri kalan birlikleri de kardeşi Avişayın komutasına vererek Ammonlulara karşı yerleştirdi.
1Ch 19 12 Yoav, <<Aramlılar benden güçlü çıkarsa, yardımına gelirim>> dedi, <<Ama Ammonlular senden güçlü çıkarsa, ben sana yardıma gelirim.>>
1Ch 19 13 Güçlü ol! Halkımızın ve Tanrımızın kentleri uğruna yürekli olalım! RAB gözünde iyi olanı yapsın.>>
1Ch 19 14 Yoavla yanındakiler Aramlılara karşı savaşmak için ileri atılınca, Aramlılar onlardan kaçtı.
1Ch 19 15 Aramlıların kaçıştığını gören Ammonlular da Yoavın kardeşi Avişaydan kaçarak kente girdiler. Yoav ise Yerusâlime döndü.
1Ch 19 16 İsrailîlilerin önünde bozguna uğradıklarını gören Aramlılar, ulaklar gönderip Fırat Irmağının karşı yakasında, Hadadezerin ordu komutanı Şofakın komutasındaki Aramlıları çağırdılar.
1Ch 19 17 Davut bunu duyunca, bütün İsrail ordusunu topladı. Şeria Irmağından geçerek onlara doğru ilerleyip karşılarında savaş düzeni aldı. Davut savaşmak için düzen alınca, Aramlılar onunla savaştılar.
1Ch 19 18 Ne var ki, Aramlılar İsrailîlilerin önünden kaçtılar. Davut onlardan yedi bin savaş arabası sürücüsü ile kırk bin yaya asker öldürdü. Ordu komutanı Şofakı da öldürdü.
1Ch 19 19 Hadadezer'in buyruğundaki krallar İsrailîliler'in önünde bozguna uğradıklarını görünce, Davut'la barış yaparak ona boyun eğdiler. Aramlılar bundan böyle Ammonlular'a yardım etmekten kaçındılar.
1Ch 20 1 İlkbaharda, kralların savaşa gittiği dönemde Yoav, komutasındaki orduyla birlikte yola çıktı. Ammonluların ülkesini yerle bir edip Rabba Kentini kuşatırken Davut Yerusâlimde kalıyordu. Yoav Rabba Kentine saldırıp onu yerle bir etti.
1Ch 20 2 Davut Ammon Kralının başındaki tacı aldı. Değerli taşlarla süslü, ağırlığı bir talant altını bulan tacı Davutun başına koydular. Davut kentten çok miktarda mal yağmalayıp götürdü.
1Ch 20 3 Orada yaşayan halkı dışarı çıkarıp testereyle, demir kazma ve baltayla yapılan işlerde çalıştırdı. Davut bunu bütün Ammon kentlerinde uyguladı. Sonra ordusuyla birlikte Yerusâlime döndü. Masoretik metin <<Kesti>>.
1Ch 20 4 Bir süre sonra Filistlilerle Gezerde savaş çıktı. Bu savaş sırasında Huşalı Sibbekay, Rafa soyundan Sippayı öldürünce, Filistliler boyun eğdiler.
1Ch 20 5 İsrailîlilerle Filistliler arasında çıkan bir başka savaşta Yair oğlu Elhanan, Gatlı Golyatın kardeşi Lahmiyi öldürdü. Golyatın mizrağının sapı dokumacı tezgahının sırtığı gibiydi.
1Ch 20 6 Gatta bir kez daha savaş çıktı. Orada dev gibi bir adam vardı. Elleri, ayakları altışar parmaklıydı. Toplam yirmi dört parmağı vardı. O da Rafa soyundandı.

1Ch 20 7 Adam İsraililere meydan okuyunca, Davutun kardeşi Şımanın oğlu Yonatan onu öldürdü.

1Ch 20 8 Bunlar Gat'taki Rafa soyundandı. Davut'la adamları tarafından öldürülüler.

1Ch 21 1 Şeytan İsraililere karşı çıkıp İsrailde sayım yapması için Davutu kıskırttı.

1Ch 21 2 Davut Yoavla halkın önderlerine, <<Gidin, Beer-Şevadan Dana dek İsrailileri sayın>> dedi, <<Sonra bana bilgi verin ki, halkın sayısını bileyim.>>

1Ch 21 3 Ama Yoav, <<RAB halkını yüz kat daha çoğaltsın>> diye karşılık verdi, <<Ey efendim kral, bunlar hepsi senin kulların değil mi? Efendim neden bunu istiyor? Neden İsraili suça sürüklüyor?>>

1Ch 21 4 Gel gelelim kralın sözü Yoavın sözünden baskın çıktı. Böylece Yoav kralın yanından ayrılıp İsrailin her yanını dolaşmaya gitti. Sonra Yerusolime dönerek sayımın sonucunu Davuta bildirdi: İsrailde kılıç kuşanabilen bir milyon yüz bin, Yahudadaysa dört yüz yetmiş bin kişi vardı.

1Ch 21 6 Yoav Levililerle Benyaminitleri saymadı; çünkü kralın bu konudaki buyruğunu benimsememişti.

1Ch 21 7 Tanrı da yapılanı uygun görmedi ve bu yüzden İsrailileri cezalandırdı.

1Ch 21 8 Davut Tanrıya, <<Bunu yapmakla büyük günah işledim!>> dedi, <<Lütfen kulunun suçunu bağışla. Çünkü çok akılsızca davrandım.>>

1Ch 21 9 RAB Davutun bilicisi Gada şöyle dedi:

1Ch 21 10 <<Gidip Davuta de ki, <RAB şöyle diyor: Önüne üç seçenek koyuyorum. Bunlardan birini seç de sana onu yapayım.>>

1Ch 21 11 Gad Davuta gidip şöyle dedi: <<RAB diyor ki, <Hangisini istiyorsun?>>

1Ch 21 12 Üç yıl kıtlık mı? Yoksa kılıçla seni kovalayan düşmanlarının önünde üç ay kaçıp yok olmak mı? Ya da RABbin kılıcının ve RABbin meleğinin bütün İsrail ülkesine üç gün salgın hastalık salmasını mı? Beni gönderene ne yanıt vereyim, şimdi iyice düşün.>>

1Ch 21 13 Davut, <<Sıkıntım büyük>> diye yanıtladı, <<İnsan eline düşmektense, RABbin eline düşeyim. Çünkü Onun acıması çok büyüktür.>>

1Ch 21 14 Bunun üzerine RAB İsrail ülkesine salgın hastalık gönderdi. Yetmiş bin İsraili öldü.

1Ch 21 15 Tanrı Yerusolimi yok etmek için bir melek gönderdi. Ama melek yıkıma başlayacağı sırada RAB onu gördü. Göndereceği yıkımdan vazgeçerek halkı yok eden meleğe, <<Yeter artık! Elini çek>> dedi. RABbin meleği Yevuslu Ornanın harman yerinde duruyordu.

1Ch 21 16 Davut başını kaldırıp baktı. Elinde yalın bir kılıç olan RABbin meleğini gördü. Melek elini Yerusolimin üzerine uzatmış, yerle gök arasında duruyordu. Çula sarınmış Davutla halkın ileri gelenleri yüzüstü yere kapandılar.

1Ch 21 17 Davut Tanrıya şöyle seslendi: <<Halkın sayılmasını buyuran ben değil miydim? Günah işleyen benim, kötülük yapan benim. Ama bu koyunlar ne yaptı ki? Ya RAB Tanrım, ne olur beni ve babamın soyunu cezalandır. Bu salgın hastalığı halkın üzerinden kaldır.>>

1Ch 21 18 RABbin meleği Gada, Davutun Yevuslu Ornanın harman yerine gidip RABbe bir sunak kurmasını buyurdu.

1Ch 21 19 Davut RABbin adıyla konuşan Gadin sözü uyarınca oraya gitti.

1Ch 21 20 Harman yerinde buğday döverken, Ornan arkasına dönüp meleği gördü. Yanındaki dört oğlu gizlendi.

1Ch 21 21 Davutun yaklaştığını gören Ornan, harman yerinden çıktı, varıp Davutun önünde yüzüstü yere kapandı.

1Ch 21 22 Davut Ornana, <<RABbe bir sunak kurmak üzere harman yerini bana sat>> dedi, <<Öyle ki, salgın hastalık halkın üzerinden kalksın. Harman yerini bana tam değerine satacaksın.>>

1Ch 21 23 Ornan, <<Senin olsun!>> diye karşılık verdi, <<Efendim kral uygun gördüğünü yapsın. İşte yakmalık sunular için öküzleri, odun olarak dövenleri, tahıl sunusu olarak buğday veriyorum. Hepsini veriyorum.>>

1Ch 21 24 Ne var ki, Kral Davut, <<Olmaz!>> dedi, <<Tam değerini ödeyip alacağım. Çünkü senin olanı RABbe vermem. Karşılığını ödemedem yakmalık sunu sunmam.>>

1Ch 21 25 Böylece Davut harman yeri için Ornana altı yüz shekel altın ödedi.

1Ch 21 26 Davut orada RABbe bir sunak kurup yakmalık sunuları ve esenlik sunularını sundu. RABbe yakardı. RAB yakmalık sunu sunağında gökten gönderdiği ateşle onu yanıtladı.

1Ch 21 27 Bundan sonra RAB meleğe kılıcını kınına koymasını buyurdu. Melek buyruğa uydu.

1Ch 21 28 RABbin kendisine Yevuslu Ornanın harman yerinde yanıt verdiğini gören Davut, orada kurbanlar kesti.

1Ch 21 29 Musanın çölde RAB için yaptığı çadırla yakmalık sunu sunağı o sırada Givondaki tapınma yerindeydi.

1Ch 21 30 Ama Davut Tanrı'ya danışmak için oraya gidemedi. Çünkü RABbin meleğinin kılıcından korkuyordu.

1Ch 22 1 Davut, <<RAB Tanrının Tapınağı ve İsrail için yakmalık sunu sunağı burada olacak>> dedi.

1Ch 22 2 Davut İsrailde yaşayan yabancıların toplanmasını buyurdu. Tanrının Tapınağını kurmak için onları yontma taşlar hazırlamakla görevlendirdi.

1Ch 22 3 Giriş kapılarının çivileri ve kenetleri için çok miktarda demir, tartılamayacak kadar çok tunç sağladı.

1Ch 22 4 Ayrıca sayısız sedir tomruğu da sağladı. Çünkü Saydalılarla Surlular Davuta çok sedir tomruğu getirmişlerdi.

1Ch 22 5 Davut, <<Oğlum Süleyman genç ve deneyimsiz>> dedi, <<RAB için kurulacak tapınak bütün ulusların gözünde çok büyük, ünlü ve görkemli olmalı. Onun için hazırlık yapmalıyım.>> Böylece, ölmenden önce, tapınağın yapımı için büyük hazırlık yaptı.

1Ch 22 6 Davut, oğlu Süleymanı yanına çağırdı. Onu İsrailin Tanrısı RAB için bir tapınak kurmakla görevlendirdi.

1Ch 22 7 Sonra Süleymana şöyle dedi: <<Oğlum, Tanrım RABbin adına bir tapınak kurmak istedim.

1Ch 22 8 Ama RAB bana, <Sen çok kan döktün, büyük savaşlara katıldın> dedi, <Benim adıma tapınak kurmayacaksın. Çünkü yeryüzünde gözümün önünde çok kan döktün.

1Ch 22 9 Ama barışsever bir oğlun olacak. Onu her yandan kuşatan düşmanlarından kurtarıp rahata kavuşturacağım. Adı Süleyman olacak. Onun döneminde İsrailin barış ve güvenlik içinde yaşamasını sağlayacağım.

1Ch 22 10 Adıma bir tapınak kuracak olan odur. O bana oğul olacak, ben de ona baba olacağım. Onun krallığının tahtını İsrailde sonsuza dek sürdüreceğim.> gelmektedir.

1Ch 22 11 <<Şimdi, oğlum, RAB seninle olsun; Tanrın RAB kendisine tapınak kurman için verdiği söz uyarınca, seni başarılı kılsın.

1Ch 22 12 Tanrın RAB seni İsrail'e önder atadığı zaman yasasını yerine getirmen için sana sağgörü ve anlayış versin.

1Ch 22 13 RABbin İsrail'e Musa aracılığıyla verdiği kurallara, ilkelere dikkatle uyarsan, başarılı olacaksın. Güçlü ve yürekli ol! Korkma, yılma!

1Ch 22 14 <<İşte sıkıntılar içinde RABbin Tapınağı için yüz bin talant altın, bir milyon talant gümüş, tartılamayacak kadar çok miktarda tunç, demir, tomruk ve taş sağladım. Sen de bunlara ekleyebilirsin.

1Ch 22 15 Birçok işçinin var. Taşçıların, duvarcılarının, marangozların ve her tür işte hünerli insanların var.

1Ch 22 16 Ölçülemeyecek kadar altının, gümüşün, tuncun, demirin de var. Haydi, işi başlat. RAB seninle olsun!>>

1Ch 22 17 Davut bütün İsrail önderlerine oğlu Süleymana yardım etmelerini buyurdu.

1Ch 22 18 Onlara, <<Tanrınız RAB sizinle değil mi?>> dedi, <<Her yanda sizi rahata kavuşturmadı mı? Çünkü bu ülkede yaşayanları elime teslim etti. Bu yüzden ülke RABbin ve halkının yönetimi altındadır.

1Ch 22 19 Şimdi yüreğinizi ve canınızı Tanrınız RAB'be adayarak O'na yönelin. RAB Tanrı'nın Tapınağı'nı yapmaya başlayın. Öyle ki, RAB'bin adına kuracağınız tapınağa RAB'bin Antlaşma Sandığı'nı ve Tanrı'ya ait kutsal eşyaları getiresiniz.>>

1Ch 23 1 Davut çok yaşlanınca, oğlu Süleymanı İsrail Kralı yaptı.

1Ch 23 2 Davut İsrailin bütün önderlerini, kâhinleri, Levilileri bir araya topladı.

1Ch 23 3 Otuz ve daha yukarı yaştaki Levililer sayıldı. Toplamı otuz sekiz bin erkekti.

1Ch 23 4 Bunlardan yirmi dört bini RABbin Tapınağının işlerini gözetecek, altı bini memur ve yargıç olacaktı;

1Ch 23 5 dört bini kapı nöbetçisi olacak, dört bini de Davutun RABbi övmek için sağladığı çalgıları çalacaktı.

1Ch 23 6 Davut Levilileri Levinin oğullarına göre bölümlere ayırdı: Gerşon, Kehat, Merari.

1Ch 23 7 Gerşonlular: Ladan, Şimî.

1Ch 23 8 Ladanın oğulları: İlk oğlu Yehiel, Zetam, Yoel. Toplam üç kişiydi.

1Ch 23 9 Bunlar Ladan boyunun boy başlarıydı. Şiminin oğulları: Şelomit, Hazi el, Haran. Toplam üç kişiydi.

1Ch 23 10 Şiminin öbür oğulları: Yahat, Ziza, Yeuş, Beria. Bu dördü Şiminin oğullarıydı.

1Ch 23 11 Yahat ilk, Ziza ikinci oğuldu. Ancak Yeuşla Berianın çok sayıda oğulları olmadığı için bir boy sayıldılar.

1Ch 23 12 Kehatın oğulları: Amram, Yishar, Hevron, Uzziel. Toplam dört kişi.

1Ch 23 13 Amramın oğulları: Harun, Musa. Harunla oğulları en kutsal eşyaları korumak, RABbin önünde buhur yakmak, Ona hizmet etmek ve sonsuza dek Onun adına halkı kutsamak için atandılar.

1Ch 23 14 Tanrı adamı Musanın oğulları da Levi oymağından sayıldı.

1Ch 23 15 Musanın oğulları: Gerşom, Eliezer.

1Ch 23 16 Gerşomun oğulları: Önder Şevuel.

1Ch 23 17 Eliezerin oğlu: Önder Rehavya. Eliezerin başka oğlu yoktu.

Rehavyanınsa birçok oğlu vardı.

1Ch 23 18 Yisharın oğulları: Önder Şelomit.

1Ch 23 19 Hevronun oğulları: İlk oğlu Yeriya, ikincisi Amarya, üçüncüsü Yahaziel, dördüncüsü Yekamam.

1Ch 23 20 Uzziel'in oğulları: İlk oğlu Mika, ikincisi Yişşiya.

1Ch 23 21 Merarinin oğulları: Mahli, Muşî. Mahlinin oğulları: Elazar, Kiş.

1Ch	23	22	Elazar oğul sahibi olmadan öldü. Ama kızları vardı. Amcaları Kişin oğulları onlarla evlendi.
1Ch	23	23	Muşinin oğulları: Mahli, Eder, Yeremot. Toplam üç kişi.
1Ch	23	24	Boylarına göre Levioğulları bunlardı. Boy başlarının her biri kendi adıyla sayıldı. Yirmi ve daha yukarı yaştaki Levililer, RABbin Tapınağının işlerinde görev aldılar.
1Ch	23	25	Çünkü Davut, <<İsrailin Tanrısı RAB halkını rahata kavuşturdu>> demişti, <<Yeruşalimi de sonsuza dek kendine konut seçti.
1Ch	23	26	Onun için Levililerin RABbin Çadırını ve tapınma hizmetinde kullanılan eşyaları taşımalarına artık gerek yok.>>
1Ch	23	27	Davutun son buyruğu uyarınca, yirmi ve daha yukarı yaştaki Levililer sayıldı.
1Ch	23	28	Levililerin görevi RABbin Tapınağının hizmetinde Harunoğullarına yardım etmekti: Avlulardan, odalardan, kutsal eşyaların arınmasından ve Tanrının Tapınağındaki öbür hizmetlerden sorumluydular.
1Ch	23	29	Adak ekmeklerinden, tahıl sunusu için kullanılan ince undan, mayasız ince ekmekten, sacda pişirilen yiyeceklerden ve zeytinyağıyla karıştırılan sunulardan, her tür hacim ve uzunluk ölçülerinden onlar sorumluydu.
1Ch	23	30	RABbe şükretmek, övgüler sunmak üzere her sabah ve akşam tapınakta hazır bulunacaklardı.
1Ch	23	31	Şabat Günü, Yeni Ay Töreni ve öbür bayramlarda RABbe yakmalık sunular sunulduğunda da hazır bulunacaklardı. RABbin önünde, kendileri için belirlenen ilkelere uyarınca uygun sayıda sürekli hizmet edeceklerdi.
1Ch	23	32	Böylece Levililer Buluşma Çadırı'na ve kutsal yere bakma, RAB'bin Tapınağı'nın hizmetinde kardeşleri Harunoğulları'na yardım etme görevini üstlendiler.
1Ch	24	1	Harunoğullarının bağlı oldukları bölükler: Harunun oğulları: Nadav, Avi hu, Elazar, İtamar.
1Ch	24	2	Nadavla Avi hu babalarından önce, oğul sahibi olamadan öldüler. Onun için Elazarla İtamar kâhinlik yaptılar.
1Ch	24	3	Davut Elazar soyundan Sadokla İtamar soyundan Ahimelekin yardımıyla Harunoğullarını yaptıkları göreve göre bölüklere ayırdı.
1Ch	24	4	Elazaroğulları arasında İtamaroğullarından daha çok önder olduğundan, buna göre bölündüler: Elazaroğullarından on altı boy başı, İtamaroğullarından ise sekiz boy başı çıktı.
1Ch	24	5	Gerek Elazaroğulları, gerekse İtamaroğulları arasında kutsal yerden ve Tanrıyla ilgili hizmetlerden sorumlu önderler vardı. Bu yüzden atanmaları kayırlmaksızın kurayla yapıldı.
1Ch	24	6	Levili Netanel oğlu Yazman Şemaya, kralın ve görevlileri Kâhin Sadok, Aviyatar oğlu Ahimelek, kâhinler ve Levililerin boy başlarının gözü önünde kura çekimini kaydetti. Kura sırayla,
1Ch	24	7	Birinci kura Yehoyarive düştü, İkincisi Yedayaya.
1Ch	24	8	Üçüncüsü Harime, Dördüncüsü Seorime,
1Ch	24	9	Beşincisi Malkiyaya, Altıncısı Miyamine,
1Ch	24	10	Yedinci si Hakkosa, Sekizinci si Avi yaya,
1Ch	24	11	Dokuzuncusu Yeşuya, Onuncusu Şekanyaya,
1Ch	24	12	On birincisi Elyaşive, On ikinci si Yakime,
1Ch	24	13	On üçüncüsü Huppaya, On dördüncüsü Yeşevava,
1Ch	24	14	On beşincisi Bilgaya, On altıncısı İmmere,
1Ch	24	15	On yedinci si Hezi re, On sekizinci si Happi sese,
1Ch	24	16	On dokuzuncusu Petahyaya, Yirmi nci si Yehezekel e,
1Ch	24	17	Yirmi birinci si Yakine, Yirmi ikinci si Gamula,
1Ch	24	18	Yirmi üçüncüsü Del ayaya, Yirmi dördüncüsü Maazyaya düştü.
1Ch	24	19	İsrailin Tanrısı RABbin buyruğu uyarınca ataları Harunun verdiği ilkelere göre RABbin Tapınağına gidip görev yapma sırası buydu.
1Ch	24	20	Öbür Levililer:
1Ch	24	21	Rehavyaoğullarından önder Yişşıya.
1Ch	24	22	Yisharoğullarından Şelomot,
1Ch	24	23	Hevronun oğulları: İlk oğlu Yeriya, ikinci si Amarya, üçüncüsü Yahazi el, dördüncüsü Yekamam.
1Ch	24	24	Uzzielin oğlu: Mi ka.

1Ch	24	25	Mikanın kardeşi: Yişşiya.
1Ch	24	26	Merarioğulları: Mahli, Muşi, Yaaziya.
1Ch	24	27	Merarinin torunlarından Yaaziyanın oğulları: Şoham, Zakkur, İvri.
1Ch	24	28	Mahliden: Elazar. Elazarın oğlu olmadı.
1Ch	24	29	Kişten: Kiş oğlu Yerahmeel.
1Ch	24	30	Muşinin oğulları: Mahli, Eder, Yerimot. Levi soyundan gelen boylar bunlardır.
1Ch	24	31	Bunlar da kardeşleri Harunoğulları gibi, Kral Davut'un, Sadok'un, Ahimelek'in, kâhinler ve Levililer'in boy başlarının gözü önünde kura çekti. Büyük boy başları da, kardeşleri olan küçük boy başları da kura çektiler.
1Ch	25	1	Davutla ordu komutanları hizmet için Asafın, Hemanın, Yedutunun bazı oğullarını ayırdılar. Bunlar lir, çenk ve ziller eşliğinde peygamberlikte bulunacaklardı. Bu göreve atananların listesi şuydu:
1Ch	25	2	Asafın oğullarından: Zakkur, Yusuf, Netanya, Aşarela. Bunlar kralın buyruğu uyarınca peygamberlikte bulunan Asafın yönetimi altındaydılar.
1Ch	25	3	Yedutunun oğullarından: Gedalya, Seri, Yeşaya, Şimi, Haşavya, Mattitya. Toplam altı kişiydi. Lir eşliğinde peygamberlikte bulunan, RABbe şükür ve övgü sunan babaları Yedutunun sorumluluğu altındaydılar.
1Ch	25	4	Hemanın oğullarından: Bukkiya, Mattanya, Uzziel, Şevuel, Yerimot, Hananya, Hanani, Eliata, Giddalti, Romamti-Ezer, Yoşbekaşa, Malloti, Hotir, Mahaziot.
1Ch	25	5	Hepsi kralın bilicisi Hemanın oğullarıydı. Tanrının sözü uyarınca bu oğullar Hemanı güçlendirmek için ona verilmişti. Tanrı Hemanı on dört oğulla üç kız verdi.
1Ch	25	6	Bunların tümü babalarının sorumluluğu altında RAB Tanrının Tapınağında hizmet etmek için zil, çenk ve lirler eşliğinde ezgi söylerdi. Asaf, Yedutun, Heman kralın sorumluluğu altındaydı.
1Ch	25	7	RABbe ezgi okumak için eğitilmiş yetenekli Levililerin toplamı 288 kişiydi.
1Ch	25	8	Bunların her biri, büyük küçük, öğretmen öğrenci ayrımı yapılmaksızın, görev dağıtımı için kura çekti.
1Ch	25	9	Birinci kura Asaf soyundan Yusufa düştü; oğulları ve kardeşleriyle birlikte 12 kişi. kişi>>. Bu tümce Masoretik metinde geçmemektedir. İkincisi Gedalyaya; kendisi, kardeşleri ve oğullarıyla birlikte 12 kişi.
1Ch	25	10	Üçüncüsü Zakkura; oğulları ve kardeşleriyle birlikte 12 kişi.
1Ch	25	11	Dördüncüsü Yisriye; oğulları ve kardeşleriyle birlikte 12 kişi.
1Ch	25	12	Beşincisi Netanyaya; oğulları ve kardeşleriyle birlikte 12 kişi.
1Ch	25	13	Altıncısı Bukkiyaya; oğulları ve kardeşleriyle birlikte 12 kişi.
1Ch	25	14	Yedincisi Yesarelaya; oğulları ve kardeşleriyle birlikte 12 kişi.
1Ch	25	15	Sekizincisi Yeşayaya; oğulları ve kardeşleriyle birlikte 12 kişi.
1Ch	25	16	Dokuzuncusu Mattanyaya; oğulları ve kardeşleriyle birlikte 12 kişi.
1Ch	25	17	Onuncusu Şimiye; oğulları ve kardeşleriyle birlikte 12 kişi.
1Ch	25	18	On birincisi Azarele; oğulları ve kardeşleriyle birlikte 12 kişi.
1Ch	25	19	On ikincisi Haşavyaya; oğulları ve kardeşleriyle birlikte 12 kişi.
1Ch	25	20	On üçüncüsü Şuvaele; oğulları ve kardeşleriyle birlikte 12 kişi.
1Ch	25	21	On dördüncüsü Mattityaya; oğulları ve kardeşleriyle birlikte 12 kişi.
1Ch	25	22	On beşincisi Yeremota; oğulları ve kardeşleriyle birlikte 12 kişi.
1Ch	25	23	On altıncısı Hananyaya; oğulları ve kardeşleriyle birlikte 12 kişi.
1Ch	25	24	On yedincisi Yoşbekaşaya; oğulları ve kardeşleriyle birlikte 12 kişi.
1Ch	25	25	On sekizincisi Hananiye; oğulları ve kardeşleriyle birlikte 12 kişi.
1Ch	25	26	On dokuzuncusu Mallotiye; oğulları ve kardeşleriyle birlikte 12 kişi.
1Ch	25	27	Yirminci Eliataya; oğulları ve kardeşleriyle birlikte 12 kişi.
1Ch	25	28	Yirmi birincisi Hotire; oğulları ve kardeşleriyle birlikte 12 kişi.
1Ch	25	29	Yirmi ikincisi Giddaltiye; oğulları ve kardeşleriyle birlikte 12 kişi.
1Ch	25	30	Yirmi üçüncüsü Mahaziota; oğulları ve kardeşleriyle birlikte 12 kişi.
1Ch	25	31	Yirmi dördüncüsü Romamti-Ezer'e; oğulları ve kardeşleriyle birlikte 12 kişi.
1Ch	26	1	Kapı nöbetçilerinin bölükleri: Korahlılardan: Asafoğullarından Kore oğlu Meşelemya.
1Ch	26	2	Meşelemyanın oğulları: İlk oğlu Zekeriya, ikincisi Yediel, üçüncüsü Zevadya, dördüncüsü Yatniel,
1Ch	26	3	beşincisi Elam, altıncısı Yehohanan, yedincisi El yehoenay.
1Ch	26	4	Ovet-Edomun oğulları: İlk oğlu Şemaya, ikincisi Yehozavat, üçüncüsü Yoah, dördüncüsü Sakâr, beşincisi Netanel,
1Ch	26	5	altıncısı Ammiel, yedincisi İssakar, sekizincisi Peulletay. Çünkü Tanrı Ovet-Edomu kutsamıştı.
1Ch	26	6	Ovet-Edomun oğlu Şemayanın oğulları vardı. Bunlar yetenekli olduklarından boy başlarıydılar.
1Ch	26	7	Şemayanın oğulları: Otni, Refael, Ovet, Elzavat. Şemayanın akrabaları Elihu ile Şemakya da yiğit adamlardı.
1Ch	26	8	Bunların tümü Ovet-Edom soyundandı. Onlar da, oğullarıyla akrabaları da yiğit, görevlerinde becerikli kişilerdi. Ovet-Edom soyundan 62 kişi vardı.
1Ch	26	9	Meşelemyanın 18 becerikli oğlu ve akrabası vardı.
1Ch	26	10	Merarioğullarından Hosanın oğulları: İlki Şimriydi. -Şimri ilk oğlu

olmadığı halde babası onu önder atamıştı. -

- 1Ch 26 11 İkincisi Hilkıya, üçüncüsü Tevalya, dördüncüsü Zekeriya. Hosanın oğullarıyla akrabalarının toplamı 13 kişiydi.
- 1Ch 26 12 RABbin Tapınağında Levili kardeşleri gibi görev yapan kapı nöbetçisi bölükler ve başlarındaki adamlar bunlardır.
- 1Ch 26 13 Her kapı için her aile büyük, küçük ayırmadan kura çekti.
- 1Ch 26 14 Kurada Doğu Kapısı Şelemyaya düştü. Sonra bilge bir danışman olan oğlu Zekeriya için kura çekildi. Ona Kuzey Kapısı düştü.
- 1Ch 26 15 Güney Kapısı Ovet-Edoma, depo için çekilen kura da oğullarına düştü.
- 1Ch 26 16 Batı Kapısı ile yukarı yol üzerindeki Şalleket Kapısı için çekilen kuralar Şupimle Hosaya düştü. Her ailenin nöbet zamanları sırayla birbirini izliyordu.
- 1Ch 26 17 Doğu Kapısında günde altı, Kuzey Kapısında dört, Güney Kapısında dört, depolarda da ikişerden dört Levili nöbetçi vardı.
- 1Ch 26 18 Batı Kapısına bakan avlu içinse, yolda dört, avluda iki nöbetçi bekliyordu.
- 1Ch 26 19 Korah ve Merari soyundan gelen kapı nöbetçilerinin bölükleri bunlardı.
- 1Ch 26 20 Levili Ahiya Tanrının Tapınağının hazinelerinden ve Tanrıya adanmış armağanlardan sorumluydu.
- 1Ch 26 21 Ladanoğulları: Ladan soyundan gelen Gerşonoğulları, Ladan boyunun boy başları Gerşonlu Yehieli ve oğullarıydı.
- 1Ch 26 22 Yehielinin oğulları: Zetamla kardeşi Yoel. Bunlar RABbin Tapınağının hazinelerinden sorumluydu.
- 1Ch 26 23 Amram, Yishar, Hevron, Uzziel soylarından şu kişilere görev verildi:
- 1Ch 26 24 Musa oğlu Gerşomun soyundan Şevuel tapınak hazinelerinin baş sorumlusuydu.
- 1Ch 26 25 Eliezer soyundan gelen kardeşleri: Rehavya Eliezerin oğluydu, Yeşaya Rehavyanın oğluydu, Yoram Yeşayanın oğluydu, Zikri Yoramın oğluydu, Şelomit Zikrinin oğluydu.
- 1Ch 26 26 Şelomitte kardeşleri boy başlarının, Kral Davutun binbaşılarının, yüzbaşılarının ve öbür ordu komutanlarının verdiği armağanların saklandığı hazinelerden sorumluydular.
- 1Ch 26 27 Bunlar savaşta yağmalanan mallardan bir kısmını RABbin Tapınağının onarımı için ayırdılar.
- 1Ch 26 28 Bilici Samuelin, Kiş oğlu Saulun, Ner oğlu Avnerin, Seruya oğlu Yoavın verdiği armağanlarla öbür armağanlardan da Şelomitte kardeşleri sorumluydu.
- 1Ch 26 29 Yisharlılardan: Kenanya ile oğulları İsrailde memur ve yargıç olarak tapınak dışındaki işlere bakmakla görevlendirildiler.
- 1Ch 26 30 Hevronlulardan: Haşavya ile kardeşleri -bin yedi yüz yiğit adam- RABbin işlerine ve kralın hizmetine bakmak için İsrailin Şeria Irmağının batı yakasında kalan bölgesine atanmıştı.
- 1Ch 26 31 Aile soy kütüğündeki kayıtlara göre Yeriya Hevronluların boy başıydı. Davutun krallığının kırkinci yılında kayıtlar incelendi ve Gilattaki Yazerde Hevronlular arasında yiğit savaşçılar bulundu.
- 1Ch 26 32 Yeriya'nın aile başları olan iki bin yedi yüz akrabası vardı. Kral Davut bu yiğit adamları Tanrı'nın ve kralın işlerine bakmaları için Rubenliler'e, Gadlılar'a, Manaşşe oymağının yarısına yönetici olarak atadı.
- 1Ch 27 1 İsrailde görev yapan İsrailli boy başlarının, binbaşılarla yüzbaşılardan ve görevlilerin listesi. Bunlar değişen birliklerde yıl boyunca aydan aya her konuda krala hizmet ederlerdi. Her birlik 24 000 kişiden oluşurdu.
- 1Ch 27 2 Birinci ay için birinci birliğin komutanı Zavdiel oğlu Yaşovamdı.
- 1Ch 27 3 Birinci ay için görevlendirilen ordunun başkomutanı Yaşovam, Peres soyundandı.
- 1Ch 27 4 İkinci ay için ikinci birliğin komutanı Ahohlu Dodaydı. Miklot bu birliğin baş görevlisiydi. Doday komutasındaki birlik 24 000 kişiden oluşuyordu.
- 1Ch 27 5 Üçüncü ay için üçüncü birliğin komutanı Kâhin Yehoyada oğlu önder Benayaydı. Komutasındaki birlik 24 000 kişiden oluşuyordu.
- 1Ch 27 6 Otuz yiğitlerden biri ve Otuzların önderi olan Benayaydı bu. Oğlu Ammizavat da onun birliğinde görevliydi.
- 1Ch 27 7 Dördüncü ay için dördüncü birliğin komutanı Yoavın kardeşi Asaheldi. Sonradan yerine oğlu Zevadya geçti. Birliğinde 24 000 kişi vardı.
- 1Ch 27 8 Beşinci ay için beşinci birliğin komutanı Yizrahlı Şamhuttu.
- 1Ch 27 9 Altıncı ay için altıncı birliğin komutanı Tekoalı İkkeş oğlu İraydı.
- 1Ch 27 10 Yedinci ay için yedinci birliğin komutanı Efrayimoğullarından Pelonlu Hel estiydi. Komutasındaki birlikte 24 000 kişi vardı.
- 1Ch 27 11 Sekizinci ay için sekizinci birliğin komutanı Zerahlılardan Huşalı Sibbekaydı. Komutasındaki birlikte 24 000 kişi vardı.
- 1Ch 27 12 Dokuzuncu ay için dokuzuncu birliğin komutanı Benyaminoğullarından Anatotlu Aviezerdi. Komutasındaki birlikte 24 000 kişi vardı.
- 1Ch 27 13 Onuncu ay için onuncu birliğin komutanı Zerahlılardan Netofalı Mahraydı. Komutasındaki birlikte 24 000 kişi vardı.

1Ch	27	14	On birinci ay için on birinci birliğin komutanı Efrayimoğullarından
Piratonlu	Benayaydı.	Komutasındaki birlikte 24 000 kişi vardı.	
1Ch	27	15	On ikinci ay için on ikinci birliğin komutanı Otniel soyundan Netofalı
Hel daydı.	Komutasındaki	birlikte 24 000 kişi vardı.	
1Ch	27	16	İsrail oymaklarının yöneticileri:
			Ruben oymağı: Zikri oğlu Eliezer.
			Şimon oymağı: Maaka oğlu Şefatya.
1Ch	27	17	Levi oymağı: Kemuel oğlu Haşavya.
			Harunoğulları: Sadok.
1Ch	27	18	Yahuda oymağı: Davutun kardeşlerinden Elihu.
			İssakar oymağı: Mikael oğlu Ömri.
1Ch	27	19	Zevulun oymağı: Ovadya oğlu Yişmaya.
			Naftali oymağı: Azriel oğlu Yerimot.
1Ch	27	20	Efrayimoğulları: Azazyia oğlu Hoşea.
			Manaşşe oymağının yarısı: Pedaya oğlu Yoel.
1Ch	27	21	Gilattaki Manaşşe oymağının öbür yarısı: Zekeriya oğlu Yiddo.
			Benyamin oymağı: Avner oğlu Yaasiel.
1Ch	27	22	Dan oymağı: Yeroham oğlu Azarel.
1Ch	27	23	Davut yirmi ve daha aşağıdaki yaştakilerin sayımını yapmadı. Çünkü RAB
İsraili	gökteki	yıldızlar	kadar çoğaltacağına söz vermişti.
1Ch	27	24	Seruya oğlu Yoav da başladığı sayımı bitirmedi. Bu sayımdan ötürü RAB
İsraile	öfkelen	di.	Bu yüzden sayımın sonucu Kral Davutun tarihinde yazılmadı.
1Ch	27	25	Kralın hazinelerine yönetici olarak Adiel oğlu Azmavet atanmıştı. Açık
bölge	lerdeki,	kentler	deki, köylerdeki, kalelerdeki depolardan da Uzziya oğlu Yehonatan
sorumlu	uydu.		
1Ch	27	26	Toprağı süren tarım işçilerinden: Keluv oğlu Ezri,
1Ch	27	27	Bağlardan: Ramalı Şimi,
			Üzümlerden ve şarap mahzenlerinden: Şefamalı Zavdi,
1Ch	27	28	Şefela bölgesindeki zeytinliklerden ve yabancı incir ağaçlarından:
Gederli	Baal -Hanan,		
			Zeytinyağı depolarından: Yoaş,
1Ch	27	29	Şaronda otlatılan sığırlardan: Şaronlu Şitray,
			Vadilerdeki sığırlardan: Adlay oğlu Şafat,
1Ch	27	30	Develerden: İsmaili Ovıl,
			Eşeklerden: Meronotlu Yehdeya,
1Ch	27	31	Davarlardan: Hacerli Yaziz sorumluydu. Bunların hepsi Kral Davutun
servet	inden	sorumlu	yöneticilerdi.
1Ch	27	32	Davutun amcası Yehonatan anlayışlı bir yazman ve danışmandı. Hakmoni
oğlu	Yehiel	kralın	oğullarına bakardı.
1Ch	27	33	Ahitofel kralın danışmanıydı. Arkılı Huşay kralın dostuydu.
1Ch	27	34	Ahitofel'den sonra yerine Benaya oğlu Yehoyada'yla Aviyatar geçti.
Yoav	kralın	ordu	komutanıydı.
1Ch	28	1	Davut İsraildeki bütün yöneticilerin -oymak başlarının, kralın
hizmet	indeki	birlik	komutanlarının, binbaşılarının, yüzbaşılarının, kralla oğullarına ait
servet	tten	ve sürü	den sorumlu kişilerin, saray görevlilerinin, bütün güçlü adamların ve yiğit
savaş	çıların-	Yeruşalı	mdede toplanmasını buyurdu.
1Ch	28	2	Kral Davut ayağa kalkıp onlara şöyle dedi: <<Ey kardeşlerim ve halkım,
beni	dinleyin!	RABbin	Antlaşma Sandığı, Tanrımızın ayak basacağı için kalıcı bir yer yapmak
istedim.	Konutun	yapımı	için hazırlık yaptım.
1Ch	28	3	Ama Tanrı bana, <Adıma bir tapınak kurmayacaksınız> dedi, <Çünkü sen
savaş	çı birisin,	kan dök	tün.>
1Ch	28	4	<<İsrailin Tanrısı RAB, sonsuza dek İsrail kralı olmam için bütün
ailem	arasından	beni	seçti. Önder olarak Yahudayı, Yahuda oymağından da babamın ailesini
seçti.	Babamın	oğulları	arasından beni bütün İsrailin kralı yapmayı uygun gördü.
1Ch	28	5	Bütün oğullarım arasından -RAB bana birçok oğul verdi- İsrailde RABbin
krallığı	nın tahtına	oturtmak	için oğlum Süleymanı seçti.
1Ch	28	6	RAB bana şöyle dedi: <Tapınağımı ve avlularımı yapacak olan oğlun
Süley	mandır.	Onu	kendime oğul seçtim. Ben de ona baba olacağım.
1Ch	28	7	Bugün yaptığı gibi buyruklarıma, ilkelereime dikkatle uyarsa,
krallığı	nı sonsuza	dek sür	düreceğim.>
1Ch	28	8	<<Şimdi, Tanrımızın önünde, RABbin topluluğu olan bütün İsrailin gözü
önünde	size	sesleni	yorum: Tanrınız RABbin bütün buyruklarına uymaya dikkat edin ki, bu verimli
ülkeyi	mülk	edinip	sonsuza dek çocuklarınıza miras olarak veresiniz.
1Ch	28	9	<<Sen, ey oğlum Süleyman, babanın Tanrısını tanı. Bütün yüreğinle ve
istekle	Ona	kulluk	et. Çünkü RAB her yüreği araştırır, her düşüncenin ardındaki amacı saptar.
Eğer	Ona	yönelir	sen, kendisini sana buldurur. Ama Onu bırakırsan, seni sonsuza dek reddeder.
1Ch	28	10	Şimdi dinle! Tapınağı yapmak için RAB seni seçti. Yürekli ol, işe
başla!>>			
1Ch	28	11	Davut tapınağa ait eyvanın, binaların -hazine odalarının, yukarıyla iç
odaların	ve Bağışlan	ma	Kapağının bulunduğu yerin- tasarılarını oğlu Süleymana verdi.
1Ch	28	12	Ruh aracılığıyla kendisine açıklanan bütün tasarıları verdi: RABbin
Tapınağı	nın avluları	yla	çevredeki bütün odaların, Tanrının Tapınağının hazinelerinin, adanmış

armağanların konulacağı yerlerin ölçülerini verdi.
1Ch 28 13 Kâhinlerle Levililerin bölüklerine ilişkin kuralları, RABbin Tapınağındaki hizmet ve hizmette kullanılan bütün eşyalarla ilgili ilkeleri,
1Ch 28 14 değişik hizmetlerde kullanılan altın eşyalar için saptanan altın miktarını, değişik hizmetlerde kullanılan gümüş eşyalar için saptanan gümüş miktarını,
1Ch 28 15 altın kandilliklerle kandiller -her bir altın kandillikle kandil- için saptanan altını, her kandilliğin kullanış biçimine göre gümüş kandilliklerle kandiller için saptanan gümüşü,
1Ch 28 16 adak ekmeklerinin dizildiği masalar için belirlenen altını, gümüş masalar için gümüşü,
1Ch 28 17 büyük çatalar, çanaklar ve testiler için belirlenen saf altını, her altın tas için saptanan altını, her gümüş tas için saptanan gümüşü,
1Ch 28 18 buhur sunağı için saptanan saf altın miktarını bildirdi. Davut arabanın -RABbin Antlaşma Sandığına kanatlarını yayarak onu örten altın Keruvların- tasarısını da verdi.
1Ch 28 19 <<Bütün bunlar RABbin eli üzerimde olduğu için bana bildirildi>> dedi, <<Ben de tasarının bütün ayrıntılarını yazılı olarak veriyorum.>>
1Ch 28 20 Sonra oğlu Süleymana, <<Güçlü ve yürekli ol!>> dedi, <<İşe giriş. Korkma, yılma. Çünkü benim Tanrım, RAB Tanrı seninledir. RABbin Tapınağının bütün yapım işleri bitinceye dek seni başarısızlığa uğratmayacak, seni bırakmayacaktır.>>
1Ch 28 21 Tanrı'nın Tapınağı'nın yapım işleri için kâhinlerle Levililer'in bölükleri burada hazır bekliyor. Her tür yapım işinde usta ve istekli adamlar sana yardım edecek. Önderler de bütün halk da senin buyruklarını bekliyor.>>
1Ch 29 1 Kral Davut bütün topluluğa şöyle dedi: <<Tanrının seçtiği oğlum Süleyman genç ve deneyimsizdir. İş büyüktür. Çünkü bu tapınak insan için değil, RAB Tanrı içindir.>>
1Ch 29 2 Tanrımın Tapınağına gereç sağlamak için var gücümle çalıştım. Altın eşyalar için altın, gümüş için gümüş, tunç için tunç, demir için demir, ahşap için ağaç sağladım. Ayrıca oniks, kakma taşlar, süs taşları, çeşitli renklerde değerli taşlar ve çok miktarda mermer sağladım.
1Ch 29 3 Bu kutsal tapınak için sağladıklarımın yanı sıra, Tanrımın Tapınağına sevgim yüzünden, kişisel servetimden de altın ve gümüş de veriyorum:
1Ch 29 4 Üç bin talantı Ofir altını ve tapınağın duvarlarını kaplamak için yedi bin talant kaliteli gümüş.
1Ch 29 5 Bunları altın, gümüş gerektiren işlerde ve sanatkârların el işçiliğinde kullanılmak üzere veriyorum. Kim bugün kendini RABbe adamak istiyor?>>
1Ch 29 6 Bunun üzerine boy başları, İsrailin oymak önderleri, binbaşılar, yüzbaşılar ve saray yöneticileri gönülden armağanlar verdiler.
1Ch 29 7 Tanrının Tapınağının yapımı için beş bin talant, on bin darik altın, on bin talant gümüş, on sekiz bin talant tunç, yüz bin talant demir bağışladılar.
1Ch 29 8 Değerli taşları olanlar, Gerşonlu Yehielin denetiminde, bunları RABbin Tapınağının hazinesine verdi.
1Ch 29 9 Halk verdiği armağanlar için seviniyordu. Çünkü herkes RABbe içtenlikle ve gönülden vermişti. Kral Davut da çok sevinçliydi.
1Ch 29 10 Davut bütün topluluğun gözü önünde RABbi övdü. Şöyle dedi: <<Ey atamız İsrailin Tanrısı RAB,
1Ch 29 11 Sonsuzluk boyunca sana övgüler olsun!
Ya RAB, büyüklük, güç, yücelik, Zafer ve görkem senindir. Gökte ve yerde olan her şey senindir. Egemenlik senindir, ya RAB! Sen her şeyden yücesin.
1Ch 29 12 Zenginlik ve onur senden gelir. Her şeye egemensin. Güç ve yetki senin elindedir. Birini yükseltmek ve güçlendirmek Senin elindedir.
1Ch 29 13 Şimdi, ey Tanrımız, sana şükrederiz, Görkemli adını överiz.
1Ch 29 14 <<Ama ben kimim, halkım kim ki, böyle gönülden armağanlar verebilelim? Her şey sendendir. Biz ancak senin elinden aldıklarımızı sana verdik.>>
1Ch 29 15 Senin önünde garibiz, yabancıyız atalarımız gibi. Yeryüzündeki günlerimiz bir gölge gibidir, kalıcı değildir.
1Ch 29 16 Ya RAB Tanrımız, kutsal adına bir tapınak yapmak için sağladığımız bu büyük servet senin elindedir, hepsi senindir.
1Ch 29 17 Yüreği sınıdığını, doğruluktan hoşlandığını bilirim. Her şeyi içtenlikle, gönülden verdim. Şimdi burada olan halkının sana nasıl istekle bağışlar verdiğini sevinçle gördüm.
1Ch 29 18 Ya RAB, atalarımız İbrahimin, İshakın, İsrailin Tanrısı, bu isteği sonsuza dek halkının yüreğinde ve düşüncesinde tut, onların sana bağlı kalmalarını sağla.
1Ch 29 19 Oğlum Süleymana bütün buyruklarına, uyarılarına, kurallarına uymak, hazırlığını yaptığım tapınağı kurmak için istekli bir yürek ver.>>

1Ch 29 20 Sonra Davut bütün topluluğa, <<Tanrınızı RABbi övün!>> dedi. Böylece hepsi atalarının Tanrısı RABbi övdü; Tanrının ve kralın önünde başlarını eğip yere kapandı.

1Ch 29 21 Ertesi gün halk RABbe kurbanlar kesip yakmalık sunular sundu: Bin boğa, bin koç, bin kuzunun yanı sıra, bütün İsraililer için dökmelek sunular ve birçok başka kurban.

1Ch 29 22 O gün İsraililer büyük bir sevinçle RABbin önünde yiyip içtiler. Bundan sonra Davut oğlu Süleymanı ikinci kez kral olarak onayladılar. Süleymanı RABbin önünde önder, Sadoku da kâhin olarak meshettiler.

1Ch 29 23 Böylece Süleyman babası Davutun yerine RABbin tahtına oturdu. Başarılı oldu. Bütün İsrail halkı onun sözüne uydu.

1Ch 29 24 Yöneticilerin, güçlü kişilerin ve Davutun oğullarının tümü Kral Süleymana bağlı kalacaklarına söz verdiler.

1Ch 29 25 RAB bütün İsraililerin gözünde Süleymanı çok yükseltti ve daha önce İsrailde hiçbir kralın erişemediği bir krallık görkemiyle donattı.

1Ch 29 26 İşay oğlu Davut bütün İsrailde krallık yaptı.

1Ch 29 27 Yedi yıl Hevronda, otuz üç yıl Yerusâlimde olmak üzere toplam kırk yıl İsrailde krallık yaptı.

1Ch 29 28 Güzel bir yaşlılık döneminde öldü. Zenginlik ve onur dolu günler yaşadı. Yerine oğlu Süleyman kral oldu.

1Ch 29 29 Kral Davutun krallığı dönemindeki öteki olaylar, başından sonuna dek Bilici Samuelin, Peygamber Natanın, Bilici Gadın tarihinde yazılıdır.

1Ch 29 30 Krallığı dönemindeki bütün ayrıntılar, ne denli güçlü olduğu, başından geçen olaylar, İsrail'de ve çevredeki ülkelerde olup bitenler bu tarihte yazılıdır.

2Ch 1 1 Davut oğlu Süleyman krallığını sağlamlaştırdı. Çünkü Tanrısı RAB onunlaydı ve onu çok yüceltti.

2Ch 1 2 Süleyman bütün İsrailileri -binbaşlıları, yüzbaşlıları, yargıçları, İsrailin boy başları olan önderleri- çağırttı.

2Ch 1 3 Sonra bütün toplulukla birlikte Givondaki tapınma yerine gitti. Çünkü RABbin kulu Musanın çölde yaptığı Tanrıyla Buluşma Çadırı oradaydı.

2Ch 1 4 Ancak Davut Tanrının Antlaşma Sandığını Kiryat-Yearimden getirip Yerusâlimde hazırladığı çadıra koymuştu.

2Ch 1 5 Hur oğlu Uri oğlu Besalelin yaptığı tunç sunağı da Givonda RABbin Konutunun önüne yerleştirmişti. Süleymanla topluluk orada RABbe danıştılar.

2Ch 1 6 Süleyman RABbin önüne, Buluşma Çadırının önündeki tunç sunağa çıkarak üzerinde bin yakmalık sunu sundu.

2Ch 1 7 Tanrı o gece Süleymana görünüp, <<Sana ne vermemi istersin?>> diye sordu.

2Ch 1 8 Süleyman, <<Babam Davuta büyük iyilikler yaptın>> diye karşılık verdi, <<Beni de onun yerine kral atadın.

2Ch 1 9 Ya RAB Tanrı, babam Davuta verdiğin söz yerine gelsin! Beni yeryüzünün tozu kadar çok olan bir halkın kralı yaptın.

2Ch 1 10 Şimdi bu halkı yönetebilmem için bana bilgi ve bilgelik ver. Başka türlü senin bu büyük hal kını kim yönetebilir!>>

2Ch 1 11 Tanrı Süleymana, <<Demek yüreğinin dileği bu>> dedi, <<Zenginlik, mal mülk, onur ya da senden nefret edenlerin ölümünü istemedin, kendin için uzun ömür de istemedin. Bunların yerine seni başına kral yaptığım halkımı yönetmek için bilgi ve bilgelik istedin.

2Ch 1 12 Sana bilgi ve bilgelik verilecektir. Sana ayrıca öyle bir zenginlik, mal mülk ve onur vereceğim ki, benzeri ne senden önceki krallarda görülmüştür, ne de senden sonrakilerde görülecektir.>>

2Ch 1 13 Bundan sonra Süleyman Givondaki tapınma yerinden, Buluşma Çadırından ayrılıp Yerusâlime gitti. İsraili oradan yönetti.

2Ch 1 14 Kral Süleyman savaş arabalarıyla atlarını topladı. Bin dört yüz savaş arabası, on iki bin atı vardı. Bunların bir kısmını savaş arabaları için ayrılan kentlere, bir kısmını da kendi yanına, Yerusâlime yerleştirdi.

2Ch 1 15 Krallığı döneminde Yerusâlimde altın ve gümüş taş değerine düştü. Sedir ağaçları Şefeladaki yabani incir ağaçları kadar bollaşmıştı.

2Ch 1 16 Süleymanın atları Mısır ve Keveden getirilirdi. Kralın tüccarları atları Keveden satın alırdı.

2Ch 1 17 Mısır'dan bir savaş arabası altı yüz, bir at yüz elli şekel gümüşe getirilirdi. Bunları bütün Hitit ve Aram krallarına satarlardı. bölgesi>>.

2Ch 2 1 Süleyman RAB adına bir tapınak, kendisi için de bir saray yaptırmaya karar verdi.

2Ch 2 2 Yük taşımak için yetmiş bin, dağlarda taş kesmek için seksen bin, bunlara gözcülük etmek için de üç bin altı yüz kişi görevlendirdi.

2Ch 2 3 Sur Kralı Hirma da şu haberi gönderdi: <<Babam Davutun oturması için saray yapılırken kendisine gönderdiğin sedir tomruklarından bana da gönder.

2Ch 2 4 Tanrım RABbe adamak üzere, Onun adına bir tapınak yapıyorum. Bu tapınakta hoş kokulu buhur yakıp adak ekmeklerini sürekli olarak masaya dizeceğiz. Sabah akşam, her Şabat Günü, her Yeni Ay ve Tanrımın RABbin belirlediği bayramlarda orada yakmalık

sunular sunacağız. İsrail'e bunları sürekli yapması buyruldu.
2Ch 2 5 <<Yapacağım tapınak büyük olacak. Çünkü Tanrımız bütün tanrılardan büyüktür.
2Ch 2 6 Ama Ona bir tapınak yapmaya kimin gücü yeter? Çünkü O göklere, göklerin göklerine bile sığmaz. Ben kimim ki Ona bir tapınak yapayım! Ancak önünde buhur yakılabilecek bir yer yapabilirim.
2Ch 2 7 <<Bana bir adam gönder; Yahuda ve Yerusâlimde babam Davutun yetiştirdiği ustalarımınla çalışsın. Altın, gümüş, tunç ve demiri işlemede; mor, kırmızı, lacivert kumaş dokumada, oymacılıkta usta olsun.
2Ch 2 8 <<Bana Lübnandan sedir, çam, algumfç tomrukları da gönder. Adamlarının oradaki ağaçları kesmekte usta olduklarını biliyorum. Benim adamlarım da seninkilerle birlikte çalışsın.
2Ch 2 9 Öyle ki, bana çok sayıda tomruk sağlayabilsinler. Çünkü yapacağım tapınak büyük ve görkemli olacak.
2Ch 2 10 Ağaç kesen adamlarına yirmi bin kor bulgur, yirmi bin kor arpa, yirmi bin bat şarap, yirmi bin bat zeytinyağı vereceğim.>> ağacı olduğu sanılıyor.
2Ch 2 11 Sur Kralı Hiram Süleymana mektupla şu yanıtı gönderdi: <<RAB halkını sevdiği için, seni onların kralı yaptı.>>
2Ch 2 12 Hiram mektubunu şöyle sürdürdü: <<Yeri göğü yaratan İsrail'in Tanrısı RABbe övgüler olsun! Kral Davuta bilge bir oğul verdi; RAB için bir tapınak, kendisi için de bir saray yapacak akıllı ve anlayışlı bir oğul.
2Ch 2 13 <<Sana Huram-Avi adında usta ve akıllı birini gönderiyorum.
2Ch 2 14 Annesi Danlı, babası Surludur. Altın, gümüş, tunç, demir, taş ve tahta işlemekte; ince keten, mor, lacivert ve kırmızı kumaş dokumakta ustadır. Her türlü oymacılıkta usta olduğu gibi her tasarımı uygulayabilecek yetenektedir. Ustalarınla ve babanın, efendim Davutun yetiştirdiği ustalarla çalışacak.
2Ch 2 15 <<Efendim, sözünü ettiğin buğday, arpa, zeytinyağı ve şarabı kullarına gönder.
2Ch 2 16 Biz de sana gereken bütün tomrukları Lübnanda keser, deniz yoluyla, sallarla Yafaya kadar yüzdürürüz. Sonra sen tomrukları alıp Yerusâlime götürürsün.>>
2Ch 2 17 Babası Davutun yaptığı sayımdan sonra, Süleyman da İsrailde yaşayan bütün yabancılar arasında bir sayım yaptı. Yabancıların sayısı 153 600 kişi olarak belirlendi.
2Ch 2 18 Bunlardan 70 000' ine yük taşıma, 80 000' ine dağlarda taş kesme, 3 600' üne de işçileri çalıştırma görevi verildi.
2Ch 3 1 Süleyman bundan sonra RABbin Yerusâlimde babası Davuta görüldüğü Moriya Dağında RABbin Tapınağını yaptırmaya başladı. Yevuslu Ornanın olan bu harman yerini Davut sağlamıştı.
2Ch 3 2 Süleyman krallığının dördüncü yılının ikinci ayının ikinci gününde yapıyı başlattı.
2Ch 3 3 Tanrının Tapınağı için attığı temel, eski ölçülere göre altmış arşın uzunluğunda, yirmi arşın genişliğindeydi.
2Ch 3 4 Tapınağın ön cephesini boydan boya kaplayan eyvanının genişliği yirmi arşın, yüksekliği yüz yirmi arşındıfı. Süleyman iç duvarları saf altınla kaplattı.
2Ch 3 5 Ana bölümün duvarlarını da önce çam tahtasıyla, sonra saf altınla kaplattı; hurma ağacı ve zincir motifleriyle süsletti.
2Ch 3 6 Tapınağı değerli taşlarla bezetti. Kullanılan altın Parvayimden getirilmişti.
2Ch 3 7 Kirişleri, kapı eşiklerini, duvarlarla kapıları altınla kaplattı. Duvarlara Keruvlar oydu.
2Ch 3 8 En Kutsal Yeri yaptı: Uzunluğu tapınağın genişliğine eşitti; uzunluğu da genişliği de yirmişer arşındı. En Kutsal Yerin iç duvarlarını altı yüz talant saf altınla kaplattı.
2Ch 3 9 Altın çivilerin ağırlığı elli şekeldi. Süleyman yukarı odaları da altınla kaplattı.
2Ch 3 10 En Kutsal Yerde iki Keruv heykeli yaptırarak altınla kaplattı.
2Ch 3 11 Keruvların kanatlarının uzunluğu yirmi arşındı. Keruvlardan birinin kanadı beş arşındı ve tapınağın duvarına erişiyordu. Öbür kanat da beş arşındı ve öteki Keruvun kanadına değiyordu.
2Ch 3 12 Aynı şekilde öteki Keruvun da kanadı beş arşındı ve tapınağın duvarına erişiyordu. Öbür kanat da beş arşındı ve birinci Keruvun kanadına değiyordu.
2Ch 3 13 Ayakta duran ve açılmış kanatlarının uzunluğu yirmi arşın olan Keruvların yüzü ana bölüme bakıyordu.
2Ch 3 14 En Kutsal Yerin perdesi lacivert, mor, kırmızı kumaştan ve ince ketenden yapılmıştı. Üzerinde Keruv işlemleri vardı.
2Ch 3 15 Süleyman otuz beşer arşın yüksekliğinde iki sütun yaptırıp tapınağın önüne diktirdi. Sütun başlıkları beşer arşın yüksekliğindeydi.
2Ch 3 16 Gerdanlığa benzerfö zincirler yaptırarak sütunların üzerine koydurdu. Yüz nar motifi yaptırıp zincirlere taktırdı.
2Ch 3 17 Sütunları tapınağın önüne diktirip sağdakine Yakın, soldakine Boaz adını verdi. gelebilir.
2Ch 4 1 Süleyman tunçtan bir sunak yaptırdı. Sunağın eniyle uzunluğu yirmişer arşın, yüksekliği on arşındıfı.

2Ch 4 2 Dökme tunçtan on arşınfş çapında, beş arşın derinliğinde, çevresi otuz arşın yuvarlak bir havuz yaptırdı.

2Ch 4 3 Havuzun dışı boğa kabartmalarıyla kuşatılmıştı. Her arşındaü onar tane olan bu kabartmalar iki sıra halindeydi ve gövdeyle birlikte dökülmüştü.

2Ch 4 4 Havuz üçü kuzeye, üçü batıya, üçü güneye, üçü de doğuya bakan on iki boğa heykeli üzerine oturtulmuştu. Boğaların sağırları içe dönüktü.

2Ch 4 5 Havuzun çeperi dört parmak kalınlığındaydı; kenarları kâse kenarlarını, nilüferleri andırıyordu. Üç bin bat su alıyordu.

2Ch 4 6 Süleyman yıkama işleri için on kazan yaptırdı. Beşini sunağın güneyine, beşini kuzeyine yerleştirdi. Yakmalık sunuların parçaları bunlarda yıkanırdı. Havuz ise kâhinlerin yıkanması içindi.

2Ch 4 7 Süleyman tanıma uygun biçimde yaptırdığı on altın kandilliği tapınağın içine, beşi sağda, beşi solda olmak üzere yerleştirdi.

2Ch 4 8 Yaptırdığı on masanın beşini de tapınağın sağına, beşini soluna yerleştirdi. Ayrıca yüz altın çanak yaptırdı.

2Ch 4 9 Kâhinlerin avlusunu, büyük avluyla kapılarını yaptırdı. Kapıları tunçla kaplattı.

2Ch 4 10 Havuzu ise tapınağın güneydoğu köşesine yerleştirdi.

2Ch 4 11 Hiram kovalar, kürekler, çanaklar yaptı. Böylece Kral Süleyman için üstlenmiş olduğu Tanrının Tapınağıyla ilgili işleri tamamlamış oldu.

2Ch 4 12 İki sütun ve iki yuvarlak sütun başlığı, bu başlıkları süsleyen iki örgülü ağ,

2Ch 4 13 Sütunların yuvarlak başlıklarını süsleyen iki örgülü ağın üzerini ikişer sıra halinde süsleyen dört yüz nar motifi,

2Ch 4 14 On kazan ve ayaklıkları,

2Ch 4 15 Havuz ve havuzu taşıyan on iki boğa heykeli,

2Ch 4 16 Kovalar, kürekler, büyük çatalar. Hiram-Avinin Kral Süleyman için RABbin Tapınağına yaptığı bütün eşyalar parlak tunçtandı.

2Ch 4 17 Kral bunları Şeria Ovasında, Sukkot ile Seredata arasındaki killi topraklarda döktürmüştü.

2Ch 4 18 Süleymanın yaptırdığı eşyalar o kadar çoktu ki, kullanılan tuncun hesabı tutulmadı.

2Ch 4 19 Süleymanın Tanrının Tapınağı için yaptırdığı altın eşyalar şunlardı: Altın sunak ve ekmeklerin Tanrının huzuruna konduğu masalar,

2Ch 4 20 İç odanın önüne yerleştirilen ve kurala uygun olarak yakılan saf altından kandilliklerle kandilleri,

2Ch 4 21 Çiçek süslemeleri, kandiller, maşalar. -Bunlar saf altındandı. -

2Ch 4 22 Saf altın fitil maşaları, çanaklar, tabaklar, buhurdanlar ve tapınağın altın kapıları. En Kutsal Yer'in ve ana bölümün kapıları da altındandı.

2Ch 5 1 RABbin Tapınağının yapımı tamamlanınca Süleyman, babası Davutun adadığı altın, gümüş ve öbür eşyaları getirip Tanrının Tapınağının hazine odalarına yerleştirdi.

2Ch 5 2 Süleyman RABbin Antlaşma Sandığını Davut Kenti olan Siyondan getirmek üzere İsrail halkının ileri gelenleriyle bütün oymak ve boy başlarını Yeruşalime çağırıldı.

2Ch 5 3 Hepsini yedinci aydaki bayramda kralın önünde toplandı.

2Ch 5 4 İsrailin bütün ileri gelenleri toplanınca, Levililer Antlaşma Sandığını yerden kaldırdılar.

2Ch 5 5 Sandığı, Buluşma Çadırını ve çadırdaki bütün kutsal eşyaları Levili kâhinler tapınağa taşıdılar.

2Ch 5 6 Kral Süleyman ve bütün İsrail topluluğu Antlaşma Sandığının önünde sayısız davar ve sığır kurban etti.

2Ch 5 7 Kâhinler RABbin Antlaşma Sandığını tapınağın iç odasına, En Kutsal Yere taşıyıp Keruvların kanatlarının altına yerleştirdiler.

2Ch 5 8 Keruvların kanatları sandığın konduğu yerin üstüne kadar uzanıyor ve sandığı da, sırtıklarını da örtüyordu.

2Ch 5 9 Sırtıklar öyle uzundu ki, uçları iç odanın önünden görünüyordu. Ancak dışarıdan görünmüyordu. Bunlar hâlâ oradadır.

2Ch 5 10 Sandığın içinde Musanın Horev Dağında koyduğu iki levhadan başka bir şey yoktu. Bunlar Mısırdan çıkışlarında RABbin İsrailiilerle yaptığı antlaşmanın levhalarıydı.

2Ch 5 11 Kâhinler Kutsal Yerden çıktılar. Orada bulunan kâhinlerin hepsi, bölüklerinin sırasını beklemeden, kendilerini kutsamışlardı.

2Ch 5 12 Bütün Levili ezgiciler -Asaf, Heman, Yedutun, oğullarıyla kardeşleri-zillerle, çenk ve lirlerle, ince keten kuşanmış olarak sunağın doğusunda yerlerini almışlardı. Borazan çalan yüz yirmi kâhin onlara eşlik ediyordu.

2Ch 5 13 Borazan çalanlarla ezgiciler tek ses halinde RABbe şükredip övgüler sunmaya başladılar. Borazan, zil ve çalgıların eşliğinde seslerini yükselterek RABbi şöyle övdüler: <<RAB iyidir; Sevgisi sonsuza dek kalıcıdır.>> O anda RABbin Tapınağını bir bulut doldurdu.

2Ch 5 14 Bu bulut yüzünden kâhinler görevlerini sürdüremediler. Çünkü RAB Tanrı'nın görkemi tapınağı doldurmuştu.

2Ch 6 1 O zaman Süleyman şöyle dedi: <<Ya RAB, karanlık bulutlarda otururum demiştin.

2Ch 6 2 Senin için görkemli bir tapınak, sonsuza dek yaşayacağın bir konut yaptım.>>
2Ch 6 3 Kral ayakta duran bütün İsrail topluluğuna dönerek onları kutsadıktan sonra
2Ch 6 4 şöyle dedi: <<Babam Davuta verdiği sözü tutan İsrailin Tanrısı RABbe övgüler olsun! RAB demişti ki,
2Ch 6 5 <Halkımı Mısırdan çıkardığım günden bu yana, içinde bulunacağım bir tapınak yaptırmak için İsrail oymaklarına ait kentlerden hiçbirini seçmedim. İçlerinden halkım İsraili yönetecek birini de seçmedim.
2Ch 6 6 Ancak adımın içinde bulunacağı yer olarak Yeruslalimi, halkım İsraili yönetmesi için Davutu seçtim.> Benzer ifadeler 6:6, 20'de de geçer.
2Ch 6 7 <<Babam Davut İsrailin Tanrısı RABbin adına bir tapınak yapmayı yürekten istiyordu.
2Ch 6 8 Ama RAB, babam Davuta, <Adıma bir tapınak yapmayı yürekten istemen iyi bir şey> dedi,
2Ch 6 9 <Ne var ki, adıma yapılacak bu tapınağı sen değil, öz oğlun yapacak.>
2Ch 6 10 <<RAB verdiği sözü yerine getirdi. RABbin sözü uyarınca, babam Davuttan sonra İsrail tahtına ben geçtim ve İsrailin Tanrısı RABbin adına tapınağı ben yaptırdım.
2Ch 6 11 Ayrıca RABbin İsrail halkıyla yaptığı antlaşmanın içinde korunduğu sandığı oraya yerleştirdim.>>
2Ch 6 12 Süleyman RABbin sunağının önünde, İsrail topluluğunun karşısında durup ellerini göklere açtı.
2Ch 6 13 Beş arşın uzunluğunda, beş arşın eninde, üç arşın yüksekliğinde tunç bir kürsü yaptırıp avlunun ortasına kurdurmuştu. Bu kürsünün üstünde durdu, İsrail topluluğunun önünde diz çöküp ellerini göklere açtı.
2Ch 6 14 <<Ya RAB, İsrailin Tanrısı, yerde ve gökte sana benzer başka tanrı yoktur>> dedi, <<Bütün yürekleriyle yolunu izleyen kullarınla yaptığı antlaşmaya bağlı kalırsın.
2Ch 6 15 Ağzınla kulun babam Davuta verdiğin sözü bugün ellerinle yerine getirdin.
2Ch 6 16 <<Şimdi, ya RAB, İsrailin Tanrısı, kulun babam Davuta verdiğin öbür sözü de tutmanı istiyorum. Ona, <Senin soyundan İsrail tahtına oturacakların ardı arkası kesilmeyecektir; yeter ki, çocukların yaşam uyarınca önümde senin gibi dikkatle yürüsünler> demiştin.
2Ch 6 17 Ya RAB, İsrailin Tanrısı, şimdi kulun Davuta verdiğin sözü yerine getirmeni istiyorum.
2Ch 6 18 <<Tanrı gerçekten yeryüzünde, insanlar arasında yaşar mı? Sen göklere, göklerin göklerine bile sığmazsın. Benim yaptığım bu tapınak ne ki!
2Ch 6 19 Ya RAB Tanrım, kulunun ettiği duayı, yalvarışı işit; duasına ve yakarışına kulak ver.
2Ch 6 20 Gözlerin gece gündüz, <Adımı oraya yerleştireceğim!> dediğin bu tapınağın üzerinde olsun. Kulunun buraya yönelerek ettiği duayı işit.
2Ch 6 21 Buraya yönelerek dua eden kulunun ve halkın İsrailin yakarışını işit. Göklerden, oturduğun yerden kulak ver; duyunca bağışla.
2Ch 6 22 <<Biri komşusuna karşı günah işleyip ant içmek zorunda kaldığında, gelip bu tapınakta, senin sunağının önünde ant içerse,
2Ch 6 23 göklerden kulak ver ve gereğini yap. Suçluya karşılığını vererek, suçsuzu haklı çıkararak kullarını yargıla.
2Ch 6 24 <<Sana karşı günah işlediği için düşmanlarına yenik düşen halkın İsrail yine sana döner, adını anar, bu tapınakta dua edip yakararak önüne çıkarsa,
2Ch 6 25 göklerden kulak ver, halkın İsrailin günahını bağışla. Onları kendilerine ve atalarına verdiğin ülkeye yine kavuştur.
2Ch 6 26 <<Halkın sana karşı günah işlediği için gökler kapanıp yağmur yağmazsa, sıkıntıya düşen halkın buraya yönelip dua eder, adını anar ve günahlarından dönerse,
2Ch 6 27 göklerden kulak ver; kullarının, halkın İsrailin günahlarını bağışla. Onlara doğru yolda yürümeyi öğret, halkına mülk olarak verdiğin ülkeye yağmurunu gönder.
2Ch 6 28 <<Ülkeyi kıtlık, salgın hastalık, samyeli, küf, tırtıl ya da çekirgeler kavurduğunda, düşmanlar kentlerden birinde halkını kuşattığında, herhangi bir felaket ya da hastalık ortalığı sardığında,
2Ch 6 29 halkından bir kişi ya da bütün halkın İsrail başına gelen felaketi, acıyı kavrar, dua edip yakararak ellerini bu tapınağa doğru açarsa,
2Ch 6 30 göklerden, oturduğun yerden kulak ver ve bağışla. İnsanların yüreklerini yalnızca sen bilirsin. Onlara yaptıklarına göre davran ki,
2Ch 6 31 atalarımıza verdiğin bu ülkede yaşadıkları sürece senden korksunlar ve senin yolunda yürüsünler.
2Ch 6 32 <<Halkın İsrailden olmayan, ama senin yüce adını, gücünü, kudretini duyup uzak ülkelerden gelen yabancılar bu tapınağa gelip dua ederlerse,
2Ch 6 33 göklerden, oturduğun yerden kulak ver, yalvarışlarını yanıtla. Öyle ki, dünyanın bütün ulusları, halkın İsrail gibi, adını bilsin, senden korksun ve yaptırdığın bu tapınağın sana ait olduğunu öğrensın. çağrıldığını.>>

2Ch	6	34	<<Halkın, düşmanlarına karşı gösterdiğin yoldan savaşa giderken sana, seçtiğin bu kente ve adına yaptırdığım bu tapınağa yönelip dua ederse,
2Ch	6	35	dualarına, yakarışlarına göklerden kulak ver ve onları kurtar.
2Ch	6	36	<<Sana karşı günah işlediklerinde -günah işlemeyen tek kişi yoktur- öfkelenip onları yakın ya da uzak bir ülkeye tutsak olarak götürecektir düşmanlarının eline teslim edersen,
2Ch	6	37	onlar da tutsak oldukları ülkede pişmanlık duyup günahlarından döner,
2Ch	6	38	<Günah işledik, yoldan sapıp kötülük yaptık> diyerek sana yakarırlarsa,
2Ch	6	39	tutsak oldukları ülkede candan ve yürekten sana dönerlerse, atalarına verdiği ülkelerine, seçtiğin kente ve adına yaptırdığım tapınağa yönelip dua ederlerse,
2Ch	6	40	göklere, oturduğün yerden dualarına, yakarışlarına kulak ver, onları kurtar. Sana karşı günah işlemiş olan halkını bağışla.
2Ch	6	41	<<Şimdi, ey Tanrım, bizi gör ve burada edilen duaya kulak ver.
2Ch	6	42	<<Çık, ya RAB Tanrı, yaşayacağın yere, Gücünü simgeleyen Sandıklarla birlikte.
			Ya RAB Tanrı, kâhinlerin kurtuluşu kuşansın,
			Sadık kulların iyilikleriyle sevin sinler.
2Ch	6	42	Ya RAB Tanrı, meshettiğin krala yüz çevirme.
			Kulun Davut'a yaptığın iyilikleri anımsa.>> Davut'un yaptığı iyilikleri anımsa>>.
2Ch	7	1	Süleyman duasını bitirince, gökten ateş yağdı; yakmalık sunularla kurbanları yiyip bitirdi. RABbin görkemi tapınağı doldurdu.
2Ch	7	2	RABbin Tapınağı Onun görkemiyle dolunca kâhinler tapınağa giremediler.
2Ch	7	3	Gökten yağan ateşi ve tapınağın üzerindeki RABbin görkemi gören İsrailîler avluda yüzüstü yere kapandılar; RABbe tapınarak Onu övdüler: <<RAB iyidir; Sevgisi sonsuza dek kalıcıdır.>>
2Ch	7	4	Kral ve bütün halk RABbin önünde kurban kestiler.
2Ch	7	5	Kral Süleyman yirmi iki bin sığır, yüz yirmi bin davar kurban etti. Böylece kral ve halk Tanrının Tapınağını adanmış oldular.
2Ch	7	6	Kâhinler yerlerini almışlardı. Kral Davutun RABbi övmek için yaptırdığı ve <<RABbin sevgisi sonsuza dek kalıcıdır>> diyerek överken kullandığı çalgıları alan Levîliler de yerlerini almıştı. Levîlilerin karşısında duran kâhinler borazanlarını çalıyorlardı. Bu sırada bütün İsrailîler ayakta duruyordu.
2Ch	7	7	Süleyman RABbin Tapınağının önündeki avlunun orta kısmını kutsadı. Yakmalık sunularla esenlik sunularının yağlı parçalarını orada sundu. Çünkü yaptırdığı tunç sunak yakmalık sunuları, tahıl sunularını ve yağlı parçaları almadı.
2Ch	7	8	Süleyman, Levo-Hamattan Mısır Vadisine kadar her yerden gelen İsrailîlerin oluşturduğu çok büyük bir toplulukla birlikte bayramı yedi gün kutladı.
2Ch	7	9	Sekizinci gün kutsal bir toplantı yaptılar. Sunağı adamaya yedi gün, bayramı kutlamaya da yedi gün ayırdılar.
2Ch	7	10	Kral yedinci ayın yirmi üçüncü günü halkı evlerine gönderdi. RABbin, Davut, Süleyman ve halkı İsrail için yapmış olduğu iyilikten dolayı hepsi mutluydu, sevinçle coşuyordu.
2Ch	7	11	Süleyman RABbin Tapınağını, sarayı ve RABbin Tapınağıyla kendi sarayında yapmayı istediği bütün işleri başarıyla bitirince,
2Ch	7	12	RAB geceleyin ona görünerek şöyle dedi: <<Duayı duydum. Burayı kendime kurban sunulan tapınak olarak seçtim.
2Ch	7	13	<<Yağmur yağmasın diye göğü kapadığımda, toprağın ürününü yiyip bitirmesi için çekirgelere buyruk verdiğimde ya da halkımın arasına salgın hastalık gönderdiğimde,
2Ch	7	14	adım la çağrılan halkım alçakgönüllülüğü takınır, bana yönelip dua eder, kötü yollarından dönerse, gökten onları duyacağım, günahlarını bağışlayıp ülkelerini sağlığa kavuşturacağım.
2Ch	7	15	Gözlerim burada edilen duaya açık, kulaklarım işitici olacak.
2Ch	7	16	Adım sürekli orada bulunsun diye bu tapınağı seçip kutsal kıldım. Gözlerim onun üstünde, yüreğim her zaman orada olacaktır.
2Ch	7	17	Sana gelince, baban Davutun yaptığı gibi yollarımı izler, buyurduğum her şeyi yapar, kurallarına ve ilkelere uyar, sana gelince,
2Ch	7	18	baban Davutla, <İsrail tahtından senin soyunun ardı arkası kesilmeyecektir> diye yaptığım antlaşmaya bağlı kalıp krallığını pekiştireceğim.
2Ch	7	19	<<Ama siz yollarımdan sapar, kurallarımı, buyruklarımı bırakır, gidip başka ilahlara kulluk eder, taparsanız,
2Ch	7	20	size verdiğim ülkeden sizi söküp atacağım, adıma kutsal kıldığım bu tapınağı terk edeceğim; burayı bütün ulusların aşağılayıp alay ettiği bir yer durumuna getireceğim.
2Ch	7	21	Bu gösterişli tapınağın önünden geçenler hayretle, <RAB bu ülkeyi ve tapınağı neden bu duruma getirdi?> diye soracaklar.
2Ch	7	22	Ve diyecekler ki, <İsrail halkı, atalarını Mısır'dan çıkaran Tanrıları RAB'bi terk etti; başka ilahların ardından gitti, onlara tapıp kulluk etti. RAB bu yüzden bu kötülükleri başlarına getirdi.> >>
2Ch	8	1	Süleyman RABbin Tapınağıyla kendi sarayını yirmi yılda bitirdi.
2Ch	8	2	Sonra Hiramın kendisine verdiği kentleri onarıp İsrailîlerin buralara

yerleşmesini sağladı.

- 2Ch 8 3 Ardından Hamat-Sova üzerine yürüyerek orayı ele geçirdi.
- 2Ch 8 4 Çölde Tadmor Kentini onardı. Hama yöresinde yaptırdığı bütün ambarlı kentlerin yapımını bitirdi.
- 2Ch 8 5 Yukarı ve Aşağı Beythoronu yeniden kurup çevrelerini surlarla, sürgülü kapılarla sağlamlaştırdı.
- 2Ch 8 6 Baalatı ve yönetimindeki bütün ambarlı kentleri, savaş arabalarıyla atların bulunduğu kentleri de onarip güçlendirdi. Böylece Yeruşalimde, Lübnanda, yönetimi altındaki bütün topraklarda her istediğini yaptırmış oldu.
- 2Ch 8 7 İsrail halkından olmayan Hititler, Amorlular, Perizliler, Hivliler ve Yevuslulardan artakalanlara gelince,
- 2Ch 8 8 Süleyman İsrail halkının yok etmediği bu insanların soyundan gelip ülkede kalanları angaryaya koştu. Bu durum bugün de sürüyor.
- 2Ch 8 9 Ancak İsrail halkından hiç kimseye kölelik yaptırmadı. Onlar savaşçı, birlik komutanı, savaş arabalarıyla atlıların komutanı olarak görev yaptılar.
- 2Ch 8 10 Kral Süleyman adına halkı denetleyen iki yüz elli görevli de İsrail halkındandı.
- 2Ch 8 11 Süleyman, <<Karım İsrail Kralı Davutun sarayında kalmamalı. Çünkü RABbin Antlaşma Sandığının girdiği yerler kutsaldır>> diyerek firavunun kızını Davut Kentinden kendisi için yaptırdığı saraya getirtti.
- 2Ch 8 12 Tapınağın eyvanının önünde, yaptırdığı sunakta RABbe yakmalık sunular sundu.
- 2Ch 8 13 Şabat Günü, Yeni Ay, yılın üç bayramı -Mayasız Ekmek, Haftalar ve Çardak bayramları - için Musanın buyurduğu sunuları günü gününe sundu.
- 2Ch 8 14 Babası Davutun koyduğu kural uyarınca, kâhin bölüklerine ayrı ayrı görevler verdi. Levilileri Tanrıyı övmeye ve her günün gerektirdiği işlerde kâhinlere yardım etmeye görevine atadı. Kapı nöbetçilerini de bölüklerine göre değişik kapılarda görevlendirdi. Çünkü Tanrı adamı Davut böyle buyurmuştu.
- 2Ch 8 15 Bunlar, hazine odalarına ilişkin konular dahil, hiçbir konuda kralın kâhinlerle Levililere verdiği buyruklardan ayrılmadılar.
- 2Ch 8 16 RABbin Tapınağının temelini atıldığı günden bitimine dek Süleymanın yapmak istediği her iş yerine getirildi. Böylece RABbin Tapınağının yapımı tamamlanmış oldu.
- 2Ch 8 17 Bundan sonra Süleyman Esyon-Gevere, Edom kıyısındaki Eylata gitti.
- 2Ch 8 18 Hiram ona denizi bilen gemiciler ve kendi görevlileri aracılığıyla gemiler gönderdi. Kral Süleyman'ın adamlarıyla birlikte Ofir'e giden bu gemiciler, dört yüz elli talantı altın getirdiler.
- 2Ch 9 1 Saba Kraliçesi, Süleymanın ününü duyunca, onu çetin sorularla sınamak için Yeruşalime geldi. Çeşitli baharat, çok miktarda altın ve değerli taşlarla yüklü büyük bir kervan eşliğinde gelen kraliçe, aklından geçen her şeyi Süleymanla konuştu.
- 2Ch 9 2 Süleyman onun bütün sorularına karşılık verdi. Kralın ona yanıt bulmakta güçlük çektiği hiçbir konu olmadı.
- 2Ch 9 3 Süleymanın bilgeliğini, yaptırdığı sarayı, sofrasının zenginliğini, görevlilerinin oturup kalkışını, hizmetkârlarının ve sakilerinin özel giysileriyle yaptığı hizmeti, RABbin Tapınağında sunduğu yakmalık sunuları gören Saba Kraliçesi hayranlık içinde kaldı.
- 2Ch 9 5 Krala, <<Ülkemdekiler, yaptıklarınla ve bilgeliğinle ilgili duyduklarım doğruymuş>> dedi,
- 2Ch 9 6 <<Ama gelip kendi gözlerimle görünceye dek anlatılanlara inanmamıştım. Büyük bilgeliğinin yarısı bile bana anlatılmadı. Duyduklarımdan daha üstünsün.
- 2Ch 9 7 Ne mutlu adamlarına! Ne mutlu sana hizmet eden görevlilere! Çünkü sürekli bilgeliğine tanık oluyorlar.
- 2Ch 9 8 Senden hoşnut kalan, adına egemenlik sürmen için seni tahta oturtan Tanrının RABbe övgüler olsun! Tanrının İsraili sevdiği, sonsuza dek korumak istediği için, adaleti ve doğruluğu sağlaman için seni İsraile kral yaptı.>>
- 2Ch 9 9 Saba Kraliçesi krala 120 talant altın, çok büyük miktarda baharat ve değerli taşlar armağan etti. Krala armağan ettiği baharatın benzeri yoktu.
- 2Ch 9 10 Bu arada Hiramın adamlarıyla Süleymanın adamları Ofirden altın, algum kerestesiyle değerli taşlar getirdiler.
- 2Ch 9 11 Kral, RABbin Tapınağıyla sarayın basamaklarını, çalgıcıların lirleriyle çenklerini bu algum kerestesinden yaptırdı. Yahuda bölgesinde daha önce böylesi görülmemişti. Ardıç ağacı olduğu sanılıyor.
- 2Ch 9 12 Kral Süleyman Saba Kraliçesinin her isteğini, her dileğini yerine getirdi. Kraliçenin kendisine getirdiklerinden daha fazlasını ona verdi. Bundan sonra kraliçe adamlarıyla birlikte oradan ayrılıp kendi ülkesine döndü.
- 2Ch 9 13 Süleymana bir yılda gelen altının miktarı 666 talantı buluyordu.
- 2Ch 9 14 Tüccarların ve alım satımla uğraşanların getirdiği altın bunun dışındaydı. Arabistanın bütün krallarıyla İsrail valileri de Süleymana altın, gümüş getiriyorlardı.
- 2Ch 9 15 Kral Süleyman dövme altından her biri altı yüz shekel ağırlığında iki yüz büyük kalkan yaptırdı.
- 2Ch 9 16 Ayrıca her biri üç yüz shekel ağırlığında dövme altından üç yüz küçük kalkan yaptırdı. Kral bu kalkanları Lübnan Ormanı adındaki saraya koydu.

2Ch	9	17	Kral fildişinden büyük bir taht yaptırıp saf altınla kaplattı.
2Ch	9	18	Tahtın altı basamağı, bir de altın ayak taburesi vardı. Bunlar tahta bağlıydı. Oturulan yerin iki yanında kollar, her kolun yanında birer aslan heykeli bulunuyordu.
2Ch	9	19	Altı basamağın iki yanında on iki aslan heykeli vardı. Hiçbir krallıkta böylesi yapılmamıştı.
2Ch	9	20	Kral Süleymanın kadehleriyle Lübnan Ormanı adındaki sarayın bütün eşyaları saf altından yapılmış, hiç gümüş kullanılmamıştı. Çünkü Süleymanın döneminde gümüşün değeri yoktu.
2Ch	9	21	Kralın gemileri Hiramın adamlarının yönetiminde Tarşışefi giderdi. Bu gemiler üç yılda bir altın, gümüş, fildişi ve türlü maymunlarla yüklü olarak dönerlerdi. tavuskuşlarıyla>>.
2Ch	9	22	Kral Süleyman dünyanın bütün krallarından daha zengin, daha bilgeydi.
2Ch	9	23	Tanrının Süleymana verdiği bilgeliği dinlemek için dünyanın bütün kralları onu görmek isterlerdi.
2Ch	9	24	Onu görmeye gelenler her yıl armağan olarak altın ve gümüş eşya, giysi, silah, baharat, at, katır getirirlerdi.
2Ch	9	25	Süleymanın atlarla savaş arabaları için dört bin ahır, on iki bin atlısı vardı. Bunların bir kısmını savaş arabaları için ayrılan kentlere, bir kısmını da kendi yanına, Yerusâlime yerleştirdi.
2Ch	9	26	Fırat Irmağından Filist bölgesine, oradan da Mısır sınırına dek uzanan bölgedeki bütün krallara egemendi.
2Ch	9	27	Onun krallığı döneminde Yerusâlimde gümüş taş değerine düştü. Sedir ağaçları şefeladaki yabanıl incir ağaçları kadar bollaşdı.
2Ch	9	28	Süleymanın atları Mısırdan ve bütün öbür ülkelerden getirilirdi.
2Ch	9	29	Süleymanın yaptığı öbür işler, başından sonuna dek, Peygamber Natanın tarihinde, Şilolu Ahiyanın peygamberlik yazılarında ve Bilici İddonun Nevat oğlu Yarovama ilişkin görüşlerinde yazılıdır.
2Ch	9	30	Süleyman kırk yıl süreyle bütün İsraili Yerusâlimden yönetti.
2Ch	9	31	Süleyman ölüp atalarına kavuşunca babası Davut'un Kenti'nde gömüldü. Yerine oğlu Rehavam kral oldu.
2Ch	10	1	Rehavam Şekeme gitti. Çünkü bütün İsraililer kendisini kral ilan etmek için orada toplanmışlardı.
2Ch	10	2	Kral Süleymandan kaçıp Mısır'a yerleşen Nevat oğlu Yarovam bunu duyunca Mısırdan döndü.
2Ch	10	3	İsraililer Rehavamı çağırttılar. Birlikte gidip Rehavama şöyle dediler:
2Ch	10	4	<<Baban üzerimize ağır bir boyunduruk koydu. Ama babanın üzerimize yüklediği ağır yükü ve boyunduruğu hafifletirsen sana kul köle oluruz.>>
2Ch	10	5	Rehavam, <<Üç gün sonra yine gelin>> yanıtını verince halk yanından ayrıldı.
2Ch	10	6	Kral Rehavam, babası Süleymana sağlığında danışmanlık yapan ileri gelenlere, <<Bu halka nasıl yanıt vermemi öğütlersiniz?>> diye sordu.
2Ch	10	7	İleri gelenler, <<Halka iyi davranır, onları hoşnut eder, olumlu yanıt verirsen, sana her zaman kul köle olurlar>> diye karşılık verdiler.
2Ch	10	8	Ne var ki, Rehavam ileri gelenlerin öğüdünü reddederek birlikte büyüdüğü genç görevlilerine danıştı:
2Ch	10	9	<<Siz ne yapmamı öğütlersiniz? <Babanın üzerimize koyduğu boyunduruğu hafiflet> diyen bu halka nasıl bir yanıt verelim?>>
2Ch	10	10	Birlikte büyüdüğü gençler ona şu karşılığı verdiler: <<Sana, <Babanın üzerimize koyduğu boyunduruğu hafiflet> diyen halka de ki, <Benim küçük parmağım, babamın belinden daha kalındır.>>
2Ch	10	11	Babam size ağır bir boyunduruk yüklediyse, ben boyunduruğunuzu daha da ağırlaştıracağım. Babam sizi kırbaça yola getirdiyse, ben sizi akreplerle yola getireceğim.>>
2Ch	10	12	Yarovamla bütün halk, kralın, <<Üç gün sonra yine gelin>> sözü üzerine, üçüncü gün Rehavamın yanına geldiler.
2Ch	10	13	İleri gelenlerin öğüdünü reddeden Kral Rehavam, gençlerin öğüdüne uyarak halka sert bir yanıt verdi: <<Babamın size yüklediği boyunduruğu ben daha da ağırlaştıracağım. Babam sizi kırbaça yola getirdiyse, ben sizi akreplerle yola getireceğim.>>
2Ch	10	15	Kral halkı dinlemedi. Bu Tanrı dandı. Çünkü Şilolu Ahiya aracılığıyla Nevat oğlu Yarovama verdiği sözü yerine getirmek için RAB bu olayı düzenlemişti.
2Ch	10	16	Kralın kendilerini dinlemediğini görünce, bütün İsraililer, <<İşay oğlu Davutla ne ilgimiz,
			Ne de payımız var!>> diye bağırıyorlar,
			<<Ey İsrail halkı, haydi evimize dönelim!
			Davutun soyu başının çaresine baksın.>>
2Ch	10	17	Rehavam da yalnızca Yahuda kentlerinde yaşayan İsraililere krallık yapmaya başladı.
2Ch	10	18	İsraililer Kral Rehavamın gönderdiği angaryacıbaşı Hadoramı taş'a tutup öldürdüler. Bunun üzerine Kral Rehavam savaş arabasına atlayıp Yerusâlime kaçtı.
2Ch	10	19	İsrail halkı, Davut soyundan gelenlere hep başkaldırdı.

2Ch 11 1 Rehavam Yerus alime varınca, İsrailiilerle savaşıp onları yeniden egemenliğı altına almak amacıyla Yahuda ve Benyamin oymaklarından yüz seksen bin seçkin savaşı topladı.

2Ch 11 2 Bu arada RAB, Tanrı adamı Şemaya'ya şöyle seslendi:

2Ch 11 3 <<Süleyman oğlu Yahuda Kralı Rehavama, Yahuda ve Benyamin bölgesinde yaşıyan bütün İsrailiilere şunu söyle:

2Ch 11 4 <RAB diyor ki, İsraili kardeşlerimize saldırmayın, onlarla savaşımayın. Herkes evine dönsün! Çünkü bu olayı ben düzenledim.> >> RABbin bu sözlerini duyan halk Yarovama karşı savaşımdan vazgeçti.

2Ch 11 5 Rehavam Yerus alimde yaşıadı ve savunma amacıyla Yahudadaki şu kentleri onardı:

2Ch 11 6 Beytlehem, Etam, Tekoa,

2Ch 11 7 Beytsur, Soko, Adullam,

2Ch 11 8 Gat, Mareşa, Zif,

2Ch 11 9 Adorayim, Lakiş, Azeka,

2Ch 11 10 Sora, Ayalon, Hevron. Bunlar Yahuda ve Benyamin bölgesinde surlu kentlerdi.

2Ch 11 11 Rehavam bu kentlerin surlarını g  lendiirerek buralara komutanlar atadı; yiyecek, zeytinyağı, şarap depoladı.

2Ch 11 12 Her kent için kalkanlar, mızraklar sağıladı. Kentleri iyice g  lendiirdi. Böylece Yahuda ve Benyamin bölgeleri onun denetimi altında kaldı.

2Ch 11 13 İsrailin her bölgesinden kâhinlerle Levililer Rehavamdan yana geçtiler.

2Ch 11 14 Levililer otlaklarını, mallarını bırakıp Yahuda ve Yerus alime gelmişlerdi. Çünkü Yarovamla oğulları onları RABbin k hinliğınden uzaklaştırmıştı.

2Ch 11 15 Yarovam tapınma yerleri ve yaptırdığı teke ve buzağı biçimindeki putlar için kâhinler atamıştı.

2Ch 11 16 İsrailin her oymağından RABbe, İsrailin Tanrısına yönelmeye yürekte kararlı olanlar ise, atalarının Tanrısı RABbe kurban sunmak için kâhinlerle Levililerin ardından Yerus alime geldiler.

2Ch 11 17    yıl Davutla Süleymanın izinde yürüyen bu kişiler, Süleyman oğlu Rehavamı destekleyerek Yahuda Krallığını g  lendiirdiler.

2Ch 11 18 Rehavam Davut oğlu Yerimotun kızı Mahalatla evlendi. Mahalatın annesi Avihayil, İşay oğlu Eliavin kızıydı.

2Ch 11 19 Mahalat Rehavama şu oğulları doğıurdu: Yeuş, Şemarya, Zaham.

2Ch 11 20 Rehavam Mahalatın sonra Avşalomun kızı Maaka ile evlendi. Maaka ona Aviyayı, Attayı, Zizayı, Şelomiti doğıurdu.

2Ch 11 21 Rehavam Avşalomun kızı Maakayı öbür eşleriyle cariyelerinin hepsinden daha çok severdi. Rehavamın on sekiz karısı, altmış cariyesi vardı. Bunlardan yirmi sekiz erkek, altmış kız çocuğı oldu.

2Ch 11 22 Rehavam Maakadan doğıan Aviyayı kral yapmak amacıyla onu kardeşleri arasında  nder ve tahta geçecek aday atadı.

2Ch 11 23 Bilgece davranarak oğullarının bazıılarını Yahuda ve Benyamin topraklarına, surlu kentlere dağıttı. Onlara bol yiyecek sağıladı ve birçok kadınla evlendiirdi.

2Ch 12 1 Rehavam krallığını pekiştirip güçlenince, İsrail halkıyla birlikte RABbin Yasasına sırt çevirdi.

2Ch 12 2 Rehavamın krallığının beşinci yılında Mısır Kralı şişak Yerus alime saldırdı. Çünkü Rehavamla halk RABbe ihanet etmişti.

2Ch 12 3 şişakın bin iki yüz savaş arabası, altmış bin atlısı ve Mısırdan onunla birlikte gelen Luvlu, Suklu, K şlu sayısız askeri vardı.

2Ch 12 4 şişak Yahudanın surlu kentlerini ele geçirerek Yerus alime kadar geldi.

2Ch 12 5 Bu sırada Peygamber Şemaya, Rehavama ve şişak yüzünden Yerus alimde toplanan Yahuda önderlerine gelip şöyle dedi: <<RAB, <Siz beni bıraktınız. Ben de sizi bırakıp şişakın eline teslim ettim> diyor.>>

2Ch 12 6 İsrail önderleriyle kral alçakgönüllü bir tutum takınarak, <<RAB adildir>> dediler.

2Ch 12 7 RAB onların alçakgönüllü bir tutum takındıklarını görünce, Şemaya'ya şöyle dedi: <<Madem alçakgönüllü bir tutum takındılar, onları yok etmeyeceğim; biraz da olsa onları huzura kavuşturacağım. Öfkemi şişak aracılığıyla Yerus alim  zerine boşaltmayacağım.

2Ch 12 8 Ama onları şişaka k le edeceğim. Oyle ki, bana hizmet etmekle öbür  l sların krallarına hizmet etmek arasındaki farkı anlayabilsinler.>>

2Ch 12 9 Mısır Kralı şişak Yerus alime saldırdığında, Süleymanın yaptırmış olduğı altın kalkanlar dahil RABbin Tapınağının ve sarayın bütün hazinelerini boşaltıp götürdü.

2Ch 12 10 Kral Rehavam bunların yerine tunç kalkanlar yaptırarak sarayın kapı muhafızlarının komutanlarına emanet etti.

2Ch 12 11 Kral RABbin Tapınağına her gittiğinde, muhafızlar bu kalkanları taşıyarak ona eşlik eder, sonra muhafız odasına g t r rlerd .

2Ch 12 12 Rehavamın alçakgönüllü bir tutum takınması  zerine RABbin  fkesi dindi, onu büsbütün yok etmekten vazgeçti. Yahudada bazı iyi davranışlar da vardı.

2Ch 12 13 Kral Rehavam Yerus alimde krallığını pekiştirerek sürdürdü. Kral olduğunda kırk bir yaşındaydı. RABbin adını yerleştirmek için bütün İsrail oymaklarının

yaşadığı kentler arasından seçtiği Yerusolım Kentinde on yedi yıl krallık yaptı. Annesi

Ammonlu Naamaydı.

2Ch 12 14 Rehavam RABbe yönelmeye yürekten kararlı olmadığı için kötülük yaptı.

2Ch 12 15 Rehavamın yaptığı işler, başından sonuna dek, Peygamber Şemaya ve

Bilici İddonun soyla ilgili tarihinde yazılıdır. Rehavamla Yarovam arasında sürekli savaş

vardı. 2Ch 12 16 Rehavam ölüp atalarına kavuşunca, Davut Kenti'nde gömüldü. Rehavam'ın

yerine oğlu Aviya kral oldu. 2Ch 13 1 İsrail Kralı Yarovamın krallığının on sekizinci yılında Aviya Yahuda

Kralı oldu. 2Ch 13 2 Yerusolımda üç yıl krallık yaptı. Annesi Givalı Urielin kızı

Mikayaydı. Aviayla Yarovam arasında savaş vardı.

2Ch 13 3 Aviya seçme yiğit askerlerden oluşan dört yüz bin kişilik bir orduyla

savaşa çıktı. Yarovam da sekiz yüz bin seçme yiğit savaşçıdan oluşan bir orduyla ona karşı

savaş düzenine girdi. 2Ch 13 4 Aviya Efrayim dağlık bölgesindeki Semarayim Dağına çıkıp şöyle

seslendi: <<Ey Yarovam ve bütün İsrailiiler, beni dinleyin!

2Ch 13 5 İsrailin Tanrısı RABbin bozulmaz bir antlaşmayla İsrail Krallığını

sonsuz dek Davuta ve soyuna verdiğini bilmiyor musunuz?

2Ch 13 6 Nevat oğlu Yarovam efendisi Davut oğlu Süleymana başkaldırdı.

2Ch 13 7 Bir takım işe yaramaz kötü kişiler çevresinde toplanıp Süleyman oğlu

Rehavama baskı yaptılar. O sırada Rehavam onlara karşı koyamayacak kadar genç ve deneyimsizdi.

2Ch 13 8 <<Şimdi de siz Davut soyunun elindeki RABbin Krallığına karşı gelmeyi

tasarlıyorsunuz. Büyük bir ordusunuz. Üstelik Yarovamın ilahlarınız olsun diye yaptırdığı

altın buzağılar da yanınızda. 2Ch 13 9 RABbin kâhinlerini, Harunoğullarıyla Levilileri kovmadınız mı? Onların

yerine öbür halklar gibi kendinize kâhinler atamadınız mı? Atanmak için bir boğa ve yedi koçla

gelen herkes, tanrı olmayanlara kâhin olabiliyor. 2Ch 13 10 <<Ama bizim Tanrımız RABdir, Onu bırakmadık. RABbe hizmet eden

kâhinler Harun soyundandır. Levililer de onlara yardımcıdır. 2Ch 13 11 Onlar her sabah, her akşam RABbe yakmalık sunular sunar, hoş kokulu

buhur yakar, dinsel açıdan temiz masanın üzerine adak ekmeklerini dizerler. Her akşam altın

kandilliğin kandillerini yakarlar. Biz Tanrımız RABbin buyruklarını yerine getiriyoruz. Oysa

siz Ona sırt çevirdiniz. 2Ch 13 12 Tanrı bizimledir, O önderimizdir. Onun kâhinleri borazanlarla size

karşı savaş çağrısı yapacaklar. Ey İsrail halkı, atalarınızın Tanrısı RABbe karşı savaşmayın;

çünkü başaramazsınız.>> 2Ch 13 13 Yarovam askerlerinin bir bölümüyle Yahudalıları önden karşılarken,

öbür bölümünü arkalarında pusu kurmaya göndermişti. 2Ch 13 14 Yahudalıları önden, arkadan kuşatıldıklarını görünce, RABbe yakardılar.

Kâhinler borazanlarını çaldı. 2Ch 13 15 Yahudalıları savaş çığlıkları attığı anda, Tanrı Yarovamla İsrailiileri

Aviayla Yahudalıların önünde yenilgiye uğrattı. 2Ch 13 16 İsrailiiler Yahudalıların önünden kaçtı. Tanrı onları Yahudalıların

eline teslim etti. 2Ch 13 17 Aviayla ordusu İsrailiileri bozguna uğrattı. İsrailiilerden beş yüz

bin seçme asker öldürüldü. 2Ch 13 18 Böylece İsrailiiler yenilgiye uğradı, Yahudalıları zafer kazandı.

Çünkü Yahudalıları atalarının Tanrısı RABbe güvenmişlerdi. 2Ch 13 19 Aviya Yarovamı kovaladı. Yarovama ait Beytel, Yeşana, Efron

kentleriyle çevrelerindeki köyleri ele geçirdi. 2Ch 13 20 Aviyanın krallığı döneminde Yarovam bir daha eski gücünü

toparlayamadı. Sonunda RAB onu cezalandırdı, Yarovam öldü. 2Ch 13 21 Aviya ise gitgide krallığını güçlendirdi. On dört kadınla evlenip

yirmi iki erkek, on altı kız babası oldu. 2Ch 13 22 Aviya'nın yaptığı öbür işler, uygulamaları ve söyledi kleri, Peygamber

İddo'nun yorumunda yazılıdır. 2Ch 14 1 Aviya ölüp atalarına kavuşunca, Davut Kentinde gömüldü, yerine oğlu

Asa kral oldu. Ülke Asanın yönetimi altında on yıl barış içinde yaşadı. 2Ch 14 2 Asa Tanrısı RABbin gözünde iyi ve doğru olanı yaptı.

2Ch 14 3 Yabancı ilahların sunaklarını, puta tapılan yerleri kaldırdı. Dikili

taşları parçaladı, Aşera putlarını devirdi. 2Ch 14 4 Yahudalıları atalarının Tanrısı RABbe yönelmelerini, Onun yasasına

ve buyruklarına uymalarını istedi. 2Ch 14 5 Yahudanın bütün kentlerinden puta tapılan yerlerle buhur sunaklarını

kaldırdı. Ülke onun yönetimi altında barış içinde yaşadı. 2Ch 14 6 Ülke barış içinde olduğu için Asa Yahudadaki bazı kentleri surlarla

çevirdi. O yıllarda kimse ona karşı savaş açmadı. Çünkü RAB ona esenlik vermişti. 2Ch 14 7 Asa Yahudalıları, <<Bu kentleri onaralım>> dedi, <<Onları surlarla

kuşatıp kulelerle, kapılarıyla, sürgülerle güçlendirelim. Ülke hâlâ bizim elimizde, çünkü

Tanrımız RABbe yöneldik, O da bizi her yandan esenlikle kuşattı.>> Böylece yapım işlerini

başarıyla bitirdiler.

2Ch 14 8 Asanın Yahudalılarla Benyaminitilerden oluşan bir ordusu vardı. Yahudalılar büyük kalkan ve mızraklarla donanmış üç yüz bin kişiydi. Benyaminitiler ise küçük kalkan ve yay taşıyan iki yüz seksen bin kişiydi. Bunların hepsi yiğit savaşçılardı.

2Ch 14 9 Kûşlu Zerah binlerce asker ve üç yüz savaş arabasıyla Mareşaya ilerledi.

2Ch 14 10 Asa ona karşı durmak için yola çıktı. İki ordu Mareşa yakınlarında Sefata Vadisinde savaş düzeni aldı.

2Ch 14 11 Asa, Tanrısı RABbe, <<Ya RAB, güçlünün karşısında güçsüze yardım edebilecek senden başka kimse yoktur>> diye yakardı, <<Ey Tanrımız RAB, bize yardım et, çünkü sana güveniyoruz. Senin adınla bu kalabalığa karşı çıktık. Ya RAB, sen bizim Tanrımızsın. İnsanlar sana karşı zafer kazanmasın.>>

2Ch 14 12 RAB Kûşluları Asayla Yahudalıların önünde bozguna uğrattı. Kûşlular kaçmaya başladı.

2Ch 14 13 Asa ordusuyla onları Gerara kadar kovaladı. Kûşlulardan kurtulan olmadı. RABbin ve ordusunun önünde kırıldılar. Yahudalılar çok miktarda mal yağmalayıp götürdüler.

2Ch 14 14 Gerarın çevresindeki bütün köyleri yerle bir ettiler. Çünkü RABbin dehşeti onları sarmıştı. Bu köylerde çok mal olduğundan onları yağmaladılar.

2Ch 14 15 Çobanların çadırlarına da saldırdılar. Çok sayıda davar ve deveyi alıp Yerusâlim'e döndüler.

2Ch 15 1 Tanrının Ruhı Odet oğlu Azaryanın üzerine indi.

2Ch 15 2 Azarya, Kral Asaya gidip şöyle dedi: <<Ey Asa, ey Yahuda ve Benyamin halkı, beni dinleyin! RABle birlikte olduğunuz sürece, O da sizinle olacaktır. Onu ararsanız bulursunuz. Ama Onu bırakırsanız, O da sizi bırakır.>>

2Ch 15 3 İsrail halkı uzun süre gerçek Tanrıdan, eğitici kâhinlerden ve yasadan uzak yaşadı.

2Ch 15 4 Ama sıkıntıya düştüklerinde İsrailin Tanrısı RABbe döndüler, Onu arayıp buldular.

2Ch 15 5 O günlerde yolcuların güvenliği yoktu. Çünkü çevre ülkelerde yaşayanların tümü büyük kargaşa içindeydi.

2Ch 15 6 Ulus ulusu, kent kenti ezmeye çalışıyordu. Çünkü Tanrı onları çeşitli sıkıntılarla tedirgin ediyordu.

2Ch 15 7 Ama siz güçlü olun, cesaretinizi yitirmeyin. Yaptıklarınızı karşılığını alacaksınız.>>

2Ch 15 8 Asa bu sözleri, Peygamber Odetin oğlu Azaryanın peygamberliğini duyunca, cesaret buldu. Yahuda ve Benyamin topraklarından, Efrayimın dağlık bölgesinde ele geçirdiği kentlerden iğrenç putları kaldırdı. RABbin Tapınağının eyvanının önündeki RABbin sunağını onardı. Azaryanın>>, Masoretik metin <<Peygamber Odetin>> (bkz. 15:1).

2Ch 15 9 Efrayimden, Manaşşeden, Şimon'dan gelen birçok İsraili, Tanrısı RABbin Asayla birlikte olduğunu görünce onun tarafına geçti. Asa bu gelenlerle Yahuda ve Benyamin halkını bir araya topladı.

2Ch 15 10 Asanın krallığının on beşinci yılının üçüncü ayında Yerusâlimde toplandılar.

2Ch 15 11 Yağmalamış oldukları hayvanlardan yedi yüz sığırla yedi bin davarı o gün RABbe kurban ettiler.

2Ch 15 12 Bütün yürekleriyle, bütün canlarıyla atalarının Tanrısı RABbe yönelmek için antlaşma yaptılar.

2Ch 15 13 Büyük küçük, kadın erkek, kim İsrailin Tanrısı RABbe yönelmezse öldürülecekti.

2Ch 15 14 Yüksek sesle bağırarak, borazan ve boru çalarak RABbin önünde ant içtiler.

2Ch 15 15 Yahudalılar bütün yürekleriyle içtikleri ant için sevindiler. RABbi istekle arayıp buldular. O da onları her yandan esenlikle kuşattı.

2Ch 15 16 Kral Asa annesi Maakanın kraliçeliğini elinden aldı. Çünkü o Aşera için iğrenç bir put yaptırmıştı. Asa bu iğrenç putu kesip parçaladıktan sonra Kidron Vadisinde yaktı.

2Ch 15 17 Ancak İsrail'den puta tapılan yerleri kaldırmadı. Ama yaşamı boyunca yüreğini RABbe adadı.

2Ch 15 18 Babasının ve kendisinin adadığı altın, gümüşü ve eşyaları Tanrının Tapınağına getirdi.

2Ch 15 19 Asa'nın krallığının otuz beşinci yılına kadar savaş olmadı.

2Ch 16 1 Yahuda Kralı Asanın krallığının otuz altıncı yılında İsrail Kralı Baaşa Yahudaya saldırmaya hazırlanıyordu. Asanın topraklarına giriş çıkışı engellemek amacıyla, Rama Kentini güçlendirmeye başladı.

2Ch 16 2 Bunun üzerine Asa, RABbin Tapınağının ve sarayın hazinelerindeki altın ve gümüşü çıkararak şu haberle birlikte Şamda oturan Aram Kralı Ben-Hadata gönderdi:

2Ch 16 3 <<Babamla baban arasında olduğu gibi seninle benim aramızda da bir antlaşma olsun. Sana gönderdiğim bu altınlara, gümüşlere karşılık, sen de İsrail Kralı Baaşa ile yaptığın antlaşmayı boz, topraklarımdan askerlerini çeksin.>>

2Ch 16 4 Kral Asanın önerisini kabul eden Ben-Hadat, ordu komutanlarını İsrail kentlerinin üzerine gönderdi. İyonu, Dani, Avel-Mayimi, Naftalinin bütün ambarlı kentlerini ele geçirdiler.

2Ch 16 5 Baasha bunu duyunca Ramanın yapımını durdurup işe son verdi.
2Ch 16 6 Kral Asa bütün Yahudalıları çağırttı; Baasha'nın Ramanın yapımında
kullandığı taşlarla keresteleri alıp götürdüler. Asa bunlarla Geva ve Mispa kentlerini onardı.
2Ch 16 7 O sırada Bilici Hanani Yahuda Kralı Asaya gelip şöyle dedi: <<Tanrının
RABbe güveneceğine Aram Krallına güvendi. Bu yüzden Aram Krallının ordusu elinden kurtuldu.
2Ch 16 8 Kûşlularla Luvlular, çok sayıda savaş arabaları, atlılarıyla büyük bir
ordu değil miydiler? Ama sen RABbe güvendi, O da onları eline teslim etti.
2Ch 16 9 RABbin gözleri bütün yürekleriyle kendisine bağlı olanlara güç vermek
için her yeri görür. Akılsızca davrandın. Bundan böyle hep savaş içinde olacaksın.>>
2Ch 16 10 Asa biliciye öfkelenip onu cezaevine attırdı. Çünkü söyledikleri onu
kızdırmıştı. Halktan bazı kişilere de baskı yaptı.
2Ch 16 11 Asanın yaptığı işler, başından sonuna dek, Yahuda ve İsrail
krallarının tarihinde yazılıdır.
2Ch 16 12 Asa, krallığının otuz dokuzuncu yılında ayaklarından hastalandı.
Durumu çok ağırdı. Hastalığında RABbe yöneleceğine hekimlere başvurdu.
2Ch 16 13 Asa krallığının kırk birinci yılında ölüp atalarına kavuştu.
2Ch 16 14 Onu özel olarak hazırlanmış, güzel kokulu çeşit çeşit baharat dolu bir
sedyeye yatırarak Davut Kenti'nde kendisi için yaptırdığı mezara gömdüler. Onuruna çok büyük
bir ateş yaktilar.
2Ch 17 1 Asanın yerine oğlu Yehoşafat kral oldu. Yehoşafat İsraille karşı
krallığını pekiştirdi.
2Ch 17 2 Yahudanın bütün surlu kentlerine askeri birlikler yerleştirdi;
Yahudaya ve babası Asanın ele geçirmiş olduğu Efrayim kentlerine de asker yerleştirdi.
2Ch 17 3 RAB Yehoşafatlaydı. Çünkü Yehoşafat atası Davutun başlangıçtaki
yollarını izledi; Baallara yöneleceğine,
2Ch 17 4 babasının Tanrısına yöneldi; İsrail halkının yaptıklarına değil,
Tanrının buyruklarına uydu.
2Ch 17 5 RAB onun yönetimi altındaki krallığı pekiştirdi. Bütün Yahudalıları ona
armağanlar getirdi. Böylece Yehoşafat büyük zenginliğe ve onura kavuştu.
2Ch 17 6 Yüreği RABde cesaret buldu, puta tapılan yerleri ve Aşera putlarını
Yahudadan kaldırdı.
2Ch 17 7 Yehoşafat krallığının üçüncü yılında halka öğretmek amacıyla
görevlilerinden Ben-Hayili, Övadyayı, Zekeriyayı, Netaneli, Mikayayı Yahuda kentlerine
gönderdi.
2Ch 17 8 Onlarla birlikte şu Levilileri de gönderdi: Şemaya, Netanya, Zevadya,
Asahel, Şemiramot, Yehonatan, Adoniya, Toviya, Tov-Adoniya. Kâhinlerden Elişama ile Yehoramı
gönderdi.
2Ch 17 9 RABbin Yasa Kitabını yanlarına alıp Yahudada halka öğretiler. Bütün
Yahuda kentlerini dolaşarak halka ders verdiler.
2Ch 17 10 Yahudayı çevreleyen ülkelerin krallıklarını RAB korkusu sardı. Bu
yüzden Yehoşafata karşı savaşamadılar.
2Ch 17 11 Bazı Filistliler Yehoşafata haraç olarak armağanlar ve gümüş verdiler.
Araplar da ona davar getirdiler: Yedi bin yedi yüz koçla yedi bin yedi yüz teke.
2Ch 17 12 Yehoşafat giderek güçlendi. Yahudada kaleler, ambarlı kentler
yaptırdı.
2Ch 17 13 Yahuda kentlerinde birçok işler yaptı. Yerusalıme deneyimli yiğit
savaşçılar yerleştirdi.
2Ch 17 14 Bunlar boylarına göre şöyle kaydedilmişlerdi: Yahudadan binbaşılar:
Komutan Adna ve komutasında 300 000 yiğit asker;
2Ch 17 15 Yanında Komutan Yehohanan ve komutasında 280 000 asker;
2Ch 17 16 Onun yanında kendini RABbin hizmetine adanmış Zikri oğlu Amatsya ve
komutasında 200 000 yiğit asker.
2Ch 17 17 Benyamin oymağından: Yiğit bir savaşçı olan Elyada ile komutasında yay
ve kalkanla silahlanmış 200 000 asker;
2Ch 17 18 Yanında Yehozavat ve komutasında savaşmak üzere donatılmış 180 000
asker.
2Ch 17 19 Bunlar kralın surlu Yahuda kentlerine yerleştirdiği askerlerin
yanı sıra, ona hizmet ediyorlardı.
2Ch 18 1 Büyük bir zenginlik ve onura kavuşan Yehoşafat, evlilik bağıyla Ahava
akraba oldu.
2Ch 18 2 Birkaç yıl sonra Samiriye Kentinde yaşayan Ahavı görmeye gitti. Ahav
onun ve yanındakilerin onuruna birçok davar, sığır keserek Ramot-Gilata saldırmak için onu
kışkırttı.
2Ch 18 3 İsrail Kralı Ahav, Yahuda Kralı Yehoşafata, <<Ramot-Gilata karşı
benimle birlikte savaşır mısın?>> diye sordu. Yehoşafat, <<Beni kendin, halkımı halkın say.
Savaşta sana eşlik edeceğiz>> diye yanıtladı,
2Ch 18 4 <<Ama önce RABbe danışalım>> diye ekledi.
2Ch 18 5 İsrail Kralı Ahav dört yüz peygamber toplayıp, <<Ramot-Gilata karşı
savaşalım mı, yoksa vaz mı geçeyim?>> diye sordu. Peygamberler, <<Savaş, çünkü Tanrı kenti
senin eline teslim edecek>> diye yanıtladılar.
2Ch 18 6 Ama Yehoşafat, <<Burada danışabileceğimiz RABbin başka peygamberi yok
mu?>> diye sordu.

2Ch 18 7 İsrail Kralı, <<Yimla oğlu Mikaya adında biri daha var>> diye yanıtladı, <<Onun aracılığıyla RABbe danışabiliriz. Ama ben ondan nefret ederim. Çünkü benimle ilgili hiç iyi peygamberlik etmez, hep kötü şeyler söyler.>> Yehoşafat, <<Böyle konuşmaman gerekir, ey kral!>> dedi.

2Ch 18 8 İsrail Kralı bir görevli çağırıp, <<Hemen Yimla oğlu Mikayayı getir!>> diye buyurdu.

2Ch 18 9 İsrail Kralı Ahav ile Yahuda Kralı Yehoşafat kral giysileriyle Samiriye Kapısının girişinde, harman yerine konan tahtlarında oturuyorlardı. Bütün peygamberler de onların önünde peygamberlik ediyordu.

2Ch 18 10 Kenaana oğlu Sidkiya, yaptığı demir boynuzları göstererek şöyle dedi: <<RAB diyor ki, <Aramlıları yok edinceye dek onları bu boynuzlarla vuracaksınız.>>>

2Ch 18 11 Öteki peygamberlerin hepsi de aynı şeyi söylediler: <<Ramot- Gilata saldır, kazanacaksın! Çünkü RAB onları senin eline teslim edecek.>>

2Ch 18 12 Mikayayı çağırma giden görevli ona, <<Bak! Peygamberler bir ağızdan kral için olumlu şeyler söylüyorlar>> dedi, <<Rica ederim, senin sözün de onlarınki ne uygun olsun; olumlu bir şey söyle.>>

2Ch 18 13 Mikaya, <<Yaşayan RABbin hakkı için, Tanrım ne derse onu söyleyeceğim>> diye karşılık verdi.

2Ch 18 14 Mikaya gelince kral, <<Mikaya, Ramot-Gilata karşı savaşa gidelim mi, yoksa vaz mı geçeyim?>> diye sordu. Mikaya, <<Saldırın, kazanacaksınız! Çünkü onlar sizin elinize teslim edilecek>> diye yanıtladı.

2Ch 18 15 Bunun üzerine kral, <<RABbin adına bana gerçeğin dışında bir şey söylemeyeceğine ilişkin sana kaç kez ant içireyim?>> diye sordu.

2Ch 18 16 Mikaya şöyle karşılık verdi: <<İsraillileri dağlara dağılmış çobansız koyunlar gibi gördüm. RAB, <Bunların sahibi yok. Herkes güvenlik içinde evine dönsün> dedi.>>

2Ch 18 17 İsrail Kralı Ahav Yehoşafata, <<Benimle ilgili iyi peygamberlik etmez, hep kötü şeyler söyler dememiş miydin?>> dedi.

2Ch 18 18 Mikaya konuşmasını sürdürdü: <<Öyleyse RABbin sözünü dinleyin! Gördüm ki, RAB tahtında oturuyor, bütün göksel varlıklar da sağında, solunda duruyordu.

2Ch 18 19 RAB sordu: <Ramot-Gilata saldırıp ölsün diye İsrail Kralı Ahavı kim kandıracak?> <<Kimi şöyle, kimi böyle derken,

2Ch 18 20 bir ruh çıkıp RABbin önünde durdu ve, <Ben onu kandıracağım> dedi. <<RAB, <Nasıl?> diye sordu.

2Ch 18 21 <<Ruh, <Aldatıcı ruh olarak gidip Ahavın bütün peygamberlerine yalan söyleteceğim> diye karşılık verdi. <<RAB, <Onu kandırmayı başaracaksın> dedi, <Git, dediğini yap.>

2Ch 18 22 <<İşte RAB bu peygamberlerinin ağızına aldatıcı bir ruh koydu. Çünkü sana kötülük etmeye karar verdi.>>

2Ch 18 23 Kenaana oğlu Sidkiya yaklaşıp Mikayanın yüzüne bir tokat attı. <<RABbin Ruhu nasıl benden çıkıp da seninle konuştu?>> dedi.

2Ch 18 24 Mikaya, <<Gizlenmek için bir iç odaya girdiğin gün göreceksin>> diye yanıtladı.

2Ch 18 25 Bunun üzerine İsrail Kralı, <<Mikayayı kentin yöneticisi Amona ve kralın oğlu Yoşa götürün>> dedi,

2Ch 18 26 <<Ben güvenlik içinde dönünceye dek bu adamı cezaevinde tutmalarını, ona su ve ekmekten başka bir şey vermemelerini söyleyin!>>

2Ch 18 27 Mikaya, <<Eğer sen güvenlik içinde dönersen, RAB benim aracılığımla konuşmamış demektir>> dedi ve, <<Herkes bunu duysun!>> diye ekledi.

2Ch 18 28 İsrail Kralı Ahavla Yahuda Kralı Yehoşafat Ramot-Gilata saldırmak için yola çıktılar.

2Ch 18 29 İsrail Kralı, Yehoşafata, <<Ben kılık değiştirip savaşa öyle gireceğim, ama sen kral giysilerini giy>> dedi. Böylece İsrail Kralı kılığını değiştirdi, sonra savaşa girdiler.

2Ch 18 30 Aram Kralı, savaş arabalarının komutanlarına, <<İsrail Kralı dışında, büyük küçük hiç kimseye saldırmayın!>> diye buyruk vermişti.

2Ch 18 31 Savaş arabalarının komutanları Yehoşafatı görünce, İsrail Kralı sanıp saldırmak için ona döndüler. Yehoşafat yakarmaya başladı. RAB Tanrı ona yardım edip saldıranların yönünü değiştirdi.

2Ch 18 32 Komutanlar onun İsrail Kralı olmadığını anlayınca peşini bıraktılar.

2Ch 18 33 O sırada bir asker rasgele attığı bir okla İsrail Kralını zırhının parçalarının birleştiği yerden vurdu. Kral arabacısına, <<Dönüp beni savaş alanından çıkar, yaralandım>> dedi.

2Ch 18 34 Savaş o gün şiddetlendi. Arabasında Aramlılar'a karşı akşama kadar dayanan İsrail Kralı gün batımında öldü.

2Ch 19 1 Yahuda Kralı Yehoşafat ise Yerusolimdeki sarayına güvenlik içinde döndü.

2Ch 19 2 Hanani oğlu Bilici Yehu, Kral Yehoşafatı karşılamaya giderek ona şöyle dedi: <<Kötülere yardım edip RABden nefret edenleri mi sevmen gerekir? Bunun için RABbin öfkesi senin üstünde olacak.

2Ch 19 3 Ancak, bazı iyi yönlerin de var. Ülkeden Aşera putlarını kaldırıp attın ve yürekten Tanrıya yönelmeye karar verdin.>>

2Ch 19 4 Yehoşafat Yerusolimde yaşadı. Beer-Şevadan Efrayim dağlık bölgesine

kadar yine halkın arasında dolaşarak onları atalarının Tanrısı RABbe döndürdü.
2Ch 19 5 Ülkeye, Yahuda'nın bütün surlu kentlerine yargıçlar atadı.
2Ch 19 6 Onlara, <<Yaptıklarınıza dikkat edin>> dedi, <<Çünkü insan adına değil, yargı verirken sizinle olan RAB adına yargılayacaksınız.
2Ch 19 7 Onun için RABden korkun, dikkatle yargılayın. Çünkü Tanrımız RAB kimsenin haksızlık yapmasına, kimseyi kayırmasına, rüşvet almasına göz yummaz.>>
2Ch 19 8 RABbin yargılarını uygulamak, davalara bakmak için Yehoşafat Yerusəlime de bazı Levilileri, kâhinleri, İsrail boy başlarını atadı. Bunlar Yerusəlimde yaşadılarfö.
2Ch 19 9 Yehoşafat onlara şu buyrukları verdi: <<Görevinizi RAB korkusuyla, bağlılıkla, bütün yüreğinizle yapmalısınız.
2Ch 19 10 Kentlerde yaşayan kardeşlerinizden gelen her davada -kan davası, Kutsal Yasa, buyruklar, kurallar ya da ilkelere ilgili her konuda- onları RABbe karşı suç işlememeleri için uyarın; öyle ki RAB size de kardeşlerinize de öfkelenmesin. Böyle yaparsanız suç işlememiş olursunuz. döndüler>>.
2Ch 19 11 <<RAB'be ilişkin her konuda Başkâhin Amarya, krala ilişkin her konuda ise Yahuda oymağının önderi İsmail oğlu Zevadya size başkanlık edecek. Levililer de görevli olarak size yardımcı olacaklar. Yürekli olun, bu buyrukları uygulayın. RAB doğru kişiyle olsun!>>
2Ch 20 1 Bundan sonra Moavlılar, Ammonlular ve Meunluların bir kısmı Yehoşafatla savaşmak için yola çıktılar.
2Ch 20 2 Birkaç kişi Yehoşafata gidip, <<Gölün öbür yakasından, Edomdan sana saldırmak için büyük bir ordu geliyor. Şu anda Haseson-Tamarda -Eyn-Gedide->> dediler.
2Ch 20 3 Korkuya kapılan Yehoşafat RABbe danışmaya karar verdi ve bütün Yahudada oruç ilan etti.
2Ch 20 4 RABbe yönelmek için Yahuda'nın bütün kentlerinden gelen halk toplanıp RABden yardım diledi. (bkz. 26:7).
2Ch 20 5 Yehoşafat RABbin Tapınağında, yeni avlunun önünde, Yahuda ve Yerusəlim topluluğunun arasına gidip durdu.
2Ch 20 6 <<Ey atalarımızın Tanrısı RAB, sen göklerde oturan Tanrı değil misin?>> dedi, <<Ülusalrın bütün krallıklarını yöneten sensin. Güç, kudret senin elinde. Kimse sana karşı duramaz.
2Ch 20 7 Ey Tanrımız, bu ülkede yaşayanları halkın İsrailin önünden kovan ve ülkeyi sonsuza dek dostun İbrahim'in soyuna veren sen değil misin?
2Ch 20 8 Onlar orada yaşadılar, adına bir tapınak kurdular ve,
2Ch 20 9 <Başımıza bela, savaş, yargı, salgın hastalık, kıtlık gelirse, adının bulunduğu bu tapınağın ve senin önünde duracağız> dediler, <Sıkıntıya düştüğümüzde sana yakaracağız, sen de duyup bizi kurtaracaksın.>
2Ch 20 10 <<İşte Ammonlular, Moavlılar ve Seir dağlık bölgesinde yaşayanlar! Mısırdan çıktıktan sonra İsrailiilerin onların ülkesine girmelerine izin vermedin. Bu yüzden atalarımız başka yöne döndü, onları yok etmedi.
2Ch 20 11 Ama bak, bunun karşılığını bize nasıl ödüyorlar! Bize miras olarak vermiş olduğun mülkünden bizi kovmaya geliyorlar.
2Ch 20 12 Ey Tanrımız, onları yargılamayacak mısın? Çünkü bize saldıran bu büyük orduya karşı koyacak gücümüz yok. Ne yapacağımızı bilemiyoruz. Gözümüz sende.>>
2Ch 20 13 Bütün Yahudalılar, çocuklarıyla birlikte RABbin önünde duruyordu.
2Ch 20 14 RABbin Ruhu topluluğun ortasında duran Asaf soyundan Mattanya oğlu Yeiel oğlu Benaya oğlu Zekeriya oğlu Levili Yahazielin üzerine indi.
2Ch 20 15 Yahaziël şöyle dedi: <<Ey Kral Yehoşafat, ey Yahuda halkı ve Yerusəlimde oturanlar, dinleyin! RAB size şöyle diyor: <Bu büyük ordudan korkmayın, yılmayın! Çünkü savaş sizin değil, Tanrınındır.
2Ch 20 16 Yarın onlarla savaşmaya çıkın. Onları vadinin sonunda, Yeruel kırlarında, Sits Yokuşunu çıkarlarken bulacaksınız.
2Ch 20 17 Bu kez savaşmak zorunda kalmayacaksınız. Yerinizde durup bekleyin, RABbin size sağlayacağı kurtuluşu görün, ey Yahuda ve Yerusəlim halkı! Korkmayın, yılmayın. Yarın onlara karşı savaşa çıkın. RAB sizinle olacak!>>
2Ch 20 18 Yehoşafat yüzüstü yere kapandı. Yahuda halkıyla Yerusəlimde oturanlar da RABbin önünde yere kapanıp Ona tapındılar.
2Ch 20 19 Sonra Kehatoğullarından ve Korahoğullarından bazı Levililer ayağa kalkıp İsrailin Tanrısı RABbi yüksek sesle övdüler.
2Ch 20 20 Ertesi sabah erkenden kalkıp Tekoa kırlarına doğru yola çıktılar. Yola koyulduklarında Yehoşafat durup şöyle dedi: <<Beni dinleyin, ey Yahuda halkı ve Yerusəlimde oturanlar! Tanrınız RABbe güvenin, güvenlikte olursunuz. Onun peygamberlerine güvenin, başarılı olursunuz.>>
2Ch 20 21 Yehoşafat halka danıştıktan sonra RABbe ezgi okumak, Onun kutsallığının görkemini övmek için adamlar atadı. Bunlar ordunun önünde yürüyerek şöyle diyorlardı: <<RABbe şükredin, Çünkü sevgisi sonsuza dek kalıcıdır!>>
2Ch 20 22 Onlar ezgi okuyup övgüler sunmaya başladığında, RAB Yahudaya saldıran Ammonlulara, Moavlılara ve Seir dağlık bölgesinde yaşayanlara pusu kurmuştu. Hepsini bozguna uğratıldı.
2Ch 20 23 Ammonlularla Moavlılar, Seir dağlık bölgesinde yaşayan halkı büsbütün

yok etmek için onlara saldırdılar. Seirliileri yok ettikten sonra da birbirlerini öldürmeye başladılar.

2Ch 20 24 Yahudalılar kırdaki gözcü kulesine varınca, o büyük orduya baktılar, ama sadece yere serilmiş cesetler gördüler. Tek kişi kurtulmamıştı.

2Ch 20 25 Malları yağmalamaya giden Yehoşafatla askerleri, ölümlerin arasında çok miktarda mal, giysi ve değerli eşya buldular. Taşıyabileceklerinden çok mal topladılar. Yağma edilecek o kadar çok mal vardı ki, toplama işi üç gün sürdü.

2Ch 20 26 Dördüncü gün Beraka Vadisinde toplanarak RABbe övgüler sundular. Bu yüzden oranın adı bugün de Beraka Vadisi olarak kaldı.

2Ch 20 27 Bundan sonra bütün Yahuda ve Yerusâlim halkı Yehoşafatın önderliğinde sevinçle Yerusâlime döndü. Çünkü RAB düşmanlarını bozguna uğratarak onları sevindirmişti.

2Ch 20 28 Çenk, lir ve borazan çalarak Yerusâlime, RABbin Tapınağına gittiler.

2Ch 20 29 RABbin İsrailin düşmanlarına karşı savaştığını duyan ülkelerin krallıklarını Tanrı korkusu sardı.

2Ch 20 30 Yehoşafatın ülkesi ise barış içindeydi. Çünkü Tanrısı her yandan onu esenlikle kuşatmıştı.

2Ch 20 31 Yehoşafat Yahudayı yönetti. Otuz beş yaşında kral oldu ve Yerusâlimde yirmi beş yıl krallık yaptı. Annesi Şilhinin kızı Azuvaydı.

2Ch 20 32 Babası Asanın yollarını izleyen ve bunlardan sapmayan Yehoşafat RABbin gözünde doğru olanı yaptı.

2Ch 20 33 Ancak alışılâ gelen tapınma yerleri kaldırılmadı. Halk hâlâ atalarının Tanrısına bütün yüreğiyle yönelmemişti.

2Ch 20 34 Yehoşafatın yaptığı öbür işler, başından sonuna dek, İsrail kralları tarihinin bir bölümü olan Hanani oğlu Yehunun tarihinde yazılıdır.

2Ch 20 35 Yahuda Kralı Yehoşafat bir süre sonra kendini günaha veren İsrail Kralı Ahazya ile anlaşmaya vardı.

2Ch 20 36 Tarşışe gidecek gemiler yapmak için anlaştılar. Gemileri Esyon-Geverde yaptılar.

2Ch 20 37 Mareşalı Dodavahu oğlu Eliezer, Yehoşafat'a karşı şöyle peygamberlik etti: «Ahazya ile anlaşmaya vardığın için RAB işini bozacak.» Gemiler Tarşış'efş gidmeden parçalandı.

2Ch 21 1 Yehoşafat ölüp atalarına kavuştu ve Davut Kentinde atalarının yanına gömüldü. Yerine oğlu Yehoram kral oldu.

2Ch 21 2 Yehoşafat oğlu Yehoramın kardeşleri şunlardı: Azarya, Yehiel, Zekeriya, Azaryahu, Mikael, Şefatya. Bunların tümü İsrail Kralı Yehoşafatın oğullarıydı.

2Ch 21 3 Babaları onlara çok miktarda altın, gümüş, değerli eşyalar armağan etmiş, ayrıca Yahudada surlu kentler vermişti. Ancak, Yehoram ilk oğlu olduğundan, krallığı ona bırakmıştı.

2Ch 21 4 Babasının yerine geçen Yehoram güçlenince, bütün kardeşlerini ve bazı İsrail önderlerini kılıçtan geçirtti.

2Ch 21 5 Yehoram otuz iki yaşında kral oldu ve Yerusâlimde sekiz yıl krallık yaptı.

2Ch 21 6 Karısı Ahavın kızı olduğu için, o da Ahavın ailesi gibi İsrail krallarının yolunu izledi ve RABbin gözünde kötü olanı yaptı.

2Ch 21 7 Ama RAB Davutla yaptığı antlaşmadan ötürü onun soyunu yok etmek istemedi. Çünkü Davuta ve soyuna sönmeyen bir ışık vereceğine söz vermişti.

2Ch 21 8 Yehoramın krallığı döneminde Edomlular Yahudalılara karşı ayaklanarak kendi krallıklarını kurdular.

2Ch 21 9 Yehoram komutanları ve bütün savaş arabalarıyla oraya gitti. Edomlular onu ve savaş arabalarının komutanlarını kuşattılar. Ama Yehoram gece kalkıp kuşatmayı yararak kaçtı.

2Ch 21 10 Edomluların Yahudaya karşı başkaldırması bugün de sürüyor. O sırada Livna Kenti de ayaklandı. Çünkü Yehoram atalarının Tanrısı RABbi bırakmıştı.

2Ch 21 11 Yahuda tepelerinde puta tapılan yerler bile yapmış, Yerusâlim halkının putlara bağlanmasına önayak olmuş, Yahuda halkını günaha sürüklemişti.

2Ch 21 12 Yehoram Peygamber İlyastan bir mektup aldı. Mektup şöyleydi: «Atan Davutun Tanrısı RAB şöyle diyor: «Baban Yehoşafatın ve Yahuda Kralı Asanın yollarını izlemediğin.

2Ch 21 13 İsrail krallarının yolunu izledin. Ahavın ailesinin yaptığı gibi Yahuda ve Yerusâlim halkının putlara bağlanmasına önayak oldun. Üstelik kendi ailenden, senden daha iyi olan kardeşlerini öldürttün.

2Ch 21 14 Bu yüzden RAB halkını, oğullarını, karılarını ve senin olan her şeyi büyük bir yıkımla vuracak.

2Ch 21 15 Sen de korkunç bir bağırsak hastalığına yakalanacaksın. Bu hastalık yüzünden bağırsakların dışarı dökülene dek günlerce sürüneceksin.» >>

2Ch 21 16 RAB Filistlileri ve Kûşluların yanında yaşayan Arapları Yehorama karşı kıskırttı.

2Ch 21 17 Saldırıp Yahudaya girdiler. Sarayda bulunan her şeyi, kralın oğullarıyla karılarını alıp götürdüler. Kralın en küçük oğlu Yehoahazdan başka oğlu kalmadı.

2Ch 21 18 Sonra RAB Yehoramı iyileşmez bir bağırsak hastalığıyla cezalandırdı.

2Ch 21 19 Zaman geçti, ikinci yılın sonunda hastalık yüzünden bağırsakları dışarı döküldü. Şiddetli acılar içinde öldü. Halkı ataları için ateş yaktığı gibi onun onuruna

ateş yakmadı.

- 2Ch 21 20 Yehoram otuz iki yaşında kral oldu ve Yerus alim'de sekiz yıl krallık yaptı.  l m ne kimse  z lmedi. Onu Davut Kenti'nde g md lirse de, kralların mezarlığına g mm diler.
- 2Ch 22 1 Yerus alim halkı Yehoramın en k  k   lu Ahazyayı babasının yerine kral yaptı.      Araplarla ordugaha gelen akıncılar b  k k rde lerinin hepsini  ld rm  t . Dolayısıyla Yehoram   lu Ahazyaya Yahuda Kralı oldu.
- 2Ch 22 2 Ahazyaya yirmi ikif  yaşında kral oldu ve Yerus alimde bir yıl krallık yaptı. Annesi Omrinin torunu Atalayydı. <<Yirmi iki>>, Masoretik metin <<Kırk iki>>.
- 2Ch 22 3 Ahazyaya da Ahav ailesinin yollarını izledi. Annesi onu k t l  e itiyordu.
- 2Ch 22 4 Ahav ailesi gibi RABbin gözünde kötü olanı yaptı.      babasının ölümünden beri Ahav ailesi onu yıkıma götürecek    tler veriyordu.
- 2Ch 22 5 Ahazyaya onların    tlerine uyarak, Aram Kralı Hazaelle savaşmak üzere İsrail Kralı Ahav   lu Yoramla birlikte Ramot-Gilata gitti. Aramlılar Yoramı yaraladılar.
- 2Ch 22 6 Yoram Ramot-Gilatta Aram Kralı Hazaelle savaşırken aldığı yaraların iyileşmesi için Yizreele döndü. Yahuda Kralı Yehoram   lu Ahazyaya da yaralanan Ahav   lu Yoramı görmek için Yizreele gitti.
- 2Ch 22 7 Yoramı ziyaret eden Ahazyayı Tanrı yıkıma uğrattı. Ahazyaya oraya varınca, Yoramla birlikte Nim i   lu Yehuyu karşılamaya gitti; RAB Yehuyu Ahav soyunu ortadan kaldırmak için meshetmi ti.
- 2Ch 22 8 Yehu, Ahav soyunu cezalandırırken, Ahazyaya hizmet eden Yahuda  nderleriyle Ahazyanın ye enlerini bulup hepsini öldürdü.
- 2Ch 22 9 Sonra Ahazyayı aramaya koyuldu. Onu Samiriyede gizlenirken yakalayıp Yehuya getirdiler, sonra öldürdüler. Ahazyayı, <<Bütün y re iyle RABbe yönelen Yeho afatın torunudur>> diyerek gömdüler. Böylece Ahazyanın soyunda krallığı yönetebilecek güçte kimse kalmadı.
- 2Ch 22 10 Ahazyanın annesi Atalya,   lunun  ld r ld  n  duyunca, Yahudada kral soyunun bütün bireylerini yok etmeye çalıştı.
- 2Ch 22 11 Ne var ki, Kral Yehoramın kızı Yeho avat, Ahazyaya   lu Yoa ı kralın  ld r lmek istenen öteki   llarının arasından alıp kaçırdı ve dadısıyla birlikte yatak odasına gizledi. Yeho avat Kral Yehoramın kızı, Kâhin Yehoyadanın karısı, Ahazyanın da üvey kızıkarde iydi.  ld r lmesin diye çocuğu Atalyadan gizledi.
- 2Ch 22 12 Atalya ülkeyi yönetirken,  ocuk altı yıl boyunca Tanrı'nın Tapınağı'nda onların yanında gizlendi.
- 2Ch 23 1 Yedinci yıl gücünü gösteren Yehoyada y zba ı olan Yeroham   lu Azarya, Yehohanan   lu İsmail, Ovet   lu Azarya, Adaya   lu Maaseya, Zikri   lu Eli afatla bir antlaşma yaptı.
- 2Ch 23 2 Yahudayı dolaşarak bütün kentlerden Levililerle İsrail boy ba larını topladılar. Yerus alime dönen
- 2Ch 23 3 topluluk Tanrının Tapınağında kralla bir antlaşma yaptı. Yehoyada onlara şöyle dedi: <<Davutun soyuna ilişkin RABbin verdiği söz uyarınca, kralın   lu kral olacak.
- 2Ch 23 4 Siz şunları yapacaksınız: Şabat Günü göreve giden kâhinlerle Levililerin üçte biri kapılarda nöbet tutacak,
- 2Ch 23 5 üçte biri sarayda, üçte biri de Temel Kapısında duracak. Bütün halk RABbin Tapınağının avlularında toplanacak.
- 2Ch 23 6 Kâhinlerle görevli Levililerin dışında RABbin Tapınağına kimse girmesin. Onlar kutsal oldukları için girebilirler. Halk da RABbin buyruğunu yerine getirmeye  zen gösterecek.
- 2Ch 23 7 Levililer yalın kılıç kralın çevresini saracaklar. Tapına a yaklaşan olursa öldürün. Kral nereye giderse, ona eşlik edin.>>
- 2Ch 23 8 Levililerle Yahudalılar Kâhin Yehoyadanın buyruklarını tam tamına uyguladılar. Şabat Günü göreve gidenlerle görevi biten adamlarını aldılar.      Kâhin Yehoyada bölüklere izin vermemi ti.
- 2Ch 23 9 Kâhin Yehoyada Tanrının Tapınağındaki Kral Davuttan kalan mızrakları ve b  k k  k kalkanları y zba ılara da ıttı.
- 2Ch 23 10 Kralı k rumak için sunağın ve tapınağın çevresine tapınağın güneyinden kuzeyine kadar bütün silahlı adamları yerleştirdi.
- 2Ch 23 11 Yehoyadıyla   lları kralın   lu Yoa ı dışarı çıkarıp başına ta  koydular. Tanrının Yasasını da ona verip krallığını ilan ettiler. Onu meshederek, <<Yaşasın kral!>> diye ba ırdılar.
- 2Ch 23 12 Atalya ko u an, kralı öven halkın çıkardığı gürültüyü duyunca, RABbin Tapınağında toplananların yanına gitti.
- 2Ch 23 13 Baktı, kral tapınağın girişinde sütunun yanında duruyor; y zba ılar, borazan çalanlar çevresine toplanmış.  lke halkı sevinç içindeydi, borazanlar  alınıyor, ezgiciler  al larıyla övgüleri yönetiyordu. Atalya giysilerini yırtarak, <<Hainlik! Hainlik!>> diye bağırdı.
- 2Ch 23 14 Kâhin Yehoyada y zba ıları çağırarak, <<O kadını aradan çıkarın. Ardından kim giderse kılıçtan geçirin>> diye buyruk verdi.     , <<Onu RABbin Tapınağında  ld rmeyin>> demişti.
- 2Ch 23 15 Atalya yakalandı ve sarayın At Kapısına varır varmaz öldürüldü.

2Ch 23 16 Yehoyada RABbin halkı olmaları için kendi siyle halk ve kral arasında bir antlaşma yaptı.

2Ch 23 17 Bütün halk gidip Baalın tapınağını yıktı. Sunaklarını, putlarını parçaladılar; Baalın Kâhini Mattanı da sunakların önünde öldürdüler.

2Ch 23 18 Yehoyada Levili kâhinleri RABbin Tapınağındaki işin başına getirdi. Onları Davut tarafından atanmış oldukları görevleri yerine getirmek, Musanın Yasasında yazılanlar uyarınca RABbe yakmalık sunular sunmak ve Davutun koyduğu düzene göre sevinçle ezgiler okumakla görevlendirdi.

2Ch 23 19 Ayrıca dinsel açıdan herhangi bir nedenle kirli birinin içeri girmemesi için RABbin Tapınağının kapılarına da nöbetçiler yerleştirdi.

2Ch 23 20 Sonra yüzbaşılari, soyluları, halkın yöneticilerini ve ülke halkını yanına alarak kralı RABbin Tapınağından getirdi. Yukarı Kapıdan geçip saraya girerek kralı tahta oturtular.

2Ch 23 21 Ülke halkı sevinç içindeydi, ancak kent suskundu. Çünkü Atalya kılıçla öldürülmüştü.

2Ch 24 1 Yoaş yedi yaşında kral oldu ve Yerusâlimde kırk yıl krallık yaptı. Annesi Beer-Şevalı Sivvaydı.

2Ch 24 2 Yoaş Kâhin Yehoyada yaşadığı sürece RABbin gözünde doğru olanı yaptı.

2Ch 24 3 Yehoyada onu iki kadınla evlendirdi. Yoaşın onlardan oğulları, kızları oldu.

2Ch 24 4 Bir süre sonra Yoaş RABbin Tapınağını onarmaya karar verdi.

2Ch 24 5 Kâhinlerle Levilileri toplayarak şöyle dedi: «Yahuda kentlerine gidip Tanrınızın Tapınağını onarmak için gerekli yıllık parayı bütün İsrail halkından toplayın. Bunu hemen yapın.» Ama Levililer hemen işe girişmediler.

2Ch 24 6 Bunun üzerine kral, Başkâhin Yehoyadayı çağırıp, «RABbin kulu Musanın ve İsrail topluluğunun Levha Sandığının bulunduğu çadır için koyduğu vergiyi Yahuda ve Yerusâlimden toptasınlar diye Levilileri neden uyaradın?» diye sordu.

2Ch 24 7 Çünkü o kötü kadının, Atalyanın oğulları, RAB Tanrının Tapınağına zorla girerek bütün adanmış eşyaları Baallar için kullanmışlardı.

2Ch 24 8 Kralın buyruğu uyarınca bir sandık yapılarak RABbin Tapınağının kapısının dışına yerleştirildi.

2Ch 24 9 Tanrının kulu Musanın çölde İsrail halkına koyduğu vergiyi RABbe getirmeleri için Yahuda ve Yerusâlim halkına bir çağrı yapıldı.

2Ch 24 10 Bütün önderlerle halk vergilerini sevinçle getirdiler, doluncaya dek sandığın içine attılar.

2Ch 24 11 Levililer, sandığı kralın görevlilerine getiriyorlardı. Çok para biriktiğini görünce kralın yazmanıya başkâhinin görevlisine haber veriyor, onlar da gelip sandığı boşaltıyor, sonra yine yerine koyuyorlardı. Bunu her gün yaptılar ve çok para topladılar.

2Ch 24 12 Kral Yoaşla Yehoyada parayı RABbin Tapınağında yapılan işlerden sorumlu olanlara veriyorlardı. RABbin Tapınağını onarmak için ücretle taşçılar, marangozlar, demir ve tunç işçileri tuttular.

2Ch 24 13 İşten sorumlu kişiler çalışkandı, onarım işi onlar sayesinde ilerledi. Tanrının Tapınağını eski durumuna getirip sağlamlaştırdılar.

2Ch 24 14 Onarım işi bitince, geri kalan parayı krala ve Yehoyadaya getirdiler. Bununla RABbin Tapınağındaki hizmet ve yakmalık sunuları sunmak için gereçler, tabaklar, altın ve gümüş eşyalar yaptılar. Yehoyada yaşadığı sürece RABbin Tapınağında sürekli yakmalık sunu sunuldu.

2Ch 24 15 Yehoyada uzun yıllar yaşadıktan sonra yüz otuz yaşında öldü.

2Ch 24 16 İsrailde Tanrıya ve Tanrının Tapınağına yaptığı yararlı hizmetlerden dolayı kendisini Davut Kentinde kralların yanına gömdüler.

2Ch 24 17 Yehoyadanın ölümünden sonra Yahuda önderleri gelip kralın önünde eğildiler. Kral da onları dinledi.

2Ch 24 18 Atalarının Tanrısı RABbin Tapınağını terk ederek Aşera putlarıyla öbür putlara tapılar. Suçları yüzünden RAB Yahuda ve Yerusâlim halkına öfkeleni.

2Ch 24 19 Kendisine dönmeleri için aralarına peygamberler gönderdi. Bu peygamberler halkı uyardıarsa da, onlara kulak asmadılar.

2Ch 24 20 O zaman Tanrının Ruhu Kâhin Yehoyada oğlu Zekerianın üzerine indi. Zekeriya, halkın önünde durup seslendi: «Tanrı şöyle diyor: «Niçin buyruklarıma karşı geliyorsunuz? İşleriniz iyi gitmeyecek. Çünkü siz beni bıraktınız, ben de sizi bıraktım.» >> kuşandı».

2Ch 24 21 Bunun üzerine Zekeriya düzen kurdular. Kralın buyruğuyla RABbin Tapınağının avlusunda taş tutup onu öldürdüler.

2Ch 24 22 Kral Yoaş Zekerianın babası Yehoyadanın kendisine yaptığı iyiliği unutup oğlunu öldürdü. Zekeriya ölürken, «RAB bu yaptığınızı görüp hesabını sorsun» dedi.

2Ch 24 23 Yıl sonunda Aram ordusu Yoaşa saldırıp Yahuda ve Yerusâlime girdi. Halkın bütün önderlerini öldürdüler. Yağmaladıkları malların hepsini Şam Kralına gönderdiler.

2Ch 24 24 Aram ordusu küçük bir ordu olmasına karşın, RAB çok büyük bir orduyu ellerine teslim etmişti. Çünkü Yahuda halkı, atalarının Tanrısı RABbi bırakmıştı. Böylece Aram ordusu Yoaşı cezalandırmış oldu.

2Ch 24 25 Aramlılar Yoaşı ağır yaralı durumda bırakıp gittiler. Yoaşın görevlileri, Kâhin Yehoyadanın oğlunun kanını döktüğü için, düzen kurup onu yatağında

öldürdüler. Yoaşı Davut Kentinde gömdülerse de, kralların mezarlığına gömmeler. göre ya <<Sonbahar>> ya da <<İlkbahar>> olabilir.

2Ch 24 26 Yoaşa düzen kuranlar şunlardı: Ammonlu şimat adlı kadının oğlu Zavav, Moavlı şimrit adlı kadının oğlu Yehozavat.

2Ch 24 27 Yoaş'ın oğullarının öyküsü, kendisine Tanrı'dan defalarca gelen bildiriler, Tanrı'nın Tapınağı'nın onarımıyla ilgili konular kralların tarihine ilişkin yorumda yazılıdır. Yerine oğlu Amatsya kral oldu.

2Ch 25 1 Amatsya yirmi beş yaşında kral oldu ve Yerusolimde yirmi dokuz yıl krallık yaptı. Annesi Yerusolimli Yehoadandı.

2Ch 25 2 Amatsya RABbin gözünde doğru olanı yaptıysa da bütün yüreğiyle yapmadı.

2Ch 25 3 Krallığını güçlendirdikten sonra, babasını öldüren görevlileri öldürttü.

2Ch 25 4 Ancak Musanın kitabındaki yasaya uyarak çocuklarını öldürtmedi. Çünkü RAB, <<Ne babalar çocuklarının günahından ötürü öldürülecek, ne de çocuklar babalarının. Herkes kendi günahı için öldürülecek>> diye buyurmuştu.

2Ch 25 5 Amatsya Yahudalıları topladı. Bütün Yahudalıları Benyaminitleri boylarına göre binbaşlıların ve yüzbaşlıların denetimine verdi. Yaşları yirmi ve yirminin üstünde olanların sayımını yaptı. Savaşa hazır, mızrak ve kalkan kullanabilen üç yüz bin seçme asker olduğunu saptadı.

2Ch 25 6 Ayrıca İsrailden yüz talant gümüş karşılığında, yüz bin yiğit savaşçı tuttu.

2Ch 25 7 Bu sırada bir Tanrı adamı gelip krala şöyle dedi: <<Ey kral, İsrailden gelen askerler seninle savaşa gitmesin. Çünkü RAB İsrailiilerle, yani Efrayimlilerle birlikte değil.

2Ch 25 8 Gidersen, yiğitçe savaşsan bile Tanrı seni düşmanın önünde bozguna uğratacak. Tanrının yardım etmeye de, bozguna uğratmaya da gücü vardır.>>

2Ch 25 9 Amatsya, <<Ya İsrail askerleri için ödediğim yüz talant ne olacak?>> diye sordu. Tanrı adamı, <<RAB sana bundan çok daha fazlasını verebilir>> diye karşılık verdi.

2Ch 25 10 Bunun üzerine Amatsya Efrayimden gelen askerlerin evlerine dönmelerini buyurdu. Yahudalıları çok kızan askerler büyük bir öfke içinde evlerine döndüler.

2Ch 25 11 Amatsya cesaretini toplayarak ordusunu Tuz Vadisine götürdü. Yahudalıları orada on bin Seirliyi öldürdü.

2Ch 25 12 Sağ olarak ele geçirdikleri on bin kişiyi de uçurumun kenarına götürüp oradan aşağıya attılar. Hepsini paramparça oldu.

2Ch 25 13 Bu arada Amatsyanın kendisiyle birlikte savaşa katılmamaları için geri gönderdiği askerler, Samiriye ile Beythoron arasındaki Yahuda kentlerine saldırdılar. Üç bin kişi öldürüp çok miktarda mal yağmaladılar.

2Ch 25 14 Amatsya, Edomluları bozguna uğrattıktan sonra, dönüşte Seir halkının putlarını yanında getirdi. Kendisine ilah olarak diktiği putlara taptı ve buhur yaktı.

2Ch 25 15 RAB Amatsyaya öfkeleni. Ona bir peygamber göndererek, <<Halkını senin elinden kurtaramayan bu halkın ilahlarına neden tapıyorsun?>> diye sordu.

2Ch 25 16 Peygamber konuşmasını sürdürmekteyken Amatsya ona, <<Seni krala danışman mı atadık? Sus! Yoksa öldürüleceksin>> dedi. Peygamber, <<Tanrının seni yok etmeye karar verdiğini biliyorum. Çünkü sen bu kötülüğü yaptın, öğüdümüne de aldırış etmedin!>> dedikten sonra sustu.

2Ch 25 17 Yahuda Kralı Amatsya, danışmanlarıyla konuştuktan sonra Yehu oğlu Yehoahaz oğlu İsrail Kralı Yehoaş, <<Gel, yüz yüze görüşelim>> diye haber gönderdi.

2Ch 25 18 İsrail Kralı Yehoaş da karşılık olarak Yahuda Kralı Amatsyaya şu haberi gönderdi: <<Lübna'da dikenli bir çalı, sedir ağacına, kızını oğluma eş olarak ver>> diye haber yollar. O sırada oradan geçen yabancı bir hayvan basıp çalıyı çiğner.

2Ch 25 19 İşte Edomluları bozguna uğrattın diye böbürleniyorsun. Otur evinde! Niçin bela arıyorsun? Kendi başını da, Yahuda halkının başını da derde sokacaksın.>>

2Ch 25 20 Ne var ki, Amatsya dinlemek istemedi. Bunun böyle olması Tanrının isteğiydi. Edomun ilahlarına taptıkları için Tanrı onları düşmanın eline teslim etmeye karar vermişti.

2Ch 25 21 Derken İsrail Kralı Yehoaş Yahuda Kralı Amatsyanın üzerine yürüdü. İki ordu Yahudanın Beytşemeş Kentinde karşılaştı.

2Ch 25 22 İsrailiilerin önünde bozguna uğrayan Yahudalıları evlerine kaçtı.

2Ch 25 23 İsrail Kralı Yehoaş, Yehoahaz oğlu Yoaş oğlu Yahuda Kralı Amatsyayı Beytşemeşte yakalayıp Yerusolime götürdü. Efrayim Kapısından Köşe Kapısına kadar Yerusolim surlarının dört yüz arşınlık bölümünü yıktırdı.

2Ch 25 24 Tanrının Tapınağında Ovet-Edom soyunun gözetimi altındaki altını, gümüşü, eşyaları, sarayın hazinelerini ve bazı adamları da rehine olarak yanına alıp Samiriye'ye döndü.

2Ch 25 25 Yahuda Kralı Yoaş oğlu Amatsya, İsrail Kralı Yehoahaz oğlu Yehoaşın ölümünden sonra on beş yıl daha yaşadı.

2Ch 25 26 Amatsyanın yaptığı öbür işler, başından sonuna dek, Yahuda ve İsrail krallarının tarihinde yazılıdır.

2Ch 25 27 RABbin ardınca yürümekten vazgeçtiği andan başlayarak Yerusolimde Amatsyaya bir düzen kurulmuştu. Amatsya Lakişe kaçtı. Ardından adam göndererek onu öldürttüler.

2Ch	25	28	Ölüsü at sırtında getirildi, Yahuda Kenti'nde atalarının yanına gömüldü.
2Ch	26	1	Yahuda halkı Amatsyanın yerine on altı yaşındaki oğlu Uzziyayı kral yaptı.
2Ch	26	2	Babası Amatsya ölüp atalarına kavuştuktan sonra Uzziya Eylat Kentini onarıp Yahuda topraklarına kattı.
2Ch	26	3	Uzziya on altı yaşında kral oldu ve Yerusəlimde elli iki yıl krallık yaptı. Annesi Yerusəlimli Yekolıyaydı.
2Ch	26	4	Babası Amatsya gibi, Uzziya da RABbin gözünde doğru olanı yaptı.
2Ch	26	5	Kendisine Tanrı korkusunu öğreten Zekerıyanın günlerinde Tanrıya yöneldi. RABbe yöneldiği sürece Tanrı onu başarılı kıldı.
2Ch	26	6	Uzziya Filistlilere savaş açtı. Gat, Yavne ve Aşdotun surlarını yıktırdı. Sonra Aşdot yakınlarında ve Filist bölgesinde kentler kurdu.
2Ch	26	7	Filistlilere, Gur-Baalda yaşayan Araplara ve Meunlulara karşı Tanrı ona yardım etti.
2Ch	26	8	Ammonlular Uzziyaya haraç vermeye başladılar. Gittide güçlenen Uzziyanın ünü Mısır sınırına dek ulaştı.
2Ch	26	9	Uzziya Yerusəlimde Köşe Kapısı, Dere Kapısı ve surun köşesi üzerinde kuleler kurup bunları sağlamlaştırdı.
2Ch	26	10	Şefelada ve ovada çok sayıda hayvanı olduğundan, kırdı gözetleme kuleleri yaptırarak birçok sarnıç açtırdı. Dağlık bölgelerde, verimli topraklarda da ırgatları, bağcıları vardı; çünkü toprağı severdi.
2Ch	26	11	Uzziyanın savaşa hazır bir ordusu vardı. Kralın komutanlarından Hananyanın denetiminde Yazman Yeielle görevli Maaseyanın yaptığı sayımın sonuçlarına göre, bu ordu bölük bölük savaşa girerdi.
2Ch	26	12	Yiğit savaşçıları yöneten boy başlarının sayısı 2 600'dü.
2Ch	26	13	Bunların komutası altında krala yardım etmek için düşmanla yiğitçe savaşacak 307 500 askerden oluşan bir ordu vardı.
2Ch	26	14	Uzziya bütün ordu için kalkan, mızrak, miğfer, zırh, yay, sapan taşı sağladı.
2Ch	26	15	Yerusəlimde becerikli adamlarca tasarlanmış gereçler yaptırdı. Okları, büyük taşları fırlatmak için bu gereçleri kulelere ve köşelere yerleştirdi. Uzziyanın ünü uzaklara kadar yayıldı; çünkü gördüğü olağanüstü yardım sayesinde büyük güce kavuşmuştu.
2Ch	26	16	Ne var ki, güçlenince kendisini yıkıma sürükleyecek bir gurura kapıldı. Tanrısı RABbe ihanet etti. Buhur sunağı üzerinde buhur yakmak için RABbin Tapınağına girdi.
2Ch	26	17	Kâhin Azarya ile RABbin yürekli seksen kâhini de ardısıra tapınağa girdiler.
2Ch	26	18	Kral Uzziyaya karşı durarak, <<Ey Uzziya, RABbe buhur yakmaya hakkın yok!>> dediler, <<Ancak Harun soyundan kutsanmış kâhinler buhur yakabilir. Tapınaktan çık! Çünkü sen RABbe ihanet ettin; RAB Tanrı da seni onurlandırmayacak!>>
2Ch	26	19	Buhur yakmak için elinde buhurdan tutan Uzziya kâhinlere öfkeleni. Öfkelenir öfkelenmez de kâhinlerin önünde, RABbin Tapınağındaki buhur sunağının yanında duran Uzziyanın alnında deri hastalığı belirdi.
2Ch	26	20	Başkâhin Azarya ile öbür kâhinler ona bakınca alnında deri hastalığı belirdiğini gördüler. Onu çabucak oradan çıkardılar. Uzziya da çıkmaya istekliydi, çünkü RAB onu cezalandırmıştı.
2Ch	26	21	Kral Uzziya ölünceye kadar deri hastalığından kurtulamadı. Bu yüzden ayrı bir evde yaşadı ve RABbin Tapınağına sokulmadı. Sarayı ve ülke halkını oğlu Yotam yönetti.
2Ch	26	22	Uzziyanın yaptığı öbür işleri, başından sonuna dek, Amots oğlu Peygamber Yeşaya yazmıştır.
2Ch	26	23	Uzziya ölüp atalarına kavuşunca, deri hastalığına yakalandığı için onu atalarının yanına, kral mezarlığının ayrı bir yerine gömdüler. Yerine oğlu Yotam kral oldu.
2Ch	27	1	Yotam yirmi beş yaşında kral oldu ve Yerusəlimde on altı yıl krallık yaptı. Annesi Sadokun kızı Yerusaydı.
2Ch	27	2	Babası Uzziya gibi, Yotam da RABbin gözünde doğru olanı yaptı. Ancak RABbin Tapınağına girmedi. Ne var ki, halk kötülük yapmayı sürdürmekteydi.
2Ch	27	3	Yotam RABbin Tapınağının Yukarı Kapısını onardı. Ofel Tepesindeki surun üzerinde de birçok iş yaptı.
2Ch	27	4	Yahudanın dağlık bölgesinde kentler, ormanlık tepelerinde kaleler ve kuleler kurdu.
2Ch	27	5	Ammon Kralıyla savaşarak Ammonluları yendi. Ammonlular o yıl için kendisine yüz talant gümüş, on bin kor buğday, on bin kor arpa verdiler. İkinci ve üçüncü yıllar için de aynı miktarı ödediler.
2Ch	27	6	Tanrısı RABbin önünde kararlı bir şekilde yürüyen Yotam giderek güçlendi.
2Ch	27	7	Yotamın yaptığı öbür işler, bütün savaşları ve uygulamaları, İsrail ve Yahuda krallarının tarihinde yazılıdır.
2Ch	27	8	Yotam yirmi beş yaşında kral oldu ve Yerusəlimde on altı yıl krallık yaptı.
2Ch	27	9	Yotam ölüp atalarına kavuşunca, onu Davut Kenti'nde gömdüler. Yerine

oğlu Ahaz kral oldu.

- 2Ch 28 1 Ahaz yirmi yaşında kral oldu ve Yeruslaimde on altı yıl krallık yaptı. RABbin gözünde doğru olanı yapan atası Davut gibi davranmadı.
- 2Ch 28 2 İsrail krallarının yollarını izledi; Baallara tapmak için dökme putlar bile yaptırdı.
- 2Ch 28 3 Ben-Hinnom Vadisinde buhur yaktı. RABbin İsrail halkının önünden kovmuş olduğu ulusların iğrenç törelerine uyarak oğullarını ateşte kurban etti.
- 2Ch 28 4 Puta tapılan yerlerde, tepelerde, bol yapraklı her ağacın altında kurban kesip buhur yaktı.
- 2Ch 28 5 İşte bu nedenle Tanrısı RAB Ahazı Aram Kralının eline teslim etti. Aramlılar onu bozguna uğrattılar, halkından birçoğunu tutsak alıp şama götürdüler. Ayrıca onu ağır bir yenilgiye uğratan İsrail Kralının eline de teslim edildi.
- 2Ch 28 6 Remalya oğlu İsrail Kralı Pekah, Yahudada bir günde yüz yirmi bin yiğit askeri öldürüttü. Çünkü Yahuda halkı atalarının Tanrısı RABbe sırt çevirmişti.
- 2Ch 28 7 Efrayimli yiğit Zikri, kralın oğlu Maaseyayı, saray sorumlusu Azrikamı ve kraldan sonra ikinci adam olan Elkanayı öldürdü.
- 2Ch 28 8 İsraililer kardeşleri olan Yahudalılardan iki yüz bin kadınla çocuğu tutsak aldı. Bu arada çok miktarda malı da yağmalayıp Samiriyeye taşıdılar.
- 2Ch 28 9 Orada RABbin Odet adında bir peygamberi vardı. Odet Samiriyeye dönmekte olan ordunun karşısına çıkıp şöyle dedi: <<Atalarınızın Tanrısı RAB, Yahuda halkına öfkeleniği için onları elinize teslim etti. Ama siz göklere erişen bir öfkeyle onları öldürdünüz.>>
- 2Ch 28 10 Şimdi de Yahuda ve Yeruslaim halkını kendinize kadın ve erkek köleler yapmayı düşünüyorsunuz. Tanrınız RABbe karşı siz hiç suç işlemediniz mi?
- 2Ch 28 11 Şimdi beni dinleyin! Kardeşlerinizden aldığınız tutsakları geri gönderin, çünkü RABbin kızgın öfkesi üzerinizdedir.>>
- 2Ch 28 12 Efrayim halkının önderlerinden Yehohanan oğlu Azarya, Meşillemot oğlu Berekyia, Şallum oğlu Yehizkiya ve Hadlay oğlu Amasa savaştan dönenlerin karşısına çıkarak, <<Tutsakları buraya getirmeyin, yoksa RABbe karşı suç işlemiş olacağız>> dediler, <<Suçlarımızı, günahlarımızı çoğaltmak mı istiyorsunuz? Şimdiden yeterince suçumuz var zaten. RABbin kızgın öfkesi İsrail halkının üzerindedir.>>
- 2Ch 28 14 Bunun üzerine savaşçılar tutsaklarla yağmalanan malları önderlerin ve topluluğun önüne bıraktılar.
- 2Ch 28 15 Görevlendirilen belirli kişiler tutsakları aldılar, yağmalanmış giysilerle aralarındaki çıplakların hepsini giydirdiler. Onlara giysi, çarık, yiyecek, içecek sağladılar. Yaralarına zeytinyağı sürdüler. Yürüyemeyecek durumda olanları eşeklere bindirdiler. Onları hurma kenti Erihaya, kardeşlerine geri götürdükten sonra Samiriyeye döndüler.
- 2Ch 28 16 O sırada Kral Ahaz yardım istemek için Asur Kralına haber gönderdi.
- 2Ch 28 17 Edomlular yine Yahudaya saldırmış, onları yenip tutsak almışlardı.
- 2Ch 28 18 Filistliler ise Şefela bölgesiyle Yahudanın Negev bölgesindeki kentlere akınlar düzenleyip Beytşemes, Ayalon, Gederot ile Soko, Timna, Gimzo ve çevre köylerini ele geçirerek buralara yerleşmişlerdi.
- 2Ch 28 19 RAB İsrail Kralı Ahaz yüzünden Yahuda halkını bu ezik duruma düşürmüştü. Çünkü Ahaz Yahudayı günaha özendirmiş ve RABbe ihanet etmişti.
- 2Ch 28 20 Asur Kralı Tiglat-Pileser Ahaza geldi, ama yardım edeceğine onu sıkıntıya düşürdü.
- 2Ch 28 21 Ahaz RABbin Tapınağından, saraydan ve önderlerden aldıklarını Asur Kralına armağan ettiyse de ona yaranamadı.
- 2Ch 28 22 İşte Ahaz denen bu kral, sıkıntılı günlerinde RABbe ihanetini artırdı.
- 2Ch 28 23 Daha önce kendisini bozguna uğratan Şam ilahlarına kurbanlar sundu. <<Madem ilahları Aram krallarına yardım etti, onlara kurban sunayım da bana da yardım etsinler>> diye düşünüyordu. Ne var ki, bu ilahlar onun da, bütün İsrail halkının da yıkımına neden oldu.
- 2Ch 28 24 Ahaz Tanrının Tapınağındaki eşyaları toplayıp parçaladı. RABbin Tapınağının kapılarını kapatıp Yeruslaimin her köşesinde sunaklar yaptırdı.
- 2Ch 28 25 Başka ilahlara buhur yakmak için Yahudanın her kentinde tapınma yerleri yaparak atalarının Tanrısı RABbi öfkelenirdi.
- 2Ch 28 26 Ahazın yaptığı öbür işler ve bütün uygulamaları, başından sonuna dek, Yahuda ve İsrail krallarının tarihinde yazılıdır.
- 2Ch 28 27 Ahaz ölüp atalarına kavuşunca, onu İsrail krallarının mezarlığına gömeceklerine Yeruslaim Kenti'nde gömdüler. Yerine oğlu Hizkiya kral oldu.
- 2Ch 29 1 Hizkiya yirmi beş yaşında kral oldu ve Yeruslaimde yirmi dokuz yıl krallık yaptı. Annesi Zekeriyânın kızı Aviyaydı.
- 2Ch 29 2 Atası Davut gibi, o da RABbin gözünde doğru olanı yaptı.
- 2Ch 29 3 Hizkiya krallığının birinci yılının birinci ayında RABbin Tapınağının kapılarını açıp onardı.
- 2Ch 29 4 Sonra kâhinlerle Levilileri çağırıp tapınağın doğusundaki alanda topladı.
- 2Ch 29 5 Onlara, <<Ey Levililer, beni dinleyin!>> dedi, <<Şimdi kendinizi kutsayın; atalarınızın Tanrısı RABbin Tapınağını da kutsayın. İğrenç olan her şeyi kutsal yerden çıkarın.

2Ch 29 6 Atalarımız Tanrıya ihanet ettiler. Tanrımız RABbin gözünde kötü olanı yaparak Onu bıraktılar. Yüzlerini RABbin Konutundan ayırıp ona sırt çevirdiler.

2Ch 29 7 Tapınağın eyvana açılan kapılarını kapattılar, kandilleri sönmeye bıraktılar. Kutsal yerde İsrailin Tanrısına buhur yakmadılar, yakmalık sunu da sunmadılar.

2Ch 29 8 Yahuda ve Yerusâlim halkı bu yüzden RABbin öfkesine uğradı. Gözlerinizle gördüğünüz gibi, RABbin onlara yaptığı, başkalarını korkuya, dehşete düşürdü. Alay konusu oldular.

2Ch 29 9 İşte bu yüzden, babalarımız kılıçtan geçirildi; oğullarımız, kızlarımız, karılarımız tutsak alındı.

2Ch 29 10 Şimdi, bize duyduğunuz kızgın öfkeyi yatıştırmak için, İsrailin Tanrısı RABle bir antlaşma yapmayı tasarlıyorum.

2Ch 29 11 Oğullarım, artık işi savsaklamayın! Çünkü RAB önünde durmanız, hizmet etmeniz, hizmetkarları olmanız ve buhur yakmanız için sizi seçti.>>

2Ch 29 12 İşe başlayan Levililer şunlardı: Kehat boyundan Amasay oğlu Mahat, Azarya oğlu Yoel; Merari boyundan Avdi oğlu Kiş, Yehallelel oğlu Azarya; Gerşon boyundan Zimma oğlu Yoah, Yoah oğlu Eden;

2Ch 29 13 Elisafan soyundan Şimri, Yeieli; Asaf soyundan Zekeriya, Mattanya;

2Ch 29 14 Heman soyundan Yehiel, Şimi; Yedutun soyundan Şemaya ve Uzziel.

2Ch 29 15 Bu Levililer kardeşlerini topladılar. Kendilerini kutsadıktan sonra, RABbin sözü uyarınca kralın buyruğuyla RABbin Tapınağını dinşel açıdan arındırmak için içeri girdiler.

2Ch 29 16 RABbin Tapınağını arındırmak için içeri giren kâhinler tapınakta buldukları bütün kirli sayılan şeyleri tapınağın avlusuna çıkardılar. Levililer bunları dışarı çıkarıp Kidron Vadisine götürdüler.

2Ch 29 17 Birinci ayın ilk günü kutsamaya başladılar; ayın sekizinci günü tapınağın eyvanına vardılar. Tapınağı kutsamayı sekiz gün daha sürdürerek, birinci ayın on altıncı günü işi bitirdiler.

2Ch 29 18 Sonra Kral Hizkiyaya giderek, <<Bütün RABbin Tapınağını, yakmalık sunu sunağıyla takımlarını, adak ekmeklerinin dizildiği masayla takımlarını arındırdık>> dediler,

2Ch 29 19 <<Ayrıca krallığı döneminde ihanet eden Ahazın attırdığı bütün takımları da hazırlayıp kutsadık. Hepsî RABbin sunağının önünde duruyor.>>

2Ch 29 20 Ertesi gün Kral Hizkiya erkenden kentin ileri gelenlerini toplayıp onlarla birlikte RABbin Tapınağına gitti.

2Ch 29 21 Kral ailesi, tapınak ve Yahuda halkı için günah sunusu olarak yedi boğa, yedi koç, yedi kuzu, yedi teke getirdiler. Hizkiya bunları RABbin sunağının üzerinde sunmaları için Harun soyundan gelen kâhinlere buyruk verdi.

2Ch 29 22 Önce boğalar kesildi, kâhinler boğaların kanını sunağın üzerine döktüler. Sonra sırasıyla koçları ve kuzuları keserek kanlarını sunağın üzerine döktüler.

2Ch 29 23 Tekeleri günah sunusu olarak kralla topluluğun önüne getirdiler. Kralla topluluk ellerini tekelerin üzerine koydu.

2Ch 29 24 Sonra kâhinler tekeleri kestiler. Bütün İsrail halkının günahlarını bağışlatmak için tekelerin kanını sunağın üzerinde günah sunusu olarak sundular. Çünkü kral yakmalık sunu ve günah sunusunu bütün İsrail halkı adına sunmaları için buyruk vermişti.

2Ch 29 25 Sonra kral Davutun, bilicisi Gadın ve Peygamber Natanın düzenine göre Levilileri ziller, çenkler ve lirlerle RABbin Tapınağına yerleştirdi. RAB bu düzeni peygamberleri aracılığıyla vermişti.

2Ch 29 26 Böylece Levililer Davutun çalgılarıyla, kâhinler de borazanlarıyla yerlerini aldılar.

2Ch 29 27 Hizkiya yakmalık sununun sunağın üzerinde yakılmasını buyurdu. Sunu sunulmaya başlayınca, borazanlar ve İsrail Kralı Davutun çalgıları eşliğinde RABbe ezgiler okumaya koyuldular.

2Ch 29 28 Ezgiciler ezgi söylüyor, borazancılar borazan çalıyor, bütün topluluk tapınıyordu. Yakmalık sunu bitinceye dek bu böyle sürüp gitti.

2Ch 29 29 Yakmalık sunular sunulduktan sonra, kralla yanındakiler yere kapanıp tapındılar.

2Ch 29 30 Kral Hizkiya ile önderler, Levililere Davutun ve Bilici Asafın sözleriyle RABbi övmelerini söylediler. Onlar da sevinçle övgüler sundular, başlarını eğip tapındılar.

2Ch 29 31 Hizkiya, <<Artık kendinizi RABbe adanmış bulunuyorsunuz>> dedi, <<Gelin, RABbin Tapınağına kurbanlar, şükran sunuları getirin.>> Bunun üzerine topluluk kurban ve şükran sunuları getirdi. İçlerindeki istekli kişiler de yakmalık sunular getirdiler.

2Ch 29 32 Topluluğun yakmalık sunu olarak getirdiği hayvanların sayısı yetmiş sığır, yüz koç, iki yüz kuzuydu. Bunların tümü RABbe yakmalık sunu olarak sunulmak içindi.

2Ch 29 33 Kurban olarak adanan hayvanlar altı yüz sığır, üç bin davardı.

2Ch 29 34 Yakmalık sunu olarak kesilen hayvanların derilerini yüzecek kâhinlerin sayısı yetersizdi. Bu nedenle kardeşleri Levililer iş bitene ve öbür kâhinler kutsanana dek onlara yardım etti. Çünkü Levililer kendilerini kutsamaya kâhinlerden daha çok özen göstermişlerdi.

2Ch 29 35 Çok sayıda yakmalık sununun yanısıra esenlik sunularının yağı ve yakmalık sunularla birlikte sunulan dökmelek sunular da vardı. Böylece RABbin Tapınağındaki hizmet düzeni yeniden kurulmuş oldu.

2Ch 29 36 Hizkiya'yla bütün halk, Tanrı'nın halk için yaptıkları karşısında

sevinç içindeydi; çünkü her şey çabucak tamamlanmıştı.

2Ch 30 1 Hizkiya, bütün İsrail ve Yahuda halkına haber göndererek, Efrayim ve Manaşşe halkına da mektup yazarak, İsrailin Tanrısı RAB için Fısıh Bayramını kutlamak amacıyla Yeruşalimdeki RABbin Tapınağına gelmelerini bildirdi.

2Ch 30 2 Kralla önderleri ve Yeruşalimdeki topluluk Fısıh Bayramını ikinci ay kutlamaya karar verdiler.

2Ch 30 3 Bayramı zamanında kutlayamamışlardı; çünkü ne kendini kutsamış yeterli sayıda kâhin vardı, ne de halk Yeruşalimde toplanabilmişti.

2Ch 30 4 Bu tasarı kralla da topluluğa da uygun görüldü.

2Ch 30 5 Herkes Yeruşalime gelip İsrailin Tanrısı RAB için Fısıh Bayramını kutlasın diye Beer-Şevadan Dana kadar bütün İsrail ülkesine duyuru yapmaya karar verdiler.

Çünkü bayram, yazılı olduğu gibi çok sayıda insanla kutlanmamıştı.

2Ch 30 6 Krallın buyruğu uyarınca ulaklar, kral ve önderlerinden aldıkları mektuplarla bütün İsrail ve Yahudayı koşa koşa dolaşarak şu duyuruyu yaptılar: <<Ey İsrail halkı! İbrahimin, İshakın ve İsrailin Tanrısı RABbe dönün. Öyle ki, O da sağ kalanlarınıza, Asur krallarının elinden kurtulanlarınıza dönsün.

2Ch 30 7 Atalarının Tanrısı RABbe ihanet eden atalarınıza, kardeşlerinize benzemeyin; gördüğünüz gibi RAB onları dehşet verici bir duruma düşürdü.

2Ch 30 8 Atalarınız gibi inatçı olmayın, RABbe boyun eğin. Onun sonsuza dek kutsal kıldığı tapınağa gelin. Kızgın öfkesinin sizden uzaklaşması için Tanrınız RABbe kulluk edin.

2Ch 30 9 RABbe dönerseniz, kardeşlerinizi, oğullarınızı tutsak edenler onlara acıyıp bu ülkeye dönmelerine izin vereceklerdir. Çünkü Tanrınız RAB lütfeden, acıyan bir Tanrıdır. Ona dönerseniz, O da yüzünü sizden çevirmeyecektir.>>

2Ch 30 10 Ulaklar Efrayim ve Manaşşe bölgelerinde Zevuluna dek kent kent dolaştılar. Ne var ki, halk gülerек onlarla alay etti.

2Ch 30 11 Ama Aşer, Manaşşe ve Zevulun halkından bazıları alçakgönüllü bir tutum takınarak Yeruşalime gitti.

2Ch 30 12 Birlik ruhu vermek için Tanrının eli Yahudanın üzerindeydi. Öyle ki, Tanrı kral ve önderlerin RABbin sözü uyarınca verdikleri buyruğa halkın uymasını sağladı.

2Ch 30 13 İkinci ay Mayasız Ekmek Bayramını kutlamak için çok büyük bir topluluk Yeruşalimde toplandı.

2Ch 30 14 İşe Yeruşalimdeki sunakları kaldırmakla başladılar. Bütün buhur sunaklarını kaldırıp Kidron Vadisine attılar.

2Ch 30 15 İkinci ayın on dördüncü günü Fısıh kurbanını kestiler. Kâhinlerle Levililer utanarak kendilerini kutsadılar, sonra RABbin Tapınağına yakmalık sunular getirdiler.

2Ch 30 16 Bunun ardından, Tanrı adamı Musanın Yasası uyarınca, geleneksel yerlerini aldılar. Kâhinler Levililerin elinden aldıkları kurban kanını sunağın üstüne döktüler.

2Ch 30 17 Topluluk arasında kendini kutsamamış birçok kişi vardı; bu nedenle arınmamış olanların Fısıh kurbanını kesme ve RABbe adama görevini Levililer üstlendi.

2Ch 30 18 Çok sayıda insan, Efrayim, Manaşşe, İssakar ve Zevulundan gelen halkın birçoğu kendisini dinsele açından arındırmamıştı; öyleyken yazılana ters düşerek Fısıh kurbanını yediler. Hizkiya onlar için şöyle dua etti: <<Kutsal yerin kuralları uyarınca arınmamış bile olsa, RAB Tanrıya, atalarının Tanrısına yönelmeye yürekten kararlı olan herkesi iyi olan RAB bağışlasın.>>

2Ch 30 20 RAB Hizkiyanın yakarışını duydu ve halkı bağışladı (7:14).

2Ch 30 21 Yeruşalimdeki İsrailliler Mayasız Ekmek Bayramını yedi gün büyük sevinçle kutladılar. Levililerle kâhinler RABbi yüceltmek amacıyla kullanılan yüksek sesli çalgılarla her gün Onu övüyorlardı.

2Ch 30 22 Hizkiya RABbe hizmetlerini başarıyla yerine getiren Levilileri övdü. Yedi gün boyunca herkes esenlik kurbanlarını kesip atalarının Tanrısı RABbe şükrederek bayramda kendisine ayrılan paydan yedi.

2Ch 30 23 Topluluk bayramı yedi gün daha kutlamaya karar verdi. Böylece herkes bayramı yedi gün daha sevinçle kutladı.

2Ch 30 24 Yahuda Kralı Hizkiya topluluğa bin boğayla yedi bin davar sağladı; önderler de topluluğa bin boğayla on bin davar daha verdiler. Birçok kâhin kendini kutsadı.

2Ch 30 25 Bütün Yahuda topluluğu, kâhinler, Levililer, İsrailden gelen topluluk, İsrailden gelip Yahudaya yerleşen yabancılar sevindi.

2Ch 30 26 Yeruşalimde büyük sevinç vardı. Çünkü İsrail Kralı Davut oğlu Süleymanın günlerinden bu yana Yeruşalimde böylesi bir olay yaşanmamıştı.

2Ch 30 27 Levili kâhinler ayağa kalkıp halkı kutsadılar. Tanrı onları duydu. Çünkü duaları O'nun kutsal konutuna, göklere erişmişti.

2Ch 31 1 Bütün bunlar sona erince, oradaki İsrailliler Yahuda kentlerine giderek dikili taşları parçalayıp Aşera putlarını devirdiler. Yahuda, Benyamin, Efrayim ve Manaşşe bölgelerindeki puta tapılan yerlerin ve sunakların hepsini yıktılar. Sonra herkes kendi kentine, toprağına döndü.

2Ch 31 2 Hizkiya kâhinlerle Levilileri görevlerine göre bölüklere ayırdı. Kimine yakmalık sunuları ve esenlik sunularını sunma, kimine hizmet etme, kimine de RABbin Konutunun kapılarında şükredip övgüler söyleme görevini verdi.

2Ch 31 3 Kral da RABbin Yasası uyarınca sabah akşam sunulmak üzere yakmalık

sunular, Şabat günleri, Yeni Ay ve bayramlarda sunulacak yakmalık sunular için sürüsünden hayvanlar verdi.

2Ch 31 4 Yeruşalimde yaşayan halka da kâhinlerle Levililerin paylarına düşeni vermelerini buyurdu; öyle ki, RABbin Yasasına kendilerini adayabilsinler.
2Ch 31 5 Kralın bu buyruğunu duyar duymaz İsrailiiler ilk yetişen tahıl, yeni şarap, zeytinyağı, bal ve bütün tarla ürünlerinden bol bol verdiler. Bunun yanı sıra her şeyin ondalığını da bol bol getirdiler.

2Ch 31 6 Yahuda kentlerinde yaşayan İsrailiilerle Yahudalılar da sığırlarının, davarlarının, Tanrıları RABbe adanmış oldukları kutsal armağanların ondalığını getirip bir araya yığdılar.

2Ch 31 7 Ondalıkların toplanması üçüncü aydan yedinci aya kadar sürdü.

2Ch 31 8 Hizkiya ile önderler gelip yığınları görünce, RABbe övgüler sunup halkı İsraili kutsadılar.

2Ch 31 9 Hizkiya kâhinlerle Levililere yığınları sorunca,

2Ch 31 10 Sadok soyundan Başkâhin Azarya şu yanıtı verdi: <<Halk RABbin Tapınağına bağış getirmeye başladıktan bu yana yiyip doyduk; üstelik artırdık da. Çünkü RAB halkını kutsadı. Bu büyük yığın da artakalandır.>>

2Ch 31 11 Hizkiya RABbin Tapınağındaki depoların hazırlanması için buyruk verdi. Depolar hazırlandı.

2Ch 31 12 Bağışlar, ondalıklar, adanan armağanlar sadakatle içeri getirildi.

Bütün bu işlerin sorumlusu olarak Levili Konanya atandı; kardeşi Şimi de yardımcısı oldu.

2Ch 31 13 Kral Hizkiya ile Tanrının Tapınağının sorumlusu Azarya, Konanya ile kardeşi Şiminin yönetimindeki şu denetçileri atadılar: Yehiel, Azazy, Nahat, Asahel, Yerimot, Yozavat, Eliel, Yismakya, Mahat, Benaya.

2Ch 31 14 Tapınağın Doğu Kapısının nöbetçisi Yimnanın oğlu Levili Kore, Tanrıya gönül den verilen sunuların sorumlusuydu. RABbe adanan bağışları ve kutsal yiyecekleri dağıtmak için bu göreve getirilmişti.

2Ch 31 15 Eden, Minyamin, Yeşua, Şemaya, Amarya ve Şekanya kâhinlerin yaşadıkları kentlerde bölükleri uyarınca büyük küçük bütün kardeşlerine bağışları dağıtma işinde Koreye sadakatle yardım ettiler.

2Ch 31 16 Ayrıca soyağacında adı kayıtlı üç ve daha yukarı yaştaki erkeklere, bölüklerine ve sorumluluklarına göre RABbin Tapınağına girip günün gerektirdiği değişik görevleri yapanların tümüne; bağlı oldukları boylara göre kütüğe kayıtlı kâhinlere, bölüklerine ve sorumluluklarına göre yirmi ve daha yukarı yaştaki Levililere; kâhinlerle Levililerin soyağacında kayıtlı küçük çocuklara, kadınlara, oğullarla kızlara, yani topluluğa yiyecek dağıtıyorlardı. Çünkü kendilerini sadakatle Tanrıya adanmışlardı.

2Ch 31 19 Kentlerinin çevresindeki kırlarda ya da herhangi bir kentte yaşayan Harun soyundan kâhinlere gelince, onlardan olan bütün erkeklere ve Levililerin soyağacında kayıtlı herkese yiyecek dağıtmak için belirli kişiler atanmıştı.

2Ch 31 20 Hizkiya bütün Yahudada böyle davrandı; Tanrısı RABbin önünde iyi, doğru ve hakça olanı yaptı.

2Ch 31 21 Tanrı'nın Tapınağı'nda üstlendiği görevi bütün yüreğiyle yerine getirdi; Kutsal Yasa'ya, buyruklara uydu; Tanrısı'na yöneldi. Bu sayede başarılı oldu.

2Ch 32 1 Hizkiyanın RABbe bağlılıkla yaptığı bu hizmetlerden sonra Asur Kralı Sanherib gelip Yahudaya saldırdı. Surlu kentleri ele geçirmek amacıyla onları kuşattı.

2Ch 32 2 Sanheribin Yeruşalimle savaşmaya hazırlandığını duyan Hizkiya,

2Ch 32 3 kentin dışındaki pınarları kapatma konusunda önderlerine ve ordu komutanlarına danıştı. Onlar da onu desteklediler.

2Ch 32 4 Böylece birçok kişi toplandı. <<Neden Asur Kralı gelip bol su bulsun?>> diyerek bütün pınarları ve ülkenin ortasından akan dereyi kapadılar.

2Ch 32 5 Hizkiya gücünü toplayarak surun yıkılmış bölümlerini onarttı, üstüne kuleler yaptırdı. Dışardan bir sur daha yaptırarak Davut Kentinde Milloyu sağlamlaştırdı.

Bunların yanı sıra, çok sayıda silah ve kalkan hazırlattı.

2Ch 32 6 Halka komutanlar atadı. Sonra onları kent kapısı yakınındaki alanda toplayarak şöyle yüreklendirdi:

2Ch 32 7 <<Güçlü ve yürekli olun! Asur Kralından ve yanındaki büyük ordudan korkmayın, yılmayın. Çünkü bizimle olan onunla olandan daha üstündür.

2Ch 32 8 Oadaki güç insansaldır; bizdeki güç ise bize yardım eden ve bizden yana savaşan Tanrımız RABdir.>> Yahuda Kralı Hizkiyanın bu sözleri halka güven verdi.

2Ch 32 9 Asur Kralı Sanherib, bütün ordusuyla Lakiş Kentini kuşatırken, subayları aracılığıyla Yahuda Kralı Hizkiyaya ve Yeruşalimde yaşayan Yahuda halkına şu haberi gönderdi:

2Ch 32 10 <<Asur Kralı Sanherib şöyle diyor: <Neye güvenerek Yeruşalimde kuşatma altında kalıyorsunuz?>

2Ch 32 11 Hizkiya, <Tanrımız RAB bizi Asur Kralının elinden kurtaracak> diyerek sizi kandırıyor. Sizi kıtlığa ve susuzluğa terk edip ölüme sürüklüyor.

2Ch 32 12 Tanrının tapınma yerlerini, sunaklarını ortadan kaldıran, Yahuda ve Yeruşalim halkına, <Tek bir sunağın önünde tapınacak, onun üzerinde buhur yakacaksınız> diyen Hizkiya değil mi bu?

2Ch 32 13 Benim ve atalarımın öbür ülkelerin halklarına neler yaptığımızı bilmiyor musunuz? Ulusların ilahlarından hangisi ülkesini benim elimden kurtarabilirdi?

2Ch 32 14 Atalarımın büsbütün yok ettiği bu ulusların ilahlarından hangisi

halkını elimden kurtarabildi ki, Tanrınız sizi elimden kurtarabilsin?
2Ch 32 15 Hizkiyanın sizi kandırıp aldatmasına izin vermeyin! Ona güvenmeyin!
Çünkü hiçbir ulusun, krallığın ilahlarından bir teki bile halkını elimden ya da atalarımın
elinden kurtaramamıştır! Tanrınız kim ki sizi elimden kurtarsın?>>
2Ch 32 16 Sanheribin subayları RAB Tanrıya ve kulu Hizkiyaya karşı daha birçok
şey söylediler.
2Ch 32 17 Sanherib İsrailin Tanrısı RABbi aşağılamak için yazdığı mektuplarda da
şöyle diyordu: <<Öteki ulusların tanrıları haklarını elimden kurtaramadıkları gibi,
Hizkiyanın Tanrısı da halkını elimden kurtaramayacak.>>
2Ch 32 18 Sonra kenti ele geçirmek amacıyla surun üstündeki Yerusâlim halkını
korkutup yıldırma için Yahudi dilinde bağırıldılar.
2Ch 32 19 Üstelik dünyanın öteki uluslarının insan eliyle yapılmış ilahlarından
söz edercesine Yerusâlimin Tanrısından söz ettiler.
2Ch 32 20 Bunun üzerine Kral Hizkiya ile Amots oğlu Peygamber Yeşaya dua edip
Tanrıya yalvardılar.
2Ch 32 21 RAB bir melek göndererek Asur Kralının ordugahındaki bütün yiğit
savaşçıları, önderleri, komutanları yok etti. Asur Kralı utanç içinde ülkesine döndü. Bir gün
kendi ilahının tapınağına girdiğinde de oğullarından bazıları onu orada kılıçla öldürdüler.
2Ch 32 22 Böylece RAB Hizkiyayla Yerusâlimde yaşayanları Asur Kralı Sanheribin
ve öbür düşmanlarının elinden kurtararak her yanda güvenlik içinde yaşamalarını sağladı.
2Ch 32 23 Yerusâlime gelen birçok kişi RABbe sunular, Yahuda Kralı Hizkiyaya da
değerli armağanlar getirdi. O günden sonra Hizkiya bütün uluslar arasında saygınlık kazandı.
2Ch 32 24 O günlerde Hizkiya ölümcül bir hastalığa yakalanınca, RABbe yalvardı.
RAB yakarışını duyarak ona bir belirti verdi.
2Ch 32 25 Ne var ki, Hizkiya kendisine yapılan bu iyiliğe yaraşır biçimde
davranmayıp büyüklendi. Bu yüzden RAB hem ona, hem Yahudaya, hem de Yerusâlime öfkelen-di.
2Ch 32 26 Hizkiya ile Yerusâlimde yaşayanlar gururu bırakıp alçakgönüllü
davranmaya başladılar. Bu sayede Hizkiyanın krallığı boyunca RABbin öfkesine uğramadılar.
2Ch 32 27 Hizkiya çok zengin ve onurlu biriydi. Altını, gümüşü, değerli taşları,
baharatı, kalkanları ve çeşit çeşit değerli eşyası için hazineler yaptırdı.
2Ch 32 28 Ayrıca tahıl ambarları, yeni şarap ve zeytinyağı depoları, sığırlar
için ahırlar, sürüler için ağıllar yaptırdı.
2Ch 32 29 Bunların yanı sıra kendisi için kentler kurdurdu ve çok sayıda davar,
sığır edindi. Tanrı ona çok büyük zenginlik vermişti.
2Ch 32 30 Gihon Pınarının yukarı ağzını kapayıp suyun Davut Kentinin batı
yakasından aşağıya akmasını sağlayan da Hizkiyadır. Üstlendiği her işte başarılı oldu.
2Ch 32 31 Ama Babil önderlerinin ülkede gerçekleştirilen belirtiyi araştırmak
için gönderdiği elçiler gelince, Tanrı Hizkiyayı denemek ve aklından geçenlerin hepsini
öğrenmek için onu bıraktı.
2Ch 32 32 Hizkiyanın yaptığı öbür işler ve RABbe bağlılığı Amots oğlu Peygamber
Yeşayanın Yahuda ve İsrail krallarının tarihindeki görünümünde yazılıdır.
2Ch 32 33 Hizkiya ölüp atalarına kavuşunca, Davutoğulları'nın mezarlarının üst
kesimine gömüldü. Bütün Yahuda ve Yerusâlim halkı onu saygıyla andı. Yerine oğlu Manaşşe kral
oldu.
2Ch 33 1 Manaşşe on iki yaşında kral oldu ve Yerusâlimde elli beş yıl krallık
yaptı.
2Ch 33 2 RABbin İsrail halkının önünden kovmuş olduğu ulusların iğrenç
törelere uyararak RABbin gözündeki kötü olanı yaptı.
2Ch 33 3 Babası Hizkiyanın ortadan kaldırdığı puta tapılan yerleri yeniden
yaptırdı. Baallar için sunaklar kurdu, Aşera putları yaptı. Gök cisimlerine taparak onlara
kulluk etti.
2Ch 33 4 RABbin, <<Adım sonsuza dek Yerusâlimde bulunacaktır>> dediği RABbin
Tapınağında sunaklar kurdu.
2Ch 33 5 Tapınağın iki avlusunda gök cisimlerine tapmak için sunaklar yaptırdı.
2Ch 33 6 Oğullarını Ben-Hinnom Vadisinde ateşte kurban etti; falcılık ve
büyücülük yaptı. Medyumlara, ruh çağıranlara danıştı. RABbin gözündeki çok kötülük yaparak Onu
öfkelen-dirdi.
2Ch 33 7 Manaşşe yaptırdığı putu Tanrının Tapınağına yerleştirdi. Oysa Tanrı
tapınağına ilişkin Davutla oğlu Süleymana şöyle demişti: <<Bu tapınakta ve İsrail oymaklarının
yaşadığı kentler arasında seçtiğim Yerusâlimde adım sonsuza dek anılacak.
2Ch 33 8 Kendilerine Musa aracılığıyla buyurduğum Kutsal Yasayı, kuralları,
ilkeleri dikkatle yerine getirirlerse, İsrail halkının ayağını bir daha atalarına vermiş
olduğum ülkenin dışına çıkarmayacağım.>>
2Ch 33 9 Ancak Manaşşe Yahudalılarla Yerusâlimde yaşayanları öylesine yoldan
çıkardı ki, RABbin İsrail halkının önünde yok ettiği uluslardan daha çok kötülük yaptılar.
2Ch 33 10 RAB Manaşşeyle halkını uyardıysa da aldırış etmediler.
2Ch 33 11 Bunun üzerine RAB Asur Kralının ordu komutanlarını onların üzerine
gönderdi. Manaşşeyi tutsak alıp burnuna çengel taktılar; tunç zincirlerle bağlayıp Babile
götürdüler.
2Ch 33 12 Ne var ki, Manaşşe sıkıntısında Tanrısı RABbe yakardı ve atalarının
Tanrısı önünde son derece alçakgönüllü davrandı.
2Ch 33 13 RABbe yalvarınca RAB yakarışını, duasını duydu ve onu yine Yerusâlime,

krallığına getirdi. İşte o zaman Manaşşe RABbin Tanrı olduğunu anladı.

2Ch 33 14 Sonra Davut Kenti için vadideki Gihon Pınarının batısından Balık Kapısının girişine kadar yüksek bir dış sur yaptı; Ofel Tepesini de bu surla çevirdi.

Yahudanın bütün surlu kentlerine komutanlar yerleştirdi.

2Ch 33 15 RABbin Tapınağından yabancı ilahları ve diktirdiği putu çıkardı; tapınağın bulunduğu tepede ve Yerusâlimde yaptırdığı bütün sunakları kaldırıp kentin dışına attı.

2Ch 33 16 RABbin sunağını yeniden kurup üzerinde esenlik ve şükran kurbanları kesti; Yahuda halkına İsrailin Tanrısı RABbe kulluk etmeleri için buyruk verdi.

2Ch 33 17 Ne var ki, halk tapınma yerlerinde kurban sunmayı sürdürdü; ancak yalnız Tanrıları RABbe kurban sunuyorlardı.

2Ch 33 18 Manaşşenin yaptığı öbür işler, Tanrısına yakarışı ve İsrailin Tanrısı RABbin adına onu uyaran bilicilerin sözleri, İsrail krallarının tarihinde yazılıdır.

2Ch 33 19 Duası, Tanrının ona yanıtı, gururundan dönmenden önce işlediği bütün günahlar, ihaneti, yaptırdığı tapınma yerleri, Aşera putlarıyla öbür putları diktirdiği yerler Hozayın tarihinde yazılıdır.

2Ch 33 20 Manaşşe ölüp atalarına kavuşunca, kendi sarayına gömüldü. Yerine oğlu Amon kral oldu. Septuaginta <<Bilicilerin>>.

2Ch 33 21 Amon yirmi iki yaşında kral oldu ve Yerusâlimde iki yıl krallık yaptı.

2Ch 33 22 Amon da babası Manaşşe gibi RABbin gözünde kötü olanı yaptı. Babası Manaşşenin yaptırdığı putlara kurban sundu, onlara taptı.

2Ch 33 23 Ancak RABbin önünde alçakgönüllülüğü takınan babası Manaşşenin tersine, giderek suçunu artırdı.

2Ch 33 24 Görevlileri düzen kurup onu sarayında öldürdüler.

2Ch 33 25 Ülke halkı Kral Amon'a düzen kuranların hepsini öldürdü. Yerine oğlu Yoşiya'yı kral yaptı.

2Ch 34 1 Yoşiya sekiz yaşında kral oldu ve Yerusâlimde otuz bir yıl krallık yaptı.

2Ch 34 2 RABbin gözünde doğru olanı yaptı. Sağa sola sapmadan atası Davutun yollarını izledi.

2Ch 34 3 Yoşiya krallığının sekizinci yılında, daha gençken, atası Davutun Tanrısına yönelmeye başladı. Krallığının on ikinci yılında da Yahuda ve Yerusâlimi puta tapılan yerlerden, Aşera putlarından, oyma ve dökme putlardan arındırmaya başladı.

2Ch 34 4 Yoşiyanın gözetiminde Baalların sunaklarını yıktırıp üzerlerindeki buhur sunaklarını parçalattı. Aşera putlarını, oyma ve dökme putları da parçalayıp ezdikten sonra tozlarını onlara kurban sunanların mezarlarına serpti.

2Ch 34 5 Kâhinlerin kemiklerini kendi sunaklarının üstünde yaktı. Böylece Yahuda ve Yerusâlimi arındırdı.

2Ch 34 6 Naftaliye dek Manaşşe, Efrayim ve Şimon oymaklarının kentleriyle çevredeki yıkıntılarda bulunan

2Ch 34 7 sunakları, Aşera putlarını yıktı; toz haline gelinceye dek putları ezdi. İsrail ülkesinin her yanındaki buhur sunaklarını paramparça etti. Sonra Yerusâlime döndü.

2Ch 34 8 Yoşiya ülkeyi ve tapınağı arındırdıktan sonra, krallığının on sekizinci yılında Asalya oğlu Şafan, kent yöneticisi Maaseyayı ve Yoahaz oğlu devlet tarihçisi Yoahı Tanrısı RABbin Tapınağını onarmaya gönderdi.

2Ch 34 9 Bunlar Tanrının Tapınağına getirilen paraları götürüp Başkâhin Hilkiyaya verdiler. Kapı nöbetçileri olan Levililer bu parayı Manaşşe ve Efrayim halkından, İsrailin geri kalanından, bütün Yahudalılarla Benyaminitilerden, Yerusâlimde yaşayanlardan toplamışlardı.

2Ch 34 10 Paraları RABbin Tapınağındaki işlerin başında bulunan denetçilere verdiler. Onlar da tapınağı yenileme ve onarma işinde çalışan işçilere ödediler.

2Ch 34 11 Yontma taş, Yahuda krallarının yıkılmaya terk ettiği yapıların giriş ve bağlantı yerlerinin onarımı için kereste almaları için marangozlara, yapıcılara ödeme yapıldı.

2Ch 34 12 Çalışanlar işi özenle yaptılar. Başlarında yönetici olarak Levililerden şu denetçiler vardı: Merari boyundan Yahatla Övadya, Kehat boyundan Zekeriyayla Meşullam. Çalgı çalmakta usta olan Levililer yük taşıyan işçilerin sorumluluğunu aldılar ve her işi yapan işçileri denetlediler. Levililerden bazıları da yazman, görevli, kapı nöbetçisi olarak çalıştılar.

2Ch 34 14 RABbin Tapınağına getirilen parayı çıkarırlarken, Kâhin Hilkiya Musa aracılığıyla verilmiş olan RABbin Yasa Kitabını buldu.

2Ch 34 15 Yazman Şafana, <<RABbin Tapınağında Yasa Kitabını buldum>> diyerek kitabı ona verdi.

2Ch 34 16 Şafan kitabı krala götürerek, <<Görevlilerin kendilerine verilen her işi yapıyorlar>> diye haber verdi,

2Ch 34 17 <<RABbin Tapınağındaki paraları alıp denetçilerle işçilere verdiler.>>

2Ch 34 18 Ardından, <<Kâhin Hilkiya bana bir kitap verdi>> diyerek kitabı krala okudu.

2Ch 34 19 Kral Kutsal Yasadaki sözleri duyunca giysilerini yırttı.

2Ch 34 20 Hilkiyaya, Şafan oğlu Ahikama, Mika oğlu Avdona, Yazman Şafana ve kendi özel görevlisi Asayaya şöyle buyurdu:

2Ch 34 21 <<Gidin, bulunan bu kitabın sözleri hakkında benim için de, İsrail ve Yahuda halkının geri kalanı için de RABbe danışın. RABbin bize karşı alevlenen öfkesi büyüktür. Çünkü atalarımız RABbin sözüne kulak asmadılar, bu kitapta yazılanlara uymadılar.>>

2Ch 34 22 Hilkiya ile kralın gönderdiği adamlar varıp tapındaki giysilerin nöbetçisi Hasra oğlu Tokhat oğlu Şallumun karısı Peygamber Huldaya danıştılar. Hulda Yerusâlimde, ikinci Mahallede oturuyordu.

2Ch 34 23 Hulda onlara şöyle dedi: <<İsrailin Tanrısı RAB, <Sizi bana gönderen adama şunları söyleyin> diyor:

2Ch 34 24 <Yahuda Kralının önünde okunan kitapta yazılı bütün lanetleri, felaketi buraya da, burada yaşayan halkın başına da getireceğim.

2Ch 34 25 Beni terk ettikleri, elleriyle yaptıkları başka ilahlara buhur yakıp beni kızdırdıkları için buraya karşı öfkem alevlenecek ve sönmeyecek.>

2Ch 34 26 <<RABbe danışmak için sizi gönderen Yahuda Kralına şöyle deyin: <İsrailin Tanrısı RAB duyduğu sözlerle ilişkin diyor ki:

2Ch 34 27 Madem burası ve burada yaşayanlarla ilgili sözlerimi duyunca yüreğin yumuşadı, kendini alçalttın, evet, önümde kendini alçalttın, giysilerini yırtıp huzurunda ağladın, ben de yalvarışını işittim. Böyle diyor RAB.

2Ch 34 28 Seni atalarına kavuşturacağım, esenlik içinde mezarına gömüleceksin. Buraya ve burada yaşayanlara getireceğim büyük felaketi görmeyeceksin.> >> Hilkiya ile yanındakiler bu sözleri krala iletiler.

2Ch 34 29 Kral Yoşiya haber gönderip Yahuda ve Yerusâlimin bütün ileri gelenlerini topladı.

2Ch 34 30 Sonra Yahudalılar, Yerusâlimde yaşayanlar, kâhinler, Levililer, büyük küçük herkesle birlikte RABbin Tapınağına çıktı. RABbin Tapınağında bulunmuş olan Antlaşma Kitabını baştan sona kadar herkesin duyacağı biçimde okudu.

2Ch 34 31 Özel yerinde durarak RABbin yolunu izleyeceğine, buyruklarını, öğütlerini, kurallarını candan ve yürekten uygulayacağına, bu kitapta yazılı antlaşmanın koşullarını yerine getireceğine ilişkin RABbin huzurunda antlaşma yaptı.

2Ch 34 32 Sonra oradaki Yerusâlim ve Benyamin halkına bu antlaşmaya bağlı kalacaklarına ilişkin ant içertti. Yerusâlimde yaşayanlar Tanrının, atalarının Tanrısının antlaşmasına bağlı kaldılar.

2Ch 34 33 Yoşiya İsrail topraklarından bütün iğrenç putları kaldırttı. İsrail'de kalan halkın Tanrıları RAB'be kulluk etmelerini sağladı. Kral yaşadığı sürece halk atalarının Tanrısı RAB'bin ardınca yürümekten vazgeçmedi.

2Ch 35 1 Yoşiya Yerusâlimde RAB için Fısıh Bayramını kutladı. Birinci ayın on dördüncü günü Fısıh kurbanı kesildi.

2Ch 35 2 Yoşiya kâhinleri görevlerine atayarak RABbin Tapınağında hizmet etmeleri için yüreklendirdi.

2Ch 35 3 Bütün İsrail halkını eğiten RABbe adanmış Levililere, <<Kutsal sandığı İsrail Kralı Davut oğlu Süleymanın yaptırdığı tapınağa koyun>> dedi, <<Bundan böyle onu omuzlarınızın üzerinde taşımayacaksınız. Şimdi Tanrınız RABbe ve halkı İsraille hizmet edin.

2Ch 35 4 İsrail Kralı Davutla oğlu Süleymanın yazılı düzeni uyarınca, boylarınıza, bölüklerini ze göre hazırlanın.

2Ch 35 5 Kardeşleriniz olan halkın boylarına bağlı bölüklere yardım etmek üzere siz Levililer takımlar halinde kutsal yerde durun.

2Ch 35 6 Kendinizi kutsayın ve RABbin Musa aracılığıyla buyurduğu gibi Fısıh kurbanlarını kesip kardeşleriniz için hazırlayın.>>

2Ch 35 7 Yoşiya Fısıh kurbanını sunmaları için oradaki halka sürüsünden otuz bin kuzuyla oğlak, üç bin de sığır bağışladı.

2Ch 35 8 Kralın önderleri de halka, kâhinlere ve Levililere gönülden bağışta bulundular. Tanrı Tapınağının yöneticileri olan Hilkiya, Zekeriya, Yehiel de Fısıh kurbanı olarak kâhinlere iki bin altı yüz kuzuyla oğlak, üç yüz sığır verdiler.

2Ch 35 9 Konanya, kardeşleri Şemaya ile Netanel, Levililerin önderleri Haşavya, Yeiel ve Yozavat da Fısıh kurbanı olarak Levililere beş bin kuzuyla oğlak, beş yüz de sığır bağışladılar.

2Ch 35 10 Hizmetle ilgili hazırlıklar tamamlandı, kralın buyruğu uyarınca kâhinlerle bölüklerine göre Levililer yerlerini aldılar.

2Ch 35 11 Fısıh kurbanları kesildi. Kâhinler kendilerine verilen kanı sunağın üzerine döktüler; Levililer de hayvanların derisini yüzdüler.

2Ch 35 12 Musanın kitabında yazılanlar uyarınca, RABbe sunsunlar diye yakmalık sunular halk boylarının bölüklerine verilmek üzere bir yana koyuldu. Sığırlara da aynısını yaptılar.

2Ch 35 13 Kural uyarınca, Fısıh kurbanlarını ateşte kızarttılar; kutsal sunuları da tencerelerde, kazanlarda, tavalarda haşlayıp çabucak halka dağıttılar.

2Ch 35 14 Bundan sonra Levililer hem kendileri, hem de kâhinler adına hazırlık yaptılar. Çünkü Harun soyundan kâhinler akşam geç vakte kadar yakmalık sunu ve yağ sunmakla uğraşıyorlardı. Bu nedenle Levililer hem kendileri, hem de Harun soyundan gelen kâhinler için hazırlık yaptılar.

2Ch 35 15 Asaf soyundan gelen ezgiciler Davut, Asaf, Heman ve kralın bilicisi Yedutunun buyruğu uyarınca yerlerinde durdular. Kapı nöbetçileri de görevlerini bırakmak zorunda kalmadı, çünkü onlar için hazırlığı kardeşleri Levililer yapmıştı.

2Ch 35 16 Böylece o gün Kral Yoşiyanın buyruğu doğrultusunda Fısıh Bayramını

kutlamak ve RABbin sunağı üzerinde yakmalık sunular sunmak için RABbin hizmetiyle ilgili bütün çalışmalar tamamlandı.

2Ch 35 17 O gün orada bulunan İsrail halkı Fıstık Bayramını kutladı. Mayasız

Ekmek Bayramını da yedi gün boyunca kutladılar.

2Ch 35 18 Peygamber Samuel'in döneminden bu yana, İsrailde böyle bir Fıstık Bayramı kutlanmamıştı. Hiçbir İsrail kralı da Yoşiyanın, kâhinlerin, Levililerin, bütün Yahuda halkıyla oradaki İsrailîlerin ve Yerusâlimde yaşayanların kutladığı gibi bir Fıstık Bayramı kutlanmamıştı.

2Ch 35 19 Bu Fıstık Bayramı Yoşiyanın krallığının on sekizinci yılında kutlandı.

2Ch 35 20 Yoşiyanın tapınağı düzenlemesinden sonra, Mısır Kralı Neko savaşmak üzere Fırat kıyısındaki Karkamışa yürüdü. Yoşiya da onunla savaşmak için yola çıktı.

2Ch 35 21 Ama Neko ulaklar aracılığıyla şu haberi gönderdi: <<Benimle senin aranda bir anlaşmazlık yok, ey Yahuda Kralı! Bugün sana değil, savaş açtığım ülkeye karşı savaşmaya geldim. Tanrı ivedi davranmamı buyurdu. Benden yana olan Tanrıdan sakın. Yoksa seni yok eder!>>

2Ch 35 22 Ne var ki, Yoşiya onunla savaşmaktan vazgeçmediği gibi, Tanrının Neko aracılığıyla söylediği sözlere de aldırmış etmedi. Kılık değiştirip Megiddo Ovasında Neko ile savaşmak üzere yola çıktı.

2Ch 35 23 Okçular Kral Yoşiyayı vurunca, kral görevlilerine, <<Beni buradan götürün, ağır yaralıyım!>> dedi.

2Ch 35 24 Görevlileri onu savaş arabasından çıkarıp kendisine ait başka bir arabaya koyarak Yerusâlime götürdüler. Yoşiya öldü ve atalarının mezarlığına gömüldü. Bütün Yahuda ve Yerusâlim halkı onun için yas tuttu.

2Ch 35 25 Yeremya Yoşiya için bir ağıt yazdı. Kadın, erkek bütün ozanlar bugüne dek ağıtlarında Yoşiyayı anarlar. İsrailde bir gelenek haline gelen bu ağıtlar Ağıtlar Kitabında yazılıdır.

2Ch 35 26 Yoşiyanın yaptığı öbür işler, RABbin Yasasında yazılanlara uygun bağlılığı,

2Ch 35 27 uygulamaları, başından sonuna dek İsrail ve Yahuda krallarının tarihinde yazılıdır.

2Ch 36 1 Yahuda halkı babası Yoşiyanın yerine oğlu Yehoahazı Yerusâlime kral yaptı.

2Ch 36 2 Yehoahaz yirmi üç yaşında kral oldu ve Yerusâlimde üç ay krallık yaptı.

2Ch 36 3 Mısır Kralı Neko Yerusâlimde onu tahttan indirerek ülke halkını yüz talant gümüş ve bir talant altın ödemekle yükümlü kıldı. Yehoahazın ağabeyi Elyakimi de Yahudayla Yerusâlim Kralı yaptı ve adını değiştirip Yehoyakim koydu. Sonra kardeşi Yehoahazı alıp Mısır'a döndü.

2Ch 36 5 Yehoyakim yirmi beş yaşında kral oldu ve Yerusâlimde on bir yıl krallık yaptı. Tanrısı RABbin gözünde kötü olanı yaptı.

2Ch 36 6 Yehoyakime saldıran Babil Kralı Nebukadnessar Babil'e götürmek için onu tunç zincirlerle bağladı.

2Ch 36 7 RABbin Tapınağındaki bazı eşyaları da alıp Babilde kendi tapınağına yerleştirdi.

2Ch 36 8 Yehoyakimin yaptığı öbür işler, iğrençlikleri, onunla ilgili açığa çıkan kötülükler İsrail ve Yahuda krallarının tarihinde yazılıdır. Yerine oğlu Yehoyakin kral oldu.

2Ch 36 9 Yehoyakin on sekiz yaşında kral oldu ve Yerusâlimde üç ay on gün krallık yaptı. O da RABbin gözünde kötü olanı yaptı.

2Ch 36 10 İlkbaharda Kral Nebukadnessar onu ve RABbin Tapınağındaki bazı değerli eşyaları Babil'e getirtti. Yehoyakinin yerine akrabası Sidkiyayı Yahuda ve Yerusâlim Kralı yaptı.

2Ch 36 11 Sidkiya yirmi bir yaşında kral oldu ve Yerusâlimde on bir yıl krallık yaptı.

2Ch 36 12 Tanrısı RABbin gözünde kötü olanı yaptı. RABbin sözünü bildiren Peygamber Yeremyanın karşısında alçakgönüllü davranmadı.

2Ch 36 13 Sidkiya Tanrı adıyla kendisine bağlı kalacağına ant içiren Kral Nebukadnessara karşı ayaklandı. İsrailin Tanrısı RABbe dönmek için direnerek inat etti.

2Ch 36 14 Üstelik kâhinlerin ve halkın önderleri de öteki ulusların iğrenç törelerine uyarak ihanetlerini gitgide artırdılar ve RABbin Yerusâlimde kutsal kıldığı tapınağını kirlettiler.

2Ch 36 15 Atalarının Tanrısı RAB, halkına ve konutuna acıdığı için onları ulakları aracılığıyla defalarca uyardı.

2Ch 36 16 Ama onlar Tanrının ulaklarıyla alay ederek sözlerini küçümsediler, peygamberlerini aşağıladılar. Sonunda RABbin halkına karşı öfkesi kurtuluş yolu bırakmayacak kadar alevlendi.

2Ch 36 17 RAB Kildan Kralını onların üzerine saldırttı. Kildani ordusu gençlerini tapınakta kılıçtan geçirdi. Ne delikanlıya, ne genç kıza, ne yaşlıya, ne aksağılıya acıdı. RAB hepsini Kildan Kralının eline teslim etti.

2Ch 36 18 Kral, RAB Tanrının Tapınağındaki büyük küçük bütün eşyaları, tapınağın, Yahuda Kralının ve önderlerinin hazinelerini Babil'e taşıttı.

2Ch 36 19 Tanrının Tapınağını ateşe verdiler, Yerusâlim surlarını yıkıp bütün

sarayları yaktılar, değerli olan herşeyi yok ettiler.

2Ch 36 20 Kildan Kralı kılıçtan kurtulanları Babile sürdü. Bunlar Pers krallığı egemen oluncaya dek onun ve oğullarının köleleri olarak yaşadılar.
2Ch 36 21 Böylece RABbin Yeremya aracılığıyla söylediği söz yerine geldi: <<Ülke tutulmayan Şabat yıllarını tamamlayınca, yetmiş yıl doluncaya kadar ıssız kalıp dinlenecek.>> topraklarını bir yıl dinlendirmesini buyurdu. Halk buna uymadı (bkz. Lev. 26: 33-35; Yer. 25: 8-11).

2Ch 36 22 Pers Kralı Koreşin krallığının birinci yılında RAB, Yeremya aracılığıyla bildirdiği sözü yerine getirmek amacıyla, Pers Kralı Koreşi harekete geçirdi. Koreş yönetimi altındaki bütün halklara şu yazılı bildiriği duyurdu:

2Ch 36 23 <<Pers Kralı Koreş şöyle diyor: <Göklerin Tanrısı RAB yeryüzünün bütün krallıklarını bana verdi. Beni Yahuda'daki Yerusâlim Kenti'nde kendisi için bir tapınak yapmakla görevlendirdi. Aranızda O'nun halkından kim varsa oraya gitsin. Tanrısı RAB onunla olsun!>>

Ezr 1 1 Pers Kralı Koreşin krallığının birinci yılında RAB, Yeremya aracılığıyla bildirdiği sözünü yerine getirmek amacıyla, Pers Kralı Koreşi harekete geçirdi. Koreş yönetimi altındaki bütün halklara şu yazılı bildiriği duyurdu:

Ezr 1 2 <<Pers Kralı Koreş şöyle diyor: <Göklerin Tanrısı RAB yeryüzünün bütün krallıklarını bana verdi. Beni Yahudadaki Yerusâlim Kentinde kendisi için bir tapınak yapmakla görevlendirdi.

Ezr 1 3 Aranızda Onun halkından kim varsa Tanrısı onunla olsun. Yahudadaki Yerusâlim Kentine gidip İsrailin Tanrısı RABbin, Yerusâlimdeki Tanrının Tapınağını yeniden yapınlar.

Ezr 1 4 Krallığımda yaşayan yerliler, sürgün oldukları yerlerde sağ kalmış olanlara altın, gümüş, mal ve hayvanlar sağlamakla birlikte Yerusâlimdeki Tanrının Tapınağına gönül den sunular sunsun.>>

Ezr 1 5 Böylece Yahuda ve Benyamin oymaklarının boy başları, kâhinler, Levililer ve ruhları Tanrı tarafından harekete geçirilen herkes, RABbin Yerusâlimdeki Tapınağını yeniden yapmak için gidiş hazırlıklarına girişti.

Ezr 1 6 Komşuları gönül den verdikleri armağanların yanısıra, altın, gümüş kaplar, mal, hayvan ve değerli armağanlarla onları desteklediler.

Ezr 1 7 Pers Kralı Koreş de Nebukadnessarın Yerusâlimdeki RABbin Tapınağından alıp kendi ilâhının tapınağına koymuş olduğu kapları çıkardı. Bunları hazine görevlisi Mitredata getirterek sayımını yaptırdı ve Yahuda önderi Şeşbassara verdi.

Ezr 1 9 Sayım sonucu şuydu:

Ezr 1 10 30 altın tas

Ezr 1 11 Altın ve gümüş eşyaların toplamı 5 400 parçaydı. Sürgünler Babil'den Yerusâlim'e dönerken Şeşbassar bunların hepsini birlikte getirdi.

Ezr 2 1 Babil Kralı Nebukadnessarın Babile sürgün ettiği insanlar yaşadıkları ilden Yerusâlim ve Yahudadaki kendi kentlerine döndü.

Ezr 2 2 Bunlar Zerubbabil, Yeşu, Nehemya, Seraya, Reelaya, Mordekay, Bilşan, Mispar, Bigvay, Rehüm ve Baananın önderliğinde geldiler. Sürgünden dönen İsrailîlilerin sayıları şöyleydi:

Ezr 2 3 Paraoğulları: 2172

Ezr 2 4 Şefatyaoğulları: 372

Ezr 2 5 Arahoğulları: 775

Ezr 2 6 Yeşu ve Yoav soyundan Pahat-Moavoğulları: 2812

Ezr 2 7 Elâmoğulları: 1254

Ezr 2 8 Zattuogulları: 945

Ezr 2 9 Zakkayoğulları: 760

Ezr 2 10 Baniogulları: 642

Ezr 2 11 Bevayoğulları: 623

Ezr 2 12 Azgatoğulları: 1222

Ezr 2 13 Adonikamoğulları: 666

Ezr 2 14 Bigvayoğulları: 2056

Ezr 2 15 Adinoğulları: 454

Ezr 2 16 Hizkiya soyundan Ateroğulları: 98

Ezr 2 17 Besayoğulları: 323

Ezr 2 18 Yoraoğulları: 112

Ezr 2 19 Haşumoğulları: 223

Ezr 2 20 Gibbaroğulları: 95

Ezr 2 21 Beytlehemliler: 123

Ezr 2 22 Netofalılar: 56

Ezr 2 23 Anatotlular: 128

Ezr 2 24 Azmavetliler: 42

Ezr 2 25 Kiryat-Yearimliler, Kefiralılar ve Beerotlular: 743

Ezr 2 26 Ramalılar ve Gevalılar: 621

Ezr 2 27 Mikmaslılar: 122

Ezr 2 28 Beytel ve Ay kentlerinden olanlar: 223

Ezr 2 29 Nevolular: 52

Ezr 2 30 Magbişliler: 156

Ezr 2 31 Obür Elam Kentinden olanlar: 1254

Ezr	2	32	Harimliler: 320
Ezr	2	33	Lod, Hadit ve Ono kentlerinden olanlar: 725
Ezr	2	34	Erihalılar: 345
Ezr	2	35	Senaalılar: 3630.
Ezr	2	36	Kâhinler: Yeşu soyundan Yedayaoğulları: 973
Ezr	2	37	İmmeroğulları: 1052
Ezr	2	38	Paşhuroğulları: 1247
Ezr	2	39	Harimoğulları: 1017.
Ezr	2	40	Levililer: Hodavya soyundan Yeşu ve Kadmieloğulları: 74.
Ezr	2	41	Ezgiciler: Asafoğulları: 128.
Ezr	2	42	Tapınak kapı nöbetçileri: Şallumoğulları, Ateroğulları,
Talmonoğulları, Akkuvoğulları, Hatitaoğulları, Şovayoğulları, toplam 139.			
Ezr	2	43	Tapınak görevlileri: Sihaoğulları, Hasufaoğulları, Tabbaoğulları,
Ezr	2	44	Kerosoğulları, Siahaoğulları, Padonoğulları,
Ezr	2	45	Levanaoğulları, Hagavaoğulları, Akkuvoğulları,
Ezr	2	46	Hagavoğulları, Şalmayoğulları, Hananoğulları,
Ezr	2	47	Giddełoğulları, Gaharoğulları, Reayaoğulları,
Ezr	2	48	Resinoğulları, Nekodaoğulları, Gazzamoğulları,
Ezr	2	49	Uzzaoğulları, Paseahoğulları, Besayoğulları,
Ezr	2	50	Asnaoğulları, Meunimoğulları, Nefusimoğulları,
Ezr	2	51	Bakbukoğulları, Hakufaoğulları, Harhuroğulları,
Ezr	2	52	Baslutoğulları, Mehidaogulları, Harşaoğulları,
Ezr	2	53	Barkosoğulları, Siseraoğulları, Temahoğulları,
Ezr	2	54	Nesiahogulları, Hatifaoğulları.
Ezr	2	55	Süleymanın kullarının soyu: Sotayoğulları, Hassoferetoğulları,
Perudaoğulları,			
Ezr	2	56	Yalaoğulları, Darkonoğulları, Giddełoğulları,
Ezr	2	57	Şefatyaoğulları, Hattiloğulları, Pokeret-Hassevayimoğulları,
Amioğulları.			
Ezr	2	58	Tapınak görevlileriyle Süleymanın kullarının soyundan olanlar: 392.
Ezr	2	59	Tel-Melah, Tel-Harşa, Keruv, Addan ve İmmerden dönen, ancak hangi
aileden olduklarını ve soylarının İsrail'den geldiğini kanıtlayamayanlar şunlardır:			
Ezr	2	60	Delayaoğulları, Toviyaoğulları, Nekodaoğulları: 652.
Ezr	2	61	Kâhinlerin soyundan: Hovayaoğulları, Hakkosoğulları ve Gilatlı
Barzillayın kızlarından biriyle evlenip kayınbabasının adını alan Barzillayın oğulları.			
Ezr	2	62	Bunlar soy kütüklerini aradılar. Ama yazılı bir kayıt bulamayınca,
kâhinlik görevi ellerinden alındı.			
Ezr	2	63	Vali, Urim ile Tummimi kullanan bir kâhin çıkıncaya dek en kutsal
yiyeceklerden yememelerini buyurdu.			
Ezr	2	64	Bütün halk toplam 42 360 kişiydi.
Ezr	2	65	Ayrıca 7 337 erkek ve kadın köle, kadınlı erkekli 200 ezgici, 736
at, 245 katır, 435 deve, 6 720 eşek vardı.			
Ezr	2	68	Bazı aile başları Yerusâlimdeki RAB Tanrının Tapınağına varınca,
tapınağın bulunduğu yerde yeniden kurulması için gönülden armağanlar verdiler.			
Ezr	2	69	Her biri gücü oranında hazineye bu iş için toplam 61 000 darik altın,
5 000 mina gümüş, 100 kâhin mintanı bağışladı.			
Ezr	2	70	Kâhinler, Levililer, halktan bazı kişiler -ezgiciler, tapınak
görevlileri ve kapı nöbetçileri- kendi kentlerine yerleştiler. Böylece bütün İsrailîliler			
kentlerinde yaşamaya başladılar.			
Ezr	3	1	İsrailîliler kendi kentlerine yerleştikten sonra, yedinci ay
Yerusâlimde tek vücut halinde toplandılar.			
Ezr	3	2	Yosadak oğlu Yeşu ve kâhin olan kardeşleri, Şealtiel oğlu Zerubbabil
kardeşleri İsrail'in Tanrısının sunağını yeniden kurdular. Amaçları, Tanrı adamı Musanın yasası			
uyarınca, sunağın üzerinde yakmalık sunular sunmaktır.			
Ezr	3	3	Çevrelerinde yaşayan halklardan korkmalarına karşın, sunağı eski
temeli üzerine yeniden kurdular. Üzerinde RABbe sabah, akşam öngörülen yakmalık sunuları			
sundular.			
Ezr	3	4	Sonra yazılanlara uygun biçimde Çardak Bayramını kutladılar. Kural
uyarınca, her gün için belirlenen sayıya göre, yakmalık sunuları sundular.			
Ezr	3	5	Bundan sonra da günlük yakmalık sunuyu, Yeni Ay sunularını, RABbin
belirlediği bütün kutsal bayramların sunularını ve RABbe gönülden verilen sunuları sundular.			
Ezr	3	6	RABbin Tapınağının temeli henüz atılmadığı halde, yedinci ayın birinci
günü RABbe yakmalık sunular sunmaya başladılar.			
Ezr	3	7	İsrailîliler taşçılarla marangozlara para ödediler. Ayrıca sedir
tomruklarını Lübnan'dan denize indirerek Yafaya getirmeleri için Saydalılara ve Surlulara			
yiyecek, içecek, zeytinyağı sağladılar. Bütün bunlara Pers Kralı Koreş izin vermişti.			
Ezr	3	8	Tanrının Yerusâlimdeki Tapınağına vardıktan sonra, ikinci yılın ikinci
ayında Şealtiel oğlu Zerubbabil, Yosadak oğlu Yeşu ve bütün öteki kardeşleri, kâhinler,			
Levililer ve sürgünden Yerusâlime dönenlerin tümü işe başladılar. RABbin Tapınağının yapımını			
denetlemek için yirmi ve daha yukarı yaştaki Levilileri görevlendirdiler.			
Ezr	3	9	Levililerden Yeşu, oğulları ve kardeşleri, Yahuda soyundan Kadmiel ile
oğulları, Henadatın oğullarıyla torunları Tanrının Tapınağının yapımında çalışanları denetleme			

işini hep birlikte yüklendiler.

Ezr 3 10 Yapıcılar RABbin Tapınağının temelini atınca, İsrail Kralı Davutun kuralı uyarınca kâhinler RABbi övmek için tören giysilerini giymiş olarak ellerinde borazanlarla, Levili Asafoğulları da zillerle yerlerini aldılar.

Ezr 3 11 RABbe övgüler, şükranlar sunarak ezgi okudular: <<RAB iyidir; İsraille sevgisi sonsuzdur.>> RABbin Tapınağının temeli atıldığı için herkes yüksek sesle RABbi övmeye başladı.

Ezr 3 12 Eski tapınağı görmüş birçok yaşlı kâhin, Levili ve boy başı tapınağın temelini atıldığını görünce hıçkırarak hıçkırarak ağladılar. Birçokları da sevinç çığlıkları attı.

Ezr 3 13 Sevinç çığlıkları ağlama sesinden ayırt edilemiyordu. Çünkü halk avaz avaz bağırıyordu. Ses uzak yerlerden bile duyuluyordu.

Ezr 4 1 Yahudalılarla Benyaminitlerin düşmanları, sürgünden dönenlerin İsrailin Tanrısı RAB için bir tapınak yaptığını duyunca,

Ezr 4 2 Zerubbabilin ve boy başlarının yanına vardılar. <<Tapınağı sizinle birlikte kuralım>> dediler, <<Çünkü biz de, sizin gibi Tanrınıza tapıyoruz; bizi buraya getiren Asur Kralı Esarhaddonun döneminden bu yana sizin Tanrınıza kurban sunuyoruz.>>

Ezr 4 3 Ne var ki Zerubbabil, Yeşu ve İsrailin öteki boy başları, <<Tanrımıza bir tapınak kurmak size düşmez>> diye karşılık verdiler, <<Pers Kralı Koreşin buyruğu uyarınca, İsrailin Tanrısı RAB için tapınağı yalnız biz kuracağız.>>

Ezr 4 4 Bunun üzerine çevre halkı Yahudalıları tapınağın yapımından caydırmak için korkutmaya, cesaretlerini kırmaya girişti.

Ezr 4 5 Tasarılarına engel olmak için Pers Kralı Koreşin döneminden Pers Kralı Dariusun krallığına dek rüşvetle danışmanlar tuttular.

Ezr 4 6 Ahaşveroşunfç krallığının başlangıcında, Yahudalıların düşmanları Yahuda ve Yerusâlimde yaşayanları suçlayan bir belge düzenlediler.

Ezr 4 7 Pers Kralı Artahşastanın krallığı döneminde, Bişlam, Mitredat, Taveel ve öbür çalışma arkadaşları Artahşastaya bir mektup yazdılar. Mektup Aramice yazılıp çevrildi. yazılmıştır.

Ezr 4 8 Vali Rehum ile Yazman Şimşay Kral Artahşastaya Yerusâlimi suçlayan bir mektup yazdılar. Mektup şöyleydi:

Ezr 4 9 <<Vali Rehum, Yazman Şimşay ve öbür çalışma arkadaşları, yargıçlar, yöneticiler, görevliler, Persler, Erekliler, Babilliler, Elam topraklarından gelen Sus halkı, Ezr 4 10 büyük ve onurlu Asurbanişpalın sürüp Samiriye Kentiyle Fıratın batı yakasındaki bölgeye yerleştirdiği öbür halklarından.>>

Ezr 4 11 İşte Kral Artahşastaya gönderilen mektubun örneği: <<Kral Artahşastaya, <<Fıratın batı yakasındaki bölgede yaşayan kullarından:

Ezr 4 12 <<Yönetimindeki öbür bölgelerden çıkıp bize gelen Yahudiler Yerusâlime yerleşerek o asi ve kötü kenti yeniden kurmaya başladılar. Bunu bilgine sunuyoruz. Temelini pekiştiriyor, surlarını tamamlıyorlar.

Ezr 4 13 Ey kral, bilmelisin ki, bu kent yeniden kurulur, surları tamamlanırsa, Yahudiler yine vergi ödemeyecek; krallığının geliri de azalacak.

Ezr 4 14 Biz sarayının ekmeğini yedik. Sana zarar gelmesine izin veremeyiz. Bunun için, haberin olsun diye bu mektubu gönderiyoruz.

Ezr 4 15 Atalarının belgeleri araştırılsın. Kayıtlarda bu kentin asi, krallara, valilere zarar veren bir kent olduğunu göreceksin. Bu kent öteden beri başkaldıran bir kenttir. Yerle bir edilmesinin nedeni de budur.

Ezr 4 16 Bu yüzden, ey kral, sana bildiriyoruz: Bu kent yeniden kurulur, surları tamamlanırsa, Fıratın batı yakasındaki bölgede hiçbir payın kalmayacak.>> yedik.>>

Ezr 4 17 Kral şu yanıtı gönderdi: <<Samiriyede ve Fıratın batı yakasındaki öbür yerlerde yaşayan Vali Rehuma, Yazman Şimşaya ve öbür çalışma arkadaşlarına selâmlar.

Ezr 4 18 <<Bize gönderdiğiniz mektup çevrilip bana okundu.

Ezr 4 19 Buyruğum üzerine araştırma yapıldı. Bu kentin öteden beri krallara başkaldırdığı, isyan ettiği, ayaklandığı saptandı.

Ezr 4 20 Yerusâlimi güçlü krallar yönetti. Fıratın batı yakasındaki bütün bölgede egemenlik sürdüler. Oradaki halktan vergi topladılar.

Ezr 4 21 Şimdi işi durdurmaları için bu adamlara bir buyruk çıkarın. Öyle ki, ben buyruk vermedikçe kent yeniden kurulmasın.

Ezr 4 22 Bu konuya özen gösterin; krallığıma daha fazla zarar gelmesin.>>

Ezr 4 23 Kral Artahşastanın mektubunun örneği kendilerine okunur okunmaz, Rehum, Yazman Şimşay ve öbür çalışma arkadaşları hemen Yerusâlime Yahudilerin yanına gittiler ve zorla onları durdurdular.

Ezr 4 24 Böylece Tanrı'nın Yerusâlim'deki Tapınağı'nın yapımı, Pers Kralı Darius'un krallığının ikinci yılına dek askıda kaldı.

Ezr 5 1 O sırada Peygamber Hagay ile İddo oğlu Peygamber Zekeriya, Yahuda ve Yerusâlimdeki Yahudilere İsrail Tanrısının adıyla peygamberlikte bulundular.

Ezr 5 2 Bunun üzerine Şealtiel oğlu Zerubbabil ile Yosadak oğlu Yeşu Tanrının Yerusâlimdeki Tapınağını yeniden kurmaya giriştiler. Tanrının peygamberleri de onlarla birlikteydi ve onlara yardım ediyordu.

Ezr 5 3 Fıratın batı yakasındaki bölgenin valisi Tattenay, Şetar-Bozenay ve çalışma arkadaşları onlara gidip, <<Bu tapınağı yeniden kurmak ve yapımını tamamlamak için size kim yetki verdi?>> diye sordular.

Ezr 5 4 Yapıyı kuranların adlarını da sordular.

Ezr 5 5 Ama Tanrıları Yahudi ileri gelenlerini koruyordu. Bu yüzden, Dariusa bir haber gönderilip ondan yazılı bir yanıt alınıncaya dek Yahudiler durdurulmadı.

Ezr 5 6 Fıratın batı yakasındaki bölgenin valisi Tattenay, Şetar-Bozenay, çalışma arkadaşları ve oradaki görevlilerin Kral Dariusa gönderdikleri mektubun örneği aşağıdadır.

Ezr 5 7 Gönderdikleri belge şöyleydi: <<Kral Dariusa candan selamlar.

Ezr 5 8 Yahuda iline, yüce Tanrının Tapınağına gittiğimizi krala bildiririz. Tapınağı büyük taşlarla kuruyor, duvarlarına girişler yerleştiriyorlar. Tapınağın yapımında canla başla çalışılıyor ve yapım işi başarıyla ilerliyor.

Ezr 5 9 <<Halkın ileri gelenlerine, <Bu tapınağı yeniden kurmak ve yapımını tamamlamak için size kim yetki verdi?> diye sorduk.

Ezr 5 10 Bilgine sunmak üzere önderlerinin kim olduklarını sana yazabilmek için adlarını da sorduk.

Ezr 5 11 <<İşte bize verdikleri yanıt: << <Biz yerin ve göğün Tanrısının kullarıyız. Uzun yıllar önce İsrailin büyük bir kralının kurup yapımını tamamladığı tapınağı yeniden kuruyoruz.

Ezr 5 12 Ama atalarımız Göklerin Tanrısını öfkeliendirdi. Bu yüzden Tanrı onları Babil Kralı Kildani Nebukadnessarın eline teslim etti. Nebukadnessar tapınağı yıktı, halkı da Babile sürdü.

Ezr 5 13 Ama Babil Kralı Koreş, krallığının birinci yılında Tanrının Tapınağının yeniden yapılması için buyruk verdi.

Ezr 5 14 Ayrıca Nebukadnessarın Tanrının Yeruşalimdeki Tapınağından çıkarıp Babildeki tapınağa götürdüğü altın ve gümüş kapları da oradan çıkararak vali atadığı Şeşbassar adlı kişiye verdi.

Ezr 5 15 Koreş ona, Bu kapları al, gidip Yeruşalimdeki tapınağa yerleştir dedi, Tanrının Tapınağını eski yerinde yeniden kur.

Ezr 5 16 Böylece Şeşbassar gelip Tanrının Yeruşalimdeki Tapınağının temelini attı. O günden bu yana yapım işleri sürmekte, ama daha bitmedi.>

Ezr 5 17 <<Kral uygun görüyorsa, Babil Sarayı'ndaki arşivde bir araştırma yapılsın. Tanrı'nın Yeruşalim'deki Tapınağı'nın yeniden kurulması için Kral Koreş'in bir buyruk verip vermediği saptansın. Sonra kral bu konuya ilişkin kararını bize bildirsin.>>

Ezr 6 1 Kral Dariusun buyruğu uyarınca, Babilde kayıtların saklandığı odada araştırma yapıldı.

Ezr 6 2 Medya ilindeki Ahmeta Kalesinde bir tomar bulundu. Tomarın içinde şunlar yazılıydı:

Ezr 6 3 <<Kral Koreş, krallığının birinci yılında, Tanrının Yeruşalimdeki Tapınağına ilişkin şöyle buyruk verdi: <Kurban kesmek üzere bu tapınağın yeniden kurulması için temel atılsın. Üç sıra büyük taş, bir sıra giriş döşensin. Yüksekliği ve genişliği altmışar arşınfı olsun. Giderler saraydan karşılansın.

Ezr 6 5 Nebukadnessarın Yeruşalimdeki Tanrının Tapınağından çıkarıp Babile getirdiği altın ve gümüş kaplar da geri verilsin. Yeruşalimdeki tapınakta özel yerlerine götürülsün. Hepsi Tanrının Tapınağına konsun.> >>

Ezr 6 6 <<Onun için siz, Fıratın batı yakasındaki bölge valisi Tattenay, Şetar-Bozenay, çalışma arkadaşları ve oranın görevlileri, tapınaktan uzak durun!

Ezr 6 7 Tanrının Tapınağının yapım işlerine karışmayın. Bırakın, Yahudilerin valisiyle ileri gelenleri Tanrının Tapınağını eski yerinde yeniden kursunlar.

Ezr 6 8 Ayrıca Tanrının Tapınağının yeniden kurulması için Yahudi ileri gelenlerine neler yapmanız gerektiğini de size buyuruyorum: Bu adamların bütün giderleri kralın hazinesinden, Fıratın batı yakasındaki bölgeden toplanan vergilerden ödensin. Öyle ki, yapım işleri aksamasın.

Ezr 6 9 Yeruşalimdeki kâhinlerin bütün gereksinimlerini hiç aksatmadan her gün vereceksiniz: Göklerin Tanrısına sunulacak yakmalık sunular için genç boğalar, koçlar, kuzular ve buğday, tuz, şarap, zeytinyağı.

Ezr 6 10 Öyle ki, Göklerin Tanrısını hoşnut eden sunular sunsunlar, ben ve oğullarım sağ kalalım diye dua etsinler.

Ezr 6 11 Bundan başka buyuruyorum ki, bu kararı değiştirenin evinden bir giriş çıkarılacak ve o kişi girişin üzerine asılacak. Evi de bu suçtan ötürü çöplüğe çevrilecek.

Ezr 6 12 Yeruşalimi adına konut seçen Tanrı, bu kararı değiştirmeye, oradaki Tanrı Tapınağını yıkmaya kalkışan her kralı ve ulusu yok etsin. Ben Darius böyle buyurdum. Buyruğum özenle yerine getirilsin.>>

Ezr 6 13 Fıratın batı yakasındaki bölge valisi Tattenay, Şetar-Bozenay ve çalışma arkadaşları Kral Dariusun buyruğunu özenle yerine getirdiler.

Ezr 6 14 Peygamber Hagay ile İddo oğlu Zekerianın yaptıkları peygamberlik sayesinde Yahudi ileri gelenleri yapım işlerini başarıyla ilerlettiler. İsrail Tanrısının buyruğu ve Pers kralları Koreşin, Dariusun, Artahşastanın buyrukları uyarınca tapınağın yapımını bitirdiler.

Ezr 6 15 Tapınak Kral Dariusun krallığının altıncı yılı, Adar ayının üçüncü günü tamamlandı.

Ezr 6 16 İsrail halkı -kâhinler, Levililer ve sürgünden dönenlerin tümü- Tanrının Tapınağının adanmasını sevinçle kutladılar.

Ezr 6 17 Tanrının Tapınağının adanması için yüz boğa, iki yüz koç, dört yüz kuzu kurban ettiler. Oymakların sayısına göre, bütün İsrailîler için günah sunusu olarak on

iki teke sundular.

- Ezr 6 18 Musanın Kitabındaki kural uyarınca Tanrının Yerus alimdeki hizmeti için k ahinlerle Levilileri bağlı oldukları bölüklere göre görevlere atadılar.
- Ezr 6 19 Sürgünden dönenler birinci ayın on dördüncü günü Fısıh Bayramını kutladılar.
- Ezr 6 20 K ahinlerle Levililer hep birlikte kendilerini arındırdılar; dinsel açıdan hepsi arındı. Levililer sürgünden dönenlerin tümü, kardeşleri olan k ahinler ve kendileri için Fısıh kurbanını kestiler.
- Ezr 6 21 Sürgünden dönen İsraililerle İsrailin Tanrısı RABbe yönelmek amacıyla kendilerini çevredeki halkların kötü alışkanlıklarından ayırıp onlara katılanların hepsi kurban etinden yedi.
- Ezr 6 22 Mayasız Ekmek Bayramı'nı yedi gün sevinçle kutladılar. Çünkü RAB onları sevindirdi ve Asur Kralı'nın onlara iyi davranmasını, İsrail'in Tanrısı Tanrı'nın Tapınağı'nın yapım içlerinde onlara yardım etmesini sağladı.
- Ezr 7 1 Bu olaylardan sonra, Pers Kralı Artah astanın krallığı döneminde, Başkâhin Harun oğlu Elazar oğlu Pinehas oğlu Avi ua oğlu Bukki oğlu Uzzi oğlu Zerahya oğlu Merayot oğlu Azarya oğlu Amarya oğlu Ahituv oğlu Sadok oğlu  allum oğlu Hilkiya oğlu Azarya oğlu Seraya oğlu Ezra adında biri Babil'den geldi. Ezra İsrailin Tanrısı RABbin Musaya verdiği yasayı iyi bilen bir bilgindi. Tanrısı RABbin yardımıyla kral ona her istediğini verdi.
- Ezr 7 7 Kral Artah astanın krallığının yedinci yılında İsrail halkından, k ahinlerden, Levililerden, ezgi cilerden, tapınak görevlilerinden ve kapı nöbetçilerinden bazıları Yerus alime gitti.
- Ezr 7 8 Ezra, Artah astanın krallığının yedinci yılının beşinci ayında Yerus alime vardı.
- Ezr 7 9 Birinci ayın birinci günü Babil'den ayrılmıştı. Tanrısının koruyucu eli sayesinde beşinci ayın birinci günü Yerus alime vardı.
- Ezr 7 10 Ezra kendini RABbin Yasasını inceleyip uygulamaya ve İsrailde kuralları, ilkeleri öğretmeye adanmı tı.
- Ezr 7 11 Kral Artah astanın RABbin buyruklarını, İsrail için koyduğu kuralları iyi bilen k ahin ve Bilgin Ezraya verdiği mektubun bir  rne i şudur:
- Ezr 7 12   Kralların Kralı Artah astadan Gökler Tanrısının Yasasının bilgini Kâhin Ezraya selamlar!
- Ezr 7 13   Krallı ımda yaşayan İsrail halkından, k ahinlerden ve Levililerden Yerus alime gitmek isteyen herkesin seninle gidebilmesi için buyruk veriyorum.
- Ezr 7 14 Elindeki Tanrının Yasasının uygulanıp uygulanmadığı konusunda Yahuda ve Yerus alimde araştırma yapman için, ben ve yedi danışmanım seni görevlendirdik.
- Ezr 7 15 Benim ve danı manlarımların Yerus alimde konut kuran İsrailin Tanrısına gönülden verdiğimiz altını, g m    birlikte g t rmelisin.
- Ezr 7 16 Babil ilinden elde edece in altının, g m   n tümünü, halkın ve k ahinlerin Tanrıları'nın Yerus alimdeki Tapınağına gönülden verdikleri arma anları da alıp g t rmelisin.
- Ezr 7 17   Bu parayla hemen bo alar, koçlar, kuzular, tahıl sunuları ve dökmelik sunular satın alacak ve hepsini Tanrının Yerus alimdeki Tapınağının sunağı üzerinde sunacaksın.
- Ezr 7 18 Sen ve kardeşlerin artan altını, g m    Tanrınızın isteği uyarınca dilediğiniz gibi kullanın.
- Ezr 7 19 Tanrının Tapınağının hizmetinde kullanılmak üzere sana verilen kapların hepsini Yerus alimin Tanrısına sun.
- Ezr 7 20 Tanrının Tapınağı için  demen gereken başka bir şey varsa, giderleri kralın hazinesinden kar ılsın.
- Ezr 7 21   Ben, Kral Artah asta, Fıratın batı yakasındaki bölgenin bütün hazine görevlilerine buyruk veriyorum: Gökler Tanrısının Yasasının bilgini Kâhin Ezranın sizden her istediğini özenle yerine getirin.
- Ezr 7 22 Kendisine gerektiğinde yüz talanta kadar g m   , yüz kor buğday, yüz bat şarap, yüz bat zeytinyağı ve istediği kadar tuz sağlayın.
- Ezr 7 23 Göklerin Tanrısı kendi tapınağı için ne buyurursa, özenle yerine getirin. Öyle ki, bana ve o ullarıma  fkelenmesin.
- Ezr 7 24 şunu da bilersiniz ki, k ahinlerden, Levililerden, ezgi cilerden, tapınak görevlilerinden ve kapı nöbetçilerinden, Tanrının Tapınağının öbür hizmetk arlarından vergi almaya yetkiniz yoktur.
- Ezr 7 25   Sana gelince, Ezra, sendeki Tanrı bilgeliği uyarınca yargıçlar ata. Bunlar Fıratın batı yakasındaki bölgede yaşayan bütün halka, Tanrının yasalarını bilenlerin hepsine adalet sa lasınlar. Yasayı bilmeyenlere de siz   reteceksiniz.
- Ezr 7 26 Tanrının Yasasına ve kralın buyruklarına uymayanlar ya ölümlü, ya sürgünü, ya mallarına el konarak, ya da hapsedilerek cezalandırılınsın.  
- Ezr 7 27 Atalarımızın Tanrısı RABbe övgüler olsun! Kralın yüreğine Yerus alimdeki tapına ını onurlandırma isteğini koydu.
- Ezr 7 28 Kralın, danışmanlarının, güçlü komutanlarının bana iyi davranmalarını sağladı. Tanrım RAB'bin eli üzerimde olduğundan y reklendim. İsrail ileri gelenlerinin bazılarını toplayıp benimle Yerus alim'e dönmelerini sa ladım.
- Ezr 8 1 Artah astanın krallığı döneminde ben Ezrayla birlikte Babil'den dönen boy ba larının ve onlarla birlikte kayıtlı olanların listesi:

Ezr	8	2	Pinehasoğullarından Gerşom, İtamaroğullarından Daniel,
Davutoğullarından	Hattuş.		
Ezr	8	3	Şekanyaoğullarından, Paroşoğullarından Zekeriya ve onunla birlikte bu
boydan kaydedilen	150	erkek.	
Ezr	8	4	Pahat-Moavoğullarından Zerahya oğlu Elyehoenay ve onunla birlikte 200
erkek.			
Ezr	8	5	Yahaziel oğlu Şekanyanın oğullarından 300 erkek.
Ezr	8	6	Adinoğullarından Yonatan oğlu Ebet ve onunla birlikte 50 erkek.
Ezr	8	7	Elamoğullarından Atalya oğlu Yeşaya ve onunla birlikte 70 erkek.
Ezr	8	8	Şefatyaoğullarından Mikael oğlu Zevadya ve onunla birlikte 80 erkek.
Ezr	8	9	Yoavoğullarından Yehiel oğlu Ovadya ve onunla birlikte 218 erkek.
Ezr	8	10	Yosifya oğlu Şelomitin oğullarından 160 erkek.
Ezr	8	11	Bevayoğullarından Bevay oğlu Zekeriya ve onunla birlikte 28 erkek.
Ezr	8	12	Azgatoğullarından Hakkatan oğlu Yohanan ve onunla birlikte 110 erkek.
Ezr	8	13	Adonikamın küçük oğullarından adları Elifelet, Yei-el, Şemaya olanlar
ve onlarla birlikte	60	erkek.	
Ezr	8	14	Bigvayoğullarından Utay, Zakkur ve onlarla birlikte 70 erkek.
Ezr	8	15	Onları Ahava Kentine doğru uzanan kanalın yanına topladım. Orada üç
gün konakladık. Halkın			ve kâhinlerin arasında yoklama yaptığımda orada Levililerden kimse
olmadığını gördüm.			
Ezr	8	16	Bunun üzerine Eliezer, Ariel, Şemaya, Elnatan, Yariv, Elnatan, Natan,
Zekeriya, Meşullam			adındaki önderleri, Öğretmen Yoyarivi ve Elnatanı çağırttım.
Ezr	8	17	Sonra onları Kasifyada bulunan önder İddoya gönderdim. İddoya ve
tapınak görevlisi olan			kardeşlerine neler söylemeleri gerektiğini bildirdim. Öyle ki, bize
Tanrımızın Tapınağında			görev yapacak adamlar göndersinler.
Ezr	8	18	Tanrımızın iyiliği sayesinde İsrail oğlu Levi oğlu Mahlioğullarından
Şerevya adında bilge bir			kişiyi bize gönderdiler. Kendisiyle birlikte oğulları ve kardeşleri
toplam on sekiz kişi			geldi.
Ezr	8	19	Haşavyayı, Merarioğullarından Yeşayayı ve kardeşleriyle oğullarını,
toplam yirmi kişiyi de			gönderdiler.
Ezr	8	20	Ayrıca Levililere yardım etmek üzere Davutla görevlilerinin atadığı
tapınak görevlilerinden			iki yüz yirmi kişi gönderdiler. Hepsinin adı listeye yazılmıştı.
Ezr	8	21	Tanrımızın önünde alçakgönüllü davranmak, Ondan kendimizi,
çocuklarımız, mallarımız			için güvenli bir yolculuk dilemek üzere orada, Ahava Kanalı yanında
oruç ilan ettim.			
Ezr	8	22	Yolculuğumuz sırasında herhangi bir düşmandan bizi korumaları için,
kraldan asker ve atlı			istemeye utanıyordum. Çünkü krala, <<Tanrımız kendisine yönelenlerin
hepsine iyilik eder, ama			kızgın öfkesi kendisini bırakanların üzerindedir>> demiştik.
Ezr	8	23	Oruç tuttuk ve bu konuda Tanrımıza yakardık. O da yakarışımızı
yanıtladı.			
Ezr	8	24	Şerevya, Haşavya ve kardeşlerinden on kişiyle birlikte on iki önde
gelen kâhin seçtim.			
Ezr	8	25	Kralın, danışmanlarının, komutanlarının ve orada bulunan İsraillilerin
Tanrımızın Tapınağına			bağışladığı altını, gümüşü, kapları tartıp onlara verdim.
Ezr	8	26	Tartıp verdiklerim şunlardır: 650 talant gümüş, 100 talant gümüş
kap, 100 talant altın,			
Ezr	8	27	bin dariklik yirmi altın tas ve altın kadar değerli, kaliteli, parlak
tunçtan iki kap.			
Ezr	8	28	Onlara, <<Siz RAB için kutsalsınız, bu kaplar da öyle>> dedim, <<Altın
ve gümüş, atalarınızın			Tanrısı RABbe gönül den sunulan sunudur.
Ezr	8	29	RABbin Yerusâlimdeki Tapınağının odalarında, önde gelen kâhinlerin,
Levililerin, İsrailin boy			başlarının önünde tartıncaya dek bunları iyi koruyun.>>
Ezr	8	30	Böylece kâhinlerle Levililer Yerusâlime, Tanrımızın Tapınağına
götürülmek için tartılan			altını, gümüşü, kapları aldılar.
Ezr	8	31	Birinci ayın on ikinci günü Yerusâlime gitmek üzere Ahava Kanalından
ayrıldık. Tanrımızın eli			üzerimizdeydi; yol boyunca düşmandan, pusuya yatanların saldırısından
bizi korudu.			
Ezr	8	32	Sonunda Yerusâlime vardık. Orada üç gün kaldık.
Ezr	8	33	Dördüncü gün, Tanrımızın Tapınağına gidip altını, gümüşü, kapları
tarttık ve Uriya oğlu Kâhin			Meremota verdik. Pinehas oğlu Elazar, Levili Yeşu oğlu Yozavat ve
Binnuy oğlu Noadya da			onunla birlikteydi.
Ezr	8	34	Her şey sayıldı, tartıldı; tartılanların tümü anında kayda geçirildi.
Ezr	8	35	Sürgünden dönenler İsrailin Tanrısına yakmalık sunular sundular. Bütün
İsrail için on iki boğa,			doksan altı koç, yetmiş yedi kuzu ve günah sunusu olarak on iki teke.
Bütün bunlar RABbe			yakmalık sunu olarak sunuldu.
Ezr	8	36	Ayrıca kralın buyruklarını içeren belgeyi kralın satraplarına ve
Fırat'ın batı yakasındaki			valilere verdiler. Bunlar İsrail halkına ve Tanrı'nın Tapınağı'na
yardım etmişlerdi.			
Ezr	9	1	Bütün bunlardan sonra, önderler yanıma gelerek şöyle dediler: <<İsrail
halkı, kâhinlerle Levililer			dahil, çevredeki halkların -Kenanlıların, Hititlerin,
Perizlilerin, Yevusluların,			Ammonluların, Moavluların, Mısırlıların, Amorluların- iğrenç
alışkanlıklarından			kendilerini ayrı tutmadı.

Ezr 9 2 Kendilerine ve oğullarına bu halklardan kız aldılar. Böylece kutsal soy çevredeki halklarla karıştı. Önderlerle görevliler bu hainlikte öncülük etti.>>

Ezr 9 3 Bunu duyunca giysimi ve cüppemi yırttım, saçımı sakalımı yoldum, dehşet içinde oturdum.

Ezr 9 4 Sürgünden dönenlerin bu hainliğinden ötürü İsrailin Tanrısının sözlerinden titreyenlerin hepsi çevremde toplandı. Bense akşam sunusu sunulana dek dehşet içinde kaldım.

Ezr 9 5 Akşam sunusu saati gelince üzüntümü bir yana bırakıp kalktım. Giysimle cüppem hâlâ yırtıktı. Diz çöküp ellerimi Tanrım RABbe açtım.

Ezr 9 6 Şöyle dua ettim: <<Ey Tanrım, yüzümü sana çevirmeye utanıyorum, sıkılıyorum. Ey Tanrım, günahlarımız başımızdan aşkın. Suçlarımız göklere ulaştı.

Ezr 9 7 Atalarımızın günlerinden bugüne dek suçlarımız içinde boğulduk. Günahlarımız yüzünden biz de, krallarımızla kâhinlerimiz de yabancı kralların eline teslim edildik. Kılıçtan geçirildik, sürgüne gönderildik. Yağmalandık. Bugün de olduğu gibi aşağılandık.

Ezr 9 8 <<Şimdiyse Tanrımız RAB bir an için bize acıdı. Sürgünden kurtulan bir azınlık bıraktı bize. Kutsal yerinde bize sarsılmaz bir destek verdi. Gözlerimizi aydınlattı. Köleliğimizde bize yenilenme fırsatı sağladı.

Ezr 9 9 Köle olduğumuz halde Tanrımız bizi köle bırakmadı. Pers krallarının bize iyi davranmalarını sağladı: Tanrımızın Tapınağını yeniden kurmak, yıkık yerleri onarmak için bize yenilenme fırsatı verdi. Yerusâlimde ve Yahudada bize bir korunma duvarı verdi.

Ezr 9 10 <<Ey Tanrımız, bundan başka ne diyebiliriz? Kulların peygamberler aracılığıyla verdiği buyruklara uymadık. Şöyle demiştin: <Mülk edinmek için gitmekte olduğunuz ülke, orada yaşayan halkların iğrençlikleriyle kirlenmiştir. İğrençlikleri yüzünden ülke baştan başa murdarlıklarla doldu.

Ezr 9 12 Bunun için kızlarınızı onların oğullarına vermeyin. Onların kızlarını da oğullarınıza almayın. Hiçbir zaman onların esenliği ve iyiliği için çalışmayın. Öyle ki, güç bulasınız, ülkenin iyi ürünlerini yiyesiniz ve ülkeyi sonsuza dek oğullarınıza miras bırakasınız.>

Ezr 9 13 <<Başımıza gelenlere yaptığımız kötülükler ve büyük suçumuz neden oldu. Sen, ey Tanrımız, bizi hak ettiğimizden daha az cezalandırdın ve bize sürgünden kurtulan böyle bir azınlık bıraktın.

Ezr 9 14 <<Yine buyruklarına karşı gelecek miyiz? Bu iğrençlikleri yapan halklarla evlilik bağıyla karışacak mıyız? Bunu yaparsak, tek kişi sağ kalmadan yok edinceye dek bize öfkelenmeyecek misin?

Ezr 9 15 Ey İsrail'in Tanrısı RAB, sen adilsin! Bugün sürgünden kurtulan bir azınlık olarak bırakıldık. Senin önünde durmaya hakkımız olmadığı halde, suçlarımızın içinde önünde duruyoruz.>>

Ezr 10 1 Ağlayarak kendini Tanrının Tapınağının önünde yere atan Ezra dua edip günahlarını açıkladı. Bu arada erkek, kadın, çocuk, İsraillilerden çok büyük bir topluluk Ezranın çevresine toplandı. Onlar da hıçkırığa hıçkırığa ağılıyordu.

Ezr 10 2 Elamoğullarından Yehiel oğlu Şekanya, Ezraya şöyle dedi: <<Çevremizdeki halklardan yabancı karılar aldığımız için Tanrımıza ihanet ettik. Buna karşın İsrail için hâlâ umut var.

Ezr 10 3 Senin ve Tanrımızın buyrukları karşısında titreyenlerin öğütleri uyarınca, bütün yabancı kadınları ve çocuklarını uzaklaştırmak için Tanrımızla şimdi bir antlaşma yapalım. Bu antlaşma yasaya uygun olsun.

Ezr 10 4 Haydi kalk! Sorumluluk senin üzerinde. Biz seni destekleyeceğiz. Güçlü ol ve gerekeni yap!>>

Ezr 10 5 Bunun üzerine yerden kalkan Ezra önde gelen Levili kâhinlere ve öbür İsraillilere söyleneni yapmaları için ant içirdi. Hepsi ant içti.

Ezr 10 6 Sonra Ezra Tanrının Tapınağının önünden ayrılıp Elyášiv oğlu Yehohananın odasına gitti. Orada gecelerken ne yemek yedi, ne su içti. Sürgünden dönenler Tanrıya bağlı kalmadığı için yas tutuyordu.

Ezr 10 7 Sürgünden dönenlerin hepsinin Yerusâlimde toplanması için Yahuda ve Yerusâlimde bir duyuru yapıldı:

Ezr 10 8 Halkın önderlerinin ve ileri gelenlerinin kararı uyarınca, üç gün içinde gelmeyen bütün malına el konulacak, kendisi de sürgünden dönenler topluluğundan atılacaktı.

Ezr 10 9 Bütün Yahudalı ve Benyaminli erkekler üç gün içinde Yerusâlimde toplandılar. Dokuzuncu ayın yirminci günü hepsi Tanrının Tapınağının önündeki alandıydı. Hem durumun öneminden, hem de yağmurdan ötürü herkes titriyordu.

Ezr 10 10 Kâhin Ezra kalkıp, <<Siz Tanrıya ihanet ettiniz>> dedi, <<Yabancı kadınlarla evlendiniz. İsrailin suçuna suç kattınız.

Ezr 10 11 Şimdi atalarınızın Tanrısı RABbe suçunuzu açıklayın. Onun istediğini yapın. Çevredeki halklardan ve yabancı karılardan ayrılın.>>

Ezr 10 12 Topluluk yüksek sesle şöyle karşılık verdi: <<Bütün söylediklerini yapacağız.

Ezr 10 13 Yalnız kalabalık çok, üstelik hava da yağmurlu. Dışarda duracak gücümüz kalmadı. Hem bu bir iki günde çözülecek iş değil. Çünkü bu konuda çok günah işledik.

Ezr 10 14 Bütün topluluk adına önderlerimiz bu konuyla ilgilensin. Sonra kentlerimizde yabancı kadınla evli olan herkes saptanan bir zamanda kentin ileri gelenleri ve

yargıçlarıyla birlikte gelsin. Yeter ki, Tanrımızın bu konudaki kızgın öfkesi üzerimi zden kalsın.>>

Ezr 10 15 Ancak, Asahel oğlu Yonatan, Tikva oğlu Yahzeyya ve onları destekleyen Meşullam ile Levili Şabbetay buna karşı çıktılar.

Ezr 10 16 Sürgünden dönenler bu öneriye göre davrandılar. Kâhin Ezra adlarını belirterek her boydan boy başlarını seçti. Onuncu ayın birinci günü oturup konuyu incelemeye başladılar.

Ezr 10 17 Birinci ayın birinci günü yabancı kadınlarla evlenen bütün erkeklerin durumunu incelemeyi bitirdiler.

Ezr 10 18 Kâhinlerin soyundan gelip yabancı kadınlarla evlenenler şunlardı: Yosadak oğlu Yeşunun oğullarından ve kardeşlerinin soyundan Maaseya, Eliezer, Yariiv, Gedalya.

Ezr 10 19 Bunlar karılarını kovacaklarına söz verdiler. İşledikleri suç için suç sunusu olarak sürgünden bir koç sundular.

Ezr 10 20 İmmeroğullarından: Hanani, Zevadya.

Ezr 10 21 Harimoğullarından: Maaseya, Eliya, Şemaya, Yehiel, Uzziya.

Ezr 10 22 Paşhuroğullarından: Elyoenay, Maaseya, İsmail, Netanel, Yozavat, Elasa.

Ezr 10 23 Levililerden: Yozavat, Şimi, Kelaya -Kelita- Petahya, Yahuda, Eliezer.

Ezr 10 24 Ezgicilerden: Elyaşiv. Tapınak kapı nöbetçilerinden: Şallum, Telam, Uri.

Ezr 10 25 Öbür İsraillilerden: Paroşoğullarından: Ramya, Yizziya, Malkiya, Mi yamin, El azar, Mal ki ya, Benaya.

Ezr 10 26 Elamoğullarından: Mattanya, Zekeriya, Yehiel, Avdi, Yeremot, Eliya.

Ezr 10 27 Zattuogullarından: Elyoenay, Elyaşiv, Mattanya, Yeremot, Zavat, Azi za.

Ezr 10 28 Bevayoğullarından: Yehohanan, Hananya, Zabbay, Atlay.

Ezr 10 29 Banioğullarından: Meşullam, Malluk, Adaya, Yaşuv, Şeal, Yeremot.

Ezr 10 30 Pahat-Moavoğullarından: Adna, Kelal, Benaya, Maaseya, Mattanya, Besal el, Binnuy, Manaşşe.

Ezr 10 31 Harimoğullarından: Eliezer, Yişşiya, Malkiya, Şemaya, Şimon,

Ezr 10 32 Benyamin, Malluk, Şemarya.

Ezr 10 33 Haşumoğullarından: Mattenay, Mattatta, Zavat, Elifelet, Yeremay, Manaşşe, Şimi.

Ezr 10 34 Banioğullarından: Maaday, Amram, Uel,

Ezr 10 35 Benaya, Bedeya, Keluhu,

Ezr 10 36 Vanya, Meremot, Elyaşiv,

Ezr 10 37 Mattanya, Mattenay, Yaasay,

Ezr 10 38 Bani, Binnuy, Şimi,

Ezr 10 39 Şelemya, Natan, Adaya,

Ezr 10 40 Maknadvay, Şaşay, Şaray,

Ezr 10 41 Azarel, Şelemya, Şemarya,

Ezr 10 42 Şallum, Amarya, Yusuf.

Ezr 10 43 Nevoogullarından: Yei el, Mattit ya, Zavat, Zevina, Yadday, Yoel, Benaya.

Ezr 10 44 Bunların hepsi yabancı kadınlarla evlenmişti. Bazılarının bu kadınlardan çocukları da vardı.

Nhm 1 1 Hakalya oğlu Nehemyanın anlattıkları: Pers Kralı Artahşastanın krallığının yirminci yılı, Kislev ayında Sus Kal esi ndeydim.

Nhm 1 2 Kardeşlerimden Hanani ve bazı Yahudalılar yanıma geldi. Onlara sürgünden kurtulup sağ kalan Yahudileri ve Yerusâlimin durumunu sordum.

Nhm 1 3 <<Sürgünden kurtulup Yahuda İline dönenler büyük sıkıntı ve utanç içinde>> diye karşılık verdiler, <<Üstelik Yerusâlim surları yıkılmış, kapıları yakılmış.>>

Nhm 1 4 Bunları duyunca oturup ağladım, günlerce yas tuttum. Oruç tutup Göklerin Tanrısına dua ettim:

Nhm 1 5 <<Ey Göklerin Tanrısı RAB! Yüce ve görkemli Tanrı! Seni sevenlerle, buyruklarına uyanlarla yaptığın antlaşmaya bağlı kalırsın.

Nhm 1 6 Ya RAB, halimi gör, gece gündüz kulların İsrail halkı için ettiğim duaya kulak ver. İtiraf ediyorum, İsrail halkı günah işledi, ben ve atalarım günah işledik.

Nhm 1 7 Sana çok kötülük yaptık. Kulun Musaya verdiği buyruklara, kurallara, ilkel ere uymadık.

Nhm 1 8 <<Kulun Musaya söylediklerini anımsa. Dedin ki, <Eğer bana ihanet ederseniz, sizi ulusların arasına dağıtacağım.

Nhm 1 9 Ama bana döner, buyruklarımı özenle yerine getirirseniz, dünyanın öbür ucuna sürülmüş olsanız bile sizleri toplayıp seçtiğim yere, bulunacağım yere getireceğim.>

Nhm 1 10 <<Onlar senin kulların, kendi halkıdır. Yüce kudretin ve güçlü elinle onları kurtardın.

Nhm 1 11 Ya Rab, bu kulunun, adını yüceltmekten sevinç duyan öbür kullarının dualarına kulak ver. Beni bugün başarılı kıl ve kralın önerimi kabul etmesini sağla.>> 0 günlerde kralın sakisi ydim.

Nhm 2 1 Kral Artahşastanın krallığının yirminci yılı, Nisan ayıydı. Krala getirilen şarabı alıp kendisine sundum. O güne kadar beni hiç üzgün görmemişti.

Nhm 2 2 Bu yüzden, <<Neden böyle üzgün görünüyorsun?>> diye sordu, <<Hasta olmadığına göre, bir derdin olmalı.>> kapsardı. Çok korktum.

Nhm 2 3 Krala, <<Tanrı sana uzun ömürler versin>> dedim, <<Atalarımın gömüldüğü kent yıkıldı, kapıları yakıldı. Nasıl üzülmem?>>

Nhm 2 4 Kral, <<Dileğin ne?>> diye sordu. Göklerin Tanrısına dua edip krala şöyle dedim: <<Eğer uygun görüyorsan, benden hoşnut kaldınsa, lütfen beni Yahudaya, atalarımın gömüldüğü kente gönder; kenti onarayım.>>

Nhm 2 6 Kral kraliçeyle birlikte oturuyordu. <<Yolculuğun ne kadar sürer?>> diye sordu, <<Ne zaman dönersin?>> Böylece kral dileğimi uygun buldu ve beni göndermeyi kabul etti. Ona ne zaman döneceğimi söyledim.

Nhm 2 7 Sonra şöyle dedim: <<Uygun görüyorsan, Yahudaya varmamı sağlamaları için, Fıratın batı yakasındaki valilere birer mektup yazılsın.

Nhm 2 8 Bir de kralın orman sorumlusu Asafa bir mektup götürmek istiyorum. Tapınağın yanındaki kalenin kapıları, kent surları ve oturacağım evin yapımı için bana kereste versin.>> Tanrım bana destek olduğu için kral dileklerimi yerine getirdi.

Nhm 2 9 Fıratın batı yakasındaki valilere gidip kralın mektuplarını verdim. Kral benimle birlikte komutanlar ve atlılar göndermişti.

Nhm 2 10 Horonlu Sanballat ile Ammonlu görevlilerden Toviya, İsrail halkının iyiliği için birinin çalışmaya geldiğini duyunca çok sıkıldılar.

Nhm 2 11 Yerusolime gittim. Orada üç gün kaldıktan sonra,

Nhm 2 12 gece kalkıp birkaç adamla birlikte işe koyuldum. Yerusolim için yapacaklarıma ilişkin Tanrıdan aldığım esni kimseye açıklamadım. Bindığım hayvandan başka hayvan götürmemiştim.

Nhm 2 13 Hâlâ karanlıktı. Dere Kapısından Ejder Pınarına, oradan Gübre Kapısına gittim. Yerusolimin yıkılan surlarını, yanıp kül olan kapılarını gözden geçirdim.

Nhm 2 14 Sonra Pınar Kapısına, Kral Havuzuna doğru gittim. Ne var ki, yol bindiğim hayvanın geçmesine uygun değildi.

Nhm 2 15 Gece karanlığında dere boyunca ilerledim, surları gözden geçirip geri geldim. Sonunda Dere Kapısından girip yerime döndüm.

Nhm 2 16 Yetkililer nereye gittiğimi, ne yaptığımı bilmiyorlardı. Çünkü Yahudilere, kâhinlere, soylulara, yetkililere ve öteki görevlilere henüz hiçbir şey söylememiştim.

Nhm 2 17 Sonra onlara, <<İçine düştüğümüz yıkımı görüyorsunuz>> dedim, <<Yerusolim yıkılmış, kapıları ateşe verilmiş. Gelin, Yerusolim surlarını onaralım, utancımıza son verelim.>>

Nhm 2 18 Onlara Tanrının bana nasıl destek olduğunu ve kralın söylediklerini anlattım. Onlar da, <<Haydi, onarmaya başlayalım>> dediler. Var güçleriyle bu hayırlı işe başladılar.

Nhm 2 19 Ama Horonlu Sanballat, Ammonlu görevlilerden Toviya, Arap Geşem yapacaklarımızı duyunca, bizi küçümseyip alay ettiler. <<Ne yapıyorsunuz? Krala baş mı kaldırıyorsunuz?>> dediler.

Nhm 2 20 Onları şöyle yanıtladım: <<Göklerin Tanrısı bizi başarılı kılacaktır. Biz O'nun kulları olarak onarımı başlatacağız. Ama sizin Yerusolim üzerinde ne hakkınız, ne de payınız olacak, adınız bile anılmayacak.>>

Nhm 3 1 Başkâhin Elyasiv ile öbür kâhinler işe koyulup Koyun Kapısını onardılar, kapı kanatlarını kutsayıp yerine taktılar. Hammea Kulesine ve Hananel Kulesine kadar surları kutsadılar.

Nhm 3 2 Bitişik bölümü Erihalılar, onun yanındakini de İmri oğlu Zakkur onardı.

Nhm 3 3 Balık Kapısını Senaalılar onardı. Kirişleri yerleştirip kapı kanatlarını yerine koydular, sürgülerle kapı kollarını taktılar.

Nhm 3 4 Bitişik bölümü Hakkos oğlu Uriya oğlu Meremot onardı. Onun yanındakini Meşezavel oğlu Berekyia oğlu Meşullam onardı. Onun yanındakini Baana oğlu Sadok onardı.

Nhm 3 5 Onun yanındakini Tekoalılar onardı; ama soylular efendilerinin buyurduğu işlere el atmadılar.

Nhm 3 6 Eski Kapıyı Paseah oğlu Yoyada ile Besodya oğlu Meşullam onardı. Kirişleri yerleştirip kapı kanatlarını yerine koydular, sürgülerle kapı kollarını taktılar.

Nhm 3 7 Bitişik bölümü Givonlu Melatya, Meronotlu Yadon ve Fıratın batı yakasındaki bölge valisinin yönetiminde yaşayan Givonlularla Mispalılar onardı.

Nhm 3 8 Onların yanındakini kuyumculardan biri olan Harhaya oğlu Uzziel onardı. Onun yanındakini baharatçı Hananya onardı. Yerusolim surlarını Geniş Duvara kadar onardılar.

Nhm 3 9 Onların yanındaki bölümü Yerusolimin yarısını yöneten Hur oğlu Refaya onardı.

Nhm 3 10 Bunun yanındaki bölüm Harumaf oğlu Yedayanın evinin karşısına düşüyordu. O bölümü Yedaya onardı. Onun yanındakini Haşavneya oğlu Hattuş onardı.

Nhm 3 11 Harim oğlu Malkiya ile Pahat-Moav oğlu Haşşuv başka bir bölümü ve Fırınlılar Kulesini onardılar.

Nhm 3 12 Onların yanındaki bölümü Yerusolimin öbür yarısını yöneten Halloheş oğlu Şallum kızlarıyla birlikte onardı.

Nhm 3 13 Dere Kapısını Hanun ve Zanoahta yaşayanlar onardı. Kapı kanatlarını yerlerine yerleştirip sürgülerle kapı kollarını taktılar. Ayrıca Gübre Kapısına kadar uzanan surlarda bin arşınlıkfc yer onardılar.

Nhm 3 14 Gübre Kapısını Beythakkerem bölgesini yöneten Rekav oğlu Malkiya

onardı. Kapı kanatlarını yerine yerleştirip sürgülerle kapı kollarını taktılar.
 Nhm 3 15 Çeşme Kapısını Mispa bölgesini yöneten Kol-Hoze oğlu Şallun onardı.
 Üzerini bir saçakla kapadı. Kapı kanatlarını yerine yerleştirip sürgülerle kapı kollarını
 taktı. Kral Bahçesinin yanındaki Şelah Havuzunun duvarını Davut Kentinden inen merdivenlere
 kadar onardı.
 Nhm 3 16 Oradan ötesini Beytsur bölgesinin yarısını yöneten Azbuk oğlu Nehemya,
 Davutun aile mezarlığından yapay havuza ve Yiğitler Evine kadar onardı.
 Nhm 3 17 Surların sonraki bölümünü aşağıdaki Levililer onardı: Bani oğlu Rehum
 bir sonraki bölümü onardı. Bitişliğini Keila bölgesinin yarısını yöneten Haşavya kendi bölgesi
 adına onardı.
 Nhm 3 18 Ondan sonraki bölümü, Keila bölgesinin öbür yarısını yöneten Henadat
 oğlu Bavvay yönetiminde kardeşleri onardılar.
 Nhm 3 19 Onun bitişliğini -silah deposuna, surun döndüğü yere kadar çıkan yolun
 karşısını- Mispayı yöneten Yeşu oğlu Ezer onardı.
 Nhm 3 20 Ondan sonraki, surun döndüğü yerden Başkâhin Elyaşivin evinin kapısına
 kadar uzanan bölümü büyük çaba harcayarak Zakkay oğlu Baruk onardı.
 Nhm 3 21 Ondan sonrasını, Elyaşivin evinin kapısından evin sonuna kadar uzanan
 bölümü Hakkos oğlu Uriya oğlu Meremot onardı.
 Nhm 3 22 Surların sonraki bölümünü çevrede yaşayan kâhinler onardı.
 Nhm 3 23 Evlerinin karşısına düşen bölümü Benyamin ile Haşşuv onardılar.
 Onlardan sonra, evinin bitişiği olan bölümü Ananya oğlu Maaseya oğlu Azarya onardı.
 Nhm 3 24 Ondan sonraki, Azaryanın evinden surun döndüğü köşeye kadar uzanan
 bölümü Henadat oğlu Binnuy onardı.
 Nhm 3 25 Uzay oğlu Palal surun döndüğü köşeden sonraki bölümü ve yukarı saray
 muhafız avlusunun yanındaki gözetleme kulesini onardı. Ondan sonraki bölümü Paroş oğlu Pedaya
 onardı;
 Nhm 3 26 Pedaya ile Ofel Tepesinde yaşayan tapınak görevlileri doğuya doğru Su
 Kapısının önüne ve gözetleme kulesine kadarki bölümü onardılar.
 Nhm 3 27 Ondan sonraki, büyük gözetleme kulesinden Ofel surlarına kadar uzanan
 bölümü Tekoalılar onardı.
 Nhm 3 28 At Kapısının yukarısını kâhinler onardı. Her biri kendi evinin
 karşısını yaptı.
 Nhm 3 29 Onlardan sonra, evinin karşısına düşen bölümü İmmer oğlu Sadok onardı.
 Ondan sonrasını Doğu Kapısının nöbetçisi Şekanya oğlu Şemaya onardı.
 Nhm 3 30 Ondan sonraki bölümü Şelemya oğlu Hananya ile Salafın altıncı oğlu
 Hanun onardı. Ondan sonra, odasının karşısına düşen bölümü Berekyia oğlu Meşullam onardı.
 Nhm 3 31 Ondan sonraki bölümü, tapınak görevlileriyle tüccarların kaldığı eve,
 oradan Mifkat Kapısına, surun yukarı köşesindeki odaya kadar, kuyumculardan biri olan Malkiya
 onardı.
 Nhm 3 32 Surun köşesindeki odayla Koyun Kapısı arasındaki bölümü kuyumcularla
 tüccarlar onardılar.
 Nhm 4 1 Sanballat surları onardığımızı duyunca öfkeden deliye döndü. Bizimle
 alay etmeye başladı.
 Nhm 4 2 Dostlarının ve Samiriye ordusunun önünde, <<Bu zavallı Yahudiler ne
 yaptıklarını sanıyorlar?>> dedi, <<Onlara izin verirler mi? Kurban mı kesecekler? Bir günde mi
 bitirecekler? Küle dönmüş molozların arasından taşları mı canlandıracaklar?>>
 Nhm 4 3 Yanında duran Ammonlu Toviya, <<Yaptıkları şu taş duvara bak!>> dedi,
 <<Üzerine bir tilki çıksa yıkılır.>>
 Nhm 4 4 O zaman şöyle dua ettim: <<Ey Tanrımız, bize kulak ver! Hor görüyorlar
 bizi. Onların aşağılamalarını kendi başlarına döndür. sürüldükleri ülkede yağmaya uğrasınlar.
 Nhm 4 5 Suçlarını bağışlama, günahlarını unutma. Çünkü biz çalışanları
 aşağıladılar.>>
 Nhm 4 6 Surun onarımına devam ettik; yarı yüksekliğe kadar suru tamamladık.
 Çünkü herkes canla başla çalışıyordu.
 Nhm 4 7 Sanballat, Toviya, Araplar, Ammonlular ve Aşdotlular Yerusâlim
 surlarındaki onarımın ilerlediğini, gediklerin kapanmaya başladığını duyunca çok öfkelen­diler.
 Nhm 4 8 Hepsi bir araya gelerek Yerusâlime karşı savaşmak ve kentte karışıklık
 çıkarmak için düzen kurdular.
 Nhm 4 9 Ama biz Tanrımıza dua ettik ve gece gündüz onları gözetlesinler diye
 nöbetçiler diktik.
 Nhm 4 10 O sırada Yahudalılar, <<Yük taşıyanların gücü tükendi>> dediler, <<O
 kadar moloz var ki, artık surların onarımını sürdüremiyoruz.>>
 Nhm 4 11 Düşmanlarımız ise, <<Onlar anlamadan, bizi görmeden aralarına girip
 hepsini öldürerek bu işe son verelim>> diye düşünüyorlardı.
 Nhm 4 12 Çevrede yaşayan Yahudiler gelip on kez bizi uyardılar. <<Yanımıza
 gelin, yoksa size her yönden saldıracağız>> dediler.
 Nhm 4 13 Bu yüzden, surların en alçak yerlerinin arkasına, tamamlanmamış
 yerlere, çeşitli boylardan kılıçlı, mızraklı, yaylı adamlar yerleştirdim.
 Nhm 4 14 Durumu görünce ayağa kalktım; soylulara, görevlilere ve geri kalan
 herkese, <<Onlardan korkmayın!>> dedim, <<Yüce ve görkemli Rabbi anımsayın. Kardeşleriniz,
 oğullarınız, kızlarınız, karılarınız, evleriniz için savaşın.>>
 Nhm 4 15 Kurdukları düzeni anladığımız düşmanlarımızın kulağına gitti. Tanrı

düzenlerini boşa çıkarmıştı. O zaman hepimiz surlara, işimizin başına döndük.

Nhm 4 16 O günden sonra adamlarımın yarısı çalışırken öbür yarısı mızraklı, kal kanlı, yaylı ve zırhlı olarak nöbet tuttu. Önderler Yahudalıların arkasında yer almıştı.

Nhm 4 17 Duvarcılar, yükleri taşıyanlar, yükleyenler bir eliyle çalışıyor, bir eliyle silah tutuyordu.

Nhm 4 18 Yapıcılar kılıç kuşanmış, öyle çalışıyorlardı. Boru çalansa benim yanımdaydı.

Nhm 4 19 Soylulara, görevlilere ve geri kalan herkese, <<İş çok büyük ve dağınık>> dedim, <<Surların üzerinde her birimiz ayrı yerde, birbiri mizden uzaktayız.

Nhm 4 20 Nereden boru sesini işitirseniz, orada bize katılın. Tanrımız bizim için savaşacak.>>

Nhm 4 21 İşte böyle çalışıyorduk. Yarımız gün doğumundan yıldızlar görünene kadar mızraklarla nöbet tutuyordu.

Nhm 4 22 O sırada halka, <<Herkes geceyi yardımcısıyla birlikte Yerusâlimde geçirsin>> dedim, <<Gece bizim için nöbet tutsunlar, gündüz de çalışsınlar.>>

Nhm 4 23 Ne ben, ne kardeşlerim, ne adamlarım, ne de yanımdaki nöbetçiler, giysilerimizi çıkarmadık. Herkes suya bile silahıyla gitti.

Nhm 5 1 Bir süre sonra kadınlı erkekli halk Yahudi kardeşlerinden şiddetle yakınmaya başladı.

Nhm 5 2 Bazıları, <<Biz kalabalığız>> diyordu, <<Oğullarımız, kızlarımız çok. Yaşamak için buğdaya ihtiyacımız var.>>

Nhm 5 3 Bazıları da, <<Kıtlıkta buğday almak için tarlalarımızı, bağlarımızı, evlerimizi ipotek ediyoruz>> diyordu.

Nhm 5 4 Bazıları ise, <<Krala vergi ödemek için tarlalarımızı, bağlarımızı karşılık gösterip borç para aldık>> diyordu.

Nhm 5 5 <<Yahudi kardeşlerimizle aynı kanı taşıyor muyuz? Bizim çocuklarımızın onlarınkinden ne farkı var? Oğullarımızı kızlarımızı köle olarak satmak zorunda kaldık. Kızlarımızdan bazıları cariye olarak satıldı bile. Çaresiz kaldık. Çünkü tarlalarımız, bağlarımız başkalarının elinde.>>

Nhm 5 6 Onların bu dertlerini, yakınmalarını duyunca çok öfkelen dim.

Nhm 5 7 Düşününce soylularla yetkilileri suçlu buldum. Onlara, <<Kardeşlerinizden faiz alıyorsunuz!>> dedim. Onlara karşı herkesi bir araya topladım. Sonra şöyle dedim:

Nhm 5 8 <<Biz yabancılara satılan Yahudi kardeşlerimizi elimizden geldiğince geri almaya çalışırken siz kardeşlerinizi satıyorsunuz. Yine bize satılsınlar diye mi?>> Sustular, söyleyecek söz bulamadılar.

Nhm 5 9 Sonra, <<Yaptığınız doğru değil>> dedim, <<Düşmanlarımız olan öteki ulusların aşağılamalarından kaçınmak için Tanrı korkusuyla yaşamamız gerekmez mi?>>

Nhm 5 10 Kardeşlerim, adamlarım ve ben ödünc olarak halka para ve buğday veriyoruz. Lütfen faiz almaktan vazgeçelim!

Nhm 5 11 Tarlalarını, bağlarını, zeytinliklerini, evlerini onlara hemen geri verin. Bir de faiz olarak aldığınız gümüşün, buğdayın, yeni şarabın, zeytinyağının yüzde birini verin.>>

Nhm 5 12 <<Veririz>> dediler, <<Artık onlardan hiçbir şey istemeyeceğiz. Ne diyorsan öyle yapacağız.>> Kâhinleri çağırdım ve yetkililere kâhinlerin önünde verdikleri sözü tutacaklarına ilişkin ant içirdim.

Nhm 5 13 Sonra eteğimi silktim ve dedim ki, <<Kim verdiği sözü tutmazsa, Tanrı da onu böyle silksin; malını mülkünü elinden alsın; tamtakır bıraksın.>> Herkes buna, <<Ami n>> dedi ve RABbe övgüler sundu. Ve sözlerini tuttular.

Nhm 5 14 Yahudada valilik yaptığım on iki yıl boyunca, ilk atandığım günden son güne kadar, Artahşastanın krallığının yirminci yılından otuz ikinci yılına dek, ne ben, ne kardeşlerim valiliğe ayrılan yiyecek bütçesine dokunmadık.

Nhm 5 15 Benden önce görev yapan valiler halka yük oldular. Onlardan kırk şekel gümüşün yanı sıra yiyecek ve şarap da aldılar. Uşakları bile halkı ezdi. Ama ben Tanrıdan korktuğum için böyle davranmadım.

Nhm 5 16 Surların onarımını sürdürdüm. Adamlarımın hepsi işin başında durdu. Bir tarla bile satın almadık.

Nhm 5 17 Çevremizdeki uluslardan bize gelenlerin dışında Yahudilerden ve yetkililerden yüz elli kişi soframa otururdu.

Nhm 5 18 Benim için her gün bir boğa, altı seçme koyun, tavuklar kesilir, on günde bir de her türden bolca şarap hazırlanırdı. Bütün bunlara karşın valiliğin yiyecek bütçesine dokunmadım. Çünkü halk ağır yük altındaydı.

Nhm 5 19 Ey Tanrım, bu halk uğruna yaptıklarım için beni iyilikle an.

Nhm 6 1 Surları onardığım, gediklerini kapadığım haberi Sanballata, Toviaya, Arap Geşeme ve öbür düşmanlarımıza ulaştı. O sırada kapı kanatlarını henüz takmamıştım.

Nhm 6 2 Sanballat ile Geşeme bana haber göndererek, <<Gel, Ono Ovasındaki köylerden birinde buluşalım>> dediler. Bana kötülük yapmayı düşünüyorlardı.

Nhm 6 3 Onlara haberciler göndererek, <<Büyük bir iş yapıyorum, gel emem>> dedim, <<Yanınıza gelirim işi bırakmış olurum; niçin iş dursun?>>

Nhm 6 4 Bana dört kez bu haberi gönderdiler, ben de hep aynı yanıtı verdim.

Nhm 6 5 Sanballat beşinci kez aynı öneriyle habercisini gönderdi. Habercinin elinde açık bir mektup vardı.

Nhm	6	6	İçinde şunlar yazılıydı: <<Çevredeki uluslar arasında Geşemin de doğruladığı bir söylenti var. Sen ve Yahudiler ayaklanmayı düşündüğünüz için surları onarıyormuşsunuz. Anlatılanlara göre kral olmak üzere sin.
Nhm	6	7	Yahuda Kralı olduğunu Yerusolime duyurmak için peygamberler bile atamışsın. Bütün bunlar kralın kulağına gidecek. Onun için, gel de görüşelim.>>
Nhm	6	8	Ona şu yanıtı gönderdim: <<Söylediklerinin hiçbirisi doğru değil. Hepsini kendin uyduruyorsun.>>
Nhm	6	9	Hepsi bizi korkutmaya çalışıyorlardı. <<İşi bırakacaklar, onarım duracak>> diye düşünüyorlardı. Ama ben, <<Tanrım, ellerime güç ver>> diye dua ettim.
Nhm	6	10	Bir gün Mehetavel oğlu Delaya oğlu Şemayanın evine gittim. Evine kapandı. Bana, <<Tanrının evinde, tapınakta buluşalım>> dedi, <<Tapınağın kapılarını kapatalım, çünkü seni öldürmeye gelecekler. Gece seni öldürmeye gelecekler.>>
Nhm	6	11	Ona, <<Ben kaçacak adam değilim>> dedim, <<Benim gibi biri canını kurtarmak için tapınağa sığınır mı? Gelmeyeceğim.>>
Nhm	6	12	Anladım ki, onu Tanrı göndermemiş. Bu sözleri bir peygamber gibi, benim kötülüğüm için söylemişti. Toviya ile Sanballat onu satın almışlardı.
Nhm	6	13	Bu yolla gözümlü korkutup bana günah işleteceklerini düşünüyorlardı. Böylece beni kötülemek için ellerine fırsat geçmiş olacaktı.
Nhm	6	14	<<Ey Tanrım, Toviyayla Sanballatın yaptığı kötülüğü unutma>> diye dua ettim, <<Beni korkutmak isteyen kadın peygamber Noadyayla öbür peygamberlerin yaptıklarını da unutma.>>
Nhm	6	15	Surların onarımı elli iki günde, yirmi beş Elulda bitti.
Nhm	6	16	Bütün düşmanlarımız bunu duydu, çevremizdeki ulusları korku sardı. Böylece düşmanlarımız özgüvenlerini büsbütün yitirdiler. Çünkü bu işi Tanrımızın yardımıyla başardığımızı anladılar. kapsardı.
Nhm	6	17	O günlerde Yahuda soylularıyla Toviya sık sık yazışıyorlardı.
Nhm	6	18	Birçok Yahudalı Toviya'ya bağlı kalacağına ant içmişti. Çünkü Toviya, Arah oğlu Şekanyanın damadıydı. Oğlu Yehohanan da Bereky'a oğlu Meşullamın kızını almıştı.
Nhm	6	19	Soylular Toviya'nın iyiliklerini bana anlatıyor, benim söylediklerimi de ona iletiyorlardı. Toviya beni yıldırmaq için sürekli mektup gönderiyordu.
Nhm	7	1	Surların onarımı bitip kapılar yerine takıldıktan sonra, kapı nöbetçileri, ezgiciler ve Levililer göreve atandı.
Nhm	7	2	Kardeşim Hananiyle kale komutanı Hananyayı Yerusolime yönetici atadım. Hananya güvenilir bir kişiydi. Çoğu insandan daha çok Tanrıdan korkardı.
Nhm	7	3	Onlara, <<Güneş ortalığı ısıtıncaya kadar Yerusolim kapıları açılmasın>> dedim, <<Kapı nöbetçileri görev başındayken kapıları kapalı tutsunlar. Kapıları siz sürgüleyin ve Yerusolimde oturanlara nöbet görevi verin. Bazıları bu görevi yapsın, bazıları da evlerinin çevresinde nöbet tutsun.>>
Nhm	7	4	Yerusolim geniş, büyük bir kentti, ama nüfusu azdı. İçindeki evler henüz onarılmamıştı.
Nhm	7	5	Tanrım soylarına göre halkın sayımı yapılabilsin diye soyluları, yetkilileri ve bütün halkı toplamamı istedi. Sürgünden ilk dönenlerin soy kütüğünü buldum. İçinde şunlar yazılıydı:
Nhm	7	6	Babil Kralı Nebukadnessarın sürgün ettiği insanlar yaşadıkları ilden Yerusolim ve Yahudadaki kendi kentlerine döndü.
Nhm	7	7	Bunlar Zerubbabil, Yeşu, Nehemya, Azarya, Raamya, Nahamani, Mordekay, Bilşan, Misperet, Bigvay, Nehum ve Baananın önderliğinde geldiler. Sürgünden dönen İsrailiilerin sayıları şöyleydi:
Nhm	7	8	Paroşoğulları: 2172
Nhm	7	9	Şefatyaoğulları: 372
Nhm	7	10	Arahoğulları: 652
Nhm	7	11	Yeşu ve Yoav soyundan Pahat-Moavoğulları: 2818
Nhm	7	12	Elamoğulları: 1254
Nhm	7	13	Zattuogulları: 845
Nhm	7	14	Zakkayoğulları: 760
Nhm	7	15	Binnuyoğulları: 648
Nhm	7	16	Bevayoğulları: 628
Nhm	7	17	Azgatoğulları: 2322
Nhm	7	18	Adonikamoğulları: 667
Nhm	7	19	Bigvayoğulları: 2067
Nhm	7	20	Adinoğulları: 655
Nhm	7	21	Hizkiya soyundan Ateroğulları: 98
Nhm	7	22	Haşumoğulları: 328
Nhm	7	23	Beşayoğulları: 324
Nhm	7	24	Harifoğulları: 112
Nhm	7	25	Givonlular: 95
Nhm	7	26	Beytlehemliler ve Netofalılar: 188
Nhm	7	27	Anatolulular: 128
Nhm	7	28	Beytazmavetliler: 42
Nhm	7	29	Kiryat-Yearimliler, Kefiralılar ve Beerotlular: 743
Nhm	7	30	Ramalılar ve Gevalılar: 621
Nhm	7	31	Mikmaslılar: 122

The Holy Bible in Turkish

Nhm	7	32	Beytel ve Ay kentlerinden olanlar: 123
Nhm	7	33	Öbür Nevo Kentinden olanlar: 52
Nhm	7	34	Öbür Elam Kentinden olanlar: 1254
Nhm	7	35	Harimliler: 320
Nhm	7	36	Erihalılar: 345
Nhm	7	37	Lod, Hadit ve Ono kentlerinden olanlar: 721
Nhm	7	38	Senaalılar: 3930
Nhm	7	39	Kâhinler: Yeşu soyundan Yedayaoğulları: 973
Nhm	7	40	İmmereoğulları: 1052
Nhm	7	41	Paşhuroğulları: 1247
Nhm	7	42	Harimoğulları: 1017
Nhm	7	43	Levililer: Kadmiel ve Hodeva soyundan gelen Yeşuoğulları: 74
Nhm	7	44	Ezgiciler: Asafoğulları: 148
Nhm	7	45	Tapınak kapı nöbetçileri: Şallumoğulları, Ateroğulları,
Talmonoğulları, Akkuvoğulları, Hatitaoğulları, Şovayoğulları: 138			
Nhm	7	46	Tapınak görevlileri: Sihaoğulları, Hasufaoğulları, Tabbaotoğulları,
Nhm	7	47	Kerosoğulları, Siaoğulları, Padonoğulları,
Nhm	7	48	Levanaoğulları, Hagavaoğulları, Şalmayoğulları,
Nhm	7	49	Hananoğulları, Giddeloğulları, Gaharoğulları,
Nhm	7	50	Reayaoğulları, Resinoğulları, Nekodaoğulları,
Nhm	7	51	Gazzamoğulları, Uzzaogulları, Paseahogulları,
Nhm	7	52	Besayoğulları, Meunimoğulları, Nefişesimoğulları,
Nhm	7	53	Bakbukoğulları, Hakufaoğulları, Harhuroğulları,
Nhm	7	54	Baslitoğulları, Mehidaogulları, Harşaoğulları,
Nhm	7	55	Barkosoğulları, Siseraogulları, Temahogulları,
Nhm	7	56	Nesiahogulları, Hatifaoğulları.
Nhm	7	57	Süleymanın kullarının soyu: Sotayoğulları, Soferetoğulları,
Peridaogulları,			
Nhm	7	58	Yalaoğulları, Darkonoğulları, Giddeloğulları,
Nhm	7	59	Şefatyaoğulları, Hattiloğulları, Pokeret-Hassevayimoğulları,
Amonoğulları.			
Nhm	7	60	Tapınak görevlileriyle Süleymanın kullarının soyundan olanlar: 392
Nhm	7	61	Tel-Melah, Tel-Harşa, Keruv, Addon ve İmmerden dönen, ancak hangi
aileden olduklarını ve soylarının İsrail'den geldiğini kanıtlayamayanlar şunlardır:			
Nhm	7	62	Delayaoğulları, Toviyaogulları, Nekodaoğulları: 642
Nhm	7	63	Kâhinlerin soyundan: Hovayaoğulları, Hakkosoğulları ve Gilatlı
Barzillayın kızlarından biriyle evlenip kayınbabasının adını alan Barzillayın oğulları.			
Nhm	7	64	Bunlar soy kütüklerini aradılar. Ama yazılı bir kayıt bulamayınca,
kâhinlik görevi ellerinden alındı.			
Nhm	7	65	Vali, Urim ile Tummi kullanıyan bir kâhin çıkıncaya dek en kutsal
yiyeceklerden yememelerini buyurdu.			
Nhm	7	66	Bütün halk toplam 42 360 kişiydi.
Nhm	7	67	Ayrıca 7 337 erkek ve kadın köle, kadınlı erkekli 245 ezgici, 736
at, 245 katır, 435 deve, 6 720 eşek vardı.			
Nhm	7	70	Bazı aile başları onarım işi için bağışta bulundu: Vali hazineye 1 000
darik altın, 50 çanak, 530 kâhin mintanı bağışladı.			
Nhm	7	71	Bazı aile başları da iş için hazineye 20 000 darikfı altın, 2 200 mina
gümüş verdiler.			
Nhm	7	72	Halkın geri kalanı ise, toplam 20 000 darikfı altın, 2 000 mina gümüş
ve 67 kâhin mintanı verdi.			
Nhm	7	73	Kâhinler, Levililer, tapınak görevlileri ve kapı nöbetçileri,
ezgiciler, sıradan insanlar ve bütün İsrailîliler kentlerine yerleştiler.			
Nhm	8	1	İsrailîliler kentlerine yerleştikten sonra, yedinci ay tek vücut
halinde Su Kapısının karşısındaki alanda toplandılar. Bilgin Ezraya RABbin Musa aracılığıyla			
İsrail halkına verdiği buyrukları içeren Yasa Kitabını getirmesini söylediler.			
Nhm	8	2	Yedinci ayın birinci günü Kâhin Ezra Yasa Kitabını halkın toplandığı
yere getirdi. Dinleyip anlayabilecek kadın erkek herkes oradaydı.			
Nhm	8	3	Ezra Su Kapısının karşısındaki alanda kadınların, erkeklerin ve
anlayabilecek yaştaki çocukların önünde, sabahtan öğlene kadar Yasa Kitabını okudu. Herkes			
dikkatle dinledi.			
Nhm	8	4	Bilgin Ezra toplantı için hazırlanmış ahşap bir zemin üzerinde
duruyordu. Sağında Mattitya, Şema, Anaya, Uriya, Hilkiya ve Maaseya vardı. Solunda ise Pedaya,			
Mişael, Malkiya, Haşum, Haşbaddana, Zekeriya ve Meşullam duruyordu.			
Nhm	8	5	Ezra halkın gözü önünde kitabı açtı. Halktan daha yüksek bir yerde
duruyordu. Kitabı açar açmaz herkes ayağa kalktı.			
Nhm	8	6	Ezra yüce Tanrıya, RABbe övgüler sundu. Bütün halk ellerini
kaldırarak, <<Amin! Amin!>> diye karşılık verdi. Hep birlikte eğilip yere kapanarak RABbe			
tapındılar.			
Nhm	8	7	Levililerden Yeşu, Bani, Şerevya, Yamin, Akkuv, Şabbetay, Hodiya,
Maaseya, Kelita, Azarya, Yozavat, Hanan ve Pelaya ayakta duran halka yasayı anlattılar.			
Nhm	8	8	Tanrının Yasa Kitabını okuyup açıkladılar, herkesin anlamasını
sağlayacak biçimde yorumladılar.			

Nhm 8 9 Vali Nehemya, Kâhin ve Bilgin Ezra ve halka öğretmenlik yapan Levililer, <<Bugün Tanrınız RAB için kutsal bir gündür. Yas tutup ağlamayın>> dediler. Çünkü bütün halk Kutsal Yasayı dinlerken ağlıyordu.

Nhm 8 10 Nehemya da, <<Gidin, yağlı yiyip tatlı için>> dedi, <<Hazırlığı olmayanlara da bir pay gönderin. Çünkü bugün Rabbimiz için kutsal bir gündür. Üzülmeyin. RABbin verdiği sevinç sizi güçlü kılar.>>

Nhm 8 11 Levililer, <<Sakin olun, bugün kutsal bir gündür, üzülmeyin>> diyerek halkı yatıştırdılar.

Nhm 8 12 Böylece herkes yiyip içmek, yiyeceklerini başkalarıyla paylaşmak ve büyük şenlik yapmak üzere evinin yolunu tuttu. Çünkü kendilerine okunanları anlamışlardı.

Nhm 8 13 Ertesi gün bütün aile başları, kâhinler ve Levililer Kutsal Yasanın buyruklarını öğrenmek için Bilgin Ezranın çevresine toplandılar.

Nhm 8 14 Yasada RABbin Musa aracılığıyla verdiği şu buyruğu buldular: Yedinci ayda kutlanan bayramda İsrailîliler çardaklarda oturmalı.

Nhm 8 15 Bütün kentlerde ve Yerusâlimde şu duyuru yapılsın: <<Dağlara çıkın; yasada yazılana uygun olarak, çardak yapmak üzere zeytin, iğde, mersin ve hurma dalları, sık yapraklı ağaç dalları getirin.>>

Nhm 8 16 Böylece halk dalları getirip damlarında, evlerinin ve Tanrı Tapınağının avlularında, Su Kapısı ve Efrayim Kapısı alanlarında çardaklar yaptı.

Nhm 8 17 Sürgünden dönen herkes yaptığı çardakta oturdu. İsrailîliler Nun oğlu Yeşunun döneminden beri böyle bir kutlama yapmamışlardı. Herkes büyük sevinç içindeydi.

Nhm 8 18 Ezra ilk günden son güne kadar, her gün Tanrı'nın Yasa Kitabı'nı okudu. Yedi gün bayram yaptılar. Sekizinci gün kural uyarınca kutsal toplantı yapıldı.

Nhm 9 1 Aynı ayın yirmi dördüncü günü İsrailîliler toplandı. Hepsî oruç tutmuş, çul kuşanmış, başına toprak serpmişti.

Nhm 9 2 İsrail soyundan gelenler bütün yabancılardan ayrılmıştı. Günahlarını ve atalarının yaptığı kötülükleri ayakta itiraf ettiler.

Nhm 9 3 Oldukları yerde durup günün dörtte biri boyunca Tanrıları RABbin Yasa Kitabını okudular. Günün öbür dörtte birindeyse günahlarını itiraf ederek Tanrıları RABbe tapındılar.

Nhm 9 4 Levililere yüksekçe bir yer ayrılmıştı. Yeşu, Bani, Kadmiel, Şevanya, Bunni, Şerevya, Bani ve Kenani orada oturuyordu. Ayağa kalkıp yüksek sesle Tanrıları RABbe yakardılar.

Nhm 9 5 Levililerden Yeşu, Kadmiel, Bani, Haşavneya, Şerevya, Hodiya, Şevanya ve Petahya halka, <<Ayağa kalkın!>> dediler, <<Başlangıçtan sonsuza kadar var olan Tanrınız RABbe övgüler olsun. <Ya Rab senin kutsal adın öyle yücedir ki, bizim yüceltmelerimiz, övgülerimiz yetersiz kalır.>>

Nhm 9 6 Halk şöyle dua etti: <<Tek RAB sensin. Gökleri, göklerin göklerini, bütün gök cisimlerini, yeryüzünü ve içindeki her şeyi, denizleri ve içlerindeki her şeyi sen yarattın. Hepsine sen can verdin. Bütün gök cisimleri sana tapınır.

Nhm 9 7 <<Ya RAB, Avramı seçen, onu Kildanilerin Ur Kentinden çıkaran, ona İbrahim adını veren Tanrı sensin.

Nhm 9 8 Onu kendine yürekten bağlı buldun ve onunla bir antlaşma yaptın. Kenanlı, Hitit, Amorlu, Perizli, Yevus ve Gırğaş topraklarını onun soyuna vereceğim deyip sözünü tuttun. Çünkü sen doğrusun.

Nhm 9 9 <<Atalarımızın Mısırdaki çektiklerini gördün, Kızıldenizde yakarışlarını işittin.

Nhm 9 10 Firavuna, görevlilerine ve ülkesinin halkına karşı mucizeler, harikalar yarattın. Çünkü atalarımızı nasıl ezdiklerini biliyordun. Bugün olduğu gibi ün kazandın.

Nhm 9 11 Denizi yararak atalarımıza yol açtın. Denizin ortasından, kuru topraktan geçip gittiler. Onları kovalayanları ise bir taş gibi azgın derin sulara fırlattın.

Nhm 9 12 Gündüzün bir bulut sütunuyla, geceleyin yollarına ışık tutmak için bir ateş sütunuyla atalarımıza yol gösterdin.

Nhm 9 13 <<Sina Dağına indin, onlarla göklerden konuştun. Onlara doğru ilkeler, adil yasalar, iyi kurallar, buyruklar verdin.

Nhm 9 14 Kutsal Şabat Günü'nü bildirdin. Kulun Musa aracılığıyla buyruklar, kurallar, yasalar verdin.

Nhm 9 15 Acıktıklarında gökten ekmek verdin, susadıklarında kayadan su çıkardın. Onlara vermeye ant içtiğin ülkeye girmelerini, orayı mülk edinmelerini buyurdun.

Nhm 9 16 <<Ama atalarımız gurura kapıldı; dikbaşlılık edip buyruklarına uymadılar.

Nhm 9 17 Söz dinlemek istemediler, aralarında yaptığın harikaları unuttular. Dikbaşlılık ettiler, eski kölelik yaşamlarına dönmek için kendilerine bir önder bularak başkaldırdılar. Ama sen bağışlayan, iyilik yapan, acıyan, tez öfkelenmeyen, sevgisi engin bir Tanrısın. Onları terk etmedin.

Nhm 9 18 Kendilerine buzağı biçiminde dökme bir put yaptılar, <Sizi Mısırdan çıkaran Tanrınız budur!> diyerek seni çok aşağıladılar.

Nhm 9 19 Yine de, yüce merhametinden ötürü onları çölde bırakmadın. Gündüzün yol göstermek için bulut sütununu, geceleyin yollarına ışık tutmak için ateş sütununu onlerinden eksik etmedin.

Nhm 9 20 Onları eğitmek için iyi Ruhunu verdin. Ağızlarından manı eksiltmedin.

Susadıkları anda onlara su verdin.

Nhm 9 21 Kırk yıl onları çölde besledin. Hiç eksikleri olmadı. Ne giysileri eskidi, ne de ayakları şişti.

Nhm 9 22 <<Onlara ülkeler, uluslar verdin, aralarında bölüştürdün. Heşbon Kralı Sihonun, Başan Kralı Ogun ülkesini mülk edindiler.

Nhm 9 23 Onlara gökteki yıldızlar kadar çocuk verdin. Onları, mülk edinmek üzere atalarına söz verdiğin ülkeye getirdin.

Nhm 9 24 Çocukları Kenan ülkesini ele geçirip mülk edindiler. Ülke halkının onlara boyun eğmesini sağladın. Krallarını ve ülkedeki halkları istediklerini yapsınlar diye ellerine teslim ettin.

Nhm 9 25 Surlu kentler, verimli topraklar ele geçirdiler. Güzel eşyalarla dolu evlere, kazılmış sarnıçlara, bağlara, zeytinliklere, çok sayıda meyve ağacına sahip oldular. Yediler, doydular, beslendiler ve onlara yaptığın büyük iyiliklere sevindiler.

Nhm 9 26 <<Ama halkın söz dinlemedi, sana başkaldırdı. Yasana sırt çevirdiler, sana dönmeleri için kendilerini uyaran peygamberleri öldürdüler. Seni çok aşağıladılar.

Nhm 9 27 Bu yüzden onları düşmanlarının eline teslim ettin. Düşmanları onları ezdi. Sıkıntıya düşünce sana feryat ettiler. Onları göklerden duydun, yüce merhametinden ötürü kurtarıcılar gönderdin. Bunlar halkı düşmanlarının elinden kurtardı.

Nhm 9 28 <<Ne var ki İsrail halkı rahata kavuşunca yine senin gözünde kötü olanı yaptı. Bu yüzden onları düşmanlarının eline terk ettin. Düşmanları onlara egemen oldu. Yine sana yönelip feryat ettiler. Onları göklerden duydun ve merhametinden ötürü defalarca kurtardın.

Nhm 9 29 <<Onları Kutsal Yasana dönmeleri için uyardınsa da, gurura kapılarak buyruklarına karşı geldiler. Kurallarını çiğneyip günah işlediler. Oysa kim kurallarına bağlı kalırsa yaşam bulur. İnatla sana sırt çevirdiler, dinlemek istemediler.

Nhm 9 30 Yıllarca onlara katlandın. Ruhunla, peygamberlerin aracılığıyla onları uyardın. Ama kulak asmadılar. Bunun üzerine onları çeşitli ülke halklarının ellerine teslim ettin.

Nhm 9 31 Yüce merhametinden ötürü yok olmalarına izin vermedin. Onları terk etmedin. Çünkü sen iyilik yapan, acıyan bir Tanrısın.

Nhm 9 32 <<Ey Tanrımız! Sen antlaşmana bağlı kalırsın. Güçlü, görkemli, yüce bir Tanrısın. Asur krallarının döneminden bugüne kadar krallarımızı, önderlerimizi, kâhinlerimizi, peygamberlerimizi, atalarımız ve bütün halk acı çekti. Çektiklerimizi küçümseme.

Nhm 9 33 Başımıza gelen bütün olaylarda sen hep adil davrandın, doğru olanı yaptın, bizse kötülük yaptık.

Nhm 9 34 Krallarımız, önderlerimiz, kâhinlerimiz, atalarımız yasana göre yaşamadılar. Verdiğin buyrukları, yaptığın uyarıları dinlemediler.

Nhm 9 35 Ülkelerinde onlara sağladığın bolluk içinde, önlerine serdiğin geniş, verimli topraklarda sana kulluk etmediler, kötülüklerinden dönmедiler.

Nhm 9 36 <<Bak, bugün köleyiz. Meyvelerini, iyi ürünlerini yesinler diye atalarımıza verdiğin ülkede köle olduk.

Nhm 9 37 Günahlarımız yüzünden ürünlerimizin çoğunu başımıza getirdiğin krallara veriyoruz. Bizi de, hayvanlarımızı da istedikleri gibi kullanıyorlar. Büyük sıkıntı içindeyiz.>>

Nhm 9 38 <<Bütün bu olanlardan ötürü biz İsrail halkı olarak kesin bir yazılı antlaşma yapıyoruz. Önderlerimizi, Levililerimiz ve kâhinlerimiz de antlaşmayı mühürlüyor.>>

Nhm 10 1 Antlaşmayı mühürleyenler şunlardı:

Nhm 10 2 Kâhinler: Seraya, Azarya, Yeremya,

Nhm 10 3 Paşhur, Amarya, Malkiya,

Nhm 10 4 Hattuş, Şevanya, Malluk,

Nhm 10 5 Harim, Meremot, Ovadya,

Nhm 10 6 Daniel, Ginneton, Baruk,

Nhm 10 7 Meşullam, Avi ya, Mi yami n,

Nhm 10 8 Maazya, Bilgay, Şemaya.

Nhm 10 9 Levililer: Azanya oğlu Yeşu, Henadat oğullarından Binnuy, Kadmi el ;

Nhm 10 10 arkadaşları Şevanya, Hodi ya, Kelita, Pelaya, Hanan,

Nhm 10 11 Mika, Rehov, Haşavya,

Nhm 10 12 Zakkur, Şerevya, Şevanya,

Nhm 10 13 Hodi ya, Bani , Beni nu.

Nhm 10 14 Halk önderleri: Paroş, Pahat-Moav, Elam, Zattu, Bani ,

Nhm 10 15 Bunni , Azgat, Bevay,

Nhm 10 16 Adoni ya, Bigvay, Adin,

Nhm 10 17 Ater, Hizki ya, Azzur,

Nhm 10 18 Hodi ya, Haşum, Besay,

Nhm 10 19 Hari f, Anatot, Nevay,

Nhm 10 20 Magpiaş, Meşullam, Hezir,

Nhm 10 21 Meşezavel, Şadok, Yaddua,

Nhm 10 22 Pelatya, Hanan, Anaya,

Nhm 10 23 Hoşea, Hananya, Haşşuv,

Nhm 10 24 Halloheş, Pilha, Şovek,

Nhm 10 25 Rehum, Haşavna, Maaseya,

Nhm 10 26 Ahi ya, Hanan, Anan,

Nhm	10	27	Malluk, Harim, Baana.
Nhm	10	28	<<Halkın geri kalanı, kâhinler, Levililer, tapınak görevlileri ve kapı nöbetçileri, ezgiciler, Tanrının Yasası uğruna çevre halklardan ayrılmış olan herkes, karıları ve anlayıp kavrayacak yaştaki oğullarıyla, kızlarıyla birlikte
Nhm	10	29	soylu kardeşlerine katıldılar. Tanrının, kulu Musa aracılığıyla verdiği yasaya göre yaşamak, Egemenimiz RABbin bütün buyruklarına, ilkelerine, kurallarına uymak üzere ant içtiler, uymayacaklara lanet okudular.
Nhm	10	30	<<Çevremizdeki halklara kız verip kız almayacağız.
Nhm	10	31	<<Çevre halklardan Şabat Günü ya da kutsal bir gün eşya veya tahıl satmak isteyen olursa almayacağız. Yedi yılda bir toprağı sürmeyeceğiz ve bütün alacaklarımızı sileceğiz.
Nhm	10	32	<<Tanrımızın Tapınağının giderlerini karşılamak üzere hepimiz sorumluluk alıyoruz. Her yıl şekelin üçte birini vereceğiz. Bu para adak ekmekleri, günlük tahıl sunusu ve yakmalık sunular, Şabat günleri, Yeni Aylar ve öbür bayramlarda sunulan kurbanlar, kutsal sunular, İsrailin günahlarını bağışlatacak sunular ve Tanrımızın Tapınağının öteki işleri için harcanacak.
Nhm	10	34	<<Kâhinler, Levililer ve halk hep birlikte kura çektik. Aileler her yıl Kutsal Yasaya uygun olarak Tanrımız RABbin sunağında yakılmak üzere belirli zamanlarda odun getirecek.
Nhm	10	35	<<Ayrıca her yıl toprağımızın ve meyve ağaçlarımızın ilk ürününü RABbin Tapınağına götüreceğiz.
Nhm	10	36	<<Yasaya uygun olarak, ilk doğan oğullarımızı, hayvanlarımızı, ilk doğan sığırlarımızı ve davarlarımızı Tanrımızın Tapınağına, tapınakta hizmet eden kâhinlere götüreceğiz.
Nhm	10	37	<<Hamurlu yiyeceklerimizin, kaldırdığımız ürünlerin, bütün ağaçlarımızın meyvelerinin, yeni şarabımızın, zeytinyağımızın ilkinin Tanrımızın Tapınağının depolarına getirip kâhinlere vereceğiz. Toprağımızın ondalığını Levililere vereceğiz, çünkü çalıştığımız bütün kentlerde ondallıkları onlar topluyor.
Nhm	10	38	Levililer ondallıkları toplarken Harun soyundan bir kâhin yanlarında bulunacak. Levililer topladıkları ondallığın onda birini Tanrımızın Tapınağındaki depolara, hazine odalarına bırakacak.
Nhm	10	39	İsrail halkıyla Levililer, buğdaydan, yeni şaraptan, zeytinyağından verilen armağanları, tapınak eşyalarının, kâhinlerin, tapınak kapı nöbetçilerinin ve ezgicilerin bulunduğu odalara koyacaklar. <<Artık Tanrımız'ın Tapınağı'nı göz ardı etmeyeceğiz.>>
Nhm	11	1	Halkın önderleri Yerusalıme yerleşti. Geri kalanlar aralarında kura çektiler. Her on kişiden biri kutsal kente, Yerusalıme yerleşecek, öteki dokuz kişiye kendi kentlerinde kalacaklardı.
Nhm	11	2	Halk Yerusalıimde yaşamaya gönüllü olanların hepsini kutladı.
Nhm	11	3	Yerusalıme yerleşen bölge önderleri şunlardır: -Ancak bazı İsrailîliler, kâhinler, Levililer, tapınak görevlileri, Süleyman'ın kullarının soyundan gelenler Yahuda kentlerine, her biri kendi kentindeki kendi mülküne yerleşti.
Nhm	11	4	Yahuda ve Benyamin halkından bazılarıysa Yerusalıimde kaldı. - Yahuda soyundan gelenler: Peres soyundan Mahalalel oğlu Şefatya oğlu Amarya oğlu Zekeriya oğlu Uzziya oğlu Ataya,
Nhm	11	5	Şela soyundan Zekeriya oğlu Yoyariv oğlu Adaya oğlu Hazaya oğlu Kol-Hoze oğlu Baruk oğlu Maaseya.
Nhm	11	6	Peresoğullarından Yerusalıme 468 yiğit yerleşti.
Nhm	11	7	Benyamin soyundan gelenler: Yeşaya oğlu İtiel oğlu Maaseya oğlu Kolaya oğlu Pedaya oğlu Yoet oğlu Meşullam oğlu Sallu.
Nhm	11	8	Onu Gabbay ve Sallay izledi; toplam 928 yiğit.
Nhm	11	9	Zikri oğlu Yoel onlara önderlik ediyordu, Hassenua oğlu Yahuda ise kentte vali yardımcısıydı.
Nhm	11	10	Kâhinler: Yoyariv oğlu Yedaya, Yakın,
Nhm	11	11	Ahituv oğlu Merayot oğlu Sadok oğlu Meşullam oğlu Hilkiya oğlu tapınak baş görevlisi Seraya
Nhm	11	12	ve tapınağa hizmet eden kardeşleri; toplam 822 kişi. Malkiya oğlu Paşhur oğlu Zekeriya oğlu Amsi oğlu Pelalya oğlu Yeroham oğlu Adaya
Nhm	11	13	ve aile başları olan kardeşleri; toplam 242 kişi. Immer oğlu Meşillemot oğlu Ahzay oğlu Azarel oğlu Amaşsay ve
Nhm	11	14	kardeşlerinden oluşan 128 cesur yiğit. Haggedolim oğlu Zavdiel onlara önderlik ediyordu.
Nhm	11	15	Levililer: Bunni oğlu Haşavya oğlu Azrikam oğlu Haşşuv oğlu Şemaya.
Nhm	11	16	Levililerin önderlerinden Şabbetayla Yozavat Tanrı Tapınağının dış işlerini yönetiyordu.
Nhm	11	17	Asaf oğlu Zavdi oğlu Mika oğlu Mattanya şükran duasını okuyan tapınak korosunu yönetiyordu. Kardeşlerinden Bakkukya ise ikinci derecede görevliydi. Ayrıca Yedutun oğlu Galal oğlu Şammua oğlu Avda vardı.
Nhm	11	18	Kutsal kentte yaşayan Levililer 284 kişiydi.
Nhm	11	19	Tapınak kapı nöbetçileri: Kapılarda Akkuv, Talmon ve kardeşleri nöbet tutardı. Toplam 172 kişiydiler.
Nhm	11	20	İsrailîlilerin geri kalanı, kâhinlerle Levililer ise Yahuda'nın öbür

kentlerine dağılmıştı. Herkes kendi mülküne yerleşmişti.

Nhm 11 21 Tapınak görevlileri Ofelde yaşıyordu. Önderleri Siha ile Gişpa idi.

Nhm 11 22 Tanrının Tapınağında ezgi söyleyenlere Asaf soyundan gelenler önderlik ediyordu. Bu soydan Mika oğlu Mattanya oğlu Haşavya oğlu Bani oğlu Uzzi Yerusâlimde, Levililerin başında bulunuyordu.

Nhm 11 23 Pers Kralının ezgicilerle ilgili buyruğu vardı. Düzenli olarak her gün ücretlerini alacaklardı.

Nhm 11 24 Yahuda oğlu Zerahın soyundan Meşezaveî oğlu Petahya İsrail halkının genel temsilcisi olarak Pers Kralına yardımcı oluyordu.

Nhm 11 25 Kırsal bölgelerde, köylerde yaşayanlara gelince: Bazı Yahudalılar Kiryat-Arba ve köylerinde, bazıları Divon ve köylerinde, bazıları Yekavseel ve köylerinde,

Nhm 11 26 bazıları Yeşuada, Moladada, Beytpelette,

Nhm 11 27 Hasar-Şualda, Beer-Şeva ve köylerinde,

Nhm 11 28 bazıları Ziklakta, Mekona ve köylerinde,

Nhm 11 29 bazıları Eyn-Rimmonda, Sorada, Yarmutta,

Nhm 11 30 Zanoahda, Adullam ve köylerinde, bazıları Lakiş ve çevresinde, bazıları da Azeka ve köylerinde yaşıyordu. Yahudalıların yaşadığı bu yerler Beer-Şeva ile Hinnom Vadisi arasındaki toprakları kapsıyordu.

Nhm 11 31 Benyamin soyundan olanlar Gevada, Mikmasta, Ayada, Beytel ve köylerinde,

Nhm 11 32 Anatotta, Novda, Ananyada,

Nhm 11 33 Hasorda, Ramada, Gittayimde,

Nhm 11 34 Haditte, Sevoimde, Nevallatta,

Nhm 11 35 Lodda, Onoda ve Esnaf Vadisinde yaşıyordu.

Nhm 11 36 Bölükler halinde Yahuda'dan gelen bazı Levililer de Benyamin'e yerleşti.

Nhm 12 1 Şealtiel oğlu Zerubbabil ve Yeşu ile birlikte sürgünden dönen kâhinlerle Levililer şunlardır: Kâhinler: Seraya, Yeremya, Ezra,

Nhm 12 2 Amarya, Malluk, Hattuş,

Nhm 12 3 Şekanya, Rehüm, Meremot,

Nhm 12 4 İddo, Ginneton, Aviya,

Nhm 12 5 Miyaşin, Maadya, Bilga,

Nhm 12 6 Şemaya, Yoyariiv, Yedaya,

Nhm 12 7 Sallu, Amok, Hilkiya, Yedaya. Bunlar Yeşunun döneminde kâhinlere ve öbür kardeşlerine önderlik ediyorlardı.

Nhm 12 8 Levililer: Yeşu, Binnuy, Kadmiel, Şerevyia, Yahuda ve Şükran ezgileri sorumlusu Mattanya ile kardeşleri.

Nhm 12 9 Öbür kardeşleri Bakbukya ile Unni ezgiler söylenirken onların karşısında dururdu.

Nhm 12 10 Yeşu Yoyakimin babasıydı. Yoyakim Elyasıvin babası, Elyasıv Yoyadanın babası,

Nhm 12 11 Yoyada Yonatanın babası, Yonatan Yadduanın babasıydı.

Nhm 12 12 Yoyakimin döneminde, kâhin ailelerinin başları şunlardı: Seraya ailesinin başında Meraya, Yeremyanın Hananya,

Nhm 12 13 Ezranın Meşullam, Amaryanın Yehohanan,

Nhm 12 14 Melikunun Yonatan, Şevanyanın Yusuf,

Nhm 12 15 Harimin Adna, Merayotun Helkay,

Nhm 12 16 İddonun Zekeriya, Ginnetonun Meşullam,

Nhm 12 17 Aviyanın Zikri, Mişyaminin, Moadyanın Piltay,

Nhm 12 18 Bilganın Şammua, Şemayanın Yehonatan,

Nhm 12 19 Yoyariivin Mattenay, Yedayanın Uzzi,

Nhm 12 20 Sallayın Kallay, Amokun Ever,

Nhm 12 21 Hilkiyanın Haşavya, Yedayanın Netanel.

Nhm 12 22 Levililerden Elyasıv, Yoyada, Yohanan ve Yadduanın yaşadığı günlerde, Pers Kralı Dariusun döneminde, Levili aile başlarının ve kâhinlerin kaydı tutuldu.

Nhm 12 23 Levili aile başlarının listesi Elyasıv oğlu Yohananın yaşadığı döneme kadar tarihler kitabına yazıldı.

Nhm 12 24 Levili önderlerden Haşavya, Şerevyia ve Kadmiel oğlu Yeşu bir yanda, kardeşleri öbür yanda durur, Tanrı adamı Davutun buyruğu uyarınca karşılıklı övgüler ve şükürler sunarlardı.

Nhm 12 25 Mattanya, Bakbukya, Ovadya, Meşullam, Talmon ve Akkuv kapılarda nöbet tutarak kapılara yakın ambarları korumakla görevliydi.

Nhm 12 26 Yosadak oğlu Yeşu oğlu Yoyakimin ve Vali Nehemya ile kâhin ve Bilgin Ezranın yaşadığı dönemde bu insanlar görev yaptı.

Nhm 12 27 Yerusâlim surları Tanrıya adanacağı zaman, nerede bir Levili varsa aranıp bulundu ve Yerusâlime getirildi. Çünkü surları sevinçle, Şükranla, ezgilerle, zil, çenk ve lirlerle adamak istiyorlardı.

Nhm 12 28 Ezgiciler Yerusâlim çevresindeki bölgelerden, Netofalıların köylerinden, Beytgilgal'dan, Geva ve Azmavet çevresinden toplandı. Yerusâlim çevresinde köyler kurmuşlardı.

Nhm 12 30 Kâhinlerle Levililer önce kendilerini, sonra halkı, kapıları ve surları paklama görevini yerine getirdiler.

Nhm 12 31 Yahudalı önderleri surların üzerine çıkardım. Şükrederek yürüsünler diye iki büyük gruba ayırdım. Birinci grup sağdan Gübre Kapısına doğru yürüdü.

Nhm 12 32 Arkalarından Hoşaya ve Yahudalı önderlerin yarısı,

Nhm 12 33 Azarya, Ezra, Meşullam,

Nhm 12 34 Yahuda, Benyamin, Şemaya, Yeremya

Nhm 12 35 ve borazan çalan bazı kâhinler izliyordu. Asaf oğlu Zakkur oğlu Mikaya oğlu Mattanya oğlu Şemaya oğlu Yonatan oğlu Zekeriya

Nhm 12 36 ve kardeşleri Şemaya, Azarel, Milalay, Gilalay, Maay, Netanel, Yahuda ve Hanani Tanrı adamı Davut gibi çalgılarıyla yürüyorlardı. Bilgin Ezra onlara öncülük ediyordu.

Nhm 12 37 Pınar Kapısından Davut Kentinin merdivenlerinden dosdoğru surlara çıktılar; Davutun sarayının üst tarafından geçerek doğuya doğru, Su Kapısına kadar yürüdüler.

Nhm 12 38 Şükürler sunarak yürüyen öbür grupsa surların üzerinde sola doğru ilerliyordu. Halkın yarısıyla birlikte ben de onları izledim. Fırınlar Kulesinden geçip Geniş Duvara kadar yürüdük.

Nhm 12 39 Efrayim Kapısını, Eski Kapıyı, Balık Kapısını, Hananel Kulesini, Hammea Kulesini geçip Koyun Kapısına kadar gittik. Muhafızlar Kapısında durduk.

Nhm 12 40 Şükürler sunarak yürüyen bu iki grup Tanrı Tapınağında durdu. Görevlilerin yarısıyla birlikte ben de durdum.

Nhm 12 41 Benim grubumda borazan çalan şu kâhinler vardı: Elyakim, Maaseya, Minyamin, Mikaya, Elyoenay, Zekeriya, Hananya.

Nhm 12 42 Ayrıca Maaseya, Şemaya, Elazar, Uzzi, Yehohanan, Malkiya, Elam, Ezer. Ezgiciler Yizrahyanın öncülüğünde yüksek sesle ezgiler söylediler.

Nhm 12 43 O gün pek çok kurban kesildi. Halk coşku içindeydi, çünkü Tanrı onlara büyük sevinç vermişti. Kadınlarla çocuklar da bu sevince katıldılar. Yerusâlimden gelen sevinç sesleri uzaklardan duyulabiliyordu.

Nhm 12 44 Bu arada bağışların, ilk ürünlerin ve ondalıkların konacağı ambarları gözetecek bazı kişiler görevlendirildi. Bunlar Kutsal Yasanın kâhinler ve Levililer için öngördüğü yardımları kentlerin çevresindeki kırsal bölgelerden toplayıp ambarlara getirmekle sorumluydu. Yahudalılar kâhinlerle Levililerin hizmetinden hoşnuttu.

Nhm 12 45 Çünkü onlar Tanrıların hizmetini ve paklama görevini yerine getiriyorlardı. Ezgicilerle kapı nöbetçileri de Davutla oğlu Süleymanın buyruğuna uygun olarak sorumluluklarını yerine getirdiler.

Nhm 12 46 Çünkü eskiden, Davutun ve Asafın yaşadığı yıllarda, ezgicileri yönetenler vardı. Tanrıya övgü ve şükür ezgileri söylenirdi.

Nhm 12 47 Zerubbabil'in ve Nehemya'nın yaşadığı dönemde bütün İsrail halkı bağışlarıyla ezgicilerin ve kapı nöbetçilerinin ücretlerini gününde karşıladı. Levililer'in hakkını ayırdılar, Levililer de Harun soyundan gelenlerin hakkını ayırdı.

Nhm 13 1 O gün Musanın Kitabı halka okundu. Kitapta Ammonlularla Moavlıların sonsuza dek Tanrının topluluğuna giremeyeceği yazılıydı.

Nhm 13 2 Çünkü onlar İsrail halkına ekmek ve su vermemekle kalmamış, İsraililere lanet okuması için Balama da para vermişlerdi. Ancak Tanrımız laneti kutsamaya çevirmişti.

Nhm 13 3 İsrail halkı bu yasayı duyunca, bütün yabancıları ayrı tutmaya başladı.

Nhm 13 4 Tanrımızın Tapınağının ambarlarına Kâhin Elyâşiv bakıyordu. Elyâşiv Toviyanın akrabasıydı.

Nhm 13 5 Bu yüzden ona büyük bir oda vermişti. Eskiden bu odaya tahıl sunuları, günnük, tapınak eşyaları, ayrıca Kutsal Yasa uyarınca Levililere, ezgicilere, tapınak kapı nöbetçilerine verilen buğdayın, yeni şarabın, zeytinyağının ondalıkları ve kâhinlere verilen bağışlar konulurdu.

Nhm 13 6 Ama bütün bunlar olup biterken ben Yerusâlimde değildim. Babil Kralı Artahşastanın krallığının otuz ikinci yılında, onun yanına gitmiştim. Bir süre sonra yine izin istedim.

Nhm 13 7 ve Yerusâlime döndüm. O zaman Elyâşivin yaptığı kötülüğü öğrendim. Tanrı Tapınağının avlusunda Toviyaya oda vermişti.

Nhm 13 8 Buna çok canım sıkıldı. Toviyanın bütün eşyalarını odadan attım.

Nhm 13 9 Odaları temizlemeleri için buyruk verdim. Tanrı Tapınağının eşyalarını, tahıl sunularını, günnüğü yine oraya koydurdum.

Nhm 13 10 Ayrıca öğrendim ki, Levililerin alacakları verilmemiş. Hizmeti yürüten Levililerle ezgiciler tarlalarına geri dönmüşler.

Nhm 13 11 Görevlileri azarladım. <<Tanrının Tapınağı neden ihmal edilmiş?>> diye sordum. Sonra bütün gidenleri toplayıp işlerinin başına koydum.

Nhm 13 12 Bütün Yahuda halkı buğdayın, yeni şarabın, zeytinyağının ondalığını yine ambarlara getirmeye başladı.

Nhm 13 13 Bu kez ambarların başına Kâhin Şelemyayı, Bilgin Sadoku ve Levililerden Pedayayı koydum. Mattanya oğlu Zakkur oğlu Hanan onların yardımcısıydı. Bunlar güvenilir insanlardı. Görevleri kardeşlerinin paylarını bölüştürmekti.

Nhm 13 14 Ey Tanrım, beni anımsa. Tapınağın için ve oradaki hizmetler için yaptığımı iyi işleri hiçe sayma.

Nhm 13 15 O günlerde Yahudada bazı insanların Şabat Günü üzüm sıkıktıklarını gördüm. Bazıları da demet demet tahıllarını eşeklere yüklüyor, şarap, üzüm, incir ve çeşitli

yüklerle birlikte Şabat Günü Yerusalıme getiriyorlardı. Şabat Günü bunları sattıkları için onları azarladım.

Nhm 13 16 Yerusalımda yaşayan Surlular balık ve çeşitli mallar getirip Şabat Günü kentte Yahudılara satıyorlardı.

Nhm 13 17 Yahudalı soyluları azarlayarak, <<Yaptığınız kötülüğe bakın!>> dedim, <<Şabat Günü hiçe sayıyorsunuz.

Nhm 13 18 Atalarınız da aynı şeyi yapmadı mı? Bu yüzden Tanrımız başımıza ve bu kente bela yağdırmadı mı? Siz Şabat Günü hiçe sayarak Tanrının öfkesini İsrail'e karşı alıveriyorsunuz.>>

Nhm 13 19 Şabattan önceki akşam Yerusalım kapılarına gölge düşünce, kapıların kapatılması ve Şabat sona erinceye kadar açılmaması için buyruk verdim. Şabat Günü kente yük sokulmasın diye bazı adamlarımı kapılara yerleştirdim.

Nhm 13 20 Tüccarlarla çeşitli eşya satıcıları bir iki kez geceyi Yerusalımın dışında geçirdiler.

Nhm 13 21 Onları uyardım: <<Niçin surun dibinde geceliyorsunuz? Bir daha yaparsanız size karşı zor kullanacağım.>> Bir daha Şabat Günü gelmediler.

Nhm 13 22 Şabat Günü'nün kutsallığını korumak için Levililere kendilerini paklasınlar ve gidip kapılarda nöbet tutsunlar diye buyruk verdim. Ey Tanrım, bunun için de beni anımsa ve yüce sevgin uyarınca bana merhamet et.

Nhm 13 23 Ayrıca o günlerde Aşdotlu, Ammonlu, Moavlı kadınlarla evlenmiş Yahudiler gördüm.

Nhm 13 24 Çocuklarının yarısı Aşdot dilini ya da öbür halkların dilini konuşuyor, Yahudi dilini bilmiyorlardı.

Nhm 13 25 Adamları azarladım, lanet okudum. Bazılarını dövüp saçlarını yoldum. Tanrının adıyla onlara ant içirdim ve, <<Yabancılar kız verip kız almayacaklarını>> dedim,

Nhm 13 26 <<Kral Süleyman bu yabancı kadınlar yüzünden günaha girmede mi? Onca ulusun kralları arasında Süleyman gibisi yoktu. Tanrı onu öyle sevdi ki, bütün İsrail'e kral yaptı. Ama yabancı kadınlar onu bile günaha sürükledi.

Nhm 13 27 Şimdi de siz yabancı kadınlarla evlenerek Tanrımıza ihanet ediyorsunuz. Yaptığınız bu büyük kötülüğe göz mü yumalım?>>

Nhm 13 28 Başkâhin Elyasıv oğlu Yoyadanın oğullarından biri Horonlu Sanballatın kızıyla evliydi. Bu yüzden onu yanımdan kovdum.

Nhm 13 29 Ey Tanrım, onları anımsa; çünkü kâhinliği lekelediler, kâhinlerle ve Levililerle yaptığın antlaşmayı bozdular.

Nhm 13 30 Halkı bütün yabancılardan arındırdım. Kâhinlerle Levililere görevlerini tek tek bildirdim.

Nhm 13 31 Belirli zamanlarda yakılmak için armağan edilen odunları, getirilen ilk ürünleri düzene koydum. Ey Tanrım, bütün bunları iyiliğim için anımsa.

Est 1 1 Ahasveroş Hoddudan Kûşa uzanan bölgedeki yüz yirmi yedi ilin kralıydı.

Est 1 2 O sırada ülkeyi Sus Kalesindeki tahtından yönetiyordu.

Est 1 3 Krallığının üçüncü yılında bütün önderlerinin ve görevlilerinin onuruna bir şölen verdi. Pers ve Med ordu komutanları, ileri gelenler ve il valileri de oradaydı.

Est 1 4 Ahasveroş tam yüz seksen gün süren şenliklerle krallığının sonsuz zenginliğini, büyüklüğünün görkemini ve yüceliğini gösterdi.

Est 1 5 Bunun ardından, sarayının avlusunda küçük büyük ayırmadan, Sus Kalesinde bulunan bütün halka yedi gün süren bir şölen verdi.

Est 1 6 Mermer sütunlar üzerindeki gümüş çemberlere mor ve beyaz renkli iplikten yapılmış sicimlerle bağlanmış beyaz ve lacivert kumaşlar asılmıştı. Somaki, mermer, sedef ve pahalı taşlar döşenmiş avluya altın ve gümüş sedirler yerleştirilmişti.

Est 1 7 Sarayın en iyi şarabı kralın cömertliğine yaraşır biçimde bol bol ve her biri değişik altın kupalar içinde sunuluyordu.

Est 1 8 Kralın buyruğu uyarınca, konuklar içki içmeye zorlanmadı. Kral saray hizmetkârlarına konukların dileklerini yerine getirmeleri için buyruk vermişti.

Est 1 9 O sırada Kraliçe Vaştı de Kral Ahasveroşun sarayındaki kadınlara bir şölen veriyordu.

Est 1 10 Yedinci gün, şarabın etkisiyle keyiflenen Kral Ahasveroş, hizmetindeki yedi haremağasına -Mehuman, Bizta, Harvona, Bigta, Avagta, Zetar ve Karkasa- Kraliçe Vaştıyı başında tacıyla huzuruna getirmelerini buyurdu. Kraliçe Vaştı güzeldi. Kral halka ve önderlere onun ne kadar güzel olduğunu göstermek istiyordu.

Est 1 12 Ama Kraliçe Vaştı haremağalarının kraldan getirdiği buyruğu reddedip gitmedi. Bunun üzerine kral çok kızdı, öfkesinden küplere bindi.

Est 1 13 Kral yasaları bilen bilge kişilerle görüştü. Çünkü kralın, yasaları ve adaleti bilen kişilere danışması gelenektendi.

Est 1 14 Kendisine en yakın olan Karşena, Şetar, Admata, Tarşış, Meres, Marsena ve Memukan onunla yüzyüze görüşüyorlardı. Pers ve Med İmparatorluğunun bu yedi önderi krallığın en üst yöneticileriydi.

Est 1 15 Kral Ahasveroş onlara, <<Kralın haremağaları aracılığıyla gönderdiği buyruğa uymayan Kraliçe Vaştıye yasaya göre ne yapmalı?>> diye sordu.

Est 1 16 Memukan, kralın ve önderlerin önünde şu yanıtı verdi: <<Kraliçe Vaştı yalnız krala karşı değil, bütün önderlere ve kralın bütün illerindeki halklara karşı suç işledi.

- Est 1 17 Bütün kadınlar, kraliçenin davranışıyla ilgili haberi duyunca, <Kral Ahaşveroş Kraliçe Vaştinin huzuruna getirilmesini buyurdu, ama kraliçe gitmedi> diyerek kocalarını küçümsemeye başlayacaklar.
- Est 1 18 Bugün kraliçenin davranışını öğrenen Pers ve Medli soylu kadınlar da kralın soylu adamlarına aynı biçimde davranacak. Bu da alabildiğine kadınların küçümsemesine, erkeklerin de öfkelenmesine yol açacak.
- Est 1 19 Kral uygun görüyorsa ferman çıkarsın; bu ferman Perslerle Medlerin değişmeyen yasalarına eklensin. Buna göre Vaşti bir daha Kral Ahaşveroşun huzuruna çıkmasın ve kral ondan daha iyi birini kraliçeliğe seçsin.
- Est 1 20 Kralın fermanı büyük krallığının dört bir yanına ulaşınca, ister soylu ister halktan olsun, bütün kadınlar kocalarına saygı gösterecektir.>>
- Est 1 21 Bu sözler kralın ve önderlerinin hoşuna gitti. Kral, Memukanın önerisine uyarak,
- Est 1 22 krallığın bütün illerine yazılı buyruklar gönderdi. Her ile kendi işaretleriyle ve her halka kendi diliyle yazıldı. Her erkeğin kendi evinin egemeni olduğu her dilde vurgulandı.
- Est 2 1 Bu olaylardan sonra öfkesi dinen Kral Ahaşveroş, Vaştiiyi, yaptıklarını ve ona karşı alınan kararı anımsadı.
- Est 2 2 Kralın özel hizmetkârları, <<Kral için genç, güzel, el değmemiş kızlar aransın>> dediler,
- Est 2 3 <<Kral, egemen olduğu bütün illerde görevliler atasın. Bu görevliler bütün genç, güzel, el değmemiş kızları toplayıp Sus Kalesindeki hareme getirsinler, kralın kızlardan sorumlu haremağası Hegaya teslim etsinler. Güzelleşmeleri için ne gerekiyorsa verilsin.
- Est 2 4 Sonunda kralın hoşuna giden kız, Vaştinin yerine kraliçe olsun.>> Kral bu öneriyi beğendi ve söyleneni yaptı.
- Est 2 5 Sus Kalesinde Mordekay adında bir Yahudi vardı. Benyamin oymağından olan Mordekay, Kiş oğlu Şimi oğlu Yairin oğluydu.
- Est 2 6 Kiş, Babil Kralı Nebukadnessarın Yahuda Kralı Yehoyakin ile birlikte Yerusâlimden sürgün ettiği kişilerden biriydi.
- Est 2 7 Mordekayın Hadassa adında bir amca kızı vardı. Annesiyle babasını yitiren Hadassayı Mordekay evlat edinip büyüttü. Hadassanın öbür adı Esterdi; endamı ve yüzü güzeldi.
- Est 2 8 Kralın buyruğu ve fermanı yayınlandıktan sonra çok sayıda genç kız Sus Kalesine getirilip harem sorumlusu Hegaya teslim edildi. Saraya getirilen kızlar arasında Ester de vardı.
- Est 2 9 Hegay Esteri beğendi ve ona ayrıcalık tanıdı. En iyi biçimde beslenip güzelleşmesi için ne gerekiyorsa hemen sağladı; ayrıca kralın sarayından seçilen yedi hizmetçiyi buyruğuna verdi. Sonra onu hizmetçileriyle birlikte haremın en güzel bölümüne yerleştirdi.
- Est 2 10 Ester halkını da, soyunu da açıklamadı. Çünkü Mordekay bunları açıklamasını yasaklamıştı.
- Est 2 11 Mordekay, Esterin nasıl olduğunu ve ona nasıl davranıldığını öğrenmek için her gün haremın avlusunun önünde gezinip dururdu.
- Est 2 12 Her genç kız sırası geldiğinde Kral Ahaşveroşun huzuruna çıkacaktı. Ama kızlarla ilgili kurallar uyarınca, önce on iki ay süren güzellik bakımını tamamlaması gerekiyordu. Altı ay süreyle her kıza mür yağ sürülüyor, altı ay da kremler, losyonlar uygulanıyordu.
- Est 2 13 Kralın yanına girme sırası gelen genç kız, haremden her istediğini alıp birlikte saraya götürürdü.
- Est 2 14 Akşam kralın yanına giren kız, ertesi sabah ikinci hareme, cariyelerden sorumlu haremağası Şaşağazın yönetimindeki hareme dönerdi. Yalnız kralın beğendiği, adıyla çağırdığı kız yeniden onun yanına girebilirdi.
- Est 2 15 Kralın yanına girme sırası Mordekayın evlat edindiği Estere -Mordekayın amcası Avihayilin kızına- gelince, Ester, kralın kızlardan sorumlu haremağası Hegayın kendisine önerdiklerinden başka bir şey istemedi. Kendisini gören herkesin beğenisini kazandı.
- Est 2 16 Ahaşveroşun krallığının yedinci yılında, Tevet diye adlandırılan onuncu ayda, Ester saraya, kralın yanına götürüldü.
- Est 2 17 Kral Esteri öbür kızlardan daha çok sevdi, en çok ondan hoşlandı, en çok ona ayrıcalık tanıdı. Kraliçelik tacını ona giydirip Vaştinin yerine kraliçe yaptı.
- Est 2 18 Ardından Esterin onuruna büyük bir şölen verdi. Bu şölende bütün önderler ve görevliler hazır bulundu. Kral bütün illerde bayram ilan etti ve krallara yaraşır cömertlikle armağanlar dağıttı.
- Est 2 19 Kızlar ikinci kez toplandıklarında Mordekay, kralın kapı görevlilerinden biri olmuştu.
- Est 2 20 Ester, Mordekayın verdiği buyruk uyarınca, soyunu ve halkını henüz açıklamamıştı; kendisini büyüttüğü günlerde olduğu gibi, Mordekayın sözünü dinlemeye devam etti.
- Est 2 21 Mordekay kralın kapı görevlisiyken, kapı nöbetçilerinden ikisi, Bigtan ve Tereş, Kral Ahaşveroşa öfkeleniler; onu öldürmek için fırsat kollamaya başladılar.
- Est 2 22 Durumu öğrenen Mordekay bunu Kraliçe Estere iletti; o da Mordekay

adına krala bildirdi.

Est 2 23 Durum araştırıldı; doğru olduğu anlaşıldı ve iki adam darağacına asıldı ve olay kralın önünde tarih kayıtlarına geçirildi.

Est 3 1 Bu olaylardan sonra Kral Ahaşveroş, Agaklı Hammedatanın oğlu Hamanı yüksek bir göreve atayıp onurlandırdı. Onu bütün önderlerden daha yetkili kıldı.

Est 3 2 Kralın buyruğu üzerine saray kapısında çalışan herkes Hamanın önünde eğilip yere kapanırdı. Ama Mordekay ne eğildi, ne de yere kapandı.

Est 3 3 Kralın kapı görevlileri Mordekaya, <<Kralın buyruğuna neden karşı geliyorsun?>> diye sordular.

Est 3 4 Görevliler ona bu soruyu her gün sordularsa da Mordekay onlara kulak asmadı. Bunun üzerine durumu Hamana bildirdiler. Çünkü Mordekay onlara kendisinin Yahudi olduğunu söylemişti ve böyle davranmaya devam edip etmeyeceğini görmek istiyorlardı.

Est 3 5 Haman, Mordekayın eğilip yere kapanmadığını görünce öfkeden kudurdu.

Est 3 6 Yalnız onu öldürmeyi düşünmekle kalmadı, onun hangi halktan geldiğini bildiği için bütün halkını, Ahaşveroşun egemenliğinde yaşayan bütün Yahudileri ortadan kaldırmaya karar verdi.

Est 3 7 Bu işe en uygun ayı ve günü belirlemek için Ahaşveroşun krallığının on ikinci yılında, birinci ay olan Nisan'ın ayında Hamanın önünde pur, yani kura çekildi. Kura, on ikinci ay olan Adar ayına düştü. kapsardı.

Est 3 8 Haman Kral Ahaşveroşa şöyle dedi: <<Krallığının bütün illerinde, öbür halkların arasına dağılmış, onlardan ayrı yaşayan bir halk var. Yasaları bütün öbür halklarıkinden farklı; kendileri de kralın yasalarına uymazlar. Onları kendi hallerine bırakmak kralın çıkarlarına uygun düşmez.

Est 3 9 Kral uygun görüyorsa, yok edilmeleri için yazılı bir buyruk verilsin. Ben de hazineye ödenmek üzere kralın memurlarına on bin talant gümüş vereceğim.>>

Est 3 10 Bunun üzerine kral mühür yüzüğünü parmağından çıkartıp Agaklı Hammedatanın oğlu Yahudi düşmanı Hamana verdi.

Est 3 11 Ona, <<Para sende kalsın; o halka da ne istersen yap>> dedi.

Est 3 12 Birinci ayın on üçüncü günü kralın yazmanları çağırıldı ve Hamanın buyruğu her ile kendi işaretleriyle ve her halka kendi diliyle yazılarak satraplara, il valilerine ve bütün halk önderlerine gönderildi. Buyruk Kral Ahaşveroşun adını ve yüzüğünün mührünü taşıyordu.

Est 3 13 Krallığın bütün illerine ulaklar aracılığıyla mektuplar gönderildi. Bu mektuplar, on ikinci ay olan Adar ayının on üçüncü günü, genç, yaşlı, kadın, çocuk, bütün Yahudilerin bir günde öldürülüp yok edilmesini, kökünün kurutulup mal mülklerinin de yağmalanmasını buyuruyordu.

Est 3 14 Bu fermanın metni her ilde yasa olarak duyurulacak ve bütün halklara bildirilecekti. Öyle ki, herkes belirlenen gün için hazır olsun.

Est 3 15 Ulaklar kralın buyruğuyla hemen yola çıktılar. Ferman Sus Kalesi'nde de duyuruldu. Sus halkı şaşkınlık içindeyken kral ile Haman oturmuş içki içiyorlardı.

Est 4 1 Mordekay olup bitenleri öğrenince giysilerini yırttı, çula sarınıp başından aşağı kül döktü, yüksek sesle ve acıyla feryat ederek kent merkezine geldi.

Est 4 2 Varıp sarayın kapısında durdu. Çünkü çula sarınmış hiç kimse bu kapıdan içeri giremezdi.

Est 4 3 Kralın buyruğunun ve fermanının ulaştığı her ilde Yahudiler büyük yas tuttular, ağlayıp feryat ettiler, oruç tuttular. Birçoğu da çula sarınıp kül içinde yattı.

Est 4 4 Hizmetçileriyle haremağaları gelip Mordekayın durumunu anlatınca, Kraliçe Ester çok sarsıldı. Çulunu çıkartıp giyinmesi için Mordekaya giysiler gönderdi, ama Mordekay bunları kabul etmedi.

Est 4 5 Bunun üzerine Ester kralın kendi hizmetine atadığı haremağalarından biri olan Hatakı çağırttı; Mordekaydan ne olup bittiğini ve nedenini öğrenmesini buyurdu.

Est 4 6 Hatakı saray kapısının açıldığı kent meydanına, Mordekayın yanına gitti.

Est 4 7 Mordekay başına gelen her şeyi ona anlattı. Yahudilerin yok edilmesi için Hamanın saray hazinesine vaat ettiği paranın miktarını bile tam tamına ona bildirdi.

Est 4 8 Estere gösterip açıklaması için Susta yayımlanan, Yahudilerin kökünün kurutulmasını isteyen fermanın bir kopyasını da ona verdi. Esterin krala çıkmasını, ondan merhamet dileyip kendi halkı için yalvarmasını istedi.

Est 4 9 Hatakı geri dönüp Mordekayın söylediklerini Estere bildirdi.

Est 4 10 Ester Mordekaya şu haberi götürmesini buyurdu:

Est 4 11 <<Kralın bütün adamları ve illerinde yaşayan halk biliyor ki, çağırılmadan sarayın iç avlusuna girip kralın yanına yaklaşan her erkek ya da kadın için tek bir ceza vardır. Kral altın esasını uzatıp canlarını bağışlamadıkça bu kişiler ölüme çarptırılır. Ben de otuz gündür kralın huzuruna çağırılmış değilim.>>

Est 4 12 Esterin bu sözleri kendisine iletilince,

Est 4 13 Mordekay ona şu yanıtı götürmelerini istedi: <<Sarayda yaşadığın için bütün Yahudiler içinde kurtulacak tek kişinin sen olacağını sanma.

Est 4 14 Şu anda susarsan, Yahudilere yardım ve kurtuluş başka yerden gelecektir; ama sen ve babanın ev halkı yok olacaksınız. Kim bilir, belki de böyle bir gün için kraliçe oldun.>>

Est 4 15 Bunun üzerine Ester Mordekaya şu yanıtı gönderdi:

Est 4 16 <<Git, Sustaki bütün Yahudileri topla; benim için oruç tutun; üç gün, üç gece hiçbir şey yemeyin, içmeyin. Hizmetçilerimle ben de sizin gibi oruç tutacağız. Ardından, kurala aykırı olduğu halde kralın huzuruna çıkacağım; ölürsem ölürüm.>>

Est 4 17 Mordekay oradan ayrıldı ve Ester'in söylediği her şeyi yaptı.

Est 5 1 Üçüncü gün Ester kraliçe giysisilerini kuşanıp sarayın iç avlusunda, taht odasının önünde durdu. Kral bu odanın giriş kapısının karşısındaki tahtında oturuyordu.

Est 5 2 Avluda bekleyen Kraliçe Esteri görünce onu hoşgörüyüyle karşılayıp elindeki altın asayı ona doğru uzattı. Ester yaklaşıp asanın ucuna dokundu.

Est 5 3 Kral ona, <<Ne istiyorsun Kraliçe Ester, dileğin ne?>> diye sordu. <<Krallığın yarısını bile istesen sana verilecektir.>>

Est 5 4 Ester, <<Kral uygun görüyorsa, bugün kendisi için vereceğim şölene Hamanla birlikte gelsin>> diye karşılık verdi.

Est 5 5 Kral adamlarına, <<Esterin isteğini yerine getirmek için Hamanı hemen çağırın>> dedi. Böylece kralla Haman Esterin verdiği şölene gittiler.

Est 5 6 Şarap içerlerken kral yine Estere sordu: <<Söyle, ne istiyorsun? Ne istersen verilecek. Dileğin nedir? Krallığın yarısını bile istesen sana bağışlanacak.>>

Est 5 7 Ester, <<İsteğim ve dileğim şu>> diye yanıtladı.

Est 5 8 <<Kral benden hoşnutsa, istediğimi vermek, dileğimi yerine getirmek istiyorsa, kral ve Haman yarın kendileri için vereceğim şölene gelsinler, o zaman kralın sorusunu yanıtlarım.>>

Est 5 9 Haman o gün şölenden mutlu ve sevinçli ayrıldı. Ama Mordekayı sarayın kapısında görünce ve onun ayağa kalkmadığını, kendisine saygı göstermediğini farkedince öfkeden kudurdu.

Est 5 10 Yine de kendini tuttu ve evine gitti. Sonra dostlarını ve eşi Zereşi çağırttı.

Est 5 11 Onlara sonsuz zenginliğinden, çok sayıdaki oğullarından, kralın, kendisini nasıl onurlandırdığından, öbür önderlerinden ve görevlilerinden üstün tuttuğundan söz etti.

Est 5 12 <<Üstelik, Kraliçe Ester, verdiği şölene kralın yanısıra yalnız beni çağırdı>> diye ekledi, <<Yarınki şölene de kralla birlikte beni davet etti.

Est 5 13 Ne var ki, o Yahudi Mordekayı sarayın kapısında otururken gördükçe bunlardan hiçbirinin gözümde değeri kalmıyor.>>

Est 5 14 Karısı Zereş ve bütün dostları Haman'a şöyle dediler: <<Elli arşın yüksekliğinde bir darağacı kurulsun. Sabah olunca kraldan Mordekay'ı oraya astırmasını iste. Sonra da sevinç içinde kralla birlikte şölene gidersin.>> Haman öneriyi beğendi ve darağacını hemen kurdurdu.

Est 6 1 O gece kralın uykusu kaçtı; tarih kayıtlarının getirilip kendisine okunmasını buyurdu.

Est 6 2 Kayıtlar Kral Ahaşveroşu öldürmeyi tasarlamış olan iki görevliden söz ediyordu. Kapı nöbetçisi olarak görev yapmış olan Bigtan ve Tereş adındaki bu iki adamı Mordekay ele vermişti.

Est 6 3 Kral, <<Bu yaptıklarından dolayı Mordekay nasıl onurlandırıldı, ona ne ödül verildi?>> diye sordu. Hizmetkarlar, <<Onun için hiçbir şey yapılmadı>> diye yanıtladılar.

Est 6 4 Kral, <<Avluda kim var?>> diye sordu. O sırada Haman sarayın dış avlusuna yeni girmişti. Kraldan, hazırlattığı darağacına Mordekayın asılmasını isteyecekti.

Est 6 5 Hizmetkarlar krala, <<Haman avluda bekliyor>> dediler. Kral, <<Buraya gelsin>> dedi.

Est 6 6 Haman içeri girince kral ona, <<Kralın onurlandırmak istediği biri için ne yapılmalı?>> diye sordu. <<Kral benden başka kimi onurlandırmak isteyebilir ki?>> diye düşünen Haman şu yanıtı verdi: <<Kral onurlandırmak istediği kişi için kendi giydiği bir kral giysisini ve üzerine bindiği sorguçlu atı getirtir,

Est 6 9 giysiyi ve atı en üst yöneticilerinden birine verir; o da kralın onurlandırmak istediği kişiyi giydirip atın üstünde kent meydanında gezdirir. Önden giderek, <Kralın onurlandırmak istediği kişiye böyle davranılır>> diye bağırır.>>

Est 6 10 Kral Hamana, <<Hemen git>> dedi, <<Giysiyle atı al ve söylediklerini kralın kapı görevlisi Yahudi Mordekay için yap. Söylediklerinin hiçbirinde kusur etme.>>

Est 6 11 Böylece Haman giysiyi ve atı aldı, Mordekayı giydirip atın üstünde kent meydanında gezdirmeye başladı. Önden giderek, <<Kralın onurlandırmak istediği kişiye böyle davranılır>> diye bağırıyordu.

Est 6 12 Sonra Mordekay saray kapısına döndü. Haman ise utanç içinde başını örterek çabucak evine gitti.

Est 6 13 Başına gelenleri karısı Zereşe ve bütün dostlarına anlattı. Karısı Zereş ve danışmanları ona şöyle dediler: <<Önünde gerilemeye başladığın Mordekay Yahudi soyundansa, ona gücün yetmeyecek, önünde yok olup gideceksin.>>

Est 6 14 Onlar daha konuşurken, kralın haremağaları gelip Haman'ı apar topar Ester'in vereceği şölene götürdüler.

Est 7 1 Böylece kral ve Haman, Kraliçe Esterin şölenine gittiler.

Est 7 2 O gün şarap içerlerken kral Estere yine sordu: <<İsteğin nedir, Kraliçe Ester? Ne istersen verilecek. Dileğin nedir? Krallığın yarısını bile istesen sana bağışlanacak.>>

Est 7 3 Kraliçe Ester şöyle yanıtladı: <<Ey kralım, eğer benden hoşnutsan ve

uygun görüyorsan, isteğim canımı bağışlaman, dileğim de halkımı esirgemendir.

Est 7 4 Çünkü ben ve halkım öldürülüp yok edilmek, yeryüzünden silinmek üzere satıldık. Eğer köle ve cariye olarak satılmış olsaydık sesimi çıkartmazdım; böyle bir sorun için kralı rahatsız etmek uygun olmazdı.>>

Est 7 5 Kral Ahasveroş Kraliçe Estere, <<Böyle bir şeyi yapmaya cüret eden kim, nerede bu adam?>> diye sordu.

Est 7 6 Ester, <<Düşmanımız, hasmımız, işte bu kötü Hamandır!>> dedi. Haman kralla kraliçenin önünde dehşete kapıldı.

Est 7 7 Kral öfkeyle içki masasından kalkıp sarayın bahçesine çıktı. Haman ise Kraliçe Esterden canını bağışlamasını istemek için içerde kaldı. Çünkü kralın kendisini yok etmeye kararlı olduğunu anlamıştı.

Est 7 8 Kral sarayın bahçesinden şölen salonuna dönünce, Hamanı Esterin uzandığı sedire kapanmış olarak gördü ve, <<Bu adam sarayda, gözümün önünde kraliçeye bile el uzatmaya mı kalkıyor?>> diye bağırды. Kral sözlerini bitirir bitirmez Hamanın yüzünü örttüler.

Est 7 9 Krala hizmet eden haremağalarından biri olan Harvona şöyle dedi: <<Bakın, kralı uyurup hayatını kurtaran Mordekay için Hamanın hazırlattığı elli arşın yüksekliğindeki darağacı Hamanın evinin önünde hazır duruyor.>> Kral, <<Haman o darağacına asılsın!>> diye buyurdu.

Est 7 10 Böylece Haman Mordekay için hazırlattığı darağacına asıldı; kralın öfkesi de yatıştı.

Est 8 1 O gün Kral Ahasveroş Yahudi düşmanı Hamanın malını mülkünü Kraliçe Estere verdi. Esterin Mordekaya yakınlığını açıklaması üzerine Mordekay kralın huzuruna kabul edildi.

Est 8 2 Kral, Hamandan geri almış olduğu mühür yüzüğünü parmağından çıkarıp Mordekaya verdi. Ester de onu Hamanın malının mülkünün yöneticisi atadı.

Est 8 3 Ester yine kralla görüştü. Ağlayarak onun ayaklarına kapandı. Agaklı Hamanın Yahudilere karşı kurduğu düzene ve kötü tasarıya engel olması için yalvardı.

Est 8 4 Kral altın esasını Estere doğru uzatınca Ester ayağa kalkıp kralın önünde durdu

Est 8 5 ve şöyle dedi: <<Kral benden hoşnutsa ve uygun görüyorsa, benden hoşlanıyorsa ve dileğimi uygun buluyorsa, Agaklı Hammedata oğlu Hamanın krallığın bütün illerinde yaşayan Yahudilerin yok edilmesini buyurmak için yazdirdığı mektupları yazılı olarak geçersiz kılsın.

Est 8 6 Halkımın felakete uğradığını görmeye nasıl dayanırım? Soydaşlarımların öldürülmesine tanık olmaya nasıl dayanırım?>>

Est 8 7 Kral Ahasveroş, Kraliçe Estere ve Yahudi Mordekaya, <<Bakın>> dedi, <<Hamanın malını mülkünü Estere verdim ve Yahudileri yok etmeyi tasarladığı için Hamanı darağacına astırdım.

Est 8 8 Ama kral adına yazılmış ve onun yüzüğüyle mühürlenmiş yazıyı kimse geçersiz kılamaz. Bunun için, uygun gördüğünüz biçimde kral adına Yahudi sorunu konusunda şimdi siz yazın ve kralın yüzüğüyle mühürleyin.>>

Est 8 9 Bunun üzerine üçüncü ay olan Sivan ayının yirmi üçüncü günü kralın yazmanları çağırıldı. Mordekayın buyurduğu her şey, Hoddudan Kûşa dek uzanan bölgedeki yüz yirmi yedi ilde yaşayan Yahudilere, satraplara, vali ve önderlere yazıldı. Her il için kendi işaretleri, her halk için kendi dili kullanıldı. Yahudilere de kendi alfabelerinde ve kendi dillerinde yazıldı.

Est 8 10 Mordekay Kral Ahasveroş adına yazdirdığı mektupları kralın yüzüğüyle mühürledi ve kralın hizmetinde kullanılmak üzere yetiştirilen atlara binmiş ulaklarla her yere gönderdi.

Est 8 11 Kral mektuplarda Yahudilere bütün kentlerde toplanma ve kendilerini koruma hakkını veriyordu. Ayrıca kendilerine, çocuklarına ve kadınlarına saldırabilecek herhangi bir düşman halkın ya da ilin silahlı güçlerini öldürüp yok etmelerine, kökünü kurutmalarına ve mallarını mülklerini yağmalamalarına izin veriyordu.

Est 8 12 Bu izin Kral Ahasveroşun bütün illerinde tek bir gün -on ikinci ayın, yani Adar ayının on üçüncü günü- geçerli olacaktı.

Est 8 13 Bütün halklara duyuruldu bu fermanın metni her ilde yasa yerine geçecekti. Böylece Yahudiler belirlenen gün düşmanlarından öç almaya hazır olacaktı.

Est 8 14 Kralın hizmetindeki atlara binen ulaklar, kralın buyruğuna uyararak hemen dörttnala yola koyuldular. Ferman Sus Kalesinde de okundu.

Est 8 15 Mordekay, lacivert ve beyaz bir krallık giysisiyle, başında büyük bir altın taç ve sırtında ince ketenden mor bir pelerinle kralın huzurundan ayrıldı. Sus Kenti sevinç çığlıklarıyla yankılandı.

Est 8 16 Yahudiler için aydınlık ve sevinç, mutluluk ve onur dolu günler başlamıştı.

Est 8 17 Kralın buyruğu ve fermanı ulaştığı her ilde ve her kentte Yahudiler arasında sevinç ve mutluluğa yol açtı. Şölenler düzenlendi, bir bayram havası doğdu. Ülkedeki halklardan çok sayıda kişi Yahudi oldu; çünkü Yahudi korkusu hepsini sarmıştı.

Est 9 1 Kralın buyruğu ve fermanı, on ikinci ay olan Adar ayının on üçüncü günü yerine getirilecekti. Yahudi düşmanları o gün Yahudileri alt etmeyi ummuşlardı, ama tam tersi oldu; Yahudiler kendilerinden nefret edenleri alt ettiler.

Est 9 2 Yahudiler kendilerini yok etmeyi tasarlayanlara saldırmak üzere Kral Ahasveroşun bütün illerindeki kentlerde bir araya geldiler. Hiç kimse onlara karşı koyamadı.

Çünkü Yahudi korkusu bütün halkları sarmıştı.

Est 9 3 İl önderleri, satraplar, valiler ve kralın memurları, Mordekaydan korktukları için Yahudileri desteklediler.

Est 9 4 Mordekay sarayda güçlü biriydi artık; ünü bütün illere ulaşmıştı. Gücü gittikçe artıyordu.

Est 9 5 Yahudiler bütün düşmanlarını kılıçtan geçirdiler, öldürdüler, yok ettiler. Kendilerinden nefret edenlere dilediklerini yaptılar.

Est 9 6 Sus Kalesinde beş yüz kişiyi öldürüp yok ettiler.

Est 9 7 Yahudi düşmanı Hammedata oğlu Hamanın on oğlunu -Parşandata, Dal fon, Aspata, Porata, Adalya, Aridata, Parmaşa, Arisay, Ariday ve Vayzatayı - öldürdüler. Ama yağmaya girişmediler.

Est 9 11 Sus Kalesinde öldürülenlerin sayısı aynı gün krala bildirildi.

Est 9 12 O da Kraliçe Estere, <<Yahudiler Sus Kalesinde Hamanın on oğlu dahil beş yüz kişiyi öldürüp yok etmişler>> dedi, <<Kim bilir, öbür illerimde neler yapmışlardır? İstedğin nedir, sana vereyim; başka dileğin var mı, yerine getirilecektir.>>

Est 9 13 Ester, <<Eğer kral uygun görüyorsa, Sustaki Yahudiler bugünkü fermanını yarın da uygulansınlar>> dedi, <<Hamanın on oğlunun cesetleri de darağacına asılsın.>>

Est 9 14 Kral bu isteklerin yerine getirilmesini buyurdu. Susta ferman çıkarıldı ve Hamanın on oğlu asıldı.

Est 9 15 Sustaki Yahudiler Adar ayının on dördüncü günü yeniden toplanarak kentte üç yüz kişi daha öldürdüler; ama yağmaya girişmediler.

Est 9 16 Krallığın illerinde yaşayan öbür Yahudiler de canlarını korumak ve düşmanlarından kurtulmak için bir araya geldiler. Kendilerinden nefret edenlerden yetmiş beş bin kişiyi öldürdüler, ama yağmaya girişmediler.

Est 9 17 Bütün bunlar Adar ayının on üçüncü günü oldu. Yahudiler on dördüncü gün dinlendiler ve o günü şölen ve eğlence günü ilan ettiler.

Est 9 18 Sustaki Yahudiler ise kendilerini savunmak için on üçüncü ve on dördüncü günler bir araya geldiler. On beşinci gün de dinlendiler. O günü şölen ve eğlence günü ilan ettiler.

Est 9 19 Taşradaki kentlerde yaşayan Yahudiler işte bu nedenle Adar ayının on dördüncü gününü şölen ve eğlence günü olarak kutlarlar ve birbirlerine yemek sunarlar.

Est 9 20 Mordekay bu olayları kayda geçirdi. Ardından Kral Ahaşveroşun uzak, yakın bütün illerinde yaşayan Yahudilere mektuplar gönderdi.

Est 9 21 Her yıl Adar ayının on dördüncü ve on beşinci günlerini kutlamalarını buyurdu.

Est 9 22 Çünkü o günler, Yahudilerin düşmanlarından kurtulduğu günlerdir. O ay kederlerinin sevince, yaşlarının mutluluğa dönüştüğü aydır. Mordekay o günlerde şölenler düzenleyip eğlenmelerini, birbirlerine yemek sunmalarını, yoksullara armağanlar vermelerini buyurdu.

Est 9 23 Böylece Yahudiler, Mordekayın buyruğunu kabul ederek başlattıkları kutlamaları sürdürdüler.

Est 9 24 Çünkü bütün Yahudilerin düşmanı Agaklı Hammedata oğlu Haman onları yok etmek için düzen kurmuştu. Onları ezip yok etmek için pur, yani kura çekmişti.

Est 9 25 Ama kral durumu öğrenince, Hamanın Yahudilere karşı kurduğu düzen geri tepti; kral, Hamanın ve oğullarının darağacına asılmaları için yazılı buyruklar verdi.

Est 9 26 Pur sözcüğünden ötürü bu günlere Purim adı verildi. Böylece Yahudiler, Mordekayın mektubunda yazılı olanlardan, görüp geçirdiklerinden ve başlarına gelenlerden ötürü bu iki günü buyrulduğu biçimde ve günlerde her yıl kutlamayı kabul ettiler. Bu gelenek kendileri için, soylarından olanlar ve onlara katılan herkes için geçerli olacaktı.

Est 9 28 Böylece bu günler her ilde, her kentte ve her ailede kuşaktan kuşağa anımsanacak ve kutlanacaktı. Purim günleri Yahudiler için son bulmayacak ve bu günlerin anısı kuşaklar boyu sürecekti.

Est 9 29 Avihayilin kızı Kraliçe Ester ve Yahudi Mordekay Purimle ilgili bu ikinci mektubu tam yetkiyle yazıp uygulamaya koydular.

Est 9 30 Mordekay, Ahaşveroşun egemenliği altındaki yüz yirmi yedi ilde yaşayan Yahudilere esenlik ve güvenlik dilekleriyle dolu mektuplar gönderdi.

Est 9 31 Kraliçe Esterle birlikte daha önce kararlaştırdıkları gibi, Purim günlerini belirlenen tarihte kutlamalarını buyuruyordu. Bu kutlamalara kendilerinin de, soylarından gelenlerin de katılmalarını, oruç tutmada ve ağıt yakmada belirlenen kurallara uymalarını istedi.

Est 9 32 Purim'e ilişkin bu düzenlemeler Ester'in buyruğuyla onaylandı ve kayda geçirildi.

Est 10 1 Kral Ahaşveroş ülkeyi en uzak kıyılarına dek haraca bağlamıştı.

Est 10 2 Büyüklüğü, kahramanlıkları ve Mordekayı her bakımdan nasıl onurlandırdığı Pers ve Med krallarının tarihinde yazılıdır.

Est 10 3 Yahudi Mordekay, Kral Ahaşveroş'tan sonra ikinci adam olmuştu. Yahudi soydaşları arasında saygı gören ve çoğunluk tarafından sevilen biriydi. Çünkü halkının iyiliğini düşünüyor, bütün soydaşlarının esenliği için çaba gösteriyordu.

Job 1 1 Üs ülkesinde Eyüp adında bir adam yaşardı. Kusursuz, doğru bir adamdı. Tanrıdan korkar, kötülükten kaçınırdı.

Job 1 2 Yedi oğlu, üç kızı vardı.
 Job 1 3 Yedi bin koyuna, üç bin deveye, beş yüz çift öküz, beş yüz çift eşeğe ve pek çok köleye sahipti. Doğudaki insanların en zengini oydu.
 Job 1 4 Oğulları sırayla evlerinde şölen verir, birlikte yiyip içmek için üç kızkardeşlerini de çağırırlardı.
 Job 1 5 Bu şölen dönemi bitince Eyüp onları çağırıp kutsardı. Sabah erkenden kalkar, «Çocuklarım günah işlemiş, içlerinden Tanrıya sövmüş olabilirler» diyerek her biri için yakmalık sunu sunardı. Eyüp hep böyle yapardı.
 Job 1 6 Bir gün ilahi varlıklar RABbin huzuruna çıkmak için geldiklerinde, şeytan da onlarla geldi.
 Job 1 7 RAB şeytana, «Nereden geliyorsun?» dedi. Şeytan, «Dünyada gezip dolaşmaktan» diye yanıtladı.
 Job 1 8 RAB, «Kulum Eyüpe bakıp da düşündün mü?» dedi, «Çünkü dünyada onun gibisi yoktur. Kusursuz, doğru bir adamdır. Tanrıdan korkar, kötülükten kaçınır.»
 Job 1 9 Şeytan, «Eyüp Tanrıdan boşuna mı korkuyor?» diye yanıtladı.
 Job 1 10 «Onu, ev halkını, sahip olduğu her şeyi sen çitle çevirip korumadın mı? Elleriyle yaptığı her şeyi bereketli kıldın. Sürüleri bütün ülkeye yayıldı.
 Job 1 11 Ama elini uzatır da sahip olduğu her şeyi yok edersen, yüzüne karşı sövecektir.»
 Job 1 12 RAB şeytana, «Peki» dedi, «Sahip olduğu her şeyi senin eline bırakıyorum, yalnız kendisine dokunma.» Böylece şeytan RABbin huzurundan ayrıldı.
 Job 1 13 Bir gün Eyüpün oğullarıyla kızları ağabeylerinin evinde yemek yiyip şarap içerken
 Job 1 14 bir ulak gelip Eyüpe şöyle dedi: «Öküzler çift sürüyor, eşekler onların yanında otliyordu.
 Job 1 15 Sabalılar baskın yaptı, hepsini alıp götürdü. Uşakları kılıçtan geçirdiler. Yalnız ben kaçıp kurtuldum sana durumu bildirmek için.»
 Job 1 16 O daha sözünü bitirmeden başka bir ulak gelip, «Tanrı ateş yağdırdı» dedi, «Koyunlarla uşakları yakıp küle çevirdi. Yalnızca ben kaçıp kurtuldum durumu sana bildirmek için.»
 Job 1 17 O daha sözünü bitirmeden başka bir ulak gelip, «Kildaniler üç bölük halinde develere saldırdı» dedi, «Hepsini alıp götürdüler, uşakları kılıçtan geçirdiler. Yalnızca ben kurtuldum durumu sana bildirmek için.»
 Job 1 18 O daha sözünü bitirmeden başka bir ulak gelip, «Oğullarınla kızların ağabeylerinin evinde yemek yiyip şarap içerken
 Job 1 19 ansızın çölden şiddetli bir rüzgar esti» dedi, «Evin dört köşesine çarptı; ev gençlerin üzerine yıkıldı, hepsi öldü. Yalnız ben kurtuldum durumu sana bildirmek için.»
 Job 1 20 Bunun üzerine Eyüp kalktı, kaftanını yırtıp saçını sakalını kesti, yere kapanıp tapındı.
 Job 1 21 Dedi ki, «Bu dünyaya çıplak geldim, çıplak gideceğim. RAB verdi, RAB aldı, RABbin adına övgüler olsun!»
 Job 1 22 Bütün bu olaylara karşın Eyüp günah işlemeyi ve Tanrı'yı suçlamayı bırakmadı.
 Job 2 1 Başka bir gün ilahi varlıklar RABbin huzuruna çıkmak için geldiklerinde şeytan da RABbin huzuruna çıkmak için onlarla gelmişti.
 Job 2 2 RAB şeytana, «Nereden geliyorsun?» dedi. Şeytan, «Dünyada gezip dolaşmaktan» diye yanıtladı.
 Job 2 3 RAB, «Kulum Eyüpe bakıp da düşündün mü?» dedi, «Çünkü dünyada onun gibisi yoktur. Kusursuz, doğru bir adamdır. Tanrıdan korkar, kötülükten kaçınır. Onu boş yere yok etmek için beni kışkırttın, ama o doğruluğunu hâlâ sürdürüyor.»
 Job 2 4 «Cana can!» diye yanıtladı şeytan, «İnsan canı için her şeyini verir.
 Job 2 5 Elini uzat da, onun etine, kemiğine dokun, yüzüne karşı sövecektir.»
 Job 2 6 RAB, «Peki» dedi, «Onu senin eline bırakıyorum. Yalnız canına dokunma.»
 Job 2 7 Böylece şeytan RABbin huzurundan ayrıldı. Eyüpün bedeninde tepeden tırnağa kadar kötü çıbanlar çıkardı.
 Job 2 8 Eyüp çıbanlarını kaşımak için bir çömlek parçası aldı. Kül içinde oturuyordu.
 Job 2 9 Karısı, «Hâlâ doğruluğunu sürdürüyor musun?» dedi, «Tanrıya söv de öl bari!»
 Job 2 10 Eyüp, «Aptal kadınlar gibi konuşuyorsun» diye karşılık verdi, «Nasıl olur? Tanrıdan gelen iyiliği kabul edelim de kötülüğü kabul etmeyelim mi?» Bütün bu olaylara karşın Eyüpün ağzından günah sayılabilecek bir söz çıkmadı.
 Job 2 11 Eyüpün üç dostu -Temanlı Elifaz, Şuahlı Bildat, Naamalı Sofar- Eyüpün başına gelen bunca kötülüğü duyunca kalkıp bir araya geldiler. Acısını paylaşmak, onu avutmak için yanına gitmek üzere anlaştılar.
 Job 2 12 Uzaktan onu tanıyamadılar; yüksek sesle ağlayıp kaftanlarını yırtarak başlarına toprak saçtılar.
 Job 2 13 Yedi gün yedi gece onunla birlikte yere oturdular. Kimse ağzını açmadı, çünkü ne denli acı çektiğini görüyorlardı.

Job	3	1	Sonunda Eyüp ağzını açtı ve doğduğu güne lanet edip şöyle dedi:
Job	3	3	<<Doğduğum gün yok olsun, <Bir oğul doğdu> denen gece yok olsun!
Job	3	4	Karanlığa bürünsün o gün, Yüce Tanrı onunla ilgilenmesin, Üzerine ışık doğmasın.
Job	3	5	Karanlık ve ölüm gölgesi sahip çıksın o güne, Bulut çöksün üzerine; Işığını karanlık söndürsün.
Job	3	6	Zifiri karanlık yutsun o geceyi, Yılın günleri arasında sayılmasın, Aylardan hiçbirine girmesin.
Job	3	7	Kısır olsun o gece, Sevinç sesi duyulmasın içinde.
Job	3	8	Günleri lanetleyenler, Livyatani uyandırmaya hazır olanlar, O günü lanetlesin.
Job	3	9	Akşamının yıldızları kararsın, Boş yere aydınlığı beklesin, Tan atışını görmesin.
Job	3	10	Çünkü sıkıntı yüzü görmemem için Anamın rahminin kapılarını üstüme kapamadı.
Job	3	11	<<Neden doğarken ölmedim, Rahimden çıkarken son soluğumu vermedim?
Job	3	12	Neden beni dizler, Emeyim diye memeler karşıladı?
Job	3	13	Çünkü şimdi huzur içinde yatmış, Uyuyup dinlenmiş olurdum;
Job	3	14	Yaptırdıkları kentler şimdi viran olan Dünya kralları ve danışmanlarıyla birlikte,
Job	3	15	Evlerini gümüşle dolduran Altın sahibi önderlerle birlikte.
Job	3	16	Neden düşük bir çocuk gibi, Gün yüzü görmemiş yavrular gibi toprağa gömülmedim?
Job	3	17	Orada kötüler kargaşayı bırakır, Yorgunlar rahat eder.
Job	3	18	Tutsaklar huzur içinde yaşar, Angaryacının sesini duymazlar.
Job	3	19	Küçük de büyük de oradadır, Köle efendisinden özgürdür.
Job	3	20	<<Niçin sıkıntı çekenlere ışık, Acı içindekilere yaşam verilir?
Job	3	21	Oysa onlar gelmeyen ölümü özler, Onu define arar gibi ararlar;
Job	3	22	Mezara kavuşunca Neşeden coşar, sevinç bulurlar.
Job	3	23	Neden yaşam verilir nereye gideceğini bilmeyen insana, Çevresini Tanrının çitle çevirdiği kişiye?
Job	3	24	Çünkü iniltim ekmekten önce geliyor, Şu gibi dökülmekte feryadım.
Job	3	25	Korktuğum, Çekindiğim başıma geldi.
Job	3	26	Huzur yok, sükunet yok, rahat yok, Yalnız kargaşa var.>>
Job	4	1	Temanlı Elifaz şöyle yanıtladı:
Job	4	2	<<Biri sana bir şey söylemeye çalışsa gücenir misin? Kim konuşmadan durabilir?
Job	4	3	Evet, pek çoklarına sen ders verdin, Zayıf elleri güçlendirdin,
Job	4	4	Tökezleyeni senin sözlerin ayakta tuttu, Titreyen dizleri sen pekiştirdin.
Job	4	5	Ama şimdi senin başına gelince gücüne gidiyor, Sana dokununca yılgınlığa düşüyorsun.
Job	4	6	Senin güvendiğin Tanrıdan korkun değil mi, Umutun kuşursuz yaşamında değil mi?
Job	4	7	<<Düşün biraz: Hangi suçsuz yok oldu, Nerede doğrular yıkıma uğradı?
Job	4	8	Benim gördüğüm kadarıyla, fesat sürenler, Kötülük tohumu ekenler ektiklerini biçiyor.
Job	4	9	Tanrının soluğuyla yok oluyor, Öfkesinin rüzgarıyla tükeniyorlar.
Job	4	10	Aslanın kükremesi, homurtusu kesildi,

Dişleri kırıldı genç aslanların.
Aslan av bulamadığı için yok oluyor,
Dişi aslanın yavruları dağılıyor.
«Bir söz gizlice erişti bana,
Fısıltısı kulağıma ulaştı.
Gece rüyaların doğurduğu düşünceler içinde,
İnsanları ağır uyku bastığı zaman,
Beni dehşet ve titreme aldı,
Bütün kemiklerimi sarstı.
Önümden bir ruh geçti,
Tüylerim ürperdi.
Durdu, ama ne olduğunu seçemedim.
Bir suret duruyordu gözümün önünde,
Çıt çıkmazken bir ses duydum:
«Tanrı karşısında insan doğru olabilir mi?
Kendisini yaratanın karşısında temiz çıkabilir mi?
Bakın, Tanrı kullarına güvenmez,
Meleklerinde hata bulur da,
Çamur evlerde oturanlara,
Mayası toprak olanlara,
Güveden kolay ezilenlere mi güvenir?
Ömürleri sabahtan akşama varmaz,
Kimse farkına varmadan sonsuza dek yok olurlar.
İçlerindeki çadır ipleri çekilince,
Bilgelikten yoksun olarak ölüp giderler.»
«Haydi çağır, seni yanıtlayan çıkacak mı?
Meleklerin hangisi ne yönelceksin?
Aptalı üzüntü öldürür,
Budalayı kıskançlık bitirir.
Ben aptalın kök saldığını görünce,
Hemen yurduna lanet ettim.
Çocukları güvenlikten uzak,
Mahkeme kapısında ezilir,
Savunan çıkmaz.
Ürünü açlar yer,
Dikenler arasındaki bile toplarlar;
Mallarını susamışlar yutmak ister. «Tuzak».
Çünkü dert topraktan çıkmaz,
Sıkıntı yerden bitmez.
Havaya uçuşan kıvılcımlar gibi
Sıkıntı çekmek için doğar insan.
«Oysa ben Tanrıya yönelir,
Davamı Ona bıraktırdım.
Anlayamadığımız büyük işler,
Sayısız şaşılacak işler yapan Odur.
Yeryüzüne yağmur yağdırır,
Tarlalara sular gönderir.
Düşkünleri yükseltir,
Yaşlıları esenliğe çıkarır.
Kurnazların oyununu bozar,
Düzenlerini gerçekleştiremesinler diye.
Bilgeleri kurnazlıklarında yakalar,
Düzenbazların oyunu son bulur.
Gündüz karanlığa toslar,
Öğlen, geceymiş gibi el yordamıyla ararlar.
Yoksulu onların kılıç gibi ağzından
Ve güçlünün elinden o kurtarır.
Yoksul umutlanır,
Haksızlık ağzını kapar.
«İşte, ne mutlu Tanrının eğittiği insana!
Bu yüzden Her Şeye Gücü Yetenin yola getirişini küçümseme.
Çünkü o hem yaralar hem sarar,
O incitir, ama elleri sağaltır.
Altı kez sıkıntıya düşsen seni kurtarır,
Yedinci kez de sana zarar vermez.
Kıtlıkta ölümden,
Savaşta kılıçtan seni o koruyacak.
Kamçılayan dillerden uzak kalacak,
Yıkım gelince korkmayacaksın.
Yıkıma, açlığa gülüp geçecek,
Yabanıl hayvanlardan ürkmeyeceksin.
Çünkü tarladaki taşlarla anlaşıacaksın,

			The Holy Bible in Turkish
Job	5	24	Yabanıl hayvanlar seninle barışacak. Çadırının güvenlik içinde olduğunu bilecek, Yurdunu yoklayınca eksik bulmayacaksın.
Job	5	25	Çocuklarının çoğalacağını bileceksin, Soyun ot gibi bitecek.
Job	5	26	Zamanında toplanan demetler gibi, Mezara dinç gireceksin.
Job	5	27	<<İşte araştırdık, doğrudur, Onun için bunu dinle ve belle.>>
Job	6	1	Eyüp şöyle yanıtladı:
Job	6	2	<<Keşke üzüntüm tartışılabilse, Acım teraziye konabilseydi!
Job	6	3	Denizlerin kumundan ağır gelirdi, Bu yüzden abuk sabuk konuştum.
Job	6	4	Çünkü Her Şeye Gücü Yetenin okları içimde, Ruhum onların zehirini içiyor, Tanrının dehşetleri karşıma dizildi.
Job	6	5	Otu olan yaban eşiği anırır mı, Yemi olan öküz böğürür mü?
Job	6	6	Tatsız bir şey tuzsuz yenir mi, Yumurta akında tat bulunur mu?
Job	6	7	Böyle yiyeceklerle dokunmak istemiyorum, Beni hasta ediyorlar.
Job	6	8	<<Keşke dileğim yerine gelse, Tanrı özlediğimi bana verse!
Job	6	9	Kerem edip beni ezse, Elini çabuk tutup yaşam bağımı kesse!
Job	6	10	Yine avunur, Amansız derdime karşın sevinirdim, Çünkü Kutsal Olanın sözlerini yadsımadım.
Job	6	11	Gücüm nedir ki, bekleyeyim? Sonum nedir ki, sabredeyim?
Job	6	12	Taş kadar güçlü müyüm, Etim tunçtan mı?
Job	6	13	Çaresiz kalınca Kendimi kurtaracak gücüm mü olur?
Job	6	14	<<Kederli insana dost sevgisi gerekir, Her Şeye Gücü Yetenden korkmaktan vaz geçse bile.
Job	6	15	Kardeşlerim kuru bir dere gibi beni aldattı; Hani gürül gürül akan dereler vardır,
Job	6	16	Eriyen buzlarla taşan, Kar sularıyla beslenen,
Job	6	17	Ama kurak mevsimde akmayan, Sıcakta yataklarında tükenen dereler... İşte öyle aldattılar beni.
Job	6	18	O dereler için kervanlar yolundan sapar, Çöle çıkıp yok olurlar. Temanın kervanları su arar, Sabadan gelen yolcular umutla bakar.
Job	6	20	Ama oraya varınca umut bağladıkları için utanır, Hayal kırıklığına uğrarlar.
Job	6	21	Artık siz de bir hiç oldunuz, Dehşete kapılıp korkuyorsunuz.
Job	6	22	<Benim için bir şey verin> Ya da, <Rüşvet verip Beni düşmanın elinden kurtarın, Acımasızların elinden alın> dedim mi?
Job	6	24	<<Bana öğretin, susayım, Yanlışımı gösterin.
Job	6	25	Doğru söz acıdır!
Job	6	26	Ama tartışmalarınız neyi kanıtlıyor? Sözlerimi düzeltmek mi istiyorsunuz?
Job	6	27	Çaresizin sözlerini boş laf mı sayıyorsunuz? Öksüzün üzerine kura çeker, Arkadaşınızın üzerine pazarlık ederdiniz.
Job	6	28	<<Şimdi lütfedip bana bakın, Yüzünüze karşı yalan söyleyecek değilim ya.
Job	6	29	Bırakın artık, haksızlık etmeyin, Bir daha düşünün, davamda haklıyım.
Job	6	30	Ağzımdan haksız bir söz çıkıyor mu, Damağım kötü niyeti ayırt edemiyor mu?
Job	7	1	<<Yeryüzünde insan yaşamı savaşı andırmıyor mu,

The Holy Bible in Turkish

Günleri gündelikçinin günlerinden farklı mı?

Job	7	2	Gölgeyi özleyen köle,
Job	7	3	Ücretini bekleyen gündelikçi gibi,
Job	7	4	Miras olarak bana boş aylar verildi, Payıma sıkıntılı geceler düştü.
Job	7	5	Yatarken, «Ne zaman kalkacağım» diye düşünüyorum, Ama gece uzadıkça uzuyor, Gün doğana dek dönüp duruyorum.
Job	7	6	Bedenimi kurt, kabuk kaplamış, Çatlayan derimden irin akıyor.
Job	7	7	«Günlerim dokumacının mekiğinden hızlı, Umutsuz tükenmekte.
Job	7	8	Ey Tanrı, yaşamımın bir soluk olduğunu anımsa, Gözüm bir daha mutluluk yüzü görmeyecek.
Job	7	9	Şu anda bana bakan gözler bir daha beni görmeyecek, Senin gözlerin üzerimde olacak, Ama ben yok olacağım.
Job	7	10	Bir bulutun dağılıp gitmesi gibi, Ölümler diyarına inen bir daha çıkmaz.
Job	7	11	Bir daha evine dönmez, Bulunduğu yer artık onu tanımaz.
Job	7	12	«Bu yüzden sessiz kalmayacak, İçimdeki sıkıntıyı dile getireceğim; Canımın acısıyla yakınacağım.
Job	7	13	Ben deniz ya da deniz canavarı mıyım ki, Başıma bekçi koydun?
Job	7	14	Yatağım beni rahatlatır, Döşüğüm acılarımı dindirir diye düşündüğümde,
Job	7	15	Beni düşlerle korkutuyor, Görüntülerle yıldırıyor.
Job	7	16	Öyle ki, boğulmayı, Ölmeyi şu yaşama yeğliyorum.
Job	7	17	Yaşamımdan tiksiniyor, Sonsuza dek yaşamak istemiyorum; Çek elini benden, çünkü günlerimin anlamı kalmadı.
Job	7	18	«İnsan ne ki, onu büyütesin, Üzerinde kafa yorasın, Her sabah onu yoklayasın, Her an onu sınavayasın?
Job	7	19	Gözünü üzerimden hiç ayırmayacak mısın, Tükürüğümü yutacak kadar bile beni rahat bırakmayacak mısın?
Job	7	20	Günah işledimse, ne yaptım sana, Ey insan gözcüsü? Niçin beni kendine hedef seçtin? Sana yük mü oldum?
Job	7	21	Niçin isyanımı bağışlamaz, Suçumu affetmezsin? Çünkü yakında toprağa gireceğim, Beni çok arayacaksın, ama ben artık olmayacağım.»
Job	8	1	Şuahlı Bildat şöyle yanıtladı:
Job	8	2	«Ne zamana dek böyle konuşacaksın? Sözlerin sert rüzgar gibi.
Job	8	3	Tanrı adaleti saptırır mı, Her Şeye Gücü Yeten doğru olanı çarpıtır mı?
Job	8	4	Oğulların ona karşı günah işlediyse, İsyanlarının cezasını vermiştir.
Job	8	5	Ama sen gayretle Tanrıyı arar, Her Şeye Gücü Yetene yalvarırsan,
Job	8	6	Temiz ve doğruysan, O şimdi bile senin için kolları sıvayıp Seni hak ettiğin yere geri getirecektir.
Job	8	7	Başlangıcın küçük olsa da, Sonun büyük olacak.
Job	8	8	«Lütfen, önceki kuşaklara sor, Atalarının neler öğrendiğini iyice araştıır.
Job	8	9	Çünkü biz daha dün doğduk, bir şey bilmeyiz, Yeryüzündeki günlerimiz sadece bir gölge.
Job	8	10	Onlar sana anlatıp öğretmeyecek, İçlerindeki sözleri dile getirmeyecek mi?
Job	8	11	«Bataklık olmayan yerde kamyş biter mi? Susuz yerde saz büyür mü?
Job	8	12	Henüz yeşilken, kesilmeden,

The Holy Bible in Turkish

Otlardan önce kururlar.

Tanrıyı unutan herkesin sonu böyledir,

Tanrısız insanın umudu böyle yok olur.

Onun güvendiği şey kırılır,

Dayanağı ise bir örümcek ağıdır.

Örümcek ağına yaslanır, ama ağ çöker,

Ona tutunur, ama ağ taşımaz.

Tanrısızlar güneşte iyi sulanmış bitkiyi andırır,

Dalları bahçenin üzerinden aşar;

Kökleri taş yığınınına sarılır,

Çakılların arasında yer aranır.

Ama yerinden sökülürse,

Yeri, <Seni hiç görmedim> diyerek onu yadsır.

İşte sevinci böyle son bulur,

Yerinde başka bitkiler biter.

<<Tanrı kusursuz insanı reddetmez,

Kötülük edenlerin elinden tutmaz.

O senin ağzını yine gülüşle,

Dudaklarını sevinç haykırışıyla dolduracaktır.

Düşmanlarını utanç kaplayacak,

Kötülerin çadırı yok olacaktır.>>

Eyüp şöyle yanıtladı:

<<Biliyorum, gerçekten öyledir,

Ama Tanrının önünde insan nasıl haklı çıkabilir?

Biri onunla tartışmak istese,

Binde bir bile Ona yanıt veremez.

Onun bilgisi derin, gücü eşsizdir,

Kim Ona direndi de ayakta kaldı?

O dağları yerinden oynatır da,

Dağlar farkına varmaz,

Öfkeyle altüst eder onları.

Dünyayı yerinden oynatır,

Direklerini titretir.

Güneşe buyruk verir, doğmaz güneş,

Yıldızları mühürler.

Odur tek başına gökleri geren,

Denizin dalgaları üzerinde yürüyen.

Büyük Ayıyı, Oryonu, Ülkeri,

Güney takımyıldızlarını yaratan Odur.

Anlayamadığımız büyük işler,

Sayısız şaşılacak işler yapan Odur.

İşte, yanımdan geçer, Onu göremem,

Geçip gider, farkına bile varmam.

Evet, O avını kaparsa, kim Onu durdurabilir?

Kim Ona, <Ne yapıyorsun> diyebilir?

Tanrı öfkesini dizginlemez,

Rahavın yardımcıları bile

Onun ayağına kapanır. güçlerini simgeleyen bir deniz canavarı.

<<Nerde kaldı ki, ben Ona yanıt vereyim,

Onunla tartışmak için söz bulayım?

Haklı olsam da Ona yanıt veremez,

Merhamet etmesi için yargıcıma yalvarırdım ancak.

Onu çağırırsam, O da bana yanıt verseydi,

Yine de inanmazdım sesime kulak verdiğine.

O beni kasırgayla eziyor,

Nedensiz yaralarımı çoğaltıyor.

Soluk almama izin vermiyor,

Ancak beni acıya doyuruyor.

Sorun güç sorunuyorsa, O güçlüdür!

Adalet sorunuyorsa, kim Onu mahkemeye çağırabilir?

Suçsuz olsam ağzım beni suçlar,

Kusursuz olsam beni suçlu çıkarır.

<<Kusursuz olsam da kendime aldındığım yok,

Yaşamımı hor görüyorum.

Hepsi bir, bu yüzden diyorum ki,

<O suçluyu da suçsuzu da yok ediyor.>

Kırbaç ansızın ölüm saçınca,

O suçsuzların sıkıntısıyla eğlenir.

Dünya kötülerin eline verilmiş,

Yargıçların gözünü kapayan Odur.

O değilse, kimdir?

<<Günlerim koşucudan çabuk,

iyilik görmeden geçmekte.

Job	9	26	Kamış sandal gibi kayıp gidiyor, Avinin üstüne süzülen kartal gibi.
Job	9	27	«Acılarımı unutayım, Üzgün çehremi değiştirip gülümseyeyim» desem,
Job	9	28	Bütün dertlerimden yılarım, Çünkü beni suçsuz saymayacağını biliyorum.
Job	9	29	Madem suçlanacağım, Neden boş yere uğraşayım?
Job	9	30	Sabun otuyla yıkansam, Ellerimi kül suyuyla temizlesem,
Job	9	31	Beni yine pislige batırırsın, Giyisilerim bile benden tiksindir.
Job	9	32	O benim gibi bir insan değil ki, Ona yanıt vereyim, Birlikte mahkemeye gideyim.
Job	9	33	Keşke aramızda bir hakem olsa da, Elini ikimizin üstüne koysa!
Job	9	34	Tanrı sopasını üzerimden kaldırsın, Dehşeti beni yıldırmasın.
Job	9	35	O zaman konuşur, O'ndan korkmazdım, Ama bu durumda bir şey yapamam.
Job	10	1	«Yaşamımdan usandım, Özgürce yakınacak, İçimdeki acıyla konuşacağım.
Job	10	2	Tanrıya: Beni suçlama diyeceğim, Ama söyle, niçin benimle çekişiyorsun.
Job	10	3	Hoşuna mı gidiyor gaddarlık etmek, Kendi ellerinin emeğini reddedip Kötülerin tasarılarını onaylamak?
Job	10	4	Sende insan gözü mü var? İnsanın gördüğü gibi mi görüyorsun?
Job	10	5	Günlerin ölümlü birinin günleri gibi, Yılların insanın yılları gibi mi ki,
Job	10	6	Suçumu arıyor, Günahımı araştırıyorsun?
Job	10	7	Kötü olmadığımı, Senin elinden beni kimsenin kurtaramayacağını biliyorsun.
Job	10	8	«Senin ellerin bana biçim verdi, beni yarattı, Şimdi dönüp beni yok mu edeceksin?
Job	10	9	Lütfen anımsa, balçık gibi bana sen biçim verdin, Beni yine toprağa mı döndüreceksin?
Job	10	10	Beni süt gibi dökmedin mi, Peynir gibi katılaştırmadın mı?
Job	10	11	Bana et ve deri giydirdin, Beni kemiklerle, sinirlerle ördün.
Job	10	12	Bana yaşam verdin, sevgi gösterdin, İlgin ruhumu korudu.
Job	10	13	«Ama bunları yüreğinde gizledin, Biliyorum aklımdakini:
Job	10	14	Günah işleseydim, beni gözlerdin, Suçumu cezasız bırakmazdın.
Job	10	15	Suçluysam, vay başıma! Suçsuzken bile başımı kaldıramıyorum, Çünkü utanç doluyum, çaresizim.
Job	10	16	Başımı kaldırırsam, aslan gibi beni avlar, Şaşılası gücünü yine gösterirsin üstümde.
Job	10	17	Bana karşı yeni tanıklar çıkarır, Öfkeni artırırırsın. Orduların dalga dalga üzerime geliyor.
Job	10	18	«Niçin doğmama izin verdin? Keşke ölseydim, hiçbir göz beni görmeden!
Job	10	19	Hiç var olmamış olurdum, Rahimden mezara taşınırdım.
Job	10	20	Birkaç günlük ömrüm kalmadı mı? Beni rahat bırak da biraz yüzüm gulsün;
Job	10	21	Dönüşü olmayan yere gitmeden önce, Karanlık ve ölüm gölgesi diyarına,
Job	10	22	Zifiri karanlık diyarına, Ölüm gölgesi, kargaşa diyarına, Aydınlığın karanlığı andırdığı yere.»
Job	11	1	Naamalı Sofar şöyle yanıtladı:

The Holy Bible in Turkish

Job	11	2	<<Bunca söz yanıtsız mı kalsın? Çok konuşan haklı mı sayılsın?
Job	11	3	Şaşmalıkların karşısında sussun mu insanlar? Sen alay edince kimse seni utandırmasın mı?
Job	11	4	Tanrıya, <İnancım arıdır> diyorsun, <Senin gözünde temizim.>
Job	11	5	Ama keşke Tanrı konuşsa, Sana karşı ağzını açsa da,
Job	11	6	Bilgelığın sırlarını bildirse! Çünkü bilgelik çok yönlüdür.
Job	11	7	Bil ki, Tanrı günahlarından bazılarını unuttu bile. <<Tanrının derin sırlarını anlayabilir misin?
Job	11	8	Her Şeye Gücü Yetenin sınırlarına ulaşabilir misin? Onlar gökler kadar yüksektir, ne yapabilirsin?
Job	11	9	Ölümler diyarından derindir, nasıl anlayabilirsin? Ölçüleri yeryüzünden uzun,
Job	11	10	Denizden geniştir. <<Gelip seni hapsedse, mahkemeye çağırsa,
Job	11	11	Kim Ona engel olabilir? Çünkü O yalancıları tanır,
Job	11	12	Kötülüğü görür de dikkate almaz mı? Ne zaman yaban eşeği insan doğurursa,
Job	11	13	Aptal da o zaman sağduyulu olur. <<Ona yüreğini adar,
Job	11	14	Ellerini açarsan, İşlediğin günahı kendinden uzaklaştırır,
Job	11	15	Çadırında haksızlığa yer vermezsen, Utanmadan başını kaldırır,
Job	11	16	Sıkıntılarını unutur, Sağlam ve korkusuz olabilirsin.
Job	11	17	Sıkıntıları unutur, Akıp gitmiş sular gibi anarsın onları.
Job	11	18	Yaşamın öğlen güneşinden daha parlak olur, Karanlık sabaha döner.
Job	11	19	Güven duyarsın, çünkü umudun olur, Çevrene bakıp güvenlik içinde yatarsın.
Job	11	20	Uzanırsın, korkutan olmaz, Birçokları senden lütuf diler.
Job	12	1	Ama kötülerin gözlerinin feri sönecek, Kaçacak yer bulamayacaklar,
Job	12	2	Tek umutları son soluklarını vermek olacak.>> Eyüp şöyle yanıtladı:
Job	12	3	<<Kendinizi birşey sandığınız belli, Ama bilgelik de sizinle birlikte ölecek!
Job	12	4	Sizin kadar benim de aklım var, Sizden aşağı kalmam.
Job	12	5	Kim bilmez bunları? <<Gülünç oldum dostlarıma,
Job	12	6	Ben ki, Tanrıya yakarırdım, yanıtlardı beni. Doğru ve kusursuz adam gülünç oldu.
Job	12	7	Kaygısızlar felaketi küçümser, Ayacı kayan umursamaz.
Job	12	8	Soyguncuların çadırlarında rahatlık var, Tanrıyı gazaba getirenler güvenlik içinde,
Job	12	9	Tanrıya değil, kendi bileklerine güveniyorlar. <<Ama şimdi sor hayvanlara, sana öğretsinler,
Job	12	10	Gökte uçan kuşlara sor, sana anlatsınlar, Toprağa söyle, sana öğretsin,
Job	12	11	Denizdeki balıklara sor, sana bilgi versinler. Hangisi bilmez
Job	12	12	Bunu RABbin yaptığını? Her yarattığın canı,
Job	12	13	Bütün insanlığın soluğu Onun elindedir. Damağın yemeği tattığı gibi
Job	12	14	Kulak da sözleri denemez mi? Bilgelik yaşlılarda,
Job	12	15	Akıllı uzun yaşamdadır. <<Bilgelik ve güç Tanrıya özgüdür,
Job	12	16	Ondadır öğüt ve akıl. Onun yıktığı onarılamaz,
Job	12	17	Onun hapsedtiği kişi özgür olamaz. Suları tutarsa, kuraklık olur,
Job	12	18	Salıverirse dünyayı sel götürür.

The Holy Bible in Turkish

Job	12	16	Güç ve zafer Ona aittir, Aldanan da aldatan da Onundur.
Job	12	17	Danışmanları çaresiz kılar, Yargıçları çıldırtır.
Job	12	18	Krallların bağladığı bağı çözer, Bellerine kuşak bağlar.
Job	12	19	Kâhinleri çaresiz kılar, Kol tuklarında yılananları devirir.
Job	12	20	Güvenilir danışmanları susturur, Yaşlıların aklını alır.
Job	12	21	Rezalet saçar soylular üzerine, Güçlülerin kuşağını gevşetir.
Job	12	22	Karanlıkların derin sırlarını açar, Ölüm gölgesini aydınlığa çıkarır.
Job	12	23	Ulusları büyütür, ulusları yok eder, Ulusları genişletir, ulusları sürgün eder.
Job	12	24	Dünya önderlerinin aklını başından alır, Yolu izi belirsiz bir çölde dolaştırır onları.
Job	12	25	Karanlıkta el yordamıyla yürür, ışık yüzü görmezler; Sarhoş gibi dolaştırır onları.
Job	13	1	<<İşte, gözlerim her şeyi gördü, Kulağım duydu, anladı.
Job	13	2	Sizin bildiğinizi ben de biliyorum, Sizden aşağı kalmam.
Job	13	3	Ama ben Her Şeye Gücü Yetenle konuşmak, Davamı Tanrıyla tartışmak istiyorum.
Job	13	4	Sizlerse yalan düzüyorsunuz, Hepiniz değersiz hekimlersiniz.
Job	13	5	Keşke büsbütün sussanız! Sizin için bilgelik olurdu bu.
Job	13	6	Şimdi davamı dinleyin, Yakınmama kulak verin.
Job	13	7	Tanrı adına haksızlık mı edeceksiniz? Onun adına yalan mı söyleyeceksiniz?
Job	13	8	Onun tarafını mı tutacaksınız? Tanrının davasını mı savunacaksınız?
Job	13	9	Sizi sorguya çekerse, iyi mi olur? İnsanları aldattığınız gibi Onu da mı aldatacaksınız?
Job	13	10	Gizlice Onun tarafını tutarsanız, Kuşkusuz sizi azarlar.
Job	13	11	Onun görkemi sizi yıldırma mı? Dehşeti üzerinize düşmez mi?
Job	13	12	Anlattıklarınız kül kadar değersizdir, Savunduklarınızsa çamurdan farksız.
Job	13	13	<<Susun, bırakın ben konuşayım, Başıma ne gelirse gelsin.
Job	13	14	Hayatım tehlikeye girecekse girsin, Canım zora düşecekse düşsün.
Job	13	15	Beni öldürecek, umudum kalmadı fç, Hiç olmazsa yürüdüğüm yolun doğruluğunu yüzüne karşı savunayım. bile
Ona güvenim sarsılmaz. >>			
Job	13	16	Aslında bu benim kurtuluşum olacak, Çünkü tanrısız bir adam Onun karşısına çıkamaz.
Job	13	17	Sözlerimi iyi dinleyin, Kulaklarınızdan çıkmasını söyleyeceklerim.
Job	13	18	İşte davamı hazırladım, Haklı çıkacağımı biliyorum.
Job	13	19	Kim suçlayacak beni? Biri varsa susar, son soluğumu veririm.
Job	13	20	<<Yalnız şu iki şeyi lütfet, Tanrım, O zaman kendimi senden gizlemeyeceğim:
Job	13	21	Elini üstümden çek Ve dehşetinle beni yıldırma.
Job	13	22	Sonra beni çağır, yanıtlayayım, Ya da bırak ben konuşayım, sen yanıtlar.
Job	13	23	Suçlarım, günahlarım ne kadar? Bana suçumu, günahımı göster.
Job	13	24	Niçin yüzünü gizliyorsun, Beni düşman gibi görüyorsun? çağırıştırıyor, bu yolla bir söz sanatı
yapılmış.			
Job	13	25	Rüzgarın sürüklediği yaprağa dönmüşüm, Beni mi korkutacaksınız?

The Holy Bible in Turkish

Kuru samanı mı kovalayacaksın?
 Çünkü hakkımda acı şeyler yazıyor,
 Gençliğimde işlediğim günahları bana miras veriyorsun.
 Ayaklarımı tomruğa vuruyor,
 Yollarımı gözetliyor,
 İzimi sürüyorsun.
 <<Oysa insan telef olmuş, çürük bir şey,
 Güve yemiş giysi gibidir.
 <<İnsanı kadın doğurur,
 Günleri sayılı ve sıkıntı doludur.
 Çiçek gibi açıp solar,
 Gölge gibi gelip geçer.
 Gözlerini böyle birine mi dikiyorsun,
 Yargılamak için önüne çağırıyorsun?
 Kim temizi kirliden çıkarabilir?
 Hiç kimse!
 Madem insanın günleri belirlenmiş,
 Aylarının sayısı saptanmış,
 Sınır koymuşsun, öteye geçemez;
 Gözünü ondan ayır da,
 Çalışma saatini dolduran gündelikçi gibi rahat etsin.
 <<Oysa bir ağaç için umut vardır,
 Kesilse, yeniden sürgün verir,
 Eksilmez filizleri.
 Kökü yerde kocasa,
 Kütüğü toprakta ölse bile,
 Su kokusu alır almaz filizlenir,
 Bir fidan gibi dal budak salar.
 İnsan ise ölüp yok olur,
 Son soluğunu verir ve her şey biter.
 Suyu akıp giden göl
 Ya da kuruyan ırmak nasıl çöle dönerse,
 İnsan da öyle, yatar, bir daha kalkmaz,
 Gökler yok oluncaya dek uyanmaz,
 Uyandırılmaz.
 <<Keşke beni ölümler diyarına gizlesen,
 Öfken geçinceye dek saklasan,
 Bana bir süre versen de, beni sonra anımsasan.
 İnsan ölür de dirilir mi?
 Başka biri nöbetimi devralıncaya dek
 Savaş boyunca umutla beklerdim.
 Sen çağırırdın, ben yanıtlardım,
 Ellerinle yaptığın yarattığı özlerdin.
 O zaman adımlarımı sayar,
 Günahımın hesabını tutmazdın.
 İsyanımı torbaya koyup mühürler,
 Suçumu örterdin.
 <<Ama dağın yıkılıp çöktüğü,
 Kayanın yerinden taşındığı,
 Suyun taşı aşındırdığı,
 Selin toprağı sürükleyip götürdüğü gibi,
 İnsanın umudunu yok ediyorsun.
 Onu hep yenersin, yok olup gider,
 Çehresini değiştirir, uzaga gönderirsin.
 Oğulları saygı görür, onun haberi olmaz,
 Aşağılanırlar, anlamaz.
 Ancak kendi canının acısını duyar,
 Yalnız kendisi için yas tutar.>>
 Temanlı Elifaz şöyle yanıtladı:
 <<Bilge kişi boş sözlerle yanıtlar mı,
 Kararını doğu rüzgarıyla doldurur mu?
 Boş sözlerle tartışır,
 Yararsız söylevler verir mi?
 Tanrı korkusunu bile ortadan kaldırıyor,
 Tanrının huzurunda düşünmeyi engelliyorsun.
 Çünkü suçun ağzını kışkırtıyor,
 Hilekârların diliyle konuşuyorsun.
 Kendi ağzın seni suçluyor, ben değil,
 Dudakların sana karşı tanıklık ediyor.
 <<İlk doğan insan sen misin?
 Yoksa dağlardan önce mi var oldun?
 Tanrının sırrını mı dinledin de,

The Holy Bible in Turkish

Yalnız kendini bilge görüyorsun?
 Senin bildiğin ne ki, biz bilmeyelim?
 Senin anladığın ne ki, bizde olmasın?
 Bizde ak saçlı da yaşlı da var,
 Babandan bile yaşlı.
 Az mı geliyor Tanrının avutması sana,
 Söylediği yumuşak sözler?
 Niçin yüreğin seni sürüklüyor,
 Gözlerin parıldıyor,
 Tanrıya öfkeni gösteriyorsun,
 Ağzından böyle sözler dökülüyor?
 <<İnsan gerçekten temiz olabilir mi?
 Kadından doğan biri doğru olabilir mi?
 Tanrı meleklerine güvenmiyorsa,
 Gökler bile onun gözünde temiz değilse,
 Haksızlığı su gibi içen
 İğrenç, bozuk insana mı güvenecek?
 <<Dinle beni, sana açıklayayım,
 Gördüğümü anlatayım,
 Bilgelerin atalarından öğrenip bildirdiği,
 Gizlemediği gerçekleri;
 O atalar ki, ülke yalnız onlara verilmişti,
 Aralarına henüz yabancı girmemişti.
 Kötü insan yaşamı boyunca kıvrandır,
 Zorbaya ayrılan yıllar sayılıdır.
 Dehşet sesleri kulağından eksilmez,
 Esenlik içindeyken soyguncunun saldırısına uğrar.
 Karanlıktan kurtulabileceğine inanmaz,
 Kılıç onu gözler.
 <Nerede?> diyerek ekmek ardınca dolaşır,
 Karanlık günün yanbaşında olduğunu bilir.
 Acı ve sıkıntı onu yıldırır,
 Savaşa hazır bir kral gibi onu yener.
 Çünkü Tanrıya el kaldırmış,
 Her şeye Gücü Yetene meydan okumuş,
 Kalın, yumrulu kalkanıyla
 Ona inatla saldırmıştı.
 <<Yüzü semirdiği,
 Göbeği yağ bağladığı halde,
 Yıkılmış kentlerde,
 Taş yığınınına dönmüş oturulmaz evlerde oturacak,
 Zengin olmayacak, serveti tükenecek,
 Malları ülkeye yayılmayacaktır.
 Karanlıktan kaçamayacak,
 Filizlerini alev kurutacak,
 Tanrının ağzından çıkan solukla yok olacaktır.
 Boş şeye güvenerek kendini aldatmasın,
 Çünkü ödülü boşluk olacaktır.
 Gününden önce işi tamamlanacak,
 Dalı yeşermeyecektir.
 Asma gibi koruğunu dökecek,
 Zeytin ağacı gibi çiçeğini dağıtacaktır.
 Çünkü tanrısızlar sürüsü kısır olur,
 Rüşvetçilerin çadırlarını ateş yakıp yok eder.
 Fesada gebe kalıp kötülük doğururlar,
 İçleri yalan doludur.>>
 Eyüp şöyle yanıtladı:
 <<Buna benzer çok şey duydum,
 Oysa siz avutmuyor, sıkıntı veriyorsunuz.
 Boş sözleriniz hiç sona ermeyecek mi?
 Nedir derdiniz, boyuna karşılık veriyorsunuz?
 Yerimde siz olsaydınız,
 Ben de sizin gibi konuşabilirdim;
 Size karşı güzel sözler dizer,
 Başımı sallayabilirdim.
 Ağzımdan çıkan sözlerle yüreklendirir,
 Dudaklarımdan dökülen avutucu sözlerle yatıştırırdım sizi.
 <<Konuşsam bile acım dinmez,
 Sussam ne değişir?
 Ey Tanrı, beni tükettin,
 Bütün ev halkımı dağıttın.
 Beni sıkıp buruşturdu, bana karşı tanık oldu bu;

Job	16	9	Zayıflığım kalkmış tanıklık ediyor bana karşı. Tanrı öfkeyle saldırıp parçalıyor beni, Dişlerini gıcırdatıyor bana, Düşmanım gözlerini üzerime dikeyor.
Job	16	10	İnsanlar bana dudak büküyor, Aşağılayarak tokat atıyor, Birleşiyorlar bana karşı.
Job	16	11	Tanrı haksızlara teslim ediyor beni, Kötülerin kucağına atıyor.
Job	16	12	Ben rahat yaşıyordum, ama Tanrı paraladı beni, Boynumdan tutup yere çaldı. Beni hedef yaptı kendine.
Job	16	13	Okçuları beni kuşatıyor, Acımadan böbreklerimi deşiyor, Ödümü yerlere döküyor.
Job	16	14	Bedenimde gedik üstüne gedik açıyor, Dev gibi üzerime saldırıyor.
Job	16	15	<<Giymek için çul diktim, Gururumu ayak altına aldım.
Job	16	16	Ağlamaktan yüzüm kızardı, Gözlerimin altı morardı.
Job	16	17	Yine de ellerim şiddetten uzak, Duam içtendir.
Job	16	18	<<Ey toprak, kanımı örtme, Feryadım asla dinmesin.
Job	16	19	Daha şimdiden tanığım göklerde, Beni savunan yücelerdedir.
Job	16	20	Dostlarım benimle eğleniyor, Gözlerim Tanrıya yaş döküyor;
Job	16	21	Tanrı kendisiyle insan arasında İnsanoğluyla komşusu arasında hak arasın diye.
Job	16	22	<<Çünkü birkaç yıl sonra, Dönüşü olmayan yolculuğa çıkacağım.
Job	17	1	<<Yaşama gücüm tükendi, günlerim kısaldı, Mezar gözlüyor beni.
Job	17	2	Çevremi alaycılar kuşatmış, Gözümü onların aşağılamasıyla açıp kapıyorum.
Job	17	3	<<Ey Tanrı, kefilim ol kendine karşı, Başka kim var bana güvence verecek?
Job	17	4	Çünkü onların aklını anlayışa kapadın, Bu yüzden onları zafere kavuşturmayacaksın.
Job	17	5	Para için dostlarını satan adamın Çocuklarının gözünün ferisi söner.
Job	17	6	<<Tanrı beni insanların diline düşürdü, Yüzüme tükürmekteler.
Job	17	7	Kederden gözümün ferisi söndü, Kollarım bacaklarım çırpı gibi.
Job	17	8	Dürüst insanlar buna şaşıyor, Suçsuzlar tanrısızlara saldırıyor.
Job	17	9	Doğrular kendi yolunu tutuyor, Elleri temiz olanlar gittikçe güçleniyor.
Job	17	10	<<Ama siz, hepiniz gelin yine deneyin! Aranızda bir bilge bulamayacağım.
Job	17	11	Günlerim geçti, tasarılarım, Dileklerim suya düştü.
Job	17	12	Bu insanlar geceyi gündüze çeviriyorlar, Karanlığa <Işık yakındır> diyorlar.
Job	17	13	Ölümler diyarını evim diye gözlüyorsam, Yatağımı karanlığa seriyorsam,
Job	17	14	Çukura <Babam>, Kurda <Annem, kızkardeşim> diyorsam,
Job	17	15	Umutum nerede? Kim benim için umut görebilir?
Job	17	16	Umut benimle ölümler diyarına mı inecek? Toprağa birlikte mi gireceğiz?>>
Job	18	1	Şahli Bildat şöyle yanıtladı:
Job	18	2	<<Ne zaman bitecek bu sözler? Biraz anlayışlı olun da konuşalım.
Job	18	3	Niçin hayvan yerine konuyoruz, Gözünüzde aptal sayılıyorruz?
Job	18	4	Sen kendini öfkenle paralıyorsun, Senin uğruna dünyadan vaz mı geçilecek?

Kayalar yerini mi değiştirecek?

Job	18	5	<<Evet, kötünün ışığı sönecek,
Job	18	6	Ateşinin alevi parlamayacak.
Job	18	7	Çadırındaki ışık karanlığa dönecek,
Job	18	8	Yanı ndaki kandil sönecek.
Job	18	9	Adımlarının gücü zayı flayacak,
Job	18	10	Kurduğu düzene kendi düşecek.
Job	18	11	Ayakları onu ağa götürecekt,
Job	18	12	Kendi ayağıyla tuzağa basacak.
Job	18	13	Topuğu kapana girecek,
Job	18	14	Tuzak onu kapacak.
Job	18	15	Toprağa gizlenmiş bir ilmek,
Job	18	16	Yoluna koyulmuş bir kapan bekliyor onu.
Job	18	17	Dehşet saracak onu her yandan,
Job	18	18	Her adımı nda onu kovalayacak.
Job	18	19	Gücünü kıtlık kemirecek,
Job	18	20	Tökezleyince, felaket yanı nda bi ti verecek.
Job	18	21	Derisini hastalık yiyecek,
Job	18	22	Kollarıyla bacaklarını ölüm yutacak.
Job	18	23	Güvenli çadırından atılacak,
Job	18	24	Dehşet kralının önüne sürüklenecek.
Job	18	25	Çadırında ateş oturacak,
Job	18	26	Yurdunun üzerine kükürt saçılacak.
Job	18	27	Kökleri dipten kuruyacak,
Job	18	28	Dalları üstten solacak.
Job	18	29	Ülkede anısı yok olacak,
Job	18	30	Adı dünyadan silinecek.
Job	18	31	Işıktan karanlığa sürülecek,
Job	18	32	Dünyadan kovulacak.
Job	18	33	Ne çocuğu ne torunu kalacak halkı arasında,
Job	18	34	Yaşadığı yerde kimsesi kalmayacak.
Job	18	35	Batıdakiler onun yıkımına şaşacak,
Job	18	36	Doğudakiler dehşet içinde bakacak.
Job	18	37	Evet, kötülerin yaşamı işte böyle son bulur,
Job	18	38	Tanrı'yı tanımayanların varacağı yer budur.>>
Job	19	1	Eyüp şöyle yanıtladı:
Job	19	2	<<Ne zamana dek beni üzecek,
Job	19	3	Sözlerini zle ezeceksini z?
Job	19	4	On kez oldu beni aşağılıyor,
Job	19	5	Hiç utanmadan saldırıyorsunuz.
Job	19	6	Yanlış yola sapmışsam,
Job	19	7	Bu benim suçum.
Job	19	8	Kendinizi gerçekten benden üstün görüyor,
Job	19	9	Utancımı bana karşı kullanıyorsanız,
Job	19	10	Bilin ki, Tanrı bana haksızlık yaptı,
Job	19	11	Beni ağıyla kuşattı.
Job	19	12	<<İşte, <Zorbalık bu!> diye haykırıyorum, ama yanı t yok,
Job	19	13	Yardım için bağı rıyorum, ama adalet yok.
Job	19	14	Yoluma set çekti, geçemiyorum,
Job	19	15	Yollarımı karanlığa boğdu.
Job	19	16	Üzerimden onurumu soydu,
Job	19	17	Başımdaki tacı kaldırdı.
Job	19	18	Her yandan yıktı beni, tükendim,
Job	19	19	Umutumu bir ağaç gibi kökünden söktü.
Job	19	20	Öfkesi bana karşı alev alev yanı yor,
Job	19	21	Beni hasım sayıyor.
Job	19	22	Orduları üstüme üstüme geliyor,
Job	19	23	Bana karşı rampalar yapıyor,
Job	19	24	Çadırımın çevresinde ordugah kuruyorlar.
Job	19	25	<<Kardeşlerimi benden uzaklaştırdı,
Job	19	26	Tanıdıklarım bana büsbütün yabancılaştı.
Job	19	27	Akrabalarım uğramaz oldu,
Job	19	28	Yakın dostlarım beni unuttu.
Job	19	29	Evimdeki konuklarla hizmetçiler
Job	19	30	Beni yabancı sayıyor,
Job	19	31	Garip oldum gözlerinde.
Job	19	32	Kölemi çağırıyorum, yanı tlamıyor,
Job	19	33	Dil döksem bile.
Job	19	34	Soluğum karımı tiksindiriyor,
Job	19	35	Kardeşlerim benden iğreniyor.
Job	19	36	Çocuklar bile beni küçümsüyor,
Job	19	37	Ayağa kalksam benimle eğleniyorlar.

The Holy Bible in Turkish

Job	19	19	Bütün yakın dostlarım benden öğreniyor, Sevdiklerim yüz çeviriyor.
Job	19	20	Bir deri bir kemiğe döndüm, Ölümün eşiğine geldim.
Job	19	21	<<Ey dostlarım, acıyın bana, siz acıyın, Çünkü Tanrının eli vurdu bana.
Job	19	22	Neden Tanrı gibi siz de beni kovalıyor, Etime doymuyorsunuz?
Job	19	23	<<Keşke şimdi sözlerim yazılsa, Kitaba geçseydi,
Job	19	24	Demir kalemle, kurşunla Sonsuza dek kalsın diye kayaya kazılsaydı!
Job	19	25	Oysa ben kurtarıcımın yaşadığını, Sonunda yeryüzüne geleceğini biliyorum.
Job	19	26	Derim yok olduktan sonra, Yeni bedenimle Tanrıyı göreceğim.
Job	19	27	Onu kendim göreceğim, Kendi gözlerimle, başkası değil.
Job	19	28	Yüreğim bayılıyor bağrımda! Eğer, <Sıkıntının kökü onda olduğu için
Job	19	29	Onu kovalım> diyorsanız, Kılıçtan korkmalısınız, Çünkü kılıç cezası öfkeli olur, O zaman adaletin var olduğunu göreceksiniz.>>
Job	20	1	Naamalı Sofar şöyle yanıtladı:
Job	20	2	<<Sıkıntılı düşüncelerim beni yanıt vermeye zorluyor, Bu yüzden çok heyecanlıyım.
Job	20	3	Beni utandıran bir azar işitiyorum, Anlayışım yanıt vermemi gerektiriyor.
Job	20	4	<<Bilmiyor musun eskiden beri, İnsan dünyaya geldiğinden beri,
Job	20	5	Kötünün zafer çığlığı kısadır, Tanrısızın sevinciyse bir anlıktır.
Job	20	6	Boyu göklere erişse, Başı bulutlara değse bile,
Job	20	7	Sonsuza dek yok olacak, kendi pisliği gibi; Onu görmüş olanlar, <Nerede o?> diyecekler.
Job	20	8	Düş gibi uçacak, bir daha bulunamayacak, Gece görünümü gibi yok olacak.
Job	20	9	Kendisini görmüş olan gözler bir daha onu görmeyecek, Yaşadığı yerde artık görünmeyecektir.
Job	20	10	Çocukları yoksulların lütfunu dileyecek, Malını kendi eliyle geri verecektir.
Job	20	11	Kemiklerini dolduran gençlik ateşi Kendisiyle birlikte toprakta yatacak.
Job	20	12	<<Kötülük ağzında tatlı gözükse, Onu dilinin altına gizlese bile,
Job	20	13	Tutsa, bırakmasa, Damağının altına saklasa bile,
Job	20	14	Yediği yiyecek midesinde ekşiyecek, İçinde kobra zehirine dönüşecek.
Job	20	15	Yüttüğü servetleri kusacak, Tanrı onları midesinden çıkaracak.
Job	20	16	Kobra zehiri emecek, Engereğin zehir dişi onu öldürecek.
Job	20	17	Akarsuların, bal ve ayran akan derelerin Sefasını süremeyecek.
Job	20	18	Zahmetle kazandığını Yemeden geri verecek,
Job	20	19	Elde ettiği kazancın tadını çıkaramayacak. Çünkü yoksulları ezip yüzüstü bıraktı,
Job	20	20	Kendi yapmadığı evi zorla aldı. <<Hırsı yüzünden rahat nedir bilmedi,
Job	20	21	Serveti onu kurtaramayacak. Yediğinden artakalan olmadı,
Job	20	22	Bu yüzden bolluğu uzun sürmeyecek. Varlık içinde yokluk çekecek,
Job	20	23	Sıkıntı tepesine binecek. Karnını tıka basa doyurduğunda,
Job	20	24	Tanrı kızgın öfkesini ondan çıkaracak, Üzerine gazap yağdıracak. Demir silahtan kaçacak olsa,

The Holy Bible in Turkish

Tunç ok onu delip geçecek.
 Çekilince ok sırtından,
 Parıldayan ucu ödünden çıkacak,
 Dehşet çökecek üzerine.
 Koyu karanlık onun hazinelerini gözlüyor.
 Körüklenmemiş ateş onu yiyip bitirecek,
 Çadırında artakalanı tüketecek.
 Suçunu gökler açığa çıkaracak,
 Yeryüzü ona karşı ayaklanacak.
 Varlığını seller,
 Azgın sular götürecek Tanrının öfkelendiği gün.
 Budur kötünün Tanrı'dan aldığı pay,
 Budur Tanrı'nın ona verdiği miras.>>
 Eyüp şöyle yanıtladı:
 <<Sözümü dikkatle dinleyin,
 Bana verdiğiniz avuntu bu olsun.
 Bırakın ben de konuşayım,
 Ben konuştuktan sonra alay edin.
 <<Yakınmam insana mı karşı?
 Niçin sabırsızlanmayayım?
 Bana bakın da şaşın,
 Elinizi ağızınıza koyun.
 Bunu düşündükçe içimi korku sarıyor,
 Bedenimi titreme alıyor.
 Kötüler niçin yaşıyor,
 Yaşlandıkça güçleri artıyor?
 Çocukları sapasağlam çevrelerinde,
 Soyları gözlerinin önünde.
 Evleri güvenlik içinde, korkudan uzak,
 Tanrının sopası onlara dokunmuyor.
 Boğalarının çiftleşmesi hiç boşa çıkmaz,
 İnekleri hep doğurur, hiç düşük yapmaz.
 Çocuklarını sürü gibi salıverirler,
 Yavruları oynarlar.
 Tef ve lir eşliğinde şarkı söyler,
 Ney sesiyle eğlenirler.
 Ömürlerini bolluk içinde geçirir,
 Esenlik içinde ölümler diyarına inerler.
 Tanrıya, <Bizden uzak dur!> derler,
 <Yolunu öğrenmek istemiyoruz.
 Her Şeye Gücü Yeten kim ki, Ona kulluk edelim?
 Ne kazancımız olur Ona dua etsek?>
 Ama zenginlikleri kendi ellerinde değil.
 Kötülerin öğüdü benden uzak olsun.
 <<Kaç kez kötülerin kandili söndü,
 Başlarına felaket geldi,
 Tanrı öfkelendiğinde paylarına düşen kederi verdi?
 Kaç kez rüzgarın sürüklediği saman gibi,
 Kasırganın uçurduğu saman çöpü oldular?
 <Tanrı babaların cezasını çocuklarına çektirir> diyorsunuz,
 Kendilerine çektirsin de bilsinler nasıl olduğunu.
 Yıkımlarını kendi gözleriyle görsünler,
 Her Şeye Gücü Yetenin gazabını içsinler.
 Çünkü sayılı ayları sona erince
 Geride bıraktıkları aileleri için niye kaygı çeksinler?
 <<En yüksektekileri bile yargılayan Tanrıya
 Kim akıl öğretebilir?
 Biri gücünün doruğunda ölür,
 Büsbütün rahat ve kaygısız.
 Bedeni iyi beslenmiş,
 İlikleri dolu.
 Ötekiyse acı içinde ölür,
 İyilik nedir hiç tatmamıştır.
 Toprakta birlikte yatarlar,
 Üzerlerini kurt kaplar.
 <<Bakın, düşüncelerinizi,
 Bana zarar vermek için kurduğunuz düzenleri biliyorum.
 <Büyük adamın evi nerede?> diyorsunuz,
 <Kötülerin çadırları nerede?>
 Yolculara hiç sormadınız mı?
 Anlattıklarına kulak asmadınız mı?

The Holy Bible in Turkish

Job	21	30	Felaket günü kötü insan esirgenir, Gazap günü ona kurtuluş yolu gösterilir.
Job	21	31	Kim davranışını onun yüzüne vurur? Kim yaptığının karşılığını ona ödetir?
Job	21	32	Mezarlığa taşınır, Kabri başında nöbet tutulur.
Job	21	33	Vadi toprağı tatlı gelir ona, Herkes ardından gider, Önüsüne gidenlerse sayısızdır.
Job	21	34	«Boş laflarla beni nasıl avutursunuz? Yanıtlarınızdan çıkan tek sonuç yalandır.»
Job	22	1	Temanlı Elifaz şöyle yanıtladı:
Job	22	2	«İnsan Tanrıya yararlı olabilir mi? Bilge kişinin bile ona yararı dokunabilir mi? Doğruluğun Her Şeye Gücü Yetene ne zevk verebilir, Kusursuz yaşamın ona ne kazanç sağlayabilir? Seni azarlaması, dava etmesi Ondan korktuğun için mi? Kötülüğün büyük, Günahların sonsuz değil mi? Çünkü kardeşlerinden nedensiz rehin alıyor, Onları soyuyordun.
Job	22	7	Yorguna su içirmedin, Açtan ekmeğı esirgedin; Ülkeye bileğınle sahip oldun, Saygın biri olarak orada yaşadın.
Job	22	8	Dul kadınları eli boş çevirdin, Öksüzlerin kolunu kanadını kırdın.
Job	22	10	Bu yüzden her yanın tuzaklarla çevrili, Ansızın gelen korkuyla yılıyorsun, Her şey kararıyor, göremez oluyorsun, Seller altına alıyor seni.
Job	22	12	«Tanrı göklerin yükseklerinde değil mi? Yıldızlara bak, ne kadar yüksekteler! Sen ise, «Tanrı ne bilir?» diyorsun, «Zifiri karanlığın içinden yargılayabilir mi? Koyu bulutlar ona engeldir, göremez, Gökkubbenin üzerinde dolaşır.»
Job	22	15	Kötülerin yürüdüğü Eski yolu mu tutacaksın?
Job	22	16	Onlar ki, vakitleri gelmeden çekilip alındılar, Temellerini sel bastı.
Job	22	17	Tanrıya, «Bizden uzak dur!» dediler, «Her Şeye Gücü Yeten bize ne yapabilir?»
Job	22	18	Ama onların evlerini iyilikle dolduran Oydu. Bunun için kötülerin öğüdü benden uzak olsun.
Job	22	19	«Doğrular onların yıkımını görüp sevinir, Suçsuzlar şöyle diyerek eğlenir: «Düşmanlarımız yok edildi, Malları yanıp kül oldu.»
Job	22	21	«Tanrıyla dost ol, barış ki, Bolluğa eresin.
Job	22	22	Ağızından çıkan öğretiyi benimse, Sözlerini yüreğinde tut.
Job	22	23	Her Şeye Gücü Yetene dönersen, eski haline kavuşursun. Kötülüğü çadırından uzak tutar,
Job	22	24	Altınını yere, Ofir altınını vadideki çakılların arasına atarsan,
Job	22	25	Her Şeye Gücü Yeten senin altının, Değerli gümüşün olur.
Job	22	26	O zaman Her Şeye Gücü Yetenden zevk alır, Yüzünü Tanrıya kaldırırsın.
Job	22	27	Ona dua edersin, dinler seni, Adaklarını yerine getirirsin.
Job	22	28	Neye karar verirsen yapılır, Yollarını ışık aydınlatır.
Job	22	29	İnsanlar seni alçaltınca, güvenini yitirme, Çünkü Tanrı alçakgönüllüleri kurtarır.
Job	22	30	O suçsuz olmayanı bile kurtarır, Senin ellerinin temizliği sayesinde kurtulur suçlu.»
Job	23	1	Eyüp şöyle yanıtladı:
Job	23	2	«Bugün de acı acı yakınacağım,

İnilti me karşın Tanrının üzerimdeki eli ağırdır.

Keşke Onu nerede bulacağımı bilseydim,
Tahtına varabilseydim!

Davamı önünde dile getirir,
Kanıtlarımı art arda sıralardım.

Bana vereceği yanıtı öğrenir,
Ne diyeceğini anlardım.

Eşsiz gücüyle bana karşı mı çıkardı?

Hayır, yalnızca dinlerdi beni.

Haklı kişi davasını oraya, Onun önüne getirebilirdi,
Ben de yargılanmaktan sonsuza dek kurtulurdum.

«Doğuya gitsem orada değil,
Batıya gitsem Onu bulamıyorum.

Kuzeyde iş görse Onu seçemiyorum,
Güneye dönse Onu göremiyorum.

Ama O tuttuğum yolu biliyor,
Beni sınadığında altın gibi çıkacağım.

Adımlarını yakından izledim,
Sapmadan yolunu tuttum.

Ağzından çıkan buyruklardan ayrılmadım,
Günlük ekmeğimden çok ağzından çıkan sözlerle değer verdim.

«O tek başınadır, kim Onu caydırabilir?
Canı ne isterse onu yapar.

Benimle ilgili kararını yerine getirir,
Daha nice tasarısı vardır.

Bu yüzden dehşete düşerim huzurunda,
Düşündükçe korkarım ondan.

Tanrı cesaretimi kırdı,
Her Şeye Gücü Yeten beni yıldırıldı.

Karanlık beni susturamadı,
Yüzümü örten koyu karanlık.

«Niçin Her Şeye Gücü Yeten yargı için vakit saptamıyor?
Neden Onu tanıyanlar bu günleri görmesin?

İnsanlar sınır taşlarını kaldırıyor,
Çaldıkları sürüleri otlatıyorlar.

Öksüzlerin eşeğini kovuyor,
Dul kadının öküzünü rehin alıyorlar.

Yoksulları yoldan saptırıyor,
Ülkenin düşkünlerini gizlenmeye zorluyorlar.

Bakın, yoksullar çöldeki yaban eşekleri gibi
Yiyecek bulmak için erkenden işe çıkıyorlar,
Çocuklarına yiyeceği kırlar sağlıyor.

Yemlerini tarlalardan topluyor,
Kötülerin bağındaki artıkları eşeliyorlar.

Geceyi giysisiz, çıplak geçiriyorlar,
Örtünecek şeyleri yok soğukta.

Dağlara yağan sağanaktan ıslanıyor,
Sığınakları olmadığı için kayalara sarılıyorlar.

Öksüz memeden uzaklaştırılıyor,
Düşkünün bebeği rehin alınıyor.

Giysisiz, çıplak dolaşıyor,
Aç karnına demet taşıyorlar.

Teraslar arasında zeytin eziyor,
Susuzluktan kavrulurken

Şarap için üzüm sıkıyorlar.
Kentlerden insan iniltileri yükseliyor,

Yaralı canlar feryat ediyor,
Ama Tanrı haksızlığı önemsemiyor.

«Bunlar ışığa başkaldıranlardır;
Onun yolunu tanımaz,
İzinde yürümezler.

Gün kararınca katil kalkar,
Düşkünü, yoksulu öldürür,
Hırsız gibi sıvışır geceleyin.

Zina edenin gözü alaca karanlıktadır,
«Beni kimse görmez» diye düşünür,

Yüzünü örtüyle gizler.

Hırsızlar karanlıkta evleri deler,
Gündüz gizlenir, ışık nedir bilmezler.

Çünkü zifiri karanlık, sabahıdır onların,
Karanlığın dehşetiyle dostturlar.

«Diyorsunuz ki, «Suyun üstündeki köpüktür onlar,

			The Holy Bible in Turkish
			Lanetlidir ÷lkedeki payları ,
			Kimse baēlara gitmez.
Job	24	19	Kuraklık ve sıcaēın eriyen karı alıp g÷t÷rd÷ēu gibi
Job	24	20	÷l÷ler diyarı da g÷nahlıları alıp g÷t÷r÷r.
			Rahim onları unutacak,
			Kurtlara yem olacak,
			Bir daha anılmayacaklar.
Job	24	21	Haksızlık bir aēaç gibi kırılacak.
			Onlar çocuēu olmayan kısır kadınları yolar,
			Dul kadına iyilik etmezler.
Job	24	22	Tanrı, g÷c÷yle zorbaları yok eder,
			Harekete geçince zorbaların yaşama umudu kalmaz.
Job	24	23	Tanrı onlara güven verir, Ona güvenirlere,
			Ama göz÷ yür÷d÷kleri yoldadır.
Job	24	24	Kısa süre yükselir, sonra yok olurlar,
			Düşerler, tıpkı ötekiler gibi alınıp g÷t÷r÷l÷r,
			Başak başı gibi kesilirler.>
Job	24	25	<<Böyle deēilse, kim beni yalancı çıkarabilir,
			söylediklerimin boş olduğunu gösterebilir?>>
Job	25	1	Şuahlı Bildat şöyle yanıtladı:
Job	25	2	<<Egemenlik ve heybet Tanrıya özg÷d÷r,
			Yüce göklerde düzen kuran Odur.
Job	25	3	Orduları sayılabilir mi?
			Işıēı kimin üzerine doğmaz?
Job	25	4	İnsan Tanrının önünde nasıl doğru olabilir?
			Kadından doğan biri nasıl temiz olabilir?
Job	25	5	Onun gözünde ay parlak,
			Yıldızlar temiz deēilse,
Job	25	6	Nerede kaldı bir kurtçuk olan insan,
			Bir böcek olan insanoēlu!>>
Job	26	1	Eyüp şöyle yanıtladı:
Job	26	2	<<Çaresize nasıl yardım ettin!
			Gücsüz pazıyı nasıl kurtardın!
Job	26	3	Bilge olmayana ne öğütler verdin!
			Saēlam bilgiyi pek güzel öğrettin!
Job	26	4	Bu sözleri kime söyledin?
			Senin aēzından konuşan ruh kimin?
Job	26	5	<<Suların ve sularda yaşayanların altında
			÷l÷ler titriyor.
Job	26	6	Tanrının önünde ÷l÷ler diyarı çıplaktır,
			Yıkım diyarı ört÷s÷z.
Job	26	7	O boşluēın üzerine kuzey göklerini yayar,
			Hiçliēin üzerine dünyayı asar.
Job	26	8	Bulutların içine suları sarar,
			Bulutlar yırtılmaz onların aēırlıēı altında.
Job	26	9	Dolunayın yüzünü örter,
			Üstüne bulutlarını serper.
Job	26	10	Suların yüzeyine sınır çizer
			Işıēla karanlıēın ayrıldıēı yerde.
Job	26	11	Göklerin direkleri sarsılır,
			Şaşkına dönerler O azarlayınca.
Job	26	12	Güç÷yle denizi çalkalar,
			Ustaca Rahavı vurur. güçlerini simgeleyen bir deniz canavarı.
Job	26	13	Gökler onun soluēuyla açılır,
			Onun eli parçalar kaçan yılanı.
Job	26	14	Bunlar yaptıklarının küç÷cük parçaları,
			O'ndan duyduğumuz hafif bir fısıltıdır.
			Gürleyen güc÷nü kim anlayabilir?>>fı sözleridir.
Job	27	1	Eyüp anlatmaya devam etti:
Job	27	2	<<Hakkımı elimden alan Tanrının varlıēı hakkı için,
			Bana acı çektiren Her Şeye Gücü Yetenin hakkı için,
Job	27	3	İçimde yaşam belirtisi olduēu sürece,
			Tanrının soluēu burnumda olduēu sürece,
Job	27	4	Aēzımdan kötü söz çıkmayacak,
			Dilimden yalan dök÷lmeyecek.
Job	27	5	Size asla hak vermeyecek,
			Son soluēumu verene dek suçsuz olduğumu söyleyeceēim.
Job	27	6	Doēruluēuma sarılacak, onu bırakmayacağım,
			Yaşadığım sürece vicdanım beni suçlamayacak.
Job	27	7	<<Düşmanlarım kötüler gibi,
			Bana saldıranlar haksızlar gibi cezalandırılısın.
Job	27	8	Tanrısız insanın umudu nedir

Tanrı onu yok ettiğinde, canını aldığında?

Başına sıkıntı geldiğinde,

Tanrı feryadını duyar mı?

Her Şeye Gücü Yetenden zevk alır mı?

Her zaman Tanrıya yakarır mı?

<<Tanrının gücünü size öğreteceğim,

Her Şeye Gücü Yetenin tasarısını gizlemeyeceğim.

Aslında siz, hepiniz gördünüz bunu,

Öyleyse ne diye boş boş konuşuyorsunuz?

<<Kötünün Tanrıdan alacağı pay,

Zorbanın Her Şeye Gücü Yetenden alacağı miras şudur:

Çocukları ne kadar çok olursa olsun, kılıçla öldürülecek,

Soyu yeterince ekmek bulamayacaktır.

Sağ kalanlar hastalıktan ölüp gömülecek,

Dul karıları ağlamayacaktır.

Kötü insan kum gibi gümüş yığsa,

Yığınla giysi biriktirse,

Onun biriktirdiğini doğru insan giyecek,

Gümüşü suçsuz paylaşacak.

Evinin güve kozası gibi inşa eder,

Bekçinin kurduğu çardak gibi.

Zengin olarak yatar, ama bu öyle sürmez,

Gözlerini açtığında hepsi yok olup gitmiştir.

Dehşet onu sel gibi basar,

Kasırga gece kapar götürür.

Doğu rüzgarı onu uçurup götürür,

Yerinden silip süpürür.

Acımasızca üzerine eser,

Elinden kaçmaya çalışırken.

Onunla alay ederek el çırpır,

Yerinden ısıklık çalar.>> sözleridir.

Gümüş maden ocağından elde edilir,

Altını arıtmak için de bir yer vardır.

Demir topraktan çıkarılır,

Bakırsa taştan.

İnsan karanlığa son verir,

Koyu karanlığın, ölüm gölgesinin taşlarını

Son sınırına kadar araştırır.

Maden kuyusunu insanların oturduğu yerden uzakta açar,

İnsan ayağının unuttuğu yerlerde,

Herkesten uzak iplere sarılıp sallanır.

Ekmek topraktan çıkar,

Toprağın altı ise yanmış, altüst olmuştur.

Kayalarından laciverttaş çıkar,

Yüzeyi altın tozunu andırır.

Yırtıcı kuş yolu bilmez,

Doğanın gözü onu görmemiştir.

Güçlü hayvanlar oraya ayak basmamış,

Aslan oradan geçmemiştir.

Madenci elini çakmak taşına uzatır,

Dağları kökünden altüst eder.

Kayaların içinden tüneller açar,

Gözleri değerli ne varsa görür.

İrmakların kaynağını tıkar,

Gizli olanı ışığa çıkarır.

Ama bilgelik nerede bulunur?

Aklın yeri neresi?

İnsan onun değerini bilmez,

Yaşayanlar diyarında ona rastlanmaz.

Engin, <<Bende değil>> der,

Deniz, <<Yanımda değil.>>

Onun bedeli saf altınla ödenmez,

Değeri gümüşle ölçülmez.

Ona Ofir altınıyla, değerli oniksle,

Laciverttaşıyla değer biçilmez.

Ne altın ne cam onunla karşılaştırılabilir,

Saf altın kaplara değişilmez.

Yanında mercanla billurun sözü edilmez,

Bilgelik değeri mücevherden üstündür.

Kûş topazı onunla denk sayılmaz,

Saf altınla ona değer biçilmez.

Öyleyse bilgelik nereden geliyor?

The Holy Bible in Turkish

Aklın yeri neresi?

Job	28	21	0 bütün canlıların gözünden uzaktır, gökte uçan kuşlardan bile saklıdır.
Job	28	22	Yıkımla Ölüm: <<Kulaklarımız ancak fısıltısını duydu>> der.
Job	28	23	Onun yolunu Tanrı anlar, Yerini bilen Odur.
Job	28	24	Çünkü 0 yeryüzünün uçlarına kadar bakar, Göklerin altındaki her şeyi görür.
Job	28	25	Rüzgara güç verdiği, Suları ölçtüğü,
Job	28	26	Yağmura kural koyduğu, Yıldırıma yol açtığı zaman,
Job	28	27	Bilgeliği görüp değerini biçti, Onu onaylayıp araştırdı.
Job	28	28	İnsana, <<İşte Rab korkusu, bilgelik budur>> dedi, <<Kötülükten kaçınmak akıllılıktır.>>
Job	29	1	Eyüp yine anlatmaya başladı:
Job	29	2	<<Keşke geçen aylar geri gelseydi, Tanrının beni kolladığı,
Job	29	3	Kandilinin başımın üstünde parladığı, Işığıyla karanlıkta yürüdüğüm günler,
Job	29	4	Keşke olgunluk günlerim geri gelseydi, Tanrının çadırımı dostça koruduğu,
Job	29	5	Her Şeye Gücü Yetenin henüz benimle olduğu, Çocuklarımin çevremde bulunduğu,
Job	29	6	Yollarımın sütle yıkandığı, Yanımdaki kayanın zeytinyağı akıttığı günler!
Job	29	7	<<Kent kapısına gidip Kürsümü meydana koyduğumda,
Job	29	8	Gençler beni görüp gizlenir, Yaşlılar kalkıp ayakta dururlardı;
Job	29	9	Önderler konuşmaktan çekinir, Elleriyle ağızlarını kaparlardı;
Job	29	10	Soyluların sesi kesilir, Dilleri damaklarına yapıştırdı.
Job	29	11	Beni duyan kutlar, Beni gören överdi;
Job	29	12	Çünkü yardım isteyen yoksulu, Destegi olmayan öksüzü kurtarırdım.
Job	29	13	Ölmekte olanın hayır duasını alır, Dul kadının yüreğini sevinçten coştururdum.
Job	29	14	Doğruluğu giysi gibi giyindim, Adalet kaftanım ve sarığımdı sanki.
Job	29	15	Körlere göz, Topallara ayaktım.
Job	29	16	Yoksullara babalık eder, Gari bin davasını üstlenirdim.
Job	29	17	Haksızın çenesini kırar, Avinı dişlerinin arasından kapardım.
Job	29	18	<< «Son soluğumu yuvamda vereceğim» diye düşünüyordum, <Günlerim kum taneleri kadar çok.
Job	29	19	Köküm sulara erişecek, Çiy geceyi dallarımda geçirecek.
Job	29	20	Aldığım övgüler tazelenecek, Elimdeki yay yenilenecek.>
Job	29	21	<<İnsanlar beni saygıyla dinler, Öğüdümü sessizce beklerlerdi.
Job	29	22	Ben konuştuktan sonra onlar konuşmazdı, Sözlerim üzerlerine damlardı.
Job	29	23	Yağmuru beklercesine beni bekler, Son yağmurları içercesine sözlerimi içerlerdi.
Job	29	24	Kendilerine gülümsediğimde gözlerine inanmazlardı, Güler yüzülüğüm onlara cesaret verirdi.
Job	29	25	Onların yolunu ben seçer, başlarında dururdum, Askerlerinin ortasında kral gibi otururdum,
Job	30	1	Yaşlıları avutan biri gibiydim. <<Ama şimdi, yaşı benden küçük olanlar Benimle alay etmekte, Oysa babalarını sürümün köpeklerini Yanına koymaya tenezzül etmezdim.
Job	30	2	Çünkü güçleri tükenmişti,

Bileklerinin gücü ne işime yarardı?

Job	30	3	Yoksulluktan, açlıktan bitkindiler,
Job	30	4	Akşam çölde, ıssız çorak yerlerde kök kemi riyorlardı .
Job	30	5	Çalılıklarda karapazı topluyor,
Job	30	6	Retem kökü yiyorlardı .
Job	30	7	Toplumdan kovuluyorlardı ,
Job	30	8	İnsanlar hırsızmışlar gibi onlara bağırıyordu.
Job	30	9	Korkunç vadilerde, yerdeki deliklerde,
Job	30	10	Kaya kovuklarında yaşıyorlardı .
Job	30	11	Çalılarının arasında anırır ,
Job	30	12	Çalı altında birbine sokulurlardı .
Job	30	13	Aptalların, adı sanı belirsiz insanların çocuklarıydılar ,
Job	30	14	Ülkeden kovulmuşlardı .
Job	30	15	<<Şimdiye destan oldum dillerine,
Job	30	16	Ağızlarına doladılar beni .
Job	30	17	Benden tiksiniyor, uzak duruyorlar,
Job	30	18	Yüzüme tükürmekten çekinmiyorlar .
Job	30	19	Tanrı ipimi çözüp beni alçalttığı için
Job	30	20	Dizginsiz davranmaya başladılar bana .
Job	30	21	Sağımdeki ayak takımı üzerime yürüyor,
Job	30	22	Ayaklarımı kaydırıyor,
Job	30	23	Bana karşı rampalar kuruyorlar .
Job	30	24	Yolumu kesiyor,
Job	30	25	Kimseden yardım görmeden
Job	30	26	Beni yok etmeye çalışıyorlar .
Job	30	27	Koca bir gedikten girer gibi ilerliyor,
Job	30	28	Yıkıntılar arasından üzerime yuvarlanıyorlar .
Job	30	29	Dehşet çöktü üzerime,
Job	30	30	Onurum rüzgara kapılmış gibi uçtu,
Job	30	31	Mutluluğum bulut gibi geçip gitti .
Job	30	32	<<Şimdi tükeniyorum,
Job	30	33	Acı günler beni ele geçirdi .
Job	30	34	Geceleri kemiklerim sızlıyor,
Job	30	35	Beni kemiren acılar hiç durmuyor .
Job	30	36	Tanrının şiddeti
Job	30	37	Üzerimdeki giysiye dönüştü,
Job	30	38	Gömleğimin yakası gibi beni sıkıyor .
Job	30	39	Beni çamura fırlattı ,
Job	30	40	Toza, küle döndüm .
Job	30	41	<<Sana yakarıyorum, ama yanı t vermiyorsun,
Job	30	42	Ayağa kalktığımda gözünü bana dikiyorsun .
Job	30	43	Bana acımasız davranıyor,
Job	30	44	Bileğinin gücüyle beni eziyorsun .
Job	30	45	Beni kaldırıp rüzgara bindiriyorsun,
Job	30	46	Fırtınanın içinde darma duman ediyorsun .
Job	30	47	Biliyorum, beni ölüme,
Job	30	48	Bütün canlıların toplanacağı yere götüreceksin .
Job	30	49	<<Kuşkusuz düşenin dostu olmaz,
Job	30	50	Felakete uğrayıp yardım istediğinde .
Job	30	51	Sıkıntıya düşenler için ağlamaz mıydım?
Job	30	52	Yoksullar için üzülmez miydim?
Job	30	53	Ama ben iyilik beklerken kötülük geldi ,
Job	30	54	Işık umarken karanlık geldi .
Job	30	55	İçim kaynıyor, rahatım yok,
Job	30	56	Önümde acı günler var .
Job	30	57	Yaslı yaslı dolaşıyorum, güneş yok,
Job	30	58	Topluluk içinde kalkıp feryat ediyorum .
Job	30	59	Çakallarla kardeş,
Job	30	60	Baykuşlarla arkadaş oldum .
Job	30	61	Derim karardı, soyuluyor,
Job	30	62	Kemiklerim ateşten yanıyor .
Job	30	63	Lirimin sesi yas feryadına,
Job	30	64	Neyimin sesi ağlayanların sesine döndü .
Job	31	1	<<Gözlerimle antlaşma yaptım
Job	31	2	Şehvetle bir kıza bakmamak için .
Job	31	3	Çünkü insanın yukarıdan, Tanrıdan payı nedir,
Job	31	4	Yücelerden, Her Şeye Gücü Yetenden mirası ne?
Job	31	5	Kötüler için felaket,
Job	31	6	Haksızlık yapanlar için bela değil mi?
Job	31	7	Yürüdüğüm yolları görmüyor mu,
Job	31	8	Attığım her adımı saymıyor mu?
Job	31	9	<<Eğer yalan yolunda yürüdümse,

Ayağım hileye seğırttiyse,
 -Tanrı beni doğru teraziyle tartсын,
 kusursuz olduğumu görsün-
 Adımım yoldan saptıysa,
 Yüreğim gözümü izlediyse,
 Ellerim pisliğe bulaştıysa,
 Ektiğimi başkaları yesin,
 Ekinlerim kökünden sökölün.
 <<Eğer gönlümü bir kadına kaptırdıysam,
 Komşumun kapısında pusuya yattıysam,
 Karım başkasının buğdayını öğütsün,
 Onunla başka erkekler yatsın.
 Çünkü bu utanç verici,
 Yargılanması gereken bir suç olurdu.
 Yıkım diyarına dek yakan bir ateştir o,
 Bütün ürünümü kökünden kavururdu.
 <<Benimle ters düştüklerinde
 Kölemin ve hizmetçimin hakkını yemişsem,
 Tanrı yargıladığında ne yaparım?
 Hesap sorduğunda ne yanıt veririm?
 Beni ana karnında yaratan onu da yaratmadı mı?
 Rahimde bize biçim veren o değil mi?
 <<Eğer yoksulların dileğini geri çevirdimse,
 Dul kadının umudunu kırdımsa,
 Ekmeğimi yalnız yedim,
 Öksüzle paylaşmadımsa,
 Gençliğimden beri öksüzü baba gibi büyütmedimse,
 Doğduğumdan beri dul kadına yol göstermedimse,
 Giysisi olmadığı için can çekişen birini
 Ya da örtüsü olmayan bir yoksulu gördüm de,
 Koyunlarımın yünüyle ısıtmadıysam,
 O da içinden beni kutsamadıysa,
 Mahkemede sözümün geçtiğini bilerek
 Öksüze el kaldırdımsa,
 Kolum omuzumdan düşsün,
 Kol kemiğim kırılsın.
 Çünkü Tanrıdan gelecek beladan korkarım,
 Onun görkeminden ötürü böyle bir şey yapamam.
 <<Eğer umudumu altına bağladımsa,
 Saf altına, <Güvencim sensin> dedimse,
 Servetim çok,
 Varlığımı bileğimle kazandım diye sevindimse,
 Işıldayan güneşe,
 Parıldayarak hareket eden aya bakıp da,
 İçimden ayartıldımsa,
 Elim onlara taptığımı gösteren bir öpücük yolladıysa,
 Bu da yargılanacak bir suç olurdu,
 Çünkü yücelerdeki Tanrıyı yadsımış olurdum.
 <<Eğer düşmanımın yıkımına sevindim,
 Başına kötülük geldi diye keyiflendimse,
 -Kimsenin canına lanet ederek
 Ağzımın günah işlemesine izin vermedim-
 Evimdeki insanlar, <Eyüpün verdiği etle
 Karnını doyurmayan var mı?> diye sormadıysa,
 -Hiçbir yabancı geceyi sokakta geçirmezdî,
 Çünkü kapım her zaman yolculara açıktı -
 Kalabalıktan çok korktuğum,
 Boyların aşağılamasından yıldığım,
 Susup dışarı çıkmadığım için
 Suçumu bağrımda gizleyip
 Adem gibi isyanımı örttümse,
 -<<Keşke beni dinleyen biri olsa!
 İşte savunmamı imzalıyorum,
 Her şeye Gücü Yeten bana yanıt versin!
 Hasımımın yazdığı tomar elimde olsa,
 Kuşkusuz onu omuzumda taşır,
 Taç gibi başıma koyardım.
 Attığım her adımı ona bildirir,
 Kendisine bir önder gibi yaklaşırdım. -
 <<Toprağım bana feryat ediyorsa,
 Sabanın açtığı yarıklar bir ağızdan ağlıyorsa,
 Ürünü para ödmeden yedimse

Ya da üzerinde oturanların kalbini kırdımsa,
Orada buğday yerine diken,
Arpa yerine delice bitsin.>> Eyüp'ün konuşması sona erdi.
Böylece bu üç kişi Eyüpe yanıt vermekten vaz geçti, çünkü Eyüp kendi

Job 31 40
Job 32 1 doğruluğundan emindi.
Job 32 2 Ram ailesinden Bûzlu Barakel oğlu Elihu Eyüpe çok öfkelenildi. Çünkü
Eyüp kendini Tanrıdan haklı görüyordu.
Job 32 3 Elihu Eyüpün üç arkadaşına da öfkelenildi, çünkü Eyüpü suçlamalarına
karşın sağlam bir yanıt bulamamışlardı.
Job 32 4 Elihu Eyüple konuşmak için sırasını beklemişti, çünkü ötekiler yaşça
kendisinden büyüktü.
Job 32 5 Bu üç kişinin başka bir şey söyleyemeyeceğini görünce öfkesi
al evlendi. <<Tanrıyı>>.
Job 32 6 Bûzlu Barakel oğlu Elihu şöyle konuştu: <<Ben yaşça küçüğüm, sizse
yaşlısınız.
Bu yüzden çekindim, bildiğimi söylemekten korktum.
Job 32 7 <Çok gün görenler konuşsun> dedim,
Job 32 8 <Çok yıl yaşayanlar bilgeliği öğretsin.>
Job 32 9 Oysa insana ruh,
Job 32 10 Her Şeye Gücü Yetenin soluğu akıl verir.
Job 32 11 Akıl yaşta değil baştadır.
Job 32 12 Adaleti anlamak yaşa bakmaz.
Job 32 13 <<Bu yüzden, <Beni dinleyin> diyorum,
Ben de bildiğimi söyleyeyim.
Job 32 14 Siz konuşurken ben bekledim,
Job 32 15 Siz ne diyeceğinizi araştırırken
Job 32 16 Düşüncelerinizi dinledim.
Job 32 17 Bütün dikkatimi size çevirdim.
Job 32 18 Ama hiçbiriniz Eyüpün haksızlığını kanıtlayamadı,
Job 32 19 Onun söylediklerine karşılık veremedi.
Job 32 20 <Biz bilgeliğe eriştik,
Job 32 21 Bırakın Tanrı onu haksız çıkarsın, insan değil> demeyin.
Job 32 22 Ama Eyüpün sözlerinin hedefi ben değilim,
Job 32 23 Bu yüzden onu sizin sözlerinizle yanıtlamayacağım.
Job 32 24 <<Onlar yıldız, yanıt veremiyorlar artık,
Job 32 25 Söyleyecek şeyleri kalmadı.
Job 32 26 Onlar konuşmuyor diye ben beklemeli miyim,
Job 32 27 Duruyor, yanıt vermiyorlar diye?
Job 32 28 Benim de söyleyecek sözüm var,
Job 32 29 Ben de bildiğimi söyleyeceğim.
Job 32 30 Çünkü içim dolu,
Job 32 31 İçimdeki ruh beni zorluyor.
Job 32 32 İçim açılmamış şarap gibi,
Job 32 33 Yeni şarap tulumları gibi patlamak üzere.
Job 32 34 Konuşup rahatlamalıyım,
Job 32 35 Ağzımı açıp yanıtlamalıyım.
Job 32 36 Kimseye ayrıcalık göstermeyecek,
Job 32 37 Kimseye yaltaklanmayacağım.
Job 32 38 Çünkü yaltaklanmayı bilsem,
Job 33 1 Yaratıcım beni hemen yok ederdi.
Job 33 2 <<Ama şimdi lütfen sözümü dinle, Eyüp,
Job 33 3 Söyleyeceğim her şeye kulak ver.
Job 33 4 Ağzımı açtım açacağım,
Job 33 5 Söyleyeceklerim dilimin ucunda.
Job 33 6 Sözlerim temiz bir yürekte çıkıyor,
Job 33 7 Dudaklarım bildiklerini içtenlikle söylüyor.
Job 33 8 Beni Tanrının Ruhu yarattı,
Job 33 9 Her Şeye Gücü Yetenin soluğu yaşam veriyor bana.
Job 33 10 Elinden gelirse beni yanıtlar,
Job 33 11 Kendini hazırlar, karşımda dur.
Job 33 12 Tanrının önünde ben de tıpkı senin gibiyim,
Job 33 13 Ben de balçıktan yaratıldım.
Job 33 14 Onun için dehşetim seni yıldırmasın,
Job 33 15 Baskım sana ağır gelmesin.
Job 33 16 <<Sesin hâlâ kulaklarımda,
Job 33 17 Şöyle demiştin:
Job 33 18 <Ben kusursuz ve günahsızım,
Job 33 19 Temiz ve suçsuzum.
Job 33 20 Yine de Tanrı bana karşı bahane arıyor,
Job 33 21 Beni düşman görüyor.
Job 33 22 Ayaklarımı tomruğa vuruyor,
Job 33 23 Yollarımı gözetliyor.>

The Holy Bible in Turkish

Job	33	12	<<Ama sana şunu söyleyeyim, Bu konuda haksızsın. Çünkü Tanrı insandan büyüktür. İnsanın hiçbir sözünü yanıtlamıyor diye Niçin onunla çekişiyorsun?
Job	33	13	Çünkü insan anlamasa da, Tanrı şu ya da bu yolla konuşur.
Job	33	14	Rüyada, geceleyin görümde, İnsanları ağır uyku basınca, Yatakta yatarlarken,
Job	33	15	Kulaklarına konuşur, Uyarısıyla onları korkutur;
Job	33	16	Onları yaptıkları kötülükten döndürmek, Gururdan uzak tutmak,
Job	33	17	Canlarını çukurdan, Hayatlarını ölümden kurtarmak için.
Job	33	18	İnsan yatağında acılarla, Kemiklerinde dinmez sızılarla yola getirilir.
Job	33	19	Öyle ki, içi yemek kaldırmaz, En lezzetli yiyecekten tiksiniir.
Job	33	20	Eti erir, görünmez olur, Gözükmeyen kemikleri ortaya çıkar.
Job	33	21	Canı çukura, Hayatı ölüm meleklerine yaklaşır.
Job	33	22	<<Yine de insana doğruyu bildirmek için Yanında bir melek, bin melekten biri Arabulucu olarak bulunursa,
Job	33	23	Ona lütfeder de, <Onu ölüm çukuruna inmekten kurtar, Ben fidyeyi buldum> derse,
Job	33	24	Eti çocuk eti gibi yenilenir, Gençlik günlerine döner.
Job	33	25	Dua ettiğinde Tanrı ondan hoşnut kalır, O da Tanrının yüzünü görüp sevinir.
Job	33	26	Tanrı onun durumunu düzeltir. Sonra insanların önünde türkü çağırır:
Job	33	27	<Günah işleyip doğru yoldan saptım, Ama Tanrı hak ettiğim cezayı vermedi bana, Canımı çukura inmekten O kurtardı, Işığı görmek için yaşayacağım.>
Job	33	28	<<İşte, insanın canını çukurdan çıkarmak, Onu yaşam ışığıyla aydınlatmak için Tanrı bütün bunları iki kez, Hatıta üç kez yapar.
Job	33	29	<<İyi dinle, Eyüp, kulak ver, Sen sus, ben konuşacağım.
Job	33	30	Söyleyeceğin bir şey varsa söyle, Çünkü seni haklı çıkarmak isterim.
Job	33	31	Yoksa, beni dinle, Sus da sana bilgelik öğreteyim.>>
Job	34	1	Elihu konuşmasına şöyle devam etti:
Job	34	2	<<Ey bilgeler, sözlerimi dinleyin, Kulak verin bana, ey bilgi sahipleri.
Job	34	3	Çünkü damak nasıl yemeği tadarsa, Kulak da sözleri sınar.
Job	34	4	Gelin, doğruyu seçelim, İyi birliktede öğrenelim.
Job	34	5	<<Çünkü Eyüp, <Ben suçsuzum> diyor, <Tanrı hakkımı elimden aldı.
Job	34	6	Haklı olduğum halde yalancı sayılıyorrum, Suçsuz olduğum halde okunla yaraladın beni.>
Job	34	7	Eyüp gibisi var mı? Alayı su gibi içiyor!
Job	34	8	Kötülük yapanlarla dostluk edip geziyor, Kötülerle aynı yolda yürüyor.
Job	34	9	Çünkü, <Tanrıyı hoşnut etmeye çalışmak İnsana yarar getirmez> diyor.
Job	34	10	<<Bu yüzden, ey sağduyulu insanlar, beni dinleyin! Tanrı kötülük yapar mı, Her Şeye Gücü Yeten haksızlık eder mi? Asla!
Job	34	11	Çünkü O herkese yaptığıının karşılığını öder, Hak ettiğini başına getirir.

The Holy Bible in Turkish

Job	34	12	Tanrı kesinlikle kötülük etmez, Her Şeye Gücü Yeten adaleti saptırmaz.
Job	34	13	Kim yeryüzünü Ona emanet etti? Kim Onu bütün dünyanın başına atadı?
Job	34	14	Eğer niyet eder de Ruhunu ve soluğunu geri çekerse,
Job	34	15	Bütün insanlık bir anda yok olur, İnsan yine toprağa döner.
Job	34	16	<<Aklın varsa dinle, Kulak ver sözlerime.
Job	34	17	Adaletten nefret eden hiç hüküm sürebilir mi? Adil ve güçlü olanı suçlayacak mısın?
Job	34	18	Krallara, <Değersizsiniz>, Soylulara, <Kötüsünüz> diyen,
Job	34	19	Önderlere ayrıcalık tanımayan, Zengini yoksuldan çok önemsemeyen O değil mi? Çünkü hepsi onun ellerinin işidir.
Job	34	20	Gece yarısı bir anda ölürler, Herkes sarsılır, ölüp gider, Güçlüler de insan eli değmeden alınıp götürülür.
Job	34	21	<<Tanrının gözleri insanların yolundan ayrılmaz, Attıkları her adımı görür.
Job	34	22	Kötülük yapanların gizlenebileceği Ne karanlık bir yer vardır, ne de ölüm gölgesi.
Job	34	23	Yargılanmak için önüne gelsinler diye, Tanrı insanları sorgulamaya pek gerek duymaz.
Job	34	24	Araştırmadan güçlü insanları kırar, Onların yerine başkalarını diker.
Job	34	25	Çünkü ne yaptıklarını bilir, Gece onları deviriverir, ezilirler.
Job	34	26	Herkesin gözü önünde Kötülükleri yüzünden onları cezalandırır;
Job	34	27	Artık Onun ardından gitmedikleri, Yollarının hiçbirini dikkate almadıkları için.
Job	34	28	Yoksulun feryadını Ona duyurdular; Düşkünlerin feryadını işitti.
Job	34	29	Ama Tanrı sessiz kalırsa kim Onu suçlayabilir? Yüzünü gizlerse kim Onu görebilir? Bir ulusa karşı da bir insana karşı da O hep aynıdır,
Job	34	30	Tanrısız insan krallık etmesin, Halka tuzak kurmasın diye.
Job	34	31	<<Kimse Tanrıya, <Suçluyum, artık kötülük yapmayacağım> dedi mi,
Job	34	32	<Göremediğimi sen bana öğret, Haksızlık ettimse, bir daha etmem?>
Job	34	33	Onu reddettiğin halde, Senin keyfince mi seni ödüllendirmeli? Çünkü karar verecek olan sensin, ben değil, Öyleyse anlat bana bildiğini.
Job	34	34	<<Sagduyulu insanlar, Beni dinleyen bilgeler diyecekler ki,
Job	34	35	<Eyüp bilgisizce konuşuyor, Sözlerinin değeri yok.>
Job	34	36	Kötü biri gibi yanıtladığı için Keşke Eyüpün sınanması sonsuza dek sürse!
Job	34	37	Çünkü günahına isyan da ekliyor, Önümüzde alay edercesine el çırpıyor, Tanrı'ya karşı konuştuğu konuşuyor.>>
Job	35	1	Elihu konuşmasına şöyle devam etti:
Job	35	2	<<Tanrının önünde haklıyım> diyorsun. Doğru buluyor musun bunu?
Job	35	3	Ama hâlâ, <Günah işlemezsem Yararım ne, kazancım ne?> diye soruyorsun.
Job	35	4	<<Ben yanıtlayayım seni Ve arkadaşlarını.
Job	35	5	Göklere bak da gör, Üzerinde yükselen bulutlara göz gezdir.
Job	35	6	Günah işlersen, Tanrıya ne zararı olur? İsyanların çoksa ne olur Ona?
Job	35	7	Doğruysan, Ona verdiğin nedir, Ya da ne alır O senin elinden?
Job	35	8	Kötülüğün ancak senin gibi birine zarar verir,

			The Holy Bible in Turkish
Job	35	9	Doğruluğun ise yalnız insanoğlu içindir.
Job	35	10	<<İnsanlar ağır baskı altında feryat ediyor, güçlülere karşı yardım istiyor.
Job	35	11	Ama kimse, <Nerede Yaratıcı Tanrı?> demiyor; O Tanrı ki, gece bize ezgiler verir,
Job	35	12	Yeryüzündeki hayvanlardan çok bize öğretir ve bizi gökteki kuşlardan daha bilge kılar.
Job	35	13	Kötülerin gururu yüzünden insanlar feryat ediyor, Ama yanıtlayan yok.
Job	35	14	Gerçek şu ki, Tanrı boş feryadı dinlemez, Her Şeye Gücü Yeten bunu önemsemez.
Job	35	15	Onu görmediğini söylediğin zaman bile Davan Onun önündedir, bekle;
Job	35	16	Madem bu öfkeyle şimdi cezalandırmadı, İsyanı da pek aldırılmaz diyorsun.
Job	36	1	Bu yüzden Eyüp ağzını boş yere açıyor, Bilgisizce konuştukça konuşuyor.>>
Job	36	2	Elihu konuşmasına şöyle devam etti:
Job	36	3	<<Biraz bekle, sana açıklayayım, Çünkü Tanrı için söylenecek daha çok söz var.
Job	36	4	Bilgimi geniş kaynaklardan toplayacağım, Yaratıcıma hak vereceğim.
Job	36	5	Kuşkusuz söylediğim hiçbir şey yalan değil, Karşımda bilgide yetkin biri var.
Job	36	6	<<Tanrı güçlüdür, ama kimseyi hor görmez, Güçlü ve amacında kararlı.
Job	36	7	Kötüleri yaşatmaz, Ezilenin hakkını verir.
Job	36	8	Gözlerini doğru kişiden ayırmaz, Onu krallarla birlikte tahta oturtur,
Job	36	9	Sonsuza dek yükselir.
Job	36	10	Ama insanlar zincire vurulur, Baskı altında tutulurlarsa,
Job	36	11	Onlara yaptıklarını, Gurura kapılıp isyan ettiklerini bildirir.
Job	36	12	Öğüdünü dinletir, Kötülükten dönmelerini buyurur.
Job	36	13	Eğer dinler ve Ona kulluk ederlerse, Kalan günlerini bolluk,
Job	36	14	Yıllarını rahatlık içinde geçirirler.
sona erer.			Ama dinlemezlerse ölür, Ders almadan yok olurlar.
Job	36	15	<<Tanrısızlar öfkelerini içlerinde gizler, Kenedilerini bağladığında Tanrıdan yardım istemezler.
Job	36	16	Genç yaşta ölüp giderler, Yaşamları putperest tapınaklarında fuhşu iş edinmiş erkekler arasında
Job	36	17	Ama Tanrı acı çekenleri acı çektikleri için kurtarır, Düşkünlere kendini dinletir.
Job	36	18	<<Evet, seni sıkıntıdan çeker çıkarırdı; Darlığın olmadığı geniş bir yere,
Job	36	19	Zengin yiyeceklerle bezenmiş bir sofraya.
Job	36	20	Oysa şimdi kötülerin hak ettiği cezayı çekiyorsun, Yargı ve adalet yakalamış seni.
Job	36	21	Dikkat et, para seni baştan çıkarmasın, Büyük bir rüşvet seni saptırmasın.
Job	36	22	Zenginliğin ya da bütün gücün yeter mi Sıkıntı çekmeni önlemeye?
Job	36	23	Halkların yeryüzünden Yok edildiği geceyi özleme.
Job	36	24	Dikkat et, kötülüğe dönme, Çünkü sen onu düşkünlüğe yeğledin.
Job	36	25	<<İşte Tanrı gücüyle yükselir, Onun gibi öğretmen var mı?
Job	36	26	Kim Ona ne yapması gerektiğini söyleyebilir? Kim Ona, <Haksızlık ettin> diyebilir?
Job	36		Onun işlerini yüceltmelisin, anımsa bunu, İnsanların ezgilerle övdüğü işlerini.
Job	36		Bütün insanlar bunları görmüştür, Herkes onları uzaktan izler.
Job	36		Evet, Tanrı öyle büyüktür ki, Onu anlayamayız, Varlığının süresi hesaplanamaz.

The Holy Bible in Turkish

Job	36	27	<<Su damlalarını yukarı çeker, Buharından yağmur damlatır.
Job	36	28	Bulutlar nemini döker, İnsanların üzerine bol yağmur yağdırır.
Job	36	29	Bulutları nasıl yaydığını, Gökseil konutundan nasıl gürlediğini kim anlayabilir?
Job	36	30	Şimşekleri çevresine nasıl yaydığına, Denizin dibine dek nasıl ulaştırdığına bakın.
Job	36	31	Tanrı halkları böyle yönetir, Bol yiyecek sağlar.
Job	36	32	Şimşegi elleriyle tutar, Hedefine vurmasını buyurur.
Job	36	33	O'nun gürleyişi fırtınayı haber verir, Sığırlar bile fırtına kopacağını bildirir.
Job	37	1	<<Yüreğim titrer buna, Yerinden oynar.
Job	37	2	Dinleyin, gürleyen sesini dinleyin, Ağızından çıkan ses!
Job	37	3	Şimşegini göğün altındaki her yere, Yeryüzünün dört bucağına salar.
Job	37	4	Ardından bir ses gümbürder, Görkemli sesiyle gürler.
Job	37	5	Sesi duyulunca şimşekleri alıkoymaz. Tanrının sesi şaşılacak biçimde gürler,
Job	37	6	O, anlayışımızın ötesinde büyük işler yapar. Çünkü kara, <Yere düş> der,
Job	37	7	Sağanağa, <Bütün şiddetinle boşal.> Yarattığı bütün insanlar ne yaptığını bilsin diye,
Job	37	8	Herkese işini bıraktırır. Hayvanlar kovuklarına girer,
Job	37	9	İnlerinde otururlar. Kasırga yuvasından kopar,
Job	37	10	Soğuk saçılan rüzgarlardan. Tanrının soluğu suları dondurur,
Job	37	11	Geniş sular buz tutar. Bulutlara nem yükler,
Job	37	12	Şimşegini her yana yayar. Yeryüzünde ne buyurursa yapmak üzere
Job	37	13	Bulutlar onun istediği yönde döner durur. Ya insanları cezalandırmak
Job	37	14	Ya da yeryüzünü sulayıp sevgisini göstermek için Yağmur gönderir.
Job	37	15	<<Dinle, Eyüp, Dur da düşün Tanrının şaşılacak işlerini.
Job	37	16	Tanrının bulutları nasıl düzenlediğini, Şimşegini nasıl çaktırdığını biliyor musun?
Job	37	17	Bulutların dengesini, Bilgisi kusursuz olanın şaşılacak işlerini biliyor musun?
Job	37	18	Dünyanın soluğu kesildiğinde Güneyin kavurucu rüzgarı altında
Job	37	19	Gıysıların seni terletmez mi? Dökme tunç bir ayna kadar sert olan gökkubbeyi
Job	37	20	Onunla birlikte yayabilir misin? <<Ona ne söyleyeceğimizi öğret bize,
Job	37	21	Çünkü karanlık yüzünden sözümüze düzen veremiyoruz. Konuşmak istediğim ona söylenebilir mi?
Job	37	22	Kimse yutulmak ister mi? Rüzgar geçip göğü temizlediğinde
Job	37	23	Gökte parıldayan ışığa kimse bakamaz. Altın parıltısı geliyor kuzeyden,
Job	37	24	Tanrı korkunç görkeme bürünmüş. Her şeye Gücü Yetene biz ulaşamayız.
Job	37	25	Gücü yücedir, Adaleti ve eşsiz doğruluğuyla kimseyi ezmez.
Job	37	26	Bu yüzden insanlar O'na saygı duyar, Çünkü O, bilgeleri dikkate almaz.>>
Job	38	1	RAB kasırganın içinden Eyüpü şöyle yanıtladı:
Job	38	2	<<Bilgisizce sözlerle Tasarımı karartan bu adam kim?
Job	38	3	Şimdi erkek gibi kuşağını beline vur da, Ben sorayım, sen anlat.
Job	38	4	<<Ben dünyanın temelini atarken sen neredeydin?

Job	38	5	Anlıyorsan söyle. Kim saptadı onun ölçülerini? Kuşkusuz biliyorsun!
Job	38	6	Kim çekti ipi üzerine? Neyin üstüne yapıldı temelleri?
Job	38	7	Kim koydu köşe taşını, Sabah yıldızları birlikte şarkı söylerken, İlahi varlıklar sevinçle çığırışırken?
Job	38	8	<<Denizin ardından kapıları kim kapadı, Ana rahminden fıskırdığı zaman; Ona bulutları giysi, Koyu karanlığı kundak yaptığım, Sınırını koyduğum, Kapılarıyla sürgülerini yerleştirdiğim, <Buraya kadar gelip öteye geçmeyeceksin, Gururlu dalgaların şurada duracak> dediğim zaman?
Job	38	12	<<Sen ömründe sabaha buyruk verdin mi, Şafağa yerini gösterdin mi; Yeryüzünün uçlarını tutsun, Oradaki kötüler silkilip atılsın diye?
Job	38	14	Mühür basılan balçık gibi biçim değiştirir yeryüzü, Giysi kıvrımları gibi göze çarpar. Kötülerin ışıkları alınır, Kalkan kolları kırılır.
Job	38	16	<<Denizin kaynaklarına vardın mı, Gezdin mi enginin diplerinde? Ölüm kapıları sana gösterildi mi? Gördün mü ölüm gölgesinin kapılarını?
Job	38	18	Dünyanın genişliğini kavradın mı? Anlat bana, bütün bunları biliyorsan. <<Işığın bulunduğu yerin yolu nerede? Ya karanlık, onun yeri neresi?
Job	38	20	Onları yerlerine götürebilir misin? Evlerinin yolunu biliyor musun?
Job	38	21	Bilmediğin şey yok zaten, Çünkü onlarla aynı zamanda doğmuştun! O kadar yaşlısın!
Job	38	22	<<Karın ambarlarına girdin mi, Dolunun ambarlarını gördün mü?
Job	38	23	Ben onları sıkıntılı günler için, Kavga ve savaş günleri için saklıyorum.
Job	38	24	Nerede ışığın dağıtıldığı, Doğu rüzgarının yeryüzüne saçıldığı yere giden yol?
Job	38	25	Kim sellere kanal, Yıldırımlara yol açtı;
Job	38	26	Kim senin yaşamadığı toprakları, İnsanın bulunmadığı çölü sulasın diye;
Job	38	27	Kurak ve ıssız yeri doyursun, Ot bitirsin diye?
Job	38	28	Yağmurun babası var mı? Çiy damlalarını kim yarattı?
Job	38	29	Buz kimin rahminden çıktı? Göklerden düşen kırağıyı kim doğurdu,
Job	38	30	Sular taş gibi katılaşıp Enginin yüzü donunca?
Job	38	31	<<Ülker yıldızlarını bağlayabilir misin? Oryonun bağlarını çözebilir misin?
Job	38	32	Mevsimlerinde çıkartabilir misin takımyıldızları? Büyük ve Küçük Ayı ya yol gösterebilir misin?
Job	38	33	Biliyor musun göklerin yasalarını? Tanrının yönetimini yeryüzünde kurabilir misin?
Job	38	34	<<Başına bol yağmur yağsın diye Bulutlara sesini duyurabilir misin?
Job	38	35	Varıp da, <Buradayız> desinler diye, Şimşekleri gönderebilir misin?
Job	38	36	Kim mısırturnasına bilgelik, Horoza anlayış verdi? Sezdiikleri sanılırdı. Bu iki sözcük <<yüreğimiz>> ve <<aklımız>> anlamına da gelebilir.
Job	38	37	Kimin bulutları sayacak bilgisi var? Kim göklerin tulumlarını boşaltabilir,
Job	38	38	Toprak sertleşip Parçaları birbirine yapışınca?
Job	38	39	<<Dişi aslanlar için sen avlanabilir misin,

The Holy Bible in Turkish

Job	38	40	Genç aslanların karnını doyurabilir misin, İnlerine sindikleri,
Job	38	41	Çalılıkta pusuya yattıkları zaman? Kuzguna yiyeceğini kim sağlıyor, Yavruları Tanrı'ya feryat edip Açlıktan kıvrandığı zaman?
Job	39	1	<<Dağ keçilerinin ne zaman doğurduğunu biliyor musun? Geyiklerin yavruladığı zamanı sen mi gözlüyorsun?
Job	39	2	Sen mi sayıyorsun doğuruncaya dek geçirdikleri ayları? Doğurdukları zamanı biliyor musun?
Job	39	3	Çöküp yavrularını doğurur, Kurtulurlar sancılarından.
Job	39	4	Güçlenir, kırdı büyür yavrular, Gider, bir daha dönmezler.
Job	39	5	<<Kim yaban eşeğini başı boş gönderdi, Kim bağlarını çözdü?
Job	39	6	Yurt olarak ona bozkırı, Barınak olarak tuzlayı verdim.
Job	39	7	Kentteki kargaşaya güler o, Sürücünün bağırıldığını duymaz.
Job	39	8	Otlamak için tepeleri dolaşır, Yeşillik arar.
Job	39	9	<<Yaban öküzü sana kulluk etmek ister mi? Geceyi senin yemliğinin yanında geçirir mi?
Job	39	10	Sabanla yarık açsın diye ona bağ vurabilir misin? Arkanda, ovalarda tırmık çeker mi?
Job	39	11	Çok güçlü diye ona bel bağlayabilir misin? Ağır işini ona bırakabilir misin?
Job	39	12	Ekinini getireceğine, Buğdayını harman yerinde toplayacağına güvenir misin?
Job	39	13	<<Devekuşunun kanatları sevinçle dalgalanır, Ama leyleğin kanatları ve tüyleriyle kıyaslanamaz.
Job	39	14	Devekuşu yumurtalarını yere bırakır, Onları kumda ısıtır,
Job	39	15	Ayak altında ezilebileceklerini, Yabanıl hayvanlarca çiğnenebileceklerini düşünmez.
Job	39	16	Yavrularına sert davranır, kendinin değilmiş gibi, Çektiği zahmetin boşa gideceğine üzülmez.
Job	39	17	Çünkü Tanrı ona bilgelik bağışlamamış, Anlayıştan pay vermemiştir.
Job	39	18	Yine de koşmak için kabarcınca Ata ve binicisine güler.
Job	39	19	<<Sen mi ata güç verdin, Dalgalanan yeleği boynuna giydirdin?
Job	39	20	Sen misin onu çekirge gibi sıçratan, Gururlu kişnemesiyle korku saçtıran?
Job	39	21	Ayakları toprağı şiddetle eşer, Gücünden ötürü sevinçle coşar, Savaşçının üstüne yürür.
Job	39	22	Korkuya güler, hiçbir şeyden yılmaz, Kılıç önünde geri adım atmaz.
Job	39	23	Ok kılıfı, parıldayan mızrak ve pala Üzerinde takırdar atın.
Job	39	24	Coşku ve heyecanla uzaklıkları yutar, Boru çalınca duramaz yerinde.
Job	39	25	Boru çaldıkça, <Hi!> diye kişner, Savaş kokusunu, komutanların gürleyen sesini, Savaş çığlıklarını uzaklardan duyar.
Job	39	26	<<Atmaca senin bilgelikle mi süzülüyor, Kanatlarını güneğe doğru açıyor?
Job	39	27	Kartal senin buyruğunla mı yükseliyor, Yuvasını yüksekere kuruyor?
Job	39	28	Uçurum kenarlarında konaklıyor, Sivri kayalar onun kalesi.
Job	39	29	Oradan gözetliyor yiyeceğini, Gözleri avını uzaktan seçiyor.
Job	39	30	Onun yavruları kanla beslenir, Leşler neredeyse, o da oradadır.>>
Job	40	1	RAB Eyüpe şöyle dedi:
Job	40	2	<<Her Şeye Gücü Yetenle çatışan Onu yola getirebilir mi? Tanrıyı suçlayan yanıtlasın.>>

Job	40	3	O zaman Eyüp RABbi şöyle yanıtladı:
Job	40	4	<<Bak, ben değersiz biriyim, Sana nasıl yanıt verebilirim? Ağzımı elimle kapıyorum. Bir kez konuştum, yanıt almadım, İkinci kez konuşamam artık.>>
Job	40	5	RAB kasırganın içinden Eyüpü şöyle yanıtladı:
Job	40	6	<<Şimdi erkek gibi kuşağını beline vur da, Ben sorayım, sen anlat.
Job	40	7	<<Adaletimi boşa mı çıkaracaksın? Kendini haklı çıkarmak için beni mi suçlayacaksın?
Job	40	8	Sende Tanrının bileği gibi bilek var mı? Sesin Onunki gibi gürleyebilir mi?
Job	40	9	Öyleyse şan ve şerefe bürün, Görkem ve yücelik kuşan.
Job	40	10	Gazabının ateşini saç, Gururluya bakıp onu alçalt.
Job	40	11	Gururluya bakıp onu çökert, Kötüleri bulundukları yerde ez.
Job	40	12	Hepsini birlikte toprağa göm, Mezarda yüzlerini kefenle sar.
Job	40	13	O zaman sağ kolunun seni kurtarabileceğini Ben de kabul ederim.
Job	40	14	<<Seninle birlikte yarattığım Behemota bak, Sığır gibi ot yiyor. bilinmiyor. Su aygırı, fil, timsah ya da soyu
Job	40	15	tükenmiş bir hayvan olduğu sanılıyor. Bak, ne güç var belinde, Karnının kasları ne güçlü!
Job	40	16	Kuyruğunu sedir ağacı gibi sallıyor, Sımsıkıdır uyluk lifleri.
Job	40	17	Kemikleri tunç borular, Kaburgaları demir çubuklar gibidir.
Job	40	18	Tanrının yapıtları arasında ilk sırayı alır, Yalnız Yaratıcısı ona kılıçla yaklaşır.
Job	40	19	Tepeler ürünlerini ona getirir, Bütün yabani hayvanlar yanında oynar.
Job	40	20	Hünnap çalıları altında, Kamışlarla örtülü bir bataklıkta yatar.
Job	40	21	Hünnaplar onu gölgelerinde saklar, Vadideki kavaklar kuşatır.
Job	40	22	Irmak coşsa bile o ürkmeyiz, Güvenlik içindedir,
Job	40	23	Şeria Irmağı boğazına dayansa bile. Gözleri açıkken kim onu tutabilir, Kim kancayla burnunu delebilir?
Job	40	24	<<Livyatani çengelle çekebilir misin, Dilini halatla bağlayabilir misin? olarak bilinmiyor. Timsah ya da
Job	41	1	soyu tükenmiş bir hayvan olduğu sanılıyor. Burnuna sazdan ip takabilir misin, Kancayla çenesini delebilir misin?
Job	41	2	Yalvarıp yakarır mı sana, Tatlı tatlı konuşur mu?
Job	41	3	Seninle antlaşma yapar mı, Onu ömür boyu köle edesin diye?
Job	41	4	Kuşla oynar gibi onunla oynayabilir misin, Hizmetçilerin eğlensin diye ona tasma takabilir misin?
Job	41	5	Balıkçılar onun üzerine pazarlık eder mi? Tüccarlar aralarında onu böler mi?
Job	41	6	Derisini zıpkınlarla, Başını mızraklarla doldurabilir misin?
Job	41	7	Elini üzerine koy da, çıkacak çingarı gör, Bir daha yapmayacaksın bunu.
Job	41	8	Onu yakalamak için umutlanma, Görünüşü bile insanın ödünü patlatır.
Job	41	9	Onu uyandıracak kadar yürekli adam yoktur. Öyleyse benim karşımda kim durabilir?
Job	41	10	Kim benden hesap vermemi isteyebilir? Göklerin altında ne varsa bana aittir.
Job	41	11	<<Onun kolları, bacakları, Zorlu gücü, güzel yapısı hakkında
Job	41	12	Konuşmadan edemeyeceğim. Onun giysisinin önünü kim açabilir?
Job	41	13	

metin	<<Kim çift gem takmak için ona yaklaşabilir?>>	
Job 41	14	Ağzının kapılarını açmaya kim yeltenebilir, Dehşet verici dişleri karşısında?
Job 41	15	Sımsıkı kenetlenmiştir Sırtındaki fö sıra sıra pullar, Masoretik metin <<Gurur duyduğu>>.
Job 41	16	Öyle yakındır ki birbirine Aralarından hava bile geçmez.
Job 41	17	Birbirlerine geçmişler, Yapışmış, ayrılmazlar.
Job 41	18	Aksırması ışık saçar, Gözleri şafak gibi parıldar.
Job 41	19	Ağzından alevler fışkırır, Kivirciimler saçılır.
Job 41	20	Kaynayan kazandan, Yanan sazdan çıkan duman gibi Burnundan duman tüter.
Job 41	21	Soluğu kömürleri tutuşturur, Alev çıkar ağzından.
Job 41	22	Boynu güçlüdür, Dehşet önu sıra gider.
Job 41	23	Etinin katmerleri birbirine yapışmış, Sertleşmiş üzerinde, kıvıldamazlar.
Job 41	24	Göğsü taş gibi serttir, Değirmenin alt taşı gibi sert.
Job 41	25	Ayağa kalktı mı güçlüler dehşete düşer, Çıkardığı gürültüden ödleri patlar.
Job 41	26	Üzerine gidildi mi ne kılıç işler, Ne mızrak, ne cirit, ne de kargı.
Job 41	27	Demir saman gibi gelir ona, Tunç çürük odun gibi.
Job 41	28	Oklar onu kaçırmaz, Anız gibi gelir ona sapan taşları.
Job 41	29	Anız sayılır onun için topuzlar, Vınlayan palaya güler.
Job 41	30	Keskin çömlek parçaları gibidir karnının altı, Döven gibi uzanır çamura.
Job 41	31	Derin suları kaynayan kazan gibi fokurdatır, Denizi merhem çömleği gibi karıştırır.
Job 41	32	Ardında parlak bir iz bırakır, İnsan enginin saçları ağarmış sanır.
Job 41	33	Yeryüzünde bir eşi daha yoktur, Korkusuz bir yaratıktır.
Job 41	34	Kendini büyük gören her varlığı aşağılar, Gururlu her varlığın kralı odur.>>
Job 42	1	O zaman Eyüp RABbi şöyle yanıtladı:
Job 42	2	<<Senin her şeyi yapabileceğini biliyorum, Hiçbir amacına engel olunmaz.
Job 42	3	<Tasarımı bilgisizce karartan bu adam kim?> diye sordun. Kuşkusuz anlamadığım şeyleri konuştum, Beni aşan, bilmediğim şaşılacak işleri.
Job 42	4	<< <Dinle de konuşayım> dedin, <Ben sorayım, sen anlat.>
Job 42	5	Kulaktan duymaydı bildiklerim senin hakkında, Şimdiyse gözlerimle gördüm seni.
Job 42	6	Bu yüzden kendimi hor görüyorum, Toz ve kül içinde tövbe ediyorum.>>
Job 42	7	RAB Eyüple konuştuktan sonra, Temanlı Elifaza: <<Sana ve iki dostuna karşı öfkem alevlendi>> dedi, <<Çünkü kulum Eyüp gibi hakkımda doğruyu konuşmadınız.
Job 42	8	Şimdi yedi boğa, yedi koç alıp kulum Eyüpün yanına gidin, kendiniz için yakmalık sunu sunun. Kulum Eyüp sizin için dua etsin. Çünkü onun duasını kabul eder, aptallığınızın karşılığını vermem. Kulum Eyüp gibi hakkımda doğruyu konuşmadınız.>>
Job 42	9	Temanlı Elifaz, Şuahlı Bildat, Naamalı Sofar gidip RABbin söylediğini yaptılar. RAB de Eyüpün duasını kabul etti.
Job 42	10	Eyüp dostları için dua ettikten sonra, RAB onu eski gönencine kavuşturup ona önceki varlığının iki katını verdi.
Job 42	11	Bütün erkek ve kız kardeşleri, eski tanıdıklarının hepsi Eyüpün yanına gelip evinde onunla birlikte yemek yediler. Acısını paylaşıp RABbin başına getirmiş olduğu felaketlerden ötürü onu avuttular. Her biri ona bir parça gümüş, bir de altın halka verdi.
Job 42	12	RAB Eyüpün sonunu başından bereketli kıldı. On dört bin koyuna, altı bin deveye, bin çift öküz, bin eşeğe sahip oldu.
Job 42	13	Yedi oğlu, üç kızı oldu.

Job koydu.	42	14	İlk kızının adını Yemima, ikincisinin Kesia, üçüncüsünün Keren-Happuk
Job Babaları, kardeşlerinin birini yidi.	42	15	Ülkenin hiçbir yerinde Eyüpün kızları kadar güzel kızlar yoktu. yanı sıra onlara da miras verdi. ağırlığı ve değeri bilinmeyen bir para
Job torunlarını gördü.	42	16	Bundan sonra Eyüp yüz kırk yıl daha yaşadı, oğullarını, dört göbek
Job Psl	42	17	Kocayıp yaşama doyarak öldü.
Psl	1	1	Ne mutlu o insana ki, kötülerin öğüdüyle yürümez, Günahkârların yolunda durmaz, Alaycılarının arasında oturmaz.
Psl	1	2	Ancak zevkini RABbin Yasasından alır
Psl	1	3	Ve gece gündüz onun üzerinde derin derin düşünür. Böylesi akarsu kıyılarına dikilmiş ağaca benzer, Meyvesini mevsiminde verir, Yaprığı hiç solmaz.
Psl	1	4	Yaptığı her işi başarır. Kötüler böyle değil, Rüzgarın savurduğu saman çöpüne benzerler.
Psl	1	5	Bu yüzden yargılanınca aklanamaz, Doğrular topluluğunda yer bulamaz günahkârlar.
Psl	1	6	Çünkü RAB doğruların yolunu gözetir, Kötülerin yolu ise ölüme götürür.
Psl	2	1	Nedir uluslar arasındaki bu kargaşa, Neden boş düzenler kurar bu halklar?
Psl	2	2	Dünyanın kralları saf bağlıyor, Hükümdarlar birleşiyor
Psl	2	3	RABbe ve meshettiği krala karşı. <<Koparalım onların kayışlarını>> diyorlar, <<Atalım üzerimizden bağlarını.>>
Psl	2	4	Göklerde oturan Rab gülüyor, Onlarla eğleniyor.
Psl	2	5	Sonra öfkeyle uyarıyor onları, Gazabıyla dehşete düşürüyor
Psl	2	6	Ve, <<Ben kralımı Kutsal dağım Siyona oturttum>> diyor.
Psl	2	7	RABbin bildirisini ilan edeceğim: Bana, <<Sen benim oğlumsun>> dedi, <<Bugün ben sana baba oldum.
Psl	2	8	Dile benden, miras olarak sana ulusları, Mülk olarak yeryüzünün dört bucağını vereyim.
Psl	2	9	Demir çomakla kıracaksın onları, Çömlek gibi parçalayacaksın.>> <<Güdeceksin>>.
Psl	2	10	Ey krallar, akıllı olun! Ey dünya önderleri, ders alın!
Psl	2	11	RABbe korkuyla hizmet edin, Titreyerek sevinin.
Psl	2	12	Oğlu öpün ki öfkelenmesin, Yoksa izlediğiniz yolda mahvolursunuz. Çünkü öfkesi bir anda alevlenir. Ne mutlu O'na sığınanlara!
Psl	3	1	Ya RAB, düşmanlarım ne kadar çoğaldı, Hele bana karşı ayaklananlar!
Psl	3	2	Birçoğu benim için: <<Tanrı katında ona kurtuluş yok!>> diyor. iSela sanılıyor.
Psl	3	3	Ama sen, ya RAB, çevremde kalkarsın, Onurum, başımı yukarı kaldıran sensin.
Psl	3	4	RABbe seslenirim, Yanıtlar beni kutsal dağından. iSela
Psl	3	5	Yatar uyurum, Uyanır kalkarım, RAB destektir bana.
Psl	3	6	Korkum yok Çevremi saran binlerce düşmandan.
Psl	3	7	Ya RAB, kalk, ey Tanrım, kurtar beni! Vur bütün düşmanlarımın çenesine, Kır kötülerin dişlerini.
Psl	3	8	Kurtuluş RAB'dedir, Halkının üzerinde olsun bereketin! iSela
Psl	4	1	Sana seslenince yanıtlar beni, Ey adil Tanrım! Ferahlat beni sıkıntıya düşüğümde,

The Holy Bible in Turkish

Psl	4	2	Lütfet bana, kulak ver duama. Ey insanlar, ne zamana dek Onurumu utanca çevireceksiniz? Ne zamana dek boş şeylere gönül verecek, Yalan peşinde koşacaksınız? iSela
Psl	4	3	Bilin ki, RAB sadık kulunu kendine ayırmıştır, Ne zaman seslensem, duyar beni.
Psl	4	4	Öfkelenebilirsiniz, ama günah işlemeyin; İyi düşünün yatağınızda, susun. iSela
Psl	4	5	Doğruluk kurbanları sunun RABbe, Ona güvenin.
Psl	4	6	<<Kim bize iyilik yapacak?>> diyen çok. Ya RAB, yüzünün ışığıyla bizi aydınlat!
Psl	4	7	Öyle bir sevinç verdin ki bana, Onların bol tahıl ve yeni şaraptan aldığı sevinçten fazla.
Psl	4	8	Esenlik içinde yatar uyurum, Çünkü yalnız sen, ya RAB, Güvenlik içinde tutarsın beni.
Psl	5	1	Sözlerime kulak ver, ya RAB, İniltilerimi işit.
Psl	5	2	Feryadımı dinle, ey Kralım ve Tanrım! Duam sanadır.
Psl	5	3	Sabah sesimi duyarsın, ya RAB, Her sabah sana duamı sunar, umutla beklerim.
Psl	5	4	Çünkü sen kötülükten hoşlanan Tanrı değilsin, Kötülük senin yanında barınmaz.
Psl	5	5	Böbürlenenler önünde duramaz, Bütün suç işleyenlerden nefret duyar,
Psl	5	6	Yalan söyleyenleri yok edersin; Ya RAB, sen eli kanlılardan, Aldatıcılardan tiksiniyorsun.
Psl	5	7	Bense bol sevgin sayesinde Kutsal tapınağına gireceğim; Oraya doğru saygıyla eğileceğim.
Psl	5	8	Yol göster bana doğruluğunla, ya RAB, Düşmanlarıma karşı! Yolunu önümde düzle.
Psl	5	9	Çünkü onların sözüne güvenilmez, Yürekləri yıkım dolu. Ağızları açık birer mezardır, Yal taklanıyor dururlar.
Psl	5	10	Ey Tanrı, onları suçlu çıkar! Kurdukları düzen yıkımlarına yol açsın. Kov onları sayısız isyanları yüzünden. Çünkü sana karşı ayaklandılar.
Psl	5	11	Sevinsin sana sığınan herkes, Sevinç çığlıkları atsın sürekli, Kanat ger üzerlerine; Sevinçle coşsun adını sevenler sende.
Psl	5	12	Çünkü sen doğru kişiyi kutsarsın, ya RAB, Çevresini kalkan gibi lütfunla sararsın.
Psl	6	1	Ya RAB, öfkeyle azarlama beni, Gazapla yola getirme. kesin olarak bilinmiyor.
Psl	6	2	Lütfet bana, ya RAB, bitkinim; Şifa ver bana, ya RAB, kemiklerim sızlıyor,
Psl	6	3	Çok acı çekiyorum. Ah, ya RAB!
Psl	6	4	Ne zamana dek sürecek bu? Gel, ya RAB, kurtar beni, Yardım et sevginden dolayı.
Psl	6	5	Çünkü ölümler arasında kimse seni anmaz, Kim şükür sunar sana ölümler diyarından?
Psl	6	6	İnleye inleye bittim, Döşegim su içinde bütün gece ağlamaktan, Yatağım sırlıslıkla gözyaşlarımdan.
Psl	6	7	Kederden gözlerimin ferisi sönüyor, Zayıflıyor gözlerim düşmanlarım yüzünden.
Psl	6	8	Ey kötülük yapanlar, Uzak durun benden, Çünkü RAB ağlayışımı işitti.
Psl	6	9	Yalvarışımı duydu,

The Holy Bible in Turkish

Psl	6	10	Duamı kabul etti. Bütün düşmanlarım utanacak, Hepsini dehşet saracak, Ansızın geri dönecekler utanç içinde.
Psl	7	1	Sana sığınıyorum, ya RAB Tanrım! Peşime düşenlerden kurtar beni, Özgür kıl.
Psl	7	2	Yoksa aslan gibi parçalayacaklar beni, Kurtaracak biri yok diye, Lime lime edecekler etimi.
Psl	7	3	Ya RAB Tanrım, eğer şunu yaptıysam: Birine haksızlık ettiysem,
Psl	7	4	Dostuma ihanet ettiysem, Düşmanımı nedensiz soyduysam,
Psl	7	5	Ardıma düşsün düşman, Yakalasın beni, Canımı yerde çiğnesin,
Psl	7	6	Ayak altına alsın onurumu. iSela Öfkeyle kalk, ya RAB! Düşmanlarımdan gazabına karşı çık! Benim için uyan! Buyur, adalet olsun.
Psl	7	7	uluslar topluluğu çevreni sarsın, Onları yüce katından yönet.
Psl	7	8	RAB halkları yargılar; Beni de yargıla, ya RAB, Doğruluğuma, dürüstlüğüme göre.
Psl	7	9	Ey adil Tanrım! Kötülerin kötülüğü son bulsun, Doğrular güvene kavuşsun, Sen ki akılları, gönülleri sınarsın.
Psl	7	10	Tanrı kalkan gibi yanıbaşımda, Temiz yürekliileri O kurtarır.
Psl	7	11	Tanrı adil bir yargıçtır, Öyle bir Tanrı ki, her gün öfke saçar.
Psl	7	12	Kötüler yola gelmezse, Tanrı kılıcını bilir, Yayını gerip hedefine kurar.
Psl	7	13	Hazır bekler ölümcül silahları, Alevli okları.
Psl	7	14	İşte kötü insan kötülük sancıları çekiyor, Fesada gebe kalmış, Yalan doğuruyor.
Psl	7	15	Bir kuyu açıp kazıyor, Kazdığı kuyuya kendisi düşüyor.
Psl	7	16	Kötülüğü kendi başına gelecek, Zorbalığı kendi tepesine inecek.
Psl	7	17	Şükredeyim doğruluğu için RAB'be, Yüce RAB'bin adını ilahilerle öveyim.
Psl	8	1	Ey Egemenimiz RAB, Ne yüce adın var yeryüzünün tümünde! Gökyüzünü görkeminle kapladın. okunan bir ilahi olabilir.
Psl	8	2	Çocukların, hatta emziktekiilerin sesiyle Şet çektin hasımlarına, Düşmanı, aç alanı yok etmek için.
Psl	8	3	Seyrederken ellerinin eseri olan gökleri, Oraya koyduğun ayı ve yıldızları,
Psl	8	4	Soruyorum kendi kendime: <<İnsan ne ki, onu anasın, Ya da insanoğlu ne ki, ona ilgi gösteresin?>>
Psl	8	5	Nerdeyse bir tanrı yaptın onu, Başına yücelik ve onur tacını koydun. (tanrılardan) pek aşağı yaratmadın>> (bkz. Yar. 1: 26-28; İbr. 2: 6-8).
Psl	8	6	Ellerinin yapıtları üzerine onu egemen kıldın, Her şeyi ayaklarının altına serdin;
Psl	8	7	Davarları, sığırları, Yabani hayvanları,
Psl	8	8	Gökteki kuşları, denizdeki balıkları, Denizde kıpırdaşan bütün canlıları.
Psl	8	9	Ey Egemenimiz RAB, Ne yüce adın var yeryüzünün tümünde!
Psl	9	1	Ya RAB, bütün yüreğimle sana şükredeceğim,

The Holy Bible in Turkish

Yaptığın harikaların hepsini anlatacağım. yazılır.

Psl	9	2	Sende sevinç bulacak, çoşacağım, Adını ilahilerle öveceğim, ey Yüceler Yücesi!
Psl	9	3	Düşmanlarım geri çekilirken, Sendeleyip ölüyorlar senin önünde.
Psl	9	4	Çünkü hakkımı, davamı sen savundun, Adil yargıç olarak tahta oturdun.
Psl	9	5	Ulusları azarladın, kötülerini yok ettin, Sonsuza dek adlarını sildin.
Psl	9	6	Yok olup gitti düşmanlar sonsuza dek, Kökünden söktün kentlerini, Anıları bile silinip gitti.
Psl	9	7	Oysa RAB sonsuza dek egemenlik sürer, Yargı için kurmuştur tahtını;
Psl	9	8	O yönetir doğrulukla dünyayı, O yargılar adaletle halkları.
Psl	9	9	RAB ezilenler için bir sığınak, Sıkıntılı günlerde bir kaledir.
Psl	9	10	Seni tanıyanlar sana güvenir, Çünkü sana yönelenleri hiç terk etmedin, ya RAB.
Psl	9	11	Siyonda oturan RABbi ilahilerle övün! Yaptıklarını halklar arasında duyurun!
Psl	9	12	Çünkü dökülen kanın hesabını soran anımsar, Ezilenlerin feryadını unutmaz.
Psl	9	13	Acı bana, ya RAB! Ey beni ölümün eşiğinden kurtaran, Benden nefret edenler yüzünden çektiğim sıkıntıya bak!
Psl	9	14	Öyle ki, övgüye değer işlerini anlatayım, Siyon Kentinin kapılarında Sağladığın kurtuluşla sevineyim.
Psl	9	15	Uluslar kendi kazdıkları kuyuya düştü, Ayakları gizledikleri ağa takıldı.
Psl	9	16	Adil yargılarıyla RAB kendini gösterdi, Kötüler kendi kurdukları tuzağa düştü. iHi gayon i s e l a t e r i m i .
Psl	9	17	Kötüler ölümler diyarına gidecek, Tanrıyı unutan bütün uluslar...
Psl	9	18	Ama yoksul büsbütün unutulmayacak, Mazlumun umudu sonsuza dek kırılmayacak.
Psl	9	19	Kalk, ya RAB! İnsan galip çıksın, Huzurunda yargılsın uluslar!
Psl	9	20	Onlara dehşet saç, ya RAB! Sadece insan olduklarını bilsin uluslar. i S e l a
Psl	10	1	Ya RAB, neden uzak duruyorsun, Sıkıntılı günlerde kendini gizliyorsun?
Psl	10	2	Kötüler gururla mazlumları avlıyor, Mazlumlar kötülerin kurduğu tuzağa düşüyor.
Psl	10	3	Kötü insan içindeki isteklerle övünür, Açgözlü insan RABbe lanet okur, Onu hor görür.
Psl	10	4	Kendini beğenmiş kötü insan Tanrıya yönelmez, Hep, <<Tanrı yok!>> diye düşünür.
Psl	10	5	Kötülerin yolları her zaman başarıya götürür. Öyle yücedir ki senin yargıların, Kötüler anlayamaz, düşmanına burun kıvrırır.
Psl	10	6	İçinden, <<Ben sarsılmam>> der, <<Hiçbir zaman sıkıntıya düşmem.>>
Psl	10	7	Ağzı lanet, hile ve zulüm dolu, Dilinin altında kötülük ve fesat saklı.
Psl	10	8	Köylerin çevresinde pusu kurar, Masumu gizli yerlerde öldürür, Çaresizi sinsice gözler.
Psl	10	9	Gizli yerlerde pusuya yatar Çalılık taki aslan gibi, Kırmak için mazlumu bekler ve ağına düşürüp yakalar.
Psl	10	10	Kurbanları çaresiz çöker, Saldıranın üstün gücü altında ezilir.
Psl	10	11	Kötü insan içinden, <<Tanrı unuttu>> der, <<Örttü yüzünü, asla göremez.>>
Psl	10	12	Kalk, ya RAB, kaldır elini, ey Tanrı! Mazlumları unutma!
Psl	10	13	Neden kötü insan seni hor görsün, İçinden, <<Tanrı hesap sormaz>> desin?

The Holy Bible in Turkish

Psl	10	14	Oysa sen sıkıntı ve acı çekenleri görürsün, Yardım etmek için onları izlersin; Çaresizler sana dayanır, Öksüzün yardımcısı sensin.
Psl	10	15	Kötünün, haksızın kolunu kır, Sormadık hesap kalmasın yaptığı kötülükten.
Psl	10	16	RAB sonsuza dek kral kalacak, Uluslar Onun ülkesinden temizlenecek.
Psl	10	17	Mazlumların dileğini duyarsın, ya RAB, Yüreklendirirsin onları, Kulağın hep üzerlerinde;
Psl	10	18	Öksüze, düşküne hakkını vermek için, Bir daha dehşet saçmasın ölümlü insan.
Psl	11	1	Ben RABbe sığırırım, Nasıl dersiniz bana, <<Kuş gibi kaç dağlara.
Psl	11	2	Bak, kötüler yaylarını geriyor, Temiz yürekli insanları Karanlıkta vurmak için Oklarını kirışine koyuyor.
Psl	11	3	Temeller yıkılırsa, Ne yapabilir doğru insan?>>
Psl	11	4	RAB kutsal tapınağındadır, Onun tahtı göklerde dir, Bütün insanları görür, Herkesi sınar.
Psl	11	5	RAB doğru insanı sınar, Kötüden, zorbalığı sevenden tiksindir.
Psl	11	6	Kötülerin üzerine kızgın korlar ve kükürt yağdıracak, Paylarına düşen kâse kavurucu rüzgar olacak.
Psl	11	7	Çünkü RAB doğrudur, doğruları sever; Dürüst insanlar O'nun yüzünü görecek. kesin olarak bilinmiyor.
Psl	12	1	Kurtar beni, ya RAB, sadık kulun kalmadı, Güvenilir insanlar yok oldu.
Psl	12	2	Herkes birbirine yalan söylüyor, Dal kavukluk, iki yüzlülük ediyor.
Psl	12	3	Sustursun RAB dalkavukların ağzını, Büyüklenen dilleri.
Psl	12	4	Onlar ki, <<Dilimizle kazanırız, Dudaklarımız emrimizde, Kim bize efendilik edebilir?>> derler.
Psl	12	5	<<Şimdi kalkacağım>> diyor RAB, <<Çünkü mazlumlara eziliyor, Yoksullar inliyor, Özledikleri kurtuluşu vereceğim onlara.>>
Psl	12	6	RABbin sözleri pak sözlerdir; Toprak ocakta eritilmiş, Yedi kez arıtılmış gümüşe benzer.
Psl	12	7	Sen onları koru, ya RAB, Bu kötü kuşaktan hep uzak tut!
Psl	12	8	İnsanlar arasında alçaklık rağbet görünce, Kötüler her yanda dolaşır oldu.
Psl	13	1	Ne zamana dek, ya RAB, Sonsuza dek mi beni unutacaksın? Ne zamana dek yüzünü benden gizleyeceksin?
Psl	13	2	Ne zamana dek içimde tasa, Yüreğimde hep keder olacak? Ne zamana dek düşmanım bana üstün çıkacak?
Psl	13	3	Gör halimi, ya RAB, yanıtlarla Tanrım, Gözlerimi aç, ölüm uykusuna dalmayayım.
Psl	13	4	Düşmanlarım, <<Onu yendik!>> demesin, Sarsıldığımda hasımlarım sevinmesin.
Psl	13	5	Ben senin sevgine güveniyorum, Yüreğim kurtuluşuyla coşsun.
Psl	13	6	Ezgiler söyleyeceğim sana, ya RAB, Çünkü iyilik ettin bana.
Psl	14	1	Akılsız içinden, <<Tanrı yok!>> der. İnsanlar bozuldu, iğrençlik aldı yürüdü, İyilik eden yok.
Psl	14	2	RAB göklerden bakar oldu insanlara, Akıllı, Tanrıyı arayan biri var mı diye.

The Holy Bible in Turkish

Psl	14	3	Hepsi saptı, Tümü yozlaştı, İyilik eden yok, Bir kişi bile!
Psl	14	4	Suç işleyenlerin hiçbiri görmüyor mu? Halkımı ekmek yer gibi yiyor, RABbe yakarmıyorlar.
Psl	14	5	Dehşete düşecekler yeryüzünde, Çünkü Tanrı doğruların yanındadır.
Psl	14	6	Mazlumun tasarılarını boşa çıkarırdınız, Ama RAB onun sığınağıdır.
Psl	14	7	Keşke İsrail'in kurtuluşu Siyon'dan gelse! RAB halkını eski gönencine kavuşturunca, Yakup soyu sevinecek, İsrail halkı coşacak.
Psl	15	1	Ya RAB, çadırına kim konuk olabilir? Kutsal dağında kim oturabilir?
Psl	15	2	Kusursuz yaşam süren, adil davranan, Yürekten gerçeği söyleyen.
Psl	15	3	İftira etmez, Dostuna zarar vermez, Komşusuna kara çalmaz böylesi.
Psl	15	4	Aşağılık insanları hor görür, Ama RABden korkanlara saygı duyar. Kendi zararına ant içse bile, dönmez andından.
Psl	15	5	Parasını faize vermez, Suçsuza karşı rüşvet almaz. Böyle yaşayan asla sarsılmayacak.
Psl	16	1	Koru beni, ey Tanrı, Çünkü sana sığınıyorum.
Psl	16	2	RABbe dedim ki, <<Efendim sensin. Senden öte mutluluk yok benim için.>>
Psl	16	3	Ülkedeki kutsallara gelince, Soyludur onlar, biricik zevkim onlardır.
Psl	16	4	Başka ilahların ardınca koşanların derdi artacak. Onların kan sunularını dökmeyeceğim, Adlarını ağızıma almayacağım.
Psl	16	5	Benim payıma, Benim kâseme düşen sensin, ya RAB; Yaşamım senin ellerinde.
Psl	16	6	Payıma ne güzel yerler düştü, Ne harika bir mirasım var!
Psl	16	7	Övgüler sunarım bana öğüt veren RABbe, Geceleri bile vicdanım uyarır beni.
Psl	16	8	Gözümü RABden ayırmam, Sağımda durduğu için sarsılmam.
Psl	16	9	Bu nedenle içim sevinç dolu, yüreğim coşuyor, Bedenim güven içinde.
Psl	16	10	Çünkü sen beni ölüler diyarına terk etmezsin, Sadık kulunun çürümesine izin vermezsin. kulunun ölüm çukurunu
Psl	16	11	görmesi ne izin vermezsin.>> Yaşam yolunu bana bildirirsin. Bol sevinç vardır senin huzurunda, Sağ elinden mutluluk eksilmez.
Psl	17	1	Haklı davamı dinle, ya RAB, Feryadımı işit!
Psl	17	2	Hilesiz dudaklardan çıkan duama kulak ver! Haklı çıkar beni, Çünkü sen gerçeği görürsün.
Psl	17	3	Yüreğimi yokladın, Gece denedin, Sınadın beni, Kötü bir şey bulmadın; Kararlıyım, ağızımdan kötü söz çıkmaz, Başkalarının yaptıklarına gelince, Ben senin sözlerine uyarak Şiddet yollarından kaçındım.
Psl	17	5	Sıkı adımlarla senin yollarını tuttum, Kaymadı ayaklarım.
Psl	17	6	Sana yakarıyorum, ey Tanrı, Çünkü beni yanıtlarsın; Kulak ver bana, dinle söyledi kleri mi!
Psl	17	7	Göster harika sevgini,

The Holy Bible in Turkish

Ey sana sığınanları saldırganlardan sağ eliyle kurtaran!

Psl	17	8	Koru beni gözbebeği gibi; Kanatlarının gölgesine gizle
Psl	17	9	Kötülerin saldırısından, Çevremi saran ölümcül düşmanlarımdan.
Psl	17	10	Yükrekleri yağ bağlamış, Ağızları büyük laflar ediyor.
Psl	17	11	İzimi buldular, üzerime geliyorlar, Yere vurmak için gözetliyorlar.
Psl	17	12	Tıpkı parçalamak için sabırsızlanan bir aslan, Pusuya yatan genç bir aslan gibi.
Psl	17	13	Kalk, ya RAB, kes önlerini, eğ başlarını! Kılıcınla kurtar canımı kötülerden,
Psl	17	14	Elinle bu insanlardan, ya RAB, Yaşam payı bu dünyada olan insanlardan. Varsın karınları vereceğin cezalara doysun, Çocukları da yiyip doysun, Artanı torunlarına kalsın!
Psl	17	15	Ama ben doğruluk sayesinde yüzünü göreceğim senin, Uyanınca suretini görmeye doyacağım.
Psl	18	1	Seni seviyorum, gücüm sensin, ya RAB!
Psl	18	2	RAB benim kayam, sığınağım, kurtarıcımdır, Tanrım, kayam, sığınacak yerimdir, Kalkanım, güçlü kurtarıcım, korunağımdır!
Psl	18	3	Övgüye değer RABbe seslenir, Kurtulurum düşmanlarımdan.
Psl	18	4	Ölüm iplerine dolanmıştım, Yıkım selleri basmıştı beni,
Psl	18	5	Ölümler diyarının bağları sarmıştı, Ölüm tuzakları çıkmıştı karşıma.
Psl	18	6	Sıkıntı içinde RABbe yakardım, Yardıma çağırdım Tanrımı. Tapınağından sesimi duydu, Haykırışım kulaklarına ulaştı.
Psl	18	7	O zaman yeryüzü sarsılıp sallandı, Titreyip sarsıldı dağların temelleri, Çünkü RAB öfkelenmişti.
Psl	18	8	Burnundan duman yükseldi, Ağızından kavurucu ateş Ve korlar fışkırdı.
Psl	18	9	Kara buluta basarak Gökleri yarıp indi.
Psl	18	10	Bir Keruva binip uçtu, Rüzgar kanatlar takarak hızla geldi.
Psl	18	11	Karanlığı örtündü, Kara bulutları kendine çardak yaptı.
Psl	18	12	Varlığının parıltısından, Bulutlardan dolu ve korlar savruluyordu.
Psl	18	13	RAB göklerden gürledi, Duyurdu sesini Yüceler Yücesi, Dolu ve alevli korlarla.
Psl	18	14	Savurup oklarını düşmanlarını dağıttı, Şimşek çaktıracak onları şaşkına çevirdi.
Psl	18	15	Denizin dibi göründü, Yeryüzünün temelleri açığa çıktı, ya RAB, Senin azarlamandan, Burnundan çıkan güçlü soluktan.
Psl	18	16	RAB yukarıdan elini uzatıp tuttu, Çıkardı beni derin sulardan.
Psl	18	17	Beni zorlu düşmanımdan, Benden nefret edenlerden kurtardı, Çünkü onlar benden güçlüydü.
Psl	18	18	Felaket günümde karşıma dikildiler, Ama RAB bana destek oldu.
Psl	18	19	Beni huzura kavuşturdu, Kurtardı, çünkü benden hoşnut kaldı.
Psl	18	20	RAB doğruluğumun karşılığını verdi, Beni temiz ellerime göre ödüllendirdi.
Psl	18	21	Çünkü RABbin yolunda yürüdüm, Tanrımdan uzaklaşarak kötülük yapmadım.
Psl	18	22	Onun bütün ilkelerini göz önünde tuttum,

The Holy Bible in Turkish

Psl	18	23	Kurallarından ayrılmadım. Onun gözünde kusursuzdum, Suç işlemekten sakındım.
Psl	18	24	Bu yüzden RAB beni doğruluğuma Ve gözünde pak olan ellerime göre ödüllendirdi.
Psl	18	25	Sadık kuluna sadakat gösterir, Kusursuz olana kusursuz davranırsın.
Psl	18	26	Pak olanla pak olur, Eğriye eğri davranırsın.
Psl	18	27	Alçakgönüllülükleri kurtarır, Gururluların başını eğersin.
Psl	18	28	Işığımın kaynağı sensin, ya RAB, Tanrım! Karanlığımı aydınlatırsın.
Psl	18	29	Desteginle akıncılara saldırır, Seninle surları aşarım, Tanrım.
Psl	18	30	Tanrının yolu kusursuzdur, RABbin sözü arıdır. O kendisine sığınan herkesin kalkanıdır.
Psl	18	31	Var mı RABden başka tanrı? Tanrımızdan başka kaya var mı?
Psl	18	32	Tanrı beni güçle donatır, Yolumu kusursuz kılar.
Psl	18	33	Ayaklar verdi bana, geyiklerinki gibi, Doruklarda tutar beni.
Psl	18	34	Bana savaşmayı öğretti, Kollarımla tunç bir yayı gereyim diye.
Psl	18	35	Bana zafer kalkanını bağışlarsın, Sağ elin destekler, Alçakgönüllülüğün yüceltir beni.
Psl	18	36	Bastığım yerleri genişletirsin, Burkulmaz bileklerim.
Psl	18	37	Kovalayıp yetiştim düşmanlarıma, Hepsi yok olmadan geri dönmedim.
Psl	18	38	Ezdim onları, kalkamaz oldular, Ayaklarımla altına serildiler.
Psl	18	39	Savaş için beni güçle donattın, Bana başkaldıranları önümde yere serdin.
Psl	18	40	Düşmanlarımı kaçmak zorunda bıraktın, Benden nefret edenleri yok ettim.
Psl	18	41	Feryat ettiler, ama kurtaran çıkmadı; RABbi çağırdılar, ama O yanıt vermedi.
Psl	18	42	Ezdim onları, rüzgarın savurduğu toza döndüler, Sokak çamuru gibi savurup attım.
Psl	18	43	Halkımın çekişmelerinden beni kurtardın, Ulusların önderi yaptın, Tanımadığım halklar bana kulluk ediyor.
Psl	18	44	Duyar duymaz sözümü dinlediler, Yabancılar bana yal taklandılar.
Psl	18	45	Yabancıların betleri benizleri attı, Tireyerek çıktılar kalelerinden.
Psl	18	46	RAB yaşıyor! Kayama övgüler olsun! Yücelsin kurtarıcım Tanrı!
Psl	18	47	Odur öcümü alan, Halkları bana bağımlı kılan.
Psl	18	48	Düşmanlarımdan kurtarır, Başkaldıranlardan üstün kılar beni, Zorbaların elinden alır.
Psl	18	49	Bunun için uluslar arasında sana şükredeceğim, ya RAB, Adını ilahilerle öveceğim.
Psl	18	50	RAB kralını büyük zaferlere ulaştırır, Meshettiği krala, Davut'a ve soyuna Sonsuza dek sevgi gösterir.
Psl	19	1	Gökler Tanrının görkemini açıklamakta, Gökkubbe ellerinin eserini duyurmakta.
Psl	19	2	Gün güne söz söyler, Gece geceye bilgi verir.
Psl	19	3	Ne söz geçer orada, ne de konuşma, Sesleri duyulmaz.
Psl	19	4	Ama sesleri yeryüzünü dolaşır, Sözleri dünyanın dört bucağına ulaşır. Güneş için göklerde çadır
kurdu Tanrı.			
Psl	19	5	Gerdekten çıkan güveye benzer güneş,

Psl	19	6	Koşuya çıkacak atlet gibi sevinir. Göğün bir ucundan çıkar, Öbür ucuna döner, Hiçbir şey gizlenmez sııcaklığından.
Psl	19	7	RABbin yasaı yetkindir, cana can katar, RABbin buyrukları güvenilir,dir, Saf adama bilgelik verir,
Psl	19	8	RABbin kuralları doğrudur, yüreği sevindirir, RABbin buyrukları arıdır, gözleri aydınlatır.
Psl	19	9	RAB korkusu paktır, sonsuza dek kalır, RABbin ilkeleri gerçek, tamamen adildir.
Psl	19	10	Onlara altından, bol miktarda saf altından çok istek duyulur, Onlar baldan, süzme petek balından tatlıdır.
Psl	19	11	Uyarırlar kulunu, Onlara uyanların ödülü büyüktür.
Psl	19	12	Kim yanlışlarını görebilir? Bağışla göremediğim kusurlarımı,
Psl	19	13	Bilerek işlenen günahlardan koru kulunu, İzin verme bana egemen olmalarına! O zaman büyük isyandan uzak, Kusursuz olurum.
Psl	19	14	Ağızımdan çıkan sözler, Yüreğimdeki düşünceler, Kabul görsün senin önünde, Ya RAB, kayam, kurtarıcım benim! <<GoeI>> sözcüğü <<Yakın akraba>> anlamına gelir (bkz. Rut 2: 20).
Psl	20	1	Sıkıntılı gününde RAB seni yanıtlasın, Yakupun Tanrısının adı seni korusun!
Psl	20	2	Yardım göndersin sana kutsal yerden, Siyondan destek versin.
Psl	20	3	Bütün tahıl sunularını anımsasın, Yakmalık sunularını kabul etsin! iSela
Psl	20	4	Gönlünce versin sana, Bütün tasarılarını gerçekleştirsin!
Psl	20	5	O zaman zaferini sevinç çılgınlıklarıyla kutlayacağız, Tanrımızın adıyla sancaklarımızı dikeceğiz.
Psl	20	6	RAB senin bütün dileklerini yerine getirsin. Şimdi anladım ki, RAB meshettiği kralı kurtarıyor, Sağ elinin kurtarıcı gücüyle
Psl	20	7	Kutsal göklerinden ona yanıt veriyor. Bazıları savaş arabalarına, Bazıları atlarına güvenir,
Psl	20	8	Bizse Tanrımız RABbin adına güveniriz. Onlar çöküyor, düşüyorlar; Bizse kalkıyor, dimdik duruyoruz.
Psl	20	9	Ya RAB, kralı kurtar! Yanıtla bizi sana yakardığımız gün!
Psl	21	1	Ya RAB, kral seviniyor gösterdiğin güce. Sevinçten coşuyor verdiğin zaferle!
Psl	21	2	Gönlünün istediğini verdin, Ağızından çıkan dileği geri çevirmedin. iSela
Psl	21	3	Onu güzel armağanlarla karşıladın, Başına saf altından taç koydun.
Psl	21	4	Senden yaşam istedi, verdin ona: Uzun, sonsuz bir ömür.
Psl	21	5	Sağladığın zaferle büyük yüceliğe erişti, Onu görkem ve büyüklükle donattın.
Psl	21	6	Üzerine sürekli bereket yağdırdın, Varlığınla onu sevince boğdun.
Psl	21	7	Çünkü kral RABbe güvenir, Yüceler Yücesinin sevgisi sayesinde sarsılmaz.
Psl	21	8	Elin bütün düşmanlarına erişecek, Sağ elin senden nefret edenlere uzanacak.
Psl	21	9	Öfkelendiğin an, ya RAB, Kızgın fıırına döndürecekisin onları; Gazapla yutacak, Ateşle tüketeceksin.
Psl	21	10	Yok edeceksin çocuklarını yeryüzünden, Soylarını insanlar arasından.
Psl	21	11	Düzenler kursalar sana, Aldatmaya çalışsalar, Yine de başarılı olamazlar.

The Holy Bible in Turkish

Psl	21	12	Çünkü sırtlarını döndüreceksin, Yayını yüzlerine doğru gerince.
Psl	21	13	Yüceliğini göster, ya RAB, gücünle! Ezgiler söyleyip ilahilerle öveceğiz kudretini.
Psl	22	1	Tanrım, Tanrım, beni neden terk ettin? Niçin bana yardım etmekten, Haykırışıma kulak vermekten uzak duruyorsun?
Psl	22	2	Ey Tanrım, gündüz sesleniyorum, yanıt vermiyorsun, Gece sesleniyorum, yine rahat yok bana.
Psl	22	3	Oysa sen kutsalsın, İsrailin övgüleri üzerine taht kuran sensin.
Psl	22	4	Sana güvendiler atalarımızı, Sana dayandılar, onları kurtardın.
Psl	22	5	Sana yakarıp kurtuldular, Sana güvendiler, aldanmadılar.
Psl	22	6	Ama ben insan değil, toprak kurduyum, İnsanlar beni küçümsüyor, halk hor görüyor.
Psl	22	7	Beni gören herkes alay ediyor, Sırıttıp baş sallayarak diyorlar ki,
Psl	22	8	<<Sırtını RABbe dayadı, kurtarsın bakalım onu, Madem onu seviyor, yardım etsin!>>
Psl	22	9	Oysa beni ana rahmiinden çıkaran, Ana kucağındayken sana güvenmeyi öğreten sensin.
Psl	22	10	Doğuşumdan beri sana teslim edildim, Ana rahmiinden beri Tanrım sensin.
Psl	22	11	Benden uzak durma! Çünkü sıkıntı yanıbaşımda, Yardım edecek kimse yok.
Psl	22	12	Boğalar kuşatıyor beni, Azgın Başan boğaları sarıyor çevremi.
Psl	22	13	Kükreyerek avını parçalayan aslanlar gibi Ağızlarını açıyorlar bana.
Psl	22	14	Su gibi dökülüyorum, Bütün kemiklerim oynaklarından çıkıyor; Yüreğim balmumu gibi içimde eriyor.
Psl	22	15	Gücüm çömlek parçası gibi kurudu, Dilim damağıma yapışıyor; Beni ölüm toprağına yatırdın.
Psl	22	16	Köpekler kuşatıyor beni, Kötüler sürüsü çevremi sarıyor, Ellerimi, ayaklarımı deliyorlar.
Psl	22	17	Bütün kemiklerimi sayar oldum, Gözlerini dikmiş, bana bakıyorlar.
Psl	22	18	Giysilerimi aralarında paylaşıyor, Elbisem için kura çekiyorlar.
Psl	22	19	Ama sen, ya RAB, uzak durma; Ey gücüm benim, yardımına koş!
Psl	22	20	Canımı kılıçtan, Biricik hayatımı köpeğin pençesinden kurtar!
Psl	22	21	Kurtar beni aslanın ağzından, Yaban öküzlerinin boynuzundan. Yanıt ver bana!
Psl	22	22	Adını kardeşlerime duyurayım, Topluluğun ortasında sana övgüler sunayım:
Psl	22	23	Ey sizler, RABden korkanlar, Ona övgüler sunun! Ey Yakup soyu, Onu yüceltin! Ey İsrail soyu, Ona saygı gösterin!
Psl	22	24	Çünkü o mazlumun çektiği sıkıntıyı hafife almadı, Ondan tiksindi, yüz çevirmedi; Kendisini yardıma çağırdığında ona kulak verdi.
Psl	22	25	Övgü konum sen olacaksın büyük toplulukta, Senden korkanların önünde yerine getireceğim adaklarımı.
Psl	22	26	Yoksullar yiyip doycak, RABbe yönelenler Ona övgü sunacak. Sonsuza dek ömrünüz tükenmesin!
Psl	22	27	Yeryüzünün dört bucağı anımsayıp RABbe dönecek, Uluların bütün soyları Onun önünde yere kapanacak.
Psl	22	28	Çünkü egemenlik RABbindir, Uluları O yönetir.
Psl	22	29	Yeryüzündeki bütün zenginler doycak Ve Onun önünde yere kapanacak, Toprağına gidenler, Ölümlerine engel olamayanlar,

Eğilecekler Onun önünde.

Gelecek kuşaklar Ona kulluk edecek,
Rab yeni kuşaklara anlatılacak.

O'nun kurtarışını,
<<Rab yaptı bunları>> diyerek,
Henüz doğmamış bir halka duyuracaklar.

RAB çobanımdır,
Eksiğim olmaz.

Beni yemyeşil çayırda yatırır,
Sakin suların kıyısına götürür.

İçimi tazeler,
Adı uğruna bana doğru yollarda öncülük eder.

Karanlık ölüm vadisinden geçsem bile,
Kötülükten korkmam.
Çünkü sen benimlesin.

Çomağın, değneğin güven verir bana.
Düşmanlarımdın önünde bana sofraya kurarsın,
Başıma yağ sürersin,
Kâsem taşıyor.

Ömrüm boyunca yalnız iyilik ve sevgi izleyecek beni,
Hep RAB'bin evinde oturacağım.

RABbindir yeryüzü ve içindeki her şey,
Dünya ve üzerinde yaşayanlar;

Çünkü Odur denizler üzerinde onu kuran,
Sular üzerinde durduran.

RABbin dağına kim çıkabilir,
Kutsal yerinde kim durabilir?

Elleri pak, yüreği temiz olan,
Gönlünü putlara kaptırmayan,
Yalan yere ant içmeyen.

RAB kutsar böylesini,
Kurtarıcısı Tanrı aklar.

Ona yönelenler,
Yakupun Tanrısının yüzünü arayanlar
İşte böyledir. |İsela

Kaldırın başınızı, ey kapılar!
Açılın, ey eski kapılar!

Yüce Kral girsin içeri!
Kimdir bu Yüce Kral?

O RABdir, güçlü ve yiğit,
Savaşta yiğit olan RAB.

Kaldırın başınızı, ey kapılar!
Açılın, ey eski kapılar!

Yüce Kral girsin içeri!
Kimdir bu Yüce Kral?

Her Şeye Egemen
RAB'dir bu Yüce Kral! |İsela

Ya RAB, bütün varlığımın sana yaklaşıyorum,
Ey Tanrım, sana güveniyorum, utandırma beni,

Düşmanlarım zafer kahkahası atmasın!
Sana umut bağlayan hiç kimse utanca düşmez;

Nedensiz hainlik edenler utanır.
Ya RAB, yollarını bana öğret,

Yönlerini bildir.
Bana gerçek yolunda öncülük et, eğit beni;

Çünkü beni kurtaran Tanrı sensin.
Bütün gün umudum sende.

Ya RAB, sevecenliğini ve sevgini anımsa;
Çünkü onlar öncesizlikten beri aynıdır.

Gençlik günahlarımı, isyanlarımı anımsama,
Sevgine göre anımsa beni,

Çünkü sen iyisin, ya RAB.
RAB iyi ve doğrudur,

Onun için günahkârlara yol gösterir.
Alçakgönüllülere adal et yolunda öncülük eder,

Kendi yolunu öğretir onlara.
RABbin bütün yolları sevgi ve sadakate dayanır

Antlaşmasındaki buyruklara uyanlar için.
Ya RAB, adın uğruna

Suçumu bağışla, çünkü suçum büyük.
Kim RABden korkarsa,

RAB ona seçeceği yolu gösterir.

The Holy Bible in Turkish

Psl	25	13	Gönenç içinde yaşayacak o insan, Soyu ülkeyi sahiplenecek.
Psl	25	14	RAB kendisinden korkanlarla paylaşır sırrını, Onlara açıklar antlaşmasını.
Psl	25	15	Gözlerim hep RABdedir, Çünkü ayaklarımı ağdan o çıkarır.
Psl	25	16	Halime bak, lütfet bana; Çünkü garip ve mazlumum.
Psl	25	17	Yüreğimdeki sıkıntılar artıyor, Kurtar beni dertlerimden!
Psl	25	18	Üzüntüme, acılarına bak, Bütün günahlarımı bağışla!
Psl	25	19	Düşmanlarıma bak, ne kadar çoğaldılar, Nasıl da benden nefret ediyorlar!
Psl	25	20	Canımı koru, kurtar beni! Hayal kırıklığına uğratma, çünkü sana sığınıyorum!
Psl	25	21	Dürüstlük, doğruluk korusun beni, Çünkü umudum sendedir.
Psl	25	22	Ey Tanrı, kurtar İsrail'i Bütün sıkıntılarından!
Psl	26	1	Beni haklı çıkar, ya RAB, Çünkü dürüst bir yaşam sürdürdüm; Sarsılmadan RABbe güvendim.
Psl	26	2	Dene beni, ya RAB, sına; Duygularımı, düşüncelerimi yokla.
Psl	26	3	Çünkü sevgini hep göz önünde tutuyor, Senin gerçeğini yaşıyorum ben.
Psl	26	4	Yalancılarla oturmam, İkiyüzlülerin suyuna gitmem.
Psl	26	5	Kötülük yapanlar topluluğundan nefret ederim, Fesatçıların arasına girmem.
Psl	26	6	Suçsuzluğumu göstermek için ellerimi yıkar, Sunacağının çevresinde dönerim, ya RAB,
Psl	26	7	Yüksek sesle şükranımı duyurmak Ve bütün harikalarını anlatmak için.
Psl	26	8	Severim, ya RAB, yaşadığın evi, Görkeminin bulunduğu yeri.
Psl	26	9	Günahkârların, Eli kanlı adamların yanı sıra canımı alma.
Psl	26	10	Onların elleri kötülük aletidir, Sağ elleri rüşvet doludur.
Psl	26	11	Ama ben dürüst yaşarım, Kurtar beni, lütfet bana!
Psl	26	12	Ayağım emin yerde duruyor. Topluluk içinde sana övgüler sunacağım, ya RAB.
Psl	27	1	RAB benim ışığım, kurtuluşumdur, Kimseden korkmam. RAB yaşamımın kalesidir, Kimseden yılmam.
Psl	27	2	Hasımlarım, düşmanlarım olan kötüler, Beni yutmak için üzerime gelirken Tökezleyip düşerler.
Psl	27	3	Karşımda bir ordu konaklasa, Kılım kıpırdamaz, Bana karşı savaş açılrsa, Yine güvenimi yitirmem.
Psl	27	4	RABden tek dileğim, tek isteğim şu: RABbin güzelliğini seyretmek, Tapınığında ona hayran olmak için
Psl	27	5	Ömrümün bütün günlerini Onun evinde geçirmek. Çünkü o kötü günde beni çardağında gizleyecek, Çadırının emin yerinde saklayacak,
Psl	27	6	Yüksek bir kaya üzerine çıkaracak beni. O zaman çevremi saran düşmanlarıma karşı Başım yukarı kalkacak, Sevinçle haykırarak kurbanlar sunacağım Onun çadırında,
Psl	27	7	Onu ezgilerle, ilahilerle öveceğim. Sana yakarıyorum, ya RAB, kulak ver sesime, Lütfet, yanıtlar beni!
Psl	27	8	Ya RAB, içimden bir ses duydum: <<Yüzümü ara!>> dedin, İşte yüzünü arıyorum.

The Holy Bible in Turkish

Psl	27	9	Yüzünü benden gizleme, Kulunu öfkeyle geri çevirme! Bana hep yardımcı oldun; Bırakma, terk etme beni, Ey beni kurtaran Tanrı!
Psl	27	10	Annemle babam beni terk etseler bile, RAB beni kabul eder.
Psl	27	11	Ya RAB, yolunu öğret bana, Düşmanlarıma karşı Düz yolda bana öncülük et.
Psl	27	12	Beni hasımlarımın keyfine bırakma, Çünkü yalancı tanıklar dikiliyor karşıma, Ağızları şiddet saçıyor.
Psl	27	13	Yaşam diyarında RABbin iyiliğini göreceğimden kuşku yok.
Psl	27	14	Umutunu RAB' be bağla, Güçlü ve yürekli ol; Umutunu RAB' be bağla!
Psl	28	1	Ya RAB, sana yakarıyorum, Kayam benim, kulak tıkama sesime; Çünkü sen sessiz kalırsan, Ölüm çukuruna inen ölümlere dönerim ben.
Psl	28	2	Seni yardıma çağırdığımda, Ellerimi kutsal konutuna doğru açtığımda, Kulak ver yalvarışlarıma.
Psl	28	3	Beni kötülerle, haksızlık yapanlarla Aynı kefeye koyup cezalandırma. Onlar komşularıyla dostça konuşur, Ama yüreklerinde kötülük beslerler.
Psl	28	4	Eylemlerine, yaptıkları kötülüklere göre onları yanıtlar; Yaptıklarının, hak ettiklerinin karşılığını ver.
Psl	28	5	Onlar RABbin yaptıklarına, Ellerinin eserine önem vermezler; Bu yüzden RAB onları yıkacak, Bir daha ayağa kaldırmayacak.
Psl	28	6	RABbe övgüler olsun! Çünkü yalvarışımı duydu.
Psl	28	7	RAB benim gücüm, kalkanımdır, Ona yürekten güveniyor ve yardım görüyorum. Yüreğim coşuyor, Ezgilerimle Ona şükrediyorum.
Psl	28	8	RAB halkının gücüdür, Meshettiği kralın zafer kalesidir.
Psl	28	9	Halkını kurtar, kendi halkını kutsa; Çobanlık et onlara, sürekli destek ol!
Psl	29	1	Ey ilahi varlıklar, RABbi övün, RABbin gücünü, yüceliğini övün,
Psl	29	2	RABbin görkemini adına yaraşır biçimde övün, Kutsal giysiler içinde RABbe tapının!
Psl	29	3	RABbin sesi sulara hükmediyor, Yüce Tanrı gürlüyor, RAB engin sulara hükmediyor.
Psl	29	4	RABbin sesi güçlüdür, RABbin sesi görkemlidir.
Psl	29	5	RABbin sesi sedir ağaçlarını kırar, Lübnan sedirlerini parçalar.
Psl	29	6	Lübnanı buzağı gibi, Sıryon Dağını yabani öküz yavrusu gibi sıçratır.
Psl	29	7	RABbin sesi şimşek gibi çakar, RABbin sesi çölü titretir,
Psl	29	8	RAB Kadeş çölünü sarsar.
Psl	29	9	RABbin sesi geyikleri doğurtur, Ormanları çıplak bırakır.
Psl	29	10	Onun tapınığında herkes <<Yücesin!>> diye haykırır. eğer>>.
Psl	29	11	RAB tufan üstünde taht kurdu, O sonsuza dek kral kalacak.
Psl	29	11	RAB halkına güç verir, Halkını esenlikle kutsar!
Psl	30	1	Seni yüceltmek istiyorum, ya RAB, Çünkü beni kurtardın, Düşmanlarımı bana güldürmedin.
Psl	30	2	Ya RAB Tanrım,

The Holy Bible in Turkish

Sana yakardım, bana şifa verdin.
Ya RAB, beni ölümler diyarından çıkardın,
Yaşam verdin bana, ölüm çukuruna düşürmedin.
Ey RABbin sadık kulları, Onu ilahilerle övün,
Kutsallığını anarak Ona şükredin.
Çünkü öfkesi bir an sürer,
Lütfu ise bir ömür;
Gözyaşlarınız belki bir gece akar,
Ama sabahla sevinç doğar.
Huzur duyunca dedim ki,
<<Asla sarsılmayacağım!>>
Ya RAB, lütfunla beni güçlü bir dağ gibi
Sarsılmaz kıldın;
Ama sen yüzünü gizleyince,
Dehşete düştüm.
Ya RAB, sana sesleniyorum,
Rabbe yalvarıyorum:
<<Ne yararı olur senin için dökülen kanımın,
Ölüm çukuruna inersem?
Toprak sana övgüler sunar mı,
Senin sadakatini ilan eder mi?
Dinle, ya RAB, acı bana;
Yardımcım ol, ya RAB!>>
Yaşımı şenliğe döndürdün,
Çulumu çıkarıp beni sevinçle kuşattın.
Öyle ki, gönlüm seni ilahilerle övsün, susmasın!
Ya RAB Tanrım, sana sürekli şükredeceğim.
Ya RAB, sana sığınıyorum.
Utandırma beni hiçbir zaman!
Adaletinle kurtar beni!
Kulak ver bana,
Çabuk yetiş, kurtar beni;
Bir kaya ol bana sığınmam için,
Güçlü bir kale ol kurtulmam için!
Madem kayam ve kalem sensin,
Öncülük et, yol göster bana
Kendi adın uğruna.
Bana kurdukları tuzaktan uzak tut beni,
Çünkü sığınağım sensin.
Ruhumu ellerine bırakıyorum,
Ya RAB, sadık Tanrı, kurtar beni.
Değersiz putlara bel bağlayanlardan tiksiniyim,
RABbe güvenirim ben.
Sadakatinden ötürü sevinip coşacağım,
Çünkü düşkün halimi görüyor,
Çektiğim sıkıntıları biliyorsun,
Beni düşman eline düşürmedin,
Bastığım yerleri genişlettin.
Acı bana, ya RAB, sıkıntıdayım,
Üzüntü gözümü, canımı, içimi kemi riyor.
Ömrüm acıyla,
Yıllarım iniltiyle tükeniyor,
Suçumdan ötürü gücüm zayıflıyor,
Kemiklerim eriyor.
Düşmanlarım yüzünden rezil oldum,
Özellikle komşularıma.
Tanıdıklarım de hşet salar oldum;
Beni sokakta görenler benden kaçır oldu.
Gönülden çıkmış bir ölü gibi unutuldum,
Kırılmış bir çömleğe döndüm.
Birçoğunun fısıldaştığını duyuyorum,
Her yer dehşet içinde,
Bana karşı anlaştılar,
Canımı almak için düzen kurdular.
Ama ben sana güveniyorum, ya RAB,
<<Tanrım sensin!>> diyorum.
Hayatım senin elinde,
Kurtar beni düşmanlarımdan pençesinden,
Ardıma düşenlerden.
Yüzün kulunu aydınlatsın,
Sevgi göster, kurtar beni!

The Holy Bible in Turkish

Psl	31	17	Utandırma beni, ya RAB, sana sesleniyorum; Kötüler utansın, ölümler diyarında sesleri kesilsin.
Psl	31	18	Sussun o yalancı dudaklar; Doğru insana karşı Gururla, tepeden bakarak, Küçümseyerek konuşan dudaklar.
Psl	31	19	İyiğin ne büyüktür, ya RAB, Onu senden korkanlar için saklarsın, Herkesin gözü önünde, Sana sığınanlara iyi davranırsın.
Psl	31	20	İnsanların düzenlerine karşı, Koruyucu huzurunla üzerlerine kanat gerersin; Saldırgan dillere karşı Onları çardağında gizlersin.
Psl	31	21	RABbe övgüler olsun, Kuşatılmış bir kentte Sevgisini bana harika biçimde gösterdi.
Psl	31	22	Telaş içinde demiştim ki, <<Huzurundan atıldım!>> Ama yardıma çağırınca seni, Yalvarışımı işittin.
Psl	31	23	RABbi sevin, ey Onun sadık kulları! RAB kendisine bağlı olanları korur, Büyüklemlerin ise tümüyle hakkından gelir.
Psl	31	24	Ey RAB' be umut bağlayanlar, Güçlü ve yürekli olun!
Psl	32	1	Ne mutlu isyanı bağışlanan, Günahı örtülen insana! edebiyat terimi. <<Didaktik şiir>> anlamına gelebilir.
Psl	32	2	Suçtu RAB tarafından sayılmayan, Ruhunda hile bulunmayan insana ne mutlu!
Psl	32	3	Sustuğum sürece Kemiklerim eridi, Gün boyu inlemekten.
Psl	32	4	Çünkü gece gündüz Elin üzerimde ağırlaştı. Dermanım tükendi yaz sıcağında gibi. iSela
Psl	32	5	Günahımı açıkladım sana, Suçumu gizlemedim. <<RABbe isyanımı itiraf edeceğim>> deyince, Günahımı, suçumu bağışladın. iSela
Psl	32	6	Bu nedenle her sadık kulun Ulaşılabildiği zaman sana dua etsin. Engin sular taşsa bile ona erişemez.
Psl	32	7	Sığınağım sensin, Beni sıkıntıdan korur, Çevremi kurtuluş ilahileriyle kuşatırsın. iSela
Psl	32	8	Eğiteceğim seni, gideceğin yolu göstereceğim, Öğüt vereceğim sana, Gözüm sendedir.
Psl	32	9	At ya da katır gibi anlayışsız olmayın; Onları idare etmek için gem ve dizgin gerekir, Yoksa sana yaklaşmazlar.
Psl	32	10	Kötülerin acısı çoktur, Ama RABbe güvenenleri Onun sevgisi kuşatır.
Psl	32	11	Ey doğru insanlar, sevinç kaynağınız RAB olsun, coşun; Ey yüreği temiz olanlar, Hepiniz sevinç çığlıkları atın!
Psl	33	1	Ey doğru insanlar, RABbe sevinçle haykırın! Dürüstlere Onu övmek yaraşır.
Psl	33	2	Lir çalarak RABbe şükredin, On telli çenk eşliğinde Onu ilahilerle övün.
Psl	33	3	Ona yeni bir ezgi söyleyin, Sevinç çığlıklarıyla sazınızı konuşturun.
Psl	33	4	Çünkü RABbin sözü doğrudur, Her işi sadakatle yapar.
Psl	33	5	Doğruluğu, adaleti sever, RABbin sevgisi yeryüzünü doldurur.
Psl	33	6	Gökler RABbin sözüyle, Gök cisimleri ağzından çıkan solukla yaratıldı.
Psl	33	7	Deniz sularını bir araya toplar, Engin suları ambarlara depolar.

The Holy Bible in Turkish

Psl	33	8	Bütün yeryüzü RABden korksun, Dünyada yaşayan herkes Ona saygı duysun.
Psl	33	9	Çünkü O söyleyince, her şey var oldu; O buyurunca, her şey belirirdi.
Psl	33	10	RAB ulusların planlarını bozar, Halkların tasarılarını boşa çıkarır.
Psl	33	11	Ama RABbin planları sonsuza dek sürer, Yüreğindeki tasarılar kuşaklar boyunca değişmez.
Psl	33	12	Ne mutlu Tanrısı RAB olan ulusa, Kendisi için seçtiği halka!
Psl	33	13	RAB göklerden bakar, Bütün insanları görür.
Psl	33	14	Oturduğu yerden, Yeryüzünde yaşayan herkesi gözler.
Psl	33	15	Herkesin yüreğini yaratan, Yaptıkları her şeyi tartan Odur.
Psl	33	16	Ne büyük ordularıyla zafer kazanan kral var, Ne de büyük gücüyle kurtulan yiğit.
Psl	33	17	Zafer için at boş bir umuttur, Büyük gücüne karşın kimseyi kurtaramaz.
Psl	33	18	Ama RABbin gözü kendisinden korkanların, Sevgisine umut bağlayanların üzerindedir;
Psl	33	19	Böylece onları ölümden kurtarır, Kıtlıkta yaşamalarını sağlar.
Psl	33	20	Umutumuz RABdedir, Yardımcımız, kalkanımız Odur.
Psl	33	21	Onda sevinç bulur yüreğimiz, Çünkü Onun kutsal adına güvenimiz.
Psl	33	22	Madem umudumuz sende, Sevgin üzerimizde olsun, ya RAB!
Psl	34	1	Her zaman RABbe övgüler sunacağım, Övgüsü dilimden düşmeyecek.
Psl	34	2	RAB'e övünürüm, Mazlumlar işitip sevin sin!
Psl	34	3	Benimle birlikte RABbin büyüklüğünü duyurun, Adını birlikte yüceltelim.
Psl	34	4	RABbe yöneldim, yanıt verdi bana, Bütün korkularımdan kurtardı beni.
Psl	34	5	Ona bakanların yüzü ışıltı ışıltı parlar, Yüzleri utançtan kızarmaz.
Psl	34	6	Bu mazlum yakardı, RAB duydu, Bütün sıkıntılarından kurtardı onu.
Psl	34	7	RABbin meleği Ondan korkanların çevresine ordugah kurar, Kurtarır onları.
Psl	34	8	Tadın da görün, RAB ne iyidir, Ne mutlu Ona sığınan adama!
Psl	34	9	RABden korkun, ey Onun kutsalları, Çünkü Ondan korkanın eksikliği olmaz.
Psl	34	10	Genç aslanlar bile aç ve muhtaç olur; Ama RABbe yönelenlerden hiçbir iyilik esirgenmez.
Psl	34	11	Gelin, ey çocuklar, dinleyin beni: Size RAB korkusunu öğreteyim.
Psl	34	12	Kim yaşamdan zevk almak, İyi günler görmek istiyorsa,
Psl	34	13	Dilini kötülükten, Dudaklarını yalandan uzak tutsun.
Psl	34	14	Kötülükten sakının, iyilik yapın; Esenliği amaçlayın, ardınca gidin.
Psl	34	15	RABbin gözleri doğru kişilerin üzerindedir, Kulakları onların yakarışına açıktır.
Psl	34	16	RAB kötülük yapanlara karşıdır, Onların anısını yeryüzünden siler.
Psl	34	17	Doğrular yakarır, RAB duyar; Bütün sıkıntılarından kurtarır onları.
Psl	34	18	RAB gönlü kırıklara yakındır, Ruhu ezginleri kurtarır.
Psl	34	19	Doğrunun dertleri çoktur, Ama RAB hepsinden kurtarır onu.
Psl	34	20	Bütün kemiklerini korur, Hiçbiri kırılmaz.
Psl	34	21	Kötü insanın sonu kötülükle biter, Cezasını bulur doğrulardan nefret edenler.

The Holy Bible in Turkish

Psl	34	22	RAB kullarını kurtarır, O'na sığınanların hiçbirisi ceza görmez.
Psl	35	1	Ya RAB, benimle uğraşanlarla sen uğraş, Benimle savaşanlarla sen savaş!
Psl	35	2	Al küçük kalkanla büyük kalkanı, Yardıma koş!
Psl	35	3	Kaldır mızrağını, kargını beni kovalayanlara, <<Seni ben kurtarıyorum>> de bana!
Psl	35	4	Canıma kastedenler utanıp rezil olsun! Utançla geri çekilsin bana kötülük düşünenler!
Psl	35	5	Rüzgarın sürüklediği saman çöpüne dönsünler, RABbin meleği artlarına düşsün!
Psl	35	6	Karanlık ve kaygan olsun yolları, RABbin meleği kovalasın onları!
Psl	35	7	Madem neden yokken bana gizli ağlar kurdular, Nedensiz çukur kazdılar,
Psl	35	8	Başlarına habersiz felaket gelsin, Gizledikleri ağa kendileri tutulsun, Felakete uğrasınlar.
Psl	35	9	O zaman RABde sevinç bulacağım, Beni kurtardığı için coşacağım.
Psl	35	10	Bütün varlığımla şöyle diyeceğim: <<Senin gibisi var mı, ya RAB, Mazlumu zorbanın elinden, Mazlumu ve yoksulu soyguncudan kurtaran?>>
Psl	35	11	Kötü niyetli tanıklar türüyor, Bilmediğim konuları soruyorlar.
Psl	35	12	İyiliğime karşı kötülük ediyor, Yalnızlığa itiyorlar beni.
Psl	35	13	Oysa onlar hastalanınca ben çula sarınıp, Oruç tutup alçakgönüllü olurdum. Duam yanıtsız kalınca, Bir dost, bir kardeş yitirmiş gibi dolaşırdım. Kederden belim bükülürdü, Annesi için yas tutan biri gibi.
Psl	35	15	Ama ben sendeleyince toplanıp sevindiler, Toplandı bana karşı tanımadığım alçaklar, Durmadan didiklediler beni.
Psl	35	16	Tanrı tanımaz, alaycı soytarılar gibi, Diş gıcırdattılar bana.
Psl	35	17	Ne zamana dek seyirci kalacaksın, ya Rab? Kurtar canımı bunların saldırısından, Hayatımı bu genç aslanlardan!
Psl	35	18	Büyük toplantıda sana şükürler sunacağım, Kalabalığın ortasında sana övgüler dizeceğim.
Psl	35	19	Sevinmesin boş yere bana düşman olanlar, Göz kırpmasınlar birbirlerine Nedensiz benden nefret edenler.
Psl	35	20	Çünkü barış sözünü etmez onlar, Kurnazca düzen kurarlar ülkenin sakin insanlarına.
Psl	35	21	Beni suçlamak için ağızlarını ardına kadar açtılar: <<Oh! Oh!>> diyorlar, <<İşte kendi gözümüzle gördük yaptıklarını!>>
Psl	35	22	Olup biteni sen de gördün, ya RAB, sessiz kalma, Ya Rab, benden uzak durma!
Psl	35	23	Uyan, kalk savun beni, Uğraş hakkım için, ey Tanrım ve Rabbim!
Psl	35	24	Adaletin uyarınca haklı çıkar beni, ya RAB, Tanrım benim! Gülmesinler halime!
Psl	35	25	Demesinler içlerinden: <<Oh! İşte buydu dileğimiz!>>, Konuşmasınlar ardımdan: <<Yedik başını!>> diye.
Psl	35	26	Utansın kötü halime sevinenler, Kızarsın yüzleri hepsinin; Gururla karşıma dikilenler Utanca, rezalete bürünsün.
Psl	35	27	Benim haklı çıkmamı isteyenler, Sevinç çılgınlıkları atıp coşsunlar; Şöyle desinler sürekli: <<Kulunun esenliğinden hoşlanan RAB yücelsin!>>
Psl	35	28	O zaman gün boyu adaletin, Övgülerin dilimden düşmeyecek.

The Holy Bible in Turkish

Psl	36	1	Günah fıııldar kötü insana, Yüreginin dibinden: Tanrı korkusu yoktur onda.
Psl	36	2	Kendini öyle beğenmiş ki, Suçunu görmez, ondan tiksizmez.
Psl	36	3	Ağızından kötölük ve yalan akar, Akıllanmaktan, iyilik yapmaktan vazgeçmiş.
Psl	36	4	Yatağıında bile fesat düşünür, Olumsuz yolda direnir, reddetmez kötölüğü.
Psl	36	5	Ya RAB, sevgin göklere, Sadakatin gökyüzüne erişir.
Psl	36	6	Doğruluğun ulu dağlara benzer, Adaletin uçsuz bucaksız enginlere.
Psl	36	7	İnsanı da, hayvanı da koruyan sensin, ya RAB. Sevgin ne değerli, ey Tanrı!
Psl	36	8	Kanatlarının gölgesine sığınır insanoğlu. Evindeki bolluğa doyarlar,
Psl	36	9	zevklerinin ırmağından içirirsin onlara. Çünkü yaşam kaynağı sensin,
Psl	36	10	Senin ışığıyla aydınlanırlar. Sürekli göster
Psl	36	11	Seni tanıyanlara sevgini, Yüregi temiz olanlara doğruluğunu.
Psl	36	12	Gururlunun ayağı bana varmasın, Kötülerin eli beni kovmasın.
Psl	37	1	Kötölük yapanlar oracıkta düştüler, Yıkıldılar, kalkamazlar artık.
Psl	37	2	Kötölük edenlere kızıp üzölme, Suç işleyenlere özenme!
Psl	37	3	Çünkü onlar ot gibi hemen solacak, Yeşil bitki gibi kuruyup gidecek.
Psl	37	4	Sen RABbe güven, iyilik yap, Ülkede otur, sadakatle çalış.
Psl	37	5	RABden zevk al, O senin içindeki istekleri yerine getirecektir.
Psl	37	6	Her şeyi RABbe bırak, Ona güven, O gerekeni yapar.
Psl	37	7	O senin doğruluğunu ışık gibi, Hakkını öğle güneşi gibi
Psl	37	8	Aydınlığa çıkarır. RABbin önünde sakın dur, sabırla bekle;
Psl	37	9	Kızıp üzölme işi yolunda olanlara, Kötü amaçlarına kavuşanlara.
Psl	37	10	Kızılmaktan kaçın, bırak öfkeyi, Üzölme, yalnız kötölüğe sürükler bu seni.
Psl	37	11	Çünkü kötülerin kökü kazınacak, Ama RABbe umut bağlayanlar ülkeyi miras alacak.
Psl	37	12	Yakında kötünün sonu gelecek, Yerini arasan da bulunmayacak.
Psl	37	13	Ama alçakgönüllüler ülkeyi miras alacak, Derin bir huzurun zevkini tadacak.
Psl	37	14	Kötü insan doğru insana düzen kurar, Diş gıcırdatır.
Psl	37	15	Ama Rab kötüyeye güler, Çünkü bilir onun sonunun geldiğini.
Psl	37	16	Kılıç çekti kötüler, yaylarını gerdi, Mazlumu, yoksulu yıkmak,
Psl	37	17	Doğru yolda olanları öldürmek için. Ama kılıçları kendi yüreklerine saplanacak,
Psl	37	18	Yayları kırılacak. Doğrunun azıcık varlığı,
Psl	37	19	Pek çok kötünün servetinden iyidir. Çünkü kötülerin gücü kırılacak,
Psl	37	20	Ama doğrulara RAB destek olacak. RAB yetkinlerin her gününü gözetir,
Psl	37	21	Onların mirası sonsuza dek sürecek. Kötü günde utanmayacaklar,
Psl	37	22	Kıtlıkta karınları doyacak. Ama kötüler yıkıma uğrayacak;
Psl	37	23	RABbin düşmanları kır çiçekleri gibi kuruyup gidecek, Duman gibi dağılıp yok olacak.
Psl	37	24	Kötüler ödünç alır, geri vermez;

The Holy Bible in Turkish

Doğrularsa cömertçe verir.
RABbin kutsadığı insanlar ülkeyi miras alacak,
Lanetlediği insanların kökü kazınacak.
RAB insana sağlam adım attırır,
İnsanın yolundan hoşnut olursa.
Düşse bile yıkılmaz insan,
Çünkü elinden tutan RABdir.
Gençtim, ömrüm tükendi,
Ama hiç görmedim doğru insanın terk edildiğini,
Soyunun ekmek dilendiğini.
O hep cömertçe ödünç verir,
Soyu kutsanır.
Kötülükten kaç, iyilik yap;
Sonsuz yaşama kavuşursun.
Çünkü RAB doğruyu sever,
Sadık kullarını terk etmez.
Onlar sonsuza dek korunacak,
Kötülerinse kökü kazınacak.
Doğrular ülkeyi miras alacak,
Orada sonsuza dek yaşayacak.
Doğrunun ağzından bilgelik akar,
Dilinden adaleet damlar.
Tanrısının yasası yüreğindedir,
Ayakları kaymaz.
Kötü, doğruya pusu kurar,
Onu öldürmeye çalışır.
Ama RAB onu kötünün eline düşürmez,
Yargılanırken mahkûm etmez.
RABbe umut bağla, Onun yolunu tut,
Ülkeyi miras almak üzere seni yükseltecektir.
Kötülerin kökünün kazındığını göreceksin.
Kötü ve acımasız adamı gördüm,
İlk dikildiği toprakta yeşeren ağaç gibi
Dal budak salıyordu;
Geçip gitti, yok oldu,
Aradım, bulunmaz oldu.
Yetkin adamı gözle, doğru adama bak,
Çünkü yarınlar barışseverindir.
Ama başkaldıranların hepsi yok olacak,
Kötülerin kökü kazınacak.
Doğruların kurtuluşu RABden gelir,
Sıkıntılı günde onlara kale olur.
RAB onlara yardım eder, kurtarır onları,
Kötülerin elinden alıp özgür kılar,
Çünkü kendisine sığınırılar.
Ya RAB, öfkelenip azarlama beni,
Gazapla yola getirme!
Okların içime saplandı,
Elin üzerime indi.
Öfken yüzünden sağlığım bozuldu,
Günahım yüzünden rahatım kaçtı.
Çünkü suçlarım başımdan aştı,
Taşınmaz bir yük gibi sırtımda ağırlaştı.
Akılsızlığım yüzünden
Yaralarım iğrenç, ırınlı.
Eğildim, iki büklüm oldum,
Gün boyu yaslı dolaşıyorum.
Çünkü belim ateş içinde,
Sağlığım bozuk.
Tükendim, ezildim alabildiğine,
İnliyorum yüreğimin acısından.
Ya Rab, bütün özlemlerimi bilirsin,
İniltilerim senden gizli değil.
Yüreğim çarpıyor, gücüm tükeniyor,
Gözlerimin ferisi bile söndü.
Eşim dostum kaçır oldu derdimden,
Yakınlarım uzak duruyor benden.
Canıma susayanlar bana tuzak kuruyor,
Zararımı isteyenler kuyumu kazıyor,
Gün boyu hileler düşünüyorlar.
Ama ben bir sağır gibi duymuyorum,
Bir dilsiz gibi ağzımı açmıyorum;

The Holy Bible in Turkish

Psl	38	14	Duymaz, Ağzında yanıt bulunmaz bir adama döndüm.
Psl	38	15	Umudum sende, ya RAB, Sen yanıtlayacaksın, ya Rab, Tanrım benim!
Psl	38	16	Çünkü dua ediyorum: <<Halime sevinmesinler, Ayağım kayınca böbürlenmesinler!>>
Psl	38	17	Düşmek üzereyim, Acım hep içimde.
Psl	38	18	Suçumu itiraf ediyorum, Günahım yüzünden kaygılanıyorum.
Psl	38	19	Ama düşmanlarım güçlü ve dinç, Yok yere benden nefret edenler çok.
Psl	38	20	İyiliğe karşı kötülük yapanlar bana karşı çıkar, İyiliğin peşinde olduğum için.
Psl	38	21	Beni terk etme, ya RAB! Ey Tanrım, benden uzak durma!
Psl	38	22	Yardıma koş, Ya Rab, kurtuluşum benim!
Psl	39	1	Karar verdim: <<Adımlarıma dikkat edeceğim, Dilimi günahattan sakınacağım; Karşımda kötü biri oldukça, Ağzıma gem vuracağım.>>
Psl	39	2	Dilimi tutup sustum, Hep kaçındım konuşmaktan, yararı olsa bile. Acım alevlendi,
Psl	39	3	Yüreğim tutuştu içimde, Ateş aldı derin derin düşünürken, Şu sözler döküldü dilimden:
Psl	39	4	<<Bildir bana, ya RAB, sonumu, Sayılı günlerimi; Bileyim ömrümün ne kadar kısa olduğunu!
Psl	39	5	Yalnız bir karış ömür verdin bana, Hiç kalır hayatım senin önünde. Her insan bir soluktur sadece, En güçlü çağında bile. İsela
Psl	39	6	<<Bir gölge gibi dolaşır insan, Boş yere çırpınır, Mal biriktirir, kime kalacağını bilmeden. <<Ne bekleyebilirim şimdi, ya Rab?
Psl	39	7	Umudum sende.
Psl	39	8	Kurtar beni bütün isyanlarımdan, Aptalların hakareetine izin verme.
Psl	39	9	Sustum, açmayacağım ağzımı; Çünkü sensin bunu yapan.
Psl	39	10	Uzaklaştır üzerimden yumruklarını, Tokadının altında mahvoldum.
Psl	39	11	Sen insanı suçundan ötürü Azarlayarak yola getirirsin, Güve gibi tüketirsin sevdiği şeyleri. Her insan bir soluktur sadece. İsela
Psl	39	12	<<Duamı işit, ya RAB, Kulak ver yakarışıma, Gözyaşlarıma kayıtsız kalma! Çünkü ben bir garibim senin yanında, Bir yabancı, atalarım gibi.
Psl	39	13	Uzaklaştır üzerimden bakışlarını, Göçüp yok olmadan mutlu olayım!>>
Psl	40	1	RABbi sabırla bekledim; Bana yönelip yakarışımı duydu.
Psl	40	2	Ölüm çukurundan, Balçıktan çıkardı beni, Ayaklarımı kaya üzerinde tuttu, Kaymayayım diye.
Psl	40	3	Ağzıma yeni bir ezgi, Tanrımı za bir övgü ilahisi koydu. Çokları görüp korkacak Ve RABbe güvenecekler.
Psl	40	4	Ne mutlu RABbe güvenen insana, Gururluya, yalana sapana ilgi duymayana.
Psl	40	5	Ya RAB, Tanrım, Harikaların, düşüncelerin ne çoktur bizim için; Sana eş koşulmaz!

			The Holy Bible in Turkish Duyurmak, anlatmak istesem yaptıklarını, Saymakla bitmez.
Psl	40	6	Kurbandan, sunudan hoşnut olmadın, Ama kulaklarımı açtın.
Psl	40	7	Yakmalık sunu, günah sunusu da istemedin. O zaman şöyle dedim: <<İşte geldim; Kutsal Yazı tomarında benim için yazılmıştır. Ey Tanrım, senin isteğini yapmaktan zevk alırım ben, Yasan yüreğimin derinliğindedir.>>
Psl	40	9	Büyük toplantıda müjdelerim senin zaferini, Sözümü esirgemem, Ya RAB, bildiğin gibi!
Psl	40	10	Zaferini içimde gizlemem, Bağlılığını ve kurtarışını duyururum, Sevgini, sadakatini saklamam büyük topluluktan.
Psl	40	11	Ya RAB, esirgeme sevecenliğini benden! Sevgin, sadakatin hep korusun beni!
Psl	40	12	Sayısız belalar çevremi sardı, Suçlarım bana yetişti, önümü göremiyorum; Başımdaki saçlardan daha çoklar, Çaresiz kaldım.
Psl	40	13	Ne olur, ya RAB, kurtar beni! Yardıma koş, ya RAB!
Psl	40	14	Utansın canımı almaya çalışanlar, Yüzleri kızarsın! Geri dönsün zararımı isteyenler, Rezil olsunlar!
Psl	40	15	Bana, <<Oh! Oh!>> çekenler Dehşete düşsün utançlarından!
Psl	40	16	Sende neşe ve sevinç bulsun Bütün sana yönelenler! <<RAB yücedir!>> desin hep Senin kurtarışını özleyenler!
Psl	40	17	Bense mazlum ve yoksulum, Düşün beni, ya Rab. Yardımcım ve kurtarıcım sensin, Geç kalma, ey Tanrım!
Psl	41	1	Ne mutlu yoksulu düşünene! RAB kurtarır onu kötü günde.
Psl	41	2	Korur RAB, yaşatır onu, Ülkede mutlu kılar, Terk etmez düşmanlarının eline.
Psl	41	3	Destek olur RAB ona Yatağa düşünce; Hastalandığında sağlığa kavuşturur onu.
Psl	41	4	<<Acı bana, ya RAB!>> dedim, <<Şifa ver bana, çünkü sana karşı günah işledim!>>
Psl	41	5	Kötü konuşuyor düşmanlarım ardımdan: <<Ne zaman ölecek adı batası?>> diyorlar.
Psl	41	6	Biri beni görmeye geldi mi, boş laf ediyor, Fesat topluyor içinde, Sonra dışarı çıkıp fesadı yayıyor.
Psl	41	7	Benden nefret edenlerin hepsi Fısıldaşıyor aralarında bana karşı, Zararımı düşünüyorlar,
Psl	41	8	<<Başına öyle kötü bir şey geldi ki>> diyorlar, <<Yatağından kalkamaz artık.>>
Psl	41	9	Ekmeğimi yiyen, güvendiğim yakın dostum bile İhanet etti bana.
Psl	41	10	Bari sen acı bana, ya RAB, kaldır beni. Bunların hakkından geleyim.
Psl	41	11	Düşmanım zafer çığlığı atmazsa, O zaman anlarım benden hoşnut kaldığını.
Psl	41	12	Dürüstlüğümden ötürü bana destek olur, Sonsuza dek beni huzurunda tutarsın.
Psl	41	13	Öncesizlikten sonsuza dek, Övgüler olsun İsrail'in Tanrısı RAB' be! Amin! Amin!
Psl	42	1	Geyik akarsuları nasıl özlerse, Canım da seni öyle özler, ey Tanrı! yazılır.
Psl	42	2	Canım Tanrıya, yaşayan Tanrıya susadı; Ne zaman görmeye gideceğim Tanrının yüzünü?

The Holy Bible in Turkish

Psl	42	3	Gözyaşlarım ekmegim oldu gece gündüz, Gün boyu, <<Nerede senin Tanrın?>> dedikleri için.
Psl	42	4	Anımsayınca içim içimi yiyor, Nasıl toplulukla birlikte yürür, Tanrının evine kadar alaya öncülük ederdim, Sevinç ve şükran sesleri arasında, Bayram eden bir kalabalıkla birlikte.
Psl	42	5	Neden üzgünsün, ey gönlüm, Neden içim huzursuz? Tanrıya umut bağla, Çünkü ona yine övgüler sunacağım; O benim kurtarıcım ve Tanrımıdır.
Psl	42	6	Gönlüm üzgün, Bu yüzden seni anımsıyorum, ey Tanrım. Şeria yöresinde, Hermon ve Misar dağlarında Çağlayanların gümbürdeyince, Enginler birbirine sesleniyor, Bütün dalgaların, sellerin üzerimden geçiyor.
Psl	42	8	Gündüz RAB sevgisini gösterir, Gece ilahi söyler, dua ederim Yaşamımın Tanrısına.
Psl	42	9	Kayam olan Tanrıma diyorum ki, <<Neden beni unuttun? Niçin düşmanlarımdan baskısı altında Yaşlı gezeyim?>>
Psl	42	10	Gün boyu hasımlarım: <<Nerede senin Tanrın?>> diyerek Bana sataştıkça, Kemiklerim kırılıyor sanki.
Psl	42	11	Neden üzgünsün, ey gönlüm, Neden içim huzursuz? Tanrı'ya umut bağla, Çünkü O'na yine övgüler sunacağım; O benim kurtarıcım ve Tanrımıdır.
Psl	43	1	Hakkımı ara, ey Tanrı, Savun beni vefasız ulusa karşı, Kurtar hileci, haksız insandan.
Psl	43	2	Çünkü sen Tanrım, kalemsin; Neden beni reddettin? Niçin düşmanlarımdan baskısı altında Yaşlı gezeyim?
Psl	43	3	Gönder ışığını, gerçeğini, Yol göstereyim bana, Senin kutsal dağına, konutuna götürsünler beni.
Psl	43	4	O zaman Tanrının sunağına, Neşe, sevinç kaynağım Tanrıya gideceğim Ve sana, ey Tanrı, Tanrım benim, Lirle şükredeceğim.
Psl	43	5	Neden üzgünsün, ey gönlüm, Neden içim huzursuz? Tanrı'ya umut bağla, Çünkü O'na yine övgüler sunacağım; O benim kurtarıcım ve Tanrımıdır.
Psl	44	1	Ey Tanrı, kul aklarımla duyduk, Atalarımız anlattı bize, Neler yaptığını onların gününde, eski günlerde.
Psl	44	2	Elinle ulusları kovdun, Ama atalarımıza yer verdin; Halkları kırdın, Ama atalarımızın yayılmasını sağladın.
Psl	44	3	Onlar ülkeyi kılıçla kazanmadılar, Kendi bilekleriyle zafere ulaşmadılar. Senin sağ elin, bileğin, yüzünün ışığı sayesinde oldu bu; Çünkü sen onları sevdin.
Psl	44	4	Ey Tanrı, kralım sensin, Buyruk ver de Yakup soyu kazansın!
Psl	44	5	Senin sayende düşmanlarımızı püskürteceğiz, Senin adınla karşıtlarımızı ezeceğiz.
Psl	44	6	Çünkü ben yayıma güvenmem, Kılıcım da beni kurtarmaz;
Psl	44	7	Ancak sensin bizi düşmanlarımızdan kurtaran, Bizden nefret edenleri utanca boğan.
Psl	44	8	Her gün Tanrıyla övünür,

Sonsuza dek adına şükran sunarız. |i Sela

Psl	44	9	Ne var ki, reddettin bizi, aşağıladın,
Psl	44	10	Artık ordularımızla savaşa çıkmıyorsun.
Psl	44	11	Düşman karşısında bizi gerilettiler, Bizden tiksinenler bizi soydu.
Psl	44	12	Kasaplık koyuna çevirdin bizi, Ulusların arasına dağıttın.
Psl	44	13	Yok pahasına sattın halkını, Üstelik satıştan hiçbir şey kazanmadan.
Psl	44	14	Bizi komşularımızın yüzkarası, Çevremizdekilerin eğlencesi, alay konusu ettin.
Psl	44	15	Ulusların diline düşürdün bizi, Gülüyor halklar halimize.
Psl	44	16	Rezilliğim gün boyu karşımda, Utancımdan yerin dibine geçtim
Psl	44	17	Hakaret ve sövgü duya duya, Öç almak isteyen düşman karşısında.
Psl	44	18	Bütün bunlar başımıza geldi, Yine de seni unutmadık, Antlaşmana ihanet etmedik,
Psl	44	19	Dönklik etmedik, Adımlarımız seni yolundan sapmadı.
Psl	44	20	Oysa sen bizi ezdin, ülkemizi çakalların uğrağı ettin, Üstümüzü koyu karanlıkla örttün.
Psl	44	21	Eğer Tanrımızın adını unutsaydık, Yabancı bir ilaha ellerimizi açsaydık,
Psl	44	22	Tanrı bunu ortaya çıkarmaz mıydı? Çünkü O yürekteki gizleri bilir.
Psl	44	23	Senin uğruna her gün öldürülüyoruz, Kasaplık koyun sayılıyor.
Psl	44	24	Uyan, ya Rab! Niçin uyuyorsun? Kalk! Sonsuza dek terk etme bizi!
Psl	44	25	Niçin yüzünü gizliyorsun? Neden mazlum halimizi, üzerimizdeki baskıyı unutuyorsun?
Psl	44	26	Çünkü yere serildik, Bedenimiz toprağa yapıştı.
Psl	45	1	Kalk, yardım et bize! Kurtar bizi sevgin uğruna!
Psl	45	2	Yüreğimden güzel sözler taşıyor, Kral için söylüyorum şiirlerimi, Dilim usta bir yazarın kalemi gibi olsun.
Psl	45	3	Sen insanların en güzelisin, Lütuf saçılmış dudaklarına.
Psl	45	4	Çünkü Tanrı seni sonsuza dek kutsamış. Ey yiğit savaşçı, kuşan kılıcını beline, Görkemine, yüceliğine bürün.
Psl	45	5	At sırtında görkeminle, zaferle ilerle, Gerçek ve adalet uğruna
Psl	45	6	Sağ elin korkunç işler gösterecek. <<Gerçek ve alçakgönüllülük, adal et
Psl	45	7	uğruna>>.
Psl	45	8	Okların sivridir, Kral düşmanlarının yüreğine saplanır, Halklar ayaklarının altına serilir.
Psl	45	9	Ey Tanrı, tahtın sonsuzluklar boyunca kalıcıdır fö, Krallığının asası adalet asasıdır. da <<Tanrının sana armağan ettiği
Psl	45	10	krallık sonsuzluklar boyunca kalıcıdır>>.
Psl	45	11	Doğruluğu sever, kötülükten nefret edersin. Bunun için Tanrı, senin Tanrın, Seni sevinç yağıyla
Psl	45	12	Arkadaşlarından daha çok meshetti. Giysilerinin tümü mür, öd, tarçın kokuyor;
Psl	45	13	Fildişi saraylardan gelen çalgı sesleri seni eğlendiriyor!
Psl	45	14	Kral kızları senin saygın kadınların arasında, Kraliçe, ofir altınları içinde senin sağında duruyor.
Psl	45	15	Dinle, ey kral kızı, bak, kulak ver, Halkını, baba evini unut.
Psl	45	16	Kral senin güzelliğine vuruldu, Efendin olduğu için önünde eğil.
Psl	45	17	Sur halkı armağan getirecek, Halkın zenginleri lütfunu kazanmak isteyecek.
Psl	45	18	Kral kızı odasında ışıltı ışıltı parlıyor, Giysisi altınla dokunmuş.

The Holy Bible in Turkish

Psl	45	14	işlemeli giysiler içinde kralın önüne çıkarılacak, Arkadaşları, ona eşlik eden kızlar sana getirilecek.
Psl	45	15	Sevinç ve coşkuyla götürülecek, Kralın sarayına girecekler.
Psl	45	16	Atalarının yerini oğulların alacak, Onları önder yapacaksın bütün ülkeye.
Psl	45	17	Adını kuşaklar boyunca yaşatacağım, Böylece halklar sonsuza dek övecek seni.
Psl	46	1	Tanrı sığınağımız ve gücümüzdür, Sıkıntıda hep yardıma hazırdır. bilinmeyen bir müzik terimi.
Psl	46	2	Bu yüzden korkmayız yeryüzü altüst olsa, Dağlar denizlerin bağrına devrilse,
Psl	46	3	Sular kükreyip köpürse, Kabaran deniz dağları titretse bile. iSela
Psl	46	4	Bir ırmak var ki, suları sevinç getirir Tanrı kentine, Yüceler Yücesinin kutsal konutuna.
Psl	46	5	Tanrı onun ortasındadır, Sarsılmaz o kent. Gün doğarken Tanrı ona yardım eder.
Psl	46	6	Uluslar kükrüyor, krallıklar sarsılıyor, Tanrı gürleyince yeryüzü eriyip gidiyor.
Psl	46	7	Her Şeye Egemen RAB bizimledir, Yakupun Tanrısı kalemizdir. iSela
Psl	46	8	Gelin, görün RABbin yaptıklarını, Yeryüzüne getirdiği yıkımları.
Psl	46	9	Savaşları durdurur yeryüzünün dört bucağında, Yayları kırar, mızrakları parçalar, Kal kanları yakar.
Psl	46	10	<<Sakin olun, bilin ki, Tanrı benim! Uluslar arasında yüceleceğim, Yeryüzünde yüceleceğim!>>
Psl	46	11	Her Şeye Egemen RAB bizimledir, Yakup'un Tanrısı kalemizdir. iSela
Psl	47	1	Ey bütün uluslar, el çırpın! Sevinç çığlıkları atın Tanrının onuruna!
Psl	47	2	Ne müthiştir yüce RAB, Bütün dünyanın ulu Kralı.
Psl	47	3	Halkları altımıza, Ulusları ayaklarımızın dibine serer.
Psl	47	4	Sevdiği Yakupun gururu olan mirasımızı O seçti bizim için. iSela
Psl	47	5	RAB Tanrı sevinç çığlıkları, Boru sesleri arasında yükseldi.
Psl	47	6	Ezgiler sunun Tanrıya, ezgiler; Ezgiler sunun Kralımıza, ezgiler!
Psl	47	7	Çünkü Tanrı bütün dünyanın kralıdır, Maskil sunun! edebiyat terimi. <<Didaktik şiir>> anlamına gelebilir.
Psl	47	8	Tanrı kutsal tahtına oturmuş, Krallık eder uluslara.
Psl	47	9	Ulusların önderleri İbrahim'in Tanrısı'nın halkıyla bir araya gelmiş; Çünkü Tanrı'ya aittir yeryüzü kralları. O çok yücedir.
Psl	48	1	RAB büyüktür ve yalnız O övülmeye değer Tanrımızın kentinde, kutsal dağında.
Psl	48	2	Yükselir zarafetle, Bütün yeryüzünün sevinci Siyon Dağı, Safonunfş doruğu, ulu Kralın kenti.
Psl	48	3	Tanrı onun kalelerinde Sağlam kule olarak gösterdi kendini.
Psl	48	4	Krallar toplandı, Birlikte Siyonun üzerine yürüdüler.
Psl	48	5	Ama onu görünce şaşkına döndüler, Dehşete düşüp kaçtılar.
Psl	48	6	Doğum sancısı tutan kadın gibi, Bir titreme aldı onları orada.
Psl	48	7	Doğu rüzgarının parçaladığı ticaret gemileri gibi Yok ettin onları.
Psl	48	8	Her Şeye Egemen RABbin kentinde, Tanrımızın kentinde, Nasıl duyduksa, öyle gördük.

The Holy Bible in Turkish

Tanrı onu sonsuza dek güvenlik içinde tutacak. |İsela

Psl	48	9	Ey Tanrı, tapınağında, Ne kadar vefalı olduğunu düşünüyoruz.	
Psl	48	10	Adın gibi, ey Tanrı, övgün de Dünyanın dört bucağına varıyor. Sağ elin zafer dolu.	
Psl	48	11	Sevinsin Siyon Dağı, Coşsun Yahuda beldeleri Senin yargılarınıla!	
Psl	48	12	Siyonun çevresini gezip dolanın, Kulelerini sayın,	
Psl	48	13	Surlarına dikkatle bakın, Kalelerini yoklayın ki, Gelecek kuşağa anlataşınız:	
Psl	48	14	Bu Tanrı sonsuza dek bizim Tanrımız olacak, Bize hep yol gösterecektir.	
Psl	49	1	Ey bütün halklar, dinleyin! Kulak verin hepiniz, ey dünyada yaşayanlar,	
Psl	49	2	Halk çocukları, bey çocukları, Zenginler, yoksullar!	
Psl	49	3	Bilgelik dökülecek ağızımdan, Anlayış sağlayacak içimdeki düşünceler,	
Psl	49	4	Kulak vereceğim özdeyişlere, Lirle yorumlayacağım bilmecemi.	
Psl	49	5	Niçin korkayım kötü günlerde Niyeti bozuk düşmanlarım çevremi sarınca?	
Psl	49	6	Onlar varlıklarına güvenir, Büyük servetleriyle böbürlenirler.	
Psl	49	7	Kimse kimsenin hayatının bedelini ödeyemez, Tanrıya fidye veremez.	
Psl	49	8	Çünkü hayatın fidyesi büyüktür, Kimse ödemeye yeltenmemeli.	
Psl	49	9	Böyle olmasa, Sonsuza dek yaşar insan, Mezar yüzü görmez.	
Psl	49	10	Kuşkusuz herkes biliyor bilgelerin öldüğünü, Aptallarla budalaların yok olduğunu.	
Psl	49	11	Mallarını başkalarına bırakıyorlar. Mezarları, sonsuza dek evleri, Kuşaklar boyu konutları olacak, Topraklarına kendi adlarını verseler bile. evleri, kuşaklar boyu	
konutları olacak>>, Masoretik metin << «Evlerimiz sonsuza dek kalacak» diye düşünüyorlar>>.	Psl	49	12	Bütün gösterişine karşın geçicidir insan, Ölüp giden hayvanlar gibi.
Psl	49	13	Budalaların yolu, Onların sözünü onaylayanların sonu budur. İsela	
Psl	49	14	Sürü gibi ölüler diyarına sürülecekler, Ölüm güdecek onları. Tan ağarınca doğrular onlara egemen olacak, Cesetleri çürüyecek, Ölüler diyarı onlara konut olacak.	
Psl	49	15	Ama Tanrı beni Ölüler diyarının pençesinden kurtaracak Ve yanına alacak. İsela	
Psl	49	16	Korkma biri zenginleşirse, Evinin görkemi artarsa.	
Psl	49	17	Çünkü ölünce hiçbir şey götüremez, Görkemi onunla mezara gitmez.	
Psl	49	18	Yaşarken kendini mutlu saysa bile, Başarılı olunca övülse bile.	
Psl	49	19	Atalarının kuşağına katılacak, Onlar ki asla ışık yüzü görmeyecekler.	
Psl	49	20	Bütün gösterişine karşın anlayışsızdır insan, Ölüp giden hayvanlar gibi.	
Psl	50	1	Güçlü olan Tanrı, RAB konuşuyor; Güneşin doğduğu yerden battığı yere kadar Yeryüzünün tümüne sesleniyor.	
Psl	50	2	Güzelliğin doruğu Siyondan Parıldıyor Tanrı.	
Psl	50	3	Tanrımız geliyor, sessiz kalmayacak, Önünde yanan ateş her şeyi kül ediyor, Çevresinde şiddetli bir fırtına esiyor.	

The Holy Bible in Turkish

Psl	50	4	Halkını yargılamak için Yere göğe sesleniyor:
Psl	50	5	<<Toplayın önüme sadık kullarımı, Kurban keserek benimle antlaşma yapanları.>>
Psl	50	6	Gökler onun doğruluğunu duyuruyor, Çünkü yargıç Tanrının kendisidir. iSela
Psl	50	7	<<Ey halkım, dinle de konuşayım, Ey İsrail, sana karşı tanıklık edeyim: Ben Tanrıyım, senin Tanrını!>>
Psl	50	8	Kurbanlarından ötürü seni azarlamıyorum, Yakmalık sunuların sürekli önümde.
Psl	50	9	Ne evinden bir boğa, Ne de ağıllarından bir teke alacağım.
Psl	50	10	Çünkü bütün orman yaratıkları, Dağlardaki bütün hayvanlar benimdir.
Psl	50	11	Dağlardaki bütün kuşları korurum, Kırlardaki bütün yabani hayvanlar benimdir.
Psl	50	12	Acıksam sana söylemezdim, Çünkü bütün dünya ve içindekiler benimdir.
Psl	50	13	Ben boğa eti yer miyim? Ya da keçi kanı içer miyim?
Psl	50	14	Tanrıya şükran kurbanı sun, Yüceler Yücesine adadığın adakları yerine getir.
Psl	50	15	Sıkıntılı gününde seslen bana, Seni kurtarıyorum, sen de beni yüceltirsin.
Psl	50	16	Ama Tanrı kötüye şöyle diyor: <<Kurallarımı ezbere okumaya Ya da antlaşmamı ağzına almaya ne hakkın var? Çünkü yola getirilmekten nefret ediyor, Sözlerimi arkana atıyorsun.
Psl	50	18	Hırsız görünce onunla dost oluyor, Zina edenlere ortak oluyorsun.
Psl	50	19	Ağzını kötülük için kullanıyor, Dilini yalana koşuyorsun.
Psl	50	20	Oturup kardeşine karşı konuşur, Annenin oğluna kara çalarsın.
Psl	50	21	Sen bunları yaptın, ben sustum, Beni kendin gibi sandın. Seni azarlıyorum, Suçlarını gözünün önüne seriyorum.
Psl	50	22	<<Dikkate alın bunu, ey Tanrıyı unutan sizler! Yoksa parçalarım sizi, kurtaran olmaz.
Psl	50	23	Kim şükran kurbanı sunarsa beni yüceltir; Yolunu düzeltene kurtuluşumu göstereceğim.>>
Psl	51	1	Ey Tanrı, lütfet bana, Sevgin uğruna; Sil isyanlarımı, Sınırsız merhametin uğruna.
Psl	51	2	Tümüyle yıka beni suçumdan, Arit beni günahımdan.
Psl	51	3	Çünkü biliyorum isyanlarımı, Günahım sürekli karşımda.
Psl	51	4	Sana karşı, yalnız sana karşı günah işledim, Senin gözünde kötü olanı yaptım. Öyle ki, konuşurken haklı, Yargılarken adil olasın.
Psl	51	5	Nitekim suç içinde doğdum ben, Günah içinde annem bana hamile kaldı.
Psl	51	6	Madem sen gönülde sadakat istiyorsun, Bilgelik öğret bana yüreğimin derinliklerinde.
Psl	51	7	Beni mercanköşkotuyla arıt, paklanayım, Yıka beni, kardan beyaz olayım.
Psl	51	8	Neşe, sevinç sesini duyur bana, Bayram etsin ezdiğin kemikler.
Psl	51	9	Bakma günahlarımı, Sil bütün suçlarımı.
Psl	51	10	Ey Tanrı, temiz bir yürek yarat, Yeniden kararlı bir ruh var et içimde.
Psl	51	11	Beni huzurundan atma, Kutsal Ruhunu benden alma.
Psl	51	12	Geri ver bana sağladığın kurtuluş sevincini, Bana destek ol, istekli bir ruh ver.

Psl	51	13	Başkaldıranlara senin yollarını öğreteyim, Günahkarlar geri dönsün sana.
Psl	51	14	Kurtar beni kan dökme suçundan, Ey Tanrı, beni kurtaran Tanrı, Dilim senin kurtuluşunu ilahilerle övsün.
Psl	51	15	Ya Rab, aç dudaklarımı, Ağzım senin övgülerini duyursun.
Psl	51	16	Çünkü sen kurbandan hoşlanmazsın, Yoksa sunardım sana, Yakmalık sunudan hoşnut kalmazsın.
Psl	51	17	Senin kabul ettiğin kurban alçakgönüllü bir ruhtur, Alçakgönüllü ve pişman bir yüreği hor görmezsin, ey Tanrı.
Psl	51	18	Lütfet, Siyona iyilik yap, Yeruşalimin surlarını onar.
Psl	51	19	O zaman doğru sunulan kurbanlar, Yakmalık sunular, tümüyle yakmalık sunular, Seni hoşnut kılar; O zaman sunağında boğalar sunulur.
Psl	52	1	Niçin kötülüğünle böbürlenirsin, ey kabadayı, Tanrının sadık kullarına karşı Bütün gün dilin yıkım tasarlar Keskin ustura gibi, ey hilekâr.
Psl	52	3	İyilikten çok kötülüğü, Doğru konuşmaktan çok yalanı seversin. iSela
Psl	52	4	Seni hileli dil seni! Her yıkıcı sözü seversin.
Psl	52	5	Ama Tanrı seni sonsuza dek yıkacak, Seni kapıp çadırından fırlatacak, Yaşam diyarından kökünü sökecek. iSela
Psl	52	6	Doğrular bunu görünce korkacak, Gülerek şöyle diyecekler:
Psl	52	7	<<İşte bu adam, Tanrıya sığınmak istemedi, servetinin bolluğuna güvendi, Başkalarını yıkarak güçlendi!>>
Psl	52	8	Ama ben Tanrının evinde yeşeren zeytin ağacı gibiyim, Sonsuza dek Tanrının sevgisine güvenirim.
Psl	52	9	Sürekli sana şükrederim yaptıkların için, Sadık kullarının önünde umut bağlarım, Çünkü adın iyidir.
Psl	53	1	Akılsız içinden, <<Tanrı yok!>> der. İnsanlar bozuldu, iğrençlik aldı yürüdü, İyilik eden yok. sazlar>>.
Psl	53	2	Tanrı göklerden bakar oldu insanlara, Akıllı, Tanrıya yönelen biri var mı diye.
Psl	53	3	Hepsi saptı, Tümü yozlaştı, İyilik eden yok, Bir kişi bile!
Psl	53	4	Suç işleyenler görmüyor mu? Halkımı ekmek yer gibi yiyor, Tanrıya yakarmıyorlar.
Psl	53	5	Ama korkulmayacak yerde korkacaklar, Çünkü Tanrı seni kuşatanların kemiklerini dağıtacak, Onları reddettiği için hepsini utandıracak.
Psl	53	6	Keşke İsrail'in kurtuluşu Siyon'dan gelse! Tanrı halkını eski gönencine kavuşturunca, Yakup soyu sevinecek, İsrail halkı coşacak.
Psl	54	1	Ey Tanrı, beni adınla kurtar, Gücünle akla beni!
Psl	54	2	Ey Tanrı, duamı dinle, Kulak ver ağzımdan çıkan sözlere.
Psl	54	3	Çünkü küstahlar bana saldırıyor, Zorbalar canımı almak istiyor, Tanrıya aldırıyorlar. iSela
Psl	54	4	İşte Tanrı benim yardımcımdır, Tek desteğim Rabdir.
Psl	54	5	Düşmanlarım yaptıkları kötülüğün cezasını bulsun, Sadakatin uyarınca yok et onları.
Psl	54	6	Ya RAB, sana gönülden bir kurban sunacağım, Adına şükredeceğim, çünkü adın iyidir.
Psl	54	7	Beni bütün sıkıntılarımdan kurtardın, Gözlerim düşmanlarımın yok oluşunu gördü.

The Holy Bible in Turkish

Psl	55	1	Ey Tanrı, kulak ver duama, Sırt çevirme yalvarışıma!
Psl	55	2	Dikkatini çevir, yanıt ver bana. Düşüncelerim beni rahatsız ediyor, şaşkınlım
Psl	55	3	Düşman sesinden, kötünün baskısından; Çünkü sıkıntıya sokuyorlar beni, Öfkeyle üstüme üstüme geliyorlar.
Psl	55	4	Yüreğim sızlıyor içimde, Ölüm dehşeti çöktü üzerime.
Psl	55	5	Korku ve titreme sardı beni, Ürperti kapladı içimi.
Psl	55	6	<<Keşke güvercin gibi kanatlarım olsaydı!>> Dedim kendi kendime, <<Uçar, rahatlardım.
Psl	55	7	Uzaklara kaçar, Çöllerde konaklardım. iSela
Psl	55	8	Sert rüzgara, kasırgaya karşı Hemen bir barınak bulurdum.>>
Psl	55	9	Şaşkına çevir kötülerini, ya Rab, karıştır dillerini, Çünkü kentte şiddet ve çatışma görüyorum.
Psl	55	10	Gece gündüz kent surları üzerinde dolaşırlar, Haksızlık, fesat dolu kentin içi.
Psl	55	11	Yıkıcılık kentin göbeğinde, Zorbalık, hile eksilmez meydanından.
Psl	55	12	Beni aşağılayan bir düşman olsaydı, Katlanabilirdim; Bana küstahlık eden bir hasım olsaydı, Gizlenebilirdim.
Psl	55	13	Ama sensin, bana denk, Yoldaşım, yakın arkadaşım.
Psl	55	14	Birlikte tatlı tatlı yarenlik eder, Toplulukla Tanrının evine giderdik.
Psl	55	15	Ölüm yakalasın düşmanlarımı ansızın, Diri diri ölümler diyarına insinler; Çünkü içleri ve evleri kötülük dolu.
Psl	55	16	Bense Tanrıya seslenirim, RAB kurtarır beni.
Psl	55	17	Sabah, öğlen, akşam kederimden feryat ederim, O işitir sesimi.
Psl	55	18	Bana karşı girişilen savaştan Esenlikle kurtarır canımı, Sayısı çok da olsa karşıtlarımın.
Psl	55	19	Öncesizlikten bu yana tahtında oturan Tanrı, Duyacak ve ezecek onları. iSela
Psl	55	20	Çünkü hiç değişmiyor Ve Tanrıdan korkmuyorlar. Yoldaşım dostlarına saldırarak Yaptığı antlaşmayı bozdu.
Psl	55	21	Ağzından bal damlar, Ama yüreğinde savaş var. Sözleri yağdan yumuşak, Ama yalın birer kılıçtır.
Psl	55	22	Yükünü RABbe bırak, O sana destek olur. Asla izin vermez Doğru insanın sarsılmasına.
Psl	55	23	Ama sen, ey Tanrı, ölüm çukuruna atacaksın kötülerini, Günlerinin yarısını görmeyecek katillerle hainler; Bense sana güveniyorum.
Psl	56	1	Acı bana, ey Tanrı, Çünkü ayak altında çiğniyor insanlar beni, Gün boyu saldırıp eziyorlar.
Psl	56	2	Düşmanlarım ayak altında çiğniyor beni her gün, Küstahça saldırıyor çoğu.
Psl	56	3	Sana güvenirim korktuğum zaman.
Psl	56	4	Tanrıya, sözünü övdüğüm Tanrıya Güvenirim ben, korkmam. İnsan bana ne yapabilir?
Psl	56	5	Gün boyu sözlerimi çarpıtıyorlar, Hakkımda hep kötülük tasarlıyorlar.
Psl	56	6	Fesatlık için uğraşıyor, pusuya yatıyor, Adımlarımı gözlüyor, canımı almak istiyorlar.
Psl	56	7	Kötülüklerinin cezasından kurtulacaklar mı?

Psl	56	8	Ey Tanrı, halkları öfkeyle yere çal! Çektiğim acıları kaydettin, Gözyaşlarımı tulumunda biriktirdin! Bunlar defterinde yazılı değil mi?
Psl	56	9	Seslendiğim zaman, Düşmanlarım geri çekilecek. Biliyorum, Tanrı benden yana.
Psl	56	10	Sözünü övdüğüm Tanrıya, Sözünü övdüğüm RABbe,
Psl	56	11	Tanrıya güvenirim ben, korkmam; İnsan bana ne yapabilir?
Psl	56	12	Ey Tanrı, sana adaklar adamıştım, Şükran kurbanları sunmalıyım şimdi.
Psl	56	13	Çünkü canımı ölümden kurtardın, Ayaklarımı tökezlemekten korudun; İşte yaşam ışığında, Tanrı huzurunda yürüyorum.
Psl	57	1	Acı bana, ey Tanrı, acı, Çünkü sana sığınıyorum; Felaket geçinceye kadar, Kanatlarının gölgesine sığınacağım.
Psl	57	2	Yüce Tanrıya, Benim için her şeyi yapan Tanrıya sesleniyorum.
Psl	57	3	Gökten gönderip beni kurtaracak, Beni ezmek isteyenleri azarlayacak, iSela Sevgisini, sadakatini gösterecektir.
Psl	57	4	Aslanların arasındayım, Alev kusan insanlar arasında yatarım, Mı zrak gibi, ok gibi dişleri, Keskin kılıç gibi dilleri.
Psl	57	5	Yüceliğini göster göklerin üstünde, ey Tanrı, Görkemin bütün yeryüzünü kaplasın!
Psl	57	6	Ayaklarım için ağ serdiler, Çöktüm; Yoluma çukur kazdılar, İçine kendileri düştüler. iSela Kararlıyım, ey Tanrı, kararlıyım, Ezgiler, ilahiler söyleyeceğim.
Psl	57	7	Uyan, ey canım, Uyan, ey lir, ey çenk, Seheri ben uyandırayım!
Psl	57	9	Halkların arasında sana şükürler sunayım, ya Rab, Ulusların arasında seni ilahilerle öveyim.
Psl	57	10	Çünkü sevgin göklere erişir, Sadakatin gökyüzüne ulaşır.
Psl	57	11	Yüceliğini göster göklerin üstünde, ey Tanrı, Görkemin bütün yeryüzünü kaplasın!
Psl	58	1	Ey yöneticilerfü, gerçekten adil mi karar verirsiniz? Doğru mu yargıyorsunuz insanları?
Psl	58	2	Hayır! Hep haksızlık tasarlarsınız içini zde, Zorbalık saçar elleriniz yeryüzüne.
Psl	58	3	Kötüler daha ana rahmindeyken yoldan çıkar, Doğdu doğalı yalan söyleyerek sapar.
Psl	58	4	Zehirleri yılan zehiri gibidir. Kulakları tıkalı bir kobrayı andırırlar,
Psl	58	5	Usta büyücülerin, Afsuncuların sesini duymak istemeyen bir kobrayı.
Psl	58	6	Ey Tanrı, kır onların ağızında dişlerini, Sök genç aslanların azı dişlerini, ya RAB!
Psl	58	7	Akıp giden su gibi yok olsunlar. Yaylarını gerince oklarının ucu kırılsın.
Psl	58	8	Süründükçe eriyen sümüksü böceğe dönsünler. Düşük çocuk gibi güneş yüzü görmesinler.
Psl	58	9	Kazanlarınız diken ateşini daha duymadan, Yaşı da kurusu da kasırgayla savrulacak kötülerin.
Psl	58	10	Doğru adam alınan öcü görünce sevinecek Ve ayaklarını kötünün kanında yıkayacak.
Psl	58	11	O zaman insanlar, <<Gerçekten doğrulara ödül var>> diyecek, <<Gerçekten dünyayı yargılayan bir Tanrı var.>>
Psl	59	1	Kurtar beni düşmanlarımdan, ey Tanrım, Kalem ol hasımlarıma karşı.
Psl	59	2	Kurtar beni suç işleyenlerden, Uzak tut kanlı katillerden.
Psl	59	3	Bak, canımı almak için pusu kuruyorlar,

The Holy Bible in Turkish
Güçlüler bana karşı birleşiyorlar,
Oysa başkaldırmadım, günahım yok, ya RAB.

Psl 59 4

Suç işlemediğim halde,
Koşuşup hazırlanıyorlar.

Psl 59 5

Kalk bana yardım etmek için, halime bak!
Sen, ya RAB, Her Şeye Egemen Tanrı,
İsrail'in Tanrısı,

Psl 59 6

Uyan bütün ulusları cezalandırmak için,
Acıma bu suçlu hainlere! |iSela
Akşam döner, köpek gibi hırlayıp
Sinsi sinsi kenti dolaşırlar.

Psl 59 7

Bak, neler dökülür ağızlarından,
Kılıç çıkar dudaklarından.
<<Kim duyacak?>> derler.

Psl 59 8

Ama sen onlara gülersin, ya RAB,
Bütün uluslarla eğlenirsin.

Psl 59 9

Gücüm sensin, seni gözlüyorum,
Çünkü kalemsin, ey Tanrı.

Psl 59 10

Tanrım sevgisiyle karşılar beni,
Bana düşmanlarımdan yıkımını gösterir.

Psl 59 11

Onları öldürme, yoksa halkım unuttur,
Gücünle dağıt ve alçalt onları,
Ya Rab, kalkanımız bizim.

Psl 59 12

Ağızlarının günahı, dudaklarından çıkan söz yüzünden,
Gururlarının tuzakına düşsünler.
Okudukları lanet, söyledikleri yalan yüzünden

Psl 59 13

Yok et onları gazabınla, yok et, tükensinler;
Bilsinler ki, Tanrının egemenliği Yakup soyundan
Yeryüzünün ucuna kadar ulaşır. |iSela

Psl 59 14

Akşam döner, köpek gibi hırlayıp
Sinsi sinsi kenti dolaşırlar.

Psl 59 15

Yiyecek bulmak için gezerler,
Doymazlarsa ulurlar.

Psl 59 16

Ben sevgi için sabah ezgiler söyleyecek,
Sevgini sevinçle dile getireceğim.
Çünkü sen bana kale,

Psl 59 17

Sıkıntılı günümde sığınak oldun.
Gücüm sensin, seni ilahilerle öveceğim,
Çünkü kalem, beni seven Tanrı sensin.

Psl 60 1

Bizi reddettin, parladın bize karşı, ey Tanrı,
Öfkelendin; eski halimize döndür bizi!

Psl 60 2

Salladın yeri, yarıklar açtın;
Onar çatlaklarını, çünkü yer sarsılıyor.

Psl 60 3

Halkına sıkıntı çektiirdin,
Sersemletici bir şarap içirdin bize.

Psl 60 4

Sancak verdin senden korkanlara,
Okçulara karşı açsınlar diye. |iSela

Psl 60 5

Kurtar bizi sağ elinle, yardım et,
Sevdiklerin özgürlüğe kavuşsun diye!

Psl 60 6

Tanrı şöyle konuştu kutsal yerinde:
<<Şekemi sevinçle bölüştüreceğim,
Sukkot Vadisini ölçeceğim.

Psl 60 7

Gilat benimdir, Manaşşe de benim,
Efrayim miğferim,
Yahuda asam.

Psl 60 8

Moav yıkanma leğenim,
Edomun üzerine çarığımı fırlatacağım,
Filiste zaferle haykıracağım.>> fırlatılması, bir yerin sahiplenilmesi

anlamına geliyordu.

Psl 60 9

Kim beni surlu kente götürecekt?
Kim bana Edoma kadar yol gösterecek?

Psl 60 10

Ey Tanrı, sen bizi reddetmedin mi?
Ordularımıza öncülük etmiyor musun artık?

Psl 60 11

Yardım et bize düşmana karşı,
Çünkü boştur insan yardımı.

Psl 60 12

Tanrı'yla zafer kazanırsız,
O çiğner düşmanlarımızı.

Psl 61 1

Ey Tanrı, yakarışımı işit,
Duama kulak ver!

Psl 61 2

Sana seslenirim yeryüzünün öbür ucundan,
Yüreğime hüznün çokünce. Erişemeyeceğim yüksek bir kayaya çıkar beni,
Çünkü sen benim için sığınak,

The Holy Bible in Turkish

Düşmana karşı güçlü bir kule oldun.
Çadırında sonsuza dek oturmak
Ve kanatlarının gölgesine sığınmak isterim. |iSela
Çünkü sen, ey Tanrı, adaklarımı duydun,
Adından korkanların mirasını bana verdin.
Kralın günlerine gün kat,
Yılları yüzyıllar olsun!
Tanrının huzurunda sonsuza dek tahtında otursun;
Onu sevgin ve sadakatinle koru!
O zaman adını hep ilahilerle öveceğim,
Her gün adaklarımı yerine getireceğim.
Canım yalnız Tanrı'da huzur bulur,
Kurtuluşum Ondan gelir.
Tek kayam, kurtuluşum,
Kalem Odur, asla sarsılmam.
Birini ezmek için daha ne vakte kadar
Hep birlikte üstüne saldıracaksınız,
Eğri bir duvara,
Yerinden oynamış bir çite saldırır gibi?
Tek düşünceleri onu doruktan indirmektir.
Yalandan zevk alırlar.
Ağızlarıyla hayırdüa ederken,
İçlerinden lanet okurlar. |iSela
Ey canım, yalnız Tanrı'da huzur bul,
Çünkü umudum Onda'dır.
Tek kayam, kurtuluşum,
Kalem Odur, sarsılmam.
Kurtuluşum ve onurum Tanrıya bağlıdır,
Güçlü kayam, sığınağım Odur.
Ey halkım, her zaman Ona güven,
İçini dök ona,
Çünkü Tanrı sığınağımızdır. |iSela
Şiradan insan ancak bir soluk,
Soylu insansa bir yalandır.
Tartıya konduğunda ikisi birlikte soluktan hafiftir.
Zorbalığa güvenmeyin, yağma mallı övünmeyin;
Varlığınız artsa bile, ona gönül bağlamayın.
Tanrı bir şey söyledi,
Ben iki şey duydum:
Güç Tanrınındır,
Sevgi de senin, ya Rab!
Çünkü sen herkese, yaptığının karşılığını verirsin.
Ey Tanrı, sensin benim Tanrım,
Seni çok özleyorum,
Canım sana susamış,
Kurak, yorucu, susuz bir diyarda,
Bütün varlığımla seni arıyorum.
Kutsal yerde baktım sana,
Gücünü, görkemini görmek için.
Senin sevgin yaşamdan iyidir,
Bu yüzden dudaklarım seni yüceltir.
Ömrümce sana övgüler sunacağım,
Senin adınla ellerimi kaldıracam.
Zengin yiyeceklerle doyarcasına doyacağım sana,
Şakiyan dudaklarla ağzım sana övgüler sunacak.
Yatağıma uzanınca seni anarım,
Gece boyunca derin derin seni düşünürüm.
Çünkü sen bana yardımcı oldun,
Kanatlarının gölgesinde sevincimi dile getiririm.
Canım sana sımsıkı sarılır,
Sağ elin bana destek olur.
Ama canımı almak isteyenler,
Yerin derinliklerine inecek,
Kılıcın ağzına atılacak,
Çakallara yem olacak.
Kralısa Tanrı'da sevinç bulacak.
Tanrı'nın adıyla ant içenlerin hepsi övünecek,
Yalancıların ağızıysa kapanacak.
Ey Tanrı, kulak ver sesime yakındığım zaman,
Hayatımı düşman korkusundan koru.
Kötülerin gizli tasarılarından,
O suçlu gürhün şamatasından esirge beni.

The Holy Bible in Turkish

Psl	64	3	Onlar dillerini kılıç gibi bilemiş, Acı sözlerini ok gibi hedefe yöneltmişler,
Psl	64	4	Pusularından masum insanın üzerine atmak için. Ansızın vururlar, hiç çekinmeden.
Psl	64	5	Birbirlerini kötülük yapmaya iter, Gizli tuzaklar tasarlar,ken, <<Kim görececek?>> derler.
Psl	64	6	Haksızlık yapmayı düşünür, <<Kusursuz bir plan yaptık!>> derler. İnsanın içi ve yüreği derin bir sırdır, bilinmez.
Psl	64	7	Ama Tanrı onlara ok atacak, Ansızın yaralanacaklar.
Psl	64	8	Dilleri yüzünden yıkıma uğrayacaklar, Hallerini gören herkes alayla baş sallayacak.
Psl	64	9	Bütün insanlar korkuya kapılacak, Tanrının işini duyuracak, Onun yaptıkları üzerinde düşünecekler.
Psl	64	10	Doğru insan RAB' de sevinç bulacak, O' na sığınacak, Bütün temiz yürekliiler O' nu övecek.
Psl	65	1	Ey Tanrı, Siyonda seni övgü bekliyor, Yerine getirilecek sana adanan adaklar. Masoretik metin <<Senin için sessizlik övgü>>.
Psl	65	2	Ey sen, duaları işiten, Bütün insanlar sana gelecek.
Psl	65	3	Suçlarımızın altında ezildik, Ama sen isyanlarımızı bağışlarsın.
Psl	65	4	Ne mutlu avlularında otursun diye Seçip kendine yaklaştırdığın kişiye! Evinin, kutsal tapınağının Nimetlerine doyacağız.
Psl	65	5	Ey bizi kurtaran Tanrı, Müthiş işler yaparak Zaferle yanıtlarsın bizi. Sen yeryüzünün dört bucağında, Uzak denizlerdekililerin umudusun;
Psl	65	6	Kudret kuşanan, Gücüyle dağları kuran,
Psl	65	7	Denizlerin kükremesini, Dalgaların gümbürtüsünü, Halkların kargaşasını yatıştıran sensin.
Psl	65	8	Dünyanın öbür ucunda yaşayanlar Korkuya kapılır senin belirtilerin karşısında. Doğudan batıya kadar insanlara Sevinç çılgınlıkları attırırsın.
Psl	65	9	Toprağa bakar, çok verimli kılar, sen, Onu zenginliğe boğarsın. Ey Tanrı, ırmakların suyla doludur, İnsanlara tahıl sağlarsın, çünkü sen toprağı şöyle hazırlarsın:
Psl	65	10	Sabanın açtığı yarıkları bolca sular, Sırtlarını düzlersin. Yağmurla toprağı yumuşatır, Ürünlerine bereket katarsın.
Psl	65	11	İyiliklerinle yılı taçlandırır, sen, Arabalarının geçtiği yollardan bolluk akar,
Psl	65	12	Otlaklar yeşillenir, Tepeler sevince bürünür,
Psl	65	13	Çayırlar sürülerle bezenir, Vadiler ekinle örtünür, Sevinçten haykırır, ezgi söylerler.
Psl	66	1	Ey yeryüzündeki bütün insanlar, Tanrıya sevinç çılgınlıkları atın!
Psl	66	2	Adının yüceliğine ilahiler söyleyin, Ona görkemli övgüler sunun!
Psl	66	3	<<Ne müthiş işlerin var!>> deyin Tanrıya, <<Öyle büyük gücün var ki, Düşmanların eğiliyor önünde.
Psl	66	4	Bütün yeryüzü sana tapınıyor, İlahiler okuyor, adını ilahilerle övüyor.>> i Sela
Psl	66	5	Gelin, bakın Tanrının neler yaptığına! Ne müthiş işler yaptı insanlar arasında:

The Holy Bible in Turkish

Psl	66	6	Denizi karaya çevirdi, Atalarımız yaya geçtiler ırmaktan. Yaptığına sevindik orada.
Psl	66	7	Kudretiyle sonsuza dek egemenlik sürer, Gözleri ulusları süzer; Başkaldıranlar gurura kapılmasın! iSela
Psl	66	8	Ey halklar, Tanrımıza şükredin, Övgülerini duyurun.
Psl	66	9	Hayatımızı koruyan, Ayaklarımızın kaymasına izin vermeyen Odur.
Psl	66	10	Sen bizi sınıdın, ey Tanrı, Gümüş arıttır gibi arıttın.
Psl	66	11	Ağa düşürdün bizi, Sırtımıza ağır yük vurdun.
Psl	66	12	İnsanları başımıza çıkardın, Ateşten, sudan geçtik. Ama sonra bizi bolluğa kavuşturdun.
Psl	66	13	Yakmalık sunularla evine gireceğim, Adaklarımı yerine getireceğim,
Psl	66	14	Sıkıntı içindeyken dudaklarımdan dökülen, Ağzımdan çıkan adakları.
Psl	66	15	Yakılan koçların dumanıyla semiz hayvanlardan Sana yakmalık sunular sunacağım, Tekeler, sığırlar kurban edeceğim. iSela
Psl	66	16	Gelin, dinleyin, ey sizler, Tanrıdan korkanlar, Benim için neler yaptığını size anlatayım.
Psl	66	17	Ağzımla Ona yakardım, Övgüsü dilimden düşmedi.
Psl	66	18	Yüreğimde kötülüğe yer verseydim, Rab beni dinlemezdi.
Psl	66	19	Oysa Tanrı dinledi beni, Kulak verdi duamın sesine.
Psl	66	20	Övgüler olsun Tanrı'ya, Çünkü duamı geri çevirmedi, Sevgisini benden esirgemedi.
Psl	67	1	Tanrı bize lütfetsin, bolluk versin, Yüzünün ışığı üzerimize parlasın. iSela
Psl	67	2	Öyle ki, yeryüzünde yolun, Bütün uluslar arasında kurtarıcı gücün bilinsin.
Psl	67	3	Halklar sana şükretsın, ey Tanrı, Bütün halklar sana şükretsın!
Psl	67	4	Uluslar sevin sin, sevinçten çığlık atsın, Çünkü sen halkları adaletle yargı larsın, Yeryüzündeki uluslara yol göster irsin. iSela
Psl	67	5	Halklar sana şükretsın, ey Tanrı, Bütün halklar sana şükretsın!
Psl	67	6	Toprak ürününü verdi, Tanrı, Tanrımız, bizi bolluğa kavuştur sun.
Psl	67	7	Tanrı bize bolluk versin, Dünyanın dört bucağındakiler o'ndan korksun!
Psl	68	1	Kalksın Tanrı, dağılsın düşmanları, Kaçsın önünden Ondan nefret edenler!
Psl	68	2	Dağıtsın onları dağılan duman gibi; Ateşin karşısında eriyen balmumu gibi Yok olsun kötüler Tanrının önünde!
Psl	68	3	Ancak doğrular sevin sin, Bayram etsinler Tanrının önünde, Neşeyle coşsunlar.
Psl	68	4	Tanrıya ezgiler söyleyin, adını ilahilerle övün, Çölleri geçecek bini ciye yol hazırlayın; Onun adı RABdir, bayram edin önünde! <<Bulutlara binmiş olana ezgiler
sunun>> . Psl	68	5	Kutsal konutundaki Tanrı, Öksüzlerin babası, dul kadınların savunucusudur.
Psl	68	6	Tanrı kimsesizlere ev verir, Tutsakları özgürlüğe ve gönence kavuşturur, Ama başkaldıranlar kurak yerde oturur.
Psl	68	7	Ey Tanrı, sen halkına öncülük ettiğinde, Çölde yürüdüğünde, iSela
Psl	68	8	Yer sarsıldı, Göklerden yağmur boşandı Tanrının önünde, Sina Dağı sarsıldı

			The Holy Bible in Turkish
Psl	68	9	Tanrının, İsrail'in Tanrısının önünde. Bol yağmurlar yağdırdın, ey Tanrı, Canlandırdın yorgun düşen yurdunu.
Psl	68	10	Halkın oraya yerleşti, İyiliğinle mazlumların geçimini sağladın, ey Tanrı.
Psl	68	11	Rab buyruk verdi, Büyük bir kadın topluluğu duyurdu müjdeyi:
Psl	68	12	<<Kaçıyor, kaçıyor orduların kralları! Evi bekleyen kadınlar ganimeti paylaşıyor.
Psl	68	13	Ağılların arasında uyurken, Kanatları gümüş, tüyleri pırıl pırıl altınla kaplı Bir güvercine benzersiniz.>>
Psl	68	14	Her Şeye Gücü Yeten, kralları dağıtırken, Sanki Salmon Dağına kar yağıyordu.
Psl	68	15	Ey Başan Dağı, Tanrı Dağı! Ey Başan Dağı, dorukları ulu dağ!
Psl	68	16	Ey ulu dağlar, niçin yan gözle bakıyorsunuz Tanrının yerleşmek için seçtiği dağa? Evet, RAB orada sonsuza dek oturacaktır.
Psl	68	17	Tanrının savaş arabaları sayısızdır, Rab kutsallık içinde Sinadan geldi.
Psl	68	18	Sen yüксеğe çıktın, tutsakları peşine taktın, İnsanlardan, başkaldıranlardan bile armağanlar aldın, Oraya yerleşmek için, ya RAB Tanrı.
Psl	68	19	Her gün yükümüzü taşıyan Rabbe, Bizi kurtaran Tanrı'ya övgüler olsun. İsela
Psl	68	20	Tanrımız kurtarıcı bir Tanrıdır, Ölümünden kurtuluş yalnız Egemen RABbe özgüdür.
Psl	68	21	Kuşkusuz Tanrı düşmanlarının başını, Suçlu yaşayanların killi kafasını ezer.
Psl	68	22	Rab, <<Onları Başandan, Denizin derinliklerinden geri getireceğim>> der,
Psl	68	23	<<Öyle ki, ayaklarını düşmanlarının kanına batırasın, Köpeklerinin dili de onlardan payını alsın.>>
Psl	68	24	Ey Tanrı, senin zafer alayını, Tanrımın, Krallımın kutsal yere törenle gelişini gördüler:
Psl	68	25	Başta okuyucular, arkada çalgıcılar, Ortada tef çalan genç kızlar.
Psl	68	26	<<Ey sizler, İsrail soyundan gelenler, Toplantılarınızdaki Tanrı'ya, RABbe övgüler sunun!>>
Psl	68	27	Önde en küçük oymak Benyamin, Kalabalık halinde Yahuda önderleri, Zevulun ve Naftali önderleri oradalar!
Psl	68	28	Ey Tanrı, Yerusalımdeki tapınağından göster gücünü, Bizim için kullandığın gücünü, ey Tanrı. Krallar sana armağanlar sunacak.
Psl	68	30	Azarla kamışlar arasında yaşayan hayvanı, Halkların buzağılarıyla boğalar sürüsünü, Çiğne ayaklarıyla gümüşe gönül verenleri, Dağıt savaştan zevk alan halkları! boğalar>> ise irili ufaklı ulusları
si mgel emektedi r.			
Psl	68	31	Mısırdan elçiler gelecek, Kûşlular ellerini Tanrı'ya doğru kaldırıverecek.
Psl	68	32	Ey yeryüzünün krallıkları, Tanrı'ya ezgiler söyleyin, İlahilerle övün Rabbi, İsela
Psl	68	33	Göklere, kadim göklere binmiş olanı. İşte sesiyle, güçlü sesiyle gürleyor!
Psl	68	34	Tanrının gücünü tanıyın; Onun yüceliği İsrail'in üzerinde, Gücü göklerde dir.
Psl	68	35	Ne heybetlisin, ey Tanrı, tapınağında! İsrail'in Tanrısı'na, Halkına güç, kudret veren Tanrı'ya övgüler olsun!
Psl	69	1	Kurtar beni, ey Tanrı, Sular boyuma ulaştı.
Psl	69	2	Dipsiz batağa gömülüyorum, Basacak yer yok. Derin sulara battım, Sellere kapıldım.
Psl	69	3	Tükendim feryat etmekten, Boğazım kurudu; Gözlerimin ferisi sönüyor

Psl	69	4	Tanrımı beklemekten. Yok yere benden nefret edenler Saçlarımdan daha çok. Kalabalıktır canıma kasteden haksız düşmanlarım. Çalmadığım malı nasıl geri verebilirim?
Psl	69	5	Akılsızlığımı biliyorsun, ey Tanrı, Suçlarım senden gizli değil.
Psl	69	6	Ya Rab, Her Şeye Egemen RAB, Utanmasın sana umut bağlayanlar benim yüzümden! Ey İsrailin Tanrısı, Benim yüzümden sana yönelenler rezil olmasın! Senin uğruna hakarete katlandım, Utanç kapladı yüzümü.
Psl	69	7	Kardeşlerime yabancı, Annemin öz oğullarına uzak kaldım.
Psl	69	8	Çünkü evin için gösterdiğim gayret beni yiyip bitirdi, Sana edilen hakaretlere ben uğradım.
Psl	69	9	Oruç tutup ağlayınca, Yine hakarete uğradım.
Psl	69	10	Çula büründüğüm zaman Alay konusu oldum.
Psl	69	11	Kent kapısında oturanlar beni çekiştiriyor, Sarhoşların türküsü oldum.
Psl	69	12	Ama benim duam sanadır, ya RAB. Ey Tanrı, sevginin bolluğuyla, Güvenilir kurtarışınla uygun gördüğünde Yanıtla beni.
Psl	69	13	Beni çamurdan kurtar, İzin verme batmama; Benden nefret edenlerden, Derin sulardan kurtulayım.
Psl	69	14	Seller beni sürüklemesin, Engin beni yutmasın, Ölüm çukuru ağzını üstüme kapamasın.
Psl	69	15	Yanıt ver bana, ya RAB, Çünkü sevgin iyidir. Yüzünü çevir bana büyük merhametinle! Kulundan yüzünü gizleme, Çünkü sıkıntıdayım, hemen yanıtla beni!
Psl	69	16	Yaklaş bana, kurtar canımı, Al başımdan düşmanlarımı.
Psl	69	17	Bana nasıl hakaret edildiğini, Utandığımı, rezil olduğumu biliyorsun; Düşmanlarımın hepsi senin önünde.
Psl	69	18	Hakaret kalbimi kırdı, dertliyim, Acılarımı paylaşacak birini bekledim, çıkmadı, Avutacak birini aradım, bulamadım.
Psl	69	19	Yiyeceğime zehir kattılar, Sirke içirdiler susadığımda.
Psl	69	20	Önlerindeki sofra tuzak olsun onlara, Yandaşları için kapan olsun! Gözleri kararsın, göremesinler! Bellerini hep bükük tut! Gazabını yağdır üzerlerine, Öfkenin ateşi yapışsın yakalarına!
Psl	69	21	İssız kalsın konakları, Çadırlarında oturan olmasın!
Psl	69	22	Çünkü senin vurduğun insanlara zulmediyor, Yaraladığın insanların acısını konuşuyorlar.
Psl	69	23	Ceza yağdır başlarına, Senin tarafından aklanmasınlar!
Psl	69	24	Yaşam kitabından silinsin adları, Doğrularla yan yana yazılmasınlar!
Psl	69	25	Bense ezilmiş ve kederliyim, Senin kurtarışın, ey Tanrı, bana bir kale olsun!
Psl	69	26	Tanrının adını ezgilerle öveceğim, Şükranlarımla onu yücelteceğim.
Psl	69	27	RABbi bir öküzden, Boynuzlu, tırnaklı bir boğadan Daha çok hoşnut eder bu.
Psl	69	28	Mazlumlara bunu görünce sevin sin, Ey Tanrıya yönelen sizler, yüreğiniz canlansın.
Psl	69	29	
Psl	69	30	
Psl	69	31	
Psl	69	32	

The Holy Bible in Turkish

Psl	69	33	çünkü RAB yoksulları işitir, Kendi tutsak halkını hor görmez.
Psl	69	34	Ona övgüler sunun, ey yer, gök, Denizler ve onlardaki bütün canlılar!
Psl	69	35	Çünkü Tanrı Siyonu kurtaracak, Yahuda kentlerini onaracak; Halk oraya yerleşip sahibi olacak.
Psl	69	36	Kullarının çocukları orayı miras alacak, O'nun adını sevenler orada oturacak.
Psl	70	1	Ey Tanrı, kurtar beni! Yardıma koş, ya RAB!
Psl	70	2	Utansın canımı almaya çalışanlar, Yüzleri kızarsın! Geri dönsün zararımı isteyenler, Rezil olsunlar!
Psl	70	3	Bana, <<Oh! Oh!>> çekenler Geri çekilsin utançlarından!
Psl	70	4	Sende neşe ve sevinç bulsun Bütün sana yönelenler! <<Tanrı yücedir!>> desin hep Senin kurtuluşunu özleyenler!
Psl	70	5	Bense, mazlum ve yoksulum, Ey Tanrı, yardıma koş! Yardımcım ve kurtarıcım sensin, Geç kalma, ya RAB!
Psl	71	1	Ya RAB, sana sığınıyorum, Utandırma beni hiçbir zaman!
Psl	71	2	Adaletinle kurtar beni, tehlikeden uzaklaştır, Kulak ver bana, kurtar beni!
Psl	71	3	Sığınacak kayam ol, Her zaman başvurabileceğim; Buyruk ver, kurtulayım, Çünkü kayam ve kalem sensin.
Psl	71	4	Ey Tanrım, kurtar beni Kötünün elinden, haksızın, gaddarın pençesinden!
Psl	71	5	Çünkü umudum sensin, ey Egemen RAB, Gençliğimden beri dayanağım sensin.
Psl	71	6	Doğduğum günden beri sana güveniyorum, Beni ana rahminden çıkaran sensin. Övgülerim hep sanadır.
Psl	71	7	Birçokları için iyi bir örnek oldum, Çünkü sen güçlü sığınağımsın.
Psl	71	8	Ağzımdan sana övgü eksilmez, Gün boyu yüceliğini anarım.
Psl	71	9	Yaşlandığımda beni reddetme, Gücüm tükendiğinde beni terk etme!
Psl	71	10	Çünkü düşmanlarım benden söz ediyor, Beni öldürmek isteyenler birbirine danışıyor,
Psl	71	11	<<Tanrı onu terk etti>> diyorlar, <<Kovalayıp yakalayın, Kurtaracak kimsesi yok!>>
Psl	71	12	Ey Tanrı, benden uzak durma, Tanrım, yardıma koş!
Psl	71	13	Utansın, yok olsun beni suçlayanlar, Utanca, rezalete bürünsün kötülüğümü isteyenler.
Psl	71	14	Ama ben her zaman umutluyum, Sana övgü üstüne övgü dizeceğim.
Psl	71	15	Gün boyu senin zaferini, Kurtuluşunu anlatacağım, Ölçüsünü bilmesem de.
Psl	71	16	Ey Egemen RAB, gelip yiğitliklerini, Senin, yalnız senin zaferini duyuracağım.
Psl	71	17	Ey Tanrı, çocukluğumdan beri beni sen yetiştirdin, Senin harikalarını hâlâ anlatıyorum.
Psl	71	18	Yaşlanıp saçlarıma ak düşse bile Terk etme beni, ey Tanrı, Gücünü gelecek kuşağa, Kudretini sonrakilere anlatana dek.
Psl	71	19	Ey Tanrı, doğruluğun göklere erişiyor, Büyük işler yaptın, Senin gibisi var mı, ey Tanrı?
Psl	71	20	Sen ki, bana birçok kötü sıkıntı gösterdin,

The Holy Bible in Turkish

Bana yeniden yaşam verecek,
Beni toprağın derinliklerinden çıkaracaksın.

Psl 71 21

Saygınlığımı artıracak,
Yine beni avutacaksın.

Psl 71 22

Ben de seni,
Senin sadakatini çenkle öveceğim, ey Tanrım,
Lir çalarak seni ilahilerle öveceğim,
Ey İsrailin Kutsalı!

Psl 71 23

Seni ilahilerle överken,
Dudaklarımla, varlığımla sevincimi dile getireceğim,
Çünkü sen beni kurtardın.

Psl 71 24

Dilim gün boyu senin zaferinden söz edecek,
Çünkü kötülüğümü isteyenler
Ütanıp rezil oldu.

Psl 72 1

Ey Tanrı, adaletini krala,
Doğruluğunu kral oğluna armağan et.

Psl 72 2

Senin halkını doğrulukla,
Mazlum kullarını adilce yargılasın!

Psl 72 3

Dağlar, tepeler,
Halka adilce gönenc getirsin!

Psl 72 4

Mazlumlara hakkını versin,
Yoksulların çocuklarını kurtarsın,
Zalimleri yse ezsın!

Psl 72 5

Güneş ve ay durdukça,
Kral kuşaklar boyunca yaşasın; metin <<Kuşaklar boyunca senden

korksunlar.>>

Psl 72 6

Yeni biçilmiş çayıra düşen yağmur gibi,
Toprağı sulayan bereketli yağmurlar gibi olsun!

Psl 72 7

Onun günlerinde doğruluk serpilip gelişsin,
Ay ısıdığı sürece esenlik artsın!

Psl 72 8

Egemenlik sürsün denizden denize,
Fıratın yeryüzünün ucuna dek!

Psl 72 9

Çöl kabileleri diz çöksün önünde,
Düşmanları toz yalasın.

Psl 72 10

Tarşışın ve kıyı ülkelerinin kralları
Ona haraç getirsin,

Psl 72 11

Saba ve Seva kralları armağanlar sunsun!
Bütün krallar önünde yere kapansın,

Psl 72 12

Bütün uluslar ona kulluk etsin!
Çünkü yardım isteyen yoksulu,

Psl 72 13

Dayanağı olmayan düşkünü o kurtarır.
Yoksula, düşküne acır,

Psl 72 14

Düşkünlerin canını kurtarır.
Baskıdan, zorbalıktan özgür kılar onları,

Psl 72 15

Çünkü onun gözünde onların kanı değerlidir.
Yaşasın kral!

Psl 72 16

Ona Saba altını versinler;
Durmadan dua etsinler onun için,
Gün boyu onu övsünler!

Psl 72 17

Ülkede bol buğday olsun,
Dağ başlarında dalgalansın!

Psl 72 18

Başakları Lübnan gibi verimli olsun,
Kent halkı ot gibi serpilip çoğalsın!

Psl 72 19

Kralın adı sonsuza dek yaşasın,
Güneş durdukça adı var olsun,

Psl 72 20

Onun aracılığıyla insanlar kutsansın,
Bütün uluslar <<Ne mutlu ona>> desin!

Psl 72 21

RAB Tanrıya, İsrailin Tanrısına övgüler olsun,
Harikalar yaratan yalnız Odur.

Psl 72 22

Yüce adına sonsuza dek övgüler olsun,
Bütün yeryüzü onun yüceliğiyle dolsun!

Psl 72 23

Amin! Amin!
İşay oğlu Davut'un duaları burada bitiyor.

Psl 73 1

Tanrı gerçekten İsraille,
Yüreği temiz olanlara karşı iyidir.

Psl 73 2

Ama benim ayaklarım neredeyse tökezlemiş,
Adımlarım az kalsın kaymıştı.

Psl 73 3

Çünkü kötülerin gönencini gördükçe,
Küstahları kıskanıyordum.

Psl 73 4

Onlar acı nedir bilmezler,
Bedenleri sağlıklı ve semizdir fç. semizdir>> ya da <<Ölürken acı

çekmezler, bedenleri semizdir>>.

The Holy Bible in Turkish

Psl	73	5	Başkalarının derdini bilmez, Onlar gibi çile çekmezler.
Psl	73	6	Bu yüzden gurur onların gerdanlığı, Zorbalık onları örten bir giysi gibidir.
Psl	73	7	Şişmanlıktan gözleri dışarı fırlar, İçleri kötülük kazanı gibi kaynar.
Psl	73	8	İnsanlarla eğlenir, kötü niyetle konuşur, Tepeden bakar, baskıyla tehdit ederler.
Psl	73	9	Göklere karşı ağızlarını açarlar, Boş sözleri yeryüzünü dolaşır.
Psl	73	10	Bu yüzden halk onlardan yana döner, Sözlerini ağızı açık dinler.
Psl	73	11	Derler ki, <<Tanrı nasıl bilir? Bilgisi var mı Yüceler Yücesini n?>>
Psl	73	12	İşte böyledir kötüler, Hep tasasız, sürekli varlıklarını artırırılar.
Psl	73	13	Anlaşılan boş yere yüreğimi temiz tutmuşum, Ellerimi yıkamışım suçsuzum diye.
Psl	73	14	Gün boyu içim içimi yiyor, Her sabah azap çekiyorum.
Psl	73	15	<<Ben de onlar gibi konuşayım>> deseydim, Senin çocuklarına ihanet etmiş olurdum.
Psl	73	16	Bunu anlamak için düşündüğümde, Zor geldi bana,
Psl	73	17	Tanrının Tapınağına girene dek; O zaman anladım sonlarının ne olacağını.
Psl	73	18	Gerçekten onları kaygan yere koyuyor, Yıkıma sürüklüyorsun.
Psl	73	19	Nasıl da bir anda yok oluyor, Siliniveriyorlar dehşet içinde!
Psl	73	20	Uyanan birisi için rüya nasılsa, Sen de uyanınca, ya Rab,
Psl	73	21	Hor göreceksin onların görüntüsünü. Kalbim kırıldığında,
Psl	73	22	İçim acı dolduğunda, Akılsız ve bilgisizdim,
Psl	73	23	Karşımda bir hayvan gibi. Yine de sürekli seninleyim,
Psl	73	24	Sağ elimden tutarsın beni. Öğütlerinle yol gösterir,
Psl	73	25	Beni sonunda yüceliğe eristirirsin. Senden başka kimim var göklerde?
Psl	73	26	İstemem senden başkasını yeryüzünde. Bedenim ve yüreğim tükenebilir,
Psl	73	27	Ama Tanrı yüreğimde güç, Bana düşen paydır sonsuza dek.
Psl	73	28	Kuşkusuz yok olacak senden uzak duranlar, Ortadan kaldıracaksın sana vefasızlık edenleri.
Psl	74	1	Ama benim için en iyisi Tanrı'ya yakın olmaktır; Bütün işlerini duyurayım diye
Psl	74	2	Sığınak yaptım Egemen RAB'bi kendime. Ey Tanrı, neden bizi sonsuza dek reddettin?
Psl	74	3	Niçin otlağının koyunlarına karşı öfken tutmekte? Anımsa geçmişte sahiplendiğin topluluğu,
Psl	74	4	Kendi halkın olsun diye kurtardığın oymağı Ve üzerine konut kurduğun Siyon Dağını.
Psl	74	5	Yönelt adımlarını şu onarılmaz yıkıntılara doğru, Düşman kutsal yerdeki her şeyi yıktı.
Psl	74	6	Düşmanların bizimle buluştuğun yerde kükredi, Zafer simgesi olarak kendi bayraklarını dikti.
Psl	74	7	Gür bir ormana Bal tayla dalar gibi ydiler.
Psl	74	8	Bal tayla, balyozla kırdılar, Bütün oymaları.
Psl	74	9	Ateşe verdiler tapınağını, Yerle bir edip kutsallığını bozdular
Psl	74	10	Adının yaşadığı konutun. İçlerinden, <<Hepsini ezelim!>> dediler.
Psl	74	11	Ülkede Tanrıyla buluşma yerlerinin tümünü yaktılar. Artık kutsal simgelerimizi görmüyoruz,
Psl	74	12	Peygamberler de yok oldu, İçimizden kimse bilmiyor ne zamana dek...

The Holy Bible in Turkish

Psl	74	10	Ey Tanrı, ne zamana dek düşman sana sövecek, Hasmın senin adını hor görecek?
Psl	74	11	Niçin geri çekiyorsun elini? Çıkar sağ elini bağrından, yok et onları!
Psl	74	12	Ama geçmişten bu yana kralım sensin, ey Tanrı, Yeryüzünde kurtuluş sağladın.
Psl	74	13	Gücünle denizi yadın, Canavarların kafasını sulara parçaladın.
Psl	74	14	Livyatanın başlarını ezdin, Çölde yaşayanlara onu yem ettin.
Psl	74	15	Kaynaklar, dereler fışkırttın, Sürekli akan ırmakları kuruttun.
Psl	74	16	Gün senindir, gece de senin, Ay ve güneşi sen yerleştirdin, kastediyor.
Psl	74	17	Yeryüzünün bütün sınırlarını sen saptadın, Yazı da kışı da yaratan sensin.
Psl	74	18	Anımsa, ya RAB, düşmanın sana nasıl sövdüğünü, Akılsız bir halkın, adını nasıl hor gördüğünü.
Psl	74	19	Canavara teslim etme kumrunun canını, Asla unutma düşkün kullarının yaşamını.
Psl	74	20	Yaptığın antlaşmayı gözönüne al, çünkü ülkenin her karanlık köşesi Zorbaların inleriyle dolmuş.
Psl	74	21	Düşkünler boynu bükük geri çevrilmesin, Mazlumlara, yoksullara adına övgüler dizesin.
Psl	74	22	Kalk, ey Tanrı, davanı savun! Anımsa akılsızların gün boyu sana nasıl sövdüğünü!
Psl	74	23	Unutma hasımlarının yaygarasını, Sana başkaldıranların durmadan yükselen patırtısını!
Psl	75	1	Sana şükrederiz, ey Tanrı, Şükrederiz, çünkü sen yakınsın, Harikaların bunu gösterir.
Psl	75	2	<<Belirlediğim zaman gelince, Doğrulukla yargılayacağım>> diyor Tanrı,
Psl	75	3	<<Yeryüzü alt üst olunca üzerindekiyle, Ben pekiştireceğim onun direklerini. iSela
Psl	75	4	Övünenlere, <Övünmeyin artık!> dedim; Kötülere, <Kaldırmayın başınızı!
Psl	75	5	Kaldırmayın başınızı! Tepeden konuşmayın!> >> simgesidir).
Psl	75	6	Çünkü ne doğudan, ne batıdan, Ne de çöldeki dağlardan doğar yargı.
Psl	75	7	Yargıç ancak Tanrıdır, Birini alçaltır, birini yükseltir.
Psl	75	8	RAB elinde dolu bir kâse tutuyor, Köpüklü, baharat karıştırılmış şarap döküyor; Yeryüzünün bütün kötülere Tortusuna dek yalayıp onu içiyor.
Psl	75	9	Bense sürekli duyuracağım bunu, Yakupun Tanrısını ilahilerle öveceğim:
Psl	75	10	<<Kıracağım kötülerin bütün gücünü, Doğruların gücüyle yükseltilecek.>>
Psl	76	1	Yahudada Tanrı bilinir, İsrailde adı uludur;
Psl	76	2	Konutu Şalemdedir, Yaşadığı yer Siyonda.
Psl	76	3	Orada kırdı alevli okları, Kalkanı, kılıcı, savaş silahlarını. iSela
Psl	76	4	İşıl işıl parıldıyorsun, Avı bol dağlardan daha görkemli.
Psl	76	5	Yağmaya uğradı yiğitler, Uykularına daldılar, En güçlüleri bile elini kıpırdatamaz oldu.
Psl	76	6	Ey Yakupun Tanrısı, sen kükreyince, Atlarla atlılar son uykularına daldılar.
Psl	76	7	Yalnız sensin korkulması gereken, Öfkelenince kim durabilir karşında?
Psl	76	8	Yargını göklerden açıkladın, Yeryüzü korkup sessizliğe büründü,
Psl	76	9	Ey Tanrı, sen yargılamaya, Ülkedeki mazlumlara kurtarmaya kalkınca. iSela
Psl	76	10	İnsanların gazabı bile sana övgüler doğuruyor,

The Holy Bible in Turkish

Psl	76	11	Gazabından kurtulanları çevrene topluyorsun. Adaklar adayın Tanrınız RABbe, Yerine getirin adaklarınızı, Armağanlar sunun korkulması gereken Tanrıya, Bütün çevresindekiler.
Psl	76	12	RAB önderlerin soluğunu keser, Korku salar yeryüzü krallarına.
Psl	77	1	Yüksek sesle Tanrıya yakarıyorum, Haykırıyorum beni duysun diye.
Psl	77	2	Sıkıntılı günümde Rabbe yönelir, Gece hiç durmadan ellerimi açarım, Gönlüm avunmaz bir türlü.
Psl	77	3	Tanrıyı anımsayınca inlerim, Düşündükçe içim daralır. iSela
Psl	77	4	Açık tutuyorsun göz kapaklarımı, Sıkıntıdan konuşamıyorum.
Psl	77	5	Geçmiş günleri, Yıllar öncesini düşünüyorum.
Psl	77	6	Gece ilahilerimi anacağım, Kendi kendimle konuşacağım, İnceden inceye soracağım:
Psl	77	7	<<Rab sonsuza dek mi bizi reddedecek? Lütfunu bir daha göstermeyecek mi?
Psl	77	8	Sevgisi sonsuza dek mi yok oldu? Sözü geçerli değil mi artık?
Psl	77	9	Tanrı unuttu mu acımayı? Sevecenliğinin yerini öfke mi aldı?>> iSela
Psl	77	10	Sonra kendi kendime, <<İşte benim derdim bu!>> dedim, <<Yüceler Yücesi gücünü göstermiyor artık.>>
Psl	77	11	RABbin işlerini anacağım, Evet, geçmişteki harikalarını anacağım.
Psl	77	12	Yaptıkları üzerinde derin derin düşüneceğim, Bütün işlerinin üzerinde dikkatle duracağım.
Psl	77	13	Ey Tanrı, yolun kutsaldır! Hangi ilah Tanrı kadar uludur?
Psl	77	14	Harikalar yaratan Tanrı sensin, Halklar arasında gücünü gösterdin.
Psl	77	15	Güçlü bileğinle kendi halkını, Yakup ve Yusuf oğullarını kurtardın. iSela
Psl	77	16	Sular seni görünce, ey Tanrı, Sular seni görünce çalkalandı, Enginler titredi.
Psl	77	17	Bulutlar suyunu boşalttı, Gökler gürledi, Her yanda okların uçtu.
Psl	77	18	Kasırgada gürleyişin duyuldu, Şimşekler dünyayı aydınlattı, Yer titreyip sarsıldı.
Psl	77	19	Kendine denizde, Derin sulara yollar açtın, Ama ayak izlerin belli değildi.
Psl	77	20	Musa ve Harun'un eliyle Halkını bir sürü gibi göttün.
Psl	78	1	Dinle, ey halkım, öğrettiklerimi, Kulak ver ağızımdan çıkan sözlere.
Psl	78	2	Özdeyişlerle söze başlayacağım, Eski sırları anlatacağım,
Psl	78	3	Duyduğumuzu, bildiğimizi, Atalarımızın bize anlattığını.
Psl	78	4	Torunlarından bunları gizlemeyeceğiz; RABbin övgüye değer işlerini, Gücünü, yaptığı harikaları Gelecek kuşağa duyuracağız.
Psl	78	5	RAB Yakup soyuna koşullar bildirdi, İsraile yasa koydu. Bunları çocuklarına öğretsinler diye Atalarımıza buyruk verdi.
Psl	78	6	Öyle ki, gelecek kuşak, yeni doğacak çocuklar bilsinler, Onlar da kendi çocuklarına anlatsınlar,
Psl	78	7	Tanrıya güven duysunlar, Tanrının yaptıklarını unutmasınlar, Onun buyruklarını yerine getsinler;

The Holy Bible in Turkish

Psl	78	8	Ataları gibi inatçı, başkaldırıcı, Yüreği kararsız, Tanrıya sadakatsiz bir kuşak olmasınlar.
Psl	78	9	Oklarla, yaylarla kuşanmış Efrayimoğulları Savaş günü sırtlarını döndüler.
Psl	78	10	Tanrının antlaşmasına uymadılar, Onun yasasına göre yaşamayı reddettiler.
Psl	78	11	Unuttular Onun işlerini, Kendilerine gösterdiği harikaları.
Psl	78	12	Mısırdaki, Soan bölgesinde Tanrı harikalar yapmıştı atalarının önünde.
Psl	78	13	Denizi yarıp geçirmişti onları, Bir duvar gibi ayakta tutmuştu suları.
Psl	78	14	Gündüz bulutla, Gece ateş ışığıyla onlara yol göstermişti.
Psl	78	15	Çölde kayaları yarmış, Şanki dipsiz kaynaklardan Onlara kana kana su içirmişti.
Psl	78	16	Kayadan akarsular fışkırtmış, Suları ırmak gibi akıtmıştı.
Psl	78	17	Ama onlar çölde Yüceler Yücesine başkaldırarak Günah işlemeye devam ettiler.
Psl	78	18	Canlarının çektiği yiyeceği isteyerek İçlerinde Tanrıyı denediler.
Psl	78	19	<<Tanrı çölde sofraya kurabilir mi?>> diyerek, Tanrıya karşı konuştular.
Psl	78	20	<<Bak, kayaya vurunca sular fışkırdı, Dereeler taşıdı. Peki, ekmek de verebilir mi, Et sağlayabilir mi halkına?>>
Psl	78	21	RAB bunu duyunca çok öfkelenmiş, Yakupa ateş püskürdü, Öfkesi tırmandı İsraile karşı;
Psl	78	22	Çünkü Tanrıya inanmıyorlardı, Onun kurtarıcılığına güvenmiyorlardı.
Psl	78	23	Yine de RAB buyruk verdi bulutlara, Kapaklarını açtı göklerin;
Psl	78	24	Man yağdırdı onları beslemek için, Göksel tahıl verdi onlara.
Psl	78	25	Meleklerinfi ekmeğini yedi her biri, Doyasıya yiyecek gönderdi onlara.
Psl	78	26	Doğu rüzgarını estirdi göklerde, Gücüyle güney rüzgarına yol gösterdi.
Psl	78	27	Toz gibi et yağdırdı başlarına, Deniz kumu kadar kuş;
Psl	78	28	Ordugahlarının ortasına, Konakladıkları yerin çevresine düşürdü.
Psl	78	29	Yediler, tıka basa doydular, İsteklerini yerine getirdi Tanrı.
Psl	78	30	Ancak onlar isteklerine doymadan, Daha ağızları doluyken,
Psl	78	31	Tanrının öfkesi parladı üzerlerine. En güçlülerini öldürdü, Yere serdi İsrail yiğitlerini.
Psl	78	32	Yine de günah işlemeye devam ettiler, Onun harikalarına inanmadılar.
Psl	78	33	Bu yüzden Tanrı onların günlerini boşluk, Yıllarını dehşet içinde bitirdi.
Psl	78	34	Tanrı onları öldürdükçe Ona yönelmeye, İstekle Onu yeniden aramaya başlıyorlardı.
Psl	78	35	Tanrının kayaları olduğunu, Yüce Tanrının kurtarıcıları olduğunu anımsıyorlardı.
Psl	78	36	Oysa ağızlarıyla Ona yaltaklanıyor, Dilleriyle yalan söylüyorlardı.
Psl	78	37	Ona yürekten bağlı değillerdi, Antlaşmasına sadık kalmadılar.
Psl	78	38	Yine de Tanrı sevecendi, Suçlarını bağışlıyor, onları yok etmiyordu; Çok kez öfkesini tuttu, Bütün gazabını göstermedi.
Psl	78	39	Onların yalnızca insan olduğunu anımsadı, Geçip giden, dönmeyen bir rüzgar gibi.

Psl	78	40	çölde kaç kez ona başkaldırdılar, İssız yerlerde Onu gücendirdiler!
Psl	78	41	Defalarca denediler Tanrıyı, İncittiler İsrailin Kutsalını.
Psl	78	42	Anımsadılar Onun güçlü elini, Kendilerini düşmandan kurtardığı günü,
Psl	78	43	Mısırda gösterdiği belirtileri, Soan bölgesinde yaptığı şaşılası işleri.
Psl	78	44	Mısırın kanallarını kana çevirdi, Sularını içemediler.
Psl	78	45	Gönderdiği at sinekleri yedi halkı, Gönderdiği kurbağalar yok etti ülkeyi.
Psl	78	46	Ekinlerini tırtıllara, Emeklerinin ürününü çekirgelere verdi.
Psl	78	47	Asmalarını doluya, Yabanıl incir ağaçlarını iri dolu taneleriyle yok etti.
Psl	78	48	Büyükbaş hayvanlarını kırgına, Küçükbaş hayvanlarını yıldırırma teslim etti.
Psl	78	49	Üzerlerine kızgın öfkesini, Gazap, hışım, bela ve bir alay kötülük meleği gönderdi.
Psl	78	50	Yol verdi öfkesine, Canlarını ölümden esirgemedi, Onları salgın hastalığın pençesine düşürdü.
Psl	78	51	Mısırda bütün ilk doğanları, Hamin çadırlarında bütün ilk çocukları vurdu.
Psl	78	52	Kendi halkını davar gibi götürdü, Çölde onları bir sürü gibi göttü.
Psl	78	53	Onlara güvenlik içinde yol gösterdi, korkmadılar; Düşmanlarınıysa deniz yuttu.
Psl	78	54	Böylece onları kendi kutsal topraklarının sınırına, Sağ elinin kazandığı dağlık bölgeye getirdi.
Psl	78	55	Önlerinden ulusları kovdu, Mülk olarak topraklarını İsrail oymakları arasında bölüştürdü. Halkını konutlarına yerleştirdi.
Psl	78	56	Ama onlar yüce Tanrıyı denediler, Ona başkaldırdılar, Koşullarına uymadılar.
Psl	78	57	Döneklilik edip ataları gibi ihanet ettiler, Güvenilmez bir yay gibi bozuk çıktılar.
Psl	78	58	Putlaştıkları yerlerle Onu kızdırdılar, Putlarıyla Onu kışkıkarttılar.
Psl	78	59	Tanrı bunları duyunca çok öfkeleni, İsraili büsbütün reddetti.
Psl	78	60	İnsanlar arasında kurduğu çadırı, Şilodaki konutunu terk etti.
Psl	78	61	Kudretini tutsaklığa, Görkemini düşman eline teslim etti. Antlaşma Sandığını kastetmektedir.
Psl	78	62	Halkını kılıç önüne sürdü, Öfkesini kendi halkından çıkardı.
Psl	78	63	Gençlerini ateş yuttu, Kızlarına düğün türküsü söylenmez oldu.
Psl	78	64	Kâhinleri kılıç altında öldü, Dul kadınları ağlayamadı.
Psl	78	65	O zaman Rab uykudan uyanır gibi, Şarabın rehabetinden ayılan bir yiğit gibi oldu.
Psl	78	66	Düşmanlarını püskürttü, Onları sonsuz utanca boğdu.
Psl	78	67	Tanrı Yusuf soyunu reddetti, Efrayim oymağını seçmedi;
Psl	78	68	Ancak Yahuda oymağını, Sevdiği Siyon Dağını seçti.
Psl	78	69	Tapınağını doruklar gibi, Sonsuzluk için kurduğu yeryüzü gibi yaptı.
Psl	78	70	Kulu Davutu seçti, Onu koyun ağılından aldı.
Psl	78	71	Halkı Yakupu, kendi halkı İsraili gütmek için, Onu yavru kuzuların ardından getirdi.
Psl	78	72	Böylece Davut onlara dürüstçe çobanlık etti,

The Holy Bible in Turkish

Psl	79	1	Becerikli elleriyle onlara yol gösterdi. Ey Tanrı, uluslar senin yurduna saldırdı, Kutsal tapınağını kirletti, Yeruşalimi taş yığınının çevirdi.
Psl	79	2	Kullarının ölümlerini yem olarak yırtıcı kuşlara, Sadık kullarının etini yabancı hayvanlara verdiler.
Psl	79	3	Kanlarını su gibi akıttılar Yeruşalimin çevresine, Onları gömecek kimse yok.
Psl	79	4	Komşularımıza yüzkarası, Çevremizdekilere eğlence ve oyuncak olduk.
Psl	79	5	Ne zamana dek, ya RAB? Sonsuza dek mi süreceksin öfken, Alev gibi yanan kıskançlığın?
Psl	79	6	Öfkeni seni tanımayan ulusların, Adını anmayan ülkelerin üzerine dök.
Psl	79	7	Çünkü onlar Yakup soyunu yiyip bitirdiler, Yurdunu viraneye çevirdiler.
Psl	79	8	Atalarımızın suçlarını artık önümüze sürme, Sevecenliğini hemen göster bize, Çünkü tükendi kçe tükendik.
Psl	79	9	Yardım et bize yüce adın uğruna, ey bizi kurtaran Tanrı, Kurtar bizi adın uğruna, bağışla günahlarımızı!
Psl	79	10	Niçin uluslar, <<Nerede onların Tanrısı?>> diye konuşsun, Kullarının dökülen kanının öcünü alacağını bilsinler, Gözlerimizi bu görelim!
Psl	79	11	Tutsakların iniltisi senin katına erişsin, Koru büyük gücünle ölüme mahkûm olanları.
Psl	79	12	Komşularımızın sana ettikleri hakareti Yedi kat iade et bağırklarına, ya Rab!
Psl	79	13	Bizler, kendi halkın, otlağının koyunları Sonsuza dek şükredeceğiz sana, Kuşaklar boyunca övgülerini dilimizden düşürmeyeceğiz.
Psl	80	1	Kulak ver, ey İsrailin çobanı, Ey Yusufu bir sürü gibi güden, Keruvlar arasında taht kuran, Saç ışığını,
Psl	80	2	Efrayim, Benyamin, Manaşşe önünde Uyandır gücünü, Gel, kurtar bizi!
Psl	80	3	Bizi eski halimize kavuştur, ey Tanrı, Yüzünün ışıyla aydınlat, kurtulalım!
Psl	80	4	Ya RAB, Her Şeye Egemen Tanrı, Ne zamana dek halkının dualarına ateş püsküreceksin?
Psl	80	5	Onlara ekmek yerine gözyaşı verdin, Ölçekler dolusu gözyaşı içirdin.
Psl	80	6	Kavga nedeni ettin bizi komşularımıza, Düşmanlarımız alay ediyor bizimle.
Psl	80	7	Bizi eski halimize kavuştur, Ey Her Şeye Egemen Tanrı, Yüzünün ışıyla aydınlat, kurtulalım!
Psl	80	8	Mısırdan bir asma çubuğu getirdin, Ulusları kovup onu diktin.
Psl	80	9	Onun için toprağı hazırladın, Kök saldı, bütün ülkeye yayıldı.
Psl	80	10	Gölgesi dağları, Dalları koca sedir ağaçlarını kapladı.
Psl	80	11	Sürgünleri Akdenize, Filizleri Fırata dek uzandı.
Psl	80	12	Niçin yıktın bağın duvarlarını? Yoldan geçen herkes üzümünü koparıyor,
Psl	80	13	Orman domuzları onu yoluyor, Yabancı hayvanlar onunla besleniyor.
Psl	80	14	Ey Her Şeye Egemen Tanrı, ne olur, dön bize! Göklerden bak ve gör, İlgilen bu asmayla.
Psl	80	15	İlgilen sağ elinin diktiği filizle, Kendine seçtiğin oğulla!
Psl	80	16	Asman kesilmiş, yakılmış, Öfkeli bakışların yok etsin düşmanlarını!
Psl	80	17	Elin, sağ kolun olan adamın üzerinde, Kendine seçtiğin insanın üzerinde olsun!
Psl	80	18	O zaman senden asla ayrılmayacağız;

Yaşam ver bize, adını analım!

Psl 80 19

Ya RAB, ey Her Şeye Egemen Tanrı,

Bizi eski halimize kavuştur,

Psl 81 1

Yüzünün ışığıyla aydınlat, kurtulalım!

Sevincinizi dile getirin gücümüz olan Tanrıya,

Sevinç çığlıkları atın Yakupun Tanrısına!

Psl 81 2

Çalgıya başlayın, tef çalın,

Tatlı sesli lir ve çenk çınlatın.

Psl 81 3

Yeni Ayda, dolunayda,

Boru çalın bayram günümüzde.

Psl 81 4

Çünkü bu İsrail için bir kuraldır,

Yakupun Tanrısının ilkesidir.

Psl 81 5

Tanrı Mısır'a karşı yürüdüğünde,

Yusuf soyuna koydu bu koşulu. Orada tanımadığım bir ses işittim:

Psl 81 6

<<Sırtındaki yükü kaldırdım,

Ellerin küfeden kurtuldu>> diyordu,

Psl 81 7

<<Sıkıntıya düşünce seslendin, seni kurtardım,

Gök gürlemesinin ardından sana yanıt verdim,

Meriva sularında seni sınadım. |iSela

Psl 81 8

<<Dinle, ey halkım, seni uyarıyorum;

Ey İsrail, keşke beni dinlesen!

Psl 81 9

Aranızda yabancı ilah olmasın,

Başka bir ilaha tapmayın!

Psl 81 10

Seni Mısırdan çıkaran

Tanrın RAB benim.

Psl 81 11

Ağzını iyice aç, doldurayım!

<<Ama halkım sesimi dinlemedi,

İsrail bana boyun eğmek istemedi.

Psl 81 12

Ben de onları inatçı yürekleriyle baş başa bıraktım,

Bildikleri gibi yaşasınlar diye.

Psl 81 13

Keşke halkım beni dinleseydi,

İsrail yollarımda yürüseydi!

Psl 81 14

Düşmanlarını hemen yere serer,

Hasımlarına el kaldırırdım!

Psl 81 15

Benden nefret edenler bana boyun eğdi,

Bu böyle sonsuza dek sürerdi.

Psl 81 16

Oysa sizleri en iyi buğdayla besler,

Kayadan akan balla doyururdum.>>

Psl 82 1

Tanrı yerini aldı tanrısız kurultu,

Yargısını açıklıyor ilahların ortasında:

Psl 82 2

<<Ne zamana dek haksız karar verecek,

Kötüleri kayıracaksınız? |iSela

Psl 82 3

Zayıfın, öksüzün davasını savunun,

Mazlumun, yoksulun hakkını arayın.

Psl 82 4

Zayıfı, düşkünü kurtarın,

Onları kötülerin elinden özgür kılın.>>

Psl 82 5

Bilmiyor, anlamıyorlar,

Karanlıkta dolaşıyorlar. Yeryüzünün temelleri sarsılıyor.

Psl 82 6

<<«Siz ilahlarsınız» diyorum,

«Yüceler Yücesinin oğullarısınız hepiniz!»

Psl 82 7

Yine de insanlar gibi öleceksiniz,

Sıradan bir önder gibi düşeceksiniz!>>

Psl 82 8

Kalk, ey Tanrı, yargıla yeryüzünü!

Çünkü bütün uluslar seniindir.

Psl 83 1

Ey Tanrı, susma,

Sessiz, hareketsiz kalma!

Psl 83 2

Bak, düşmanların kargaşa çıkarıyor,

Senden nefret edenler boy gösteriyor.

Psl 83 3

Halkına karşı kurnazlık peşindeler,

Koruduğun insanlara dolap çeviriyorlar.

Psl 83 4

<<Gelin, bu ulusun kökünü kazıyalım>> diyorlar,

<<İsrailin adı bir daha anılmasın!>>

Psl 83 5

Hepsi sözbirliği etmiş, düzen kuruyor,

Sana karşı anlaşmaya vardı:

Psl 83 6

Edomlular, İsmaililer,

Moavlular, Hacerliler,

Psl 83 7

Geval, Ammon, Amalek,

Filist ve Sur halkı.

Psl 83 8

Asur da onlara katıldı,

Lutoğullarına güç verdiler. |iSela

Psl 83 9

Onlara Midyana,

Kişon vadisinde Siseraya ve Yavine yaptığını yap:

The Holy Bible in Turkish

Psl	83	10	Onlar Eyn-Dorda yok oldular, Toprak için gübreye döndüler.
Psl	83	11	Onların soylularına Örev ve Zeeve yaptığını, Beylerine Zevah ve Salmunnaya yaptığını yap.
Psl	83	12	Onlar: <<Gelin, sahiplenelim Tanrının otlaklarını>> demişlerdi.
Psl	83	13	Ey Tanrım, savrulan toza, Rüzgarın sürüklediği saman çöpüne çevir onları!
Psl	83	14	Orman yangını gibi, Dağları tutuşturan alev gibi,
Psl	83	15	Fırtınanla kovala, Kasırganla dehşete düşür onları!
Psl	83	16	Utançla kapla yüzlerini, Sana yönel sinler, ya RAB.
Psl	83	17	Sonsuza dek utanç ve dehşet içinde kalsınlar, Rezil olup yok olsunlar.
Psl	83	18	Senin adın RAB'dir, Anlasınlar yalnız senin yeryüzüne egemen en yüce Tanrı olduğunu.
Psl	84	1	Ey Her Şeye Egemen RAB, Ne kadar severim konutunu!
Psl	84	2	Canım senin avlularını özleyor, İçim çekiyor, Yüreğim, bütün varlığım Sana, yaşayan Tanrıya sevinçle haykırıyor.
Psl	84	3	Kuşlar bile bir yuva, Kırlangıç, yavrularını koyacak bir yer buldu Senin sunaklarının yanında, Ey Her Şeye Egemen RAB, Kralım ve Tanrım!
Psl	84	4	Ne mutlu senin evinde oturanlara, Seni sürekli överler! iSela
Psl	84	5	Ne mutlu gücünü senden alan insana! Akı hep Siyonu ziyaret etmekte.
Psl	84	6	Baka Vadisinden geçerken, Pınar başına çevirirler orayı, İlk yağmurlar orayı berekete boğar.
Psl	84	7	Gittikçe güçlenir, Siyonda Tanrının huzuruna çıkarlar.
Psl	84	8	Ya RAB, Her Şeye Egemen Tanrı, duamı dinle, Kulak ver, ey Yakup'un Tanrısı! iSela
Psl	84	9	Ey Tanrı, kalkanımıza bak, Meshettiğin krala lütfet!
Psl	84	10	Senin avlularında bir gün, Başka yerdeki bin günden iyidir; Kötülerin çadırında yaşamaktansa, Tanrımın evinin eşiğinde durmayı yeğlerim.
Psl	84	11	Çünkü RAB Tanrı bir güneş, bir kalkandır. Lütf ve yücelik sağlar; Dürüstçe yaşayanlardan hiçbir iyiliği esirgemez.
Psl	84	12	Ey Her Şeye Egemen RAB, Ne mutlu sana güvenen insana!
Psl	85	1	Ya RAB, ülkenden hoşnut kaldın, Yakup soyunu eski gönencine kavuşturdun.
Psl	85	2	Halkının suçlarını bağışladın, Bütün günahlarını yok saydın. iSela
Psl	85	3	Bütün gazabını bir yana koydun, Kızgın öfkenden vazgeçtin.
Psl	85	4	Ey bizi kurtaran Tanrı, bizi eski halimize getir, Bize karşı öfkeni dindir!
Psl	85	5	Sonsuza dek mi öfkeleneceksin bize? Kuşaktan kuşağa mı sürdüreceksin öfkeni?
Psl	85	6	Halkın sende sevinç bulsun diye Bize yeniden yaşam vermeyecek misin?
Psl	85	7	Ya RAB, sevgini göster bize, Kurtuluşunu bağışla!
Psl	85	8	Kulak vereceğim RAB Tanrının ne diyeceğine; Hal kına, sadık kullarına esenlik sözü verecek, Yeter ki, bir daha akılsızlık etmesinler.
Psl	85	9	Evet, O kendisinden korkanları kurtarmak üzeredir, Görkemi ülkemizde yaşasın diye.
Psl	85	10	Sevgiyle sadakat buluşacak, Doğrulukla esenlik öpüşecek.
Psl	85	11	Sadakat yerden bitecek,

Doğruluk gökten bakacak.

Ve RAB iyi olan neyse, onu verecek,
Toprağımızdan ürün fışkıracak.

Doğruluk önüsıra yürüyecek,
Adımları için yol yapacak.

Kulak ver, ya RAB, yanıtlarla beni,
Çünkü mazlum ve yoksulum.

Koru canımı, çünkü senin sadık kulunum.
Ey Tanrım, kurtar sana güvenen kulunu!

Acı bana, ya Rab,
Çünkü gün boyu sana yakarıyorum.

Sevindir kulunu, ya Rab,
Çünkü dualarımı sana yükseltiyorum.

Sen iyi ve bağışlayıcıydın, ya Rab,
Sana yakaran herkese bol sevgi gösterirsin.

Kulak ver duama, ya RAB,
Yalvarışlarımı dikkate al!

Sıkıntılı günümde sana yakarırım,
Çünkü yanıtlarsın beni.

İlahlar arasında senin gibisi yok, ya Rab,
Eşsizdir işlerin.

Yarattığın bütün uluslar gelip
Sana tapınacaklar, ya Rab,
Adını yüceltecekler.

Çünkü sen ulusun, harikalar yaratırsın,
Tek Tanrı sensin.

Ya RAB, yolunu bana öğret,
Senin gerçeğine göre yürüyeyim,
Kararlı kıl beni, yalnız senin adından korkayım.
Ya Rab Tanrım, bütün yüreğimle sana şükredeceğim,
Adını sonsuza dek yücelteceğim.

Çünkü bana sevgin büyüktür,
Canımı ölümler diyarının derinliklerinden sen kurtardın.

Ey Tanrı, küstahlar bana saldırıyor,
Zorbalar sürüsü, sana aldırmayanlar
Canımı almak istiyor,

Oysa sen, ya Rab,
Sevecen, lütfeden, tez öfkelenmeyen,
Sevgisi ve sadakati bol bir Tanrısın.

Yönel bana, acı halime,
Kuluna kendi gücünü ver,
Kurtar hizmetçinin oğlunu.

İyiliğinin bir belirtisini göster bana;
Benden nefret edenler görüp utansın;
Çünkü sen, ya RAB, bana yardım ettin,
Beni avuttun.

RAB Siyonu kutsal dağlar üzerine kurdu.

Siyonun kapılarını
Yakup soyunun bütün konutlarından daha çok sever.
Ey Tanrı kenti, senin için ne yüce sözler söylenir: |i Sela

<<Beni tanıyanlar arasında
Rahav ve Babilî anacağım,
Filisti, Suru, Kûşu da;

<Bu da Siyonda doğdu> diyeceğim.>>
Evet, Siyon için şöyle denecek:
<<Şu da orada doğmuş, bu da,

Yüceler Yücesi onu sarsılmaz kılacak.>>
RAB halkları kaydederken,
<<Bu da Siyonda doğmuş>> diye yazacak. |i Sela

Okuyucular, kavalcılar,
<<Bütün kaynaklarım sendedi r!>> diyecek.

Ya RAB, beni kurtaran Tanrı,
Gece gündüz sana yakarıyorum.

Duam sana erişsin,
Kulak ver yakarışıma.

Çünkü sıkıntıya doydum,
Canım ölümler diyarına yaklaştı.

Ölüm çukuruna inenler arasında sayılıyorum,
Tükenmiş gibiyim;

Ölümler arasına atılmış,
Artık anımsamadığın,

İlginden yoksun,

The Holy Bible in Turkish

Mezarda yatan cesetler gibiyim.

Psl	88	6	Beni çukurun dibine, Karanlıklara, derinliklere attın.
Psl	88	7	Öfken üzerime çöktü, Dalga dalga kızgınlığınla beni ezdin. iSela
Psl	88	8	Yakınlarımı benden uzaklaştırdın, İğrenç kıldın beni gözlerinde. Kapalı kaldım, çıkamıyorum.
Psl	88	9	Üzüntüden gözlerimin ferisi sönüyor, Her gün sana yakarıyorum, ya RAB, Ellerimi sana açıyorum.
Psl	88	10	Harikalarını ölümlere mi göstereceksin? Ölümler mi kalkıp seni övecek? iSela
Psl	88	11	Sevginin mezarda, Sadakatin yıkım diyarında duyurulur mu?
Psl	88	12	Karanlıklarda harikaların, Unutulmuşluk diyarında doğruluğun bilinir mi?
Psl	88	13	Ama ben, ya RAB, yardıma çağırıyorum seni, Sabah duam sana varıyor.
Psl	88	14	Niçin beni reddediyorsun, ya RAB, Neden yüzünü benden gizliyorsun?
Psl	88	15	Düşünüm, gençliğimden beri ölümle burun burunayım, Dehşetlerinin altında tükendim.
Psl	88	16	Şiddetli gazabın üzerimden geçti, Şaşığın dehşet beni yedi bitirdi.
Psl	88	17	Bütün gün su gibi kuşattılar beni, Çevremi tümüyle sardılar.
Psl	88	18	Eşi dostu benden uzaklaştırdın, Tek dostum karanlık kaldı.
Psl	89	1	RABbin sevgisini sonsuza dek ezgilerle öveceğim, Sadakatini bütün kuşaklara bildireceğim.
Psl	89	2	Sevgin sonsuza dek ayakta kalır diyeceğim, Sadakatini gökler kadar kalıcı kıldın.
Psl	89	3	Dedin ki, <<Seçtiğim adamla antlaşma yaptım, Kulum Davuta şöyle ant içtim:
Psl	89	4	<Soyunu sonsuza dek sürdüreceğim, Tahtını kuşaklar boyunca sürekli kılacağım.> >> iSela
Psl	89	5	Ya RAB, gökler över harikalarını, Kutsallar topluluğunda övülür sadakatin.
Psl	89	6	Çünkü göklerde RABbe kim eş koşulur? Kim benzer RABbe ilahi varlıklar arasında?
Psl	89	7	Kutsallar topluluğunda Tanrı korku uyandırır, Çevresindekilerin hepsinden ulu ve müthiştir.
Psl	89	8	Ya RAB, Her Şeye Egemen Tanrı, Senin gibi güçlü RAB var mı? Sadakatin çevreni sarar.
Psl	89	9	Sen kudurmuş denizler üzerinde egemenlik sürer, Dalgalar kabardı kça onları dindirirsin.
Psl	89	10	Sen Rahavı leş ezer gibi ezdin, Güçlü kolunla düşmanlarını dağıttın. düşmanları kastediyor.
Psl	89	11	Gökler senindir, yeryüzü de senin; Dünyanın ve içindeki her şeyin temelini sen attın.
Psl	89	12	Kuzeyi, güneyi sen yarattın, Tavor ve Hermon dağları Sana sevincini dile getiriyor.
Psl	89	13	Kolun güçlüdür, Elin kudretli, sağ elin yüce.
Psl	89	14	Tahtın adalet ve doğruluk üzerine kurulu, Sevgi ve sadakat önüsıra gider.
Psl	89	15	Ne mutlu sevinç çılgınlıkları atmasını bilen halka, ya RAB! Yüzünün ışığında yürürler.
Psl	89	16	Gün boyu senin adınla sevinir, Doğruluğunla yücelirler.
Psl	89	17	Çünkü sen onların gücü ve yüceliğisin, Lütfun sayesinde gücümüz artar.
Psl	89	18	Kalkanımız RABbe, Kralımız İsrailin kutsalına aittir.
Psl	89	19	Geçmişte bir görüm aracılığıyla, Sadık kullarına şöyle dedin: <<Bir yiğide yardım ettim, Halkın içinden bir genci yükselttim.
Psl	89	20	Kulum Davutu buldum,

Kutsal yağım la onu meshettim.
Elim ona destek olacak,
Kolum güç verecek.
Düşman onu haraca bağlayamayacak,
Kötüler onu ezmeyecek.
Düşmanlarını onun önünde kıracağım,
Ondan nefret edenleri vuracağım.
Sadakatim, sevgim ona destek olacak,
Benim adımla gücü yükselecek.
Sağ elini denizin,
Irmakların üzerine egemen kılacağım.
<Babam sensin> diye seslenecek bana,
<Tanrım, kurtuluşumun kayası.>
Ben de onu ilk oğlum,
Dünyadaki kralların en yücesi kılacağım.
Sonsuza dek ona sevgi göstereceğim,
Onunla yaptığım antlaşma hiç bozulmayacak.
Soyunu sonsuza dek,
Tahtını gökler durduğu sürece sürdüreceğim.
<<Çocukları yasamdan ayrılır,
İlkelerime göre yaşamazsa;
Kurallarımı bozar,
Buyruklarıma uymazsa,
İsyanlarını sopayla,
Suçlarını dayakla cezalandıracağım.
Ama onu sevmekten vazgeçmeyecek,
Sadaketime sırt çevirmeyeceğim.
Antlaşmamı bozmayacak,
Ağzımdan çıkan sözü değiştirmeyeceğim.
Bir kez kutsallığım üstüne ant içtim,
Davuta yalan söylemeyeceğim.
Onun soyu sonsuza dek sürecek,
Tahtı karşımda güneş gibi duracak,
Göklerde güvenilir bir tanık olan ay gibi
Sonsuza dek kalacak.>> |İsela
Ama sen reddettin, sırt çevirdin,
Çok öfkелendin meshettiğin krala.
Kulunla yaptığın antlaşmadan vazgeçtin,
Onun tacını yere atıp kirllettin.
Yıktın bütün surlarını,
Viran ettin kalelerini.
Yoldan geçen herkes onu yağmaladı,
Yüzkarası oldu komşularına.
Hasımlarının sağ elini onun üstüne kaldırdın,
Bütün düşmanlarını sevindirdin.
Kılıcının ağzını başka yöne çevirdin,
Savaşta ona yan çıkmadın.
Görkemine son verdin,
Tahtını yere çaldın.
Gençlik günlerini kısalttın,
Onu utanca boğdun. |İsela
Ne zamana dek, ya RAB?
Sonsuza dek mi gizleneceksin?
Ne zamana dek öfken alev alev yanacak?
Anımsa ömrümün ne çabuk geçtiğini,
Ne boş yaratmışsın insanoğlunu!
Var mı yaşayıp da ölümü görmeyen,
Ölümler diyarının pençesinden canını kurtaran? |İsela
Ya Rab, nerede o eski sevgin?
Davuta göstereceğine ant içtiğin o sadık sevgin!
Anımsa, ya Rab, kullarının nasıl rezil olduğunu,
Bütün halkların hakaretini bağrım da nasıl taşıdığımı,
Düşmanlarının hakaretini, ya RAB,
Meshettiğin kralın attığı adıma edilen hakaretleri.
Sonsuza dek övgüler olsun RAB' be!
Amin! Amin!
Ya Rab, barınak oldun bize
Kuşaklar boyunca.
Dağlar var olmadan,
Daha evreni ve dünyayı yaratmadan,
Öncesizlikten sonsuzluğa dek Tanrı sensin.
İnsanı toprağa döndürürsün,

The Holy Bible in Turkish

Psl	90	4	<<Ey insanoğulları, toprağa dönün!>> di yerek. Çünkü senin gözünde bin yıl Geçmiş bir gün, dün gibi, Bir gece nöbeti gibidir.
Psl	90	5	İnsanları bir düş gibi siler, süpürürsün, Sabah biten ot misali:
Psl	90	6	Sabah filizlenir, büyür, Akşam solar, kurur.
Psl	90	7	Eriyip bitiyoruz senin öfkenden, Kızgınlığından dehşete düşüyoruz.
Psl	90	8	Suçlarımızı önüne, Gizli günahlarımızı yüzünün ışığına çıkardın.
Psl	90	9	Gazabından kısalıyor günlerimiz, Bir soluk gibi tükeniyor yıllarımız.
Psl	90	10	Ömrümüz yetmiş yıl sürüyor, Bilemedin seksen, o da sağlıklıysak; En güzel yıllar da zahmetle, kederle geçiyor, Çabucak bitiyor, uçup gidiyoruz.
Psl	90	11	Kim bilir gazabının gücünü? Çünkü öfken sana duyulan korku kadar güçlüdür.
Psl	90	12	Bu yüzden günlerimizi saymayı bize öğret ki, Bilgelik kazanalım.
Psl	90	13	Vazgeç, ya RAB! Öfken ne zamana dek sürecek? Acı kullarına!
Psl	90	14	Sabah bizi sevginle doyur, Ömrümüz boyunca sevinçle haykıralım.
Psl	90	15	Kaç gün bizi sıkıntıya soktunsa, Kaç yıl çile çektiirdinse, O kadar sevindir bizi.
Psl	90	16	Yaptıkların kullarına, Görkemin onların çocuklarına görünsün.
Psl	90	17	Tanrımız Rab bizden hoşnut kalsın. Ellerimizin emeğini boşa çıkarma. Evet, ellerimizin emeğini boşa çıkarma.
Psl	91	1	Yüceler Yücesinin barınağında oturan, Her şeye Gücü Yetenin gölgesinde barınır.
Psl	91	2	<<O benim sığınağım, kalemdir>> derim RAB için, <<Tanrımdır, Ona güvenirim.>>
Psl	91	3	Çünkü o seni avcı tuzağından, Ölümcül hastalıktan kurtarır.
Psl	91	4	Seni kanatlarının altına alır, Onların altına sığınırısın.
Psl	91	5	Onun sadakati senin kalkanın, siperin olur. Ne gecenin dehşetinden korkarsın, Ne gündüz uçan oktan, Ne karanlıkta dolaşan hastalıktan, Ne de öğleyin yok eden kırgından.
Psl	91	7	Yanında bin kişi, Sağında on bin kişi kırılrsa bile, Sana dokunmaz.
Psl	91	8	Sen yalnız kendi gözlerinle seyredecek, Kötülerin cezasını göreceksin.
Psl	91	9	Sen RABbi kendine sığınak, Yüceler Yücesini konut edindiğin için,
Psl	91	10	Başına kötülük gelmeyecek, Çadırına felaket yaklaşmayacak.
Psl	91	11	Çünkü Tanrı meleklerine buyruk verecek, Gideceğin her yerde seni korusunlar diye.
Psl	91	12	Elleri üzerinde taşıyacaklar seni, Ayacağın bir taşa çarpmasın diye.
Psl	91	13	Aslanın, kobranın üzerine basıp geçeceksin, Genç aslanı, yılanı çiğneyeceksin.
Psl	91	14	<<Beni sevdiği için Onu kurtaracağım>> diyor RAB, <<Beni iyi tanıdığı için Ona kale olacağım.
Psl	91	15	Bana seslenince onu yanıtlayacağım, Sıkıntıda onun yanında olacağım, Kurtarıp yücelteceğim onu.
Psl	91	16	Onu uzun ömürle doyuracak, Ona kurtarışımı göstereceğim.>>
Psl	92	1	Ya RAB, sana şükretmek,

			The Holy Bible in Turkish
			Ey Yüceler Yücesi, adını ilahilerle övmek, Sabah sevgini, Gece sadakatini, On telli sazla, çenk ve lirle duyurmak ne güzel! Çünkü yaptıklarıyla beni sevindirdin, ya RAB, Ellerinin işi karşısında sevinç ilahileri okuyorum.
Psl	92	4	Yaptıkların ne büyüktür, ya RAB, Düşüncelerin ne derin!
Psl	92	5	Aptal insan bilemez, Budala akıl erdiremez:
Psl	92	6	Kötüler mantar gibi bitse, Suçlular pıtrak gibi açsa bile, Bu onların sonsuza dek yok oluşu demektir.
Psl	92	7	Ama sen sonsuza dek yücesin, ya RAB.
Psl	92	8	Ya RAB, düşmanların kesinlikle, Evet, kesinlikle yok olacak, Suç işleyen herkes dağılacak.
Psl	92	9	Beni yaban öküzü kadar güçlü kıldın, Taze zeytinyağını başıma döktün.
Psl	92	10	Gözlerim düşmanlarımdan bozgununu gördü, Kulaklarım bana saldıran kötülerin sonunu duydu.
Psl	92	11	Doğru insan hurma ağacı gibi serpilecek, Lübnan sediri gibi yükselecek.
Psl	92	12	RABbin evinde dikilmiş, Tanrımızın avlularında serpilecek.
Psl	92	13	Böyleleri yaşlanınca da meyve verecek, Taptaze ve yeşil kalacaklar.
Psl	92	14	«RAB doğrudur! Kayamdır benim! O'nda haksızlık bulunmaz!» diye duyuracaklar.
Psl	92	15	RAB egemenlik sürüyor, görkeme bürünmüş, Kudret giyinip kuşanmış.
Psl	93	1	Dünya sağlam kurulmuş, sarsılmaz. Ya RAB, tahtın öteden beri kurulmuş, Varlığın öncesizliğe uzanır.
Psl	93	2	Denizler gürlüyor, ya RAB, Denizler gümür gümür gürlüyor, Denizler dalgalarını cınlattıyor.
Psl	93	3	Yücelerdeki RAB engin suların gürleyişinden, Denizlerin azgın dalgalarından Daha güçlüdür.
Psl	93	4	Koşulların hep geçerlidir; Tapınağına kutsallık yaraşır Sonsuza dek, ya RAB.
Psl	93	5	Ya RAB, öğ alıcı Tanrı, Saç ışığını, ey öğ alıcı Tanrı!
Psl	94	1	Kalk, ey yeryüzünün yargıcı, Küstahlara hak ettikleri cezayı ver!
Psl	94	2	Kötüler ne zamana dek, ya RAB, Ne zamana dek sevinip coşacak?
Psl	94	3	Ağızlarından küstahlık dökülüyor, Suç işleyen herkes övünüyor.
Psl	94	4	Halkını eziyorlar, ya RAB, Kendi halkına eziyet ediyorlar.
Psl	94	5	Dulu, garibi boğazlıyor, Öksüzleri öldürüyorlar.
Psl	94	6	«RAB görmez» diyorlar, «Yakupun Tanrısı dikkat etmez.»
Psl	94	7	Ey halkın içindeki budalalar, dikkat edin; Ey aptallar, ne zaman akıllanacaksınız?
Psl	94	8	Kulağı yaratan işitmez mi? Göze biçim veren görmez mi?
Psl	94	9	Ulusları yola getiren yargılamaz mı? İnsanı eğiten bilmez mi?
Psl	94	10	RAB insanın düşüncelerinin Boş olduğunu bilir.
Psl	94	11	Ne mutlu, ya RAB, yola getirdiğin, Yasayı öğrettiğin insana!
Psl	94	12	Kötüler için çukur kazılınca dek, Onu sıkıntılı günlerden kurtarıp rahatlatırsın.
Psl	94	13	Çünkü RAB halkını reddetmez, Kendi halkını terk etmez.
Psl	94	14	

Psl	94	15	Adalet yine doğruluk üzerine kurulacak, Yüreği temiz olan herkes ona uyacak.
Psl	94	16	Kötülere karşı beni kim savunacak? Kim benim için suçlulara karşı duracak?
Psl	94	17	RAB yardımcım olmasaydı, Şimdiye dek sessizlik diyarına göçmüştüm bile.
Psl	94	18	«Ayagım kayıyor» dediğimde, Sevgin ayakta tutar beni, ya RAB.
Psl	94	19	Kaygılar içimi sarınca, Senin avutmaların gönlümü sevindirir.
Psl	94	20	Yasaya dayanarak haksızlık yapan kol tuk sahibi Seninle bağdaşır mı?
Psl	94	21	Onlar doğruya karşı birleşiyor, Suçsuzu ölüme mahkûm ediyorlar.
Psl	94	22	Ama RAB bana kale oldu, Tanrım sığındığım kaya oldu.
Psl	94	23	Tanrımız RAB yaptıkları kötülüğü Kendi başlarına getirecek, Kötülükleri yüzünden köklerini kurutacak, Evet, köklerini kurutacak.
Psl	95	1	Gelin, RABbe sevinçle haykıralım, Bizi kurtaran kayaya sevinç çılgınlıkları atalım,
Psl	95	2	Şükranla huzuruna çıkalım, Ona sevinç ilahileri yüksel telim!
Psl	95	3	Çünkü RAB ulu Tanrıdır, Bütün ilahların üstünde ulu kraldır.
Psl	95	4	Yerin derinlikleri Onun elindedir, Dağların dorukları da Onun.
Psl	95	5	Deniz Onundur, çünkü O yarattı, Karaya da Onun elleri biçim verdi.
Psl	95	6	Gelin, tapınalım, eğilelim, Bizi yaratan RABbin önünde diz çökelim.
Psl	95	7	Çünkü O Tanrımızdır, Bizse Onun otlağının halkı, Elinin altındaki koyunlarız. Bugün sesini duyarsanız,
Psl	95	8	Merivada, o gün çölde, Massadafö olduğu gibi, Yükreklerinizi nasırlaştırmayın.
Psl	95	9	Yaptıklarımı görmelerine karşı, Atalarınız orada beni sınavı p denediler.
Psl	95	10	Kırk yıl o kuşaktan hep öğrendim, «Yüreği kötü yola sapan bir halktır» dedim, «Yollarımı bilmiyorlar.»
Psl	95	11	Bu yüzden öfkeyle ant içtim: «Huzur diyarına asla girmeyecekler!» Say. 14: 26-35; İbr. 4: 1-7).
Psl	96	1	Yeni bir ezgi söyleyin RABbe! Ey bütün dünya, RABbe ezgiler söyleyin!
Psl	96	2	Ezgi söyleyin, RABbin adını övün, Her gün duyurun kurtarışını!
Psl	96	3	Görkemini uluslara, Harikalarını bütün halklara anlatın!
Psl	96	4	Çünkü RAB uludur, yalnız O övgüye değer, İlahlardan çok Ondan korkulur.
Psl	96	5	Halkların bütün ilahları bir hiçtir, Oysa gökleri yaratan RABdir.
Psl	96	6	Yücelik, ululuk Onun huzurundadır, Güç ve güzellik Onun tapınağındadır.
Psl	96	7	Ey bütün halklar, RABbi övün, RABbin gücünü, yüceliğini övün,
Psl	96	8	RABbin görkemini adına yaraşır biçimde övün, Sunular getirip avlularına girin!
Psl	96	9	Kutsal giysiler içinde RABbe tapın! Titreyin Onun önünde, ey bütün yeryüzündekiler!
Psl	96	10	Uluslara, «RAB egemenlik sürüyor» deyin. Dünya sağlam kurulmuş, sarsılmaz. O halkları adaletle yargılar.
Psl	96	11	Sevinsin gökler, coşsun yeryüzü! Gürlesin deniz içindekilerle birlikte!
Psl	96	12	Bayram etsin kırlar ve üzerindikiler! O zaman RAB' bin önünde bütün orman ağaçları Sevinçle haykıracak. Çünkü O geliyor! Yeryüzünü yargılamaya geliyor.

The Holy Bible in Turkish

Dünyayı adaletle,
Halkları kendi gerçeğiyle yönetecek.
RAB egemenlik sürüyor, coşsun yeryüzü,
Bütün kıyı halkları sevin sin!
Bulut ve zifiri karanlık sarmış çevresini,
Doğruluk ve adalettir tahtının temeli.
Ateş yürüyor Onun önünde,
Düşmanlarını yakıyor çevrede.
Şimşekleri dünyayı aydınlatır,
Yeryüzü görüp titrer.
Dağlar balmumu gibi erir,
RABbin, bütün yeryüzünün Rabbi önünde.
Gökler Onun doğruluğunu duyurur,
Bütün halklar görkemi ni görür.
Utansın puta tapanlar,
Değersiz putlarla övünenler!
RABbe tapın, ey bütün ilahlar!
Siyon seviniyor yargılarını duyunca, ya RAB,
Yahuda kentleri coşuyor.
Çünkü sensin, ya RAB, bütün yeryüzünün en yücesi,
Bütün ilahların üstündesin, çok ulusun.
Ey sizler, RABbi sevenler, kötülükten tiksini n.
O sadık kullarının canını korur,
Onları kötülerin elinden kurtarır.
Doğrulara ışık,
Temiz yürekli lere sevinç saçar.
Ey doğrular, RAB' de sevinç bulun,
Kutsallığını anarak O' na şükredin!
Yeni bir ezgi söyleyin RABbe.
Çünkü harikalar yaptı,
Zaferler kazandı sağ eli ve kutsal koluyla.
RAB ulusların gözü önüne serdi kurtuluşunu,
Zaferini bildirdi.
İsrail halkına sevgisini,
Sadakatini anımsadı;
Tanrımızın zaferini gördü dünyanın dört bucağı.
Sevinç çığlıkları yükseltin RABbe, ey yeryüzündekiler!
Sevinç ilahileriyle yeri göğü çınlatın!
Lirle ezgiler sunun RABbe,
Lir ve müzik eşliğinde!
Boru ve borazan eşliğinde
Sevinç çığlıkları atın Kral olan RABbin önünde.
Gürlesin deniz ve içindekiler,
Gürlesin yeryüzü ve üzerindeki ler.
El çırp s n ırmaklar,
Sevinçle haykırırsın dağlar
RAB' bin önünde!
Çünkü O geliyor
Yeryüzünü yönetmeye.
Dünyayı adaletle,
Halkları doğrulukla yönetecek.
RAB egemenlik sürüyor, titresin halklar!
Keruvlar arasında tahtına oturmuş,
Sarsılsın yeryüzü!
RAB Siyonda uludur,
Yücedir O, bütün halklara egemendir.
Övsünler büyük, müthiş adını!
O kutsaldır.
Ey adaleti seven güçlü kral,
Eşitliği sen sağladın,
Yakup soyunda doğru ve adil olanı sen yaptın.
Yüceltin Tanrımız RABbi,
Ayaklarının taburesi önünde tapını n!
O kutsaldır.
Musayla Harun Onun kâhinleri indendi,
Samuel de Onu adıyla çağır anlar arasındaydı.
RABbe seslenir l erdi,
O da yanıtlardı.
Bulut sütunu içinden onlarla konuştu,
Uydular Onun buyruklarına,
Kendilerine verdiği kurallara.
Ya RAB Tanrımız, yanı t verdin onlara;

			The Holy Bible in Turkish
			Bağışlayıcı bir Tanrı oldun,
			Ama yaptıkları kötülüğü cezasız bırakmadın.
Psl	99	9	Tanrımız RAB' bi yüceltin, Tapının O' na kutsal dağında! Çünkü Tanrımız RAB kutsaldır.
Psl	100	1	Ey bütün dünya, RABbe sevinç çılgınlıkları yükseltin!
Psl	100	2	Ona neşeyle kulluk edin, Sevinç ezgileriyle çıkın huzuruna!
Psl	100	3	Bilin ki RAB Tanrıdır. Bizi yaratan Odur, biz de Onunuz, Onun halkı, otlağının koyunlarıyız.
Psl	100	4	Kapılarına şükranla, Avlularına övgüyle girin! Şükredin ona, adına övgüler sunun!
Psl	100	5	Çünkü RAB iyidir, Sevgisi sonsuzdur. Sadakati kuşaklar boyunca sürer.
Psl	101	1	Sevgini ve adaletini ezgilerle anacağım, Seni ilahilerle öveceğim, ya RAB.
Psl	101	2	Dürüst davranmaya özen göstereceğim, Ne zaman geleceksin bana? Temiz bir yaşam süreceğim evimde,
Psl	101	3	Önümde alçaklığa izin vermeyeceğim. Tiksinirim dönemlerin işinden, Etkilemez beni.
Psl	101	4	Uzak olsun benden sapıklık, Tanımak istemem kötülüğü.
Psl	101	5	Yok ederim dostunu gizlice çekiştireni, Katlanamam tepeden bakan, gururlu insana.
Psl	101	6	Gözüm ülkenin sadık insanları üzerinde olacak, Yanımda oturmalarını isterim; Bana dürüst yaşayan kişi hizmet edecek.
Psl	101	7	Dolap çeviren evimde oturmayacak, Yalan söyleyen gözümün önünde durmayacak.
Psl	101	8	Her sabah ülkedeki kötülere yok ederek Bütün haksızları RAB' bin kentinden söküp atacağım.
Psl	102	1	Ya RAB, duamı işit, Yakarışım sana erişsin.
Psl	102	2	Sıkıntılı günümde yüzünü benden gizleme, Kulak ver sesime, Seslenince yanıt ver bana hemen.
Psl	102	3	Çünkü günlerim duman gibi yok oluyor, Kemiklerim ateş gibi yanıyor.
Psl	102	4	Yüreğim kırgın yemiş ot gibi kurudu, Ekmek yemeyi bile unuttum.
Psl	102	5	Bir deri bir kemiğe döndüm Acı acı inlemekten.
Psl	102	6	İssız yerlerdeki ishakkuşunu andırıyorum, Viranelerdeki kukumav gibiyim.
Psl	102	7	Gözümde uyku girmiyor, Damda yalnız kalmış bir kuş gibiyim.
Psl	102	8	Düşmanlarım bütün gün bana hakaret ediyor, Bana dil uzatanlar adımları lanet için kullanıyor.
Psl	102	9	Kızıp öfkeli olduğun için Külü ekmek gibi yiyor, İçeceğime gözyaşı katıyorum.
Psl	102	11	Beni kaldırıp bir yana attın. Günlerim akşam uzayan gölge gibi yitmekte, Ot gibi sararmaktayım.
Psl	102	12	Ama sen, sonsuza dek tahtında oturursun, ya RAB, Ünün kuşaklar boyu sürer.
Psl	102	13	Kalıp Siyona sevecenlik göstereceksin, Çünkü onu kayırmanın zamanıdır, beklenen zaman geldi.
Psl	102	14	Kulların onun taşlarından hoşlanır, Tozunu bile severler.
Psl	102	15	Uluslar RABbin adından, Yeryüzü kralları görkeminden korkacak.
Psl	102	16	Çünkü RAB Siyonu yeniden kuracak, Görkem içinde görünecek.
Psl	102	17	Yoksulların duasına kulak verecek, Yalvarışlarını asla hor görmeyecek.
Psl	102	18	Bunlar gelecek kuşak için yazılsın, Öyle ki, henüz doğmamış insanlar

The Holy Bible in Turkish

RABbe övgüler sunsun.

Psl	102	19	RAB yücelerdeki kutsal katından aşağı baktı,
Psl	102	20	Göklerden yeryüzünü gözetledi,
Psl	102	21	Tutsakların iniltisini duymak, Ölüm mahkûmlarını kurtarmak için.
			Böylece halklar ve krallıklar RABbe tapınmak için toplanınca, Onun adı Siyonda, Övgüsü Yeruşalimde duyurulacak.
Psl	102	23	RAB gücümü kırdı yaşam yolunda, Ömrümü kısalttı.
Psl	102	24	<<Ey Tanrım, ömrümün ortasında canımı alma!>> dedim.
Psl	102	25	<<Senin yılların kuşaklar boyu sürer! <<Çok önceden attın dünyanın temellerini,
Psl	102	26	Gökler de senin ellerinin yapıtıdır. Onlar yok olacak, ama sen kalıcısın. Hepsi bir giysi gibi eskiyecek. Onları bir kaftan gibi değiştireceksin, Geçip gidecekler.
Psl	102	27	Ama sen hep aynısın, Yılların tükenmeyecek.
Psl	102	28	Gözetiminde yaşayacak kullarının çocukları, Senin önünde duracak soyları.>>
Psl	103	1	RABbe övgüler sun, ey gönlüm!
Psl	103	2	Onun kutsal adına övgüler sun, ey bütün varlığım!
Psl	103	3	RABbe övgüler sun, ey canım!
Psl	103	4	İyiliklerinin hiçbirini unutma!
Psl	103	5	Bütün suçlarını bağışlayan, Bütün hastalıklarını iyileştiren, Canını ölüm çukurundan kurtaran, Sana sevgi ve sevecenlik tacı giydiren, Yaşam boyu seni iyiliklerle doyuran Odur, Bu nedenle gençliğin kartalınki gibi tazelenir.
Psl	103	6	RAB bütün düşkünlere Hak ve adalet sağlar.
Psl	103	7	Kendi yöntemlerini Musaya, İşlerini İsraillilere açıkladı.
Psl	103	8	RAB sevecen ve lütfedendir, Tez öfkelenmez, sevgisi engindir.
Psl	103	9	Sürekli suçlamaz, Öfkesini sonsuza dek sürdürmez.
Psl	103	10	Bize günahlarımızıza göre davranmaz, Suçlarımızın karşılığını vermez.
Psl	103	11	Çünkü gökler yeryüzünden ne kadar yüksekse, Kendisinden korkanlara karşı sevgisi de o kadar büyüktür.
Psl	103	12	Doğu batıdan ne kadar uzaksa, O kadar uzaklaştırdı bizden isyanlarımızı.
Psl	103	13	Bir baba çocuklarına nasıl sevecen davranırsa, RAB de kendisinden korkanlara öyle sevecen davranır.
Psl	103	14	Çünkü mayamızı bilir, Toprak olduğumuzu anımsar.
Psl	103	15	İnsana gelince, ota benzer ömrü, Kır çiçeği gibi serpilir;
Psl	103	16	Rüzgar üzerine esince yok olur gider, Bulunduğu yer onu tanımaz.
Psl	103	17	Ama RAB kendisinden korkanları sonsuza dek sever, Antlaşmasına uyan Ve buyruklarına uymayı anımsayan soylarına adil davranır.
Psl	103	19	RAB tahtını göklere kurmuştur, Onun egemenliği her yeri kapsar.
Psl	103	20	RABbe övgüler sunun, ey sizler, Onun melekleri, Onun sözünü dinleyen, Söylediklerini yerine getiren güç sahipleri!
Psl	103	21	RABbe övgüler sunun, ey sizler, Onun bütün göksel orduları, İsteğini yerine getiren kulları!
Psl	103	22	RAB' be övgüler sunun, Ey O'nun egemen olduğu yerlerdeki bütün yaratıklar!
Psl	104	1	RAB' be övgüler sun, ey gönlüm! RABbe övgüler sun, ey gönlüm! Ya RAB Tanrım, ne ulusun! Görkem ve yücelik kuşanmışsın,

Psl	104	2	Bir kaftana bürünür gibi ışığa bürünmüşsün.
Psl	104	3	Gökleri bir çadır gibi geren, Evini yukarıdaki sular üzerine kuran, Bulutları kendine savaş arabası yapan, Rüzgarın kanatları üzerinde gezen,
Psl	104	4	Rüzgarları kendine haberci, Yıldırımları hizmetkâr eden sensin. eden sensin>> ya da <<Meleklerini rüzgarlar, hizmetkârlarını ateş alevleri yapan sensin>>.
Psl	104	5	Yeryüzünü temeller üzerine kurdun, Asla sarsılmasın diye.
Psl	104	6	Engini ona bir giysi gibi giydirdin, Sular dağların üzerinde durdu.
Psl	104	7	Sen kükreyince sular kaçtı, Göğü gürletince hemen çekildi.
Psl	104	8	Dağları aşıp derelere aktı, Onlar için belirlediğin yerlere doğru.
Psl	104	9	Bir sınır koydun önlerine, Geçmesinler, gelip yeryüzünü bir daha kaplamasınlar diye.
Psl	104	10	Vadilerde fışkırttığın pınarlar, Dağların arasından akar.
Psl	104	11	Bütün kır hayvanlarını suvarır, Yaban eşeklerinin susuzluğunu giderirler.
Psl	104	12	Kuşlar yarılarında yuva kurar, Dalların arasında otuşurlar.
Psl	104	13	Gökteki evinden dağları sularsın, Yeryüzü işlerinin meyvesine doyar.
Psl	104	14	Hayvanlar için ot, İnsanların yararı için bitkiler yetiştirirsin; İnsanlar ekmeğini topraktan çıkarsın diye,
Psl	104	15	Yüreklerini sevindiren şarabı, Yüzlerini güldüren zeytinyağını, Güçlerini artıran ekmeği hep sen verirsin.
Psl	104	16	RABbin ağaçları, Kendi diktiği Lübnan sedirleri suya doyar.
Psl	104	17	Kuşlar orada yuva yapar, Leyleğin evi ise çamlardadır.
Psl	104	18	Yüksek dağlar dağ keçilerinin uğrağı, Kayalar kaya tavşanlarının sığınağıdır.
Psl	104	19	Mevsimleri göstereceğin diye ayı, Batacağı zamanı bilen güneşi yarattın.
Psl	104	20	Karartırsın ortalığı, gece olur, Başlar kıpırdamaya orman hayvanları.
Psl	104	21	Genç aslan av peşinde kükrer, Tanrıdan yiyecek ister.
Psl	104	22	Güneş doğunca İnlerine çekilir, yatarlar.
Psl	104	23	İnsan işine gider, Akşama dek çalışmak için.
Psl	104	24	Ya RAB, ne çok eserin var! Hepsini bilgece yaptın; Yeryüzü yarattıklarınla dolu.
Psl	104	25	İşte uçsuz bucaksız denizler, İçinde kaynaşan sayısız canlılar, Büyük küçük yaratıklar.
Psl	104	26	Orada gemiler dolaşır, İçinde oynasın diye yarattığın Livyatan da orada.
Psl	104	27	Hepsi seni bekliyor, Yiyeceklerini zamanında veresin diye.
Psl	104	28	Sen verince onlar toplar, Sen elini açınca onlar iyiliğe doyar.
Psl	104	29	Yüzünü gizleyince dehşete kapılırlar, Soluklarını kesince ölüp toprak olurlar.
Psl	104	30	Ruhunu gönderince var olurlar, Yeryüzüne yeni yaşam verirsin.
Psl	104	31	RABbin görkemi sonsuza dek sürsün! Sevinsin RAB yaptıklarıyla!
Psl	104	32	O bakınca yeryüzü titrer, O dokununca dağlar tüter.
Psl	104	33	Ömrümce RABbe ezgiler söyleyecek, Var oldukça Tanrımı ilahilerle öveceğim.
Psl	104	34	Düşüncem ona hoş görünsün,

The Holy Bible in Turkish

Sevincim RAB ol sun!

Psl 104 35

Tükensin dünyadaki günahlılar,
Yok ol sun artık kötüler!
RAB' be övgüler sun, ey gönlüm!
RAB' be övgüler sunun!

Psl 105 1

RABbe şükredin, Onu adıyla çağırın,
Halklara duyurun yaptıklarını!

Psl 105 2

Onu ezgilerle, ilahilerle övün,
Bütün harikalarını anlatın!

Psl 105 3

Kutsal adıyla övünün,
Sevinsin RABbe yönelenler!

Psl 105 4

RABbe ve Onun gücüne bakın,
Durmadan Onun yüzünü arayın!

Psl 105 5

Ey sizler, kulu İbrahimin soyu,
Seçtiği Yakupoğulları,
Onun yaptığı harikaları,
olağanüstü işlerini
Ve ağzından çıkan yargıları anımsayın!

Psl 105 7

Tanrımız RAB Odur,
Yargıları bütün yeryüzünü kapsar.

Psl 105 8

O antlaşmasını,
Bin kuşak için verdiği sözü,
İbrahimle yaptığı antlaşmayı,
İshak için içtiği andı sonsuza dek anımsar.

Psl 105 10

<<Hakkınıza düşen mülk olarak
Kenan ülkesini size vereceğim>> diyerek,
Bunu Yakup için bir kural,
İsraille sonsuza dek geçerli bir antlaşma yaptı.

Psl 105 12

O zaman bir avuç insandılar,
Sayıca az ve ülkeye yabancıydılar.

Psl 105 13

Bir ulustan öbürüne,
Bir ülkeden ötekine dolaşıp durdular.

Psl 105 14

RAB kimsenin onları ezmesine izin vermedi,
Onlar için kralları bile payladı:

Psl 105 15

<<Mesnettiklerime dokunmayın,
Peygamberlerime kötülük etmeyin!>> dedi.

Psl 105 16

Ülkeye kıtlık gönderdi,
Bütün yiyeceklerini yok etti.

Psl 105 17

Önlerinden bir adam göndermişti,
Köle olarak satılan Yusuftu bu.

Psl 105 18

Zincir vurup incittiler ayaklarını,
Demir halka geçirdiler boynuna,

Psl 105 19

Söyledikleri gerçekleştinceye dek,
RABbin sözü onu sınadı.

Psl 105 20

Kral adam gönderip Yusufu salıverdi,
Halklara egemen olan onu özgür kıldı.

Psl 105 21

Onu kendi sarayının efendisi,
Bütün varlığının sorumlusu yaptı;

Psl 105 22

Önderlerini istediği gibi eğitsin,
İleri gelenlerine akıl versin diye.

Psl 105 23

O zaman İsrail Mısıra gitti,
Yakup Ham ülkesine yerleşti.

Psl 105 24

RAB halkını alabildiğine çoğalttı,
Düşmanlarından sayıca artırdı onları.

Psl 105 25

Sonunda tutumunu değiştirdi düşmanlarının:
Halkından tiksindiler,

Psl 105 26

Kullarına kurnazca davrandılar.
Kulu Musayı,

Psl 105 27

Seçtiği Harunu gönderdi aralarına.
Onlar gösterdiler RABbin belirttilerini,

Psl 105 28

Ham ülkesinde şaşılacak işlerini.
Karanlık gönderip ülkeyi karanlığa bürüdü RAB,

Psl 105 29

Çünkü Mısırlılar Onun sözlerine karşı gelmişti.
Kana çevirdi sularını,

Psl 105 30

Öldürdü balıklarını.
Ülkede kurbağalar kaynaştı

Psl 105 31

Krallarının odalarına kadar.
RAB buyurunca sinek sürüleri,

Psl 105 32

Sivrisinekler üşüştü ülkenin her yanına.
Dolu yağdırdı yağmur yerine,

Psl 105 33

Şimşekler çaktırdı ülkelerinde.
Bağlarını, incir ağaçlarını vurdu,

			The Holy Bible in Turkish
Psl	105	34	Parçaladı ülkenin ağaçlarını. O buyurunca çekirgeler, Sayısız yavrular kaynadı.
Psl	105	35	Ülkenin bütün bitkilerini yediler, Toprağın ürününü yiyip bitirdiler.
Psl	105	36	RAB ülkede ilk doğanların hepsini, İlk çocuklarını öldürdü.
Psl	105	37	İsrailiileri ülkeden altın ve gümüşle çıkardı, Oymaklarından tek kişi bile tökezlemedi.
Psl	105	38	Onlar gidince Mısır sevindi, Çünkü İsrail korkusu çökmüştü Mısırın üzerine.
Psl	105	39	RAB bulutu bir örtü gibi yaydı üzerlerine, Gece ateş verdi yollarını aydınlatsın diye.
Psl	105	40	İstediler, bildircin gönderdi, Göksel ekmekle doyurdu karınlarını.
Psl	105	41	Kayayı yardı, sular fıskırdı, Çorak topraklarda bir ırmak gibi aktı.
Psl	105	42	Çünkü kutsal sözünü, Kulu İbrahime verdiği sözü anımsadı.
Psl	105	43	Halkını sevinç içinde, Seçtiklerini sevinç çığlıklarıyla ülkeden çıkardı.
Psl	105	44	Ulusların topraklarını verdi onlara. Halkların emeğini miras aldılar;
Psl	105	45	Kurallarını yerine getirsinler, Yasalarına uysunlar diye.
Psl	106	1	RAB'be övgüler sunun! Övgüler sunun, RABbe! RABbe şükredin, çünkü O iyidir, Sevgisi sonsuzdur.
Psl	106	2	RABbin büyük işlerini kim anlatabilir, Kim Ona yeterince övgü sunabilir?
Psl	106	3	Ne mutlu adalete uyanlara, Sürekli doğru olanı yapanlara!
Psl	106	4	Ya RAB, halkına lütfettiğinde anımsa beni, Onları kurtardığında ilgilen benimle.
Psl	106	5	Öyle ki, seçtiklerinin gönencini göreyim, Ulusunun sevincini, Kendi halkının kıyancını paylaşayım.
Psl	106	6	Atalarımız gibi biz de günah işledik, Suç işledik, kötülük ettik.
Psl	106	7	Atalarımız Mısırdayken Yaptığın harikaları anlamadı, Çok kez gösterdiğin sevgiyi anımsamadı, Denizde, Kızıldenizde başkaldırdılar.
Psl	106	8	Buna karşın RAB gücünü göstermek için, Adı uğruna kurtardı onları.
Psl	106	9	Kızıldenizi azarladı, kurudu deniz, Yürüdüler enginde Onun öncülüğünde, Çölde yürür gibi.
Psl	106	10	Kendilerinden nefret edenlerin elinden aldı onları, Düşmanlarının pençesinden kurtardı.
Psl	106	11	Sular yuttu hasımlarını, Hiçbiri kurtulmadı.
Psl	106	12	O zaman atalarımız Onun sözlerine inandılar, Ezgiler söyleyerek Onu övdüler.
Psl	106	13	Ne var ki, RABbin yaptıklarını çabucak unuttular, Öğüt vermesini beklemediler.
Psl	106	14	Özlemle kıvrandılar çölde, Tanrıyı denediler ıssız yerlerde.
Psl	106	15	Tanrı onlara istediklerini verdi, Ama üzerlerine yıpratıcı bir hastalık gönderdi.
Psl	106	16	Onlar ordugahlarında Musayı, RABbin kutsal kulu Harunu kıskanıncı,
Psl	106	17	Yer yarıldı ve Datani yuttu, Avıramla yandaşlarının üzerine kapandı.
Psl	106	18	Ateş kavurdu onları izleyenleri, Alev yaktı kötülerini.
Psl	106	19	Bir buzağı heykeli yaptılar Horevde, Dökme bir puta tapındılar.
Psl	106	20	Tanrının yüceliğini, Ot yiyen öküz putuna değiştirdiler.
Psl	106	21	Unuttular kendilerini kurtaran Tanrıyı,

			The Holy Bible in Turkish
Psl	106	22	Mısrırda yaptığı büyük işleri,
Psl	106	23	Ham ülkesinde yarattığı harikaları, Kızıldeniz kıyısında yaptığı müthiş işleri.
Psl	106	24	Bu yüzden onları yok edeceğini söyledi Tanrı, Ama seçkin kulu Musa Onun önündeki gedikte durarak, Yok edici öfkesinden vazgeçirdi Onu.
Psl	106	25	Ardından hor gördüler güzelim ülkeyi, Tanrının verdiği söze inanmadılar.
Psl	106	26	Çadırlarında söylendiler, Dinlemediler RABbin sesini.
Psl	106	26	Bu yüzden RAB elini kaldırdı Ve çölde onları yere sereceğine, Soylarını ulusların arasına saçacağına, onları öteki ülkelere dağıtacağına ant içti.
Psl	106	28	Sonra Baal -Peora bel bağladılar, Ölölere sunulan kurbanları yediler.
Psl	106	29	Öfkelendirdiler RABbi yaptıklarıyla, Salgın hastalık çıktı aralarında.
Psl	106	30	Ama Pinehas kalkıp araya girdi, Felaketi önledi.
Psl	106	31	Bu doğruluk sayıldı ona, Kuşaklar boyu, sonsuza dek sürecek bu.
Psl	106	32	Yine RABbi öfkelendirdiler Meriva suları yanında, Musanın başına dert açıldı onlar yüzünden;
Psl	106	33	Çünkü onu sinirlendirdiler, O da düşünmeden konuştu.
Psl	106	34	RABbin onlara buyurduğu gibi Yok etmediler halkları,
Psl	106	35	Tersine öteki uluslara karıştırlar, Onların törelerini öğrendiler.
Psl	106	36	Putlarına taptılar, Bu da onlara tuzak oldu.
Psl	106	37	Oğullarını, kızlarını Cinlere kurban ettiler.
Psl	106	38	Kenan putlarına kurban olsun diye oğullarının, kızlarının kanını, Suçsuzların kanını döktüler; Ülke onların kanıyla kirlendi.
Psl	106	39	Böylece yaptıklarıyla kirlili sayıldılar, Vefasız duruma düştüler töreleriyle.
Psl	106	40	RABbin öfkesi parladı halkına karşı, Tiksindi kendi halkından.
Psl	106	41	Onları ulusların eline teslim etti. Onlardan nefret edenler onlara egemen oldu.
Psl	106	42	Düşmanları onları ezdi, Boyun eğdirdi hepsine.
Psl	106	43	RAB onları birçok kez kurtardı, Ama akılları fikirleri başkaldırmaktaydı Ve alçaltıldılar suçları yüzünden.
Psl	106	44	RAB yine de ilgilendi sıkıntılılarıyla Yakarışlarını duyunca.
Psl	106	45	Antlaşmasını anımsadı onlar uğruna, Eşsiz sevgisinden ötürü vazgeçti yapacaklarından.
Psl	106	46	Merhamet koydu onları tutsak alanların yüreğine.
Psl	106	47	Kurtar bizi, ey Tanrımız RAB, Topla bizi ulusların arasından. Kutsal adına şükre delim, Yüceliğinle övünelim.
Psl	106	48	Öncesizlikten sonsuza dek, İsrail'in Tanrısı RAB' be övgüler olsun! Bütün halk, <<Amin!>> desin. RAB' be övgüler olsun!
Psl	107	1	RABbe şükredin, çünkü O iyidir, Sevgisi sonsuzdur.
Psl	107	2	Böyle desin RABbin kurtardıkları, Düşman pençesinden özgür kıldıkları,
Psl	107	3	Doğudan, batıdan, kuzeyden, güneydenfş, Bütün ülkelerden topladıkları.
Psl	107	4	İssız çöllerde dolaştırlar, Yerleşecekleri kente giden bir yol bulamadılar.
Psl	107	5	Aç, susuz, Sefil oldular.

The Holy Bible in Turkish

Psl	107	6	0 zaman sıkıntı içinde RABbe yakardılar, RAB kurtardı onları dertlerinden.
Psl	107	7	Yerleşecekleri bir kente varıncaya dek, Onlara doğru yolda öncülük etti.
Psl	107	8	Şükretsınler RABbe sevgisi için, İnsanlar yararına yaptığı harikalar için.
Psl	107	9	Çünkü 0 susamış canın susuzluğunu giderir, Aç canı iyiliklerle doyurur.
Psl	107	10	Zincire vurulmuş, acıyla kıvranan tutsaklar, Karanlıkta, zifiri karanlıkta oturmuştu.
Psl	107	11	Çünkü Tanrının buyruklarına karşı çıkmışlardı, Küçümsemişlerdi Yüceler Yücesinin öğüdünü.
Psl	107	12	Ağır işlerle hayatı onlara zehir etti, Çöktüler, yardım eden olmadı.
Psl	107	13	0 zaman sıkıntı içinde RABbe yakardılar, RAB kurtardı onları dertlerinden;
Psl	107	14	Çıkardı karanlıktan, zifiri karanlıktan, Kopardı zincirlerini.
Psl	107	15	Şükretsınler RABbe sevgisi için, İnsanlar yararına yaptığı harikalar için!
Psl	107	16	Çünkü tunç kapıları kırdı, Demir kapı kollarını parçaladı 0.
Psl	107	17	Cezalarını buldu aptallar, Suçları, isyanları yüzünden.
Psl	107	18	İğrenir olmuşlardı bütün yemeklerden, Ölümün kapılarına yaklaşmışlardı.
Psl	107	19	0 zaman sıkıntı içinde RABbe yakardılar, RAB kurtardı onları dertlerinden.
Psl	107	20	Sözünü gönderip iyileştirdi onları, Kurtardı ölüm çukurundan.
Psl	107	21	Şükretsınler RABbe sevgisi için, İnsanlar yararına yaptığı harikalar için!
Psl	107	22	Şükran kurbanları sunsunlar Ve sevinç çılgınlıklarıyla duyursunlar Onun yaptıklarını!
Psl	107	23	Gemilerle denize açılanlar, Okyanuslarda iş yapanlar,
Psl	107	24	RABbin işlerini, Derinliklerde yaptığı harikaları gördüler.
Psl	107	25	Çünkü 0 buyurunca şiddetli bir fırtına koptu, Dalgalar şaha kalktı.
Psl	107	26	Göklere yükselip diplere indi gemiler, Sıkıntıdan canları burunlarına geldi gemicilerin,
Psl	107	27	Sarhoş gibi sallanıp sendelediler, Uсталıkları işe yaramadı.
Psl	107	28	0 zaman sıkıntı içinde RABbe yakardılar, RAB kurtardı onları dertlerinden.
Psl	107	29	Fırtınayı limanlığa çevirdi, Yatıştı dalgalar;
Psl	107	30	Rahatlayınca sevindiler, Diledikleri limana götürdü RAB onları.
Psl	107	31	Şükretsınler RABbe sevgisi için, İnsanlar yararına yaptığı harikalar için!
Psl	107	32	Yüceltsınler onu halk topluluğunda, Övgüler sunsunlar ileri gelenlerin toplantısında.
Psl	107	33	İrmakları çöle çevirir, Pınarları kurak toprağa,
Psl	107	34	Verimli toprağı çorak alana, Orada yaşayanların kötülüğü yüzünden.
Psl	107	35	Çölü su birikintisine çevirir, Kuru toprağı pınara.
Psl	107	36	Açları yerleştirir oraya; Oturacak bir kent kursunlar,
Psl	107	37	Tarlalar ekip bağlar diksinler, Bol ürün alsınlar diye.
Psl	107	38	RABbin kutsamasıyla, Çoğaldılar alabildiğine, Eksilmedi hayvanlarını.
Psl	107	39	Sonra azaldılar, alçaldılar, Baskı, sıkıntı ve acı yüzünden.
Psl	107	40	RAB rezalet saçtı soylular üzerine, Yolu izi belirsiz bir çölde dolaştırdı onları.
Psl	107	41	Ama yoksulu sefaletten kurtardı,

			The Holy Bible in Turkish
Psl	107	42	Davar sürüsü gibi çoğalttı ailelerini.
Psl	107	43	Doğru insanlar görüp sevinecek, Kötülerse ağzını kapayacak.
Psl	108	1	Aklı olan bunları göz önünde tutsun, RAB' bin sevgisini dikkate alsın.
Psl	108	2	Kararlıyım, ey Tanrı, Bütün varlığımla sana ezgiler, ilahiler söyleyeceğim!
Psl	108	3	Uyan, ey lir, ey çenk, Seheri ben uyandırayım!
Psl	108	4	Halkların arasında sana şükürler sunayım, ya RAB, Ulusların arasında seni ilahilerle öveyim.
Psl	108	5	Çünkü sevgin göklere erişir, Sadakatın gökyüzüne ulaşır.
Psl	108	6	Yüceliğini göster göklerin üstünde, ey Tanrı, Görkemini bütün yeryüzünü kaplasın!
Psl	108	7	Kurtar bizi sağ elinle, yardım et, Sevdiklerin özgürlüğe kavuşsun diye!
Psl	108	8	Tanrı şöyle konuştu kutsal yerinde: <<Şekemi sevinçle bölüştürecek, Sukkot Vadisini ölçeceğim.
Psl	108	9	Gilat benimdir, Manaşşe de benim, Efrayim miğferim, Yahuda asam.
Psl	108	9	Moav yıkanma leğenim, Edomun üzerine çarığımı fırlatacağım, Filiste zaferle haykıracacağım.>> fırlatılması, bir yerin sahiplenilmesi
			anlamına geliyordu.
Psl	108	10	Kim beni surlu kente götürecekt? Kim bana Edoma kadar yol gösterecek?
Psl	108	11	Ey Tanrı, sen bizi reddetmedin mi? Ordularımıza öncülük etmiyor musun artık?
Psl	108	12	Yardım et bize düşmana karşı, Çünkü boştur insan yardımı.
Psl	108	13	Tanrı'yla zafer kazanırsız, O çiğner düşmanlarımızı.
Psl	109	1	Ey övgüler sunduğum Tanrı, Sessiz kalma!
Psl	109	2	Çünkü kötüler, yalancılar Bana karşı ağzını açtı, Karalıyorlar beni.
Psl	109	3	Nefret dolu sözlerle beni kuşatıp Yok yere bana savaş açtılar.
Psl	109	4	Sevgime karşılık bana düşman oldular, Benise dua etmekteyim.
Psl	109	5	İyiliğime kötülük, Sevgime nefretle karşılık verdiler.
Psl	109	6	Kötü bir adam koy düşmanın başına, Sağında onu suçlayan biri dursun!
Psl	109	7	Yargılanınca suçlu çıksın, Duası bile günah sayılsın!
Psl	109	8	Ömrü kısa olsun, Görevini bir başkası üstlensin!
Psl	109	9	Çocukları öksüz, Karısı dul kalsın!
Psl	109	10	Çocukları avare gezip dilensin, Yıkık evlerinden uzakta yiyecek arasın!
Psl	109	11	Bütün malları tefecinin ağına düşsün, Emeğini yabancılar yağmalasın!
Psl	109	12	Kimse ona sevgi göstermesin, Öksüzlerine acıyan olmasın!
Psl	109	13	Soyu kurusun, Bir kuşak sonra adı silinsin!
Psl	109	14	Atalarının suçları RABbin önünde anılsın, Annesinin günahı silinmesin!
Psl	109	15	Günahları hep RABbin önünde dursun, RAB anılarını yok etsin yeryüzünden!
Psl	109	16	Çünkü düşmanım sevgi göstermeyi düşünmedi, Ölesiye baskı yaptı mazluma, yoksula, Yüreği kırık insana.
Psl	109	17	Sevdiği lanet başına gelsin! Madem kutsamaktan hoşlanmıyor, Uzak olsun ondan kutsamak!

The Holy Bible in Turkish

Psl	109	18	Laneti bir giysi gibi giydi, Su gibi içine, yağ gibi kemiklerine işlesin lanet!
Psl	109	19	Bir giysi gibi onu örtünsün, Bir kuşak gibi hep onu sarsın! düşmanlarının konuşmasıdır.
Psl	109	20	Düşmanlarıma, beni kötül eyenlere, RAB böyle karşılık versin!
Psl	109	21	Ama sen, ey Egemen RAB, Adın uğruna bana ilgi göster; Kurtar beni, iyiliğin, sevgin uğruna!
Psl	109	22	Çünkü düşkün ve yoksulum, Yüreğim yaralı içimde.
Psl	109	23	Batan güneş gibi geçip gidiyorum, Çekirge gibi silkilip atılıyorum.
Psl	109	24	Dizlerim titriyor oruç tutmaktan; Bir deri bir kemiğe döndüm.
Psl	109	25	Düşmanlarıma yüzkarası oldum; Beni görünce kafalarını sallıyorlar!
Psl	109	26	Yardım et bana, ya RAB Tanrım; Kurtar beni sevgin uğruna!
Psl	109	27	Bilsinler bu işte senin elin olduğunu, Bunu senin yaptığını, ya RAB!
Psl	109	28	Varsın lanet etsin onlar, sen kutsa beni, Bana saldıranlar utanacak, Ben kulunsa sevineceğim.
Psl	109	29	Rezilliğe bürünsün beni suçlayanlar, Kaftan giyer gibi utançlarıyla örtünsünler!
Psl	109	30	RABbe çok şükredeceğim, Kalabalığın arasında ona övgüler dizeceğim;
Psl	109	31	Çünkü o yoksulun sağında durur, Onu yargılayanlardan kurtarmak için.
Psl	110	1	RAB efendime: «Ben düşmanlarını ayaklarının altına serinceye dekfü sağında otur» diyor. «Ayaklarına tabure yapınca dek».
Psl	110	2	RAB Siyondan uzatacak kudret asanı, Düşmanlarının ortasında egemenlik sür!
Psl	110	3	Savaşacağın gün Gönüllü gidecek askerlerin. Seherin bağrından doğan çiy gibi Kutsal giysiler içinde Sana gelecek gençlerin.
Psl	110	4	RAB ant içti, kararından dönmez: «Melki sedek düzeni uyarınca Sonsuza dek kâhinsin sen!» dedi.
Psl	110	5	Rab senin sağındadır, Kralları ezecek öfkeli olduğu gün.
Psl	110	6	Ulusları yargılayacak, ortalığı cesetler dolduracak, Dünyanın dört bucağında başları ezecek.
Psl	110	7	Yol kenarındaki dereden su içecek; Bu yüzden başını dik tutacak.
Psl	111	1	Övgüler sunun RABbe! Doğru insanların toplantısında, Topluluk içinde, Bütün yüreğimle RABbe şükredeceğim.
Psl	111	2	RABbin işleri büyüktür, Onlardan zevk alanlar hep onları düşünür.
Psl	111	3	Onun yaptıkları yüce ve görkemlidir, Doğruluğu sonsuza dek sürer.
Psl	111	4	RAB unutulmayacak harikalar yaptı, O sevecen ve lütfedendir.
Psl	111	5	Kendisinden korkanları besler, Antlaşmasını sonsuza dek anımsar.
Psl	111	6	Ulusların topraklarını kendi halkına vermekle Gösterdi onlara işlerinin gücünü.
Psl	111	7	Yaptığı her işte sadık ve adildir, Bütün koşulları güvenilirdir;
Psl	111	8	Sonsuza dek sürer, Sadakat ve doğrulukla yapılır.
Psl	111	9	O halkının kurtuluşunu sağladı, Antlaşmasını sonsuza dek geçerli kıldı.
Psl	111	10	Adı kutsal ve mühtistir. Bilgeliliğin temeli RAB korkusudur, O'nun kurallarını yerine getiren herkes Sağduyu sahibi olur.

The Holy Bible in Turkish

O'na sonsuza dek övgü sunulur!
 Övgüler sunun RABbe! Ne mutlu RABden korkan insana,
 Onun buyruklarından büyük zevk alana!
 Soyu yeryüzünde güç kazanacak,
 Doğruların kuşağı kutsanacak.
 Bolluk ve zenginlik eksilmez evinden,
 Sonsuza dek sürer doğruluğu.
 Karanlıkta ışık doğar dürüstler için,
 Lütfeden, sevecen, doğru insanlar için.
 Ne mutlu eli açık olan, ödünç veren,
 İşlerini adaletle yürüten insana!
 Asla sarsılmaz,
 Sonsuza dek anılır doğru insan.
 Kötü haberden korkmaz,
 Yüreği sarsılmaz, RABbe güvenir.
 Gözü pektir, korku nedir bilmez,
 Sonunda düşmanlarının yenilgisini görür.
 Armağanlar dağıttı, yoksullara verdi;
 Doğruluğu sonsuza dek kalıcıdır,
 Gücü ve saygınlığı artar.
 Kötü kişi bunu görünce kudurur,
 Dişlerini gıcırdatır, kendi kendini yer, bitirir.
 Kötülerin dileği boşa çıkar.
 Övgüler sunun RABbe! Övgüler sunun, ey RABbin kulları,
 RABbin adına övgüler sunun!
 Şimdiden sonsuza dek
 RABbin adına şükürler olsun!
 Güneşin doğduğu yerden battığı yere kadar
 RABbin adına övgüler sunulmalı!
 RAB bütün uluslara egemendir,
 Görkemi gökleri aşar.
 Var mı Tanrımız RAB gibi,
 Yücelerde oturan,
 Göklerde ve yeryüzünde olanlara
 Bakmak için eğilen?
 Düşkünü yerden kaldırır,
 Yoksulu çöplükten çıkarır;
 Soylularla,
 Halkının soylularıyla birlikte oturtsun diye.
 Kısır kadını evde oturtur,
 Çocuk sahibi mutlu bir anne kılar. RAB'be övgüler sunun!
 İsrail Mısırdan çıktığında,
 Yakup'un soyu yabancı dil konuşan bir halktan ayrıldığında,
 Yahuda Rabbin kutsal yeri oldu,
 İsrail de Onun krallığı.
 Deniz olanı görüp geri çekildi,
 Şeria Irmağı tersine aktı.
 Dağlar koç gibi,
 Tepeler kuzu gibi sıçradı.
 Ey deniz, sana ne oldu da kaçtın?
 Ey Şeria, neden tersine aktın?
 Ey dağlar, niçin koç gibi,
 Ey tepeler, niçin kuzu gibi sıçradınız?
 Titre, ey yeryüzü,
 Kayayı havuza,
 Çakmaktaşı pınara çeviren Rab'bin önünde,
 Yakup'un Tanrısı'nın huzurunda.
 Bizi değil, ya RAB, bizi değil,
 Sevgin ve sadakatın uğruna,
 Kendi adını yücelt!
 Niçin uluslar:
 <<Hani, nerede onların Tanrısı?>> desin.
 Bizim Tanrımız göklerde dir,
 Ne isterse yapar.
 Oysa onların putları altın ve gümüşten yapılmış,
 İnsan elinin eseridir.
 Ağızları var, konuşmazlar,
 Gözleri var, görmezler,
 Kulakları var, duymazlar,
 Burunları var, koku almazlar,
 Elleri var, hissetmezler,

The Holy Bible in Turkish

Ayakları var, yürümezler,
Boğazlarından ses çıkmaz.

Psl	115	8	Onları yapan, onlara güvenen herkes Onlar gibi olacak!
Psl	115	9	Ey İsrail halkı, RABbe güven, Odur yardımcınızı ve kalkınızı!
Psl	115	10	Ey Harun soyu, RABbe güven, Odur yardımcınızı ve kalkınızı!
Psl	115	11	Ey RABden korkanlar, RABbe güvenin, Odur yardımcınızı ve kalkınızı!
Psl	115	12	RAB bizi anımsayıp kutsayacak, İsrail halkını, Harun soyunu kutsayacak.
Psl	115	13	Küçük, büyük, Kendisinden korkan herkesi kutsayacak.
Psl	115	14	RAB sizi, Sizi ve çocuklarınızı çoğaltsın!
Psl	115	15	Yeri göğü yaratan RAB Sizleri kutsasın.
Psl	115	16	Göklerin öteleri RABbindir, Ama yeryüzünü insanlara vermiştir.
Psl	115	17	Ölüler, sessizlik diyarına inenler, RABbe övgüler sunmaz;
Psl	115	18	Biziz RAB' bi öven, Şimdiden sonsuza dek. RAB' be övgüler sunun!
Psl	116	1	RABbi seviyorum, Çünkü O feryadımı duyar.
Psl	116	2	Bana kulak verdiği için, Yaşadığım sürece Ona sesleneceğim.
Psl	116	3	Ölüm iplerine dolaşmıştım, Ölüler diyarının kâbusu yakama yapışmıştı, Sıkıntıya, acıya gömülmüştüm.
Psl	116	4	O zaman RABbi adıyla çağırdım, <<Aman, ya RAB, kurtar canımı!>> dedim.
Psl	116	5	RAB lütüfkâr ve adildir, Sevecendir Tanrımız.
Psl	116	6	RAB saf insanları korur, Tükendiğim zaman beni kurtardı.
Psl	116	7	Ey canım, yine huzura kavuş, Çünkü RAB sana iyilik etti.
Psl	116	8	Sen, ya RAB, canımı ölümden, Gözlerimi yaştan, Ayaklarımı sürçmekten kurtardın.
Psl	116	9	Yaşayanların diyarında, RABbin huzurunda yürüyeceğim.
Psl	116	10	İman ettim, <<Büyük acı çekiyorum>> dediğim zaman bile. bile>> ya da <<İman ettim, bu nedenle konuştum. Büyük acı çekiyorum>> (bkz. 2Ko. 4:13).
Psl	116	11	Şaşkınlık içinde, <<Bütün insanlar yalancı>> dedim.
Psl	116	12	Ne karşılık verebilirim RABbe, Bana yaptığı onca iyilik için?
Psl	116	13	Kurtuluş sunusu olarak kadeh kaldırıp RABbi adıyla çağıracağım.
Psl	116	14	Bütün halkının önünde, RABbe adadıklarımı yerine getireceğim.
Psl	116	15	RABbin gözünde değerlidir Sadık kullarının ölümü.
Psl	116	16	Ya RAB, ben gerçekten senin kulunum; Kulun, hizmetçinin oğluyum, Sen çözdün bağlarımı.
Psl	116	17	Ya RAB, seni adınla çağırıp Şükran kurbanı sunacağım.
Psl	116	18	RABbe adadıklarımı yerine getireceğim Bütün halkının önünde,
Psl	116	19	RAB' bin Tapınağı'nın avlularında, Senin orta yerinde, ey Yeruşalim! RAB' be övgüler sunun!
Psl	117	1	Ey bütün uluslar, RABbe övgüler sunun! Ey bütün halklar, Onu yüceltin!
Psl	117	2	Çünkü bize beslediği sevgi büyüktür, RAB' bin sadakati sonsuza dek sürer. RAB' be övgüler sunun!
Psl	118	1	RABbe şükredin, çünkü O iyidir,

The Holy Bible in Turkish

Sevgisi sonsuzdur.

Psl	118	2	<<Sonsuzdur sevgisi!>> desin İsrail halkı.
Psl	118	3	<<Sonsuzdur sevgisi!>> desin Harunun soyu.
Psl	118	4	<<Sonsuzdur sevgisi!>> desin RABden korkanlar.
Psl	118	5	Sıkıntı içinde RABbe seslendim; Yanıtladı, rahata kavuşturdu beni.
Psl	118	6	RAB benden yana, korkmam; İnsan bana ne yapabilir?
Psl	118	7	RAB benden yana, benim yardımcım, Benden nefret edenlerin sonuna zaferle bakacağım.
Psl	118	8	RABbe sığınmak İnsana güvenmekten iyidir.
Psl	118	9	RABbe sığınmak Soylulara güvenmekten iyidir.
Psl	118	10	Bütün uluslar beni kuşattı, RABbin adıyla püskürttüm onları.
Psl	118	11	Kuşattılar, sardılar beni, RABbin adıyla püskürttüm onları.
Psl	118	12	Arılar gibi sardılar beni, Ama diken ateşi gibi sönuverdiler; RABbin adıyla püskürttüm onları.
Psl	118	13	İtilip kakıldım, düşmek üzereydim, Ama RAB yardım etti bana. metin <<Beni i tip kaktın>>.
Psl	118	14	RAB gücüm ve ezgidir, O kurtardı beni.
Psl	118	15	Sevinç ve zafer çığlıkları Çınlıyor doğruların çadırlarında: <<RABbin sağ eli güçlü işler yapar! RABbin sağ eli üstündür, RABbin sağ eli güçlü işler yapar!>>
Psl	118	16	Ölmeyecek, yaşayacağım, RABbin yaptıklarını duyuracağım.
Psl	118	17	RAB beni şiddetle yola getirdi, Ama ölüme terk etmedi.
Psl	118	18	Açın bana adalet kapılarını, Girip RABbe şükredeyim.
Psl	118	19	İşte budur RABbin kapısı! Doğrular girebilir oradan.
Psl	118	20	Sana şükrederim, çünkü bana yanı t verdin, Kurtarıcım oldun.
Psl	118	21	Yapıcıların reddettiği taş, Köşenin baş taşı oldu.
Psl	118	22	RABbin işidir bu, Gözümüzde harika bir iş!
Psl	118	23	Bugün RABbin yarattığı gündür, Onun için sevinip coşalım!
Psl	118	24	Ne olur, ya RAB, kurtar bizi, Ne olur, başarılı kıl bizi!
Psl	118	25	Kutsansın RABbin adıyla gelen! Kutsuyoruz sizi RABbin evinden.
Psl	118	26	RAB Tanrıdır, aydınlattı bizi. İplerle bağlayın bayram kurbanını, İlerleyin sunağın boynuzlarına kadar. dallarla bayramı kutlayın>>.
Psl	118	27	Tanrım sensin, şükrederim sana, Tanrım sensin, yüceltirim seni.
Psl	118	28	RAB' be şükredin, çünkü O iyidir, Sevgisi sonsuzdur.
Psl	119	1	Ne mutlu yolları temiz olanlara, RABbin yasasına göre yaşayanlara! 119. Mezmur akrostiş biçimde
yazılmış bir şiirdir.			
Psl	119	2	Ne mutlu Onun öğütlerine uyanlara, Bütün yüreğiyle Ona yönelenlere!
Psl	119	3	Hiç haksızlık etmezler, Onun yolunda yürürler.
Psl	119	4	Koyduğun koşullara Dikkatle uyulmasını buyurdun.
Psl	119	5	Keşke kararlı olsam Senin kurallarına uymakta!
Psl	119	6	Hiç utanmayacağım, Bütün buyruklarını izledikçe.
Psl	119	7	Şükredeceğim sana temiz yürekle, Adil hükümlerini öğrendikçe.

Psl	119	8	Kurallarını yerine getireceğim, Bırakma beni hiçbir zaman!
Psl	119	9	Genç insan yolunu nasıl temiz tutar? Senin sözünü tutmakla.
Psl	119	10	Bütün yüreğimle sana yöneliyorum, İzin verme buyruklarından sapmam!
Psl	119	11	Aklımdan çıkarmam sözünü, Sana karşı günah işlemek için.
Psl	119	12	Övgüler olsun sana, ya RAB, Bana kurallarını öğret.
Psl	119	13	Ağzından çıkan bütün hükümleri Dudaklarımla yineliyorum.
Psl	119	14	Sevinç duyuyorum öğütlerini izlerken, Sanki benim oluyor bütün hazineler.
Psl	119	15	Koşullarını derin derin düşünüyorum, Yollarını izlerken.
Psl	119	16	Zevk alıyorum kurallarından, Sözünü unutmayacağım.
Psl	119	17	Ben kuluna iyilik et ki yaşayayım, Sözüne uyayım.
Psl	119	18	Gözlerimi aç, Yasandaki harikaları göreyim.
Psl	119	19	Garibim bu dünyada, Buyruklarını benden gizleme!
Psl	119	20	İçim tükeniyor, Her an hükümlerini özlemekten.
Psl	119	21	Buyruklarından sapan Lanetli küstahları azarlarsın.
Psl	119	22	Uzaklaştır benden küçümsemeleri, hakaretleri, Çünkü öğütlerini tutuyorum.
Psl	119	23	Önderler toplanıp beni kötül eseler bile, Ben kulun senin kurallarını derin derin düşüneceğim.
Psl	119	24	Öğütlerin benim zevkimdir, Bana akıl verirler.
Psl	119	25	Toza toprağa serildim, Sözün uyarınca yaşam ver bana.
Psl	119	26	Yaptıklarımı açıkladım, beni yanıtladın; Kurallarını öğret bana!
Psl	119	27	Koşullarını anlamamı sağla ki, Harikalarının üzerinde düşüneyim.
Psl	119	28	İçim eriyor kederden, Sözün uyarınca güçlendir beni!
Psl	119	29	Yalan yoldan uzaklaştır, Yasan uyarınca lütfet bana.
Psl	119	30	Ben sadakat yolunu seçtim, Hükümlerini uygun gördüm.
Psl	119	31	Öğütlerine dört elle sarıldım, ya RAB, Utandırma beni!
Psl	119	32	İçime huzur verdiğin için Buyrukların doğrultusunda koşacağım.
Psl	119	33	Kurallarını nasıl izleyeceğimi öğret bana, ya RAB, Öyle ki, onları sonuna kadar izleyeyim.
Psl	119	34	Anlamamı sağla, yasana uyayım, Bütün yüreğimle onu yerine getireyim.
Psl	119	35	Buyrukların doğrultusunda yol göster bana, Çünkü yolundan zevk alırım.
Psl	119	36	Yüreğimi haksız kazanca değil, Kendi öğütlerine yönelt.
Psl	119	37	Gözlerimi boş şeylerden çevir, Beni kendi yolunda yaşat.
Psl	119	38	Senden korkulması için Ben kuluna verdiğin sözü yerine getir.
Psl	119	39	Korktuğum hakarettten uzak tut beni, Çünkü senin ilkelerin iyidir.
Psl	119	40	Çok özlüyorum senin koşullarını! Beni doğruluğunun içinde yaşat!
Psl	119	41	Bana sevgini göster, ya RAB, Sözün uyarınca kurtar beni!
Psl	119	42	O zaman beni aşağılayanlara Gereken yanıtı verebilirim, Çünkü senin sözüne güvenirim.

Psl	119	43	Gerçeğini ağızımdan düşürme, Çünkü senin hükümlerine umut bağladım.
Psl	119	44	Yasana sürekli, Sonsuza dek uyacağım.
Psl	119	45	Özgürce yürüyeceğim, Çünkü senin koşullarına yöneldim ben.
Psl	119	46	Kralların önünde senin öğütlerinden söz edecek, Utanç duymayacağım.
Psl	119	47	Senin buyruklarından zevk alıyorum, Onları seviyorum.
Psl	119	48	Saygı ve sevgi duyuyorum buyruklarına, Derin derin düşünüyorum kurallarını.
Psl	119	49	Kuluna verdiğin sözünü anımsa, Bununla umut verdin bana.
Psl	119	50	Acı çektiğimde beni avutan budur, Sözün bana yaşam verir.
Psl	119	51	Çok eğlendiler küstahlar benimle, Yine de yasandan şaşmadım.
Psl	119	52	Geçmişte verdiğin hükümleri anımsayınca, Avundum, ya RAB.
Psl	119	53	Çileden çıkıyorum, Yaşamı terk eden kötüler yüzünden.
Psl	119	54	Senin kurallarındır ezgilerimin konusu, Konuk olduğum bu dünyada.
Psl	119	55	Gece adını anarım, ya RAB, Yasana uyarım.
Psl	119	56	Tek yaptığım, Senin koşullarına uymak.
Psl	119	57	Benim payıma düşen sensin, ya RAB, Sözlerini yerine getireceğim, dedim.
Psl	119	58	Bütün yüreğimle sana yakardım. Lütfet bana, sözün uyarınca.
Psl	119	59	Tuttuğum yolları düşündüm, Senin öğütlerine göre adım attım.
Psl	119	60	Buyruklarına uymak için Elimi çabuk tuttum, oyalanmadım.
Psl	119	61	Kötülerin ipleri beni sardı, Yaşamı unutmadım.
Psl	119	62	Doğru hükümlerin için Gece yarısı kalkıp sana şükrederim.
Psl	119	63	Dostuyum bütün senden korkanların, Koşullarına uyanların.
Psl	119	64	Yeryüzü sevginle dolu, ya RAB, Kurallarını öğret bana!
Psl	119	65	Ya RAB, iyilik ettin kuluna, Sözünü tuttun.
Psl	119	66	Bana sağduyu ve bilgi ver, Çünkü inanıyorum buyruklarına.
Psl	119	67	Acı çekmeden önce yoldan sapardım, Ama şimdi sözüne uyuyorum.
Psl	119	68	Sen iyisin, iyilik edersin; Bana kurallarını öğret.
Psl	119	69	Küstahlar yalanlarla beni lekeledi, Ama ben bütün yüreğimle senin koşullarına uyarım.
Psl	119	70	Onların yüreği yağ bağladı, Bense zevk alırım yasandan.
Psl	119	71	İyi oldu acı çekmem; Çünkü kurallarını öğreniyorum.
Psl	119	72	Ağızından çıkan yasa benim için Binlerce altın ve gümüşten daha değerlidir.
Psl	119	73	Senin ellerin beni yarattı, biçimlendirdi. Anlamamı sağla ki buyruklarını öğreneyim.
Psl	119	74	Senden korkanlar beni görünce sevin sin, Çünkü senin sözüne umut bağladım.
Psl	119	75	Biliyorum, ya RAB, hükümlerin adildir; Bana acı çektirirken bile sadıksın.
Psl	119	76	Ben kuluna verdiğin söz uyarınca, Sevgin beni avutsun.
Psl	119	77	Sevecenlik göster bana, yaşayayım, Çünkü yasandan zevk alıyorum.

Psl	119	78	Utansın küstahlar beni yalan yere suçladıkları için. Bense senin koşullarını düşünüyorum.
Psl	119	79	Bana dönsün senden korkanlar, Öğütlerini bilenler.
Psl	119	80	Yüreğim kusursuz uysun kurallarına, Öyle ki, utanç duymayayım.
Psl	119	81	İçim tükeniyor senin kurtuluşunu özlerken, Senin sözüne umut bağladım ben.
Psl	119	82	Gözümün ferî sönüyor söz verdiklerini beklemekten, <<Ne zaman avutacaksın beni?>> diye soruyorum.
Psl	119	83	Dumandan kararımı tuluma döndüm, Yine de unutmuyorum kurallarını.
Psl	119	84	Daha ne kadar bekleyecek kulun? Ne zaman yargılayacaksın bana zulmedenleri?
Psl	119	85	Çukur kazdılar benim için Yasana uymayan küstahlar.
Psl	119	86	Bütün buyrukların güvenilirdir; Haksız yere zulmediyorlar, yardım et bana!
Psl	119	87	Nerdeyse sileceklerdi beni yeryüzünden, Ama ben senin koşullarından ayrıldım.
Psl	119	88	Koru canımı sevgin uyarınca, Tutayım ağzından çıkan öğütleri.
Psl	119	89	Ya RAB, sözün Göklerde sonsuza dek duruyor.
Psl	119	90	Sadakatin kuşaklar boyu sürüyor, Kurduğun yeryüzü sapasağlam duruyor.
Psl	119	91	Bugün hükümlerin uyarınca ayakta duran her şey Sana kulluk ediyor.
Psl	119	92	Eğer yasan zevk kaynağım olmasaydı, Çektiğim acılardan yok olurdum.
Psl	119	93	Koşullarını asla unutmayacağım, Çünkü onlarla bana yaşam verdin.
Psl	119	94	Kurtar beni, çünkü seninim, Senin koşullarına yöneldim.
Psl	119	95	Kötüler beni yok etmeyi beklerken, Ben senin öğütlerini inceliyorum.
Psl	119	96	Kusursuz olan her şeyin bir sonu olduğunu gördüm, Ama senin buyruğun sınır tanımaz.
Psl	119	97	Ne kadar severim yasayı! Bütün gün düşünürüm onun üzerinde.
Psl	119	98	Buyrukların beni düşmanlarımdan bilge kılar, Çünkü her zaman aklımdadır onlar.
Psl	119	99	Bütün öğretmenlerimden daha akıllıyım, Çünkü öğütlerin üzerinde düşünüyorum.
Psl	119	100	Yaşlılardan daha bilgeyim, Çünkü senin koşullarına uyuyorum.
Psl	119	101	Sakınırım her kötü yoldan, Senin sözünü tutmak için.
Psl	119	102	Ayrılmam hükümlerinden, Çünkü bana sen öğrettin.
Psl	119	103	Ne tatlı geliyor verdiğin sözler damağıma, Balıdan tatlı geliyor ağızıma!
Psl	119	104	Senin koşullarına uymakla bilgelik kazanıyorum, Bu yüzden nefret ediyorum her yanlış yoldan.
Psl	119	105	Sözün adımlarım için çıra, Yolum için ışıktır.
Psl	119	106	Adil hükümlerini izleyeceğime ant içtim, Andımı tutacağım.
Psl	119	107	Çok sıkıntı çektim, ya RAB; Koru hayatımı sözün uyarınca.
Psl	119	108	Ağzımdan çıkan içten övgüleri Kabul et, ya RAB, Bana hükümlerini öğret.
Psl	119	109	Hayatım her an tehlikede, Yine de unutmam yasayı.
Psl	119	110	Kötüler tuzak kurdu bana, Yine de sapmadım senin koşullarından.
Psl	119	111	Öğütlerin sonsuza dek mirasımdır, Yüreğimin sevincidir onlar.
Psl	119	112	Kararlıyım Sonuna kadar senin kurallarına uymaya.
Psl	119	113	Doneklerden tiksiniir,

The Holy Bible in Turkish

Senin yasayı severim.
 Sığınagım ve kalkanım sensin,
 Senin sözüne umut bağlarım.
 Ey kötüler, benden uzak durun,
 Tanrımın buyruklarını yerine getireyim.
 Sözün uyarınca destek ol bana, yaşam bulayım;
 Umudumu boşa çıkarma!
 Sıkı tut beni, kurtulayım,
 Her zaman kurallarını dikkate alayım.
 Kurallarından sapan herkesi reddedersin,
 Çünkü onların hileleri boştur.
 Dünyadaki kötüler cüruf gibi atarsın,
 Bu yüzden severim senin öğütlerini.
 Bedenim ürperiyor dehşetinden,
 Korkuyorum hükümlerinden.
 Adil ve doğru olanı yaptım,
 Gaddarların eline bırakma beni!
 Güven altına al kulunun mutluluğunu,
 Baskı yapmasın bana küstahlar.
 Gözümün ferisi sönüyor,
 Beni kurtarmanı,
 Adil sözünü yerine getirmeni beklemekten.
 Kuluna sevgin uyarınca davran,
 Bana kurallarını öğret.
 Ben senin kulunum, bana akıl ver ki,
 Öğütlerini anlayabileyim.
 Ya RAB, harekete geçmenin zamanıdır,
 Yasayı çiğniyorlar.
 Bu yüzden senin buyruklarını,
 Altından, saf altından daha çok seviyorum;
 Koyduğun koşulların hepsini doğru buluyorum,
 Her yanlış yoldan tiksiniyorum.
 Harika öğütlerin var,
 Bu yüzden onlara candan uyuyorum.
 Sözlerinin açıklanışı aydınlık saçar,
 Saf insanlara akıl verir.
 Ağzım açık, soluk soluğayım,
 Çünkü buyruklarını özlüyorum.
 Bana lütufla bak,
 Adını sevenlere her zaman yaptığın gibi.
 Adımlarımı pekiştir verdiğin söz uyarınca,
 Hiçbir suç bana egemen olmasın.
 Kurtar beni insan baskısından,
 Koşullarına uyabileyim.
 Yüzün aydınlık saçsın kulunun üzerine,
 Kurallarını öğret bana.
 Oluk oluk yaş akıyor gözlerimden,
 Çünkü uymuyorlar yasana.
 Sen adilsin, ya RAB,
 Hükümlerin doğrudur.
 Buyurduğun öğütler doğru
 Ve tam güvenilirdir.
 Gayretim beni tüketti,
 Çünkü düşmanlarım unuttu senin sözlerini.
 Sözün çok güvenilirdir,
 Kulun onu sever.
 Önemsiz ve horlanan biriyim ben,
 Ama koşullarını unutmuyorum.
 Adaletin sonsuza dek doğrudur,
 Yasası gerçektir.
 Sıkıntıya, darlığa düştüm,
 Ama buyrukların benim zevkimdir.
 Öğütlerin sonsuza dek doğrudur;
 Bana akıl ver ki, yaşayayım.
 Bütün yüreğimle haykırıyorum,
 Yanıtlar beni, ya RAB!
 Senin kurallarına uyacağım.
 Sana sesleniyorum,
 Kurtar beni,
 Öğütlerine uyayım.
 Gün doğmadan kalkıp yardım dilerim,
 Senin sözüne umut bağladım.

The Holy Bible in Turkish

Psl	119	148	Verdiğin söz üzerinde düşüneyim diye, Gece boyunca uyku girmiyor gözüme.
Psl	119	149	Sevgin uyarınca sesime kulak ver, Hükümlerin uyarınca, ya RAB, yaşam ver bana!
Psl	119	150	Yaklaşıyor kötülük ardınca koşanlar, Yasandan uzaklaşıyorlar.
Psl	119	151	Oysa sen yakınsın, ya RAB, Bütün buyrukların gerçektir.
Psl	119	152	Çoktan beri anladım Öğütlerini sonsuza dek verdiğini.
Psl	119	153	Çektiğim sıkıntıyı gör, kurtar beni, Çünkü yasanı unutmadım.
Psl	119	154	Davamı savun, özgür kıl beni, Sözün uyarınca koru canımı.
Psl	119	155	Kurtuluş kötülerden uzaktır, Çünkü senin kurallarına yönelmiyorlar.
Psl	119	156	Çok sevecensin, ya RAB, Hükümlerin uyarınca koru canımı.
Psl	119	157	Bana zulmedenler, düşmanlarım çok, Yine de sapmadım senin öğütlerinden.
Psl	119	158	Tiksinerek bakıyorum hainlere, Çünkü uymuyorlar senin sözüne.
Psl	119	159	Bak, ne kadar seviyorum koşullarını, Sevgin uyarınca, ya RAB, koru canımı.
Psl	119	160	Sözlerinin temeli gerçektir, Doğru hükümlerinin tümü sonsuza dek sürecektir.
Psl	119	161	Yok yere zulmediyor bana önderler, Oysa yüreğim senin sözünle titrer.
Psl	119	162	Ganimet bulan biri gibi Verdiğin sözlerde sevinç bulurum.
Psl	119	163	Tiksinir, iğrenirim yalandan, Ama senin yasanı severim.
Psl	119	164	Doğru hükümlerin için Seni günde yedi kez överim.
Psl	119	165	Yasanı sevenler büyük esenlik bulur, Hiçbir şey sendeletmez onları.
Psl	119	166	Ya RAB, kurtarışına umut bağlar, Buyruklarını yerine getiririm.
Psl	119	167	Öğütlerine candan uyar, Onları çok severim.
Psl	119	168	Öğütlerini, koşullarını uygulayım, Çünkü bütün davranışlarımı görürsün sen.
Psl	119	169	Feryadım sana erişsin, ya RAB, Sözün uyarınca akıl ver bana!
Psl	119	170	Yalvarışım sana ulaşsın; Verdiğin söz uyarınca kurtar beni!
Psl	119	171	Dudaklarımdan övgüler aksın, Çünkü bana kurallarını öğretiyorsun.
Psl	119	172	Dilimde sözün ezgilere dönüşsün, Çünkü bütün buyrukların doğrudur.
Psl	119	173	Elin bana yardıma hazır olsun, Çünkü senin koşullarını seçtim ben.
Psl	119	174	Kurtarışını özleyorum, ya RAB, Yasan zevk kaynağımdır.
Psl	119	175	Beni yaşat ki, sana övgüler sunayım, Hükümlerin bana yardımcı olsun.
Psl	119	176	Kaybolmuş koyun gibi avare dolaşıyordum; Kulunu ara, Çünkü buyruklarını unutmadım ben.
Psl	120	1	Sıkıntıya düşünce RABbe seslendim; Yanıtladı beni.
Psl	120	2	Ya RAB, kurtar canımı yalancı dudaklardan, Aldatıcı dillerden! için Yerusalıme çıkarken söylenen ezgi.
Psl	120	3	Ey aldatıcı dil, RAB ne verecek sana, Daha ne verecek?
Psl	120	4	Yiğidin sivri oklarıyla Retem çalısından alevli korlar!
Psl	120	5	Vay bana, Meşekte garip kaldım sanki, Kedar çadırları arasında oturdum.
Psl	120	6	Fazla kaldım Barıştan nefret edenler arasında.

The Holy Bible in Turkish

Psl	120	7	Ben barış yanlısıyım, Ama söze başladığımda, Onlar savaşa kalkıyor!
Psl	121	1	Gözlerimi dağlara kaldırıyorum, Nereden yardım gelecek?
Psl	121	2	Yeri göğü yaratan RABden gelecek yardım.
Psl	121	3	O ayaklarının kaymasına izin vermez, Seni koruyan uyuklamaz.
Psl	121	4	İsrailin koruyucusu ne uyur ne uyuklar.
Psl	121	5	Senin koruyucun RABdir, O sağ yanında sana gölgedir.
Psl	121	6	Gündüz güneş, Gece ay sana zarar vermez.
Psl	121	7	RAB her kötülükten seni korur, Esirger canını.
Psl	121	8	Şimdiden sonsuza dek RAB koruyacak gidişini, gelişini.
Psl	122	1	Bana: <<RABbin evine gidelim>> dendi kçe Sevinirim.
Psl	122	2	Ayaklarımız senin kapılarında, Ey Yerusâlim!
Psl	122	3	Bitişik nizamda kurulmuş bir kenttir Yerusâlim!
Psl	122	4	Oymaklar çıkar oraya, RABbin oymakları, İsraile verilen öğüt uyarınca, RABbin adına şükretmek için.
Psl	122	5	Çünkü orada yargı tahtları, Davut soyunun tahtları kurulmuştur.
Psl	122	6	Esenlik dileyin Yerusâlime: <<Huzur bulsun seni sevenler!
Psl	122	7	Surlarına esenlik, Saraylarına huzur egemen olsun!>>
Psl	122	8	Kardeşlerim, dostlarım için, <<Esenlik olsun sana!>> derim.
Psl	122	9	Tanrımız RAB'bin evi için İyilik dilerim sana.
Psl	123	1	Gözlerimi sana kaldırıyorum, Ey göklerde taht kuran!
Psl	123	2	Nasıl kulların gözleri efendilerinin, Hizmetçinin gözleri hanımının eline bakarsa, Bizim gözlerimizi de RAB Tanrımıza öyle bakar, O bize acıyıncaya dek.
Psl	123	3	Acı bize, ya RAB, acı; Gördüğümüz hakaret yeter de artar.
Psl	123	4	Rahat yaşayanların alayları, Küstahların hakareti Canımıza yetti.
Psl	124	1	RAB bizden yana olmasaydı, Desin şimdi İsrail:
Psl	124	2	RAB bizden yana olmasaydı, İnsanlar bize saldırdığında,
Psl	124	3	Diri diri yutarlardı bizi, Öfkeleri bize karşı alevlenince.
Psl	124	4	Sular silip süpürürdü bizleri, Seller geçerdi üzerimizden.
Psl	124	5	Kabaran sular Aşardı başımızdan.
Psl	124	6	Övgüler olsun Bizi onların ağzına yem etmeyen RABbe!
Psl	124	7	Bir kuş gibi Kurtuldu canımız avcının tuzağından, Kırıldı tuzak, kurtulduk.
Psl	124	8	Yeri göğü yaratan RAB'bin adı yardımcımızdır.
Psl	125	1	RABbe güvenenler Siyon Dağına benzer, Sarsılmaz, sonsuza dek durur.
Psl	125	2	Dağlar Yerusâlimi nasıl kuşatmışsa, RAB de halkını öyle kuşatmıştır, Şimdiden sonsuza dek.
Psl	125	3	Kalmayacak kötülerin asası, Doğruların payına düşen toprakta,

			The Holy Bible in Turkish
Psl	125	4	Yoksa doğrular haksızlığa el uzatabilir. İyilik et, ya RAB, İyilere, yüreği temiz olanlara.
Psl	125	5	Ama kendi halkından eğri yollara sapanları, RAB kötü uluslarla birlikte kovacak. İsrail'e esenlik olsun!
Psl	126	1	RAB sürgünleri Siyona geri getirince, Rüya gibi geldi bize. Siyonu eski gönencine kavuşturunca>>.
Psl	126	2	Ağzımız gülüşlerle, Dilimiz sevinç çığlıklarıyla doldu. <<RAB onlar için büyük işler yaptı>> Diye konuşuldu uluslar arasında.
Psl	126	3	RAB bizim için büyük işler yaptı, Sevinç doldu içimiz.
Psl	126	4	Ya RAB, eski gönencimize kavuştur bizi, Negevde suya kavuşan vadiler gibi.
Psl	126	5	Gözyaşları içinde ekenler, Sevinç çığlıklarıyla biçecek;
Psl	126	6	Ağlayarak tohum çuvalını taşıyıp dolaşan, Sevinç çığlıkları atarak demetlerle dönecek.
Psl	127	1	Evi RAB yapmazsa, Yapıcılar boşuna didinir. Kenti RAB korumazsa, Bekçi boşuna bekler.
Psl	127	2	Boşuna erken kalkıp Geç yatıyorsunuz. Ey zahmetle kazanılan ekmeği yiyenler, RAB sevdiklerinin rahat uyumasını sağlar.
Psl	127	3	Çocuklar RABbin verdiği bir armağandır, Rahmin ürünü bir ödülüdür.
Psl	127	4	Yiğidin elinde nasılsa oklar, Öyledir gençlikte doğan çocuklar.
Psl	127	5	Ne mutlu ok kılıfı onlarla dolu insana! Kent kapısında hasımlarıyla tartışırken Utanç duymayacaklar. kapısında yapılırdı.
Psl	128	1	Ne mutlu RABden korkana, Onun yolunda yürüyene!
Psl	128	2	Emeğinin ürününi yiyeceksin, Mutlu ve başarılı olacaksın.
Psl	128	3	Eşin evinde verimli bir asma gibi olacak; Çocukların zeytin filizleri gibi sofranın çevresinde.
Psl	128	4	İşte RABden korkan kişi Böyle kutsanacak.
Psl	128	5	RAB seni Siyondan kutsasın! Yeruşalimin gönencini göresin, Bütün yaşamın boyunca!
Psl	128	6	Çocuklarının çocuklarını göresin! İsrail'e esenlik olsun!
Psl	129	1	Gençliğimden beri bana sık sık saldırdılar; Şimdi söylesin İsrail:
Psl	129	2	<<Gençliğimden beri bana sık sık saldırdılar, Ama yenemediler beni.
Psl	129	3	Çiftçiler saban sürdüler sırtımda, Üpüzün iz bıraktılar.>>
Psl	129	4	Ama RAB adildir, Kesti kötülerin bağlarını.
Psl	129	5	Siyondan nefret eden herkes Utanç içinde geri çekilsin.
Psl	129	6	Damlardaki ota, Büyümeden kuruyan ota dönsünler.
Psl	129	7	Orakçı avucunu, Demetçi kucağını dolduramaz onunla.
Psl	129	8	Yoldan geçenler de, <<RAB sizi kutsasın, RAB' bin adıyla sizi kutsarız>> demezler.
Psl	130	1	Derinliklerden sana sesleniyorum, ya RAB,
Psl	130	2	Sesimi işit, ya Rab, Yalvarışıma iyi kulak ver!
Psl	130	3	Ya RAB, sen suçların hesabını tutsan, Kim ayakta kalabilir, ya Rab?
Psl	130	4	Ama sen bağışlayıcısın, Öyle ki senden korkulsun.
Psl	130	5	RABbi gözlüyorum, Canım RABbi gözlüyor,

			The Holy Bible in Turkish
Psl	130	6	Umut bağılıyorum Onun sözüne. Sabahı gözleyenlerden, Evet, sabahı gözleyenlerden daha çok, Canım Rabbi gözlüyor.
Psl	130	7	Ey İsrail, RABbe umut bağla! Çünkü RABde sevgi, Tam kurtuluş vardır.
Psl	130	8	İsrail'i bütün suçlarından Fidyeyle O kurtaracaktır.
Psl	131	1	Ya RAB, yüreğimde gurur yok, Gözüm yükseklerde değil. Büyük işlerle, Kendimi aşan harika işlerle uğraşmıyorum.
Psl	131	2	Tersine, ana kucağında süttten kesilmiş çocuk gibi, Kendimi yatıştırıp huzur buldum, Süttten kesilmiş çocuğa döndüm.
Psl	131	3	Ey İsrail, RAB'be umut bağla Şimdiden sonsuza dek!
Psl	132	1	Ya RAB, Davutun hatırı için, Çektiği bütün zorlukları, Sana nasıl ant içtiğini, Yakupun güçlü Tanrısına adak adadığını anımsa:
Psl	132	3	<<Evime gitmeyeceğim, Yatağıma uzanmayacağım, Gözlerime uyku girmeyecek, Göz kapaklarım kapanmayacak, RABbe bir yer,
Psl	132	4	Yakupun güçlü Tanrısına bir konut buluncaya dek.>>
Psl	132	6	Antlaşma Sandığının Efratada olduğunu duyduk, Onu Yaar kırlarında bulduk.
Psl	132	7	<<RABbin konutuna gidelim, Ayağının taburesi önünde tapınalım>> dedik.
Psl	132	8	Çık, ya RAB, yaşayacağın yere, Gücünü simgeleyen sandıkla birlikte.
Psl	132	9	Kâhinlerin doğruluğu kuşansın, Sadık kulların sevinç çığlıkları atsın.
Psl	132	10	Kulun Davutun hatırı için, Meshettiğin krala yüz çevirme.
Psl	132	11	RAB Davuta kesin ant içti, Andından dönmez: <<Senin soyundan birini tahtına oturtacağım. Eğer oğulların antlaşmama, Vereceğim öğütlere uyarlarsa, Onların oğulları da sonsuza dek Senin tahtına oturacak.>>
Psl	132	13	Çünkü RAB Siyonu seçti, Onu konut edinmek istedi.
Psl	132	14	<<Sonsuza dek yaşayacağım yer budur>> dedi, <<Burada oturacağım, çünkü bunu kendim istedim.
Psl	132	15	çok bereketli kılacağım erzağını, Yiyeceklerle doyuracağım yoksullarını.
Psl	132	16	Kurtuluşla donatacağım kâhinlerini; Hep sevinç ezgileri söyleyecek sadık kulları.
Psl	132	17	Burada Davut soyundan güçlü bir kral çıkaracağım, Meshettiğim kralın soyunu Işık olarak sürdüreceğim.
Psl	132	18	Düşmanlarını utanca bürüyeceğim, Ama onun başındaki taç parıldayacak.>>
Psl	133	1	Ne iyi, ne güzeldir, Birlik içinde kardeşçe yaşamak!
Psl	133	2	Başa sürülen değerli yağ gibi, Sakaldan, Harunun sakalından Kaftanının yakasına dek inen yağ gibi.
Psl	133	3	Hermon Dağı'na yağan çiy Siyon dağlarına yağıyor sanki. Çünkü RAB orada bereketi, Sonsuz yaşamı buyurdu.
Psl	134	1	Ey sizler, RABbin bütün kulları, RABbin Tapınağında gece hizmet edenler, Ona övgüler sunun!
Psl	134	2	Ellerinizi kutsal yere doğru kaldırıp RABbe övgüler sunun!

The Holy Bible in Turkish

Psl	134	3	Yeri göğü yaratan RAB kutsasın sizi Siyon'dan.
Psl	135	1	RABbe övgüler sunun! RABbin adına övgüler sunun, Ey RABbin kulları! Ey sizler, RABbin Tapınağında, Tanrımızın Tapınağının avlularında hizmet edenler, Övgüler sunun!
Psl	135	3	RABbe övgüler sunun, Çünkü RAB iyidir. Adını ilahilerle övün, Çünkü hoştur bu.
Psl	135	4	RAB kendine Yakup soyunu, Öz halkı olarak İsraili seçti.
Psl	135	5	Biliyorum, RAB büyüktür, Rabbimiz bütün ilahlardan üstündür.
Psl	135	6	RAB ne isterse yapar, Göklerde, yeryüzünde, Denizlerde, bütün derinliklerde.
Psl	135	7	Yeryüzünün dört bucağından bulutlar yükseltir, Yağmur için şimşek çaktırır, Ambarlarından rüzgar estirir.
Psl	135	8	İnsanlardan hayvanlara dek Mısırdaki ilk doğanları öldürdü.
Psl	135	9	Ey Mısır, senin orta yerinde, Fıravunla bütün görevlilerine Belirtiler, şaşılacak işler gösterdi.
Psl	135	10	Birçok ulusu bozguna uğrattı, Güçlü kralları öldürdü:
Psl	135	11	Amorlu kral Sihonu, Başan Kralı Ogu, Bütün Kenan krallarını.
Psl	135	12	Topraklarını mülk, Evet, mülk olarak halkı İsrail'e verdi.
Psl	135	13	Ya RAB, adın sonsuza dek sürecek, Bütün kuşaklar seni anacak.
Psl	135	14	RAB halkını haklı çıkarır, Kullarına acır.
Psl	135	15	Ulusların putları altın ve gümüşten yapılmış, İnsan elinin eseridir.
Psl	135	16	Ağızları var, konuşmazlar, Gözleri var, görmezler,
Psl	135	17	Kulakları var, duymazlar, Soluk alıp vermezler.
Psl	135	18	Onları yapan, onlara güvenen herkes Onlar gibi olacak!
Psl	135	19	Ey İsrail halkı, RABbe övgüler sun! Ey Harun soyu, RABbe övgüler sun!
Psl	135	20	Ey Levi soyu, RABbe övgüler sun! RABbe övgüler sunun, ey RABden korkanlar!
Psl	135	21	Yeruşalim'de oturan RAB'be Siyon'dan övgüler sunulsun! RAB'be övgüler sunun!
Psl	136	1	Şükredin RABbe, çünkü O iyidir, İlgi Sevgisi sonsuzdur;
Psl	136	2	Şükredin tanrılar Tanrısına, İlgi Sevgisi sonsuzdur;
Psl	136	3	Şükredin rabler Rabbine, İlgi Sevgisi sonsuzdur;
Psl	136	4	Büyük harikalar yapan tek varlığa, İlgi Sevgisi sonsuzdur;
Psl	136	5	Gökleri bilgece yaratana, İlgi Sevgisi sonsuzdur;
Psl	136	6	Yeri sular üzerine yayana, İlgi Sevgisi sonsuzdur;
Psl	136	7	Büyük ışıklar yaratana, İlgi Sevgisi sonsuzdur;
Psl	136	8	Gündüze egemen olsun diye güneşi, İlgi Sevgisi sonsuzdur;
Psl	136	9	Geceye egemen olsun diye ayı ve yıldızları yaratana, İlgi Sevgisi sonsuzdur;
Psl	136	10	Mısırdaki ilk doğanları öldürene, İlgi Sevgisi sonsuzdur;

Psl	136	11	Güçlü eli, kudretli koluyla İl Sevgisi sonsuzdur; İsraili Mısırdan çıkarana, İl Sevgisi sonsuzdur;
Psl	136	13	Kızıl denizi ikiye bölene, İl Sevgisi sonsuzdur;
Psl	136	14	İsraili ortasından geçirene, İl Sevgisi sonsuzdur;
Psl	136	15	Firavunla ordusunu Kızıl denize dökene, İl Sevgisi sonsuzdur;
Psl	136	16	Kendi halkını çölde yürütene, İl Sevgisi sonsuzdur;
Psl	136	17	Büyük kralları vurana, İl Sevgisi sonsuzdur;
Psl	136	18	Güçlü kralları öldürene, İl Sevgisi sonsuzdur;
Psl	136	19	Amorlu kral Sihonu, İl Sevgisi sonsuzdur;
Psl	136	20	Başan Kralı Ogu öldürene, İl Sevgisi sonsuzdur;
Psl	136	21	Topraklarını mülk olarak, İl Sevgisi sonsuzdur; Kulu İsrail'e mülk verene, İl Sevgisi sonsuzdur;
Psl	136	23	Düşkün günlerimizde bizi anımsayana, İl Sevgisi sonsuzdur;
Psl	136	24	Düşmanlarımızdan bizi kurtarana, İl Sevgisi sonsuzdur;
Psl	136	25	Bütün canlılara yiyecek verene, İl Sevgisi sonsuzdur;
Psl	136	26	Şükredin Göklerin Tanrısı'na, İl Sevgisi sonsuzdur.
Psl	137	1	Babil ırmakları kıyısında oturup Siyonu andıkça ağladık;
Psl	137	2	Çevredeki kavaklara Lirlerimizi astık.
Psl	137	3	Çünkü orada bizi tutsak edenler bizden ezgiler, Bize zulmedenler bizden şenlik istiyor, <<Siyon ezgilerinden birini okuyun bize!>> diyorlardı.
Psl	137	4	Nasıl okuyabiliriz RABbin ezgisini El toprağında?
Psl	137	5	Ey Yerusâlim, seni unutursam, Sağ elim kurusun.
Psl	137	6	Seni anmaz, Yerusâlimi en büyük sevincimden üstün tutmazsam, Dilim damağıma yapışsın!
Psl	137	7	Yerusâlimin düştüğü gün, <<Yıkın onu, yıkın temellerine kadar!>> Diyen Edomluların tavrını anımsa, ya RAB.
Psl	137	8	Ey sen, yıkılası Babil kızı, Bize yaptıklarını Sana ödetecek olana ne mutlu!
Psl	137	9	Ne mutlu senin yavrularını tutup Kayalarda parçalayacak insana!
Psl	138	1	Bütün yüreğimle sana şükrederim, ya RAB, İlahlar önünde seni ilahilerle överim.
Psl	138	2	Kutsal tapınağına doğru eğilir, Adına şükrederim, Sevgin, sadakatin için.
Psl	138	3	Çünkü adını ve sözünü her şeyden üstün tuttun. Seslendiğim gün bana yanıt verdin, İçime güç koydun, beni yüreklendirdin.
Psl	138	4	Şükretsin sana, ya RAB, yeryüzü krallarının tümü, Çünkü ağzından çıkan sözleri işittiler.
Psl	138	5	Yaptığın işleri ezgilerle övsünler, ya RAB, Çünkü çok yücesin.
Psl	138	6	RAB yüksekse de, Alçakgönüllüleri gözetir, Küstahları uzaktan tanır.
Psl	138	7	Sıkıntıya düşersem, canımı korur, Düşmanlarımla öfkesine karşı el kaldırırsın, Sağ elin beni kurtarır.

Psl	138	8	Ya RAB, her şeyi yaparsın benim için. Sevgin sonsuzdur, ya RAB, Elinin eserini bırakma!
Psl	139	1	Ya RAB, sınavı tanıdın beni.
Psl	139	2	Oturup kalkışımı bilirsin, Niyetimi uzaktan anlarsın.
Psl	139	3	Gittiğim yolu, yattığım yeri inceden inceye elersin, Bütün yaptıklarımın haberin var.
Psl	139	4	Daha sözü ağzıma almadan, Söyleyeceğim her şeyi bilirsin, ya RAB.
Psl	139	5	Beni çepeçevre kuşattın, Elini üzerime koydun.
Psl	139	6	Kaldıramam böylesi bir bilgiyi, Başa çıkamam, erişemem.
Psl	139	7	Nereye gidebilirim senin Ruhundan, Nereye kaçabilirim huzurundan?
Psl	139	8	Göklere çıksam, oradasın, Ölümler diyarına yatak sersem, yine oradasın.
Psl	139	9	Seherin kanatlarını alıp uçsam, Denizin ötesine konsam,
Psl	139	10	Orada bile elin yol gösterir bana, Sağ elin tutar beni.
Psl	139	11	Desem ki, <<Karanlık beni kaplasın, Çevremdeki aydınlık geceye dönsün.>>
Psl	139	12	Karanlık bile karanlık sayılmaz senin için, Gece, gündüz gibi ışıldar, Karanlıkla aydınlık birdir senin için.
Psl	139	13	İç varlığımı sen yarattın, Annemin rahminde beni sen ördün.
Psl	139	14	Sana övgüler sunarım, Çünkü müthiş ve harika yaratılmışım. Ne harika işlerin var! Bunu çok iyi bilirim.
Psl	139	15	Gizli yerde yaratıldığımda, Yerin derinliklerinde örüldüğümde, Bedenim senden gizli değildi.
Psl	139	16	Henüz döl yatağındayken gözlerin gördü beni; Bana ayrılan günlerin hiçbirini gelmeden, Hepsi senin kitabına yazılmıştı.
Psl	139	17	Hakkımdaki düşüncelerin ne değerli, ey Tanrı, Sayıları ne çok!
Psl	139	18	Kum tanelerinden fazladır saymaya kalksam. Uyanıyorum, hâlâ seninleyim.
Psl	139	19	Ey Tanrı, keşke kötülerini öldürsen! Ey eli kanlı insanlar, uzaklaşın benden!
Psl	139	20	Çünkü senin için kötü konuşuyorlar, Adını kötüye kullanıyor düşmanların.
Psl	139	21	Ya RAB, nasıl tiksiniyorum senden tiksiniyenlerden? Nasıl öğrenmem sana başkaldıranlardan?
Psl	139	22	Onlardan tümüyle nefret ediyor, Onları düşman sayıyorum.
Psl	139	23	Ey Tanrı, yokla beni, tanı yüreğimi, Sına beni, öğren kaygılarımı.
Psl	139	24	Bak, seni gücendiren bir yönüm var mı, Öncülük et bana sonsuz yaşam yolunda!
Psl	140	1	Ya RAB, kurtar beni kötü insandan, Koru beni zorbadan.
Psl	140	2	Onlar yüreklerinde kötülük tasarlar, Savaşı sürekli körükler,
Psl	140	3	Yılan gibi dillerini bilerler, Engerek zehiri var dudaklarının altında. i Sela
Psl	140	4	Ya RAB, sakın beni kötünün elinden, Koru beni zorbadan; Bana çelme takmayı tasarlıyorlar.
Psl	140	5	Küstahlar benim için tuzak kurdu, Haydutlar ağ gerdi; Yol kenarına kapan koydular benim için. i Sela
Psl	140	6	Sana diyorum, ya RAB: <<Tanrım sensin.>> Yalvarışıma kulak ver, ya RAB.
Psl	140	7	Ey Egemen RAB, güçlü kurtarıcım, Savaş gününde başımı korudun.
Psl	140	8	Kötülerin dileklerini yerine getirme, ya RAB,

			The Holy Bible in Turkish
			Tasarılarını ileri götürme!
			Yoksa gurura kapılırlar. i Sela
Psl	140	9	Beni kuşatanların başını,
Psl	140	10	Dudaklarından dökülen fesat kaplasın.
			Kızgın korlar yağsın üzerlerine!
			Ateşe, dipsiz çukurlara atılsınlar,
Psl	140	11	Bir daha kalkamasınlar.
			İftiracılara ülkede hayat kalmasın,
Psl	140	12	Felaket zorbaları amansızca avlasın.
			Biliyorum, RAB mazlumun davasını savunur,
Psl	140	13	Yoksulları haklı çıkarır.
			Kuşkusuz doğrular senin adına şükredecek,
Psl	141	1	Dürüstler senin huzurunda oturacak.
			Seni çağırıyorum, ya RAB, yardımına koş!
Psl	141	2	Sana yakarınca sesime kulak ver!
			Duam önünde yükselen buhur gibi,
Psl	141	3	El açışım akşam sunusu gibi kabul görsün!
			Ya RAB, ağzıma bekçi koy,
Psl	141	4	Dudaklarımın kapısını koru!
			Yüreğim kötülüğe eğilim göstermesin,
			Suç işleyenlerin fesadına bulaşmayayım;
Psl	141	5	Onların nefis yemeklerini tatmayayım.
			Doğru insan bana vursa, iyilik sayılır,
			Azarlasa, başa sürülen yağ gibidir,
			Başım reddetmez onu.
Psl	141	6	Çünkü duam hep kötülere karşıdır.
			Önderleri kayalardan aşağı atılınca,
Psl	141	7	Dinleyecekler tatlı sözlerimi.
			Sabanla sürülüp yarılmış toprak gibi,
Psl	141	8	Saçılmış kemiklerimiz ölümler diyarının ağzına.
			Ancak gözlerim sende, ey Egemen RAB,
Psl	141	9	Sana sığınıyorum, beni savunmasız bırakma!
			Koru beni kurdukları tuzaktan,
Psl	141	10	Suç işleyenlerin kapanlarından.
			Ben güvenlik içinde geçip giderken,
Psl	142	1	Kendi ağlarına düşsün kötüler.
			Yüksek sesle yakarıyorum RABbe,
Psl	142	2	Yüksek sesle RABbe yalvarıyorum.
			Önüne döküyorum yakınmalarımı,
Psl	142	3	Önünde anlatıyorum sıkıntılarımı.
			Bunalıma düştüğümde,
Psl	142	4	Gideceğim yolu sen bilirsin.
			Tuzak kurdular yürüdüğüm yola.
			Sağıma bak da gör,
			Kimse saymıyor beni,
			Sığınacak yerim kalmadı,
Psl	142	5	Kimse aramıyor beni.
			Sana haykırıyorum, ya RAB:
			<<Sığınagım,
Psl	142	6	Yaşadığımız bu dünyada nasibim sensin>> diyorum.
			Haykırışıma kulak ver,
			Çünkü çok çaresizim;
			Kurtar beni ardıma düşenlerden,
Psl	142	7	Çünkü benden güçlüler.
			Çıkar beni zindandan,
			Adına şükredeyim.
			O zaman doğrular çevremi saracak,
Psl	143	1	Bana iyilik ettiğin için.
			Duamı işit, ya RAB,
			Yalvarışlarıma kulak ver!
Psl	143	2	Sadakatınle, doğruluğunla yanıtla beni!
			Kulunla yargıya girme,
Psl	143	3	Çünkü hiçbir canlı senin karşında aklanmaz.
			Düşman beni kovalıyor,
			Ezip yere seriyor.
			Çoktan ölmüş olanlar gibi,
Psl	143	4	Beni karanlıklarda oturtuyor.
			Bu yüzden bunalıma düştüm,
Psl	143	5	Yüreğim perişan.
			Geçmiş günleri anıyor,
			Bütün yaptıklarını derin derin düşünüyor,
			Ellerinin işine bakıp dalıyorum.

The Holy Bible in Turkish

Psl	143	6	Ellerimi sana açıyorum, Canım kurak toprak gibi sana susamış. i Sela
Psl	143	7	Çabuk yanıtl a beni , ya RAB, Tükeniyorum. Çevirme benden yüzünü, Yoksa ölüm çukuruna inen ölülere dönerim.
Psl	143	8	Sabahları duyur bana sevgini , Çünkü sana güveniyorum; Bana gideceğim yolu bildir, Çünkü duam sanadır.
Psl	143	9	Düşmanlarımdan kurtar beni , ya RAB; Sana sığınıyorum.
Psl	143	10	Bana istemini yapmayı öğret, Çünkü Tanrımsın benim. Senin iyi Ruhun Düz yolda bana öncülük etsin!
Psl	143	11	Ya RAB, adın uğruna yaşam ver bana, Doğruluğunla kurtar beni sıkıntıdan.
Psl	143	12	Sevginden ötürü, öldür düşmanlarımı, Yok et bütün hasımlarımı , Çünkü senin kulunum ben.
Psl	144	1	Ellerime vuruşmayı, Parmaklarıma savaşmayı öğreten Kayam RABbe övgüler olsun!
Psl	144	2	Odur benim vefalı dostum, kalem, Kurtarıcım, kulem, Kalkanım, Ona sığınırım; Odur halkları bana boyun eğdiren!
Psl	144	3	Ya RAB, insan ne ki, onu gözetesin, İnsan soyu ne ki, onu düşünesin?
Psl	144	4	İnsan bir soluğu andırır, Günleri geçici bir gölge gibidir.
Psl	144	5	Ya RAB, gökleri yar, aşağıya in, Dokun dağlara, tutsunler.
Psl	144	6	Şimşek çaktır, dağıt düşmanı, Savur oklarını, şaşkına çevir onları.
Psl	144	7	Yukarıdan elini uzat, kurtar beni; Çıkar derin sulardan, Al eloğlunun elinden.
Psl	144	8	Onların ağızı yalan saçar, Sağ ellerini kaldırır, yalan yere ant içerler.
Psl	144	9	Ey Tanrı, sana yeni bir ezgi söyleyeyim, Seni on telli çenkle, ilahilerle öveyim.
Psl	144	10	Sensin kralları zafere ulaştıran, Kulun Davutu kötülük kılıcından kurtaran.
Psl	144	11	Kurtar beni , özgür kıl Eloğlunun elinden. Onların ağızı yalan saçar, Sağ ellerini kaldırır, yalan yere ant içerler.
Psl	144	12	O zaman gençliğinde Sağlıklı yetişen fidan gibi olacak oğullarımız, Sarayın oymalı sütunları gibi olacak kızlarımız.
Psl	144	13	Her türlü ürünle dolup taşacak ambarlarımız; Binlerce, on binlerce yavrulayacak Çayırlarda davarlarımız.
Psl	144	14	Semiz olacak sığırlarımız; Surlarımıza gedik açılmayacak, İnsanlarımız sürgün edilmeyecek, Meydanlarımızda feryat duyulmayacak!
Psl	144	15	Ne mutlu bunlara sahip olan halka! Ne mutlu Tanrısı RAB olan halka!
Psl	145	1	Ey Tanrım, ey Kral , seni yücelteceğim, Adını sonsuza dek öveceğim.
Psl	145	2	Seni her gün övecek, Adını sonsuza dek yücelteceğim.
Psl	145	3	RAB büyüktür, yalnız o övgüye yaraşıktır, Akıl ermez büyüklüğüne.
Psl	145	4	Yaptıkların kuşaktan kuşağa şükranla anılacak, Güçlü işlerin duyurulacak.
Psl	145	5	Düşüneceğim harika işlerini, İnsanlar büyüklüğünü, yüce görkemini konuşacak.

The Holy Bible in Turkish

Psl	145	6	Yaptığın müthiş işlerin gücünden söz edecekler, Ben de senin büyüklüğünü duyuracağım.
Psl	145	7	Eşsiz iyiliğinin anılarını kutlayacak, Sevinç ezgileriyle övecekler doğruluğunu.
Psl	145	8	RAB lütfkâr ve sevecendir, Tez öfkelenmez, sevgisi engindir.
Psl	145	9	RAB herkese iyi davranır, Sevecenliği bütün yapıtlarını kapsar.
Psl	145	10	Bütün yapıtların sana şükreder, ya RAB, Sadık kulların sana övgüler sunar.
Psl	145	11	Krallığının yüceliğini anlatır, Kudretini konuşur;
Psl	145	12	Herkes senin gücünü, Krallığının yüce görkemini bilsin diye.
Psl	145	13	Senin krallığın ebedi krallıktır, Egemenliğin kuşaklar boyunca sürer. RAB verdiği bütün sözleri tutar, Her davranışı sadıktır.
Psl	145	14	RAB her düşene destek olur, İki büküm olanları doğrultur.
Psl	145	15	Herkesin umudu sende, Onlara yiyeceklerini zamanında veren sensin.
Psl	145	16	Elini açar, Bütün canlıları doyurursun dilediklerinde.
Psl	145	17	RAB bütün davranışlarında adil, Yaptığı bütün işlerde sevecendir.
Psl	145	18	RAB kendisine yakaran, İçtenlikle yakaran herkese yakındır.
Psl	145	19	Dileğini yerine getirir kendisinden korkanların, Feryatlarını işitir, onları kurtarır.
Psl	145	20	RAB korur kendisini seven herkesi, Yok eder kötülerin hepsini.
Psl	145	21	RAB' be övgüler sunsun ağızım! Bütün canlılar O'nun kutsal adına, Sonsuza dek övgüler dizesin.
Psl	146	1	RABbe övgüler sunun! Ey gönlüm, RABbe övgüler sun.
Psl	146	2	Yaşadıkça RABbe övgüler sunacak, Var oldukça Tanrıma ilahiler söyleyeceğim.
Psl	146	3	Önderlere, Sizi kurtaramayacak insanlara güvenmeyin.
Psl	146	4	O son soluğunu verince toprağa döner, O gün tasarıları da biter.
Psl	146	5	Ne mutlu yardımcısı Yakupun Tanrısı olan insana, Umudu Tanrısı RABde olana!
Psl	146	6	Yeri göğü, Denizi ve içindeki her şeyi yaratan, Sonsuza dek sadık kalan,
Psl	146	7	Ezilenlerin hakkını alan, Açlara yiyecek sağlayan Odur. RAB tutsakları özgür kılar,
Psl	146	8	Körlerin gözünü açar, İki büküm olanları doğrultur, Doğruları sever.
Psl	146	9	RAB garipleri korur, Öksüze, dul kadına yardım eder, Kötülerin yolunuysa saptırır.
Psl	146	10	RAB Tanrın sonsuza dek, ey Siyon, Kuşaklar boyunca egemenlik sürecek. RAB' be övgüler sunun!
Psl	147	1	RABbe övgüler sunun! Ne güzel, ne hoş Tanrımızı ilahilerle övmek! Ona övgü yaraşır.
Psl	147	2	RAB yeniden kuruyor Yeruşalimi, Bir araya topluyor İsrailin sürgünlerini.
Psl	147	3	O kırık kalplileri iyileştirir, Yaralarını sarar.
Psl	147	4	Yıldızların sayısını belirler, Her birini adıyla çağırır.
Psl	147	5	Rabbimiz büyük ve çok güçlüdür, Sınırsızdır anlayışı.
Psl	147	6	RAB mazlumlara yardım eder, Kötüleri yere çalar.
Psl	147	7	RABbe şükran ezgileri okuyun, Tanrımızı ilirle, ilahilerle övün.

The Holy Bible in Turkish

Psl	147	8	Odur gökleri bulutlarla kaplayan, Yeryüzüne yağmur sağlayan, Dağlarda ot bitiren.
Psl	147	9	O yiyecek sağlar hayvanlara, Bağrıışan kuzgun yavrularına.
Psl	147	10	Ne atın gücünden zevk alır, Ne de insanın yiğitliğinden hoşlanır.
Psl	147	11	RAB kendisinden korkanlardan, Sevgisine umut bağlayanlardan hoşlanır.
Psl	147	12	RABbi yücelt, ey Yeruslüm! Tanrına övgüler sun, ey Siyon!
Psl	147	13	Çünkü senin kapılarının kol demirlerine güç katar, İçindeki halkı kutsar.
Psl	147	14	Sınırlarını esenlik içinde tutar, Seni en iyi buğdayla doyurur.
Psl	147	15	Yeryüzüne buyruğunu gönderir, Sözü çarçabuk yayılır.
Psl	147	16	Yapağı gibi kar yağdırır, Kırağıyı kül gibi saçar.
Psl	147	17	Aşağıya iri iri dolu savurur, Kim dayanabilir soğuşuna?
Psl	147	18	Buyruk verir, eritir buzları, Rüzgarını estirir, sular akmaya başlar.
Psl	147	19	Sözünü Yakup soyuna, Kurallarını, ilkelerini İsrail'e bildirir.
Psl	147	20	Başka hiçbir ulus için yapmadı bunu, Onlar O'nun ilkelerini bilmezler. RAB' be övgüler sunun!
Psl	148	1	RABbe övgüler sunun! Göklerden RABbe övgüler sunun, Yücelerde Ona övgüler sunun!
Psl	148	2	Ey bütün melekleri, Ona övgüler sunun, Övgüler sunun Ona, ey bütün göksel orduları!
Psl	148	3	Ey güneş, ay, Ona övgüler sunun, Övgüler sunun Ona, ey ışıldayan bütün yıldızlar!
Psl	148	4	Ey göklerin gökleri Ve göklerin üstündeki sular, Ona övgüler sunun!
Psl	148	5	RABbin adına övgüler sunsunlar, Çünkü O buyruk verince, var oldular;
Psl	148	6	Bozulmayacak bir kural koyarak, Onları sonsuza dek yerlerine oturttu.
Psl	148	7	Yeryüzünden RABbe övgüler sunun, Ey deniz canavarları, bütün enginler,
Psl	148	8	Şimşek, dolu, kar, bulutlar, Onun buyruğuna uyan fırtınalar,
Psl	148	9	Dağlar, bütün tepeler, Meyve ağaçları, sedir ağaçları,
Psl	148	10	Yabanıl ve evcil hayvanlar, Sürüngenler, uçan kuşlar,
Psl	148	11	Yeryüzünün kraları, bütün halklar, Önderler, yeryüzünün bütün yöneticileri,
Psl	148	12	Delikanlılar, genç kızlar, Yaşlılar, çocuklar!
Psl	148	13	RABbin adına övgüler sunsunlar, Çünkü yalnız Onun adı yücedir. Onun yüceliği yerin göğün üstündedir.
Psl	148	14	RAB kendi halkını güçlü kıldı, Bütün sadık kullarına, Kendisine yakın olan halka, İsrailiiler'e ün kazandırdı. RAB' be övgüler sunun!
Psl	149	1	RABbe övgüler sunun! RABbe yeni bir ezgi söyleyin, Sadık kullarının toplantısında Onu ezgilerle övün!
Psl	149	2	İsrail Yaratıcısında sevinç bulsun, Siyon halkı krallarıyla coşsun!
Psl	149	3	Dans ederek övgüler sunsunlar Onun adına, Tef ve lir çalarak Onu ilahilerle övsünler!
Psl	149	4	Çünkü RAB halkından hoşlanır, Alçakgönüllüleri zafer tacıyla süsler.
Psl	149	5	Bu onurla mutlu olsun sadık kulları, Sevinç ezgileri okusunlar yataklarında!

The Holy Bible in Turkish

Psl	149	6	Ağızlarında Tanrıya yüce övgüler, Ellerinde iki ağızlı kılıçla
Psl	149	7	Uluslardan öç alsınlar, Halkları cezalandırsınlar,
Psl	149	8	Krallarını zincire, Soylularını prangaya vursunlar!
Psl	149	9	Yazılan kararı onlara uygulansınlar! Bütün sadık kulları için onurdur bu. RAB' be övgüler sunun!
Psl	150	1	RABbe övgüler sunun! Kutsal yerde Tanrıya övgüler sunun!
Psl	150	2	Gücünü gösteren göklerde övgüler sunun Ona! Övgüler sunun Ona güçlü işleri için!
Psl	150	3	Övgüler sunun Ona eşsiz büyüklüğüne yaraşır biçimde!
Psl	150	4	Boru çalarak Ona övgüler sunun! Çenkle ve lile Ona övgüler sunun!
Psl	150	5	Tef ve dansla Ona övgüler sunun! Saz ve neyle Ona övgüler sunun!
Psl	150	6	Zillerle Ona övgüler sunun! Çınlayan zillerle Ona övgüler sunun!
Psl	150	6	Bütün canlı varlıklar RAB' be övgüler sunsun! RAB' be övgüler sunun!
Prv	1	1	Davut oğlu İsrail Kralı Süleymanın özdeyişleri:
Prv	1	2	Bu özdeyişler, bilgeliğe ve terbiyeye ulaşmak, Akıllıca sözleri anlamak,
Prv	1	3	Başarıya götüren terbiyeyi edinip Doğru, haklı ve adil olanı yapmak,
Prv	1	4	Saf kişiyi ihtiyatlı, Genç adamı bilgili ve sağgörülü kılmak içindir.
Prv	1	5	Özdeyişlerle benzetmeleri, Bilgelerin sözleriyle bilmecelerini anlamak için
Prv	1	7	Bilge kişi dinlesin ve kavrayışını artırsın, Akıllı kişi yaşam hüneri kazansın.
Prv	1	8	RAB korkusudur bilginin temeli. Ahmaklarsa bilgeliği ve terbiyeyi küçümser.
Prv	1	9	Oğlum, babanın uyarılarına kulak ver, Annenin öğrettiklerinden ayrılma.
Prv	1	10	Çünkü bunlar başın için sevimli bir çelenk, Boynun için gerdanlık olacaktır.
Prv	1	11	Oğlum, seni ayartmaya çalışan günahkârlara teslim olma. Şöyle diyebilirler:
Prv	1	12	<<Bizimle gel, Adam öldürmek için pusuya yatalım, Zevk uğruna masum kişileri tuzağa düşürelim.
Prv	1	13	Onları ölüler diyarı gibi diri diri, Ölüm çukuruna inenler gibi
Prv	1	14	Bütününüyle yutalım. Bir sürü değerli mal ele geçirir,
Prv	1	15	Evlerimizi ganimetle doldururuz. Gel, sen de bize katıl,
Prv	1	16	Tek bir kesemiz olacak.>> Oğlum, böyleleriyle gitme,
Prv	1	17	Onların tuttuğu yoldan uzak dur. Çünkü ayakları kötülüğe koşar,
Prv	1	18	Çekinmeden kan dökerler. Kuşların gözü önünde ağ sermek boşunadır.
Prv	1	19	Başkasına pusu kuran kendi kurduğu pusuya düşer. Yalnız kendi canıdır tuzağa düşürdüğü.
Prv	1	20	Haksız kazanca düşkün olanların sonu böyledir. Bu düşkünlük onları canlarından eder.
Prv	1	21	Bilgelik dışarıda yüksek sesle haykırıyor, Meydanlarda sesleniyor.
Prv	1	22	Kalabalık sokak başlarında bağıırıyor, Kentin giriş kapılarında sözlerini duyuruyor:
Prv	1	23	<<Ey budalalar, budalalığı ne zamana dek seveceksiniz? Alaycılar ne zamana dek alay etmekten zevk alacak?
Prv	1	24	Akılsızlar ne zamana dek bilgiden nefret edecek? Uyardığımda yola gelin, o zaman size yüreğimi açar,
Prv	1	25	Sözlerimi anlamazsanız yardım ederim. Ama sizi çağırdığım zaman beni reddettiniz.
Prv	1	26	Elimi uzattım, umursayan olmadı. Duymazlıktan geldiniz bütün öğütlerimi,
Prv	1	27	Uyarılarımı duymak istemediniz. Bu yüzden ben de felaketinize sevineceğim.
Prv	1	28	Belaya uğradığınızda,

			The Holy Bible in Turkish
			Bela üzerinize bir fırtına gibi geldiğinde,
			Bir kasırga gibi geldiğinde felaketiniz,
			Sıkıntıya, kaygıya düştüğünüzde,
			Sizinle alay edeceğim.
Prv	1	28	O zaman beni çağıracaksınız,
			Ama yanıtlamayacağım.
			Var gücünüzle arayacaksınız beni ,
			Ama bulamayacaksınız.
Prv	1	29	Çünkü bilgiden nefret ettiniz.
			RABden korkmayı reddettiniz.
Prv	1	30	Öğütlerimi istemediniz,
			Uyarılarımın tümünü küçümsediniz.
Prv	1	31	Bu nedenle tuttuğunuz yolun meyvesini yiyeceksiniz,
			Kendi düzenbazlığınıza doayacaksınız.
Prv	1	32	Bön adamlar dönekliklerinin kurbanı olacak.
			Akılsızlar kaygısızlıklarının içinde yok olup gidecek.
Prv	1	33	Ama beni dinleyen güvenlik içinde yaşayacak,
			Kötülükten korkmayacak, huzur bulacak.>>
Prv	2	1	Oğlum, bilgelige kulak verip
			Yürekten akla yönelerek
			Sözlerimi kabul eder,
			Buyruklarımı aklında tutarsan,
Prv	2	3	Evet, akli çağırır,
			Ona gönül den seslenirsen,
Prv	2	4	Gümüş ararcasına onu ararsan,
			Onu ararsan define arar gibi ,
Prv	2	5	RAB korkusunu anlar
			Ve Tanrıyı yakından tanırsın.
Prv	2	6	Çünkü bilgelğin kaynağı RABdir.
			Onun ağzından bilgi ve anlayış çıkar.
Prv	2	7	Doğru kişileri başarıya ulaştırır,
			Kalkanıdır dürüst yaşayanların.
Prv	2	8	Adil olanların adımlarını korur,
			Sadık kullarının yolunu gözetir.
Prv	2	9	O zaman anlarsın her iyi yolu,
			Neyin doğru, haklı ve adil olduğunu.
Prv	2	10	Çünkü yüreğin bilgelikle dolacak,
			Zevk alacaksın bilgiden.
Prv	2	11	Sağgörü sana bekçilik edecek
			Ve akıl seni koruyacak.
Prv	2	12	Bunlar seni kötü yoldan,
			Ahlaksızın sözlerinden kurtaracak.
Prv	2	13	Onlar ki karanlık yollarda yürümek için
			Doğru yoldan ayrılırlar.
Prv	2	14	Kötülük yapmaktan hoşlanır,
			Zevk alırlar kötülüğün aşırısından.
Prv	2	15	Yolları dolambaçlı,
			Yaşayışları çarpıktır.
Prv	2	16	Bilgelik, gençken evlendiği eşini terk eden,
			Tanrının önünde içtiği andı unutan ahlaksız kadından,
			Sözleriyle yal taklanan
			Vefasız kadından seni kurtaracak.
Prv	2	18	O kadının evi insanı ölüme,
			Yolları ölümlere götürür.
Prv	2	19	Ona gidenlerden hiçbiri geri dönmez,
			Yaşam yollarına erişmez.
Prv	2	20	Bu nedenle sen iyilerin yolunda yürü,
			Doğruların izinden git.
Prv	2	21	Çünkü ülkede yaşayacak olan doğrulardır,
			Dürüst kişilerdir orada kalacak olan.
Prv	2	22	Kötüler ülkeden sürülecek,
			Hainler sökülüp atılacak.
Prv	3	1	Oğlum, unutma öğrettiklerimi,
			Aklında tut buyruklarımı.
Prv	3	2	Çünkü bunlar ömrünü uzatacak,
			Yaşam yıllarını, esenliğini artıracaktır.
Prv	3	3	Sevgiyi, sadakati hiç yanından ayırma,
			Bağla onları boynuna,
			Yaz yüreğinin levhasına.
Prv	3	4	Böylece Tanrının ve insanların gözünde
			Beğeni ve saygınlık kazanacaksın.
Prv	3	5	RABbe güven bütün yüreğinle,

			The Holy Bible in Turkish
Prv	3	6	Kendi aklına bel bağlama.
Prv	3	7	Yaptığın her işte RABbi an, O senin yolunu düze çıkarır.
Prv	3	8	Kendini bilge biri olarak görme, RABden kork, kötülükten uzak dur.
Prv	3	9	Böylece bedeninin sağlık Ve ferahlık bulur.
Prv	3	10	Servetinle ve ürününün turfandasıyla RABbi onurlandır.
Prv	3	11	O zaman ambarların tıka basa dolar, Teknelerin yeni şarapla dolup taşar.
Prv	3	12	oğlum, RABbin terbiye edişini hafife alma, Onun azarlamasından usanma.
Prv	3	13	Çünkü RAB, oğlundan hoşnut bir baba gibi, Sevdiğini azarlar.
Prv	3	14	Bilgelige erişene, Akli bulana ne mutlu!
Prv	3	15	Gümüş kazanmaktansa onu kazanmak daha iyidir. Onun yararı altından daha çoktur.
Prv	3	16	Daha değerlidir mücevherden, Dileyeceğin hiçbir şey onunla kıyaslanamaz.
Prv	3	17	Sağ elinde uzun ömür, Sol elinde zenginlik ve onur vardır.
Prv	3	18	Yolları sevinç yollarıdır, Evet, bütün yolları esenliğe çıkarır.
Prv	3	19	Bilgelik yaşam ağacıdır ona sarılanlara, Ne mutlu ona sımsıkı tutunanlara!
Prv	3	20	RAB dünyanın temelini bilgelikle attı, Gökleri akıllıca yerleştirdi.
Prv	3	21	Bilgisiyle enginler yarıldı, Bulutlar suyunu verdi.
Prv	3	22	oğlum, sağlam öğüde, sağgörüye tutun. Sakin gözünü ayırma onlardan.
Prv	3	23	Onlar sana yaşam verecek Ve boynuna güzel bir süs olacak.
Prv	3	24	O zaman güvenlik içinde yol alırsın, Sendelemeden.
Prv	3	25	Korkusuzca yatar, Tatlı tatlı uyursun.
Prv	3	26	Beklenmedik felaketten, Ya da kötülerin uğradığı yıkımdan korkma.
Prv	3	27	Çünkü senin güvencen RABdir, Tuzaga düşmekten seni O koruyacaktır.
Prv	3	28	Elinden geldikçe, İyiliğe hakkı olanlardan iyiliği esirgeme.
Prv	3	29	Elinde varken komşuna, <<Bugün git, yarın gel, o zaman veririm>> deme.
Prv	3	30	Sana güvenerek yanında yaşayan komşuna Kötülük tasarlama.
Prv	3	31	Sana kötülük etmemiş biriyle Yok yere çekişme.
Prv	3	32	Zorba kişiye imrenme, Onun yollarından hiçbirini seçme.
Prv	3	33	Çünkü RAB sapkınlardan tiksindir, Ama doğruların candan dostudur.
Prv	3	34	RAB kötülerin evini lanetler, Doğruların oturduğu yeriye kutsar.
Prv	3	35	RAB alaycılarla alay eder, Ama alçakgönüllülere lütfeder.
Prv	4	1	Bilge kişiler onuru miras alacak, Akılsızlara yalnız utanç kalacak.
Prv	4	2	Çocuklarım, babanızın uyarılarına kulak verin. Dikkat edin ki anlayışlı olasınız.
Prv	4	3	Çünkü size iyi ders veriyorum, Ayrılmayın öğrettiğimden.
Prv	4	4	Ben bir çocukken babamın evinde, Annemin körpecik tek yavrusuyken,
Prv	4	5	Babam bana şunu öğretti: <<Söylediklerime yürekten sarıl, Buyruklarımı yerine getir ki yaşayasın. Bilgeliği ve akli sahiplen, Söylediklerimi unutma, onlardan sapma.

The Holy Bible in Turkish

Prv	4	6	Bilgelikten ayrılma, o seni korur. Sev onu, seni gözetir.
Prv	4	7	Bilgeliğe ilk adım onu sahiplenmektir. Bütün servetine mal olsa da akla sahip çık.
Prv	4	8	Onu el üstünde tut, o da seni yüceltecek, Ona sarılırsan seni onurlandıracak.
Prv	4	9	Başına zarif bir çelenk, Görkemli bir taç giydirecektir.>>
Prv	4	10	Dinle oğlum, sözlerimi benimse ki, Uzasın ömrün.
Prv	4	11	Seni bilgelik yolunda eğitir, Doğru yollara yöneltirim.
Prv	4	12	Ayakların takılmadan yürür, Sürçmeden koşarsın.
Prv	4	13	Aldığın terbiyeye sarıl, bırakma, Onu uygula, çünkü odur yaşamın.
Prv	4	14	Kötülerin yoluna ayak basma, Yürüme alçakların yolunda,
Prv	4	15	O yoldan sakın, yakınından bile geçme, Yönünü değiştirip geç.
Prv	4	16	Çünkü kötülük etmedikçe uyuyamaz onlar, Uykuları kaçırıp saptırmadıkça birilerini.
Prv	4	17	Yedikleri ekmek kötülük, İçtikleri şarap zorbalık ürünüdür.
Prv	4	18	Oysa doğruların yolu şafak ışığı gibidir, Giderek öğle güneşinin parlaklığına erişir.
Prv	4	19	Kötülerin yoluysa zifiri karanlık gibidir, Neden tökezlediklerini bilmezler.
Prv	4	20	Oğlum, sözlerime dikkat et, Dediklerime kulak ver.
Prv	4	21	Aklından çıkmasın bunlar, Onları yüreğinde sakla.
Prv	4	22	Çünkü onları bulan için yaşam, Bedeni için şifadır bunlar.
Prv	4	23	Her şeyden önce de yüreğini koru, Çünkü yaşam ondan kaynaklanır.
Prv	4	24	Yalan çıkmasın ağzından, Uzak tut dudaklarını sapık sözlerden.
Prv	4	25	Gözlerin hep ileriye baksın, Doşdoğru önüne!
Prv	4	26	Gideceğin yolu düzle, O zaman bütün işlerin sağlam olur.
Prv	4	27	Sapma sağa sola, Ayağını kötülükten uzak tut.
Prv	5	1	Oğlum, bilgeliğime dikkat et, Akıllıca sözlerime kulak ver.
Prv	5	2	Böylelikle her zaman sağgörü olur, Dudaklarıyla bilgiyi korursun.
Prv	5	3	Zina eden kadının bal damları dudaklarından, Ağız daha yumuşaktır zeytinyağından.
Prv	5	4	Ama sonu pelinotu kadar acı, İki ağızlı kılıç kadar keskindir.
Prv	5	5	Ayakları ölüme gider, Adımları ölümler diyarına ulaşır.
Prv	5	6	Yaşama giden yolu hiç düşünmez, Yolları dolaşıktır, ama farkında değil.
Prv	5	7	Oğlum, şimdi beni dinle, Ağızmdan çıkan sözlerden ayrılma.
Prv	5	8	Öyle kadınlardan uzak dur, Yaklaşma evinin kapısına.
Prv	5	9	Yoksa onurunu başkalarına, Yıllarını bir gaddara kaptırırsın.
Prv	5	10	Varını yoğunu yer bitirir yabancılar, Emeğin başka birinin evini bayındır kılar.
Prv	5	11	Ah çekip inlersin ömrünün son günlerinde, Etinle bedenin tükendiğinde.
Prv	5	12	<<Eğitilmekten neden bu kadar nefret ettim, Yüreğim uyarıları neden önemsemedi?>> dersin.
Prv	5	13	<<Öğretmenlerimin sözünü dinlemedim, Beni eğitenlere kulak vermedim.
Prv	5	14	Halkın ve topluluğun arasında Tam bir yıkımın eşiğine gelmişim.>>

The Holy Bible in Turkish

Prv	5	15	Suyu kendi sarnıcından, Kendi kuyunun kaynağından iç.
Prv	5	16	Pınarların sokakları, Akarsuların meydanları mı sulamalı?
Prv	5	17	Yalnız senin olsun onlar, Paylaşma yabancılarla.
Prv	5	18	Çeşmen bereketli olsun Ve gençken evlendiğin karınla mutlu ol.
Prv	5	19	Sevimli bir geyik, zarıf bir ceylan gibi, Hep seni doyursun memeleri. Aşkıyla sürekli coş.
Prv	5	20	Oğlum, neden ahlaksız bir kadınla coşasın, Neden başka birinin karısını koynuna alasın?
Prv	5	21	RAB insanın tuttuğu yolu gözler, Attığı her adımı denetler.
Prv	5	22	Kötü kişiyi kendi suçları ele verecek, Günahının kemendi kısıktıvrak bağlayacak onu.
Prv	5	23	Aşırı ahmaklığı onu yoldan çıkaracak, Terbiyeyi umursamadığı için ölecek.
Prv	6	1	Oğlum, eğer birine kefil oldunsa, Onun borcunu yüklendinse,
Prv	6	2	Düşünse tuzaga kendi sözleriyle, Ağzının sözleriyle yakalandıysa,
Prv	6	3	O kişinin eline düşün demektir. Oğlum, şunu yap ve kendini kurtar: Git, yere kapan onun önünde, Ona yalvar yakar.
Prv	6	4	Gözlerine uyku girmesin, Ağırlaşmasın göz kapakların.
Prv	6	5	Avcının elinden ceylan gibi, Kuşbazın elinden kuş gibi kurtar kendini.
Prv	6	6	Ey tembel kişi, git, karıncalara bak, Onların yaşamından bilgelik öğren.
Prv	6	7	Başkanları, önderleri ya da yöneticileri olmadığı halde,
Prv	6	8	Yazın erzaklarını biriktirirler, Yiyeceklerini toplarlar biçim mevsiminde.
Prv	6	9	Ne zamana dek yatacaksın, ey tembel kişi? Ne zaman kalkacaksın uykundan?
Prv	6	10	<<Biraz kesti reyim, biraz uyuklayayım, Ellerimi kavuşturup şöyle bir uyuyayım>> demeye kalmadan,
Prv	6	11	Yokluk bir haydut gibi, Yoksulluk bir akıncı gibi gelir üzerine.
Prv	6	12	Ağzında yalanla dolaşan kişi, Soysuz ve fesatçıdır.
Prv	6	13	Göz kırpar, bir sürü ayak oyunu, El kol hareketleri yapar,
Prv	6	14	Ahlaksız yüreğinde kötülük tasarlar, Çekişmeler yaratır durmadan.
Prv	6	15	Bu yüzden ansızın yıkıma uğrayacak, Birdenbire çaresizce yok olacak.
Prv	6	16	RABbin nefret ettiği altı şey, İğrendiği yedi şey vardır:
Prv	6	17	Gururlu gözler, Yalancı dil, Suçsuz kanı döken eller,
Prv	6	18	Düzenbaz yürek, Kötülüğe seğirten ayaklar,
Prv	6	19	Yalan soluyan yalancı tanık Ve kardeşler arasında çekişme yaratan kişi.
Prv	6	20	Oğlum, babanın buyruklarına uy, Annenin öğrettiklerinden ayrılma.
Prv	6	21	Bunlar sürekli yüreğinin bağı olsun, Tak onları boynuna.
Prv	6	22	Yolunda sana rehber olacak, Seni koruyacaklar yattığın zaman; Söyleşecekler seninle uyandığında.
Prv	6	23	Bu buyruklar sana çıra, Öğretilenler ışıktır.
Prv	6	24	Eğitici uyarılar yaşam yolunu gösterir. Seni kötü kadından, Başka birinin karısının yaltaklanan dilinden Koruyacak olan bunlardır.

The Holy Bible in Turkish

Prv	6	25	Böyle kadınların güzelliği seni ayartmasın, Bakışları seni tutsak etmesin.
Prv	6	26	Çünkü fahişe yüzünden insan bir lokma ekmeğe muhtaç kalır, Başkasının karısıyla yatmak da kişinin canına mal olur. kalır>> ya da
<<Çünkü fahişenin ücreti			ancak bir somun ekmektir>>.
Prv	6	27	İnsan koynuna ateş alır da, Giyisi yanmaz mı?
Prv	6	28	Korlar üzerinde yürür de, Ayakları kavrulmaz mı?
Prv	6	29	Başkasının karısıyla yatan adamın durumu budur. Böyle bir ilişkiye giren cezasız kalmaz.
Prv	6	30	Aç hırsız karnını doyurmak için çalışıyorsa, Kimse onu hor görmez.
Prv	6	31	Ama yakalanırsa, çaldığının yedi katını ödemek zorunda; Varını yoğunu vermek anlamına gelse bile.
Prv	6	32	Zina eden adam sağduyudan yoksundur. Yaptıklarıyla kendini yok eder.
Prv	6	33	Payına düşen dayak ve onursuzluktur, Asla kurtulamaz utançtan.
Prv	6	34	Çünkü kıskançlık kocanın öfkesini azdırır, Öç alırken acımasız olur.
Prv	6	35	Hiçbir fidye kabul etmez, Gönlünü alamazsın armağanların çokluğuyla.
Prv	7	1	Oğlum, sözlerimi yerine getir, Aklında tut buyruklarımı.
Prv	7	2	Buyruklarımı yerine getir ki, yaşayasın. Öğrettiklerimi gözünün bebeği gibi koru.
Prv	7	3	Onları yüzük gibi parmaklarına geçir, Yüreğinin levhasına yaz.
Prv	7	4	Bilgelige, <<Sen kızkardeşimsin>>, Akla, <<Akrabamsın>> de.
Prv	7	5	Zina eden kadından, Yal taklanan ahlaksız kadından seni koruyacak olan bunlardır.
Prv	7	6	Evimin penceresinden, Kafesin ardından dışarıyı seyrederken,
Prv	7	7	Bir sürü toy gencin arasında, Sağduyudan yoksun bir delikanlı çarptı gözüme.
Prv	7	8	Akşamüzeri, alaca karanlıkta, Akşam karanlığı çökerken, O kadının oturduğu sokağa saptığını, Onun evine yöneldiğini gördüm.
Prv	7	10	Derken kadın onu karşıladı, Fahişe kılığıyla sinsice.
Prv	7	11	Yaygaracı, dik başlı biriydi kadın. Bir an bile durmaz evde.
Prv	7	12	Kâh sokakta, kâh meydanlardadır. Sokak başlarında pusuya yatar.
Prv	7	13	Delikanlıyı tutup öptü, Yüzü kızarmadan ona şöyle dedi:
Prv	7	14	<<Esenlik kurbanlarımı kesmek zorundaydım, Adak sözümü bugün yerine getirdim.
Prv	7	15	Bunun için seni karşılamaya, seni aramaya çıktım, İşte buldum seni!
Prv	7	16	Döşegime Mısır ipliğinden dokunmuş Renkli örtüler serdim.
Prv	7	17	Yatağıma mür, öd Ve tarçın serptim.
Prv	7	18	Haydi gel, sabaha dek doya doya sevişelim, Aştan zevk alalım.
Prv	7	19	Kocam evde değil, Uzun bir yolculuğa çıktı.
Prv	7	20	Yanına para torbasını aldı, Dolunaydan önce eve dönmeyecek.>>
Prv	7	21	Onu bir sürü çekici sözlerle baştan çıkardı, Tatlı diliyle peşinden sürükledi.
Prv	7	22	Kesimevine götürülen öküz gibi Hemen izledi onu delikanlı;
Prv	7	23	Tuzağa düşen geyik gibi, Ciğerini bir ok delene kadar;
Prv	7	24	Kapana koşan bir kuş gibi, Bunun yaşamına mal olacağını bilmeden.
Prv	7	24	Çocuklarım, şimdi dinleyin beni,

The Holy Bible in Turkish

Prv	7	25	Kulak verin söylediklerime, Sakın o kadına gönül vermeyin, Onun yolundan gitmeyin.
Prv	7	26	Yere serdiği bir sürü kurbanı var, Öldürdüğü kişilerin sayısı pek çok.
Prv	7	27	Ölümler diyarına giden yoldur onun evi, Ölüm odalarına götürür.
Prv	8	1	Bilgelik çağırıyor, Akıl sesini yükseltiyor.
Prv	8	2	Yol kenarındaki tepelerin başında, Yolların birleştiği yerde duruyor o.
Prv	8	3	Kentin girişinde, kapıların yanında, Sesini yükseltiyor:
Prv	8	4	<<Ey insanlar, size sesleniyorum, Çağrım insan soyunadır!
Prv	8	5	Ey bön kişiler, ihtiyatlı olmayı öğrenin; Sağduyulu olmayı öğrenin, ey akılsızlar!
Prv	8	6	Söylediğim yetkin sözleri dinleyin, Ağzımı doğruları söylemek için açarım.
Prv	8	7	Ağzım gerçeği duyurur, Çünkü dudaklarım kötülükten iğrenir.
Prv	8	8	Ağzımdan çıkan her söz doğrudur, Yoktur eğri ya da sapık olanı.
Prv	8	9	Apaçıktır hepsi anlayana, Bilgiye erişen, doğruluğunu bilir onların.
Prv	8	10	Gümüş yerine terbiyeyi, Saf altın yerine bilgiyi edinin.
Prv	8	11	Çünkü bilgelik mücevherden değerlidir, Dilediğin hiçbir şey onunla kıyaslanamaz.
Prv	8	12	Ben bilgelik olarak ihtiyatı kendime konut edindim. Bilgi ve sağgörü bendedir.
Prv	8	13	RABden korkmak kötülükten nefret etmek demektir. Kibir den, küstahlıktan, Kötü yoldan, sapık ağızdan nefret ederim.
Prv	8	14	Öğüt ve sağlam karar bana özgüdür. Akıl ve güç kaynağı benim.
Prv	8	15	Krallar sayemde egemenlik sürer, Hükümdarlar adil kuralları koyar.
Prv	8	16	Önderler, adaletle yöneten soylular Sayemde yönetirler.
Prv	8	17	Beni sevenleri ben de severim, Gayretle arayan beni bulur.
Prv	8	18	Zenginlik ve onur, Kalıcı değerler ve bolluk bendedir.
Prv	8	19	Meyvem altından, saf altından, Ürünüm seçme gümüşten daha iyidir.
Prv	8	20	Doğruluk yolunda, Adaletin izinden yürürüm.
Prv	8	21	Böylelikle, beni sevenleri servet sahibi yapar, Hazinelerini doldururum.
Prv	8	22	RAB yaratma işine başladığında İlk beni yarattı,
Prv	8	23	Dünya var olmadan önce, Ta başlangıçta, öncesi zlikte yerimi aldım.
Prv	8	24	Enginler yokken, Suları bol pınarlar yokken doğdum ben.
Prv	8	25	Dağlar daha oluşmadan, Tepeler belirmeden, RAB dünyayı, kırları Ve dünyadaki toprağın zerresini yaratmadan doğdum.
Prv	8	27	RAB gökleri yerine koyduğunda oradaydım, Engin denizleri ufukla çevirdiğinde,
Prv	8	28	Bulutları oluşturduğunda, Denizin kaynaklarını güçlendirdiğinde,
Prv	8	29	Sular buyruğundan öte geçmesinler diye Denize sınır çizdiğinde,
Prv	8	30	Dünyanın temellerini pekiştirdiğinde, Baş mimar olarak Onun yanındaydım.
Prv	8	31	Gün be gün sevinçle dolup taşım, Huzurunda hep coştum.
Prv	8	31	Onun dünyası mutluluğum, İnsanları sevincimdi.

The Holy Bible in Turkish

Prv	8	32	Çocuklarım, şimdi beni dinleyin: Yolumu izleyenlere ne mutlu!
Prv	8	33	Uyarılarımı dinleyin ve bilge kişiler olun, Görmezlikten gelmeyin onları.
Prv	8	34	Beni dinleyen, Her gün kapımı gözleyen, Kapımın eşliğinden ayrılmayan kişiye ne mutlu!
Prv	8	35	Çünkü beni bulan yaşam bulur Ve RABbin beğenisini kazanır.
Prv	8	36	Beni gözardı edense kendine zarar verir, Benden nefret eden, ölümü seviyor demektir.>>
Prv	9	1	Bilgelik kendi evini yaptı, Yedi direğini yonttu.
Prv	9	2	Hayvanlarını kesti, Şarabını hazırlayıp sofrasını kurdu.
Prv	9	3	Kentin en yüksek noktalarına gönderdiği Hizmetçileri aracılığıyla herkesi çağırıyor:
Prv	9	4	<<Kim safsa buraya gelsin>> diyor. Sağduyudan yoksun olanlara da, <<Gel in, yiyeceklerimi yiyin, Hazırladığım şaraptan için>> diyor.
Prv	9	6	<<Saflığı bırakın da yaşayın, Aklın yolunu izleyin.
Prv	9	7	<<Alaycıyı paylayan aşağılanmayı hak eder, Kötü kişiyi azarlayan hakarete uğrar.
Prv	9	8	Alaycıyı azarlama, yoksa senden nefret eder. Bilge kişiyi azarlarsan, seni sever.
Prv	9	9	Bilge kişiyi eğitirsen Daha bilge olur, Doğru kişiye öğretirsen bilgisini artırır.
Prv	9	10	RAB korkusudur bilgeliğin temeli. Akıl Kutsal Olanı tanımaktır.
Prv	9	11	Benim sayemde günlerin çoğalacak, Ömrüne yıllar katılacak.
Prv	9	12	Bilgeysen, bilgeliğinin yararı sanadır, Alaycı olursan acısını yalnız sen çekersin.>>
Prv	9	13	Akılsız kadın yaygaracı Ve saftır, hiçbir şey bilmez.
Prv	9	14	Evinin kapısında, Kentin en yüksek yerinde bir iskemleyle oturur; Yoldan geçenleri, Kendi yollarından gidenleri çağırarak için,
Prv	9	16	<<Kim safsa buraya gelsin>> der. Sağduyudan yoksun olanlara da,
Prv	9	17	<<Çalıntı su tatlı, Gizlice yenen yemek lezzetlidir>> der.
Prv	9	18	Ne var ki, evine girenler ölüme gittiklerini, Ona konuk olanlar Ölümler diyarının dibine indiklerini bilmezler.
Prv	10	1	Süleymanın özdeyişleri: Bilge çocuk babasını sevindirir, Akılsız çocuk annesini üzer.
Prv	10	2	Haksızca kazanılan servetin yararı yoktur, Ama doğruluk ölümden kurtarır.
Prv	10	3	RAB doğru kişiyi aç komaz, Ama kötülerin isteğini boşa çıkarır.
Prv	10	4	Tembel eller insanı yoksullaştırır, Çalışkan el zengin eder.
Prv	10	5	Aklı başında evlat ürünü yazın toplar, Hasatta uyuyansa ailesinin yüzkarasıdır.
Prv	10	6	Bereket doğru kişinin başına yağar, Kötülerse zorbalıklarını sözle gizler.
Prv	10	7	Doğrular övgüyle, Kötüler nefretle anılır.
Prv	10	8	Bilge kişi buyrukları kabul eder, Çenesi düşük ahmaksa yıkıma uğrar.
Prv	10	9	Dürüst kişi güvenlik içinde yaşar, Ama hileli yoldan giden açığa vurulacaktır.
Prv	10	10	Sinsice göz kırpan, acılara neden olur. Çenesi düşük ahmak da yıkıma uğrar. (bkz. 10: 8), Septuaginta

<<Cesaretle azarlayan esenlik sağlar>>.

The Holy Bible in Turkish

Prv	10	11	Doğru kişinin ağzı yaşam pınarıdır, Kötülerse zorbalıklarını sözle gizlerler.
Prv	10	12	Nefret çekismeyi azdırır, Sevgi her suçu bağışlar.
Prv	10	13	Akıllı kişinin dudaklarından bilgelik akar, Ama sağduyudan yoksun olan sırtına kötek yer.
Prv	10	14	Bilge kişi bilgi biriktirir, Ahmağın ağzıysa onu yıkıma yaklaştırır.
Prv	10	15	Zenginin serveti onun kalesidir, Fakirin yoksulluğu ise onu yıkıma götürür.
Prv	10	16	Doğru kişinin ücreti yaşamdır, Kötünün geliriye kendisine cezadır.
Prv	10	17	Terbiyeye kulak veren yaşam yolunu bulur. Uyarıları reddedense başkalarını yoldan saptırır.
Prv	10	18	Nefretini gizleyen kişinin dudakları yalancıdır. İftira yayan akılsızdır.
Prv	10	19	Çok konuşanın günahı eksik olmaz, Sağduyulu kişiye dilini tutar.
Prv	10	20	Doğru kişinin dili saf gümüş gibidir, Kötünün niyetleriye değersizdir.
Prv	10	21	Doğru kişinin sözleri birçoklarını besler, Ahmaklarsa sağduyu yoksunluğundan ölür.
Prv	10	22	RABbin bereketidir kişiyi zengin eden, RAB buna dert katmaz.
Prv	10	23	Kötülük akılsızlar için eğlence gibidir. Akıllı başında olanlar içinse bilgelik aynı şeydir.
Prv	10	24	Kötü kişinin korktuğu başına gelir, Doğru kişiye dileğine erişir.
Prv	10	25	Kasırga gelince kötü kişiyi silip götürür; Ama doğru kişi sonsuza dek ayakta kalır.
Prv	10	26	Dişler için sirke, Gözler için duman neyse, Tembel ulak da kendisini gönderen için öyledir.
Prv	10	27	RAB korkusu ömrü uzatır, Kötülerin yıllarıysa kısadır.
Prv	10	28	Doğrunun umudu onu sevindirir, Kötünün beklentileriye boşa çıkar.
Prv	10	29	RABbin yolu dürüst için sığınak, Fesatçı içinse yıkımdır.
Prv	10	30	Doğru kişi hiçbir zaman sarsılmaz, Ama kötüler ülkede kalamaz.
Prv	10	31	Doğru kişinin ağzı bilgelik üretir, Sapık dilse kesilir.
Prv	10	32	Doğru kişinin dudakları söylenecek sözü bilir, Kötünün ağzındansa sapık sözler çıkar.
Prv	11	1	RAB hileli teraziden öğrenir, Hilesiz tartıdansa hoşnut kalır.
Prv	11	2	Küstahlığın ardından utanç gelir, Ama bilgelik alçakgönüllülerdedir.
Prv	11	3	Erdemlinin dürüstlüğü ona yol gösterir, Hainin yalancılığıysa yıkıma götürür.
Prv	11	4	Gazap günü servet işe yaramaz, Oysa doğruluk ölümden kurtarır.
Prv	11	5	Dürüst insanın doğruluğu onun yolunu düzler, Kötü kişiye kötülüğü yüzünden yıkılıp düşer.
Prv	11	6	Erdemlinin doğruluğu onu kurtarır, Ama haini kendi hırsı ele verir.
Prv	11	7	Kötü kişi öldüğünde umutları yok olur, Güvendiği güç de biter.
Prv	11	8	Doğru kişi sıkıntıdan kurtulur, Onun yerine sıkıntıyı kötü kişi çeker.
Prv	11	9	Tanrısız kişi başkalarını ağzıyla yıkıma götürür, Oysa doğrular bilgi sayesinde kurtulur.
Prv	11	10	Doğruların başarısına kent bayram eder, Kötülerin ölümüne sevinç çığlıkları atılır.
Prv	11	11	Dürüstlerin kutsamasıyla kent gelişir, Ama kötülerin ağzı kenti yerle bir eder.
Prv	11	12	Başkasını küçük gören sağduyudan yoksundur, Akıllı kişiye dilini tutar.
Prv	11	13	Dedikoducu sır saklayamaz, Oysa güvenilir insan sırdaş olur.
Prv	11	14	Yol göstereni olmayan ulus düşer,

Prv	11	15	Danışmanı bol olan zafere gider.
Prv	11	16	Yabancıya kefil olan mutlaka zarar görür, Kefaletten kaçınan güvenlik içinde yaşar.
Prv	11	16	Sevecen kadın onurfç, Zorbalarsa yalnızca servet kazanır. geçiyor: <<Ama doğruluktan nefret
eden kadın onursuzluk tahtıdır. Tembeller servetten yoksun olur.>>			
Prv	11	17	İyilikseverin yararı kendinedir, Gaddarsa kendi başına bela getirir.
Prv	11	18	Kötü kişinin kazancı aldatıcıdır, Doğruluk ekenin ödülüyse güvenlidir.
Prv	11	19	Yürekten doğru olan yaşama kavuşur, Kötülüğün ardından giden ölümünü hazırlar.
Prv	11	20	RAB sapık yürekliden iğrenir, Dürüst yaşayandan hoşnut kalır.
Prv	11	21	Bilin ki, kötü kişi cezasız kalmaz, Doğruların soyuysa kurtulur.
Prv	11	22	Sağduyudan yoksun kadının güzelliği, Domuzun burnundaki altın halkaya benzer.
Prv	11	23	Doğruların isteği hep iyilikle sonuçlanır, Kötülerin umutlarıysa gazapla.
Prv	11	24	Eli açık olan daha çok kazanır, Hak yiyenin sonuysa yoksulluktur.
Prv	11	25	Cömert olan bolluğa erecek, Başkasına su verene su verilecek.
Prv	11	26	Halk buğday istifleyeni lanetler, Ama buğday satanı kutsar.
Prv	11	27	İyiliği amaç edinen beğeni kazanır, Kötülüğü amaç edinense kötülüğe uğrar.
Prv	11	28	Zenginliğine güvenen tepetaklak gidecek, Oysa doğrular dalındaki yaprak gibi gelişecek.
Prv	11	29	Ailesine sıkıntı çektirenin mirası yeldir, Ahmaklar da bilgelerin kulu olur.
Prv	11	30	Doğru kişinin işleri yaşam ağacının meyvesine benzer, Bilge kişi insanları kazanır.
Prv	11	31	Bu dünyada doğru kişi bile cezalandırılırsa, Kötülerle günahlıların cezalandırılacağı kesindir.
Prv	12	1	Terbiye edilmeyi seven bilgiyi de sever, Azarlanmaktan nefret eden budaladır.
Prv	12	2	İyi kişi RABbin lütfuna erer, Ama düzenbazı RAB mahkûm eder.
Prv	12	3	Kötülük kişiyi güvenliğe kavuşturmaz, Ama doğruların kökü kazılamaz.
Prv	12	4	Erdemli kadın kocasının tacıdır, Edepsiz kadınsa kocasını yer bitirir.
Prv	12	5	Doğruların tasarıları adil, Kötülerin öğütleri aldatıcıdır.
Prv	12	6	Kötülerin sözleri ölüm tuzaktır, Doğruların konuşmasıysa onları kurtarır.
Prv	12	7	Kötüler yıkılıp yok olur, Doğru kişinin evi ayakta kalır.
Prv	12	8	Kişi sağduyusu oranında övülür, Çarpık düşünceliyse küçümsenir.
Prv	12	9	Köle sahibi olup aşağılanan Büyüklik taslayıp ekmeğe muhtaç olandan yeğdir.
Prv	12	10	Doğru kişi hayvanıyla ilgilenir, Ama kötünün sevecenliği bile zalimcedir.
Prv	12	11	Toprağını işleyenin ekmeği bol olur, Hayal peşinde koşansa sağduyudan yoksundur.
Prv	12	12	Kötü kişi kötülerin ganimetini ister, Ama doğru kişiler kökü ürün verir.
Prv	12	13	Kötü kişinin günahlı sözleri kendisi için tuzaktır, Ama doğru kişi sıkıntıyı atlatır.
Prv	12	14	İnsan ağzının ürünüyle iyiliğe doyar, Elinin emeğine göre de karşılığını alır.
Prv	12	15	Ahmağın yolu kendi gözünde doğrudur, Bilge kişiye öğüde kulak verir.
Prv	12	16	Ahmak sinirlendiğini hemen belli eder, Ama ihtiyatlı olan aşağılanmaya aldırılmaz.
Prv	12	17	Dürüst tanık doğruyu söyler, Yalancı tanık hile solur.
Prv	12	18	Düşünmeden söylenen sözler kılıç gibi keser, Bilgelerin diliyse şifa verir.

The Holy Bible in Turkish

Prv	12	19	Gerçek sözler sonsuza dek kalıcıdır, Oysa yalanın ömrü bir anlıktır.
Prv	12	20	Kötülük tasarlayanın yüreği hileci, Barışı öğütleyenin yüreğiye sevinçlidir.
Prv	12	21	Doğru kişiye hiç zarar gelmez, Kötünün başıysa beladan kurtulmaz.
Prv	12	22	RAB yalancı dudaklardan iğrenir, Ama gerçeğe uyanlardan hoşnut kalır.
Prv	12	23	İhtiyatlı kişi bilgisini kendine saklar, Oysa akılsızın yüreği ahmaklığını ilan eder.
Prv	12	24	Çalışkanların eli egemenlik sürer, Tembellikse köleliğe götürür.
Prv	12	25	Kaygılı yürek insanı çökertir, Ama güzel söz sevindirir.
Prv	12	26	Doğru kişi arkadaşına da yol gösterir, Kötünün tuttuğu yolsa kendini saptırır.
Prv	12	27	Tembel kişi işini bitirmez, Oysa çalışkan değerli bir servet kazanır.
Prv	12	28	Doğru yol yaşam kaynağıdır, Bu yol ölümsüzlüğe götürür.
Prv	13	1	Bilge kişi terbiye edilmeyi sever, Alaycı kişi azarlansa da aldırılmaz.
Prv	13	2	İyi insan ağzından çıkan sözler için ödüllendirilir, Ama hainlerin soluduğu zorbalıktır.
Prv	13	3	Dilini tutan canını korur, Ama boşboğazın sonu yıkımdır.
Prv	13	4	Tembel canının çektiğini elde edemez, Çalışkanın istekleriyse tümüyle yerine gelir.
Prv	13	5	Doğru kişi yalandan nefret eder, Kötünün sözleriyse iğrençtir, yüzkarasıdır.
Prv	13	6	Doğruluk dürüst yaşıyanı korur, Kötülük günahkârı yıkar.
Prv	13	7	Kimi hiçbir şeyi yokken kendini zengin gösterir, Kimi serveti çokken kendini yoksul gösterir.
Prv	13	8	Kişinin serveti gün gelir canına fidye olur, Oysa yoksul kişi tehde aldırılmaz.
Prv	13	9	Doğruların ışığı parlak yanar, Kötülerin çırası söner.
Prv	13	10	Ki birden ancak kavga çıkar, Öğüt dinleyense bilgedir.
Prv	13	11	Havadan kazanılan para yok olur, Azar azar biriktirenin serveti çok olur.
Prv	13	12	Ertelenen umut hayal kırıklığına uğratar, Yerine gelen dilekse yaşam verir.
Prv	13	13	Uyarılara kulak asmayan bedelini öder, Buyruklara saygılı olansa ödülünü alır.
Prv	13	14	Bilgelerin öğrettikleri yaşam kaynağıdır, İnsanı ölüm tuzaklarından uzaklaştırır.
Prv	13	15	Sağduyulu davranış saygınlık kazandırır, Hainlerin yoluysa yıkıma götürür. Masoretik metin <<Sürer>> ya da
<<Çeti ndir>>.			
Prv	13	16	İhtiyatlı kişi işini bilerek yapar, Akılsız kişiye ahmaklığını sergiler.
Prv	13	17	Kötü ulak belaya düşer, Güvenilir elçiyse şifa getirir.
Prv	13	18	Terbiye edilmeye yanaşmayan Yokluk ve utanç bekliyor, Ama azara kulak veren onurlandırılır.
Prv	13	19	Yerine getirilen dilek mutluluk verir. Akılsız kötülükten uzak kalamaz.
Prv	13	20	Bilgelerle oturup kalkan bilge olur, Akılsızlarla dost olansa zarar görür.
Prv	13	21	Günahkârın peşini felaket bırakmaz, Doğruların ödülüysa gönençtir.
Prv	13	22	İyi kişi torunlarına miras bırakır, Günahkârın servetiyse doğru kişiye kalır.
Prv	13	23	Yoksulun tarlası bol ürün verebilir, Ama haksızlık bunu alıp götürür.
Prv	13	24	Oğlundan değneği esirgeyen, onu sevmiyor demektir. Seven baba özenle terbiye eder.
Prv	13	25	Doğru kişinin yeterince yiyeceği vardır, Kötünün karnıysa aç kalır.

The Holy Bible in Turkish

Prv	14	1	Bilge kadın evini yapar, Ahmak kadın evini kendi eliyle yıkar.
Prv	14	2	Doğru yolda yürüyen, RABden korkar, Yoldan sapan, RABbi hor görür.
Prv	14	3	Ahmağın sözleri sırtına kötektir, Ama bilgenin dudakları kendisini korur.
Prv	14	4	Öküz yoksa yemlik boş kalır, Çünkü bol ürünü sağlayan öküzün gücüdür.
Prv	14	5	Güvenilir tanık yalan söylemez, Yalancı tanıkça yalan solur.
Prv	14	6	Alaycı bilgeliği arasa da bulamaz, Akıllı içinse bilgi edinmek kolaydır.
Prv	14	7	Akılsız kişiden uzak dur, Çünkü sana öğretecek bir şeyi yok.
Prv	14	8	İhtiyatlı kişinin bilgeliği, ne yapacağını bilmektir, Akılsızların ahmaklığıysa aldanmaktır.
Prv	14	9	Ahmaklar suç sunusuyla alay eder, Dürüstler ise iyi niyetlidir.
Prv	14	10	Yürek kendi acısını bilir, Sevinciniyse kimse paylaşmaz.
Prv	14	11	Kötü kişinin evi yerle bir edilecek, Doğru kişinin konutuysa bayındır olacak.
Prv	14	12	Öyle yol var ki, insana düz gibi görünür, Ama sonu ölümdür.
Prv	14	13	Gülerken bile yürek sızlayabilir, Sevinç bitince acı yine görünebilir.
Prv	14	14	Yüreği dönek olan tuttuğu yolun, İyi kişi de yaptıklarının ödülünü alacaktır.
Prv	14	15	Saf kişi her söze inanır, İhtiyatlı olansa attığı her adımı hesaplar.
Prv	14	16	Bilge kişi korktuğu için kötülükten uzaklaşır, Akılsızsa büyüklük taslayıp kendine güvenir.
Prv	14	17	Çabuk öfkelenen ahmakça davranır, Düzenbazdan herkes nefret eder.
Prv	14	18	Saf kişilerin mirası akılsızlıktır, İhtiyatlı kişilerin tacı ise bilgidir.
Prv	14	19	Alçaklar iyilerin önünde, Kötüler doğruların kapısında eğilirler.
Prv	14	20	Komşusu bile yoksulu sevmez, Oysa zenginin dostu çoktur.
Prv	14	21	Komşuyu hor görmek günahtır, Ne mutlu mazluma lütfedene!
Prv	14	22	Kötülük tasarlayan yolunu şaşırmas mı? Oysa iyilik tasarlayan sevgi ve sadakat kazanır.
Prv	14	23	Her emek kazanç getirir, Ama boş lakırdı yoksulluğa götürür.
Prv	14	24	Bilgelerin tacı servetleridir, Akılsızlarsa ahmaklıklarıyla tanınır. <<Akılsızların çelengi yse ahmaklıktır>>.
Prv	14	25	Dürüst tanık can kurtarır, Yalancı tanık aldatıcıdır.
Prv	14	26	RABden korkan tam güvenliktedir, RAB onun çocuklarına da sığınak olacaktır.
Prv	14	27	RAB korkusu yaşam kaynağıdır, İnsanı ölüm tuzaklarından uzaklaştırır.
Prv	14	28	Kralın yüceliği halkının çokluğuna bağlıdır, Halk yok olursa hükümdar da mahvolur.
Prv	14	29	Geç öfkelenen akıllıdır, Çabuk sinirlenen ahmaklığını gösterir.
Prv	14	30	Huzurlu yürek bedenın yaşam kaynağıdır, Hırs ise insanı için için yer bitirir.
Prv	14	31	Muhtacı ezen, Yaradanını hor görüyor demektir. Yoksula acıyansa Yaradanı yüceltir.
Prv	14	32	Kötü kişi uğradığı felaketle yıkılır, Doğru insanın ölümde bile sığınacak yeri var.
Prv	14	33	Bilgelik akıllı kişinin yüreğinde barınır, Akılsızlar arasında bile kendini belli eder.
Prv	14	34	Doğruluk bir ulusu yüceltir, Oysa günah herhangi bir halk için utançtır.
Prv	14	35	Kral sağduyulu kulunu beğenir, Utanç getirene öfkelenir.
Prv	15	1	Yumuşak yanıt gazabı yatıştırır,

The Holy Bible in Turkish

Oysa yaralayıcı söz öfkeyi alevlendirir.
 Bilgenin dili bilgiyi iyi kullanır,
 Akılsızın ağzındansa ahmaklık akar.
 RABbin gözü her yerde olanı görür,
 Kötüleri de iyileri de gözler.
 Okşayıcı dil yaşam veririr,
 Çarpık dilse ruhu yaralar.
 Ahmak babasının uyarılarını küçümser,
 İhtiyatlı kişi azara kulak verir.
 Doğru kişinin evi büyük hazine gibidir,
 Kötünün geliriye sıkıntı kaynağıdır.
 Bilgelerin dudakları bilgi yayar,
 Ama akılsızların yüreği öyle değildir.
 RAB kötülerin kurbanından iğrenir,
 Ama doğruların duası Onu hoşnut eder.
 RAB kötü kişinin yolundan iğrenir,
 Doğruluğun ardından gideni sever.
 Yoldan sapan şiddetle cezalandırılır
 Ve azarlanmaktan nefret eden ölüme gider.
 RAB, ölüm ve yıkım diyarında olup biteni bilir,
 Nerde kaldı ki insanın yüreği!
 Alaycı kişi azarlanmaktan hoşlanmaz,
 Bilgelere gidip danışmaz.
 Mutlu yürek yüzü neşelendirir,
 Acılı yürek ruhu ezer.
 Akıllı yürek bilgi arar,
 Akılsızın ağzıysa ahmaklıkla beslenir.
 Mazlumun bütün günleri sıkıntı doludur,
 Mutlu bir yürekse sahibine sürekli ziyafettir.
 Yoksul olup RABden korkmak,
 Zengin olup kaygı içinde yaşamaktan yeğdir.
 Sevgi dolu bir ortamdaki sebze yemeği,
 Nefret dolu bir ortamdaki besili danadan yeğdir.
 Huysuz kişi çekişme yaratır,
 Sabırlı kişi kavgayı yatıştırır.
 Tembelin yolu dikenli çit gibidir,
 Doğrunun yoluysa ana caddeye benzer.
 Bilge çocuk babasını sevindirir,
 Akılsız çocuksa annesini küçümser.
 Sağduyudan yoksun kişi ahmaklığıyla sevinir,
 Ama akıllı insan dürüst bir yaşam sürer.
 Karşılıklı danışılmazsa tasarılar boşa çıkar,
 Danışmanların çokluğuyla başarıya ulaşılır.
 Uygun yanıt sahibini mutlu eder,
 Yerinde söylenen söz ne güzeldir!
 Sağduyulu kişi yukarıya, yaşama giden yoldadır,
 Bu da ölümler diyarına inmesini önler.
 RAB kibirlinin evini yıkar,
 Dul kadının sınırını korur.
 RAB kötünün tasarılarından iğrenir,
 Temiz düşüncelerden hoşnut kalır. temizdir>>.
 Kazanca düşkün kişi kendi evine sıkıntı verir,
 Rüşvetten nefret edense rahat yaşar.
 Doğru kişinin akıllı yanıtını iyi tartar,
 Kötünün ağzı kötülük saçar.
 RAB kötülerden uzak durur,
 Oysa doğruların duasını duyar.
 Gülen gözler yüreği sevindirir,
 İyi haber bedeni ferahlatır.
 Yaşam veren uyarıları dinleyen,
 Bilgeler arasında konaklar.
 Terbiyeden kaçan kendine zarar verir,
 Azara kulak verense sağduyu kazanır.
 RAB korkusu bilgelik öğretir,
 Alçakgönüllülük de onurun önkoşuludur.
 İnsan aklıyla çok şey tasarlayabilir,
 Ama dilin vereceği yanıt RABdendir.
 İnsan her yaptığını temiz sanır,
 Ama niyetlerini tartan RABdir.
 Yapacağın işleri RABbe emanet et,
 O zaman tasarıların gerçekleşir.
 RAB her şeyi amacına uygun yapar,

Çocukları n övüncü anne babalarıdır.

The Holy Bible in Turkish

Prv	17	7	Kurumlu sözler ahmağa nasıl yakışmazsa, Soyluya da yalancı dudaklar hiç yakışmaz.
Prv	17	8	Sahibinin gözünde rüşvet bir tilsimdir. Ne yapsa başarılı olur.
Prv	17	9	Sevgi isteyen kişi suçları bağışlar, Olayı diline dolayansa can dostları ayırır.
Prv	17	10	Akıllı kişiyi azarlamak, Akılsıza yüz darbe vurmaktan etkilidir.
Prv	17	11	Kötü kişi ancak başkaldırmaya eğilimlidir, Ona gönderilecek ulak acımasız olacaktır.
Prv	17	12	Azgınlığı üstünde bir akılsızla karşılaşmak, Yavrularından edilmiş dişi ayıyla karşılaşmaktan beterdir.
Prv	17	13	İyiliğin karşılığını kötülükle ödeyenin Evinden kötülük eksik olmaz.
Prv	17	14	Kavganın başlangıcı su sızıntısına benzer, Bir patlamaya yol açmadan çekismeyi bırak.
Prv	17	15	Kötüyü aklayan da, doğruyu mahkûm eden de RABbi tiksindirir.
Prv	17	16	Akılsız biri bilgelik satın almak için niye para harcasın? Zaten sağduyudan yoksun!
Prv	17	17	Dost her zaman sever, Kardeş sıkıntılı günde belli olur.
Prv	17	18	Sağduyudan yoksun kişi el sıkışıp Başkasına kefil olur.
Prv	17	19	Başkaldırıcıyı seven kavgayı sever, Kapısını yüksek yapan yıkımına davetiye çıkarır.
Prv	17	20	Sapık yürekli kişi iyilik beklememeli. Diliyle aldatan da belaya düşer.
Prv	17	21	Akılsız kendisini doğurana derttir, Ahmağın babası sevinç nedir bilmez.
Prv	17	22	İç ferahlığı sağlık getirir, Ezik ruh ise bedeni yıpratır.
Prv	17	23	Kötü kişi adaleti saptırmak için Gizlice rüşvet alır.
Prv	17	24	Akıllı kişi gözünü bilgelikten ayırmaz, Akılsızın gözüyse hep sağda soldadır.
Prv	17	25	Akılsız çocuk babasına üzüntü, Annesine acı verir.
Prv	17	26	Ne suçsuza ceza kesmek iyidir, Ne de görevliyi dürüst davrandığı için dövmek...
Prv	17	27	Bilgili kişi az konuşur, Akıllı kişi sakın ruhludur.
Prv	17	28	Çenesini tutup susan ahmak bile Bilge ve akıllı sayılır.
Prv	18	1	Geçimsiz kişi kendi çıkarı peşindedir, İyi öğüde hep karşı çıkar.
Prv	18	2	Akılsız kişi bir şey anlamaktan çok Kendi düşüncelerini açmaktan hoşlanır.
Prv	18	3	Kötülüğü aşağılanma, Ayıbi utanç izler.
Prv	18	4	Bilge kişinin ağzından çıkan sözler derin sular gibidir, Bilgelik pınarı da coşkun bir akarsu.
Prv	18	5	Kötüyü kayırmak da, Suçsuzdan adaleti esirgemek de iyi değildir.
Prv	18	6	Akılsızın dudakları çekismeye yol açar, Ağzı da dayağı davet eder.
Prv	18	7	Akılsızın ağzı kendisini mahveder, Dudakları da canına tuzaktır.
Prv	18	8	Dedikodu tatlı lokma gibidir, İnsanın ta içine işler.
Prv	18	9	İşini savsaklayan kişi Yıkıcıya kardeştir.
Prv	18	10	RABbin adı güçlü kuledir, Ona sığınan doğru kişi için korunaktır.
Prv	18	11	Zengin servetini bir kale, Aşılmaz bir sur sanır.
Prv	18	12	Yürekteki gururu düşüş, Alçakgönüllülüğü ise onur izler.
Prv	18	13	Dinlemeden yanıt vermek Ahmaklık ve utançtır.
Prv	18	14	İnsanın ruhu hastalıkta ona destektir. Ama ezik ruh nasıl dayanabilir?

The Holy Bible in Turkish

Prv	18	15	Akıllı kişi bilgiyi satın alır, Bilgenin kulağı da bilgi peşindedir.
Prv	18	16	Armağan, verenin yolunu açar Ve kendisini büyüklerin önüne çıkartır.
Prv	18	17	Duruşmada ilk konuşan haklı görünür, Başkası çıkıp onu sorgulayana dek.
Prv	18	18	Kura çekişmeleri sona erdirir, Güçlü rakipleri uzlaştırır.
Prv	18	19	Gücenmiş kardeş surlu kentten daha zor elde edilir. Çekişme sürgülü kale kapısı gibidir.
Prv	18	20	İnsanın karnı ağzının meyvesiyle, Dudaklarının ürünüyle doyar.
Prv	18	21	Dil ölüme de götürebilir, yaşama da; Konuşmayı seven, dilin meyvesine katlanmak zorundadır.
Prv	18	22	İyi bir eş bulan iyilik bulur Ve RABbin lütfuna erer.
Prv	18	23	Yoksul acınma dilenir, Zenginin yanıttıysa serttir.
Prv	18	24	Yıkıma götüren dostlar vardır, Ama öyle dost var ki, kardeştan yakındır insana. yıkıma gider>>.
Prv	19	1	Dürüst yaşayan bir yoksul olmak, Yalancı bir akılsız olmaktan yeğdir.
Prv	19	2	Bilgisiz heves işe yaramaz, Acelecilik insanı yanılgıya düşürür.
Prv	19	3	İnsanın ahmaklığı yaşamını yıkar, Yine de içinden RABbe öfkelenir.
Prv	19	4	Zenginlik dost üstüne dost kazandırır. Oysa yoksulun dostu onu yüzüstü bırakır.
Prv	19	5	Yalancı tanık cezasız kalmaz, Yalan soluyan kurtulamaz.
Prv	19	6	Birçokları önemli kişinin gözüne girmek Ve eli açık olanın dostu olmak ister.
Prv	19	7	Yoksulun akrabaları bile onu sevmezse, Dostlarının ondan uzak duracağı daha da kesindir. Ne kadar yalvarsa ona yaklaşmazlar.
Prv	19	8	Sağduyulu olan canını sever, Akıllı izleyen bolluğa kavuşur.
Prv	19	9	Yalancı tanık cezasız kalmaz, Yalan soluyan yok olur.
Prv	19	10	Akılsızın gösterişli bir yaşam sürmesi uygun değilse, Kölelerin önderlere egemen olması Hiç uygun değildir.
Prv	19	11	Sağduyulu kişi sabırlıdır, Kusurları hoş görmesi ona onur kazandırır.
Prv	19	12	Kralın öfkesi genç aslanın kükreyişine benzer, Lütfuysa otların üzerine düşen çiy gibidir.
Prv	19	13	Akılsız çocuk babasının başına beladır, Dırdır eden kadın sürekli damlayan su gibidir.
Prv	19	14	Ev ve servet babadan mirastır, Ama sağduyulu kadın RABbin armağanıdır.
Prv	19	15	Tembellik insanı uyusukluğa iter, Haylaz kişi de aç kalır.
Prv	19	16	Tanrı buyruğuna uyan canını korur, Gitmesi gereken yolları umursamayan ölür.
Prv	19	17	Yoksula acıyan kişi RABbe ödünç vermiş olur, Yaptığı iyilik için RAB onu ödüllendirir.
Prv	19	18	Henüz umut varken çocuğunu eğit, Onun yıkımına neden olma.
Prv	19	19	Huysuz insan cezasını çekmelidir. Onu bir kere kurtarsan da, hep aynı şeyi yapman gerekir.
Prv	19	20	Öğüde kulak ver, terbiyeyi kabul et ki, Ömrünün kalan kısmı boyunca bilge olasın.
Prv	19	21	İnsan yüreğinde çok şey tasarlar, Ama gerçekleşen, RABbin amacıdır.
Prv	19	22	İnsandan istenen vefadır, Yoksul olmak yalancı olmaktan yeğdir.
Prv	19	23	RAB korkusu Doygun ve dertsiz bir yaşama kavuşturur.
Prv	19	24	Tembel sahana daldırdığı elini Ağızına geri götürmek bile istemez.
Prv	19	25	Alaycıyı döversen bön kişi ibret alır, Akıllı kişiyi azarlarsan bilgisine bilgi katar.

The Holy Bible in Turkish

Prv	19	26	Babasına saldıran, annesini kovan çocuk, Ailesinin utancı ve yüzkarasıdır.
Prv	19	27	Oğlum, uyarılara kulağını tıkarsan, Bilgi kaynağı sözlerden saparsın.
Prv	19	28	Niyeti bozuk tanık adaletle eğlenir, Kötülerin ağızı fesatla beslenir.
Prv	19	29	Alaycılar için ceza, Akılsızların sırtı için kötek hazırdır.
Prv	20	1	Şarap insanı alaycı, içki gürültücü yapar, Onun etkisiyle yoldan sapan bilge değildir.
Prv	20	2	Kralın öfkesi genç aslanın kükreyişine benzer, Onu kızdıran canından olur.
Prv	20	3	Kavgadan kaçınmak insan için onurdur, Oysa her ahmak tartışmaya hazırdır.
Prv	20	4	Sonbaharda çift sürmeyen tembel, Hasatta aradığını bulamaz.
Prv	20	5	İnsanın niyetleri derin bir kuyunun suları gibidir, Akıllı kişi onları açığa çıkarır.
Prv	20	6	İnsanların çoğu, <<Vefalıyım>> der. Ama sadık birini kim bulabilir?
Prv	20	7	Doğru ve dürüst bir babaya Sahip olan çocuklara ne mutlu!
Prv	20	8	Yargı kürsüsünde oturan kral, Kötülüğü gözleriyle ayıklar.
Prv	20	9	Kim, <<Yüreğimi pak kıldım, Günahımdan arındım>> diyebilir?
Prv	20	10	RAB hileli tartıdan da, hileli ölçüden de tiksindir.
Prv	20	11	Çocuk bile eylemleriyle kendini belli eder, Yaptıkları pak ve doğru mu, değil mi, anlaşılır.
Prv	20	12	İşiten kulağı da gören gözü de RAB yaratmıştır.
Prv	20	13	Uykuyu seversen yoksullaşırsın, Uyanık durursan ekmeğin bol olur.
Prv	20	14	Alıcı, <<İşe yaramaz, işe yaramaz>> der, Ama alıp gittikten sonra aldığıyla övünür.
Prv	20	15	Bol bol altının, mücevherin olabilir, Ama bilgi akıtan dudaklar daha değerlidir.
Prv	20	16	Tanımadığı birine kefil olanın giysisini al; Bir yabancı için yapıyorsa bunu, Giysisini rehin tut.
Prv	20	17	Hileyle kazanılan yiyecek insana tatlı gelir, Ama sonra ağza dolan çakıl gibidir.
Prv	20	18	Tasarılarını danışarak yap, Yöntemlere uyarak savaş.
Prv	20	19	Dedikoducu sır saklayamaz, Bu nedenle ağızı gevşek olanla arkadaşlık etme.
Prv	20	20	Annesine ya da babasına sövenin Işığı zifiri karanlıkta sönecek.
Prv	20	21	Tez elde edilen mirasın Sonu bereketli olmaz.
Prv	20	22	<<Bu kötülüğü sana ödeteceğim>> deme; RABbi bekle, O seni kurtarır.
Prv	20	23	RAB hileli tartıdan tiksindir, Hileli teraziden hoşlanmaz.
Prv	20	24	İnsanın adımlarını RAB yönlendirir; Öyleyse insan tuttuğu yolu nasıl anlayabilir?
Prv	20	25	Düşünmeden adakta bulunmak Sakıncalıdır.
Prv	20	26	Bilge kral kötülerini ayıklar, Harman döver gibi cezalandırır.
Prv	20	27	İnsanın ruhu RABbin ışığıdır, İç varlığın derinliklerine işler.
Prv	20	28	Sevgi ve sadakat kralın güvencesidir. Onun tahtını sağlamlaştıran sevgidir.
Prv	20	29	Gençlerin görkemi güçleri, Yaşlıların onuru ağarmış saçlardır.
Prv	20	30	Yaralayan darbeler kötülüğü temizler, Kötek iç varlığın derinliklerini paklar.
Prv	21	1	Kralın yüreği RABbin elindedir, Kanaldaki su gibi onu istediği yöne çevirir.
Prv	21	2	İnsan izlediği her yolun doğru olduğunu sanır, Ama niyetlerini tartan RABdir.

The Holy Bible in Turkish

Prv	21	3	RAB kendisine kurban sunulmasından çok,
Prv	21	4	Doğruluğun ve adaletin yerine getirilmesini ister.
Prv	21	5	Küstah bakışlar ve kibirli yürek
Prv	21	6	Kötülerin çırası ve günahıdır.
Prv	21	7	Çalışkanın tasarıları hep bollukla,
Prv	21	8	Her türlü acelecilik hep yoklukla sonuçlanır.
Prv	21	9	Yalan dolanla yapılan servet,
Prv	21	10	Sis gibi geçicidir ve ölüm tuzağıdır.
Prv	21	11	Kötülerin zorbalığı kendilerini süpürüp götürür,
Prv	21	12	Çünkü doğru olanı yapmaya yanaşmazlar.
Prv	21	13	Suçlunun yolu dolambaçlı,
Prv	21	14	Pak kişinin yaptıklarıysa dosdoğrudur.
Prv	21	15	Kavgacı kadınla aynı evde oturmaktansa,
Prv	21	16	Damın köşesinde oturmak yeğdir.
Prv	21	17	Kötünün can attığı kötülüktür,
Prv	21	18	Hiç kimseye acımaz.
Prv	21	19	Alaycı cezalandırılınca bön kişi akıllanır,
Prv	21	20	Bilge olan öğretilenden bilgi kazanır.
Prv	21	21	Adil Olan, kötünün evini dikkatle gözler
Prv	21	22	Ve kötülerini yıkıma uğratar.
Prv	21	23	Yoksulun feryadına kulağını tıkayanın
Prv	21	24	Feryadına yanıt verilmeyecektir.
Prv	21	25	Gizlice verilen armağan öfkeyi,
Prv	21	26	Koyna sokuşturulan rüşvet de kızgın gazabı yatıştırır.
Prv	21	27	Hak yerine gelince doğru kişi sevinir,
Prv	21	28	Fesatçı dehşete düşer.
Prv	21	29	Sağduyudan uzaklaşan,
Prv	21	30	Kendini ölümler arasında bulur.
Prv	21	31	Zevkine düşkün olan yoksullaşır,
Prv	21	32	Şaraba ve zeytinyağına düşkün kişi de zengin olmaz.
Prv	21	33	Kötü kişi doğru kişinin fidyesidir,
Prv	21	34	Hain de dürüstün.
Prv	21	35	Çölde yaşamak,
Prv	21	36	Can sıkıcı ve kavgacı kadınla yaşamaktan yeğdir.
Prv	21	37	Bilgenin evi değerli eşya ve zeytinyağıyla doludur,
Prv	21	38	Akılsızsa malını har vurup harman savurur.
Prv	21	39	Doğruluğun ve sevginin ardından koşan,
Prv	21	40	Yaşam, gönenc ve onur bulur.
Prv	21	41	Bilge kişi güçlülerin kentine saldırıp
Prv	21	42	Güvendikleri kaleyi yıkar.
Prv	21	43	Ağzını ve dilini tutan
Prv	21	44	Başını beladan korur.
Prv	21	45	Gururlu, küstah ve alaycı:
Prv	21	46	Bunlar kas kasılan insanın adlarıdır.
Prv	21	47	Tembelin isteği onu ölüme götürür,
Prv	21	48	Çünkü elleri çalışmaktan kaçınır;
Prv	21	49	Bütün gün isteklerini sıralar durur,
Prv	21	50	Oysa doğru kişi esirgemedi verir.
Prv	21	51	Kötülerin sunduğu kurban iğrençtir,
Prv	21	52	Hele bunu kötü niyetle sunarlarsa.
Prv	21	53	Yalancı tanık yok olur,
Prv	21	54	Dinlemeyi bilen tanıklığıysa inandırıcıdır.
Prv	21	55	Kötü kişi kendine güçlü bir görünüm verir,
Prv	21	56	Erdemli insansa tuttuğu yoldan emindir.
Prv	21	57	RABbe karşı başarılı olabilecek
Prv	21	58	Bilgelik, akıl ve tasarı yoktur.
Prv	21	59	At savaş günü için hazır tutulur,
Prv	21	60	Ama zafer sağlayan RAB'dir.
Prv	22	1	İyi ad büyük servetten,
Prv	22	2	Saygınlık gümüş ve altından yeğdir.
Prv	22	3	Zenginle yoksulun ortak yönü şu:
Prv	22	4	Her ikisini de RAB yarattı.
Prv	22	5	İhtiyatlı kişi tehlikeyi görünce saklanır,
Prv	22	6	Bönse öne atılır ve zarar görür.
Prv	22	7	Alçakgönüllülüğün ve RAB korkusunun ödülü,
Prv	22	8	Zenginlik, onur ve yaşamdır.
Prv	22	9	Kötünün yolu diken ve tuzakla doludur.
Prv	22	10	Canını korumak isteyen bunlardan uzak durur.
Prv	22	11	Çocuğu tutması gereken yola göre yetiştir,
Prv	22	12	Yaşlandığında o yoldan ayrılmaz.
Prv	22	13	Zengin yoksullara egemen olur,
Prv	22	14	Borç alan borç verenin kulu olur.

The Holy Bible in Turkish

Prv	22	8	Fesat eken dert biçer, Gazabının değneği yok olur.
Prv	22	9	Cömert olan kutsanır, Çünkü yemeğini yoksullarla paylaşır.
Prv	22	10	Alaycılığı kov, kavga biter; Çekişme ve aşağılamalar da sona erer.
Prv	22	11	Yürek temizliğini ve güzel sözleri seven, Kralın dostluğunu kazanır.
Prv	22	12	RAB bilgiyi gözetip korur, Hainin sözlerini ise altüst eder.
Prv	22	13	Tembel der ki, <<Dışarda aslan var, Sokağa çıksam beni parçalar.>>
Prv	22	14	Sokak kadınının ağzı dipsiz çukur gibidir, RABbin gazabına uğrayan oraya düşer.
Prv	22	15	Akılsızlık çocuğun öz yapısındadır, Değnekle terbiye edilirse akılsızlıktan uzaklaşır.
Prv	22	16	Servetini büyütme için yoksulu ezenle Zengine armağan verenin sonu yoksulluktur.
Prv	22	17	Kulak ver, bilgelerin sözlerini dinle, Öğrettiğimi zihnine işle.
Prv	22	18	Sözlerimi yüreğinde saklarsan mutlu olursun, Onlar hep hazır olsun dudaklarında.
Prv	22	19	RABbe güvenmen için Bugün bunları sana, evet sana da bildiriyorum.
Prv	22	20	Senin için otuz söz yazdım, Bilgi ve öğüt sözleri...
Prv	22	21	Öyle ki, güvenilir, doğru sözleri bilesin, Böylece seni gönderene güvenilir yanıt verebilesin.
Prv	22	22	Yoksulu, yoksul olduğu için soymaya kalkma, Düşkünü mahkemede ezme. Masoretik metinde geçmemektedir.
Prv	22	23	Çünkü onların davasını RAB yüklenecek Ve onları soyanların canını alacak.
Prv	22	24	Huysuz kişiyle arkadaşlık etme; Tez öfkelenenle yola çıkma.
Prv	22	25	Yoksa onun yollarına alışır, Kendini tuzağa düşmüş bulursun.
Prv	22	26	El sıkışıp Başkasının borcuna kefil olmaktan kaçın.
Prv	22	27	Ödeyecek paran olmazsa, Altındaki döşeğe bile el koyarlar.
Prv	22	28	Atalarının belirlediği Eski sınır taşlarının yerini değiştirme.
Prv	22	29	İşinde usta birini görüyor musun? Öylesi sıradan kişilere değil, Krallara bile hizmet eder.
Prv	23	1	Bir önderle yemeğe oturduğunda Önüne konulana dikkat et.
Prv	23	2	İştahına yenilecek olursan, Daya bıçağı kendi boğazına.
Prv	23	3	Onun lezzetli yemeklerini çekmesin canın, Böyle yemeğin ardında hile olabilir.
Prv	23	4	Zengin olmak için didinip durma, Çıkar bunu aklından.
Prv	23	5	Servet göz açıp kapayana dek yok olur, Kanatlanıp kartal gibi göklere uçar.
Prv	23	6	Cimrinin verdiği yemeği yeme, Lezzetli yemeklerini çekmesin canın.
Prv	23	7	Çünkü yediğin her şeyin hesabını tutar, <<Ye, iç>> der sana, Ama yüreği senden yana değildir.
Prv	23	8	Yediğin azıcık yemeği kusarsın, Söylediğin güzel sözler de boşa gider.
Prv	23	9	Akılsıza öğüt vermeye kalkma, Çünkü senin sözlerindeki sağduyuyu küçümser.
Prv	23	10	Eski sınır taşlarının yerini değiştirme, Öksüzlerin toprağına el sürme.
Prv	23	11	Çünkü onların Velisi güçlüdür Ve onların davasını sana karşı o yürütür. kurtarıcılığı vurguluyor.
Prv	23	12	Uyarıları zihnine işle, Bilgi dolu sözlerle kulak ver.
Prv	23	13	Çocuğunu terbiye etmekten geri kalma, Onu değnekle dövsen de ölmez.

Prv	23	14	Onu değnekle döversen,
Prv	23	15	Canını ölümler diyarından kurtarırsın.
Prv	23	16	Oğlum, bilge yürekli olursan,
Prv	23	17	Benim yüreğim de sevinir.
Prv	23	18	Dudakların doğru konuştuğunda
Prv	23	19	Gönlüm de coşar.
Prv	23	20	Günahkârlara imrenmektense,
Prv	23	21	Sürekli RAB korkusunda yaşa.
Prv	23	22	Böylece bir geleceğin olur
Prv	23	23	Ve umudun boşa çıkmaz.
Prv	23	24	Oğlum, dinle ve bilge ol,
Prv	23	25	Yüreğini doğru yolda tut.
Prv	23	26	Aşırı şarap içenlerle,
Prv	23	27	Ete düşkün oburlarla arkadaşlık etme.
Prv	23	28	Çünkü ayyaş ve obur kişi yoksullaşır,
Prv	23	29	Uyuşukluk da insana paçavra giydirir.
Prv	23	30	Sana yaşam veren babanın sözlerine kulak ver,
Prv	23	31	Yaşlandığı zaman anneni hor görme.
Prv	23	32	Gerçeği satın al ve satma;
Prv	23	33	Bilgeliği, terbiyeyi, akli da.
Prv	23	34	Doğru kişinin babası coştukça coşar,
Prv	23	35	Bilgece davranan oğulun babası sevinir.
Prv	23	36	Annenle baban seninle coşsun,
Prv	23	37	Seni doğuran sevin sin.
Prv	23	38	Oğlum, beni yürekten dinle,
Prv	23	39	Gözünü gittiğim yoldan ayırma.
Prv	23	40	Çünkü fahişe derin bir çukur,
Prv	23	41	Ahlaksız kadın dar bir kuyudur.
Prv	23	42	Evet, soyguncu gibi pusuda bekler
Prv	23	43	Ve birçok erkeği yoldan çıkarır.
Prv	23	44	Ah çeken kim? Vah çeken kim?
Prv	23	45	Kimdir çekişip duran?
Prv	23	46	Yakınan kim? Boş yere yaralanan kim?
Prv	23	47	Gözleri kanlı olan kim?
Prv	23	48	İçmeye oturup kalkamayanlar,
Prv	23	49	Karışık şarapları denemeye gidenlerdir.
Prv	23	50	Şarabın kızıl rengine,
Prv	23	51	Kadehte ışımasına,
Prv	23	52	Boğazdan aşağı süzülürmesine bakma.
Prv	23	53	Sonunda yılan gibi ısırır,
Prv	23	54	Engerek gibi sokar.
Prv	23	55	Gözlerin garip şeyler görür,
Prv	23	56	Aklından ahlaksızlıklar geçer.
Prv	23	57	Kendini kâh denizin ortasında,
Prv	23	58	Kâh gemi direğinin tepesinde yatıyor sanırsın.
Prv	23	59	<<Dövdüler beni ama incinmedim,
Prv	23	60	Vurdular ama farketmedim>> dersin,
Prv	23	61	<<Yeniden içmek için ne zaman ayılacağım?>>
Prv	24	1	Kötülere imrenme,
Prv	24	2	Onlarla birlikte olmayı isteme.
Prv	24	3	Çünkü yürekleri zorbalık tasarlar,
Prv	24	4	Dudakları belalardan söz eder.
Prv	24	5	Ev bilgelikle yapılır,
Prv	24	6	Akılla pekiştirilir.
Prv	24	7	Bilgi sayesinde odaları
Prv	24	8	Her türlü değerli, güzel eşyayla dolar.
Prv	24	9	Bilgelik güçten,
Prv	24	10	Bilgi kaba kuvvetten üstündür. üstündür>> (bkz. Septuaginta),
Masoretik metin	<<Bilge	11	güçlü olur, bilgi sahibi gücünü artırır.>>
Prv	24	12	Savaşmak için yöntem,
Prv	24	13	Zafer kazanmak için birçok danışman gerekli.
Prv	24	14	Ahmak için bilgelik ulaşılamayacak kadar yüksektir,
Prv	24	15	Kent kurulunda ağzını açamaz.
Prv	24	16	Kötülük tasarlayan kişi
Prv	24	17	Düzenbaz olarak bilinecektir.
Prv	24	18	Ahmakça tasarılar günahdır,
Prv	24	19	Alaycı kişiden herkes öğrenir.
Prv	24	20	Sıkıntılı günde cesaretini yitirirsen,
Prv	24	21	Gücün kıt demektir.
Prv	24	22	Ölüm tehlikesi içinde olanları kurtar,
Prv	24	23	Ölmek üzere olanları esirge.
Prv	24	24	<<İşte bunu bilmiyordum>> desen de,

The Holy Bible in Turkish
İnsanın yüreğindeki bilen sezmez mi?
Senin canını koruyan anlamaz mı?
Ödetmez mi herkese yaptığını?

Prv	24	13	Oğlum, bal ye, çünkü iyidir, Süzme bal damağa tatlı gelir.
Prv	24	14	Bilgelik de canın için öyledir, bilmiş ol. Bilgeligi bulursan bir geleceğin olur Ve umudun boşa çıkmaz.
Prv	24	15	Ey kötü adam, doğru kişinin evine karşı pusuya yatma, Konutunu yıkmaya kalkma.
Prv	24	16	Çünkü doğru kişi yedi kez düşse yine kalkar, Ama kötüler felakette yıkılır.
Prv	24	17	Düşmanın düşüşüne keyiflenme, Sendel emesi ne sevinme.
Prv	24	18	Yoksa RAB görür ve hoşnut kalmaz Ve düşmanına duyduğu öfke yatıştır.
Prv	24	19	Kötülük edenlere kızıp üzülme, Onlara özenme.
Prv	24	20	Çünkü kötülerin geleceği yok, Çırası sönecek onların.
Prv	24	21	Oğlum, RABbe ve krala saygı göster, Onlara başkaldıranlarla arkadaşlık etme.
Prv	24	22	Çünkü onlar ansızın felakete uğrar, İnsanın başına ne belalar getireceklerini kim bilir?
Prv	24	23	Şunlar da bilgelerin sözleridir: Yargılarken yan tutmak iyi değildir.
Prv	24	24	Kötüye, <<Suçsuzsun>> diyen yargıcı Halklar lanetler, uluslar kınar.
Prv	24	25	Ne mutlu suçluyu mahkûm edene! Herkes onu candan kutlar.
Prv	24	26	Dürüst yanıt Gerçek dostluğun işaretidir. <<Dürüst yanıt veren dudakları öper.>>
Prv	24	27	İlkin dışardaki işini bitirip tarlanı hazırla, Ondan sonra evini yap.
Prv	24	28	Başkalarına karşı nedensiz tanıklık etme Ve dudaklarınla aldatma.
Prv	24	29	<<Bana yaptığını ben de ona yapacağım, Ödeteceğim bana yaptığını>> deme.
Prv	24	30	Tembelin tarlasından, Sağduyudan yoksun kişinin bağından geçtiğimde
Prv	24	31	Her yanı dikenlerin, otların Kapladığını gördüm; Taş duvar da yıkılmıştı.
Prv	24	32	Gördüklerimi derin derin düşündüm, Seyrettiklerimden ibret aldım.
Prv	24	33	<<Biraz kestireyim, biraz uyuklayayım, Ellerimi kavuşturup şöyle bir uyuyayım>> demeye kalmadan,
Prv	24	34	Yokluk bir haydut gibi, Yoksulluk bir akıncı gibi gelir üzerine.
Prv	25	1	Bundan sonrakilere de Süleyman'ın özdeyişleridir. Bunları Yahuda Kralı Hizkiyanın adamları derledi.
Prv	25	2	Tanrıyı gizli tuttuğu şeyler için, Krallarıysa açığa çıkardıkları için yüceltiriz.
Prv	25	3	Göğün yüksekliği, yerin derinliği gibi, Kralların aklından geçen de kestirilemez.
Prv	25	4	Cürufu gümüşten ayırınca, Kuyumcunun işleyeceği madde kalır.
Prv	25	5	Kötüleri kralın huzurundan uzaklaştırırsan Kralın tahtı adaletle pekişir.
Prv	25	6	Kralın önünde kendini yüceltme, Önemli kişiler arasında yer edinmeye çalışma.
Prv	25	7	Çünkü kralın seni bir soylunun önünde alaşağı etmesindense, Sana, <<Yukarıya gel>> demesi yeğdir.
Prv	25	8	Gördüklerinle hemencecik mahkemeye başvurma; Çünkü başkası seni utandırabilir, Sonra ne yapacağını bilemezsin.
Prv	25	9	Davayı doğrudan komşuyla gör; Başkasının sırrını açıklama.
Prv	25	10	Yoksa işiten seni utandırabilir Ve bu kötü ün yakarı bırakmaz.
Prv	25	11	Yerinde söylenen söz, Gümüş oymalardaki altın elmafö gibidir.

The Holy Bible in Turkish

Prv	25	12	Altın küpe ya da altın bir süs neyse, Dinleyen kulak için bilgenin azarlaması da öyledir.
Prv	25	13	Hasatta kar serinliği nasılsa, Güvenilir ulak da kendisini gönderenler için öyledir. Böyle biri efendilerinin canına can katar.
Prv	25	14	Yağmursuz bulut ve yel nasılsa, Vermediği armağanla övünen kişi de öyledir.
Prv	25	15	Sabırla bir hükümdar bile ikna edilir, Tatlı dil en güçlü direnci kırar.
Prv	25	16	Bal buldun mu yeteri kadar ye, Fazla doyarsan kusarsın.
Prv	25	17	Başkalarının evine seyrek git, Yoksa onları bezdirir, nefretini kazanırsın.
Prv	25	18	Başkasına karşı yalancı tanıklık eden Topuz, kılıç ya da sivri ok gibidir.
Prv	25	19	Sıkıntılı günde haine güvenmek, Çürük dişe ya da sakat ayağa güvenmek gibidir.
Prv	25	20	Dertli kişiye ezgi söylemek, Soğuk günde giysilerini üzerinden almaya, Ya da sodaya sirke katmaya benzer.
Prv	25	21	Düşmanın acıkmışsa doyur, Susamışsa su ver.
Prv	25	22	Bunu yapmakla onu utanca boğarsın Ve RAB seni ödüllendirir.
Prv	25	23	Kuzeyden esen rüzgar nasıl yağmur getirirse, İftiracı dil de öfkeli bakışlara yol açar.
Prv	25	24	Kavgacı kadınla aynı evde oturmaktansa, Daman köşesinde oturmak yeğdir.
Prv	25	25	Susamış kişi için soğuk su neyse, Uzak ülkeden gelen iyi haber de öyledir.
Prv	25	26	Kötünün önünde pes eden doğru kişi, Suyu bulanmış pınar, kirlenmiş kuyu gibidir.
Prv	25	27	Fazla bal yemek iyi değildir; Hep yüceltmeyi beklemek de...
Prv	25	28	Kendini denetleyemeyen kişi Yıkılmış sursuz kent gibidir.
Prv	26	1	Yaz ortasında kar, hasatta yağmur uygun olmadığı gibi, Akılsıza da onur yakışmaz.
Prv	26	2	Öteye beriye uçuşan serçe Ve kırlangıç gibi, Hak edilmemiş lanet de tutmaz.
Prv	26	3	Ata kırbaç, eşeğe gem, Akılsızın sırtına da değnek gerek.
Prv	26	4	Akılsıza ahmaklığına göre karşılık verme, Yoksa sen de onun düzeyine inersin.
Prv	26	5	Akılsıza ahmaklığına uygun karşılık ver, Yoksa kendini bilge sanır.
Prv	26	6	Akılsızın eliyle haber gönderen, Kendi ayaklarını kesen biri gibi, Kendine zarar verir.
Prv	26	7	Akılsızın ağzında özdeyiş, Kötürümün sarkan bacakları gibidir.
Prv	26	8	Akılsızı onurlandırmak, Taşı sapana bağlamak gibidir.
Prv	26	9	Sarhoşun elindeki dikenli dal ne ise, Akılsızın ağzında özdeyiş de odur.
Prv	26	10	Oklarını gelişigüzel fırlatan okçu neyse, Yoldan geçen akılsızı ya da sarhoşu ücretle tutan da öyledir.
Prv	26	11	Ahmaklığını tekrarlayan akılsız, Kusmuğuna dönen köpek gibidir.
Prv	26	12	Kendini bilge gören birini tanıyor musun? Akılsız bile ondan daha umut vericidir.
Prv	26	13	Tembel, <<Yolda aslan var, Sokaklarda aslan dolaşıyor>> der.
Prv	26	14	Menteşeleri üzerinde dönen kapı gibi, Tembel de yatağında döner durur.
Prv	26	15	Tembel elini sahana daldırır, Yeniden ağzına götürmeye üşenir.
Prv	26	16	Tembel kendini, Akıllıca yanıt veren yedi kişiden daha bilge sanır.
Prv	26	17	Kendini ilgilendirmeyen bir kavgaya bulaşan kişi, Yoldan geçen köpeği kulaklarından tutana benzer.

Prv	26	18	Ateşli ve öldürücü oklar savuran bir deli neyse, Komşusunu aldatıp, <<Şaka yapıyordum>> Diyen de öyledir.
Prv	26	20	Odun bitince ateş söner, Dedi koducu yok olunca kavga diner.
Prv	26	21	Kor için kömür, ateş için odun neyse, Çekişmeyi alevlendirmek için kavgacı da öyledir.
Prv	26	22	Dedi kodu tatlı lokma gibidir, İnsanın ta içine işler.
Prv	26	23	Okşayıcı dudaklarla kötü yürek, Sırlanmış toprak kaba benzer.
Prv	26	24	Yüreği nefret dolu kişi sözleriyle niyetini gizlemeye çalışır, Ama içi hile doludur.
Prv	26	25	Güzel sözlerine kanma, Çünkü yüreğinde yedi iğrenç şey vardır.
Prv	26	26	Nefretini hileyle örtse bile, Kötülüğü toplumun önünde ortaya çıkar.
Prv	26	27	Başkasının kuyusunu kazan içine kendi düşer, Taşı yuvarlayan altında kalır.
Prv	26	28	Yalancı dil incittiği kişilerden nefret eder, Yaltaklanan ağızdan yıkım gelir.
Prv	27	1	Yarınla övünme, Çünkü ne getireceğini bilemezsin.
Prv	27	2	Seni kendi ağzın değil, başkaları övsün, Kendi dudakların değil, yabancı övsün.
Prv	27	3	Taş ağırdır, kum bir yükür, Ama ahmağın kıskırtması ikisinden de ağırdır.
Prv	27	4	Öfke zalim, hiddet azgındır, Ama kıskançlığa kim dayanabilir?
Prv	27	5	Açık bir azar, Gizli tutulan sevgiden iyidir.
Prv	27	6	Düşmanın öpücükleri aldatıcıdır, Ama dostun seni iyiliğin için yaralar.
Prv	27	7	Tok insanın canı balı bile çekmez, Aç kişiye en acı şey tatlı gelir.
Prv	27	8	Yuvasından uzak kalan kuş nasılsa, Yurdundan uzak kalan insan da öyledir.
Prv	27	9	Güzel koku ve buhur canı ferahlatır, Dostun verdiği öğüt insana tatlı gelir.
Prv	27	10	Kendi dostunu da babanın dostunu da bırakma Ve felakete uğradığın gün kardeşinin evine gitme; Yakın komşun uzaktaki kardeşten yeğdir.
Prv	27	11	Oğlum, bilgece davran ki yüreğim sevin sin, Beni ayıplayana yanıt vereyim.
Prv	27	12	İhtiyatlı kişi tehlikeyi görünce saklanır, Bönse öne atılır ve zarar görür.
Prv	27	13	Tanımadığı birine kefil olanın giysisini al; Bir yabancı için yapıyorsa bunu, Giysisini rehin tut.
Prv	27	14	Sabah sabah komşuya verilen gürültülü bir selam Küfür sayılır.
Prv	27	15	Kavgacı kadının dırdırı Yağmurlu günde damlaların dinmeyen sesi gibidir.
Prv	27	16	Böyle bir kadını dizginlemeye kalkmak, Rüzgarı ya da yağdı avuçta tutmaya çalışmak gibidir.
Prv	27	17	Demir demiri biler, İnsan da insanı...
Prv	27	18	İncir ağacını budayan meyvesini yer, Efendisine hizmet eden onurlandırılır.
Prv	27	19	Su görüntümüzü nasıl yansıtıyorsa, Yürek de insanın içini yansıtır.
Prv	27	20	Ölüm ve yıkım diyarı insana doymaz, İnsanın gözü de hiç doymaz.
Prv	27	21	Altın ocakta, gümüş potada sınanır, İnsansa aldığı övgüyle sınanır.
Prv	27	22	Ahmağı buğdayla birlikte dibekte tokmakla dövsen bile, Ahmaklığından kurtulmaz.
Prv	27	23	Davarına iyi bak, Sığırlarına dikkat et.
Prv	27	24	Çünkü zenginlik kalıcı değildir Ve taç kuşaktan kuşağa geçmez.
Prv	27	25	Çayır biçilince, yeni çimen çıkınca,

Prv	27	26	Dağlardaki otlar toplanınca, Kuzular seni giydirebilir, Tekeler tarlanın bedeli olur.
Prv	27	27	Keçilerin sütü yalnız seni değil, Ev halkını, hizmetçilerini de doyurmaya yeter.
Prv	28	1	Kötü kişi kendisini kovalayan olmasa bile kaçmaz, Doğrularsa genç aslan gibi yürekli.
Prv	28	2	Ayaklanan ülke çok başlı olur, Ama akıllı, bilgili kişi düzeni sağlar.
Prv	28	3	Yoksulu ezen yoksul, Ürünü harap eden sağanak yağmur gibidir.
Prv	28	4	Yasayı terk eden kötüyü över, Yerine getirense kötüye karşı çıkar.
Prv	28	5	Kötüler adaletten anlamaz, RABbe yönelenlerse her yönüyle anlar.
Prv	28	6	Dürüst bir yoksul olmak, Yolsuzlukla zengin olmaktan yeğdir.
Prv	28	7	Kutsal Yasayı yerine getiren çocuk akıllıdır, Oburlarla arkadaşlık edense babasını utandırır.
Prv	28	8	Faiz ve tefecilikle malına mal katan kişi, Bunu yoksullara acıyan için biriktirir.
Prv	28	9	Yasaya kulağını tıkayanın Duası da iğrençtir.
Prv	28	10	Dürüst kişileri kötü yola saptıran Kendi kazdığı çukura düşer.
Prv	28	11	İyiliği, özü sözü bir olanlar miras alacak. Zengin kendini bilge sanır,
Prv	28	12	Ama akıllı yoksul onun içini okur. Doğruların zaferi coşkuyla kutlanır,
Prv	28	13	Ama kötüler egemen olunca insan kaçacak yer arar. Günahlarını gizleyen başarılı olmaz,
Prv	28	14	İtiraf edip bırakansa merhamet bulur. Günahattan çekinen ne mutludur!
Prv	28	15	İnatçılık edense belaya düşer. Yoksul halkı yöneten kötü kişi
Prv	28	16	Kükreyen aslan, saldırgan ayı gibidir. Gaddar önderin aklı kıttır;
Prv	28	17	Haksız kazançtan nefret edense uzun ömürlü olur. Adam öldürmekten vicdan azabı çeken, mezara dek kaçacaktır;
Prv	28	18	Kimse ona yardım etmesin. Altın ak yaşayan kurtulur,
Prv	28	19	Yolsuzluk yapan ansızın yıkıma uğrar. Toprağını işleyenin ekmeği bol olur,
Prv	28	20	Hayal peşinde koşansa yoksulluğa doyar. Güvenilir kişi bolluğa erer,
Prv	28	21	Zengin olmaya can atansa beladan kurtulamaz. Hatır gözetmek iyi değildir,
Prv	28	22	Çünkü insan bir lokma ekmeğin için bile suç işler. Cimri servet peşinde koşar,
Prv	28	23	Yoksulluğa uğrayacağını düşünmez. Başkasını azarlayan sonunda
Prv	28	24	Pohpohlayandan daha çok beğeni kazanır. Annesini ya da babasını soymayı günah saymayan,
Prv	28	25	Haydutla birdir. Açgözlü kavga çıkarır,
Prv	28	26	RABbe güvenirse bolluk içinde yaşar. Kendine güvenen akılsızdır,
Prv	28	27	Bilgece davranan güvenlikte olur. Yoksula verenin eksikliği olmaz,
Prv	28	28	Yoksulu görmezden gelense bir sürü lanete uğrar. Kötüler egemen olunca insan kaçacak yer arar,
Prv	29	1	Ama kötüler yok olunca doğrular çoğalır. Defalarca azarlandığı halde dikbaşlılık eden,
Prv	29	2	Ansızın yıkıma uğrayacak, çare yok. Doğru kişiler çoğalınca halk sevinir,
Prv	29	3	Kötü kişi hükümdar olunca halk inler. Bilgeliği seven babasını sevindirir,
Prv	29	4	Fahişelerle dostluk eden malını yitirir. Adaletle yöneten kral ülkesini ayakta tutar,
Prv	29	5	Ağır vergiler koyarsa çökertir. Başkasını pohpohlayan kişi,
Prv	29		Ona tuzak kurar.

Prv	29	6	Kötünün başkaldırısı kendine tuzak olur, Doğru kişiye ezgi söyler ve sevinir.
Prv	29	7	Doğru kişi yoksulların hakkını verir, Kötü kişi hak hukuk nedir bilmez.
Prv	29	8	Alaycı kişiler kentleri bile karıştırır, Bilgilerse öfkeyi yatıştırır.
Prv	29	9	Bilge kişiyle davası olan ahmak Kızar, alay eder ve rahat vermez.
Prv	29	10	Kana susamışlar dürüst kişiden nefret eder, Doğrularsa onun canını korur.
Prv	29	11	Akılsız hep patlamaya hazırdır, Bilgeyse öfkesini dizginler.
Prv	29	12	Hükümdar yalana kulak verirse, Bütün görevlileri de kötü olur.
Prv	29	13	Zorbayla yoksulun ortak bir noktası var: İkisinin de gözünü açan RAB'dir.
Prv	29	14	Yoksulları adaletle yöneten kralın Tahtı hep güvenlikte olur.
Prv	29	15	Değneklerle terbiye bilgelik kazandırır, Kendi haline bırakılan çocuksa annesini utandırır.
Prv	29	16	Kötüler çoğalınca başkaldırı da çoğalır, Ama doğrular onların düşüşünü görecektir.
Prv	29	17	Oğlunu terbiye et, o da sana huzur verecek ve gönlünü hoşnut edecektir.
Prv	29	18	Tanrısal esinden yoksun olan halk Sınır tanımaz olur.
Prv	29	19	Ne mutlu Kutsal Yasayı yerine getirene! Köle salt sözle terbiye edilemez,
Prv	29	20	Çünkü anlaşıp da kulak asmaz. Sözünü tartmadan konuşan birini tanıyor musun?
Prv	29	21	Akılsızın durumu bile onunkinden daha umut vericidir. Çocukluğundan beri kölesini şımartan,
Prv	29	22	Sonunda cezasını çeker. Öfkeli kişi çekişme yaratır,
Prv	29	23	Huysuz kişinin başkaldırısı eksik olmaz. Kibir insanı küçük düşürür,
Prv	29	24	Alçakgönüllülükse onur kazandırır. Hırsızla ortak olanın düşmanı kendisidir,
Prv	29	25	Mahkemede yemin etse de bildiğini söylemez. İnsandan korkmak tuzaktır,
Prv	29	26	Ama RABbe güvenen güvenlikte olur. Hükümdarın gözüne girmek isteyen çoktur,
Prv	29	27	Ama RAB'dir insana adalet sağlayan. Doğrular haksızlardan öğrenir, Kötüler de dürüst yaşayanlardan.
Prv	30	1	Massalı Yake oğlu Agurun sözleri: Bu adam şöyle diyor: «Yorulдум, ey Tanrım, yorulдум ve tükendim. ve tükendim» >> ya da «Bu adam itiele, itiele ve Ukkala şöyle diyor»>>.
Prv	30	2	Gerçekten ben insanların en cahiliyim, Bende insan aklı yok.
Prv	30	3	Bilgeliği öğrenmedim, Kutsal olana ilişkin bilgiden de yoksunum.
Prv	30	4	Kim göklere çıkıp indi? Kim yeli avuçlarında topladı? Suları giysisiyle sarıp sarmalayan kim? Kim belirledi dünyanın sınırlarını? Adı nedir, oğlunun adı nedir, biliyorsan söyle!
Prv	30	5	Tanrının her sözü güvenilir, o kendisine sığınan herkese kalkandır. Onun sözüne bir şey katma,
Prv	30	6	Yoksa seni azarlar, yalancı çıkarsın.
Prv	30	7	Ey Tanrı, iki şey diledim senden: Ben ölmeden bunları esirgeme benden.
Prv	30	8	Sahtekarlığı, yalanı benden uzak tut, Bana ne yoksulluk ne de zenginlik ver; Payıma düşen ekmeği ver, yeter.
Prv	30	9	Yoksa bolluktan, «Kimmiş RAB?» diye seni yadsır, Ya da yoksulluktan çalar ve Tanrımın adını lekelemiş olurum.
Prv	30	10	«Köleyi efendisine çekiştirme, Yoksa sana lanet eder, sen de suçlu çıkarsın.

The Holy Bible in Turkish

Prv	30	11	Öyleleri var ki, babalarına lanet eder, Annelerine değer vermezler.
Prv	30	12	Öyleleri var ki, kendilerini tertemiz sanırlar, Oysa kötülüklerinden arınmış değiller.
Prv	30	13	Öyleleri var ki, kendilerinden üstün kimse yok sanır, Herkese tepeden bakarlar.
Prv	30	14	Öyleleri var ki, dişleri kılıç, çeneleri bıçaktır, Mazlumlara yoksulları yutup yeryüzünden yok ederler.
Prv	30	15	Sülûğün iki kızı vardır, adları <Ver, ver>dir. Hiç doymayan üç şey, <Yeter> demeyen dört şey vardır:
Prv	30	16	Ölümler diyarı, kısır rahim, Suyu doymayan toprak ve <Yeter> demeyen ateş.
Prv	30	17	Babasıyla alay edenin, annesinin sözünü hor görenin Gözünü vadideki kargalar oyacak; O akbabalara yem olacak.
Prv	30	18	Aklımın ermediği üç şey, Anlamadığım dört şey var:
Prv	30	19	Kartalın gökyüzünde, Yılanın kayada, Geminin denizde izlediği yol
Prv	30	20	Ve erkeğin genç kızla tuttuğu yol. Zina eden kadının yolu da şöyledir: Yer, ağzını siler, Sonra da, <Suç işlemedim> der.
Prv	30	21	Yeryüzü üç şeyin altında sarsılır; Katlanamadığı dört şey vardır:
Prv	30	22	Kölenin kral olması, Budalanın doyması,
Prv	30	23	Nefret edilen kadının evlenmesi Ve hizmetçinin hanımının yerine geçmesi.
Prv	30	24	<<Dünyada dört küçük yaratık var ki, Çok bilgece davranırlar:
Prv	30	25	Karıncalar güçlü olmayan bir topluluktur, Ama yiyeceklerini yazdan biriktirirler.
Prv	30	26	Kaya tavşanları da güçsüz bir topluluktur, Ama yuvalarını kaya kovuklarında yaparlar.
Prv	30	27	Çekirgelerin kralı yoktur, Ama bölük bölük ilerlerler.
Prv	30	28	Kertenkele elle bile yakalanır, Ama kral saraylarında bulunur.
Prv	30	29	<<Yürüyüşü gösterişli üç yaratık, Davranışı gösterişli dört yaratık var:
Prv	30	30	Hayvanların en güçlüsü olan Ve hiçbir şeyin önünde pes etmeyen aslan,
Prv	30	31	Tazıfsı, teke Ve ordusunun başındaki kral. sözcüğün anlamı tam bilinmiyor.
Prv	30	32	<<Eğer budala gibi kendini yücelttinse Ya da kötülük tasarladınsa, Dur ve düşün!
Prv	30	33	Çünkü nasıl sütü dövünce tereyağı, Burnu sıkınca kan çıkarsa, Öfkeyi kurcalayınca da kavga çıkar.>>
Prv	31	1	Massa Kralı Lemuel'in sözleri, Annesinin ona öğrettikleri:
Prv	31	2	<<Oğlum, rahmimin ürünü, ne diyeyim? Adaklarımın yanıtı oğlum, ne diyeyim?
Prv	31	3	Gücünü kadınlara, Gençliğini kralları mahvedenlere kaptırma!
Prv	31	4	<<Şarap içmek krallara yakışmaz, ey Lemuel, Krallara yakışmaz! İçkiyi özlemek hükümdarlara yaraşmaz.
Prv	31	5	Çünkü içince kuralları unuttur, Mazlumun hakkını yerler.
Prv	31	6	İçkiyi çaresize, Şarabı kaygı çekene verin.
Prv	31	7	İçsin ki yoksulluğunu unutsun, Artık sefaletini anmasın.
Prv	31	8	Ağzını hakkını savunamayan için, Kimsesizin davasını gütmek için aç.
Prv	31	9	Ağzını aç ve adaletle yargıla, Mazlumun, yoksulun hakkını savun.>>

Prv	31	10	Erdemli kadını kim bulabilir? Onun değeri mücevherden çok üstündür. sırayla İbranice alfabenin
değişik bir harfiyle başlar.			
Prv	31	11	Kocası ona yürekten güvenir Ve kazancı eksilmez.
Prv	31	12	Kadın ona kötülükle değil, Yaşamı boyunca iyilikle karşılık verir.
Prv	31	13	Yün, keten bulur, Zevkle elleriyle işler.
Prv	31	14	Ticaret gemileri gibidir, Yiyeceğini uzaktan getirir.
Prv	31	15	Gün ağarmadan kalkar, Ev halkına yiyecek, hizmetçilerine paylarını verir.
Prv	31	16	Bir tarlayı gözüne kestirip satın alır, El emeğiyle kazandığı parayla bağ diker.
Prv	31	17	Giynip kollarını sıvar, Canla başla çalışır.
Prv	31	18	Ticaretinin kârlı olduğunu bilir, Çırası gece boyunca yanar.
Prv	31	19	Elîyle örekeyi tutar, Avucunda iği tutar.
Prv	31	20	Mazluma kollarını açar, Yoksula elini uzatır.
Prv	31	21	Kar yağınca ev halkı için kaygılanmaz, Çünkü hepsinin iki katfü giysisi vardır.
Prv	31	22	Yatak örtüleri dokur, Kendi giysileri ince mor ketendendir.
Prv	31	23	Kocası ülkenin ileri gelenleriyle oturup kalkar, Kent kurulunda iyi tanınır.
Prv	31	24	Kadın diktiği keten giysilerle Ördüğü kuşakları tüccara satar.
Prv	31	25	Güç ve onurla kuşanmıştır, Geleceğe güvenle bakar.
Prv	31	26	Ağzından bilgelik akar, Dili iyilik öğütler.
Prv	31	27	Ev halkının işlerini yönetir, Tembellik nedir bilmez.
Prv	31	28	Çocukları önünde ayağa kalkıp onu kutlar, Kocası onu över.
Prv	31	29	<<Soylu işler yapan çok kadın var, Ama sen hepsinden üstünsün>> der.
Prv	31	30	Çekicilik aldatıcı, güzellik boştur; Ama RABbe saygılı kadın övülmeye layıktır.
Prv	31	31	Ellerinin hak ettiğini verin kendisine, Yaptıkları için kent kurulunda övülsün.
Ecl	1	1	Bunlar Yerusâlimde krallık yapan Davut oğlu Vaizin sözleridir:
Ecl	1	2	<<Her şey boş, bomboş, bomboş!>> diyor Vaiz.
Ecl	1	3	Ne kazancı var insanın Güneşin altında harcadığı onca emekten?
Ecl	1	4	Kuşaklar gelir, kuşaklar geçer, Ama dünya sonsuza dek kalır.
Ecl	1	5	Güneş doğar, güneş batar, Hep doğduğu yere koşar.
Ecl	1	6	Rüzgar güneye gider, kuzeye döner, Döne döne eserek Hep aynı yolu izler.
Ecl	1	7	Bütün ırmaklar denize akar, Yine de deniz dolmaz. Irmaklar hep çıktıkları yere döner.
Ecl	1	8	Her şey yorucu, Sözcüklerle anlatılamayacak kadar. Göz görmekle doymuyor, Kulak işitmekle dolmuyor.
Ecl	1	9	Önce ne olduysa, yine olacak. Önce ne yapıldıysa, yine yapılacak. Güneşin altında yeni bir şey yok.
Ecl	1	10	Var mı kimsenin, <<Bak bu yeni!>> diyebileceği bir şey?
Ecl	1	11	Her şey çoktan, bizden yıllar önce de vardı. Geçmiş kuşaklar anımsanmıyor, Gelecek kuşaklar da kendilerinden sonra gelenlerce anımsanmayacak.
Ecl	1	12	Ben Vaiz, Yerusâlimde İsrail kralyken
Ecl	1	13	kendimi göklerin altında yapılan her şeyi bilgece araştırıp incelemeye

- adadım. Tanrının uğraşsınlar diye insanlara verdiği çetin bir zahmettir bu.
Ecl 1 14 Güneşin altında yapılan bütün işleri gördüm; hepsi boştur, rüzgarı kovalamaya kalkışmaktır!
Ecl 1 15 Eğri olan doğrultulamaz, eksik olan sayılamaz.
Ecl 1 16 Kendi kendime, <<İşte, bilgeliğimi benden önce Yerusâlimde krallık yapan herkesten çok artırdım>> dedim, <<Alabildiğine bilgi ve bilgelik edindim.>>
Ecl 1 17 Kendimi bilgi ve bilgeliği, deliliği ve akılsızlığı anlamaya adadım.
Gördüm ki, bu da yalnızca rüzgarı kovalamaya kalkışmakmış.
Ecl 1 18 Çünkü çok bilgelik çok keder doğurur, bilgi arttıkça acı da artar.
Ecl 2 1 Kendi kendime, <<Gel, zevki tat. İyi mi, değil mi, gör>> dedim. Ama gördüm ki, o da boş.
Ecl 2 2 Gülmeye, <<Delilik>>, zevke, <<Ne işe yarar?>> dedim.
Ecl 2 3 İnsanların göklerin altında geçirdiği birkaç günlük ömürleri boyunca, yapacakları iyi bir şey olup olmadığını görünceye dek, bilgeliğimin önderliğinde, bedenimi şarapla nasıl canlandırayım, akılsızlığı nasıl ele alayım diye düşündüm durdum.
Ecl 2 4 Büyük işlere girdim. Kendime evler inşa ettim, bağlar diktim.
Ecl 2 5 Bahçeler, parklar yaptım, oralara türlü türlü meyve ağaçları diktim.
Ecl 2 6 Dal budak salan orman ağaçlarını sulamak için havuzlar yaptım.
Ecl 2 7 Kadın, erkek köleler satın aldım; evimde doğan kölelerim de vardı. Ayrıca benden önce Yerusâlimde yaşayan herkesten çok sığıra, davara sahip oldum.
Ecl 2 8 Altın, gümüş biriktirdim; kralların, illerin hazinelerini topladım.
Kadın, erkek şarkıcılar ve erkeklerin özlemi olan bir harem edindim.
Ecl 2 9 Böylece büyük üne kavuştum, benden önce Yerusâlimde yaşayanların hepsini aştım. Bilgeliğimden de bir şey yitirmedim.
Ecl 2 10 Gözümün dilediği hiçbir şeyi kendimden esirgemedim. Gönümü hiçbir zevkten alıkoymadım. Yaptığım her işten zevk aldım gönüm.
Ecl 2 11 Bütün emeğimin ödülü bu oldu. Yaptığım bütün işlere, Çektiğim bütün emeklere bakınca, Gördüm ki, hepsi boş ve rüzgarı kovalamaya kalkışmakmış. Güneşin altında hiçbir kazanç yokmuş.
Ecl 2 12 Sonra bilgelik, delilik, akılsızlık nedir diye baktım; Çünkü kralın yerine geçecek kişi Zaten yapılanın ötesinde ne yapabilir ki?
Ecl 2 13 Işığın karanlıktan üstün olduğu gibi Bilgeliğin de akılsızlıktan üstün olduğunu gördüm.
Ecl 2 14 Bilge nereye gittiğini görür, Ama akılsız karanlıkta yürür. İkisinin de aynı sonu paylaştığını gördüm.
Ecl 2 15 <<Akılsızın başına gelen, benim de başıma gelecek>> Dedim kendi kendime, <<Öyleyse kazancım ne bilgelikten?>> <<Bu da boş>> dedim içimden.
Ecl 2 16 Çünkü akılsız gibi, bilge de uzun süre anılmaz, Gelecekte ikisi de unutulur. Ni tekim bilge de akılsız gibi ölür!
Ecl 2 17 Böylece hayattan nefret ettim. Çünkü güneşin altında yapılan iş çetindi bence. Her şey boş ve rüzgarı kovalamaya kalkışmakmış. Güneşin altında harcadığım bütün emekten nefret ettim. Çünkü her şeyi benden sonra gelecek olana bırakmak zorundayım.
Ecl 2 19 Kim bilir, bilge mi olacak, akılsız mı? Güneşin altında bilgeliğimi kullanarak harcadığım bütün emek üzerinde saltanat sürecektir. Bu da boş.
Ecl 2 20 Bu yüzden güneşin altında harcadığım onca emeğe üzölmeye başladım.
Ecl 2 21 Çünkü biri bilgelik, bilgi ve beceriyle çalışır, sonunda her şeyini hiç emek vermemiş başka birine bırakmak zorunda kalır. Bu da boş ve büyük bir hüsrandır.
Ecl 2 22 Çünkü ne kazancı var adanın, güneşin altında harcadığı bunca emekten, bunca kafa yormaktan?
Ecl 2 23 Günler boyunca çektiği zahmet acı ve dert doğurur. Gece bile içi rahat etmez. Bu da boş.
Ecl 2 24 İnsan için yemekten, içmekten ve yaptığı işten zevk almaktan daha iyi bir şey yoktur. Gördüm ki, bu da Tanrıdandır.
Ecl 2 25 Onsuz kim yiyebilir, kim zevk alabilir?
Ecl 2 26 Çünkü Tanrı bilgiyi, bilgeliği, sevinci hoşnut kaldığı insana verir. Günahkâra ise, yığıma, biriktirme zahmeti verir; biriktirdiklerini Tanrı'nın hoşnut kaldığı insanlara bıraksın diye. Bu da boş ve rüzgarı kovalamaya kalkışmakmış.
Ecl 3 1 Her şeyin mevsimi, göklerin altındaki her olayın zamanı vardır.
Ecl 3 2 Doğmanın zamanı var, ölmenin zamanı var. Dikmenin zamanı var, sökmenin zamanı var. Öldürmenin zamanı var, şifa vermenin zamanı var. Yıkmanın zamanı var, yapmanın zamanı var.

The Holy Bible in Turkish

Ecl	3	4	Ağlamanın zamanı var, gülmenin zamanı var. Yas tutmanın zamanı var, oynamanın zamanı var.
Ecl	3	5	Taş atmanın zamanı var, taş toplamanın zamanı var. Kucaklaşmanın zamanı var, kucaklaşmamanın zamanı var.
Ecl	3	6	Aramanın zamanı var, vazgeçmenin zamanı var. Saklamanın zamanı var, atmanın zamanı var.
Ecl	3	7	Yırtmanın zamanı var, dikmenin zamanı var. Susmanın zamanı var, konuşmanın zamanı var.
Ecl	3	8	Sevmenin zamanı var, nefret etmenin zamanı var. Savaşın zamanı var, barışın zamanı var.
Ecl	3	9	Çalışanın harcadığı emekten ne kazancı var?
Ecl	3	10	Tanrının uğraşsınlar diye insanlara verdiği zahmeti gördüm.
Ecl	3	11	O her şeyi zamanında güzel yaptı. İnsanların yüreğine sonsuzluk kavramını koydu. Yine de insan Tanrının yaptığı işi başından sonuna dek anlayamaz.
Ecl	3	12	İnsan için yaşamı boyunca mutlu olmaktan, iyi yaşamaktan daha iyi bir şey olmadığını biliyorum.
Ecl	3	13	Her insanın yiyip içmesi, yaptığı her işle doyuma ulaşması bir Tanrı armağanıdır.
Ecl	3	14	Tanrının yaptığı her şeyin sonsuza dek süreceğini biliyorum. Ona ne bir şey eklenebilir ne de ondan bir şey çıkarılabilir. Tanrı insanların kendisine saygı duymaları için bunu yapıyor.
Ecl	3	15	Şimdi ne oluyorsa, geçmişte de oldu, Ne olacaksa, daha önce de olmuştur. Tanrı geçmiş olayların hesabını soruyor.
Ecl	3	16	Güneşin altında bir şey daha gördüm: Adaletin ve doğruluğun yerini kötülük almış.
Ecl	3	17	İçimden <<Tanrı doğruyu da, kötüyü de yargılayacaktır>> dedim, <<Çünkü her olayın, her eylemin zamanını belirledi.>>
Ecl	3	18	İnsanlara gelince, <<Tanrı hayvan olduklarını görsünler diye insanları sınıyor>> diye düşündüm.
Ecl	3	19	Çünkü insanların başına gelen hayvanların da başına geliyor. Aynı sonu paylaşıyorlar. Biri nasıl ölüyorsa, öbürü de öyle ölüyor. Hepsi aynı soluğu taşıyor. İnsanın hayvandan üstünlüğü yoktur. Çünkü her şey boş.
Ecl	3	20	İkisi de aynı yere gidiyor; topraktan gelmiş, toprağa dönüyor.
Ecl	3	21	Kim biliyor insan ruhunun yukarıya çıktığını, hayvan ruhunun aşağıya, yeraltına indiğini?
Ecl	3	22	Sonuçta insanın yaptığı işten zevk almasından daha iyi bir şey olmadığını gördüm. Çünkü onun payına düşen budur. Kendisinden sonra olacakları görmesi için kim onu geri getirebilir?
Ecl	4	1	Güneşin altında yapılan baskılara bir daha baktım, Ezilenlerin gözyaşlarını gördüm; Avutanları yok, Güç ezenlerden yana, Avutanları yok.
Ecl	4	2	Çoktan ölmüş ölüleri, Hâlâ sağ olan yaşayanlardan daha mutlu gördüm.
Ecl	4	3	Ama henüz doğmamış, Güneşin altında yapılan kötülükleri görmemiş olan İkisinden de mutludur.
Ecl	4	4	Harcanan her emeğin, yapılan her ustaca işin ardında kıskançlık olduğunu gördüm. Bu da boş ve rüzgarı kovalamaya kalkışmakmış.
Ecl	4	5	Akılsız ellerini kavuşturup kendi kendini yer.
Ecl	4	6	Rahat kazanılan bir avuç dolusu Zahmetle, rüzgarı kovalamaya kalkışarak kazanılan İki avuç dolusundan daha iyidir.
Ecl	4	7	Güneşin altında bir boş şey daha gördüm:
Ecl	4	8	Yalnız bir adam vardı, Oğlu da kardeşi de yoktu. Çabalardı dinmek nedir bilmezdi, Gözü zenginliğe doymazdı. <<Kimin için çalışıyorum, Neden kendimi zevkten yoksun bırakıyorum?>> diye sormazdı. Bu da boş ve çetin bir zahmettir.
Ecl	4	9	İki kişi bir kişiden iyidir, Çünkü emeklerine iyi karşılık alırlar.
Ecl	4	10	Biri düşerse, öteki kaldırır. Ama yalnız olup da düşenin vay haline! Onu kaldıran olmaz.
Ecl	4	11	Ayrıca iki kişi birlikte yatarsa, birbirini ısıtır. Ama tek başına yatan nasıl ısınabilir?
Ecl	4	12	Yalnız biri yenik düşer, Ama iki kişi direnebilir.

Ecl	4	13	Üç kat iplik kolay kolay kopmaz. Yoksul ama bilge bir genç artık öğüt almayı bilmeyen kocamış akılsız
kral dan iyi dir.			
Ecl	4	14	Çünkü genç, ülkesinde yoksulluk içinde doğsa bile cezaevinden krallığa
yüksel ebilir.			
Ecl	4	15	Güneşin altında yaşayan herkesin kralın yerine geçen genci izlediğini
gördüm.			
Ecl	4	16	Yeni kralın yönettiği halk sayısız olabilir. Yine de sonrakiler ondan
hoşnut olmayabilir.			
Ecl	5	1	Gerçekten bu da boş ve rüzgarı kovalamaya kalkışmaktır.
farkında olmayan akılsızlar			
Ecl	5	2	Tanrının evine gittiğinde davranışına dikkat et. Yaptıkları kötülüğün gibi kurban sunmak için değil, dinlemek için yaklaş. Ağzını çabuk açma, Tanrının önünde hemen konuya girme, Çünkü Tanrı gökte, sen yerdesin, Bu yüzden, az konuş. Çok tasa kötü düş, Çok söz akılsızlık doğurur.
Ecl	5	3	Tanrıya adak adayınca, yerine getirmekte gecikme. Çünkü 0
akılsızlardan hoşlanmaz.			
Ecl	5	4	Adağını yerine getir!
Ecl	5	5	Adamamak, adayıp da yerine getirmemekten iyidir.
Ecl	5	6	Ağzının seni günaha sürüklemesine izin verme. Ulağın önünde: <<Adağım
yanlıştı>> deme. Tanrı			
Ecl	5	7	niçin senin sözlerine öfkelenisin, yaptığın işi yok etsin?
saygı göster. anlamına gelebilir.			
Ecl	5	8	çünkü çok düş kurmak hayalciliğe ve laf kalabalığına yol açar; Tanrıya
Ecl	5	9	Bir yerde yoksullara baskı yapıldığını, adaletin ve doğruluğun çiğnendiğini görürsen şaşma; çünkü üstü gözetken daha üst biri var, onların da üstleri var.
yararlıdır.			
Ecl	5	10	Tarlaların sürülmesini isteyen bir kral ülke için her bakımdan
			Parayı seven paraya doymaz, Zenginliği seven kazancıyla yetinmez. Bu da boştur.
Ecl	5	11	Mal çoğaldıkça yiyeni de çoğalır.
			Sahibine ne yararı var, seyretmekten başka?
Ecl	5	12	Az yesin, çok yesin işçi rahat uyur,
			Ama zenginin malı zengini uyutmaz.
Ecl	5	13	Güneşin altında acı bir kötülük gördüm:
			Sahibinin zararına biriktirilen Ve bir talihsizlikle yok olup giden servet. Böyle bir servet sahibi baba olsa bile, Oğluna bir şey bırakamaz.
Ecl	5	15	Annesinin rahminden çıplak çıkar insan.
			Dünyaya nasıl geldiye öyle gider, Emeğinden hiçbir şey götürmez elinde.
Ecl	5	16	Dünyaya nasıl geldiye öyle gider insan.
			Bu da acı bir kötülüktür.
			Ne kazancı var yel için zahmet çekmekten?
Ecl	5	17	Ömrü boyunca büyük üzüntü, hastalık, öfke içinde
			Karanlıkta yiyor.
Ecl	5	18	Gördüm ki, iyi ve güzel olan şu: Tanrının insana verdiği birkaç günlük
ömür boyunca yemek, içmek, güneşin altında harcadığı emekten zevk almak. Çünkü insanın payına			
düşen budur.			
Ecl	5	19	Üstelik Tanrı bir insana mal mülk veriyor, onu yemesi, ödülünü alması,
yaptığı işten mutluluk duyması için ona güç veriyorsa, bu bir Tanrı armağanıdır.			
Ecl	5	20	Bu yüzden insan, geçen ömrünü pek düşünmez. Çünkü Tanrı onun yüreğini
mutlulukla meşgul eder.			
Ecl	6	1	Güneşin altında insana ağır gelen bir kötülük gördüm:
Ecl	6	2	Adam vardır, Tanrı kendisine mal, mülk, saygınlık verir, yerine
gelmeyecek isteği yoktur. Ama Tanrı yemesine izin vermez; bir yabancı yer. Bu da boş ve acı			
bir derttir.			
Ecl	6	3	Bir adam yüz çocuk babası olup uzun yıllar yaşamış, ama uzun ömrüne
karşılık, zenginliğin tadını çıkaramamış, bir mezara bile gömülmemişse, düşük çocuk ondan			
iyidir derim.			
Ecl	6	4	Çünkü düşük çocuk boş yere doğuyor, karanlık içinde geçip gidiyor, adı
karanlığa gömülüyor.			
Ecl	6	5	Ne güneş yüzü görüyor, ne de bir şey tanıyor. Öbür adam iki kez biner
yıl yaşasa bile mutluluk duymaz, düşük çocuk ondan rahattır. Hepsi aynı yere gitmiyor mu?			
Ecl	6	7	İnsan hep boğazı için çalışır,
			Yine de doymaz.
Ecl	6	8	Billenin akılsızdan ne üstünlüğü var?
			Yoksul başkasına nasıl davranacağını bilmekle ne yarar sağlar?
Ecl	6	9	Gözün gördüğü gönün çektiğinden iyidir.
			Bu da boş ve rüzgarı kovalamaya kalkışmaktır.

Ecl	6	10	Ne varsa, adı çoktan konmuştur, İnsanın da ne olduğu biliniyor. Kimse kendinden güçlü olanla çekişemez.
Ecl	6	11	Söz çoğaldıkça anlam azalır, Bunun kime yararı olur?
Ecl	6	12	Çünkü gölge gibi gelip geçen kısa ve boş ömründe insana neyin yararlı olduğunu kim bilebilir? Bir adama kendisinden sonra güneşin altında neler olacağını kim söyleyebilir?
Ecl	7	1	İyi ad hoş kokulu yağdan, Ölüm günü doğum gününden iyidir.
Ecl	7	2	Yas evine gitmek, şölen evine gitmekten iyidir. Çünkü her insanın sonu ölümdür, Yaşayan herkes bunu aklında tutmalı.
Ecl	7	3	Üzüntü gülmekten iyidir, Çünkü yüz mahzun olunca yürek sevinir.
Ecl	7	4	Bilge kişinin aklı yas evindedir, Akılsızın aklıysa şenlik evinde.
Ecl	7	5	Bilgenin azarını işitmek, Akılsızın türküsünü işitmekten iyidir.
Ecl	7	6	Çünkü akılsızın gülmesi, Kazanın altındaki çalıların çatırtısı gibidir. Bu da boştur.
Ecl	7	7	Haksız kazanç bilgeyi delirtir, Rüşvet karakteri bozar.
Ecl	7	8	Bir olayın sonu başlangıcından iyidir. Sabırlı ki birliiden iyidir.
Ecl	7	9	Çabuk öfkelenme, Çünkü öfke akılsızların bağrında barınır.
Ecl	7	10	<<Neden geçmiş günler bugünlerden iyiydi?>> diye sorma, Çünkü bu bilgece bir soru değil.
Ecl	7	11	Bilgelik miras kadar iyidir, Güneşi gören herkes için yararlıdır.
Ecl	7	12	Bilgelik siperdir, para da siper, Bilginin yararı ise şudur: Bilgelik ona sahip olan kişinin yaşamını korur.
Ecl	7	13	Tanrının yaptığını düşün: Onun eğrilttiğini kim doğrultabilir?
Ecl	7	14	İyi günde mutlu ol, Ama kötü günde dikkatle düşün; Tanrı birini öbürü gibi yaptı ki, İnsan kendisinden sonra neler olacağını bilmesin.
Ecl	7	15	Boş ömrümde şunları gördüm: Doğru insan doğruluğuna karşın ölüyor, Kötü insanın ise, kötülüğüne karşın ömrü uzuyor.
Ecl	7	16	Ne çok doğru ol ne de çok bilge. Niçin kendini yok edesin?
Ecl	7	17	Ne çok kötü ol ne de akılsız. Niçin vaktinden önce ölesin?
Ecl	7	18	Birini tutman iyidir, Öbüründen de elini çekme. Çünkü Tanrıya saygı duyan ikisini de başarır.
Ecl	7	19	Bilgelik, bilge kişiyi kentteki on yöneticiden daha güçlü kılar.
Ecl	7	20	Çünkü yeryüzünde hep iyilik yapan, Hiç günah işlemeyen doğru insan yoktur.
Ecl	7	21	İnsanların söylediği her söze aldırma, Yoksa uşağının bile sana sövdüğünü duyabilirsin.
Ecl	7	22	Çünkü sen de birçok kez Başkalarına sövdüğünü pekâlâ biliyorsun.
Ecl	7	23	Bütün bunları bilgelikle denedim: <<Bilge olacağım>> dedim. Ama bu beni aşıyordu.
Ecl	7	24	Bilgelik denen şey Uzak ve çok derindir, onu kim bulabilir?
Ecl	7	25	Böylece, bilgelik ve çözüm aramaya, incelemeye, kavramaya, Kötülüğün akılsızlık, akılsızlığın delilik olduğunu anlamaya kafa yordum.
Ecl	7	26	Kimi kadını ölümden acı buldum. O kadın ki, kendisi tuzak, yüreği kapan, elleri zincirdir. Tanrının hoşnut kaldığı insan ondan kaçır, Günah işleyense ona tutsak olur.
Ecl	7	27	Vai z diyor ki, <<Şunu gördüm: Bir çözüm bulmak için

Ecl	7	28	Bir şeyi öbürüne eklerken -Araştırıp hâlâ bulamazken- Binde bir adam buldum, Ama aralarında bir kadın bulamadım.
Ecl	7	29	Bulduğum tek şey: Tanrı insanları doğru yarattı, Oysa onlar hâlâ karmaşık çözümler arıyorlar.>>
Ecl	8	1	Bilge insan gibisi var mı? Kim olup bitenlerin anlamını bilebilir? Bilgelik insanın yüzünü aydınlatır, Sert görünüşünü değiştirir.
Ecl	8	2	Kralın buyruğuna uy, diyorum. Çünkü Tanrının önünde ant içtin.
Ecl	8	3	Kralın huzurundan ayrılmak için acele etme. Kötülüğe bulaşma. Çünkü o
Ecl	8	4	dilediği her şeyi yapar.
Ecl	8	5	Kralın sözünde güç vardır. Kim ona, <<Ne yapıyorsun?>> diyebilir?
Ecl	8	6	Onun buyruğuna uyan zarar görmez. Bilge kişi bunun zamanını ve yolunu bilir. Çünkü her işin bir zamanı ve yolu vardır. İnsanın derdi kendine yeter.
Ecl	8	7	Kimse geleceği bilmez, Kim kime geleceği bildirebilir?
Ecl	8	8	Rüzgarı tutup ona egemen olmaya kimsenin gücü yetmediği gibi, Ölüm gününe egemen olmaya da kimsenin gücü yetmez. Savaştan kaçış olmadığı gibi, kötülük de sahibini kurtaramaz. Bütün bunları gördüm ve güneşin altında yapılan her iş üzerinde kafa
Ecl	8	9	yordum. Gün gelir, insanın insana egemenliği kendine zarar verir.
Ecl	8	10	Bir de kötülerin gömüldüğünü gördüm. Kutsal yere girip çıkar, kötülük
Ecl	8	11	yaptıkları kentte övülürlerdi. Bu da boş.
Ecl	8	12	Suçlu çabuk yargılanmazsa, insanlar kötülük etmek için cesaret bulur.
Ecl	8	13	Günahlı yüz kez kötülük edip uzun yaşasa bile, Tanrıdan korkanların, Onun önünde saygıyla duranların iyilik göreceğini biliyorum.
Ecl	8	14	Oysa kötü, Tanrıdan korkmadığı için iyilik görmeyecek, gölge gibi olan
Ecl	8	15	ömürü uzamayacaktır.
Ecl	8	16	Yeryüzünde boş bir şey daha var: Kötülerin hak ettiği doğruların, doğruların hak ettiğiyse kötülerin başına geliyor. Bu da boş, diyorum.
Ecl	8	17	Mutluluğu övgüye değer buldum. Çünkü güneşin altında insan için yiyip
Ecl	8	18	içmekten, mutlu olmaktan daha iyi bir şey yoktur. Çünkü Tanrının güneşin altında kendisine
Ecl	8	19	verdiği ömür boyunca çektiği zahmetten insana kalacak olan budur.
Ecl	8	20	Bilgeligi ve dünyada çekilen zahmeti anlamak için kafamı yorunca
Ecl	8	21	-öyleleri var ki, gece gündüz gözüne uyku girmez-
Ecl	8	22	Tanrı'nın yaptığı her şeyi gördüm. İnsan güneşin altında olup
Ecl	8	23	bitenleri keşfedemez. Arayıp bulmak için ne kadar çaba harcarsa harcasın, yine de anlamını
Ecl	8	24	bulamaz. Bilge kişi anladığını söylese bile gerçekten kavrayamaz.
Ecl	9	1	Böylece bütün bunları düşünüp taşındım ve şu sonuca vardım: Doğrular, bilgeler ve yaptıkları her şey Tanrının elindedir. Onları sevginin mi, nefretin mi beklediğini
Ecl	9	2	kimse bilmez.
Ecl	9	3	Herkesin başına aynı şey geliyor. Doğrunun, iyinin, kötünün, temiznin, kirlinin, kurban sunanla sunmayanın başına gelen şey aynı. İyi insana ne oluyorsa, günahlıya
Ecl	9	4	da oluyor;
Ecl	9	5	Ant içene ne oluyorsa, ant içmekten korkana da aynıısı oluyor.
Ecl	9	6	Güneşin altında yapılan işlerin tümünün kötü yanı şu ki, herkesin
Ecl	9	7	başına aynı şey geliyor. Üstelik insanların içi kötülük doludur, yaşadıkları sürece içlerinde
Ecl	9	8	delilik vardır. Ardından ölüp gidiyorlar.
Ecl	9	9	Yaşayanlar arasındaki herkes için umut vardır. Evet, sağ köpek ölü
Ecl	9	10	aslından iyidir!
Ecl	9	11	Çünkü yaşayanlar öleceğini biliyor, Ama ölümler hiçbir şey bilmiyor. Onlar için artık ödül yoktur, Anıları bile unutulmuştur.
Ecl	9	12	Sevgileri, nefretleri, Kıskançlıkları çoktan bitmiştir. Güneşin altında yapılanlardan Bir daha payları olmayacaktır.
Ecl	9	13	Git, sevinçle ekmegini ye, neşeyle şarabını iç. Çünkü yaptıkların
Ecl	9	14	baştan beri Tanrının hoşuna gitti.
Ecl	9	15	Giysilerin hep ak olsun. Başından zeytinyağı eksilmesin.
Ecl	9	16	Güneşin altında Tanrının sana verdiği boş ömrün bütün günlerini, bütün
Ecl	9	17	anlamsız günlerini sevdiğin karınla güzel güzel yaşayarak geçir. Çünkü hayattan ve güneşin
Ecl	9	18	altında harcadığın emekten payına düşecek olan budur.
Ecl	9	19	Çalışmak için eline ne geçerse, var gücünle çalış. Çünkü gitmekte
Ecl	9	20	olduğun ölümler diyarında iş, tasarı, bilgi ve bilgelik yoktur.
Ecl	9	21	Güneşin altında bir şey daha gördüm:

Yarışı hızlı koşanlar,
Savaşı yiğitler,
Ekmeği bilgeler,
Serveti akıllılar,
Beğeniye bilgeliler kazanmaz.

Ama zaman ve şans hepsinin önüne çıkar.

Ecl 9 12

Dahaşı insan kendi vaktini bilmez:

Balığın acımasız ağa, kuşun kapana düştüğü gibi,
İnsanlar da üzerlerine ansızın çöken kötü zamana yakalanırlar.

Ecl 9 13

Güneşin altında bilgelik olarak şunu da gördüm, beni çok etkiledi:

Ecl 9 14

Çok az insanın yaşadığı küçük bir kent vardı. Güçlü bir kral saldırıp onu kuşattı. Karşısına büyük rampalar kurdu.

Ecl 9 15

Kentte yoksul ama bilge bir adam vardı. Bilgeliğiyle kenti kurtardı.

Ne var ki, kimse bu yoksul adamı anmadı.

Ecl 9 16

Bunun üzerine, <<Bilgelik güçten iyidir>> dedim, <<Ne yazık ki, yoksul insanın bilgeliği küçümseniyor, söyledikleri dikkate alınmıyor.>>

Ecl 9 17

Bilgenin sessizce söylediği sözler,
Akılsızlar arasındaki önderin bağırışından iyidir.

Ecl 9 18

Bilgelik silahtan iyidir,
Ama bir deli çıkar, her şeyi berbat eder.

Ecl 10 1

Ölü sinekler attarın ıtırını kokutur.

Ecl 10 2

Biraz aptallık da bilgeliği ve saygınlığı bastırır.

Ecl 10 3

Bilgenin yüreği hep doğruya eğilimlidir,

Ecl 10 4

Akılsızın ise, hep yanlış.

Ecl 10 5

Yolda yürürken bile akılsızın akıllı kıttır,

Ecl 10 6

Akılsız olduğunu herkese gösterir.

Ecl 10 7

Yöneticinin öfkesi sana karşı alevlenirse,

Ecl 10 8

Yerinden ayrılma;

Ecl 10 9

Çünkü serinkanlılık büyük yanlışları bastırır.

Ecl 10 10

Güneşin altında gördüğüm bir haksızlık var,

Ecl 10 11

Yöneticiden kaynaklanan bir yanlış andırıyor:

Ecl 10 12

Zenginler düşük makamlarda otururken,

Ecl 10 13

Aptallar yüksek makamlara atanıyor.

Ecl 10 14

Köleleri at sırtında,

Ecl 10 15

Önderleri yerde köleler gibi yürürken gördüm.

Ecl 10 16

Çukur kazan içine kendi düşer,

Ecl 10 17

Duvar da gedik açanı yılan sokar.

Ecl 10 18

Taş çıkaran taştan incinir,

Ecl 10 19

Odun yaran tehlikeye girer.

Ecl 10 20

Balta körse, ağzı bilenmemişse,

Ecl 10 21

Daha çok güç gerektirir;

Ecl 10 22

Ama bilgelik başarı doğurur.

Ecl 10 23

Yılan büyü yapılmadan önce sokarsa,

Ecl 10 24

Büyücünün yararı olmaz.

Ecl 10 25

Bilgenin ağzından çıkan sözler benimsenir,

Ecl 10 26

Oysa akılsız kendi ağzıyla yıkımına yol açar.

Ecl 10 27

Sözünün başı aptallık,

Ecl 10 28

Sonu zırdeliliktir.

Ecl 10 29

Akılsız konuştuğunda konuşur. Kimse ne olacağını bilmez.

Ecl 10 30

Kim ona kendisinden sonra ne olacağını bildirebilir?

Ecl 10 31

Akılsızın emeği kendini öylesine yıpratır ki,

Ecl 10 32

Kente bile nasıl gideceğini bilemez.

Ecl 10 33

Kralın bir çocuksa,

Ecl 10 34

Önderlerin sabah şölen veriyorsa, vay sana, ey ülke!

Ecl 10 35

Kralın soyluysa,

Ecl 10 36

Önderlerin sarhoşluk için değil

Ecl 10 37

Güçlenmek için vaktinde yemek yiyorsa, ne mutlu sana, ey ülke!

Ecl 10 38

Tembellikten dam çöker,

Ecl 10 39

Miskinlikten çatı akar.

Ecl 10 40

Şölen eğlenmek için yapılır,

Ecl 10 41

Şarap yaşama sevinç katar,

Ecl 10 42

Paraysa her ihtiyacı karşılar.

Ecl 10 43

İçinden bile krala sövme,

Ecl 10 44

Yatak odanda zengine lanet etme,

Ecl 10 45

Çünkü gökte uçan kuşlar haber taşır,

Ecl 10 46

Kanatlı varlıklar söylediğini aktarır.

Ecl 11 1

Ekmeğini suya at,

Ecl 11 2

Çünkü günler sonra onu bulursun. alıp parayı ticarete yatırarak

Ecl 11 3

geçimini sağla>> ya da <<ihtiyacı olanlara ver>> anlamına gelir.

Ecl 11 4

Yedi, hatta sekiz kişiye pay ver,

Ecl 11 5

Çünkü ülkenin başına ne felaket geleceğini bilemezsin.

Bulutlar su yüklüye,

			The Holy Bible in Turkish
			Yeryüzüne döker yağmurlarını.
			Ağaç ister güneye ister kuzeye devrilsin,
			Devrildiği yerde kalır.
Ecl	11	4	Rüzgarı gözetken ekmez,
			Bulutlara bakan biçmez.
Ecl	11	5	Ana rahmindeki çocuğun nasıl ruh ve beden aldığını bilmediğin gibi,
			Her şeyi yaratan Tanrının yaptıklarını da bilemezsin.
Ecl	11	6	Tohumunu sabah ek,
			Akşam da elin boş durmasın.
			Çünkü bu mu iyi, şu mu,
			Yoksa ikisi de aynı sonucu mu verecek, bilemezsin.
Ecl	11	7	Işık tatlıdır,
			Güneşi görmek güzeldir.
Ecl	11	8	Evet, insan uzun yıllar yaşarsa,
			Sevinçle yaşasın.
			Ama karanlık günleri unutmasın,
			Çünkü onlar da az değil.
			Gelecek her şey boştur.
Ecl	11	9	Ey delikanlı, gençliğinle sevin,
			Bırak gençlik günlerinde yüreğin sevinç duysun.
			Gönlünün isteklerini, gözünün gördüklerini izle,
			Ama bil ki, bütün bunlar için Tanrı seni yargılayacaktır.
Ecl	11	10	Öyleyse at tasayı yüreğinden,
			Uzaklaştır derdi bedeninden.
			Çünkü gençlik de dinçlik de boştur.
Ecl	12	1	Bu yüzden zor günler gelmeden,
			<<Zevk almıyorum>> diyeceğin yıllar yaklaşmadan,
			Güneş, ışık, ay ve yıldızlar kararmadan
			Ve yağmurdan sonra bulutlar geri dönmeden,
			Gençlik günlerinde seni yaratanı anımsa.
Ecl	12	3	0 gün, evi bekleyenler titreyecek,
			Güçlüler eğilecek,
			Öğütücüler azaldığı için duracak,
			Pencereden bakanlar kararacak.
Ecl	12	4	Değirmen sesi yavaşlayınca,
			Sokağa açılan çift kapı kapanacak,
			İnsanlar kuş sesiyle uyanacak,
			Ama şarkıların sesini duyamayacaklar.
Ecl	12	5	Dahası yüksek yerden,
			Sokaktaki tehlikelerden korkacaklar;
			Badem ağacı çiçek açacak,
			Çekirge ağırlaşacak,
			Tutku zayıflayacak.
			Çünkü insan sonsuzluk evine gidecek,
			Yas tutanlar sokakta dolaşacak. kuş gibi yükselecek>>.
Ecl	12	6	Gümüş tel kopmadan,
			Altın tas kırılmadan,
			Testi çeşmede parçalanmadan,
			Kuyu makarası kırılmadan,
Ecl	12	7	Toprak geldiği yere dönmeden,
			Ruh onu veren Tanrıya dönmeden,
			Seni yaratanı anımsa.
Ecl	12	8	<<Her şey boş>> diyor Vaiz, <<Bomboş!>>
Ecl	12	9	Vaiz yalnız bilge değildi, bildiklerini halka da öğretiyordu. Hesap
			etti, araştırdı ve birçok özdeyişi düzene soktu.
Ecl	12	10	Güzel sözler bulmaya çalıştı. Yazdıkları gerçek ve doğrudur.
Ecl	12	11	Bilgelerin sözleri üvendiye gibidir, derledikleri özdeyişlerse, iyi
			çakılan çivi gibi; bir tek Çoban tarafından verilmişler.
Ecl	12	12	Bunların dışındakilerden sakın, evladım. Çok kitap yazmanın sonu
			yoktur, fazla araştırma da bedeni yıpratır.
Ecl	12	13	Her şey duyuldu, sonuç şu:
			Tanrıya saygı göster, buyruklarını yerine getir,
			Çünkü her insanın görevi budur.
Ecl	12	14	Tanrı her işi, her gizli şeyi yargılayacaktır,
			İster iyi ister kötü olsun.
Sos	1	1	Süleymanın Ezgiler Ezgisi.
Sos	1	2	Beni dudaklarıyla öptükçe öpsün!
			Çünkü aşkın şaraptan daha tatlı.
Sos	1	3	Ne güzel kokuyor sürdüğün esans,
			Dökülmüş esans sanki adın,
			Kızlar bu yüzden seviyor seni.
Sos	1	4	Al götür beni, haydi koşalım! Kral beni odasına götürsün. Seninle

coşup seviniriz,

Sos	1	5	Aşkını şaraptan çok överiz. Ne kadar haklılar seni sevmekte! Esmerim ben, ama güzelim, Ey Yerusâlim kızları! Kedarın çadırları gibi, Süleymanın çadır bezleri gibi kara.
Sos	1	6	Bakmayın esmer olduğuma, Güneş kararttı beni. Çünkü kızdılar bana erkek kardeşlerim, Bağlara bakmakla görevlendirdiler. Ama kendi bağima bakmadım.
Sos	1	7	Ey sevgilim, söyle bana, sürünü nerede otlatıyorsun, Öğleyin nerede yatırıyorsun? Neden arkadaşlarının sürüleri yanında Yüzünü örten bir kadın durumuna düşeyim? gösterirdi.
Sos	1	8	Ey güzeller güzeli, Bilmiyorsan, Sürünün izine çık, Çobanların çadırları yanında Oğlaklarını otlat.
Sos	1	9	Fıravunun arabalarına koşulu kırsırağa benzetiyorum seni, aşkım benim!
Sos	1	10	Yanakların süslerle, Boynun gerdanlıklarla ne güzel!
Sos	1	11	Sana gümüş düğmelerle altın süsler yapacağız.
Sos	1	12	Kral divandayken, Hintsümbülümün güzel kokusu yayıldı.
Sos	1	13	Memelerim arasında yatan Mür dolu bir kesedir benim için sevgilim;
Sos	1	14	Eyn-Gedi bağlarında Bir demet kına çiçeğidir benim için sevgilim.
Sos	1	15	Ah, ne güzelsin, aşkım, ah, ne güzel! Gözlerin tıpkı birer güvercin!
Sos	1	16	Ne yakışıklısın, sevgilim, ah, ne çekici! Yeşilliktir yatağımız.
Sos	1	17	Sedir ağaçlarıdır evimizin kirişleri, Tavanımızın tahtaları ardıçlar.
Sos	2	1	Ben şaron çiğdemiyim, Vadilerin zambağıyım.
Sos	2	2	Dikenlerin arasında bir zambağa benzer Kızların arasında aşkım.
Sos	2	3	Orman ağaçları arasında bir elma ağacına benzer Delikanlıların arasında sevgilim. Onun gölgesinde oturmaktan zevk alırım, Tadı damağımda kalır meyvesinin.
Sos	2	4	Ziyafet evine götürdü beni, Üzerimdeki sancağı aşktı.
Sos	2	5	Güçlendirin beni üzüm pestiliyle, Canlandırın elmayla, Çünkü aşk hastasıyım ben.
Sos	2	6	Sol eli başımın altında, Sağ eli sarsın beni.
Sos	2	7	Dişi ceylanlar, Yabani dişi geyikler üstüne Ant içiriyorum size, ey Yerusâlim kızları! Aşkımı ayıltmayasınız, uyandırmayasınız diye, Gönlü hoş olana dek.
Sos	2	8	İşte! Sevgilimin sesi! Dağların üzerinden sekerek, Tepelerin üzerinden sıçrayarak geliyor.
Sos	2	9	Sevgilim ceylana benzer, sanki bir geyik yavrusu. Bakin, duvarımızın ardında duruyor, Pencerelerden bakıyor, Kafeslerden seyrediyor.
Sos	2	10	Sevgilim şöyle dedi: <<Kalk, gel aşkım, güzelim.
Sos	2	11	Bak, kış geçti, Yağmurların ardı kesildi,
Sos	2	12	Çiçekler açtı, Şarkı mevsimi geldi, Kumrular ötüsmeye başladı beldemizde.
Sos	2	13	İncir ağacı ilk meyvesini verdi, Yeşeren asmalar mis gibi kokular saçmakta.

Sos	2	14	Kalk, gel aşkım, güzelim.>> Kaya kovuklarında, Uçurum kenarlarında gizlenen güvercinim! Boyunu bosunu göster bana, Sesini duyur; Çünkü sesin tatlı, boyun bosun güzeldir.
Sos	2	15	Yakalayın tilkileri bizim için, Bağları bozan küçük tilkileri; Çünkü bağlarımız yeşerdi.
Sos	2	16	Sevgilim benimdir, ben de onun, Zambaklar arasında gezinir fç durur.
Sos	2	17	Ey sevgilim, gün serinleyip gölgeler uzayana dek, Engebeli dağlar üzerinde bir ceylan gibi, Geyik yavrusu gibi ol!
Sos	3	1	Gece boyunca yatağımda Sevgilimi aradım, Aradım, ama bulamadım.
Sos	3	2	<<Kalkıp kenti dolaşayım, Sokaklarda, meydanlarda sevgilimi arayayım>> dedim, Aradım, ama bulamadım.
Sos	3	3	Kenti dolaşan bekçiler buldu beni, <<Sevgilimi gördünüz mü?>> diye sordum.
Sos	3	4	Onlardan ayrılır ayrılmaz Sevgilimi buldum. Tuttum onu, bırakmadım; Annemin evine, Beni doğuran kadının odasına götürünceye dek.
Sos	3	5	Dişi ceylanlar, Yabani dişi geyikler üstüne Ant içiriyorum size, ey Yeruslaim kızları! Aşkımı ayıltmayasınız, uyandırmayasınız diye, Gönlü hoş olana dek.
Sos	3	6	Kimdir bu kırdan çıkan, Bir duman sütunu gibi, Tüccarın türlü türlü baharatıyla, Mür ve günnükle tütsülenmiş?
Sos	3	7	İşte Süleymanın tahtırevanı! İsraili yiğitlerden Altmış kişi eşlik ediyor ona.
Sos	3	8	Hepsi kılıç kuşanmış, eğitilmiş savaşçı. Gecenin tehlikelerine karşı, Hepsinin kılıcı belinde.
Sos	3	9	Kral Süleyman tahtırevanı Lübnan ağaçlarından yaptı.
Sos	3	10	Direklerini gümüşten, Tabanını altından yaptı. Koltuğu mor kumaşla kaplıydı. İçini sevgiyle döşemişti Yeruslaim kızları.
Sos	3	11	Dışarı çıkın, ey Siyon kızları! Düğününde, mutlu gününde Annesinin verdiği tacı giymiş Kral Süleyman'ı görün.
Sos	4	1	Ah, ne güzelsin, aşkım, ah, ne güzel! Peçenin ardındaki gözlerin güvercinler gibi. Siyah saçların Gilat Dağının yamaçlarından inen Keçi sürüsü sanki.
Sos	4	2	Yeni kırkılıp yıkanmış, Sudan çıkmış koyun sürüsü gibi dişlerin, Hepsinin ikizi var. Yavrusunu yitiren yok aralarında.
Sos	4	3	Al kurdele gibi dudakların, Ağzın ne güzel! Peçenin ardındaki yanakların Nar parçası sanki.
Sos	4	4	Boynun Davutun kulesi gibi, Kakma taşlarla yapılmış, Üzerine bin kalkan asılmış, Hepsi de birer yiğit kalkanı. sözcüğün anlamı kesin olarak bilinmiyor.
Sos	4	5	Sanki bir çift geyik yavrusu memelerin Zambaklar arasında otlayan İkiz ceylan yavrusu.
Sos	4	6	Gün serinleyip gölgeler uzayınca,

The Holy Bible in Turkish

Mür dağına,
Günnük tepesine gideceğim.
Tepeden tırnağa güzelsin, aşkım,
Hiç kusurun yok.
Benimle gel Lübnandan, yavuklum,
Benimle gel Lübnandan!
Amana doruğundan,
Senir ve Hermon doruklarından,
Aslanların inlerinden,
Parsların dağlarından geç.
Çaldın gönlümü kızkardeşim, yavuklum,
Bir bakışınla,
Gerdanlığının tek zinciriyle çaldın gönlümü!
Aşkın ne güzel, kızkardeşim, yavuklum,
Şaraptan çok daha tatlı;
Esansının kokusu her türlü baharattan güzel!
Ey yavuklum, bal damları dudaklarından,
Bal ve süt var dilinin altında,
Lübnanın kokusu geliyor giysilerinden!
Kapalı bahçesin sen, kızkardeşim, yavuklum,
Kapalı bir kaynak, mühürlü bir pınar.
Fidanların nar bahçesidir;
Seçme meyvelerle,
Kına ve hintsümbülüyle,
Hintsümbülü ve safranla,
Güzel kokulu kamış ve tarçınla, her türlü günnük ağacıyla,
Mür ve ödle, her türlü seçme baharatla.
Sen bir bahçe pınarısın,
Bir taze su kuyusu,
Lübnandan akan bir dere.
Uyan, ey kuzey rüzgarı,
Sen de gel, ey güney rüzgarı!
Bahçemde es de güzel kokusu saçılсын.
Sevgilim bahçesine gelsin, seçme meyvelerini yesin!
Bahçeme girdim, kızkardeşim, yavuklum,
Mürümü topladım baharatımla,
Gümecimi, balımı yedim,
Şarabımı, sütümü içtim. Yiye, için, ey dostlar!
Mest olun aşktan, ey sevgililer!
Ben uyuyordum ama yüreğim uyanıktı.
Dinleyin! Sevgilim kapıyı vuruyor.
<<Aç bana, kızkardeşim, aşkım, eşsiz güvercinim!
Sırılsıklam oldu başım çiyden,
Kaküllerim gecenin neminden.>>
Entarimi çıkardım,
Yine giyinmeli miyim?
Ayaklarımı yıkadım,
Yine kirletmeli miyim?
Kapı deliğinden uzattı elini sevgilim,
Aşk duygularım kabardı onun için.
Kalktım, sevgilime kapıyı açayım diye,
Mür elimden damladı,
Parmaklarımdan aktı
Sürgü tokmakları üzerine.
Kapıyı açtım sevgilime,
Ama sevgilim yoktu, gitmişti!
Kendimden geçmişim o konuşurken.
Aradım onu, ama bulamadım,
Seslendim, ama yanıt vermedi.
Kenti dolaşan bekçiler buldu beni,
Dövüp yaraladılar.
Sur bekçileri alıp götürdü şalım.
Size ant içiriyorum, ey Yeruşalim kızları!
Eğer sevgilimi bulursanız,
Söyleyin ona, aşk hastasıyım ben.
Farkı ne sevgilinin öbürlerinden,
Ey güzeller güzeli?
Farkı ne ki, bize böyle ant içiriyorsun?
Sevgilimin teni pembe-beyaz, ışıltı ışıltı yanıyor!
Göze çarpıyor on binler arasında.
Başı saf altın,
Kakülleri kıvrır kıvrır, kuzgun gibi siyah.

The Holy Bible in Turkish

Sos	5	12	Akarsu kıyısındaki Güvercinler gibi gözleri; Sütle yıkanmış, Yuvasındaki mücevher sanki.
Sos	5	13	Yanakları güzel kokulu tarhlar gibi, Nefis kokular saçıyor. Dudakları zambak gibi, Mür yağı damlatıyor.
Sos	5	14	Elleri, üzerine sarı yakut kakılmış altın çubuklar, Gövdesi laciverttaşıyla süslenmiş cilalı fildişi.
Sos	5	15	Mermer sütun bacakları Saf altın ayaklıklar üzerine kurulmuş. Boyu bosu Lübnan dağları gibi, Lübnan'ın sedir ağaçları gibi eşsiz.
Sos	5	16	Ağız çok tatlı, Tepeden tırnağa güzel.
Sos	6	1	İşte böyledir sevgilim, böyledir yarım, ey Yerusâlim kızları! Nereye gitti sevgilin, Ey güzeller güzeli, Ne yana yöneldi?
Sos	6	2	Biz de onu arayalım seninle birlikte! Bahçesine indi sevgilim, Güzel kokulu tarhlara, Bahçede gezinmek, zambak toplamak için.
Sos	6	3	Ben sevgilime aitim, sevgilim de bana, Gezini p duruyor zambaklar arasında.
Sos	6	4	Sevgilim, Tirsâ kadar güzelsin, Yerusâlim kadar şirin, Sancak açmış bir ordu kadar görkemli. <<Hoş, güzel>> anlamına gelir.
Sos	6	5	Çevir gözlerini benden, Çünkü şaşırtıyorlar beni. Gilat Dağının yamaçlarından inen Keçi sürüsünü andırıyor siyah saçların.
Sos	6	6	Yeni yıkanmış, sudan çıkmış dişi koyun sürüsü gibi dişlerin, Hepsinin ikizi var; Yavrusunu yitiren yok aralarında.
Sos	6	7	Peçenin ardındaki yanakların Nar parçası sanki.
Sos	6	8	Altmış kraliçe, Seksen cariye, Sayısız bakire kız olabilir;
Sos	6	9	Ama bir tanedir benim eşsiz güvercinim, Biricik kızıdır annesinin, Gözbebeği kendisini doğuranın. Kızlar sevgilimi görünce, <<Ne mutlu ona!>> dediler.
Sos	6	10	Kraliçeler, cariyeler onu övdüler. Kimdir bu kadın? Şafak gibi beliren, Ay kadar güzel, Güneş kadar parlak, Sancak açmış bir ordu kadar görkemli.
Sos	6	11	Ceviz bahçesine indim, Yeşermiş vadiyi göreyim diye; Asma tomurcuk verdi mi, Narlar çiçek açtı mı bakayım diye.
Sos	6	12	Nasıl oldu farkına varmadan, Tutkum bindirdi beni soylu halkımın savaş arabalarına.
Sos	6	13	Dön, geri dön, ey Şulamî kız, Dön, geri dön de seni seyredelim. Niçin Şulamî kızı seyretmek isti yorsunuz,
Sos	7	1	Mahanayim oyununu seyredercesine? anlamına gelebilir. Ne güzel sandaletli ayakların, Ey soylu kız! Mücevher gibi yuvarlak kalçaların, Usta ellerin işi.
Sos	7	2	Karışık şarabın hiç eksilmediği Yuvarlak bir tas gibi göbeğin. Zambaklarla kuşanmış Buğday yığını gibi karnın.
Sos	7	3	Sanki bir çift geyik yavrusu memelerin, İkiz ceylan yavrusu.
Sos	7	4	Fildişi kule gibi boynun.

The Holy Bible in Turkish

Bat-Rabim Kapısı yanındaki
Heşbon havuzları gibi gözlerin.
Şama bakan

Lübnan Kulesi gibi burnun.
Karmel Dağı gibi duruyor başın,
Pırıl pırıl mora çalar saçların.
Kaküllerine tutsak oldu kral.

Ne güzel, ne çekicidir aşk!
Zevkten zevke sürükler.

Hurma ağacına benziyor boyun,
Salkım salkım memelerin.

<<Çıkayım hurma ağacına>> dedim,
<<Tutayım meyveli dallarını.>>
Üzüm salkımları gibi olsun memelerin,
Elma gibi koksun soluğun,

En iyi şarap gibi ağzın. Sevgilimin dudaklarına, dişlerine doğru
kaysın. metin <<Uyuyanların dudaklarına>>.

Ben sevgilime aitim,
O da bana tutkun.

Gel, sevgilim, kıra çıkalım,
Köylerdefi geceleyelim.

Bağlara gidelim sabah erkenden,
Bakalım, asma tomurcuk verdi mi?

Dalları yeşerdi mi,
Narlar çiçek açtı mı,
Orada sevişeceğim seninle.

Mis gibi koku saçıyor adamotları,
Kapımızın yanbaşında
Taze, kuru,

Her çeşit seçme meyve var.
Senin için sakladım onları, sevgilim.

Keşke kardeşim olsaydın,
Annemin memelerinden süt emmiş.
Dışarıda görünce öperdim seni,
Kimse de kınamazdı beni.

Önüne düşer,
Beni eğiten
Annemin evine götürürdüm seni;
Sana baharatlı şarapla

Kendi narlarımın suyundan içirirdim.
Sol eli başımın altında,

Sağ eli sarsın beni.
Ant içiriyorum size, ey Yerusâlim kızları!

Aşkımı ayıltmayasınız, uyandırmayasınız diye,
Gönlü hoş olana dek.

Kim bu,
Sevgili sine yaslanarak çölden çıkan? Elma ağacı altında uyandırdım
seni ,

Orada doğum sancıları çekti annen,
Orada doğum sancıları çekip doğurdu seni.
Beni yüreğinin üzerine bir mühür gibi,
Kolunun üzerine bir mühür gibi yerleştirdi.

Çünkü sevgi ölüm kadar güçlü,
Tutku ölümler diyarı kadar katıdır.

Alev alev yanar,
Yakıp bitiren ateş gibi.

Sevgiyi engin sular söndüremez,
Irmaklar süpürüp götüremez.
İnsan varını yoğunu sevgi uğruna verse bile,
Yine de hor görülür!

Küçük bir kızkardeşimiz var,
Daha memeleri çıkmadı.
Ne yapacağız kızkardeşimiz için,
Söz kesileceği gün?

Eğer o bir sursa,
Üzerine gümüş mazgallı siper yaparız;
Eğer bir kapıysa,
Sedir tahtalarıyla onu kaplarız.

Ben bir surum, memelerim de kuleler gibi,
Böylece hoşnut eden biri oldum onun gözünde.

Süleymanın bağı vardı Baal-Hamonda,
Kıraya verdi bağını;

Sos	8	12	Her biri bin gümüş öderdi ürünü için. Benim bağım kendi emrimde, Bin gümüş senin olsun, ey Süleyman, İki yüz gümüş de ürününe bakan kiracıların.
Sos	8	13	Ey sen, bahçelerde oturan kadın, Arkadaşlar kulak veriyor sesine, Bana da duyur onu.
Sos	8	14	Koş, sevgilim, Mıs kokulu dağların üzerinde bir ceylan gibi, Geyik yavrusu gibi ol!
Ish	1	1	Yahuda kralları Uzziya, Yotam, Ahaz ve Hizkiya zamanında Amots oğlu
Yeşayanın	Yahuda ve Yerus		şalimle ilgili görüşü:
Ish	1	2	Ey gökler dinleyin, ey yeryüzü kulak ver! Çünkü RAB konuşuyor: <<Çocuklar yetiştirip büyüttüm, Ama bana başkaldırdılar.
Ish	1	3	Öküz sahibini, eşek efendisinin yemliğini bilir, Ama İsrail halkı bu kadarını bile bilmiyor, Halkım anlamıyor.>>
Ish	1	4	Günahlı ulusun, suç yüklü halkın, Kötülük yapan soyun, Baştan çıkmış çocukların vay haline! RABbi terk ettiler, İsrailin kutsalını hor gördüler, Ona sırt çevirdiler.
Ish	1	5	Neden bir daha dövulesini z? Neden vefasızlığı sürdürüyorsunuz?
Ish	1	6	Baş büsbütün hasta, yürek büsbütün yaralı. Bedeniniz tepeden tırnağa sağlıksız, Taze darbe izleriyle, yara bereyle dolu, Temizlenmemiş, yağla yumuşatılmamış, sarılmamış.
Ish	1	7	Ülkeniz ıssız, kentleriniz ateşe verilmiş. Yabancılar topraklarınızı Gözünüzün önünde yiyip bitiriyor! Sanki ülkenin kökünü kazımışlar.
Ish	1	8	Siyon kızı bağdaki çardak, Salatalık bostanındaki kulübe gibi, Kuşatılmış bir kent gibi kalakalmış.
Ish	1	9	Her Şeye Egemen RAB bazılarımızı Sağ bırakmamış olsaydı, Sodom gibi olur, Gomoraya benzerdik.
Ish	1	10	Ey Sodom yöneticileri, RABbin söylediklerini dinleyin; Ey Gomora halkı, Tanrımızın yasasına kulak verin.
Ish	1	11	<<Kurbanlarınızın sayısı çokmuş, Bana ne?>> diyor RAB, <<Yakmalık koç sunularına, Besili hayvanların yağına doydum.
Ish	1	12	Boğa, kuzu, teke kanı değil istediğim. Huzuruma geldiğinizde Avlularımı çiğnemenizi mi istedim sizden?
Ish	1	13	Anlamsız sunular getirmeyin artık. Buhurdan iğreniyorum. Kötülük dolu törenlere, Yeni Ay, Şabat Günü kutlamalarına Ve düzenlediğiniz toplantılara dayanamıyorum.
Ish	1	14	Yeni Ay törenlerinizden, bayramlarınızdan nefret ediyorum. Bunlar bana yük oldu, Onları taşımaktan yoruldum.
Ish	1	15	<<Ellerinizi açıp bana yakardığınızda Gözlerimi sizden kaçıracağım. Ne kadar çok dua ederseniz edin dinlemeyeceğim. Ellerinizi kan dolu.
Ish	1	16	Yıkayıp temizlenin, Kötülük yaptığınızı gözüm görmesin, Kötülük etmekten vazgeçin.
Ish	1	17	İyilik etmeyi öğrenin, Adaleti gözetin, zorbayı yola getirin, Öksüzün hakkını verin, Dul kadını savunun.>>
Ish	1	18	RAB diyor ki,

<<Gelin, şimdi davamızı görelim.
Günahlarınız sizi kana boyamış bile olsa
Kar gibi ak pak olacaksınız.
Elleriniz kırmızı böceği gibi kızıl olsa da
Yapağı gibi bembeyaz olacak.

Ish 1 19

İstekli olur, söz dinlerseniz,
Ülkenin en iyi ürünlerini yiyeceksiniz.

Ish 1 20

Ama direnip başkaldırırsanız,
Kılıç sizi yiyip bitirecek.>>

Ish 1 21

Bunu söyleyen RAB'dir.
Sadık kent nasıl da fahişe oldu!
Adaletle doluydu, doğruluğun barınağıydı,
Şimdiyse katillerle doldu.

Ish 1 22

Gümüşü cüruf oldu,
Şarabına su katıldı.

Ish 1 23

Yöneticileri asillerle hırsızların işbirlikçisi;
Hepsi rüşveti seviyor,
Armağan peşine düşmüş.

Ish 1 24

Öksüzün hakkını vermiyor,
Dul kadının davasını görmüyorlar.
Bu yüzden Rab, Her Şeye Egemen RAB,
İsrailin güçlüsü şöyle diyor:
<<Hasımlarımı cezalandırıp rahata kavuşacağım,
Düşmanlarımdan öğ alacağım.

Ish 1 25

Sana karşı duracak,
Kül suyuyla arıtır gibi seni cüruftan arıtıp temizleyeceğim.

Ish 1 26

Eskiden, başlangıçta olduğu gibi,
Sana yöneticiler, danışmanlar yetiştireceğim.
Ondan sonra <Doğruluk Kenti>,
<Sadık Kent> diye adlandırılacaksınız.>>

Ish 1 27

Siyon adalet sayesinde,
Tövbe edenleri de doğruluk sayesinde kurtulacak.

Ish 1 28

Ama başkaldıranlarla günahlılar
Birlikte yıkıma uğrayacaklar.
RABbi terk edenler yok olacak.

Ish 1 29

<<Sevip altında tapındığınız yabancı fıstık ağaçlarından

utanacaksınız,

Putperest törenleriniz için seçtiğiniz bahçelerden ötürü yüzünüz

kızaracak.

Ish 1 30

Yaprakları solmuş yabancı fıstık ağacına,
Susuz bahçeye döneceksiniz.

Ish 1 31

Güçlü adamlarınız kırılgan gibi,
Yaptıkları işler kıvılcım gibi olacak;
İkisi birlikte yanacak ve söndüren olmayacak.>>

Ish 2 1

Amots oğlu Yeşayanın Yahuda ve Yeruşalimle ilgili görüşü:

Ish 2 2

RABbin Tapınağının kurulduğu dağ,
Son günlerde dağların en yücresi,
Tepelerin en yükseği olacak.
Oraya akın edecek ulusların hepsi.

Ish 2 3

Birçok halk gelecek,
<<Haydi, RABbin Dağına,
Yakupun Tanrısının Tapınağına çıkalım>> diyecekler,
<<O bize kendi yolunu öğretsin,
Biz de Onun yolundan gidelim.>>

Ish 2 4

Çünkü yasa Siyondan,
RABbin sözü Yeruşalimden çıkacak.
RAB uluslar arasında yargıçlık edecek,
Birçok halkın arasındaki anlaşmazlıkları çözecek.
İnsanlar kılıçlarını çekiçle dövüp saban demiri,
Mızraklarını bağcı bıçağı yapacaklar.
Ulus ulusa kılıç kaldırmayacak,
Savaş eğitimi yapmayacaklar artık.

Ish 2 5

Ey Yakup soyu, gelin RABbin ışığında yürüyelim.

Ish 2 6

Ya RAB, halkını, Yakup soyunu terk ettin,
Çünkü yürekleri doğu kökenli inançlarla dolu.
Filistliler gibi falcılıkla uğraşıyor,
Yabancılarla el sıkışıyorlar.

Ish 2 7

Ülkeleri altınla, gümüşle dolu,
Hazinelerinin sonu yok,
Sayısız atları, savaş arabaları var.

Ish 2 8

Ülkeleri putlarla dolu;

The Holy Bible in Turkish

Elleriyle yaptıkları,

Parmaklarıyla biçim verdikleri

Putların önünde eğiliyorlar.

Bu yüzden herkes alçaltılıp dişe getirilecek.

Onları bağışlama, ya RAB!

RABbin dehşetinden,

Yüce görkeminden kaçmak için kayalıklara gidin,

Yerin altına saklanın.

İnsanın küstah bakışları alçaltılacak,

Gururu kırılacak.

O gün yalnız RAB yüceltilecek.

Çünkü Her Şeye Egemen RAB o gün

Kibirliileri, gururluları, kendini beğenmişleri alçaltacak;

Lübnanın bütün ulu, yüksek sedir ağaçlarını,

Başanın bütün meşelerini yok edecek;

Bütün ulu dağları, yüksek tepeleri,

Bütün yüksek kuleleri, güçlü surları

Yerle bir edecek;

Ticaret gemilerinin, güzel teknelerinin hepsini yok edecek.

İnsanların gururu, kibiri kırılacak,

O gün yalnız RAB yüceltilecek,

Putlar tümüyle ortadan kalkacak.

RAB kalkıp yeryüzünü sarısmaya başlayınca,

İnsanlar Onun dehşetinden

Ve yüce görkeminden kaçmak için

Kayalık mağaralara, yeraltı kovuklarına saklanacaklar.

O gün insanlar

Yeryüzünü sarısmak üzere harekete geçen RABbin dehşetinden

Ve yüce görkeminden kaçmak için

Tapmak amacıyla yaptıkları altın, gümüş putları

Köstebeklere, yarasalara atıp

Kaya kovuklarına, uçurumlardaki yarıklara saklanacaklar.

Ölümlü insana güvenmekten vazgeçin.

Onun ne değeri var ki?

Bakın, Rab, Her Şeye Egemen RAB,

Her türlü yardım ve desteği,

Yani ekmek ve suyu,

Yiğitlerle savaşçıları,

Yöneticilerle peygamberleri,

Falcılarla ileri gelenleri,

Takım komutanlarıyla soyluları, danışmanları,

Hünerli büyücülerle bilge muskacıları

Yeruşalimden ve Yahudadan çekip alacak.

Çocukları onlara yönetici atayacak,

Küçük çocuklar onlara egemen olacak.

İnsan insana, komşu komşuya haksızlık edecek.

Genç yaşlıya,

Sıradan adam onurlu kişiye

Hayasızca davranacak.

Ailede bir kardeş öbürüne sarılıp,

<<Hiç olmazsa senin bir üstlüğün var,

Önderimiz ol! Bu yıkıntıları sen yönet>> diyecek.

O zaman adam şöyle yanıtlayacak:

<<Ben yarınızı saramam.

Evimde ne yiyecek ne giyecek var.

Beni halkın önderi yapmayın.>>

Yeruşalim sendeledi, Yahuda düştü.

Çünkü söyledikleri de yaptıkları da RABbe karşı;

Onun yüce varlığını aşağılıyor.

Yüzlerindeki ifade onlara karşı tanıklık ediyor.

Sodom gibi günahlarını açıkça söylüyor, gizlemiyorlar.

Vay onların haline!

Çünkü bu felaketi başlarına kendileri getirdiler.

Doğru kişiye iyilik göreceğini söyleyin.

Çünkü iyiliklerinin meyvesini yiyecek.

Vay kötülerin haline!

Kötülük görececek, yaptıklarının karşılığını alacaklar.

Çocuklar halkı eziyor,

Kadınlar onu yönetiyor.

Ey halkım, sana yol gösterenler

Seni saptırıyor, yolunu şaşırtıyorlar. da <<Yetkililer halkı eziyor,

tefeciler başa geçti>>.

The Holy Bible in Turkish

Ish	3	13	RAB davasını görmek için yerini aldı, Halkları yargılamak için ayağa kalkıyor.
Ish	3	14	RAB halkının ileri gelenleri ve önderleriyle davasını görecektir. Rab, Her Şeye Egemen RAB onlara diyor ki, <<Bağları yiyip bitiren sizsiniz, Evleriniz yoksullardan zorla aldığınız malla dolu. Ne hakla halkımı eziyor, Yoksulu sömürüyorsunuz?>>
Ish	3	16	RAB şöyle diyor: <<Siyon kızları kibirlidir, burunları bir karış havada, göz kırparak geziyor, ayaklarındaki halhalleri şingirdatarak kırıttıyorlar.
Ish	3	17	Bu yüzden onların başlarında yaralar çıkaracağım, mahrem yerlerini açacağım.>>
Ish	3	18	O gün Rab güzel halhalleri, alın çatkılarını, hilalleri, küpeleri, bilezikleri, peçeleri, başlıkları, ayak zincirlerini, kuşakları, koku şişelerini, muskaları, yüzükleri, burun halkalarını, bayramlık giysileri, pelerinleri, şalları, keseleri, el aynalarını, keten giysileri, baş sargılarını, tülbentleri ortadan kaldıracak.
Ish	3	24	O zaman güzel kokunun yerini pis koku, Kuşağın yerini ip, Lüleli saçın yerini kel kafa, Süslü giysinin yerini çul, Güzelliğin yerini dağlama izi alacak.
Ish	3	25	Erkekleri kılıçtan geçirilecek, Yiğitleri savaşta yok olacak.
Ish	3	26	Siyon'un kapıları ah çekip yas tutacak; Kent, yerde oturan, Terk edilmiş bir kadın gibi olacak.
Ish	4	1	O gün yedi kadın bir erkeği tutup, <<Kendi yemeğimizi de giysimizi de sağlarız; yeter ki senin adını alalım. Utancımızı gider!>> diyecekler.
Ish	4	2	O gün RABbin dalı, İsrail halkından sağ kalanların güzelliği ve görmeye değerliği olacak; ülkenin meyvesi de onların kıvancı ve övünce olacak.
Ish	4	3	Siyonda, yani Yerusəlimde sağ kalanlara, <<Yerusəlimde yaşıyor>> diye kaydedilenlere, <<Kutsal>> denilecek.
Ish	4	4	Rab Siyon kızlarını pisliklerinden arındıracak. Yerusəlimde dökülen kanı adil ve atesten bir ruhla temizleyecek.
Ish	4	5	Sonra RAB Siyon Dağının her yanını, orada toplananların üzerini gündüz bulutla, gece dumanla ve parlak alevle örtecek. Yüceliği onların üzerinde bir örtü olacak.
Ish	4	6	Bu, bir çardak, gündüzün sıcağına karşı gölge, yağmura, fırtınaya karşı sığınak ve korunak olacak.
Ish	5	1	Sevgilimin bağı için yaktığı ezgiyi sevgilim için okuyayım: Toprağı verimli bir tepede Sevgilimin bir bağı vardı.
Ish	5	2	Toprağı belleyip taşları ayıkladı, Seçme asmalar dikip orta yere bir gözcü kulesi yaptı. Üzüm sıkmak için bir çukur kazdı Ve bağının üzüm vermesini bekledi. Ama bağ yabancı üzüm verdi.
Ish	5	3	Sevgilim diyor ki, <<Ey Yerusəlimde yaşayanlar ve Yahuda halkı, lütfen benimle bağım arasında hakem olun!
Ish	5	4	Bağım için yapmadığım ne kaldı? Ben üzüm vermesini beklerken niçin yabancı üzüm verdi?
Ish	5	5	Şimdi bağıma ne yapacağımı size söyleyeyim: Çitini söküp atacağım, varsın yiyip bitirsinler; duvarını yıkacağım, varsın çığnesinler.
Ish	5	6	Viraneye çevireceğim onu; budanmayacak, çapalanmayacak; dikenli çalılar bitecek her yanında. Üzerine yağmur yağdırmaşınlar diye bulutlara buyruk vereceğim.>>
Ish	5	7	Her Şeye Egemen RABbin bağı İsrail halkı, Hoşlandığı fidan da Yahuda halkıdır. RAB adalet bekledi, Zorbalık gördü; Doğruluk bekledi, Feryatlar duydu.
Ish	5	8	Evlerine ev, tarlalarına tarla katanların vay haline! Oturacak yer kalmadı, Ülkede bir tek siz oturuyorsunuz.
Ish	5	9	Her Şeye Egemen RABbin şöyle ant içtiğini duydum: <<Büyük ve gösterişli çok sayıda ev ıssız kalacak, İçinde oturan olmayacak.
Ish	5	10	Çünkü on dönümlük bağ ancak bir bat şarap, Bir homer fç tohum ancak bir efa tahıl üretecek.>> işleyebileceği
Ish	5	11	alan>> anlamına gelir.
Ish	5	11	Sabah erkenden kalkıp içki peşinden koşanların, gece geç vakte kadar şarap içip kızışanların vay haline!
Ish	5	12	Onların şölenlerinde lir, çenk, tef ve kaval çalınır, şarap içilir.

Ama RABbin yaptıklarına dikkat etmez, ellerinin yapıtına aldırmazlar.
 Ish 5 13 Halkım bilgisizliği yüzünden sürgün edilecek; saygın kişileri kıtlıktan ölecek, kalabalıklar susuzluktan kırılacak.
 Ish 5 14 Bu yüzden doymak bilmeyen ölümler diyarı ağzını ardına kadar açtı; Yerusâlimin soyluları, sıradan insanları ve gürültülü bir şekilde eğlenenleri oraya inecek.
 Ish 5 15 Hepsi alçaltılacak; dize getirilecek, küstah bakışları alçaltılacak.
 Ish 5 16 Ama Her Şeye Egemen RAB adaletinden ötürü yüceltilecek. Kutsal Tanrı doğruluğuyla kutsal olduğunu gösterecek.
 Ish 5 17 Kuzular kendi otlaklarındaymış gibi otlayacak, zenginlerin ıssız kalan konutlarını yabancılar ele geçirecek.
 Ish 5 18 Suçu yalanla örülmüş iplerle, günahı araba urganıyla çekenlerin vay haline!
 Ish 5 19 Diyorlar ki, «Tanrı elini çabuk tutup işini hızlandırsın da görelim. İsrailin kutsalı tasarladığını yapsın da görelim.»
 Ish 5 20 Kötüye iyi, iyiye kötü diyenlerin, karanlığı ışık, ışığı karanlık yerine koyanların, acıya tatlı, tatlıya acı diyenlerin vay haline!
 Ish 5 21 Kendilerini bilge görenlerin, akıllı sananların vay haline!
 Ish 5 22 Şarap içmekte sınır tanımayanların, içkileri karıştırıp içmekten çekinmeyenlerin, rüşvet uğruna kötüyü haklı çıkaranların, haklıların hakkını elinden alanların vay haline!
 Ish 5 24 Alev alev yanan ateş, samanı nasıl yiyip bitirirse, kuru ot alevin içinde nasıl birden tutuşup yok olursa, onlar da kökten çürüyüp gidecek, çiçekleri toz gibi havaya savrulacak. Çünkü Her Şeye Egemen RABbin yasasını reddettiler, İsrailin Kutsalının sözlerini küçümsediler.
 Ish 5 25 Bu yüzden RABbin halkına karşı öfkesi alevlendi, elini kaldırıp onları vurdu. Dağlar titriyor, cesetler çöp gibi sokaklara serildi. Bütün bunlara karşın RABbin öfkesi dinmedi, eli hâlâ kalkmış durumda.
 Ish 5 26 RAB uzaktaki ulusları bir sancak işaretiyle, dünyanın en uzağındakileri ısıklık sesiyle çağırarak; hızla, hemen gelecekler.
 Ish 5 27 Aralarında yorulan, sendeleyemeyen olmayacak; uyuklamayacak, uyumayacaklar. Gevşek kemer, kopuk çarık bağı olmayacak.
 Ish 5 28 Okları sivri, yayları kuruludur. Atlarının toynakları çıkmaktaşı, arabalarının tekerlekleri kasırga gibidir.
 Ish 5 29 Askerleri dişi aslan gibi, genç aslanlar gibi kükrüyor, homurdanarak avlarını kapıp götürüyorlar. Kimse avlarını pençelerinden kurtaramıyor.
 Ish 5 30 O gün İsrail'e karşı denizin gürleyişi gibi gürleyecekler. Karaya bakan biri karanlık ve sıkıntı görecek. Işık karanlık bulutlarla kaplanacak.
 Ish 6 1 Kral Uzziyanın öldüğü yıl yüce ve görkemli Rabbi gördüm; tahtta oturuyordu, giysisinin etekleri tapınağı dolduruyordu.
 Ish 6 2 Üzerinde Seraflar duruyordu; her birinin altı kanadı vardı; ikisiyle yüzlerini, ikisiyle ayaklarını örtüyor, öbür ikisiyle de uçuyorlardı.
 Ish 6 3 Birbirlerine şöyle sesleniyorlardı: «Her Şeye Egemen RAB Kutsal, kutsal, kutsaldır. Yüceliği bütün dünyayı dolduruyor.»
 Ish 6 4 Serafların sesinden kapı söveleriyle eşikler sarsıldı, tapınak dumanla doldu.
 Ish 6 5 «Vay başıma! Mahvoldum» dedim, «Çünkü dudakları kirli bir adamım, dudakları kirli bir halkın arasında yaşıyorum. Buna karşın Kralı, Her Şeye Egemen RABbi gözlerimle gördüm.»
 Ish 6 6 Seraflardan biri bana doğru uçtu, elinde sunaktan maşayla aldığı bir kor vardı;
 Ish 6 7 onunla ağzıma dokunarak, «İşte bu kor dudaklarına değdi, suçun silindi, günahın bağışlandı» dedi.
 Ish 6 8 Sonra Rabbin sesini işittim: «Kimi göndereyim? Bizim için kim gidecek?» diyordu. «Ben! Beni gönder» dedim.
 Ish 6 9 «Git, bu halka şunu duyur» dedi, «Duyacak duyacak, ama anlamayacaklarını z,
 Ish 6 10 Bakacak bakacak, ama görmeyeceklerini z! Bu halkın yüreğini duygusuzlaştır, kulaklarını ağırlaştır, gözlerini kapat. Öyle ki, gözleri görmesin, kulakları duymasın, yürekleri anlamasın ve bana dönüp şifa bulmasınlar.»
 Ish 6 11 «Ne vakte kadar, ya Rab?» diye sordum. Rab yanıtladı: «Kentler vi raneye dönüp kimsesiz kalıncaya, Evler ıssız oluncaya, Toprak büsbütün kıraçlaşuncaya kadar. İnsanları çok uzaklara süreceğim, ülke bomboş kalacak, Halkın onda biri kalırsa da ülke mahvolacak. Ama devrildiği zaman kütüğü kalan

Yabanıl fıstık ve meşe ağacı gibi,
Kutsal soy kütüğünden çıkacak.>>

Ish 7 1 Uzziya oğlu Yotam oğlu Ahaz Yahuda Kralıyken, Aram Kralı Resinle
Remalya oğlu İsrail Kralı Pekah Yerusolime saldırdılar, ama ele geçiremediler.
Ish 7 2 Davutun torunları Aramın Efrayimlilerle güçbirliği ettiğini duydular.
Ahazla halkının yürekleri rüzgarda sallanan orman ağaçları gibi titremeye başladı.
Ish 7 3 Bu arada RAB Yeşaya şöyle seslendi: <<Ahazı karşılamak için oğlun
Şear-Yaşuvla birlikte yukarı Havuzun su yolunun sonuna, Çırpıcı Tarlasına giden yola çık.
Ish 7 4 Ona de ki, <Dikkatli ve sakın ol, korkma! Şu tüten iki yanık odun
parçasının -Aram Kralı Resinle Remalyanın oğlunun- öfkesinden korkma.
Ish 7 5 Aram, Efrayim ve Remalyanın oğlu sizin için kötü şeyler tasarlıyor.
Diyorlar ki,
Ish 7 6 Haydi, Yahudaya saldıralım, halkı korkutup ülkeyi ele geçirelim,
Tavealın oğlunu kral ilan edelim.
Ish 7 7 << <Buna karşılık Egemen RAB diyor ki, bu tasarı asla
gerçekleşmeyecek.
Ish 7 8 Çünkü Şam sadece Aramın başkenti, Resin de sadece Şamın başıdır.
Efrayime gelince, altmış beş yıl içinde paramparça edilip halk olmaktan çıkacak.
Ish 7 9 Samiriye sadece Efrayimin başkenti, Remalyanın oğlu da sadece
Samiriyenin başıdır. Bana güvenmezseniz, güvenlikte olamazsınız.> >>
Ish 7 10 RAB Ahaza yine seslendi:
Ish 7 11 <<Tanrının RABden bir işaret iste; ölümler diyarı kadar derin, gökler
kadar yüksek olsun.>>
Ish 7 12 Ama Ahaz, <<Hayır, istemem, RABbi sınamam>> dedi.
Ish 7 13 Bunun üzerine Yeşaya, <<Dinleyin, ey Davutun torunları!>> dedi,
<<İnsanların sabrını taşırmamız yetmezmiş gibi şimdi de Tanrımın sabrını mı taşıyorsunuz?
Ish 7 14 Bundan ötürü Rabbin kendisi size bir belirti verecek: İşte, kız gebe
kalıp bir oğul doğuracak; adını İmmanuel koyacak.
Ish 7 15 Çocuk kötüyü reddedip iyiyi seçecek yaşa gelince tereyağı ve bal
yiyecek.
Ish 7 16 Ama çocuk kötüyü reddedip iyiyi seçecek yaşa gelmeden, seni dehşete
düşüren o iki kralın toprakları ıssız kalacak.
Ish 7 17 <<RAB seni, halkını ve babanın soyunu Efrayimin Yahudadan ayrıldığı
günden bu yana görülmemiş bir felakete uğratacak; üzerinize Asur Kralını saldırtacak.
Ish 7 18 <<O gün RAB Mısır ırmaklarının ta uçlarından sinekleri, Asur
topraklarından arıları ısıklıkla çağırarak.
Ish 7 19 Akın akın gelip derin vadilerde, kaya kovuklarında, dikenli
çalılıklarda, otlaklarda konaklayacaklar.
Ish 7 20 <<O gün Rab Fıratın ötesinden kiraladığı usturayla -Asur Kralıyla-
sakalınızı, saçlarınızı, beden kıllarınızı tıraş edecek.
Ish 7 21 O günlerde bir inekle bir çift koyun besleyen
Ish 7 22 aldığı bol süt sayesinde tereyağı yiyecek. Ülkede kalan herkes bal ve
tereyağıyla beslenecek.
Ish 7 23 <<O gün bin gümüş değerinde bin asmaya sahip olan her bağ dikenli
çalılarla dolacak.
Ish 7 24 İnsanlar oralara okla, yayla gidecek. Çünkü ülkenin her yanı dikenli
çalılarla kaplanacak.
Ish 7 25 Bir zamanlar çapalanıp ekin ekilen tepeler korkudan kimsenin
giremeyeceği dikenliklere dönecek, sığırın gezindiği, davarın çiğnediği yerler olacak.>>
Ish 8 1 RAB bana şöyle dedi: <<Büyük bir levha alıp okunaklı harflerle
üzerine, <Maher-Şalal-Haş-Baz> yaz.
Ish 8 2 Kâhin Uriya ile Yeverekeya oğlu Zekeriyayı kendime güvenilir tanık
seçiyorum.>> anlamına gelir.
Ish 8 3 Peygamber olan karım bundan bir süre sonra gebe kaldı ve bir erkek
çocuk doğurdu. RAB bana, <<Adını <Maher-Şalal-Haş-Baz> koy>> dedi,
Ish 8 4 <<Çocuk daha <Anne, baba> demesini öğrenmeden, Şamın serveti ve
Samiriyenin ganimeti Asur Kralına götürülecek.>>
Ish 8 5 RAB bana yine seslenip dedi ki,
Ish 8 6 <<Bu halk usul usul akan Şiloah sularını reddettiği, Resinle
Remalyanın oğluyla mutlu olduğu için,
Ish 8 7 ben Rab, Fıratın kabaran güçlü sularını -bütün dehşetiyle Asur
Kralını - üzerlerine salacağım. Yatağından taşan ırmak, kıyılarını su altında bırakacak.
Ish 8 8 Yahudayı kaplayan sular her şeyi silip süpürerek adam boyu yükselecek,
ülkeni boydan boya dolduracak, ey İmmanuel!>> için>>.
Ish 8 9 Ey halklar, yıkıma, bozguna uğrayacaksınız. Yeryüzünün en uç köşeleri,
kulak verin. Savaşmaya, bozguna uğramaya hazırlanın. Evet, savaşa ve bozguna hazır olun.
Ish 8 10 İstedığınızı tasarlayın, hepsi boşa gidecek. İstedığınız kadar
konuşun, hiçbirisi gerçekleşmeyecek. Çünkü Tanrı bizimlidir.
Ish 8 11 RAB beni halkın tuttuğu yoldan gitmeme konusunda şiddetle uyararak
şöyle dedi:
Ish 8 12 <<Onların entrika dediği her şeye
Siz entrika demeyin;

Ish	8	13	Onların korktuğundan korkmayın, yılmayın. <<Her Şeye Egemen RABbi kutsal sayın. Korkunuz, yığınızı Ondan olsun.
Ish	8	14	Tapınak O olacak. İsrailin iki krallığı içinse Sürçme taşı ve tökezleme kayası, Yeruşalimde yaşayanlar için Kapan ve tuzak olacak.
Ish	8	15	Birçokları sendeleyip düşecek, parçalanacak, Tuzaga düşüp ele geçecek.>>
Ish	8	16	Ya RAB, öğrencilerim arasında bildirimi koru, Öğretimi mühürle!
Ish	8	17	Kendini Yakupun soyundan gizleyen RABbi özlemler bekliyorum, umudum Onda.
Ish	8	18	Ben ve RABbin bana verdiği çocuklar, Siyon Dağında oturan Her Şeye Egemen RABbin İsraildeki belirtileri ve işaretleriyiz.
Ish	8	19	Birileri size, <<Fısıldaşıp mırıldanan medyumlarla ruh çağıranlara danışın>> dediğinde, <<Halk kendi Tanrısına danışmaz mı; yaşayanlar için ölümlere mi danışılır?>> deyin.
Ish	8	20	Tanrının öğretisine ve bildirisine dönmek gerek! Böyle düşünmezlerse, onlar için hiç şafak sökmeyecek.
Ish	8	21	Aç ve çaresiz, ülkede dolanıp duracaklar. Aç kalınca öfkelenip krallarına, Tanrılarına lanet edecekler. Yukarıya da
Ish	8	22	dünyaya da baksalar sıkıntıdan, karanlıktan, korkunç karanlıktan başka bir şey görmeyecekler. Kovulacakları yer koyu karanlıktır.
Ish	9	1	Bununla birlikte sıkıntı çekmiş olan ülke karanlıkta kalmayacak. Geçmişte Zevulun ve Naftali bölgelerini alçaltan Tanrı, gelecekte Şeria Irmağının ötesinde, Deniz Yolunda, ulusların yaşadığı Celileyi onurlandıracak.
Ish	9	2	Karanlıkta yürüyen halk Büyük bir ışık görecek; Ölümün gölgelediği diyarda Yaşayanların üzerine ışık parlayacak.
Ish	9	3	Ya RAB, ulusu çoğaltacak, sevincini artıracaksın. Ekin biçenlerin neşelendiği, Ganimet paylaşanların coştığı gibi, Onlar da sevinecek senin önünde.
Ish	9	4	Çünkü onlara yük olan boyunduruğu, Omuzlarını döven değneği, Onlara eziyet edenlerin sopasını paramparça edeceksin; Tıpkı Midyanlıları yenilgiye uğrattığın günkü gibi.
Ish	9	5	Savaşta giyilen çizmeleri Ve kana bulanmış giysileri Yakılacak, ateşe yem olacak.
Ish	9	6	Çünkü bize bir çocuk doğacak, Bize bir oğul verilecek. Yönetim onun omuzlarında olacak. Onun adı Harika Öğütçüfı, Güçlü Tanrı, Ebedi Baba, Esenlik Önderi olacak.
Ish	9	7	Davutun tahtı ve ülkesi üzerinde egemenlik sürecek. Egemenliğinin ve esenliğinin büyümesi son bulmayacak. Egemenliğini adaletle, doğrulukla kuracak Ve sonsuza dek sürdürecektir.
Ish	9	8	Her Şeye Egemen RABbin gayreti bunu sağlayacak. Rab İsrail için, Yakup soyu için yargısını bildirdi. Bu yargı yerine gelecek.
Ish	9	9	Bütün halk, Efrayim ve Samiriyede yaşayanlar, Rabbin bu yargısını duyacak. Gururlu ve küstah olan bu halk diyor ki,
Ish	9	10	<<Kerpiç evler yıkıldı, Ama yerlerine yontma taştan evler yapacağız. Yabancı incir ağaçları kesildi, Ama yerlerine sedir ağaçları dikeceğiz.>>
Ish	9	11	Bundan dolayı RAB, Resinin hasımlarını Halka karşı güçlendirecek; Düşmanlarını, doğudan Aramlıları, Batıdan Filistlileri ayaklandıracak. Bunlar ağızlarını ardına kadar açıp İsraili yutacaklar. Bütün bunlara karşın RABbin öfkesi dinmedi, Eli hâlâ kalkmış durumda.
Ish	9	13	Halk kendisini cezalandıran RABbe dönmeyecek, Her Şeye Egemen RABbi aramayacak.

Ish	9	14	Bunun için RAB İsrail'den başı da kuyruğu da Hurma dalını da sazı da Bir günde kesip atacak.
Ish	9	15	Baş ileri gelen saygın kişi, Kuyruksa öğretisi sahte olan peygamberdir.
Ish	9	16	Çünkü bu halkı saptıranlar ona yol gösterenlerdir. Onları izleyenler de yem oluyor.
Ish	9	17	Bu yüzden Rab onların gençleri için sevinç duymayacak, Öksüzlerine, dul kadınlarına acımayacak. Çünkü hepsi tanrısızdır, kötülük yaparlar. Her ağız saçmalıyor. Bütün bunlara karşın RABbin öfkesi dinmedi, Eli hâlâ kalkmış durumda.
Ish	9	18	Kötülük dikenli çalılırları yiyip bitiren ateş gibidir. Ormandaki çalılığı tutuşturur, Duman sütunları yükseltir.
Ish	9	19	Her Şeye Egemen RABbin öfkesi Ülkeyi ateş gibi sardı. Halk ateşe yem olacak, Kardeş kardeşini esirgemeyecek.
Ish	9	20	İnsanlar şurada burada bulduklarını yiyecekler, Ama aç kalacak, doymayacaklar. Herkes çocuğunun etini yiyecek:
Ish	9	21	Manaşşe Efrayim'i, Efrayim Manaşşe'yi yiyecek, Sonra birlikte Yahuda'nın üzerine yürüyecekler. Bütün bunlara karşın RAB'bin öfkesi dinmedi, Eli hâlâ kalkmış durumda.
Ish	10	1	Yoksullardan adaleti esirgemek, Halkımın düşkünlerinin hakkını elinden almak, Dulları avlamak, Öksüzlerin malını yağmalamak için Haksız kararlar alanların, Adil olmayan yasalar çıkaranların vay haline!
Ish	10	3	Yargı günü Uzaklardan başınıza felaket geldiğinde ne yapacaksınız? Yardım için kime koşacaksınız, Servetinizi nereye saklayacaksınız?
Ish	10	4	Tutsaklar arasında bir köşeye sinmek Ya da savaşta ölmekten başka çareniz kalmayacak. Bütün bunlara karşın RABbin öfkesi dinmedi, Eli hâlâ kalkmış durumda.
Ish	10	5	<<Vay haline Asur, öfkemin değneği! Elindeki sopa benim gazabımdır.
Ish	10	6	Asuru tanrısız ulusa karşı salacağım; Soyup yağma etmesi, Sokaktaki çamur gibi onları çiğnemesi, Öfkeli olduğum halkın üzerine yürümesi için Buyruk vereceğim.>>
Ish	10	7	Ama Asur Kralı bundan da kötüsünü düşünüyor. Birçok ulusun kökünü kazıyıp yok etmeyi tasarlıyor.
Ish	10	8	<<Komutanlarımın hepsi birer kral değil mi?>> diyor,
Ish	10	9	<<Kal noyu, Karkamış gibi ele geçirmedi mi? Hamanın sonu Arpatıncı, Samiriyenin sonu Şamıncı gibi olmadı mı?
Ish	10	10	Putları Yeruşalim ve Samiriyeninkinden daha çok olan putperest ülkeleri nasıl ele geçirdimse,
Ish	10	11	Samiriyeye ve putlarına ne yaptımsa, Yeruşalime ve putlarına da yapamaz mıyım?>>
Ish	10	12	Rab Siyon Dağına ve Yeruşalime karşı tasarladıklarını yapıp bitirdikten sonra şöyle diyecek: <<Asur Kralını kibirli yüreği, Övünge bakışları yüzünden cezalandıracağım.
Ish	10	13	Çünkü, <Her şeyi bileğimin gücüyle, Bilgeliğimle yaptım> diyor, <Akıllıyım, ulusları ayıran sınırları yok ettim, Hazineilerini yağmaladım, Güçlü kralları tahtlarından indirdim.
Ish	10	14	Elimi yuvaya sokup kuş yumurtalarını toplar gibi Ulusların varını yoğunu topladım. Terk edilmiş yumurtaları nasıl toplarlarsa, Ben de bütün ülkeleri öyle topladım.

The Holy Bible in Turkish

Kanat çırpıp, ağzını açan,
Sesini çıkaran olmadı.> >>

Ish	10	15	Balta kendisini kullananı karşı övünür mü? Testere kendisini kullananı karşı büyüklenir mi? Sanki değnek kendisini kaldıranı sallayabilir, Sopa sahibini kaldırabilirmiş gibi...
Ish	10	16	Rab, Her Şeye Egemen RAB, Asurun güçlü adamlarını Yıpratıcı hastalıklarla cezalandıracak. Orduları alev alev yanacak.
Ish	10	17	İsrailin ışığı ateş, İsrailin Kutsalı alev olacak; Asurun dikenli çalılarını Bir gün içinde yakıp bitirecek.
Ish	10	18	Görkemli ormanıyla verimli tarlaları, Ölümcül bir hastalığa yakalanmış insan gibi Tümüyle harap olacak.
Ish	10	19	Ormanda artakalan ağaçlar Bir çocuğun bile sayabileceği kadar az olacak.
Ish	10	20	O gün İsrailin sağ kalanları, Yakupun kaçıp kurtulan torunları, Kendilerini yok etmek isteyeneye değil, Artık içtenlikle RABbe, İsrailin Kutsalına dayanacaklar.
Ish	10	21	Geriye kalanlar, Yakup soyundan sağ kalanlar, Güçlü Tanrıya dönecekler.
Ish	10	22	Ey İsrail, halkın denizin kumu kadar çok olsa da, Ancak pek azı dönecek. Tümüyle adil bir yıkım kararlaştırıldı.
Ish	10	23	Rab, Her Şeye Egemen RAB, Kararlaştırılan yıkımı bütün yeryüzünde gerçekleştirecek. sözcükleri genellikle <<Sağ kalanlar dönecek>> diye çevrildi. Yeşaya bu sözcükleri ilk oğluna ad olarak verdi (bkz. 7:3).
Ish	10	24	Bu nedenle Rab, Her Şeye Egemen RAB şöyle diyor: <<Ey sen, Siyonda yaşayan halkım, Asurlular, Mısırlıların yaptığı gibi Sana değnekle vurduklarında, Sopalarını sana karşı kaldırdıklarında korkma. Çünkü çok yakında gazabım sona erecek, Öfkem Asurluların yıkımını sağlayacak.
Ish	10	25	Ben, Her Şeye Egemen RAB, Midyanlıları Orev Kayasında alt ettiğim gibi, Onları da kırbaçla alt edeceğim. Değneğimi Mısır'a karşı nasıl denizin üzerine uzattımsa, Şimdi yine öyle yapacağım.
Ish	10	26	O gün Asurun yükü sırtınızdan, Boyunduruğu boynunuzdan kalkacak; Semirdiğiniz için boyunduruk kırılacak.>>
Ish	10	27	Ayat Kentine saldırdılar, Migron'dan geçip ağırlıklarını Mikmasta bıraktılar. Geçidi aşarak Gevada konakladılar.
Ish	10	28	Rama Kenti korkudan titredi, Saulun kenti Givada yaşayan halk kaçıştı.
Ish	10	29	Ey Gallim halkı, sesini yükselt! Ey Layşa halkı, dinle! Zavallı Anatot halkı!
Ish	10	30	Madmen halkı kaçıyor, Hagevimde yaşayanlar sığınacak yer arıyor.
Ish	10	31	Düşman bugün Novda duracak; Siyon Kentinin kurulduğu dağa, Yeruşalim Tepesine yumruk sallayacak.
Ish	10	32	Rab, Her Şeye Egemen RAB düşmanı Dal gibi kesip korkunç güçle yere çalacak. Uzun boyluları devirecek, Gururluları alçaltacak.
Ish	10	33	Ormandaki çalılıkları bal tayla keser gibi Kesip devirecek onları.
Ish	10	34	Lübnan, Güçlü Olan'ın önünde diz çökecek. İşayın kütüğünden yeni bir filiz çıkacak, Kökünden bir fidan meyve verecek.
Ish	11	1	RABbin Ruhu, bilgelik ve anlayış ruhu,
Ish	11	2	

			The Holy Bible in Turkish
			Öğüt ve güç ruhu, bilgi ve RAB korkusu ruhu
I sh	11	3	Onun üzerinde olacak. RAB korkusu hoşuna gidecek. Gözüyle gördüğüne göre yargılamayacak, Kulağıyla işittiğine göre karar vermeyecek.
I sh	11	4	Yoksulları adaletle yargılayacak, Yeryüzünde ezilenler için dürüstçe karar verecek. Dünyayı ağzının değneğiyle cezalandıracak, Kötüleri soluğuyla öldürecek.
I sh	11	5	Davranışının temeli adalet ve sadakat olacak. <<Adalet ve sadakat
belindeki kuşaktır>>.			
I sh	11	6	Onun döneminde kurtla kuzu bir arada yaşayacak, Parsla oğlak birlikte yatacak, Buzağı, genç aslan ve besili sığır yanyana duracak, Onları küçük bir çocuk güdecek. İnekle ayı birlikte otlayacak, Yavruları bir arada yatacak. Aslan sığır gibi saman yiyecek.
I sh	11	7	Emzikteki bebek kobra deliği üzerinde oynayacak, Sütten kesilmiş çocuk elini engerek kovuşuna sokacak.
I sh	11	8	Kutsal dağımın hiçbir yerinde Kimse zarar vermeyecek, yok etmeyecek. Çünkü sular denizi nasıl dolduruyorsa, Dünya da RABbin bilgisiyle dolacak.
I sh	11	9	O gün İşayın kökü ortaya çıkacak, Halklara sancak olacak, Uluslar ona yönelecek. Kaldığı yer görkemli olacak.
I sh	11	11	O gün Rab, Asurdan, Mısır, Patros, Kûş, Elam, Şinar, Hama ve deniz kıyılarından Halkının sağ kalanlarını kurtarmak için İkinci kez elini uzatacak.
I sh	11	12	Uluslar için sancak kaldırarak, Sürgün İsraillileri toplayacak, Dağılmış Yahudalıları Dünyanın dört bucağından bir araya getirecek.
I sh	11	13	Efrayim halkının kıskançlığı yok olacak, Yahudalıları sıkıştıranlar ortadan kalkacak. Efrayim Yahudayı kıskanmayacak, Yahuda Efrayimi sıkıştırmayacak.
I sh	11	14	Batıdaki Filistlilere saldırıp Hep birlikte doğdakilerin her şeyini yağmalayacaklar. Edom ve Moav halklarının topraklarına el koyacak, Ammonlulara boyun eğdirecekler.
I sh	11	15	RAB Mısırın Süveyş Körfezini tümüyle kurutacak. Elinin bir sallayışıyla estireceği kavurucu rüzgarla Fıratı süpürüp yedi dereye bölecek.
I sh	11	16	Öyle ki, insanlar ırmak yatağından çarıkla geçebilsin. RAB' bin Asur' da sağ kalan halkı için Bir çıkış yolu olacak; Tıpkı Mısır' dan çıktıkları gün İsrailliler' in de bir çıkış yolu olduğu gibi.
I sh	12	1	İsrail halkı o gün, <<Ya RAB, sana şükrederiz>> diyecek, <<Bize öfkelenmiştin ama öfken dindi, Bizi avuttun.
I sh	12	2	Tanrı kurtuluşumuzdur. Ona güvenecek, yılmayacağız. Çünkü RAB gücümüz ve ezgimizdir. Ö kurtardı bizi.>>
I sh	12	3	Kurtuluş pınarlarından sevinçle su alacaksınız.
I sh	12	4	O gün diyeceksiniz ki, <<RABbe şükredin, Onu adıyla çağırın, Halklara duyurun yaptıklarını, Adının yüce olduğunu duyurun!
I sh	12	5	RABbe ezgiler söyleyin, Çünkü görkemli işler yaptı. Bütün dünya bilsin bunu.
I sh	12	6	Ey Siyon halkı, sesini yükselt, sevinçle haykır! Çünkü aranızda bulunan İsrail' in Kutsalı büyüktür.>>
I sh	13	1	Amots oğlu Yeşayanın Babil ile ilgili bildirisi:

I sh	13	2	Çıplak dağın tepesine sancak dikiñ! Savaşçılarını yüksek sesle çağırıp El sallayın ki
I sh	13	3	Soylulara ayrılan kapılardan içeri girsinler. RAB seçtiklerine buyruk verdi, onun yüceliğiyle övünen yiğitleri
I sh	13	4	Öfkesinin gereğini yapmaya çağırıldı. Dağlardaki kalabalığın gürültüsünü dinleyin! Büyük bir halkın sesini andırıyor. Bir araya gelmiş ulusların Ve krallıklarının gürültüsünü dinleyin! Her Şeye Egemen RAB bir orduyu savaşa hazırlıyor. Öfkesinin araçlarıyla uzak bir ülkeden, Dünyanın öbür ucundan
I sh	13	5	Bütün ülkeyi yerle bir etmek üzere geliyor. Feryat edin! Çünkü RABbin günü yakındır. Her Şeye Gücü Yetenin göndereceği yıkım gibi geliyor o gün.
I sh	13	7	Bu yüzden ellerde derman kalmayacak, Her yürek eriyecek.
I sh	13	8	Herkesi dehşet saracak, Hepsi acı ve ıstırap içinde boğulacak, Doğuran kadın gibi kıvrınacak, Şaşkın şaşkın birbirlerine bakacaklar; Yüzleri kızaracak.
I sh	13	9	İşte RABbin acımasız günü geliyor. Ülkeyi viraneye çevirip İçindeki günahkârları ortadan kaldıracak Gazap ve kızgın öfke dolu gün geliyor. Gökteki yıldızlarla takımyıldızlar ışımayacak, Doğan güneş kararacak, ay ışığını vermez olacak.
I sh	13	11	RAB diyor ki, <<Kötülüğünden ötürü dünyayı, Suçlarından ötürü kötöleri cezalandıracağım. Kibirliilerin küstahlığını sona erdirecek, Zalimlerin gururunu kıracağım.
I sh	13	12	İnsanı saf altından, Ofir altınından daha ender kılacağım.
I sh	13	13	Ben, Her Şeye Egemen RAB, Gazaba geldiğim, öfkemin alevlendiği gün Gökleri titreteceğim, yer yerinden oynayacak.
I sh	13	14	<<Herkes kovalanan ceylan gibi, Çobansız koyunlar gibi halkına dönecek, Ülkesine kaçacak.
I sh	13	15	Yakalananın bedeni delik deşik edilecek, Ele geçen kılıçtan geçirilecek.
I sh	13	16	Yavruları gözleri önünde parçalanacak, Evleri yağmalanacak, Kadınlarının ırzına geçilecek.
I sh	13	17	<<Gümüşe değer vermeyen, Altını sevmeyen Medleri Onlara karşı harekete geçireceğim.
I sh	13	18	Oklarıyla gençleri parçalayacak, Bebeklere acımayacak, Çocukları esirgemeyecekler.
I sh	13	19	Ben Tanrı, Sodom ve Gomorayı nasıl yerle bir ettimse, Kildanilerin yüce gururu, Krallıklarının en güzeli olan Babil'i de yerle bir edeceğim.
I sh	13	20	Orada bir daha kimse yaşamayacak, Kuşaklar boyu kimse oturmayacak, Bedeviler çadır kurmayacak, Çobanlar sürülerini dinlendirmeyecek.
I sh	13	21	Örasi yabancı hayvanlara barınak olacak, Evler çakallarla dolacak, Baykuşlar yuva yapacak, tekeler oynaşacak orada. (bkz. Lev. 17: 7).
I sh	13	22	Kalelerinde sırtlanlar, Görkemli saraylarında çakallar uluyacak. Babil'in sonu yaklaştı, günleri uzatılmayacak.>>
I sh	14	1	Çünkü RAB Yakup soyuna acıyacak, İsrail halkını yine seçip Topraklarına yerleştirecek.
I sh	14	2	Yabancılar da Yakup soyuna katılıp onlara bağlanacak. Uluslar İsrail halkını Kendi topraklarına götürecekler.

The Holy Bible in Turkish
İsrail halkı RABbin verdiği topraklarda onları
Erkek ve kadın köle olarak sahiplenecek.
Kendisini tutsak edenleri tutsak edecek,
Kendisini ezenlere egemen olacak.

RAB İsrail halkını acıdan, sıkıntıdan
Ve yaptığı ağır işlerden kurtardığı gün
Babil Kralını alaya alarak,
<<Halkı ezenin nasıl da sonu geldi!>> diyecekler,
<<Zorbalığı nasıl da sona erdi!>>
RAB kötülerin değneğini,
Egemenlerin esasını kırdı.
O asa ki, halklara gazapla vurdukça vurdu,
Ulusları öfkeyle, dinmeyen zulümle yönetti.
Bütün dünya esenlik ve barış içinde
Sevinçle haykırıyor.
Lübnanın çam ve sedir ağaçları bile
Kralın yok oluşuna seviniyor.
<<Onun ölümünden beri kimse bizi kesmeye gelmiyor>> diyorlar.
Toprağın altındaki ölümler diyor
Babil Kralını karşılamak için sabırsızlanıyor.
Onun gelişi ölümleri,
Dünyanın eski önderlerini heyecanlandırıyor;
Ulusları yönetmiş kralları
Tahtlarından ayağa kaldırıyor.
Hepsi ona seslenip diyecekler ki,
<<Sen de bizim gibi gücünü yitirdin,
Bize benzedin.>>
Görkemin de çenklerinin sesi de
Ölümler diyarına indirildi.
Altında kurtlar kaynaşacak,
Üstünü kurtçuklar kaplayacak.
Ey parlak yıldızfö, seherin oğlu,
Göklere nasıl da düştün!
Ey ulusları ezip geçen,
Nasıl da yere yıkıldın!
İçinden, <<Göklere çıkacağım>> dedin,
<<Tahtımı Tanrının yıldızlarından daha yükseğe koyacağım;
İlahların toplandığı dağda,
Safonun doruğunda oturacağım.
Bulutların üstüne çıkacak,
Kendimi yüceler yücesiyle eşit kılacağım.>>
Ama sen reddedilen bir dal gibi
Ölüm çukurunun dibine
İndirilmiş bulunuyorsun.
Seni görenler bakıp bakıp şöyle düşünecekler:
<<Dünyayı sarsan, ülkeleri titreten,
Yeryüzünü çöle çeviren,
Kentleri yerle bir eden,
Tutsakları evlerine salıvermeyen adam bu mu?>>
Ulusların bütün kralları tek tek,
Görkemli mezarlarda yatıyor.
Ama sen reddedilen bir dal gibi
Mezarından dışarı atıldın;
Bedenleri kılıçla delinip
Ölüm çukurunun dibine atılmış ölümlerle örtülüsün;
Ayak altında çiğnenen leş gibisin.
Ülkeni harap edip halkını katlettiğin için
Başkaları gibi gömülmeyeceksin. Kötülük yapan soy bir daha
anılmayacak.

Ish 14 21 Atalarının suçundan ötürü
Babil Kralının oğullarını boğazlamak için yer hazırlayın.
Kalkıp dünyayı sahiplenmesinler,
Yeryüzünü kentlerle doldurmasınlar.
Ish 14 22 <<Babil halkına karşı harekete geçeceğim>>
Diyor Her Şeye Egemen RAB,
<<Babilin adını, sağ kalanlarını,
oğullarını, torunlarını dünyadan sileceğim.>>
Böyle diyor RAB.
Ish 14 23 <<Babil'i baykuş yuvasına, bataklığa çevirecek,
Yıkım süpürgesiyle süpürecek>>
Diyor Her Şeye Egemen RAB.
Ish 14 24 Her Şeye Egemen RAB ant içerek şöyle dedi:

The Holy Bible in Turkish

I sh	14	25	<<Düşündüğüm gibi olacak, Tasarladığım gibi gerçekleşecek. Asurluları kendi ülkemde ezecek, Dağlarımda çiğneyeceğim. Halkım Asurun boyunduruğundan, Omuzlarındaki yükten kurtulacak.
I sh	14	26	İşte bütün dünya için belirlenen tasarı budur. Bütün uluslara karşı elim kalkmış durumda.
I sh	14	27	Her Şeye Egemen RABbin tasarısını kim boşa çıkarabilir? Kalkmış durumdaki elini kim indirebilir?>>
I sh	14	28	Kral Ahazın öldüğü yıl gelen bildiri:
I sh	14	29	Ey Filistliler, sizi döven değnek kırıldı diye sevinmeyin. Çünkü yılanın kökünden engerek türeyecek, Onun ürünü uçan yılan olacak.
I sh	14	30	Yoksulların en yoksulu doyacak, Düşkünler güvencikte yatacak. Ama sizin kökünüzü kıtlıkla kurutacağım, Sağ kalanlarınız da ölecek.
I sh	14	31	Ulumaya başla ey kapı! Ey kent, feryat et! Ey Filistliler, eridiniz baştan başa. Kuzeyden toz duman yükseliyor, Düşman askerleri sıra sıra geliyor.
I sh	14	32	O ulusun elçilerine ne yanıt verilecek? <<RAB Siyon'un temelini attı, Halkının düşkünleri oraya sığınacak>> denecek.
I sh oldu,	15	1	Moavla ilgili bildiri: Moavın Ar Kenti bir gecede viraneye döndü, yok
I sh	15	2	Moavın Kir Kenti bir gecede viraneye döndü, yok oldu. Bu yüzden Divon halkı ağlamak için tapınağa, Tapınma yerlerine çıktı. Moav halkı, Nevo ve Medeva için feryat ediyor. İnsanlar saçlarını sakallarını kesiyor.
I sh	15	3	Çul giyiyorlar sokaklarda, Damlarda, meydanlarda herkes feryat ediyor, Göz yaşları sel gibi.
I sh	15	4	Heşbon ve Elalenin haykırıışları Yahasa ulaşıyor. Moav askerleri bu yüzden feryat ediyor, Yüreklere korku içinde.
I sh	15	5	Yüreğim sızlıyor Moav için. Kaçanlar Soara, Eglat-Şelişiyaya ulaştı, Ağlaya ağlaya çıkıyorlar Luhit Yokuşundan, Horonayim yolunda yıkımlarına ağıt yakıyorlar.
I sh	15	6	Nimrim suları kuruduğu için otlar sararıp soldu. Taze ot kalmadı, yeşillik yok artık.
I sh	15	7	Bu yüzden halk kazanıp biriktirdiği ne varsa, Kavak Vadisi üzerinden taşıyacak.
I sh	15	8	Haykırıışları Moav topraklarında yankılanıyor, Feryatları Eglayime, Beer-Elime dek ulaştı.
I sh	15	9	Çünkü Dimon suları kan dolu, Ama başına daha beterini getireceğim. Moav'dan kaçıp kurtulanların, Ülkede sağ kalanların üzerine aslan salacağım.
I sh	16	1	Seladan çöl yoluyla Siyon Kentinin kurulduğu dağa, Ülkenin hükümdarına kuzular gönderin.
I sh	16	2	Moavlı kızlar yuvalarından atılmış, Öteye beriye uçan kuşlar gibi Arnon Irmağının geçitlerinde dolaşıyor.
I sh	16	3	<<Bize öğüt ver, bir karar al, Öğle sıcağında gece gibi gölge sal üstümüze. Kovulanları sakla, kaçakları ele verme>> diyorlar.
I sh	16	4	<<Kovulanlarım seninle birlikte yaşasın. Kırıp geçirenlere karşı Biz Moavlılara sığınak ol.>> Baskı ve yıkım son bulduğunda, Ülkeyi çiğneyenler yok olduğunda, Sevgiye dayanan bir yönetim kurulacak, Davut soyundan biri sadakatle krallık yapacak. Yargılarken adaleti arayacak, Doğru olanı yapmakta tez davranacak.
I sh	16	6	Moavın ne denli gururlanıp büyüklendiğini, Kendini ne denli beğendiğini,

			The Holy Bible in Turkish
Ish	16	7	Kibirilenip küstahlaştığını duyduk. Övünmesi boşunadır. Bu yüzden Moavlılar Moav için feryat edecek, Hepsi feryat edecek. Kır-Heresetin üzüm pestillerini Anımsayıp üzülecek, yas tutacaklar.
Ish	16	8	Çünkü Heşbonun tarlaları, Sivmanın asmaları kurudu. Ulusların beyleri onların seçkin dallarını kırdılar. O dallar ki, Yazere erişir, çöle uzanırdı, Filizleri yayılır, gölü aşardı.
Ish	16	9	Bu yüzden Yazer için, Sivmanın asmaları için acı acı ağlıyorum. Sizleri gözyaşlarımla sulayacağım, Ey Heşbon ve Elale! Çünkü savaş çılgınlıkları yaz meyvelerinizin, Biçtiğiniz ekinin üzerine düştü.
Ish	16	10	Meyve bahçelerindeki sevinç ve neşe yok oldu. Bağlarda ne şarkı söyleyen olacak, Ne sevinç çılgılığı atan. Üzüm sıkma çukurlarında çalışan kalmayacak, Sevinç çılgınlıklarını susturdum.
Ish	16	11	Yüreğim bir lir gibi inliyor Moav için, Kır-Hereset için içim sızlıyor.
Ish	16	12	Moav halkı tapınma yerine çıkarak kendini yoruyor, Dua etmek için tapınağa gidiyor, ama hepsi boşuna!
Ish	16	13	RABbin Moav için geçmişte söylediği budur.
Ish	16	14	RAB şimdi diyor ki, <<Moav'ın övündükleri de kalabalık halkı da tam üç
yıl sonra rezil	olacak.		Sağ kalan çok az sayıda kişiye güçsüz olacak.>>
Ish	17	1	Şamla ilgili bildiri: İşte Şam kent olmaktan çıkacak, Enkaz yığınına dönecek.
Ish	17	2	Aroer kentleri terk edilecek, Hayvan sürüleri orada yatacak, Onları ürküten olmayacak.
Ish	17	3	Efrayimde surlu kent kalmayacak, Şamın egemenliği yok olacak. Sağ kalan Aramlıların onuru İsrailin onuru gibi kırılacak. Her Şeye Egemen RAB böyle diyor.
Ish	17	4	0 gün Yakup soyunun görkemi sönecek, Hepsi bir deri bir kemik kalacak.
Ish	17	5	İsrail, ekinin elle biçilip Başakların devşirildiği bir tarla, Refaim Vadisinde hasattan sonra Başakların toplandığı bir tarla gibi olacak.
Ish	17	6	Çok az kişi kurtulacak. Artakalanların sayısı, dövüldükten sonra tepesinde iki uç, Dal uçlarında dört beş zeytin tanesi kalan zeytin ağacı gibi olacak. İsrailin Tanrısı RAB böyle diyor.
Ish	17	7	0 gün insanlar kendilerini yaratana bakacaklar, gözleri İsrailin
Kutsalını görecektir.			
Ish	17	8	Elleriyle yaptıkları sunaklara, parmaklarıyla biçim verdikleri Aşera
putlarına, buhur sunaklarına bakmayacaklar.			
Ish	17	9	0 gün İsrailin güçlü kentleri İsrailiilerden kaçan Amorlularla Hivlilerin Terk ettiği kentler gibi ıssız olacak. <<Orman ve dağ başı>>.
Ish	17	10	Çünkü, ey İsrail, seni kurtaran Tanrıyı unuttun, Sığındığın Kayayı anmaz oldun. Bunun yerine, güzel fidanlar, ithal asmalar dikiyorsun. başka başka uluslarla yapılan antlaşmalar kastediliyor.
ulusların putları ya da			
Ish	17	11	Onlar diktiğin gün filizlenip Ertesi sabah tomurcuklanabilir. Ama hastalık ve dinmez acı gününde meyve vermeyecekler.
Ish	17	12	Eyvah, çok sayıda ulus kükrüyor, Azgın deniz gibi gürleyenler. Halklar güçlü sular gibi çağlıyor.
Ish	17	13	Halklar kabaran sular gibi çağlayabilir, Ama Tanrı onları azarlayınca uzaklara kaçacaklar. Rüzgarın önünde dağdaki saman ufağı gibi, Kasırganın önünde diken yumağı gibi savrulacaklar.
Ish	17	14	Akşam dehşet saçıyorlardı,

The Holy Bible in Turkish

Sabah olmadan yok olup gittiler.
Bizi yağmalayanların, bizi soyanların sonu budur.

Ish	18	1	Kuş ırmaklarının ötesinde, Kanat vızıltılarının duyulduğu ülkenin vay haline!
Ish	18	2	O ülke ki, elçilerini Sazdan kayıklarla Nil sularından gönderir. Ey ayağına tez ulaklar, Irmakların böldüğü ülkeye, Her yana korku saçan halka, Güçlü ve ezici ulusa, O uzun boylu, pürüzsüz tenli ulusa gidin! Ey sizler, dünyada yaşayan herkes, Yeryüzünün ahalisi! Sancak dağların tepesine dikilince dikkat edin. Boru çalınca dinleyin. Çünkü RAB bana şöyle dedi: <<Gün ışığında duru sıcaklık gibi, Hasat döneminin sıcaklığındaki Çiy bulutu gibi durgun olacak Ve bulunduğum yerden seyredeceğim.>> Bağbozumundan önce çiçekler düşüp Üzümler olgunlaşmaya yüz tutunca, Asmanın dalları bıçakla kesilecek, Çubukları koparılıp atılacak. Hepsi dağın yırtıcı kuşlarına, Yerin yabanıl hayvanlarına terk edilecek. Yazın yırtıcı kuşlara, Kışın yabanıl hayvanlara yem olacaklar. O zaman ırmakların böldüğü ülke, Her yana korku saçan güçlü ve ezici halk, O uzun boylu, pürüzsüz tenli ulus, Her Şeye Egemen RAB'be armağanlar getirecek. Her Şeye Egemen RAB'bin adını koyduğu Siyon Dağı'na getirecekler armağanlarını.
Ish	19	1	Mısır ile ilgili bildiri: İşte RAB hızla yol alan buluta binmiş Mısır'a geliyor!
Ish	19	2	Mısır putları Onun önünde titriyor, Mısırlıların yüreği hopluyor. RAB diyor ki, <<Mısırlıları Mısırlılara karşı ayaklandıracağım; Kardeş kardeşe, komşu komşuya, kent kente, Ülke ülkeye karşı savaşacak. Mısırlıların cesareti tükenecek, Tasarılarını boşa çıkaracağım. Yardım için putlara, ölülerin ruhlarına, Medyumlarla ruh çağıranlara danışacaklar. Mısırlıları acımasız bir efendiye teslim edeceğim, Katı yürekli bir kral onlara egemen olacak.>> Rab, Her Şeye Egemen RAB böyle diyor. Nilin suları çekilecek, Kuruyup çatlayacak yatağı. Su kanalları kokacak, Kuruyacak ırmağın kolları, Kamışlarla sazlar solacak. Nil kıyısında, ırmağın ağzındaki sazlar, Nil boyunca ekili tarlalar kuruyacak, Savrulup yok olacak. Balıkçılar yas tutacak, Nile olta atanların hepsi ağlayacak, Suyun yüzüne ağ atanlar perişan olacak. Taranmış keten işleyenler, Beyaz bez dokuyanlar umutsuzluğa kapılacak. Dokumacılar bunalacak, Ücretliler sıkıntıya düşecek. Soanfş Kentinin önderleri ne kadar akılsız! Firavunun bilge danışmanları Saçma sapan öğütler veriyorlar. Nasıl olur da firavuna, <<Biz bilgelerin oğulları, Eski zaman krallarının torunlarıyız>> diyorlar? Ey firavun, hani nerede senin bilgelerin? Her Şeye Egemen RAB Mısır'a karşı neler tasarladı,
Ish	19	12	

Ish	19	13	Bildirsinler bakalım sana eğer biliyorlarsa. Soan Kentinin önderleri aptal olup çıktılar, Nof önderleri aldandılar, Mısır oymaklarının ileri gelenleri Mısırı saptırdılar.
Ish	19	14	RAB onların aklını karıştırdı; Kendi kusmuğu içinde yalpalayan sarhoş nasılsa, Mısırı da her alanda saptırdılar.
Ish	19	15	Mısırdaki kimsenin yapabileceği bir şey kalmadı; Ne başın ne kuyruğun, ne hurma dalının ne de sazın.
Ish	19	16	0 gün Mısırlılar kadın gibi olacaklar; Her Şeye Egemen RABbin kendilerine karşı kalkan elinin önünde titreyip dehşete kapılacaklar.
Ish	19	17	Yahuda Mısırı dehşete düşürecek. Yahuda dendi mi, Her Şeye Egemen RABbin Mısıra karşı tasarladıklarını anımsayan herkes dehşete kapılacak.
Ish	19	18	0 gün Mısırdaki Kenan dilini konuşan beş kent olacak. Bu kentler Her Şeye Egemen RABbe bağlılık andı içecekler; içlerinden biri <Yıkım Kenti> diye adlandırılacak.
Ish	19	19	Helipolis anlamına gelebilir. 0 gün Mısırın ortasında RAB için bir sunak, sınırında da bir sütun dikilecek.
Ish	19	20	Her Şeye Egemen RAB için Mısırdaki bir belirti ve tanık olacak bu. Halk kendine baskı yapanlardan ötürü RABbe yakarınca, RAB onları savunacak bir kurtarıcı gönderip özgür kılacak.
Ish	19	21	RAB kendini Mısırlılara tanıttiriyor, onlar da o gün RABbi tanıyacak, kurbanlarla, sunularla Ona tapınacaklar. RABbe adak adayacak ve adaklarını yerine getirecekler.
Ish	19	22	RAB Mısırlıları hastalıkla alabildiğine cezalandıracak, sonra iyileştirecek. RABbe yönelip yakaracaklar. RAB de onları iyileştirecek.
Ish	19	23	0 gün Mısırda Asur arasında bir yol olacak. Asurlu Mısıra, Mısırlı Asura gidip gelecek. Mısırlılarla Asurlular birlikte tapınacaklar.
Ish	19	24	0 gün Mısır ve Asurun yanısıra İsrail üçüncü ülke olacak. Dünya bu üçü sayesinde kutsanacak.
Ish	19	25	Her Şeye Egemen RAB, <<Halkım Mısır, ellerimin işi Asur ve mirasım İsrail kutsansın>> diyerek dünyayı kutsayacak.
Ish	20	1	Asur ordusunun başkomutanı, Asur Kralı Sargonun buyruğuyla gelerek Aşdota saldırıp kenti ele geçirdiği yıl RAB Amots oğlu Yeşaya aracılığıyla şöyle dedi: <<Git, belindeki çulü çöz, ayağındaki çarığı çıkar.>> Yeşaya denileni yaptı, çıplak ve yalınayak dolaşmaya başladı.
Ish	20	3	RAB dedi ki, <<Mısıra ve Kûşa belirti ve ibret olsun diye kulum Yeşaya nasıl üç yıl çıplak ve yalınayak dolaştıysa,
Ish	20	4	Asur Kralı da Mısıra utanç olsun diye Mısırlı tutsaklarla Kûşlu sürgünleri genç yaşlı demeden, çıplak ve yalınayak, mahrem yerleri açık yürütecek.
Ish	20	5	Kûşa bel bağlayan, Mısırda övünen halk hüsrana uğrayacak, utanç içinde kalacak.
Ish	20	6	Bu kıyı bölgesinde yaşayanlar o gün, <<Asur Kralı'nın elinden kurtulmak için yardımına sığındığımız, bel bağladığımız ulusların başına gelene bakın!>> diyecekler, <<Biz nasıl kurtulacağız?>>
Ish	21	1	Deniz kıyısındaki çölle ilgili bildiri: Negevden fırtınalar nasıl üst üste gelirse,
Ish	21	2	Çölde, korkunç ülkeden bir istilacı öyle geliyor. Korkunç bir görüm gördüm: Hain hainlik etmede, Harap eden harap etmede. Ey Elam, saldır! Ey Meday, onu kuşat! Onun neden olduğu iniltileri sona erdireceğim.
Ish	21	3	Gördüklerimden ötürü belime ağrı saplandı, Doğuran kadının ağrıları gibi ağrılar tuttu beni. Duyduklarımdan sarsıldım, Gördüklerimden dehşete düştüm.
Ish	21	4	Şaşkınlım, titremeler sardı beni. Özlediğim alaca karanlık bana korku veriyor artık.
Ish	21	5	Gördüğüm görümde sofrayı hazırlıyor, Halıları seriyor, yiyip içiyorlar. Kalkın, ey önderler, kalkanları yağlayın!
Ish	21	6	Rab bana dedi ki, <<Git, bir gözcü dik, gördüğünü bildirsin.
Ish	21	7	Savaş arabalarının, Atlara, eşeklere, develere binmiş insanların Çifter çifter geldiğini görünce dikkat kesilsin.>>
Ish	21	8	Gözcüfö, <<Ey efendim, Her gün aralıksız gözcü kulesinde duruyor, Her gece yerimde nöbet tutuyorum>> diye bağırırdı,

Ish	21	9	<<Bak, savaş arabalarıyla atlılar Çifter çifter geliyor!>> Sonra, <<Yıkıldı, Babil yıkıldı!>> diye haber verdi, <<Taptıkları bütün putlar yere çalınıp parçalandı!>> Ey halkım, harman yerinde Buğday gibi dövülmüş olan halkımı! Her Şeye Egemen RABden, İsrail'in Tanrısından duyduklarımı Size bildirdim. Duma ile ilgili bildiri: Arabistanda bir yer olduğu sanılıyor. <<Sessizlik>> anlamına gelir. <<Edom>> sözcüğünü çağrıştırıyor. Biri Seirden bana sesleniyor: <<Ey gözcü, geceden geriye ne kaldı? Geceden geriye ne kaldı?>> Yanıtım şöyle: <<Sabah olmak üzere, Ama yine gece olacak. Soracaksanız sorun, yine gelin.>> Arabistanla ilgili bildiri: Arabistan çalılıklarında Ey Dedan kervanları! Ey Temada oturanlar, Su getirin, susamışları karşılayın, Kaçıp kurtulana ekmek verin. Çünkü onlar kılıçtan, yalın kılıçtan, Gerilmiş yaydan, çetin çarpışmalardan kaçtılar. Rab bana şöyle dedi: <<Kedarın bütün övücü tam bir yıl sonra sona erecek. Okçulardan, Kedar savaşçılarından pek az sağ kalan olacak.>> Bunu söyleyen, İsrail'in Tanrısı RAB'dir. Görüm Vadisiyle ilgili bildiri: Gürültü patırtı içinde eğlenen kent halkı, Ne oldu size, neden hepiniz damlara çıktınız? Ölenleriniz ne kılıçtan geçirildi, Ne de savaşta öldü. Önderleriniz hep birlikte kaçtılar, Yaylarını kullanmadan tutsak alındılar. Uzağa kaçtığınız halde ele geçenlerin hepsi tutsak edildi. Bunun için dedim ki, <<Beni yalnız bırakın, acı acı ağlayayım. Halkımın uğradığı yıkımdan ötürü Beni avutmaya kalkmayın.>> Çünkü Rabbin, Her Şeye Egemen RABbin Görüm Vadisinde kargaşa, bozgun Ve dehşet saçacağı gün, Duvarların yıkılacağı, Dağlara feryat edileceği gün geliyor. Elamlılar ok kılıflarını sırtlanıp savaş arabalarıyla, Atlılarıyla geldiler. Kır halkı kalkanlarını açtı. Verimli vadileriniz savaş arabalarıyla doldu, Atlılar kent kapılarının karşısına dizildi. RABbin Yahudayı savunmasız bıraktığı gün Orman Sarayındaki silahlara güvendiğiniz. Davut Kentinin duvarlarında Çok sayıda gedik olduğunu gördünüz, Aşağı Havuzda su depoladınız, Yeruşalimdeki evleri saydınız, Surları onarmak için evleri yıktınız. Eski Havuzun suları için İki surun arasında bir depo yaptınız. Ama bunu çok önceden tasarlayıp Gerçekleştirmiş olan Tanrıya güvenmediniz, Onu umursamadınız. Rab, Her Şeye Egemen RAB O gün sizi ağlayıp yas tutmaya, Saçlarınızı kesip çul kuşanmaya çağırdı. Oysa siz keyif çatıp eğleniniz, <<Yiyelim içelim, nasıl olsa yarın öleceğiz>> diyerek Sığır, koyun kestiniz, Et yiyip şarap içtiniz. Her Şeye Egemen RAB bana, <<Siz ölene dek bu suçunuz bağışlanmayacak>> diye seslendi. Rab, Her Şeye Egemen RAB böyle diyor.
Ish	21	10	
Ish	21	11	
Ish	21	12	
Ish	21	13	
Ish	21	14	
Ish	21	15	
Ish	21	16	
Ish	21	17	
Ish	22	1	
Ish	22	3	
Ish	22	4	
Ish	22	5	
Ish	22	6	
Ish	22	7	
Ish	22	8	
Ish	22	9	
Ish	22	10	
Ish	22	11	
Ish	22	12	
Ish	22	13	
Ish	22	14	

I sh	22	15	Rab, Her Şeye Egemen RAB diyor ki, <<Haydi, o kâhyaya, Sarayın sorumlusu Şevnaya git ve de ki,
I sh	22	16	<Burada ne işin var? Kimin var ki, kendine burada mezar kazdın, Yüksekte kendine mezar, kayada konut oyduñ?
I sh	22	17	Ey güçlü kişi, RAB seni tuttuğu gibi şiddetle savuracak.
I sh	22	18	Top gibi evirip çevirip Geniş bir ülkeye fırlatacak. Orada öleceksin, Gurur duyduğu arabaların orada kalacak. Efendinin evi için utanç nedeni sin! Seni görevden alacak, Makamından alaşağı edeceğim.
I sh	22	19	<< O gün Hilkiya oğlu kulum Elyakimi çağırıp Senin cüppeni ona giydireceğim. Senin kuşağınla onu güçlendirip Yetkini ona vereceğim. Yeruşalimde yaşayanlara Ve Yahuda halkına o babalık yapacak. Davutun evinin anahtarını ona teslim edeceğim.
I sh	22	20	Açtığını kimse kapayamayacak, Kıpadığını kimse açamayacak.
I sh	22	21	Onu sağlam yere çakılmış çadır kazığı yapacağım, Ailesi için onur kürsüsü olacak.
I sh	22	22	Ailenin ağırlığı -soyundan türeyen herkes- Taslardan kâselere kadar her küçük kap ona asılacak.> >> Her Şeye Egemen RAB diyor ki, <<O gün sağlam yere çakılmış kazık yerinden çıkacak, kırılıp düşecek, ona asılan yük de yok olacak.>> Çünkü RAB böyle diyor.
I sh	23	1	Sur Kentiyle ilgili bildiri: Ey ticaret gemileri, feryat edin! Çünkü Sur Kenti evleriyle, Limanlarıyla birlikte yok oldu. Kittimden size haber geldi. Ey kıyı halkı ve denizcilerin zenginleştirdiği Sayda tüccarları, susun! Şihorun tahılı, Nilin ürünü Denizleri aşar, Sura gelir sağlardı. Ulusların kârı ona akardı.
I sh	23	2	Utan, ey Sayda, ey deniz kıyısındaki kale! Çünkü deniz sana sesleniyor: <<Ne doğum ağrısı çektim, ne de doğurdum. Ne delikanlılar büyüttüm, ne de kızlar.>> Surun haberi Mısra ulaşınca, Yüreği burkulacak insanların.
I sh	23	3	Tarşış geçin, ey kıyıda oturanlar, Feryat edin.
I sh	23	4	Uzak ülkeleri yurt edinmiş, Eğlenceye düşkün halkınız, Eski, tarihsel kentiniz bu mu?
I sh	23	5	Taçlar giydiren Sura karşı bu işi kim tasarladı? O kent ki, tüccarları prenslerdi, İş adamları dünyanın saygın kişileri ydi.
I sh	23	6	Görkeminin sonucu olan gururunu kırmak, Dünyaca ünlü bütün saygın kişilerini alçaltmak için Her Şeye Egemen RAB tasarladı bunu.
I sh	23	7	Kendi topraklarını Nil gibi basıp geç, Ey Tarşış kızı, artık engel yok.
I sh	23	8	RAB denizin üzerine elini uzatıp ülkeleri ti tretti, Kenan kalelerinin yıkılmasını buyurdu.
I sh	23	9	<<Eğlencen sona erdi, ey Sayda, erden kız!>> dedi, <<Kirlletildin. Kalk, Kittime geç, Orada bile rahat yüzü görmeyeceksin.>>
I sh	23	10	Kıldan ülkesine bak! O halk yok artık. Asurlular onların ülkesini yabancı hayvanlara verdi, Kuşatma kuleleri diktiler, saraylarını soydular, Ülkeyi viraneye çevirdiler.
I sh	23	11	Feryat edin, ey ticaret gemileri! Çünkü sığınağınız harap oldu.
I sh	23	12	Bundan sonra Sur Kenti yetmiş yıl, bir kralın ömrü süresince

unutulacak.	Yetmiş yıl	bitince,	fahişe için bestelenen türküdeki gibi Sura şöyle denecek:
Ish	23	16	<<Bir lir al, dolaş kenti, Ey sen, unutulmuş fahişe! Güzel çal seni anımsamaları için, Türkü üstüne türkü söyle.>>
Ish	23	17	Yetmiş yıl geçince RAB Surla ilgilenecek, ama Sur para için yine
fahişeliğe dönecek.	Dünyanın bütün	krallıklarıyla fahişelik edecek.	
Ish	23	18	Kentin ticaretten ve fuhuştan kazandıkları RAB'be adanacak. Bunlar
biriktirilmeyecek,	hazineye konmayacak.	Ticaretten kazandıklarını doyuncaya dek yesinler,	
güzel güzel giyinsinler	diye RAB'bin önünde yaşayanlara verilecek.		
Ish	24	1	İşte RAB yeryüzünü harap edip viraneye çevirecek, Yeryüzünü altüst edecek, Üzerinde yaşayanları darmadağın edecek.
Ish	24	2	Ayrım yapılmayacak; Ne halkla kâhin arasında, Ne köleyle efendi arasında, Ne hizmetçiyle hanım arasında, Ne alıcıyla satıcı arasında, Ne ödünç alanla ödünç veren arasında, Ne faizciyle borç alan arasında.
Ish	24	3	Dünya tümüyle yağmalanıp viraneye çevrilecek. RAB böyle söyledi.
Ish	24	4	Dünya kuruyup büzülüyor, Yeryüzü solup büzülüyor, Dünyadaki soylular güçlerini yitiriyor.
Ish	24	5	Dünyada yaşayanlar onu kirletti. Çünkü Tanrının yasalarını çiğnediler, Kurallarını ayaklar altına aldılar, Ebedi antlaşmayı bozdular.
Ish	24	6	Bu yüzden lanet dünyayı yiyip bitirdi, Orada yaşayanlar suçlarının cezasını çekiyorlar. Yaşayanlar bu nedenle yanıyor, pek azı kurtulacak.
Ish	24	7	Yeni şarabın sonu geldi, Asmalar soldu, Bir zamanlar sevinçli olanların hepsi inliyor.
Ish	24	8	Tefin coşkun sesi kesildi, Eğlenenlerin gürültüsü durdu, Lirin coşkun sesi kesildi.
Ish	24	9	Ezgi eşliğinde şarap içilmiyor artık, İçkinin tadı içene acı geliyor.
Ish	24	10	Yıkılan kent perişan durumda, Kimse girmesin diye her evin girişi kapandı.
Ish	24	11	İnsanlar şarap özlemiyle sokaklarda bağışıyor, Sevinçten eser kalmadı, Dünyanın coşkusu yok oldu.
Ish	24	12	Kent viraneye döndü, Kapıları paramparça oldu.
Ish	24	13	Çünkü zeytinler dökülsün diye dövülen ağaç nasılsa, Bağbozumundan artakalan üzümler nasılsa, Dünyadaki bütün uluslar da öyle olacak.
Ish	24	14	Sağ kalanlar seslerini yükseltip Sevinç çığlıkları atacak, Batıda yaşayanlar RABbin büyüklüğü karşısında Hayranlıkla bağırarak.
Ish	24	15	Onun için, doğuda yaşayanlar RABbi yüceltin, Deniz kıyısındakiler, İsrailin Tanrısı RABbin adını yüceltin.
Ish	24	16	Dünyanın en uzak köşelerinden ezgiler işitiyoruz: <<Doğru olana övgüler olsun!>> Ama ben, <<Bittim, bittim! Vay
halime!>> dedim,			<<Hainler hainliklerini sürdürüyor. Evet, hainler sürekli hainlik ediyorlar.>>
Ish	24	17	Ey dünyada yaşayanlar, Önünüzde dehşet, çukur ve tuzak var.
Ish	24	18	Dehşet haberinden kaçan çukura düşecek, Çukurdan çıkan tuzaga yakalanacak. Göklerin kapakları açılacak, Dünyanın temelleri sarsılacak.
Ish	24	19	Yeryüzü büsbütün çatlayıp yarılacak, Sarsıldı kça sarsılacak.
Ish	24	20	Dünya sarhoş gibi yalpalayacak, Bir kulübe gibi sallanacak,

The Holy Bible in Turkish
İsyanlarının ağırlığı altında çökecek
Ve bir daha kalkamayacak.

I sh	24	21	0 gün RAB yukarıda, gökteki güçleri
I sh	24	22	Ve aşağıda, yeryüzündeki kralları cezalandıracak. Zindana tıkkılan tutsaklar gibi Cezaevine kapatılacak
I sh	24	23	Ve uzun süre sonra cezalandırılacaklar. Ayın yüzü kızaracak, güneş utanacak. Çünkü Her Şeye Egemen RAB Siyon Dağı'nda, Yeruşalim'de krallık edecek. Halkın ileri gelenleri O'nun yüceliğini görecek.
I sh	25	1	Ya RAB, sensin benim Tanrım, Seni yüceltir, adını överim. Çünkü sen eskiden beri tasarladığın harikaları Tam bir sadakatle gerçekleştirdin.
I sh	25	2	Kenti bir taş yığınınca, Surlu kenti viraneye çevirdin. Yabancıların kalasıydı, kent olmaktan çıktı. Bir daha da onarılmayacak.
I sh	25	3	Bundan ötürü güçlü uluslar seni onurlandıracak, Acımasız ulusların kentleri senden korkacak.
I sh	25	4	Çünkü onların öfkesi Duvara çarpan sağanak gibi yükselince, Sen yoksulun, sıkıntı içindeki düşkünün kalası, Sağanağa karşı sığınak, Sıcağa karşı gölgelik oldun.
I sh	25	5	Yabancıların gürültüsünü çöl sıcağı gibi bastırırsın. Bulutun gölgesi sıcağı nasıl kırarsa, Bu acımasız adamların türküsü de öyle diniyor.
I sh	25	6	Her Şeye Egemen RAB bu dağda Bütün uluslara yağlı yemeklerin Ve dinlendirilmiş seçkin şarapların sunulduğu Zengin bir şölen verecek.
I sh	25	7	Bütün halkların üzerindeki örtüyü, Bütün ulusların üzerine örülmüş olan örtüyü Bu dağda kaldıracak.
I sh	25	8	Ölümü sonsuza dek yutacak. Egemen RAB bütün yüzlerden gözyaşlarını silecek. Halkının utancını bütün yeryüzünden kaldıracak. Çünkü RAB böyle diyor.
I sh	25	9	0 gün diyecekler ki, <<İşte Tanrımız budur; Ona umut bağlamıştık, bizi kurtardı, RAB Odur, Ona umut bağlamıştık, Onun kurtarışıyla sevinip coşalım.>> RABbin eli bu dağın üzerinde kalacak, Ama Moav gübre çukurundaki saman gibi Kendi yerinde çiğnenecek.
I sh	25	11	Oracıkta yüzmek isteyen biri gibi ellerini uzatacak, Ama kurnazlığına karşın RAB onun gururunu kıracak.
I sh	25	12	RAB surlarındaki yüksek burçları Devirip yıkacak, yerle bir edecek.
I sh	26	1	0 gün Yahudada şu ilahi söylenecek: Güçlü bir kentimiz var. Çünkü Tanrının kurtarışı Kente sur ve duvar gibidir.
I sh	26	2	Açın kentin kapılarını, Sadık kalan doğru ulus içeri girsin.
I sh	26	3	Sana güvendiği için Düşüncelerinde sarsılmaz olanı Tam bir esenlik içinde korusun.
I sh	26	4	RABbe sonsuza dek güvenin, Çünkü RAB, evet RAB sonsuza dek kalıcı kayadır.
I sh	26	5	Yüksekte oturanı alçaltır, Yüce kenti yıkar, Yerle bir eder.
I sh	26	6	0 kent ayak altında, Mazlumların ayakları, Yoksulların adımları altında çiğnenecek.
I sh	26	7	Doğru adamın yolu düzdür, Ey Dürüst Olan, doğru adamın yolunu sen düzlersin.
I sh	26	8	Evet, ya RAB, ilkelerinin çizdiği yolda sana umut bağladık,

I sh	26	9	Adın ve ünündür yüreğimizin dileği, Geceleri canım sana susar, Evet, içimde ruhum seni özler; Çünkü senin ilkelerin yeryüzünde oldukça, Orada oturanlar doğruluğu öğrenir.
I sh	26	10	Kötüler lütfedilse bile doğruluğu öğrenmez. Dürüstlüğün egemen olduğu diyarda haksızlık eder, RABbin büyüklüğünü görmezler.
I sh	26	11	Ya RAB, elin yükseldi, ama görmüyorlar, Halkın için gösterdiğin gayreti görüp utansınlar. Evet, düşmanların için yaktığın ateş onları yiyip bitirecek.
I sh	26	12	Ya RAB, bizi esenliğe çıkaracak sensin, Çünkü ne yaptıysak hepsi senin başarındır.
I sh	26	13	Ey Tanrımız RAB, senden başka efendiler bizi yönetti, Ama yalnız sana, senin adına yakaracağız.
I sh	26	14	O efendiler öldü, artık yaşamıyorlar, Dirilmeyecek onlar. Çünkü onları cezalandırıp yok ettin, Anılmalarına son verdin.
I sh	26	15	Ulusunu çoğalttın, ya RAB, Evet, ulusunu çoğalttın ve yüceltildin. Her yönde ülkenin sınırlarını genişlettin.
I sh	26	16	Ya RAB, sıkıntıdayken seni aradılar. Onları terbiye ettiğinde sessizce yakararak içlerini döktüler.
I sh	26	17	Doğum vakti yaklaşan gebe kadın Çektiği sancıdan ötürü nasıl kıvrılır, feryat ederse, Senin önünde biz de öyle olduk, ya RAB.
I sh	26	18	Gebe kaldık, kıvrandık, Rüzgardan başka bir şey doğurmadık sanki. Ne dünyaya kurtuluş sağlayabildik, Ne de dünyada yaşayanları yaşama kavuşturabildik.
I sh	26	19	Ama senin ölümlerin yaşayacak, Bedenleri dirilecek. Ey sizler, toprak altında yatanlar, Uyanın, ezgiler söyleyin. Çünkü senin çiyin sabah çiyine benzer, Toprak ölümlerini yaşama kavuşturacak.
I sh	26	20	Haydi halkım, iç odalarınıza girip Ardınızdan kapılarınızı kapatın, RABbin öfkesi geçene dek kısa süre gizlenin.
I sh	26	21	Çünkü dünyada yaşayanları Suçlarından ötürü cezalandırmak için RAB bulunduğu yerden geliyor. Dünya üzerine dökülen kanı açığa vuracak, Öldürülenleri artık saklamayacak.
I sh	27	1	O gün RAB Livyatani, o kaçan yılanı, Evet Livyatani, o kıvrıla kıvrıla giden yılanı Acımasız, kocaman, güçlü kılıcıyla cezalandıracak, Denizdeki canavarı öldürecek.
I sh	27	2	O gün RAB, <<Sevdiğim bağ için ezgiler söyleyin>> diyecek,
I sh	27	3	<<Ben RAB, bağın koruyucusuyum, Onu sürekli sularım. Kimse zarar vermesin diye Gece gündüz beklerim.
I sh	27	4	Kızgın değilim. Keşke karşıma dikenli çalılar çıksa! Onların üzerine yürür, Tümünü ateşe verirdim.
I sh	27	5	Ya da koruyuculuğuma sarılısınlar, Barışsınlar benimle, Evet, benimle barışsınlar.>>
I sh	27	6	Yakup soyu gelecekte kök salacak, İsrail filizlenip çiçeklenecek, Yeryüzünü meyvesiyle dolduracak.
I sh	27	7	RAB İsraillileri, kendilerini cezalandıranları cezalandırdığı gibi
cezalandırdı mı?			
I sh	27	8	Ya da İsraillileri başkalarını öldürdüğü gibi öldürdü mü? RAB onları yargıladı, Kovup sürgüne gönderdi. Doğu rüzgarının estiği gün Onları şiddetli soluğuyla savurdu.

Ish	27	9	Böylece Yakup soyunun suçu bağışlanacak. Günahlarının kaldırılmasının sonucu şöyle olacak: Sunağın taşlarını tebeşir taşı gibi un ufak ettiklerinde Ne Aşera putu ne de buhur sunağı kalacak.
Ish	27	10	Surlu kent terk edildi, Çöl kadar ıssız, sahihsiz bir yurt oldu. Dana orada otlayıp uzanacak, Filizlerini yiyip bitirecek.
Ish	27	11	Kuruyan dalları koparılacak, Kadınlar gelip bunları yakacaklar. Çünkü bu halk akıllı bir halk değil. Bu yüzden onları yaratan kendilerine acımayacak, Onlara biçim veren onları kayırmayacak.
Ish	27	12	Ey İsrailoğulları, o gün RAB gürül gürül akan Fırat ile Mısır Vadisi arasında harman döver gibi, sizi birer birer toplayacak.
Ish	27	13	Evet, o gün büyük bir boru çalınacak; Asur'da yi tenlerle Mısır'a sürgün edilenler gelip kutsal dağda, Yerusâlim'de RAB'be tapınacaklar.
Ish	28	1	Vay haline verimli vadinin başındaki kentin, Efrayimli sarhoşların gurur tacının! Şaraba yenilmişlerin yüce ve görkemli tacı, solmakta olan çiçeği andırıyor.
Ish	28	2	Rabbin güçlü kudretli bir adamı var. Dolu fırtınası gibi, harap eden kasırga gibi, silip süpüren güçlü sel gibi o kenti şiddetle yere çalacak.
Ish	28	3	Efrayimli sarhoşların gurur tacı ayaklar altında çiğnenecek.
Ish	28	4	Verimli vadinin başındaki kent, yüce ve görkemli taş, artık solmakta olan çiçeği andıran kent, mevsiminden önce olgunlaşmış incir gibi görülür görülmez koparılıp yutulacak.
Ish	28	5	O gün Her Şeye Egemen RAB, halkından sağ kalanlar için yücelik tacı, güzellik çelengi olacak.
Ish	28	6	Yargı kürsüsünde oturanlar için adalet ruhu, kent kapılarında saldırıları geri püskürtenler için cesaret kaynağı olacak.
Ish	28	7	Kâhinlerle peygamberler bile şarabın ve içkinin etkisiyle yalpalayıp sendeliyor; içkinin etkisiyle yalpalayıp sendeliyorlar, şaraba yenik düşmüşler. Yanlış görümler görüyorlar, kararlarında tutarsızlar.
Ish	28	8	Sofralar kuskuk dolu, pisliğe bulaşmamış yer yok!
Ish	28	9	<<Kimi eğitmeye çalışıyor?>> diyorlar, <<Kime iletiyor bildirisini? Sütten yeni kesilmiş, memeden yeni ayrılmış çocuklara mı?
Ish	28	10	Çünkü bütün söylediği buyruk üstüne buyruk, buyruk üstüne buyruk, kural üstüne kural, kural üstüne kural, biraz şurdan, biraz burdan...>> <<Sav lasav, sav lasav, kav lakav, kav lakav, zeer şam, zeer şam!>>
Ish	28	11	Öyle olsun, o zaman RAB bu halka yabancı dudaklarla, anlaşılmaz bir dille seslenecek.
Ish	28	12	Onlara, <<Rahatlık budur, yorgunların rahat etmelerini sağlayın, huzur budur>> dedi, ama dinlemek istemediler.
Ish	28	13	Bu yüzden RABbin sözü onlar için <<Buyruk üstüne buyruk, buyruk üstüne buyruk, kural üstüne kural, kural üstüne kural, biraz şurdan, biraz burdan>>dır. Madem öyle, varsın sırtüstü düşüp yaralansınlar, kapana kısılup tutsak olsunlar.
Ish	28	14	Bundan ötürü, ey alaycılar, Yerusâlimdeki bu halkı yöneten sizler, RABbin sözüne kulak verin.
Ish	28	15	Şöyle diyorsunuz: <<Ölümle antlaşma yaptık, ölümler diyarıyla uyuştuk; öyle ki, büyük bela ülkeden geçerken bize zarar vermeyecek. Çünkü yalanları kendimize sığınak yaptık, hilenin ardına gizlendik.>>
Ish	28	16	Bu yüzden Egemen RAB diyor ki, <<İşte Siyona sağlam temel olarak bir taş, denenmiş bir taş, değerli bir köşe taşı yerleştiriyorum. Ona güvenen yenilmeyecek.
Ish	28	17	Adaleti ölçü ipi, doğruluğu çekül yapacağım. Yalanlara dayanan sığınağı dolu süpürüp götüreceğim, gizlendiğiniz yerleri sel basacak.
Ish	28	18	Ölümle yaptığınız antlaşma yürürlükten kaldırılacak, ölümler diyarıyla uyuşmanız geçerli sayılmayacak. Büyük bela ülkeden geçerken sizi çiğneyecek.
Ish	28	19	Bu bela her geldiğinde sizi süpürüp götürecektir. Her gün, gece gündüz gelecek. Bu bildiriyi anlayan dehşete kapılacak.
Ish	28	20	Yatak uzanamayacağınız kadar kısa, örtü sarınamayacağınız kadar dar olacak.
Ish	28	21	Çünkü RAB, Perasim Dağında olduğu gibi kalkacak, Givon Vadisinde olduğu gibi öfkelenen olacak. Ne kadar garip olsa da işini tamamlayacak, ne kadar tuhaf olsa da yapacağını yapacak.
Ish	28	22	Alay etmeyin artık, yoksa zincirleriniz daha da kalınlaşır. Çünkü bütün ülkenin kesin bir yıkıma uğrayacağını Rabden, Her Şeye Egemen RABden duydum.
Ish	28	23	Kulak verin, sesimi işitin, dikkat edin, ne söylediğimi dinleyin.
Ish	28	24	Çiftçi ekin ekme için durmadan toprağı sürer mi, boyuna eşeleyip tırmıklar mı?
Ish	28	25	Toprağı düzledikten sonra çörekotunu, kimyonu serpmez mi? Buğdayı sıra sıra, arpayı ayırdığı yere, kızıl buğdayı da onun yanına ekmez mi?
Ish	28	26	Tanrısı ona uygun olanı gösterir, onu eğitir.
Ish	28	27	Çünkü çörekotu harmanda keskin aletle dövülmez, kimyonun üzerinden

tekerlekle geçilmez. Çörekotu değnekle, kimyon çubukla dövülür.			
Ish	28	28	Buğday ekmek yapmak için öğütülür, ama boyuna dövülmez. Harmanın üzerinden tekerlek ve atlar geçse de buğdayı ezmez.
Ish	28	29	Bu işteki bilgelik de Her Şeye Egemen RAB'den gelir. O'nun tasarıları harikadır, bilgeliğinde üstündür.
Ish	29	1	Ariel, Ariel, Davutun ordugah kurduğu kent, vay haline! Sen yıla yıl kat, bayramların süredursun. anlamına gelebilir.
Yeruşalim Kentini simgeliyor.			
Ish	29	2	Ama seni sıkıntıya sokacağım. Feryat, figan edeceksin, Benim için sunak ocağı gibi olacaksın.
Ish	29	3	Sana karşı çepeçevre ordugah kuracak, Çevreni rampalarla, kulelerle kuşatacağım.
Ish	29	4	Alçaltılacaksın, yerin altından konuşacak, Toz toprak içinden boğuk boğuk sesleneceksin. Sesin ölü sesi gibi yerden, Sözlerin fısıltı gibi toprağın içinden çıkacak.
Ish	29	5	Ama sayısız düşmanların ince toz, Acımasız orduları savrulmuş saman ufağı gibi olacak. Bir anda, ansızın,
Ish	29	6	Her Şeye Egemen RAB gök gürlemesiyle, Depremler, büyük gumbürtü, kasırga ve fırtınayla, Her şeyi yiyip bitiren ateş aleviyle seni cezalandıracak.
Ish	29	7	Sonra Ariele karşı savaşan çok sayıda ulus, Ona ve kalesine saldıranların hepsi, Onu sıkıntıya sokanlar bir rüya gibi, Gece görülen görüm gibi yok olup gidecekler.
Ish	29	8	Rüyada yemek yediğini gören aç kişi, Uyandığında hâlâ açtır; Rüyada su içtiğini gören susuz kişi, Uyandığında susuzluktan hâlâ baygındır. İşte Siyon Dağına karşı savaşan Kalabalık uluslar da böyle olacak.
Ish	29	9	Şaşırın, şaşkına dönün, Kendinizi kör edin, görmez olun. Şarap içmeden sarhoş olun, İçki içmeden sendeleyin.
Ish	29	10	Çünkü RAB size uyusukluk ruhu verdi; Gözlerinizi mühürledi, ey peygamberler, Başlarınızı örttü, ey biliciler.
Ish	29	11	Sizin için bütün görüm Mühürlenmiş bir kitabın sözleri gibi oldu. İnsanlar böyle bir kitabı Okuma bilen birine verip, <<Rica etsek şunu okur musun?>> diye sorduklarında, <<Okuyamam, çünkü mühürlenmiş>> yanıtını alırlar.
Ish	29	12	Kitabı okuma bilmeyen birine verip, <<Rica etsek şunu okur musun?>> diye sorduklarında ise, <<Okuma bilmem>> yanıtını alırlar.
Ish	29	13	Rab diyor ki, <<Bu halk bana yaklaşıp Ağızlarıyla, dudaklarıyla beni sayar, Ama yürekleri benden uzak. Benden korkmaları da İnsanlardan öğrendikleri buyrukların sonucudur.
Ish	29	14	Onun için ben de bu halkın arasında yine bir harika, Evet, şaşılacak bir şey yapacağım. Bilgelerin bilgeliği yok olacak, Akıllının akı duracak.>>
Ish	29	15	Tasarılarını RABden gizlemeye uğraşanların vay haline! Karanlıkta iş gören bu adamlar, <<Bizi kim görececek, kim tanıyacak?>> diye düşünürler.
Ish	29	16	Ne kadar ters düşünceler! Çömlekçi balçıkla bir tutulur mu? Yapı, kendini yapan için, <<Beni o yapmadı>> diyebilir mi? Çömlek kendine biçim veren için, <<O bir şeyden anlamaz>> diyebilir mi?
Ish	29	17	Lübnan pek yakında meyve bahçesine, Meyve bahçesi ormana dönmeyecek mi?
Ish	29	18	O gün sağırklar kitabın sözlerini işitecek, Körler koyu karanlıkta görececek.

The Holy Bible in Turkish

I sh	29	19	Düşkünlerin RABde buldukları sevinç artacak, Yoksullar İsrailin Kutsalı sayesinde çoşacak.
I sh	29	20	Çünkü acımasızlar yok olacak, alaycılar silinecek, Kötülüğe fırsat kollayanların hepsi kesilip atılacak.
I sh	29	21	Onlar ki, insanı tek sözle davasında suçlu çıkarır, Kent kapısında haksızı azarlayana tuzak kurar, Yok yere haklının hakkını çiğnerler.
I sh	29	22	Bundan dolayı, İbrahimi kurtarmış olan RAB Yakup soyuna diyor ki, <<Yakup soyu artık utanmayacak, Yüzleri korkudan sararmayacak.
I sh	29	23	Elimin yapıtı olan çocuklarını Aralarında gördüklerinde Adımı kutsal sayacaklar; Evet, Yakupun Kutsalını kutsal sayacak, İsrailin Tanrısından korkacaklar.
I sh	29	24	Yoldan sapmış olanlar kavrayışa, Yakınıp duranlar bilgiye kavuşacak.>>
I sh	30	1	RAB, <<Vay haline bu dikbaşlı soyun!>> diyor, <<Benim değil, kendi tasarılarını yerine getirip Ruhuma aykırı anlaşmalar yaparak Günah üstüne günah işliyorlar.
I sh	30	2	Bana danışmadan firavunun koruması altına girmek, Mısırın gölgesine sığınmak için oraya gidiyorlar.
I sh	30	3	Ne var ki, firavunun koruması onlar için utanç, Mısırın gölgesine sığınmaları onlar için rezillik olacak.
I sh	30	4	Önderleri Soanda olduğu, Elçileri Haneşe ulaştığı halde,
I sh	30	5	Kendilerine yararı olmayan bir halk yüzünden hepsi utanacak. O halkın onlara ne yardımı ne de yararı olacak, Ancak onları utandırıp rezil edecek.>>
I sh	30	6	Negevdeki hayvanlara ilişkin bildiri: <<Elçiler erkek ve dişi aslanların, Engereklerin, uçan yılanların yaşadığı Çetin ve sıkıntılı bir bölgeden geçerler. Servetlerini eşeklerin sırtına, Hazinelerini develerin hörgücüne yükleyip Kendilerine hiç yararı olmayan halka taşırlar.
I sh	30	7	Mısırın yardımı boş ve yararsızdır, Bu yüzden Mısır'a <Haylaz Rahavfç> adını verdim. <<Fırtına>> ya da <<Küstah>> anlamına gelir.
I sh	30	8	<<Şimdi git, söylediğimi onların önünde Bir levhaya yazıp kitaba geçir ki, Gelecekte kalıcı bir tanık olsun.
I sh	30	9	Çünkü o asi bir halk, yalancı bir soy, RABbin yasasını duymak istemeyen bir soydur.
I sh	30	10	Bilicilere, <Artık görüm görmeyin>, Görenlere, <Bizim için doğru şeyler görmeyin, Bize güzel şeyler söyleyin, asılsız şeyler açıklayın> diyorlar,
I sh	30	11	<Yoldan çekilin, yolu açın, Bizi İsrailin Kutsalıyla yüzleştirmekten vazgeçin.> >>
I sh	30	12	Bu nedenle İsrailin Kutsalı diyor ki, <<Madem bu bildiriyi reddettiniz, Baskıya ve hileye güvenip dayandınız; Bu suçunuz yüksek bir surda Sırt veren çatlağa benziyor.
I sh	30	14	Böyle bir sur birdenbire yıkılıverir. O, toprak çömlek gibi parçalanacak. Parçalanması öyle şiddetli olacak ki, Ocaktan ateş almaya ya da sarnıçtan su çıkarmaya Yetecek büyüklükte bir parça kalmayacak.>>
I sh	30	15	Egemen RAB, İsrailin Kutsalı şöyle diyor: <<Bana dönün, huzur bulun, kurtulursunuz. Kaygılanmayın, bana güvenin, güçlü olursunuz. Ama bunu yapmak istemi yorsunuz.
I sh	30	16	<Hayır, atlara binip kaçarsınız> di yorsunuz, Bu yüzden kaçmak zorunda kalacaksınız. <Hızlı atlara bineriz> di yorsunuz, Bu yüzden sizi kovalayanlar da hızlı olacak.
I sh	30	17	Bir kişinin tehdidiyle bin kişi kaçacak, Beş kişinin tehdidiyle hepiniz kaçacaksınız; Dağ başında bir gönder,

The Holy Bible in Turkish

Ish	30	18	Tepede bir sancak gibi kalana dek kaçacaksınız. <<Yine de RAB size lütfetmeyi özlemle bekliyor, Size merhamet göstermek için harekete geçiyor. Çünkü RAB adil Tanrıdır. Ne mutlu Onu özlemle bekleyenlere!>>
Ish	30	19	<<Ey Yerusâlimde oturan Sıyon halkı, Artık ağlamayacaksın! Feryat ettiğinde Rab sana nasıl da lütfedecek! Feryadını duyar duymaz seni yanıtlayacak.
Ish	30	20	Rab ekmeği sıkıntıyla, Suyu cefayla verse de, Öğretmeniniz artık gizlenmeyecek, Gözünüzle göreceksiniz onu. <<Öğretmenlerinizi artık
dışlamayacaksınız>>.			
Ish	30	21	Sağa ya da sola sapacağınız zaman, Arkanızdan, <Yol budur, bu yoldan gidin> Diyen sesini duyacaksınız.
Ish	30	22	Gümüş kaplı oyma putlarınızı, Altın kaplama dökme putlarınızı <Kirli> ilan edecek, Kirli bir âdet bezi gibi atıp <Defol> diyeceksiniz.
Ish	30	23	Rab toprağa ektiğiniz tohum için yağmur verecek, Toprağın ürünü olan yiyecek bol ve zengin olacak. O gün sığırlarınız geniş otlaklarda otlanacak.
Ish	30	24	Toprağı işleyen öküzlerle eşekler Kürekle, yabayla savrulmuş, Tuzlanmış yem yiyecekler.
Ish	30	25	Kalelerin düştüğü o büyük kıyım günü Her yüksek dağda, her yüce tepede Akarsular olacak.
Ish	30	26	RAB halkının kırıklarını sardığı, vuruşuyla açtığı yaraları iyileştirdiği gün, Ay güneş gibi parlayacak, Güneş yedi kat, yedi günün toplam parlaklığı kadar parlak olacak.>>
Ish	30	27	Bakın, RABbin kendisi uzaktan geliyor, Kızgın öfkeyle kara bulut içinde. Dudakları gazap dolu, Dili her şeyi yiyip bitiren ateş sanki.
Ish	30	28	Soluğu adam boynuna dek yükselmiş taşkın ırmak gibi. Ulusları elekten geçirecek, değersizleri ayıracak, Halkların ağzına yoldan saptıran bir gem takacak.
Ish	30	29	Ama sizler bayram gecesini kutlar gibi Ezgiler söyleyeceksiniz. RABbin dağına, İsrailin kayasına Kaval eşliğinde çıktığınız gibi İçten sevineceksiniz.
Ish	30	30	RAB heybetli sesini işittirecek; Kızgın öfkeyle, her şeyi yiyip bitiren ateş aleviyle, Saganak yağmurla, fırtına ve doluyla Bileğinin gücünü gösterecek.
Ish	30	31	Asur RABbin sesiyle dehşete düşecek, Onun değneğiyle vurulacak.
Ish	30	32	RABbin terbiye değneğiyle onlara indirdiği her darbeye Tef ve lir eşlik edecek.
Ish	30	33	RAB silahlarını savura savura onlarla savaştacak. Tofet çoktan hazırlandı, Evet, kral için hazırlandı. Geniş ve yüksektir odun yığını, Ateşi, odunu boldur.
Ish	31	1	RAB kızgın kükürt selini andıran Soluğuyla tutuşturacak onu. Vay haline yardım bulmak için Mısıra inenlerin! Atlara, çok sayıdaki savaş arabalarına, Kalabalık atlılara güveniyorlar, Ama İsrailin kutsalına güvenmiyor, RABbe yönelmiyorlar.
Ish	31	2	Oysa bilge olan RABdir. Felaket getirebilir ve sözünü geri almaz. Kötülük yapan soya, Suç işleyenlerin yardımına karşı çıkar.
Ish	31	3	Mısırlılar Tanrı değil, insandır,

			The Holy Bible in Turkish
			Atları da ruh değil, et ve kemiktir.
			RABbin eli kalkınca yardım eden tökezler,
			Yardım gören düşer, hep birlikte yok olurlar.
I sh	31	4	Çünkü RAB bana dedi ki, <<Avinın başında homurdanan aslan Bir araya çağrılan çobanlar topluluğunun Bağırıp çağırmasından yılmadığı, gürültüsüne aldırmadığı gibi, Her Şeye Egemen RAB de Siyon Dağının doruğuna inip savaştacak.
I sh	31	5	Her Şeye Egemen RAB Kanat açmış kuşlar gibi koruyacak Yeruşalimi. Koruyup özgür kılacak, esirgeyip kurtaracak onu.>>
I sh	31	6	Ey İsraillioğulları, Bunca vefasızlık ettiğiniz RABbe dönün.
I sh	31	7	Çünkü hepiniz günahkâr ellerinizle yaptığınız Altın ve gümüş putları o gün reddedip atacaksınız.
I sh	31	8	Asur kılıcı yenik düşecek, Ama insan kılıcına değil. Halkı kılıçtan geçirilecek, Ama bu insan kılıcı olmayacak. Kimileri kaçıp kurtulacak, Gençleri de angaryaya koşulacak.
I sh	31	9	Asur Kralı dehşet içinde kaçacak, Önderleri sancağı görünce dehşete kapılacak. Siyon'da ateşi, Yeruşalim'de ocağı bulunan RAB söylüyor bunları.
I sh	32	1	İşte kral doğrulukla krallık yapacak, Önderler adaletle yönetecek.
I sh	32	2	Her biri rüzgara karşı bir sığınak, Fırtınaya karşı bir barınak, çölde akarsu, Çorak yerde gölge salan Büyük bir kaya gibi olacak.
I sh	32	3	Artık görenlerin gözleri kapanmayacak, Dinleyenler kulak kesilecek.
I sh	32	4	Düşüncesizin aklı bilgiye erecek, Kekeme açık seçik, akıcı konuşacak.
I sh	32	5	Artık budalaya soylu, Alçağa saygın denmeyecek.
I sh	32	6	Çünkü budala saçmalıyor, Aklı fikri hep kötülükte. İşi gücü fesat işlemek, RABbe ilişkin yanlış sözler söylemek, Açları aç bırakmak, Susamışlardan suyu esirgemek.
I sh	32	7	Alçağın yöntemleri kötüdür; Yoksul davasında haklı olsa da Onu yalanlarla yok etmek için Kötü düzenler tasarlar.
I sh	32	8	Soylu kişiye soylu şeyler tasarlar, Yaptığı soylu işlerle ayakta kalır.
I sh	32	9	Ey tasasızca yaşayan kadınlar, Kalkın, sesimi işitin; Ey kaygısız kızlar, sözüme kulak verin!
I sh	32	10	Bir yıl kadar sonra sarsılacaksınız, Ey kaygısız kadınlar. Çünkü bağbozumu olmayacak, Devşirecek meyve bulunmayacak.
I sh	32	11	Titreyin, ey tasasızca yaşayan kadınlar, Sarsılın, ey kaygısızlar. Gıysilerinizi çıkarın, soyunup belinize çul kuşanın.
I sh	32	12	Güzel tarlalar, verimli asmalar, Halkımın diken ve çalı bitmiş toprakları için, Neşeli kentteki mutluluk dolu evler için göğsünüzü dövün.
I sh	32	14	Çünkü saray ıssız, Kalabalık kent bomboş kalacak. Ofel Mahallesiyle gözcü kulesi Bir çayırlığa dönecek; Yaban eşeklerinin keyifle gezindiği, Sürülerin otladığı bir yer olacak.
I sh	32	15	Ta ki yukarıdan üzerimize ruh dökülene dek; O zaman çöl meyve bahçesine, Meyve bahçesi ormana dönecek.

The Holy Bible in Turkish

I sh	32	16	0 zaman adalet çöle dek yayılacak, Doğruluk meyve bahçesinde yurt bulacak.
I sh	32	17	Doğruluğun ürünü esenlik, Sonucu, sürekli huzur ve güven olacaktır.
I sh	32	18	Halkım esenlik dolu evlerde, Güvenli ve rahat yerlerde yaşayacak.
I sh	32	19	Dolu ormanları harap etse, Kent yerle bir olsa da,
I sh	32	20	Sulak yerde tohum eken, Sığırını, eşeğini özgürce çayıra salan sizlere ne mutlu!
I sh	33	1	Vay sana, yıkıp yok eden Ama kendisi yıkılmamış olan! Vay sana, ihanete uğramamış hain! Yıkıma son verir vermez sen de yıkılacaksın, İhanetin sona erer ermez sen de ihanete uğrayacaksın.
I sh	33	2	Ya RAB, lütfet bize, çünkü sana umut bağladık, Gün be gün gücümüz ol! Sıkıntıya düştüğümüzde bizi kurtar.
I sh	33	3	Kükreyişinden halklar kaçışır, Sen ayağa kalkınca uluslar darmadağın olur.
I sh	33	4	Çekirgeler tarlayı nasıl yağmalarsa, Ganimetiniz de öyle yağmalanacak, ey uluslar. Malınızın üzerine çekirge sürüsü gibi saldıracaklar.
I sh	33	5	Yükseklerde oturan RAB yücedir, Siyonu adalet ve doğrulukla doldurur.
I sh	33	6	Yaşadığınız sürenin güvencesi Odur. Boş boş kurtuluş, bilgi ve bilgelik sağlayacak. Halkın hazinesi RAB korkusudur.
I sh	33	7	İşte, en yiğitleri sokaklarda feryat ediyor, Barış elçileri acı acı ağlıyor.
I sh	33	8	Anayollar bomboş, Yolculuk eden kimse kalmadı. Düşman antlaşmayı bozdu, kentleri hor gördü, İnsanları hiçe saydı.
I sh	33	9	Ülke yas tutuyor, zayıflıyor. Lübnan utancından soldu, Şaron Ovası çöle döndü, Başan ve Karmelde ağaçlar yaprak döküyor.
I sh	33	10	RAB diyor ki, <<Şimdi harekete geçeceğim, Ne denli yüce ve üstün olduğumu göstereceğim.
I sh	33	11	Samana gebe kalıp anız doğuracaksınız, Soluğunuz sizi yiyip bitiren bir ateş olacak.
I sh	33	12	Halklar yanıp kül olacak, Kesilip yakılan dikenli çalı gibi olacak.
I sh	33	13	<<Ey uzaktakiler, ne yaptığımı işitin, Ey yakındakiler, gücümü anlayın.>>
I sh	33	14	Siyondaki günahkârlar dehşet içinde, Tanrısızları titreme aldı. <<Her şeyi yiyip bitiren ateşin yanında Hangimiz oturabilir? Sonsuza dek sönmeyecek alevin yanında Hangimiz yaşayabilir?>> diye soruyorlar.
I sh	33	15	Ama doğru yolda yürüyüp doğru dürüst konuşan, Zorbalıkla edinilen kazancı reddeden, Elini rüşvetten uzak tutan, Kan dökenlerin telkinlerine kulak vermeyen, Kötülük görmeye dayanamayan,
I sh	33	16	Yükseklerde oturacak; Uçurumun başındaki kaleler onun korunağı olacak, Ekmeği sağlanacak, hiç susuz kalmayacak.
I sh	33	17	Kralı bütün güzelliğiyle göreceksin, Uçsuz bucaksız ülkeyi seyredeceksin.
I sh	33	18	<<Haracı tartıp kaydeden nereden, Kulelerden sorumlu olan nereden?>> diyerek Geçmişteki dehşetli günleri düşüneceksin.
I sh	33	19	Garip, anlaşılmaz bir yabancı dil konuşan O küstah halkı artık görmeyeceksin.
I sh	33	20	Bayramlarımızın kenti olan Siyona bak! Yeruşalimi bir esenlik yurdu, Kazıkları asla yerinden sökölmeyen, Gergi ipleri hiç kopmayan,

The Holy Bible in Turkish

Ish	33	21	Sarsılmaz bir çadır olarak göreceğ gözlerin. Heybetli RAB orada bizden yana olacak. Orası geniş ırmakların, çayların yeri olacak. Bunların üzerinden ne kürekli tekneler, Ne de büyük gemiler geçecek.
Ish	33	22	Çünkü yargı cımız RABdir; Yasamızı koyan RABdir, Kralımız RABdir, bizi O kurtaracak.
Ish	33	23	Senin gemilerinin halatları gevşedi, Direklerinin dibini pekiştirmediler, Yelkenleri açmadılar. O zaman büyük ganimet paylaşılacak, Topallar bile yağmaya katılacak.
Ish	33	24	Siyon'da oturan hiç kimse <<Hastayım>> demeyecek, Orada yaşayan halkın suçu bağışlanacak.
Ish	34	1	Ey uluslar, işitmek için yaklaşın! Ey halklar, kulak verin! Dünya ve üzerindeki herkes, Yeryüzü ve ondan türeyenlerin hepsi işitsin!
Ish	34	2	RAB bütün uluslara öfkelen-di, Onların ordularına karşı gazaba geldi. Onları tümüyle mahvolmaya, Boğazlanmaya teslim edecek.
Ish	34	3	Ölüleri dışarı atılacak, Piş kokacak cesetleri; Dağlar kanlarıyla sulanacak.
Ish	34	4	Bütün gök cisimleri küçülecek, Gökler bir tomar gibi dürülecek; Gök cisimleri, asma yaprağı, İncir yaprağı gibi dökülecek.
Ish	34	5	<<Kılıcım göklerde kanıncaya kadar içti. Şimdi de Edomun, Tümüyle yıkmaya karar verdiğim halkın Üzerine inecek>> diyor RAB.
Ish	34	6	RABbin kılıcı kana, Kuzu ve teke kanına doydı; Yağla, koç böbreklerinin yağıyla kaplandı. Çünkü RABbin Bosrada bir kurbanı, Edomda büyük bir kıyımı var.
Ish	34	7	Onlarla birlikte yaban öküzleri, Körpe boğalarla güçlü boğalar da yere serilecek. Toprakları kana doycak, yağla sulanacak.
Ish	34	8	Çünkü RABbin bir oç günü, Siyonun davasını güdeceği bir karşılık yılı olacak.
Ish	34	9	Edom dereleri ziftte, toprağı kükürde dönecek; ülkenin her yanı yanan zift olacak.
Ish	34	10	Zift gece gündüz sönmeyecek, dumanı hep tütecek. Ülke kuşaklar boyu ıssız kalacak, sonsuza dek oradan kimse geçmeyecek.
Ish	34	11	Baykuşların mülkü olacak orası, büyük baykuşlarla kargalar yaşayacak orada. RAB, Edomun üzerine kargaşa ipini, boşluk çekülünü gerecek.
Ish	34	12	Kral ilan edebilecekleri soylular kalmayacak, bütün önderlerini sonu gelecek.
Ish	34	13	Saraylarında dikenler, kalelerinde ısırganlarla böğürtlenler bitecek. Orası çakalların barınağı, baykuşların yurdu olacak.
Ish	34	14	Yabanıl hayvanlarla sırtlanlar orada buluşacak, tekeler karşılıklı böğürecek. Lilitfi oraya yerleşip rahata kavuşacak.
Ish	34	15	Baykuşlar orada yuva kurup yumurtlayacak, kuluçkaya yatıp yavrularını kendi gölgelerinde toplayacak. Çaylaklar eşleşip orada toplanacaklar. Lev. 17: 7).
Ish	34	16	RABbin kitabını okuyup araştırın: Bunlardan hiçbiri eksik kalmayacak, eşten yoksun hiçbir hayvan olmayacak. Çünkü bu buyruk RABbin ağzından çıktı, Ruhu da onları toplayacak.
Ish	34	17	RAB onlar için kura çekti, ülkeyi ölçüp aralarında pay etti. Orayı sonsuz dek sahiplenip kuşaklar boyu orada yaşayacaklar.
Ish	35	1	Çöl ve kurak toprak sevinecek, Bozkır coşup çiğdem gibi çiçeklenecek.
Ish	35	2	Her yanı çiçeklenip sevinçle coşacak, Sevincini haykıracak. Lübnanın yüceliği, Karmel ve Şaronun görkemi ona verilecek. İnsanlar RABbin yüceliğini, Tanrımızın görkemi ni görecek.
Ish	35	3	Gevşek elleri güçlendirin,

Pekiştirin çözülen dizleri.

- Ish 35 4 Yüregi kaygılı olanlara,
<<Güçlü olun, korkmayın>> deyin,
<<İşte Tanrınız geliyor!
Öç almaya, karşılık vermeye geliyor.
Sizi O kurtaracak.>>
- Ish 35 5 O zaman körlerin gözleri,
Sağırkların kulakları açılacak;
- Ish 35 6 Topallar geyik gibi sıçrayacak,
Sevinçle haykıracak dilsizlerin dili.
Çünkü çölde sular fışkıracak,
Irmaklar akacak bozkırda.
- Ish 35 7 Kızgın kum havuza,
Susuz toprak pınara dönüşecek.
Çakalların yattığı yerlerde
Kamış, saz ve ot bitecek.
- Ish 35 8 Orada bir yol, bir anayol olacak,
<<Kutsal yol>> diye anılacak,
Murdar kişiler geçemeyecek oradan.
O yol kurtulmuş olanların yoludur.
O yolda yürüyenler, bön kişiler de olsa yoldan sapmayacak.
- Ish 35 9 Aslan olmayacak orada,
Yırtıcı hayvan o yola çıkmayacak;
Orada bulunmayacaklar.
Ancak kurtulmuş olanlar yürüyecek o yolda.
- Ish 35 10 RAB'bin kurtardıkları dönecek,
Sevinçle haykırarak Siyon'a varacaklar.
Yüzlerinde sonsuz sevinç olacak.
Onların olacak coşku ve sevinç,
Üzüntü ve inilti kaçacak.
- Ish 36 1 Hizkiyanın krallığının on dördüncü yılında Asur Kralı Sanherib,
Yahudanın surlu kentlerine saldırıp hepsini ele geçirdi.
- Ish 36 2 Komutanını büyük bir orduyla Lakişten Yerusaleme, Kral Hizkiyaya
gönderdi. Komutan Çırpıcı Tarlası yolunda, Yukarı Havuzun su yolunun yanında durdu.
- Ish 36 3 Saray sorumlusu Hilkiya oğlu Elyakim, Yazman Şevna ve devlet tarihçisi
Asaf oğlu Yoah onu karşılamaya çıktı.
- Ish 36 4 Komutan onlara şöyle dedi: <<Hizkiyaya söyleyin. <Büyük kral, Asur
Kralı diyor ki: Güvendiğin şey ne, neye güveniyorsun?
- Ish 36 5 Savaş tasarılarının ve gücün boş laftan başka birşey değil diyorum. Kime
güveniyorsun da bana karşı ayaklanıyorsun?
- Ish 36 6 İşte sen şu kırık kamış değneğe, Mısır'a güveniyorsun. Bu değnek
kendisine yaslanan herkesin eline batır, deler. Firavun da kendisine güvenenler için böyledir.
- Ish 36 7 Yoksa bana, Tanrımız RABbe güveniyoruz mu diyeceksiniz? Hizkiyanın
Yahuda ve Yerusaleim halkına, yalnız bu sunağın önünde tapınacaksınız diyerek tapınma
yerlerini, sunaklarını ortadan kaldırdığı Tanrı değil mi bu?
- Ish 36 8 <<Haydi, efendim Asur Kralıyla bahse giriş. Binicileri sağlayabilirsen
sana iki bin at veririm.
- Ish 36 9 Mısır'ın savaş arabalarıyla atlıları sağlayacağına güvensen bile,
efendimin en küçük rütbeli komutanlarından birini yenezsün!
- Ish 36 10 Dahası var: RABbin buyruğu olmadan mı saldırıp ülkeyi yıkmak için yola
çıkıldığını sanıyorsun? RAB, <Git, o ülkeyi yık> dedi.>>
- Ish 36 11 Elyakim, Şevna ve Yoah, <<Lütfen biz kullarınla Aramice konuş>> diye
karşılık verdiler, <<Çünkü biz bu dili anlarız. Yahudice konuşma. Surların üzerindeki halk
bizi dinliyor.>>
- Ish 36 12 Komutan, <<Efendim bu sözleri yalnız size ve efendinize söyleyeyim
diye mi gönderdi beni?>> dedi, <<Surların üzerinde oturan bu halka, sizin gibi dışkıyı
yemek, idrarını içmek zorunda kalacak olan herkese gönderdi.>>
- Ish 36 13 Sonra ayağa kalkıp Yahudi dilinde bağırdı: <<Büyük kralın, Asur
Kralının sözlerini dinleyin!
- Ish 36 14 Kral diyor ki, <Hizkiya sizi aldatmasın, o sizi kurtaramaz.
- Ish 36 15 RAB bizi mutlaka kurtaracak, bu kent Asur Kralının eline geçmeyecek
diyen Hizkiyaya kanmayın, RABbe güvenmeyin.
- Ish 36 16 Hizkiyayı dinlemeyin.> Çünkü Asur Kralı diyor ki, <Teslim olun, bana
gelin. Böylece ben gelip sizi kendi ülkeniz gibi bir ülkeye -tahıl ve yeni şarap, ekmek ve
üzüm dolu bir ülkeye- götürüne kadar herkes kendi asmasından, kendi incir ağacından yiyecek,
kendi sarnıcından içecek.
- Ish 36 18 << <Hizkiya, RAB bizi kurtaracak diyerek sizi aldatmasın. Ulusların
ilahları ülkelerini Asur Kralının elinden kurtarabildi mi?
- Ish 36 19 Hani nerede Hamanın, Arpatın ilahları? Sefarvayimin ilahları nerede?
Samiyeyi elimden kurtarabildiler mi?
- Ish 36 20 Bütün bu ülkelerin ilahlarından hangisi ülkesini elimden kurtardı ki,
RAB Yerusaleimi elimden kurtarabilsin?>> halk (bkz. 2Kr. 17:24, 31; 18:34).

- Ish 36 21 Herkes sustu, komutana tek sözle bile karşılık veren olmadı. Çünkü Kral Hizkiya, <<Karşılık vermeyin>> diye buyurmuştu.
- Ish 36 22 Sonra saray sorumlusu Hilkiya oğlu Elyakim, Yazman Şevna ve devlet tarihçisi Asaf oğlu Yoah giysilerini yırttılar ve gidip komutanın söylediklerini Hizkiya'ya bildirdiler.
- Ish 37 1 Kral Hizkiya olanları duyunca giysilerini yırttı, çul kuşanıp RABbin Tapınağına girdi.
- Ish 37 2 Saray sorumlusu Elyakimi, Yazman Şevnayı ve ileri gelen kâhinleri Amots oğlu Peygamber Yeşaya'ya gönderdi. Hepsini çul kuşanmıştı.
- Ish 37 3 Yeşaya'ya şöyle dediler: <<Hizkiya diyor ki, <Bugün sıkıntı, azar ve utanç günü. Çünkü çocukların doğum vakti geldi, ama doğuracak güç yok.
- Ish 37 4 Yaşayan Tanrıyı aşağılamak için efendisi Asur Kralının gönderdiği komutanın söylediklerini belki Tanrının RAB duyar da duyduğu sözlerden ötürü onları cezalandırır. Bu nedenle sağ kalanlarımız için dua et.>>
- Ish 37 5 Yeşaya, Kral Hizkiyadan gelen görevlilere şöyle dedi: <<Efendini zeşunları söyleyin: <RAB diyor ki, Asur Kralının adamlarından benimle ilgili duyduğunuz küfürlerden korkma.
- Ish 37 7 Onun içine öyle bir ruh koyacağım ki, bir haber üzerine kendi ülkesine dönecek. Orada onu kılıçla öldürteceğim.>>
- Ish 37 8 Komutan, Asur Kralının Lakişten ayrılıp Livnaya karşı savaştığını duydu. Krala danışmak için oraya gitti.
- Ish 37 9 Küş Kralı Tirhakanın kendisiyle savaşmak üzere yola çıktığını haber alan Asur Kralı, Hizkiyaya ulaklar göndererek şöyle dedi:
- Ish 37 10 <<Yahuda Kralı Hizkiyaya deyin ki, <Güvendiğin Tanrın, Yerusâlim Asur Kralının eline teslim edilmeyecek diyerek seni aldatmasın.
- Ish 37 11 Asur krallarının bütün ülkelere neler yaptığını, onları nasıl yerle bir ettiğini duymuşsundur. Sen kurtulacağın mı sanıyorsun?
- Ish 37 12 Atalarımın yok ettiği ulusları -Gozanlıları, Harranlıları, Reseflileri, Telassarda yaşayan Edenlileri- ilahları kurtarabilirdi mi?
- Ish 37 13 Hani nerede Hama ve Arpat kralları? Lair, Sefarvayim, Hena, İvva kralları nerede?>>
- Ish 37 14 Hizkiya mektubu ulakların elinden alıp okuduktan sonra RABbin Tapınağına çıktı. RABbin önünde mektubu yere yatarak
- Ish 37 15 şöyle dua etti:
- Ish 37 16 <<Ey Keruvlar arasında taht kuran İsrailin Tanrısı, Her Şeye Egemen RAB, bütün dünya krallıklarının tek Tanrısı sensin. Yeri, göğü sen yarattın.
- Ish 37 17 Ya RAB, kulak ver de işit, gözlerini aç da gör, ya RAB; Sanheribin söylediklerini, yaşayan Tanrıyı nasıl aşağıladığını duy.
- Ish 37 18 Ya RAB, gerçek şu ki, Asur kralları bütün ulusları ve ülkelerini viraneye çevirdiler.
- Ish 37 19 İlahlarını yakıp yok ettiler. Çünkü onlar tanrı değil, insan eliyle biçimlendirilmiş tahta ve taşlardı.
- Ish 37 20 Ya RAB Tanrımız, şimdi bizi Sanheribin elinden kurtar ki, bütün dünya krallıkları senin tek RAB olduğuna anlasın.>>
- Ish 37 21 Bunun üzerine Amots oğlu Yeşaya, Hizkiyaya şu haberi gönderdi: <<İsrailin Tanrısı RAB şöyle diyor: <Asur Kralı Sanherible ilgili olarak bana yalvardığın için diyorum ki, << <Erden kız Siyon seni hor görüyor,
- Ish 37 23 Alay ediyor seninle. Yerusâlim kızından alayla baş sallıyor. Sen kimi aşağıladın, kime küfrettin? Kime sesini yükselttin? İsrailin Kutsalına tepeden baktın!
- Ish 37 24 Uşakların aracılığıyla Rabbi aşağıladın. Bir sürü savaş arabamla dağların tepesine, Lübnanın doruklarına çıktım, dedin. Yüksek sedir ağaçlarını, seçme çamlarını kestim, Lübnanın en uzak tepelerine, Gür ormanlarına ulaştım.
- Ish 37 25 Kuyular kazdım, sular içtim, Mısırın bütün ırmaklarını ayağımın tabanıyla kuruttum, dedin.
- Ish 37 26 << <Bütün bunları çoktan yaptığımı, çok önceden tasarladığımı duymadın mı? Şurlu kentleri enkaz yığınlarına çevirmeni şimdi ben gerçekleştirdim.
- Ish 37 27 O kentlerde yaşayanların kolu kanadı kırıldı. Yılgınlık ve utanç içindeydiler; Kır otuna, körpe filizlere, Damlarda büyümeden kavrulup giden ota döndüler.
- Ish 37 28 Senin oturuşunu, kalkışını, Ne zaman gidip geldiğini, Bana nasıl öfkeli olduğunu biliyorum.
- Ish 37 29 Bana duyduğun öfkeden,

			The Holy Bible in Turkish
Ish	37	30	Kulağıma erişen küstahlığından ötürü Halkımı burnuna, gemimi ağzına takacak, Seni geldiğin yoldan geri çevireceğim. << «Senin için belirti şu olacak, ey Hizkiya: Bu yıl kendiliğinden yetişeni yiyeceksiniz, ikinci yıl ise ardından biteni. Üçüncü yıl ekip biçin, Bağlar dikip ürününü yiyeceksiniz. Yahudalıların kurtulup sağ kalanları Yine aşağıya doğru kök salacak, Yukarıya doğru meyve verecek. Çünkü sağ kalanlar Yerusolimden, Kurtulanlar Siyon Dağından çıkacak. Her Şeye Egemen RABbin gayretiyile olacak bu.» <<Bundan dolayı RAB Asur Kralına ilişkin şöyle diyor: <Bu kente girmeyecek, ok atmayacak. Kente kalkanla yaklaşmayacak, Karşısında rampa kurmayacak. Geldiği yoldan dönecek ve kente girmeyecek» diyor RAB, <Kendim için ve kulum Davutun hatırı için Bu kenti savunup kurtaracağım» diyor.>> RABbin meleği gidip Asur ordugahında yüz seksen beş bin kişiyi öldürdü. Ertesi sabah uyananlar salt cesetlerle karşılaştılar. Bunun üzerine Asur Kralı Sanherib ordugahını bırakıp çekildi. Ninnovaya döndü ve orada kaldı. Bir gün ilahı Nisrok'un tapınağında tapınırken, oğullarından Adrammelek'le Şareser, onu kılıçla öldürüp Ararat ülkesine kaçtılar. Yerine oğlu Esarhaddon kral oldu. O günlerde Hizkiya ölümcül bir hastalığa yakalandı. Amots oğlu Peygamber Yeşaya ona gidip şöyle dedi: <<RAB diyor ki, «Ev işlerini düzene sok. Çünkü iyileşmeyecek, öleceksin.»>> Hizkiya yüzünü duvara dönüp RABbe yalvardı: <<Ya RAB, yürekten bir sadakatle önünde nasıl yaşadığımı, gözünde iyi olanı yaptığımı anımsa lütfen.>> Sonra acı acı ağlamaya başladı. Bunun üzerine RAB Yeşaya seslendi: <<Git, Hizkiyaya şunu söyle: «Atan Davutun Tanrısı RAB diyor ki: Duanı işittim, gözyaşlarını gördüm. Bak, ömrünü on beş yıl daha uzatacağım. Bu kenti savunacak, seni de kenti de Asur Kralının elinden kurtaracağım. Sözümü gerçekleştireceğime ilişkin sana vereceğim belirti şu olacak: RAB, batmakta olan güneşin Ahazın inşa ettiği basamakların üzerine düşen gölgesini on basamak kısaltacak.»>> Böylece batmakta olan güneşin gölgesi on basamak kısaltıldı. Yahuda Kralı Hizkiya hastalanıp iyileştikten sonra şunları yazdı: <<Hayatımın baharında ölümler diyarının kapılarından geçip Ömrümün geri kalan yıllarından yoksun mu kalmalıyım?>> demiştim, <<Yaşayanlar diyarında RABbi, evet, RABbi bir daha görmeyeceğim, Bu dünyada yaşayanlar gibi insan yüzü görmeyeceğim bir daha. Evim bir çoban çadırı gibi bozuldu, alındı elimden. Dokumacı gibi dürdüm yaşamımı, RAB tezgahından beni kesti, Bir gün içinde sonumu getiri verdi. Sabırla bekledim sabaha kadar, RAB bir aslan gibi kıldı bütün kemiklerimi, Bir gün içinde sonumu getiri verdi. Kırlangıç gibi, turna gibi acı öttüm, Güvercin gibi inledim, gözlerim yoruldu yukarı bakmaktan. Ya Rab, eziyet çekiyorum, Yardım et bana. <<Ne diyeyim? Bana seslenen de bunu yapan da Rabdir. Tattığım bu acılardan sonra daha dikkatli yaşayacağım. Ya Rab, insanlar bunlarla yaşarlar. Canım da bunların sayesinde yaşıyor. İyileştirdin, yaşattın beni! Çektiğim bunca acı esenlik bulmam içindi. Beni sevdiğin için yıkım çukuruna düşmekten alıkoydun, Günahlarımı arkana attın. Çünkü ölümler diyarı sana şükredemez, Ölüm övgüler sunmaz sana. Ölüm çukuruna inenler senin sadakatine umut bağlayamaz. Diriler, yalnız diriler Bugün benim yaptığım gibi sana şükreder; Babalar senin sadakatini çocuklarına anlatır.
Ish	37	31	
Ish	37	32	
Ish	37	33	
Ish	37	34	
Ish	37	35	
Ish	37	36	
Ish	37	37	
Ish	37	38	
Ish	38	1	
Ish	38	2	
Ish	38	3	
Ish	38	4	
Ish	38	5	
Ish	38	6	
Ish	38	7	
Ish	38	8	
Ish	38	9	
Ish	38	10	
Ish	38	11	
Ish	38	12	
Ish	38	13	
Ish	38	14	
Ish	38	15	
Ish	38	16	
Ish	38	17	
Ish	38	18	
Ish	38	19	

Ish	38	20	Beni kurtaracak olan RAB'dir. Ömrümüz boyunca Onun tapınağında Telli çalgılarımızı çalacağız.>>
Ish	38	21	Yeşaya, <<İncir pestili getirin, Hizkiyanın çıbanına koyun, iyileşir>>
Ish	38	22	Hizkiya da, <<RAB'bin Tapınağı'na çıkacağıma ilişkin belirti nedir?>>
Ish	39	1	O sırada Hizkiyanın hastalanıp iyileştiğini duyan Baladan oğlu Babil Kralı Merodak-Baladan, ona mektuplarla birlikte bir armağan gönderdi.
Ish	39	2	Bunlar Hizkiyayı sevindirdi. O da deposundaki bütün değerli eşyaları -altını, gümüşü, baharatı, değerli yağı, silah deposunu ve hazine odalarındaki her şeyi- elçilere gösterdi. Sarayında da krallığında da onlara göstermediği hiçbir şey kalmadı.
Ish	39	3	Peygamber Yeşaya Kral Hizkiyaya gidip, <<Bu adamlar sana ne dediler, nereden gelmişler?>> diye sordu. Hizkiya, <<Uzak bir ülkeden, Babil'den gelmişler>> diye karşılık verdi.
Ish	39	4	Yeşaya, <<Sarayında ne gördüler?>> diye sordu. Hizkiya, <<Sarayındaki her şeyi gördüler, hazinelerimde onlara göstermediğim hiçbir şey kalmadı>> diye yanıtladı.
Ish	39	5	Bunun üzerine Yeşaya şöyle dedi: <<Her Şeye Egemen RABbin sözüne kulak ver.
Ish	39	6	RAB diyor ki, <Gün gelecek, sarayındaki her şey, atalarının bugüne kadar bütün biriktirdikleri Babile taşınacak. Hiçbir şey kalmayacak.
Ish	39	7	Soyundan gelen bazı çocuklar alınıp götürülecek, Babil Kralının sarayında hadım edilecek.>>
Ish	39	8	Hizkiya, <<RAB'den ilettiğin bu söz iyi>> dedi. Çünkü, <<Nasıl olsa yaşadığım sürece barış ve güvenlik olacak>> diye düşünüyordu.
Ish	40	1	<<Avutun halkımı>> diyor Tanrınız, <<Avutun!
Ish	40	2	Yeruşalim halkına dokunaklı sözler söyleyin. Angaryanın bittiğini, Suçlarının cezasını ödediklerini, Günahlarının cezasını RABbin elinden İki katıyla aldıklarını ilan edin.>>
Ish	40	3	Şöyle haykırıyor bir ses: <<Çölde RABbin yolunu hazırlayın, Bozkırda Tanrımız için düz bir yol açın. hazırlayın, bozkırda Tanrımız için düz bir yol açın>> ya da <<Çölde haykıran, <RABbin yolunu hazırlayın, geçeceği patikaları düzleyin> diye sesleniyor>>.
Ish	40	4	Her vadi yükseltilecek, Her dağ, her tepe alçaltılacak. Böylelikle engebeler düzleştirilecek, Sarp yerler ovaya dönüştürülecek. O zaman RABbin yüceliği görünecek, Bütün insanlar hep birlikte onu görecek. Bunu söyleyen RAB'dir.>>
Ish	40	5	Ses, <<Duyur>> diyor. <<Neyi duyurayım?>> diye soruyorum. <<İnsan soyu ota benzer, Bütün vefası kır çiçeği gibidir. metin <<Sordu>>.
Ish	40	7	RABbin soluğu esince üzerlerine, Ot kurur, çiçek solar. Gerçekten de halk ottan farksızdır. Ot kurur, çiçek solar, Ama Tanrımızın sözü sonsuza dek durur.>>
Ish	40	8	Ey Siyona müjde getiren, Yüksek dağa çık! Ey Yeruşalime müjde getiren, Yükselt sesini, bağır, Sesini yükselt, korkma. Yahuda kentlerine, <<İşte, Tanrınız!>> de. Ey Yeruşalime müjde getiren>> ya da <<Ey müjde getiren Siyon halkı, yüksek dağa çık! Ey müjde getiren Yeruşalim halkı>>.
Ish	40	10	İşte Egemen RAB gücüyle geliyor, Kudretiyle egemenlik sürecek. Ücreti kendisiyle birlikte, Ödülü önündedir. Sürüsünü çoban gibi güdecek, Kollarına alacak kuzuları, Bağrında taşıyacak; Usul usul yol gösterecek emzikli lile. Kim denizleri avucuyla, Gökleri karışıyla ölçebildi? Yerin toprağını ölçeye sığdıran,
Ish	40	12	

The Holy Bible in Turkish

Dağları kantarla,

Tepeleri teraziyle tartabilen var mı?

RABbin düşüncesine kim akıl erdirebildi?

Ona öğüt verip öğretebilen var mı?

Akıl almak, adalet yolunu öğrenmek için
RAB kime danıştı ki?

Ona bilgi veren, anlayış yolunu bildiren var mı?

RAB için uluslar kovada bir damla su,
Terazideki toz zerreciği gibidir.

Adaları ince toz gibi tartar.

Adakları yakmaya yetmez Lübnan ormanı,

Yakmalık sunu için az gelir hayvanları.

RABbin önünde bütün uluslar bir hiç gibidir,

Hiçten bile aşağı, değersiz sayılır.

Öyleyse Tanrıyı kime benzeteceksiniz?

Neyle karşılaştıracaksınız Onu?

Putu döküm işçisi yapar,

Kuyumcu altınla kaplar,

Gümüş zincirler döker.

Böyle bir sunuya gücü yetmeyen yoksul kişi

Çürümez bir ağaç parçası seçer.

Yerinden kımıldamaz bir put yapsın diye

usta bir işçi arar.

Bilmiyor musunuz, duymadınız mı?

Başlangıçtan beri size bildirilmedi mi?

Dünyanın temelleri atılalı beri anlamadınız mı?

Gökkubbenin üstünde oturan RABdir,

Yeryüzünde yaşayanlarsa çekirge gibidir.

Gökleri perde gibi geren,

Oturmak için çadır gibi kuran Odur.

Odur önderleri bir hiç eden,

Dünyanın egemenlerini sıfıra indirgeyen.

O önderler ki, yeni dikilmiş, yeni ekilmiş ağaç gibi,

Gövdeleri yere yeni kök salmışken

RABbin soluğu onları kurutuverir,

Kasırga saman gibi savurur.

<<Beni kime benzeteceksiniz ki,

Eşitim olsun?>> diyor Kutsal Olan.

Başınızı kaldırıp göklere bakın.

Kim yarattı bütün bunları?

Yıldızları sırayla görünür kılıyor,

Her birini adıyla çağırıyor.

Büyük kudreti, üstün gücü sayesinde hepsi yerli yerinde duruyor.

Ey Yakup soyu, ey İsrail!

Neden, <<RAB başıma gelenleri görmüyor,

Tanrı hakkımı gözetmiyor?>> diye yakınıyorsun?

Bilmiyor musun, duymadın mı?

Ebedi Tanrı, RAB, bütün dünyayı yaratan,

Ne yorulur ne de zayıflar,

Onun bilgisi kavranamaz.

Yorulana güçlendirir,

Takati olmayanın kudretini artırır.

Gençler bile yorulup zayıf düşer,

Yiğitler tökezleyip düşerler.

RAB'be umut bağlayanlarsa taze güce kavuşur,

Kanat açıp yükselirler kartallar gibi.

Koşar ama zayıf düşmez,

Yürür ama yorulmazlar.

RAB diyor ki, <<Susun karşımda, ey kıyı halkları!

Halklar güçlerini tazelésin,

Öne çıkıp konuşsunlar.

Yargı için bir araya gelelim.

<<Doğudan adaleti harekete geçiren,

Hizmete koşan kim?

Ulusları önüne katıyor, krallara baş eğdiriyor.

Kılıcıyla toz ediyor onları,

Yayıyla savrulan samana çeviriyor. simgeliyor (bkz. 45:1).

Kovalıyor onları,

Ayak basmadığı bir yoldan esenlikle geçiyor.

Bunları yapıp gerçekleştiren,

Kuşakları başlangıçtan beri çağırın kim?

I sh	41	5	Ben RAB, ilkim; sonuncularla da yine Ben olacağım.>> Kıyı halkları bunu görüp korktu. Dünyanın dört bucağı titriyor. Yaklaşıyor, geliyorlar.
I sh	41	6	Herkes komşusuna yardım ediyor, Kardeşine, <<Güçlü ol>> diyor.
I sh	41	7	Zanaatçı kuyumcuyu yüreklendiriyor, Madeni çekiçle düzlleyen, <<Lehim iyi oldu>> diyerek örse vuranı yüreklendiriyor. Kımıldamasın diye putu yerine çiviliyor.
I sh	41	8	<<Ama sen, ey kulum İsrail, Seçtiğim Yakup soyu, Dostum İbrahim'in torunları! Sizleri dünyanın dört bucağından topladım, En uzak yerlerden çağırdım. Dedim ki, <Sen kulumsun, seni seçtim, Seni reddetmedim.>
I sh	41	10	Korkma, çünkü ben seninleyim, Yılma, çünkü Tanrın benim. Seni güçlendireceğim, evet, sana yardım edeceğim; Zafer kazanan sağ elimle sana destek olacağım.
I sh	41	11	<<Sana öfkelenenlerin hepsi utanacak, rezil olacak. Sana karşı çıkanlar hiçe sayılıp yok olacak. Seninle çekişenleri arasan da bulamayacaksın. Seninle savaşanlar hiçten beter olacak.
I sh	41	12	Çünkü sağ elinden tutan, <Korkma, sana yardım edeceğim> diyen Tanrın RAB benim.
I sh	41	14	<<Ey Yakup soyu, toprak kurdu, Ey İsrail halkı, korkma! Sana yardım edeceğim>> diyor RAB, Seni kurtaran İsrailin Kutsalı.
I sh	41	15	<<İşte, seni dişli, keskin, yepyeni bir harman döveni yaptım. Harman edip ufalayacaksın dağları, Tepeleri samana çevireceksin.
I sh	41	16	Onları savurduğunda rüzgar alıp götürececek, Darmadağın edecek hepsini kasırga. Sense RABde sevinç bulacak, İsrailin Kutsalıyla övüneceksin.
I sh	41	17	<<Düşkünlerle yoksullar su arıyor, ama yok. Dilleri kurumuş susuzluktan. Ben RAB, onları yanıtlayacağım, Ben, İsrailin Tanrısı, onları bırakmayacağım.
I sh	41	18	Çıplak tepeler üzerinde ırmaklar, Vadilerde su kaynakları yapacağım. Çölü havuza, Kurak toprağı pınara çevireceğim.
I sh	41	19	Çölü sedir, akasya, Mersin ve iğde ağaçlarına kavuşturacağım. Bozkıra çam, köknar Ve selviyi bir arada dikeceğim.
I sh	41	20	Öyle ki, insanlar görüp bilsinler, Hep birlikte düşünüp anlasınlar ki, Bütün bunları RABbin eli yapmış, İsrailin Kutsalı yaratmıştır.>>
I sh	41	21	<<Davanızı sunun>> diyor RAB, <<Kanıtlarınızı ortaya koyun>> diyor Yakup'un Kralı,
I sh	41	22	<<Putlarınızı getirin de olacakları bildirsinler bize. Olup bitenleri bildirsinler ki düşünelim, Sonuçlarını bilelim.
I sh	41	23	Ya da gelecekte olacakları duyursunlar bize. Ey putlar, bundan sonra olacakları bize bildirin de, İlah olduğunuzu bilelim! Haydi bir iyilik ya da kötülük edin de, Hepimiz korkup dehşete düşelim.
I sh	41	24	Siz de yaptıklarınız da hiçten betersiniz, Sizi yegleyen iğrençtir.
I sh	41	25	<<Kuzeyden birini harekete geçirdim, geliyor, Gün doğusundan beni adımla çağıran biri. Çömlekçinin balçığı çiğnediği gibi, Önderleri çamur gibi çiğneyecek ayağıyla.
I sh	41	26	Hanginiz bunu başlangıçtan bildirdi ki, bilelim, Kim önceden bildirdi ki, <Haklısın> diyelim?

Konuştüğünüzü bildiren de
Duyuran da

Duyan da olmadı hiç.

Siyona ilk, <İşte, geldiler> diyen benim.

Yeruşalime müjdeci gönderdim.

Bakıyorum, aralarında öğüt verebilecek kimse yok ki,

Onlara danışayım, onlar da yanıtlasınlar.

Hepsi bomboş, yaptıkları da bir hiç.

Halkın putları yalnızca yeldir, sıfırdır.>>

<<İşte kendisine destek olduğum,

Gönlümün hoşnut olduğu seçtiğim kulum!

Ruhumu onun üzerine koydum.

Adaleti uluslara ulaştıracak.

Bağırıp çağırmayacak,

Sokakta sesini yükseltmeyecek.

Ezilmiş kamışı kırmayacak,

Tüten fitili söndürmeyecek.

Adaleti sadakatle ulaştıracak.

Yeryüzünde adaleti sağlayana dek

Umutunu, cesaretini yitirmeyecek.

Kıyı halkları onun yasasına umut bağlayacak.>>

Gökleri yaratıp geren,

Yeryüzünü ve ürününü seren,

Dünyadaki insanlara soluk,

Orada yaşayanlara ruh veren RAB Tanrı diyor ki,

<<Ben, RAB, seni doğrulukla çağırdım,

Elinden tutacak,

Seni koruyacağım.

Seni halka antlaşma,

Uluslara ışık yapacağım.

Öyle ki, kör gözleri açasın,

Zindandaki tutsakları,

Cezaevi karanlığında yaşayanları özgür kılasın.

<<Ben RABbim, adım budur.

Onurumu bir başkasına,

Övgülerimi putlara bırakmam.

Bakın, önceden bildirdiklerim gerçekleşti.

Şimdi de yenilerini bildiriyorum;

Bunlar ortaya çıkmadan önce size duyuruyorum.>>

Ey denizlere açılanlar ve denizlerdeki her şey,

Kıyıları ve kıyı halkları,

RABbe yeni bir ilahi söyleyin,

Dünyanın dört bucağından Onu ezgilerle övün.

Bozkır ve bozkırdaki kentler,

Kedar köylerinde yaşayan halk

Sesini yükseltsin.

Selada oturanlar sevinçle haykırınsın,

Bağırırsın dağların doruklarından.

Hepsi RABbi onurlandırsın,

Kıyı halkları Onu övsün.

Yiğit gibi çıkagelecek RAB,

Savaşçı gibi gayrete gelecek.

Bağırıp savaş çılgılığı atacak,

Düşmanlarına üstünlüğünü gösterecek.

<<Uzun zamandır ses çıkarmadım,

Sustum, kendimi tuttum.

Ama şimdi feryat edeceğim doğuran kadın gibi,

Nefesim tutulacak, kesik kesik soluyacağım.

Harap edeceğim dağları, tepeleri,

Bütün yeşilliklerini kurutacağım.

İrmakları adalara çevirip havuzları kurutacağım.

Körlere bilmedikleri yolda rehberlik edeceğim,

Onlara kılavuz olacağım bilmedikleri yollarda,

Karanlığı önlerinde ışığa,

Engbeleri düzlüğe çevireceğim.

Yerine getireceğim sözler bunlardır.

Onlardan geri dönmem.

Oyma putlara güvenenler,

Dökme putlara, <İlahlarımız sizsiniz> diyenlerse

Geri döndürülüp büsbütün utandırılacaklar.>>

<<Ey sağırılar, işitin,

Ey körler, bakın da görün!

I sh	42	19	Kulum kadar kör olan var mı? Gönderdiğim ulak kadar sağır olan var mı? Benimle barışık olan kadar, RABbin kulu kadar kör olan kim var?
I sh	42	20	Pek çok şey gördünüz, ama aldırımıyorsunuz, Kulaklarınızı açık, ama işitmiyorsunuz.>>
I sh	42	21	Kendi doğruluğu uğruna Kutsal Yasayı Büyük ve yüce kılmak RABbi hoşnut etti.
I sh	42	22	Ama bu yağmalanmış, soyulmuş bir halktır. Hepsi deliklere, cezaevlerine kapatılmışlardır. Yağmalanmak için varlar, kurtaran yok. Soyulmak içinler, <<Geri verin>> diyen yok.
I sh	42	23	Hanginiz kulak verecek? Gelecekte kim can kulağıyla dinleyecek?
I sh	42	24	Yakup soyunun soyulmasına, İsrailin yağmalanmasına kim olur verdi? Kendisine karşı günah işlediğimiz RAB değil mi? Çünkü Onun yolunda yürümek istemediler, Yasasına kulak asmadılar.
I sh	42	25	Bu yüzden kızgın öfkesini, Savaşın şiddetini üzerlerine yağdırdı. Ama ateş çemberi içinde olduklarını farketmediler, Aldırmadılar kendilerini yakıp bitiren ateşe.
I sh	43	1	Ey Yakup soyu, seni yaratan, Ey İsrail, sana biçim veren RAB şimdi şöyle diyor: <<Korkma, çünkü seni kurtardım, Seni adınla çağırdım, sen benimsin.
I sh	43	2	Suların içinden geçerken seninle olacağım, Irmakların içinden geçerken su boyunu aşmayacak. Ateşin içinde yürürken yanmayacaksın, Alevler seni yakmayacak.
I sh	43	3	Çünkü senin Tanrın, İsrailin Kutsalı, Seni kurtaran RAB benim. Fidyen olarak Mısırı, Sana karşılık Kûş ve Seva diyarlarını verdim.
I sh	43	4	Gözümde değerli ve saygın olduğun, Seni sevdiğim için, senin yerine insanlar, Canın karşılığında halklar vereceğim.
I sh	43	5	Korkma, çünkü seninleyim, Soyundan olanları doğudan getireceğim, Sizleri de batıdan toplayacağım.
I sh	43	6	<<Kuzeye, <Ver>, güneye, <Alıkoyma; Oğullarımı uzaktan, Kızlarımı dünyanın dört bucağından getir> diyeceğim.
I sh	43	7	<Yüceliğim için yaratıp biçim verdiğim, Adımla çağrılan herkesi, Evet, oluşturduğum herkesi getirin> diyeceğim.>>
I sh	43	8	Gözleri olduğu halde kör, Kulakları olduğu halde sağır olan halkı öne getir.
I sh	43	9	Bütün uluslar bir araya gelsin, halklar toplansın. İçlerinden hangisi bunları bildirebilir, Olup bitenleri bize duyurabilir? Tanıklarını çağırıp haklı olduklarını kanıtlasınlar, Ötekiler de duyup, <<Doğrudur>> desinler.
I sh	43	10	<<Tanıklarım sizlersiniz>> diyor RAB, <<Seçtiğim kullar sizsiniz. Öyle ki beni tanıyıp bana güvenesiniz, Benim o olduğumu anlayasınız. Benden önce bir tanrı olmadı, Benden sonra da olmayacak.
I sh	43	11	<<Ben, yalnız ben RABbim, Benden başka kurtarıcı yoktur.
I sh	43	12	Ben bildirdim, ben kurtardım, ben duyurdum, Aranızdaki yabancı ilahlar değil. Tanıklarım sizlersiniz>> diyor RAB, <<Tanrı benim,
I sh	43	13	Gün gün olalı ben Oyum. Elimden kimse kurtaramaz. Ben yaparım, kim engel olabilir?>>
I sh	43	14	Kurtarıcınız RAB, İsrailin Kutsalı diyor ki, <<Uğrunuza Babil üzerine bir ordu göndereceğim. Övündükleri gemilerle kaçan bütün Kildanilere

The Holy Bible in Turkish

Boyun eğdireceğim.

I sh 43 15

Kutsalınız, İsrailin Yaratıcısı,
Kralınız RAB benim.>>

I sh 43 16

Denizde geçit, azgın sulara yol açan,
Atlarla savaş arabalarını,
Yiğit savaşçıları ve orduyu
Yola çıkaran RAB şöyle diyor:

I sh 43 18

<<Onlar yattı, kalkamaz oldu,
Fitil gibi bastırılıp söndürüldüler.
<<Olup bitenlerin üzerinde durmayın,
Düşünmeyin eski olayları.

I sh 43 19

Bakın, yeni bir şey yapıyorum!
Olmaya başladı bile, farketmiyor musunuz?
Çölde yol, kurak topraklarda ırmaklar yapacağım.

I sh 43 20

Kır hayvanları, çakallarla baykuşlar beni yüceltecek.
Çünkü seçtiğim halkın içmesi için çölde su,
Kurak yerlerde ırmaklar sağladım.

I sh 43 21

Kendim için biçim verdiğim bu halk
Bana ait olan övgüleri ilan edecek.>>

I sh 43 22

<<Ne var ki, ey Yakup soyu,
Yakardığın ben değilim,
Benden usandın, ey İsrail.

I sh 43 23

Yakmalık sunu için bana davar getirmediğini,
Kurbanlarınızıyla beni onurlandırmadığını.
Sizi sunularla uğraştırmadım,
Günnük isteyerek sizi usandırmadım.

I sh 43 24

Benim için güzel kokulu kamış satın almadınız,
Doyurmadınız beni kurbanlarınızın yağıyla.
Tersine, beni günahlarınızla uğraştırdınız,
Suçlarınızıyla usandırdınız.

I sh 43 25

Kendi uğruna suçlarınızı silen benim, evet benim,
Günahlarınızı anmaz oldum.

I sh 43 26

<<Geçmiş bana anımsatın, hesaplaşalım,
Haklı çıkmak için davanızı anlatın.

I sh 43 27

İlk atanız günah işledi,
Sözcüleriniz bana başkaldırdı.

I sh 43 28

Bu yüzden tapınak görevlilerini bayağılaştırdım;
Yakup soyunu bütününle yıkama,
İsrail'i rezilliliğe mahkûm ettim.>>

I sh 44 1

<<Şimdi, ey kulum Yakup soyu,
Seçtiğim İsrail halkı, dinle!

I sh 44 2

Seni yaratan, rahimde sana biçim veren,
Sana yardım edecek olan RAB şöyle diyor:

I sh 44 3

<Korkma, ey kulum Yakup soyu,
Ey seçtiğim Yeşurun! verilen bir addır.
<< <Susamış toprağı sulayacak,
Kurumuş toprakta dereler akıtacağım.
Çocuklarının üzerine Ruhumu dökerek,
Soyunu kutsayacağım.

I sh 44 4

Akarsu kıyısında otlar arasında yükselen
Kavaklar gibi boy atacaklar.>

I sh 44 5

<<Kimi, <Ben RABbe aitim> diyecek,
Kimi Yakup adını alacak,
Kimi de eline <RABbe ait> yazıp
İsrail adını benimseyecek.>>

I sh 44 6

RAB, İsrailin Kralı ve Kurtarıcısı,
Her Şeye Egemen RAB diyor ki,
<<İlk ve son benim,
Benden başka Tanrı yoktur.

I sh 44 7

Benim gibi olan var mı? Haber versin.
Ezeli halkımı var ettiğimden beri olup bitenleri,
Bundan sonra olacakları söyleyip sıralasın,
Evet, gelecek olayları bildirsin!

I sh 44 8

Yılmayın, korkmayın!
Size çok önceden beri söyleyip açıklamadım mı?
Tanıklarım sizsiniz.
Benden başka Tanrı var mı?
Hayır, başka Kaya yok;
Ben bir başkasını bilmiyorum.>>

I sh 44 9

Putlara biçim verenlerin hepsi boş insanlardır.
Değer verdikleri nesneler hiçbir işe yaramaz.
Putların tanıkları onlardır;

Ne bir şey görür ne de bir şey bilirler.
Bunun sonucunda utanç içinde kalacaklar.

I sh 44 10

Kim yararsız ilaha biçim vermek,
Dökme put yapmak ister?

I sh 44 11

Bakın, bu putlarla uğraşanların hepsi utanacak.
Onları yapanlar salt insan.

I sh 44 12

Hepsi toplanıp yargılanmaya gelsin.
Dehşete düşecek, utanacaklar birlikte.

I sh 44 12

Demirci aletini alır,
Kömür ateşinde çalışır,
Çekiçle demire biçim verir.

I sh 44 13

Güçlü koluyla onu işler.
Acıkır, güçsüz kalır, su içmeyince tükenir.

I sh 44 13

Marangoz ipe ölçü alır,
Tahtayı tebeşirle çizer.
Raspayla tahtayı biçimlendirir,

I sh 44 14

Pergelle işaretler, insan biçimi verir.
İnsan güzelliğinde,

I sh 44 14

Evde duracak bir put yapar.
İnsan kendisi için sedir ağaçları keser,
Palamut, meşe ağaçları alır.

I sh 44 15

Ormanda kendine bir ağaç seçer.
Bir çam diker, ama ağacı büyüten yağmurdur.

I sh 44 15

Sonra ağaç odun olarak kullanılır.
İnsan aldığı odunla hem ısınır,

I sh 44 16

Hem tutuşturup ekmek pişirir,
Hem de bir ilah yapıp tapınır.

I sh 44 16

Yaptığı putun önünde yere kapanır.
Odunun bir kısmını yakar,

I sh 44 17

Ateşinde et kızartıp karnını doyurur.
Isınınca bir oh çeker,

I sh 44 17

<<Isındım, ateşin sıcaklığını duyuyorum>> der.
Artakalan odundan kendine bir ilah,

I sh 44 18

Oyma put yapar;
Önünde yere kapanıp ona tapınır,

I sh 44 18

<<Beni kurtar, çünkü ilahım sensin>> diye yakarır.
Böyleleri anlamaz, bilmez.

I sh 44 19

Çünkü gözleri de zihinleri de öylesine kapalı ki,
Görmez, anlamazlar.

I sh 44 19

Durup düşünmez, bilmez,
Anlamazlar ki şöyle desinler:

I sh 44 20

<<Odunun bir kısmını yakıp
Ateşinde ekmek pişirdim, et kızartıp yedim.

I sh 44 20

Artakalanından iğrenç bir şey mi yapayım?
Bir odun parçasının önünde yere mi kapanayım?>>

I sh 44 20

Külle besleniyorlar.
Aldanan yürekleri onları saptırıyor.

I sh 44 21

Canlarını kurtaramaz,
<<Sağ elimdeki şu nesne aldatıcı değil mi?>> diyemezler.

I sh 44 21

<<Ey Yakup soyu, ey İsrail,
Söylediklerimi anımsayın, çünkü kulumsunuz.

I sh 44 22

Size ben biçim verdim, kulumsunuz;
Seni unutmam, ey İsrail.

I sh 44 22

İsyanlarınızı bulut gibi,
Günahlarınızı sis gibi sildim.

I sh 44 23

Bana dönün, çünkü sizi kurtardım.>>
Sevinçle haykırın, ey gökler,

I sh 44 23

Çünkü bunu RAB yaptı.
Haykırın, ey yerin derinlikleri.

I sh 44 24

Ey dağlar, ey orman, ormandaki her ağaç,
Sevinç çığlıklarına katılın.

I sh 44 24

Çünkü RAB Yakup soyunu kurtararak
İsrailde görkemini gösterdi.

I sh 44 24

Sizi kurtaran,
Size rahimde biçim veren RAB diyor ki,
<<Her şeyi yaratan,
Göklere yalnız başına geren,
Yeryüzünü tek başına seren,
Sahte peygamberlerin belirtilerini boşa çıkaran,
Falcılarla alay eden,
Bilgeleri geri çeviren,
Bilgilerini saçmalığa dönüştüren,

The Holy Bible in Turkish
Kulunun sözlerini yerine getiren,
Ulaklarının peygamberlik sözlerini gerçekleştiren,
Yeruşalim için, <İçinde oturulacak>,
Yahuda kentleri için, <Yeni den kurulacak,
Yıkıntılarını onaracağım> diyen;
Engine, <Kuru! Sularını kurutacağım> diyen,
Koreş için, <O çobanımdır,
Her istediğimi yerine getirecek>,
Yeruşalim için, <Yeni den kurulacak>,
Tapınak için, <Temeli atılacak> diyen RAB benim.>>

- I sh 45 1 RAB meshettiği kişiye,
Sağ elinden tuttuğu Koreşe sesleniyor.
Uluslara onun önünde baş eğdirecek,
Kralları silahsızlandıracakfö,
Bir daha kapanmayacak kapılar açacak.
Ona şöyle diyor:
- I sh 45 2 <<Senin önün sıra gidip
Dağları düzleyecek,
Tunç kapıları kırıp
Demir sürgülerini parçalayacağım.
Seni adınla çağıranın
Ben RAB, İsrailin Tanrısı olduğumu anlayasın diye
Karanlıkta kalmış hazineleri,
Gizli yerlerde saklı zenginlikleri sana vereceğim.
Sen beni tanımadığın halde
Kulum Yakup soyu ve seçtiğim İsrail uğruna
Seni adınla çağırıp onurlu bir unvan vereceğim.
- I sh 45 5 RAB benim, başkası yok,
Benden başka Tanrı yok.
Beni tanımadığın halde seni güçlü kılacağım.
Öyle ki, doğudan batıya dek
Benden başkası olmadığını herkes bilsin.
RAB benim, başkası yok.
- I sh 45 7 Işığın biçimlendiren, karanlığı yapan,
Esenliği ve felaketi yaratan,
Bütün bunları yapan RAB benim.
Ey gökler, yukarıdan doğruluk damlatın,
Ey bulutlar, doğruluk yağdırın.
Toprak yarılsın, kurtuluş meyvesi versin,
Onunla birlikte doğruluk yetiştirsin.
Bunları yaratan RAB benim.>>
- I sh 45 9 Kendine biçim verenle çekişenin vay haline!
Kil, topraktan yapılmış çömlek parçası,
Kendisine biçim verene, <<Ne yapıyorsun?
Yarattığın nesnenin tutacağı yok>> diyebilir mi?
Babasına, <<Dünyaya ne getirdin?>>
Ya da annesine, <<Ne biçim şey doğurdun?>>
Diyenin vay haline!
- I sh 45 11 İsrailin Kutsalı,
Ona biçim veren RAB diyor ki,
<<Çocuklarımdan geleceği hakkında beni sorgulayabilir,
Ellerimin yapıtları hakkında bana buyruk verebilir misiniz?
Dünyayı ben yaptım,
Üzerindeki insanı ben yarattım.
Benim ellerim gerdi gökleri,
Bütün gök cisimleri benim buyruğumda.
Koreşi doğrulukla harekete geçirecek,
Yollarını düzleyeceğim.
Kentimi o onaracak,
Sürgünlerimi ücret ya da ödül almadan o özgür kılacak.>>
Böyle diyor Her Şeye Egemen RAB.
- I sh 45 14 RAB diyor ki,
<<Mısrırın ürettikleri,
Kuşun ticaret gelirleri
Ve uzun boylu Sevalılar size gelecek, sizin olacak.
Zincire vurulmuş olarak ardınızsıra yürüyecekler.
Önünüzde yere kapanıp yalvaracaklar:
<Tanrı yalnız sizindir,
Başkası, başka Tanrı yok.>>
Gerçekten sen kendini gizleyen bir Tanrısın,
Ey İsrailin Tanrısı, ey Kurtarıcı!
- I sh 45 16 Put yapanların hepsi utandırılacak, rezil olacak.

I sh	45	17	Utanç içinde uzaklaşacaklar. Ama İsrail RAB tarafından kurtarılacak, Sonsuza dek sürecek kurtuluşu. Çağlar boyunca utandırılmayacak, Asla rezil olmayacak.
I sh	45	18	Çünkü gökleri yaratan RAB, Dünyayı yaratıp biçimlendiren, pekiştiren, Üzerinde yaşanmasını diye değil, yaşansın diye Biçimlendiren RAB -Tanrı Odur- şöyle diyor: <<RAB benim, başkası yok.
I sh	45	19	Ben gizlide, Karanlıklar ülkesinin bir köşesinde konuşmadım. Yakup soyuna, <Beni olmayacak yerlerde arayın> demedim. Doğru olanı söyleyen, adil olanı bildiren RAB benim.>>
I sh	45	20	<<Ey sizler, uluslardan kaçıp kurtulanlar, Toplanıp gelin, birlikte yaklaşın! Tahtadan oyma putlar taşıyan, Kurtaramayan ilahlara yakaranlar bilgisi zdir.
I sh	45	21	Konuşun, davanızı sunun, Birbirinize danışın. Bunları çok önceden duyurup bildiren kim? Ben RAB, bildirmedi mi? Benden başka Tanrı yok, adil Tanrı ve Kurtarıcı benim. Yok benden başkası.
I sh	45	22	<<Ey dünyanın dört bucağındakiler, Bana dönün, kurtulursunuz. Çünkü Tanrı benim, başkası yok.
I sh	45	23	Kendi üzerime ant içtim, Ağzımdan çıkan söz doğrudur, boşa çıkmaz: Her diz önümde çökecek, Her dil bana ant içecek.
I sh	45	24	<<Benim için şöyle diyecekler: <Doğruluk ve güç yalnız RABdedir>, İnsanlar ona gelecek. RABbe öfkelenenlerin hepsi utandırılacak.
I sh	45	25	Ama bütün İsrail soyu RAB tarafından aklanacak, O'nunla övünecek.
I sh	46	1	<<İlah Bel diz çökmüş, ilah Nebo sinmiş, Putları hayvanlara, öküzlere yüklenmiş gidiyor. Taşınan bu nesneleriniz ağırlık, Yorgun hayvana yük oldu.
I sh	46	2	Birlikte sinmiş, diz çökmüşler, Putlarını yük olmaktan kurtaramıyorlar. Sürgüne gidecek onlar.
I sh	46	3	<<Ey Yakup soyu, İsrailin sağ kalanları, Doğdunuz doğalı yüklendiğim, Rahimden çıktınız çalkılı taşıdığım sizler, Dinleyin beni:
I sh	46	4	Siz yaşlanıncaya dek ben oyum; Saçlarınız ağarıncaya dek Ben yükleneceğim sizi. Sizi ben yarattım, ben taşıyacağım, Evet, sizi ben yüklenecek, ben kurtaracağım.
I sh	46	5	<<Beni kime benzetecek, Kime denk tutacaksınız? Kiminle karşılayacaksınız ki, benzer olalım?
I sh	46	6	Kimisi bol keseden harcadığı altından, Terazide tarttığı gümüşten Ücret karşılığında kuyumcuya ilah yaptırır, Önünde yere kapanıp tapınır.
I sh	46	7	Onu omuzlayıp taşır, yerine koyar. Öylece durur put, yerinden kıınıldamaz. Kendi sine yakarana yanı t veremez, Onu sıkıntısından kurtaramaz.
I sh	46	8	<<Bunu anımsayın, ey başkaldıranlar, Adam olun, aklınızı zdan çıkarmayın!
I sh	46	9	Çok önceden beri olup bitenleri anımsayın. Çünkü Tanrı benim, başkası yok. Tanrı benim, benzerim yok.
I sh	46	10	Sonu ta başlangıçtan, Henüz olmamış olayları çok önceden bildiren,

I sh	46	11	<p>«Tasarım gerçekleştirecek, İstediğim her şeyi yapacağım» diyen benim. Doğudan yırtıcı kuşu, Uzak bir ülkeden Tasarımı gerçekleştirecek adamı çağıran benim. Evet, bunları söyledim, Kesinlikle yerine getirecek, Tasarladığımı yapacağım mutlaka.</p>
I sh	46	12	<p>«Ey dikbaşlılar, doğruluktan uzak olanlar, Dinleyin beni!</p>
I sh	46	13	<p>Zaferim yaklaştı, uzak değil; Kurtuluşum gecikmeyecek. Güzelliğim olan İsrail için Siyon'u kurtaracağım.»</p>
I sh	47	1	<p>«Ey Babil, erden kız, İn aşağı, toprağa otur. Ey Kıldani kızı, Tahtın yok artık, yere otur. Bundan böyle, «Nazik, narin» demeyecekler sana.</p>
I sh	47	2	<p>Bir çift değirmen taşı al da un öğüt, Çıkar peçeni, kaldır eteğini. Baldırını aç, ırmaklardan geç.</p>
I sh	47	3	<p>Çıplaklığın sergilenecek, mahrem yerlerin görünecek. Öç alacağım, kimseyi esirgemeyeceğim.»</p>
I sh	47	4	<p>Bizim kurtarıcımız İsrailin Kutsalıdır. Onun adı «Her Şeye Egemen RAB'dir!»</p>
I sh	47	5	<p>RAB diyor ki, «Ey Kıldani kızı, Karanlığa çekilip sessizce otur. Çünkü bundan böyle «Ülkeler kraliçesi» demeyecekler sana.</p>
I sh	47	6	<p>Halkıma öfkelenmiş, Mirasım olduğu halde onu bayağılaştırıp Eline teslim etmiştim. Ama sen onlara acımadın, Yaşlılara bile çok ağır bir boyunduruk yükledin.</p>
I sh	47	7	<p>«Sonsuza dek kraliçe olacağım» diye düşünüyordun, Bunları aklına getirmedin, sonuçlarını düşünmedin.</p>
I sh	47	8	<p>«Ey şimdi güvenlikte yaşayan zevk düşkünü, İçinden, «Kraliçe benim, başkası yok; Hiç dul kalmayacak, Evlat acısı görmeyeceğim» diyorsun. Dinle şimdi:</p>
I sh	47	9	<p>Bir gün içinde ikisi birden başına gelecek: Çok sayıda büyüye, etkili muskalarına karşın Hem dul kalacak, Hem evlat acısını alabildiğine yaşayacaksın.</p>
I sh	47	10	<p>«Kötülüğüne güvendin, «Beni gören yok» diye düşündün. Bilgin ve bilgeliğin seni saptırdı. İçinden, «Kraliçe benim, başkası yok» diyordun.</p>
I sh	47	11	<p>Né var ki, felakete uğrayacaksın. Onu durduracak büyü yok elinde, Başına gelecek belayı önleyemeyeceksin. Üzerine ansızın hiç beklemediğin bir yıkım gelecek.</p>
I sh	47	12	<p>Gençliğinden beri emek verdiğin Muskalarına, çok sayıda büyüye devam et; Belki yararını görür, Kimilerini titretirsin.</p>
I sh	47	13	<p>Aldığın öğütlerin çokluğu Seni tüketti. Yıldız falcıların, yıldızbilimcilerin, Ay başlarında ne olacağını bildirenlerin, Şimdi kalksınlar da Başına geleceklerden seni kurtarsınlar.</p>
I sh	47	14	<p>«Bak, hepsi anızdan farksız, Ateş yakacak onları. Canlarını alevden kurtaramayacaklar. Ne ısınmak için kor, Ne de karşısında oturulacak ateş olacak.</p>
I sh	47	15	<p>Emek verdiğin adamlar böyle olacak. Gençliğinden beri alışveriş ettiğin herkes Kendi yoluna gidecek,</p>

Ish	48	1	<<Dinle, ey Yakup soyu! İsrail adıyla anılan, Yahuda soyundan gelen, RABbin adıyla ant içen sizler, İsrailin Tanrısına yakarır, Ama bunu doğrulukla, içtenlikle yapmazsınız. Kutsal kentli olduğunuzu, İsrailin Tanrısına dayandığınızı ileri sürersiniz. Onun adı Her Şeye Egemen RABdir. Olup bitenleri çok önceden bildirdim, Ağzımı açıp duyurdum. Ansızın yaptım ve gerçekleştiler. İnatçı olduğunuzu, Tunç alınlı, demir boyunlu olduğunuzu bildiğim için Bunları size çok önceden bildirdim, Olmadan önce duyurdum. Yoksa, <Bunları yapan putlarımızdır, Olmalarını buyuran Oyma ve dökme putlarımızdır> derdiniz. Bunları duydunuz, hepsini inceleyin. Peki, kabul etmeyecek misiniz? Şimdiden size yeni şeyler, Bilmediğiniz gizli şeyler açıklayacağım. Bunlar şimdi yaratılıyor, Geçmişte değil; Bugüne kadar duymadınız, Yoksa, <Bunları biliyorduk> derdiniz. Ne duydunuz, ne de anladınız, Öteden beri kulaklarınız tıkalı. Ne denli hain olduğunuzu biliyorum, Doğuştan isyankâr olduğunuz biliniyor. Adım uğruna öfkemi geciktiriyorum. Ünümden ötürü kendimi tutuyorum, Yoksa sizi yok ederdim.
Ish	48	2	Bakın, gümüşü arıttır gibi olmasa da sizleri arıttım, Sıkıntı ocağında denedim. Bunu kendim için, evet, kendim için yapıyorum. Adımı bayağılaştırmanızı nasıl hoş görebilirim? Bana ait olan onuru başkasına vermem.>>
Ish	48	3	<<Ey Yakup soyu, çağırdığım İsrail, beni dinle: Ben Oyum; ilk Benim, son da Benim. Yeryüzünün temelini elimle attım, Gökleri sağ elim gerdi. Onları çağırdığımda Birlikte önümde dikilirler.
Ish	48	4	<<Toplanıp dinleyin hepiniz: Putlardan hangisi bunları önceden bildirebildi? RABbin sevdiği kişi Onun Babile karşı tasarladığını yerine getirecek. Gücünü Kildanilere karşı kullanacak.
Ish	48	5	Ben, evet, ben söyledim, onu ben çağırdım, Onu getirdim, görevini başaracak.
Ish	48	6	<<Yaklaşın bana, dinleyin söyleyeceklerimi: Başlangıçtan beri açıkça konuştum, O zamandan bu yana oradayım.>> Egemen RAB şimdi beni ve Ruhunu gönderiyor. Sizleri kurtaran İsrailin Kutsalı RAB diyor ki, <<Yararlı olanı size öğreten, Gitmeniz gereken yolda sizi yürüten Tanrınız RAB benim.
Ish	48	7	<<Keşke buyruklarıma dikkat etseydiniz! O zaman esenliğiniz ırmak gibi, Doğruluğunuz denizin dalgaları gibi olurdu.
Ish	48	8	Soyunuz kum gibi, Torunlarınız kum taneleri gibi olurdu. Adları ne unutulur, Ne de huzurumdan yok olurdu.>>
Ish	48	9	Babilden çıkın, Kildanilerden kaçın, Sevinç çılgınlıklarıyla ilan edin bunu, Haberini duyurun, dünyanın dört bucağına yayın. <<RAB, kulu Yakupun soyunu kurtardı>> deyin.
Ish	48	10	
Ish	48	11	
Ish	48	12	
Ish	48	13	
Ish	48	14	
Ish	48	15	
Ish	48	16	
Ish	48	17	
Ish	48	18	
Ish	48	19	
Ish	48	20	

I sh	48	21	Onları çöllerden geçirirken susuzluk çekmediler, Onlar için sular akıttı kayadan, Kayayı yardı, sular fışkırdı.
I sh	48	22	<<Kötülere esenlik yoktur>> diyor RAB.
I sh	49	1	Ey kıyı halkları, işitin beni, Uzaktaki halklar, iyi dinleyin. RAB beni ana rahmindeyken çağırdı, Annemin karnındayken adımları koydu.
I sh	49	2	Ağzımı keskin kılıç yaptı, Elinin gölgesinde gizledi beni. Beni keskin bir ok yaptı, Kendi ok kılıfına sakladı.
I sh	49	3	Bana, <<Kulumsun, ey İsrail, Görkemimi senin aracılığıyla göstereceğim>> dedi.
I sh	49	4	Ama ben, <<Boşuna emek verdim>> dedim, <<Gücümü boş yere, bir hiç için tükettim. RAB yine de hakkımı savunur, Tanrım yaptıklarımın karşılığını verir.>>
I sh	49	5	Kulu olmam için, Yakup soyunu kendisine geri getirmem, İsraili önünde toplamam için Rahimde beni biçimlendiren RAB şimdi şöyle diyor: -Onun gözünde onurluyum, Tanrım bana güç kaynağı oldu. -
I sh	49	6	<<Yakupun oymaklarını canlandırmak, Sağ kalan İsrailiileri geri getirmek için Kulum olman yeterli değil. Seni uluslara ışık yapacağım. Öyle ki, kurtarışım yeryüzünün dört bucağına ulaşsın.>>
I sh	49	7	İnsanların hor gördüğüne, Ulusların öğrendiğine, Egemenlerin kulu olana İsrailin Kurtarıcısı ve Kutsalı RAB diyor ki, <<Seni seçmiş olan İsrailin Kutsalı sadık RABden ötürü Krallar seni görünce ayağa kalkacak, Önderler yere kapanacak.>>
I sh	49	8	RAB şöyle diyor: <<Lütuf zamanında seni yanıtlayacağım, Kurtuluş günü sana yardım edecek, Seni koruyacağım. Seni halka antlaşma olarak vereceğim. Öyle ki, yıkık ülkeyi yeniden kurasın, Mülk olarak yeni sahiplerine veresin.
I sh	49	9	Tutsaklara, <Çıkın>, Karanlıktakilere, <Dışarı çıkın> diyeceksin. Yol boyunca beslenecek, Her çıplak tepede otlak bulacaklar.
I sh	49	10	Acıkmayacak, susamayacaklar, Kavurucu sıcak ve güneş çarpmayacak onları. Çünkü onlara merhamet eden kendilerine yol gösterecek Ve onları pınarlara götürececek.
I sh	49	11	Bütün dağlarımı yola dönüştürecek, Anayollarım yükseltilecek.
I sh	49	12	İşte halkım ta uzaklardan, Kimi kuzeyden, kimi batıdan, kimi de Siniimden gelecek.>>
I sh	49	13	Ey gökler, sevinçle haykırın, Neşeyle coş, ey yeryüzü! Ey dağlar, sevinç çığlıklarına katılın, Çünkü RAB halkını avutacak, Ezilene merhamet gösterecek.
I sh	49	14	Oysa Siyon, <<RAB beni terk etti, Rab beni unuttu>> diyordu.
I sh	49	15	Ama RAB, <<Kadın emzikteki çocuğunu unutabilir mi?>> diyor, <<Rahminden çıkan çocuktan sevecenliği esirger mi? Kadın unutabilir, Ama ben seni asla unutmam.
I sh	49	16	Bak, adını avuçlarıma kazıdım, Duvarlarını gözlüyorum sürekli.
I sh	49	17	Oğulların koşar adım geliyor, Seni yıkıp vuran edenlerse çıkıp gidecek.
I sh	49	18	Başını kaldır da çevrene bir bak: Hepsi toplanmış sana geliyor.

			The Holy Bible in Turkish
I sh	49	19	Ben RAB, varlığım hakkı için diyorum ki, Onların hepsi senin süsün olacak, Bir gelin gibi takınacaksın onları. «Çünkü yıkılmış, viraneye dönmüştün, Ülken yerle bir olmuştu. Ama şimdi halkına dar geleceksin, Seni harap etmiş olanlar senden uzak duracaklar. Yitirdiğini sandığın çocuklarının sesini yine duyacaksın: «Burası bize dar geliyor, Yaşayacak bir yer ver bize» diyecekler.
I sh	49	20	0 zaman içinden, «Kim doğurdu bunları bana?» diyeceksin, «Çocuklarımı yitirmiştim, doğuramıyordum. Sürgüne gönderilmiş, dışlanmıştım. Öyleyse bunları kim büyüttü? Yapayalnız kalmıştım, Nereden çıkıp geldi bunlar?» >>
I sh	49	21	Egemen RAB diyor ki, «Bakın, uluslara elimle işaret verdiğimde, Sancağımı yükselttiğimde halklara, Senin oğullarını kucaklarında getirecek, Kızlarını omuzlarında taşıyacaklar.
I sh	49	22	Krallar size babalık, Prensesler sütannelik yapacak, Yüzüstü yere kapanıp Ayaklarının tozunu yalayacaklar. 0 zaman benim RAB olduğumu anlayacaksın. Bana umut bağlayan utandırılmayacak.» >>
I sh	49	23	Güçlünün ganimeti elinden alınabilir mi? Zorbanın elindeki tutsak kurtulabilir mi? «Doğru olanın» (bkz. 25.
ayet).			
I sh	49	24	Ama RAB diyor ki, «Evet, güçlünün elindeki tutsaklar alınacak, Zorbanın aldığı ganimet de kurtarılacak. Seninle çekişenle ben çekişeceğim, Senin çocuklarını ben kurtaracağım. Sana zulmedenlere kendi etlerini yedireceğim, Tatlı şarap içmiş gibi kendi kanlarıyla sarhoş olacaklar. Böylece bütün insanlar bilecek ki Seni kurtaran RAB benim; Kurtarıcın, Yakup' un Güçlüsü benim.» >>
I sh	49	25	RAB şöyle diyor: «Boşadığım annenizin boşanma belgesi nerede? Hangi alacaklıma sattım sizi? Suçlarınızı yüzünden satıldınız, Anneniz isyanlarınız yüzünden dışlandı. Geldiğimde neden kimse yoktu, Çağırdığımda niçin yanıt veren olmadı? Sizi kurtaramayacak kadar kısa mı elim, Ya da gücüm yok mu sizi özgür kılmaya? Azarlayarak denizi kurutur, Irmakları çöle çeviririm. Su kalmayınca balıklar ölür ve kokar. Göklere karalar giydirir, Çul ederim onların örtüsünü.» >>
I sh	50	1	Yorgunlara sözle destek olmayı bileyim diye Egemen RAB bana eğitilmişlerin dilini verdi. Eğitilenler gibi dinleyeyim diye kulağımı uyandırır her sabah.
I sh	50	2	Egemen RAB kulağımı açtı, Karşı koymadım, geri çekilmedim. Bana vuranlara sırtımı açtım, Yanaklarımı uzattım sakalımı yollarına. Aşağılamalardan, tükürükten yüzümü gizlemedim.
I sh	50	3	Egemen RAB bana yardım ettiği için Utanç duymam. Kararımdan dönmemiş, Utandırılmayacağımı bilirim. ettim» >>.
I sh	50	4	Beni haklı çıkaran yakınımda. Benden davacı olan kim, yüzleşelim, Kimdir hasmım, karşıma çıksın.
I sh	50	5	Bana yardım eden Egemen RABdir, Kim suçlu çıkaracak beni?
I sh	50	6	
I sh	50	7	
I sh	50	8	
I sh	50	9	

The Holy Bible in Turkish

Onların hepsi giysi gibi eskiyecek,
Tümünü güve yiyip bitecek.

Ish 50 10

Aranızda RABden korkan,
Kulunun sözünü dinleyen kim var?
Karanlıkta yürüyen, ışığı olmayan,
RABbin adına güvensin, Tanrısına dayansın.

Ish 50 11

Ama ateş yakan,
Alevli oklar kuşanan sizler, hepiniz,
Ateşinizin aydınlığında,
Tutuşturduğunuz alevli okların arasında yürüyün.
Benden alacağınız şudur:

Ish 51 1

Azap içinde yatacaksınız.
<<Doğruluğun ardından giden,
RABbe yönelen sizler, beni dinleyin:
Yontulduğunuz kayaya,

Ish 51 2

Çıkarıldığınız taş ocağına bakın.
Atanız İbrahime, sizi doğuran Saraya bakın.
Çağırdığımda tek kişiydi İbrahim,
Ama ben onu kutsayıp çoğalttım.>>

Ish 51 3

RAB Siyonu ve bütün yıkıntılarını avutacak.
Siyon çölünü Adene, bozkırı RABbin bahçesine döndürecek.
Orada coşku, sevinç,
Şükran ve ezgi olacak.

Ish 51 4

<<Beni dinle, ey halkım,
Bana kulak ver, ey ulusum!
Yasa benden çıkacak,
Halklara ışık olarak adaletimi yerleştireceğim.

Ish 51 5

Zaferim yaklaştı,
Kurtarışım ortaya çıktı.
Halkları gücümle yöneteceğim.
Kıyı halkları bana umut bağladı,
Umutla gücümü bekliyorlar.

Ish 51 6

Başınızı kaldırıp göklere bakın,
Aşağıya, yeryüzüne bakın.
Çünkü bu gökler duman gibi dağılacak,
Giysi gibi eskiyecek yeryüzü;
Üzerinde yaşayanlar sinek gibi ölecek.
Ama benim kurtarışım sonsuz olacak,
Ardı kesilmeyecek zaferimin.

Ish 51 7

<<Ey sizler, doğru olanı bilenler,
Yasamı yüreğinde taşıyan halk, dinleyin beni!
İnsanların aşağılamalarından korkmayın,
Yılmayın sövgülerinden.

Ish 51 8

Güvenin yediği giysi gibi,
Kurtçuğun yediği yapağı gibi yitecekler.
Oysa zaferim sonsuza dek kalacak,
Kurtarışım kuşaklar boyu sürecek.>>

Ish 51 9

Uyan, ey RABbin gücü, uyan, kudreti kuşan!
Eski günlerde, önceki kuşaklar döneminde olduğu gibi uyan!
Rahavı parçalayan,
Deniz canavarının bedenini deşen sen değil miydin?

Ish 51 10

Denizi, engin suların derinliklerini kurutan,
Kurtulanların geçmesi için
Denizin derinliklerini yola çeviren sen değil miydin?

Ish 51 11

RABbin kurtarıkları dönecek,
Sevinçle haykıarak Siyona varacaklar.
Yüzlerinde sonsuz sevinç olacak.
Onların olacak coşku ve sevinç,
Üzüntü ve inilti kaçacak.

Ish 51 12

RAB diyor ki,
<<Sizi avutan benim, evet benim.
Siz kimsiniz ki, ölümlü insandan,
Ottan farksız insanoğlundan korkarsınız?

Ish 51 13

Sizi yaratan, gökleri geren,
Dünyanın temellerini atan RABbi
Nasil olur da unutursunuz?
Sizi yok etmeye hazırlanan zalimin öfkesinden
Neden gün boyu yılıp duruyorsunuz?
Hani nerede zalimin gazabı?

Ish 51 14

Zincire vurulmuş tutsaklar
Çok yakında özgürlüğe kavuşacak.
Ölüm çukuruna inmeyecek,

The Holy Bible in Turkish

I sh	51	15	Aç kalmayacaklar. Tanrınız RAB benim. Dalgalar gürlesin diye denizi çalkalayan benim.>> Onun adı Her Şeye Egemen RABdir!
I sh	51	16	<<Sözlerimi ağzına koydum, Seni elimin gölgesiyle örttüm; Gökleri yerleştirmen, Yeryüzünün temellerini atman Ve Siyona, <Halkım sensin> demen için...>> Uyan, ey Yeruşalim, uyan, kalk ayağa! Sen ki, RABbin gazap kâsesini Onun elinden içtin. Tamamını içtin sersemleten kâsenin.
I sh	51	17	Doğurduğun bunca oğuldan sana yol gösteren yok, Elinden tutan da yok büyüttüğün bunca oğuldan.
I sh	51	18	Başına çifte felaket geldi, kim başsağlığı dileyecek?
I sh	51	19	Yıkım ve kıırım, kıtlık ve kılıç. Nasıl avutayım seni?
I sh	51	20	Oğulların baygın, ağa düşmüş ahular gibi Her sokak başında yatıyor. RABbin öfkesine de Tanrının azarlayışına da doymuşlar.
I sh	51	21	Bu nedenle, ey ezilmiş Yeruşalim, Şarapsız sarhoş olmuş halk, şunu dinle!
I sh	51	22	Egemenin RAB, kendi halkını savunan Tanrın diyor ki, <<Seni sersemleten kâseyi, gazabımın kâsesini Elinden aldım. Bir daha asla içmeyeceksin ondan.
I sh	51	23	Onu sana eziyet edenlerin eline vereceğim; Onlar ki sana, <Yere yat da Üzerinden geçelim> dediklerinde, Sırtını toprak, yol ettin.>> Uyan, ey Siyon, uyan, kudretini kuşan. Ey Yeruşalim, kutsal kent, güzel giysilerini giy. Çünkü sünnetsizlerle murdarlar Kapılarından asla içeri girmeyecek artık.
I sh	52	1	Üzerindeki tozu silk! Kalk, ey Yeruşalim, tahtına otur, Boynundaki zinciri çöz, Ey Siyon, tutsak kız.
I sh	52	2	RAB diyor ki, <<Karşılıksız satılmıştınız, Parasız kurtulacaksınız.>> Egemen RAB diyor ki, <<Halkım gurbette yaşamak için önce Mısıra inmişti. Şimdi de Asurlular onları ezdi. Halkım boş yere alınıp götürüldü, Benim burayla ne ilgim kaldı?>> diyor RAB, <<Yöneticileri feryat ediyor, Adıma günboyu sövülüyor>> diyor RAB.
I sh	52	3	<<Bundan ötürü halkım adımı bilecek, 0 gün, <İşte ben> diyenin ben olduğumu anlayacak.>> Dağları aşıp gelen müjdecinin ayakları ne güzeldir! 0 müjdeci ki, esenlik duyuruyor. İyilik müjdesi getiriyor, kurtuluş haberi veriyor.
I sh	52	4	Siyon halkına, <<Tanrınız egemenlik sürüyor!>> diye ilan ediyor.
I sh	52	5	Dinleyin! Bekçilerinizi seslerini yükseltiyor, Hep birlikte sevinçle haykırıyorlar. Çünkü RABbin Siyona dönüşünü gözleriyle görmekteler!
I sh	52	6	Ey Yeruşalim yıkıntıları, Hep birlikte sevinçle haykırıp bağırın! Çünkü RAB halkını avuttu, Yeruşalimi kurtardı.
I sh	52	7	Bütün ulusların gözü önünde Kutsal kolunu sıvadı, Dünyanın dört bucağı Tanrımızın kurtuluşunu görecek.
I sh	52	8	Çekilin, çekilin, oradan çıkın, Murdara dokunmayın. Oradan çıkıp temizlenin, Ey RABbe tapınma araçlarını taşıyan sizler!
I sh	52	9	Aceleyle çıkmayacak, Kaçıp gitmeyeceksiniz;
I sh	52	10	
I sh	52	11	
I sh	52	12	

The Holy Bible in Turkish

Çünkü RAB önünüzden gidecek,
İsrail'in Tanrısı artçınız olacak.
Bakın, kulum başarılı olacak;
Üstün olacak, el üstünde tutulup alabildiğine yüceltilecek.
Birçokları onun karşısında dehşete düşüyor;
Biçimi, görünüşü öyle bozuldu ki,
İnsana benzer yanı kalmadı;
Pek çok ulus ona şaşacak,
Onun önünde kralların ağızları kapanacak.
Çünkü kendilerine anlatılmamış olanı görececek,
Duymadıklarını anlayacaklar.
Verdiğimiz habere kim inandı?
RABbin gücü kime açıklandı?
O RABbin önünde bir fidan gibi,
Kurak yerdeki kök gibi büyüdü.
Bakılacak biçimden, güzelliğinden yoksundu.
Gönümüzü çeken bir görünüşü de yoktu.
İnsanlarca hor görüldü,
Yapayalnız bırakıldı.
Acılar adamıydı, hastalığı yakından tanıdı.
İnsanların yüz çevirdiği biri gibi hor görüldü,
Ona değer vermedik.
Aslında hastalıklarımızı o üstlendi,
Acılarımızı o yükledi.
Bizse Tanrı tarafından cezalandırıldığınızı,
Vurulup ezildiğini sandık.
Oysa, bizim isyanlarımız yüzünden onun bedeni deşildi,
Bizim suçlarımız yüzünden o eziyet çekti.
Esenliğimiz için gerekli olan ceza
Ona verildi.
Bizler onun yaralarıyla şifa bulduk.
Hepimiz koyun gibi yoldan sapmıştık,
Her birimiz kendi yoluna döndü.
Yine de RAB hepimizin cezasını ona yükledi.
O baskı görüp eziyet çektiyse de
Ağzını açmadı.
Kesime götürülen kuzu gibi,
Kırkıcıların önünde sessizce duran koyun gibi
Açmadı ağzını.
Acımasızca yargılanıp ölüme götürüldü.
Halkımın isyanı ve hak ettiği ceza yüzünden
Yaşayanlar diyarından atıldı.
Onun kuşağından bunu düşünen oldu mu?
Şiddete başvurmadığı,
Ağzından hileli söz çıkmadığı halde,
Ona kötülerin yanında bir mezar verildi,
Ama öldüğünde zenginin yanındaydı.
Ne var ki, RAB onun ezilmesini uygun gördü,
Acı çekmesini istedi.
Canını suç sunusu olarak sunarsa
Soyundan gelenleri görececek ve günleri uzayacak.
RABbin istemi onun aracılığıyla gerçekleşecek.
Canını feda ettiği için
Gördükleriyle hoşnut olacak.
RABbin doğru kulu, kendisini kabul eden birçoklarını aklayacak.
Çünkü onların suçlarını o üstlendi.
Bundan dolayı ona ünlüler arasında bir pay vereceğim,
Ganimeti güçlülerle paylaşacak.
Çünkü canını feda etti, başkaldıranlarla bir sayıldı.
Pek çoklarının günahını o üzerine aldı,
Başkaldıranlar için de yalvardı.
<<Çocuk doğurmayan ey kısır kadın,
Sevinç çılgınlıkları at;
Ey doğum ağrısı nedir bilmeyen sen,
Sevinçle haykır, bağır.
Çünkü terk edilmiş kadının,
Evlü kadından daha çok çocuğu olacaktır>> diyor RAB.
<<Çadırının alanını genişlet,
Perdelerini uzat, çekinme.
Gergi iplerini de uzat, kazıklarını sağlamlaştıır.
Çünkü sağa sola yayılacaksın,
Soyundan gelenler ulusları mülk edinecek,

Issız kentlere yerleşecek.

I sh 54 4

<<Korkma, ayıplanmayacaksın,
Utanma, aşağılanmayacaksın.
Unutacaksın gençliğinde yaşadığın utancı,
Dulluk ayıbını artık anmayacaksın.

I sh 54 5

Çünkü kocan, seni yaratandır.
Onun adı Her Şeye Egemen RAB'dir,
İsrail'in Kutsalıdır seni kurtaran.
Ona bütün dünyanın Tanrısı denir.>>

I sh 54 6

Tanrın diyor ki, <<RAB seni terk edilmiş,
Ruhu kederli bir kadın,
Genç yaşta evlenip sonra dışlanmış
Bir kadın olarak çağırıyor:

I sh 54 7

<Bir an için seni terk ettim,
Ama büyük sevecenlikle geri getireceğim.

I sh 54 8

Bir anlık taşkın öfkeyle senden yüz çevirmişt看,
Ama sonsuz sadakatle sana sevecenlik göstereceğim.> >>
Seni kurtaran RAB böyle diyor.

I sh 54 9

<<Bu benim için Nuh tufanı gibidir.
Nuh tufanının bir daha yeryüzünü
Kaplamayacağına nasıl ant içtimse,
Sana öfkelenmeyeceğime,
Seni azarlamayacağıma da ant içiyorum.
Dağlar yerinden kalksa, tepeler sarsılrsa da
Sadakatim senin üzerinden kalkmaz,
Esenlik antlaşmam sarsılmaz>>
Diyor sana merhamet eden RAB.

I sh 54 11

<<Ey kasırgaya tutulmuş,
Avuntu bulmamış ezik kent!
Taşlarını koyu harçla yerine koyacak,
Temellerini laciverttaşıyla atacağım.

I sh 54 12

Kale burçlarını yakuttan,
Kapılarını mücevherden,
Surlarını değerli taşlardan yapacağım.
Bütün çocuklarını ben RAB eğiteceğim,
Esenlikleri tam olacak.

I sh 54 14

Doğrulukla güçlenecek,
Baskıdan uzak olacak, korkmayacaksın.
Dehşet senden uzak kalacak, sana yaklaşmayacak.
Sana saldıran olursa, benden olmadığını bil.
Sana saldıran herkes önünde yenilgiye uğrayacak.

I sh 54 16

<<İşte, kor halindeki ateşi üfleyen,
Amaca uygun silah yapan demirciyi ben yarattım.
Yok etsin diye yıkıcıyı da ben yarattım.
Ama sana karşı yapılan hiçbir silah işe yaramayacak,
Mahkemede seni suçlayan her dili
Suçlu çıkaracaksın.

I sh 54 17

RAB'be kulluk edenlerin mirası şudur:
Onların gönenci bendendir>> diyor RAB.

I sh 55 1

<<Ey susamış olanlar, sulara gelin,
Parası olmayanlar, gelin, satın alın, yiyein.
Gelin, şarabı ve sütü parasız, bedelsiz alın.

I sh 55 2

Paranızı neden ekmek olmayana,
Emeğinizi doyurmayana harcıyorsunuz?
Beni iyi dinleyin ki, iyi olanı yiyesiniz,
Bolluğun tadını çıkarasınız!

I sh 55 3

<<Kulak verin, bana gelin.
Dinleyin ki yaşayasınız.
Ben de sizinle sonsuz bir antlaşma,
Davuta söz verdiğim kalıcı iyilikleri içeren bir antlaşma yapayım.
Bakın, onu halklara tanık,
Önder ve komutan yaptım.

I sh 55 4

Tanımadığınız ulusları çağıracaksınız,
Sizi tanımayan uluslar koş koş size gelecek.
Tanrınız RABden,
İsrail'in kutsalından ötürü gelecekler.
Çünkü RAB sizleri yüceltecek.>>

I sh 55 6

Bulma fırsatı varken RABbi arayın,
Yakındayken Ona yakarın.

I sh 55 7

Kötü kişi yolunu,
Fesatçı düşüncelerini bıraksın;
RABbe dönsün, merhamet bulur,

Tanrımıza dönsün, bol bol bağışlanır.

I sh 55 8

<<Çünkü benim düşüncelerim sizin düşünceleriniz değil, Sizin yollarınız benim yollarım değil>> diyor RAB.

I sh 55 9

<<Çünkü gökler nasıl yeryüzünden yüksekse, Yollarım da sizin yollarınızdan, Düşüncelerim düşüncelerinizden yüksektir.

I sh 55 10

Gökten inen yağmur ve kar, Toprağı sulamadan, yeri yeşertmeden, Ekinciye tohum, yiyene ekmek vermeden

I sh 55 11

Nasıl göğe dönmezse, Ağzımdan çıkan söz de öyle olacaktır. Bana boş dönmeyecek, İstemimi yerine getirecek, Yapması için onu gönderdiğim işi başaracaktır.

I sh 55 12

Sevinçle çıkacak, Esenlikle geri götürüleceksiniz. Dağlar, tepeler önünüzde sevinçle çığırarak, Kırdaki bütün ağaçlar alkış tutacak.

I sh 55 13

Dikenli çalı yerine çam, Isırgan yerine mersin ağacı bitecek. Bunlar bana ün getirecek, Yok olmayan sonsuz bir belirti olacak.>>

I sh 56 1

RAB şöyle diyor: <<Adil ve doğru olanı koruyup yerine getirin. Çünkü doğruluğum gelmek, Adaletim görünmek üzeredir.

I sh 56 2

Bunu yapan insana, Buna sımsıkı sarılan insanoğluna ne mutlu! Şabat Gününü tutar, bayağılaştırmaz, Her türlü kötülükten sakınır.>>

I sh 56 3

RABbe bağlanan hiçbir yabancı, <<Kuşkusuz RAB beni halkından ayıracak>>, Hiçbir hadım da, <<Ben kuru bir ağacım>> demesin.

I sh 56 4

Çünkü RAB diyor ki, <<Şabat günlerimi tutan, Beni hoşnut eden seçen, Antlaşmama sımsıkı bağlı kalan hadıma

I sh 56 5

Evimde, evimin dört duvarı arasında Oğullardan da kızlardan da daha iyi bir anıt ve ad vereceğim; Yok edilemez, ebedi bir ad olacak bu.

I sh 56 6

<<RABbe hizmet etmek, Onun adını sevmek, Kulu olmak için ona bağlanan yabancıları, Şabat Gününü tutan, bayağılaştırmayan, Antlaşmama sımsıkı bağlı kalan herkesi,

I sh 56 7

Kutsal dağıma getirip Dua evimde sevindireceğim. Yakmalık sunularıyla kurbanları Sunağımda kabul edilecek, Çünkü evime <Bütün ulusların dua evi> denecek.>>

I sh 56 8

İsrailin sürgünlerini toplayan Egemen RAB diyor ki, <<Toplanmış olanlara katmak üzere Daha başkalarını da toplayacağım.>>

I sh 56 9

Ey bütün kır hayvanları, Ormanda yaşayan bütün hayvanlar, Yiyip bitirmek için gelin!

I sh 56 10

İsrailin bekçileri kördür, hepsi bilgisi zdir. Havlayamayan diltsiz köpekler gibidirler. Uzanıp düş görürler, Uykuyu pek severler!

I sh 56 11

Doymak bilmeyen azgın köpeklere benzerler, Akıllı kıt çobanlar bunlar! Kendi yollarına döndüler, Her biri yalnız kendi çıkarını düşünüyor.

I sh 56 12

Birbirlerine, <<Haydi, şarap getirelim, Bol bol içki içelim! Yarın da bugün gibi geçecek, Hatta çok daha iyi olacak>> diyorlar.

I sh 57 1

Doğru kişi olup gidiyor, Kimsenin umurunda değil.

The Holy Bible in Turkish

Sadık adamlar da göçüp gidiyor;
Kimse doğru kişinin göçüp gitmekle
Kötülükten kurtulduğunun farkında değil.
Doğru kişi esenliğe kavuşur,
Doğru yolda yürümüş olan mezarındafü rahat uyur.
Ama siz, ey falcı kadının çocukları,
Fahişelik ve zina edenlerin soyu, buraya gelin!
Siz kiminle alay ediyorsunuz?
Kime dudak büküyor, dil çıkarıyorsunuz?
Ağaçlar arasında, bol yapraklı her ağacın altında
Şehvetle yanıp tutuşan,
Vadilerde, kaya kovuklarında çocuklarını kurban eden,
İsyân torunları, yalan soyu değil misiniz siz?
Sizin payınız
Vadinin düzgün taşlarından yapılan putlardır,
Evet, sizin nasibiniz onlardır!
Onlara dökmelik sunular döktünüz,
Tahıl sunuları sundunuz.
Bütün bunlardan sonra sizi cezalandırmaktan çekineceğimi mi

sanıyorsunuz?

I sh	57	2	
I sh	57	3	
I sh	57	4	
I sh	57	6	
I sh	57	7	
I sh	57	8	
I sh	57	9	
I sh	57	10	
I sh	57	11	
I sh	57	12	
I sh	57	13	
I sh	57	14	
I sh	57	15	
I sh	57	16	
I sh	57	17	
I sh	57	18	
I sh	57	19	
I sh	57	20	
I sh	57	21	

The Holy Bible in Turkish

Ish	58	1	«Avaz avaz bağırın, çekinmeyin, Sesinizi boru sesi gibi yükseltin; Hal kima isyanlarını, Yakup soyuna günahlarını bildirin. Bana her gün danışıyor, Yollarımı öğrenmekten zevk duyuyorlarmış! Doğru davranan, Tanrısının buyruğundan ayrılmayan bir ulusmuş gibi... Benden adil yargılar diliyor, Bana yaklaşımdan zevk alıyorlarmış. yakın olmamı istiyorlarmış».
Ish	58	2	Diyorlar ki, «Oruç tuttuğumuzu neden görmüyor, İsteklerimizi denetlediğimizi neden farketmiyorsun?» «Bakın, oruç tuttuğunuz gün keyfinize bakıyor, İşçilerinizi eziyorsunuz.
Ish	58	4	Orucunuz kavgayla, çekişmeyle, şiddetli yumruklaşmayla bitiyor. Bugünkü gibi oruç tutmakla Sesinizi yükselere duyuramazsınız.
Ish	58	5	İstediğim oruç bu mu sanıyorsunuz? İnsanın isteklerini denetlemesi gereken gün böyle mi olmalı? Kamış gibi baş eğip çul ve kül üzerine mi oturmalı? Siz buna mı oruç, RABbi hoşnut eden gün diyorsunuz?
Ish	58	6	Benim istediğim oruç, Haksız yere zincire, boyunduruğa vurulanları salıvermek, Ezilenleri özgürlüğe kavuşturmak, Her türlü boyunduruğu kırmak değil mi? Yiyeceğinizi açla paylaşmak değil mi? Barınaksız yoksulları evinize alır, Çıplak gördüğünüzü giydirir, Yakınlarınızdaki yardımlarınızı esirgemezseniz,
Ish	58	8	İşığınız tan gibi ağaracak, Çabucak şifa bulacaksınız. Doğruluğunuz önünüzden gidecek, RABbin yüceliği artçınız olacak.
Ish	58	9	O zaman yardım çağrılarınızı RAB yanıtlayacak, Feryat ettiğinizde, «İşte buradayım» diyecek. «Eğer boyunduruğa, başkalarını suçlamaya,
Ish	58	10	Kötücül konuşmalara son vererseniz, Açlar uğruna kendinizi feda eder, Yoksulların gereksinimini karşılırsanız, Işığınız karanlıkta parlayacak, Karanlığınız öğlen gibi ışıyacak.
Ish	58	11	RAB her zaman size yol gösterecek, Kurak topraklarda sizi doyurup güçlendirecek. İyi sulanmış bahçe gibi, Tükenmez su kaynağı gibi olacaksınız.
Ish	58	12	Hal kınız eski yıkıntıları onaracak, Geçmiş kuşakların temelleri üzerine Yeni yapılar dikeceksiniz.
Ish	58	13	«Duvardaki gedikleri onaran, Sokakları oturulacak hale getiren» denecek sizlere. «Kutsal günümde dilediğinizi yapmaz, Şabat Gününü çiğnemezseniz, Şabat gününe «Zevkli», RABbin kutsal gününe «Onurlu» derseni z, Kendi yolunuzdan gitmez, Keyfinize bakmayıp boş konulara dalmaz, O günü yüceltirseni z, RAB' den zevk alırsını z.
Ish	58	14	O zaman sizi yeryüzünün yüksek yerlerine çıkarır, Atanız Yakup' un mirasıyla doyururum.»»
Ish	59	1	Bunu söyleyen RAB' dir.
Ish	59	2	Bakın, RABbin eli kurtaramayacak kadar kısa, Kulağı duyamayacak kadar sağır değildir.
Ish	59	3	Ama suçlarınız sizi Tanrınızdan ayırdı. Günahlarınızızdaki ötürü Onun yüzünü göremez, Sesinizi işittiremez oldunuz.
Ish	59	4	Çünkü ellerinizi kanla, Parmaklarınızı suçla kirlediniz. Dudaklarınızı yalan söyledi, Diliniz kötülük mırıldanıyor. Adaletle dava açan, Davasını dürüstçe savunan yok.

			The Holy Bible in Turkish
I sh	59	5	Boş laflara güveniyor, yalan söylüyorlar. Fesada gebe kalıp kötülük doğuruyorlar. Engerek yumurtaları üzerinde kul uçkaya yatıyor, Örümcek ağı dokuyorlar. Onların yumurtalarından yiye ölür, Kırılan yumurtadan engerek yavrusu çıkar.
I sh	59	6	Dokudukları ağdan giysi olmaz, Elleriyle yaptıklarıyla örtünemezler. Eylemleri kötü eylemlerdir, Elleri zorbalığın araçlarıdır.
I sh	59	7	Ayakları kötülüğe koşar, Çekinmeden suçsuz kanı dökerler. Akılları fikirleri hep kötülükte, Şiddet ve yıkım var yollarında.
I sh	59	8	Esenlik yolunu bilmezler, İzledikleri yolda adalet yoktur. Kendilerine çarpık yollar yaptılar, O yoldan gidenlerin hiçbirisi esenlik nedir bilmez.
I sh	59	9	Diyorlar ki, <<Bu yüzden adalet bizden uzak, Doğruluk bize erişemiyor. Işık bekliyoruz, yalnız karanlık var; Parıltı bekliyor, koyu karanlıkta yürüyoruz.
I sh	59	10	Kör gibi duvarı el yordamıyla arıyor, Yolumuzu bulmaya çalışıyoruz. Öğle vakti alaca karanlıktaymış gibi tökezliyoruz, Güçlüler arasında ölümler gibiyiz.
I sh	59	11	Hepimiz ayı gibi homurdanıyor, Güvercin gibi inimi iniliyoruz. Adalet bekliyoruz, ortada yok; Kurtuluş bekliyoruz, bizden uzak.
I sh	59	12	Çünkü sana çok kez başkaldırdık, Günahlarımız bize karşı tanıklık ediyor, İsyanlarımız hep yanibaşımızda. Suçlarımızı kabul ediyoruz.
I sh	59	13	Baskaldırıp RABbi yadsıdık, Tanrımızı izlemez olduk. Zorbalık, isyan dolu sözler söyledik, Yüreğimizde tasarladığımız yalanları mırdıldandık.
I sh	59	14	Adalet püskürtüldü, doğruluk bizden uzak duruyor. Çünkü gerçek, kent meydanında sendeleyip düştü, Dürüstlük aramıza giremez oldu.
I sh	59	15	Hiçbir yerde gerçek yok, Kötülükten çekinen soyuluyor!>> RAB olanları gördü ve adaletin
yokluğuna üzüldü.			
I sh	59	16	Kimseinin olmadığını gördü, Aracılık edecek birinin olmadığına şaştı. Kendi gücüyle kurtuluş sağladı, Doğruluğu ona destek oldu.
I sh	59	17	Doğruluğu göğüslük gibi kuşandı, Kurtuluş miğferini başına taktı, Öç giysisini giydi, Gayreti kaftan gibi sarındı.
I sh	59	18	Herkese yaptıklarının karşılığını verecek. Düşmanlarına öfkeyle, Hasımlarına ve kıyı halklarına cezayla karşılık verecek.
I sh	59	19	Böylece batıdan doğuya kadar insanlar RABbin adından ve yüceliğinden korkacak. Çünkü düşman azgın bir ırmak gibi geldiğinde, RABbin Ruhu onu kaçirtacak. <<Soluk>> anlamına da gelir.
I sh	59	20	RAB diyor ki, <<Kurtarıcı Siyona, Yakup soyundan olup başkaldırmaktan vazgeçenlere gelecek.
I sh	59	21	Bana gelince, onlarla yapacağım antlaşma şudur: Üzerindeki Ruhum, ağzına koyduğum sözler Şimdiden sonsuza dek senin, çocuklarının, Torunlarının ağzından düşmeyecek.>>
I sh	60	1	<<Kalk, parla; Çünkü Işığın geliyor, RABbin yüceliği üzerine doğuyor.
I sh	60	2	Dünyayı karanlık, halkları koyu karanlık örtüyor; Oysa RAB senin üzerine doğacak, Yüceliği üzerinde görünecek.
I sh	60	3	Uluslar senin Işığına,

			The Holy Bible in Turkish
I sh	60	4	Krallar üzerine doğan aydınlığa gelecek. <<Başını kaldır da çevrene bir bak, Hepsi toplanmış sana geliyor. Oğulların uzaktan geliyor, Kızların kucakta taşınıyor.
I sh	60	5	Bunu görünce yüzün parlayacak, Yüreğin heyecandan hızlı hızlı çarpacak; Çünkü denizin zenginlikleri senin olacak, Ulusların serveti sana akacak.
I sh	60	6	<<Deve sürüleri, Midyanın ve Efanın deve yavruları Senin topraklarını dolduracak. Bütün Saba halkı geliyor, Altın ve günnük getiriyor, RABbin erdemlerini ilan ediyorlar.
I sh	60	7	Kedarın bütün sürüleri sana gelecek, Neyotun koçları senin buyruğunda olacak, Sunayımın üzerinde kabul edilen sunular olarak sunulacak. Böylece görkemli tapınağımı daha görkemli kılacağım.
I sh	60	8	<<Nedir bunlar, bulut gibi, Yuvalarına yaklaşan güvercinler gibi süzülüp gelenler?
I sh	60	9	Bana umut bağlayan kıyı halklarının, Ticaret gemileri öncülüğünde Senin çocuklarını altınlarıyla, gümüşleriyle birlikte Tanrın RABbin adı için, İsrailin Kutsalı için Uzaktan getiren gemileridir bunlar. RAB seni görkemli kıldı.
I sh	60	10	<<Yabancılar senin surlarını onaracak, Kralları sana hizmet edecek. Öfkelendiğimde seni cezalandırdıysam da, Kabul ettiğimde sana merhamet göstereceğim.
I sh	60	11	Kapıların hep açık duracak, Ulusların serveti ve zafer alayları ardında yürütülen yenik krallar Gece gündüz açık kalan bu kapılardan girsin diye.
I sh	60	12	Çünkü sana kulluk etmeyen ulus ya da krallık yok olacak, Evet, o uluslar tam bir yıkıma uğrayacak.
I sh	60	13	<<Lübnanın görkemi olan çam, köknar ve selvi ağaçları, Tapınağımı süslemek için hep birlikte sana taşınacak. Ayak bastığım yeri görkemli kılacağım.
I sh	60	14	Seni ezenlerin çocukları Gelip önünde eğilecekler; Seni hor görenlerin hepsi, <RABbin kenti, İsrailin Kutsalının Siyonu> Diyerek ayaklarına kapanacaklar.
I sh	60	15	<<Kimsenin uğramadığı, terk edilmiş, Nefret edilen bir yer olduğun halde Seni sonsuz bir övünç kaynağı, Bütün kuşakların sevinci kılacağım.
I sh	60	16	Uluslar ve krallıklar Bir anne gibi seni emziecekler. O zaman bileceksin ki, seni kurtaran RAB, Seni fidyeyle kurtaran, Yakupun Güçlüsü benim.
I sh	60	17	Sana tunç yerine altın, Demir yerine gümüş, ağaç yerine tunç, Taş yerine demir getireceğim. Barışı yöneticin, doğruluğu önderin yapacağım.
I sh	60	18	Ülkenden şiddet, sınır boylarından Soygun ve yıkım haberleri duyulmayacak artık. Surlarına kurtuluş, kapılarına Övgü adını vereceksin.
I sh	60	19	<<Gündüz ışığın güneş olmayacak artık, Ay da aydınlatmayacak seni; Çünkü RAB sonsuz ışığın, Tanrın görkemin olacak.
I sh	60	20	Artık güneşin batmayacak, ayın çekilmeyecek, Çünkü RAB sonsuz ışığın olacak, Sona erecek yas günlerin.
I sh	60	21	Halkının hepsi doğru kişiler olacak; El emeğim, görkemimi göstermek için diktiğim fidan, Ulkeyi sonsuza dek mülk edinecek.
I sh	60	22	En küçük ailen bini bulacak, Sayıca en az olanı koca bir ulus olacak. Ben RAB, zamanı gelince bunu hızlandıracam.>>
I sh	61	1	Egemen RABbin Ruhu üzerimdedir.

Çünkü O beni yoksullara müjde iletmek için meshetti.
Yüreği ezik olanların yaralarını sarmak için,
Tutsaklara serbest bırakılacaklarını,
Zindanlarda bulunanlara kurtulacaklarını,
RABbin lütuf yılını,
Tanrımızın öç alacağı günü ilan etmek,
Yas tutanların hepsini avutmak,
Siyonda yas tutanlara yardım sağlamak
-Kül yerine çelenk,
Yas yerine sevinç yağı,
Çaresizlik ruhu yerine
Onlara övgü giysisini vermek- için
RAB beni gönderdi.

Öyle ki, RABbin görkemini yansıtmak için,
Onlara <<RABbin diktiği doğruluk ağaçları>> densin.

O zaman eski yıkıntıları yeniden inşa edecek,
Çoktan viraneye dönmüş yerleri yeniden kuracak,
Kuşaklar boyu yıkık kalmış kentleri onaracaklar.

Yabancılar sürülerini güdecek,
Irgatınız, bağcınız olacaklar.

Sizlerse RABbin kâhinleri,
Tanrımızın görevlileri diye çağrılacaksınız.

Ulusların servetiyle beslenecek,
Zenginlikleriyle övüneceksiniz.

Utanç yerine iki kat onur bulacaksınız,
Aşağılanma yerine payınızla sevineceksiniz,
Böylece ülkenizde iki kat mülk edineceksiniz;
Sevinçiniz sonsuz olacak.

<<Çünkü ben RAB adaleti severim,
Nefret ederim soygun ve haksızlıktan.
Sözümde durup hak ettiklerini verecek,
Onlarla ebedi bir antlaşma yapacağım. yakmalık sunulardan>>.
Soylarından gelenler uluslar arasında,
Torunları halklar arasında tanınacak.
Onları gören herkes

RABbin kutsadığı soy olduklarını anlayacak.>>
RABde büyük sevinç bulacağım,
Tanrımın yüreğim coşacak.

Çünkü çelenkle süslenmiş güvey gibi,
Takılarını kuşanmış gelin gibi,
Bana kurtuluş giysisini giydirdi,
Beni doğruluk kaftanı ile örttü.

Toprak filizlerini nasıl çıkartır,
Bahçe ekilen tohumları nasıl yetiştirirse,
Egemen RAB de doğruluk ve övgüyü
Bütün ulusların önünde öyle yetiştirecek.

Zaferi ışık gibi parlayıncaya,
Kurtuluşu meşale gibi yanıncaya dek
Siyon uğruna susmayacak,
Yeruşalim uğruna sessiz kalmayacağım.

Uluslar senin zaferini,
Bütün krallar görkemini görecek.
RABbin kendi ağzıyla belirlediği yeni bir adla anılacaksın.

RABbin elinde güzellik tacı,
Tanrının elinde krallık sarığı olacaksın.

Artık sana <<Terk edilmiş>>,
Ülkene <<Virane>> denmeyecek;
Bunun yerine sana <<Sevdiğim>>,
Ülkene <<Evli>> denecek.

Çünkü RAB seni seviyor,
Ülken de evli sayılacak.

Bir delikanlı bir kızla nasıl evlenirse,
Oğulların da seninle öyle evlenecek.

Güvey gelinle nasıl sevinirse,
Tanrın da seninle öyle sevinecek. veren seninle evlenecek>>.

Ey Yeruşalim, surlarına bekçiler diktim,
Gece gündüz hiç susmayacaklar.
Ey RABbe sözünü anımsatanlar, Yeruşalimi pekiştirene,
Onu yeryüzünün övücü kılana dek

Durup dinlenmeden RABbe yakarın, Ona rahat vermeyin.
RAB sağ elini, güçlü kolunu kaldırıp ant içti:
<<Tahılını bir daha düşmanlarına yedirmeyeceğim,

Ish	62	9	Emek verdiğin yeni şarabı yabancılar içmeyecek. Tahıllı devşiren yiyecek Ve RABbe övgüler sunacak. Üzümü toplayan, Şarabını kutsal avlularımda içecek.>>
Ish	62	10	Geçin, geçin kent kapılarından! Halkın yolunu açın! Toprak yığıp yol yapın, Taşları ayıklayın, uluslar için sancak dikiñ!
Ish	62	11	RAB çağrısını dünyanın dört bucağına duyurdu: <<Siyon kızına, <İşte kurtuluşun geliyor> deyin, <Ücreti kendisiyle birlikte, ödülü önündedir.> >>
Ish	62	12	Siyon halkına, <<RAB' bin fidyeyle kurtardığı kutsal halk>> diyecekler. Ve sen Yerusâlim, <<Aranan, terk edilmemiş kent>> diye anılacaksın.
Ish	63	1	Edomdanfç, Bosradanfç Al giysiler içinde bu gelen kim? Göz kamaştırıcı giysiler içinde, Büyük güçle yürüyen kim? <<O benim! Adaleti duyuran, Kurtarmaya gücü olan.>> kentlerinden olan Bosra ise <<Bağbozumu>>
sözcüğünü çağrıştırıyor.			
Ish	63	2	Giysilerin neden kırmızı? Üstün başın neden çukurda üzüm çiğneyen biri gibi kızıla bulanmış?
Ish	63	3	<<Çukurda üzümü tek başıma çiğnedim, Yanımda halklardan kimse yoktu. Öfkeyle çiğnedim onları, Gazapla ayaklarımın altına aldım. Kanları giysilerime sıçradı, bütün elbisemi kirletti.
Ish	63	4	Çünkü oç alma günü yüreğimdeydi, Halkımı kurtaracağım yıl gelmişti.
Ish	63	5	Baktım, yardım edecek kimse yoktu, Destek verecek kimsenin olmayışına şaşıtm; Gücüm kurtuluş sağladı, Gazabım bana destek oldu.
Ish	63	6	Öfkeyle halkları çiğnedim, Onları gazapla sarhoş ettim, Yere akıttım kanlarını.>>
Ish	63	7	Şefkati ve iyiliği uyarınca Bizim için yaptıklarından, evet, İsrail halkı için yaptığı bütün iyiliklerinden ötürü RABbin iyiliklerini ve övülesi işlerini anacağım.
Ish	63	8	RAB dedi ki, <<Onlar kuşkusuz benim halkım, Beni aldatmayacak çocuklardır.>> Böylece onların Kurtarıcısı oldu.
Ish	63	9	Sıkıntı çektiklerinde O da sıkıntı çekti. Huzurundan çıkan melek onları kurtardı. Sevgisi ve merhametinden ötürü onları kurtardı, Geçmişte onları sürekli yüklenip taşıdı.
Ish	63	10	Ama başkaldırıp onun kutsal Ruhunu incittiler. O da düşmanları olup onlara karşı savaştı.
Ish	63	11	Sonra halkı eski günleri, Musanın dönemi ni anımsadı. <<Çobanlarıyla birlikte onları denizden geçiren, Kutsal Ruhunu aralarına yerleştiren, Görkemli gücüyle Musanın sağında yol alan, Sonsuz onur kazanmak için önlerinde suları yaran, Bir at nasıl tökezlemeden kırdan geçerse Onları deniz yatağından öyle geçiren RAB nerede?>> Diye sordular.
Ish	63	14	Ovaya götürülen sürü gibi RABbin Ruhu onları rahata kavuşturdu. İşte adını onurlandırmak için Halkına böyle yol gösterdi.
Ish	63	15	Ya RAB, gökten bak, Kutsal, görkemli ve yüce yerinden bizi gör! Gayretin, gücün nerede? Gönlündeki özlem ve merhameti Bizden esirgedin.
Ish	63	16	Babamız sensin. İbrahim bizi tanımasa da, İsrail bizi kabul etmese de,

The Holy Bible in Turkish

Babamı zsin, ya RAB,
Ezel den beri adın <<Kurtarıcımı z>>dır.
Ya RAB, neden bi zi yol undan saptır ıyor,
İnatçı kılıyor,
Senden korkmamı zı engelli yorsun?
Kullar ın uğruna,
Miras ın olan oymakların uğruna geri dön.
Kutsal halk ın kısa süre tapınağına sahip oldu,
Ama düşmanlarımız onu çiğnedi.
Öteden beri yönetmediğin,
Sana ait olmayan bir halk gibi olduk.
Ya RAB, adını düşmanlarına duyurmak için
Keşke gökleri yarıp insan!
Dağlar önünde sarsılsa!
Gelişin, ateş in çal ıları tutuşturmasına,
Suyu kaynatmasına benzese!
Uluslar senin önünde titrese!
Beklemediğimiz olağanüstü işler yaparak
Yeryüzüne indin, dağlar önünde sarsıldı.
Çünkü kendisine umut bağlayanlar için
Etkin olan tek Tanrı sensin;
Senden başkasını hiçbir zaman hiç kimse işitmedi,
Hiçbir kulak duymadı, hiçbir göz görmedi.
Doğru olanı sevinçle yapanların,
Senin yollarından yürüyüp seni unutmayanların yardımına koşarsın.
Ama onlara karşı uzun süre günah işlediğimizde öfk elendin.
Nasıl kurtuluruz?
Hepimiz murdar olanlara benzedik,
Bütün doğru işlerimiz kirli âdet bezi gibi.
Yaprak gibi soluyoruz,
Suçlarımız rüzgar gibi sürükleyip götürüyor bi zi.
Adınla seni çağ ıran, sana tutunmak için çaba gösteren yok;
Çünkü biz den yüz çevirdin,
Suçlarımız yüzünden bi zi tükettin.
Yine de Babamı z sensin, ya RAB,
Biz kiliz, sen çöml ekçisin.
Hepimiz senin ellerinin eseri yiz.
Ya RAB, fazla öfk elenme,
Suçlarımız ı sonsuza dek anma.
Lütfen bak bize, hepimiz senin halk ını z.
Kutsal kentlerin çöl leşti,
Siyon çöl oldu,
Yeruşalim viraneye döndü.
Atalarımızın sana övgü sunduğu
Kutsal ve görkemli tapınağımız yandı,
Değer verdiğimiz her yer yıkıntıya döndü.
Bunlara karş ın, ya RAB,
Hâl â kendini tutacak mıs ın,
Suskun kalıp bize alabildiğine eziyet çektirecek misin?
<<Beni sormayanlara göründüm,
Aramayanlar beni buldu.
Adımla anılmayan bir ulusa,
<Buraday ım, buraday ım> dedim.
Kötü yol da yürüy en,
Kendi tasar ılar ının ardınca giden
Asi bir halk a
Bütün gün ellerimi uzatıp durdum.
O halk ki, bahçelerde kurban keserek,
Tuğlalar üzerinde buhur yakarak
Gözümün içine baka baka boyuna öfk elendiri r beni.
Mezarlıkta oturur,
Gizli yerlerde geceler,
Domuz eti yerler;
Kapl arında haram et var.
Birbirlerine, <Uzak dur, yaklaş ma> derler,
<Çünkü ben senden daha kutsal ım.>
Böyleleri burnumda duman,
Bütün gün yanan ateştir.
<<Bak ın, yanı t önümde yazılı duruyor.
Susmayacak, suçlarının karş ılığını vereceğim.
Onların da atalarının da suçlarının cezas ını
Başlarına getireceğim>> diyor RAB.

<<Çünkü dağların üzerinde buhur yaktılar,
Tepelerin üzerinde beni aşağıladılar.
Bu nedenle eskiden yaptıklarının karşılığını
Başlarına getireceğim.>>
RAB diyor ki, <<Taneleri sulu salkımı görünce,
Halk, <Salkımı yok etmeyin, bereket onda> diyor.
Kullarımın hatırı için ben de öyle yapacağım,
Onların hepsini yok etmeyeceğim.

Yakup soyunu sürdüreceğim,
Dağlarımı miras alacak olanları
Yahuda soyuna bırakacağım.

Seçtiklerim oraları miras alacak,
Kullarım orada yaşayacak.
Şaron, bana yönelen halkımın sürülerine ağıl,
Akor Vadisi sığırlarına barınak olacak.

<<Ama sizler, RABbi terk edenler,
Kutsal dağımı unutanlar,
Talih ilahına sofra kuranlar,
Kısmet ilahına karışık şarap sunanlar,
Ben de sizi kılıca kısmet edeceğim,
Boğazlanmak üzere eğileceksiniz hepiniz.
Çünkü çağırdığımda yanıt vermediniz,
Konuştuğumda dinlemediniz;
Gözümde kötü olanı yaptınız,
Hoşlanmadığımı seçtiniz.>>

Bu yüzden Egemen RAB diyor ki,
<<Bakın, kullarım yemek yiyecek,
Ama siz aç kalacaksınız.
Kullarım içecek,
Ama siz susuz kalacaksınız.

Kullarım seviyecek,
Ama sizin yüzünüz kızaracak.
Kullarım mutluluk içinde ezgiler söyleyecek,
Ama siz yürek acısından feryat edecek,
Ezik bir ruhla haykıracaksınız.

Adınız seçtiklerimin ağzında ancak lanet olarak kalacak.
Egemen RAB sizi öldürecek,
Ama kullarına başka bir ad verecek.

Öyle ki, ülkede kim bereket istese
Sadık Tanrıdan isteyecek;
Ülkede kim ant içse,
Sadık Tanrı üzerine ant içecek.
Çünkü geçmiş sıkıntıları unutulup
Gözümde saklanacak.>>

<<Çünkü bakın, yeni bir yeryüzü,
Yeni bir gök yaratmak üzereyim;
Geçmiştekiler anılmayacak, akla bile gelmeyecek.

Yaratacaklarımla sonsuza dek sevinip coşun;
Çünkü Yeruşalimi coşku,
Halkını sevinç kaynağı olarak yaratacağım.
Yeruşalim için sevinecek,
Halkım için coşacağım.

Orada ağlayış ve feryat duyulmayacak artık.
Orada birkaç gün yaşayıp ölen bebekler olmayacak,
Yaşını başını almadan kimse ölümü tatmayacak.
Yüz yaşında ölen genç,
Yüz yaşına basmayan kişi lanetli sayılacak.

Evler yapıp içlerinde yaşayacak,
Bağlar dikip meyvesini yiyecekler.
Yaptıkları evlerde başkası oturmayacak,
Diktikleri bağın meyvesini başkası yemeyecek.

Çünkü halkım ağaçlar gibi uzun yaşayacak,
Seçtiklerim, elleriyle ürettiklerinin tadını çıkaracaklar.
Emek vermeyecekler boş yere,
Felakete uğrayan çocuklar doğurmayacaklar.
Çünkü kendileri de çocukları da
RABbin kutsadığı soy olacak.

Onlar bana yakarmadan yanıt verecek,
Daha konuşurlarken işiteceğim onları.
Kurtla kuzu birlikte otlayacak,
Aslan sığır gibi saman yiyecek.

Yılanın yiyeceğiye toprak olacak.

The Holy Bible in Turkish
Kutsal dağının hiçbir yerinde
Kimse zarar vermeyecek, yok etmeyecek.>>
Böyle diyor RAB.

- I sh 66 1 RAB diyor ki,
<<Gökler tahtım,
Yeryüzü ayaklarımın taburesidir.
Nerede benim için yapacağınız ev,
Neresi dinleneceğim yer?
- I sh 66 2 Çünkü bütün bunları ellerim yaptı,
Hepsi böylece var oldu>> diyor RAB. <<Ancak ben alçakgönüllüye, ruhu
ezik olana,
- I sh 66 3 Sözümden titreyen kişiye değer veririm.
Sığır boğazlayan, adam öldüren gibidir,
Davay kurban eden, köpek boynu kıran,
Tahıl sunusu getiren, domuz kanı sunan,
Anma sunusu olarak günnük yakan, putperest gibidir.
Evet, bunlar kendi yollarını seçtiler,
Yaptıkları iğrençliklerden hoşlanıyorlar.
- I sh 66 4 Ben de onlar için yıkımı seçecek,
Korktuklarını başlarına getireceğim.
Çünkü çağırdığımda yanıt veren olmadı,
Konuştuğumda dinlemediler,
Gözümde kötü olanı yaptılar,
Hoşlanmadığımı seçtiler.>>
- I sh 66 5 RABbin sözünden titreyenler,
Kulak verin Onun söylediğine:
<<Sizden nefret eden,
Adımdan ötürü sizi dışlayan kardeşleriniz,
<RAB yüceltilsin de sevincinizi görelim!> diyorlar.
Utandırılacak olan onlardır.
- I sh 66 6 Kentten gürültü sesler,
Tapınaktan bir ses yükseliyor!
Düşmanlarına hak ettikleri karşılığı veren
RABbin sesidir bu.
- I sh 66 7 <<Doğum sancısı çekmeden doğurdu,
Sancısı tutmadan bir erkek çocuk doğurdu.
- I sh 66 8 Kim böyle bir şey duydu?
Kim böyle şeyler gördü?
Bir ülke bir günde doğar mı,
Bir anda doğar mı bir ulus?
Ama Siyon, ağrısı tutar tutmaz çocuklarını doğurdu.
- I sh 66 9 Doğum anına dek getiririm de
Doğuracak gücü vermez miyim?>> diyor RAB.
- I sh 66 10 <<Doğuracak güç veren ben, rahmi kapatır mıyım?>> diyor Tanrının.
<<Yeruşalimle birlikte sevinin,
Onu sevenler, hepiniz onun için coşun,
Yeruşalim için yas tutanlar, onunla sevinçle coşun.
- I sh 66 11 Öyle ki, onun avutucu memelerini emip doyasınız,
Kana kana içip
Onun yüce bolluğundan zevk alacaksınız.>>
- I sh 66 12 Çünkü RAB diyor ki,
<<Bakın, esenliği bir ırmak gibi,
Ulusların servetini taşkın bir ırmak gibi ona akıtacağım.
Ondan beslenecek, kucakta taşınacak,
Dizleri üzerinde sallanacaksınız.
- I sh 66 13 Çocuğunu avutan bir anne gibi avutacağım sizi,
Yeruşalimde avuntu bulacaksınız.
- I sh 66 14 Bunları gördüğünüzde yüreğiniz sevinecek,
Bedenleriniz körpe ot gibi tazelenecek.
Herkes bilecek ki, RABbin koruyucu eli kullarının,
Gazabı ise düşmanlarının üzerindedir.>>
- I sh 66 15 Bakın, RAB ateşle geliyor,
Savaş arabaları kasırga gibi.
Şiddetli öfkesini,
Azarını alev alev dökmek üzere.
- I sh 66 16 Çünkü O bütün insanlığı ateş ve kılıçla yargılayacak,
Pek çok kişiyi öldürecek.
- I sh 66 17 <<Bahçelere girmek için kendilerini arıtıp kutsayanlar, domuz, fare ve
öteki iğrenç hayvanların etini yiyenlerin ortasında duran izleyenler hep birlikte yok
olacaklar>> diyor RAB,
- I sh 66 18 <<Çünkü ben onların eylemlerini de düşüncelerini de bilirim. Bütün
ulusları ve dilleri bir araya toplayacağım an geliyor; gelip yüceliğimi görecekler.

Ish	66	19	<<Aralarına bir belirti koyacağım. Onlardan kaçıp kurtulanları uluslara, Tarşişe, Pûla, Luda -yay gerenlere- Tuvala, Yâvana, ünümü duymamış, yüceliğimi görmemiş uzak kıyı halklarına göndereceğim. Uluslar arasında yüceliğimi ilan edecekler.
Ish	66	20	İsrailoğulları tahıl sunularını pak kaplar içinde RABbin Tapınağına nasıl getiriyorsa, onlar da bütün kardeşlerinizi uluslardan atlarla, savaş arabalarıyla, at arabalarıyla, katırlarla, develerle kutsal dağıma, Yerusâlime, RABbe sunu olarak getirecekler.>> Böyle diyor RAB.
Ish	66	21	<<Onların arasından kimilerini kâhin ve Levili olarak seçeceğim>> diyor RAB.
Ish	66	22	<<Çünkü yaratacağım yeni yer ve gök önümde nasıl duracaksa, soyunuz ve adınız da öyle duracak>> diyor RAB.
Ish	66	23	<<Yeni Aydan Yeni Aya, Şabat Gününden Şabat Gününe bütün insanlar önüme gelip bana tapınacaklar>> diyor RAB.
Ish	66	24	<<Dışarı çıktıklarında bana başkaldırmış olanların cesetlerini görecekler. Öylelerini kemiren kurt ölmez, yakan ateş sönmez. Bütün insanlar onlardan öğrenecek.>>
Jrm	1	1	Benjamin topraklarında Anatot Kentindeki kâhinlerden Hilkiya oğlu Yeremyanın sözleri.
Jrm	1	2	RAB, Yahuda Kralı Amon oğlu Yoşiyanın krallığının on üçüncü yılında Yeremyaya seslendi.
Jrm	1	3	RABbin Yeremyaya seslenişi Yahuda Kralı Yoşiya oğlu Yehoyakim'in döneminden, Yahuda Kralı Yoşiya oğlu Sıdkıyanın krallığının on birinci yılının beşinci ayına dek, yani Yerusâlim halkının sürgüne gönderilmesine dek sürdü.
Jrm	1	4	RAB bana şöyle seslendi:
Jrm	1	5	<<Ana rahminde sana biçim vermeden önce tanıdım seni. Doğmadan önce seni ayırdım, Uluslara peygamber atadım.>>
Jrm	1	6	Bunun üzerine, <<Ah, Egemen RAB, konuşmayı bilmiyorum, çünkü gencim>> diye karşı çıktım.
Jrm	1	7	RAB, <<«Gencim» deme>> dedi, <<Seni göndereceğim herkese gidecek, sana buyuracağım her şeyi söyleyeceksin.
Jrm	1	8	Onlardan korkma, çünkü seni kurtarmak için ben seni nleyim.>> Böyle diyor RAB.
Jrm	1	9	Sonra RAB elini uzatıp ağzıma dokundu, <<İşte sözlerimi ağzına koydum>> dedi,
Jrm	1	10	<<Bak, ulusların ve ülkelerin kökünden sökölmesi, yıkılıp yok olması, yerle bir edilmesi, kurulup dikiilmesi için bugün sana yetki verdim.>>
Jrm	1	11	RAB, <<Yeremya, ne görüyorsun?>> diye seslendi. <<Bir badem dalı görüyorum>> diye yanıtladım.
Jrm	1	12	RAB, <<Doğru gördün>> dedi, <<Çünkü sözümü yerine getirmek için gözlemekteyim.>> birbirini çağırıştırıyor.
Jrm	1	13	RAB yine, <<Ne görüyorsun?>> diye seslendi. <<Kuzeyden bu yöne bakan, kaynayan bir kazan görüyorum>> diye yanıtladım.
Jrm	1	14	RAB şöyle dedi: <<Ülkede yaşayanların tümü üzerine Kuzeyden felaket salıverilecek, birbirini çağırıştırıyor.
Jrm	1	15	Çünkü kuzey krallıklarının bütün halklarını çağırıyorum>> diyor RAB. <<Kralları gelip Yerusâlim surlarında, Bütün Yahuda kentlerinin karşısında, Yerusâlimin kapı girişlerinde Tahtlarını kuracaklar.
Jrm	1	16	Yaptıkları kötülükten ötürü Halkımın cezasını bildireceğim: Beni bıraktılar, Başka ilahlara buhur yakıp Elleriyle yaptıklarını tapındılar.
Jrm	1	17	<<Sen kalk, hazırlan! Sana buyuracağım her şeyi onlara söyle. Onlardan yılma! Yoksa onların önünde ben seni yıldırırım.
Jrm	1	18	İşte, bütün ülkeye -Yahuda krallarına, önderlerine, kâhinlerine, ülke halkına- karşı bugün seni surlu bir kent, demir bir direk, tunç bir duvar kıldım.
Jrm	1	19	Sana savaş açacak, ama seni yenemeyecekler. Çünkü seni kurtarmak için ben seni nleyim.>> Böyle diyor RAB.
Jrm	2	1	RAB bana şöyle seslendi:
Jrm	2	2	<<Git, şunları Yerusâlim halkına duyur. RAB diyor ki, <<Gençliğindeki bağıllığını, Gelinliğindeki sevgini, Çölde, ekilmemiş toprakta Beni nasıl izlediğini anımsıyorum.
Jrm	2	3	İsrail RAB için kutsal bir halk, Hasadının ilk ürünüydü. Onu yeren herkes suçlu sayılır, Başına felaket gelirdi>> diyor RAB.
Jrm	2	4	RABbin sözünü dinleyin,

The Holy Bible in Turkish

Ey Yakup soyu,

İsrailin bütün boyları!

RAB diyor ki,

<<Atalarınızı bende ne haksızlık buldular da
Benden uzaklaştılar?

Değersiz putları izleyerek

Kendileri de değersiz oldular.

<Mısırdan bizi çıkaran,

Çölde, çukurlarla dolu çorak toprakta,

Koyu karanlıkta kalan kurak toprakta,

Kimseinin geçmediği,

Kimseinin yaşamadığı toprakta

Bize yol gösteren RAB nerede?> diye sormadılar.

Meyvesini, en iyi ürününü yiyesisiniz diye

Sizi verimli bir ülkeye getirdim.

Oysa siz gelir gelmez ülkemi kirlettiniz,

Mülkümü iğrenç bir yere çevirdiniz.

Kâhinler, <RAB nerede?> diye sormadılar,

Kutsal Yasa uzmanları beni tanımadılar,

Yöneticiler bana başkaldırdılar;

Peygamberler Baal adına peygamberlik edip

İşe yaramaz putların ardınca gittiler.

<<Bu yüzden sizden yine davacı olacağım>> diyor RAB,

<<Torunlarınızdan da davacı olacağım.

Gidin de Kittim kıyılarına bakın!

Kedarfç ülkesine adam gönderip iyice inceleyin,

Hiç böyle bir şey oldu mu, olmadı mı görün. Ülkeleri temsil ediyor.

Hiçbir ulus ilahlarını değiştirdi mi?

-Ki onlar zaten tanrı değildirler-

Ama benim halkım görkemini

İşe yaramaz putlara değiştirdi. <<Görkemimi>>.

Ey gökler, şaşın buna,

Tır tır titreyin, şaşakalın>> diyor RAB.

<<Çünkü halkım iki kötülük yaptı:

Beni, diri suların pınarını bıraktı,

Kendilerine sarnıçlar,

Su tutmayan çatlak sarnıçlar kazdılar.

İsrail uşak mı?

Köle olarak mı doğdu?

Öyleyse neden gümbür gümbür kükreyen

Genç aslanlara av oldu?

Ülkeyi vi raneye çevirdiler,

Kentler yerle bir edildi, kimsesi z bırakıldı!

Nof ve Tahpanhes halkı

Kafanı kırdı.

Seni yolda yürüten Tanrının RABbi bırakmakla

Başına bunları getirdin.

Şimdi Şihor suyundan içmek için

Mısıra gitmek size yarar sağlar mı?

Fırat suyundan içmek için

Asura gitmek size ne sağlar?

Seni kendi kötülüğün yola getirecek,

Dönekliğin seni paylayacak.

Tanrının RABbi bırakmanın,

Benden korkmamanın

Ne kadar kötü, ne kadar acı olduğunu gör de anla.>>

Her Şeye Egemen Egemen RAB böyle diyor.

<<Boyunduruğunu çok önce kırdın,

Bağlarını kopardın.

<Kulluk etmeyeceğim> dedin.

Gerçekten de her yüksek tepede,

Her bol yapraklı ağacın altında

Fahişe gibi yatıp kalktın.

Oysa ben seni en iyi cinsten

Seçme bir asma olarak dikmiştim.

Nasıl oldu da yozlaşıp yabani asmaya döndün?

Çamaşır sodasıyla yıkansan,

Bol kül suyu kullansan bile,

Suçun önümde yine leke gibi duruyor>>

Diyor Egemen RAB.

<<Öyleyken nasıl, <Ben kirlenmedim,

Baalları izlemedim> diyebilirsin?

			The Holy Bible in Turkish Vadide nasıl davrandığına bak da Ne yaptığını anla. Sen orada burada dolaşan Ayağı tez bir dişi devesin. Kösnüyüp havayı koklayan Kıra alışkın yaban eşeğisin. Azginken kim tutabilir onu? Peşine düşenlerin yorulması gerekmez, Çiftleşme zamanı gelince onu bulurlar. Yalınayak koşmaktan sakın, Susuzluktan boğazını koru. Ama sen, <Boş ver! Ben başka ilahları seviyorum, Onları izleyeceğim> dedin. <<Hırsız yakalandığında nasıl utanırsa, İsrailin halkı, kralları, önderleri, Kâhinleri, peygamberleri de öyle utanacak. Onlar ağaca, <Babamsın>, Taşa, <Bizi sen doğurdun> derler. Çünkü bana yüzlerini değil, Sırtlarını çevirdiler. Ama felakete uğrayınca, <Kalk da bizi kurtar> diye yakarırılar. Hani nerede kendiniz için yaptığınız ilahlar? Felakete uğradığınızda kurtarabiliyorlarsa, Kalkıp gelsinler. Kentlerinin sayısı kadar İlahların var, ey Yahuda halkı.>> <<Neden bana dava açıyorsunuz? Hepiniz bana başkaldırdınız>> diyor RAB. <<Halkınızı boşuna cezalandırdım, yola gelmediler. Kılıcınız yırtıcı aslan gibi öldürdü peygamberlerini zi. <<Ey siz, bu kuşağın çocukları, RABbin sözünü anlayın! Ben İsrail için bir çöl, Kapkaranlık bir ülke mi oldum? Öyleyse halkım neden, <Başımıza buyruğuz, Artık sana dönmeyeceğiz> diyor? Erden kız takılarını, Gelin çeyizini unutabilir mi? Ama halkım sayısız günlerce unuttu beni. Aşk kovalamakta Ne kadar becerikliisin! Kötü kadınlara bile kendi yöntemlerini öğretebildin. Eteğin suçsuz yoksulların kanıyla lekelenmiş, Oysa ev soyarken yakalamadın onları. Bütün bunlara karşın, <Ben suçsuzum, Kuşkusuz RABbin bana öfkesi dindi> diyorsun. Ama <Günah işlemedim> dediğin için Yargılayacağım seni. Neden boynuna döneklilik yapıp duruyorsun? Asurda düşkırıklığına uğradığın gibi, Mısırdaki düşkırıklığına uğrayacaksın. Oradan da ellerin başında çıkacaksın, Çünkü RAB senin güvendiğini reddetti; Onlardan yarar sağlamayacaksın.>> <<Diyelim ki, bir adam karısını boşar, Kadın da onu bırakıp başka biriyle evlenir. Adam bir daha o kadına döner mi? Bu davranış ülkeyi büsbütün kirletmez mi? Oysa sen pek çok oynaşla fahişelik ettin, Yine bana mı dönmek istiyorsun?>> diyor RAB. <<Çıplak tepelere bak da gör. Sevişmediğin yer mi kaldı? Çölde yaşayan bedevi gibi Yol kenarlarında oynaşlarını bekleyip durdun. Fahişeliğinle, kötülüklerinle ülkeyi kirlettin. Bu yüzden yağmurların ardı kesildi, Son yağmur yağmadı. Yüzsüz bir fahişeye benzedin, Utanç duymak istemedin.
Jrm	2	24	
Jrm	2	25	
Jrm	2	26	
Jrm	2	27	
Jrm	2	28	
Jrm	2	29	
Jrm	2	30	
Jrm	2	31	
Jrm	2	32	
Jrm	2	33	
Jrm	2	34	
Jrm	2	35	
Jrm	2	36	
Jrm	2	37	
Jrm	3	1	
Jrm	3	2	
Jrm	3	3	

The Holy Bible in Turkish

Jrm	3	4	<Baba, gençliğimden beri Benim dostumsun> diye az önce bana seslenmedi n mi?
Jrm	3	5	<Sonsuza dek kızgı n mı kalacaksın? Öfken sonsuza dek mi sürecek?> Evet, böyle konuşuyor, Ama elinden gelen her kötülüğü yapıyorsun.>>
Jrm	3	6	Kral Yoşiya döneminde RAB bana, <<Dönek İsrailin yaptığını gördün mü?>> dedi, <<Her yüksek tepenin üzerine, her bol yapraklı ağacın altına gidip fahişelik etti.
Jrm	3	7	Bütün bunları yaptıktan sonra bana geri döneceğini düşündüm, ama dönmedi. Hain kızkardeşi Yahuda da gördü bunları.
Jrm	3	8	Fahişeliği yüzünden dönek İsraili boşayıp ona boşanma belgesini verdiğim halde, kızkardeşi hain Yahudanın hiç korkmadığını, gidip fahişelik ettiğini gördüm.
Jrm	3	9	Hiç umursamadan fahişeliğiyle ülkeyi kirletti; taşla, ağaçla zina etti.
Jrm	3	10	Bütün bunlara karşın, hain kızkardeşi Yahuda içtenlikle değil, göstermelik olarak bana döndü.>> Böyle diyor RAB.
Jrm	3	11	RAB bana, <<Dönek İsrail hain Yahudadan daha doğru olduğunu gösterdi>> dedi,
Jrm	3	12	<<Git, bu sözleri kuzeye duyur. De ki, << Ey dönek İsrail, geri dön>>
Jrm	3	13	<Size artık öfkeyle bakmayacağım, Çünkü ben sevecenim> diyor RAB. <Öfkemi sonsuza dek sürdürmem. Ancak suçunu kabul et: Tanrın RABbe başkaldırdın, Her bol yapraklı ağacın altında Sevgini yabancı ilahlarla paylaştın, Beni dinlemedi n.> >> Böyle diyor RAB.
Jrm	3	14	<<Geri dön, ey dönek halk>> diyor RAB, <<Çünkü kocan benim. Birinizi kentten, ikinizi bir boydan alıp Siyona geri getireceğim.
Jrm	3	15	Size gönlüme göre çobanlar vereceğim; sizi bilgiyle, sağduyuyla güdecekler.
Jrm	3	16	Ülkede büyüyüp sayıca çoğaldığınız günlerde>> diyor RAB, <<Halk artık, <RABbin Antlaşma Sandığı> demeyecek. Sandık bir daha kimsenin aklına gelmeyecek; anımsanmayacak, özlenmeyecek, bir yeni si de yapılmayacak.
Jrm	3	17	O zaman Yerusalıme, <RABbin Tahtı> diyecekler. RABbin adını onurlandırmak için bütün uluslar Yerusalımda toplanacak. Bundan böyle kötü yüreklerinin inadı uyarınca davranmayacaklar.
Jrm	3	18	O günlerde Yahuda halkıyla İsrail halkı kuzeyde bir ülkeden birlikte yürüyecek, atalarına mülk olarak vermiş olduğum ülkede bir araya gelecekler.
Jrm	3	19	<<Ben RAB, demiştim ki, <Ne kadar isterdim Seni çocuklarımdan saymayı; Sana güzel ülkeyi, Ulusların en güzel mülkünü vermeyi! Bana baba diyeceğini, Benden hiç ayrılmayacağını sandım.
Jrm	3	20	Ama bir kadın kocasına nasıl ihanet ederse, Sen de bana öyle ihanet ettin, ey İsrail halkı!> >> Böyle diyor RAB.
Jrm	3	21	Çıplak tepelerde bir ses duyuluyor, İsrail halkının ağlayışı ve yakarışı. Çünkü doğru yoldan saptılar, Tanrıları RABbi unuttular.
Jrm	3	22	<<Geri dönün, ey dönek çocuklar, Dönekliğinizi iyileştireyim.>> Halk, <<İşte buradayız, sana gel i yoruz!>> diyor,
Jrm	3	23	<<Çünkü Tanrımız RAB sensin. Kuşkusuz dağlardan, Tepelerden gelen tapınma sesleri aldatıcıdır. Kuşkusuz İsrailin kurtuluşu Tanrımız RABdedir.
Jrm	3	24	Gençliğimizden bu yana Atalarımızın emeğinin ürününü, Davarlarını, sığırlarını, Oğullarını, kızlarını Utanıl ası putlar yedi. Utanç içinde yatalım, Rezilliğimiz bizi örtsün! Çünkü biz de atalarımız da Gençliğimizden bu yana Tanrımız RAB' be karşı günah işledik, Tanrımız RAB' bin sesine kul ak asmadık.>>

Jrm	4	1	<<Eğer geri dönersen, ey İsrail, Eğer bana geri dönersen>> diyor RAB, <<İğrenç putlarını gözümün önünden uzaklaştırır, Bir daha yoldan sapmazsan; <RABbin varlığı hakkı için> diyerek Sadakatle, adaletle, doğrulukla ant içersen, Uluslar Onun aracılığıyla kutsanacak, Onunla övünecekler.>> RAB Yahuda ve Yeruslaim halkına şöyle diyor: <<İşletilmemiş toprağınızı sürün, Di kenler arası na ekmeyin. Ey sizler, Yahuda halkı ve Yeruslaimde yaşayanlar, Kendinizi RABbe adayın, Bunu engelleyen her şeyi yüreğinizden uzaklaştırın. Yoksa yaptığınız kötülüklerden ötürü Öfkem ateş gibi yağacak, Her şeyi yiyip bitirecek Ve söndüren olmayacak.>> yüreğinizden uzaklaştırın>>: İbranice <<Kendinizi de yüreğinizi de RAB için sünet edin>>.
Jrm	4	2	<<Yahudada duyurun, Yeruslaimde ilan edin, <Ülkede boru çalın!> deyin, <Toplanın> diye haykırın, <Surlu kentlere kaçalım!> Siyona giden yolu gösteren Bir işaret koyun! Güvenliğiniz için kaçın! Durmayın! Üzerinize kuzeyden felaket, Büyük yıkım getirmek üzereyim.>> Aslan ininden çıktı, Ulusları yok eden yola koyuldu. Ülkenizi viran etmek için Yerinden ayrıldı. Kentlerinizi yerle bir edilecek, İçlerinde yaşayan kalmayacak. Onun için çula sarının, Dövünüp haykırın, Çünkü RABbin kızgın öfkesi üzerimizi den kalmadı .
Jrm	4	3	<<O gün>> diyor RAB, <<Kral da önderler de yıkılacak, Kâhinler şaşkına dönecek, Peygamberler donakalacak.>> O zaman, <<Ah, Egemen RAB>> dedim, <<Esenlikte olacaksınız> diyerek bu halkı da Yeruslaimi de tam anlamıyla aldattın. Çünkü kılıç boğazımıza dayandı.>>
Jrm	4	4	O zaman bu halka ve Yeruslaim'e, <<Çöldeki çıplak tepelerden halkıma doğru sıcak bir rüzgar esiyor, ama harman savurmak ya da ayırmak için değil>> denecek, <<Benden gelen bu rüzgar çok daha güçlü olacak. Şimdi bu halka yargılarımı bildiriyorum.>>
Jrm	4	5	İşte düşman bulut gibi ilerliyor; Savaş arabaları kasırga sanki, Atları kartallardan daha çevik. Vay başımıza! Mahvolduk! Ey Yeruslaim, yüreğini kötülükten arındır ki, Kurtulasın. Ne zamana dek yüreğinde kötü düşünceler barındıracaksın? Dandan bir ses bildiriyor, Efrayim dağlarından kötü haber duyuruyor!
Jrm	4	6	<<Uluslara duyurun, Yeruslaim'e bildirin: <Uzak bir ülkeden gelen ordu çevresini kuşatacak, Yahuda kentlerine karşı Savaş naraları atacaklar. Bir tarlayı koruyanlar gibi Kuşatacaklar Yeruslaimi. Çünkü Yeruslaim bana başkaldırdı> >> diyor RAB. <<Kendi davranışların, kendi yaptıkların Başına gelmesine neden oldu bunların. Cezan bu. Ne acı! Nasıl da yüreğine işliyor!>> Ah, içim, içim!
Jrm	4	7	
Jrm	4	8	
Jrm	4	9	
Jrm	4	10	
Jrm	4	11	
Jrm	4	12	
Jrm	4	13	
Jrm	4	14	
Jrm	4	15	
Jrm	4	16	
Jrm	4	17	
Jrm	4	18	
Jrm	4	19	

The Holy Bible in Turkish

Acıdan kıvranıyorum.
 Ah, yüreğim, yüreğim çarpıyor.
 Sessiz duramıyorum!
 Çünkü boru sesini, savaş naralarını işittim!
 Felaket felaketi izliyor,
 Bütün ülke viran oldu.
 Bir anda çadırlarım,
 Perdelerim yok oldu.
 Ne zamana dek düşman sancağını görmek,
 Boru sesini duymak zorunda kalacağım?
 <<Halım akılsızdır,
 Beni tanımıyor.
 Aptal çocuklardır,
 Akılları yok.
 Kötülük etmeyi iyi bilir,
 İyilik etmeyi bilmezler>> diyor RAB.
 Ben Yereyia yere baktım, şekilsizdi, boştu,
 Göğe baktım, ışık yoktu.
 Dağlara baktım, titriyorlardı,
 Bütün tepeler sarsılıyordu.
 Baktım, insan yoktu,
 Gökte uçan bütün kuşlar kaçmıştı.
 Baktım, verimli toprak çöle dönmüş,
 Bütün kentler yıkılmıştı.
 Bütün bunlar RABbin yüzünden,
 Onun kızgın öfkesi yüzünden olmuştu.
 RAB diyor ki,
 <<Bütün ülke viran olacak,
 Ama onu büsbütün yok etmeyeceğim.
 Bu yüzden yeryüzü yasa gömülecek,
 Gök kararacak;
 Çünkü ben söyledim, ben tasarladım.
 Fikrimi değiştirmeyecek,
 Verdiğim karardan dönmeyeceğim.>>
 Her kentin halkı,
 Atlılarla okçuların gürültüsünden kaçıyor.
 Kimi çalılıklara giriyor,
 Kimi kayalıklara tırmanıyor.
 Bütün kentler terk edildi,
 Oralarda kimse yaşamıyor.
 Ey sen, viran olmuş kent,
 Kırmızı giysiler giymekle,
 Altın süsler bezenmekle,
 Gözüne sürme çekmekle ne elde edeceksin?
 Kendini böyle güzelleştirmen boşuna.
 Oynaşların seni küçümsüyor,
 Canını almak istiyorlar.
 Sancı çeken kadının haykırışını,
 İlk çocuğunu doğuran kadının çektiği acıyı,
 Ellerinizi uzatmış, soluğu kesilmiş Siyon kızının,
 <<Eyvah! Katillerin karşısında bayılıyorum>>
 Diye haykırdığını işitir gibi oldum.
 <<Yeruşalim sokaklarında dolaşın,
 Çevrenize bakıp düşünün,
 Kent meydanlarını araştırın.
 Eğer adil davranan,
 Gerçeği arayan bir kişi bulursanız,
 Bu kenti bağışlayacağım.
 <RABbin varlığı hakkı için> deseler de,
 Aslında yalan yere ant içiyorlar.>>
 Ya RAB, gözlerin gerçeği arıyor.
 Onları vurdun, ama incinmediler,
 Onları yiyip bitirdin,
 Ama yola gelmeyi reddettiler.
 Yüzlerini kayadan çok sertleştirdiler,
 Geri dönmek istemediler.
 <<Bunlar sadece yoksul kişiler,
 Akılsızlar>> dedim,
 <<Çünkü RABbin yolunu,
 Tanrıların buyruklarını bilmiyorlar.
 Büyüklere gidip onlarla konuşayım.
 RABbin yolunu,

The Holy Bible in Turkish
Tanrıların buyruklarını bilirler kuşkusuz.>>
Gelgelelim onlar da boyunduruğu kırmış,

Bağları koparmıştı.
Bu yüzden ormandan bir aslan çıkıp onlara saldırarak,
Çölden gelen bir kurt onları parça parça edecek,
Bir pars kentlerinin önünde pusu kuracak,
Oradan çıkan herkes parçalanacak.

Çünkü isyanları çok,
Döneklikleri sayısızdır.
<<Yaptıklarından ötürü neden bağışlayayım seni?

Çocukların beni terk etti,
Tanrı olmayan ilahların adıyla ant içtiler.
Onları doyurduğumda zina ettiler,
Fahişelerin evlerine doluştular.

Şehvet düşkünü, besili aygırlar!
Her biri komşusunun karısına kişniyor.

Bu yüzden onları cezalandırmayayım mı?>> diyor RAB,
<<Böyle bir ulustan öcümü almayayım mı?

<<Bağlarını dolaşıp
Asmalarını kesin,
Ama büsbütün yok etmeyin.
Dallarını koparıp atın,
Çünkü onlar RABbe ait değil.

İsrail ve Yahuda halkı
Bana sürekli ihanet etti>> diyor RAB.

RAB için yalan söyleyerek,
<<O bir şey yapmaz.
Felaket bize uğramayacak,
Kılıç da kıtlık da görmeyeceğiz>> dediler.

Peygamberler lafebesidir,
Tanrının sözü onlarda değil.

Onlara böyle yapılacak.
Bu yüzden, Her Şeye Egemen RAB Tanrı diyor ki,

<<Madem böyle şeyler konuşuyorsunuz,
Ben de sözümü ağızınıza ateş,
Bu halkı da odun edeceğim;
Ateş onları yakıp yok edecek.

Ey İsrail halkı,
Uzaktan gelecek bir ulusu
Üzerinize saldırtacağım>> diyor RAB,
<<Köklü, eski bir ulus;
Sen onların dilini bilmez,
Ne dediklerini anlamazsın.

Oklarının kılıfı açık bir mezar gibidir,
Hepsi birer yiğittir.

Ürününü, yiyeceklerini tüketecek,
oğullarını, kızlarını öldürecekler;
Davarlarını, şğırlarını,
Asmalarının, incir ağaçlarının meyvesini yiyecek,
Güvendiğin surlu kentlerini
Kılıçla yerle bir edecekler.

<<Ama o günlerde bile sizi büsbütün yok etmeyeceğim>> diyor RAB.

<< <Tanrımız RAB neden bize bütün bunları yaptı?> diye sorduklarında,
şöyle yanıtlayacaksınız: <Beni nasıl bıraktınız, ülkenizde yabancı ilahlara nasıl kulluk
ettinizse, siz de kendinizi ait olmayan bir ülkede yabancılarla öyle kulluk edeceksiniz.>

<<Yakup soyuna bildirin,
Yahuda halkına duyurun:

Ey gözleri olan ama görmeyen,
kulakları olan ama işitmeyen,
sağduyudan yoksun akılsız halk,
şunu dinle:

Benden korkman gerekmez mi?>> diyor RAB,
<<Huzurumda titremen gerekmez mi?

Ben ki, sonsuza dek geçerli bir kuralla
Denize sınır olarak kumu koydum.
Deniz sınırı geçemez;
Dalgalar kabarsa da üstün gelemez,
Kükrese de sınırı aşamaz.

Ama bu halkın yüreği asi ve inatçı.
Şapmışlar, kendi yollarına gitmişler.

İçlerinden,

			The Holy Bible in Turkish <İlk ve son yağmurları zamanında yağdıran, Belli ürün biçme haftalarını bizim için koruyan Tanrımız RABden korkalım> demiyorlar. Bunları uzaklaştıran suçlarınızdı, Bu iyilikten sizi yoksun bırakan günahlarınızı zdı .
Jrm	5	25	
Jrm	5	26	<<Halkım arasında kötü kişiler var. Kuş avlamak için pusuya yatanlar gibi Tuzak kuruyor, insan yakalıyorlar. Kuş dolu bir kafes nasılsa, Onların evleri de hileyle dolu. Bu sayede güçlenip zengin oldular, Semi ri p parladılar, Yaptıkları kötülüklerle sınırı aştılar. Kazanabilecekleri halde öksüzün davasına bakmıyor, Yoksulun hakkını savunmuyorlar. Bu yüzden onları cezalandırmayayım mı?>> diyor RAB, <<Böyle bir ulustan öcümü almayayım mı?
Jrm	5	29	<<Ülkede korkunç, dehşet verici bir şey oldu: Peygamberler yalan peygamberlik ediyor, Halkı başına buyruk kâhinler yönetiyor, Halkım da bunu benimsiyor. Ama bunun sonunda ne yapacağınızı z?>> <<Güvenliğiniz için kaçın, ey Benyamin halkı! Yeruşalimden kaçın! Tekoada boru çalın! Beythakkereme bir işaret koyun. Çünkü kuzeyden bir felaket, Büyük bir yıkım gelecek gibi görünüyor. Siyon kızını, o güzel, narin kızı yok edeceğim.
Jrm	5	30	Çobanlar sürüleriyle ona geliyor, Çevresinde çadırlarını kuracaklar. Herkes kendi sürüsünü otlatacak.>> <<Yeruşalime karşı savaş hazırlığı yapın! Kalkın, öğleyin saldırıya geçelim! Vay halimize, gün kararıyor! Akşamın gölgeleri gitgide uzuyor. Haydi, gece saldırıya geçelim, Kentin kalelerini yerle bir edelim.>>
Jrm	5	31	Her Şeye Egemen RAB diyor ki, <<Ağaçları kesin, Yeruşalime karşı kuşatma rampaları yapın. Bu kent cezalandırılmalı, İçinde zorbalıktan başka bir şey yok. Kuyu suyunu nasıl taze tutuyorsa, Yeruşalim de kötülüğünü öyle taze tutuyor. Şiddet ve yıkım yankılanıyor orada, Karşımda hep hastalık ve yaralar var. Uyarılara kulak ver, ey Yeruşalim! Yoksa seni bırakacağım, Seni bir viraneye, Oturulmaz bir ülkeye çevireceğim.>> Her Şeye Egemen RAB diyor ki, <<Asmadan nasıl üzüm toplanırsa, İsrail halkından geride kalanları da öyle toplayacaklar. Üzüm toplayan biri gibi Elini yine asma dallarına uzat.>> İşitsinler diye kiminle konuşayım, Kimi uyarayım? Kulakları tıkalı, işitemiyorlar. RABbin sözünü aşağılıyor, Ondan hoşlanmıyorlar. Bu yüzden RABbin öfkesiyle doluyum, Kendimi tutmaktan yoruldum. <<Sokaktaki çocukların, Toplanan gençlerin üzerine boşalt öfkeni. Nasıl olsa karı da koca da, Yaşlı da yıllarca yaşamış olan da kurtulamayacak. Evleri, tarlaları, karıları Başkalarına verilecek, Çünkü ülkede yaşayanlara karşı Elimi kaldıracığım>> diyor RAB. <<Küçük büyük herkes kazanç peşinde,
Jrm	6	1	
Jrm	6	2	
Jrm	6	3	
Jrm	6	4	
Jrm	6	5	
Jrm	6	6	
Jrm	6	7	
Jrm	6	8	
Jrm	6	9	
Jrm	6	10	
Jrm	6	11	
Jrm	6	12	
Jrm	6	13	

The Holy Bible in Turkish

Jrm	6	14	Peygamberler, kâhinler, hepsi halkı aldatıyor. Esenlik yokken, <Esenlik, esenlik> diyerek Halkımın yarasını sözde iyileştirdiler.
Jrm	6	15	Yaptıkları iğrençliklerden utandılar mı? Hayır, ne utanması? Kızarıp bozarmanın ne olduğunu bile bilmiyorlar. Bu yüzden onlar da düşenlerin arasında yer alacak, Onları cezalandırdığımda sendeleyip düşecekler>> diyor RAB.
Jrm	6	16	RAB diyor ki, <<Yol kavşaklarında durup bakın, Eski yolları sorun, İyi yol nerede, öğrenin, O yolda yürüyün, Canlarınız rahata kavuşur. Ama onlar, <O yolda yürümeyiz> dediler.
Jrm	6	17	Size bekçiler atayıp, <Boru sesini dinleyin> dedim, Ama onlar, <Dinlemeyiz> dediler.
Jrm	6	18	Bundan ötürü, ey uluslar, Başlarına neler geleceğini işitin! Sen de anla, ey topluluk!
Jrm	6	19	Dinle, ey yeryüzü! Bu halkın üzerine felaket, Kendi kurduğu düzenin sonucunu getirmek üzereyim. Çünkü sözlerime kulak asmadılar, Kutsal Yasamı reddettiler.
Jrm	6	20	Neden bana Sabadan günnük, Uzak bir ülkeden güzel kokulu kamış getiriliyor? Yakmalık sunularınızı kabul etmiyorum, Kurbanlarınızdan hoşnut değilim.>>
Jrm	6	21	Bu yüzden RAB diyor ki, <<Bu halkın önüne tökezler koyacağım, Babalar da oğullar da Tökezleyip birlikte düşecek, Komşu dostuyla birlikte yok olacak.>>
Jrm	6	22	RAB diyor ki, <<İşte kuzeyden bir ordu geliyor. Dünyanın uçlarından Büyük bir ulus harekete geçiyor. Yay, pala kuşanmışlar, Gaddar ve acımasızlar. Atlara binmiş gelirken, Kükreyen denizi andırıyor sesleri. Savaşa hazır savaşçılar Karşına dizilecekler, ey Siyon kızı!>>
Jrm	6	24	Haberlerini aldık, Ellerimizde derman kalmadı. Doğuran kadın gibi Üzüntü, sancı sardı bizi.
Jrm	6	25	Kırlara çıkmayın, Yolda yürümeyin! Düşmanın kılıcı orada, Her yer dehşet içinde. Ey halkım, çula sarın, Kül içinde yuvarlan. Biricik oğul için yas tutar gibi Acı acı dövün.
Jrm	6	27	Çünkü yok edici ansızın gelecek üzerimize. <<Seni halkımı deneyenin diye atadım, Öyle ki, onları tanıyıp yollarını sınavasın.
Jrm	6	28	Hepsi de çok dikbaşlı, Onu bunu çekiştirerek dolaşan insanlardır, Tunç kadar, demir kadar katıdırlar. Hepsi baştan çıkmıştır.
Jrm	6	29	Körük üfürdükçe üfürüyor, Kurşunu ateşte eritiyor, Ama boşunadır yapılan işlem, Çünkü kötüler arınmıyor.
Jrm	6	30	Onlara gümüş artığı denecek, Çünkü RAB onları reddetti.>>
Jrm	7	1	RAB Yeremyaya şöyle seslendi:

Jrm 7 2 <<RABbin Tapınağının kapısında durup şu sözü duyur. De ki, << <RABbin sözünü dinleyin, ey RABbe tapınmak için bu kapılardan giren Yahuda halkı!
Jrm 7 3 İsrailin Tanrısı, Her Şeye Egemen RAB diyor ki: Yaşantınızı ve uygulamanızı düzeltin. O zaman burada kalmanızı sağlarım.
Jrm 7 4 <<RABbin Tapınağı, RABbin Tapınağı, RABbin Tapınağı buradadır!>> gibi aldatıcı sözlere güvenmeyin.
Jrm 7 5 Eğer yaşantınızı ve uygulamalarınızı gerçekten düzeltir, birbirinize karşı adil davranır,
Jrm 7 6 yabancıya, öksüze, dula haksızlık etmez, burada suçsuz kanı akıtmaz, sizi yıkıma götüren başka ilahların ardınca gitmezseniz,
Jrm 7 7 burada, sonsuza dek atalarınıza vermiş olduğum ülkede kalmanızı sağlarım.
Jrm 7 8 Ne var ki, sizler işe yaramaz aldatıcı sözlere güveniyorsunuz.
Jrm 7 9 << Çalmak, adam öldürmek, zina etmek, yalan yere ant içmek, Baala buhur yakmak, tanımadığınız başka ilahların ardınca gitmek, bütün bu iğrençlikleri yapmak için mi bana ait olan tapınağa gelip önümde duruyor, güvenlikteyiz diyorsunuz?
Jrm 7 11 Bana ait olan bu tapınak sizin için bir haydut ini mi oldu? Ama ben görüyorum neler yaptığınızı!> diyor RAB.
Jrm 7 12 << <Daha önce adımı yerleştirmiş olduğum Şilodaki yerime gidin. Halkım İsrailin kötülüğü yüzünden ona ne yaptığımı görün.
Jrm 7 13 Bütün bunları yaptınız, diyor RAB, size defalarca seslendim ama dinlemediniz; sizi çağırdım ama yanıt vermediniz.
Jrm 7 14 Bu yüzden Şiloya ne yaptıysa, bana ait olan, güvendiğiniz bu tapınağa da -sizlere, atalarınıza vermiş olduğum bu yere de- aynısını yapacağım.
Jrm 7 15 Kardeşlerinizi, bütün Efrayim soyunu nasıl attıysam, sizleri de öyle atacağım huzurumdan.>
Jrm 7 16 <<Sana gelince, ey Yeremya, bu halk için yalvarma; onlar için ne yakar ne de dilekte bulun; bana yalvarıp yakarma, çünkü seni dinlemeyeceğim.
Jrm 7 17 Onların Yahuda kentlerinde, Yerusâlim sokaklarında neler yaptıklarını görmüyor musun?
Jrm 7 18 Çocuklar odun topluyor, babalar ateş yakıyor, kadınlar Gök Kraliçesine pide pişirmek için hamur yoğuruyor. Beni öfkeliendirmek için başka ilahlara dökmelik sunular sunuyorlar.
Jrm 7 19 İncittikleri ben miyim, diyor RAB. Hayır, kendilerini inciterek utanca boğuyorlar.
Jrm 7 20 <<Bu yüzden Egemen RAB diyor ki, <Buranın üzerine, insanın, hayvanın, kırdaki ağaçların, toprağın ürününün üzerine kızgın öfkemi yağdıracağım. Yakıp yok edecek her şeyi, sönmeyecek.>
Jrm 7 21 <<İsrailin Tanrısı, Her Şeye Egemen RAB diyor ki, <Yakmalık sunularınızı öbür kurbanlarınıza ekleyin de et yiye.
Jrm 7 22 Çünkü atalarınızı Mısırdan çıkardığımda, yakmalık sunularla kurbanlar hakkında onlara seslenip buyruk vermedim.
Jrm 7 23 Onlara şunu buyurdum: Sözümlü dinlerseniz, ben sizin Tanrınız, siz de benim halkım olursunuz. İyilik bulmanız için her konuda size buyurduğum yolda yürüyün.
Jrm 7 24 Ne var ki, dinlemediler, kulak asmadılar; kendi isteklerinin, kötü yüreklerinin inadı doğrultusunda yürüdüler. İleri değil, geri gittiler.
Jrm 7 25 Atalarınızın Mısırdan çıktığı günden bu yana, size her gün defalarca peygamber kullarımı gönderdim.
Jrm 7 26 Ama beni dinlemediniz, kulak asmadınız. İnat ederek atalarınızdan daha çok kötülük yaptınız.>
Jrm 7 27 <<Onlara bütün bunları söyleyeceksin ama seni dinlemeyecekler. Onları çağıracaksın ama yanıt vermeyecekler.
Jrm 7 28 Bunun için onlara de ki, <Tanrısı RABbin sözünü dinlemeyen, ders almayan ulus işte budur. Bana bağlılıkları yok oldu, bağlılıktan söz etmez oldular.
Jrm 7 29 << <Saçını kes ve at, ey Yerusâlim, çıplak tepeler üzerinde ağıt yak. Çünkü RAB, öfkesine uğramış kuşağı Reddedip terk etti.>>
Jrm 7 30 << <Yahuda halkı gözümde kötü olanı yaptı, diyor RAB. Bana ait olan bu tapınağa iğrenç putlarını yerleştirerek onu kirlettiler.
Jrm 7 31 Oğullarını, kızlarını ateşte kurban etmek için Ben-Hinnom Vadisinde, Tofette puta tapılan yerler kurdular. Böyle bir şeyi ne buyurdum ne de aklımdan geçirdim.
Jrm 7 32 Bundan ötürü oraya artık Tofet ya da Ben-Hinnom Vadisi değil, Kıyım Vadisi deneceği günler geliyor, diyor RAB. Tofette yer kalmayana dek gömecekler ölüleri.
Jrm 7 33 Bu halkın ölüleri yırtıcı kuşlara, yabani hayvanlara yem olacak; onları korkutup kaçırarak kimse olmayacak.
Jrm 7 34 Yahuda kentlerinde, Yerusâlim sokaklarında sevinç ve neşe sesine, gelin güvey sesine son vereceğim; ülke viraneye dönecek.
Jrm 8 1 << <O zaman, diyor RAB, Yahuda krallarıyla önderlerinin, kâhinlerin, peygamberlerinin, Yerusâlimde yaşamış olanların kemikleri mezarlarından çıkarılacak.
Jrm 8 2 Toplanmayacak, gömülmecek kemikler, toprağın üzerinde gübre gibi olacaklar. Yerusâlim halkının sevdiği, kulluk ettiği, izlediği, danıştığı, taptığı güneşin,

ayın, gök cisimlerinin önüne serilecekler.

- Jrm 8 3 Bu kötü ulustan bütün sağ kalanlar, kendilerini sürdüğüm yerlerde yaşayanlar, ölümü yaşama yeğleyecekler. Her Şeye Egemen RAB böyle diyor.>
- Jrm 8 4 <<Onlara de ki, <RAB şöyle diyor: << <İnsan yere düşer de kalkmaz mı, Yoldan sapar da geri dönmez mi? Öyleyse neden bu halk yoldan saptı? Neden Yeruşalim sürekli döneklik ediyor? Hileye yapışıyor, Geri dönmeyi reddediyorlar. Dikkatle dinledim, Ama doğru söylemiyorlar. Kimse, ne yaptım, diyerek kötülüğünden pişmanlık duymuyor. Savaşta seğırtten at gibi Herkes kendi yoluna gidiyor. Gökteki leylek bile Belli mevsimlerini bilir. Kumru da kırlangıç da turna da Göç etme zamanını gözetir. Oysa halkım buyruklarımı bilmez. << <Nasıl, biz bilge kişileriz, RABbin Yasası bizdedir, diyebiliyorsunuz? İşte, bilginlerin yalancı kalemi Yasayı yalana çevirmiş. Bilgeler utandırıldı, Yıldırılıp ele geçirildi. RABbin sözünü reddettiler. Nasıl bir bilgelikmiş onlarınki? Bundan ötürü karılarını başkalarına, Tarlalarını sahiplenecek yeni kişilere vereceğim. Küçük büyük herkes kazanç peşinde, Peygamberler, kâhinler, hepsi halkı aldatıyor. Esenlik yokken, Esenlik, esenlik, diyerek Halkımın yarasını sözde iyileştirdiler. Yaptıkları iğrençliklerden utandılar mı? Hayır, ne utanması? Kızarıp bozarmanın ne olduğunu bile bilmiyorlar. Bu yüzden onlar da düşenlerin arasında yer alacak, Cezalandırıldıklarında sendeleyip düşecekler> diyor RAB. << <Onları büsbütün yok edeceğim, diyor RAB, Ne asmada üzüm kalacak, Ne incir ağacında incir. Yaprakları solup kuruyacak. Onlara ne verdiğimsem, Elleriinden alınacak.> >> <<Neden burada oturup duruyoruz? Toplanalım da surlu kentlere kaçalım, Orada ölelim! Tanrımız RAB bizi ölüme terk etti, Bize zehirli su içirdi. Çünkü Ona karşı günah işledik. Esenlik bekledik, iyilik gelmedi. Şifa umduk, yılgınlık bulduk. Düşman atlarının hırıltısı Dan bölgesinden duyuluyor, Aygırlarının kişnemesinden Bütün ülke titriyor. Ülkeyi ve içindeki her şeyi, Kenti ve orada yaşayanları Yok etmeye geliyorlar.>> <<Bakın, aranıza yılanlar, Büyüden etkilenmeyen engerekler göndereceğim, Sizi sokacaklar>> diyor RAB. Üzüntüm avutulamaz, Yüreğim baygın, Ülkenin en uzak köşelerinden Halkımın feryadını dinleyin: <<RAB Siyonda değil mi? Kralı orada değil mi?>> RAB, <<Putlarıyla, İşe yaramaz yabancı ilahlarıyla Neden öfkeli endiriyorlar beni?>> diyor.

Jrm	8	20	<<Ürün biçme zamanı geçti, Yaz sona erdi, Biz ise kurtulmadık>> diye haykırıyorlar. Halkımın yarısından ben de yaralandım. Yasa büründüm, dehşete düştüm.
Jrm	8	21	Gilat'ta merhem yok mu, Hekim yok mu? Öyleyse halkımın yarası neden iyi edilmedi?
Jrm	9	1	Keşke başım bir pınar, Gözlerim bir gözyaşı kaynağı olsa! Halkımın öldürülenleri için Ağlasam gece gündüz!
Jrm	9	2	Keşke halkımı bırakabilmem, Onlardan uzaklaşabilmem için Çölde konaklayacak bir yerim olsa! Hepsi zina ediyor, Hain bir topluluk!
Jrm	9	3	<<Yalan söylemek için ülkede Dillerini yay gibi geriyor, Güçlerini gerçek yolunda kullanmıyorlar. Kötülük üstüne kötülük yapıyor, Beni tanıtmıyorlar>> diyor RAB.
Jrm	9	4	<<Herkes dostundan sakınsın, Kardeşlerinizin hiçbirine güvenmeyin. Çünkü her kardeş Yakup gibi aldatıcı, Her dost iftiracıdır. Dost dostu aldatıyor, Kimse gerçeği söylemiyor. Dillerine yalan söylemeyi öğrettiler, Suç işleye işleye yorgun düştüler.
Jrm	9	5	Sen, ey Yeremya, Aldatıcılığın ortasında yaşıyorsun. Aldatıcılıkları yüzünden Beni tanımak istemiyorlar.>> Böyle diyor RAB.
Jrm	9	6	Bundan ötürü Her Şeye Egemen RAB diyor ki, <<İşte, onları arıtıp sınavacağım, Halkımın günahı yüzünden Başka ne yapabilirim ki?
Jrm	9	7	Dilleri öldürücü bir ok, Hep aldatıyor. Komşusuna esenlik diliyor, Ama içinden ona tuzak kuruyor.
Jrm	9	8	Bu yüzden onları cezalandırmayayım mı?>> diyor RAB, <<Böyle bir ulustan öcümü almayayım mı?>> Dağlar için ağlayıp yas tutacağım, Otlaklar için ağıt yakacağım. Çöle dönüştüler, Kimse geçmiyor oralarından.
Jrm	9	9	Sığırların böğürmesi duyulmuyor, Kuşlar, yabani hayvanlar kaçıp gitti. <<Yeruşalimi taş yığını, Çakalların barınağı haline getireceğim. Yahuda kentlerini Kimsenin yaşayamayacağı bir viraneye döndüreceğim.>>
Jrm	9	10	Hangi bilge kişi buna akıl erdirecek? RABbin seslendiği kişi kim ki, Sözünü açıklayabilsin? Ülke neden yıkıldı? Neden kimsenin geçemediği bir çöle dönüştü?
Jrm	9	11	RAB, <<Kendilerine verdiğim yasayı bıraktılar, sözümü dinlemediler, yasamı izlemediler>> diyor, <<Onun yerine yüreklerinin inadını, atalarının öğrettiği gibi Baalları izlediler.>>
Jrm	9	12	Bunun için İsrailin Tanrısı, Her Şeye Egemen RAB diyor ki, <<Bu halka pelinotu yedirecek, zehirli su içireceğim.
Jrm	9	13	Onları kendilerinin de atalarının da tanımadığı ulusların arasına dağıtacak, tümünü yok edene dek peşlerine kılıcı salacağım.>>
Jrm	9	14	Her Şeye Egemen RAB diyor ki, <<İyi düşünün! Ağıt yakan kadınları çağırın gelsinler. En iyilerini çağırın gelsinler.
Jrm	9	15	Hemen gelip bizim için ağıt yaksınlar; Gözlerimiz gözyaşı döksün, Gözkapaklarımızdan sular aksın.
Jrm	9	16	
Jrm	9	17	
Jrm	9	18	

Jrm	9	19	Siyondan ağlama sesi duyuluyor: <Yıkıma uğradık! Büyük utanç içindeyiz, Çünkü ülkeyi terk ettik, Evlerimiz yerle bir oldu.> >>
Jrm	9	20	Ey kadınlar, RABbin sözünü dinleyin! Ağzından çıkan her söze kulak verin. Kızlarınızı yas tutmayı, Komşunuza ağıt yakmayı öğretin.
Jrm	9	21	Ölüm pencerelerimize tırmandı, Kalelerimize girdi; Sokakları çocuksuz, Meydanları gençsiz bıraktı.
Jrm	9	22	Onlara de ki, <<RAB şöyle diyor: <İnsan cesetleri gübre gibi, Biçicinin ardındaki demetler gibi toprağa serilecek. Onları toplayacak kimse olmayacak.> >>
Jrm	9	23	RAB şöyle diyor: <<Bilge kişi bilgeliğiyle, Güçlü kişi gücüyle, Zengin kişi zenginliğiyle övünmesin.
Jrm	9	24	Dünyada iyilik yapanın, Adaleti, doğruluğu sağlayanın Ben RAB olduğumu anlamakla Ve beni tanımakla övünsün övünen. Çünkü ben bunlardan hoşlanırım>> diyor RAB.
Jrm	9	25	<<Yalnız bedence sünnetli olanları cezalandıracağım günler geliyor>>
Jrm	9	26	<<Mısır'ı, Yahuda'yı, Edom'u, Ammon'u, Moav'ı, çölde yaşayan ve zülûflerini kesenlerin hepsini cezalandıracağım. Çünkü bütün bu uluslar gerçekte sünnetsiz, bütün İsrail halkı da yürekte sünnetsizdir.>>
Jrm	10	1	RABbin sana ne söylediğini dinle, ey İsrail halkı!
Jrm	10	2	RAB şöyle diyor: <<Ulusların yolunu öğrenmeyin, Gök belirtilerinden yılmayın; Bu belirtilerden uluslar yılsa bile. Ulusların töreleri yararsızdır. Ormandan ağaç keserler, Usta keskişiyle ona biçim verir.
Jrm	10	3	Altınla, gümüşle süsler, Çekiçle, çivilerle sağlamlaştırırlar; Yerinden kımlıdamasın diye.
Jrm	10	5	Salatalık bostanındaki korkuluk gibidir putları, Konuşamazlar; Onları taşımak gerek, çünkü yürüyemezler. Onlardan korkmayın, zarar veremezler; İyilik de edemezler.>>
Jrm	10	6	Senin gibisi yok, ya RAB, Sen büyüksün, Adın da büyüktür gücün sayesinde.
Jrm	10	7	Senden kim korkmaz, Ey ulusların kralı? Bu sana yakışır. Ulusların bilgeleri arasında, Bütün ülkelerinde Senin gibisi yok.
Jrm	10	8	Hepsi budala ve akılsız. Yararsız putlardan ne öğrenilebilir ki? Ağaçtan yapılmış onlar! Tarşıştan dövme gümüş, Ufazdan altın getirilir. Ustayla kuyumcunun yaptığı nesnenin üzerine Lacivert, mor giydirilir, Hepsi usta işidir.
Jrm	10	10	Ama gerçek Tanrı RABdir. O yaşayan Tanrıdır, Sonsuza dek kral Odur. O öfkelenince yeryüzü titrer, Uluslar dayanamaz gazabına.
Jrm	10	11	<<Onlara şunu diyeceksin, <Yeri, göğü yaratmayan bu ilahlar, Yerden de göğün altından da yok olacaklar.> >>

The Holy Bible in Turkish

Jrm	10	12	Gücüyle yeryüzünü yaratan, Bilgeliğiyle dünyayı kuran, Akılla gökleri yayan RABdir.
Jrm	10	13	O gürleyince gökteki sular çağıldar, Yeryüzünün dört bucağından bulutlar yükseltir, Yağmur için şimşek çaktırır, Ambarlarından rüzgar estirir.
Jrm	10	14	Hepsi budala, bilgisiz, Her kuyumcu yaptığı puttan utanacak. O putlar yapmacıktır, Soluk yoktur onlarda.
Jrm	10	15	Yararsız, alay edilesi nesnelerdir, Cezalandırılınca yok olacaklar.
Jrm	10	16	Yakupun Payı onlara benzemez. Her şeye biçim veren Odur, Onun mirasıdır İsrail oymağı, Her Şeye Egemen RABdir adı.
Jrm	10	17	Kuşatma altında olan sizler, Eşyalarınızı toplayın yerden.
Jrm	10	18	RAB diyor ki, <<İşte bu kez bu ülkede yaşayanları Fırlatıp atacağım; Ele geçirilmeleri için Onları sıkıştıracağım.>>
Jrm	10	19	Yaramdan ötürü vay başıma gelen! Derdim iyileşmez! Ama, <Dert benim derdim, Dayanmalıyım> dedim.
Jrm	10	20	Çadırım yıkıldı, ipleri koptu. Çocuklarım benden ayrıldı, Yok artık onlar. Çadırımı kuracak, Perdelerimi takacak kimse kalmadı.
Jrm	10	21	Çobanlar budala, RABbe danışmıyorlar. Bu yüzden işleri yolunda gitmiyor, Bütün sürüleri dağıldı.
Jrm	10	22	Dinle! Haber geliyor! Kuzey ülkesinden büyük patırtı geliyor! Yahuda kentlerini viraneye çevirecek, Çakallara barınak edecek.
Jrm	10	23	İnsanın yaşamının kendi elinde olmadığını, Adımlarına yön vermenin ona düşmediğini Biliyorum, ya RAB.
Jrm	10	24	Beni öfkenle değil, Yalnız adaletinle yola getir, ya RAB, Yoksa beni hiçe indirirsin.
Jrm	10	25	Öfkeni seni tanımayan ulusların, Adını anmayan toplulukların üzerine dök. Çünkü onlar Yakup soyunu yiyip bitirdiler, Onu tümüyle yok ettiler, Yurdunu viraneye çevirdiler.
Jrm	11	1	RAB Yeremyaya şöyle seslendi:
Jrm	11	2	<<Bu antlaşmanın koşullarını dinle. Yahuda halkına ve Yeruslalde
Jrm	11	3	yaşayanlara açıkla.
Jrm	11	4	Onlara diyeceksin ki, <İsrailin Tanrısı RAB şöyle diyor: Bu
Jrm	11	5	antlaşmanın koşullarına uymayan lanet altındadır!
Jrm	11	6	Atalarınızı Mısırdan, demir eritme ocağından çıkardığımda bu
Jrm	11	7	antlaşmaya bağlı kalmalarını buyurdum. Onlara dedim ki: Sözümü dinleyin, buyurduğum her şeyi
Jrm	11	8	yerine getirin. Böylece siz benim halkım olursunuz, ben de sizin Tanrınız olurum.
Jrm	11	9	İşte o zaman süt ve bal akan ülkeyi -bugün sizin olan ülkeyi -
Jrm	11	10	atalarınıza vereceğime ilişkin içtiğim andı yerine getirmiş olacağım.> >> <<Amin, ya RAB>>
Jrm	11	11	diye karşılık verdim.
Jrm	11	12	RAB şöyle dedi: <<Söyleyeceğim her şeyi Yahuda kentlerinde, Yeruslalde
Jrm	11	13	sokaklarında duyur: <Bu antlaşmanın koşullarını dinleyin, onlara uyun.
Jrm	11	14	Atalarınızı Mısırdan çıkardığım günden bu yana sözümü dinlemeleri için
Jrm	11	15	onları defalarca uyardım.
Jrm	11	16	Ama dinlemediler, kulak asmadılar. Bunun yerine kötü yüreklerinin
Jrm	11	17	inadı uyarınca davrandılar. Ben de uymalarını buyurduğum, ama uymadıkları bu antlaşmada
Jrm	11	18	açıklanan bütün lanetleri başlarına getirdim.> >>
Jrm	11	19	RAB bana dedi ki, <<Yahuda halkıyla Yeruslalde yaşayanlar bana düzen
Jrm	11	20	kuruyorlar.

Jrm	11	10	Sözlerimi dinlemek istemeyen atalarının suçlarına döndüler. Başka ilahların ardınca gidip onlara taptılar. İsrail halkıyla Yahuda halkı, atalarıyla yaptığım antlaşmayı bozdu.
Jrm	11	11	Bu yüzden RAB, «Kaçıp kurtulamayacakları bir yıkım getireceğim başlarına» diyor, «Bana yakarsalar da onları dinlemeyeceğim.
Jrm	11	12	Yahuda kentlerinde oturan halk da Yerusâlimde yaşayanlar da gidip buhur yaktıkları ilahlara yalvaracaklar. Ama yıkım geldiğinde, bu ilahlar onlara yardım edemez.
Jrm	11	13	Kentlerinin sayısı kadar ilahın var, ey Yahuda! O utanılası ilaha, Baala buhur yakmak için Yerusâlim sokaklarının sayısı kadar sunak kurdunuz.
Jrm	11	14	«Sana gelince, ey Yeremya, bu halk için yalvarma; ne yakar ne de dilekte bulun. Sıkıntılı zamanlarında beni çağırdıklarında onları dinlemeyeceğim.
Jrm	11	15	«Sevgilim kötü düzenler kuruyor, öyleyse tapınağımda işi ne? Adaklar ve kutsanmış et uğrayacağın felaketi önleyebilir mi? Felaket gelince sevinecek misin?»
Jrm	11	16	RAB sana meyvesi ve biçimi güzel, Yaprağı bol zeytin ağacı adını vermişti. Ama güçlü fırtına koptuğunda Ağacı tutuşturacak; Dalları kırılacak.
Jrm	11	17	Seni dikmiş olan Her Şeye Egemen RAB, Başına felaket getirmeye karar verdi. Çünkü İsrail ve Yahuda halkları Kötülük yaptı, Baala buhur yakarak beni öfkelendirdiler.
Jrm	11	18	Benim için kurdukları düzeni RAB bana açıkladı. Haberim vardı, çünkü ne yaptıklarını bana gösterdi.
Jrm	11	19	Kesime götürülen uysal bir kuzu gibiydim. Bana düzen kurduklarını anlamamıştım. Şöyle diyorlardı: «Ağacı da meyvesini de yok edelim, Bir daha adı anılmasın diye Onu yaşayanlar diyarından kesip atalım.»
Jrm	11	20	Adaletle yargılayan, Yüreği ve düşünceyi sınavan, Her Şeye Egemen RAB, Davamı senin eline bırakıyorum. Onlardan alacağın öcü göreyim! «Seni öldürmek isteyen Anatot halkı için RAB diyor ki, «Onlar, RABbin adına peygamberlik etme, yoksa seni öldürürüz diyorlardı.»
Jrm	11	21	Her Şeye Egemen RAB, «Onları cezalandıracağım» diyor, «Gençleri kılıçtan geçirilecek, oğullarıyla kızları kıtlıktan ölecek.
Jrm	11	22	Sağ kalan olmayacak. Cezalandırılacakları yıl Anatot halkının başına felaket getireceğim.» >>
Jrm	12	1	Davamı önüne getirsem, Haklı çıkarsın, ya RAB. Ama adalet konusunda Seninle tartışmak istiyorum. Neden kötülerin işi iyi gidiyor? Neden hainler tasasızca yaşıyor? Onları sen diktin, kök saldılar, Büyüyüp ürün verdiler. Adın ağızlarından düşmüyor, Yürekleryse senden uzak.
Jrm	12	2	Beni tanırsın, ya RAB, Beni görür, yüreğimin seninle olduğunu bilirsin. Kasaplık koyun gibi ayır onları, Kesim gününe hazırla!
Jrm	12	3	İçinde yaşayanların kötülüğü yüzünden, Ülke ne zamana dek yas tutacak, Otlar ne zamana dek sararıp solacak? Hayvanlarla kuşlar yok oldu. Çünkü bu halk, ««O başımıza neler geleceğini görmüyor»» dedi.
Jrm	12	4	««Ey Yeremya, İnsanlarla yarışa girip yoruldunsa, Atlarla nasıl yarışacaksın? Güvenli bir ülkede sendelersen, Şeria çalılıklarıyla nasıl başa çıkacaksın?
Jrm	12	5	Kardeşlerin, öz ailen bile sana ihanet etti, Arkandan seslerini yükselttiler. Yüzüne karşı olumlu konuşsalar bile onlara güvenme.
Jrm	12	6	Evimi terk ettim,
Jrm	12	7	

The Holy Bible in Turkish

Mirasımı reddettim,
Sevgilimi düşmanlarının eline verdim.

Jrm 12 8

Mirasım karşımda

Ormandaki aslan gibi oldu;

Kükreyip üzerime saldırdı.
Bu yüzden ondan nefret ediyorum.

Jrm 12 9

Mirasım sırtlan ya da yırtıcı kuş mu oldu karşımda?
Çevresindeki yırtıcı kuşlar saldırıyor ona.

Gidin, bütün yabancı hayvanları toplayıp getirin,
Yiyip bitirsinler onu.

Jrm 12 10

Pek çok çoban bağımı bozdu,
Tarlamı çiğnedi,

Güzelim tarlamı ıssız çöle döndürdü.

Jrm 12 11

Onu viraneye çevirdiler,
Önümde viran olmuş ağılıyor;

Bütün ülke viran olmuş,
Yine de aldırın yok.

Jrm 12 12

Çöldeki çıplak tepelere
Yıkıcılar geldi.

RABbin kılıcı ülkeyi

Bir uçtan bir uca yiyip bitiriyor.

Jrm 12 13

Kimse kavuşmayacak esenliğe.

Halkım buğday ekip diken biçti,

Emek verip yarar görmedi.

RABbin kızgın öfkesi yüzünden

Ürününüzden utanacaksınız.>>

Jrm 12 14

RAB diyor ki, <<Halkım İsraille verdiğim mülke el koyan bütün kötü

komşularımı ülkelerinden

söküp atacak, Yahuda halkını da atacağım.

Jrm 12 15

Hepsini söküp attıktan sonra Yahudaya yine acıyacak, her birini kendi

mülküne, kendi ülkesine

geri getireceğim.

Jrm 12 16

Halkıma Baalın adıyla ant içmeyi öğrettiler. Bunun gibi, halkımın

yolunda yürümeyi ve <RABbin varlığı hakkı için> diyerek benim adımla ant içmeyi de iyice

öğrenirlerse, halkımın arasında sağlam yerleri olacak.

Jrm 12 17

Ama kulak asmayan her ulusu kökünden söküp atacak, yok edeceğim>>

Jrm 13 1

RAB bana, <<Git, kendine keten bir kuşak satın alıp beline sar, ama

suya sokma>> dedi.

Jrm 13 2

RABbin buyruğu uyarınca bir kuşak satın alıp belime sardım.

Jrm 13 3

RAB bana ikinci kez seslendi:

Jrm 13 4

<<Satın aldığın belindeki kuşağı al, Perata git. Kuşağı orada bir kaya

kovuğuna gizle.>>

Jrm 13 5

RABbin buyruğu uyarınca gidip kuşağı Perata yakın bir yere gizledim.

Jrm 13 6

Uzun süre sonra RAB bana, <<Kalk, Perata git, gizlemenı buyurduğum

kuşağı al>> dedi.

Jrm 13 7

Bunun üzerine Perata gittim, gizlediğim yeri kazıp kuşağı aldım. Ancak

Jrm 13 8

işe yaramazdı.

Jrm 13 9

RAB bana şöyle seslendi:

Jrm 13 10

<<RAB diyor ki, <İşte Yahudanın gururunu da Yerusâlimin büyük gururunu

da böyle çürüteceğim.

Jrm 13 11

Sözümü dinlemek istemeyen, yüreklerinin inadı uyarınca davranan, başka

Jrm 13 12

ilahları izleyip onlara kulluk eden, tapan bu kötü halk, bu işe yaramaz kuşak gibi olacak.

Jrm 13 13

Kuşak insanın beline nasıl yapışır, ben de İsrail ve Yahuda

Jrm 13 14

halklarını kendime öyle yapıştırdım> diyor RAB, <Öyle ki, bana ün, övgü, onur getirecek bir

Jrm 13 15

halk olsunlar. Ama dinlemediler.>>

Jrm 13 16

<<Onlara de ki, <İsrailin Tanrısı RAB, Her tulum şarapla dolacak,

Jrm 13 17

diyor.> Eğer sana, <Her tulumun şarapla dolacağını bilmiyor muyuz sanki?> derlerse,

Jrm 13 18

onlara de ki, <Bu ülkede yaşayan herkesi -Davutun tahtında oturan

Jrm 13 19

kralları, kâhinleri, peygamberleri, Yerusâlimde yaşayanların tümünü- sarhoş olana dek şarapla

Jrm 13 20

dolduracağım> diyor RAB.

Jrm 13 21

<Onları -babalarla çocukları- birbirlerine çarpacağım. Acımadan,

Jrm 13 22

esirgmeden, sevecenlik göstermeden hepsini yok edeceğim> diyor RAB.>>

Jrm 13 23

Dinleyin, kulak verin,

Jrm 13 24

Gururlanmayın,

Jrm 13 25

Çünkü RAB konuştu.

Jrm 13 26

Karanlık başmadan,

Jrm 13 27

Kararan dağlarda

Jrm 13 28

Ayaklarınızı tökezlemeden

Jrm 13 29

Tanrınızı RABbi onurlandırın.

Jrm 13 30

Siz ışık beklerken,

Jrm 13 31

RAB onu kopkoyu, zifiri karanlığa çevirecek.

Jrm 13 32

Ama bu uyarıyı dinlemezseniz,

Gururunuz yüzünden ağlayacağım gizlice,

			The Holy Bible in Turkish
			Gözlerim acı acı gözyaşı dökülecek, Gözyaşlarım sel gibi akacak. Çünkü RABbin sürüsü sürgüne gönderilecek. Krala ve ana kraliçeye söyle: <<Tahtlarınızdan inin, Jrm 13 18 çünkü görkemli taçlarınız başınızdan düştü.>> Negevdeki kentler kapanacak, Onları açan olmayacak. Sürgüne gönderilecek Yahuda, Tamamı sürgüne gönderilecek. Jrm 13 19 Gözlerinizi kaldırıp bakın, Kuzeyden gelenleri görün. Nerede sana emanet edilen sürü? Övündüğün kuzular nerede? Jrm 13 20 Sana dost olması için yetiştirdiğin kişileri RAB başına yönetici atayınca ne diyeceksin? Doğuran kadının çektiği sancı gibi Seni de ağrı tutmayacak mı? Jrm 13 21 <<Neden bütün bunlar başıma geldi?>> dersen, Günahlarının çokluğu yüzünden eteklerin açıldı, Tecavüze uğradın. Jrm 13 22 Kışlu derisinin rengini, Pars beneklerini değiştirebilir mi? Kötülük etmeye alışmış olan sizler de iyilik edemezsiniz. Jrm 13 23 <<Çöl rüzgarının savurduğu saman çöpü gibi Dağıtacağım sizleri. Jrm 13 24 Payın, sana ayırdığım pay bu olacak>> diyor RAB. <<Çünkü beni unuttun, Sahte ilahlara güvendi. Jrm 13 25 Ayıbın ortaya çıksın diye Eteklerini yüzüne dek kaldıracacağım. Jrm 13 26 Kırdaki tepeler üzerinde Yaptığın iğrençlikleri -zinalarını, Çapkın çapkın kişneyişini, yüz­süz fahişeliklerini- gördüm. Vay başına geleceklere, ey Yerus­alı­m! Ne zamana dek böyle kirli kalacaksın?>> Jrm 14 1 RAB kuraklığa ilişkin Yeremyaya şöyle seslendi: Jrm 14 2 <<Yahuda yas tutuyor, Kentleri bitkin; Halkı karalar giymiş, yerlere oturmuş, Yerus­alı­min haykırışı yükseliyor. Jrm 14 3 Soylular uşaklarını suya gönderiyorlar. Sarnıçlara gidiyor, ama su bulamıyor, Kapları boş dönüyorlar. Aşağılanmış, utanç içinde, Başlarını örtüyorlar. Jrm 14 4 Ülke yağmursuz, toprak çatlamış, Irgatlar utanç içinde başlarını örtüyorlar. Jrm 14 5 Kırdaki geyik bile Yeni doğmuş yavrusunu bırakıyor, Çünkü ot yok. Jrm 14 6 Yaban eşekleri çıplak tepelerde durmuş, Çakal gibi soluyorlar; Gözlerinin ferisi sönmüş, Çünkü otlak yok.>> Jrm 14 7 Suçlarımız bize karşı tanıklık etse de, Adın uğruna bir şeyler yap, ya RAB! Pek çok döneklik ettik, Sana karşı günah işledik. Jrm 14 8 Ey İsrailin Umudu, Sıkıntı anlarındaki Kurtarıcısı! Neden ülkede bir yabancı, Ancak bir gece konaklayan yolcu gibisin? Jrm 14 9 Neden şaşırmış biri gibi, Kurtarmaya gücü yetmeyen savaşçı gibisin? Aramızdasın sen, ya RAB, Seni ni­ze, bırakma bi­zi! Jrm 14 10 Bu halk için RAB diyor ki, <<Gezip tozmayı pek sever, Ayaklarını dolaşmaktan esirgemezler. Bu yüzden RAB onlardan hoşnut değil, Şimdi anımsayacak suçlarını,

Günahları için onları cezalandıracak.>>

- Jrm 14 11 Sonra RAB bana, <<Bu halkın iyiliği için yalvarma>> dedi,
 Jrm 14 12 <<Oruç tutsalar bile feryatlarına kulak vermeyeceğim. Yakmalık sunu,
 tahıl sunuşu sunsalar bile kabul etmeyeceğim. Tersine, kılıçla, kıtlıkla, salgın hastalıkla
 yok edeceğim onları.>>
 Jrm 14 13 Bunun üzerine, <<Ah, Egemen RAB, peygamberler bu halka, <Kılıç yüzü
 görmeyecek, kıtlık çekmeyeceksiniz; burada size kalıcı esenlik sağlayacağım> diyorlar>> dedim.
 Jrm 14 14 RAB, <<Peygamberler benim adımla yalan peygamberlik ediyorlar>> dedi,
 <<Onları ne gönderdim, ne onlara buyruk verdim, ne de seslendim. Size uydurma görümlerden,
 falcılıktan, boş şeylerden, akıllarından geçen hayallerden söz ediyorlar.
 Jrm 14 15 Adımla konuşan peygamberler için ben RAB diyorum ki, onları
 göndermediğim halde, <Bu ülkede kılıç da kıtlık da olmayacak> diyorlar. Ama kendileri de
 kılıçla, kıtlıkla yok olacaklar.
 Jrm 14 16 Peygamberlik ettikleri halk da kıtlık ve kılıç yüzünden Yerusâlim
 sokaklarına atılacak. Onları da karılarını, oğullarını, kızlarını da gömecek kimse olmayacak.
 Yaptıkları kötülüğü kendi başlarına getireceğim.
 Jrm 14 17 <<Onlara de ki, <<Gözlerim gece gündüz
 Durmadan gözyaşı döksün,
 Çünkü erden kızım, halkım
 Ağır bir yara aldı,
 Ezici bir darbe yedi.
 Kıra çıksam, kılıçtan geçirilenleri,
 Kente girsem, kıtlıktan kırılanları görüyorum.
 Olup bitenden habersiz peygamberlerle kâhinlerse
 Ülkeyi dolaşıp duruyorlar.>>
 Jrm 14 19 Yahudayı büsbütün mü reddettin?
 Siyondan tiksiniyor musun?
 Neden şifa bulmayacak kadar yaraladın bizi?
 Esenlik bekledik, iyilik gelmedi.
 Şifa umduk, yılgınlık bulduk.
 Jrm 14 20 Yaptığımız kötülükleri,
 Atalarımızın suçlarını biliyoruz, ya RAB;
 Gerçekten sana karşı günah işledik.
 Jrm 14 21 Adın uğruna bizi küçümseme,
 Görkemli tahtının hor görülmesine izin verme.
 Bizimle yaptığın antlaşmayı anımsa,
 Bozma onu.
 Jrm 14 22 Ulusların değersiz putlarından herhangi biri
 Yağmur yağdırabilir mi?
 Gökler kendiliğinden
 Sağanak yağdırabilir mi?
 Bunu yalnız sen yapabilirsin,
 Ya RAB Tanrımız.
 Umudumuz sende,
 Çünkü bütün bunları yapan sensin.
 Jrm 15 1 RAB bana dedi ki, <<Musayla Samuel önümde durup yalvarsalar bile, bu
 halka acımayacağım; kov onları önümden, gitsinler!
 Jrm 15 2 Sana, <Nereye gidelim?> diye sorarlarsa de ki, <RAB şöyle diyor: <<
 <Ölüm için ayrılanlar ölümüne,
 Kılıç için ayrılanlar kılıca,
 Kıtlık için ayrılanlar kıtlığa,
 Sürgün için ayrılanlar sürgüne.>
 Jrm 15 3 <<Onların başına dört tür yıkım getirmeye karar verdim>> diyor RAB,
 <<Öldürmek için kılıcı, paralamak için köpekleri, yiyip bitirmek, yok etmek için yırtıcı
 kuşlarla yabani hayvanları salacağım üzerlerine.
 Jrm 15 4 Yahuda Kralı Hizkiya oğlu Manaşşenin Yerusâlimde yaptıkları yüzünden
 bütün yeryüzü krallıklarını dehşete düşürecek.
 Jrm 15 5 <<Kim acıyacak sana, ey Yerusâlim?
 Kim yas tutacak senin için?
 Hal hatır sormak için
 Kim yolundan dönüp sana gelecek?
 Jrm 15 6 Sen beni reddettin>> diyor RAB,
 <<Gerisi geri gidiyorsun.
 Ben de elimi sana karşı kaldıracak,
 Seni yok edeceğim;
 Merhamet ede ede yorul dum.
 Jrm 15 7 Ülkenin kapılarında,
 Halkımı yabayla savuracak,
 Çocuksuz bırakacak, yok edeceğim;
 Çünkü yollarından dönmediler.
 Jrm 15 8 Dul kadınlarının sayısı denizin kumundan çok olacak.
 Gençlerinin annelerine

			The Holy Bible in Turkish
Jrm	15	9	öğle vakti yok ediciyi göndereceğim; Üzerlerine ansızın acı, dehşet salacağım. Yedi çocuklu kadın Bayılıp son soluğunu verecek; Daha gündüzken güneşi batacak, Utandırılıp alçaltılacak. Sağ kalanları düşmanlarının önünde Kılıca teslim edeceğim.>> Böyle diyor RAB.
Jrm	15	10	Vay başıma! Herkesle çekişip davacı olayım diye Doğurmuşsun beni, ey annem! Ne ödünç aldım, ne de verdim, Yine de herkes lanet okuyor bana.
Jrm	15	11	RAB şöyle dedi: <<Kuşkun olmasın, iyilik için seni özgür kılacağım, Yıkım ve sıkıntı zamanında Düşmanlarını sana yalvartacağım.
Jrm	15	12	<<Demiri, kuzeyden gelen demiri Ya da tuncu kimse kırabilir mi?
Jrm	15	13	Ülkende işlenen günahlar yüzünden Servetini de hazinelerini de karşılıksız, Çapul malı olarak vereceğim.
Jrm	15	14	Bilmediğin bir ülkede Düşmanlarına köle edeceğim seni. Çünkü size karşı öfkem Ateş gibi tutuşup yanacak.>> <<Geçireceğim>> (bkz. 17:4).
Jrm	15	15	Sen bilirsin, ya RAB, Beni anımsa, beni kolla. Bana eziyet edenlerden öcümü al. Sabrınla beni canımdan etme, Senin uğruna aşağılandığımı unutma.
Jrm	15	16	Sözlerini bulur bulmaz yuttum, Bana neşe, yüreğime sevinç oldu. Çünkü seninim ben, Ya RAB, Her Şeye Egemen Tanrı!
Jrm	15	17	Eğlenenlerin arasında oturmadım, Onlarla sevinip coşmadım. Elin üzerimde olduğu için Tek başıma oturdum, Çünkü beni öfkeyle doldurmuşsun.
Jrm	15	18	Neden sürekli acı çekiyorum? Neden yaram ağır ve umarsız? Benim için aldatıcı bir dere, Güvenilmez bir pınar mı olacaksın?
Jrm	15	19	Bu yüzden RAB diyor ki, <<Eğer dönersen seni yine hizmetime alırım; İşe yaramaz sözler değil, Değerli sözler söylersen, Benim sözcüm olursun. Bu halk sana dönecek, Ama sen onlara dönmemelisin.
Jrm	15	20	Bu halkın karşısında Sağlamlaştırılmış tunç bir duvar kılacağım seni; Seninle savaşacak ama yenemeyecekler, Çünkü yardım etmek, kurtarmak için Ben seninleyim>> diyor RAB.
Jrm	15	21	<<Seni kötünün elinden kurtaracak, Acımasızın avucundan kurtaracağım.>> RAB bana şöyle seslendi: <<Kendine karı alma, burada oğulların, kızların olmasın.>> Bu ülkede doğan oğullarla kızlar ve anne babaları için RAB diyor ki, <<Ölümcül hastalıklardan ölecekler. Onlar için yas tutulmayacak, gömülmeyecekler. Cesetleri toprağın üzerinde gübre gibi kalacak. Kılıçla, kıtlıkla yok olacaklar; cesetleri yırtıcı kuşlara, yabani hayvanlara yem olacak.>> Çünkü RAB diyor ki, <<Cenaze yemeğinin verildiği eve gitme, dövünmek için gitme, başsağlığı dileme. Çünkü ben bu halktan esenliğimi, sevgimi, sevecenliğimi geri çektim>> diyor RAB.
Jrm	16	1	<<Bu ülkede büyükler de küçükler de ölecek, gömülmeyecekler. Onlar
Jrm	16	2	için yas tutan, dövünüp bedenini yaralayan, başını tıraş eden olmayacak.
Jrm	16	3	Ölene yas tutanı avutmak için kimse onunla yemek yemeyecek. Anne
Jrm	16	4	
Jrm	16	5	
Jrm	16	6	
Jrm	16	7	

			babasını yitirene kimse avunc kâsesini sunmayacak.
Jrm	16	8	<<Sölen evine de gitme, onlarla oturma, yiyip içme.
Jrm	16	9	Çünkü İsrailin Tanrısı, Her Şeye Egemen RAB diyor ki, <Burada sevinç ve neşe sesine, gelin güvey sesine senin günlerinde gözünün önünde son vereceğim.>
Jrm	16	10	<<Bütün bunları bu halka bildirdiğinde, <RAB neden başımıza bu büyük felaketi getireceğini bildirdi? Suçumuz ne? Tanrımız RABbe karşı işlediğimiz günah ne?> diye sorarlarsa,
Jrm	16	11	de ki, <Atalarınız beni terk etti> diyor RAB, <Başka ilahların ardınca gittiler, onlara kulluk edip tapılar. Beni terk ettiler, Kutsal Yasama uymadılar.
Jrm	16	12	Sizse atalarınızdan daha çok kötülük yaptınız. Beni dinleyeceğinize, kötü yüreğinizin inadı uyarınca davrandınız.
Jrm	16	13	Bu yüzden sizi bu ülkeden sizin de atalarınızın da bilmediği bir ülkeye atacağım. Orada gece gündüz başka ilahlara kulluk edeceksiniz, çünkü size lütfetmeyeceğim.>
Jrm	16	14	<<Artık insanların, <İsrail halkını Mısırdan çıkaran RABbin varlığı hakkı için> demeyeceği günler geliyor>> diyor RAB.
Jrm	16	15	<<Bunun yerine, <İsrail halkını kuzey ülkesinden ve sürdüğü bütün öbür ülkelerden geri getiren RABbin varlığı hakkı için> diyecekler. Çünkü atalarına vermiş olduğum topraklara onları geri getireceğim.
Jrm	16	16	<<Birçok balıkçı çağırmak üzereyim. Onları yakalayacaklar>> diyor RAB, <<Ardından birçok avcı çağıracağım. Her dağın, her tepenin üzerinden, kaya kovuklarından avlayacaklar onları.
Jrm	16	17	Bütün yaptıklarını görüyorum; hiçbirini benden gizli değil. Günahları da gözümden kaçmıyor.
Jrm	16	18	İlkin suçlarını, günahlarını iki katıyla onlara ödeteceğim. Çünkü tiksindirici cansız ilahlarıyla ülkemi kirllettiler, mülkümü iğrenç putlarıyla doldurdular.
Jrm	16	19	<<Ya RAB, sen benim gücüm, Kalem, sıkıntı gününde sığınağımsın. Dünyanın dört bucağından Uluslar sana gelip, <Atalarımız yalnız yalanları, Kendilerine hiçbir yararı olmayan Değersiz putları miras aldılar> diyecekler, <İnsan kendine ilah yapar mı? Onlar ilah değil ki!>
Jrm	16	20	<<Onun için bu kez onlara Gücümü, kudretimi tanıtacağım. O zaman adımın RAB olduğunu anlayacaklar.>>
Jrm	17	1	<<Yahudanın günahı demir kalemle yazıldı; Yüreklерinin levhaları, Sunaklarının boynuzları üzerine Elmas uçlu aletle oyuldu. Bol yapraklı her ağacın yanında, Her yüksek tepedeki sunaklarla, Aşera putlarıyla Çocuklarıymış gibi ilgileniyorlar.
Jrm	17	3	Ey kırdaki dağım, ülkende işlenen günahlar yüzünden Servetini, bütün hazinelerini Ve puta tapılan yerlerini bırakacağım, yağmalansın. Sana verdiğim mülkü kendi suçunla yitireceksin. Bilmediğin bir ülkede Düşmanlarına köle edeceğim seni. Çünkü öfkemi al evlendi rdi niz, Tutuşup sonsuza dek yanacak.>>
Jrm	17	5	RAB diyor ki, <<İnsana güvenen, İnsanın gücüne dayanan, Yüreği RABden uzaklaşan kişi lanetlidir. Böylesi bozkırdaki çalı gibidir, İyilik geldiği zaman görmeyecek; Kurak çöle, Kimsenin yaşamadığı tuzlaya yerleşecek.
Jrm	17	6	<<Ne mutlu RABbe güvenen insana, Güveni yalnız RAB olana! Böylesi su kıyılarına dikilmiş ağaca benzer, Köklerini akarsulara salar. Sıcak gelince korkmaz, Yaprakları hep yeşildir. Kuraklık yılında kaygılanmaz, Meyve vermekten geri durmaz.>>
Jrm	17	8	Yürek her şeyden daha aldatıcıdır, iyileşmez, Onu kim anlayabilir?
Jrm	17	9	

Jrm	17	10	<<Ben RAB, herkesi davranışlarına, yaptıklarının sonucuna göre ödüllendirmek için Yüreği yoklar, düşünceyi denerim.>>
Jrm	17	11	Yumurtlamadığı yumurtaların üzerinde oturan keklik nasılsa, Haksız servet edinen kişi de öyledir. Yaşamının ortasında serveti onu bırakır, Yaşamının sonunda kendisi aptal çıkar.
Jrm	17	12	Tapınağımızın yeri Başlangıçtan yüceltilmiş görkemli bir tahttır.
Jrm	17	13	Ey İsrail'in umudu RAB, Seni bırakanların hepsi Utanılacak duruma düşecek. Sana sırtını dönenler toprağa yazılacak, Çünkü RABbi, diri su pınarını bıraktılar.
Jrm	17	14	Şifa ver bana, ya RAB, O zaman iyi olurum; Kurtar beni, kurtuluş bulurum, Çünkü övgüm sensin.
Jrm	17	15	Bana, <<Hani, RABbin sözü nerede? Haydi, gelsin yerine bakalım>> deyip duruyorlar.
Jrm	17	16	Senin hizmetinde çoban olmaktan kaçınmadım, Felaket gününü de ben istemedim. Dudaklarımdan çıkan her sözü bilirsin, ya RAB. O söz zaten senin ağzındaydı.
Jrm	17	17	Dehşet verme bana, Felaket gününde sığınağım sensin.
Jrm	17	18	Bana eziyet edenler utandırılсын, Ama beni utandırma; Onları yılgınlığa düşür, Ama beni düşürme. Felaket gününü getir üzerlerine, Onları iki kat yıkımla ez.
Jrm	17	19	RAB bana şöyle dedi: <<Yahuda krallarının girip çıktığı Halk Kapısına ve Yeruslaimin öbür kapılarına git, orada dur.
Jrm	17	20	Halka de ki, <Ey Yahuda kralları, Yahuda halkı, Yeruslaimde oturup bu kapılardan girenler, RABbin sözünü dinleyin!
Jrm	17	21	RAB diyor ki, Şabat Günü yük taşımamaya, Yeruslaim kapılarından içeri bir şey sokmamaya dikkat edin.
Jrm	17	22	Şabat Günü evinizden yük çıkarmayın, hiç iş yapmayın. Atalarınıza buyurduğum gibi Şabat Günü kutsal sayacaksınız.
Jrm	17	23	Ne var ki, onlar sözümü dinlemediler, kulak asmadılar. Dikbaşlılık ederek beni dinlemediler, yola gelmek istemediler.
Jrm	17	24	Beni iyi dinlerseniz, diyor RAB, Şabat Günü bu kentin kapılarından yük taşımayıp hiç iş yapmayarak Şabat Günü kutsal sayarsanız,
Jrm	17	25	Davutun tahtında oturan krallarla önderler savaş arabalarına, atlara binip Yahuda halkı ve Yeruslaimde yaşayanlarla birlikte bu kentin kapılarından girecekler. Bu kentte sonsuza dek insanlar yaşayacak.
Jrm	17	26	Yahuda kentlerinden, Yeruslaim çevresinden, Benyamin topraklarından, Şefeladan, dağlık bölgeden, Negevden gelip RABbin Tapınağına yakmalık sunular, kurbanlar, tahıl sunuları, günnük ve şükran sunuları getirecekler.
Jrm	17	27	Ancak beni dinlemez, Şabat Günü Yeruslaim kapılarından yük taşıyarak girer, o günü kutsal saymazsanız, kentin kapılarını ateşe vereceğim. Yeruslaim saraylarını yakıp yok edecek, hiç sönmeyecek ateş.>>
Jrm	18	1	RAB Yeremyaya şöyle seslendi:
Jrm	18	2	<<Kalk, çömlekçinin işliğine git; orada sana sesleneceğim.>>
Jrm	18	3	Bunun üzerine çömlekçinin işliğine gittim. Çark üzerinde çalışıyordu.
Jrm	18	4	Yaptığı balçıktan kap elinde bozulunca çömlekçi balçığa istediği biçimi vererek başka bir kap yaptı.
Jrm	18	5	RAB bana yine seslendi:
Jrm	18	6	<<Bu çömlekçinin yaptığını ben de size yapamaz mıyım, ey İsrail halkı? diyor RAB. Çömlekçinin elinde balçık neyse, siz de benim elimde öylesiniz, ey İsrail halkı!
Jrm	18	7	Bir ulusun ya da krallığın kökünden söküleceğini, yıkılıp yok edileceğini duyururum da,
Jrm	18	8	uyardığım ulus kötülüğünden dönerse, başına felaket getirme kararımдан vazgeçerim.
Jrm	18	9	Öte yandan, bir ulusun ya da krallığın kurulup dikileceğini duyururum da,
Jrm	18	10	o ulus sözümü dinlemeyip gözümde kötü olanı yaparsa, ona söz verdiğim iyiliği yapmaktan vazgeçerim.
Jrm	18	11	<<Bu nedenle Yahuda halkıyla Yeruslaimde yaşayanlara de ki, <RAB şöyle diyor: İşte size bir felaket tasarlıyor, size karşı bir düzen kuruyorum. Onun için her biriniz kötü yolundan dönsün, yaşantınızı da davranışlarınızı da düzeltin.>

Jrm	18	12	Ama onlar, <Boş ver! Biz kendi tasarılarımızı sürdüreceğiz; her birimiz kötü yüreğinin inadı uyarınca davranacak> diyecekler.>>
Jrm	18	13	Bu yüzden RAB diyor ki, <<Uluslar arasında soruşturun: Böylesini kim duydu? Erden kız İsrail çok korkunç bir şey yaptı. Kayalık bayırlardan Lübnan'ın karı hiç eksik olur mu? Uzaktan akan soğuk sular hiç kesilir mi? Oysa halkım beni unuttu, Değersiz ilahlara buhur yaktı. Bu ilahlar gidecekleri yollarda, Eski yollarda sendelemelerine neden oldu; Onları sapa, bitmemiş yollarda yürüttü. Ülkeleri viran edilecek, Sürekli alay konusu olacak; Oradan her geçen şaşkın şaşkın Başını sallayacak. Onları düşmanlarının önünde Doğu rüzgarı gibi dağıtacağım; Yıkım günü yüzümü değil, Sırtımı çevireceğim onlara.>>
Jrm	18	18	Bunun üzerine, <<Haydi, Yeremyaya karşı bir düzen kuralım!>> dediler, <<Çünkü yasayı öğretecek kâhin, öğüt verecek bilge, Tanrı sözünü bildirecek peygamber hiç eksik olmayacak. Gelin, ona sözle saldıralım, söylediklerini de dinlemeyelim.>>
Jrm	18	19	Dinle beni, ya RAB, Beni suçlayanların dediklerini işit!
Jrm	18	20	İyiliğe karşı kötülük mü yapmalı? Ama onlar bana çukur kazdılar. Onlara duyduğün öfkeyi yatıştırmak, Onların iyiliğini dilemek için Senin önünde nasıl durduğumu anımsa.
Jrm	18	21	Bu yüzden çocuklarını kıtlığa ver, Kılıcın ağzına at. Karıları çocuksuz, dul kalsın, Erkeklerini ölüm alıp götürsün, Gençleri savaşta kılıçtan geçirilsin. Sen üzerlerine ansızın akıncılar gönderdiğinde, Evlerinden çılgınlık duyulsun. Çünkü beni yakalamak için çukur kazdılar, Ayaklarıma gizli tuzak kurdular.
Jrm	18	23	Beni öldürmek için kurdukları düzenlerin hepsini Biliyorsun, ya RAB. Bağışlama suçlarını, Günahlarını önünden silme. Yığılıp kalsınlar senin önünde. Öfkeliyken uğraş onlarla.
Jrm	19	1	RAB bana şöyle dedi: <<Git, çömlekçi den bir çömlek satın al. Halkın ve kâhinlerin ileri gelenlerinden birkaçını yanına alıp
Jrm	19	2	Harsit Kapısına yakın Ben-Hinnom Vadisi'ne git. Sana söyleyeceklerimi orada duyur.
Jrm	19	3	De ki, <RABbin sözünü dinleyin, ey Yahuda kralları ve Yerusâlimde yaşayanlar! İsrail'in Tanrısı, Her Şeye Egemen RAB şöyle diyor: Dinleyin! Buraya, her duyanı şaşkına çevirecek bir felaket göndermek üzereyim.
Jrm	19	4	Çünkü beni terk ettiler, burayı yabancı bir ülke haline getirdiler. Kendilerinin de atalarıyla Yahuda krallarının da tanımadığı başka ilahlara burada buhur yaktılar, burayı döktükleri suçsuz kanıyla doldurdular.
Jrm	19	5	Çocuklarını ateşte Baala kurban etmek için tapınma yerleri kurdular. Böyle bir şey ne buyurdum ne sözünü ettim ne de aklımdan geçirdim.
Jrm	19	6	Bundan ötürü buranın artık Tofet ya da Ben-Hinnom Vadisi değil, Kıyım Vadisi diye anılacağı günler geliyor, diyor RAB.
Jrm	19	7	Yahuda ve Yerusâlimin tasarılarını burada boşa çıkaracağım. Onları canlarına susayanların eline verecek, düşmanlarının önünde kılıçla düşüreceğim. Cesetlerini yem olarak yırtıcı kuşlara, yabani hayvanlara vereceğim.
Jrm	19	8	Bu kenti viraneye çevirecek, alay konusu edeceğim; oradan her geçen şaşkın şaşkın bakıp başına gelen belalardan ötürü onunla alay edecek.
Jrm	19	9	Onlara oğullarının, kızlarının etini yedireceğim. Canlarına susamış düşmanları onları kuşattığında sıkıntıdan birbirlerini yiyecekler.>
Jrm	19	10	<<O zaman seninle gidenlerin önünde çömleği kır
Jrm	19	11	ve onlara de ki, <Her Şeye Egemen RAB şöyle diyor: Çömlekçinin çömleği nasıl kırılıp bir daha onarılamazsa, ben de bu halkı ve bu kenti öyle kıracağım. Ölülerini yer

kalmayana dek Tofette gömecekler.

- Jrm 19 12 Bu kente de içinde yaşayanlara da böyle davranacağım, diyor RAB. Bu kenti Tofet gibi yapacağım.
- Jrm 19 13 Yeruşalimin evleri de Yahuda krallarının sarayları da Tofet gibi kirli sayılacak. Çünkü bu evlerin damlarında gök cisimlerine buhur yaktilar, başka ilahlara dökmelik sunular sundular.> >>
- Jrm 19 14 Peygamberlik etmesi için RABbin Tofete gönderdiği Yeremya oradan döndü. RABbin Tapınağının avlusunda durup halka şöyle dedi:
- Jrm 19 15 <<İsrail'in Tanrısı, Her Şeye Egemen RAB diyor ki, <İşte bu kente ve çevresindeki köylere sözünü ettiğim bütün felaketleri getireceğim. Çünkü dikbaşlılık edip sözümü dinlemediler.> >>
- Jrm 20 1 RABbin Tapınağının baş görevlisi İmmer oğlu Kâhin Paşhur, Yeremyanın böyle peygamberlik ettiğini duyunca,
- Jrm 20 2 onun dövülüp RABbin Tapınağının Yukarı Benyamin Kapısındaki tomruğa vurulmasını buyurdu.
- Jrm 20 3 Ertesi gün Paşhur kendisini tomruktan salıverince, Yeremya ona, <<RAB sana Paşhur değil, Magor-Missaviv adını verdi>> dedi,
- Jrm 20 4 <<RAB diyor ki, <Seni de dostlarını da yıldıracağım. Dostlarının düşman kılıcıyla düştüğünü gözlerinle göreceksin. Bütün Yahudayı Babil Kralının eline teslim edeceğim; onları Babil'e süreceksin ya da kılıçtan geçirecek.
- Jrm 20 5 Bu kentin bütün zenginliğini -ürününü, değerli eşyalarını, Yahuda krallarının hazinelerini - düşmanlarının eline vereceğim. Hepsini yağmalayıp Babil'e götürecekler.
- Jrm 20 6 Sana gelince, ey Paşhur, sen de evinde yaşayanların hepsi de Babil'e sürüleceksin. Sen de kendilerine yalan peygamberlik ettiğin bütün dostların da orada ölüp gömüleceksin.> >> gelir. Aynı ifade 20:10da da geçer.
- Jrm 20 7 Beni kandırdın, ya RAB, Ben de kandım. Bana üstün geldin, beni yendin. Bütün gün alay konusu oluyorum, Herkes benimle eğleniyor.
- Jrm 20 8 Çünkü konuştukça feryat ediyor, Şiddet diye, yıkım diye haykırıyorum. RABbin sözü yüzünden bütün gün yeriliyorum, Gülünç duruma düşüyorum.
- Jrm 20 9 <<Bir daha onu anmayacak, Onun adına konuşmayacağım>> desem, Sözü kemiklerimin içine hapsedilmiş, Yüreğimde yanan bir ateş sanki. Onu içimde tutmaktan yoruldum, Yapamıyorum artık.
- Jrm 20 10 Birçoğunun, <<Her yer dehşet içinde! Suçlayın! Suçlayalım onu!>> diye fısıldaştığını duydum. Bütün güvendiğim insanlar düşmemi gözlüyor, <<Belki kanar, onu yenersin, Sonra da öcümüzü alırız>> diyorlar.
- Jrm 20 11 Ama RAB güçlü bir savaşçı gibi benimledir. Bu yüzden bana eziyet edenler tökezleyecek, Üstün gelemeyecek, Başarısızlığa uğrayıp büyük utanca düşecekler; Onursuzlukları sonsuza dek unutulmayacak.
- Jrm 20 12 Ey doğru kişiyi sınanan, Yüreği ve düşünceyi gören Her Şeye Egemen RAB! Davamı senin eline bırakıyorum. Onlardan alacağın öcü göreyim!
- Jrm 20 13 Ezgiler okuyun RABbe! Övün RABbi! Çünkü yoksulun canını kötülerin elinden O kurtardı.
- Jrm 20 14 Lanet olsun doğduğum güne! Kutlu olmasın annemin beni doğurduğu gün!
- Jrm 20 15 <<Bir oğlun oldu!>> diyerek babama haber getiren, Onu sevince boğan adama lanet olsun!
- Jrm 20 16 RABbin acımadan yerle bir ettiği Kentler gibi olsun o adam! Sabah feryatlar, Öğlen savaş naraları duysun!
- Jrm 20 17 Çünkü beni annemin rahmi nde öldürmedi; Annem mezarım olur, Rahmi hep gebe kalırdı.
- Jrm 20 18 Neden ana rahminden çıktım? Dert, üzüntü görmek, Ömrümü utanç içinde geçirmek için mi?

Jrm 21 1 Kral Sidkiya Malkiya oğlu Paşhurla Maaseya oğlu Kâhin Sefanyayı
Yeremyaya gönderince, RAB Yeremyaya seslendi. Paşhurla Sefanya ona şöyle demişti:
Jrm 21 2 <<Lütfen bizim için RABbe danış. Çünkü Babil Kralı Nebukadnessar bize
saldırıyor. Belki RAB bizim için şaşılacak işlerinden birini yapar da Nebukadnessar ülkemizden
çekilir.>>
Jrm 21 3 Yeremya şu karşılığı verdi: <<Sidkiyaya deyin ki,
Jrm 21 4 <İsrailin Tanrısı RAB şöyle diyor: Surların dışında sizi kuşatan Babil
Kralı ve Kildanilerle savaşmakta kullandığınız silahları size karşı çevireceğim; hepsini bu
kentin ortasına toplayacağım.
Jrm 21 5 Ben de elimi size karşı kaldıracam; kudretle, kızgınlıkla, gazapla,
büyük öfkeyle sizinle savaşacağım.
Jrm 21 6 Bu kentte yaşayanları yok edeceğim; insan da, hayvan da korkunç bir
salgın hastalıktan ölecek.
Jrm 21 7 Ondan sonra da, diyor RAB, Yahuda Kralı Sidkiyayla görevlilerini, bu
kentte salgından, kılıçtan, kıtlıktan sağ çıkan halkı Babil Kralı Nebukadnessarın ve canlarına
susamış düşmanlarının eline teslim edeceğim. Hepsini kılıçtan geçirecek, canlarını
bağışlamayacak, merhamet etmeyecek, acımayacak.>
Jrm 21 8 <<Bunun yanı sıra halka şunları da söyle: <RAB diyor ki: İşte yaşama
giden yolu da ölüme giden yolu da önünüze koyuyorum.
Jrm 21 9 Bu kentte kalan kılıçtan, kıtlıktan, salgından ölecek; dışarı çıkıp
kenti kuşatan Kildanilere teslim olansa yaşayacak, hiç değilse canını kurtarmış olacak.
Jrm 21 10 Bu kente iyilik değil, kötülük etmeye karar verdim, diyor RAB. Bu
kenti Babil Kralı ele geçirip ateşe verecek.>>
Jrm 21 11 <<Yahuda Kralının ailesine de ki, <RABbin sözünü dinleyin:
Jrm 21 12 RAB şöyle diyor, ey Davut soyu: <<Her sabah adaleti uygulayın,
Soyguna uğramış kişiyi zorbanın elinden kurtarın.
Yoksa yaptığınız kötülük yüzünden
öfkem ateş gibi tutuşup yanacak,
Söndüren olmayacak.
Jrm 21 13 Ey vadinin üstünde,
Kayalık ovada oturan Yerusâlim,
Sana karşıyım diyor RAB,
Siz ki, kim bize saldırabilir?
Sığınacağımıza kim girebilir, diyorsunuz.
Jrm 21 14 Sizi yaptıklarınıza göre cezalandıracağım, diyor RAB.
Bütün çevresini yakıp yok edecek
Bir ateş tutuşturacağım kentin ormanında.>>
Jrm 22 1 RAB bana dedi ki, <<Yahuda Kralının sarayına gidip şu haberi bildir:
Jrm 22 2 <RABbin sözünü dinleyin, ey Davutun tahtında oturan Yahuda Kralıyla
görevlileri ve bu kapılardan giren halk!
Jrm 22 3 RAB diyor ki: Adil ve doğru olanı yapın. Soyguna uğrayanı zorbanın
elinden kurtarın. Yabancıya, öksüze, dul a haksızlık etmeyin, şiddete başvurmayın. Burada
suçsuz kanı dökmeyin.
Jrm 22 4 Bu buyrukları özenle yerine getirirseniz, Davutun tahtında oturan
krallar savaş arabalarıyla, atlarıyla bu sarayın kapılarından girecekler; görevlileriyle
halkları da onları izleyecek.
Jrm 22 5 Ancak bu buyruklara uymazsanız, diyor RAB, adım üzerine ant içerim ki,
bu saray viraneye dönecek.>>
Jrm 22 6 Çünkü Yahuda Kralının sarayı için RAB diyor ki, <<Sen benim için
Gilat gibisin,
Lübnanın doruğu gibi.
Ama hiç kuşkun olmasın, seni çöle döndürecek,
Jrm 22 7 Kimsenin yaşamadığı kentlere çevireceğim.
Eli silahlı yok ediciler görevlendireceğim sana karşı.
En iyi sedir ağaçlarını kesecek,
Ateşe atacaklar.
Jrm 22 8 <<Bu kentten geçen birçok ulus birbirlerine, <RAB bu büyük kente neden
bunu yaptı?> diye soracaklar.
Jrm 22 9 <<Yanıt şöyle olacak: <Çünkü Tanrıları RABbin antlaşmasını bıraktılar,
başka ilahlara tapıp kulluk ettiler.>>
Jrm 22 10 Ölen için ağlamayın, yasa bürünmeyin;
Ancak sürgüne giden için ağlayın acı acı.
Çünkü bir daha dönmeyecek,
Anayurdunu görmeyecek.
Jrm 22 11 Babası Yoşiyanın yerine Yahuda Kralı olan ve buradan çıkıp giden
Yoşiya oğlu Şallumfö için RAB diyor ki, <<Bir daha dönmeyecek buraya.
Jrm 22 12 Sürgüne gönderildiği yerde ölecek, bir daha bu ülkeyi görmeyecek.>>
Jrm 22 13 <<Sarayını haksızlıkla,
Yukarı odalarını adaletsizlikle yapan,
Komşusunu parasız çalıştıran,
Ücretini ödemeyen adamın vay başına!

Jrm	22	14	<Kendim için yukarı odaları havadar, Geniş bir saray yapacağım> diyenin vay başına! Sarayı na büyük pencereler açar, Sedir ağacıyla kaplar, Kırmızıya boyar.
Jrm	22	15	<<Bol bol sedir ağacı kullandın diye Kral mı oldun sanırsın? Baban doyasıya yiyip içti, Ama iyi ve doğru olanı yaptı; Onun için de işleri iyi gitti.
Jrm	22	16	Ezilenin, yoksulun davasını savundu, Onun için de işleri iyi gitti. Beni tanımak bu değil midir?>> diyor RAB.
Jrm	22	17	<<Seninse gözlerin de yüreğin de yalnız kazanca, Suçsuz kanı dökmeye, Baskı, zorbalık yapmaya yönelik.>>
Jrm	22	18	Bu yüzden RAB Yahuda Kralı Yoşiya oğlu Yehoyakim için diyor ki, <<Onun için kimse, <Ah kardeşim! Vah kızkardeşim!> diye dövünmeyecek. Onun için kimse, <Ah efendim! Vah onun görkemi!> diye dövünmeyecek.
Jrm	22	19	Sürüklenip Yerusâlim kapılarından dışarı atılacak, Eşek gömülür gibi gömülecek o.>>
Jrm	22	20	<<Lübnana git, feryat et, Sesin Başandan duyulsun, Haykır Avarimden, Çünkü bütün oynaşların ezildi.
Jrm	22	21	Kendini güvende sandığında seni uyardım. Ama, <Dinlemem> dedin. Gençliğinden bu yana böyleydi tutumun, Sözümü hiç dinlemedi.
Jrm	22	22	Rüzgar bütün çobanlarını alıp götürecektir, Oynaşların sürgüne gidecek. İşte o zaman yaptığın kötülükler yüzünden Utanacak, aşağılanacaksın.
Jrm	22	23	Ey sen, Lübnanda yaşayan, Yuvasını sedir ağacından kuran adam! Sana doğuran kadın gibi acılar, sancılar geldiğinde, Nasıl da inleyeceksin!>> sanılıyor. Masoretik metin <<Acı nacak s ın>>.
Jrm	22	24	<<Varlığım hakkı için derim ki>> diyor RAB, <<Ey Yahuda Kralı Yehoyakim oğlu Yehoyakin, sağ elimdeki mühür yüzüğü ol san bile, çıkarıp atardım seni.
Jrm	22	25	Seni can düşmanlarının, korktuğun kişilerin, Babil Kralı
Jrm	22	26	Nebukadnessarla Kildanilerin eline teslim edeceğim. Seni de seni doğuran anneni de doğmadığınız bir ülkeye atacağım; orada öl eceksi niz.
Jrm	22	27	Dönmeye can attığınız ülkeye bir daha dönemeyeceksiniz.>>
Jrm	22	28	Bu mu Yehoyakin? Bu hor görülmüş kırık çömlek, Kimsenin istemediği kap? Neden kendisi de çocukları da Bilmedi kleri bir ülkeye atıldılar?
Jrm	22	29	Ül ke, ey ül ke, RABbin sözünü dinle, ey ül ke!
Jrm	22	30	RAB diyor ki, <<Bu adamı çocuksuz, Ömrünce başarısız biri olarak yazın. Çünkü soyundan gelen hiç kimse başarılı olmayacak, Soyundan gelen hiç kimse Davut'un tahtında oturamayacak, Yahuda'da bir daha krallık etmeyecek.>>
Jrm	23	1	<<Otlagımın koyunlarını yok edip dağıtan çobanların vay başına!>> diyor RAB.
Jrm	23	2	Halkımı güden çobanlar için İsrailin Tanrısı RAB şöyle diyor: <<Sürümü dağıtıp sürdünüz, onlarla ilgilenmediniz. Şimdi ben sizinle ilgileneceğim, yaptığınız kötülük yüzünden sizi cezalandıracağım.>> RAB böyle diyor.
Jrm	23	3	<<Sürmüş olduğum bütün ülkelerden sürümün sağ kalanlarını toplayıp otlaklarına geri getireceğim; orada verimli olup çoğalacaklar.
Jrm	23	4	Onları güdecek çobanlar koyacağım başlarına. Bundan böyle korkmayacak, yıl gınlığa düşmeyecekler. Bir tanesi bile eksilmeyecek>> diyor RAB.
Jrm	23	5	<<İşte Davut için doğru bir dal Çıkaracağım günler geliyor>> diyor RAB. <<Bu kral bilgece egemenlik sürecek, Ülkede adil ve doğru olanı yapacak.

Jrm	23	6	Onun döneminde Yahuda kurtulacak, İsrail güvenlik içinde yaşayacak. O, <Yahve sidkenufş> adıyla anılacak.
Jrm	23	7	<<Artık insanların, <İsrail halkını Mısırdan çıkaran RABbin varlığı hakkı için> demeyecekleri günler geliyor>> diyor RAB.
Jrm	23	8	<<Bunun yerine, <İsrail soyunu kuzey ülkesinden ve sürdüğü bütün öbür ülkelerden geri getiren RABbin varlığı hakkı için> diyecekler. Böylece kendi topraklarında yaşayacaklar.>>
Jrm	23	9	Peygamberlere gelince, Yüreğim paramparça, Bütün kemiklerim titriyor. RABbin yüzünden, Onun kutsal sözleri yüzünden sarhoş gibi, Şaraba yenik düşen bir adam gibiyim.
Jrm	23	10	Çünkü ülke zina edenlerle dolu, Lanet yüzünden yas tutuyor. Otlaklar kurumuş, İzledikleri yol kötü, Güçlerini haksızca kullanıyorlar.
Jrm	23	11	<<Peygamber de kâhin de tanrısız; Tapınağımda bile kötülüklerini gördüm>> diyor RAB.
Jrm	23	12	<<Bu yüzden izledikleri yol Onlar için kaygan olacak; karanlığa sürülecek, Orada tökezleyip düşecekler. Çünkü cezalandırılacakları yıl Başlarına felaket getireceğim>> diyor RAB.
Jrm	23	13	<<Samiriye peygamberleri arasında Şu iğrençliği gördüm: Baal adına peygamberlik ederek Halkım İsrailli baştan çıkarıyorlar. Yeruşalim peygamberleri arasında Şu korkunç şeyi gördüm: Zina ediyorlar, yalan peşindeler. Kötülük edenleri güçlendirdiklerinden, Kimse kötülüğünden dönmüyor. Benim için hepsi Sodom gibi, Yeruşalim halkı Gomora gibi oldu.>>
Jrm	23	15	Bu nedenle Her Şeye Egemen RAB peygamberler için şöyle diyor: <<Onlara pelinotu yedirecek, Zehirli su içireceğim. Çünkü Yeruşalim peygamberleri Tanrısızlığın bütün ülkeye yayılmasına neden oldular.>>
Jrm	23	16	Her Şeye Egemen RAB diyor ki, <<Size peygamberlik eden peygamberlerin Dediklerine kulak asmayın, Onlar sizi aldatıyor. RABbin ağzından çıkanları değil, Kendi hayal ettikleri görümleri anlatıyorlar.
Jrm	23	17	Beni küçümseyenlere sürekli, <RAB diyor ki: Size esenlik olacak!> diyorlar. Yüreklarının inatçılığı doğrultusunda davrananlara, <Başınıza felaket gelmeyecek> diyorlar.
Jrm	23	18	RABbin sözünü duyup anlamak için RABbin meclisinde kim bulundu ki? Onun sözüne kulak verip duyan kim?
Jrm	23	19	İşte, RABbin fırtınası öfkeyle kopacak, Kasırgası döne döne kötülerin başına patlayacak.
Jrm	23	20	Aklının tasarladığını tümüyle yapana dek RABbin öfkesi dinmeyecek. Son günlerde açıkça anlayacaksınız bunu.
Jrm	23	21	Bu peygamberleri ben göndermedim, Ama çabucak ortaya çıktılar. Onlara hiç seslenmedim, Yine de peygamberlik ettiler.
Jrm	23	22	Ama meclisimde dursalardı, Sözlerimi halkıma bildirir, Onları kötü yollarından ve davranışlarından Döndürürlerdi.
Jrm	23	23	Ben yalnızca yakındaki Tanrı mıyım? Uzaktaki Tanrı da değil miyim?>> diyor RAB,

Jrm 23 24 <<Kim gizli yere saklanır da Onu görmem?>> diyor RAB,
<<Yeri göğü doldurmuyor muyum?>> diyor RAB.
Jrm 23 25 <<Adımla yalancı peygamberlik edenlerin ne dediklerini duydum. <Bir düş gördüm! Bir düş!> diyorlar.
Jrm 23 26 Kafalarından uydurdukları hileleri aktaran bu yalancı peygamberler ne zamana dek sürdürecekler bunu?
Jrm 23 27 Ataları nasıl Baal yüzünden adımı unuttuysa, onlar da birbirlerine düşlerini anlatarak halkıma adımı unutturmayı tasarlıyorlar.
Jrm 23 28 Düşü olan peygamber düşünüyü anlatsın; ama sözümü alan onu sadakatle bildirsin. Buğdayın yanında saman nedir ki?>> diyor RAB.
Jrm 23 29 <<Benim sözüm ateş gibi değil mi? Kayaları paramparça eden balyoz gibi değil mi?>> RAB böyle diyor.
Jrm 23 30 <<İşte bunun için sözlerimi birbirlerinden çalan peygamberlere karşıyım>> diyor RAB.
Jrm 23 31 <<Evet, kendi sözlerini söyleyip, <RAB böyle diyor> diyen peygamberlere karşıyım>> diyor RAB.
Jrm 23 32 <<Uydurma düşler gören peygamberlere karşıyım>> diyor RAB. <<Bu düşleri anlatıyor, yalanlarla, boş övünmelerle halkımı baştan çıkarıyorlar. Ben onları ne gönderdim, ne de atadım. Bu halka hiç mi hiç yararları yok>> diyor RAB.
Jrm 23 33 <<Halktan biri, bir peygamber ya da kâhin, <RABbin bildirisi nedir?> diye sorarsa, <Ne bildirisi?> diye karşılık vereceksin. Sizi başımdan atacağım>> diyor RAB.
Jrm 23 34 <<Eğer bir peygamber, kâhin ya da başka biri, <Bu RABbin bildirisi dir> derse, onu da ailesini de cezalandıracağım.
Jrm 23 35 Her biriniz komşunuza ve kardeşinize, <RAB ne yanıt verdi?> ya da, <RAB ne söyledi?> demelisiniz.
Jrm 23 36 Bundan böyle, <RABbin bildirisi> lafını ağzınıza almayacaksınız. Herkesin sözü kendi bildirisi olacak. Yaşayan Tanrının, Her Şeye Egemen RABbin, Tanrınızı sözlerini çarpı tıyorsunuz siz.
Jrm 23 37 Bir peygambere, <RAB sana ne yanıt verdi?> ya da, <RAB ne söyledi?> demelisiniz.
Jrm 23 38 Ama, <RABbin bildirisi dir> derseniz, RAB diyor ki, <RABbin bildirisi dir> diyorsunuz. Oysa, <RABbin bildirisi dir> demeyeceksiniz diye sizi uyarmıştım.
Jrm 23 39 Bu yüzden sizi büsbütün unutacağım, sizi de size ve atalarınıza verdiğim kenti de önümden söküp atacağım.
Jrm 23 40 Sizi hiç unutulmayacak bir utanca düşürecek, sürekli alay konusu edeceğim.>>
Jrm 24 1 Babil Kralı Nebukadnessar Yahuda Kralı Yehoyakim oğlu Yehoyakinle Yahuda önderlerini, zanaatçıları, demircileri Yeruşalimden Babil'e sürdükten sonra, RAB bana tapınağının önüne konmuş iki sepet incir gösterdi.
Jrm 24 2 Sepetlerin birinde ilk ürüne benzer çok iyi incirler vardı; ötekindeyse çok kötü, yenmeyecek kadar çürük incirler vardı.
Jrm 24 3 RAB, <<Yeremya, ne görüyorsun?>> diye sordu. <<İncir>> diye yanıtladım, <<İyi incirler çok iyi, öbürleriye çok kötü, yenmeyecek kadar çürük.>>
Jrm 24 4 Bunun üzerine RAB bana şöyle seslendi:
Jrm 24 5 <<İsrailin Tanrısı RAB diyor ki, <Buradan Kildan ülkesine sürgüne gönderdiğim Yahuda sürgünlerini bu iyi incirler gibi iyi sayacağım.
Jrm 24 6 İyilik bulmaları için onları gözetecek, bu ülkeye geri getireceğim. Onları bina edeceğim, yıkmayacağım; onları dikeceğim, kökünden sökmeyeceğim.
Jrm 24 7 Benim RAB olduğumu anlayacak bir yürek vereceğim onlara. Onlar benim halkım olacaklar, ben de onların Tanrısı olacağım. Çünkü bütün yürekleriyle bana dönecekler.
Jrm 24 8 << <Ama Yahuda Kralı Sidkiyayla önderlerini, Yeruşalimden sağ çıkıp da bu ülkede ya da Mısırdaki yaşayanları yenmeyecek kadar çürük incir gibi yapacağım> diyor RAB,
Jrm 24 9 <Onları bütün ülkelerin gözünde iğrenç, korkunç bir duruma düşüreceğim. Onları sürdüğüm her yerde ayıplanacak, ibret olacak, alaya alınacak, lanetlenecekler.
Jrm 24 10 Kendilerine ve atalarına verdiğim topraktan yok olana dek üzerlerine kılıç, kıtlık, salgın hastalık salacağım.>>
Jrm 25 1 Yahuda Kralı Yoşiya oğlu Yehoyakimin döneminin dördüncü yılında, RAB Yahuda halkıyla ilgili olarak Yeremyaya seslendi. Nebukadnessarın Babil Kralı oluşunun birinci yılıydı bu.
Jrm 25 2 Peygamber Yeremya Yahuda halkına ve Yeruşalimde yaşayanlara RABbin sözünü aktararak şöyle dedi:
Jrm 25 3 Yirmi üç yıldır, Yahuda Kralı Amon oğlu Yoşiyanın döneminin on üçüncü yılından bugüne dek, RAB bana sesleniyor. Ben de RABbin sözünü defalarca size aktardım, ama dinlemediğiniz.
Jrm 25 4 RAB peygamber kullarını defalarca size gönderdi, ama dinlemediğiniz, kulak asmadığınız.
Jrm 25 5 Sizi uyardılar, <<Şimdi herkes kötü yolundan, kötü işlerinden dönsün ki, RABbin sonsuza dek size ve atalarınıza verdiği toprakta yaşayasınız>> dediler,
Jrm 25 6 <<Kulluk etmek, tapınmak için başka ilahların ardınca gitmeyin; elinizle yaptığınız putlarla beni öfkeliendirmeyin ki, ben de size zarar vermeyeyim.>>

Jrm	25	7	<<Ama beni dinlemedi ni z>> diyor RAB, <<Sonuç olarak elini zle yaptığınız putlarla beni öfkelen dirip kendinizi zarara soktunuz.>>
Jrm	25	8	Bunun için Her Şeye Egemen RAB diyor ki, <<Madem sözlerimi dinlemedi ni z,
Jrm	25	9	ben de bütün kuzeydeki halkları ve kulum Babil Kralı Nebukadnessarı çağ ır tacağ ım>> diyor RAB, <<Onları bu ülkeye de burada yaşayanlarla çevresindeki bütün uluslara da karşı getireceğ im. Bu halkı tamamen yok edeceğ im, ülkelerini dehşet ve alay konusu edip sonsuz bir viraneye çevireceğ im.
Jrm	25	10	Sevinç ve neşe sesini, gelin güvey sesini, değ ır men taş lar ının sesini, kandil ış ığ ını onlardan uzaklaşt ır acağ ım.
Jrm	25	11	Bütün ülke bir virane, dehşet verici bir yer olacak. Bu uluslar Babil Kralına yetmiş yıl kulluk edecekler.
Jrm	25	12	<<Ama yetmiş yıl dolunca>> diyor RAB, <<Suçları yüzünden Babil Kralıyla ulusunu, Kildan ül kesini cezaland ır acağ ım, sonsuz bir viranelik haline getireceğ im.
Jrm	25	13	0 ülke için söylediklerimin hepsini, Yeremyanın uluslara ettiğ i bu kitapta yazılı bütün peygamberlik sözlerini ül kenin baş ına getireceğ im.
Jrm	25	14	Pek çok ulus, büyük krallar onları köle edinecek. Yaptıkları na ve ellerinden çıkan iş e göre karş ılık vereceğ im onlara.>>
Jrm	25	15	İsrailin Tanrısı RAB bana şöyle dedi: <<Elimdeki öfke şarabıyla dolu kâseyi al, seni göndereceğ im bütün uluslara iç ir.
Jrm	25	16	Şarabı iç ince sendeleyecek, üzerlerine göndereceğ im kılıç yüzünden ç ıld ır acağ ılar.>>
Jrm	25	17	Böylece kâseyi RABbin elinden alıp beni gönderdiğ i bütün uluslara iç irdim:
Jrm	25	18	Bugün olduğ u gibi viranelik, dehşet ve alay konusu, lanetlik olsunlar diye Yeruşalime, Yahuda kentlerine, krallarıyla önderlerine;
Jrm	25	19	Firavunla görevlilerine, önderlerine ve halkına,
Jrm	25	20	Mısırd a yaşayan bütün yabancılara; Üs krallarına, Filist krallarına -Aşkelona, Gazzeye, Ekrona, Aşdottan sağ kalanlara-
Jrm	25	21	Edoma, Moava, Ammona;
Jrm	25	22	bütün Sur ve Sayda krallarına, deniz aş ır ı ülkelerin krallarına;
Jrm	25	23	Dedana, Temaya, Büza, zül üflerini kesen bütün halklara;
Jrm	25	24	Arabistan krallarına, çölde yaşayan yabancı halkın krallarına;
Jrm	25	25	Zimri, Elam, Med krallarına;
Jrm	25	26	sırasıyla uzak yakın bütün kuzey krallarına, yeryüzündeki bütün ulusların krallarına iç irdim. Hepsinden sonra Şeşak Kralı da iç ecektir.
Jrm	25	27	<<Sonra onlara de ki, <İsrailin Tanrısı, Her Şeye Egemen RAB şöyle diyor: Üzerinize salacağ ım kılıç yüzünden sarhoş olana dek için, kusun, düş üp kalkmayın.>
Jrm	25	28	Eğ er kâseyi elinden alır, içmek istemezlerse, de ki, <Her Şeye Egemen RAB şöyle diyor: Kesinlikle iç eceksiniz!
Jrm	25	29	Bana ait olan kentin üzerine felaket getirmeye başlıyorum. Cezasız kalacağ ınızı mı sanıyorsunuz? Sizi cezasız bırakmayacağ ım. İşte dünyada yaşayan herkesin üzerine kılıcı çağ ır ıyorum. Her Şeye Egemen RAB böyle diyor.>
Jrm	25	30	<<Bütün bu peygamberlik sözlerini onlara ilet: << <Yüksekl erden kükreyecek RAB,
			Kutsal konutundan gürleyecek,
			Ağ ılına şiddetle kükreyecek.
			Dünyada yaşayanların tümüne
			Üzüm ezenler gibi bağ ır acağ ım.
Jrm	25	31	Gürültü yeryüzünün dört yan ında yankı lanacak.
			Çünkü RAB uluslara dava açacak;
			Herkesi yargılayacak
Jrm	25	32	Ve kötüler i kılıca teslim edecek>> diyor RAB.
			Her Şeye Egemen RAB diyor ki,
			<<İşte felaket ulustan ulusa yayılıyor!
			Dünyanın dört bucağ ından büyük kasırga kopuyor.>>
Jrm	25	33	0 gün RAB dünyayı bir uçtan bir uca öldürülenlerle dolduracak. Onlar için yas tutulmayacak, toplanıp gömül meyecekler. Toprağ ın üzerinde gübre gibi kalacaklar.
Jrm	25	34	Haykır ın, ey çobanlar,
			Acı acı bağ ır ın!
			Toprakta yuvarlan ın, ey sürü baş lar ı!
			Çünkü boğazlanma zamanınız doldu,
Jrm	25	35	Değ erli bir kap gibi düş üp parçalanacaksınız.
			Çobanlar kaçamayacak,
Jrm	25	36	Sürü baş lar ı kurtulamayacak!
			Duy çobanların haykır ışı nı,
			Sürü baş lar ının bağ ır ışı nı!
Jrm	25	37	RAB onların otlaklarını yok ediyor.
			RABbin kızgın öfkesi yüzünden
			Güvenlikte oldukları ağ ıllar yok oldu.
Jrm	25	38	İnini terk eden genç aslan gibi,

RAB inini bıraktı.
Zorbanın kılıcı
Ve RAB'bin kızgın öfkesi yüzünden
Ülkeleri viraneye döndü.

Jrm 26 1 Yahuda Kralı Yoşiya oğlu Yehoyakimin krallığının başlangıcında RAB şöyle seslendi:
Jrm 26 2 <<RAB diyor ki, RABbin Tapınağının avlusunda dur, tapınmak için Yahuda kentlerinden oraya gelen herkese seslen. Sana buyurduğum her şeyi tek söz eksiltmeden onlara bildir.
Jrm 26 3 Belki dinler de kötü yollarından dönerler. O zaman ben de yaptıkları kötülükler yüzünden başlarına getirmeyi tasarladığım felaketten vazgeçerim.
Jrm 26 4 Onlara de ki, <RAB şöyle diyor: Size verdiğim yasa uyarınca yürümez, beni dinlemez,
Jrm 26 5 size defalarca gönderdiğim kullarım peygamberlerin sözlerine kulak vermezseniz, ki kulak vermiyorsunuz,
Jrm 26 6 bu tapınağa Şilodakine yaptığımın aynısını yapar, bu kenti bütün dünya ulusları arasında lanetlik ederim.>>
Jrm 26 7 Kâhinler, peygamberler ve bütün halk Yeremyanın RABbin Tapınağında söylediği bu sözleri duydular.

Jrm 26 8 Yeremya Tanrının halka iletmesini buyurduğu sözleri bitirince, kâhinlerle peygamberler ve halk onu yakalayıp, <<Ölmen gerek!>> dediler,
Jrm 26 9 <<Neden bu tapınak Şilodaki gibi olacak, bu kent de içinde kimsenin yaşamayacağı bir viraneye dönecek diyerek RABbin adıyla peygamberlik ediyorsun?>> Bütün halk RABbin Tapınağında Yeremyanın çevresinde toplanmıştı.
Jrm 26 10 Yahuda önderleri olup bitenleri duyunca, saraydan RABbin Tapınağına gidip tapınağın Yeni Kapı girişinde yerlerini aldılar.
Jrm 26 11 Bunun üzerine kâhinlerle peygamberler, önderlere ve halka, <<Bu adam ölüm cezasına çarptırılmalı>> dediler, <<Çünkü bu kente karşı peygamberlik etti. Kendi kulaklarınızla işittiniz bunu.>>
Jrm 26 12 Bunun üzerine Yeremya önderlerle halka, <<Bu tapınağa ve kente karşı işittiğiniz peygamberlik sözlerini iletmem için beni RAB gönderdi>> dedi,
Jrm 26 13 <<Şimdi yollarınızı, davranışlarınızı düzeltin, Tanrınız RABbin sözüne kulak verin. O zaman RAB başınıza getireceğini söylediği felaketten vazgeçecek.
Jrm 26 14 Bana gelince, işte elinizdeyim! Gözünüzde iyi ve doğru olan neyse, bana öyle yapın.
Jrm 26 15 Ancak şunu kesinlikle bilin ki, eğer beni öldürürseniz, siz de bu kent ve içinde yaşayanlar da suçsuz birinin kanını dökmekten sorumlu tutulacaksınız. Çünkü bütün bu sözleri bildirmem için beni gerçekten RAB size gönderdi.>>
Jrm 26 16 Bunun üzerine önderlerle halk, kâhinlerle peygamberlere, <<Bu adam ölüm cezasına çarptırılmamalı>> dediler, <<Çünkü bizimle Tanrımız RABbin adına konuştu.>>
Jrm 26 17 Halkın ileri gelenlerinden birkaçı öne çıkıp orada toplanmış halka,
Jrm 26 18 <<Moreşetli Mıka Yahuda Kralı Hizkiya döneminde peygamberlik etti>> dediler, <<Yahuda halkına dedi ki, Her Şeye Egemen RAB şöyle diyor, <<Siyon tarla gibi sürülecek,

Taş yığınınına dönecek Yerusâlim,
Tapınağın kurulduğu dağ
Çalılarla kaplanacak.>

Jrm 26 19 <<Yahuda Kralı Hizkiya ya da Yahuda halkından biri onu öldürdü mü? Bunun yerine Hizkiya RABden korkarak Onun lütfunu diledi. RAB de onlara bildirdiği felaketten vazgeçti. Bizse, üzerimize büyük bir yıkım getirmek üzereyiz.>>
Jrm 26 20 Kiryat-Yearımlı Şemaya oğlu Uriya adında peygamberlik eden bir adam daha vardı. Tıpkı Yeremya gibi o da RABbin adına bu kente ve ülkeye karşı peygamberlik etti.
Jrm 26 21 Kral Yehoyakimle askerleri ve komutanları Uriyanın sözlerini duydular. Kral onu öldürmek istedi. Bunu duyan Uriya korkuya kapılarak kaçıp Mısır'a gitti.
Jrm 26 22 Bunun üzerine Kral Yehoyakim peşinden adamlarını -Akbor oğlu Elnatanla başkalarını- Mısır'a gönderdi.
Jrm 26 23 Uriyayı Mısırdan çıkarıp Kral Yehoyakime getirdiler. Kral onu kılıçla öldürtüp cesedini sıradan halk mezarlığına attırdı.
Jrm 26 24 Ancak Şafan oğlu Ahikam Yeremya'yı korudu. Böylece Yeremya öldürülmek üzere halkın eline teslim edilmedi.
Jrm 27 1 Yahuda Kralı Yoşiya oğlu Sidkiyanın krallığının başlangıcında RAB Yeremyaya seslendi:
Jrm 27 2 RAB bana dedi ki, <<Kendine sıırımla bağlanmış tahta bir boyunduruk yap, boynuna geçir.
Jrm 27 3 Sonra Yerusâlime, Yahuda Kralı Sidkiyaya gelen ulaklar aracılığıyla Edom, Moav, Ammon, Sur ve Sayda krallarına haber gönder.
Jrm 27 4 Efendilerine şunu bildirmelerini buyur: İsrailin Tanrısı Her Şeye Egemen RAB diyor ki, <Efendilerini ze söyleyin:
Jrm 27 5 Veryüzünü de üstünde yaşayan insanlarla hayvanları da büyük gücümle, kudretli elimle ben yarattım. Onu uygun gördüğüm kişiye veririm.
Jrm 27 6 Şimdi bütün bu ülkeleri Babil Kralı kulum Nebukadnessara vereceğim.

Yabani! hayvanları da kulluk etsinler diye ona vereceğim.

Jrm 27 7 Ülkesi için saptanan zaman gelinceye dek bütün uluslar ona, oğluna, torununa kulluk edecek. Sonra birçok ulus, büyük krallar onu köle edecekler.

Jrm 27 8 << <Hangi ulus ya da krallık Babil Kralı Nebukadnessara kulluk edip boyunduruğuna girmezse, o ulus onun eline teslim edene dekfü kılıçla, kıtlıkla, salgın hastalıkla cezalandıracağım, diyor RAB.

Jrm 27 9 Size gelince, peygamberlerinizi, falcılarınızı, düş görenlerinizi, medyumlarınızı, büyücülerinizi dinlemeyin! Onlar size, Babil Kralına kulluk etmeyeceksiniz diyorlar.

Jrm 27 10 Size yalan peygamberlik ediyorlar. Bunun sonucu sizi ülkenizden uzaklaştırmak oluyor. Sizi süreceğim, yok olacaksınız.

Jrm 27 11 Ama Babil Kralının boyunduruğuna girip ona kulluk eden ulus kendi toprağında bırakacağım, diyor RAB. O ulus toprağını işleyecek, orada yaşayacak.> >> Masoretik metin <<Onun eliyle yok edilişi tamamlanana dek>>.

Jrm 27 12 Yahuda Kralı Sidkiyaya bütün bu sözleri ilettim. Dedim ki, <<Boyunlarınızı Babil Kralının boyunduruğu altına koyun. Ona ve halkına kulluk edin ki sağ kalasınız.

Jrm 27 13 RABbin Babil Kralına kulluk etmeyen her ulus için dediği gibi, niçin sen ve halkın kılıç, kıtlık, salgın hastalık yüzünden ölesiniz?

Jrm 27 14 Size, <Babil Kralına kulluk etmeyeceksiniz> diyen peygamberlerin sözlerine kulak asmayın. Onlar size yalan peygamberlik ediyorlar.

Jrm 27 15 <Onları ben göndermedim> diyor RAB, <Adımla yalan peygamberlik ediyorlar. Bu yüzden sizi de size peygamberlik eden peygamberleri de süreceğim, hepiniz yok olacaksınız.> >>

Jrm 27 16 Sonra kâhinlerle halka şöyle dedim: <<RAB diyor ki, <İşte RABbin Tapınağının eşyaları yakında Babil'den geri getirilecek> diyen peygamberlerinize kulak asmayın. Onlar size yalan peygamberlik ediyorlar.

Jrm 27 17 Onları dinlemeyin. Sağ kalmak için Babil Kralına kulluk edin. Bu kent neden viraneye çevrilsin?

Jrm 27 18 Eğer bunlar peygamberse ve RABbin sözü onlardaysa, RABbin Tapınağında, Yahuda Kralının sarayında ve Yerusâlimde kalan eşyalar Babil'e götürülmesin diye Her Şeye Egemen RABbe yalvarınsınlar.

Jrm 27 19 <<Çünkü Babil Kralı Nebukadnessar Yahuda Kralı Yehoyakim oğlu Yehoyakini Yahuda ve Yerusâlim soylularıyla birlikte Yerusâlimden Babil'e sürdüğünde alıp götürmediği sütunlar, havuz, ayaklıklar ve kentte kalan öbür eşyalar için Her Şeye Egemen RAB şöyle diyor.

Jrm 27 21 Evet, RABbin Tapınağında, Yahuda Kralının sarayında ve Yerusâlimde kalan eşyalar için İsrailin Tanrısı, Her Şeye Egemen RAB şöyle diyor:

Jrm 27 22 <Bunlar Babil'e taşınacak, aldıracağım güne dek de orada kalacaklar> diyor RAB, <O zaman onları alacak, yeniden buraya yerleştireceğim.> >>

Jrm 28 1 Aynı yıl Yahuda Kralı Sidkiyanın krallığının başlangıcında, dördüncü yılının beşinci ayında Givonlu Azzur oğlu Peygamber Hananya RABbin Tapınağında kâhinlerle bütün halkın önünde bana şöyle dedi:

Jrm 28 2 <<İsrailin Tanrısı, Her Şeye Egemen RAB diyor ki, <Babil Kralının boyunduruğunu kıracağım.

Jrm 28 3 Babil Kralı Nebukadnessarın buradan alıp Babil'e götürdüğü RABbin Tapınağına ait bütün eşyaları iki yıl içinde buraya geri getireceğim.

Jrm 28 4 Yahuda Kralı Yehoyakim oğlu Yehoyakinle Babil'e sürgüne giden bütün Yahudalıları buraya geri getireceğim> diyor RAB, <Çünkü Babil Kralının boyunduruğunu kıracağım.> >>

Jrm 28 5 Bunun üzerine Peygamber Yeremya, kâhinlerin ve RABbin Tapınağındaki halkın önünde Peygamber Hananyayı yanıtladı.

Jrm 28 6 Yeremya şöyle dedi: <<Amin! RAB aynısını yapsın! RAB, tapınağına ait eşyalarla bütün sürgünleri Babil'den buraya geri getirerek ettiğin peygamberlik sözlerini gerçekleştirsın!

Jrm 28 7 Yalnız şimdi sana ve halka söyleyeceğim şu sözü dinle:

Jrm 28 8 Çok önce, benden de senden de önce yaşamış peygamberler birçok ülke ve büyük krallığın başına savaş, felaket, salgın hastalık gelecek diye peygamberlik ettiler.

Jrm 28 9 Ancak esenlik olacağını söyleyen peygamberin sözü yerine gelirse, onun gerçekten RABbin gönderdiği peygamber olduğu anlaşılır.>>

Jrm 28 10 Bunun üzerine Peygamber Hananya, Peygamber Yeremyanın boynundan boyunduruğu çıkarıp kırdı.

Jrm 28 11 Sonra halkın önünde şöyle dedi: <<RAB diyor ki, <Babil Kralı Nebukadnessarın bütün ulusların boynuna taktığı boyunduruğu iki yıl içinde işte böyle kıracağım.> >> Böylece Peygamber Yeremya yoluna gitti.

Jrm 28 12 Peygamber Hananya Peygamber Yeremyanın boynundaki boyunduruğu kırdıktan sonra RAB Yeremyaya şöyle seslendi:

Jrm 28 13 <<Git, Hananyaya de ki, <RAB şöyle diyor: Sen tahtadan yapılmış boyunduruğu kırdın, ama yerine demir boyunduruk yapacaksın!

Jrm 28 14 Çünkü İsrailin Tanrısı, Her Şeye Egemen RAB diyor ki, Babil Kralı Nebukadnessara kulluk etmeleri için bütün bu ulusların boynuna demir boyunduruk geçirdim, ona kulluk edecekler. Yabani! hayvanları da onun denetimine vereceğim.> >>

Jrm 28 15 Peygamber Yeremya Peygamber Hananyaya, <<Dinle, ey Hananya!>> dedi, <<Seni RAB göndermedi. Ama sen bu ulusu yalana inandırdın.

Jrm 28 16 Bu nedenle RAB diyor ki, <Seni yeryüzünden silip atacağım. Bu yıl öleceksin. Çünkü halkı RABbe karşı kıskırttın.>>

Jrm 28 17 Peygamber Hananya o yılın yedinci ayında öldü.

Jrm 29 1 Peygamber Yeremyanın sürgünde sağ kalan halkın ileri gelenlerine, kâhinlerle peygamberlere ve Nebukadnessarın Yerusâlimden Babil'e sürdüğü bütün halka Yerusâlimden gönderdiği mektubun metni aşağıda yazılıdır.

Jrm 29 2 Bu mektup Kral Yehoyakinin, ana kraliçenin, saray görevlilerinin, Yahuda ve Yerusâlim önderlerinin, zanaatçılarla demircilerin Yerusâlimden sürgüne gitmelerinden sonra,

Jrm 29 3 Yahuda Kralı Sidkiyanın Babil Kralı Nebukadnessara gönderdiği şafan oğlu Elasa ve Hilkiya oğlu Gemarya eliyle gönderildi:

Jrm 29 4 İsrailin Tanrısı, Her Şeye Egemen RAB Yerusâlimden Babil'e sürdüğü herkese şöyle diyor:

Jrm 29 5 <<Evler yapıp içinde oturun, bahçe dikip ürününü yiye.

Jrm 29 6 Evlenin, oğullarınız, kızlarınız olsun; oğullarınızı, kızlarınızı evlendirin. Onların da oğulları, kızları olsun. Orada çoğalın, azalmayın.

Jrm 29 7 Sizi sürmüş olduğum kentin esenliği için uğraşın. O kent için RABbe dua edin. Çünkü esenliğiniz onunkine bağlıdır.>>

Jrm 29 8 Evet, İsrailin Tanrısı, Her Şeye Egemen RAB diyor ki, <<Aranızdaki peygamberlerle falcılara aldanmayın. Düş görmeye özendirdiğiniz kişilere kulak asmayın.

Jrm 29 9 Çünkü onlar adımı kullanarak size yalan peygamberlik ediyorlar. Onları ben göndermedim.>> RAB böyle diyor.

Jrm 29 10 RAB diyor ki, <<Babilde yetmiş yılınız dolunca sizinle ilgilenecek, buraya sizi geri getirmek için verdiğim iyi sözü tutacağım.

Jrm 29 11 Çünkü sizin için düşündüğüm tasarıları biliyorum>> diyor RAB. <<Kötü tasarılar değil, size umutlu bir gelecek sağlayan esenlik tasarıları bunlar.

Jrm 29 12 O zaman beni çağırarak, gelip bana yakaracaksınız. Ben de sizi işiteceğim.

Jrm 29 13 Beni arayacaksınız, bütün yüreğinizle arayınca beni bulacaksınız.

Jrm 29 14 Kendimi size buldurtacağım>> diyor RAB. <<Sizi eski gönencinize kavuşturacağım. Sizi sürdüğüm bütün yerlerden ve uluslardan toplayacağım>> diyor RAB. <<Ve sizi sürgün ettiğim yerden geri getireceğim.>>

Jrm 29 15 Madem, <<RAB bizim için Babilde peygamberler çıkardı>> diyorsunuz,

Jrm 29 16 Davutun tahtında oturan kral, bu kentte kalan halk ve sizinle sürgüne gitmeyen yurttaşlarınız için RAB şöyle diyor.

Jrm 29 17 Evet, Her Şeye Egemen RAB diyor ki, <<Üzerlerine kılıç, kıtlık, salgın hastalık göndereceğim. Onları yenilmeyecek kadar çürük, bozuk incir gibi edeceğim.

Jrm 29 18 Kılıçla, kıtlıkla, salgın hastalıkla peşlerine düşeceğim. Yeryüzündeki bütün krallıklara dehşet saçacak, kendilerini sürdüğüm bütün ülkeler arasında lanetlenecek, dehşet ve alay konusu olacak, aşağılanacaklar.

Jrm 29 19 Çünkü sözlerime kulak asmadılar>> diyor RAB. <<Kullarım peygamberler aracılığıyla sözlerimi defalarca gönderdim, ama dinlemediniz.>> RAB böyle diyor.

Jrm 29 20 Bunun için, ey sizler, Yerusâlimden Babil'e gönderdiğim sürgünler, RABbin sözüne kulak verin!

Jrm 29 21 Adımı kullanarak size yalan peygamberlik eden Kolaya oğlu Ahavla Maaseya oğlu Sidkiya için İsrailin Tanrısı, Her Şeye Egemen RAB diyor ki, <<Onları Babil Kralı Nebukadnessarın eline teslim edeceğim, gözünüzün önünde ikisini de öldürecek.

Jrm 29 22 Onlardan ötürü Babildeki bütün Yahuda sürgünleri, <RAB seni Babil Kralının diri diri yaktırdığı Sidkiya ve Ahavla aynı duruma düşürsün> diye lanet edecek.

Jrm 29 23 Çünkü İsrailde çirkin şeyler yaptılar; komşularının karılarıyla zina ettiler, onlara buyurmadığım halde adımla yalan sözler söylediler. Bunu biliyorum ve buna tanıyorum>> diyor RAB.

Jrm 29 24 Nehelamlı Şemaya diyeceksin ki,

Jrm 29 25 <<İsrailin Tanrısı, Her Şeye Egemen RAB şöyle diyor: Sen Yerusâlim halkına, Maaseya oğlu Kâhin Sefanya ile bütün öbür kâhinlere kendi adına mektuplar göndererek şöyle yazmıştın:

Jrm 29 26 << <RAB tapınağın sorumlusu olarak Yehoyada yerine seni kâhin atadı. Peygamber gibi davranan her deliyi tomruğa, demir boyunduruğa vurmak görevindir.

Jrm 29 27 Öyleyse aranızda kendini peygamber ilan eden Anatotlu Yeremyayı neden azarlamadın?

Jrm 29 28 Çünkü Yeremya biz Babildekilere şu haberi gönderdi: Sürgün uzun olacak. Onun için evler yapıp içinde oturun; bahçe dikip ürününü yiye.>>

Jrm 29 29 Kâhin Sefanya mektubu Peygamber Yeremyaya okuyunca,

Jrm 29 30 RAB Yeremyaya şöyle seslendi:

Jrm 29 31 <<Bütün sürgünlere şu haberi gönder: <Nehelamlı Şemaya için RAB diyor ki: Madem ben göndermediğim halde Şemaya peygamberlik edip sizleri yalana inandırdı,

Jrm 29 32 ben de Nehelamlı Şemaya'yı ve bütün soyunu cezalandıracağım. Bu halkın arasında soyundan kimse sağ kalmayacak, halkıma yapacağım iyiliği görmeyecek, diyor RAB. Çünkü o halkı bana karşı kıskırttı.>>

Jrm	30	1	RAB Yeremyaya şöyle seslendi:
Jrm	30	2	<<İsrail'in Tanrısı RAB diyor ki, <Sana bildirdiğim bütün sözleri bir ki taba yaz.
Jrm	30	3	İşte halkım İsraili ve Yahudayı eski gönençlerine kavuşturacağım günler yaklaşıyor> diyor RAB, <Onları atalarına verdiğim topraklara geri getireceğim, orayı yurt edinecekler> diyor RAB.>>
Jrm	30	4	İsrail ve Yahuda için RABbin bildirdiği sözler şunlardır:
Jrm	30	5	<<RAB diyor ki, <Korku sesi duyduk, Esenlik değil, dehşet sesi.
Jrm	30	6	Sorun da görün: Erkek, çocuk doğurur mu? Öyleyse neden doğuran kadın gibi Her erkeğin ellerini belinde görüyorum? Neden her yüz solmuş?
Jrm	30	7	Ah, ne korkunç gün! Onun gibisi olmayacak. Yakup soyu için sıkıntı dönemi olacak, Yine de sıkıntıdan kurtulacak.
Jrm	30	8	<< <O gün> diyor Her Şeye Egemen RAB, <Boyunlarındaki boyunduruğu kıracak, Bağlarını koparacağım. Bundan böyle yabancılar onları Kendilerine köle etmeyecekler.
Jrm	30	9	Onun yerine Tanrıları RABbe Ve başlarına atayacağım kralları Davuta Kulluk edecekler.
Jrm	30	10	<< <Korkma, ey kulum Yakup, Yılma, ey İsrail> diyor RAB. <Çünkü seni uzak yerlerden, Soyunu sürgün edildiği ülkeden kurtaracağım. Yakup yine huzur ve güvenlik içinde olacak, Kimse onu korkutmayacak.
Jrm	30	11	Çünkü ben seninleyim, Seni kurtaracağım> diyor RAB. <Seni aralarına dağıttığım bütün ulusları Tümüyle yok etsem de, Seni büsbütün yok etmeyecek, Adaletle yola getirecek, Hiç cezasız bırakmayacağım.>
Jrm	30	12	<<RAB diyor ki, <Senin yaran şifa bulmaz, Beren iyileşmez.
Jrm	30	13	Davanı görecekt kimse yok, Yaran umarsız, şifa bulmaz.
Jrm	30	14	Bütün oynaşların unuttu seni, Arayıp sormuyorlar. Seni düşman vururcasına vurdum, Acıması zca cezal andırdım. Çünkü suçun çok, Günahların sayısız.
Jrm	30	15	Neden haykırıyorsun yarandan ötürü? Yaran şifa bulmaz. Suçlarının çokluğu ve sayısız günahın yüzünden Getirdim bunları başına.
Jrm	30	16	Ama seni yiyenlerin hepsi yem olacak, Bütün düşmanların sürgüne gidecek. Seni soyanlar soyulacak, Yağmalayanlar yağmalanacak.
Jrm	30	17	Ama ben seni sağlığına kavuşturacak, Yaralarını iyileştireceğim> diyor RAB, <Çünkü Siyon itilmiş, Onu arayan soran yok diyorlar.>
Jrm	30	18	<<RAB diyor ki, <Yakupun çadırlarının eski gönencine kavuşturacağım, Konutlarına acıyacağım. Yeruşalim höyük üzerinde yeniden kurulacak, Saray kendi yerinde duracak.
Jrm	30	19	Oralardan şükran ve sevinç sesleri duyulacak. Sayılarını çoğaltacağım, azalmayacaklar, Onları onurlandıracağım, küçümsenmeyecekler.
Jrm	30	20	Çocukları eskisi gibi olacak,

			The Holy Bible in Turkish
Jrm	30	21	Toplulukları önümde sağlam duracak; Onlara baskı yapanların hepsini cezalandıracağım. Önderleri kendilerinden biri olacak, Yöneticileri kendi aralarından çıkacak. Onu kendime yaklaştıracam, Bana yaklaşacak.
Jrm	30	22	Kim canı pahasına yaklaşabilir bana?» diyor RAB. << «Böylece siz benim halkım olacaksınız, Ben de sizin Tanrınız olacağım.»
Jrm	30	23	İşte RABbin fırtınası öfkeyle kopacak, Şiddetli kasırgası kötülerin başında patlayacak.
Jrm	30	24	Aklının tasarladığını tümüyle yapana dek, RAB' bin kızgın öfkesi dinmeyecek. Son günlerde bunu anlayacaksınız.»
Jrm	31	1	<<O zaman» diyor RAB, <<Bütün İsrail boylarının Tanrısı olacağım,
onlar da benim halkım ol	31	2	acaklar.»
Jrm	31	2	RAB diyor ki, <<Kılıçtan kaçıp kurtulan halk çölde lütuf buldu. Ben İsraili rahata kavuşturmaya gelirken, Ona uzaktan görünüp şöyle dedim: Seni sonsuz bir sevgiyle sevdim, Bu nedenle sevecenlikle seni kendime çektim.
Jrm	31	3	Seni yeniden bina edeceğim, Yeniden bina edileceksin, ey erden kız İsrail! Yine teflerini alacak, Sevinçle coşup oynayanlara katılacaksın.
Jrm	31	4	Samiriye dağlarında yine bağ diyeceksin; Bağ dikenler üzümünü yiyecekler.
Jrm	31	5	Efrayimin dağlık bölgesindeki bekçilerin, <Haydi, Siyona, Tanrımız RABbe çıkalım Diye bağıracakları bir gün var.»
Jrm	31	6	RAB diyor ki, <<Yakup için sevinçle haykırın! Ulusların başı olan için bağırın! Övgülerinizi duyurun! <Ya RAB, halkını, İsrailden sağ kalanları kurtar» deyin.
Jrm	31	7	İşte, onları kuzey ülkesinden Geri getirmek üzereyim; Onları dünyanın dört bucağından toplayacağım. Aralarında kör, topal, Gebe kadın da, doğuran kadın da olacak. Büyük bir topluluk olarak buraya dönecekler.
Jrm	31	8	Ağlaya ağlaya gelecekler, Benden yardım dileyenleri geri getireceğim. Akarsular boyunca tökezlemeyecekleri Düz bir yolda yürüteceğim onları. Çünkü ben İsrailin babasıyım, Efrayim de ilk oğlumdur.
Jrm	31	9	<<RABbin sözünü dinleyin, ey uluslar! Uzaktaki kıyıları duyurun: <İsraili dağıtan onu toplayacak, Sürüsünü kollayan çoban gibi kollayacak onu» deyin.
Jrm	31	10	Çünkü RAB Yakupu kurtaracak, Onu kendisinden güçlü olanın elinden özgür kılacak.
Jrm	31	11	Siyonun yüksek tepelerine gelip Sevinçle haykıracaklar. RABbin verdiği iyilikler karşısında -Tahıl, yeni şarap, zeytinyağı, Davar ve sığır yavruları karşısında- Yüzleri sevinçle parlayacak. Sulanmış bahçe gibi olacak, Bir daha solmayacaklar.
Jrm	31	12	O zaman erden kızlar, genç yaşlı erkekler Hep birlikte oynayıp sevinecek. Yaşlarını coşkuya çevirecek, Üzüntülerini avutup onları sevindireceğim.
Jrm	31	13	Kâhinleri bol yiyeceklerle doyuracağım, Halkım iyiliklerimle doyacak» diyor RAB.
Jrm	31	14	RAB diyor ki, <<Ramada bir ses duyuldu, Ağlayış ve acı feryat sesleri! Çocukları için ağlayan Rahel avutulmak istemiyor.
Jrm	31	15	

Jrm	31	16	Çünkü onlar yok artık!>> RAB diyor ki, <<Sesini ağlamaktan, Gözlerini yaş dökmekten alıkoy. Çünkü verdiğin emek ödüllendirilecek>> diyor RAB. <<Halkım düşman ülkesinden geri dönecek. Geleceğin için umut var>> diyor RAB. <<Çocukların yurtlarına dönecekler. <<Efrayımın inlemelerini kuşkusuz duydum: <Beni eğitilmemiş dana gibi yola getirdin Ve yola geldim. Beni geri getir, döneyim. Çünkü RAB Tanrım sensin. Yanlış yola saptıktan sonra pişman oldum. Aklım başıma gelince bağırimi dövdüm. Gençliğimdeki ayıplarımдан utandım, Rezil oldum.>
Jrm	31	17	<<Efrayım değerli oğlum değil mi? Hoşnut olduğum çocuk değil mi? Kendisi için ne dersem diyeyim, Onu hiç unutmuyorum. Bu yüzden yüreğim sızlıyor, Çok acıyorum ona>> diyor RAB. <<Kendin için yol işaretleri koy, Direkler dik. Yolunu, gittiğin yolu iyi düşün. Geri dön, ey erden kız İsrail, kentlerine dön! Ne zamana dek bocalayıp duracaksın, ey dönek kız? RAB dünyada yeni bir şey yarattı: Kadın erkeği koruyacak.>>
Jrm	31	18	İsrailin Tanrısı, Her Şeye Egemen RAB şöyle diyor: <<Yahuda ve kentlerindeki halkı eski gönençlerine kavuşturduğum zaman yine şu sözleri söyleyecekler: <RAB sizi kutsasın, Ey doğruluk yurdu, ey kutsal dağ!> Halk, ırgatlar, sürüleriyle dolaşan çobanlar Yahudada ve kentlerinde birlikte yaşayacak.
Jrm	31	19	Yorgun cana kana kana içirecek, bitkin canı doyuracağım.>> Bunun üzerine uyanıp baktım. Uykum bana tatlı geldi. <<İsrail ve Yahudada insan ve hayvan tohumu ekeceğim günler yaklaşıyor>> diyor RAB, <<Kökünden söküp yok etmek, yerle bir edip yıkmak, yıkıma uğratmak için onları nasıl gözledimse, kurup dikmek için de gözleyeceğim>> diyor RAB. <<O günler insanlar artık, <Babalar koruk yedi, Çocukların dişleri kamaştı Herkes kendi suçu yüzünden ölecek. Koruk yiyenin dişleri kamaşacak. <<İsrail halkıyla ve Yahuda halkıyla Yeni bir antlaşma yapacağım günler geliyor>> diyor RAB, <<Atalarını Mısırdan çıkarmak için Ellerinden tuttuğum gün Onlarla yaptığım antlaşmaya benzemeyecek. Onların kocası olmama karşın, Bozduklar o antlaşmamı>> diyor RAB. <<Ama o günlerden sonra İsrail halkıyla Yapacağım antlaşma şudur>> diyor RAB, <<Yasamı içlerine yerleştirecek, Yüreklerine yazacağım. Ben onların Tanrısı olacağım, Onlar da benim halkım olacak. Bundan böyle kimse komşusunu ya da kardeşini, <RABbi tanıyın> diye eğitmeyecek. Çünkü küçük büyük hepsi Tanıyacak beni>> diyor RAB. <<Çünkü suçlarını bağışlayacağım, Günahlarını artık anmayacağım.>> Gündüz ışık olsun diye güneşi sağlayan, Gece ışık olsun diye ayı, yıldızları düzene koyan, Dalgaları kükresin diye denizi kabartan RAB -Onun adı Her Şeye Egemen RABdir- diyor ki, <<Eğer kurulan bu düzen önümden kalkarsa, İsrail soyu sonsuza dek Önümde ulus olmaktan çıkar>> diyor RAB. RAB şöyle diyor:
Jrm	31	20	
Jrm	31	21	
Jrm	31	22	
Jrm	31	23	
Jrm	31	24	
Jrm	31	25	
Jrm	31	26	
Jrm	31	27	
Jrm	31	28	
Jrm	31	29	
Jrm	31	30	
Jrm	31	31	
Jrm	31	32	
Jrm	31	33	
Jrm	31	34	
Jrm	31	35	
Jrm	31	36	
Jrm	31	37	

<<Göklere ölçülebilse,
Dünyanın temelleri incelenip anlaşılabilse,
İsrail soyunu bütün yaptıkları yüzünden
Reddedirim>> diyor RAB.

Jrm 31 38 <<Yeruşalim Kentinin Hananel Kulesinden Köşe Kapısına dek benim için
yeniden kurulacağı günler geliyor>> diyor RAB,
Jrm 31 39 <<Ölçü ipi oradan Garev Tepesine doğru uzayıp Goaya dönecek.
Jrm 31 40 Ölülerle küllerin atıldığı bütün vadi, Kidron Vadisi'ne dek uzanan
tarlalar, doğuda At Kapısı'nın köşesine dek RAB için kutsal olacak. Kent bir daha kökünden
sökülmeyecek, sonsuza dek yıkılmayacak.>>
Jrm 32 1 Yahuda Kralı Sidkiyanın onuncu, Nebukadnessarın on sekizinci yılında
RAB Yeremyaya seslendi.
Jrm 32 2 O sırada Babil Kralının ordusu Yeruşalimi kuşatmaktaydı. Peygamber
Yeremya Yahuda Kralının sarayındaki muhafız avlusunda tutukluymuştu.
Jrm 32 3 Yahuda Kralı Sidkiya onu orada tutuklatmıştı. <<Neden böyle
peygamberlik ediyorsun?>> demişti, <<Sen diyorsun ki, <RAB şöyle diyor: Bu kenti Babil
Kralının eline teslim etmek üzereyim, onu ele geçirecek.
Jrm 32 4 Yahuda Kralı Sidkiya Kildanilerin elinden kaçıp kurtulamayacak,
kesinlikle Babil Kralının eline teslim edilecek; onunla yüzyüze konuşacak, onu gözleriyle
görecek.
Jrm 32 5 Sidkiya Babile götürülecek, ben onunla ilgilenene dek orada kalacak,
Kildanilerle savaşsanız bile başarılı olamayacaksınız diyor RAB.>>
Jrm 32 6 Yeremya, <<RAB bana şöyle seslendi>> diye yanıtladı,
Jrm 32 7 <<Amcan Şallum oğlu Hanamel sana gelip, <Anatottaki tarlamı satın al.
Çünkü en yakın akrabam olarak tarlayı satın alma hakkı senindir> diyecek.
Jrm 32 8 <<Sonra RABbin sözü uyarınca amcamın oğlu Hanamel muhafız avlusunda
yanıma gelip, <Benjamin bölgesinde, Anatottaki tarlamı satın al> dedi, <Çünkü miras hakkı da
en yakın akrabalık hakkı da senindir. Onu kendin için satın al.> <<O zaman RABbin sözünün
yerine geldiğini anladım.
Jrm 32 9 Böylece Anatottaki tarlayı amcamın oğlu Hanamelden satın aldım.
Tarlaya karşılık kendisine on yedi shekel gümüş tartıp ödedim.
Jrm 32 10 Satış belgesini çağırdığım tanıkların önünde imzalayıp mühürledim,
gümüşü terazide tarttım.
Jrm 32 11 Satış belgesini -kural ve koşulları içeren mühürlenmiş kâğıdı ve açık
sözleşme belgesini- aldım.
Jrm 32 12 Amcamın oğlu Hanamelin, satış belgesini imzalayan tanıkların ve
muhafız avlusunda oturan bütün Yahudilerin gözü önünde satış belgesini Mahseya oğlu Neriya
oğlu Baruka verdim.
Jrm 32 13 <<Hepsinin gözü önünde Baruka şu buyrukları verdim:
Jrm 32 14 <İsrailin Tanrısı, Her Şeye Egemen RAB diyor ki, Bu satış belgesini
-mühürlenmiş, açık olanını- al, uzun süre durmak üzere bir çömleğe koy.
Jrm 32 15 Çünkü İsrailin Tanrısı, Her Şeye Egemen RAB söz veriyor, bu ülkede
yine evler, tarlalar, bağlar satın alınacak> diyor.
Jrm 32 16 <<Tarlanın satış belgesini Neriya oğlu Baruka verdikten sonra RABbe
şöyle yakardım:
Jrm 32 17 <<Ey Egemen RAB! Büyük gücünle, kudretinle yeri göğü yarattın.
Yapamayacağın hiçbir şey yok.
Jrm 32 18 Binlerce insana sevgi gösterir, ama babaların işlediği günahların
karşılığını çocuklarına ödetirsin. Ey büyük ve güçlü Tanrı! Her Şeye Egemen RABdir senin adın.
Jrm 32 19 Tasarıların ne büyük, işlerin ne güçlü! Gözlerin insanların bütün
yaptıklarına açıktır. Herkese davranışlarına, yaptıklarının sonucuna göre karşılığını
verirsin.
Jrm 32 20 Sen ki, Mısırdaki, İsrailde, bütün insanlar arasında bugüne dek
mucizeler, harikalar yarattın. Bugün olduğu gibi ün kazandın.
Jrm 32 21 Halkın İsraili belirtilerle, şaşılacak işlerle, güçlü, kudretli elinle,
büyük korku saçarak Mısırdan çıkardın.
Jrm 32 22 Atalarına vereceğine ant içtiğin bu toprakları, süt ve bal akan ülkeyi
onlara verdin.
Jrm 32 23 Gelip ülkeyi mülk edindiler, ama senin sözünü dinlemediler, Kutsal
Yasan uyarınca yürümediler. Yapmalarını buyurduğun şeylerin hiçbirini yapmadılar. Bu yüzden
bütün bu felaketleri getirdin başlarına.
Jrm 32 24 <<İşte, kenti ele geçirmek için kuşatma rampaları yapıldı. Kılıç,
kıtlık, salgın hastalık yüzünden kent saldıran Kildanilere teslim edilecek. Söylediklerin
yerine geldi, sen de görüyorsun!
Jrm 32 25 Yine de, Egemen RAB, kent Kildanilere teslim edileceği halde sen bana,
<Tarlayı çağırdığın tanıklar önünde gümüşle satın al> dedin.>>
Jrm 32 26 Bunun üzerine RAB Yeremyaya şöyle seslendi:
Jrm 32 27 <<Bütün insanlığın Tanrısı RAB benim. Var mı yapamayacağım bir şey?
Jrm 32 28 Bu yüzden RAB diyor ki: Bak, bu kenti Kildanilerle Babil Kralı
Nebukadnessarın eline vermek üzereyim; onu ele geçirsin.
Jrm 32 29 Kente saldıran Kildaniler gelip onu ateşe verecekler. Kenti de
damlarında Baalın onuruna buhur yakıp başka ilahlara dökmelek sunular sunarak beni

öfkeleniyorlardı, evleri de yakacaklar.

Jrm 32 30 <<Çünkü İsrail ve Yahuda halkları gençliklerinden beri hep gözümde kötü olanı yapıyor; İsrail halkı ellerinin yaptıklarıyla beni sürekli öfkelenendiriyor, diyor RAB.

Jrm 32 31 Evet, bu kent kurulduğundan bu yana beni öyle öfkelenendirdi, kızdırdı ki onu önümden söküp atacağım.

Jrm 32 32 Çünkü İsrail ve Yahuda halklarının -kendilerinin, krallarının, önderlerinin, kâhinlerinin, peygamberlerinin, Yahuda ve Yerusâlimde yaşayanların- beni öfkelenirmek için yaptıkları kötülüklerin haddi hesabı yok.

Jrm 32 33 Bana yüzlerini değil, sırtlarını çevirdiler. Onları defalarca uyarmama karşın dinlemediler, yola gelmediler.

Jrm 32 34 Bana ait olan bu tapınağa iğrenç putlarını yerleştirerek onu kirlettiler.

Jrm 32 35 Ben-Hinnom Vadisinde ilah Moleke sunu olarak oğullarını, kızlarını ateşte kurban etmek için Baalın tapınma yerlerini kurdular. Böyle iğrenç şeyler yaparak Yahudayı günaha sürüklemelerini ne buyurdum, ne de aklımdan geçirdim.

Jrm 32 36 <<Siz bu kent için, <Kılıçla, kıtlıkla, salgın hastalıkla Babil Kralının eline veriliyor> diyorsunuz. Ama şimdi İsrailin Tanrısı RAB diyor ki:

Jrm 32 37 Kızgınlıkla, gazapla, büyük öfkeyle onları sürdüğüm ülkelerden hepsini toplayacağım. Onları buraya geri getirip güvenlik içinde yaşamalarını sağlayacağım.

Jrm 32 38 Onlar benim halkım olacak, ben de onların Tanrısı olacağım.

Jrm 32 39 Tek bir yürek, tek bir yaşam tarzı vereceğim onlara; gerek kendilerinin gerekse çocuklarının iyiliği için benden hep korksunlar.

Jrm 32 40 Onlarla kalıcı bir antlaşma yapacağım: Onlara iyilik etmekten vazgeçmeyecek, benden hiç ayrılmayınlar diye yüreklerine Tanrı korkusu salacağım.

Jrm 32 41 Onlara iyilik etmekten sevinç duyacağım; gerçekten bütün yüreğimle, bütün canımla onları bu ülkede dükceğim.

Jrm 32 42 <<RAB diyor ki: Bu halkın başına bütün bu büyük felaketleri nasıl getirdiysem, onlara söz verdiğim bütün iyilikleri de öyle sağlayacağım.

Jrm 32 43 Sizlerin, <Viran olmuş, insansız, hayvansız, Kildanilerin eline verilmiş> dediğiniz bu ülkede yine tarlalar satın alınacak.

Jrm 32 44 Benyamin bölgesinde, Yerusâlim çevresindeki köylerde, Yahuda kentlerinde, dağlık bölgenin, Şefela'nın ve Negev'in kentlerinde gümüşle tarlalar satın alınacak, satış belgeleri tanıkların önünde imzalanıp mühürlenecek. Çünkü eski gönençlerine kavuşturacağım onları>> diyor RAB.

Jrm 33 1 Yeremya muhafız avlusunda tutukluymken, RAB ona ikinci kez seslendi:

Jrm 33 2 <<Dünyayı yaratan, yerini alsın diye ona biçim veren, adı RAB olan şöyle diyor:

Jrm 33 3 <Bana yakar da seni yanıtlayayım; bilmediğin büyük, akıl almaz şeyleri sana bildiriyim.>

Jrm 33 4 Kuşatma rampalarına, kılıca karşı siper olsun diye bu kentin yıkılmış olan evleriyle Yahuda krallarının sarayları için İsrailin Tanrısı RAB şöyle diyor:

Jrm 33 5 <Kildaniler savaşmak, evleri öfke ve kızgınlıkla vurduğum insanların cesetleriyle doldurmak üzere gelecekler. O insanlar ki, yaptıkları kötülükler yüzünden bu kentten yüzümü çevirdim. <<Kildanilerle>>.

Jrm 33 6 << <Yine de bu kenti iyileştirip sağlığa kavuşturacağım. Halkına şifa verecek, bol esenlik, güvenlik içinde yaşamalarını sağlayacağım.

Jrm 33 7 Yahudayı ve İsraili eski gönencine kavuşturacak, önceden olduğu gibi bina edeceğim.

Jrm 33 8 Onları bana karşı işledikleri bütün günahlardan arındıracak, bana karşı işledikleri günahları da bağışlayacağım.

Jrm 33 9 Dünyadaki bütün ulusların önünde bu kent benim için sevinç, övgü ve onur kaynağı olacak. Bu uluslar Yerusâlim halkına yaptığım iyilikleri, sağladığım gönenci duyunca, korkuya kapılıp titreyecekler.>

Jrm 33 10 <<RAB şöyle diyor: <Bu kent viran olmuş, insansız, hayvansız kalmış diyorsunuz. Ne var ki, terk edilmiş, insansız, hayvansız Yahuda kentlerinde, Yerusâlim sokaklarında sevinç ve neşe sesi, gelin güvey sesi, RABbin Tapınağına şükran sunuları getirenlerin sesi yine duyulacak: <Her Şeye Egemen RABbe şükredin,

Çünkü O iyidir,

Sevgisi sonsuza dek kalıcıdır.

Jrm 33 12 <<Her Şeye Egemen RAB diyor ki, <Viran olmuş, insansız, hayvansız kalmış bu ülkenin bütün kentlerinde çobanların sürülerini dinlendireceği otlaklar olacak yeniden.

Jrm 33 13 Dağlık bölgede, Şefela, Negev, Benyamin bölgesindeki kentlerde, Yerusâlimin çevresindeki köylerde, Yahuda kentlerinde çoban değneğin altından geçen sürüler olacak> diyor RAB.

Jrm 33 14 << <İsrail ve Yahuda halkına verdiğim güzel sözü yerine getireceğim günler geliyor> diyor RAB.

Jrm 33 15 << <O günlerde, o zamanda, Davut için doğru bir dal yetiştireceğim; ülkede adil ve doğru olanı yapacak.

Jrm 33 16 O günlerde Yahuda kurtulacak,

RAB şöyle diyor: <İsrail tahtı üzerinde oturan Davut soyunun ardı

Jrm 33 17
arkası kesilmeyecek.

Jrm 33 18 Levili kâhinlerden önümde yakmalık sunu sunacak, tahıl sunusu yakacak, kurban kesecek biri hiç eksik olmayacak.> >>

Jrm 33 19 RAB Yeremyaya şöyle seslendi:

Jrm 33 20 <<RAB diyor ki, <Eğer belirlenmiş zamanlarda gece ve gündüz olması için gece ve gündüzle yaptığım antlaşma bozulabilirse, tahtında oturan oğulları krallık yapsın diye kulum Davutla ve bana hizmet eden Levili kâhinlerle yaptığım antlaşma da ancak o zaman bozulabilir.>

Jrm 33 22 Kulum Davutun soyunu ve bana hizmet eden Levilileri sayılamaz gök cisimleri kadar, ölçülemez deniz kumu kadar çoğaltacağım.> >>

Jrm 33 23 RAB Yeremyaya şöyle seslendi:

Jrm 33 24 <<Bu halkın, <RAB seçtiği iki aileyi de reddetti> dediğini görmüyor musun? Halkımı öyle küçümseyorlar ki, artık bir ulus saymıyorlar onu.

Jrm 33 25 RAB diyor ki, <Gece ve gündüzle bir antlaşma yapıp yerin, göğün kurallarını saptamasaydım,

Jrm 33 26 Yakup soyuyla kulum Davut'u da reddeder, Davut'un oğullarından birinin İbrahim, İshak, Yakup soyuna krallık etmesini sağlamazdım. Ama ben onları eski gönençlerine kavuşturacak, onlara acıyacağım.> >>

Jrm 34 1 Babil Kralı Nebukadnessarla bütün ordusu, krallığı altındaki bütün uluslarla halklar, Yeruşalim ve çevresindeki kentlere karşı savaşırken RAB Yeremyaya şöyle seslendi:

Jrm 34 2 <<İsrailin Tanrısı RAB diyor ki, <Git, Yahuda Kralı Sidkiyaya RAB şöyle diyor de: Bu kenti Babil Kralının eline teslim etmek üzereyim, onu ateşe verecek.

Jrm 34 3 Ve sen Sidkiya, onun elinden kaçıp kurtulamayacaksın; kesinlikle yakalanacak, onun eline teslim edileceksin. Babil Kralını gözünle göreceksin, onunla yüzyüze konuşacaksın. Sonra Babil'e götürüleceksin.

Jrm 34 4 <<Ancak, ey Yahuda Kralı Sidkiya, RABbin sözünü dinle! RAB senin için şöyle diyor: Kılıçla ölmeyeceksin,

Jrm 34 5 esenlikle öleceksin. Ataların olan senden önceki kralların onuruna ateş yaktıkları gibi, senin onuruna da ateş yakıp senin için ah efendimiz diyerek ağıt tutacaklar. Ben RAB söylüyorum bunu.> >>

Jrm 34 6 Peygamber Yeremya bütün bunları Yeruşalimde Yahuda Kralı Sidkiyaya söyledi.

Jrm 34 7 O sırada Babil Kralının ordusu Yeruşalime ve Yahudanın henüz ele geçirilmemiş kentlerine -Lakişe, Azekaya- saldırmaktaydı. Yahudada surlu kent olarak yalnız bunlar kalmıştı.

Jrm 34 8 Kral Sidkiya Yeruşalimdeki halkla kölelerin özgürlüğünü ilan eden bir antlaşma yaptıktan sonra RAB Yeremyaya seslendi.

Jrm 34 9 Bu antlaşmaya göre herkes kadın, erkek İbrani kölelerini özgür bırakacak, hiç kimse Yahudi kardeşini yanında köle olarak tutmayacaktır.

Jrm 34 10 Böylece bu antlaşmanın yükümlülüğü altına giren bütün önderlerle halk kadın, erkek kölelerini özgür bırakarak antlaşmaya uydular. Artık kimseyi köle olarak tutmadılar. Antlaşmaya uyararak köleleri özgür bıraktılar.

Jrm 34 11 Ama sonra düşüncelerini değiştirerek özgür bıraktıkları kadın, erkek köleleri geri alıp zorla köleleştirdiler.

Jrm 34 12 Bunun üzerine RAB Yeremyaya şöyle seslendi:

Jrm 34 13 <<İsrailin Tanrısı RAB diyor ki: Atalarınızı Mısırdan, köle oldukları ülkeden çıkardığımda onlarla bir antlaşma yaptım. Onlara dedim ki,

Jrm 34 14 <Size satılıp altı yıl kölelik eden İbrani kardeşlerinizi yedinci yıl özgür bırakacaksınız.> Ama atalarınız beni dinlemediler, kulak asmadılar.

Jrm 34 15 Sizse sonradan yola gelip gözümde doğru olanı yaptınız: Hepiniz İbrani kardeşlerinizin özgürlüğünü ilan ettiniz. Önümde, bana ait olan tapınakta bu doğrultuda bir antlaşma yapmıştınız.

Jrm 34 16 Ama düşüncenizi değiştirerek adıma saygısızlık ettiniz. Kendi isteğinizle özgür bıraktığınız kadın, erkek kölelerinizi geri alıp zorla köleleştirdiniz.

Jrm 34 17 <<Bu nedenle RAB diyor ki, İbrani köle kardeşlerinizi, yurttaşlarınızı özgür bırakmayarak beni dinlemediniz. Şimdi ben size <özgürlük> -kılıç, kıtlık ve salgın hastalıkla yok olmanız için <özgürlük> - ilan edeceğim, diyor RAB. Sizi dünyadaki bütün krallıklara dehşet verici bir örnek yapacağım.

Jrm 34 18 Antlaşmamı bozan, danayı ikiye ayırıp parçaları arasından geçerek önümde yaptıkları antlaşmanın koşullarını yerine getirmeyen bu adamları -Yahuda ve Yeruşalim önderlerini, saray görevlilerini, kâhinleri ve dana parçalarını arasından geçen bütün ülke halkını -

Jrm 34 20 can düşmanlarının eline teslim edeceğim. Cesetleri yırtıcı kuşlara, yabani hayvanlara yem olacak.

Jrm 34 21 <<Yahuda Kralı Sidkiyayla önderlerini de can düşmanlarının eline, üzerinizden çekilen Babil ordusunun eline teslim edeceğim.

Jrm 34 22 Buyruğu ben vereceğim diyor RAB. Babilliler'i bu kente geri getireceğim. Saldırıp kenti ele geçirecek, ateşe verecekler. Yahuda kentlerini içinde kimsenin

yaşamayacağı bir viraneye çevireceğim.>>

- Jrm 35 1 Yahuda Kralı Yoşıya oğlu Yehoyakim döneminde RAB Yeremyaya şöyle seslendi:
- Jrm 35 2 <<Rekavlıların evine gidip onlarla konuş. Onları RABbin Tapınağının odalarında birine götürüp şarap içir.>>
- Jrm 35 3 Bunun üzerine Havassinya oğlu Yirmeya oğlu Yaazanyayı, kardeşlerini, bütün çocuklarını ve Rekav ailesinin öbür üyelerini yanıma alıp
- Jrm 35 4 Tanrı adamı Yigdalya oğlu Hananın oğullarının RABbin Tapınağındaki odasına götürdüm. Bu oda önderlerin odasının bitişiğinde, kapı görevlisi şallum oğlu Maaseyanın odasının üstündeydi.
- Jrm 35 5 Rekav ailesinin üyelerinin önüne şarap dolu testiler, kâseler koyarak, <<Buyrun, şarap için>> dedim.
- Jrm 35 6 Ne var ki, <<Biz şarap içmeyiz>> diye karşılık verdiler, <<Çünkü atamız Rekav oğlu Yehonadav bize şu buyruğu verdi: <Siz de soyunuzdan gelenler de asla şarap içmeyeceksiniz!>
- Jrm 35 7 Ayrıca ev yapmayacak, tohum ekmeyecek, bağ dikmeyeceksiniz. Böyle şeyler edinmeyecek, ömür boyu çadırlarda yaşayacaksınız. Öyle ki, göç ettiğiniz topraklarda uzun süre yaşayacaksınız.>
- Jrm 35 8 Atamız Rekav oğlu Yehonadavın bize buyurduğu her şeyi yaptık. Kendimiz de karılarımızı, oğullarımızı, kızlarımızı da hiç şarap içmedik.
- Jrm 35 9 İçinde oturmak için evler yapmadık, bağlar, tarlalar, ekinler edinmedik.
- Jrm 35 10 Çadırlarda yaşadık; atamız Yehonadav ne buyurduysa hepsini yaptık.
- Jrm 35 11 Ama Babil Kralı Nebukadnessar bu ülkeye saldırınca, <Haydi, Kıldan ve Aram ordusundan kaçmak için Yerusâlime gidelim> dedik. Bunun için Yerusâlimde kaldık.>>
- Jrm 35 12 Bundan sonra RAB Yeremyaya şöyle seslendi:
- Jrm 35 13 <<İsrailin Tanrısı, Her Şeye Egemen RAB şöyle diyor: <Git, Yahuda halkına ve Yerusâlimde yaşayanlara şunları söyle: Sözlerimi dinleyerek hiç ders almayacak mısınız, diyor RAB.>
- Jrm 35 14 Rekav oğlu Yehonadav, soyuna şarap içmemelerini buyurdu; buyruğuna uyuldu. Bugüne dek şarap içmediler. Çünkü atalarının buyruğuna uydular. Bense size defalarca seslendiğim halde beni dinlemediniz.
- Jrm 35 15 Defalarca size kullarım peygamberleri gönderdim. Kötü yolunuzdan dönmeniz, davranışlarınızı düzeltmeniz, başka ilahların ardınca gidip onlara tapınmamanız için hepimizi uyardılar. Ancak o zaman size ve atalarınıza verdiğim toprakta yaşayacaksınız. Ama kulak verip beni dinlemediğiniz.
- Jrm 35 16 Rekav oğlu Yehonadavın soyu atalarının verdiği buyruğu tuttu, ama bu halk beni dinlemedi.>
- Jrm 35 17 <<Bu yüzden İsrailin Tanrısı, Her Şeye Egemen RAB diyor ki, <İşte, Yahuda ve Yerusâlimde yaşayan herkesin başına sözünü ettiğim her felaketi getirmek üzereyim. Çünkü onları uyardım, ama dinlemediler; onları çağırdım, ama yanıt vermediler.>>
- Jrm 35 18 Yeremya Rekav ailesine şöyle dedi: <<İsrailin Tanrısı, Her Şeye Egemen RAB diyor ki, <Atanız Yehonadavın buyruğuna uydunuz, onun bütün uyarılarını dikkate aldınız, size buyurduğu her şeyi yaptınız.>
- Jrm 35 19 Bunun için İsrail'in Tanrısı, Her Şeye Egemen RAB diyor ki, <Rekav oğlu Yehonadav'ın soyundan önümde hizmet edecek olanlar hiçbir zaman eksilmeyecek.>>
- Jrm 36 1 Yahuda Kralı Yoşıya oğlu Yehoyakimın krallığının dördüncü yılında RAB Yeremyaya şöyle seslendi:
- Jrm 36 2 <<Bir tomar al, Yoşıyanın döneminden bu yana İsrail, Yahuda ve öteki uluslarla ilgili sana söylediğim her şeyi yaz.
- Jrm 36 3 Belki Yahuda halkı başına getirmeyi tasarladığım bütün felaketleri duyar da kötü yolundan döner; ben de suçlarını, günahlarını bağışlarım.>>
- Jrm 36 4 Yeremya Neriya oğlu Baruku çağırıp RABbin kendisine söylediği bütün sözleri tomara yazdırdı.
- Jrm 36 5 Sonra Baruka şu buyruğu verdi: <<Ben tutukluyum, RABbin Tapınağına gidemem.
- Jrm 36 6 Sen oruç günü RABbin Tapınağına git. Oradaki halka sana yazdırdığım RABbin sözlerini tomardan oku. Yahuda kentlerinden gelen halka da oku.
- Jrm 36 7 Belki RABbe yalvarır, kötü yollarından dönerler. Çünkü RABbin bu halka karşı sözünü ettiği öfke ve kızgınlığı büyüktür.>>
- Jrm 36 8 Neriya oğlu Baruk, Peygamber Yeremyanın buyurduğu her şeyi yaptı. RABbin tomarda yazılı sözlerini tapınakta okudu.
- Jrm 36 9 Yahuda Kralı Yoşıya oğlu Yehoyakimın krallığının beşinci yılının dokuzuncu ayı, Yerusâlimde yaşayan bütün halk ve Yahuda kentlerinden Yerusâlime gelen herkes için RABbin önünde oruç ilan edildi.
- Jrm 36 10 Şafan oğlu Yazman Gemaryanın yukarı avluda, tapınağın Yeni Kapısının girişindeki odasında Baruk, Yeremyanın sözlerini tomardan RABbin Tapınağındaki bütün halka okudu.
- Jrm 36 11 Şafan oğlu Gemarya oğlu Mikaya tomardan okunan RABbin sözlerini duyunca,
- Jrm 36 12 aşağıya inip saraydaki yazman odasına gitti. Bütün önderler orada toplantı halindeydi: Yazman Elişama, Şemaya oğlu Delaya, Akbor oğlu Elnatan, Şafan oğlu

Gemarya, Hananya oğlu Sidkiya ve öbürleri.

Jrm 36 13 Mikaya Barukun halka okuduğu tomardan duyduğu her şeyi onlara ilettiler.
Jrm 36 14 Bunun üzerine bütün önderler Kuşi oğlu Şelemya oğlu Netanya oğlu
Yehudi'yi Baruka gönderdiler. Yehudi Baruka, <<Halka okuduğun tomarı al, gel>> dedi. Neriya
oğlu Baruk tomarı alıp yanlarına gitti.
Jrm 36 15 Önderler, <<Lütfen otur, bize de oku>> dediler. Baruk da tomarı onlara
okudu.

Jrm 36 16 Bütün bu sözleri duyar duymaz, korkuyla birbirlerine bakıp Baruka,
<<Bütün bu sözleri kesinlikle krala bildirmemiz gerek>> dediler.

Jrm 36 17 Sonra Baruka, <<Söyle bize, bütün bunları nasıl yazdın? Yeremya mı
yazdırdı sana?>> diye sordular.

Jrm 36 18 Baruk, <<Evet>> diye yanıtladı, <<Bütün bu sözleri o söyledi. Ben de
hepsini mürekkeple tomara yazdım.>>

Jrm 36 19 Bunun üzerine Baruka, <<Git, sen de Yeremya da gizlenin. Nerede
olduğunuzu kimse bilmesin>> dediler.

Jrm 36 20 Tomarı Yazman Elişamanın odasında bırakıp avluda bulunan kralın yanına
gittiler. Ona duydukları her sözü ilettiler.

Jrm 36 21 Kral tomarı alıp getirmesi için Yehudi'yi gönderdi. Yehudi tomarı
Yazman Elişamanın odasından getirdi. Krala ve yanındaki önderlere okudu.

Jrm 36 22 Dokuzuncu aydı, kral kışlık sarayındaydı. Önünde mangalda ateş
yanıyordu.

Jrm 36 23 Yehudi tomardan üç dört sütun okur okumaz kral yazman çakısıyla onları
kesip mangaldaki ateşe attı. Tomarın tümü yanıp bitene dek bu işi sürdürdü.

Jrm 36 24 Tomardaki sözleri duyan kralla görevlileri ne korktular ne de
giysilerini yırttılar.

Jrm 36 25 Elnatan, Delaya ve Gemarya tomarı yakmaması için yalvardı larsa da kral
onları dinlemedi.

Jrm 36 26 Yazman Baruku ve Peygamber Yeremyayı tutuklamaları için oğlu
Yerahmeele, Azriel oğlu Serayaya ve Avdeel oğlu Şelemyaya buyruk verdi. Oysa RAB onları
gizlemişti.

Jrm 36 27 Kral, Yeremyanın Baruka yazdırdığı sözleri içeren tomarı yaktıktan
sonra, RAB Yeremyaya şöyle seslendi:

Jrm 36 28 <<Başka bir tomar al, Yahuda Kralı Yehoyakimin yaktığı ilk tomardaki
bütün sözleri yazdır.

Jrm 36 29 Yahuda Kralı Yehoyakim için de ki, <RAB şöyle diyor: Babil Kralının
kesinlikle gelip bu ülkeyi viraneye çevireceğini, içindeki insanı da hayvanı da yok edeceğini
neden tomara yazdın diye sorup tomarı yaktın.

Jrm 36 30 Bu yüzden RAB Yahuda Kralı Yehoyakim için şöyle diyor: Davutun
tahtında oturan kimsesi olmayacak; ölüsü gündüzün sıcağa, gece ayaza bırakılacak.

Jrm 36 31 İşledikleri suçlar yüzünden kendisini de çocuklarıyla görevlilerini de
cezalandıracağım. Onların, Yerusolimde yaşayanların ve Yahuda halkının başına sözünü ettiğim
bütün felaketleri getireceğim. Çünkü beni dinlemediler.>>

Jrm 36 32 Bunun üzerine Yeremya başka bir tomar alıp Neriya oğlu Yazman Baruk'a
verdi. Yahuda Kralı Yehoyakim'in ateşe atıp yaktığı tomardaki bütün sözleri Baruk Yeremya'nın
ağızından tomara yazdı. Bu sözlere, benzer birçok söz daha eklendi.

Jrm 37 1 Babil Kralı Nebukadnessarın Yahudaya atadığı Yoşiya oğlu Sidkiya,
Yehoyakim oğlu Yehoyakinin yerine kral oldu.

Jrm 37 2 Ama kendisi de görevlileriyle ülke halkı da RABbin Peygamber Yeremya
aracılığıyla söylediği sözleri dikkate almadılar.

Jrm 37 3 Kral Sidkiya, Şelemya oğlu Yehukalla Maaseya oğlu Kâhin Sefanyayı şu
haberle Peygamber Yeremyaya gönderdi: <<Lütfen bizim için Tanrımızı RABbe yalvar.>>

Jrm 37 4 O sırada Yeremya daha cezaevine konmamıştı, halk arasında dolaşıyordu.

Jrm 37 5 Firavunun ordusu Mısırdan çıkmıştı. Yerusolimi kuşatma altında tutan
Kildaniler bu haberi duyunca Yerusolimden çekildiler.

Jrm 37 6 Derken RAB Peygamber Yeremyaya şöyle seslendi:

Jrm 37 7 <<İsrailin Tanrısı RAB diyor ki: Danışmak için sizi bana gönderen
Yahuda Kralına şöyle deyin: <Size yardım etmek için Mısırdan çıkıp gelen firavunun ordusu
ülkesine dönecek.

Jrm 37 8 Kildaniler de dönecek; bu kentle savaşıp onu ele geçirecek, ateşe
verecekler.>

Jrm 37 9 <<RAB diyor ki, <Kildaniler üzerimizden çekilip gidecek> diyerek
kendini zi aldatmayın. Çünkü çekilip gitmeyecekler!

Jrm 37 10 Sizinle savaşan bütün Babil ordusunu bozguna uğratsanız, çadırlarında
yalnız yaralılar kalsa bile, bunlar çadırlardan çıkıp bu kenti ateşe verecekler.>>

Jrm 37 11 Firavunun ordusu yüzünden Babil ordusu Yerusolimden çekilince,

Jrm 37 12 Peygamber Yeremya Benyamin topraklarındaki halkın arasında payına
düşen mirası almak üzere Yerusolimden gitmek istedi. Benyamin Kapısına vardığında, Hananya
oğlu Şelemya oğlu bekçibaşı Yiriya, <<Sen Kildanilerin tarafına geçiyorsun!>> diyerek onu
tutukladı.

Jrm 37 14 Yeremya, <<Yalan!>> dedi, <<Ben Kildanilerin tarafına geçmiyorum.>>
Ama Yiriya onu dinlemedi. Yeremyayı tutuklayıp önderlere götürdü.

Jrm 37 15 Yeremyaya öfkelenen önderler onu dövdürtüp cezaevine çevirdikleri

Yazman Yonatanın evine kapattılar.

Jrm 37 16 Böylece bodrumda bir hücreye kapatılan Yeremya uzun süre orada kaldı.
Jrm 37 17 Sonra Kral Sidkiya Yeremyayı sarayına getirtti. Orada kendisine gizlice, <<RABden bir söz var mı?>> diye sordu. <<Evet>> diye yanıtladı Yeremya, <<Babil Kralının eline verileceksin.>>

Jrm 37 18 Sonra Kral Sidkiyaya şöyle dedi: <<Sana, görevlilerine ve bu halka karşı ne günah işledim ki beni cezaevine kapattınız?

Jrm 37 19 <Babil Kralı sana da bu ülkeye de saldırmayacak> diyen peygamberlerin hani nerede?

Jrm 37 20 Şimdi lütfen beni dinle, ey efendim kral! Lütfen dileğimi kabul et. Beni Yazman Yonatanın evine geri gönderme. Orada ölmek istemiyorum.>>

Jrm 37 21 Bunun üzerine Kral Sidkiya Yeremya'nın muhafız avlusuna kapatılmasını, kentteki ekmek bitene dek her gün fırıncılar sokağından kendisine bir ekmek verilmesini buyurdu. Böylece Yeremya muhafız avlusunda kaldı.

Jrm 38 1 Mattan oğlu Şefatya, Paşur oğlu Gedalya, Şelemya oğlu Yehukaî ve Malkiya oğlu Paşur Yeremyanın halka söylediği şu sözleri duydular:

Jrm 38 2 <<RAB diyor ki, <Bu kentte kalan kılıçtan, kıtlıktan, salgından ölecek. Kildanilere gidense sağ kalacak, canını kurtarıp yaşayacak.>

Jrm 38 3 RAB diyor ki, <Bu kent kesinlikle Babil Kralının ordusuna teslim edilecek, Babil Kralı onu ele geçirecek.>>

Jrm 38 4 Önderler krala, <<Bu adam öldürülmeli>> dediler, <<Çünkü söylediği bu sözlerle kentte kalan askerlerin ve halkın cesaretini kırıyor. Bu adam halkın yararını değil, zararını istiyor.>>

Jrm 38 5 Kral Sidkiya, <<İşte o sizin elinizde>> diye yanıtladı, <<Kral size engel olamaz ki.>>

Jrm 38 6 Böylece Yeremyayı alıp kralın oğlu Malkiyanın muhafız avlusundaki sarnıcaına halatlarla sarkıtarak indirdiler. Sarnıçta su yoktu, yalnız çamur vardı. Yeremya çamura battı.

Jrm 38 7 Sarayda görevli hadım Kûşlu Ebet-Melek Yeremyanın sarnıca atıldığını duydu. Kral Benyamin Kapısında otururken,

Jrm 38 8 Ebet-Melek saraydan çıkıp kralın yanına gitti ve ona şöyle dedi:

Jrm 38 9 <<Efendim kral, bu adamların Peygamber Yeremyaya yaptıkları kötüdür. Onu sarnıca attılar, orada açlıktan ölecek. Çünkü kentte ekmek kalmadı.>>

Jrm 38 10 Bunun üzerine kral, <<Buradan yanına üçüç adam al, Peygamber Yeremyayı öldürmeden sarnıçtan çıkarın>> diye ona buyruk verdi.

Jrm 38 11 Ebet-Melek yanına adamları alarak saray hazinesinin alt odasına gitti. Oradan eski bezler, yırtık pırtık giysiler alıp halatlarla sarnıca, Yeremyaya sarkıttı.

Jrm 38 12 Sonra Yeremyaya, <<Bu eski bezleri, yırtık giysileri halatlarla bağlayıp koltuklarının altına geçir>> diye seslendi. Yeremya söyleneni yaptı.

Jrm 38 13 Onu halatlarla çekip sarnıçtan çıkardılar. Yeremya muhafız avlusunda kaldı.

Jrm 38 14 Kral Sidkiya Peygamber Yeremyayı RABbin Tapınağının üçüncü girişine getirterek, <<Sana bir şey soracağım>> dedi, <<Benden bir şey gizleme.>>

Jrm 38 15 Yeremya, <<Sana bir şey bildirirsem, beni öldürmeyecek misin?>> diye karşılık verdi, <<Üstelik öğüt versem bile beni dinlemeyeceksin.>>

Jrm 38 16 Kral Sidkiya, <<Bize yaşam veren RABbin varlığı hakkı için seni öldürmeyeceğim, canının peşinde olan bu adamların eline seni teslim etmeyeceğim>> diyerek gizlice ant içti.

Jrm 38 17 Bunun üzerine Yeremya Sidkiyaya şu karşılığı verdi: <<İsrailin Tanrısı, Her Şeye Egemen RAB Tanrı diyor ki, <Babil Kralının komutanlarına teslim olursan, canın bağışlanacak, bu kent de ateşe verilmeyecek. Sen de ailen de sağ kalacaksınız.

Jrm 38 18 Ama Babil Kralının komutanlarına teslim olmazsan, kent Kildanilere teslim edilecek, onu ateşe verecekler. Sen de onlardan kaçıp kurtulamayacaksın.>>

Jrm 38 19 Kral Sidkiya, <<Kildanilerin tarafına geçen Yahudilerden korkuyorum>> dedi, <<Kildaniler beni onların eline verebilir, onlar da bana kötü davranırlar.>>

Jrm 38 20 <<Vermezler>> diye yanıtladı Yeremya, <<Lütfen sana aktardığım RABbin sözünü işit. O zaman sağ kalır, iyilik görürsün.

Jrm 38 21 Ama teslim olmak istemezsen, RAB bana şunu açıkladı:

Jrm 38 22 Yahuda Kralının sarayında kalan bütün kadınlar Babil Kralının komutanlarına çıkarılacak. O kadınlar sana, <<Güvendiğin insanlar

seni aldatıp yenilgiye uğrattı;

Çamura battı ayakların,

Güvendiğin insanlar seni bırakıp gitti>

Jrm 38 23 <<Bütün karıların, çocukların Kildanilere teslim edilecek. Sen de onlardan kaçıp kurtulamayacak, Babil Kralının eliyle yakalanacaksın. Bu kent ateşe verilecek.>>

Jrm 38 24 Sidkiya, <<Ölmek istemiyorsan, konuştuklarımızı kimse duymasın>> dedi,

Jrm 38 25 <<Görevliler seninle konuştuğumu duyup da gelir, <Krala ne söyledin, kral sana ne dedi, açıkla bize, bizden gizleme! Yoksa seni öldürürüz> derlerse,

Jrm 38 26 <Beni Yonatanın evine geri gönderme, yoksa orada ölürüm diye krala yalvardım> dersin.>>

Jrm 38 27 Bütün görevliler gelip Yeremyayı sorguya çektiler. Yeremya kralın

kendisine söylemesini buyurduğu her şeyi onlara anlattı. Sorguyu bıraktılar. Çünkü kralla yaptığı konuşma duyulmamıştı.

Jrm 38 28 Yeremya Yerus̱alim'in ele geçirildiği güne dek muhafız avlusunda kaldı.

Jrm 39 1 Yahuda Kralı Sidkiyanın dokuzuncu yılının onuncu ayında Babil Kralı Nebukadnessar bütün ordusuyla Yerus̱alim önlerine gelerek kenti kuşattı.

Jrm 39 2 Sidkiyanın krallığının on birinci yılında, dördüncü ayın dokuzuncu günü kent surlarında gedik açıldı.

Jrm 39 3 Yerus̱alim ele geçirilince Babil Kralının bütün komutanları -Samgarlı Nergal-Sareser, askeri danışman Nebo-Sarsekim, baş görevli Nergal-Sareser ve bütün öteki görevliler- içeri girip Orta Kapıda oturdular.

Jrm 39 4 Yahuda Kralı Sidkiyayla askerler onları görünce kaçtılar. Gece kral bahçesinin yolundan iki duvarın arasındaki kapıdan kaçarak Arava yoluna çıktılar.

Jrm 39 5 Ama artlarına düşen Kildani ordusu Eriha ovalarında Sidkiyaya yetişti, onu yakalayıp Hama topraklarında, Rivlada Babil Kralı Nebukadnessarın huzuruna çıkardılar. Nebukadnessar onun hakkında karar verdi:

Jrm 39 6 Rivlada Sidkiyanın gözü önünde oğullarını, sonra da bütün Yahuda ileri gelenlerini öldürttü.

Jrm 39 7 Sidkiyanın gözlerini oydu, zincire vurup Babile götürdü.

Jrm 39 8 Kildaniler sarayla halkın evlerini ateşe verdiler, Yerus̱alim surlarını yıktılar.

Jrm 39 9 Komutan Nebuzaradan kentte sağ kalanları, kendi safına geçen kaçakları ve geri kalan halkı Babil'e sürgün etti.

Jrm 39 10 Ancak hiçbir şeyi olmayan bazı yoksulları Yahudada bıraktı, onlara bağ ve tarla verdi.

Jrm 39 11 Babil Kralı Nebukadnessar, muhafız birliği komutanı Nebuzaradan aracılığıyla Yeremyayla ilgili şu buyruğu verdi:

Jrm 39 12 <<Onu sorumluluğun altına al, ona iyi bak, hiç zarar verme, senden ne dilerse yap.>>

Jrm 39 13 Bunun üzerine muhafız birliği komutanı Nebuzaradan, askeri danışman Nebuşazban, baş görevli Nergal-Sareser ve Babil Kralının öbür görevlileri

Jrm 39 14 adam gönderip Yeremyayı muhafız avlusundan getirttiler. Evine geri götürmesi için şafan oğlu Ahikam oğlu Gedalyanın koruyuculuğuna verdiler. Böylece Yeremya halkı arasında yaşamını sürdürdü.

Jrm 39 15 Yeremya daha muhafız avlusunda tutukluymışken RAB ona şöyle seslenmişti:

Jrm 39 16 <<Git, Kûşlu Ebet-Meleke de ki, <İsrail'in Tanrısı, Her Şeye Egemen RAB şöyle diyor: Bu kent üzerine yarar değil, zarar verecek sözlerimi yerine getirmek üzereyim. O gün olanları sen de göreceksin.

Jrm 39 17 Ama o gün seni kurtaracağım diyor RAB. Korktuğun insanların eline teslim edilmeyeceksin.

Jrm 39 18 Seni kesinlikle kurtaracağım, kılıçla öldürölmeceksin. Hiç değilse canını kurtarmış olacaksın. Çünkü bana güvendin, diyor RAB.>>

Jrm 40 1 Muhafız birliği komutanı Nebuzaradan Yeremyayı Ramada salıverdikten sonra RAB Yeremyaya seslendi. Nebuzaradan onu Babile sürülen Yerus̱alim ve Yahuda halkıyla birlikte zincire vurulmuş olarak Ramaya götürmüştü.

Jrm 40 2 Muhafız birliği komutanı Yeremyayı yanına çağırıp, <<Tanrın RAB buraya karşı bu felaketi belirledi>> dedi,

Jrm 40 3 <<Şimdi dediğini yaptı, yapacağını söylediği her şeyi yerine getirdi. Çünkü RABbe karşı günah işlediniz, Onun sözünü dinlemediniz. Bütün bunlar bu yüzden başınıza geldi.

Jrm 40 4 İşte ellerindeki zincirleri çözüyorum. Benimle Babile gelmeyi yeğlersen gel, sana iyi bakarım; eğer benimle Babile gelmek istemezsen de sorun yok. Bak, bütün ülke önünde! İyi ve doğru bildiğin yere git.

Jrm 40 5 Ama burada kalırsan Babil Kralının Yahuda kentlerine vali atadığı şafan oğlu Ahikam oğlu Gedalyanın yanına dönüp onunla birlikte halkın arasında yaşa ya da istediğin yere git.>> ve>>. Muhafız birliği komutanı Yeremyaya yiyecek ve armağan verip yoluna gönderdi.

Jrm 40 6 Yeremya Mispaya, Ahikam oğlu Gedalyanın yanına gitti. Onunla ve ülkede kalan halkla birlikte orada yaşamaya başladı.

Jrm 40 7 Kırdaki ordu komutanlarıyla adamları, Babil Kralının Ahikam oğlu Gedalyayı ülkeye vali atadığını, Babile sürülmemiş yoksul kadın, erkek ve çocukları ona emanet ettiğini duyunca,

Jrm 40 8 Mispaya, Gedalyanın yanına geldiler. Gelenler Netanya oğlu İsmail, Kareahın oğulları Yohanan ve Yonatan, Tanhumet oğlu Seraya, Netofalı Efayın oğulları, Maakalı oğlu Yaazanya ve adamlarıydı.

Jrm 40 9 Şafan oğlu Ahikam oğlu Gedalya onlara ve adamlarına ant içerek, <<Kildanilere kulluk etmekten korkmayın>> dedi, <<Ülkeye yerleşip Babil Kralına hizmet edin. Böylesi sizin için daha iyi olur.

Jrm 40 10 Bana gelince, Mispada kalacağım, gelecek Kildanilerin önünde sizi temsil edeceğim. Siz şarap, yaz meyveleri, zeytinyağı toplayıp kaplarınızda depolayın ve aldığınız kentlerde yaşayın.>>

Jrm 40 11 Moav, Ammon, Edom ve öbür ülkelerde yaşayan Yahudilerin hepsi, Babil Kralının Yahudada bir kesim halkı sağ bıraktığını ve şafan oğlu Ahikam oğlu Gedalyayı onlara

vali atadığını duyunca,

- Jrm 40 12 sürülmüş oldukları ülkelerden geri dönüp Yahudaya, Mispada bulunan Gedalyanın yanına geldiler. Sonra bol bol şarap ve yaz meyvesi topladılar.
- Jrm 40 13 Kareah oğlu Yohananla kırdaki bütün ordu komutanları da Mispada bulunan Gedalyanın yanına geldiler.
- Jrm 40 14 Ona, <<Ammon Kralı Baalisin seni öldürmek için Netanya oğlu İsmaili gönderdiğini bilmiyor musun?>> dediler. Gelgelelim Ahikam oğlu Gedalya onlara inanmadı.
- Jrm 40 15 Kareah oğlu Yohanan Mispada Gedalyaya gizlice, <<İzin ver de gidip Netanya oğlu İsmaili öldüreyim>> dedi, <<Kimse bilmeyecek! Neden seni öldürsün de çevrende toplanan bütün Yahudiler dağılsın, Yahudada sağ kalmış olanlar yok olsun?>>
- Jrm 40 16 Ama Ahikam oğlu Gedalya, <<Böyle birşey yapma! İsmail'le ilgili söylediklerin yalan>> dedi.
- Jrm 41 1 O yılın yedinci ayında kral soyundan ve kralın baş görevlilerinden Elişama oğlu Netanya oğlu İsmail, on adamıyla birlikte Mispaya, Ahikam oğlu Gedalyanın yanına gitti. Orada, Mispada birlikte yemek yerlerken,
- Jrm 41 2 Netanya oğlu İsmaille yanındaki on adam ayağa kalkıp Babil Kralının ülkeye vali atadığı şafan oğlu Ahikam oğlu Gedalyayı kılıçla öldürdüler.
- Jrm 41 3 İsmail Mispada Gedalyayla birlikte olan bütün Yahudileri ve oradaki Kildan askerlerini de öldürdü.
- Jrm 41 4 Gedalya öldürüldükten bir gün sonra, ölüm haberi duyulmadan önce
- Jrm 41 5 Şekemden, Şilodan, Samiriyeden sakallarını tıraş etmiş, giysilerini yırtmış, bedenlerinde yaralar açmış seksen adam geldi. RABbin Tapınağında sunmak için yanlarında tahıl, günnük getirmişlerdi.
- Jrm 41 6 Netanya oğlu İsmail Mispadan ağlaya ağlaya onları karşılamaya çıktı. Onları görünce, <<Ahikam oğlu Gedalyaya gelin>> dedi.
- Jrm 41 7 Kente girince, Netanya oğlu İsmail ve yanındakiler onları öldürüp bir sarnıca attılar.
- Jrm 41 8 Ancak onlardan on kişi İsmaille, <<Bizi öldürme!>> dediler, <<Tarlada saklı buğdayımız, arpamız, zeytinyağımız ve balımız var.>> Böylece İsmail vazgeçip onları öbürleriyle birlikte öldürmedi.
- Jrm 41 9 İsmailin öldürdüğü adamların bedenlerini atmış olduğu sarnıç büyüktü. Kral Asa, bu sarnıcı İsrail Kralı Baasadan korunmak için kazmıştı. Netanya oğlu İsmail orayı ölümlerle doldurdu. aracılığıyla>>.
- Jrm 41 10 İsmail, muhafız birliği komutanı Nebuzaradanın Ahikam oğlu Gedalyanın sorumluluğuna bıraktığı Mispadaki bütün halkı ve kral kızlarını tutsak aldı. Netanya oğlu İsmail tümünü tutsak alıp Ammonlulara sığınmak üzere yola çıktı.
- Jrm 41 11 Kareah oğlu Yohanan ve yanındaki ordu komutanları, Netanya oğlu İsmailin işlediği cinayetleri duyunca,
- Jrm 41 12 bütün adamlarını alıp Netanya oğlu İsmaille savaşmaya gittiler. Givondaki büyük havuzun yakınında ona yetiştiler.
- Jrm 41 13 İsmailin yanındaki adamlar, Kareah oğlu Yohanan ve yanındaki ordu komutanlarını görünce sevindiler.
- Jrm 41 14 İsmailin Mispadan tutsak olarak götürdüğü herkes geri dönüp Kareah oğlu Yohana katıldı.
- Jrm 41 15 Netanya oğlu İsmail ve sekiz adamıysa Yohanandan kaçıp Ammonlulara sığındılar.
- Jrm 41 16 Kareah oğlu Yohananla yanındaki ordu komutanları sağ kalanların hepsini -Ahikam oğlu Gedalyayı öldüren Netanya oğlu İsmailden kurtarıp Givondan geri getirdiği yigit askerleri, kadınları, çocukları, saray görevlilerini - Mispadan alıp götürdüler.
- Jrm 41 17 Kildaniler'den kaçmak için Mısır'a doğru yola çıktılar. Beytlehem yakınında, Gerut-Kimham'da durdular. Kildaniler'den korkuyorlardı. Çünkü Netanya oğlu İsmail, Babil Kralı'nın ülkeye vali atadığı Ahikam oğlu Gedalya'yı öldürmüştü.
- Jrm 42 1 Ordu komutanları, Kareah oğlu Yohanan, Hoşaya oğlu Azarya ve küçük büyük bütün halk yaklaşp
- Jrm 42 2 Peygamber Yeremyaya şöyle dediler: <<Lütfen dileğimizi kabul et! Bizim için, bütün sağ kalan bu halk için Tanrın RABbe yakar. Çünkü bir zamanlar sayıca çok olan bizler gördüğün gibi şimdi azınlıkta kaldık.
- Jrm 42 3 Tanrın RAB nereye gideceğimizi, ne yapacağımızı bize bildirsin.>> 43:2).
- Jrm 42 4 Peygamber Yeremya, <<Olur>> dedi, <<İsteğiniz uyarınca Tanrınız RABbe yakaracağım. RAB bana ne yanıt verirse, bir şey saklamadan size bildireceğim.>>
- Jrm 42 5 Bunun üzerine, <<Tanrın RABbin senin aracılığıyla bize bildireceği her sözü yerine getirmezsek, RAB aramızda gerçek ve güvenilir tanık olsun>> dediler,
- Jrm 42 6 <<Seni kendisine gönderdiğimiz Tanrımız RABbin sözünü beğensek de beğenmesek de dinleyeceğiz ki, üzerimize iyilik gelsin. Evet, Tanrımız RABbin sözünü dinleyeceğiz.>>
- Jrm 42 7 On gün sonra RAB Yeremyaya seslendi.
- Jrm 42 8 Yeremya, Kareah oğlu Yohananla yanındaki ordu komutanlarını ve küçük büyük bütün halkı çağırırdı.
- Jrm 42 9 Onlara şöyle dedi: <<Dileğinizi önüne sunmam için beni kendisine gönderdiğiniz İsrailin Tanrısı RAB diyor ki,
- Jrm 42 10 <Bu ülkede kalırsanız, sizi bina ederim, yıkmam; di kerim, sökmem.

Çünkü başınıza getirdiğim felakete üzülüyorum.

Jrm 42 11 korktuğunuz Babil Kralından artık korkmayın, ondan korkmayın diyor

RAB. Çünkü ben sizinleym, sizi kurtaracak, onun elinden özgür kılacağım.

Jrm 42 12 Size sevecenlik göstereceğim. Şöyle ki, Babil Kralı size acıyacak, sizi topraklarınıza geri gönderecek.>

Jrm 42 13 <<Ama, <Bu ülkede kalmayacağız> der, Tanrınız RABbin sözünü dinlemezseniz,

Jrm 42 14 <Savaş görmeyeceğimiz, boru sesi duymayacağımız, açlık çekmeyeceğimiz Mısır'a gidip orada yaşayacağız> dersanız,

Jrm 42 15 RABbin sözünü dinleyin, ey Yahudadan sağ kalanlar! İsrailin Tanrısı,

Jrm 42 16 Her Şeye Egemen RAB şöyle diyor: <Eğer Mısır'a gidip orada yerleşmeye kesin kararlıysanız, korktuğunuz kılıç size orada yetişecek, tasalandığınız kıtlık Mısır'da yakanıza yapışacak, orada öleceksiniz.>

Jrm 42 17 Yerleşmek üzere Mısır'a gitmeye kararlı olan herkes kılıçtan, kıtlıktan, salgın hastalıktan ölecek. Başlarına getireceğim felaketten kurtulup sağ kalan olmayacak.>

Jrm 42 18 <<İsrailin Tanrısı, Her Şeye Egemen RAB diyor ki, <Öfkem, kızgınlığım Yerusâlimde yaşayanların üzerine döküldüğü gibi, siz Mısır'a gidenlerin üzerine de dökülecek. Siz lanetlik, dehşet konusu olacak, aşağılanacak, yerileceksiniz. Burayı bir daha görmeyeceksiniz.>

Jrm 42 19 Ey Yahudadan sağ kalanlar, RAB size, <Mısır'a gitmeyin!> diye buyurmuştur. Bunu iyi bilin. Bugün sizi uyarıyorum:

Jrm 42 20 Beni Tanrınız RABbe gönderip, <Bizim için Tanrımız RABbe yakar. Onun bize söyleyeceği her şeyi bildir, yapacağız> demekle kendinizi aldatıyorsunuz!

Jrm 42 21 Bugün size bildirdim, ama Tanrınız RABbin benim aracılığımla size ilettiği sözlerin hiçbirini dinlemediniz.

Jrm 42 22 Şimdi iyi bilin ki, yerleşmek üzere gitmeye can attığınız yerde kılıçtan, kıtlıktan, salgın hastalıktan öleceksiniz.>>

Jrm 43 1 Yeremya Tanrıları RABbin bütün bu sözlerini -Tanrıları RABbin onun aracılığıyla kendilerine ilettiği her şeyi- halka bildirmeyi bitirince

Jrm 43 2 Hoşaya oğlu Azarya, Kareah oğlu Yohanan ve bütün küstah adamlar ona, <<Yalan söylüyorsun!>> dediler, <<Tanrımız RAB, <Yerleşmek üzere Mısır'a gitmeyin> demek için göndermedi seni bize.

Jrm 43 3 Bizi öldürsünler, Babil'e sürsünler diye Kildanilerin eline teslim etmek için Neriya oğlu Baruk seni bize karşı kışkırtıyor.>>

Jrm 43 4 Böylece Kareah oğlu Yohanan, bütün ordu komutanları ve halk RABbin Yahudada kalmalarına ilişkin buyruğuna karşı geldiler.

Jrm 43 5 Kareah oğlu Yohananla bütün ordu komutanları, sürüldükleri uluslardan yerleşmek üzere Yahudaya geri dönen Yahuda halkını alıp götürdüler.

Jrm 43 6 Muhafız birliği komutanı Nebuzaradanın şafan oğlu Ahikam oğlu Gedalyanın sorumluluğuna bırakmış olduğu bütün kadınları, erkekleri, çocukları, kral kızlarını da götürdüler. Peygamber Yeremyayla Neriya oğlu Baruku da alıp

Jrm 43 7 RABbin sözünü dinlemeyerek Mısır'a gittiler. Tahpanhese vardılar.

Jrm 43 8 Tahpanhese RAB Yeremyaya şöyle seslendi:

Jrm 43 9 <<Yahudilerin gözü önünde eline büyük taşlar al, Tahpanhese firavun sarayının girişindeki tuğla kaldırımının harcına göm.

Jrm 43 10 Onlara de ki, <İsrailin Tanrısı, Her Şeye Egemen RAB şöyle diyor: İşte kulum Babil Kralı Nebukadnessar buraya getirtip tahtını harca gömdüğüm bu taşların üzerine kuracağım. Nebukadnessar otağını bu taşların üzerine kuracak.

Jrm 43 11 Gelip Mısır'ı bozguna uğratacak. Ölüm için ayrılanlar ölüme, Sürgün için ayrılanlar sürgüne, Kılıç için ayrılanlar kılıca gidecek.

Jrm 43 12 Mısır ilahlarının tapınaklarını ateşe verip yakacak, ilahları alıp götürecektir. Çoban giysisiyle kendisini nasıl örterse, o da Mısır'ı öyle örtecek. Sonra oradan sağ salım çıkacak.

Jrm 43 13 Mısır'daki Güneş Tapınağı'nın dikili taşlarını kırarak, Mısır ilahlarının tapınaklarını ateşe verecek.>> metin <<Yakacağım>>.

Jrm 44 1 Mısırın Migdol, Tahpanhes, Noffi kentlerinde ve Patros bölgesinde yaşayan Yahudilere ilişkin RAB Yeremyaya şöyle seslendi:

Jrm 44 2 <<İsrailin Tanrısı, Her Şeye Egemen RAB diyor ki, Yerusâlim ve Yahuda kentlerine getirdiğim bütün felaketleri gördünüz. İşte yaptıkları kötülük yüzünden kentler bugün yıkık; içlerinde oturan yok. Sizin de kendilerinin ve atalarının da önceden tanımadığınız başka ilahlara buhur yakıp taparak beni öfkeliendirdiler.

Jrm 44 4 Peygamber kullarımı defalarca gönderip, <Nefret ettiğim bu iğrençlikleri yapmayın!> diyerek onları uyardım.

Jrm 44 5 Ama dinlemediler, kulak asmadılar. Kötülüklerinden dönmediler, başka ilahlara buhur yakmaktan vazgeçmediler.

Jrm 44 6 Bu yüzden kızgın öfkemi döktüm; Yahuda kentlerine, Yerusâlim sokaklarına karşı öfkem giderek şiddetlendi. Onlar bugün olduğu gibi yıkık ve ıssız bırakıldı.

Jrm 44 7 <<İsrailin Tanrısı RAB, Her Şeye Egemen Tanrı şöyle diyor: Neden bu büyük felaketi başınıza getiriyorsunuz? Kadın erkek, çocuk Yahuda halkından kesilip atılacak, sizden sağ kalan olmayacak.

Jrm 44 8 Yerleşmek üzere geldiğiniz Mısır'da ellerinizin yaptıklarıyla, başka

ilahlara buhur yakmakla beni öfkelen diriyorsunuz. Başınıza felaket getiriyorsunuz. Dünyadaki uluslarca aşağılanacak, yerileceksiniz.

Jrm 44 9 Yahudada, Y eru ş alim sokaklarında atalarınızın, Yahuda krallarıyla kar ılarının, kendinizin, kar ılarınızın yaptığınız kötülükleri unuttunuz mu?

Jrm 44 10 Bugüne dek pi ş manlık duymadılar, benden korkmadılar. Size ve atalarınıza verdiğim yasa ve kurallar uyarınca yaşamadılar.

Jrm 44 11 «Bu yüzden İsrailin Tanrısı, Her Şeye Egemen RAB diyor ki: Başınıza yıkım getirmeye, bütün Yahuda halkını yok etmeye kararlıyım.

Jrm 44 12 Yerleşmek üzere Mısır'a gelmeye kararlı olan Yahudanın sağ kalanlarını ele alacağım. Heps i Mısı r'da yok olacak; kılıçtan geçirilecek ya da kıtlıktan ölecek. Küçük büyük hepsi kılıçtan, kıtlıktan ölecek. Lanetlenecek, dehşet konusu olacak, aşağılanacak, yerilecekler.

Jrm 44 13 Y eru ş alimi cezalandırdığım gibi, Mısı r'da yaşayanları da kılıçla, kıtlıkla, salgın hastalıkla cezalandıracağım.

Jrm 44 14 Yerleşmek için Mısır'a gelen Yahuda halkının sağ kalanlarından hiçbir i kurtulmayacak, hiç kimse sağ kalıp Yahuda'y a dönmeyecek. Yerleşmek üzere oraya dönmek isteseler de, kaçıp kurtulan birkaç kişi dışında dönen olmayacak.»

Jrm 44 15 Kar ılarının başka ilahlara buhur yaktığını bilen erkekler, orada duran kadınlar, Mısı r'ın Patros bölgesinde yaşayan bütün halk -ki büyük bir toplulukt u- Yeremyaya ş u karş ılığı verdi:

Jrm 44 16 «RABbin adıyla bize söylediklerini dinlemeyeceğiz!

Jrm 44 17 Tersine, yapacağımızı söylediğimiz her şeyi kesinlikle yapacağız: Gök Kraliçesine buhur yakacak, atalarımızın, krallarımızın, önderlerimizin ve kendimizin Yahuda kentlerinde, Y eru ş alim sokaklarında yaptığımız gibi ona dökmelik sunular d ökeceğiz. O zamanlar bol yiyeceğimiz vardı, her iş imiz yolundaydı, sıkıntı çekmiyorduk.

Jrm 44 18 Oysa Gök Kraliçesine buhur yakmayı, dökmelik sunular dökmeyi bıraktığımız günden bu yana her yönden yokluk çekiyoruz; kılıçtan, kıtlıktan yok oluyoruz.»

Jrm 44 19 Kadınlar, «Evet, Gök Kraliçesine buhur yakıp dökmelik sunular d ökeceğiz! Ona benzer pideler piş irip kendisine dökmelik sunular d öktüğümüzü kocalarımız bilmiyor muydu sanki?» diye eklediler.

Jrm 44 20 Bunun üzerine Yeremya ona karş ılık veren kadın erkek bütün halka şöyle dedi:

Jrm 44 21 «Sizin, atalarınızın, krallarınızın, önderlerinizin, ül ke halkının Yahuda kentlerinde, Y eru ş alim sokaklarında yaktığınız buhuru RAB unuttu mu? Haberi yok muydu?

Jrm 44 22 RAB yaptığınız kötülüklere, iğ rençliklere artık dayanamadığı için, bugün oldu ğ u gibi ülkeniz aşağılanıp yerildi, kimsenin yaşamadığı dehşet verici bir viranelik oldu.

Jrm 44 23 Siz başka ilahlara buhur yaktınız, RABbe karşı günah iş lediniz; Onun sözünü dinlemedi n iz, yasasına, kurallarına, antlaşma koş ullarına uymadınız. Bu yüzden bugün oldu ğ u gibi baş ınıza felaket geldi.»

Jrm 44 24 Yeremya bütün halka, özellikle de kadınlara, «RABbin sözüne kulak verin, ey Mısı r'da yaşayan Yahudalılar» dedi,

Jrm 44 25 «İsrailin Tanrısı, Her Şeye Egemen RAB diyor ki, «Gök Kraliçesine buhur yakacağız, dökmelik sunular d ökeceğiz, adaklarımızı kesinlikle yerine getireceğiz» diyerek siz de kar ılarınız da verdiğiniz sözü yerine getirdiniz. «Öyleyse verdiğiniz sözü tutun! Adadığınız adakları tümüyle yerine getirin!

Jrm 44 26 Mısı r'da yaşayan Yahudiler, RABbin sözünü dinleyin! «Büyük adım üzerine ant içiyorum ki» diyor RAB, «Mısı r'da yaşayan Yahudilerden hiçbir i bundan böyle adımı ağ zına alıp Egemen RABbin varlığı hakkı için diye ant içmeyecek.

Jrm 44 27 Çünkü onların yararını değil, zararını gözlüyorum; Mısı r'da yaşayan Yahudiler yok olana dek kılıçtan, kıtlıktan ölecek.

Jrm 44 28 Kılıçtan kurtulup da Mısı r'dan Yahuda'ya dönenlerin sayısı pek az olacak. Mısır'a yerleşmeye gelen Yahuda halkından sağ kalanlar o zaman kimin sözünün yerine geldiğini anlayacak: Benim sözümün mü, yoksa onlarınkinin mi?

Jrm 44 29 «Baş ınıza yıkım getireceğim; sözümün yerine geleceğini bilersiniz diye» diyor RAB, «Sizi burada cezalandıracağ ıma ilişkin belirti ş u olacak.»

Jrm 44 30 RAB diyor ki, «Yahuda Kralı Sidkiya'yı can düş manı Babil Kralı Nebukadnessar'ın eline nasıl teslim ettimse, Mısı r Firavunu Hofra'yı da can düş manlarının eline öyle teslim edeceğim.» >>

Jrm 45 1 Yahuda Kralı Yoş iya o ğ lu Yehoyakimin dördüncü yılında Neriya o ğ lu Baruk, Peygamber Yeremyanın kendisine söyledi ğ i sözleri tomara yazdıktan sonra Yeremya ona ş unları söyledi:

Jrm 45 2 «Ey Baruk, İsrailin Tanrısı RAB sana şöyle diyor:

Jrm 45 3 Sen, «Vay baş ıma! Çünkü RAB acıma acı kattı. İnlemekten bitkin dü ş tüm, bana rahat yok» dedin.

Jrm 45 4 «RAB bana, «Ona şöyle diyeceksin» dedi: «RAB diyor ki, bütün ülkeyi yıkacağ ım; bina ettiğ imi yıkacak, diktiğ imi sökeceğ im.

Jrm 45 5 Sana gelince, büyük şeyler peş inde mi koş uyorsun? Sakın koş ma! Çünkü bütün halkın üzerine felaket getirmek üzereyim» diyor RAB, «Ama sen nereye gidersen git, canını bağ ı ş layacağ ım.» >>

Jrm 46 1 RAB uluslara ilişkin Peygamber Yeremyaya şöyle seslendi:

Jrm 46 2 Mısır'a ilişkin: Yahuda Kralı Yoş iya o ğ lu Yehoyakimin dördüncü yılında,

Babil Kralı Nebukadnessarın Fırat kıyısında, Karkamışta yenilgiye uğrattığı Firavun Nekonun ordusuyla ilgili bildiri:

Jrm	46	3	<<Küçük büyük kalkanları dizin, Savaşmak için ilerleyin! Atları koşun, beygri riere binin! Miğferlerinizi takın, yerinizi alın! Mızraklarınızı cilalayın, Zırhlarınızı kuşanın!
Jrm	46	4	Ne görüyorum? Dehşete düştüler, geri çekiliyorlar! Yiğitleri bozguna uğramış, Arkalarına bakmadan kaçıyorlar. Her yer dehşet içinde>> diyor RAB.
Jrm	46	5	<<Ayağı tez olan kaçamıyor, Yiğit kaçıp kurtulamıyor. Kuzeyde, Fırat kıyısında Tökezleyip düştüler.
Jrm	46	6	Nil gibi yükselen, Irmak gibi suları çalkalanan kim?
Jrm	46	7	Mısırdır Nil gibi yükselen, Irmak gibi suları çalkalanan. <Yükselip yeryüzünü kaplayacağım; Kentleri de içlerinde oturanları da Yok edeceğim> diyor Mısır.
Jrm	46	8	Şahlanın, ey atlar! Çılgınca saldırın, ey savaş arabaları! Ey kalkan taşıyan kışlu, pütlu yiğitler, Yay çeken Ludlular, ilerleyin!
Jrm	46	9	<<Çünkü o gün Her Şeye Egemen Egemen RABbin günüdür. Düşmanlarından oç alması için Oç günüdür. Kılıç doyana dek yiyecek, Kanlarını kana kana içecek. Çünkü Rab, Her Şeye Egemen RAB Kuzeyde, Fırat kıyısında kurban hazırlıyor.
Jrm	46	10	<<Ey erden kız Mısır, Gilata git de merhem al! Ama boşuna çok ilaç kullanıyorsun, Senin için şifa yok.
Jrm	46	11	Uluslar utancını duydu, Feryadıyla doldu yeryüzü. Yiğit yiğide tökezleyip İkisi birlikte yere seriliyor.>>
Jrm	46	12	Babil Kralı Nebukadnessarın gelip Mısır'a saldıracağına ilişkin RABbin Peygamber Yeremyaya bildirdiği söz şudur:
Jrm	46	13	<<Mısırdaki bildirin, Migdol'da duyurun, Nofta, Tahpanheste duyurun: <Yerini al, hazırlan, Çünkü çevrendekileri yiyecek bitiriyor kılıç!>
Jrm	46	14	İlahın Apis neden kaçtı? Boğan neden ayakta kalamadı? Çünkü RAB onu yere serdi! ayakta kalamadı? Çünkü RAB onu yere serdi!>>
Jrm	46	15	(bkz. Septuaginta), Masoretik metin <<Yiğitlerin neden yere serildi? Ayakta duracak halleri yok, çünkü RAB onları yere serdi!>>
Jrm	46	16	Boyuna tökezleyip birbirlerinin üzerine düşecekler. <Kalkın, acımasızların kılıcı yüzünden halkımıza, Yurdumuza dönelim> diyecekler.
Jrm	46	17	<Firavun yaygaracının biri, Fırsatı kaçırdı> diyecekler.
Jrm	46	18	<<Varlığım hakkı için>> diyor Kral, Adı Her Şeye Egemen RAB, <<Dağlar arasında Tavor Dağı nasılsa, Karmel Dağı deniz kıyısında nasılsa, Size saldıracak kişi de öyledir. Ey sizler, Mısırdaki yaşayanlar, Toplayın eşyanızı, sürgüne gideceksiniz! Nof öyle viran olup yanacak ki, Kimse oturmaz içinde.
Jrm	46	19	<<Mısır güzel bir düve, Ama kuzeyden atsineği geliyor ona.
Jrm	46	20	Ücretli askerleri besili danalar gibi.
Jrm	46	21	

			The Holy Bible in Turkish
			Onlar da geri dönüp birlikte kaçacak, Yerlerinde durmayacaklar. Çünkü üzerlerine yıkım günü, Cezalandırılacakları an gelecek.
Jrm	46	22	Düşman ordusu ilerleyince, Mısır yılan gibi tıslayarak kaçacak. Ağaç kesen adamlar gibi Bal talarla ona saldıracaklar.
Jrm	46	23	Gür olsa bile kesecekler ormanını>> diyor RAB, <<Çünkü çekirgelerden daha çok onlar, Sayıya vurulamazlar.
Jrm	46	24	Mısır utandırılacak, Kuzey halkının eline teslim edilecek.>>
Jrm	46	25	İsrail'in Tanrısı, Her Şeye Egemen RAB diyor ki, <<İşte No Kentinin ilahı Amonu, firavunu, Mısırla ilahlarını, krallarını ve firavuna güvenenleri cezalandırmak üzereyim.
Jrm	46	26	Hepsini can düşmanları Babil Kralı Nebukadnessarla görevlilerinin eline teslim edeceğim. Ama sonra, eskiden olduğu gibi insanlar yine Mısırdan yaşayacak>> diyor RAB.
Jrm	46	27	<<Korkma, ey kulum Yakup, Yılma, ey İsrail. Çünkü seni uzak yerlerden, Soyunu sürgün edildiği ülkeden kurtaracağım. Yakup yine huzur ve güvenlik içinde olacak, Kimse onu korkutmayacak.
Jrm	46	28	Korkma, ey kulum Yakup, Çünkü ben seninleyim>> diyor RAB. <<Seni aralarına sürdüğüm ulusların hepsini Tümüyle yok etsem de, Seni büsbütün yok etmeyeceğim. Adaletle yola getirecek, Hiç cezasız bırakmayacağım seni.>>
Jrm	47	1	Firavun Gazzeye saldırmadan önce RABbin Peygamber Yeremyaya bildirdiği Filistlilere ilişkin söz şudur:
Jrm	47	2	RAB diyor ki, <<Bakın sular kuzeyden nasıl yükseliyor! Taşkın bir ırmak olacak, Ülkeyi ve içindeki her şeyi, Kentleri ve içinde yaşayanları kaplayacak. İnsanlar yakaracak, Ülkede yaşayan herkes feryat edecek. Dört nala koşan aygırların Toynak seslerinden, Savaş arabalarının takırtısından, Tekereklerin gürül tüsünden Babalar dönüp çocuklarına bakmayacak; Ellerinde derman kalmayacak.
Jrm	47	3	Çünkü Filistlilerin yok edileceği gün geliyor. Şur ve Saydaya yardım edebilecek Sağ kalan herkes kesilip yok edilecek. RAB Kaftor kıyısından gelen Filistlilerin Sağ kalanlarını yok edecek. Gazze yastan saçını yolacak, Aşkelon susturulacak.
Jrm	47	4	Ey ovada sağ kalanlar, Ne zamana dek bedenlerinizi zi yaral ayacaksınız? Ah, RABbin kılıcı! Yatışmana daha ne kadar zaman var? Dön kınına! Dur ve sessiz ol!
Jrm	47	5	Ama RAB ona buyruk vermişken, Aşkelon'a, deniz kıyısına Saldırmak üzere görevlendirmişken Kılıç nasıl yatışabilir?>>
Jrm	47	6	Moava ilişkin: İsrail'in Tanrısı, Her Şeye Egemen RAB şöyle diyor: <<Vay Nevonun başına gelenlere! Çünkü viraneye çevrilecek. Kiryatayim utandırılacak, ele geçirilecek. Mişgav utandırılacak, kırılıp dökülecek.
Jrm	47	7	Moav artık övülmeyecek, Heşbonda onun yıkımı için düzen kuracak, <Haydi, şu Moav ulusuna son verelim> diyecekler. Ey Madmenfö, sen de susturulacaksın,
Jrm	48	1	
Jrm	48	2	

Jrm	48	3	Kılıç kovalayacak seni. çağırıştırıyor. Horonayimden feryat duyulacak: <Kent mahvoldu, büyük yıkıma uğradı!>
Jrm	48	4	<<Moav yıkılacak, Yavrularının ağlayışı duyulacak.
Jrm	48	5	Ağlaya ağlaya çıkıyorlar Luhit Yokuşundan, Horonayim inişinde Yıkımın neden olduğu acı feryatlar duyuluyor.
Jrm	48	6	Kaçın, canınızı kurtarın! Çölde yaban eşeğifö gibi koşun! ağacı>>.
Jrm	48	7	<<Evet, başarılarına, mal varlığına güvendiğin için Sen de ele geçirileceksin. İlahın kemoş da kâhinleri ve görevlileriyle birlikte Sürgün edilecek.
Jrm	48	8	Yok edici her kente uğrayacak, Tek kent kurtulmayacak. Vadi yerle bir olacak, Yayla altüst edilecek>> diyor RAB.
Jrm	48	9	<<Moav toprağına tuz dökün, kısırlaşsın, Kentleri öyle viran olacak ki, Kimse yaşamayacak oralarda.
Jrm	48	10	Lanet olsun RABbin işini savsaklayana! Kılıcını kan dökmekten alıkoyana lanet olsun!
Jrm	48	11	Moav gençliğinden bu yana güvenlikteydi, Şarap tortusu gibi durgun kaldı, Bir kaptan öbürüne boşaltılmadı, Sürgüne gönderilmedi. O yüzden tadını yitirmedi, kokusu bozulmadı.
Jrm	48	12	<<Ama onu boşaltacak adamları göndereceğim günler geliyor>> diyor RAB,
Jrm	48	13	<<Onu boşaltacaklar. Kapılarını boşaltacak, küplerini paramparça edecekler.
Jrm	48	14	İsrail halkı güvendiği Beytelden nasıl utandıysa, Moav da Kemoş ilahından öyle utanacak.
Jrm	48	15	<<Nasıl, <Biz yığdız, Savaşa hazır askerlerimiz> dersiniz? Moav ve kentlerini yerle bir eden, Saldırıya geçti. En seçkin gençleri kesime gidecek.
Jrm	48	16	Adı Her Şeye Egemen RAB olan Kral böyle diyor. Moavin yıkımı yakında geliyor, Uğrayacağı felaket hızla yaklaşıyor.
Jrm	48	17	Dövünün onun için, Ey çevresinde yaşayan, ününü bilen sizler! <Kudret asası, Görkemli değnek nasıl da kırıldı!> deyin.
Jrm	48	18	<<Ey Divon Kentinde yaşayan halk, Görkeminden in, Kuru toprak üstünde otur. Çünkü Moavı yerle bir eden sana da saldıracak, Kalelerini yıkacak.
Jrm	48	19	Ey sen, Aroerde oturan, Yol kenarında dur da gözle! Kaçan adama, kurtulan kadına, <Ne oldu?> diye sor.
Jrm	48	20	Moav utandırıldı, darmadağın oldu. Feryat et, haykır! Moavin yıkıldığını Arnon Vadisinde duyur.
Jrm	48	21	<<Yayladaki kentler -Holan, Yahas, Mefaat, Divon, Nevo, Beytdi vlatayim, Kiriyatayim, Beytgamul, Beytmeon, Keriyyot, Bosra, uzak yakın bütün Moav kentleri - yargılanacak.
Jrm	48	25	Moavin boynuzu kesildi, kolu kırıldı>> diyor RAB.
Jrm	48	26	<<Moavı sarhoş edin, Çünkü RABbe büyüklük tasladı. Moav kendi kusmuğunda yuvarlanacak, Alay konusu olacak.
Jrm	48	27	İsrail senin için gülünesi bir ulus mu oldu? Hırsızlar arasında mı yakalandı ki, Ondan söz ettikçe baş sallıyorsun?
Jrm	48	28	<<Ey Moavda yaşayanlar, Kentlerinizi terk edip kayalara sığının. Uçurumun ağzında yuvasını yapan Güvercin gibi olun.
Jrm	48	29	Moavin ne denli gururlanıp büyüklendiğini,

Kendini ne denli beğendiğini,
 Kibirilenip küstahlaştığını,
 Övünüp kabardığını duyduk.
 Küstahlığını biliyorum»» diyor RAB,
 «Övünmesi boşunadır, yaptıkları da.
 Bu yüzden Moav için haykıracak,
 Bütün Moav için feryat edeceğim.
 Ağlayacağım Kîr-Hereset halkı için.
 Ey Sıvma asması,
 Senin için Yazer halkından çok ağlayacağım.
 Filizlerin gölü aşıp
 Yazere ulaştı.
 Yok edici yaz meyvelerini, üzümünü yok etti.
 Moavın meyve bahçelerinden, tarlalarından
 Sevinç ve neşe yok oldu.
 Üzüm sıkma çukurlarından şarap akışını durdurdum;
 Kimse sevinç çılgınlıklarıyla üzüm ezmiyor,
 Çılgınlıklar var, ama sevinç çılgınlıkları değil.
 «Heşbon ve Elalenin haykırıışları
 Yahasa ulaşıyor.
 Soardan Horonayime,
 Eglat-Şelişiyaya dek çılgınlıklar yükseliyor.
 Çünkü Nimrim suları bile kurudu.
 Moavda puta tapılan yerlerde
 Sunu sunanları,
 İlahlarına buhur yakanları
 Yok edeceğim»» diyor RAB.
 «Bu yüzden yüreğim ney gibi
 İnliyor Moav için;
 Kîr-Hereset halkı için ney gibi
 İnliyor yüreğim.
 Çünkü elde ettikleri zenginlik uçup gitti.
 «Herkes saçını sakalını kesecek,
 Elini yaralayacak,
 Beline çul saracak.
 Moav damlarında, meydanlarında
 Yalnız ağlayış var.
 Çünkü Moavı kimsenin beğenmediği
 Bir kap gibi kırdım»» diyor RAB.
 «Nasıl da darmadağın oldu Moav!
 Nasıl acıyla feryat ediyor!
 Nasıl da sırtını dönüyor utançtan!
 Moav çevresindekilere alay konusu,
 Dehşet verici bir örnek oldu.»»
 RAB diyor ki,
 «Bakın! Düşman birden çullanan bir kartal gibi
 Kanatlarını Moavın üzerine açacak.
 Keriyot ele geçirilecek,
 Kaleler alınacak.
 O gün Moavlı askerlerin yüreği,
 Doğum sancısı çeken kadının yüreği gibi olacak.
 Moav yıkıma uğrayacak,
 Halk olmaktan çıkacak;
 Çünkü RABbe karşı büyüklük tasladı.
 Önünde dehşet, çukur ve tuzak var,
 Ey Moav halkı!»» diyor RAB.
 «Dehşetten kaçan çukura düşecek,
 Çukurdan çıkan tuzığa yakalanacak;
 Çünkü Moavın üzerine
 Cezalandırma yılını getireceğim»» diyor RAB.
 «Heşbonun gölgesinde
 Bitkin düşmüş kaçkınlar.
 Çünkü Heşbondan ateş,
 Sihonun ortasından alev çıktı;
 Moavlıların alınlarını,
 Kargaşa çıkaranların başlarını yakıp yok etti.
 Vay sana, ey Moav!
 İlah Kemoşun halkı yok oldu,
 Oğulların sürgüne gönderildi,
 Kızların tutsak alındı.
 Ama son günlerde
 Yine eski gönencine kavuşturacağım Moav'ı»» diyor RAB. Moav'ın yargısı

burada sona eriyor.	Jrm	49	1	RAB Ammonlulara ilişkin şöyle diyor: <<İsrailin çocukları yok mu? Yok mu mirasçısı? Öyleyse neden ilah Molek Gadı mülk edindi? Neden onun halkı Gad kentlerinde oturuyor? İşte bu nedenle>> diyor RAB, <<Ammonluların Rabba Kentine karşı Savaş narasını işittireceğim günler geliyor. Rabba ıssız bir höyük olacak, Köyleri ateşe verilecek. Böylece İsrail, kendisini mülk edinenleri Mülk edinecek>> diyor RAB.
	Jrm	49	2	<<Haykır, ey Heşbon! Ay Kenti yıkıldı! Feryat edin, ey Rabba kızları! Çul sarınıp yas tutun. Duvarların arasında oraya buraya koşuşun. Çünkü Molek kâhinleri ve görevlileriyle birlikte Sürgüne gönderilecek. Verimli vadilerinle ne kadar övünüyorsun, Ey dönecek kız! Servetine güvenerek, <Bana kim saldırabilir?> diyorsun. Bütün çevrenden Dehşet saçacağım üzerine>> Diyor Her Şeye Egemen Egemen RAB. <<Her biriniz apar topar sürülecek, Kaçkınları toplayan olmayacak.
	Jrm	49	3	Ama sonra Ammonluları Eski gönencine kavuşturacağım>> diyor RAB.
	Jrm	49	4	Her Şeye Egemen RAB Edoma ilişkin şöyle diyor: <<Teman Kentinde bilgelik kalmadı mı artık?
	Jrm	49	5	Akıllı kişilerde öğüt tükendi mi? Bilgelikleri yozlaştı mı? Kaçın, geri dönün, derinliklere sığının, Ey Dedanda yaşayanlar! Çünkü Esavı cezalandırdığımda Başına felaket getireceğim.
	Jrm	49	6	Üzüm toplayanlar bağına girseydi, Birkaç salkım bırakmazlar mıydı? Gece hırsızlar gel seherdi, Yalnızca gereksinimlerini çalmazlar mıydı?
	Jrm	49	7	Oysa ben Esavı cırılcıplak soyacak, Gizli yerlerini açığa çıkaracağım, Gizlenemeyecek. Çocukları, akrabaları, komşuları Yıkıma uğrayacak. Kendisi de yok olacak! Öksüz çocuklarını bırak, Ben yaşattırım onları. Dul kadınların da bana güvensinler.>>
	Jrm	49	8	RAB diyor ki, <<Hak etmeyenler bile kâseyi içmek zorundayken, Sen mi cezasız kalacaksın? Hayır, cezasız kalmayacaksın, Kesinlikle içeceksin kâseyi.
	Jrm	49	9	Adım üzerine ant içerim ki>> diyor RAB, <<Bosra dehşet konusu olacak, yerilecek, Viraneye dönecek, aşağılanacak. Bütün kentleri sonsuza dek yıkık kalacak.>>
	Jrm	49	10	RABden bir haber aldım: Uluslara gönderdiği haberci, <<Edoma saldırmak için toplanın, Savaşa hazırlanın!>> diyor.
	Jrm	49	11	<<Bak, seni uluslar arasında küçük düşüreceğim, İnsanlar seni hor görecektir. Saçtığın dehşet ve yüreğindeki gurur Seni aldattı. Seni ki, kaya kovuklarında yaşıyor, Tepenin doruğunu elinde tutuyorsun. Yuvanı kartal gibi yükseklerde kursan da, Oradan indireceğim seni>> diyor RAB. Edomun başkentinin adıydı.
	Jrm	49	12	
	Jrm	49	13	
	Jrm	49	14	
	Jrm	49	15	
	Jrm	49	16	

Jrm	49	17	<<Edom dehşet konusu olacak, Oradan geçen herkes şaşkın şaşkın bakıp Başına gelen belalardan ötürü Onunla alay edecek.
Jrm	49	18	Sodomla Gomorayı ve çevredeki köyleri Nasıl yerle bir ettimse>> diyor RAB, <<Orada da kimse oturmayacak, İnsan oraya yerleşmeyecek.
Jrm	49	19	<<Şeria çalılıklarından Sulak otlağa çıkan aslan gibi Edomu bir anda yurdundan kovacağım. Sececeğim kişiyi ona yönetici atayacağım. Var mı benim gibi si? Var mı bana dava açacak biri, Bana karşı duracak çoban?>>
Jrm	49	20	Bu yüzden RABbin Edoma karşı ne tasarladığını, Temande yaşayanlara karşı ne amaçladığını işittin: <<Sürünün küçükleri bile sürülecek, Halkı yüzünden Edom otlakları çöle dönüştürülecek.
Jrm	49	21	Yıkılışlarının gürültüsünden yeryüzü titreyecek, Çığlıkları kıvrılmalardan duyulacak.
Jrm	49	22	Düşman kartal gibi üzerlerine çullanacak, Kanatlarını Bosraya karşı açacak. O gün Edomlu askerlerin yüreği, Doğum sancısı çeken kadının yüreği gibi olacak.>>
Jrm	49	23	Şama ilişkin: <<Hama ve Arpat utanacak, Çünkü kötü haber işittiler. Korkudan eridiler, Sessiz duramayan deniz gibi Kaygıyla sarsıldılar.
Jrm	49	24	<<Şam güçsüz düştü, Kaçmak için döndü; Telaşa kapıldı, Doğuran kadın gibi Sancı ve acılar sardı onu.
Jrm	49	25	Nasıl oldu da sevinç bulduğum ünlü kent Terk edilmedi?
Jrm	49	26	Bu yüzden gençleri meydanlarda düşecek, Bütün savaşçıları susturulacak o gün>> Diyor Her Şeye Egemen RAB.
Jrm	49	27	<<Şam surlarını ateşe vereceğim, Yakıp yok edecek Ben-Hadatin saraylarını.>>
Jrm	49	28	Babil Kralı Nebukadnessarın bozguna uğrattığı Kedar ve Hasor krallıklarına ilişkin RAB şöyle diyor: <<Kalkın, Kedara saldırın, Doğu halkını yok edin.
Jrm	49	29	Çadırlarıyla sürüleri alınacak, Çadır perdeleri, Eşyalarıyla develeri alınıp götürülecek. İnsanlar, <Her yer dehşet içinde!> diye bağıracaklar onlara.
Jrm	49	30	Kaçın, uzaklaşın! Derinliklere sığının, Ey Hasorda oturanlar!>> diyor RAB. <<Çünkü Babil Kralı Nebukadnessar Size düzen kurdu; Sizin için bir tasarısı var.
Jrm	49	31	Kalkın, tasasız ve güvenlik içinde Yaşayan ulusa saldırın>> diyor RAB. <<Onun kent kapıları, sürgüleri yok, Halkı tek başına yaşıyor.
Jrm	49	32	Develeri yağma edilecek, Sayısız sürüleri çapul malı olacak. Zulüflerini kesenleri Dört yana dağıtacağım, Her yandan felaket getireceğim başlarına>> diyor RAB.
Jrm	49	33	<<Çakalların uğrağı Hasor, Sonsuza dek viran kalacak, Orada kimse oturmayacak, İnsan oraya yerleşmeyecek.>>
Jrm	49	34	Yahuda Kralı Sidkiyanın krallığının başlangıcında RABbin Peygamber Yeremyaya bildirdiği Elama ilişkin söz şudur:
Jrm	49	35	Her Şeye Egemen RAB diyor ki, <<Bakın, Elamın yayını,

Jrm	49	36	Asıl gücünü kıracağım. Üzerine göğün dört ucundan Dört rüzgarı gönderecek, Halkını bu rüzgarlara dağıtacağım. Elam sürgünlerinin gitmediği Bir ulus kalmayacak.
Jrm	49	37	Düşmanlarının önünde, Can düşmanlarının önünde Elamı darmadağın edeceğim. Başlarına felaket gönderecek, Şiddetli öfkemi yağdıracağım>> diyor RAB, <<Onları büsbütün yok edene dek Peşlerine kılıcı salacağım. Elamda tahtımı kuracak, Elam Kralıyla önderlerini Yok edeceğim>> diyor RAB.
Jrm	49	38	<<Ama son günlerde Elam'ı eski gönencine kavuşturacağım>> diyor RAB.
Jrm	49	39	RABbin Babil ve Kildan ülkesine ilişkin Peygamber Yeremya aracılığıyla
Jrm	50	1	
Jrm	50	2	<<Uluslara duyurun, haberi bildirin! Sancak dikip duyurun, hiçbir şey gizlemeyin! <Babil ele geçirilecek> deyin, <İlahı Bel utandırılacak, İlahı Marduk paramparça olacak. Putları utandırılacak, İlahları paramparça olacak.> Çünkü kuzeyden gelen bir ulus ona saldırarak, Ülkesini viran edecek. Orada kimse yaşamayacak, İnsan da hayvan da kaçıp gidecek. O günlerde, o zamanda>> diyor RAB, <<İsrail halkıyla Yahuda halkı birlikte gelecek; Tanrıları RABbi aramak için Ağlaya ağlaya gelecekler. Yüzleri Siyona dönük, Oraya giden yolu soracak, Kalıcı, unutulmaz bir antlaşmayla RABbe bağlanmak için gelecekler. <<Halkım yitik koyunlardır, Çobanları onları baştan çıkardı. Dağlarda başıboş dolaştırdılar onları, Dağ, tepe avare dolaştılar, Kendi ağıllarını unuttular. Kim bulduysa yedi onları. Düşmanları, <Biz suçlu değiliz> dediler, <Çünkü onlar gerçek otlakları olan RABbe, Atalarının umudu RABbe karşı günah işlediler.> <<Babil'den kaçıp kurtulun! Kildan ülkesini terk edin, Sürüye yön veren teke gibi olun! Çünkü birbiriyle anlaşmış büyük ulusları Kuzeydeki topraklardan kışkırtıp Babilin karşısına çıkaracağım. Babil'e savaşmak üzere karşısına dizilecek, Onu kuzeyden ele geçirecekler. Okları usta savaşçı oku gibidir, Hiçbiri boş dönmeyecek. Kildan ülkesi yağmaya uğrayacak, Onu yağmalayanlar mala doycak>> diyor RAB.
Jrm	50	3	<<Ey mirasımı yağmalayan sizler! Madem sevinip coşuyorsunuz, Harman döven düve gibi sıçrıyor, Aygır gibi kişniyorsunuz; Anneniz büyük utanca boğulacak, Sizi doğuranın yüzü kızaracak. Ulusların en önemsizi, Kurak, bozkır, çöl olacak.
Jrm	50	4	RABbin öfkesi yüzünden kimse yaşamayacak orada, Büsbütün ıssız kalacak. Her geçen, Babilin aldığı yaraları görünce şaşacak, Hayrete düşecek.
Jrm	50	5	
Jrm	50	6	
Jrm	50	7	
Jrm	50	8	
Jrm	50	9	
Jrm	50	10	
Jrm	50	11	
Jrm	50	12	
Jrm	50	13	

Jrm	50	14	Babilin çevresinde savaşmak üzere dizilin, Ey bütün yay çekenler! Oklarla saldırın ona, oklarınızı esirgemeyin! Çünkü o RABbe karşı günah işledi.
Jrm	50	15	Her yandan ona karşı savaş narası yükseltin! Teslim oldu, kuleleri düştü, Surları yerle bir oldu. Çünkü RABbin öcüdür bu. Önden öç alın. Yaptığının aynısını yapın ona.
Jrm	50	16	Ekin ekeni biçim vakti orakçıyla birlikte Babil'den atın. Zorbanın kılıcı yüzünden Herkes halkına dönsün, Ülkesine kaçınsın.>>
Jrm	50	17	<<İsrail aslanların kovaladığı Dağılmış bir sürüdür. Önce Asur Kralı yedi onu. Sonra Babil Kralı Nebukadnessar kemiklerini ezdi.>>
Jrm	50	18	Bu yüzden İsrail'in Tanrısı, Her Şeye Egemen RAB diyor ki, <<Asur Kralını nasıl cezalandırıysam, Babil kralıyla ülkesini de öyle cezalandıracağım.
Jrm	50	19	İsraili yeniden otlağına kavuşturacağım, Karmel'de, Başanda otlayacak; Efrayim ve Gilat dağlık bölgelerinde İstedığı kadar yiyip doycak.
Jrm	50	20	O günlerde, o zamanda>> diyor RAB, <<İsrail'in suçu araştırılacak Ama bulunamayacak; Yahudanın günahları da araştırılacak Ama bulunamayacak.
Jrm	50	21	Çünkü sağ bıraktıklarımı bağışlayacağım.>> <<Meratayımış ülkesine, Pekotta yaşayanlara saldır. Onları öldür, tümüyle yok et>> diyor RAB, <<Sana ne buyurduysam hepsini yap. gelir.
Jrm	50	22	Ülkede savaş, büyük yıkım Gürültüsü duyuluyor.
Jrm	50	23	Dünyanın balyozu Nasıl da kırılıp paramparça oldu! Babil uluslar arasında nasıl dehşet oldu!
Jrm	50	24	Senin için tuzak kurdum, ey Babil, Bilmeden tuzağıma düştün. Bulunup yakalandın, Çünkü RABbe karşı çıktın.
Jrm	50	25	RAB silahhanesini açtı, Öfkesinin silahlarını çıkardı. Her Şeye Egemen Egemen RABbin Kıldan ülkesinde yapacağı iş var.
Jrm	50	26	Uzaktan ona saldırın. Ambarlarını açın, Mallarını tahıl gibi küme küme yığın. Tamamen yok edin onu, Geriye hiçbir şey kalmasın.
Jrm	50	27	Genç boğalarını öldürün, Kesime gitsinler! Vay başlarına! Çünkü onların günü, Cezalandırılma zamanı geldi.
Jrm	50	28	Dinleyin! Tanrımız RABbin öç aldığı, Tapınağının öcünü aldığı Babil'den kaçıp kurtulanlar Siyonda duyuruyorlar.
Jrm	50	29	<<Okçuları, yay gerenlerin hepsini çağırın Babile karşı, Çevresini kuşatın, kaçıp kurtulan olmasın. Yaptıklarına göre karşılık verin ona, Yaptıklarının aynısını yapın. Çünkü RABbe, İsrail'in kutsalına Küstahlık etti.
Jrm	50	30	Bu yüzden gençleri meydanlarda düşecek,

Jrm	50	31	Bütün savaşçıları susturulacak o gün>> diyor RAB. <<İşte, sana karşıyım, ey küstah!>> Diyor Her Şeye Egemen Egemen RAB. <<Çünkü senin günün, Seni cezalandıracağım zaman geldi.
Jrm	50	32	Küstah tökezleyip düşecek, Onu kaldıran olmayacak. Kentlerini ateşe vereceğim, Bütün çevresini yakıp yok edecek.>>
Jrm	50	33	Her Şeye Egemen RAB şöyle diyor: <<İsrail halkı da Yahuda halkı da Eziyet çekiyor. Onları tutsak edenler sıkı tutmuş, Salı vermek istemiyorlar.
Jrm	50	34	Ama onların Kurtarıcısı güçlüdür, Onun adı Her Şeye Egemen RAB'dir. Onların ülkesine huzur, Babilde yaşayanlaraysa kargaşalık getirmek için Davalarını hararetle savunacak.
Jrm	50	35	<<Kıldanilere karşı kılıç!>> diyor RAB, <<Babilde yaşayanlara, Babil önderlerine, Bilgelerine karşı kılıç!
Jrm	50	36	Sahte peygamberlere karşı kılıç! Aptallıkları ortaya çıkacak. Yiğitlerine karşı kılıç! Şaşkına dönecek onlar.
Jrm	50	37	Atlarına, savaş arabalarına Aralarındaki yabancılara karşı kılıç! Hepsi kadın gibi ürkek olacak. Hazinelerine karşı kılıç! Yağma edilecek onlar.
Jrm	50	38	Sularına kuraklık! Kuruyacak sular. Çünkü Babil putlar ülkesidir, Korkunç putlar yüzünden halkı çıldırmış.
Jrm	50	39	<<Bu yüzden yabancı hayvanlar, çakallar, Baykuşlar yaşayacak orada, Artık insan yaşamayacak, Kuşaklar boyu kimse oturmayacak.
Jrm	50	40	Sodomla Gomorayı ve çevredeki köyleri Nasıl yerle bir ettimse>> diyor RAB, <<Orada da kimse oturmayacak, İnsan oraya yerleşmeyecek.
Jrm	50	41	İşte kuzeyden bir ordu geliyor. Dünyanın uçlarından Büyük bir ulus Ve birçok kral harekete geçiyor.
Jrm	50	42	Yay, pala kuşanmışlar, Gaddar ve acımasızlar. Atlara binmiş gelirken, Kükreyen denizi andırıyor sesleri. Savaşa hazır savaşçılar Karşına dizilecekler, ey Babil kızı!
Jrm	50	43	Babil Kralı onların haberini aldı, Ellerinde derman kalmadı. Doğuran kadın gibi Üzüntü, sancı sardı onu.
Jrm	50	44	Şeria çalılıklarından Sulak otlağa çıkan aslan gibi Kıldanileri bir anda yurdundan kovacağım. Seçeğim kişiyi oraya yönetici atayacağım. Var mı benim gibi si? Var mı bana dava açacak biri, Bana karşı duracak çoban?>>
Jrm	50	45	Bu yüzden RABbin Babile karşı ne tasarladığını, Kıldan ülkesine karşı ne amaçladığını işittin: <<Sürünün küçükleri bile sürülecek, Halkı yüzünden otlakları çöle dönüştürülecek.
Jrm	50	46	<Babil düştü> sesiyle yeryüzü titreyecek, Çılgılığı uluslar arasında duyulacak.>>
Jrm	51	1	RAB diyor ki, <<İşte Babile ve Lev-Kamayda yaşayanlara karşı

Yok edici bir rüzgar çıkaracağım. ülkesini simgeleyen şifreli bir söz.
Tahıl savuranları göndereceğim Babil;
Onu savurup ayıklasınlar,
ülkesini boşaltsınlar diye.
Yıkım günü her yandan saldıracaklar ona.
Okçu yayını germesin,
Zırhını kuşanmasın.
Onun gençlerini esirgemeyin!
Ordusunu tümüyle yok edin.
Kıldan ülkesinde ölüler,
Babil sokaklarında yaralıları serilecek yere.
İsrailin Kutsalına karşı
Ülkeleri suçla dolu olmasına karşın,
Tanrıları Her Şeye Egemen RAB
İsrail ve Yahuda halklarını bırakmadı.
Babil den kaçın!
Herkes canını kurtarsın!
Babilin suçu yüzünden yok olmayın!
Çünkü RABbin öç alma zamanıdır,
Ona hakkettiğini verecek.
Babil RABbin elinde bir altın kâseydi,
Bütün dünyayı sarhoş etti.
Uluslar şarabını içtiler,
Bu yüzden çıldırdılar.
Ansızın düşüp paramparça olacak Babil,
Yas tutun onun için!
Yarasına merhem sürün, belki iyileşir.
<Babili iyileştirmek istedik, ama iyileşmedi.
Bırakalım onu,
Hepimiz kendi ülkemize dönelim.
Çünkü onun yargısı göklere erişiyor,
Bulutlara kadar yükseliyor.
<< <RAB haklı olduğumuzu gösterdi,
Gelin, Tanrımız RABbin neler yaptığını
Siyonda anlatalım.>
<<Okları bileyin,
Ok kılıflarını doldurun!
RAB Med krallarını harekete geçirdi,
Amacı Babili yok etmek.
RAB öcünü, tapınağının öcünü alacak.
Babil surlarına karşı sancak kaldırın!
Muhafızları pekiştirin,
Nöbetçileri yerleştirin,
Pusu kurun!
Çünkü RAB Babil halkı için söyledi klerini
Hem tasarladı hem de yerine getirdi.
Ey sizler, akarsuların kıyısında yaşayan,
Hazinesi bol olanlar,
Sonunuz geldi, zamanınız doldu.
Her Şeye Egemen RAB varlığı hakkı için ant içti:
Seni çekirge sürüsüyle doldurur gibi
Askerlerle dolduracağım.
Sana karşı zafer çığlıkları atacaklar.>>
<<Gücüyle yeryüzünü yaratan,
Bilgeliğiyle dünyayı kuran,
Akliyle gökleri yayan RABdir.
O gürleyince gökteki sular çağıldar,
Yeryüzünün dört bucağından bulutlar yükseltir,
Yağmur için şimşek çaktırır,
Ambarlarından rüzgar estirir.
Hepsi budala, bilgisiz.
Her kuyumcu yaptığı puttan utanacak.
O putlar yapmacıktır,
Soluk yoktur onlarda.
Yararsız, alay edilesi nesnelerdır,
Cezalandırılınca yok olacaklar.
Yakupun Payı onlara benzemez.
Mirası olan oymak dahil
Her şeye biçim veren Odur,
Her Şeye Egemen RABdir adı.
<<Sen benim savaş çomağım,
Savaş silahımsın.

The Holy Bible in Turkish

Ulusları parçalayacak,
Krallıkları yok edeceğim seninle.
Seninle atlarla binicilerini,
Savaş arabalarıyla sürücülerini kırıp ezeceğim.
Erkeklerle kadınları,
Gençlerle yaşlıları,
Delikanlılarla genç kızları,
Çobanla sürüsünü,
Çiftçiyle öküzlerini,
Valilerle yardımcılarını darmadağın edeceğim.
«Babilde ve Kıldan ülkesinde yaşayanlara
Siyonda yaptıkları bütün kötülüğün karşılığını
Gözlerinizin önünde ödeteceğim» diyor RAB.
«Ey yıkıcı dağ, sana karşıyım,
Ey bütün dünyayı yıkan» diyor RAB,
«Elimi sana karşı kaldırıp
Seni uçuruma yuvarlayacak,
Yanık bir dağa çevireceğim.
Senden köşe taşı, temel taşı olmayacak,
Çünkü sonsuza dek viran kalacaksın» diyor RAB.
«Ülkeye sancak dikin!
Ulusları arasında boru çalın!
Ulusları Babil'e savaşmaya hazırlayın.
Ararat, Minni, Aşkenaz krallıklarını
Ona karşı toplayın.
Ona karşı bir komutan atayın,
Çekirge sürüsü kadar at gönderin üzerine.
Ulusları -Med krallarını, valilerini,
Bütün yardımcılarını,
Yönetimi altındaki bütün ülkeleri -
Onunla savaşmaya hazırlayın.
Ülke ti treyip kıvrıyor!
Çünkü RAB'in Babil diyarını
İssız bir viraneye çevirme amacı
Yerine gelmeli.
Babil yığitleri savaştan vazgeçti,
Kalelerinde oturuyorlar.
Güçleri tükendi,
Ürkek kadınlara döndüler.
Oturdukları yerler ateşe verildi,
Kapı sürgüleri kırıldı.
Babil Kralına ulak üstüne ulak,
Haberci üstüne haberci geldi.
«Kent bütünüyle düştü,
Irmak geçitleri tutuldu,
Bataklıklar ateşe verildi,
Askerler dehşete kapıldı» diye haber verdiler.»
İsrailin Tanrısı, Her Şeye Egemen RAB diyor ki,
«Zamanı gelince harman yeri nasıl çiğnenirse,
Babil kızı da öyle olacak.
Kısa süre sonra onun da
Biçim zamanı gelecek.»
Siyon halkı, «Babil Kralı Nebukadnessar yuttu bizi, ezdi,
Boş bir kaba çevirdi» diyecek,
«Canavar gibi yuttu bizi,
Güzel yemeklerimizle karnını doyurdu,
Sonra bizi kustu.
Bize ve yurttaşlarımıza yapılan zorbalık
Babilin başına gelsin.»
Yeruşalim, «Dökülen kanımızın hesabı
Kıldanilerden sorulsun» diyecek.
Bunun için RAB diyor ki,
«İşte davanızı ben savunacağım,
Öcünüzü ben alacağım;
Onun ırmağını kurutacak,
Kaynağını keseceğim.
Babil taş yığıtına, çakal yuvasına dönecek,
Dehşet ve alay konusu olacak.
Kimse yaşamayacak orada.
Halkı genç aslanlar gibi kükreycik,
Aslan yavruları gibi homurdanacak.
Ama kızıştıktıklarında onlara şölen verip

			The Holy Bible in Turkish
			Hepsini sarhoş edeceğim;
			Keyiflensinler,
			Uyanmayacakları sonsuz bir uykuya
Jrm	51	40	Dalsınlar diye>> diyor RAB.
Jrm	51	41	<<Onları kuzu gibi, koç ve teke gibi
			Boğazlanmaya götüreceğim.>>
			<<Şeşak nasıl alındı!
			Bütün dünyanın övünç kaynağı nasıl ele geçirildi!
Jrm	51	42	Uluslar arasında Babil nasıl dehşet oldu!
Jrm	51	43	Deniz basacak Babil'i,
			Kabaran dalgalar örtecek.
Jrm	51	44	Kentleri viran olacak,
			Toprakları kimsenin yaşamadığı, geçmediği
Jrm	51	45	Kurak bir çöle dönecek.
			Babil ilahı Beli orada cezalandırılacak,
Jrm	51	46	Yuttuğunu ona kusturacağım.
			Artık akın akın uluslar gelmeyecek ona.
Jrm	51	47	Babil surları yıkılacak.
			<<Oradan çık, ey halkım!
Jrm	51	48	Hepiniz canınızı kurtarın!
			Kaçın RABbin kızgın öfkesinden!
Jrm	51	49	Ülkede duyacağınız söylentiler yüzünden
			Cesaretinizi yitirmeyin, korkmayın.
			Bir yıl bir söylenti duyulur, ertesi yıl bir başkası;
			Ülkedeki zorbalıkla,
Jrm	51	50	Önderin öndere karşı çıktığıyla
			İlgili söylentiler yayılır.
Jrm	51	51	İşte bu yüzden Babil'in putlarını
			Cezalandıracağım günler geliyor.
Jrm	51	52	Bütün ülke utanırılacak,
			Öldürülenler ülkenin ortasında yere serilecek.
Jrm	51	53	O zaman yer, gök ve onlardaki her şey
			Babilin başına gelenlere sevinecek.
Jrm	51	54	Çünkü kuzeyden gelen yok ediciler
			Saldıracaklar ona>> diyor RAB.
Jrm	51	55	Yeremya şöyle diyor:
			<<İsrail'in öldürülenleri yüzünden düşmelidir Babil.
Jrm	51	56	Yeryüzünde öldürülen herkes Babil yüzünden düştü.
			Ey sizler, kılıçtan kurtulanlar,
Jrm	51	57	Kaçın, oyalanmayın!
			RABbi anın uzaktan,
Jrm	51	58	Yeruşalimi düşünün!>>
			<<Rezil olduk, çünkü aşağılandık,
Jrm	51	59	Yüzümüz utanç içinde.
			Çünkü yabancılar RABbin Tapınağının
Jrm	51	60	Kutsal yerlerine girmişler.>>
			<<Bu yüzden>> diyor RAB,
Jrm	51	61	<<Putlarını cezalandıracağım günler geliyor,
			Yaralıları inleyecek bütün ülkede.
Jrm	51	62	Babil göklere çıksa,
			Yüksekteki kalesini pekiştirse de,
Jrm	51	63	Yok edicileri göndereceğim üzerine>> diyor RAB.
			<<Babilden çılgılık,
Jrm	51	64	Kıldan ülkesinden büyük yıkım sesi duyuluyor.
Jrm	51	65	Çünkü RAB Babil'i yıkıma uğrattıyor;
			Şamatasını susturuyor.
Jrm	51	66	Düşman engin sular gibi kükrüyor,
			Seslerinin gürültüsü yankılanıyor.
Jrm	51	67	Çünkü Babil'e karşı bir yok edici çıkacak;
			Yiğitleri tutsak olacak,
Jrm	51	68	Yayları paramparça edilecek.
			Çünkü RAB karşılık veren bir Tanrıdır,
Jrm	51	69	Her şeyin tam karşılığını verir.
			Babil önderlerini, bilgelerini, valilerini,
Jrm	51	70	Yardımcılarını, yiğitlerini öyle sarhoş edeceğim ki,
			Sonsuz bir uykuya dalacak, hiç uyanmayacaklar>>
Jrm	51	71	Diyor adı Her Şeye Egemen RAB olan Kral.
			Her Şeye Egemen RAB diyor ki,
Jrm	51	72	<<Babilin kalın surları yerle bir edilecek,
			Yüksek kapıları ateşe verilecek.
			Halkların çektiği emek boşuna,
			Ulusların didinmesi ateşe yarayacak.>>

Jrm	51	59	Yahuda Kralı Sidkiyanın krallığının dördüncü yılında, baş görevli Mahseya oğlu Neriya oğlu Seraya Sidkiyayla birlikte Babil'e gittiğinde Peygamber Yeremya ona şu buyruğu verdi.
Jrm	51	60	Yeremya Babilin başına gelecek bütün felaketleri, Babil'e ilişkin bütün bu sözleri bir tomara yazmıştı.
Jrm	51	61	Yeremya Serayaya şöyle dedi: «Babil'e varır varmaz bütün bu sözleri okumayı unutma.
Jrm	51	62	De ki, «Ya RAB, burayı yıkacağını, içinde insan da hayvan da yaşamayacağını, ülkenin sonsuza dek viran kalacağını söyledin.»
Jrm	51	63	Okumayı bitirince tomarı bir taşa bağlayıp Fırata fırlat.
Jrm	51	64	Sonra de ki, «Babil başına getireceğim felaket yüzünden batacak, bir daha kalkamayacak. Bitkin düşecekler.» >> Yeremya'nın sözleri burada son buluyor.
Jrm	52	1	Sidkiya yirmi bir yaşında kral oldu ve Yerusâlimde on bir yıl krallık yaptı. Annesi Livnalı Yeremyanın kızı Hamutaldı.
Jrm	52	2	Yehoyakim gibi Sidkiya da RABbin gözünde kötü olanı yaptı.
Jrm	52	3	RAB Yerusâlimle Yahudaya öfkelendiği için onları huzurundan attı.
Jrm	52	4	Sidkiyanın krallığının dokuzuncu yılında, onuncu ayın onuncu günü, Babil Kralı Nebukadnessar bütün ordusuyla Yerusâlim önlerine gelip ordugah kurdu. Kentin çevresine rampa yaptılar.
Jrm	52	5	Kral Sidkiyanın krallığının on birinci yılına kadar kent kuşatma altında kaldı.
Jrm	52	6	Dördüncü ayın dokuzuncu günü kentte kıtlık öyle şiddetlendi ki, halk bir lokma ekmek bulamaz oldu.
Jrm	52	7	Sonunda kentin surlarında bir gedik açıldı. Kildaniler kenti çepeçevre kuşatmış olmasına karşın, bütün askerler gece kral bahçesinin yolundan iki duvarın arasındaki kapıdan kaçarak Arava yoluna çıktılar.
Jrm	52	8	Ama Kildani ordusu Kral Sidkiyanın ardına düşerek Eriha ovalarında ona yetişti. Sidkiyanın bütün ordusu dağıldı.
Jrm	52	9	Kral Sidkiya yakalanıp Hama topraklarında, Rivlada Babil Kralının huzuruna çıkarıldı. Babil Kralı onun hakkında karar verdi.
Jrm	52	10	Sidkiyanın gözü önünde oğullarını, sonra da bütün Yahuda önderlerini öldürttü.
Jrm	52	11	Sidkiyanın gözlerini oydu, zincire vurup Babil'e götürdü. Sidkiya öldüğü güne dek cezaevinde tutuldu.
Jrm	52	12	Babil Kralı Nebukadnessarın krallığının on dokuzuncu yılında, beşinci ayın onuncu günü muhafız birliği komutanı, Babil Kralının görevlisi Nebuzaradan Yerusâlime girdi.
Jrm	52	13	RABbin Tapınağını, sarayı ve Yerusâlimdeki bütün evleri ateşe verip önemli yapıları yaktı.
Jrm	52	14	Muhafız birliği komutanı önderliğindeki Kildani ordusu Yerusâlimi çevreleyen bütün surları yıktı.
Jrm	52	15	Komutan Nebuzaradan yoksullardan bazılarını, kentte sağ kalanları, Babil Kralının safına geçen kaçakları ve zanaatçıları sürgün etti.
Jrm	52	16	Ancak bağcılık, çiftçilik yapsınlar diye bazı yoksulları orada bıraktı.
Jrm	52	17	Kildaniler RABbin Tapınağındaki tunç sütunları, ayaklıkları, tunç havuzu parçalayıp tunçları Babil'e götürdüler.
Jrm	52	18	Tapınak törenlerinde kullanılan kovaları, kürekleri, fitil maşalarını, çanakları, tabakları, bütün tunç eşyaları aldılar.
Jrm	52	19	Muhafız birliği komutanı saf altın ve gümüş tasları, buhurdanları, çanakları, kovaları, kandillikleri, tabakları, dökmelek sunu taslarını alıp götürdü.
Jrm	52	20	RABbin Tapınağı için Kral Süleymanın yaptırmış olduğu iki sütun, havuz ve altındaki on iki tunç boğa heykeliyle ayaklıklar için hesapsız tunç harcanmıştı.
Jrm	52	21	Her sütun on sekiz arşın yüksekliğindeydi, çevresi on iki arşındı. Her birinin kalınlığı dört parmaktı, içi boştu.
Jrm	52	22	Üzerinde tunç bir başlık vardı. Başlığın yüksekliği beş arşındı, çevresi tunçtan ağ ve nar motifleriyle bezenmişti. Öbür sütun da nar motifleriyle süslenmişti ve ötekine benziyordu.
Jrm	52	23	Yanlarda doksan altı nar motifi vardı. Başlığı çevreleyen ağ motifinin üzerinde toplam yüz nar motifi bulunuyordu.
Jrm	52	24	Muhafız birliği komutanı Nebuzaradan Başkâhin Serayayı, Başkâhin Yardımcısı Sefanyayı ve üç kapı nöbetçisini tutsak aldı.
Jrm	52	25	Kentte kalan askerlerin komutanını, kralın yedi danışmanını, ayrıca ülke halkını askere yazan ordu komutanının yazmanını ve ülke halkından kentte bulunan altmış kişiyi tutsak etti.
Jrm	52	26	Hepsini Rivlaya, Babil Kralının yanına götürdü.
Jrm	52	27	Babil Kralı Hama ülkesinde, Rivlada onları idam etti. Böylece Yahuda halkı ülkesinden sürülmüş oldu.
Jrm	52	28	Nebukadnessarın sürgüne götürdüğü halkın sayısı şudur: Yedinci yıl 3 023 Yahudi;
Jrm	52	29	Nebukadnessarın on sekizinci yılında Yerusâlimden 832 kişi;

Jrm	52	30	yirmi üçüncü yılında, muhafız birliği komutanı Nebuzaradanın sürdüğü
745 Yahudi.	Hepsi	4 600	kişiydi.
Jrm	52	31	Yahuda Kralı Yehoyakinin sürgündeki otuz yedinci yılı Evil-Merodak
Babil Kralı	oldu.		Evil-Merodak o yılın on ikinci ayının yirmi beşinci günü, Yahuda Kralı
Yehoyakine	lütfe		dererek onu cezaevinden çıkardı.
Jrm	52	32	Kendisiyle tatlı tatlı konuştu ve ona Babildeki öteki sürgün
krallardan	daha	üstün	bir yer verdi.
Jrm	52	33	Yehoyakin cezaevi giysilerini üstünden çıkardı. Yaşadığı sürece Babil
Kralının	sofrası	nda	yer aldı.
Jrm	52	34	Yaşamı boyunca Babil Kralı tarafından günlük yiyeceği sürekli
karşılandı.			
Lmn	1	1	0 kent ki, insan doluydu, Nasıl da tek başına kaldı şimdi! Büyüktü uluslar arasında, Dul kadına döndü! Soyluydu iller arasında, Angarya altına düştü!
Lmn	1	2	Geceleyin acı acı ağlıyor, Yanaklarında gözyaşı; Avutan tek kişi bile yok Bunca oynaşı arasında. Dostları ona hainlik etti, Düşman oldu.
Lmn	1	3	Yahuda acı çekip ağır kölelik ettikten sonra Sürgün edildi, Ulusların arasında oturuyor, Ama rahat bulamıyor. O sıkıntıdayken ardına düşenler ona yetişti.
Lmn	1	4	Siyo na giden yollar yas tutuyor, Çünkü bayramlara gelen yok. Bütün kapıları ıssız, kâhinleri inliyor, Erden kızları sıkıntıda, kendisi de acı çekiyor.
Lmn	1	5	Hasımları başa geçti, düşmanları rahat içinde. Çok isyan ettiği için RAB ona acı çektiriyor, Yavruları hasımlarının gözü önünde sürgüne gitti.
Lmn	1	6	Siyon kızının bütün güzelliği uçtu, Önderleri otlak bulamayan geyiklere döndü, Dermanları kesildi Kendilerini kovalayanların önünde.
Lmn	1	7	Yeruşalim sıkıntı içinde başıboş dolaşırken Eski günlerdeki varlığını anımsıyor. Halkı hasmının eline düşüp de Yardıma koşan çıkmayınca, Hasımları haline bakıp Yıkılışına güldüler.
Lmn	1	8	Yeruşalim büyük günah işledi, Bu yüzden kirlendi. Ona saygı duyanların hepsi Şimdi onu hor görüyor, Çünkü onu çıplak gördüler. O da inleyip öbür yana dönüyor.
Lmn	1	9	Kirliliği eteklerindeydi, Sonunu düşünmedi; Bu yüzden düşüşü korkunç oldu, Avutani yok. <<Ya RAB, düşkün halimi gör, Çünkü düşmanım kazandı!>>
Lmn	1	10	Değerli her şeyine düşman el uzattı. Tapınağına başka ulusların girdiğini gördü, Topluluğuna girmesini yasakladığın uluslar.
Lmn	1	11	Halkı inleyip ekmek arıyor, Yeniden güçlerine kavuşmak için Değerli neleri varsa ekmekle değiştiler; <<Bak da gör, ya RAB, ne kadar sefil oldum.>>
Lmn	1	12	<<Ey sizler, yoldan geçenler, Sizin için önemi yok mu bunun? Bakın da görün, başıma gelen dert gibisi var mı? Öyle bir dert ki, RAB öfkesinin alevlendiği gün Başıma yağdırdı onu. başınıza da gelmesin.>>
Lmn	1	13	Ateş saldı yukarıdan, Kemiklerimin içine işledi ateş; Ağ serdi ayaklarıma,

The Holy Bible in Turkish

Geri çevirdi beni ;

Mahvetti , baygın kaldım bütün gün.

İsyanlarım boyunduruğa döndü,
RABbin eliyle birbirine tutturulup
Boynuma geçirildi , gücüm tükendi .

Rab karşı duramadığım
İnsanların eline verdi beni.

Hiçe saydı beni savunan yiğitleri,
Gençlerimi kırıp geçirmek için çağrı yaptı ordulara,
Rab erden Yahuda kızını
Üzüm sıkma çukurunda çiğnedi adeta.

<<Ağlıyorum bunlara,
Gözlerimden yaşlar boşanıyor;
Çünkü beni avutan,
Canımı tazeleyen benden uzak.
Çocuklarım şaşkına döndü,
Çünkü düşmanım üstün çıktı.>>

Siyon ellerini açmış,
Ama onu avutan yok.
RAB Yakup soyuna karşı buyruk verdi,
Komşuları ona hasım olsun, dedi .
Yeruşalim aralarında paçavraya döndü.

<<RAB haklıdır, çünkü buyruğuna karşı geldim.
Şimdi dinleyin, ey halklar, çektiğim acıyı görün;
Erden kızlarım, gençlerim sürgüne gitti .

Oynaşlarımı çağırdım,
Ama aldatıldılar beni .
Yeniden güçlerine kavuşmak için yiyecek ararken
Kâhinlerimle önderlerim kentte can verdi .

Gör, ya RAB, ne sıkıntılar çektiğimi,
İçim kanıyor, yüreğim buruk,
Çünkü çok asilik ettim;
Dışarıda kılıç beni çocuklarımdan ayırmakta,
İçerdeyse ölüm kol gezmekte.

İnlediğimi duydular,
Beni avutan olmadı .
Bütün düşmanlarım başıma gelen felaketi duydu,
Sen yaptın diye sevinçten coştular.
İlan ettiğin günü getir,
Onlar da benim gibi olsunlar.

Yaptıkları her kötülüğü anımsa,
İsyanlarımdan ötürü bana ne yaptınsa onlara da yap;
Çünkü sürekli inliyor, baygınlık geçiriyorum.>>

Rab öfkelenince Siyon kızını nasıl bulutla kapladı!
İsrailin görkemini gökten yere fırlattı,
Öfkelenildiği gün ayacağının taburesini anımsamadı.

Yakup soyunun yaşadığı her yeri acımadan yuttu,
Yahuda kızının surlu kentlerini gazabıyla yıktı,
Yerle bir etti onları,

Krallığını ve önderlerini alçalttı.
Kızgın öfkesiyle İsrailin gücünü kökünden kesti,
Düşmanın önünde sağ elini onların üstünden çekti,
Çevresini yiyip bitiren alevli ateş gibi Yakup soyunu yaktı.

Düşman gibi yayını gerdi,
Hasım gibi sağ elini kaldırdı,
Göz zevkini okşayan herkesi öldürdü,
Gazabını Siyon kızının çadırı üstüne ateş gibi döktü.

Rab adeta bir düşman olup İsraili yuttu,
Bütün saraylarını yutup surlu kentlerini yıktı,
Yahuda kızının feryadını, figanını arşa çıkardı.

Bahçe çardağını söker gibi kendi çardağını söküp attı,
Buluşma yerini yok etti,
RAB Siyonda bayram ve Şabat günlerini unutturdu,
Şiddetli öfkesi yüzünden kralı da kâhini de reddetti.

Rab sunağını attı,
Tapınağını terk etti;
Siyon saraylarını çeviren surları düşman eline bıraktı.
Bayram gününde olduğu gibi,
Düşman RABbin Tapınağında sevinç çığlıkları attı.

RAB Siyon kızının surlarını yıkmaya karar verdi ,
İpi gerdi ve yıkmaktan el çekmedi,
İç ve dış surlara yas tutturdu,

Lmn	2	9	İkisinin de gücü tükendi. Siyonun kapıları yere battı, RAB kapı sürgülerini kırıp yok etti, Kralıyla önderleri başka ulusların arasında kaldı, Kutsal Yasa uygulanmaz oldu, Peygamberlerine RABden görüm gelmiyor artık.
Lmn	2	10	Siyon kızının ileri gelenleri suskun, yere oturmuş, Başlarına toprak saçıp çul kuşanmışlar, Yeruşalimin erden kızları yere eğmiş başlarını.
Lmn	2	11	Gözlerim tükenmekte ağlamaktan, İçim kanıyor; Halkımın yıkımından Yüreğim sızlıyor, Çünkü kent meydanlarında çocuklarla bebekler bayılmakta.
Lmn	2	12	Kent meydanlarında yaralıları gibi bayılıp Can çekişirken annelerinin bağrında, <<Ekmeikle şarap nerede?>> diye soruyorlar annelerine.
Lmn	2	13	Senin için ne diyeyim? Ey Yeruşalim kızı, seni neye benzeteyim? Ey Siyonun erden kızı, sana neyi örnek göstereyim de Seni avutayım? Sendeki gedik deniz kadar büyük, Kim sana şifa verebilir?
Lmn	2	14	Peygamberlerin senin için boş ve anlamsız görümler gördüler. Suçunu ortaya çıkarsalardı, eski gönencine kavuşabilirdin; Oysa seni ayartacak boş görümler gördüler.
Lmn	2	15	Yoldan geçen herkes el çırparak seninle alay ediyor, Yeruşalim kızına baş sallayıp ıslık çalarak, <<Bütün dünyanın sevinci, güzellik simgesi dedikleri kent bu mu?>>
diyorlar. Lmn	2	16	Düşmanlarının hepsi seninle alay etti, Islık çalıp diş gıcırdatarak, <<Onu yuttuk>> diyorlar, <<İşte beklediğimiz gün, sonunda gördük onu.>>
Lmn	2	17	RAB düşündüğünü yaptı, Geçmişte söylediği sözü yerine getirdi, Yıktı, acımadı, Düşmanı senin haline sevindirdi, Hasımlarını güçlü kıldı. boynuzunu yükseltti>>.
Lmn	2	18	Halk Rabbe yürekten feryat ediyor. Ey Siyon kızının surları, Gece gündüz gözyaşın sel gibi aksın! Dinlenme, gözüne uyku girmesin!
Lmn	2	19	Kalk, gece her nöbet başında haykır, Rabbin huzurunda yüreğini su gibi dök! Her sokak başında açlıktan bayılan çocuklarının başı için ona ellerini
aç. Lmn	2	20	<<Bak, ya RAB, gör! Kime böyle yaptın? Kadınlar çocuklarını, sevgili yavrularını mı yesin? Kadınlar peygamber Rabbin Tapınağında mı öldürülsün?
Lmn	2	21	Gençler, yaşlılar sokaklarda, yerlerde yatıyor, Kılıçtan geçirildi erden kızlarımla gençlerim, Öfkelendiğin gün öldürdün onları, acımadan boğazladın.
Lmn	2	22	Bir bayram günü davet eder gibi Beni dehşete düşürenleri davet ettin her yandan. RAB' bin öfkelendiği gün kaçıp kurtulan, Sağ kalan olmadı. Sevgiyle büyüttüğüm çocuklarımı Düşmanım yok etti.>>
Lmn	3	1	RABbin gazap değneği altında acı çeken adam benim.
Lmn	3	2	Beni güttü, Işıқта değil karanlıkta yürüttü.
Lmn	3	3	Evet, dönüp dönüp bütün gün bana elini kaldırıyor.
Lmn	3	4	Etimi, derimi yıprattı, kemi klerimi kırdı.
Lmn	3	5	Beni kuşattı, Acı ve zahmetle sardı çevremi.
Lmn	3	6	Çoktan ölmüş ölümler gibi Beni karanlıkta yaşattı.
Lmn	3	7	Çevreme duvar çekti, dışarı çıkamıyorum, Zincirimi ağırlaştırdı.
Lmn	3	8	Feryat edip yardım isteyince de Duama set çekiyor.

Lmn	3	9	Yontma taşlarla yollarımı kesti, Dolaştırdı yollarımı.
Lmn	3	10	Benim için O pusuya yatmış bir ayı, Gizlenmiş bir aslandır.
Lmn	3	11	Yollarımı saptırdı, paraladı, Mahvetti beni.
Lmn	3	12	Yayını gerdi, okunu savurmak için Beni nişangah olarak dikti.
Lmn	3	13	Oklarını böbreklerime sapladı.
Lmn	3	14	Halkımın önünde gülünç düştüm, Gün boyu alay konusu oldum türkülerine.
Lmn	3	15	Beni acıya doyurdu, Bana doyasıya pelinsuyu içirdi.
Lmn	3	16	Dişlerimi çakıl taşlarıyla kırdı, Kül içinde diz çöktürdü bana.
Lmn	3	17	Esenlik yüzü görmedi canım, Mutluluğu unuttum.
Lmn	3	18	Bu yüzden diyorum ki, <<Dermanım tükendi, RABden umudum kesildi.>>
Lmn	3	19	Acımı, başıboşluğumu, Pelinotuyla ödü anımsa!
Lmn	3	20	Hâlâ onları düşünmekte Ve sıkılmaktayım.
Lmn	3	21	Ama şunu anımsadıkça umutlanıyorum:
Lmn	3	22	RABbin sevgisi hiç tükenmez, Merhameti asla son bulmaz; sayesinde yok olmadık.>>
Lmn	3	23	Her sabah tazelenir onlar, Sadakatin büyüktür.
Lmn	3	24	<<Benim payıma düşen RABdir>> diyor canım, <<Bu yüzden ona umut bağlıyorum.>>
Lmn	3	25	RAB kendisini bekleyenler, Onu arayan canlar için iyidir.
Lmn	3	26	RABbin kurtarışını sessizce beklemek iyidir.
Lmn	3	27	İnsan için boyunduruğu gençken taşımak iyidir.
Lmn	3	28	RAB insana boyunduruk takınca, İnsan tek başına oturup susmalı;
Lmn	3	29	Umudunu kesmeden yere kapanmalı, Kendisine vurana yanağını dönüp
Lmn	3	30	Utanca doymalı;
Lmn	3	31	Çünkü Rab kimseyi sonsuza dek geri çevirmez.
Lmn	3	32	Dert verse de, Büyük sevgisinden ötürü yine merhamet eder;
Lmn	3	33	Çünkü isteyerek acı çektiirmez, İnsanları üzmez.
Lmn	3	34	Ülkedeki bütün tutsakları ayak altında ezmeyi,
Lmn	3	35	Yüceler Yücesinin huzurunda insan hakkını saptırmayı,
Lmn	3	36	Davasında insana haksızlık etmeyi Rab doğru görmez.
Lmn	3	37	Rab buyurmadıkça kim bir şey söyler de yerine gelir?
Lmn	3	38	İyilikler gibi felaketler de Yüceler Yücesinin ağzından çıkmıyor mu?
Lmn	3	39	İnsan, yaşayan insan Niçin günahlarının cezasından yakınır?
Lmn	3	40	Davranışlarımızı sınıayıp gözden geçirelim, Yine RABbe dönelim.
Lmn	3	41	Ellerimizin yanı sıra yüreklerimizi de göklerdeki Tanrıya açalım:
Lmn	3	42	<<Biz karşı çıkıp başkaldırdık, Sen bağışlamadın.
Lmn	3	43	Öfkeyle örtünüp bizi kovaladın, Acımadan öldürdün.
Lmn	3	44	Dualar sana erişmesin diye Bulutları örtündün.
Lmn	3	45	Uluslar arasında bizi pisliğe, süprüntüye çevirdin.
Lmn	3	46	Düşmanlarımızın hepsi bizimle alay etti.
Lmn	3	47	Dehşet ve çukur, kırıgın ve yıkım çıktı önümüze.>>
Lmn	3	48	Kırılan halkım yüzünden Gözlerimden sel gibi yaşlar akıyor.
Lmn	3	49	Durup dinmeden yaş boşanıyor gözümde,
Lmn	3	50	RAB göklerden bakıp görünceye dek.
Lmn	3	51	Kentimdeki kızların halini gördükçe Yüreğim sızlıyor.
Lmn	3	52	Boş yere bana düşman olanlar bir kuş gibi avladılar beni.

The Holy Bible in Turkish

Lmn	3	53	Beni sarnıca atıp öldürmek istediler, Üzerime taş attılar.
Lmn	3	54	Sular başımdan aştı, <<Tükendim>> dedim.
Lmn	3	55	Sarnıcın dibinden seni adınla çağırdım, ya RAB;
Lmn	3	56	Sesimi, <<Ahıma, çağırma kulağın kapama!>> dediğimi duydun.
Lmn	3	57	Seni çağırınca yaklaşıp, <<Korkma!>> dedin.
Lmn	3	58	Davamı sen savundun, ya Rab, Canımı kurtardın.
Lmn	3	59	Bana yapılan haksızlığı gördün, ya RAB, Davamı sen gör.
Lmn	3	60	Benden nasıl öğ aldıklarını, Bana nasıl dolap çevirdiklerini gördün.
Lmn	3	61	Aşağılamalarını, ya RAB, Çevirdikleri bütün dolapları, Bana saldırılarının dediklerini, Gün boyu söylediklerini duydun.
Lmn	3	63	Oturup kalkışlarına bak, Alay konusu oldum türkülerine.
Lmn	3	64	Yaptıklarının karşılığını ver, ya RAB.
Lmn	3	65	İnat etmelerini sağla, Lanetin üzerlerinden eksilmesin.
Lmn	3	66	Göklerinin altından öfkeyle kovala, yok et onları, ya RAB.
Lmn	4	1	Altın nasıl donuklaştı, Saf altın nasıl değişti! Kutsal taşlar sokak başlarına dağılmış.
Lmn	4	2	Değerleri saf altınla ölçülen Siyon çocukları Nasıl çömlekçi işi, toprak testi yerine sayılır oldu!
Lmn	4	3	Çakallar bile meme verip yavrularını emzirir, Ama halkım çöldeki devekuşları kadar acımasız oldu.
Lmn	4	4	Susuzluktan emzikteki bebeklerin dili damağına yapışıyor, Çocuklar ekmek istiyor, veren yok.
Lmn	4	5	Onlar ki, yemeğin en iyisini yerlerdi, Sokaklarda perişan oldular; Onlar ki, al giysiler içinde büyüdüler, Çöp yığınlarını kapışır oldular.
Lmn	4	6	Halkımın suçu el değmeden, bir anda yıkılan Sodomun günahından daha büyüktür.
Lmn	4	7	Beyleri kardan temiz, süttten aktılar, Bedence mercandan kızıl, laciverттаşı kadar biçimliydiler.
Lmn	4	8	Şimdiyse görünüşleri kömürden kara, Sokaklarda tanınmaz oldular. Bir deri bir kemiğe döndüler, odun gibi kurudular.
Lmn	4	9	Kılıçla öldürülenler kıtlıktan ölenlerden mutludur, Çünkü kıtlıktan ölenler tarla ürününün yokluğundan yıpranarak
eri mekteler.			
Lmn	4	10	Merhametli kadınlar çocuklarını elleriyle pişirdiler, Halkım kırılırken yiyecek oldu bu kendilerine.
Lmn	4	11	RAB öfkesini boşalttı, kızgın öfkesini döktü, Temellerini yiyip bitiren ateşi Siyonun içinde tutuşturdu.
Lmn	4	12	Dünyadaki kralların ve insanların hiçbir i Yeruşalim kapılarından hasımların, düşmanların gireceğine inanmazdı.
Lmn	4	13	Peygamberlerinin günahı, kâhinlerinin suçu yüzündendi bu, Çünkü onlar kentin ortasında doğruların kanını döktüler.
Lmn	4	14	Sokaklarda körler gibi dolaşıyorlar, Kanla kirlendikleri için kimse giysilerine dokunamıyor.
Lmn	4	15	<<Çekilin! Kirliler!>> diye bağurdılar onlara, <<Çekilin! Çekilin! Dokunmayın!>> Kaçıp başıboş dolaştıklarında, Öteki uluslar, <<Artık burada kalmasınlar>> dediler.
Lmn	4	16	RAB kendisi dağıttı onları, Artık yüzlerine bakmayacak. Kâhinleri saymadılar, yaşlılara acımadılar.
Lmn	4	17	Boş yere yardım beklemekten gözlerimizin fer i sönüyor, Gözetleme kulesinde bizi kurtaramayacak bir ulusu bekl ed i kçe bekl ed i k.
Lmn	4	18	İzlerimizi sürüyorlar, Sokaklarımızda gezemez olduk. Sonumuz yaklaştı, günlerimizi tükendi, Çünkü sonumuz geldi.
Lmn	4	19	Bizi kovalayanlar gökteki kartallardan çevikti, Dağların üstünde kovaladılar bizi, Çölde bize pusu kurdular.
Lmn	4	20	Yaşam soluğumuz,

The Holy Bible in Turkish
RABbin meshettiği kral onların çukurunda yakalandı;
Hani onun için, <<Ülusalrın arasinda onun gölgesinde yaşayacağız>>

dediğimiz.

Lmn	4	21	Üs ülkesinde yaşayan Edom kızı, sevin, coş, Ancak kâse sana da gelecek, sarhoş olup soyunacaksın.
Lmn	4	22	Ey Siyon kızı, suçunun cezası sona erdi, RAB bir daha seni sürgüne göndermeyecek. Ama, ey Edom kızı, suçun yüzünden seni cezalandırıp günahlarını ortaya
çı karacak.			
Lmn	5	1	Anımsa, ya RAB, başımıza geleni, Bak da utancımızı gör.
Lmn	5	2	Mülkümüz yabancılara geçti, Evlerimiz ellere.
Lmn	5	3	Öksüz kaldık, babasız, Annelerimiz dul kadınlara döndü.
Lmn	5	4	Suyumuzu parayla içtik, Odunumuzu parayla almak zorunda kaldık.
Lmn	5	5	Bizi kovalayanlar ensemizde, Yorgun düştük, rahatımızı yok.
Lmn	5	6	Ekmek için Mısıra, Asura el açtık.
Lmn	5	7	Atalarımız günah işledi, Ama artık onlar yok; Suçlarının cezasını biz yüklendik.
Lmn	5	8	Köleler üstümüzde saltanat sürüyor, Bizi ellerinden kurtaracak kimse yok.
Lmn	5	9	Çöldeki kılıçlı haydutlar yüzünden Ekmeğimizi canımız pahasına kazanıyoruz.
Lmn	5	10	Kıtlığın yakıcı sıcağından Derimiz fırın gibi kızardı.
Lmn	5	11	Siyonda kadınların, Yahuda kentlerinde erden kızların ırzına geçtiler.
Lmn	5	12	Önderler ellerinden asıldı, Yaşlılar saygı görmedi.
Lmn	5	13	Değirmen taşını gençler çevirdi, Çocuklar odun yükü altında tökezledi.
Lmn	5	14	Yaşlılar kent kapısında oturmaz oldu, Gençler saz çalmaz oldu.
Lmn	5	15	Yüreğimizin sevinci durdu, Oyunumuz yasa döndü.
Lmn	5	16	Taç düştü başımızdan, Vay başımıza! Çünkü günah işledik.
Lmn	5	17	Bu yüzden yüreğimiz baygın, Bunlardan ötürü gözlerimizi karardı.
Lmn	5	18	Viran olan Siyon Dağının üstünde Çakallar geziyor!
Lmn	5	19	Ama sen, sonsuza dek tahtında oturursun, ya RAB, Egemenliğin kuşaklar boyu sürer.
Lmn	5	20	Niçin bizi hep unutuyorsun, Neden bizi uzun süre terk ediyorsun?
Lmn	5	21	Bizi kendine döndür, ya RAB, döneriz, Eski günlerimizi geri ver.
Lmn	5	22	Bizi büsbütün attıysan, Bize çok öfkelenmiş olmalısın.
Ezk	1	1	Otuzuncu yılda, dördüncü ayın beşinci günü Kevar Irmağı kıyısında sürgünde yaşayanlar arasındayken gökler açıldı, Tanrıdan gelen görümler gördüm.
Ezk	1	2	Kral Yehoyakinin sürgünlüğünün beşinci yılında, ayın beşinci günü,
Ezk	1	3	Kildan ülkesinde, Kevar Irmağı kıyısında RAB Buzi oğlu Kâhin Hezekiele seslendi. RABbin eli orada onun üzerindeydi. Hezekielin yaşının otuz olduğu sanılıyor.
Ezk	1	4	Kuzeyden esen kasırganın göz alıcı bir ışıkla çevrelenmiş, ateş saçan büyük bir bulutla geldiğini gördüm. Ateşin ortası ışıldayan madeni andırıyordu.
Ezk	1	5	En ortasında insana benzer dört canlı yaratık duruyordu;
Ezk	1	6	her birinin dört yüzü, dört kanadı vardı.
Ezk	1	7	Bacakları dimdikti, ayakları buzağı ayağına benziyor ve cilalı tunç gibi parlıyordu.
Ezk	1	8	Dört yanlarında, kanatların altında insan elleri vardı. Dördünün de yüzleri, kanatları vardı.
Ezk	1	9	Kanatları birbirine değerek dosdoğru ilerliyor, ilerlerken sağa sola dönüyordu.
Ezk	1	10	Her yaratığın dört yüzü vardı: Önde dördünün yüzü insan yüzüne, sağda dördünün aslan yüzüne, solda dördünün öküz yüzüne, arkada dördünün kartal yüzüne benzer bir

yüzü vardı.

- Ezk 1 11 Yüzleri böyleydi. Kanatları yukarıya doğru açılmıştı. Her yaratığın iki kanadı yanda öbür yaratıkların kanadına değiyor, iki kanatla da bedenlerini örtüyordu.
- Ezk 1 12 Her biri dosdoğru ilerliyordu. Ruhlari onlari nereye yönlendirirse, sağa sola sapmadan oraya gidiyorlardı.
- Ezk 1 13 Canlı yaratıkların görünüşü yanan ateş közleri ya da meşale gibiydi. Ateş yaratıkların ortasında hareket ediyordu; ışık saçıyor ve içinden şimşekler çıkıyordu.
- Ezk 1 14 Yaratıklar şimşek çakar gibi hızla ileri geri gidip geliyorlardı.
- Ezk 1 15 Bu dört yüzlü yaratıklara bakarken, her birinin yanında, yere değen bir tekerlek gördüm.
- Ezk 1 16 Tekerleklerin görünüşü ve yapısı şöyleydi: Sarı yakut gibi parlıyorlardı ve dördü de birbirine benziyordu. Görünüşleri ve yapıları iç içe girmiş bir tekerlek gibiydi.
- Ezk 1 17 Hareket edince yaratıkların baktıkları dört yönden birine doğru sağa sola sapmadan ilerliyordu.
- Ezk 1 18 Tekerleklerin kenarı yüksek ve korkunçtu; hepsi çepeçevre gözlerle doluydu.
- Ezk 1 19 Canlı yaratıklar hareket edince, yanlarındaki tekerlekler de hareket ediyordu; yaratıklar yerden yükseldiğe, tekerlekler de onlarla birlikte yükseliyordu.
- Ezk 1 20 Ruhlari onlari nereye yönlendirirse oraya gidiyorlardı. Tekerlekler de onlarla birlikte yükseliyordu. Çünkü yaratıkların ruhu tekerleklerdeydi.
- Ezk 1 21 Yaratıklar hareket ettiğinde onlar da hareket ediyor, yaratıklar durduğunda onlar da duruyor, yaratıklar yerden yükseldiğinde onlar da yükseliyordu. Çünkü yaratıkların ruhu tekerleklerdeydi.
- Ezk 1 22 Kubbe benzer, billur gibi parlak ve korkunç bir şey canlı yaratıkların başları üzerine yayılmıştı.
- Ezk 1 23 Kubbenin altında kanatlarının biri öbürünün kanatlarına doğru açılmıştı. Her birinin bedenini örten başka iki kanadı vardı.
- Ezk 1 24 Yaratıklar hareket edince, kanatlarının çıkardığı sesi duydum. Gürül gürül akan suların çağılışını, Her Şeye Gücü Yetenin sesini, bir ordunun gürültüsünü ansıtiyordu. Durunca kanatlarını indiriyorlardı.
- Ezk 1 25 Kanatları inik dururken, başları üzerindeki kubbeden bir ses duyuldu.
- Ezk 1 26 Başları üzerindeki kubbenin üstünde laciverterten yapılmış tahta benzer bir nesne vardı. Yüksekte, tahti andıran nesnede insana benzer biri oturuyordu.
- Ezk 1 27 Gördüm ki, beli andıran kısmının yukarısı içi ateş dolu maden gibi ışıldıyordu, belden aşağısı ateşe benziyordu ve çevresi göz alıcı bir ışıqla kuşatılmıştı.
- Ezk 1 28 Görünüşü yağmurlu bir gün bulutların arasında oluşan gökkuşağına benziyordu. Öyleydi çevresini saran parlaklık. RAB'bin görkemini andıran olayın görünüşü böyleydi. Görünce, yüzüstü yere yığıldım, birinin konuştuğunu duydum.
- Ezk 2 1 Bana, <<Ey insanoğlu, ayağa kalk, seninle konuşacağım>> dedi.
- Ezk 2 2 O benimle konuşur konuşmaz Ruh içime girdi, beni ayaklarımın üzerinde durdurdu; benimle konuşanı duydum.
- Ezk 2 3 Bana, <<Ey insanoğlu, seni İsrail halkına, bana başkaldıran o asi ulusa gönderiyorum>> dedi, <<Onlar ve ataları bugüne kadar bana karşı geldiler.
- Ezk 2 4 Bu halk dikbaşı ve inatçıdır. Seni onlara gönderiyorum. Onlara, <Egemen RAB şöyle diyor> diyeceksin.
- Ezk 2 5 Bu asi halk seni ister dinlesin, ister dinlemesin, yine de aralarında bir peygamber olduğunu bilecektir.
- Ezk 2 6 Sen, ey insanoğlu, onlardan ve sözlerinden korkma! Çevrende çalılar, dikenler olsa, akrepler arasında yaşasan bile korkma. Asi bir halk olsalar bile, onların söyleyeceklerinden korkma, onlar yüzünden yılgınlığa düşme.
- Ezk 2 7 Seni ister dinlesinler, ister dinlemesinler, onlara sözlerimi söyleyeceksin. Çünkü onlar asi bir halktır.
- Ezk 2 8 Sen, ey insanoğlu, sana söyleyeceğimi dinle! Bu başkaldıran halk gibi asi olma! Ağzını aç, sana vereceğimi ye!>>
- Ezk 2 9 Baktım, bana doğru uzanmış bir el gördüm; içinde tomar halinde bir kitap vardı.
- Ezk 2 10 Tomarı önümde açtı, her iki yanı da yazılıydı. Orada ağıtlar, iniltiler, figanlar yazılıydı.
- Ezk 3 1 Bana, <<Ey insanoğlu, sana verileni ye. Bu tomarı yedikten sonra git, İsrail halkına seslen>> dedi.
- Ezk 3 2 Böylece ağzımı açtım, yemem için tomarı bana verdi.
- Ezk 3 3 Bana, <<Ey insanoğlu, sana verdiğim tomarı ye, mideni onunla doldur>> dedi. Bunun üzerine tomarı yedim. Bal gibi tatlı geldi bana.
- Ezk 3 4 Sonra şöyle dedi: <<Ey insanoğlu, İsrail halkına git, onlara sözlerimi ilet.
- Ezk 3 5 Çünkü seni konuşması anlaşılmas, dili zor bir halka değil, İsrail halkına gönderiyorum.
- Ezk 3 6 Evet, seni konuşması anlaşılmas, dili zor, dediklerini anlamadığın halklara göndermiyorum. Onlara gönderseydim, seni dinlerlerdi.
- Ezk 3 7 İsrail halkı seni dinlemek istemeyecektir, çünkü o beni dinlemek istemiyor. Bütün İsrail halkı dikbaşı ve inatçıdır.

Ezk	3	8	Seni onlar kadar inatçı yapacağım, senin alnını onlarınki kadar katılaştıracam.
Ezk	3	9	Alnını çakmak taşından daha sert bir kaya gibi yapacağım. Her ne kadar asi bir halksalar da onlardan korkma, yılma.>>
Ezk	3	10	Bana, <<Ey insanoğlu, iyice dinle ve sana söyleyeceklerimi yüreğine yerleştir>> dedi,
Ezk	3	11	<<Şimdi sürgünde yaşayan halkına git ve seni ister dinlesinler, ister dinlemesinler, onlara, <Egemen RAB şöyle diyor> de.>>
Ezk	3	12	Sonra Ruh beni kaldırdı ve arkamda, <<RABbin görkemi ne kendi yerinde övgüler olsun!>> diye büyük bir gürleme duydum.
Ezk	3	13	Canlı yaratıkların birbirine çarpan kanatlarının çıkardığı sesi, yanlarındaki tekerleklerin gürültüsünü, büyük bir gürleme duydum.
Ezk	3	14	Ruh beni kaldırıp götürdü. RABbin güçlü eli üzerimde olduğu halde, üzüntüyle, öfkeyle gittim.
Ezk	3	15	Kevar Irmağı kıyısındaki Tel-Abibde yaşayan sürgünlerin yanına geldim. Orada, yaşadıkları yerde onların arasında şaşkınlık içinde yedi gün kaldım.
Ezk	3	16	Yedi gün sonra RAB bana şöyle seslendi:
Ezk	3	17	<<İnsanoğlu, seni İsrail halkına bekçi atadım. Benden bir söz duyar duymaz onları benim yerime uyaraacaksın.
Ezk	3	18	Kötü kişiye, <Kesinlikle öleceksin> dediğim zaman onu uyarmaz, yaşamını kurtarmak amacıyla onu kötü yolundan döndürmek için konuşmazsan, o kişi günahı içinde ölecek; ama onun kanından seni sorumlu tutacağım.
Ezk	3	19	Ancak kötü kişiyi uyardığın halde kötülüğünden ve kötü yolundan dönmezse, o günahı içinde ölecek. Ama sen canını kurtarmış olacaksın.
Ezk	3	20	<<Doğru kişi doğruluğundan döner de kötülük yaparsa, onu yıkıma uğratacağım, o da ölecek. Onu uyarmadığın için günahı içinde ölecek, yaptığı doğru işler anılmayacak. Ancak onun kanından seni sorumlu tutacağım.
Ezk	3	21	Ama doğru kişiyi günah işlemesin diye uyarırsan, o da günah işlemezse, kesinlikle yaşayacak. Çünkü o uyarılara kulak vermiştir; sen de canını kurtarmış olacaksın.>>
Ezk	3	22	RABbin eli orada üzerimdeydi. Bana, <<Kalk, ovaya git>> dedi, <<Orada seninle konuşacağım.>>
Ezk	3	23	Böylece kalkıp ovaya gittim. RABbin görkemi tıpkı Kevar Irmağı kıyısında gördüğüm gibi orada durmaktaydı. Yüzüstü yere yığıldım.
Ezk	3	24	Ruh içime girdi, beni ayaklarımın üzerinde durdurdu. Benimle şöyle konuştu: <<Git, evine kapan.
Ezk	3	25	Halkın arasına çıkmaman için seni halatlarla bağlayacaklar, ey insanoğlu.
Ezk	3	26	Dilini damağına yapıştıracağım; konuşmayacak, onları paylayamayacaksın. Çünkü bu halk asidir.
Ezk	3	27	Ama seninle konuştuğumda dilini çeceğim. Onlara, <Egemen RAB şöyle diyor> diyeceksin. Dinleyen dinlesin, dinlemeyen dinlemesin. Çünkü bu halk asidir.>>
Ezk	4	1	<<Sen, ey insanoğlu, bir tuğla al, önüne koy, üzerine Yeruşalim Kentini çiz.
Ezk	4	2	Kenti kuşat, duvarla çevir. Kente karşı toprak rampalar yap, ordugah kur, çevresine kütükler yerleştir.
Ezk	4	3	Sonra demir bir sac al; demirden bir duvar gibi kendinle kentin arasına koy. Yüzünü ona doğru çevir. Kent kuşatma altında tutulacak, onu sen kuşatacaksın. Bu İsrail halkı için bir belirti olacak.
Ezk	4	4	<<Sonra sol yanına uzan, İsrail halkının günahını yüklen. Sol yanına uzanacağın günler kadar onların suçunun cezasını çececeksin.
Ezk	4	5	Suçlarının yıl sayısı kadar sana gün ayırdım. Böylece üç yüz doksan gün İsrail halkının suçunun cezasını çececeksin.
Ezk	4	6	<<Bunu yaptıktan sonra, bu kez sağ yanına uzan, Yahuda halkının suçunun cezasını çek. Sana kırk gün, her yıl için bir gün ayırdım.
Ezk	4	7	Yüzünü Yeruşalim kuşatmasına çevir, çıplak kollarını kaldırıp Yeruşalime karşı peygamberlik et.
Ezk	4	8	Kuşatma günlerini bitirinceye dek bir yandan öbür yana dönmemen için seni halatlarla bağlayacağım.
Ezk	4	9	<<Buğday, arpa, bakla, mercimek, darı, kızıl buğday al, bir kaba koy. Bunlardan kendine ekmek yap. Bir yanına uzanacağın üç yüz doksan gün boyunca bu ekmekten yiyeceksin.
Ezk	4	10	Her gün belirli zamanda yemen için yirmi şekel ekmek tartacaksın.
Ezk	4	11	Bunun gibi suyu da belirli zamanda, ölçüyle, bir hinin altıda biri kadar içeceksin.
Ezk	4	12	Yiyeceğini arpa pidesi yer gibi ye ve insan dışkılarından ateş yakıp üzerinde halkın gözü önünde pişir.>>
Ezk	4	13	RAB, <<Ülusalara arasına dağıtacağım İsrail halkı böylelikle kirli sayılan yiyecekleri yiyecek>> dedi.
Ezk	4	14	Ben, <<Eyvah, ey Egemen RAB!>> diye karşılık verdim, <<Hiçbir zaman kirli sayılan bir şeye dokunmadım. Gençliğimden bu yana kendiliğinden ölmüş ya da yabani bir hayvan tarafından öldürülmüş bir hayvanın etini yemedim, ağzıma kirli sayılan et koymadım.>>
Ezk	4	15	<<Peki>> dedi, <<Ekmeğini insan dışkısı yerine tezек yakıp üzerinde

pişirmene izin vereceğim.>>

Ezk 4 16 Sonra, <<İnsanoğlu, Yerusâlimi her türlü yiyecekten yoksun bırakacağım>> dedi, <<Bu halk yiyeceğini tartıyla ve kaygı içinde yiyecek, suyunu ölçüyle ve şaşkınlık içinde içecek.

Ezk 4 17 Yiyeceği de suyu da azalacak. Hepsi şaşkınlığa düşecek, günahları içinde eriyip yok olacak.

Ezk 5 1 <<Ey insanoğlu, keskin bir kılıç al, berber usturası gibi kullanarak başını, sakalını tıraş et. Sonra bir terazi getir, kılları bölümlere ayır.

Ezk 5 2 Yerusâlimin kuşatılması bitince, kılların üçte birini kentin ortasında yakacaksın. Üçte birini kılıçla kentin çevresine fırlatacak, kalan üçte birini de rüzgara savuracaksın. Ben de yalın kılıç onların peşine düşeceğim.

Ezk 5 3 Birkaç tel kıl bırak, giysinin kıvrımlarına tak.

Ezk 5 4 Yine birkaçını alıp ateşe at, yansın. O kıllardan bütün İsrail halkına ateş yayılacak.

Ezk 5 5 <<Egemen RAB diyor ki: Bu Yerusâlimi ulusların ortasına yerleştirdim, çevresini ülkelerle kuşattım.

Ezk 5 6 Öyleyken Yerusâlim çevresindeki bütün uluslardan ve ülkelerden daha çok kötülük yaparak ilkelermi, kurallarımı çiğnedi. İlkelerime karşı geldi, kurallarım uyarınca davranmadı.

Ezk 5 7 Bundan ötürü Egemen RAB diyor ki: Çevrenizde yaşayan uluslardan daha azgındınız, kurallarımı izlemediniz, ilkelermi uymadınız. Çevrenizde yaşayan ulusların ilkelermi de uymadınız.

Ezk 5 8 <<Bundan ötürü Egemen RAB diyor ki: İşte ben size karşıyım, ulusların gözü önünde sizi cezalandıracağım.

Ezk 5 9 Yaptığınız bütün iğrençlikler yüzünden önceden yapmadığımı, bir daha yapmayacağımı size yapacağım.

Ezk 5 10 Böylece aranızda babalar çocuklarını, çocuklar da babalarını yiyecekler. Sizi cezalandıracağım, sağ kalanlarınızı her yana dağıtacağım.

Ezk 5 11 Egemen RAB varlığım hakkı için diyor, madem tapınağımı iğrenç put ve uygulamalarınızla kirllettiniz, ben de sizi esirgemeyecek, size acımayacak, sizi kayırmayacağım.

Ezk 5 12 Kentte yaşayanlarınızın üçte biri salgın hastalık ya da kıtlık yüzünden yok olacak; üçte biriniz çevrede kılıçtan geçirelecek; üçte birinizi de her yana dağıtıp yalın kılıç peşinize düşeceğim.

Ezk 5 13 <<Böylece kızgınlığım son bulacak, onlara karşı öfkemi yatıştıracacağım. O zaman ben de rahata kavuşacağım. Öfkemi onların üzerine boşaltınca, ben RABbin kıskançlığımdan onlarla konuştuğumu anlayacaklar.

Ezk 5 14 <<Çevrenizdeki uluslar arasında, yoldan her geçeninin gözü önünde sizi yıkıma uğratacak, aşağılayacağım.

Ezk 5 15 Öfke, kızgınlık ve acı paylamalarla sizi cezalandırdığımda çevrenizdeki uluslar arasında alay konusu olacak, aşağılanacaksınız; ders alınacak, şaşılacak bir duruma düşeceksiniz. Ben, RAB bunu söyledim.

Ezk 5 16 Sizi yok etmek için üzerinize öldürücü, yıkıcı kıtlık oklarını salacağım. Üzerinize salacağım kıtlığı daha da artıracak, sizi her türlü yiyecekten yoksun bırakacağım.

Ezk 5 17 Üzerinize kıtlık ve yabanıl hayvanlar salacağım, sizi çocuklarınızı zannedecekler. Salgın hastalık ve dökülen kan sizi süpürüp yok edecek; başınıza da kılıç getireceğim. Ben, RAB böyle söyledim.>>

Ezk 6 1 RAB bana şöyle seslendi:

Ezk 6 2 <<Ey insanoğlu, yüzünü İsrail dağlarına doğru çevir ve onlara karşı peygamberlik et.

Ezk 6 3 De ki, <Ey İsrail dağları, Egemen RABbin sözünü dinleyin. Egemen RAB dağlara, tepelere, vadilere, derelere şöyle diyor: Üzerinize kılıç göndereceğim, tapınma yerlerinizi yıkacağım.

Ezk 6 4 Sunaklarınızı devirecek, buhur sunaklarınızı paramparça edeceğim. Kılıçtan geçirilmiş halkınızı putlarınızın önüne düşüreceğim.

Ezk 6 5 İsrailîlerin cesetlerini putlarının önüne atacak, kemiklerini sunaklarının çevresine dağıtacağım.

Ezk 6 6 Yaşadığınız her yerde kentleriniz yakılıp yıkılacak, tapınma yerleriniz yerle bir edilecek. Öyle ki, sunaklarınız devriliş yıkılışınca, putlarınız ezilip paramparça olsun, buhur sunaklarınız yok edilsin, el emeğiniz boşa çıksın.

Ezk 6 7 Halkınız her yerde öldürülecek. O zaman benim RAB olduğumu anlayacaksınız. <<Suçlu çıkarılsın>>.

Ezk 6 8 <<Biraz kişiyi ölümden kurtaracağım. Ülkelere, uluslar arasına dağılan bazılarınız kılıçtan kurtulacak.

Ezk 6 9 Kurtulanlar tutsak alındıkları uluslarda beni anımsayacaklar. Benden dönen sadakatsiz yüreklerinden, putları ardınca şehvete sürükleyen gözlemlerinden derin acı duydum. Yaptıkları kötülükler ve iğrenç uygulamalar yüzünden kendilerinden tiksinecekler.

Ezk 6 10 Benim RAB olduğumu, başlarına bu felaketi getireceğimi boşuna söylemediğimi anlayacaklar.

Ezk 6 11 <<Egemen RAB şöyle diyor: Ellerinizi çırpın, ayaklarınızı yere vurun, İsrail halkının bütün kötü ve iğrenç uygulamalarından ötürü inleyin! Çünkü kılıçla,

kıtlıkla, salgın hastalıkla yok olacaklar.

Ezk 6 12 Uzaktakiler salgın hastalıktan ölecek, yakındakiler kılıçtan geçirilecek, kuşatma sırasında sağ kalanlar kıtlıktan ölecek. Böylece onlara duyduğum öfkeye son vereceğim.

Ezk 6 13 Putlarının arasına, sunaklarının çevresine, her yüksek tepeye, dağ doruğuna, her yeşeren bol yapraklı ağacın altına cesetleri serilince, benim RAB olduğumu anlayacaklar. Oralarda putlarına güzel kokulu buhur sundular.

Ezk 6 14 Elimi onlara karşı uzatacak, çölden Rivla'ya kadar yaşadıkları ülkeyi yerle bir edip ıssız bırakacağım. O zaman benim RAB olduğumu anlayacaklar.> >>

Ezk 7 1 RAB bana şöyle seslendi:

Ezk 7 2 <<Ey insanoğlu, Egemen RAB İsrail ülkesine şöyle diyor: Son yaklaştı! Ülkenin dört köşesinin sonu geldi.

Ezk 7 3 Senin de sonun geldi! Senin üzerine öfkemi yağdıracağım. Yaptıklarına göre seni yargılayacak, bütün iğrenç uygulamalarının karşılığını vereceğim.

Ezk 7 4 Sana acımayacak, seni esirgemeyeceğim. Yaptıklarının ve sendeki iğrenç uygulamaların karşılığını vereceğim. O zaman benim RAB olduğumu anlayacaksınız.

Ezk 7 5 <<Egemen RAB şöyle diyor: Yıkım! İşte duyulmamış bir yıkım geliyor.

Ezk 7 6 Sonun geldi! Evet, sonun geldi! Sana karşı uyanıyor. İşte geliyor.

Ezk 7 7 Ey ülkede yaşayan halk, yıkıma uğrayacaksın. Yıkım zamanı yaklaştı!

Gün yakın! Dağların üzerinden sevinç sesi yerine kargaşa sesi geliyor.

Ezk 7 8 Çok yakında kızgınlığımı üzerine boşaltacak, sana duyduğum öfkeyi üzerine dökeceğim. Yaptıklarına göre seni yargılayacak, bütün iğrenç uygulamalarının karşılığını vereceğim.

Ezk 7 9 Sana acımayacak, seni esirgemeyeceğim. Yaptıklarının ve sendeki iğrenç uygulamaların karşılığını vereceğim. O zaman seni cezalandıranın ben RAB olduğumu anlayacaksınız.

Ezk 7 10 <<İşte o gün! Gün yaklaştı! Yıkım hazır. Değnek çiçeklendi, gurur tomurcuklandı.

Ezk 7 11 Zorbalık ayaklanıp kötülüğün sopası oldu. Halktan, o kalabalıktan kimse kalmayacak; mallarından, görkemlerinden bir şey kalmayacak.

Ezk 7 12 <<Son yaklaştı! Gün geldi! Alıcı sevinmesin, satıcı üzülmesin. Çünkü öfkem bütün halkın üzerine yağacak.

Ezk 7 13 Satıcı yaşadığı sürece sattığını geri alamayacak. Çünkü herkesi ilgilendiren bu görünüm değiştirilmeyecek. İşlediği günahlar yüzünden kimse canını koruyamayacak.

Ezk 7 14 Borazan çalındı, herkes hazır, ama kimse savaşa gitmeyecek. Çünkü öfkem bütün halkın üzerindedir.

Ezk 7 15 <<İşte dışarda kılıç, içerde salgın hastalık ve kıtlık. Kentin dışındakiler kılıçla öldürülecek, kenttekilerse kıtlıktan, salgın hastalıktan yok olacak.

Ezk 7 16 Sağ kalanlar vadilerdeki güvercinler gibi dağlara kaçacak; her biri günahından ötürü inleyecek.

Ezk 7 17 Eller gevşeyecek, dizler titreyecek.

Ezk 7 18 Çul kuşanacak, dehşete düşecekler. Yüzleri utançtan kızaracak, başları tıraş edilecek.

Ezk 7 19 Gümüşlerini sokağa atacaklar. Altınları kirli sayılacak. RABbin öfkesini boşalttığı gün onları ne altınları, ne gümüşleri kurtarabilir. Bunlarla ne açlıklarını giderebilir, ne karınlarını doyurabilirler. Altın ve gümüş onları suça sürükledi.

Ezk 7 20 Mücevherlerinin güzelliğiyle gururlanırlardı. İğrenç, tiksindirici putlarını bunlardan yaptılar. Bu yüzden mücevherlerini kirli bir nesneye çevireceğim.

Ezk 7 21 Hepsini yağma mal olarak yabancı uluslara, ganimet olarak dünyadaki kötülere vereceğim; onları kirletecekler.

Ezk 7 22 Yüzümü onlardan çevireceğim. Değerli tapınağımı kirletecekler; zorbalar içeri girip orayı kirletecekler.

Ezk 7 23 <<Kendini ze zincirler hazırlayın! Ülkede kan akıtılıyor, kent zorbalık dolu.

Ezk 7 24 Ulusların en kötülerini buraya getireceğim; evlerini zi mülk edinecekler. Güçlülerin gururuna son vereceğim. Kutsal yerleri kirletilecek.

Ezk 7 25 Korku gelince esenlik arayacak, ama bulamayacaklar.

Ezk 7 26 Yıkım üstüne yıkım gelecek. Kötü haberler birbiri kovalayacak. Peygamberden görünüm isteyecekler; kâhin kutsal Yasayı öğretemeyecek, ileri gelenler öğüt veremeyecek.

Ezk 7 27 Kral yas tutacak, önder umutsuzluğa düşecek, ülkedeki halkın korkudan elleri titreyecek. Onları yaptıklarına göre cezalandıracak, yargıladıkları gibi yargılayacağım. O zaman benim RAB olduğumu anlayacaklar.>>

Ezk 8 1 Sürgünlüğün altıncı yılı, altıncı ayın beşinci günü evde Yahudanın ileri gelenleriyle otururken Egemen RABbin eli bana dokundu.

Ezk 8 2 Baktım, insana benzer birini gördüm: Görünüşü, belinden aşağısı ateşi andırıyor, belinden yukarısı maden gibi ışıldıyordu.

Ezk 8 3 Eli andıran bir şey uzatıp beni saçlarımdan tuttu. Ruh beni yerle gök arasına kaldırdı ve Tanrıdan gelen görümlerde Yerusalıme, iç avlunun kuzeye bakan kapısının giriş bölümüne götürdü. Tanrının kıskançlığını uyandıran kıskançlık putu orada dikiliydi.

Ezk 8 4 Ovada gördüğüm görümdeki gibi, İsrailin Tanrısının görkemi oradaydı.

Ezk 8 5 Sonra bana, <<Ey insanoğlu, kuzeye bak!>> dedi. Baktım, sunak kapısının kuzeye bakan giriş bölümünde duran kıskançlık putunu gördüm.

Ezk 8 6 Bana, <<İnsanoğlu, ne yaptıklarını görüyor musun?>> dedi, <<Tapınağımdan uzaklaşayım diye İsrail halkı çok iğrenç şeyler yapıyor. Bundan daha iğrenç şeyler göreceksin.>>

Ezk 8 7 Beni avlunun giriş bölümüne getirdi. Baktım, duvarda bir delik gördüm.

Ezk 8 8 Bana, <<Haydi duvarı del, insanoğlu>> dedi. Duvarı deldim, orada bir kapı gördüm.

Ezk 8 9 Bana, <<İçeri gir de burada yaptıkları kötü ve iğrenç şeyleri gör>> dedi.

Ezk 8 10 Böylece içeriye girip baktım. Duvarın her yanına çeşit çeşit sürüngen, iğrenç hayvan şekilleri ve İsrail halkının bütün putları oyulmuştu.

Ezk 8 11 İsrail ileri gelenlerinden yetmiş kişiyle Şafan oğlu Yaazanya orada, putların önünde duruyordu. Her birinin elinde bir buhurdan vardı; buhurun kokusu bulut gibi yükseliyordu.

Ezk 8 12 <<İnsanoğlu, İsrail halkının ileri gelenlerinin kendi putlarının odalarında, karanlıkta neler yaptıklarını gördün mü?>> dedi, <<Onlar, <RAB bizi görmüyor, RAB ülkeyi bıraktı> diyorlar.>>

Ezk 8 13 Bana yine, <<Daha iğrenç şeyler yaptıklarını da göreceksin>> dedi.

Ezk 8 14 Bundan sonra beni RABbin Tapınağının kuzeye bakan kapısının giriş bölümüne götürdü. Orada oturup Tammuz için ağlayan kadınları gördüm.

Ezk 8 15 Bana, <<İnsanoğlu, bunu gördün mü? Bundan daha iğrenç şeyler de göreceksin>> dedi.

Ezk 8 16 Beni RABbin Tapınağının iç avlusuna götürdü. Tapınağın girişinde, eyvanla sunak arasında yirmi beş kadar adam vardı. Sırtlarını RABbin Tapınağına, yüzlerini doğuya dönmüş, güneşe tapınıyorlardı.

Ezk 8 17 Bana, <<İnsanoğlu, bunları gördün mü?>> dedi, <<Yahuda halkı burada yaptığı iğrenç şeyler yetmiyormuş gibi, ülkeyi zorbalıkla doldurup beni sürekli öfkeli ediyor. Bak, dalı nasıl burunlarına uzatıyorlar!

Ezk 8 18 Bundan ötürü onlara öfkeyle davranacak, acımayacağım, onları esirgemeyeceğim. Yüksek sesle beni çağırırsalar bile onları dinlemeyeceğim.>>

Ezk 9 1 Sonra yüksek sesle, <<Kenti cezalandıracak olanlar, ellerinde yok edici silahlarıyla buraya gelsin>> diye seslendiğini duydum.

Ezk 9 2 Kuzeye bakan yukarı kapı yolundan altı kişinin geldiğini gördüm. Her birinin elinde ölümcül bir silah vardı. Aralarında keten giysili, belinde yazı takımı olan bir adam vardı. İçeriye girip tunç sunağın yanında durdular.

Ezk 9 3 İsrail Tanrısının görkemi bulunduğu yerden, Keruvların üzerinden ayrılıp tapınağın eşiğine gitti. RAB keten giysili, belinde yazı takımı olan adama seslendi:

Ezk 9 4 <<Yeruşalim Kentinin içinden geç, orada yapılan iğrenç şeylerden ötürü dövünüp ağlayanların alınlarına işaret koy>> dedi.

Ezk 9 5 Öbürlerine, <<Kent boyunca onu izleyin ve kimseye acımadan, kimseyi esirgmeden öldürün>> dediğini duydum.

Ezk 9 6 <<Yaşlıyı, genci, genç kızı, kadını, çocukları öldürün. Yalnız alınlarında işaret olanlara dokunmayın. İşe tapınağımdan başlayın.>> Onlar da tapınağın önünde duran İsrail ileri gelenlerinden işe başladılar.

Ezk 9 7 Onlara, <<Tapınağı kirletin, avlularını cesetlerle doldurun. Haydi başlayın!>> dedi. Bunun üzerine onlar gidip kenttekileri öldürmeye başladılar.

Ezk 9 8 Onlar halkı öldürürken ben tek başıma kaldım. Yüzüstü yere kapanıp, <<Ah, ey Egemen RAB! Öfkeni Yeruşalim üzerine boşaltırken, geri kalan bütün İsraillileri de mi yok edeceksin?>> diye haykırdım.

Ezk 9 9 <<İsrail ve Yahuda halkının günahı pek büyük>> diye karşılık verdi, <<Ülke kan, kent haksızlık dolu. Onlar, <RAB ülkeyi bıraktı, RAB görmüyor> diyorlar.

Ezk 9 10 Ben de onlara acımayacak, onları esirgemeyeceğim. Yaptıklarını kendi başlarına getireceğim.>>

Ezk 9 11 Derken keten giysili, belinde yazı takımı olan adam, <<Buyruklarını yerine getirdim>> diye haber verdi.

Ezk 10 1 Baktım, Keruvların başı üzerindeki kubbenin üzerinde laciverttaşından tahta benzer bir nesne gördüm.

Ezk 10 2 RAB keten giysili adama, <<Keruvların altındaki tekerleklerin arasına gir. Avuçlarını Keruvların arasındaki ateş közleriyle doldurup kentin üzerine közleri saç>> dedi. Adamın oraya girdiğini gördüm.

Ezk 10 3 Adam oraya girdiğinde, Keruvlar tapınağın güney tarafında duruyordu. Bulut tapınağın iç avlusunu doldurdu.

Ezk 10 4 RABbin görkemi Keruvların üzerinden ayrılıp tapınağın eşiğine gitti. Tapınak bulutla doldu. Avlu RABbin görkeminin parıltısıyla doluydu.

Ezk 10 5 Keruvların kanatlarının sesi dış avludan bile duyuluyordu; tıpkı Her Şeye Gücü Yeten Tanrının sesi gibiydi.

Ezk 10 6 RAB keten giysili adama, <<Keruvlardan ve tekerleklerin arasından ateş al>> diye buyurunca, adam oraya girip bir tekerleğin yanında durdu.

Ezk 10 7 Sonra Keruvlardan biri aralarındaki ateşe elini uzattı, biraz ateş alıp keten giysili adamın avuçlarına koydu. Adam ateşi alıp oradan ayrıldı.

Ezk 10 8 Keruvların kanatları altında insan eline benzer bir şekil göründü.

Ezk 10 9 Baktım, her Keruvun yanında birer tane olmak üzere dört tekerlek gördüm. Tekerlekler sarı yakut gibi parılıyordu.

Ezk 10 10 Dördü de birbirine benziyor, iç içe girmiş bir tekerleği andırıyordu.

Ezk 10 11 Hareket edince Keruvların baktıkları dört yönden birine doğru, sağa sola dönmekten ilerliyordu. Ön tekerlek nereye yönelirse, öbür tekerlekler de onun ardınca gidiyordu.

Ezk 10 12 Keruvların bedenleri -sırtları, elleri, kanatları- ve dördünün de tekerlekleri çepeçevre gözlerle doluydu.

Ezk 10 13 Tekerleklerle <<Dönen tekerlekler>> dendiğini duydum.

Ezk 10 14 Her Keruvun dört yüzü vardı: Birinci yüz öküz yüzüne, ikinci si insan yüzüne, üçüncüsü aslan yüzüne, dördüncüsü kartal yüzüne benziyordu.

Ezk 10 15 Keruvlar yukarıya doğru yükseldi. Bunlar daha önce Kevâr Irmağı kıyısında gördüğüm canlı yaratıklardı.

Ezk 10 16 Keruvlar hareket edince, yanlarındaki tekerlekler de hareket ediyor, Keruvlar yerden yükselmek için kanatlarını açınca, tekerlekler de yanlarından ayrılıyordu.

Ezk 10 17 Keruvlar durduğunda onlar da duruyor, Keruvlar yerden yükseldiğinde onlar da yükseliyordu. Çünkü yaratıkların ruhu tekerleklerdeydi.

Ezk 10 18 RABbin görkemi tapınağın eşliğinden ayrılıp Keruvların üzerinde durdu.

Ezk 10 19 Ben bakarken Keruvlar kanatlarını açıp yerden yükseldi, tekerlekler de onlarla yükseldi. RABbin Tapınağının Doğu Kapısının girişinde durdular. İsrail Tanrısının görkemi onların üzerindeydi.

Ezk 10 20 Kevâr Irmağı kıyısında, İsrail Tanrısının altında gördüğüm ve Keruvlar olduğunu anladığım canlı yaratıklar bunlardı.

Ezk 10 21 Her birinin dört yüzü, dört kanadı vardı. Kanatlarının altında insan elini andıran bir şey vardı.

Ezk 10 22 Yüzleri Kevâr Irmağı kıyısında gördüğüm yüzlere benziyordu. Her biri dosdoğru ilerliyordu.

Ezk 11 1 Ruh beni yine yukarıya kaldırıp RABbin Tapınağının Doğu Kapısına götürdü. Kapının giriş bölümünde yirmi beş adam vardı. Aralarında halkın önderlerinden Azzur oğlu Yaazanyayı, Benaya oğlu Pelatyayı gördüm.

Ezk 11 2 RAB bana, <<İnsanoğlu, bunlar kötülük tasarlayan ve bu kentte kötü öğüt veren adamlardır>> dedi,

Ezk 11 3 <<Onlar, <Yıkım yakın değil, ev yapmanın zamanıdır. Bu kent kazan, biz de etiz> diyorlar.

Ezk 11 4 Bundan ötürü onları uyar, ey insanoğlu, onları uyar.>>

Ezk 11 5 Sonra RABbin Ruhu üzerime inip şunları söylememi buyurdu: <<RAB şöyle diyor: Ey İsrail halkı, neler söylediğinizi ve neler düşündüğünüzü bilirim.

Ezk 11 6 Bu kentte birçok kişi öldürdünüz, kentin sokaklarını ölümlerle doldurdunuz.

Ezk 11 7 <<Bundan ötürü Egemen RAB şöyle diyor: Oraya attığınız ölümler et, kent de kazandır. Ama sizi kentin dışına süreceğim.

Ezk 11 8 Kılıçtan korkunuz, ama ben üzerinize kılıç göndereceğim. Egemen RAB böyle diyor.

Ezk 11 9 Sizi kentten çıkarıp yabancıların eline teslim edeceğim. Sizi cezalandıracağım.

Ezk 11 10 Kılıçla öldürüleceksiniz. Sizi İsrail sınırında cezalandıracağım. O zaman benim RAB olduğumu anlayacaksınız.

Ezk 11 11 Bu kent sizin için kazan olmayacak, siz de onun içinde et olmayacaksınız. Sizi İsrail sınırında cezalandıracağım.

Ezk 11 12 O zaman benim RAB olduğumu anlayacaksınız. Kurallarımı izlemediğiniz, ilkelere uymadınız; çevrenizdeki ulusların ilkelere uydunuz.>>

Ezk 11 13 Ben peygamberlikte bulunurken Benaya oğlu Pelatya öldü. Yüzüstü yere kapanıp, <<Ah, ey Egemen RAB! Geri kalan İsraillileri büsbütün mü yok edeceksin?>> diye yüksek sesle haykırdım.

Ezk 11 14 RAB bana şöyle seslendi:

Ezk 11 15 <<Ey insanoğlu, Yeruşalimde yaşayanlar senin kardeşlerin, akrabaların ve öbür İsrailliler için, <Onlar RABden uzaklar, bu ülke mülk olarak bize verildi> demişler.>>

Ezk 11 16 <<Bu yüzden de ki, <Egemen RAB şöyle diyor: Onları uzaktaki uluslar arasına gönderdim, ülkeler arasına dağıttım. Öyleyken gittikleri ülkelerde kısa süre için onlara barınak oldum.>

Ezk 11 17 <<De ki, <Egemen RAB şöyle diyor: Sizi uluslar arasından toplayacak, dağılmış olduğunuz ülkelerden geri getirecek, İsrail ülkesini yeniden size vereceğim.>

Ezk 11 18 <<Ülkeye dönecek, tiksindirici, iğrenç putları oradan söküp atacaklar.

Ezk 11 19 Onlara tek bir yürek vereceğim, içlerine yeni bir ruh koyacağım. İçlerindeki taş yüreği çıkarıp onlara etten bir yürek vereceğim.

Ezk 11 20 O zaman kurallarımı izleyecek, ilkelere uymaya özen gösterecekler. Onlar halkım olacak, ben de onların Tanrısı olacağım.

Ezk 11 21 Tiksindirici, iğrenç putlara gönülden yönelenlere gelince, yaptıklarının aynısını başlarına getireceğim. Böyle diyor Egemen RAB.>>

Ezk 11 22 Keruvlar kanatlarını açtı, tekerlekler yanlarında duruyordu. İsrail Tanrısının görkemi onların üzerindeydi.

Ezk 11 23 RABbin görkemi kentin ortasından yükselip kentin doğusundaki dağa

kondurdu.
Ezk 11 24 Görümde Tanrının Ruhu beni yukarı kaldırıp Kildan ülkesindeki sürgünlerin yanına götürdü. Sonra gördüğüm görünüm kayboldu.
Ezk 11 25 Ben de RAB'bin bana gösterdiği her şeyi sürgündekilere anlattım.
Ezk 12 1 RAB bana şöyle seslendi:
Ezk 12 2 «İnsanoğlu, asi bir halkın arasında yaşıyorsun. Gözleri varken görmüyor, kulakları varken işitmiyorlar. Çünkü bu halk asidir.
Ezk 12 3 «Sen, insanoğlu, sürgüne gidecekmiş gibi eşyanı toplu, onların gözü önünde, gündüzün yola çık, bulunduğun yerden başka bir yere git. Kim bilir, asi bir halk olmalarına karşın seni görüp anlayabilirler.
Ezk 12 4 Gündüzün, halkın gözü önünde topladığın sürgün eşyanı çıkar. Akşam yine onların gözü önünde sürgüne giden biri gibi yola çık.
Ezk 12 5 Onlar seni izlerken duvarı delip eşyanı çıkar.
Ezk 12 6 Seni izlerlerken eşyanı sırtlayıp karanlıkta taşı. Ülkeyi görmemek için yüzünü ört. Çünkü yapacakların İsrail halkı için bir uyarı olacaktır.»
Ezk 12 7 Bana verilen buyruk uyarınca davrandım. Gündüzün sürgüne gidecekmiş gibi eşyalarımı çıkardım. Akşam elimle duvarı deldim. Eşyalarımı karanlıkta çıkarıp onlar izlerken sırtımda taşıdım.
Ezk 12 8 Ertesi sabah RAB bana seslendi:
Ezk 12 9 «İnsanoğlu, o asi İsrail halkı sana, «Ne yapıyorsun?» diye sormadı mı?
Ezk 12 10 «Onlara de ki, «Egemen RAB şöyle diyor: Yerusolimdeki önder ve orada yaşayan bütün İsrail halkına ilişkin bir bildiridir bu.
Ezk 12 11 Ben sizin için bir uyarıyı» de. Sana yaptığının tıpkısı onlara da yapılacak. Tutsak olarak sürgüne gidecekler.
Ezk 12 12 «Onların önderi karanlıkta eşyasını sırtında taşıyarak yola koyulacak. Eşyasını çıkarmak için duvarda bir gedik açacak. Ülkeyi görmemek için yüzünü örtecek.
Ezk 12 13 Onun üzerine ağımy atacağım, kurduğum tuzağa düşecek. Onu Babil'e, Kildan ülkesine götüreceğim, ama ülkeyi göremeden orada ölecek.
Ezk 12 14 Çevresindekilerin tümünü -yardımcılarını, ordusunu- dünyanın dört bucağına dağıtacağım. Yalın kılıç onların peşlerine düşeceğim.
Ezk 12 15 Onları uluslar arasına dağıtıp ülkelere sürdüğümde, benim RAB olduğumu anlayacaklar.
Ezk 12 16 Gittikleri uluslarda yaptıkları bütün iğrenç uygulamaları anlatmaları için aralarından birkaç kişiyi kılıçtan, kıtlıktan, salgın hastalıktan sağ bırakacağım. Böylece benim RAB olduğumu anlayacaklar.»
Ezk 12 17 RAB bana şöyle seslendi:
Ezk 12 18 «İnsanoğlu, yiyeceğini titreyerek ye, suyunu korkudan ürpererek iç.
Ezk 12 19 Ülkede yaşayan halka de ki, «Egemen RAB İsrail ve Yerusolimde yaşayanlar için şöyle diyor: Yiyeceklerini umutsuzluk içinde yiyecek, sularını şaşkınlık içinde içecekler. Orada yaşayanların yaptığı zorbalık yüzünden ülke ıssız bırakılacak.
Ezk 12 20 Halkın içinde yaşadığı kentler yakılacak, ülke çöle dönüşecek. O zaman benim RAB olduğumu anlayacaksınız.»
Ezk 12 21 RAB bana şöyle seslendi:
Ezk 12 22 «İnsanoğlu, İsrailde yaygın olan, «Günler geçiyor, her görünüm boşa çıkıyor» deyişinin anlamı nedir?
Ezk 12 23 Onlara de ki, «Egemen RAB şöyle diyor: Ben bu deyişe son vereceğim. Bundan böyle İsrailde bir daha söylenmeyecek.» Yine onlara de ki, «Her görünümün yerine geleceği günler yaklaştı.
Ezk 12 24 Artık İsrail halkı arasında yalan görünüm ya da aldatıcı falcılık olmayacak.
Ezk 12 25 Ama ben RAB, ne dersem gecikmeden olacak. Siz, ey asi İsrail halkı, söylediklerimin tümünü sizin günlerinizde yerine getireceğim. Böyle diyor Egemen RAB.»
Ezk 12 26 RAB bana şöyle seslendi:
Ezk 12 27 «İnsanoğlu, İsrail halkı, «Onun gördüğü görünüm uzak günler için, peygamberlik sözleri de uzak gelecekle ilgili» diyor.
Ezk 12 28 «Bundan ötürü onlara de ki, «Egemen RAB şöyle diyor: Söylediğim sözlerden hiçbirini artık gecikmeyecek, ne dersem olacak. Böyle diyor Egemen RAB.»
Ezk 13 1 RAB bana şöyle seslendi:
Ezk 13 2 «İnsanoğlu, peygamberlikte bulunan İsrail peygamberlerine karşı sen peygamberlik et. Kendiliğinden peygamberlik eden o peygamberlere de ki, «RABbin sözüne kulak verin!
Ezk 13 3 Egemen RAB şöyle diyor: Hiçbir görünüm görmemiş ama kurdukları hayaller uyarınca davranan akılsız peygamberlerin vay başına!
Ezk 13 4 Ey İsrail, peygamberlerin yıkıntıları arasındaki çakallara benziyor.
Ezk 13 5 RABbin gününde İsrail halkının savaşta direnmesi için gidip duvardaki gedi kleri onarmadınız.
Ezk 13 6 Onların görümleri uydurmadır. Yaptıkları yalan peygamberliklere RABbin sözüdür diyorlar. Oysa onları ben göndermedim. Yine de söylediklerinin yerine geleceğini umuyorlar.
Ezk 13 7 Ben söylemediğim halde, RABbin sözüdür diyorsunuz. Oysa gördüğünüz

görömler uydurma, yaptığınız falcılık yalan değil mi?

Ezk 13 8 << «Bu yüzden Egemen RAB şöyle diyor: Söylediğiniz boş sözler,

gördüğünüz yalan görömlerden ötürü size karşıyım. Böyle diyor Egemen RAB.

Ezk 13 9 Elim uydurma görüm gören, yalan yere falcılık eden peygamberlere karşı olacak. Onlar halkımın topluluğunda bulunmayacak, İsrail halkının kütüğüne yazılmayacak, İsrail ülkesine girmeyecekler. O zaman benim Egemen RAB olduğumu anlayacaksınız.

Ezk 13 10 << «Esenlik yokken esenlik diyerek halkımı aldatıyorlar. Biri dayanıksız bir duvar yapınca, sahte peygamberler üzerine siva vuruyorlar.

Ezk 13 11 Duvarı sıvayanlara de ki: Duvar yıkılacak; sağanak yağmur yağacak, ardından dolu yağdıracağım. Şiddetli bir rüzgar çıkıp duvara karşı esecek.

Ezk 13 12 Duvar çökünce size, nerede duvara vurduğunuz siva demeyecekler mi?

Ezk 13 13 << «Onun için Egemen RAB şöyle diyor: Öfkemden duvarı yerle bir etmek için şiddetli bir rüzgar göndereceğim; kızgınlığımdan sağanak yağmur ve dolu yağdıracağım.

Ezk 13 14 Siva vurduğunuz duvarı yıkıp yerle bir edeceğim. Temeli açılıp ortaya çıkacak. Yıkılacak ve altında yok olacaksınız. O zaman benim RAB olduğumu anlayacaksınız.

Ezk 13 15 Böylece öfkemi duvarın ve duvara siva vuranların üzerine boşaltacağım. Size duvar da duvara siva vuran da Yeruşalimde esenlik yokken esenlik görümleri gören İsraili peygamberler de yok oldu diyeceğim. Egemen RAB böyle diyor.» >>

Ezk 13 17 <<«Sen, ey insanoğlu, kendiliğinden peygamberlik eden halkının kızlarına yüzünü çevir. Onlara karşı peygamberlik et.

Ezk 13 18 De ki, «Egemen RAB şöyle diyor: İnsanları tuzağa düşürmek için herkese bilek bağı diken, her boyda baş örtüsü yapan kadınların vay başına! Kendi canınızı korurken halkımın canını mı tuzağa düşüreceklersiniz?

Ezk 13 19 Birkaç avuç arpayla birkaç dilim ekmek için halkımın arasında beni küçük düşürdünüz. Yalana kulak veren halkıma yalan söyleyerek ölümü hak etmemiş canları öldürdünüz, ölümü hak etmiş canları yaşattınız.

Ezk 13 20 << «Bundan ötürü Egemen RAB şöyle diyor: İnsanları kuş gibi tuzağa düşüren sihirli bilek bağlarınıza karşıyım. Onları bileklerinizi koparacağım. Kuş gibi tuzağa düşürdüğünüz insanları özgür kılacağım.

Ezk 13 21 Örtülerinizi yırtacak, halkımı elinizden kurtaracağım. Bir daha tuzağınıza düşmeyecekler. O zaman benim RAB olduğumu anlayacaksınız.

Ezk 13 22 Madem incitmek istemediğim doğru kişinin cesaretini yalanlarınızla kırdınız ve canını kurtarmak için kötü kişiyi kötü yolundan dönmeye yüreklendirdiniz,

Ezk 13 23 bir daha uydurma görömler görmeyecek, falcılık etmeyeceksiniz. Halkımı elinizden kurtaracağım. O zaman benim RAB olduğumu anlayacaksınız.» >>

Ezk 14 1 İsrail ileri gelenlerinden kimisi gelip yanıma oturdu.

Ezk 14 2 O sırada RAB bana şöyle seslendi:

Ezk 14 3 <<«İnsanoğlu, bu adamların yüreği putlara bağlı. Diktikleri putların kendilerini günaha sokmasına olanak veriyorlar. Öyleyse onların bana danışmasına izin vermeli miyim?

Ezk 14 4 Bunun için onlarla konuş ve de ki, «Egemen RAB şöyle diyor: Yüreğini puta bağlayan, diktiği putun kendisini günaha sokmasına olanak veren, sonra da peygambere danışmaya gelen her İsrailiye putlarının çokluğuna göre ben RAB kendim karşılık vereceğim.

Ezk 14 5 Bunu, putları yüzünden bana sırt çeviren İsrail halkının yüreğini yeniden kendime çekmek için yapacağım.» >>

Ezk 14 6 <<«Bu yüzden İsrail halkına de ki, «Egemen RAB şöyle diyor: Geri dönün! Putlarınızdan vazgeçin, iğrenç uygulamalarınızı bırakın!

Ezk 14 7 << «İsrail halkından biri ya da İsrailde yaşayan bir yabancı benden ayrılır, yüreğini putlara bağlar, diktiği putların kendisini günaha sokmasına olanak verir, sonra da bana danışmak üzere bir peygambere giderse, ben RAB kendim ona karşılık vereceğim.

Ezk 14 8 O kişiye karşı çıkacağım. Onu bir belirti, bir alay konusu yapıp halkımın arasından atacağım. O zaman benim RAB olduğumu anlayacaksınız.

Ezk 14 9 << «Bir peygamber ayartılır da bir söz söylerse, onu ayartan benim. Elimi ona karşı uzatacağım, onu halkım İsrailin arasından çıkarıp yok edeceğim.

Ezk 14 10 Suçlarının cezasını çecekler. Peygamber de ona danışan da aynı şekilde cezalandırılacak.

Ezk 14 11 Böylece İsrail halkı bir daha benden ayrılmayacak, günahlarıyla kendilerini kirliletmeyecekler. Onlar halkım olacaklar, ben de onların Tanrısı olacağım. Egemen RAB böyle diyor.» >>

Ezk 14 12 RAB bana şöyle seslendi:

Ezk 14 13 <<«İnsanoğlu, eğer bir ülke bana sadakatsizlik eder, günah işlerse, ben de o ülkeye karşı elimi uzatır, onu her türlü yiyecekten yoksun bırakır, üzerine kıtlık gönderir, insanları ve hayvanları yok edersem;

Ezk 14 14 şu üç adam -Nuh, Daniel, Eyüp- orada olsalar bile, doğruluklarıyla ancak kendi canlarını kurtarabilirler. Egemen RAB böyle diyor. olduğundan bildiğimiz Peygamber Daniel olmayabilir.

Ezk 14 15 <<«Ya da ülkeye yabancı hayvanlar gönderirsem ve ülkeyi kimsesiz bırakırlarsa, ülke viraneye döner, hayvanlar yüzünden kimse içinden geçemezse;

Ezk 14 16 Varlığım hakkı için diyor Egemen RAB, bu üç kişi o ülkede yaşasa bile, ne oğullarını ne de kızlarını kurtarabilirler. Ancak kendi canlarını kurtarabilirler. Ülke ise viraneye döner.

Ezk 14 17 <<«Ya da o ülkeye kılıç gönderir, «Kılıç ülkeyi yarsın» der, oradaki

insanları ve hayvanları yok edersem;
Ezk 14 18 varlığım hakkı için diyor Egemen RAB, bu üç kişi orada olsa bile, ne oğullarını ne de kızlarını kurtarabilirler. Ancak kendi canlarını kurtarabilirler.
Ezk 14 19 <<0 ülkeye salgın hastalık gönderir, kan dökerek öfkemi yağdırır, oradaki insanları ve hayvanları yok edersem;
Ezk 14 20 varlığım hakkı için diyor Egemen RAB, Nuh, Daniel ve Eyüp orada olsa bile, ne oğullarını ne de kızlarını kurtarabilirler. Doğruluklarıyla ancak kendi canlarını kurtarabilirler.
Ezk 14 21 <<Egemen RAB şöyle diyor: Yerusəlimdeki insanları ve hayvanları yok etmek için üzerine dört ağır yargımı -kılıcı, kıtlığı, yabancı hayvanları, salgın hastalığı- gönderdiğimde daha neler neler olacak!
Ezk 14 22 Orada sağ bırakılacak kimi oğullarınız, kızlarınız olacak, çıkıp yanınıza gelecekler. Onların davranışlarını ve yaptıklarını görünce, Yerusəlimin başına getirdiğim yıkımdan ve her tür felaketten avuntu bulacaksınız.
Ezk 14 23 Onların davranışlarını ve yaptıklarını görünce avutulacak, Yerusəlim'in başına getirdiklerimin amaçsız olmadığını anlayacaksınız. Egemen RAB böyle diyor.>>
Ezk 15 1 RAB bana şöyle seslendi:
Ezk 15 2 <<İnsanoğlu, asma odununun herhangi bir orman ağacının dalından daha fazla değeri var mı?
Ezk 15 3 Asma odunundan yararlı bir şey yapılabilir mi? Ya da üzerine eşya asmak için ondan askı yaparlar mı?
Ezk 15 4 Yakıt olarak ateşe atılır da ateş odunun iki ucunu yakıp ortasını kömürleştirince, işe yarar mı?
Ezk 15 5 Yanmadan önce işe yaramadıysa, yanıp kömür haline geldikten sonra bir işe yarar mı?
Ezk 15 6 <<Bu nedenle Egemen RAB şöyle diyor: Orman ağaçları arasında asma odunu nasıl yakıt olarak ateşe verdimse, Yerusəlimde yaşayan halka da aynıını yapacağım.
Ezk 15 7 Onlara yüz çevireceğim. Şimdi ateşten kurtulsalar bile, ateş onları yine de yakıp yok edecek. Onlara yüz çevirince, benim RAB olduğumu anlayacaksınız.
Ezk 15 8 Ülkeyi viraneye çevireceğim. Çünkü bana sadakatsizlik ettiler. Egemen RAB böyle diyor.>>
Ezk 16 1 RAB bana şöyle seslendi:
Ezk 16 2 <<İnsanoğlu, Yerusəlime yaptığı iğrenç uygulamaları bildir.
Ezk 16 3 De ki, <Egemen RAB Yerusəlime şöyle diyor: Kökenin ve doğumun açısından Kenan ülkesindensin; baban Amorlu, annense Hititliydi.
Ezk 16 4 Doğduğun gün göbek bağın kesilmedi, temizlemek için seni yıkadılar, tuzla ovaladılar, kundağa sarmadılar.
Ezk 16 5 Kimse bunlardan birini yapacak kadar sana acımadı, sevecenlik göstermedi. Senden tiksindikleri için doğduğun gün seni kıra attılar.
Ezk 16 6 << <Yanımdan geçtim, senin kendi kanının içinde kımlıdandığını gördüm. Kendi kanının içindeyken yaşa! dedim. Evet, Kendi kanının içindeyken yaşa! dedim.
Ezk 16 7 Kırdı yetişen bir bitki gibi seni geliştirdim. Geliştin, büyüdün, kusursuz bir güzelliğe eriştin. Göğüslerin oluştu, saçların uzadı. Ama çıplı çıplaktın.
Ezk 16 8 << <Yine yanımdan geçtim, sana baktım, sevgi çağındı. Giysimin eteğini üzerine serdim, çıplaklığını örttüm. Sana ant içtim, seninle antlaşma yaptım. Egemen RAB böyle diyor. Ve benim oldun.
Ezk 16 9 << <Seni yıkadım, üzerindeki kanı temizledim, derine zeytinyağı sürdüm.
Ezk 16 10 Sana işlemeli giysiler giydirdim, deriden fı çarık verdim. Beline ince keten kuşak bağladım, seni pahalı giysilerle örttüm,
Ezk 16 11 takılarla süsledim. Bileklerine bilezikler, boynuna gerdanlık taktım.
Ezk 16 12 Burnuna halka, kulaklarına küpeler, başına görkemli bir taç taktım.
Ezk 16 13 Altınla gümüşle süsle; giysilerin ince ketenden, pahalı, işlemeli kumaştandı. İnce unla, balla, zeytinyağıyla besle; Gitgide güzelleştin, krallığa yaraştın.
Ezk 16 14 Güzelliğinden ötürü ünün uluslar arasında yayıldı. Çünkü seni görkemimle donattığım için güzelliğin kusursuzdu. Egemen RAB böyle diyor.
Ezk 16 15 << <Ama sen güzelliğine güvendin, ününü kullanarak fahişelik ettin. Her geçene gönlünü kaptırdın, kendini teslim ettin.
Ezk 16 16 Giysilerinden alıp kendine süslü tapınma yerleri yaptın, oralarda fahişelik ettin. Böylesi ne olmuştur, ne de olacaktır.
Ezk 16 17 Sana verdiğim altın, gümüş süslerden erkek suretleri yaptın, onlarla fahişelik ettin.
Ezk 16 18 İşlemeli giysilerini alıp onların üzerine örttün. Onlara zeytinyağımı, buhurumu sundun.
Ezk 16 19 Yemen için sağladığım yiyeceği -ince unu, zeytinyağını, balı- güzel kokulu bir sunu olarak onlara sundun. Böyle yaptın diyor Egemen RAB.
Ezk 16 20 << <Bana doğurduğun oğulları, kızları alıp yiyecek olarak putlara kurban ettin. Fahişelik etmen yetmiyormuş gibi,
Ezk 16 21 çocuklarımı kesip sunu olarak ateşte putlara kurban ettin.
Ezk 16 22 Bütün iğrenç uygulamalarını, fahişeliklerini yaparken gençlik günlerini, çıplı çıplak olduğun, kanının içinde kımlıdandığın zamanı anımsamadın.

Ezk	16	23	<< <Egemen RAB, vay, vay başına diyor! Yaptığın kötülöklere ek olarak,
Ezk	16	24	kendine fuhuş yuvaları kurdun, bütün meydanlarda yüksek tapınma
yerleri yaptın.			
Ezk	16	25	Her yolun başına kendin için yüksek tapınma yerleri kurdun,
güzelliğini kirl ettin, her geçene kendini teslim ettin, fahişeliklerini artırdın.			
Ezk	16	26	Şehvet düşkünü komşuların Mısırlılarla fahişelik ettin.
Fahişeliklerini artırmakla beni öfkelenlendirdin.			
Ezk	16	27	İşte bu yüzden elimi sana karşı uzattım, yiyecek payını azalttım.
Ahlaksız davranışından utanç duyan düşmanların Filist kızları dilediklerini yapsınlar diye			
seni onlara teslim ettim.			
Ezk	16	28	Asurlularla da fahişelik ettin, çünkü doymamıştın. Evet, onlarla
fahişelik ettin, yine doymadın.			
Ezk	16	29	Fahişeliğini ticaret diyarı olan Kildan ülkesine dek artırdın, yine de
doymadın.			
Ezk	16	30	<< <Bütün bunları yaparken yüreğin ne kadar yıpranmış> diyor Egemen
RAB, <yüzsüz bir fahişe gibi davrandın!			
Ezk	16	31	Her yolun başına fuhuş yuvaları kurarken, bütün meydanlarda yüksek
tapınma yerleri yaparken, fahişe gibi bile değildin, ücretini küçümsedin.			
Ezk	16	32	<< <Kocasının yerine yabancıları yeğleyen, zina eden bir kadındın!
Ezk	16	33	Fahişelere ücret ödenir. Oysa sen bütün oynaşlarına armağanlar
dağıttın. Fahişelik etmek için her yandan sana gelsinler diye rüşvet verdin.			
Ezk	16	34	Fahişeliğinde öbür kadınlara benzemiyorsun. Çünkü fahişelik edesin
diye kimse senin peşine düşmüyor. Ücret ödeyen sensin, kimse sana ücret ödemiyo. Bu yüzden			
öbürlerine benzemiyorsun.			
Ezk	16	35	<< <Bu nedenle, ey fahişe, RABbin sözünü dinle!
Ezk	16	36	Egemen RAB şöyle diyor: Yüzsüzlüğün ortaya döküldüğü, oynaşlarınla
fahişelik ederken çıplaklığın meydana çıktığı için, bütün iğrenç putların yüzünden, onlara			
çocuklarının kanını verdiğin için,			
Ezk	16	37	düşüp kalktığın bütün oynaşlarını -sevdiklerini de nefret ettiklerini
de- toplayacağım. Sana karşı onları her yandan toplayacak, çıplaklığını onların önüne			
sereceğim; bütün çıplaklığını görecekler.			
Ezk	16	38	Sana zina eden, kan döken kadınlara verilen cezayı vereceğim. Kanını
akıtarak seni öfkemin ve kıskançlığımın öcüne terk edeceğim.			
Ezk	16	39	Seni oynaşlarının eline teslim edeceğim. Fuhuş yuvalarını yıkacak,
yüksek tapınma yerlerini bozacaklar. Üzerindeki giysileri soyacak, güzel mücevherlerini alıp			
seni çırılçıplak bırakacaklar.			
Ezk	16	40	Halkı sana karşı kışkırtacaklar. Seni taşılayacak, kılıçlarıyla delik
deşik edecekler.			
Ezk	16	41	Evlerini ateşe verecek, seni birçok kadının gözü önünde
yargılayacaklar. Fahişeliklerine son vereceğim, artık oynaşlarına ücret ödemeyeceksin.			
Ezk	16	42	Böylece sana karşı öfkem yatışacak, kıskançlığım dinecek. Susacak, bir
daha öfkelenmeyeceğim.			
Ezk	16	43	<< <Madem gençlik günlerini anımsamadın, yaptıklarıyla beni
öfkelenlendirdin, ben de yaptıklarını senin başına getireceğim. Böyle diyor Egemen RAB. Bu iğrenç			
uygulamalarına ek olarak ahlaksızlık da ettin.			
Ezk	16	44	<< <Herkes senin için şu deyişi söyleyecek: Annesi nasılsa kızı da
öyle.			
Ezk	16	45	Sen kocasından ve çocuklarından tiksinen annenin kızıydın; kocalarından
ve çocuklarından tiksinen kızkardeşlerinin kızkardeşisin. Annen Hiitli, baban Amorlu ydu.			
Ezk	16	46	Kızlarıyla senin kuzeyinde yaşayan Samiriye ablan, kızlarıyla senin
güneyinde yaşayan Sodom kızkardeşindir.			
Ezk	16	47	Sen yalnız onların yolunda yürümekle, onların iğrenç uygulamalarına
uymakla kalmadın, bütün yaptıklarıyla kısa sürede onlardan daha büyük kötölük ettin.			
Ezk	16	48	Varlığım hakkı için diyor Egemen RAB, kızkardeşin Sodomla kızları,
kızlarınla senin yaptıklarını asla yapmadılar.			
Ezk	16	49	<< <Kızkardeşin Sodomun günahı şuydu: Kendisi de kızları da
gururluydu, ekmeğe doymuşlardı, umursamazlardı. Düşküne, yoksula yardım elini uzatmadılar.			
Ezk	16	50	Kendilerini beğenmişlerdi. Önümde iğrenç şeyler yaptılar. Bu nedenle,
gördüğün gibi onları önümden süpürüp attım.			
Ezk	16	51	Samiriye işlediğin günahın yarısını bile işlemedi. Sen onlardan çok
daha iğrenç şeyler yaptın. Yaptığın iğrençliklerle kızkardeşlerini suçsuz çıkardın.			
Ezk	16	52	Düseyeğin utanca katlanacaksın. Çünkü kızkardeşlerini haklı gibi
gösterdin. İşlediğin günahlar onlarınkinden daha iğrenç olduğundan senin yanında suçsuz			
kalıyorlar. Bunun için utan ve düşeyeğin utanca katlan. Çünkü kızkardeşlerini suçsuz çıkardın!			
Ezk	16	53	<< <Sodomla kızlarını, Samiriyeyle kızlarını, onlarla birlikte de seni
eski gönencine kavuşturacağım.			
Ezk	16	54	Utanca boğulacaksın. Bütün yaptıklarından ötürü kızkardeşlerine avuntu
olacak ve utanacaksın.			
Ezk	16	55	Kızkardeşlerin Sodom ve Samiriye ile kızları eski durumlarına
dönecekler; kızlarınla sen de öyle.			
Ezk	16	56	Kötülüğün açığa çıkmadan önce, gururlu olduğun günlerde kızkardeşin
Sodomun adını bile anmıyordun. Şimdi sen de Edom kızlarıyla komşuları ve Filist kızlarınca			

-çevrende seni ne alay edenlerce- küçümseni yorsun.
Ezk 16 58 Ahlsızlığının ve yaptığın iğrençliklerin sonuçlarına katlanacaksın.
RAB böyle diyor.
Ezk 16 59 << «Egemen RAB şöyle diyor: Seninle yaptığım antlaşmayı bozarak içtiğin andı küçümsedin. Ben de hak ettiğin biçimde seni cezalandıracağım.
Ezk 16 60 Gençlik günlerinde seninle yaptığım antlaşmayı anımsayacağım. Seninle sonsuza dek kalıcı bir antlaşma yapacağım.
Ezk 16 61 Büyük, küçük kızkardeşlerini yanına aldığı anda yaptıklarını anımsayacak ve utanacaksın. Seninle yaptığım antlaşmada olmadığı halde onları kızların olsunlar diye sana vereceğim.
Ezk 16 62 Seninle yeniden antlaşma yapacağım, benim RAB olduğumu anlayacaksın.
Ezk 16 63 Bütün yaptıklarını bağışladığımda, anımsayacak ve utanacaksın.
Utancından bir daha ağzını açmayacaksın. Egemen RAB böyle diyor.» >>
Ezk 17 1 RAB bana şöyle seslendi:
Ezk 17 2 <<«Ey insanoglu, İsrail halkına bir bilmece sor, simgesel bir öykü anlat.
Ezk 17 3 De ki, «Egemen RAB şöyle diyor: Kanatları uzun ve güçlü, renk renk tüylerle dolu iri bir kartal Lübnana geldi, bir sedir ağacının tepesine konup onu ele geçirdi.
Ezk 17 4 Ağacın tepesindeki filizleri koparıp ticaret ülkesine götürdü, tüccarlar kentine yerleştirdi.
Ezk 17 5 << «Ülkenin tohumundan alıp verimli toprağa ektiler; onu söğüt ağacı gibi akarsuların kıyısına diktiler.
Ezk 17 6 Tohum filizlenip yerde yayılan bodur bir asma oldu. Dalları kartala doğru yayıldı, kökleriye aşağıya, derine indi. Böylece dal salan, filiz veren bir asma oldu.
Ezk 17 7 << «Gel gelelim, kanatları güçlü, bol tüylü başka bir iri kartal da vardı. Asma bu kez dikildiği yerden köklerini bu kartala doğru çevirdi; sulasın diye dallarını ona doğru saldı.
Ezk 17 8 Dallansın, ürün versin, görkemli bir asma olsun diye akarsuların kıyısındaki verimli toprağa dikilmişti.»
Ezk 17 9 <<«Onlara de ki, «Egemen RAB şöyle diyor: Asma serpilecek mi? Kurusun diye ilk kartal kökünü söküp meyvesini koparmayacak mı? Asmanın yeni filizlenen bütün dalları kuruyacak. Kökünden söküp atmak için güçlü ele ya da büyük orduya gerek duyulmayacak.
Ezk 17 10 Evet, asma dikilmiş, ama serpilip gelişecek mi? Doğru rüzgarı ona çarpınca büsbütün kurumayacak mı? Evet, filizlendiği yerde solup kuruyacak.» >>
Ezk 17 11 RAB bana şöyle seslendi:
Ezk 17 12 <<«O asi halka de ki, «Bunların ne anlama geldiğini bilmiyor musunuz?» Onlara de ki, «Babil Kralı Yerusolime gitti; kralını, önderlerini tutsak alıp kendisiyle birlikte Babil'e götürdü.
Ezk 17 13 Sonra kralın soyundan gelen birini alıp ant içirerek onunla bir antlaşma yaptı. Ülkenin önderlerini de tutsak aldı.
Ezk 17 14 Öyle ki, ülke gerilesin, bir daha yükselmesin, ancak yaptığı antlaşmayı yerine getirerek yaşayabilsin.
Ezk 17 15 Ne var ki, Yahuda Kralı, kendisine at ve çok sayıda asker vermesi için Mısır'a elçiler göndererek Babil Kralına başkaldırdı. Yahuda Kralı başaracak mı? Böyle şeyler yapan kurtulur mu? Yaptığı antlaşmayı bozan kurtulur mu?
Ezk 17 16 << «Egemen RAB, varlığım hakkı için diyor, onu tahta oturtan kralın ülkesinde, Babil'de ölecek. Çünkü içtiği andı küçümsedi, yaptığı antlaşmayı bozdu.
Ezk 17 17 Babilliler birçok kişiyi yok etmek için toprak rampalar, kuşatma duvarları yaptığında, firavun güçlü ordusu ve büyük kalabalıklarla savaşta ona yardımcı olmayacak.
Ezk 17 18 Yaptığı antlaşmayı bozarak içtiği andı küçümsedi. Söz verdiği halde, bütün bunları yaptı. Bu yüzden kurtulmayacak.
Ezk 17 19 << «Bu nedenle Egemen RAB şöyle diyor: Varlığım hakkı için, bana içtiği andı küçümsediği, antlaşmamı bozduğu için onu cezalandıracağım.
Ezk 17 20 Ağımı gereceğim, tuzakıma düşecek. Onu Babil'e getirecek, bana sadakatsizliğinden ötürü orada yargılayacağım.
Ezk 17 21 En seçkin askerleri kılıçtan geçirilecek, sağ kalanlar dünyanın dört bucağına dağılacak. O zaman konuşanın ben RAB olduğumu anlayacaksınız.
Ezk 17 22 << «Egemen RAB şöyle diyor:
Sedir ağacının tepesinden
Bir filiz alıp dikeceğim.
En yüksek dallarından körpe bir çubuk koparıp
Yüksek, ulu bir dağın üzerine dikeceğim.
Onu İsrail'in en yüksek dağının üzerine dikeceğim.
Dal budak salıp ürün verecek,
Görkemli bir sedir ağacı olacak.
Her çeşit kuş dallarına tüneyecek,
Gölgesinde barınacak.
Ezk 17 24 Bütün orman ağaçları
Her yüksek ağacı bodurlaştırmanın,
Her bodur ağacı yükseltenin,
Her yeşil ağacı kurutanın

Ve kuru ağacı yeşertenin
Ben RAB olduğumu anlayacaklar.
Bunu ben RAB söylüyorum ve dediğimi yapacağım.> >>

Ezk	18	1	RAB bana şöyle seslendi:
Ezk	18	2	<<İsrail için, <Babal ar koruk yedi, Çocukların dişleri kamaştı> diyorsunuz. Bu deyişle ne demek istiyorsunuz? <<Varlığım hakkı için diyor Egemen RAB, İsrailde artık bu deyişi
Ezk	18	3	ağzınıza almayacaksınız.
Ezk	18	4	Her yaşayan can benimdir. Babanın canı da, çocuğun canı da benimdir.
Ezk	18	5	Ölecek olan, günah işleyen candır.
Ezk	18	6	<<Diyelim ki, adil ve doğru olanı yapan doğru bir adam var. Dağlarda putlara sunulan kurbandan yemez, İsrail halkının putlarına bel bağlamaz. Komşusunun karısını kirletmez, Âdet gören kadına yaklaşmaz.
Ezk	18	7	Kimseye haksızlık etmez, Rehin olarak aldığı nı geri verir, Soygunculuk etmez, Aç olana ekmeğini verir, Çıplağı giydendir.
Ezk	18	8	Faizle para vermez, Aşırı kâr gütm ez. Elini kötülükten çeker, İki kişi arasında doğrulukla yargılar.
Ezk	18	9	Kurallarımı izler, İlkelerimi özenle uygular. İşte böyle biri doğru kişidir. O yaşayacaktır. Egemen RAB böyle diyor.
Ezk	18	10	<<Diyelim ki, bu adamın zorba, kan döken, Kardeşine bunlardan birini yapan bir oğlu var.
Ezk	18	11	Babası bunlardan hiçbirini yapmazken, Oğul dağlarda putlara sunulan kurbandan yer, Komşusunun karısını kirletir.
Ezk	18	12	Düşküne, yoksula haksızlık eder, Soygunculuk eder, Rehini geri vermez. Putlara bel bağlar, İğrenç şeyler yapar.
Ezk	18	13	Faizle para verir, aşırı kâr güder. Böyle biri yaşayacak mı? Hayır, yaşamayacak! Bütün bu iğrençlikleri yapmıştır, öldürülecektir.
Ezk	18	14	Onun kanından kendisi sorumlu olacaktır. <<Diyelim ki, bu oğulun da bir oğlu olur ve babasının işlediği bütün
Ezk	18	15	günahları görür, Ama hiçbirini yapmaz; Dağlarda putlara sunulan kurbandan yemez, İsrail halkının putlarına bel bağlamaz, Komşusunun karısını kirletmez;
Ezk	18	16	Kimseye haksızlık etmez, Rehin almaz, Soygunculuk etmez, Aç olana ekmeğini verir, Çıplağı giydendir.
Ezk	18	17	Böyle biri elini kötülükten çeker, Faiz almaz, aşırı kâr gütm ez, Kurallarımı izler, İlkelerimi uygularsa, Babasının günahı yüzünden ölmeyecek, Kesinlikle yaşayacaktır.
Ezk	18	18	Ama babası kendi günahı yüzünden ölecektir. Çünkü zorbalık etti, kardeşini soydu, Halkı arasında iyi olmayanı yaptı.
Ezk	18	19	<<Ama siz, <Oğul neden babasının işlediği suçlardan sorumlu
Ezk	18	20	tutulmasın?> dersiniz. Bu oğul adil ve doğru olanı yapmış, bütün kurallarımı dikkatle
Ezk	18	21	izlemiştir. Böyle biri kesinlikle yaşayacaktır. Ölecek olan günah işleyen kişidir. Oğul babasının suçundan sorumlu
Ezk	18	22	tutulamaz, baba da oğlunun suçundan sorumlu tutulamaz. Doğru kişi doğruluğunun, kötü kişi
Ezk	18	23	kötülüğünün karşılığını alacaktır. <<Kötü kişi işlediği bütün günahlardan döner, buyruklarıma uyar, adil
Ezk	18	24	ve doğru olanı yaparsa, kesinlikle yaşayacak, ölmeyecektir.

Ezk	18	22	İşlediği günahlardan hiçbiri ona karşı anılmayacaktır. Doğruluğu sayesinde yaşayacaktır.
Ezk	18	23	Ben kötü kişinin ölümünden sevinç duymam, ancak kötü kişinin kötü yollarından dönüp yaşamasından sevinç duyarım. Egemen RAB böyle diyor.
Ezk	18	24	<<Doğru kişi doğruluğundan döner, günah işler, kötü kişinin yaptığı bütün iğrenç şeyleri yaparsa, yaşayacak mı? Onun yaptığı doğru işlerin hiçbiri anılmayacaktır. Sadakatsizliği yüzünden suçludur, günahları yüzünden ölecektir.
Ezk	18	25	<<Siz yine de, <Rabbin yolu doğru değil> diyorsunuz. Ey İsrail halkı, dinle: Benim yolum mu doğru değil? Doğru olmayan sizin yollarınız değil mi?
Ezk	18	26	Doğru kişi doğruluğundan döner de kötülük yaparsa, bu yüzden ölecek. Evet, işlediği günah yüzünden ölecektir.
Ezk	18	27	Ama kötü kişi, yaptığı kötülükten döner, adil ve doğru olanı yaparsa, canını kurtaracaktır.
Ezk	18	28	Çünkü isyanlarının farkına varıyor ve onlardan dönüyor. Böyle biri kesinlikle yaşayacak, ölmeyecektir.
Ezk	18	29	Öyleyken, İsrail halkı, <Rabbin yolu doğru değil> diyor. Ey İsrail halkı, benim yollarım mı doğru değil? Doğru olmayan sizin yollarınız değil mi?
Ezk	18	30	<<Bu yüzden, ey İsrail halkı, sizleri, her birinizi yolunuza göre yargılayacağım. Egemen RAB böyle diyor. Dönün! İsyenlarınızdan dönün! Günahın sizi yıkıma sürüklemesine izin vermeyin.
Ezk	18	31	İsyenlarınızı kendinizden uzaklaştırın. Yeni bir yürek, yeni bir ruh edin. Neden öleceksin, ey İsrail halkı?
Ezk	18	32	Çünkü ben kimsenin ölümünden sevinç duymam. Egemen RAB böyle diyor. Öyleyse günahınızdan dönün de yaşayın!>>
Ezk	19	1	<<Sen İsrail önderleri için şu ağıttı yak
Ezk	19	2	ve de ki, << <Annen neydi? Aslanlar arasında dişi bir aslan! Genç aslanlar arasında yatar, Yavrularını beslerdi. Büyüttüğü yavrulardan biri Genç bir aslan oldu. Avını kapıp parçalamayı öğrendi, İnsan yiyen bir aslan oldu. Haberi uluslar arasında duyuldu. Kurdukları tuzağa düştü, Onu çengellerle Mısır'a sürüklediler. Dişi aslan bekledi, umudunun boşa çıktığını görünce, Yavrularından başka birini alıp Genç bir aslan olarak yetiştirdi. Yavru aslanlar arasında dolaşmaya başladı, Genç bir aslan oldu. Avını kapıp parçalamayı öğrendi, İnsan yiyen bir aslan oldu. Onların kalelerini yıktı, Kentlerini viraneye çevirdi. Ülkede yaşayan herkes Onun kükreyişinden dehşete düştü. Kadınlarını tanıdı>>. Çevredeki uluslar üzerine geldiler, Ağlarını gerdiler, Onu tuzağa düşürdüler. Çengel takip onu kafese koydular Ve Babil Kralına götürdüler. İsrail dağlarında kükreyişi bir daha duyulmasın diye Onu gözetim altında tuttular. << <Annen su kıyısındaki bağında dikilmiş bir asma gibiydi. Bol su sayesinde dal budak saldı, Ürün verdi. Dalları kral asası olacak kadar güçlendi. Asma boy attı, Bulutlara dek yükseldi. Yüksekliği ve dallarının çokluğu Herkesçe görüldü. Ama onu öfkeyle kökünden söküp yere attılar. Doğu rüzgarı ürününü kuruttu. Güçlü dalları koparılıp kurudu, Ateş onları yakıp yok etti. Şimdi çöle, Kurak, susuz bir yere dikildi. Gövdesi ateş aldı, Filizini, ürününü yakıp yok etti. Kral asası olacak kadar güçlü dalı kalmadı.> Bu bir ağıttır ve ağıt olarak kalacaktır.>>

Ezk	20	1	Sürgünlüğümüzün yedinci yılı, beşinci ayın onuncu günü, İsrail ileri gelenlerinden bazı kişiler RABbe danışmak için gelip önüne oturdular.
Ezk	20	2	RAB o sırada bana seslendi:
Ezk	20	3	<<İnsanoğlu, İsrail ileri gelenlerine de ki, <Egemen RAB şöyle diyor: Bana danışmaya mı geldiniz? Varlığım hakkı için diyor Egemen RAB, bana danışmanıza izin vermeyeceğim.>
Ezk	20	4	<<Onları yargılayacak mısın? Ey insanoğlu, onları yargılayacak mısın? Öyleyse onlara atalarının iğrenç uygulamalarını anımsat.
Ezk	20	5	Onlara de ki, <Egemen RAB şöyle diyor: İsraili seçtiğim gün Yakup soyuna ant içtim ve kendimi Mısırdan onlara açıkladım. Ant içerek, Tanrınız RAB benim dedim.
Ezk	20	6	0 gün, onları Mısırdan çıkaracağımı, kendileri için seçtiğim en güzel ülkeye, süt ve bal akan ülkeye götüreceğime söz verdim.
Ezk	20	7	Onlara, herkes bel bağladığı iğrenç putları atsın, Mısır putlarıyla kendinizi kirlletmeyin, Tanrınız RAB benim dedim.
Ezk	20	8	<< <Ne var ki, bana karşı geldiler, beni dinlemek istemediler. Bel bağladıkları iğrenç putları hiçbirini atmadı, Mısır putlarını da bıraktılar. Bu yüzden Mısırdan öfkemi onların üzerine yağdıracağımı, kızgınlığımı dökeceğimi söyledim.
Ezk	20	9	Ama aralarında yaşadıkları ulusların gözünde adıma leke gelmesin diye bunu yapmadım. Bu ulusların gözü önünde İsrailileri Mısırdan çıkararak kendimi onlara açıklamıştım.
Ezk	20	10	Bu yüzden İsrailileri Mısırdan çıkarıp çöle götürdüm.
Ezk	20	11	Uygulayan kişiye yaşam veren kurallarımı onlara verdim, ilkelerimi tanıttım.
Ezk	20	12	Kendilerini kutsal kılanın ben RAB olduğumu anlasınlar diye aramızda bir belirti olarak şabat günlerimi de onlara verdim.
Ezk	20	13	<< <Böyleyken İsrail halkı çölde bana başkaldırdı. Uygulayan kişiye yaşam veren kurallarımı izlemediler, ilkelerimi reddettiler. Şabat günlerimi de hiçe saydılar. Bu yüzden çölde öfkemi üzerlerine yağdırıp onları yok edeceğimi söyledim.
Ezk	20	14	Ama İsrailileri Mısırdan çıkardığımı gören ulusların gözünde adıma leke gelmesin diye bunu yapmadım.
Ezk	20	15	Ben de kendilerine verdiğim en güzel ülkeye, süt ve bal akan ülkeye onları götürmeyeceğime çölde ant içtim.
Ezk	20	16	Çünkü ilkelerimi reddettiler, kurallarımı izlemediler, şabat günlerimi hiçe saydılar. Yürekləri putlarına bağlıydı.
Ezk	20	17	Yine de onlara acıdım, onları yok etmedim, çölde işlerine son vermedim.
Ezk	20	18	Çölde çocuklarına atalarınızın kurallarını izlemeyin, ilkelerine göre yaşamayın, putlarıyla kendinizi kirlletmeyin dedim.
Ezk	20	19	Ben Tanrınız RABbim, benim kurallarımı izleyin, benim ilkelerim uyarınca yaşayın.
Ezk	20	20	Aramızda bir belirti olsun diye şabat günlerimi kutsal sayın. 0 zaman benim Tanrınız RAB olduğumu anlayacaksınız dedim.
Ezk	20	21	<< <Ne var ki, çocuklar bana karşı geldiler. Kurallarımı izlemediler. Uygulayan kişiye yaşam veren ilkelerim uyarınca dikkatle yaşamadılar. Şabat günlerimi hiçe saydılar. Bu yüzden çölde öfkemi üzerlerine yağdıracağımı, kızgınlığımı dökeceğimi söyledim.
Ezk	20	22	Ama elimi geri çektim, İsrailileri Mısırdan çıkardığımı gören ulusların gözünde adıma leke gelmesin diye bunu yapmadım.
Ezk	20	23	Onları ulusların arasına dağıtacağımı, başka ülkelere göndereceğime çölde ant içtim.
Ezk	20	24	Çünkü ilkelerimi izlemediler, kurallarımı reddettiler. Şabat günlerimi hiçe saydılar, gözlerini atalarının putlarına diktiler.
Ezk	20	25	Ben de onlara iyi olmayan kurallar, yaşam vermeyen ilkeler verdim.
Ezk	20	26	Her ilk doğan çocuğu ateşte kurban ederek sundukları sunularla kendilerini kirlletmelerine izin verdim. Öyle ki, onları dehşete düşüreyim de benim RAB olduğumu anlasınlar.>
Ezk	20	27	<<Bu nedenle, ey insanoğlu, İsrail halkına de ki, <Egemen RAB şöyle diyor: Atalarınız yine ihanet etmekle bana küfretmiş oldular.
Ezk	20	28	Kendilerine vermeye ant içtiğim ülkeye onları getirdiğimde, gördükleri her yüksek tepede, sık yapraklı her ağacın altında kurbanlarını kestiler. Beni öfkeli endiren sunularını, güzel kokulu sunularıyla dökmelek sunularını orada sundular.
Ezk	20	29	Onlara gittikleri bu puta tapılan yerin ne olduğunu sordum.> >> Orası bugün de Bama adıyla anılıyor.
Ezk	20	30	<<Bu nedenle İsrail halkına de ki, <Egemen RAB şöyle diyor: Atalarınız gibi siz de kendinizi kirlletecek misiniz? Onların putlarına gönül verecek misiniz?
Ezk	20	31	Şimdiye dek oğullarınızı ateşte kurban edip sunularınızı sunmakla, putlarınızla kendinizi kirllettiniz. Öyleyken gelip bana danışmanıza izin verir miyim, ey İsrail halkı? Varlığım hakkı için diyor Egemen RAB, bana danışmanıza izin vermeyeceğim.
Ezk	20	32	<< <Siz ağaca, taşa tapan öteki uluslar gibi, dünyadaki öbür halklar gibi olmak istiyoruz diyorsunuz. Ama bu düşündükleriniz hiçbir zaman gerçekleşmeyecek.
Ezk	20	33	Varlığım hakkı için diyor Egemen RAB, sizi güçlü ve kudretli elle, şiddetli öfkeyle yöneteceğim.
Ezk	20	34	Güçlü ve kudretli elle, şiddetli öfkeyle sizi uluslar arasından

çıkaracak, dağılmış olduğunuz ülkelerden toplayacağım.

Ezk 20 35 Sizi ulusların çölüne getirecek, orada yüz yüze yargılayacağım.

Ezk 20 36 Atalarınızı Mısır Çölünde nasıl yargıladıysam, sizi de öyle

yargılayacağım. Egemen RAB böyle diyor.

Ezk 20 37 Sizi yoklayıp antlaşmama bağlı kalmanızı sağlayacağım.

Ezk 20 38 Aranızda bana karşı gelenlerle başkaldıranları ayıracağım. Onları yaşadıkları ülkelerden çıkaracağım. Ama İsrail ülkesine girmeyecekler. O zaman benim RAB olduğumu anlayacaksınız.

Ezk 20 39 << Ey İsrail halkı, Egemen RAB şöyle diyor: Her biriniz gidip putlarınıza tapının! Ama sonra beni dinleyeceksiniz ve armağanlarınızla, putlarınızla bir daha kutsal adımı kirlitemeyeceksiniz.

Ezk 20 40 Çünkü kutsal dağımda, İsrailin yüksek dağında, diyor Egemen RAB, bütün İsrail halkı orada, ülkede bana kulluk edecek. Orada onları kabul edeceğim. Orada sunularınızı, seçme armağanlarınızı, bütün kutsal adaklarınızı isteyeceğim.

Ezk 20 41 Sizi ulusların arasından çıkarıp dağılmış olduğunuz ülkelerden topladığımda, beni hoşnut eden bir koku gibi kabul edeceğim. Ulusların gözü önünde aranızda kutsallığımı göstereceğim.

Ezk 20 42 Sizleri atalarınıza vermeye ant içtiğim ülkeye, İsrail ülkesine getirdiğimde, benim RAB olduğumu anlayacaksınız.

Ezk 20 43 Bütün yaptıklarınızı, kendinizi kirlettiğiniz bütün uygulamaları orada anımsayacak, yaptığınız kötülüklerden ötürü kendinizden tiksineceksiniz.

Ezk 20 44 Ey İsrail halkı, kötü yollarınıza, yozlaşmış uygulamalarınıza göre değil, adım uğruna sizinle ilgilendiğimde, benim RAB olduğumu anlayacaksınız. Egemen RAB böyle diyor. > >

Ezk 20 45 RAB bana şöyle seslendi:

Ezk 20 46 <<İnsanoğlu, yüzünü güneye çevir, güneye seslen, Negev Ormanına karşı peygamberlik et.

Ezk 20 47 Negev Ormanına de ki, <RABbin sözüne kulak ver. Egemen RAB şöyle diyor: Senin içinde ateş tutuşturacağım. Ateş bütün ağaçlarını -yeşil ağacı da kuru ağacı da- yiyip bitecek. Tutuşan alev söndürülemez. Güneyden kuzeye, her yüz ateşin sıcakından kavrulacak.

Ezk 20 48 Ateşi tutuşturanın ben RAB olduğumu herkes görecektir, ateş söndürülemez. > >

Ezk 20 49 Bunun üzerine, <<Ah, ey Egemen RAB!>> dedim, <<Onlar benim için, <Simgesel öyküler anlatan adam değil mi bu?> diyorlar.>>

Ezk 21 1 RAB bana şöyle seslendi:

Ezk 21 2 <<Ey insanoğlu, yüzünü Yeruslalime çevir, kutsal yerlerine karşı konuş, İsrail ülkesine karşı peygamberlik et.

Ezk 21 3 Ona de ki, <RAB şöyle diyor: Ben sana karşıyım! Kılıcımı kınından çıkaracak, içindeki doğru kişiyi de kötü kişiyi de kesip yok edeceğim.

Ezk 21 4 Doğru kişiyi de kötü kişiyi de kesip yok etmek için kılıcımı kınından çıkacak ve güneyden kuzeye herkese karşı olacak.

Ezk 21 5 Böylece herkes kılıcını kınından çıkarmanın ben RAB olduğumu anlayacak. Onu bir daha yerine koymayacağım.>

Ezk 21 6 <<Sen, ey insanoğlu, inle! Onların gözü önünde ezik bir yürekle acı acı inle!

Ezk 21 7 Sana, <Neden böyle inliyorsun?> diye sorduklarında, <Yakında duyulacak haberden ötürü> diye yanıtlayacaksın. <Her yürek eriyecek, her el gevşeyecek, her ruh baygın düşecek, her dizin bağı çözülecek. Evet, haber duyulacak! Bu kesinlikle yerine gelecek.> Egemen RAB böyle diyor.>>

Ezk 21 8 RAB bana şöyle seslendi:

Ezk 21 9 <<İnsanoğlu, peygamberlik et ve de ki, <Rab şöyle diyor: << Kılıç,

kılıç,

Ezk 21 10 Bilendi, cilalandı. Öldürmek için bilendi, şimşek gibi çaksın diye cilalandı.

Nasıl sevinebiliriz? Kılıç oğlumun asasını sıradan bir sopa gibi küçümsedi.

Ezk 21 11 Kılıç kullanılmak için

Cilalanmaya verildi;

Ezk 21 12 Öldürenin eline verilsin diye bileni cilalandı.

İnsanoğlu, bağır, haykır!

Çünkü bu kılıç halkıma karşı;

Bütün İsrail önderlerine karşı.

Onlar halkımla birlikte kılıca teslim edildiler.

Bunun için bağrını döv.

Ezk 21 13 <<Deneme kuşkusuz gelecek. Kılıcın küçümsediği asa varlığını

sürdüremezse ne olur? Böyle diyor Egemen RAB.>

Ezk 21 14 <<Sen, ey insanoğlu, peygamberlik et, el çırp.

Bırak kılıç iki, üç kez vursun.

Bu öldüren bir kılıçtır,

Çok sayıda insan kıran,

Ezk	21	15	İnsanı her yandan saran kılıçtır. Yürekleri erisin, Tökezleyip düşenler çok olsun diye Bütün kapılarında öldürmek için Görevlendirdim kılıcı. Ah, kılıç şimşek gibi parladı, Öldürmek için bilendi.
Ezk	21	16	Ey kılıç, sağa, sonra sola savrul, Ağzın nereye dönerse, oraya savrul!
Ezk	21	17	Ben de elimi çırpacağım Ve öfkem dinecek. Bunu ben RAB söylüyorum.>>
Ezk	21	18	RAB bana şöyle seslendi:
Ezk	21	19	<<İnsanoğlu, Babil Kralının kılıcı gelsin diye iki yol belirle; ikisi de aynı ülkeden başlamalı. Kent yolunun başladığı yere bir işaret koy.
Ezk	21	20	Ammonluların Rabba Kentine ya da Yahudaya ve surlarla çevrili Yeruşalime ilerlesin diye kılıç için yol belirle.
Ezk	21	21	Çünkü Babil Kralı iki yolun ayrıldığı, yolların çatallaştığı yerde fala bakmak için duracak. Okları silkeleyecek, aile putlarına danışacak, kurban edilen bir hayvanın ciğerine bakacak.
Ezk	21	22	Kütük yerleştirmek, öldür buyruğunu vermek, savaş naraları atmak, kapılara kütük yerleştirmek, toprak rampalar oluşturmak, kuşatma duvarları yapmak için sağ elinde Yeruşalimi gösteren ok olacak.
Ezk	21	23	Onunla ant içerek antlaşma yapanlar fala yanlış bakıldığını sanacak. Ama kral suçlarını anımsatıp onları tutsak alacak.
Ezk	21	24	<<Bundan ötürü Egemen RAB şöyle diyor: <Madem suçlarınızı, isyanlarınızı anımsattırdınız, bütün uygulamalarınızda günahlarınızı açığa çıkardınız, madem bütün bunları yaptınız, siz de tutsak alınıp götürüleceksiniz.
Ezk	21	25	<< <Sen, ey saygısız, kötü İsrail önderi, günün yaklaştı, sonunda yargı günün geldi.
Ezk	21	26	Egemen RAB şöyle diyor: Sarığı çıkar, tacı kaldır. Artık eskisi gibi olmayacak. Alçakgönüllü yükseltilecek, gururlu alçaltılacak.
Ezk	21	27	Yıkım! Yıkım! Kenti yerle bir edeceğim! Hak sahibi gelinceye dek onarılmayacak. Kenti ona vereceğim.>
Ezk	21	28	<<Sen, ey insanoğlu, peygamberlik et ve de ki, <Aşağılayıcı sözler söyleyen Ammonlular için Egemen RAB şöyle diyor: << <Kılıç, kılıç, öldürmek için kınından çekilmiş, Yok etmek için, Şimşek gibi parlamak için cilalanmış!
Ezk	21	29	Size ilişkin görüşler aldatıcıdır, Açılan fal yalandır. Öldürülecek kötülerin enseleri üzerine Yerleştirileceksin, ey kılıç! Onların günü yaklaştı, Sonunda yargı günleri geldi.
Ezk	21	30	Kılıç kınına koyul sun! Yaratıldığınız yerde, Atalarınızı ülkesinde Yargılayacağım sizi.
Ezk	21	31	Öfkemi üzerinize dökeceğim, Kızgınlığımı üzerinize üfleyeceğim; Acımasız adamların, Yakıp yok etmekte usta kişilerin eline Teslim edeceğim sizi.
Ezk	21	32	Ateşe yakıt olacaksınız, Kanınızı ülkenizin ortasında dökülecek, Bir daha anılmayacaksınız. Çünkü bunu ben RAB söylüyorum.> >>
Ezk	22	1	RAB bana şöyle seslendi:
Ezk	22	2	<<İnsanoğlu, Yeruşalimi yargılayacak mısın? Kan döken bu kenti yargılayacak mısın? Öyleyse bütün iğrenç uygulamalarını ona bildir.
Ezk	22	3	Şöyle diyeceksin: <Egemen RAB diyor ki: Ey kendi içinde kan dökerek yıkımını hazırlayan, putlar yaparak kendini kirleten kent!
Ezk	22	4	Döktüğün kan yüzünden suçlu bulundun, yaptığın putlarla kirlendin. Böylece günlerin yaklaştı, yıllarının sonuna ulaştın. Bu yüzden seni uluslara alay konusu edeceğim, bütün ülkelerin gözünde seni gülünç duruma düşüreceğim.
Ezk	22	5	Ey adı kötüye çıkmış, kargaşa dolu kent, yakındakiler de uzaktakiler de seninle alay edecekler.
Ezk	22	6	<< <İşte içindeki her İsrail önderi yetkisini kullanarak kan döküyor.
Ezk	22	7	Senin içinde anneye, babaya kötü davrandılar, yabancıya baskı yaptılar, öksüze, dul kadına haksızlık ettiler.
Ezk	22	8	Benim kutsal eşyalarım saygısızlık ettin, şabat günlerimi hiçe

saydın.

- Ezk 22 9 Kan dökmek için iftira edenler, dağlarda putlara kurban edilen hayvanları yiyenler, kendilerini şehvete kaptıranlar senin içinde yaşıyor.
- Ezk 22 10 Babalarının karılarıyla yatanlar, âdet gören dinsel açıdan kirli kadınlarla cinsel ilişki kuranlar senin içinde yaşıyor.
- Ezk 22 11 Senin içinde kimi komşusunun karısıyla iğrenç şeyler yaptı; kimi utanmadan gelinini kirletti; kimi öz kızkardeşiyle ilişki kurdu.
- Ezk 22 12 Senin içinde kan dökmek için rüşvet aldılar. Faiz aldın, tefecilik yaptın, zorbalıkla komşularından haksız kazanç sağladın. Beni unuttun. Egemen RAB böyle diyor.
- Ezk 22 13 <<Edindiğiniz haksız kazançtan, içinizde döktüğünüz kandan ötürü ellerimi birbirine vuracağım.
- Ezk 22 14 Sizinle uğraşacağım gün cesaretiniz kalacak mı? Ellerinizi güçlü olabilecek mi? Bunu ben RAB söylüyorum ve dediğimi yapacağım.
- Ezk 22 15 Sizi uluslar arasına dağıtıp ülkelere süreceğim. Sizdeki ruhsal kirliliğe son vereceğim.
- Ezk 22 16 Ulusların gözünde aşağılanacak ve benim RAB olduğumu anlayacaksınız.>>
- Ezk 22 17 RAB bana şöyle seslendi:
- Ezk 22 18 <<İnsanoğlu, İsrail halkı benim için cüruf gibi oldu. Hepsi potada tunç, kalay, demir, kurşundur; gümüşün cürufudur.
- Ezk 22 19 Bundan ötürü Egemen RAB şöyle diyor: <Hepiniz cüruf gibi olduğunuz için sizi Yeruşalimin ortasına toplayacağım.
- Ezk 22 20 Eritmek için ateşi üfleyerek gümüşü, tuncu, demiri, kurşunu, kalayı nasıl potaya atıyorlarsa, ben de öfkemle, kızgınlığımla sizi toplayacak, kentin ortasına koyup eriteceğim.
- Ezk 22 21 Sizi toplayacak, öfkemin ateşini üzerinize üfleyeceğim; siz de kentin içinde eriyip yok olacaksınız.
- Ezk 22 22 Gümüş potada nasıl erirse, siz de kentin içinde öyle eriyeceksiniz. O zaman üzerinize kızgınlığını dökenin ben, RAB olduğumu anlayacaksınız.>>
- Ezk 22 23 RAB bana şöyle seslendi:
- Ezk 22 24 <<İnsanoğlu, ülkeye de ki, <Sen öfke günü temizlenmemiş, üzerine yağmur yağmamış bir ülkesin.>
- Ezk 22 25 Önderleri kükreyen, avını parçalayan aslan gibi orada düzen kurdular. Canlara kıydılar, hazineler, değerli nesneler aldılar, birçok kadını dul bıraktılar.
- Ezk 22 26 Kâhinleri yasamı hiçe saydılar, kutsal eşyalarını kirlettiler, kutsalla bayağı arasındaki ayrımı yapmadılar, kirliyle temiz arasındaki farkı öğretmediler, Şabat günlerimden gözlerini çevirdiler. Kutsallığımı önemsemediler.
- Ezk 22 27 Yöneticileri avını parçalayan kurt gibidir. Haksız kazanç elde etmek için kan döküyor, canlara kıyıyorlar.
- Ezk 22 28 Peygamberleri uydurma görümlerle, yalan fal açarak bu suçları gizlediler; ben RAB konuşmadığım halde, <Egemen RAB şöyle diyor> diyorlar.
- Ezk 22 29 Ülke halkı baskı uyguladı, soygunculuk etti. Düşküne, yoksula baskı yaptı, yabancıya haksız yere kötü davrandı. <<Peygamberleri>>.
- Ezk 22 30 <<İçlerinde duvarı örecek, gedikte durup önümde ülkeyi savunacak, onu yerle bir etmemi engelleyecek bir adam aradım, ama hiç kimseyi bulmadım.
- Ezk 22 31 Bunun için öfkemi üzerlerine boşaltacak, kızgınlığımla onları yakıp yok edeceğim. Yaptıklarını kendi başlarına getireceğim.>> Egemen RAB böyle diyor.
- Ezk 23 1 RAB bana şöyle seslendi:
- Ezk 23 2 <<İnsanoğlu, bir anneden doğma iki kadın vardı.
- Ezk 23 3 Gençliklerinde Mısırdaki fahişelik ettiler. Memeleri orada okşandı, erdenliklerini orada yitirdiler.
- Ezk 23 4 Büyüğünün adı Ohola, küçüğünün Oholivaydı. Benim oldular; oğullar, kızlar doğurdular. Ohola Samiriyedir, Oholiva da Yeruşalim.
- Ezk 23 5 <<Ohola benimken fahişelik etti. Oynaşları olan Asurlulara gönül verdi. Hepsi de genç, yakışıklı, lacivertler kuşanmış savaşçılar, valiler, komutanlar, atlı askerlerdi.
- Ezk 23 7 Asurluların en seçkin adamlarına fahişe olarak kendini verdi. Gönül verdiği bu kişilerin putlarına bağlanarak kendini kirletti.
- Ezk 23 8 Mısırdaki başladığı fahişeliği bırakmadı. Gençken onunla yattılar, erdenliğini bozdular, şehvetlerini onun üzerine boşalttılar.
- Ezk 23 9 <<Bu nedenle onu oynaşlarının, gönül verdiği Asurluların eline teslim ettim.
- Ezk 23 10 Çıplaklığını açtılar, oğullarını, kızlarını aldılar, onu kılıçla öldürdüler. Kendisine verilen cezadan ötürü kadınlar arasında adı kötüye çıktı.
- Ezk 23 11 <<Kızkardeşi Oholiva bunu gördü, ama şehveti ve fahişelikleri kızkardeşinkinden daha utanç vericiydi.
- Ezk 23 12 O da hepsi de genç, yakışıklı Asurlulara -valilere, komutanlara, iyi donanmış savaşçılara, atlılara- gönül verdi.
- Ezk 23 13 Kendisini ne kadar kirlettiğini gördüm. İkisi de aynı yolu izlediler.
- Ezk 23 14 <<Oholiva fahişeliklerini giderek artırdı. Duvara oyulmuş insan resimlerini -bellerine kuşak, başlarına geniş sarık bağlanmış kırmızı renkli kıldanı

- resimlerini - gördü. Hepsi kökeni Kildan ülkesine dayanan Babil subaylarına benziyordu.
 Ezk 23 16 Oholiva görür görmez onlara gönül verdi, Kildan ülkesine ulaklar gönderdi.
- Ezk 23 17 Bunun üzerine Babilliler onunla yatakta sevişmek üzere geldiler, zina ederek onu kirlettiler. Onu öyle kirlettiler ki, sonunda hepsinden tiksiniş yüzünü çevirdi.
 Ezk 23 18 Fahişeliklerini sergileyip çıplaklığını açınca kızkardeşinden tiksiniş yüzümü çevirdiğim gibi, ondan da tiksiniş yüzümü çevirdim.
- Ezk 23 19 Gençliğinde Mısırda yaptığı fahişelikleri anımsayarak, fahişeliğini daha da artırdı.
 Ezk 23 20 Erkeklik organları eşeğinkine, menileri aygırinkine benzeyen oynaşlarına gönül verdi.
- Ezk 23 21 Öyle ki, Mısırda gençliğindeki şehvet düşkünlüğünü özledin. Memelerin orada okşanmış, erdenliğini orada yitirmiştin.
 Ezk 23 22 <<Bundan ötürü, ey Oholiva, Egemen RAB şöyle diyor: Tiksindiğin oynaşlarını sana karşı kışkırtacağım. Onları her yandan sana karşı ayaklandıracam.
- Ezk 23 23 Babillileri, bütün Kildanileri, Pekotluları, Şoallıları, Koallıları, onlarla birlikte bütün Asurluları, yakışıklı gençleri -valileri, komutanları, subayları, ünlü adamları, atlıları - sana karşı ayaklandıracam.
- Ezk 23 24 Silahlarla, savaş ve yük arabalarıyla, çok uluslu bir orduyla sana saldıracaklar. Seni her yandan büyük, küçük kalkanlarla, miğferlerle saracaklar. Cezalandırmaları için seni onların eline teslim edeceğim. Seni kendi kurallarına göre yargılayacaklar.
- Ezk 23 25 Öfkemi sana yönelteceğim, onların sana kızgınlıkla davranmalarını sağlayacağım. Burnunu, kulaklarını kesecekler. Sağ kalanları kılıçla öldürecekler. Oğullarını, kızlarını alacaklar, sağ kalanları ateş yakıp yok edecek.
- Ezk 23 26 Üzerindeki giysiyi soyacak, güzel mücevherlerini alacaklar.
 Ezk 23 27 Mısırda yaptığın ahlaksızlıklara, fahişeliklere son vereceğim. Böyle şeylere özlem duymayacak, bir daha Mısır anımsamayacaksın.
- Ezk 23 28 <<Egemen RAB şöyle diyor: Seni nefret ettiğin, tiksindiğin insanların eline teslim edeceğim.
- Ezk 23 29 Sana düşman gibi davranacak, emeğinin bütün ürününü alacaklar. Seni çırılçıplak bırakacaklar. Böylece utanç verici fahişeliklerin açığa çıkacak. Bütün bunlar şehvet düşkünlüğünden, fahişeliğin yüzünden başına geldi. Çünkü uluslarla fahişelik ettin, onların putlarıyla kendini kirlettin.
- Ezk 23 31 Kızkardeşinin yolunu izledin. Bu nedenle, sana onun kâsesinden içireceğim.
- Ezk 23 32 <<Egemen RAB şöyle diyor: Kızkardeşinin kâsesinden içeceksin, O derin ve geniştir; Sana gülecek, seninle alay edecekler, Dopdolu bir kâse.
- Ezk 23 33 Sarhoş olacak, umutsuzluğa boğulacaksın, Kızkardeşin Samiriyenin kâsesi Yıkım, perişanlık kâsesidir.
- Ezk 23 34 Ondan içecek, tüketeceksin; Parçalarını kemirecek Ve göğsünü paralayacaksın. Bunu ben söylüyorum diyor Egemen RAB.
- Ezk 23 35 <<Bundan ötürü Egemen RAB şöyle diyor: Madem beni unuttun, bana sırt çevirdin, sen de ahlaksızlığının, fahişeliğinin cezasını yükleneceksin.>>
 Ezk 23 36 RAB bana seslendi: <<İnsanoğlu, Oholayla Oholivayı yargılayacak mısın? Öyleyse onlara iğrenç uygulamalarını bildir.
- Ezk 23 37 Çünkü fahişelik ettiler, kan döktüler. Putlarıyla fahişelik ettiler; bana doğurdıkları çocukları yiyecek olarak putlarına sundular.
- Ezk 23 38 Bununla kalmayarak, şunları da yaptılar: Çocuklarını putlara sundukları gün tapınağımı kirlettiler, Şabat günlerimi hiçe saydılar. Aynı gün tapınağıma girip onu kirlettiler. İşte tapınağımda bunları yaptılar.
- Ezk 23 40 <<Siz iki kızkardeş uzaklarda yaşayan insanların gelmesi için ulaklar gönderdiniz. Adamlar gelince, onlar için yıkanıp gözlerini ze sürme çektiniz, mücevherlerinizi taktınız.
- Ezk 23 41 Şık bir divanın üzerine oturdunuz, önüne bir sofrayı kurup üzerine buhurumu, zeytinyağını koydunuz.
- Ezk 23 42 <<Kaygısız kalabalığın sesi yankılandı çevresinde. Düzeysiz bir yığın kalabalıkla birlikte çölden Sabalılar getirildi. İki kızkardeşin koluna bilezikler taktılar, başlarına güzel bir taç koydular.
- Ezk 23 43 Fahişelikten yıpranmış kadın için, <Bırakın, fahişe olarak kullansınlar onu. Çünkü öyledir> dedim.
- Ezk 23 44 Onunla yattılar. Fahişeye gider gibi, bu iki ahlaksız kadının -Oholayla Oholivanın- yanına gittiler.
- Ezk 23 45 Ama doğru adamlar zina eden, kan döken kadınlara verilen cezayla onları cezalandıracaklar. Çünkü bu iki kadın fahişelik ettiler, elleri kanlıdır.
- Ezk 23 46 <<Egemen RAB şöyle diyor: Onları dehşete düşürecek, mallarını

yağmalayacak bir kalabalık salacağım üzerlerine.

Ezk 23 47 Onları taşa tutacak, kılıçlarıyla parçalayacaklar; oğullarını, kızlarını öldürecek, evlerini ateşe verecekler.

Ezk 23 48 <<Ülkede ahlaksızlığa son vereceğim. Öyle ki, bütün kadınlar için bir uyarı olsun bu, sizin yaptığınız ahlaksızlığı yapmasınlar.

Ezk 23 49 Yaptığınız fahişeliklerin karşılığını ödeyecek, putlara tapınarak işlediğiniz günahların cezasını çekeceksiniz. Böylece benim Egemen RAB olduğumu anlatacaksınız.>>

Ezk 24 1 Sürgünlüğümüzün dokuzuncu yılı, onuncu ayın onuncu günü RAB bana şöyle seslendi:

Ezk 24 2 <<Ey insanoğlu, bu günü, bu günün tarihini tam olarak yaz. Çünkü Babil Kralı tam bu gün Yerusalım'ı kuşatmaya başladı.

Ezk 24 3 Bu asi halka simgesel bir öykü anlat. Onlara de ki, <Egemen RAB şöyle diyor: << Kazanı ateşe koyun, ateşe koyun,

Ezk 24 4 içine su doldurun. Etin parçalarını da koyun, Etin en iyi parçalarını, Budu ve döşü.

Ezk 24 5 Seçme kemikleri de doldurun. Sürünün en iyilerini seçin, Kazanın altına odun yığın, Bırakın su kaynasın, Kemikler pişsin.

Ezk 24 6 Egemen RAB diyor ki, Kan döken o kentin vay başına! Pas tutmuş, Pasından temizlenmemiş o kazanın vay başına! Kazandan eti kura çekmeden Parça parça çıkarın.

Ezk 24 7 çünkü döktüğü kan ortalıkta duruyor; Çıplak bir kayanın üzerine döktü kanı, Toprakla örtülebilecek bir yere dökmedi.

Ezk 24 8 Öfkeyi alevlendirmek, Öç almak için, Onun kanını çıplak bir kayanın üzerine döktüm ki, örtülmesin.

Ezk 24 9 Egemen RAB şöyle diyor: Kan döken kentin vay başına! Ben kendim ateş için odun yığacağım. Odunları yığ!

Ezk 24 10 Ateşi tutuştur! Eti iyice pişir! Baharatı kat! Kemikler kavrulsun!

Ezk 24 11 Sonra boş kazanı Ateş közlerinin üzerine koy. Kızsın, bakırı yansın, İçindeki pislik erisin, Pası yok olsun.

Ezk 24 12 Bütün emekler boşa çıktı, Kazanın kalın pası çıkmıyor. Ateş bile pası temizlemiyor. Yaptığın ahlaksızlık seni kirletti. Seni temizlemek istedim,

Ezk 24 13 Ama sen pisliğinden temizlenmek istemedin. Sana karşı öfkem yatışınca dek Pisliğinden temizlenmeyeceksin.

Ezk 24 14 Bunu ben RAB söylüyorum. Harekete geçmenin zamanı geldi, Esirgemeyeceğim, Acımayacak, pişman olmayacağım. Yollarına ve yaptıklarına göre yargılanacaksınız. Böyle diyor Egemen RAB.>>>

Ezk 24 15 RAB bana şöyle seslendi: Ezk 24 16 <<İnsanoğlu, en çok sevdiğin kişiyi bir vuruşta senin elinden alacağım. Yas tutmayacak, ağlamayacak, gözyaşı dökmeyeceksin.

Ezk 24 17 İçin için inle; ölümler için yas tutmayacaksın. Sarığın başında, çarığın ayaklarında kalsın; yüzünün alt kısmını örtme, yas tutanların yiyeceğini yeme.>>

Ezk 24 18 Sabah halka seslendim, akşam karım öldü. Ertesi sabah bana söyleneni yaptım.

Ezk 24 19 Halk bana, <<Bu yaptıklarının bizimle ilgisi ne? Biz açıklamayacak mıyız?>> diye sordu.

Ezk 24 20 Bunun üzerine, <<RAB bana şöyle seslendi>> dedim,

Ezk 24 21 <<İsrail halkına de ki, <Egemen RAB şöyle diyor: Övündüğünüz güç kaynağınız, gözünüzde değerli olan, yüreğinizin üzerine titredığı tapınağımın kirletilmesine izin vereceğim. Geride bıraktığınız oğullarınızla kızlarınız kılıçtan geçirilecek.

Ezk 24 22 Ben ne yaptıysam, siz de aynı şeyi yapacaksınız. Yüzünüzün alt kısmını örtmeyeceksiniz, yas tutanların yiyeceğini yemeyeceksiniz.

Ezk 24 23 Sarıklarınız başlarınızda, çarıkları z ayaklarınızda olacak. Yas tutmayacak, ağlamayacaksınız. Ancak günahlarınızı z içinde eriyip yok olacaksınız, kendi aranızda inleyip duracaksınız.

Ezk 24 24 Hezekiel sizin için bir belirti olacak; o ne yaptıysa, siz de aynı şeyi yapacaksınız. Bunlar olunca, benim Egemen RAB olduğumu anlayacaksınız.> <<İnsanların>>.

Ezk 24 25 <<Övündükleri güç kaynağını, sevinçlerini, yüceliklerini, gözlerinde değerli olanı, yüreklerinin dilediğini, oğullarıyla kızlarını onlardan aldığı gün, yıkımdan kaçıp kurtulan biri gelip sana haberleri bildirecek, ey insanoğlu.

Ezk 24 27 O gün dilin çözülecek, kaçıp kurtulanla konuşacak, bir daha suskun olmayacaksın. O gün onlar için bir belirti olacaksın. O zaman benim RAB olduğumu anlatacaklar.>>

Ezk 25 1 RAB bana şöyle seslendi:

Ezk 25 2 <<İnsanoğlu, yüzünü Ammonlulara çevir, onlara karşı peygamberlik et.

Ezk 25 3 Onlara de ki, <Egemen RABbin sözünü dinleyin! Egemen RAB şöyle diyor: Madem tapınağım kirletildiği, İsrail ülkesi viraneye çevrildiği, Yahuda halkı sürgüne gittiği zaman, Hah, hah! diyerek alay ettiniz,

Ezk 25 4 ben de sizi miras olarak doğuda yaşayan halka teslim edeceğim. Obalarını, çadırlarını ülkenizde kuracaklar; ürününüzü yiyecek, sütünüzü içecekler.

Ezk 25 5 Rabba Kentini develer için otlak, Ammon ülkesini sürüler için ağıl yapacağım. O zaman benim RAB olduğumu anlayacaksınız.

Ezk 25 6 Egemen RAB şöyle diyor: Madem İsraille alay ederek ellerinizi çırptınız, ayaklarınızı yere vurdunuz, bütün yüreğinizle sevindiniz,

Ezk 25 7 ben de size karşı elimi uzatacak, çapul malı olarak sizi uluslara teslim edeceğim. Sizi halklar arasından süpürüp atacak, ülkeler arasından söküp çıkaracak, yok edeceğim. O zaman benim RAB olduğumu anlayacaksınız.> >>

Ezk 25 8 <<Egemen RAB şöyle diyor: <Madem Moav ve Seir halkı, Bakın, Yahuda halkının öteki uluslardan farkı yok, dedi,

Ezk 25 9 ben de Moavın sınırını, ülkenin süsü olan sınır kentlerini, Beytşimon, Baal-Meon ve Kiryatayimi savunmasız bırakacağım.

Ezk 25 10 Ammonlular uluslar arasında bir daha anılmasın diye Moavı Ammonlularla birlikte mülk olarak doğuda yaşayan halka vereceğim.

Ezk 25 11 Böylece Moavı cezalandıracağım. O zaman benim RAB olduğumu anlatacaklar.> >>

Ezk 25 12 <<Egemen RAB şöyle diyor: <Madem Edom Yahuda halkından öç alarak büyük suç işledi,

Ezk 25 13 Egemen RAB şöyle diyor: Ben de Edoma karşı elimi uzatacak, insanları da hayvanları da yok edecek, ülkeyi viraneye çevireceğim. Temandan Dedana kadar Edomlular kılıçla vurulup yok olacaklar.

Ezk 25 14 Halkım İsrail aracılığıyla Edomdan öç alacağım. İsrailliler onlara öfkem, kızgınlığım uyarınca davranacak. Böylece Edomlular öcümü anlayacaklar. Egemen RAB böyle diyor.> >>

Ezk 25 15 <<Egemen RAB şöyle diyor: <Madem Filistliler Yahudaya acımasızca davrandılar, eskiden var olan düşmanlıklarıyla onu yerle bir ederek öç aldılar,

Ezk 25 16 Egemen RAB şöyle diyor: Elimi Filistlilere karşı uzatacağım, Keretlileri söküp atacacağım, kıyıda yaşayanlardan sağ kalanlarını yok edeceğim.

Ezk 25 17 Onlardan ağır bir öç alacak, onları öfkeyle paylayacağım. Kendilerinden öç alınca, benim RAB olduğumu anlayacaklar.> >>

Ezk 26 1 sürgünlüğümüzün on birinci yılı, ayın birinci günü RAB bana şöyle seslendi:

Ezk 26 2 <<İnsanoğlu, madem Sur Kenti, Yeruşalim için, <Oh, oh! Ulusların kapısı olan kent yıkıldı, kapıları bana açıldı. O viraneye döndü, ben zenginleşeceğim> dedi,

Ezk 26 3 Egemen RAB şöyle diyor: Ey Sur, sana karşıyım! Deniz dalgalarını nasıl kabartırsa, ben de ulusları senin üzerine öyle saldırtacağım.

Ezk 26 4 Surun duvarlarını yıkacak, kulelerini yerle bir edecekler. Toprağını kazıp süpürecek, seni çıplak bir kayalık haline getireceğim.

Ezk 26 5 Sur denizin ortasında, balıkçıların ağ gerdikleri bir yer olacak. Egemen RAB böyle diyor. Uluslar Suru yağmalayacak,

Ezk 26 6 Sura bağlı kıyı kentlerinde yaşayanları kılıçtan geçirecek. O zaman Surlular benim RAB olduğumu anlayacaklar.

Ezk 26 7 <<Egemen RAB şöyle diyor: Krallar kralı Babil Kralı Nebukadnessarı atlarla, savaş arabalarıyla, atlılarla, büyük bir orduyla kuzeyden Sura getiriyorum.

Ezk 26 8 Sura bağlı kıyı kentlerinde yaşayanları kılıçtan geçirecek, size karşı kuşatma duvarları, toprak rampalar yapacak, kalkanını size karşı kaldıracak.

Ezk 26 9 Duvarlarınızda gedik açmak için kütükler yerleştirecek, silahlarıyla kulelerinizi yıkacak.

Ezk 26 10 Sayısız atının çıkardığı toz sizi örtecek. Duvarlarında gedik açılmış bir kente girer gibi kent kapılarınızdan girdiğinde, atlıların, tekerleklerin, savaş

arabalarının gürültüsünden duvarlarınızı sarsılacak.

Ezk 26 11 Atlarının tırnakları bütün sokaklarınızı çiğneyecek. Halkınızı kılıçtan geçirecek, güçlü sütunlarınızı devrilecek.

Ezk 26 12 Servetinizi alacak, mallarınızı yağmalayacaklar. Duvarlarınızı yıkacak, güzel evlerinizi yerle bir edecekler. Taşlarınızı, kerestenizi, toprağınızı denize atacaklar.

Ezk 26 13 Okuduğunuz gürültülü şarkılara son vereceğim. Lirlerinizi sesi bir daha duyulmayacak.

Ezk 26 14 Sizi çıplak bir kayalık haline getireceğim, balıkçıların ağ gerdikleri bir yer olacaksınız. Bir daha kurulmayacaksınız. Çünkü ben RAB söylüyorum. Egemen RAB böyle diyor.

Ezk 26 15 <<Egemen RAB şöyle diyor: Yıkımının sesinden, yaralıların iniltisinden, senin içinde yapılan kıyım yüzünden kıyı halkları titreyecek.

Ezk 26 16 Kıyıda yaşayan bütün önderler tahtlarından inecek; kaftanlarını, işlemeli giysilerini çıkaracaklar. Dehşet içinde yere oturup her an titreyerek başlarına gelenlere şaşacaklar.

Ezk 26 17 Sonra senin için şöyle bir ağıt yakacaklar: << «Nasıl oldu da yıkıldın,

Ey denizcilerin oturduğu ünlü kent!

Sen ve sende oturanlar,

Denizde güçlüydünüz.

Dehşet salmıştınız

Orada yaşayan herkese.

Ezk 26 18 Yıkımın olduğu gün

Kıyı halkları titreyecek,

Orada yaşayanlar

Çöküşüne şaşacaklar.>

Ezk 26 19 <<Egemen RAB şöyle diyor: Issız kalmış kentler gibi seni viran bir kent yaptığım, engin denizleri üzerine boşalttığım, derin sular seni örttüğü zaman,

Ezk 26 20 ölüm çukuruna inenlerle birlikte seni eski zaman insanların yanına indireceğim. Ölüm çukuruna inenlerle birlikte eski kalıntılar arasına, yeryüzünün derinliklerine yerleştireceğim. Öyle ki, bir daha dönüp yaşayanlar diyarında yerini almayasınfö.

Ezk 26 21 Seni yılgınlığa düşüreceğim, bu senin sonun olacak. Seni arayacaklar ama bulamayacaklar. Egemen RAB böyle diyor.>> almayasın>> (bkz. Septuaginta), Masoretik metin <<Dönmeysin, yaşayanlar diyarında yücelik vereyim>>.

Ezk 27 1 RAB bana şöyle seslendi:

Ezk 27 2 <<İnsanoğlu, Sur Kenti için bir ağıt yak.

Ezk 27 3 Denizin kıyısında kurulmuş, kıyı halklarıyla ticaret yapan Sur Kentine de ki, <Egemen RAB şöyle diyor: << «Ey Sur, güzellikte kusursuzum dedin.

Ezk 27 4 Sınırların denizin bağrındaydı, Kurucuların güzelliğini doruğa ulaştırdılar.

Ezk 27 5 Bütün kerestelerini

Senirin çam ağaçlarından yaptılar,

Sana direk yapmak için

Lübnandan sedir ağaçları aldılar.

Ezk 27 6 Küreklerini Başan meşelerinden,

Güverteni Kittim kıyılarından getirilen

Selvi ağaçlarından yaptılar,

Fildişiyle süslediler.

Ezk 27 7 Mısırın işlemeli ince keteninden yelkenin,

Bayrağın oldu senin.

Güvertenin gölgeliği Elişa kıyılarının

Lacivert, mor kumaşındandı.

Ezk 27 8 Kürekçilerin Saydalı ve Arvatlıydı,

Ezk 27 9 Gemicilerin, içindeki becerikli kişilerdi, ey Sur.

Gemilerindeki gedikleri onaranlar

Gevalın deneyimli, usta adamlarıydı.

Denizdeki bütün gemiler ve denizciler

Mallarını değiş tokuş etmek için sana geldiler.

Ezk 27 10 Persli, Ludlu, Pütlü askerler

Ordunda hizmet etti.

Kalkanlarını, miğferlerini

Duvarlarına astılar,

Sana görkem kazandırdılar.

Ezk 27 11 Arvattan, Helekten gelen adamlar

Çepeçevre duvarlarını korudular.

Gammattan gelen adamlar

Kul elerinde beklidiler.

Kalkanlarını duvarlarına astılar.

Güzelliğini doruğa ulaştırdılar.

Ezk 27 12 << «Tarış ş seninle ticaret yaptı,

Sende her çeşit mal vardı.

Mallarına karşılık

Sana gümüş, demir, kalay, kurşun verdiler.

Yâvan, Tuval, Meşek seninle ticaret yaptı,

Mallarına karşılık

Sana köle ve tunç kaplar verdiler.

Beyttogarma halkı

Mallarına karşılık

Sana at, savaş atı, katır verdi.

Rodos halkı seninle ticaret yaptı.

Birçok kıyı halkı senin müşterindi.

Senden aldıkları mala karşılık

Fildişi ve abanoz verdiler.

Sende çok çeşit ürün olduğundan,

Edom seninle ticaret yaptı.

Mallarına karşılık

Sana firuze, mor kumaş, işlemeli giysiler,

İnce keten, mercan, yakut verdiler.

Yahuda ve İsrail seninle ticaret yaptı.

Mallarına karşılık

Sana Minnit buğdayı, darı, bal, zeytinyağı, pelesenk verdiler.

Ürünlerinin çeşitliliği, malının bolluğundan ötürü

Şam seninle ticaret yaptı.

Mallarına karşılık

Sana Helbon şarabıyla Sahar yünü,

Uzaldan getirilmiş şarap tekneleri verdi.

Sana getirilen mallar arasında

İşlenmiş demir, tarçın, güzel kokulu kamış vardı. metin <<Vedan ve

Yâvan halkı alışveriş yaptı>>.

Ezk 27 20 Dedan halkı mallarına karşılık

Sana eyerlik kumaş verdi.

Ezk 27 21 Arabistan ve Kedar önderleri müşterindi,

Mallarına karşılık

Sana kuzu, koç, teke verdiler.

Ezk 27 22 Saba ve Raama tüccarları seninle ticaret yaptı,

Mallarına karşılık

Sana her çeşit baharatın en iyisini, değerli taşlar, altın verdiler.

Ezk 27 23 Harran, Kanne, Eden, Saba, Aşur, Kilmat tüccarları

Seninle ticaret yaptı.

Ezk 27 24 Pazarlarındaki mallara karşılık

Güzel giysiler, lacivert kumaş, işlemler,

Sık dokunmuş, iplerle sarılmış renkli halılar verdiler.

Ezk 27 25 Ticaret gemileri senin mallarını taşıdı,

Denizin bağrında büyük yüklerle doldun.

Ezk 27 26 Kürekçilerin seni açık denizlere götürdü,

Ama doğu rüzgarı

Ezk 27 27 Denizin bağrında parçaladı seni.

Gemin kazaya uğrayacağı gün,

Zenginliğin, malların, ticari eşyaların,

Gemicilerin, kılavuzların, kalafatçıların,

Seninle ticaret yapanlar,

Askerlerin ve gemide olan herkes

Denizin derinliklerine batacak.

Ezk 27 28 Gemicilerinin bağırışından

Ezk 27 29 Kıyıları titreyecek.

Ezk 27 29 Kürekçiler gemilerini bırakacak,

Gemicilerle kılavuzlar kıyıda duracak.

Ezk 27 30 Yüksek sesle haykırıp

Senin için acı acı ağlayacaklar;

Başlarına toprak serpecek,

Ezk 27 31 Külde yuvarlanacaklar.

Senin yüzünden başlarını tıraş edecek,

Çul kuşanacaklar.

Senin için acı acı ağlayacak,

Yas tutacaklar.

Ezk 27 32 Ağlayıp yas tutarken,

Senin için bir ağıt yakacaklar:

Her yanı denizle çevrili Sur Kenti gibi

Susturulmuş bir kent var mı?

Ezk 27 33 Malların denizaşırı ülkelere vardığında

Birçok ulusu doyurdun,

Büyük zenginliğin, çeşit çeşit malınla

Ezk	27	34	Dünya krallarını zenginleştirdin. Şimdiyse denizde, suların derinliklerinde Darmadağın oldun, Malların ve çalışanlarının tümü Seninle birlikte battı.
Ezk	27	35	Kıyı halkları Başına gelenlere şaşılar; Krallarının tüyleri korkudan diken diken oldu, Yüzleri sarardı.
Ezk	27	36	Ulusların arasındaki tüccarlar, Başına gelenlere şaşacaklar; Sonun korkunç oldu. Bir daha var olmayacaksın.> >>
Ezk	28	1	RAB bana şöyle seslendi:
Ezk	28	2	<<İnsanoğlu, Sur önderine de ki, <Egemen RAB şöyle diyor: << <Gurura kapılıp Ben tanrıyım, Denizlerin bağrında, Tanrının tahtında oturuyorum dedin. Kendini Tanrı sandın, Oysa sen Tanrı değil, insansın. İşte, Danieldenfş daha bilgesin, Kimse senden bir giz saklayamaz. Bilgeliğin, anlayışın sayesinde, Kendine servet biriktirdin, Hazinelerine altın, gümüş yığdın. Ticaretteki üstün becerilerin sayesinde servetini çoğalttın, Zenginliğin seni gurura sürükledi. Bu yüzden Egemen RAB şöyle diyor: Madem kendini Tanrı gibi bilge sandın, Ben de yabancıları, en acımasız ulusları Üzerine göndereceğim. Bilgeliğinin güzelliğine kılıç çekecek, Görkemini kirletecekler. Seni ölüm çukuruna indirecekler, Denizlerin bağrında korkunç bir ölümle öleceksin. O zaman seni öldürenlerin önünde Ben Tanrıyım diyecek misin? Seni öldürenlerin elinde Sen Tanrı değil, insansın. Yabancıların elinde, Sünnetsizin ölümüyle öleceksin. Egemen RAB böyle diyor.> >>
Ezk	28	3	RAB bana şöyle seslendi:
Ezk	28	4	<<İnsanoğlu, Sur Kralı için bir ağıt yak. Ona diyeceksin ki, <Egemen
Ezk	28	5	RAB şöyle diyor: << <Kusursuzlukta örnek biriydin, Bilgeliğin ve güzelliğin eksiksizdi. Sen Tanrının bahçesi Adendeydin. Yakut, topaz, aytaşı, Sarı yakut, oniks, yeşim, Laciverttaşı, firuze, zümrütle, çeşit çeşit değerli taşla bezenmiştin. Kakma ve oyma işlerin hep altındandı. Bunlar yaratıldığın gün hazırlanmışlardı. Meshedilmiş, koruyucu bir Keruv olarak Seni oraya yerleştirdim. Tanrının kutsal dağındaydın, Yanan taşlar arasında dolaştın. Yaratıldığın günden Sende kötülük bulunana dek Yollarında kusursuzdun.
Ezk	28	6	Ticaretinin bolluğundan Zorbalıkla doldun Ve günah işledin. Bu yüzden kirli bir şey gibi Seni Tanrının dağından attım, Yanan taşların arasından kovdum, Ey koruyucu Keruv.
Ezk	28	7	Güzelliğinden ötürü Gurura kapıldın, Görkeminden ötürü Bilgeliğini bozdun.
Ezk	28	8	
Ezk	28	9	
Ezk	28	10	
Ezk	28	11	
Ezk	28	12	
Ezk	28	13	
Ezk	28	14	
Ezk	28	15	
Ezk	28	16	
Ezk	28	17	

Ezk	28	18	Böylece seni yere attım, Kralların önünde seni yüzkarası yaptım. İşlediğin pek çok günah Ve ticaretteki hileciliğin yüzünden Kutsal yerlerini kirlettin. Seni yakıp yok edecek Bir ateş çıkardım içinden, Bütün seyredenlerin gözü önünde Seni yeryüzünde küle çevirdim. Seni tanıyan bütün uluslar sana şaştı, Sonun korkunç oldu. Bir daha var olmayacaksın. > >> olduğundan bildiğimiz Peygamber Daniel
olmayabilir.			
Ezk	28	20	RAB bana şöyle seslendi:
Ezk	28	21	<<İnsanoğlu, yüzünü Saydaya çevir, ona karşı peygamberlik et.
Ezk	28	22	Diyeceksin ki, <Egemen RAB şöyle diyor: << İşte sana karşıyım, ey Sayda,
			Senin içinde yüceleceğim. Onları cezalandırınca, Kutsallığımı onlara gösterince, Benim RAB olduğumu anlayacaklar. Üzerine salgın hastalık gönderecek, Sokaklarında kan akıtacağım. Kentin içinde, her yanında Kılıçla yaralananlar düşüp ölecekler. O zaman benim RAB olduğumu anlayacaklar.> >>
Ezk	28	23	<< İsrail halkını küçümseyen Çevre uluslardan hiçbirisi Bir daha İsrail için batan bir çalı, Acıtan bir diken olmayacak. O zaman benim RAB olduğumu anlayacaklar.
Ezk	28	24	<< <Egemen RAB şöyle diyor: İsrail halkını aralarına dağılmış oldukları uluslardan topladığım, ulusların gözü önünde kutsallığımı gösterdiğim zaman kulum Yakupa verdiğim kendi ülkelerine yerleşecekler.
Ezk	28	26	Orada güvenlik içinde yaşayacak, evler yapacak, bağlar dikecekler. Onları küçümseyen bütün çevre ulusları cezalandırdığımda güvenlik içinde yaşayacaklar. O zaman benim Tanrılarını RAB olduğumu anlayacaklar.> >>
Ezk	29	1	Sürgünlüğümüzün onuncu yılı, onuncu ayın on ikinci günü RAB bana şöyle seslendi:
Ezk	29	2	<<İnsanoğlu, yüzünü firavuna çevir, ona ve Mısır'a karşı peygamberlik et.
Ezk	29	3	Onlara de ki, <Egemen RAB şöyle diyor: << <Kendi kanallarının içinde yatan Büyük canavar firavun, İşte, sana karşıyım. Sen ki, Nil benimdir, Onu kendim için yaptım dersin. Çenelerine çengeller takacak, Kanallarındaki balıkları Senin pullarına yapıştıracağım. Pullarına yapışmış balıklarla birlikte Seni kanallarından çıkaracağım. Seni de kanallarındaki bütün balıkları da Çöle atacağım. Kırlara düşeceksin, Toplanmayacak, gömülmeceksin. Seni yem olarak yabani hayvanlara Ve yırtıcı kuşlara vereceğim. O zaman Mısır'da yaşayan herkes Benim RAB olduğumu anlayacak. << <Çünkü sen İsrail halkına kamış bir
Ezk	29	4	değnek oldun.
Ezk	29	7	Seni elleriyle tuttuklarında parçalanıp onların omuzlarını yardım.
Ezk	29	8	Sana dayandıklarında parçalanıp bellerini burktun. durdurdun>>.
Ezk	29	9	<< <Bu yüzden Egemen RAB şöyle diyor: Üzerine halkını ve hayvanlarını öldürecek bir kılıç gönderiyorum.
Ezk	29	10	Mısır kimsesiz bırakılacak, viraneye çevrilecek. O zaman benim RAB olduğumu anlayacaklar. << <Madem Nil benimdir, onu ben yaptım dedin,
Ezk	29	11	ben de sana ve kanallarına karşıyım. Mısır'ı Migdol'dan Asvana, Kûş sınırına dek kimsesiz bırakacak, viraneye çevireceğim.
Ezk	29	12	İçinden insan ayağı da, hayvan ayağı da geçmeyecek. Kırk yıl orada kimse yaşamayacak.
Ezk	29	12	Mısır'ı ıssız kalmış ülkeler gibi ıssız bırakacağım. Kentleri, viran

olmuş kentler arasında kırk yıl kimsesiz kalacak. Mısırlıları uluslar arasına gönderecek, ülkelere dağıtacağım.

Ezk 29 13 << «Egemen RAB şöyle diyor: Kırk yıl sonra onları dağılmış oldukları uluslardan toplayacağım.

Ezk 29 14 Sürgündekileri geri getirip Patrosa, yurtlarına döndürecek. Orada güçsüz bir krallık oluşturacaklar.

Ezk 29 15 Krallıkların en güçsüzü olacak, bir daha ulusların üzerinde egemenlik sürmeyecek. Ulusları yönetmesinler diye onları küçük düşürecek.

Ezk 29 16 Mısır bir daha İsrail halkının güveneceği bir yer olmayacak. Ancak Mısırlılar onlara Mısır'a dönmekle işledikleri günahı anımsatacaklar. O zaman İsraililer benim Egemen RAB olduğumu anlayacaklar.>>

Ezk 29 17 Sürgünlüğümüzün yirmi yedinci yılı, birinci ayın birinci günü RAB bana şöyle seslendi:

Ezk 29 18 <<İnsanoğlu, Babil Kralı Nebukadnessar ordusunu Sur Kentine karşı büyük bir saldırıya geçirdi; herkesin saçı döküldü, ağır yük yüzünden omuz derileri yüzüldü. Ama Sura karşı ordusunu saldırıya geçirmesine karşın, bundan ne kendisi ne de ordusu yararlandı.

Ezk 29 19 Bu yüzden Egemen RAB şöyle diyor: Mısırı Babil Kralı Nebukadnessara vereceğim, onun servetini alıp götüreceğim. Ordusuna ücret olarak ülkeden yağmaladığı çapul malını dağıtacak.

Ezk 29 20 Hizmetine karşılık Mısırı ona verdim; çünkü o da ordusu da bana hizmet ettiler. Egemen RAB böyle diyor.

Ezk 29 21 <<O gün İsrail halkını güçle donatacağım. Onların arasında senin dilini öğreteceğim. O zaman benim RAB olduğumu anlayacaklar.>>

Ezk 30 1 RAB bana şöyle seslendi:

Ezk 30 2 <<İnsanoğlu, peygamberlik et ve de ki, «Egemen RAB şöyle diyor: <<

<Ah o gün diye haykır.

Ezk 30 3 Çünkü o gün yakın.
RABbin günü yakın,
Bulutların günü,
Ulusların yıkım zamanı.

Ezk 30 4 Bir kılıç Mısır'a karşı çıkacak.
Kuşu acılar saracak.

Ezk 30 5 Mısırdaki vurulanlar yere serilince
Ülkenin serveti alınıp götürülecek,
Temelleri yok edilecek.

Ezk 30 6 Mısırla birlikte Kûş, Pût, Lud,
Arabistan, Kuv ve antlaşma yaptığım halkım
Kılıçtan geçirilecek.

Ezk 30 7 << «RAB şöyle diyor:
Mısırı destekleyenler öldürülecek,
Mısırın övüldüğü ordu çökecek,
Migdoldan Asvana dek kılıçtan geçirilecekler.

Ezk 30 8 Böyle diyor Egemen RAB.
Kimsesiz kalmış ülkeler arasında
Kimsesiz kalacaklar.
Kentleri viran olmuş kentler gibi olacak.

Ezk 30 9 Mısırı ateşe verdiğimde,
Onu destekleyenler ezildiğinde,
Benim RAB olduğumu anlayacaklar.

Ezk 30 10 << «O gün kaygısız Kuşluları korkutmak için gemilerle ulaklar
göndereceğim. Mısırın yıkım günü geldiğinde korkuya kapılacaklar. İşte o gün geliyor.

Ezk 30 11 << «Egemen RAB şöyle diyor:
Babil Kralı Nebukadnessar aracılığıyla
Mısırın zenginliğine son vereceğim.

Ezk 30 12 O ve ordusu, ulusların en acımasız,
Ülkeyi yerle bir etmek için gelecekler.
Mısır'a karşı kılıçlarını çekecek,
Ülkeyi öldürülenlerle dolduracaklar.

Ezk 30 13 Nilin kanallarını kurutup
Ülkeyi kötü kişilere teslim edeceğim,
Ülkeyi de içindeki her şeyi de
Yabancılar eliyle viran edeceğim.

Ezk 30 14 Bunu ben RAB söylüyorum.
Egemen RAB şöyle diyor:
Putları yok edecek,
Noftakifü değersiz putlara son vereceğim.

Ezk 30 15 Mısırdaki artık önder olmayacak,
Ülkeye korku salacağım.
Patrosu viraneye çevirecek,
Soan'a ateşe verecek,
No Kentini cezalandıracağım.

Ezk	30	15	Öfkemi Mısırın kalesi Sin üzerine boşaltacak, Kalabalık No halkına son vereceğim.
Ezk	30	16	Mısır ateşe vereceğim, Sin acıdan kıvrılacak, No Kentinin surları yarılacak, Noffü sürekli tedirgin olacak.
Ezk	30	17	On Kenti ve Pi-Beset gençleri Kılıçtan geçirilecek, Oradaki halk sürgüne gönderilecek.
Ezk	30	18	Tahpanheste Mısırın boyunduruğunu kırdığım zaman, Orada gündüz geceye dönecek, Övündüğü orduya son verilecek, Kent bulutlarla kaplanacak, Köylerindeki halk sürgüne gönderilecek.
Ezk	30	19	Mısır böyle cezalandırdığımda Benim RAB olduğumu anlayacaklar.> >>
Ezk	30	20	Sürgünlüğümüzün on birinci yılı, birinci ayın yedinci günü RAB bana şöyle seslendi:
Ezk	30	21	<<İnsanoğlu, firavunun kolunu kırdım. İyileşmesin, kılıç tutacak kadar güçlenmesin diye kimse onu bağlamadı, sargı beziyle sarmadı.
Ezk	30	22	Bu yüzden Egemen RAB şöyle diyor: Firavuna karşıyım. Her iki kolunu, sağlam olanı da kırık olanı da kıracağım. Kılıcı elinden düşürecek.
Ezk	30	23	Mısırlıları uluslar arasına gönderecek, ülkelere dağıtacağım.
Ezk	30	24	Babil Kralının kollarını güçlendirip kılıcımı onun eline vereceğim.
Ezk	30	25	Firavunun ise kollarını kıracağım. Babil Kralının önünde ağır yaralı biri gibi inleyecek.
Ezk	30	26	Babil Kralının gücüne güç katacak, firavunun gücünü zayıflatacağım.
Ezk	30	27	Kılıcımı Babil Kralının eline verdiğimde ve o kılıcı Mısır'a doğru uzattığımda, benim RAB olduğumu anlayacaklar.
Ezk	30	28	Mısırlılar'ı uluslar arasına gönderecek, ülkelere dağıtacağım. O zaman benim RAB olduğumu anlayacaklar.>>
Ezk	31	1	Sürgünlüğümüzün on birinci yılı, üçüncü ayın birinci günü RAB bana şöyle seslendi:
Ezk	31	2	<<İnsanoğlu, firavuna ve halkına de ki, << <Görkemde kim seninle boy ölçüşebilir?
Ezk	31	3	Asura bak! Lübnanda bir sedir ağacıydı, Ormana gölge salan güzel dalları vardı. Çok yüksekti, tepesi bulutlara erişiyordu.
Ezk	31	4	Sular ağacı besledi, Derin su kaynakları büyüttü. Akarsular dikili olduğu yerin çevresine akıyor, Kanalları kırdaki bütün ağaçlara erişiyordu.
Ezk	31	5	Kırdaki bütün ağaçlardan daha çok büyüdü. Bol su verildiği için Dal budak saldı, dalları uzadı.
Ezk	31	6	Kuşlar dallarına yuva yaptı, Yabani hayvanlar dalları altında yavruladı, Büyük uluslar gölgesinde yaşadı.
Ezk	31	7	Güzellikte eşsizdi. Dalları giderek uzadı, Çünkü kökleri bol su alıyordu.
Ezk	31	8	Tanrının bahçesindeki sedir ağaçlarından hiçbiri Onunla boy ölçüşemezdi, Çam ağaçları dalları kadar bile değildi. Çınarlar onun dallarıyla boy ölçüşemezdi. Tanrının bahçesindeki ağaçların hiçbiri Onun kadar güzel değildi.
Ezk	31	9	Sık dallarla o sedir ağacını güzelleştirdim. Tanrının bahçesi Adendeki bütün ağaçlar onu kıskandı.
Ezk	31	10	<< <Bu yüzden Egemen RAB şöyle diyor: Ağaç büyüyüp boy attığı, tepesi bulutlara eriştiği, büyüklüğünden ötürü gurura kapıldığı için
Ezk	31	11	ben de onu kovdum, ulusların önderinin eline teslim ettim. Ona kötülüğü uyarınca davranacak.
Ezk	31	12	Yabancı ulusların en acımasızını onu kesip yalnız bıraktı. Dalları dağlara, derelere düştü; ülkenin vadilerinde kesilmiş duruyor. Yeryüzündeki bütün uluslar gölgesinden çekilip onu bıraktılar.
Ezk	31	13	Bütün kuşlar devrik ağaca kondu, yabani hayvanlar dalları arasına yerleşti.
Ezk	31	14	Öyle ki, suların yakınında yetişen hiçbir ağaç böylesi büyüyüp boy atmasın, tepesini bulutlara eriştirmesin; bol suyla sulanan hiçbir ağaç bu denli yükselmesin. Çünkü hepsi ölüm çukuruna inen insanlarla birlikte ölüme, yerin derinliklerine gidecek.
Ezk	31	15	<< <Egemen RAB şöyle diyor: Sedir ağacı ölümler diyarına indiği gün, ona yas tutsunlar diye derin su kaynaklarını kapattım. İrmaklarını durdurdum, gur sularının

			önünü kestim. O ağaç yüzünden Lübnanı karanlığa boğdum, bütün orman ağaçlarını kuruttum.
Ezk	31	16	Ölüm çukuruna inenlerle birlikte onu ölümler diyarına indirdiğimde,
			yıkılışının gürültüsünden ulusları titrettim. O zaman Aden Bahçesindeki bütün ağaçlar,
			Lübnanın en seçkin, en iyi, bol sularan ağaçları yerin derinliklerinde avunç buldu.
Ezk	31	17	Gölgesinde yaşayanlar, uluslar arasında onu destekleyenler de onunla
			birlikte ölümler diyarına, kılıçla öldürülmüşlerin yanına indiler.
Ezk	31	18	<< «Aden ağaçlarından hangisi görkem ve yücelikte sizinle boy
			ölçüşebilir? Ama sen de Aden ağaçlarıyla birlikte yerin derinliklerine indirilecek,
			sünnetsizlere, kılıçla öldürülmüşlere katılacaksın. << «İşte firavunla halkının sonu böyle
			olacaktır.» Egemen RAB böyle diyor.>>
Ezk	32	1	Sürgünlüğümüzün on ikinci yılı, on ikinci ayın birinci günü RAB bana
			şöyle seslendi:
Ezk	32	2	<<İnsanoğlu, firavun için bir ağıt yak. Ona de ki, << «Uluslar
			arasında genç bir aslan gibi kendini öne sürdün,
			Ama sen denizlerdeki bir canavar gibisin.
			Irmaklarını karıştırır,
			Ayaklarıyla suları çalkalar,
			Irmakları bulandırırın.>>
Ezk	32	3	Egemen RAB şöyle diyor:
			<<Büyük bir kalabalıkla
			Ağımı senin üzerine atacağım;
			Onlar seni ağımla çekecekler.
Ezk	32	4	Seni karaya atacak,
			Kırlara fırlatacağım.
			Gökte uçan kuşların senin üzerine konmalarını sağlayacağım,
			Yeryüzündeki yabancı hayvanlara
			Seni yem olarak vereceğim.
Ezk	32	5	Bedenini dağların üzerine serecek,
			Vadileri çürüyen bedenle dolduracağım.
Ezk	32	6	Ülkeyi dağlara dek akan kanınla ıslatacağım,
			Vadiler seninle dolacak.
Ezk	32	7	Seni ortadan kaldırdığım zaman
			Gökleri örtecek,
			Yıldızları karartacak,
			Güneşi bulutla kapatacağım.
			Ay ışığını vermeyecek.
Ezk	32	8	Senin yüzünden gökte ışık veren bütün cisimleri karartacak,
			Ülkeni karanlığa gömeceğim.>>
			Böyle diyor Egemen RAB.
Ezk	32	9	<<«Seni tanımadığın ülkelere,
			Ulusların arasına sürgüne gönderdiğimde,
			Pek çok halkın yüreği üzüntüyle sarsılacak. <<«Yıkıma uğrattığımda>>.
Ezk	32	10	Başına gelenlerden ötürü
			Pek çok halkı şaşkına çevireceğim.
			Kılıcımı önlerinde salladığım zaman,
			Senin yüzünden krallar dehşetle ürperecek.
			Yıkıma uğradığın gün
			Hepsi kendi canı için
			Her an korkuyla titreyecek.
Ezk	32	11	Egemen RAB şöyle diyor:
			Babil Kralının kılıcı üzerine gelecek.
Ezk	32	12	Yiğitlerin, ulusların en acımasızının,
			Senin halkını kılıçtan geçirmesine izin vereceğim.
			Mısırın gururunu kıracak,
			Bütün ordusunu yok edecekler.
Ezk	32	13	Bol suların yanında bütün sığırlarını yok edeceğim.
			Bundan böyle insan ayağı da hayvan ayağı da
			Suları karıştırıp bulandırmayacak.
Ezk	32	14	O zaman sularını dupduru kılacak,
			Irmaklarını yağ gibi akıtacağım.
			Egemen RAB böyle diyor.
Ezk	32	15	Mısır viraneye çevirdiğimde,
			Ülkeyi her şeyden yoksun bıraktığımda,
			Orada yaşayan herkesi yok ettiğimde,
			Benim RAB olduğumu anlayacaklar.>
Ezk	32	16	<<«Ona yakacakları ağıt budur. Ulusların kızları bu ağıtı yakacaklar.
			Mısır için, halkı için bu ağıtı yakacaklar.>> Egemen RAB böyle diyor.
Ezk	32	17	Sürgünlüğümüzün on ikinci yılı, ayın on beşinci günü RAB bana şöyle
			seslendi:
Ezk	32	18	<<«Ey insanoğlu, Mısır halkı için yas tut. Onları ve güçlü ulusların
			kızlarını ölüm çukuruna inenlerle birlikte yerin derinliklerine indir.
Ezk	32	19	Onlara de ki, «Sen başkalarından daha mı güzelsin? Aşağı in ve oradaki

sünnetsizlere katıl. >

- Ezk 32 20 Mısır halkı kılıçla öldürülenlerin arasına düşecek. Kılıç hazır, bırakın Mısır bütün halkıyla birlikte sürüklensin.
- Ezk 32 21 Güçlü önderler, ölümler diyarından, Mısır ve onu destekleyenler için, <Aşağı indiler, kılıçla öldürülen sünnetsizlerle birlikte burada yatıyorlar> diyecekler.
- Ezk 32 22 <<Asur bütün ordusuyla orada. Kılıçtan geçirilmiş, ölmüş askerlerinin mezarları çevresini sarmış.
- Ezk 32 23 Mezarları ölüm çukurunun en dibinde, ordusu mezarının çevresinde duruyor. Yaşayanlar diyarında korku salanların hepsi kılıçtan geçirilmiş, ölmüş.
- Ezk 32 24 <<Elam bütün halkıyla kendi mezarının çevresinde duruyor. Hepsi kılıçtan geçirilmiş, ölmüş, sünnetsiz olarak yerin derinliklerine inmiş. Yaşayanlar diyarında korku salmışlardı, şimdiye utanç içinde ölüm çukuruna inenlere katıldılar.
- Ezk 32 25 Elam için öldürülenler arasında bir yatak yapıldı. Bütün halkı mezarının çevresinde. Hepsi sünnetsiz, kılıçtan geçirilerek ölmüş. Yaşayanlar diyarında korku salmışlardı, şimdiye utanç içinde ölüm çukuruna inenlere katıldılar, öldürülenlerin arasına yerleştirildiler.
- Ezk 32 26 <<Meşek ve Tuval bütün halkıyla kendi mezarları çevresinde duruyor. Hepsi sünnetsiz, kılıçtan geçirilerek öldürülmüş. Yaşayanlar diyarında korku salmışlardı.
- Ezk 32 27 Ölümler diyarına savaş silahlarıyla inen, kılıçları başlarının altına konan, kalkanları kemikleri üzerine yerleştirilen öbür öldürülmüş sünnetsiz yiğitlerle birlikte mezara konmayacak mı onlar? Oysa bu yiğitler yaşayanlar diyarında korku salmışlardı.
- Ezk 32 28 <<Sen de, ey firavun, düşecek ve kılıçla öldürülenlerle birlikte sünnetsizlerin arasına konacaksın.
- Ezk 32 29 <<Edom, kralları ve önderleriyle orada. Güçlü olmalarına karşın kılıçla öldürülenlerin yanına kondular. Ölüm çukuruna inenlerin, sünnetsizlerin yanında yatıyorlar.
- Ezk 32 30 <<Bütün kuzey önderleri, bütün Saydalılar orada. Güçleriyle korku saldıkları halde öldürülenlerle birlikte utanç içinde indiler. Sünnetsiz olarak kılıçla öldürülenlerle birlikte utanç içinde ölüm çukuruna inenlerin yanına kondular.
- Ezk 32 31 <<Firavunla ordusu kılıçla öldürülmüş bu büyük kalabalığı görünce avunç bulacak.>> Böyle diyor Egemen RAB.
- Ezk 32 32 <<Yaşayanlar diyarında korku salmasını sağladığım halde, firavunla halkı, kılıçla öldürülenlerle birlikte sünnetsizlerin yanına konacak.>> Böyle diyor Egemen RAB.
- Ezk 33 1 RAB bana şöyle seslendi:
- Ezk 33 2 <<İnsanoğlu, kendi halkına şöyle diyeceksin: <Bir ülkenin üzerine kılıç gönderdiğim, ülke halkı aralarından birini seçip bekçi atadığı,
- Ezk 33 3 bekçi kılıcın ülkenin üzerine yaklaştığını görüp halkı uyarmak için boru çaldığı zaman;
- Ezk 33 4 kim boru sesini işitip de uyarıyı dikkate almazsa, kılıç da gelip onu öldürürse, kanından kendisi sorumludur.
- Ezk 33 5 Boru sesini duymuş, ama uyarıyı dikkate almamıştır; kanından kendisi sorumludur. Uyarıyı dikkate alsaydı, canını kurtaracaktı.
- Ezk 33 6 Ne var ki, bekçi kılıcın ülkenin üzerine yaklaştığını görüp halkı uyarmak için boru çalmazsa, kılıç da gelip halktan birini öldürürse, o kişi kendi günahı içinde öldürülmüştür; kanından bekçiyi sorumlu tutacağım.>
- Ezk 33 7 <<İnsanoğlu, seni İsrail halkına bekçi atadım. Benden bir söz duyar duymaz onları benim yerime uyaraacaksın.
- Ezk 33 8 Kötü kişiye, <Ey kötü kişi, kesinlikle öleceksin> dediğim zaman, onu uyarmaz, kötü yolundan döndürmek için konuşmazsan, o kişi günahı içinde ölecek; ama onun kanından seni sorumlu tutacağım.
- Ezk 33 9 Ancak kötü kişiyi uyardığın halde yolundan dönmezse, o günahı içinde ölecek. Ama sen canını kurtarmış olacaksın.
- Ezk 33 10 <<İnsanoğlu, İsrail halkına de ki, <Siz şöyle diyorsunuz: İsyanlarımızla günahlarımız bizi çökertiyor, onlardan ötürü eriyip yok oluyoruz. Durum böyleyken nasıl yaşayabiliriz?>
- Ezk 33 11 Onlara de ki, <Varlığım hakkı için diyor Egemen RAB, ben kötü kişinin ölümünden sevinç duymam, ancak kötü kişinin kötü yollarından dönüp yaşamasından sevinç duyarım. Dönün! Kötü yollarınızdan dönün! Niçin ölesiniz, ey İsrail halkı!>
- Ezk 33 12 <<Sen, ey insanoğlu, halkına de ki, <Doğru kişi Tanrıya başkaldırırsa, doğruluğu onu kurtarmaz. Kötü kişi kötülüğünden döndüğü zaman kötülüğü yıkımına neden olmaz. Doğru kişi Tanrıya başkaldırırsa, doğruluğu yaşamasını sağlamaz.>
- Ezk 33 13 Doğru kişi için, <Kesinlikle yaşayacak> desem, ama o doğruluğuna güvenip de kötülük yapsa, yaptığı doğru işlerin hiçbirisi anımsanmayacak. Yaptığı kötülükten ötürü ölecek.
- Ezk 33 14 Kötü kişiye, <Kesinlikle öleceksin> desem, ama o günahından dönüp adil ve doğru olanı yapsa,
- Ezk 33 15 aldığı rehini geri verse, çaldığını ödese, yaşam veren kurallar uyarınca davranıp günah işlemese kesinlikle yaşayacak, ölmeyecektir.
- Ezk 33 16 İşlediği günahlardan hiçbirisi ona karşı anımsanmayacaktır, adil ve doğru olanı yapmıştır; kesinlikle yaşayacaktır.
- Ezk 33 17 <<Senin halkın, <Rabbin yolu doğru değil> diyor. Oysa doğru olmayan

onların yolu.

- Ezk 33 18 Doğru kişi doğruluğundan döner de kötülük yaparsa, yaptığı kötülüğün içinde ölecektir.
- Ezk 33 19 Kötü kişi yaptığı kötülükten döner de adil ve doğru olanı yaparsa, yaptığı bu işlerle yaşayacaktır.
- Ezk 33 20 Ey İsrail halkı, «Rabbin yolu doğru değil» diyorsun. Her birini zi kendi yoluna göre yargılayacağım.»
- Ezk 33 21 Sürgünlüğümüzün on ikinci yılı, onuncu ayın beşinci günü Yerusâlimden kaçıp kurtulan biri yanıma gelip, ««Kent düştü!»» dedi.
- Ezk 33 22 Akşam, Yerusâlimden kaçıp kurtulan adam gelmeden önce, RABbin eli üzerimdeydi, konuşmıyordum. Sabah o yanıma gelmeden RAB dilimi çözdü. Dilim açıldı, artık konuşabiliyordum.
- Ezk 33 23 RAB bana şöyle seslendi:
- Ezk 33 24 ««İnsanoğlu, İsrail'in viran olmuş kentlerinde yaşayanlar, «İbrahim tek kişiyeğin ülkeyi miras almıştı. Oysa biz kalabalığız, ülke miras olarak bize verilmiştir» diyorlar.
- Ezk 33 25 Bu nedenle onlara de ki, «Egemen RAB şöyle diyor: Eti kanıyla yiyor, putlarınıza bel bağlıyor, kan döküyorsunuz. Yine de ülkeyi miras almayı mı umuyorsunuz?
- Ezk 33 26 Kılıcınıza güveniyor, iğrenç şeyler yapıyor, komşunuzun karısını kirletiyorsunuz. Yine de ülkeyi miras almayı mı umuyorsunuz?»
- Ezk 33 27 ««Onlara de ki, «Egemen RAB şöyle diyor: Varlığım hakkı için, viran olmuş kentlerde yaşayanlar kılıçtan geçirilecek, kırdâ yaşayanları yem olarak yabancı hayvanlara vereceğim, kalelerde, mağaralarda yaşayanlar salgın hastalıkla yok olacak.
- Ezk 33 28 Ülkeyi ıssız, kimsesiz bırakacağım, övündükleri güç son bulacak. İsrail dağları ıssız kalacak, oradan kimse geçmeyecek.
- Ezk 33 29 Yaptıkları iğrenç şeylerden ötürü ülkeyi ıssız, kimsesiz bıraktığım zaman benim RAB olduğumu anlayacaklar.»
- Ezk 33 30 ««Sen, ey insanoğlu, halkın duvar diplerinde, evlerin kapıları önünde senin hakkında konuşuyor. Birbirlerine, «Haydi, gidip RABden gelen sözün ne olduğunu duyalım» diyorlar.
- Ezk 33 31 Halk her zamanki gibi sana geliyor. Benim halkım olarak önünde oturuyor, sözlerini dinliyor, ama dediklerini yapmıyorlar. Ağızlarıyla istekli olduklarını açıklıyorlar, ama yürekleri haksız kazanç peşinde.
- Ezk 33 32 Sen onlar için güzel sesle sevgi ezgileri okuyan, iyi çalgı çalan biri gibisin. Sözlerini dinliyor, ama dediklerini yapmıyorlar.
- Ezk 33 33 ««Bütün bunlar gerçekleşince -ki gerçekleşecek- aralarında bir peygamber bulunduğunu anlayacaklar.»»
- Ezk 34 1 RAB bana şöyle seslendi:
- Ezk 34 2 ««İnsanoğlu, İsrail'in çobanlarına karşı peygamberlik et ve onlara, bu çobanlara şöyle de: «Egemen RAB diyor ki: Vay kendi kendini güden İsrail çobanlarına! Çobanların sürüyü gütmesi gerekmez mi?
- Ezk 34 3 Yağı yiyor, yünü giyiyor, besili koyunları kesiyorsunuz, ama sürüyü kayırmıyorsunuz.
- Ezk 34 4 Zayıfları güçlendirmediniz, hastaları iyileştirmediniz, yaralıların yarasını sarmadınız. Yolunu şaşırانları geri getirmediniz, yitkileri aramadınız. Ancak sertlik ve şiddetle onlara egemen oldunuz.
- Ezk 34 5 Çobanları olmadığı için dağıldılar, yabancı hayvanlara yem oldular.
- Ezk 34 6 Koyunlarım bütün dağlarda, yüksek tepelerde başıboş dolandılar. Koyunlarım yeryüzüne dağıldı. Onları ne arayan var, ne soran. anlamına da gelir.
- Ezk 34 7 ««Bu yüzden, ey çobanlar, RABbin sözünü dinleyin:
- Ezk 34 8 Varlığım hakkı için diyor Egemen RAB, çoban olmadığından koyunlarım yağma edildi, yabancı hayvanlara yem oldu. Çobanlarım koyunlarımı aramadılar, onları güdeceklerine kendi kendilerini güttüler.
- Ezk 34 9 Onun için, ey çobanlar, RABbin sözünü dinleyin.
- Ezk 34 10 Egemen RAB şöyle diyor: Ben çobanlara karşıyım! Koyunlarımdan onları sorumlu tutacağım, koyunlarımı gütmelerine son vereceğim. Öyle ki, artık kendi kendilerini güdemeyecekler. Koyunlarımı onların ağzından kurtaracağım, artık onlara yem olmayacaklar.
- Ezk 34 11 ««Egemen RAB şöyle diyor: Ben kendim koyunlarımı arayıp soracağım.
- Ezk 34 12 Dağılmış koyunlarının arasındaki bir çoban sürüsüyle nasıl ilgilenirse, ben de koyunlarımla öyle ilgileneceğim. Bulutlu, karanlık bir gün dağılmış oldukları her yerden onları kurtaracağım.
- Ezk 34 13 Onları ulusların arasından çıkaracak, ülkelerden toplayacak, kendi yurtlarına geri getireceğim. Onları İsrail dağlarında, vadilerde, ülkenin bütün oturulabilir yerlerinde güdeceğim.
- Ezk 34 14 Onları iyi bir otlakta güdeceğim; yaylaları İsrailin yüksek dağları üzerinde olacak. Orada iyi bir otlakta yatacak, İsrailin yüksek dağlarındaki verimli otlaklarda otlayacaklar.
- Ezk 34 15 Ben kendim koyunlarımı güdeceğim, onları kendim yatıracağım. Egemen RAB böyle diyor.
- Ezk 34 16 Yiteni arayacak, yolunu şaşırانı geri getireceğim. Yaralının yarasını saracak, zayıfı güçlendireceğim. Ama semizlerle güçlüleri yok edeceğim. Koyunlarımı adaletle güdeceğim.

Ezk 34 17 << <Siz, ey benim sürüm, Egemen RAB şöyle diyor: Koyunla koyun arasında yargıyı ben vereceğim. Koçlarla tekelere gelince,
Ezk 34 18 iyi otlakta otlatmanız yetmiyor mu ki, otlaklarınızı geri kalanını ayaklarınızla çiğniyorsunuz? Duru su içmeniz yetmiyor mu ki, geri kalan suyu ayaklarınızla bulandırılıyorsunuz?
Ezk 34 19 Koyunlarım ayaklarınızın çiğnediğini otlatmak, ayaklarınızı bulandırdığını içmek zorunda kalıyor.
Ezk 34 20 << <Bu nedenle Egemen RAB onlara şöyle diyor: Semiz koyunla cılız koyun arasında ben kendim yargıçlık yapacağım.
Ezk 34 21 Madem bütün cılız koyunları kovup dağıtıncaya dek böğrünüzle vuruyor, omuzunuzla itiyor, boynuzlarınızla kakıyorsunuz,
Ezk 34 22 ben de koyunlarımı kurtaracağım, artık çapul malı olmayacaklar. Koyunla koyun arasında ben yargıçlık yapacağım.
Ezk 34 23 Başlarına, onları güdecek tek çoban olarak kulum Davutu koyacağım. Onları o güdecek, çobanları o olacak.
Ezk 34 24 Ben RAB onların Tanrısı olacağım, kulum Davut da onların arasında önder olacak. Ben RAB, böyle diyorum.
Ezk 34 25 << <Onlarla bir barış antlaşması yapacağım, ülkedeki yırtıcı hayvanları yok edeceğim. Çölde güvenlik içinde yaşayacak, ormanlarda uyuyacaklar.
Ezk 34 26 Onları da dağıtımın çevresini de bereketli kılacağım. Yağmuru zamanında yağdıracağım. Bereketli yağmurlar olacak.
Ezk 34 27 Kırdaki ağaçlar meyve verecek, toprak ürün verecek. Halk ülkesinde güvenlik içinde olacak. Boyunduruklarının bağlarını koparıp onları köle edenlerin elinden kurtardığım zaman benim RAB olduğumu anlayacaklar.
Ezk 34 28 Artık ulusların çapul malı, yabancı hayvanların yemi olmayacaklar. Güvenlik içinde yaşayacaklar, kimse onları korkutmayacak.
Ezk 34 29 Onlar için ünlü bir fidanlık yetiştireceğim. Artık ülke kıtlıktan yok olmayacak, ulusların aşağılamasına uğramayacaklar.
Ezk 34 30 O zaman ben Tanrıları RABbin onlarla birlikte olduğumu ve İsrail soyunun da benim halkım olduğumu anlayacaklar.> Böyle diyor Egemen RAB.
Ezk 34 31 <Benim koyunlarım, otlağımın koyunları siz insanlarsınız. Ben sizin Tanrınız'ım.> Böyle diyor Egemen RAB.>>
Ezk 35 1 RAB bana şöyle seslendi:
Ezk 35 2 <<İnsanoğlu, yüzünü Seir Dağına çevir, ona karşı peygamberlik et.
Ezk 35 3 Ona de ki, <Egemen RAB şöyle diyor: Ey Seir Dağı, sana karşıyım! Elimi sana karşı uzatacak, seni viran edip kimsesiz bırakacağım.
Ezk 35 4 Kentlerini yerle bir edeceğim, kimsesiz kalacaksın. O zaman benim RAB olduğumu anlayacaksın.
Ezk 35 5 << <Madem İsraililere hep kin besledin, yıkıma uğradıklarında, cezalandırılmalarının zamanı doruğa ulaştığında, onları kılıca teslim ettin,
Ezk 35 6 varlığım hakkı için diyor Egemen RAB, senin kanını akıtacağım, kan peşini bırakmayacak. Madem kan dökmekten nefret etmedin, kan peşini bırakmayacak.
Ezk 35 7 Seir Dağını viran edip kimsesiz bırakacağım, oraya gidip geleni kesip atacacağım.
Ezk 35 8 Dağlarını ölümlerle dolduracağım; kılıçtan geçirilenler senin tepelerinde, vadilerinde, derelerinde düşüp ölecekler.
Ezk 35 9 Seni sonsuza dek viran edeceğim, kentlerinde kimse oturmayacak. O zaman benim RAB olduğumu anlayacaksın.
Ezk 35 10 << <Siz, bu iki ulus, bu iki ülke bizim olacak, onları miras alacağız demiştiniz. Oysa RAB oralardır.
Ezk 35 11 Bundan ötürü varlığım hakkı için diyor Egemen RAB, beslediğiniz kin yüzünden halkıma nasıl öfkeyle, kıskançlıkla davrandıysanız, ben de size öyle davranacağım. Sizi yargıladığım zaman onlara kendimi tanıttacağım.
Ezk 35 12 O zaman İsrail dağlarına sövgülerinizi duyduğumu anlayacaksınız. Şöyle demiştiniz: <<Yerle bir oldular, yutalım diye bize verildiler.>>
Ezk 35 13 Bana karşı böbürlendiğinizi, saygısızca konuştuğunuzu da duydum.
Ezk 35 14 Egemen RAB şöyle diyor: Bütün yeryüzü sevinirken, seni yerle bir edeceğim.
Ezk 35 15 İsrail halkının mirası yerle bir olduğunda nasıl sevindinse, ben de sana öyle davranacağım. Ey Seir Dağı, viran olacaksın; bütün Edom da viran olacak. O zaman benim RAB olduğumu anlayacaklar.> >>
Ezk 36 1 <<İnsanoğlu, İsrail dağlarına peygamberlik et ve de ki, <Ey İsrail dağları, RABbin sözünü dinleyin!
Ezk 36 2 Egemen RAB şöyle diyor: Düşman sizin hakkınızda, Hah, hah! Bu eski tepeler mülkümüz oldu! dediği için
Ezk 36 3 peygamberlik et ve de ki, Egemen RAB şöyle diyor: Dağlarınızı viran ettiler, sizi her yandan sıkıştırıp çiğnediler; böylece ulusların mülkü oldunuz, dile düştünüz, alay konusu oldunuz,
Ezk 36 4 ey İsrail dağları, Egemen RABbin sözünü dinleyin! Egemen RAB dağlarla tepelere, vadilerle derelere, yıkıntılara, çevrenizdeki ulusların yağmasına, alayına uğramış, terk edilmiş kentlere şöyle diyor:
Ezk 36 5 Egemen RAB şöyle diyor: Yüreklere sevinç dolu, aşağılayarak

otlaklarınızı yağmalamak için ülkeme sahip çıkan öteki uluslara, özellikle Edoma karşı büyük bir kıskançlıkla konuştum.»

Ezk 36 6 Bu nedenle İsrail ülkesi için peygamberlik et ve dağlara, tepelere, vadilere, derelere de ki, «Egemen RAB şöyle diyor: Ulusların aşağılamasına hedef olduğunuz için öfkeyle, kıskançlıkla konuştum.

Ezk 36 7 Bu nedenle Egemen RAB şöyle diyor: Ant içiyorum ki, çevrenizdeki uluslar da aşağılanacaktır.

Ezk 36 8 «< Ama siz, ey İsrail dağları, dal budak salacak ve halkım İsrail için ürün vereceksiniz. Çünkü halkım İsrail yakında yurduna dönecek.

Ezk 36 9 Sizi kayıracak, size yöneleceğim. İşlenecek, ekileceksiniz.

Ezk 36 10 Ülkenizde yaşayanların sayısını, evet, bütün İsrail halkının sayısını çoğaltacağım. Kentlerde insanlar yaşayacak, yıkıntılar onarılacak.

Ezk 36 11 Ülkenizdeki insan ve hayvan sayısını çoğaltacağım. Verimli olacak, çoğalacaklar. Geçmişte olduğu gibi ülkeniz insanlarla dolup taşacak. Sizi eskisinden daha verimli kılacağım. O zaman benim RAB olduğumu anlayacaksınız.

Ezk 36 12 Ülkenize insanların, halkım İsrailin girmesini sağlayacağım. Sizi sahiplenecekler. Siz de onların mirası olacaksınız. Onları bir daha çocuklarından yoksun bırakmayacaksınız.

Ezk 36 13 «< Egemen RAB şöyle diyor: Ey ülke, insanlar sana insan yiyen, ulusunu çocuksuz bırakan ülke diyorlar.

Ezk 36 14 Bundan böyle artık sen insan yemeyecek, ulusunu çocuksuz bırakmayacaksın. Egemen RAB böyle diyor.

Ezk 36 15 Artık ulusların aşağılamalarını size işittirmeyeceğim. Ulusların aşağılamasına uğramayacaksınız. Halkınızın bir daha tökezlemesine izin vermeyeceksiniz.»

Egemen RAB böyle diyor.»

Ezk 36 16 RAB bana şöyle seslendi:

Ezk 36 17 «İnsanoğlu, İsrail halkı kendi ülkesinde yaşarken tutumu ve davranışlarıyla ülkeyi kirletti. Onların davranışı benim gözümde âdet gören bir kadının kirliliği gibiydi.

Ezk 36 18 Bu yüzden öfkemi üzerlerine boşalttım. Çünkü ülkede kan döktüler, putlarıyla onu kirlettiler.

Ezk 36 19 Onları uluslara dağıttım, ülkelere yayıldılar. Onları tutumlarına ve davranışlarına göre yargıladım.

Ezk 36 20 Ulusların arasında her gittikleri yerde kutsal adımı kirlettiler. Çünkü onlar için, «Bu RABbin halkı, öyleyken ülkesinden çıkmak zorunda kaldı» dendi.

Ezk 36 21 İsrail halkının gittiği uluslar arasında kirlettiği kutsal adımın onuru için kaygılandım.

Ezk 36 22 «Bu nedenle İsrail halkına de ki, «Egemen RAB şöyle diyor: Ey İsrail halkı, sizin hatırlığınız için değil, gittiğiniz uluslar arasında kirlettiğiniz kutsal adımın hatırı için bunları yapacağım.

Ezk 36 23 Uluslar arasında kirlenen, onlar arasında kirlettiğiniz büyük adımın kutsallığını göstereceğim. Onların gözü önünde kutsallığımı sizin aracılığıyla kanıtladığımda, uluslar benim RAB olduğumu anlayacaklar. Egemen RAB böyle diyor.

Ezk 36 24 «< Sizi uluslar arasından alacak, bütün ülkelere toplayıp ülkenize geri getireceğim.

Ezk 36 25 Üzerinize temiz su dökeceğim, arınacaksınız. Sizi bütün kirliliklerinizden ve putlarınızdan arındıracağım.

Ezk 36 26 Size yeni bir yürek verecek, içinize yeni bir ruh koyacağım. İçinizdeki taştan yüreği çıkaracak, size etten bir yürek vereceğim.

Ezk 36 27 Ruhumu içinize koyacağım; kurallarımı izlemenizi, buyruklarıma uyup onları uygulamanızı sağlayacağım.

Ezk 36 28 Atalarınıza verdiğim ülkede yaşayacak, benim halkım olacaksınız, ben de sizin Tanrınız olacağım.

Ezk 36 29 Sizi bütün kirliliklerinizden kurtaracağım. Buğdaya seslenecek ve onu çoğaltacağım. Artık size kıtlık göndermeyeceğim.

Ezk 36 30 Ulusların arasında bir daha kıtlık utancı çekmemeniz için ağaçların meyvesini, tarlaların ürününü çoğaltacağım.

Ezk 36 31 O zaman kötü yollarınızı, kötü işlerinizi anımsayacaksınız. Günahlarınızı, iğrenç uygulamalarınız yüzünden kendinizden tiksineceksiniz.

Ezk 36 32 Bunu sizin hatırlığınız için yapmadığımı iyi bilin. Egemen RAB böyle diyor. Davranışlarınızdan utanın, yüzünüz kızarsın, ey İsrail halkı!

Ezk 36 33 «< Egemen RAB şöyle diyor: Sizi bütün günahlarınızdan arıttığım gün, kentlerinizde yaşamınızı sağlayacağım; yıkıntılar onarılacak.

Ezk 36 34 Gelip geçenlerin gözünde viran olan ülkenin toprakları işlenecek.

Ezk 36 35 Şöyle diyecekler: Viran olan bu ülke Aden bahçesi gibi oldu; yıkılıp yerle bir olmuş, kimsesiz kalmış kentler yeniden güçlendiriliyor, içinde oturuluyor.

Ezk 36 36 O zaman çevrenizde kalan uluslar yıkılanı yeniden yaparın, çıplak yerleri yeniden dikenin ben RAB olduğumu anlayacaklar. Bunu ben RAB söylüyorum ve dediğimi yapacağım.»

Ezk 36 37 «Egemen RAB şöyle diyor: İsrail halkının benden yine yardım dilemesini sağlayacak ve onlar için şunu yapacağım: Onları bir koyun sürüsü gibi çoğaltacağım.

Ezk 36 38 Bayramlarda Yeruşalim nasıl kurbanlık hayvanlarla doluyorsa, viran

olmuş kentler de insan topluluklarıyla öyle dolup taşacak. O zaman benim RAB olduğumu anlayacaklar.>>

Ezk 37 1 RABbin eli üzerimdeydi, Ruhuylafç beni dışarı çıkardı, kemiklerle dolu bir ovanın ortasına koydu.

Ezk 37 2 Beni onların arasında her yöne dolaştırdı. Ovada her yere yayılmış, tamamen kurumuş pek çok kemik vardı.

Ezk 37 3 RAB, <<İnsanoğlu, bu kemikler canlanabilir mi?>> diye sordu. Ben, <<Sen bilirsin, ey Egemen RAB>> diye yanıtladım.

Ezk 37 4 Bunun üzerine, <<Bu kemikler üzerine peygamberlik et>> dedi, <<Onlara de ki, <Kuru kemikler, RABbin sözünü dinleyin!

Ezk 37 5 Egemen RAB bu kemiklere şöyle diyor: İçinize ruh koyacağım, canlanacaksınız.

Ezk 37 6 Size kaslar verecek, üzerinizde et oluşturacağım, sizi deriyle kaplayacağım. İçinize ruh koyacağım, canlanacaksınız. O zaman benim RAB olduğumu anlayacaksınız.>>

Ezk 37 7 Böylece bana verilen buyruk uyarınca peygamberlik ettim. Ben peygamberlik ederken bir gürültü oldu, bir takırtı duyuldu. Kemikler birbirleriyle birleşiyordu.

Ezk 37 8 Baktım, işte üzerlerinde kaslar, etler oluşuyor, üstlerini deri kaplıyordu. Ama onlarda ruh yoktu.

Ezk 37 9 Sonra bana şöyle dedi: <<Rüzgarafç peygamberlik et, insanoğlu, peygamberlik et ve de ki, <Egemen RAB şöyle diyor: Ey rüzgar, gel dört yandan es. Bu öldürülmüşlerin üzerine üfle ki canlansınlar!>>

Ezk 37 10 Böylece bana verilen buyruk uyarınca peygamberlik ettim. Onların içine solukfç girince canlanıp ayağa kalktılar. Çok, çok büyük bir kalabalık oluşturunyorlardı. <<Soluk>> anlamına da gelir.

Ezk 37 11 Sonra bana, <<İnsanoğlu, bu kemikler bütün İsrail halkını simgeliyor>> dedi, <<Onlar, <Kemiklerimi z kurudu, umudumuz yok oldu, bittik>> diyorlar.

Ezk 37 12 Bu yüzden peygamberlik et ve onlara de ki, <Egemen RAB şöyle diyor: Ey halkım, mezarlarınızı açıp sizi oradan çıkaracak, İsrail ülkesine geri getireceğim.

Ezk 37 13 Mezarlarınızı açıp sizi çıkardığım zaman benim RAB olduğumu anlayacaksınız, ey halkım.

Ezk 37 14 Ruhumu içinize koyacağım, canlanacaksınız. Sizi kendi ülkenize yerleştireceğim. O zaman, bunu söyleyenin ve yapanın ben RAB olduğumu anlayacaksınız.>> Böyle diyor RAB.

Ezk 37 15 RAB bana şöyle seslendi:

Ezk 37 16 <<İnsanoğlu, bir değnek al, üzerine <Yahuda ve dostları İsrailiiler için> diye yaz. Sonra başka bir değnek al, üzerine <Yusufla dostları İsrailiiler için Efrayim'in değneği> diye yaz.

Ezk 37 17 İki değneği yan yana getirerek birleştir. Öyle ki, elinde bir değnek gibi olsun.

Ezk 37 18 <<Halkından biri, <Bu yaptığının anlamı ne? Bize açıklamaz mısın?> diye sorarsa,

Ezk 37 19 şöyle yanıtlayacaksın: <Egemen RAB şöyle diyor: Efrayimin elindeki değneği -Yusufla dostları İsrail oymaklarının değneğini- alıp Yahuda değneğiyle birleştireceğim. İkisinden bir değnek yapıp elimde tutacağım.>

Ezk 37 20 Üzerine yazdığın değnekleri görebilecekleri şekilde elinde tut.

Ezk 37 21 Onlara de ki, <Egemen RAB şöyle diyor: İsrailiileri gittikleri

Ezk 37 22 Onları ülkede, İsrail dağları üzerinde tek bir ulus yapacağım.

Hepsinin tek kralı olacak. Artık iki ayrı ulus olmayacaklar, iki krallığa bölünmeyecekler.

Ezk 37 23 Artık putlarıyla, iğrenç uygulamalarıyla, isyanlarıyla kendilerini kirletmeyecekler. Onları yerleştikleri, içinde günah işledikleri yerlerden kurtarıp

arındıracağım. Onlar halkım olacak, ben de onların Tanrısı olacağım.

Ezk 37 24 <<Kulum Davut onların kralı olacak, hepsinin tek çobanı olacak.

Buyruklarımı izleyecek, kurallarına uyacak, onları uygulayacaklar.

Ezk 37 25 Kulum Yakupa verdiğim, atalarınızın yaşadığı ülkeye yerleşecekler. Kendileri, çocukları, çocuklarının çocukları sonsuza dek orada yaşayacaklar. Kulum Davut da

sonsuza dek onların önderi olacak.

Ezk 37 26 Onlarla esenlik antlaşması yapacağım. Bu onlarla sonsuza dek geçerli bir antlaşma olacak. Onları yeniden oraya yerleştirip sayıca çoğaltacağım. Tapınağımı sonsuza dek onların ortasına kuracağım.

Ezk 37 27 Konutum aralarında olacak; onların Tanrısı olacağım, onlar da benim halkım olacak.

Ezk 37 28 Tapınağım sonsuza dek onların arasında oldukça uluslar İsrail'i kutsal kılanın ben RAB olduğumu anlayacaklar.>>

Ezk 38 1 RAB bana şöyle seslendi:

Ezk 38 2 <<İnsanoğlu, yüzünü Magog ülkesinden Roşun, Meşekin, Tuvalın önderi Goga çevir, ona karşı peygamberlik et.

Ezk 38 3 De ki, <Egemen RAB şöyle diyor: Ey Roşun, Meşekin, Tuvalın önderi Gog, sana karşıyım.

Ezk 38 4 Seni geldiğin yoldan geri çevirecek, çenelerine çengel takacağım. Seni

ve bütün ordunu, atları, tam donanmış atlıları, küçük büyük kalkanlı, hepsi kılıç kullanan büyük kalabalığı dışarıya sürükleyeceğim.

Ezk 38 5 Onlarla birlikte hepsi kalkanlı, miğferli Perslileri, Kûşluları, Pütluları,

Ezk 38 6 Gomerin bütün ordusunu, uzak kuzeydeki Beyttogarmenin bütün ordusunu ve yanındaki birçok ulusu da sürükleyeceğim. Tuvalin baş önderi>>.

Ezk 38 7 << <Hazır ol! Çevrende toplanmış büyük kalabalıkla birlikte hazırlan. Onları sen gözeteceksin.

Ezk 38 8 Uzun zaman sonra savaşa çağırılacaksın. Gelecek yıllarda, halkı birçok ulustan uzun zamandır ıssız kalmış İsrail dağlarında toplanmış, savaştan rahata kavuşmuş bir ülkeye saldırıracaksın. Uluslar arasından çıkarılmış olan bu halk, şimdi güvenlik içinde yaşıyor.

Ezk 38 9 Sen, bütün askerlerin ve seninle olan birçok ulus çıkıp kasırga gibi geleceksiniz; ülkeyi kaplayan bulut gibi olacaksınız.

Ezk 38 10 << <Egemen RAB şöyle diyor: O gün aklına bazı düşünceler gelecek, kötü düzenler tasarlayacaksın.

Ezk 38 11 Diyeceksin ki: Sursuz köyleri olan bir ülkeye saldırarak, esenlik ve güvenlik içinde yaşayan insanların üzerine yürüyeceğim. Bu köylerin tümü sursuz; kapıları da kapı sürgüleri de yok.

Ezk 38 12 Viran olmuş kentlerde yaşayan halkı soyup malını yağma edeceğim. Sürüşü, malı olan, dünyanın ortasında yaşayan bu ulusların arasından toplanmış halka karşı elimi uzatacağım.

Ezk 38 13 Saba, Dedan, Tarşış tüccarları ve köyleri sana, Yağmalamak için mi geldin? Çapul malı toplamak, altın, gümüş taşımak, hayvan, mal götürmek, bol ganimet elde etmek için mi bu kalabalığı topladın? diyecek.>

Ezk 38 14 <<Bu yüzden, ey insanoğlu, peygamberlik et ve Goga de ki, <Egemen RAB şöyle diyor: O gün halkım İsrail güvenlik içinde yaşarken bunu farketmeyecek misin?

Ezk 38 15 Sen ve seninle birlikte birçok ulustan oluşan tümü ata binmiş büyük bir kalabalık, güçlü bir ordu uzak kuzeyden geleceksiniz.

Ezk 38 16 Ülkeyi kaplayan bir bulut gibi halkım İsrailin üzerine yürüyeceksiniz. Son günlerde, ey Gog, seni ülkeme saldırtacağım. Öyle ki, ulusların gözü önünde kutsallığımı senin aracılığıyla gösterdiğim zaman beni tanıyabilsinler.

Ezk 38 17 << <Egemen RAB şöyle diyor: Eski günlerde kullarım İsrail peygamberleri aracılığıyla hakkında konuştuğum kişi değil misin sen? O dönemde seni onlara saldırtacağıma ilişkin yıllarca peygamberlik ettiler.

Ezk 38 18 << <Gog İsrail ülkesine saldırdığı gün öfkem alevlenecek. Egemen RAB böyle diyor.

Ezk 38 19 Kıskançlığım ve öfkemin şiddetiyle diyorum ki, o gün İsrail ülkesinde büyük bir yer sarsıntısı olacak.

Ezk 38 20 Denizdeki balıklar, gökteki kuşlar, kırdaki hayvanlar, yerde sürünen bütün yaratıklar ve dünyadaki bütün insanlar önümde titreyecekler. Dağlar yerle bir edilecek, kayalıklar ufalanacak, her duvar çökecek.

Ezk 38 21 Bütün dağlarımda Goga karşı kılıcı çağıracağım. Egemen RAB böyle diyor. Herkes birbirine kılıç çekecek.

Ezk 38 22 Onu salgın hastalıkla, kanla cezalandıracağım; onun, ordusunun, ondan yana olan birçok ulusun üzerine sağanak yağmur, dolu, ateşli kükürt yağdıracağım.

Ezk 38 23 Böylece büyüklüğümü, kutsallığımı gösterecek, birçok ulusun gözünde kendimi tanıttacağım. O zaman benim RAB olduğumu anlayacaklar.> >>

Ezk 39 1 <<İnsanoğlu, Goga karşı peygamberlik et ve ona de ki, <Egemen RAB şöyle diyor: Ey Roşun, Meşekin, Tuvalin önderi Gog, sana karşıyım.

Ezk 39 2 Seni geri çevirip sürükleyeceğim. Seni uzak kuzeyden çıkarıp İsrailin dağlarına getireceğim.

Ezk 39 3 Sol elindeki yayını vuracak, sağ elindeki oklarını düşürecek.

Ezk 39 4 Sen de askerlerinle senden yana olan uluslar da İsrail dağlarına serileceksiniz. Sizi yem olarak her çeşit yırtıcı kuş, yabanıl hayvana vereceğim.

Ezk 39 5 Açık kırlarda düşüp öleceksiniz. Çünkü bunu ben söyledim. Egemen RAB böyle diyor.

Ezk 39 6 Magogun ve kıyıda güvenlik içinde yaşayanların üzerine ateş yağdıracağım. O zaman benim RAB olduğumu anlayacaklar. Tuvalin baş önderi>>.

Ezk 39 7 << <Halkım İsrail arasında kutsal adımı tanıttacağım. Bundan böyle kutsal adımın aşığılanmasına izin vermeyeceğim. Uluslar benim İsrailde kutsal olan RAB olduğumu anlayacaklar.

Ezk 39 8 O gün yaklaştı! Söylediklerim olacak. Egemen RAB böyle diyor. Budur sözünü ettiğim gün!

Ezk 39 9 << <O zaman İsrail kentlerinde yaşayanlar dışarı çıkıp topladıkları silahları yakacaklar. Küçük büyük kalkanları, yayları, okları, sopaları, mızrakları ateşe atacaklar. Bunlarla yedi yıl ateş yakacaklar.

Ezk 39 10 Kırdan odun toplamayacak, ormandan odun kesmeyecekler. Yakmak için silahları kullanacaklar. Mallarını yağmalayanları yağmalayacak, kendilerini soyanları soyacaklar. Egemen RAB böyle diyor.

Ezk 39 11 << <O gün Lut Gölünün doğusunda, Gezginler Deresinde Goga İsrailde bilinen bir mezar yeri vereceğim. Gogla bütün ordusu orada gömülecek. Oraya Hamon-Gog Vadi si

adı verilecek. Oradan geçecek gezginlerin önü kesilecek.

Ezk 39 12 İsrail halkı ülkeyi arındırmak için onları gömecek. Bu yedi ay sürecek.

Ezk 39 13 Onları bütün ülke halkı gömecek. Görkemimi açıkladığım gün onlar için onur olacak. Egemen RAB böyle diyor. metin <<Orada>>.

Ezk 39 14 << Ülkeyi arındırmak için adamlar görevlendirilecek. Bazıları ülkeyi sürekli dolaşacak, öbürleri yerde kalan cesetleri gömecekler. Yedi aylık süre bitince, araştırma işine başlayacaklar.

Ezk 39 15 Bu adamlar ülkenin her yanını dolaşacak. Bir insan kemiği görünce, mezarcılar onu Hamon-Gog Vadisine gömünceye dek, yanına bir işaret koyacak.

Ezk 39 16 Orada Hamona adında bir kent olacak. Böylelikle ülke arındırılacak.>

Ezk 39 17 <<İnsanoğlu, Egemen RAB şöyle diyor: Her çeşit kuşa ve yabani hayvana seslen: <Sizin için hazırlayacağım kurban, İsrail dağları üzerindeki büyük kurban gelin, her yandan toplanın! Orada et yiyecek, kan içeceksiniz.

Ezk 39 18 Başanın besili hayvanlarının -koçların, kuzuların, tekelerin, boğaların- etini yiyip kanını içer gibi yiğitlerin etini yiyecek, dünya önderlerinin kanını içeceksiniz.

Ezk 39 19 Sizin için hazırlayacağım kurbandan doyana dek yağ yiyeceksiniz, sarhoş oluncaya dek kan içeceksiniz.

Ezk 39 20 Soframda atlardan, atlılardan, yiğitlerden ve her çeşit askerden bol bol yiyip doyacaksınız.> Egemen RAB böyle diyor.

Ezk 39 21 <<Görkemimi uluslar arasında açıklayacağım. Bütün uluslar kendilerine verdiğim cezayı, üzerlerine koyduğum elimi görecekler.

Ezk 39 22 İsrail halkı o günden başlayarak benim Tanrıları RAB olduğumu anlayacak.

Ezk 39 23 Uluslar İsrail halkının işlediği suç yüzünden, bana ihanet ettiği için sürgüne gittiğini anlayacaklar. Yüzümü onlardan gizledim, onları düşmanlarının eline teslim ettim, hepsi kılıçtan geçirildi.

Ezk 39 24 Onları kirliliklerine, isyanlarına göre cezalandırdım, yüzümü onlardan gizledim.

Ezk 39 25 <<Bundan ötürü Egemen RAB şöyle diyor: Yakupun sürgündeki soyunu geri getirecek, İsrail halkına acıyacağım. Kutsal adımla kıskançlıkla koruyacağım.

Ezk 39 26 Ülkelerinde güvenlik içinde yaşayınca, onları korkutan kimse olmayınca, utançlarını, bana ettikleri bütün ihanetleri unutacaklar.

Ezk 39 27 Onları uluslar arasından geri getirip düşman ülkelerinden topladığım zaman, onlar aracılığıyla birçok ulusa kutsallığımı göstereceğim.

Ezk 39 28 O zaman benim Tanrıları RAB olduğumu anlayacaklar. Onları uluslar arasına sürgüne göndermeme karşın, hiçbirini bırakmadan ülkelere geri getireceğim.

Ezk 39 29 Onlardan bir daha yüzümü gizlemeyeceğim, çünkü İsrail halkı üzerine Ruhum'u dökeceğim.>> Egemen RAB böyle diyor.

Ezk 40 1 Sürgünlüğümüzün yirmi beşinci yılı, yılın başında, ayın onuncu günü, Yeruşalim Kentinin düşüşünün on dördüncü yılı, tam o gün RABbin eli beni yakalayıp oraya götürdü.

Ezk 40 2 Görümde Tanrı beni İsrail ülkesine götürüp çok yüksek bir dağın üzerine koydu. Dağın güneyinde kente benzer yapılar vardı.

Ezk 40 3 Tanrı beni oraya götürdü, tunca benzer bir adam gördüm. Elinde keten ip ve bir ölçü değneği tutarak kapının girişinde duruyordu.

Ezk 40 4 Bana, <<İnsanoğlu, gözlerinle gör, kulaklarınla işit, sana göstereceğim her şeye dikkat et>> dedi, <<Sen bunun için buraya getirildin. Göreceğin her şeyi İsrail halkına anlat.>>

Ezk 40 5 Tapınağı çepeçevre kuşatan bir duvar gördüm. Adamın elindeki ölçü değneğinin uzunluğu altı arşındı. Her arşına bir elin eni kadar uzunluk eklenmişti. Adam duvarı ölçtü; kalınlığı ve yüksekliği bir ölçü değneği kadardı. uzunluğu, bir arşına bir elin eni eklenerek elde edilir (yaklaşık 53 cm).

Ezk 40 6 Sonra doğuya bakan kapıya gitti, basamakları çıkıp kapı eşiğini ölçtü. Eni bir ölçü değneği kadardı.

Ezk 40 7 Bekçi odalarının her birinin uzunluğu ve genişliği bir ölçü değneği kadardı. Odaların arasındaki duvarın kalınlığı beş arşındı. Tapınağa bakan eyvanın kapı eşiği bir ölçü değneği uzunlukta idi.

Ezk 40 8 Eyvanı ölçtü;

Ezk 40 9 genişliği sekiz arşın, kapı sövelerinin kalınlığı ikişer arşındı. Eyvan tapınağa bakıyordu.

Ezk 40 10 Doğu Kapısının her yanında üçer bekçi odası vardı. Hepsi aynı ölçüdeydi. Odalar arasındaki duvarların ölçüsü de aynıydı. geçmektedir: <<Bir kapı eşiğinin eni bir ölçü değneği kadardı.>> Bu tümce Septuagintada yoktur.

Ezk 40 11 Adam kapının genişliğini ölçtü. Genişliği on, iç girişin genişliği on üç arşındı.

Ezk 40 12 Her bekçi odasının önünde bir arşın yüksekliğinde bir duvar vardı. Odalar kare şeklindeydi, kenarları altışar arşındı.

Ezk 40 13 Sonra girişleri karşı karşıya olan odaların arka duvarlarının arasını ölçtü; yirmi beş arşındı.

Ezk 40 14 Sütunları ölçtü, altmış arşındı. Kapının çevresindeki avlu sütunlara

kadar uzanıyordu.		
Ezk	40	15 Kapı girişinden eyvanın sonuna kadarki uzaklık elli arşındı.
Ezk	40	16 Her iki yandaki bekçi odalarında, odalar arasındaki duvarlarda ve eyvanın çepeçevre duvarlarında içe bakan kafesli pencereler vardı. Bölme duvarları hurma ağacı motifleriyle kaplıydı. Septuaginta <<Eyvanın açık alanını ölçtü, yirmi arşındı>>.
Ezk	40	17 Adam bundan sonra beni dış avluya götürdü. Orada odalar ve dış avluyu çevreleyen taş yol vardı. Taş yol boyunca otuz oda vardı.
Ezk	40	18 Girişin iki yanındaki taş yolun genişliği kapıların uzunluğu kadardı.
Bu aşağı taş yoldu.		
Ezk	40	19 Avlunun genişliğini aşağı girişten iç avlunun girişine dek ölçtü. Doğu ve kuzeydeki uzaklık yüz arşındı.
Ezk	40	20 Adam dış avlunun kuzeye bakan kapısının uzunluğunu ve genişliğini ölçtü.
Ezk	40	21 İki yandaki üçer bekçi odasının, aralarındaki duvarların ve eyvanın ölçüsünü aynı saydı. Uzunluğu elli arşın, genişliği yirmi beş arşındı.
Ezk	40	22 Pencerelerin, eyvanın, hurma ağacı motiflerinin ölçüsü, doğuya bakan kapının ölçüsünün aynı saydı. Oraya yedi basamakla çıkılıyordu, eyvan bunların karşısındaydı.
Ezk	40	23 Doğu Kapısına olduğu gibi, Kuzey Kapısına da bakan bir iç avlu kapısı vardı. Adam bu iki kapı arasındaki uzaklığı ölçtü, yüz arşındı.
Ezk	40	24 Adam beni güneye doğru götürdü. Orada güneye bakan bir kapı gördüm.
Adam kapının sövelerini ve eyvanı ölçtü. Ölçüleri öbürlerinin aynı saydı.		
Ezk	40	25 Öbürlerinde olduğu gibi, bu kapının ve eyvanın her yanında da pencereler vardı. Uzunluğu elli arşın, genişliği yirmi beş arşındı.
Ezk	40	26 Oraya yedi basamakla çıkılıyordu, eyvan bunların karşısındaydı. İki kapı sövesi de hurma ağacı motifleriyle kaplıydı.
Ezk	40	27 İç avlunun güneye bakan bir kapısı vardı. Adam bu kapıdan güneydeki dış kapıya kadar olan uzaklığı ölçtü, yüz arşındı.
Ezk	40	28 Adam beni Güney Kapısından iç avluya götürdü. Güney Kapısını ölçtü. Ölçüleri öbürlerinin aynı saydı.
Ezk	40	29 Bekçi odalarının, odalar arasındaki duvarların, eyvanın ölçüleri öbürlerinin aynı saydı. Dış duvarlarda ve eyvanın her yanında pencereler vardı. Girişin uzunluğu elli arşın, genişliği yirmi beş arşındı.
Ezk	40	30 Eyvan dış avluya bakıyordu. Kapı söveleri hurma ağacı motifleriyle kaplıydı. Oraya sekiz basamakla çıkılıyordu. geçiyor: <<İç avlunun çevresindeki eyvanların uzunluğu yirmi beş arşın, genişliği beş arşındı.>> Bu tümce bazı İbranice elyazmalarında geçmemektedir.
Ezk	40	32 Adam beni doğudaki iç avluya götürdü. Oradaki kapıyı ölçtü. Ölçüleri öbürlerinin aynı saydı.
Ezk	40	33 Bekçi odalarının, odalar arasındaki duvarların, eyvanın ölçüleri öbürlerinin aynı saydı. Dış duvarlarda ve eyvanın her yanında pencereler vardı. Girişin uzunluğu elli arşın, genişliği yirmi beş arşındı.
Ezk	40	34 Eyvan dış avluya bakıyordu. Kapı söveleri hurma ağacı motifleriyle kaplıydı. Oraya sekiz basamakla çıkılıyordu.
Ezk	40	35 Sonra adam beni Kuzey Kapısına götürdü. Kapıyı ölçtü. Ölçüleri öbürlerinin aynı saydı.
Ezk	40	36 Bunun da bekçi odaları, aralarındaki duvarlar, eyvanı aynıydı. Kapının her yanında pencereler vardı. Girişin uzunluğu elli arşın, genişliği yirmi beş arşındı.
Ezk	40	37 Eyvan dış avluya bakıyordu. Kapı söveleri her yanda hurma ağacı motifleriyle kaplıydı. Oraya sekiz basamakla çıkılıyordu.
Ezk	40	38 İç avlu girişlerindeki eyvanların yanında kapısı eyvana açılan bir oda vardı. Yakmalık sunular burada yıkanıyordu.
Ezk	40	39 Eyvanın her iki yanında ikişer masa vardı. Yakmalık sunu, günah sunusu ve suç sunusu için hayvanlar bu masaların üzerinde kesiliyordu.
Ezk	40	40 Eyvanın dış duvarının yanında, Kuzey Kapısının basamaklarının her iki yanında ikişer olmak üzere dört masa daha vardı.
Ezk	40	41 Böylece kurbanlık hayvanların kesimi için kapının her iki yanında dörder olmak üzere sekiz masa vardı.
Ezk	40	42 Yakmalık sunular için yontma taştan dört masa vardı. Her masanın uzunluğu ve genişliği birer buçuk arşın, yüksekliği bir arşındı. Yakmalık sunularla öbür kurbanların kesiminde kullanılan aletleri bunların üzerine koyuyorlardı.
Ezk	40	43 Odanın duvarlarına çifte çengeller asılmıştı; her biri bir el genişliğindeydi. Masalar sunulacak kurban eti için kullanılıyordu.
Ezk	40	44 İç kapının dış bölümünde, iç avluda iki oda vardı. Bunlardan biri Kuzey Kapısının yanındaydı ve güneye bakıyordu, öbürü Güney Kapısının yanındaydı ve kuzeye bakıyordu.
Ezk	40	45 Adam bana, <<Güneye bakan oda tapınakta hizmet görececek kâhinler için>> dedi,
Ezk	40	46 <<Kuzeye bakan oda da sunakta hizmet görececek kâhinler için. Bunlar Levi soyundan, RABbe hizmet etmek için Ona yaklaşan Sadokoğullarıdır.>> odalar>>.
Ezk	40	47 Adam avluyu ölçtü. Kareydi, uzunluğu yüz arşın, genişliği yüz arşındı.
Sunak tapınağın önündeydi.		
Ezk	40	48 Adam sonra beni tapınağın eyvanına götürüp eyvanın kapı sövelerini

ölçtü. Her iki yandaki sövelerin genişliği beşer arşındı. Girişin genişliği on dört arşın, iki yandaki duvarların genişliği de üçer arşındı.

Ezk 40 49 Eyvanın uzunluğu yirmi arşın, genişliği on iki arşındı. Oraya basamaklarla çıkılıyordu. Kapı sövelerinin her bir yanında sütunlar vardı. yandaki duvarların genişliği de üçer arşındı>>, Masoretik metin <<Girişin iki yanının genişliği üçer arşındı>>. arşın>>.

Ezk 41 1 Bundan sonra adam beni tapınağın ana bölümüne götürüp kapı sövelerini ölçtü. Sövelerinfö genişliği her yandan altı arşındı.

Ezk 41 2 Girişinin genişliği on arşın, her yandan buna bağlı duvarların genişliği beşer arşındı. Ana bölümü de ölçtü. Uzunluğu kırk arşın, genişliği yirmi arşındı. metin <<Çadırın>>.

Ezk 41 3 Sonra iç odaya gidip girişin sövelerini ölçtü. Her biri iki arşın genişliğindeydi. Girişin genişliği altı arşın, her yandan buna bağlı duvarların genişliği yedi arşındı.

Ezk 41 4 Ana bölümün ötesindeki iç odayı ölçtü. Uzunluğu ve genişliği yirmişer arşındı. Adam, <<Bu En Kutsal Yerdir>> dedi.

Ezk 41 5 Tapınağın duvarını ölçtü, kalınlığı altı arşındı. Tapınağın çevresindeki her yan odanın genişliği dört arşındı.

Ezk 41 6 Bu yan odalar üç kattı, her katta otuz oda vardı. Tapınağın duvarları boyunca yan odalara destek görevi yapan çıkıntılar vardı. Öyle ki, destekler tapınak duvarlarına girmesin.

Ezk 41 7 Tapınağın çevresindeki yan odalar yukarı kata doğru çıktıkça genişliyordu. Tapınağın çevresindeki yapının yukarıya çıkan bir merdiveni vardı. Yukarıya doğru çıktıkça yan odalar genişliyordu. Merdivenle alt kattan orta kata, oradan da üst kata çıkılıyordu.

Ezk 41 8 Tapınağın çevresinde yan odaların temelini oluşturan yüksek bir kaldırım gördüm. Uzunluğu bir değnek kadar, yani altı arşındı.

Ezk 41 9 Yan odaların dış duvarının kalınlığı beş arşındı. Tapınağın yan odaları ile kâhin odaları arasındaki açık alanın genişliği tapınak çevresi boyunca yirmi arşındı.

Ezk 41 11 Yan odaların girişi açık alana bakıyordu; biri kuzeyde, öbürü güneydeydi. Açık alana bitişik temelin genişliği her yandan beş arşındı.

Ezk 41 12 Tapınağın batısında açık alana bakan bir yapı vardı. Genişliği yetmiş arşındı; duvarının kalınlığı her yandan beş arşın, uzunluğu doksan arşındı.

Ezk 41 13 Bundan sonra adam tapınağı ölçtü. Uzunluğu yüz arşındı. Tapınağın açık alanı, yapı ve duvarları yüz arşın uzunlukta idi.

Ezk 41 14 Doğuda tapınağın açık alanının tapınağın önüyle birlikte genişliği yüz arşındı.

Ezk 41 15 Adam tapınağın arkasındaki açık alana bakan yapının iki yanındaki koridorların uzunluğunu ölçtü; yüz arşındı. Ana bölüm, iç oda, avluya bakan eyvan,

Ezk 41 16 kapı eşikleri, kafesli pencereler, eşiğin karşısındaki üç katı çevreleyen koridorlar tabandan pencerelere dek ağaç kaplıydı. Pencereler açılıp kapanabiliyordu.

Ezk 41 17 Girişin üstü, iç oda, dışarı ve bütün iç ve dış duvarlar düzenli aralıklarla

Ezk 41 18 Keruv ve hurma ağacı motifleriyle kaplıydı. İki Keruv arasında bir hurma ağacı vardı. Her Keruvun iki yüzü vardı:

Ezk 41 19 Bir yanda hurma ağacına bakan insan yüzü, öbür yanda hurma ağacına bakan genç aslan yüzü. Tapınak çepeçevre Keruv ve hurma ağacı oymalarıyla bezenmişti.

Ezk 41 20 Tabandan girişin üstündeki bölüme dek ana bölümün duvarları Keruv ve hurma ağacı oymalarıyla kaplıydı.

Ezk 41 21 Ana bölümün kapı söveleri kare şeklindeydi, En Kutsal Yerin önündeki kapı söveleri bunlara benziyordu.

Ezk 41 22 Üç arşın yüksekliğinde, iki arşın uzunluğunda ağaçtan yapılmış bir sunak vardı. Köşeleri, ayakları, yanları ağaçtandı. Adam bana, <<RABbin önündeki masa budur>> dedi.

Ezk 41 23 Ana bölümün ve En Kutsal Yerin çift kanatlı birer kapısı vardı.

Ezk 41 24 Her kapının iki menteşeli kanadı vardı.

Ezk 41 25 Duvarlara olduğu gibi, ana bölümün kapılarına da Keruv ve hurma ağacı oymaları yapılmıştı. Dışarda, eyvanın önünde ağaçtan bir asma tavan vardı.

Ezk 41 26 Eyvanın yan duvarlarındaki kafesli pencerelerin iki yanı hurma ağacı oymalarıyla kaplıydı. Tapınağın yan odalarıyla asma tavanları böyleydi.

Ezk 42 1 Adam beni kuzeye giden yoldan dış avluya çıkardı. Tapınağın açık alanına ve dış avlunun kuzeyindeki yapılara bakan odalara götürdü.

Ezk 42 2 Kapısı kuzeye bakan bu yapının uzunluğu yüz arşın, genişliği elli arşındı.

Ezk 42 3 İç avlunun yirmi arşınlık bölümüyle dış avlunun taş yoluna bakan üç katın koridorları karşı karşıyaydı.

Ezk 42 4 Odaların önünde genişliği on arşın, uzunluğu yüz arşın olan bir iç koridor vardı. Kapıları kuzeye bakıyordu.

Ezk 42 5 Yapının üst kattaki odaları alt ve orta kattaki odalardan daha dardı. Çünkü üst kattaki koridorlar daha çok yer kaplıyordu.

- Ezk 42 6 Avlularda sütunlar olmasına karşın, üçüncü kattaki odaların sütunları yoktu. Bu yüzden bu odalar alt ve orta kattaki odalardan daha dardı.
- Ezk 42 7 Odaların önünde, odalara ve dış avluya paralel bir dış duvar vardı, elli arşın uzunluktaydı.
- Ezk 42 8 Dış avlu yanındaki sıra odaların uzunluğu elli arşinken, ana bölüme daha yakın sıra odaların uzunluğu yüz arşındı.
- Ezk 42 9 Alt kattaki odaların dış avludan girilecek gibi doğu yönünde bir girişleri vardı. Masoretik metin <<Bir arşın>>.
- Ezk 42 10 İç avlunun güneyi boyunca, açık alana ve dış avludaki yapılara bakan başka odalar vardı.
- Ezk 42 11 Kuzeydeki odalarda olduğu gibi, bu odaların önünde de bir geçit vardı. Odaların uzunlukları, genişlikleri aynıydı, çıkışları ve boyutları kuzeydeki odalara benziyordu. Güneydeki odaların girişleri kuzeydekiler gibiydi. Geçidin başlangıcında bir giriş vardı. Arka duvarlar boyunca doğuya uzanan bu geçit odalara açılıyordu.
- Ezk 42 13 Bundan sonra adam, <<Tapınağın açık alanına bakan kuzey ve güneydeki odalar kutsaldır>> dedi, <<RABbin önünde hizmet eden kâhinler orada en kutsal sunulardan yiyecekler. En kutsal sunuları -tahıl, günah ve suç sunularını - oraya koyacaklar. Çünkü orası kutsaldır.
- Ezk 42 14 Kâhinler kutsal alana girdikten sonra, hizmet ederken giydikleri giysileri orada bırakmadan dış avluya çıkmayacaklar. Çünkü bu giysiler kutsaldır. Halkın bulunduğu yerlere gitmeden önce başka giysiler giymeliler.>>
- Ezk 42 15 Adam iç tapınağı ölçmeyi bitirince, beni Doğu Kapısından dışarıya götürdü, o alanı her yandan ölçtü.
- Ezk 42 16 Doğu yanını ölçü değneğiyle ölçtü, beş yüz arşınfş kadardı.
- Ezk 42 17 Kuzey yanını ölçtü, beş yüz arşınfş kadardı.
- Ezk 42 18 Güney yanını ölçtü, beş yüz arşınfş kadardı.
- Ezk 42 19 Sonra batıya dönüp ölçtü, beş yüz arşınfş kadardı.
- Ezk 42 20 Böylece alanın dört yanını ölçtü. Kutsal olanı kutsal olmayandan ayırmak için alanın çevresinde bir duvar vardı; uzunluğu ve genişliği beşer yüz arşındı. değneği>>.
- Ezk 43 1 Adam beni doğuya bakan kapıya götürdü.
- Ezk 43 2 İsrail Tanrısının görkeminin doğudan geldiğini gördüm. Sesi gürül gürül akan suların sesi gibiydi. Görkeminden yeryüzü aydınlıkla doldu.
- Ezk 43 3 Gördüğüm görünüm, Tanrı kenti yok etmeye geldiğinde ve Kevar Irmağı kıyısında gördüğüm görümlere benziyordu. Yüzüstü yere düştüm.
- Ezk 43 4 RABbin görkemi doğuya bakan kapıdan tapınağa girdi.
- Ezk 43 5 Ruh beni ayağa kaldırıp iç avluya götürdü. RABbin görkemi tapınağı dol durdu.
- Ezk 43 6 Adam orada yanımda dururken, tapınaktan birinin bana seslendiğini duydum.
- Ezk 43 7 Bana şöyle dedi: <<İnsanoğlu, tahtımın yeri, ayaklarımın basacağı, İsrail halkıyla sonsuza dek yaşayacağım yer burasıdır. Bundan böyle İsrail halkı da kralları da fahişelikleriyle ve krallarının cesetleriyle bir daha kutsal adımı kirletmeyecek.
- Ezk 43 8 Onlar kapı eşiklerini kapı eşiğimin, sövelerini sövelerimin bitişiğine yerleştirdiler. Benimle aralarında yalnızca bir duvar vardı. İğrenç uygulamalarıyla kutsal adımı kirlettiler. Bu yüzden öfkemle onları yok ettim.
- Ezk 43 9 Şimdi fahişeliklerini, krallarının cesetlerini benden uzaklaştırsınlar; ben de sonsuza dek aralarında yaşayayım.
- Ezk 43 10 <<İnsanoğlu, günahlarından utanmaları için bu tapınağı İsrail halkına tanıtt. Tapınağın tasarısını incelesinler.
- Ezk 43 11 Eğer bütün yaptıklarından utanıyorlarsa, tapınağın tasarısını -düzenlemesini, girişlerini, çıkışlarını- kurallarını, yasalarını onlara bildir. Tasarı onların gözü önünde yaz ki, bütün düzenine, kurallarına bağlılıkla uyabilsinler.
- Ezk 43 12 Tapınakla ilgili yasa şudur: Dağın tepesinde tapınağı çevreleyen bütün alan çok kutsal olacak. İşte tapınakla ilgili yasa böyle.
- Ezk 43 13 <<Arşın ölçüsüyle sunağın ölçüleri şunlardır: -Bu arşın, bir arşına ek olarak bir elin eni kadardır. - Sunağı çevreleyen hendekin derinliği bir arşın, genişliği bir arşın, çevresindeki kenarlık bir arşın. Sunağın yüksekliği ise şöyle:
- Ezk 43 14 Sunağın yerdeki hendekten alt çıkıntıya kadarki bölümünün yüksekliği iki arşın, genişliği bir arşın, küçük çıkıntıdan büyük çıkıntıya kadarki bölümün yüksekliği dört arşın, genişliği bir arşın.
- Ezk 43 15 Sunağın kurban yakılan üst bölümünün yüksekliği dört arşın; üst bölümden yukarı doğru dört boynuz uzanacak.
- Ezk 43 16 Sunağın üst bölümü kare şeklinde olacak. Uzunluğu on iki arşın, genişliği on iki arşın.
- Ezk 43 17 Üst çıkıntının dört yandan uzunluğu ve genişliği de on dörder arşın. Çevresindeki kenarlık yarım arşın, hendekin çevresi bir arşın. Sunağın basamakları doğuya bakacak.>>
- Ezk 43 18 Adam konuşmasını şöyle sürdürdü: <<İnsanoğlu, Egemen RAB şöyle diyor: <Sunak yapılacağı gün, üzerinde yakmalık sunular sunmak ve kan dökmek için kurallar şunlardır:
- Ezk 43 19 Bana hizmet etmek üzere önüne gelen Sadok soyundan Levili kâhinlere

günah sunusu olarak bir boğa vereceksin. Egemen RAB böyle diyor.

Ezk 43 20 Boğanın kanından biraz alıp sunağın dört boynuzuna, çıkıntının dört köşesine ve çevresindeki kenarlığın üzerine süreceksin. Böylece sunağı pak kılıp arındıracağını.

Ezk 43 21 Boğayı günah sunusu olarak alacak, tapınağın dışında, tapınak alanında belirlenen yerde yakacaksın.

Ezk 43 22 << <İkinci gün günah sunusu olarak kusursuz bir teke sunacaksın. Sunağı boğanın kanıyla arındırdığın gibi tekenin kanıyla da arındır.

Ezk 43 23 Arındırma işlemini bitirince, sürüden kusursuz bir boğayla bir koç sunacaksın.

Ezk 43 24 Bunları RABbin önüne getireceksin. Kâhinler üzerlerine tuz serpip yakmalık sunu olarak RABbe sunacaklar.

Ezk 43 25 << <Yedi gün boyunca günah sunusu olarak her gün bir teke sağlayacaksın; kusursuz bir boğayla sürüden bir koç da sağlayacaksın.

Ezk 43 26 Yedi gün sunağı arındırıp pak kılacaklar. Böylece sunak adanmış olacak.

Ezk 43 27 Yedi gün bitince, kâhinler sekizinci gün ve daha sonra yakmalık ve esenlik sunularınızı sunağın üzerinde sunacak. O zaman sizi kabul edeceğim. Egemen RAB böyle diyor.> >>

Ezk 44 1 Bundan sonra adam beni tapınağın doğuya bakan dış kapısına geri getirdi. Kapı kapalıydı.

Ezk 44 2 RAB bana, <<Bu kapı kapalı kalacak, açılmayacak, buradan kimse girmeyecek!>> dedi, <<İsrailin Tanrısı RAB bu kapıdan girdi, bu yüzden kapalı kalacak.

Ezk 44 3 Yalnız önder -önder olduğu için- RABbin önünde oturup ekmek yemek üzere eyvandan girebilir, aynı yoldan da çıkabilir.>>

Ezk 44 4 Adam Kuzey Kapısı yolundan tapınağın önüne getirdi beni. Baktım, RABbin görkeminin tapınağı doldurduğunu gördüm. Yüzüstü yere düştüm.

Ezk 44 5 RAB bana şöyle seslendi: <<İnsanoğlu, RABbin Tapınağının bütün kuralları ve yasalarıyla ilgili söyleyeceklerimi iyi dinle, her şeye iyi bak, kulak ver. Tapınağa kimin girip çıkacağına dikkat et.

Ezk 44 6 Asi İsrail halkına de ki, <Egemen RAB şöyle diyor: Ey İsrail halkı, yaptığınız iğrençliklere bir son verin artık!

Ezk 44 7 Yüreği ve bedeni sünnet edilmemiş yabancıları tapınağıma aldınız, bana yiyecek olarak yağ, kan sunmakla tapınağımı kirlettiniz. Böylece iğrenç uygulamalarınızla antlaşmamı bozdunuz.

Ezk 44 8 Kutsal eşyalarımın ilişkin sorumluluğunuzu yerine getirmediğiniz. Tapınağımda bu eşyalara bakmaları için başkalarını görevlendirdiniz.

Ezk 44 9 Egemen RAB şöyle diyor: Yüreği ve bedeni sünnet edilmemişlerden, İsrail halkı arasında yaşayan yabancılardan hiçbirini tapınağıma girmeyecek.

Ezk 44 10 << <İsrail kötü yola saptığı zaman beni bırakan, yoldan sapıp putlarına bağlanan Levililerse günahlarının cezasını çekecekler.

Ezk 44 11 Ama tapınağımda onlar hizmet edecek: Tapınağın kapılarından sorumlu olacaklar; tapınağın hizmetini yapacak, yakmalık sunu ve kurbanlık hayvanları halk için kesecek, halkın önünde duracak, halka hizmet edecekler.

Ezk 44 12 Putlarının önünde İsrail halkına hizmet ederek halkı günaha soktular. Bu nedenle ben RAB onları günahları yüzünden cezalandıracağıma ant içtim. Egemen RAB böyle diyor.

Ezk 44 13 Kâhin olarak hizmet etmek üzere bana yaklaşmayacaklar. Kutsal eşyalarımın, en kutsal sunularımın dokunmayacaklar. İğrenç uygulamalarının utancını yüklenecekler.

Ezk 44 14 Yine de tapınağın hizmeti ve orada yapılacak bütün işler için onları görevlendireceğim.

Ezk 44 15 << <Ancak İsrail beni bırakıp kötü yola saptığında tapınağımın hizmetini sadakatle yapan Sadok soyundan Levili kâhinler önümde hizmet etmek üzere bana yaklaşacak. Yağ ve kan sunularını sunmak için önümde onlar duracak. Böyle diyor Egemen RAB.

Ezk 44 16 Yalnız onlar girecek tapınağıma; önümde hizmet etmek için yalnız onlar soframa yaklaşacak, görev yapacaklar.

Ezk 44 17 << <Kâhinler iç avlunun kapılarından girecekleri zaman keten giysi giyecek; iç avlunun kapılarında ya da tapınakta hizmet ederken yünlü giysi giymeyecekler.

Ezk 44 18 Başlarına keten sarık saracak, keten don giyecekler. Kendilerini terletecek bir şey giymeyecekler.

Ezk 44 19 Dış avluya halkın yanına çıkmadan önce, hizmet ederken giydikleri giysileri çıkarıp kutsal odalara koyacak, başka giysiler giyecekler. Öyle ki, o giysilerin kutsallığını halka geçirmesinler.

Ezk 44 20 << <Kâhinler başlarını tıraş etmeyecek, saçlarını uzatmayacaklar. Ancak saçlarını kesip düzeltecekler.

Ezk 44 21 İç avluya gireceği zaman hiçbir kâhin içki içmeyecek.

Ezk 44 22 Kâhinler dul ya da boşanmış kadınla evlenmeyecek. İsrail soyundan erden bir kızla ya da başka bir kâhinden dul kalmış bir kadınla evlenebilirler.

Ezk 44 23 Kutsalla bayağı arasındaki ayrımı halkıma onlar öğretecek, kirliyle temizi ayırt etmeyi onlar gösterecekler.

Ezk 44 24 << <Davalarda yargıç olarak kâhinler görev yapacak, ilkel erim uyarınca

- karar verecekler. Bayramlarımla ilgili yasalarıma, kurallarıma uyacak, şabat günlerimi kutsal tutacaklar.
- Ezk 44 25 << «Kâhin bir ölünün yanına giderek kendini kirletmeyecek; ölü annesi, babası, oğlu, kızı, kardeşi ya da evlenmemiş kızkardeşiyle kendini kirletebilir.
- Ezk 44 26 Arındıktan sonra yedi gün bekleyecek.
- Ezk 44 27 Tapınakta hizmet etmek üzere iç avluya gireceği gün, kendisi için bir günah sunusu sunacak. Egemen RAB böyle diyor.
- Ezk 44 28 << «Kâhinlerin payı vardır, onların mirası benim. İsrailde onlara mülk vermeyeceksiniz. Onların mirası benim.
- Ezk 44 29 Kâhinler tahıl, günah ve suç sunularını yiyecekler. İsrailde RABbe adanan her şey onların olacak.
- Ezk 44 30 İlk ürünlerin en iyileri ve bütün özel armağanlarınız kâhinlerin olacak. Evinize bereket yağsın diye tahılınızın ilkinizi onlara vereceksiniz.
- Ezk 44 31 Kâhinler ölü bulunmuş ya da yabanıl hayvan tarafından parçalanmış hiçbir kuş ya da hayvan yemeyecek.» >>
- Ezk 45 1 << «Ülkeyi mülk olarak paylaştırdığınız zaman, RABbe ülkeden pay olarak 25 000 arşın uzunlukta, 20 000 arşın genişlikte kutsal bir bölge ayıracaksınız. Bütün bu bölge kutsal olacak.
- Ezk 45 2 Uzunluğu ve genişliği 500 arşınlık bir bölüm kutsal yer için, 50 arşınlık bir yer de çevresindeki alan için ayrılacak.
- Ezk 45 3 Bu bölgeden uzunluğu 25 000 arşınlık, genişliği 10 000 arşınlık bir bölüm olacaksınız. Tapınak, En Kutsal Yer orada olacak.
- Ezk 45 4 Burası tapınakta hizmet etmek üzere RABbe yaklaşan kâhinlere ayrılacak ve ülkenin kutsal payı olacak. Kâhinlerin evleri de tapınak da o kutsal bölgede olacak.
- Ezk 45 5 Tapınakta hizmet eden Levililere miras olarak 25 000 arşın uzunlukta, 10 000 arşınlık genişlikte bir bölge verilecek. Orada, yaşamaları için kendilerine ait kentler olacak. metin <<10 000 arşın>>, yaklaşık 5.3 km. olacak>>, Masoretik metin <<Mülk olarak yirmi oda alacaklar>>.
- Ezk 45 6 << «Kutsal bölgeye düşen payla birlikte kent için uzunluğu 25 000, genişliği 5 000 arşınlık bir pay ayıracaksınız; bu bütün İsrail halkı için olacak.
- Ezk 45 7 << «Kutsal bölgeye düşen pay ile kente düşen payın iki yanındaki topraklar öndere verilecek. Batıdan batıya, doğudan doğuya doğru uzanacak. Batı sınırından doğu sınırına dek uzunluğu bir İsrail oymağına düşen pay kadardır.
- Ezk 45 8 Bu toprak İsrailde önderin payı olacak. Bundan böyle önderlerim halkıma bir daha baskı yapmayacak, ama oymaklarına göre İsrail halkına ülkeyi miras olarak verecekler.
- Ezk 45 9 << «Egemen RAB şöyle diyor: Yeter artık, ey İsrail önderleri! Zorbalığı, baskıyı bırakın. Adil ve doğru olanı yapın. Halkımı kendi topraklarından kovmayın. Egemen RAB böyle diyor.
- Ezk 45 10 Doğru ölçüler kullanın, kullandığınız efa ve bat doğru olsun.
- Ezk 45 11 Efa ile bat aynı ölçüde olsun. Bat homerin onda birine, efa da homerin onda birine eşit olmalı. İkisinin de ölçüsü homere göre olacak.
- Ezk 45 12 Bir şekel yirmi geraya eşit olmalı. Altmış şekelfç de bir minaya eşit olmalı.» >> şekel, on beş şekel>>.
- Ezk 45 13 << «Sunacağınız sunular şunlardır: Her homer buğdaydan efanın altıda biri, her homer arpadan efanın altıda biri kadarını vereceksiniz.
- Ezk 45 14 Bat ölçüsüne göre istenen zeytinyağı miktarı, her kordan batın onda biri kadardır. Bir kor on bat ya da bir homere eşittir.
- Ezk 45 15 İsrailin sulak otlaklarındaki sürüden iki yüz koyundan bir koyun alınacak. Halkın günahlarını bağışlatmak için bu koyunlar yakmalık sunular, tahıl ve esenlik sunuları için kullanılacak. Egemen RAB böyle diyor.
- Ezk 45 16 Ülke halkı bu armağanları İsraildeki öndere verecek.
- Ezk 45 17 İsrailde kutlanan bütün bayramlarda -şenliklerde, Yeni Ay törenlerinde, şabat günlerinde- tahıl sunularını, yakmalık ve dökmelek sunuları önder sağlayacak. İsrail halkının günahlarını bağışlatmak için yakmalık sunuları, günah, tahıl, esenlik sunularını sağlayacak.
- Ezk 45 18 << «Egemen RAB şöyle diyor: Birinci ayın birinci günü kusursuz bir boğa alacak, tapınağı arındıracaksın.
- Ezk 45 19 Kâhin günah sunusunun kanından alıp tapınağın kapı sövelerine, sunağın üst çıkıntısının dört köşesine, iç avlunun kapı sövelerine sürecektir.
- Ezk 45 20 Yanlışlıkla ya da bilgisizlikten günah işleyen biri için ayın yedinci günü aynısını yapacaksın. Böylece tapınağı arındıracaksın.
- Ezk 45 21 << «Birinci ayın on dördüncü günü Fısıh Bayramını yedi gün kutlayacak, mayası z ekmek yiyeceksiniz.
- Ezk 45 22 O gün önder kendisi ve ülke halkı için günah sunusu olarak bir boğa sağlayacak.
- Ezk 45 23 Yedi gün bayram boyunca her gün RABbe yakmalık sunu olarak kusursuz yedi boğayla yedi koç, günah sunusu olarak da bir teke sağlayacak.
- Ezk 45 24 Tahıl sunusu olarak her boğa ve koç için birer efafı tahıl, her efa için bir hin zeytinyağı sağlayacak.
- Ezk 45 25 << «Yedinci ayın on beşinci günü başlayan ve yedi gün süren bayramda önder yakmalık sunuları, günah ve tahıl sunularını, zeytinyağını her gün aynı miktarda

sağlayacak.

- Ezk 46 1 << «Egemen RAB şöyle diyor: İç avlunun doğuya bakan kapısı altı çalışma günü kapalı, Şabat Günü ve Yeni Ay Günü ise açık kalacak.
- Ezk 46 2 Önder dışarıdan eyvana girip kapı sövesinin yanında duracak. Kâhinler onun yakmalık ve esenlik sunularını sunacaklar. Önder kapı eşiğinde tapındıktan sonra çıkıp gidecek. Kapı akşama dek açık kalacak.
- Ezk 46 3 Şabat günleri ve Yeni Ay törenlerinde ülke halkı bu kapının girişinde RABbin önünde tapınacak.
- Ezk 46 4 Önder Şabat Günü RABbe sunacağı yakmalık sunu olarak kusursuz altı kuzu, bir koç sunacak.
- Ezk 46 5 Koç için verilecek tahıl sunusu bir efa tahıl olacak, kuzular için verebileceği kadar tahıl sunusu sunabilir. Her efa tahıl için bir hin zeytinyağı verilecek.
- Ezk 46 6 Yeni Ay Günü kusursuz bir boğa, altı kuzu ve bir koç sunacak.
- Ezk 46 7 Boğa ve koç için tahıl sunusu olarak birer efa tahıl sağlayacak; kuzular için istediği kadar tahıl sağlayabilir. Her efa tahıl için bir hin zeytinyağı sağlayacak.
- Ezk 46 8 Önder içeri gireceği zaman eyvandan girecek ve aynı yoldan dışarı çıkacak.
- Ezk 46 9 << «Ülke halkı bayramlarda RABbin önüne geldiğinde, tapınmak için Kuzey Kapısından giren Güney Kapısından çıkacak, Güney Kapısından giren Kuzey Kapısından çıkacak. Hiç kimse girdiği kapıdan çıkmayacak. Herkes girdiği kapının karşısındaki kapıdan çıkacak.
- Ezk 46 10 Önder halkın arasında olacak. Halkla birlikte girecek, halkla birlikte çıkacak.
- Ezk 46 11 << «Bayramlarda ve kutsal günlerde boğa ve koç için tahıl sunusu olarak birer efa tahıl verecek; kuzular için verebileceği kadar tahıl sağlayabilir. Her efa tahıl için bir hin zeytinyağı verecek.
- Ezk 46 12 Önder RABbe gönül den verilen yakmalık sunular ya da esenlik sunuları sunacağı zaman doğuya bakan kapı kendisine açılacak. Yakmalık sunuları ya da esenlik sunularını Şabat Günü sunduğu gibi sunacak. Sonra dışarı çıkacak; o çıktıktan sonra kapı kapanacak.
- Ezk 46 13 << «Her gün, her sabah yakmalık sunu olarak RABbe bir yaşında kusursuz bir kuzu sağlayacaksın.
- Ezk 46 14 Bununla birlikte her sabah tahıl sunusu olarak efanın altıda biri tahıl ve ince unu ıslatmak için bir hinin üçte biri kadar zeytinyağı sağlayacaksın. Bu tahıl sunusunun RABbe sunulması sürekli bir kural olacak.
- Ezk 46 15 Böylece günlük yakmalık sunu olarak her sabah kuzu, tahıl sunusu ve zeytinyağı sunulacak.» >>
- Ezk 46 16 << «Egemen RAB şöyle diyor: Eğer önder oğullarından birine kendi mülkünden armağan ederse, bu mülk torunlarına da geçecek. Miras yoluyla bu onların mülkü olacak.
- Ezk 46 17 Önder görevlilerinden birine kendi mülkünden armağan ederse, görevli toprak parçasını özgürlük yılına dek elinde tutacak. Sonra öndere geri verecek. Önderin mirası ancak oğullarına geçebilir, onların olacak.
- Ezk 46 18 Önder halkı mülkünden kovarak miraslarından etmemeli. Oğullarına ancak kendi mülkünden miras verebilir. Öyle ki, halkımdan hiç kimse mülkünden ayrılıp dağılmasın.» >>
- Ezk 46 19 Bundan sonra adam beni kapı yanındaki girişten kuzeye bakan, kâhinlere ait kutsal odalara getirdi. Bana batıda bir yer gösterdi.
- Ezk 46 20 «Kâhinlerin suç sunusuyla günah sunusunun etini haşlayacakları, tahıl sunusunu pişirecekleri yer burası» dedi, «Öyle ki, bunları dış avluya çıkarıp kutsallıklarını halka geçirmesinler.» >>
- Ezk 46 21 Daha sonra adam beni dış avluya çıkarıp sırayla avlunun dört köşesine götürdü. Avlunun her köşesinde küçük birer avlu olduğunu gördüm.
- Ezk 46 22 Dış avlunun dört köşesinde kırk arşın uzunluğunda, otuz arşın genişliğinde birer kapalı avlu vardı. Köşelerdeki avluların ölçüsü aynıydı.
- Ezk 46 23 Dört avlunun çevresinde de taş duvar vardı; duvarın dibinde yemek pişirmek için yerler yapılmıştı.
- Ezk 46 24 Bana, «Bunlar tapınakta hizmet edenlerin halkın sunduğu kurban etini pişirecekleri mutfaklar» dedi.
- Ezk 47 1 Adam beni tapınağın girişine geri getirdi. Doğuya doğru tapınağın kapı eşiğinin altından sular aktığını gördüm. Tapınak doğuya bakıyordu. Sular tapınağın güney yanının altından, sunağın güneyinden aşağıya akıyordu.
- Ezk 47 2 Beni oradan, Kuzey Kapısından çıkarıp dış yoldan doğuya bakan dış kapıya götürdü. Sular güney yönünden akıyordu.
- Ezk 47 3 Adam elinde bir ölçü ipiyle doğuya doğru gitti. Bin arşın ölçtükten sonra beni ayak bileğine dek çıkan sulara getirdi.
- Ezk 47 4 Bin arşın daha ölçtü ve beni dize kadar çıkan sulara getirdi. Bin arşın daha ölçtü, beni bele kadar çıkan sulara getirdi.
- Ezk 47 5 Bin arşın daha ölçtü, içinden geçemediğim bir ırmak oluştu. Sular yükselmisti, içinden yürüyerek karşıya geçilemezdi, yüzülecek kadar derin bir ırmak oluşmuştu.
- Ezk 47 6 Bana, «İnsanoğlu, bunu gördün mü?» diye sordu. Daha sonra beni

ırmağın kıyısına geri getirdi.

- Ezk 47 7 Oraya varınca, ırmağın her iki kıyısında birçok ağaç gördüm.
- Ezk 47 8 Bana şöyle dedi: «Bu sular doğu bölgesine doğru akıyor, oradan Arava Vadisi'ne, sonra Lut Gölüne dökülüyor. Göle dökülünce oradaki sular tatlı suya dönüşecek.
- Ezk 47 9 İrmağın aktığı yerlerde her çeşit canlı yaratık kaynaşacak. Çok sayıda balık olacak. Çünkü bu sular oraya akıyor, oradaki tuzlu suyu tatlı suya dönüştürüyor. İrmak aktığı her yere yaşam getirecek.
- Ezk 47 10 İrmak kıyısı boyunca balıkçılar duracak; Eyn-Gediden Eyn-Eglayime dek ağ gerekcek yerler olacak. Akdenizdeki gibi çok sayıda balık çeşidi olacak.
- Ezk 47 11 Ama Lut Gölünün çamurlu, bataklık kesimi tatlı suya dönüşmeyecek, tuzla olarak kalacak.
- Ezk 47 12 İrmağın her iki yanında her çeşit meyve ağacı yetişecek. Yaprakları solmayacak, meyveleri tükenmeyecek. Her ay meyve verecekler, çünkü tapınaktan çıkan sular oraya akıyor. Meyveleri yiyecek olarak, yaprakları şifa için kullanılacak.»
- Ezk 47 13 Egemen RAB şöyle diyor: «Ülkeyi mülk olarak İsrailin on iki oymağına bölüneceğiniz sınırlar şöyle olacak: Yusuf'a iki pay düşecek.
- Ezk 47 14 Ülkeyi on iki oymak arasında eşit olarak paylaşacaksınız. Ülkeyi atalarınıza vereceğime ant içtim. Bu ülke size mülk olarak verilecek.
- Ezk 47 15 «Ülkenin sınırı şöyle olacak: Kuzeyde Akdenizden, Hetlon yoluyla Levo-Hamata, Sedata,
- Ezk 47 16 Berotaya ve Şamla Hamanın toprakları arasında bulunan Sivrayime, Havran sınırında Haser-Hattikona kadar uzanacak.
- Ezk 47 17 Sınır denizden Hasar-Enana, Şamın kuzey sınırı boyunca uzanacak, Hama sınırı kuzeyde olacak. Kuzey sınırı bu olacak. «Levo-Sedata, Hamaya».
- Ezk 47 18 «Doğuda sınır Havranla Şam arasında Gilatı İsrailden ayıran Şeria İrmağı boyunca Lut Gölüne ve Tamara dek uzanacak. Doğru sınırı bu olacak. Masoretik metin «Lut Gölüne dek olacağını z>».
- Ezk 47 19 «Güneyde sınır Tamardan Meriva-Kadeş sularına, Mısır Vadisi boyunca Akdenize dek uzanacak. Güney sınırı bu olacak.
- Ezk 47 20 «Batıda Levo-Hamatın karşısındaki noktaya dek Akdeniz sınırı oluşturacak. Batı sınırı bu olacak.
- Ezk 47 21 «Bu ülkeyi İsrail oymaklarına göre aranızda paylaşacaksınız.
- Ezk 47 22 Ülkeyi içinde yaşayan ve içindeyken çocukları olan yabancılarla kendiniz arasında mülk olarak bölüşeceksiniz. Onları İsrailde doğan yerliler sayacaksınız. Onların da İsrail oymakları arasında sizin gibi mülkleri olacak.
- Ezk 47 23 Yabancı hangi oymağa yerleşmişse, orada ona düşen payı mülk olarak vereceksiniz.» Egemen RAB böyle diyor.
- Ezk 48 1 «Oymakların adları şunlardır: Kuzey sınırında Dana bir pay verilecek. Dan sınırı Hetlon yolundan Levo-Hamata uzanacak; Hasar-Enan ve Hamaya yakın Şamın kuzey sınırı doğudan batıya uzanan sınırın bir bölümünü oluşturacak.
- Ezk 48 2 «Aşere bir pay verilecek; sınırı Danın doğudan batıya uzanan sınırına bitişik olacak.
- Ezk 48 3 «Naftaliye bir pay verilecek; sınırı Aşerin doğudan batıya uzanan sınırına bitişik olacak.
- Ezk 48 4 «Manaşşeye bir pay verilecek; sınırı Naftalinin doğudan batıya uzanan sınırına bitişik olacak.
- Ezk 48 5 «Efrayime bir pay verilecek; sınırı Manaşşenin doğudan batıya uzanan sınırına bitişik olacak.
- Ezk 48 6 «Rubene bir pay verilecek; sınırı Efrayimin doğudan batıya uzanan sınırına bitişik olacak.
- Ezk 48 7 «Yahudaya bir pay verilecek; sınırı Rubenin doğudan batıya uzanan sınırına bitişik olacak.
- Ezk 48 8 «Yahudanın doğudan batıya uzanan sınırına bitişik topraklar, RABbe ayıracağınız özel armağan olacak. Genişliği 25 000 arşın, doğudan batıya uzunluğu bir oymağa düşen pay kadar olacak. Tapınak bunun ortasında olacak.
- Ezk 48 9 «RABbe özel olarak sunacağınız payın uzunluğu 25 000 arşın, genişliği 10 000 arşın olacak.
- Ezk 48 10 Bu kâhinler için kutsal pay olacak. Kuzeyde uzunluğu 25 000 arşın, batıda genişliği 10 000 arşın, doğuda genişliği 10 000 arşın, güneyde uzunluğu 25 000 arşın olacak. RABbin Tapınağı bunun ortasında olacak.
- Ezk 48 11 Bu bölge Sadok soyundan gelen kutsanmış kâhinler için olacak. Onlar bana bağlılıkla hizmet ettiler, İsrail halkı yoldan saptığında Levililer de yoldan saptı, ama onlar sapmadı.
- Ezk 48 12 Orası ülkenin kutsal payından özel bir armağan olarak onlara verilecek. Levililerin topraklarına bitişik çok kutsal bir bölge olacak.
- Ezk 48 13 «Levililerin kâhinlerin sınırı yakınında 25 000 arşın uzunlukta, 10 000 arşın genişlikte bir payları olacak. Bu bölgenin uzunluğu 25 000 arşın, genişliği 10 000 arşın olacak.
- Ezk 48 14 Levililer orayı satmayacak, değiş tokuş etmeyecekler. Bu, ülkenin en iyi bölümüdür, başkasının eline geçmemeli. Çünkü orası RABbe adanmıştır.
- Ezk 48 15 «Bölgenin geri kalan 25 000 arşın uzunlukta, 5 000 arşın genişlikteki bölümü halkın yerleşmesi içindir. Orası evlere, otlaklara ayrılacak. Kent bunun ortasında

kurulacak.			
Ezk	48	16	Ölçüleri şöyle olacak: Kuzeyde, güneyde, doğuda, batıda 4 500'er
arşınfş.			
Ezk	48	17	Kent için ayrılan otlak da kuzeyde, güneyde, doğuda, batıda 250şer
arşın olacak.			
Ezk	48	18	Kutsal bölgenin sınırında kalan yerin doğusu 10 000 arşın, batısı 10
000 arşın olacak.			Kutsal bölgeye bitişik topraklarda yetişen ürün kentte çalışanların olacak.
Ezk	48	19	İsrail'in her oymağından kentte çalışanlar toprağı işleyecekler.
Ezk	48	20	Bu bölgenin tamamı kare şeklindedir. Her yanı 25 000 arşındır. Özel
bir armağan olarak kentin mülküyle birlikte kutsal bölgeye düşen payı ayıracaksınız.			
Ezk	48	21	<<Kutsal bölgeye düşen pay ile kente düşen payın iki yanındaki
topraklar öndere verilecek. Bu topraklar kutsal bölgeye düşen 25 000 arşınlık payın doğusundan			
ve batısından ülkenin doğu ve batı sınırlarına uzanacak. Oymaklara düşen paylar boyunca uzanan			
bu iki bölge önderin olacak. Kutsal bölgeye düşen pay ile tapınak bunun ortasında olacak.			
Ezk	48	22	Böylece Levililere düşen pay ile kente düşen pay öndere verilen
toprakların ortasında kalacak. Öndere verilecek topraklar Yahudayla Benyamin sınırı arasında			
kalacak.			
Ezk	48	23	<<Geri kalan oymaklara düşen pay şöyle: Benyamine bir pay verilecek;
sınırı doğudan batıya uzanacak.			
Ezk	48	24	<<Şimona bir pay verilecek; sınırı Benyaminin doğudan batıya uzanan
sınırına bitişik olacak.			
Ezk	48	25	<<İssakara bir pay verilecek; sınırı Şimonun doğudan batıya uzanan
sınırına bitişik olacak.			
Ezk	48	26	<<Zevuluna bir pay verilecek; sınırı İssakara'nın doğudan batıya uzanan
sınırına bitişik olacak.			
Ezk	48	27	<<Gada bir pay verilecek; sınırı Zevulunun doğudan batıya uzanan
sınırına bitişik olacak.			
Ezk	48	28	<<Gadın güney sınırı Tamardan güneye, oradan Meriva-Kadeş sularına,
oradan da Mısır Vadisi boyunca Akdenize dek uzanacak.			
Ezk	48	29	<<Mülk olarak İsrail oymaklarına bölüştüreceğiniz ülke budur. Onlara
düşecek paylar bunlardır.>> Böyle diyor Egemen RAB.			
Ezk	48	30	<<Kent'in çıkış kapıları şunlar olacak: 4 500 arşın uzunluktaki kuzey
yanında üç kapı olacak. Kentin kapılarına İsrail oymaklarının adları verilecek. Kuzeyde Ruben			
Kapısı, Yahuda Kapısı, Levi Kapısı olacak.			
Ezk	48	32	4 500 arşın uzunluktaki doğu yanında üç kapı olacak: Yusuf Kapısı,
Benyamin Kapısı, Dan Kapısı.			
Ezk	48	33	4 500 arşın uzunluktaki güney yanında üç kapı olacak: Şimon Kapısı,
İssakar Kapısı, Zevulun Kapısı.			
Ezk	48	34	4 500 arşın uzunluktaki batı yanında üç kapı olacak: Gad Kapısı, Aşer
Kapısı, Naftali Kapısı.			
Ezk	48	35	<<Kent'in çevresi 18 000 arşın olacak ve o günden başlayarak kentin adı
<Yahve şamma> olacak.>>			
Dnl	1	1	Yahuda Kralı Yehoyakim'in krallığının üçüncü yılında Babil Kralı
Nebukadnessar Yerusolimin üzerine yürüyüp kenti kuşattı.			
Dnl	1	2	Rab, Yahuda Kralı Yehoyakimi ve Tanrının Tapınağındaki bazı eşyaları
Nebukadnessarın eline teslim etti. Nebukadnessar bunları Şinar ülkesine götürüp kendi ilahının			
tapınağının hazinesine yerleştirdi.			
Dnl	1	3	Kral İsrailiiler arasından kral soyundan gelme ya da soylu bazı
gençlerin seçilip saraya getirilmesi için saray görevlilerinin yöneticisi Aşpenaza buyruk			
verdi. Bu gençler kusursuz, yakışıklı, her konuda bilge, bilgili, öğrenmeye yetenekli, sarayda			
görev almaya uygun nitelikte kişiler olmalıydı. Aşpenaz onlara Kildanilerin dilini ve yazısını			
öğretecekti.			
Dnl	1	5	Kral bu gençler için kendi sofrasından gündelik yiyecek ve şarap
ayırırdı. Üç yıl eğitildikten sonra gençler kralın önüne çıkarılacaklardı.			
Dnl	1	6	Seçilen gençler arasında Yahudalılardan Daniel, Hananya, Mişael ve
Azarya da vardı.			
Dnl	1	7	Saray görevlilerinin yöneticisi onlara yeni adlar koydu. Daniel'e
Belteşassar, Hananyaya Şadrak, Mişaele Meşak, Azaryaya Abed-Nego adını verdi.			
Dnl	1	8	Daniel dinsel açıdan kendini kirletmemek için kralın onlara ayırdığı
yemeklerden yemeyi de şaraptan içmeyi de istemedi. Bu yoldan kendini kirletmemek için saray			
görevlilerinin yöneticisine rica da bulundu.			
Dnl	1	9	Tanrı saray görevlileri yöneticisinin Daniel'e sevgiyle, sevecenlikle
davranmasını sağladı.			
Dnl	1	10	Adam Daniel'e, <<Yiyecek içecek payınızı ayıran efendimiz kraldan
korkarım>> dedi, <<Eğer yüzünüzü yaştığınız olan öbür gençlerin yüzünden daha solgun görürse,			
başımı tehlikeye sokmuş olursunuz.>>			
Dnl	1	11	Daniel, saray görevlileri yöneticisinin Hananya, Mişael, Azarya ve
kendisinin başına koyduğu gözeticiye gidip, <<Lütfen kullarınıza on gün olanak tanıyın>> dedi,			
<<Bu on gün içinde bize yemek için sebze, içmek için de su verilsin.			
Dnl	1	13	Sonra yüzlerimizi kralın yemeklerini yiyen öbür gençlerin yüzleriyle
kıyaslayın ve kullarınıza gördüğünüze göre davranın.>>			
Dnl	1	14	Gözetici bu isteği kabul etti ve onlara on gün deneme fırsatı verdi.

Dnl 1 15 On gün sonra dört genç kralın yemeklerini yiyecekleri gençlerin hepsinden daha sağlıklı, daha iyi beslenmiş görünüyordu.

Dnl 1 16 Böylece gözetici o günden sonra kralın gençler için ayırdığı yemekle şarabı kaldırdı ve onlara sebze vermeyi sürdürdü.

Dnl 1 17 Tanrı bu dört gence her konuda bilgi, beceri, bilgelik verdi. Daniel her çeşit görümü ve düşü yorumlayabiliyordu.

Dnl 1 18 Kralın belirlediği süre tamamlanınca, saray görevlileri yöneticisi gençleri Nebukadnessara götürdü.

Dnl 1 19 Kral onlarla görüştü; içlerinde Daniel, Hananya, Mişael, Azarya gibi si yoktu. Bu yüzden kralın hizmetine onlar atandı.

Dnl 1 20 Kral bilgelik ve anlayışla ilgili konularda onları sınamaya ve dört genci ülkesindeki bütün sihirbazlardan, falcılardan on kat üstün buldu.

Dnl 1 21 Kral Koreş'in krallığının birinci yılına dek Daniel sarayda kaldı.

Dnl 2 1 Krallığının ikinci yılında Nebukadnessar bir düş gördü. Ruhu üzüntüyle sarsıldı, uykusu kaçtı.

Dnl 2 2 Düşünün ne olduğunu söylesinler diye sihirbazları, falcıları, büyücüler, yıldızbilimcileri çağırttı. Hepsi gelip kralın önünde durdular.

Dnl 2 3 Kral, <<Beni üzüntüyle sarsan bir düş gördüm. Ne anlama geldiğini öğrenmek istiyorum>> dedi.

Dnl 2 4 Yıldızbilimciler Aramice, <<Ey kral, sen çok yaşa!>> dediler, <<Düşünü bu kullarına anlat ki, ne anlama geldiğini söyleyelim.>> yazılmıştır.

Dnl 2 5 Kral, <<Gördüğüm düşü ve ne anlama geldiğini bana açıklamazsanız, kararım kesin, paramparça edileceksiniz>> diye karşılık verdi, <<Evleriniz de çöplüğe çevrilecek.

Dnl 2 6 Ama düşü ve ne anlama geldiğini açıklayabilirseniz, sizi büyük armağanlarla ödüllendirip onurlandıracam. Onun için bana düşü ve ne anlama geldiğini açıklayın.>>

Dnl 2 7 Onlar yine, <<Ey kral, düşü bu kullarına anlat ki, ne anlama geldiğini söyleyelim>> dediler.

Dnl 2 8 Bunun üzerine kral, <<Kararımın kesin olduğunu bildiğiniz için zaman kazanmak istediğinizi anlıyorum>> dedi,

Dnl 2 9 <<Ama düşün ne olduğunu bana açıklamazsanız, sizin için tek ceza vardır. Durumun değişeceğini umarak bana yalan yanlış şeyler söylemek için aranızda anlaşmışsınız. Şimdi bana düşün ne olduğunu söyleyin ki, ne anlama geldiğini açıklayabileceğinizi anlayayım.>>

Dnl 2 10 Yıldızbilimciler, <<Yeryüzünde senin bu isteğini yerine getirecek tek kişi yoktur>> diye yanıtladılar, <<Kaldı ki, büyük, güçlü hiçbir kral bir sihirbazdan, falcıdan ya da yıldızbilimciden böyle bir şey istemiştir.

Dnl 2 11 Kralın isteğini yerine getirmek güçtür. İnsanlar arasında yaşamayan ilahlardan başka krala bunu açıklayabilecek kimse yoktur.>>

Dnl 2 12 Buna çok öfkelenen kral, Babildeki bütün bilgelere ölümünü buyurdu.

Dnl 2 13 Böylece hepsinin öldürülmesi için buyruk çıktı. Daniel ile arkadaşlarının öldürülmesi için de adamlar gönderildi.

Dnl 2 14 Daniel Babilin bilgelerini öldürmeye giden kralın muhafız birliği komutanı Aryokla bilgece, akıllıca konuştu.

Dnl 2 15 Aryoka, <<Kralın buyruğu neden bu denli sert?>> diye sordu. Aryok durumu Daniele anlattı.

Dnl 2 16 Bunun üzerine Daniel krala gidip düşünün ne anlama geldiğini söyleyebilmesi için zaman istedi.

Dnl 2 17 Sonra evine dönüp olup bitenleri arkadaşları Hananyaya, Mişaele, Azaryaya anlattı.

Dnl 2 18 Göklerin Tanrısına yakarmalarını istedi; öyle ki, Tanrı onlara lütfedip bu gizi açıklasın ve kendisiyle arkadaşları Babilin öbür bilgeleriyle birlikte öldürülmesinler.

Dnl 2 19 Gece giz bir görümde Daniele açıklandı. Bunun üzerine Daniel Göklerin Tanrısını övdü.

Dnl 2 20 Şöyle dedi: <<Tanrının adına öncesizlikten sonsuzluğa dek övgüler olsun!

Dnl 2 21 Bilgelik ve güç Ona özgüdür. Odur zamanları ve mevsimleri değiştiren. Kralları tahttan indirir, tahta çıkarır. Bilgelere bilgelik, Anlayışlılara bilgi verir. Derin ve gizli şeyleri ortaya çıkarır, Karanlıkta neler olduğunu bilir, Çevresi ışıqla kuşatılmıştır.

Dnl 2 22 Ey atalarımın Tanrısı, Sana şükreder, seni överim. Sen ki, bana bilgelik ve güç verdin, Senden istediklerimizi bana bildirdin ve kralın düşünü bize açıkladın.>>

Dnl 2 24 Daniel, kralın Babilin bilgelerini öldürmeye atadığı Aryoka giderek, <<Babilin bilgelerini yok etme>> dedi, <<Beni krala götür, düşünün ne anlama geldiğini açıklayacağım.>>

Dnl 2 25 Aryok onu hemen krala götürdü ve, <<Sürgündeki Yahudalıları arasında kralın düşünüyormuş gibi birini buldum>> dedi.

Dnl 2 26 Kral, öbür adı Belteşassar olan Daniele, <<Gördüğüm düşü ve ne anlama geldiğini bana söyleyebilir misin?>> diye sordu.

Dnl 2 27 Daniel şöyle yanıtladı: <<Kralın açıklanmasını istediği gizi ne bir bilge, ne falcı, ne de sihirbaz açıklayabilir.

Dnl 2 28 Ama gökte gizleri açıklayan bir Tanrı var. Gelecekte neler olacağını Kral Nebukadnessar o bildirmiştir. Yatağında yatarken gördüğün düş ve görümler şunlardır:

Dnl 2 29 <<Sen, ey kral, yatarken gelecekle ilgili düşüncelere daldın, gizleri açan da neler olacağını sana bildirdi.

Dnl 2 30 Bana gelince, ey kral, öbür insanlardan daha bilge olduğum için değil, düşünün ne anlama geldiğini bilesin, aklından geçenleri anlayasın diye bu giz bana açıklandı.

Dnl 2 31 <<Ey kral, düşünün önünde duran büyük bir heykel gördün. Çok büyük ve olağanüstü parlaktı, görünüşü ürkütücüydü.

Dnl 2 32 Başı saf altından, göğsüyle kolları gümüşten, karnıyla kalçaları tunçtan,

Dnl 2 33 bacakları demirden, ayaklarının bir kesimi demirden, bir kesimi kildendi.

Dnl 2 34 Sen bakıyordun ki, bir taş insan eli değmeden kesilip heykelin demirden, kilden ayaklarına çarparak onları paramparça etti.

Dnl 2 35 Demir, kil, tunç, gümüş, altın aynı anda parçalandı; yazın harman yerindeki saman çöpleri gibi oldular. Derken bir rüzgar çıktı, hiç iz bırakmadan hepsini alıp götürdü. Heykele çarpan taşta büyük bir dağ oldu, bütün dünyayı doldurdu.

Dnl 2 36 <<Gördüğün düş buydu. Şimdi de ne anlama geldiğini sana açıklayalım.

Dnl 2 37 Sen, ey kral, kralların kralısın. Göklerin Tanrısı sana egemenlik, güç, kudret, yücelik verdi.

Dnl 2 38 İnsanoğullarını, yabanıl hayvanları, gökte uçan kuşları senin eline teslim etti. Seni hepsine egemen kıldı. Altından baş sensin.

Dnl 2 39 Senden sonra senden daha aşağı durumda başka bir krallık çıkacak. Sonra bütün dünyada egemenlik sürecek tunçtan üçüncü bir krallık çıkacak.

Dnl 2 40 Dördüncü krallık demir gibi güçlü olacak. Çünkü demir her şeyi kırıp ezer. Demir gibi tümünü kırıp parçalayacak.

Dnl 2 41 Ayaklarla parmakların bir kesiminin çömlekçi kilinden, bir kesiminin demirden olduğunu gördün; yani bölünmüş bir krallık olacak bu. Öyleyken onda demirin gücü de bulunacak, çünkü demiri kille karışık gördün.

Dnl 2 42 Ayak parmaklarının bir kesimi demirden, bir kesimi kilden olduğu gibi, krallığın da bir bölümü güçlü, bir bölümü zayıf olacak.

Dnl 2 43 Demirin kille karışık olduğunu gördüğüne göre halklar evlilik bağıyla birbirleriyle karışacaklar, ama demirin kille karışmadığı gibi onlar da birbirine bağlı kalmayacaklar.

Dnl 2 44 <<Bu krallar döneminde Göklerin Tanrısı hiç yıkılmayacak, başka halkın eline geçmeyecek bir krallık kuracak. Bu krallık önceki krallıkları ezip yok edecek, kendisiyse sonsuza dek sürecek.

Dnl 2 45 İnsan eli değmeden dağdan kesilip gelen taşın demiri, tuncu, kili, gümüşü, altını parçaladığını gördün. Ulu Tanrı bundan sonra neler olacağını krala açıklamıştır. Düş gerçek, yorumu da güvenilirdir.>>

Dnl 2 46 Bunun üzerine Kral Nebukadnessar Danielin önünde yüzüstü yere kapandı. Ona bir sunu ve buhur sunulmasını buyurdu.

Dnl 2 47 Daniele, <<Madem bu gizi açıklayabildin, Tanrının gerçekten tanrıların Tanrısı, kralların Efendisi>> dedi, <<Gizleri açan Odur.>>

Dnl 2 48 Sonra Danieli yüksek bir göreve getirdi; ona birçok değerli armağan verdi. Onu Babil iline vali atadı, Babilin bütün bilgelerinin başkanı yaptı.

Dnl 2 49 Daniel'in isteği üzerine Şadrak'ı, Meşak'ı, Abed-Nego'yu da Babil ili'nde yüksek görevlere atadı. Daniel ise sarayda kaldı.

Dnl 3 1 Kral Nebukadnessar altın bir heykel yaptı; boyu altmış, eni altı arşındıfç. Onu Babil ilinde, Dura Ovasına dikti.

Dnl 3 2 Satrapları, kaymakamları, valileri, danışmanları, haznedarları, yargıçları, güvenlik görevlilerini ve illerin bütün öbür yüksek memurlarını diktiği heykeli adama törenine çağırttı.

Dnl 3 3 Böylece satraplar, kaymakamlar, valiler, danışmanlar, haznedarlar, yargıçlar, güvenlik görevlileri ve illerin bütün öbür yüksek memurları Kral Nebukadnessarın diktiği heykeli adama töreni için toplanarak heykelin önünde durdular.

Dnl 3 4 Sonra haberci yüksek sesle bağırdı: <<Ey halklar, uluslar, her dilden insanlar, size şöyle yapmanız buyruluyor:

Dnl 3 5 Boru, ney, lir, kanun, arp, davul ve her çeşit çalgı sesini duyar duymaz yere kapanıp Kral Nebukadnessarın dikmiş olduğu altın heykeli tapınacaksınız.

Dnl 3 6 Her kim yere kapanıp tapmazsa hemen kızgın fırına atılacaktır.>>

Dnl 3 7 Bu yüzden ne zaman boru, ney, lir, kanun, arp ve her çeşit çalgı sesi duyulsa, bütün halklar, uluslar, her dilden insanlar yere kapanıp Kral Nebukadnessarın diktiği

altın heykele tapındılar.

- Dnl 3 8 Bunun üzerine bazı kildaniler yaklaşıp Yahudileri suçladılar.
Dnl 3 9 Kral Nebukadnessara, <<Ey kral, sen çok yaşa!>> dediler,
Dnl 3 10 <<Boru, ney, lir, kanun, arp, davul ve her çeşit çalgı sesini duyan herkes yere kapanıp altın heykele tapınacak; kim yere kapanıp tapınmazsa kızgın fırına atılacak diye bir buyruk çıkardın, ey kral.
Dnl 3 12 Oysa Babil ilinde yüksek görevlere atadığın Şadrak, Meşak, Abed-Nego adında bazı Yahudiler var. Bu adamlar seni saymadılar, ey kral. Senin ilahlarına kulluk etmiyor, diktiğin altın heykele tapınmıyorlar.>>
Dnl 3 13 Büyük öfkeye kapılan Nebukadnessar, Şadrakı, Meşakı, Abed-Negoyu çağırıttı. Bu kişiler kralın yanına getirildiler.
Dnl 3 14 Nebukadnessar, <<Ey Şadrak, Meşak, Abed-Nego, ilahlarıma kulluk etmediğiniz, diktiğim altın heykele tapınmadığınız doğru mu?>> diye sordu,
Dnl 3 15 <<Şimdi boru, ney, lir, kanun, arp, davul ve her çeşit çalgı sesini duyar duymaz yere kapanıp yaptığım heykele tapınmaya hazırsanız ne iyi! Ama ona tapınmazsanız, hemen kızgın fırına atılacaksınız. O zaman bakalım hangi ilah sizi elimden kurtaracak?>>
Dnl 3 16 Şadrak, Meşak, Abed-Nego, <<Bu konuda kendimizi savunma gereğini duymuyoruz>> diye karşılık verdiler,
Dnl 3 17 <<Kızgın fırına atılsak bile, ey kral, kendisine kulluk ettiğimiz Tanrı bizi kızgın fırından kurtarabilir; senin elinden de bizi kurtaracaktır.
Dnl 3 18 Ama bizi kurtarmasa bile bil ki, ey kral, ilahlarına kulluk etmeyiz, diktiğin altın heykele tapınmayız.>>
Dnl 3 19 Nebukadnessar Şadrak, Meşak, Abed-Negoya çok öfkeleni; onlara karşı tutumu değiştirdi. Fırının her zamankinden yedi kat daha çok ısıtılmasını buyurdu.
Dnl 3 20 Sonra ordusundaki bazı güçlü askerlere Şadrakı, Meşakı, Abed-Negoyu bağlayıp kızgın fırına atmalarını buyurdu.
Dnl 3 21 Böylece bu kişiler, şalvarları, kaftanları, sarıkları ve öbür giysileriyle birlikte bağlanıp kızgın fırına atıldılar.
Dnl 3 22 Kralın buyruğu çok sıkı, fırın da çok ısıtılmış olduğundan, Şadrakı, Meşakı, Abed-Negoyu götüren adamları ateşin alevleri yakıp öldürdü.
Dnl 3 23 Üç adamsa -Şadrak, Meşak, Abed-Nego- bağlı olarak kızgın fırına düştüler.
Dnl 3 24 O zaman Kral Nebukadnessar şaşkınlık içinde birden ayağa kalktı. Danışmanlarına, <<Biz ateşin içine bağlı üç kişi atmadık mı?>> diye sordu. Danışmanlar, <<Kuşkusuz, ey kral>> diye karşılık verdiler.
Dnl 3 25 Kral, <<Ben dört kişi görüyorum>> dedi, <<Ateşin içinde yürüyorlar, bağlarından çözülmüş, hiçbir zarara uğramamışlar. Dördüncünün görünümü de bir ilahi varlığa benziyor.>>
Dnl 3 26 Sonra kızgın fırının kapısına yaklaşıp, <<Ey Yüce Tanrının kulları Şadrak, Meşak, Abed-Nego, dışarı çıkıp buraya gelin!>> diye seslendi. Bunun üzerine Şadrak, Meşak, Abed-Nego ateşin içinden çıktılar.
Dnl 3 27 Satraplar, kaymakamlar, valiler, kralın danışmanları onların çevresinde toplandılar. Adamların bedenlerinde ateşin hiçbir etkisi olmadığını gördüler. Başlarındaki tek saç yanmamış, giysileri değişmemiş, ateşin kokusu üzerlerine sinmemişti.
Dnl 3 28 Bunun üzerine Nebukadnessar, <<Şadrak, Meşak ve Abed-Negonun Tanrısına övgüler olsun!>> dedi, <<Meleğini gönderip kendisine güvenen kullarını kurtardı. Onlar buyruğuma karşı geldiler, kendi Tanrılarından başka bir ilaha kulluk edip tapınmamak için canlarını tehlikeye attılar.
Dnl 3 29 İşte buyuruyorum: Hangi halktan, ulustan ya da dilden olursa olsun, Şadrak, Meşak ve Abed-Negonun Tanrısından saygısızca söz eden herkes paramparça edilecek, evleri çöplüğe çevrilecek. Çünkü böyle kurtarabilen başka bir tanrı yoktur.>>
Dnl 3 30 Sonra Şadrak'ı, Meşak'ı, Abed-Nego'yu Babil İli'nde daha yüksek görevlere atadı.
Dnl 4 1 Kral Nebukadnessar dünyadaki bütün halklara, uluslara ve her dilden insanlara şu bildiriye gönderdi: <<Esenliğiniz bol olsun!
Dnl 4 2 Yüce Tanrının benim için gerçekleştirdiği belirtileri ve şaşılasi işleri size bildirmeyi uygun gördüm.
Dnl 4 3 <<Belirtileri ne büyük!
Şaşılasi işleri ne yüce!
Krallığı ebedi krallıktır,
Egemenliği kuşaklar boyu sürecek.
Dnl 4 4 <<Ben, Nebukadnessar, evimde huzur, sarayımda gönenç içindeydim.
Dnl 4 5 Beni korkutan bir düş gördüm. Yatağımda yatarken düşüncelerimle görümlerim beni ürküttü.
Dnl 4 6 Düşün ne anlama geldiğini açıklamaları için Babilin bütün bilgelerinin yanıma getirilmesini buyurdum.
Dnl 4 7 Sihirbazlar, yıldız bilimciler, falcılar yanıma gelince, gördüğüm düşü onlara anlattımsa da ne anlama geldiğini açıklayamadılar.
Dnl 4 8 Sonunda ilahımın adından gelen Belteşassar adıyla çağrılan ve kendisinde kutsal ilahların ruhu bulunan Daniel yanıma geldi. Gördüğüm düşü ona anlattım.
Dnl 4 9 <<Ona şöyle dedim: Ey sihirbazların başkanı Belteşassar, sende kutsal ilahların ruhu olduğunu, her gizi açıklayabileceğini biliyorum. İşte gördüğüm düş: Ne anlama

geldiğini bana açıkla.

- Dnl 4 10 Yataarken gördüğüm görümler şunlar: Dünyanın ortasında çok yüksek bir ağaç gördüm.
- Dnl 4 11 Ağaç büyüdü, güçlendi, boyu göklere erişti. Dünyanın dört bucağından görölüyordu.
- Dnl 4 12 Yaprakları güzeldi, herkese yetecek kadar bol meyvesi vardı. Yabancı hayvanlar gölgesinde barınıyor, gökte uçan kuşlar dallarına tünüyordu. Her canlı ondan besleniyordu.
- Dnl 4 13 <<Yatağımda yataarken gördüğüm görümlerde gökten inen bir gözcü, kutsal bir varlık gördüm.
- Dnl 4 14 Yüksek sesle, <Ağacı ve dallarını kesin, yapraklarını yolun, meyvesini atın> diye bağırdı, <Altında barınan hayvanlarla dallarına tüneyen kuşlar kaçsın.
- Dnl 4 15 Ama köklerin bulunduğu kütüğü demirle, tunçla çevreleyip yerde, otların içinde bırakın. << Göğün çiyiyle ıslansın, hayvanlarla birlikte yerdeki otlardan pay alsın.
- Dnl 4 16 Ondaki insan yüreği değiştirilsin, yerine hayvan yüreği verilsin. Üzerinden yedi vakit geçsin.
- Dnl 4 17 Bu yargıyı gözcüler, kararı kutsallar verdi. Öyle ki, her canlı Yüce Olanın insan krallıkları üzerinde egemenlik sürdüğünü ve onları dilediği kişiye, en hor görülen birine bile verebileceğini bilsin.>
- Dnl 4 18 <İşte ben Kral Nebukadnessarın gördüğü düş! Şimdi, ey Belteşassar, bunun ne anlama geldiğini söyle. Çünkü krallığımdaki bilgelerin hiçbirisi bu düşün ne anlama geldiğini bana açıklayamadı. Ama sen açıklayabilirsin, çünkü kutsal ilahların ruhu var sende.>>
- Dnl 4 19 O zaman öbür adı Belteşassar olan Daniel bir süre şaşkın şaşkın durdu, düşünceleri onu ürküttü. Bunun üzerine kral, <<Ey Belteşassar, bu düş de yorumu da seni ürkütmesin>> dedi. Belteşassar, <<Ey efendim, keşke bu düş senden nefret edenlerin, yorumu da düşmanlarının başına gelseydi!>> diye karşılık verdi.
- Dnl 4 20 <<Büyüyen, güçlenen, boyu göklere erişen, dünyadaki herkesçe görülebilen bir ağaç gördüm.
- Dnl 4 21 Yaprakları güzeldi, meyvesi herkese yetecek kadar boldu. Yabancı hayvanlar altında barınır, gökte uçan kuşlar dallarına tünardı.
- Dnl 4 22 Ey kral, o ağaç sensin! Sen büyüdü, güçlendin. Büyüklüğün giderek göklere erişti, egemenliğin dünyanın dört bucağına yayıldı.
- Dnl 4 23 <<Sen, ey kral, bir gözcünün, kutsal bir varlığın gökten indiğini gördün. <Ağacı kesip yok edin, ama köklerin bulunduğu kütüğü demirle, tunçla çevreleyip yerde, otların içinde bırakın. Göğün çiyiyle ıslansın; üzerinden yedi vakit geçinceye dek yabancı hayvanlarla birlikte pay alsın> diyordu.
- Dnl 4 24 <<Ey efendim kral, düşün anlamı ve Yüce Olanın senin başına getireceği yargı şudur:
- Dnl 4 25 İnsanlar arasından kovulacak, yabancı hayvanlarla yaşayacaksın; öküz gibi otla beslenecek, göğün çiyiyle ıslanacaksın. Yüce Olanın insan krallıkları üzerinde egemenlik sürdüğünü ve krallığı dilediği kişiye verdiğini anlayıncaya dek yedi vakit geçecek.
- Dnl 4 26 Köklerin bulunduğu kütüğün bırakılması için buyruk verildi. Bunun anlamı şu: Sen göklerin egemenlik sürdüğünü anlayınca krallığın sana geri verilecek.
- Dnl 4 27 Bu yüzden, ey kral, öğüdümü benimse: Doğru olanı yaparak günahından, düşkünlere iyilik ederek suçlarından vazgeç. Olur ya, gönencin uzun sürer.>>
- Dnl 4 28 Bunların hepsi Kral Nebukadnessarın başına geldi.
- Dnl 4 29 On iki ay sonra kral Babil Sarayının damında geziniyordu.
- Dnl 4 30 Kral, <<İşte onurum ve yüceliğim için üstün gücümle krallığımın başkenti olarak kurduğum büyük Babil!>> dedi.
- Dnl 4 31 Daha sözünü bitirmeden gökten bir ses duyuldu: <<Ey Kral Nebukadnessar, krallık senden alındı.
- Dnl 4 32 İnsanlar arasından kovulacak, yabancı hayvanlarla yaşayacaksın. Öküz gibi otla besleneceksin. Yüce Olanın insan krallıkları üzerinde egemenlik sürdüğünü ve krallığı dilediği kişiye verdiğini anlayıncaya dek yedi vakit geçecek.>>
- Dnl 4 33 Nebukadnessara ilişkin bu söz hemen yerine geldi. İnsanlar arasından kovuldu. Öküz gibi otla beslendi. Bedeni göğün çiyiyle ıslandı. Saçı kartal tüyü, tırnakları kuş pençesi gibi uzadı.
- Dnl 4 34 Belirlenen sürenin sonunda ben Nebukadnessar gözlerimi göğe kaldırdım ve kendime geldim. Yüce Olanı övdüm. Sonsuza dek Diri Olanı onurlandırıp yücelttim. Onun egemenliği ebedi egemenliktir,
- Dnl 4 35 Krallığı kuşaklar boyu sürecek. Dünyada yaşayanlar bir hiç sayılır. O gökteki güçlere de dünyada yaşayanlara da dilediğini yapar. Onun elini durduracak, Ona, <<Ne yapıyorsun?>> diyecek kimse yoktur.
- Dnl 4 36 O anda aklım başıma geldi. Krallığımın yüceliği için onurum ve görkemim bana geri verildi. Danışmanlarımla soylu adamlarım beni aradılar. Krallığıma kavuştum, bana daha büyük yücelik verildi.
- Dnl 4 37 Ben Nebukadnessar Göklerin Kralı'na şükrederim. O'nu över, yüceltirim.

Çünkü bütün yaptıkları gerçek, yolları doğrudur; kendini beğenmişleri alçaltmaya gücü yeter.

Dnl 5 1 Kral Belşassar soylu adamlarından bin kişiye büyük bir şölen verdi, onlarla şarap içti.

Dnl 5 2 Şarabını keyifle içerken, atası Nebukadnessarın Yerusolimdeki tapınaktan çıkarıp getirdiği altın ve gümüş kapların getirilmesini buyurdu. Öyle ki, kendisi, karıları, cariyeleri, soylu adamları onlarla içsinler.

Dnl 5 3 Böylece Tanrının Yerusolimdeki tapınağından alınan altın kaplar getirildi; kral, karıları, cariyeleri, soylu adamları onlarla içtiler.

Dnl 5 4 Şaraplarını içerken altından, gümüşten, tunçtan, demirden, ağaçtan, taştan ilahları övdüler.

Dnl 5 5 Ansızın bir insan elinin parmakları belirdi, kandilliğin yanındaki saray duvarının sıvası üzerine yazmaya başladı. Kral yazan eli gördü,

Dnl 5 6 aklından geçenler onu ürküttü, benzi soldu; eli ayağı tutmaz oldu, dizlerinin bağı çözüldü.

Dnl 5 7 Yüksek sesle Babilin bilgelerini - falcılarla yıldızbilimcileri - çağırttı. Onlara, <<Bu yazıyı kim okuyup ne anlama geldiğini bana açıklarsa, kendisine mor giysi giydirilip boynuna altın zincir takılacak ve ülkede üçüncü önder olacak>> dedi.

Dnl 5 8 Kralın bütün bilgeleri geldiye de yazıyı kimse okuyamadı, ne anlama geldiğini de açıklayamadı.

Dnl 5 9 Bu yüzden Kral Belşassar daha da korktu, benzi büsbütün soldu. Soylu adamlarıysa şaşkıındı.

Dnl 5 10 Kralla soyluların seslerini duyan kraliçe şölen salonuna geldi. <<Çok yaşa, ey kral!>> dedi, <<Aklından geçenler seni ürkütmesin, benzin solmasın!

Dnl 5 11 Ülkede kendisinde kutsal ilahların ruhu bulunan biri var. Atan Kral Nebukadnessarın döneminde kavrayışa, sağduyuya, ilahlara özgü bilgelığe sahip olmakla tanınırdı. Atan Kral Nebukadnessar onu sihirbazların, yıldızbilimcilerin, falcıların başkanlığına atadı.

Dnl 5 12 Kralın Belteşassar diye çağırdığı Daniel olağanüstü bir ruha, bilgiye, sağduyuya sahiptir. Üstelik düşleri yorumlama, bilmeceleri çözme, gizemleri açıklama yeteneği de vardır. Danieli çağırt, yazının ne anlama geldiğini o sana söyleyecektir.>>

Dnl 5 13 Böylece Danieli kralın önüne getirdiler. Kral, <<Kral atamın Yahudadan getirdiği, Yahuda sürgünlerinden Daniel sen misin?>> diye sordu,

Dnl 5 14 <<Sende ilahların ruhu bulunduğunu, kavrayış, sağduyu ve olağanüstü bilgelikle donanmış olduğumu duydum.

Dnl 5 15 Bu yazıyı okuyup ne anlama geldiğini söylemeleri için bilgilerle falcıları çağırttım. Ama ne anlama geldiğini açıklayamadılar.

Dnl 5 16 Senin yorum yapabildiğini, gizemleri açıklayabildiğini duydum. Bu yazıyı okur, ne anlama geldiğini açıklayabilirsen, sana mor giysi giydirilip boynuna altın zincir takılacak; ülkede üçüncü önder olacaksın.>>

Dnl 5 17 Daniel, <<Armağanların senin olsun, ödülleri de bir başkasına ver>> diye karşılık verdi, <<Ama ben yine de yazıyı okuyup ne anlama geldiğini sana açıklayacağım.

Dnl 5 18 <<Ey kral, Yüce Tanrı atan Nebukadnessara krallığı, büyüklüğü, yüceliği, görkemi verdi.

Dnl 5 19 Tanrının sağladığı büyüklük yüzünden bütün halklar, uluslar, her dilden insan ondan korkup titredi. Dilediğini öldürür, dilediğini yaşattırdı; dilediğini yüceltir, dilediğini alçaltırdı.

Dnl 5 20 Ne var ki, gurura kapılıp saygısızlıkta direnince krallık tahtından indirildi, yüceliği kendisinden alındı.

Dnl 5 21 İnsanlar arasından kovuldu ve ona hayvan yüreği verildi. Yüce Tanrının insanların krallığı üzerinde egemenlik sürdüğünü, onu dilediği kişiye verdiğini anlayıncaya dek yaban eşekleri arasında yaşadı, öküz gibi otla beslendi, bedeni göğün çiyiyle ıslandı.

Dnl 5 22 <<Ama ey sen, onun torunu Belşassar, bunların hepsini bildiğin halde alçakgönüllülüğü benimsemedin.

Dnl 5 23 Bunun yerine göğün Rabbine karşı kendini yükselttin. Onun tapınağından aldıkları kapları sana getirdiler. Sen, karıların, cariyelerin, soylu adamların onlarla şarap içtiniz. Görmeyen, duymayan, anlamayan altından, gümüşten, tunçtan, demirden, ağaçtan, taştan ilahları övdün. Soluğunu elinde tutan, bütün yollarını gözeten Tanrıyı ise yüceltmedin.

Dnl 5 24 Bu yüzden Tanrı o yazıyı yazan eli gönderdi.

Dnl 5 25 <<Yazılan yazı şudur: MENE, MENE, TEKEL ve PARŞİN.

Dnl 5 26 <<Bu sözcüklerin anlamı şudur: MENE: Tanrı senin krallığının günlerini saydı ve ona son verdi.

Dnl 5 27 TEKEL: Terazide tartıldın ve eksik bulundun.

Dnl 5 28 PERES: Krallığın ikiye bölünerek Medlerle Perslere verildi.>>

<<Persler>> sözcüğünü de çağırıştırır. Peres <<Parsin>>in tekilidir.

Dnl 5 29 Belşassarın buyruğu üzerine Daniele mor giysi giydirilip boynuna altın zincir takıldı ve ülkede üçüncü önder ilan edildi.

Dnl 5 30 Kıldan Kralı Belşassar o gece öldürüldü.

Dnl 5 31 Altmış iki yaşında olan Medli Darius krallığı eline geçirdi.

Dnl 6 1 Darius bütün ülkeyi yönetecek yüz yirmi satrap atamayı uygun gördü.

Dnl 6 2 Bunların başına da biri Daniel olmak üzere üç bakan atadı. Krala zarar gelmemesi için bakanlar satraplardan hesap soracaklardı.

Dnl 6 3 Kendisinde bulunan olağanüstü ruh sayesinde Daniel öbür bakanlarla

satraplardan üstün olduğundan, kral onu bütün ülkenin başına atamayı tasarlıyordu.

Dnl 6 4 Bunun üzerine öbür bakanlarla satraplar Danieli ülke yönetimi konusunda suçlamak için fırsat kollamaya başladılar. Ancak ne suçlanacak bir yanını, ne de bir yanlışı buldular. Çünkü Daniel güvenilir biriydi. Kendisinde hiçbir eksiklik ya da yanlışı bulamadılar.

Dnl 6 5 Sonunda, <<Danieli Tanrısının Yasasıyla ilgili bir konuda suçlayamazsak, bir suçlama nedeni bulamayacağız>> dediler.

Dnl 6 6 Bunun üzerine bakanlarla satraplar hep birlikte krala gidip, <<Ey Kral Darius, çok yaşa!>> dediler.

Dnl 6 7 <<Ülkenin bütün bakanları, kaymakamları, satrapları, danışmanları, valileri olarak kralın zorlu bir yasa çıkarması üzerinde anlaştık. Ey kral, kim otuz gün içinde senden başka bir insana ya da ilaha dua ederse, aslan çukuruna atılsın.

Dnl 6 8 Şimdi, ey kral, yasağı koy; Medlerle Perslerin değişmez yasası uyarınca yazıyı imzala ki değiştirilemesin.>>

Dnl 6 9 Böylece Kral Darius yasağı içeren yasayı imzaladı.

Dnl 6 10 Daniel yasanın imzalandığını öğrenince evine gitti. Yukarı odasının Yeruşalim yönüne bakan pencerelemi açtı. Daha önce yaptığı gibi her gün üç kez diz çöküp dua etti, Tanrısına övgüler sundu.

Dnl 6 11 Ona tuzak kuran adamlar hep birlikte oraya gittiklerinde, onu Tanrısına dua edip yalvarırken gördüler.

Dnl 6 12 Bunun üzerine krala gidip çıkardığı yasayla ilgili şunları söylediler: <<Ey kral, kim otuz gün içinde senden başka bir insana ya da ilaha dua ederse, aslan çukuruna atılsın diye yasa imzalamadın mı?>> Kral, <<Medlerle Perslerin değişmez yasası uyarınca çıkardığım yasa geçerlidir>> diye karşılık verdi.

Dnl 6 13 Bunun üzerine, <<Ey kral, Yahuda sürgünlerinden olan Daniel seni de imzaladığın yasayı da saymıyor; günde üç kez dua ediyor>> dediler.

Dnl 6 14 Bunu duyan kral çok üzüldü, Danieli kurtarmayı kafasına koydu. Onu kurtarmak için güneş batıncaya dek uğraştı.

Dnl 6 15 O zaman adamlar toplu halde krala gidip, <<Ey kral, Medlerle Perslerin yasası uyarınca, kralın koyduğu yasanın ya da yasağın değiştirilemeyeceğini bilmelisin>> dediler.

Dnl 6 16 Bunun üzerine kral Danieli getirip aslan çukuruna atmalarını buyurdu. Daniele de, <<Kendisine sürekli kulluk ettiğin Tanrın seni kurtarsın!>> dedi.

Dnl 6 17 Bir taş getirip çukurun ağzına koydular. Danielle ilgili hiçbir şey değiştirilmesin diye kral hem kendi mühür yüzüğüyle, hem soyluların mühür yüzükleriyle taşı mühürlendi.

Dnl 6 18 Sonra sarayına döndü; geceyi yemek yemeden, eğlenmeden geçirdi; uykusu kaçtı.

Dnl 6 19 Şafak sökerken kalkıp acele aslan çukuruna gitti.

Dnl 6 20 Çukura yaklaşıncaya üzgün bir sesle, <<Ey yaşayan Tanrının kulu Daniel, kendisine sürekli kulluk ettiğin Tanrın seni aslanlardan kurtarabildi mi?>> diye haykırdı.

Dnl 6 21 Daniel, <<Ey kral, sen çok yaşa!>> diye yanıtladı.

Dnl 6 22 <<Tanrım meleğini gönderip aslanların ağzını kapadı. Beni incitmedi. Çünkü Tanrının önünde suçsuz bulundum. Sana karşı da, ey kral, hiçbir yanlışı yapmadım.>>

Dnl 6 23 Kral buna çok sevindi, Danieli çukurdan çıkarmalarını buyurdu. Daniel çukurdan çıkarıldı. Bedeninde hiçbir yara izi bulunmadı. Çünkü Tanrısına güvenmişti.

Dnl 6 24 Kralın buyruğu uyarınca, Danieli haksız yere suçlayan adamları, karılarıyla, çocuklarıyla birlikte getirip aslan çukuruna attılar. Daha çukurun dibine varmadan aslanlar onları kapıp kemiklerini kırdılar.

Dnl 6 25 Kral Darius dünyada yaşayan bütün halklara, uluslara ve her dilden insanlara şöyle yazdı: <<Esenliğiniz bol olsun!

Dnl 6 26 Krallığımda yaşayan herkesin Danielin Tanrısından korkup titremesini buyuruyorum.

O yaşayan Tanrıdır,
Sonsuza dek var olacak.
Krallığı yıkılmayacak,
Egemenliği son bulmayacak.

Dnl 6 27 O kurtarır, O yaşatır,
Gökte de yerde de
Belirtiler, şaşılası işler yapar.
Danieli aslanların pençesinden kurtaran Odur.>>

Dnl 6 28 Böylece Darius'un ve Persli Koreş'in krallığı döneminde Daniel'in işleri iyi gitti.

Dnl 7 1 Babil Kralı Belşassarın krallığının birinci yılında, Daniel yatağında yatarken bir düş ve görümler gördü. Sonra düşünün özetini yazdı;

Dnl 7 2 şöyle dedi: <<Gece bir görümde göğün dört rüzgarının büyük denize saldırdığını gördüm.

Dnl 7 3 Denizden birbirinden farklı dört büyük yaratık çıktı.

Dnl 7 4 <<Birinci yaratık aslana benziyordu, kartal kanatları vardı. Ben bakarken kanatları koparıldı, yaratık yerden kaldırıldı, insan gibi ayakları üzerine durduruldu. Ona bir insan yüreği verildi.

- Dnl 7 5 <<İkinci yaratık aya benziyordu. Bir yanı üzerinde doğrulmuştu. Ağzında, dişleri arasında üç kaburga kemiği vardı. Ona, <Haydi kalk, yiyebildiğin kadar et ye!> dediler.
- Dnl 7 6 <<Sonra baktım, parsa benzer bir başka yaratık gördüm. Sırtında dört kuş kanadı vardı. Bu yaratığın dört başı vardı ve ona egemenlik verilmişti.
- Dnl 7 7 <<Bundan sonraki gece görümlerimde korkunç, ürkütücü, çok güçlü dördüncü bir yaratık gördüm. Büyük demir dişleri vardı; yiyip parçalıyor, artakalanı ayakları altında çiğniyordu. Kendisinden önceki yaratıklara benzemiyordu. Ön boynuzu vardı.
- Dnl 7 8 <<Ben gözümü dikmiş boynuzlara bakarken, onların arasından daha küçük başka bir boynuz çıktı. İlk boynuzlardan üçü onun önünde söküldü. Bu boynuzun insan gözü gibi gözleri, böbürlenmiş bir ağzı vardı.
- Dnl 7 9 <<Ben bakarken
Tahtlar kuruldu,
Eskiden beri var olan yerine oturdu.
Giysileri kar gibi beyaz,
Başındaki saçlar yün gibi apaktı.
Tahtı alev alev,
Tekerlekleri kızgın ateş gibiydi.
- Dnl 7 10 Önünden ateşten bir ırmak çıkıp akıyordu.
Binlerce binler
Ona hizmet ediyordu;
On binlerce on binler
Önünde duruyordu.
Mahkeme kuruldu,
Kitaplar açıldı.
- Dnl 7 11 <<Boynuzun söylediği övünge sözleri duyunca baktım, yaratık gözümün önünde öldürüldü, bedeni kızgın ateşe atıldı, yok oldu.
- Dnl 7 12 Öbür yaratıklara gelince, egemenlik onlardan alınmış, ancak belirli bir süre için yaşamalarına izin verilmişti.
- Dnl 7 13 <<Gece görümlerimde insanoğluna benzer birinin göğün bulutlarıyla geldiğini gördüm. Eskiden beri var olanın yanına doğru ilerledi, Onun önüne getirildi.
- Dnl 7 14 Ona egemenlik, yücelik ve krallık verildi. Bütün halklar, uluslar ve her dilden insan ona tapındı. Egemenliği hiç bitmeyecek sonsuz bir egemenlik, krallığı hiç yıkılmayacak bir krallıktır.>>
- Dnl 7 15 <<Ben Daniele gelince, ruhum üzüntüyle sarsıldı, gördüğüm görümler beni ürküttü.
- Dnl 7 16 Orada duranlardan birine yaklaştım, bütün bunların gerçek anlamını açıklamasını istedim. <<O da bana bunların ne anlama geldiğini açıkladı:
- Dnl 7 17 <Bu dört büyük yaratık yeryüzünde ortaya çıkacak dört kraldır.
- Dnl 7 18 Ama Yüceler Yücesinin kutsalları krallığı alacak, sonsuza dek ellerinde tutacaklar. Evet, sonsuzlara dek.>
- Dnl 7 19 <<Bundan sonra öbürlerinden farklı, çok korkunç, demirden dişleri, tunçtan tırnakları olan, yiyip parçalayan, artakalanı ayakları altında çiğneyen dördüncü yaratığın ne anlama geldiğini öğrenmek istedim.
- Dnl 7 20 Bunun yanı sıra başındaki on boynuzdan sonra çıkan öbür boynuzun ne olduğunu da öğrenmek istedim. Bu boynuzun önünden üç boynuz düşmüştü, sanki ötekilerden daha iriyecekti. Gözleri ve böbürlenmiş bir ağzı vardı.
- Dnl 7 21 Ben baktığım sırada bu boynuz kutsallarla savaşıyor ve onları yeniyordu.
- Dnl 7 22 Eskiden beri var olan -Yüceler Yücesi- gelip kutsallarının lehine yargı verene dek bu böyle sürdü. Kutsalların krallığı alma zamanı gelmişti.
- Dnl 7 23 <<Bana şu açıklamayı yaptım: <Dördüncü yaratık yeryüzünde ortaya çıkacak dördüncü krallıktır. Bütün öbür krallıklardan farklı olacak, bütün dünyayı yiyip bitirecek, çiğneyip parçalayacak.
- Dnl 7 24 On boynuz bu krallıktan çıkacak on kraldır. Bunlardan sonra öncekilerden farklı bir başka kral ortaya çıkıp üç kralı tahtlarından indirecek.
- Dnl 7 25 Yüceler Yücesini kötülleyen sözler söyleyecek, Onun kutsallarına baskı yapacak. Belirlenen zamanları, yasaları değiştirmeyi amaçlayacak. Kutsallar üç buçuk yıl için eline teslim edilecekler, yarım vakte kadar>>.
- Dnl 7 26 <<Ama mahkeme kurulacak, onun egemenliğine son verilecek, büsbütün yok edilecek.
- Dnl 7 27 Göklerin altındaki krallıklara özgü krallık, egemenlik ve büyüklük kutsallara, Yüceler Yücesinin halkına verilecek. Bu halkın krallığı sonsuza dek sürecek, bütün uluslar ona kulluk edip sözünü dinleyecek.>
- Dnl 7 28 <<İşte olayın gelişimi burada bitiyor. Ben Daniel'e gelince, düşüncelerim beni çok ürküttü, benzim soldu. Ama bu olayı içimde sakladım.>>
- Dnl 8 1 Kral Belşassarın krallığının üçüncü yılında, ben Daniel daha önce gördüğüm görümden başka bir görüm gördüm.
- Dnl 8 2 Görümde kendimi Elam ilindeki Sus Kalesinde, Ulay Kanalı'nın yanında gördüm.
- Dnl 8 3 Gözlerimi kaldırıp bakınca kanal kıyısında duran bir koç gördüm; iki uzun boynuzu vardı. Boynuzlardan daha geç çıkkanı öbüründen daha uzundu.

Dnl 8 4 Koçun batıya, kuzeye, güneye doğru boynuz attığını gördüm. Hiçbir hayvan ona karşı koyamıyor, kimse onun elinden kurtaramıyordu. Koç dilediği gibi davrandı ve gitgi de güçlendi.

Dnl 8 5 Ben bu olayı düşünürken, batıdan ansızın gözleri arasında çarpıcı bir boynuzu olan bir teke geldi. Yere basmadan bütün dünyayı aştı.

Dnl 8 6 Güç ve öfkeyle, kanalın yanında durduğunu gördüğüm iki boynuzlu koça doğru koştu.

Dnl 8 7 Öfkeyle saldırdığını, koça vurup boynuzlarını kırdığını gördüm. Koçun tekeye karşı duracak gücü yoktu; teke koçu yere vurup çiğnedi. Koçu onun elinden kurtaracak kimse yoktu.

Dnl 8 8 Teke çok güçlendi, ama en güçlü olduğu sırada büyük boynuzu kırıldı. Kırılan boynuzun yerine, göğün dört rüzgarına doğru çarpıcı dört boynuz çıktı.

Dnl 8 9 Bu boynuzların birinden başka bir küçük boynuz çıktı; güneye, doğuya ve güzel ülkeyefi doğru yayılarak çok güçlendi.

Dnl 8 10 Göklerin ordusuna erişinceye dek büyüdü. Gökteki ordudan ve yıldızlardan bazılarını yeryüzüne düşürdü, ayakları altına alıp çiğnedi.

Dnl 8 11 Kendisini Gök Ordusunun önderine kadar yükseltti. Tanrıya sunulan günlük sunu kaldırıldı, tapınak terk edildi.

Dnl 8 12 Başkaldırı yüzünden günlük sunuya karşı çıkıldı. Gerçek ayak altında çiğnendi. Küçük boynuz yaptığı her şeyde başarılı oldu.

Dnl 8 13 Sonra kutsal bir varlığın konuştuğunu duydum. Başka kutsal bir varlık ona, <<Bu görümde -günlük sunuyla, yıkım getiren başkaldırıyla, kutsal yerin ve ordunun ayak altında çiğnenmesiyle ilgili görümde- olanlar ne zamana dek sürecekt?>> diye sordu.

Dnl 8 14 Kutsal varlık bana, <<2 300 akşam, sabah olacak, sonra kutsal yer yeniden düzene konulacak>> dedi.

Dnl 8 15 Ben Daniel, gördüğüm görümün ne anlama geldiğini çözmeye çalışırken, insana benzer biri karşımda durdu.

Dnl 8 16 Bir insan sesinin Ulay Kanalından, <<Ey Cebraill, görümün ne anlama geldiğini şuna açıkla>> diye seslendiğini duydum.

Dnl 8 17 Cebraill durduğum yere yaklaşınca korkudan yere yığıldım. Bana, <<Ey insanoğlu!>> dedi, <<Bu görümün sonla ilgili olduğunu anla.>>

Dnl 8 18 O benimle konuşurken, yüzükoyun yere uzanmış, derin bir uykuya dalmışım. Dokunup beni ayağa kaldırdı.

Dnl 8 19 Bana, <<Daha sonra Tanrının öfkesi sona erdiğinde neler olacağını sana söyleyeceğim>> dedi, <<Çünkü görüm sonun belirlenen zamanıyla ilgilidir.

Dnl 8 20 Gördüğün iki boynuzlu koç Med ve Pers krallarını simgeler.

Dnl 8 21 Teke Grek Kralıdır; gözleri arasındaki büyük boynuz birinci kraldır.

Dnl 8 22 Kırılan boynuzun yerine çıkan dört boynuz, ulusundan çıkacak dört krallığı simgeliyor. Ama ilk kral kadar güçlü olmayacaklar.

Dnl 8 23 <<Bu dört krallığın sonu yaklaşıp yapılan kötülükler doruğa varınca, sert yüzlü ve aldatmada usta bir kral ortaya çıkacak.

Dnl 8 24 Kendisinden gelmeyen büyük bir güce kavuşacak. Şaşırtıcı yıkımlar yapacak, el attığı her işte başarılı olacak. Güçlülere ve kutsal halkı yok edecek.

Dnl 8 25 Yapacağı işleri aldatarak başaracak, kendisini yükseltecek. Güvenlikte olan birçoklarını yok edecek, önderler önderine karşı duracak. Ama kendisi insan eli değmeden yok edilecek.

Dnl 8 26 <<Akşam ve sabahla ilgili sana bildirilen görüm gerçektir. Ama sen görümü gizli tut. Çünkü uzak bir gelecekle ilgilidir.>>

Dnl 8 27 Ben Daniel günlerce bitkin ve hasta kaldım. Sonra kalkıp kralın işlerini yapmayı sürdürdüm. Bu anlaşılması güç görümden ötürü şaşkındım.

Dnl 9 1 Medli Ahaşveroş oğlu Darius Kildan Kralı oldu. Krallığının birinci yılında ben Daniel, RABbin Peygamber Yeremyaya bildirdiği sayının - Yeruslaimin ıssız kalacağı yılların sayısının - yetmiş olduğunu Kutsal Yazılardan anladım.

Dnl 9 3 Bunun üzerine yüzümü Rab Tanrıya çevirdim. Duayla, yakarışla, oruçla Ona yalvardım; çul kuşanıp küle oturdum.

Dnl 9 4 RAB Tanrıma dua edip günahlarımızı itiraf ettim. Şöyle dedim: <<Ya Rab, kendisini sevenlerle, buyruklarına uyanlarla yaptığı antlaşmaya bağlı kalan yüce ve görkemli Tanrı!

Dnl 9 5 Buyruklarından, ilkelerinden ayrılıp günah, suç işledik, kötülük yaptık, başkaldırdık.

Dnl 9 6 Senin adına krallarımıza, önderlerimize, atalarımıza, ülkedeki bütün halka seslenen kulların peygamberleri dinlemedik.

Dnl 9 7 <<Sen adaletlisin, ya Rab! Sadakatsizliğimiz yüzünden bizi uzak yakın ülkelere sürdün. Oralarda yaşayan biz Yahudiler, Yeruslaim halkı, İsrailiiler bugün utanç içindeyiz.

Dnl 9 8 Evet, ya RAB, bizler, krallarımız, önderlerimiz, atalarımız sana karşı işlediğimiz günah yüzünden utanç içindeyiz.

Dnl 9 9 Sana karşı geldiğimiz halde, sen acıyan, bağışlayan Tanrımız Rabsin.

Dnl 9 10 Tanrımız RABbin sözüne kulak vermedik, kulları peygamberler aracılığıyla bize verdiği yasalara uymadık.

Dnl 9 11 Bütün İsrail halkı yasayı çiğnedi, sırtını sana dönüp seni dinlemek istemedi. <<Bu yüzden Tanrı kulu Musanın Yasasında yazılan lanet başımıza yağdı, içilen ant

yerine geldi. Çünkü sana karşı günah işledik.

Dnl 9 12 Üzerimize büyük yıkım getirerek bizim ve bizi yöneten önderlerimiz için söylediğin sözleri yerine getirdin. Yeruslaimin başına gelen, göğün altındaki başka hiçbir kentin başına gelmemiştir.

Dnl 9 13 Musanın Yasasında yazıldığı gibi, bütün bu yıkımlar başımıza geldi. Buna karşın, ey Tanrımız RAB, suçumuzdan dönüp senin gerçeklerine yönelerek lütfunu dilemedik.

Dnl 9 14 RAB üzerimize yıkım göndermekten caymadı. Çünkü Tanrımız RAB yaptığı her şeyde adildir. Bizse Onun sözüne kulak vermedik.

Dnl 9 15 <<Ey Tanrımız Rab, sen halkını Mısırdan güçlü elinle çıkardın ve bugün olduğu gibi ün kazandın. Bizse günah işledik, kötülük yaptık.

Dnl 9 16 Ya Rab, doğru işlerin uyarınca kentin Yeruslaimden, kutsal dağından öfkeni, kızgınlığını kaldırmayı dilerim. Günahlarımız ve atalarımızın suçları yüzünden Yeruslaim de halkın da çevremizdekilerin tümüne alay konusu oldu.

Dnl 9 17 <<Şimdi, ey Tanrımız, kulunun duasını, yakarışını işit. Adın uğruna, ya Rab, yüzünü viran tapınağına çevir.

Dnl 9 18 Ey Tanrım, kulak ver ve işit! Gözlerini aç, senin olan viran kenti gör. Doğruluğumuzdan değil, senin büyük merhametinden ötürü dilekte bulunuyoruz.

Dnl 9 19 Ya Rab, dinle! Ya Rab, bağışla! İşit ve davran, ya Rab! Ey Tanrım, adının hatırı için gecikme! Çünkü kent ve halk sendir.>>

Dnl 9 20 Ben daha konuşup dua ederken, günahımı ve halkım İsrailin günahını açıkça kabul edip Tanrımın kutsal dağı için Tanrım RABbe dilekte bulunurken,

Dnl 9 21 daha dua ediyorken, önceden görümde gördüğüm adam -Cebail- akşam sunusu saatinde hızla uçarak yanıma geldi.

Dnl 9 22 <<Daniel, sana anlayış vermek için geldim>> diye açıkladı,

Dnl 9 23 <<Sen Tanrıya yalvarmaya başlar başlamaz, duan yanıtlandı; bunu bildirmeye geldim. Çünkü sen çok sevilen birisin. Bu nedenle sözün anlamını kavra ve görümü anla:

Dnl 9 24 <<Başkaldırıcıyı ortadan kaldırmak, günaha son vermek, suçu bağışlatmak, sonsuza dek kalıcı doğruluğu sağlamak, görüm ve peygamberliği mühürlemek, En Kutsalı meshetmek için senin halkına ve kutsal kentine yetmiş hafta kadar zaman saptanmıştır. geldiği sanılıyor.

Dnl 9 25 <<Şunu bil ve anla: Yeruslaimi yeniden kurmak için buyruğun verilmesinden, meshedilmiş olan önderin gelişine dek yedi hafta geçecek. Altmış iki hafta içinde Yeruslaim yeniden sokaklarla, hendeklerle kurulacak. Ancak bu sıkıntılı zamanlarda olacak.

Dnl 9 26 Bu altmış iki hafta sonunda meshedilmiş olan öldürülecek ve onu destekleyen olmayacak. Gelecek önderin halkı, kenti ve kutsal yeri yerle bir edecek. Sonu tufanla olacak: Savaş sona dek sürecek. Yıkımların da olacağı kararlaştırıldı.

Dnl 9 27 Gelecek önder birçoklarıyla bir haftalık sağlam bir antlaşma yapacak. Haftanın yarısı geçince, kurbanı da sunuyu da kaldıracak. Kararlaştırılan yıkım başına gelinceye dek yok edici önder tapınağın üst bölümüne yıkıcı iğrenç şeyler yerleştirecek.>>

Dnl 10 1 Pers kralı Koreşin krallığının üçüncü yılında Belteşassar diye çağrılan Daniele bir giz açıklandı. Büyük bir savaşla ilgili olan bu giz gerçektir. Daniel görümde kendisine açıklanan gizi anladı.

Dnl 10 2 O sırada ben Daniel üç haftadır yas tutuyordum.

Dnl 10 3 Üç hafta dolana dek ağzıma ne güzel bir yiyecek ya da et koydum, ne şarap içtim, ne de yağ süründüm.

Dnl 10 4 Birinci ayın yirmi dördüncü günü, Büyük İrmakın, yani Dicle'nin kıyısında iken,

Dnl 10 5 gözlerimi kaldırıp bakınca keten giysi giyinmiş, beline Ufaz altınından kemer kuşanmış bir adam gördüm.

Dnl 10 6 Bedeni sarı yakut gibiydi. Yüzü şimşek gibi parlıyordu. Gözleri alevli meşalelere benziyordu. Kollarıyla bacakları cilalı tunç gibi parlıyor, sesi büyük bir kalabalığın çıkardığı gürültüyü andırıyordu.

Dnl 10 7 Görümü yalnız ben Daniel gördüm. Yanımdakiler görmediler, ama dehşete düşerek gizlenmek için kaçtılar.

Dnl 10 8 Böylece ben yalnız kaldım. Bu büyük görümü seyrederken gücüm tükendi, benzim büsbütün soldu, kendimi toparlayamadım.

Dnl 10 9 Sonra adamın sesini duyunca yüzüstü yere düşüp derin bir uykuya daldım.

Dnl 10 10 Derken bir el dokundu, titredim; beni dizlerimle ellerimin üzerine kaldırdı.

Dnl 10 11 Bana, <<Ey Daniel, sen ki çok sevilen birisin!>> dedi, <<Ayağa kalk ve söyleyeceklerime iyi kulak ver. Çünkü sana gönderildim.>> O bunları söyler söylemez titreyerek ayağa kalktım.

Dnl 10 12 <<Korkma, ey Daniel!>> diye devam etti, <<Anlayışa erişmeye ve kendini Tanrının önünde alçaltmaya karar verdiğin gün duan işitildi. İşte bu yüzden geldim.

Dnl 10 13 Pers krallığının önderi yirmi bir gün bana karşı durdu. Sonra baş önderlerden Mikail bana yardıma geldi, çünkü orada, Pers krallarının yanında alıkonulmuştum.

Dnl 10 14 Son günlerde halkının başına neler geleceğini sana açıklamak için geldim şimdi, çünkü bu görüm gelecekle ilgilidir.>>

Dnl 10 15 O bunları söyleyince, suskun suskun yere baktım.

Dnl 10 16 Derken insanoğluna benzeyen biri dudaklarıma dokundu. Ben de ağzımı

açıp konuşmaya başladım. Karşımda durana, <<Ey efendim, bu görüm yüzünden acı çekiyorum, kendimi toparlayamıyorum>> dedim.

Dnl 10 17 <<Ben kulun nasıl seninle konuşayım? Gücüm tükendi, soluğum kesildi.>>

Dnl 10 18 İnsana benzeyen varlık yine dokunup beni güçlendirdi.

Dnl 10 19 <<Ey çok sevilen adam, korkma!>> dedi, <<Esenlik olsun sana! Güçlü ol! Evet, güçlü ol!>> O benimle konuşunca güçlendim. <<Konuşmanı sürdür, efendim, çünkü bana güç verdin>> dedim.

Dnl 10 20 Bunun üzerine, <<Sana neden geldiğimi biliyor musun?>> dedi, <<Çok yakında dönüp Pers önderiyle savaşıcağım. Ben gidince Grek önderi gelecek.

Dnl 10 21 Ama önce Gerçek Kitap'ta neler yazıldığını sana bildireceğim. Onlara karşı önderiniz Mikail dışında bana yardım eden kimse yok.

Dnl 11 1 <<Medli Dariusun krallığının birinci yılında Mikaili destekleyip korumak için onun yanında durdum.>>

Dnl 11 2 <<Şimdi sana gerçeği bildireceğim: Pers krallığında üç kral daha ortaya çıkacak. Ama dördüncü kral öbür üçünden daha zengin olacak. Zenginliği sayesinde elde edeceği güçle herkesi Grek ülkesine karşı kışkırtacak.

Dnl 11 3 Sonra güçlü bir kral çıkacak. Büyük yetkiyle krallık edecek ve dilediği gibi davranacak.

Dnl 11 4 Ne var ki, o gücünün doruğundayken, krallığı darmadağın edilecek, göğün dört rüzgarı gibi dört parçaya bölünecek. Krallık onun soyundan gelenlere geçmeyecek, yerine geçenlerin hiçbiri onun gibi egemenlik sürmeyecek. Krallığı yıkılıp başkalarına verilecek.

Dnl 11 5 <<Güney Kralı güçlenecek. Ancak komutanlarından biri ondan daha çok güçlenecek ve krallığı büyük olacak.

Dnl 11 6 Birkaç yıl sonra bu ikisi uzlaşacak. Güney Kralı yapılan uzlaşmayı onaylamak için kızını Kuzey Kralına eş olarak verecek. Ama kız gücünü koruyamayacak. Kralın ömrü de gücü de uzun sürmeyecek. Bu arada kızla babası da, ona eşlik edenlerle onu destekleyen de ele verilecek.

Dnl 11 7 <<Babasının yerine kızın ailesinden biri ortaya çıkacak. Kuzey Kralının ordusuna saldırıp kalesini alacak. Onlarla savaşıp yenecek.

Dnl 11 8 Onların ilahlarını, dökme putlarını, değerli altın ve gümüş kaplarını alıp Mısır'a götürecek. Kuzey Kralını birkaç yıl rahat bırakacak.

Dnl 11 9 Sonra Kuzey Kralı gidip Güney Kralının ülkesine saldırarak, ardından kendi ülkesine dönecek.

Dnl 11 10 Kuzey Kralının oğulları savaşa hazırlanarak çok büyük bir ordu toplayacaklar. Ordu sel gibi taşacak, önüne geleni alıp götürecek, gelip Güney Kralının kalesine dayanacak.

Dnl 11 11 <<Güney Kralı öfkeyle çıkıp Kuzey Kralına karşı savaşıacak. Kuzey Kralı büyük bir ordu topladığı halde, bu ordu Güney Kralının eline teslim edilecek.

Dnl 11 12 Bu büyük ordu yenilgiye uğrayınca Güney Kralı gurura kapılacak. On binlerce insanı öldürecek, ama zaferi uzun sürmeyecek.

Dnl 11 13 Çünkü Kuzey Kralı öncekinden daha büyük bir ordu toplayacak ve birkaç yıl sonra büyük, iyi donatılmış bir orduyla ülkeye doğru ilerleyecek.

Dnl 11 14 <<Bu sırada birçokları Güney Kralına karşı çıkacak. Senin halkından bazı zorbalar da, görüm yerine gelsin diye ayaklanacak, ama yenilgiye uğrayacaklar.

Dnl 11 15 Sonra Kuzey Kralı gelip toprak yığarak tepecikler yapacak ve surlu kenti ele geçirecek. Güney Kralının güçleri buna karşı duramayacak. En seçme askerlerinin bile karşı durmaya güçleri yetmeyecek.

Dnl 11 16 Kente saldıran Kuzey Kralı dilediği gibi davranacak, kimse ona karşı duramayacak. Güzel Ülkeyi yönetecek, yıkıp yok etme yetkisi onun elinde olacak.

Dnl 11 17 Krallığının bütün gücünü toplayıp Güney Kralının üzerine yürümeyi amaçlayacak ve Güney Kralıyla bir antlaşma yapacak. Ülkesini yerle bir etmek için kızını eş olarak ona verecek. Ama tasarısı başarılı olmayacak, ona yarar sağlamayacak.

Dnl 11 18 Bundan sonra deniz kıyısındaki bölgelere yönelecek, birçoklarını ele geçirecek. Ne var ki, bir komutan onun saygısızlıklarını sona erdirecek, saygısızlığının karşılığını verecek.

Dnl 11 19 Bunun üzerine Kuzey Kralı kendi ülkesinin kalelerine yönelecek, ama tökezleyip düşecek. Bir daha da ortaya çıkmayacak.

Dnl 11 20 <<Yerine geçen kral, krallığının yüceliği için zorla vergi toplayacak birini gönderecek. Ama birkaç gün içinde öfkesiz ve savaşızsız yok edilecek.

Dnl 11 21 <<Yerine krallıkla onurlandırılmamış değersiz biri geçecek. Halk güvenlik içindeyken, kurduğu düzenler sayesinde gelip krallığı ele geçirecek.

Dnl 11 22 Çok güçlü orduları süpürüp yok edecek; antlaşma önderi de yok edilecek.

Dnl 11 23 Onunla antlaşma yaptıktan sonra hileye başvuracak. Az sayıda insanla gittikçe güçlenecek.

Dnl 11 24 Beklenmedik bir anda ilin zengin bölgelerine saldırıp babalarının, atalarının yapmadığı şeyleri yapacak. Adamlarına yağma ve çapul malı, servetler dağıtacak. Kalelere saldırmak için düzenler kuracak, ama bu uzun sürmeyecek.

Dnl 11 25 <<Gücünü ve cesaretini toplayarak büyük bir orduyla Güney Kralına karşı çıkacak. Güney Kralı da büyük ve çok güçlü bir orduyla savaşıacak. Ne var ki, kurulan düzenler yüzünden ona karşı duramayacak.

Dnl 11 26 Sofrasında n yiyenler Güney Kralını yıkmaya çalışacaklar; ordusu dağılacak, birçokları vurulup öldürülecek.

Dnl 11 27 Her iki kral da kötülük tasarlayacak. Aynı masada oturup birbirlerine yalan söyleyecekler. Ancak bu bir yarar sağlamayacak. Çünkü son yine de belirlenen zamanda gelececek.

Dnl 11 28 Kuzey Kralı büyük bir servetle ülkesine dönecek, ama amacı kutsal antlaşmaya karşı gelmek olacak. Dilediğini yaptıktan sonra ülkesine dönecek.

Dnl 11 29 <<Belirlenen zamanda dönüp yine Güneye saldırarak. Ancak bu kez sonuç öncekinden farklı olacak.

Dnl 11 30 Ona karşı koymak için Kittimden gelen gemiler cesaretini kırarak. Geri dönecek ve öfkeyle kutsal antlaşmaya karşı çıkacak, kutsal antlaşmayı bırakanları yine kayıracak.

Dnl 11 31 <<Askerleri gidip tapınakla kaleyi kirletecek, günlük sunuları kaldırıp yıkıcı iğrenç şeyi koyacaklar.

Dnl 11 32 Kuzey Kralı antlaşmayı bozanları yaltaklanarak ayartacak, ama Tanrısını tanıyan halk var gücüyle ona karşı duracak.

Dnl 11 33 <<Halkın arasındaki bilge kişiler birçoklarını eğitecekler. Ama bir süre bu kişiler ya kılıçla öldürülecek, yakılacak, tutsak edilecek ya da mallarından edilecekler.

Dnl 11 34 Yenilgiye uğrayınca biraz yardım görecekl er. İçtenlikten uzak birçok kişi onlardan yana geçecek.

Dnl 11 35 Bilgelerden kimisi tökezleyecek; öyle ki, son gelinceye dek arınıp temizlenebilsin, lek esiz duruma gelebilsinler. Çünkü son yine de belirlenen zamanda gelececek. Lek esiz duruma gelebilsinler>> ya da <<Öyle ki, son gelinceye dek Tanrının halkı arınıp temizlenebilsin, lek esiz duruma gelebilsin>>.

Dnl 11 36 <<Kral dilediği gibi davranacak. Kendini bütün tanrılardan daha büyük, daha yüce gösterecek, tanrıların Tanrısına karşı duyulmamış sözler söyleyecek. Tanrının öfkesi tamamlanıncaya dek başarılı olacak. Çünkü tasarlanan, yerine gelecektir.

Dnl 11 37 Kral hiçbir tanrıya, atalarının ilahlarına da kadınların bağlandığına da ilgi göstermeyecek. Kendisini hepsinden üstün görece k.

Dnl 11 38 Bu ilahların yerine, kaleler ilahını yüceltecek. Atalarının tanımadığı bu ilaha altın, gümüş, değerli taşlar, pahalı armağanlar sunup onu onurlandıracak.

Dnl 11 39 Bu yabancı ilahın yardımıyla en güçlü kalelere saldırarak; onu kabul edenleri alabildiğine onurlandıracak, onları birçoklarının başına önder atayacak, ülkeyi ödül olarak onlar arasında bölüştürece k.

Dnl 11 40 <<Son gelince, Güney Kralı Kuzey Kralıyla savaşa tutuşacak. Kuzey Kralı savaş arabalarıyla, atlılarla, birçok gemilerle saldırarak. Her şeyi süpürüp götüren sel gibi taşarak birçok ülkeden geçecek.

Dnl 11 41 Güzel Ülkeye de girecek, birçok ülke yenilgiye uğrayacak. Ancak Edom, Moav ve Ammon önderleri onun elinden kurtulacak.

Dnl 11 42 Öbür ülkelere de saldırarak. Mısır bile elinden kurtulmayacak.

Dnl 11 43 Altın ve gümüş hazinelerine, Mısırın bütün değerli eşyalarına el koyacak. Luvlularla Kûşlular onun ardınca yürüyecekler.

Dnl 11 44 Ne var ki, doğudan ve kuzeyden gelen haberler onu ürkütecek. Birçoklarını yıkıp yok etmek için büyük öfkeyle yola çıkacak.

Dnl 11 45 Denizle güzel kutsal dağ arasında saray çadırlarını kuracak. Yine de yaşamı son bulacak ve ona yardım eden olmayacak.>>

Dnl 12 1 <<O zaman senin halkını koruyan büyük önder Mikail görünecek. Ulusun oluşumundan beri hiç görülmemiş bir sıkıntı dönemi olacak. Bu dönemde halkın -adı kitapta yazılı olanlar- kurtulacak.

Dnl 12 2 Yeryüzü toprağında uyuyanların birçoğu uyanacak: Kimisi sonsuz yaşama, kimisi utanca ve sonsuz iğrençliğ e gönderilecek.

Dnl 12 3 Bilgeler gökkubbe gibi, birçoklarını doğruluğa döndürenler yıldızlar gibi sonsuza dek parlayacaklar.

Dnl 12 4 Ama sen, ey Daniel, son gelinceye dek bu sözleri sakla, kitabı mühürle. Bilgileri artsın diye birçokları oraya buraya gidecek.>>

Dnl 12 5 Ben Daniel baktım, biri ırmağın bu kıyısında, öbürü öbür kıyısında duran başka iki varlık gördüm.

Dnl 12 6 İçlerinden biri, ırmağın suları üzerinde duran keten giysili adama, <<Bu şaşırtıcı olayların son bulması ne kadar zaman alacak?>> diye sordu.

Dnl 12 7 İrmağın suları üzerinde duran keten giysili adamın sağ ve sol elini göğ e kaldırarak sonsuza dek diri olanın adıyla ant içip, <<Üç buçuk yıl alacak>> dediğini duydum, <<Kutsal halkın gücü tümüyle kırılınca, bütün bu olaylar son bulacak.>> vaki t>>.

Dnl 12 8 Adamın söyledi klerini duydumsa da anlamadım. Bunun için, <<Ey efendi m, bunların sonu ne olacak?>> diye sordum.

Dnl 12 9 Şöyle yanıtladı: <<Sen git, Daniel. Bu sözler son gelinceye dek saklanıp mühürlenecek.

Dnl 12 10 Birçokları kendilerini arıtıp temizlenecek, lek esiz duruma gelece k, ama kötüler kötülük etmeyi sürdürece k. Kötülerin hiçbir i anlamayacak, bilgel er anlayacak.

Dnl 12 11 <<Günlük sununun kaldırılıp yıkıcı iğrenç şeyin konduğu zamandan başlayarak 1 290 gün geçecek.

Dnl 12 12 Bekleyip 1 335 güne ulaşana ne mutlu!

Dnl	12	13	<<Sana gelince, ey Daniel, son gelinceye dek yoluna devam et. Rahatına kavuşacak ve günlerin sonunda ödülünü almak için uyanacaksın.>>
Hsa	1	1	Uzziya, Yotam, Ahaz ve Hizkiyanın Yahudada ve Yehoaş oğlu Yarovamın İsrailde krallık ettiği dönemde RABbin Beeri oğlu Hoşeya bildirdiği sözler.
Hsa	1	2	RAB Hoşea aracılığıyla konuşmaya başladığında ona şöyle dedi: <<Git, kötü bir kadınla evlen, ondan zina çocukların olsun. Çünkü ülke halkı benden ayrılarak adice zina ediyor.>>
Hsa	1	3	Böylece Hoşea gidip Divlayimin kızı Gomerle evlendi. Kadın hamile kalıp kendisine bir oğul doğurdu.
Hsa	1	4	RAB Hoşeya, <<Çocuğun adını Yizreeel koy>> dedi, <<Çünkü çok geçmeden Yizreeelde dökülen kanın öcünü Yehu soyundan alacağım. İsrail krallığının sonunu getireceğim.
Hsa	1	5	Ve o gün Yizreeel Vadisinde İsrailin yayını kıracağım.>> anlamına gelir.
Hsa	1	6	Gomer yine hamile kaldı ve bir kız doğurdu. RAB Hoşeya, <<Adını Lo-Ruhama koy>> dedi, <<Çünkü artık İsrail soyuna acımayacağım, onları bağışlamayacağım.
Hsa	1	7	Ancak Yahuda soyuna merhamet edeceğim. Ben kurtaracağım onları, ama yay, kılıç, savaş, at ve atlılar aracılığıyla değil, kendi aracılığımla.>>
Hsa	1	8	Gomer Lo-Ruhamayı sütten kesince yine hamile kaldı ve bir oğul doğurdu.
Hsa	1	9	RAB Hoşeya, <<Adını Lo-Ammi koy>> dedi, <<Çünkü siz benim halkım değilsiniz, ben de sizin Tanrınız değilim.
Hsa	1	10	<<Yine de İsrailiilerin sayısı denizin kumu gibi sayılamaz, ölçülemez olacak. Kendilerine, <Siz halkım değilsiniz> denilen yerde, <Yaşayan Tanrının çocuklarısınız> denecek.
Hsa	1	11	Yahuda ve İsrail halkları yeniden birleşecek. Başlarına tek önder atayacaklar. Ülkeden çıkacaklar. Çünkü Yizreeel günü büyük bir gün olacak.
Hsa	2	1	<<Kardeşlerinizi <Halkım>, kızkardeşlerinizi <Merhamete ermişler> diye çağırın.>>
Hsa	2	2	<<Azarlayın annenizi, azarlayın, çünkü o benim karım değil artık, Ben de onun kocası değilim. Yüzünden akan fahişeliği, Koynundan zinaları atsın.
Hsa	2	3	Yoksa onu cıvılcıplak soyacak, Anneden doğma edeceğim, Çöle, çorak toprağa çevirecek, Susuzluktan öldürecek.
Hsa	2	4	Acımayacağım çocuklarına, Çünkü onlar zina çocuklarıdır.
Hsa	2	5	Anneleri zina etti, Onlara gebe kaldı, rezillik etti. <Oynaşlarımın ardından gideceğim> dedi, <Ekmeğimi, suyum, yapacağımı, ketenimi, zeytinyağımı, içki mi onlar veriyor.>
Hsa	2	6	İşte bu yüzden onun yoluna dikenli çit çekeceğim, Yolunu bulamasın diye Önüne duvar öreceğim.
Hsa	2	7	Oynaşlarının ardına düşecek, Ama onlara erişemeyecek, Onları arayacak, Ama bulamayacak. O zaman, <İlk kocama döneyim> diyecek, <Çünkü o zamanki halim şimdikinden iyiydi!>
Hsa	2	8	Ama kendisine tahıl, yeni şarap, zeytinyağı verenin, Baal için harcadığı altınla gümüşü bol bol sağlayanın Ben olduğumu bilmedi.
Hsa	2	9	Bu yüzden zamanında tahılımı, Mevsiminde yeni şarabımı geri alacağım; Cıplak bedenini örten yapacağımı, ketenimi çekip alacağım.
Hsa	2	10	Evet, oynaşlarının önünde ayıbını ortaya çıkaracağım, Kimse elimden kurtaramayacak onu.
Hsa	2	11	Bütün sevincine, bayramlarına, Yeni Ay törenlerine, Şabat günlerine, Dinsel bayramlarının tümüne son vereceğim.
Hsa	2	12	Viran edeceğim asmalarını, incir ağaçlarını, Hani, <Bunlar oynaşlarımın bana verdiği ücrettir> dediği; Çalılığa çevireceğim onları, Yem olacaklar yabani hayvanlara.
Hsa	2	13	Cezalandıracağım onu, Baallara buhur yaktığı günler için; Halkalarla, takılarla süslenmiş, Oynaşlarının ardınca gitmiş,

Beni unutmıştı>>

Diyor RAB.

Hsa	2	14	<<İşte bu yüzden onu ikna edip çöle götüreceğim, Onunla dostça konuşacağım.	
Hsa	2	15	Kendisine orada bağlar vereceğim, Akorfç Vadisini ona umut kapısı yapacağım. Gençlik günlerinde olduğu gibi, Mısırdan çıktığı günlerde olduğu gibi, Ezgiler söyleyecek.	
Hsa	2	16	Ve o gün gelecek>> diyor RAB, <<Bana, <Kocam> diyeceksin; Artık, <Efendim> demeyeceksin. var. Baal hem bir ilahın adı hem de amlarına gelir.	
<<Koca>>, <<Efendi>> anl	Hsa	2	17	Ağızından Baallların adını sileceğim, Adları bir daha anılmayacak.
Hsa	2	18	Kırdaki hayvanlarla, gökteki kuşlarla, Toprakta yaşayan canlılarla, Halkım için o gün antlaşma yapacağım; Ülkeden yayı, kılıcı, savaşı kaldıracağım, Güvenlik içinde yatıracağım onları.	
Hsa	2	19	Seni sonsuza dek kendime eş alacağım, Doğruluk, adalet, sevgi, merhamet temelinde Seninle evleneceğim.	
Hsa	2	20	Sadakatle seninle evleneceğim, RABbi tanıyacaksın.	
Hsa	2	21	<<Ve o gün yanıt vereceğim>> diyor RAB, <<Göklere yanıt vereceğim; Onlar da yere yanıt verecek;	
Hsa	2	22	Yerse, tahıla, yeni şaraba, Zeytinyağına yanıt verecek, Onlar da Yizreele yanıt verecekler.	
Hsa	2	23	Onu ülkede kendim için ekeceğim, Merhamete ermemiş olana acıyacağım, Halkım olmayana, <Halkımsın> diyeceğim; Onlar da bana, <Tanrım> diyecekler.>>	
Hsa	3	1	RAB bana şöyle dedi: <<İsraillilerin başka ilahlara yönelmelerine, üzüm pestillerine gönül vermelerine karşın, RAB onları nasıl seviyorsa, sen de git, o kadını sev, başkasınca sevilmiş, zina etmiş olsa bile.>>	
Hsa	3	2	Böylece onu on beş şekel gümüş, bir homer bir letek arpa karşılığında satın aldım kendime.	
Hsa	3	3	Ona, <<Uzun süre benimle yaşayacaksın>> dedim, <<Zina etmeyecek, başka bir erkekle dostluk kurmayacaksın. Ben de sana öyle davranacağım.>>	
Hsa	3	4	Çünkü İsrailliler uzun süre kral, önder, kurban, dikili taş, efod, aile putu olmadan yaşayacak.	
Hsa	3	5	Sonra dönüp Tanrıları RAB'bi, kralları Davut'u arayacaklar. Son günlerde korkarak RAB'be ve O'nun iyiliğine yönelecekler.	
Hsa	4	1	Ey İsrailliler, dinleyin RABbin sözünü, Çünkü RABbin davası var bu ülkede yaşayanlarla; <<Yok olmuş sevgi, sadakat, Tanrı bilgisi. Lanet, yalan, adam öldürme, hırsızlık, Zina almış her şeyin yerini. Zorbalık ediyorlar, Kan üstüne kan döküyorlar.	
Hsa	4	2	Bu yüzden ülke yas tutuyor, Tükeniyor orada yaşayan herkes, Kırdaki hayvanlar, gökteki kuşlar Denizdeki balıklar...	
Hsa	4	3	<<Ancak kimse kimseyle çekişmesin, Kimse kimseyi suçlamasın, Çünkü halkın kâhinle çekişenlere benziyor.	
Hsa	4	4	Sen gündüz tökezleyeceksin, Peygamber de gece seninle birlikte, Yok edeceğim anneni.	
Hsa	4	5	<<Yok oldu halkım bilgisizlikten, Sen bilgiyi reddettiğin için, Ben de seni reddedeceğim, Bana kâhinlik etmeyesin diye. Sen Tanrının yasasını unuttuğun için, Ben de senin çocuklarını unutacağım.	
Hsa	4	6	Kâhinler çoğaldıkça Daha çok günah işlediler bana karşı, Onların onurunu utanca çevireceğim. Süryanice ve bazı eski İbrani din	
Hsa	4	7		

bilgilerine göre <<Onurumu utanca çevirecekler>>.

Hsa	4	8	Hal kımın günahlarıyl a fi besleniyorlar, onların suç işle mesini istiyorlar. <<Günah sunusu>> anlamına gelir
(bkz. Lev. 6: 25-30).			
Hsa	4	9	Halkın başına gelenler kâhinlerin başına da gelecek, Tuttukları yol yüzünden cezalandıracağım onları, Yaptıklarının karşılığını vereceğim.
Hsa	4	10	Yiyecekler, ama doymayacaklar, Zina edecekler, ama çoğalmayacaklar. Çünkü RABbi dinlemekten vazgeçtiler.
Hsa	4	11	<<Zina, yeni ve eski şarap insanın aklını başından alır.
Hsa	4	12	Halkım tahta puta danışıyor, Değneğinden yanıt alıyor. Çünkü zina ruhu onları saptırdı, Kendi Tanrılarından ayrılarak zina ettiler.
Hsa	4	13	Dağ başlarında kurban kesiyor, Tepelerde meşe, asel bent, yabanıl fıstık ağaçları altında buhur yakıyorlar,
			Gölgeleri güzel olduğu için. Bu yüzden kızlarınız fahişelik ediyor, Gelinleriniz zina. Fahişelik ettiklerinde kızlarınızı, Zina ettiklerinde gelinlerinizi cezalandırmayacağım. Çünkü erkekleriniz fahişelerle oynuyor, Putların tapınagında fuhuş yapanlarla kurban kesiyorlar. Anlayışsız halk mahvolacak.
Hsa	4	15	<<Ey İsrail, sen zina etsen de, Yahuda suç işlemese bari. <<Gilgal a gitmeyin, Beytavene çıkmayın. <Yaşayan RABbin hakkı için> diye ant içmeyin. tapınma merkezleriydi .
Hsa	4	16	Çünkü İsrail inatçı bir inek gibi inat etti, Şimdi RAB nasıl güder onları otlakta kuzu gibi?
Hsa	4	17	Efrayim putlarına sarıldı, Bırak onu!
Hsa	4	18	İçkileri tükendi, Hâl â zina ediyorlar; Önderleri rezilliğe gönül verdi. Rüzgar onları kanatlarına sardı, Kurbanları yüzünden utanacaklar.
Hsa	4	19	
Hsa	5	1	<<Ey kâhinler, işitin bunu! Ey İsrailliler, dikkatle dinleyin! Kulak verin, ey saraydakiler! Bu yargı size uygulanacak. Çünkü siz Mispada bir tuzak, Tavor Dağına serilmiş bir ağ oldunuz. Başkaldıranlar azıttıkça azıttı, Ama ben hepsini yola getireceğim.
Hsa	5	2	Efrayimi tanırım, İsrailde de benim için gizli bir şey yok. Çünkü daha yeni zina ettin, ey Efrayim, Kirlenmiş İsrail.
Hsa	5	4	Yaptıkları işler Tanrılarına dönmeye izin vermiyor, Çünkü zina ruhu var içlerinde, RABbi tanımıyorlar.
Hsa	5	5	İsrailin gururu kendine karşı tanıklık ediyor; Suç içinde tökezliyor İsraille Efrayim, Yahuda da birlikte.
Hsa	5	6	Davarlarıyla, sığırlarıyla RABbi aramaya gidecekler, Ama bulamayacaklar. Çünkü RAB onlardan uzaklaştı. RABbe ihanet ettiler, Evlilik dışı çocuk yaptılar; Şimdi yiyip bitirecek Yeni Ay törenleri, Hem onları hem de tarlalarını.
Hsa	5	8	<<Givada boru, Ramada borazan çalın, Beytavende savaş çağrısı yapın; Düşman peşinizde, ey Benyaminitiler!
Hsa	5	9	Azar günü Efrayim yıkıma uğrayacak, Kararımı bildiriyorum İsrail oymaklarına.
Hsa	5	10	Yahuda önderleri sınır taşlarının yerini değiştirenlere benziyor, Gazabımı su gibi dökeceğim üzerlerine.
Hsa	5	11	Baskı gördü Efrayim,

The Holy Bible in Turkish

Ezildi yargı önünde,
Çünkü bile bile boş şeylerin ardına düştü.

Hsa 5 12

Ben Efrayimlilere karşı güve,
Yahuda halkına karşı küf gibi olacağım.

Hsa 5 13

<<Efrayim hastalığını,
Yahuda yarasını görünce,
Efrayim Asura gitti,
Büyük kraldan yardım istedi.
Ama o size şifa veremez,
Yaranızı iyileştiremez.

Hsa 5 14

Çünkü ben Efrayime bir aslan,
Yahuda halkına genç bir aslan gibi saldıracağım.
Ben parçalayacağım onları,
Alıp götüreceğim, kurtaran çıkmayacak.

Hsa 5 15

Sonra gidip yerime döneceğim,
Onlar suçlarını kabul edinceye,
Yüzümü arayıncaya dek orada kalacağım.
Sıkıntıya düşünce gayretle beni arayacaklar.>>

Hsa 6 1

<<Gelin, RABbe dönelim.
Bizi O parçaladı,
O iyileştirecek.
Bizi O yaraladı,
Yaramızı O saracak.

Hsa 6 2

İki gün sonra bizi diriltecek,
Üçüncü gün ayağa kaldıracak,
Huzurunda yaşayalım diye.

Hsa 6 3

RABbi tanıyalım,
RABbi tanımaya gayret edelim.
O tan gibi şaşmadan doğacak,
Yağmur gibi, toprağı sulayan
Son yağmur gibi bize gelecektir.>>

Hsa 6 4

Tanrı şöyle diyor:
<<Ey Efrayim, ne yapayım sana?
Ey Yahuda, sana ne yapayım?
Sevginiz sabah si sine benziyor,
Erkenden uçup giden çiy gibi.

Hsa 6 5

Bu yüzden sizi peygamberler aracılığıyla lime lime doğradım,
Ağzımdan çıkan sözlerle öldürdüm;
Yargılarım şimşek gibi işliyor.

Hsa 6 6

Çünkü ben kurbandan değil, bağlılıktan hoşlanırım,
Yakmalık sunulardan çok beni tanımanızı isterim.

Hsa 6 7

Oysa onlar Adam Kentinde
Antlaşmaya uymadılar,

Hsa 6 8

Orada bana ihanet ettiler. Kenti gibi>> anlamlarına da gelebilir.
Gilat kötülük yapanların kentidir,
Kan izleriyle doludur.

Hsa 6 9

Haydut çeteleri nasıl pusuya yatarsa,
Kâhinler takımı da öyle;
Şekem yolunda adam öldürüyor,
Rezillik yapıyorlar.

Hsa 6 10

İsrail halkında korkunç bir şey gördüm.
Efrayim zinaya kapılmış,
Kirlenmiş İsrail.

Hsa 6 11

<<Ey Yahuda, senin için de bir hasat günü saptandı. <<Ne zaman
hal kım n durumunu düzeltmek,

Hsa 7 1

İsraile şifa vermek istesem,
Efrayimin suçları,
Samiyeni'nin kötülükleri ortaya çıkıyor.
Çünkü hile yapıyorlar,
Evlere hırsız giriyor,
Dışarda haydut çeteleri soygun yapıyor.

Hsa 7 2

Ne var ki, düşünmüyorlar,
Kötülüklerini unutmadığımı.
Günahları kuşatıyor onları,
Gözümün önündeler.

Hsa 7 3

<<Kralı kötülükleriyle,
Önderleri yalanlarıyla sevi ndi ri yorlar.

Hsa 7 4

Hepsi zinaya düşkün,
Yoğrulmuş hamur ekşi yinceye dek

Hsa 7 5

Fırıncının ateşini karıştırmaya gerek duymadığı fırın gibi kızgınlar.
Kralımızın şenlik gününde,
Önderler şarabın ateşinden hastalandılar,

Hsa	7	6	Kral da alaycılarla elele verdi. Fırın gibidir yürekleri, Dolap çevirerek ona yaklaşırlar. İçin için yanar öfkeleri Gece boyunca. Alevli ateş gibi parlar Sabah olunca.
Hsa	7	7	Hepsi fırın gibi kızgındır, Yutar yöneticilerini. Bütün kralları düştü, Kimse yardıma çağırıyor beni.
Hsa	7	8	<<Efrayim öteki halklarla karışıyor, Çevrilmemiş pideye döndü.
Hsa	7	9	Gücünü yabancılar yedi, Farkında değil; Saçlarına ak düştü, Farkında değil.
Hsa	7	10	İsrailin gururu kendine karşı tanıklık ediyor; Bütün bunlara karşın Yine de dönmüyorlar ben, Tanrıları RABbe, Aramıyorlar beni.
Hsa	7	11	<<Efrayim bön, akılsız bir güvercin gibi, Ya Mısırı yardıma çağırıyor, Ya Asura gidiyor.
Hsa	7	12	Gittiklerinde ağımları üzerlerine atacak, Gökte uçan kuşlar gibi onları yere indireceğim. Topluluklarına bildirildiği gibi, Onları yola getireceğim.
Hsa	7	13	Vay onların haline, Çünkü benden uzaklaştılar! Felaket gelecek başlarına, Çünkü başkaldırdılar bana! Ben onları kurtarmak istiyorum, Onlarsa iftira ediyor bana.
Hsa	7	14	Yürekten yakarmıyorlar, Uyurlar yataklarının üzerinde. Tahıl ve yeni şarap için kendilerini yaralıyor, Bana sırt çeviriyorlar.
Hsa	7	15	Ben onları eğittim, bileklerine güç verdim, Onlarsa bana düzen kuruyor.
Hsa	7	16	Dönüyorlar, Ama Yüce Olan'a değil; Kusurlu yay gibiler. Arsız dilleri yüzünden Önderleri kılıçtan geçirilecek. Mısır'da gülünç duruma düşecekler bu yüzden.>>
Hsa	8	1	<<Boru çalmaya hazırlan! Düşman kartal gibi dolaşıyor evimin üzerinde; Çünkü İsrail antlaşmaya uymadı, Yasama karşı çıktılar.
Hsa	8	2	<Ey Tanrımız, Biz İsrailliler seni tanıyoruz!> Diye bana yakarıyorlar.
Hsa	8	3	İyi olanı reddettiler, Düşman kovalayacak onları.
Hsa	8	4	Krallar atadılar bana sormadan, Önderler seçtiler benden habersiz. Altın ve gümüşleriyle yıkımlarına yol açan putlar yaptılar.
Hsa	8	5	Ey Samiriye, atın buzağı putunuzu, Öfkem alevleniyor size karşı! Hiç mi temiz olamayacaksınız?
Hsa	8	6	Çünkü bu İsrailin işidir. O buzağıyı bir usta yaptı, Tanrı değildir o. Samiriyenin buzağı putu parçalanacak.
Hsa	8	7	Çünkü rüzgar eken kasırga biçer. Baş vermeyen buğday un vermez. Verse bile yabancılar yutacak onu.
Hsa	8	8	<<Yutuldu İsrail, Şimdi uluslar arasında kimsenin beğenmediği bir kap gibi.
Hsa	8	9	Tek başına dolaşan yaban eşiği gibi Asura gittiler, Efrayim ücretli oynaşlar tuttu.

Hsa	8	10	uluslar arasında oynaslar tutsalar da, şimdi onları bir araya toplayacağım. Çünkü azalmaya başladılar güçlü kralın baskısı altında.
Hsa	8	11	<<Efrayim günah sunusu sunmak için çok sunak yaptı, bunlar günah işlemelerine neden oldu.
Hsa	8	12	Yasadaki pek çok şeyi onlar için yazdım, Ne var ki gariptediler bunları.
Hsa	8	13	Bana sundukları kurbanlara gelince, Kurban kesiyor, eti kendileri yiyorlar; Oysa RAB bunu yapanlardan hoşlanmaz. şimdi anımsayacak suçlarını, Günahları için onları cezalandıracak; Geri dönecekler Mısır'a.
Hsa	8	14	Çünkü İsrail Yaratıcısı'nı unuttu, Saraylar yaptı; Yahuda'ysa birçok kenti surlarla çevirdi, Ama ateş göndereceğim kentlerinin üstüne, Yiyip bitirsin kalelerini.>>
Hsa	9	1	Ey İsrail, öteki halklar gibi sevinme, coşma! Çünkü kendi Tanrına vefasızlık ederek zina ettin, Harman yerlerinin tümünde zina kazancına gönül verdin.
Hsa	9	2	Ama harman yeri, şarap teknesi halkı doyurmayacak, Yeni şarap umutları boşa çıkacak.
Hsa	9	3	RABbin diyarında kalmayacaklar, Mısır'a dönecek Efrayim, Asurda kirli sayılan şeyleri yiyecekler.
Hsa	9	4	RABbe şarap sunuları dökmeyecekler, onu hoşnut etmeyecek kurbanları. Kurbanları yas yemeğine dönecek, Kirli sayılacak onları yiyenlerin hepsi. Yalnız kendi karınlarını doyuracak yiyecekleri, RABbin Tapınağına girmeyecek.
Hsa	9	5	Ne yapacaksınız dinsel bayramlarda, RABbin bayram gününde?
Hsa	9	6	Yıkımdan kaçsalar bile, Mısır bir araya toplayacak onları, Mof gömecek. Değerli gümüş eşyalarını yabancı otlar saracak, Diken bitecek çadırlarında.
Hsa	9	7	Onların ceza günleri geldi, Hesap günleri çatı. Bunu bilsin İsrail! Suçunuzun çokluğundan, Düşmanlığınızın büyüklüğü yüzünden, Peygamber aptal, ruhsal insan deli sayıldı. Peygamber Tanrımın yanı sıra Efrayime gözcülük eder, Ama tuzak kurulmuş bütün yollarına, Düşmanlık var Tanrının Tapınağında.
Hsa	9	9	Alabildiğine yozlaştılar, Givada olduğu gibi. Tanrı suçlarını anımsayacak, Günahlarının cezasını verecek.
Hsa	9	10	<<İsrail çölde Bir salkım üzüm gibi geldi bana, Atalarıysa incir ağacının ilk ürünü gibi. Ama Baal-Peora geldiklerinde Utanç dolu puta adadılar kendilerini, Sevdikleri şey kadar iğrenç oldular.
Hsa	9	11	Efrayimin görkemi bir kuş gibi uçup gidecek, Ne doğum ne gebelik olacak, kimse gebe kalmayacak.
Hsa	9	12	Çocuklarını büyütseler bile, Çocuklarından edeceğim onları, Kimse kalmayınca dek; Evet, vay başlarına, Onları terk ettiğimde!
Hsa	9	13	Efrayimi, Sur Kenti gibi, Güzel bir yere kurulmuş gördüm. Ama Efrayim çocuklarını celladın önüne götürecektir.>>
Hsa	9	14	Ya RAB, ver onlara ne vereceksen! Düşük yapan rahimler, sütsüz memeler ver.
Hsa	9	15	<<Gilgaldeki kötülükleri yüzünden, Nefret ettim orada onlardan.

işledikleri günahlardan ötürü,

Onları evimden kovacağım.

Artık sevmeyeceğim onları,

Bütün önderleri asi dir.

Vuruldu Efrayim,

Kökleri kurudu,

Meyve vermeyecekler artık.

Çocuk doğursalar bile,

Rahimlerinin değerli meyvelerini öldüreceğim.>>

Reddedecek Tanrım onları,

Çünkü O'nu dinlemediler,

Üluslar arasında dolaşıp duracaklar.

İsrail serpiyen bir asmaya benzer,

Meyvesini veriyor.

Meyvesi arttıkça,

Sunakları da arttı.

Ülkesi zenginleştikçe,

Onu güzel dikili taşlarla donattı.

İçleri yalan doldu,

Şimdi suçlarının cezasını taşımaları.

RAB sunaklarını yıkacak,

Dikili taşlarını yok edecek.

O zaman, <<Kral siz kaldı k>> diyecekler,

<<Çünkü RABden korkmadık.

Kralımız olsa bile,

Ne yapabiliirdi bize?>>

Antlaşma yaparken,

Boş sözler veriyor, yalan yere ant içiyorlar,

Bu yüzden davalar, sürülmüş tarladaki zehirli ot gibi boy veriyor.

Samiriyede yaşayanlar

Beytavendeki inek putu yüzünden korkuya kapılacak.

Halkı onun ardından yas tutacak,

Onun görkemiyle coşan putperest kâhinler

Oradan sürgün edildiği için dövünecek.

Put armağan olarak büyük krala, Asura götürülecek.

Efrayim rezil olacak,

İsrail aldığı öğütten utanacak.

Samiriye, Kralıyla birlikte

Su üstündeki çubuk gibi akıp gidecek.

İsrailin günahı olan Avendeki puta tapılan yerler yok olacak,

Sunaklarını dikenler, deveden kenleri saracak.

O zaman dağlara, <<Bizi örtün!>>,

Tepelere, <<Üzerimize düşün!>> diyecekler.

<<Ey İsrail, Givada geçirdiğin günlerden beri

Günah işledin.

Orada direndiniz bana.

Kötülere karşı açılan savaş

Givada size erişemez mi?

İstedğim zaman onları cezalandıracağım,

Çifte günahlarına bağlandıkları zaman,

Üluslar toplanacak onlara karşı.

Efrayim eğitilmiş ineğe benzer,

Buğday dövmeyi sever.

Ama ben boyunduruk takacağım onun güzel boynuna.

Koşum vuracağım Efrayimin sırtına,

Yahuda çift sürecek,

Yakup tırmık çekecek.

Doğruluk ekin kendiniz için,

Sevgi meyveleri biçin.

Nadasa bıraktığınız toprağı işleyin;

Çünkü RABbe yönelme zamanıdır,

Gelip üzerinize doğruluk yağdırıncaya dek.

Ama siz kötülük ektiniz,

Fesat biçtiniz,

Yalanın meyvesini yediniz.

Çünkü kendi yolunuza,

Yiğitlerinizin çokluğuna güvendiniz.

Bu yüzden halkınızın arasında savaş uğultusu çıkacak,

Yıkılacak bütün surlarınız,

Şalmanın savaşta Beytarveli yıktığı gibi.

Anneler çocuklarıyla birlikte yere çalınıp parçalandı.

Ey Beytel, sana da aynısı yapılacaktır,

			The Holy Bible in Turkish Kötülüğünün büyüklüğü yüzünden. Tan ağarırken İsrail Kralı büsbütün yok olacak.
Hsa	11	1	<<Çocukluğunda sevdim İsraili, Oğlumu Mısırdan çağırdım.
Hsa	11	2	Peygamberler İsraili çağırdıkça, İsrail uzaklaştı onlardan. Kurban kestiler Baallara, Buhur yaktilar putlara.
Hsa	11	3	Efrayime yürümeyi ben öğrettim, Kollarıma aldım onları. Ama kendilerine şifa verenin ben olduğumu anlamadılar.
Hsa	11	4	Onları insancıl iplerle, Sevgi bağlarıyla kendime çektim; Boyunduruklarını kaldıran biri gibi oldum, Eğilip yiyeceklerini verdim.
Hsa	11	5	<<Mısır'a dönmeyecekler, Asur kral olacak başlarına, Çünkü bana dönmek istemediler.
Hsa	11	6	Fırıl fırıl kılıç dönecek kentlerinde, Kapı sürgülerini yok edecek, Tüketecek onları düzenleri yüzünden.
Hsa	11	7	Halkım benden uzaklaşmaya kararlı. Beni, Yüce Olanı çağırırsalar bile, Asla yüceltmeyeceğim onları.
Hsa	11	8	<<Nasıl vazgeçerim senden, ey Efrayim? Nasıl teslim ederim seni, ey İsrail? Admaya yaptığımı nasıl sana yaparım? Seni nasıl Sevoyime çeviririm? Yüreğim değişti içimde, Alevlendi acıma duygularım.
Hsa	11	9	Kızgın öfkemi başınıza yağdırmayacağım, Efrayimi yeniden yok etmeyeceğim. Çünkü ben insan değil, Tanrıyım, Kutsal Olanım aranızda, Artık öfkeyle üzerinize varmayacağım.
Hsa	11	10	Aslan gibi kükreyen RABbin ardınca yürüyecekler; O kükreyince titreyerek gelecek çocukları batıdan.
Hsa	11	11	Mısırdan kuşlar gibi, Asurdan güvercinler gibi Titreyerek gelecekler. Evlerine oturtacağım onları>> Diyor RAB.
Hsa	11	12	Efrayim yalanla, İsrail halkı hileyle çevremi sardı. Yahuda'ysa hâlâ dizginsiz, Tanrı'ya, Kutsal ve Sadık Olan'a karşı.
Hsa	12	1	Efrayim rüzgarı güdüyor, Doğu rüzgarının ardına düşüyor bütün gün; Yalanı, zorbalığı artırıyor. Asurla antlaşma yapıyor, Mısır'a zeytinyağı gönderiyor.
Hsa	12	2	RABbin davası var Yahudayla, Yakup soyunu izlediği yola göre cezalandıracak, Yaptıklarının karşılığını verecek.
Hsa	12	3	Yakup ana rahminde kardeşinin topuğunu tuttu, Büyüyünce Tanrıyla gürleşti.
Hsa	12	4	Meleklerle gürleşip yendi, Ağladı, kutsanmak istedi. Tanrıyı Beytelde buldu, RAB, Her Şeye Egemen Tanrı bizimle orada konuştu, O RAB diye anılır.
Hsa	12	6	Bu yüzden Tanrı'na dön sen, Sevgiye, adalete sarıl, Sürekli Tanrını bekle.
Hsa	12	7	Efrayim tüccardır, Hileli terazi kullanır, Aldatmayı sever.
Hsa	12	8	<<Çok zengin oldum>> diye böbürleni r, <<Varlığa kavuştum, Çok emek çektim, Günah denecek bir suç bulamayacaklar bende.>>

The Holy Bible in Turkish

Hsa	12	9	<<Ama seni Mısırdan çıkaran Tanrın RAB benim. Bayram günlerindeki gibi, Seni yine çadırlarda oturtacağım. Peygamberlere de söyledim, çok görümler sağladım, Onlar aracılığıyla örnekler verdim.>>
Hsa	12	10	Kötülük mü var Gilatta? Gerçekten değersiz bir halk! Gilgalda sığır üstüne sığır kurban ediyorlar, Sunakları sürülmüş tarladaki taş yığınlarını andırıyor.
Hsa	12	11	Yakup Arama kaçtı, İsrail bir kari için kul oldu, Koyun güttü.
Hsa	12	12	RAB İsrailli bir peygamber aracılığıyla Mısırdan çıkardı, Yine bir peygamber korudu onları.
Hsa	12	13	Ama Efrayim Tanrı'yı aşırı öfkeliendirdi. Rab dökükleri kanın hesabını soracak, Aşağılamalarının karşılığını verecek.
Hsa	12	14	Efrayim konuştuğunda herkes titrerdi, Yücelmişti İsrailde.
Hsa	13	1	Ama Baala taparak suç işleyince öldü. Şimdi günah üstüne günah işliyorlar, Gümüşlerinden dökme putlar, Akıllıca tasarlanmış putlar yapıyorlar, Hepsi de usta işi.
Hsa	13	2	Bu insanlar hakkında, <<İnsan kurban edenler Buzaklıları öpüyor!>> diye konuşuluyor.
Hsa	13	3	Bu yüzden sabah sisine, Erken uçup giden çiye, Harman yerinden savrulan saman çöpüne, Bacadan tüten dumanı dönecekler.
Hsa	13	4	<<Ama seni Mısırdan çıkaran Tanrın RAB benim, Benden başka tanrı tanımayacaksın, Çünkü başka kurtarıcı yoktur.
Hsa	13	5	Ben sana çölde, Kurak topraklarda göz kulak oldum.
Hsa	13	6	Otlaklara sahip olunca doydular, Doyunca gurura kapıldılar; Bu yüzden unuttular beni.
Hsa	13	7	Ben de onlara karşı bir aslan gibi olacağım, Bir pars gibi yol kenarında pusuya yatacağım.
Hsa	13	8	Yavrularından edilmiş dişi ayı gibi Karşılarına çıkacak, Yüklerinin zararını yırtacağım, Dişi aslan gibi onları oracıkta yiyip bitireceğim, Yabanıl bir hayvan parçalayacak onları.
Hsa	13	9	<<Ey İsrail, bana, yardımcına karşı çıkman Yıkıma uğrattıyor seni.
Hsa	13	10	Nerede seni bütün kentlerinde Kurtaracak kralın? Yöneticilerin nerede? Hani, onlar için: <Bana bir kral ve önderler ver!> demiştin.
Hsa	13	11	Öfkeliendiğimde bir kral verdim sana, Gazaba gelince alıp götürdüm onu.
Hsa	13	12	Efrayımın suçu birikmiş, Günahı kayda geçmiş.
Hsa	13	13	Doğum sancıları çeken kadının akılsız oğludur o, Çünkü zamanı geldiğinde, Açık rahimden çıkmıyor.
Hsa	13	14	<<Onları fidyeyle kurtaracağım Ölümler diyarının elinden, Ölümden fidyeyle kurtaracağım. Felaketin nerede, ey ölüm? Yıkıcılığın nerede, ey ölümler diyarı? Hiç pişmanlık duymayacağım.
Hsa	13	15	<<Kardeşleri arasında serpilip gelişse de, Doğu rüzgarı, çölden esen RABbin soluğu üzerine gelecek, Onun kaynağı kuruyacak,

The Holy Bible in Turkish

Pınarı kesilecek,
Değerli eşyalarının hazinesi yağmalanacak.

Hsa 13 16

Samiriye halkı suçunun cezasını çekecek,
Çünkü Tanrısı'na başkaldırdı.
Kılıçla yıkılacaklar,

Hsa 14 1

Yere çalınıp parçalanacak yavruları,
Gebe kadınlarının karnı yarılacak.>>
Tanrın RABbe dön, ey İsrail,
Çünkü suçlarından ötürü tökezledin.

Hsa 14 2

Dualarla gidin, RABbe dönün,
Ona, <<Bağışla bütün suçlarımızı>> deyin,
<<Lütfet, kabul et bizi,
Öyle ki, dudaklarımızın kurbanını sunalım.

Hsa 14 3

Asur kurtaramaz bizi,
Savaş atlarına binmeyeceğiz.
Artık ellerimizle yaptığımıza
<Tanrımız> demeyeceğiz,
Çünkü öksüz sende merhamet bulur.>>

Hsa 14 4

<<Onların dönecliğini düzelteceğim,
Gönülden seveceğim onları,
Çünkü onlara karşı öfkem dindi.

Hsa 14 5

Çiy gibi olacağım İsraille;
Zambak gibi çiçek açacak,
Lübnan sediri gibi kök salacaklar.

Hsa 14 6

Dallanıp budaklanacaklar,
Görkemleri zeytin ağacını,
Kokuları Lübnan sedirini andıracak.

Hsa 14 7

Yine insanlar oturacak gölgesinde;
Buğday gibi gelişecek,
Asma gibi serpilecekler;

Hsa 14 8

Lübnan şarabı kadar ün kazanacaklar.
Ey Efrayim, artık ne işim var putlarla?
Yanıtlayacak, seninle ilgileneceğim.

Hsa 14 9

Yeşil çam gibiyim ben,
Senin verimliliğin benden kaynaklanıyor.>>
Bilge kişi kavrasın bunları,
Anlayan anlasın.

Jel 1 1

Çünkü RAB'bin yolları adildir;

Jel 1 2

Bu yollarda yürür doğrular,
Ama başkaldıranlar bu yollarda sendeler.
RABbin Petuel oğlu Yoele bildirdikleri.

atalarını zın zamanında

Ey yaşlılar, dinleyin,
Ülkede yaşayan herkes, kulak verin: Sizin zamanınızda ya da

Jel 1 3

Hiç böyle bir şey oldu mu?

kuşağa anlatsınlar.

Bunu çocuklarınıza anlatın;
Çocuklarınız kendi çocuklarına, Onların çocukları da bir sonraki

Jel 1 4

Genç çekirgeden artakalan ürünü olgunlaşmış çekirge yedi,
Ondan artakalanı yumurtadan yeni çıkan çekirge yedi; Ondan artakalanı

da yavru çekirgeler yedi.

Jel 1 5

Ey sarhoşlar, ayılın ve ağlayın.

ağzınızdan kaptılar.

Ey şarap düşkünleri, tatlı şarap için ağıt yakın. Çünkü şarabınızı

Jel 1 6

Güçlü ve sayılamayacak kadar büyük bir çekirge ordusu saldırdı ülkeme.
Aslan dişine benzer, Dişi aslanın kesici dişlerine benzer dişleri

var.

Jel 1 7

Asmalarımı harap ettiler,
İncir ağaçlarımı mahvettiller, Kabuklarını soyup yere attılar.
Soyulan dallar bembeyaz.

Jel 1 8

Sözlüsünü yitirip çul kuşanan bir genç kız gibi yas tutun.

Jel 1 9

RABbin Tapınağına götürülecek
Tahıl ve şarap sunusu yok artık. RABbe hizmet eden kâhinler yas

tutuyorlar.

Jel 1 10

Tarlalar harap oldu, toprak acılı.
Çünkü tahıl mahvoldu, Yeni şarap tükendi, zeytinyağı kesildi.

Jel 1 11

Arpa, buğday için dövünün, ey ırgatlar,

Jel 1 12

Ağıt yakın, ey bağcılar, Çünkü tarlaların ürünü yok oldu.
Asmalar kurudu, incir ağaçları soldu;

yok oldu.

Jel 1 13

Nar, hurma, elma, bütün meyve ağaçları kurudu. İnsanoğlunun sevinci
Ey kâhinler, çul kuşanıp yas tutun.

tapınağa gelin,

Çul içinde geceleyin. Çünkü Tanrınızın Tapınağı için
Tahıl ve şarap sunusu kalmadı.
Oruç için gün belirleyin, özel bir toplantı yapın;
Yaşlıları ve ülkede yaşayanların tümünü Tanrınız RABbin Tapınağına

Jel 1 14
toplayıp RABbe yakarın.
Jel 1 15

Eyvahlar olsun! Çünkü RABbin günü yakındır.
Her Şeye Gücü Yetenin göndereceği yıkım gibi geliyor o gün.

Jel 1 16

Yiyeceğimiz gözümüzün önünde yok edildi.
Tanrımızın Tapınağında sevinç ve coşku sona erdi.

Jel 1 17

Tohumlar keseklerin altında çürüdü,
Tahıl yok oldu, Ambarlar boş kaldı, depolar yıkıldı.

Jel 1 18

Hayvanlar nasıl da inliyor!
Sığır sürüleri çaresiz. Çünkü otlaklar kurudu.
Koyun sürüleri perişan oldu.

Jel 1 19

Ya RAB, sana yakarıyorum.
Çünkü ateş otlakları yok etti, Bütün ağaçları kavurdu.

Jel 1 20

Yabani hayvanlar bile sana sesleniyor.
Çünkü akarsular kurudu, Ateş otlakları yok etti.

Jel 2 1

Siyonda boru çalın,
Kutsal dağında boru sesiyle halkı uyarın. Ülkede yaşayan herkes

korkudan titresin.

Jel 2 2

Çünkü RABbin günü çok yaklaştı, geliyor.
Zifiri karanlık bir gün olacak,
Bulutlu, koyu karanlık bir gün. Dağların üzerine çöken karanlık gibi
Kalabalık ve güçlü bir çekirge ordusu geliyor. Böylesi hiçbir zaman

görülmedi,

Jel 2 3

Kuşaklar boyu da görülmeyecek. geçiyor.
Önlerini ateş kavuruyor,
Artları alev alev. Önlerinde Aden bahçesi gibi uzanan topraklar
Artlarında ıssız çöllere dönüşüyor. Hiçbir şey onlardan kurtulamıyor.

Jel 2 4

Atlara benziyorlar,
Savaş atları gibi koşuyorlar.

Jel 2 5

Savaş arabalarının, anızı yiyip bitiren alevlerin
Çıkardığı gürültüye benzer bir sesle, Savaşa hazırlanmış güçlü bir

ordu gibi

Jel 2 6

Sıçraya sıçraya dağları aşılıyorlar.
Uluslar onların karşısında dehşete düşüyor;
Herkesin beti benzi soluyor.

Jel 2 7

Yiğitler gibi saldırıyorlar,
Askerler gibi surları aşılıyorlar. Dosdoğru ilerliyorlar,
Yollarından sapmadan.

Jel 2 8

İtişip kakışmadan,
Her biri kendi yolundan yürüyor. Savunma hatlarını yarıp geçiyorlar,
Sırayı bozmadan.

Jel 2 9

Kente doğru koşuyor,
Surların üzerinden aşılıyorlar. Evlere tırmanıyor ve hırsız gibi
Pencerelerden içeri süzülüyorlar.

Jel 2 10

Yeryüzü önlerinde sarsılıyor,
Gökyüzü titriyor; Güneş ve ay kararıyor,
Yıldızların parıltısı görünmez oluyor.

Jel 2 11

RAB ordusunun başında gürliyor.
Sayısızdır onun orduları Ve buyruğuna uyan güçlüdür.
RABbin o büyük günü ne korkunçtur! O güne kim dayanabilir?

Jel 2 12

RAB diyor ki,
<<Şimdi oruç tutarak, ağlayıp yas tutarak Bütün yüreğinizle bana

dönün.

Jel 2 13

Giysilerinizi değil,
Yüreklerinizi paralayın Ve Tanrınız RABbe dönün.
Çünkü RAB lütfeder, acır, Tez öfkelenmez, sevgisi engindir,
Cezalandırmaktan vazgeçer.

Jel 2 14

Kim bilir, belki size acır da kararından döner.
Ardında bereket bırakır. O zaman ona tahıl ve şarap sunuları

sunarsınız.

Jel 2 15

<<Siyonda boru çalın,
Oruç için gün belirleyin, özel bir toplantı yapın.

Jel 2 16

Halkı toplayın, topluluğu kutsal kılın,
Yaşlıları bir araya getirin. Çocukları, hatta emzikte olanları

toplayın.

Jel 2 17

Güvey odasından, gelin gerdeğinden çıkıp gelsin.
Kâhinler, RABbin hizmetkârları,

The Holy Bible in Turkish
Tapınağın girişiyle sunak arasında ağlaşıp, <Ya RAB, halkını esirge>
<Mirasın olan halkının aşağılanmasına izin verme, Uluslar onunla alay
Hal k lar arasında neden, Onların Tanrısı nerede? densin?> >>
O zaman RAB halkına acıyı p ülkesini esirgeyecek.
Halkına şöyle yanıt verecek:
<<Bakın, size tahıl, yeni şarap ve zeytinyağı vereceğim,
Bunlara doycaksınız. Artık ulusların sizi aşağılamasına izin
vermeyeceğim.
Jel 2 20 Kuzeyden gelen çekirge ordusunu sizden uzaklaştıracam,
Kurak ve ıssız bir ülkeye süreceğim. Önden gidenleri Lut Gölüne,
Arkadan gelenleri Akdenize süreceğim. Leşleri kokacak,
Kokuları göklere yükselcek. Çünkü korkunç şeyler yaptılar.
Jel 2 21 <<Ey toprak, korkma, sevinçle coş!
Çünkü RAB büyük işler yaptı.
Jel 2 22 Ey kır hayvanları, korkmayın!
Çünkü otlaklar yeşeriyor. Ağaçlar meyvelerini yükleniyor,
İncir ağaçları, asmalar ürünlerini veriyor.
Jel 2 23 Ey Siyon halkı,
Tanrınız RABde sevinç bulun, coşun. İlk yağmuru size tam ölçüsüyle
veriyor;
Daha önce olduğu gibi, İlk ve son yağmurları yağıdırıyor. geçiyor.
doğruluğu öğretecek olan öğretmeni veriyor>>.
Jel 2 24 Harman yeri tahılla dolacak.
Jel 2 25 Şarap ve zeytinyağı tekneleri taşıyacak.
Üzerinize gönderdiğim büyük çekirge ordusunun,
Olgunlaşmış ve yumurtadan yeni çıkmış çekirgenin, Yavrunun ve genç
çeki rgeni n
Jel 2 26 Size kaybetti rdiği yılları geri vereceğim.
Bol bol yiyip doycacak
Ve sizin için harikalar yaratan Tanrınız RABbin adını öveceksiniz.
Jel 2 27 Halkım bir daha utandırılmayacak.
Bileceksiniz ki, İsrail halkının arasındayım,
Tanrınız RAB benim, başka biri yok. Halkım bir daha
utandırılmayacak.>>
Jel 2 28 <<Ondan sonra bütün insanların üzerine
Ruhumu dökeceğim. Oğullarınız, kızlarınızı peygamberlikte
bul unacaklar.
Jel 2 29 Yaşlılarınız düşler, Gençleriniz görümler görecek.
Jel 2 30 O günler kadın, erkek kullarınızın üzerine de Ruhumu dökeceğim.
Gökl erde ve yeryüzünde,
Jel 2 31 Kan, ateş ve duman sütunlarından belirtiler göstereceğim.
RABbin büyük ve korkunç günü gelmeden önce
Güneş kararacak, ay kan rengine dönecek.
Jel 2 32 O zaman RAB'bi adıyla çağır an herkes kurtulacak.
RAB'bin dediği gibi, Siyon Dağı'nda ve Y eruşalim'de kurtul up
Sağ kalanlar arasında RAB'bin çağıracağı kimseler olacak.>>
Jel 3 1 <<O günler Yahuda ve Y eruşalim halkını
Jel 3 2 sürgünden geri getirdiğimde,
Bütün ulusları toplayıp
Yehoşafatfç Vadisine indireceğim. Mirasım olan İsrail halkını
Uluslar arasına dağıttıkları ve ülkemi bölüştükleri için Onları orada
yargılayacağım.
Jel 3 3 Çünkü halkım için kura çektiler,
Erkek çocukları fahişelere ücret olarak verdiler. İçtikleri şaraba
karşılık kızları sattılar.
Jel 3 4 Ey Sur, Sayda ve bütün Filist halkı,
Bana yapmak istediğiniz nedir? Neye karşılık vermeye çalışıyorsunuz?
Eğer karşılık verirsiniz, Karşılığını çarçabuk ödetirim size.
Jel 3 5 Altınımı, gümüşümü alıp
Değerli eşyalarımı tapınaklarınıza götürdünüz.
Jel 3 6 Yahuda ve Y eruşalim halkını
Topraklarından uzaklaştırmak için Greklere sattınız.
Jel 3 7 Göreceksiniz, onları, sattığınız yerde
Harekete geçireceğim. Onlara yaptığınızı kendi başınıza getireceğim.
Jel 3 8 Oğullarınızı, kızlarınızı
Yahuda halkına sattıracağım. Onları uzak bir ulusa, Sabalılara
satacaklar.>>
Jel 3 9 RAB böyle diyor.
<<Uluslar arasında şunu duyurun:
Savaşa hazırlanın, yiğitlerinizi harekete geçirin. Bütün

savaşçıların toplanıp saldırıya geçsin.			
Jel	3	10	Saban demirlerini zi Çekiçle dövüp kılıç yapın, Bağcı bıçaklarınızı mızrak yapın. Güçsüz olan <Güçlüyüm> desin.
Jel	3	11	Ey çevredeki uluslar, Tez gelin, bir araya toplanın. Ya RAB, yiğitlerini oraya indir.
Jel	3	12	Uluslar harekete geçip Yehoşafat Vadisinde toplansınlar. Çünkü çevredeki bütün ulusları Yargılamak için orada olacağım.
Jel	3	13	Salın orakları, ekinler olgunlaştı. Gelin, üzümleri çiğneyin, Sıkma çukuru üzümle dolu, şarap tekneleri taşıyor. Ulusların kötülükleri bu denli çoktur.>>
Jel	3	14	Kalabalıklar, Yargı vadisini dolduran nice kalabalıklar... Yargı vadisinde RABbin günü yaklaştı.
Jel	3	15	Güneş ve ay kararıyor, Yıldızların parıltısı görünmez oluyor.
Jel	3	16	RAB Siyondan kükreyecek, Yeruşalimden gürlenecek. Gök ve yer sarsılacak. Ama RAB kendi halkı için sığınak, İsrailiiler için kale olacak.
Jel	3	17	<<O zaman bileceksiniz ki, Siyonda, kutsal dağımda oturan Tanrınız RAB benim. Yeruşalim kutsal olacak;
Jel	3	18	Yabancılar bir daha orayı ele geçiremeyecek. <<O gün dağlardan Tatlı şarap damlayacak; Tepelerde süt, Yahuda derelerinde su akacak. RABbin Tapınağından çıkan bir pınar Şittim Vadisini sulayacak.
Jel	3	19	<<Ama Mısır viraneye, Edom ıssız çöle dönecek. Çünkü Yahudalıların ülkesine saldırıp Suçsuz insanların kanını döktüler.
Jel	3	20	Oysa Yahuda sonsuza dek yaşayacak. Yeruşalim kuşaktan kuşağa sürecek.
Jel	3	21	Akan kanların öcünü alacağım, Suçluyu cezasız bırakmayacağım.>> Masoretik metin <<Akan kanları cezasız bırakacağım>>.
Ams	1	1	RAB Siyon'da oturur. Tekoalı koyun yetiştiricilerinden Amosun sözleri. Uzziyanın Yahuda, Yehoaş oğlu Yarovamın İsrail Kralı olduğu günlerde, depremden iki yıl önce Amos İsraille ilgili görüşler gördü.
Ams	1	2	Şöyle dedi: <<RAB Siyondan kükrüyor, Yeruşalimden gürlüyor. Yas tutuyor çobanların otlakları, Karmel Dağının dorukları kuruyor.>>
Ams	1	3	RAB şöyle diyor: <<Şamlıların cezasını kaldırmayacağım. Çünkü günah üstüne günah işlediler, Demir düvenlerle Gilat halkını dövdüler.
Ams	1	4	Bu yüzden Hazaelin evine ateş yağdıracağım, Yakıp yok edecek Ben-Hadatın saraylarını.
Ams	1	5	Şamın kapı sürgüsünü kıracağım, Söküp atacağım Aven Vadisinde oturanı, Beytedende elinde asayla dolaşanı; Kire sürgün edilecek Aram halkı.>>
Ams	1	6	RAB diyor. RAB şöyle diyor: <<Gazzelilerin cezasını kaldırmayacağım. Çünkü günah üstüne günah işlediler, Edomlulara teslim etmek için Bütün halkı sürgün ettiler.
Ams	1	7	Bu yüzden Gazze surlarına ateş yağdıracağım, Yakıp yok edecek saraylarını.
Ams	1	8	Söküp atacağım Aşdotta oturanı, Aşkelonda elinde asayla dolaşanı, Elimin tersini göstereceğim Ekrona, Yok olacak Filistlilerin sağ kalanları!>>
Ams	1	9	Egemen RAB böyle diyor. RAB şöyle diyor: <<Surluların cezasını kaldırmayacağım. Çünkü günah üstüne günah işlediler, Bütün halkı Edomlulara teslim edip sürdüler,

The Holy Bible in Turkish

Dostluk antlaşmasını anımsamadılar.
 Bu yüzden Sur Kentinin surlarına ateş yağdıracağım,
 Yakıp yok edecek saraylarını.>>
 RAB şöyle diyor:
 <<Edomluların cezasını kaldırmayacağım.
 Çünkü günah üstüne günah işlediler,
 Kılıçla kovaladılar kardeşlerini,
 Acıma nedir bilmediler;
 Hep yırtıcıydı öfkeleri,
 Sonsuza dek sürdü gazapları.
 Bu yüzden Temana ateş yağdıracağım,
 Yakıp yok edecek Bosra saraylarını.>>
 RAB şöyle diyor:
 <<Ammonluların cezasını kaldırmayacağım.
 Çünkü günah üstüne günah işlediler,
 Sınırlarını genişletmek için
 Gilatlı gebe kadınların karınlarını yardılar.
 Bu yüzden Rabba surlarını tutuşturacağım,
 Savaş günü çılgınlıkla,
 Kasırga günü fırtınayla
 Ateş yakıp yok edecek saraylarını.
 Krallarıyla görevlileri,
 Hepsini sürgüne gidecek.>>
 RAB böyle diyor.
 RAB şöyle diyor:
 <<Moavlıların cezasını kaldırmayacağım.
 Çünkü günah üstüne günah işlediler,
 Edom Kralının kemiklerini
 Kireçleşinceye dek yaktılar.
 Bu yüzden Moava ateş yağdıracağım,
 Yakıp yok edecek Keriyyot saraylarını.
 Kargaşa, savaş naraları,
 Boru sesleri arasında ölecek Moav halkı.
 Söküp atacağım içinden yöneticisini,
 Öldüreceğim onunla bütün görevlilerini.>>
 RAB böyle diyor.
 RAB şöyle diyor:
 <<Yahudalıların cezasını kaldırmayacağım.
 Çünkü günah üstüne günah işlediler,
 Reddettiler yasamı,
 Kurallarına uymadılar;
 Yalancı putlar saptırdı onları,
 Atalarının da izlediği putlar.
 Bu yüzden Yahudaya ateş yağdıracağım,
 Yakıp yok edecek Yerusallim saraylarını.>>
 RAB şöyle diyor:
 <<İsraillilerin cezasını kaldırmayacağım,
 Çünkü günah üstüne günah işlediler,
 Doğruyu para için,
 Yoksulu bir çift çarık için sattılar.
 Onlar ki,
 Yoksulun başını toz toprak içinde çiğner
 Ve mazlumun hakkını bir yana iterler.
 Baba oğul aynı kızla yatarak
 Kutsal adımı kirletirler.
 Her sunağın yanına,
 Rehin alınan giysilerin üzerine uzanır,
 Tanrıların Tapınağında
 Ceza karşılığı alınan şarabı içerler.
 Ama ben onların önünde
 Amurluları yok ettim;
 Sedir ağaçları kadar boylu,
 Meşe kadar güçlü olsa da,
 Yukarıdan meyvesini,
 Aşağıdan kökünü kuruttum.
 Sizi Mısırdan ben çıkardım,
 Amor topraklarını sahiplenmesini z diye
 Çölde kırk yıl size yol gösterdim.
 Oğullarınızdan peygamberler,
 Gençlerinizden bana adanmış kişiler atadım.
 Doğru değil mi, ey israilliler?>>
 RAB böyle diyor.

Ams	2	12	<<Sizse bana adanmış kişilere şarap içirdiniz Ve peygamberlere, <Peygamberlik etmeyin!> Diye buyruk verdiniz. <<Tahıl yüklü araba toprağı nasıl ezerse, İşte ben de sizi öyle ezeceğim. Hızlı koşan kaçamayacak, Güçlü gücünü gösteremeyecek, Yiğit canını kurtaramayacak, Okçu yerini koruyamayacak, Ayağı tez olan uzaklaşamayacak, Atlı canını kurtaramayacak, En yürekli yiğitler bile O gün silahlarını bırakıp kaçacak.>> RAB böyle diyor. Ey İsrailiiler, kulak verin RABbin size, Mısırdan çıkardığı halka
Ams	3	1	söylediği şu sözlerle:
Ams	3	2	<<Yeryüzündeki bütün halklar arasından yalnız sizi tanıdım, Bu yüzden suçlarınızı karşılıksız bırakmayacağım.>> iki kişi anlaşmadan birlikte yürür mü? Avcı olmayan aslan ormanda kükrer mi? Bir şey yakalamadıkça genç aslan ininde homurdanır mı? Tuzak kurulmamışsa, Yerdeki kapana kuş düşer mi? İçine bir şey düşmedikçe Kapan yerden fırlar mı? Kentte boru çalınır da halk korkmaz mı? RABbin onayı olmadan bir kentin başına felaket gelir mi? Gerçek şu ki, Egemen RAB kulu peygamberlere Sırrını açmadıkça bir şey yapmaz. Aslan kükrer de kim korkmaz? Egemen RAB söyler de kim peygamberlik etmez? Aşdot ve Mısır saraylarına duyurun: <<Samiriye dağlarında toplanın>> deyin, <<Kentin ortasındaki büyük kargaşayı, İçindeki baskıyı görün.>> RAB, <<Onlar doğruluk nedir bilmiyorlar>> diyor, <<Saraylarına zorbalık ve çapul yağmışlar.>> Bu yüzden Egemen RAB diyor ki, <<Düşman kuşatmakta ülkenizi, Saraylarınızı yağmalayacak, güçsüz kılacak sizi.>> RAB şöyle diyor: <<Bir çoban aslanın ağzındaki hayvanın iki bacağını Ya da kulağının parçasını nasıl kaparsa, Samiriyede sedir köşelerine, Divan yastıklarına Kurulan İsrailiiler de öyle kurtarılacak. Dinleyin ve Yakup soyunu uyarın.>> Egemen RAB, Her Şeye Egemen Tanrı konuşuyor: <<İsyanlarından ötürü İsraili cezalandırdığım gün, Beytelin sunaklarını da yok edeceğim. Kesilip yere düşecek sunağın boynuzları. Hem kışlık hem yazlık evi vuracağım, Yok olacak fildişi evler, Sonu gelecek büyük evlerin.>> RAB böyle diyor. Ey sizler, Samiriye Dağındaki Başan inekleri, Yoksula baskı yapan, Mazlumu ezen, Beylerine, <<Getir de içelim!>> diyen hanımlar! Kulak verin şu sözlerle: Egemen RAB kutsallığı üstüne ant içerek şöyle dedi: <<İşte geliyor o günler; Sizi et kancalarıyla, En son kalanlarınızı balık çengelleriyle götürecekleri günler. Her biriniz karşınızdaki gedikten çıkacak, Harmona atılacaksınız.>> RAB böyle diyor. <<Beytele gelip günah işleyin, Gilgala gelip daha da günah işleyin! Her sabah kurbanlarınızı, Üç günde bir de ondalıklarınızı getirin.
Ams	4	1	
Ams	4	2	
Ams	4	3	
Ams	4	4	

The Holy Bible in Turkish

Ams	4	5	Şükran sunusu olarak mayalı ekmek yakın, Gönülden verdiğiniz sunuları açıklayıp duyurun! çünkü bundan hoşlanıyorsunuz, ey İsrailîliler.>> Egemen RAB böyle diyor.
Ams	4	6	<<Bütün kentlerini zede açlıktan nefesiniz koktu, Bulunduğunuz her yerde size kıtlık verdim, Yine de bana dönmediniz.>> RAB böyle diyor. verdim>>.
Ams	4	7	<<Hasat mevsimine daha üç ay varken, Sizden yağmuru da esirgedim. Bir kente yağmur yağdırdım, Öbürüne yağdırmadım. Bir tarla yağmur aldı, Öteki almayıp kurudu.
Ams	4	8	Su bulmak için Kent kent sersemce dolaştınız; Suya doyamadınız, Yine de bana dönmediniz.>> RAB böyle diyor.
Ams	4	9	<<Samyeli ve küfle sizi cezalandırdım, Mahvettim bağlarınızı, bahçelerinizi, İncir ve zeytin ağaçlarınızı çekirge yedi, Yine de bana dönmediniz.>> RAB böyle diyor.
Ams	4	10	<<Mısırdaki olduğu gibi Aranıza salgın hastalık gönderdim, Kılıçtan geçirdim yiğitlerinizi, Atlarınızı düşmanlarınıza verdim, Ordugahınızın pis kokusunu burunlarınıza dolurdum; Yine de bana dönmediniz.>> RAB böyle diyor.
Ams	4	11	<<Sodom ve Gomorayı altüst ettiğim gibi, Altüst ettim içinizden bazılarını. Ateşten kurtarılan yanık odun parçasına döndünüz, Yine de yönelmediniz bana.>> RAB böyle diyor.
Ams	4	12	<<Bu yüzden sana şunu yapacağım, ey İsrail. Yapacaklarım için Tanrını karşılamaya hazırlan, ey İsrail!>>
Ams	4	13	çünkü dağlara biçim veren, Rüzgarı yaratan, düşüncelerini insana bildiren, Şafağı karanlığa çeviren, Dünyanın yüksek yerlerine ayak basan işte O'dur, O'nun adı RAB, Her Şeye Egemen Tanrı'dır.
Ams	5	1	Ey İsrail halkı, kulak ver, Üzerine yakacağım ağıtın sözlerine:
Ams	5	2	<<Düştü erden kız İsrail, Bir daha kalkamaz, Serilmiş kendi toprağına, Kaldırılan yok.>>
Ams	5	3	Bu yüzden Egemen RAB şöyle diyor: <<Bin kişiyle savaşa çıkan kentin Yüz adamı sağ kalacak, Yüz kişiyle çıkanın On adamı kalacak İsrail halkına.>>
Ams	5	4	Bu yüzden RAB İsrail halkına şöyle diyor: <<Bana yönelin, yaşarsınız;
Ams	5	5	Beytele gitmeyin, Gilgalı girmeyin, Beer-Şevaya geçmeyin, Çünkü Gilgal halkı kesinlikle sürgün edilecek, Beytel bir hiçfç olacak.>> anlamına gelir. <<Beytaven>> aşağılamak
amacıyla Beytel için kul			lanılırdı.
Ams	5	6	RABbe yönelin, yaşarsınız, Yoksa Yusuf soyunda bir ateş gibi parlar, Beyteli yakıp yok eder. Yangını söndürecek kimse çıkmaz.
Ams	5	7	Ey adaleti acı pelinotuna çevirenler, Doğruluğu yere çalanlar!
Ams	5	8	Ülker ve Oryon takımyıldızlarını yaratan, Zifiri karanlığı sabaha çeviren, Gündüzü geceyle karartan,

			The Holy Bible in Turkish
			Deniz sularını çağırıp
			Yeryüzüne dökenin adı RAB'dir.
Ams	5	9	Kaleyi ansızın yıkar, Surlu kenti yerle bir eder.
Ams	5	10	Mahkemede kendilerini azarlayandan nefret ediyor, Doğru konuşandan iğreniyorlar.
Ams	5	11	Yoksulu ezdiğiniz, Ondan zorla buğday kopardığınız için Yaptığınız yontma taş evlerde oturmayacak, Diktığınız güzel bağların şarabını içmeyeceksiniz.
Ams	5	12	Çünkü isyanlarınızın çok, Günahlarınızın sayısız olduğunu biliyorum, Ey doğru kişiye baskı yapan, Rüşvet alan, Mahkemede mazlumun hakkını yiyecekler!
Ams	5	13	Bu yüzden susmak düşer akıllı insana Böyle bir zamanda, Çünkü zaman kötüdür.
Ams	5	14	Kötülüğe değil, İyiliğe yönelin ki yaşayasınız; Böylece dediğiniz gibi, RAB, Her Şeye Egemen Tanrı sizinle olur.
Ams	5	15	Kötülükten nefret edin, İyiliği sevin, Mahkemede adaleti koruyun. Belki RAB, Her Şeye Egemen Tanrı, Yusufun soyundan sağ kalanlara lütfeder.
Ams	5	16	Bu yüzden RAB, Her Şeye Egemen Tanrı Rab şöyle diyor: <<Bütün meydanlarda çığlık kopacak, Sokaklarda inim inim inleyecekler; Irgatları yas tutmaya, Ağıtçıları feryat etmeye çağıracaklar.
Ams	5	17	Bütün bağlarda çığlık kopacak, Çünkü ben aranızdan geçeceğim.>> RAB böyle diyor.
Ams	5	18	Vay başına, RABbin gününü özlemlerle bekleyenleri n! Niçin özölüyorsunuz RABbin gününü? O gün aydınlık değil, karanlık olacak.
Ams	5	19	Nasıl ki, biri aslanın önünden kaçarsa karşıya ayı çıkar, Evine döner, elini duvara dayar da elini yılan sokar.
Ams	5	20	RABbin günü aydınlık değil, karanlık olmayacak mı? Hem de zifiri karanlık, Bir parıltı bile yok.
Ams	5	21	RAB şöyle diyor: <<İğreniyor, tiksiniyorum bayramlarınızı zdan, Hoşlanmıyorum dinsel toplantılarınızdan, Yakmalık ve tahıl sunularınızı Bana sunsanız bile kabul etmeyeceğim, Besili hayvanlarınızdan sunacağınız Esenlik sunularına dönüp bakmayacağım.
Ams	5	23	Uzak tutun benden ezgilerinizin gürültüsünü, Çenklerinizin sesini dinlemeyeceğim.
Ams	5	24	Bunun yerine adalet su gibi, Doğruluk ırmak gibi sürekli aksın.
Ams	5	25	<<Ey İsrail halkı, çölde kırk yıl boyunca Bana mı kurbanlar, sunular sundunuz? Gerçekte kralınız Sakkutu, putunuz Kayvanı, Kendiniz için yaptığınız ilahın yıldızını taşıdınız. <<Gerçekte
			kralınızın çadırını, putlarınızı zdan kaidesini>>. Sakkut ve Kayvan İsrailde tapılan ilahlardı.
Ams	5	27	Asur ilahları olduğu sanılıyor. Bu yüzden sizi Şam'ın ötesine süreceğim.>> RAB böyle diyor, O'nun adı Her Şeye Egemen Tanrı'dır.
Ams	6	1	Vay başına Şiyondaki kaygısızların, Şamiride Dağında kendilerini güvende sananların, İsrail halkının başvurduğu Önder ulusun tanınmış insanlarının!
Ams	6	2	Kalne Kentine gidin de görün, Oradan büyük Hamaya geçin, Filistlilerin Gat Kentine inin, Sizin bu krallıklarınızdan daha mı iyiler? Toprakları sizinkinden daha mı geniş?

The Holy Bible in Turkish

Ams	6	3	Ey sizler, kötü günü uzak sanan, Zorbalık tahtını yaklaştıranlar.
Ams	6	4	Ey sizler, fildişi süslü yataklara uzananlar, Sedirlere serilenler, Seçme kuzular, besili buzağılar yiyenler,
Ams	6	5	Çenk eşliğinde türkü söyleyenler, Davut gibi beste yapanlar,
Ams	6	6	Taş taş şarap içenler, Yağların en güzelini sürünenler, Yusufun yıkımına kederlenmeyenler!
Ams	6	7	Bu yüzden şimdi bunlar Sürgüne gideceklerin başını çekecekler; Sona erecek sedire serilenlerin cümbüşü.
Ams	6	8	Egemen RAB başı üzerine ant içti, Her Şeye Egemen Tanrı RAB şöyle diyor: <<Yakupun gururundan öğreniyor, Saraylarından tiksiniyorum. Bu yüzden içindeki her şeyle kenti Düşmana teslim edeceğim.>> Eğer bir evden on kişi kalmışsa, Onlar da ölecek.
Ams	6	10	Ölünün akrabası yamak için cesedi evden almaya gelince, Evdekine, <<Yanında kimse var mı?>> diye soracak, O da, <<Hayır!>> yanıtını alınca, <<Sus!>> diyecek, <<RABbin adı anılmamalı.>>
Ams	6	11	Çünkü RAB buyuruyor, Büyük ev toza, Küçük ev küle dönecek.
Ams	6	12	Atlar kaya üzerinde koşar mı? Kimse denizde öküzle çift sürer mi? Ama siz adaleti zehire, Doğruluk meyvesini pelinotuna çevirdiniz.
Ams	6	13	Sizler, Lo-Devar Kentini aldık diye sevenler, <<Karnayimi kendi bileğimizle ele geçirmedik mi?>> diyenlersini z.
simgesi dir.			
Ams	6	14	<<İşte bu yüzden, ey İsrail halkı, Üzerinize bir ulus göndereceğim>> Diyor Her Şeye Egemen Tanrı RAB, <<Levo-Hamat'tan Arava Vadisi'ne kadar ezecekler sizi.>> Egemen RAB bana şunu gösterdi: Kralın payına düşen otlar biçilmişti. başlarken RAB sürüyle çekirge yaratıyordu. Çekirgeler ülkedeki yeşil bitkileri yiyip bitirince: <<Ey Egemen RAB, lütfen halkını bağışla!>> dedim, <<Yakup soyu buna nasıl dayanır? Zaten küçük bir halk!>>
Ams	7	3	Bunun üzerine RAB düşüncesini değiştirdi. <<Gerçekleşmeyecek bu>> dedi.
Ams	7	4	Egemen RAB bana şunu gösterdi: Baktım, Egemen RAB halkını cezalandırmak için ateşi çağırdı. Ateş enginleri yakıp tüketti, karayı yakıp tüketmeye başladı.
Ams	7	5	O zaman, <<Ey Egemen RAB, lütfen dur!>> dedim, <<Yakup soyu buna nasıl dayanır? Zaten küçük bir halk!>>
Ams	7	6	Bunun üzerine RAB düşüncesini değiştirdi. Egemen RAB, <<Bu da gerçekleşmeyecek>> dedi.
Ams	7	7	Başka bir görümde şunu gösterdi bana: Baktım, Rab çekül kullanılarak örülmüş dümdüz bir duvarın yanında duruyor; elinde bir çekül var.
Ams	7	8	RAB, <<Ne görüyorsun, Amos?>> diye sordu. Ben de, <<Bir çekül>> dedim.
Ams	7	9	Bunun üzerine Rab, <<İşte, halkım İsrailin ortasına da bir çekül koyacağım>> dedi, <<Bir daha onları esirgemeyeceğim. <<Yok olacak İshak soyunun tapınma yerleri, Yıkılacak İsrailin kutsal yerleri, Kılıçla yürüyeceğim Yarovam soyunun üstüne.>> Beyteldeki Kâhin Amatsya, İsrail Kralı Yarovama haber gönderip şöyle dedi: <<Amos İsrailin göbeğinde sana düzen kurdu. Ülke onun bunca sözünü kaldıramaz. Çünkü Amos diyor ki, <<Yarovam kılıçla öldürülecek, İsrail halkı kesinlikle ülkesinin dışına, Sürgüne gönderilecek.>> Bunun üzerine Amatsya Amosa, <<Çek git, ey bilici!>> dedi, <<Yahudaya kaç. Ekmeğini orada kazan. Orada peygamberlik et. Bir daha Beytelde peygamberlik etme. Çünkü burası kralın kutsal yeri, krallık tapınağıdır.>>
Ams	7	10	
Ams	7	11	
Ams	7	12	
Ams	7	13	

Ams	7	14	Amos, <<Ben ne peygamberdim ne de peygamber oğluydum>> diye karşılık
verdi,			yetiştirirdim. Yabanıl incir ağaçlarına bakardım.
Ams	7	15	RAB beni sürünün ardından aldı, <Git, halkım İsraille peygamberlik et>
dedi.			
Ams	7	16	Şimdi kulak ver RABbin sözlerine: <<İsraille karşı peygamberlik
etme,			İshak soyuna karşı konuşma!> diyorsun.
Ams	7	17	Bu yüzden RAB şöyle diyor:
			<Karın kentte fahişe olacak,
			Oğulların, kızların kılıçtan geçirilecek.
			Ölçü ipiyle paylaşılacak toprağın,
			Sen ise kirli sayılan toprakta can vereceksin.
			İsrail halkı kesinlikle ülke dışına,
			Sürgüne gönderilecek.>>
Ams	8	1	Egemen RAB bana şunu gösterdi: Baktım bir sepet olgun meyve.
Ams	8	2	Bana, <<Ne görüyorsun, Amos?>> diye sordu. <<Bir sepet olgun meyve>>
diye yanıtladım.			Bunun üzerine RAB, <<Halkım İsrailin sonu geldi>> dedi, <<Bir daha onları
esirgemeyeceğim.			
Ams	8	3	O gün saraydaki türküler yas çığlıklarına dönecek.>> Egemen RAB, <<Her
yer atılmış cesetlerle dolacak,			sessizlik hüküm sürecek>> diyor. çağırıştırıyor.
Ams	8	4	Dinleyin bunu, ey yoksulu çiğneyenler,
			Ülkedeki mazlumları yok edenler!
Ams	8	5	Diyorsunuz ki,
			<<Yeni Ay Töreni geçse de tahılımızı satsak,
			Şabat günü geçse de buğdayımızı satışa çıkarsak.
			Ölçeği küçültüp fiyatı yükseltsek,
			Hileli tartı kullanarak ağırlık taşı.
Ams	8	6	Yoksulları gümüş,
			Mazlumları bir çift çarık karşılığında satın alsak.
			Buğday yerine süprütüsünü satsak.>>
Ams	8	7	Yakup soyunun gurur duyduğu RAB kendi başı üstüne ant içti:
			<<Onların yaptıklarının hiçbirini asla unutmayacağım.
Ams	8	8	Bu yüzden yer sarsılmayacak mı,
			Üzerinde yaşayan herkes yas tutmayacak mı?
			Bütün yer Nil gibi yükselinecek,
			Kabarıp yine inecek Mısırın ırmağı gibi.>>
Ams	8	9	<<O gün>> diyor Egemen RAB,
			<<Öğleyin güneşi batıracağım,
			Güpegündüz yeryüzünü karartacağım.
Ams	8	10	Bayramlarınızı yasa,
			Bütün ezgilerinizi ağıta döndüreceğim.
			Her bele çul kuşattıracağım,
			Her başın saçını yoldurtacağım.
			O günü biricik oğulun ardından tutulan yasa çevirecek,
			Sonunu acı getireceğim.
Ams	8	11	<<İşte günler geliyor,
			Ülkeye kıtlık göndereceğim>>
			Diyor Egemen RAB,
			<<Ekmek ya da su kıtlığı değil,
Ams	8	12	RABbin sözlerine susamışlık göndereceğim.
			RABbin sözünü bulmak için
			İnsanlar denizden denize,
			Kuzeyden doğuya dek dolaşacak,
Ams	8	13	Oraya buraya koşacak, ama bulamayacaklar.
			O gün güzel kızlar,
Ams	8	14	Yiğitler susuzluktan bayılacak.
			Samiriye tanrıçası Aşima üzerine ant içenler,
			<Ey Dan, senin ilahının başı üzerine>
			Ve, <Beer-Şeva ilahının başı üzerine> diyenler
			Düşecek ve bir daha kalkmayacak.>>
Ams	9	1	Rabbi gördüm,
			Sunağın yanında duruyordu.
			<<Sütun başlıklarına vur,
			Eşikler sarsılsın>> dedi,
			<<Başlıkları insanların başında parala.
			Sağ kalanları kılıçtan geçireceğim.
Ams	9	2	Kaçan, kurtulan olmayacak,
			Ölümler diyarını delip girseler,
			Elimi uzatıp onları çıkaracağım.
			Göklere çıksalar,
Ams	9	3	Onları oradan indireceğim.
			Karmel Dağının doruklarına gizlenseler,

The Holy Bible in Turkish
Artlarına düşüp onları yakalayacağım.
Gözümün önünden uzağa, denizin dibine girseler,
Orada yılanı buyruk vereceğim,
Onları sokacak.

Ams 9 4

Düşmanlarınca sürgün edilseler,
Orada kılıca buyruk vereceğim,
Onları biçecek.
Gözümü üzerlerinden ayırmayacağım,
Ama iyilik için değil, kötülük için.>>

Ams 9 5

Rab, Her Şeye Egemen RAB
Yere dokununca yer erir,
Üzerinde yaşayan herkes yasa bürünür,
Bütün yeryüzü Nil gibi kabarır,
Mısırın ırmağı gibi yine alçalır.
Yukarı odalarını gökyüzünde yapan,
Kubbesini yeryüzünde kuran,
Denizin sularını çağırıp yeryüzüne döken Odur;
Onun adı RABdir.

Ams 9 7

<<Ey İsrailliler,
Benim için Kûşlulardan ne farkınız var?>>
Diyor RAB.

Ams 9 8

<<İsraillileri Mısırdan,
Filistlileri Kaftordan,
Aramlıları Kîrden çıkaran ben değil miyim?
<<İşte, Egemen RABbin gözleri
Bu günahlı krallığın üzerindedir.
Onu yeryüzünden söküp atacağım,
Ancak Yakup soyunu büsbütün yok etmeyeceğim>>
Diyor RAB.

Ams 9 9

<<İşte buyruk vereceğim,
Bütün uluslar arasından
İsrailli kalburla eler gibi eleyeceğim,
Bir çakıl bile yere düşmeyecek.

Ams 9 10

Halkımın arasındaki bütün günahlılar,
<Kötülük bizi bulmaz, bize erişmez> diyenler
Kılıçtan geçirilecek.>>

Ams 9 11

<<O gün Davutun yıkık çardağını yeniden kuracağım,
Gediklerini kapayacak,
Yıkık yerlerini onaracağım,
Onu eskisi gibi yapacağım,

Ams 9 12

Öyle ki, Edomluların sağ kalanlarını,
Bana ait olan bütün ulusları sahiplensinler.>>
Bunu yapacak olan RAB böyle diyor.

Ams 9 13

<<İşte, günler geliyor>> diyor RAB,
<<Çift süren orakçıya,
Üzüm basan ekin ekene erişecek,
Dağlardan tatlı şarap damlayacak,
Bütün tepelerden akacak.

Ams 9 14

Sürgün halkım İsrailli geri getireceğim,
Yıkık kentleri onarıp orada yaşayacaklar,
Bağlar dikip şarabını içecekler,
Bahçeler yapıp meyvesini yiyecekler.

Ams 9 15

Onları topraklarına dikeceğim,
Bir daha sökölmecekler
Kendilerine verdiğim topraktan.>>
Tanrınız RAB böyle diyor.

Jnh 1 1

RAB bir gün Amittay oğlu Yunusa, <<Kalk, Ninovaya, o büyük kente git
ve halkı uyar>> diye seslendi, <<Çünkü kötülükleri önüme kadar yükseldi.>>

Jnh 1 3

Ne var ki, Yunus RABbin huzurundan Tarşişe kaçmaya kalkıştı. Yafaya
inip Tarşişe giden bir gemi buldu. Ücretini ödeyip gemiye bindi, RABden uzaklaşmak için
Tarşişe doğru yola çıktı.

Jnh 1 4

Yolda RAB şiddetli bir rüzgar gönderdi denize. Öyle bir fırtına koptu
ki, gemi neredeyse parçalanacaktı.

Jnh 1 5

Gemiciler korkuya kapıldı, her biri kendi ilahına yalvarmaya başladı.
Gemiye hafi fletmek için yükleri denize attılar. Yunus ise teknenin ambarına inmiş, yatıp derin
bir uykuya dalmıştı.

Jnh 1 6

Gemi kaptanı Yunusun yanına gidip, <<Hey! Nasıl uyursun sen?>> dedi,
<<Kalk, tanrına yalvar, belki halimizi görür de yok olmayız.>>

Jnh 1 7

Sonra denizciler birbirlerine, <<Gelin, kura çekelim>> dediler,
<<Bakalım, bu bela kimin yüzünden başımıza geldi.>> Kura çektiler, kura Yunusa düştü.

Jnh 1 8

Bunun üzerine Yunusa, <<Söyle bize!>> dediler, <<Bu bela kimin
yüzünden başımıza geldi? Ne iş yapıyorsun sen, nereden geliyorsun, nerelisin, hangi halka

mensupsun?>>

- Jnh 1 9 Yunus, <<İbraniyim>> diye karşılık verdi, <<Denizi ve karayı yaratan Göklerin Tanrısı RABbe taparım.>>
- Jnh 1 10 Denizciler bu yanıt karşısında dehşete düştüler. <<Neden yaptın bunu?>> diye sordular. Yunusun RABden uzaklaşmak için kaçtığını biliyorlardı. Daha önce onlara anlatmıştı.
- Jnh 1 11 Deniz gittikçe kuduruyordu. Yunusa, <<Denizin dinmesi için sana ne yapalım?>> diye sordular.
- Jnh 1 12 Yunus, <<Beni kaldırıp denize atın>> diye yanıtladı, <<O zaman sular durulur. Çünkü biliyorum, bu şiddetli fırtınaya benim yüzümden yakalandınız.>>
- Jnh 1 13 Denizciler karaya dönmek için küreklere asıldılar, ama başaramadılar. Çünkü deniz gittikçe kuduruyordu.
- Jnh 1 14 RABbe seslenerek, <<Ya RAB, yalvarıyoruz>> dediler, <<Bu adamın canı yüzünden yok olmayalım. Suçsuz bir adamın ölümünden bizi sorumlu tutma. Çünkü sen kendi istediğini yaptın, ya RAB.>>
- Jnh 1 15 Sonra Yunusu kaldırıp denize attılar, kuduran deniz sakinleşti.
- Jnh 1 16 Bu olaydan ötürü denizciler RABden öyle korktular ki, Ona kurbanlar sundular, adaklar adadılar.
- Jnh 1 17 Bu arada RAB Yunus'u yutacak büyük bir balık sağladı. Yunus üç gün üç gece bu balığın karnında kaldı.
- Jnh 2 1 Yunus balığın karnından Tanrısı RABbe şöyle dua etti:
- Jnh 2 2 <<Ya RAB, sıkıntı içinde sana yakardım, Yanıtladın beni. Yardım istedim ölümler diyarının bağrından, Kulak verdin sesime. Beni engine, denizin ta dibine fırlattın. Sular sardı çevremi. Azgın dalgalar geçti üzerimden. <Huzurundan kovuldum> dedim, <Yine de göreceğim kutsal tapınağını.> kutsal tapınağını nasıl göreceğim?>>
- Jnh 2 5 Sular boğacak kadar kuşattı beni, Çevremi enginler sardı, Yosunlar dolaştı başıma.
- Jnh 2 6 Dağların köklerine kadar battım, Dünya sonsuza dek sürgülendi arkamdan; Ama, ya RAB, Tanrım, Canımı sen kurtardın çukurdan. Soluğum tükenince seni andım, ya RAB, Duam sana, kutsal tapınağına erişti.
- Jnh 2 8 Değersiz putlara tapanlar, Vefasızlık etmiş olurlar.
- Jnh 2 9 Ama şükranla kurban sunacağım sana, Adağımı yerine getireceğim. Kurtuluş senden gelir, ya RAB!>>
- Jnh 2 10 RAB balığa buyruk verdi ve balık Yunus'u karaya kustu.
- Jnh 3 1 RAB Yunusa ikinci kez şöyle seslendi:
- Jnh 3 2 <<Kalk, Ninovaya, o büyük kente git ve sana söyleyeceklerimi halka bildir.>>
- Jnh 3 3 Yunus RABbin sözü uyarınca kalkıp Ninovaya gitti. Ninova öyle büyük bir kentti ki, ancak üç günde dolaşılabilirdi.
- Jnh 3 4 Yunus kente girip dolaşmaya başladı. Bir gün geçince, <<Kırk gün sonra Ninova yıkılacak!>> diye ilan etti.
- Jnh 3 5 Ninova halkı Tanrıya inandı. Oruç ilan ederek büyüğünden küçüğüne hepsi çula sarındı.
- Jnh 3 6 Ninova Kralı olanları duyunca, tahtından kalkıp kaftanını çıkardı; çula sarınarak küle oturdu.
- Jnh 3 7 Ardından Ninovada şu buyruğu yayımladı: <<Kral ve soyluların buyruğudur: Hiçbir insan ya da hayvan -ister sığır, ister davar olsun- ağzına bir şey koymayacak, otlamayacak, içmeyecek.
- Jnh 3 8 Bütün insanlar ve hayvanlar çula sarınsın. Herkes var gücüyle Tanrıya yakararak kötü yoldan, zorbalıktan vazgeçsin.
- Jnh 3 9 Belki o zaman Tanrı fikrini değiştirip bize acır, kızgın öfkесinden döner de yok olmayız.>>
- Jnh 3 10 Tanrı Ninovalıların yaptıklarını, kötü yoldan döndüklerini görünce, onlara acıdı, yapacağını söylediği kötülükten vazgeçti.
- Jnh 4 1 Yunus buna çok gücenip öfkелendi.
- Jnh 4 2 RABbe şöyle dua etti: <<Ah, ya RAB, ben daha ülkemdeyken böyle olacağını söylemedim mi? Bu yüzden Tarşışe kaçmaya kalkıştım. Biliyordum, sen lütfeden, acıyan, tez öfkelenmeyen, sevgisi engin, cezalandırmaktan vazgeçen bir Tanrısın.
- Jnh 4 3 Ya RAB, lütfen şimdi canımı al. Çünkü benim için ölmek yaşamaktan iyidir.>>

Jnh	4	4	RAB, <<Ne hakla öfkeleniyorsun?>> diye karşılık verdi.
Jnh	4	5	Yunus kentten çıktı, kentin doğusundaki bir yerde durdu. Kendisi ne bir
Jnh	4	6	RAB Tanrı Yunusun üzerine gölge salacak, sıkıntısını giderecek bir
Jnh	4	7	Ama ertesi gün şafak sökerken, Tanrının sağladığı bir bitki kurdu
Jnh	4	8	Güneş doğunca Tanrı yakıcı bir doğu rüzgarı estirdi. Yunus başına
Jnh	4	9	dedi. Ama Tanrı, <<Keneotu yüzünden öfkelenmeye hakkın var mı?>> dedi.
Jnh	4	10	Yunus, <<Elbette hakkım var, ölesiye öfkeliyim>> diye karşılık verdi.
Jnh	4	11	RAB, <<Keneotu bir gecede çıktı ve bir gecede yok oldu>> dedi, <<Sen
Jnh	4	12	emek vermediğin, büyütmediğin bir keneotuna acıyorsun da,
Jnh	4	13	ben Ninova'ya, o koca kente acımayayım mı? O kentte sağını solundan
Jnh	4	14	ayırt edemeyen yüz yirmi bini aşkın insan, çok sayıda hayvan var.>>
Mch	1	1	Yahuda kralları Yotam, Ahaz ve Hizkiya zamanında RAB Moreşetli Mikaya,
Mch	1	2	Samiriye ve Yerusâlimle ilgili olarak bir görümde şunu bildirdi:
Mch	1	3	Ey halklar, hepiniz duyun;
Mch	1	4	Ey dünya ve bütün içindekiler, dinleyin.
Mch	1	5	İşte, RAB kendi kutsal tapınağından size karşı tanıklık edecek.
Mch	1	6	Yeryüzüne inip dağ doruklarında yürüyecek.
Mch	1	7	Dağlar onun önünde ateş karşısında eriyen balmumu gibi eriyecek,
Mch	1	8	Vadiler, bayır aşağı akan sular gibi yarılacak.
Mch	1	9	Bütün bunlar Yakupoğullarının isyanı
Mch	1	10	ve İsrail halkının günahları yüzünden olacak.
Mch	1	11	Yakupoğullarının isyanından kim sorumlu?
Mch	1	12	Samiriye değil mi?
Mch	1	13	Yahudadaki putperestlikten kim sorumlu?
Mch	1	14	Yerusâlim değil mi?
Mch	1	15	Bu yüzden RAB, <<Samiriyeyi kırdaki taş yığınınca,
Mch	1	16	Bağ dikilecek yere çevireceğim>> diyor,
Mch	1	17	<<Taşlarını vadiye döküp temellerini açacağım.
Mch	1	18	Bütün putları paramparça edilecek,
Mch	1	19	Tapınaklarındaki fahişelere verilen armağanlar yakılacak.
Mch	1	20	Samiriyenin bütün putlarını yok edeceğim.
Mch	1	21	Fahişelerin ücretiyle topladığı armağanlar
Mch	1	22	Yine fahişelere ücret olacak.>>
Mch	1	23	Ben Mika, bundan ötürü ağlayıp ağıt yakacağım,
Mch	1	24	Çırcıplak, yalınayak dolaşacağım.
Mch	1	25	Çakıl gibi uluyup baykuş gibi öteceğim.
Mch	1	26	Çünkü Samiriyenin yaraları onmaz.
Mch	1	27	Yahuda da aynı sona uğramak üzere.
Mch	1	28	Halkımın yaşadığı Yerusâlimin kapılarına dayandı yıkım.
Mch	1	29	Bunu Gata duyurmayın,
Mch	1	30	Ağlamayın sakın!
Mch	1	31	Beytofrada toz toprak içinde yuvarlanın.
Mch	1	32	Ey Şafir halkı,
Mch	1	33	Çıplak ve utanç içinde geçip git.
Mch	1	34	Saananda yaşayanlar kentlerinden çıkamayacaklar,
Mch	1	35	Beytesel halkı yas tutacak.
Mch	1	36	Kesecek sizden yardımını.
Mch	1	37	Marotta yaşayanlar kurtulmayı sabırsızlıkla bekliyor.
Mch	1	38	Çünkü RABbin gönderdiği felaket Yerusâlimin kapılarına dayandı.
Mch	1	39	Ey Lakiştetç oturanlar, atları koşun arabalara.
Mch	1	40	Siyon Kentini günaha ilk düşüren siz oldunuz.
Mch	1	41	Çünkü İsrailin isyanını örnek aldınız.
Mch	1	42	Bundan ötürü Moreşet-Gata veda armağanları vereceksiniz.
Mch	1	43	İsrail kralları Akziv Kentinden boşuna yardım bekleyecek.
Mch	1	44	armağanlarından söz ediyor.
Mch	1	45	Ey Mareşada yaşayanlar,
Mch	1	46	RAB kentinizi ele geçirecek olanı üzerinize gönderecek.
Mch	1	47	İsrailin yüce önderleri Adullamdaki mağaraya sığınacak.
Mch	1	48	Sevgili çocuklarınızı için saçlarınızı yolup kazıyın.
Mch	1	49	Akbabalar gibi kafalarınızın keli görünsün.
Mch	1	50	Çünkü çocuklarınızı sizden alınıp sürgüne götürülecek.
Mch	2	1	Yatarken fesat ve kötülük tasarlayanların vay haline!
Mch	2	2	Ortalık ağarınca tasarladıklarını yaparlar.
Mch	2	3	Çünkü güçleri buna yeter.
Mch	2	4	Göz diktikleri tarlaları zorla alır, evlere el koyarlar.
Mch	2	5	Birini evinden, bir başkasını mirasından ederler.

Mch	2	3	The Holy Bible in Turkish Bu nedenle RAB bu halka şöyle diyor: <<Bakın, size öyle bir bela hazırlıyorum ki, Bundan yakınızı kurtaramayacaksınız. Öyle amansız bir zaman gelecek ki, Başınız dik yürüyemeyeceksiniz. 0 gün sizinle alay edecekler. Sizin için şu acıklı ezgiyi söyleyecekler: <Büsbütün mahvolduk! RAB halkımızın varını yoğunu başkalarına bölüştürüyor, Topraklarımızı hainlere dağıtıyor.> >> Bu nedenle, ülkeyi kurayla bölüştürme zamanı gelince RABbin topluluğunda sizden kimse bulunmayacak. İnsanlar, <<Peygamberlik etmeyi n>> diyorlar, <<Bu konularda peygamberlik etmemeli. Utandırılmayacağız.>> Ey Yakupoğulları, böyle konuşulur mu? <<RABbin sabrı mı tükendi acaba? O böyle şeyler yapar mı? Benim sözlerim doğru yolda yürüyenin yararına değil mi?>> diyor RAB, <<Daha dün halkım düşman gibi ayaklandı. Savaştan dönenlerin, kaygısızca önünüzden geçenlerin sırtından Güzel giysilerini sıyırıp alırsınız. Halkımın kadınlarını rahat evlerinden kovar, Çocuklarını yüce huzurundan yoksun bırakırsınız. Kalkıp gidin, dinlenme yeriniz değil burası! Murdarlığınız yüzünden bu yer korkunç biçimde yıkılacak. Yalancı, aldatıcı biri gelip, <Size şarap ve içkiden söz edeyim> dese, Bu halk onu peygamber kabul edecek.>> <<Ey Yakupoğulları, Elbette hepinizi bir araya getireceğim. İsrailin geride kalanlarını elbette toplayacağım. Ağıldaki davar gibi, Otlaktaki sürü gibi bir araya getireceğim sizleri. Topraklarınızı insanlarla dolacak.>> Tanrı yolu açıp halkın önünden gidecek. Kent kapılarını kırıp dışarı çıkacaklar. Kralları olan RAB önlerinden gidecek. Dedim ki, <<Ey Yakupoğullarının önderleri, İsrail halkının yöneticileri, Dinleyin! Adil olmanız gerekmez mi? Siz ki iyiden nefret eder, kötüyü seversiniz. Halkımın derisini yüzer, etini kemiğinden sıyıırırsınız. Halkımın derisini yüzer, etini yersiniz. Kemiklerini kırar, Tencerede, kazanda haşlanacak et gibi doğrarsınız.>> Gün gelecek RABbe yakaracaklar. Ama O yanıtlamayacak, Yüzünü onlardan gizleyecek. Çünkü kötülük yaptılar. RAB diyor ki, <<Ey halkımı saptıran peygamberler, Sizi doyuranlara esenlik diler, Doyurmayanlara savaş açarsınız. Bu nedenle üzerinize görümsüz geceler çökecek. Karanlıktan fal bakamayacaksınız. Ey peygamberler, güneşiniz batacak, gününüz kararacak. Biliciler utandırılacak. Rezil olacak falcılar. Utançtan yüzlerini örtecekler. Çünkü Tanrıdan yanıt gelmeyecek.>> Ama Yakupoğullarına isyanlarını, İsrail halkına günahlarını bildirmek için Ben RABbin Ruhuyla, güçle, Adalet ve cesaretle donatıldım. Adaletten nefret eden, Doğruları çarpıtan ey Yakupoğullarının önderleri Ve İsrail halkının yöneticileri, iyi dinleyin: Siyonu kan dökerek, Yeruşalimi zorbalıkla bina ediyorsunuz. Önderleri rüşvetle yönetir,
Mch	2	4	
Mch	2	5	
Mch	2	6	
Mch	2	7	
Mch	2	8	
Mch	2	9	
Mch	2	10	
Mch	2	11	
Mch	2	12	
Mch	2	13	
Mch	3	1	
Mch	3	2	
Mch	3	3	
Mch	3	4	
Mch	3	5	
Mch	3	6	
Mch	3	7	
Mch	3	8	
Mch	3	9	
Mch	3	10	
Mch	3	11	

The Holy Bible in Turkish

kâhinleri ücretle öğretir,
Peygamberleri para için falcılık eder.
Sonra da, <<RAB bizimle birlikte değil mi?
Başımıza bir şey gelmez>> diyerek
RABbe dayanmaya kalkışırılar.

Siyon tarla gibi sürülecek sizin yüzünüzden.
Taş yığınınına dönecek Yerusâlim.
Tapınağın kurulduğu dağ

Çalılarla kaplanacak.
RABbin Tapınağının kurulduğu dağ,
Son günlerde dağların en yücesi,
Tepelerin en yükseği olacak.

Oraya akın edecek halklar.
Birçok ulus gelecek,
<<Haydi, RABbin Dağına,
Yakupun Tanrısının Tapınağına çıkalım>> diyecekler,
<<O bize kendi yolunu öğretsin,
Biz de Onun yolundan gidelim.
Çünkü yasa Siyondan,
RABbin sözü Yerusâlimden çıkacak.>>

RAB halklar arasında yargıcılık edecek,
Uzaklardaki güçlü ulusların anlaşmazlıklarını çözecek.
İnsanlar kılıçlarını çekiçle dövüp saban demiri,
Mızraklarını bağcı bıçağı yapacaklar.
Ulus ulusa kılıç kaldırmayacak,
Savaş eğitimi yapmayacaklar artık.

Herkes kendi asmasının, incir ağacının altında oturacak.
Kimse kimseyi korkutmayacak.
Bunu söyleyen, Her Şeye Egemen RABdir.

Bütün halklar ilahlarının izinden gitse bile,
Biz sonsuza dek Tanrımız RABbin izinden gideceğiz.

<<Gün gelecek, düşkünü, sürgüne gönderip ezdiğim halkı
Bir araya getireceğim>> diyor RAB,

<<Düşkünü yaşatacak,
Uzaklara sürülenleri güçlü bir ulus yapacağım.
Onları Siyon Dağında bugünden sonsuza dek ben yöneteceğim.>>

Ve sen, sürünün gözcü kulesi olan ey Siyon Kentinin doruğu,
Eski egemenliğine kavuşacaksın.

Ey Yerusâlim, krallığını yeniden elde edeceksin.
Neden öyle hıçkırır hıçkırır ağlıyorsun şimdi?

Doğuran kadın gibi neden acı çekiyorsun?
Kralın olmadığı için mi,
Öğütçün öldüğü için mi?

Doğuran kadın gibi acı çek, acıyla kıvrın, ey Siyon halkı.
Şimdi kentten çıkıp kırlarda konaklayacaksın.

Babile gidecek,
Orada özgürlüğe kavuşacaksın.
RAB seni orada kurtaracak düşmanlarının elinden.

Ama şimdi birçok ulus sana karşı birleşti.
<<Siyon murdar olsun,
Başına gelenleri gözlerimizle görelim>> diyorlar.

Ne var ki, RABbin ne düşündüğünü bilmiyorlar,
Onun tasarılarını anlamıyorlar.
RAB onları harman yerinde dövülen buğday demetleri gibi
Cezalandırmak için topladı.
RAB şöyle diyor:

<<Ey Siyon halkı, kalk ve harmanı döv.
Çünkü seni demir boynuzlu,
Tunç tırnaklı boğalar kadar güçlü kılacağım.
Birçok halkı ezip geçecek,
Zorbalıkla elde ettikleri serveti, zenginlikleri bana,
Yeryüzünün sahibi olan Rab'be adayacaksın.>>

Ey ordular kenti, şimdi ordularını topla.
Çevremizi sardılar,
İsraili yönetenin yanağına değneklerle vuracaklar.

Ama sen, ey Beytlehem Efrata,
Yahuda boyları arasında önemsiz olduğun halde,
İsraili benim adıma yönetecek olan senden çıkacak.
Onun kökeni öncesizliğe, zamanın başlangıcına dayanır.
Bu yüzden onu doğuracak olan kadın doğurana dek
RAB İsrailiileri düşmanlarına teslim edecek.

Sonra öbür soydaşları İsrailiilere katılacak.

The Holy Bible in Turkish

Mch	5	4	O gelince, halkını RABden aldığı güçle Tanrısı RABbin görkemli adına yönetecek. Halk güvenlik içinde yaşayacak. Çünkü bütün dünya onun büyüklüğünü kabul edecek.
Mch	5	5	Halkına esenlik getirecek. Asurlular ülkeye saldırıp Kalelerimizi ele geçirince, Onlara karşı çok sayıda önder çıkaracağız. önder>>.
Mch	5	6	Asur topraklarını kılıçla, Nemrutun topraklarını yalın kılıçla yönetecekler. Ülkemize saldırıp sınırlarımızdan içeri girecek olan Asurlulardan Bizi bu önderler kurtaracak.
Mch	5	7	Yakupun soyundan geride kalanlar, Birçok halkın arasında RABbin gönderdiği çiy gibi, Kimseye dayanmadan, kimsenin onayını beklemeden Otları sulayan şaganak yağmurları gibi olacaklar.
Mch	5	8	Orman hayvanları arasında aslan ne ise, Davar sürülerini paralayıp dağıtan, kurtulma fırsatı vermeyen genç aslan ne ise,
Mch	5	9	Yakupun soyundan geride kalanlar da uluslar arasında, Halkların ortasında öyle olacaklar. Ey İsrailiiler, düşmanlarınızı yeneceksiniz. Karşıtlarınızın hepsi ortadan kalkacak.
Mch	5	10	RAB diyor ki, <<O gün atlarınızı elinizden alacak, Savaş arabalarınızı yok edeceğim.
Mch	5	11	Ülkemizdeki kentleri yıkacak, Bütün kalelerinizi yerle bir edeceğim.
Mch	5	12	Büyü yapma gücünüzü kıracağım, Aranızda falcı kalmayacak.
Mch	5	13	Putlarınızı, dikili taşlarınızı kaldırıp atacacağım. Ellerinizle yaptığınız putlara artık tapmayacaksınız.
Mch	5	14	Aşera putlarınızı söküp atacacağım, Yerle bir edeceğim kentlerinizi.
Mch	5	15	Söz dinlemeyen ulusları öfke ve gazapla cezalandıracağım.>>
Mch	6	1	RABbin söylediğine kulak verin: Kalkın, davanızı dağların önünde dile getirin. Tepeler duysun sesinizi.
Mch	6	2	Ey dağlar ve yeryüzünün sarsılmaz temelleri, RABbin suçlamasını dinleyin. Çünkü RAB halkından davacı, İsrailden şikâyetçi.
Mch	6	3	<<Ey halkım, sana ne yaptım?>> diyor RAB, <<Sana nasıl yük oldum, yanıtlı.
Mch	6	4	Seni Mısırdan ben çıkardım, Ben kurtardım seni kölelik diyarından. Sana öncülük etsinler diye Musayı, Harunu, Miryamı ben gönderdim.
Mch	6	5	Ey halkım, Moav Kralı Balakın neler öğütlediğini, Beor oğlu Balamın onu nasıl yanıtladığını anımsa. Şittimden Gilgala dek olup biteni an. Sizleri nasıl kurtardığımı o zaman anlayacaksın.>>
Mch	6	6	RABbin önüne ne ile çıkayım, Yüce Tanrıya nasıl tapınayım? Onun önüne yakmalık sunuyla mı, Bir yaşında danayla mı çıkayım?
Mch	6	7	Binlerce koç sunsam, Zeytinyağından on binlerce dere akıtsam, RAB hoşnut kalır mı? Suçuma karşılık ilk oğlumu, İşlediğim günah için bedenimin ürününü versem olur mu?
Mch	6	8	Ey insanlar, RAB iyi olanı size bildirdi; Adil davranmanızdan, sadakati sevmenizden ve alçakgönüllülükle yolunda yürümenizden başka Tanrınız RAB sizden ne istedi? Dinleyin! RAB kente sesleniyor. Onun adından korkmak bilgeliktir. Diyor ki, <<Ey halk ve kent meclisi, dinleyinfi. Masoretik metin <<Ey
halk, dinle ve onu kim atadı?>>			
Mch	6	10	Kötü adamların evleri Haksızca kazanılmış servetlerle dolu, Bilmiyor muyum sanıyorsunuz?

The Holy Bible in Turkish

Eksik ölçek lanetlidir.
Hileli terazi kullanan,
Torbasında eksik ağırlıklar olan adamı nasıl aklayayım?
Kent'in zenginleri zorba,
Halkı da yalancıdır.
Dillerinden aldatıcı sözler dökülür.

Mch 6 11

Mch 6 12

Mch 6 13

Mch 6 14

Mch 6 15

Mch 6 16

uğratacağım.

Mch 7 1

Mch 7 2

Mch 7 3

Mch 7 4

Mch 7 5

Mch 7 6

Mch 7 7

Mch 7 8

Mch 7 9

Mch 7 10

Mch 7 11

Mch 7 12

Mch 7 13

Mch 7 14

Halkım olarak aşağılanmaya dayanmak zorunda kalacaksınız.>>

Vay halime benim! Yazın meyve toplandıktan
ve bağbozumundan artakalan üzümler alındıktan sonra
Tek bir salkım bulamayan adam gibiyim.

Canım turfanda inciri nasıl da çekiyor!

Ülkede Tanrıya sadık kul kalmadı.
İnsanlar arasında dürüst kimse yok.

Herkes kan dökmek için pusuda.
Kardeş kardeşe tuzak kuruyor.
Kötülük yapmakta elleri ne becerikli!
Önderler armağan istiyor, yargıçlar rüşvet alıyor.
Güçlüler her istediklerini zorla yaptırıyor,
Düzen üstüne düzen kuruyorlar.

En iyileri çalı çırpıdan değersiz,
En dürüstleri dikenli çitten beterdir.
Ama peygamberlerinin uyardığı gibi,
Cezalandırılacakları gün geldi çattı.
Şaşkınlık içindeler şimdi.

İnanmayın komşunuza,
Dostunuza güvenmeyin.
Koynunuzda yatan karınızı yanınızda bile
Sıkı tutun ağızınızı.

Çünkü oğul babasına saygısızlık ediyor,
Kız annesine, gelin kaynanasına karşı geliyor.
İnsanın düşmanı kendi ev halkıdır.

Ama ben umutla RABbe bakıyor,
Kurtarıcım olan Tanrıyı bekliyorum.
Duyacak beni Tanrım.

Halime sevinme, ey düşmanım!
Düşsem de kalkarım.
Karanlıkta kalsam bile RAB bana ışık olur.

RABbe karşı günah işlediğim için,
Onun öfkesine dayanmalıyım.
Sonunda davamı savunup hakkımı alacak,
Beni ışığa çıkaracak, adaletini göreceğim.
Düşmanım da görecektir ve utanç içinde kalacak.
O düşman ki,
<<Hani Tanrının RAB nerede?>> diye soruyordu bana.
Onun düşüşünü gözlerimle göreceğim.

Sokaktaki çamur gibi ayak altında çiğnenecek.
Ey Yerusâlim,
Surlarının onarılacağı,

Sınırlarının genişletileceği gün gelecek.
Halkımı zdan olanlar o gün
Asurdan Mısıra,

Mısırdan Fırata kadar uzanan topraklardan,
Denizler arasında, dağlar arasında kalan topraklardan sana gelecekler.
Ama ülke, içinde yaşayanların yaptığı kötülükler yüzünden viraneye

Ya RAB, mirasın olan
Ve Karmelin ortasındaki ormanda ayrı yaşayan sürünü, halkını
Değneğinle güt.

			The Holy Bible in Turkish
			Geçmişte olduğu gibi,
Mch	7	15	Başanda ve Gilatta beslensinler. verimli topraklarda>>.
Mch	7	16	Bizi Mısırdan çıkardığın günlerdeki gibi, Harikalar yarat halkın için.
Mch	7	17	Ulusları bunu görünce Yaptıkları bunca zorbalıktan utanacaklar. Elleriyle ağızlarını kapayacak, kulaklarını tıkayacaklar. Yılanlar gibi, sürüngenler gibi toprak yalayacak, Titreyerek sığınaklarından çıkacaklar.
Mch	7	18	Ey Tanrımız RAB, dehşet içinde sana dönecek Ve senden korkacaklar. Senin gibi suçları silen, Kendi halkından geride kalanların isyanlarını bağışlayan başka tanrı var mı?
Mch	7	19	Sonsuza dek öfkeli kalmazsın, Çünkü sadık olmaktan hoşlanırsın. Bize yine acıyacaksın, Çiğneyeceksin suçlarımızı ayak altında.
Mch	7	20	Bütün günahlarımızı denizin dibine atacaksın. Geçmişte atalarımıza ant içtiğin gibi, Yakup'un ve İbrahim'in torunları olan bizlere de Verdiğin sözü tutacak ve sadık kalacaksın.
Nhm	1	1	Ninova ile ilgili bildiri, Elkoşlu Nahumun görüşünü anlatan kitaptır.
Nhm	1	2	RAB kıskanç, öç alıcı bir Tanrıdır. Öç alır ve gazapla doludur. Hasımlarından öç alır, Düşmanlarına karşı öfkesi süreklidir.
Nhm	1	3	RAB tez öfkelenmez ve çok güçlüdür. Suçlunun suçunu asla yanına koymaz. Geçtiği yerde kasırgalar, fırtınalar kopar.
Nhm	1	4	Onun ayaklarının tozudur bulutlar. Bir buyrukla kurutur denizi, Kurutur bütün ırmakları. Solar Başanın, Karmel Dağının yeşillikleri Ve Lübnan'ın çiçekleri.
Nhm	1	5	Dağlar RABbin önünde titrer, Erir tepeler. Yer sarsılır önünde. Dünya ve üzerinde yaşayanların tümü titrer.
Nhm	1	6	Onun gazabına kim karşı durabilir, Kim dayanabilir kızgın öfkesine? Ateş gibi dökülür öfkesi, Kayaları paramparça eder.
Nhm	1	7	RAB iyidir, Sığınaktır sıkıntı anında. Korur kendisine sığınanları.
Nhm	1	8	Ama Ninovayı azgın sellerle yok edecek, Düşmanlarını karanlığa sürecektir.
Nhm	1	9	RABbe karşı neler tasarlıyorsanız, Hepsini yok edecek. İkinci kez kimse karşı koyamayacak.
Nhm	1	10	Birbirine dolaşmış dikenler gibi, Kuru anız gibi, Yanıp biteceksiniz, ey ayyaşlar.
Nhm	1	11	Ey Ninova, RABbe karşı kötülük tasarlayan, Şer öğütleyen kişi senden çıktı.
Nhm	1	12	RAB diyor ki, <<Asurlular güçlü ve çok olsalar bile, yok olup gidecekler. Ey halkım, seni sıkıntıya soktuysam da, bir daha sokmayacağım.
Nhm	1	13	Şimdi boyunduruğunu parçalayıp üzerindeki bağları koparacağım.>>
Nhm	1	14	RAB, <<Artık soyunu sürdürecektir torunların olması>> Diye buyurdu, ey Ninova. <<Tanrıların tapınağındaki oyma ve dökme putları yok edeceğim>>
Nhm	1	15	diyor. <<Mezarını hazırlayacağım. Çünkü sen aşağılıksın.>> İşte, müjde getirenin ayakları dağları aşıp geliyor, Siz e senlik haberini getiriyor. Ey Yahudalılar, bayramlarınızı kutlayın,
Nhm	2	1	Adak sözünüzü yerine getirin. O kötü ulusun istilasına uğramayacaksınız bir daha. Çünkü o büsbütün yok edildi.
Nhm	2	2	Saldırı altındasın, ey Ninova, surlarını koru, Yolu gözle, belini doğrult, topla bütün gücünü.
Nhm	2	3	Çünkü RAB Yakup'un soyunu İsrail'in eski görkemine kavuşturacak; Düşmanları onları perişan edip asmalarını harap etmiş olsa bile.
Nhm	2	3	Askerlerinin kalkanları kıpkızıl, Yiğitler allar kuşanmış. Savaş arabalarının demirleri hazırlık günü nasıl da parılıyor!

The Holy Bible in Turkish

Nhm	2	4	Çam mı zraklar sallanıyor havada. Sokaklardan fırtına gibi geçiyor savaş arabaları, Meydanlardan koşuyorlar her yöne, şimşek gibi seğirtiyorlar. Görünüşleri meşalelerden farksız.
Nhm	2	5	Ninova Kralı topluyor seçkin askerlerini, Ama sendeliyorlar yolda. Saldıranlar kent surlarına doğru seğirtiyor, Siperler kuruluyor.
Nhm	2	6	İrmakların kapıları açıldı Ve yerle bir oldu saray.
Nhm	2	7	Tanrının dediği oldu, soyup göturdüler kenti. Güvercinler gibi inliyor kadın köleler, göğüslerini döverek.
Nhm	2	8	Kaçıp gidiyor Ninova halkı, Boşalan bir havuzun suyu gibi, <<Durun, durun!>> diye bağııyorlar, Ama geri dönüp bakan yok.
Nhm	2	9	Yağmalayın altınını, gümüşünü, Yok servetinin sonu. Her tür değerli eşyayla dolup taşıyor.
Nhm	2	10	Yıkıldı, yerle bir oldu, viraneye döndü Ninova. Eriyor yürekler, Bükülüyor dizler, titriyor bedenler, Herkesin beti benzi soluyor.
Nhm	2	11	Aslanların inine, Yavru aslanların beslendiği yere ne oldu? Aslanla dişisinin ve yavrularının korkusuzca gezindiği yere ne oldu?
Nhm	2	12	Aslan, yavrularına yetecek kadarını avladı, Dişileri için avını boğazladı. Mağarasını avladıklarıyla, İnini kurbanlarıyla doldurdu.
Nhm	2	13	Her Şeye Egemen RAB, <<Sana karşıyım>> diyor, <<Yakacağım savaş arabalarını, Dumanları tütecek. Genç aslanlarını kılıç yiyip tüketecek. Yeryüzünde av bırakmayacağım
sana			Ulaklarının sesi işitilmeyecek artık.>> Elleri kanlı kentin vay haline! Yalanla, talanla dolu. Yağmalamaktan geri kalmıyor.
Nhm	3	1	Kamçı şaklamaları, tekerlek gürültüleri, Koşan atlar, sarsılan savaş arabaları,
Nhm	3	2	Saldıran atlılar, çakan kılıçlar, Parıldayan mızraklar, yığın yığın ölümler... Sayısız ceset.
Nhm	3	3	Yürürken ayaklar takılıyor ölümlere. Her şey o alımlı, büyücü fahişenin sınırsız ahlaksızlığından oldu.
Nhm	3	4	Fahişeliğiyle ulusları, büyüleriyse halkları kendine tutsak etti.
Nhm	3	5	Her Şeye Egemen RAB diyor ki, <<Sana karşıyım, ey Ninova! Savuracağım eteklerini yüzüne. Uluslara çıplaklığını, Halklara ayıp yerlerini göstereceğim.
Nhm	3	6	Seni pislikle sıvayıp rezil edeceğim. Dehşetle seyredecek herkes seni.
Nhm	3	7	Seni kim görse kaçacak. <Harabeye döndü Ninova> diyecekler, <Kim dövünecek onun için? Nereden bulalım onu avutacak birilerini?> >>
Nhm	3	8	Sen No-Amondan daha mı üstünsün? O kent ki, kanallar arasındaydı, Suyla çevrelenmişti, Kalesi Nil Irmağı, surlarıysa sulardı.
Nhm	3	9	Kuş ve Mısır onun sınırsız gücünün kaynağıydı. Püt ve Luv da yandaşlarıydı.
Nhm	3	10	Öyleyken tutsak düştü, halkı sürüldü. Yavruları köşe başlarında paramparça edildi. Soyluları için kura çekildi,
Nhm	3	11	Zincire vuruldu ileri gelenleri. Acıyla kendinden geçeceksin, ey Ninova, Düşmanlarından korunacak yer arayacaksın.
Nhm	3	12	Senin kalelerin incir ağacının ilk olgunlaşan meyvesi gibidir. Bir silkeleyište yiyenin ağzına düşecekler.
Nhm	3	13	Askerlerine bak! Kadın gibi hepsi. Kapıların ardına kadar düşmana açık. Ateş yiyip bitirmiş kapı sürgülerini.
Nhm	3	14	Kuşatma vakti için su biriktir kendine, Savunmanı güçlendir. Tuğla yapmak için kili çiğne, Kalıpları hazırla.
Nhm	3	15	Orada ateş seni yiyip bitirecek, Kılıç seni kesip biçecek. Genç çekirgelerin yiyip bitirdiği ekin gibi yok olacaksın. Çekirgeler gibi çoğalmalısın.
Nhm	3	16	Tüccarlarının sayısı gökteki yıldızlardan çok. Ama düşmanların genç çekirgeler gibi ülkeyi talan edip gidecekler.
Nhm	3	17	Koruyucularınla görevlilerin serin günlerde duvarlara konan çekirgeler

gi bi di r,

Nhm	3	18	Güneş doğunca uçup kayıplara karışan çekirge sürüsü gibi. Ey Asur Kralı, yöneticilerin öldü, Uyudu sonsuza dek soyluların. Halkın dağlara dağıldı. Onları toplayacak kimse yok.
Nhm	3	19	Uğradığın felaketten kurtuluş yok, yaraların ölümcül. Başına gelenleri duyanlar sevinçle el ovuşturuyorlar. Çünkü dinmeyen
vahşetinden kim kaçabilirdi ki?			
Hbk	1	1	Peygamber Habakkuka bir görümde verilen bildiridir.
Hbk	1	2	Ya RAB, ne zamana dek seni yardıma çağıracağım, Beni duymuyor musun? <<Zorbalık var>> diye haykırıyorum sana, Ama kurtarmıyorsun!
Hbk	1	3	Bunca kötülüğü bana neden gösteriyorsun, Nasıl hoş görürsün bunca haksızlığı? Nereye baksam şiddet ve zorbalık var. Kavgaların, çekişmelerin sonu gelmiyor.
Hbk	1	4	Bu yüzden yasa işlemez oldu, Bir türlü yerini bulmuyor hak. Kötüler doğruları kısıp almış Ve böylece adalet saptırılıyor.
Hbk	1	5	<<Bakın öbür uluslara, Gördüklerinize büsbütün şaşacaksınız. Sizin gününüzde öyle işler yapacağım ki, Anlatsalar inanmayacaksınız.
Hbk	1	6	Başkalarına ait toprakları ele geçirmek için Dünyanın dört yanına yürüyen o acımasız ve saldırgan ulusu, Kıldanileri güçlendireceğim.
Hbk	1	7	Dehşetli ve korkunçturlar, Gururlu ve başlarına buyrukturlar.
Hbk	1	8	Parstan çeviktir atları, Aç kurttan daha azgın. Atlıları yeri deşerek geliyor uzaklardan, Avına saldıran kartal gibi uçuyorlar, Yağmalamak için geliyor hepsi.
Hbk	1	9	Orduları çöl rüzgarı gibi ilerliyor Ve kum gibi tutsak topluyorlar. Küçümsüyorlar kralları, Yöneticilerle alay ediyorlar.
Hbk	1	10	Dudak бүküyorlar bütün surlu kentlere, Önlerine toprak yığıp onları ele geçiriyorlar. Rüzgar gibi geçip gidiyorlar.
Hbk	1	11	Bu suçlu adamların ilahları kendi güçleridir.>>
Hbk	1	12	Ya RAB, kutsal Tanrım, Öncesizlikten beri var olan sen değil misin? Sen ölmeyeceksin. Ya RAB, bizi yargılamak için Kıldanileri mi seçtin? Ey sığınacağımız, onlara mı verdin cezalandırma yetkisini?
ölmeyeceğiz>>.			
Hbk	1	13	Kötüye bakamayacak kadar saftır gözlerin. Haksızlığı hoş göremezsın. Öyleyse nasıl hoş görürsün Bu hain adamları? Doğrular kötülere yem olurken Neden susuyorsun?
Hbk	1	14	İnsanları denizdeki balıklara, Yöneticiden yoksun sürüngenlere çevirdin.
Hbk	1	15	Kıldaniler onları olta, ağla, Serpme ağla tutar gibi tutuyor Ve sevinç çılgınlıkları atıyorlar.
Hbk	1	16	Kurban kesiyorlar ağlarına bu yüzden. Kendilerine lezzetli ve bol yiyecek sağlayan ağları için buhur
yakıyorlar.			
Hbk	1	17	Ağlarını durmadan boşaltmaya, Ulusları acımasızca öldürmeye devam edecekler mi?
Hbk	2	1	Nöbet yerinde, gözcü kulesinde durayım, Bakayım RAB bana ne diyecek, Yakınmalarına ne yanıt verecek göreyim.
Hbk	2	2	Şöyle yanıtladı RAB: <<Göreceklelerini taş levhalara oyarak yaz. Öyle ki, herkes bir çırpıda okusun. Bu olayların zamanı gelmedi henüz.
Hbk	2	3	

The Holy Bible in Turkish
Sonun belirtirleridir bunlar ve yalan değildir.
Gecikiyormuş gibi görünse de bekle olacakları,
Kesinlikle olacak, gecikmeyecek.
Bakın şu övünge kişiye, niyeti iyi değildir.
Ama doğru kişi sadakatiyle yaşayacaktır.

Hbk	2	4	Servet aldatıcıdır. Küstahlar kalıcı değildir; Açgözlüdürlük ölüler diyarı gibi Ve ölüm gibi hiç doymazlar.
Hbk	2	5	Ülkeleri ele geçirip halkları tutsak alırlar. Tutsak alınanlar onları küçümseyip alay etmeyecekler mi?
Hbk	2	6	<Kendisine ait olmayanı ele geçirenin, Haraç alarak zenginleşenin vay haline! Daha ne kadar sürecek bu?> demeyecekler mi?
Hbk	2	7	Haraca kestiklerinizi ansızın ayaklanmayacak mı? Uyanıp yakanıza yapılmayacaklar mı?
Hbk	2	8	İşte o zaman onlar için çapul malı gibi olacaksınız. Birçok ulusu soyduğunuz, Kan döktüğünüz, Ülkelere, kentlere ve oralarda yaşayan herkese zorbalık ettiğiniz
için,			Halklardan sağ kalanlar da sizi soyacaklar.
Hbk	2	9	Evini haksız kazançla doldurmanın, Felaketten kaçmak için yuvasını yüksek yere kuranın vay haline!
Hbk	2	10	Birçok halkı kıyıma uğratmakla Kendi soyunuzu utanca boğdunuz, Kendi yıkımınızı hazırladınız.
Hbk	2	11	Duvar taşları bile haykıracak bunu Ve yankılanacak ahşap kirişler.
Hbk	2	12	Kan dökerek kentler kuranın, Zorbalıkla beldeler yapanın vay haline!
Hbk	2	13	Halkların bütün emeklerinin yanması, Ulusların bütün çabalarının boşa gitmesi Her Şeye Egemen RABbin işi değil mi?
Hbk	2	14	Çünkü sular denizi nasıl dolduruyorsa, Dünya da RABbin yüceliğinin bilgisiyle dolacak.
Hbk	2	15	Çıplak bedenlerini seyretmek için Komşularına içki içirip sarhoş eden, İçkiye zehir bile katan sizlerin vay haline!
Hbk	2	16	Onur yerine utanca boğulacaksınız. Şimdi sıra sizde, için de çıplaklığınız görünsün. RAB size sağ elindeki ceza dolu kâseden içirecek. Onurunuz kırılacak, rezil olacaksınız.
Hbk	2	17	Lübnana ettiğiniz zorbalık kendi başınıza gelecek. Telef ettiğiniz hayvanlar sizi dehşete düşürecek. Çünkü insan kanı döktünüz, Ülkelere, kentlere ve oralarda yaşayan herkese zorbalık ettiniz.
Hbk	2	18	İnsanın biçim verdiği oyma ya da dökme putun ne yararı var ki
aldatmaktan başka?			Putu yapan, yaptığına güvenir, Ama yaptığı ne ki, dilsiz puttan başka.
Hbk	2	19	Tahta puta, <Canlan!> diyenin, Dilsiz taşa, <Uyan> diyenin Vay haline! Put yol gösterebilir mi? Altınla, gümüşle kaplanmış, Ama içinde yaşam soluğu yok.
Hbk	2	20	Oysa RAB kutsal tapınağındadır. Sussun bütün dünya O'nun önünde.>>
Hbk	3	1	İ Peygamber Habakkukun Duası - Şigyonotfç İ Makamında
Hbk	3	2	Ya RAB, ününü duydum ve yaptıklarının karşısında ürperdim. Günümüzde de aynı şeyleri yap, ya RAB, Şimdi herkes bilsin neler yapabildiğini. Öfkeliyken merhametini anımsa! biçimi olduğu sanılıyor.
Hbk	3	3	Tanrı Temandan, Kutsal Tanrı Paran Dağından geldi. İ Sela Görkemi kapladı gökleri, Ona sunulan övgüler dünyayı doldurdu. sanılıyor.
Hbk	3	4	Güneş gibi parılıyor, Elleri ışık saçıyor. Gücünün gizi ellerinde.
Hbk	3	5	Yayılıyor salgın hastalıklar önüsüne,

Hbk	3	6	Ardısıra da ölümcül hastalıklar. Duruşuyla dünyayı sarstı, Titretti ulusları bakışıyla, Yaşlı dağlar darmadağın oldu, Dünya kurulalı beri var olan tepeler Ona baş eğdi. Tanrının yolları değişmezdir.
Hbk	3	7	Kuşan çadırlarını çaresizlik içinde gördüm, Mi dyan konutları korkudan titriyordu.
Hbk	3	8	Ya RAB, nehirlere mi öfkелendin? Gazabın ırmaklara mı? Yoksa denize mi kızdın da, Atlarına, yenilmez savaş arabalarına bindin?
Hbk	3	9	Gerdin yayını, okların içtiğin antlardır. iSela Yeryüzünü akarsularla yadın.
Hbk	3	10	Sarsıldı dağlar seni görünce, Seller her yanı süpürüp geçti. Engin denizler gürlledi, dalgalar yükseldi.
Hbk	3	11	Uçuşan oklarının pırıltısından, Parlayan mızrağının ışıltısından, Yerlerinde durakaldı güneş ve ay.
Hbk	3	12	Gazap içinde ilerledin yeryüzünde, ulusları öfkeyle çiğneyip ezdin.
Hbk	3	13	Kendi halkını, seçtiğin ulusu kurtarmaya geldin. Kötü soyun başını ezdin, Soydun onu tepeden tırnağa. iSela
Hbk	3	14	Başını kendi mızrağıyla deldin. Askerleri fırtına gibi gelmişti bizi dağıtmaya, Saklanan düşkünleri yok etmiş gibi seviniyorlardı.
Hbk	3	15	Sense atlarıyla çiğneyip geçtin büyük denizleri, Sularını köpürterek...
Hbk	3	16	Sesini duyunca yüreğim hopladı, Seğirdi dudaklarım, Kemiklerim eridi sanki, Çözüldü dizlerimin bağı.
Hbk	3	17	Ama bize saldıran halkın felakete uğrayacağı günü Sabırla bekleyeceğim. Tomurcuklanmasa incir ağaçları, Asmalar üzüm vermese, Boşa gitse de zeytine verilen emek, Tarlalar ürün vermese de, Boşalsa da davar ağılları, Sığır kalmasa da ahırlarda,
Hbk	3	18	Ben yine RAB sayesinde sevineceğim, Kurtuluşumun Tanrısı sayesinde sevinçten coşacağım.
Hbk	3	19	Egemen RAB gücümdür benim. Ayaklarıma geyik ayağının çevikliğini verir. Aşırtır beni yükseklerden. iMüzik şefi için: Telli sazlar eşliğinde
söylenecek. r			
Zph	1	1	RAB, Yahuda Kralı Amon oğlu Yoşiya zamanında Hizkiya oğlu Amarya oğlu
Gedalya oğlu Kuşi oğlu			Sefanyaya şöyle seslendi:
Zph	1	2	<<Yeryüzünden her şeyi silip süpüreceğim.
Zph	1	3	İnsanları, hayvanları, Gökteki kuşları, Denizdeki balıkları, Kötüleri ve onların günah tuzaklarını silip süpüreceğim. Yok edeceğim insanı yeryüzünden.>>
Zph	1	4	İşte böyle diyor RAB. <<Elimi Yahuda ve Yerusalımde yaşayanlara karşı uzatacağım. Baaldan kalan izleri, Putperest din adamlarıyla kâhinlerin adını, Damlardan gök cisimlerine tapınanları, Hem benim adıma, hem de Molek putu adına ant içip tapınanları, Yolumdan dönenleri, Bana yönelmeyenleri, Kılavuzluğumu istemeyenleri buradan yok edeceğim.>>
Zph	1	7	Susun Egemen RABbin önünde, çünkü Onun günü yaklaştı. RAB bir kurban hazırladı, Konuklarını çağırdı.
Zph	1	8	<<O kurban günü>> diyor RAB,

<<Önderleri, kral oğullarını,
Yabancıların geleneklerine uyanları
cezalandıracam.

İlahların tapınaklarını zorbalık ve hileyle dolduran putperestleri
O gün cezalandıracam. (bkz. 1Sa.5:4-5).

Diyorum ki, o gün kentin Balık Kapısından çılgınlık,
ikinci Mahalleden feryatlar
Ve tepelerden büyük çatırtılar yükselcek.>>
İşte böyle diyor RAB.

<<Kent'in aşağı mahallesinde oturanlar, feryat edin.
Bütün tüccarlarınız yok olacak,
Gümüş ticareti yapanların hepsi mahvolacak.

O gün kandille arayacağım Yerusâlimin her yanını,
İçlerinden, <RAB bir şey yapmaz,
Ne iyilik eder ne kötülük>

Diyen o rahatına düşkün aymazları cezalandıracam. gibi>>.
Servetleri yağmalanacak.
Viraneye dönecek evleri.

Yaptıkları evlerde oturamayacak,
Diktikleri bağların şarabını içemeyecekler.>>

RABbin büyük günü yaklaştı,
Yaklaştı ve çabucak geliyor.

Dinleyin, RABbin gününde
En yiğit asker bile acı acı feryat edecek.

Öfke günü o gün!
Acı ve sıkıntı,
Yıkım ve felaket,

Zifiri karanlık bir gün olacak,
Bulutlu, koyu karanlık bir gün.
Surlu kentlere, köşelerdeki yüksek kulelere karşı
Savaş borularının çalındığı,

Savaş naralarının atıldığı gündür.
RAB diyor ki, <İnsanları öyle bir felakete uğratacağım ki,
Körler gibi, nereye gittiklerini göremeyecekler.
Çünkü bana karşı günah işlediler.

Su gibi akacak kanları,
Bedenleri yerde çürüyecek.>>

RAB'bin öfke gününde,
Altınları da gümüşleri de
Onları kurtaramayacak.
RAB'bin kıskançlık ateşi bütün ülkeyi yakıp yok edecek.
RAB ülkede yaşayanların hepsini korkunç bir sona uğratacak.

Ey utanmaz ulus, toparlan!
Hakkında ferman çıkmadan,
Gün saman ufağı gibi geçip gitmeden,
RABbin kızgın öfkesi üzerine dökülmeden,
RABbin öfke günü gelmeden toparlan.

Ey RABbin ilkelerini yerine getirenler,
Ülkedeki bütün alçakgönüllüler, RABbe yönelin.
Doğruluğu ve alçakgönüllülüğü amaç edin.

Belki RABbin öfke gününde kurtulabilirsiniz.
Gazze bomboş kalacak,
Viraneye dönecek Aşkelon,

Boşaltılacak Aşdot öğle vakti,
Ekron temelden yıkılacak.

Deniz kıyısında yaşayan
Keretfç ulusunun vay haline!

Ey Filist ülkesi Kenan,
RABbin yargısı sana karşıdır.

Hepinizi yok edecek RAB,
Ülkede yaşayan kimse kalmayacak.

Deniz kıyısındaki ülkeniz,
Çoban barınaklarıyla sürü ağıllarının bulunduğu otlaklara dönecek;

Yahuda oymağından sağ kalanların eline geçecek.
Orada otlatacaklar sürülerini,
Aşkelonun evlerinde geceleyecekler.

Çünkü Tanrıları RAB onları kayıracak.
Eski gönençlerine kavuşturacak onları.

İsrail'in Tanrısı Her Şeye Egemen RAB şöyle diyor:
<<Moavlıların halkımı nasıl aşağıladığını,
Ammon halkının onlara nasıl hakaret ettiğini,

Onları nasıl alaya aldığını

The Holy Bible in Turkish
 Topraklarını nasıl tehdit ettiğini duydum.
 Varlığım hakkı için,
 Moav kesinlikle Sodom gibi,
 Ammon da Gomora gibi olacak.
 Otlaqlar, tuz çukurlarıyla dolacak,
 Sonsuza dek virane kalacak.
 Mallarını halkımdan geride kalanlar yağmalayacak.
 Topraklarını ulusumdan sağ kalanlar miras alacak.>>

Zph	2	10	Gururlanmalarının, Her Şeye Egemen RABbin halkını aşağılayıp Alay etmelerinin karşılığı bu olacak.
Zph	2	11	Dehşete düşürecek RAB onları, Yeryüzünün bütün ilahlarını yok edecek. Kıyılardaki bütün uluslar, Bulundukları yerde Ona tapınacaklar.
Zph	2	12	<<Ey Kûşlular, Siz de benim kılıcımla öleceksiniz>> diyor RAB.
Zph	2	13	RAB elini kuzeye doğru uzatıp Asuru yok edecek. Ninovayı viraneye, Çöl gibi kurak bir alana çevirecek.
Zph	2	14	Orası sürülerin, her türlü hayvanın yattığı yer olacak. Sütun başlıklarında ishakkuşları, kır baykuşları barınacak. Sesleri pencerelerde yankılanacak, Yıkıntılar dolduracak eşiklerin önünü, Sedir kirişler ortaya çıkacak.
Zph	2	15	İşte budur güvenliğe olduğunu sanan, <<Bir ben varım, benden başkası yok>> diyen eğlence düşkün kent. Nasıl da viraneye döndü, Yabani hayvanlara barınak oldu! Yanından her geçen gördüğü dehşetten irkiliyor.
Zph	3	1	Başkaldıran, yozlaşan, acımasız kentin vay haline!
Zph	3	2	Söz dinlemedi, ders almadı, RABbe güvenmedi, Tanrısına sığınmadı.
Zph	3	3	Yöneticileri kükreyen aslanlar, Önderleri akşam gezen aç kurtlar gibi, Sabaha bir şey bırakmazlar.
Zph	3	4	Peygamberleri sorumsuz ve güvenilmezdir. Kâhinleri kutsal olanı kirletip, Yasayı çarpıttılar.
Zph	3	5	Ama adil RAB hâlâ o kentte; O haksızlık etmez, Aksatmadan dağıtır adaletini her yeni günün sabahında.
Zph	3	6	Ne var ki, bu yetmiyor haksızları utandırmaya. RAB diyor ki, <<Ulusları yok ettim, Kalelerini yıktım, sokaklarını harap ettim. O sokaklardan geçen kimse yok artık. Kentleri viraneye döndü, Eser kalmadı insandan.
Zph	3	7	Halkım benden korkar, Ders alır bundan dedim. O zaman konutlarına dokunmaz, Onları tasarladığım cezaya çarptırmazdım.
Zph	3	8	Ama her türlü kötülüğü yapmaya istekli görünüyorlar.>> Bu yüzden, <<Bekleyin de görün>> diyor RAB, <<Ulusları yargılayacağım günü bekleyin. Ulusları toplamaya, Krallıkları bir araya getirmeye, Gazabımı, kızgın öfkemi Üzerlerine dökmeye karar verdim.
Zph	3	9	Çünkü kıskançlığımın ateşi bütün dünyayı yiyip bitirecek. O zaman, hep birlikte beni adımla çağırma- Omuz omuza bana hizmet etmeleri için, Halkların dudaklarını pak kılacağım.
Zph	3	10	Dağılmış olan, bana tapan halkım, Kuş ırmaklarının ötesinden Bana sunular getirecek.
Zph	3	11	Halkım bana yaptığı bunca kötülük yüzünden utandırılmayacak o gün. Çünkü gururlu, küstah olanları uzaklaştıracam aralarından. Kutsal dağımda bir daha böbürlenmeyecekler.
Zph	3	12	Orada sadece benim adıma sığınan uysal ve alçakgönüllüleri bırakacağım.

Zph	3	13	İsraillilerden geride kalanlar haksızlık etmeyecek, Yalan söylemeyecek, Kimseyi aldatmayacak, Tok karna yatacaklar ve onları korkutan olmayacak.>>
Zph	3	14	Ey Siyon kızı, ezgiler söyle! Ey İsrail, haykır! Yürekten sevin, sevinçle coş, Ey Yerusâlim kızı!
Zph	3	15	RAB senin cezanı kaldırdı, Kovdu düşmanlarını. İsrailin Kralı RAB seninle. Korkma artık kötülükten.
Zph	3	16	O gün Yerusâlime denecek ki, <<Korkma, ey Siyon, gevşemesin ellerin.
Zph	3	17	Tanrın RAB, o güçlü Kurtarıcı seninle. Alabildiğine sevinecek senin için, Sevgisiyle seni yenileyecek, ezgilerle coşacak.>> <<Susacak>>.
Zph	3	18	RAB, <<Bayramlar için çektiğiniz özlemleri sona erdireceğim>> diyor, <<Bunlar sizin için ağırlık ve utançtır. Sizi ezenlerin tümünü cezalandıracağım o gün. Düşkünleri kurtaracak, sürgünleri toplayacağım. Utanç içinde kaldıkları bütün ülkelerde Onları yüceltip onurlandıracağım. O zaman sizi toplayıp yurdunuza geri getireceğim. Göreceksiniz, sizi yeni den bayındır kılacak, Dünyanın bütün halkları arasında yüceltip onurlandıracağım.>>
Hgg	1	1	Kral Dariusun krallığının ikinci yılında, altıncı ayın birinci günü RAB Peygamber Hagay aracılığıyla Şealtielin torunu Yahuda Valisi Zerubbabil ve Yehosadak oğlu Başkâhin Yeşuya seslendi:
Hgg	1	2	<<Her Şeye Egemen RAB diyor ki, <Bu halk, RABbin Tapınağını yeniden kurmak için vakit daha gelmedi diyor.> >>
Hgg	1	3	Sonra RAB, Peygamber Hagay aracılığıyla şöyle seslendi:
Hgg	1	4	<<Bu tapınak yıkık durumdayken, sizin ağaç kaplamalı evlerinizde oturmanızın sırası mı?>>
Hgg	1	5	Her Şeye Egemen RAB diyor ki, <<Şimdi tuttuğunuz yolları iyi düşünün!
Hgg	1	6	Çok ektiniz ama az biçtiniz; yi yorsunuz ama doyamı yorsunuz, içiyorsunuz ama neşelenemiyorsunuz; giyi ni yorsunuz ama ısınamı yorsunuz; ücretinizi alı yorsunuz ama paranızı sanki delik keseye koyuyorsunuz.>>
Hgg	1	7	Her Şeye Egemen RAB, <<Tuttuğunuz yolları iyi düşünün!>> diyor, <<Dağlara çıkıp kütük getirin, tapınağı yeniden kurun. Öyle ki, ondan hoşnut olayım, yüceltileyim.
Hgg	1	9	Bol ürün umdunuz ama az topladınız. Eve ne getirdiyseniz üfleyip dağıttım. Acaba neden?>> Böyle soruyor Her Şeye Egemen RAB. <<Yıkık duran tapınağımdan ötürü! Oysa hepimiz kendi evinizle uğraşıyorsunuz.
Hgg	1	10	İşte bunun içindir ki, gök çiyini, toprak ürününü sizden esirgiyor.
Hgg	1	11	Ülkeyi -dağlarını, tahılını, yeni şarabını, zeytinyağını, toprağın verdiği ürünleri, insanlarını, hayvanlarını, ellerinizin bütün emeğini- kuraklıkla cezalandırdım.>>
Hgg	1	12	Şealtielin torunu Zerubbabil, Yehosadak oğlu Başkâhin Yeşu ve sürgünden dönen halkın tümü Tanrıları RABbin sözüne, Onun tarafından gönderilen Peygamber Hagayın sözlerine kulak verdiler. Halk RABden korktu.
Hgg	1	13	Sonra RABbin ulağı Hagay, RABbin şu sözlerini halka bildirdi: <<RAB, <Ben sizinle birlikteyim>> diyor.>>
Hgg	1	14	Böylece RAB Şealtiel'in torunu Yahuda Valisi Zerubbabil'i, Yehosadak oğlu Başkâhin Yeşu'yu ve sürgünden dönen halkın tümünü bu konuda harekete geçirdi. Darius'un krallığının ikinci yılında, altıncı ayın yirmi dördüncü günü gelip Tanrıları Her Şeye Egemen RAB'bin Tapınağı'nda işe başladılar.
Hgg	2	1	Yedinci ayın yirmi birinci günü RAB Peygamber Hagay aracılığıyla şöyle seslendi:
Hgg	2	2	<<Şealtielin torunu Yahuda Valisi Zerubbabile, Yehosadak oğlu Başkâhin Yeşuya ve sürgünden dönen halka de ki,
Hgg	2	3	<Aranızda bu tapınağı önceki görkemiyle gören kaldı mı? Şimdi size nasıl görünüyor? Bir hiç olarak görünmüyor mu?
Hgg	2	4	Şimdi sen, ey Zerubbabil, yüreklen!> RAB böyle diyor. <Ey Yehosadak oğlu Başkâhin Yeşu, yüreklen! Ey ülke halkı, yüreklen!> RAB böyle diyor. <İşi sürdürün. Çünkü ben sizinle birlikteyim.> Böyle diyor Her Şeye Egemen RAB.
Hgg	2	5	<Mısırdan çıktığınızda, size bu konuda söz verdim. Ruhum aranızdadır. Korkmayın!>
Hgg	2	6	<<Her Şeye Egemen RAB diyor ki, <Kısa zamanda bir kez daha yeri, göğü, denizi, karayı sarsacağım.
Hgg	2	7	Bütün ulusları sarsacağım, değerli eşyalarını buraya getirecekler. Ben de bu tapınağı görkemle dolduracağım.> Böyle diyor Her Şeye Egemen RAB.

Hgg 2 8 <Gümüş de, altın da benim> diyor Her Şeye Egemen RAB.
Hgg 2 9 <Yeni tapınağın görkemi, öncekinden daha büyük olacak. Buraya esenlik
vereceğim.> Böyle diyor Her Şeye Egemen RAB.>> özlediği kişi buraya gelecek.>>
Hgg 2 10 Dariusun krallığının ikinci yılında, dokuzuncu ayın yirmi dördüncü
günü RAB, Peygamber Hagaya seslendi:
Hgg 2 11 <<Her Şeye Egemen RAB diyor ki, <Kâhinlere yasayla ilgili şu soruyu
sor:
Hgg 2 12 Eğer biri giysisinin kıvrımları arasında kutsanmış et taşır ve o
kıvrım ekmeğe, yemeğe, şaraba, zeytinyağına ya da başka bir yiyeceğe değerse, o yiyecek kutsal
olur mu?>> Kâhinler, <<Hayır>> diye yanıtladılar.
Hgg 2 13 Hagay konuşmasını şöyle sürdürdü: <<Ölüye dokunduğu için kirli sayılan
biri, bu yiyeceklerden birine dokunursa, o yiyecek kirlenmiş olur mu?>> Kâhinler, <<Evet,
kirlenmiş olur>> diye karşılık verdiler.
Hgg 2 14 Bunun üzerine Hagay şöyle dedi: <<RAB, <Bu halk, bu ulus gözümde
böyledir> diyor, <Her yaptıkları, sunakta her sundukları da kirlidir.>>
Hgg 2 15 <<Bugüne dek olanları iyi düşünün; RABbin Tapınağında taş üstüne taş
konulmadan önce, yirmi ölçeklik bir tahıl yığınının gelen biri, yalnızca on ölçek bulurdu;
şarap teknesinden elli ölçek çıkarmaya varan biri, yalnızca yirmi ölçek bulurdu.
Hgg 2 17 Ellerinizin bütün emeğini samyeliyle, küfle, doluyla cezalandırdım.
Yine de bana dönmediniz.> RAB böyle diyor.
Hgg 2 18 <Bugünden, dokuzuncu ayın yirmi dördüncü gününden, RABbin Tapınağının
temelinin atıldığı günden başlayarak olacakları iyi düşünün.
Hgg 2 19 Ambarda hiç tohum kaldı mı? Asma, incir, nar, zeytin ağaçları bugüne
dek ürün verdi mi? <<Bugünden başlayarak üzerinize bereket yağdıracağım.>>
Hgg 2 20 Ayın yirmi dördüncü günü RAB Hagaya ikinci kez seslendi:
Hgg 2 21 <<Yahuda Valisi Zerubbabile de ki, ben yeri, göğü sarsmak üzereyim.
Hgg 2 22 Kralların tahtlarını devireceğim, yabancı ulusların gücünü yok
edeceğim. Savaş arabalarıyla sürücülerini de devireceğim; atlarla binicileri düşecek, hepsi
kardeşinin kılıcıyla öldürülecek.
Hgg 2 23 <<Her Şeye Egemen RAB <O gün seni alacağım, ey Şealtiel'in torunu
kulum Zerubbabil> diyor, <Ve seni mühür yüzüğü gibi yapacağım. Çünkü ben seni seçtim.> Böyle
diyor Her Şeye Egemen RAB.>>
Zch 1 1 Dariusun krallığının ikinci yılının sekizinci ayında RAB İddo oğlu
Berekya oğlu Peygamber Zekeriya aracılığıyla şöyle seslendi:
Zch 1 2 <<RAB atalarınıza çok öfkeliydi.
Zch 1 3 Bu nedenle halka de ki, <Her Şeye Egemen RAB, bana dönün, ben de size
dönerim diyor.
Zch 1 4 Atalarınız gibi davranmayın! Önceki peygamberler, Her Şeye Egemen RAB
kötü yollarınızdan ve kötü uygulamalarınızdan dönün diyor, diyerek onları uyardılar. Ne var
ki, onlar dinlemediler, bana aldırış etmediler. Böyle diyor RAB.
Zch 1 5 Hani atalarınız nerede? Peygamberler de sonsuza kadar mı yaşar?
Zch 1 6 Peygamber kullarıma buyurduğum sözler ve kurallar atalarınıza ulaşmadı
mı?>> <<Onlar da dönüp, <Her Şeye Egemen RAB yollarımıza ve uygulamalarımıza bakarak bizim için
ne düşündüyse aynen yaptı>> dediler.>>
Zch 1 7 Dariusun krallığının ikinci yılında, on birinci ay olan Şevat ayının
yirmi dördüncü günü RAB İddo oğlu Berekya oğlu Peygamber Zekeriyaya görümlerle seslendi.
Zch 1 8 Gece vadideki mersin ağaçlarının arasında kızıl ata binmiş bir adam
gördüm. Arkasında kızıl, kula ve beyaz atlar vardı.
Zch 1 9 <<Efendim, bunlar ne?>> diye sordum. Benimle konuşan melek, <<Bunların
ne olduğunu sana göstereceğim>> diye yanıtladı.
Zch 1 10 Mersin ağaçları arasında duran adam da, <<Bunlar dünyayı dolaşmak için
RABbin gönderdikleridir>> diye açıkladı.
Zch 1 11 Mersin ağaçları arasında duran RABbin meleğine, <<Dünyayı dolaştık>>
dediler, <<İşte bütün dünya esenlik ve güvenlik içinde!>>
Zch 1 12 Bunun üzerine RABbin meleği, <<Ey Her Şeye Egemen RAB, yetmiş yıldır
öfkeli olduğun Yeruşalimden ve Yahuda kentlerinden sevecenliğini ne zamana dek esirgeyeceksin?>>
dedi.
Zch 1 13 RAB benimle konuşan meleği tatlı, avutucu sözlerle yanıtladı.
Zch 1 14 Bunun üzerine benimle konuşan melek, <<Şunu duyur!>> dedi, <<Her Şeye
Egemen RAB, <Yeruşalim ve Siyon için büyük kıskançlık duyuyorum> diyor,
Zch 1 15 <Tasasız uluslara ise çok öfkeliyim; çünkü ben biraz öfkelenmiştim,
onlarsa kötülüğe kötülük kattılar.>
Zch 1 16 <<Onun için RAB, <Yeruşalime sevecenlikle döneceğim> diyor, <Tapınağım
orada yeniden kurulacak ve Yeruşalim üzerine ölçü ipi çekilecek!> Böyle diyor Her Şeye Egemen
RAB.
Zch 1 17 <<Şunu da duyur: Her Şeye Egemen RAB, <Kentlerim yine bollukla dolup
taşacak> diyor, <Ben RAB, Siyonu yine avutacağım, Yeruşalimi yine seçeceğim.>>
Zch 1 18 Sonra gözlerimi kaldırıp baktım, dört boynuz vardı.
Zch 1 19 Benimle konuşan meleğe, <<Bunlar ne?>> diye sordum. Melek, <<Bunlar
Yahuda, İsrail ve Yeruşalim halkını dağıtmış olan boynuzlardır>> diye karşılık verdi.
Zch 1 20 Sonra RAB bana dört usta gösterdi.

Zch 1 21 <<Bunlar ne yapmaya geliyor?>> diye sordum. Melek, <<Şu boynuzlar Yahuda halkını öyle dağıttı ki, kimse başını kaldıramadı>> dedi, <<Bu ustalar da Yahuda halkını dağıtmak için boynuz kaldıran ulusları yıldırıp boynuzlarını yere çalmaya geldiler.>>

Zch 2 1 Sonra gözlerimi kaldırıp baktım, elinde ölçü ipi tutan bir adam vardı.

Zch 2 2 <<Nereye gidiyorsun?>> diye sordum. Adam, <<Yeruşalimi ölçmeye, genişliğinin, uzunluğunun ne kadar olduğunu öğrenmeye gidiyorum>> diye yanıtladı.

Zch 2 3 Benimle konuşan melek yanımdan ayrılınca başka bir melek onu karşılamaya çıktı.

Zch 2 4 Önceki meleğe şöyle dedi: <<Koş, o gence de ki, içinde barınacak sayısız insan ve hayvandan ötürü Yeruşalim sursuz bir kent olacak.

Zch 2 5 RAB, <Ben kendim onun çevresinde ateşten sur ve içindeki görkem olacağım> diyor.>>

Zch 2 6 RAB, <<Haydi! Haydi! Kuzey ülkesinden kaçın!>> diyor, <<Çünkü sizi göğün dört bucağına dağıttım.>> Böyle diyor RAB.

Zch 2 7 <<Babilde oturan Siyon halkı, haydi kaçıp kurtul!>>

Zch 2 8 Çünkü Her Şeye Egemen RAB beni onurlandırdı ve sizi yağmalamış uluslara şu haberle gönderdi: <<Size dokunan gözbebeğime dokunmuş olur>> diyor,

Zch 2 9 <<Elimi onlara karşı kaldıracığım, köleleri onları yağmalayacak.>> O zaman siz de beni Her Şeye Egemen RABbin gönderdiğini anlayacaksınız. <<Gözbebeğine>>.

Zch 2 10 RAB, <<Ey Siyon kızı, sevinçle bağır! Çünkü aranızda yaşamaya geliyor>> diyor.

Zch 2 11 O gün birçok ulus RABbe bağlanacak. Onun halkı olacak. O zaman RAB aranızda yaşayacak, siz de beni Her Şeye Egemen RABbin gönderdiğini anlayacaksınız.

Zch 2 12 RAB kutsal topraklarda Yahudayı kendi payı olarak miras edinecek ve Yeruşalimi yine seçecek.

Zch 2 13 Ey insanlar, RAB'bin önünde sessiz durun! RAB kutsal konutundan kalkmış geliyor!

Zch 3 1 RAB, meleğinin önünde duran Başkâhin Yeşuyu ve onu suçlamak için sağında duran Şeytanı bana gösterdi.

Zch 3 2 RABbin meleği Şeytana, <<RAB seni azarlasın, ey Şeytan!>> dedi, <<Yeruşalimi seçen RAB seni azarlasın! Bu adam ateşten çıkarılan yarı yanmış odun parçası değil mi?>>

Zch 3 3 Yeşu meleğin önünde çok kirli giysiler içinde duruyordu.

Zch 3 4 Melek önündeki meleklere, <<Üzerinden kirli giysileri çıkarın>> dedi. Sonra Yeşuya, <<Bak, suçunu kaldırdım. Sana bayramlık giysiler giydireceğim>> dedi.

Zch 3 5 Ben de Yeşunun başına temiz bir sarık sarmalarını söyledim. Başına temiz bir sarık sarıp onu giydirdiler. RABbin meleği de onun yanında duruyordu.

Zch 3 6 Sonra RABbin meleği Yeşuyu uyardı:

Zch 3 7 <<Her Şeye Egemen RAB diyor ki, <Eğer yollarımda yürür, verdiğim görevleri yerine getirirsen, tapınağımı sen yönetecek, avlularımı sen koruyacaksın. Sana burada duranların arasına katılıp huzuruma çıkma ayrıcalığını vereceğim.

Zch 3 8 << <Ey Başkâhin Yeşu, sen ve önünde oturan kâhin arkadaşların, dinleyin! Çünkü onlar gelecek olayların önbelirtisidir. Dal adındaki kulumu ortaya çıkarıyorum.

Zch 3 9 Yeşunun önüne koyduğum taşa bakın! O tek taşın yedi gözüfç var; onun üzerine bir yazıt oyacağım> diyor Her Şeye Egemen RAB, <Bir günde bu ülkenin günahını kaldıracığım.

Zch 3 10 O gün her biriniz komşusunu asmasının, incir ağacının altında oturmaya çağırarak.> Böyle diyor Her Şeye Egemen RAB.>>

Zch 4 1 Benimle konuşan melek yine geldi ve uykudan uyandırır gibi beni uyandırdı.

Zch 4 2 <<Ne görüyorsun?>> diye sordu. <<Som altın bir kandillik görüyorum>> diye yanıtladım, <<Tepesinde zeytinyağı için bir tas, üzerinde yedi kandil, kandillerde yedişer oluk var.

Zch 4 3 Ayrıca kandilliğin yanında, biri zeytinyağı tasının sağında, öbürü solunda iki zeytin ağacı da var.>>

Zch 4 4 Benimle konuşan meleğe, <<Bunların anlamı nedir, efendim?>> diye sordum.

Zch 4 5 Melek, <<Bunların anlamını bilmiyor musun?>> diye karşılık verdi. <<Hayır, efendim>> dedim.

Zch 4 6 Bunun üzerine şöyle dedi: <<RAB Zerubbabile, <Güçle kuvvetle değil, ancak benim Ruhumla başaracaksın> diyor. Böyle diyor Her Şeye Egemen RAB.

Zch 4 7 Sen kim oluyorsun, ey ulu dağ? Zerubbabilin önünde bir düzlük olacaksın! O tapınağın son taşını çıkarırken, halk da, <Ne güzel, ne güzel!> diye bağırarak.>>

Zch 4 8 RAB bana yine seslendi:

Zch 4 9 <<Bu tapınağın temelini Zerubbabilin elleri attı, tapınağı tamamlayacak olan da onun elleridir. O zaman beni size Her Şeye Egemen RABbin gönderdiğini anlatacağım.>>

Zch 4 10 <<Küçük işleri yapma gününü kim küçümsüyor? İnsanlar Zerubbabilin elinde çekülünü görünce sevinecekler. -<<Bu yedi kandil RABbin bütün yeryüzünde dolaşan gözleri dir.>>-

Zch 4 11 Meleğe, <<Kandillığın sağındaki ve solundaki bu iki zeytin ağacı nedir?>> diye sordum,
Zch 4 12 <<Altın gibi yağ akıtan iki altın oluğun yanındaki bu iki zeytin dalı nedir?>>
Zch 4 13 <<Bunların anlamını bilmiyor musun?>> diye karşılık verdi. <<Hayır, efendim>> dedim.
Zch 4 14 Melek, <<Bunlar bütün dünyanın Rabbi'ne hizmet eden, zeytinyağıyla kutsanmış iki kişidir>> diye açıkladı.
Zch 5 1 Gözlerimi yine kaldırıp bakınca, uçan bir tomar gördüm.
Zch 5 2 Melek, <<Ne görüyorsun?>> diye sordu. <<Uçan bir tomar görüyorum. Uzunluğu yirmi, genişliği on arşın>> diye yanıtladım.
Zch 5 3 Melek, <<Bütün ülkeye yağacak lanettir bu>> dedi, <<Tomarın bir yanına yazılanlar uyarınca, hırsızlık eden herkes sökülüp atılacak; öbür yanına yazılanlar uyarınca da yalan yere ant içenler kovulacak.
Zch 5 4 Her Şeye Egemen RAB, <Lanet yağdıracağım> diyor, <Hırsızın ve benim adımla yalan yere ant içenin evi üzerine lanet yağacak. Ve lanet o evin üzerinde kalacak; kerestesiyle, taşlarıyla birlikte evin tümünü yok edecek.>>
Zch 5 5 Sonra benimle konuşan melek yaklaşıp, <<Gözlerini kaldır>> dedi, <<Ortaya çıkan şu nesnenin ne olduğuna bak.>>
Zch 5 6 <<Nedir?>> diye sordum. <<Bir ölçü kabı>> dedi, sonra ekledi: <<Bu, bütün ülke halkının suçudur.>>
Zch 5 7 Derken kurşun kapak kaldırıldı. Kabın içinde bir kadın oturuyordu.
Zch 5 8 Melek, <<İşte bu kötülüktür!>> diyerek kadını gerisingeri ölçü kabına itip kurşun kapağı yerine koydu. Ölçek.
Zch 5 9 Gözlerimi kaldırıp bakınca, rüzgarda uçarak yaklaşan iki kadın gördüm. Leylek kanatlarına benzeyen kanatları vardı. Kabı yerle gök arasına kaldırdılar.
Zch 5 10 Benimle konuşan meleğe, <<Kabı nereye götürüyorlar?>> diye sordum.
Zch 5 11 <<Kadın için bir ev yapmak üzere şinar topraklarına>> diye yanıtladı, <<Ev hazır olunca kap oraya, yerine konulacak.>>
Zch 6 1 Yine gözlerimi kaldırıp baktım, iki tunç dağın arasından çıkıp gelen dört savaş arabası gördüm.
Zch 6 2 Birinci savaş arabasının kızıl, ikincisinin siyah,
Zch 6 3 üçüncüsünün beyaz, dördüncüsünün benekli atları vardı. Atların hepsi güçlüydü.
Zch 6 4 Benimle konuşan meleğe, <<Bunlar ne, efendim?>> diye sordum.
Zch 6 5 Melek şöyle karşılık verdi: <<Bunlar bütün dünyanın Rabbinin hizmet ettikleri yerden çıkan göğün dört ruhudur.
Zch 6 6 Siyah atların çektiği savaş arabası bölgenin kuzeyine, beyaz atları batıya, benekli atları de güneye doğru gidiyor.>>
Zch 6 7 Yola çıktıklarında güçlü atlar yeryüzünü dolaşmak üzere gitmek istiyorlardı. Melek, <<Gidin, yeryüzünü dolaşın!>> deyince, gidip yeryüzünü dolaştılar.
Zch 6 8 Sonra melek bana seslendi: <<Bak, bölgenin kuzeyine gidenler, orada öfkemi yatıştırdılar.>>
Zch 6 9 RAB bana şöyle seslendi:
Zch 6 10 <<Armağanları sürgünden dönenlerden -Babil'den gelen Helday, Toviya ve Yedayadan- al ve aynı gün Sefanya oğlu Yoşiyanın evine git.
Zch 6 11 Aldığın altınla gümüşten bir taç yaparak Yehosadak oğlu Başkâhin Yeşunun başına tak.
Zch 6 12 Ona Her Şeye Egemen RAB şöyle diyor de: <İşte Dal adındaki adam! Bulunduğu yerde filizlenecek ve RABbin Tapınağını kuracak.
Zch 6 13 Evet, RABbin Tapınağını kuracak olan odur. Görkemle kuşanacak, tahtında oturup egemenlik sürecek. Tahtında oturan kâhin olacak. İkisi arasında tam bir uyum olacak.>
Zch 6 14 Helday'ın, Toviya'nın, Yedayanın, Sefanya oğlu Yoşiyanın anısına taç RABbin Tapınağına konulacak.
Zch 6 15 Uzaktakiler de gelip RAB'bin Tapınağı'nın yapımında çalışacak. Böylece beni size Her Şeye Egemen RAB'bin gönderdiğini anlayacaksınız. Tanrınız RAB'bin sözüne özenle uyarsanız bütün bunlar gerçekleşecektir.>>
Zch 7 1 Kral Dariusun krallığının dördüncü yılının dokuzuncu ayı olan Kislev ayının dördüncü günü RAB Zekeriyaya seslendi.
Zch 7 2 Beytel halkı, Her Şeye Egemen RABbin Tapınağındaki kâhinlerle peygamberlere, <<Yıllardır yaptığımız gibi beşinci ay oruç tutup ağlayalım mı?>> diye sormuş ve RABbe yalvarmaları için Sareseri, Regem-Meleki ve adamlarını göndermişti.
Zch 7 4 Her Şeye Egemen RAB bana dedi ki,
Zch 7 5 <<Bütün ülke halkına ve kâhinlere sor: <Yetmiş yıldır beşinci ve yedinci aylarda oruç tutup dövuğünüzde gerçekten benim için mi oruç tuttunuz?>
Zch 7 6 Yiyip içerken kendiniz için yiyip içmiyordunuz?
Zch 7 7 Yeruşalimle çevresindeki kentler gönenç içinde yaşarken, Negev ve Şefela insanlarla doluyken, RABbin önceki peygamberler aracılığıyla açıkladığı sözler bunlar değil mi?>>
Zch 7 8 RAB Zekeriyaya yine seslendi:
Zch 7 9 <<Her Şeye Egemen RAB diyor ki, <Gerçek adaletle yargılayın;

birbirinize sevgi ve sevecenlik gösterin.

Zch 7 10 Dul kadına, öksüze, yabancıya, yoksula baskı yapmayın. Yüreğinizde birbirinize karşı kötülük tasarlamayın.>

Zch 7 11 <<Ama atalarımız dinlemek istemediler; inatla sırtlarını çevirdiler, duymamak için kulaklarını tıkadılar.

Zch 7 12 Kutsal Yasayı ve Her Şeye Egemen RABbin kendi Ruhuyla gönderdiği, önceki peygamberler aracılığıyla ilettiği sözleri dinlememek için yüreklerini taş gibi sertleştirdiler. Bu yüzden Her Şeye Egemen RAB onlara çok öfkeleni.

Zch 7 13 <<«Madem ben çağırınca dinlemediler» diyor Her Şeye Egemen RAB, «Onlar çağırınca, ben de onları dinlemeyeceğim.

Zch 7 14 Onları tanımadıkları ulusların arasına fırtına gibi dağıttım. Geride bıraktıkları ülke öyle ıssız kaldı ki, oraya kimse gidip gelemez oldu. Güzelim ülkeyi viraneye çevirdiler.>>

Zch 8 1 Her Şeye Egemen RAB bana yine seslendi:

Zch 8 2 Her Şeye Egemen RAB, <<Siyon için büyük kıskançlık duyuyorum>> diyor, <<Evet, onu şiddetle kıskanıyorum.

Zch 8 3 Siyona dönecek ve Yeruslalde oturacağım. Yeruslalde Sadık Kent, Her Şeye Egemen RABbin dağına Kutsal Dağ denecek.

Zch 8 4 <<İlerlemiş yaşlarından ötürü ellerinde bastonlarıyla yaşlı erkeklerle kadınlar yine Yeruslalde meydanlarında oturacaklar. Kentin meydanları orada oynayan erkek ve kız çocuklarla dolacak.>> Böyle diyor Her Şeye Egemen RAB.

Zch 8 6 Her Şeye Egemen RAB diyor ki, <<O günlerde sürgünden dönen halkın gözünde bu olanaksız olsa da, benim gözümde de böyle mi olmalı?>> Böyle diyor Her Şeye Egemen RAB.

Zch 8 7 <<Halkımı doğudaki, batıdaki ülkelerden kurtarıp geri getireceğim. Yeruslalde yaşayacak, halkım olacaklar; ben de onların sadık ve adil Tanrısı olacağım.>>

Böyle diyor Her Şeye Egemen RAB.

Zch 8 9 <<Her Şeye Egemen RABbin Tapınağının kurulması için temel atıldığında orada bulunan peygamberlerin bu günlerde söylediği sözleri duyan sizler yüreklenin!>> diyor Her Şeye Egemen RAB,

Zch 8 10 <<O günlerden önce insan ya da hayvan için ücret yoktu. Düşman yüzünden hiç kimse güvenlik içinde gidip gelemiyordu. Çünkü herkesi birbirine düşürmüştüm.

Zch 8 11 Ama şimdi sürgünden dönen bu halka geçmiş günlerde davrandığım gibi davranmayacağım.>> Böyle diyor Her Şeye Egemen RAB,

Zch 8 12 <<Ekilen tohum verimli olacak; asma üzüm, toprak ürün, gökler çiy verecek. Bunların tümünü sürgünden dönen bu halka mülk olarak vereceğim.

Zch 8 13 Sizi kurtaracağım, ey Yahuda ve İsrail halkı. Siz uluslar arasında nasıl lanet konusu olduysanız, şimdi de bereket kaynağı olacaksınız. Korkmayın, yürekli olun!>>

Zch 8 14 Her Şeye Egemen RAB şöyle diyor: <<Atalarınız beni öfkelenirdiğinde başınıza felaket getirmeyi tasarladım ve vazgeçmedim>> diyor Her Şeye Egemen RAB,

Zch 8 15 <<Şimdi de Yeruslalde ve Yahuda halkına yine iyilik yapmayı tasarladım. Korkmayın!

Zch 8 16 Yapmanız gerekenler şunlardır: Birbirinize gerçeği söyleyin, kent kapılarınızda esenliği sağlayan gerçek adaletle yargılayın,

Zch 8 17 yüreğinizde birbirinize karşı kötülük tasarlamayın, yalan yere ant içmekten tiksini. Çünkü ben bütün bunlardan nefret ederim.>> Böyle diyor RAB. kapısında yapıları.

Zch 8 18 Her Şeye Egemen RAB bana yine seslendi:

Zch 8 19 Her Şeye Egemen RAB diyor ki, <<Dördüncü, beşinci, yedinci ve onuncu ayların oruçları Yahuda halkı için sevinç, coşku dolu mutlu bayramlar olacak. Bu nedenle gerçeği ve esenliği sevin.>>

Zch 8 20 Her Şeye Egemen RAB diyor ki, <<Daha birçok halk, birçok kentte yaşayanlar gelecek.

Zch 8 21 Bir kentte yaşayanlar başka kente gidip, «RABbe yalvarmak, Her Şeye Egemen RABbe yönelmek için hemen yola çıkalım. Ben de gideceğim» diyecekler.

Zch 8 22 Her Şeye Egemen RABbe yönelmek, Ona yalvarmak için çok sayıda halkla birçok ulus Yeruslalde gelecek.>>

Zch 8 23 Her Şeye Egemen RAB diyor ki, <<O günlerde her dil ve ulustan on kişi bir Yahudi'nin eteğinden tutup, «İzin verin, sizinle gidelim. Çünkü Tanrı'nın sizinle olduğunu duyduk» diyecekler.>>

Zch 9 1 Bildiri: RABbin sözü Hadrak ülkesine ve Şam Kentine yöneliktir. Çünkü insanların, özellikle bütün İsrail oymaklarının gözü RABbe çevrilidir.

Zch 9 2 Bu söz Hadrak sınırındaki Hamaya, çok becerikli olmasına karşın Sur ve Sayda kentlerine de yöneliktir.

Zch 9 3 Sur kendine bir kale yaptı; Toprak kadar gümüş Ve sokaktaki çamur kadar altın biriktirdi.

Zch 9 4 Ama Rab onun mal varlığını alıp götürecekt; Denizdeki gücünü yok edecek

Zch 9 5 Ve ateş kenti yiyip bitirecek. Aşkelon bunu görünce korkacak;

The Holy Bible in Turkish

Gazze acıdan kıvrılacak,
Ekron da öyle, çünkü umudu sönecek.
Gazze kralını yitirecek,
Aşkelon ıssız kalacak.
Zch 9 6 Aşdotta melez bir halk oturacak,
Zch 9 7 Filistlilerin gururunu kıracağım.
Ağızlarından kanı alınmamış eti,
Dişlerinin arasından yasak yiyecekleri alacağım.
Sağ kalanlar Tanrımıza bağlanacak
Ve Yahuda oymağında bir boy sayılacak.
Zch 9 8 Ekron Yevuslular gibi olacak.
Akın eden ordulara karşı
Evimin çevresinde ordugah kuracağım.
Hiçbir kıyııcı
Bir daha halkımın üzerinden geçmeyecek,
Zch 9 9 Çünkü artık halkımı ben gözetiyorum.
Ey Siyon kızı, sevinçle coş!
Sevinç çılgınlıkları at, ey Yeruslaim kızı!
İşte kralın!
O adil kurtarıcı ve alçakgönüllüdür.
Eşeğe, evet, sıpayla,
Zch 9 10 Eşek yavrusuna binmiş sana geliyor!
Savaş arabalarını Efrayimden,
Atları Yeruslaimden uzaklaştıracam.
Savaş yayları kırılacak.
Kralınız uluslara barışı duyuracak,
Onun egemenliği bir denizden bir denize,
Zch 9 11 Fırtınalı yeryüzünün uçlarına dek uzanacak.
Size gelince,
Sizinle yaptığım kurban kanıyla yürürlüğe girmiş antlaşma uyarınca,
Sürgündeki halkınızı
Zch 9 12 Susuz çukurdan çıkarıp özgür kılacağım.
Kalenizi dönün,
Ey siz, umut sürgünleri!
Bugün bildiriyorum ki,
Zch 9 13 Size yitirdiğinizin iki katını vereceğim.
Yahudayı yayımı gerer gibi gereceğim
Ve Efrayimi ok gibi ona dolduracağım.
Oğullarını Greklere karşı uyandıracam, ey Siyon
Zch 9 14 Ve seni bir savaşçının kılıcı gibi yapacağım.
O zaman RAB halkının üzerinde görünecek,
oku şimşek gibi çalacak.
Egemen RAB boru çalacak
Zch 9 15 Ve güney fırtınalarıyla ilerleyecek.
Onları Her Şeye Egemen RAB koruyacak.
Düşmanlarını yok edecek
Ve sapan taşlarıyla yenecekler.
Şarap içmiş gibi içip gürleyecek
Ve kurban kanı serpmekte kullanılan çanaklar gibi sunağın köşelerine
dolacaklar.
Zch 9 16 O gün Tanrıları RAB
Sürüsü olan halkını kurtaracak.
Onun ülkesinde taç mücevherleri gibi parlacaklar.
Zch 9 17 Ne yakışıklı ve güzel olacaklar!
Delikanlılar tahılla,
Zch 10 1 Genç kızlar yeni şarapla güçlenecek.
İlkbaharda RABden yağmur dileyin.
Odur yağmur bulutlarını oluşturan.
İnsanlara yağmur sağanakları
Zch 10 2 Ve herkese tarlada ot verir.
Oysa aile putlarından alınan yanıtlar boştur,
Falcılar yalan görümler görür
Ve gerçek yanı olmayan düşler anlatarak
Boşuna avuturlar.
Bu yüzden halk sürü gibi dağınık,
Zch 10 3 Sıkıntı çekiyor, çünkü çoban yok.
RAB şöyle diyor:
«Öfkem çobanlara karşı alevlendi,
Önderleri cezalandıracağım.
Her Şeye Egemen RAB kendi sürüsünü,
Yahuda halkını kayıracak.
Görkemli savaş atı gibi yapacak onları.

Zch	10	4	Köşe taşı, Çadır kazığı, Savaş yayı Ve bütün önderler Yahudadan çıkacak.
Zch	10	5	Savaşta düşmanlarını sokaklardaki çamurda çiğneyen yiğitler gibi olacaklar.
Zch	10	6	RAB onlarla olduğu için Savaşacak ve atlıları utandıracaklar. <<Yahuda halkını güçlendireceğim, Yusuf soyunu kurtarıp Sürgünden geri getireceğim. Çünkü onlara acıyorum. Sanki onları reddetmemişim gibi olacaklar. Çünkü ben onların Tanrısı RABbim ve onları yanıtlayacağım. Efrayimliler yiğitler gibi olacaklar, Şarap içmiş gibi yürekleri coşacak. Çocukları bunu görüp neşelenecek, Yürekleri RABde sevinç bulacak. <<İslık çalıp onları toplayacağım, onları kesinlikle kurtaracağım. Eskiden olduğu gibi Yine çoğalacaklar. Onları halklar arasına dağıttımsa da, Uzak ülkelerde beni anımsayacaklar; Çocuklarıyla birlikte sağ kalacak ve geri dönecekler. Onları Mısırdan geri getirecek, Asurdan toplayacağım; Gilata, Lübnana getireceğim. Onlara yeterince yer bulunmayacak. Sıkıntı denizinden geçecekler, Denizin dalgaları yatışacak, Nilin bütün derinlikleri kuruyacak. Asurun gururu alaşağı edilecek, Mısırın krallık asası elinden alınacak. Halkımı kendi gücümle güçlendireceğim, Adıma layık bir yaşam sürdürecekler.>> Böyle diyor RAB. Ey Lübnan, kapılarını aç ki, Ateş sedir ağaçlarını yakıp yok etsin!
Zch	10	8	Ey çam ağacı, haykır! Sedir ağacı yıkıldı, Ulu ağaçlar yok oldu! Haykırın, ey Başan meşeleri, Gür ormanın ağaçları devrildi!
Zch	10	9	Çobanların haykırışını duy, Çünkü güzelim otlakları yok oldu! Genç aslanların kükremesini dinle, Çünkü Şeria Irmağının kıyısındaki ağaçlık yok oldu!
Zch	10	10	Tanrım RAB, <<Kesime ayrılmış sürüyü sen güt>> diyor, <<Sürüyü satın alanlar koyunları kesiyor ama cezalarını çekmiyorlar. Koyunları satanlar da, <Tanrıya övgüler olsun, zengin oldum!> diyorlar. Çobanlar kendi sürülerine acıymıyor.
Zch	11	1	Çünkü ülkede yaşayan halka artık acımayacağım>> diyor RAB, <<Herkesi kendi komşusunun ve kralının eline teslim edeceğim. Ülkeyi ezecekler, ben de halkı ellerinden kurtarmayacağım.>>
Zch	11	2	Bunun üzerine kesime ayrılmış sürünün özellikle ezilenlerini güttüm. Elime iki değnek aldım; birine <<Lütuf>>, ötekine <<Birlik>> adını koydum. Böylece sürüyü gütmeye başladım.
Zch	11	3	Bir ayda üç çobanı başımdan savdım. Çünkü ben sürüden bıkmıştım, sürü de benden tiksiniyordu.
Zch	11	4	Sürüye, <<Artık sizi gütmeyeceğim. Ölen ölsün, kesilen kesilsin, geri kalanlar da birbirinin etini yesin>> dedim.
Zch	11	5	Sonra <<Lütuf>> adındaki değneğimi aldım ve bütün uluslarla yapmış olduğum antlaşmayı bozmak için kırdım.
Zch	11	6	Böylece antlaşma o gün bozuldu. Beni gözleyen sürünün ezilenleri RABbin sözünün yerine geldiğini anladılar.
Zch	11	7	Onlara, <<Uygun görürseniz ücretimi ödeyin, yoksa boş verin>> dedim. Onlar da ücret olarak bana otuz gümüş verdiler.
Zch	11	8	RAB bana, <<Çömlekçiye at>> dedi. Böylece bana biçtikleri yüksek değer karşılığı olan otuz gümüşü alıp RABbin Tapınağındaki çömlekçiye attım.
Zch	11	9	Sonra Yahuda ile İsrail arasındaki kardeşliği bozmak için <<Birlik>> adındaki öteki değneğimi kırdım.

Zch 11 15 RAB bana, <<Sen yine akılsız bir çoban gibi donat kendini>> dedi,
Zch 11 16 <<Ülkeye öyle bir çoban atayacağım ki, yitkilere bakmayacak,
dağılmışları aramayacak, yaralıları iyileştirmeyecek, sağlamları beslemeyecek. Ancak semiz
koyunların etini yiyecek, tırnaklarını koparacak.
Zch 11 17 <<Sürüyü terk eden değersiz çobanın vay haline!
Kılıç kolunu ve sağ gözünü vursun!
Kolu tamamen kurusun,
Sağ gözü kör olsun!>>
Zch 12 1 Bildiri: İşte RABbin İsrail'e ilişkin sözleri. Gökleri geren,
yeryüzünün temelini atan, insanın içindeki ruha biçim veren RAB şöyle diyor:
Zch 12 2 <<Yeruşalimi çevredeki bütün halkları sersemleten bir kâse yapacağım.
Yeruşalim gibi Yahuda da kuşatma altına alınacak.
Zch 12 3 O gün Yeruşalimi bütün halklar için ağır bir taş yapacağım. Onu
kaldırmaya yeltenen herkes ağır yaralanacak. Yeryüzünün bütün ulusları Yeruşalime karşı
birleşecek.
Zch 12 4 O gün her atı dehşete düşürecek, her atlıyı çılgına döndürecek.
Yahuda halkını gözeteceğim, ama öbür halkların bütün atlarını kör edeceğim.
Zch 12 5 O zaman Yahuda önderleri, <Her Şeye Egemen Tanrısı RABbe güvenen
Yeruşalim halkı güç kaynağımızdır> diye düşünecekler.
Zch 12 6 <<O gün Yahuda önderlerini odunların ortasında yanan bir mangal gibi,
ekin demetleri arasında alev alev yanan bir meşale gibi yapacağım. Sağda solda, çevredeki
bütün halkları yakıp yok edecekler. Yeruşalim ise sapaş sağlam yerinde duracak.
Zch 12 7 <<Ben RAB önce çadırlarda oturan Yahuda halkını kurtaracağım. Öyle ki,
Davut soyuyla Yeruşalimde oturanlar Yahudadan daha çok onura kavuşmasın.
Zch 12 8 Ben RAB o gün Yeruşalimde oturanları koruyacağım. Böylece aralarındaki
en güçsüz kişi Davut gibi, Davut soyu da Tanrı gibi, kendilerine öncülük eden RABbin meleği
gibi olacak.
Zch 12 9 O gün Yeruşalime saldıran bütün ulusları yok etmeye başlayacağım.
Zch 12 10 <<Davut soyuyla Yeruşalimde oturanların üzerine lütuf ve yakarış
ruhunu dökeceğim. Bana, yani destiklerine bakacaklar; biricik oğlu için yas tutan biri gibi
yas tutacak, ilk oğlu için acı çeken biri gibi acı çekecekler.
Zch 12 11 O gün Yeruşalimde tutulan yas, Megiddo Ovasında, Hadat-Rimmonda
tutulan yas gibi büyük olacak.
Zch 12 12 Ülkede her boy kendi içinde yas tutacak: Davut, Natan, Levi, Şimi
boyundan ve geri kalan boylardan aileler. Her boyun erkekleri ayrı, kadınları ayrı yas
tutacak.>>
Zch 13 1 <<O gün Davut soyunu ve Yeruşalimde yaşayanları günahattan ve ruhsal
kirlilikten arındırmak için bir pınar açılacak.
Zch 13 2 O gün ülkeden putların adlarını kaldıracağım, bir daha
anılmayacaklar>> diyor Her Şeye Egemen RAB, <<Sahte peygamberleri de, kirli ruhu da ülkeden
uzaklaştıracam.
Zch 13 3 Biri yine peygamberlik edecek olursa, öz annesiyle babası, <Öleceksin,
çünkü RABbin adıyla yalan söylüyorsun> diyecekler. Peygamberlik ettiğinde de öz annesi babası
onun bedenini deşecekler.
Zch 13 4 <<O gün her peygamber peygamberlik ederken gördüğü görümden utanacak;
insanları aldatmak için çuldan giysi giymeyecek.
Zch 13 5 <Ben peygamber değilim, çiftçiyim. Gençliğimden beri hep tarlada
çalıştım> diyecek.
Zch 13 6 Biri, <Bağrındaki bu yaralar ne?> diye sorduğunda da, <Bunlar
dostlarımin evinde aldığım yaralar> diye yanıtlayacak.>> Masoretik metin <<Çünkü bir adam beni
gençliğimde köle olarak satın aldı>>.
Zch 13 7 <<Uyan, ey kılıç!
Çobanıma, yakınıma karşı harekete geç>>
Diyor Her Şeye Egemen RAB.
<<Çobanı vur da
Koyunlar darmadağın olsun.
Ben de elimi küçüklere karşı kaldıracağım.
Zch 13 8 Bütün ülkede>> diyor RAB,
<<Halkın üçte ikisi vurulup ölecek,
Üçte biri sağ kalacak.
Zch 13 9 Kalan üçte birini ateşten geçireceğim,
Onları gümüş gibi arıtacağım,
Altın gibi sınavacağım.
Beni adıyla çağıracaklar,
Ben de onlara karşılık vereceğim,
<Bunlar benim halkım> diyeceğim.
Onlar da, <Tanrımız RAB'dir> diyecekler.>>
Zch 14 1 İşte RABbin günü geliyor! Ey Yeruşalim halkı, senden yağmalanan mal
gözlerinin önünde paylaşılacak.
Zch 14 2 Yeruşalime karşı savaşmaları için bütün ulusları bir araya
getireceğim. Kent ele geçirilecek, evler yağmalanacak, kadınların ırzına geçilecek. Kentte
yaşayanların yarısı sürgüne gönderilecek, geri kalanlar kentte kalacak.

Zch 14 3 Sonra RAB, savaş zamanlarında yaptığı gibi, gidip bu uluslara karşı savaşıacak.

Zch 14 4 O gün Onun ayakları Yerusolimin doğusundaki Zeytin Dağının üzerinde duracak. Zeytin Dağı doğuya ve batıya doğru ortadan yarılıp çok büyük bir vadi oluşturacak. Dağın yarısı kuzeye, öbür yarısı güneye çekilecek.

Zch 14 5 Yarılan dağın oluşturduğu vadiden kaçacaksınız, çünkü vadi Asala dek uzanacak. Yahuda Kralı Uzziya döneminde depremde nasıl kaçtıysanız, öyle kaçacaksınız. O zaman Tanrım RAB bütün kutsallarla birlikte gelecek!

Zch 14 6 O gün ışık olmayacak, ışık veren cisimler kararacak.

Zch 14 7 Özel bir gün, yalnız RABbin bildiği bir gün olacak. Gece de gündüz de olmayacak. Gece aydınlık olacak.

Zch 14 8 O gün Yerusolimin içinden diri sular akacak. Yaz kış suların yarısı Lut Gölüne, öbür yarısı Akdenize akacak.

Zch 14 9 RAB bütün dünyanın kralı olacak. O gün yalnız RAB, yalnız Onun adı kalacak.

Zch 14 10 Bütün ülke Gevadan Yerusolimin güneyindeki Rimmona dek Arava Ovası gibi olacak. Ama Yerusolim yükseltilecek ve Benyamin Kapısından ilk kapıya, Köşe Kapısına, Hananel Kulesinden kralın üzüm sıkma çukurlarına dek yerli yerinde duracak.

Zch 14 11 İnsanlar oraya yerleşip güvenlik içinde yaşayacak. Yerusolim bir daha yıkıma uğramayacak.

Zch 14 12 Yerusolime karşı savaşan bütün halkları RAB şu belayla cezalandıracak: Daha sağken bedenleri, gözleri, dilleri çürüyecek.

Zch 14 13 O gün RAB insanları büyük dehşete düşürecek. Herkes yanındaki nini elini yakalayacak, birbirlerine saldıracaklar.

Zch 14 14 Yahudalılar da Yerusolimde savaşıacak. Çevredeki bütün ulusların serveti, çok miktarda altın, gümüş, giysi toplanacak.

Zch 14 15 Düşman ordugahlarındaki bütün hayvanlar da -at, katır, deve, eşek- benzer bir belaya çarptırılacak.

Zch 14 16 Yerusolime saldıran uluslardan sağ kalanların hepsi Her Şeye Egemen RAB olan Krala tapınmak ve Çardak Bayramını kutlamak için yıldan yıla Yerusolime gidecekler.

Zch 14 17 Yeryüzü halklarından hangisi Her Şeye Egemen RAB olan Krala tapınmak için Yerusolime gitmezse, ülkesine yağmur yağmayacak.

Zch 14 18 Mısırlılar bunlara katılıp Yerusolime gitmezlerse, RAB onları da Çardak Bayramını kutlamak için Yerusolime gitmeyen bütün ulusların başına getirdiği aynı belayla cezalandıracak.

Zch 14 19 Mısırlılara ve Çardak Bayramını kutlamak için Yerusolime gitmeyen bütün uluslara verilecek ceza budur.

Zch 14 20 O gün atların çingirakları üzerine, <<RABbe adanmıştır>> diye yazılacak. RABbin Tapınağındaki kazanlar da sunağın önündeki çanaklar gibi olacak.

Zch 14 21 Yerusolim ve Yahuda'da her kazan Her Şeye Egemen RAB'be adanacak. Kurban kesmeye gelenler bu kazanları kurban etini pişirmek için kullanacaklar. O gün Her Şeye Egemen RAB'bin Tapınağı'nda artık tüccar bulunmayacak.

Mlc 1 1 RABbin Malaki aracılığıyla İsrail halkına bildirisi.

Mlc 1 2 RAB, <<Sizi sevdim>> diyor. <<Oysa siz, <Bizi nasıl sevdim?> diye soruyorsunuz.>> RAB, <<Esav Yakupun ağabeyi değil mi?>> diye karşılık veriyor, <<Ben Yakupu sevdim,

Mlc 1 3 Esavdan ise nefret ettim. Dağlarını viraneye çevirdim, yurdunu kırım çakallarına verdim.>> yerine Yakupu yeğledim>> anlamına gelir.

Mlc 1 4 Edomlular, <<Biz ezildik, ama yıkıntıları yeniden kuracağız>> deseler de, Her Şeye Egemen RAB şu karşılığı verecek: <<Onlar kurabilirler, ama ben yıkacağım. Ülkeleri kötülük ülkesi, kendileri de RABbin her zaman lanetlediği halk olarak tanınacak.

Mlc 1 5 Bunu gözlerinizle görünce, <RAB İsrail sınırının ötesinde de büyüktür!> diyeceksiniz.>>

Mlc 1 6 Her Şeye Egemen RAB, adını küçümseyen siz kâhinlere, <<Oğul babasına, kul efendisine saygı gösterir>> diyor, <<Eğer ben babaysam, hani bana saygınız? Eğer efendiysem, hani benden korkunuz? <<Oysa siz, <Adını nasıl küçümsedik?> diye soruyorsunuz.

Mlc 1 7 <<Hem sunağıma murdar yiyecek getiriyor, hem de, <Yiyeceği nasıl murdar ettik?> diye soruyorsunuz. metin <<Seni>>. << <RABbin sofrası fç küçümseni> demenizle.

Mlc 1 8 Kör hayvan kurban etmek kötü değil mi? Topal ya da hasta hayvan kurban etmek kötü değil mi? Böyle bir hayvanı kendi valine sun bakalım! Senden hoşnut kalır mı, ya da seni kabul eder mi?>> Böyle diyor Her Şeye Egemen RAB. sunuların tümü>> ya da <<RABbin sunağı>>.

Mlc 1 9 <<Şimdi bize lütfetmesi için Tanrıya yalvarın. Siz böyle sunular sunarken hiç sizi kabul eder mi?>> Böyle diyor Her Şeye Egemen RAB.

Mlc 1 10 <<Ne olurdu, sunağımda boşuna ateş yakmayasınız diye aranızda tapınağın kapılarını kapatan biri olsaydı! Ben sizden hoşnut değilim>> diyor Her Şeye Egemen RAB, <<Getireceğiniz sunuları da kabul etmeyeceğim.

Mlc 1 11 Doğudan batıya kadar uluslar arasında adım büyük olacak! Her yerde adıma buhur yakılacak, temiz sunular sunulacak. Çünkü uluslar arasında adım büyük olacak!>> diyor Her Şeye Egemen RAB.

Mlc 1 12 << <Rabbin sofrası fç murdardır, yemeği de küçümsenir> diyerek adımla bayağılaştırıyorsunuz.

- Mlc 1 13 Üstelik, <Ne yorucu!> diyerek bana burun kıvrıyorsunuz.>> Böyle diyor Her Şeye Egemen RAB. <<Kurban olarak çalıntıyı, topalı, hastayı getirdiğinizde, elinizden kabul mu edeyim?>> diye soruyor RAB.
- Mlc 1 14 <<Sürüsünden adadığı erkek hayvan yerine Rab'be kusurlu hayvan kurban eden aldatıcıya lanet olsun! Çünkü ben büyük bir kralım>> diyor Her Şeye Egemen RAB, <<Ve uluslar adımdan korku duyacak.>>
- Mlc 2 1 <<Şimdi, ey kâhinler, bu buyruk sizin içindir.
- Mlc 2 2 Her Şeye Egemen RAB diyor ki, söz dinlemez, adımı onurlandırmaya istekli olmazsanız, üzerinize lanet yağdırıp hayırdualarınızı lanete çevireceğim. Lanetledim bile. Çünkü beni onurlandırmaya istekli değilsiniz.
- Mlc 2 3 <<Soyunuzu paylayacağım. Bayramlarınızda kurban ettiğiniz hayvanların gübresini yüzünüze saçacağım. Sizi önümden atacağım.
- Mlc 2 4 Leviyle yaptığım antlaşmanın sürmesi için size bu buyruğu gönderdiğimi bilersiniz.>> Böyle diyor Her Şeye Egemen RAB.
- Mlc 2 5 <<Onunla yaşam ve esenlik verecek bir antlaşma yaptım ve bana saygı göstereceğin diye kendisine bunları verdim. Benden korkup adıma saygı gösterdi.
- Mlc 2 6 Doğru öğüt ağzındaydı. Dudaklarında hile yoktu. Benimle esenlik ve doğruluk içinde yürüdü. Birçoklarını da suç yolundan döndürdü. Masoretik metin <<Sizi ona götüreceğim>>.
- Mlc 2 7 <<Kâhinin dudakları bilgiyi korumalı ve insanlar onun ağzından öğüt aramalı. Çünkü o Her Şeye Egemen RABbin ulaştırıcısıdır.
- Mlc 2 8 Ne var ki, siz yoldan saptınız ve öğrettiklerinizle birçoklarını suça sürüklediniz; Leviyle yaptığım antlaşmayı bozdunuz.>> Böyle diyor Her Şeye Egemen RAB.
- Mlc 2 9 <<Benim yollarımı izlemediniz, Kutsal Yasayla ilgili konularda adam kayırdınız. Bu yüzden ben de bütün halkın önünde sizi aşağılayıp gülünç duruma düşürdüm.>>
- Mlc 2 10 Hepimizin babası bir değil mi? Bizi yaratan aynı Tanrı değil mi? Öyleyse neden atalarımızın yaptığı antlaşmayı bozarak herkes kardeşine ihanet ediyor?
- Mlc 2 11 Yahuda halkı haince davrandı. İsrailde ve Yeruşalimde iğrenç şeyler yapıldı: Yahuda yabancı ilaha tapınan kızla evlenerek RABbin sevdiği kutsal yeri kirletti.
- Mlc 2 12 Bunu yapan kişi, kim olursa olsun, Her Şeye Egemen RABbe sunular getirirse bile RAB onu Yakupun topluluğundan atsın!
- Mlc 2 13 Yaptığınız başka bir şey var: RABbin sunağını gözyaşı seline boğuyorsunuz. Ağlayıp sızlanıyorsunuz. Çünkü RAB artık getirdiğiniz sunulara ilgi göstermiyor, onları elinizden beğeniyle kabul etmiyor.
- Mlc 2 14 <<Neden?>> diye soruyorsunuz. Çünkü RAB sizinle gençken evlendiğin karın arasında tanıktır. O yoldaşın ve evlilik antlaşmasıyla karın olduğu halde ona ihanet ettin.
- Mlc 2 15 Tanrı sizi tek beden ve ruh yapmadı mı? Neden tek? Çünkü O kendisine özgü bir soy arıyordu. Onun için kendinize dikkat edin, hiçbiriniz gençken evlendiği karısına ihanet etmesin.
- Mlc 2 16 İsrailin Tanrısı RAB, <<Ben boşanmadan nefret ederim>> diyor, <<Giysisinin üstüne bir de zorbalığı kuşanan kişiden de nefret ederim.>> Böyle diyor Her Şeye Egemen RAB. Bunun için kendinize dikkat edin ve ihanet etmeyin.
- Mlc 2 17 Sözlerinizi RAB'bi usandırdınız. <<O'nu neyle usandırdık?>> diye soruyorsunuz. <<Kötülük yapan herkes RAB'bin gözünde iyidir, O onlardan hoşnuttur>> ya da <<Hani, adalet sağlayan Tanrı nerede?>> diyerek usandırdınız.
- Mlc 3 1 <<İşte habercimi gönderiyorum. Önümde yolu hazırlayacak. Aradığınız Rab ansızın tapınağına gelecek; görmeyi özlediğiniz antlaşma habercisi gelecek>> diyor Her Şeye Egemen RAB.
- Mlc 3 2 Ama onun geleceği güne kim dayanabilir? O belirince kim durabilir? Çünkü o maden arıtıcının ateşi, çamaşırcının kül suyu gibi olacak;
- Mlc 3 3 gümüş eritip arıtan gibi davranacak: Levilileri arındırıp altın, gümüş temizler gibi temizleyecek. Böylece RABbe doğrulukla sunular sunacaklar.
- Mlc 3 4 Geçmiş günlerde, geçmiş yıllarda olduğu gibi, RAB Yahuda ve Yeruşalimin sunacağı sunulardan hoşnut kalacak.
- Mlc 3 5 Her Şeye Egemen RAB, <<Yargılamak için size yaklaşacağım>> diyor, <<Büyüclere, zina edenlere, yalan yere ant içenlere, işçinin, dulun, öksüzün, yabancıların hakkını çiğneyenlere -benden korkmayanlara- karşı hemen tanık olacağım.>>
- Mlc 3 6 <<Ben RABbim, değişmem. Siz bunun için yok olmadınız, ey Yakup soyu!
- Mlc 3 7 Atalarınızın günlerinden bu yana kurallarımı çiğnediniz, onlara uymadınız. Bana dönün, ben de size dönerim>> diyor Her Şeye Egemen RAB. <<Oysa siz, <Nasıl döneriz?> diye soruyorsunuz.
- Mlc 3 8 <<İnsan Tanrıdan çalar mı? Oysa siz benden çalışıyorsunuz. <<Senden nasıl çalışıyoruz?> diye soruyorsunuz. <<Ondalıklar, sunuları çalışıyorsunuz.
- Mlc 3 9 Siz lanete uğradınız. Çünkü bütün ulus benden çalışıyorsunuz.
- Mlc 3 10 Tapınağımda yiyecek bulunması için bütün ondalıklarınızı ambara getirin. Beni bununla sınavın>> diyor Her Şeye Egemen RAB. <<Göreceksiniz ki, göklerin kapaklarını size açacağım, üzerinize dolup taşan bereket yağdıracağım.
- Mlc 3 11 çekirgelerin ekinlerinizi yemesini engelleyeceğim. Tarlada asmanız ürünsüz kalmayacak>> diyor Her Şeye Egemen RAB.
- Mlc 3 12 <<Bütün uluslar ne mutlu size diyecekler. Çünkü ülkeniz özlenen bir

yer olacak. >> Böyle diyor Her Şeye Egemen RAB.

Mlc 3 13 <<Bana karşı sert sözler söylediniz>> diyor RAB. <<Oysa siz, <Sana karşı ne söyledik?> diye soruyorsunuz.

Mlc 3 14 <<Şunu dediniz: <Tanrıya kulluk etmek yararsızdır. Her Şeye Egemen RABbin isteklerini yerine getirmek, Onun önünde yas tutar gibi davranmak bize ne kazanç sağlıyor?

Mlc 3 15 Şimdi kendini beğenmişlere mutlu diyoruz. Kötülük edenler başarılı oluyor, Tanrıyı deneyenler cezadan kurtuluyor.>>

Mlc 3 16 Bunun üzerine RABden korkanlar birbirleriyle konuştular. RAB dediklerine kulak verip duydu. RABden korkup adını sayanlar için Onun önünde bir anma kitabı yazıldı.

Mlc 3 17 Her Şeye Egemen RAB, <<Öz halkımı ortaya çıkardığım gün, benim olacaklar>> diyor, <<Bir baba kendisine hizmet eden oğlunu nasıl esirgerse ben de onları öyle esirgeyeceğim.

Mlc 3 18 O zaman siz doğru kişiyle kötü kişi, Tanrı'ya kulluk edenle etmeyen arasındaki ayrımı yine göreceksiniz.>>

Mth 1 1 İbrahim oğlu, Davut oğlu İsa Mesihin soy kaydı şöyledir: İbrahim İshakın babasıydı, İshak Yakupun babasıydı, Yakup Yahuda ve kardeşlerinin babasıydı,

Mth 1 3 Yahuda, Tamardan doğan Peresle Zerahın babasıydı, Peres Hesronun babasıydı, Hesron Ramın babasıydı,

Mth 1 4 Ram Amminadavın babasıydı, Amminadav Nahşonun babasıydı, Nahşon Salmonun babasıydı,

Mth 1 5 Salmon, Rahavdan doğan Boazın babasıydı, Boaz, Ruttan doğan Ovetin babasıydı, Ovet İşayın babasıydı,

Mth 1 6 İşay Kral Davutun babasıydı, Davut, Uriyanın karısından doğan Süleymanın babasıydı,

Mth 1 7 Süleyman Rehavamın babasıydı, Rehavam Aviyanın babasıydı, Aviya Asanın babasıydı,

Mth 1 8 Asa Yehoşafatın babasıydı, Yehoşafat Yoramın babasıydı, Yoram Uzziyanın babasıydı,

Mth 1 9 Uzziya Yotamın babasıydı, Yotam Ahazın babasıydı, Ahaz Hizkiyanın babasıydı,

Mth 1 10 Hizkiya Manaşşenin babasıydı, Manaşşe Amonun babasıydı, Amon Yoşiyanın babasıydı,

Mth 1 11 Yoşiya, Babil sürgünü sırasında doğan Yehoyakinle kardeşlerinin babasıydı,

Mth 1 12 Yehoyakin, Babil sürgününden sonra doğan Şealtielin babasıydı, Şealtiel Zerubbabilin babasıydı,

Mth 1 13 Zerubbabil Avihutun babasıydı, Avihut Elyakimin babasıydı, Elyakim Azorun babasıydı,

Mth 1 14 Azor Sadokun babasıydı, Sadok Ahimin babasıydı, Ahim Elihutun babasıydı,

Mth 1 15 Elihut Elazarın babasıydı, Elazar Mattanın babasıydı, Mattan Yakupun babasıydı,

Mth 1 16 Yakup Meryemin kocası Yusufun babasıydı. Meryemden Mesih diye tanınan İsa doğdu.

Mth 1 17 Buna göre, İbrahimden Davuta kadar toplam on dört kuşak, Davuttan Babil sürgününe kadar on dört kuşak, Babil sürgününden Mesihe kadar on dört kuşak vardır.

Mth 1 18 İsa Mesihin doğumu şöyle oldu: Annesi Meryem, Yusuf la nişanlıydı. Ama birlikte olmalarından önce Meryemin Kutsal Ruhtan gebe olduğu anlaşıldı.

Mth 1 19 Nişanlısı Yusuf, doğru bir adam olduğu ve onu herkesin önünde utandırmak istemediği için ondan sessizce ayrılmak niyetindeydi.

Mth 1 20 Ama böyle düşünmesi üzerine Rabbin bir meleği rüyada ona görünerek şöyle dedi: <<Davut oğlu Yusuf, Meryemi kendine eş olarak almaktan korkma. Çünkü onun rahminde oluşan, Kutsal Ruhtandır.

Mth 1 21 Meryem bir oğul doğuracak. Adını İsa koyacaksın. Çünkü halkını günahlarından O kurtaracak.>>

Mth 1 22 Bütün bunlar, Rabbin peygamber aracılığıyla bildirdiği şu söz yerine gelsin diye oldu:

Mth 1 23 <<İşte, kız gebe kalıp bir oğul doğuracak; adını İmmanuel koyacaklar.>> İmmanuel, Tanrı bizimle demektir.

Mth 1 24 Yusuf uyanınca Rabbin meleğinin buyruğuna uydu ve Meryemi eş olarak yanına aldı.

Mth 1 25 Ama oğlunu doğuruncaya dek Yusuf ona dokunmadı. Doğan çocuğun adını İsa koydu.

Mth 2 1 İsanın Kral Hirodes devrinde Yahudiyenin Beytlehem Kentinde doğmasından sonra bazı yıldızbilimciler doğudan Yerusalıme gelip şöyle dediler: <<Yahudilerin Kralı olarak doğan çocuk nerede? Doğuda Onun yıldızını gördük ve Ona tapınmaya geldik.>>

Mth 2 3 Kral Hirodes bunu duyunca kendisi de bütün Yerusalım halkı da tedirgin oldu.

Mth 2 4 Bütün başkâhinleri ve halkın din bilginlerini toplayarak onlara Mesihin nerede doğacağını sordu.

Mth 2 5 <<Yahudiye'nin Beytlehem Kentinde>> dediler. <<Çünkü peygamber aracılığıyla şöyle yazılmıştır:

Mth 2 6 <Ey sen, Yahudadaki Beytlehem, Yahuda önderleri arasında hiç de en önemlisi değilsin! Çünkü halkım İsrailli güdecek önder Senden çıkacak.>>

Mth 2 7 Bunun üzerine Hiodes yıldızbilimcileri gizlice çağırıp onlardan yıldızın görüldüğü anı tam olarak öğrendi.

Mth 2 8 <<Gidin, çocuğu dikkatle arayın, bulunca bana haber verin, ben de gelip Ona tapınayım>> diyerek onları Beytleheme gönderdi.

Mth 2 9 Yıldızbilimciler, kralı dinledikten sonra yola çıktılar. Doğuda görmüş oldukları yıldız onlara yol gösteriyordu, çocuğun bulunduğu yerin üzerine varınca durdu.

Mth 2 10 Yıldızı gördüklerinde olağanüstü bir sevinç duydular.

Mth 2 11 Eve girip çocuğu annesi Meryemle birlikte görünce yere kapanarak Ona tapındılar. Hazineilerini açıp Ona armağan olarak altın, günnük ve mür sundular.

Mth 2 12 Sonra gördükleri bir düşte Hiodesin yanına dönmemeleri için uyarılınca ülkelerine başka yoldan döndüler.

Mth 2 13 Yıldızbilimciler gittikten sonra Rabbin bir meleği Yusufu rüyada görünerek, <<Kalk!>> dedi, <<Çocukla annesini al, Mısır'a kaç. Ben sana haber verinceye dek orada kal. Çünkü Hiodes öldürmek için çocuğu aratacak.>>

Mth 2 14 Böylece Yusuf kalktı, aynı gece çocukla annesini alıp Mısır'a doğru yola çıktı.

Mth 2 15 Hiodesin ölümüne dek orada kaldı. Bu, Rabbin peygamber aracılığıyla bildirdiği şu söz yerine geldi: <<Oğlumu Mısırdan çağırdım.>>

Mth 2 16 Hiodes, yıldızbilimciler tarafından aldatıldığını anlayınca çok öfkeleni. Onlardan öğrendiği vakti göz önüne alarak Beytlehem ve bütün yöresinde bulunan iki ve iki yaşından küçük erkek çocukların hepsini öldürttü.

Mth 2 17 Böylelikle Peygamber Yeremya aracılığıyla bildirilen şu söz yerine gelmiş oldu:

Mth 2 18 <<Ramada bir ses duyuldu, Ağlayış ve acı feryat sesleri! Çocukları için ağlayan Rahel Avutulmak istemiyor. Çünkü onlar yok artık!>>

Mth 2 19 Hiodes öldükten sonra, Rabbin bir meleği Mısırdaki Yusufu rüyada görünerek, <<Kalk!>> dedi, <<Çocukla annesini al, İsraile dön. Çünkü çocuğun canına kıymak isteyenler öldü.>>

Mth 2 21 Bunun üzerine Yusuf kalktı, çocukla annesini alıp İsraile döndü.

Mth 2 22 Ama Yahudiye'de Hiodesin yerine oğlu Arhelasın kral olduğunu duyunca oraya gitmekten korktu. Rüyada uyarılınca Celile bölgesine gitti.

Mth 2 23 Oraya varınca Nasıra denen kente yerleşti. Bu, peygamberler aracılığıyla bildirilen, <<O'na Nasıralı denecektir>> sözü yerine geldi.

Mth 3 1 O günlerde Vaftizci Yahya Yahudiye Çölünde ortaya çıktı. Şu çağırıyor yapıyordu: <<Tövbe edin! Göklerin Egemenliği yaklaşmıştır.>>

Mth 3 3 Nitekim Peygamber Yeşaya aracılığıyla sözü edilen kişi Yahya'dır. Yeşaya şöyle demişti: <<Çölde haykıran, <Rabbin yolunu hazırlayın, Gececeği patikaları düzleyin> diye sesleniyor.>>

Mth 3 4 Yahyanın deve tüyünden giysisi, belinde deri kuşağı vardı. Yediği, çekirge ve yaban balıydı.

Mth 3 5 Yeruşalim, bütün Yahudiye ve Şeria yöresinin halkı ona geliyor, günahlarını itiraf ediyor, onun tarafından Şeria Irmağında vaftiz ediliyordu.

Mth 3 7 Ne var ki, birçok Ferisiyle Sadukinin vaftiz olmak için kendisine geldiğini gören Yahya onlara şöyle seslendi: <<Ey engerekler soyu! Gelecek gazaptan kaçmak için sizi kim uyardı?

Mth 3 8 Bundan böyle tövbeye yaraşır meyveler verin.

Mth 3 9 Kendi kendinize, <Biz İbrahim'in soyundanız> diye düşünmeyin. Ben size şunu söyleyeyim: Tanrı, İbrahime şu taşlardan da çocuk yaratabilir.

Mth 3 10 Balta ağaçların köküne dayanmış bile. İyi meyve vermeyen her ağaç kesilip ateşe atılır.

Mth 3 11 Gerçi ben sizi tövbe için suyla vaftiz ediyorum, ama benden sonra gelen benden daha güçlüdür. Ben Onun çarıklarını çıkarmaya bile layık değilim. O sizi Kutsal Ruhla ve ateşle vaftiz edecek.

Mth 3 12 Yabası elindedir. Harman yerini temizleyecek, buğdayını toplayıp ambara yığacak, samanı ise sönmeyen ateşte yakacak.>>

Mth 3 13 Bu sırada İsa, Yahya tarafından vaftiz edilmek üzere Celileden Şeria Irmağına, Yahyanın yanına geldi.

Mth 3 14 Ne var ki Yahya, <<Benim senin tarafından vaftiz edilmem gerekirken sen mi bana geliyorsun?>> diyerek Ona engel olmak istedi.

Mth 3 15 İsa ona şu karşılığı verdi: <<Şimdilik buna razı ol! Çünkü doğru olan her şeyi bu şekilde yerine getirmemiz gerekir.>> O zaman Yahya Onun dediğine razı oldu.

Mth 3 16 İsa vaftiz olur olmaz sudan çıktı. O anda gökler açıldı ve İsa, Tanrının Ruhunun güvercin gibi inip üzerine konduğunu gördü.

Mth 3 17 Göklerden gelen bir ses, <<Sevgili Oğlum budur, O'ndan hoşnudum>> dedi.

Mth 4 1 Bundan sonra İsa, İblis tarafından denenmek üzere Ruh aracılığıyla çöle götürüldü.

Mth 4 2 İsa kırk gün kırk gece oruç tuttuktan sonra acıktı.

Mth 4 3 O zaman Ayartıcı yaklaşıp, <<Tanrının oğluyun, söyle şu taşlar ekmek ol sun>> dedi.

Mth 4 4 İsa ona şu karşılığı verdi: <<İnsan yalnız ekmekle yaşamaz, Tanrının ağzından çıkan her sözle yaşar>> diye yazılmıştır.>>

Mth 4 5 Sonra İblis Onu kutsal kente götürdü. Tapınağın tepesine çıkarıp, <<Tanrının oğluyun, kendini aşağı at>> dedi, <<Çünkü şöyle yazılmıştır: <Tanrı, senin için meleklerine buyruk verecek.> <Ayağın bir taşla çarpmasın diye seni elleri üzerinde taşıyacaklar.>>

Mth 4 7 İsa İblise şu karşılığı verdi: <<Tanrının Rabbi denemeyeceksin>> diye yazılmıştır.>>

Mth 4 8 İblis bu kez İsayı çok yüksek bir dağa çıkardı. Ona bütün görkemiyle dünya ülkelerini göstererek,

Mth 4 9 <<Yere kapanıp bana taparsan, bütün bunları sana vereceğim>> dedi.

Mth 4 10 İsa ona şöyle karşılık verdi: <<Çekil git, Şeytan! <Tanrının Rabbe tapacak, yalnız Ona kulluk edeceksin> diye yazılmıştır.>>

Mth 4 11 Bunun üzerine İblis İsayı bırakıp gitti. Melekler gelip İsaya hizmet ettiler.

Mth 4 12 İsa, Yahyanın tutuklandığını duyunca Celileye döndü.

Mth 4 13 Nasıradan ayrılarak Zevulun ve Naftali yöresinde, Celile Gölü kıyısında bulunan Kefarnahuma yerleşti.

Mth 4 14 Bu, Peygamber Yeşaya aracılığıyla bildirilen şu söz yerine gelsin diye oldu: <<Zevulun ve Naftali bölgeleri, Şeria Irmağının ötesinde, Deniz Yolunda, Ulusların yaşadığı Celile!

Mth 4 16 Karanlıkta yaşayan halk, Büyük bir ışık gördü. Ölümün gölgelediği diyarda Yaşayanlara ışık doğdu.>>

Mth 4 17 O günden sonra İsa şu çağrıda bulunmaya başladı: <<Tövbe edin! Çünkü Göklerin Egemenliği yaklaştı.>>

Mth 4 18 İsa, Celile Gölünün kıyısında yürürken Petrus diye de anılan Simunla kardeşi Andreası gördü. Balıkçı olan bu iki kardeş göle ağ atıyorlardı.

Mth 4 19 Onlara, <<Ardımdan gelin>> dedi, <<Sizleri insan tutan balıkçılar yapacağım.>>

Mth 4 20 Onlar da hemen ağlarını bırakıp Onun ardından gittiler.

Mth 4 21 İsa daha ileri gidince başka iki kardeşi, Zebedinin oğulları Yakupla Yuhannayı gördü. Babaları Zebediyle birlikte teknede ağlarını onarıyorlardı. Onları da çağırdı.

Mth 4 22 Hemen tekneyi ve babalarını bırakıp İsanın ardından gittiler.

Mth 4 23 İsa, Celile bölgesinin her tarafını dolaştı. Buralardaki havralarda öğretiyor, göksel egemenliğin Müjdesini duyuruyor, halk arasında rastlanan her hastalığı, her illeti iyileştiriyordu.

Mth 4 24 Ünü bütün Suriyeye yayılmıştı. Türlü hastalıklara yakalanmış bütün hastaları, acı çekenleri, cinlileri, saralıları, felçlileri Ona getirdiler; hepsini iyileştirdi.

Mth 4 25 Celile, Dekapolis, Yerusalım, Yahudiye ve Şeria Irmağı'nın karşı yakasından gelen büyük kalabalıklar O'nun ardından gidiyordu.

Mth 5 1 İsa kalabalıkları görünce dağa çıktı. Oturunca öğrencileri yanına geldi.

Mth 5 2 İsa konuşmaya başlayıp onlara şunları öğretti:

Mth 5 3 <<Ne mutlu ruhta yoksul olanlara! Çünkü Göklerin Egemenliği onlarındır.

Mth 5 4 Ne mutlu yaslı olanlara! Çünkü onlar teselli edilecekler.

Mth 5 5 Ne mutlu yumuşak huylu olanlara! Çünkü onlar yeryüzünü miras alacaklar.

Mth 5 6 Ne mutlu doğruluğa acıkıp susayanlara! Çünkü onlar doyurulacaklar.

Mth 5 7 Ne mutlu merhametli olanlara! Çünkü onlar merhamet bulacaklar.

Mth 5 8 Ne mutlu yüreği temiz olanlara! Çünkü onlar Tanrıyı görecekler.

Mth 5 9 Ne mutlu barışı sağlayanlara! Çünkü onlara Tanrı oğulları denecek.

Mth 5 10 Ne mutlu doğruluk uğruna zulüm görenlere! Çünkü Göklerin Egemenliği onlarındır.

Mth 5 11 <<Benim yüzümden insanlar size sövüp zulmettikleri, yalan yere size karşı her türlü kötü sözü söyledikleri zaman ne mutlu size!

Mth 5 12 Sevinin, sevinçle coşun! Çünkü göklerdeki ödülünüz büyüktür. Sizden önce yaşayan peygamberlere de böyle zulmettiler.>>

Mth 5 13 <<Yeryüzünün tuzu sizsiniz. Ama tuz tadını yitirirse, bir daha ona nasıl tuz tadı verilebilir? Artık dışarı atılıp ayak altında çiğnenmekten başka işe yaramaz.

Mth 5 14 <<Dünyanın ışığı sizsiniz. Tepeye kurulan kent gizlenemez.

Mth 5 15 Kimse kandil yakıp tahıl ölçeğinin altına koymaz. Tersine, kandillığe koyar; evdekilerin hepsine ışık sağlar.

Mth 5 16 Sizin ışığınız insanların önünde öyle parlansın ki, iyi işlerinizi görerek göklerdeki Babanızı yüceltsinler!>>

Mth 5 17 <<Kutsal Yasayı ya da peygamberlerin sözlerini geçersiz kılmak için geldiğimi sanmayın. Ben geçersiz kılmaya değil, tamamlamaya geldim.

Mth 5 18 Size doğrusunu söyleyeyim, yer ve gök ortadan kalkmadan, her şey gerçekleşmeden, Kutsal Yasadan ufacık bir harf ya da bir nokta bile yok olmayacak.

Mth 5 19 Bu nedenle, bu buyrukların en küçüğünden birini kim çiğner ve başkalarına öyle öğretirse, Göklerin Egemenliğinde en küçük sayılacak. Ama bu buyrukları kim yerine getirir ve başkalarına öğretirse, Göklerin Egemenliğinde büyük sayılacak.

Mth 5 20 Size şunu söyleyeyim: Doğruluğunuz din bilginleriyle Ferisilerinkini aşmadıkça, Göklerin Egemenliğine asla giremezsiniz!>>

Mth 5 21 <<Atalarımızı za, <Adam öldürmeyeceksin. Öldüren yargılanacak> dendiğini duydunuz.

Mth 5 22 Ama ben size diyorum ki, kardeşine öfkelenen herkes yargılanacaktır. Kim kardeşine aşağılayıcı bir söz söylerse, Yüksek Kurulda yargılanacaktır. Kim kardeşine ahmak derse, cehennem ateşini hak edecektir.

Mth 5 23 Bu yüzden, sunakta adak sunarken kardeşinin sana karşı bir şikâyeti olduğunu anımsarsan, adağını orada, sunağın önünde bırak, git önce kardeşinle barış; sonra gelip adağını sun.

Mth 5 25 Senden davacı olanla daha yoldayken çabucak anlaş. Yoksa o seni yargıca, yargıç da gardi yana teslim edebilir; sonunda da hapse atılabilirsin.

Mth 5 26 Sana doğrusunu söyleyeyim, borcunun son kuruşunu ödemedi oradan asla çıkamazsın.>>

Mth 5 27 << <Zina etmeyeceksin> dendiğini duydunuz.

Mth 5 28 Ama ben size diyorum ki, bir kadına şehvetle bakan her adam, yüreğinde o kadınla zina etmiş olur.

Mth 5 29 Eğer sağ gözün günah işlemene neden olursa, onu çıkar at. Çünkü vücudunun bir üyesinin yok olması, bütün vücudunun cehenneme atılmasından iyidir.

Mth 5 30 Eğer sağ elin günah işlemene neden olursa, onu kes at. Çünkü vücudunun bir üyesinin yok olması, bütün vücudunun cehenneme gitmesinden iyidir.

Mth 5 31 << <Kim karısını boşarsa ona boşanma belgesi versin> denmiştir.

Mth 5 32 Ama ben size diyorum ki, karısını fuhuş dışında bir nedenle boşayan onu zinaya itmiş olur. Boşanmış bir kadınla evlenen de zina etmiş olur.>>

Mth 5 33 <<Yine atalarımızı za, <Yalan yere ant içmeyeceksin, ama Rabbin önünde içtiğin antları yerine getireceksin> dendiğini duydunuz.

Mth 5 34 Oysa ben size diyorum ki, hiç ant içmeyin: Ne gök üzerine, çünkü orası Tanrının tahtıdır; ne yer üzerine, çünkü orası Onun ayak taburesidir; ne de Yeruşalim üzerine, çünkü orası Büyük Kralın kentidir.

Mth 5 36 Başınızın üzerine de ant içmeyin. Çünkü saçınızın tek telini ak ya da kara edemezsiniz.

Mth 5 37 <Evet>iniz evet, <hayır>ınız hayır olsun. Bundan fazlası Şeytandandır.>>

Mth 5 38 << <Göze göz, dişe diş> dendiğini duydunuz.

Mth 5 39 Ama ben size diyorum ki, kötüyü karşı direnmeyin. Sağ yanağınıza bir tokat atana öbür yanağınızı da çevirin.

Mth 5 40 Size karşı davacı olup mintanınızı almak isteyene abanızı da verin.

Mth 5 41 Sizi bin adım yol yürümeye zorlayanla iki bin adım yürüyün.

Mth 5 42 Sizden bir şey dileyene verin, sizden ödünç isteyeniyi geri çevirmeyin.>>

Mth 5 43 << <Komşunu seveceksin, düşmanından nefret edeceksin> dendiğini duydunuz.

Mth 5 44 Ama ben size diyorum ki, düşmanlarınızı sevin, size zulmedenler için dua edin.

Mth 5 45 Öyle ki, göklerdeki Babanızın oğulları olasınız. Çünkü O, güneşini hem kötülerin hem iyilerin üzerine doğdurur; yağmurunu hem doğruların hem eğrilerin üzerine yağdırır.

Mth 5 46 Eğer yalnız sizi sevenleri severseniz, ne ödülünüz olur? Vergi görevlileri de öyle yapmıyor mu?

Mth 5 47 Yalnız kardeşlerinize selam verirsiniz, fazladan ne yapmış olursunuz? Putperestler de öyle yapmıyor mu?

Mth 5 48 Bu nedenle, göksel Babanız yetkin olduğu gibi, siz de yetkin olun.>>

Mth 6 1 <<Doğruluğunuzu insanların gözü önünde gösteriş amacıyla sergilemekten kaçının. Yoksa göklerdeki Babanızdan ödül alamazsınız.

Mth 6 2 <<Bu nedenle, birisine sadaka verirken bunu borazan çaldırarak ilan etmeyin. İkiyüzlüler, insanların övgüsünü kazanmak için havralarda ve sokaklarda böyle yaparlar. Size doğrusunu söyleyeyim, onlar ödülleri almışlardır.

Mth 6 3 Siz sadaka verirken, sol eliniz sağ elinizin ne yaptığını bilmesin.

Mth 6 4 Öyle ki, verdiğiniz sadaka gizli kalsın. Gizlice yapılanı gören Babanız sizi ödüllendirecektir.>>

Mth 6 5 <<Dua ettiğiniz zaman ikiyüzlüler gibi olmayın. Onlar, herkes kendilerini görsün diye havralarda ve caddelerin köşe başlarında dikilip dua etmekten zevk alırlar. Size doğrusunu söyleyeyim, onlar ödülleri almışlardır.

Mth 6 6 Ama siz dua edeceğiniz zaman iç odanıza çekilip kapıyı örtün ve gizlide olan Babanıza dua edin. Gizlilik içinde yapılanı gören Babanız sizi ödüllendirecektir.

Mth 6 7 Dua ettiğinizde, putperestler gibi boş sözler tekrarlayıp durmayın. Onlar söz kalabalığıyla seslerini duyurabileceklerini sanırlar.

Mth	6	8	Siz onlara benzemeyin! Çünkü Babanız nelere gereksinmeniz olduğunu siz daha Ondan dilemeden önce bilir.
Mth	6	9	<<Bunun için siz şöyle dua edin: <Göklerdeki Babamız, Adın kutsal kılınsın.
Mth	6	10	Egemenliğin gelsin. Gökte olduğu gibi, yeryüzünde de Senin istediğin olsun.
Mth	6	11	Bugün bize gündelik ekmeğimizi ver.
Mth	6	12	Bize karşı suç işleyenleri bağışladığımız gibi, Sen de bizim suçlarımızı bağışla.
Mth	6	13	Ayartılmamıza izin verme. Bizi kötü olandan kurtar. Çünkü egemenlik, güç ve yücelik Sonsuzlara dek senindir! Amin>.
Mth	6	14	<<Başkalarının suçlarını bağışlarsanız, göksel Babanız da sizin suçlarınızı bağışlar.
Mth	6	15	Ama siz başkalarının suçlarını bağışlamazsanız, Babanız da sizin suçlarınızı bağışlamaz.>>
Mth	6	16	<<Oruç tuttuğunuz zaman, ikiyüzlüler gibi surat asmayın. Onlar oruç tuttuklarını insanlara belli etmek için kendilerine perişan bir görünüm verirler. Size doğrusunu söyleyeyim, onlar ödülleri almışlardır.
Mth	6	17	Siz oruç tuttuğunuz zaman, başınıza yağ sürüp yüzünüzü yıkayın.
Mth	6	18	Öyle ki, insanlara değil, gizlide olan Babanız oruçlu görünesiniz. Gizlilik içinde yapılanı gören Babanız sizi ödüllendirecektir.>>
Mth	6	19	<<Yeryüzünde kendinizi hazineler biriktirmeyin. Burada güve ve pas onları yiyip bitirir, hırsızlar da girip çalarlar.
Mth	6	20	Bunun yerine kendinizi gökte hazineler biriktirin. Orada ne güve ne pas onları yiyip bitirir, ne de hırsızlar girip çalar.
Mth	6	21	Hazineniz neredeyse, yüreğiniz de orada olacaktır.
Mth	6	22	<<Bedenin ışığı gözdür. Gözünüz sağlamsa, bütün bedeninizi aydınlık olur.
Mth	6	23	Gözünüz bozuksa, bütün bedeninizi karanlık olur. Buna göre, içinizdeki <ışık> karanlıksa, ne korkunçtur o karanlık!
Mth	6	24	<<Hiç kimse iki efendiye kulluk edemez. Ya birinden nefret edip öbürünü sever, ya da birine bağlanıp öbürünü hor görür. Siz hem Tanrıya, hem de paraya kulluk edemezsiniz.>>
Mth	6	25	<<Bu nedenle size şunu söylüyorum: <Ne yiyip ne içeceğiz?> diye canınız için, <Ne giyeceğiz?> diye bedeniniz için kaygılanmayın. Can yiyecekten, beden de giyecekten daha önemli değil mi?
Mth	6	26	Gökte uçan kuşlara bakın! Ne eker, ne biçer, ne de ambarlarda yiyecek biriktirirler. Göksel Babanız yine de onları doyurur. Siz onlardan çok daha değerli değilsiniz mi?
Mth	6	27	Hangi biriniz kaygılanmakla ömrünü bir anlık uzatabilir?
Mth	6	28	Giyecek konusunda neden kaygılanıyorsunuz? Kır zambaklarının nasıl büyüdüğüne bakın! Ne çalışırlar, ne de iplik eğirirler.
Mth	6	29	Ama size şunu söyleyeyim, bütün görkemine karşın Süleyman bile bunlardan biri gibi giyinmiş değildir.
Mth	6	30	Bugün var olup yarın ocağa atılacak olan kır otunu böyle giydiren Tanrının sizi de giydireceği çok daha kesin değil mi, ey kıt imanlılar?
Mth	6	31	<<Öyleyse, <Ne yiyeceğiz?> <Ne içeceğiz?> ya da <Ne giyeceğiz?> diyerek kaygılanmayın.
Mth	6	32	Uluslar hep bu şeylerin peşinden giderler. Oysa göksel Babanız bütün bunlara gereksinmeniz olduğunu bilir.
Mth	6	33	Siz öncelikle Onun egemenliğinin ve doğruluğunun ardından gidin, o zaman size bütün bunlar da verilecektir.
Mth	6	34	O halde yarın için kaygılanmayın. Yarının kaygısı yarının olsun. Her günün derdi kendine yeter.>>
Mth	7	1	<<Başkasını yargılamayın ki, siz de yargılanmayasınız.
Mth	7	2	Çünkü nasıl yargılasanız öyle yargılanacaksınız. Hangi ölçekle verirsiniz, aynı ölçekle alacaksınız.
Mth	7	3	Sen neden kardeşinin gözündeki çöpu görürsün de kendi gözündeki merteği farketmezsin?
Mth	7	4	Kendi gözünde mertek varken kardeşine nasıl, <izin ver, gözündeki çöpu çıkarayım> dersin?
Mth	7	5	Seni ikiyüzlü! Önce kendi gözündeki merteği çıkar, o zaman kardeşinin gözündeki çöpu çıkarmak için daha iyi görürsün.
Mth	7	6	<<Kutsal olanı köpeklere vermeyin. İncilerinizi domuzların önüne atmayın. Yoksa bunları ayaklarıyla çiğnedikten sonra dönüp sizi parçalayabilirler.>>
Mth	7	7	<<Dileyin, size verilecek; arayın, bulacaksınız; kapıyı çalın, size açılacaktır.
Mth	7	8	Çünkü her dileyen alır, arayan bulur, kapı çalana açılır.
Mth	7	9	Hanginiz kendisinden ekme isteyen oğluna taş verir?
Mth	7	10	Ya da balık isterse yılan verir?
Mth	7	11	Sizler kötü yürekli olduğunuz halde çocuklarınıza güzel armağanlar

vermeyi biliyorsanız, göklerdeki Babanızın, kendisinden dileyenlere güzel armağanlar vereceği çok daha kesin değil mi?

Mth 7 12 <<İnsanların size nasıl davranmasını istiyorsanız, siz de onlara öyle davranın. Çünkü Kutsal Yasanın ve peygamberlerin söylediği budur.>>

Mth 7 13 <<Dar kapıdan girin. Çünkü yıkıma götüren kapı geniş ve yol enlidir. Bu kapıdan girenler çoktur.

Mth 7 14 Oysa yaşama götüren kapı dar, yol da çetindir. Bu yolu bulanlar azdır.>>

Mth 7 15 <<Sahte peygamberlerden sakının! Onlar size kuzu postuna bürünerek yaklaşır, ama özde yırtıcı kurtlardır.

Mth 7 16 Onları meyvelerinden tanıyacaksınız. Dikenli bitkilerden üzüm, devedikenlerinden incir toplanabilir mi?

Mth 7 17 Bunun gibi, her iyi ağaç iyi meyve verir, kötü ağaç ise kötü meyve verir.

Mth 7 18 İyi ağaç kötü meyve, kötü ağaç da iyi meyve veremez.

Mth 7 19 İyi meyve vermeyen her ağaç kesilip ateşe atılır.

Mth 7 20 Böylece sahte peygamberleri meyvelerinden tanıyacaksınız.

Mth 7 21 <<Bana, <Ya Rab, ya Rab!> diye seslenen herkes Göklerin Egemenliğine girmeyecek. Ancak göklerdeki Babamın isteğini yerine getiren girecektir.

Mth 7 22 O gün birçokları bana diyecek ki, <Ya Rab, ya Rab! Biz senin adıyla peygamberlik etmedik mi? Senin adıyla cinler kovmadık mı? Senin adıyla birçok mucize yapmadık mı?>

Mth 7 23 O zaman ben de onlara açıkça, <Sizi hiç tanımadım, uzak durun benden, ey kötülük yapanlar!> diyeceğim.>>

Mth 7 24 <<İşte bu sözlerimi duyup uygulayan herkes, evini kaya üzerine kuran akıllı adama benzer.

Mth 7 25 Yağmur yağar, seller basar, yeller eser, eve saldırır; ama ev yıkılmaz. Çünkü kaya üzerine kurulmuştur.

Mth 7 26 Bu sözlerimi duyup da uygulamayan herkes, evini kum üzerine kuran budala adama benzer.

Mth 7 27 Yağmur yağar, seller basar, yeller eser, evi sarsar. Ev yıkılır; yıkılışı da korkunç olur.>>

Mth 7 28 İsa konuşmasını bitirince, halk onun öğretisine şaşıp kaldı.

Mth 7 29 Çünkü onlara kendi din bilginleri gibi değil, yetkili biri gibi öğretiyordu.

Mth 8 1 İsa dağdan inince büyük bir kalabalık onun ardından gitti.

Mth 8 2 Bu sırada cüzamlı bir adam yaklaşıp, <<Ya Rab, istersen beni temiz kılabilirsin>> diyerek Onun ayaklarına kapandı.

Mth 8 3 İsa elini uzatıp adama dokundu, <<İsterim, temiz ol!>> dedi. Adam anında cüzamdan temizlendi.

Mth 8 4 Sonra İsa adama, <<Sakın kimseye bir şey söyleme!>> dedi. <<Git, kâhine görün ve cüzamdan temizlendiğini herkese kanıtlamak için Musanın buyurduğu sunuyu sun.>>

Mth 8 5 İsa Kefarnahuma varınca bir yüzbaşı Ona gelip, <<Ya Rab>> diye yalvardı, <<Uşağım felç oldu, evde yatıyor; korkunç acı çekiyor.>>

Mth 8 7 İsa, <<Gelip onu iyileştireceğim>> dedi.

Mth 8 8 Ama yüzbaşı, <<Ya Rab, evime girmene layık değilim>> dedi, <<Yeter ki bir söz söyle, uşağım iyileşir.

Mth 8 9 Ben de buyruk altında bir adamım, benim de buyruğumda askerlerim var. Birine, <Git> derim, gider; ötekine, <Gel> derim, gelir; köleme, <Şunu yap> derim, yapar.>>

Mth 8 10 İsa, duyduğu bu sözlerle hayran kaldı. Ardından gelenlere, <<Siz de doğrusunu söyleyeyim>> dedi, <<Ben İsrailde böyle imanı olan birini görmedim.

Mth 8 11 Size şunu söyleyeyim, doğudan ve batıdan birçok insan gelecek, Göklerin Egemenliğinde İbrahimle, İshakla ve Yakupla birlikte sofraya oturacaklar.

Mth 8 12 Ama bu egemenliğin asıl mirasçıları dışarıdaki karanlığa atılacak. Orada ağlayış ve diş gıcırıtışı olacak.>>

Mth 8 13 Sonra İsa yüzbaşıya, <<Git, inandığın gibi olsun>> dedi. Ve uşak o anda iyileşti.

Mth 8 14 İsa Petrusun evine geldiğinde onun kaynanasının ateşler içinde yattığını gördü.

Mth 8 15 Eline dokununca kadının ateşi düştü. Kadın kalkıp İsaya hizmet etmeye başladı.

Mth 8 16 Akşam olunca birçok cinliyi kendisine getirdiler. İsa onlardaki kötü ruhları tek sözle kovdu, hastaların hepsini iyileştirdi.

Mth 8 17 Bu, Peygamber Yeşaya aracılığıyla bildirilen şu söz yerine gelsin diye oldu: <<Zayıflıklarımızı O kaldırdı, Hastalıklarımızı O üstlendi.>>

Mth 8 18 İsa, çevresindeki kalabalığı görünce gölün karşı yakasına geçilmesini buyurdu.

Mth 8 19 O sırada din bilginlerinden biri Ona yaklaşıp, <<Öğretmenim>> dedi, <<Nereye gidersen, senin ardından geleceğim.>>

Mth 8 20 İsa ona, <<Tilkilerin ini, kuşların yuvası var, ama İnsanoğlunun başını yaslayacak bir yeri yok>> dedi.

Mth	8	21	Başka bir öğrencisi İsayaya, <<Ya Rab, izin ver, önce gidip babamı gömeyim>> dedi.
Mth	8	22	İsa ona, <<Ardımdan gel>> dedi. <<Bırak ölülerini, kendi ölülerini kendileri gömsün.>>
Mth	8	23	İsa tekneye binince, ardından öğrencileri de bindi.
Mth	8	24	Gölde ansızın büyük bir fırtına koptu. Öyle ki, dalgalar teknenin üzerinden aşırıyordu. İsa bu arada uyuyordu.
Mth	8	25	Öğrenciler gidip Onu uyandırarak, <<Ya Rab, kurtar bizi, yoksa öleceğiz!>> dediler.
Mth	8	26	İsa, <<Neden korkuyorsunuz, ey kıt imanlılar?>> dedi. Sonra kalkıp rüzgarı ve gölü azarladı. Ortalık sükunetli oldu.
Mth	8	27	Hepsi hayret içinde kaldı. <<Bu nasıl bir adam ki, rüzgar da göl de Onun sözünü dinliyor?>> dediler.
Mth	8	28	İsa gölün karşı yakasında Gadaralıların memleketine vardı. Orada Onu mezarlık mağaralardan çıkan iki cinli karşıladı. Bunlar öyle tehlikeliydi ki, kimse o yoldan geçemiyordu.
Mth	8	29	İsayaya, <<Ey Tanrının oğlu, bizden ne istiyorsun?>> diye bağırdılar. <<Buraya, vaktinden önce bize işkence etmek için mi geldin?>>
Mth	8	30	Onlardan uzakta otlayan büyük bir domuz sürüsü vardı.
Mth	8	31	Cinler İsayaya, <<Bizi kovacaksan, şu domuz sürüsüne gönder>> diye yalvardılar.
Mth	8	32	İsa onlara, <<Gidin!>> dedi. Cinler de adamlardan çıkıp domuzların içine girdiler. O anda bütün sürü dik yamaçtan aşağı koşuşarak göle atlayıp boğuldu.
Mth	8	33	Domuzları güdenler kaçıp kente gittiler. Cinli adamlarla ilgili haberler dahil, olup bitenlerin hepsini anlattılar.
Mth	8	34	Bunun üzerine bütün kent halkı İsa'yı karşılamaya çıktı. O'nu görünce bölgelerinden ayrılmaları için yalvardılar.
Mth	9	1	İsa tekneye binip karşı kıyıya geçti ve kendi kentine gitti.
Mth	9	2	Kendisine, yatak üzerinde felçli bir adam getirdiler. İsa onların imanını görünce felçliye, <<Cesur ol, oğlum, günahların bağışlandı>> dedi.
Mth	9	3	Bunun üzerine bazı din bilginleri içlerinden, <<Bu adam Tanrıya küfrediyor!>> dediler.
Mth	9	4	Onların ne düşündüklerini bilen İsa dedi ki, <<Yüreğinizde neden kötü düşüncelere yer veriyorsunuz?>>
Mth	9	5	Hangisi daha kolay? <Günahların bağışlandı> demek mi, yoksa <Kalk, yürü> demek mi?
Mth	9	6	Ne var ki, İnsanoğlunun yeryüzünde günahları bağışlama yetkisine sahip olduğunu bilirsiniz diye...>> Sonra felçliye, <<Kalk, yatağını topla, evine git!>> dedi.
Mth	9	7	Adam da kalkıp evine gitti.
Mth	9	8	Halk bunu görünce korkuya kapıldı. İnsana böyle bir yetki veren Tanrıyı yücelttiler.
Mth	9	9	İsa oradan geçerken, vergi toplama yerinde oturan birini gördü. Matta adındaki bu adama, <<Ardımdan gel>> dedi. Adam da kalkıp İsanın ardından gitti.
Mth	9	10	Sonra İsa, Mattanın evinde sofrada otururken, birçok vergi görevlisiyle günahkâr gelip onunla ve öğrencileriyle birlikte sofraya oturdu.
Mth	9	11	Bunu gören Ferisiler, İsanın öğrencilerine, <<Sizin öğretmeniniz neden vergi görevlileri ve günahkârlarla birlikte yemek yiyor?>> diye sordular.
Mth	9	12	İsa bunu duyunca şöyle dedi: <<Sağlamların değil, hastaların hekime ihtiyacı var.>>
Mth	9	13	Gidin de, <Ben kurban değil, merhamet isterim> sözünün anlamını öğrenin. Çünkü ben doğru kişileri değil, günahkârları çağırmaya geldim.>>
Mth	9	14	Bu arada Yahyanın öğrencileri gelip İsayaya, <<Neden biz ve Ferisiler oruç tutuyoruz da senin öğrencilerin tutmuyor?>> diye sordular.
Mth	9	15	İsa şöyle karşılık verdi: <<Güvey aralarındayken, davetliler yas tutar mı? Ama güveyin aralarından alınacağı günler gelecek, o zaman oruç tutacaklar.>>
Mth	9	16	Hiç kimse eski giysiyi yeni kumaş parçasıyla yamamaz. Çünkü yeni kumaş çeker, giysiden kopar, yırtık daha beter olur.
Mth	9	17	Hiç kimse yeni şarabı eski tulumlara doldurmaz. Yoksa tulumlar patlar; hem şarap dökülür, hem de tulumlar mahvolur. Yeni şarap yeni tulumlara konur, böylece her ikisi de korunmuş olur.>>
Mth	9	18	İsa onlara bu sözleri söylerken bir havra yöneticisi gelip onun önünde yere kapanarak, <<Kızım az önce öldü. Ama sen gelip elini onun üzerine koyarsan, dirilecek>> dedi.
Mth	9	19	İsa kalkıp öğrencileriyle birlikte adamın ardından gitti.
Mth	9	20	Tam o sırada, on iki yıldır kanaması olan bir kadın İsanın arkasından yetişip giysisinin eteğine dokundu.
Mth	9	21	İçinden, <<Giysisine bir dokunsam kurtulurum>> diyordu.
Mth	9	22	İsa arkasına dönüp onu görünce, <<Cesur ol, kızım! İmanın seni kurtardı>> dedi. Ve kadın o anda iyileşti.
Mth	9	23	İsa, yöneticinin evine varıp kaval çalanlarla gürültülü kalabalığı görünce, <<Çekilin!>> dedi. <<Kız ölmedi, uyuyor.>> Onlar ise kendisiyle alay ettiler.
Mth	9	25	Kalabalık dışarı çıkarılınca İsa içeri girip kızın elini tuttu, kız

ayağa kalktı.

- Mth 9 26 Bu haber bütün bölgeye yayıldı.
- Mth 9 27 İsa oradan ayrılırken iki kör, <<Ey Davut oğlu, halimize acı!>> diye feryat ederek Onun ardından gittiler.
- Mth 9 28 İsa eve girince körler yanına geldi. Onlara, <<İstedığınızı yapabileceğime inanıyor musunuz?>> diye sordu. Körler, <<İnanıyoruz, ya Rab!>> dediler.
- Mth 9 29 Bunun üzerine İsa körlerin gözlerine dokunarak, <<İmanınıza göre olsun>> dedi.
- Mth 9 30 Ve adamların gözleri açıldı. İsa, <<Sakın kimse bunu bilmesin>> diyerek onları sıkı sıkı uyardı.
- Mth 9 31 Onlar ise çıkıp İsayla ilgili haberi bütün bölgeye yaydılar.
- Mth 9 32 Adamlar çıkarken İsaya dilsiz bir cinli getirdiler.
- Mth 9 33 Cin kovulunca adamın dili çözüldü. Halk hayret içinde, <<İsrailde böylesi hiç görülmemiştir>> diyordu.
- Mth 9 34 Ferisiler ise, <<Cinleri, cinlerin önderinin gücüyle kovuyor>> diyorlardı.
- Mth 9 35 İsa bütün kent ve köyleri dolaşarak havralarda öğretiyor, göksel egemenliğin Müjdesini duyuruyor, her hastalığı, her illeti iyileştiriyordu.
- Mth 9 36 Kalabalıkları görünce onlara acıdı. Çünkü çobansız koyunlar gibi şaşkın ve perişandılar.
- Mth 9 37 O zaman İsa öğrencilerine, <<Ürün bol, ama işçi az>> dedi,
- Mth 9 38 <<Bu nedenle ürünün sahibi Rab'be yalvarın, ürününü kaldırarak işçiler göndersin.>>
- Mth 10 1 İsa on iki öğrencisini yanına çağırıp onlara kötü ruhlar üzerinde yetki verdi. Böylece kötü ruhları kovacak, her hastalığı, her illeti iyileştireceklerdi.
- Mth 10 2 Bu on iki elçinin adları şöyle: Birincisi Petrus adıyla bilinen Simun, onun kardeşi Andreas, Zebedinin oğulları Yakup ve Yuhanna, Filipus ve Bartalmay, Tomas ve vergi görevlisi Matta, Alfay oğlu Yakup ve Taday, Yurtsever Simun ve İsaya ihanet eden Yahuda İskariot.
- Mth 10 5 İsa Onikileri şu buyrukla halkın arasına gönderdi: <<Öteki ulusların arasına girmeyin. Samiriyelilerin kentlerine de uğramayın.
- Mth 10 6 Bunun yerine, İsrail halkının yitik koyunlarına gidin.
- Mth 10 7 Gittiğiniz her yerde Göklerin Egemenliğinin yaklaştığını duyurun.
- Mth 10 8 Hastaları iyileştirin, ölüleri diriltin, cüzamlıları temiz kılın, cinleri kovun. Karşılıksız aldınız, karşılıksız verin.
- Mth 10 9 Kuşağınıza altın, gümüş, ya da bakır para koymayın.
- Mth 10 10 Yolculuk için ne torba, ne yedek mıntan, ne çarık, ne de değnek alın. Çünkü işçi yiyeceğini hak eder.
- Mth 10 11 Hangi kent ya da köye giderseniz, orada saygıdeğer birini arayın ve ayrılınca dek onunla kalın.
- Mth 10 12 Onun evine girerken, evdekilere esenlik dileyin.
- Mth 10 13 Eğer evdekiler buna layıksa, dilediğiniz esenlik üzerlerinde kalsın; layık değilse, size geri dönsün.
- Mth 10 14 Sizi kabul etmez, sözlerinizi dinlemezlerse o evden ya da kentten ayrılırken, ayaklarınızı n tozunu silkin.
- Mth 10 15 Size doğrusunu söyleyeyim, yargı günü o kentin hali Sodomla Gomora bölgesinin halinden beter olacaktır.>>
- Mth 10 16 <<İşte, sizi koyunlar gibi kurtların arasına gönderiyorum. Yılan gibi zeki, güvercin gibi saf olun.
- Mth 10 17 İnsanlardan sakının. Çünkü sizi mahkemelere verecek, havralarında kamçılacaklar.
- Mth 10 18 Benden ötürü valilerin, kralların önüne çıkarılacak, böylece onlara ve uluslara tanıklık edeceksiniz.
- Mth 10 19 Sizleri mahkemeye verdiklerinde, neyi nasıl söyleyeceğinizi düşünerek kaygılanmayın. Ne söyleyeceğiniz o anda size bildirilecek.
- Mth 10 20 Çünkü konuşan siz değil, aracılığınızla konuşan Babanızın Ruhu olacak.
- Mth 10 21 <<Kardeş kardeşi, baba çocuğunu ölüme teslim edecek. Çocuklar anne babaya başkaldırıp onları öldürtecek.
- Mth 10 22 Benim adımdan ötürü herkes sizden nefret edecek. Ama sonuna kadar dayanan kurtulacaktır.
- Mth 10 23 Bir kentte size zulmettikleri zaman ötekine kaçın. Size doğrusunu söyleyeyim, İnsanoğlu gelinceye dek İsrailin bütün kentlerini dolaşmış olmayacaksınız.
- Mth 10 24 <<Öğrenci öğretmeninden, köle efendisinden üstün değildir.
- Mth 10 25 Öğrencinin öğretmeni gibi, kölenin de efendisi gibi olması yeterlidir. İnsanlar evin efendisine Baalzevul derlerse, ev halkına neler demezler!>>
- Mth 10 26 <<Bu yüzden onlardan korkmayın. Çünkü örtülü olup da açığa çıkarılmayacak, gizli olup da bilinmeyecek hiçbir şey yoktur.
- Mth 10 27 Size karanlıkta söylediklerimi, siz gün ışığında söyleyin. Kulağınıza fısıldananı, damlardan duyurun.
- Mth 10 28 Bedeni öldüren, ama canı öldüremeyenlerden korkmayın. Canı da bedeni de cehennemde mahvedebilen Tanrıdan korkun.
- Mth 10 29 İki serçe bir meteliğe satılmıyor mu? Ama Babanızın izni olmadan

bunlardan bir teki bile yere düşmez.

Mth 10 30 Size gelince, başınızdaki bütün saçlar bile sayılıdır.

Mth 10 31 Onun için korkmayın, siz birçok serçeden daha değerlisiniz.

Mth 10 32 <<İnsanların önünde beni açıkça kabul eden herkesi, ben de göklerdeki Babamın önünde açıkça kabul edeceğim.

Mth 10 33 İnsanların önünde beni inkâr eden, ben de göklerdeki Babamın önünde inkâr edeceğim.>>

Mth 10 34 <<Yeryüzüne barış getirmeye geldiğimi sanmayın! Barış değil, kılıç getirmeye geldim.

Mth 10 35 Çünkü ben babayla oğulun, anneyle kızın, gelinle kaynananın arasına ayrılık sokmaya geldim.

Mth 10 36 <İnsanın düşmanı kendi ev halkı olacak.>

Mth 10 37 Annesini ya da babasını beni sevdiğinden çok seven bana layık değildir. Oğlunu ya da kızını beni sevdiğinden çok seven bana layık değildir.

Mth 10 38 Çarmıhını yüklenip ardımdan gelmeyen bana layık değildir.

Mth 10 39 Canını kurtaran onu yitirecek. Canını benim uğruma yitiren ise onu kurtaracaktır.

Mth 10 40 <<Sizi kabul eden beni kabul etmiş olur. Beni kabul eden de beni göndereni kabul etmiş olur.

Mth 10 41 Bir peygamberi peygamber olduğu için kabul eden, peygambere yaraşan bir ödül alacaktır. Doğru birini doğru olduğu için kabul eden, doğru kişiye yaraşan bir ödül alacaktır.

Mth 10 42 Bu sıradan kişilerden birine, öğrencim olduğu için bir bardak soğuk su bile veren, size doğrusunu söyleyeyim, ödülüz kalmayacaktır.>>

Mth 11 1 İsa, on iki öğrencisine bu buyrukları verdikten sonra onların kentlerinde öğretmek ve Tanrı sözünü duyurmak üzere oradan ayrıldı.

Mth 11 2 Tutukevinde bulunan Yahya, Mesih'in yaptığı işleri duyunca, Ona gönderdiği öğrencileri aracılığıyla şunu sordu: <<Gelecek Olan sen misin, yoksa başkasını mı bekleyelim?>>

Mth 11 4 İsa onlara şöyle karşılık verdi: <<Gidin, işitip gördüklerinizi Yahyaya bildirin.

Mth 11 5 Körlerin gözleri açılıyor, kötürümler yürüyor, cüzamlılar temiz kılınıyor, sağırılar işitiyor, ölüler diriliyor ve Müjde yoksullara duyuruluyor.

Mth 11 6 Benden ötürü sendeleyip düşmeyene ne mutlu!>>

Mth 11 7 Yahyanın öğrencileri ayrılırken İsa halka Yahyadan söz etmeye başladı. <<Çöle ne görmeye gittiniz?>> dedi. <<Rüzgarda sallanan bir kamış mı?

Mth 11 8 Söyleyin, ne görmeye gittiniz? Pahalı giysiler giymiş bir adam mı? Oysa pahalı giysi giyenler, kral saraylarında bulunur.

Mth 11 9 Öyleyse ne görmeye gittiniz? Bir peygamber mi? Evet! Size şunu söyleyeyim, gördüğünüz kişi peygamberden de üstündür.

Mth 11 10 <İşte, habercimi senin önünden gönderiyorum; O önden gidip senin yolunu hazırlayacak>

Mth 11 11 Size doğrusunu söyleyeyim, kadından doğanlar arasında Vaftizci Yahyadan daha üstün biri çıkmamıştır. Bununla birlikte, Göklerin Egemenliğinde en küçük olan ondan üstündür.

Mth 11 12 Vaftizci Yahyanın ortaya çıktığı günden bu yana Göklerin Egemenliği zorlanıyor, zorlu kişiler onu ele geçirmeye çalışıyor.

Mth 11 13 Yahyaya dek bütün peygamberlerle Kutsal Yasa, olacakları önceden bildirdiler.

Mth 11 14 Eğer bunu kabul etmek isterseniz, gelecek olan İlyas odur.

Mth 11 15 Kulağı olan, işitsin!

Mth 11 16 <<Bu kuşağın insanlarını neye benzeteyim? Çarşı meydanlarında oturup arkadaşlarına, <Size kaval çaldık, oynamadınız; Ağıt yaktık, dövünmediniz>

Mth 11 18 Yahya geldiği zaman oruç tutup içkiden kaçındı, ona <cinli> diyorlar.

Mth 11 19 İnsanoglu geldiği zaman yiyip içti. Bu kez de diyorlar ki, <Şu obur ve ayyaş adama bakın! Vergi görevlileri ve günahkârlarla dost oldu!> Ne var ki bilgelik, ortaya koyduğu işlerle doğrulanır.>>

Mth 11 20 Sonra İsa, mucizelerinin çoğunu yapmış olduğu kentleri, tövbe etmedikleri için şöyle azarlamaya başladı: <<Vay haline, ey Horazin! Vay haline, ey Beytsayda! Sizlerde yapılan mucizeler Sur ve Saydada yapılmış olsaydı, çoktan çul kuşanıp kül içinde oturarak tövbe etmiş olurlardı.

Mth 11 22 Size şunu söyleyeyim, yargı günü sizin haliniz Sur ve Saydanın halinden beter olacaktır!

Mth 11 23 Ya sen, ey Kefarnahum, göğemi çıkarılacaksın? Hayır, ölümler diyarına indirileceksin! Çünkü sende yapılan mucizeler Sodomda yapılmış olsaydı, bugüne dek ayakta kalırdı.

Mth 11 24 Sana şunu söyleyeyim, yargı günü senin halin Sodom bölgesinin halinden beter olacaktır!>>

Mth 11 25 İsa bundan sonra şöyle dedi: <<Baba, yerin ve göğün Rabbi! Bu gerçekleri bilge ve akıllı kişilerden gizleyip küçük çocuklara açtığın için sana şükrederim.

Mth 11 26 Evet Baba, senin isteğin buydu.

Mth 11 27 <<Babam her şeyi bana teslim etti. Oğulu, Babadan başka kimse tanımaz.

Babayı da Oğuldan ve Oğulun Onu tanıtmak istediği kişilerden başkası tanımaz.

- Mth 11 28 <<Ey bütün yorgunlar ve yükü ağır olanlar! Bana gelin, ben size rahat veririm.
- Mth 11 29 Boyunduruğumu yüklenin, benden öğrenin. Çünkü ben yumuşak huylu, alçakgönüllüyüm. Böylece canlarınız rahata kavuşur.
- Mth 11 30 Boyunduruğumu taşımak kolay, yüküm hafiftir.>>
- Mth 12 1 O sıralarda, bir Şabat Günü İsa ekinler arasından geçiyordu. Öğrencileri acıkınca başakları koparıp yemeye başladılar.
- Mth 12 2 Bunu gören Ferisiler İsaya, <<Bak, öğrencilerin Şabat Günü yasak olanı yapıyor>> dediler.
- Mth 12 3 İsa onlara, <<Davutla yanındakiler acıkınca Davutun ne yaptığını okumadınız mı?>> diye sordu.
- Mth 12 4 <<Tanrının evine girdi, kendisinin ve yanındakilerin yemesi yasak olan, ancak kâhinlerin yiyebileceği adak ekmeklerini yedi.
- Mth 12 5 Ayrıca kâhinlerin her hafta tapınakta Şabat Günüyle ilgili buyruğu çiğnedikleri halde suçlu sayılmadıklarını Kutsal Yasada okumadınız mı?
- Mth 12 6 Size şunu söyleyeyim, burada tapınaktan daha üstün bir şey var.
- Mth 12 7 Eğer siz, <Ben kurban değil, merhamet isterim> sözünün anlamını bilseydiniz, suçsuzları yargılamazdınız.
- Mth 12 8 Çünkü İnsanoğlu Şabat Günü'nün de Rabbidir.>>
- Mth 12 9 İsa oradan ayrılıp onların havrasına gitti.
- Mth 12 10 Orada eli sakat bir adam vardı. İsaya suçlamak amacıyla kendisine, <<Şabat Günü bir hastayı iyileştirmek Kutsal Yasaya uygun mudur?>> diye sordular.
- Mth 12 11 İsa onlara şu karşılığı verdi: <<Hanginizin bir koyunu olur da Şabat Günü çukura düşerse onu tutup çıkarmaz?
- Mth 12 12 İnsan koyundan çok daha değerlidir! Demek ki, Şabat Günü iyilik yapmak Yasaya uygundur.>>
- Mth 12 13 Sonra adama, <<Elini uzat>> dedi. Adam elini uzattı. Eli öteki gibi yine sapasağlam oluverdi.
- Mth 12 14 Bunun üzerine Ferisiler dışarı çıktılar, İsaya yok etmek için anlaştılar.
- Mth 12 15 İsa bunu bildiği için oradan ayrıldı. Birçok kişi ardından gitti. İsa hepsini iyileştirdi.
- Mth 12 16 Kim olduğunu açıklamamaları için onları uyardı.
- Mth 12 17 Bu, Peygamber Yeşaya aracılığıyla bildirilen şu söz yerine gelsin diye oldu: <<İşte Kulum, Onu ben seçtim. Gönülümün hoşnut olduğu sevgili Kulum Odur. Ruhumu Onun üzerine koyacağım, O da adaleti uluslara bildirecek.
- Mth 12 19 Çekişip bağırmayacak, Sokaklarda kimse Onun sesini duymayacak.
- Mth 12 20 Ezilmiş kamışı kırmayacak, Tüten fitili söndürmeyecek, Ve sonunda adaleti zafere ulaştıracak.
- Mth 12 21 Uluslar da Onun adına umut bağlayacak.>>
- Mth 12 22 Daha sonra İsaya kör ve dilsiz bir cinli getirdiler. İsa adamı iyileştirdi. Adam konuşmaya, görmeye başladı.
- Mth 12 23 Bütün kalabalık şaşırıp kaldı. <<Bu, Davutun Oğlu olabilir mi?>> diye soruyorlardı.
- Mth 12 24 Ferisiler bunu duyunca, <<Bu adam cinleri, ancak cinlerin önderi Baalzevulun gücüyle kovuyor>> dediler.
- Mth 12 25 Onların ne düşündüğünü bilen İsa şöyle dedi: <<Kendi içinde bölünen ülke yıkılır. Kendi içinde bölünen kent ya da ev ayakta kalamaz.
- Mth 12 26 Eğer Şeytan Şeytanı kovarsa, kendi içinde bölünmüş demektir. Bu durumda onun egemenliği nasıl ayakta kalabilir?
- Mth 12 27 Eğer ben cinleri Baalzevulun gücüyle kovuyorsam, sizin adamlarınızı kimin gücüyle kovuyor? Bu durumda sizi kendi adamlarınız yargılayacak.
- Mth 12 28 Ama ben cinleri Tanrının Ruhuyla kovuyorsam, Tanrının Egemenliği üzerinize gelmiş demektir.
- Mth 12 29 <<Bir kimse güçlü adamın evine girip malını nasıl çalabilir? Ancak onu bağladıktan sonra evini soyabilir.
- Mth 12 30 <<Benden yana olmayan bana karşıdır. Benimle birlikte toplamayan dağıtıyor demektir.
- Mth 12 31 Bunun için size diyorum ki, insanların işlediği her günah, ettiği her küfür bağışlanacak; ama Ruha edilen küfür bağışlanmayacaktır.
- Mth 12 32 İnsanoğluna karşı bir söz söyleyen, bağışlanacak; ama Kutsal Ruha karşı bir söz söyleyen, ne bu çağda, ne de gelecek çağda bağışlanacaktır.
- Mth 12 33 <<Ya ağacı iyi, meyvesini de iyi sayın; ya da ağacı kötü, meyvesini de kötü sayın. Çünkü her ağaç meyvesinden tanınır.
- Mth 12 34 Sizi engerekler soyu! Kötü olan sizler nasıl iyi sözler söyleyebilirsiniz? Çünkü ağız yüreктen taşanı söyler.
- Mth 12 35 İyi insan içindeki iyilik hazinesinden iyilik, kötü insan içindeki kötülük hazinesinden kötülük çıkarır.
- Mth 12 36 Size şunu söyleyeyim, insanlar söyledikleri her boş söz için yargı günü hesap verecekler.
- Mth 12 37 Kendi sözlerinizi aklananak, yine kendi sözlerinizi suçlu

çıkarılacaklarını z. >>

- Mth 12 38 Bunun üzerine bazı din bilginleri ve Ferisiler, <<Öğretmenimiz, senden doğaüstü bir belirti görmek istiyoruz>> dediler.
- Mth 12 39 İsa onlara şu karşılığı verdi: <<Kötü ve vefasız kuşak bir belirti istiyor! Ama ona Peygamber Yunusun belirtisinden başka bir belirti gösterilmeyecektir.
- Mth 12 40 Yunus, nasıl üç gün üç gece o koca balığın karnında kaldıysa, İnsanoğlu da üç gün üç gece yerin bağrında kalacaktır.
- Mth 12 41 Ninovalı halkı, yargı günü bu kuşakla birlikte kalkıp bu kuşağı yargılayacak. Çünkü Ninovalılar, Yunusun çağrısı üzerine tövbe ettiler. Bakın, Yunustan daha üstün olan buradadır.
- Mth 12 42 Güney Kraliçesi, yargı günü bu kuşakla birlikte kalkıp bu kuşağı yargılayacak. Çünkü kraliçe, Süleyman'ın bilgece sözlerini dinlemek için dünyanın ta öbür ucundan gelmişti. Bakın, Süleymandan daha üstün olan buradadır.
- Mth 12 43 <<Kötü ruh insandan çıkınca kurak yerlerde dolanıp huzur arar, ama bulamaz.
- Mth 12 44 O zaman, <Çıktığım eve, kendi evime döneyim> der. Eve gelince orayı bomboş, süpürülmüş, düzeltilmiş bulur.
- Mth 12 45 Bunun üzerine gider, yanına kendisinden kötü yedi ruh daha alır ve eve girip yerleşirler. Böylece o kişinin son durumu ilkinden beter olur. Bu kötü kuşağın başına gelecek olan da budur.>>
- Mth 12 46 İsa daha halka konuşurken, annesiyle kardeşleri geldi. Dışarıda durmuş, onunla konuşmak istiyorlardı.
- Mth 12 47 Birisi İsaya, <<Bak, annenle kardeşlerin dışarıda duruyor, seninle görüşmek istiyorlar>> dedi.
- Mth 12 48 İsa, kendisiyle konuşana, <<Kimdir annem, kimdir kardeşlerim?>> karşılığını verdi.
- Mth 12 49 Eliyle öğrencilerini göstererek, <<İşte annem, işte kardeşlerim!>> dedi.
- Mth 12 50 <<Göklerdeki Babam'ın isteğini kim yerine getirirse, kardeşim, kızkardeşim ve annem odur.>>
- Mth 13 1 Aynı gün İsa evden çıktı, gidip göl kıyısında oturdu.
- Mth 13 2 Çevresinde büyük bir kalabalık toplandı. Bu yüzden İsa tekneye binip oturdu. Bütün kalabalık kıyıda duruyordu.
- Mth 13 3 İsa onlara benzetmelerle birçok şey anlattı. <<Bakın>> dedi, <<Ekincinin biri tohum ekmeye çıktı.
- Mth 13 4 Ektiği tohumlardan kimi yol kenarına düştü. Kuşlar gelip bunları yedi.
- Mth 13 5 Kimi, toprağı az, kayalık yerlere düştü; toprak derin olmadığından hemen filizlendi.
- Mth 13 6 Ne var ki, güneş doğunca kavruldu, kök salamadıkları için kuruyup gittiler.
- Mth 13 7 Kimi, dikenler arasına düştü. Dikenler büyüdü, filizleri boğdu.
- Mth 13 8 Kimi ise iyi toprağa düştü. Bazısı yüz, bazısı altmış, bazısı da otuz kat ürün verdi.
- Mth 13 9 Kulağı olan işitsin!>>
- Mth 13 10 Öğrencileri gelip İsaya, <<Halka neden benzetmelerle konuşuyorsun?>> diye sordular.
- Mth 13 11 İsa şöyle yanıtladı: <<Göklerin Egemenliğinin sırlarını bilme ayrıcalığı size verildi, ama onlara verilmedi.
- Mth 13 12 Çünkü kimde varsa, ona daha çok verilecek, bolluğa kavuşturulacak. Ama kimde yoksa, elindeki de alınacak.
- Mth 13 13 Onlara benzetmelerle konuşmamın nedeni budur. Çünkü, <Gördükleri halde görmezler, Duydukları halde duymaz ve anlamazlar.>
- Mth 13 14 <<Böylece Yeşayanın peygamberlik sözü onlar için gerçekleşmiş oldu: <Duyacak duyacak, ama hiç anlamayacaklarını z, Bakacak bakacak, ama hiç görmeyeceklerini z!
- Mth 13 15 Çünkü bu halkın yüreği duygusuzlaştı, Kulakları ağırlaştı. Gözlerini kapadılar. Öyle ki, gözleri görmesin, Kulakları duymasın, yürekleri anlamasın. Ve bana dönmesinler. Dönselerdi, onları iyileştirirdim.>
- Mth 13 16 <<Ama ne mutlu size ki, gözlerinizi z görüyor, kulaklarınız işitiyor!
- Mth 13 17 Size doğrusunu söyleyeyim, nice peygamberler, nice doğru kişiler sizin gördüklerinizi z görmek istediler, ama göremediler. Sizin işittiklerinizi z işitmek istediler, ama işitemediler.
- Mth 13 18 <<Şimdi ekinciyle ilgili benzetmeyi siz dinleyin.
- Mth 13 19 Kim göksel egemenlikle ilgili sözü işitir de anlamazsa, kötü olan gelir, onun yüreğine ekileni söker götürür. Yol kenarına ekilen tohum işte budur.
- Mth 13 20 Kayalık yerlere ekilen ise işittiği sözü hemen sevinçle kabul eden, ama kök salmadığı için ancak bir süre dayanan kişidir. Böyle biri Tanrı sözünden ötürü sıkıntı ya da zulme uğrayınca hemen sendeleyip düşer.
- Mth 13 22 Dikenler arasında ekilen de şudur: Sözü işitir, ama dünyasal kaygılar ve zenginliğin aldatıcılığı sözü boğar ve ürün vermesini engeller.
- Mth 13 23 İyi toprağa ekilen tohum ise, sözü işitip anlayan birine benzer. Böylesi elbette ürün verir, kimi yüz, kimi altmış, kimi de otuz kat.>>
- Mth 13 24 İsa onlara başka bir benzetme anlattı: <<Göklerin Egemenliği,

tarlasına iyi tohum eken adama benzer>> dedi.
Mth 13 25 <<Herkes uyurken, adamın düşmanı geldi, buğdayın arasına delice ekip gitti.
Mth 13 26 Ekin gelişip başak salınca, deliceler de göründü.
Mth 13 27 <<Mal sahibinin köleleri gelip ona şöyle dediler: <Efendimiz, sen tarlana iyi tohum ekmedin mi? Bu deliceler nereden çıktı?>
Mth 13 28 <<Mal sahibi, <Bunu bir düşman yapmıştır> dedi. << <Gi dip deliceleri toplamamızı ister misin?> diye sordu köleler.
Mth 13 29 << <Hayır> dedi adam. <Deliceleri toplarken belki buğdayı da sökersiniz.
Mth 13 30 Bırakın biçim vaktine dek birlikte büyüsünler. Biçim vakti orakçılara, önce deliceleri toplayın diyeceğim, yakmak için demet yapın. Buğdayı ise toplayıp ambarıma koyun.>>
Mth 13 31 İsa onlara bir benzetme daha anlattı: <<Göklerin Egemenliği, bir adamın tarlasına ektiği hardal tanesine benzer>> dedi.
Mth 13 32 <<Hardal tohumların en küçüğü olduğu halde, gelişince bahçe bitkilerinin boyunu aşar, ağaç olur. Böylece kuşlar gelip dallarında barınır.>>
Mth 13 33 İsa onlara başka bir benzetme anlattı: <<Göklerin Egemenliği, bir kadının üç ölçek una karıştırdığı mayaya benzer. Sonunda bütün hamur kabarır.>>
Mth 13 34 İsa bütün bunları halka benzetmelerle anlattı. Benzetme kullanmadan onlara hiçbir şey anlatmazdı.
Mth 13 35 Bu, peygamber aracılığıyla bildirilen şu söz yerine gelsin diye oldu: <<Ağzımı benzetmeler anlatarak açacağım, Dünyanın kuruluşundan beri gizli kalmış sırları dile getireceğim.>>
Mth 13 36 Bundan sonra İsa halktan ayrılıp eve gitti. Öğrencileri yanına gelip, <<Tarladaki delicelerle ilgili benzetmeyi bize açıkla>> dediler.
Mth 13 37 İsa, <<İyi tohumu eken, İnsanoğludur>> diye karşılık verdi.
Mth 13 38 <<Tarla ise dünyadır. İyi tohum, göksele egemenliğin oğulları, deliceler de kötü olanın oğullarıdır.
Mth 13 39 Deliceleri eken düşman, İblistir. Biçim vakti, çağın sonu; orakçılar ise meleklerdir.
Mth 13 40 <<Deliceler nasıl toplanıp yakılırsa, çağın sonunda da böyle olacaktır.
Mth 13 41 İnsanoğlu meleklerini gönderecek, onlar da insanları günaha düşüren her şeyi, kötülük yapan herkesi Onun egemenliğinden toplayıp kızgın fırına atacaklar. Orada ağlayış ve diş gıcirtısı olacaktır.
Mth 13 42 Doğru kişiler o zaman Babalarının egemenliğinde güneş gibi parlayacaklar. Kulağı olan işitsin!>>
Mth 13 43 <<Göklerin Egemenliği, tarlada saklı bir defineye benzer. Onu bulan yeniden sakladı, sevinçle koşup gitti, varını yoğunu satıp tarlayı satın aldı.
Mth 13 44 <<Yine Göklerin Egemenliği, güzel inciler arayan bir tüccara benzer.
Mth 13 45 Tüccar, çok değerli bir inci bulunca gitti, varını yoğunu satıp o inciye satın aldı.>>
Mth 13 46 <<Yine Göklerin Egemenliği, denize atılan ve her çeşit balığı toplayan ağa benzer.
Mth 13 47 Ağ dolunca onu kıyıya çekerler. Oturup işe yarayan balıkları kaplara koyar, yaramayanları atarlar.
Mth 13 48 Çağın sonunda da böyle olacak. Melekler gelecek, kötü kişileri doğruların arasından ayırıp kızgın fırına atacaklar. Orada ağlayış ve diş gıcirtısı olacaktır.>>
Mth 13 49 <<Yine Göklerin Egemenliği, denize atılan ve her çeşit balığı toplayan ağa benzer.
Mth 13 50 Ağ dolunca onu kıyıya çekerler. Oturup işe yarayan balıkları kaplara koyar, yaramayanları atarlar.
Mth 13 51 Çağın sonunda da böyle olacak. Melekler gelecek, kötü kişileri doğruların arasından ayırıp kızgın fırına atacaklar. Orada ağlayış ve diş gıcirtısı olacaktır.>>
Mth 13 52 İsa, <<Bütün bunları anladınız mı?>> diye sordu. <<Evet>> karşılığını verdiler.
Mth 13 53 O da onlara, <<İşte böylece Göklerin Egemenliği için eğitilmiş her din bilgini, hazinesinden hem yeni hem eski değerler çıkaran bir mal sahibine benzer>> dedi.
Mth 13 54 İsa bütün bu benzetmeleri anlattıktan sonra oradan ayrıldı.
Mth 13 55 Kendi memleketine gitti ve oradaki havrada halka öğretmeye başladı. Halk şaşırıp kalmıştı. <<Adamın bu bilgeliği ve mucizeler yaratan gücü nereden geliyor?>> diyorlardı.
Mth 13 56 <<Marangozun oğlu değil mi bu? Annesinin adı Meryem değil mi? Yakup, Yusuf, Simun ve Yahuda Onun kardeşleri değil mi?
Mth 13 57 Kızkardeşlerinin hepsi aramızda yaşamıyor mu? O halde Onun bütün bu yaptıkları nereden geliyor?>>
Mth 13 58 Ve gücenip Onu reddettiler. Ama İsa onlara şöyle dedi: <<Bir peygamber, kendi memleketinden ve evinden başka yerde hor görülmez.>>
Mth 13 59 İmansızlıkları yüzünden İsa orada pek fazla mucize yapmadı.
Mth 14 1 O günlerde İsaya ilgili haberleri duyan bölge kralı Hirodes, adamlarına, <<Bu, Vaftizci Yahyadır>> dedi. <<Ölümden dirildi. Olağanüstü güçlerin onda etkin olmasının nedeni budur.>>
Mth 14 2 Hirodes, kardeşi Filipusun karısı Hirodiya yüzünden Yahyayı tutuklatmış, bağlatıp zindana attırmıştı.
Mth 14 3 Çünkü Yahya Hirodes, <<O kadınlı evlenmen Kutsal Yasaya aykırıdır>> demişti.

Mth 14 5 Hiroides Yahyayı öldürtmek istemiş, ama halktan korkmuştu. Çünkü halk Yahyayı peygamber sayıyordu.

Mth 14 6 Hiroidesin doğum günü şenliği sırasında Hiroduyanın kızı ortaya çıkıp dans etti. Bu, Hiroidesin öyle hoşuna gitti ki, ant içerek kıza ne dilerse vereceğini söyledi.

Mth 14 8 Kız, annesinin kışkırtmasıyla, «Bana şimdi, bir tepsi üzerinde Vaftizci Yahyanın başını ver» dedi.

Mth 14 9 Kral buna çok üzülüyse de, konuklarının önünde içtiği anttan ötürü bu dileğin yerine getirilmesini buyurdu.

Mth 14 10 Adam gönderip zindanda Yahyanın başını kestirdi.

Mth 14 11 Kesik baş tepsiyle getirilip kıza verildi, kız da bunu annesine götürdü.

Mth 14 12 Yahyanın öğrencileri gelip cesedi aldılar ve gömdüler. Sonra gidip İsa'ya haber verdiler.

Mth 14 13 İsa bunu duyunca, tek başına تنها bir yere çekilmek üzere bir tekneyle oradan ayrıldı. Bunu öğrenen halk, kentlerden çıkıp Onu yaya olarak izledi.

Mth 14 14 İsa tekneden inince büyük bir kalabalıkla karşılaştı. Onlara acıdı ve hasta olanlarını iyileştirdi.

Mth 14 15 Akşama doğru öğrencileri yanına gelip, «Burası ıssız bir yer» dediler, «Vakit de geç oldu. Halkı salıver de köylere gidip kendilerine yiyecek alınlar.»

Mth 14 16 İsa, «Gitmelerine gerek yok, onlara siz yiyecek verin» dedi.

Mth 14 17 Öğrenciler, «Burada beş ekmekle iki balıktan başka bir şeyimiz yok ki» dediler.

Mth 14 18 İsa, «Onları buraya, bana getirin» dedi.

Mth 14 19 Halka çayıra oturmalarını buyurduktan sonra, beş ekmekle iki balığı aldı, gözlerini göğe kaldırarak şükretti; sonra ekmekleri bölüp öğrencilerine verdi, onlar da halka dağıttılar.

Mth 14 20 Herkes yiyip doydu. Artakalan parçalardan on iki sepet dolusu topladılar.

Mth 14 21 Yemek yiyenlerin sayısı, kadın ve çocuklar hariç, yaklaşık beş bin erkekti.

Mth 14 22 Bundan hemen sonra İsa öğrencilerine, tekneye binip kendisinden önce karşı yakaya geçmelerini buyurdu. Bu arada halkı evlerine gönderecekti.

Mth 14 23 Halkı gönderdikten sonra dua etmek için tek başına dağa çıktı. Akşam olurken orada yalnızdı.

Mth 14 24 O sırada tekne kıyıdan bir hayli uzakta dalgalarla boğuşuyordu. Çünkü rüzgar karşı yönden esiyordu.

Mth 14 25 Sabaha karşı İsa, gölün üstünde yürüyerek onlara yaklaştı.

Mth 14 26 Öğrenciler, Onun gölün üstünde yürüdüğünü görünce dehşete kapıldılar. «Bu bir hayalet!» diyerek korkuyla bağıştılar.

Mth 14 27 Ama İsa hemen onlara seslenerek, «Cesur olun, benim, korkmayın!» dedi.

Mth 14 28 Petrus buna karşılık, «Ya Rab» dedi, «Eğer sen isen, buyruk ver suyun üstünden yürüyerek sana geleyim.»

Mth 14 29 İsa, «Gel!» dedi. Petrus da tekneden indi, suyun üstünden yürüyerek İsa'ya yaklaştı.

Mth 14 30 Ama rüzgarın ne kadar güçlü estiğini görünce korktu, batmaya başladı. «Ya Rab, beni kurtar!» diye bağırdı.

Mth 14 31 İsa hemen elini uzatıp onu tuttu. Ona, «Ey kıt imanlı, neden kuşku duydun?» dedi.

Mth 14 32 Onlar tekneye bindikten sonra rüzgar dindi.

Mth 14 33 Teknedekiler, «Sen gerçekten Tanrının Oğlusun» diyerek Ona tapındılar.

Mth 14 34 Gölü aşip Gennesarda karaya çıktılar.

Mth 14 35 Yöre halkı İsayı tanıyınca çevreye haber saldı. Bütün hastaları Ona getirdiler.

Mth 14 36 Giysisinin eteğine bir dokunsak diye yalvarıyorlardı. Dokunanların hepsi iyileşti.

Mth 15 1 Bu sırada Yerusolimden bazı Ferisiler ve din bilginleri İsa'ya gelip, «Öğrencilerin neden atalarımızın töresini çiğniyor?» diye sordular, «Yemekten önce ellerini yıkamıyorlar.»

Mth 15 3 İsa onlara şu karşılığı verdi: «Ya siz, neden töreniz uğruna Tanrı buyruğunu çiğniyorsunuz?»

Mth 15 4 Çünkü Tanrı şöyle buyurdu: «Annene babana saygı göstereceksin;» «Annesine ya da babasına söven kesinlikle öldürülecektir.»

Mth 15 5 Ama siz, «Her kim anne ya da babasına, benden alacağın bütün yardım Tanrı'ya adanmıştır» derse, artık babasına saygı göstermek zorunda değildir» diyorsunuz. Böylelikle, töreniz uğruna Tanrının sözünü geçersiz kılmış oluyorsunuz.

Mth 15 7 Ey iki yüzlüler! Yeşayanın sizinle ilgili şu peygamberlik sözü ne kadar yerindedir: «Bu halk dudaklarıyla beni sayar, Ama yürekleri benden uzak.

Mth 15 9 Bana boşuna taparlar. Çünkü öğrettikleri, sadece insan buyruklarıdır.»

Mth 15 10 İsa, halkı yanına çağırıp onlara, «Dinleyin ve şunu belleyin» dedi.

Mth	15	11	<<Ağızdan giren şey insanı kirletmez. İnsanı kirleten ağızdan çıkandır.>>
Mth	15	12	Bu sırada öğrencileri ona gelip, <<Biliyor musun?>> dediler,
<<Ferisiler bu sözü duyunca gücendiler.>>			
Mth	15	13	İsa şu karşılığı verdi: <<Gökseil Babamın dikmediğı her fidan kökünden sökül ecektir.
Mth	15	14	Bırakın onları; onlar körlerin kör kılavuzlarıdır. Eğer kör köre kılavuzluk ederse, ikisi de çukura düşer.>>
Mth	15	15	Petrus, <<Bu benzetmeyi bize açıkla>> dedi.
Mth	15	16	<<Siz de mi hâlâ anlamıyorsunuz?>> diye sordu İsa.
Mth	15	17	<<Ağızdan giren her şeyin mideye indiğini, oradan da helaya atıldığını bilmiyor musunuz?
Mth	15	18	Ne var ki ağızdan çıkan, yürekten kaynaklanır. İnsanı kirleten de budur.
Mth	15	19	Çünkü kötü düşünceler, cinayet, zina, fuhuş, hırsızlık, yalan yere tanıklık ve iftira hep yürekten kaynaklanır.
Mth	15	20	İnsanı kirleten bunlardır. Yıkılmamış ellerle yemek yemek insanı kirletmez.>>
Mth	15	21	İsa oradan ayrılıp Sur ve Sayda bölgesine geçti.
Mth	15	22	O yöreden Kenanlı bir kadın İsaya gelip, <<Ya Rab, ey Davut oğlu, halime acı! Kızım cine tutuldu, çok kötü durumda>> diye feryat etti.
Mth	15	23	İsa kadına hiçbir karşılık vermedi. Öğrencileri yaklaşıp, <<Sa! şunu, gitsin!>> diye rica ettiler. <<Arkamızdan bağıırıp duruyor.>>
Mth	15	24	İsa, <<Ben yalnız İsrail halkının kaybolmuş koyunlarına gönderildim>> diye yanıtladı.
Mth	15	25	Kadın ise yaklaşıp, <<Ya Rab, bana yardım et!>> diyerek Onun önünde yere kapandı.
Mth	15	26	İsa ona, <<Çocukların ekmeğini alıp köpeklere atmak doğru değildir>> dedi.
Mth	15	27	Kadın, <<Haklısın, ya Rab>> dedi. <<Ama köpekler de efendilerinin sofrasından düşen kırıntıları yer.>>
Mth	15	28	O zaman İsa ona şu karşılığı verdi: <<Ey kadın, imanının büyük! Dilediğin gibi olsun.>> Ve kadının kızı o saatte iyileşti.
Mth	15	29	İsa oradan ayrıldı, Celile Gölünün kıyısından geçerek dağa çıkıp oturdu.
Mth	15	30	Yanına büyük bir kalabalık geldi. Beraberlerinde kötürüm, kör, çolak, dilsiz ve daha birçok hasta getirdiler. Hastaları Onun ayaklarının dibine bıraktılar. O da onları iyileştirdi.
Mth	15	31	Halk, dilsizlerin konuştuğunu, çolakların iyileştiğini, körlerin gördüğünü, kötürümlerin yürüdüğünü görünce şaşı ve İsrailin Tanrısını yüceltti.
Mth	15	32	İsa öğrencilerini yanına çağırıp, <<Halka acıyorum>> dedi. <<Üç gündür yanımdalar, yiyecek hiçbir şeyleri yok. Onları aç aç evlerine göndermek istemiyorum, yolda bayılabilirler.>>
Mth	15	33	Öğrenciler kendisine, <<Böyle ıssız bir yerde bu kadar kalabalığı doyuracak ekmeğı nereden bulalım?>> dediler.
Mth	15	34	İsa, <<Kaç ekmeğiniz var?>> diye sordu. <<Yedi ekmekle birkaç küçük balığımız var>> dediler.
Mth	15	35	Bunun üzerine İsa, halka yere oturmalarını buyurdu.
Mth	15	36	Yedi ekmekle balıkları aldı, şükredip bunları böldü, öğrencilerine verdi. Onlar da halka dağıttılar.
Mth	15	37	Herkes yiyip doydı. Artakalan parçalardan yedi küfe dolusu topladılar.
Mth	15	38	Yemek yiyenlerin sayısı, kadın ve çocuklar hariç, dört bin erkekti.
Mth	15	39	İsa, halkı evlerine gönderdikten sonra tekneye binip Magadan bölgesine geçti.
Mth	16	1	Ferisilerle Sadukiler İsanın yanına geldiler. Onu denemek amacıyla kendilerine gökten bir belirti göstermesini istediler.
Mth	16	2	İsa onlara şu karşılığı verdi: <<Akşam, <Gökyüzü kızıl olduğuna göre hava iyi olacak> dersiniz.
Mth	16	3	Sabah, <Bugün gök kızıl ve bulutlu, hava bozacak> dersiniz. Gökyüzünün görünümünü yorumlayabiliyorsunuz da, zamanın belirtilerini yorumlayamıyor musunuz?
Mth	16	4	Kötü ve vefasız kuşak bir belirti istiyor! Ama ona Yunusun belirtisinden başka bir belirti gösterilmeyecek.>> Sonra İsa onları bırakıp gitti.
Mth	16	5	Öğrenciler gölün karşı yakasına geçerken ekmek almayı unutmuşlardı.
Mth	16	6	İsa onlara, <<Dikkatli olun, Ferisilerin ve Sadukilerin mayasından kaçınınız!>> dedi.
Mth	16	7	Onlar ise kendi aralarında tartışarak, <<Ekmek almadığımız için böyle diyor>> dediler.
Mth	16	8	Bunun farkında olan İsa şöyle dedi: <<Ey kıt imanlılar! Ekmeğiniz yok diye niçin tartışıyorsunuz?
Mth	16	9	Hâlâ anlamıyor musunuz? Beş ekmekle beş bin kişinin doyduğunu, kaç sepet dolusu yemek fazlası topladığınızı hatırlamıyor musunuz? Yedi ekmekle dört bin kişinin doyduğunu, kaç küfe dolusu yemek fazlası topladığınızı hatırlamıyor musunuz?

Mth 16 11 Ben size, <Ferisilerin ve Sadukilerin mayasından kaçını> derken, ekmekten söz etmediğimi nasıl olur da anlamazsınız?>

Mth 16 12 Ekmek mayasından değil de, Ferisilerle Sadukilerin öğretisinden kaçının dediğini o zaman anladılar.

Mth 16 13 İsa, Filipus Sezariyesi bölgesine geldiğinde öğrencilerine şunu sordu: <<Halk, İnsanoğlunun kim olduğunu söylüyor?>>

Mth 16 14 Öğrencileri şu karşılığı verdiler: <<Kimi Vaftizci Yahya, kimi İlyas, kimi de Yeremya ya da peygamberlerden biridir diyor.>>

Mth 16 15 İsa onlara, <<Siz ne dersiniz>> dedi, <<Sizce ben kimim?>>

Mth 16 16 Simun Petrus, <<Sen, yaşayan Tanrının Oğlu Mesihsin>> yanıtını verdi.

Mth 16 17 İsa ona, <<Ne mutlu sana, Yunus oğlu Simun!>> dedi. <<Bu sırrı sana açan insan değil, göklerdeki Babamdır.

Mth 16 18 Ben de sana şunu söyleyeyim, sen Petrussun ve ben kilisemi bu kayanın üzerine kuracağım. Ölüler diyarının kapıları ona karşı direnemeyecek.

Mth 16 19 Göklerin Egemenliğinin anahtarlarını sana vereceğim. Yeryüzünde bağlayacağın her şey göklerde de bağlanmış olacak; yeryüzünde çözeceğin her şey göklerde de çözülmüş olacak.>>

Mth 16 20 Bu sözlerden sonra İsa, kendisinin Mesih olduğunu kimseye söylememeleri için öğrencilerini uyardı.

Mth 16 21 Bundan sonra İsa, kendisinin Yerusolime gitmesi, ileri gelenler, başkâhinler ve din bilginlerinin elinden çok acı çekmesi, öldürülmesi ve üçüncü gün dirilmesi gerektiğini öğrencilerine anlatmaya başladı.

Mth 16 22 Bunun üzerine Petrus Onu bir kenara çekip azarlamaya başladı. <<Tanrı korusun, ya Rab! Senin başına asla böyle bir şey gelmeyecek!>> dedi.

Mth 16 23 Ama İsa Petrusa dönüp, <<Çekil önümden, Şeytan!>> dedi, <<Bana engel oluyorsun. Düşüncelerin Tanrıya değil, insana özgüdür.>>

Mth 16 24 Sonra İsa, öğrencilerine şunları söyledi: <<Ardımdan gelmek isteyen kendini inkâr etsin, çarmıhını yüklenip beni izlesin.

Mth 16 25 Canını kurtarmak isteyen onu yitirecek, canını benim uğruma yitiren ise onu kurtaracaktır.

Mth 16 26 İnsan bütün dünyayı kazanıp da canından olursa, bunun kendisine ne yararı olur? İnsan kendi canına karşılık ne verebilir?

Mth 16 27 İnsanoğlu, Babasının görkemi içinde melekleriyle gelecek ve herkese, yaptığıının karşılığını verecektir.

Mth 16 28 Size doğrusunu söyleyeyim, burada bulunanlar arasında, İnsanoğlu'nun kendi egemenliği içinde gelişini görmeden ölümü tatmayacak olanlar var.>>

Mth 17 1 Altı gün sonra İsa, yanına yalnız Petrus, Yakup ve Yakupun kardeşi Yuhannayı alarak yüksek bir dağa çıktı.

Mth 17 2 Onların gözü önünde İsanın görünümü değişti. Yüzü güneş gibi parladı, giysileri ışık gibi bembeyaz oldu.

Mth 17 3 O anda Musayla İlyas öğrencilere göründü. İsayla konuşuyorlardı.

Mth 17 4 Petrus İsayla, <<Ya Rab>> dedi, <<Burada bulunmamız ne iyi oldu! İstersen burada üç çardak kurayım: Biri sana, biri Musaya, biri de İlyasa.>>

Mth 17 5 Petrus daha konuşurken parlak bir bulut onlara gölge saldı. Buluttan gelen bir ses, <<Sevgili oğlum budur, Ondan hoşnudum. Onu dinleyin!>> dedi.

Mth 17 6 Öğrenciler bunu işitince, dehşet içinde yüzüstü yere kapandılar.

Mth 17 7 İsa gelip onlara dokundu, <<Kalkın, korkmayın!>> dedi.

Mth 17 8 Başlarını kaldırdırınca İsadan başka kimseyi göremediler.

Mth 17 9 Dağdan inerlerken İsa onlara, <<İnsanoğlu ölümünden dirilmeden, gördüklerinizi kimseye söylemeyin>> diye buyurdu.

Mth 17 10 Öğrencileri Ona şunu sordular: <<Peki, din bilginleri neden önce İlyasın gelmesi gerektiğini söylüyorlar?>>

Mth 17 11 İsa, <<İlyas gerçekten gelecek ve her şeyi yeniden düzene koyacak>> diye yanıtladı.

Mth 17 12 <<Size şunu söyleyeyim, İlyas zaten geldi, ama onu tanımadılar, ona yapmadıkları bir işi yaptılar. Aynı şekilde İnsanoğlu da onların elinden acı çekecektir.>>

Mth 17 13 O zaman öğrenciler İsanın kendilerine Vaftizci Yahyadan söz ettiğini anladılar.

Mth 17 14 Kalabalığın yanına vardıklarında bir adam İsaya yaklaşıp önünde diz çöktü.

Mth 17 15 <<Ya Rab>> dedi, <<Oğlumun haline acı! Sarası var, çok acı çekiyor. Sık sık ateşe, suya düşüyor.

Mth 17 16 Onu senin öğrencilerine getirdim, ama iyileştiremediler.>>

Mth 17 17 İsa, <<Ey imansız ve sapmış kuşak!>> dedi. <<Sizinle daha ne kadar kalacağım? Size daha ne kadar katlanacağım? Çocuğu buraya, bana getirin.>>

Mth 17 18 İsa cini azarlayınca, cin çocuktan çıktı, çocuk o anda iyileşti.

Mth 17 19 Sonra öğrenciler tek başlarına İsaya gelip, <<Biz cini neden kovamadık?>> diye sordular.

Mth 17 20 İsa, <<İmanınız kıt olduğu için>> karşılığını verdi. <<Size doğrusunu söyleyeyim, bir hardal tanesi kadar imanınız olsa şu dağa, <Buradan şuraya göç> derseniz, göçer; sizin için imkânsız bir şey olmayacaktır.>>

Mth 17 22 Celilede bir araya geldiklerinde İsa onlara, <<İnsanoğlu, insanların

eline teslim edilecek ve öldürülecek, ama üçüncü gün dirilecek» dedi. Öğrenciler buna çok kederlendiler.

Mth 17 24 Kefarnahuma geldiklerinde, iki dirhemlik tapınak vergisini toplayanlar Petrusa gelip, «Öğretmeniniz tapınak vergisini ödemiyor mu?» diye sordular.

Mth 17 25 Petrus, «Ödüyor» dedi. Petrus eve gelince, daha kendisi bir şey söylemeden İsa ona, «Simun, ne dersin?» dedi. «Dünya kralları gümrük ya da vergiyi kimlerden alır? Kendi oğullarından mı, yabancılardan mı?»

Mth 17 26 Petrusun, «Yabancılardan» demesi üzerine İsa, «O halde oğullar muftı» dedi.

Mth 17 27 «Ama vergi toplayanları gücendirmeyelim. Göle gidip olta at. Tuttuğun ilk balığı çıkar, onun ağzını aç, dört dirhemlik bir akçe bulacaksın. Parayı al, ikimizin vergisi olarak onlara ver.»

Mth 18 1 Bu sırada öğrencileri İsaya yaklaşıp, «Göklerin Egemenliğinde en büyük kimdir?» diye sordular.

Mth 18 2 İsa, yanına küçük bir çocuk çağırdı, onu orta yere dikip şöyle dedi: «Size doğrusunu söyleyeyim, yolunuzdan dönüp küçük çocuklar gibi olmazsanız, Göklerin Egemenliğine asla giremezsiniz.

Mth 18 4 Kim bu çocuk gibi alçakgönüllü olursa, Göklerin Egemenliğinde en büyük odur.

Mth 18 5 Böyle bir çocuğu benim adım uğruna kabul eden, beni kabul etmiş olur.

Mth 18 6 «Ama kim bana iman eden bu küçüklerden birini günaha düşürürse, boynuna kocaman bir değirmen taşı asılıp denizin dibine atılması kendisi için daha iyi olur.

Mth 18 7 İnsanı günaha düşüren tuzaklardan ötürü vay dünyanın haline! Böyle tuzakların olması kaçınılmazdır. Ama bu tuzaklara aracılık eden kişinin vay haline!

Mth 18 8 «Eğer elin ya da ayağın günah işlemene neden olursa, onu kesip at. Tek el, tek ayakla yaşama kavuşman, iki elle, iki ayakla sönmez ateşe atılmaktan iyidir.

Mth 18 9 Eğer gözün günah işlemene neden olursa, onu çıkar at. Tek gözle yaşama kavuşman, iki gözle cehennem ateşine atılmaktan iyidir.

Mth 18 10 «Bu küçüklerden birini bile hor görmekten sakının! Size şunu söyleyeyim, onların göklerdeki melekleri, göklerdeki Babamın yüzünü her zaman görürler.»

Mth 18 12 «Siz ne dersiniz? Bir adamın yüz koyunu olsa ve bunlardan biri yolunu şaşırsa, doksan dokuzunu dağlarda bırakıp yolunu şaşıranı aramaya gitmez mi?

Mth 18 13 Size doğrusunu söyleyeyim, eğer onu bulursa, yolunu şaşırmamış doksan dokuz koyun için sevindiğinden daha çok onun için sevinir.

Mth 18 14 Bunun gibi, göklerdeki Babanız da bu küçüklerden hiçbirisinin kaybolmasını istemez.»

Mth 18 15 «Eğer kardeşin sana karşı günah işlerse, ona git, suçunu kendisine göster. Her şey yalnız ikinizin arasında kalsın. Kardeşin seni dinlerse, onu kazanmış olursun.

Mth 18 16 Ama dinlemezse, yanına bir ya da iki kişi daha al ki, söylenen her şey iki ya da üç tanığın sözüyle doğrulansın.

Mth 18 17 Onları da dinlemezse, durumu inanlılar topluluğuna bildir. Topluluğu da dinlemezse, onu putperest ya da vergi görevlisi say.

Mth 18 18 «Size doğrusunu söyleyeyim, yeryüzünde bağlayacağınız her şey gökte de bağlanmış olacak. Yeryüzünde çözeceğiniz her şey gökte de çözülmüş olacak.

Mth 18 19 Yine size şunu söyleyeyim, yeryüzünde aranızdan iki kişi, dileyebilecekleri herhangi bir şey için anlaşılırsa, göklerdeki Babam dileklerini yerine getirir.

Mth 18 20 Nerede iki ya da üç kişi benim adıyla toplanırsa, ben de orada, aralarındayım.»

Mth 18 21 Bunun üzerine Petrus İsaya gelip, «Ya Rab» dedi, «Kardeşim bana karşı kaç kez günah işlerse onu bağışlamalıyım? Yedi kez mi?»

Mth 18 22 İsa, «Yedi kez değil» dedi. «Yetmiş kere yedi kez derim sana.

Mth 18 23 Şöyle ki, Göklerin Egemenliği, köleleriyle hesaplaşmak isteyen bir krala benzer.

Mth 18 24 Kral hesap görmeye başladığında kendisine, borcu on bin talantı bulan bir köle getirildi.

Mth 18 25 Kölenin ödeme gücü olmadığından efendisi onun, karısını, çocuklarını ve bütün malının satılıp borcun ödenmesini buyurdu.

Mth 18 26 Köle yere kapanıp efendisine, «Ne olur, sabret! Bütün borcumu ödeyeceğim» dedi.

Mth 18 27 Efendisi köleye acıdı, borcunu bağışlayıp onu salıverdi.

Mth 18 28 «Ama köle çıkıp gitti, kendisine yüz dinar borcu olan başka bir köleye rastladı. Onu yakalayıp, «Borcunu öde» diyerek boğazına sarıldı.

Mth 18 29 Bu köle yüzüstü yere kapandı, «Ne olur, sabret! Borcumu ödeyeceğim» diye yalvardı.

Mth 18 30 Ama ilk köle bunu reddetti. Gitti, borcunu ödeyinceye dek adamı zindana kapattı.

Mth 18 31 Öteki köleler, olanları görünce çok üzüldüler. Efendilerine gidip bütün olup bitenleri anlattılar.

Mth 18 32 «Bunun üzerine efendisi köleyi yanına çağırdı. «Ey kötü köle!» dedi. «Bana yalvardığın için bütün borcunu bağışladım.

Mth 18 33 Benim sana acıdığım gibi, senin de köle arkadaşına acıman gerekmez miydi?»

Mth 18 34 Bu öfkeyle efendisi, bütün borcunu ödeyinceye dek onu işkencecilere teslim etti.

Mth 18 35 <<Eğer her biriniz kardeşini gönülden bağışlamazsa, göksel Babam da size öyle davranacaktır.>>

Mth 19 1 İsa konuşmasını bitirdikten sonra Celileden ayrılıp Yahudiye'nin Şeria Irmağının karşı yakasındaki topraklarına geçti.

Mth 19 2 Büyük halk toplulukları da Onun ardından gitti. Hasta olanları orada iyileştirdi.

Mth 19 3 İsanın yanına gelen bazı Ferisiler, Onu denemek amacıyla şunu sordular: <<Bir adamın, herhangi bir nedenle karısını boşaması Kutsal Yasaya uygun mudur?>>

Mth 19 4 İsa şu karşılığı verdi: <<Kutsal Yazıları okumadınız mı? Yaradan başlangıçtan <İnsanları erkek ve dişi olarak yarattı> ve şöyle dedi: <Bu nedenle adam annesini babasını bırakıp karısına bağlanacak, ikisi tek beden olacak.>

Mth 19 6 şöyle ki, onlar artık iki değil, tek bedendir. O halde Tanrının birleştirdiğini, insan ayırmasın.>>

Mth 19 7 Ferisiler İsaya, <<Öyleyse>> dediler, <<Musa neden erkeğin boşanma belgesi verip karısını boşayabileceğini söyledi?>>

Mth 19 8 İsa onlara, <<İnatçı olduğunuz için Musa karılarınızı boşamanıza izin verdi>> dedi. <<Başlangıçta bu böyle değildi.

Mth 19 9 Ben size şunu söyleyeyim, karısını fuhuştan başka bir nedenle boşayıp başkasıyla evlenen, zina etmiş olur. Boşanan kadınla evlenen de zina etmiş olur.>>

Mth 19 10 Öğrenciler İsaya, <<Eğer erkekle karısı arasındaki ilişki buysa, hiç evlenmemek daha iyi!>> dediler.

Mth 19 11 İsa onlara, <<Herkes bu sözü kabul edemez, ancak Tanrının güç verdiği kişiler kabul edebilir>> dedi.

Mth 19 12 <<Çünkü kimisi doğuştan hadımdır, kimisi insanlar tarafından hadım edilir, kimisi de Göklerin Egemenliği uğruna kendini hadım sayar. Bunu kabul edebilen etsin!>>

Mth 19 13 O sırada bazıları küçük çocukları İsanın yanına getirdiler; ellerini onların üzerine koyup dua etmesini istediler. Öğrenciler onları azarlayınca İsa, <<Bırakın çocukları>> dedi. <<Bana gelmelerine engel olmayın! Çünkü Göklerin Egemenliği böyledir.>>

Mth 19 15 Ellerini onların üzerine koyduktan sonra oradan ayrıldı.

Mth 19 16 Adamın biri İsaya gelip, <<Öğretmenim, sonsuz yaşama kavuşmak için nasıl bir iyilik yapmalıyım?>> diye sordu.

Mth 19 17 İsa, <<Bana neden iyilik hakkında soru soruyorsun?>> dedi. <<İyi olan yalnız biri var. Yaşama kavuşmak istiyorsan, Onun buyruklarını yerine getir.>>

Mth 19 18 <<Hangi buyrukları?>> diye sordu adam. İsa şu karşılığı verdi: <<<Adam öldürmeyeceksin, zina etmeyeceksin, çalmayacaksın, yalan yere tanıklık etmeyeceksin, annene babana saygı göstereceksin> ve <Komşunu kendin gibi seveceksin.>>

Mth 19 20 Genç adam, <<Bunların hepsini yerine getirdim>> dedi, <<Daha ne eksikim var?>>

Mth 19 21 İsa ona, <<Eğer eksiksiz olmak istiyorsan, git, varını yoğunu sat, parasını yoksullara ver; böylece göklerde hazinen olur. Sonra gel, beni izle>> dedi.

Mth 19 22 Genç adam bu sözleri işitince üzüntü içinde oradan uzaklaştı. Çünkü çok malı vardı.

Mth 19 23 İsa öğrencilerine, <<Size doğrusunu söyleyeyim>> dedi, <<Zengin kişi Göklerin Egemenliğine zor girecek.

Mth 19 24 Yine şunu söyleyeyim ki, devenin iğne deliğinden geçmesi, zenginin Tanrı Egemenliğine girmesinden daha kolaydır.>>

Mth 19 25 Bunu işiten öğrenciler büsbütün şaşırdılar, <<Öyleyse kim kurtulabilir?>> diye sordular.

Mth 19 26 İsa onlara bakarak, <<İnsanlar için bu imkânsız, ama Tanrı için her şey mümkündür>> dedi.

Mth 19 27 Bunun üzerine Petrus Ona, <<Bak>> dedi, <<Biz her şeyi bırakıp senin ardından geldik, kazancımızı ne olacak?>>

Mth 19 28 İsa onlara, <<Size doğrusunu söyleyeyim>> dedi, <<Her şey yenilendiğinde, insanoğlu görkemli tahtına oturduğunda, siz, evet arımdan gelen sizler, on iki tahta oturup İsrail'in on iki oymağını yargılayacaksınız.

Mth 19 29 Benim adım uğruna evlerini, kardeşlerini, anne ya da babasını, çocuklarını ya da topraklarını bırakan herkes, bunların yüz katını elde edecek ve sonsuz yaşamı miras alacak.

Mth 19 30 Ne var ki, birincilerin birçoğu sonuncu, sonuncuların birçoğu da birinci olacak.>>

Mth 20 1 <<Göklerin Egemenliği, sabah erkenden bağında çalışacak işçi aramaya çıkan toprak sahibine benzer.

Mth 20 2 Adam, işçilerle günlüğü bir dinara anlaşıp onları bağına gönderdi.

Mth 20 3 <<Saat dokuza doğru tekrar dışarı çıktı, çarşı meydanında boş duran başka adamlar gördü.

Mth 20 4 Onlara, <Siz de bağa gidip çalışın. Hakkınızı neyse, veririm> dedi, onlar da bağa gittiler.

Mth 20 6 Saat beşe doğru çıkınca, orada duran başka işçiler gördü. Onlara, <Neden bütün gün burada boş duruyorsunuz?> diye sordu.

Mth	20	7	<< «Kimse bize iş vermedi ki» dediler. <<Onlara, «Siz de bağa gidin, çalışın» dedi.
Mth	20	8	<<Akşam olunca, bağın sahibi kâhyasına, «İşçileri çağır» dedi.
<Sonuncudan başlayarak il			kinine kadar, hepsine ücretlerini ver.>
Mth	20	9	<<Saat beşe doğru işe başlayanlar gelip kâhyadan birer dinar aldılar.
Mth	20	10	İlk başlayanlar gelince daha çok alacaklarını sandılar, ama onlara da birer dinar verildi.
Mth	20	11	Paralarını alınca bağ sahibine söylenmeye başladılar:
Mth	20	12	<En son çalışanlar yalnız bir saat çalıştı» dediler. <Ama onları günün yükünü ve sıcağını çeken bizlerle bir tuttun!>
Mth	20	13	<<Bağ sahibi onlardan birine şöyle karşılık verdi: «Arkadaş, sana haksızlık etmiyorum ki! Seninle bir dinara anlaşmadık mı?»
Mth	20	14	Hakkını al, git! Sana verdiğimi sonuncuya da vermek istiyorum.
Mth	20	15	Kendi paramla istediğimi yapmaya hakkım yok mu? Yoksa cömertliğimi kıskanıyor musun?>
Mth	20	16	<<İşte böylece sonuncular birinci, birinciler de sonuncu olacak.>>
Mth	20	17	İsa Yerusâlime giderken, yolda on iki öğrencisini bir yana çekip onlara özel olarak şunu söyledi: <<Şimdi Yerusâlime gidiyoruz. İnsanoğlu, başkâhinlerin ve din bilginlerinin eline teslim edilecek, onlar da Onu ölüm cezasına çarptıracaklar.
Mth	20	19	Onunla alay etmeleri, kamçılıyıp çarmıha germeleri için Onu öteki uluslara teslim edecekler. Ne var ki O, üçüncü gün dirilecek.>>
Mth	20	20	O sırada Zebedi oğullarının annesi oğullarıyla birlikte İsaya yaklaştı. Önünde yere kapanarak kendisinden bir dileği olduğunu söyledi.
Mth	20	21	İsa kadına, <<Ne istiyorsun?>> diye sordu. Kadın, <<Buyruk ver, senin egemenliğinde bu iki oğlumdan biri sağında, biri solunda otursun>> dedi.
Mth	20	22	<<Siz ne dilediğinizi bilmiyorsunuz>> diye karşılık verdi İsa. <<Benim içeceğim kâseden siz içebilirsiniz misiniz?>> <<Evet, içebiliriz>> dediler.
Mth	20	23	İsa onlara, <<Elbette benim kâsemden içeceksiniz>> dedi, <<Ama sağımda ya da solumda oturmanıza izin vermek benim elimde değil. Babam bu yerleri belirli kişiler için hazırlamıştır.>>
Mth	20	24	Bunu işiten on öğrenci iki kardeşe kızdılar.
Mth	20	25	Ama İsa onları yanına çağırıp şöyle dedi: <<Bilirsiniz ki, ulusların önderleri onlara egemen kesilir, ileri gelenleri de ağırlıklarını hissettirirler.
Mth	20	26	Sizin aranızda böyle olmayacak. Aranızda büyük olmak isteyen, ötekilerin hizmetkârı olsun.
Mth	20	27	Aranızda birinci olmak isteyen, ötekilerin kulu olsun.
Mth	20	28	Nitekim İnsanoğlu, hizmet edilmeye değil, hizmet etmeye ve canını birçokları için fidiye olarak vermeye geldi.>>
Mth	20	29	Erihadan ayrılırken büyük bir kalabalık İsanın ardından gitti.
Mth	20	30	Yol kenarında oturan iki kör, İsanın oradan geçmekte olduğunu duyunca, <<Ya Rab, ey Davut oğlu, halimize acı!>> diye bağırdılar.
Mth	20	31	Kalabalık onları azarlayarak susturmak istediye de onlar, <<Ya Rab, ey Davut oğlu, halimize acı!>> diyerek daha çok bağırdılar.
Mth	20	32	İsa durup onları çağırdı. <<Sizin için ne yapmamı istiyorsunuz?>> diye sordu.
Mth	20	33	Onlar da, <<Ya Rab, gözlerimizi aç!>> dediler.
Mth	20	34	İsa onlara acıdı, gözlerine dokundu. O anda yeniden görmeye başladılar ve O'nun ardından gittiler.
Mth	21	1	Yerusâlime yaklaşıp Zeytin Dağının yamacındaki Beytfaci Köyüne geldiklerinde İsa, iki öğrencisini önden gönderdi. Onlara, <<Karşınızdaki köye gidin>> dedi, <<Hemen orada bağlı bir dişi eşek ve yanında bir sığa bulacaksınız. Onları çözüp bana getirin.
Mth	21	3	Size bir şey diyen olursa, «Rabbin bunlara ihtiyacı var, hemen geri gönderecek» dersiniz.>>
Mth	21	4	Bu olay, peygamber aracılığıyla bildirilen şu söz yerine gelsin diye oldu:
Mth	21	5	<<Siyon kızına deyin ki, «İşte, alçakgönüllü Kralın, Eşeğe, evet sığaya, Eşek yavrusuna binmiş. Sana geliyor.»>>
Mth	21	6	Öğrenciler gidip İsanın kendilerine buyurduğu gibi yaptılar.
Mth	21	7	Eşekle sığayı getirip üzerlerine giysilerini yaydılar, İsa sığaya bindi.
Mth	21	8	Halkın büyük bir bölümü giysilerini yolun üzerine serdi. Bazıları da ağaçlardan dal kesip yola seriyordu.
Mth	21	9	Önden giden ve arkadan gelen kalabalıklar şöyle bağırlıyorlardı: <<Davut oğluna hozana! Rabbin adıyla gelene övgüler olsun, En yücelerde hozana!>>
Mth	21	10	İsa Yerusâlime girdiği zaman bütün kent, <<Bu kimdir?>> diyerek çal kandı.
Mth	21	11	Kalabalıklar, <<Bu, Celilenin Nasıra Kentinden Peygamber İsadır>> diyordu.
Mth	21	12	İsa, tapınağın avlusuna girerek oradaki bütün alıcı ve satıcıları dışarı kovdu. Para bozanların masalarını, güvercin satanların sehpalarını devirdi.
Mth	21	13	Onlara şöyle dedi: <<«Evime dua evi denecek» diye yazılmıştır. Ama siz onu haydut i ni ne çevirdiniz!>>

Mth 21 14 İsa tapınaktayken kendisine gelen kör ve kötürümleri iyileştirdi.
Mth 21 15 Ne var ki, başkâhinlerle din bilginleri, Onun yarattığı harikaları ve
tapınakta, <<Davut oğluna hozana!>> diye bağırarak çocukları görünce öfkelen­diler.
Mth 21 16 İsayâ, <<Bunların ne söylediğini duyuyor musun?>> diye sordular.
<<Duyuyorum>> dedi İsa. <<Siz şu sözü hiç okumadınız mı? <Küçük çocukların ve emzikte­kilerin
dudaklarından kendine övgüler döktürdün.>>
Mth 21 17 İsa onları bırakıp kentten çıktı. Beytanyaya dönüp geceyi orada
geçirdi.
Mth 21 18 İsa sabah erkenden kente dönerken acıkmıştı.
Mth 21 19 Yol kenarında gördüğü bir incir ağacına yaklaştı. Ağaçta yaprak­tan
başka bir şey bulamayınca ağaca, <<Artık sonsuza dek sende meyve yetişmesin!>> dedi. İncir
ağacı o anda kurudu.
Mth 21 20 Öğrenciler bunu görünce şaşkına döndüler. <<İncir ağacı birdenbire
nasıl kurudu?>> diye sordular.
Mth 21 21 İsa onlara şu karşılığı verdi: <<Size doğrusunu söyleyeyim, eğer
imanınız olur da kuşku duymazsanız, yalnız incir ağacına olanı yapmakla kalmazsınız; şu dağa,
<Kalk, denize atıl> derseni­z, dediğiniz olacaktır.
Mth 21 22 İmanla dua ederseniz, dilediğiniz her şeyi alırsınız.>>
Mth 21 23 İsa tapınağa girmiş öğretiyordu. Bu sırada başkâhinler ve halkın ileri
gelenleri Onun yanına gelerek, <<Bunları hangi yetkiyle yapıyorsun, bu yetkiyi sana kim
verdi?>> diye sordular.
Mth 21 24 İsa onlara şu karşılığı verdi: <<Ben de size bir soru soracağım. Bana
yanıt verirseniz, ben de size bunları hangi yetkiyle yaptığımı söylerim.
Mth 21 25 Yahyanın vaftiz etme yetkisi nereden geldi, Tanrıdan mı, insanlardan
mı?>> Bunu aralarında şöyle tartışmaya başladılar: <<Tanrıdan> dersek, bize, <Öyleyse ona
niçin inanmadınız?> diyecek.
Mth 21 26 Yok eğer <İnsanlardan> dersek... Halkın tepkisinden korkuyoruz. Çünkü
herkes Yahyayı peygamber sayıyor.>>
Mth 21 27 İsayâ, <<Bilmiyoruz>> diye yanıt verdiler. İsa, <<Ben de size bunları
hangi yetkiyle yaptığımı söylemeyeceğim>> dedi.
Mth 21 28 <<Ama şuna ne dersiniz? Bir adamın iki oğlu vardı. Adam birincisine
gidip, <Oğlum, git bugün bağda çalış> dedi.
Mth 21 29 <<Oğlu, <Gitmem!> dedi. Ama sonra pişman olup gitti.
Mth 21 30 <<Adam ikinci oğluna gidip aynı şeyi söyledi. O, <Olur, efendim> dedi,
ama gitmedi.
Mth 21 31 <<İkisinden hangisi babasının isteğini yerine getirmiş oldu?>>
<<Birincisi>> diye karşılık verdiler. İsa da onlara, <<Size doğrusunu söyleyeyim, vergi
görevlileriyle fahişeler, Tanrının Egemenliğine sizden önce giriyorlar>> dedi.
Mth 21 32 <<Yahya size doğruluk yolunu göstermeye geldi, ona inanmadınız. Oysa
vergi görevlileriyle fahişeler ona inandılar. Siz bunu gördükten sonra bile pişman olup ona
inanmadınız.>>
Mth 21 33 <<Bir benzetme daha dinleyin: Toprak sahibi bir adam, bağ dikti,
çevresini çitle çevirdi, üzüm sıkma çukuru kazdı, bir de bekçi kulesi yaptı. Sonra bağ
bağcılara kiralayıp yolculuğa çıktı.
Mth 21 34 Bağbozumu yaklaşıncâ, üründen kendisine düşeni almaları için
kölelerini bağcılara yolladı.
Mth 21 35 Bağcılar adamın kölelerini yakaladı, birini dövdü, birini öldürdü,
ötekini de taşladı.
Mth 21 36 Bağ sahibi bu kez ilkinden daha çok sayıda köle yolladı. Bağcılar
bunlara da aynı şeyi yaptılar.
Mth 21 37 Sonunda bağ sahibi, <Oğlumu sayarlar> diyerek bağcılara onu yolladı.
Mth 21 38 <<Ama bağcılar adamın oğlunu görünce birbirlerine, <Mirasçı bu; gelin,
onu öldürüp mirasına konalım> dediler.
Mth 21 39 Böylece onu yakaladılar, bağdan atıp öldürdüler.
Mth 21 40 Bu durumda bağın sahibi geldiği zaman bağcılara ne yapacak?>>
Mth 21 41 İsayâ şu karşılığı verdiler: <<Bu korkunç adamları korkunç bir şekilde
yok edecek; bağ da, ürününü kendisine zamanında verecek olan başka bağcılara kiralayacak.>>
Mth 21 42 İsa onlara şunu sordu: <<Kutsal Yazılarda şu sözleri hiç okumadınız
mı? <Yapıcıların reddettiği taş, işte köşenin baş taşı oldu. Rabbin işidir bu, Gözümüzde
harika bir iş!>
Mth 21 43 <<Bu nedenle size şunu söyleyeyim, Tanrının Egemenliği sizden alınacak
ve bunun ürünlerini yetiştiren bir ulusa verilecek.
Mth 21 44 <<Bu taşın üzerine düşen, paramparça olacak; taş da kimin üzerine
düşerse, onu ezip toz edecek.>>
Mth 21 45 Başkâhinler ve Ferisiler, İsanın anlattığı benzetmeleri duyunca
bunları kendileri için söylediğini anladılar.
Mth 21 46 O'nu tutuklamak istedilerse de, halkın tepkisinden korktular. Çünkü
halk, O'nu peygamber sayıyordu.
Mth 22 1 İsa söz alıp onlara yine benzetmelerle şöyle seslendi: <<Göklerin
Egemenliği, oğlu için düşün şöl­eni hazırlayan bir krala benzer.
Mth 22 3 Kral şölene davet ettiklerini çağırmak üzere kölelerini gönderdi, ama
davetliler gelmek istemedi.

Mth 22 4 <<Kral yine başka kölelerini gönderirken onlara dedi ki, <Davetlilere şunu söyleyin: Bakın, ben ziyafetimi hazırladım. Sığırlarım, besili hayvanlarım kesildi. Her şey hazır, buyrun şölene!>

Mth 22 5 <<Ama davetliler aldırmadılar. Biri tarlasına, biri ticaretine gitti.

Mth 22 6 Öbürleri de kralın kölelerini yakalayıp hırpaladılar ve öldürdüler.

Mth 22 7 Kral öfkelendi. Ordularını gönderip o katilleri yok etti, kentlerini ateşe verdi.

Mth 22 8 <<Sonra kölelerine şöyle dedi: <Düğün şöleni hazır, ama çağırdıklarım buna layık değilmiş.

Mth 22 9 Gidin yol kavşaklarına, kimi bulursanız düğüne çağırın.>

Mth 22 10 Böylece köleler yollara döküldü, iyi kötü kimi buldularsa, hepsini topladılar. Düğün yeri konuklarla doldu.

Mth 22 11 <<Kral konukları görmeye geldiğinde, orada düğün giysisi giymemiş bir adam gördü.

Mth 22 12 Ona, <Arkadaş, düğün giysisi giymeden buraya nasıl girdin?> diye sorunca, adamın dili tutuldu.

Mth 22 13 <<O zaman kral, uşaklarına, <Şunun ellerini ayaklarını bağlayın, dışarıya, karanlığa atın!> dedi. <Orada ağlayış ve diş gıcırıtısı olacaktır.>

Mth 22 14 <<Çünkü çağrılanlar çok, ama seçilenler azdır.>>

Mth 22 15 Bunun üzerine Ferisiler çıkıp gittiler. İsayı, kendi söyleyeceği sözlerle tuzağa düşürmek amacıyla düzen kurdular.

Mth 22 16 Hiroides yanlılarıyla birlikte gönderdikleri kendi öğrencileri İsaya gelip, <<Öğretmenimiz>> dediler, <<Senin dürüst biri olduğunu, Tanrı yolunu dürüstçe öğrettiğini, kimseyi kayırmadığını biliyoruz. Çünkü insanlar arasında ayırım yapmazsın.

Mth 22 17 Pekî, söyle bize, sence Sezara vergi vermek Kutsal Yasaya uygun mu, değil mi?>>

Mth 22 18 İsa onların kötü niyetlerini bildiğinden, <<Ey iki yüzlüler!>> dedi. <<Beni neden deniyorsunuz?

Mth 22 19 Vergi öderken kullandığınız parayı gösterin bana!>> Ona bir dinar getirdiler.

Mth 22 20 İsa, <<Bu resim, bu yazı kimin?>> diye sordu.

Mth 22 21 <<Sezarın>> dediler. O zaman İsa, <<Öyleyse Sezarın hakkını Sezara, Tanrının hakkını Tanrıya verin>> dedi.

Mth 22 22 Bu sözleri duyunca şaşılar, İsaya bırakıp gittiler.

Mth 22 23 Ölümünden sonra diriliş olmadığını söyleyen Sadukiler, aynı gün İsaya gelip şunu sordular: <<Öğretmenimiz, Musa şöyle buyurmuştur: <Eğer bir adam çocuk sahibi olmadan ölürse, kardeşi onun karısını alsın, soyunu sürdürsün.>

Mth 22 25 Aramızda yedi kardeş vardı. İlki evlendi ve öldü. Çocuğu olmadığından karısını kardeşine bıraktı.

Mth 22 26 İkincisi, üçüncüsü, yedincisine kadar hepsine aynı şey oldu.

Mth 22 27 Hepsinden sonra kadın da öldü.

Mth 22 28 Buna göre diriliş günü kadın bu yedi kardeşten hangisinin karısı olacak? Çünkü hepsi de onunla evlendi.>>

Mth 22 29 İsa onlara, <<Siz Kutsal Yazıları ve Tanrının gücünü bilmediğiniz için yanıyorsunuz>> diye karşılık verdi.

Mth 22 30 <<Dirilişten sonra insanlar ne evlenir, ne de evlendirilir, gökteki melekler gibi diriler.

Mth 22 31 Ölülerin dirilmesi konusuna gelince, Tanrının size bildirdiği şu sözü okumadınız mı?

Mth 22 32 <Ben İbrahim'in Tanrısı, İshak'ın Tanrısı ve Yakup'un Tanrısıyım> diyor. Tanrı ölülerin değil, dirilerin Tanrısıdır.>>

Mth 22 33 Bunları işiten halk, Onun öğretişine şaşıp kaldı.

Mth 22 34 Ferisiler, İsanın Sadukileri susturduğunu duyunca bir araya toplandılar.

Mth 22 35 Onlardan biri, bir Kutsal Yasa uzmanı, İsaya denemek amacıyla Ona şunu sordu: <<Öğretmenim, Kutsal Yasada en önemli buyruk hangisidir?>>

Mth 22 37 İsa ona şu karşılığı verdi: << <Tanrının Rabbi bütün yüreğinle, bütün canınla ve bütün aklınla seveceksin.>

Mth 22 38 İşte ilk ve en önemli buyruk budur.

Mth 22 39 İlkine benzeyen ikinci buyruk da şudur: <Komşunu kendin gibi seveceksin.>

Mth 22 40 Kutsal Yasanın tümü ve peygamberlerin sözleri bu iki buyruğa dayanır.>>

Mth 22 41 Ferisiler toplu haldeyken İsa onlara şunu sordu: <<Mesihle ilgili olarak ne düşünüyorsunuz? O kimin oğludur?>> Onlar da, <<Davutun oğlu>> dediler.

Mth 22 43 İsa şöyle dedi: <<O halde nasıl oluyor da Davut, Ruhtan esinlenerek Ondan <Rab> diye söz ediyor? Şöyle diyor Davut:

Mth 22 44 <Rab Rabbime dedi ki, Ben düşmanlarımı ayaklarının altına serinceye dek Sağımda otur.>

Mth 22 45 Davut Ondan Rab diye söz ettiğine göre, O nasıl Davutun oğlu olur?>>

Mth 22 46 İsa'ya hiç kimse karşılık veremedi. O günden sonra artık kimse de O'na bir şey sormaya cesaret edemedi.

Mth	23	1	Bundan sonra İsa halka ve öğrencilerine şöyle seslendi: <<Din bilginleri ve Ferisiler
Mth	23	3	Musanın kürsüsünde otururlar.
Mth	23	4	Bu nedenle size söylediklerinin tümünü yapın ve yerine getirin, ama onların yaptıklarını yapmayın. Çünkü söyledikleri şeyleri kendileri yapmazlar.
Mth	23	5	Ağır ve taşınması güç yükleri bağlayıp başkalarının sırtına yüklerler, kendileriye bu yükleri taşımak için parmaklarını bile oynatmak istemezler.
Mth	23	6	<<Yaptıklarının tümünü gösteriş için yaparlar. Örneğin, hamalleri büyük, giysilerinin püsküllerini uzun yaparlar.
Mth	23	7	Şölenlerde başköşeye, havralarda en seçkin yerlere kurulmaya bayılırlar.
Mth	23	8	Meydanlarda selamlanmaktan ve insanların kendilerini <Rabbî> diye çağırmalarından zevk duyarlar.
Mth	23	9	<<Kimse sizi <Rabbî> diye çağırmasın. Çünkü sizin tek öğretmeniniz var ve hepiniz kardeşsiniz.
Mth	23	10	Yeryüzünde kimseye <Baba> demeyin. Çünkü tek Babanız var, O da göksel Babadır.
Mth	23	11	Kimse sizi <Önder> diye çağırmasın. Çünkü tek önderiniz var, O da Mesih'tir.
Mth	23	12	Aranızda en üstün olan, ötekilerin hizmetkârı olsun.
Mth	23	13	Kendini yücelten alçaltılacak, kendini alçaltan yüceltilecektir.
Mth	23	14	<<Vay halinize ey din bilginleri ve Ferisiler, iki yüzlüler! Göklere Egemenliğin kapısını insanların yüzüne kapıyorsunuz; ne kendiniz içeri giriyor, ne de girmek isteyenleri bırakıyorsunuz!
Mth	23	15	<<Vay halinize ey din bilginleri ve Ferisiler, iki yüzlüler! Tek bir kişiyi dininize döndürmek için denizleri, kıtaları dolaşırsınız. Dininize döneni de kendinizden iki kat cehennemlik yaparsınız.
Mth	23	16	<<Vay halinize kör kılavuzlar! Diyorsunuz ki, <Tapınak üzerine ant içenin andı sayılmaz, ama tapındaki altın üzerine ant içen, andını yerine getirmek zorundadır.>
Mth	23	17	Budalalar, körler! Hangisi daha önemli, altın mı, altını kutsal kılan tapınak mı?
Mth	23	18	Yine diyorsunuz ki, <Sunak üzerine ant içenin andı sayılmaz, ama sunaktaki adağın üzerine ant içen, andını yerine getirmek zorundadır.>
Mth	23	19	Ey körler! Hangisi daha önemli, adak mı, adağı kutsal kılan sunak mı?
Mth	23	20	Öyleyse sunak üzerine ant içen, hem sunağın hem de sunaktaki her şeyin üzerine ant içmiş olur.
Mth	23	21	Tapınak üzerine ant içen de hem tapınak, hem de tapınakta yaşayan Tanrı üzerine ant içmiş olur.
Mth	23	22	Gök üzerine ant içen, Tanrının tahtı ve tahtta oturanın üzerine ant içmiş olur.
Mth	23	23	<<Vay halinize ey din bilginleri ve Ferisiler, iki yüzlüler! Siz nanenin, dereotunun ve kimyonun ondallığını verirsiniz de, Kutsal Yasanın daha önemli konularını -adaleti, merhameti, sadakatı- ihmal edersiniz. Ondalık vermeyi ihmal etmeden asıl bunları yerine getirmeniz gerekirdi.
Mth	23	24	Ey kör kılavuzlar! Küçük sineği süzer ayırır, ama deveyi yutarsınız!
Mth	23	25	<<Vay halinize ey din bilginleri ve Ferisiler, iki yüzlüler! Bardağın ve çanağın dışını temizlersiniz, oysa bunların içi açgözlülük ve taşkınlıkla doludur.
Mth	23	26	Ey kör Ferisi! Sen önce bardağın ve çanağın içini temizle ki, dıştan da temiz olsunlar.
Mth	23	27	<<Vay halinize ey din bilginleri ve Ferisiler, iki yüzlüler! Siz dıştan güzel görünen, ama içi ölü kemikleri ve her türlü pislikle dolu badanalı mezarlara benzersiniz.
Mth	23	28	Dıştan insanlara doğru görünürsünüz, ama içte iki yüzlülük ve kötülükle dolusunuz.
Mth	23	29	<<Vay halinize ey din bilginleri ve Ferisiler, iki yüzlüler! Peygamberlerin mezarlarını yapar, doğru kişilerin anıtlarını donatırsınız.
Mth	23	30	<Atalarımızın yaşadığı günlerde yaşasaydık, onlarla birlikte peygamberlerin kanına girmezdi> diyorsunuz.
Mth	23	31	Böylece, peygamberleri öldürenlerin torunları olduğunuza kendiniz tanıklık ediyorsunuz.
Mth	23	32	Haydi, atalarınızın başlattığı işi bitirin!
Mth	23	33	<<Sizi yılanlar, engerekler soyu! Cehennem cezasından nasıl kaçacaksınız?
Mth	23	34	İşte bunun için size peygamberler, bilge kişiler ve din bilginleri gönderiyorum. Bunlardan kimi ni öldürecek, çarmıha gereceksiniz. Kimi ni havralarınızda kamçılacak, kentten kente kovalayacaksınız.
Mth	23	35	Böylelikle, doğru kişi olan Habilin kanından, tapınakla sunak arasında öldürdüğünüz Berekyia oğlu Zekeriyânın kanına kadar, yeryüzünde akıtılan her doğru kişinin kanından sorumlu tutulacaksınız.
Mth	23	36	Size doğrusunu söyleyeyim, bunların hepsinden bu kuşak sorumlu tutulacaktır.
Mth	23	37	<<Ey Yerusâlim! Peygamberleri öldüren, kendisine gönderilenleri

taşlayan Yerus l m! Tavu un civcivlerini kanatları altına topladığı gibi ben de kaç kez senin çocuklarını toplamak istedim, ama siz istemediniz.

Mth 23 38 Bakın, eviniz ıssız bırakılacak!

Mth 23 39 Size şunu söyleyeyim: <Rab'bin adıyla gelene övgüler olsun!>

diyece iniz zamana dek beni bir daha görmeyeceksiniz.>>

Mth 24 1 İsa tapınaktan çıkıp giderken, öğrencileri, tapınağın binalarını ona göstermek için yanına geldiler.

Mth 24 2 İsa onlara, <<Bütün bunları görüyor musunuz?>> dedi. <<Size doğrusunu söyleyeyim, burada ta  üstünde ta  kalmayacak, hepsi yıkılacak!>>

Mth 24 3 İsa, Zeytin Dağında otururken öğrencileri yalnız olarak yanına gel diler. <<Söyle bize>> dediler, <<Bu dediklerin ne zaman olacak, senin gelişini ve çağın bitimini gösteren belirti ne olacak?>>

Mth 24 4 İsa onlara  u karşılığı verdi: <<Sakin kimse sizi saptırmasın!

Mth 24 5 Birçokları, <Mesih benim> diyerek benim adımla gelip birçok kişiyi aldatacaklar.

Mth 24 6 Savaş gürültüleri, savaş haberleri duyacaksınız. Sakın korkmayın! Bunların olması gerek, ama bu daha son demek değildir.

Mth 24 7 Ulus ulusa, devlet devlete savaş açacak; yer yer kıtlıklar, depremler olacak.

Mth 24 8 Bütün bunlar, doğum sancılarının başlangıcıdır.

Mth 24 9 <<O zaman sizi sıkıntıya sokacak, öldürecekler. Benim adımdan ötürü bütün uluslar sizden nefret edecek.

Mth 24 10 O zaman birçok kişi imandan sapacak, birbirl erini ele verecek ve birbirlerinden nefret edecekler.

Mth 24 11 Birçok sahte peygamber türeyecek ve bunlar birçok kişiyi saptıracak.

Mth 24 12 Kötülüklerin  o almasından ötürü birçoklarının sevgisi so uyacak.

Mth 24 13 Ama sonuna kadar dayanan kurtulacaktır.

Mth 24 14 Göksel egemenliğin bu M jdesi bütün uluslara tanıklık olmak üzere dünyanın her yerinde duyurulacak. İşte o zaman son gelecektir.

Mth 24 15 <<Peygamber Danielin sözünü ettiği yıkıcı iğrenç şeyin kutsal yerde dikildi ini g rd  n z zaman -okuyan anlasın- Yahudiyede bulunanlar da lara kaçsın.

Mth 24 17 Damda olan, evindeki eşyalarını almak için a a ı inmesin.

Mth 24 18 Tarlada olan, abasını almak için geri dönmesin.

Mth 24 19 O günlerde gebe olan,  ocuk emziren kadınların vay haline!

Mth 24 20 Dua edin ki, ka ışınız kışa ya da  abat Gününe rastlamasın.

Mth 24 21 çünkü o günlerde öyle korkunç bir sıkıntı olacak ki, dünyanın başlangıcından bu yana böylesi olmamış, bundan sonra da olmayacaktır.

Mth 24 22 O günler kısaltılmamış olsaydı, hiç kimse kurtulamazdı. Ama seçilmiş olanlar   runa o günler kısaltılacak.

Mth 24 23 Eğer o zaman biri size, <İşte Mesih burada>, ya da <İşte  urada> derse, inanmayın.

Mth 24 24 çünkü sahte mesihler, sahte peygamberler türeyecek; bunlar büyük belirtiler ve harikalar yapacaklar. Öyle ki, ellerinden gelse, seçilmiş olanları bile saptıracaklar.

Mth 24 25 İşte size önceden söylüyorum.

Mth 24 26 <<Bunun için size, <İşte Mesih   lde> derlerse gitmeyin. <Bakın, i  odalarda> derlerse inanmayın.

Mth 24 27   nk  İnsanoğlunun gelişi, doğuda  akıp batıya kadar her taraftan görülen  im ek gibi olacaktır.

Mth 24 28 <<Le  neredeyse, akbabalar oraya    ecek.

Mth 24 29 <<O günlerin sıkıntısından hemen sonra, <Güneş kararacak, Ay ışık vermez olacak, Yıldı lar gökten düşecek, Göksel g  ler sarsılacak.>

Mth 24 30 <<O zaman İnsanoğlunun belirtisi gökte görünecek. Yeryüzündeki bütün halklar a layıp dövünecek, İnsanoğlunun gökteki bulutlar üzerinde büyük g   ve görkemle geldiğini görecekler.

Mth 24 31 Kendisi güçlü bir borazan sesiyle meleklerini gönderecek. Melekler Onun seçtiklerini g  n bir ucundan öbür ucuna dek, dünyanın dört buca ından toplayacaklar.

Mth 24 32 <<İncir ağacından ders alın! Dalları filizlenip yaprakları sürünce, yaz mevsiminin yakın olduğunu anlarsınız.

Mth 24 33 Aynı şekilde, bütün bunların ger ekle ti ini g rd  n zde bilin ki, İnsanoğlu yakındır, kapıdadır.

Mth 24 34 Size doğrusunu söyleyeyim, bütün bunlar olmadan bu kuşak ortadan kalmayacak.

Mth 24 35 Yer ve gök ortadan kalkacak, ama benim sözlerim asla ortadan kalmayacaktır.>>

Mth 24 36 <<O günü ve saati, ne gökteki melekler, ne de Oğul bilir; Babadan başka kimse bilmez.

Mth 24 37 Nuhun günlerinde nasıl olduysa, İnsanoğlunun gelişinde de öyle olacak.

Mth 24 38 Nuhun gemiye bindi i güne dek, tufandan önceki günlerde insanlar yiyip içiyor, evlenip evlendi riliyorlardı.

Mth 24 39 Tufan gelinceye, hepsini süpürüp götürünceye dek başlarına gelecekl erden habersiz diler. İnsanoğlunun gelişi de öyle olacak.

Mth	24	40	O gün tarlada bulunan iki kişiden biri alınacak, biri bırakılacak.
Mth	24	41	Değirmende buğday öğüten iki kadından biri alınacak, biri bırakılacak.
Mth	24	42	<<Bunun için uyanık kalın. Çünkü Rabbinizin geleceği günü bilemezsiniz.
Mth	24	43	Ama şunu bilin ki, ev sahibi, hırsızın gece hangi saatte geleceğini bilse, uyanık kalır, evinin soyulmasına fırsat vermez.
Mth	24	44	Bunun için siz de hazır olun! Çünkü İnsanoğlu beklediğiniz saatte gelecektir.
Mth	24	45	<<Efendinin, hizmetkârlarına vaktinde yiyecek vermek için başlarına atadığı güvenilir ve akıllı köle kimdir?
Mth	24	46	Efendisi eve döndüğünde işinin başında bulacağı o köleye ne mutlu!
Mth	24	47	Size doğrusunu söyleyeyim, efendisi onu bütün malının üzerinde yetkili kılacak.
Mth	24	48	Ama o köle kötü olur da içinden, <Efendim gecikiyor> der ve öteki köleleri dövmeye başlarsa, sarhoşlarla birlikte yiyip içerse, efendisi, onun beklediği günde, ummadığı saatte gelecek, onu şiddetle cezalandırıp ikiyüzlülerle bir tutacak. Orada ağlayış ve diş gıcirtısı olacaktır.>>
Mth	25	1	<<O zaman Göklerin Egemenliği, kandillerini alıp güveyi karşılamaya çıkan on kıza benzeyecek.
Mth	25	2	Bunların beşi akıllı, beşi akılsızdı.
Mth	25	3	Akılsızlar yanlarına kandillerini aldılar, ama yağ almadılar.
Mth	25	4	Akıllılar ise, kandilleriyle birlikte kaplar içinde yağ da aldılar.
Mth	25	5	Güvey gecikince hepsini uyku bastı, dalıp uyudular.
Mth	25	6	<<Gece yarısı bir ses yankılandı: <İşte güvey geliyor, onu karşılamaya çıkın!>
Mth	25	7	Bunun üzerine kızların hepsi kalkıp kandillerini tazeladılar.
Mth	25	8	<<Akılsızlar akıllılara, <Kandillerimiz sönüyor, bize yağ verin!> dediler.
Mth	25	9	<<Akıllılar, <Olmaz! Hem bize hem size yetmeyebilir. En iyisi satıcılara gidin, kendinize yağ alın> dediler.
Mth	25	10	<<Ne var ki, onlar yağ satın almaya giderlerken güvey geldi.
Mth	25	11	Hazırlıklı olan kızlar, onunla birlikte düğün şölenine girdiler ve kapı kapandı.
Mth	25	11	<<Daha sonra gelen öbür kızlar, <Efendimiz, efendimiz, aç kapıyı bize!> dediler.
Mth	25	12	<<Güvey ise, <Size doğrusunu söyleyeyim, sizi tanımıyorum> dedi.
Mth	25	13	<<Bu nedenle uyanık kalın. Çünkü o günü ve o saati bilemezsiniz.>>
Mth	25	14	<<Göksel egemenlik, yolculuğa çıkan bir adamın kölelerini çağırıp malını onlara emanet etmesine benzer.
Mth	25	15	<<Adam, her birinin yeteneğine göre, birine beş, birine iki, birine de bir talant vererek yola çıktı.
Mth	25	16	Beş talant alan, hemen gidip bu parayı işletti ve beş talant daha kazandı.
Mth	25	17	İki talant alan da iki talant daha kazandı.
Mth	25	18	Bir talant alan ise gidip toprağı kazdı ve efendisinin parasını sakladı.
Mth	25	19	<<Uzun zaman sonra bu kölelerin efendisi döndü, onlarla hesaplaşmaya oturdu.
Mth	25	20	Beş talant alan gelip beş talant daha getirdi, <Efendimiz> dedi, <Bana beş talant emanet etmiştin; bak, beş talant daha kazandım.>
Mth	25	21	<<Efendisi ona, <Aferin, iyi ve güvenilir köle!> dedi. <Sen küçük işlerde güvenilir olduğunu gösterdin, ben de seni büyük işlerin başına geçireceğim. Gel, efendinin şenliğine katıl!>
Mth	25	22	<<İki talant alan da geldi, <Efendimiz> dedi, <Bana iki talant emanet etmiştin; bak, iki talant daha kazandım.>
Mth	25	23	<<Efendisi ona, <Aferin, iyi ve güvenilir köle!> dedi. <Sen küçük işlerde güvenilir olduğunu gösterdin, ben de seni büyük işlerin başına geçireceğim. Gel, efendinin şenliğine katıl!>
Mth	25	24	<<Sonra bir talant alan geldi, <Efendimiz> dedi, <Senin sert bir adam olduğunu biliyordum. Ekmediğin yerden biçer, harman savurmadığın yerden devşirirsin.
Mth	25	25	Bu nedenle korktum, gidip senin verdiğin talantı toprağa gömdüm. İşte, al paran!>
Mth	25	26	<<Efendisi ona şu karşılığı verdi: <Kötü ve tembel köle! Ekmediğim yerden biçtiğimi, harman savurmadığım yerden devşirdiğimi bildiğine göre paramı faize vermeliydin. Ben de geldiğimde onu faiziyle geri alırdım...>
Mth	25	28	Haydi, elindeki talantı alın, on talantı olana verin!
Mth	25	29	Çünkü kimde varsa, ona daha çok verilecek ve o bolluk içinde olacak.
Mth	25	30	Ama kimde yoksa, kendisi içinde olan da elinden alınacak.
Mth	25	30	Şu yararsız köleyi dışarıya, karanlığa atın. Orada ağlayış ve diş gıcirtısı olacaktır.>>
Mth	25	31	<<İnsanoğlu kendi görkemi içinde bütün melekleriyle birlikte gelince, görkemli tahtına oturacak.
Mth	25	32	Ulusların hepsi Onun önünde toplanacak, O da koyunları keçilerden

ayır an bir çoban gibi , insanları birbiri nden ayı racak.
Mth 25 33 Koyunları sağına, keçileri soluna alacak.
Mth 25 34 <<O zaman Kral , sağındaki kişilere, <Sizler, Babamın kutsadıkları, gel in!> diyecek. <Dünya kurulduğundan beri sizin için hazırlanmış olan egemenliği miras al in!>
Mth 25 35 Çünkü açkımıştım, bana yiyecek verdiniz; susamıştım, bana içecek verdiniz; yabancıydım, beni içeri aldınız.
Mth 25 36 Çıplaktım, beni giydirdiniz; hastaydım, benimle ilgilendiniz;
zindandaydım, yanıma geldiniz.>
Mth 25 37 <<O vakit doğru kişiler ona şu karşılığı verecek: <Ya Rab, seni ne zaman aç görüp doyurduk, susuz görüp su verdik?
Mth 25 38 Ne zaman seni yabancı görüp içeri aldık, ya da çıplak görüp giydirdik?
Mth 25 39 Seni ne zaman hasta ya da zindanda görüp yanıma geldik?>
Mth 25 40 <<Kral da onları şöyle yanıtlayacak: <Size doğrusunu söyleyeyim, bu en basit kardeşlerimden biri için yaptığınızı, benim için yapmış oldunuz.>
Mth 25 41 <<Sonra solundakilere şöyle diyecek: <Ey lanetliler, çekilin önümden! İblisle melekleri için hazırlanmış sönmez ateşe gidin!
Mth 25 42 Çünkü açkımıştım, bana yiyecek vermediniz; susamıştım, bana içecek vermediniz; yabancıydım, beni içeri almadınız; çıplaktım, beni giydirmediniz; hastaydım, zindandaydım, benimle ilgilenmediniz.>
Mth 25 44 <<O vakit onlar da şöyle karşılık verecekler: <Ya Rab, seni ne zaman aç, susuz, yabancı, çıplak, hasta ya da zindanda gördük de yardım etmedik?>
Mth 25 45 <<Kral da onlara şu yanıtı verecek: <Size doğrusunu söyleyeyim, mademki bu en basit kardeşlerimden biri için bunu yapmadınız, benim için de yapmamış oldunuz.>
Mth 25 46 <<Bunlar sonsuz azaba, doğrular ise sonsuz yaşama gidecekler.>>
Mth 26 1 İsa bütün bunları anlattıktan sonra öğrencilerine, <<İki gün sonra Fısıh Bayramı olduğunu biliyorsunuz>> dedi, <<İnsanoğlu çarmıha gerilmek üzere ele verilecek.>>
Mth 26 3 Bu sırada başkâhinlerle halkın ileri gelenleri, Kayafa adındaki başkâhinin sarayında toplandılar.
Mth 26 4 İsayı hileyle tutuklayıp öldürmek için düzen kurdular.
Mth 26 5 Ama, <<Bayramda olmasın ki, halk arasında kargaşalık çıkmassın>> diyorlardı.
Mth 26 6 İsa Beytanyada cüzamlı Simunun evindeyken, yanına bir kadın geldi. Kadın kaymaktaşından bir kap içinde çok değerli, güzel kokulu yağ getirmişti. İsa sofrada otururken, kadın yağı onun başına döktü.
Mth 26 8 Öğrenciler bunu görünce kızdılar. <<Nedir bu savurganlık?>> dediler.
Mth 26 9 <<Bu yağ pahalıya satılabilir, parası yoksullara verilebilirdi.>>
Mth 26 10 Söylenenleri farkedene İsa, öğrencilerine, <<Kadını neden üzüyorsunuz?>> dedi. <<Benim için güzel bir şey yaptı.
Mth 26 11 Yoksullar her zaman aranızdadır, ama ben her zaman aranızda olmayacağım.
Mth 26 12 Kadın bu güzel kokulu yağ, beni gömülmeğe hazırlamak için bedenimin üzerine boşalttı.
Mth 26 13 Size doğrusunu söyleyeyim, bu Müjde dünyanın neresinde duyurulursa, bu kadının yaptığı da onun anılması için anlatılacak.>>
Mth 26 14 O sırada Onikilerden biri -adı Yahuda İskariot olanı- başkâhinlere giderek, <<Onu ele verirsem bana ne verirsiniz?>> dedi. Otuz gümüş tartıp ona verdiler.
Mth 26 16 Yahuda o andan itibaren İsayı ele vermek için fırsat kollamaya başladı.
Mth 26 17 Mayasız Ekmek Bayramının ilk günü öğrenciler İsanın yanına gelerek, <<Fısıh yemeğini yemen için nerede hazırlık yapmamızı istersin?>> diye sordular.
Mth 26 18 İsa onlara, <<Kente varıp o adamın evine gidin>> dedi. <<Ona şöyle deyin: <Öğretmen diyor ki, zamanım yaklaştı. Fısıh Bayramını, öğrencilerimle birlikte senin evinde kutlayacağım.>>
Mth 26 19 Öğrenciler, İsanın buyruğunu yerine getirerek Fısıh yemeği için hazırlık yaptılar.
Mth 26 20 Akşam olunca İsa on iki öğrencisiyle yemeğe oturdu.
Mth 26 21 Yemek yerlerken, <<Size doğrusunu söyleyeyim, sizden biri bana ihanet edecek>> dedi.
Mth 26 22 Bu söz onları kedere boğdu. Teker teker, <<Ya Rab, beni demek istemedin ya?>> diye sormaya başladılar.
Mth 26 23 O da, <<Bana ihanet edecek olan>> dedi, <<Elindeki ekmeği benimle birlikte sahana batırandır.
Mth 26 24 İnsanoğlu, kendisi için yazılmış olduğu gibi gidiyor, ama İnsanoğluna ihanet edenin vay haline! O adam hiç doğmamış olsaydı, kendisi için daha iyi olurdu.>>
Mth 26 25 Ona ihanet edecek olan Yahuda, <<Rabbî, yoksa beni mi demek istedin?>> diye sordu. İsa ona, <<Söylediğin gibidir>> karşılığını verdi.
Mth 26 26 Yemek sırasında İsa eline ekmek aldı, şükredip ekmeği böldü ve öğrencilerine verdi. <<Al in, yiyin>> dedi, <<Bu benim bedenimdir.>>
Mth 26 27 Sonra bir kâse alıp şükretti ve bunu öğrencilerine vererek, <<Hepiniz bundan için>> dedi.
Mth 26 28 <<Çünkü bu benim kanımdır, günahların bağışlanması için birçokları

uğruna akıtılan antlaşma kanıdır.

- Mth 26 29 Size şunu söyleyeyim, Babamın egemenliğinde sizinle birlikte tazesini içeceğim o güne dek, asmanın bu ürününden bir daha içmeyeceğim.>>
- Mth 26 30 İlahi söyledikten sonra dışarı çıkıp Zeytin Dağına doğru gittiler.
- Mth 26 31 Bu arada İsa öğrencilerine, <<Bu gece hepiniz benden ötürü sendeleyip düşeceksiniz>> dedi. <<Çünkü şöyle yazılmıştır: <Çobanı vuracağım, Sürüdeki koyunlar darmadağın olacak.>
- Mth 26 32 Ama ben dirildikten sonra sizden önce Celileye gideceğim.>>
- Mth 26 33 Petrus Ona, <<Herkes senden ötürü sendeleyip düşse de ben asla düşmem>> dedi.
- Mth 26 34 <<Sana doğrusunu söyleyeyim>> dedi İsa, <<Bu gece horoz ötmeden beni üç kez inkâr edeceksin.>>
- Mth 26 35 Petrus, <<Seninle birlikte ölmem gerekse bile seni asla inkâr etmem>> dedi. Öğrencilerin hepsi de aynı şeyi söyledi.
- Mth 26 36 Sonra İsa öğrencileriyle birlikte Getsemani denen yere geldi.
- Mth 26 37 Öğrencilerine, <<Ben şuraya gidip dua edeceğim, siz burada oturun>> dedi.
- Mth 26 38 Petrus ile Zebedinin iki oğlunu yanına aldı. Kederlenmeye, ağır bir sıkıntı duymaya başlamıştı.
- Mth 26 39 Onlara, <<Ölesiye kederliyim>> dedi. <<Burada kalın, benimle birlikte uyanık durun.>>
- Mth 26 40 Biraz ilerledi, yüzüstü yere kapanıp dua etmeye başladı. <<Baba>> dedi, <<Mümkünse bu kâse benden uzaklaştırılsın. Yine de benim değil, senin istediğin olsun.>>
- Mth 26 41 Öğrencilerin yanına döndüğünde onları uyumuş buldu. Petrusa, <<Demek ki benimle birlikte bir saat uyanık kalamadınız!>> dedi.
- Mth 26 42 <<Uyanık durup dua edin ki, ayartılmayasınız. Ruh isteklidir, ama beden güçsüzdür.>>
- Mth 26 43 İsa ikinci kez uzaklaşıp dua etti. <<Baba>> dedi, <<Eğer ben içmeden bu kâsenin uzaklaştırılması mümkün değilse, senin istediğin olsun.>>
- Mth 26 44 Geri geldiğinde öğrencilerini yine uyumuş buldu. Onların göz kapaklarına ağırlık çökmüştü.
- Mth 26 45 Onları bırakıp tekrar uzaklaştı, yine aynı sözlerle üçüncü kez dua etti.
- Mth 26 46 Sonra öğrencilerin yanına dönerek, <<Hâl â uyuyor, dinleniyor musunuz?>> dedi. <<İşte saat yaklaştı, İnsanoğlu günahkârların eline veriliyor.
- Mth 26 47 Kalkın, gidelim. İşte bana ihanet eden geldi!>>
- Mth 26 48 İsa daha konuşurken, Onikilerden biri olan Yahuda geldi. Yanında, başkâhinlerle halkın ileri gelenleri tarafından gönderilmiş kılıçlı sopalı büyük bir kalabalık vardı.
- Mth 26 49 İsayı ihanet eden Yahuda, <<Kimi öpersem, İsa Odur, Onu tutuklayın>> diye onlarla sözleşmişti.
- Mth 26 50 Dosdoğru İsayı gidip, <<Selam, Rabbî!>> diyerek Onu öptü.
- Mth 26 51 İsa, <<Arkadaş, ne yapacaksan yap!>> dedi. Bunun üzerine adamlar yaklaştı, İsayı yakalayıp tutukladılar.
- Mth 26 52 İsaya birlikte olanlardan biri, ani bir hareketle kılıcını çekti, başkâhinin kölesine vurup kulağını uçurdu.
- Mth 26 53 O zaman İsa ona, <<Kılıcını yerine koy!>> dedi. <<Kılıç çekenlerin hepsi kılıçla ölecek.
- Mth 26 54 Yoksa Babamdan yardım isteyemez miyim sanıyorsun? İstesem, hemen şu an bana on iki tünden fazla melek gönderir.
- Mth 26 55 Ama böyle olması gerektiğini bildiren Kutsal Yazılar o zaman nasıl yerine gelir?>>
- Mth 26 56 Bundan sonra İsa kalabalığa dönüp şöyle seslendi: <<Niçin bir haydutmuşum gibi beni kılıç ve sopalarla yakalamaya geldiniz? Her gün tapınakta oturup öğreliyordum, beni tutuklamadınız.
- Mth 26 57 Ama bütün bunlar, peygamberlerin yazdıkları yerine gelsin diye oldu.>>
- Mth 26 58 O zaman öğrencilerin hepsi Onu bırakıp kaçtı.
- Mth 26 59 İsayı tutuklayanlar, Onu başkâhin Kayafaya götürdüler. Din bilginleriyle ileri gelenler de orada toplanmışlardı.
- Mth 26 60 Petrus, İsayı uzaktan, ta başkâhinin avlusuna kadar izledi. Sonucu görmek için içeri girip nöbetçilerin yanına oturdu.
- Mth 26 61 Başkâhinlerle yüksek kurulun öteki üyeleri, İsayı ölüm cezasına çarptırmak için kendisine karşı yalancı tanıklar arıyorlardı.
- Mth 26 62 Ortaya birçok yalancı tanık çıktığı halde, aradıklarını bulamadılar. Sonunda ortaya çıkan iki kişi şöyle dedi: <<Bu adam, <Ben Tanrının Tapınağını yıktıp üç günde yeniden kurabilirim> dedi.>>
- Mth 26 63 Başkâhin ayağa kalkıp İsaya, <<Hiç yanı t vermeyecek misin?>> dedi. <<Nedir bunların sana karşı ettiği bu tanıklıklar?>>
- Mth 26 64 İsa susmaya devam etti. Başkâhin ise Ona, <<Yaşayan Tanrı adına ant içmeni buyuruyorum, söyle bize, Tanrının Oğlu Mesih sen misin?>> dedi.
- Mth 26 65 İsa, <<Söylediğin gibidir>> karşılığını verdi. <<Üstelik size şunu söyleyeyim, bundan sonra İnsanoğlunun, Kudretli Olanın sağında oturduğunu ve göğün bulutları üzerinde geldiğini göreceksiniz.>>

Mth 26 65 Bunun üzerine başkâhin giysilerini yırtarak, <<Tanrıya küfretti!>> dedi. <<Artık tanıklara ne ihtiyacımız var? İşte küfürü işittiniz.

Mth 26 66 Buna ne diyorsunuz?>> <<Ölümü hak etti!>> diye karşılık verdiler.

Mth 26 67 Bunun üzerine İsanın yüzüne tükürüp Onu yumrukladılar. Bazıları da Onu tokatlayıp, <<Ey Mesih, peygamberliğini göster bakalım, sana vuran kim?>> dediler.

Mth 26 69 Petrus ise dışarıda, avluda oturuyordu. Bir hizmetçi kız yanına gelip, <<Sen de Celileli İsayla birlikteydin>> dedi.

Mth 26 70 Ama Petrus bunu herkesin önünde inkâr ederek, <<Neden söz ettiğini anlamıyorum>> dedi.

Mth 26 71 Sonra avlu kapısının önüne çıktı. Onu gören başka bir hizmetçi kız orada bulunanlara, <<Bu adam Nasıralı İsayla birlikteydi>> dedi.

Mth 26 72 Petrus ant içerek, <<Ben o adamı tanımıyorum>> diye yine inkâr etti.

Mth 26 73 Orada duranlar az sonra Petrusa yaklaşp, <<Gerçekten sen de onlardansın. Konuşman seni ele veriyor>> dediler.

Mth 26 74 Petrus kendine lanet okuyup ant içerek, <<O adamı tanımıyorum!>> dedi. Tam o anda horoz öttü.

Mth 26 75 Petrus, İsa'nın, <<Horoz ötmeden beni üç kez inkâr edeceksin>> dediğini hatırladı ve dışarı çıkıp acı acı ağladı.

Mth 27 1 Sabah olunca bütün başkâhinlerle halkın ileri gelenleri, İsayı ölüm cezasına çarptırmak konusunda anlaştılar.

Mth 27 2 Onu bağladılar ve götürüp Vali Pilatusa teslim ettiler.

Mth 27 3 İsayı ihanet eden Yahuda, Onun mahkûm edildiğini görünce yaptığına pişman oldu. Otuz gümüşü başkâhinlere ve ileri gelenlere geri götürdü.

Mth 27 4 <<Ben suçsuz birini ele vermekle günah işledim>> dedi. Onlar ise, <<Bundan bize ne? Onu sen düşün>> dediler.

Mth 27 5 Yahuda paraları tapınağın içine fırlatarak oradan ayrıldı, gidip kendini astı.

Mth 27 6 Paraları toplayan başkâhinler, <<Kan bedeli olan bu paraları tapınağın hazinesine koymak doğru olmaz>> dediler.

Mth 27 7 Kendi aralarında anlaşarak bu parayla yabancılar için mezarlık yapmak üzere Çömllekçi Tarlasını satın aldılar.

Mth 27 8 Bunun için bu tarlaya bugüne dek <<Kan Tarlası>> denilmiştir.

Mth 27 9 Böylece Peygamber Yeremya aracılığıyla bildirilen şu söz yerine gelmiş oldu: <<İsrailoğullarından kimilerinin ona biçtikleri değer karşılığı olan otuz gümüşü aldılar; Rabbin bana buyurduğu gibi, Çömllekçi Tarlasını satın almak için harcadılar.>>

Mth 27 11 İsa valinin önüne çıkarıldı. Vali Ona, <<Sen Yahudilerin Kralı mısın?>> diye sordu. İsa, <<Söylediğin gibidir>> dedi.

Mth 27 12 Başkâhinlerle ileri gelenler Onu suçlayınca hiç karşılık vermedi.

Mth 27 13 Pilatus Ona, <<Senin aleyhinde yaptıkları bunca tanıklığı duymuyor musun?>> dedi.

Mth 27 14 İsa tek konuda bile ona yanıt vermedi. Vali buna çok şaşıtı.

Mth 27 15 Her Fısıh Bayramında vali, halkın istediği bir tutukluyu salıvermeyi adet edinmişti.

Mth 27 16 O günlerde Barabba adında ünlü bir tutuklu vardı.

Mth 27 17 Halk bir araya toplandığında, Pilatus onlara, <<Sizin için kimi salıvermemi istersiniz, Barabbayı mı, Mesih denen İsayı mı?>> diye sordu.

Mth 27 18 İsayı kıskançlıktan ötürü kendisine teslim ettiklerini biliyordu.

Mth 27 19 Pilatus yargı kürsüsünde otururken karısı ona, <<O doğru adama dokunma. Dün gece rüyamda Onun yüzünden çok sıkıntı çektim>> diye haber gönderdi.

Mth 27 20 Başkâhinler ve ileri gelenler ise, Barabbanın salıverilmesini ve İsanın öldürülmesini istesinler diye halkı kışkırttılar.

Mth 27 21 Vali onlara şunu sordu: <<Sizin için hangisini salıvermemi istersiniz?>> <<Barabbayı>> dediler.

Mth 27 22 Pilatus, <<Öyleyse Mesih denen İsayı ne yapayım?>> diye sordu. Hep bir ağızdan, <<Çarmıha gerilsin!>> dediler.

Mth 27 23 Pilatus, <<O ne kötülük yaptı ki?>> diye sordu. Onlar ise daha yüksek sesle, <<Çarmıha gerilsin!>> diye bağışıp durdular.

Mth 27 24 Pilatus, elinden bir şey gelmediğini, tersine, bir kargaşalığın başladığını görünce su aldı, kalabalığın önünde ellerini yıkayıp şöyle dedi: <<Bu adamın kanından ben sorumlu değilim. Bu işe siz bakın!>>

Mth 27 25 Bütün halk şu karşılığı verdi: <<Onun kanının sorumluluğu bizim ve çocuklarımızın üzerinde olsun!>>

Mth 27 26 Bunun üzerine Pilatus onlar için Barabbayı salıverdi. İsayı ise kamçılattıktan sonra çarmıha gerilmek üzere askerlere teslim etti.

Mth 27 27 Sonra valinin askerleri İsayı vali konağına götürüp bütün taburu başına topladılar.

Mth 27 28 Onu soyup üzerine kırmızı bir kaftan geçirdiler.

Mth 27 29 Dikenlerden bir taç örüp başına koydular, sağ eline de bir kamış tutturdular. Önünde diz çöküp, <<Selam, ey Yahudilerin Kralı!>> diyerek Onunla alay ettiler.

Mth 27 30 Üzerine tükürdüler, kamışı alıp başına vurdular.

Mth 27 31 Onunla böyle alay ettikten sonra kaftanı üzerinden çıkarıp kendi giysilerini giydirdiler ve çarmıha germeye götürdüler.

Mth 27 32 Dışarı çıktıklarında Simun adında Kireneli bir adama rastladılar. İsanın çarmıhını ona zorla taşıttılar.

Mth 27 33 Golgota, yani Kafatası denilen yere vardıklarında içmesi için İsayaya ödle karışık şarap verdiler. İsa bunu tadınca içmek istemedi.

Mth 27 35 Askerler Onu çarmıha gerdikten sonra kura çekerek giysilerini aralarında paylaştılar.

Mth 27 36 Sonra oturup yanında nöbet tuttular.

Mth 27 37 Başının üzerine,

Mth 27 38 İsayla birlikte, biri sağında öbürü solunda olmak üzere iki haydut da çarmıha gerildi.

Mth 27 39 Oradan geçenler başlarını sallayıp İsayaya sövüyor, <<Hani sen tapınağı yıkıp üç günde yeniden kuracaktın? Haydi, kurtar kendini! Tanrının Oğluyun çarmıhtan in!>> diyorlardı.

Mth 27 41 Başkâhinler, din bilginleri ve ileri gelenler de aynı şekilde Onunla alay ederek, <<Başkâhınları kurtardı, kendini kurtaramıyor>> diyorlardı. <<İsrailin Kralı imiş! Şimdi çarmıhtan aşağı insin de Ona iman edelim.

Mth 27 43 Tanrıya güveniyordu; Tanrı Onu seviyorsa, kurtarsın bakalım! Çünkü, <<Ben Tanrının Oğluyum>> demişti.>>

Mth 27 44 İsayla birlikte çarmıha gerilen haydutlar da Ona aynı şekilde hakaret ettiler.

Mth 27 45 Öğleyin on ikiden üçe kadar bütün ülkenin üzerine karanlık çöktü.

Mth 27 46 Saat üçe doğru İsa yüksek sesle, <<Eli, Eli, lema şevaktanı?>> yani, <<Tanrım, Tanrım, beni neden terk ettin?>> diye bağırdı.

Mth 27 47 Orada duranlardan bazıları bunu işitince, <<Bu adam İlyası çağırıyor>> dediler.

Mth 27 48 İçlerinden biri hemen koşup bir sünger getirdi, ekşi şaraba batırıp bir kamışın ucuna takarak İsayaya içirdi.

Mth 27 49 Öbürleri ise, <<Dur bakalım, İlyas gelip Onu kurtaracak mı?>> dediler.

Mth 27 50 İsa, yüksek sesle bir kez daha bağırdı ve ruhunu teslim etti.

Mth 27 51 O anda tapınaktaki perde yukarıdan aşağıya yırtılarak ikiye bölündü. Yer sarsıldı, kayalar yarıldı.

Mth 27 52 Mezarlar açıldı, ölmüş olan birçok kutsal kişinin cesetleri dirildi.

Mth 27 53 Bunlar mezarlarından çıkıp İsanın dirilişinden sonra kutsal kente girdiler ve birçok kimseye göründüler.

Mth 27 54 İsayı bekleyen yüzbaşı ve beraberindeki askerler, depremi ve öbür olayları görünce dehşete kapıldılar, <<Bu gerçekten Tanrının Oğluydu!>> dediler.

Mth 27 55 Orada, olup bitenleri uzaktan izleyen birçok kadın vardı. Bunlar, Celileden İsanın ardından gelip ona hizmet etmişlerdi.

Mth 27 56 Aralarında Mecdelli Meryem, Yakup ile Yusufun annesi Meryem ve Zebedi oğullarının annesi de vardı.

Mth 27 57 Akşama doğru Yusuf adında zengin bir Aramatyalı geldi. O da İsanın bir öğrencisiydi.

Mth 27 58 Pilatusa gidip İsanın cesedini istedi. Pilatus da cesedin ona verilmesini buyurdu.

Mth 27 59 Yusuf cesedi aldı, temiz keten beze sardı, kayaya oyduğunu kendi yeni mezarına yatırdı. Mezarın girişine büyük bir taş yuvarlayıp oradan ayrıldı.

Mth 27 61 Mecdelli Meryem ile öteki Meryem ise orada, mezarın karşısında oturuyorlardı.

Mth 27 62 Ertesi gün, yani Hazırlık Gününden sonraki gün, başkâhinlerle Ferisiler Pilatusun önünde toplanarak, <<Efendimiz>> dediler, <<O aldatıcının, daha yaşarken, <<Ben öldükten üç gün sonra dirileceğim>> dediğini hatırlıyoruz.

Mth 27 64 Onun için buyruk ver de üçüncü güne dek mezarı güvenlik altına alsınlar. Yoksa öğrencileri gelir, cesedini çalar ve halka, <<Ölümünden dirildi>> derler. Son aldatmaca ilkinden beter olur.>>

Mth 27 65 Pilatus onlara, <<Yanınıza asker alın, gidip mezarı dilediğiniz gibi güvenlik altına alın>> dedi.

Mth 27 66 Onlar da askerlerle birlikte gittiler, taşı mühürleyip mezarı güvenlik altına aldılar.

Mth 28 1 Şabat Günü'nü izleyen haftanın ilk günü, tan yeri ağarırken, Mecdelli Meryem ile öbür Meryem mezarı görmeye gittiler.

Mth 28 2 Ansızın büyük bir deprem oldu. Rabbin bir meleği gökten indi ve mezara gidip taşı bir yana yuvarlayarak üzerine oturdu.

Mth 28 3 Görünüşü şimşek gibi, giysileri ise kar gibi bembeyazdı.

Mth 28 4 Nöbetçiler korkudan titremeye başladılar, sonra ölü gibi yere yıkıldılar.

Mth 28 5 Melek kadınlara şöyle seslendi: <<Korkmayın! Çarmıha gerilen İsayı aradığınızı biliyorum.

Mth 28 6 O burada yok; söylemiş olduğu gibi dirildi. Gelin, Onun yattığı yeri görün.

Mth 28 7 Çabuk gidin, öğrencilerine şöyle deyin: <<İsa ölümden dirildi. Sizden önce Celileye gidiyor, kendisini orada göreceksiniz.>> İşte ben size söylemiş bulunuyorum.>>

Mth 28 8 Kadınlar korku ve büyük sevinç içinde hemen mezardan uzaklaştılar; koşarak İsanın öğrencilerine haber vermeye gittiler.

Mth 28 9 İsa anınsızın karşılarına çıktı, <<Selam!>> dedi. Yaklaşıp İsanın ayaklarına sarılarak Ona tapındılar.

Mth 28 10 O zaman İsa, <<Korkmayın!>> dedi. <<Gidip kardeşlerime haber verin, Celileye gitsinler, beni orada görecekler.>>

Mth 28 11 Kadınlar daha yoldayken nöbetçi askerlerden bazıları kente giderek olup bitenleri başkâhinlere bildirdiler.

Mth 28 12 Başkâhinler ileri gelenlerle birlikte toplanıp birbirlerine danıştıktan sonra askerlere yüklü para vererek dediler ki, <<Siz şöyle diyeceksiniz: <Öğrencileri geceleyin geldi, biz uyurken Onun cesedini çalıp götürdüler.>

Mth 28 14 Eğer bu haber valinin kulağına gidecek olursa biz onu yatıştırırız, size bir zarar gelmesini önleriz.>>

Mth 28 15 Böylece askerler parayı aldılar ve kendilerine söylendiği gibi yaptılar. Bu söylenti Yahudiler arasında bugün de yaygındır.

Mth 28 16 On bir öğrenci Celileye, İsanın kendilerine bildirdiği dağa gittiler.

Mth 28 17 İsayı gördükleri zaman Ona tapındılar. Ama bazıları kuşku içindeydi.

Mth 28 18 İsa yanlarına gelip kendilerine şunları söyledi: <<Gökte ve yeryüzünde bütün yetki bana verildi.

Mth 28 19 Bu nedenle gidin, bütün ulusları öğrencilerim olarak yetiştirin; onları Baba, Oğul ve Kutsal Ruhun adıyla vaftiz edin;

Mth 28 20 size buyurduğum her şeye uymayı onlara öğretin. İşte ben, dünyanın sonuna dek her an sizinle birlikteyim.>>

Mrk 1 1 Tanrının Oğlu İsa Mesihle ilgili Müjdenin başlangıcı.

Mrk 1 2 Peygamber Yeşayanın Kitabında şöyle yazılmıştır: <<İşte, habercimi senin önünden gönderiyorum; O senin yolunu hazırlayacak.>>

Mrk 1 3 <<Çölde haykıran, <Rabbin yolunu hazırlayın, Gececeği patikaları düzleyin> diye sesleniyor.>>

Mrk 1 4 Böylece Vaftizci Yahya çölde ortaya çıktı. İnsanları, günahlarının bağışlanması için tövbe edip vaftiz olmaya çağırıyordu.

Mrk 1 5 Bütün Yahudiye halkı ve Yerusallimlilerin hepsi ona geliyor, günahlarını itiraf ediyor, onun tarafından Şeria Irmağında vaftiz ediliyordu.

Mrk 1 6 Yahyanın deve tüyünden giysisi, belinde deri kuşağı vardı. Çekirge ve yaban balı yerdi.

Mrk 1 7 Şu haberi yayıyordu: <<Benden sonra benden daha güçlü olan geliyor. Eğilip onun çarıklarının bağını çözmeye bile layık değilim.

Mrk 1 8 Ben sizi suyla vaftiz ettim, ama O sizi Kutsal Ruhla vaftiz edecektir.>>

Mrk 1 9 O günlerde Celilenin Nasıra Kentinden çıkıp gelen İsa, Yahya tarafından Şeria Irmağında vaftiz edildi.

Mrk 1 10 Tam sudan çıkarken, göklerin yarıldığını ve Ruhun güvercin gibi üzerine indiğini gördü.

Mrk 1 11 Göklerden, <<Sen benim sevgili Oğlumsun, senden hoşnudum>> diyen bir ses duyuldu.

Mrk 1 12 O an Ruh, İsayı çöle gönderdi.

Mrk 1 13 İsa çölde kaldığı kırk gün boyunca şeytan tarafından denendi. Yabanıl hayvanlar arasındaydı, melekler Ona hizmet ediyordu.

Mrk 1 14 Yahyanın tutuklanmasından sonra İsa, Tanrının Müjdesini duyura duyura Celileye gitti.

Mrk 1 15 <<Zaman doldu>> diyordu, <<Tanrının Egemenliği yaklaştı. Tövbe edin, Müjdeye inanın!>>

Mrk 1 16 İsa, Celile Gölünün kıyısından geçerken, göle ağ atmakta olan Simun ile kardeşi Andreası gördü. Bu adamlar balıkçıydı.

Mrk 1 17 İsa onlara, <<Ardımdan gelin>> dedi, <<Sizleri insan tutan balıkçılar yapacağım.>>

Mrk 1 18 Onlar da hemen ağlarını bırakıp Onun ardından gittiler.

Mrk 1 19 İsa biraz ileri gidince Zebedinin oğulları Yakupla Yuhannayı gördü. Teknede ağlarını onarıyorlardı.

Mrk 1 20 Hemen onları çağırdı. Onlar da babaları Zebediyi işçilerle birlikte teknede bırakıp İsanın ardından gittiler.

Mrk 1 21 Kefarnahuma girdiler. Şabat Günü İsa havraya gidip öğretmeye başladı.

Mrk 1 22 Halk Onun öğretişine şaşıp kaldı. Çünkü onlara din bilginleri gibi değil, yetkili biri gibi öğretiyordu.

Mrk 1 23 Tam o sırada havrada bulunan ve kötü ruha tutulmuş bir adam, <<Ey Nasıralı İsa, bizden ne istiyorsun?>> diye bağırırdı. <<Bizi mahvetmeye mi geldin? Senin kim olduğunu biliyorum, Tanrının Kutsalın sen!>>

Mrk 1 25 İsa, <<Sus, çık adamdan!>> diyerek kötü ruhu azarladı.

Mrk 1 26 Kötü ruh adamı sarstı ve büyük bir çığlık atarak içinden çıktı.

Mrk 1 27 Herkes şaşıp kaldı. Birbirlerine, <<Bu nasıl şey?>> diye sormaya başladılar. <<Yepyeni bir öğreti! Kötü ruhlara bile yetkiyle buyruk veriyor, onlar da sözünü dinliyor.>>

Mrk 1 28 Böylece İsayla ilgili haber, Celile bölgesinin her yerine hızla

yayıldı.
Mrk 1 29 İsa havradan çıkar çıkmaz, Yakup ve Yuhanna ile birlikte Simun ve
Andreasın evine gitti.
Mrk 1 30 Simunun kaynanası ateşler içinde yatıyordu. Durumu hemen İsaya
bildirdiler.
Mrk 1 31 O da hastaya yaklaştı, elinden tutup kaldırdı. Kadının ateşi düştü,
onlara hizmet etmeye başladı.
Mrk 1 32 Akşam olup güneş batınca, bütün hastaları ve cinlileri İsaya
getirdiler.
Mrk 1 33 Bütün kent halkı kapıya toplanmıştı.
Mrk 1 34 İsa, çeşitli hastalıklara yakalanmış birçok kişiyi iyileştirdi, birçok
cini kovdu. Cinlerin konuşmasına izin vermiyordu. Çünkü onlar kendisinin kim olduğunu
biliyorlardı.
Mrk 1 35 Sabah çok erkenden, ortalık henüz ağarmadan İsa kalktı, evden çıkıp
ıssız bir yere gitti, orada dua etmeye başladı.
Mrk 1 36 Simun ile yanındakiler İsaya aramaya çıktılar.
Mrk 1 37 Onu bulunca, «Herkes seni arıyor!» dediler.
Mrk 1 38 İsa onlara, «Başka yerlere, yakın kasabalara gidelim» dedi.
«Oralarda da Tanrı sözünü duyurayım. Bunun için çıkıp geldim.»
Mrk 1 39 Böylece havralarında Tanrı sözünü duyurarak ve cinleri kovarak bütün
Celile bölgesini dolaştı.
Mrk 1 40 İsaya cüzamlı biri geldi, diz çökerek, «İstersen beni temiz
kılabilirsin» diye yalvardı.
Mrk 1 41 İsanın yüreği sızladı, elini uzatıp adama dokundu, «İsterim, temiz
ol!» dedi.
Mrk 1 42 Adam anında cüzamdan kurtulup tertemiz oldu.
Mrk 1 43 İsa onu sıkıca uyararak hemen yanından uzaklaştırdı.
Mrk 1 44 «Sakın kimseye bir şey söyleme!» dedi. «Git, kâhine görün ve
cüzamdan temizlendiğini herkese kanıtlamak için Musanın buyurduğu sunuları sun.»
Mrk 1 45 Ne var ki, adam çıkıp gitti, olayla ilgili haberi her tarafa yayıp
duyurmaya başladı. Öyle ki, İsa artık hiçbir kente açıkça giremez oldu. Ancak dışarıda, ıssız
yerlerde kalıyordu. Ve halk her yerden O'na akın ediyordu.
Mrk 2 1 Birkaç gün sonra İsa tekrar Kefarnahuma geldiğinde, evde olduğu
duyuldu.
Mrk 2 2 O kadar çok insan toplandı ki, artık kapının önünde bile duracak yer
kalmamıştı. İsa onlara Tanrı sözünü anlatıyordu.
Mrk 2 3 Bu arada ona dört kişinin taşıdığı felçli bir adamı getirdiler.
Mrk 2 4 Kalabalıktan ona yaklaşamadıkları için, bulunduğu yerin üzerindeki
damı delip açarak felçliyi üstünde yattığı şilteyle birlikte aşağı indirdiler.
Mrk 2 5 İsa onların imanını görünce felçliye, «Oğlum, günahların bağışlandı»
dedi.
Mrk 2 6 Orada oturan bazı din bilginleri ise içlerinden şöyle düşündüler: «Bu
adam neden böyle konuşuyor? Tanrıya küfrediyor! Tanrıdan başka kim günahları bağışlayabilir?»
Mrk 2 8 Akıllarından geçeni hemen ruhunda sezen İsa onlara, «Aklınızdan neden
böyle şeyler geçiriyorsunuz?» dedi.
Mrk 2 9 «Hangisi daha kolay, felçliye, «Günahların bağışlandı» demek mi,
yoksa, «Kalk, şilteni topla, yürü» demek mi?
Mrk 2 10 Ne var ki, İnsanoğlunun yeryüzünde günahları bağışlama yetkisine sahip
olduğunu bilesiniz diye...» Sonra felçliye, «Sana söylüyorum, kalk, şilteni topla, evine
git!» dedi.
Mrk 2 12 Adam kalktı, hemen şiltesini topladı, hepsinin gözü önünde çıkıp
gitti. Herkes şaşakalmıştı. Tanrıyı övüyorlar, «Böylesini hiç görmemiştik» diyorlardı.
Mrk 2 13 İsa yine çıkıp göl kıyısına gitti. Bütün halk yanına geldi, O da
onlara öğretmeye başladı.
Mrk 2 14 Yoldan geçerken, vergi toplama yerinde oturan Alfay oğlu Leviyi gördü.
Ona, «Ardımdan gel» dedi. Levi de kalkıp İsanın ardından gitti.
Mrk 2 15 Sonra İsa, Levinin evinde yemek yerken, birçok vergi görevlisiyle
günahkâr onunla ve öğrencileriyle birlikte sofraya oturmuştu. Onu izleyen böyle birçok kişi
vardı.
Mrk 2 16 Ferisilerden bazı din bilginleri, Onu günahkârlar ve vergi
görevlileriyle birlikte yemekte görünce öğrencilerine, «Niçin vergi görevlileri ve
günahkârlarla birlikte yemek yiyor?» diye sordular.
Mrk 2 17 Bunu duyan İsa onlara, «Sağlamların değil, hastaların hekime ihtiyacı
var» dedi. «Ben doğru kişileri değil, günahkârları çağırmaya geldim.»
Mrk 2 18 Yahyanın öğrencileriyle Ferisiler oruç tutarken, bazı kişiler İsaya
gelip, «Yahyanın ve Ferisilerin öğrencileri oruç tutuyor da senin öğrencilerin neden
tutmuyor?» diye sordular.
Mrk 2 19 İsa şöyle karşılık verdi: «Güvey aralarında olduğu sürece davetliler
oruç tutar mı? Güvey aralarında oldukça oruç tutmazlar!
Mrk 2 20 Ama güveyin aralarından alınacağı günler gelecek, onlar işte o zaman,
o gün oruç tutacaklar.
Mrk 2 21 Hiç kimse eski giysiyi yeni kumaş parçasıyla yamamaz. Yoksa yeni yama

çeker, eski giysiden kopar, yırtık daha beter olur.

- Mrk 2 22 Hiç kimse yeni şarabı eski tulumlara doldurmaz. Yoksa şarap tulumları patlatır, şarap da tulumlar da mahvolur. Yeni şarap yeni tulumlara doldurulur.>>
- Mrk 2 23 Bir Şabat Günü İsa ekinler arasından geçiyordu. Öğrencileri yolda giderken başakları koparmaya başladılar.
- Mrk 2 24 Ferisiler İsaya, <<Bak, Şabat Günü yasak olanı neden yapıyorlar?>> dediler.
- Mrk 2 25 İsa onlara, <<Davutla yanındakiler aç ve muhtaç kalınca Davutun ne yaptığını hiç okumadınız mı?>> diye sordu.
- Mrk 2 26 <<Başkâhin Aviyatarın zamanında Davut, Tanrının evine girdi, kâhinlerden başkasının yemesi yasak olan adak ekmeklerini yedi ve yanındakilere de verdi.>>
- Mrk 2 27 Sonra onlara, <<İnsan Şabat Günü için değil, Şabat Günü insan için yaratıldı>> dedi.
- Mrk 2 28 <<Bu nedenle İnsanoğlu Şabat Günü'nün de Rabbi'dir.>>
- Mrk 3 1 İsa yine havraya girdi. Orada eli sakat bir adam vardı.
- Mrk 3 2 Bazıları İsaya suçlamak amacıyla, Şabat Günü hastayı iyileştirecek mi diye Onu gözlüyorlardı.
- Mrk 3 3 İsa, eli sakat adama, <<Kalk, öne çık!>> dedi.
- Mrk 3 4 Sonra havradakilere, <<Kutsal Yasaya göre Şabat Günü iyilik yapmak mı doğru, kötülük yapmak mı? Can kurtarmak mı doğru, can almak mı?>> diye sordu. Onlardan ses çıkmadı.
- Mrk 3 5 İsa, çevresindekilere öfkeyle baktı. Yüreklarının duygusuzluğu Onu kederlendirmişti. Adama, <<Elini uzat!>> dedi. Adam elini uzattı, eli yine sapasağlam oluverdi.
- Mrk 3 6 Bunun üzerine Ferisiler dışarı çıktılar, İsaya yok etmek için Hirodes yanlılarıyla hemen görüşmeye başladılar.
- Mrk 3 7 İsa, öğrencileriyle birlikte göl kıyısına çekildi. Celileden büyük bir kalabalık Onun ardından geldi. Ayrıca, bütün yaptıklarını duyan büyük kalabalıklar Yahudi yeden, Yerusâlimden, İdumeyadan, Şeria Irmağının karşı yakasından, Sur ve Sayda bölgelerinden kendisine akın etti.
- Mrk 3 9 İsa, kalabalığın arasında sıkışıp kalmamak için öğrencilerine bir kayık hazır bulundurmalarını söyledi.
- Mrk 3 10 Birçoklarını iyileştirmiş olduğundan, çeşitli hastalıklara yakalananlar ona dokunmak için üzerine üşüşüyordu.
- Mrk 3 11 Kötü ruhlar Onu görünce ayaklarına kapanıyor, <<Sen Tanrının oğlusun!>> diye bağırıyorlardı.
- Mrk 3 12 Ama İsa, kim olduğunu açıklamamaları için onları sıkı sıkıya uyardı.
- Mrk 3 13 İsa, dağa çıkarak istediği kişileri yanına çağırırdı. Onlar da yanına gittiler.
- Mrk 3 14 İsa bunlardan on iki kişiyi yanında bulundurmak, Tanrı sözünü duyurmaya göndermek ve cinleri kovmaya yetkili kılmak üzere seçti. Seçtiği bu on iki kişi şunlardır: Petrus adını verdiği Simun, Beni-Regeş, yani Gökgürültüsü oğulları adını verdiği Zebedinin oğulları Yakup ve Yuhanna, Andreas, Filipus, Bartalmay, Matta, Tomas, Alfay oğlu Yakup, Taday, Yurtsever Simun ve İsaya ihanet eden Yahuda İskariot.
- Mrk 3 20 İsa bundan sonra eve gitti. Yine öyle büyük bir kalabalık toplandı ki, İsaya öğrencileri yemek bile yiyemediler.
- Mrk 3 21 Yakınları bunu duyunca, <<Aklını kaçırmış>> diyerek Onu almaya geldiler.
- Mrk 3 22 Yerusâlimden gelen din bilginleri ise, <<Baalzevul Onun içine girmiş>> ve <<Cinleri, cinlerin önderinin gücüyle kovuyor>> diyorlardı.
- Mrk 3 23 Bunun üzerine İsa din bilginlerini yanına çağırıp onlara benzetmelerle seslendi. <<Şeytan, Şeytanı nasıl kovabilir?>> dedi.
- Mrk 3 24 <<Bir ülke kendi içinde bölünmüşse, ayakta kalamaz.
- Mrk 3 25 Bir ev kendi içinde bölünmüşse, ayakta kalamaz.
- Mrk 3 26 Şeytan da kendine karşı gelip kendi içinde bölünmüşse, artık ayakta kalamaz; sonu gelmiş demektir.
- Mrk 3 27 Hiç kimse güçlü adamın evine girip malını çalamaz. Ancak onu bağladıktan sonra evini soyabilir.
- Mrk 3 28 Size doğrusunu söyleyeyim, insanların işlediği her günah, ettiği her küfür bağışlanacak, ama Kutsal Ruha küfreden asla bağışlanmayacak. Bunu yapan, asla silinmeyecek bir günah işlemiş olur.>>
- Mrk 3 30 İsa bu sözleri, <<Onda kötü ruh var>> dedikleri için söyledi.
- Mrk 3 31 Daha sonra İsanın annesiyle kardeşleri geldi. Dışarıda durdular, haber gönderip Onu çağırıyorlardı.
- Mrk 3 32 İsanın çevresinde oturan kalabalıktan bazıları, <<Bak>> dediler, <<Annenle kardeşlerin dışarıda, seni istiyorlar.>>
- Mrk 3 33 İsa buna karşılık onlara, <<Kimdir annem ve kardeşlerim?>> dedi.
- Mrk 3 34 Sonra çevresinde oturanlara bakıp şöyle dedi: <<İşte annem, işte kardeşlerim!
- Mrk 3 35 Tanrı'nın isteğini kim yerine getirirse, kardeşim, kızkardeşim ve annem odur.>>

Mrk	4	1	İsa göl kıyısında halka yine öğretmeye başladı. Çevresinde çok büyük bir kalabalık toplandı. Bu yüzden İsa göldeki bir tekneye binip oturdu. Bütün kalabalık göl kıyısında duruyordu.
Mrk	4	2	İsa onlara benzetmelerle birçok şey öğretiyordu. Öğretirken, «Şunu dinleyin» dedi. «Ekinin biri tohum ekmeye çıktı.
Mrk	4	4	Ektiği tohumlardan kimi yol kenarına düştü. Kuşlar gelip bunları yedi.
Mrk	4	5	Kimi, toprağı az kayalık yerlere düştü. Toprak derin olmadığından
Mrk	4	6	Ne var ki, güneş doğunca kavruldu, kök salamadıkları için kuruyup gittiler.
Mrk	4	7	Kimi, dikenler arasına düştü. Dikenler büyüdü, filizleri boğdu ve filizler ürün vermedi.
Mrk	4	8	Kimi ise iyi toprağa düştü, büyüüp çoğaldı, ürün verdi. Bazısı otuz, bazısı altmış, bazısı da yüz kat ürün verdi.»
Mrk	4	9	Sonra İsa şunu ekledi: «İşitecek kulağı olan işitsin!»
Mrk	4	10	Onikilerle öbür izleyicileri İsayla yalnız kalınca, kendisinden benzetmelerin anlamını sordular.
Mrk	4	11	O da onlara şöyle dedi: «Tanrının Egemenliğinin sırrı sizlere açıklandı, ama dışarıda olanlara her şey benzetmelerle anlatılır.
Mrk	4	12	Öyle ki, «Bakıp bakıp görmesinler, Duyup duyup anlamasınlar da, Dönüp bağışlanmasınlar.» »
Mrk	4	13	İsa sonra onlara, «Siz bu benzetmeyi anlamıyor musunuz?» dedi. «Öyleyse bütün benzetmeleri nasıl anlayacaksınız?»
Mrk	4	14	Ekincinin ektiği, Tanrı sözüdür.
Mrk	4	15	Bazı insanlar sözün ekildiği yerde yol kenarına düşen tohumlara benzer. Bunlar sözü işitir işitmez, Şeytan gelir, yüreklerine ekilen sözü alır götürür.
Mrk	4	16	Kayalık yerlere ekilenler ise, işittikleri sözü hemen sevinçle kabul eden, ama kök salamadıkları için ancak bir süre dayanan kişilerdir. Böyleleri Tanrı sözünden ötürü sıkıntı ya da zulme uğrayınca hemen sendeleyip düşerler.
Mrk	4	18	Yine bazıları dikenler arasında ekilen tohumlara benzerler. Bunlar sözü işitirler, ama dünyasal kaygılar, zenginliğin aldatıcılığı ve daha başka hevesler araya girip sözü boğar ve ürün vermesini engeller.
Mrk	4	20	İyi toprağa ekilenler ise, sözü işiten, onu benimseyen, kimi otuz, kimi altmış, kimi de yüz kat ürün veren kişilerdir.»
Mrk	4	21	Onlara, «Kandili, tahıl ölçeğinin ya da yatağın altına koymak için mi getirirler?» dedi. «Kandiliğe koymak için değil mi?»
Mrk	4	22	Gizli olan ne varsa, açığa çıkarılmak üzere gizlenmiştir; saklı olan ne varsa, aydınlığa çıkmak üzere saklanmıştır.
Mrk	4	23	İşitecek kulağı olan işitsin!»
Mrk	4	24	İsa şöyle devam etti: «İşittiklerinize dikkat edin! Hangi ölçekle verirsiniz, aynı ölçekle alacaksınız. Hatta size daha fazlası verilecek.
Mrk	4	25	Çünkü kimde varsa, ona daha çok verilecek. Ama kimde yoksa, elindeki de alınacak.»
Mrk	4	26	Sonra İsa şöyle dedi: «Tanrının Egemenliği, toprağa tohum saçan adama benzer.
Mrk	4	27	Gece olur, uyur; gündüz olur, kalkar. Kendisi nasıl olduğunu bilmez ama, tohum filizlenir, gelişir.
Mrk	4	28	Toprak kendiliğinden ürün verir. Önce filizi, sonra başağı, sonunda da başağı dolduran taneleri verir.
Mrk	4	29	Ürün olgunlaşınca, adam hemen orağı vurur. Çünkü biçim vakti gelmiştir.»
Mrk	4	30	İsa sonra şöyle dedi: «Tanrının Egemenliğini neye benzetelim, nasıl bir benzetmeyle anlatalım?»
Mrk	4	31	Tanrının Egemenliği, hardal tanesine benzer. Hardal, yeryüzünde toprağa ekilen tohumların en küçüğü olmakla birlikte, ekildikten sonra gelişir, bütün bahçe bitkilerinin boyunu aşar. Öylesine dal budak salar ki, kuşlar gölgesinde barınabilir.»
Mrk	4	33	İsa, Tanrı sözünü, buna benzer birçok benzetmeyle halkın anlayabildiği ölçüde anlatırdı.
Mrk	4	34	Benzetme kullanmadan onlara hiçbir şey anlatmazdı. Ama kendi öğrencileriyle yalnız kaldığında, onlara her şeyi açıklardı.
Mrk	4	35	O gün akşam olunca öğrencilerine, «Karşı yakaya geçelim» dedi.
Mrk	4	36	Öğrenciler kalabalığı geride bırakarak İsayı, içinde bulunduğu tekneye göturdüler. Yanında başka tekneler de vardı.
Mrk	4	37	Bu sırada büyük bir fırtına koptu. Dalgalar tekneye öyle bindirdi ki, tekne neredeyse suyla dolmuştu.
Mrk	4	38	İsa, teknenin kış tarafında bir yastığa yaslanmış uyuyordu. Öğrenciler Onu uyandırıp, «Öğretmenimiz, öleceğiz! Hiç aldırmıyor musun?» dediler.
Mrk	4	39	İsa kalkıp rüzgarı azarladı, göle, «Sus, sakin ol!» dedi. Rüzgar dinmişti, ortalık sükunetlikti.
Mrk	4	40	İsa öğrencilerine, «Neden korkuyorsunuz? Hâlâ imanı zayıf mı?» dedi.
Mrk	4	41	Onlar ise büyük korku içinde birbirlerine, «Bu adam kim ki, rüzgar da

göl de O'nun sözünü dinliyor?>> dediler.

Mrk 5 1 Gölün karşı yakasına, Gerasalıların memleketine vardılar.

Mrk 5 2 İsa tekneden iner inmez, kötü ruha tutulmuş bir adam mezarlık mağaralardan çıkıp onu karşıladı.

Mrk 5 3 Mezarların içinde yaşayan bu adamı artık kimse zincirle bile bağlı tutamıyordu.

Mrk 5 4 Birçok kez zincir ve kösteklerle bağlandığı halde, zincirleri koparmış, köstekleri parçalamıştı. Hiç kimse onunla başa çıkamıyordu.

Mrk 5 5 Gece gündüz mezarlarda, dağlarda bağırıp duruyor, kendini taşlarla yaralıyordu.

Mrk 5 6 Uzakdan İsayı görünce koşup geldi, Onun önünde yere kapandı.

Mrk 5 7 Yüksek sesle haykırarak, <<Ey İsa, yüce Tanrının Oğlu, benden ne istiyorsun? Tanrı hakkı için sana yalvarırım, bana işkence etme!>> dedi.

Mrk 5 8 Çünkü İsa, <<Ey kötü ruh, adamın içinden çık!>> demişti.

Mrk 5 9 Sonra İsa adama, <<Adın ne?>> diye sordu. <<Adım Tümen. Çünkü sayımızı çok>> dedi.

Mrk 5 10 Ruhları o bölgeden çıkarmaması için İsayı yalvarıp yakardı.

Mrk 5 11 Orada, dağın yamacında otlayan büyük bir domuz sürüsü vardı.

Mrk 5 12 Kötü ruhlar İsayı, <<Bizi şu domuzlara gönder, onlara girelim>> diye yalvardılar.

Mrk 5 13 İsanın izin vermesi üzerine kötü ruhlar adamdan çıkıp domuzların içine girdiler. Yaklaşık iki bin domuzdan oluşan sürü, dik yamaçtan aşağı koşuşarak göle atlayıp boğuldu.

Mrk 5 14 Domuzları güdenler kaçıp kentte ve köylerde olayın haberini yaydılar. Halk olup biteni görmeye çıktı.

Mrk 5 15 İsanın yanına geldiklerinde, önceleri bir tümen cine tutulan adamı giyinmiş, aklı başına gelmiş, oturmuş görünce korktular.

Mrk 5 16 Olayı görenler, cinli adama olanları ve domuzların başına gelenleri halka anlattılar.

Mrk 5 17 Bunun üzerine halk, bölgelerinden ayrılması için İsayı yalvarmaya başladı.

Mrk 5 18 İsa tekneye binerken, önceleri cinli olan adam Ona, <<Seninle geleyim>> diye yalvardı.

Mrk 5 19 Ama İsa adama izin vermedi. Ona, <<Evine, yakınlarının yanına dön>> dedi. <<Rabbin senin için neler yaptığını, sana nasıl merhamet ettiğini onlara anlat.>>

Mrk 5 20 Adam da gitti, İsanın kendisi için neler yaptığını Dekapoliste duyurmaya başladı. Anlattıklarına herkes şaşır kalıyordu.

Mrk 5 21 İsa tekneye karşı yakaya dönünce, çevresinde büyük bir kalabalık toplandı. Kendisi gölün kıyısında duruyordu.

Mrk 5 22 Bu sırada havra yöneticilerinden Yair adında biri geldi. İsayı görünce ayaklarına kapandı, <<Küçük kızım can çekiyor. Gelip ellerini onun üzerine koy da kurtulsun, yaşasın!>> diye yalvardı.

Mrk 5 24 İsa adamla birlikte gitti. Büyük bir kalabalık da ardından gidiyor, Onu sıkıştırıyordu.

Mrk 5 25 Orada, on iki yıldır kanaması olan bir kadın vardı.

Mrk 5 26 Birçok hekimin elinden çok çekmiş, varını yoğunu harcamış, ama iyileşeceğine daha da kötüleşmişti.

Mrk 5 27 Kadın, İsa hakkında anlatılanları duymuştu. Bu nedenle, kalabalıkta Onun arkasından gelip giysisine dokundu.

Mrk 5 28 İçinden, <<Giysilerine bile dokunsam kurtulurum>> diyordu.

Mrk 5 29 O anda kanaması kesiliverdi. Kadın, bedeninin derinliğinde acıdan kurtulduğunu hissetti.

Mrk 5 30 İsa ise, kendisinden bir gücün akıp gittiğini hemen anladı.

Mrk 5 31 Kalabalığın ortasında dönüp, <<Giysilerime kim dokundu?>> diye sordu.

Mrk 5 32 Öğrencileri Ona, <<Seni sıkıştıran kalabalığı görüyorsun! Nasıl oluyor da, <Bana kim dokundu> diye soruyorsun?>> dediler.

Mrk 5 33 İsa kendisine dokunana görmek için çevresine bakındı.

Mrk 5 34 Kadın da kendisindeki değişikliği biliyordu. Korkuyla titreyerek geldi, İsanın ayaklarına kapandı ve ona bütün gerçeği anlattı.

Mrk 5 35 İsa ona, <<Kızım>> dedi, <<İmanın seni kurtardı. Esenlikle git. Acıların son bulsun.>>

Mrk 5 36 İsa daha konuşurken, havra yöneticisinin evinden adamlar geldi. Yöneticiye, <<Kızın öldü>> dediler. <<Öğretmeni neden hâlâ rahatsız ediyorsun?>>

Mrk 5 37 İsa bu sözlerle aldırmandan havra yöneticisine, <<Korkma, yalnız iman et!>> dedi.

Mrk 5 38 İsa, Petrus, Yakup ve Yakupun kardeşi Yuhannadan başka hiç kimsenin kendisiyle birlikte gitmesine izin vermedi.

Mrk 5 39 Havra yöneticisinin evine vardıklarında İsa, acı acı ağlayıp feryat eden gürültülü bir kalabalıkla karşılaştı.

Mrk 5 40 İçeri girerek onlara, <<Niye gürültü edip ağlıyorsunuz?>> dedi.

<<Çocuk ölmedi, uyuyor.>>

Mrk 5 41 Onlar ise kendisiyle alay ettiler. Ama İsa hepsini dışarı çıkardıktan

sonra çocuğun annesini babasını ve kendisiyle birlikte olanları alıp çocuğun bulunduğu odaya girdi.

Mrk 5 41 çocuğun elini tutarak ona, <<Talita kumi!>> dedi. Bu söz, <<Kızım, sana söylüyorum, kalk>> demektir.

Mrk 5 42 On iki yaşında olan kız hemen ayağa kalktı, yürümeye başladı.

Oradakileri derin bir şaşkınlık aldı.

Mrk 5 43 İsa, <<Bunu kimse bilmesin>> diyerek onları sıkı sıkıya uyardı ve kıza yemek verilmesini buyurdu.

Mrk 6 1 İsa oradan ayrılarak kendi memleketine gitti. Öğrencileri de ardından gittiler.

Mrk 6 2 Şabat günü olunca İsa havrada öğretmeye başladı. Söylediklerini işiten birçok kişi şaşırıp kaldı. <<Bu adam bunları nereden öğrendi?>> diye soruyorlardı. <<Kendisine verilen bu bilgelik nedir? Nasıl böyle mucizeler yapabiliyor?>>

Mrk 6 3 Meryemin oğlu, Yakup, Yose, Yahuda ve Simunun kardeşi olan marangoz değil mi bu? Kızkardeşleri burada, aramızda yaşamıyor mu?>> Ve gücenip Onu reddettiler.

Mrk 6 4 İsa da onlara, <<Bir peygamber, kendi memleketinden, akraba çevresinden ve kendi evinden başka yerde hor görülmez>> dedi.

Mrk 6 5 Orada birkaç hastayı, üzerlerine ellerini koyarak iyileştirmekten başka hiçbir mucize yapamadı.

Mrk 6 6 Halkın imansızlığına şaşıyordu. İsa çevredeki köyleri dolaşıp öğretiyordu.

Mrk 6 7 On iki öğrencisini yanına çağırdı ve onları ikişer ikişer halk arasına göndermeye başladı. Onlara kötü ruhlar üzerinde yetki verdi.

Mrk 6 8 Yolculuk için yanlarına değnekten başka bir şey almamalarını söyledi. Ne ekmek, ne torba, ne de kuşaklarında para götürceklerdi.

Mrk 6 9 Onlara çarık giymelerini söyledi. Ama, <<İki mintan giymeyin>> dedi.

Mrk 6 10 <<Bir yere gittiğiniz zaman, oradan ayrılincaya dek hep aynı evde kalın>> diye devam etti.

Mrk 6 11 <<İnsanların sizi kabul etmedikleri, sizi dinlemedikleri bir yerden ayrılırken, onlara uyarı olsun diye ayağınızın altındaki tozu silkin!>>

Mrk 6 12 Böylece öğrenciler yola çıkıp insanları tövbeye çağırmaya başladılar.

Mrk 6 13 Birçok cin kovdular; birçok hastayı, üzerlerine yağ sürerek iyileştirdiler.

Mrk 6 14 Kral Hirodes de olup bitenleri duydu. Çünkü İsanın ünü her tarafa yayılmıştı. Bazıları, <<Bu adam, ölümden dirilen Vaftizci Yahyadır. Olağanüstü güçlerin onda etkin olmasının nedeni budur>> diyordu.

Mrk 6 15 Başkaları, <<O İlyastır>> diyor, yine başkaları, <<Eski peygamberlerden biri gibi bir peygamberdir>> diyordu.

Mrk 6 16 Hirodes bunları duyunca, <<Başını kestirdiğim Yahya dirildi!>> dedi.

Mrk 6 17 Hirodesin kendisi, kardeşi Filipusun karısı Hirodiyanın yüzünden adam gönderip Yahyayı tutuklatmış, zindana attırıp zincire vurdurmuştu. Çünkü Hirodes bu kadınla evlenince Yahya ona, <<Kardeşinin karısıyla evlenmen kutsal Yasaya aykırıdır>> demişti.

Mrk 6 19 Hirodiya bu yüzden Yahyaya kin bağlamıştı; onu öldürtmek istiyor, ama başaramıyordu.

Mrk 6 20 Çünkü Yahyanın doğru ve kutsal bir adam olduğunu bilen Hirodes ondan korkuyor ve onu koruyordu. Yahyayı dinlediği zaman büyük bir şaşkınlık içinde kalıyor, yine de onu dinlemekten zevk alıyordu.

Mrk 6 21 Ne var ki, Hirodesin kendi doğum gününde saray büyükleri, komutanlar ve Celilenin ileri gelenleri için verdiği şölende beklenen fırsat doğdu.

Mrk 6 22 Hirodiyanın kızı içeri girip dans etti. Bu, Hirodesle konuklarının hoşuna gitti. Kral genç kıza, <<Dile benden, ne dilersen veririm>> dedi.

Mrk 6 23 Ant içerek, <<Benden ne dilersen, krallığımın yarısı da olsa, veririm>> dedi.

Mrk 6 24 Kız dışarı çıkıp annesine, <<Ne isteyeyim?>> diye sordu. <<Vaftizci Yahyanın başını iste>> dedi annesi.

Mrk 6 25 Kız hemen koşup kralın yanına girdi, <<Vaftizci Yahyanın başını bir tepsi üzerinde hemen bana vermeni istiyorum>> diyerek dileğini açıkladı.

Mrk 6 26 Kral buna çok üzülüyse de, konuklarının önünde içtiği anttan ötürü kızı reddetmek istemedi.

Mrk 6 27 Hemen bir cellat gönderip Yahyanın başını getirmesini buyurdu. Cellat zindana giderek Yahyanın başını kesti.

Mrk 6 28 Kesik başı bir tepsi üzerinde getirip genç kıza verdi, kız da annesine götürdü.

Mrk 6 29 Yahyanın öğrencileri bunu duyunca gelip cesedi aldılar ve mezara koydular.

Mrk 6 30 Elçiler, İsanın yanına dönerek yaptıkları ve öğrettikleri her şeyi Ona anlattılar.

Mrk 6 31 İsa onlara, <<Gelin, tek başımıza تنها bir yere gidelim de biraz dinlenin>> dedi. Gelen giden öyle çoktu ki, yemek yemeye bile vakt bulamıyorlardı.

Mrk 6 32 Tekneye binip tek başlarına تنها bir yere doğru yol aldılar.

Mrk 6 33 Gittiklerini gören birçok kişi onları tanıdı. Halk ci vardaki bütün kentlerden yaya olarak yola dökülüp onlardan önce oraya vardı.

Mrk 6 34 İsa tekneden inince büyük bir kalabalıkla karşılaştı. Çobansız koyunlara benzeyen bu insanlara acıdı ve onlara birçok konuda öğretmeye başladı.

Mrk 6 35 Vakit ilerlemişti. Öğrencileri İsaya gelip, <<Burası ıssız bir yer>> dediler, <<Vakit de ilerledi. Halkı salıver de çevredeki çiftlik ve köylere gidip kendilerine yiyecek alsınlar.>>

Mrk 6 37 İsa ise, <<Onlara siz yiyecek verin>> diye karşılık verdi. Öğrenciler İsaya, <<Gidip iki yüz dinarlık ekmek alıp onlara yedirelim mi yani?>> diye sordular.

Mrk 6 38 İsa onlara, <<Kaç ekmeğiniz var, gidin bakın>> dedi. Öğrenip geldiler, <<Beş ekmekle iki balığımız var>> dediler.

Mrk 6 39 İsa herkesi küme küme yeşil çayıra oturtmalarını buyurdu.

Mrk 6 40 Halk yüzer ellişer kişilik bölükler halinde oturdu.

Mrk 6 41 İsa beş ekmekle iki balığı aldı, gözlerini göğe kaldırarak şükretti; sonra ekmekleri böldü ve halka dağıtmaları için öğrencilerine verdi. İki balığı da hepsinin arasında paylaştırdı.

Mrk 6 42 Herkes yiyip doydu. Artakalan ekmek ve balıktan on iki sepet dolusu topladılar.

Mrk 6 44 Yemek yiyen erkeklerin sayısı beş bin kadardı.

Mrk 6 45 Bundan hemen sonra İsa öğrencilerine, tekneye binip kendisinden önce karşı yakada bulunan Beytsaydaya geçmelerini buyurdu. Bu arada kendisi halkı evlerine gönderecekti.

Mrk 6 46 Onları uğurladıktan sonra, dua etmek için dağa çıktı.

Mrk 6 47 Akşam olduğunda, tekne gölün ortasına varmıştı. Yalnız başına karada kalan İsa, öğrencilerinin kürek çekmekte çok zorlandıklarını gördü. Çünkü rüzgar onlara karşı esiyordu. Sabaha karşı İsa, gölün üstünde yürüyerek onlara yaklaştı. Yanlarından geçip gidecekti.

Mrk 6 49 Onlar ise, gölün üstünde yürüdüğünü görünce Onu hayalet sanarak bağıştılar.

Mrk 6 50 Hepsi Onu görmüş ve dehşete kapılmıştı. İsa hemen onlara seslenerek, <<Cesur olun, benim, korkmayın!>> dedi.

Mrk 6 51 Tekneye binip onlara katılınca rüzgar dindi. Onlarsa büyük bir şaşkınlık içindeydi.

Mrk 6 52 Ekmekle ilgili mucizeyi bile anlamamışlardı; zihinleri körelmişti.

Mrk 6 53 İsayla öğrencileri gölü aştılar, Ginnesarda karaya çıkıp tekneyi bağladılar.

Mrk 6 54 Onlar tekneden inince, halk İsaya hemen tanıdı.

Mrk 6 55 Bazıları koşarak bütün yöreyi dolaştı. İsanın bulunduğu yeri öğrenenler, hastaları şilteleriyle oraya götürmeye başladılar.

Mrk 6 56 Köy olsun, kent ya da çiftlik olsun, İsa'nın gittiği her yerde, hastaları meydanlara yatırıyor, sadece gıysısının eteğine dokunmalarına izin vermesi için yalvarıyorlardı. Dokunanların hepsi de iyileşti.

Mrk 7 1 Yeruşalimden gelen Ferisiler ve bazı din bilginleri, İsanın çevresinde toplandılar.

Mrk 7 2 Onun öğrencilerinden bazılarının murdar, yani yıkanmamış ellerle yemek yediklerini gördüler.

Mrk 7 3 Ferisiler, hatta bütün Yahudiler, atalarının töresi uyarınca ellerini iyice yıkanmadan yemek yemezler.

Mrk 7 4 Çarşıdan dönünce de, yıkanmadan yemek yemezler. Ayrıca kâse, testi ve bakır kapların yıkanmasıyla ilgili başka birçok töreye de uyarlar.

Mrk 7 5 Ferisiler ve din bilginleri İsaya, <<Öğrencilerin neden atalarımızın töresine uymuyorlar, niçin murdar ellerle yemek yiyorlar?>> diye sordular.

Mrk 7 6 İsa onları şöyle yanıtladı: <<Yeşayanın siz ikiyüzlülerle ilgili peygamberlik sözü ne kadar yerindedir! Yazmış olduğu gibi, <Bu halk, dudaklarıyla beni sayar, Ama yürekleri benden uzak.>>

Mrk 7 7 Bana boşuna taparlar. Çünkü öğrettikleri, sadece insan buyruklarıdır.>

Mrk 7 8 Siz Tanrı buyruğunu bir yana bırakmış, insan töresine uyuyorsunuz.>>

Mrk 7 9 İsa onlara ayrıca şunu söyledi: <<Kendi törenizi sürdürmek için Tanrı buyruğunu bir kenara itmeyi ne de güzel beceriyorsunuz!

Mrk 7 10 Musa, <Annene babana saygı göstereceksin> ve, <Annesine ya da babasına söylen keskinlikle öldürülecektir> diye buyurmuştu.

Mrk 7 11 Ama siz, <Eğer bir adam annesine ya da babasına, benden alacağın bütün yardım kurbandır, yani Tanrıya adanmıştır derse, artık annesi ya da babası için bir şey yapmasına izin yok> diyorsunuz.

Mrk 7 13 Böylece kuşaktan kuşağa aktardığınız törelerle Tanrının sözünü geçersiz kılıyorsunuz. Buna benzer daha birçok şey yapıyorsunuz.>>

Mrk 7 14 İsa, halkı yine yanına çağırıp onlara, <<Hepiniz beni dinleyin ve şunu belleyin>> dedi.

Mrk 7 15 <<İnsanın dışında olup içine giren hiçbir şey onu kirletemez. İnsanı kirleten, insanın içinden çıkandır.>>

Mrk 7 17 İsa kalabalığı bırakıp eve girince, öğrencileri ona bu benzetmenin anlamını sordular.

Mrk 7 18 O da onlara, <<Demek siz de anlamıyorsunuz, öyle mi?>> dedi.

<<Dışarıdan insanın içine giren hiçbir şeyin onu kirletemeyeceğini bilmiyor musunuz? Mrk 7 19 Dıştan giren, insanın yüreğine değil, midesine gider, oradan da helaya atılır.>> İsa bu sözlerle, bütün yiyeceklerin temiz olduğunu bildirmiş oluyordu.

Mrk 7 20 İsa şöyle devam etti: <<İnsanı kirleten, insanın içinden çıkandır. Mrk 7 21 Çünkü kötü düşünceler, fuhuş, hırsızlık, cinayet, zina, açgözlülük, kötülük, hile, sefahat, kıskançlık, iftira, kibir ve akılsızlık içten, insanın yüreğinden kaynaklanır.>>

Mrk 7 23 Bu kötülüklerin hepsi içten kaynaklanır ve insanı kirletir.>>

Mrk 7 24 İsa oradan ayrılarak Sur bölgesine gitti. Burada bir eve girdi. Kimsenin bunu bilmesini istemiyordu, ama gizlenemedi.

Mrk 7 25 Küçük kıızı kötü ruha tutulmuş bir kadın, İsaya ilgili haberi duyar duymaz geldi, ayaklarına kapandı.

Mrk 7 26 Yahudi olmayan bu kadın Suriye-Fenike ırkındandı. Kızından cini kovması için İsaya rica etti.

Mrk 7 27 İsa ona, <<Bırak, önce çocuklar doysunlar>> dedi. <<Çocukların ekmeğini alıp köpeklere atmak doğru değildir.>>

Mrk 7 28 Kadın buna karşılık, <<Haklısın, Rab>> dedi. <<Ama köpekler de sofranın altında çocukların etmek kırıntılarını yer.>>

Mrk 7 29 İsa ona, <<Bu sözden ötürü cin kızından çıktı, gidebilirsin>> dedi.

Mrk 7 30 Kadın evine gittiğinde çocuğunu cinden kurtulmuş, yatakta yatar buldu.

Mrk 7 31 Sur bölgesinden ayrılan İsa, Sayda yoluyla Dekapolis bölgesinin ortasından geçerek tekrar Celile Gölüne geldi.

Mrk 7 32 Ona sağır ve dili tutuk bir adam getirdiler, elini üzerine koyması için yalvardılar.

Mrk 7 33 İsa adamı kalabalıktan ayırıp bir yana çekti. Parmaklarını adamın kulaklarına soktu, tükürüp onun diline dokundu.

Mrk 7 34 Sonra göğe bakarak içini çekti ve adama, <<Effata>>, yani <<Açıl!>> dedi.

Mrk 7 35 Adamın kulakları hemen açıldı, dili çözülde ve düzgün bir şekilde konuşmaya başladı.

Mrk 7 36 İsa orada bulunanları, bunu kimseye söylememeleri için uyardı. Ama onları ne kadar uyardıysa, onlar da haberi o kadar yaydılar.

Mrk 7 37 Halk büyük bir hayret içinde kalmıştı. <<Yaptığı her şey iyi. Sağırın kulaklarını açıyor, dilsizleri konuşturuyor!>> diyorlardı.

Mrk 8 1 O günlerde yine büyük bir kalabalık toplanmıştı. Yiyecek bir şeyleri olmadığı için İsa öğrencilerini yanına çağırıp, <<Halka acıyorum>> dedi. <<Üç gündür yanımdalar, yiyecek hiçbir şeyleri yok.>>

Mrk 8 3 Onları aç aç evlerine gönderirsem, yolda bayılırlar. Hem bazıları uzak yoldan geliyor.>>

Mrk 8 4 Öğrencileri buna karşılık, <<Böyle ıssız bir yerde bu kadar kişiyi doyuracak ekmeği insan nereden bulabilir?>> dediler.

Mrk 8 5 İsa, <<Kaç ekmeğiniz var?>> diye sordu. <<Yedi tane>> dediler.

Mrk 8 6 Bunun üzerine İsa, halka yere oturmalarını buyurdu. Sonra yedi ekmeği aldı, şükredip bunları böldü, dağıtmaları için öğrencilerine verdi. Onlar da halka dağıttılar.

Mrk 8 7 Birkaç küçük balıkları da vardı. İsa şükredip bunları da dağıtmalarını söyledi.

Mrk 8 8 Herkes yiyip doydular. Artakalan parçalardan yedi küfe dolusu topladılar.

Mrk 8 9 Orada yaklaşık dört bin kişi vardı. İsa onları evlerine gönderdikten sonra öğrencileriyle birlikte hemen tekneye binip Dalmanuta bölgesine geçti.

Mrk 8 11 Ferisiler gelip İsaya tartışmaya başladılar. Onu denemek amacıyla gökten bir belirti göstermesini istediler.

Mrk 8 12 İsa içten bir ah çekerek, <<Bu kuşak neden bir belirti istiyor?>> dedi. <<Size doğrusunu söyleyeyim, bu kuşağa hiçbir belirti gösterilmeyecek.>>

Mrk 8 13 Sonra onları orada bırakıp yine tekneye bindi ve karşı yakaya yöneldi.

Mrk 8 14 Öğrenciler etmek almayı unutmuşlardı. Teknede, yanlarında yalnız bir etmek vardı.

Mrk 8 15 İsa onlara şu uyarıda bulundu: <<Dikkatli olun, Ferisilerin mayasından ve Hiroidesin mayasından sakının!>>

Mrk 8 16 Onlar ise kendi aralarında, <<Ekmeğimiz olmadığı için böyle diyor>> şeklinde tartıştılar.

Mrk 8 17 Bunun farkında olan İsa, <<Ekmeğiniz yok diye niçin tartışıyorsunuz?>> dedi. <<Hâlâ akıl erdiremiyor, anlamıyor musunuz? Zihniniz körelmiş mi?>>

Mrk 8 18 Gözleriniz olduğu halde görmüyor musunuz? Kulaklarınız olduğu halde işitmiyor musunuz? Hatırlamıyor musunuz, beş ekmeği beş bin kişiye bölüştürdüğümde kaç sepet dolusu yemek fazlası topladınız?>> <<On iki>> dediler.

Mrk 8 20 <<Yedi ekmeği dört bin kişiye bölüştürdüğümde kaç küfe dolusu yemek fazlası topladınız?>> <<Yedi>> dediler.

Mrk 8 21 İsa onlara, <<Hâlâ anlamıyor musunuz?>> dedi.

Mrk 8 22 İsa ile öğrencileri Beytsaydaya geldiler. Orada bazı kişiler İsaya kör bir adam getirip ona dokunması için yalvardılar.

Mrk 8 23 İsa körün elinden tutarak onu köyün dışına çıkardı. Gözlerine tükürüp ellerini üzerine koydu ve, <<Bir şey görüyor musun?>> diye sordu.

- Mrk 8 24 Adam başını kaldırıp, <<İnsanlar görüyorum>> dedi, <<Ağaçlara benziyorlar, ama yürüyorlar.>>
- Mrk 8 25 Sonra İsa ellerini yeniden adamın gözleri üzerine koydu. Adam gözlerini açtı, baktı; iyileşmiş ve her şeyi açık seçik görmeye başlamıştı.
- Mrk 8 26 İsa, <<Köye bile girmel>> diyerek onu evine gönderdi.
- Mrk 8 27 İsa, öğrencileriyle birlikte Filipus Sezariyesine bağlı köylere gitti. Yolda öğrencilerine, <<Halk benim kim olduğumu söylüyor?>> diye sordu.
- Mrk 8 28 Öğrencileri ona şu karşılığı verdiler: <<Vaftizci Yahya diyorlar. Ama kimi İlyas, kimi de peygamberlerden biri olduğunu söylüyor.>>
- Mrk 8 29 O da onlara, <<Siz ne dersiniz, sizce ben kimim?>> diye sordu. Petrus, <<Sen Mesihsin>> yanıtını verdi.
- Mrk 8 30 Bunun üzerine İsa bu konuda kimseye bir şey söylememeleri için onları uyardı.
- Mrk 8 31 İsa, İnsanoğlunun çok acı çekmesi, ileri gelenler, başkâhinler ve din bilginlerince reddedilmesi, öldürülmesi ve üç gün sonra dirilmesi gerektiğini onlara anlatmaya başladı.
- Mrk 8 32 Bunları açıkça söylüyordu. Bunun üzerine Petrus Onu bir kenara çekip azarlamaya başladı.
- Mrk 8 33 İsa dönüp öteki öğrencilerine baktı; Petrusu azarlayarak, <<Çekil önümden, Şeytan!>> dedi. <<Düşüncelerin Tanrıya değil, insana özgüdür.>>
- Mrk 8 34 Öğrencileriyle birlikte halkı da yanına çağırıp şöyle konuştu: <<Ardından gelmek isteyen kendini inkâr etsin, çarmıhını yüklenip beni izlesin.
- Mrk 8 35 Canını kurtarmak isteyen onu yitirecek, canını benim ve Müjdenin uğruna yitiren ise onu kurtaracaktır.
- Mrk 8 36 İnsan bütün dünyayı kazanıp da canından olursa, bunun kendisine ne yararı olur?
- Mrk 8 37 İnsan kendi canına karşılık ne verebilir?
- Mrk 8 38 Bu vefasız ve günahkâr kuşağın ortasında, kim benden ve benim sözlerimden utanırsa, İnsanoğlu da, Babası'nın görkemi içinde kutsal meleklerle birlikte geldiğinde o kişiden utanacaktır.>>
- Mrk 9 1 İsa, <<Size doğrusunu söyleyeyim>> diye devam etti, <<Burada bulunanlar arasında, Tanrı Egemenliğinin güçlü biçimde gerçekleştiğini görmeden ölümü tatmayacak olanlar var.>>
- Mrk 9 2 Altı gün sonra İsa, yanına yalnız Petrus, Yakup ve Yuhannayı alarak yüksek bir dağa çıktı. Onların gözü önünde İsanın görünümü değişti.
- Mrk 9 3 Giysileri göz kamaştırıcı bir beyazlığa büründü; yeryüzünde hiçbir çamaşırcının erişemeyeceği bir beyazlıktı bu.
- Mrk 9 4 O anda Musayla İlyas öğrencilere göründü. İsayla konuşuyorlardı.
- Mrk 9 5 Petrus İsaya, <<Rabbî, burada bulunmamız ne iyi oldu! Üç çardak kuralım: Biri sana, biri Musaya, biri de İlyasa>> dedi.
- Mrk 9 6 Ne söyleyeceğini bilmiyordu. Çünkü çok korkmuşlardı.
- Mrk 9 7 Bu sırada bir bulut gelip onlara gölge saldı. Buluttan gelen bir ses, <<Sevgili oğlum budur, Onu dinleyin!>> dedi.
- Mrk 9 8 Öğrenciler birden çevrelerine baktılar, ama bu kez yanlarında İsadan başka kimseyi göremediler.
- Mrk 9 9 Dağdan inerlerken İsa, İnsanoğlu ölümünden dirilmeden orada gördüklerini hiç kimseye söylememeleri için onları uyardı.
- Mrk 9 10 Bu uyarıya uymakla birlikte kendi aralarında, <<Ölümünden dirilmek ne demek?>> diye tartışıp durdular.
- Mrk 9 11 İsaya, <<Din bilginleri neden önce İlyasın gelmesi gerektiğini söylüyorlar?>> diye sordular.
- Mrk 9 12 O da onlara şöyle dedi: <<Gerçekten de önce İlyas gelir ve her şeyi yeniden düzene koyar. Ama nasıl oluyor da İnsanoğlunun çok acı çekeceği ve hiçe sayılacağı yazılmıştır?
- Mrk 9 13 Size şunu söyleyeyim, İlyas geldi bile, onun hakkında yazılmış olduğu gibi, ona yapmadıklarını bırakmadılar.>>
- Mrk 9 14 Öteki öğrencilerin yanına döndüklerinde, onların çevresinde büyük bir kalabalığın toplandığını, birtakım din bilginlerinin onlarla tartıştığını gördüler.
- Mrk 9 15 Kalabalık İsaya görünce büyük bir şaşkınlığa kapıldı ve koşup Onu selamladı.
- Mrk 9 16 İsa öğrencilerine, <<Onlarla ne tartışıyorsunuz?>> diye sordu.
- Mrk 9 17 Halktan biri Ona, <<Öğretmenim>> diye karşılık verdi, <<Dilsiz bir ruha tutulan oğlumu sana getirdim.
- Mrk 9 18 Ruh onu nerede yakalarsa yere çarpıyor. Çocuk ağzından köpükler saçıyor, dişlerini gıcırdatıyor ve kaskatı kesiliyor. Ruhu kovmaları için öğrencilerine başvurdum, ama başaramadılar.>>
- Mrk 9 19 İsa onlara, <<Ey imansız kuşak!>> dedi. <<Sizinle daha ne kadar kalacağım? Size daha ne kadar katlanacağım? Çocuğu bana getirin!>>
- Mrk 9 20 Çocuğu kendisine getirdiler. Ruh, İsaya görünmez çocuğu şiddetle sarstı; çocuk yere düştü, ağzından köpükler saçarak yuvarlanmaya başladı.

Mrk 9 21 İsa çocuğun babasına, <<Bu hal çocuğun başına geleli ne kadar oldu?>> diye sordu. <<Küçüklüğünden beri böyle>> dedi babası.

Mrk 9 22 <<Üstelik ruh onu öldürmek için sık sık ateşe, suya attı. Elinden bir şey gelirse, bize yardım et, halimize acı!>>

Mrk 9 23 İsa ona, <<Elimden gelirse mi? İman eden biri için her şey mümkün!>> dedi.

Mrk 9 24 Çocuğun babası hemen, <<İman ediyorum, imansızlığımı yenmeme yardım et!>> diye feryat etti.

Mrk 9 25 İsa, halkın koşuşup geldiğini görünce kötü ruhu azarlayarak, <<Sana buyuruyorum, dilsiz ve sağır ruh, çocuğun içinden çık ve ona bir daha girmel!>> dedi.

Mrk 9 26 Bunun üzerine ruh bir çığlık attı ve çocuğu şiddetle sarsarak çıktı. Çocuk ölü gibi hareketsiz kaldı, öyle ki oradakilerin birçoğu, <<Öldü!>> diyordu.

Mrk 9 27 Ama İsa elinden tutup kaldırıncı, çocuk ayağa kalktı.

Mrk 9 28 İsa eve girdikten sonra öğrencileri özel olarak ona, <<Biz kötü ruhu neden kovamadık?>> diye sordular.

Mrk 9 29 İsa onlara, <<Bu tür ruhlar ancak duayla kovulabilir>> yanıtını verdi.

Mrk 9 30 Oradan ayrılmış, Celile bölgesinden geçiyorlardı. İsa hiç kimsenin bunu bilmesini istemiyordu.

Mrk 9 31 Öğrencilerine öğretirken şöyle diyordu: <<İnsanoğlu, insanların eline teslim edilecek ve öldürülecek, ama öldürüldükten üç gün sonra dirilecek.>>

Mrk 9 32 Onlar bu sözleri anlamıyor, İsaya soru sormaktan da korkuyorlardı.

Mrk 9 33 Kefarnahuma vardılar. Eve girdikten sonra İsa onlara, <<Yolda neyi tartıştıyordunuz?>> diye sordu.

Mrk 9 34 Hiç birinden ses çıkmadı. Çünkü yolda aralarında kimin en büyük olduğunu tartışmışlardı.

Mrk 9 35 İsa oturup Onikileri yanına çağırdı. Onlara şöyle dedi: <<Birinci olmak isteyen en sonuncu olsun, herkesin hizmetkârı olsun.>>

Mrk 9 36 Küçük bir çocuğu alıp orta yere dikti, sonra onu kucağına alarak onlara şöyle dedi: <<Böyle bir çocuğu benim adım uğruna kabul eden, beni kabul etmiş olur. Beni kabul eden de beni değil, beni göndereni kabul etmiş olur.>>

Mrk 9 38 Yuhanna Ona, <<Öğretmenim>> dedi, <<Senin adınla cin kovan birini gördük, ama bizi izleyenlerden olmadığı için ona engel olmaya çalıştık.>>

Mrk 9 39 <<Ona engel olmayın!>> dedi İsa. <<Çünkü benim adıyla mucize yapıp da ardından beni kötüleyecek kimse yoktur.>>

Mrk 9 40 Bize karşı olmayan, bizden yanadır.

Mrk 9 41 Size doğrusunu söyleyeyim, Mesihe ait olduğunuz için sizlere bir bardak su veren ödüsüz kalmayacaktır.>>

Mrk 9 42 <<Kim bana iman eden bu küçüklerden birini günaha düşürürse, boynuna kocaman bir değirmen taşı geçirilip denize atılması kendisi için daha iyi olur.>>

Mrk 9 43 Eğer elin günah işlemene neden olursa, onu kes. Tek elle yaşama kavuşman, iki elle sönmez ateşe, cehenneme gitmenden iyidir.

Mrk 9 45 Eğer ayağın günah işlemene neden olursa, onu kes. Tek ayakla yaşama kavuşman, iki ayakla cehenneme atılmadan iyidir.

Mrk 9 47 Eğer gözün günah işlemene neden olursa, onu çıkar at. Tanrının Egemenliğine tek gözle girmen, iki gözle cehenneme atılmadan iyidir.

Mrk 9 48 <Oradakileri kemiren kurt ölmez, Yakan ateş sönmez.>

Mrk 9 49 Çünkü herkes ateşle tuzlanacaktır.

Mrk 9 50 Tuz yararlıdır. Ama tuz tuzluluğunu yitirirse, bir daha ona nasıl tat verebilirsiniz? İçinizde tuz olsun ve birbirinizle barış içinde yaşayın!>>

Mrk 10 1 İsa oradan ayrılıp Yahudiyenin Şeria Irmağının karşı yakasındaki topraklarına geçti. Çevresinde yine kalabalıklar toplanmıştı; her zamanki gibi onlara öğretiyordu.

Mrk 10 2 Yanına gelen bazı Ferisiler Onu denemek amacıyla, <<Bir erkeğin, karısını boşaması Kutsal Yasaya uygun mudur?>> diye sordular.

Mrk 10 3 İsa karşılık olarak, <<Musa size ne buyurdu?>> dedi.

Mrk 10 4 Onlar, <<Musa, erkeğin bir boşanma belgesi yazarak karısını boşamasına izin vermiştir>> dediler.

Mrk 10 5 İsa onlara, <<İnatçı olduğunuz için Musa bu buyruğu yazdı>> dedi.

Mrk 10 6 <<Tanrı, yaratılışın başlangıcından <İnsanları erkek ve dişi olarak yarattı.>

Mrk 10 7 <Bu nedenle adam annesini babasını bırakıp karısına bağlanacak, ikisi tek beden olacak.> Şöyle ki, onlar artık iki değil, tek bedendir.

Mrk 10 9 O halde Tanrının birleştirdiğini insan ayırmasın.>>

Mrk 10 10 Öğrencileri evde ona yine bu konuyla ilgili bazı sorular sordular.

Mrk 10 11 İsa onlara, <<Karısını boşayıp başkasıyla evlenen, karısına karşı zina etmiş olur>> dedi.

Mrk 10 12 <<Kocasını boşayıp başkasıyla evlenen kadın da zina etmiş olur.>>

Mrk 10 13 Bu arada bazıları küçük çocukları İsanın yanına getiriyor, onlara dokunmasını istiyorlardı. Ne var ki, öğrenciler onları azarladılar.

Mrk 10 14 İsa bunu görünce kızdı. Öğrencilerine, <<Bırakın, çocuklar bana gelsin>> dedi. <<Onlara engel olmayın! Çünkü Tanrının Egemenliği böylelelerindir.>>

Mrk 10 15 Size doğrusunu söyleyeyim, Tanrının Egemenliğini bir çocuk gibi kabul

etmeyen, bu egemenliğe asla giremez.>>

- Mrk 10 16 Çocukları kucığına aldı, ellerini üzerlerine koyup onları kutsadı.
- Mrk 10 17 İsa yola çıkarken, biri koşarak yanına geldi. Önünde diz çöküp Ona, <<İyi öğretmenim, sonsuz yaşama kavuşmak için ne yapmalıyım?>> diye sordu.
- Mrk 10 18 İsa, <<Bana neden iyi diyorsun?>> dedi. <<İyi olan yalnız biri var, O da Tanrıdır.
- Mrk 10 19 Onun buyruklarını biliyorsun: <Adam öldürmeyeceksin, zina etmeyeceksin, çalmayacaksın, yalan yere tanıklık etmeyeceksin, kimsenin hakkını yemeyeceksin, annene babana saygı göstereceksin.>>
- Mrk 10 20 Adam, <<Öğretmenim, bunların hepsini gençliğimden beri yerine getiriyorum>> dedi.
- Mrk 10 21 Ona sevgiyle bakan İsa, <<Bir eksiğin var>> dedi. <<Git neyin varsa sat, parasını yoksullara ver; böylece gökte hazinen olur. Sonra gel, beni izle.>>
- Mrk 10 22 Bu sözler üzerine adamın yüzü asıldı, üzüntü içinde oradan uzaklaştı. Çünkü çok malı vardı.
- Mrk 10 23 İsa çevresine göz gezdirdikten sonra öğrencilerine, <<Varlıklı kişilerin Tanrı Egemenliğine girmesi ne güç olacak!>> dedi.
- Mrk 10 24 Öğrenciler Onun sözlerine şaşıldılar. Ama İsa onlara yine, <<Çocuklar>> dedi, <<Tanrının Egemenliğine girmek ne güçtür!
- Mrk 10 25 Devenin iğne deliğinden geçmesi, zenginin Tanrı Egemenliğine girmesinden daha kolaydır.>>
- Mrk 10 26 Öğrenciler büsbütün şaşırmışlardı. Birbirlerine, <<Öyleyse kim kurtulabilir?>> diyorlardı.
- Mrk 10 27 İsa onlara bakarak, <<İnsanlar için bu imkânsız, ama Tanrı için değil. Tanrı için her şey mümkündür>> dedi.
- Mrk 10 28 Petrus Ona, <<Bak, biz her şeyi bırakıp senin ardından geldik>> demeye başladı.
- Mrk 10 29 <<Size doğrusunu söyleyeyim>> dedi İsa, <<Benim ve Müjdenin uğruna evini, kardeşlerini, anne ya da babasını, çocuklarını ya da topraklarını bırakıp da şimdi, bu çağda çekeceği zulümlerle birlikte yüz kat daha fazla eve, kardeşe, anneye, çocuğa, toprağa ve gelecek çağda sonsuz yaşama kavuşmayacak hiç kimse yoktur.
- Mrk 10 31 Ne var ki, birincilerin birçoğu sonuncu, sonuncuların birçoğu da birinci olacak.>>
- Mrk 10 32 Yola çıkmış Yerusolime gidiyorlardı. İsa önlerinde yürüyordu. Öğrencileri şaşkınlık içindeydi, ardından gelenler ise korkuyorlardı. İsa onkileri yine bir yana çekip kendi başına gelecekleri anlatmaya başladı: <<Şimdi Yerusolime gidiyoruz>> dedi. <<İnsanoğlu, başkâhinlerin ve din bilginlerinin eline teslim edilecek. Onlar da Onu ölüm cezasına çarptırarak ve öteki uluslara teslim edecekler.
- Mrk 10 34 Onunla alay edecek, üzerine tükürecek ve Onu kamçılayıp öldürecekler. Ne var ki O, üç gün sonra dirilecek.>>
- Mrk 10 35 Zebedinin oğulları Yakup ile Yuhanna İsaya yaklaşıp, <<Öğretmenimiz, bir dileğimiz var, bunu yapmanı istiyoruz>> dediler.
- Mrk 10 36 İsa onlara, <<Sizin için ne yapmanı istiyorsunuz?>> diye sordu.
- Mrk 10 37 <<Sen yüceliğine kavuşunca birimize sağında, ötekimizi de solunda oturma ayrıcalığını ver>> dediler.
- Mrk 10 38 <<Siz ne dilediğinizi bilmiyorsunuz>> dedi İsa. <<Benim içeceğim kâseden siz içebilir misiniz? Benim vaftiz olacağım gibi siz de vaftiz olabilirsiniz?>>
- Mrk 10 39 <<Evet, olabiliriz>> dediler. İsa onlara, <<Benim içeceğim kâseden siz de içeceksiniz, benim vaftiz olacağım gibi siz de vaftiz olacaksınız>> dedi. <<Ama sağında ya da solunda oturmanıza izin vermek benim elimde değil. Bu yerler belirli kişiler için hazırlanmıştır.>>
- Mrk 10 41 Bunu işiten on öğrenci Yakupla Yuhannaya kızmaya başladılar.
- Mrk 10 42 İsa onları yanına çağırıp şöyle dedi: <<Bilirsiniz ki, ulusların önderleri sayılanlar, onlara egemen kesilir, ileri gelenleri de onlara ağırlıklarını hissettirirler.
- Mrk 10 43 Sizin aranızda böyle olmayacak. Aranızda büyük olmak isteyen, ötekilerin hizmetkârı olsun.
- Mrk 10 44 Aranızda birinci olmak isteyen, hepinizin kulu olsun.
- Mrk 10 45 Çünkü İnsanoğlu bile hizmet edilmeye değil, hizmet etmeye ve canını birçokları için fidiye olarak vermeye geldi.>>
- Mrk 10 46 Sonra Erihaya geldiler. İsa, öğrencileri ve büyük bir kalabalıkla birlikte Erihadan ayrılırken, Timay oğlu Bartimay adında kör bir dilenci yol kenarında oturuyordu.
- Mrk 10 47 Nasıralı İsanın orada olduğunu duyunca, <<Ey Davut Oğlu İsa, halime acı!>> diye bağırmağa başladı.
- Mrk 10 48 Birçok kimse onu azarlayarak susturmak istediysede o, <<Ey Davut Oğlu, halime acı!>> diyerek daha çok bağırdı.
- Mrk 10 49 İsa durdu, <<Çağırın onu>> dedi. Kör adama seslenerek, <<Ne mutlu sana! Kalk, seni çağırıyor!>> dediler.
- Mrk 10 50 Adam abasını üstünden atarak ayağa fırladı ve İsanın yanına geldi.
- Mrk 10 51 İsa, <<Senin için ne yapmanı istiyorsun?>> diye sordu. Kör adam,

<<Rabbuni, gözlerim görsün>> dedi.

Mrk 10 52 İsa, <<Gidebilirsin, imanın seni kurtardı>> dedi. Adam o anda yeniden görmeye başladı ve yol boyunca İsa'nın ardından gitti.
Mrk 11 1 Yerusâlime yaklaşıp Zeytin Dağının yamacındaki Beytfaci ile Beytanyaya geldiklerinde İsa iki öğrencisini önden gönderdi. Onlara, <<Karş nızdaki köye gidin>> dedi, <<Köye girer girmez, üzerine daha hiç kimsenin binmediği, bağlı duran bir s pa bulacaksınız. Onu çözüp bana getirin.

Mrk 11 3 Biri size, <Bunu niye yapıyorsunuz?> derse, <Rabbin ona ihtiyacı var, hemen geri gönderecek> dersiniz.>>

Mrk 11 4 Gittiler ve yol üzerinde, bir evin sokak kapısının yanında bağlı buldukları s payı çözdüler.

Mrk 11 5 Orada duranlardan bazıları, <<S payı ne diye çözüyorsunuz?>> dediler.

Mrk 11 6  ğrenciler İsanın kendilerine söylediklerini tekrarlayınca, adamlar onları rahat bıraktı.

Mrk 11 7 S payı İsa'ya getirip üzerine kendi giysilerini yaydılar. İsa s payı bindi.

Mrk 11 8 Birçokları giysilerini, bazıları da çevredeki ağaçlardan kestikleri dalları yola serdiler.

Mrk 11 9  nden gidenler ve arkadan gelenler şöyle bağırıyorlardı: <<Hozana! Rabbin adıyla gelene övgüler olsun!

Mrk 11 10 Atamız Davutun yaklaş an egemenliği kutlu olsun! En yücelerde hozana!>>

Mrk 11 11 İsa Yerusâlime varınca tapınağa gitti, her tarafı gözden geçirdi. Sonra vakit ilerlemiş olduğundan Onikilerle birlikte Beytanyaya döndü.

Mrk 11 12 Ertesi gün Beytanyadan  ıktıklarında İsa acıkmıştı.

Mrk 11 13 Uzakta, yapraklanmış bir incir ağacı görünce belki incir bulurum diye yaklaş tı. Ağacın yanına vardığında yapraktan başka bir şey bulamadı. Çünkü incir mevsimi değildi.

Mrk 11 14 İsa ağaca, <<Artık sonsuza dek senden kimse meyve yiemesin!>> dedi. Öğrencileri de bunu duydular.

Mrk 11 15 Oradan Yerusâlime geldiler. İsa tapınağın avlusuna girerek oradaki alıcı ve satıcıları dışarı kovdu. Para bozanların masalarını, güvercin satanların sehpalarını devirdi.

Mrk 11 16 Yük taşıyan hiç kimsenin tapınağın avlusundan geçmesine izin vermedi.

Mrk 11 17 Halka öğretirken şunları söyledi: << <Evime, bütün ulusların dua evi denecek> diye yazılmamış mı? Ama siz onu haydut inine çevirdiniz.>>

Mrk 11 18 Baş h nler ve din bilginleri bunu duyunca İsayı yok etmek için bir yol aramaya başladılar. Onan korkuyorlardı. Çünkü bütün halk Onun öğretisine hayrandı.

Mrk 11 19 Akşam olunca İsayla  ğrencileri kentten ayrıldı.

Mrk 11 20 Sabah erkenden incir ağacının yanından geçerlerken, ağacın kökten kurumuş olduğunu gördüler.

Mrk 11 21 Olayı hatırlayan Petrus, <<Rabbî, bak! Lanetlediğin incir ağacı kurumuş!>> dedi.

Mrk 11 22 İsa onlara şöyle karşılık verdi: <<Tanrı'ya iman edin.

Mrk 11 23 Size doğrusunu söyleyeyim, kim şu dağa, <Kalk, denize atıl!> der ve yüreğinde kuşku duymadan dediğinin olacağına inanırsa, dileği yerine gelecektir.

Mrk 11 24 Bunun için size diyorum ki, duayla dilediğiniz her şeyi daha şimdiden almış olduğunuza inanın, dileğiniz yerine gelecektir.

Mrk 11 25 Kalkıp dua ettiğiniz zaman, birine karşı bir şik yetiniz varsa onu bağışlayın ki, göklerdeki Babanız da sizin suçlarınızı bağışlasın.>>

Mrk 11 27 Yine Yerusâlime geldiler. İsa tapınakta gezinirken baş h nler, din bilginleri ve ileri gelenler Onun yanına gelip, <<Bunları hangi yetkiyle yapıyorsun, bunları yapma yetkisini sana kim verdi?>> diye sordular.

Mrk 11 29 İsa da onlara, <<Size bir soru soracağım>> dedi. <<Bana yanıt verin, ben de size bunları hangi yetkiyle yaptığımı söylerim.

Mrk 11 30 Yahyanın vaftiz etme yetkisi Tanrı'dan mıydı, insanlardan mı? Yanıt verin bana.>>

Mrk 11 31 Bunu aralarında şöyle tartışmaya başladılar: << <Tanrı'dan> dersek, < yleyse ona niçin inanmadınız?> diyecek.

Mrk 11 32 Yok eğer <İnsanlardan> dersek...>> Halkın tepkisinden korkuyorlardı. Çünkü herkes Yahyayı gerçekten peygamber sayıyordu.

Mrk 11 33 İsa'ya, <<Bilmiyoruz>> diye yanıt verdiler. İsa da onlara, <<Ben de size bunları hangi yetkiyle yaptığımı söylemeyeceğim>> dedi.

Mrk 12 1 İsa onlara benzetmelerle konuşmaya başladı. <<Adamın biri bağ dikti, çevresini çitle çevirdi, üzüm s kmak için bir çukur kazdı, bir de bekçi kulesi yaptı. Sonra bağı bağ ılara kiralayıp yolculuğa  ıktı.

Mrk 12 2 Mevsimi gelince bağın ürününden payına düşeni almak üzere bağ ılara bir k le yolladı.

Mrk 12 3 Bağ ılar köleyi yakalayıp dövdü ve eli boş gönderdi.

Mrk 12 4 Bağ sahibi bu kez onlara başka bir k le yolladı. Onu da başından yaralayıp aşağıladı.

Mrk 12 5 Birini daha yolladı, onu öldürdüler. Daha bir çok k le yolladı. Kimini

dövüp kimini öldürdüler.

- Mrk 12 6 <<Bağ sahibinin yanında tek kişi kaldı, o da sevgili oğluydu. <Oğlumu sayarlar> diyerek bağcılara en son onu yolladı.
- Mrk 12 7 <<Ama bağcılar birbirlerine, <Mirasçı budur, gelin onu öldürelim, miras bizim olur> dediler.
- Mrk 12 8 Böylece onu yakaladılar, öldürüp bağdan dışarı attılar.
- Mrk 12 9 <<Bu durumda bağın sahibi ne yapacak? Gelip bağcıları yok edecek, bağ da başkalarına verecek.
- Mrk 12 10 Şu Kutsal Yazıyı okumadınız mı? <Yapıcıların reddettiği taş, işte köşenin baş taşı oldu. Rabbin işidir bu, Gözümüzde harika bir iş!> >>
- Mrk 12 12 İsanın bu benzetmede kendilerinden söz ettiğini anlayan Yahudi önderler Onu tutuklamak istediler; ama halkın tepkisinden korktukları için Onu bırakıp gittiler.
- Mrk 12 13 Daha sonra İsayı söyleyeceği sözlerle tuzağa düşürmek amacıyla Ferisilerden ve Hırodes yanlılarından bazılarını Ona gönderdiler.
- Mrk 12 14 Bunlar gelip İsaye, <<Öğretmenimiz>> dediler, <<Senin dürüst biri olduğunu, kimseyi kayırmadan, insanlar arasında ayırım yapmadan Tanrı yolunu dürüstçe öğrettiğini biliyoruz. Sezara vergi vermek Kutsal Yasaya uygun mu, değil mi? Verelim mi, vermeyelim mi?>>
- Mrk 12 15 Onların ikiyüzlülüğünü bilen İsa şöyle dedi: <<Beni neden deniyorsunuz? Bana bir dinar getirin bakayım.>>
- Mrk 12 16 Parayı getirdiler. İsa, <<Bu resim, bu yazı kimin?>> diye sordu. <<Sezarın>> dediler.
- Mrk 12 17 İsa da, <<Sezarın hakkını Sezara, Tanrının hakkını Tanrıya verin>> dedi. İsanın sözlerine şaşakaldılar.
- Mrk 12 18 Ölümünden sonra diriliş olmadığını söyleyen Sadukiler İsaye gelip şunu sordular: <<Öğretmenimiz, Musa yazılarında bize şöyle buyurmuştur: <Eğer bir adam ölür, geride bir dul bırakır, ama çocuk bırakmazsa, kardeşi onun karısını alıp soyunu sürdürsün.>
- Mrk 12 20 Yedi kardeş vardı. Birincisi evlendi ve çocuk bırakmadan öldü.
- Mrk 12 21 İkincisi aynı kadını aldı, o da çocuk sahibi olmadan öldü. Üçüncüsüne de öyle oldu.
- Mrk 12 22 Yedisi de çocuksuz öldü. Hepsinden sonra kadın da öldü.
- Mrk 12 23 Diriliş günü, ölümünden dirildiklerinde kadın bunlardan hangisinin karısı olacak? Çünkü yedisi de onunla evlendi.>>
- Mrk 12 24 İsa onlara şöyle karşılık verdi: <<Ne Kutsal Yazıları ne de Tanrının gücünü biliyorsunuz. Yanılmanızın nedeni de bu değil mi?
- Mrk 12 25 İnsanlar ölümünden dirilince ne evlenir ne evlendirilir, göklerdeki melekler gibi diriler.
- Mrk 12 26 Ölülerin dirilmesi konusuna gelince, Musanın Kitabında, alevlenen çalıyla ilgili bölümde Tanrının Musaya söylediklerini okumadınız mı? <Ben İbrahim'in Tanrısı, İshak'ın Tanrısı ve Yakup'un Tanrısıyım> diyor.
- Mrk 12 27 Tanrı ölülerin değil, dirilerin Tanrısıdır. Siz büyük bir yanılgı içindesiniz.>>
- Mrk 12 28 Onların tartışmalarını dinleyen ve İsanın onlara güzel yanıt verdiğini gören bir din bilgini yaklaşıp Ona, <<Buyrukların en önemlisi hangisidir?>> diye sordu.
- Mrk 12 29 İsa şöyle karşılık verdi: <<En önemlisi şudur: <Dinle, ey İsrail! Tanrımız Rab tek Rabdir.
- Mrk 12 30 Tanrının Rabbi bütün yüreğinle, bütün canınla, bütün aklınla ve bütün gücünle seveceksin.>
- Mrk 12 31 İkincisi de şudur: <Komşunu kendin gibi seveceksin.> Bunlardan daha büyük buyruk yoktur.>>
- Mrk 12 32 Din bilgini İsaye, <<İyi söyledin, öğretmenim>> dedi. <<<Tanrı tektir ve ondan başkası yoktur> demekle doğruyu söyledin.
- Mrk 12 33 İnsanın Tanrıyı bütün yüreğiyle, bütün anlayışıyla ve bütün gücüyle sevmesi, komşusunu da kendi gibi sevmesi, bütün yakmalık sunulardan ve kurbanlardan daha önemlidir.>>
- Mrk 12 34 İsa onun akıllıca yanıt verdiğini görünce, <<Sen Tanrının Egemenliğinden uzak değilsin>> dedi. Bundan sonra kimse Ona soru sormaya cesaret edemedi.
- Mrk 12 35 İsa tapınakta öğretirken şunu sordu: <<Nasıl oluyor da din bilgileri, <Mesih, Davutun Oğludur> diyorlar?
- Mrk 12 36 Davutun kendisi, Kutsal Ruhtan esinlenerek şöyle demişti: <Rab Rabbime dedi ki, Ben düşmanlarını Ayaklarının altına serinceye dek Sağımda otur.>
- Mrk 12 37 Davutun kendisi Onan Rab diye söz ettiğine göre, O nasıl Davutun Oğlu olur?>> Oradaki büyük kalabalık Onu zevkle dinliyordu.
- Mrk 12 38 İsa öğretirken şöyle dedi: <<Uzun kaftanlar içinde dolaşmaktan, meydanlarda selamlanmaktan, havralarda en seçkin yerlere ve şölenlerde başköşelere kurulmaktan hoşlanan din bilginlerinden sakının.
- Mrk 12 40 Dul kadınların malını mülkünü sömüren, gösteriş için uzun uzun dua eden bu kişilerin cezası daha ağır olacaktır.>>
- Mrk 12 41 İsa tapınakta bağış toplanan yerin karşısında oturmuş, kutulara para atan halkı seyrediyordu. Birçok zengin kişi kutuya bol para attı.
- Mrk 12 42 Yoksul bir dul kadın da geldi, birkaç kuruş değerinde iki bakır para

attı.
Mrk 12 43 İsa öğrencilerini yanına çağırarak, <<Size doğrusunu söyleyeyim>>
dedi, <<Bu yoksul dul kadın kutuya herkesten daha çok para attı.
Mrk 12 44 Çünkü ötekilerin hepsi, zenginliklerinden artanı attılar. Bu kadın ise
yoksulluğuna karşın, varını yoğunu, geçinmek için elinde ne varsa, tümünü verdi.>>
Mrk 13 1 İsa tapınaktan çıkarken öğrencilerinden biri ona, <<Öğretmenim>> dedi,
<<Şu güzel taşlara, şu görkemli yapılara bak!>>
Mrk 13 2 İsa ona, <<Bu büyük yapıları görüyor musun? Burada taş üstünde taş
kalmayacak, hepsi yıkılacak!>> dedi.
Mrk 13 3 İsa, Zeytin Dağında, tapınağın karşısında otururken Petrus, Yakup,
Yuhanna ve Andreas özel olarak kendisine şunu sordular: <<Söyle bize, bu dediklerin ne zaman
olacak, bütün bunların gerçekleşmek üzere olduğunu gösteren belirti ne olacak?>>
Mrk 13 5 İsa onlara anlatmaya başladı: <<Sakın kimse sizi şaptırmasın>> dedi.
Mrk 13 6 <<Birçokları, <Ben Oyum> diyerek benim adımla gelip birçok kişiyi
saptıracaklar.
Mrk 13 7 Savaş gürültüleri, savaş haberleri duyunca korkmayın. Bunların olması
gerek, ama bu daha son demek değildir.
Mrk 13 8 Ulus ulusa, devlet devlete savaş açacak; yer yer depremler, kıtlıklar
olacak. Bunlar, doğum sancılarının başlangıcıdır.
Mrk 13 9 <<Ama siz kendinizi dikkat edin! İnsanlar sizi mahkemelere verecek,
havralarda dövecekler. Benden ötürü valilerin, kralların önüne çıkarılacak, böylece onlara
tanıklık edeceksiniz.
Mrk 13 10 Ne var ki, önce Müjdenin bütün uluslara duyurulması gerekir.
Mrk 13 11 Sizi tutuklayıp mahkemeye verdiklerinde, <Ne söyleyeceğiz?> diye
önceden kaygılanmayın. O anda size ne esinlenirse onu söyleyin. Çünkü konuşan siz değil,
Kutsal Ruh olacak.
Mrk 13 12 Kardeş kardeşi, baba çocuğunu ölüme teslim edecek. Çocuklar anne
babalarına başkaldırıp onları öldürtecek.
Mrk 13 13 Benim adımdan ötürü herkes sizden nefret edecek. Ama sonuna kadar
dayanan kurtulacaktır.
Mrk 13 14 <<Yıkıcı iğrenç şeyin, bulunmaması gereken yerde dikildiğini
gördüğünüz zaman -okuyan anlasın- Yahudiyede bulunanlar dağlara kaçsın.
Mrk 13 15 Damda olan, evinden bir şey almak için aşağı inmesin, içeri girmesin.
Mrk 13 16 Tarlada olan, abasını almak için geri dönmessin.
Mrk 13 17 O günlerde gebe olan, çocuk emziren kadınların vay halinel!
Mrk 13 18 Dua edin ki, kaçışınız kışa rastlamasın.
Mrk 13 19 Çünkü o günlerde öyle bir sıkıntı olacak ki, Tanrının var ettiği
yaratılışın başlangıcından bu yana böylesi olmamış, bundan sonra da olmayacaktır.
Mrk 13 20 Rab o günleri kısaltmamış olsaydı, hiç kimse kurtulamazdı. Ama Rab,
seçilmiş olanlar, kendi seçtiği kişiler uğruna o günleri kısaltmıştır.
Mrk 13 21 Eğer o zaman biri size, <İşte Mesih burada>, ya da, <İşte şurada>
derse, inanmayın.
Mrk 13 22 Çünkü sahte mesihler, sahte peygamberler türeyecek; bunlar, belirtiler
ve harikalar yapacaklar. Öyle ki, ellerinden gelse seçilmiş olanları şaptıracaklar.
Mrk 13 23 Ama siz dikkatli olun. İşte size her şeyi önceden söylüyorum.>>
Mrk 13 24 <<Ama o günlerde, o sıkıntıdan sonra, <Güneş karacak, Ay ışık
vermez olacak, Yıldızlar gökten düşecek, Göksel güçler sarsılacak.>
Mrk 13 26 <<O zaman İnsanoğlunun bulutlar içinde büyük güç ve görkemle geldiğini
görecekler.
Mrk 13 27 İnsanoğlu o zaman meleklerini gönderecek, seçtiklerini yeryüzünün bir
ucundan göğün öbür ucuna dek, dünyanın dört bucağından toplayacak.
Mrk 13 28 <<İncir ağacından ders alın. Dalları filizlenip yaprakları sürünce,
yaz mevsiminin yakın olduğunu anlarsınız.
Mrk 13 29 Aynı şekilde, bu olayların gerçekleştiğini gördüğünüzde bilin ki
İnsanoğlu yakındır, kapıdadır.
Mrk 13 30 Size doğrusunu söyleyeyim, bütün bunlar olmadan bu kuşak ortadan
kalmayacak.
Mrk 13 31 Yer ve gök ortadan kalkacak, ama benim sözlerim asla ortadan
kalmayacaktır.>>
Mrk 13 32 <<O günü ve o saati, ne gökteki melekler, ne de Oğul bilir; Babadan
başka kimse bilmez.
Mrk 13 33 Dikkat edin, uyanık kalın, dua edin. Çünkü o anın ne zaman geleceğini
bilemezsiniz.
Mrk 13 34 Bu, yolculuğa çıkan bir adamın durumuna benzer. Evinden ayrılırken
kölelerine yetki ve görev verir, kapıdaki nöbetçiye de uyanık kalmasını buyurur.
Mrk 13 35 Siz de uyanık kalın. Çünkü ev sahibi ne zaman gelecek, akşam mı, gece
yarısı mı, horoz öttüğünde mi, sabaha doğru mu, bilemezsiniz.
Mrk 13 36 Ansızın gelip sizi uykuda bulmasını!
Mrk 13 37 Size söylediklerimi herkese söylüyorum; uyanık kalın!>>
Mrk 14 1 Fısıh ve Mayasız Ekmek Bayramına iki gün kalmıştı. Başkâhinlerle din
bilginleri İsai hileyle tutuklayıp öldürmenin bir yolunu arıyorlardı.

Mrk 14 2 <<Bayramda olmasın, yoksa halk arasında kargaşalık çıkar>> diyorlardı.
 Mrk 14 3 İsa Beytanyada cüzamlı Simunun evinde sofrada otururken yanına bir kadın geldi. Kadın kaymaktaşındandır bir kap içinde çok değerli, saf hintsümbülü yağı getirmişti. Kabı kırarak yağı Onun başına döktü.
 Mrk 14 4 Bazıları buna kızdılar; birbirlerine, <<Bu yağ niçin böyle boş yere harcadı? Üç yüz dinardan fazlaya satılabilir, parası yoksullara verilebilirdi>> diyerek kadını azarlamaya başladılar.
 Mrk 14 6 <<Kadını rahat bırakın>> dedi İsa. <<Neden üzüyorsunuz onu? Benim için güzel bir şey yaptı.
 Mrk 14 7 Yoksullar her zaman aranızdadır, dilediğiniz anda onlara yardım edebilirsiniz; ama ben her zaman aranızda olmayacağım.
 Mrk 14 8 Kadın elinden geleni yaptı, beni gömülmeğe hazırlamak üzere daha şimdiden bedenimi yağladı.
 Mrk 14 9 Size doğrusunu söyleyeyim, Müjde dünyanın neresinde duyurulursa, bu kadının yaptığı da onun anılması için anlatılacak.>>
 Mrk 14 10 Bu arada Onikilerden biri olan Yahuda İskariot, İsaya ele vermek amacıyla başkâhinlerin yanına gitti.
 Mrk 14 11 Onlar bunu işitince sevindiler, Yahudaya para vermeyi vaat ettiler. O da İsaya ele vermek için fırsat kollamaya başladı.
 Mrk 14 12 Fısıh kurbanının kesildiği Mayasız Ekmek Bayramının ilk günü öğrencileri İsaya, <<Fısıh yemeğini yemen için nereye gidip hazırlık yapmamızı istersin?>> diye sordular.
 Mrk 14 13 O da öğrencilerinden ikisini şu sözlerle önden gönderdi: <<Kente gidin, orada su testisi taşıyan bir adam çıkacak karşınıza. Onu izleyin.
 Mrk 14 14 Adamın gideceği evin sahibine şöyle deyin: <Öğretmen, öğrencilerimle birlikte Fısıh yemeğini yiyeceğim konuk odası nerede? diye soruyor.>
 Mrk 14 15 Ev sahibi size üst katta döşenmiş, hazır büyük bir oda gösterecek.
 Orada bizim için hazırlık yapın.>>
 Mrk 14 16 Öğrenciler yola çıkıp kente gittiler. Her şeyi, İsanın kendilerine söylediği gibi buldular ve Fısıh yemeği için hazırlık yaptılar.
 Mrk 14 17 Akşam olunca İsa Onikilerle birlikte geldi.
 Mrk 14 18 Sofraya oturmuş yemek yerlerken İsa, <<Size doğrusunu söyleyeyim>> dedi, <<Sizden biri, benimle yemek yiyecek biri bana ihanet edecek.>>
 Mrk 14 19 Onlar da kederlenerek birer birer kendisine, <<Beni demek istemedin ya?>> diye sormaya başladılar.
 Mrk 14 20 İsa onlara, <<Onikilerden biridir, ekmeğini benimle birlikte sahana batırandır>> dedi.
 Mrk 14 21 <<Evet, İnsanoğlu kendisi için yazılmış olduğu gibi gidiyor, ama İnsanoğluna ihanet edenin vay haline! O adam hiç doğmamış olsaydı, kendisi için daha iyi olurdu.>>
 Mrk 14 22 İsa yemek sırasında eline ekmek aldı, şükredip ekmeği böldü ve, <<Alın, bu benim bedenimdir>> diyerek öğrencilerine verdi.
 Mrk 14 23 Sonra bir kâse alıp şükretti ve bunu öğrencilerine verdi. Hepsi bundan içti.
 Mrk 14 24 <<Bu benim kanım>> dedi İsa, <<Birçokları uğruna akıtılan antlaşma kanıdır.
 Mrk 14 25 Size doğrusunu söyleyeyim, Tanrının Egemenliğinde tazesini içeceğim o güne dek, asmanın ürününden bir daha içmeyeceğim.>>
 Mrk 14 26 İlahi söyledikten sonra dışarı çıkıp Zeytin Dağına doğru gittiler.
 Mrk 14 27 Bu arada İsa öğrencilerine, <<Hepiniz sendeleyip düşeceksiniz>> dedi. <<Çünkü şöyle yazılmıştır: <Çobanı vuracağım, Koyunlar darmadağın olacak.>
 Mrk 14 28 Ama ben dirildikten sonra sizden önce Celileye gideceğim.>>
 Mrk 14 29 Petrus Ona, <<Herkes sendeleyip düşse bile ben düşmem>> dedi.
 Mrk 14 30 <<Sana doğrusunu söyleyeyim>> dedi İsa, <<Bugün, bu gece, horoz iki kez ötmeden sen beni üç kez inkâr edeceksin.>>
 Mrk 14 31 Ama Petrus üsteleterek, <<Seninle birlikte ölmem gerekse bile seni asla inkâr etmem>> dedi. Öğrencilerin hepsi de aynı şeyi söyledi.
 Mrk 14 32 Sonra Getsemani denilen yere geldiler. İsa öğrencilerine, <<Ben dua ederken siz burada oturun>> dedi.
 Mrk 14 33 Petrusu, Yakupu ve Yuhannayı yanına aldı. Hüzünlenmeye ve ağır bir sıkıntı duymaya başlamıştı.
 Mrk 14 34 Onlara, <<Ölesiye kederliyim>> dedi. <<Burada kalın, uyanık durun.>>
 Mrk 14 35 Biraz ilerledi, yüzüstü yere kapanıp dua etmeye başladı. <<Mümkünse o saati yaşamayayım>> dedi.
 Mrk 14 36 <<Abba, Baba, senin için her şey mümkün, bu kâseyi benden uzaklaştır. Ama benim değil, senin istediğin olsun.>>
 Mrk 14 37 Öğrencilerinin yanına döndüğünde onları uyumuş buldu. Petrusa, <<Simun>> dedi, <<Uyuyor musun? Bir saat uyanık kalamadın mı?
 Mrk 14 38 Uyanık durup dua edin ki, ayartılmayasınız. Ruh isteklidir, ama beden güçsüzdür.>>
 Mrk 14 39 Yine uzaklaştı, aynı sözleri tekrarlayarak dua etti.
 Mrk 14 40 Geri geldiğinde öğrencilerini yine uyumuş buldu. Onların göz

kapaklarına ağırlık çökmüştü. İsa'ya ne diyeceklerini bilemiyorlardı.

Mrk 14 41 İsa üçüncü kez yanlarına döndü, <<Hâlâ uyuyor, dinleniyor musunuz?>> dedi. <<Yeter! Saat geldi. İşte insanoğlu günahkârların eline veriliyor.

Mrk 14 42 Kalkın, gidelim. İşte bana ihanet eden geldi!>>

Mrk 14 43 Tam o anda, İsa daha konuşurken, Onikilerden biri olan Yahuda çıkageldi. Yanında başkâhinler, din bilginleri ve ileri gelenler tarafından gönderilmiş kılıçlı sopalı bir kalabalık vardı.

Mrk 14 44 İsa'ya ihanet eden Yahuda, <<Kimi öpersem, İsa Odur. Onu tutuklayın, güvenlik altına alıp götürün>> diye onlarla sözleşmişti.

Mrk 14 45 Gelir gelmez İsa'ya yaklaştı, <<Rabbî>> diyerek Onu öptü.

Mrk 14 46 Onlar da İsa'yı yakalayıp tutukladılar.

Mrk 14 47 İsanın yanında bulunanlardan biri kılıcını çekti, başkâhinin kölesine vurup kulağını uçurdu.

Mrk 14 48 İsa onlara, <<Niçin bir haydutmuşum gibi beni kılıç ve sopalarla yakalamaya geldiniz?>> dedi.

Mrk 14 49 <<Her gün tapınakta, yanıbaşınızda öğretiyordum, beni tutuklamadınız. Ama bu, Kutsal Yazılar yerine gelsin diye oldu.>>

Mrk 14 50 O zaman öğrencilerinin hepsi Onu bırakıp kaçtı.

Mrk 14 51 İsanın ardından sadece keten beze sarınmış bir genç gidiyordu. Bu genç de yakalandı.

Mrk 14 52 Ama keten bezden sıyrılıp çıplak olarak kaçtı.

Mrk 14 53 İsa'yı görevli başkâhine götürdüler. Bütün başkâhinler, ileri gelenler ve din bilginleri de orada toplandı.

Mrk 14 54 Petrus, İsa'yı başkâhinin avlusunun içine kadar uzaktan izledi. Avluda nöbetçilerle birlikte ateşin başında oturup ısınmaya başladı.

Mrk 14 55 Başkâhinler ve Yüksek Kurulun öteki üyeleri, İsa'yı ölüm cezasına çarptırmak için kendisine karşı tanık arıyor, ama bulamıyorlardı.

Mrk 14 56 Birçok kişi ona karşı yalan yere tanıklık ettiyse de, tanıklıkları birbirini tutmadı.

Mrk 14 57 Bazıları kalkıp ona karşı yalan yere şöyle tanıklık ettiler: <<Biz Onun, <Elle yapılmış bu tapınağı yıkacağım ve üç günde, elle yapılmamış başka bir tapınak kuracağım> dediğini işittik.>>

Mrk 14 59 Ama bu noktada bile tanıklıkları birbirini tutmadı.

Mrk 14 60 Sonra başkâhin topluluğun ortasında ayağa kalkarak İsa'ya, <<Hiç yanıt vermeyecek misin? Nedir bunların sana karşı ettiği bu tanıklıklar?>> diye sordu.

Mrk 14 61 Ne var ki, İsa susmaya devam etti, hiç yanıt vermedi. Başkâhin ona yeniden, <<Yüce Olanın oğlu Mesih sen misin?>> diye sordu.

Mrk 14 62 İsa, <<Benim>> dedi. <<Ve sizler, İnsanoğlunun Kudretli Olanın sağında oturduğunu ve göğün bulutlarıyla geldiğini göreceksiniz.>>

Mrk 14 63 Başkâhin giysilerini yırtarak, <<Artık tanıklara ne ihtiyacımız var?>> dedi. <<Küfürü işittiniz. Buna ne diyorsunuz?>> Hepsi İsanın ölüm cezasını hak ettiğine karar verdiler.

Mrk 14 65 Bazıları Onun üzerine tükürmeye, gözlerini bağlayarak Onu yumruklamaya başladılar. <<Haydi, peygamberliğini göster!>> diyorlardı. Nöbetçiler de Onu aralarına alıp tokatladılar.

Mrk 14 66 Petrus aşağıda, avludayken, başkâhinin hizmetçi kızlarından biri geldi. Isınmakta olan Petrusu görünce onu dikkatle süzüp, <<Sen de Nasıralı İsa'yla birlikteydin>> dedi.

Mrk 14 68 Petrus ise bunu inkâr ederek, <<Senin neden söz ettiğini bilmiyorum, anlamıyorum>> dedi ve dışarıya, dış kapının önüne çıktı. Bu arada horoz öttü.

Mrk 14 69 Hizmetçi kız Petrusu görünce çevrede duranlara yine, <<Bu adam onlardan biri>> demeye başladı.

Mrk 14 70 Petrus tekrar inkâr etti. Çevrede duranlar az sonra Petrusa yine, <<Gerçekten onlardansın; sen de Celilelisin>> dediler.

Mrk 14 71 Petrus kendine lanet okuyup ant içerek, <<Sözünü ettiğiniz o adamı tanımıyorum>> dedi.

Mrk 14 72 Tam o anda horoz ikinci kez öttü. Petrus, İsa'nın kendisine, <<Horoz iki kez ötmeden beni üç kez inkâr edeceksin>> dediğini hatırladı ve hüngür hüngür ağlamaya başladı.

Mrk 15 1 Sabah olunca başkâhinler, ileri gelenler, din bilginleri ve Yüksek Kurulun öteki üyeleri bir danışma toplantısı yaptıktan sonra İsa'yı bağladılar, götürüp Pilatusa teslim ettiler.

Mrk 15 2 Pilatus ona, <<Sen Yahudilerin Kralı mısın?>> diye sordu. İsa, <<Söylediğin gibidir>> yanıtını verdi.

Mrk 15 3 Başkâhinler ona karşı birçok suçlamada bulundular.

Mrk 15 4 Pilatus ona yeniden, <<Hiç yanıt vermeyecek misin?>> diye sordu. <<Bak, seni ne çok şeyle suçluyorlar!>>

Mrk 15 5 Ama İsa artık yanıt vermiyordu. Pilatus buna şaşıtı.

Mrk 15 6 Pilatus, her Fısıh Bayramında halkın istediği bir tutukluyu salıverirdi.

Mrk 15 7 Ayaklanma sırasında adam öldüren isyancılarla birlikte Barabba adında bir tutuklu da vardı.

Mrk	15	8	Halk, Pilatusa gelip her zamanki gibi kendileri için birini salıvermesini istedi.
Mrk	15	9	Pilatus onlara, <<Sizin için Yahudilerin Kralını salıvermemi ister misiniz?>> dedi.
Mrk	15	10	Başkâhinlerin İsaya kıskançlıktan ötürü kendisine teslim ettiklerini biliyordu.
Mrk	15	11	Ne var ki başkâhinler, İsanın değil, Barabbanın salıverilmesini istemeleri için halkı kışkırttılar.
Mrk	15	12	Pilatus onlara tekrar seslenerek, <<Öyleyse Yahudilerin Kralı dediğiniz adamı ne yapayım?>> diye sordu.
Mrk	15	13	<<Onu çarmıha ger!>> diye bağırdılar yine.
Mrk	15	14	Pilatus onlara, <<O ne kötülük yaptı ki?>> dedi. Onlar ise daha yüksek sesle, <<Onu çarmıha ger!>> diye bağıştılar.
Mrk	15	15	Halkı memnun etmek isteyen Pilatus, onlar için Barabbayı salıverdi. İsaya ise kamçılattıktan sonra çarmıha gerilmek üzere askerlere teslim etti.
Mrk	15	16	Askerler İsaya, Pretorium denilen vali konağına götürüp bütün taburu topladılar.
Mrk	15	17	Ona mor bir giysi giydirdiler, dikenlerden bir taç örüp başına geçirdiler.
Mrk	15	18	<<Selam, ey Yahudilerin Kralı!>> diyerek Onu selamlamaya başladılar.
Mrk	15	19	Başına bir kamışla vuruyor, üzerine tükürüyor, diz çöküp önünde yere kapanıyorlardı.
Mrk	15	20	Onunla böyle alay ettikten sonra mor giysiyi üzerinden çıkarıp kendi giysilerini giydirdiler ve çarmıha germek üzere Onu dışarı götürdüler.
Mrk	15	21	Kırdan gelmekte olan Simun adında Kireneli bir adam oradan geçiyordu. İskender ve Rufusun babası olan bu adama İsanın çarmıhını zorla taşıttılar.
Mrk	15	22	İsaya Goltota, yani Kafatası denilen yere götürdüler.
Mrk	15	23	Ona mürle karışık şarap vermek istediler, ama içmedi.
Mrk	15	24	Sonra Onu çarmıha gerdiler. Kim ne alacak diye kura çekerek giysilerini aralarında paylaştılar.
Mrk	15	25	İsaya çarmıha geldiklerinde saat dokuzdu.
Mrk	15	26	Üzerindeki suç yaftasında,
Mrk	15	27	İsaya birlikte, biri sağında öbürü solunda olmak üzere iki haydudu da çarmıha gerdiler.
Mrk	15	29	Oradan geçenler başlarını sallayıp İsaya sövüyor, <<Hani sen tapınağı yıkip üç günde yeniden kuracaktın? Çarmıhtan in de kurtar kendini!>> diyorlardı.
Mrk	15	31	Aynı şekilde başkâhinler ve din bilginleri de Onunla alay ederek aralarında, <<Başkâhınları kurtardı, kendini kurtaramıyor>> diye konuşuyorlardı.
Mrk	15	32	<<İsrailin Kralı Mesih şimdi çarmıhtan insin de görüp iman edelim.>> İsaya birlikte çarmıha gerilenler de Ona hakaret ettiler.
Mrk	15	33	Oğleyin on ikiden üçe kadar bütün ülkenin üzerine karanlık çöktü.
Mrk	15	34	Saat üçte İsa yüksek sesle, <<Elohi, Elohi, İema şevaktani>> yani, <<Tanrım, Tanrım, beni neden terk ettin?>> diye bağırdı.
Mrk	15	35	Orada duranlardan bazıları bunu işitince, <<Bakın, İlyası çağırıyor>> dediler.
Mrk	15	36	Aralarından biri koşup bir süngeri ekşi şaraba batırdı, bir kamışın ucuna takarak İsaya içirdi. <<Dur bakalım, İlyas gelip Onu indirecek mi?>> dedi.
Mrk	15	37	Ama İsa yüksek sesle bağırarak son nefesini verdi.
Mrk	15	38	O anda tapınaktaki perde yukarıdan aşağıya yırtılarak ikiye bölündü.
Mrk	15	39	İsanın karşısında duran yüzbaşı, Onun bu şekilde son nefesini verdiğini görünce, <<Bu adam gerçekten Tanrının Oğluydu>> dedi.
Mrk	15	40	Olup bitenleri uzaktan izleyen bazı kadınlar da vardı. Aralarında Mecdelli Meryem, küçük Yakup ile Yosenin annesi Meryem ve Salome bulunuyordu.
Mrk	15	41	İsa daha Celiledeyken bu kadınlar Onun ardından gitmiş, Ona hizmet etmişlerdi. Onunla birlikte Yerusâlime gelmiş olan daha birçok kadın da olup bitenleri izliyordu.
Mrk	15	42	O gün Hazırlık Günü, yani Şabat Gününden önceki gündü. Artık akşam oluyordu. Bu nedenle, Yüksek Kurulun saygın bir üyesi olup Tanrının Egemenliğini umutla bekleyen Aramatyalı Yusuf geldi, cesaretini toplayarak Pilatusun huzuruna çıktı, İsanın cesedini istedi.
Mrk	15	44	Pilatus, İsanın bu kadar çabuk ölmüş olmasına şaşıtı. Yüzbaşayı çağırıp, <<Öleli çok oldu mu?>> diye sordu.
Mrk	15	45	Yüzbaşından durumu öğrenince Yusuf'a, cesedi alması için izin verdi.
Mrk	15	46	Yusuf keten bez satın aldı, cesedi çarmıhtan indirip beze sardı, kayaya oyulmuş bir mezara yatırarak mezarın girişine bir taş yuvarladı.
Mrk	15	47	Mecdelli Meryem ile Yose'nin annesi Meryem, İsa'nın nereye konulduğunu gördüler.
Mrk	16	1	Şabat Günü geçince, Mecdelli Meryem, Yakupun annesi Meryem ve Salome gidip İsanın cesedine sürmek üzere baharat satın aldılar.
Mrk	16	2	Haftanın ilk günü sabah çok erkenden, güneşin doğuşuyla birlikte mezara gittiler.
Mrk	16	3	Aralarında, <<Mezarın girişindeki taşı bizim için kim yana

yuvarlayacak?>> diye konuşuyorlardı.

- Mrk 16 4 Başlarını kaldırıp bakınca, o kocaman taşın yana yuvarlanmış olduğunu gördüler.
- Mrk 16 5 Mezara girip sağ tarafta, beyaz kaftan giyinmiş genç bir adamın oturduğunu görünce çok şaşırdılar.
- Mrk 16 6 Adam onlara, <<Şaşırmayın!>> dedi. <<Çarmıha gerilen Nasıralı İsayı arıyorsunuz. O dirildi, burada yok. İşte onu yatırdıkları yer.
- Mrk 16 7 Şimdi öğrencilerine ve Petrusa gidip şöyle deyin: <İsa sizden önce Celileye gidiyor. Size bildirdiği gibi, kendisini orada göreceksiniz.>>
- Mrk 16 8 Kadınlar mezardan çıkıp kaçtılar. Onları bir titreme, bir şaşkınlık almıştı. Korkularından kimseye bir şey söylemediler.
- Mrk 16 9 İsa, haftanın ilk günü sabah erkenden dirildiği zaman önce Mecdelli Meryeme göründü. Ondan yedi cin kovmuştu.
- Mrk 16 10 Meryem gitti, İsayla bulunmuş olan, şimdiyse yas tutup gözyaşı döken öğrencilerine haberi verdi.
- Mrk 16 11 Ne var ki onlar, İsanın yaşadığını, Meryeme göründüğünü duyunca inanmadılar.
- Mrk 16 12 Bundan sonra İsa kırlara doğru yürümekte olan öğrencilerinden ikisine değişik bir biçimde göründü.
- Mrk 16 13 Bunlar geri dönüp öbürlerine haber verdiler, ama öbürleri bunlara da inanmadılar.
- Mrk 16 14 İsa daha sonra, sofrada otururlarken Onbirlere göründü. Onları imansızlıklarından ve yüreklerinin duygusuzluğundan ötürü azarladı. Çünkü kendisini diri görenlere inanmamışlardı.
- Mrk 16 15 İsa onlara şöyle buyurdu: <<Dünyanın her yanına gidin, Müjdeyi bütün yaratılışa duyurun.
- Mrk 16 16 İman edip vaftiz olan kurtulacak, iman etmeyen ise hüküm giyecek.
- Mrk 16 17 İman edenlerle birlikte görülecek belirtiler şunlardır: Benim adıyla cinleri kovacaklar, yeni dillerle konuşacaklar, yılanları elleriyle tutacaklar. Öldürücü bir zehir içseler bile, zarar görmeyecekler. Ellerini hastaların üzerine koyacaklar ve hastalar iyileşecek.>>
- Mrk 16 19 Rab İsa, onlara bu sözleri söyledikten sonra göğe alındı ve Tanrının sağında oturdu.
- Mrk 16 20 Öğrencileri de gidip Tanrı sözünü her yere yaydılar. Rab onlarla birlikte çalışıyor, görülen belirtilerle sözünü doğruluyordu.
- Lke 1 1 Sayın Teofilos, birçok kişi aramızda olup bitenlerin tarihçesini yazmaya girişti. Nitekim başlangıçtan beri bu olayların görgü tanığı ve Tanrı sözünün hizmetkârı olanlar bunları bize ilettiler. Ben de bütün bu olayları ta başından özenle araştırmış biri olarak bunları sana sırasıyla yazmayı uygun gördüm.
- Lke 1 4 Öyle ki, sana verilen bilgilerin doğruluğunu bilesin.
- Lke 1 5 Yahudiye Kralı Hirodes zamanında, Aviya bölüğünden Zekeriya adında bir kâhin vardı. Harun soyundan gelen karısının adı ise Elizabetti.
- Lke 1 6 Her ikisi de Tanrının gözünde doğru kişilerdi, Rabbin bütün buyruk ve kurallarına eksiksizce uyarlardı.
- Lke 1 7 Elizabet kısır olduğu için çocukları olmuyordu. İkisinin de yaşı ilerlemişti.
- Lke 1 8 Zekeriya, hizmet sırasının kendi bölümünde olduğu bir gün, Tanrının önünde kâhinlik görevini yerine getiriyordu.
- Lke 1 9 Kâhinlik geleneği uyarınca Rabbin Tapınağına girip buhur yakma görevi kurayla ona verilmişti.
- Lke 1 10 Buhur yakma saatinde bütün halk topluluğu dışarıda dua ediyordu.
- Lke 1 11 Bu sırada, Rabbin bir meleği buhur sunağının sağında durup Zekeriya göründü.
- Lke 1 12 Zekeriya onu görünce şaşırdı, korkuya kapıldı.
- Lke 1 13 Melek, <<Korkma, Zekeriya>> dedi, <<Duan kabul edildi. Karın Elizabet sana bir oğul doğuracak, adını Yahya koyacaksın.
- Lke 1 14 Sevinip coşacaksın. Birçokları da onun doğumuna sevinecek.
- Lke 1 15 O, Rabbin gözünde büyük olacak. Hiç şarap ve içki içmeyecek; daha annesinin rahmindeyken Kutsal Ruhla dolacak.
- Lke 1 16 İsrailoğullarından birçoğunu, Tanrıları Rabbe döndürecek.
- Lke 1 17 Babaların yüreklerini çocuklarına döndürmek, söz dinlemeyenleri doğru kişilerin anlayışına yöneltmek ve Rab için hazırlanmış bir halk yetiştirmek üzere, İlyasın ruhu ve gücüyle Rabbin önünden gidecektir.>>
- Lke 1 18 Zekeriya meleğe, <<Bundan nasıl emin olabilirim?>> dedi. <<Çünkü ben yaşlandım, karımın da yaşı ilerledi.>>
- Lke 1 19 Melek ona şöyle karşılık verdi: <<Ben Tanrının huzurunda duran Cebrailim. Seninle konuşmak ve bu müjdeyi sana bildirmek için gönderildim.
- Lke 1 20 İşte, belirlenen zamanda yerine gelecek olan sözlerime inanmadığın için dilin tutulacak, bunların gerçekleşeceği güne dek konuşamayacaksın.>>
- Lke 1 21 Zekeriya'yı bekleyen halk, onun tapınakta bu kadar uzun süre kalmasına şaşıtı.
- Lke 1 22 Zekeriya ise dışarı çıktığında onlarla konuşamadı. O zaman tapınakta

bir görüm gördüğünü anladılar. Kendisi onlara işaretler yapıyor, ama konuşamıyordu.

Lke 1 23 Görev süresi bitince Zekeriya evine döndü.

Lke 1 24 Bir süre sonra karısı Elizabet gebe kaldı ve beş ay evine kapandı.

Lke 1 25 <<Bunu benim için yapan Rabdir>> dedi. <<Bu günlerde benimle ilgilenerek insanlar arasında utancımı giderdi.>>

Lke 1 26 Elizabetin hamileliğinin altıncı ayında Tanrı, Melek Cebraili Celilede bulunan Nasıra adlı kente, Davutun soyundan Yusuf adındaki adamla nişanlı kıza gönderdi. Kızın adı Meryemdi.

Lke 1 28 Onun yanına giren melek, <<Selam, ey Tanrının lütfuna erişen kız! Rab seninledir>> dedi.

Lke 1 29 Söylenenlere çok şaşırın Meryem, bu selamın ne anlama gelebileceğini düşünmeye başladı.

Lke 1 30 Ama melek ona, <<Korkma Meryem>> dedi, <<Sen Tanrının lütfuna eriştin.

Lke 1 31 Bak, gebe kalıp bir oğul doğuracak, adını İsa koyacaksın.

Lke 1 32 O büyük olacak, kendisine <Yüceler Yücesinin Oğlu> denecek. Rab Tanrı Ona, atası Davutun tahtını verecek.

Lke 1 33 O da sonsuza dek Yakupun soyu üzerinde egemenlik sürecek, egemenliğinin sonu gelmeyecektir.>>

Lke 1 34 Meryem meleğe, <<Bu nasıl olur? Ben erkeğe varmadım ki>> dedi.

Lke 1 35 Melek ona şöyle yanıt verdi: <<Kutsal Ruh senin üzerine gelecek, Yüceler Yücesinin gücü sana gölge salacak. Bunun için doğacak olana kutsal, Tanrı Oğlu denecek.

Lke 1 36 Bak, senin akrabalarından Elizabet de yaşlılığında bir oğula gebe kaldı. Kısır bilinen bu kadın şimdi altıncı ayındadır.

Lke 1 37 Tanrının yapamayacağı hiçbir şey yoktur.>>

Lke 1 38 <<Ben Rabbin kuluym>> dedi Meryem, <<Bana dediğin gibi olsun.>>

Bundan sonra melek onun yanından ayrıldı.

Lke 1 39 O günlerde Meryem kalkıp aceleyle Yahudanın dağlık bölgesindeki bir kente gitti.

Lke 1 40 Zekeriyanın evine girip Elizabeti selamladı.

Lke 1 41 Elizabet Meryemin selamını duyunca rahmindeki çocuk hopladı. Kutsal Ruhla dolan Elizabet yüksek sesle şöyle dedi: <<Kadınlar arasında kutsanmış bulunuyorsun, rahminin ürünü de kutsanmıştır!

Lke 1 43 Nasıl oldu da Rabbimin annesi yanıma geldi?

Lke 1 44 Bak, selamın kulaklarıma eriştiği an, çocuk rahmimde sevinçle hopladı.

Lke 1 45 İman eden kadına ne mutlu! Çünkü Rabbin ona söylediği sözler gerçekleşecektir.>>

Lke 1 46 Meryem de şöyle dedi: <<Canım Rabbi yüceltir; Ruhum, Kurtarıcım Tanrı sayesinde sevinçle coşar.

Lke 1 48 Çünkü O, sıradan biri olan kuluyla ilgilendi. İşte, bundan böyle bütün kuşaklar beni mutlu sayacak.

Lke 1 49 Çünkü Güçlü Olan, benim için büyük işler yaptı. Onun adı kutsaldır.

Lke 1 50 Kuşaklar boyunca kendisinden korkanlara merhamet eder.

Lke 1 51 Bileğiyle büyük işler yaptı; Gururluları yüreklerindeki kuruntularla darmadağın etti.

Lke 1 52 Hükümdarları tahtlarından indirdi, Sıradan insanları yükseltti.

Lke 1 53 Aç olanları iyiliklerle doyurdu, Zenginleri ise elleri boş çevirdi.

Lke 1 54 Aталarımıza söz verdiği gibi, İbrahime ve onun soyuna sonsuza dek Merhamet etmeyi unutmayarak kulu İsrailin yardımına yetiştirdi.>>

Lke 1 56 Meryem, üç ay kadar Elizabetin yanında kaldı, sonra kendi evine döndü.

Lke 1 57 Elizabetin doğurma vakti geldi ve bir oğul doğurdu.

Lke 1 58 Komşularıyla akrabaları, Rabbin ona ne büyük merhamet gösterdiğini duyunca, onun sevincine katıldılar.

Lke 1 59 Sekizinci gün çocuğun sünnetine geldiler. Ona babası Zekeriyanın adını vereceklerdi.

Lke 1 60 Ama annesi, <<Hayır, adı Yahya olacak>> dedi.

Lke 1 61 Ona, <<Akrabaların arasında bu adı taşıyan kimse yok ki>> dediler.

Lke 1 62 Bunun üzerine babasına işaretle çocuğun adını ne koymak istediğini sordular.

Lke 1 63 Zekeriya bir yazı levhası istedi ve, <<Adı Yahyadır>> diye yazdı.

Lke 1 64 O anda Zekeriyanın ağzı açıldı, dili çözülde. Tanrıyı överek konuşmaya başladı.

Lke 1 65 Çevrede oturanların hepsi korkuya kapıldı. Bütün bu olaylar, Yahudiyenin dağlık bölgesinin her yanında konuşulur oldu.

Lke 1 66 Duyan herkes derin derin düşünüyor, <<Acaba bu çocuk ne olacak?>> diyordu. Çünkü Rab onunla birlikteydi.

Lke 1 67 Çocuğun babası Zekeriya, Kutsal Ruhla dolarak şu peygamberlikte bulundu:

Lke 1 68 <<İsrailin Tanrısı Rabbe övgüler olsun! Çünkü halkının yardımına gelip onları fidiyle kurtardı.

- Lke 1 69 Eski çağlardan beri Kutsal peygamberlerinin ağzından bildirdiği gibi, Kulu Davutun soyundan Bizim için güçlü bir kurtarıcı çıkardı; Düşmanlarımızdan, Bizden nefret edenlerin hepsinin elinden Kurtuluşumuzu sağladı.
- Lke 1 72 Böylece atalarımıza merhamet ederek Kutsal antlaşmasını anmış oldu.
- Lke 1 73 Nitekim bizi düşmanlarımızın elinden kurtaracağına Ve ömrümüz boyunca Kendi önünde kutsallık ve doğruluk içinde, Korkusuzca kendisine tapınmamızı sağlayacağına dair Atamız İbrahime ant içerek söz vermişti.
- Lke 1 76 Sen de, ey çocuk, Yüceler Yücesinin peygamberi diye anılacaksın. Rabbin yollarını hazırlamak üzere önünden gidecek Ve Onun halkına, Günahlarının bağışlanmasıyla kurtulacaklarını bildireceksin.
- Lke 1 78 Çünkü Tanrımızın yüreği merhamet doludur. Onun merhameti sayesinde, Yücelerden doğan Güneş, Karanlıkta ve ölümün gölgesinde yaşayanlara ışık saçmak Ve ayaklarımızı esenlik yoluna yönelmek üzere Yardımımıza gelecektir.>>
- Lke 1 80 Çocuk büyüyor, ruhsal yönden güçleniyordu. İsrail halkına görüneceği güne dek ıssız yerlerde yaşadı.
- Lke 2 1 0 günlerde Sezar Avgustus bütün Roma dünyasında bir nüfus sayımının yapılması için buyruk çıkardı.
- Lke 2 2 Bu ilk sayım, Kiriniusun Suriye valiliği zamanında yapıldı.
- Lke 2 3 Herkes yazılmak için kendi kentine gitti.
- Lke 2 4 Böylece Yusuf da, Davutun soyundan ve torunlarından olduğu için Celilenin Nasıra Kentinden Yahudiye bölgesine, Davutun kenti Beytleheme gitti.
- Lke 2 5 Orada, hamile olan nişanlısı Meryemle birlikte yazılacaktı.
- Lke 2 6 Onlar oradayken, Meryemin doğurma vakti geldi ve ilk oğlunu doğurdu. Onu kundağa sarıp bir yemliğe yatırdı. Çünkü handa yer yoktu.
- Lke 2 8 Aynı yörede, sürülerinin yanında nöbet tutarak geceyi kırlarda geçiren çobanlar vardı.
- Lke 2 9 Rabbin bir meleği onlara göründü ve Rabbin görkemi çevrelerini aydınlattı. Büyük bir korkuya kapıldılar.
- Lke 2 10 Melek onlara, <<Korkmayın!>> dedi. <<Size, bütün halkı çok sevindi recek bir haber müjdeliyorum: Bugün size, Davutun kentinde bir Kurtarıcı doğdu. Bu, Rab olan Mesih'tir.
- Lke 2 12 İşte size bir işaret: Kundağa sarılmış ve yemlikte yatan bir bebek bulacaksınız.>>
- Lke 2 13 Birdenbire meleğin yanında, göksel ordulardan oluşan büyük bir topluluk belirdi. Tanrıyı överek, <<En yücelerde Tanrıya yücelik olsun, Yeryüzünde Onun hoşnut kaldığı insanlara Esenlik olsun!>> dediler.
- Lke 2 15 Melekler yanlarından ayrılıp göğe çekildikten sonra çobanlar birbirlerine, <<Haydi, Beytleheme gidelim, Rabbin bize bildirdiği bu olayı görelim>> dediler.
- Lke 2 16 Aceleyle gidip Meryemle Yusufu ve yemlikte yatan bebeği buldular.
- Lke 2 17 Onları görünce, çocukla ilgili kendilerine anlatılanları bildirdiler.
- Lke 2 18 Bunu duyanların hepsi, çobanların söylediklerine şaşırıp kaldılar.
- Lke 2 19 Meryem ise bütün bu sözleri derin derin düşünerek yüreğinde saklıyordu.
- Lke 2 20 Çobanlar, işitip gördüklerinin tümü için Tanrıyı yüceltip överek geri döndüler. Her şeyi, kendilerine anlatıldığı gibi bulmuşlardı.
- Lke 2 21 Sekizinci gün, çocuğu sünnet etme zamanı gelince, Ona İsa adı verildi. Bu, Onun anne rahmine düşmesinden önce meleğin kendisine verdiği isimdi.
- Lke 2 22 Musanın Yasasına göre arınma günlerinin bitiminde Yusuf la Meryem çocuğu Rabbe adamak için Yerusalıme götürdüler.
- Lke 2 23 Nitekim Rabbin Yasasında, <<İlk doğan her erkek çocuk Rabbe adanmış sayılacak>> diye yazılmıştır.
- Lke 2 24 Ayrıca Rabbin Yasasında buyrulduğu gibi, kurban olarak <<bir çift kumru ya da iki güvercin yavrusu>> sunacaklardı.
- Lke 2 25 O sırada Yerusalıme Şimon adında bir adam vardı. Doğru ve dindar biriydi. İsrailin avutulmasını özlemle bekliyordu. Kutsal Ruh onun üzerindeydi.
- Lke 2 26 Rabbin Mesihini görmeyen ölmeceği Kutsal Ruh aracılığıyla kendisine bildirilmişti.
- Lke 2 27 Böylece Şimon, Ruhun yönlendirmesiyle tapınağa geldi. Küçük İsanın annesi babası, Kutsal Yasanın ilgili kuralını yerine getirmek üzere Onu içeri getirdiklerinde, Şimon Onu kucağına aldı, Tanrıyı överek şöyle dedi:
- Lke 2 29 <<Ey Rabbim, verdiğin sözü tuttun; Artık ben, kulun huzur içinde ölebilirim.
- Lke 2 30 Çünkü senin sağladığın, Bütün halkların gözü önünde hazırladığın kurtuluşu, ulusları aydınlatıp Halkın İsraille yücelik kazandıracak ışığı Gözlerimle gördüm.>>
- Lke 2 33 İsanın annesiyle babası, Onun hakkında söylenenlere şaşıldılar.
- Lke 2 34 Şimon onları kutsayıp çocuğun annesi Meryeme şöyle dedi: <<Bu çocuk, İsrailde birçok kişinin düşmesine ya da yükselmesine yol açmak ve aleyhinde konuşulacak bir belirti olmak üzere belirlenmiştir.
- Lke 2 35 Senin kalbine de adeta bir kılıç saplanacak. Bütün bunlar, birçoklarının yüreğindeki düşüncelerin açığa çıkması için olacak.>>
- Lke 2 36 Anna adında çok yaşlı bir kadın peygamber vardı. Aşer oymağından

Fanuel'in kızıydı. Genç kız olarak evlenip kocasıyla yedi yıl yaşadıktan sonra dul kalmıştı. Şimdi seksen dört yaşındaydı. Tapınaktan ayrılmaz, oruç tutup dua ederek gece gündüz Tanrıya tapınırdı.

Lke 2 38 Tam o sırada ortaya çıkan Anna, Tanrıya şükrederek Yerusâlimin kurtuluşunu bekleyen herkese isadan söz etmeye başladı.

Lke 2 39 Yusuf'a Meryem, Rabbin Yasasında öngörülen her şeyi yerine getirdikten sonra Celileye, kendi kentleri Nasıraya döndüler.

Lke 2 40 Çocuk büyüyor, güçleniyor ve bilgelikte yetkinleşiyordu. Tanrının lütfu Onun üzerindeydi.

Lke 2 41 İsanın annesi babası her yıl Fısıh Bayramında Yerusâlime giderlerdi.

Lke 2 42 İsa on iki yaşına gelince, bayram geleneğine uyarak yine gittiler.

Lke 2 43 Bayramdan sonra eve dönerlerken küçük İsa Yerusâlimde kaldı. Bunu farketmeyen annesiyle babası, çocuğun yol arkadaşlarıyla birlikte olduğunu sanarak bir günlük yol gittiler. Sonra Onu akrabalar ve dostlar arasında aramaya başladılar.

Lke 2 45 Bulamayınca Onu araya araya Yerusâlime döndüler.

Lke 2 46 Üç gün sonra Onu tapınakta buldular. Din öğretmenleri arasında oturmuş, onları dinliyor, sorular soruyordu.

Lke 2 47 Onu dinleyen herkes, zekâsına ve verdiği yanıtlara hayran kalıyordu.

Lke 2 48 Annesiyle babası Onu görünce şaşırıldılar. Annesi, «Çocuğum, bize bunu niçin yaptın? Bak, babanla ben büyük kaygı içinde seni arayıp durduk» dedi.

Lke 2 49 O da onlara, «Beni niçin arayıp durdunuz?» dedi. «Babamın evinde bulunmam gerektiğini bilmiyordunuz?»

Lke 2 50 Ne var ki onlar ne demek istediğini anlamadılar.

Lke 2 51 İsa onlarla birlikte yola çıkıp Nasıraya döndü. Onların sözünü dinlerdi. Annesi bütün bu olup bitenleri yüreğinde sakladı.

Lke 2 52 İsa bilgelikte ve boyda gelişiyor, Tanrı'nın ve insanların beğenisini kazanıyordu.

Lke 3 1 Sezar Tiberiusun egemenliğinin on beşinci yılıydı. Yahudiyede Pontius Pilatus valilik yapıyordu. Celileyi Hirodes, İtureya ve Trahonitis bölgesini Hirodesin kardeşi Filipus, Aviliniyi Lisaniyas yönetiyordu.

Lke 3 2 Hanan ile Kayafa başkâhinlik ediyorlardı. Bu sırada Tanrı çölde bulunan Zekeriya oğlu Yahyaya seslendi.

Lke 3 3 O da Şeria Irmağının çevresindeki bütün bölgeyi dolaşarak insanları, günahlarının bağışlanması için tövbe edip vaftiz olmaya çağırırdı.

Lke 3 4 Nitekim Peygamber Yeşayanın sözlerini içeren kitapta şöyle yazılmıştır: «Çölde haykıran, «Rabbin yolunu hazırlayın, Gececeği patikaları düzleyin» diye sesleniyor.

Lke 3 5 «Her vadi doldurulacak, Her dağ ve her tepe alçaltılacak. Dolambaçlı yollar doğrultulacak, Engebelli yollar düzleştirilecek.

Lke 3 6 Ve bütün insanlar Tanrının sağladığı kurtuluşu görecekler.» >>

Lke 3 7 Yahya, vaftiz olmak için kendisine gelen kalabalıklara şöyle seslendi: «Ey engerekler soyu! Gelecek gazaptan kaçmak için sizi kim uyardı?

Lke 3 8 Bundan böyle tövbeye yaraşır meyveler verin! Kendi kendinize, «Biz İbrahim'in soyundanız» demeye kalkmayın. Ben size şunu söyleyeyim: Tanrı, İbrahime şu taşlardan da çocuk yaratabilir.

Lke 3 9 Balta ağaçların köküne dayanmış bile. İyi meyve vermeyen her ağaç kesilip ateşe atılır.» >>

Lke 3 10 Halk ona, «Öyleyse biz ne yapalım?» diye sordu.

Lke 3 11 Yahya onlara, «İki mintanı olan birini mintanı olmayana versin; yiyeceği olan yiyeceği olmayanla paylaşsın» yanıtını verdi.

Lke 3 12 Bazı vergi görevlileri de vaftiz olmaya gelerek, «Öğretmenimiz, biz ne yapalım?» dediler.

Lke 3 13 Yahya, «Size buyrulandan çok vergi almayın» dedi.

Lke 3 14 Bazı askerler de, «Ya biz ne yapalım?» diye sordular. O da, «Kaba kuvvetle ya da yalan suçlamalarla kimseden para koparmayın» dedi, «Ücretinizle yetinin.» >>

Lke 3 15 Halk umut içinde bekliyordu. Yahyayla ilgili olarak herkesin aklında, «Acaba Mesih bu mu?» sorusu vardı.

Lke 3 16 Yahya ise hepsine şöyle yanıt verdi: «Ben sizi suyla vaftiz ediyorum, ama benden daha güçlü olan geliyor. Ben Onun çarıklarının bağını çözmeye bile layık değilim. O sizi Kutsal Ruhla ve ateşle vaftiz edecek.

Lke 3 17 Harman yerini temizlemek ve buğdayı toplayıp ambarına yığmak için yabası elinde hazır duruyor. Samanı ise sönmeyen ateşte yakacak.» >>

Lke 3 18 Yahya başka birçok konuda halka çağrıda bulunuyor, Müjdeyi duyuruyordu.

Lke 3 19 Ne var ki bölgenin kralı Hirodes, kardeşinin karısı Hirodiyayla ilgili olayı ve kendi yapmış olduğu bütün kötülükleri yüzüne vuran Yahyayı hapse attırarak kötülüklerine bir yenisini ekledi.

Lke 3 21 Bütün halk vaftiz olduktan sonra İsa da vaftiz oldu. Dua ederken gök açıldı ve Kutsal Ruh, bedensel görünümde, güvercin gibi Onun üzerine indi. Gökten, «Sen benim sevgili oğlumsun, senden hoşnudum» diyen bir ses duyuldu.

Lke 3 23 İsa görevine başladığı zaman otuz yaşlarındaydı. Yusufun oğlu olduğu sanılıyordu. Yusuf da Eli oğlu,

The Holy Bible in Turkish

Lke	3	24	Mattat oğlu, Levi oğlu, Malki oğlu, Yannay oğlu, Yusuf oğlu,
Lke	3	25	Mattitya oğlu, Amos oğlu, Nahum oğlu, Hesli oğlu, Nagay oğlu,
Lke	3	26	Mahat oğlu, Mattitya oğlu, Şimi oğlu, Yosek oğlu, Yoda oğlu,
Lke	3	27	Yohanan oğlu, Reşa oğlu, Zerubbabil oğlu, Şealtiel oğlu, Neri oğlu,
Lke	3	28	Malki oğlu, Addi oğlu, Kosam oğlu, Elmadam oğlu, Er oğlu,
Lke	3	29	Yeşu oğlu, Eliezer oğlu, Yorim oğlu, Mattat oğlu, Levi oğlu,
Lke	3	30	Şimon oğlu, Yahuda oğlu, Yusuf oğlu, Yonam oğlu, Elyakim oğlu,
Lke	3	31	Mala oğlu, Menna oğlu, Mattata oğlu, Natan oğlu, Davut oğlu,
Lke	3	32	İşay oğlu, Ovet oğlu, Boaz oğlu, Salmon oğlu, Nahşon oğlu,
Lke	3	33	Amminadav oğlu, Ram oğlu, Hesron oğlu, Peres oğlu, Yahuda oğlu,
Lke	3	34	Yakup oğlu, İshak oğlu, İbrahim oğlu, Terah oğlu, Nahor oğlu,
Lke	3	35	Seruk oğlu, Reu oğlu, Pelek oğlu, Ever oğlu, Şelah oğlu,
Lke	3	36	Kenan oğlu, Arpakşat oğlu, Sam oğlu, Nuh oğlu, Lemek oğlu,
Lke	3	37	Metuşelah oğlu, Hanok oğlu, Yeret oğlu, Mahalalel oğlu, Kenan oğlu,
Lke	3	38	Enoş oğlu, Şit oğlu, Adem oğlu, Tanrı Oğlu'ydu.
Lke	4	1	Kutsal Ruhla dolu olarak Şeria Irmağından dönen İsa, Ruhun
yönlendirmesiyle			çölde dolaştırılarak kırk gün İblis tarafından denendi. O günlerde hiçbir şey
yemedi. Dolayısıyla bu süre sonunda acıktı.			
Lke	4	3	Bunun üzerine İblis Ona, <<Tanrının Oğluysan, şu taşa söyle ekmek
ol sun>> dedi.			
Lke	4	4	İsa, <<İnsan yalnız ekmekle yaşamaz> diye yazılmıştır>> karşılığını
verdi.			
Lke	4	5	Sonra İblis İsayı yükseklerle çıkararak bir anda Ona dünyanın bütün
ülkelerini gösterdi.			
Lke	4	6	Ona, <<Bütün bunların yönetimini ve zenginliğini sana vereceğim>>
dedi. <<Bunlar bana teslim edildi, ben de dilediğim kişiye veririm.			
Lke	4	7	Bana taparsan, hepsi senin olacak.>>
Lke	4	8	İsa ona şu karşılığı verdi: <<Tanrının Rabbe tapacak, yalnız Ona
kulluk edeceksin> diye yazılmıştır.>>			
Lke	4	9	İblis Onu Yerusalıme götürüp tapınağın tepesine çıkardı. <<Tanrının
Oğluysan, kendini buradan aşağı at>> dedi.			
Lke	4	10	<<Çünkü şöyle yazılmıştır: Tanrı, seni korumaları için Meleklerine
buyruk verecek.>			
Lke	4	11	<Ayağın bir taşa çarpmasın diye Seni elleri üzerinde taşıyacaklar.>
>>			
Lke	4	12	İsa ona şöyle karşılık verdi: <<Tanrının Rabbi denemeyeceksin!> diye
buyrulmuştur.>>			
Lke	4	13	İblis, İsayı her bakımdan denedikten sonra bir süre için Onun yanından
ayrıldı.			
Lke	4	14	İsa, Ruhun gücüyle donanmış olarak Celileye döndü. Haber bütün bölgeye
yayıldı.			
Lke	4	15	Oranın havralarında öğretiyor, herkes tarafından övülüyordu.
Lke	4	16	İsa, büyüdüğü Nasıra Kentine geldiğinde her zamanki gibi Şabat Günü
havraya gitti. Kutsal Yazıları okumak üzere ayağa kalkınca Ona Peygamber Yeşayanın Kitabı			
verildi. Kitabı açarak şu sözlerin yazılı olduğu yeri buldu:			
Lke	4	18	<<Rabbin Ruhu üzerimdedir. Çünkü O beni yoksullara Müjdeyi iletmek
için meshetti. Tutsaklara serbest bırakılacaklarını, Körlerle gözlerinin açılacağını duyurmak			
için, Ezilenleri özgürlüğe kavuşturmak Ve Rabbin lütuf yılını ilan etmek için Beni			
gönderdi.>>			
Lke	4	20	Sonra kitabı kapattı, görevliye geri verip oturdu. Havradakilerin
hepsi dikkatle Ona bakıyordu.			
Lke	4	21	İsa, <<Dinlediğiniz bu Yazı bugün yerine gelmiştir>> diye konuşmaya
başladı.			
Lke	4	22	Herkes İsayı övüyor, ağzından çıkan lütufkâr sözlerle hayran kalıyordu.
<<Yusufun oğlu değil mi bu?>> diyorlardı.			
Lke	4	23	İsa onlara şöyle dedi: <<Kuşkusuz bana şu deymi hatırlatacaksınız:
<Ey hekim, önce kendini iyileştir! Kefarnahumda yaptıklarını duyduk. Aynı sını burada, kendi			
memleketinde de yap.>>			
Lke	4	24	<<Size doğrusunu söyleyeyim>> diye devam etti İsa, <<Hiçbir peygamber
kendi memleketinde kabul görmez.			
Lke	4	25	Yine size gerçeği söyleyeyim, gökyüzünün üç yıl altı ay kapalı
kaldığı, bütün ülkede korkunç bir kıtlığın baş gösterdiği İlyas zamanında İsrailde çok sayıda			
dul kadın vardı.			
Lke	4	26	İlyas bunlardan hiçbirine gönderilmedi; yalnız Sayda bölgesinin
Sarefat Kentinde bulunan dul bir kadına gönderildi.			
Lke	4	27	Peygamber Elişanın zamanında İsrailde çok sayıda cüzamlı vardı.
Bunlardan hiçbiri iyileştirilmedi; yalnız Suriyeli Naaman iyileştirildi.>>			
Lke	4	28	Havradakiler bu sözleri duyunca öfkeden kudurdular.
Lke	4	29	Ayağa kalkıp İsayı kentin dışına kovdular. Onu uçurumdan aşağı atmak
için kentin kurulduğu tepenin yamacına götürdüler.			
Lke	4	30	Ama İsa onların arasından geçerek oradan uzaklaştı.
Lke	4	31	Sonra İsa Celilenin Kefarnahum Kentine gitti. Şabat Günü halka

öğretiyordu.

- Lke 4 32 Yetkiyle konuştuğu için Onun öğretişine şaşıp kaldılar.
- Lke 4 33 Havrada cinli, içinde kötü ruh olan bir adam vardı. Adam yüksek sesle, <<Ey Nasıralı İsa, bırak bizi! Bizden ne istiyorsun?>> diye bağırdı. <<Bizi mahvetmeye mi geldin? Senin kim olduğunu biliyorum, Tanrının Kutsalısın sen!>>
- Lke 4 35 İsa, <<Sus, çık adamdan!>> diyerek cini azarladı. Cin adamı herkesin önünde yere vurduktan sonra, ona hiç zarar vermeden içinden çıktı.
- Lke 4 36 Herkes şaşkına dönmüştü. Birbirlerine, <<Bu nasıl söz? Güç ve yetkiyle kötü ruhlara çıkmalarını buyuruyor, onlar da çıkıyor!>> diyorlardı.
- Lke 4 37 İsayla ilgili haber o bölgenin her yanında yankılandı.
- Lke 4 38 İsa havradan ayrılarak Simunun evine gitti. Simunun kaynanası hastaydı, ateşler içindeydi. Onun için İsadan yardım istediler.
- Lke 4 39 İsa kadının başucunda durup ateşi azarladı, kadının ateşi düştü. Kadın hemen ayağa kalkıp onlara hizmet etmeye başladı.
- Lke 4 40 Güneş batarken herkes çeşitli hastalıklara yakalanmış akrabalarını İsayla getirdi. İsa her birinin üzerine ellerini koyarak onları iyileştirdi.
- Lke 4 41 Birçoğunun içinden cinler de, <<Sen Tanrının Oğlusun!>> diye bağıarak çıkıyordu. Ne var ki, İsa onları azarladı, konuşmalarına izin vermedi. Çünkü kendisinin Mesih olduğunu biliyorlardı.
- Lke 4 42 Sabah olunca İsa dışarı çıkıp ıssız bir yere gitti. Halk ise Onu arıyordu. Bulunduğu yere geldiklerinde Onu yanlarında alıkoymaya çalıştılar.
- Lke 4 43 Ama İsa, <<Öbür kentlerde de Tanrının Egemenliğiyle ilgili Müjdeyi yaymam gerek>> dedi. <<Çünkü bunun için gönderildim.>>
- Lke 4 44 Böylece Yahudiye'deki havralarda Tanrı sözünü duyurmaya devam etti.
- Lke 5 1 Halk, Gennesar Gölünün kıyısında duran İsanın çevresini sarmış, Tanrının sözünü dinliyordu.
- Lke 5 2 İsa, gölün kıyısında iki tekne gördü. Balıkçılar teknelerinden inmiş ağlarını yıkıyorlardı.
- Lke 5 3 İki tekneden Simuna ait olanına binen İsa, ona kıyıdan biraz açılmasını rica etti. Sonra oturdu, teknenin içinden halka öğretmeye devam etti.
- Lke 5 4 Konuşmasını bitirince Simuna, <<Derin sulara açılın, balık tutmak için ağlarınızı atın>> dedi.
- Lke 5 5 Simun şu karşılığı verdi: <<Efendimiz, bütün gece çabaladık, hiçbir şey tutamadık. Yine de senin sözün üzerine ağları atacağım.>>
- Lke 5 6 Bunu yapınca öyle çok balık yakaladılar ki, ağları yırtılmaya başladı.
- Lke 5 7 Öbür teknedeki ortaklarına işaret ederek gelip yardım etmelerini istediler. Onlar da geldiler ve her iki tekneyi balıkla doldurdular; tekneler neredeyse batıyordu.
- Lke 5 8 Simun Petrus bunu görünce, <<Ya Rab, benden uzak dur, ben günahlı bir adamım>> diyerek İsanın dizlerine kapandı.
- Lke 5 9 Kendisi ve yanındakiler, tutmuş oldukları balıkların çokluğuna şaşıp kalmışlardı.
- Lke 5 10 Simunun ortakları olan Zebedi oğulları Yakupla Yuhannayı da aynı şaşkınlık almıştı. İsa Simuna, <<Korkma>> dedi, <<Bundan böyle balık yerine insan tutacaksın.>>
- Lke 5 11 Sonra onlar tekneleri karaya çektiler ve her şeyi bırakıp İsanın ardından gittiler.
- Lke 5 12 İsa kentlerden birindeyken, her yanını cüzam kaplamış bir adamla karşılaştı. Adam İsayı görünce yüzüstü yere kapanıp yalvardı: <<Ya Rab, istersen beni temiz kılabilirsin>> dedi.
- Lke 5 13 İsa elini uzatıp adama dokundu, <<İsterim, temiz ol!>> dedi. Adam anında cüzamdan kurtuldu.
- Lke 5 14 İsa ona, bundan kimseye söz etmemesini buyurdu. <<Git, kâhine görün ve cüzamdan temizlendiğini herkese kanıtlamak için Musanın buyurduğu sunuları sun>> dedi.
- Lke 5 15 Ne var ki, İsayla ilgili haber daha da çok yayıldı. Kalabalık halk toplulukları İsayı dinlemek ve hastalıklarından kurtulmak amacıyla akın akın geliyordu.
- Lke 5 16 Kendisi ise ıssız yerlere çekilip dua ediyordu.
- Lke 5 17 Bir gün İsa öğretiyordu. Celilenin ve Yahudiyenin bütün köylerinden ve Yerusâlimden gelen Ferisilerle Kutsal Yasa öğretmenleri Onun çevresinde oturuyorlardı. İsa, Rabbin gücü sayesinde hastaları iyileştiriyordu.
- Lke 5 18 O sırada birkaç kişi, yatak üzerinde taşıdıkları felçli bir adamı evden içeri sokup İsanın önüne koymaya çalışıyordu.
- Lke 5 19 Kalabalıktan ötürü onu içeri sokacak yol bulamayınca dama çıktılar, kiremitleri kaldırıp adamı yatakla birlikte orta yere, İsanın önüne indirdiler.
- Lke 5 20 İsa onların imanını görünce, <<Dostum, günahların bağışlandı>> dedi.
- Lke 5 21 Din bilginleriyle Ferisiler, <<Tanrıya küfreden bu adam kim? Tanrıdan başka kim günahları bağışlayabilir?>> diye düşünmeye başladılar.
- Lke 5 22 Akıllarından geçenleri bilen İsa onlara şöyle seslendi: <<Aklınızı zdan neden böyle şeyler geçiriyorsunuz?

- Lke 5 23 Hangisi daha kolay, <Günahların bağışlandı> demek mi, yoksa <Kalk,

yürü» demek mi?

- Lke 5 24 Ne var ki, insanoğlunun yeryüzünde günahları bağışlama yetkisine sahip olduğunu bilirsiniz diye...» Sonra felçli adama, «Sana söylüyorum, kalk, yatağını toplayıp evine git!» dedi.
- Lke 5 25 Adam onların gözü önünde hemen ayağa kalktı, üzerinde yattığı yatağı topladı ve Tanrıyı yücelterek evine gitti.
- Lke 5 26 Herkesi bir şaşkınlık almıştı. Tanrıyı yüceltiyor, büyük korku içinde, «Bugün şaşılacak işler gördük!» diyorlardı.
- Lke 5 27 Bu olaydan sonra İsa dışarı çıktı, vergi toplama yerinde oturan Levi adında bir vergi görevlisini gördü. Adama, «Ardından gel» dedi.
- Lke 5 28 O da kalktı, her şeyi bırakıp İsanın ardından gitti.
- Lke 5 29 Sonra Levi, evinde İsanın onuruna büyük bir şölen verdi. Vergi görevlileriyle başka kişilerden oluşan büyük bir kalabalık onlarla birlikte yemeğe oturmuştu.
- Lke 5 30 Ferisilerle onların din bilginleri söylenmeye başladılar. İsanın öğrencilerine, «Siz neden vergi görevlileri ve günahkârlarla birlikte yiyip içiyorsunuz?» dediler.
- Lke 5 31 İsa onlara şu karşılığı verdi: «Sağlıklı olanların değil, hastaların hekime ihtiyacı var.
- Lke 5 32 Ben doğru kişileri değil, günahkârları tövbeye çağırmaya geldim.»
- Lke 5 33 Onlar İsaya, «Yahyanın öğrencileri sık sık oruç tutup dua ediyorlar, Ferisilerin öğrencileri de öyle. Seninkiler ise yiyip içiyor» dediler.
- Lke 5 34 İsa şöyle karşılık verdi: «Güvey aralarında olduğu sürece davetlilere oruç tutturabilir misiniz?
- Lke 5 35 Ama güveyin aralarından alınacağı günler gelecek, onlar işte o zaman, o günler oruç tutacaklar.»
- Lke 5 36 İsa onlara şu benzetmeyi de anlattı: «Hiç kimse yeni giysiden bir parça yırtıp eski giysiyi yamamaz. Yoksa hem yeni giysi yırtılır, hem de o giysiden koparılan yama eskisine uymaz.
- Lke 5 37 Hiç kimse yeni şarabı eski tulumlara doldurmaz. Yoksa yeni şarap tulumları patlatır; hem şarap dökülür, hem de tulumlar mahvolur.
- Lke 5 38 Yeni şarabı yeni tulumlara doldurmak gerek.
- Lke 5 39 Üstelik hiç kimse eski şarabı içtikten sonra yenisini istemez. «Eskisi güzel» der.»
- Lke 6 1 Bir Şabat Günü İsa ekinler arasından geçiyordu. Öğrencileri başakları koparıyor, avuçlarında ufalayıp yiyorlardı.
- Lke 6 2 Ferisilerden bazıları, «Şabat Günü yasak olanı neden yapıyorsunuz?» dediler.
- Lke 6 3 İsa onlara şöyle karşılık verdi: «Davutla yanındakiler acıkınca Davutun ne yaptığını okumadınız mı?
- Lke 6 4 Tanrının evine girdi, kâhinlerden başkasının yemesi yasak olan adak ekmeklerini alıp yedi ve yanındakilere de verdi.»
- Lke 6 5 Sonra İsa onlara, «İnsanoğlu Şabat Günü'nün de Rabbidir» dedi.
- Lke 6 6 Bir başka Şabat Günü İsa havraya girmiş öğretiyordu. Orada sağ eli sakat bir adam vardı.
- Lke 6 7 İsaya suçlamak için fırsat kollayan din bilginleriyle Ferisiler, Şabat Günü hastaları iyileştirecek mi diye onu gözlüyorlardı.
- Lke 6 8 İsa, onların ne düşündüklerini biliyordu. Eli sakat olan adama, «Ayağa kalk, öne çık» dedi. O da kalktı, orta yerde durdu.
- Lke 6 9 İsa onlara, «Size sorayım» dedi, «Kutsal Yasaya göre Şabat Günü iyilik yapmak mı doğru, kötülük yapmak mı? Can kurtarmak mı doğru, öldürmek mi?»
- Lke 6 10 Gözlerini hepsinin üzerinde gezdirdikten sonra adama, «Elini uzat» dedi. Adam elini uzattı, eli yine sapa sağlam oluverdi.
- Lke 6 11 Onlar ise öfkeden deliye döndüler ve aralarında İsaya ne yapabileceklerini tartışmaya başladılar.
- Lke 6 12 O günlerde İsa, dua etmek için dağa çıktı ve bütün geceyi Tanrıya dua ederek geçirdi.
- Lke 6 13 Gün doğunca öğrencilerini yanına çağırdı ve onların arasından, elçi diye adlandırdığı şu on iki kişiyi seçti: Petrus adını verdiği Simun, onun kardeşi Andreas, Yakup, Yuhanna, Filipus, Bartımay, Matta, Tomas, Alfay oğlu Yakup, Yurtsever diye tanınan Simun, Yakup oğlu Yahuda ve İsaya ihanet eden Yahuda İskariot.
- Lke 6 17 İsa bunlarla birlikte aşağı inip düzlük bir yerde durdu. Öğrencilerinden büyük bir kalabalık ve bütün Yahudiyeden, Yerusâlimden, Surla Sayda yakınlarındaki kıyı bölgesinden gelen büyük bir halk topluluğu da oradaydı.
- Lke 6 18 İsaya dinlemek ve hastalıklarına şifa bulmak için gelmişlerdi. Kötü ruhlar yüzünden sıkıntı çekenler de iyileştiriliyordu.
- Lke 6 19 Kalabalıkta herkes İsaya dokunmak için çabalıyordu. Çünkü Onun içinden akan bir güç herkese şifa veriyordu.
- Lke 6 20 İsa, gözlerini öğrencilerine çevirerek şöyle dedi: «Ne mutlu size, ey yoksullar! Çünkü Tanrının Egemenliği sizindir.
- Lke 6 21 Ne mutlu size, şimdi açlık çekenler! Çünkü doyurulacaksınız. Ne mutlu size, şimdi ağlayanlar! Çünkü güleceksiniz.
- Lke 6 22 İnsanoğluna bağlılığınız yüzünden insanlar sizden nefret ettikleri,

Sizi toplum dışı edip aşağıladıkları Ve adınızı kötüleyip sizi reddettikleri zaman Ne mutlu size!

Lke 6 23 0 gün sevinin, coşkuyla zıplayın! Çünkü gökteki ödülünüz büyüktür.

Ni tekim onların ataları da Peygamberlere böyle davrandılar.

Lke 6 24 Ama vay halinize, ey zenginler, Çünkü tesellinizi almış bulunuyorsunuz!

Lke 6 25 Vay halinize, şimdi karnı tok olan sizler, Çünkü açlık çekeceksiniz!

Vay halinize, ey şimdi gülenler, Çünkü yas tutup ağlayacaksınız!

Lke 6 26 Bütün insanlar sizin için iyi sözler söyledikleri zaman, Vay halinize! Çünkü onların ataları da Sahte peygamberlere böyle davrandılar.>>

Lke 6 27 <<Ama beni dinleyen sizlere şunu söylüyorum: Düşmanlarınızı sevin, sizden nefret edenlere iyilik yapın, size lanet edenler için iyilik dileyin, size hakaret edenler için dua edin.

Lke 6 29 Bir yanağınıza vurana öbür yanağınızı da çevirin. Abanınızı alandan mintanınızı da esirgemeyin.

Lke 6 30 Sizden bir şey dileyen herkese verin, malınızı alandan onu geri istemeyin.

Lke 6 31 İnsanların size nasıl davranmasını istiyorsanız, siz de onlara öyle davranın.

Lke 6 32 <<Eğer yalnız sizi sevenleri severseniz, bu size ne övgü kazandırır? Günahkârlar bile kendilerini sevenleri sever.

Lke 6 33 Sizi iyilik yapanlara iyilik yaparsanız, bu size ne övgü kazandırır? Günahkârlar bile böyle yapar.

Lke 6 34 Geri alacağınızı umduğunuz kişilere ödünç vererseniz, bu size ne övgü kazandırır? Günahkârlar bile verdiklerini geri almak koşuluyla günahkârlara ödünç verirler.

Lke 6 35 Ama siz düşmanlarınızı sevin, iyilik yapın, hiçbir karşılık beklemeden ödünç verin. Alacağınız ödül büyük olacak, Yüceler Yücesinin oğulları olacaksınız. Çünkü 0, nankör ve kötü kişilere karşı iyi yüreklidir.

Lke 6 36 Babanız merhametli olduğu gibi, siz de merhametli olun.>>

Lke 6 37 <<Başkasını yargılamayın, siz de yargılanmazsınız. Suçlu çıkarmayın, siz de suçlu çıkarılmazsınız. Başkasını bağışlayın, siz de bağışlanırsınız.

Lke 6 38 Verin, size verilecektir. İyice bastırılmış, silkelenmiş ve taşmış, dolu bir ölçekle kucağınıza boşaltılacak. Hangi ölçekle vererseniz, aynı ölçekle alacaksınız.>>

Lke 6 39 İsa onlara şu benzetmeyi de anlattı: <<Kör köre kılavuzluk edebilir mi? İkisi de çukura düşmez mi?

Lke 6 40 Öğrenci öğretmeninden üstün değildir, ama eğitimini tamamlayan her öğrenci öğretmeni gibi olacaktır.

Lke 6 41 <<Sen neden kardeşinin gözündeki çöpü görürsün de kendi gözündeki merteği farketmezsin?

Lke 6 42 Kendi gözündeki merteği görmezken, kardeşine nasıl, <Kardeş, izin ver, gözündeki çöpü çıkarayım> dersin? Seni iki yüzlü! Önce kendi gözündeki merteği çıkar, o zaman kardeşinin gözündeki çöpü çıkarmak için daha iyi görürsün.>>

Lke 6 43 <<İyi ağaç kötü meyve, kötü ağaç da iyi meyve vermez.

Lke 6 44 Her ağaç meyvesinden tanınır. Dikenli bitkilerden incir toplanmaz, çalılardan üzüm devşirilmez.

Lke 6 45 İyi insan yüreğindeki iyilik hazinesinden iyilik, kötü insan içindeki kötülük hazinesinden kötülük çıkarır. İnsanın ağız, yüreğinden taşanı söyler.

Lke 6 46 <<Niçin beni <Ya Rab, ya Rab> diye çağırıyorsunuz da söylediklerimi yapmıyorsunuz?

Lke 6 47 Bana gelen ve sözlerimi duyup uygulayan kişinin kime benzediğini size anlatayım.

Lke 6 48 Böyle bir kişi, evini yaparken toprağı kazan, derinlere inip temeli kaya üzerine atan adama benzer. Sel sularıyla kabaran ırmak o eve saldırırsa da, onu sarsamaz. Çünkü ev sağlam yapılmıştır.

Lke 6 49 Ama sözlerimi duyup da uygulamayan kişi, evini temel koymaksızın toprağın üzerine kuran adama benzer. Kabaran ırmak saldırınca ev hemen çöker. Evin yıkılışı da korkunç olur.>>

Lke 7 1 İsa, kendisini dinleyen halka bütün bu sözleri söyledikten sonra Kefarnahuma gitti.

Lke 7 2 Orada bir yüzbaşının çok değer verdiği kölesi ölüm döşeğinde hasta yatıyordu.

Lke 7 3 İsayla ilgili haberleri duyan yüzbaşı, gelip kölesini iyileştirmesini rica etmek üzere Ona Yahudilerin bazı ileri gelenlerini gönderdi.

Lke 7 4 Bunlar İsanın yanına gelince içten bir yalvarışla Ona şöyle dediler: <<Bu adam senin yardımına layıktır.

Lke 7 5 Çünkü ulusumuzu seviyor. Havramızı yaptıran da kendisidir.>>

Lke 7 6 İsa onlarla birlikte yola çıktı. Eve yaklaştığı sırada, yüzbaşı bazı dostlarını yollayıp Ona şu haberi gönderdi: <<Ya Rab, zahmet etme; evime girmene layık değilim.

Lke 7 7 Bu yüzden yanına gelmeye de kendimi layık görmedim. Sen yeter ki bir söz söyle, uşağım iyileşir.

Lke 7 8 Ben de buyruk altında bir görevliyim, benim de buyruğumda askerlerim var. Birine, <Git> derim, gider; ötekine, <Gel> derim, gelir; köleme, <Şunu yap> derim, yapar.>>

Lke 7 9 Bu sözleri duyan İsa yüzbaşıya hayran kaldı. Ardından gelen kalabalığa dönerek, <<Size şunu söyleyeyim>> dedi, <<İsrailde bile böyle iman görmedim.>>

Lke 7 10 Gönderilenler eve döndüklerinde köleyi iyileşmiş buldular.

Lke 7 11 Bundan kısa bir süre sonra İsa, Nain denilen bir kente gitti. Öğrencileriyle büyük bir kalabalık ona eşlik ediyordu.

Lke 7 12 İsa kentin kapısına tam yaklaştığı sırada, dul annesinin tek oğlu olan bir adamın cenazesi kaldırılıyordu. Kent halkından büyük bir kalabalık da kadınla birlikteydi.

Lke 7 13 Rab kadını görünce ona acıdı. Kadına, <<Ağlama>> dedi.

Lke 7 14 Yaklaşıp cenaze sedyesine dokununca sedyeyi taşıyanlar durdu. İsa, <<Delikanlı>> dedi, <<Sana söylüyorum, kalk!>>

Lke 7 15 Ölü doğrulup oturdu ve konuşmaya başladı. İsa onu annesine geri verdi.

Lke 7 16 Herkesi bir korku almıştı. <<Aramızda büyük bir peygamber ortaya çıktı!>> ve <<Tanrı, halkın yardımına geldi!>> diyerek Tanrıyı yüceltmeye başladılar.

Lke 7 17 İsayla ilgili bu haber bütün Yahudiye ve çevre bölgelere yayıldı.

Lke 7 18 Yahyanın öğrencileri bütün bu olup bitenleri kendisine bildirdiler. Öğrencilerinden ikisini yanına çağıran Yahya, <<Gelecek Olan sen misin, yoksa başkasını mı bekleyelim?>> diye sormaları için onları Rabbe gönderdi.

Lke 7 20 Adamlar İsanın yanına gelince şöyle dediler: <<Bizi sana Vaftizci Yahya gönderdi. <Gelecek Olan sen misin, yoksa başkasını mı bekleyelim?> diye soruyor.>>

Lke 7 21 Tam o sırada İsa, çeşitli hastalıklara, illetlere ve kötü ruhlara tutulmuş birçok kişiyi iyileştirdi, birçok körün gözünü açtı.

Lke 7 22 Sonra Yahyanın öğrencilerine şöyle karşılık verdi: <<Gidin, görüp işittiklerinizi Yahyaya bildirin. Körlerin gözleri açılıyor, kötürümler yürüyor, cüzamlılar temiz kılınıyor, sağırklar işitiyor, ölüler diriliyor ve Müjde yoksullara duyuruluyor.>>

Lke 7 23 Benden ötürü sendeleyip düşmeyene ne mutlu!>>

Lke 7 24 Yahyanın gönderdiği haberciler gittikten sonra İsa, halka Yahyadan söz etmeye başladı. <<Çöle ne görmeye gittiniz?>> dedi. <<Rüzgarda sallanan bir kamış mı?>>

Lke 7 25 Söyleyin, ne görmeye gittiniz? Pahalı giysiler giymiş bir adam mı? Oysa şahane giysiler giyip bolluk içinde yaşayanlar kral saraylarında bulunur.

Lke 7 26 Öyleyse ne görmeye gittiniz? Bir peygamber mi? Evet! Size şunu söyleyeyim, gördüğünüz kişi peygamberden de üstündür.

Lke 7 27 İşte, habercimi senin önünden gönderiyorum; O önden gidip senin yolunu hazırlayacak

Lke 7 28 Size şunu söyleyeyim, kadından doğanlar arasında Yahyadan daha üstün olanı yoktur. Bununla birlikte, Tanrının Egemenliğinde en küçük olan ondan üstündür.>>

Lke 7 29 Yahya tarafından vaftiz edilen halk, hatta vergi görevlileri bile bunu duyunca Tanrının adil olduğunu doğruladılar.

Lke 7 30 Oysa Yahya tarafından vaftiz edilmeye yanaşmayan Ferisilerle Kutsal Yasa uzmanları, Tanrının kendileriyle ilgili tasarısını reddettiler.

Lke 7 31 İsa, <<Bu kuşağın insanlarını neye benzeteyim? Bunlar neye benziyorlar?>> dedi.

Lke 7 32 <<Çarşı meydanında oturup birbirlerine, <Size kaval çaldık, oynamadınız; Ağıt yaktık, ağlamadınız>

Lke 7 33 Vaftizci Yahya geldiği zaman oruç tutup şaraptan kaçındı, ona <cinli> diyorsunuz.

Lke 7 34 İnsanoğlu geldiği zaman yiyip içti. Bu kez de diyorsunuz ki, <Şu obur ve ayyaş adama bakın! Vergi görevlileri ve günahkarlarla dost oldu!>

Lke 7 35 Ne var ki bilgelik, onu benimseyen herkes tarafından doğrulanır.>>

Lke 7 36 Ferisilerden biri İsayı yemeğe çağırdı. O da Ferisinin evine gidip sofraya oturdu.

Lke 7 37 O sırada, kentte günahkar olarak tanınan bir kadın, İsanın, Ferisinin evinde yemek yediğini öğrenince kaymaktaşından bir kap içinde güzel kokulu yağ getirdi. İsanın arkasında, ayaklarının dibinde durup ağlayarak, gözyaşlarıyla onun ayaklarını ıslatmaya başladı. Saçlarıyla ayaklarını sildi, öptü ve yağı üzerlerine sürdü.

Lke 7 39 İsayı evine çağırılmış olan Ferisi bunu görünce kendi kendine, <<Bu adam peygamber olsaydı, kendisine dokunan bu kadının kim ve ne tür bir kadın olduğunu, günahkar biri olduğunu anlardı>> dedi.

Lke 7 40 Bunun üzerine İsa Ferisiye, <<Simun>> dedi, <<Sana bir söyleyeceğim var.>> O da, <<Buyur, öğretmenim>> dedi.

Lke 7 41 <<Tefeciye borçlu iki kişi vardı. Biri beş yüz, öbürü de elli dinar borçlu ydu.

Lke 7 42 Borçlarını ödeyecek güçte olmadıklarıından, tefeci her ikisinin de borcunu bağışladı. Buna göre, hangisi onu çok sever?>>

Lke 7 43 Simun, <<Sanırım, kendisine daha çok bağışlanan>> diye yanıtladı. İsa ona, <<Doğru söyledin>> dedi.

Lke 7 44 Sonra kadına bakarak Simuna şunları söyledi: <<Bu kadını görüyor musun? Ben senin evine geldim, ayaklarım için bana su vermedin. Bu kadın ise ayaklarımı gözyaşlarıyla ıslatıp saçlarıyla sildi.

- Lke 7 45 Sen beni öpmedin, ama bu kadın eve girdiğimden beri ayaklarımı öpüp duruyor.
- Lke 7 46 Sen başıma zeytinyağı sürmedin, ama bu kadın ayaklarıma güzel kokulu yağ sürdü.
- Lke 7 47 Bu nedenle sana şunu söyleyeyim, kendisinin çok olan günahları bağışlanmıştır. Çok sevgi göstermesinin nedeni budur. Oysa kendisine az bağışlanan, az sever.>>
- Lke 7 48 Sonra kadına, <<Günahların bağışlandı>> dedi.
- Lke 7 49 İsayla birlikte sofrada oturanlar kendi aralarında, <<Kim bu adam? Günahları bile bağışlıyor!>> şeklinde konuşmaya başladılar.
- Lke 7 50 İsa ise kadına, <<İmanın seni kurtardı, esenlikle git>> dedi.
- Lke 8 1 Bundan kısa bir süre sonra İsa on iki öğrencisiyle birlikte köy kent dolaşmaya başladı. Tanrının Egemenliğini duyurup müjdeliyordu.
- Lke 8 2 Kötü ruhlardan ve hastalıklardan kurtulan bazı kadınlar, içinden yedi cin çıkmış olan Mecdelli denilen Meryem, Hiroidesin kâhyası Kuzanın karısı Yohanna, Suzanna ve daha birçokları İsayla birlikte dolaşıyordu. Bunlar, kendi olanaklarıyla İsaya ve öğrencilerine yardım ediyorlardı.
- Lke 8 4 Büyük bir kalabalığın toplandığı, insanların her kentten kendisine akın akın geldiği bir sırada İsa şu benzetmeyi anlattı: <<Ekinin biri tohum ekmeye çıktı. Ektiği tohumlardan kimi yol kenarına düştü, ayak altında çiğnenip gökteki kuşlara yem oldu. Kimi kayalık yere düştü, filizlenince susuzluktan kuruyup gitti. Kimi, dikenler arasına düştü. Filizlerle birlikte büyüyen dikenler filizleri boğdu.
- Lke 8 8 Kimi ise iyi toprağa düştü, büyüyünce yüz kat ürün verdi.>> Bunları söyledikten sonra, <<İşitecek kulağı olan işitsin!>> diye seslendi.
- Lke 8 9 İsa, bu benzetmenin anlamını kendisinden soran öğrencilerine, <<Tanrı Egemenliğinin sırlarını bilme ayrıcalığı size verildi>> dedi. <<Ama başkalarına benzetmelerle sesleniyorum. Öyle ki, <Gördükleri halde görmesinler, Duydukları halde anlamasınlar.>
- Lke 8 11 <<Benzetmenin anlamı şudur: Tohum Tanrının sözüdür.
- Lke 8 12 Yol kenarındakiler sözü işiten kişilerdir. Ama sonra İblis gelir, inanıp kurtulmasınlar diye sözü yüreklerinden alır götürür.
- Lke 8 13 Kayalık yere düşenler, işittikleri sözü sevinçle kabul eden, ama kök salamadıkları için ancak bir süre inanan kişilerdir. Böyleleri denendikleri zaman imandan dönerler.
- Lke 8 14 Dikenler arasına düşenler, sözü işiten ama zamanla yaşamın kaygıları, zenginlikleri ve zevkleri içinde boğulan, dolayısıyla olgun ürün vermeyenlerdir.
- Lke 8 15 İyi toprağa düşenler ise, sözü işitince onu iyi ve sağlam bir yürekte saklayanlardır. Bunlar sabırla dayanarak ürün verirler.>>
- Lke 8 16 <<Hiç kimse kandil yakıp bunu bir kapla örtmez, ya da yatağın altına koymaz. Tersine, içeri girenler ışığı görsünler diye onu kandilliğe koyar.
- Lke 8 17 Çünkü açığa çıkarılmayacak gizli hiçbir şey yok; bilinmeyecek, aydınlığa çıkmayacak saklı hiçbir şey yoktur.
- Lke 8 18 Bunun için, nasıl dinlediğinize dikkat edin. Kimde varsa, ona daha çok verilecek. Ama kimde yoksa, kendisinde var sandığı bile elinden alınacak.>>
- Lke 8 19 İsanın annesiyle kardeşleri ona geldiler, ama kalabalıktan ötürü kendisine yaklaşamadılar.
- Lke 8 20 İsaya, <<Annenle kardeşlerin dışarıda duruyor, seni görmek istiyorlar>> diye haber verildi.
- Lke 8 21 İsa haberi getirenlere şöyle karşılık verdi: <<Annemle kardeşlerim, Tanrının sözünü duyup yerine getirenlerdir.>>
- Lke 8 22 Bir gün İsa öğrencileriyle birlikte bir tekneye binerek onlara, <<Gölün karşı yakasına geçelim>> dedi. Böylece kıyıdan açıldılar.
- Lke 8 23 Teknede giderlerken İsa uykuya daldı. O sırada gölde fırtına koptu. Tekne su almaya başlayınca tehlikeli bir duruma düştüler.
- Lke 8 24 Gidip İsaya uyandırarak, <<Efendimiz, Efendimiz, öleceğiz!>> dediler. İsa kalkıp rüzgarı ve kabaran dalgaları azarladı. Fırtına dindi ve ortalık sülman oldu.
- Lke 8 25 İsa öğrencilerine, <<Nerede imanınız?>> dedi. Onlar korku ve şaşkınlık içindeydiler. Birbirlerine, <<Bu adam kim ki, rüzgara, suya bile buyruk veriyor, onlar da sözünü dinliyor!>> dediler.
- Lke 8 26 Celilenin karşısında bulunan Gerasalıların memleketine vardılar.
- Lke 8 27 İsa karaya çıkınca kentten bir adam onu karşıladı. Cinli ve uzun zamandan beri giysi giymeyen bu adam evde değil, mezarlık mağaralarda yaşıyordu.
- Lke 8 28 Adam İsaya görünce çığlık atıp önünde yere kapandı. Yüksek sesle, <<Ey İsa, yüce Tanrının Oğlu, benden ne istiyorsun?>> dedi. <<Sana yalvarırım, bana işkence etme!>>
- Lke 8 29 Çünkü İsa, kötü ruha adamın içinden çıkmasını buyurmuştu. Kötü ruh adamı sık sık etkisi altına alıyordu. Adam zincir ve kösteklerle bağlanıp başına nöbetçi konulduğu halde bağlarını paralıyor ve cin tarafından ıssız yerlere sürülüyordu.
- Lke 8 30 İsa ona, <<Adın ne?>> diye sordu. O da, <<Tümen>> diye yanıtladı. Çünkü onun içine bir sürü cin girmişti.
- Lke 8 31 Cinler, dipsiz derinliklere gitmelerini buyurmasın diye İsaya yalvarıp durdular.

Lke 8 32 Orada, dağın yamacında otlayan büyük bir domuz sürüsü vardı. Cinler, domuzların içine girmelerine izin vermesi için İsayaya yalvardılar. O da onlara izin verdi.

Lke 8 33 Adamdan çıkan cinler domuzların içine girdiler. Sürü dik yamaçtan aşağı koşuşarak göle atlayıp boğuldu.

Lke 8 34 Domuzları güdenler olup biteni görünce kaçtılar, kentte ve köylerde olayın haberini yaydılar.

Lke 8 35 Bunun üzerine halk olup biteni görmeye çıktı. İsanın yanına geldikleri zaman, cinlerden kurtulan adamı giyinmiş ve akıllı başına gelmiş olarak İsanın ayakları dibinde oturmuş buldular ve korktular.

Lke 8 36 Olayı görenler, cinli adamın nasıl kurtulduğunu halka anlattılar.

Lke 8 37 O zaman Gerasa yöresinden gelen bütün kalabalık büyük bir korkuya kapılarak İsanın yanlarından ayrılmasını rica ettiler. O da geri dönmek üzere tekneye bindi.

Lke 8 38 Cinlerden kurtulan adam İsanın yanında kalmak için Ona yalvardı. Ama İsa, <<Evine dön, Tanrının senin için neler yaptığını anlat>> diyerek onu salıverdi. Adam da gitti, İsanın kendisi için neler yaptığını bütün kentte duyurdu.

Lke 8 40 Karşı yakaya dönen İsayı halk karşıladı. Çünkü herkes Onu bekliyordu.

Lke 8 41 O sırada, havra yöneticisi olan Yair adında bir adam gelip İsanın ayaklarına kapandı, evine gelmesi için yalvardı.

Lke 8 42 Çünkü on iki yaşlarındaki biricik kızı ölmek üzereydi. İsa oraya giderken kalabalık onu her yandan sıkıştırıyordu.

Lke 8 43 On iki yıldır kanaması olan bir kadın da oradaydı. Varını yoğunu hekimlere harcamıştı; ama hiçbirini onu iyileştirememişti.

Lke 8 44 İsanın arkasından yetişip giysisinin eteğine dokundu ve o anda kanaması kesildi.

Lke 8 45 İsa, <<Bana kim dokundu?>> dedi. Herkes inkâr ederken Petrus, <<Efendimiz, kalabalık seni çepeçevre sarmış sıkıştırıyor>> dedi.

Lke 8 46 Ama İsa, <<Birisi bana dokundu>> dedi. <<İçimden bir gücün akıp gittiğini hissettim.>>

Lke 8 47 Yaptığını gizleyemeyeceğini anlayan kadın titreyerek geldi, İsanın ayaklarına kapandı. Bütün halkın önünde, Ona neden dokunduğunu ve o anda nasıl iyileştiğini anlattı.

Lke 8 48 İsa ona, <<Kızım>> dedi, <<İmanın seni kurtardı. Esenlikle git.>>

Lke 8 49 İsa daha konuşurken havra yöneticisinin evinden biri geldi. Yöneticiye, <<Kızın öldü>> dedi, <<Artık öğretmeni rahatsız etme.>>

Lke 8 50 İsa bunu duyunca havra yöneticisine şöyle dedi: <<Korkma, yalnız iman et, kızın kurtulacak.>>

Lke 8 51 İsa adamın evine gelince Petrus, Yuhanna, Yakup ve kızın annesi babası dışında hiç kimsenin kendisiyle birlikte içeri girmesine izin vermedi.

Lke 8 52 Herkes kız için ağlıyor, dövünüyordu. İsa, <<Ağlamayın>> dedi, <<Kız ölmedi, uyuyor.>>

Lke 8 53 Kızın öldüğünü bildikleri için İsayla alay ettiler.

Lke 8 54 O ise kızın elini tutarak, <<Kızım, kalk!>> diye seslendi.

Lke 8 55 Ruhu yeniden bedenine dönen kız hemen ayağa kalktı. İsa, kıza yemek verilmesini buyurdu.

Lke 8 56 Kızın annesiyle babası şaşkınlık içindeydi. İsa, olanları hiç kimseye anlatmamaları için onları uyardı.

Lke 9 1 İsa, Onikileri yanına çağırıp onlara bütün cinler üzerinde ve hastalıkları iyileştirmek için güç ve yetki verdi.

Lke 9 2 Sonra onları Tanrının Egemenliğini duyurmaya ve hastalara şifa vermeye gönderdi.

Lke 9 3 Onlara şöyle dedi: <<Yolculuk için yanınıza hiçbir şey almayın: Ne değnek, ne torba, ne ekmek, ne para, ne de yedek mîntan.

Lke 9 4 Hangi eve giderseniz, kentten ayrılınca dek orada kalın.

Lke 9 5 Sizi kabul etmeyenlere gelince, kentten ayrılırken onlara uyarı olsun diye ayaklarınızın tozunu silkin.>>

Lke 9 6 Onlar da yola çıktılar, her yerde Müjdeyi yayarak ve hastaları iyileştirerek köy köy dolaştılar.

Lke 9 7 Bölgenin kralı Hirodes bütün bu olanları duyunca şaşkına döndü. Çünkü bazıları Yahyanın ölümünden dirildiğini, bazıları İlyasın görüldüğünü, başkaları ise eski peygamberlerden birinin dirildiğini söylüyordu.

Lke 9 9 Hirodes, <<Yahyanın başını ben kestirdim. Şimdi hakkında böyle haberler duyduğum bu adam kim?>> diyor ve İsayı görmenin bir yolunu arıyordu.

Lke 9 10 Elçiler geri dönünce, yaptıkları her şeyi İsayaya anlattılar. Sonra İsa yalnızca onları yanına alıp Beytsayda denilen bir kente çekildi.

Lke 9 11 Bunu öğrenen halk Onun ardından gitti. İsa onları ilgiyle karşıladı, kendilerine Tanrının Egemenliğinden söz etti ve şifaya ihtiyacı olanları iyileştirdi.

Lke 9 12 Günbatımına doğru Onikiler gelip Ona, <<Halkı salıver de çevredeki köylere ve çiftliklere gidip kendilerine barınak ve yiyecek bulsunlar. Çünkü ıssız bir yerdeyiz>> dediler.

Lke 9 13 İsa, <<Onlara siz yiyecek verin>> dedi. <<Beş ekmekle iki balıktan başka bir şeyimiz yok>> dediler. <<Yoksa bunca halk için yiyecek almaya biz mi gidelim?>>

Lke 9 14 Orada yaklaşık beş bin erkek vardı. İsa öğrencilerine, <<Halkı

yaklaşık ellişer kişilik kümeler halinde yere oturtun>> dedi.

Lke 9 15 Öğrenciler öyle yapıp herkesi yere oturtttular.

Lke 9 16 İsa, beş ekmekle iki balığı aldı, gözlerini göğe kaldırarak şükretti; sonra bunları böldü ve halka dağıtmaları için öğrencilerine verdi.

Lke 9 17 Herkes yiyip doydu. Artakalan parçalardan on iki sepet dolusu toplandı.

Lke 9 18 Bir gün İsa tek başına dua ediyordu, öğrencileri de yanındaydı. İsa onlara, <<Halk benim kim olduğumu söylüyor?>> diye sordu.

Lke 9 19 Şöyle yanıtladılar: <<Vaftizci Yahya diyorlar. Ama kimi İlyas, kimi de eski peygamberlerden biri dirilmiş, diyor.>>

Lke 9 20 İsa onlara, <<Siz ne dersiniz>> dedi, <<Sizce ben kimim?>> Petrus, <<Sen Tanrının Mesihisin>> yanıtını verdi.

Lke 9 21 İsa, onları uyararak bunu hiç kimseye söylememelerini buyurdu.

Lke 9 22 İnsanoğlunun çok acı çekmesi, ileri gelenler, başkâhinler ve din bilginlerince reddedilmesi, öldürülmesi ve üçüncü gün dirilmesi gerektiğini söyledi.

Lke 9 23 Sonra hepsine, <<Ardımdan gelmek isteyen kendini inkâr etsin, her gün çarmıhını yüklenip beni izlesin>> dedi,

Lke 9 24 <<Canını kurtarmak isteyen onu yitirecek, canını benim uğruma yitiren ise onu kurtaracaktır.

Lke 9 25 İnsan bütün dünyayı kazanıp da canını yitirirse, canından olursa, bunun kendisine ne yararı olur?

Lke 9 26 Kim benden ve benim sözlerimden utanırsa, İnsanoğlu da kendisinin, Babasının ve kutsal meleklerin görkemi içinde geldiğinde o kişiden utanacaktır.

Lke 9 27 Size gerçeği söyleyeyim, burada bulunanlar arasında, Tanrının Egemenliğini görmeden ölümü tatmayacak olanlar var.>>

Lke 9 28 Bu sözleri söyledikten yaklaşık sekiz gün sonra İsa, yanına Petrus, Yuhanna ve Yakubu alarak dua etmek üzere dağa çıktı.

Lke 9 29 İsa dua ederken yüzünün görünümü değişti, giysileri şimşek gibi parıldayan bir beyazlığa büründü.

Lke 9 30 O anda görkem içinde beliren iki kişi İsaya konuşmaya başladılar. Bunlar Musa ile İlyastı. İsanın yakında Yerusâlimde gerçekleşecek olan ayrılışını konuşuyorlardı.

Lke 9 32 Petrus ile yanındakilerin üzerine uyku çökmüştü. Ama uykuları iyice dağılınca İsanın görkemini ve yanında duran iki kişiyi gördüler.

Lke 9 33 Bunlar İsanın yanından ayrılırken Petrus İsaya, <<Efendimiz>> dedi, <<Burada bulunmamız ne iyi oldu! Üç çardak kuralım: Biri sana, biri Musaya, biri de İlyasa.>>

Lke 9 34 Petrus daha bunları söylerken bir bulut gelip onlara gölge saldı. Bulut onları sarınca korktular.

Lke 9 35 Buluttan gelen bir ses, <<Bu benim oğlumdur, seçilmiş Olandır. Onu dinleyin!>> dedi.

Lke 9 36 Ses kesilince İsanın tek başına olduğu görüldü. Öğrenciler bunu gizli tuttular ve o günlerde hiç kimseye gördüklerinden söz etmediler.

Lke 9 37 Ertesi gün dağdan indikleri zaman, İsaya büyük bir kalabalık karşıladı.

Lke 9 38 Kalabalığın içinden bir adam, <<Öğretmenim>> diye seslendi, <<Yalvarırım, oğlumu bir gör, o tek çocuğumdur.

Lke 9 39 Bir ruh onu yakalıyor, o da birdenbire çılgılık atıyor. Ruh onu, ağzından köpükler gelene dek şiddetle sarsıyor. Bedenini yara bere içinde bırakarak güçbela ayrılıyor.

Lke 9 40 Ruhu koymaları için öğrencilerine yalvardım, ama başaramadılar.>>

Lke 9 41 İsa şöyle karşılık verdi: <<Ey imansız ve sapmış kuşak! Sizinle daha ne kadar kalıp size katlanacağım? Oğlunu buraya getir.>>

Lke 9 42 Çocuk daha İsaya yaklaşırken cin onu yere vurup şiddetle sarstı. Ama İsa kötü ruhu azarladı, çocuğu iyileştirerek babasına geri verdi.

Lke 9 43 Herkes Tanrının büyük gücüne şaşırıp kaldı. Herkes İsanın bütün yaptıkları karşısında hayret içindeyken, İsa öğrencilerine, <<Şu sözlerime iyice kulak verin>> dedi. <<İnsanoğlu, insanların eline teslim edilecek.>>

Lke 9 45 Onlar bu sözü anlamadılar. Sözü kavramasınlar diye anlamı kendilerinden gizlenmişti. Üstelik İsaya bu sözle ilgili soru sormaktan korkuyorlardı.

Lke 9 46 Öğrenciler, aralarında kimin en büyük olduğunu tartışmaya başladılar.

Lke 9 47 Akıllarından geçeni bilen İsa, küçük bir çocuğu tutup yanına çekti ve onlara şöyle dedi: <<Bu çocuğu benim adım uğruna kabul eden, beni kabul etmiş olur. Beni kabul eden de beni göndereni kabul etmiş olur. Aranızda en küçük kim ise, işte en büyük odur.>>

Lke 9 49 Yuhanna buna karşılık, <<Efendimiz>> dedi, <<Senin adınla cin kovan birini gördük, ama bizimle birlikte seni izlemediği için ona engel olmaya çalıştık.>>

Lke 9 50 İsa, <<Ona engel olmayın!>> dedi. <<Size karşı olmayan, sizden yanadır.>>

Lke 9 51 Göğe alınacağı gün yaklaşınca İsa, kararlı adımlarla Yerusâlime doğru yola çıktı.

Lke 9 52 Kendi önünden haberciler gönderdi. Bunlar, kendisi için hazırlık yapmak üzere gidip Samiriyelilere ait bir köye girdiler.

Lke	9	53	Ama Samiriyeliler İsayı kabul etmediler. Çünkü Yerus�alıme doğru gi di yordu.
Lke	9	54	�ğrencilerden Yakupla Yuhanna bunu görünce, <<Rab, bunları yok etmek için bir buyrukla gökten ateş yağdırmamızı ister misin?>> dediler.
Lke	9	55	Ama İsa dönüp onları azarladı.
Lke	9	56	Sonra başka bir köye gittiler.
Lke	9	57	Yolda giderlerken bir adam İsaye, <<Nereye gidersen, senin ardından geleceğim>> dedi.
Lke	9	58	İsa ona, <<Tilkilerin ini, kuşların yuvası var, ama İnsanoğlunun ba�ını yaslayacak bir yeri yok>> dedi.
Lke	9	59	Bir başkasına, <<Ardımdan gel>> dedi. Adam ise, <<İzin ver, önce gidip babamı gömeyim>> dedi.
Lke	9	60	İsa ona şöyle dedi: <<Bırak ölüleri, kendi ölülerini kendileri gömsün. Sen gidip Tanrının Egemenliğini duyur.>>
Lke	9	61	Bir başkası, <<Ya Rab>> dedi, <<Senin ardından geleceğim ama, izin ver, önce evimdekilerle vedala�ayım.>>
Lke	9	62	İsa ona, <<Sabanı tutup da geriye bakan, Tanrı'nın Egemenliği'ne layık değildir>> dedi.
Lke	10	1	Bu olaylardan sonra Rab yetmiş kişi daha görevlendirdi. Bunları ikişer ikişer, kendisinin gideceği her kente, her yere kendi önünden gönderdi.
Lke	10	2	Onlara, <<�r�n bol, ama i��i az>> dedi, <<Bu nedenle ürünün sahibi Rabbe yalvarın, ürününü kaldıracak işçiler göndersin.
Lke	10	3	Haydi gidin! İşte, sizi kuzular gibi kurtların arasına gönderiyorum.
Lke	10	4	Yanınıza ne kese, ne torba, ne de çarık alın. Yolda hiç kimseye selamla�mayın.
Lke	10	5	Hangi eve girerseniz, önce, <Bu eve esenlik olsun!> deyin.
Lke	10	6	Orada esenliksever biri varsa, dilediğiniz esenlik onun üzerinde kalacak; yoksa, size dönecektir.
Lke	10	7	Girdiğiniz evde kalın, size ne verirlerse onu yiyip için. ��n� i��i ücretini hak eder. Evden eve ta�ınmayın.
Lke	10	8	<<Bir kente girdiğinizde sizi kabul ederlerse, önünüze konulanı yiyin.
Lke	10	9	Orada bulunan hastaları iyile�tirin ve kendilerine, <Tanrının Egemenliği size yaklaştı> deyin.
Lke	10	10	Ama bir kente girdiğinizde sizi kabul etmezlerse, o kentin caddelerine çıkıp şöyle deyin: <Kentinizden ayaklarımızda kalan tozu bile size karşı silkiyoruz. Yine de şunu bilin ki, Tanrının Egemenliği yaklaştı.>
Lke	10	12	Size şunu ��leyeyim, yargı günü o kentin hali Sodom Kentinin halinden beter olacaktır.
Lke	10	13	<<Vay haline, ey Horazin! Vay haline, ey Beytsayda! Sizlerde yapılan mucizeler Sur ve Saydada yapılmış olsaydı, çoktan çul ku�anıp k�l içinde oturarak tövbe etmiş olurlardı.
Lke	10	14	Ama yargı günü sizin haliniz Sur ve Saydanın halinden beter olacaktır.
Lke	10	15	Ya sen, ey Kefarnahum, göge mi çıkarılacak sın? Hayır, �l�ler diyarına indirileceksin!
Lke	10	16	<<Sizi dinleyen beni dinlemiş olur, sizi reddeden beni reddetmiş olur. Beni reddeden de beni göndereni reddetmiş olur.>>
Lke	10	17	Yetmi�ler sevinç içinde döndüler. <<Ya Rab>> dediler, <<Senin adını andığımızda cinler bile bize boyun eğiyor.>>
Lke	10	18	İsa onlara şöyle dedi: <<şeytanın gökten yıldırım gibi düştüğünü gördüm.
Lke	10	19	Ben size, yılanları ve akrepleri ayak altında ezmek ve düşmanın bütün gücünü alt etmek için yetki verdim. Hiçbir şey size zarar vermeyecektir.
Lke	10	20	Bununla birlikte, ruhların size boyun eğmesine sevinmeyin, adlarını zın gökte yazılmış olmasına sevinin.>>
Lke	10	21	O anda İsa kutsal Ruhun etkisiyle ��arak şöyle dedi: <<Baba, yerin ve göğün Rabbi! Bu gerçekleri bilge ve akıllı kişilerden gizleyip küçük çocuklara açtığın için sana ��krederim. Evet Baba, senin isteğin buydu.
Lke	10	22	<<Babam her şeyi bana teslim etti. Oğulun kim olduğunu Babadan başka kimse bilmez. Babanın kim olduğunu da Oğuldan ve Oğulun onu tanıtmak istediği kişilerden başkası bilmez.>>
Lke	10	23	Sonra �ğrencilerine dönüp özel olarak şöyle dedi: <<Sizin g�rd�klernizi gören gözlere ne mutlul!
Lke	10	24	Size şunu ��leyeyim, nice peygamberler, nice krallar sizin g�rd�klernizi görmek istediler, ama göremediler. Sizin i�ittiklerinizi i�itmek istediler, ama i�itemediler.>>
Lke	10	25	Bir kutsal Yasa uzmanı İsayı denemek amacıyla gelip şöyle dedi: <<�ğretmenim, sonsuz yaşamı miras almak için ne yapmalıyım?>>
Lke	10	26	İsa ona, <<Kutsal Yasada ne yazılmıştır?>> diye sordu. <<Orada ne okuyorsun?>>
Lke	10	27	Adam şöyle karşılık verdi: <<Tanrın Rabbi bütün yüreğinle, bütün canınla, bütün gücünle ve bütün aklınla seveceksin. Kom�unu da kendin gibi seveceksin.>>
Lke	10	28	İsa ona, <<Doğru yanıt verdin>> dedi. <<Bunu yap ve ya�ayacaksın.>>

- Lke 10 29 Oysa adam kendini haklı çıkarmak isteyerek İsayaya, <<Peki, komşum kim?>> dedi.
- Lke 10 30 İsa şöyle yanıt verdi: <<Adamın biri Yerusâlimden Erihaya inerken haydutların eline düştü. Onu soyup dövdüler, yarı ölü bırakıp gittiler.
- Lke 10 31 Bir rastlantı olarak o yoldan bir kâhin geçiyordu. Adamı görünce yolun öbür yanından geçip gitti.
- Lke 10 32 Bir Levili de oraya varıp adamı görünce aynı şekilde geçip gitti.
- Lke 10 33 O yoldan geçen bir Samiriyeli ise adamın bulunduğu yere gelip onu görünce, yüreği sızladı.
- Lke 10 34 Adamın yanına gitti, yaralarının üzerine yağla şarap dökerek sardı. Sonra adamı kendi hayvanına bindirip hana götürdü, onunla ilgilendi.
- Lke 10 35 Ertesi gün iki dinar çıkararak hancıya verdi. <Ona iyi bak> dedi, <Bundan fazla ne harcarsan, dönüşümde sana öderim.>
- Lke 10 36 <<Sence bu üç kişiden hangisi haydutlar arasına düşen adama komşu gibi davrandı?>>
- Lke 10 37 Yasa uzmanı, <<Ona acıyıp yardım eden>> dedi. İsa, <<Git, sen de öyle yap>> dedi.
- Lke 10 38 İsa, öğrencileriyle birlikte yola devam edip bir köye girdi. Marta adında bir kadın İsayı evinde konuk etti.
- Lke 10 39 Martanın Meryem adındaki kızkardeşi, Rabbin ayakları dibine oturmuş Onun konuşmasını dinliyordu.
- Lke 10 40 Marta ise işlerinin çokluğundan ötürü telaş içindeydi. İsanın yanına gelerek, <<Ya Rab>> dedi, <<Kardeşimin beni hizmet işlerinde yalnız bırakmasına aldırma musun? Ona söyle de bana yardım etsin.>>
- Lke 10 41 Rab ona şu karşılığı verdi: <<Marta, Marta, sen çok şey için kaygılanıp telaşlanıyorsun.
- Lke 10 42 Oysa gerekli olan tek bir şey vardır. Meryem iyi olanı seçti ve bu kendi sinden alınmayacak.>>
- Lke 11 1 İsa bir yerde dua ediyordu. Duasını bitirince öğrencilerinden biri, <<Ya Rab>> dedi, <<Yahyanın kendi öğrencilerine öğrettiği gibi sen de bize dua etmesini öğret.>>
- Lke 11 2 İsa onlara, <<Dua ederken şöyle söyleyin>> dedi: <<Baba, adın kutsal kılınsın. Egemenliğin gelsin.
- Lke 11 3 Her gün bize gündelik ekmeğimizi ver.
- Lke 11 4 Günahlarımızı bağışla. Çünkü biz de bize karşı suç işleyen herkesi bağışlıyoruz. Ayartılmamıza izin verme.>>
- Lke 11 5 Sonra şöyle dedi: <<Sizlerden birinin bir arkadaşı olur da gece yarısı ona gidip, <Arkadaş, bana üç ekmek ödünç ver. Bir arkadaşım yoldan geldi, önüne koyacak bir şeyim yok> derse, öbürü içerden, <Beni rahatsız etme! Kapı kilitli, çocuklarım da yanımda yatıyor. Kalkıp sana bir şey veremem> der mi hiç?
- Lke 11 8 Size şunu söyleyeyim, arkadaşlık gereği kalkıp ona istediğini vermese bile, adamın yüzüzlüğünden ötürü kalkar, ihtiyacı neyse ona verir.
- Lke 11 9 <<Ben size şunu söyleyeyim: Dileyin, size verilecek; arayın, bulacaksınız; kapıyı çalın, size açılacaktır.
- Lke 11 10 Çünkü her dileyen alır, arayan bulur, kapı çalana açılır.
- Lke 11 11 <<Aranızda hangi baba, ekmek isteyen oğluna taş verir? Ya da balık isterse balık yerine yılan verir?
- Lke 11 12 Ya da yumurta isterse ona akrep verir?
- Lke 11 13 Sizler kötü yürekli olduğunuz halde çocuklarınıza güzel armağanlar vermeyi biliyorsanız, gökteki Babanın, kendisinden dileyenlere Kutsal Ruhu vereceği çok daha kesin değil mi?>>
- Lke 11 14 İsa adamın birinden dilsiz bir cini kovuyordu. Cin çıkınca adamın dili çözüldü. Halk hayret içinde kaldı.
- Lke 11 15 Ama içlerinden bazıları, <<Cinleri, cinlerin önderi Baal zevulun gücüyle kovuyor>> dediler.
- Lke 11 16 Bazıları ise Onu denemek amacıyla gökten bir belirti göstermesini istediler.
- Lke 11 17 Onların ne düşündüğünü bilen İsa şöyle dedi: <<Kendi içinde bölünen ülke yıkılır, kendi içinde bölünen ev çöker.
- Lke 11 18 Şeytan da kendi içinde bölünmüşse, onun egemenliği nasıl ayakta kalabilir? Siz, benim Baalzevulun gücüyle cinleri kovduğumu söylüyorsunuz.
- Lke 11 19 Eğer ben cinleri Baalzevulun gücüyle kovuyorsam, sizin adamlarınızı kimin gücüyle kovuyor? Sizi bu durumda kendi adamlarınız yargılayacak.
- Lke 11 20 Ama ben cinleri Tanrının eliyle kovuyorsam, Tanrının Egemenliği üzerinize gelmiş demektir.
- Lke 11 21 <<Tepeden tırnağa silahlanmış güçlü bir adam kendi evini koruduğu sürece, malları güvenlik içinde olur.
- Lke 11 22 Ne var ki, ondan daha güçlü biri saldırıp onu alt ettiğinde güvendiği bütün silahları elinden alır ve mallarını yağmalayarak bölüştürür.
- Lke 11 23 Benden yana olmayan bana karşıdır, benimle birlikte toplamayan dağıtıyor demektir.
- Lke 11 24 <<Kötü ruh insandan çıkınca kurak yerlerde dolanıp huzur arar.

Bulamayınca da, «Çıktığım eve, kendi evime döneyim» der.

Lke 11 25 Eve gelince orayı süpürülmüş, düzeltilmiş bulur.

Lke 11 26 Bunun üzerine gider, kendisinden kötü yedi ruh daha alır ve eve girip yerleşirler. Böylece o kişinin son durumu ilkünden beter olur.»

Lke 11 27 İsa bu sözleri söylerken kalabalığın içinden bir kadın Ona, ««Ne mutlu seni taşımış olan rahme, emzirmiş olan memelere!» diye seslendi.

Lke 11 28 İsa, ««Daha doğrusu, ne mutlu Tanrının sözünü dinleyip uygulayanlara!» dedi.

Lke 11 29 Çevredeki kalabalık büyürken İsa konuşmaya başladı. ««Şimdiki kuşak kötü bir kuşaktır» dedi. ««Doğüstü bir belirti istiyor, ama ona Yunusun belirtisinden başka bir belirti gösterilmeyecek.

Lke 11 30 Yunus nasıl Ninova halkına bir belirti olduysa, İnsanoğlu da bu kuşak için öyle olacaktır.

Lke 11 31 Güney Kraliçesi, yargı günü bu kuşağın adamlarıyla birlikte kalkıp onları yargılayacak. Çünkü kraliçe, Süleymanın bilgece sözlerini dinlemek için dünyanın ta öbür ucundan gelmişti. Bakın, Süleymandan daha üstün olan buradadır.

Lke 11 32 Ninova halkı, yargı günü bu kuşakla birlikte kalkıp bu kuşağı yargılayacak. Çünkü Ninovalılar, Yunusun çağrısı üzerine tövbe ettiler. Bakın, Yunustan daha üstün olan buradadır.»

Lke 11 33 ««Hiç kimse kandil yakıp onu gizli yere ya da tahıl ölçeğinin altına koymaz. Tersine, içeri girenler ışığı görsünler diye onu kandillığe koyar.

Lke 11 34 Bedenin ışığı gözdür. Gözün sağlamsa, bütün beden de aydınlık olur. Gözün bozuksa, beden de karanlık olur.

Lke 11 35 Öyleyse dikkat et, sendeki «ışık» karanlık olmasın.

Lke 11 36 Eğer bütün beden aydınlık olur ve hiçbir yanı karanlık kalmazsa, kandilin seni ışınlarıyla aydınlattığı zamanki gibi, beden de tümüyle aydınlık olur.»

Lke 11 37 İsa konuşmasını bitirince bir Ferisi Onu evine yemeğe çağırdı. O da içeri girerek sofraya oturdu.

Lke 11 38 İsanın yemekten önce yıkanmadığını gören Ferisi şaşıtı.

Lke 11 39 Rab ona şöyle dedi: ««Siz Ferisiler, bardağın ve tabağın dışını temizlersiniz, ama içini zıccıklarla ve kötülüklerle doludur.

Lke 11 40 Ey akılsızlar! Dışı yapanla içi yapan aynı değil mi?

Lke 11 41 Siz kapılarınızın içindekini sadaka olarak verin, o zaman sizin için her şey temiz olur.

Lke 11 42 ««Ama vay halinize, ey Ferisiler! Siz nanenin, sedefotunun ve her tür sebzenin ondalığını verirsiniz de, adaleti ve Tanrı sevgisini ihmal edersiniz. Ondalık vermeyi ihmal etmeden esas bunları yerine getirmeniz gerekirdi.

Lke 11 43 Vay halinize, ey Ferisiler! Havralarda en seçkin yerlere kurulmaya, meydanlarda selamlanmaya bayılırsınız.

Lke 11 44 Vay halinize! İnsanların, farkında olmadan üzerlerinde gezindiği belirsiz mezarlara benziyorsunuz.»

Lke 11 45 Kutsal Yasa uzmanlarından biri söz alıp İsaya, ««Öğretmenim, bunları söylemekle bize de hakaret etmiş oluyorsun» dedi.

Lke 11 46 İsa, ««Sizin de vay halinize, ey Yasa uzmanları!» dedi. ««İnsanlara taşınması güç yükler yüklersiniz, kendiniz ise bu yükleri kaldırmak için parmağınızı bile kıpırtmazsınız.

Lke 11 47 Vay halinize! Peygamberlerin anıtlarını yaparsınız, oysa onları sizin atalarınız öldürmüştür.

Lke 11 48 Böylelikle atalarınızın yaptıklarına tanıklık ederek bunları onaylamış oluyorsunuz. Çünkü onlar peygamberleri öldürdüler, siz de anıtlarını yapıyorsunuz.

Lke 11 49 İşte bunun için Tanrının Bilgeliliği şöyle demiştir: «Ben onlara peygamberler ve elçiler göndereceğim, bunlardan kimini öldürecek, kimine zulmedecekler.»

Lke 11 50 Böylece bu kuşak, Habilin kanından tutun da, sunakla tapınak arasında öldürülen Zekeriyânın kanına değin, dünyanın kuruluşundan beri akıtılan bütün peygamberlerin kanından sorumlu tutulacaktır. Evet, size söylüyorum, bu kuşak sorumlu tutulacaktır.

Lke 11 52 Vay halinize, ey Yasa uzmanları! Bilgi kapısının anahtarını alıp götürdünüz. Kendiniz bu kapıdan girmediğiniz, girmek isteyenlere de engel oldunuz.»

Lke 11 53 İsa oradan ayrılınca, din bilginleriyle Ferisiler Onu şiddetle sıkıştırarak birçok konuda ağızını aramaya başladılar.

Lke 11 54 Ağızından çıkacak bir sözle O'nu tuzağa düşürmek için fırsat kolluyorlardı.

Lke 12 1 O sırada halktan binlerce kişi birbirlerini ezercesine toplanmıştı. İsa önce kendi öğrencilerine şunları söylemeye başladı: ««Ferisilerin mayasından -yani, iki yüzlülüğten- kaçının.

Lke 12 2 Örtülü olup da açığa çıkarılmayacak, gizli olup da bilinmeyecek hiçbir şey yoktur.

Lke 12 3 Bunun için karanlıkta söylediğiniz her söz gün ışığında duyulacak, kapalı kapılar ardında kulağa fısıldadıklarınız damlardan duyurulacaktır.

Lke 12 4 ««Siz dostlarıma söylüyorum, bedeni öldüren, ama ondan sonra başka bir şey yapamayanlardan korkmayın.

Lke 12 5 Kimden korkmanız gerektiğini size açıklayayım: Kişiyi öldürdükten sonra cehenneme atma yetkisine sahip olan Tanrıdan korkun. Evet, size söylüyorum, Ondan

korkun.

Lke 12 6 Beş serçe iki meteliğe satılmıyor mu? Ama bunlardan bir teki bile Tanrı katında unutulmuş değildir.

Lke 12 7 Nitekim başınızdaki bütün saçlar bile sayılıdır. Korkmayın, siz birçok serçeden daha değerlisiniz.

Lke 12 8 «Size şunu söyleyeyim, insanların önünde beni açıkça kabul eden herkesi, İnsanoğlu da Tanrının melekleri önünde açıkça kabul edecek.

Lke 12 9 Ama kim beni insanlar önünde inkâr ederse, kendisi de Tanrının melekleri önünde inkâr edilecek.

Lke 12 10 İnsanoğluna karşı bir söz söyleyen herkes bağışlanacak. Oysa Kutsal Ruha küfreden bağışlanmayacaktır.

Lke 12 11 «Sizi havra topluluklarının, yöneticilerin ve yetkililerin önüne çıkardıkları anda, «Kendimizi neyle, nasıl savunacağız?» ya da, «Ne söyleyeceğiz?» diye kaygılanmayın.

Lke 12 12 Kutsal Ruh o anda size ne söylemeniz gerektiğini öğretecektir.»

Lke 12 13 Kalabalığın içinden biri İsaya, «Öğretmenim, kardeşime söyle de mirası benimle paylaşın» dedi.

Lke 12 14 İsa ona şöyle dedi: «Ey adam! Kim beni üzerinizde yargıç ya da hakem yaptı?»

Lke 12 15 Sonra onlara, «Dikkatli olun!» dedi. «Her türlü açgözlülükten sakının. Çünkü insanın yaşamı, malının çokluğuna bağlı değildir.»

Lke 12 16 İsa onlara şu benzetmeyi anlattı: «Zengin bir adamın toprakları bol ürün verdi.

Lke 12 17 Adam kendi kendine, «Ne yapacağım? Ürünlerimi koyacak yerim yok» diye düşündü.

Lke 12 18 Sonra, «Şöyle yapacağım» dedi. «Ambarlarımı yıkip daha büyüklere ni yapacağım, bütün tahıllarımı ve mallarımı oraya yığacağım.

Lke 12 19 Kendime, ey canım, yıllarca yetecek kadar bol malın var. Rahatına bak, ye, iç, yaşamın tadını çıkar diyeceğim.»

Lke 12 20 «Ama Tanrı ona, «Ey akılsız!» dedi. «Bu gece canın senden istenecek. Biriktirdiğin bu şeyler kime kalacak?»

Lke 12 21 «Kendisi için servet biriktiren, ama Tanrı katında zengin olmayan kişinin sonu böyle olur.»

Lke 12 22 İsa öğrencilerine şöyle dedi: «Bu nedenle size şunu söylüyorum: «Ne yiyeceğiz?» diye canınızı için, «Ne giyeceğiz?» diye bedeninizi için kaygılanmayın.

Lke 12 23 Can yiyecekten, beden de giyecekten daha önemlidir.

Lke 12 24 Kargalara bakın! Ne eker, ne biçerler; ne kilerleri, ne ambarları vardır. Tanrı yine de onları doyurur. Siz kuşlardan çok daha değerlisiniz!

Lke 12 25 Hangi biriniz kaygılanmakla ömrünü bir anlık uzatabilir?

Lke 12 26 Bu küçük işe bile gücünüz yetmediğine göre, öbür konularda neden kaygılanıyorsunuz?

Lke 12 27 «Zambakların nasıl büyüdüğüne bakın! Ne çalışırlar, ne de iplik eğirirler. Ama size şunu söyleyeyim, bütün görkemine karşın Süleyman bile bunlardan biri gibi giyinmiş değildir.

Lke 12 28 Ey kıt imanlılar, bugün var olup yarın ocağa atılacak olan kır otunu böyle giydiren Tanrının sizi de giydireceği çok daha kesindir.

Lke 12 29 «Ne yiyeceğiz, ne içeceğiz?» diye düşünüp tasalanmayın.

Lke 12 30 Dünya ulusları hep bu şeylerin peşinden giderler. Oysa Babanız, bunlara gereksinmeniz olduğunu bilir.

Lke 12 31 Siz Onun egemenliğinin ardından gidin, o zaman size bunlar da verilecektir.

Lke 12 32 «Korkma, ey küçük sürü! Çünkü Babanız, egemenliği size vermeyi uygun gördü.

Lke 12 33 Mallarınızı satın, sadaka olarak verin. Kendinize eskimeyen keseler, göklerde tükenmeyen bir hazine edinin. Orada ne hırsız ona yaklaşır, ne de güve onu yer.

Lke 12 34 Hazinesiz neredeyse, yüreğiniz de orada olacaktır.»

Lke 12 35 «Kuşaklarınız belinizde bağlı ve kandilleriniz yanar durumda hazır olun.

Lke 12 36 Düğün şenliğinden dönecek olan efendilerinin gelip kapıyı çaldığı an kapıyı açmak için hazır bekleyen köleler gibi olun.

Lke 12 37 Efendileri geldiğinde uyanık bulunan kölelere ne mutlu! Size doğrusunu söyleyeyim, efendileri beline kuşağını bağlayacak, kölelerini sofraya oturtacak ve gelip onlara hizmet edecek.

Lke 12 38 Efendi gecenin ister ikinci, ister üçüncü nöbetinde gelsin, uyanık bulacağı kölelere ne mutlu!

Lke 12 39 Ama şunu bilin ki, ev sahibi, hırsızın hangi saatte geleceğini bilse, evinin soyulmasına fırsat vermez.

Lke 12 40 Siz de hazır olun. Çünkü İnsanoğlu beklediğiniz saatte gelecektir.»

Lke 12 41 Petrus, «Ya Rab» dedi, «Bu benzetmeyi bizim için mi anlatıyorsun, yoksa herkes için mi?»

Lke 12 42 Rab de şöyle dedi: «Efendinin, uşaklarına vaktinde azık vermek için başlarına atadığı güvenilir ve akıllı kâhya kimdir?

Lke	12	43	Efendisi eve döndüğünde işinin başında bulacağı o köleye ne mutlu!
Lke	12	44	Size gerçeği söyleyeyim, efendisi onu bütün malının üzerinde yetkili kılacak.
Lke	12	45	Ama o köle içinden, «Efendim gecikiyor» der, kadın ve erkek hizmetkârları dövmeye, yiyip içip sarhoş olmaya başlarsa, efendisi, onun beklemediği günde, ummadığı saatte gelecek, onu şiddetle cezalandırıp imansızlarla bir tutacaktır.
Lke	12	47	«Efendisinin isteğini bilip de hazırlık yapmayan, onun isteğini yerine getirmeyen köle çok dayak yiyecek.
Lke	12	48	Oysa bilmeden dayacı hak eden davranışlarda bulunan, az dayak yiyecek. Kime çok verilmişse, ondan çok istenecek. Kime çok şey emanet edilmişse, kendisinden daha fazlası istenecektir.
Lke	12	49	«Ben dünyaya ateş yağdırmaya geldim. Keşke bu ateş daha şimdiden alevlenmiş olsaydı!
Lke	12	50	Katlanmam gereken bir vaftiz var. Bu vaftiz gerçekleşinceye dek nasıl da sıkıntı çekiyorum!
Lke	12	51	Yeryüzüne barış getirmeye mi geldiğimi sanıyorsunuz? Size hayır diyorum, ayrılık getirmeye geldim.
Lke	12	52	Bundan böyle bir evde beş kişi, ikiye karşı üç, üçe karşı iki bölünmüş olacak.
Lke	12	53	Baba oğluna karşı, oğul babasına karşı, anne kızına karşı, kız annesine karşı, kaynana gelinine karşı, gelin kaynanasına karşı olacaktır.»
Lke	12	54	İsa halka şunları da söyledi: «Batıda bir bulutun yükseldiğini görünce siz hemen, «Sağanak geliyor» diyorsunuz, ve öyle oluyor.
Lke	12	55	Rüzgarın güneyden estiğini görünce, «Çok sıcak olacak» diyorsunuz, ve öyle oluyor.
Lke	12	56	Sizi iki yüzlüler! Yeryüzünün ve gökyüzünün görünümünden bir anlam çıkarabiliyorsunuz da, şimdiki zamanın anlamını nasıl oluyor da çıkaramıyorsunuz?
Lke	12	57	«Doğru olana neden kendiniz karar vermiyorsunuz?
Lke	12	58	Sizden davacı olanla birlikte yargıca giderken, yolda onunla anlaşmak için elinizden geleni yapın. Yoksa o sizi yargıcın önüne sürükler, yargıç gardiyanın eline verir, gardiyan da sizi hapse atar.
Lke	12	59	Size şunu söyleyeyim, borcunuzun son kuruşunu ödemedikçe oradan asla çıkamazsınız.»
Lke	13	1	O sırada bazı kişiler gelip İsay'a bir haber getirdiler. Pilatusun nasıl bazı Celilelileri öldürüp kanlarını kendi kestikleri kurbanların kanına kattığını anlattılar.
Lke	13	2	İsa onlara şöyle karşılık verdi: «Böyle acı çeken bu Celilelilerin, bütün öbür Celilelilerden daha günahlı olduğunu mu sanıyorsunuz?
Lke	13	3	Size hayır diyorum. Ama tövbe etmezseniz, hepiniz böyle mahvolacaksınız.»
Lke	13	4	Ya da, Şiloadaki kule üzerlerine yıkılınca ölen o on sekiz kişinin, Yerusâlimde yaşayan öbür insanların hepsinden daha suçlu olduğunu mu sanıyorsunuz?
Lke	13	5	Size hayır diyorum. Ama tövbe etmezseniz, hepiniz böyle mahvolacaksınız.»
Lke	13	6	İsa şu benzetmeyi anlattı: «Adamın birinin bağında dikili bir incir ağacı vardı. Adam gelip ağaçta meyve aradı, ama bulamadı.
Lke	13	7	Bağcıya, «Bak» dedi, «Ben üç yıldır gelip bu incir ağacında meyve arıyorum, bulamıyorum. Onu kes. Toprağın besinini neden boş yere tüketsin?»
Lke	13	8	«Bağcı, «Efendim» diye karşılık verdi, «Ağacı bir yıl daha bırak, bu arada ben çevresini kazıp gübreleyeyim.
Lke	13	9	Gelecek yıl meyve verirse, ne iyi; vermezse, onu kesersin.» »
Lke	13	10	Bir Şabat Günü İsa, havralardan birinde öğretiyordu.
Lke	13	11	On sekiz yıldır içinde hastalık ruhu bulunan bir kadın da oradaydı. İki büküm olmuş, belini hiç doğrultamıyordu.
Lke	13	12	İsa onu görünce yanına çağırdı. «Kadın» dedi, «Hastalığından kurtuldu.»
Lke	13	13	Ellerini kadının üzerine koydu. Kadın hemen doğruldu ve Tanrı'yı yüceltmeye başladı.
Lke	13	14	İsanın hastayı Şabat Günü iyileştirmesine kızan havra yöneticisi kalabalığa seslenerek, «Çalışmak için altı gün vardır» dedi. «O günler gelip iyileşin, Şabat Günü değil.»
Lke	13	15	Rab ona şu karşılığı verdi: «Sizi iki yüzlüler! Her biriniz Şabat Günü kendi öküzünü ya da eşeğini yemlikten çözüp suya götürmez mi?
Lke	13	16	Buna göre, Şeytanın on sekiz yıldır bağlı tuttuğu, İbrahim'in bir kızı olan bu kadının da Şabat Günü bu bağdan çözülmesi gerekmez miydi?»
Lke	13	17	İsanın bu sözleri, kendisine karşı gelenlerin hepsini utandırdı. Bütün kalabalık ise onun yaptığı görkemli işlerin tümünü sevinçle karşıladı.
Lke	13	18	Sonra İsa şunları söyledi: «Tanrının Egemenliği neye benzer, onu neye benzeteyim?
Lke	13	19	Tanrının Egemenliği, bir adamın bahçesine ektiği hardal tanesine benzer. Tane gelişip ağaç olur, kuşlar dallarında barınır.»
Lke	13	20	İsa yine, «Tanrının Egemenliğini neye benzeteyim?» dedi.

- Lke 13 21 <<0, bir kadının üç ölçek una karıştırdığı mayaya benzer. Sonunda bütün hamur kabarıır.>>
- Lke 13 22 İsa köy kent dolaşarak öğretiyor, Yerusalıme doğru ilerliyordu.
- Lke 13 23 Biri Ona, <<Ya Rab>> dedi, <<Kurtulanların sayısı az mı olacak?>> İsa oradakilere şöyle dedi: <<Dar kapıdan girmeye gayret edin. Size şunu söyleyeyim, çok kişi içeri girmek isteyecek, ama giremeyecek.>>
- Lke 13 25 Ev sahibi kalkıp kapıyı kapattıktan sonra dışarıda durup, <Ya Rab, kapıyı aç bize!> diyerek kapıyı vurmaya başlayacaksınız. <<0 da size, <Kim olduğunuzu, nereden geldiğinizi bilmiyorum> diye karşılık verecek.>>
- Lke 13 26 <<0 zaman, <Biz senin önünde yiyip içtik, sen de bizim sokaklarımızda öğrettin> demeye başlayacaksınız.>>
- Lke 13 27 <<0 da size şöyle diyecek: <Kim olduğunuzu, nereden geldiğinizi bilmiyorum. Çekilin önümden, ey kötülük yapanlar!>>
- Lke 13 28 <<İbrahimi, İshakı, Yakupu ve bütün peygamberleri Tanrının Egemenliğinde, kendinizi ise dışarı atılmış gördüğünüz zaman, aranızda ağlayış ve dışı gıcırtısı olacaktır.>>
- Lke 13 29 İnsanlar doğudan batıdan, kuzeyden güneyden gelecek ve Tanrının Egemenliğinde sofraya oturacaklar.
- Lke 13 30 Ve işte, sonuncu olan bazıları birinci, birinci olan bazıları da sonuncu olacak.>>
- Lke 13 31 Tam o sırada bazı Ferisiler gelip İsaya, <<Buradan ayrılıp başka yere git. Hişodes seni öldürmek istiyor>> dediler.
- Lke 13 32 İsa onlara şöyle dedi: <<Gidin, o tilkiye söyleyin, <Bugün ve yarın cinleri kovup hastaları iyileştireceğim ve üçüncü gün hedefime ulaşacağım.>>
- Lke 13 33 Yine de bugün, yarın ve öbür gün yoluma devam etmeliyim. Çünkü bir peygamberin Yerusalımın dışında ölmesi düşünülemez!
- Lke 13 34 <<Ey Yerusalım! Peygamberleri öldüren, kendisine gönderilenleri taşıyan Yerusalım! Tavuğun civcivlerini kanatları altına topladığı gibi ben de kaç kez senin çocuklarını toplamak istedim, ama siz istemediniz.>>
- Lke 13 35 Bakın, eviniz ıssız bırakılacak! Size şunu söyleyeyim: <Rab'bin adıyla gelene övgüler olsun!> diyeceğiniz zamana dek beni bir daha görmeyeceksiniz.>>
- Lke 14 1 Bir Şabat Günü İsa Ferisilerin ileri gelenlerinden birinin evine yemek yemeye gitti. Herkes Onu dikkatle gözliüyordu.
- Lke 14 2 Önünde, vücudu su toplamış bir adam vardı.
- Lke 14 3 İsa, Kutsal Yasa uzmanlarına ve Ferisilere, <<Şabat Günü bir hastayı iyileştirmek Kutsal Yasaya uygun mudur, değil midir?>> diye sordu.
- Lke 14 4 Onlar ses çıkarmadılar. İsa adamı tutup iyileştirdi, sonra eve gönderdi.
- Lke 14 5 İsa onlara şöyle dedi: <<Hanginiz oğlu ya da öküzü Şabat Günü kuyuya düşer de hemen çıkarmaz?>>
- Lke 14 6 Onlar buna hiçbir karşılık veremediler.
- Lke 14 7 Yemeğe çağrılanların başköşeleri seçtiğini farkederek İsa, onlara şu benzetmeyi anlattı: <<Biri seni düğüne çağırdığı zaman başköşeye kurulma. Belki senden daha saygın birini de çağırmıştır. İkinci de çağırarak gelip, <Yerini bu adama ver> diyebilir. 0 zaman utançla kalkıp en arkaya geçersin.>>
- Lke 14 10 Bir yere çağırıldığın zaman git, en arkada otur. Öyle ki, seni çağıran gelince, <Arkadaşım, daha öne buyurmaz mısın?> desin. 0 zaman seninle birlikte sofrada oturan herkesin önünde onurlandırılmış olursun.
- Lke 14 11 Kendini yücelten herkes alçalılacak, kendini alçal tan yüceltilecektir.>>
- Lke 14 12 İsa kendisini yemeğe çağırmış olana da şöyle dedi: <<Bir öğlen ya da akşam yemeği verdiğin zaman dostlarını, kardeşlerini, akrabalarını ve zengin komşularını çağırma. Yoksa onlar da seni çağırarak karşılık verirler.>>
- Lke 14 13 Ama ziyafet verdiğin zaman yoksulları, kötürümleri, sakatları, körleri çağır.
- Lke 14 14 Böylece mutlu olursun. Çünkü bunlar sana karşılık verecek durumda değildirler. Karşılığı sana, doğru kişiler dirildiği zaman verilecektir.>>
- Lke 14 15 Sofrada oturanlardan biri bunu duyunca İsaya, <<Tanrının Egemenliğinde yemek yiyecek olana ne mutlu!>> dedi.
- Lke 14 16 İsa ona şöyle dedi: <<Adamın biri büyük bir şölen hazırlayıp birçok konuk çağırdı.
- Lke 14 17 Şölen saati gelince davetlilere, <Buyurun, her şey hazır> diye haber vermek üzere kölesini gönderdi.
- Lke 14 18 <<Ne var ki, hepsi anlaşmışçasına özür dilemeye başladılar. Birincisi, <Bir tarla satın aldım, gidip görmek zorundayım. Rica ederim, beni hoş gör> dedi.
- Lke 14 19 <<Bir başkası, <Beş çift öküz aldım, onları denemeye gidiyorum. Rica ederim, beni hoş gör> dedi.
- Lke 14 20 <<Yine bir başkası, <Yeni evlendim, bu nedenle gelmiyorum> dedi.
- Lke 14 21 <<Köle geri dönüp durumu efendisine bildirdi. Bunun üzerine ev sahibi öfkelenerek kölesine, <Koş> dedi, <Kentin caddelerine, sokaklarına çık; yoksulları, kötürümleri, körleri, sakatları buraya getir.>>
- Lke 14 22 <<Köle, <Efendim, buyruğun yerine getirilmiştir, ama daha yer var>

dedi .
Lke 14 23 <<Efendi si köleye, <Çıkıp yolları ve çit boylarını dolaş, bulduklarını gelmeye zorla da evim dolsun> dedi .
Lke 14 24 <Size şunu söyleyeyim, ilk çağrılan o adamlardan hiçbiri benim yemeğimden tatmayacaktır.> >>
Lke 14 25 Kalabalık halk toplulukları İsayla birlikte yol alıyordu. İsa dönüp onlara şöyle dedi: <<Biri bana gelip de babasını, annesini, karısını, çocuklarını, kardeşlerini, hatta kendi canını bile gözden çıkarmazsa, öğrencim olamaz.
Lke 14 27 Çarmıhını yüklenip ardından gelmeyen, öğrencim olamaz.
Lke 14 28 <<Aranızdan biri bir kule yapmak isterse, bunu tamamlayacak kadar parası var mı yok mu diye önce oturup yapacağı masrafı hesap etmez mi?
Lke 14 29 Çünkü temel atıp da işi bitiremezse, durumu gören herkes, <Bu adam inşaata başladı, ama bitiremedi> diyerek onunla eğlenmeye başlar.
Lke 14 31 <<Ya da hangi kral başka bir kralla savaşa gittiğinde, üzerine yirmi bin askerle yürüyen düşmana on bin askerle karşı koyabilir miyim diye önce oturup bir değerlendirme yapmaz?
Lke 14 32 Eğer karşı koyamayacaksa, öbürü henüz uzaktayken elçiler gönderip barış koşullarını ister.
Lke 14 33 Aynı şekilde sizden kim varını yoğunu gözden çıkarmazsa, öğrencim olamaz.
Lke 14 34 <<Tuz yararlıdır. Ama tuz tadını yitirirse, bir daha nasıl o tadı kazanabilir?
Lke 14 35 Ne toprağa, ne de gübreye yarar; onu çöpe atarlar. İşitecek kulağı olan işitsin.>>
Lke 15 1 Bütün vergi görevlileriyle günahkârlar İsayı dinlemek için Ona akın ediyordu.
Lke 15 2 Ferisilerle din bilginleri ise, <<Bu adam günahkârları kabul ediyor, onlarla birlikte yemek yiyor>> diye söyleniyorlardı .
Lke 15 3 Bunun üzerine İsa onlara şu benzetmeyi anlattı: <<Sizlerden birinin yüz koyunu olsa ve bunlardan bir tanesini kaybetse, doksan dokuzu bozkırda bırakarak kaybolanı bulana dek onun ardına düşmez mi?
Lke 15 5 Onu bulunca da sevinç içinde omuzlarına alır, evine döner; arkadaşlarını, komşularını çağırıp onlara, <Benimle birlikte sevinin, kaybolan koyunumu buldum!> der.
Lke 15 7 Size şunu söyleyeyim, aynı şekilde gökte, tövbe eden tek bir günahkâr için, tövbeyi gereksinmeyen doksan dokuz doğru kişi için duyulandan daha büyük sevinç duyulacaktır.>>
Lke 15 8 <<Ya da on gümüş parası olan bir kadın bunlardan bir tanesini kaybetse, kandil yakıp evi süpürerek parayı bulana dek her tarafı dikkatle aramaz mı?
Lke 15 9 Parayı bulunca da arkadaşlarını, komşularını çağırıp, <Benimle birlikte sevinin, kaybettiğim parayı buldum!> der.
Lke 15 10 Size şunu söyleyeyim, aynı şekilde Tanrının melekleri de tövbe eden bir tek günahkâr için sevinç duyacaklar.>>
Lke 15 11 İsa, <<Bir adamın iki oğlu vardı>> dedi.
Lke 15 12 <<Bunlardan küçüğü babasına, <Baba> dedi, <Malından payıma düşeni ver bana.> Baba da servetini iki oğlu arasında paylaştırdı.
Lke 15 13 <<Bundan birkaç gün sonra küçük oğul her şeyini toplayıp uzak bir ülkeye gitti. Orada sefahat içinde bir yaşam sürerek varını yoğunu çarçur etti.
Lke 15 14 Delikanlı her şeyini harcadıktan sonra, o ülkede şiddetli bir kıtlık baş gösterdi, o da yokluk çekmeye başladı.
Lke 15 15 Bunun üzerine gidip o ülkenin vatandaşlarından birinin hizmetine girdi. Adam onu, domuz gütmek üzere otlaklarına yolladı.
Lke 15 16 Delikanlı, domuzların yediği keçiboyunlarıyla karnını doyurmaya can atıyordu. Ama hiç kimse ona bir şey vermedi.
Lke 15 17 <<Akıllı başına gelince şöyle dedi: <Babamın nice işçisinin fazlasıyla yiyeceği var, bense burada açlıktan ölüyorum.
Lke 15 18 Kalkıp babamın yanına döneceğim, ona, Baba diyeceğim, Tanrıya ve sana karşı günah işledim.
Lke 15 19 Ben artık senin oğlun olarak anılmaya layık değilim. Beni işçilerinden biri gibi kabul et.>
Lke 15 20 <<Böylece kalkıp babasının yanına döndü. Kendisi daha uzaktayken babası onu gördü, ona acıdı, koşup boynuna sarıldı ve onu öptü.
Lke 15 21 Oğlu ona, <Baba> dedi, <Tanrıya ve sana karşı günah işledim. Ben artık senin oğlun olarak anılmaya layık değilim.>
Lke 15 22 <<Babası ise kölelerine, <Çabuk, en iyi kaftanı getirip ona giydirin!> dedi. <Parmağına yüzük takın, ayaklarına çarık giydirin!
Lke 15 23 Besili danayı getirip kesin, yiyelim, eğlenelim.
Lke 15 24 Çünkü benim bu oğlum ölmüştü, yaşama döndü; kaybolmuştu, bulundu.> Böylece eğlenmeye başladılar.
Lke 15 25 <<Babanın büyük oğlu ise tarladaydı. Gelip eve yaklaştığında çalgı ve oyun seslerini duydu.

- Lke 15 26 Uşaklardan birini yanına çağırıp, <Ne oluyor?> diye sordu.
- Lke 15 27 <<O da, <Kardeşin geldi, baban da ona sağ salım kavuştuğu için besili danayı kesti> dedi.
- Lke 15 28 <<Büyük oğul öfkelenildi, içeri girmek istemedi. Babası dışarı çıkıp ona yal vardı. Ama o, babasına şöyle yanıt verdi: <Bak, bunca yıl senin için köle gibi çalıştım, hiçbir zaman buyruğundan çıkmadım. Ne var ki sen bana, arkadaşlarımla eğlenmem için hiçbir zaman bir oğlak bile vermedin.
- Lke 15 30 Oysa senin malını fahişelerle yiyen şu oğlun eve dönünce, onun için besili danayı kestir.>
- Lke 15 31 <<Babası ona, <Oğlum, sen her zaman yanımdasın, neyim varsa senindir> dedi.
- Lke 15 32 <Ama sevinip eğlenmek gerekiyordu. Çünkü bu kardeşin ölmüştü, yaşama döndü; kaybolmuştu, bulundu!> >>
- Lke 16 1 İsa öğrencilerine şunları da anlattı: <<Zengin bir adamın bir kâhyası vardı. Kâhya, efendisinin mallarını çarçur ediyor diye efendisine ihbar edildi.
- Lke 16 2 Efendisi kâhyayı çağırıp ona, <Nedir bu senin hakkında duyduklarım? Kâhyalığının hesabını ver. Çünkü sen artık kâhyalık edemezsin> dedi.
- Lke 16 3 <<Kâhya kendi kendine, <Ne yapacağım ben?> dedi. <Efendim kâhyalığı elimden alıyor. Toprak kazmaya gücüm yetmez, dilenmekten utanırım.
- Lke 16 4 Kâhyalıktan kovulduğum zaman başkaları beni evlerine kabul etsinler diye ne yapacağımı biliyorum.>
- Lke 16 5 <<Böylelikle efendisine borcu olanların hepsini tek tek yanına çağırdı. Birincisine, <Efendime ne kadar borcun var?> dedi.
- Lke 16 6 <<Adam, <Yüz ölçek zeytinyağı> karşılığını verdi. <<Kâhya ona, <Borç senedini al ve hemen otur, elli ölçek diye yaz> dedi.
- Lke 16 7 <<Sonra bir başkasına, <Senin borcun ne kadar?> dedi. << <Yüz ölçek buğday> dedi öteki. <<Ona da, <Borç senedini al, seksen ölçek diye yaz> dedi.
- Lke 16 8 <<Efendisi, dürüst olmayan kâhyayı, akıllıca davrandığı için övdü. Gerçekten bu çağın insanları, kendilerine benzer kişilerle ilişkilerinde, ışıktaki yürüyenlerden daha akıllı oluyorlar.
- Lke 16 9 Size şunu söyleyeyim, dünyanın aldatıcı servetini kendinize dost edinmek için kullanın ki, bu servet yok olunca sizi sonsuza dek kalacak konutlara kabul etsinler.>>
- Lke 16 10 <<En küçük işte güvenilir olan kişi, büyük işte de güvenilir olur. En küçük işte dürüst olmayan kişi, büyük işte de dürüst olmaz.
- Lke 16 11 Dünyanın aldatıcı serveti konusunda güvenilir değilseniz, gerçek serveti size kim emanet eder?
- Lke 16 12 Başkasının malı konusunda güvenilir değilseniz, kendi malınız olmak üzere size kim bir şey verir?
- Lke 16 13 <<Hiçbir uşak iki efendiye kulluk edemez. Ya birinden nefret edip öbürünü sever, ya da birine bağlanıp öbürünü hor görür. Siz hem Tanrıya, hem paraya kulluk edemezsiniz.>>
- Lke 16 14 Parayı seven Ferisiler bütün bu sözleri duyunca İsayla alay etmeye başladılar.
- Lke 16 15 O da onlara şöyle dedi: <<Siz insanlar önünde kendinizi temize çıkarıyorsunuz, ama Tanrı yüreğinizi biliyor. İnsanların gururlandıkları ne varsa, Tanrıya iğrenç gelir.
- Lke 16 16 <<Kutsal Yasa ve peygamberlerin devri Yahyanın zamanına dek sürdü. O zamandan bu yana Tanrının Egemenliği müjdeleniyor ve herkes oraya zorla girmeye çalışıyor.
- Lke 16 17 Yerin ve göğün ortadan kalkması, Kutsal Yasanın ufak bir noktasının yok olmasından daha kolaydır.
- Lke 16 18 <<Karısını boşayıp başkasıyla evlenen zina etmiş olur. Kocasından boşanmış bir kadınla evlenen de zina etmiş olur.>>
- Lke 16 19 <<Zengin bir adam vardı. Mor, ince keten giysiler giyer, bolluk içinde her gün eğlenirdi.
- Lke 16 20 Her tarafı yara içinde olan Lazar adında yoksul bir adam bu zenginin kapısının önüne bırakılırdı; zenginin sofrasından düşen kırıntılarla karnını doyurmaya can atardı. Bir yandan da köpekler gelip onun yaralarını yalardı.
- Lke 16 22 <<Bir gün yoksul adam öldü, melekler onu alıp İbrahimin yanına götürdüler. Sonra zengin adam da öldü ve gömüldü.
- Lke 16 23 Ölümler diyarında ıstırap çeken zengin adam başını kaldırıp uzakta İbrahimi ve onun yanında Lazarı gördü.
- Lke 16 24 <Ey babamız İbrahim, acı bana!> diye seslendi. <Lazarı gönder de parmağının ucunu suya batırıp dilimi serinletsin. Bu alevlerin içinde azap çekiyorum.>
- Lke 16 25 <<İbrahim, <Oğlum> dedi, <Yaşamın boyunca senin iyilik payını, Lazarın da kötülük payını aldığını unutma. Şimdiye o burada teselli ediliyor, sen de azap çekiyorsun.
- Lke 16 26 Üstelik, aramıza öyle bir uçurum kondu ki, ne buradan size gelmek isteyenler gelebilir, ne de oradan kimse bize gelebilir.>
- Lke 16 27 <<Zengin adam şöyle dedi: <Öyleyse baba, sana rica ederim, Lazarı babamın evine gönder.
- Lke 16 28 <<Çünkü beş kardeşim var. Lazar onları uyarsın ki, onlar da bu ıstırap yerine düşmesinler.>

- Lke 16 29 <<İbrahim, <Onlarda Musanın ve peygamberlerin sözleri var, onları dinlesinler> dedi.
- Lke 16 30 <<Zengin adam, <Hayır, İbrahim baba, dinlemezler!> dedi. <Ancak ölümler arasından biri onlara giderse, tövbe ederler.>
- Lke 16 31 <<İbrahim ona, <Eğer Musa ile peygamberleri dinlemezlerse, ölümler arasından biri dirilse bile ikna olmazlar> dedi.>>
- Lke 17 1 İsa öğrencilerine şöyle dedi: <<İnsanı günaha düşüren tuzakların olması kaçınılmazdır. Ama bu tuzaklara aracılık eden kişinin vay haline!
- Lke 17 2 Böyle bir kişi bu küçüklerden birini günaha düşüreceğine, boynuna bir değirmen taşı geçirilip denize atılsa, kendisi için daha iyi olur.
- Lke 17 3 Yaşantınıza dikkat edin! Kardeşiniz günah işlerse, onu azarlayın; tövbe ederse, bağışlayın.
- Lke 17 4 Günde yedi kez size karşı günah işler ve yedi kez size gelip, <Tövbe ediyorum> derse, onu bağışlayın.>>
- Lke 17 5 Elçiler Rabbe, <<İmanımızı artır!>> dediler.
- Lke 17 6 Rab şöyle dedi: <<Bir hardal tanesi kadar imanınız olsa, şu dut ağacına, <Kökünden sököl ve denizin içine dikil> dersiniz, o da sözünüzü dinler.
- Lke 17 7 <<Hanginizin çift süren ya da çobanlık eden bir kölesi olur da, tarladan dönüşünde ona, <Çabuk gel, sofraya otur> der?
- Lke 17 8 Tersine ona, <Yemeğimi hazırla, kuşağını bağla, ben yiyip içerken bana hizmet et. Sonra sen yiyip içersin> demez mi?
- Lke 17 9 Verdiği buyrukları yerine getirdi diye köleye teşekkür eder mi?
- Lke 17 10 Siz de böylece, size verilen buyrukların hepsini yerine getirdikten sonra, <Biz değersiz kullarız; sadece yapmamız gerekeni yaptık> deyin.>>
- Lke 17 11 Yerusallıme doğru yoluna devam eden İsa, Samiriye ile Celile arasındaki sınır bölgesinden geçiyordu.
- Lke 17 12 Köyün birine girerken Onu cüzamlı on adam karşıladı. Bunlar uzakta durarak, <<İsa, Efendimiz, halimize acı!>> diye seslendiler.
- Lke 17 14 İsa onları görünce, <<Gidin, kâhinlere görünün>> dedi. Adamlar yolda giderken cüzamdan temizlendiler.
- Lke 17 15 Onlardan biri, iyileştiğini görünce yüksek sesle Tanrıyı yücelterek geri döndü, yüzüstü isanın ayaklarına kapanıp Ona teşekkür etti. Bu adam Samiriyeliydi.
- Lke 17 17 İsa, <<İyileşenler on kişi değil miydi?>> diye sordu. <<Öbür dokuzu nerede?
- Lke 17 18 Tanrıyı yüceltmek için bu yabancından başka geri dönen olmadı mı?>>
- Lke 17 19 Sonra adama, <<Ayağa kalk, git>> dedi. <<İmanın seni kurtardı.>>
- Lke 17 20 Ferisiler İsaya, <<Tanrının Egemenliği ne zaman gelecek?>> diye sordular. İsa onlara şöyle yanıt verdi: <<Tanrının Egemenliği göze görünür bir şekilde gelmez.
- Lke 17 21 İnsanlar da, <İşte burada> ya da, <İşte şurada> demeyecekler. Çünkü Tanrının Egemenliği içinizdedir.>>
- Lke 17 22 İsa öğrencilerine şöyle dedi: <<Öyle günler gelecek ki, İnsanoğlunun günlerinden birini görmeyi özleyeceksiniz, ama görmeyeceksiniz.
- Lke 17 23 İnsanlar size, <İşte orada>, <İşte burada> diyecekler. Gitmeyin, onların arkasından koşmayın.
- Lke 17 24 Şimşek çakıp göğü bir ucundan öbür ucuna dek nasıl aydınlatırsa, İnsanoğlu kendi gününde öyle olacaktır.
- Lke 17 25 Ama önce onun çok acı çekmesi ve bu kuşak tarafından reddedilmesi gerekir.
- Lke 17 26 <<Nuhun günlerinde nasıl olduysa, İnsanoğlunun günlerinde de öyle olacak.
- Lke 17 27 Nuhun gemiye bindiği güne dek insanlar yiyip içiyor, evlenip evlendiriliyorlardı. Sonra tufan gelip hepsini yok etti.
- Lke 17 28 Lutun günlerinde de durum aynıydı. İnsanlar yiyip içiyor, alıp satıyor, tohum ekiyor, ev yapıyorlardı.
- Lke 17 29 Ama Lutun Sodomdan ayrıldığı gün gökten ateşle kükürt yağdı ve hepsini yok etti.
- Lke 17 30 <<İnsanoğlunun ortaya çıkacağı gün durum aynı olacaktır.
- Lke 17 31 0 gün damda olan, evdeki eşyalarını almak için aşağı inmesin. Tarlada olan da geri dönsün.
- Lke 17 32 Lutun karısını hatırlayın!
- Lke 17 33 Canını esirgemek isteyen onu yitirecek. Canını yitiren ise onu yaşatacaktır.
- Lke 17 34 Size şunu söyleyeyim, o gece aynı yatakta olan iki kişiden biri alınacak, öbürü bırakılacak.
- Lke 17 35 Birlikte buğday öğüten iki kadından biri alınacak, öbürü bırakılacak.>>
- Lke 17 37 Onlar İsa'ya, <<Bu olaylar nerede olacak, Rab?>> diye sordular. 0 da onlara, <<Leş neredeyse, akbabalar da oraya üşüşecek>> dedi.
- Lke 18 1 İsa öğrencilerine, hiç usanmadan, her zaman dua etmeleri gerektiğini belirten şu benzetmeyi anlattı: <<Kentin birinde Tanrıdan korkmayan, insana saygı duymayan bir yargıç vardı.
- Lke 18 3 Yine o kentte bir dul kadın vardı. Yargıca sürekli gidip, <Davacı

olduğum kişiden hakkımı al> diyordu.

Lke 18 4 <<Yargıç bir süre ilgisiz kaldı. Ama sonunda kendi kendine, <Ben her ne kadar Tanrıdan korkmaz, insana saygı duymazsam da, bu dul kadın beni rahatsız ettiği için hakkını alacağım. Yoksa süreli gelip beni canımdan bezdirecek> dedi.>>

Lke 18 6 Rab şöyle devam etti: <<Adaletsiz yargıcın ne söylediğini duydunuz. Tanrı da, gece gündüz kendisine yakaran seçilmişlerinin hakkını

almayacak mı? Onları çok bekletecek mi?

Lke 18 8 Size şunu söyleyeyim, onların hakkını tez alacaktır. Ama İnsanoğlu geldiği zaman acaba yeryüzünde iman bulacak mı?>>

Lke 18 9 Kendi doğruluklarına güvenip başkalarına tepeden bakan bazı kişilere İsa şu benzetmeyi anlattı: <<Biri Ferisi, öbürü vergi görevlisi iki kişi dua etmek üzere tapınağa çıktı.

Lke 18 11 Ferisi ayakta kendi kendine şöyle dua etti: <Tanrım, öbür insanlara -soygunculara, hak yiyenlere, zina edenlere- ya da şu vergi görevlisine benzemediğim için sana şükrederim.

Lke 18 12 Haftada iki gün oruç tutuyor, bütün kazancımın ondaliğini veriyorum.>

Lke 18 13 <<Vergi görevlisi ise uzakta durdu, gözlerini göğe kaldırmak bile istemiyordu, ancak göğsünü döverek, <Tanrım, ben günahkâra merhamet et> diyordu.

Lke 18 14 <<Size şunu söyleyeyim, Ferisi değil, bu adam aklanmış olarak evine döndü. Çünkü kendini yücelten herkes alçalılacak, kendini alçaltan ise yüceltilecektir.>>

Lke 18 15 Bazıları bebekleri bile İsaya getiriyor, onlara dokunmasını istiyorlardı. Bunu gören öğrenciler onları azarladılar.

Lke 18 16 Ama İsa çocukları yanına çağırarak, <<Bırakın, çocuklar bana gelsin, onlara engel olmayın!>> dedi. <<Çünkü Tanrının Egemenliği böylelerininindir.

Lke 18 17 Size doğrusunu söyleyeyim, Tanrının Egemenliğini bir çocuk gibi kabul etmeyen, bu egemenliğe asla giremez.>>

Lke 18 18 İleri gelenlerden biri İsaya, <<İyi öğretmenim, sonsuz yaşama kavuşmak için ne yapmalıyım?>> diye sordu.

Lke 18 19 İsa, <<Bana neden iyi diyorsun?>> dedi. <<İyi olan yalnız biri var, O da Tanrıdır.

Lke 18 20 Onun buyruklarını biliyorsun: <Zina etmeyeceksin, adam öldürmeyeceksin, çalmayacaksın, yalan yere tanıklık etmeyeceksin, annene babana saygı göstereceksin.>>

Lke 18 21 <<Bunların hepsini gençliğimden beri yerine getiriyorum>> dedi adam.

Lke 18 22 İsa bunu duyunca ona, <<Hâlâ bir eksik var>> dedi. <<Neyin varsa hepsini sat, parasını yoksullara dağıt; böylece göklerde hazinen olur. Sonra gel, beni izle.>>

Lke 18 23 Adam bu sözleri duyunca çok üzüldü. Çünkü son derece zengindi.

Lke 18 24 Onun üzüntüsünü gören İsa, <<Varlıklı kişilerin Tanrı Egemenliğine girmesi ne kadar güç!>> dedi.

Lke 18 25 <<Nitekim devenin iğne deliğinden geçmesi, zenginin Tanrı Egemenliğine girmesinden daha kolaydır.>>

Lke 18 26 Bunu işitenler, <<Öyleyse kim kurtulabilir?>> dediler.

Lke 18 27 İsa, <<İnsanlar için imkânsız olan, Tanrı için mümkündür>> dedi.

Lke 18 28 Petrus, <<Bak, biz her şeyimizi bırakıp senin ardından geldik>> dedi.

Lke 18 29 İsa onlara şöyle dedi: <<Size doğrusunu söyleyeyim, Tanrının Egemenliği uğruna evini, karısını, kardeşlerini, annesiyle babasını ya da çocuklarını bırakıp da bu çağda bunların kat kat fazlasına ve gelecek çağda sonsuz yaşama kavuşmayacak hiç kimse yoktur.>>

Lke 18 31 İsa, Onikileri bir yana çekip onlara şöyle dedi: <<Şimdi Yerusalıme gidiyoruz. Peygamberlerin İnsanoğluyla ilgili yazdıklarının tümü yerine gelecektir.

Lke 18 32 O, öteki uluslara teslim edilecek. Onunla alay edecek, Ona hakaret edecekler; üzerine tükürecek ve Onu kamçılıyıp öldürecekler. Ne var ki O, üçüncü gün dirilecek.>>

Lke 18 34 Öğrenciler bu sözlerden hiçbir şey anlamadılar. Bu sözlerin anlamı onlardan gizlenmişti, anlatılanları kavrayamıyorlardı.

Lke 18 35 İsa Erihaya yaklaşıırken kör bir adam yol kenarında oturmuş dileni yordu.

Lke 18 36 Adam oradan geçen kalabalığı duyunca, <<Ne oluyor?>> diye sordu.

Lke 18 37 Ona, <<Naıralı İsa geçiyor>> dediler.

Lke 18 38 O da, <<Ey Davut Oğlu İsa, halime acı!>> diye bağırdı.

Lke 18 39 Önden gidenler onu azarlayarak susturmak istedilerse de o, <<Ey Davut Oğlu, halime acı!>> diyerek daha çok bağırdı.

Lke 18 40 İsa durup adamın kendisine getirilmesini buyurdu. Adam yaklaşıncı İsa, <<Senin için ne yapmanı istiyorsun?>> diye sordu. O da, <<Ya Rab, gözlerim görsün>> dedi.

Lke 18 42 İsa, <<Gözlerin görsün>> dedi. <<İmanın seni kurtardı.>>

Lke 18 43 Adam o anda yeniden görmeye başladı ve Tanrı'yı yücelterek İsa'nın ardından gitti. Bunu gören bütün halk Tanrı'ya övgüler sundu.

Lke 19 1 İsa Erihaya girdi. Kentin içinden geçiyordu.

Lke 19 2 Orada vergi görevlilerinin başı olan, Zakkay adında zengin bir adam vardı.

Lke 19 3 İsanın kim olduğunu görmek istiyor, ama boyu kısa olduğu için kalabalıktan ötürü göremiyordu.

Lke 19 4 İsayı görebilmek için önden koşup bir yabancı incir ağacına tırmandı. Çünkü İsa oradan geçecekti.

Lke 19 5 İsa oraya varınca yukarı bakıp, <<Zakkay, çabuk aşağı in!>> dedi.

<<Bugün senin evinde kal mam gerekiyor.>>

Lke 19 6 Zakkay hızla aşağı indi ve sevinç içinde İsayı evine buyur etti.

Lke 19 7 Bunu görenlerin hepsi söylenmeye başladı: <<Gidip günahkâr birine konuk oldu!>> dediler.

Lke 19 8 Zakkay ayağa kalkıp Rabbe şöyle dedi: <<Ya Rab, işte malımın yarısını yoksullara veriyorum. Bir kimseden haksızlıkla bir şey aldımsa, dört katını geri vereceğim.>>

Lke 19 9 İsa dedi ki, <<Bu ev bugün kurtuluşa kavuştu. Çünkü bu adam da İbrahim'in oğludur.

Lke 19 10 Nitekim İnsanoğlu, kaybolanı arayıp kurtarmak için geldi.>>

Lke 19 11 Oradakiler bu sözleri dinlerken İsa konuşmasını bir benzetmeyle sürdürdü. Çünkü Yerusâlime yaklaşmıştı ve onlar, Tanrının Egemenliğinin hemen ortaya çıkacağını sanıyorlardı.

Lke 19 12 Bu nedenle İsa şöyle dedi: <<Soylu bir adam, kral atanıp dönmek üzere uzak bir ülkeye gitti.

Lke 19 13 Gitmeden önce kölelerinden onunu çağırıp onlara birer mina verdi. <Ben dönünceye dek bu paraları işletin> dedi.

Lke 19 14 <<Ne var ki, ülkesinin halkı adamdan nefret ediyordu. Arkasından temsilciler göndererek, <Bu adamın üzerimize kral olmasını istemiyoruz> diye haber iletiler.

Lke 19 15 <<Adam kral atanmış olarak geri döndüğünde, parayı vermiş olduğu köleleri çağırıp ne kazandıklarını öğrenmek istedi.

Lke 19 16 Birincisi geldi, <Efendimiz> dedi, <Senin bir minan on mina daha kazandı.>

Lke 19 17 <<Efendisi ona, <Aferin, iyi köle!> dedi. <En küçük işte güvenilir olduğunu gösterdiğin için on kent üzerinde yetkili olacaksın.>

Lke 19 18 <<İkincisi gelip, <Efendimiz, senin bir minan beş mina daha kazandı> dedi.

Lke 19 19 <<Efendisi ona da, <Sen beş kent üzerinde yetkili olacaksın> dedi.

Lke 19 20 <<Başka biri geldi, <Efendimiz> dedi, <İşte senin minan! Onu bir mendile sarıp sakladım.

Lke 19 21 Çünkü senden korktum, sert adamsın; kendinden koymadığını alır, ekmediğini biçersin.>

Lke 19 22 <<Efendisi ona, <Ey kötü köle, seni kendi ağzından çıkan sözle yargılayacağım> dedi. <Kendinden koymadığını alan, ekmediğini biçen sert bir adam olduğumu bildiğine göre,

Lke 19 23 neden paramı faize vermedin? Ben de geldiğimde onu faiziyle geri alırdım.>

Lke 19 24 <<Sonra çevrede duranlara, <Elindeki minayı alın, on minası olana verin> dedi.

Lke 19 25 <<Ona, <Efendimiz> dediler, <Onun zaten on minası var!>

Lke 19 26 <<O da, <Size şunu söyleyeyim, kimde varsa ona daha çok verilecek. Ama kimde yoksa, kendisinde olan da elinden alınacak> dedi.

Lke 19 27 <Beni kral olarak istemeyen o düşmanlarıma gelince, onları buraya getirin ve gözümün önünde kılıçtan geçirin!>>

Lke 19 28 İsa, bu sözleri söyledikten sonra önden yürüyerek Yerusâlime doğru ilerledi.

Lke 19 29 Zeytin Dağının yamacındaki Beytfaci ile Beytanyaya yaklaştığında iki öğrencisini önden gönderdi. Onlara, <<Karşıdaki köye gidin>> dedi, <<Köye girince, üzerine daha hiç kimsenin binmediği, bağlı duran bir sığa bulacaksınız. Onu çözüp bana getirin.

Lke 19 31 Biri size, <Onu niçin çözüyorsunuz?> diye sorarsa, <Rabbin ona ihtiyacı var> dersiniz.>>

Lke 19 32 Gönderilen öğrenciler gittiler, her şeyi İsanın kendilerine anlattığı gibi buldular.

Lke 19 33 Sıpayı çözerlerken hayvanın sahipleri onlara, <<Sıpayı niye çözüyorsunuz?>> dediler.

Lke 19 34 Onlar da, <<Rabbin ona ihtiyacı var>> karşılığını verdiler.

Lke 19 35 Sıpayı İsaya getirdiler, üzerine kendi giysilerini atarak İsayı üstüne bindirdiler.

Lke 19 36 İsa ilerlerken halk, giysilerini yola seriyordu.

Lke 19 37 İsa Zeytin Dağından aşağı inen yola yaklaştığı sırada, öğrencilerinden oluşan kalabalığın tümü, görmüş oldukları bütün mucizelerden ötürü, sevinç içinde yüksek sesle Tanrıyı övmeye başladılar.

Lke 19 38 <<Rabbin adıyla gelen Krala övgüler olsun! Gökte esenlik, en yücelerde yücelik olsun!>> diyorlardı.

Lke 19 39 Kalabalığın içinden bazı Ferisiler Ona, <<Öğretmen, öğrencilerini sustur!>> dediler.

Lke 19 40 İsa, <<Size şunu söyleyeyim, bunlar susacak olsa, taşlar bağıracaktı!>> diye karşılık verdi.

Lke 19 41 İsa Yerusâlime yaklaşıp kenti görünce ağladı.

Lke 19 42 <<Keşke bugün sen de esenliğe giden yolu bilseydin>> dedi. <<Ama

şimdilik bu senin gözlerinden gizlendi.

Lke 19 43 Senin için öyle günler gelecek ki, düşmanların seni setlerle çevirecek, kuşatıp her yandan sıkıştıracaklar.

Lke 19 44 Seni de, bağrındaki çocukları da yere çalacaklar. Sende taş üstünde taş bırakmayacaklar. Çünkü Tanrının senin yardımına geldiği zamanı farketmedin.>>

Lke 19 45 Sonra İsa tapınağın avlusuna girerek satıcıları dışarı kovmaya başladı.

Lke 19 46 Onlara, << «Evim dua evi olacak» diye yazılmıştır. Ama siz onu haydut inine çevirdiniz>> dedi.

Lke 19 47 İsa her gün tapınakta öğretiyordu. Başkâhinler, din bilginleri ve halkın ileri gelenleri ise O'nu yok etmek istiyor, ama bunu nasıl yapacaklarını bilemiyorlardı. Çünkü bütün halk O'nu can kulağıyla dinliyordu.

Lke 20 1 O günlerden birinde, İsa tapınakta halka öğretip Müjdeyi duyururken, başkâhinler ve din bilginleri, ileri gelenlerle birlikte çıkageldiler.

Lke 20 2 Ona, <<Söyle bize, bunları hangi yetkiyle yapıyorsun? Bu yetkiyi sana kim verdi?>> diye sordular.

Lke 20 3 İsa onlara şu karşılığı verdi: <<Ben de size bir soru soracağım. Söyleyin bana, Yahyanın vaftiz etme yetkisi Tanrıdan mıydı, insanlardan mı?>>

Lke 20 5 Bunu aralarında şöyle tartıştılar: << «Tanrıdan» dersek, «Ona niçin inanmadınız?» diyecek.

Lke 20 6 Yok eğer «İnsanlardan» dersek, bütün halk bizi taşa tutacak. Çünkü Yahyanın peygamber olduğuna inanmışlardır.>>

Lke 20 7 Sonunda, <<Nereden olduğunu bilmiyoruz>> yanıtını verdiler.

Lke 20 8 İsa da onlara, <<Ben de size bunları hangi yetkiyle yaptığımı söylemeyeceğim>> dedi.

Lke 20 9 İsa sözüne devam ederek halka şu benzetmeyi anlattı: <<Adamın biri bağ dikti, bunu bağcılara kiralayıp uzun süre yolculuğa çıktı.

Lke 20 10 Mevsimi gelince, bağın ürününden payına düşeni vermeleri için bağcılara bir köle yolladı. Ama bağcılar köleyi dövüp eli boş gönderdiler.

Lke 20 11 Bağ sahibi başka bir köle daha yolladı. Bağcılar onu da dövdüler, aşağılayıp eli boş gönderdiler.

Lke 20 12 Adam bir üçüncüsünü yolladı, bağcılar onu da yaralayıp kovdular.

Lke 20 13 <<Bağın sahibi, «Ne yapacağım?» dedi. «Sevgili oğlumu göndereyim. Belki onu sayarlar.>

Lke 20 14 <<Ama bağcılar onu görünce aralarında şöyle konuştular: «Mirasçı budur; onu öldürelim de miras bize kalsın.>

Lke 20 15 Böylece, onu bağdan dışarı atıp öldürdüler. <<Bu durumda bağın sahibi onlara ne yapacak?

Lke 20 16 Gelip o bağcıları yok edecek, bağı da başkalarına verecek.>> Halk bunu duyunca, <<Tanrı korusun!>> dedi.

Lke 20 17 İsa gözlerinin içine bakarak şöyle dedi: <<Öyleyse Kutsal Yazılardaki şu sözün anlamı nedir? «Yapıcıların reddettiği taş, işte köşenin baş taşı oldu.>

Lke 20 18 O taşın üzerine düşen herkes paramparça olacak, taş da kimin üzerine düşerse onu ezip toz edecek.>>

Lke 20 19 İsanın bu benzetmeyi kendilerine karşı anlattığını farkeden din bilginleriyle başkâhinler Onu o anda yakalamak istediler, ama halkın tepkisinden korktular.

Lke 20 20 İsayı dikkatle gözlüyorlardı. Ona, kendilerine dürüst süsü veren muhbirlere gönderdiler. Onu, söyleyeceği bir sözle tuzağa düşürmek ve böylelikle valinin yetki ve yargısına teslim etmek istiyorlardı.

Lke 20 21 Muhbirlere Ona, <<Öğretmenimiz, senin doğru olanı söyleyip öğrettiğini, insanlar arasında ayırım yapmaksızın Tanrı yolunu dürüstçe öğrettiğini biliyoruz. Sezara vergi vermemiz Kutsal Yasaya uygun mu, değil mi?>> diye sordular.

Lke 20 23 Onların hilesini anlayan İsa, <<Bana bir dinar gösterin>> dedi. <<Üzerindeki resim ve yazı kimin?>> <<Sezarın>> dediler.

Lke 20 25 O da, <<Öyleyse Sezarın hakkını Sezara, Tanrının hakkını Tanrıya verin>> dedi.

Lke 20 26 İsayı, halkın önünde söylediği sözlerle tuzağa düşüremediler. Verdiği yanıtı şaşarak susup kaldılar.

Lke 20 27 Ölümünden sonra dirilişi yadsıyan Sadukilerden bazıları İsaya gelip şunu sordular: <<Öğretmenimiz, Musa yazılarında bize şöyle buyurmuştur: «Eğer bir adamın evli

Lke 20 29 kardeşi çocuksuz ölürse, adam ölenin karısını alıp soyunu sürdürsün.>

Lke 20 30 Yedi kardeş vardı. Birincisi kendine bir eş aldı, ama çocuksuz öldü.

Lke 20 32 İkincisi de, üçüncüsü de kadını aldı; böylece kardeşlerin yedisi de çocuk bırakmadan öldü.

Lke 20 33 Son olarak kadın da öldü.

Lke 20 35 Buna göre, diriliş günü kadın bunlardan hangisinin karısı olacak? Çünkü yedisi de onunla evlendi.>>

Lke 20 34 İsa onlara şöyle dedi: <<Bu çağın insanları evlenip evlendirilirler.

Lke 20 36 Ama gelecek çağa ve ölümlerin dirilişine erişmeye layık görülenler ne evlenir, ne evlendirilir.

Lke 20 36 Bir daha ölmeleri de söz konusu değildir. Çünkü meleklerle benzerler ve dirilişin çocukları olarak Tanrının çocuklarıdır.

- Lke 20 37 Musa bile alevlenen çalıyla ilgili bölümde Rab için, «İbrahimin Tanrısı, İshakın Tanrısı ve Yakupun Tanrısı» deyimini kullanarak ölümlerin dirileceğine işaret etmişti.
- Lke 20 38 Tanrı ölümlerin değil, dirilerin Tanrısıdır. Çünkü Ona göre bütün insanlar yaşamaktadır.»
- Lke 20 39 Artık Ona başka soru sormaya cesaret edemeyen din bilginlerinden bazıları, «Öğretmenimiz, güzel konuştun» dediler.
- Lke 20 41 İsa onlara şöyle dedi: «Nasıl oluyor da, «Mesih Davutun Oğludur» diyorlar?
- Lke 20 42 Çünkü Davutun kendisi Mezmurlar Kitabında şöyle diyor: «Rab Rabbime dedi ki, Ben düşmanlarını Ayaklarının altına serinceye dek Sağımda otur.»
- Lke 20 44 Davut Ondan «Rab» diye söz ettiğine göre, O nasıl Davutun Oğlu olur?»
- Lke 20 45 Bütün halk dinlerken İsa öğrencilerine şöyle dedi: «Uzun kaftanlar içinde dolaşmaktan hoşlanan, meydanlarda selamlanmaya, havralarda en seçkin yerlere, şölenlerde başköşelere kurulmaya bayılan din bilginlerinden sakının.
- Lke 20 47 Dul kadınların malını mülkünü sömüren, gösteriş için uzun uzun dua eden bu kişilerin cezası daha ağır olacaktır.»
- Lke 21 1 İsa başını kaldırdı ve bağış toplanan yerde bağışlarını bırakan zenginleri gördü.
- Lke 21 2 Yoksul bir dul kadının oraya iki bakır para attığını görünce, «Size gerçeği söyleyeyim» dedi, «Bu yoksul dul kadın herkesten daha çok verdi.
- Lke 21 4 Çünkü bunların hepsi kutuya, zenginliklerinden artanı attılar. Bu kadın ise yoksulluğuna karşın, geçinmek için elinde ne varsa hepsini verdi.»
- Lke 21 5 Bazı kişiler tapınağın nasıl güzel taşlar ve adaklarla süslenmiş olduğundan söz edince İsa, «Burada gördüklerinizi gelince, öyle günler gelecek ki, taş üstünde taş kalmayacak, hepsi yıkılacak!» dedi.
- Lke 21 7 Onlar da, «Peki, öğretmenimiz, bu dediklerin ne zaman olacak? Bunların gerçekleşmek üzere olduğunu gösteren belirtir ne olacak?» diye sordular.
- Lke 21 8 İsa, «Sakın sizi saptırmasınlar» dedi. «Birçokları, «Ben Oyum» ve «Zaman yaklaştı» diyerek benim adımla gelecekler. Onların ardından gitmeyin.
- Lke 21 9 Savaş ve isyan haberleri duyunca telaşlanmayın. Önce bunların olması gerek, ama son hemen gelmeyecek.»
- Lke 21 10 Sonra onlara şöyle dedi: «Ulus ulusa, devlet devlete savaş açacak.
- Lke 21 11 Şiddetli depremler, yer yer kıtlıklar ve salgın hastalıklar, korkunç olaylar ve gökte olağanüstü belirtiler olacak.
- Lke 21 12 «Ama bütün bu olaylardan önce sizi yakalayıp zulmedecekler. Sizi havralara teslim edecek, zindanlara atacaklar. Benim adımdan ötürü kralların, valilerin önüne çıkarılacaksınız.
- Lke 21 13 Bu size tanıklık etme fırsatı olacak.
- Lke 21 14 Buna göre kendinizi nasıl savunacağınızı önceden düşünmemekte kararlı olun.
- Lke 21 15 Çünkü ben size öyle bir konuşma yeteneği, öyle bir bilgelik vereceğim ki, size karşı çıkanların hiçbirisi buna karşı direnemeyecek, bir şey diyemeyecek.
- Lke 21 16 Anne babanız, kardeşleriniz, akraba ve dostlarınız bile sizi ele verecek ve bazılarınızı öldürtecekler.
- Lke 21 17 Benim adımdan ötürü herkes sizden nefret edecek.
- Lke 21 18 Ne var ki, başınızdaki saçlardan bir tel bile yok olmayacaktır.
- Lke 21 19 Dayanmakla canlarınızı kazanacaksınız.
- Lke 21 20 «Yeruşalim'in ordular tarafından kuşatıldığını görünce bilin ki, kentin yıkılacağı zaman yaklaşmıştır.
- Lke 21 21 O zaman Yahudiyede bulunanlar dağlara kaçsın, kentte olanlar dışarı çıksın, kırdakiler kente dönsün.
- Lke 21 22 Çünkü o günler, yazılmış olanların tümünün gerçekleşeceği ceza günleridir.
- Lke 21 23 O günlerde gebe olan, çocuk emziren kadınların vay haline! Çünkü ülke büyük sıkıntıya düşecek ve bu halk gazaba uğrayacaktır.
- Lke 21 24 Kılıçtan geçirilecek, tutsak olarak bütün uluslar arasına sürülecekler. Yeruşalim, öteki ulusların dönemleri tamamlanıncaya dek onların ayakları altında çiğnenecektir.
- Lke 21 25 «Güneşte, ayda ve yıldızlarda belirtiler görülecek. Yeryüzünde uluslar denizin ve dalgaların uğultusundan şaşkına dönecek, dehşete düşecekler.
- Lke 21 26 Dünyanın üzerine gelecek felaketleri bekleyen insanlar korkudan bayılacak. Çünkü göksel güçler sarsılacak.
- Lke 21 27 O zaman İnsanoğlunun bulut içinde büyük güç ve görkemle geldiğini görecekler.
- Lke 21 28 Bu olaylar gerçekleşmeye başlayınca doğrulun ve başlarınızı kaldırın. Çünkü kurtuluşunuz yakın demektir.»
- Lke 21 29 İsa onlara şu benzetmeyi anlattı: «İncir ağacına ya da herhangi bir ağaca bakın.
- Lke 21 30 Bunların yapraklandığını gördüğünüz zaman yaz mevsiminin yakın olduğunu kendiliğinizden anlarsınız.
- Lke 21 31 Aynı şekilde, bu olayların gerçekleştiğini gördüğünüzde bilin ki,

Tanrının Egemenliği yakındır.

- Lke 21 32 Size doğrusunu söyleyeyim, bütün bunlar olmadan, bu kuşak ortadan kalımayacak.
- Lke 21 33 Yer ve gök ortadan kalkacak, ama benim sözlerim asla ortadan kalımayacaktır.
- Lke 21 34 <<Kendini ze dikkat edin! Yüreklere nize sefahat, sarhoşluk ve bu yaşamın kaygılarıyla ağırlaşmasın. O gün, üzerinize bir tuzak gibi aniden inmesin. Çünkü o gün bütün yeryüzünde yaşayan herkesin üzerine gelecektir.
- Lke 21 36 Her an uyanık kalın, gerçekleşmek üzere olan bütün bu olaylardan kurtulabilmek ve insanoğlunun önünde durabilmek için dua edin.>>
- Lke 21 37 İsa gündüz tapınakta öğretiyor, geceleri ise kentten dışarı çıkıp Zeytin Dağında sabahlıyordu.
- Lke 21 38 Sabah erkenden bütün halk O'nu tapınakta dinlemek için O'na akın ediyordu.
- Lke 22 1 Fısıh denilen Mayasız Ekmek Bayramı yaklaşmıştı.
- Lke 22 2 Başkâhinlerle din bilgilerini İsayı ortadan kaldırmak için bir yol arıyor, ama halktan korkuyorlardı.
- Lke 22 3 Şeytan, Onikilerden biri olup İskariot diye adlandırılan Yahudanın yüreğine girdi.
- Lke 22 4 Yahuda gitti, başkâhinler ve tapınak koruyucularının komutanlarıyla İsayı nasıl ele verebileceğini görüştü.
- Lke 22 5 Onlar buna seviniler ve kendisine para vermeye razı oldular.
- Lke 22 6 Bunu kabul eden Yahuda, kalabalığın olmadığı bir zamanda İsayı ele vermek için fırsat kollamaya başladı.
- Lke 22 7 Fısıh kurbanının kesilmesi gereken Mayasız Ekmek Günü geldi.
- Lke 22 8 İsa, Petrusla Yuhannayı, <<Gidin, Fısıh yemeğini yiyebilmemiz için hazırlık yapın>> diyerek önden gönderdi.
- Lke 22 9 Ona, <<Nerede hazırlık yapmamızı istersin?>> diye sordular.
- Lke 22 10 İsa onlara, <<Bakın>> dedi, <<Kente girdiğinizde karşınıza su testisi taşıyan bir adam çıkacak. Adamı, gideceği eve kadar izleyin ve evin sahibine şöyle deyin: <Öğretmen, öğrencilerimle birlikte Fısıh yemeğini yiyeceğim konuk odası nerede? diye soruyor.>>
- Lke 22 12 Ev sahibi size üst katta, döşenmiş büyük bir oda gösterecek. Orada hazırlık yapın.>>
- Lke 22 13 Onlar da gittiler, her şeyi İsanın kendilerine söylediği gibi buldular ve Fısıh yemeği için hazırlık yaptılar.
- Lke 22 14 Yemek saati gelince İsa, elçileriyle birlikte sofraya oturdu ve onlara şöyle dedi: <<Ben acı çekmeden önce bu Fısıh yemeğini sizinle birlikte yemeyi çok arzulamıştım.
- Lke 22 16 Size şunu söyleyeyim, Fısıh yemeğini, Tanrının Egemenliğinde yetkinliğe erişeceği zamana dek, bir daha yemeyeceğim.>>
- Lke 22 17 Sonra kâseyi alarak şükretti ve, <<Bunu alın, aranızda paylaşın>> dedi.
- Lke 22 18 <<Size şunu söyleyeyim, Tanrının Egemenliği gelene dek, asmanın ürününden bir daha içmeyeceğim.>>
- Lke 22 19 Sonra eline ekmek aldı, şükredip ekmeği böldü ve onlara verdi. <<Bu sizin uğrunuza feda edilen bedenimdir. Beni anmak için böyle yapın>> dedi.
- Lke 22 20 Aynı şekilde, yemekten sonra kâseyi alıp şöyle dedi: <<Bu kâse, sizin uğrunuza akıtılan kanımla gerçekleşen yeni antlaşmadır.
- Lke 22 21 Ama bana ihanet edecek kişinin eli şu anda benimkiyle birlikte sofradadır.
- Lke 22 22 İnsanoğlu, belirlenmiş olan yoldan gidiyor. Ama Ona ihanet eden adamın vay haline!>>
- Lke 22 23 Elçiler, aralarında bunu kimin yapabileceğini tartışmaya başladılar.
- Lke 22 24 Ayrıca aralarında hangisinin en üstün sayılacağı konusunda bir çekişme oldu.
- Lke 22 25 İsa onlara, <<Ulusların kralları, kendi uluslarına egemen kesilirler. İleri gelenleri de kendilerine iyiliksever unvanını yakıştırırlar>> dedi.
- Lke 22 26 <<Ama siz böyle olmayacaksınız. Aranızda en büyük olan, en küçük gibi olsun; yöneten, hizmet eden gibi olsun.
- Lke 22 27 Hangisi daha büyük, sofrada oturan mı, hizmet eden mi? Sofrada oturan değil mi? Oysa ben aranızda hizmet eden biri gibi oldum.
- Lke 22 28 Denendiğim zamanlar benimle birlikte dayanmış olanlar sizlersiniz.
- Lke 22 29 Babam bana nasıl bir egemenlik verdiyse, ben de size bir egemenlik veriyorum.
- Lke 22 30 Öyle ki, egemenliğimde benim soframda yiyip içesiniz ve tahtta oturarak İsrailin on iki oymağını yargılayasınız.
- Lke 22 31 <<Simun, Simun, Şeytan sizleri buğday gibi kalburdan geçirmek için izin almıştır.
- Lke 22 32 Ama ben, imanını yitirmeyesin diye senin için dua ettim. Geri döndüğün zaman kardeşlerini güçlendir.>>
- Lke 22 33 Simun İsayı, <<Ya Rab, ben seninle birlikte zindana da, ölüme de gitmeye hazırım>> dedi.

Lke 22 34 İsa, <<Sana şunu söyleyeyim, Petrus, bu gece horoz ötmeden beni tanıdığını üç kez inkâr edeceksin>> dedi.

Lke 22 35 Sonra İsa onlara, <<Ben sizi kesesiz, torbasız ve çarıksız gönderdiğim zaman, herhangi bir eksiğiniz oldu mu?>> diye sordu. <<Hiçbir eksiğimiz olmadı>> dediler.

Lke 22 36 O da onlara, <<Şimdi ise kesesi olan da, torbası olan da yanına alsın>> dedi. <<Kılıcı olmayan, abasını satıp bir kılıç alsın.

Lke 22 37 Size şunu söyleyeyim, yazılmış olan şu sözün yaşamımda yerine gelmesi gerekiyor: <0, suçlularla bir sayıldı.> Gerçekten de benimle ilgili yazılmış olanlar yerine gelmektedir.>>

Lke 22 38 <<Ya Rab, işte burada iki kılıç var>> dediler. O da onlara, <<Yeter!>> dedi.

Lke 22 39 İsa dışarı çıktı, her zamanki gibi Zeytin Dağına gitti. Öğrenciler de Onun ardından gittiler.

Lke 22 40 Oraya varınca İsa onlara, <<Dua edin ki ayartılmayasınız>> dedi.

Lke 22 41 Onlardan bir taş atımı kadar uzaklaştı ve diz çökerek şöyle dua etti: <<Baba, senin isteğine uygunsa, bu kâseyi benden uzaklaştı. Yine de benim değil, senin istediğin olsun.>>

Lke 22 43 Gökten bir melek İsaya görünerek Onu güçlendirdi.

Lke 22 44 Derin bir acı içinde olan İsa daha hararetle dua etti. Teri, toprağa düşen kan damlalarını andırıyordu.

Lke 22 45 İsa duadan kalkıp öğrencilerin yanına dönünce onları üzüntüden uyumuş buldu.

Lke 22 46 Onlara, <<Niçin uyuyorsunuz?>> dedi. <<Kalkıp dua edin ki ayartılmayasınız.>>

Lke 22 47 İsa daha konuşurken bir kalabalık çıkageldi. Onikilerden biri, Yahuda adındaki kişi, kalabalığa öncülük ediyordu. İsaya öpmek üzere yaklaşıncı İsa, <<Yahuda>> dedi, <<İnsanoğluna bir öpücükle mi ihanet ediyorsun?>>

Lke 22 49 İsanın çevresindekiler olacakları anlayınca, <<Ya Rab, kılıçla vuralım mı?>> dediler.

Lke 22 50 İçlerinden biri başkâhinin kölesine vurarak sağ kulağını uçurdu.

Lke 22 51 Ama İsa, <<Bırakın, yeter!>> dedi, sonra kölenin kulağına dokunarak onu iyileştirdi.

Lke 22 52 İsa, üzerine yürüyen başkâhinlere, tapınak koruyucularının komutanlarına ve ileri gelenlere şöyle dedi: <<Niçin bir haydutmuşum gibi kılıç ve sopalarla geldiniz?>>

Lke 22 53 Her gün tapınakta sizinle birlikteydim, bana el sürmediniz. Ama bu saat sizindir, karanlığın egemen olduğu saattir.>>

Lke 22 54 İsaya tutukladılar, alıp başkâhinin evine götürdüler. Petrus onları uzaktan izliyordu.

Lke 22 55 Avlunun ortasında ateş yakıp çevresinde oturduklarında Petrus da gelip onlarla birlikte oturdu.

Lke 22 56 Bir hizmetçi kız ateşin ışığında oturan Petrusu gördü. Onu dikkatle süzerek, <<Bu da Onunla birlikteydi>> dedi.

Lke 22 57 Ama Petrus, <<Ben Onu tanımıyorum, kadın!>> diye inkâr etti.

Lke 22 58 Biraz sonra onu gören başka biri, <<Sen de onlardansın>> dedi. Petrus, <<Değilim, arkadaş!>> dedi.

Lke 22 59 Yaklaşık bir saat sonra yine bir başkası ısrarla, <<Gerçekten bu da Onunla birlikteydi>> dedi. <<Çünkü Celilelidir.>>

Lke 22 60 Petrus, <<Sen ne diyorsun be adam, anlamıyorum!>> dedi. Tam o anda, Petrus daha konuşurken horoz öttü.

Lke 22 61 Rab arkasına dönüp Petrusa baktı. O zaman Petrus, Rabbin kendisine, <<Bu gece horoz ötmeden beni üç kez inkâr edeceksin>> dediğini hatırladı ve dışarı çıkıp acı acı ağladı.

Lke 22 63 İsaya göz altında tutan adamlar Onunla alay ediyor, Onu dövüyorlardı.

Lke 22 64 Gözlerini bağlayıp, <<Peygamberliğini göster bakalım, sana vuran kim?>> diye soruyorlardı.

Lke 22 65 Kendisine daha bir sürü küfür yağdırdılar.

Lke 22 66 Gün doğunca halkın ileri gelenleri, başkâhinler ve din bilginleri toplandılar. İsa, bunlardan oluşan Yüksek Kurulun önüne çıkarıldı.

Lke 22 67 Ona, <<Sen Mesih isen, söyle bize>> dediler. İsa onlara şöyle dedi: <<Siz söylesem, inanmazsınız.

Lke 22 68 Size soru sorsam, yanıt vermezsiniz.

Lke 22 69 Ne var ki, bundan böyle İnsanoğlu, kudretli Tanrının sağında oturacaktır.>>

Lke 22 70 Onların hepsi, <<Yani, sen Tanrının Oğlu musun?>> diye sordular. O da onlara, <<Söylediğiniz gibi, ben Oyum>> dedi.

Lke 22 71 <<Artık tanıklığa ne ihtiyacımız var?>> dediler. <<İşte kendi ağzından duyduk!>>

Lke 23 1 Sonra bütün kurul üyeleri kalkıp İsaya Pilatusa götürdüler.

Lke 23 2 Onu şöyle suçlamaya başladılar: <<Bu adamın ulusumuzu yoldan saptırdığını gördük. Sezara vergi ödenmesine engel oluyor, kendisinin de Mesih, yani bir kral olduğunu söylüyor.>>

- Lke 23 3 Pilatus İsayaya, <<Sen Yahudilerin Kralı mısın?>> diye sordu. İsa, <<Söylediğin gibidir>> yanıtını verdi.
- Lke 23 4 Pilatus, başkâhinlerle halka, <<Bu adamda hiçbir suç görmüyorum>> dedi.
- Lke 23 5 Ama onlar üstelediler: <<Yahudiye'nin her tarafında öğretisini yayarak halkı kışkırtıyor; Celileden başlayıp ta buraya kadar geldi>> dediler.
- Lke 23 6 Pilatus bunu duyunca, <<Bu adam Celileli mi?>> diye sordu.
- Lke 23 7 İsanın, Hirodesin yönetimindeki bölgeden geldiğini öğrenince, kendisini o sırada Yerusâlimde bulunan Hirodese gönderdi.
- Lke 23 8 Hirodes İsayı görünce çok sevindi. Ona ilişkin haberleri duyduğu için çoktandır Onu görmek istiyor, gerçekleştireceği bir belirtiyi tanık olmayı umuyordu.
- Lke 23 9 Ona birçok soru sordu, ama O hiç karşılık vermedi.
- Lke 23 10 Orada duran başkâhinlerle din bilginleri, İsayı ağır bir dille suçladılar.
- Lke 23 11 Hirodes de askerleriyle birlikte Onu aşağılayıp alay etti. Ona gösterişli bir kaftan giydirip Pilatusa geri gönderdi.
- Lke 23 12 Bu olaydan önce birbirine düşman olan Hirodesle Pilatus, o gün dost oldular.
- Lke 23 13 Pilatus, başkâhinleri, yöneticileri ve halkı toplayarak onlara, <<Siz bu adamı bana, halkı saptırıyor diye getirdiniz>> dedi. <<Oysa ben bu adamı sizin önünüzde sorguya çektim ve kendisinde öne sürdüğünüz suçlardan hiçbirini bulmadım.
- Lke 23 15 Hirodes de bulmamış olmalı ki, Onu bize geri gönderdi. Görüyorsunuz, ölüm cezasını gerektiren hiçbir şey yapmadı.
- Lke 23 16 Bu nedenle ben Onu dövdürüp salıvereceğim.>>
- Lke 23 18 Ama onlar hep bir ağızdan, <<Yok et bu adamı, bize Barabbayı salıver!>> diye bağırdılar.
- Lke 23 19 Barabba, kentte çıkan bir ayaklanmaya katılmaktan ve adam öldürmekten hapse atılmıştı.
- Lke 23 20 İsayı salıvermek isteyen Pilatus onlara yeniden seslendi.
- Lke 23 21 Onlar ise, <<Onu çarmıha ger, çarmıha ger!>> diye bağırışıp durdular.
- Lke 23 22 Pilatus üçüncü kez, <<Bu adam ne kötülük yaptı ki?>> dedi. <<Ölüm cezasını gerektirecek hiçbir suç bulmadım Onda. Bu nedenle Onu dövdürüp salıvereceğim.>>
- Lke 23 23 Ne var ki onlar, yüksek sesle bağırarak İsanın çarmıha gerilmesi için direttiler. Sonunda bağırışları baskın çıktı ve Pilatus, onların isteğinin yerine getirilmesine karar verdi.
- Lke 23 25 İstedikleri kişiyi, ayaklanmaya katılmak ve adam öldürmekten hapse atılan kişiyi salıverdi. İsayı ise onların isteğine bıraktı.
- Lke 23 26 Askerler İsayı götürürken, kırdan gelmekte olan Simun adında Kireneli bir adamı yakaladılar, çarmıhı sırtına yükleyip İsanın arkasından yürüttüler.
- Lke 23 27 Büyük bir halk topluluğu da İsanın ardından gidiyordu. Aralarında İsa için dövünüp ağıt yakan kadınlar vardı.
- Lke 23 28 İsa bu kadınlara dönerek, <<Ey Yerusâlim kızları, benim için ağlamayın>> dedi. <<Kendiniz ve çocuklarınız için ağlayın.
- Lke 23 29 Çünkü öyle günler gelecek ki, <Kısır kadınlara, hiç doğurmamış rahimlere, emzirmemiş memelere ne mutlu!> diyecekler.
- Lke 23 30 O zaman dağlara, <Üzerimize düşün!> ve tepelere, <Bizi örtün!> diyecekler.
- Lke 23 31 Çünkü yaş ağaca böyle yaparlarsa, kuruya neler olacaktır?>>
- Lke 23 32 İsayla birlikte idam edilmek üzere ayrıca iki suçlu da götürülüyordu.
- Lke 23 33 Kafatası denilen yere vardıklarında İsayı, biri sağında öbürü solunda olmak üzere, iki suçluyla birlikte çarmıha gerdiler.
- Lke 23 34 İsa, <<Baba, onları bağışla>> dedi. <<Çünkü ne yaptıklarını bilmiyorlar.>> Onun giysilerini aralarında paylaşmak için kura çektiler.
- Lke 23 35 Halk orada durmuş, onları seyrediyordu. Yöneticiler İsayla alay ederek, <<Başkalarını kurtardı; eğer Tanrının Mesihi, Tanrının seçtiği O ise, kendini de kurtarsın>> diyorlardı.
- Lke 23 36 Askerler de yaklaşp İsayla eğlendiler. Ona ekşi şarap sunarak, <<Sen Yahudilerin Kralıysan, kurtar kendini!>> dediler.
- Lke 23 38 Başının üzerinde şu yafta vardı:
- Lke 23 39 Çarmıha asılan suçlulardan biri, <<Sen Mesih değil misin? Haydi, kendini de bizi de kurtar!>> diye küfür etti.
- Lke 23 40 Ne var ki, öbür suçlu onu azarladı. <<Sende Tanrı korkusu da mı yok?>> diye karşılık verdi. <<Sen de aynı cezayı çekiyorsun.
- Lke 23 41 Nitekim biz haklı olarak cezalandırılıyor, yaptıklarımızın karşılığını alıyoruz. Oysa bu adam hiçbir kötülük yapmadı.>>
- Lke 23 42 Sonra, <<Ey İsa, kendi egemenliğine girdiğinde beni an>> dedi.
- Lke 23 43 İsa ona, <<Sana doğrusunu söyleyeyim, sen bugün benimle birlikte cennette olacaksın>> dedi.
- Lke 23 44 Öğleyin on iki sularında güneş karardı, üçe kadar bütün ülkenin üzerine karanlık çöktü. Tapınaktaki perde ortasından yırtıldı.

Lke 23 46 İsa yüksek sesle, <<Baba, ruhumu elleri ne bırakıyorum!>> diye
seslendi. Bunu söyledikten sonra son nefesi ni verdi.
Lke 23 47 olanları gören yüzbaşı, <<Bu adam gerçekten doğru biriydi>> diyerek
Tanrıyı yüceltmeye başladı.
Lke 23 48 Olayı seyretmek için biriken halkın tümü olup bitenleri görünce
göğüslerini döve döve geri döndüler.
Lke 23 49 Ama İsanın bütün tanıdıkları ve Celileden Onun ardından gelen kadınlar
uzakta durmuş, olanları seyreliyorlardı.
Lke 23 50 Yüksek Kurul üyelerinden Yusuf adında iyi ve doğru bir adam vardı.
Lke 23 51 Bir Yahudi kenti olan Aramatyadan olup Tanrının Egemenliğini umutla
bekleyen Yusuf, Kurulun kararını ve eylemini onaylamamıştı.
Lke 23 52 Pilatusa gidip İsanın cesedini istedi.
Lke 23 53 Cesedi çarımhtan indirip keten beze sardı, hiç kimsenin konulmadığı,
kayaya oyulmuş bir mezara yatırdı.
Lke 23 54 Hazırlık Günüydü ve Şabat Günü başlamak üzereydi.
Lke 23 55 İsayla birlikte Celileden gelen kadınlar da Yusufun ardından giderek
mezarı ve İsanın cesedinin oraya nasıl konulduğunu gördüler.
Lke 23 56 Evlerine dönerek baharat ve güzel kokulu yağlar hazırladılar. Ama
Şabat Günü, Tanrı'nın buyruğu uyarınca dinlendiler.
Lke 24 1 Kadınlar haftanın ilk günü, sabah çok erkenden, hazırlamış oldukları
baharatı alıp mezara gittiler.
Lke 24 2 Taşı mezarın girişinden yuvarlanmış buldular.
Lke 24 3 Ama içeri girince Rab İsanın cesedini bulamadılar.
Lke 24 4 Onlar bu durum karşısında şaşırıp kalmışken, şimşek gibi parıltıyan
giysilere bürünmüş iki kişi yanlarında belirdi.
Lke 24 5 Korkuya kapılan kadınlar başlarını yere eğdiler. Adamlar ise onlara,
<<Diri olanı neden ölümler arasında arıyorsunuz?>> dediler.
Lke 24 6 <<O burada yok, dirildi. Daha Celileden size söylediğini anımsayın.
Lke 24 7 İnsanoğlunun günahlı insanların eline verilmesi, çarımha gerilmesi ve
üçüncü gün dirilmesi gerektiğini bildirmişti.>>
Lke 24 8 O zaman İsanın sözlerini anımsadılar.
Lke 24 9 Mezardan dönen kadınlar bütün bunları Onbirlere ve ötekilerin hepsine
bildirdiler.
Lke 24 10 Bunları elçilere anlatanlar, Mecdelli Meryem, Yohanna, Yakupun annesi
Meryem ve bunlarla birlikte bulunan öbür kadınlardı.
Lke 24 11 Ne var ki, bu sözler elçilere saçma geldi ve kadınlara inanmadılar.
Lke 24 12 Yine de, Petrus kalkıp mezara koştu. Eğilip içeri baktığında keten
bezlerden başka bir şey görmedi. Olay karşısında şaşkına dönmüş bir halde oradan uzaklaştı.
Lke 24 13 Aynı gün öğrencilerden ikisi, Yerusalımden almış ok atımı uzaklıkta
bulunan ve Emmaus denilen bir köye gitmekteydiler.
Lke 24 14 Bütün bu olup bitenleri kendi aralarında konuşuyorlardı.
Lke 24 15 Bunları konuşup tartışırken İsa yanlarına geldi ve onlarla birlikte
yürümeye başladı.
Lke 24 16 Ama onların gözleri Onu tanıma gücünden yoksun bırakılmıştı.
Lke 24 17 İsa, <<Yolda birbirinizle ne tartışıp duruyorsunuz?>> dedi. Üzgün bir
halde, oldukları yerde durdular.
Lke 24 18 Bunlardan adı Kleopas olan Ona, <<Yerusalımden bulunup da bu günlerde
orada olup bitenleri bilmeyen tek yabancı sen misin?>> diye karşılık verdi.
Lke 24 19 İsa onlara, <<Hangi olup bitenleri?>> dedi. Ona, <<Nasıralı İsayla
ilgili olayları>> dediler. <<O adam, Tanrının ve bütün halkın önünde gerek söz, gerek eylemde
güçlü bir peygamberdi.
Lke 24 20 Başkâhinlerle yöneticilerimiz Onu, ölüm cezasına çarptırmak için
valiye teslim ederek çarımha gerdirdiler; oysa biz Onun, İsrailli kurtaracak kişi olduğunu
ummuştuk. Dahası var, bu olaylar olalı üç gün oldu ve aramızdan bazı kadınlar bizi şaşkına
çevirdiler. Bu sabah erkenden mezara gittiklerinde, Onun cesedini bulamamışlar. Sonra
geldiler, bir görümde, İsanın yaşamakta olduğunu bildiren melekler gördüklerini söylediler.
Lke 24 24 Bizimle birlikte olanlardan bazıları mezara gitmiş ve durumu, tam
kadınların anlatmış olduğu gibi bulmuşlar. Ama Onu görmemişler.>>
Lke 24 25 İsa onlara, <<Sizi akılsızlar! Peygamberlerin bütün söyledikleri ne
inanmakta ağır davranan kişiler!
Lke 24 26 Mesihin bu acıları çekmesi ve yüceliğine kavuşması gerekli değil
miydi?>> dedi.
Lke 24 27 Sonra Musanın ve bütün peygamberlerin yazılarından başlayarak, Kutsal
Yazıların hepsi nde kendi siyle ilgili olanları onlara açıkladı.
Lke 24 28 Gitmekte oldukları köye yaklaştıkları sırada İsa, yoluna devam
edecekmış gibi davrandı. Ama onlar, <<Bizimle kal. Neredeyse akşam olacak, gün batmak üzere>>
diyerek Onu zorladılar. Böylece İsa onlarla birlikte kalmak üzere içeri girdi.
Lke 24 30 Onlarla sofrada otururken İsa ekmek aldı, şükretti ve ekmeği bölüp
onlara verdi.
Lke 24 31 O zaman onların gözleri açıldı ve kendisini tanıdılar. İsa ise
gözlerinin önünden kayboldu.
Lke 24 32 Onlar birbirine, <<Yolda kendisi bizimle konuşurken ve Kutsal Yazıları

bize açıklarken yüreklerimiz nasıl da sevinçle çarpıyordu, değil mi?» dediler.
 Lke 24 33 Kalkıp hemen Yerusalıme döndüler. Onbirleri ve onlarla birlikte
 olanları toplanmış buldular.
 Lke 24 34 Bunlar, «Rab gerçekten dirildi, Simuna görünmüş!» diyorlardı.
 Lke 24 35 Kendileri de yolda olup bitenleri ve ekmeği böldüğü zaman İsayı nasıl
 tanıdıklarını anlattılar.
 Lke 24 36 Bunları anlatırlarken İsa gelip aralarında durdu. Onlara, «Siz e
 esenlik olsun!» dedi.
 Lke 24 37 Ürktüler, bir hayalet gördüklerini sanarak korkuya kapıldılar.
 Lke 24 38 İsa onlara, «Neden telaşlanıyorsunuz? Neden kuşkuvar doğuyor
 içinizde?» dedi.
 Lke 24 39 «Ellerime, ayaklarıma bakın; işte benim! Dokun da görün. Hayaletin
 eti kemiği olmaz, ama görüyorsunuz, benim var.»
 Lke 24 40 Bunu söyledikten sonra onlara ellerini ve ayaklarını gösterdi.
 Lke 24 41 Sevinçten hâlâ inanamayan, şaşkınlık içindeki öğrencilerine, «Sizde
 yiyecek bir şey var mı?» diye sordu.
 Lke 24 42 Kendisine bir parça kızarmış balık verdiler.
 Lke 24 43 İsa onu alıp gözlerinin önünde yedi.
 Lke 24 44 Sonra onlara şöyle dedi: «Daha sizlerle birlikteyken, «Musanın
 Yasasında, peygamberlerin yazılarında ve Mezmurlarda benimle ilgili yazılmış olanların tümünün
 gerçekleşmesi gerekir» demiştim.»
 Lke 24 45 Bundan sonra Kutsal Yazıları anlayabilmeleri için zihinlerini açtı.
 Lke 24 46 Onlara dedi ki, «Şöyle yazılmıştır: Mesih acı çekecek ve üçüncü gün
 ölümden dirilecek; günahların bağışlanması için tövbe çağrısı da Yerusalımden başlayarak bütün
 uluslara Onun adıyla duyurulacak.
 Lke 24 48 Sizler bu olayların tanıkları sizsiniz.
 Lke 24 49 Ben de Babamın vaat ettiğini size göndereceğim. Ama siz, yücelerden
 gelecek güçle kuşanılıncaya dek kentte kalın.»
 Lke 24 50 İsa onları kentin dışına, Beytanyanın yakınlarına kadar götürdü.
 Elleri ni kaldırarak onları kutsadı.
 Lke 24 51 Ve onları kutsarken yanlarından ayrıldı, göğe alındı.
 Lke 24 52 Öğrencileri Ona tapındılar ve büyük sevinç içinde Yerusalıme döndüler.
 Lke 24 53 Sürekli tapınakta bulunuyor, Tanrı'yı övüyorlardı.
 Jhn 1 1 Başlangıçta Söz vardı. Söz Tanrıyla birlikteydi ve Söz Tanrıydı.
 Jhn 1 2 Başlangıçta O, Tanrıyla birlikteydi.
 Jhn 1 3 Her şey Onun aracılığıyla var oldu, var olan hiçbir şey onsuz olmadı.
 Jhn 1 4 Yaşam Ondaydı ve yaşam insanların ışığıydı.
 Jhn 1 5 Işık karanlıkta parlar. Karanlık onu alt edemedi.
 Jhn 1 6 Tanrının gönderdiği Yahya adlı bir adam ortaya çıktı.
 Jhn 1 7 Tanıklık amacıyla, ışığa tanıklık etsin ve herkes onun aracılığıyla
 iman etsin diye geldi.
 Jhn 1 8 Kendisi ışık değildi, ama ışığa tanıklık etmeye geldi.
 Jhn 1 9 Dünyaya gelen, her insanı aydınlatan gerçek ışık vardı.
 Jhn 1 10 O, dünyadaydı, dünya Onun aracılığıyla var oldu, ama dünya Onu
 tanımadı.
 Jhn 1 11 Kendi yurduna geldi, ama kendi halkı Onu kabul etmedi.
 Jhn 1 12 Kendisini kabul edip adına iman edenlerin hepsine Tanrının çocukları
 olma hakkını verdi.
 Jhn 1 13 Onlar ne kandan, ne beden ne de insan isteğinden doğdular; tersine,
 Tanrıdan doğdular.
 Jhn 1 14 Söz, insan olup aramızda yaşadı. Onun yüceliğini -Babadan gelen, lütuf
 ve gerçekle dolu biricik Oğulun yüceliğini- gördük.
 Jhn 1 15 Yahya Ona tanıklık etti. Yüksek sesle şöyle dedi: ««Benden sonra
 gelen benden üstündür. Çünkü O benden önce vardı» diye sözünü ettiğim kişi budur.»
 Jhn 1 16 Nitekim hepimiz Onun doluluğundan lütuf üzerine lütuf aldık.
 Jhn 1 17 Kutsal Yasa Musa aracılığıyla verildi, ama lütuf ve gerçek İsa Mesih
 aracılığıyla geldi.
 Jhn 1 18 Tanrıyı hiçbir zaman hiç kimse görmedi. Babanın bağrında bulunan ve
 Tanrı olan biricik Oğul Onu tanıttı.
 Jhn 1 19 Yahudi yetkililer Yahyaya, ««Sen kimsin?» diye sormak üzere
 Yerusalımden kâhinlerle Levilileri gönderdikleri zaman Yahyanın tanıklığı şöyle oldu -açıkça
 konuştu, inkâr etmedi- «Ben Mesih değilim» diye açıkça konuştu.
 Jhn 1 21 Onlar da kendisine, «Öyleyse sen kimsin? İlyas mısın?» diye
 sordular. O da, «Değilim» dedi. «Sen beklediğimiz peygamber misin?» sorusuna, «Hayır»
 yanıtını verdi.
 Jhn 1 22 Bu kez, ««Kim olduğun söyle de bizi gönderenlere bir yanıt verelim»»
 dediler. «Kendin için ne diyorsun?»
 Jhn 1 23 Yahya, ««Peygamber Yeşayanın dediği gibi, «Rabbin yolunu düzleyin»
 diye çölde haykırmanın sesiyim ben» dedi.
 Jhn 1 24 Yahyaya gönderilen bazı Ferisiler ona, ««Sen Mesih, İlyas ya da
 beklediğimiz peygamber değilsen, niye vaftiz ediyorsun?» diye sordular.
 Jhn 1 26 Yahya onlara şöyle yanıt verdi: ««Ben suyla vaftiz ediyorum, ama

aranızda tanımadığınız biri duruyor.

- Jhn 1 27 Benden sonra gelen Odur. Ben Onun çarığının bağını çözmeye bile layık değilim.>>
- Jhn 1 28 Bütün bunlar Şeria Irmağının ötesinde bulunan Beytanyada, Yahyanın vaftiz ettiği yerde oldu.
- Jhn 1 29 Yahya ertesi gün İsanın kendisine doğru geldiğini görünce şöyle dedi: <<İşte, dünyanın günahını ortadan kaldıran Tanrı Kuzusu!
- Jhn 1 30 Kendisi için, <Benden sonra biri geliyor, O benden üstündür. Çünkü O benden önce vardı> dediğim kişi işte budur.
- Jhn 1 31 Ben Onu tanıımıyordum, ama İsrailin Onu tanıması için ben suyla vaftiz ederek geldim.>>
- Jhn 1 32 Yahya tanıklığını şöyle sürdürdü: <<Ruhun güvercin gibi gökten indiğini, Onun üzerinde durduğunu gördüm.
- Jhn 1 33 Ben Onu tanıımıyordum. Ama suyla vaftiz etmek için beni gönderen, <Ruhun kimin üzerine inip durduğunu görürsen, Kutsal Ruhla vaftiz eden Odur> dedi.
- Jhn 1 34 Ben de gördüm ve <Tanrının Oğlu budur> diye tanıklık ettim.>>
- Jhn 1 35 Ertesi gün Yahya yine öğrencilerinden ikisiyle birlikteydi.
- Jhn 1 36 Oradan geçen İsayaya bakarak, <<İşte Tanrı Kuzusu!>> dedi.
- Jhn 1 37 Onun söylediklerini duyan iki öğrenci İsanın ardından gitti.
- Jhn 1 38 İsa arkasına dönüp ardından geldiklerini görünce, <<Ne arıyorsunuz?>> diye sordu. Onlar da, <<Rabbî, nerede oturuyorsun?>> dediler. Rabbî, öğretmenim anlamına gelir.
- Jhn 1 39 İsa, <<Gelin, görün>> dedi. Gidip Onun nerede oturduğunu gördüler ve o gün Onunla kaldılar. Saat dört sularıydı.
- Jhn 1 40 Yahyayı işitip İsanın ardından giden iki kişiden biri Simun Petrusun kardeşi Andreastı.
- Jhn 1 41 Andreas önce kendi kardeşi Simunu bularak ona, <<Biz Mesihi bulduk>> dedi. Mesih, meshedilmiş anlamına gelir.
- Jhn 1 42 Andreas kardeşini İsayaya götürdü. İsa ona baktı, <<Sen Yuhannanın oğlu Simunsun. Kefas diye çağırılacaksın>> dedi. Kefas, kaya anlamına gelir.
- Jhn 1 43 Ertesi gün İsa, Celileye gitmeye karar verdi. Filipusu bulup ona, <<Ardımdan gel>> dedi.
- Jhn 1 44 Filipus da Andreas ile Petrusun kenti olan Beytsaydadandı.
- Jhn 1 45 Filipus, Nataneli bularak ona, <<Musanın Kutsal Yasada hakkında yazdığı, peygamberlerin de sözünü ettiği kişiyi, Yusuf oğlu Nasıralı İsayı bulduk>> dedi.
- Jhn 1 46 Natanel Filipusa, <<Nasıradan iyi bir şey çıkabilir mi?>> diye sordu. Filipus, <<Gel de gör>> dedi.
- Jhn 1 47 İsa, Natanelin kendisine doğru geldiğini görünce onun için, <<İşte, içinde hile olmayan gerçek bir İsrailli!>> dedi.
- Jhn 1 48 Natanel, <<Beni nereden tanıyorsun?>> diye sordu. İsa, <<Filipus çağırmadan önce seni incir ağacının altında gördüm>> yanıtını verdi.
- Jhn 1 49 Natanel, <<Rabbî, sen Tanrının Oğlusun, sen İsrailin Kralısın!>> dedi.
- Jhn 1 50 İsa ona dedi ki, <<Seni incir ağacının altında gördüğümü söylediğim için mi inanıyorsun? Bunlardan daha büyük şeyler göreceksin.>>
- Jhn 1 51 Sonra da, <<Size doğrusunu söyleyeyim, göğün açıldığını, Tanrı meleklerinin insanoğlu üzerinde yükselip indiklerini göreceksiniz>> dedi.
- Jhn 2 1 Üçüncü gün Celilenin Kana Köyünde bir düğün vardı. İsanın annesi de oradaydı.
- Jhn 2 2 İsayla öğrencileri de düğüne çağırılmışlardı.
- Jhn 2 3 Şarap tükenince annesi İsayaya, <<Şarapları kalmadı>> dedi.
- Jhn 2 4 İsa, <<Anne, benden ne istiyorsun? Benim saatim daha gelmedi>> dedi.
- Jhn 2 5 Annesi hizmet edenlere, <<Size ne derse onu yapın>> dedi.
- Jhn 2 6 Yahudilerin geleneksel temizliği için oraya konmuş, her biri seksenle yüz yirmi litre alan altı taş küp vardı.
- Jhn 2 7 İsa hizmet edenlere, <<Küpleri suyla doldurun>> dedi. Küpleri ağızlarına kadar doldurdular.
- Jhn 2 8 Sonra hizmet edenlere, <<Şimdi biraz alıp şölen başkanına götürün>> dedi. Onlar da götürdüler.
- Jhn 2 9 Şölen başkanı, şaraba dönüşmüş suyu tattı. Bunun nereden geldiğini bilmiyordu, oysa suyu küpten alan hizmetkarlar biliyorlardı. Şölen başkanı güveyi çağırıp, <<Herkes önce iyi şarabı, çok içildikten sonra da kötüsünü sunar>> dedi, <<Ama sen iyi şarabı şimdiye dek saklamışsın.>>
- Jhn 2 11 İsa bu ilk doğaüstü belirtisini Celilenin Kana Köyünde gerçekleştirdi ve yüceliğini gösterdi. Öğrencileri de ona iman ettiler.
- Jhn 2 12 Bundan sonra İsa, annesi, kardeşleri ve öğrencileri Kefarnahuma gidip orada birkaç gün kaldılar.
- Jhn 2 13 Yahudilerin Fısıh Bayramı yakındı. İsa da Yerusaleme gitti.
- Jhn 2 14 Tapınağın avlusunda sığır, koyun ve güvercin satanları, orada oturmuş para bozanları gördü.
- Jhn 2 15 İpten bir kamçı yaparak hepsini koyunlar ve sığırlarla birlikte tapınaktan kovdu, para bozanların paralarını döküp masalarını devirdi.
- Jhn 2 16 Güvercin satanlara, <<Bunları buradan kaldırın, Babamın evini pazar

yerine çevirmeyin!>> dedi.

Jhn 2 17 Öğrencileri, <<Evin için gösterdiğim gayret beni yiyip bitirecek>> diye yazılmış olan sözü hatırladılar.

Jhn 2 18 Yahudi yetkililer İsaya, <<Bunları yaptığına göre, bize nasıl bir belirti göstereceksin?>> diye sordular.

Jhn 2 19 İsa şu yanıtı verdi: <<Bu tapınağı yıkın, üç günde onu yeniden kuracağım.>>

Jhn 2 20 Yahudi yetkililer, <<Bu tapınak kırk altı yılda yapıldı, sen onu üç günde mi kuracaksın?>> dediler.

Jhn 2 21 Ama İsanın sözünü ettiği tapınak kendi bedeniydi.

Jhn 2 22 İsa ölümden dirilince öğrencileri bu sözü söylediğini hatırladılar, Kutsal Yazıya ve İsanın söylediği bu söze iman ettiler.

Jhn 2 23 Fısıh Bayramında İsanın Yeruşalimde bulunduğu sırada gerçekleştirdiği belirtileri gören birçokları Onun adına iman ettiler.

Jhn 2 24 Ama İsa bütün insanların yüreğini bildiği için onlara güvenmiyordu.

Jhn 2 25 İnsan hakkında kimsenin O'na bir şey söylemesine gerek yoktu. Çünkü kendisi insanın içinden geçenleri biliyordu.

Jhn 3 1 Yahudilerin Nikodim adlı bir önderi vardı. Ferisilerden olan bu adam bir gece İsaya gelerek, <<Rabbî, senin Tanrıdan gelmiş bir öğretmen olduğunu biliyoruz. Çünkü Tanrı kendisiyle olmadıkça kimse senin yaptığın bu mucizeleri yapamaz>> dedi.

Jhn 3 3 İsa ona şu karşılığı verdi: <<Sana doğrusunu söyleyeyim, bir kimse yeniden doğmadıkça Tanrının Egemenliğini göremez.>>

Jhn 3 4 Nikodim, <<Yaşlanmış bir adam nasıl doğabilir? Annesinin rahmine ikinci kez girip doğabilir mi?>> diye sordu.

Jhn 3 5 İsa şöyle yanıt verdi: <<Sana doğrusunu söyleyeyim, bir kimse sudan ve Ruhtan doğmadıkça Tanrının Egemenliğine giremez.

Jhn 3 6 Bedenden doğan bedendir, Ruhtan doğan ruhtur.

Jhn 3 7 Sana, <Yeniden doğmalısınız> dediğime şaşma.

Jhn 3 8 Yel dilediği yerde eser; sesini işitirsin, ama nereden gelip nereye gittiğini bilemezsin. Ruhtan doğan herkes böyledir.>>

Jhn 3 9 Nikodim İsaya, <<Bunlar nasıl olabilir?>> diye sordu.

Jhn 3 10 İsa ona şöyle yanıt verdi: <<Sen İsrailin öğretmeni olduğun halde bunları anlamıyor musun?

Jhn 3 11 Sana doğrusunu söyleyeyim, biz bildiğimizi söylüyoruz, gördüğümüze tanıklık ediyoruz. Sizler ise bizim tanıklığımızı kabul etmiyorsunuz.

Jhn 3 12 Sizlere yeryüzüyle ilgili şeyleri söylediğim zaman inanmazsanız, gökle ilgili şeyleri söylediğimde nasıl inanacaksınız?

Jhn 3 13 Gökten inmiş olan İnsanoğlundan başka hiç kimse göğe çıkmamıştır.

Jhn 3 14 Musa çölde yılanı nasıl yukarı kaldırdıysa, İnsanoğlunun da öylece yukarı kaldırılması gerekir.

Jhn 3 15 Öyle ki, Ona iman eden herkes sonsuz yaşama kavuşsun.

Jhn 3 16 <<Çünkü Tanrı dünyayı o kadar çok sevdi ki, biricik oğlunu verdi. Öyle ki, Ona iman edenlerin hiçbiri mahvolmasın, hepsi sonsuz yaşama kavuşsun.

Jhn 3 17 Tanrı, oğlunu dünyayı yargılamak için göndermedi, dünya Onun aracılığıyla kurtulsun diye gönderdi.

Jhn 3 18 Ona iman eden yargılanmaz, iman etmeyen ise zaten yargılanmıştır. Çünkü Tanrının biricik oğlunun adına iman etmemiştir.

Jhn 3 19 Yargı da şudur: Dünyaya ışık geldi, ama insanlar ışık yerine karanlığı sevdiler. Çünkü yaptıkları işler kötüydü.

Jhn 3 20 Kötülük yapan herkes ışıktan nefret eder ve yaptıkları açığa çıkmasın diye ışığa yaklaşmaz.

Jhn 3 21 Ama gerçeği uygulayan kişi yaptıklarını, Tanrıya dayanarak yaptığını göstermek için ışığa gelir.>>

Jhn 3 22 Bundan sonra İsaya öğrencileri Yahudiye diyarına gittiler. İsa onlarla birlikte orada bir süre kalarak vaftiz etti.

Jhn 3 23 Yahya da Salim yakınındaki Aynonda vaftiz ediyordu. Çünkü orada bol su vardı. İnsanlar gelip vaftiz oluyorlardı.

Jhn 3 24 Yahya henüz hapse atılmamıştı.

Jhn 3 25 O sıralarda Yahyanın öğrencileriyle bir Yahudi arasında temizlenme konusunda bir tartışma çıktı.

Jhn 3 26 Öğrencileri Yahyaya gelerek, <<Rabbî>> dediler, <<Şeria Irmağının karşı yakasında birlikte olduğun ve kendisi için tanıklık ettiğin adam var ya, işte O vaftiz ediyor, herkes de Ona gidiyor.>>

Jhn 3 27 Yahya şöyle yanıt verdi: <<İnsan, kendisine gökten verilmedi kçe hiçbi r şey alamaz.

Jhn 3 28 <Ben Mesih değilim, ama Onun öncüsü olarak gönderildim> dediğime siz kendinizi tanıksınız.

Jhn 3 29 Gelin kiminse, güvey odur. Ama güveyin yanında duran ve onu dinleyen dostu onun sesini işitince çok sevinir. İşte benim sevincim böylece tamamlandı.

Jhn 3 30 O büyümeli, bense küçümeliyim.>>

Jhn 3 31 Yukarıdan gelen, herkesten üstündür. Dünyadan olan dünyaya aittir ve

dünyadan söz eder. Gökten gelen ise, herkesten üstündür.
Jhn 3 32 Ne görmüş ne işitmişse ona tanıklık eder, ama tanıklığını kimse kabul etmez.
Jhn 3 33 Onun tanıklığını kabul eden, Tanrının gerçek olduğuna mührünü basmıştır.
Jhn 3 34 Tanrının gönderdiği kişi Tanrının sözlerini söyler. Çünkü Tanrı, Ruhü öl çüyle vermez.
Jhn 3 35 Baba Oğulu sever; her şeyi Ona teslim etmiştir.
Jhn 3 36 Oğul'a iman edenin sonsuz yaşamı vardır. Ama Oğul'un sözünü dinlemeyen yaşamı görmeyecektir. Tanrı'nın gazabı böylesinin üzerinde kalır.
Jhn 4 1 Ferisiler, İsanın Yahyadan daha çok öğrenci edinip vaftiz ettiğini duydular -aslında İsanın kendisi değil, öğrencileri vaftiz ediyorlardı- İsa bunu öğrenince Yahudiyeden ayrılıp yine Celileye gitti.
Jhn 4 4 Giderken Samiriyeden geçmesi gerekiyordu.
Jhn 4 5 Böylece Samiriyenin Sihar denilen kentine geldi. Burası Yakupun kendi oğlu Yusuf'a vermiş olduğu toprağın yakınındaydı.
Jhn 4 6 Yakupun kuyusu da oradaydı. İsa, yolculuktan yorulmuş olduğu için kuyunun yanına oturmuştu. Saat on iki sularıydı.
Jhn 4 7 Samiriyeli bir kadın su çekmeye geldi. İsa ona, <<Bana su ver, içeyim>> dedi.
Jhn 4 8 İsanın öğrencileri yiyecek satın almak için kente gitmişlerdi.
Jhn 4 9 Samiriyeli kadın, <<Sen Yahudisin, bense Samiriyeli bir kadını>> dedi, <<Nasıl olur da benden su istersin?>> Çünkü Yahudilerin Samiriyelilerle ilişkileri yoktur.
Jhn 4 10 İsa kadına şu yanıtı verdi: <<Eğer sen Tanrının armağanını ve sana, <Bana su ver, içeyim> diyenin kim olduğunu bilseydin, sen Ondan dilerdin, O da sana yaşam suyunu verirdi.>>
Jhn 4 11 Kadın, <<Efendim>> dedi, <<Su çekecek bir şeyin yok, kuyu da derin, yaşam suyunu nereden bulacaksın?>>
Jhn 4 12 Sen, bu kuyuyu bize vermiş, kendisi, oğulları ve davarları ondan içmiş olan atamız Yakuptan daha mı büyüksün?>>
Jhn 4 13 İsa şöyle yanıt verdi: <<Bu sudan her içen yine susayacak.
Jhn 4 14 Oysa benim vereceğim sudan içen sonsuza dek susamaz. Benim vereceğim su, içende sonsuz yaşam için fışkıran bir pınar olacak.>>
Jhn 4 15 Kadın, <<Efendim>> dedi, <<Bu suyu bana ver. Böylece ne susayayım, ne de su çekmek için buraya kadar geleyim.>>
Jhn 4 16 İsa, <<Git, kocanı çağır ve buraya gel>> dedi.
Jhn 4 17 Kadın, <<Kocam yok>> diye yanıtladı. İsa, <<Kocam yok demekle doğruyu söyledi>> dedi.
Jhn 4 18 <<Beş kocaya vardın. Şimdi birlikte yaşadığın adam kocan değil. Doğruyu söyledin.>>
Jhn 4 19 Kadın, <<Efendim, anlıyorum, sen bir peygambersin>> dedi.
Jhn 4 20 <<Atalarımız bu dağda tapındılar, ama sizler tapılması gereken yerin Yerusâlimde olduğunu söylüyorsunuz.>>
Jhn 4 21 İsa ona şöyle dedi: <<Kadın, bana inan, öyle bir saat geliyor ki, Babaya ne bu dağda, ne de Yerusâlimde tapınacaksınız!
Jhn 4 22 Siz bilmediğinize tapıyorsunuz, biz bildiğimize tapıyoruz. Çünkü kurtuluş Yahudilerdendir.
Jhn 4 23 Ama içtenlikle tapınanların Babaya ruhta ve gerçekte tapınacakları saat geliyor. İşte, o saat şimdidir. Baba da kendisine böyle tapınanları arıyor.
Jhn 4 24 Tanrı ruhtur, Ona tapınanlar da ruhta ve gerçekte tapınmalıdırlar.>>
Jhn 4 25 Kadın İsaya, <<Mesih denilen meshedilmiş Olanın geleceğini biliyorum>> dedi, <<O gelince bize her şeyi bildirecek.>>
Jhn 4 26 İsa, <<Seninle konuşan ben, Oyum>> dedi.
Jhn 4 27 Bu sırada İsanın öğrencileri geldiler. Onun bir kadınla konuşmasına şaşıldılar. Bununla birlikte hiçbiri, <<Ne istiyorsun?>> ya da, <<O kadınla neden konuşuyorsun?>> demedi.
Jhn 4 28 Sonra kadın su testisini bırakarak kente gitti ve halka şöyle dedi: <<Gelin, yaptığım her şeyi bana söyleyen adamı görün. Acaba Mesih bu mudur?>>
Jhn 4 30 Halk da kentten çıkıp İsaya doğru gelmeye başladı.
Jhn 4 31 Bu arada öğrencileri Ona, <<Rabbî, yemek ye!>> diye rica ediyorlardı.
Jhn 4 32 Ama İsa, <<Benim, sizin bilmediğiniz bir yiyeceğim var>> dedi.
Jhn 4 33 Öğrenciler birbirlerine, <<Acaba biri Ona yiyecek mi getirdi?>> diye sordular.
Jhn 4 34 İsa, <<Benim yemeğim, beni gönderenin isteğini yerine getirmek ve Onun işini tamamlamaktır>> dedi.
Jhn 4 35 <<Sizler, <Ekinleri biçmeye daha dört ay var> demiyor musunuz? İşte, size söylüyorum, başınızı kaldırıp tarlalara bakın. Ekinler sararmış, biçilmeye hazır!
Jhn 4 36 Eken ve biçen birlikte sevinirler diye, biçen kişi şimdiden ücretini alır ve sonsuz yaşam için ürün toplar.
Jhn 4 37 <Biri eker, başkası biçer> sözü bu durumda doğrudur.
Jhn 4 38 Ben sizi, emek vermediğiniz bir ürünü biçmeye gönderdim. Başkaları

emek verdiler, siz ise onların emeğinden yararlandınız.>>
 Jhn 4 39 O kentten birçok Samiriyeli, <<Yaptığım her şeyi bana söyledi>> diye tanıklık eden kadının sözü üzerine İsa'ya iman etti.
 Jhn 4 40 Samiriyeliler Ona gelip yanlarında kalması için rica ettiler. O da orada iki gün kaldı.
 Jhn 4 41 Onun sözü üzerine daha birçokları iman etti.
 Jhn 4 42 Bunlar kadına, <<Bizim iman etmemizin nedeni artık senin sözlerin değil>> diyorlardı. <<Kendimiz işittik, Onun gerçekten dünyanın Kurtarıcısı olduğunu biliyoruz.>>
 Jhn 4 43 Bu iki günden sonra İsa oradan ayrılıp Celileye gitti.
 Jhn 4 44 İsanın kendisi, bir peygamberin kendi memleketinde saygı görmediğine tanıklık etmişti.
 Jhn 4 45 Celileye geldiği zaman Celileliler Onu iyi karşıladılar. Çünkü onlar da bayram için gitmişler ve bayramda Onun Yerusolim'de yaptığı her şeyi görmüşlerdi.
 Jhn 4 46 İsa yine, suyu şaraba çevirdiği Celilenin Kana Köyüne geldi. Orada saraya bağlı bir memur vardı. Oğlu Kefarnahum'da hastaydı.
 Jhn 4 47 Adam, İsanın Yahudiyeden Celileye geldiğini işitince yanına gitti, evine gelip ölmek üzere olan oğlunu iyileştirmesi için Ona yalvardı.
 Jhn 4 48 İsa adama, <<Sizler belirttiler ve harikalar görmedikçe iman etmeyeceksiniz>> dedi.
 Jhn 4 49 Saray memuru İsa'ya, <<Efendim, çocuğum ölmeden yetiş!>> dedi.
 Jhn 4 50 İsa, <<Git, oğlun yaşayacak>> dedi. Adam, İsanın söylediği söze iman ederek gitti.
 Jhn 4 51 Daha yoldayken köleleri onu karşılayıp oğlunun yaşadığını bildirdiler.
 Jhn 4 52 Adam onlara, oğlunun iyileşmeye başladığı saati sordu. <<Dün öğle üstü saat birde ateşi düştü>> dediler.
 Jhn 4 53 Baba bunun, İsanın, <<Oğlun yaşayacak>> dediği saat olduğunu anladı. Kendisi ve bütün ev halkı iman etti.
 Jhn 4 54 İsa, bu ikinci belirtiyi de Yahudiye'den Celile'ye döndükten sonra gerçekleştirdi.
 Jhn 5 1 İsa bundan sonra Yahudilerin bir bayramı nedeniyle Yerusolime gitti.
 Jhn 5 2 Yerusolim'de Koyun Kapısı yanında, İbranicede Beytesta denilen beş eyvanlı bir havuz vardı.
 Jhn 5 3 Bu eyvanların altında kör, kötürüm, felçli hastalardan bir kalabalık yatardı.
 Jhn 5 5 Orada otuz sekiz yıldır hasta olan bir adam vardı.
 Jhn 5 6 İsa hasta yatan bu adamı görünce ve uzun zamandır bu durumda olduğunu anlayınca, <<İyi olmak ister misin?>> diye sordu.
 Jhn 5 7 Hasta şöyle yanıt verdi: <<Efendim, su çalkandığı zaman beni havuza indirecek kimsem yok, tam gireceğim an benden önce başkası giriyor.>>
 Jhn 5 8 İsa ona, <<Kalk, şilteni topla ve yürü>> dedi.
 Jhn 5 9 Adam o anda iyileşti. Şiltesini toplayıp yürümeye başladı. O gün Şabat Günüydü.
 Jhn 5 10 Bu yüzden Yahudi yetkililer iyileşen adama, <<Bugün Şabat Günü>> dediler, <<Şilteni toplaman yasaktır.>>
 Jhn 5 11 Ama adam onlara şöyle yanıt verdi: <<Beni iyileştiren kişi bana, <Şilteni topla ve yürü> dedi.>>
 Jhn 5 12 <<Sana, <Şilteni topla ve yürü> diyen adam kim?>> diye sordular.
 Jhn 5 13 İyileşen adam ise Onun kim olduğunu bilmiyordu. Orası kalabalıktı, İsa da çekilip gitmişti.
 Jhn 5 14 İsa daha sonra adamı tapınakta buldu. <<Bak, iyi oldun. Artık günah işleme de başına daha kötü bir şey gelmesin>> dedi.
 Jhn 5 15 Adam gidip Yahudi yetkililere kendisini iyileştirenin İsa olduğunu bildirdi.
 Jhn 5 16 Şabat Günü böyle şeyler yaptığı için İsa'ya zulmetmeye başladılar.
 Jhn 5 17 Ama İsa onlara şu karşılığı verdi: <<Babam hâlâ çalışmaktadır, ben de çalışıyorum.>>
 Jhn 5 18 İşte bu nedenle Yahudi yetkililer Onu öldürmek için daha çok gayret ettiler. Çünkü yalnız Şabat Günü düzenini bozmakla kalmamış, Tanrının kendi Babası olduğunu söyleyerek kendisini Tanrıya eşit kılmıştı.
 Jhn 5 19 İsa Yahudi yetkililere şöyle karşılık verdi: <<Size doğrusunu söyleyeyim, Oğul, Babanın yaptıklarını görmedikçe kendiliğinden bir şey yapamaz. Baba ne yaparsa Oğul da aynı şeyi yapar.>>
 Jhn 5 20 Çünkü Baba Oğulu sever ve yaptıklarının hepsini Ona gösterir. Şaşasınız diye Ona bunlardan daha büyük işler de gösterecektir.
 Jhn 5 21 Baba nasıl ölüleri diriltip onlara yaşam veriyorsa, Oğul da dilediği kimselere yaşam verir.
 Jhn 5 22 Baba kimseyi yargılamaz, bütün yargılama işini Oğula vermiştir.
 Jhn 5 23 Öyle ki, herkes Babayı onurlandırdığı gibi Oğulu onurlandırsın. Oğulu onurlandırmayan, Onu gönderen Babayı da onurlandırmaz.
 Jhn 5 24 <<Size doğrusunu söyleyeyim, sözümü işitip beni gönderene iman edenin sonsuz yaşamı vardır. Böyle biri yargılanmaz, ölümden yaşama geçmiştir.>>

Jhn	5	25	Size doğrusunu söyleyeyim, ölümlerin Tanrı Oğlunun sesini işitecekleri ve işitenlerin yaşayacakları saat geliyor, geldi bile.
Jhn	5	26	Çünkü Baba, kendisinde yaşam olduğu gibi, Oğula da kendisinde yaşam olma özelliğini verdi.
Jhn	5	27	Ona yargılama yetkisini de verdi. Çünkü O İnsanoğludur.
Jhn	5	28	Buna şaşmayın. Mezarda olanların hepsinin Onun sesini işitecekleri saat geliyor.
Jhn	5	29	Ve onlar mezarlarından çıkacaklar. İyilik yapmış olanlar yaşamak, kötülük yapmış olanlar yargılanmak üzere dirilecekler.>>
Jhn	5	30	<<Ben kendiliğimden hiçbir şey yapamam. İşittiğim gibi yargılarım ve benim yargım adildir. Çünkü amacım kendi istediğimi değil, beni gönderenin istediğini yapmaktır.
Jhn	5	31	Eğer kendim için ben tanıklık edersem, tanıklığım geçerli olmaz.
Jhn	5	32	Ama benim için tanıklık eden başka biri vardır. Onun benim için ettiği tanıklığın geçerli olduğunu bilirim.
Jhn	5	33	Siz Yahyaya adamlar gönderdiniz, o da gerçeğe tanıklık etti.
Jhn	5	34	İnsanın tanıklığını kabul ettiğim için değil, kurtulmanız için bunları söylüyorum.
Jhn	5	35	Yahya, yanan ve ışık saçan bir çıraydı. Sizler onun ışığında bir süre için coşmak istediniz.
Jhn	5	36	Ama benim, Yahyanınkinden daha büyük bir tanıklığım var. Tamamlamam için Babanın bana verdiği işler, şu yaptığım işler, beni Babanın gönderdiğine tanıklık ediyor.
Jhn	5	37	Beni gönderen Baba da benim için tanıklık etmiştir. Siz hiçbir zaman ne Onun sesini işittiniz, ne de şeklini gördünüz.
Jhn	5	38	Onun sözü sizde yaşamıyor. Çünkü Onun gönderdiği kişiye iman etmiyorsunuz.
Jhn	5	39	Kutsal Yazıları araştırıyorsunuz. Çünkü bunlar aracılığıyla sonsuz yaşama sahip olduğunuzu sanıyorsunuz. Bana tanıklık eden de bu yazılardır!
Jhn	5	40	Öyleyken siz, yaşama kavuşmak için bana gelmek istemiyorsunuz.
Jhn	5	41	<<İnsanlardan övgü kabul etmiyorum.
Jhn	5	42	Ama ben sizi bilirim, içinizde Tanrı sevgisi yoktur.
Jhn	5	43	Ben Babamın adına geldim, ama beni kabul etmiyorsunuz. Oysa başka birisi kendi adını gelirse, onu kabul edeceksiniz.
Jhn	5	44	Birbirinizden övgüler kabul ediyor, ama tek olan Tanrının övgüsünü kazanmaya çalışmıyorsunuz. Bu durumda nasıl iman edebilirsiniz?
Jhn	5	45	Babanın önünde sizi suçlayacağımı sanmayın. Sizi suçlayan, umut bağladığınız Musadır.
Jhn	5	46	Musaya iman etmiş olsaydınız, bana da iman ederdiniz. Çünkü o benim hakkımda yazmıştır.
Jhn	5	47	Ama onun yazılarına iman etmezseniz, benim sözlerime nasıl iman edeceksiniz?>>
Jhn	6	1	Bundan sonra İsa, Celile -Taberiye- Gölünün karşı yakasına geçti.
Jhn	6	2	Ardından büyük bir kalabalık gidiyordu. Çünkü hastalar üzerinde yaptığı mucizeleri görmüşlerdi.
Jhn	6	3	İsa dağa çıkıp orada öğrencileriyle birlikte oturdu.
Jhn	6	4	Yahudilerin Fısıh Bayramı yakındı.
Jhn	6	5	İsa başını kaldırıp büyük bir kalabalığın kendisine doğru geldiğini görünce Filipusa, <<Bunları doyurmak için nereden ekmek alalım?>> diye sordu.
Jhn	6	6	Bu sözü onu denemek için söyledi, aslında kendisi ne yapacağını biliyordu.
Jhn	6	7	Filipus Ona şu yanıtı verdi: <<Her birinin bir lokma yiyebilmesi için iki yüz dinarlık ekmek bile yetmez.>>
Jhn	6	8	Öğrencilerinden biri, Simun Petrusun kardeşi Andreas, İsaya dedi ki, <<Burada beş arpa ekmeğiyle iki balığı olan bir çocuk var. Ama bu kadar adam için bunlar nedir ki?>>
Jhn	6	10	İsa, <<Halkı yere oturtun>> dedi. Orası çayırlıktı. Böylece halk yere oturdu. Yaklaşık beş bin erkek vardı.
Jhn	6	11	İsa ekmekleri aldı, şükrettikten sonra oturanlara dağıttı. Balıklardan da istedikleri kadar verdi.
Jhn	6	12	Herkes doyunca İsa öğrencilerine, <<Artakalan parçaları toplayın, hiçbir şey ziyan olmasın>> dedi.
Jhn	6	13	Onlar da topladılar. Yedikleri beş arpa ekmeğinden artakalan parçalarla on iki sepet doldurdular.
Jhn	6	14	Halk, İsanın yaptığı mucizeyi görünce, <<Gerçekten dünyaya gelecek olan peygamber budur>> dedi.
Jhn	6	15	İsa onların gelip kendisini kral yapmak üzere zorla götürceklerini bildiğinden tek başına yine dağa çekildi.
Jhn	6	16	Akşam olunca öğrencileri göle indiler.
Jhn	6	17	Bir tekneye binerek gölün karşı yakasındaki Kefarnahuma doğru yol aldılar. Karanlık basmış, İsa henüz yanlarına gelmemişti.
Jhn	6	18	Güçlü bir rüzgar estiğinden göl kabarmaya başladı.
Jhn	6	19	Öğrenciler üç mil kadar kürek çektikten sonra, İsanın gölün üstünde

yürüyerek tekneye yaklaştığını görünce korktular.

- Jhn 6 20 Ama İsa, <<Korkmayın, benim!>> dedi.
- Jhn 6 21 Bunun üzerine Onu tekneye almak istediler. O anda tekne gidecekleri kıyıya ulaştı.
- Jhn 6 22 Ertesi gün, gölün karşı yakasında kalan halk, önceden orada sadece bir tek tekne bulunduğunu, İsanın kendi öğrencileriyle birlikte bu tekneye binmediğini, öğrencilerinin yalnız gittiklerini anladı.
- Jhn 6 23 Rabbin şükretmesinden sonra halkın ekmek yediği yerin yakınına Taberiyeden başka tekneler geldi.
- Jhn 6 24 Halk, İsanın ve öğrencilerinin orada olmadığını görünce teknelere binerek Kefarnahuma, İsaya aramaya gitti.
- Jhn 6 25 Onu gölün karşı yakasında buldukları zaman, <<Rabbî, buraya ne zaman geldin?>> diye sordular.
- Jhn 6 26 İsa şöyle yanıt verdi: <<Size doğrusunu söyleyeyim, doğaüstü belirtiler gördüğünüz için değil, ekmeklerden yiyip doyduğunuz için beni arıyorsunuz.
- Jhn 6 27 Geçici yiyecek için değil, sonsuz yaşam boyunca kalıcı yiyecek için çalışın. Bunu size İnsanoğlu verecek. Çünkü Baba Tanrı Ona bu onayı vermiştir.>>
- Jhn 6 28 Onlar da şunu sordular: <<Tanrının istediği işleri yapmak için ne yapmalıyız?>>
- Jhn 6 29 İsa, <<Tanrının işi Onun gönderdiği kişiye iman etmenizdir>> diye yanıt verdi.
- Jhn 6 30 Bunun üzerine, <<Görüp sana iman etmemiz için nasıl bir belirti gerçekleştireceksin? Ne yapacaksın?>> dediler.
- Jhn 6 31 <<Atalarımız çölde man yediler. Yazılmış olduğu gibi, <Yemeleri için onlara gökten ekmek verdi.>>
- Jhn 6 32 İsa onlara dedi ki, <<Size doğrusunu söyleyeyim, gökten ekmeği size Musa vermedi, gökten size gerçek ekmeği Babam verir.
- Jhn 6 33 Çünkü Tanrının ekmeği, gökten inen ve dünyaya yaşam verendir.>>
- Jhn 6 34 Onlar da, <<Efendimiz, bizlere her zaman bu ekmeği ver!>> dediler.
- Jhn 6 35 İsa, <<Yaşam ekmeği Benim. Bana gelen asla acıkmaz, bana iman eden hiçbir zaman susamaz>> dedi.
- Jhn 6 36 <<Ama ben size dedim ki, <Beni gördünüz, yine de iman etmiyorsunuz.>
- Jhn 6 37 Babanın bana verdiklerinin hepsi bana gelecek ve bana geleni asla kovmam.
- Jhn 6 38 Çünkü kendi isteğimi değil, beni gönderenin isteğini yerine getirmek için gökten indim.
- Jhn 6 39 Beni gönderenin isteği, bana verdiklerinden hiçbirini yitirmemem, son gün hepsini diriltmemdir.
- Jhn 6 40 Çünkü Babamın isteği, Oğulu gören ve Ona iman eden herkesin sonsuz yaşama kavuşmasıdır. Ben de böylelerini son günde dirilteceğim.>>
- Jhn 6 41 <<Gökten inmiş olan ekmek Benim>> dediği için Yahudiler Ona karşı söylenmeye başladılar.
- Jhn 6 42 <<Yusuf oğlu İsa değil mi bu?>> diyorlardı. <<Annesini de, babasını da tanıyoruz. Şimdi nasıl oluyor da, <Gökten indim> diyor?>>
- Jhn 6 43 İsa, <<Aranızda söylenmeyi>> dedi.
- Jhn 6 44 <<Beni gönderen Baba bir kimseyi bana çekmedikçe, o kimse bana gelemez. Bana geleni de son günde dirilteceğim.
- Jhn 6 45 Peygamberlerin yazdığı gibi, <Tanrı onların hepsine kendi yollarını öğretecektir.> Babayı işiten ve ondan öğrenen herkes bana gelir.
- Jhn 6 46 Bu, bir kimsenin Babayı gördüğü anlamına gelmez. Babayı sadece Tanrıdan gelen görmüştür.
- Jhn 6 47 Size doğrusunu söyleyeyim, iman edenin sonsuz yaşamı vardır.
- Jhn 6 48 Yaşam ekmeği Benim.
- Jhn 6 49 Atalarınız çölde man yediler, yine de öldüler.
- Jhn 6 50 Gökten inen öyle bir ekmeğe var ki, ondan yiyecek.
- Jhn 6 51 Gökten inmiş olan diri ekmek Benim. Bu ekmekten yiyeceksin sonsuza dek yaşayacak. Dünyanın yaşamı uğruna vereceğim ekmek de benim bedenimdir.>>
- Jhn 6 52 Bunun üzerine Yahudiler, <<Bu adam yememiz için bedenini bize nasıl verebilir?>> diyerek birbirleriyle çekişmeye başladılar.
- Jhn 6 53 İsa onlara şöyle dedi: <<Size doğrusunu söyleyeyim, İnsanoğlunun bedenini yiyip kanını içmediğiniz, sizde yaşam olmaz.
- Jhn 6 54 Bedenimi yiyenin, kanımı içenin sonsuz yaşamı vardır ve ben onu son günde dirilteceğim.
- Jhn 6 55 Çünkü bedenim gerçek yiyecek, kanım gerçek içecektir.
- Jhn 6 56 Bedenimi yiyip kanımı içen bende yaşar, ben de onda.
- Jhn 6 57 Yaşayan Baba beni gönderdiği ve ben Babanın aracılığıyla yaşadığım gibi, bedenimi yiyen de benim aracılığım ile yaşayacak.
- Jhn 6 58 İşte gökten inmiş olan ekmek budur. Atalarınızın yedikleri man gibi değildir. Atalarınız öldüler. Oysa bu ekmeği yiyen sonsuza dek yaşar.>>
- Jhn 6 59 İsa bu sözleri Kefarnahumda havrada öğretirken söyledi.
- Jhn 6 60 Öğrencilerinin birçoğu bunu işitince, <<Bu söz çok çetin, kim kabul

edebilir?>> dediler.
Jhn 6 61 Öğrencilerinin buna karşı söylendiğini anlayan İsa, <<Bu sizi
şaşırtıyor mu?>> dedi.
Jhn 6 62 <<Ya İnsanoğlunun önceden bulunduğu yere yükseldiğini görürseniz...?
Jhn 6 63 Yaşam veren Ruhtur. Beden bir yarar sağlamaz. Sizlere söyledim
sözler ruhtur, yaşamdır.
Jhn 6 64 Yine de aranızda iman etmeyenler var.>> İsa iman etmeyenlerin ve
kendisine ihanet edecek kişinin kim olduğunu baştan beri biliyordu.
Jhn 6 65 <<Sizlere, <Babanın bana yöneltmediği hiç kimse bana gelemez> dememin
nedeni budur>> dedi.
Jhn 6 66 Bunun üzerine öğrencilerinin birçoğu geri döndüler, artık Onunla
dolaşmaz oldular.
Jhn 6 67 İsa o zaman Onikilere, <<Siz de mi ayrılmak istiyorsunuz?>> diye
sordu.
Jhn 6 68 Simun Petrus şu yanıtı verdi: <<Rab, biz kime gidelim? Sonsuz yaşamın
sözleri sendendir.
Jhn 6 69 İman ediyor ve biliyoruz ki, sen Tanrının Kutsalısın.>>
Jhn 6 70 İsa onlara şu karşılığı verdi: <<Siz Onikileri seçen ben değil miyim?
Buna karşın içinizden biri iblistir.>>
Jhn 6 71 Simun İskariot'un oğlu Yahuda'dan söz ediyordu. Çünkü Yahuda
Onikiler'den biri olduğu halde İsa'ya ihanet edecekti.
Jhn 7 1 Bundan sonra İsa Celilede dolaşmaya başladı. Yahudi yetkililer Onu
öldürmeyi amaçladıkları için Yahudiyede dolaşmak istemiyordu.
Jhn 7 2 Yahudilerin Çardak Bayramı yaklaşmıştı.
Jhn 7 3 Bu nedenle İsanın kardeşleri Ona, <<Buradan ayrıl, Yahudi yeye git>>
dediler, <<Öğrencilerin de yaptığın işleri görsünler.
Jhn 7 4 Çünkü kendini açıkça tanıtmak isteyen bir kimse yaptıklarını gizlemez.
Mademki bu şeyleri yapıyorsun, kendini dünyaya göster!>>
Jhn 7 5 Kardeşleri bile Ona iman etmiyorlardı.
Jhn 7 6 İsa onlara, <<Benim zamanım daha gelmedi>> dedi, <<Oysa sizin için
zaman hep uygundur.
Jhn 7 7 Dünya sizden nefret edemez, ama benden nefret ediyor. Çünkü
yaptıklarının kötü olduğuna tanıklık ediyorum.
Jhn 7 8 Siz bu bayramı kutlamaya gidin. Ben şimdilik gitmeyeceğim. Çünkü benim
zamanım daha dolmadı.>>
Jhn 7 9 İsa bu sözleri söyleyip Celilede kaldı.
Jhn 7 10 Ne var ki, kardeşleri bayramı kutlamaya gidince, kendisi de gitti.
Ancak açıktan açığa değil, gizlice gitti.
Jhn 7 11 Yahudi yetkililer Onu bayram sırasında arıyor, <<O nerede?>> diye
soruyorlardı.
Jhn 7 12 Kalabalık arasında Onunla ilgili bir sürü laf fısıldanıyordu.
Bazıları, <<İyi adamdır>>, bazıları da, <<Hayır, tam tersine, halkı şaptırıyor>> diyorlardı.
Jhn 7 13 Bununla birlikte yetkililerden korktukları için, hiç kimse Onan
açıkça söz etmiyordu.
Jhn 7 14 Bayramın yarısı geçmişti. İsa tapınağa gidip öğretmeye başladı.
Jhn 7 15 Yahudiler şaşırdılar. <<Bu adam hiç öğrenim görmediği halde, nasıl bu
kadar bilgili olabilir?>> dediler.
Jhn 7 16 İsa onlara, <<Benim öğretim benim değil, beni göndereni ndir>> diye
karşılık verdi.
Jhn 7 17 <<Eğer bir kimse Tanrının isteğini yerine getirmek istiyorsa, bu
öğretinin Tanrıdan mı olduğunu, yoksa kendiliğinden mi konuştuğumu bilecektir.
Jhn 7 18 Kendiliğinden konuşan kendini yüceltmek ister, ama kendisini göndereni
yüceltmek isteyen doğrudur ve onda haksızlık yoktur.
Jhn 7 19 Musa size Kutsal Yasayı vermedi mi? Yine de hiçbiri nizi Yasayı yerine
getirmiyor. Neden beni öldürmek istiyorsunuz?>>
Jhn 7 20 Kalabalık, <<Cin çarpmış seni!>> dedi. <<Seni öldürmek isteyen kim?>>
Jhn 7 21 İsa, <<Ben bir mucize yaptım, hepimiz şaşkına döndünüz>> diye yanıt
verdi.
Jhn 7 22 <<Musa size sünneti buyurduğu için -aslında bu, Musadan değil,
atalarınızdan kalmadır- Şabat Günü birini sünnet edersiniz.
Jhn 7 23 Musanın Yasası bozulmasın diye Şabat Günü biri sünnet ediliyor da,
Şabat Günü bir adamı tamamen iyileştirdim diye bana neden kıızıyorsunuz?
Jhn 7 24 Dış görünüşe göre yargılamayın, yargınız adil olsun.>>
Jhn 7 25 Yeruşalimlilerin bazıları, <<Öldürmek istedikleri adam bu değil mi?>>
diyorlardı.
Jhn 7 26 <<Bakin, açıkça konuşuyor, Ona bir şey demiyorlar. Yoksa önderler Onun
Mesih olduğunu gerçekten kabul ettiler mi?
Jhn 7 27 Ama biz bu adamın nereden geldiğini biliyoruz. Oysa Mesih geldiği
zaman Onun nereden geldiğini kimse bilmeyecek.>>
Jhn 7 28 O sırada tapınakta öğreten İsa yüksek sesle şöyle dedi: <<Hem beni
tanıyorsunuz, hem de nereden olduğumu biliyorsunuz! Ben kendiliğimden gelmedim. Beni gönderen

gerçektir. Onu siz tanı mı yorsunuz.

Jhn 7 29 Ben Onu tanı rım. Çünkü ben Ondanı m, beni O gönderdi.>>

Jhn 7 30 Bunun üzerine Onu yakalamak istediler, ama kimse Ona el sürmedi. Çünkü Onun saati henüz gelmemiş ti.

Jhn 7 31 Halktan birçok kişi ise Ona iman etti. <<Mesih gelince, bunun yaptıklarından daha mı çok mucize yapacak?>> diyorlardı.

Jhn 7 32 Ferisiler halkın İsa hakkında böyle fısıldaştığını duydular.

Başkâhinler ve Ferisiler Onu yakalamak için görevliler gönderdiler.

Jhn 7 33 İsa, <<Kısa bir süre daha sizinleyim>> dedi, <<Sonra beni gönderene gideceğim.

Jhn 7 34 Beni arayacaksınız ama bulamayacaksınız. Ve benim bulunduğum yere siz gel emezsini z.>>

Jhn 7 35 Bunun üzerine Yahudiler birbirl erine, <<Bu adam nereye gidecek de biz onu bulamayacağ ız?>> dediler. <<Yoksa Grekler arasında dağı lmış olanlara gidip Greklere mi öğretecek?

Jhn 7 36 <Beni arayacaksınız ama bulamayacaksınız. Ve benim bulunduğum yere siz gelemezsini z> diyor. Ne demek istiyor?>>

Jhn 7 37 Bayramın son ve en önemli günü İsa ayağa kalktı, yüksek sesle şöyle dedi: <<Bir kimse susam ıssa bana gelsin, içsin.

Jhn 7 38 Kutsal Yazıda dendiği gibi, bana iman edenin <içinden diri su ırmakları akacaktır.>>

Jhn 7 39 Bunu, kendisine iman edenlerin alacağı Ruhla ilgili olarak söylüyordu. Ruh henüz verilmemiş ti. Çünkü İsa henüz yüceltilmemiş ti.

Jhn 7 40 Halktan bazıları bu sözleri iş itince, <<Gerçekten beklediğimiz peygamber budur>> dediler.

Jhn 7 41 Bazıları da, <<Bu Mesihtir>> diyorlardı. Başkaları ise, <<Olamaz! Mesih Celileden mi gelecek?>> dediler.

Jhn 7 42 <<Kutsal Yazıda, <Mesih, Davutun soyundan, Davutun yaşadığı Beytlehem Kentinden gelecek> denmemiş midir?>>

Jhn 7 43 Böylece İsad an dolayı halk arasında ayrılık doğ du.

Jhn 7 44 Bazıları Onu yakalamak istedilerse de, kimse Ona el sürmedi.

Jhn 7 45 Görevliler geri dönünce, başkâhinlerle Ferisiler, <<Niç in Onu getirmedi nizi?>> diye sordular.

Jhn 7 46 Görevliler, <<Hiç kimse hiçbir zaman bu adamın konuştuğu gibi konuşmamıştır>> karş ılığını verdiler.

Jhn 7 47 Ferisiler, <<Yoksa siz de mi aldandınız?>> dediler.

Jhn 7 48 <<Önderlerden ya da Ferisilerden Ona iman eden oldu mu hiç?

Jhn 7 49 Kutsal Yasayı bilmeyen bu halk lanetlidir.>>

Jhn 7 50 İçlerinden biri, daha önce İsaya gelen Nikodim, onlara şöyle dedi: <<Yasam ıza göre, bir adamı dinlemeden, ne yaptığını öğrenmeden onu yargılamak doğru mu?>>

Jhn 7 52 Ona, <<Yoksa sen de mi Celiledensin?>> diye karş ılık verdiler. <<Araştır, bak, Celileden peygamber çıkmaz.>>

Jhn 7 53 Bundan sonra herkes evine gitti.

Jhn 8 1 İsa ise Zeytin Dağı na gitti.

Jhn 8 2 Ertesi sabah erkenden yine tapınağ a döndü. Bütün halk Onun yan ına geliyordu. O da oturup onlara öğretmeye başladı.

Jhn 8 3 Din bilginleri ve Ferisiler, zina ederken yakalanmış bir kadın getirdiler. Kadını orta yere çıkararak İsaya, <<Öğretmen, bu kadın tam zina ederken yakaland ı>> dediler.

Jhn 8 5 <<Musa, Yasada bize böyle kadınların taş lanmasını buyurdu, sen ne dersin?>>

Jhn 8 6 Bunları İsayı denemek amacıyla söylüyorlardı; Onu suçlayabilmek için bir neden arıyorlardı. İsa eğ ilmiş, parmağıyla toprağ a yazı yazıyordu.

Jhn 8 7 Durmadan aynı soruyu sormaları üzerine doğruldu ve, <<İçinizde kim günahsız sa, ilk taş ı o atсын!>> dedi.

Jhn 8 8 Sonra yine eğildi, toprağ a yazmaya başladı.

Jhn 8 9 Bunu iş ittikleri zaman, baş ta yaş lılar olmak üzere, birer birer dışarı çıkıp İsayı yalnız bıraktılar. Kadın ise orta yerde duruyordu.

Jhn 8 10 İsa doğrulup ona, <<Kadın, nerede onlar? Hiç biri seni yargı lamadı mı?>> diye sordu.

Jhn 8 11 Kadın, <<Hiç biri, Efendim>> dedi. İsa, <<Ben de seni yargı lamıyorum>> dedi. <<Git, artık bundan sonra günah iş leme!>>

Jhn 8 12 İsa yine halka seslenip şöyle dedi: <<Ben dünyanın ış ığıyım. Benim ardımdan gelen, asla karanlıkta yürümez, yaşam ış ığı na sahip olur.>>

Jhn 8 13 Ferisiler, <<Sen kendin için tanıklık ediyorsun, tanıklığın geçerli değil>> dediler.

Jhn 8 14 İsa onlara şu karş ılığ ı verdi: <<Kendim için tanıklık etsem bile tanıklığım geçerlidir. Çünkü nereden geldiğ imi ve nereye gideceğ imi biliyorum. Oysa siz nereden geldiğ imi, nereye gideceğ imi bilmiyorsunuz.

Jhn 8 15 Siz insan gözüyle yargı lıyorsunuz. Ben kimseyi yargı lamam.

Jhn 8 16 Yargı lasam bile benim yargım doğ rudur. Çünkü ben yalnız değilim, ben

ve beni gönderen Baba, birlikte yargılarız.
 Jhn 8 17 Yasanızda da, <iki kişinin tanıklığı geçerlidir> diye yazılmıştır.
 Jhn 8 18 Kendim için tanıklık eden bir ben varım, bir de beni gönderen Baba benim için tanıklık ediyor.>>
 Jhn 8 19 O zaman Ona, <<Baban nerede?>> diye sordular. İsa şu karşılığı verdi: <<Siz ne beni tanırırsınız, ne de Babamı. Beni tanısaydınız, Babamı da tanırdınız.>>
 Jhn 8 20 İsa bu sözleri tapınakta öğretirken, bağış toplanan yerde söyledi. Kimse Onu yakalamadı. Çünkü saati henüz gelmemişti.
 Jhn 8 21 İsa yine onlara, <<Ben gidiyorum. Beni arayacaksınız ve günahınızın içinde öleceksiniz. Benim gideceğim yere siz gelemezsiniz>> dedi.
 Jhn 8 22 Yahudi yetkililer, <<Yoksa kendini mi öldürecek?>> dediler. <<Çünkü, <Benim gideceğim yere siz gelemezsiniz> diyor.>>
 Jhn 8 23 İsa onlara, <<Siz aşağıdansınız, ben yukarıdanım>> dedi. <<Siz bu dünyadansınız, ben bu dünyadan değilim.
 Jhn 8 24 İşte bu nedenle size, <Günahlarınızın içinde öleceksiniz> dedim. Benim O olduğuma iman etmezseniz, günahlarınızın içinde öleceksiniz.>>
 Jhn 8 25 Ona, <<Sen kimsin?>> diye sordular. İsa, <<Başlangıçtan beri size ne söyledimse, Oyum>> dedi.
 Jhn 8 26 <<Sizinle ilgili söyleyecek ve sizleri yargılayacak çok şeyim var. Beni gönderen gerçektir. Ben Ondan işittiklerimi dünyaya bildiriyorum.>>
 Jhn 8 27 İsanın kendilerine Babadan söz ettiğini anlamadılar.
 Jhn 8 28 Bu nedenle İsa şöyle dedi: <<İnsanoğlunu yukarı kaldırdığınız zaman benim O olduğumu, kendiliğimden hiçbir şey yapmadığımı, ama tıpkı Babanın bana öğrettiği gibi konuştuğumu anlayacaksınız.
 Jhn 8 29 Beni gönderen benimledir, O beni yalnız bırakmadı. Çünkü ben her zaman Onu hoşnut edeni yaparım.>>
 Jhn 8 30 Bu sözler üzerine birçokları Ona iman etti.
 Jhn 8 31 İsa kendisine iman etmiş olan Yahudilere, <<Eğer benim sözüme bağlı kalırsanız, gerçekten öğrencilerim olursunuz. Gerçeği bileceksiniz ve gerçek sizi özgür kılacak>> dedi.
 Jhn 8 33 <<Biz İbrahimin soyundanız>> diye karşılık verdiler, <<Hiçbir zaman kimseye kölelik etmedik. Nasıl oluyor da sen, <Özgür olacaksınız> diyorsun?>>
 Jhn 8 34 İsa, <<Size doğrusunu söyleyeyim, günah işleyen herkes günahın kölesidir>> dedi.
 Jhn 8 35 <<Köle ev halkının sürekli bir üyesi değildir, ama oğul sürekli üyesidir.
 Jhn 8 36 Bunun için, Oğul sizi özgür kılarsa, gerçekten özgür olursunuz.
 Jhn 8 37 İbrahimin soyundan olduğunuzu biliyorum. Yine de beni öldürmek istiyorsunuz. Çünkü yüreğinizde sözüme yer vermiyorsunuz.
 Jhn 8 38 Ben Babamın yanında gördüklerimi söylüyorum, siz de babanızdan işittiklerinizi yapıyorsunuz.>>
 Jhn 8 39 <<Bizim babamız İbrahimdir>> diye karşılık verdiler. İsa, <<İbrahimin çocukları olsaydınız, İbrahimin yaptıklarını yapardınız>> dedi.
 Jhn 8 40 <<Ama şimdi beni -Tanrıdan işittiği gerçeği sizlere bildireni- öldürmek istiyorsunuz. İbrahim bunu yapmadı.
 Jhn 8 41 Siz babanızın yaptıklarını yapıyorsunuz.>> <<Biz zinadan doğmadık. Bir tek Babamız var, o da Tanrıdır>> dediler.
 Jhn 8 42 İsa, <<Tanrı Babanız olsaydı, beni severdiniz>> dedi. <<Çünkü ben Tanrıdan çıkıp geldim. Kendiliğimden gelmedim, beni O gönderdi.
 Jhn 8 43 Söylediklerimi neden anlamıyorsunuz? Benim sözümü dinlemeye dayanamıyorsunuz da ondan.
 Jhn 8 44 Siz babanız İblistensiniz ve babanızın arzularını yerine getirmek istiyorsunuz. O başlangıçtan beri katildi. Gerçeğe bağlı kalmadı. Çünkü onda gerçek yoktur. Yalan söylemesi doğaldır. Çünkü o yalancıdır ve yalanın babasıdır.
 Jhn 8 45 Ama ben gerçeği söylüyorum. İşte bunun için bana iman etmiyorsunuz.
 Jhn 8 46 Hanginiz bana günahlı olduğumu kanıtlatabilir? Gerçeği söylüyorsam, niçin bana iman etmiyorsunuz?
 Jhn 8 47 Tanrıdan olan, Tanrının sözlerini dinler. İşte siz Tanrıdan olmadığınız için dinlemiyorsunuz.>>
 Jhn 8 48 Yahudiler Ona şu karşılığı verdiler: << <Sen, cin çarpmış bir Samiriyelisin> demekle haklı değil miyiz?>>
 Jhn 8 49 İsa, <<Beni cin çarpmadı>> dedi. <<Ben Babamı onurlandırıyorum, ama siz beni aşağılıyorsunuz.
 Jhn 8 50 Ben kendimi yüceltmek istemiyorum, ama bunu isteyen ve yargılayan biri vardır.
 Jhn 8 51 Size doğrusunu söyleyeyim, bir kimse sözüme uyarsa, ölümü asla görmeyecektir.>>
 Jhn 8 52 Yahudiler, <<Seni cin çarptığını şimdi anlıyoruz>> dediler. <<İbrahim öldü, peygamberler de öldü. Oysa sen, <Bir kimse sözüme uyarsa, ölümü asla tatmayacaktır> diyorsun.
 Jhn 8 53 Yoksa sen babamız İbrahimden üstün müsün? O öldü, peygamberler de öldü. Sen kendini kim sanıyorsun?>>

Jhn	8	54	İsa şu karşılığı verdi: «Eğer ben kendimi yüceltirsem, yüceliğim hiçtir. Beni yücelten, <Tanrımız> diye çağırdığınız Babamdır.
Jhn	8	55	Siz Onu tanı mıyorsunuz, ama ben tanıyorum. Onu tanımadığımı söylersem, sizin gibi yalancı olurum. Ama ben Onu tanıyor ve sözüne uyuyorum.
Jhn	8	56	Babanız İbrahim günümü görecek için sevinçle coşmuştu. Gördü ve sevindi.»
Jhn	8	57	Yahudiler, «Sen daha elli yaşında bile değilsin. İbrahimi de mi gördün?» dediler.
Jhn	8	58	İsa, «Size doğrusunu söyleyeyim, İbrahim doğmadan önce ben varım» dedi.
Jhn	8	59	O zaman İsa'yı taşlamak için yerden taş aldılar, ama O gizlenip tapınaktan çıktı.
Jhn	9	1	İsa yolda giderken doğuştan kör bir adam gördü.
Jhn	9	2	Öğrencileri İsaya, «Rabbi, kim günah işledi de bu adam kör doğdu? Kendisi mi, yoksa annesi babası mı?» diye sordular.
Jhn	9	3	İsa şu yanıtı verdi: «Ne kendisi, ne de annesi babası günah işledi. Tanrının işleri onun yaşamında görülsün diye kör doğdu.
Jhn	9	4	Beni gönderenin işlerini vakit daha gündüzken yapmalıyız. Gece geliyor, o zaman kimse çalışamaz.
Jhn	9	5	Dünyada olduğum sürece dünyanın ışığı Benim.»
Jhn	9	6	Bu sözleri söyledikten sonra yere tükürdü, tükürükle çamur yaptı ve çamuru adamın gözlerine sürdü.
Jhn	9	7	Adama, «Git, Şiloah Havuzunda yıkan» dedi. Şiloah, gönderilmiş anlamına gelir. Adam gidip yıkandı, gözleri açılmış olarak döndü.
Jhn	9	8	Komşuları ve onu daha önce dilenirken görenler, «Oturup dilenen adam değil mi bu?» dediler.
Jhn	9	9	Kimi, «Evet, odur» dedi, kimi de «Hayır, ama ona benziyor» dedi. Kendisi ise, «Ben oyum» dedi.
Jhn	9	10	«Öyleyse, gözlerin nasıl açıldı?» diye sordular.
Jhn	9	11	O da şöyle yanıt verdi: «İsa adındaki adam çamur yapıp gözlerime sürdü ve bana, «Şiloah git, yıkan» dedi. Ben de gidip yıkandım ve gözlerim açıldı.»
Jhn	9	12	Ona, «Nerede O?» diye sordular. «Bilmiyorum» dedi.
Jhn	9	13	Eskiden kör olan adamı Ferisilerin yanına götürdüler.
Jhn	9	14	İsanın çamur yapıp adamın gözlerini açtığı gün Şabat Günüydü.
Jhn	9	15	Bu nedenle Ferisiler de adama gözlerinin nasıl açıldığını sordular. O da, «İsa gözlerime çamur sürdü, yıkandım ve şimdi görüyorum» dedi.
Jhn	9	16	Bunun üzerine Ferisilerin bazıları, «Bu adam Tanrıdan değildir» dediler. «Çünkü Şabat Günü tutmuyor.» Ama başkaları, «Günahkâr bir adam nasıl bu tür belirtiler gerçekleştirebilir?» dediler. Böylece aralarında ayrılık doğdu.
Jhn	9	17	Eskiden kör olan adama yine sordular: «Senin gözlerini açtığına göre, Onun hakkında sen ne diyorsun?» Adam, «O bir peygamberdir» dedi.
Jhn	9	18	Yahudi yetkililer, gözleri açılan adamın annesiyle babasını çağırmadan onun daha önce kör olduğuna ve gözlerinin açıldığını inanmadılar.
Jhn	9	19	Onlara, «Kör doğdu dediğiniz oğlunuz bu mu? Peki, şimdi nasıl görüyor?» diye sordular.
Jhn	9	20	Adamın annesiyle babası şu karşılığı verdiler: «Bunun bizim oğlumuz olduğunu ve kör doğduğunu biliyoruz.
Jhn	9	21	Ama şimdi nasıl gördüğünü, gözlerini kimin açtığını bilmiyoruz, ona sorun. Ergin yaştadır, kendisi için kendisi konuşsun.»
Jhn	9	22	Yahudi yetkililerden korktukları için böyle konuştular. Çünkü yetkililer, İsanın Mesih olduğunu açıkça söyleyenı havra dışı etmek için aralarında sözbirliği etmişlerdi.
Jhn	9	23	Bundan dolayı adamın annesiyle babası, «Ergin yaştadır, ona sorun» dediler.
Jhn	9	24	Eskiden kör olan adamı ikinci kez çağırıp, «Tanrı hakkı için doğruyu söyle» dediler, «Biz bu adamın günahkâr olduğunu biliyoruz.»
Jhn	9	25	O da şöyle yanıt verdi: «Onun günahkâr olup olmadığını bilmiyorum. Bildiğim bir şey var, kördüm, şimdi görüyorum.»
Jhn	9	26	O zaman ona, «Sana ne yaptı? Gözlerini nasıl açtı?» dediler.
Jhn	9	27	Onlara, «Size demin söyledim, ama dinlemediğiniz» dedi. «Niçin yeniden işitmek istiyorsunuz? Yoksa siz de mi Onun öğrencileri olmak niyetindesiniz?»
Jhn	9	28	Adama söverek, «Onun öğrencisi sensin!» dediler. «Biz Musanın öğrencileriyiz.
Jhn	9	29	Tanrının Musayla konuştuğunu biliyoruz. Ama bu adamın nereden geldiğini bilmiyoruz.»
Jhn	9	30	Adam onlara şu karşılığı verdi: «Şaşılacak şey! Onun nereden geldiğini bilmiyorsunuz, ama gözlerimi O açtı.
Jhn	9	31	Tanrının, günahkârları dinlemediğini biliriz. Ama Tanrı, kendisine tapan ve isteğini yerine getiren kişiyi dinler.
Jhn	9	32	Dünya var olalı, bir kimsenin doğuştan kör olan birinin gözlerini açtığı duyulmamıştır.
Jhn	9	33	Bu adam Tanrıdan olmasaydı, hiçbir şey yapamazdı.»

Jhn 9 34 Onlar buna karşılık, <<Tamamen günah içinde doğdun, sen mi bize ders vereceksin?>> diyerek onu dışarı attılar.

Jhn 9 35 İsa adamı kovduklarını duydu. Onu bularak, <<Sen İnsanoğluna iman ediyor musun?>> diye sordu.

Jhn 9 36 Adam şu yanıtı verdi: <<Efendim, O kimdir? Söyle de kendisine iman edeyim.>>

Jhn 9 37 İsa, <<Onu gördün. Şimdi seninle konuşan Odur>> dedi.

Jhn 9 38 Adam, <<Rab, iman ediyorum!>> diyerek İsaya tapındı.

Jhn 9 39 İsa, <<Görmeyenler görsün, görenler kör olsun diye yargıçlık etmek üzere bu dünyaya geldim>> dedi.

Jhn 9 40 Onun yanında bulunan bazı Ferisiler bu sözleri işitince, <<Yoksa biz de mi körüz?>> diye sordular.

Jhn 9 41 İsa, <<Kör ol saydınız günahınız olmazdı>> dedi, <<Ama şimdi, <Görüyoruz> dediğiniz için günahınız duruyor.>>

Jhn 10 1 <<Size doğrusunu söyleyeyim, koyun ağılına kapıdan girmeyip başka yoldan giren kişi hırsız ve hayduttur.>>

Jhn 10 2 Kapıdan giren ise koyunların çobanıdır.

Jhn 10 3 Kapıyı bekleyen ona kapıyı açar. Koyunlar çobanın sesini işitirler, o da kendi koyunlarını adlarıyla çağırır ve onları dışarı götürür.

Jhn 10 4 Kendi koyunlarının hepsini dışarı çıkarınca önlerinden gider, koyunlar da onu izler. Çünkü onun sesini tanırlar.

Jhn 10 5 Bir yabancıнын peşinden gitmezler, ondan kaçarlar. Çünkü yabancıların sesini tanımazlar.>>

Jhn 10 6 İsa onlara bu örneği anlattıysa da, ne demek istediğini anlamadılar.

Jhn 10 7 Bunun için İsa yine, <<Size doğrusunu söyleyeyim>> dedi, <<Ben koyunların kapısıyım.

Jhn 10 8 Benden önce gelenlerin hepsi hırsız ve hayduttu, ama koyunlar onları dinlemedi.

Jhn 10 9 Kapı Benim. Bir kimse benim aracılığımla içeri girerse kurtulur. Girer, çıkar ve otlak bulur.

Jhn 10 10 Hırsız ancak çalıp öldürmek ve yok etmek için gelir. Bense insanlar yaşama, bol yaşama sahip olsunlar diye geldim.

Jhn 10 11 Ben iyi çobanım. İyi çoban koyunları uğruna canını verir.

Jhn 10 12 Koyunların çobanı ve sahibi olmayan ücretli adam, kurdun geldiğini görünce koyunları bırakıp kaçar. Kurt da onları kapar ve dağıtır.

Jhn 10 13 Adam kaçar. Çünkü ücretlidir ve koyunlar için kaygı duymaz.

Jhn 10 14 Ben iyi çobanım. Benimkileri tanırım. Baba beni tanıdığı, ben de Babayı tanıdığım gibi, benimkiler de beni tanır. Ben koyunlarımanın uğruna canımı veririm.

Jhn 10 16 Bu ağıldan olmayan başka koyunlarım var. Onları da getirmeliyim. Benim sesimi işitecekler ve tek sürü, tek çoban olacak.

Jhn 10 17 Canımı, tekrar geri almak üzere veririm. Bunun için Baba beni sever.

Jhn 10 18 Canımı kimse benden alamaz; ben onu kendiliğimden veririm. Onu vermeye de tekrar geri almaya da yetkim var. Bu buyruğu Babamdan aldım.>>

Jhn 10 19 Bu sözlerden dolayı Yahudiler arasında yine ayrılık doğdu.

Jhn 10 20 Birçoğu, <<Onu cin çarpmış, delidir. Niçin Onu dinliyorsunuz?>> diyordu.

Jhn 10 21 Başkaları ise, <<Bunlar, cin çarpmış bir adamın sözleri değil>> dediler. <<Cin, körlerin gözlerini açabilir mi?>>

Jhn 10 22 O sırada Yeruslalde Tapınağın Açılışını Anma Bayramı kutlanıyordu. Mevsim kıştı.

Jhn 10 23 İsa tapınağın avlusunda, Süleymanın Eyvanında yürüyordu.

Jhn 10 24 Yahudi yetkililer Onun çevresini sarak, <<Bizi daha ne kadar zaman kuşkuda bırakacaksınız?>> dediler. <<Eğer Mesih isen, bize açıkça söyle.>>

Jhn 10 25 İsa onlara şu karşılığı verdi: <<Siz söyledim, ama iman etmiyorsunuz. Babamın adıyla yaptığım işler bana tanıklık ediyor.

Jhn 10 26 Ama siz iman etmiyorsunuz. Çünkü benim koyunlarımdan değilsiniz.

Jhn 10 27 Koyunlarım sesimi işitir. Ben onları tanırım, onlar da beni izler.

Jhn 10 28 Onlara sonsuz yaşam veririm; asla mahvolmayacaklar. Onları hiç kimse elimden kapamaz.

Jhn 10 29 Onları bana veren Babam her şeyden üstündür. Onları Babanın elinden kapmaya kimsenin gücü yetmez.

Jhn 10 30 Ben ve Baba biriz.>>

Jhn 10 31 Yahudi yetkililer Onu taşlamak için yerden yine taş aldılar.

Jhn 10 32 İsa onlara, <<Siz Babadan kaynaklanan birçok iyi işler gösterdim>> dedi. <<Bu işlerden hangisi için beni taşıyorsunuz?>>

Jhn 10 33 Şöyle yanıt verdiler: <<Seni iyi işlerden ötürü değil, küfür ettiğin için taşıyoruz. İnsan olduğun halde Tanrı olduğuna ileri sürüyorsun.>>

Jhn 10 34 İsa şu karşılığı verdi: <<Yasanızda, <Siz ilahlarsınız, dedim> diye yazılı değil mi?

Jhn 10 35 Tanrı, kendilerine sözünü gönderdiği kimseleri ilahlar diye adlandırır. Kutsal Yazı da geçerliliğini yitirmez.

Jhn 10 36 Baba beni kendine ayırıp dünyaya gönderdi. Öyleyse <Tanrının Oğluyum>

dediğim için bana nasıl <Küfür ediyorsun> dersiniz?
 Jhn 10 37 Eğer Babamın işlerini yapmıyorsa, bana iman etmeyin.
 Jhn 10 38 Ama yapıyorsam, bana iman etmeseniz bile, yaptığım işlere iman edin.
 Öyle ki, Babanın bende, benim de Babada olduğumu bilesiniz ve anlayasınız.>>
 Jhn 10 39 Onu yine yakalamaya çalıştırlarsa da, ellerinden sıyrılıp kurtuldu.
 Jhn 10 40 Tekrar Şeria Irmağının karşı yakasına, Yahyanın başlangıçta vaftiz
 ettiği yere gitti ve orada kaldı.
 Jhn 10 41 Birçokları, <<Yahya hiç mucize yapmadı, ama bu adam için
 söylediklerinin hepsi doğru çıktı>> diyerek İsayaya geldiler.
 Jhn 10 42 Ve orada birçokları O'na iman etti.
 Jhn 11 1 Meryem ile kızkardeşi Martanın köyü olan Beytanyadan Lazar adında bir
 adam hastalanmıştı.
 Jhn 11 2 Meryem, Rabbe güzel kokulu yağ sürüp saçlarıyla Onun ayaklarını silen
 kadındı. Hasta Lazar ise Meryemin kardeşiydi.
 Jhn 11 3 İki kızkardeş İsayaya, <<Rab, sevdiğin kişi hasta>> diye haber
 gönderdiler.
 Jhn 11 4 İsa bunu işitince, <<Bu hastalık ölümle sonuçlanmayacak; Tanrının
 yüceliğine, Tanrı Oğlunun yüceltilmesine hizmet edecek>> dedi.
 Jhn 11 5 İsa Martayı, kızkardeşini ve Lazarı severdi.
 Jhn 11 6 Bu nedenle, Lazarın hasta olduğunu duyunca bulunduğu yerde iki gün
 daha kaldıktan sonra öğrencilere, <<Yahudiye dönelim>> dedi.
 Jhn 11 8 Öğrenciler, <<Rabbi>> dediler, <<Yahudi yetkililer demin seni
 taşlamaya kalkıştılar. Yine oraya mı gidiyorsun?>>
 Jhn 11 9 İsa şu karşılığı verdi: <<Günün on iki saati yok mu? Gündüz yürüyen
 sendelemez. Çünkü bu dünyanın ışığını görür.
 Jhn 11 10 Oysa gece yürüyen sendeler. Çünkü kendisinde ışık yoktur.>>
 Jhn 11 11 Bu sözleri söyledikten sonra, <<Dostumuz Lazar uyudu>> diye ekledi,
 <<Onu uyandırmaya gidiyorum.>>
 Jhn 11 12 Öğrenciler, <<Ya Rab>> dediler, <<Uyuduysa iyileşecektir.>>
 Jhn 11 13 İsa Lazarın ölümünden söz ediyordu, ama onlar olağan uykudan söz
 ettiğini sanmışlardı.
 Jhn 11 14 Bunun üzerine İsa açıkça, <<Lazar öldü>> dedi.
 Jhn 11 15 <<İman edesiniz diye, orada bulunmadığıma sizin için seviniyorum.
 şimdi onun yanına gidelim.>>
 Jhn 11 16 <<İkiz>> diye anılan Tomas öbür öğrencilere, <<Biz de gidelim, Onunla
 birlikte ölelim!>> dedi.
 Jhn 11 17 İsa Beytanyaya yaklaşınca Lazarın dört gündür mezarda olduğunu
 öğrendi.
 Jhn 11 18 Beytanya, Yeruşalime on beş ok atımı kadar uzaklıktaydı.
 Jhn 11 19 Birçok Yahudi, kardeşlerini yitiren Martayla Meryemi avutmaya
 gelmişti.
 Jhn 11 20 Marta İsanın geldiğini duyunca Onu karşılamaya çıktı, Meryem ise evde
 kaldı.
 Jhn 11 21 Marta İsayaya, <<Ya Rab>> dedi, <<Burada olsaydın, kardeşim ölmezdi.
 Jhn 11 22 Şimdi bile, Tanrıdan ne dilerse Tanrının onu sana vereceğini
 biliyorum.>>
 Jhn 11 23 İsa, <<Kardeşin dirilecektir>> dedi.
 Jhn 11 24 Marta, <<Son gün, diriliş günü onun dirileceğini biliyorum>> dedi.
 Jhn 11 25 İsa ona, <<Diriliş ve yaşam Benim>> dedi. <<Bana iman eden kişi ölse
 de yaşayacaktır.>>
 Jhn 11 26 Yaşayan ve bana iman eden asla ölmeyecek. Buna iman ediyor musun?>>
 Jhn 11 27 Marta, <<Evet, ya Rab>> dedi. <<Senin, dünyaya gelecek olan Tanrının
 oğlu Mesih olduğuna iman ettim.>>
 Jhn 11 28 Bunu söyledikten sonra gidip kızkardeşi Meryemi gizlice çağırdı.
 <<Öğretmen burada, seni çağırıyor>> dedi.
 Jhn 11 29 Meryem bunu işitince hemen kalkıp İsanın yanına gitti.
 Jhn 11 30 İsa henüz köye varmamıştı, hâlâ Martanın kendisini karşıladığı
 yerdeydi.
 Jhn 11 31 Meryemle birlikte evde bulunan ve kendisini teselli eden Yahudiler,
 onun hızla kalkıp dışarı çıktığını gördüler. Ağlamak için mezara gittiğini sanarak onu
 izlediler.
 Jhn 11 32 Meryem İsanın bulunduğu yere vardı. Onu görünce ayaklarına kapanarak,
 <<Ya Rab>> dedi, <<Burada olsaydın, kardeşim ölmezdi.>>
 Jhn 11 33 Meryemin ve onunla gelen Yahudilerin ağladığını gören İsanın ruhunu
 hüznü kapladı, yüreği sızladı.
 Jhn 11 34 <<Onu nereye koydunuz?>> diye sordu. Ona, <<Ya Rab, gel gör>> dediler.
 Jhn 11 35 İsa ağladı.
 Jhn 11 36 Yahudiler, <<Bakın, onu ne kadar seviyormuş!>> dediler.
 Jhn 11 37 Ama içlerinden bazıları, <<Körün gözlerini açan bu kişi, Lazarın
 ölümünü de önleyemez miydi?>> dediler.
 Jhn 11 38 İsa yine derinden hüznülenerek mezara vardı. Mezar bir mağaraydı,
 girişinde de bir taş duruyordu.

Jhn 11 39 İsa, <<Taşı çekin!>> dedi. Ölenin kızkardeşi Marta, <<Rab, o artık kokmuştur, öleli dört gün oldu>> dedi.

Jhn 11 40 İsa ona, <<Ben sana, <İman edersen Tanrının yüceliğini göreceksin> demedim mi?>> dedi.

Jhn 11 41 Bunun üzerine taşı çektiler. İsa gözlerini gökyüzüne kaldırarak şöyle dedi: <<Baba, beni işittiğin için sana şükrediyorum.

Jhn 11 42 Beni her zaman işittiğini biliyordum. Ama bunu, çevrede duran halk için, beni senin gönderdiğine iman etsinler diye söyledim.>>

Jhn 11 43 Bunları söyledikten sonra yüksek sesle, <<Lazar, dışarı çık!>> diye bağırdı.

Jhn 11 44 Ölü, elleri ayakları sargılarla bağlı, yüzü peşkirle sarılmış olarak dışarı çıktı. İsa oradakilere, <<Onu çözün, bırakın gitsin>> dedi.

Jhn 11 45 O zaman, Meryeme gelen ve İsanın yaptıklarını gören Yahudilerin birçoğu İsaya iman etti.

Jhn 11 46 Ama içlerinden bazıları Ferisilere giderek İsanın yaptıklarını onlara bildirdiler.

Jhn 11 47 Bunun üzerine başkâhinler ve Ferisiler, Yüksek Kurulu toplayıp dediler ki, <<Ne yapacağız? Bu adam birçok doğaüstü belirti gerçekleştiriyor.

Jhn 11 48 Böyle devam etmesine izin verirsek, herkes Ona iman edecek. Romalılar da gelip kutsal yerimizi ve ulusumuzu ortadan kaldıracaklar.>>

Jhn 11 49 İçlerinden biri, o yıl başkâhin olan Kayafa, <<Hiçbir şey bilmiyorsunuz>> dedi.

Jhn 11 50 <<Bütün ulus yok olacağına, halk uğruna bir tek adamın ölmesi sizin için daha uygun. Bunu anlamıyor musunuz?>>

Jhn 11 51 Bunu kendiliğinden söylemiyordu. O yılın başkâhini olarak İsanın, ulusun uğruna, ve yalnız ulusun uğruna değil, Tanrının dağılmış çocuklarını toplayıp birleştirmek için de öleceğine ilişkin peygamberlikte bulunuyordu.

Jhn 11 53 Böylece o günden itibaren İsayı öldürmek için düzen kurmaya başladılar.

Jhn 11 54 Bu yüzden İsa artık Yahudiler arasında açıkça dolaşmaz oldu. Oradan ayrılarak çöle yakın bir yere, Efrayim denilen kente gitti. Öğrencileriyle birlikte orada kaldı.

Jhn 11 55 Yahudilerin Fısıh Bayramı yakındı. Taşradakilerin birçoğu bayramdan önce arınmak için Yerusaleme gitti.

Jhn 11 56 Orada İsayı arayıp durdular. Tapınaktayken birbirlerine, <<Ne dersiniz, bayrama hiç gelmeyecek mi?>> diye soruyorlardı.

Jhn 11 57 Başkâhinlerle Ferisiler O'nu yakalayabilmek için, yerini bilenlerin haber vermesini buyurmuşlardı.

Jhn 12 1 İsa, Fısıh Bayramından altı gün önce, ölümden dirilttiği Lazarın bulunduğu Beytanyaya geldi.

Jhn 12 2 Orada kendisi için bir ziyafet düzenlediler. Marta hizmet ediyordu. İsayla birlikte sofrada oturanlardan biri de Lazardı.

Jhn 12 3 Meryem, çok değerli saf hintsümbülü yağından yarım litre kadar getirerek İsanın ayaklarına sürdü ve saçlarıyla ayaklarını sildi. Ev yağın güzel kokusuyla doldu.

Jhn 12 4 Ama öğrencilerinden biri, İsaya sonradan ihanet eden Yahuda İskariot, <<Bu yağ neden üç yüz dinara satılıp parası yoksullara verilmedi?>> dedi.

Jhn 12 6 Bunu, yoksullarla ilgilendiği için değil, hırsız olduğu için söylüyordu. Ortak para kutusu ondaydı ve kutuya konulandan aşırıyordu.

Jhn 12 7 İsa, <<Kadını rahat bırak>> dedi. <<Bunu benim gömüleceğim gün için saklasın.

Jhn 12 8 Yoksullar her zaman aranızdadır, ama ben her zaman aranızda olmayacağım.>>

Jhn 12 9 Yahudilerden büyük bir kalabalık İsanın Beytanyada bulunduğunu öğrendi ve yalnız İsa için değil, Onun ölümden dirilttiği Lazarı da görmek için oraya geldi.

Jhn 12 10 Başkâhinler ise Lazarı da öldürmeyi tasarladılar.

Jhn 12 11 Çünkü onun yüzünden birçok Yahudi gidip İsaya iman ediyordu.

Jhn 12 12 Ertesi gün, bayramı kutlamaya gelen büyük kalabalık İsanın Yerusaleme gelmekte olduğunu duydu.

Jhn 12 13 Hurma dalları alarak Onu karşılamaya çıktılar. <<Hozana! Rabbin adıyla gelene, İsrailin Kralına övgüler olsun!>> diye bağıryorlardı.

Jhn 12 14 İsa bir sıpa bulup üzerine bindi. Yazılmış olduğu gibi, <<Korkma, ey Siyon kızı! İşte, Kralın sıpaya binmiş geliyor.>>

Jhn 12 16 Öğrencileri ilkin bunları anlamadılar. Ama İsa yüceltildikten sonra bu sözlerin Onun hakkında yazıldığını, halkın bunları Onun için yaptığını hatırladılar.

Jhn 12 17 Lazarı mezardan çağırıp ölümden dirilttiği sırada İsayla birlikte bulunan kalabalık buna tanıklık etti.

Jhn 12 18 İsanın bu doğaüstü belirtiyi gerçekleştirdiğini duyan halk Onu karşılamaya çıktı.

Jhn 12 19 Ferisiler ise birbirlerine, <<Görüyorsunuz, elinizden hiçbir şey gelmiyor. Bütün dünya Onun peşine takıldı>> dediler.

Jhn 12 20 Bayramda tapınmak üzere Yerusaleme gidenler arasında bazı Grekler

vardı .
 Jhn 12 21 Bunlar, Celilenin Beytsayda Kentinden olan Filipusa gelerek,
 <<Efendimizi, İsayı görmek istiyoruz>> diye rica ettiler.
 Jhn 12 22 Filipus gitti, bunu Andreasa bildirdi. Andreas ve Filipus da gidip
 İsay'a haber verdiler.
 Jhn 12 23 İsa, <<İnsanoğlunun yüceltileceği saat geldi>> diye karşılık verdi.
 Jhn 12 24 <<Size doğrusunu söyleyeyim, buğday tanesi toprağa düşüp ölmedikçe
 yalnız kalır. Ama ölürse çok ürün verir.
 Jhn 12 25 Canını seven onu yitirir. Ama bu dünyada canını gözden çıkaran onu
 sonsuz yaşam için koruyacaktır.
 Jhn 12 26 Bana hizmet etmek isteyen, ardımdan gelsin. Ben neredeysem bana hizmet
 eden de orada olacak. Baba, bana hizmet edeni onurlandıracaktır.
 Jhn 12 27 Şimdi yüreğim sıkılıyor, ne diyeyim? <Baba, beni bu saatten kurtar> mı
 diyeyim? Ama ben bu amaç için bu saate geldim.
 Jhn 12 28 Baba, adını yücelt!>> Bunun üzerine gökten bir ses geldi: <<Adımı
 yücelttim ve yine yücelteceğim.>>
 Jhn 12 29 Orada duran ve bunu işiten kalabalık, <<Gök gürledi>> dedi. Başkaları,
 <<Bir melek Onunla konuştu>> dedi.
 Jhn 12 30 İsa, <<Bu ses benim için değil, sizin içindi>> dedi.
 Jhn 12 31 <<Bu dünya şimdi yargılanıyor. Bu dünyanın egemeni şimdi dışarı
 atılacak.
 Jhn 12 32 Ben yerden yukarı kaldırıldığım zaman bütün insanları kendime
 çekeceğim.>>
 Jhn 12 33 İsa bunu, nasıl öleceğini belirtmek için söylüyordu.
 Jhn 12 34 Kalabalık ona şöyle karşılık verdi: <<Kutsal Yasadan öğrendiğimize
 göre Mesih sonsuza dek kalacaktır. Nasıl oluyor da sen, <İnsanoğlu yukarı kaldırılmalıdır>
 diyorsun? Kimdir bu İnsanoğlu?>>
 Jhn 12 35 İsa, <<Işık kısa bir süre daha aranızdadır>> dedi. <<Karanlıkta
 kalmamak için ışığınız varken yürüyün. Karanlıkta yürüyen nereye gittiğini bilmez.
 Jhn 12 36 Sizde ışık varken ışığa iman edin ki, ışık oğulları olasınız.>> İsa bu
 sözleri söyledikten sonra uzaklaşıp onlardan gizlendi.
 Jhn 12 37 Gözleri önünde bunca doğaüstü belirti gerçekleştirdiği halde ona iman
 etmediler.
 Jhn 12 38 Bütün bunlar Peygamber Yeşayanın söylediği şu söz yerine gelsin diye
 oldu: <<Rab, verdiğimiz habere kim inandı? Rabbin gücü kime açıklandı?>>
 Jhn 12 39 İşte bu yüzden iman edemiyorlardı. Nitekim Yeşaya başka bir yerde de
 şöyle demişti: <<Tanrı onların gözlerini kör etti ve yüreklerini nasırlaştırdı. Öyle ki,
 gözleri görmesin, Yürekleri anlamasın ve bana dönmesinler. Dönselerdi, onları
 iyileştirirdim.>>
 Jhn 12 41 Bunları söyleyen Yeşaya, İsanın yüceliğini görmüş ve Onun hakkında
 konuşmuştu.
 Jhn 12 42 Bununla birlikte, önderlerin bile birçoğu İsay'a iman etti. Ama
 Ferisiler yüzünden, havra dışı edilmemek için iman ettiklerini açıkça söylemediler.
 Jhn 12 43 Çünkü insandan gelen övgüyü, Tanrıdan gelen övgüden daha çok
 seviyorlardı.
 Jhn 12 44 İsa yüksek sesle, <<Bana iman eden bana değil, beni gönderene iman
 etmiş olur>> dedi.
 Jhn 12 45 <<Beni gören beni göndereni de görür.
 Jhn 12 46 Bana iman eden hiç kimse karanlıkta kalmasın diye, dünyaya ışık olarak
 geldim.
 Jhn 12 47 Sözlerimi işitip de onlara uymayanı ben yargılamam. Çünkü ben dünyayı
 yargılamaya değil, dünyayı kurtarmaya geldim.
 Jhn 12 48 Beni reddeden ve sözlerimi kabul etmeyen kişiyi yargılayacak biri var.
 O kişiyi son günde yargılayacak olan, söylediğim sözdür.
 Jhn 12 49 Çünkü ben kendiliğimden konuşmadım. Beni gönderen Babanın kendisi ne
 söylemem ve ne konuşmam gerektiğini bana buyurdu.
 Jhn 12 50 O'nun buyruğunun sonsuz yaşam olduğunu biliyorum. Bunun için ne
 söylüyorsam, Baba'nın bana söylediği gibi söylüyorum.>>
 Jhn 13 1 Fısıh Bayramından önceydi. İsa, bu dünyadan ayrılıp Babaya gideceği
 saatin geldiğini biliyordu. Dünyada kendisine ait olanları hep sevmişt; sonuna kadar da
 sevdi.
 Jhn 13 2 Akşam yemeği sırasında İblis, Simun İskariotun oğlu Yahudanın yüreğine
 İsay'a ihanet etme isteğini koymuştu bile.
 Jhn 13 3 İsa, Babanın her şeyi kendisine teslim ettiğini, kendisinin Tanrıdan
 çıkıp geldiğini ve Tanrıya döneceğini biliyordu.
 Jhn 13 4 Yemekten kalktı, üstlüğünü bir yana koydu, bir havlu alıp beline
 doladı.
 Jhn 13 5 Sonra bir leğene su doldurup öğrencilerin ayaklarını yıkamaya ve
 beline doladığı havluyla kurulamaya başladı.
 Jhn 13 6 İsa, Simun Petrusa geldi. Simun, <<Ya Rab, ayaklarımı sen mi
 yı kayacaksn?>> dedi.
 Jhn 13 7 İsa ona şu yanıtı verdi: <<Ne yaptığımı şimdi anlayamazsın, ama sonra

anl ayacak s ın .>>

Jhn 13 8 Petrus, <<Benim ayaklarımı asla yıkamayacaksın!>> dedi. İsa, <<Yıkamazsam yanımda yerin olmaz>> diye yanıtladı.

Jhn 13 9 Simun Petrus, <<Ya Rab, o halde yalnız ayaklarımı değil, ellerimi ve başımı da yıka!>> dedi.

Jhn 13 10 İsa ona dedi ki, <<Yıkanmış olan tamamen temizdir; ayaklarının yıkanmasından başka şeye ihtiyacı yoktur. Sizler temizsiniz, ama hepiniz değil.>>

Jhn 13 11 İsa, kendisine kimin ihanet edeceğini biliyordu. Bu nedenle, <<Hepiniz temiz değilsiniz>> demişti.

Jhn 13 12 Onların ayaklarını yıkadıktan sonra giyinip yine sofraya oturdu. <<Size ne yaptığımı anlıyor musunuz?>> dedi.

Jhn 13 13 <<Siz beni Öğretmen ve Rab diye çağırıyorsunuz. Doğru söylüyorsunuz, öyleyim.

Jhn 13 14 Ben Rab ve Öğretmen olduğum halde ayaklarınızı yıkadım; öyleyse, sizler de birbirinizin ayaklarını yıkamalısınız.

Jhn 13 15 Size yaptığımın aynısını yapmanız için bir örnek gösterdim.

Jhn 13 16 Size doğrusunu söyleyeyim, köle efendisinden, elçi kendisini gönderenden üstün değildir.

Jhn 13 17 Bildiğiniz bu şeyleri yaparsanız, ne mutlu size!>>

Jhn 13 18 <<Hepiniz için söylemiyorum, ben seçtiklerimi bilirim. Ama, <Ekmeğimi yiyen bana ihanet etti> diyen Kutsal Yazının yerine gelmesi için böyle olacak.

Jhn 13 19 Size şimdiden, bunlar olmadan önce söylüyorum ki, bunlar olunca, benim O olduğuma inanacaksınız.

Jhn 13 20 Size doğrusunu söyleyeyim, benim gönderdiğim herhangi bir kimseyi kabul eden beni kabul etmiş olur. Beni kabul eden de beni göndereni kabul etmiş olur.>>

Jhn 13 21 İsa bunları söyledikten sonra ruhunda derin bir sıkıntı duydu. Açıkça konuşarak, <<Size doğrusunu söyleyeyim, sizden biri bana ihanet edecek>> dedi.

Jhn 13 22 Öğrenciler, kimden söz ettiğini merak ederek birbirlerine baktılar.

Jhn 13 23 Öğrencilerinden biri İsanın göğsüne yaslanmıştı. İsa onu severdi.

Jhn 13 24 Simun Petrus bu öğrenciye, kimden söz ettiğini İsaya sorması için işaret etti.

Jhn 13 25 O da İsanın göğsüne yaslanmış durumda, <<Ya Rab, kimdir o?>> diye sordu.

Jhn 13 26 İsa, <<Lokmayı sahana batırıp kime verirsem odur>> diye yanıtladı. Sonra lokmayı batırıp Simun İskariotun oğlu Yahudaya verdi.

Jhn 13 27 Yahuda lokmayı alır almaz şeytan onun içine girdi. İsa da ona, <<Yapacağını tez yap!>> dedi.

Jhn 13 28 Sofrada oturanların hiçbiri, İsanın ona bu sözleri neden söylediğini anlamadı.

Jhn 13 29 Para kutusu Yahudada olduğundan, bazıları İsanın ona, <<Bayram için bize gerekli şeyleri al>> ya da, <<Yoksullara bir şey ver>> demek istediğini sandılar.

Jhn 13 30 Yahuda lokmayı aldıktan hemen sonra dışarı çıktı. Gece olmuştu.

Jhn 13 31 Yahuda dışarı çıkınca İsa, <<İnsanoğlu şimdi yüceltildi>> dedi. <<Tanrı da Onda yüceltildi.

Jhn 13 32 Tanrı Onda yüceltildiğine göre, Tanrı da Onu kendinde yüceltecek. Hem de hemen yüceltecektir.

Jhn 13 33 Çocuklar! Kısa bir süre daha sizinleyim. Beni arayacaksınız, ama Yahudilere söylediğim gibi, şimdi size de söylüyorum, benim gideceğim yere siz gelemezsiniz.

Jhn 13 34 Size yeni bir buyruk veriyorum: Birbirinizi sevin. Sizi sevdiğim gibi siz de birbirinizi sevin.

Jhn 13 35 Birbirinize sevginizi olursa, herkes bununla benim öğrencilerim olduğunuzu anlayacaktır.>>

Jhn 13 36 Simun Petrus Ona, <<Ya Rab, nereye gidiyorsun?>> diye sordu. İsa, <<Gideceğim yere şimdi ardımdan gelemezsin, ama sonra geleceksin>> diye yanıtladı.

Jhn 13 37 Petrus, <<Ya Rab, neden şimdi senin ardından gelemeyeyim? Senin için canımı veririm!>> dedi.

Jhn 13 38 İsa şöyle yanıtladı: <<Benim için canını mı vereceksin? Sana doğrusunu söyleyeyim, horoz ötmeden beni üç kez inkâr edeceksin.>>

Jhn 14 1 <<Yüreğiniz sıkılmasın. Tanrıya iman edin, bana da iman edin.

Jhn 14 2 Babamın evinde kalacak çok yer var. Öyle olmasa size söylerdim. Çünkü size yer hazırlamaya gidiyorum.

Jhn 14 3 Gider ve size yer hazırlarsam, siz de benim bulunduğum yerde olacaksınız diye yine gelip sizi yanıma alacağım.

Jhn 14 4 Benim gideceğim yerin yolunu biliyorsunuz.>>

Jhn 14 5 Tomas, <<Ya Rab, senin nereye gideceğini bilmiyoruz, yolu nasıl bilebiliriz?>> dedi.

Jhn 14 6 İsa, <<Yol, gerçek ve yaşam Benim>> dedi. <<Benim aracılığım olmadan Babaya kimse gelemez.

Jhn 14 7 Beni tanısaydınız, Babamı da tanırdınız. Artık Onu tanıyorsunuz, Onu gördünüz.>>

Jhn 14 8 Filipus, <<Ya Rab, bize Babayı göster, bu bize yeter>> dedi.

Jhn 14 9 İsa, <<Filipus>> dedi, <<Bunca zamandır sizinle birlikteyim. Beni daha

tanımadın mı? Beni görmüş olan, Babayı görmüştür. Sen nasıl, <Bize Babayı göster> diyorsun?
Jhn 14 10 Benim Babada, Babanın da bende olduğuna inanmıyor musun? Size
söylediğim sözleri kendiliğimden söylemiyorum, ama bende yaşayan Baba kendi işlerini yapıyor.
Jhn 14 11 Bana iman edin; ben Babadayım, Baba da bendedir. Hiç değilse bu
işlerden dolayı iman edin.
Jhn 14 12 Size doğrusunu söyleyeyim, benim yaptığım işleri, bana iman eden de
yapacak; hatta daha büyüklerini yapacaktır. Çünkü ben Babaya gidiyorum.
Jhn 14 13 Baba Oğulda yüceltilsin diye, benim adımla dilediğiniz her şeyi
yapacağım.
Jhn 14 14 Benim adımla benden ne dilerseniz yapacağım.>>
Jhn 14 15 <<Beni seviyorsanız, buyruklarımı yerine getirirsiniz.
Jhn 14 16 Ben de Babadan dileyeceğim. O sonsuza dek sizinle birlikte olsun diye
size başka bir Yardımcı, Gerçeğin Ruhunu verecek. Dünya Onu kabul edemez. Çünkü Onu ne görür,
ne de tanıır. Siz Onu tanıyorsunuz. Çünkü O aranızda yaşıyor ve içinizde olacaktır.
Jhn 14 18 Sizi öksüz bırakmayacağım, size geri döneceğim.
Jhn 14 19 Az sonra dünya artık beni görmeyecek, ama siz beni göreceksiniz. Ben
yaşadığım için siz de yaşayacaksınız.
Jhn 14 20 O gün anlayacaksınız ki, ben Babamdayım, siz bendesiniz, ben de
sizdeyim.
Jhn 14 21 Kim buyruklarımı bilir ve yerine getirirse, işte beni seven odur. Beni
seveni Babam da sevecektir. Ben de onu seveceğim ve kendimi ona göstereceğim.>>
Jhn 14 22 Yahuda -İskariot değil- Ona, <<Ya Rab, nasıl olur da kendini dünyaya
göstermeyip bize göstereceksin?>> diye sordu.
Jhn 14 23 İsa ona şu karşılığı verdi: <<Beni seven sözüme uyar, Babam da onu
sever. Biz de ona gelir, onunla birlikte yaşarız.
Jhn 14 24 Beni sevmeyen, sözlerime uymaz. İşittiğiniz söz benim değil, beni
gönderen Babanıdır.
Jhn 14 25 <<Ben daha aranızdayken size bunları söyledim.
Jhn 14 26 Ama Babanın benim adımla göndereceği Yardımcı, Kutsal Ruh, size her
şeyi öğretecek, bütün söylediklerimi size hatırlatacak.
Jhn 14 27 Size esenlik bırakıyorum, size kendi esenliğimi veriyorum. Ben size
dünyanın verdiği gibi vermiyorum. Yüreğiniz sıkılmasın ve korkmasın.
Jhn 14 28 Size, <Gidiyorum, ama yanınıza döneceğim> dediğimi işittiniz. Beni
sevseydiniz, Babaya gideceğim için sevinirdiniz. Çünkü Baba benden üstündür.
Jhn 14 29 Bunları size şimdiden, her şey olup bitmeden önce söyledim. Öyle ki,
bunlar olunca inanasınız.
Jhn 14 30 Artık sizinle uzun uzun konuşmayacağım. Çünkü bu dünyanın egemeni
geliyor. Onun benim üzerinde hiçbir yetkisi yoktur.
Jhn 14 31 Ama dünyanın, Baba'yı sevdiğimi ve Baba'nın bana buyurduğu her şeyi
yerine getirdiğimi anlamasını istiyorum. Haydi kalkın, buradan gidelim.>>
Jhn 15 1 <<Ben gerçek asmayım ve Babam bağcıdır.
Jhn 15 2 Bende meyve vermeyen her çubuğu kesip atar, meyve veren her çubuğu ise
daha çok meyve versin diye budayıp temizler.
Jhn 15 3 Size söylediğim sözle siz şimdiden temizsiniz.
Jhn 15 4 Bende kalın, ben de sizde kalayım. Çubuk asmada kalmazsa kendiliğinden
meyve veremez. Bunun gibi, siz de bende kalmazsanız meyve veremezsiniz.
Jhn 15 5 Ben asmayım, siz çubuklarsınız. Bende kalan ve benim kendisinde
kaldığım kişi çok meyve verir. Bensiz hiçbir şey yapamazsınız.
Jhn 15 6 Bir kimse bende kalmazsa, çubuk gibi dışarı atılır ve kurur.
Böylelerini toplar, ateşe atıp yakarlar.
Jhn 15 7 Eğer bende kalırsanız ve sözlerim sizde kalırsa, ne isterseniz
dileyin, size verilecektir.
Jhn 15 8 Babam çok meyve vermenizle yüceltilir. Böylelikle öğrencilerim
olursunuz.
Jhn 15 9 <<Babanın beni sevdiği gibi, ben de sizi sevdim. Benim sevgimde kalın.
Jhn 15 10 Eğer buyruklarımı yerine getirirseniz sevgimde kalırsınız, tıpkı benim
de Babamın buyruklarını yerine getirdiğim ve sevgisinde kaldığım gibi...
Jhn 15 11 Bunları size, sevincim sizde olsun ve sevinciniz tamamlansın diye
söyledim.
Jhn 15 12 Benim buyruğum şudur: Sizi sevdiğim gibi birbirinizi sevin.
Jhn 15 13 Hiç kimsede, insanın, dostları uğruna canını vermesinden daha büyük
bir sevgi yoktur.
Jhn 15 14 Size buyurduklarımı yaparsanız, benim dostlarım olursunuz.
Jhn 15 15 Artık size kul demiyorum. Çünkü kul efendisinin ne yaptığını bilmez.
Size dost dedim. Çünkü Babamdan bütün işittiklerimi size bildirdim.
Jhn 15 16 Siz beni seçmediniz, ben sizi seçtim. Gidip meyve veresiniz, meyveniz
de kalıcı olsun diye sizi ben atadım. Öyle ki, benim adımla Babadan ne dilerseniz size versin.
Jhn 15 17 Size şu buyruğu veriyorum: Birbirinizi sevin!>>
Jhn 15 18 <<Dünya sizden nefret ederse, sizden önce benden nefret etmiş olduğunu
bilin.
Jhn 15 19 Dünyadan olsaydınız, dünya kendisine ait olanı severdi. Ne var ki,
dünyanın değilsiniz; ben sizi dünyadan seçtim. Bunun için dünya sizden nefret ediyor.

- Jhn 15 20 Size söylediğim sözü hatırlayın: «Köle efendisinden üstün değildir.»
Bana zulmettilerse, size de zulmedecekler. Benim sözüme uydularsa, sizinki ne de uyacaklar.
- Jhn 15 21 Bütün bunları size benim adımdan ötürü yapacaklar. Çünkü beni göndereni tanııyorlar.
- Jhn 15 22 Eğer gelmemiş ve onlara söylememiş olsaydım, günahları olmazdı; ama şimdi günahları için özürleri yoktur.
- Jhn 15 23 Benden nefret eden, Babamdan da nefret eder.
- Jhn 15 24 Başka hiç kimsenin yapmadığı işleri onların arasında yapmamış olsaydım, günahları olmazdı. Şimdiyse yaptıklarını gördükleri halde hem benden hem de Babamdan nefret ettiler.
- Jhn 15 25 Bu, yasalarında yazılı, «Yok yere benden nefret ettiler» sözü yerine gelsin diye oldu.
- Jhn 15 26 «Babadan size göndereceğim Yardımcı, yani Babadan çıkan Gerçeğin Ruhu geldiği zaman, bana tanıklık edecek.
- Jhn 15 27 Siz de tanıklık edeceksiniz. Çünkü başlangıçtan beri benimle birliktesiniz.
- Jhn 16 1 «Bunları size, sendeleyip düşmeyesiniz diye söyledim.
- Jhn 16 2 Sizi havra dışı edecekler. Evet, öyle bir saat geliyor ki, sizi öldüren herkes Tanrıya hizmet ettiğini sanacak.
- Jhn 16 3 Bunları, Babayı ve beni tanımadıkları için yapacaklar.
- Jhn 16 4 Bunları size şimdiden bildiriyorum. Öyle ki, saati gelince bunları size söylediğimi hatırlayasınız. Başlangıçta bunları size söylemedim. Çünkü sizinle birlikteydim.»
- Jhn 16 5 «Şimdiyse beni gönderenin yanına gidiyorum. Ne var ki, içinizden hiçbiri bana, «Nereye gidiyorsun?» diye sormuyor.
- Jhn 16 6 Ama bunları söylediğim için yüreğiniz kederle doldu.
- Jhn 16 7 Size gerçeği söylüyorum, benim gidişim sizin yararınızaadır. Gitmezsem, Yardımcı size gelmez. Ama gidersem, Onu size gönderirim.
- Jhn 16 8 O gelince günah, doğruluk ve gelecek yargı konusunda dünyayı suçlu olduğuna ikna edecektir:
- Jhn 16 9 Günah konusunda, çünkü bana iman etmezler;
- Jhn 16 10 doğruluk konusunda, çünkü Babaya gidiyorum, artık beni görmeyeceksiniz;
- Jhn 16 11 yargı konusunda, çünkü bu dünyanın egemeni yargılanmış bulunuyor.
- Jhn 16 12 «Siz daha çok söyleyeceklerim var, ama şimdi bunlara dayanamazsınız.
- Jhn 16 13 Ne var ki O, yani Gerçeğin Ruhu gelince, sizi tüm gerçeğe yöneltecek. Çünkü kendiliğinden konuşmayacak, yalnız duyduklarını söyleyecek ve gelecekte olacakları size bildirecek.
- Jhn 16 14 O beni yüceltecek. Çünkü benim olandan alıp size bildirecek.
- Jhn 16 15 Babanın nesi varsa benimdir. «Benim olandan alıp size bildirecek» dememin nedeni budur.
- Jhn 16 16 «Kısa süre sonra beni artık görmeyeceksiniz; yine kısa süre sonra beni göreceksiniz.»
- Jhn 16 17 Öğrencilerinden bazıları birbirlerine, «Ne demek istiyor?» diye sordular. ««Kısa süre sonra beni görmeyeceksiniz; yine kısa süre sonra beni göreceksiniz» diyor. Ayrıca, «Çünkü Babaya gidiyorum» diyor.»
- Jhn 16 18 Onun için, «Bu «kısa süre» dediği nedir? Söylediklerini anlamıyoruz» deyip durdular.
- Jhn 16 19 İsa kendisine soru sormak istediklerini anladı. Onlara dedi ki, ««Kısa süre sonra beni görmeyeceksiniz; yine kısa süre sonra beni göreceksiniz» dememi mi tartışıyorsunuz?»
- Jhn 16 20 Size doğrusunu söyleyeyim, siz ağlayıp yas tutacaksınız, dünya ise sevinecektir. Kederleneceksiniz, ama kederiniz sevince dönüşecek.
- Jhn 16 21 Kadın doğum yapacağı zaman ağrı çeker. Çünkü saati gelmiştir. Ama doğurunca, dünyaya bir çocuk getirmenin sevinciyle çektiği acıyı unuttur.
- Jhn 16 22 Bunun gibi, siz de şimdi kederleniyorsunuz, ama sizi yine göreceğim. O zaman yürekten sevineceksiniz. Sevincinizi kimse sizden alamaz.
- Jhn 16 23 O gün bana hiçbir şey sormayacaksınız. Size doğrusunu söyleyeyim, benim adımla Babadan ne dilerseniz, size verecektir.
- Jhn 16 24 Şimdiye dek benim adımla bir şey dilemediniz. Dileyin, alacaksınız. Öyle ki, sevinciniz tam olsun.
- Jhn 16 25 «Siz bunları örneklerle anlattım. Öyle bir saat geliyor ki, artık örneklerle konuşmayacağım; Babayı size açıkça tanıtacağım.
- Jhn 16 26 O gün dileyeceğinizi benim adımla dileyeceksiniz. Sizin için Babadan istekte bulunacağımı söylemiyorum.
- Jhn 16 27 Çünkü beni sevdiğiniz ve Babadan çıkıp geldiğime iman ettiğiniz için Babanın kendisi sizi seviyor.
- Jhn 16 28 Ben Babadan çıkıp dünyaya geldim. Şimdi dünyayı bırakıp Babaya dönüyorum.»
- Jhn 16 29 Öğrencileri, «İşte, şimdi açıkça konuşuyorsun, hiç örnek kullanmıyorsun» dediler.
- Jhn 16 30 «Şimdi senin her şeyi bildiğini anlıyoruz. Kimsenin sana soru

sormasına gerek yok. Tanrıdan geldiğine bunun için iman ediyoruz.>>

Jhn 16 31 İsa onlara, <<Şimdi iman ediyor musunuz?>> diye karşılık verdi.
 Jhn 16 32 <<İşte, hepinizin evlerinize gitmek üzere dağılacığınız ve beni yalnız bırakacağınız saat geliyor, geldi bile. Ama ben yalnız değilim, Baba benimle birlikte dir.
 Jhn 16 33 Bunları size, bende esenliğiniz olsun diye söyledim. Dünyada sıkıntınız olacak. Ama cesur olun, ben dünyayı yendim!>>
 Jhn 17 1 İsa bunları söyledikten sonra, gözlerini gökyüzüne kaldırıp şöyle dedi: <<Baba, saat geldi. Oğlunu yücelt ki, oğul da seni yüceltsin.
 Jhn 17 2 Çünkü sen Ona bütün insanlık üzerinde yetki verdin. Öyle ki, Ona verdiklerinin hepsine sonsuz yaşam versin.
 Jhn 17 3 Sonsuz yaşam, tek gerçek Tanrı olan seni ve gönderdiğin İsa Mesihi tanımlar dır.
 Jhn 17 4 Yapmam için bana verdiğin işi tamamlamakla seni yeryüzünde yücelttim.
 Jhn 17 5 Baba, dünya var olmadan önce ben senin yanındayken sahip olduğum yücelikle şimdi beni yanında yücelt.
 Jhn 17 6 <<Dünyadan bana verdiğin insanlara senin adını açıkladım. Onlar senindiler, bana verdin ve senin sözüne uydular.
 Jhn 17 7 Bana verdiğin her şeyin senden olduğunu şimdi biliyorlar.
 Jhn 17 8 Çünkü bana ilettiğin sözleri onlara ilettim, onlar da kabul ettiler. Senden çıkıp geldiğimi gerçekten anladılar, beni senin gönderdiğine iman ettiler.
 Jhn 17 9 Onlar için istekte bulunuyorum. Dünya için değil, bana verdiğin kimseler için istekte bulunuyorum. Çünkü onlar senindir.
 Jhn 17 10 Benim olan her şey senindir, seninkiler de benimdir. Ben onlarda yüceltildim.
 Jhn 17 11 Ben artık dünyada değilim, ama onlar dünyadalar. Ben sana geliyorum. Kutsal Baba, onları bana verdiğin kendi adıyla koru ki, bizim gibi bir olsunlar.
 Jhn 17 12 Kendileriyle birlikte olduğum sürece, bana verdiğin kendi adıyla onları esirgeyip korudum. Kutsal Yazı yerine gelsin diye, mahva giden adamdan başka içlerinden hiçbiri mahvolmadı.
 Jhn 17 13 <<İşte şimdi sana geliyorum. Sevincimin onlarda tamamlanması için bunları ben dünyadayken söylüyorum.
 Jhn 17 14 Ben onlara senin sözünü ilettim, dünya ise onlardan nefret etti. Çünkü ben dünyadan olmadığım gibi, onlar da dünyadan değiller.
 Jhn 17 15 Onları dünyadan uzaklaştırmamı değil, kötü olandan korumanı istiyorum.
 Jhn 17 16 Ben dünyadan olmadığım gibi, onlar da dünyadan değiller.
 Jhn 17 17 Onları gerçekle kutsal kıl. Senin sözün gerçektir.
 Jhn 17 18 Sen beni dünyaya gönderdiğin gibi, ben de onları dünyaya gönderdim.
 Jhn 17 19 Onlar da gerçekle kutsal kılınsınlar diye kendimi onların uğruna adıyorum.
 Jhn 17 20 <<Yalnız onlar için değil, onların sözüyle bana iman edenler için de istekte bulunuyorum, hepsi bir olsunlar. Baba, senin bende olduğun ve benim sende olduğum gibi, onlar da bizde olsunlar. Dünya da beni senin gönderdiğine iman etsin.
 Jhn 17 22 Bana verdiğin yüceliği onlara verdim. Öyle ki, bizim bir olduğumuz gibi bir olsunlar.
 Jhn 17 23 Ben onlarda, sen bende olmak üzere tam bir birlik içinde bulunsunlar ki, dünya beni senin gönderdiğini, beni sevdiğin gibi onları da sevdiğini anlasın.
 Jhn 17 24 Baba, bana verdiklerinin de bulunduğu yerde benimle birlikte olmalarını ve benim yüceliğimi, bana verdiğin yüceliği görmelerini istiyorum. Çünkü dünyanın kuruluşundan önce sen beni sevdin.
 Jhn 17 25 Adil Baba, dünya seni tanıımıyor, ama ben seni tanıyorum. Bunlar da beni senin gönderdiğini biliyorlar.
 Jhn 17 26 Bana beslediğin sevgi onlarda olsun, ben de onlarda olayım diye senin adını onlara bildirdim ve bildirmeye devam edeceğim.>>
 Jhn 18 1 İsa bu sözleri söyledikten sonra öğrencileriyle birlikte dışarı çıkıp Kidron Vadisinin ötesine geçti. Orada bir bahçe vardı. İsayla öğrencileri bu bahçeye girdiler.
 Jhn 18 2 Ona ihanet eden Yahuda da burayı biliyordu. Çünkü İsa, öğrencileriyle orada sık sık buluşurdu.
 Jhn 18 3 Böylece Yahuda yanına bir bölük askerle başkâhinlerin ve Ferisilerin gönderdiği görevlileri alarak oraya geldi. Onların ellerinde fenerler, meşaleler ve silahlar vardı.
 Jhn 18 4 İsa, başına geleceklerin hepsini biliyordu. Öne çıkıp onlara, <<Kimi arıyorsunuz?>> diye sordu.
 Jhn 18 5 <<Nasıralı İsayı>> diye karşılık verdiler. İsa onlara, <<Benim>> dedi. Ona ihanet eden Yahuda da onlarla birlikte duruyordu.
 Jhn 18 6 İsa, <<Benim>> deyince gerileyip yere düştüler.
 Jhn 18 7 Bunun üzerine İsa onlara yine, <<Kimi arıyorsunuz?>> diye sordu. <<Nasıralı İsayı>> dediler.
 Jhn 18 8 İsa, <<Size söyledim, benim>> dedi. <<Eğer beni arıyorsanız, bunları bırakın gitsinler.>>
 Jhn 18 9 Kendisinin daha önce söylediği, <<Senin bana verdiklerinden hiçbiri ni yitirmedim>> şeklindeki sözü yerine gelsin diye böyle konuştu.

Jhn 18 10 Simun Petrus yanında taşıdığı kılıcı çekti, başkâhinin Malkus adındaki kölesine vurup sağ kulağını kopardı.

Jhn 18 11 İsa Petrusa, <<Kılıcını kınına koy! Babanın bana verdiği kâseden içmeyeyim mi?>> dedi.

Jhn 18 12 Bunun üzerine komutanla buyruğundaki asker bölüğü ve Yahudi görevliler İsayı tutup bağladılar.

Jhn 18 13 Onu önce, o yıl başkâhin olan Kayafanın kayınbabası Hanana götürdüler.

Jhn 18 14 Halkın uğruna bir tek adamın ölmesinin daha uygun olacağını Yahudi yetkililere telkin eden Kayafa idi.

Jhn 18 15 Simun Petrusla başka bir öğrenci İsanın ardından gidiyorlardı. O öğrenci başkâhinin tanıdığı olduğu için İsayla birlikte başkâhinin avlusuna girdi.

Jhn 18 16 Petrus ise dışarıda, kapının yanında duruyordu. Başkâhinin tanıdığı öğrenci dışarı çıkıp kapıcı kızla konuştu ve Petrusu içeri getirdi.

Jhn 18 17 Kapıcı kız Petrusa, <<Sen de bu adamın öğrencilerinden değil misin?>> diye sordu. Petrus, <<Hayır, değilim>> dedi.

Jhn 18 18 Hava soğuk olduğu için köleler ve nöbetçiler yaktıkları kömür ateşinin çevresinde durmuş ısınyıyorlardı. Petrus da onlarla birlikte ayakta ısınyıyordu.

Jhn 18 19 Başkâhin İsayı, öğrencileri ve öğretisiyle ilgili sorular sordu.

Jhn 18 20 İsa onu şöyle yanıtladı: <<Ben söylediklerimi dünyaya açıkça söyledim. Her zaman bütün Yahudilerin toplandıkları havralarda ve tapınakta öğrettim. Gizli hiçbir şey söylemedim.

Jhn 18 21 Beni neden sorguya çekiyorsun? Konuştuklarımı işitenlerden sor. Onlar ne söylediğimi biliyorlar.>>

Jhn 18 22 İsa bunları söyleyince, yanında duran görevlilerden biri, <<Baskâhine nasıl böyle karşılık verirsin?>> diyerek Ona bir tokat attı.

Jhn 18 23 İsa ona, <<Eğer yanlış bir şey söyledimse, yanlışımı göster!>> diye yanıtladı. <<Ama söylediklerim doğruysa, niçin bana vuruyorsun?>>

Jhn 18 24 Bunun üzerine Hanan, Onu bağlı olarak başkâhin Kayafaya gönderdi.

Jhn 18 25 Simun Petrus hâlâ ateşin yanında durmuş ısınyıyordu. Ona, <<Sen de Onun öğrencilerinden değil misin?>> dediler. <<Hayır, değilim>> diyerek inkâr etti.

Jhn 18 26 Başkâhinin kölelerinden biri, Petrusun, kulağını kestiği adamın akrabasıydı. Bu köle Petrusa, <<Bahçede, seni Onunla birlikte görmedim mi?>> diye sordu.

Jhn 18 27 Petrus yine inkâr etti ve tam o anda horoz öttü.

Jhn 18 28 Sabah erkenden Yahudi yetkililer İsayı Kayafanın yanından alarak vali konağına götürdüler. Dinsel kuralları bozmamak ve Fısıh yemeğini yiyebilmek için kendileri vali konağına girmediler.

Jhn 18 29 Bunun üzerine Pilatus dışarı çıkıp yanlarına geldi. <<Bu adamı neyle suçluyorsunuz?>> diye sordu.

Jhn 18 30 Ona şu karşılığı verdiler: <<Bu adam kötülük eden biri olmasaydı, Onu sana getirmezdik.>>

Jhn 18 31 Pilatus, <<Onu siz alın, kendi yasanıza göre yargılayın>> dedi. Yahudi yetkililer, <<Bizim hiç kimseyi ölüm cezasına çarptırmaya yetkimiz yok>> dediler.

Jhn 18 32 Bu, İsanın nasıl öleceğini belirtmek için söylediği sözler yerine gelsin diye oldu.

Jhn 18 33 Pilatus yine vali konağına girdi. İsayı çağırıp ona, <<Sen Yahudilerin Kralı mısın?>> diye sordu.

Jhn 18 34 İsa şöyle karşılık verdi: <<Bunu kendiliğinden mi söylüyorsun, yoksa başkaları mı sana söyledi?>>

Jhn 18 35 Pilatus, <<Ben Yahudi miyim?>> dedi. <<Seni bana kendi ulusun ve başkâhinlerin teslim ettiler. Ne yaptın?>>

Jhn 18 36 İsa, <<Benim krallığım bu dünyadan değildir>> diye karşılık verdi. <<Krallığım bu dünyadan olsaydı, yandaşlarım, Yahudi yetkililere teslim edilmemem için savaşırıldılar. Oysa benim krallığım buradan değildir.>>

Jhn 18 37 Pilatus, <<Demek sen bir kralısın, öyle mi?>> dedi. İsa, <<Kral olduğumu sen söylüyorsun>> karşılığını verdi. <<Ben gerçeğe tanıklık etmek için doğdum, bunun için dünyaya geldim. Gerçekten yana olan herkes benim sesimi işitir.>>

Jhn 18 38 Pilatus Ona, <<Gerçek nedir?>> diye sordu. Bunu söyledikten sonra Pilatus yine dışarıya, Yahudilerin yanına çıktı. Onlara, <<Ben Onda hiçbir suç görmüyorum>> dedi.

Jhn 18 39 <<Ama sizin bir geleneğiniz var, her Fısıh Bayramında sizin için birini salıveriyorum. Yahudilerin Kralını sizin için salıvermemi ister misiniz?>>

Jhn 18 40 Onlar yine, <<Bu adamı değil, Barabba'yı isteriz!>> diye bağırdılar. Oysa Barabba bir hayduttu.

Jhn 19 1 O zaman Pilatus İsayı tutup kamçılattı.

Jhn 19 2 Askerler de dikenlerden bir taç örüp Onun başına geçirdiler. Sonra Ona mor bir kaftan giydirdiler.

Jhn 19 3 Önüne geliyor, <<Selam, ey Yahudilerin Kralı!>> diyor, yüzüne tokat atıyorlardı.

Jhn 19 4 Pilatus yine dışarı çıktı. Yahudilere, <<İşte, Onu dışarıya, size getiriyorum. Onda hiçbir suç bulmadığımı bilersiniz>> dedi.

Jhn 19 5 Böylece İsa, başındaki dikenli taç ve üzerindeki mor kaftanla dışarı çıktı. Pilatus onlara, <<İşte o adam!>> dedi.

Jhn 19 6 Başkâhinler ve görevliler İsâyı görünce, <<Çarmıha ger, çarmıha ger!>> diye bağıştılar. Pilatus, <<Onu siz alıp çarmıha gerin!>> dedi. <<Ben Onda bir suç bulamıyorum!>>

Jhn 19 7 Yahudiler şu karşılığı verdiler: <<Bizim bir yasamız var, bu yasaya göre Onun ölmesi gerekir. Çünkü kendisinin Tanrı Oğlu olduğunu ileri sürüyor.>>

Jhn 19 8 Pilatus bu sözü işitince daha çok korktu.

Jhn 19 9 Yine vali konağına girip İsaya, <<Sen nereden geliyorsun?>> diye sordu. İsa ona yanıt vermedi.

Jhn 19 10 Pilatus, <<Benimle konuşmayacak mısın?>> dedi. <<Seni salıvermeye de, çarmıha germeye de yetkim olduğunu bilmiyorum musun?>>

Jhn 19 11 İsa, <<Sana gökten verilmeseydi, benim üzerimde hiçbir yetkin olmazdı>> diye karşılık verdi. <<Bu nedenle beni sana teslim edenin günahı daha büyüktür.>>

Jhn 19 12 Bunun üzerine Pilatus İsâyı salıvermek istedi. Ama Yahudiler, <<Bu adamı salıverirsen, Sezarın dostu değilsin!>> diye bağıştılar. <<Kral olduğunu ileri süren herkes Sezara karşı gelmiş olur.>>

Jhn 19 13 Pilatus bu sözleri işitince İsâyı dışarı çıkardı. Taş Döşeme -İbranicede Gabbata- denilen yerde yargı kürsüsüne oturdu.

Jhn 19 14 Fısıh Bayramına Hazırlık Günüydü. Saat on iki sularıydı. Pilatus Yahudilere, <<İşte, sizin Kralınızı!>> dedi.

Jhn 19 15 Onlar, <<Yok et Onu! Yok et, çarmıha ger!>> diye bağıştılar. Pilatus, <<Kralınızı mı çarmıha gereyim?>> diye sordu. Başkâhinler, <<Sezardan başka kralımız yok!>> karşılığını verdiler.

Jhn 19 16 Bunun üzerine Pilatus İsâyı, çarmıha gerilmek üzere onlara teslim etti.

Jhn 19 17 Askerler İsâyı alıp götürdüler. İsa çarmıhını kendisi taşıyıp Kafatası -İbranicede Golgota- denilen yere çıktı.

Jhn 19 18 Orada Onu ve iki kişiyi daha çarmıha gerdiler. Biri bir yanda, öbürü öteki yanda, İsa ise ortadaydı.

Jhn 19 19 Pilatus bir de yafta yazıp çarmıhın üzerine astırdı. Yaftada şöyle yazılıydı:

Jhn 19 20 İsanın çarmıha gerildiği yer kente yakındı. Böylece İbranice, Latince ve Grekçe yazılan bu yaftayı Yahudilerin birçoğu okudu.

Jhn 19 21 Bu yüzden Yahudi başkâhinler Pilatusa, <<«Yahudilerin Kralı» diye yazma>> dediler. <<Kendisi, «Ben Yahudilerin Kralıyım» dedi>> diye yaz.>>

Jhn 19 22 Pilatus, <<Ne yazdımsa yazdım>> karşılığını verdi.

Jhn 19 23 Askerler İsâyı çarmıha gerdikten sonra giysilerini alıp her birine birer pay düşecek biçimde dört parçaya böldüler. Mıntanını da aldılar. Mıntan boydan boya tek parça dikişsiz bir dokumaydı.

Jhn 19 24 Birbirlerine, <<Bunu yırtmayalım>> dediler, <<Kime düşecek diye kura çekelim.>> Bu olay, şu Kutsal Yazı yerine gelsin diye oldu: <<Giysilerimi aralarında paylaştılar, Elbisem üzerine kura çektiler.>> Bunları askerler yaptı.

Jhn 19 25 İsanın çarmıhının yanında ise annesi, teyzesi, Klopasın karısı Meryem ve Mecdelli Meryem duruyordu.

Jhn 19 26 İsa, annesiyle sevdiği öğrencinin yakınında durduğunu görünce annesine, <<Anne, işte oğlun!>> dedi.

Jhn 19 27 Sonra öğrenciye, <<İşte, annen!>> dedi. O andan itibaren bu öğrenci İsanın annesini kendi evine aldı.

Jhn 19 28 Daha sonra İsa, her şeyin artık tamamlandığını bilerek Kutsal Yazı yerine gelsin diye, <<Susadım!>> dedi.

Jhn 19 29 Orada ekşi şarap dolu bir kap vardı. Şaraba batırılmış bir sünger mercanköşk dalına takarak Onun ağzına uzattılar.

Jhn 19 30 İsa şarabı tadınca, <<Tamamlandı!>> dedi ve başını eğerek ruhunu teslim etti.

Jhn 19 31 Yahudi yetkililer Pilatustan çarmıha gerilenlerin bacaklarının kırılmasını ve cesetlerin kaldırılmasını istediler. Hazırlık Günü olduğundan, cesetlerin Şabat Günü çarmıhta kalmasını istemiyorlardı. Çünkü o Şabat Günü büyük bayramdı.

Jhn 19 32 Bunun üzerine askerler gidip birinci adamın, sonra da İsaya birlikte çarmıha gerilen öteki adamın bacaklarını kırdılar.

Jhn 19 33 İsaya gelince Onun ölmüş olduğunu gördüler. Bu yüzden bacaklarını kırmadılar.

Jhn 19 34 Ama askerlerden biri Onun böğrünü mızrakla deldi. Böğründen hemen kan ve su aktı.

Jhn 19 35 Bunu gören adam tanıklık etmiştir ve tanıklığı doğrudur. Doğruyu söylediğini bilir. Siz de iman edersiniz diye tanıklık etmiştir.

Jhn 19 36 Bunlar, <<Onun bir tek kemiği kırılmayacak>> diyen Kutsal Yazının yerine gelmesi için oldu.

Jhn 19 37 Yine başka bir Yazıda, <<Bedenini destiklerine bakacaklar>> deniyor.

Jhn 19 38 Bundan sonra Aramatyalı Yusuf, İsanın cesedini kaldırmak için Pilatusa başvurdu. Yusuf, İsanın öğrencisiydi, ama Yahudi yetkililerden korktuğundan bunu gizli tutuyordu. Pilatus izin verince, Yusuf gelip İsanın cesedini kaldırdı.

Jhn 19 39 Daha önce geceleyin İsanın yanına gelen Nikodim de otuz litre kadar karışık mür ve sarısabır özü alarak geldi.

Jhn 19 40 İkisi, İsanın cesedini alıp Yahudilerin gömme geleneğine uygun olarak onu baharatla keten bezlere sardılar.

Jhn 19 41 İsanın çarmıha gerildiği yerde bir bahçe, bu bahçenin içinde de henüz hiç kimsenin konulmadığı yeni bir mezar vardı.

Jhn 19 42 O gün Yahudiler'in Hazırlık Günü'ydü. Mezar da yakın olduğundan İsa'yı oraya koydular.

Jhn 20 1 Haftanın ilk günü erkenden, ortalık daha karanlıkken Mecdelli Meryem mezara gitti. Taşın mezarın girişinden kaldırılmış olduğunu gördü.

Jhn 20 2 Koşarak Simun Petrusa ve İsanın sevdiği öbür öğrenciye geldi. <<Rabbi mezardan almışlar, nereye koyduklarını da bilmiyoruz>> dedi.

Jhn 20 3 Bunun üzerine Petrusla öteki öğrenci dışarı çıkıp mezara yöneldiler.

Jhn 20 4 İkisi birlikte koşuyordu. Ama öteki öğrenci Petrustan daha hızlı koşarak mezara önce vardı.

Jhn 20 5 Eğilip içeri baktı, keten bezleri orada serili gördü, ama içeri girmedi.

Jhn 20 6 Ardından Simun Petrus geldi ve mezara girdi. Orada serili duran bezleri ve İsanın başına sarılmış olan peşkiri gördü. Peşkir keten bezlerle birlikte değildi, ayrı bir yerde dürülmüş duruyordu.

Jhn 20 8 O zaman mezara ilk varan öteki öğrenci de içeri girdi. Olanları gördü ve iman etti.

Jhn 20 9 İsanın ölümden dirilmesi gerektiğini belirten Kutsal Yazıyı henüz anlamamışlardı.

Jhn 20 10 Bundan sonra öğrenciler yine evlerine döndüler.

Jhn 20 11 Meryem ise mezarın dışında durmuş ağlıyordu. Ağlarken eğilip mezarın içine baktı.

Jhn 20 12 Beyazlara bürünmüş iki melek gördü; biri İsanın cesedinin yattığı yerin başucunda, öteki ayakucunda oturuyordu.

Jhn 20 13 Meryeme, <<Kadın, niçin ağlıyorsun?>> diye sordular. Meryem, <<Rabbimi almışlar>> dedi. <<Onu nereye koyduklarını bilmiyorum.>>

Jhn 20 14 Bunları söyledikten sonra arkasına döndü, İsanın orada, ayakta durduğunu gördü. Ama Onun İsa olduğunu anlamadı.

Jhn 20 15 İsa, <<Kadın, niçin ağlıyorsun?>> dedi. <<Kimi arıyorsun?>> Meryem Onu bahçıvan sanarak, <<Efendim>> dedi, <<Eğer Onu sen götürdünse, nereye koyduğunu söyle de gidip Onu alayım.>>

Jhn 20 16 İsa ona, <<Meryem!>> dedi. O da döndü, İsaya İbranice, <<Rabbuni!>> dedi. Rabbuni, öğretmenim demektir.

Jhn 20 17 İsa, <<Bana dokunma!>> dedi. <<Çünkü daha Babanın yanına çıkmadım. Kardeşlerime git ve onlara söyle, benim Babamın ve sizin Babanızın, benim Tanrımın ve sizin Tanrınızın yanına çıkıyorum.>>

Jhn 20 18 Mecdelli Meryem öğrencilerin yanına gitti. Onlara, <<Rabbi gördüm!>> dedi. Sonra Rabbin kendisine söylediklerini onlara anlattı.

Jhn 20 19 Haftanın o ilk günü akşam olunca, öğrencilerin Yahudi yetkililerden korkusu nedeniyle bulundukları yerin kapıları kapalıyken İsa geldi, ortalarında durup, <<Size esenlik olsun!>> dedi.

Jhn 20 20 Bunu söyledikten sonra onlara ellerini ve böğrünü gösterdi. Öğrenciler Rabbi görünce sevindiler.

Jhn 20 21 İsa yine onlara, <<Size esenlik olsun!>> dedi. <<Baba beni gönderdiği gibi, ben de sizi gönderiyorum.>>

Jhn 20 22 Bunu söyledikten sonra onların üzerine üfleyerek, <<Kutsal Ruh alın!>> dedi.

Jhn 20 23 <<Kimin günahlarını bağışlarsanız, bağışlanmış olur; kimin günahlarını bağışlamazsanız, bağışlanmamış kalır.>>

Jhn 20 24 Onikilerden biri, <<İkiz>> diye anılan Tomas, İsa geldiğinde onlarla birlikte değildi.

Jhn 20 25 Öbür öğrenciler ona, <<Biz Rabbi gördük!>> dediler. Tomas ise, <<Onun ellerinde çivilerin izini görmedikçe, çivilerin izine parmağımla dokunmadıkça ve elimi böğrüne sokmadıkça inanmam>> dedi.

Jhn 20 26 Sekiz gün sonra İsanın öğrencileri yine evdeydiler. Tomas da onlarla birlikteydi. Kapılar kapalıyken İsa gelip ortalarında durdu, <<Size esenlik olsun!>> dedi.

Jhn 20 27 Sonra Tomasa, <<Parmağını uzat>> dedi, <<Ellerime bak, elini uzat, böğrüme koy. İmansız olma, imanlı ol!>>

Jhn 20 28 Tomas ona, <<Rabbim ve Tanrım!>> diye yanıtladı.

Jhn 20 29 İsa, <<Beni gördüğün için mi iman ettin?>> dedi. <<Görmeden iman edenlere ne mutlu!>>

Jhn 20 30 İsa, öğrencilerinin önünde, bu kitapta yazılı olmayan başka birçok doğaüstü belirti gerçekleştirdi.

Jhn 20 31 Ne var ki yazılanlar, İsa'nın, Tanrı'nın oğlu Mesih olduğuna iman edesiniz ve iman ederek O'nun adıyla yaşama kavuşasınız diye yazılmıştır.

Jhn 21 1 Bundan sonra İsa Taberiye Gölünün kenarında öğrencilerine yine göründü. Bu da şöyle oldu: Simun Petrus, <<İkiz>> diye anılan Tomas, Celilenin Kana Köyünden Natanel, Zebedinin oğulları ve İsanın öğrencilerinden iki kişi daha birlikte bulunuyorlardı.

Jhn 21 3 Simun Petrus ötekilere, <<Ben balık tutmaya gidiyorum>> dedi. Onlar,

<<Biz de seninle geliyoruz>> dediler. Dışarı çıkıp tekneye bindiler. Ama o gece bir şey tutamadılar.

Jhn 21 4 Sabah olurken İsa kıyıda duruyordu. Ne var ki öğrenciler, Onun İsa olduğunu anlamadılar.

Jhn 21 5 İsa, <<Çocuklar, balığınız yok mu?>> diye sordu. <<Yok>> dediler.

Jhn 21 6 İsa, <<Ağı teknenin sağ yanına atın, tutarsınız>> dedi. Bunun üzerine ağı attılar. O kadar çok balık tuttular ki, artık ağı çekemez olmuşlardı.

Jhn 21 7 İsanın sevdiği öğrenci, Petrusa, <<Bu Rabdir!>> dedi. Simun Petrus Onun Rab olduğunu işitince üzerinden çıkarmış olduğu üstlüğü giyip göle atladı.

Jhn 21 8 Öbür öğrenciler balık dolu ağı çekerek tekneye geldiler. Çünkü karadan ancak iki yüz arşın kadar uzaktaydılar.

Jhn 21 9 Karaya çıkınca orada yanan bir kömür ateşi, ateşin üzerinde balık ve ekmek gördüler.

Jhn 21 10 İsa onlara, <<Şimdi tuttuğunuz balıklardan getirin>> dedi.

Jhn 21 11 Simun Petrus tekneye atladı ve tam yüz elli üç iri balıkla yüklü ağı karaya çekti. Bu kadar çok balık olduğu halde ağ yırtılmamıştı.

Jhn 21 12 İsa onlara, <<Gelin, yemek yiye>> dedi. Öğrencilerden hiçbiri Ona, <<Sen kimsin?>> diye sormaya cesaret edemedi. Çünkü Onun Rab olduğunu biliyorlardı.

Jhn 21 13 İsa gidip ekmeği aldı, onlara verdi. Aynı şekilde balıkları da verdi.

Jhn 21 14 İşte bu, İsanın ölümden dirildikten sonra öğrencilere üçüncü görünüşüydü.

Jhn 21 15 Yemekten sonra İsa, Simun Petrusa, <<Yuhanna oğlu Simun, beni bunlardan daha çok seviyor musun?>> diye sordu. Petrus, <<Evet, ya Rab>> dedi, <<Seni sevdiğimi bilirsin.>> İsa ona, <<Kuzularımı otlat>> dedi.

Jhn 21 16 İkinci kez yine ona, <<Yuhanna oğlu Simun, beni seviyor musun?>> diye sordu. O da, <<Evet, ya Rab, seni sevdiğimi bilirsin>> dedi. İsa ona, <<Koyunlarımı gütle>> dedi.

Jhn 21 17 Üçüncü kez ona, <<Yuhanna oğlu Simun, beni seviyor musun?>> diye sordu. Petrus kendisine üçüncü kez, <<Beni seviyor musun?>> diye sormasına üzülüyordu. <<Ya Rab, sen her şeyi bilirsin, seni sevdiğimi de bilirsin>> dedi. İsa ona, <<Koyunlarımı otlat>> dedi.

Jhn 21 18 <<Sana doğrusunu söyleyeyim, gençliğinde kendi kuşağını kendin bağlar, istediğin yere giderdin. Ama yaşlanınca ellerini uzatacaksın, başkası seni bağlayacak ve istemediğin yere götürecektir.>>

Jhn 21 19 Bunu, Tanrıyı ne tür bir ölümle yücelteceğini belirtmek için söyledi. Sonra ona, <<Ardımdan gel>> dedi.

Jhn 21 20 Petrus arkasına döndü, İsanın sevdiği öğrencinin kendilerini izlediğini gördü. Bu öğrenci, akşam yemeğinde İsanın göğsüne yaslanan ve, <<Ya Rab, sana kim ihanet edecek?>> diye soran öğrencidir.

Jhn 21 21 Petrus onu görünce İsay'a, <<Ya Rab, ya bu ne olacak?>> diye sordu.

Jhn 21 22 İsa, <<Ben gelinceye dek onun yaşamasını istiyorsam, bundan sana ne?>> dedi. <<Sen ardımdan gel!>>

Jhn 21 23 Bu yüzden kardeşler arasında o öğrencinin ölmeyeceğine dair bir söylenti çıktı. Ama İsa Petrusa, <<O ölmeyecek>> dememişti. Sadece, <<Ben gelinceye dek onun yaşamasını istiyorsam, bundan sana ne?>> demişti.

Jhn 21 24 Bütün bunlara tanıklık eden ve bunları yazan öğrenci budur. Onun tanıklığının doğru olduğunu biliyoruz.

Jhn 21 25 İsa'nın yaptığı daha başka çok şey vardır. Bunlar tek tek yazılı saydı, sanırım yazılan kitaplar dünyaya sığmazdı.

Aoa 1 1 Ey Teofilos, İlk kitabımda İsanın yapıp öğretmeye başladığı her şeyi, seçmiş olduğu elçilere Kutsal Ruh aracılığıyla buyruklar verip yukarı alındığı güne dek olanları yazmıştım.

Aoa 1 3 İsa, ölüm acısını çektikten sonra birçok inandırıcı kanıtlarla elçilere dirilmiş olduğunu gösterdi. Kırk gün süreyle onlara görünerek Tanrının Egemenliği hakkında konuştu.

Aoa 1 4 Kendileriyle birlikteyken onlara şu buyruğu vermişti: <<Yeruşalimden ayrılmayın, Babanın verdiği ve benden duyduğunuz sözün gerçekleşmesini bekleyin.

Aoa 1 5 Şöyle ki, Yahya suyla vaftiz etti, ama sizler birkaç güne kadar Kutsal Ruhla vaftiz edileceksiniz.>>

Aoa 1 6 Elçiler bir araya geldiklerinde İsay'a şunu sordular: <<Ya Rab, İsraile egemenliği şimdi mi geri vereceksin?>>

Aoa 1 7 İsa onlara, <<Babanın kendi yetkisiyle belirlemiş olduğu zamanları ve tarihleri bilmenize gerek yok>> karşılığını verdi.

Aoa 1 8 <<Ama Kutsal Ruh üzerinize inince güç alacaksınız. Yeruşalimde, bütün Yahudiye ve Samiriyede ve dünyanın dört bucağında benim tanıklarım olacaksınız.>>

Aoa 1 9 İsa bunları söylediikten sonra, onların gözleri önünde yukarı alındı. Bir bulut onu alıp gözlerinin önünden uzaklaştırdı.

Aoa 1 10 İsa giderken onlar gözlerini göğe dikmiş bakıyorlardı. Tam o sırada, beyaz giysiler içinde iki adam yanlarında belirdi.

Aoa 1 11 <<Ey Celileliler, neden göğe bakıp duruyorsunuz?>> diye sordular.

<<Aranızdan göğe alınan İsa, göğe çıktığını nasıl gördünüzse, aynı şekilde geri gelecektir.>>

Aoa 1 12 Bundan sonra elçiler, Yeruşalimden yaklaşık bir kilometre uzaklıktaki

Zeytin Dağından Yerus alıme döndüler.

Aoa 1 13 Kente girince kaldıkları evin üst katındaki odaya  ıktılar. Petrus, Yuhanna, Yakup, Andreas, Filipus, Tomas, Bartalmay, Matta, Alfay oğlu Yakup, Yurtsever Simun ve Yakup oğlu Yahuda oradaydı.

Aoa 1 14 Bunlar İsanın annesi Meryem, öbür kadınlar ve İsanın kardeşleriyle tam bir birlik içinde sürekli dua ediyordu.

Aoa 1 15 O günlerde Petrus, yaklaşık yüz yirmi kardeşten oluşan bir topluluğun ortasında ayağa kalkıp şöyle konuştu: <<Kardeşler, Kutsal Ruhun, İsayı tutuklayanlara kılavuzluk eden Yahuda ile ilgili olarak Davutun ağzıyla önceden bildirdiği Kutsal Yazının yerine gelmesi gerekiyordu.

Aoa 1 17 Yahuda bizden biri sayılmış ve bu hizmette yerini almıştı.>>

Aoa 1 18 Bu adam, yaptığı kötülüğün karşılığında aldığı ücretle bir tarla satın aldı. Sonra baş aşağı düştü, bedeni yarıldı ve bütün bağırsakları dışarı döküldü.

Aoa 1 19 Yerus alımda yaşayan herkes olayı duydu. Tarlaya kendi dillerinde Kan Tarlası anlamına gelen Hakeldema adını verdiler.

Aoa 1 20 <<Nitekim Mezmurlar Kitabında şöyle yazılmıştır>> dedi Petrus. << n n konutu ıssız kalsın, içinde oturan olmasın.> Ve, < n n görevini bir başkası  stlensin.>

Aoa 1 21 <<Buna göre, Yahyanın vaftiz döneminden başlayarak Rab İsanın aramızdan yukarı alındığı güne değin bizimle birlikte geçirdiği bütün süre boyunca yanımızda bulunan adamlardan birinin, İsanın dirilişine tanıklık etmek üzere bize katılması gerekir.>>

Aoa 1 23 Böylece iki kişiyi, Barsabba denilen ve Yustus diye de bilinen Yusuf ile Mattiyayı  nerdiler.

Aoa 1 24 Sonra şöyle dua ettiler: <<Ya Rab, sen herkesin yüreğini bilirsin. Yahudanın, ait olduğu yere gitmek için bıraktığı bu hizmeti ve elçilik görevini üstlenmek üzere bu iki kişiden hangisini seçtiğini göster bize.>>

Aoa 1 26 Ardından bu iki kişiye kura çektirdiler; kura Mattiya'ya düştü.

Böylelikle Mattiya on bir elçiye katıldı.

Aoa 2 1 Pentikost Günü geldiğinde bütün imanlılar bir arada bulunuyordu.

Aoa 2 2 Ansızın gökten, güçlü bir rüzgarın esişini andıran bir ses geldi ve bulundukları evi tümüyle doldurdu.

Aoa 2 3 Ateşten dillere benzer bir şeylerin dağılıp her birinin üzerine indiğini gördüler.

Aoa 2 4 İmanlıların hepsi Kutsal Ruhla doldular, Ruhun onları konuşturduğu başka dillerle konuşmaya başladılar.

Aoa 2 5 O sırada Yerus alımda, dünyanın her ülkesinden gelmiş dindar Yahudiler bulunuyordu.

Aoa 2 6 Sesin duyulması üzerine büyük bir kalabalık toplandı. Herkes kendi dilinin konuşulduğunu duyunca şaşakaldı.

Aoa 2 7 Hayret ve şaşkınlık içinde, <<Bakin, bu konuşanların hepsi Celileli değil mi?>> diye sordular.

Aoa 2 8 <<Nasıl oluyor da her birimiz kendi ana dilini işitiyor?

Aoa 2 9 Aramızda Partlar, Medler, Elamlılar var. Mezopotamyada, Yahudiye ve Kapadokyada, Pontus ve Asya içinde, Frikya ve Pamfilyada, Mısır ve Libyanın Kireneye yakın bölgelerinde yaşayanlar var. Hem Yahudi hem de Yahudiľe dönen Romalı konuklar, Giritliler ve Araplar var aramızda. Ama her birimiz Tanrının büyük işlerinin kendi dilimizde konuşulduğunu işitiyoruz.>>

Aoa 2 12 Hepsi hayret ve şaşkınlık içinde birbirlerine, <<Bunun anlamı ne?>> diye sordular.

Aoa 2 13 Başkalarıysa, <<Bunlar taze şarabı fazla kaçırmış>> diye alay ettiler.

Aoa 2 14 Bunun  zerine Onbirlerle birlikte  ne çıkan Petrus yüksek sesle kalabalığa şöyle seslendi: <<Ey Yahudiler ve Yerus alımda bulunan herkes, bu durumu size açıklayayım. Sözlerime kulak verin. Bu adamlar, sandığınız gibi sarhoş değiller. Saat daha sabahın dokuzu!

Aoa 2 16 Bu gördüğünüz, Peygamber Yoel aracılığıyla önceden bildirilen olaydır: <Son günlerde, diyor Tanrı, Bütün insanların  zerine Ruhumu dökeceğim. Oğullarınız, kızlarınız peygamberlikte bulunacaklar. Gen leriniz g r mler, Yaşlılarınız düşler görecek.

Aoa 2 18 O günler kadın erkek kullarımın  zerine Ruhumu dökeceğim, Onlar da peygamberlik edecekler.

Aoa 2 19 Yukarıda, gökyüzünde harikalar yaratacağım. Aşağıda, yeryüzünde belirtirler, Kan, ateş ve duman bulutları görülecek.

Aoa 2 20 Rabbin büyük ve görkemli günü gelmeden önce Güneş kararacak, Ay kan rengine dönecek.

Aoa 2 21 O zaman Rabbi adıyla çağıran herkes kurtulacak.>

Aoa 2 22 <<Ey İsrailliler, ř  sözleri dinleyin: Bildiğiniz gibi Nasıralı İsa, Tanrının, kendisi aracılığıyla aranızda yaptığı mucizeler, harikalar ve belirtilerle kimliği kanıtlanmış bir kişidir.

Aoa 2 23 Tanrının belirlenmiş amacı ve öngörüsü uyarınca elinize teslim edilen bu adamı, yasa tanımaz kişilerin eliyle çarmıha  vileyip öldürdünüz.

Aoa 2 24 Tanrı ise, ölüm acılarına son vererek Onu dirilitti. Çünkü Onun ölüme tutsak kalması olanaksızdı.

Aoa 2 25 Onunla ilgili olarak Davut şöyle der: <Rabbi her zaman  n md  gördüm,

Sağımda durduğu için sarsılmam.

- Aoa 2 26 Bu nedenle yüreğim mutlu, dilim sevinçlidir. Dahası, bedenim de umut içinde yaşayacak.
- Aoa 2 27 Çünkü sen canımı ölüler diyarına terk etmeyeceksin, Kutsalının çürümesine izin vermeyeceksin.
- Aoa 2 28 Yaşam yollarını bana bildirdin; varlığınla beni sevinçle dol duracaksın. >
- Aoa 2 29 <<Kardeşler, size açıkça söyleyebilirim ki, büyük atamız Davut öldü, gömüldü, mezarı da bugüne dek yanbaşımda duruyor.
- Aoa 2 30 Davut bir peygamberdi ve soyundan birini tahtına oturtacağına dair Tanrının kendisine ant içerek söz verdiğini biliyordum.
- Aoa 2 31 Geleceği görerek Mesih'in ölümden dirilişine ilişkin şunları söyledi: <O, ölüler diyarına terk edilmedi, bedeni çürümedi.>
- Aoa 2 32 Tanrı, İsayı ölümden diriltti ve biz hepimiz bunun tanıklarıyız.
- Aoa 2 33 O, Tanrının sağına yüceltilmiş, vaat edilen Kutsal Ruh Babadan almış ve şimdi gördüğünüz ve işittiğiniz gibi, bu Ruh üzerimize dökmüştür.
- Aoa 2 34 Davut, kendisi göklere çıkmadığı halde şöyle der: <Rab Rabbime dedi ki, Ben düşmanlarını ayaklarının altına serinceye dek, Sağımda otur.>
- Aoa 2 36 <<Böylelikle bütün İsrail halkı şunu kesinlikle bilsin: Tanrı, sizin çarmıha gerdiğiniz İsayı hem Rab hem Mesih yapmıştır.>>
- Aoa 2 37 Bu sözleri duyanlar, yüreklerine hançer saplanmış gibi oldular. Petrus ve öbür elçilere, <<Kardeşler, ne yapmalıyız?>> diye sordular.
- Aoa 2 38 Petrus onlara şu karşılığı verdi: <<Tövbe edin, her biriniz İsa Mesih'in adıyla vaftiz olun. Böylece günahlarınız bağışlanacak ve Kutsal Ruh armağanını alacaksınız.>
- Aoa 2 39 Bu vaat sizler, çocuklarınızı, uzaktakilerin hepsi için, Tanrımız Rabbin çağıracağı herkes için geçerlidir.>>
- Aoa 2 40 Petrus daha birçok sözlerle onları uyardı. <<Kendini bu sapık kuşaktan kurtarın!>> diye yalvardı.
- Aoa 2 41 Onun sözünü benimseyenler vaftiz oldu. O gün yaklaşık üç bin kişi topluluğa katıldı.
- Aoa 2 42 Bunlar kendilerini elçilerin öğretilerine, paydaşlığa, ekmek bölmeye ve duaya adanmışlar.
- Aoa 2 43 Herkesi bir korku sarmıştı. Elçilerin aracılığıyla birçok belirtiler ve harikalar yapıyorlardı.
- Aoa 2 44 İmanlıların tümü bir arada bulunuyor, her şeyi ortaklaşa kullanıyorlardı.
- Aoa 2 45 Mallarını mülklerini satıyor ve bunun parasını herkese ihtiyacına göre dağıtıyorlardı.
- Aoa 2 46 Her gün tapınakta toplanmaya devam eden imanlılar, kendi evlerinde de ekmek bölüp içten bir sevinç ve sadelikle yemek yiyor ve Tanrı'yı övüyorlardı. Bütün halkın beğenisini kazanmışlardı. Rab de her gün yeni kurtulanları topluluğa katıyordu.
- Aoa 3 1 Bir gün Petrusla Yuhanna, saat üçte, dua vaktinde tapınağa çıkıyorlardı.
- Aoa 3 2 O sırada, doğuştan kötürüm olan bir adam, tapınağın Güzel Kapı diye adlandırılan kapısına getiriliyordu. Tapınağa girenlerden para dilenmesi için onu her gün getirip oraya bırakıyorlardı.
- Aoa 3 3 Tapınağa girmek üzere olan Petrusla Yuhannayı gören adam, kendilerinden sadaka istedi.
- Aoa 3 4 Petrusla Yuhanna ona dikkatle baktılar. Sonra Petrus, <<Bi ze bak>> dedi.
- Aoa 3 5 Adam, onlardan bir şey alacağını umarak gözlerini onların üzerine dikti.
- Aoa 3 6 Petrus, <<Bende altın ve gümüş yok, ama bende olanı sana veriyorum>> dedi. <<Nasıralı İsa Mesih'in adıyla, yürü!>>
- Aoa 3 7 Sonra onu sağ elinden kavrayıp kaldırdı. Adamın ayakları ve bilekleri o anda sapasağlam oldu.
- Aoa 3 8 Sıçrayıp ayağa kalktı, yürümeye başladı. Yürüyüp sıçrayarak, Tanrıyı överek onlarla birlikte tapınağa girdi.
- Aoa 3 9 Bütün halk, onun yürüyüp Tanrıyı övdüğünü gördü.
- Aoa 3 10 Onun, tapınağın Güzel Kapısında oturup para dilenen kişi olduğunu anlayınca ondaki değişiklik karşısında büyük bir hayret ve şaşkınlığa düştüler.
- Aoa 3 11 Adam, Petrusla Yuhannaya tutunuyordu. Bütün halk hayret içinde Süleyman'ın Eyvanı denilen yerde onlara doğru koştu.
- Aoa 3 12 Bunu gören Petrus halka şöyle seslendi: <<Ey İsrail'iler, buna neden şaşıyorsunuz? Neden gözlerinizi dikmiş bize bakıyorsunuz? Kendi gücümüz ya da dindarlığımızla bu adamın yürümesini sağlamışsınız gibi...!>
- Aoa 3 13 İbrahim'in, İshak'ın ve Yakup'un Tanrısı, atalarımızın Tanrısı, Kulu İsayı yüceltti. Siz Onu ele verdiniz. Pilatus Onu serbest bırakmaya karar verdiği halde, siz Onu Pilatusun önünde reddettiniz.
- Aoa 3 14 Kutsal ve adil Olanı reddedip bir katilin salıverilmesini istediniz.
- Aoa 3 15 Siz Yaşam Önderini öldürdünüz, ama Tanrı Onu ölümden diriltti. Biz

bunun tanıklarıyı z.

- Aoa 3 16 Gördüğünüz ve tanıdığınız bu adam, İsanın adı sayesinde, Onun adına olan imanla sapasağlam oldu. Hepinizin gözü önünde onu tam sağlığa kavuşturan, İsanın aracılığıyla etkin olan imamdır.
- Aoa 3 17 <<Şimdi ey kardeşler, yöneticileriniz gibi sizin de bilgisizlikten ötürü böyle davrandığınızı biliyorum.
- Aoa 3 18 Ama bütün peygamberlerin ağzından Mesihinin acı çekeceğini önceden bildiren Tanrı, sözünü bu şekilde yerine getirmiştir.
- Aoa 3 19 Öyleyse, günahlarınızın silinmesi için tövbe edin ve Tanrıya dönün. Öyle ki, Rab size yenilenme fırsatları versin ve sizin için önceden belirlenen Mesihî, yani İsayı göndersin.
- Aoa 3 21 Tanrının eski çağlardan beri kutsal peygamberlerinin ağzından bildirdiği gibi, her şeyin yeniden düzenleneceği zamana dek İsanın gökte kalması gerekiyor.
- Aoa 3 22 Musa şöyle demişti: <Tanrınız Rab size, kendi kardeşlerinizin arasından benim gibi bir peygamber çıkaracak. Onun size söyleyeceği her sözü dinleyin.
- Aoa 3 23 O peygamberi dinlemeyen herkes Tanrının halkından koparılıp yok edilecektir.>
- Aoa 3 24 <<Samuel ve ondan sonra konuşan peygamberlerin hepsi bu günleri duyurdu.
- Aoa 3 25 Sizler peygamberlerin mirasçıları, Tanrının atalarınızla yaptığı antlaşmanın mirasçılarısınız. Nitekim Tanrı İbrahime şöyle demişti: <Senin soyunun aracılığıyla yeryüzündeki bütün halklar kutsanacak.>
- Aoa 3 26 Tanrı, sizleri kötü yollarınızdan döndürüp kutsamak için Kulu'nu ortaya çıkarıp önce size gönderdi.>>
- Aoa 4 1 Kâhinler, tapınak koruyucularının komutanı ve Sadukiler, halka seslenmekte olan Petrusla Yuhannanın üzerine yürüdüler.
- Aoa 4 2 Çünkü onların halka öğretmelerine ve İsayı örnek göstererek ölülerin dirileceğini söylemelerine çok kızmışlardı.
- Aoa 4 3 Onları yakaladılar, akşam olduğu için ertesi güne dek hapiste tuttular.
- Aoa 4 4 Ne var ki, konuşmayı dinlemiş olanların birçoğu iman etti. Böylece imanlı erkeklerin sayısı aşağı yukarı beş bine ulaştı.
- Aoa 4 5 Ertesi gün Yahudilerin yöneticileri, ileri gelenleri ve din bilginleri Yeruşalimde toplandılar.
- Aoa 4 6 Başkâhin Hananın yanı sıra, Kayafa, Yuhanna, İskender ve başkâhin soyundan gelen herkes oradaydı.
- Aoa 4 7 Petrusla Yuhannayı huzurlarına getirtip onlara, <<Siz bunu hangi güçle ya da kimin adına dayanarak yaptınız?>> diye sordular.
- Aoa 4 8 O zaman Kutsal Ruhla dolan Petrus onlara şöyle dedi: <<Halkın yöneticileri ve ileri gelenleri!
- Aoa 4 9 Eğer bugün bir hastaya yapılan iyilik nedeniyle bizden hesap soruluyor ve bu adamın nasıl iyileştiği soruşturuluyorsa, hepiniz ve bütün İsrail halkı şunu bilin: Bu adam, sizin çarmıha gerdiğiniz, ama Tanrının ölümden dirilttiği Nasıralı İsa Mesih'in adı sayesinde önünüzde sapasağlam duruyor.
- Aoa 4 11 İsa, <Siz yapıcılar tarafından hiçe sayılan, Ama köşenin baş taşı durumuna gelen taş>tır.
- Aoa 4 12 Başka hiç kimsede kurtuluş yoktur. Bu göğün altında insanlara bağışlanmış, bizi kurtarabilecek başka hiçbir ad yoktur.>>
- Aoa 4 13 Kurul üyeleri, Petrusla Yuhannanın yürekliliğini görüp de bunların eğitim görmemiş, sıradan kişiler olduklarını anlayınca şaşıtlar ve onların İsayla birlikte bulunduklarını farkettiler.
- Aoa 4 14 İyileştirilen adam, Petrus ve Yuhannayla birlikte gözleri önünde duruyordu; bunun için hiçbir karşılık veremediler.
- Aoa 4 15 Kurul üyeleri onlara dışarı çıkmalarını buyurduktan sonra durumu kendi aralarında tartışmaya başladılar.
- Aoa 4 16 <<Bu adamları ne yapacağız?>> dediler. <<Yeruşalimde yaşayan herkes, bunların eliyle olağanüstü bir belirti gerçekleştirildiğini biliyor. Biz bunu inkâr edemeyiz.
- Aoa 4 17 Ama bu haberin halk arasında daha çok yayılmasını önlemek için onları tehdit edelim ki, bundan böyle İsanın adından kimseye söz etmesinler.>>
- Aoa 4 18 Böylece onları çağırdılar, İsanın adını hiç anmamalarını, o adı kullanarak hiçbir şey öğretmemelerini buyurdular.
- Aoa 4 19 Ama Petrusla Yuhanna şöyle karşılık verdiler: <<Tanrının önünde, Tanrının sözünü değil de sizin sözünüzü dinlemek doğru mudur, kendiniz karar verin.
- Aoa 4 20 Biz gördüklerimizi ve işittiklerimizi anlatmadan edemeyiz.>>
- Aoa 4 21 Kurul üyeleri onları bir daha tehdit ettikten sonra serbest bıraktılar; onları cezalandırmak için hiçbir gerekçe bulamamışlardı. Çünkü bütün halk, olup bitenler için Tanrıyı yüceltiyordu.
- Aoa 4 22 Nitekim mucize sonucu iyileşen adamın yaşı kırkı geçmişti.
- Aoa 4 23 Serbest bırakılan Petrusla Yuhanna, arkadaşlarının yanına dönerek başkâhinlerle ileri gelenlerin kendilerine söylediği her şeyi bildirdiler.
- Aoa 4 24 Arkadaşları bunu duyunca hep birlikte Tanrıya şöyle seslendiler: <<Ey Efendimiz! Yeri göğü, denizi ve onların içindekilerin tümünü yaratan sensin.

Aoa 4 25 Kutsal Ruh aracılığıyla kulun atamız Davutun ağzından şöyle dedin:
 <Uluslar neden hiddetlendi, Halklar neden boş düzenler kurdu?
 Aoa 4 26 Dünyanın kralları saf bağladı, Hükümdarlar birleşti Rabbe ve
 Mesihine karşı.>
 Aoa 4 27 <<Gerçekten de Hiroides ile Pontius Pilatus, bu kentte İsrail halkı ve
 öteki uluslarla birlikte senin meshettiğin kutsal kulun İsayaya karşı bir araya geldiler. Senin
 kendi gücün ve isteğinle önceden kararlaştırdığın her şeyi gerçekleştirdiler.
 Aoa 4 29 Ve şimdi ya Rab, onların savurduğu tehditlere bak! Senin sözünü tam
 bir yüreklilikle duyurmak için biz kullarına güç ver.
 Aoa 4 30 Kutsal Kulun İsanın adıyla hastaları iyileştirmek için, belirtiler ve
 harikalar yapmak için elini uzat.>>
 Aoa 4 31 Duaları bitince toplandıkları yer sarsıldı. Hepsi Kutsal Ruhla
 doldular ve Tanrının sözünü cesaretle duyurmaya devam ettiler.
 Aoa 4 32 İnananlar topluluğunun yüreği ve düşüncesi birdi. Hiç kimse sahip
 olduğu herhangi bir şey için <<Bu benimdir>> demiyor, her şeylerini ortak kabul ediyorlardı.
 Aoa 4 33 Elçiler, Rab İsanın ölümden dirildiğine çok etkili bir biçimde
 tanıklık ediyorlardı. Tanrının büyük lütfu hepsinin üzerindeydi.
 Aoa 4 34 Aralarında yoksul olan yoktu. Çünkü toprak ya da ev sahibi olanlar
 bunları satar, sattıklarının bedelini getirip elçilerin buyruğuna verirlerdi; bu da herkese
 ihtiyacına göre dağıtılırdı.
 Aoa 4 36 Örneğin, Kıbrıs doğumlu bir Levili olan ve elçilerin Barnaba, yani
 Cesaret Verici diye adlandırdıkları Yusuf, sahip olduğu bir tarlayı sattı, parasını getirip
 elçilerin buyruğuna verdi.
 Aoa 5 1 Hananya adında bir adam, karısı Safiranın onayıyla bir mülk sattı,
 paranın bir kısmını kendine saklayarak gerisini getirip elçilerin buyruğuna verdi. Karısının
 da olup bitenlerden haberi vardı.
 Aoa 5 3 Petrus ona, <<Hananya, nasıl oldu da şeytana uydun, Kutsal Ruha yalan
 söyleyip tarlanın parasının bir kısmını kendine sakladın?>> dedi.
 Aoa 5 4 <<Tarla satılmadan önce sana ait değil miydi? Sen onu sattıktan sonra
 da parayı dilediğin gibi kullanamaz mıydın? Neden yüreğinde böyle bir düzen kurdun? Sen
 insanlara değil, Tanrıya yalan söylemiş oldun.>>
 Aoa 5 5 Hananya bu sözleri işitince yere yıkılıp can verdi. Olanları duyan
 herkesi büyük bir korku sardı.
 Aoa 5 6 Gençler kalkıp Hananyanın ölüsünü kefenlediler ve dışarı taşıyıp
 gömdüler.
 Aoa 5 7 Bundan yaklaşık üç saat sonra Hananyanın karısı, olanlardan habersiz
 içeri girdi.
 Aoa 5 8 Petrus, <<Söyle bana, tarlayı bu fiyata mı sattınız?>> diye sordu.
 <<Evet, bu fiyata>> dedi Safira.
 Aoa 5 9 Petrus ona şöyle dedi: <<Rabbin Ruhunu sınamak için nasıl oldu da
 sözbirliği ettiniz? İşte, kocanı gömenlerin ayak sesleri kapıda, seni de dışarı
 taşıyacaklar.>>
 Aoa 5 10 Kadın o anda Petrusun ayakları dibine yıkılıp can verdi. İçeri giren
 gençler onu ölmüş buldular, onu da dışarı taşıyarak kocasının yanına gömdüler.
 Aoa 5 11 İnanlılar topluluğunun tümünü ve olayı duyanların hepsini büyük bir
 korku sardı.
 Aoa 5 12 Elçilerin aracılığıyla halk arasında birçok belirtiler ve harikalar
 yapıliyordu. İnanlıların hepsi Süleymanın Eyvanında toplanıyordu.
 Aoa 5 13 Halk onlara büyük saygı duyduğu halde, dışarıdan hiç kimse onlara
 katılmayı göze alamıyordu.
 Aoa 5 14 Buna karşın, Rabbe inanıp topluluğa katılan erkek ve kadınların sayısı
 giderek arttı.
 Aoa 5 15 Bütün bunların sonucu, yoldan geçen Petrusun hiç değilse gölgesi
 bazılarının üzerine düşsün diye halk, hasta olanları caddelere çıkartıp şilteler ve döşekler
 üzerine yatırır oldu.
 Aoa 5 16 Yeruşalimin çevresindeki kasabalardan da kalabalıklar geliyor,
 hastaları ve kötü ruhlardan acı çekenleri getiriyorlardı. Bunların hepsi iyileştirildi.
 Aoa 5 17 Bunun üzerine, kıskançlıkla dolan başkâhin ve yanındakilerin hepsi,
 yani Saduki mezhebinden olanlar, elçileri yakalatıp devlet tutukevine attırdılar.
 Aoa 5 19 Ama geceleyin Rabbin bir meleği zindanın kapılarını açıp onları dışarı
 çıkarttı. <<Gidin! Tapınağa girip bu yeni yaşamla ilgili sözlerin hepsini halka duyurun>>
 dedi.
 Aoa 5 21 Elçiler bu buyruğa uyarak gün doğarken tapınağa girip öğretmeye
 başladılar. Başkâhin ve yanındakiler gelince Yüksek Kurulu, İsrail halkının bütün ileri
 gelenlerini toplantıya çağırdılar. Sonra elçileri getirtmek için tutukevine adam yolladılar.
 Aoa 5 22 Ne var ki, görevliler zindana vardıklarında elçileri bulamadılar. Geri
 dönerek şu haberi ilettiler: <<Tutukevini kilitli ve tam bir güvenlik altında, nöbetçileri de
 kapılarda durur bulduk. Ama kapıları açtığımızda içerde kimseyi bulamadık!>>
 Aoa 5 24 Bu sözleri işiten tapınak koruyucularının komutanıyla başkâhinler
 şaşkına döndüler, bu işin sonunun nereye varacağını merak etmeye başladılar.
 Aoa 5 25 O sırada yanlarına gelen biri, <<Bakın, hapse attığınız adamlar
 tapınakta dikilmiş, halka öğretiyor>> diye haber getirdi.

Aoa 5 26 Bunun üzerine komutanla görevliler gidip elçileri getirdiler. Halkın kendilerini taşlamasından korktukları için zor kullanmadılar.

Aoa 5 27 Elçileri getirip Yüksek Kurul'un önüne çıkardılar. Başkâhin onları sorguya çekti: «Bu adı kullanarak öğretmeyin diye size kesin buyruk vermiştik» dedi. «Ama siz öğretinizi Yerusâlim Kentinin her tarafına yaydınız. İlle de bizi bu adamın kanını dökmekten sorumlu göstermek istiyorsunuz.»

Aoa 5 29 Petrus ve öbür elçiler şöyle karşılık verdiler: «İnsanlardan çok, Tanrının sözünü dinlemek gerek.

Aoa 5 30 Atalarımızın Tanrısı, sizin çarmıha gererek öldürdüğünüz İsâyı diriltti.

Aoa 5 31 İsraile, günahlarından tövbe etme ve bağışlanma fırsatını vermek için Tanrı Onu önder ve Kurtarıcı olarak kendi sağına yükseltti.

Aoa 5 32 Biz, Tanrının kendi sözünü dinleyenlere verdiği Kutsal Ruhla birlikte bu olayların tanıklarıyız.»

Aoa 5 33 Kurul üyeleri bu sözleri işitince çok öfkelenildiler ve elçileri yok etmek istediler.

Aoa 5 34 Ama bütün halkın saygısını kazanmış bir Kutsal Yasa öğretmeni olan Gamaliel adlı bir Ferisi, Yüksek Kurulda ayağa kalktı, elçilerin kısa bir süre için dışarı çıkartılmasını buyurarak kurul üyelerine şunları söyledi: «Ey İsrailliler, bu adamlara yapacağınızı iyi düşünün!

Aoa 5 36 Bir süre önce Teydas da kendi kendisiyle ilgili büyük iddialarda bulunarak başkaldırdı. Dört yüz kadar kişi de ona katıldı. Ama adam öldürüldü, izleyicilerinin hepsi dağıldı, hareket yok oldu.

Aoa 5 37 Ondan sonra, sayım yapıldığı günlerde ortaya çıkan Celileli Yahuda, pek çok insanı ayartıp peşine taktı. Ama o da öldürüldü ve izleyicilerinin hepsi darmadağın oldu.

Aoa 5 38 Şimdi size şunu söyleyeyim: Bu adamlarla uğraşmayın, onları rahat bırakın! Çünkü bu girişim, bu hareket insan işiyse, yok olup gidecektir.

Aoa 5 39 Yok eğer Tanrının işiyse, bu adamları yok edemezsiniz. Hatta kendinizi Tanrıya karşı savaşırsanız bulabilirsiniz.» Kurul üyeleri Gamalielin bu öğüdünü kabul ettiler.

Aoa 5 40 Elçileri içeri çağırıp kamçılattılar ve İsânın adından söz etmemelerini buyurduktan sonra salıverdiler.

Aoa 5 41 Elçiler İsânın adı uğruna hakarete layık görüldükleri için Yüksek Kurul'un huzurundan sevinç içinde ayrıldılar.

Aoa 5 42 Her gün tapınakta ve evlerde öğretmekten ve Mesih İsa'yla ilgili Müjde'yi yaymaktan geri kalmadılar.

Aoa 6 1 İsânın öğrencilerinin sayıca çoğaldığı o günlerde, Grekçe konuşan Yahudiler, günlük yardım dağıtımında kendi dullarına gereken ilginin gösterilmediğini ileri sürerek İbranice konuşan Yahudilerden yakınmaya başladılar.

Aoa 6 2 Bunun üzerine Onikiler, bütün öğrencileri bir araya toplayıp şöyle dediler: «Tanrının sözünü yayma işini bırakıp maddi işlerle uğraşmamız doğru olmaz.

Aoa 6 3 Bu nedenle, kardeşler, aranızdan Ruhla ve bilgelikle dolu, yedi saygın kişi seçin. Onları bu iş için görevlendirelim.

Aoa 6 4 Biz ise kendimizi duaya ve Tanrı sözünü yaymaya adayalım.»

Aoa 6 5 Bu öneri bütün topluluğu hoşnut etti. Böylece, iman ve Kutsal Ruhla dolu biri olan İstefanosun yanı sıra Filipus, Prohoros, Nikanor, Timon, Parmenas ve Yahudiliğe dönen Antakyalı Nikolası seçip elçilerin önüne çıkardılar. Elçiler de dua edip ellerini onların üzerine koydular.

Aoa 6 7 Böylece Tanrının sözü yayılıyor, Yerusâlimdeki öğrencilerin sayısı arttıkça artıyor, kâhinlerden birçoğu da iman çağrısına uyuyordu.

Aoa 6 8 Tanrının lütfuyla ve kudretle dolu olan İstefanos, halk arasında büyük belirtiler ve harikalar yapıyordu.

Aoa 6 9 Ne var ki, Azatlılar Havrası diye bilinen havranın bazı üyeleri ve Kireneden, İskenderiyeden, Kilikyadan ve Asya ilinden bazı kişiler İstefanosla çekişmeye başladılar.

Aoa 6 10 Ama İstefanosun konuşmasındaki bilgeliğe ve Ruha karşı koyamadılar.

Aoa 6 11 Bunun üzerine birkaç kişiyi el altından ayartarak onlara, «Bu adamın Musaya ve Tanrıya karşı küfür dolu sözler söylediğini duyduk» dedirttiler.

Aoa 6 12 Böylelikle halkı, ileri gelenleri ve din bilginlerini kışkırttılar. Gidip İstefanosu yakaladılar ve Yüksek Kurul'un önüne çıkardılar.

Aoa 6 13 Getirdikleri yalancı tanıklar, «Bu adam durmadan bu kutsal yere ve Yasaya karşı konuşuyor» dediler.

Aoa 6 14 ««Nasrâlî İsa burayı yıkacak, Musanın bize emanet ettiği töreleri de değiştirecek» dediğini duyduk.»

Aoa 6 15 Kurul'da oturanların hepsi, İstefanos'a baktıklarında yüzünün bir melek yüzüne benzediğini gördüler.

Aoa 7 1 Başkâhin, ««Bu iddialar doğru mu?»» diye sordu.

Aoa 7 2 İstefanos şöyle karşılık verdi: ««Kardeşler ve babalar, beni dinleyin. Atamız İbrahim daha Mezopotamyadayken, Harrana yerleşmeden önce, yüce Tanrı ona görünüp şöyle dedi: «Ülkeni, akrabalarını bırak, sana göstereceğim ülkeye git.»

Aoa 7 4 ««Bunun üzerine İbrahim Kildanilerin ülkesini bırakıp Harrana

yerleşti. Babasının ölümünden sonra da Tanrı onu oradan alıp şimdi sizin yaşadığınız bu ülkeye getirdi.

Aoa 7 5 Burada ona herhangi bir miras, bir karış toprak bile vermemişti. Ama İbrahim o sırada hiç çocuğu olmadığı halde, Tanrı bu ülkeyi mülk olarak ona ve ondan sonra gelecek torunlarına vereceğini vaat etti.

Aoa 7 6 Tanrı şöyle dedi: <Senin soyun yabancı bir ülkede, gurbette yaşayacak. Dört yüz yıl köle olarak çalıştırılacak, baskı göreceksin.

Aoa 7 7 Ama ben kölelik edecekleri ulusu cezalandıracağım. Bundan sonra oradan çıkacak ve bana bu yerde tapınacaklar.>

Aoa 7 8 Sonra Tanrı onunla, sünnete dayalı antlaşmayı yaptı. Böylelikle İbrahim, İshakın babası oldu ve onu sekiz günlükken sünnet etti. Ve İshak Yakupun, Yakup da on iki büyük atamızın babası oldu.

Aoa 7 9 <<Yusufu kıskanan atalarımız, onu köle olarak Mısır'a sattılar. Ama Tanrı onunlaydı ve onu bütün sıkıntılarından kurtardı. Ona bilgelik vererek Mısır Firavununun gözüne girmesini sağladı. Firavun da onu Mısır ve bütün saray halkı üzerine yönetici atadı.

Aoa 7 11 <<Sonra bütün Mısır ve Kenan ülkesini kıtlık vurdu, büyük sıkıntılar başladı. Atalarımız yiyecek bulamadılar.

Aoa 7 12 Mısırdaki tahıl bulunduğunu duyan Yakup, atalarımızı oraya ilk yolculuklarına gönderdi.

Aoa 7 13 Mısır'a ikinci gelişlerinde Yusuf kardeşlerine kimliğini açıkladı. Firavun böylece Yusufun ailesini tanımış oldu.

Aoa 7 14 Yusuf haber yollayıp babası Yakupu ve bütün akrabalarını, toplam yetmiş beş kişiyi çağırtdtı.

Aoa 7 15 Böylece Yakup Mısır'a gitti. Kendisi de atalarımız da orada öldüler. Aoa 7 16 Kemikleri sonra Şekeme getirilerek İbrahim'in Şekem'de Hamor oğullarından bir miktar gümüş karşılığında satın almış olduğu mezara konuldu.

Aoa 7 17 <<Tanrının İbrahim'e verdiği sözün gerçekleşeceği zaman yaklaştığında, Mısırdaki halkımızın nüfusu bir hayli çoğalmıştı.

Aoa 7 18 Sonunda Yusuf hakkında bilgisi olmayan yeni bir kral Mısırdaki tahta çıktı.

Aoa 7 19 Bu adam, halkımıza karşı haince davrandı, atalarımıza kötülük etti. Onları, yeni doğan çocuklarını açıkta bırakıp ölüme terk etmeye zorladı.

Aoa 7 20 <<O sırada, son derece güzel bir çocuk olan Musa doğdu. Musa, üç ay babasının evinde beslendikten sonra açıkta bırakıldı. Firavunun kızı onu bulup evlat edindi ve kendi oğlu olarak yetiştirdi.

Aoa 7 22 Musa, Mısırlıların bütün bilim dallarında eğitildi. Gerek sözde, gerek eylemde güçlü biri oldu.

Aoa 7 23 <<Kırk yaşını doldurunca Musanın yüreğinde öz kardeşleri İsrailoğullarının durumunu yakından görme arzusu doğdu.

Aoa 7 24 Onlardan birine haksızlık edildiğini gören Musa, onu savundu. Haksızlığı yapan Mısırlıyı öldürerek ezilenin öcünü aldı.

Aoa 7 25 <Kardeşlerim Tanrının benim aracılığımla kendilerini kurtaracağını anlarlar> diye düşünüyordu. Ama onlar bunu anlamadılar.

Aoa 7 26 Ertesi gün Musa, kavga eden iki İbraniyle karşılaşınca onları barıştırmak istedi. <Efendiler> dedi, <Siz kardeşsiniz. Niye birbirinize haksızlık ediyorsunuz?>

Aoa 7 27 <<Ne var ki, soydaşına haksızlık eden kişi Musayı yana iterek, <Kim seni başımıza yönetici ve yargıç atadı?> dedi.

Aoa 7 28 <Yoksa dün Mısırlıyı öldürdüğün gibi beni de mi öldürmek istiyorsun?> Aoa 7 29 Bu söz üzerine Musa Midyan ülkesine kaçtı. Orada gurbette yaşadı ve iki oğul babası oldu.

Aoa 7 30 <<Kırk yıl geçtikten sonra Musaya, Sina Dağının yakınlarındaki çölde, yanan bir çalının alevleri içinde bir melek göründü.

Aoa 7 31 Musa gördüklerine şaştı. Daha yakından bakmak için yaklaştığında, Rab ona şöyle seslendi: <Senin atalarının Tanrısı, İbrahim'in, İshakın ve Yakupun Tanrısı benim.>

Korkuyla titreyen Musa bakmaya cesaret edemedi.

Aoa 7 33 <<Sonra Rab, <Çarıkları çıkar! Çünkü bastığın yer kutsal topraktır> dedi.

Aoa 7 34 <Mısırdaki halkıma yapılan baskıyı yakından gördüm, iniltilerini duydum ve onları kurtarmaya geldim. şimdi gel, seni Mısır'a göndereceğim.>

Aoa 7 35 <<Bu Musa, <Kim seni yönetici ve yargıç atadı?> diye reddettikleri Musaydı. Tanrı onu, çalıda kendisine görünen meleğin aracılığıyla yönetici ve kurtarıcı olarak gönderdi.

Aoa 7 36 Halkı Mısırdan çıkaran, orada, Kızıldenizde ve kırk yıl boyunca çölde belirtiler ve harikalar yapan oydu.

Aoa 7 37 İsrailoğullarına, <Tanrı size kendi kardeşlerinizin arasından benim gibi bir peygamber çıkaracak> diyen Musa odur.

Aoa 7 38 Çöldeki topluluğun arasında yaşamış, Sina Dağında kendisiyle konuşan melek ve atalarımızla birlikte bulunmuş olan odur. Bize iletmek üzere yaşam dolu sözler aldı.

Aoa 7 39 <<Ne var ki, atalarımız onun sözünü dinlemek istemediler. Onu reddettiler, Mısır'a dönmeyi özlediler.

Aoa 7 40 Haruna, <Bize öncülük edecek ilahlar yap> dediler. <Çünkü bizi Mısırdan çıkaran o Musaya ne oldu bilmiyoruz!>

Aoa 7 41 Ve o günlerde buzağı biçiminde bir put yapıp ona kurban sundular. Kendi elleriyle yaptıkları bu put için bir şenlik düzenlediler.

Aoa 7 42 Bu yüzden Tanrı onlardan yüz çevirip onları göksel cisimlere kulluk etmeye terk etti. Peygamberlerin kitabında yazılmış olduğu gibi: <Ey İsrail halkı, Çölde kırk yıl boyunca Bana mı sunular, kurbanlar sundunuz?

Aoa 7 43 Siz Molekin çadırını Ve ilahınız Refanın yıldızını taşıdınız. Tapınmak için yaptığınız putlardı bunlar. Bu yüzden sizi Babilin ötesine süreceğim.>

Aoa 7 44 <<Çölde atalarımızın Tanıklık Çadırı vardı. Musa bunu, kendisiyle konuşan Tanrının buyurduğu gibi, gördüğü örneğe göre yapmıştı.

Aoa 7 45 Tanıklık Çadırını önceki kuşaktan teslim alan atalarımız, Yeşunun önderliğinde öteki ulusların topraklarını ele geçirdikleri zaman, çadırı yanlarında getirdiler. Ulusları atalarımızın önünden kovan, Tanrının kendisiydi. Çadır Davutun zamanına dek kaldı.

Aoa 7 46 Tanrının beğenisini kazanmış olan Davut, Yakupun Tanrısı için bir konut yapmaya izin istedi.

Aoa 7 47 Oysa Tanrı için bir ev yapan Süleyman oldu.

Aoa 7 48 <<Ne var ki, en yüce Olan, elle yapılmış konutlarda oturmaz. Peygamberin belirttiği gibi, <Gök tahtım, Yeryüzü ayaklarımın taburesidir. Benim için nasıl bir ev yapacaksınız? Ya da, neresi dinleneceğim yer? Bütün bunları yapan elim değil mi? diyor Rab.>

Aoa 7 51 <<Ey dik kafalılar, yürekleri ve kulakları sünnet edilmemiş olanlar! Siz tıpkı atalarınıza benziyorsunuz, her zaman Kutsal Ruha karşı direniyorsunuz.

Aoa 7 52 Atalarınız peygamberlerin hangi sine zulmetmediler ki? Adil Olanın geleceğini önceden bildirenleri de öldürdüler. Melekler aracılığıyla buyrulan Yasayı alıp da buna uymayan sizler, şimdi de Adil Olana ihanet edip Onu katlettiniz!>>

Aoa 7 54 Kurul üyeleri bu sözleri duyunca öfkeden kudurdular, İstefanosa karşı dişlerini gıcırdattılar.

Aoa 7 55 Kutsal Ruhla dolu olan İstefanos ise, gözlerini göğe dikip Tanrının görkemini ve Tanrının sağında duran İsayı gördü.

Aoa 7 56 <<Bakın>> dedi, <<Göklerin açıldığını ve İnsanoğlunun Tanrının sağında durmakta olduğunu görüyorum.>>

Aoa 7 57 Bunun üzerine kulaklarını tıkayıp çığlıklar atarak hep birlikte İstefanosa saldırdılar.

Aoa 7 58 Onu kentten dışarı atıp taşla tuttular. İstefanosa karşı tanıklık etmiş olanlar, kaftanlarını Saul adlı bir gencin ayaklarının dibine bıraktılar.

Aoa 7 59 İstefanos taş yağmuru altında, <<Rab İsa, ruhumu al!>> diye yakarıyordu.

Aoa 7 60 Sonra diz çökerek yüksek sesle şöyle dedi: <<Ya Rab, bu günahı onlara yükleme!>> Bunu söyledikten sonra gözlerini yaşama kapadı.

Aoa 8 1 İstefanosun öldürülmesini Saul da onaylamıştı. O gün Yerusolimdeki kiliseye karşı korkunç bir baskı dönemi başladı. Elçiler hariç bütün imanlılar Yahudiye ve Samiriyenin her yanına dağıldılar.

Aoa 8 2 Bazı dindar kişiler, İstefanosu gömdükten sonra onun için büyük yas tuttular.

Aoa 8 3 Saul ise inanlılar topluluğunu kırıp geçiriyordu. Ev ev dolaşarak, kadın erkek demeden imanlıları dışarı sürüklüyor, hapse atıyordu.

Aoa 8 4 Bunun sonucu dağılan imanlılar, gittikleri her yerde Tanrı sözünü müjdeliyorlardı.

Aoa 8 5 Filipus, Samiriye Kentine gidip oradakilere Mesihi tanıtmaya başladı.

Aoa 8 6 Filipusu dinleyen ve gerçekleştirdiği belirtileri gören kalabalıklar, hep birlikte onun söylediklerine kulak verdiler.

Aoa 8 7 Birçoklarının içinden kötü ruhlara yüksek sesle haykırarak çıktı; birçok felçli ve kötürüm iyileştirildi.

Aoa 8 8 Ve o kentte büyük sevinç oldu.

Aoa 8 9 Ne var ki, kentte bir süreden beri büyücülük yapan ve Samiriye halkını şaşkına çeviren Simun adlı biri vardı. Simun, büyük adam olduğunu iddia ediyordu.

Aoa 8 10 Küçük büyük, herkes onu dikkatle dinler, <<Büyük Güç dedikleri Tanrı gücü işte budur>> derlerdi.

Aoa 8 11 Uzun zamandan beri onları büyücülüğüyle şaşkına çevirdiği için onu dikkatle dinlerlerdi.

Aoa 8 12 Ama Tanrının Egemenliği ve İsa Mesih adıyla ilgili Müjdeyi duyuran Filipusun söylediklerine inandıkları zaman, erkekler de kadınlar da vaftiz oldular.

Aoa 8 13 Simunun kendisi de inanıp vaftiz oldu. Ondan sonra sürekli olarak Filipusun yanında kaldı. Doğaüstü belirtileri ve yapılan büyük mucizeleri görünce şaşkına döndü.

Aoa 8 14 Yerusolimdeki elçiler, Samiriye halkının, Tanrının sözünü benimsediğini duyunca Petrusla Yuhannayı onlara gönderdiler.

Aoa 8 15 Petrusla Yuhanna oraya varınca, Samiriyeli imanlıların Kutsal Ruh almaları için dua ettiler.

Aoa 8 16 Çünkü Ruh daha hiçbirinin üzerine inmemişti. Rab İsanın adıyla vaftiz

olmuşlardı, o kadar.

Aoa 8 17

Ruhu aldılar.

Aoa 8 18

onlara para teklif ederek, <<Bana da bu yetkiyi verin, kimin üzerine ellerimi koysam Kutsal Ruhu alsın>> dedi.

Aoa 8 20

armağanını parayla elde

Aoa 8 21

doğru değildir.

Aoa 8 22

bağışlanır.

Aoa 8 23

Aoa 8 24

başıma gelmesin>> diye karşılık verdi.

Aoa 8 25

Samiriyenin birçok köyünde de Müjdeyi duyura duyura Yerusolime döndüler.

Aoa 8 26

doğru, Yerusolimden Gazzeye inen yola, çöl yoluna git.>>

Aoa 8 27

Etiyopya Kraliçesi Kandakinin vezirlerinden biriydi. Kraliçenin bütün hazinelerinden

Aoa 8 28

okuyordu.

Aoa 8 29

Aoa 8 30

Aoa 8 31

Aoa 8 32

Aoa 8 33

Aoa 8 34

Aoa 8 35

Aoa 8 36

Aoa 8 37

Aoa 8 38

Aoa 8 39

Aoa 8 40

Aoa 9 1

Aoa 9 2

Aoa 9 3

Aoa 9 4

Aoa 9 5

Aoa 9 6

Aoa 9 7

Aoa 9 8

Aoa 9 9

Aoa 9 10

Aoa 9 11

Aoa 9 12

Aoa 9 13

Aoa 9 14

Aoa 9 15

Aoa 9 16

Aoa 9 17

Aoa 9 18

Aoa 9 19

Aoa 9 20

Aoa 9 21

Aoa 9 22

Aoa 9 23

Aoa 9 24

Aoa 9 25

Aoa 9 26

Aoa 9 27

Aoa 9 28

Aoa 9 29

Aoa 9 30

Aoa 9 31

Aoa 9 32

Aoa 9 33

Aoa 9 34

Aoa 9 35

Aoa 9 36

Aoa 9 37

Aoa 9 38

Petrusla Yuhanna onların üzerine ellerini koyunca, onlar da Kutsal

Elçilerin bu el koyma hareketiyle Kutsal Ruhun verildiğini gören Simun

Petrus, <<Paran da yok olsun, sen de!>> dedi, <<Çünkü Tanrının

Senin bu işte bir payın, bir hakkın yok. Yüreğin, Tanrının gözünde

Bu kötülüğünden tövbe et ve Rabbe yalvar, yüreğindeki bu düşünce belki

Senin kin dolu, kötülüğe tutsak biri olduğunu görüyorum.>>

Simun, <<Benim için Rabbe yalvarın da söylediklerinizden hiçbir

Petrusla Yuhanna tanıklık edip Rabbin sözünü bildirdikten sonra,

Bu arada Rabbin bir meleği Filipusa şöyle seslendi: <<Kalk, güneye

Filipus da kalkıp gitti. Giderken Etiyopyalı bir hadım gördü. Bu adam

Geri dönerken arabasında oturmuş, Peygamber Yeşayanın Kitabını

Ruh Filipusa, <<Git>> dedi, <<Şu arabaya yetiş.>>

Filipus koşup arabanın yanına geldi ve hadımın Peygamber Yeşayayı

Hadım, <<Biri bana yol göstermedi kçce nasıl anlayabiliyim ki?>> diyerek

Kutsal Yazılardan okuduğu bölüm şuydu: <<Koyun gibi kesime götürüldü;

Aşağılandığında adalet ondan esirgendi. Onun soyunu kim anacak?

Hadım Filipusa, <<Lütfen açıkla mısın, peygamber kimden söz ediyor,

Bunun üzerine Filipus anlatmaya koyuldu. Kutsal Yazıların bu

Yolda giderlerken su bulunan bir yere geldiler. Hadım, <<Bak, burada

Sonra arabanın durmasını buyurdu. Filipusla hadım birlikte suya

Sudan çıktıkları zaman Rabbin Ruhu Filipusu hemen oradan uzaklaştırdı.

Filipus ise kendini Aşdot Kenti'nde buldu. Sezariye'ye varıncaya dek

Saul ise Rabbin öğrencilerine karşı hâlâ tehdit ve ölüm soluyordu.

Başkâhine gitti, şamdaki havralara verilmek üzere mektuplar yazmasını istedi. Orada İsanın

Yol alıp şama yaklaştığı sırada, birdenbire gökten gelen bir ışık

Yere yıkılan Saul, bir sesin kendisine, <<Saul, Saul, neden bana

Saul, <<Ey Efendim, sen kimsin?>> dedi. <<Ben senin zulmettiğin

<<Haydi kalk ve kente gir, ne yapman gerektiği sana bildirilecek.>>

Saula birlikte yolculuk eden adamların dilleri tutuldu, oldukları

Saul yerden kalktı, ama gözlerini açtığında hiçbir şey göremiyordu.

Şamda Hananya adında bir İsa öğrencisi vardı. Bir görümde Rab ona,

Rab ona, <<Kalk>> dedi, <<Doğru Sokak denilen sokağa git ve Yahudanın

Görümünde yanına Hananya adlı birinin geldiğini ve gözlerini açmak

Hananya şöyle karşılık verdi: <<Ya Rab, birçoklarının bu adam hakkında

Burada da senin adını anan herkesi tutuklamak için başkâhinlerden

Rab ona, <<Git!>> dedi. <<Bu adam, benim adımla öteki uluslara,

krallara ve İsrailoğullarına duyurmak üzere seçilmiş bir aracımdır.

Aoa	9	16	Benim adım uğruna ne kadar sıkıntı çekmesi gerekeceğini ona göstereceğim.>>
Aoa	9	17	Bunun üzerine Hananya gitti, eve girdi ve ellerini Saulun üzerine koydu. <<Saul kardeş>> dedi, <<Sen buraya gelirken yolda sana görünen Rab, yani İsa, gözlerin açılsın ve Kutsal Ruhla dolasın diye beni yolladı.>>
Aoa	9	18	O anda Saulun gözlerinden balık pulunu andıran şeyler düştü. Saul yeniden görmeye başladı. Kalkıp vaftiz oldu.
Aoa	9	19	Sonra yemek yiyip kuvvet buldu. Saul birkaç gün şamdaki öğrencilerin yanında kaldı.
Aoa	9	20	Havralarda İsanın Tanrının Oğlu olduğunu hemen duyurmaya başladı.
Aoa	9	21	Onu duyanların hepsi şaşkına döndü. <<Yeruşalimde bu adı ananları kırıp geçiren adam bu değil mi? Buraya da, öylelerini tutuklayıp başkâhinlere götürmek amacıyla gelmedi mi?>> diyorlardı.
Aoa	9	22	Saul ise günden güne güçleniyordu. İsanın Mesih olduğuna dair kanıtlar göstererek şamda yaşayan Yahudileri şaşkına çeviriyordu.
Aoa	9	23	Aradan günler geçti. Yahudiler Saulu öldürmek için bir düzen kurdular.
Aoa	9	24	Ne var ki, kurdukları düzenle ilgili haber Saula ulaştı. Yahudiler onu öldürmek için gece gündüz kentin kapılarını gözölüyorlardı.
Aoa	9	25	Ama Saulun öğrencileri geceleyin kendisini aldılar, kentin surlarından sarkıttıkları bir küfe içinde aşağı indirdiler.
Aoa	9	26	Saul Yeruşalime varınca oradaki öğrencilere katılmaya çalıştı. Ama hepsi ondan korkuyor, İsanın öğrencisi olduğuna inanamıyorlardı.
Aoa	9	27	O zaman Barnaba onu alıp elçilere götürdü. Onlara, Saulun şam yolunda Rabbi nasıl gördüğünü, Rabbin de onunla konuştuğunu, şamda ise onun İsa adını nasıl korkusuzca duyurduğunu anlattı.
Aoa	9	28	Böylelikle Saul, Yeruşalimde girip çıktıkları her yerde öğrencilerle birlikte bulunarak Rabbin adını korkusuzca duyurmaya başladı.
Aoa	9	29	Dili Grekçe olan Yahudilerle konuşup tartışıyordu. Ama onlar onu öldürmeyi tasarlıyorlardı.
Aoa	9	30	Kardeşler bunu öğrenince onu Sezariyeye götürüp oradan Tarsusa yolladılar.
Aoa	9	31	Bütün Yahudiye, Celile ve Samiriyedeki inanlılar topluluğu esenliğe kavuştu. Gelişen ve Rab korkusu içinde yaşayan topluluk Kutsal Ruhun yardımıyla sayıca büyüyordu.
Aoa	9	32	Bu arada her tarafı dolaşan Petrus, Liddada yaşayan kutsallara da uğradı.
Aoa	9	33	Orada Eneas adında birine rastladı. Eneas felçliydi. Sekiz yıldan beri yatalaktı.
Aoa	9	34	Petrus ona, <<Eneas, İsa Mesih seni iyileştiriyor>> dedi. <<Kalk, yatağını topla.>> Eneas hemen ayağa kalktı.
Aoa	9	35	Lidda ve Şaronda yaşayan herkes onu gördü ve Rabbe döndü.
Aoa	9	36	Yafada, İsa öğrencisi olan Tabita adında bir kadın vardı. Tabita, ceylan anlamına gelir. Bu kadın her zaman iyilik yapıp yoksullara yardım ederdi.
Aoa	9	37	O günlerde hastalanıp öldü. Ölüsünü yıkayıp üst kattaki odaya koydular.
Aoa	9	38	Lidda Yafaya yakın olduğundan, Petrusun Liddada bulunduğunu duyan öğrenciler ona iki kişi yollayıp, <<Vakit kaybetmeden yanımıza gel>> diye yalvardılar.
Aoa	9	39	Petrus kalkıp onlarla birlikte gitti. Eve varınca onu üst kattaki odaya çıkardılar. Bütün dul kadınlar ağlayarak Petrusun çevresinde toplandılar. Ona, Ceylanın kendileriyle birlikteyken diktiği entarilerle üstlükleri gösterdiler.
Aoa	9	40	Petrus, herkesi dışarı çıkarttı, diz çöküp dua etti. Sonra ölüye doğru dönerek, <<Tabita, kalk>> dedi. Kadın gözlerini açtı, Petrusu görünce doğrulup oturdu.
Aoa	9	41	Petrus elini uzatarak onu ayağa kaldırdı. Sonra kutsallarla dul kadınları çağırdı, Ceylanı diri olarak onlara teslim etti.
Aoa	9	42	Bu olayın haberi bütün Yafaya yayıldı ve birçokları Rabbe inandı.
Aoa	9	43	Petrus uzunca bir süre Yafa'da, Simun adında bir dericinin evinde kaldı.
Aoa	10	1	Sezariyede Kornelius adında bir adam vardı. <<İtalyan>> taburunda yüzbaşıydı.
Aoa	10	2	Dindar bir adamdı. Hem kendisi hem de bütün ev halkı Tanrıdan korkardı. Halka çok yardımda bulunur, Tanrıya sürekli dua ederdi.
Aoa	10	3	Bir gün saat üç sularında, bir görümde Tanrının bir meleğinin kendisine geldiğini açıkça gördü. Melek ona, <<Kornelius>> diye seslendi.
Aoa	10	4	Kornelius korku içinde gözlerini ona dikti, <<Ne var, efendim?>> dedi. Melek ona şöyle dedi: <<Duaların ve sadakaların anılmak üzere Tanrı katına ulaştı.
Aoa	10	5	Şimdi Yafaya adam yolla, Petrus olarak da tanınan Simunu çağır.
Aoa	10	6	Petrus, evi deniz kıyısında bulunan Simun adlı bir dericinin yanında kalıyor.>>
Aoa	10	7	Kendisiyle konuşan melek uzaklaştıktan sonra Kornelius, iki uşağıyla özel yardımcılarından dindar bir askeri çağırdı.
Aoa	10	8	Kendilerine her şeyi anlattıktan sonra onları Yafaya gönderdi.

Aoa 10 9 Ertesi gün onlar yol alıp kente yaklaşırlarken, saat on iki sularında Petrus dua etmek için dama çıktı.

Aoa 10 10 Acıkınca da yemek istedi. Yemek hazırlanırken Petrus kendinden geçti.

Aoa 10 11 Göğün açıldığını ve büyük bir çarşafı andıran bir nesnenin dört köşesinden sarkıtılarak yeryüzüne indirildiğini gördü.

Aoa 10 12 Çarşafın içinde, yeryüzünde yaşayan her türden dört ayaklı hayvanlar, sürüngenler ve kuşlar vardı.

Aoa 10 13 Bir ses ona, <<Kalk Petrus, kes ve ye!>> dedi.

Aoa 10 14 <<Asla olmaz, ya Rab!>> dedi Petrus. <<Hiçbir zaman bayağı ya da murdar herhangi bir şey yemedim.>>

Aoa 10 15 Ses tekrar, ikinci kez duyuldu; Petrusa, <<Tanrının temiz kıldıklarına sen bayağı deme>> dedi.

Aoa 10 16 Bu, üç kez tekrarlandı. Sonra çarşafı andıran nesne hemen göğe alındı.

Aoa 10 17 Petrus şaşkınlık içindeydi. Gördüğü görümün ne anlama gelebileceğini düşünürken, Korneliusun gönderdiği adamlar sora sora Simunun evinin kapısına kadar geldiler.

Aoa 10 18 Evdekilere seslenerek, <<Petrus diye tanınan Simun burada mı kalıyor?>> diye sordular.

Aoa 10 19 Petrus hâlâ görümün anlamını düşünürken Ruh ona, <<Bak, üç kişi seni arıyor>> dedi.

Aoa 10 20 <<Haydi kalk, aşağı in. Hiç çekinmeden onlarla git. Çünkü onları ben gönderdim.>>

Aoa 10 21 Petrus aşağı inip adamlara, <<Aradığınız kişi benim>> dedi.

Aoa 10 22 <<Gelişinizin sebebi ne acaba?>>

Aoa 10 22 <<Doğru ve Tanrıdan korkan, bütün Yahudi ulusunca iyiliğiyle tanınan, Kornelius adında bir yüzbashi var>> dediler. <<Kutsal bir melek ona, seni evine çağırıp senin söyleyeceklerini dinlemesini buyurdu.>>

Aoa 10 23 Bunun üzerine Petrus onları içeri alıp konuk etti. Ertesi gün Petrus kalktı, onlarla birlikte yola çıktı. Yafadaki kardeşlerden bazıları da ona katıldı.

Aoa 10 24 İkinci gün Sezariyeye vardılar. Bu arada Kornelius, akraba ve yakın dostlarını toplamış onları bekliyordu.

Aoa 10 25 Eve giren Petrusu karşıladı, tapınırcasına ayaklarına kapandı.

Aoa 10 26 Petrus ise onu ayağa kaldırarak, <<Kalk, ben de insanım>> dedi.

Aoa 10 27 Petrus Korneliusla konuşa konuşa içeri girdiğinde birçok insanın toplanmış olduğunu gördü.

Aoa 10 28 Onlara şöyle dedi: <<Bir Yahudinin başka ulustan biriyle ilişki kurmasının, onu ziyaret etmesinin töremize aykırı olduğunu bilirsiniz. Oysa Tanrı bana, hiç kimseye bayağı ya da murdar dememem gerektiğini gösterdi.

Aoa 10 29 Bu nedenle, çağrıldığım zaman hiç itiraz etmeden geldim. Şimdi, beni ne amaçla çağırttığınızı sorabilir miyim?>>

Aoa 10 30 Kornelius, <<Üç gün önce bu sıralarda, saat üçte evimde dua ediyordum>> dedi. <<Birdenbire, parlak giysili bir adam önüme çıkıverdi.

Aoa 10 31 <Kornelius> dedi, <Tanrı senin duanı işitti, verdiği sadakaları andı.

Aoa 10 32 Yafaya adam yolla, Petrus diye tanınan Simunu çağır. O, deniz kıyısında oturan derici Simunun evinde kalıyor.>

Aoa 10 33 Bunun üzerine sana hemen adam yolladım. Sen de lütfedip geldin. İşte şimdi biz hepimiz, Rabbin sana buyurduğu her şeyi dinlemek üzere Tanrının önünde toplanmış bulunuyoruz.>>

Aoa 10 34 O zaman Petrus söz alıp şöyle dedi: <<Tanrının insanlar arasında ayrım yapmadığını, ama kendisinden korkan ve doğru olanı yapan kişiyi, ulusuna bakmaksızın kabul ettiğini gerçekten anlıyorum.

Aoa 10 36 Tanrının, herkesin Rabbi olan İsa Mesih aracılığıyla esenliği müjdeleyerek İsrailoğullarına ilettiği bildiriden haberiniz vardır.

Aoa 10 37 Yahyanın vaftiz çağrısından sonra Celileden başlayarak bütün Yahudiyede meydana gelen olayları, Tanrının, Nasıralı İsayı nasıl Kutsal Ruhla ve kudretle meshettiğini biliyorsunuz. İsa her yanı dolaşarak iyilik yapıyor, İblisin baskısı altında olanların hepsini iyileştiriyordu. Çünkü Tanrı Onunla birlikteydi.

Aoa 10 39 <<Biz isanın, Yahudilerin ülkesinde ve Yeruslalde yaptıklarının hepsine tanık olduk. Onu çarmıha gerip öldürdüler.

Aoa 10 40 Ama Tanrı Onu üçüncü gün diriltti ve açıkça görünmesini sağladı.

Aoa 10 41 İsa halkın tümüne değil de, Tanrının önceden seçtiği tanıklara -ölümden dirilmesinden sonra kendi syle birlikte yiye içen bizlere- göründü.

Aoa 10 42 Tanrı tarafından ölümlerle dirilerin Yargıcı olarak atanan kişinin kendisi olduğunu halka duyurmamızı, buna tanıklık etmemizi buyurdu.

Aoa 10 43 Peygamberlerin hepsi Onunla ilgili tanıklıkta bulunuyorlar. Şöyle ki, Ona inanan herkesin günahları Onun adıyla bağışlanır.>>

Aoa 10 44 Petrus daha bu sözleri söylerken Kutsal Ruh, konuşmayı dinleyen herkesin üzerine indi.

Aoa 10 45 Petrusla birlikte gelen Yahudi imanlılar, Kutsal Ruh armağanının öteki uluslardan olanların da üzerine dökülmesini şaşkınlıkla karşıladılar.

Aoa 10 46 Çünkü onların, bilmedikleri dillerle konuşup Tanrıyı yücelttiklerini duyuyorlardı. O zaman Petrus, <<Bunlar, tıpkı bizim gibi Kutsal Ruhu almışlar. Suyla vaftiz olmalarına kim engel olabilir?>> dedi.

Aoa 10 48 Böylelikle onların İsa Mesih adıyla vaftiz olmalarını buyurdu. Sonra onlar Petrus'a, birkaç gün yanlarında kalması için ricada bulundular.

Aoa 11 1 Elçilerle bütün Yahudiyedeki kardeşler, öteki ulusların da Tanrının sözünü kabul ettiklerini duyular.

Aoa 11 2 Ama Petrus Yerusalıme gittiği zaman sünnet yanlıları onu eleştirdiler.

Aoa 11 3 <<Sünnetsiz kişilerin evine gidip yemek yemişsin!>> dediler.

Aoa 11 4 Petrus baştan başlayarak olanları tek tek onlara anlattı.

Aoa 11 5 <<Ben Yafa Kentinde dua ediyordum>> dedi. <<Kendimden geçerek bir görüm gördüm. Büyük bir çarşafı andıran bir nesnenin dört köşesinden sarkıtıldığını, bunun gökten inip benim bulunduğum yere kadar geldiğini gördüm.

Aoa 11 6 Gözlerimi çarşafa dikip dikkatle baktım. Çarşafın içinde, yeryüzünde yaşayan dört ayaklılar, yabancı hayvanlar, sürüngenler ve kuşlar gördüm.

Aoa 11 7 Sonra bir sesin bana, <Kalk, Petrus, kes ve ye!> dediğini işittim.

Aoa 11 8 <<Asla olmaz, ya Rab!> dedim. <Ağzıma hiçbir zaman bayağı ya da murdar bir şey girmedi.>

Aoa 11 9 <<Ses ikinci kez gökten geldi: <Tanrının temiz kıldıklarına sen bayağı deme> dedi.

Aoa 11 10 Bu, üç kez tekrarlandı; sonra her şey yeniden göğe alındı.

Aoa 11 11 <<Tam o sırada Sezariyeden bana gönderilen üç kişi, bulunduğumuz evin önünde durdular.

Aoa 11 12 Ruh bana, ayrım gözetmeden onlarla birlikte gitmemi söyledi. Bu altı kardeş de benimle geldiler, varıp adamın evine girdik.

Aoa 11 13 Adam bize, evinde beliren meleği nasıl gördüğünü anlattı. Melek ona şöyle demiş: <Yafaya adam yolla, Petrus diye tanınan Simunu çağırt.

Aoa 11 14 O sana, senin ve bütün ev halkının kurtuluş bulacağı sözler söyleyecek.>

Aoa 11 15 <<Ben konuşmaya başlayınca Kutsal Ruh, başlangıçta bizim üzerimize indiği gibi, onların da üzerine indi.

Aoa 11 16 O zaman Rabbin söylediği şu sözü anımsadım: <Yahya suyla vaftiz etti, sizler ise Kutsal Ruhla vaftiz edileceksiniz.>

Aoa 11 17 Böylelikle Tanrı, Rab İsa Mesih'e inanmış olan bizlere verdiği armağanın aynısını onlara vermişse, ben kimim ki Tanrıya karşı koyayım?>

Aoa 11 18 Bunları dinledikten sonra yatıştılar. Tanrıyı yücelterek şöyle dediler: <<Demek ki Tanrı, tövbe etme ve yaşama kavuşma fırsatını öteki uluslara da vermiştir.>>

Aoa 11 19 İstefanosun öldürülmesiyle başlayan baskı sonucu dağılan imanlılar, Fenike, Kıbrıs ve Antakyaya kadar gittiler. Tanrı sözünü sadece Yahudilere duyuruyorlardı.

Aoa 11 20 Ama içlerinden Kıbrıslı ve Kireneli olan bazı adamlar Antakyaya gidip Greklerle de konuşmaya başladılar. Onlara Rab İsayla ilgili Müjdeyi bildirdiler.

Aoa 11 21 Onların arasında etkin olan Rabbin gücü sayesinde çok sayıda kişi inanıp Rabbe döndü.

Aoa 11 22 Olup bitenlerin haberi, Yerusalımdaki kiliseye ulaştı. Bunun üzerine imanlılar Barnabayı Antakyaya gönderdiler.

Aoa 11 23 Kutsal Ruhla ve imanla dolu, iyi bir adam olan Barnaba, Antakyaya varıp Tanrı Lütfunun meyvelerini görünce sevindi. Herkesi, candan ve yürekten Rabbe bağlı kalmaya özendirdi. Sonuç olarak Rabbe daha birçok kişi kazanıldı.

Aoa 11 25 Sonra Barnaba, Saulu aramak için Tarsusa gitti. Onu bulunca da Antakyaya getirdi. Böylece Barnabayla Saul bir yıl boyunca oradaki imanlılar topluluğuyla bir araya gelerek büyük bir kitleyi eğittiler. Öğrencilere ilk kez Antakyada Mesihçiler adı verildi.

Aoa 11 27 O günlerde Yerusalımdan Antakyaya bazı peygamberler geldi.

Aoa 11 28 Bunlardan Hagavos adlı biri ortaya çıkıp bütün dünyada şiddetli bir kıtlık olacağını Ruh aracılığıyla bildirdi. Bu kıtlık, Klavdiusun imparatorluğu sırasında oldu.

Aoa 11 29 Öğrenciler, her biri kendi gücü oranında, Yahudiyede yaşayan kardeşlere gönderilmek üzere yardım toplamayı kararlaştırdılar.

Aoa 11 30 Bu kararı yerine getirip bağışlarını Barnaba ve Saul'un eliyle kilisenin ihtiyarlarına gönderdiler.

Aoa 12 1 O sırada kral Hiroses, kiliseden bazı kişilere eziyet etmeye başladı.

Aoa 12 2 Yuhannanın kardeşi Yakupu kılıçla öldürttü.

Aoa 12 3 Yahudilerin bundan memnun kaldığını görünce ardından Petrusu da yakalattı. Bunu, Mayasız Ekmek Bayramı sırasında yaptı.

Aoa 12 4 Petrusu tutuklatıp hapse attırdı ve dörder kişilik dört takım askerin gözetimine teslim etti. Fısıh Bayramından sonra onu halkın önünde yargılamak niyetindeydi.

Aoa 12 5 Bu nedenle Petrus hapişte tutuldu. Ama imanlılar topluluğu onun için Tanrıya hararetle dua ediyordu.

Aoa 12 6 Petrus, Hirosesin kendisini yargılayacağı günden önceki gece, çift zincirle bağlı olarak iki askerin arasında uyuyordu. Kapıda duran nöbetçiler de zindanın güvenliğini sağlıyordu.

Aoa 12 7 Birdenbire Rabbin bir meleği göründü ve hücrede bir ışık parladı. Melek, Petrusun boğruüne dokunup onu uyandırdı. <<Çabuk, kalk!>> dedi. O anda zincirler Petrusun bileklerinden düştü.

Aoa 12 8 Melek ona, <<Kuşağını bağla, çarıklarını giy>> dedi. Petrus da söyleneni yaptı. <<Abanı giy, beni izle>> dedi melek.

Aoa 12 9 Petrus onu izleyerek dışarı çıktı. Ama meleğin yaptığının gerçek olduğunu anlamıyor, bir görüm gördüğünü sanıyordu.

Aoa 12 10 Birinci ve ikinci nöbetçiyi geçerek kente açılan demir kapıya geldiler. Kapı, önlerinde kendiliğinden açıldı. Dışarı çıkıp bir sokak boyunca yürüdüler, sonra melek ansızın Petrusun yanından ayrıldı.

Aoa 12 11 O zaman kendine gelen Petrus, <<Rabbin bana meleğini gönderdiğini şimdi gerçekten anlıyorum>> dedi. <<O beni Hirodesin elinden ve Yahudi halkının uğrayacağını umduğu bütün belalardan kurtardı.>>

Aoa 12 12 Petrus olanların farkına varınca Markos diye tanınan Yuhannanın annesi Meryemin evine gitti. Orada birçok kişi toplanmış dua ediyordu.

Aoa 12 13 Petrusun dış kapıyı çalması üzerine Roda adlı bir hizmetçi kız kapıya bakmaya gitti.

Aoa 12 14 Petrusun sesini tanıyan kız, sevincinden kapıyı açmadan tekrar içeri koşarak, <<Petrus kapıda duruyor!>> diye haber verdi.

Aoa 12 15 <<Çıldırılmışsın sen!>> dediler ona. Ama kız üsteleince, <<Onun meleği olması>> dediler.

Aoa 12 16 Petrus ise kapıyı çalmaya devam etti. Kapıyı açıp onu görünce şaşırıp kaldılar.

Aoa 12 17 Petrus, eliyle susmalarını işaret ederek Rabbin onu zindandan nasıl çıkardığını anlattı. Sonra, <<Bu haberleri Yakupla öbür kardeşlere iletin>> diyerek oradan ayrılıp başka bir yere gitti.

Aoa 12 18 Askerler sabahleyin büyük bir telaşa kapıldılar. Birbirlerine, <<Petrusa ne oldu?>> diye sordular.

Aoa 12 19 Hirodes onu arattı, bulamayınca da nöbetçileri sorguya çekti ve idam edilmeleri için buyruk verdi. Bundan sonra Hirodes, Yahudi yeden Sezariyeye gidip bir süre orada kaldı.

Aoa 12 20 Bu arada Sur ve Sayda halklarına ateş püskürüyordu. Bunlar birleşip kendisiyle görüşmeye geldiler. Önce kralın başdanışmanı Vlastusu kendi taraflarına çekerek barış isteğinde bulundular. Çünkü kendi ülkelerinin gereksindiği yiyecekler kralın ülkesinden sağlanıyordu.

Aoa 12 21 Belirlenen günde krallık giysilerini giyen Hirodes tahtına oturarak halka bir konuşma yaptı.

Aoa 12 22 Halk, <<Bu bir insanın sesi değil, bir ilahın sesidir!>> diye bağırıyordu.

Aoa 12 23 O anda Rabbin bir meleği Hirodesi vurdu. Çünkü Tanrıya ait olan yüceliği kendine mal etmişti. İçki kurtlarca kemirilerek can verdi.

Aoa 12 24 Tanrının sözü ise yayılıyor, etkisini artırıyor.

Aoa 12 25 Görevlerini tamamlayan Barnaba'yla Saul, Markos diye tanınan Yuhanna'yı yanlarına alarak Yerusâlim'den döndüler.

Aoa 13 1 Antakya'daki kilisede peygamberler ve öğretmenler vardı: Barnaba, Nigir denilen şimon, Kireneli Lukius, bölge kralı Hirodesle birlikte büyümüş olan Menahem ve Saul.

Aoa 13 2 Bunlar Rabbe tapınıp oruç tutarlarken Kutsal Ruh kendilerine şöyle dedi: <<Barnabayla Saulu, kendilerini çağırılmış olduğum görev için bana ayırın.>>

Aoa 13 3 Böylece oruç tutup dua ettikten sonra, Barnabayla Saulun üzerine ellerini koyup onları yolcu ettiler.

Aoa 13 4 Kutsal Ruhun buyruğuyla yola çıkan Barnabayla Saul, Sedefkiyeye gittiler, oradan da gemiyle Kıbrıs'a geçtiler.

Aoa 13 5 Salami se varınca Yahudilerin havralarında Tanrının sözünü duyurmaya başladılar. Yuhannayı da yardımcı olarak yanlarına almışlardı.

Aoa 13 6 Adayı baştan başa geçerek Bafa geldiler. Orada büyücü ve sahte peygamber Baryeşu adında bir Yahudiyle karşılaştılar.

Aoa 13 7 Baryeşu, Vali Sergius Pavlusa yakın biriydi. Akıllı bir kişi olan vali, Barnabayla Saulu çağırıp Tanrının sözünü dinlemek istedi. Ne var ki Baryeşu -büyücü anlamına gelen öbür adıyla Elimas- onlara karşı koyarak valiyi iman etmekten caydırmaya çalıştı.

Aoa 13 9 Ama Kutsal Ruhla dolan Saul, yani Pavlus, gözlerini Elimasa dikerek, <<Ey İblisin oğlu!>> dedi. <<Yüreğin her türlü hile ve sahtekârlıkla dolu; doğru olan her şeyin düşmanısın. Rabbin düz yollarını çarpıtmaktan vazgeçmeyecek misin?>>

Aoa 13 11 İşte şimdi Rabbin eli sana karşı kalktı. Kör olacaksın, bir süre gün ışığını göremeyeceksin.>> O anda adamın üzerine bir sis, bir karanlık çöktü. Dört dönerek, elinden tutup kendisine yol gösterecek birilerini aramaya başladı.

Aoa 13 12 Olanları gören vali, Rable ilgili öğretiyi hayranlıkla karşıladı ve iman etti.

Aoa 13 13 Pavlusla beraberindekiler Baftan denize açılıp Pamfilya bölgesinin Perge Kentine gittiler. Yuhanna ise onları bırakıp Yerusâlime döndü.

Aoa 13 14 Onlar Pergeden yollarına devam ederek Pisidya sınırındaki Antakyaya geçtiler. Şabat Günü havraya girip oturdular.

Aoa 13 15 Kutsal Yasa ve peygamberlerin yazıları okunduktan sonra, havranın yöneticileri onlara, <<Kardeşler, halka verecek bir öğüdünüz varsa buyurun, konuşun>> diye haber yolladılar.

Aoa 13 16 Pavlus ayağa kalktı, eliyle bir işaret yaparak, <<Ey İsrailîliler ve Tanrıdan korkan yabancılar, dinleyin>> dedi.

Aoa 13 17 <<Bu halkın, yani İsrailin Tanrısı, bizim atalarımızı seçti ve Mısırda gurbette yaşadıkları süre içinde onları büyük bir ulus yaptı. Sonra güçlü eliyle onları oradan çıkardı, çölde yaklaşık kırk yıl onlara katlandı.

Aoa 13 19 Kenan ülkesinde yenilgiye uğrattığı yedi ulusun topraklarını İsrail halkına miras olarak verdi. Bütün bunlar aşağı yukarı dört yüz elli yıl sürdü. <<Sonra Tanrı, Peygamber Samuelin zamanına kadar onlar için hakimler yetiştirdi.

Aoa 13 21 Halk bir kral isteyince, Tanrı onlar için Benyamin oymağından Kiş oğlu Saulu yetiştirdi. Saul kırk yıl krallık yaptı.

Aoa 13 22 Tanrı, onu tahttan indirdikten sonra onlara kral olarak Davutu başa geçirdi. Onunla ilgili şu tanıklıkta bulundu: <İşay oğlu Davutu gönlüme uygun bir adam olarak gördüm, o her istediğimi yapar.>

Aoa 13 23 Tanrı, verdiği sözü tutarak bu adamın soyundan İsraille bir Kurtarıcı, İsayı gönderdi.

Aoa 13 24 İsanın gelişinden önce Yahya, bütün İsrail halkını, tövbe edip vaftiz olmaya çağırdı.

Aoa 13 25 Yahya görevini tamamlarken şöyle diyordu: <Beni kim sanıyorsunuz? Ben Mesih değilim. Ama O benden sonra geliyor. Ben Onun ayağındaki çarığın bağını çözmeye bile layık değilim.>

Aoa 13 26 <<Kardeşler, İbrahimin soyundan gelenler ve Tanrıdan korkan yabancılar, bu kurtuluş bildirisi bize gönderildi.

Aoa 13 27 Çünkü Yerusâlimde yaşayanlar ve onların yöneticileri İsayı reddettiler. Onu mahkûm etmekle her Şabat Günü okunan peygamberlerin sözlerini yerine getirmiş ol d u l a r .

Aoa 13 28 Onda ölüm cezasını gerektiren herhangi bir suç bulamadıkları halde, Pilatustan Onun idamını istediler.

Aoa 13 29 Onunla ilgili yazılanların hepsini yerine getirdikten sonra Onu çarmıhtan indirip mezara koydular.

Aoa 13 30 Ama Tanrı Onu ölümden diriltti.

Aoa 13 31 İsa, daha önce kendisiyle birlikte Celileden Yerusâlime gelenlere günlerce göründü. Bu kişiler şimdi halka Onun tanıklığını yapıyor.

Aoa 13 32 <<Biz de size Müjdeyi duyuruyoruz: Tanrı İsayı diriltmekle, atalarımıza verdiği sözü, onların çocukları olan bizler için yerine getirmiştir. İkinci Mezmurda da yazıldığı gibi: <Sen benim Oğlumsun, Bugün ben sana Baba oldum.>

Aoa 13 34 <<Tanrı, Onu asla çürümek üzere ölümden dirilttiğini şu sözlerle belirtmiştir: <Size, Davuta söz verdiğim Kutsal ve güvenilir nimetleri vereceğim.>

Aoa 13 35 <<Bunun için başka bir yerde de şöyle der: <Kutsalının çürümesine izin vermeyeceksin.>

Aoa 13 36 <<Davut, kendi kuşağında Tanrının amacı uyarınca hizmet ettikten sonra gözlerini yaşama kapadı, ataları gibi gömüldü ve bedeni çürüyüp gitti.

Aoa 13 37 Oysa Tanrının dirilttiği Kişinin bedeni çürümedi.

Aoa 13 38 Dolayısıyla kardeşler, şunu bilin ki, günahların bu Kişi aracılığıyla bağışlanacağı size duyurulmuş bulunuyor. Şöyle ki, iman eden herkes, Musanın Yasasıyla aklanamadığınız her suçtan Onun aracılığıyla aklanır.

Aoa 13 40 Dikkat edin, peygamberlerin sözünü ettiği şu durum sizin başınıza gelmesin: <Bakın, siz alay edenler, Şaşkına dönüp yok olun! Sizin gününüzde bir iş yapıyorum, öyle bir iş ki, biri size anlatsa inanmazsınız.> >>

Aoa 13 42 Pavlusla Barnaba havradan çıkarken halk onları, bir sonraki Şabat Günü aynı konular üzerinde konuşmaya çağırdı.

Aoa 13 43 Havradaki topluluk dağılınca, Yahudiler ve Yahudiliğe dönüp Tanrıya tapan yabancılardan birçoğu onların ardından gitti. Pavlusla Barnaba onlarla konuşarak onları devamlı Tanrının lütfunda yaşamaya özendirdiler.

Aoa 13 44 Ertesi Şabat Günü kent halkının hemen hemen tümü Rabbin sözünü dinlemek için toplanmıştı.

Aoa 13 45 Kalabalığı gören Yahudiler büyük bir kıskançlık içinde, küfürlerle Pavlusun söylediklerine karşı çıktılar.

Aoa 13 46 Pavlusla Barnaba ise cesaretle karşılık verdiler: <<Tanrının sözünü ilk önce size bildirmemiz gerekiyordu. Siz onu reddettiğinize ve kendinizi sonsuz yaşama layık görmediğinize göre, biz şimdi öteki uluslara gidiyoruz.

Aoa 13 47 Çünkü Rab bize şöyle buyurmuştur: <Yeryüzünün dört bucağına kurtuluş götürmen için Seni uluslara ışık yaptım.> >>

Aoa 13 48 Öteki uluslardan olanlar bunu işitince sevindiler ve Rabbin sözünü yücelttiler. Sonsuz yaşam için belirlenmiş olanların hepsi iman etti.

Aoa 13 49 Böylece Rabbin sözü bütün yörede yayıldı.

Aoa 13 50 Ne var ki Yahudiler, Tanrıya tapan saygın kadınlarla kentin ileri gelen erkeklerini kışkırttılar, Pavlusla Barnabaya karşı bir baskı hareketi başlatıp onları bölge sınırlarının dışına attılar.

Aoa 13 51 Bunun üzerine Pavlusla Barnaba, onlara bir uyarı olsun diye ayaklarının tozunu silkerek Konyaya gittiler.

Aoa 13 52 Öğrenciler ise sevinç ve Kutsal Ruh'la doluydu.

Aoa 14 1 Aynı şekilde Konyada da Yahudilerin havrasına giren Pavlusla Barnaba

öyle etkili konuştular ki, hem Yahudilerden hem de Greklerden çok kişi iman etti.

Aoa 14 2 Ama inanmayan Yahudiler, öteki uluslardan olanları kardeşlere karşı kışkırtarak zihinlerini bulandırdılar.

Aoa 14 3 Orada uzunca bir süre kalan Pavlusla Barnaba, Rab hakkında cesaretle konuşuyorlardı. Rab de onlara belirtiler ve harikalar yapma gücü vererek kendi lütfunu açıklayan bildiriye doğruladı.

Aoa 14 4 Kent halkı ikiye bölündü. Bazıları Yahudilerin, bazıları da elçilerin tarafını tuttu.

Aoa 14 5 Yahudilerle öteki uluslardan olanlar ve bunların yöneticileri, elçileri hırpalayıp taş tutmak için düzen kurdular.

Aoa 14 6 Bunu öğrenen Pavlusla Barnaba, Likaonyanın Lистра ve Derbe kentlerine ve çevre bölgeye kaçarak oralarda da Müjdeyi yaydılar.

Aoa 14 8 Listrada, ayakları tutmayan bir adam vardı. Doğuştan kötürümdü, hiç yürüyemi yordu.

Aoa 14 9 Pavlusun söylediklerini dinledi. Onu dikkatle süzen Pavlus, iyileştirilebileceğine iman olduğunu görerek yüksek sesle ona, <<Kalk, ayaklarının üzerinde dur!>> dedi. Adam yerinden fırlayıp yürümeye başladı.

Aoa 14 11 Pavlusun ne yaptığını gören halk Likaonya dilinde, <<Tanrılar insan kılığına girip yanımıza inmiş!>> diye haykırdı.

Aoa 14 12 Barnabaya Zeus, Pavlusa da konuşmada öncülük ettiği için Hermes adını taktılar.

Aoa 14 13 Kentin hemen dışında bulunan Zeus Tapınağının kâhini kent kapılarına boğalar ve çelenkler getirdi, halkla birlikte elçilere kurban sunmak istedi.

Aoa 14 14 Ne var ki elçiler, Barnabayla Pavlus, bunu duyunca gıysilerini yırtarak kalabalığın içine daldılar.

Aoa 14 15 <<Efendiler, neden böyle şeyler yapıyorsunuz?>> diye bağırıyorlardı. <<Biz de sizin gibi insanız, aynı yaradılışa sahibiz. Size müjde getiriyoruz. Sizi bu boş şeylerden vazgeçmeye, yeri, göğü, denizi ve bunların içindekilerin hepsini yaratan, yaşayan Tanrıya dönmeye çağırıyoruz.

Aoa 14 16 Geçmiş çağlarda Tanrı, bütün ulusların kendi yollarından gitmelerine izin verdi.

Aoa 14 17 Yine de kendini tanıksız bırakmadı. Size iyilik ediyor. Gökten yağmur yağdırıyor, çeşitli ürünleriyle mevsimleri düzenliyor, sizi yiyeceklerle doyurup yüreklerini zi sevinçle doluruyor.>>

Aoa 14 18 Bu sözlerle bile halkın kendilerine kurban sunmasını güçlkle engell eyebildiler.

Aoa 14 19 Ne var ki, Antakya ve Konyadan gelen bazı Yahudiler, halkı kendi taraflarına çekerek Pavlusı taşladılar; onu ölmüş sanarak kentin dışına sürüklediler.

Aoa 14 20 Ama öğrenciler çevresinde toplanınca Pavlus ayağa kalkıp kente döndü. Ertesi gün Barnabayla birlikte Derbeye gitti.

Aoa 14 21 O kentte de Müjdeyi duyurup birçok öğrenci edindiler. Pavlusla Barnaba daha sonra Lистра, Konya ve Antakyaya dönerek öğrencileri ruhça pekiştirdiler, imana bağlı kalmaları için onlara cesaret verdiler. <<Tanrının Egemenliğine, birçok sıkıntıdan geçerek girmemiz gerekir>> diyorlardı.

Aoa 14 23 İmanlılar için her kilisede ihtiyarlar seçtiler. Dua ve oruçla onları, inandıkları Rabbe emanet ettiler.

Aoa 14 24 Pisidya bölgesinden geçerek Pamfilyaya geldiler.

Aoa 14 25 Pergede Tanrı sözünü bildirdikten sonra Antalyaya gittiler.

Aoa 14 26 Oradan gemiyle, artık tamamlanmış bulundukları görev için Tanrının lütfuna emanet edildikleri yer olan Antakyaya döndüler.

Aoa 14 27 Oraya vardıklarında inanlılar topluluğunu bir araya getirip Tanrının kendileri aracılığıyla neler yaptığını, öteki uluslara iman kapısını nasıl açtığını anlattılar.

Aoa 14 28 Oradaki öğrencilerin yanında uzun bir süre kaldılar.

Aoa 15 1 Yahudiyeden gelen bazı kişiler Antakyadaki kardeşlere, <<Siz Musanın töresi uyarınca sünnet olmadıkça kurtulamazsınız>> diye öğretiyorlardı.

Aoa 15 2 Pavlusla Barnaba bu adamlarla bir hayli çekişip tartıştılar. Sonunda Pavlusla Barnabanın, başka birkaç kardeşle birlikte Yerusalıme gidip bu sorunu elçiler ve ihtiyarlarla görüşmesi kararlaştırıldı.

Aoa 15 3 Böylece kilise tarafından gönderilenler, öteki uluslardan olanların Tanrıya nasıl döndüğünü anlata Fenike ve Samiriye bölgelerinden geçerek bütün kardeşlere büyük sevinç verdiler.

Aoa 15 4 Yerusalıme geldiklerinde inanlılar topluluğu, elçiler ve ihtiyarlarca iyi karşılandılar. Tanrının kendileri aracılığıyla yapmış olduğu her şeyi anlattılar.

Aoa 15 5 Ne var ki, Ferisi mezhebinden bazı imanlılar kalkıp şöyle dediler: <<Öteki uluslardan olanları sünnet etmek ve onlara Musanın Yasasına uymalarını buyurmak gerekir.>>

Aoa 15 6 Elçilerle ihtiyarlar bu konuyu görüşmek için toplandılar.

Aoa 15 7 Uzunca bir tartışmadan sonra Petrus ayağa kalkıp onlara, <<Kardeşler>> dedi, <<Öteki uluslar Müjdenin bildirisini benim ağızımdan duyup inansınlar diye Tanrının uzun zaman önce aranızdan beni seçtiğini biliyorsunuz.

Aoa 15 8 İnsanın yüreğini bilen Tanrı, Kutsal Ruhu tıpkı bize verdiği gibi

onlara da vermekle, onları kabul ettiğini gösterdi.

Aoa 15 9 Onlarla bizim aramızda hiçbir ayırım yapmadı, iman etmeleri üzerine yüreklerini arındırdı.

Aoa 15 10 Öyleyse, ne bizim ne de atalarımızın taşıyamadığı bir boyunduruğu öğrencilerin boyuna geçirerek şimdi neden Tanrıyı deniyorsunuz?

Aoa 15 11 Bizler, Rab İsanın lütfuyla kurtulduğumuza inanıyoruz; onlar da öyle.>>

Aoa 15 12 Bunun üzerine bütün topluluk sustu ve Barnabayla Pavlus dinlemeye başladı. Barnabayla Pavlus, Tanrının kendileri aracılığıyla öteki uluslar arasında yaptığı harikalarla belirtileri tek tek anlattılar.

Aoa 15 13 Onlar konuşmalarını bitirince Yakup söz aldı: <<Kardeşler, beni dinleyin>> dedi.

Aoa 15 14 <<Simun, Tanrının öteki uluslardan kendine ait olacak bir halk çıkarmak amacıyla onlara ilk kez nasıl yaklaştığını anlatmıştır.

Aoa 15 15 Peygamberlerin sözleri de bunu doğrulamaktadır. Yazılmış olduğu gibi: <Bundan sonra ben geri dönüp, Davutun yıkık konutunu yeniden kuracağım. Onun yıkıntılarını yeniden kurup onu tekrar ayağa kaldıracağım.

Aoa 15 17 Öyle ki, geriye kalan insanlar, Bana ait olan bütün uluslar Rabbi arasınlar. Bunları ta başlangıçtan bildiren Rab, işte böyle diyor.>

Aoa 15 19 <<Bu nedenle, kanımca öteki uluslardan Tanrıya dönenlere güçlük çıkarmamalıyız.

Aoa 15 20 Ancak putlara sunulup murdar hale gelen etlerden, fuhuştan, boğularak öldürülen hayvanların etinden ve kandan sakınmaları gerektiğini onlara yazmalıyız.

Aoa 15 21 Çünkü çok eski zamanlardan beri Musanın sözleri her kentte duyurulmakta, her şabat günü havralarda okunmaktadır.>>

Aoa 15 22 Bunun üzerine bütün inanlılar topluluğuyla elçiler ve ihtiyarlar, kendi aralarından seçtikleri adamları Pavlus ve Barnabayla birlikte Antakyaya göndermeye karar verdiler. Kardeşlerin önde gelenlerinden Barsabba denilen Yahuda ile Silası seçtiler.

Aoa 15 23 Onların eliyle şu mektubu yolladılar: <<Kardeşleriniz olan biz elçilerle ihtiyarlardan, öteki uluslardan olup Antakya, Suriye ve Kilikyada bulunan siz kardeşlere selam!

Aoa 15 24 Bizden bazı kişilerin yanınıza geldiğini, sözleriyle sizi tedirgin edip aklınızı karıştırdığını duyduk. Oysa onları biz göndermedik.

Aoa 15 25 Bu nedenle aramızdan seçtiğimiz bazı kişileri, sevgili kardeşlerimiz Barnaba ve Pavlusla birlikte size göndermeye oybirliğiyle karar verdik.

Aoa 15 26 Bu ikisi, Rabbimiz İsa Mesihin adı uğruna canlarını gözden çıkarmış kişilerdir.

Aoa 15 27 Kararımız uyarınca size Yahuda ile Silası gönderiyoruz. Onlar aynı şeyleri sözlü olarak da aktaracaklar.

Aoa 15 28 Kutsal Ruh ve bizler, gerekli olan şu kuralların dışında size herhangi bir şey yüklememeyi uygun gördük: Putlara sunulan kurbanların etinden, kandan, boğularak öldürülen hayvanların etinden ve fuhuştan sakınmalısınız. Bunlardan kaçınırsanız, iyi edersiniz. Esen kalın.>>

Aoa 15 30 Adamlar böylece yola koyulup Antakyaya gittiler. Topluluğu bir araya getirerek onlara mektubu verdiler.

Aoa 15 31 İnanlılar, mektuptaki yüreklendirici sözleri okuyunca sevindiler.

Aoa 15 32 Kendileri peygamber olan Yahuda ile Silas, birçok konuşmalar yaparak kardeşleri yüreklendirip ruhça pekiştirdiler.

Aoa 15 33 Bir süre orada kaldıktan sonra, kendilerini göndermiş olanların yanına dönmek üzere kardeşler tarafından esenlikle yolcu edildiler.

Aoa 15 35 Pavlusla Barnaba ise Antakyada kaldılar, bir çoklarıyla birlikte öğretip Rabbin sözünü müjdelediler.

Aoa 15 36 Bundan bir süre sonra Pavlus Barnabaya, <<Rabbin sözünü duyurduğumuz bütün kentlere dönüp kardeşleri ziyaret edelim, nasıl olduklarını görelim>> dedi.

Aoa 15 37 Barnaba, Markos denilen Yuhannayı da yanlarında götürmek istiyordu.

Aoa 15 38 Ama Pavlus, Pamfilyada kendilerini yüzüstü bırakıp birlikte göreve devam etmeyen Markosu yanlarında götürmeyi uygun görmedi.

Aoa 15 39 Aralarında öylesine keskin bir anlaşmazlık çıktı ki, birbirlerinden ayrıldılar. Barnaba Markosu alıp Kıbrıs'a doğru yelken açtı.

Aoa 15 40 Silası seçen Pavlus ise, kardeşlerce Rabbin lütfuna emanet edildikten sonra yola çıktı.

Aoa 15 41 Suriye ve Kilikya bölgelerini dolaşarak inanlı topluluklarını pekiştirdi.

Aoa 16 1 Pavlus, Derbe ve Listraya da uğradı. Listrada Timoteos adında bir İsa öğrencisi vardı. Annesi imanlı bir Yahudi, babası ise Grekti.

Aoa 16 2 Listra ve Konyadaki kardeşler ondan övgüyle söz ediyorlardı.

Aoa 16 3 Timoteosu kendisiyle birlikte götürmek isteyen Pavlus, oralarda bulunan Yahudiler yüzünden onu sünnet ettirdi. Çünkü hepsi, babasının Grek olduğunu biliyordu.

Aoa 16 4 Kent kent dolaşarak Yeruşalimdeki elçilerle ihtiyarların aldığı kararları imanlılara iletiyor, bunlara uymalarını istiyorlardı.

Aoa 16 5 Böylelikle toplulukların imanı güçleniyor ve sayıları günden güne artıyordu.

Aoa 16 6 Kutsal Ruhun, Tanrı sözünü Asya ilinde yaymalarını engellemesi üzerine Pavlusla arkadaşları Frikya ve Galatya bölgesinden geçtiler.

Aoa 16 7 Mi sya sınırına geldiklerinde Bitinya bölgesine geçmek istediler. Ama İsanın Ruhu onlara izin vermedi.

Aoa 16 8 Bunun üzerine Mi syadan geçip Troas Kentine gittiler.

Aoa 16 9 O gece Pavlus bir görüm gördü. Önünde Makedonyalı bir adam durmuş, onay varıyordu: <<Makedonyaya geçip bize yardım et>> diyordu.

Aoa 16 10 Pavlusun gördüğü bu görümden sonra hemen Makedonyaya gitmenin bir yolunu aradık. Çünkü Tanrının bizi, Müjdeyi oradakilere duyurmaya çağırdığı sonucuna varmıştık.

Aoa 16 11 Troastan denize açılıp doğru Semadirek Adasına, ertesi gün de Neapolise gittik.

Aoa 16 12 Oradan da Filippiye geçtik. Burası bir Roma yerleşim merkezi ve Makedonyanın o bölgesinde önemli bir kentti. Birkaç gün bu kentte kaldık.

Aoa 16 13 Şabat Günü kent kapısından çıkıp ırmak kıyısına gittik. Orada bir dua yeri olacağını düşünüyorduk. Oturduk, orada toplanmış kadınlarla konuşmaya başladık.

Aoa 16 14 Bizi dinleyenler arasında Tiyatira Kentinden Lidya adında bir kadın vardı. Mor kumaş ticareti yapan Lidya, Tanrıya tapan biriydi. Pavlusun söylediklerine kulak vermesi için Rab onun yüreğini açtı.

Aoa 16 15 Lidya, ev halkıyla birlikte vaftiz olduktan sonra bizi evine çağırdı. <<Beni Rabbin bir inanlısı kabul ediyorsanız, gelin, evimde kalın>> dedi ve bizi razı etti.

Aoa 16 16 Bir gün biz dua yerine giderken, karşımıza, falcılık ruhuna tutulmuş köle bir kız çıktı. Bu kız, gelecekte haber vererek efendilerine bir hayli kazanç sağlıyordu.

Aoa 16 17 Pavlus ve bizleri izleyerek, <<Bu adamlar yüce Tanrının kullarıdır, size kurtuluş yolunu bildiriyorlar!>> diye bağırıp durdu.

Aoa 16 18 Ve günlerce sürdürdü bunu. Sonunda, bundan çok rahatsız olan Pavlus arkasına dönerek ruha, <<İsa Mesihin adıyla, bu kızın içinden çıkmanı buyuruyorum>> dedi. Ruh hemen kızın içinden çıktı.

Aoa 16 19 Kızın efendileri, kazanç umutlarının yok olduğunu görünce Pavlusla Silası yakalayıp çarşı meydanına, yetkililerin önüne sürüklédiler.

Aoa 16 20 Onları yargıçların karşısına çıkartarak, <<Bu adamlar Yahudi dir>> dediler, <<Kentimizi altüst ettiler. Biz Romalılar için benimsenmesi ve uygulanması yasak birtakım töreler yayıyorlar.>>

Aoa 16 22 Halk da Pavlusla Silasa yapılan saldırıya katıldı. Yargıçlar onların giysilerini yırtıp sıyrarak değnekle dövölmeleri için buyruk verdi.

Aoa 16 23 Onları iyice dövdördükten sonra hapse atıldılar. Zindancıya, onları sıkı güvenlik altında tutmasını buyurdular.

Aoa 16 24 Bu buyruğu alan zindancı onları hapisanenin iç bölmesine atarak ayaklarını tomruğa vurdu.

Aoa 16 25 Gece yarısına doğru Pavlusla Silas dua ediyor, Tanrıyı ilahilerle yüceltiyorlardı. Öbür tutuklular da onları dinliyordu.

Aoa 16 26 Birdenbire öyle şiddetli bir deprem oldu ki, tutukevi temelden sarsıldı. Bir anda bütün kapılar açıldı, herkesin zincirleri çözüldü.

Aoa 16 27 Zindancı uyandı. Zindan kapılarını açık görünce kılıcını çekip canına kıymak istedi. Çünkü tutukluların kaçtığını sanmıştı.

Aoa 16 28 Ama Pavlus yüksek sesle, <<Canına kıyma, hepimiz buradayız!>> diye seslendi.

Aoa 16 29 Zindancı ışıık getirtip içeri daldı. Titreyerek Pavlusla Silasın önünde yere kapandı.

Aoa 16 30 Onları dışarı çıkararak, <<Efendiler, kurtulmak için ne yapmam gerekir?>> diye sordu.

Aoa 16 31 Onlar, <<Rab İsaya iman et, sen de ev halkın da kurtulursunuz>> dediler.

Aoa 16 32 Sonra kendisine ve ev halkının hepsine Rabbin sözünü bildirdiler.

Aoa 16 33 Gecenin o saatinde zindancı onları götürüp yaralarını yıkadı. Sonra hem kendisi hem ev halkı hemen vaftiz oldu.

Aoa 16 34 Pavlusla Silası evine götürerek sofra kurdu. Tanrıya inanmak, onu ve evindekilerin hepsini sevince boğmuştu.

Aoa 16 35 Gün doğunca yargıçlar görevlileri göndererek, <<O adamları serbest bırak>> dediler.

Aoa 16 36 Zindancı bu sözleri Pavlusa iletti. <<Yargıçlar serbest bırakılmanızı için haber gönderdi. Şimdi çıkabilirsiniz, esenlikle gidin>> dedi.

Aoa 16 37 Ama Pavlus görevlilere şöyle dedi: <<Roma vatandaşı olduğumuz halde, bizi yargılamadan herkesin önünde dövüp hapse atıldılar. Şimdi bizi gizlice mi kovacaklar? Olmaz böyle şey! Kendileri gelsinler, bizi alıp çıkarsınlar!>>

Aoa 16 38 Görevliler bu sözleri yargıçlara iletti. Yargıçlar, Pavlusla Silasın Roma vatandaşı olduğunu duyunca korktular.

Aoa 16 39 Gelip özür dilediler. Sonra onları dışarı çıkararak kentten ayrılmasını rica ettiler.

Aoa 16 40 Pavlus'la Silas zindandan çıkınca Lidya'nın evine gittiler. Kardeşlerle görüşüp onları yüreklendirdikten sonra oradan ayrıldılar.

Aoa 17 1 Amfipolis ve Apollonyadan geçerek Selanike geldiler. Burada

Yahudilerin bir havrası vardı.

- Aoa 17 2 Pavlus, her zamanki gibi Yahudilere giderek art arda üç Şabat Günü onlarla Kutsal Yazılar üzerinde tartıştı.
- Aoa 17 3 Mesih'in acı çekip ölümden dirilmesi gerektiğine dair açıklamalarda bulunuyor, kanıtlar gösteriyordu. <<Size duyurmakta olduğum bu İsa, Mesih'tir>> diyordu.
- Aoa 17 4 Onlardan bazıları, Tanrıya tapan Greklerden büyük bir topluluk ve ileri gelen kadınların da birçoğu ikna olup Pavlusla Silasa katıldılar.
- Aoa 17 5 Yahudiler bunu kışkırdı. Çarşı pazardan topladıkları bazı kötü insanlardan bir kalabalık oluşturup kentte kargaşalık çıkarttılar. Pavlusla Silası bulmak ve halkın önünde yargılamak amacıyla Yasonun evine saldırdılar.
- Aoa 17 6 Onları bulamayınca, Yason ile bazı kardeşleri kent yetkililerinin önüne sürüklediler. <<Dünyayı altüst eden o adamlar buraya da geldiler>> diye bağırıyorlardı.
- Aoa 17 7 <<Yason onları evine aldı. Onların hepsi, İsa adında başka bir kral olduğunu söyleyerek Sezarın buyruklarına karşı geliyorlar.>>
- Aoa 17 8 Bu sözleri işiten kalabalık ve kentin yetkilileri telaşa kapıldı.
- Aoa 17 9 Sonunda yetkililer Yason ve öbürlerini kefaletle serbest bıraktılar.
- Aoa 17 10 Kardeşler hemen o gece Pavlusla Silası Veriya Kentine gönderdiler. Onlar oraya varınca Yahudilerin havrasına gittiler.
- Aoa 17 11 Veriyadaki Yahudiler Selaniktekilere daha açık fikirliydi. Tanrı sözünü büyük ilgiyle karşılayarak her gün Kutsal Yazıları inceliyor, öğretilenlerin doğru olup olmadığını araştırıyorlardı.
- Aoa 17 12 Böylelikle içlerinden birçoqları ve çok sayıda saygın Grek kadın ve erkek iman etti.
- Aoa 17 13 Selanikteki Yahudiler Pavlusun Veriyada da Tanrının sözünü duyurduğunu öğrenince oraya gittiler, halkı kışkırtıp ayağa kaldırdılar.
- Aoa 17 14 Bunun üzerine kardeşler Pavlus'u hemen deniz kıyısına yolladılar. Silas ile Timoteos ise Veriyada kaldılar.
- Aoa 17 15 Pavlusla birlikte gidenler onu Atinaya kadar götürdüler. Sonra Pavlustan, Silasla Timoteosun bir an önce kendisine yetişmeleri yolunda buyruk alarak geri döndüler.
- Aoa 17 16 Onları Atinada bekleyen Pavlus, kenti putlarla dolu görünce yüreğinde derin bir acı duydu.
- Aoa 17 17 Bu nedenle, gerek havrada Yahudilerle ve Tanrıya tapan yabancılarla, gerek her gün çarşı meydanında karşılaştığı kişilerle tartışıp durdu.
- Aoa 17 18 Epikürcü ve Stoacı bazı filozoflar onunla atışmaya başladılar. Kimi, <<Bu lafebesi ne demek istiyor?>> derken, kimi de, <<Galiba yabancı ilahların haberciliğini yapıyor>> diyordu. Çünkü Pavlus, İsayla ve dirilişle ilgili Müjdeyi duyuruyordu.
- Aoa 17 19 Onlar Pavlus'u alıp Ares Tepesi Kuruluna götürdüler. Ona, <<Yaydığın bu yeni öğretinin ne olduğunu öğrenebilir miyiz?>> dediler.
- Aoa 17 20 <<Kulağımıza yabancı gelen bazı konulardan söz ediyorsun. Bunların anlamını öğrenmek isteriz.>>
- Aoa 17 21 Bütün Atinalılar ve kentte bulunan yabancılar, vakitlerini hep yeni düşünceleri anlatarak ve dinleyerek geçirirlerdi.
- Aoa 17 22 Pavlus, Ares Tepesi Kurulunun önüne çıkıp şunları söyledi: <<Ey Atinalılar, sizin her bakımdan çok dindar olduğunuzu görüyorum.
- Aoa 17 23 Ben çevrede dolaşırken, tapındığınız yerleri incelerken üzerinde, BİLİNMEYEN TANRIYA Tanrıyı ben size tanıttayım.
- Aoa 17 24 <<Dünyayı ve içindekilerin tümünü yaratan, yerin ve göğün Rabbi olan Tanrı, elle yapılmış tapınaklarda oturmaz.
- Aoa 17 25 Herkeşe yaşam, soluk ve her şeyi veren kendisi olduğuna göre, bir şeye gereksinmesi varmış gibi Ona insan eliyle hizmet edilmez. Tanrı, bütün ulusları tek insandan türetti ve onları yeryüzünün dört bucağına yerleştirdi.
- Aoa 17 26 Ulusların sürelerini ve yerleşecekleri bölgelerin sınırlarını önceden saptadı.
- Aoa 17 27 Bunu, kendisini arasınlar ve el yordamıyla da olsa bulabilsinler diye yaptı. Aslında Tanrı hiçbirimizden uzak değildir.
- Aoa 17 28 Ni tekim, <Onda yaşıyor ve hareket ediyoruz; Onda varız.> Bazı ozanlarınızın belirttiği gibi, <Biz de Onun soyundanız.>
- Aoa 17 29 <<Tanrının soyundan olduğumuza göre, tanrısal özün, insan düşüncesi ve becerisiyle biçimlendirilmiş altın, gümüş ya da taştan bir nesneye benzediğini düşünmemeliyiz.
- Aoa 17 30 Tanrı, geçmiş dönemlerin bilgisizliğini görmezlikten geldi; ama şimdi her yerde herkesin tövbe etmesini buyuruyor.
- Aoa 17 31 Çünkü dünyayı, atadığı kişi aracılığıyla adaletle yargılayacağı günü saptamıştır. Bu kişiyi ölümden diriltmekle bunun güvencesini herkese vermiştir.>>
- Aoa 17 32 Öülerin dirilmesiyle ilgili sözleri duyunca kimi alay etti, kimi de, <<Seni bu konuda bir daha dinlemek isteriz>> dedi.
- Aoa 17 33 Bunun üzerine Pavlus aralarından çıkıp gitti.
- Aoa 17 34 Birkaç kişi ona katılıp inandı. Bunların arasında kurul üyesi Dionisios, Damaris adlı bir kadın ve birkaç kişi daha vardı.
- Aoa 18 1 Bundan sonra Pavlus Atinadan ayrılıp Korinte gitti.
- Aoa 18 2 Orada Pontus doğumlu, Akvila adında bir Yahudi ile karısı Priskillayı

buldu. Bunlar, Klavdiusun bütün Yahudilerin Romayı terk etmesi yolundaki buyruğu üzerine, kısa süre önce İtalyadan gelmişlerdi. Akvila ile Priskillanın yanına giden Pavlus, aynı meslekten olduğundan onlarla kalıp çalıştı. Çünkü meslekleri çadırcılıktı.

Aoa 18 4 Pavlus, her Şabat Günü havrada tartışarak hem Yahudileri hem Grekleri ikna etmeye çalışıyordu.

Aoa 18 5 Silasla Timoteos Makedonyadan gelince, Pavlus kendini tümüyle Tanrı sözünü yaymaya verdi. Yahudilere, İsanın Mesih olduğuna dair tanıklık ediyordu.

Aoa 18 6 Ama Yahudiler karşı gelip ona sövmeye başlayınca Pavlus, giysilerini silkerek, <<Başınıza geleceklerin sorumlusu sizsiniz!>> dedi. <<Sorumluluk benden gitti. Bundan böyle öteki uluslara gideceğim.>>

Aoa 18 7 Pavlus oradan çıktı, Tanrıya tapan Titius Yustus adlı birinin evine gitti. Yustusun evi havranın bitişiğindeydi.

Aoa 18 8 Havranın yöneticisi Krispus bütün ev halkıyla birlikte Rabbe inandı. Pavlus dinleyen Korintlilerden birçoğu da inanıp vaftiz oldu.

Aoa 18 9 Bir gece Rab bir görümde Pavlusa, <<Korkma>> dedi, <<Konuş, susma!>>

Aoa 18 10 Ben seninle birlikteyim; hiç kimse sana dokunmayacak, kötülük yapmayacak. Çünkü bu kentte benim halkım çoktur.>>

Aoa 18 11 Pavlus, orada bir buçuk yıl kaldı ve halka sürekli Tanrının sözünü öğretti.

Aoa 18 12 Gallionun Ahaya Valisi olduğu sıralarda, hep birlikte Pavlusa karşı gelen Yahudiler onu mahkemeye çıkardılar.

Aoa 18 13 <<Bu adam Yasaya aykırı biçimde Tanrıya tapınmaları için insanları kandırıyor>> dediler.

Aoa 18 14 Pavlus tam söze başlayacakken Gallio Yahudilere şöyle dedi: <<Ey Yahudiler, davanız bir haksızlık ya da ciddi bir suçla ilgili olsaydı, sizleri sabırla dinlemem gerekirdi.>>

Aoa 18 15 Ama sorun bir öğreti, bazı adlar ve kendi yasanızla ilgili olduğuna göre, bu davaya kendiniz bakın. Ben böyle şeylere yargıçlık etmek istemem.>>

Aoa 18 16 Sonra Gallio onları mahkemeden kovdu.

Aoa 18 17 Hep birlikte, havranın yöneticisi Sostenisi yakalayıp mahkemenin önünde dövdüler. Gallio ise olup bitenlere hiç aldırmadı.

Aoa 18 18 Pavlus Korintteki kardeşlerin yanında bir süre daha kaldı. Sonra onlarla vedalaştı, Priskilla ve Akvila ile birlikte Suriyeye gitmek üzere gemiyle yola çıktı. Adakta bulunmuş olduğu için Kenherede saçlarını kestirmişti.

Aoa 18 19 Efese vardıkları zaman Priskilla ve Akvilayı orada bıraktı. Kendisi havraya giderek Yahudilerle tartışmaya başladı.

Aoa 18 20 Bunlar daha uzun bir süre kalmasını istedilerse de, Pavlus kabul etmedi.

Aoa 18 21 Ama onlara veda ederken, <<Tanrı dilerse yanınıza yine döneceğim>> dedi. Sonra Efesten denize açıldı.

Aoa 18 22 Sezariyeye vardktan sonra Yerusalıme gidip oradaki kiliseyi ziyaret etti, oradan da Antakyaya geçti.

Aoa 18 23 Bir süre orada kaldıktan sonra yola çıktı; Galatya bölgesini ve Frikyayı dolaşarak bütün öğrencileri ruhça pekiştirdi.

Aoa 18 24 Bu arada İskenderiye doğumlu Apollos adında bir Yahudi Efese geldi. Üstün bir konuşma yeteneği olan Apollos, Kutsal Yazıları çok iyi biliyordu.

Aoa 18 25 Rabbin yolunda eğitilmiş bir kişiydi. Ateşli bir ruhla konuşuyor ve sadece Yahyanın vaftizini bildiği halde İsaya ilgili gerçekleri doğru öğretiyordu.

Aoa 18 26 Havrada cesaretle konuşmaya başladı. Kendisini dinleyen Priskilla ile Akvila, onu yanlarına alarak Tanrı yolunu ona daha doğru biçimde açıkladılar.

Aoa 18 27 Apollos Ahayaya gitmek isteyince kardeşler onu cesaretlendirdiler. Onu iyi karşılamaları için oradaki öğrencilere mektup yazdılar. Apollos Ahayaya varınca Tanrının lütfuyla iman etmiş olanlara çok yardım etti.

Aoa 18 28 Şöyle ki Kutsal Yazılar'dan, İsa'nın Mesih olduğunu kanıtlayarak Yahudiler'in iddialarını açıkça ve güçlü bir şekilde çürüttü.

Aoa 19 1 Apollos Korintteyken Pavlus, iç bölgelerden geçerek Efese geldi. Orada bazı öğrencileri bularak onlara, <<İman ettiğiniz zaman Kutsal Ruhu aldınız mı?>> diye sordu. <<Kutsal Ruhun varlığından haberimiz yok ki!>> dediler.

Aoa 19 3 <<Öyleyse neye dayanarak vaftiz oldunuz?>> diye sordu. <<Yahyanın öğretisine dayanarak vaftiz olduk>> dediler.

Aoa 19 4 Pavlus, <<Yahyanın yaptığı vaftiz, tövbeyle ilgili bir vaftizdi>> dedi. <<Halka, kendisinden sonra gelecek Olana, yani İsaya inanmalarını söyledi.>>

Aoa 19 5 Onlar bunu duyunca, Rab İsanın adıyla vaftiz oldular.

Aoa 19 6 Pavlus ellerini onların üzerine koyunca Kutsal Ruh üzerlerine indi ve bilmedikleri dillerle konuşup peygamberlik etmeye başladılar.

Aoa 19 7 Aşağı yukarı on iki kişiydiler.

Aoa 19 8 Havraya giren Pavlus cesaretle konuşmaya başladı. Üç ay boyunca oradakilerle tartışıp durdu, onları Tanrının Egemenliği konusunda ikna etmeye çalıştı.

Aoa 19 9 Ne var ki, bazıları sert bir tutum takınıp ikna olmamakta direndiler ve İsanın yolunu halkın önünde kötülemeye başladılar. Bunun üzerine Pavlus onlardan ayrıldı. Öğrencilerini de alıp götürdü ve Tiranusun dershanesinde her gün tartışmalarını sürdürdü.

Aoa 19 10 Bu durum iki yıl sürdü. Sonunda Yahudi olsun Grek olsun, Asya ilinde

yaşayan herkes Rabbin sözünü işitti.

- Aoa 19 11 Tanrı, Pavlusun eliyle olağanüstü mucizeler yaratıyordu.
- Aoa 19 12 Şöyle ki, Pavlusun bedenine değen peşkir ve peştamallar hasta olanlara götürüldüğünde, hastalıkları yok oluyor, kötü ruhlar içlerinden çıkıyordu.
- Aoa 19 13 Çevrede dolaşp kötü ruhları kövmakla uğraşan bazı Yahudiler de kötü ruhlara tutsak olanları Rab İsanın adını anarak kurtarmaya kalkıştılar. <<Pavlusun tanıttığı İsanın adıyla size emrediyoruz!>> diyorlardı.
- Aoa 19 14 Bunu yapanlar arasında Skeva adlı bir Yahudi başkâhinin yedi oğlu da vardı.
- Aoa 19 15 Kötü ruh ise onlara şöyle karşılık verdi: <<İsaya biliyor, Pavlusunu da tanıyorum, ama siz kimsiniz?>>
- Aoa 19 16 İçinde kötü ruh bulunan adam onlara saldırdı, hepsini alt ederek bozguna uğrattı. Öyle ki, o evden çıplak ve yaralı olarak kaçtılar.
- Aoa 19 17 Bu haber, Efeste yaşayan bütün Yahudilerle Greklere ulaştı. Hepsini bir korku aldı ve Rab İsanın adı büyük bir saygınlık kazandı.
- Aoa 19 18 İman edenlerin birçoğu geliyor, yaptıkları kötülükleri itiraf edip anlatıyordu.
- Aoa 19 19 Büyücülükle uğraşmış bir sürü kişi de kitaplarını toplayıp herkesin önünde yaktılar. Kitapların değerini hesapladıklarında toplam elli bin gümüş tuttuğunu gördüler.
- Aoa 19 20 Böylelikle Rabbin sözü güçlü biçimde yayılıp etkinlik kazanıyordu.
- Aoa 19 21 Pavlus, bu olup bitenlerden sonra Makedonya ve Ahayadan geçip Yerusâlime gitmeye karar verdi. <<Oraya gittikten sonra Romayı da görmem gerek>> diyordu.
- Aoa 19 22 Yardımcılarından ikisini, Timoteos ile Erastusu Makedonyaya göndererek kendisi bir süre daha Asya ilinde kaldı.
- Aoa 19 23 O sırada İsanın yoluna ilişkin büyük bir kargaşalık çıktı.
- Aoa 19 24 Artemis Tapınağının gümüşten maketlerini yapan Dimitrios adlı bir kuyumcu, el sanatçılarına bir hayli iş sağlıyordu.
- Aoa 19 25 Sanatçıları ve benzer işlerle uğraşanları bir araya toplayarak onlara şöyle dedi: <<Efendiler, bu işten büyük kazanç sağladığımızı biliyorsunuz.
- Aoa 19 26 Ama Pavlus denen bu adamın, elle yapılan tanrıların gerçek tanrılar olmadığını söyleyerek yalnız Efeste değil, neredeyse bütün Asya ilinde çok sayıda kişiyi kandırıp saptırdığını görüyor ve duyuyorsunuz.
- Aoa 19 27 Hem bu sanatımız saygınlığını yitirmek tehlikesiyle karşı karşıyadır, hem de ulu tanrıça Artemisin Tapınağının hiçe sayılması ve bütün Asya iliyle bütün dünyanın tapındığı tanrıçanın, ululuğundan yoksun kalması tehlikesi vardır.>>
- Aoa 19 28 Oradakiler bunu duyunca öfkeyle doldular. <<Efeslilerin Artemisi uludur!>> diye bağırma başladı.
- Aoa 19 29 Kent büsbütün karıştı. Halk, Pavlusun yol arkadaşlarından Makedonyalı Gayus ve Aristarhuyu yakalayıp sürükleyerek birlikte tiyatroya koştu.
- Aoa 19 30 Pavlus halkın arasına girmek istediye de, öğrenciler onu bırakmadı.
- Aoa 19 31 Hatta, Pavlusun dostu olan bazı Asya ili yöneticileri ona haber yollayarak tiyatroda görünmemesi için yalvardılar.
- Aoa 19 32 Tiyatrodaki topluluk karışıklık içindeydi. Her kafadan bir ses çıkıyordu. Çoğu ne için toplandığını bile bilmiyordu.
- Aoa 19 33 Yahudiler İskenderi öne çıkarınca kalabalıktan bazıları olayı ona bağladı. Eliyle bir işaret yapan İskender, halka savunmasını yapmak istedi.
- Aoa 19 34 Ama halk kendisinin Yahudi olduğunu anlayınca hep bir ağızdan yaklaşık iki saat boyunca, <<Efeslilerin Artemisi uludur!>> diye bağırıp durdu.
- Aoa 19 35 Kalabalığı yatıştıran belediye yazmanı, <<Ey Efesliler>> dedi, <<Efes Kentinin, ulu Artemis Tapınağının ve gökten düşen kutsal taşın bekçisi olduğunu bilmeyen var mı?
- Aoa 19 36 Bunları hiç kimse inkâr edemez. Bunun için sakın olmanız ve düşüncesiz bir şey yapmanız gerekir.
- Aoa 19 37 Buraya getirdiğiniz bu adamlar, ne tapınakları yağma ettiler, ne de tanrıçamıza sövdüler.
- Aoa 19 38 Dimitrios ve sanatçı arkadaşlarının herhangi birinden şikâyeti varsa, mahkemeler açık, yargıçlar da var. Karşılıklı suçlamalarını orada yapsınlar.
- Aoa 19 39 Soruşturacağınız başka bir durum varsa, bunun yasal bir toplantıda çözümlenmesi gerekir.
- Aoa 19 40 Bugünkü olaylardan ötürü ayaklanma suçundan yargılanmak tehlikesindeyiz. Hiçbir gerekçesi olmayan bu kargaşanın hesabını veremeyeceğiz.>>
- Aoa 19 41 Bunları söyledikten sonra topluluğu dağıttı.
- Aoa 20 1 Pavlus, kargaşalık yatıştıktan sonra öğrencileri çağırıp onları yüreklendirdi. Sonra kendilerine veda ederek Makedonyaya gitmek üzere yola çıktı.
- Aoa 20 2 O yöreleri dolaşarak imanlıları yüreklendiren birçok konuşmalar yaptıktan sonra Yunaniстана gitti.
- Aoa 20 3 Orada üç ay kaldı. Suriyeye deniz yoluyla gitmek üzereyken Yahudilerin kendisine karşı bir düzen kurması nedeniyle dönüşü Makedonya üzerinden yapmaya karar verdi.
- Aoa 20 4 Piros oğlu Veriyalı Sopater, Selanıklilerden Aristarhus ile Sekundus, Derbeli Gayus, Timoteos ve Asya ilinden Tihikos ile Trofimos onunla birlikte gittiler.
- Aoa 20 5 Bunlar önden gidip bizi Troasta beklediler.

Aoa	20	6	Biz de Mayasız Ekmek Bayramından sonra Filipiden denize açılıp beş günde Troasa gelerek onlarla buluştuk. Orada yedi gün kaldık.
Aoa	20	7	Haftanın ilk günü ekmek bölmek için bir araya toplandığımızda Pavlus imanlılara bir konuşma yaptı. Ertesi gün oradan ayrılacağı için konuşmasını gece yarısına dek sürdürdü.
Aoa	20	8	Toplanmış olduğumuz üst kattaki odada birçok kandil yanıyordu.
Aoa	20	9	Eftihos adlı bir delikanlı pencerede oturuyordu. Pavlus konuşmasını uzattıkça Eftihosu uyku bastı. Uykuya dalınca da ikinci kattan aşağı düştü ve yerden ölüsü kaldırıldı.
Aoa	20	10	Aşağı inen Pavlus delikanlının üzerine kapanıp onu kucakladı.
Aoa	20	11	«Telaşlanmayın, yaşıyor!» dedi.
Aoa	20	11	Sonra yukarı çıkıp ekmek böldü ve yemek yedi. Gün doğuncaya dek onlarla uzun uzun konuştu, sonra oradan ayrıldı.
Aoa	20	12	Çocuğu diri olarak evine götüren imanlılar bu olaydan büyük cesaret aldılar.
Aoa	20	13	Biz önden giderek gemiye bindik ve Assosa hareket ettik. Pavlus oradan alacaktık. Kendisi karadan gitmek istediği için bunu böyle düzenlemişti.
Aoa	20	14	Bizi Assosta karşılayınca onu gemiye alıp Midilliye geçtik.
Aoa	20	15	Oradan denize açılıp ertesi gün Sakız Adasının karşısına geldik. Üçüncü gün Sisama uğradık ve bir gün sonra Milete vardık.
Aoa	20	16	Pavlus, Asya ilinde vakit kaybetmemek için Efese uğramamaya karar vermişti. Pentikost Günü Yerusâlimde olabilmek umuduyla acele ediyordu.
Aoa	20	17	Pavlus, Miletten Efese haber yollayarak kilisenin ihtiyarlarını yanına çağırttı.
Aoa	20	18	Yanına geldikleri zaman onlara şöyle dedi: «Asya iline ayak bastığım ilk günden beri, sizinle bulunduğum bütün süre boyunca, nasıl davrandığımı biliyorsunuz.
Aoa	20	19	Yahudilerin kurduğu düzenlerden çektiğim sıkıntıların ortasında Rabbe tam bir alçakgönüllülükle, gözyaşları içinde kulluk ettim.
Aoa	20	20	Yararlı olan herhangi bir şeyi size duyurmaktan, gerek açıkta gerek evden eve dolaşarak size öğretmekten çekinmedim.
Aoa	20	21	Hem Yahudileri hem de Grekleri, tövbe edip Tanrıya dönmeye ve Rabbimiz İsaya inanmaya çağırdım.
Aoa	20	22	«Şimdi de Ruha boyun eğerek Yerusâlime gidiyorum. Orada başıma neler geleceğini bilmiyorum.
Aoa	20	23	Ancak Kutsal Ruh, beni zincirler ve sıkıntıların beklediğine dair her kentte beni uyarıyor.
Aoa	20	24	Canımı hiç önemsemiyorum, ona değer vermiyorum. Yeter ki yarışı bitireyim ve Rab İsadan aldığım görevi, Tanrının lütfunu bildiren Müjdeye tanıklık etme görevini tamamlayayım.
Aoa	20	25	«Şimdi aralarında dolaşıp Tanrının Egemenliğini duyurduğum sizlerden hiçbirinin yüzümü bir daha görmeyeceğini biliyorum.
Aoa	20	26	Bu yüzden bugün size şunu açıkça söyleyeyim: Ben kimsenin uğrayacağı cezadan sorumlu değilim.
Aoa	20	27	Tanrının isteğini size tam olarak bildirmekten çekinmedim.
Aoa	20	28	Kendinize ve Kutsal Ruhun sizi gözetmen olarak görevlendirdiği bütün sürüye göz kulak olun. Rabbin kendi kanı pahasına sahip olduğu kiliseyi gütmek üzere atandınız.
Aoa	20	29	Ben gittikten sonra sürüyü esirgemeyen yırtıcı kurtların aranıza gireceğini biliyorum.
Aoa	20	30	Hatta öğrencileri kendi peşlerinden sürüklemek için sizin aranızdan da sapık sözler söyleyen kişiler çıkacak.
Aoa	20	31	Bunun için uyanık durun. Üç yıl boyunca, aralıksız, gece gündüz demeden, gözyaşı dökerek her birinizi nasıl uyardığımı hatırlayın.
Aoa	20	32	«Şimdi sizi Tanrıya ve Onun lütfunu bildiren söze emanet ediyorum. Bu söz, sizi ruhça geliştirecek ve kutsal kılınmış olan bütün insanlar arasında mirasa kavuşturacak güçtedir.
Aoa	20	33	Ben hiç kimsenin altınına, gümüşüne ya da giysisine göz dikmedim.
Aoa	20	34	Siz de bilirsiniz ki, bu eller hem benim, hem de benimle birlikte olanların gereksinmelerini karşılamak için hizmet etmiştir.
Aoa	20	35	Yaptığım her işte sizlere, böyle emek vererek güçsüzlere yardım etmemiz ve Rab İsânın, «Vermek, almaktan daha büyük mutluluktur» diyen sözünü unutmamamız gerektiğini gösterdim.»
Aoa	20	36	Pavlus bu sözleri söyledikten sonra diz çöküp onlarla birlikte dua etti.
Aoa	20	37	Sonra hepsi acı acı ağlayarak Pavlusun boynuna sarıldılar, onu öptüler.
Aoa	20	38	Onları en çok üzen, «Yüzümü bir daha görmeyeceksiniz» demesi oldu. Sonra onu gemiye kadar geçirdiler.
Aoa	21	1	Onlardan ayrılınca denize açılıp doğru İstanköye gittik. Ertesi gün Rodosa, oradan da Pataraya geçtik.
Aoa	21	2	Fenikeye gidecek bir gemi bulduk, buna binip denize açıldık.
Aoa	21	3	Kıbrısı görünce güneyinden geçerek Suriyeye yöneldik ve Sur Kentinde

karaya çıktık. Gemi, yükünü orada boşaltacaktı.
Aoa 21 4 İsanın oradaki öğrencilerini arayıp bulduk ve yanlarında bir hafta kaldık. Öğrenciler Ruhun yönlendirmesiyle Pavlusu Yerusalıme gitmemesi için uyardılar.
Aoa 21 5 Günümüz dolunca kentten ayrılıp yolumuza devam ettik. İmanlıların hepsi, eşleri ve çocuklarıyla birlikte bizi kentin dışına kadar geçirdiler. Deniz kıyısında diz çöküp dua ettik.
Aoa 21 6 Birbirimizle vedalaştıktan sonra biz gemiye bindik, onlar da evlerine döndüler.
Aoa 21 7 Surdan deniz yolculuğumuza devam ederek Batlamya Kentine geldik. Oradaki kardeşleri ziyaret edip bir gün yanlarında kaldık.
Aoa 21 8 Ertesi gün ayrılıp Sezariyeye geldik. Yedilerden biri olan müjdeci Filipusun evine giderek onun yanında kaldık.
Aoa 21 9 Bu adamın peygamberlik eden, evlenmemiş dört kızı vardı.
Aoa 21 10 Oraya varışımızdan birkaç gün sonra Yahudiyeden Hagavos adlı bir peygamber geldi.
Aoa 21 11 Bu adam bize yaklaşıp Pavlusun kuşağını aldı, bununla kendi ellerini ayaklarını bağlayarak dedi ki, <<Kutsal Ruh şöyle diyor: <Yahudiler, bu kuşağın sahibini Yerusalıme böyle bağlayıp öteki uluslara teslim edecekler.>>
Aoa 21 12 Bu sözleri duyunca hem bizler hem de oralılar Yerusalıme gitmemesi için Pavlusa yalvardık.
Aoa 21 13 Bunun üzerine Pavlus şöyle karşılık verdi: <<Ne yapıyorsunuz, ne diye ağlayıp yüreğimi sızlattıyorsunuz? Ben Rab İsanın adı uğruna Yerusalıme yalnız bağlanmaya değil, ölmeye de hazırım.>>
Aoa 21 14 Pavlusu ikna edemeyince, <<Rabbin istediği olsun>> diyerek sustuk.
Aoa 21 15 Bir süre sonra hazırlığımızı yapıp Yerusalıme doğru yola çıktık.
Aoa 21 16 Sezariyedeki öğrencilerden bazıları da bizimle birlikte geldiler. Biz, evinde kalacağımız adama, eski öğrencilerden Kıbrıslı Minasona götürdüler.
Aoa 21 17 Yerusalıme vardığımız zaman kardeşler bizi sevinçle karşıladılar.
Aoa 21 18 Ertesi gün Pavlusla birlikte Yakupu görmeye gittik. İhtiyarların hepsi orada toplanmıştı.
Aoa 21 19 Pavlus, onların hal hatırını sorduktan sonra, hizmetinin aracılığıyla Tanrının öteki uluslar arasında yaptıklarını teker teker anlattı.
Aoa 21 20 Bunları işitince Tanrıyı yücelttiler. Pavlusa, <<Görüyorsun kardeş, Yahudiler arasında binlerce imanlı var ve hepsi Kutsal Yasanın candan savunucusudur>> dediler.
Aoa 21 21 <<Ne var ki, duyduklarına göre sen öteki uluslar arasında yaşayan bütün Yahudilere, çocuklarını sünnet etmemelerini, törelerimize uymamalarını söylüyor, Musanın Yasasına sırt çevirmeleri gerektiğini öğretiyormuşsun.
Aoa 21 22 Şimdi ne yapmalı? Senin buraya geldiğini mutlaka duyacaklar.
Aoa 21 23 Bunun için sana dediğimizi yap. Aramızda adak adamış dört kişi var.
Aoa 21 24 Bunları yanına al, kendileriyle birlikte arınma törenine katıl. Başlarını tıraş edebilmeleri için kurban masraflarını sen öde. Böylelikle herkes, seninle ilgili duyduklarının asılsız olduğunu, senin de Kutsal Yasaya uygun olarak yaşadığını anlasın.
Aoa 21 25 Öteki uluslardan olan imanlılara gelince, biz onlara, putlara sunulan kurbanların etinden, kandan, boğularak öldürülen hayvanlardan ve fuhuştan sakınmalarını öngören kararımızı yazmıştık.>>
Aoa 21 26 Bunun üzerine Pavlus o dört kişiyi yanına aldı, ertesi gün onlarla birlikte arınma törenine katıldı. Sonra tapınağa girerek arınma günlerinin ne zaman tamamlanacağını, her birinin adına ne zaman kurban sunulacağını bildirdi.
Aoa 21 27 Yedi günlük süre bitmek üzereydi. Asya ilinden bazı Yahudiler Pavlusu tapınakta görünce bütün kalabalığı kışkırtarak onu yakaladılar.
Aoa 21 28 <<Ey İsrailliler, yardım edin!>> diye bağırıyorlardı. <<Her yerde herkese, halkımıza, Kutsal Yasaya ve bu kutsal yere karşı öğretiler yayan adam budur. Üstelik tapınağa bazı Grekleri sokarak bu kutsal yeri kirletti.>>
Aoa 21 29 Bu Yahudiler, daha önce kentte Pavlusun yanında gördükleri Efesli Trofimosun, Pavlus tarafından tapınağa sokulduğunu sanıyorlardı.
Aoa 21 30 Bütün kent ayağa kalkmıştı. Her taraftan koşuşup gelen halk Pavlusu tutup tapınaktan dışarı sürükledi. Arkasından tapınağın kapıları hemen kapatıldı.
Aoa 21 31 Onlar Pavlusu öldürmeye çalışırken, bütün Yerusalımin karıştığı haberi Roma taburunun komutanına ulaştı.
Aoa 21 32 Komutan hemen yüzbaşılarla askerleri yanına alarak kalabalığın olduğu yere koştu. Komutanla askerleri gören halk Pavlusu dövmeyi bıraktı.
Aoa 21 33 O zaman komutan yaklaşıp Pavlusu yakaladı, çift zincirle bağlanması için buyruk verdi. Sonra, <<Kimdir bu adam, ne yaptı?>> diye sordu.
Aoa 21 34 Kalabalıktakilerin her biri ayrı bir şey bağırıyordu. Kargaşalıktan ötürü kesin bilgi edinemeyen komutan, Pavlusun kaleye götürülmesini buyurdu.
Aoa 21 35 Pavlus merdivenlere geldiğinde kalabalık öylesine azmıştı ki, askerler onu taşımak zorunda kaldılar.
Aoa 21 36 Kalabalık, <<Öldürün onu!>> diye bağırarak onları izliyordu.
Aoa 21 37 Kaleden içeri girmek üzereyken Pavlus komutana, <<Sana bir şey söyleyebilir miyim?>> dedi. Komutan, <<Grekçe biliyor musun?>> dedi.
Aoa 21 38 <<Sen bundan bir süre önce bir ayaklanma başlatıp dört bin tedhişçiye çöle götüren Mısırlı değil misin?>>

Aoa 21 39 Pavlus, <<Ben Kilikyadan Tarsuslu bir Yahudi, hiç de önemsiz olmayan bir kentin vatandaşıyım>> dedi. <<Rica ederim, halka birkaç söz söylememe izin ver.>>

Aoa 21 40 Komutanın izin vermesi üzerine Pavlus merdivende dikilip eliyle halka bir işaret yaptı. Derin bir sessizlik olunca, İbrani dilinde konuşmaya başladı.

Aoa 22 1 <<Kardeşler ve babalar, size şimdi yapacağım savunmayı dinleyin>> dedi.

Aoa 22 2 Pavlusun kendilerine İbrani dilinde seslendiğini duyduklarında daha derin bir sessizlik oldu. Pavlus şöyle devam etti: <<Ben Yahudiyim. Kilikyanın Tarsus Kentinde doğdum ve burada, Yerusâlimde Gamalielin dizinin dibinde büyüdüm. Atalarımı zın yasasıyla ilgili sıkı bir eğitimden geçtim. Bugün hepinizin yaptığı gibi, ben de Tanrı için gayretle çalışan biriydim.

Aoa 22 4 İsanın yolundan gidenlere öldüresiye zulmeder, kadın erkek demeden onları bağlayıp hapse atardım.

Aoa 22 5 Başkâhin ile bütün kurul üyeleri söylediklerimi doğrulayabilirler. Onlardan Yahudi kardeşlere yazılmış mektuplar alarak şama doğru yola çıkmıştım. Amacım, oradaki İsa inanlılarını da cezalandırmak üzere bağlayıp Yerusâlime getirmektir.

Aoa 22 6 <<Ben öğleye doğru yol alıp şama yaklaşıırken, birdenbire gökten parlak bir ışık çevremi aydınlattı.

Aoa 22 7 Yere yıkıldım. Bir sesin bana, <Saul, Saul! Neden bana zulmediyorsun?> dediğini işittim.

Aoa 22 8 << <Ey Efendim, sen kimsin?> diye sordum. <<Ses bana, <Ben senin zulmettiğin Nasıralı İsayım> dedi.

Aoa 22 9 Yanımdakiler ışığı gördülerse de, benimle konuşanın söylediklerini anlamadılar.

Aoa 22 10 << <Rab, ne yapmalıyım?> diye sordum. <<Rab bana, <Kalk, şama git> dedi, <Yapmanı tasarladığım her şey orada sana bildirilecek.>

Aoa 22 11 Parlayan ışığın görkeminden gözlerim görmez olduğundan, yanımdakiler elimden tutup beni şama götürdüler.

Aoa 22 12 <<Orada Hananya adında dindar, Kutsal Yasaya bağlı biri vardı. Kentte yaşayan bütün Yahudilerin kendisinden övgüyle söz ettiği bu adam gelip yanımda durdu ve, <Saul kardeş, gözlerin görsün!> dedi. Ve ben o anda onu gördüm.

Aoa 22 14 <<Hananya, <Atalarımı zın Tanrısı, kendisinin isteğini bilmen ve Adil Olanı görüp onun ağzından bir ses işitmen için seni seçmiştir> dedi.

Aoa 22 15 <Görüp işittiklerini bütün insanlara duyurarak onun tanıklığını yapacaksın.

Aoa 22 16 Haydi, ne bekliyorsun? Kalk, Onun adını anarak vaftiz ol ve günahlarından arın!>

Aoa 22 17 <<Ben Yerusâlime döndükten sonra, tapınakta dua ettiğim bir sırada, kendimden geçerek Rabbi gördüm. Bana, <Çabuk ol> dedi, <Yerusâlimden hemen ayrıl. Çünkü benimle ilgili tanıklığını kabul etmeyecekler.>

Aoa 22 19 << <Ya Rab> dedim, <Benim havradan havraya giderek sana inananları tutuklayıp dövdüğümü biliyorlar.

Aoa 22 20 Üstelik sana tanıklık eden İstefanosun kanı döküldüğü zaman, ben de oradaydım. Onu öldürenlerin kaftanlarına bekçilik ederek yapılanları onayladım.>

Aoa 22 21 <<Rab bana, <Git> dedi, <Seni uzaktaki uluslara göndereceğim.> >>

Aoa 22 22 Pavlus buraya kadar dinleyenler, bu söz üzerine, <<Böylesini yeryüzünden temizlemeli, yaşaması uygun değil!>> diye seslerini yükselttiler.

Aoa 22 23 Onlar böyle bağırır, üstlüklerini sallayıp havaya toz savururken komutan, Pavlusun kalenin içine götürülmesini buyurdu. Halkın neden Pavlusun alayhine böyle bağırıldığını öğrenmek için onun kamçılanarak sorguya çekilmesini istedi.

Aoa 22 25 Kendisini sıırımlarla bağlayıp kollarını geriyorlardı ki, Pavlus orada duran yüzbaşıya, <<Mahkemesi yapılmamış bir Roma vatandaşını kamçılamanız yasaya uygun mudur?>> dedi.

Aoa 22 26 Yüzbaşı bunu duyunca gidip komutana haber verdi. <<Ne yapıyorsun?>> dedi. <<Bu adam Roma vatandaşıymış.>>

Aoa 22 27 Komutan Pavlusun yanına geldi, <<Söyle bakayım, sen Romalı mısın?>> diye sordu. Pavlus da, <<Evet>> dedi.

Aoa 22 28 Komutan, <<Ben bu vatandaşlığı yüklü bir para ödeyerek elde ettim>> diye karşılık verdi. Pavlus, <<Ben ise doğuştan Roma vatandaşıyım>> dedi.

Aoa 22 29 Onu sorguya çekecek olanlar hemen yanından çekilip gittiler. Kendisini bağlatan komutan da, onun Roma vatandaşı olduğunu anlayınca korktu.

Aoa 22 30 Komutan ertesi gün, Yahudiler'in Pavlus'u tam olarak neyle suçladıklarını öğrenmek için onu hapisten getirtti, başkâhinlerle bütün Yüksek Kurul'un toplanması için buyruk verdi ve onu aşağı indirip Kurul'un önüne çıkardı.

Aoa 23 1 Yüksek Kurulu dikkatle süzen Pavlus, <<Kardeşler>> dedi, <<Ben bugüne dek Tanrının önünde tertemiz bir vicdanla yaşadım.>>

Aoa 23 2 Başkâhin Hananya, Pavlusun yanında duranlara onun ağzına vurmaları için buyruk verdi.

Aoa 23 3 Bunun üzerine Pavlus ona, <<Seni badanalı duvar, Tanrı sana vuracaktır!>> dedi. <<Hem oturmuş Kutsal Yasaya göre beni yargılıyorsun, hem de Yasayı çiğneyerek beni dövdürüyorsun.>>

Aoa 23 4 Çevrede duranlar, <<Tanrının başkâhinine hakaret mi ediyorsun?>>

dediler.

- Aoa 23 5 Pavlus, <<Kardeşler, başkâhin olduğunu bilmiyordum>> dedi. <<Ni tekim, <Halkını yönetenleri kötüleme> diye yazılmıştır.>>
- Aoa 23 6 Oradakilerden bir bölümünün Saduki, öbürlerinin de Ferisi mezhebinden olduğunu anlayan Pavlus, Yüksek Kurula şöyle seslendi: <<Kardeşler, ben özbeöz Ferisiyim. Ölülerin dirileceği umudunu beslediğim için yargılanmaktayım.>>
- Aoa 23 7 Pavlusun bu sözü üzerine Ferisilerle Sadukiler çekişmeye başladılar, Kurul ikiye bölündü.
- Aoa 23 8 Sadukiler, ölümden diriliş, melek ve ruh yoktur derler; Ferisiler ise bunların hepsine inanırlar.
- Aoa 23 9 Kurulda büyük bir kargaşalık çıktı. Ferisi mezhebinden bazı din bilginleri kalkıp ateşli bir şekilde, <<Bu adamda hiçbir suç görmüyoruz>> diye bağırıyorlardı. <<Bir ruh ya da bir melek kendisiyle konuşmuşsa, ne olmuş?>>
- Aoa 23 10 Çekişme öyle şiddetlendi ki komutan, Pavlus'u parçalayacakları diye korktu. Askerlerin aşağı inip onu zorla aralarından alarak kaleye götürmelerini buyurdu.
- Aoa 23 11 O gece Rab Pavlus'a görünüp, <<Cesur ol>> dedi, <<Yeruşalimde benimle ilgili nasıl tanıklık ettinse, Romada da öyle tanıklık etmen gerekir.>>
- Aoa 23 12 Ertesi sabah Yahudiler aralarında gizli bir anlaşma yaptılar. <<Pavlus'u öldürmeden bir şey yiyip içersek, bize lanet olsun!>> diye ant içtiler.
- Aoa 23 13 Bu anlaşmaya katılanların sayısı kırkı aşırıyordu.
- Aoa 23 14 Bunlar başkâhinlerle ileri gelenlerin yanına gidip şöyle dediler: <<Biz, <Pavlus'u öldürmeden ağızımıza bir şey koyarsak, bize lanet olsun!> diye ant içtik.
- Aoa 23 15 Şimdi siz Yüksek Kurulla birlikte, Pavlus'a ilişkin durumu daha ayrıntılı bir şekilde araştırcağımız gibi, komutanın onu size getirmesini rica edin. Biz de, Pavlus daha Kurula gelmeden onu öldürmeye hazır olacağız.>>
- Aoa 23 16 Ne var ki, Pavlusun kızkardeşinin oğlu onların pusu kurduğunu duydu. Varıp kaleye girdi ve haberi Pavlus'a iletti.
- Aoa 23 17 Yüzbaşılardan birini yanına çağıran Pavlus, <<Bu genci komutana götür, kendisine ileteceği bir haber var>> dedi.
- Aoa 23 18 Yüzbaşı, genci alıp komutana götürdü. <<Tutuklu Pavlus beni çağırıp bu genci sana getirmemi rica etti. Sana bir söyleyeceği varmış>> dedi.
- Aoa 23 19 Komutan, genci elinden tutup bir yana çekti. <<Bana bildirmek istediğin nedir?>> diye sordu.
- Aoa 23 20 <<Yahudiler sözbirliği ettiler>> dedi, <<Pavlusla ilgili durumu daha ayrıntılı bir şekilde araştırmak istiyorlarmış gibi, yarın onu Yüksek Kurula götürmeni rica edecekler.
- Aoa 23 21 Ama sen onlara kanma! Aralarından kırktan fazla kişi ona pusu kurmuş bekliyor. <Onu ortadan kaldırmadan bir şey yiyip içersek, bize lanet olsun!> diye ant içtiler. Şimdi hazırlar, senden olumlu bir yanıt gelmesini bekliyorlar.>>
- Aoa 23 22 Komutan, <<Bunları bana açıkladığını hiç kimseye söyleme>> diye uyardıktan sonra genci salıverdi.
- Aoa 23 23 Komutan, yüzbaşılardan ikisini yanına çağırıp şöyle dedi: <<Akşam saat dokuzda Sezariyeye hareket etmek üzere iki yüz piyade, yetmiş atlı ve iki yüz mızraklı hazırlayın.
- Aoa 23 24 Ayrıca Pavlus'u bindirip Vali Feliksin yanına sağ salim ulaştırmak için hayvan sağlayın.>>
- Aoa 23 25 Sonra şöyle bir mektup yazdı: <<Klavdius Lisiastan, Sayın Vali Felikse selam.
- Aoa 23 27 Bu adamı Yahudiler yakalamış öldürmek üzereydiler. Ne var ki, kendisinin Roma vatandaşı olduğunu öğrenince askerlerle yetişip onu kurtardım.
- Aoa 23 28 Kendisini neyle suçladıklarını bilmek istediğim için onu Yahudilerin Yüksek Kurulunun önüne çıkarttım.
- Aoa 23 29 Suçlamanın, Yahudilerin yasasına ilişkin bazı sorunlarla ilgili olduğunu öğrendim. Ölüm ya da hapis cezasını gerektiren herhangi bir suçlama yoktu.
- Aoa 23 30 Bana bu adama karşı bir suç kurulduğu bildirilince onu hemen sana gönderdim. Onu suçlayanlara da kendisiyle ilgili şikâyetlerini sana bildirmelerini buyurdum.>>
- Aoa 23 31 Askerler, kendilerine verilen buyruk uyarınca Pavlus'u alıp geceleyin Antipatrise götürdüler.
- Aoa 23 32 Ertesi gün, atlıları Pavlusla birlikte yola devam etmek üzere bırakarak kaleye döndüler.
- Aoa 23 33 Atlılar Sezariyeye varınca mektubu valiye verip Pavlus'u teslim ettiler.
- Aoa 23 34 Vali mektubu okuduktan sonra Pavlus'un hangi ilden olduğunu sordu. Kilikyalı olduğunu öğrenince, <<Seni suçlayanlar da gelsin, o zaman seni dinlerim>> dedi. Sonra Pavlus'un, Hiroides'in sarayında gözaltında tutulması için buyruk verdi.
- Aoa 24 1 Bundan beş gün sonra Başkâhin Hananya, bazı ileri gelenler ve Tertullus adlı bir hatip Sezariyeye gelip Pavlusla ilgili şikâyetlerini valiye ilettiler.
- Aoa 24 2 Pavlus çağrılınca Tertullus suçlamalarına başladı. <<Ey erdemli Feliks!>> dedi. <<Senin sayende uzun süredir esenlik içinde yaşamaktayız. Aldığın önlemlerle de bu ulusun yararına olumlu gelişmeler kaydedilmiştir. Yaptıklarını, her zaman ve her yerde büyük bir şükranla anıyoruz.
- Aoa 24 4 Seni fazla yormak istemiyorum; söyleyeceğimiz birkaç sözü hoşgörülle

dinlemeni rica ediyorum.

- Aoa 24 5 <<Biz şunu anladık ki, bu adam dünyanın her yanında bütün Yahudiler arasında kargaşalık çıkaran bir fesatçı ve Nasrani tarikatının elebaşlarından biridir.
- Aoa 24 6 Tapınağı bile kirletmeye kalkıştı. Ama biz onu yakaladık. Onu sorguya çekersen, onunla ilgili bütün suçlamalarımızın doğruluğunu kendisinden öğrenebilirsin.>>
- Aoa 24 9 Oradaki Yahudiler de anlatılanların doğru olduğunu söyleyerek bu suçlamalara katıldılar.
- Aoa 24 10 Valinin bir işareti üzerine Pavlus şöyle karşılık verdi: <<Senin yıllardan beri bu ulusa yargıçlık ettiğini bildiğim için, kendi savunmamı sevinçle yapıyorum.
- Aoa 24 11 Sen kendin de öğrenebilirsin, tapınmak amacıyla Yerusâlime gidişimden bu yana sadece on iki gün geçti.
- Aoa 24 12 Beni ne tapınakta, ne havralarda, ne de kentin başka bir yerinde herhangi biriyle tartışırken ya da halkı ayaklandırmaya çalışırken görmüşlerdir.
- Aoa 24 13 Şu anda bana yönelttikleri suçlamaları da sana kanıtlayamazlar.
- Aoa 24 14 Bununla birlikte, sana şunu itiraf edeyim ki, kendilerinin tarikat dedikleri Yolum bir izleyicisi olarak atalarımızın Tanrısına kulluk ediyorum. Kutsal Yasada ve peygamberlerin kitaplarında yazılı her şeye inanıyorum.
- Aoa 24 15 Aynı bu insanların kabul ettiği gibi, hem doğru kişilerin hem doğru olmayanların ölümden dirileceğine dair Tanrıya umut bağladım.
- Aoa 24 16 Bu nedenle ben gerek Tanrı, gerek insanlar önünde vicdanımı temiz tutmaya her zaman özen gösteriyorum.
- Aoa 24 17 <<Uzun yıllar sonra, ulusuma bağışlar getirmek ve adaklar sunmak için Yerusâlime geldim.
- Aoa 24 18 Beni tapınakta adaklar sunarken buldukları zaman arınmış durumdaydım. Çevremde ne bir kalabalık ne de karışıklık vardı. Ancak orada Asya İlinde bazı Yahudiler bulunuyordu.
- Aoa 24 19 Onların bana karşı bir diyecekleri varsa, senin önüne çıkıp suçlamalarını belirtmeleri gerekir.
- Aoa 24 20 Buradakiler de, Yüksek Kurulun önündeki duruşmam sırasında bende ne suç bulduklarını açıklasınlar.
- Aoa 24 21 Önlere çıkarıldığımda, <Bugün, ölümlerin dirilişi konusunda tarafınızdan yargılanmaktayım> diye seslenmiştim. Olsa olsa beni bu konuda suçlayabilirler.>>
- Aoa 24 22 İsanın yoluna ilişkin derin bilgisi olan Feliks duruşmayı başka bir güne ertelerken, <<Davamızla ilgili kararımı komutan Lisiyas gelince veririm>> dedi.
- Aoa 24 23 Oradaki yüzbaşıya da Pavlus'u gözaltında tutmasını, ama kendisine biraz serbestlik tanımasını, ona yardımda bulunmak isteyen dostlarından hiçbirine engel olmamasını buyurdu.
- Aoa 24 24 Birkaç gün sonra Feliks, Yahudi olan karısı Drusilla ile birlikte geldi, Pavlus'u çağırarak Mesih İsaya olan inancı konusunda onu dinledi.
- Aoa 24 25 Pavlus doğruluk, özdenetim ve gelecek olan yargı gününden söz edince Feliks korkuya kapıldı. <<Şimdilik gidebilirsin>> dedi, <<Fırsat bulunca seni yine çağırırım.>>
- Aoa 24 26 Bir yandan da Pavlus'un kendisine rüşvet vereceğini umuyordu. Bu nedenle onu sık sık çağırır, onunla sohbet ederdi.
- Aoa 24 27 İki yıl dolunca görevini Porkius Festus'a devreden Feliks, Yahudiler'in gönlünü kazanmak amacıyla Pavlus'u hapisten bıraktı.
- Aoa 25 1 Eyalet'e vardktan üç gün sonra Festus, Sezariyeden Yerusâlime gitti.
- Aoa 25 2 Başkâhinlerle Yahudilerin ileri gelenleri, Pavlusla ilgili şikâyetlerini ona açıkladılar. Festus'un kendilerine bir iyilikte bulunmasını isteyerek Pavlus'u Yerusâlime getirtmesi için yalvardılar. Bu arada pusu kurup Pavlus'u yolda öldüreceklerdi.
- Aoa 25 4 Festus ise Pavlus'un Sezariyede tutuklu bulunduğunu, kendisinin de yakında oraya gideceğini söyleyerek, <<Aranızda yetkili olanlar benimle gelsinler; bu adam yanlış bir şey yapmışsa, ona karşı suç duyurusunda bulunsunlar>> dedi.
- Aoa 25 6 Festus, onların arasında sadece sekiz on gün kadar kaldı; sonra Sezariyeye döndü. Ertesi gün yargı kürsüsüne oturarak Pavlus'un getirilmesini buyurdu.
- Aoa 25 7 Pavlus içeri girince, Yerusâlimden gelen Yahudiler çevresini sardılar ve kanıtlayamadıkları birçok ağır suçlamada bulundular.
- Aoa 25 8 Pavlus, <<Ne Yahudilerin yasasına, ne tapınağa, ne de Sezara karşı hiçbir günah işlemedim>> diyerek kendini savundu.
- Aoa 25 9 Yahudilerin gönlünü kazanmak isteyen Festus, Pavlusa şöyle karşılık verdi: <<Yerusâlime gidip orada benim önümde bu konularda yargılanmak ister misin?>>
- Aoa 25 10 Pavlus, <<Ben Sezarın yargı kürsüsü önünde durmaktayım>> dedi, <<Burada yargılanmam gerekir. Sen de çok iyi biliyorsun ki, Yahudilere karşı hiçbir suç işlemedim.
- Aoa 25 11 Şayet suçum varsa, ölüm cezasını gerektirecek bir şey yapmışsam, ölmekten çekinmem. Yok eğer bunların bana karşı yaptığı suçlamalar asılsız ise, hiç kimse beni onların eline teslim edemez. Davamın Sezara iletilmesini istiyorum.>>
- Aoa 25 12 Festus, danışma kuruluyla görüştüktan sonra şu yanıtı verdi: <<Davayı Sezara ilettin, Sezara gideceksin.>>
- Aoa 25 13 Birkaç gün sonra Kral Agrippa ile Berniki, Festusa bir nezaket ziyaretinde bulunmak üzere Sezariyeye geldiler.

Aoa 25 14 Bir süre orada kaldılar. Bu arada Festus, Pavlusla ilgili durumu krala anlattı. <<Feliksin tutuklu olarak bıraktığı bir adam var>> dedi.

Aoa 25 15 <<Yeruşalimde bulunduğum sırada Yahudilerin başkâhinleriyle ileri gelenleri, onunla ilgili şikâyetlerini açıkladılar, onu cezalandırmamı istediler.

Aoa 25 16 <<Ben onlara, <Herhangi bir sanığı, kendisini suçlayanlarla yüzleştirmeden, kendisine yöneltilen ithamlarla ilgili olarak savunma fırsatı vermeden, onu suçlayanların eline teslim etmek Romalıların geleneğine aykırıdır> dedim.

Aoa 25 17 Onlar benimle buraya gelince, hiç vakit kaybetmeden, ertesi gün yargı kürsüsüne oturup adamın getirilmesini buyurdum.

Aoa 25 18 Ne var ki, kalkıp konuşan davacılar ona, beklediğim türden kötülüklerle ilgili hiçbir suçlama yöneltilmediler.

Aoa 25 19 Ancak onunla çekiştikleri bazı sorunlar vardı. Bunlar, kendi dinlerine ve ölmüş de Pavlusun iddiasına göre yaşamakta olan İsa adındaki birine ilişkin konulardı.

Aoa 25 20 Bunları nasıl soruşturacağımı bilemediğim için Pavlusa, Yeruşalime gidip orada bu konularda yargılanmaya razı olup olmayacağını sordum.

Aoa 25 21 Ama kendisi davasını İmparatora iletti, İmparatorun kararına dek tutuklu kalmak istedi. Ben de onu İmparatora göndereceğim zamana kadar tutuklu kalmasını buyurdum.>>

Aoa 25 22 Agrippa Festusa, <<Ben de bu adamı dinlemek isterdim>> dedi. Festus da, <<Yarın onu dinlersin>> dedi.

Aoa 25 23 Ertesi gün Agrippa ile Berniki büyük bir tantanayla gelip komutanlar ve kentin ileri gelenleriyle birlikte toplantı salonuna girdiler. Festusun buyruğu üzerine Pavlus içeri getirildi.

Aoa 25 24 Festus, <<Kral Agrippa ve burada bizimle bulunan bütün efendiler>> dedi, <<Yeruşalimde olsun, burada olsun, bütün Yahudi halkının bana şikâyet ettiği bu adamı görüyorsunuz. <Onu artık yaşatmamalı!> diye haykırıyorlardı.

Aoa 25 25 Oysa ben, ölüm cezasını gerektiren hiçbir suç işlemediğini anladım. Yine de, kendisi davasının İmparatora iletilmesini istediğinden, onu göndermeye karar verdim.

Aoa 25 26 Ama Efendimize bu adamla ilgili yazacak kesin bir şeyim yok. Bu yüzden onu sizin önünüze ve özellikle, Kral Agrippa, senin önüne çıkartmış bulunuyorum. Amacım, bu soruşturmanın sonucunda yazacak bir şey bulabilmektir.

Aoa 25 27 Bir tutukluyu İmparator'a gönderirken, kendisine yöneltilen suçlamaları belirtmemek bence anlamsız.>>

Aoa 26 1 Agrippa Pavlusa, <<Kendini savunabilirsin>> dedi. Bunun üzerine Pavlus elini uzatarak savunmasına şöyle başladı: <<Kral Agrippa! Yahudilerin bana yönelttiği bütün suçlamalarla ilgili olarak savunmamı bugün senin önünde yapacağım için kendimi mutlu sayıyorum.

Aoa 26 3 Özellikle şuna seviniyorum ki, sen Yahudilerin bütün törelerini ve sorunlarını yakından bilen birisin. Bu nedenle beni sabırla dinlemeni rica ediyorum.

Aoa 26 4 <<Bütün Yahudiler, gerek başlangıçta kendi memleketimde, gerek Yeruşalimde, gençliğimden beri nasıl yaşadığımı bilirler.

Aoa 26 5 Beni eskiden beri tanırılar ve isteseler, geçmişte dinimizin en titiz mezhebi olan Ferisiliğe bağlı yaşadığımı tanıklık edebilirler.

Aoa 26 6 Şimdi ise, Tanrının atalarımıza olan vaadine umut bağladığım için burada bulunmakta ve yargılanmaktayım.

Aoa 26 7 Bu, on iki oymağımızın gece gündüz Tanrıya canla başla kulluk ederek erişmeyi umdukları vaattir. Ey kralım, Yahudilerin bana yönelttikleri suçlamalar bu umutla ilgilidir.

Aoa 26 8 Sizler, Tanrının ölülerini diriltmesini neden <inanılmaz> görüyorsunuz?

Aoa 26 9 <<Doğrusu ben de, Nasıralı İsa adına karşı elimden geleni yapmam gerektiği düşüncesindeydim.

Aoa 26 10 Ve Yeruşalimde bunu yaptım. Başkâhinlerden aldığım yetkiyle kutsallardan birçoğunu hapse attırdım; ölüm cezasına çarptırıldıkları zaman oyumu onların aleyhinde kullandım.

Aoa 26 11 Bütün havraları dolaşıp sık sık onları cezalandırır, inandıklarına küfretmeye zorlardım. Öylesine kudurmuştum ki, onlara zulmetmek için bulundukları yabancı kentlere bile giderdim.

Aoa 26 12 <<Bir keresinde başkâhinlerden aldığım yetki ve görevle şama doğru yola çıkmıştım.

Aoa 26 13 Ey kralım, öğlende yolda giderken, gökten gelip benim ve yol arkadaşlarımdan çevresini aydınlatan, güneşten daha parlak bir ışık gördüm.

Aoa 26 14 Hepimiz yere yıkılmıştık. Bir sesin bana İbrani dilinde seslendiğini duydum. <Saul, Saul, neden bana zulmediyorsun?> dedi. <Üvendiye karşı tepmekle kendine zarar veriyorsun.>

Aoa 26 15 <<Ben de, <Ey Efendim, sen kimsin?> dedim. << <Ben senin zulmettiğin İsayım> diye yanıt verdi Rab.

Aoa 26 16 <Haydi, ayağa kalk. Seni hizmetimde görevlendirmek için sana göründüm. Hem gördüklerine, hem de kendimle ilgili sana göstereceklerime tanıklık edeceksin.

Aoa 26 17 Seni kendi halkının ve öteki ulusların elinden kurtaracağım. Seni, ulusların gözlerini açmak ve onları karanlıktan ışığa, Şeytanın hükümranlığından Tanrıya döndürmek için gönderiyorum. Öyle ki, bana iman ederek günahlarının affına kavuşsunlar ve kutsal kılınanların arasında yer alsınlar.>

Aoa	26	19	<<Bunun için, ey Kral Agrippa, bu göksel görüme uymazlık etmedim.
Aoa	26	20	Önce Şam ve Yerusâlim halkını, sonra bütün Yahudiye bölgesini ve öteki ulusları, tövbe edip Tanrıya dönmeye ve bu tövbeye yaraşır işler yapmaya çağırdım.
Aoa	26	21	Yahudilerin beni tapınakta yakalayıp öldürmeye kalkmalarının nedeni buydu.
Aoa	26	22	Ama bugüne dek Tanrı yardımcım oldu. Bu sayede burada duruyor, büyük küçük herkese tanıklık ediyorum. Benim söylediklerim, peygamberlerin ve Musanın önceden haber verdiği olaylardan başka bir şey değildir.
Aoa	26	23	Onlar, Mesih'in acı çekeceğini ve ölümden dirilenlerin ilki olarak gerek kendi halkına, gerek öteki uluslara ışığın doğuşunu ilan edeceğini bildirmişlerdi.>>
Aoa	26	24	Pavlus bu şekilde savunmasını sürdürürken Festus yüksek sesle, <<Pavlus, çıldırmışsın sen! Çok okumak seni delirtiyor!>> dedi.
Aoa	26	25	Pavlus, <<Sayın Festus>> dedi, <<Ben çıldırmış değilim. Gerçek ve akla uygun sözler söylüyorum.
Aoa	26	26	Kral bu konularda bilgili olduğu için kendisiyle çekinmeden konuşuyorum. Bu olaylardan hiçbirinin onun dikkatinden kaçmadığı kanısındayım. Çünkü bunlar ücra bir köşede yapılmış işler değildir.
Aoa	26	27	Kral Agrippa, sen peygamberlerin sözlerine inanıyor musun? İnandığını biliyorum.>>
Aoa	26	28	Agrippa Pavlusa şöyle dedi: <<Bu kadar kısa bir sürede beni ikna edip Mesihçi mi yapacaksın?>>
Aoa	26	29	<<İster kısa ister uzun sürede olsun>> dedi Pavlus, <<Tanrıdan dilerim ki yalnız sen değil, bugün beni dinleyen herkes, bu zincirler dışında benim gibi olsun!>>
Aoa	26	30	Kral, vali, Berniki ve onlarla birlikte oturanlar kalkıp dışarı çıktıktan sonra aralarında şöyle konuştular: <<Bu adamın, ölüm ya da hapis cezasını gerektiren bir şey yaptığı yok.>>
Aoa	26	32	Agrippa da Festus'a, <<Bu adam davasını Sezar'a iletmeseydi, serbest bırakılabilirdi>> dedi.
Aoa	27	1	İtalyaya doğru yelken açmamıza karar verilince, Pavlusla öteki bazı tutukluları Avgustus taburundan Yulius adlı bir yüzbaşıya teslim ettiler.
Aoa	27	2	Asya ilinin kıyılarındaki limanlara uğrayacak olan bir Edremit gemisine binerek denize açıldık. Selanikten Makedonyalı Aristarhus da yanıımızdaydı.
Aoa	27	3	Ertesi gün Saydaya uğradık. Pavlusa dostça davranan Yulius, ihtiyaçlarını karşılamaları için dostlarının yanına gitmesine izin verdi.
Aoa	27	4	Oradan yine denize açıldık. Rüzgar ters yönden estiği için Kıbrısın rüzgar altından geçtik.
Aoa	27	5	Kilikya ve Pamfilya açıklarından geçerek Likyanın Mira Kentine geldik.
Aoa	27	6	Orada, İtalyaya gidecek bir İskenderiye gemisi bulan yüzbaşı, bizi o gemiye bindirdi.
Aoa	27	7	Günlerce ağır ağır yol alarak Knidos Kentinin açıklarına güçlkle gelebildik. Rüzgar bize engel olduğundan Salmone burnundan dolanarak Giritin rüzgar altından geçtik.
Aoa	27	8	Kıyı boyunca güçlkle ilerleyerek Laseya Kentinin yakınlığında bulunan ve Güzel Limanlar denilen bir yere geldik.
Aoa	27	9	Epey vakit kaybetmiştik; oruç günü bile geçmişti. O mevsimde deniz yolculuğu tehlikeli olacaktı. Bu nedenle Pavlus onları uyardı: <<Efendiler>> dedi, <<Bu yolculuğun yalnız yük ve gemiye değil, canlarınıza da çok zarar ve ziyan getireceğini görüyorum.>>
Aoa	27	11	Ama yüzbaşı, Pavlusun söylediklerini dinleyeceğine, kaptanla gemi sahibinin sözüne uydu.
Aoa	27	12	Liman kışlamaya elverişli olmadığından gemidekilerin çoğu, oradan tekrar denize açılmaya, mümkünse Fenikse ulaşıp kışı orada geçirmeye karar verdiler. Feniks, Giritin İodos ve karayeli kapalı bir limanıdır.
Aoa	27	13	Güneyden hafif bir rüzgar esmeye başlayınca, bekledikleri anın geldiğini sanarak demir aldılar; Girit kıyısını yakından izleyerek ilerlemeye başladılar.
Aoa	27	14	Ne var ki, çok geçmeden karadan Evrakilon denen bir kasırga koptu.
Aoa	27	15	Kasırgaya tutulan gemi rüzgara karşı gidemeyince, kendimizi sürüklenmeye bıraktık.
Aoa	27	16	Gavdos denen küçük bir adanın rüzgar altına sığınarak geminin filikasını güçlkle sağlama alabildik.
Aoa	27	17	Filikayı yukarı çektikten sonra halatlar kullanarak gemiyi alttan kuşattılar. Sirte Körfezinin sığılıklarında karaya oturmaktan korktukları için yelken takımlarını indirip kendilerini sürüklenmeye bıraktılar.
Aoa	27	18	Fırtına bizi bir hayli hırpaladığı için ertesi gün gemiden yük atmaya başladılar.
Aoa	27	19	Üçüncü gün geminin takımlarını kendi elleriyle denize attılar.
Aoa	27	20	Günlerce ne güneş ne de yıldızlar görüldü. Fırtına da olanca şiddetiyle sürdüğünden, artık kurtuluş umudunu tümünden yitirmiştik.
Aoa	27	21	Adamlar uzun zaman yemek yiyemeyince Pavlus ortaya çıkıp şöyle dedi: <<Efendiler, beni dinleyip Giritten ayrılmamanız, bu zarar ve ziyana uğramamanız gerekirdi.
Aoa	27	22	Şimdi size öğüdüm şu: Cesur olun! Gemi mahvolacak, ama aranızda hiçbir can kaybı olmayacak.

Aoa 27 23 çünkü kendisine ait olduğum, kendisine kulluk ettiğim Tanrının bir meleği bu gece yanıma gelip dedi ki, <Korkma Pavlus, Sezarın önüne çıkmam gerekiyor. Dahası Tanrı, seninle birlikte yolculuk edenlerin hepsini sana bağışlamıştır.>

Aoa 27 25 Bunun için efendiler, cesur olun! Tanrıya inanıyorum ki, her şey tıpkı bana bildirildiği gibi olacak.

Aoa 27 26 Ancak bir adada karaya oturmamız gerekiyor.>>

Aoa 27 27 On dördüncü gece İyon Denizinde sürükleniyorduk. Gece yarısına doğru gemiciler karaya yaklaştıklarını sezinlediler.

Aoa 27 28 Denizin derinliğini ölçtüler ve yirmi kulaç olduğunu gördüler. Biraz ilerledikten sonra bir daha ölçtüler, on beş kulaç olduğunu gördüler.

Aoa 27 29 Kayalıklara bindirmekten korkarak kıçtan dört demir attılar ve günün tez doğması için dua ettiler.

Aoa 27 30 Bu sırada gemiciler gemiden kaçma girişiminde bulundular. Baş taraftan demir atacaklarmış gibi yapıp filikayı denize indirdiler.

Aoa 27 31 Ama Pavlus yüzbaşıyla askerlere, <<Bunlar gemide kalmazsa, siz kurtulamazsınız>> dedi.

Aoa 27 32 Bunun üzerine askerler ipleri kesip filikayı denize düşürdüler.

Aoa 27 33 Gün doğmak üzereyken Pavlus herkesi yemek yemeye çağırdı. <<Bugün on dört gündür kaygılı bir bekleyiş içindesiniz, hiçbir şey yemeyip aç kaldınız>> dedi.

Aoa 27 34 <<Bunun için size rica ediyorum, yemek yiyin. Kurtuluşunuz için bu gerekli. Hiçbirinizin başından tek kıl bile eksilmeyecektir.>>

Aoa 27 35 Pavlus bunları söyledikten sonra ekmeğe aldı, hepsinin önünde Tanrıya şükretti, ekmeği bölüp yemeye başladı.

Aoa 27 36 Hepsi bundan cesaret alarak yemek yedi.

Aoa 27 37 Gemide toplam iki yüz yetmiş altı kişiydik.

Aoa 27 38 Herkes doyduktan sonra, buğdayı denize boşaltarak gemiyi hafiflettiler.

Aoa 27 39 Gündüz olunca gördükleri karayı tanıyamadılar. Ama kumsalı olan bir körfez farkederek, mümkünse gemiyi orada karaya oturtmaya karar verdiler.

Aoa 27 40 Demirleri kesip denizde bıraktılar. Aynı anda dümenlerin iplerini çözüp ön yelkeni rüzgara vererek kumsala yöneldiler.

Aoa 27 41 Gemi bir kum yükseltisine çarpıp karaya oturdu. Geminin başı kuma saplanıp kımıldamaz oldu, kıç tarafı ise dalgaların şiddetiyle dağılmaya başladı.

Aoa 27 42 Askerler, tutuklulardan hiçbiri yüzerek kaçmasını diye onları öldürmek niyetindeydi.

Aoa 27 43 Ama Pavlus'u kurtarmak isteyen yüzbaşı askerleri bu düşünceden vazgeçirdi. Önce yüzmeyenlerin denize atlayıp karaya çıkmalarını, sonra geriye kalanların, kiminin tahtalara kiminin de geminin öbür döküntülerine tutunarak onları izlemesini buyurdu. Böylelikle herkes sağ salım karaya çıktı.

Aoa 28 1 Kurtulduktan sonra adanın Malta adını taşıdığını öğrendik.

Aoa 28 2 Yerliler bize olağanüstü bir yakınlık gösterdiler. Hava yağışlı ve soğuk olduğu için ateş yakıp hepimizi dostça karşıladılar.

Aoa 28 3 Pavlus bir yığın çalı çırpı toplayıp ateşin üzerine attı. O anda ısıdan kaçan bir engerek onun eline yapıştı.

Aoa 28 4 Yerliler Pavlusun eline asılan yılanı görünce birbirlerine, <<Bu adam kuşkusuz bir katil>> dediler. <<Denizden kurtuldu, ama adalet onu yaşatmadı.>>

Aoa 28 5 Ne var ki, elini silkip yılanı ateşin içine fırlatan Pavlus hiçbir zarar görmedi.

Aoa 28 6 Halk, Pavlusun bedeninin şişmesini ya da birdenbire düşüp ölmesini bekliyordu. Ama uzun süre bekleyip de ona bir şey olmadığını görünce fikirlerini değiştirdiler. <<Bu bir ilahtır!>> dediler.

Aoa 28 7 Bulunduğumuz yerin yakınında adanın baş yetkilisi olan Publius adlı birinin toprakları vardı. Bu adam bizi evine kabul ederek üç gün dostça ağırladı.

Aoa 28 8 O sırada Publiusun babası kanlı ishale yakalanmış ateşler içinde yatıyordu. Hastanın yanına giren Pavlus dua etti, ellerini üzerine koyup onu iyileştirdi.

Aoa 28 9 Bu olay üzerine adadaki öbür hastalar da gelip iyileştirildiler.

Aoa 28 10 Bizi bir sürü armağanla onurlandırdılar; denize açılacağımız zaman gereksindiğimiz malzemeleri gemiye yüklediler.

Aoa 28 11 Üç ay sonra, kışı adada geçiren ve ikiz tanrılar simgesini taşıyan bir iskenderiye gemisiyle denize açıldık.

Aoa 28 12 Sirakuza Kentine uğrayıp üç gün kaldık.

Aoa 28 13 Oradan da yolumuza devam ederek Regiuma geldik. Ertesi gün güneyden esmeye başlayan rüzgarın yardımıyla iki günde Puteoliye vardık.

Aoa 28 14 Orada bulduğumuz kardeşler, bizi yanlarında bir hafta kalmaya çağırdılar. Sonunda Romaya vardık.

Aoa 28 15 Haberimizi alan Romadaki kardeşler, bizi karşılamak için Appius Çarşısına ve Üç Hanlara kadar geldiler. Pavlus onları görünce Tanrıya şükretti, yüreklendi.

Aoa 28 16 Romaya girdiğimizde Pavlusun, bir asker gözetiminde yalnız başına kalmasına izin verildi.

Aoa 28 17 Üç gün sonra Pavlus, Yahudilerin ileri gelenlerini bir araya çağırdı. Bunlar toplandıkları zaman Pavlus kendilerine şöyle dedi: <<Kardeşler, halkımıza ya da

atalarımızın törelerine karşı hiçbir şey yapmadığım halde, Yeruslalde tutuklanıp Romalıların eline teslim edildim.

Aoa 28 18 Onlar beni sorguya çektikten sonra serbest bırakmak istediler. Çünkü ölüm cezasını gerektiren hiçbir suç işlememiştim.

Aoa 28 19 Ama Yahudiler buna karşı çıkınca, davamı Sezara iletmek zorunda kaldım. Bunu, kendi ulusumdan herhangi bir şikâyetim olduğu için yapmadım.

Aoa 28 20 Ben İsrailin umudu uğruna bu zincire vurulmuş bulunuyorum. Sizi buraya, işte bu konuyu görüşmek ve konuşmak için çağırdım.>>

Aoa 28 21 Onlar Pavlusa, <<Yahudiyyeden seninle ilgili mektup almadık, oradan gelen kardeşlerden hiçbirisi de senin hakkında kötü bir haber getirmedi, kötü bir şey söylemedi>> dediler.

Aoa 28 22 <<Biz senin fikirlerini senden duymak isteriz. Çünkü her yerde bu mezhebe karşı çıkıldığını biliyoruz.>>

Aoa 28 23 Pavlusla bir gün kararlaştırdılar ve o gün, daha büyük bir kalabalıkla onun kaldığı yere geldiler. Pavlus sabahtan akşama dek onlara Tanrının Egemenliğine ilişkin açıklamalarda bulundu ve bu konuda tanıklık etti. Gerek Musanın Yasasına, gerek peygamberlerin yazılarına dayanarak onları İsa hakkında ikna etmeye çalıştı.

Aoa 28 24 Bazıları onun sözlerine inandı, bazıları ise inanmadı.

Aoa 28 25 Birbirleriyle anlaşamayınca, Pavlusun şu son sözünden sonra ayrıldılar: <<Peygamber Yeşaya aracılığıyla atalarınıza seslenen Kutsal Ruh doğru söyledi. Ruh dedi ki, <Bu halka gidip şunu söyle: Duyacak duyacak, ama hiç anlamayacaksınız. Bakacak bakacak, ama hiç görmeyeceksiniz.>>

Aoa 28 26 Çünkü bu halkın yüreği duygusuzlaştı, kulakları ağırlaştı. Gözlerini de kapadılar. Öyle ki, gözleri görmesin, kulakları duymasın, yürekleri anlamasın, Ve bana dönmesinler. Dönselerdi, onları iyileştirirdim.>

Aoa 28 28 <<Şunu bilin ki, Tanrının sağladığı bu kurtuluşun haberi öteki uluslara gönderilmiştir. Ve onlar buna kulak vereceklerdir.>>

Aoa 28 30 Pavlus tam iki yıl kendi kiralaadığı evde kaldı ve ziyaretine gelen herkesi kabul etti.

Aoa 28 31 Hiçbir engelle karşılaşmadan Tanrı'nın Egemenliği'ni tam bir cesaretle duyuruyor, Rab İsa Mesih'le ilgili gerçekleri öğretiyordu.

Rmn 1 1 İsa Mesihin kulu, Tanrının Müjdesini yaymak üzere seçilip elçi olmaya çağrılan ben Pavlustan selam!

Rmn 1 2 Tanrı, Oğlu Rabbimiz İsa Mesihle ilgili bu Müjdeyi peygamberleri aracılığıyla kutsal Yazılarda önceden vaat etti. Rabbimiz İsa Mesih beden açısından Davutun soyundandır; kutsallık ruhu açısından ise ölümden dirilmekle Tanrının Oğlu olduğu kudretle ilan edildi.

Rmn 1 5 Her ulustan insanın iman edip söz dinlemesini sağlamak için Mesih aracılığıyla ve Onun adı uğruna Tanrı lütfuna ve elçilik görevine sahip olduk.

Rmn 1 6 İsa Mesihin çağrılmışları olan sizler de bu uluslardansınız.

Rmn 1 7 Tanrının Romada bulunan, kutsal olmaya çağrılan bütün sevdiklerine, Babamız Tanrıdan ve Rab İsa Mesih'ten size lütuf ve esenlik olsun.

Rmn 1 8 İlkin hepiniz için İsa Mesih aracılığıyla Tanrıma şükrediyorum. Çünkü imanınız bütün dünyada duyuruluyor.

Rmn 1 9 Oğlunun Müjdesini yaymakta bütün varlığımla kulluk ettiğim Tanrı, sizi durmadan, her zaman dualarımda andığıma tanıktır. Tanrının isteğiyle sonunda bir yol bulup yanınıza gelmek için dua ediyorum.

Rmn 1 11 Çünkü ruhça pekişmeniz için size ruhsal bir armağan ulaştırmak üzere sizi görmeyi çok istiyorum.

Rmn 1 12 Yani, ben aranızdayken karşılıklı olarak birbirimizin imanıyla cesaret buluruz demek istiyorum.

Rmn 1 13 Kardeşler, öteki uluslar arasında olduğu gibi, çalışmalarımın sizin aranızda da ürün vermesi için yanınıza gelmeyi birçok kez amaçladığımı, ama şimdiye dek hep engellendiğimi bilmenizi istiyorum.

Rmn 1 14 Greklere ve Grek olmayanlara, bilgelere ve bilgisizlere karşı sorumluluğum var.

Rmn 1 15 Bu nedenle Romada bulunan sizlere de Müjdeyi elimden geldiğince bildirmek için sabırsızlanıyorum.

Rmn 1 16 Çünkü Müjdeden utanmıyorum. Müjde iman eden herkesin -önce Yahudilerin, sonra Yahudi olmayanların- kurtuluşu için Tanrı gücüdür.

Rmn 1 17 Tanrının insanı akladığı, Müjdede açıklanır. Aklanma yalnız imanla olur. Yazılmış olduğu gibi, <<İmanla aklanan yaşayacaktır.>>

Rmn 1 18 Haksızlıkla gerçeğe engel olan insanların bütün tanrısızlığına ve haksızlığına karşı Tanrının gazabı gökten açıkça gösterilmektedir.

Rmn 1 19 Çünkü Tanrıya ilişkin bilinen ne varsa, gözlerini önündedir; Tanrı hepsini gözlerinin önüne sermiştir.

Rmn 1 20 Tanrının görünmeyen nitelikleri -sonsuz gücü ve Tanrılığı- dünya yaratılalı beri Onun yaptıklarıyla anlaşılakta, açıkça görülmektedir. Bu nedenle özürleri yoktur.

Rmn 1 21 Tanrıyı bildikleri halde Onu Tanrı olarak yüceltmediler, Ona şükretmediler. Tersine, düşüncelerinde budalalığa düştüler; anlayışsız yüreklerini karanlık bürüdü.

Rmn	1	22	Akıllı olduklarını ileri sürerken akılsız olup çıktılar.
Rmn	1	23	Ölümsüz Tanrının yüceliği yerine ölümlü insana, kuşlara, dört ayaklılara, sürüngenlere benzeyen putları yeğlediler.
Rmn	1	24	Bu yüzden Tanrı, birbirlerinin bedenlerini aşağılasınlar diye, onları yüreklerinin tutkuları içinde ahlaksızlığa teslim etti.
Rmn	1	25	Tanrıyla ilgili gerçeğin yerine yalanı koydular. Yaradanın yerine yaratığa tapıp kulluk ettiler. Oysa Tanrı sonsuza dek övülmeye layıktır! Amin.
Rmn	1	26	İşte böylece Tanrı onları utanç verici tutkulara teslim etti.
Rmn	1	27	Kadınları bile doğal ilişki yerine doğal olmayanı yeğlediler.
Rmn	1	27	Aynı şekilde erkekler de kadınla doğal ilişkilerini bırakıp birbirleri için şehvetle yanıp tutuştular. Erkekler erkeklerle utanç verici ilişkilere girdiler ve kendi bedenlerinde sapıklıklarına yaraşan karşılığı aldılar.
Rmn	1	28	Tanrıyı tanımakta yarar görmedikleri için Tanrı onları yararsız düşüncelere, yakışıksız davranışlara teslim etti.
Rmn	1	29	Her türlü haksızlık, kötülük, açgözlülük ve kinle doldular.
Rmn	1	30	Kıskançlık, öldürme hırsı, çekişme, hile, kötü niyetle doludurlar.
Rmn	1	30	Dedikoducu, yericci, Tanrıdan nefret eden, küstah, kibirli, övünge, kötülük üreten, anne baba sözü dinlemeyen, anlayışsız, sözünde durmaz, sevgiden yoksun, acımasız insanlardır.
Rmn	1	32	Böyle davrananların ölümü hak ettiğine ilişkin Tanrı buyruğunu bildikleri halde, bunları yalnız yapmakla kalmaz, yapanları da onaylarlar.
Rmn	2	1	Bu nedenle sen, ey başkasını yargılayan insan, kim olursan ol, özrün yoktur. Başkasını yargıladığın konuda kendini mahkûm ediyorsun. Çünkü ey yargılayan sen, aynı şeyleri yapıyorsun.
Rmn	2	2	Böyle davrananları Tanrının haklı olarak yargıladığını biliriz.
Rmn	2	3	Bu gibi şeyleri yapanları yargılayan, ama aynıısını yapan ey insan, Tanrının yargısından kaçabileceğini mi sanıyorsun?
Rmn	2	4	Tanrının sınırsız iyiliğini, hoşgörüsünü, sabrını hor mu görüyorsun? Onun iyiliğinin seni tövbeye yönelttiğini bilmiyor musun?
Rmn	2	5	İnatçılığın ve tövbesiz yüreğin yüzünden Tanrının adil yargısının açıklanacağı gazap günü için kendine karşı gazap biriktiriyorsun.
Rmn	2	6	Tanrı <<herkese, yaptıklarının karşılığını verecektir.>>
Rmn	2	7	Sürekli iyilik ederek yücelik, saygınlık, ölümsüzlük arayanlara sonsuz yaşam verecek.
Rmn	2	8	Bencillerin, gerçeğe uymayıp haksızlık peşinden gidenlerin üzerineyse gazap ve öfke yağdıracak.
Rmn	2	9	Kötülük eden herkese -önce Yahudiye, sonra Yahudi olmayana- sıkıntı ve elem verecek; iyilik eden herkese -yine önce Yahudiye, sonra Yahudi olmayana- yücelik, saygınlık, esenlik verecektir.
Rmn	2	11	Çünkü Tanrı insanlar arasında ayırım yapmaz.
Rmn	2	12	Kutsal Yasayı bilmeden günah işleyenler Yasa olmadan da mahvolacaklar. Yasayı bilerek günah işleyenlerse Yasayla yargılanacaklar.
Rmn	2	13	Çünkü Tanrı katında aklanacak olanlar Yasayı işitenler değil, yerine getirenlerdir.
Rmn	2	14	Kutsal Yasadan yoksun uluslar Yasanın gereklerini kendiliklerinden yaptıkça, Yasadan habersiz olsalar bile kendi yasalarını koymuş olurlar.
Rmn	2	15	Böylelikle Kutsal Yasanın gerektirdiklerinin yüreklerinde yazılı olduğunu gösterirler. Vicdanları buna tanıklık eder. Düşünceleriye onları ya suçlar ya da savunur.
Rmn	2	16	Yaydığım Müjdeye göre Tanrının, insanları gizlice yaptıkları şeylerden ötürü İsa Mesih aracılığıyla yargılayacağı gün böyle olacaktır.
Rmn	2	17	Ya sen? Kendine Yahudi diyor, Kutsal Yasaya dayanıp Tanrıyla övünüyorsun.
Rmn	2	18	Tanrının isteğini biliyorsun. En üstün değerleri ayırt etmeyi Yasadan öğrenmişsin.
Rmn	2	19	Kutsal Yasada bilginin ve gerçeğin özüne kavuşmuş olarak körlerin kılavuzu, karanlıkta kalanların ışığı, akılsızların eğitici, çocukların öğretmeni olduğuna inanmışsın.
Rmn	2	21	Öyleyse başkasına öğretirken, kendine de öğretmez misin? Çalmamayı öğütlerken, çalar mısın?
Rmn	2	22	<<Zina etmeyin>> derken, zina eder misin? Putlardan tiksiniirken, tapınakları yağmalar mısın?
Rmn	2	23	Kutsal Yasayla övünürken, Yasaya karşı gelerek Tanrıyı aşağılar mısın?
Rmn	2	24	Nitekim şöyle yazılmıştır: <<Sizin yüzünüzden uluslar arasında Tanrının adına küfrediliyor.>>
Rmn	2	25	Kutsal Yasayı yerine getirirsen, sünnetin elbet yararı vardır. Ama Yasaya karşı gelirsen, sünnetli olmanın hiçbir anlamı kalmaz.
Rmn	2	26	Bu nedenle, sünnetsizler Yasanın buyruklarına uyarsa, sünnetli sayılmayacak mı?
Rmn	2	27	Sen Kutsal Yazılara ve sünnete sahip olduğun halde Yasayı çiğnersen, bedence sünnetli olmayan ama Yasaya uyan kişi seni yargılamayacak mı?
Rmn	2	28	Çünkü ne dıştan Yahudi olan gerçek Yahudidir, ne de görünüşte,

bedensel olan sünnet gerçek sünnettir.

Rmn 2 29 Ancak içten Yahudi olan Yahudi'dir. Sünnet de yürekle ilgilidir; yazılı yasanın değil, Ruh'un işidir. İçten Yahudi olan kişi, insanların değil, Tanrı'nın övgüsünü kazanır.

Rmn 3 1 Öyleyse Yahudinin ne üstünlüğü var? Sünnetin yararı nedir?

Rmn 3 2 Her yönden çoktur. İlk olarak, Tanrının sözleri Yahudilere emanet edilmiştir.

Rmn 3 3 Peki, kimi Yahudiler güvenilmez çıkmışsa ne olur? Onların güvenilmezliği Tanrının güvenilirliğini ortadan kaldırır mı?

Rmn 3 4 Kesinlikle hayır! Herkes yalancı olsa bile, Tanrının doğruyu söylediği bilinmelidir. Yazılmış olduğu gibi: <<Öyle ki, sözlerinde doğru çıkasın ve yargılandığında davayı kazansın.>>

Rmn 3 5 Ama bizim haksızlığımız Tanrının adil olduğunu ortaya çıkarıyorsa, ne diyelim? İnsanların diliyle konuşuyorum: Gazapla cezalandıran Tanrı haksız mı?

Rmn 3 6 Kesinlikle hayır! Öyle olsa Tanrı dünyayı nasıl yargılayacak?

Rmn 3 7 Ama Tanrının her zaman doğruyu söylediği benim yalanımla yüceliği için daha açık şekilde ortaya çıkmışsa, ben niçin yine bir günahkâr olarak yargılanıyorum?

Rmn 3 8 Bazılarının bizi kötülerek, söylediğimizi ileri sürdüğü gibi niçin, <<Kötülük yapalım da bundan iyilik çıksın>> demeyelim? Böylelerinin yargılanması yerindedir.

Rmn 3 9 Şimdi ne diyelim? Biz Yahudiler öteki uluslardan üstün müyüz? Elbette değiliz. İster Yahudi ister Grek olsun, daha önce herkesi günahın denetiminde olmakla suçladık.

Rmn 3 10 Yazılmış olduğu gibi: <<Doğru kimse yok, tek kişi bile yok.

Rmn 3 11 Anlayan kimse yok, Tanrıyı arayan yok.

Rmn 3 12 Hepsi saptı, Tümü yararsız oldu. İyilik eden yok, tek kişi bile!>>

Rmn 3 13 <<Ağızları açık birer mezardır. Dilleriyle aldatırlar.>> <<Engerek zehiri var dudaklarının altında.>>

Rmn 3 14 <<Ağızları lanet ve acı sözle doludur.>>

Rmn 3 15 <<Ayakları kan dökmeye seğirtir.

Rmn 3 16 Yıkım ve dert var yollarında.

Rmn 3 17 Esenlik yolunu da bilmezler.>>

Rmn 3 18 <<Tanrı korkusu yoktur onlarda.>>

Rmn 3 19 Kutsal Yasa'da söylenenlerin her ağız kapansın, bütün dünya Tanrıya hesap versin diye Yasanın yönetimi altındakilere söylendiğini biliyoruz.

Rmn 3 20 Bu nedenle Yasanın gereklerini yapmakla hiç kimse Tanrı katında aklanmayacaktır. Çünkü Yasa sayesinde günahın bilincine varılır.

Rmn 3 21 Ama şimdi Yasadan bağımsız olarak Tanrının insanı nasıl aklayacağı açıklandı. Yasa ve peygamberler buna tanıklık ediyor.

Rmn 3 22 Tanrı insanları İsa Mesih'e olan imanlarıyla aklar. Bunu, iman eden herkes için yapar. Hiç ayırım yoktur.

Rmn 3 23 Çünkü herkes günah işledi ve Tanrının yüceliğinden yoksun kaldı.

Rmn 3 24 İnsanlar İsa Mesih'te olan kurtuluşla, Tanrının lütfuyla, karşılıksız olarak aklanırlar.

Rmn 3 25 Tanrı Mesih'i, kanıyla günahları bağışlatan ve imanla benimsenen kurban olarak sundu. Böylece adaletini gösterdi. Çünkü sabredip daha önce işlenmiş günahları cezasız bıraktı. Bunu, adil kalmak ve İsaya iman edeni aklamak için şimdiki zamanda kendi adaletini göstermek amacıyla yaptı.

Rmn 3 27 Öyleyse neyle övünebiliriz? Hiçbir şeyle! Hangi ilkeye dayanarak?

Rmn 3 28 Yasayı yerine getirme ilkesine mi? Hayır, iman ilkesine.

Rmn 3 29 Çünkü insanın, Yasanın gereklerini yaparak değil, iman ederek amlandığı kanısındayız.

Rmn 3 30 Yoksa Tanrı yalnız Yahudilerin Tanrısı mı? Öteki ulusların da Tanrısı değil mi? Elbet öteki ulusların da Tanrısıdır.

Rmn 3 31 Çünkü sünnetlileri imanları sayesinde, sünnetsizleri de aynı imanla aklayacak olan Tanrı tek'tir.

Rmn 3 32 Öyleyse biz iman aracılığıyla Kutsal Yasa'yı geçersiz mi kılıyoruz? Hayır, tam tersine, Yasa'yı doğruluyoruz.

Rmn 4 1 Şu halde soyumuzun atası İbrahim'in durumu için ne diyelim?

Rmn 4 2 Eğer İbrahim yaptığı iyi işlerden dolayı aklandıysa, övünmeye hakkı vardır; ama Tanrının önünde değil.

Rmn 4 3 Kutsal Yazı ne diyor? <<İbrahim Tanrıya iman etti, böylece aklanmış sayıldı.>>

Rmn 4 4 Çalışana verilen ücret lütuf değil, hak sayılır.

Rmn 4 5 Ancak çalışmayan, ama tanrısız aklayana iman eden kişi imanı sayesinde aklanmış sayılır.

Rmn 4 6 Nitekim, iyi işlerine bakmaksızın Tanrının aklanmış saydığı kişinin mutluluğunu Davut da şöyle anlatır:

Rmn 4 7 <<Ne mutlu suçları bağışlanmış, Günahları örtülmüş olanlara!

Rmn 4 8 Günahı Rab tarafından sayılmayana ne mutlu!>>

Rmn 4 9 Bu mutluluk yalnız sünnetliler için mi, yoksa aynı zamanda sünnetsizler için midir? Diyoruz ki, <<İbrahim, imanı sayesinde aklanmış sayıldı.>>

Rmn 4 10 Hangi durumda aklanmış sayıldı? Sünnet olduktan sonra mı, sünnetsizken

mi? Sünnetliyen değil, sünnetsizken...

Rmn 4 11 İbrahim daha sünnetsizken imanla aklandığının kanıtı olarak sünnet işaretini aldı. Öyle ki, sünnetsiz oldukları halde iman edenlerin hepsinin babası olsun, böylece onlar da aklanmış sayılsın.

Rmn 4 12 Böylelikle atamız İbrahim, yalnız sünnetli olmakla kalmayan, ama kendisi sünnetsizken sahip olduğu imanın izinden yürüyen sünnetlilerin de babası oldu.

Rmn 4 13 Çünkü İbrahime ve soyuna dünyanın mirasçısı olma vaadi Kutsal Yasa yoluyla değil, imandan gelen aklanma yoluyla verildi.

Rmn 4 14 Eğer Yasaya bağlı olanlar mirasçı olursa, iman boş ve vaat geçersizdir.

Rmn 4 15 Yasa, Tanrının gazabına yol açar. Ama yasanın olmadığı yerde yasaya karşı gelmek de söz konusu değildir.

Rmn 4 16 Bu nedenle vaat, Tanrının lütfuna dayanmak ve İbrahimin bütün soyu için güvence altına alınmak üzere imana bağlı kılınmıştır. İbrahimin soyu yalnız Kutsal Yasaya bağlı olanlar değil, aynı zamanda İbrahimin imanına sahip olanlardır. <<Seni birçok ulusun babası yaptım>> diye yazılmış olduğu gibi İbrahim, iman ettiği Tanrının -ölülere yaşam veren, var olmayana buyruğuyla var eden Tanrının- gözünde hepimizin babasıdır.

Rmn 4 18 İbrahim umutsuz bir durumdayken birçok ulusun babası olacağına umutla iman etti. <<Senin soyun böyle olacak>> sözüne güveniyordu.

Rmn 4 19 Yüz yaşına yaklaşmışken, ölü denebilecek bedenini ve Saranın ölü rahmini düşündüğünde imanı zayıflamadı.

Rmn 4 20 İmansızlık edip Tanrının vaadinden kuşkulandı; tersine, imanı güçlendi ve Tanrıyı yüceltti.

Rmn 4 21 Tanrının vaadini yerine getirecek güçte olduğuna tümüyle güvendi.

Rmn 4 22 Bunun için de aklanmış sayıldı.

Rmn 4 23 <<Aklanmış sayıldı>> sözü, yalnız onun için değil, aklanmış sayılacak olan bizler -Rabbimiz İsayı ölümden diriltten Tanrıya iman eden bizler- için de yazıldı.

Rmn 4 25 İsa suçlarımız için ölüme teslim edildi ve aklanmamız için diriltildi.

Rmn 5 1 Böylece imanla aklandığımıza göre, Rabbimiz İsa Mesih sayesinde Tanrıyla barışmış oluyoruz.

Rmn 5 2 İçinde bulunduğumuz bu lütfu Mesih aracılığıyla, imanla kavuştuk ve Tanrının yüceliğine erişmek umuduyla övünüyoruz.

Rmn 5 3 Yalnız bununla değil, sıkıntılarla da övünüyoruz. Çünkü biliyoruz ki, sıkıntı dayanma gücünü, dayanma gücü Tanrının beğenisini, Tanrının beğenisi de umudu yaratır.

Rmn 5 5 Umut düş kırıklığına uğratmaz. Çünkü bize verilen Kutsal Ruh aracılığıyla Tanrının sevgisi yüreklerimize dökülmüştür.

Rmn 5 6 Evet, biz daha çaresizken Mesih belirlenen zamanda tanrısızlar için öldü.

Rmn 5 7 Bir kimse doğru insan için güç ölür, ama iyi insan için belki biri ölmeyi göze alabilir.

Rmn 5 8 Tanrı ise bizi sevdiğini şununla kanıtlıyor: Biz daha günahkârken, Mesih bizim için öldü.

Rmn 5 9 Böylece şimdi Onun kanıyla aklandığımıza göre, Onun aracılığıyla Tanrının gazabından kurtulacağımız çok daha kesindir.

Rmn 5 10 Çünkü biz Tanrının düşmanlarıyken oğlunun ölümü sayesinde Onunla barıştıksa, barışmış olarak oğlunun yaşamıyla kurtulacağımız çok daha kesindir.

Rmn 5 11 Yalnız bu kadar da değil, bizi şimdi Tanrıyla barıştırmış olan Rabbimiz İsa Mesih aracılığıyla, Tanrının kendisiyle de övünüyoruz.

Rmn 5 12 Günah bir insan aracılığıyla, ölüm de günah aracılığıyla dünyaya girdi. Böylece ölüm bütün insanlara yayıldı. Çünkü hepsi günah işledi.

Rmn 5 13 Kutsal Yasadan önce de dünyada günah vardı; ama yasa olmayınca günahın hesabı tutulmaz.

Rmn 5 14 Oysa ölüm Ademden Musaya dek, gelecek Kişinin örneği olan Ademin suçuna benzer bir günah işlememiş olanlar üzerinde de egemendi.

Rmn 5 15 Ne var ki, Tanrının armağanı Ademin suçu gibi değildir. Çünkü bir kişinin suçu yüzünden birçokları öldüyse, Tanrının lütfu ve bir tek adamın, yani İsa Mesihin lütfuyla verilen bağış birçokları yararına daha da çoğaldı.

Rmn 5 16 Tanrının bağışı o tek adamın günahının sonucu gibi değildir. Tek suçtan sonra verilen yargı mahkûmiyet getirdi; oysa birçok suçtan sonra verilen armağan aklanmayı sağladı.

Rmn 5 17 Çünkü ölüm bir tek adamın suçu yüzünden o tek adam aracılığıyla egemenlik sürdüyse, Tanrının bol lütfunu ve aklanma bağışını alanların bir tek adam, yani İsa Mesih sayesinde yaşamda egemenlik sürecekleri çok daha kesindir.

Rmn 5 18 İşte, tek bir suçun bütün insanların mahkûmiyetine yol açtığı gibi, bir doğruluk eylemi de bütün insanlara yaşam veren aklanmayı sağladı.

Rmn 5 19 Çünkü bir adamın sözdinlemezliği yüzünden nasıl birçoğu günahkâr kılındıysa, bir adamın söz dinlemesiyle birçoğu da doğru kılınacaktır.

Rmn 5 20 Kutsal Yasa suç çoğalsın diye araya girdi; ama günahın çoğaldığı yerde Tanrının lütfu daha da çoğaldı.

Rmn 5 21 Öyle ki, günah nasıl ölüm yoluyla egemenlik sürdüyse, Tanrı'nın lütfu da Rabbimiz İsa Mesih aracılığıyla sonsuz yaşam vermek üzere doğrulukla egemenlik sürsün.

Rmn 6 1 Öyleyse ne diyelim? Lütf çoğalsın diye günah işlemeye devam mı

edelim?

- Rmn 6 2 Kesinlikle hayır! Günah karşısında ölmüş olan bizler artık nasıl günah içinde yaşarız?
- Rmn 6 3 Mesih İsaya vaftiz edildiğimizde, hepimizin Onun ölümüne vaftiz edildiğimizi bilmez misiniz?
- Rmn 6 4 Babanın yüceliği sayesinde Mesih nasıl ölümden dirildiyse, biz de yeni bir yaşam sürmek üzere vaftiz yoluyla Onunla birlikte ölüme gömüldük.
- Rmn 6 5 Eğer Onunkine benzer bir ölümden Onunla birleştiysek, Onunkine benzer bir dirilişte de Onunla birleşeceğiz.
- Rmn 6 6 Artık günaha kölelik etmeyelim diye, günahlı varlığımızın ortadan kaldırılması için eski yaradılışımızın Mesihle birlikte çarmıha gerildiğini biliriz.
- Rmn 6 7 Çünkü ölmüş kişi günahattan özgür kılınmıştır.
- Rmn 6 8 Mesihle birlikte ölmüşsek, Onunla birlikte yaşayacağımıza da inanıyoruz.
- Rmn 6 9 Çünkü Mesih'in ölümden dirilmiş olduğunu ve bir daha ölmeyeceğini, ölümün artık Onun üzerinde egemenlik sürmeyeceğini biliyoruz.
- Rmn 6 10 Onun ölümü günaha karşılık ilk ve son ölüm olmuştur. Sürmekte olduğu yaşamı ise Tanrı için sürmektedir.
- Rmn 6 11 Siz de böylece kendinizi günah karşısında ölü, Mesih İsada Tanrı karşısında diri sayın.
- Rmn 6 12 Bu nedenle bedeninin tutkularına uymamak için günahın ölümlü bedenlerinizde egemenlik sürmesine izin vermeyin.
- Rmn 6 13 Bedeninizin üyelerini haksızlığa araç ederek günaha sunmayın. Ölümden dirilenler gibi kendinizi Tanrıya adayın; bedeninizin üyelerini doğruluk araçları olarak Tanrıya sunun.
- Rmn 6 14 Günah size egemen olmayacaktır. Çünkü Kutsal Yasanın yönetimi altında değil, Tanrının lütfu altındasınız.
- Rmn 6 15 Öyleyse ne diyelim? Yasanın yönetimi altında değil de, Tanrının lütfu altında olduğumuz için günah mı işleyelim? Kesinlikle hayır!
- Rmn 6 16 Söz dinleyen köleler gibi kendinizi kime teslim ederseniz, sözünü dinlediğiniz kişinin köleleri olduğunuzu bilmez misiniz? Ya ölüme götüren günahın ya da doğruluğa götüren sözünlerin kölelerisiniz.
- Rmn 6 17 Ama şükürler olsun Tanrıya! Eskiden günahın köleleri olan sizler, adandığınız öğretinin özüne yürekten bağlandınız.
- Rmn 6 18 Günahattan özgür kılınarak doğruluğun köleleri oldunuz.
- Rmn 6 19 Doğanın güçsüzlüğü yüzünden insan ölçülerine göre konuşuyorum. Bedeninizin üyelerini ahlaksızlığa ve kötülük yapmak üzere kötülüğe nasıl köle olarak sundunuzsa, şimdi de bu üyelerinizi kutsal olmak üzere doğruluğa köle olarak sunun.
- Rmn 6 20 Sizler günahın kölesiyken doğruluktan özgürdünüz.
- Rmn 6 21 Şimdi utandığınız şeylerden o zaman ne kazancınız oldu? Onların sonucu ölümdür.
- Rmn 6 22 Ama şimdi günahattan özgür kılınıp Tanrının kulları olduğunuza göre, kazancınız kutsallaşma ve bunun sonucu olan sonsuz yaşamdır.
- Rmn 6 23 Çünkü günahın ücreti ölüm, Tanrı'nın armağanı ise Rabbimiz Mesih İsa'da sonsuz yaşamdır.
- Rmn 7 1 Bilmez misiniz ki, ey kardeşler -Kutsal Yasayı bilenlere söylüyorum- Yasa insana ancak yaşadığı sürece egemendir?
- Rmn 7 2 Örneğin, evli kadın, kocası yaşadıkça yasayla ona bağlıdır; kocası ölürse, onu kocasına bağlayan yasadan özgür olur.
- Rmn 7 3 Buna göre kadın, kocası yaşarken başka bir erkekle ilişki kurarsa, zina etmiş sayılır. Ama kocası ölürse, kadın yasadan özgür olur. Şöyle ki, başka bir erkeğe varırsa, zina etmiş olmaz.
- Rmn 7 4 Aynı şekilde kardeşlerim, siz de bir başkasına -ölümden dirilmiş olan Mesih'e- varmak üzere Mesih'in bedeni aracılığıyla Kutsal Yasa karşısında öldünüz. Bu da Tanrının hizmetinde verimli olmamız içindir.
- Rmn 7 5 Çünkü biz benliğin denetimindeyken, Yasanın kısıktırdığı günah tutkuları bedenimizin üyelerinde etkindi. Bunun sonucu olarak ölüme götüren meyveler verdik.
- Rmn 7 6 Şimdiye biz, daha önce tutsağı olduğumuz Yasa karşısında öldüğümüz için Yasadan özgür kıldık. Öyle ki, yazılı yasanın eski yolunda değil, Ruhun yeni yolunda kulluk edelim.
- Rmn 7 7 Öyleyse ne diyelim? Kutsal Yasa günah mı oldu? Kesinlikle hayır! Ama Yasa olmasaydı, günahın ne olduğunu bilemezdim. Yasa, <<Göz dikmeyeceksin>> demeseydi, başkasının malına göz dikmenin ne olduğunu bilemezdim.
- Rmn 7 8 Ne var ki günah, bu buyruğun verdiği fırsatla içimde her türlü açgözlülüğü üretti. Çünkü Kutsal Yasa olmadıkça günah ölüdür.
- Rmn 7 9 Bir zamanlar, Yasanın bilincinde değilken diriydim. Ama buyruğun bilincine vardığımda günah dirildi, bense öldüm. Buyruk da bana yaşam getireceğine, ölüm getirdi.
- Rmn 7 11 Çünkü günah buyruğun verdiği fırsatla beni aldattı, buyruk aracılığıyla beni öldürdü.
- Rmn 7 12 İşte böyle, Yasa gerçekten kutsaldır. Buyruk da kutsal, doğru ve iyidir.

Rmn	7	13	Öyleyse, iyi olan bana ölüm mü getirdi? Kesinlikle hayır! Ama günah,
günah	olarak	tanınsın	diye, iyi olanın aracılığıyla bana ölüm getiriyordu. Öyle ki, buyruk
aracılığıyla	günahın	ne	denli günahlı olduğu anlaşılсын.
Rmn	7	14	Yasanın ruhsal olduğunu biliriz. Bense benliğin denetimindeyim, köle
gibi	günaha	satılmışım.	
Rmn	7	15	Ne yaptığımı anlamıyorum. Çünkü istediğimi yapmıyorum; nefret ettiğim
ne	ise,	onu	yapıyorum.
Rmn	7	16	Ama istemediğimi yaparsam, Yasanın iyi olduğunu kabul etmiş olurum.
Rmn	7	17	Öyleyse bunu artık ben değil, içimde yaşayan günah yapıyor.
Rmn	7	18	İçimde, yani benliğimde iyi bir şey bulunmadığını biliyorum. İçimde
iyiyi	yapmaya	istek	var, ama güç yok.
Rmn	7	19	İstediğim iyi şeyi yapmıyorum, istemediğim kötü şeyi yapıyorum.
Rmn	7	20	İstemediğimi yapıyorsam, bunu yapan artık ben değil, içimde yaşayan
günah	tır.		
Rmn	7	21	Bundan şu kuralı çıkarıyorum: Ben iyi olanı yapmak isterken, karşımda
hep	kötülük	vardır.	
Rmn	7	22	İç varlığımda Tanrının Yasasından zevk alıyorum.
Rmn	7	23	Ama bedenimin üyelerinde bambaşka bir yasa görüyorum. Bu da aklımın
onayladığı	yasaya	karşı	savaşıyor ve beni bedenimin üyelerindeki günah yasasına tutsak ediyor.
Rmn	7	24	Ne zavallı insanım! Ölümüne götüren bu bedenden beni kim kurtaracak?
Rmn	7	25	Rabbimiz İsa Mesih aracılığıyla Tanrı'ya şükürler olsun! Sonuç olarak
ben	aklımla	Tanrı'nın	Yasası'na, ama benliğimle günahın yasasına kulluk ediyorum.
Rmn	8	1	Böylece Mesih İsaya ait olanlara artık hiçbir mahkûmiyet yoktur.
Rmn	8	2	Çünkü yaşam veren Ruhun yasası, Mesih İsa sayesinde beni günahın ve
ölümün	yasasından	özgür	kıldı.
Rmn	8	3	İnsan benliğinden ötürü güçsüz olan Kutsal Yasanın yapamadığını Tanrı
yaptı.	Öz	Oğlunu	günahlı insan benzerliğinde günah sunusu olarak gönderip günahı insan
benliğinde	yargıladı.		
Rmn	8	4	Öyle ki, Yasanın gereği, benliğe göre değil, Ruha göre yaşayan
biz	lerde	yerine	gelsin.
Rmn	8	5	Benliğe uyanlar benlikle ilgili, Ruha uyanlarsa Ruhla ilgili işleri
düşünürler.			
Rmn	8	6	Benliğe dayanan düşünce ölüm, Ruha dayanan düşünceyse yaşam ve
esenliktir.			
Rmn	8	7	Çünkü benliğe dayanan düşünce Tanrıya düşmandır; Tanrının Yasasına
boyun	eğmez,	eğemez	de...
Rmn	8	8	Benliğin denetiminde olanlar Tanrıyı hoşnut edemezler.
Rmn	8	9	Ne var ki, Tanrının Ruhunu içinizde yaşıyorsanız, benliğin değil, Ruhun
denetimi	ndesiniz.	Ama	içinde Mesih'in Ruhunu olmayan kişi Mesih'in değildir.
Rmn	8	10	Eğer Mesih içinizdeyse, bedeniniz günah yüzünden ölü olmakla birlikte,
aklanmış	olduğunuz	için	ruhunuz diridir.
Rmn	8	11	Mesih İsaya ölümünden diriltten Tanrının Ruhunu içinizde yaşıyorsanız, Mesih'i
ölümünden	diriltten	Tanrı,	içinizde yaşayan Ruhuyla ölümlü bedenlerinize de yaşam verecektir.
Rmn	8	12	Öyleyse kardeşlerim, borçluyuz ama, benliğe göre yaşamak için benliğe
borçlu	değiliz.		
Rmn	8	13	Çünkü benliğe göre yaşarsanız öleceksiniz; ama bedeninin kötü işlerini
Ruhla	öldürürseniz	yaşay	acaksınız.
Rmn	8	14	Tanrının Ruhuyla yönetilenlerin hepsi Tanrının oğullarıdır.
Rmn	8	15	Çünkü sizi yeniden korkuya sürükleyecek kölelik ruhunu almadınız,
oğulluk	ruhunu	aldınız.	Bu ruhla, «Abba, Baba!» diye sesleniriz.
Rmn	8	16	Ruhun kendisi, bizim ruhumuzla birlikte, Tanrının çocukları olduğumuza
tanıklık	eder.		
Rmn	8	17	Eğer Tanrının çocuklarıysak, aynı zamanda mirasçıyız. Mesihle birlikte
yüceltilmek	üzere	Mesihle	birlikte acı çekiyorsak, Tanrının mirasçılarıyız, Mesihle ortak
mirasçılarız.			
Rmn	8	18	Kanım şu ki, bu anın acıları, gözümüzün önüne serilecek yücelikle
karşılaştırılmaya	değmez.		
Rmn	8	19	Yaratılış, Tanrı çocuklarının ortaya çıkmasını büyük özlemle bekliyor.
Rmn	8	20	Çünkü yaratılış amaçsızlığa teslim edildi. Bu da yaratılışın isteğiyle
değil,	onu	amaçsızlığa	teslim eden Tanrının isteğiyle oldu. Çünkü yaratılışın, yozlaşmaya köle
olmaktan	kurtarılıp	Tanrı	çocuklarının yüce özgürlüğüne kavuşturulması umudu vardı.
Rmn	8	22	Bütün yaratılışın şu ana dek birlikte inleyip doğum ağrısı çektiğini
biliyoruz.			
Rmn	8	23	Yalnız yaratılış değil, biz de -evet Ruhun turfandasına sahip olan
bizler	de-	evlatlığa	alınmayı, yani bedenlerimizin kurtulmasını özlemle bekleyerek içimizden
inliyoruz.			
Rmn	8	24	Çünkü bu umutla kurtulduk. Ama görülen umut, umut değildir. Gördüğü
şeyi	kim	umut	eder?
Rmn	8	25	Oysa görmediğimize umut bağlarsak, sabırla bekleyebiliriz.
Rmn	8	26	Bunun gibi, Ruh da güçsüzlüğümüzde bize yardım eder. Ne için dua
etmemiz	gerektiğini	bilmeyiz,	ama Ruhun kendisi, sözle anlatılamaz iniltiyle bizim için
aracılık	eder.		

Rmn 8 27 Yürekleri araştıran Tanrı, Ruhun düşüncesinin ne olduğunu bilir. Çünkü Ruh, Tanrının isteği uyarınca kutsallar için aracılık eder.

Rmn 8 28 Tanrının, kendisini sevenlerle, amacı uyarınca çağrılmış olanlarla birlikte her durumda iyilik için etkin olduğunu biliriz.

Rmn 8 29 Çünkü Tanrı önceden bildiği kişileri Oğlunun benzerliğine dönüştürmek üzere önceden belirledi. Öyle ki, oğul birçok kardeş arasında ilk doğan olsun.

Rmn 8 30 Tanrı önceden belirlediği kişileri çağırdı, çağırdıklarını akladı ve akladıklarını yüceltti.

Rmn 8 31 Öyleyse buna ne diyelim? Tanrı bizden yanaysa, kim bize karşı olabilir?

Rmn 8 32 Öz oğlunu bile esirgemeyip Onu hepimiz için ölüme teslim eden Tanrı, Onunla birlikte bize her şeyi bağışlamayacak mı?

Rmn 8 33 Tanrının seçtiklerini kim suçlayacak? Onları aklayan Tanrıdır.

Rmn 8 34 Kim suçlu çıkaracak? Ölmüş, üstelik dirilmiş olan Mesih İsa, Tanrının sağındadır ve bizim için aracılık etmektedir.

Rmn 8 35 Mesihin sevgisinden bizi kim ayırabilir? Sıkıntı mı, elem mi, zulüm mü, açlık mı, çıplaklık mı, tehlike mi, kılıç mı?

Rmn 8 36 Yazılmış olduğu gibi: <<Senin uğruna bütün gün öldürülüyoruz, Kasaplık koyun sayılıyor.>>

Rmn 8 37 Ama bizi sevenin aracılığıyla bu durumların hepsinde galiplerden üstünüz.

Rmn 8 38 Eminim ki, ne ölüm, ne yaşam, ne melekler, ne yönetimler, ne şimdiki ne gelecek zaman, ne güçler, ne yükseklik, ne derinlik, ne de yaratılmış başka bir şey bizi Rabbimiz Mesih İsa'da olan Tanrı sevgisinden ayırmaya yetecektir.

Rmn 9 1 Mesih'e ait biri olarak gerçeği söylüyorum, yalan söylemiyorum. Vicdanım da söylediklerimi Kutsal Ruh aracılığıyla doğruluyor.

Rmn 9 2 Yüreğimde büyük bir keder, dinmeyen bir acı var.

Rmn 9 3 Kardeşlerimin, soydaşlarım olan İsrailîlilerin yerine ben kendim lanetlenip Mesih'ten uzaklaştırılmayı dilerdim. Evlatlığa kabul edilenler, Tanrının yüceliğini görenler onlardır. Antlaşmalar, buyrulan Kutsal Yasa, tapınma düzeni, vaatler onlarındır.

Rmn 9 5 Büyük atalar onların atalarıdır. Mesih de bedence onlardandır. O her şeyin üzerinde hüküm süren, sonsuza dek övülecek Tanrıdır! Amin.

Rmn 9 6 Tanrının sözü boşa çıktı demek istemiyorum. Çünkü İsrail soyundan gelenlerin hepsi İsrailîli sayılmaz.

Rmn 9 7 İbrahim'in soyundan olsalar bile, hepsi onun çocukları değildir. Ama, <<Senin soyun İshakla sürecek>> diye yazılmıştır.

Rmn 9 8 Demek ki Tanrının çocukları olağan yoldan doğan çocuklar değildir; İbrahim'in soyu sayılanlar Tanrının vaadi uyarınca doğan çocuklardır.

Rmn 9 9 Çünkü vaat şöyleydi: <<Gelecek yıl bu zamanda geleceğim ve Saranın bir oğlu olacak.>>

Rmn 9 10 Ayrıca Rebeka bir erkekten, atamız İshaktan ikizlere gebe kalmıştı.

Rmn 9 11 Çocuklar henüz doğmamış, iyi ya da kötü bir şey yapmamışken, Tanrı Rebekaya, <<Büyüğü küçüğüne kulluk edecek>> dedi. Öyle ki, Tanrının seçim yapmaktaki amacı yapılan işlere değil, kendi çağrısına dayanarak süsün.

Rmn 9 13 Yazılmış olduğu gibi, <<Yakupu sevdim, Esavdan ise nefret ettim.>>

Rmn 9 14 Öyleyse ne diyelim? Tanrı adaletsizlik mi ediyor? Kesinlikle hayır!

Rmn 9 15 Çünkü Musaya şöyle diyor: <<Merhamet ettiğime merhamet edeceğim, Acıdığımı acıyacağım.>>

Rmn 9 16 Demek ki bu, insanın isteğine ya da çabasına değil, Tanrının merhametine bağlıdır.

Rmn 9 17 Tanrı Kutsal Yazıda firavuna şöyle diyor: <<Gücümü senin aracılığıyla göstermek. Ve adımı bütün dünyada duyurmak için Seni yükselttim.>>

Rmn 9 18 Demek ki Tanrı dilediğine merhamet eder, dilediğinin yüreğini nasırlaştırır.

Rmn 9 19 Şimdi bana, <<Öyleyse Tanrı insanı neden hâlâ suçlu buluyor? Onun isteğine kim karşı durabilir?>> diyeceksin.

Rmn 9 20 Ama, ey insan, sen kimsin ki Tanrıya karşılık veriyorsun? <<Kendisine biçim verilen, biçim verene, <Beni niçin böyle yaptın> der mi?>>

Rmn 9 21 Ya da çömlekçinin aynı kil yığınınından bir kabı onurlu iş için, ötekini bayağı iş için yapmaya hakkı yok mu?

Rmn 9 22 Eğer Tanrı gazabını göstermek ve gücünü tanıtmak isterken, gazabına hedef olup mahvolmaya hazırlananlara büyük sabırla katlandıysa, ne diyelim?

Rmn 9 23 Yüceltmek üzere önceden hazırlayıp merhamet ettiklerine yüceliğinin zenginliğini göstermek için bunu yaptıysa, ne diyelim?

Rmn 9 24 Yalnız Yahudiler arasından değil, öteki uluslar arasından da çağırdığı bu insanlar bizi z.

Rmn 9 25 Tanrı Hoşea Kitabında şöyle diyor: <<Halkım olmayana halkım, Sevgili olmayana sevgili diyeceğim.>>

Rmn 9 26 <<Kendilerine, <Siz halkım değilsiniz> denilen yerde, Yaşayan Tanrının çocukları diye adlandırılacaklar.>>

Rmn 9 27 Yeşaya, İsrail için şöyle sesleniyor: <<İsrailoğullarının sayısı Denizin kumu kadar çok olsa da, Ancak pek azı kurtulacak.

Rmn	9	28	Çünkü Rab yeryüzündeki yargılama işini Tez yapıp bitirecek.>>
Rmn	9	29	Yeşayanın önceden dediği gibi: <<Her Şeye Egemen Rab Soyumuzu
sürdürecektir birkaç kişiyi sağ bırakmamış olsaydı, Sodom gibi olur, Gomoraya benzerdik.>>			
Rmn	9	30	Öyleyse ne diyelim? Aklanma peşinde olmayan uluslar aklanmaya, imandan
gelen aklanmaya kavuştular.			
Rmn	9	31	Aklanmak için Yasanın ardından giden İsrail ise Yasayı yerine
getiremedi.			
Rmn	9	32	Neden? Çünkü imanla değil, iyi işlerle olurmuş gibi aklanmaya
çalıştılar ve <<sürçme taşı>>nda sürçtüler.			
Rmn	9	33	Yazılmış olduğu gibi: <<İşte, Siyon'a bir sürçme taşı, Bir tökezleme
kayası koyuyorum. O'na iman eden utandırılmayacak.>>			
Rmn	10	1	Kardeşler! İsraillilerin kurtulmasını yürekten özlüyor, bunun için
Tanrıya yalvarıyorum.			
Rmn	10	2	Onlara ilişkin tanıklık ederim ki, Tanrı için gayretlidirler; ama bu
bilinçli bir gayret değildir.			
Rmn	10	3	Tanrının öngördüğü doğruluğu anlamadıkları ve kendi doğruluklarını
yerleştirmeye çalıştıkları için Tanrının öngördüğü doğruluğa boyun eğmediler.			
Rmn	10	4	Oysa her iman edenin aklanması için Mesih, Kutsal Yasanın sonudur.
Rmn	10	5	Musa, Kutsal Yasaya dayanan doğrulukla ilgili şöyle yazıyor: <<Yasanın
gereklere yapan, onlar sayesinde yaşayacaktır.>>			
Rmn	10	6	İmana dayanan doğruluk ise şöyle diyor: <<Yüreğinde, <Göğ -yani
Mesih'i indirmeye- kim çıkacak?> ya da, <Dipsiz derinliklere -yani Mesih'i ölüler arasından			
çıkarmaya- kim inecek?> deme.>>			
Rmn	10	8	Ne deniyor? <<Tanrı sözü sana yakındır, Ağzında ve yüreğindedir.>>
Rmn	10	9	İsanın Rab olduğunu ağızla açıkça söyler ve Tanrının Onu ölümden
dirilttiğine yürekten iman edersen, kurtulacaksın.			
Rmn	10	10	Çünkü insan yürekten iman ederek aklanır, imanını ağızla açıklayarak
kurtulur.			
Rmn	10	11	Kutsal Yazı, <<Ona iman eden utandırılmayacak>> diyor.
Rmn	10	12	Çünkü Yahudi Grek ayrımı yoktur, aynı Rab hepsinin Rabbi'dir. Kendisini
çağırانların tümüne eliaçtır.			
Rmn	10	13	<<Rabbi adıyla çağırان herkes kurtulacak.>>
Rmn	10	14	Ama iman etmedikleri kişiyi nasıl çağırانacaklar? Duymadıkları kişiye
nasıl iman edecekler? Tanrı sözünü yayan olmazsa, nasıl duyacaklar?			
Rmn	10	15	Sözü yaymaya gönderilmezlerse, sözü nasıl yayacaklar? Yazılmış olduğu
gibi: <<İyi haber müjdeleyenlerin ayakları ne güzeldir!>>			
Rmn	10	16	Ne var ki, herkes Müjdeye uymadı. Yeşayanın dediği gibi: <<Ya Rab,
verdiğimiz habere kim inandı?>>			
Rmn	10	17	Demek ki iman, haberi duymakla, duymak da Mesihle ilgili sözün
yayılmasıyla olur.			
Rmn	10	18	Ama soruyorum: Onlar duymadılar mı? Elbet duydular. <<Sesleri bütün
yeryüzüne, sözleri dünyanın dört bucağına ulaştı.>>			
Rmn	10	19	Yine soruyorum: İsrail anlamadı mı? Önce Musa, <<Ben sizi ulus
olmayanla kışkırtacağım, Anlatışsız bir ulusla sizi öfkeliendireceğim>> diyor.			
Rmn	10	20	Sonra Yeşaya cesaretle, <<Aramayanlar beni buldu, Sormayanlara
kendimi gösterdim>> diyor.			
Rmn	10	21	Öte yandan İsrail için şöyle diyor: <<Söz dinlemeyen, asi bir halka
Bütün gün ellerimi uzatıp durdum.>>			
Rmn	11	1	Öyleyse soruyorum: Tanrı kendi halkından yüz mü çevirdi? Kesinlikle
hayır! Ben de İbrahim soyundan, Benyamin oymağından bir İsrailliyim.			
Rmn	11	2	Tanrı önceden bildiği kendi halkından yüz çevirmedi. Yoksa İlyasla
ilgili bölümde Kutsal Yazının ne dediğini, İlyasın Tanrıya nasıl İsrailden yakındığını bilmez			
mi sınız?			
Rmn	11	3	<<Ya Rab, senin peygamberlerini öldürdüler, senin sunaklarını
yıkıtlar. Yalnız ben kaldım. Beni de öldürmeye çalışıyorlar.>>			
Rmn	11	4	Tanrının ona verdiği yanıt nedir? <<Baalın önünde diz çökmemiş yedi
bin kişiyi kendime ayırdım.>>			
Rmn	11	5	Aynı şekilde, şimdiki dönemde de Tanrının lütfuyla seçilmiş küçük bir
topluluk vardır.			
Rmn	11	6	Eğer bu, lütufla olmuşsa, iyi işlerle olmamış demektir. Yoksa lütf
artık lütf olmaktan çıkar!			
Rmn	11	7	Sonuç ne? İsrail aradığına kavuşamadı, seçilmiş olanlar ise
kavuştular. Geriye kalanlarınsa yürekleri nasırlaştırıldı.			
Rmn	11	8	Yazılmış olduğu gibi: <<Tanrı onlara uyuşukluk ruhu verdi; Bugüne
dek görmeyen gözler, duymayan kulaklar verdi.>>			
Rmn	11	9	Davut da şöyle diyor: <<Sofraları onlara tuzak, Kapan, tökez ve ceza
olsun.			
Rmn	11	10	Gözleri kararsın, göremesinler. Bellerini hep iki büklüm et!>>
Rmn	11	11	Öyleyse soruyorum: İsrailliler, bir daha kalkmamak üzere mi sendeleyip
düştüler? Kesinlikle hayır! Ama onların suçu yüzünden öteki uluslara kurtuluş verildi; öyle			
ki, İsrailliler onlara imrensin.			
Rmn	11	12	Eğer İsraillilerin suçu dünyaya zenginlik, bozgunu uluslara zenginlik

getirdiyse, bütünlüğü çok daha büyük bir zenginlik getirecektir!

Rmn 11 13 Öteki uluslardan olan sizlere söylüyorum: Uluslara elçi olarak

gönderildiğim için görevimi yüce sayarım.

Rmn 11 14 Böylelikle belki soydaşlarımı imrendirip bazılarını kurtarırım.

Rmn 11 15 Çünkü onların reddedilmesi dünyanın Tanrıyla barışmasını sağladıysa, kabul edilmeleri ölümden yaşama geçiş değil de nedir?

Rmn 11 16 Hamurun ilk parçası kutsal sa, tümü kutsal dır; kök kutsal sa, dallar da kutsal dır.

Rmn 11 17 Ama zeytin ağacının bazı dalları kesildiyse ve sen yabancı bir zeytin filiziyken onların yerine aşılanıp ağacın semiz köküne ortak oldunsa, o dallara karşı övünme. Eğer övünüyorsan, unutma ki, sen kökü taşıyorsun, kök seni taşıyor.

Rmn 11 19 O zaman, <<Ben aşılanayım diye dallar kesildi>> diyeceksin.

Rmn 11 20 Doğru, onlar imansızlık yüzünden kesildiler. Sense imanla yerinde duruyorsun. Böbürlenme, kork!

Rmn 11 21 Çünkü Tanrı asıl dalları esirgemediyse, seni de esirgemeyecektir.

Rmn 11 22 Onun için Tanrının iyiliğini de sertliğini de gör. O, düşenlere karşı serttir; ama onun iyiliğine bağlı kalırsan, sana iyi davranır. Yoksa sen de kesilip atılırsın!

Rmn 11 23 İmansızlıkta direnmezlerse, İsrailîliler de öz ağaca aşılanacaklar.

Çünkü Tanrının onları eski yerlerine aşılama gücü vardır.

Rmn 11 24 Eğer sen doğal yapısı yabancı zeytin ağacından kesilip doğaya aykırı olarak cins zeytin ağacına aşılandınsa, asıl dalların öz zeytin ağacına aşılanacakları çok daha kesindir!

Rmn 11 25 Kardeşler, bilgiçliğe kapılmamanız için şu sırdan habersiz kalmanızı istemem: İsrailîlilerden bir bölümünün yüreği, öteki uluslardan kurtulacakların sayısı tamamlanıncaya dek duyarsız kalacaktır.

Rmn 11 26 Sonunda bütün İsrail kurtulacaktır. Yazılmış olduğu gibi: <<Kurtarıcı Siyondan gelecek, Yakupun soyundan tanrısızlığı uzaklaştıracak.

Rmn 11 27 Onların günahlarını kaldıracağım zaman Kendileriyle yapacağım antlaşma budur.>>

Rmn 11 28 İsrailîliler Müjdeyi reddederek sizin uğrunuza Tanrıya düşman oldular; ama Tanrının seçimi ne göre, ataları sayesinde sevilmektedirler.

Rmn 11 29 Çünkü Tanrının armağanları ve çağrısı geri alınamaz.

Rmn 11 30 Bir zamanlar Tanrının sözünü dinlemeyen sizler şimdi İsrailîlilerin sözdinlemezliğinin sonucu merhamete kavuştunuz.

Rmn 11 31 Bunun gibi, İsrailîliler de, sizin kavuştuğunuz merhametle merhamete erişmek için şimdi söz dinlemez oldular.

Rmn 11 32 Çünkü Tanrı, merhametini herkese göstermek için herkesi sözdinlemezliğin tutsağı kıldı.

Rmn 11 33 Tanrının zenginliği ne büyük, bilgeliği ve bilgisi ne derindir! Onun yargıları ne denli akıl ermez, yolları ne denli anlaşılmazdır!

Rmn 11 34 <<Rabbin düşüncesini kim bilebildi? Ya da kim Onun öğretçüsü olabilirdi?>>

Rmn 11 35 <<Kim Tanrıya bir şey verdi ki, Karşılığını Ondan isteyebilsin?>>

Rmn 11 36 Her şeyin kaynağı O'dur; her şey O'nun aracılığıyla ve O'nun için var oldu. O'na sonsuza dek yücelik olsun! Amin.

Rmn 12 1 Öyleyse kardeşlerim, Tanrının merhameti adına size yalvarırım: Bedenlerinizi diri, kutsal, Tanrıyı hoşnut eden birer kurban olarak sunun. Ruhsal tapınmanız budur.

Rmn 12 2 Bu çağın gidişine uymayın; bunun yerine, Tanrının iyi, beğenilir ve yetkin isteğinin ne olduğunu ayırt edebilmek için düşüncenizin yenilenmesiyle değişin.

Rmn 12 3 Tanrının bana bağışladığı lütufla hepinize söylüyorum: Kimse kendisine gereğinden çok değer vermesin. Herkes Tanrının kendisine verdiği iman ölçüsüne göre düşüncelerinde sağduyulu olsun.

Rmn 12 4 Bir bedende ayrı ayrı işlevleri olan çok sayıda üyemiz olduğu gibi, çok sayıda olan bizler de Mesihte tek bir bedeniz ve birbirimizin üyeleriyiz.

Rmn 12 6 Tanrının bize bağışladığı lütfâ göre, ayrı ayrı ruhsal armağanlarımız vardır. Birinin armağanı peygamberlikse, imanı oranında peygamberlik etsin.

Rmn 12 7 Hizmetse, hizmet etsin. Öğretmekse, öğretsin.

Rmn 12 8 Öğüt veren, öğütte bulunsun. Bağışta bulunan, bunu cömertçe yapsın. Yöneten, gayretle yönetsin. Merhamet eden, bunu güler yüzle yapsın.

Rmn 12 9 Sevgi niz ikiyüzlü olmasın. Kötülükten tiksini, iyiliğe bağlanın.

Rmn 12 10 Birbirinize kardeşlik sevgisiyle bağlı olun. Birbirinize saygı göstermekte yarışın.

Rmn 12 11 Gayretinizi eksilmesin. Ruhta ateşli olun. Rabbe kulluk edin.

Rmn 12 12 Umudunuzla sevinin. Sıkıntıya dayanın. Kendinizi duaya verin.

Rmn 12 13 İhtiyaç içinde olan kutsallara yardım edin. Konuksever olmayı amaç edin.

Rmn 12 14 Size zulmedenler için iyilik dileyin. İyilik dileyin, lanet etmeyin.

Rmn 12 15 Sevinenlerle sevinin, ağlayanlarla ağlayın.

Rmn 12 16 Birbirinizle aynı düşüncede olun. Böbürlenmeyin; tersine, hor görülenlerle arkadaşlık edin. Bilgiçlik taşımayın.

Rmn 12 17 Kötülüğe kötülükle karşılık vermeyin. Herkesin gözünde iyi olanı

yapmaya dikkat edin.

- Rmn 12 18 Mümkünse, elinizden geldiğince herkesle barış içinde yaşayın.
- Rmn 12 19 Sevgili kardeşler, kimseden öç almayın; bunu Tanrının gazabına bırakın. Çünkü şöyle yazılmıştır: <<Rab diyor ki, <Öç benimdir, ben karşılık vereceğim.>> Ama, <<Düşmanın acıkmışsa doyur, Susamışsa su ver. Bunu yapmakla onu utanca boğarsın.>>
- Rmn 12 21 Kötülüğe yenilme, kötülüğü iyilikle yen.
- Rmn 13 1 Herkes, baştaki yönetime bağlı olsun. Çünkü Tanrıdan olmayan yönetim yoktur. Var olanlar Tanrı tarafından kurulmuştur.
- Rmn 13 2 Bu nedenle, yönetime karşı direnen, Tanrı buyruğuna karşı gelmiş olur. Karşı gelenler yargılanır.
- Rmn 13 3 İyilik edenler değil, kötülük edenler yöneticilerden korkmalıdır. Yönetimden korkmamak ister misin, öyleyse iyi olanı yap, yönetimin övgüsünü kazanırsın.
- Rmn 13 4 Çünkü yönetim, senin iyiliğin için Tanrıya hizmet etmektedir. Ama kötü olanı yaparsan, kork! Yönetim, kılıcı boş yere taşımıyor; kötülük yapanın üzerine Tanrının gazabını salan öç alıcı olarak Tanrıya hizmet ediyor.
- Rmn 13 5 Bunun için, yalnız Tanrının gazabı nedeniyle değil, vicdan nedeniyle de yönetime bağlı olmak gerekir.
- Rmn 13 6 Vergi ödemenizin nedeni de budur. Çünkü yöneticiler Tanrının bu amaç için gayretle çalışan hizmetkârlarıdır.
- Rmn 13 7 Herkese hakkını verin: Vergi hakkı olana vergi, gümrük hakkı olana gümrük, saygı hakkı olana saygı, onur hakkı olana onur verin.
- Rmn 13 8 Birbirinizi sevmekten başka hiç kimseye bir şey borçlu olmayın. Çünkü başkalarını seven, kutsal Yasayı yerine getirmiş olur.
- Rmn 13 9 <<Zina etmeyeceksin, adam öldürmeyeceksin, çalmayacaksın, başkasının malına göz dikmeyeceksin>> buyrukları ve bundan başka ne buyruk varsa, şu sözde özetlenmiştir: <<Komşunu kendin gibi seveceksin.>>
- Rmn 13 10 Seven kişi komşusuna kötülük etmez. Bu nedenle sevmek Kutsal Yasayı yerine getirmektir.
- Rmn 13 11 Bunu, yaşadığınız zamanın bilincinde olarak yapın. Artık sizin için uykudan uyanma saati gelmiştir. Çünkü şu anda kurtuluşumuz ilk iman ettiğimiz zamankinden daha yakındır.
- Rmn 13 12 Gece ilerledi, gündüz yaklaştı. Bunun için karanlığın işlerini üzerimizden atıp ışığın silahlarını kuşanalım.
- Rmn 13 13 Çılgınca eğlenceye ve sarhoşluğa, fuhşa ve sefahate, çekişmeye ve kıskançlığa kapılmayalım. Gün ışığında olduğu gibi, saygın bir yaşam sürelim.
- Rmn 13 14 Rab İsa Mesih'i kuşanın. Benliğinizin tutkularına uymayı düşünmeyin.
- Rmn 14 1 İmanı zayıf olanı aranızda kabul edin, ama tartışmalı konulara girmeyin.
- Rmn 14 2 Biri her şeyi yiyebileceğine inanır; imanı zayıf olansa yalnız sebze yer.
- Rmn 14 3 Her şeyi yiyen, yemeyeni hor görmesin. Her şeyi yemeyen, yiyeceği yargılamasın. Çünkü Tanrı onu kabul etmiştir.
- Rmn 14 4 Sen kimsin ki, başkasının kulunu yargılıyorsun? Kulu haklı çıkaran da haksız çıkaran da efendi sidir. Kul haklı çıkacaktır. Çünkü Rabbin onu haklı çıkarmaya gücü vardır.
- Rmn 14 5 Kimi bir günü başka bir günden üstün sayar, kimi her günü bir sayar. Herkesin kendi görüşüne tam güveni olsun.
- Rmn 14 6 Belli bir günü kutlayan, Rab için kutlar. Her şeyi yiyen, Tanrıya şükrederek Rab için yer. Bazı şeyleri yemeyen de Rab için yemez ve Tanrıya şükreder.
- Rmn 14 7 Hiçbirimiz kendimiz için yaşamayız, hiçbirimiz de kendimizi için ölmeyiz.
- Rmn 14 8 Yaşarsak Rab için yaşarız; ölürsek Rab için ölürüz. Öyleyse, yaşasak da ölsek de Rabbe aitiz.
- Rmn 14 9 Mesih hem ölümlerin hem yaşayanların Rabbi olmak üzere ölüp dirildi.
- Rmn 14 10 Sen neden kardeşini yargılıyorsun? Ya sen, kardeşini neden küçümsüyorsun? Tanrının yargı kürsüsü önüne hepimiz çıkacağız.
- Rmn 14 11 Yazılmış olduğu gibi: <<Rab şöyle diyor: <Varlığım hakkı için her diz önümde çökecek, Her dil Tanrı olduğumu açıkça söyleyecek.>>
- Rmn 14 12 Böylece her birimiz kendi adına Tanrıya hesap verecektir.
- Rmn 14 13 Onun için, artık birbirimizi yargılamayalım. Bunun yerine, hiçbir kardeşin yoluna sürçme ya da tökezleme taşı koymamaya kararlı olun.
- Rmn 14 14 Rab İsaya ait biri olarak kesinlikle biliyorum ki, hiçbir şey kendiliğinden murdar değildir. Ama bir şeyi murdar sayan için o şey murdardır.
- Rmn 14 15 Yediğin bir şey yüzünden kardeşin incinmişse, artık sevgi yolunda yürümüyorsun demektir. Mesihin, uğruna öldüğü kardeşini yedikleriyle mahvetme!
- Rmn 14 16 Size göre iyi olanı kötülenmesine fırsat vermeyin.
- Rmn 14 17 Çünkü Tanrının Egemenliği, yiyecek içecek sorunu değil, doğruluk, esenlik ve Kutsal Ruhta sevinçtir.
- Rmn 14 18 Mesih bu yolda hizmet eden, Tanrıyı hoşnut eder, insanların da beğenisini kazanır.
- Rmn 14 19 Öyleyse kendimizi esenlik getiren ve karşılıklı gelişmemizi sağlayan

işlere verelim.

- Rmn 14 20 Yiyecek uğruna Tanrının işini bozma! Her yiyecek temizdir, ama yedikleriyle başkasının sürçmesine yol açan kişi kötülük etmiş olur.
- Rmn 14 21 Et yememen, şarap içmemen, kardeşinin sürçmesine yol açacak bir şey yapmaman iyidir.
- Rmn 14 22 Bu konulardaki inancını Tanrının önünde kendine sakla. Onayladığı şeyden ötürü kendini yargılamayan kişi ne mutludur!
- Rmn 14 23 Ama bir yiyecekten kuşkulanan kişi onu yerse yargılanır; çünkü imanla yemiyor. İmana dayanmayan her şey günahtır.
- Rmn 15 1 İmanı güçlü olan bizler, kendimizi hoşnut etmeye değil, güçsüzlerin zayıflıklarını yüklenmeye borçluyuz.
- Rmn 15 2 Her birimiz komşusunu ruhça geliştirmek için komşusunun iyiliğini gözeterek onu hoşnut etsin.
- Rmn 15 3 Çünkü Mesih bile kendini hoşnut etmeye çalışmadı. Yazılmış olduğu gibi: <<Sana edilen hakaretlere ben uğradım.>>
- Rmn 15 4 Önceden ne yazıldıysa, bize öğretmek için, sabırla ve Kutsal Yazıların verdiği cesaretle umudumuz olsun diye yazıldı.
- Rmn 15 5 Sabır ve cesaret kaynağı olan Tanrının, sizleri Mesih İsanın isteğine uygun olarak aynı düşüncede birleştirmesini dilerim.
- Rmn 15 6 Öyle ki, Rabbimiz İsa Mesihin Tanrısını ve Babasını birlik içinde hep bir ağızdan yüceltesiniz.
- Rmn 15 7 Bu nedenle, Mesih sizi kabul ettiği gibi, Tanrının yüceliği için birbirinizi kabul edin.
- Rmn 15 8 Çünkü diyorum ki Mesih, Tanrının güvenilir olduğunu göstermek için Yahudilerin hizmetkârı oldu. Öyle ki, atalarımıza verilen sözler doğrulansın ve öteki uluslar merhameti için Tanrıyı yüceltsin. Yazılmış olduğu gibi: <<Bunun için uluslar arasında sana şükredeceğim, Adını ilahilerle öveceğim.>>
- Rmn 15 10 Yine deniyor ki, <<Ey uluslar, Onun halkıyla birlikte sevinin!>> Ve, <<Ey bütün uluslar, Rabbe övgüler sunun! Ey bütün halklar, Onu yüceltin!>>
- Rmn 15 12 Yeşaya da şöyle diyor: <<İşayın kökü ortaya çıkacak, Uluslara egemen olmak üzere yükselecek. Uluslar ona umut bağlayacak.>>
- Rmn 15 13 Umut kaynağı olan Tanrı, Kutsal Ruhun gücüyle umutla dolup taşmanız için iman yaşamınızda sizleri tam bir sevinç ve esenlikle doldursun.
- Rmn 15 14 Size gelince, kardeşlerim, iyilikle dolu, her bilgiyle donanmış olduğunuzdan ben eminim. Ayrıca, birbirinize öğüt verebilecek durumdasınız.
- Rmn 15 15 Yine de Tanrının bana bağışladığı lütufla bazı noktaları yeniden anımsatmak için size yazma cesaretini gösterdim.
- Rmn 15 16 Ben Tanrının lütfuyla uluslar yararına Mesih İsanın hizmetkârı oldum. Tanrının Müjdesini bir kâhin olarak yaymaktayım. Öyle ki uluslar, Kutsal Ruhla kutsal kılınarak Tanrıyı hoşnut eden bir sunu olsun.
- Rmn 15 17 Bunun için Mesih İsa'ya ait biri olarak Tanrıya verdiğim hizmetle övünebilirim.
- Rmn 15 18 Ulusların söz dinlemesi için Mesihin benim aracılığımla, sözle ve eylemle, mucizeler ve harikalar yaratan güçle, Kutsal Ruhun gücüyle yaptıklarından başka şeyden söz etmeye cesaret edemem. Yeruşalimden başlayıp İllirikum bölgesine kadar dolaşarak Mesihin Müjdesini her yerde duyurdum.
- Rmn 15 20 Bir başkasının attığı temel üzerine inşa etmemek için Müjdeyi Mesihin adının duyulmadığı yerlerde yaymayı amaç edindim.
- Rmn 15 21 Yazılmış olduğu gibi: <<Ondan habersiz olanlar görecekler. Duymamış olanlar anlayacaklar.>>
- Rmn 15 22 İşte bu yüzden yanınıza gelmem kaç kez engellendi.
- Rmn 15 23 Şimdiyse bu yörelerde artık yapacağım bir şey kalmadığından, yıllardır da yanınıza gelmeyi arzuladığımdan, İspanyaya giderken size uğrarım. Yol üzerinde sizi görüp bir süre arkadaşlığınıza doyduktan sonra beni oraya uğurlayacağınızı umarım.
- Rmn 15 25 Ama şimdi kutsallarla bir hizmet için Yerusalıme gidiyorum.
- Rmn 15 26 Çünkü Makedonya ve Ahayada bulunanlar, Yerusalımdaki kutsallar arasında yoksul olanlar için yardım toplamayı uygun gördüler.
- Rmn 15 27 Evet, uygun gördüler. Gerçekte onlara yardım borçlular. Uluslar, onların ruhsal bereketlerine ortak olduklarına göre, maddesel bereketlerle onlara hizmet etmeye borçlular.
- Rmn 15 28 Bu işi bitirip sağlanan yardımı onlara ulaştırdıktan sonra size uğrayacağım, sonra da İspanyaya gideceğim.
- Rmn 15 29 Yanınıza geldiğimde, Mesihin bereketinin doluluğuyla geleceğimi biliyorum.
- Rmn 15 30 Kardeşler, Rabbimiz İsa Mesih ve Ruhun sevgisi adına size yalvarıyorum, benim için Tanrıya dua ederek uğraşıma katılın.
- Rmn 15 31 Yahudiyedeki imansızlardan kurtulmam için ve Yerusalıme olan hizmetimin kutsallarca kabul edilmesi için dua edin.
- Rmn 15 32 Öyle ki, Tanrının isteğiyle sevinçle yanınıza gelip sizlerle gönlümü ferahlatayım.
- Rmn 15 33 Esenlik veren Tanrı hepinizle birlikte olsun! Amin.
- Rmn 16 1 Kenheredeki kilisenin görevlisi olan kızkardeşimiz Fibi'yi size salık

veririm.

- Rmn 16 2 Kutsallara yaraşır biçimde onu Rabbin adına kabul edin. Herhangi bir ihtiyacı olursa, kendisi ne yardım edin. Çünkü o, ben dahil, birçoklarına destek sağlamıştır.
- Rmn 16 3 Mesih İsa yolunda emektaşlarım olan Prişka ve Akvilaya selam edin.
- Rmn 16 4 Onlar benim uğruma yaşamlarını tehlikeye attılar. Yalnız ben değil, öteki ulusların bütün kiliseleri de onlara minnettardır.
- Rmn 16 5 Onların evindeki inanlılar topluluğuna da selam söyleyin. Asya ilinden Mesihe ilk iman eden sevgili kardeşim Epenetusa selam edin.
- Rmn 16 6 Sizin için çok çalışmış olan Meryeme selam söyleyin.
- Rmn 16 7 Mesih'in elçileri arasında tanınmış ve benden önce Mesihe inanmış olan soydaşlarım ve hapisane arkadaşlarım Andronikusla Yunyaya selam edin.
- Rmn 16 8 Rabbe ait olan sevgili kardeşim Ampliatusa selam söyleyin.
- Rmn 16 9 Mesih yolunda emektaşımız olan Urbanusa ve sevgili kardeşim Stakise selam edin.
- Rmn 16 10 Mesih'in beğenisini kazanmış olan Apellise selam söyleyin.
- Aristobulus'un ev halkından olanlara selam edin.
- Rmn 16 11 Soydaşım Herodiona selam söyleyin. Narkisin ev halkından Rabbe ait olanlara selam söyleyin.
- Rmn 16 12 Rabbin hizmetinde çalışan Trifenayla Trifosaya selam edin. Rabbin hizmetinde çok çalışmış olan sevgili Persise selam söyleyin.
- Rmn 16 13 Rabbin seçkin kulu olan Rufusa ve bana da annelik etmiş olan annesine selam edin.
- Rmn 16 14 Asinkritus, Flegon, Hermes, Patrovas, Hermas ve yanlarındaki kardeşlere selam edin.
- Rmn 16 15 Filologusla Yulyaya, Nereusla kızkardeşine, Olimpasla yanlarındaki bütün kutsallara selam edin.
- Rmn 16 16 Birbirinizi kutsal öpüşle selamlayın. Mesih'in bütün kiliseleri size selam ederler.
- Rmn 16 17 Kardeşler, size yalvarırım, aldığınız öğretiye karşı gelerek ayrılıklara ve sapmalara neden olanlara dikkat edin, onlardan sakının.
- Rmn 16 18 Böyle kişiler Rabbimiz Mesihe değil, kendi midelerine kulluk ediyorlar. Saf kişilerin yüreklerini kulağı okşayan tatlı sözlerle aldatıyorlar.
- Rmn 16 19 Söz dinlerliğinizi herkes duydu, bu nedenle sizin adınıza seviniyorum. İyilik konusunda bilge, kötülük konusunda deneyimsiz olmanızı isterim.
- Rmn 16 20 Esenlik veren Tanrı çok geçmeden şeytanı ayaklarınızın altında ezecektir. Rabbimiz İsanın lütfu sizinle birlikte olsun.
- Rmn 16 21 Emektaşım Timoteos, soydaşlarımdan Lukius, Yason ve Sosipater size selam ederler.
- Rmn 16 22 Mektubu yazıya geçiren ben Tertius, Rabbe ait biri olarak size selamlarımı gönderirim.
- Rmn 16 23 Bana ve bütün inanlılar topluluğuna konukseverlik eden Gayus size selam eder. Kent haznedarı Erastusun ve Kuartus kardeşin size selamları var.
- Rmn 16 25 Tanrı, duyurduğum Müjde ve İsa Mesihle ilgili bildiri uyarınca, sonsuz çağlardan beri saklı tutulan sırrı açıklayan vahiy uyarınca sizi ruhça pekiştirecek güçtedir.
- Rmn 16 26 O sır şimdi aydınlığa çıkarılmış ve öncesiz Tanrının buyruğuna göre peygamberlerin yazıları aracılığıyla bütün ulusların iman ederek söz dinlemesi için bildirilmiştir.
- Rmn 16 27 Bilge olan tek Tanrı'ya İsa Mesih aracılığıyla sonsuza dek yücelik olsun! Amin.
- 1Cr 1 1 Tanrının isteğiyle Mesih İsanın elçisi olmaya çağrılan ben Pavlus ve kardeşimiz Sostenisten Tanrının Korintteki kilisesine selam! Mesih İsada kutsal kılınmış, kutsal olmaya çağırılmış olan sizlere ve hepimizin Rabbi İsa Mesih'in adını her yerde anan herkese Babamız Tanrıdan ve Rab İsa Mesih'ten lütuf ve esenlik olsun.
- 1Cr 1 4 Tanrının Mesih İsada size bağışladığı lütuftan ötürü sizin için her zaman Tanrıma şükrediyorum.
- 1Cr 1 5 Mesihle ilgili tanıklığımız sizde pekiştiği gibi Mesih'te her bakımdan -her tür söz ve bilgi bakımından- zenginleştiniz.
- 1Cr 1 7 Şöyle ki, Rabbimiz İsa Mesih'in görünmesini beklerken hiçbir ruhsal armağandan yoksun değilsiniz.
- 1Cr 1 8 Rabbimiz İsa Mesih kendi gününde kusursuz olmanız için sizi sonuna dek pekiştirecektir.
- 1Cr 1 9 Sizleri Oğlu Rabbimiz İsa Mesihle paydaşlığa çağıran Tanrı güvenilirdir.
- 1Cr 1 10 Kardeşler, Rabbimiz İsa Mesih'in adıyla yalvarıyorum: Hepiniz uyum içinde olun, aranızda bölünmeler olmadan aynı düşünce ve görüşte birleşin.
- 1Cr 1 11 Kardeşlerim, Kloinin ev halkından aranızda çekışmeler olduğunu öğrendim.
- 1Cr 1 12 Şunu demek istiyorum: Her biriniz, <<Ben Pavlus yanlısıyım>>, <<Ben Apollos yanlısıyım>>, <<Ben Kefas yanlısıyım>> ya da <<Ben Mesih yanlısıyım>> diyormuş.
- 1Cr 1 13 Mesih bölündü mü? Sizin için çarmıha gerilen Pavlus muydu? Pavlusun adıyla mı vaftiz edildiniz?
- 1Cr 1 14 Hiç kimse benim adımla vaftiz edildiğinizi söylemesin diye Krispusla

Gayustan başka hiçbirinizi vaftiz etmediğim için Tanrıya şükrediyorum.
1Cr 1 16 Evet, bir de İstefanasın ev halkını vaftiz ettim; bunun dışında kimseyi vaftiz ettiğimi anımsamıyorum.
1Cr 1 17 Çünkü Mesih beni vaftiz etmeye değil, Mesih'in çarmıhtaki ölümü boşa gitmesin diye, bilgece sözlerle dayanmaksızın Müjdeyi yaymaya gönderdi.
1Cr 1 18 Çarmıhla ilgili bildiri mahva gidenler için saçmalık, biz kurtulmakta olanlar içinse Tanrı gücüdür.
1Cr 1 19 Nitekim şöyle yazılmıştır: «Bilgelerin bilgeliğini yok edeceğim, Akıllıların aklını boşa çıkaracağım.»
1Cr 1 20 Hani nerede bilge kişi? Din bilgini nerede? Nerede bu çağın hünerli tartışmacısı? Tanrı dünya bilgeliğinin saçma olduğunu göstermedi mi?
1Cr 1 21 Mademki dünya Tanrının bilgeliği uyarınca Tanrıyı kendi bilgeliğiyle tanımadı, Tanrı iman edenleri saçma sayılan bildiriyle kurtarmaya razı oldu.
1Cr 1 22 Yahudiler doğaüstü belirtiler ister, Greklerse bilgelik arar.
1Cr 1 23 Ama biz çarmıha gerilmiş Mesih'i duyuruyoruz. Yahudiler bunu yüzkarası, öteki uluslar da saçmalık sayarlar.
1Cr 1 24 Oysa Mesih, çağırılmış olanlar için -ister Yahudi ister Grek olsun- Tanrının gücü ve Tanrının bilgeliğidir.
1Cr 1 25 Çünkü Tanrının «saçmalığı» insan bilgeliğinden daha üstün, Tanrının «zayıflığı» insan gücünden daha güçlüdür.
1Cr 1 26 Kardeşlerim, aldığınız çağırıcıyı düşünün. Birçoğunuz insan ölçülerine göre bilge, güçlü ya da soylu kişiler değildiniz.
1Cr 1 27 Ne var ki, Tanrı bilgeleri utandırmak için dünyanın saçma saydıklarını, güçlüleri utandırmak için de dünyanın zayıf saydıklarını seçti.
1Cr 1 28 Dünyanın önemli gördüklerini hiçe indirmek için dünyanın önemsiz, soysuz, değersiz gördüklerini seçti.
1Cr 1 29 Öyle ki, Tanrının önünde hiç kimse övünemesin.
1Cr 1 30 Ama siz Tanrı sayesinde Mesih İsadasınız. O bizim için tanrısal bilgelik, doğruluk, kutsallık ve kurtuluş oldu.
1Cr 1 31 Bunun için yazılmış olduğu gibi, «Övünen, Rab'le övünsün.»
1Cr 2 1 Kardeşler, Tanrıyla ilgili bildiriye duyurmak için size geldiğimde, söz ustalığıyla ya da üstün bilgelikle gelmedim.
1Cr 2 2 Aranızdayken, İsa Mesih'ten ve Onun çarmıha gerilişinden başka hiçbir şey bilmemeye kararlıyım.
1Cr 2 3 Size zayıflık ve korku içinde geldim, tir tir titriyordum!
1Cr 2 4 Sözüm ve bildirim, insan bilgeliğinin ikna edici sözlerine değil, Ruhun kanıtlayıcı gücüne dayanıyordu.
1Cr 2 5 Öyle ki, imanınız insan bilgeliğine değil, Tanrı gücüne dayansın.
1Cr 2 6 Gerçi olgun kişiler arasında bilgece sözler söylüyoruz; ama bu bilgelik ne şimdiki çağın, ne de bu çağın gelip geçici önderlerinin bilgeliğidir.
1Cr 2 7 Tanrının saklı bilgeliğinden gizemli biçimde söz ediyoruz. Zamanın başlangıcından önce Tanrının bizim yüceliğimiz için belirlediği bu bilgeliği bu çağın önderlerinden hiçbiri anlamadı. Anlasalardı yüce Rabbi çarmıha germezlerdi.
1Cr 2 9 Yazılmış olduğu gibi, «Tanrının kendisini sevenler için hazırladıklarını Hiçbir göz görmedi, Hiçbir kulak duymadı, Hiçbir insan yüreği kavramadı.»
1Cr 2 10 Oysa Tanrı Ruh aracılığıyla bunları bize açıkladı. Çünkü Ruh her şeyi, Tanrının derin düşüncelerini bile araştırır.
1Cr 2 11 İnsanın düşüncelerini, insanın içindeki ruhundan başka kim bilebilir? Bunun gibi, Tanrının düşüncelerini de Tanrının Ruhundan başkası bilemez.
1Cr 2 12 Tanrının bize lütfettiklerini bilelim diye, bu dünyanın ruhunu değil, Tanrıdan gelen Ruh'u aldık.
1Cr 2 13 Ruhsal kişilere ruhsal gerçekleri açıklarken, Tanrının lütfettiklerini insan bilgeliğinin öğrettiği sözlerle değil, Ruhun öğrettiği sözlerle bildiririz.
1Cr 2 14 Doğal kişi, Tanrının Ruhuyla ilgili gerçekleri kabul etmez. Çünkü bunlar ona saçma gelir, ruhça değerlendirdikleri için bunları anlayamaz.
1Cr 2 15 Ruhsal kişi her konuda yargı yürütebilir, ama kimse onun hakkında yargı yürütemez.
1Cr 2 16 «Rab'bin düşüncesini kim bildi ki, O'na öğüt verebilsin?» Oysa biz Mesih'in düşüncesine sahibiz.
1Cr 3 1 Kardeşler, ben sizinle ruhsal kişilerle konuşur gibi konuşmadım. Benliğe uyanlarla, Mesih'te henüz bebeklik çağında olanlarla konuşur gibi konuştum.
1Cr 3 2 Size süt verdim, katı yiyecek değil. Çünkü katı yiyeceği henüz yiyemiyordunuz. Şimdi bile yiyemezsiniz.
1Cr 3 3 Çünkü hâlâ benliğe uyuyorsunuz. Aranızda kıskançlık ve çekişme olması, benliğe uyduğunuzu, öbür insanlar gibi yaşadığınızı göstermiyor mu?
1Cr 3 4 Biriniz, «Ben Pavlus yanlısıyım», ötekini z, «Ben Apollos yanlısıyım» diyorsa, öbür insanlardan ne farkınız kalır?
1Cr 3 5 Apollos kim, Pavlus kim? İman etmenize aracı olmuş hizmetkârlardır. Rab her birimize bir görev vermiştir.
1Cr 3 6 Tohumu ben ektim, Apollos suladı. Ama Tanrı büyüttü.
1Cr 3 7 Önemli olan, eken ya da sulayan değil, ekileni büyüten Tanrıdır.
1Cr 3 8 Ekenle sulayanın değeri birdir. Her biri kendi emeğinin karşılığını

alacaktır.			
1Cr	3	9	Biz Tanrının emektaşlarıyız. Sizler de Tanrının tarlası, Tanrının
binası siziz.			
1Cr	3	10	Tanrının bana lütfettiği görev uyarınca bilge bir mimar gibi temel
attım, başkaları da bu temel üzerine inşa ediyor. Herkes nasıl inşa ettiğine dikkat etsin.			
1Cr	3	11	Çünkü hiç kimse atılan temelden, yani İsa Mesih'ten başka bir temel
atamaz.			
1Cr	3	12	Bu temel üzerine kimi altın, gümüş ya da değerli taşlarla, kimi de
tahta, ot ya da kamışla inşa edecek.			
1Cr	3	13	Herkesin yaptığı iş belli olacak, yargı günü ortaya çıkacak. Herkesin
işi ateşle açığa vurulacak. Ateş her işin niteliğini sınavacak.			
1Cr	3	14	Bir kimsenin inşa ettikleri ateşe dayanırsa, o kimse ödülünü alacak.
1Cr	3	15	Yaptıkları yanarsa, zarar edecek. Kendisi kurtulacak, ama ateşten
geçmiş gibi olacaktır.			
1Cr	3	16	Tanrının tapınağı olduğunuzu, Tanrının Ruhunun sizde yaşadığını
bilmiyor musunuz?			
1Cr	3	17	Kim Tanrının tapınağını yıkarsa, Tanrı da onu yıkacak. Çünkü Tanrının
tapınağı kutsaldır ve o tapınak sizsiniz.			
1Cr	3	18	Kimse kendini aldatmasın. Aranızdan biri bu çağın ölçülerine göre
kendini bilge sanıyorsa, bilge olmak için <<akılsız>> olsun!			
1Cr	3	19	Çünkü bu dünyanın bilgeliği Tanrının gözünde akılsızlıktır. Yazılmış
olduğu gibi, <<0, bilgel			
1Cr	3	20	eri kurnazlıklarında yakalar.>>
Yine, <<Rab bilgelerin düşüncelerinin boş olduğunu bilir>> diye			
yazılmıştır.			
1Cr	3	21	Bu nedenle hiç kimse insanlarla övünmesin. Çünkü her şey sizindir.
1Cr	3	22	Pavlus, Apollos, Kefas, dünya, yaşam ve ölüm, şimdiki ve gelecek
zaman, her şey sizindir.			
1Cr	3	23	Siz Mesih'insiniz, Mesih de Tanrı'nındır.
1Cr	4	1	Böylece insanlar bizi Mesih'in hizmetkârları ve Tanrının sırlarının
kâhyaları sayсын.			
1Cr	4	2	Kâhyada aranan başlıca nitelik güvenilir olmasıdır.
1Cr	4	3	Sizin tarafınızdan ya da olağan bir mahkeme tarafından yargılanırsam
hiç alırmam. Kendi kendimi de yargılamıyorum.			
1Cr	4	4	Kendimde bir kusur görmüyorum. Ama bu beni aklamaz. Beni yargılayan
Rabdir.			
1Cr	4	5	Bu nedenle, belirlenen zamandan önce hiçbir şeyi yargılamayın. Rabbin
gelişini bekleyin. O, karanlığı gizlediklerini aydınlığa çıkaracak, yüreklerdeki amaçları			
açığa vuracaktır. O zaman herkes Tanrıdan payına düşen övgüyü alacaktır.			
1Cr	4	6	Kardeşler, bizden örnek alarak, <<Yazılmış olanın dışına çıkmayın>>
sözünün anlamını öğrenmeniz için bu ilkeleri sizin yararınıza kendime ve Apollosa uyguladım.			
Öyle ki, hiç kimse biriyle övünüp bir başkasını hor görmesin.			
1Cr	4	7	Seni başkasından üstün kılan kim? Tanrıdan almadığın neyin var ki?
Madem aldın, niçin almamış gibi övünüyorsun?			
1Cr	4	8	Zaten tok ve zenginisiniz! Biz olmadan krallar olmuşsunuz! Keşke
gerçekten krallar olsaydınız da, biz de sizinle birlikte krallık etseydik!			
1Cr	4	9	Kanımcı Tanrı biz elçileri, en geriden gelen ölüm hükümlüleri gibi
gözler önüne serdi. Hem melekler hem insanlar için, bütün evren için seyirlik oyun olduk.			
1Cr	4	10	Biz Mesih uğruna akılsızız, ama siz Mesih'te akıllısiniz! Biz zayıfız,
siz güçlüsünüz! Siz saygıdeğer kişilersiniz, bizse değersiziz!			
1Cr	4	11	Şu ana dek aç, susuz, çıpladıız. Dövülüyoruz, barınacak yerimiz yok.
1Cr	4	12	Kendi ellerimizle çalışıp emek veriyoruz. Bize sövenlere iyilik
diliyoruz, zulmedilince sabrediyoruz.			
1Cr	4	13	İftiraya uğrayınca tatlılıkla karşılık veriyoruz. Şu ana dek adeta
dünyanın süprüntüsü, her şeyin döküntüsü olduk.			
1Cr	4	14	Bunları sizi utandırmak için değil, siz sevgili çocuklarımı uyarmak
için yazıyorum.			
1Cr	4	15	Çünkü Mesih'in yolunda sayısız eğiticiniz olsa da çok sayıda babanız
yoktur. Size Müjdeyi ulaştırmakla Mesih İsada manevi babanız oldum.			
1Cr	4	16	Bu nedenle beni örnek almaya çağırıyorum sizi.
1Cr	4	17	Rabbe sadık olan sevgili çocuğum Timoteosu bu amaçla size
gönderiyorum. Her yerde, her kilisede öğrettiğim ve Mesih'te izlediğim yolları o size			
anımsatacaktır.			
1Cr	4	18	Bazılarınız yanınıza gelmeyeceğimi sanarak küstahlaşıyor.
1Cr	4	19	Ama Rab dilerse yakında yanınıza geleceğim. O zaman bu küstahların
söylediklerini değil, güçlerinin ne olduğunu öğreneceğim.			
1Cr	4	20	Çünkü Tanrının Egemenliği lafta değil, güçtedir.
1Cr	4	21	Ne istiyorsunuz? Size sopayla mı geleyim, yoksa sevgi ve yumuşak bir
ruhla mı?			
1Cr	5	1	Aranızda fuhuş olduğu söyleniyor, üstelik putperestler arasında bile
rastlanmayan türden bir fuhuş! Biri babasının karısını almış.			
1Cr	5	2	Siz hâlâ böbürleniyorsunuz! Oysa yas tutup bu işi yapanı aranızdan
atmanız gerekmez miydi?			

1Cr 5 3 Bedence olmasa da ruhça aranızıdayım. Bu suçu işleyeni, aranızıdaymışım gibi Rabbimiz İsanın adıyla zaten yargılamış bulunuyorum. Ben ruhça aranızıdayken Rabbimiz İsanın gücüyle toplandığınız zaman, bedeninin yok olması için bu adamı şeytana teslim edin ki, Rab İsanın gününde ruhu kurtulabilsin.

1Cr 5 6 Övünmeniz yersizdir. Azıcık mayanın bütün hamuru kabarttığını bilmiyor musunuz?

1Cr 5 7 Yeni bir hamur olabilmek için eski mayadan arınıp temizlenin. Zaten mayasızsınız. Çünkü Fısıh kuzumuz Mesih kurban edildi.

1Cr 5 8 Bunun için eski mayayla -kin ve kötülük mayasıyla- değil, içtenliğin ve dürüstlüğün mayasız ekmeğiyle bayram edelim.

1Cr 5 9 Mektubumda size fuhuş yapanlarla arkadaşlık etmemenizi yazdım.

1Cr 5 10 Kuşkusuz dünyadaki ahlaksızları, açgözlüleri, soyguncuları ya da putperestleri demek istemedim. Öyle olsaydı, dünyadan ayrılmak zorunda kalırdınız!

1Cr 5 11 Ama şimdi size şunu yazıyorum: Kardeş diye bilinirken fuhuş yapan, açgözlü, putperest, sövücü, ayyaş ya da soyguncu olanla arkadaşlık etmeyin, böyle biriyle yemek bile yemeyin.

1Cr 5 12 İnanlılar topluluğunun dışındakileri yargılamaya benim ne hakkım var? Sizin de yargılamanız gereken kişiler topluluğun içindekiler değil mi?

1Cr 5 13 Topluluğun dışında kalanları Tanrı yargılar. <<Kötü adamı aranızdan kovun!>>

1Cr 6 1 Sizden birinin öbürüne karşı bir davası varsa kutsallar önünde değil de, imansızlar önünde yargılanmaya cesaret eder mi?

1Cr 6 2 Kutsalların dünyayı yargılayacağını bilmiyor musunuz? Madem dünyayı yargılayacaksınız, böyle önemsiz davaları görmeye yeterli değil misiniz?

1Cr 6 3 Bu yaşamla ilgili davalar bir yana, melekleri bile yargılayacağımızı bilmiyor musunuz?

1Cr 6 4 Bu yaşamla ilgili davalarınız olduğunda, inanlılar topluluğunda en önemsiz sayılanları mı yargıç atıyorsunuz?

1Cr 6 5 Sizi utandırmak için söylüyorum bunu. Kardeşler arasındaki davalarda yargıçlık edecek kadar bilge biri yok mu aranızda?

1Cr 6 6 Kardeş kardeşe karşı dava açıyor, üstelik imansızlar önünde!

1Cr 6 7 Aslında birbirinizden davacı olmanız bile sizin için düpedüz yenilgidir. Haksızlığa uğrasanız daha iyi olmaz mı? Dolandırılırsanız daha iyi olmaz mı?

1Cr 6 8 Bunun yerine, siz kendiniz haksızlık edip başkasını dolandırıyorsunuz. Üstelik bunu kardeşlerinize yapıyorsunuz.

1Cr 6 9 Günahkârların, Tanrı Egemenliğini miras almayacağını bilmiyor musunuz? Aldanmayın! Ne fuhuş yapanlar Tanrının Egemenliğini miras alacaktır, ne puta tapanlar, ne zina edenler, ne oğlanlar, ne oğlancılar, ne hırsızlar, ne açgözlüler, ne ayyaşlar, ne sövücüler, ne de soyguncular.

1Cr 6 11 Bazılarınız böyleydiniz; ama yıkandınız, kutsal kılındınız, Rab İsa Mesih adıyla ve Tanrımızın Ruhı aracılığıyla aklandınız.

1Cr 6 12 <<Bana her şey serbest>> diyorsunuz, ama her şey yararlı değildir. <<Bana her şey serbest>> diyorsunuz, ama hiçbir şeyin tutsağı olmayacağım.

1Cr 6 13 <<Yemek mide için, mide de yemek içindir>> diyorsunuz, ama Tanrı hem mideyi hem de yemeği ortadan kaldıracaktır. Beden fuhuş için değil, Rab içindir. Rab de beden içindir.

1Cr 6 14 Rabbi dirilten Tanrı, kudretiyle bizi de diriltecek.

1Cr 6 15 Bedenlerinizin Mesihin üyeleri olduğunu bilmiyor musunuz? Mesihin üyelerini alıp bir fahişenin üyeleri mi yapayım? Asla!

1Cr 6 16 Yoksa fahişeyle birleşenin, onunla tek beden olduğunu bilmiyor musunuz? Çünkü <<İkisi tek beden olacak>> deniyor.

1Cr 6 17 Rable birleşen kişiye onunla tek ruh olur.

1Cr 6 18 Fuhuştan kaçının. İnsanın işlediği bütün öbür günahlar bedeninin dışındadır; ama fuhuş yapan, kendi bedenine karşı günah işler.

1Cr 6 19 Bedeninizin, Tanrıdan aldığınız ve içinizdeki kutsal Ruhun tapınağı olduğunu bilmiyor musunuz? Kendinize ait değilsiniz.

1Cr 6 20 Bir bedel karşılığı satın alındınız; onun için Tanrı'yı bedeninizde yüceltin.

1Cr 7 1 Şimdi bana yazdığınız konulara gelelim: <<Erkeğin kadına dokunmaması iyidir>> diyorsunuz.

1Cr 7 2 Ama fuhuştan ötürü her erkek karısıyla, her kadın da kocasıyla yaşasın.

1Cr 7 3 Erkek karısına, kadın da kocasına hakkını versin.

1Cr 7 4 Kadının bedeni kendisine değil, kocasına aittir. Bunun gibi, erkeğin bedeni de kendisine değil, karısına aittir.

1Cr 7 5 Geçici bir süre için anlaşıp kendinizi duaya vermekten başka bir nedenle birbiriinizi mahrum etmeyin. Sonra yine birleşin ki, kendinizi denetleyemediğiniz için şeytan sizi ayartmasın.

1Cr 7 6 Bunu bir buyruk olarak değil, bir uzlaşma yolu olarak söylüyorum.

1Cr 7 7 Herkesin benim gibi olmasını dilerdim. Ama herkesin Tanrıdan aldığı ruhsal bir armağanı vardır; kiminin şöyle, kiminin böyle.

1Cr 7 8 Yine de evli olmayanlarla dul kadınlara şunu söyleyeyim: Benim gibi

kalsalar kendileri için iyi olur.
1Cr 7 9 Ama kendilerini denetleyemiyorlarsa, evlensinler. Çünkü için için
yanmaktansa evlenmek daha iyidir.
1Cr 7 10 Evlilereyse şunu buyuruyorum, daha doğrusu Rab buyuruyor: Kadın
kocasından ayrılmasın.
1Cr 7 11 Ayrılırsa evlenmesin, ya da kocasıyla barışsın. Erkek de karısını
boşamasın.
1Cr 7 12 Geri kalanlara Rab değil, ben söylüyorum: Eğer bir kardeşin karısı
iman etmemişse ama kendisiyle yaşamaya razıysa, onu boşamasın.
1Cr 7 13 Bir kadının kocası iman etmemişse ama kendisiyle yaşamaya razıysa,
kadın onu boşamasın.
1Cr 7 14 Çünkü iman etmemiş koca karısı aracılığıyla, iman etmemiş kadın da
imanlı kocası aracılığıyla kutsanır. Yoksa çocuklarınız murdar olurdu. Ama şimdi kutsaldırlar.
1Cr 7 15 İman etmeyen ayrılırsa ayrılısın. Kardeş ya da kızkardeş böyle
durumlarda özgürdür. Tanrı sizi barış için yaşamaya çağırdı.
1Cr 7 16 Ey kadın, kocanı kurtarıp kurtaramayacağını nereden biliyorsun? Ey
erkek, karını kurtarıp kurtaramayacağını nereden biliyorsun?
1Cr 7 17 Ancak herkes Rabbin kendisi için belirlediği duruma uygun biçimde,
Tanrıdan aldığı çağrıya göre yaşasın. Bunu bütün kiliselere buyuruyorum.
1Cr 7 18 Biri sünnetliyen mi çağrıldı, sünnetsiz olmasın. Bir başkası
sünnetsizken mi çağrıldı, sünnet olmasın.
1Cr 7 19 Sünnetli olup olmamak önemli değildir. Önemli olan, Tanrının
buyruklarını yerine getirmektir.
1Cr 7 20 Herkes ne durumda çağrıldıysa, o durumda kalsın.
1Cr 7 21 Köleyken mi çağrıldın, üzülme. Ama özgür olabiliyorsan, fırsatı kaırma!
1Cr 7 22 Çünkü Rabbin çağrısını aldığı zaman köle olan kimse, şimdi Rabbin
özgürüdür. Özgürken çağrılan kişi de Mesihin kölesidir.
1Cr 7 23 Bir bedel karşılığı satın alındınız, insanlara köle olmayın.
1Cr 7 24 Kardeşler, herkes ne durumda çağrıldıysa, Tanrı önünde o durumda
kalsın.
1Cr 7 25 Kızlara gelince, Rabden onlarla ilgili bir buyruk almış değilim. Ama
Rabbin merhameti sayesinde güvenilir biri olarak düşündüklerimi söylüyorum.
1Cr 7 26 Öyle sanıyorum ki, şimdiki sıkıntılar nedeniyle insanın olduğu gibi
kalması iyidir.
1Cr 7 27 Karın varsa, boşanmayı isteme. Karın yoksa, kendine eş arama.
1Cr 7 28 Ama evlenirsen günah işlemiş olmazsın. Bir kız da evlenirse günah
işlemiş olmaz. Ne var ki, evlenenler bu yaşamda sıkıntılarla karşılaşacak. Ben sizi bu
sıkıntılardan esirgemek istiyorum.
1Cr 7 29 Kardeşler, şunu demek istiyorum: Zaman daralmıştır. Bundan böyle,
karısı olanlar karıları yokmuş gibi, yas tutanlar yas tutmuyormuş gibi, sevinenler
sevinmiyormuş gibi, mal alanlar malları yokmuş gibi, dünyadan yararlananlar alabildiğine
yararlanmıyormuş gibi olsun. Çünkü dünyanın şimdiki hali geçicidir.
1Cr 7 32 Kaygısız olmanızı istiyorum. Evli olmayan erkek, Rabbi nasıl hoşnut
edeceğini düşünerek Rabbin işleri için kaygılanır.
1Cr 7 33 Evli erkekse karısını nasıl hoşnut edeceğini düşünerek dünya işleri
için kaygılanır.
1Cr 7 34 Böylece ilgisi bölünür. Evli olmayan kadın ya da kız hem bedence hem
ruhça kutsal olmak amacıyla Rabbin işleri için kaygılanır. Evli kadınsa kocasını nasıl hoşnut
edeceğini düşünerek dünya işleri için kaygılanır.
1Cr 7 35 Bunu sizin iyiliğiniz için söylüyorum, özgürlüğünüzü kısıtlamak için
değil. İlginizi dağıtmadan, Rabbe adanmış olarak, Ona yaraşır biçimde yaşamınızı istiyorum.
1Cr 7 36 Bir kimse nişanlı olduğu kıza yakışsız davrandığını düşünüyorsa,
aşırı tutkuları varsa ve evlenmesi gerekiyorsa, istediğini yapsın, günah işlemiş olmaz;
evlensinler.
1Cr 7 37 Ama zorunluluk altında bulunmayan, yüreği kararlı, istediğini
yapabilecek durumdaki kişi, nişanlısıyla evlenmemeye yüreğinde karar vermişse, iyi eder.
1Cr 7 38 Kısacası nişanlısıyla evlenen iyi eder, evlenmeyense daha iyi eder.
1Cr 7 39 Kadın, kocası yaşadıkça kocasına bağlıdır. Kocası ölürse dilediği
kimseyle evlenmekte özgürdür; yeter ki, o kişi Rabbe ait biri olsun.
1Cr 7 40 Ama dul kadın, olduğu gibi kalırsa daha mutlu olur. Ben böyle
düşünüyorum ve sanırım bende de Tanrı'nın Ruhu vardır.
1Cr 8 1 Şimdi putlara sunulan kurbanların etine gelelim. <<Hepimizin bilgisi
var>> diyorsunuz, bunu biliyoruz. Bilgi insanı böbürlendirir, sevgiyse geliştirir.
1Cr 8 2 Bir şey bildiğini sanan, henüz bilmesi gerektiği gibi bilmiyordur.
1Cr 8 3 Ama Tanrıyı seveni Tanrı bilir.
1Cr 8 4 Putlara sunulan kurban etinin yenmesine gelince, biliyoruz ki,
<<Dünyada put bir hiçtir>> ve <<Birden fazla Tanrı yoktur>>.
1Cr 8 5 Yerde ya da gökte ilah diye adlandırılanlar varsa da -nitekim pekçok
<<ilah>>, pekçok <<rab>> vardır- bizim için tek bir Tanrı Baba vardır. O her şeyin kaynağıdır,
bizler onun için yaşıyoruz. Tek bir Rab var, O da İsa Mesih'tir. Her şey onun aracılığıyla
yaratıldı, biz de onun aracılığıyla yaşıyoruz.
1Cr 8 7 Ne var ki, herkes bu bilgiye sahip değildir. Hâlâ putperest

alışkanlıklarının etkisinde kalan bazıları, yedikleri etin puta sunulduğunu düşünüyorlar. Vicdanları zayıf olduğu için lekeleniyor.

1Cr 8 8 Yiyecek bizi Tanrıya yaklaştırmaz. Yemezsek bir kaybımız olmaz, yersek de bir kazancımız olmaz.

1Cr 8 9 Yalnız dikkat edin, bu özgürlüğünüz vicdanı zayıf olanların sürçmesine neden olmasın.

1Cr 8 10 Eğer zayıf vicdanlı biri, bilgili olan seni bir put tapınağında sofraya oturmuş görürse, puta sunulan kurbanın etini yemek için cesaret almaz mı?

1Cr 8 11 Sonuçta bu zayıf vicdanlı kişi, Mesih'in uğruna öldüğü bu kardeş, senin bilgin yüzünden mahvolur!

1Cr 8 12 Bu şekilde kardeşlere karşı günah işleyip onların zayıf vicdanlarını yaralayarak Mesih'e karşı günah işlemiş olursunuz.

1Cr 8 13 Bu nedenle, yediğim şey kardeşimin sendeleyip düşmesine yol açacaksa, kardeşimin düşmemesi için bir daha et yemeyeceğim.

1Cr 9 1 Özgür değil miyim? Elçi değil miyim? Rabbimiz İsayı görmedim mi? Sizler Rab yolunda verdiğim emeğin ürünü değil misiniz?

1Cr 9 2 Başkaları için elçi değilsem bile, sizler için elçiyim ya! Rab yolunda elçiliğimin kanıtı sizsiniz.

1Cr 9 3 Beni sorguya çekenlere karşı kendimi böyle savunurum.

1Cr 9 4 Yiyip içmeye hakkımız yok mu bizim?

1Cr 9 5 Öbür elçiler gibi, Rabbin kardeşleri ve kefas gibi, yanımızda imanlı bir eş gezdirmeye hakkımız yok mu?

1Cr 9 6 Geçimi için çalışması gereken yalnız Barnabayla ben miyim?

1Cr 9 7 Kim kendi parasıyla askerlik yapar? Kim bağ diker de ürününü yemez? Kim sürüyü güder de sütünden içmez?

1Cr 9 8 İnsansal açıdan mı söylüyorum bunları? Kutsal Yasa da aynı şeyleri söylemiyor mu?

1Cr 9 9 Musanın Yasasında, <<Harman döven öküzün ağzını bağlamayacaksın>> diye yazılmıştır. Tanrının kaygısı öküzler mi, yoksa bunu özellikle bizim için mi söylüyor? Kuşkusuz, bizim için yazılmıştır bu. Çünkü çift sürenin umutla sürmesi, harman dövenin de harmana ortak olma umuduyla dövmesi gerekir.

1Cr 9 11 Aranıza ruhsal tohumlar ektiysek, sizden maddesel bir harman biçmemiz çok mu?

1Cr 9 12 Başkalarının sizden yardım almaya hakları varsa, bizim daha çok hakkımız yok mu? Ama biz bu hakkımızı kullanmadık. Mesih Müjdesinin yayılmasına engel olmayalım diye her şeye katlanıyoruz.

1Cr 9 13 Tapınakta çalışanların tapınaktan beslendiklerini, sunakta görevli olanların da sunakta adanan adaklardan pay aldıklarını bilmiyor musunuz?

1Cr 9 14 Bunun gibi, Rab Müjdeyi yayanların da geçimlerini Müjdeden sağlamasını buyurdu.

1Cr 9 15 Ama ben bu haklardan hiçbirini kullanmış değilim. Bunlar bana sağlansın diye de yazmıyorum. Bunu yapmaktansa ölmeyi yeğlerim. Kimse beni bu övünçten yoksun bırakmayacaktır!

1Cr 9 16 Müjdeyi yayıyorum diye övünmeye hakkım yok. Çünkü bunu yapmakla yükümlüyüm. Müjdeyi yaymazsam vay halime!

1Cr 9 17 Eğer Müjdeyi gönülden yayarsam, ödülüm olur; gönülsüzce yayarsam, yalnızca bana emanet edilen görevi yapmış olurum.

1Cr 9 18 Pekî, ödülüm nedir? Müjdeyi karşılıksız yaymak ve böylece Müjdeyi yaymaktan doğan hakkımı kullanmamaktır.

1Cr 9 19 Ben özgürüm, kimsenin kölesi değilim. Ama daha çok kişi kazanayım diye herkesin kölesi oldum.

1Cr 9 20 Yahudileri kazanmak için Yahudilere Yahudi gibi davrandım. Kendim Kutsal Yasanın denetimi altında olmadığım halde, Yasa altında olanları kazanmak için onlara Yasa altındaymışım gibi davrandım.

1Cr 9 21 Tanrının Yasasına sahip olmayan biri değilim, Mesih'in Yasası altındayım. Buna karşın, Yasaya sahip olmayanları kazanmak için Yasaya sahip değilmişim gibi davrandım.

1Cr 9 22 Gücsüzleri kazanmak için onlarla gücsüz oldum. Ne yapıp yapıp bazılarını kurtarmak için herkesle her şey oldum.

1Cr 9 23 Bunların hepsini Müjdede payım olsun diye, Müjde uğruna yapıyorum.

1Cr 9 24 Koşu alanında yarışanların hepsi koştuğu halde ödülü bir kişinin kazandığını bilmiyor musunuz? Öyle koşun ki ödülü kazanasınız.

1Cr 9 25 Yarışa katılan herkes kendini her yönden denetler. Böyleleri bunu çürüyüp gidecek bir defne tacı kazanmak için yaparlar. Bizse hiç çürümeyecek bir taç için yapıyoruz.

1Cr 9 26 Bunun içindir ki, amaçsızca koşan biri gibi koşmuyorum. Yumruğumu havayı döver gibi boşa atmıyorum.

1Cr 9 27 Müjde'yi başkalarına duyurduktan sonra kendim reddedilmemek için bedenime eziyet çektiyip onu köle ediyorum.

1Cr 10 1 Kardeşler, atalarımızın hepsinin bulut altında korunduğunu ve hepsinin denizden geçtiğini bilmenizi istiyorum.

1Cr 10 2 Musaya bağlanmak üzere hepsi bulutta ve denizde vaftiz edildi.

1Cr	10	3	Hepsi aynı ruhsal yiyeceği yedi;
1Cr	10	4	hepsi aynı ruhsal içeceği içti. Artlarından gelen ruhsal kayadan
içtiler; o kaya Mesih'ti.			
1Cr	10	5	Ne var ki, Tanrı onların çoğundan hoşnut değildi; ni tekim cesetleri
çöle serildi.			
1Cr	10	6	Bu olaylar, onlar gibi kötü şeylere özlem duymamamız için bize ders
olsun diye oldu.			
1Cr	10	7	Onlardan bazıları gibi puta tapanlar olmayın. Nitekim şöyle
yazılmıştır: <<Halk yiye			
1Cr	10	8	p içmeye oturdu, sonra kalkıp çılgınca eğlendi.>>
Onlardan bazıları gibi fuhuş yapmayalım. Fuhuş yapanların yirmi üç			
bini bir günde yok oldu.			
1Cr	10	9	Yine bazıları gibi Rabbi denemeyelim. Böyle yapanları yılanlar
öldürdü.			
1Cr	10	10	Kimileri gibi de söylenip durmayın. Söylenenleri ölüm meleği öldürdü.
1Cr	10	11	Bu olaylar başkalarına ders olsun diye onların başına geldi; çağların
sonuna ulaşmış olan bizleri			
1Cr	10	12	uyarmak için yazıya geçirildi.
1Cr	10	13	Onun için, ayakta sağlam durduğunu sanan dikkat etsin, düşmesin!
Herkesin karşılaştığı denemelerden başka denemelerle karşılaşmadınız.			
Tanrı güvenilir, gücünüzü aşan biçimde denemenize izin vermez. Dayanabilmeniz için			
denemeye birlikte çıkış yolunu da sağlayacaktır.			
1Cr	10	14	Bu nedenle, sevgili kardeşlerim, putperestlikten kaçının.
1Cr	10	15	Aklı başında insanlarla konuşur gibi konuşuyorum. Söylediklerimi
kendinizi tartın.			
1Cr	10	16	Tanrıya şükrettiğimiz şükran kâsesiyle Mesih'in kanına paydaş olmuyor
muyuz? Bölüp yediğimiz ekmekle Mesih'in bedenine paydaş olmuyor muyuz?			
1Cr	10	17	Ekmek bir olduğu gibi, biz de çok olduğumuz halde bir bedeniz. Çünkü
hepimiz bir ekmeği paylaşıyoruz.			
1Cr	10	18	İsrail halkına bakın; kurban etini yiyenler sunağa paydaş değil midir?
1Cr	10	19	Öyleyse ne demek istiyorum? Puta sunulan kurban etinin bir özelliği mi
var? Ya da putun bir önemi mi var?			
1Cr	10	20	Hayır, yok! Dediğim şu: Putperestler kurbanlarını Tanrıya değil,
cinlere sunuyorlar. Cinlerle paydaş olmanızı istemem.			
1Cr	10	21	Hem Rabbin, hem cinlerin kâsesinden içemezsiniz; hem Rabbin, hem
cinlerin sofrasına ortak olamazsınız.			
1Cr	10	22	Yoksa Rabbi kıskandırmaya mı çalışıyoruz? Biz Ondan daha mı güçlüyüz?
1Cr	10	23	<<Her şey serbest>> diyorsunuz, ama her şey yararlı değildir. <<Her
şey serbest>> diyorsunuz, ama her şey yapıcı değildir.			
1Cr	10	24	Herkes kendi yararını değil, başkalarının yararını gözetsin.
1Cr	10	25	Kasaplar çarşısında satılan her eti vicdan sorunu yapmadan, sorgusuz
sualsiz yiyin.			
1Cr	10	26	Çünkü <<Yeryüzü ve içindeki her şey Rabbindir.>>
1Cr	10	27	İman etmemiş biri sizi yemeğe çağırır, siz de gitmek isterseniz,
önünüze konulan her şeyi vicdan sorunu yapmadan, sorgusuz sualsiz yiyin.			
1Cr	10	28	Ama biri size, <<Bu kurban etidir>> derse, hem bunu söyleyen için, hem
de vicdan huzuru için yemeyin.			
1Cr	10	29	Senin değil, öbür adamın vicdan huzuru için demek istiyorum. Benim
özgürlüğümü neden başkasının vicdanı yargılasın?			
1Cr	10	30	Şükrederek yemeğe katılırsam, şükrettiğim yiyecekten ötürü neden
kınanayım?			
1Cr	10	31	Sonuç olarak, ne yer ne içerseniz, ne yaparsanız, her şeyi Tanrının
yüceliği için yapın.			
1Cr	10	32	Yahudilerin, Greklerin ya da Tanrı topluluğunun tökezleyip düşmesine
neden olmayın.			
1Cr	10	33	Ben de kendi yararımı değil, kurtuluşları diye birçoklarının yararını
gözeterek herkesi her yönden hoşnut etmeye çalışıyorum.			
1Cr	11	1	Mesih'i örnek aldığım gibi, siz de beni örnek alın.
1Cr	11	2	Her durumda beni anımsadığınız ve size ilettiğim öğretileri olduğu
gibi koruduğunuz için sizi övüyorum.			
1Cr	11	3	Ama şunu da bilmenizi isterim: Her erkeğin başı Mesih, kadının başı
erkek, Mesih'in başı da Tanrıdır.			
1Cr	11	4	Başına bir şey takıp dua ya da peygamberlik eden her erkek, başını
küçük düşürür.			
1Cr	11	5	Ama başı açık dua ya da peygamberlik eden her kadın, başını küçük
düşürür. Böylesinin, başı tıraş edilmiş bir kadından farkı yoktur.			
1Cr	11	6	Kadın başını açarsa, saçını kestirsin. Ama kadının saçını kestirmesi
ya da tıraş etmesi ayıpsa, başını örtün.			
1Cr	11	7	Erkek başını örtmemeli; o, Tanrının benzeri ve yüceliğidir. Kadın da
erkeğin yüceliğidir.			
1Cr	11	8	Çünkü erkek kadından değil, kadın erkekten yaratıldı.
1Cr	11	9	Erkek kadın için değil, kadın erkek için yaratıldı.
1Cr	11	10	Bu nedenle ve melekler uğruna kadının başı üzerinde yetkisi olmalıdır.
1Cr	11	11	Ne var ki, Rabde ne kadın erkekten ne de erkek kadından bağımsızdır.

1Cr	11	12	Çünkü kadın erkekten yaratıldığı gibi, erkek de kadından doğar. Ama her şey Tanrıdandır.
1Cr	11	13	Siz kendinizi karar verin: Kadının açık başla Tanrıya dua etmesi uygun mu?
1Cr	11	14	Doğanın kendisi bile size erkeğin uzun saçlı olmasının kendisini küçük düşürdüğünü, kadının uzun saçlı olmasının ise kendisini yücelttiğini öğretmiyor mu? Çünkü saç kadına örtü olarak verilmiştir.
1Cr	11	16	Bu konuda çekişmek isteyen varsa, şunu bilsin ki, bizim ya da Tanrının kiliselerinin böyle bir alışkanlığı yoktur.
1Cr	11	17	Toplantılarınız yarardan çok zarar getirdiği için aşağıdaki uyarıları yaparken sizi övemem.
1Cr	11	18	Birincisi, toplulukça bir araya geldiğinizde aranızda ayrılıklar olduğunu duyuyorum. Buna biraz da inanıyorum.
1Cr	11	19	Çünkü Tanrının beğenisini kazananların belli olması için aranızda bölünmeler olması gerekiyor!
1Cr	11	20	Toplandığınızda Rabbin Sofrasına katılmak için toplanmıyorsunuz.
1Cr	11	21	Her biriniz ötekini beklemeden kendi yemeğini yiyor. Kimi aç kalıyor, kimi sarhoş oluyor.
1Cr	11	22	Yiyip içmek için evleriniz yok mu? Tanrının topluluğunu hor mu görüyorsunuz, yiyeceği olmayanları utandırmak mı istiyorsunuz? Size ne diyeyim? Sizi öveyim mi? Bu konuda övemem!
1Cr	11	23	Size ilettiğimi ben Rabden öğrendim. Ele verildiği gece Rab İsa eline ekmek aldı, şükredip ekmeği böldü ve şöyle dedi: <<Bu sizin uğruna feda edilen bedenimdir. Beni anmak için böyle yapın.>>
1Cr	11	25	Aynı biçimde yemekten sonra kâseyi alıp şöyle dedi: <<Bu kâse kanımla gerçekleşen yeni antlaşmadır. Her içtiğinizde beni anmak için böyle yapın.>>
1Cr	11	26	Bu ekmeği her yediğinizde ve bu kâsedan her içtiğinizde, Rabbin gelişine dek Rabbin ölümünü ilan etmiş olursunuz.
1Cr	11	27	Bu nedenle kim uygun olmayan biçimde ekmeği yer ya da Rabbin kâsesinden içerse, Rabbin bedenine ve kanına karşı suç işlemiş olur.
1Cr	11	28	Kişi önce kendini sınasın, sonra ekmekten yiyip kâsedan içsin.
1Cr	11	29	Çünkü bedeni farketmeden yiyip içen, böyle yiyip içmekle kendi kendini mahkûm eder.
1Cr	11	30	İşte bu yüzden birçoğunuz zayıf ve hastadır, bazıları da ölmüştür.
1Cr	11	31	Kendimizi doğrulukla yargılasaydık, yargılanmazdık.
1Cr	11	32	Dünyayla birlikte mahkûm olmayalım diye Rab bizi yargılayıp terbiye ediyor.
1Cr	11	33	Öyleyse kardeşlerim, yemek için bir araya geldiğinizde birbirinizi bekleyin.
1Cr	11	34	Aç olan karnını evde doyursun. Öyle ki, toplanmanız yargılanmanıza yol açmasın. Öbür sorunları ise geldiğimde çözerim.
1Cr	12	1	Ruhsal armağanlara gelince, kardeşlerim, bu konuda bilgisiz kalmanızı istemem.
1Cr	12	2	Biliyorsunuz, putperestken şöyle ya da böyle saptırılıp dilsiz putlara tapmaya yöneltilmiştiniz.
1Cr	12	3	Bunun için bilmenizi isterim ki: Tanrının Ruhı aracılığıyla konuşan hiç kimse, <<İsaya lanet olsun!>> demez. Kutsal Ruhun aracılığı olmaksızın da kimse, <<İsa Rabdir>> diyemez.
1Cr	12	4	Çeşitli ruhsal armağanlar vardır, ama Ruh birdir.
1Cr	12	5	Çeşitli görevler vardır, ama Rab birdir.
1Cr	12	6	Çeşitli etkinlikler vardır, ama herkeste hepsini etkin kılan aynı Tanrıdır.
1Cr	12	7	Herkesin ortak yararı için herkese Ruhu belli eden bir yetenek veriliyor.
1Cr	12	8	Ruh aracılığıyla birine bilgece konuşma yeteneği, ötekine aynı Ruhtan bilgi iletme yeteneği, birine aynı Ruh aracılığıyla iman, ötekine aynı Ruh aracılığıyla hastaları iyileştirme armağanları, birine mucize yapma olanakları, birine peygamberlikte bulunma, birine ruhları ayırt etme, birine çeşitli dillerle konuşma, bir başkasına da bu dilleri çevirme armağanı veriliyor.
1Cr	12	11	Bunların tümünü etkin kılan tek ve aynı Ruhtur. Ruh bunları herkese dilediği gibi, ayrı ayrı dağıtır.
1Cr	12	12	Beden bir olmakla birlikte birçok üyeden oluşur ve çok sayıdaki bu üyelerin hepsi tek bir beden oluşturur. Mesih de böyledir.
1Cr	12	13	İster Yahudi ister Grek, ister köle ister özgür olalım, hepimiz bir beden olmak üzere aynı Ruhta vaftiz edildik ve hepimizin aynı Ruhtan içmesi sağlandı.
1Cr	12	14	İşte beden tek üyeden değil, birçok üyeden oluşur.
1Cr	12	15	Ayak, <<El olmadığım için bedene ait değilim>> derse, bu onu bedenden ayırmaz.
1Cr	12	16	Kulak, <<Göz olmadığım için bedene ait değilim>> derse, bu onu bedenden ayırmaz.
1Cr	12	17	Bütün beden göz olsaydı, nasıl duyardık? Bütün beden kulak olsaydı, nasıl koklardık?

1Cr	12	18	Gerçek şu ki, Tanrı bedeninin her üyesini dilediği biçimde bedene yerleştirmiştir.
1Cr	12	19	Eğer hepsi bir tek üye olsaydı, beden olur muydu?
1Cr	12	20	Gerçek şu ki, çok sayıda üye, ama tek beden vardır.
1Cr	12	21	Göz ele, <<Sana ihtiyacım yok!>> ya da baş ayaklara, <<Siz ihtiyacım yok!>> diyemez.
1Cr	12	22	Tam tersine, bedeninin daha zayıf görünen üyeleri vazgeçilmezdir.
1Cr	12	23	Bedenin daha az değerli saydığımız üyelerine daha çok değer veririz.
1Cr	12	24	Böylece gösterişsiz üyelerimiz daha gösterişli olur.
1Cr	12	24	Gösterişli üyelerimizin özene ihtiyacı yoktur. Ama Tanrı, değeri az olanlara daha çok değer vererek bedende birliği sağladı.
1Cr	12	25	Öyle ki, bedende ayrılık olmasın, üyeler birbirini eşit biçimde gözetsin.
1Cr	12	26	Bir üye acı çekerse, bütün üyeler birlikte acı çeker; bir üye yüceltilirse, bütün üyeler birlikte sevinir.
1Cr	12	27	Sizler Mesihin bedenisiniz, bu bedeninin ayrı ayrı üyelerisiniz.
1Cr	12	28	Tanrı kilisede ilkin elçileri, ikinci olarak peygamberleri, üçüncü olarak öğretmenleri, sonra mucize yapanları, hastaları iyileştirme armağanlarına sahip olanları, başkalarına yardım edenleri, yönetme yeteneği olanları ve çeşitli dillerle konuşanları atadı.
1Cr	12	29	Hepsi elçi mi? Hepsi peygamber mi? Hepsi öğretmen mi? Hepsi mucize yapar mı?
1Cr	12	30	Hepsinin hastaları iyileştirme armağanları var mı? Hepsi bilmediği dilleri konuşabilir mi?
1Cr	12	31	Hepsi bu dilleri çevirebilir mi? Ama siz daha üstün armağanları gayretle isteyin. Şimdi size en iyi yolu göstereyim.
1Cr	13	1	İnsanların ve meleklerin diliyle konuşsam, ama sevgim olmasa, ses çıkaran bakırdan ya da çınlayan zilden farkım kalmaz.
1Cr	13	2	Peygamberlikte bulunabilsem, bütün sırları bilsem, her bilgiye sahip olsam, dağları yerinden oynatacak kadar büyük imanım olsa, ama sevgim olmasa, bir hiçim.
1Cr	13	3	Varımı yoğunluğumu sadaka olarak dağıtsam, bedenimi yakılmak üzere teslim etsem, ama sevgim olmasa, bunun bana hiçbir yararı olmaz.
1Cr	13	4	Sevgi sabırlıdır, sevgi şefkatlidir. Sevgi kıskanmaz, övünmez, böbürlenmez.
1Cr	13	5	Sevgi kaba davranmaz, kendi çıkarını aramaz, kolay kolay öfkelenmez, kötülüğün hesabını tutmaz.
1Cr	13	6	Sevgi haksızlığa sevinmez, gerçek olanla sevinir.
1Cr	13	7	Sevgi her şeye katlanır, her şeye inanır, her şeyi umut eder, her şeye dayanır.
1Cr	13	8	Sevgi asla son bulmaz. Ama peygamberlikler ortadan kalkacak, diller sona erecek, bilgi ortadan kalkacaktır.
1Cr	13	9	Çünkü bilgimiz de peygamberliğimiz de sınırlıdır.
1Cr	13	10	Ne var ki, yetkin olan geldiğinde sınırlı olan ortadan kalkacaktır.
1Cr	13	11	Çocukken çocuk gibi konuşur, çocuk gibi anlar, çocuk gibi düşünürdüm. Yetişkin biri olunca çocukça davranışları bıraktım.
1Cr	13	12	Şimdi her şeyi aynadaki silik görüntü gibi görüyoruz, ama o zaman yüz yüze görüşeceğiz. Şimdi bilgim sınırlıdır, ama o zaman bilindiğim gibi tam bileceğim.
1Cr	13	13	İşte kalıcı olan üç şey vardır: İman, umut, sevgi. Bunların en üstünü de sevgidir.
1Cr	14	1	Sevginin ardınca koşun ve ruhsal armağanları, özellikle peygamberlik yeteneğini gayretle isteyin.
1Cr	14	2	Bilmediği dilde konuşan, insanlarla değil, Tanrıyla konuşur. Kimse onu anlamaz. O, ruhuyla sırları söyler.
1Cr	14	3	Peygamberlikte bulunansa insanların ruhça gelişmesi, cesaret ve teselli bulması için insanlara seslenir.
1Cr	14	4	Bilmediği dilde konuşan kendi kendini geliştirir; ama peygamberlikte bulunan, inanlılar topluluğunu geliştirir.
1Cr	14	5	Hepinizin dillerle konuşmasını isterim, ama peygamberlikte bulunmanızı yeğlerim. Diller inanlılar topluluğunun gelişmesi için çevrilmedikçe peygamberlikte bulunan, dillerle konuşandan üstündür.
1Cr	14	6	Şimdi kardeşlerim, yanınıza gelip dillerle konuşsam, ama size bir vahiy, bir bilgi, bir peygamberlik sözü ya da bir öğreti getirsem, size ne yararım olur?
1Cr	14	7	Kaval ya da lir gibi ses veren cansız nesneler bile değişik sesler çıkarmasa, kaval mı, lir mi çalındığını kim anlar?
1Cr	14	8	Borazan belirgin bir ses çıkarmasa, kim savaşa hazırlanır?
1Cr	14	9	Bunun gibi, siz de anlaşılır bir dil konuşmazsanız, söylediklerinizi nasıl anlaşılır? Havaya konuşmuş olursunuz!
1Cr	14	10	Kuşkusuz dünyada çeşit çeşit diller vardır, hiçbiri de anlamsız değildir.
1Cr	14	11	Ne var ki, konuşulan dili anlamazsam, ben konuşana yabancı olurum, konuşan da bana yabancı olur.
1Cr	14	12	Bu nedenle, siz de ruhsal armağanlara heveslendiğinize göre, inanlılar

topluluğunu geliştiren ruhsal armağanlar bakımından zenginleşmeye bakın.

- 1Cr 14 13 Bunun için, bilmediği dili konuşan, kendi söyledi klerini çevirebilmek için dua etsin.
- 1Cr 14 14 Bilmediğim dille dua edersem ruhum dua eder, ama zihnimin buna katkısı olmaz.
- 1Cr 14 15 Öyleyse ne yapmalıyım? Ruhumla da zihnimle de dua edeceğim. Ruhumla da zihnimle de ilahi söyleyeceğim.
- 1Cr 14 16 Tanrıyı yalnız ruhunla översen, yeni katılanlar senin ne söylediğini bilmediğinden, ettiğin şükran duasına nasıl <<Amin!>> desin?
- 1Cr 14 17 Uygun biçimde şükrediyor olabilirsiniz, ama bu başkasını geliştirmez.
- 1Cr 14 18 Dillerle hepinizden çok konuştuğum için Tanrıya şükrediyorum.
- 1Cr 14 19 Ama inanlılar topluluğunda dillerle on bin söz söylemektense, başkalarını eğitmek için zihnimden beş söz söylemeyi yeğlerim.
- 1Cr 14 20 Kardeşler, çocuk gibi düşünmeyin. Kötülük konusunda çocuklar gibi, ama düşünmekte yetişkinler gibi olun.
- 1Cr 14 21 Kutsal Yasada şöyle yazılmıştır: <<Rab, <yabancı diller konuşanların aracılığıyla, yabancıların dudaklarıyla bu halka sesleneceğim; Yine de beni dinlemeyecekler!> diyor.>>
- 1Cr 14 22 Görülüyor ki, bilinmeyen diller imanlılar için değil, imansızlar için bir belirtidir. Peygamberlikse imansızlar için değil, imanlılar için bir belirtidir.
- 1Cr 14 23 Şimdi bütün inanlılar topluluğu bir araya gelip hep birlikte bilmedikleri dillerle konuşurlarken yeni katılanlar ya da iman etmeyenler içeri girerse, <<Siz çıldırmışsınız!>> demezler mi?
- 1Cr 14 24 Ama herkes peygamberlikte bulunurken iman etmeyen ya da yeni katılan biri içeri girerse, söylenen her sözle günahlı olduğuna ikna edilecek, her sözle yargılanacak.
- 1Cr 14 25 Yüreğindeki gizli düşünceler açığa çıkacak ve, <<Tanrı gerçekten aranızdadır!>> diyerek yüzüstü yere kapanıp Tanrıya tapınacaktır.
- 1Cr 14 26 Öyleyse ne diyelim, kardeşler? Toplandığınızda her birinizin bir ilahisi, öğretecek bir konusu, bir vahyi, bilmediği dilde söyleyecek bir sözü ya da bir çevirisi vardır. Her şey topluluğun gelişmesi için olsun.
- 1Cr 14 27 Eğer bilinmeyen dillerle konuşulacaksa, iki ya da en çok üç kişi sırayla konuşsun, biri de söylenenleri çevirsin.
- 1Cr 14 28 Çeviri yapacak biri yoksa, bilmediği dilde konuşan, toplulukta sessiz kalsın, içinden Tanrıyla konuşsun.
- 1Cr 14 29 İki ya da üç peygamber konuşsun, öbürleri söylenenleri iyice düşünüp tartsın.
- 1Cr 14 30 Toplantıda oturanlardan birine vahiy gelirse, konuşmakta olan sussun.
- 1Cr 14 31 Herkesin öğrenmesi ve cesaret bulması için hepiniz teker teker peygamberlikte bulunabilirsiniz.
- 1Cr 14 32 Peygamberlerin ruhları peygamberlerin denetimi altındadır.
- 1Cr 14 33 Çünkü Tanrı karışıklık değil, esenlik Tanrısıdır. Kutsalların bütün topluluklarında böyledir.
- 1Cr 14 34 Kadınlar toplantılarınızda sessiz kalsın. Konuşmalarına izin yoktur. Kutsal Yasanın da belirttiği gibi, uysal olsunlar.
- 1Cr 14 35 Öğrenmek istedikleri bir şey varsa, evde kocalarına sorsunlar. Çünkü kadının toplantı sırasında konuşması ayıptır.
- 1Cr 14 36 Tanrının sözü sizden mi kaynaklandı, ya da yalnız size mi ulaştı?
- 1Cr 14 37 Kendini peygamber ya da ruhça olgun sayan varsa, bilsin ki, size yazdıklarım Rabbin buyruğudur.
- 1Cr 14 38 Bunları önemsemeyenin kendisi de önemsenmesin.
- 1Cr 14 39 Özet olarak, kardeşlerim, peygamberlikte bulunmayı gayretle isteyin, bilinmeyen dillerle konuşulmasına engel olmayın. Ancak her şey uygun ve düzenli biçimde yapılsın.
- 1Cr 15 1 Şimdi, kardeşler, size bildirdiğim, sizin de kabul edip bağlı kaldığınız Müjdeyi anımsatmak istiyorum.
- 1Cr 15 2 Size müjdelediğim söze sımsıkı sarılırsanız, onun aracılığıyla kurtulursunuz. Yoksa boşuna iman etmiş olursunuz.
- 1Cr 15 3 Aldığım bilgiyi size öncelikle ilettim: Kutsal Yazılar uyarınca Mesih günahlarımıza karşılık öldü, gömüldü ve Kutsal Yazılar uyarınca üçüncü gün ölümden dirildi.
- 1Cr 15 5 Kefasa, sonra Onikilere göründü.
- 1Cr 15 6 Daha sonra da beş yüzden çok kardeşe aynı anda göründü. Bunların çoğu hâlâ yaşıyor, bazılarıysa öldüler.
- 1Cr 15 7 Bundan sonra Yakupa, sonra bütün elçilere, son olarak zamansız doğmuş bir çocuğa benzeyen bana da göründü.
- 1Cr 15 9 Ben elçilerin en önemsiziyim. Tanrının kilisesine zulmettiğim için elçi olarak anılmaya bile layık değilim.
- 1Cr 15 10 Ama şimdi neyse, Tanrının lütfuyla öyleyim. Onun bana olan lütfu boşa gitmedi. Elçilerin hepsinden çok emek verdim. Aslında ben değil, Tanrının bende olan lütfu emek verdi.
- 1Cr 15 11 İşte, gerek benim yaydığım, gerek öbür elçilerin yaydığı ve sizin de iman ettiğiniz bildiri budur.
- 1Cr 15 12 Eğer Mesihin ölümden dirildiği duyuruluyorsa, nasıl oluyor da aranızda

bazıları ölüler dirilmez diyor?

- 1Cr 15 13 Ölüler dirilmezse, Mesih de dirilmemiştir.
- 1Cr 15 14 Mesih dirilmemişse, bildirimiz de imanınız da boştur.
- 1Cr 15 15 Bu durumda Tanrıyla ilgili tanıklığımız da yalan demektir. Çünkü Tanrının, Mesih'i dirilttiğine tanıklık ettik. Ama ölüler gerçekten dirilmezse, Tanrı Mesih'i de diriltmemiştir.
- 1Cr 15 16 Ölüler dirilmezse, Mesih de dirilmemiştir.
- 1Cr 15 17 Mesih dirilmemişse imanınız yararsızdır, siz de hâl â günahlarınızı n i çindesiniz.
- 1Cr 15 18 Buna göre Mesihe ait olarak ölmüş olanlar da mahvolmuşlardır.
- 1Cr 15 19 Eğer yalnız bu yaşam için Mesihe umut bağlamışsak, herkesten çok acınacak durumdayız.
- 1Cr 15 20 Oysa Mesih, ölmüş olanların ilk örneği olarak ölümden dirilmiştir.
- 1Cr 15 21 Ölüm bir insan aracılığıyla geldiğine göre, ölümden diriliş de bir insan aracılığıyla gelir.
- 1Cr 15 22 Herkes nasıl Ademde ölüyorsa, herkes Mesihte yaşama kavuşacak.
- 1Cr 15 23 Her biri sırası gelince dirilecek: İlk örnek olarak Mesih, sonra Mesih'in gelişinde Mesihe ait olanlar.
- 1Cr 15 24 Bundan sonra Mesih her yönetimi, her hükümrânlığı, her gücü ortadan kaldırıp egemenliği Baba Tanrıya teslim ettiği zaman son gelmiş olacak.
- 1Cr 15 25 Çünkü Tanrı bütün düşmanlarını ayakları altına serinceye dek onun egemenlik sürmesi gerekir.
- 1Cr 15 26 Ortadan kaldırılacak son düşman ölümdür.
- 1Cr 15 27 Çünkü, <<Tanrı her şeyi Mesih'in ayakları altına sererek ona bağımlı kıldı.>> <<Her şey ona bağımlı kılındı>> sözünün, her şeyi Mesihe bağımlı kılan Tanrıyı içermediği açıktır.
- 1Cr 15 28 Her şey Oğula bağımlı kılınınca, Oğul da her şeyi kendisine bağımlı kılan Tanrıya bağımlı olacaktır. Öyle ki, Tanrı her şeyde her şey olsun.
- 1Cr 15 29 Diriliş yoksa, ölüler için vaftiz edilenler ne olacak? Ölüler gerçekten dirilmeyecekse, insanlar neden ölüler için vaftiz ediliyorlar?
- 1Cr 15 30 Biz de neden her saat kendimizi tehlikeye atıyoruz?
- 1Cr 15 31 Kardeşler, sizinle ilgili olarak Rabbimiz Mesih İsada sahip olduğum övücün hakkı için her gün ölüyorum.
- 1Cr 15 32 Eğer insansal nedenlerle Efeste canavarlarla dövüştümse, bunun bana yararı ne? Eğer ölümler dirilmeyecekse, <<Yiyelim içelim, nasıl olsa yarın öleceğiz.>>
- 1Cr 15 33 Aldanmayın, <<Kötü arkadaşlıklar iyi huyu bozar.>>
- 1Cr 15 34 Uslanıp kendinize gelin, artık günah işlemeyin. Bazılarınızı Tanrıyı hiç tanımayan. Utanasınız diye söylüyorum bunları.
- 1Cr 15 35 Ama biri çıkıp, <<Ölümler nasıl dirilecek? Nasıl bir bedenle gelecekler?>> diye sorabilir.
- 1Cr 15 36 Ne akılsızca bir soru! Ektiğin tohum ölmedikçe yaşama kavuşmaz ki!
- 1Cr 15 37 Ekerken, oluşacak bitkinin kendisini değil, yalnızca tohumunu -buğday ya da başka bir bitkinin tohumunu- ekersin.
- 1Cr 15 38 Tanrı tohuma dilediği bedeni -her birine kendine özgü bedeni - verir.
- 1Cr 15 39 Her canlının eti aynı değildir. İnsan eti başka, hayvan eti başka, kuş eti, balık eti başka başkadır.
- 1Cr 15 40 Göksel bedenler vardır, dünyasal bedenler vardır. Göksel olanların görkemi başka, dünyasal olanlarınkı başkadır.
- 1Cr 15 41 Güneşin görkemi başka, ayın görkemi başka, yıldızların görkemi başkadır. Görkem bakımından yıldız yıldızdan farklıdır.
- 1Cr 15 42 Ölümlerin dirilişi de böyledir. Beden çürümeye mahkûm olarak gömülür, çürümez olarak diriltilir.
- 1Cr 15 43 Düşkün olarak gömülür, görkemli olarak diriltilir. Zayıf olarak gömülür, güçlü olarak diriltilir.
- 1Cr 15 44 Doğal beden olarak gömülür, ruhsal beden olarak diriltilir. Doğal beden olduğu gibi, ruhsal beden de vardır.
- 1Cr 15 45 Nitekim şöyle yazılmıştır: <<İlk insan Adem yaşayan can oldu.>> Son Ademse yaşam veren ruh oldu.
- 1Cr 15 46 Önce ruhsal olan değil, doğal olan geldi. Ruhsal olan sonra geldi.
- 1Cr 15 47 İlk insan yerden, yani topraktandır. İkinci insan göktendir.
- 1Cr 15 48 Topraktan olan insan nasılsa, topraktan olanlar da öyledir. Göksel insan nasılsa, göksel olanlar da öyledir.
- 1Cr 15 49 Bizler topraktan olana nasıl benzediysek, göksel olana da benzeyeceğiz.
- 1Cr 15 50 Kardeşler, şunu demek istiyorum, et ve kan Tanrının Egemenliğini miras alamaz. Çürüyen de çürümezliği miras alamaz.
- 1Cr 15 51 İşte size bir sır açıklıyorum. Hepimiz ölmeyeceğiz; son borazan çalınınca hepimiz bir anda, göz açıp kapayana dek değiştirileceğiz. Evet, borazan çalınacak, ölümler çürümez olarak dirilecek, ve biz de değiştirileceğiz.
- 1Cr 15 53 Çünkü bu çürüyen beden çürümezliği, bu ölümlü beden ölümsüzlüğü giyinmelidir.
- 1Cr 15 54 Çürüyen ve ölümlü beden çürümezliği ve ölümsüzlüğü giyinince, <<Ölüm

yok edildi, zafer kazanıldı!>> diye yazılmış olan söz yerine gelecektir.

1Cr 15 55 <<Ey ölüm, zaferin nerede? Ey ölüm, dikenin nerede?>>

1Cr 15 56 Ölümün dikenini günahdır. Günah ise gücünü Kutsal Yasadan alır.

1Cr 15 57 Rabbimiz İsa Mesih aracılığıyla bizi zafere ulaştıran Tanrıya şükürler olsun!

1Cr 15 58 Bu nedenle, sevgili kardeşlerim, Rab yolunda verdiğiniz emeğin boşa gitmeyeceğini bilerek dayanın, sarsılmayın, Rab'bin işinde her zaman gayretli olun.

1Cr 16 1 Kutsallara yapılacak para yardımına gelince: Galatya kiliselerine ne buyurduysam, siz de öyle yapın.

1Cr 16 2 Haftanın ilk günü herkes kazancına göre bir miktar para ayırıp biriktirsin. Öyle ki, yanınıza geldiğimde para toplamaya gerek kalmayın.

1Cr 16 3 Oraya vardığımda, bağışlarınızı götürmek üzere uygun gördüğünüz kişileri tanıtıcı mektuplarla Yerusolime göndereceğim.

1Cr 16 4 Benim de gitmeme değerse, onları yanıma alıp gideceğim.

1Cr 16 5 Makedonyadan geçtikten sonra yanınıza geleceğim. Çünkü Makedonyadan geçmek niyetindeyim.

1Cr 16 6 Belki bir süre yanınızda kalırım, hatta kışı da sizinle geçirebilirim. Öyle ki, sonra nereye gidecek olsam, bana yardım edebilesiniz.

1Cr 16 7 Sizi öyle kısaca görüp geçmek istemiyorum. Rabbin izniyle uzunca bir süre yanınızda kalmayı umut ediyorum.

1Cr 16 8 Ama Pentikost Gününe dek Efeste kalacağım.

1Cr 16 9 Çünkü büyük ve etkili işler yapmam için burada bana bir kapı açıldı. Ne var ki, bana karşı çıkanlar çoktur.

1Cr 16 10 Timoteos yanınıza gelirse, bir şeyden korkmamasına dikkat edin. Çünkü o da benim gibi Rabbin işini yapıyor.

1Cr 16 11 Kimse onu hor görmesin. Yanıma gelmesi için onu esenlikle uğurlayın. Kardeşlerle birlikte onun da gelmesini bekliyorum.

1Cr 16 12 Kardeşimiz Apollosa gelince, kardeşlerle birlikte size gelmesi için ona çok ricada bulundum, ama şimdilik gelmeye hiç de istekli değil. Fırsat bulunca gelecek.

1Cr 16 13 Uyanık kalın, imanda dımdık durun, mert ve güçlü olun.

1Cr 16 14 Her şeyi sevgiyle yapın.

1Cr 16 15 Ahayada ilk iman eden ve kendilerini kutsalların hizmetine adayan

İstefanasın ev halkını bilirsiniz. Kardeşler, size yalvarırım, bu gibilere ve onlarla birlikte çalışıp emek verenlerin hepsine bağımlı olun.

1Cr 16 17 İstefanas, Fortunatus ve Ahaykosun gelişine sevindim. Yokluğunuzu bana unutturdular.

1Cr 16 18 Sizin ruhunuzu da benim ruhumu da ferahlattılar. Böylelerinin değerini bilin.

1Cr 16 19 Asya ilindeki kiliseler size selam eder. Akvila ve Priska, evlerinde buluşan toplulukla birlikte Rabde size çok selam ederler.

1Cr 16 20 Buradaki bütün kardeşlerin size selamı var. Birbirinizi kutsal öpüşle selamlayın.

1Cr 16 21 Ben Pavlus, bu selamı kendi elimle yazıyorum.

1Cr 16 22 Rabbi sevmeyene lanet olsun. Maranata!

1Cr 16 23 Rab İsanın lütfu sizinle birlikte olsun.

1Cr 16 24 Hepinize Mesih İsa'da sevgiler! Amin. Revision

2Cr 1 1 Tanrının isteğiyle Mesih İsanın elçisi atanan ben Pavlus ve kardeşimiz Timoteostan Ahayanın her yanındaki bütün kutsallara ve Tanrının Korintteki kilisesine selam!

2Cr 1 2 Babamız Tanrıdan ve Rab İsa Mesih'ten sizlere lütuf ve esenlik olsun.

2Cr 1 3 Her türlü tesellinin kaynağı olan Tanrıya, merhametli Babaya, Rabbimiz İsa Mesih'in Tanrısı ve Babasına övgüler olsun!

2Cr 1 4 Kendisinden aldığımız teselliyle her türlü sıkıntıda olanları teselli edebilmemiz için bizi bütün sıkıntılarımızda teselli ediyor.

2Cr 1 5 Çünkü Mesih'in acılarını nasıl büyük ölçüde çekiyorsak, Mesih sayesinde büyük teselli de buluyoruz.

2Cr 1 6 Sıkıntı çekiyorsak, bu sizin teselliniz ve kurtuluşunuz içindir.

Teselli buluyorsak bu, bizim çektiğimiz acıların aynısına dayanmanızda etkin olan bir teselli bulmanız içindir.

2Cr 1 7 Size ilişkin umudumuz sarsılmaz. Çünkü acılarımıza olduğu gibi, tesellimize de ortak olduğunuzu biliyoruz.

2Cr 1 8 Kardeşlerim, Asya ilinde çektiğimiz sıkıntılardan habersiz kalmanızı istemiyoruz. Dayanabileceğimizden çok ağır bir yük altındaydık. Öyle ki, yaşamaktan bile umudumuzu kesmiştik.

2Cr 1 9 Ölümüne mahkûm olduğumuzu içimizde hissettik. Ama bu, kendimize değil, ölülerini diriltten Tanrıya güvenmemiz için oldu.

2Cr 1 10 Tanrı bizi böylesine büyük bir ölüm tehlikesinden kurtardı; daha da kurtaracaktır. Umudumuzu ona bağladık. Siz de dualarınızla bize yardım ettikçe, bizi yine kurtaracaktır. Öyle ki, birçok kişinin dualarıyla bize sağlanan lütuftan ötürü birçoklarının ağzından bizim için şükranlar sunulsun.

2Cr 1 12 Dünyaya ve özellikle size, insan bilgeliğiyle değil, Tanrının lütfuyla, Tanrıdan gelen kutsallık ve içtenlikle davrandığımıza vicdanımız tanıktır. Ve biz bununla övünüyoruz.

- 2Cr 1 13 Okuyup anlayabileceğinizden başka bir şey yazmıyoruz. Bizi bir ölçüde anladığınız gibi, tümüyle anlayacağınızı umarım. Rabbimiz İsanın gününde bizim övüncümüz siz olacağınız gibi, sizin övüncünüz de biz olalım.
- 2Cr 1 15 Bu güvenle, sizleri iki kez sevindirmek için önce size uğramak, sonra Makedonyaya geçmek, Makedonyadan yine size geri gelerek tarafınızdan Yahudiye'ye uğurlanmak niyetindeydim.
- 2Cr 1 17 Bunu isterken acaba kararsız mıydım? Ya da isteklerim benlikten mi doğuyor ki, önce <<Evet, evet>>, sonra <<Hayır, hayır>> diyeyim?
- 2Cr 1 18 Tanrının güvenilirliği hakkı için diyorum ki, size ilettiğimiz söz hem <<evet>> hem <<hayır>> değildir.
- 2Cr 1 19 Silvanus ve Timoteosla birlikte size tanıttığımız Tanrının Oğlu İsa Mesih hem <<evet>> hem <<hayır>> değildi. Onda yalnız <<evet>> vardır.
- 2Cr 1 20 Çünkü Tanrının bütün vaatleri Mesihte <<evet>> tir. Bu nedenle Tanrının yüceliği için Mesih aracılığıyla Tanrıya <<Amin>> deriz.
- 2Cr 1 21 Bizi sizinle birlikte Mesihte pekiştiren ve meshetmiş olan Tanrıdır.
- 2Cr 1 22 O bizi mühürledi, güvence olarak da yüreklerimize Kutsal Ruh'u yerleştirdi.
- 2Cr 1 23 Tanrıyı tanık tutarım ki, Korinte dönmeyişimin nedeni sizi esirgemektir.
- 2Cr 1 24 İmanınıza egemen olmak istemiyoruz, sevinmeniz için sizinle birlikte çalışıyoruz. Çünkü imanda dimdik duruyorsunuz.
- 2Cr 2 1 Size tekrar keder dolu bir ziyaret yapmamaya karar verdim.
- 2Cr 2 2 Çünkü sizi kederlendirirsem, keder verdiğim sizlerden başka beni kim sevindecek?
- 2Cr 2 3 Bunu yazdım ki, geldiğimde beni sevindirmesi gerekenler beni kederlendirmesin. Sevincimin hepinizin sevinci olduğuna ilişkin hepinize güvenim var.
- 2Cr 2 4 Kederlenesiniz diye değil, size beslediğim derin sevgiyi anlayasınız diye büyük bir sıkıntı ve yürek acısıyla gözyaşları içinde size yazdım.
- 2Cr 2 5 Eğer biri bir başkasını kederlendirdiyse, beni değil -abartmadan söyleyeyim- bir dereceye kadar hepinizi kederlendirmiş olur.
- 2Cr 2 6 Böyle birine çoğunluğun verdiği bu ceza yeterlidir.
- 2Cr 2 7 Aşırı kedere boğulmasın diye o kişiyi daha fazla cezalandırmayıp bağışlamalı ve teselli etmelisiniz.
- 2Cr 2 8 Bunun için ona duyduğunuz sevgiyi yenilemenizi rica ederim.
- 2Cr 2 9 Sizi sınamak ve her durumda söz dinleyenler olup olmadığınızı anlamak için yazdım size.
- 2Cr 2 10 Kimi bağışlarsanız, ben de onu bağışlarım. Eğer bir şeyi bağışladım, bunu sizin için Mesihin önünde bağışladım.
- 2Cr 2 11 Öyle ki, Şeytanın oyununa gelmeyelim. Çünkü onun düzenlerini bilmez değiliz.
- 2Cr 2 12 Mesihin Müjdesini yaymak amacıyla Troasa geldiğimde Rabbin işi için bana bir kapı açıldığı halde, kardeşim Titusu orada bulamadığım için iç huzurum yoktu. Bu nedenle oradakilere veda ederek Makedonyaya gittim.
- 2Cr 2 14 Bizi her zaman Mesihin zafer alayında yürüten, Onu tanımanın güzel kokusunu aracılığımızla her yerde yayan Tanrıya şükürler olsun!
- 2Cr 2 15 Çünkü biz hem kurtulanlar hem de mahvolanlar arasında Tanrı için Mesihin güzel kokusuyuz.
- 2Cr 2 16 Mahvolanlar için ölüme götüren ölüm kokusu, kurtulanlar içinse yaşama götüren yaşam kokusuyuz. Böylesi bir işe kim yeterlidir?
- 2Cr 2 17 Birçokları gibi, Tanrı'nın sözünü ticaret aracı yapanlar değildir. Tanrı tarafından gönderilen ve Mesih'e ait olan kişiler olarak Tanrı'nın önünde içtenlikle konuşuyoruz.
- 2Cr 3 1 Kendimizi yine tavsiye etmeye mi başlıyoruz? Yoksa bazıları gibi size ya da sizden tavsiye mektuplarına ihtiyacımız mı var?
- 2Cr 3 2 Bütün insanlarca bilinen ve okunan, yüreklerimize yazılmış mektubumuz sizsiniz.
- 2Cr 3 3 Hizmetimizin sonucu olup mürekkeple değil, yaşayan Tanrının Ruhuyla, taş levhalara değil, insan yüreğinin levhalarına yazılmış Mesihin mektubu olduğunuz açıktır.
- 2Cr 3 4 Mesih sayesinde Tanrıya böyle bir güvenimiz vardır.
- 2Cr 3 5 Herhangi bir şeyi kendi başarımız olarak saymaya yeterliyiz demek istemiyorum; bizi yeterli kılan Tanrıdır.
- 2Cr 3 6 O bizi yazılı yasaya değil, Ruha dayalı yeni bir antlaşmanın hizmetkarları olmaya yeterli kıldı. Yazılı yasa öldürür, Ruh ise yaşatır.
- 2Cr 3 7 Ölümle sonuçlanan hizmet, yani taş üzerine harf harf kazılan yasa yücelik içinde gel diyse -öyle ki, İsrailoğulları geçici olan parlaklığından ötürü Musanın yüzüne bakamadılar- Ruha dayalı hizmetin yücelik içinde olacağı daha kesin değil mi?
- 2Cr 3 9 İnsanı suçlu çıkaran hizmetin yüceliği varsa, aklanmayı sağlayan hizmetin yüceliği çok daha aşkındır.
- 2Cr 3 10 Çünkü eskiden yüceltilmiş olanın, şimdi yücelikte aşkın olana göre yüceliği yoktur.
- 2Cr 3 11 Geçici olan, yücelik içinde gel diyse, kalıcı olanın yüceliği çok daha büyüktür.

2Cr	3	12	Böyle bir umuda sahip olduğumuz için büyük cesaretle konuşabiliriz.
2Cr	3	13	Yüzündeki parlaklığın giderek söndüğünü İsrailoğulları görmesin diye yüzünü peçeyle örten Musa gibi değiliz.
2Cr	3	14	İsrailoğullarının zihinleri körelmişti. Bugün bile Eski Antlaşma okunurken zihinleri aynı peçeyle örtülü kalıyor. Çünkü bu peçe ancak Mesih aracılığıyla kal kar.
2Cr	3	15	Ne var ki, bugün bile Musanın yazıları okunduğunda yüreklerini bir peçe örtüyor.
2Cr	3	16	Oysa ne zaman biri Rabbe dönerse, o peçe kaldırılır.
2Cr	3	17	Rab Ruhtur, Rabbin Ruhu neredeyse orada özgürlük vardır.
2Cr	3	18	Ve biz hepimiz peçesiz yüze Rab' bin yüceliğini görerek yücelik üstüne yücelikle O' na benzer olmak üzere değiştiriliyoruz. Bu da Ruh olan Rab sayesinde oluyor.
2Cr	4	1	Bu hizmeti Tanrının merhametiyle üstlendiğimiz için cesaretimizi yi tirmeyiz.
2Cr	4	2	Utanç verici gizli yolları reddettik. Hileye başvurmayız, Tanrının sözünü de çarpıtmayız. Gerçeği ortaya koyarak kendimizi Tanrının önünde her insanın vicdanına tavsiye ederiz.
2Cr	4	3	Yaydığımız Müjde örtülüysen de, mahvolanlar için örtülüdür.
2Cr	4	4	Tanrının görünümü olan Mesih'in yüceliğiyle ilgili Müjdenin ışığı imansızların üzerine doğmasın diye, bu çağın ilahı onların zihinlerini kör etmiştir.
2Cr	4	5	Biz kendimizi ilan etmiyoruz; ama Mesih İsaya Rab, kendimizi de İsa uğruna kullarınız ilan ediyoruz.
2Cr	4	6	Çünkü, <<Işık karanlıktan parlayacak>> diyen Tanrı, İsa Mesih'in yüzünde parlayan kendi yüceliğini tanımamızdan doğan ışığı bize vermek için yüreklerimizi aydınlattı.
2Cr	4	7	Üstün gücün bizden değil, Tanrıdan kaynaklandığı bilinsin diye bu hazineye toprak kaplar içinde sahibiz.
2Cr	4	8	Her yönden sıkıştırılmışız, ama ezilmiş değiliz. Şaşırmışız, ama çaresiz değiliz.
2Cr	4	9	Kovalanıyoruz, ama terk edilmiş değiliz. Yere yıkılmışız, ama yok olmuş değiliz.
2Cr	4	10	İsanın yaşamı bedenimizde açıkça görülsün diye İsanın ölümünü her an bedenimizde taşıyoruz.
2Cr	4	11	Çünkü İsanın yaşamı ölümlü bedenimizde açıkça görülsün diye, biz yaşayanlar İsa uğruna sürekli olarak ölüme teslim ediliyoruz.
2Cr	4	12	Böylece ölüm bizde, yaşamsa sizde etkin olmaktadır.
2Cr	4	13	<<İman ettim, bu nedenle konuştum>> diye yazılmıştır. Aynı iman ruhuna sahip olarak biz de iman ediyor ve bu nedenle konuşuyoruz.
2Cr	4	14	Çünkü Rab İsaya diriltten Tanrının, bizi de İsayla diriltip sizinle birlikte kendi önüne çıkaracağını biliyoruz.
2Cr	4	15	Bütün bunlar sizin yararınıza dır. Böylelikle Tanrının lütfu çoğalıp daha çok insana ulaştıkça, Tanrının yüceliği için şükran da artsın.
2Cr	4	16	Bu nedenle cesaretimizi yitirmeyiz. Her ne kadar dış varlığımız harap oluyorsa da, iç varlığımız günden güne yenileniyor.
2Cr	4	17	Çünkü geçici, hafif sıkıntılarımız bize, ağırlıkta hiçbir şeyle karşılaştırılamayacak kadar büyük, sonsuz bir yücelik kazandırmaktadır.
2Cr	4	18	Gözlerimizi görünen şeylere değil, görünmeyenlere çeviriyoruz. Çünkü görünenler geçicidir, görünmeyenlerse sonsuza dek kalıcıdır.
2Cr	5	1	Biliyoruz ki, barındığımız bu dünyasal çadır yıkılırsa, göklerde Tanrının bize sağladığı bir konut -elle yapılmamış, sonsuza dek kalacak bir evimiz- vardır.
2Cr	5	2	Şimdiyse göksel evimizi giyinmeyi özleyerek inliyoruz.
2Cr	5	3	Onu giyinirsek çıplak kalmayız.
2Cr	5	4	Dünyasal çadırdaki yaşayan bizler ağır bir yük altında inliyoruz. Asıl istediğimiz soyunmak değil, giyinmektir. Öyle ki, ölümlü olan, yaşam tarafından yutulsun.
2Cr	5	5	Bizleri tam bu amaç için hazırlamış ve güvence olarak bize Ruhu vermiş olan Tanrıdır.
2Cr	5	6	Bu nedenle her zaman cesaretimiz vardır. Şunu biliyoruz ki, bu bedende yaşadıkça Rabden uzaktayız.
2Cr	5	7	Gözle görülene değil, imana dayanarak yaşarız.
2Cr	5	8	Cesaretimiz vardır diyorum ve bedenden uzakta, Rabbin yanında olmayı yeğleriz.
2Cr	5	9	Bunun için, ister bedende yaşayalım ister bedenden uzak olalım, amacımız Rabbi hoşnut etmektir.
2Cr	5	10	Çünkü bedende yaşarken gerek iyi gerek kötü, yaptıklarımızın karşılığını almak için hepimiz Mesih'in yargı kürsüsü önüne çıkmak zorundayız.
2Cr	5	11	Rabden korkmanın ne demek olduğunu bildiğimizden insanları ikna etmeye çalışıyoruz. Ne olduğumuzu Tanrı biliyor; umarım siz de vicdanınızda biliyorsunuz.
2Cr	5	12	Kendimizi yine size tavsiye etmeye çalışmıyoruz. Ama yürekle değil, dış görünüşle övünenleri yanıtlatabilmeniz için bizimle övünmenize fırsat veriyoruz.
2Cr	5	13	Eğer kendimizde değilsek, bu Tanrı içindir. Aklımız başımızdaysa, bu sizin içindir.
2Cr	5	14	Bizi zorlayan, Mesih'in sevgisidir. Yargımız şu: Biri herkes için öldü;

öyleyse hepsi öldü.
2Cr 5 15 Evet, Mesih herkes için öldü. Öyle ki, yaşayanlar artık kendileri için
değil, kendileri uğruna ölüp dirilen Mesih için yaşasınlar.
2Cr 5 16 Bu nedenle, biz artık kimseyi insan ölçülerine göre tanımayız. Mesih'i
bu ölçülere göre tanıdık da, artık öyle tanımıyoruz.
2Cr 5 17 Bir kimse Mesih'teyse, yeni yaratıktır; eski şeyler geçmiş, her şey
yeni olmuştur.
2Cr 5 18 Bunların hepsi Tanrı'dandır. Tanrı, Mesih aracılığıyla bizi kendisiyle
barıştırdı ve bize barıştırma görevini verdi.
2Cr 5 19 Şöyle ki Tanrı, insanların suçlarını saymayarak dünyayı Mesih'te
kendisiyle barıştırdı ve barıştırma sözünü bize emanet etti.
2Cr 5 20 Böylece, Tanrı aracılığıyla çağrıda bulunuyormuş gibi Mesih'in adına
elçilik ediyor, Onun adına yalvarıyoruz: Tanrıyla barışın.
2Cr 5 21 Tanrı, günahı bilmeyen Mesih'i bizim için günah sunusu yaptı. Öyle ki,
Mesih sayesinde Tanrı'nın doğruluğu olalım.
2Cr 6 1 Tanrıyla birlikte çalışan bizler, Onun lütfunu boş yere kabul
etmemenizi ayrıca rica ediyoruz.
2Cr 6 2 Çünkü Tanrı diyor ki, <<Uygun zamanda seni duydum, Kurtuluş günü
sana yardım ettim.>>
2Cr 6 3 Hizmetimizin kötülenmemesi için hiçbir konuda hiç kimsenin sürçmesine
neden olmadık.
2Cr 6 4 Tersine Tanrının hizmetkârları olarak olağanüstü dayanmada, sıkıntı,
güçlük ve elemelerde, dayak, hapis, karışıklık, emek, uykusuzluk ve açlıkta; pak yaşayışta,
bilgi, sabır, iyilik, Kutsal Ruh ve içten sevgide; gerçeğin ilanında ve Tanrının gücünde; sağ
ve sol ellerimizde doğruluğun silahlarıyla, yücelikte ve onursuzlukta, iyi ünde ve kötü ünde,
kendimizi her durumda örnek gösteriyoruz. Aldatanlar sayılıyorsak da dürüst kişileriz.
2Cr 6 9 Tanınmıyor gibiyiz, ama iyi tanınıyoruz. Ölümün ağzındayız, ama işte
yaşıyoruz. Dövülüyorsak bile öldürülmüş değiliz.
2Cr 6 10 Kederliyiz ama her zaman seviniyoruz. Yoksuluz ama birçoklarını zengin
ediyoruz. Hiçbir şeyimiz yok ama her şeye sahibiz.
2Cr 6 11 Ey Korintliler, sizinle açıkça konuştuk, size yüreğimizi açtık.
2Cr 6 12 Sizden sevgimizi esirgemedik, ama siz bizden sevginizi esirgediniz.
2Cr 6 13 Bize aynı karşılığı verebilmek için -çocuklarıma söyler gibi
söylüyorum- siz de yüreğinizi açın.
2Cr 6 14 İmansızlarla aynı boyunduruğa girmeyin. Çünkü doğrulukla fesadın ne
ortaklığı, ışıkla karanlığın ne paydaşlığı olabilir?
2Cr 6 15 Mesihle Beliyal uyum içinde olabilir mi? İman edenle iman etmeyenin
ortak yanı olabilir mi?
2Cr 6 16 Tanrının tapınağıyla putlar uyuşabilir mi? Çünkü biz yaşayan Tanrının
tapınağıyız. Nitekim Tanrı şöyle diyor: <<Aralarında yaşayacak, Aralarında yürüyeceğim.
Onların Tanrısı olacağım, Onlar da benim halkım olacak.>>
2Cr 6 17 Bu nedenle, <<İmansızların arasından çıkıp ayrılın>> diyor Rab.
<<Murdara dokunmayın, Ben de sizi kabul edeceğim.>>
2Cr 6 18 Her Şeye Gücü Yeten Rab diyor ki, <<Size Baba olacağım, Siz de
oğullarım, kızlarım olacaksınız.>>
2Cr 7 1 Sevgili kardeşler, bu vaatlere sahip olduğumuza göre, bedeni ve ruhu
tekeleyen her şeyden kendimizi arındıralım; Tanrı korkusuyla kutsallıkta yetkinleşelim.
2Cr 7 2 Yüreklerinizde bize yer verin. Kimseye haksızlık etmedik, kimseyi
yoldan saptırmadık, kimseyi sömürmedik.
2Cr 7 3 Bunu sizi yargılamak için söylemiyorum. Daha önce de söylediğim gibi,
yüreğimizde öyle bir yeriniz var ki, sizinle ölürüz de yaşarız da.
2Cr 7 4 Size çok güveniyor, sizinle çok övünüyorum. Teselliyle doluyum. Bütün
sıkıntılar arasında sevincim sonsuzdur.
2Cr 7 5 Makedonyaya geldiğimizde de hiç rahat yüzü görmedik. Her bakımdan
sıkıntı çekiyorduk. Dışarıda kavgalar, yüreğimizde korkular vardı.
2Cr 7 6 Ama yüreği ezik olanları teselli eden Tanrı, Titusun yanıma za
gelişiyle -yalnız gelişle değil, sizden aldığı teselliyle de- bizi teselli etti. Titus beni
özlediğinizi, benim için üzülüp gayret ettiğinizi bize anlatınca sevincim bir kat daha arttı.
2Cr 7 8 Mektubumla size acı verdimsem bile pişman değilim. Aslında pişman
olmuştum -kısa bir süre için de olsa, o mektubun size acı verdiğini görüyorum- ama şimdi
seviniyorum; acı duymanıza değil, bu acının sizi tövbeye yönelmesi ne seviyorum. Tanrının
isteğine uygun olarak acı çektiniz. Böylece hiçbir şekilde bizden zarar görmediniz.
2Cr 7 10 Tanrının isteğiyle çekilen acı, kişiyi kurtuluşla sonuçlanan ve
pişmanlık doğurmayan tövbeye götürür. Dünyanın acılarıysa ölüm getirir.
2Cr 7 11 Bakın bu acılar, Tanrının isteğiyle çektiğiniz bu acılar sizde ne
büyük ciddiye, paklanmak için ne büyük istek yarattı! Sizde ne büyük öfke, korku, özlem,
gayret ve suçluyu cezalandırma arzusu uyandırdı! Bu konuda her bakımdan masum olduğunuzu
kanıtladınız.
2Cr 7 12 Size o mektubu yazdımsa da, haksızlık edeni ya da haksızlık göreni
düşünerek yazmadım; bize ne denli adanmış olduğunuzu Tanrı önünde açıkça görmenizi istiyordum.
2Cr 7 13 Bütün bunlarla teselli buluyoruz. Tesellimize ek olarak Titusun
sevinci bizi daha da çok sevindirdi. Çünkü hepimiz onun yüreğini ferahlattınız.

2Cr 7 14 Sizleri ona övdüm, beni utandırmadınız. Size söylediğimiz her şey nasıl doğru idiyse, sizi Titusa övmemiz de öylece doğru çıktı.

2Cr 7 15 Hepinizin nasıl söz dinlediğini, kendisini nasıl saygı ve korkuyla kabul ettiğinizi anımsadıkça size olan sevgisi daha da artıyor.

2Cr 7 16 Size her bakımdan güvенеbildiğim için seviniyorum.

2Cr 8 1 Kardeşler, sizlere Tanrının Makedonyadaki kiliselerine sağladığı lütuftan söz etmek istiyoruz: Büyük sıkıntılarla denendiklerinde, coşkun sevinçleri ve aşırı yoksullukları tam bir cömertliğe dönüştü.

2Cr 8 3 Ellerinden geldiği kadarını, hatta daha fazlasını kendi istekleriyle verdiklerine tanıklık ederim.

2Cr 8 4 Kutsallara yapılan yardıma katkıda bulunma ayrıcalığının kendilerine verilmesi için bize yalvarıp yakardılar.

2Cr 8 5 Umduğumuzdan da öte, kendilerini önce Rabbe, sonra Tanrının isteğiyle bize adadılar.

2Cr 8 6 Bu nedenle, aranızda daha önce başladığı bu hayırlı işi tamamlaması için Titusu isteklendirdik.

2Cr 8 7 İmanda, söz söylemekte, bilgide, her tür gayrette, bize beslediğiniz sevgide, her şeyde üstün olduğunuz gibi, bu hayırlı işte de üstün olmaya bakın.

2Cr 8 8 Bunu buyruk olarak söylemiyorum, yalnızca sevginizin içtenliğini ötekilerin gayretiyle karşılaştırarak sınamak istiyorum.

2Cr 8 9 Rabbimiz İsa Mesih'in lütfunu bilirsiniz. Onun yoksulluğuyla siz zengin olasınız diye, zengin olduğu halde sizin uğrunuza yoksul oldu.

2Cr 8 10 Bu konuda size yararlı olanı salık veriyorum. Geçen yıl bağış toplamaya ilk girişen, hatta buna ilk heveslenen siz oldunuz.

2Cr 8 11 Şimdi bu işi tamamlayın; bunu candan arzuladığınız gibi, elinizden geldiğince tamamlamaya bakın.

2Cr 8 12 Çünkü istek varsa, insanın elinde olmayana göre değil, elindekine göre yardımda bulunması uygundur.

2Cr 8 13 Amacımız sizi sıkıntıya sokup başkalarını rahatlatmak değildir. Ama eşitlik olsun diye, şimdi elinizdeki fazlalık onların eksikliğini tamamladığı gibi, başka zaman onların elindeki fazlalık sizin eksiklerinizi tamamlasın. Öyle ki, <<Çok toplayanın fazlası, az toplayanın da eksigi yoktu>> diye yazılmış olduğu gibi, eşitlik olsun.

2Cr 8 16 Titusun yüreğinde sizin için aynı ilgiyi uyandıran Tanrıya şükürler olsun!

2Cr 8 17 Çünkü Titus yalnız ricamızı kabul etmekle kalmadı, size derin ilgi duyduğu için kendi isteğiyle yanınıza geliyor.

2Cr 8 18 Müjdeyi yayma çabalarından ötürü bütün kiliselerce övülen bir kardeşi de onunla birlikte gönderiyoruz.

2Cr 8 19 Üstelik bu kardeş, Rabbi yüceltmek ve yardıma hazır olduğumuzu göstermek için yürüttüğümüz bu hayırlı hizmette yol arkadaşımız olmak üzere kiliseler tarafından seçildi.

2Cr 8 20 Bu büyük bağışla ilgili hizmetimizde kimsenin eleştirisine hedef olmamaya özen gösteriyoruz.

2Cr 8 21 Çünkü yalnız Rabbin gözünde değil, insanların gözünde de doğru olanı yapmaya dikkat ediyoruz.

2Cr 8 22 Birçok konuda defalarca deneyip gayretli bulduğumuz, şimdi size duyduğu büyük güvenle çok daha gayretli olan kardeşimizi de bu iki kişiyle birlikte gönderiyoruz.

2Cr 8 23 Titusa gelince, o benim paydaşım ve aranızdaki emektaşımıdır. Öbür kardeşlerimizse kiliselerin elçileri, Mesih'in kıyancılarıdır.

2Cr 8 24 Bunun için onlara sevginizi kanıtlayın, kiliselerin önünde sizinle övünmemizin nedenini gösterin.

2Cr 9 1 Kutsallara yapılacak bu yardımla ilgili olarak size yazmama gerek yok.

2Cr 9 2 Çünkü yardıma hazır olduğunuzu biliyorum. Ahayadaki sizlerin geçen yıldan beri hazırlıklı olduğunu söyleyerek Makedonyalılar karşısında sizinle övünmekteyim.

2Cr 9 3 Gayretiniz onların çoğunu harekete geçirdi.

2Cr 9 3 Bu konuda sizinle övünmemiz boşa çıkmasın; dediğim gibi, hazırlıklı olasınız diye kardeşleri yanınıza gönderiyorum.

2Cr 9 4 Öyle ki, bazı Makedonyalılar benimle birlikte gelir ve sizi hazırlıksız bulurlarsa, sizler bir yana, bizler duyduğumuz güvenden ötürü utanmayalım.

2Cr 9 5 Bu nedenle önce yanınıza gelmeleri ve cömertçe vermeyi vaat ettiğiniz armağanları hazırlamaları için kardeşlere ricada bulunmayı gerekli gördüm. Öyle ki, armağanınız cimrilik değil, cömertlik örneği olarak hazır olsun.

2Cr 9 6 Şunu unutmayın: Az eken az biçer, çok eken çok biçer.

2Cr 9 7 Herkes yüreğinde niyet ettiği gibi versin; isteksizce ya da zorlanmış gibi değil. Çünkü Tanrı sevinçle verenı sever.

2Cr 9 8 Her zaman, her yönden, her şeye yeterli ölçüde sahip olarak her iyi işe cömertçe katkıda bulunabilmeniz için, Tanrı her nimeti size bol bol sağlayacak güçtedir.

2Cr 9 9 Nitekim şöyle yazılmıştır: <<Armağanlar dağıttı, yoksullara verdi; Doğruluğu sonsuza dek kalıcıdır.>>

2Cr 9 10 Ekinciye tohum ve yiyecek ekmek sağlayan Tanrı, sizin de ekeceğinizi sağlayıp çoğaltacak, doğruluğunuzun ürünlerini artıracaktır.

2Cr 9 11 Her durumda cömert olmanız için her bakımdan zenginleştiriliyorsunuz. Cömertliğiniz bizim aracılığımızla Tanrıya şükran nedeni oluyor.

2Cr 9 12 Yaptığınız bu hizmet yalnız kutsalların eksiklerini gidermekle kalmıyor, birçoklarının Tanrıya şükretmesiyle de zenginleşiyor.

2Cr 9 13 Onlar, içtenliğini kanıtlayan bu hizmetten ötürü, açıkça benimsediğiniz Mesih Müjdesine uyarak kendileriyle ve herkesle malınızı cömertçe paylaştığınız için Tanrıyı yüceltiyorlar.

2Cr 9 14 Tanrının size bağışladığı olağanüstü lütuftan dolayı sizler için dua ediyor, sizi özleyiyorlar.

2Cr 9 15 Sözle anlatılamayan armağanı için Tanrı'ya şükürler olsun!

2Cr 10 1 Sizinle birlikteyken ürkek, ama aranızda değilken yiğit kesilen ben Pavlus, Mesihteki alçakgönüllülük ve yumuşaklıkla size rica ediyor, yalvarıyorum: Yanınıza geldiğim zaman, bizi olağan insanlar gibi yaşayanlardan sayan bazılarına karşı güvenle takınmak niyetinde olduğum tavrı aynı cesaretle size karşı takınmaya zorlamayın beni.

2Cr 10 3 Olağan insanlar gibi yaşıyorsak da, insansal güce dayanarak savaşıyoruz.

2Cr 10 4 Çünkü savaşımızın silahları insansal silahlar değil, kaleleri yıkan tanrısal güce sahip silahlardır.

2Cr 10 5 Safsataları, Tanrı bilgisine karşı diklenen her engeli yıkıyor, her düşünceyi tutsak edip Mesihe bağımlı kılıyoruz.

2Cr 10 6 Mesihe tümüyle bağımlı olduğunuz zaman, Ona bağımlı olmayan her eylemi cezalandırmaya hazır olacağız.

2Cr 10 7 Gözünüzün önündekine bakın. Bir kimse Mesihe ait olduğuna güveniyorsa, yine düşünsün: Kendisi kadar biz de Mesihe aitiz.

2Cr 10 8 Sizi yıkmak için değil, geliştirmek için Rabbin bize verdiği yetkiyle biraz fazla övünsem de utanmam.

2Cr 10 9 Mektuplarımla sizi korkutmaya çalışıyormuş gibi görünmek istemiyorum.

2Cr 10 10 Çünkü bazıları, «Mektupları ağır ve etkilidir, ama kişisel varlığı etkisiz, konuşma yeteneği de sıfır» diyor.

2Cr 10 11 Böyle diyenler şunu bilsin ki, uzaktayken mektuplarımızda ne diyorsak, aranızdayken de öyle davranıyoruz.

2Cr 10 12 Kendilerini tavsiye eden bazılarıyla kendimizi bir tutmaya ya da karşılaştırmaya elbette cesaret edemeyiz! Onlar kendilerini kendileriyle ölçüp karşılaştırmakla akılsızlık ediyorlar.

2Cr 10 13 Ama biz haddimizi aşıp fazla övünmeyiz; övünmemiz, Tanrının bizim için belirlediği, sizlere kadar da uzanan alanın sınırları içinde kalır.

2Cr 10 14 Etkinlik alanımız size kadar uzanmasaydı, sizinle ilgilenmekle sınırlarımızın dışına çıkmış sayılabildik. Oysa Mesih'in Müjdesini size kadar ilk ulaştıran biz olduk.

2Cr 10 15 Başkalarının emeğiyle övünüp haddimizi aşmayız. Umudumuz odur ki, sizin imanınız büyüdükçe sayenizde etkinlik alanımız alabildiğine genişleyecek.

2Cr 10 16 Böylelikle Müjdeyi sizlerden daha ötelere yayabileceğiz. Çünkü başkasının etkinlik alanında başarılı olmuş işlerle övünmek istemiyoruz.

2Cr 10 17 «Övünen, Rable övünsün.»

2Cr 10 18 Kabule değer kişi kendi kendini tavsiye eden değil, Rabbin tavsiye ettiği kişidir.

2Cr 11 1 Umarım yapacağım küçük bir akılsızlığı hoş görürsünüz. Ne olur, beni hoş görün!

2Cr 11 2 Sizler için tanrısal bir kıskançlık duyuyorum. Çünkü sizleri el değmemiş kız gibi tek ere, Mesihe sunmak üzere nişanladım.

2Cr 11 3 Ne var ki, yılanın Havvayı kurnazlığıyla aldatması gibi, düşüncelerinizin Mesihe olan içten ve pak adanmışlıktan saptırılmasından korkuyorum.

2Cr 11 4 Çünkü size gelen ve bizim tanıttığımızdan değişik bir İsayı tanıtınları pekâlâ hoş görüyorsunuz. Ayrıca, aldığınız ruhtan farklı bir ruhu ve kabul ettiğinizden farklı bir müjdeyi kabul ederek bunları hoş görüyorsunuz.

2Cr 11 5 Sözüm ona üstün elçilerden hiç de aşağı olduğumu sanmıyorum!

2Cr 11 6 Acemi bir konuşmacı olabilirim, ama bilgidен yana acemi değilim. Bunu size her durumda, her bakımdan açıkça gösterdik.

2Cr 11 7 Yücelmeniz için kendimi alçaltarak Tanrının Müjdesini size karşılıksız bildirmekle günah mı işledim?

2Cr 11 8 Size hizmet etmek için yardım aldığım başka kiliseleri adeta soydum.

2Cr 11 9 Aranızdayken ihtiyacım olduğu halde hiçbirinize yük olmadım. Çünkü Makedonyadan gelen kardeşler eksiklerimi tamamladılar. Size yük olmamaya hep özen gösterdim, bundan böyle de özen göstereceğim.

2Cr 11 10 Mesih'in gerçeğine sahip olarak kesinlikle diyebilirim ki, Ahaya ilinde hiç kimse beni böyle övünmekten alıkoymaz.

2Cr 11 11 Neden mi? Sizi sevmemişimden mi? Tanrı biliyor ki, sizi seviyorum.

2Cr 11 12 Övündükleri konuda bize eşit sayılmak isteyen fırsatçılara fırsat vermemek için, yaptığımı yapmaya devam edeceğim.

2Cr 11 13 Bu tür adamlar sahte elçiler, düzenbaz işçiler, kendilerine Mesih'in elçisi süsü verenlerdir.

2Cr 11 14 Buna şaşmamalı. Şeytan da kendisine ışık meleği süsü verir.

2Cr	11	15	Ona hizmet edenlerin de kendilerine doğruluğun hizmetkârları süsü vermesi şaşırtıcı değildir. Onların sonu yaptıklarına göre olacaktır.
2Cr	11	16	Yine söylüyorum, kimse beni akılsız sanmasın. Öyle sanıyorsanız, akılsız birini kabul eder gibi de olsa beni kabul edin ki, ben de biraz övüneyim!
2Cr	11	17	Söylediklerimi Rabbin söyleyeceği gibi değil, akılsız biri gibi, bu övünge tavrıyla söylüyorum.
2Cr	11	18	Mademki birçokları ne olduklarıyla övünüyorlar, ben de övüneceğim.
2Cr	11	19	Sizler akıllı olduğunuz için akılsızlara seve seve katlanıyorsunuz!
2Cr	11	20	Aslında sizi köle edenlere, sömürenlere, sizden yararlananlara, büyüklük taslayanlara ya da sizi tokatlayanlara katlanıyorsunuz.
2Cr	11	21	Utanarak kabul ediyorum ki, biz bunu yapacak güçte değildik! Ama birinin övünmeye cesaret ettiği konuda -akılsız biri gibi konuşuyorum- ben de övünmeye cesaret ediyorum.
2Cr	11	22	Onlar İbrani mi? Ben de İbraniyim. İsrailli mi? Ben de İsrailliyim. İbrahim'in soyundan mıdırılar? Ben de onun soyundanım.
2Cr	11	23	Mesih'in hizmetkârları mıdırılar? Aklımı kaçırmış gibi konuşuyorum. Ben Onun daha üstün bir hizmetkârıyım. Ben daha çok emek verdim, hapse daha çok girdim, sayısız dayak yedim, çok kez ölümle burun buruna geldim.
2Cr	11	24	Beş kez Yahudilerden otuz dokuzar kırbaç yedim.
2Cr	11	25	Üç kez değnekle dövüldüm, bir kez taşlandım, üç kez deniz kazasına uğradım. Bir gün bir gece açık denizde kaldım.
2Cr	11	26	Sık sık yolculuk ettim. Irmaklarda, haydutlar arasında, gerek soydaşlarımla gerekse öteki ulusların arasında tehlikelere uğradım. Kentte, kırdan, denizde, sahte kardeşler arasında tehlikelere düştüm.
2Cr	11	27	Emek verdim, sıkıntı çektim, çok kez uykusuz kaldım. Açlığı, susuzluğu tattım. Çok kez yiyecek sıkıntısı çektim, soğukta çıplak kaldım.
2Cr	11	28	Öbür sorunların yanı sıra, bütün kiliseler için her gün çektiğim kaygının baskısı var üzerimde.
2Cr	11	29	Kim güçsüz olur da ben güçsüz olmam? Kim günaha düşürülür de ben onun için yanmam?
2Cr	11	30	Övünmem gerekiyorsa, güçsüzlüğümü gösteren şeylerle övüneceğim.
2Cr	11	31	Rab İsanın sonsuza dek övülecek olan Tanrısı ve Babası biliyor ki, yalan söylemiyorum.
2Cr	11	32	Şamda Kral Aretasın valisi beni yakalatmak için kenti denetim altına almıştı.
2Cr	11	33	Ama beni küfe içinde surdaki bir pencereden sarkıttılar; böylece onun elinden sıyrılıp kaçtım.
2Cr	12	1	Yararlı olmasa da övünmek gereklidir. Şimdi görümlere ve Rabbin vahiylerine geleyim.
2Cr	12	2	On dört yıl önce alınıp üçüncü göğe götürülmüş bir Mesih izleyicisi tanıyorum. Bu, bedensel olarak mı, yoksa beden dışında mı oldu, bilmiyorum, Tanrı bilir.
2Cr	12	3	Evet, bu adamın cennete götürüldüğünü biliyorum; bu, bedensel olarak mı, yoksa bedenden ayrı mı oldu, bilmiyorum, Tanrı bilir. Orada, dille anlatılamaz, insanın söylemesi yasak olan sözler işitti.
2Cr	12	5	Böyle biriyle övüneceğim. Ama kendimle ilgili olarak, güçsüzlüklerimden başka bir şeyle övünmeyeceğim.
2Cr	12	6	Övünmek istesem bile akılsız olmayacağım. Çünkü gerçeği söylemiş olacağım. Ama kimse beni gördüğünden ya da işittiğinden daha üstün görmesin diye övünmekten kaçınıyorum.
2Cr	12	7	Aldığım vahiylerin üstünlüğüyle gururlanmayayım diye bana bedende bir diken, beni yumruklamak için şeytanın bir meleği verildi, gururlanmayayım diye.
2Cr	12	8	Bundan kurtulmak için Rabbe üç kez yal vardım.
2Cr	12	9	Ama O bana, <<Lütfum sana yeter. Çünkü gücüm, güçsüzlükte tamamlanır>> dedi. İşte, Mesih'in gücü içimde bulunsun diye güçsüzlüklerimle sevinerek daha çok övüneceğim.
2Cr	12	10	Bu nedenle Mesih uğruna güçsüzlükleri, hakaretleri, zorlukları, zulümleri ve darlıkları sevinçle karşılıyorum. Çünkü ne zaman güçsüzsem, o zaman güçlüyüm.
2Cr	12	11	Akılsız biri gibi davrandım, ama beni buna siz zorladınız. Aslında beni siz tavsiye etmeliydiniz. Çünkü bir hiç isem de, sözüm ona üstün elçilerden hiç de aşağı değilim.
2Cr	12	12	Elçiliğimin kanıtları aranızda büyük bir sabırla, belirtiler, harikalar ve mucizelerle gösterildi.
2Cr	12	13	Size yük olmayışından başka öbür kiliselerden ne eksisiniz var ki? Bu haksızlığımı bağışlayın!
2Cr	12	14	İşte, üçüncü kez yanınıza gelmeye hazırım ve size yük olmayacağım. Çünkü sizde olanı değil, sizi istiyorum. Çocukların anne babaları için değil, anne babaların çocukları için para biriktirmesi gerekir.
2Cr	12	15	Ben de canlarınız uğruna malımı da kendimi de seve seve harcayacağım. Sizi daha çok seversem, daha az mı sevineceğim?
2Cr	12	16	Öyle olsun, ben size yük olmadım. Ama kurnaz biri olduğumdan sizi hileyle elde etmişim!
2Cr	12	17	Size gönderdiğim adamlardan biri aracılığıyla sizi sömürdüm mü?
2Cr	12	18	Titusu size gelmeye isteklendirdim ve öbür kardeşi de onunla birlikte

gönderdim. Titus sizi sömürmedi, değil mi? Aynı ruhla davranmadık mı, aynı yolu izlemedik mi?
2Cr 12 19 Bunca zamandır önünüzde kendimizi savunduğumuzu mu düşünüyorsunuz?
Tanrının önünde, Mesihe ait kişiler olarak konuşuyoruz. Sevgili kardeşler, yaptığımız her şey sizin gelişmeniz içindir.
2Cr 12 20 Çünkü geldiğimde sizi istediğim durumda bulamayacağımdan korkuyorum. Sizler de beni istediğiniz durumda bulamayabilirsiniz. Aranızda çekişme, kiskançlık, öfke, bencil tutkular, iftira, dedikodu, böbürlenme, kargaşa olmasından korkuyorum.
2Cr 12 21 Korkarım size tekrar geldiğimde Tanrım beni önünüzde utandıracak; daha önce günah işleyip de kapıldıkları pisliklerden, fuhuş ve sefahatten tövbe etmeyen birçokları için yas tutacağım.
2Cr 13 1 Bu, yanınıza üçüncü gelişim olacak. Her suçlama iki ya da üç tanığın tanıklığıyla doğrulanmalıdır.
2Cr 13 2 Daha önce, aranızda ikinci kez bulunduğumda, geçmişte günah işlemiş olanlarla onların dışında kalanların hepsine söylemiştim, şimdi sizden uzaktayken de yineliyorum: Tekrar yanınıza gelirim, hiç kimseyi esirgemeyeceğim!
2Cr 13 3 Mesih'in benim aracılığımla konuştuğuna ilişkin kanıt istiyorsunuz. Mesih size karşı güçsüz değildir; Onun gücü sizde etkindir.
2Cr 13 4 Güçsüzlük içinde çarmıha gerildiği halde, şimdi Tanrının gücüyle yaşıyor. Biz de onda güçsüz olduğumuz halde, Tanrının gücü sayesinde Onunla birlikte sizin yararınıza yaşayacağız.
2Cr 13 5 İman yolunda olup olmadığınızı anlamak için kendinizi sınavı yapın. İsa Mesih'in içinde bulunduğunu bilmiyor musunuz? Yoksa sınavdan başarısız çıkarsınız.
2Cr 13 6 Umarım bizim başarısızlığa uğramadığınızı anlayacaksınız.
2Cr 13 7 Kötü bir şey yapmamanız için Tanrıya dua ediyoruz. Dileğimiz, bizim sınavı geçmiş görünmemiz değil, biz sınavda başarısız görünsek bile sizin iyi olanı yapmanızdır.
2Cr 13 8 Çünkü gerçeğe karşı değil, ancak gerçek uğruna bir şey yapabiliriz.
2Cr 13 9 Biz güçsüz, sizse güçlüyken seviyoruz. Yetkin olmanız için de dua ediyoruz.
2Cr 13 10 Rabbin yıkmak değil, geliştirmek için bana verdiği yetkiyi yanınıza geldiğimde sert biçimde kullanmak zorunda kalmayayım diye, bunları aranızda değilken yazıyorum.
2Cr 13 11 Son olarak hoşça kalın, kardeşlerim. Yaşantınızı düzeltin, çağırma kulak verin, düşüncelerinizde birlik olun, esenlik içinde yaşayın. Sevgi ve esenlik kaynağı olan Tanrı sizinle birlikte olacaktır.
2Cr 13 12 Birbirinizi kutsal öpüşle selamlayın.
2Cr 13 13 Bütün kutsallar size selam eder.
2Cr 13 14 Rab İsa Mesih'in lütfu, Tanrı'nın sevgisi ve Kutsal Ruh'un paydaşlığı hepiniziyle birlikte olsun.
Glt 1 1 İnsanlarca ya da insan aracılığıyla değil, İsa Mesih ve Onu ölümden diriltten Baba Tanrı aracılığıyla elçi atanan ben Pavlustan ve benimle birlikte olan bütün kardeşlerden Galatyalı kiliselere selam!
Glt 1 3 Babamız Tanrıdan ve Rab İsa Mesih'ten sizlere lütuf ve esenlik olsun.
Glt 1 4 Mesih, Babamız Tanrının isteğine uyarak bizi şimdiki kötü çağdan kurtarmak için günahlarımıza karşılık kendini feda etti.
Glt 1 5 Tanrıya sonsuzlara dek yücelik olsun! Amin.
Glt 1 6 Sizi Mesih'in lütfuyla çağırana bırakıp değişik bir müjdeye böylesine çarçabuk dönmenize şaşıyorum.
Glt 1 7 Gerçekte başka bir müjde yoktur. Ancak aklınızı karıştırıp Mesih'in Müjdesini çarpıtmak isteyenler vardır.
Glt 1 8 İster biz, ister gökten bir melek size bildirdiğimize ters düşen bir müjde bildirirse, lanet olsun ona!
Glt 1 9 Daha önce söylediğimizi şimdi yine söylüyorum: Bir kimse size kabul ettiğinize ters düşen bir müjde bildirirse, ona lanet olsun!
Glt 1 10 Şimdi ben insanların onayını mı arıyorum? Yoksa insanların hoşnut etmeye çalışıyorum? Eğer hâlâ insanların hoşnut etmek isteseydim, Mesih'in kulu olmazdım.
Glt 1 11 Kardeşlerim, yaydığım Müjdenin insandan kaynaklanmadığını bilmenizi istiyorum.
Glt 1 12 Çünkü ben onu insandan almadım, kimseden de öğrenmedim. Bunu bana İsa Mesih vahiy yoluyla açıkladı.
Glt 1 13 Yahudi dinine bağlı olduğum zaman nasıl bir yaşam sürdüğümü duyduunuz. Tanrının kilisesine alabildiğine zulmediyor, onu kırıp geçiriyordum.
Glt 1 14 Yahudi dininde yaşadığım soydaşlarımdan birçoğundan daha ileri dedim, atalarımın geleneklerini savunmakta çok daha gayretliydim.
Glt 1 15 Ama beni daha annem rahmindeyken seçip lütfuyla çağırana Tanrı, uluslara müjdelemem için oğlunu bana göstermeye razı olunca hemen insanlara danışmadım;
Glt 1 17 Yerusolime, benden önce elçi olanların yanına da gitmedim; Arabistana gittim, sonra yine Şama döndüm.
Glt 1 18 Bundan üç yıl sonra kefasla tanışmak üzere Yerusolime gittim, on beş gün onun yanında kaldım.
Glt 1 19 Öbür elçilerden hiçbirini görmedim, yalnız Rab İsanın kardeşi Yakupu

gördüm.			
Glt	1	20	Bakın, size yazdıklarımın yalan olmadığını Tanrının önünde
belirtiyorum.			
Glt	1	21	Sonra Suriye ve Kilikya bölgelerine gittim.
Glt	1	22	Yahudiye'nin Mesihe ait kiliseleri beni şahsen tanımıyorlardı.
Glt	1	23	Yalnız, <<Bir zamanlar bize zulmeden adam, önceleri yıkmaya çalıştığı
imanı şimdi yayıyor>> dendiğini duymuşlardı.			
Glt	1	24	Böylece benden ötürü Tanrı'yı yüceltiyorlardı.
Glt	2	1	On dört yıl aradan sonra Titusu da yanıma alıp Barnabayla birlikte
yine Yerusaleme gittim.			
Glt	2	2	Vahiy uyarınca gittim. Boş yere koşmayayım ya da koşmuş olmayayım
diye, öteki uluslar arasında yaydığım Müjdeyi özel olarak ileri gelenlere sundum.			
Glt	2	3	Benimle birlikte olan Titus bile Grek olmasına karşın sünnet edilmeye
zorlanmadı.			
Glt	2	4	Ne var ki, İsa Mesih'te sahip olduğumuz özgürlüğü el altından öğrenmek
ve böylece bizi köleleştirmek için gizlice aramıza sızan sahte kardeşler vardı.			
Glt	2	5	Müjde gerçeği sürekli sizinle kalsın diye bir an bile onlara boyun
eğip teslim olmadık.			
Glt	2	6	Ama ileri gelenler -ne oldukları bence önemli değil, Tanrı insanlar
arasında ayırım yapmaz- evet, bu ileri gelenler söylediklerime bir şey katmadılar.			
Glt	2	7	Tam tersine, Müjdeyi sünnetlilere bildirme işi nasıl Petrusa
verildiyse, sünnetsizlere bildirme işinin de bana verildiğini gördüler.			
Glt	2	8	Çünkü sünnetlilere elçilik etmesi için Petrusta etkin olan Tanrı,
öteki uluslara elçilik etmem için bende de etkin oldu.			
Glt	2	9	Topluluğun direkleri sayılan Yakup, Kefas ve Yuhanna bana bağışlanan
lütфу sezince paydaşlığımızın işareti olarak bana ve Barnabaya sağ ellerini uzattılar. Öteki			
uluslara bizlerin, Yahudilere kendilerinin gitmesini uygun gördüler.			
Glt	2	10	Ancak yoksulları anımsamamızı istediler. Zaten ben de bunu yapmaya
gayret ediyordum.			
Glt	2	11	Ne var ki, Kefas Antakyaya geldiği zaman, suçlu olduğu için ona açıkça
karşı geldim.			
Glt	2	12	Çünkü Yakup'un yanından bazı adamlar gelmeden önce Kefas öteki
uluslardan olanlarla birlikte yemek yedi. Ama o adamlar gelince sünnet yanlılarından korkarak			
sünnetsizlerden uzaklaştı, onlarla yemek yemez oldu.			
Glt	2	13	Öbür Yahudiler de onun gibi ikiyüzlülük ettiler. Sonunda Barnaba bile
onların ikiyüzlülüğüne kapıldı.			
Glt	2	14	Müjde gerçeğine uygun davranmadıklarını görünce hepsinin önünde Kefasa
şöyle dedim: <<Yahudi olduğun halde Yahudi gibi değil, öteki uluslardan biri gibi yaşıyorsun,			
nasıl olur da ulusları Yahudi gibi yaşamaya zorlarsın?			
Glt	2	15	Doğuştan Yahudi olan bizler öteki uluslardan olan <günahlılar>
değiliz.			
Glt	2	16	Yine de insanın Kutsal Yasanın gereklerini yaparak değil, İsa Mesih'e
iman ederek aklandığını biliyoruz. Bunun için biz de Yasanın gereklerini yaparak değil, Mesih'e			
iman ederek aklanalım diye Mesih İsaya iman ettik. Çünkü hiç kimse Yasanın gereklerini yaparak			
aklanmaz.			
Glt	2	17	Mesih'te aklanmak isterken kendimiz günahlı çıkarsak, Mesih günahın
yardakçısı mı olur? Kesinlikle hayır!			
Glt	2	18	Yıktığımı yeniden kurarsam, yasayı çiğnediğimi kanıtlamış olurum.
Glt	2	19	Çünkü ben Tanrı için yaşamak üzere Yasa aracılığıyla Yasa karşısında
öldüm.			
Glt	2	20	Mesihle birlikte çarmıha gerildim. Artık ben yaşamıyorum, Mesih bende
yaşıyor. Şimdi bedende sürdürdüğüm yaşamı, beni seven ve benim için kendini feda eden Tanrı			
oğluna imanla sürdürüyorum.			
Glt	2	21	Tanrı'nın lütфunu geçersiz saymış değilim. Çünkü aklanma Yasa
aracılığıyla sağlanabilseydi, o zaman Mesih boş yere ölmüş olurdu.>>			
Glt	3	1	Ey akılsız Galatyalılar! Sizi kim büyüledi? İsa Mesih çarmıha gerilmiş
olarak gözlerinizin önünde tasvir edilmedi mi?			
Glt	3	2	Sizden yalnız şunu öğrenmek istiyorum: Kutsal Ruh, Yasanın
gereklerini yaparak mı, yoksa duyduklarınıza iman ederek mi aldınız?			
Glt	3	3	Bu kadar akılsız mısınız? Ruhla başladıktan sonra şimdi insan
çabasıyla mı bitirmeye çalışıyorsunuz?			
Glt	3	4	Boş yere mi bu kadar acı çektiniz? Gerçekten boşuna mıydı?
Glt	3	5	Size Kutsal Ruh verene ve aranızda mucizeler yaratan Tanrı, bunu
Yasanın gereklerini yaptığınız için mi, yoksa duyduklarınıza iman ettiğiniz için mi yapıyor?			
Glt	3	6	Örneğin, <<İbrahim Tanrıya iman etti, böylece aklanmış sayıldı.>>
Glt	3	7	Öyleyse şunu bilin ki, İbrahim'in gerçek oğulları iman edenlerdir.
Glt	3	8	Kutsal Yazı, Tanrının öteki ulusları imanlarına göre aklayacağını
önceden görerek İbrahime, <<Bütün uluslar senin aracılığıyla kutsanacak>> müjdesini önceden			
verdi.			
Glt	3	9	Böylece iman edenler, iman etmiş olan İbrahimle birlikte kutsanırlar.
Glt	3	10	Yasanın gereklerini yapmış olmaya güvenenlerin hepsi lanet altındadır.
Çünkü şöyle yazılmıştır: <<Yasa Kitabında yazılı olan her şeyi sürekli yerine getirmeyen			

herkes lanetlidir.>>
 Glt 3 11 Tanrı katında hiç kimsenin Yasayla aklanmadığı açıktır. Çünkü <<İmanla aklanan yaşayacaktır.>>
 Glt 3 12 Yasa imana dayalı değildir. Tersine, <<Yasanın gereklerini yapan, onlar sayesinde yaşayacaktır.>>
 Glt 3 13 İbrahime sağlanan kutsama Mesih İsa aracılığıyla uluslara sağlansın ve bizler vaat edilen Ruhu imanla alalım diye, Mesih bizim için lanetlenerek bizi Yasanın lanetinden kurtardı. Çünkü, <<Ağaç üzerine asılan herkes lanetlidir.>> diye yazılmıştır.
 Glt 3 15 Kardeşler, insan yaşamından bir örnek vereyim. İnsanlar arasında yapılmış bile olsa, onaylanmış bir antlaşmayı kimse geçersiz saymaz, ona bir şey eklemes.
 Glt 3 16 vaatler İbrahime ve soyundan olana verildi. Tanrı birçok kişiden söz ediyormuş gibi, <<Ve soyundan olanlara>> demiyor; <<Soyundan olana>> demekle tek bir kişiden, yani Mesih'ten söz ediyor.
 Glt 3 17 Şunu demek istiyorum: Dört yüz otuz yıl sonra gelen Yasa, Tanrı'nın önceden onayladığı antlaşmayı geçersiz kılmaz, vaadi ortadan kaldırmaz.
 Glt 3 18 Çünkü miras Yasaya bağlıysa, artık vaade bağlı değildir. Ama Tanrı mirası İbrahime vaatle bağışlamıştır.
 Glt 3 19 Öyleyse Yasanın amacı neydi? Yasa suçları ortaya çıkarmak için antlaşmaya eklendi. Vaadi alan ve İbrahim'in soyundan olan kişi gelene dek yürürlükte kalacaktı. Melekler yoluyla, bir aracı eliyle düzenlendi.
 Glt 3 20 Aracı tek bir tarafa ait değildir; Tanrı ise birdir.
 Glt 3 21 Öyleyse Kutsal Yasa Tanrı'nın vaatlerine aykırı mıdır? Kesinlikle hayır! Çünkü yaşam sağlayabilen bir yasa verilseydi, elbette insanlar yasayla aklanırdı.
 Glt 3 22 Oysa İsa Mesih'e olan imana dayanan vaat iman edenlere verilsin diye, Kutsal Yazı bütün dünyayı günahın tutsağı ilan ediyor.
 Glt 3 23 Bu iman gelmeden önce Yasa altında hapsedilmiştik, gelecek iman açıklanıncaya dek Yasanın tutuklusuyduk.
 Glt 3 24 Yani imanla aklanalım diye Mesih'in gelişine dek Yasa eğitmenimiz oldu.
 Glt 3 25 Ama iman gelmiş olduğundan, artık Yasanın denetiminde değiliz.
 Glt 3 26 Çünkü Mesih İsaya iman ettiğiniz için hepiniz Tanrı'nın oğullarısınız.
 Glt 3 27 Vaftizde Mesihle birleşenlerinizin hepsi Mesih'i giyindi.
 Glt 3 28 Artık ne Yahudi ne Grek, ne köle ne özgür, ne erkek ne dişi ayrımı var. Hepiniz Mesih İsada birsiniz.
 Glt 3 29 Eğer Mesih'e aitseniz, İbrahim'in soyundansınız, vaade göre de mirasçısı nız.
 Glt 4 1 Şunu demek istiyorum: Mirasçı her şeyin sahibiyse de, çocuk olduğu sürece köleden farkı sızdır.
 Glt 4 2 Babasının belirlediği zamana dek vasilerin, vekillerin gözetimi altındadır.
 Glt 4 3 Bunun gibi, biz de ruhsal yönden çocukken, dünyanın temel ilkelerine bağlı yaşayan kölelerdik.
 Glt 4 4 Ama zaman dolunca Tanrı, Yasa altında olanları özgürlüğe kavuşturmak için kadından doğan, Yasa altında doğan öz oğlunu gönderdi. Öyle ki, bizler oğulluk hakkını alalım.
 Glt 4 6 Oğullar olduğunuz için Tanrı öz oğlunun <<Abba! Baba!>> diye seslenen Ruhunu yüreklerinize gönderdi.
 Glt 4 7 Bu nedenle artık köle değil, oğullarsınız. Oğullar olduğunuz için de Tanrı sizi aynı zamanda mirasçı yaptı.
 Glt 4 8 Ne var ki, eskiden Tanrıyı tanımadığınız zamanlarda, gerçek olmayan tanrılara kölelik ettiniz.
 Glt 4 9 Şimdiyse Tanrıyı tanıdınız, daha doğrusu Tanrı tarafından tanındınız. Öyleyse nasıl oluyor da bu değersiz, etkisiz ilkelere dönüyorsunuz? Yeniden onların kölesi mi olmak istiyorsunuz?
 Glt 4 10 Özel günler, aylar, mevsimler, yıllar kutluyorsunuz!
 Glt 4 11 Sizin için korkuyorum. Yoksa uğrunuza boş yere mi emek verdim?
 Glt 4 12 Kardeşler, size yalvarıyorum, benim gibi olun. Çünkü ben de sizin gibi oldum. Bana hiç haksızlık etmediniz.
 Glt 4 13 Bildiğiniz gibi, Müjdeyi size ilk kez bedense l hastalığım nedeniyle bildirmiştim.
 Glt 4 14 Bedense l durumum sizin için çetin bir deneme olduğu halde beni ne hor gördünüz ne de reddettiniz. Tanrı'nın bir meleğini, hatta Mesih İsayı kabul eder gibi kabul ettiniz beni.
 Glt 4 15 Şimdi o sevincinize ne oldu? Sizin için tanıklık ederim ki, elinizden gel se gözlerinizi oyar bana verirdiniz.
 Glt 4 16 Peki, size gerçeği söylediğim için düşmanınız mı oldum?
 Glt 4 17 Başkaları sizi kazanmaya gayret ediyor, ama niyetleri iyi değil. Kendileri için gayret edesiniz diye sizi bizden ayırmak istiyorlar.
 Glt 4 18 Niyet iyi yse, yalnız aranızda olduğum zaman değil, her zaman gayretli olmak iyidir.
 Glt 4 19 Çocuklarım! Mesih sizde biçimleninceye dek sizin için yine doğum ağrısı çekiyorum.
 Glt 4 20 Şimdi yanınızda bulunmayı ve sesimin tonunu değiştirmeyi isterdim. Bu

halinize şaşıyorum!

- Glt 4 21 Kutsal Yasa altında yaşamak isteyen sizler, söyleyin bana, Yasanın ne dediğini bilmiyor musunuz?
- Glt 4 22 İbrahim'in biri köle, biri de özgür kadından iki oğlu olduğu yazılıdır.
- Glt 4 23 Köle kadından olan olağan yoldan, özgür kadından olansa vaat sonucu doğdu.
- Glt 4 24 Burada bir benzetme vardır. Bu kadınlar iki antlaşmayı simgelemektedir. Biri Sina Dağındandır, köle olacak çocuklar doğurur. Bu Hacerdir.
- Glt 4 25 Hacer, Arabistandaki Sina Dağını simgeler. Şimdiki Yeruslaimin karşılığıdır. Çünkü çocuklarıyla birlikte kölelik etmektedir.
- Glt 4 26 Oysa göksel Yeruslaim özgürdür, annemiz odur.
- Glt 4 27 Nitekim şöyle yazılmıştır: <<Sevin, çocuk doğurmayan ey kısır kadın! Doğum ağrısı nedir bilmeyen sen, Yükselt sesini, haykır! Çünkü terk edilmiş kadının, Kocasından daha çok çocuğu var.>>
- Glt 4 28 Kardeşler, İshak gibi sizler de vaat çocuklarıdır.
- Glt 4 29 Olağan yoldan doğan, Kutsal Ruha göre doğana o zaman nasıl zulmettiyse, şimdi de öyle oluyor.
- Glt 4 30 Ama Kutsal Yazı ne diyor? <<Köle kadınla oğlunu kov. Çünkü köle kadının oğlu Özgür kadının oğluyla birlikte Asla mirasa ortak olmayacaktır.>>
- Glt 4 31 İşte böyle, kardeşler, bizler köle kadının değil, özgür kadının çocuklarıyız.
- Glt 5 1 Mesih bizi özgür olalım diye özgür kıldı. Bunun için dayanın. Bir daha kölelik boyunduruğuna girmeyin.
- Glt 5 2 Bakın, ben Pavlus size diyorum ki, sünnet olursanız Mesih'in size hiç yararı olmaz.
- Glt 5 3 Sünnet edilen her adamı bir daha uyarıyorum: Kutsal Yasanın tümünü yerine getirmek zorundadır.
- Glt 5 4 Yasa aracılığıyla aklanmaya çalışan sizler Mesih'ten ayrıldınız, Tanrının lütfundan uzak düştünüz.
- Glt 5 5 Ama biz aklanmanın verdiği umudun gerçekleşmesini Ruha dayanarak, imanla bekliyoruz.
- Glt 5 6 Mesih İsada ne sünnetliliğin ne de sünnetsizliğin yararı vardır; yararlı olan, sevgiyle etkisini gösteren imandır.
- Glt 5 7 İyi koşuyordunuz. Sizi gerçeğe uymaktan kim alıyordu?
- Glt 5 8 Buna kanmanız sizi çağıranın isteği değildir.
- Glt 5 9 <<Azıcık maya bütün hamuru kabartır.>>
- Glt 5 10 Başka türlü düşünmeyeceğinize ilişkin Rabde size güvenim var. Ama aklınızı karıştıran kim olursa olsun, cezasını çekecektir.
- Glt 5 11 Bana gelince, kardeşler, eğer hâlâ sünneti savunuyor olsaydım, bugüne dek baskı görür müydüm? Öyle olsaydı, çarmıh engeli ortadan kalkardı.
- Glt 5 12 Aklınızı çelenler keşke kendilerini hadım etseler!
- Glt 5 13 Kardeşler, siz özgür olmaya çağırıldınız. Ancak özgürlük benlik için fırsat olmasın. Birbirinize sevgiyle hizmet edin.
- Glt 5 14 Bütün Kutsal Yasa tek bir sözde özetlenmiştir: <<Komşunu kendin gibi seveceksin.>>
- Glt 5 15 Ama birbirinizi ısırtıp yiyorsanız, dikkat edin, birbirinizi yok etmeyiniz!
- Glt 5 16 Şunu demek istiyorum: Kutsal Ruhun yönetiminde yaşayın. O zaman benliğin tutkularını asla yerine getirmezsiniz.
- Glt 5 17 Çünkü benlik Ruha, Ruh da benliğe aykırı olanı arzular. Bunlar birbirine karşıttır; sonuç olarak, istediğinizi yapamıyorsunuz.
- Glt 5 18 Ruhun yönetimindeyseniz, Yasaya bağımlı değilsiniz.
- Glt 5 19 Benliğin işleri bellidir. Bunlar fuhuş, pislik, sefahat, putperestlik, büyücülük, düşmanlık, çekişme, kıskançlık, öfke, bencil tutkular, ayrılıklar, bölünmeler, çekememezlik, sarhoşluk, çilgın eğlenceler ve benzeri şeylerdir. Sizi daha önce uyardığım gibi yine uyarıyorum, böyle davrananlar Tanrı Egemenliğini miras alamayacaklar.
- Glt 5 22 Ruhun ürünüyse sevgi, sevinç, esenlik, sabır, şefkat, iyilik, bağlılık, yumuşak huyluluk ve özdenetimdir. Bu tür nitelikleri yasaklayan yasa yoktur.
- Glt 5 24 Mesih İsaya ait olanlar, benliği, tutku ve arzularıyla birlikte çarmıha germiştir.
- Glt 5 25 Ruh sayesinde yaşıyorsak, Ruhun izinde yürüyelim.
- Glt 5 26 Boş yere övünen, birbirine meydan okuyan, birbirini kıskanan kişiler olmayalım.
- Glt 6 1 Kardeşler, eğer biri suç işlerken yakalanırsa, ruhsal olan sizler, böyle birini yumuşak ruhla yola getirin. Siz de ayartılmamak için kendinizi kollayın.
- Glt 6 2 Birbirinizin yükünü taşıyın, böylece Mesih'in Yasasını yerine getirirsiniz.
- Glt 6 3 Kişi bir hiçken kendini bir şey sanıyorsa, kendini aldatmış olur.
- Glt 6 4 Herkes kendi yaptıklarını denetlesin. O zaman başkasının yaptıklarıyla değil, yalnız kendi yaptıklarıyla övünebilir.
- Glt 6 5 Herkes kendine düşen yükü taşımalı.
- Glt 6 6 Tanrı sözünde eğitilen, kendisini eğitenle bütün nimetleri paylaşsın.

Glt	6	7	Aldanmayın, Tanrı alaya alınmaz. İnsan ne ekerse onu biçer.
Glt	6	8	Kendi benliğine eken, benlikten ölüm biçecektir. Ruha eken, Ruhtan
sonsuz yaşam biçecektir.			
Glt	6	9	İyilik yapmaktan usanmayalım. Gevşemezsek mevsiminde biçeriz.
Glt	6	10	Bunun için fırsatımız varken herkese, özellikle iman ailesinin
üyelerine iyilik yapalım.			
Glt	6	11	Bakın, size kendi elimle ne denli büyük harflerle yazıyorum!
Glt	6	12	Bedende gösterişe önem verenler, yalnız Mesih'in çarmıhı uğruna zulüm
görmek için sizi sünnet olmaya zorluyorlar.			
Glt	6	13	Oysa sünnetlilerin kendileri bile Kutsal Yasayı yerine getirmiyor,
sizin bedenlerinizi övünebilmek için sünnet olmanızı istiyorlar.			
Glt	6	14	Bana gelince, Rabbimiz İsa Mesih'in çarmıhından başka bir şeyle asla
övünmem. Onun çarmıhı aracılığıyla dünya benim için ölüdür, ben de dünya için.			
Glt	6	15	Sünnetli olup olmamanın önemi yoktur, önemli olan yeni yaratılıştır.
Glt	6	16	Bu kurala uyan herkese ve Tanrının İsrailine esenlik ve merhamet
olsun.			
Glt	6	17	Bundan böyle kimse bana sorun çıkarmasın. Çünkü ben İsa'nın yara
izlerini bedenimde taşıyorum.			
Glt	6	18	Kardeşler, Rabbimiz İsa Mesih'in lütfu ruhunuzla birlikte olsun! Amin.
Eph	1	1	Tanrının isteğiyle Mesih İsa'nın elçisi atanan ben Pavlustan Efeste
bulunan kutsallara, Mesih İsa'ya ait olan sadıklara selam!			
Eph	1	2	Babamız Tanrı'dan ve Rab İsa Mesih'ten sizlere lütuf ve esenlik olsun.
Eph	1	3	Bizi Mesih'te her ruhsal kutsamayla göksel yerlerde kutsamış olan
Rabbimiz İsa Mesih'in Babası Tanrı'ya övgüler olsun.			
Eph	1	4	O kendi önünde sevgide kutsal ve kusursuz olmamız için dünyanın
kuruluşundan önce bizi Mesih'te seçti.			
Eph	1	5	Kendi isteği ve iyi amacı uyarınca İsa Mesih aracılığıyla kendisine
oğullar olalım diye bizi önceden belirledi.			
Eph	1	6	Öyle ki, sevgili Oğlunda bize bağışladığı yüce lütfu övülsün.
Eph	1	7	Tam bir bilgelik ve anlayışla üzerimize yağdırdığı lütfunun zenginliği
sayesinde Mesih'in kanı aracılığıyla Mesih'te kurtuluşa, suçlarımızın bağışlanmasına kavuştuk.			
Eph	1	9	Tanrı sır olan isteğini, Mesih'te edindiği iyi amaç uyarınca bize
açıkladı.			
Eph	1	10	Zaman dolunca gerçekleştireceği bu tasarıya göre, yerdeki ve gökteki
her şeyi Mesih'te birleştirecek.			
Eph	1	11	Her şeyi kendi isteği doğrultusunda düzenleyen Tanrının amacı uyarınca
önceden belirlenip Mesih'te seçildik.			
Eph	1	12	Öyle ki, Mesih'e ilk umut bağlayan bizler, Onun yüceliğinin övülmesi
için yaşayalım.			
Eph	1	13	Gerçeğin bildirisini, kurtuluşunuzun Müjdesini duyup Ona iman
ettiğinizde, siz de vaat edilen Kutsal Ruhla Onda mühürlendiniz.			
Eph	1	14	Ruh, Tanrının yüceliğinin övülmesi için Tanrı'ya ait olanların
kurtuluşuna dek mirasımızın güvencesidir.			
Eph	1	15	Bunun için, Rab İsa'ya iman ettiğinizi ve bütün kutsalları sevdiğinizi
duyduğumdan beri ben de sizin için sürekli şükrediyor, sizi dualarımda hep anıyorum.			
Eph	1	17	Rabbimiz İsa Mesih'in Tanrısı, yüce Baba, kendisini tanımanız için size
bilgelik ve vahiy ruhunu versin diye dua ediyorum.			
Eph	1	18	Onun çağrısından doğan umudu, kutsallara verdiği mirasın yüce
zenginliğini ve iman eden bizler için etkin olan kudretinin aşkın büyüklüğünü anlamamız için,			
yürekerinizin gözleri aydınlansın diye dua ediyorum. Bu kudret, Tanrının, Mesih'i ölümden			
diriltirken ve göksel yerlerde sağında oturturken Onda sergilediği üstün güçle aynı			
etkinliktedir.			
Eph	1	21	Tanrı Onu bütün yönetimlerin, hükümlerinin, güç ve egemenliklerin,
yalnız bu çağda değil, gelecek çağda da anılacak bütün adların çok üstüne çıkardı.			
Eph	1	22	Her şeyi ayakları altına sererek Ona bağımlı kıldı. Onu her şeyin
üzerinde baş olmak üzere kiliseye verdi.			
Eph	1	23	Kilise O'nun bedenidir, her yönden her şeyi dolduranın doluluğudur.
Eph	2	1	Sizler bir zamanlar hükümde yaşadığınız suçlardan ve günahlardan ötürü
öldünüz. Bu dünyanın gidişine ve havadaki hükümlerin egemenine, yani söz dinlemeyen			
insanlarda şimdi etkin olan ruha uymaktaydınız.			
Eph	2	3	Bir zamanlar hepimiz böyle insanların arasında, benliğin ve aklın
isteklerini yerine getirerek benliğimizin tutkularına göre yaşıyorduk. Doğal olarak ötekiler			
gibi biz de gazap çocuklarıydık.			
Eph	2	4	Ama merhameti bol olan Tanrı bizi çok sevdiği için, suçlarımızdan
ötürü ölü olduğumuz halde, bizi Mesihle birlikte yaşama kavuşturdu. Onun lütfuyla kurtuldunuz.			
Eph	2	6	Tanrı bizi Mesih İsa'da, Mesihle birlikte diriltilip göksel yerlerde
oturttu.			
Eph	2	7	Bunu, Mesih İsa'da bize gösterdiği iyilikle, lütfunun sonsuz
zenginliğini gelecek çağlarda sergilemek için yaptı.			
Eph	2	8	İman yoluyla, lütufla kurtuldunuz. Bu sizin başarınız değil, Tanrının

armağanıdır.

- Eph 2 9 Kimsenin övünmemesi için iyi işlerin ödülü değildir.
- Eph 2 10 Çünkü biz Tanrının yaptıyız, Onun önceden hazırladığı iyi işleri yapmak üzere Mesih İsada yaratıldık.
- Eph 2 11 Bunun için, öteki uluslardan doğan sizler bir zamanlar ne olduğunuzu anımsayın: Bedende elle yapılmış sünnete sahip olup <<sünnetli>> diye anılanların <<sünnetsiz>> dedikleri sizler,
- Eph 2 12 o zaman Mesihsiz, İsrailde vatandaşlıktan yoksun, vaade dayanan antlaşmalara yabancı, dünyada umutsuz ve tanrısızdınız.
- Eph 2 13 Ama bir zamanlar uzak olan sizler, şimdi Mesih İsada Mesihin kanı sayesinde yakın kıldınız.
- Eph 2 14 Çünkü Mesihin kendisi barışımızdır. Kutsal Yasayı, buyrukları ve kurallarıyla birlikte etkisiz kılarak iki topluluğu birleştirdi, aradaki engel duvarını, yani düşmanlığı kendi bedeninde yıktı. Amacı bu iki topluluktan kendisinde yeni bir insan yaratarak esenliği sağlamak, düşmanlığı çarmıhta öldürmek ve çarmıh aracılığıyla bir bedende iki topluluğu Tanrıyla barıştırmaktır.
- Eph 2 17 O gelip hem uzakta olan sizlere hem de yakındakilere esenliği müjdeli.
- Eph 2 18 Onun aracılığıyla hepimiz tek Ruhta Babanın huzuruna çıkabiliriz.
- Eph 2 19 Böylece artık yabancı ve garip değil, kutsallarla birlikte yurttaş ve Tanrının ev halkı sizsiniz.
- Eph 2 20 Elçilerle peygamberlerden oluşan temel üzerine inşa edildiniz. Köşe taşı Mesih İsanın kendisidir.
- Eph 2 21 Bütün yapı Rabbe ait kutsal bir tapınak olmak üzere Onda kenetlenip yükseliyor.
- Eph 2 22 Siz de Ruh aracılığıyla Tanrı'nın konutu olmak üzere hep birlikte Mesih'te inşa ediliyorsunuz.
- Eph 3 1 Bu nedenledir ki, ben Pavlus siz uluslar uğruna Mesih İsanın tutuklusuydum.
- Eph 3 2 Tanrının bana bağışladığı lütfu size ulaştırmakla görevlendirildiğimi duymuşsunuzdur.
- Eph 3 3 Yukarıda kısaca değindiğim gibi Tanrı, sır olan tasarısını bana vahiy yoluyla bildirdi.
- Eph 3 4 Bu mektubu okuduğunuzda Mesih sırrını nasıl kavradığımı anlayabilirsiniz.
- Eph 3 5 Bu sır önceki kuşaklara açıkça bildirilmemişti. Şimdiyse Mesihin kutsal elçilerine ve peygamberlerine Ruh aracılığıyla açıklanmış bulunuyor.
- Eph 3 6 Şöyle ki, öteki uluslar da mirasa ortaktır, aynı beden üyeleridir ve Müjde aracılığıyla Mesih İsada vaade ortaklar.
- Eph 3 7 Tanrının etkin gücüyle bana verilen lütuf armağanı uyarınca bu Müjdeyi yaymakla görevlendirildim.
- Eph 3 8 Bütün kutsalların en değersiziydim. Yine de Mesihin akıl ermez zenginliğini uluslara müjdeleme ve her şeyi yaratan Tanrıda öncesizlikten beri gizli tutulan sırrın nasıl düzenlendiğini bütün insanlara açıklama ayrıcalığı bana verildi.
- Eph 3 10 Öyle ki, Tanrının çok yönlü bilgeliği, kilise aracılığıyla göksek yerlerdeki yönetimlere ve hükümlerlere ve hükümlerlere şimdiki dönemde bildirilsin.
- Eph 3 11 Bu, Tanrının başlangıçtan beri tasarladığı ve Rabbimiz Mesih İsada yerine getirdiği amaca uygundu.
- Eph 3 12 Mesihte ve Mesihe olan imanımızla Tanrıya cesaret ve güvenle yaklaşabiliriz.
- Eph 3 13 Bu nedenle, uğruna çektiğim sıkıntılar karşısında yılmamanızı rica ediyorum. Bunlar size yücelik kazandırır.
- Eph 3 14 Bunun için, yerde ve gökte her ailenin adını kendisinden aldığı Babanın önünde diz çökerim.
- Eph 3 16 Babanın kendi yüceliğinin zenginliği uyarınca Ruhuyla sizi iç varlığınıza kudretle güçlendirmesini ve Mesihin iman yoluyla yüreklerinizde yaşamasını dilerim. Öyle ki, Tanrının bütün doluluğuyla dolmanız için, sevgide köklenmiş ve temellenmiş olarak bütün kutsallarla birlikte Mesihin sevgisinin ne denli geniş ve uzun, yüksek ve derin olduğunu anlamaya, bilgiyi çok aşan bu sevgiyi kavramaya gücünüz yetsin.
- Eph 3 20 Tanrı, bizde etkin olan kudretiyle, dilediğimiz ya da düşündüğümüz her şeyden çok daha fazlasını yapabilecek güçtedir.
- Eph 3 21 Kilisede ve Mesih İsa'da bütün kuşaklar boyunca sonsuzlara dek O'na yücelik olsun! Amin.
- Eph 4 1 Bu nedenle, Rabbin uğruna tutuklu olan ben, aldığınız çağrıya yaraşır biçimde yaşamınızı rica ederim.
- Eph 4 2 Her bakımdan alçakgönüllü, yumuşak huylu, sabırlı olun. Birbirinize sevgiyle, hoşgörüyle davranın.
- Eph 4 3 Ruhun birliğini esenlik bağıyla korumaya gayret edin.
- Eph 4 4 Çağrınızdan doğan tek bir umuda çağrıldığınız gibi, beden bir, Ruh bir, Rab bir, iman bir, vaftiz bir, her şeyden üstün, her şeyle ve her şeyde olan herkesin Tanrısı ve Babası birdir.
- Eph 4 7 Ama lütuf her birimize Mesihin armağanı ölçüsünde bağışlandı.

Eph	4	8	Bunun için Kutsal Yazı şöyle der: <<Yükseğe çıktı ve tutsakları
peşine taktı,	insanlara armağanlar verdi.>>		
Eph	4	9	Şimdi bu <<çık<>> sözcüğü, Mesih önce aşağılara, yeryüzüne indi demek
değil de nedir?			
Eph	4	10	İnen de Odur, her şeyi doldurmak üzere bütün göklerin çok üstüne çıkan
da Odur.			
Eph	4	11	Kendisi kimini elçi, kimini peygamber, kimini müjdeci, kimini önder ve
öğretmen atadı.			
Eph	4	12	Öyle ki, kutsallar hizmet görevini yapmak ve Mesih'in bedenini
geliştirmek üzere donatılsın.			
Eph	4	13	Sonunda hepimiz imanda ve Tanrı Oğlunu tanımada birliğe, yetkinliğe,
Mesih doluluğundaki olgunluk düzeyine erişeceğiz.			
Eph	4	14	Böylece artık insanların kurnazlığıyla, aldatıcı düzenler kurmaktaki
becerileriyle, her öğretinin rüzgarıyla çalkalanıp öteye beriye sürüklenen çocuklar			
olmayacağız.			
Eph	4	15	Tersine, sevgiyle gerçeğe uyarak bedenın başı olan Mesihe doğru her
yönden büyüyeceğiz.			
Eph	4	16	Onun önderliğinde bütün beden, her eklemın yardımıyla kenetlenip
kaynaşmış olarak her üyesinin düzenli işleyişiyle büyüüp sevgide gelişiyor.			
Eph	4	17	Bunun için şunu söylüyor ve Rab adına sizi uyarıyorum: Artık öteki
uluslar gibi boş düşüncelerle yaşamayın.			
Eph	4	18	Onların zihinleri karardı. Bilgisizlikleri ve yüreklerinin
duygusuzluğu yüzünden Tanrının yaşamına yabancılaştılar.			
Eph	4	19	Bütün duyarlılıklarını yitirip açgözlülükle her türlü pisliği yapmak
üzere kendilerini sefahate verdiler.			
Eph	4	20	Ama siz Mesih'i böyle öğrenmediniz.
Eph	4	21	Kuşkusuz İsanın sesini duydunuz, Ondaki gerçeğe uygun olarak Onun
yolunda eğitildiniz.			
Eph	4	22	Önceki yaşayışınıza ait olup aldatıcı tutkularla yozlaşan eski
yaratılışı üzerinizden sıyrıp atmayı, düşüncede ve ruhta yenilenmeyi,			
Eph	4	24	gerçek doğruluk ve kutsallıkta Tanrıya benzer yaratılan yeni
yaratılışı giyinmeyi öğrendiniz.			
Eph	4	25	Bunun için yalanı üzerinizden sıyrıp atarak her biriniz komşusuna
gerçeği söylesin. Çünkü hepimiz aynı bedenın üyeleriyiz.			
Eph	4	26	Öfkelenin, ama günah işlemeyin. Öfkenizin üzerine güneş batmasın.
Eph	4	27	İblise de fırsat vermeyin.
Eph	4	28	Hırsızlık eden artık hırsızlık etmesin. Tersine, kendi elleriyle iyi
olanı yaparak emek versin; böylece ihtiyacı olanla paylaşacak bir şeyi olsun.			
Eph	4	29	Ağzınızdan hiç kötü söz çıkmasın. İşitenler yararlansın diye, ihtiyaca
göre, başkalarının gelişmesine yarayacak olanı söyleyin.			
Eph	4	30	Tanrının Kutsal Ruhunu kederlendirmeyin. Kurtuluş günü için o Ruhla
mühürlendiniz.			
Eph	4	31	Her kötü niyetle birlikte her türlü kin, öfke, kırgınlık, bağırışma ve
iftira sizden uzak olsun.			
Eph	4	32	Birbirinize karşı iyi yürekli, şefkatli olun. Tanrı sizi Mesih'te
bağışladığı gibi, siz de birbirinizi bağışlayın.			
Eph	5	1	Bunun için, sevgili çocukları olarak Tanrıyı örnek alın.
Eph	5	2	Mesih bizi nasıl sevdiyse ve bizim için kendisini güzel kokulu bir
sunu ve kurban olarak nasıl Tanrıya sunduysa, siz de öylece sevgi yolunda yürüyün.			
Eph	5	3	Aranızda fuhuş, pislik ya da açgözlülük anılmasın bile. Kutsallara
yaraşmaz bu.			
Eph	5	4	Aranızda açık saçıklık, budalaca konuşmalar, bayağı şakalar da
olmasın. Bunlar size yakışmaz. Bunun yerine şükredin.			
Eph	5	5	Şunu kesinlikle bilin ki, fuhuş yapanın, pisliğe düşkün olanın ya da
putperest demek olan açgözlü kişinin, Mesih'in ve Tanrının Egemenliğinde mirası yoktur.			
Eph	5	6	Hiç kimse sizi boş sözlerle aldatmasın. Bu şeylerden ötürü Tanrının
gazabı söz dinlemeyenlerin üzerine gelir.			
Eph	5	7	Onun için böyleleleriyle oturup kalkmayın.
Eph	5	8	Bir zamanlar karanlıktınız, ama şimdi Rabde ışıksınız. Işık çocukları
olarak yaşayın.			
Eph	5	9	Çünkü ışığın meyvesi her iyilikte, doğrulukta ve gerçekte görülür.
Eph	5	10	Rabbi neyin hoşnut ettiğini ayırt edin.
Eph	5	11	Karanlığın meyvesiz işlerine katılmayın. Tersine, onları açığa
çıkarın.			
Eph	5	12	Karanlıktakilerin gizlice yaptıklarından söz etmek bile ayıptır.
Eph	5	13	İşığın açığa vurduğu her şey görünür.
Eph	5	14	Çünkü görünen her şey ışıktır. Bunun için şöyle deniyor: <<Uyan, ey
uyuyan! Ölümünden diril! Mesih sana ışık saçacak.>>			
Eph	5	15	Öyleyse nasıl yaşadığınıza çok dikkat edin. Bilgelikten yoksun olanlar
gibi değil, bilgiler gibi yaşayın.			
Eph	5	16	Fırsatı değerlendirin. Çünkü yaşadığımız günler kötüdür.
Eph	5	17	Bunun için akılsız olmayın, Rabbin isteğinin ne olduğunu anlayın.

Eph	5	18	şarapla sarhoş olmayın, bu sizi sefahate götürür. Bunun yerine Ruhla dolun;
Eph	5	19	Birbirinize mezmurlar, ilahiler, ruhsal ezgiler söyleyin; yürekten Rabbe ezgiler, mezmurlar okuyun;
Eph	5	20	durmadan, her şey için Rabbimiz İsa Mesihin adıyla Baba Tanrıya şükredin;
Eph	5	21	Mesihe duyduğunuz saygıdan ötürü birbirinize bağımlı olun.
Eph	5	22	Ey kadınlar, Rabbe bağımlı olduğunuz gibi, kocalarınıza bağımlı olun.
Eph	5	23	Çünkü Mesih bedenın kurtarıcısı olarak kilisenin başı olduğu gibi, erkek de kadının başıdır.
Eph	5	24	Kilise Mesihe bağımlı olduğu gibi, kadınlar da her durumda kocalarına bağımlı olsunlar.
Eph	5	25	Ey kocalar, Mesih kiliseyi nasıl sevip onun uğruna kendini feda ettiyse, siz de karılarınızı öyle sevin.
Eph	5	26	Mesih kiliseyi suyla yıkayıp tanrısal sözle temizleyerek kutsal kılmak için kendini feda etti.
Eph	5	27	Öyle ki, kiliseyi üzerinde leke, buruşukluk ya da buna benzer bir şey olmadan, görkemli biçimde kendine sunabilsin. Amacı kilisenin kutsal ve kusursuz olmasıdır.
Eph	5	28	Aynı biçimde kocalar da karılarını kendi bedenleri gibi sevmelidir. Karısını seven kendini sever.
Eph	5	29	Hiç kimse hiçbir zaman kendi bedeninden nefret etmemiştir. Tersine, onu besler ve kayırır; tıpkı Mesihin kiliseyi besleyip kayırdığı gibi.
Eph	5	30	Çünkü bizler Onun bedeninin üyeleriyiz.
Eph	5	31	«Bunun için adam annesini babasını bırakıp karısına bağlanacak, ikisi tek beden olacak.»
Eph	5	32	Bu sır büyüktür; ben bunu Mesih ve kiliseyle ilgili olarak söylüyorum.
Eph	5	33	Size gelince, her biriniz karısını kendisi gibi sevsin. Kadın da kocasına saygı göstर्सin.
Eph	6	1	Ey çocuklar, Rab yolunda anne babanızın sözünü dinleyin. Çünkü doğrusu budur.
Eph	6	2	«İyilik bulmak, yeryüzünde uzun ömürlü olmak için annene babana saygı göstereceksin.» Vaat içeren ilk buyruk budur.
Eph	6	4	Ey babalar, siz de çocuklarınızı öfkesini uyandırmayın. Onları Rabbin terbiye ve öğüdüyle büyütün.
Eph	6	5	Ey köleler, dünyadaki efendilerinizin sözünü Mesihin sözünü dinler gibi saygı ve korkuyla, saf yürekle dinleyin.
Eph	6	6	Bunu, yalnız insanları hoşnut etmek isteyenler gibi göze hoş görünmek için yapmayın. Mesihin kulları olarak Tanrının isteğini candan yerine getirin.
Eph	6	7	İnsanlara değil, Rabbe hizmet eder gibi gönülden hizmet edin.
Eph	6	8	Çünkü ister köle ister özgür olsun, herkesin yaptığı her iyiliğin karşılığını Rabden alacağını biliyorsunuz.
Eph	6	9	Ey efendiler, siz de kölelerinize aynı biçimde davranın. Artık onları tehdit etmeyin. Onların da sizin de Efendinizin göklerde olduğunu ve insanlar arasında ayırım yapmadığını biliyorsunuz.
Eph	6	10	Son olarak Rabde, Onun üstün gücüyle güçlenin.
Eph	6	11	İblisin hilelerine karşı durabilmek için Tanrının sağladığı bütün silahları kuşanın.
Eph	6	12	Çünkü savaşımız insanlara karşı değil, yönetimlere, hükümlüklara, bu karanlık dünyanın güçlerine, kötülüğün göksel yerlerdeki ruhsal ordularına karşıdır.
Eph	6	13	Bu nedenle, kötü günde dayanabilmek, gerekli her şeyi yaptıktan sonra yerinizde durabilmek için Tanrının bütün silahlarını kuşanın.
Eph	6	14	Böylece, belinizi gerçekle kuşatmış, göğsünüze doğruluk zırhını takmış ve ayaklarınıza esenlik Müjdesini yayma hazırlığını giymiş olarak yerinizde durun.
Eph	6	16	Bunların hepsine ek olarak, Şeytanın bütün ateşli oklarını söndürebileceğiniz iman kalkanını alın.
Eph	6	17	Kurtuluş miğferini ve Ruhun kılıcını, yani Tanrı sözünü alın.
Eph	6	18	Her türlü dua ve yalvarışla, her zaman Ruhun yönetiminde dua edin. Bu amaçla, bütün kutsallar için yalvarışta bulunarak tam bir adanmışlıkla uyanık durun.
Eph	6	19	Ağzımı her açtığımda bana gerekli söz verilsin diye benim için de dua edin; öyle ki, Müjdenin sırrını cesaretle bildirebileyim.
Eph	6	20	Uğruna zincire vurulmuş durumda elçilik ettiğim Müjdeyi gerektiği gibi cesaretle duyurabilmem için dua edin.
Eph	6	21	Nasıl olduğumu, ne yaptığımı sizin de bilmeniz için sevgili kardeşimiz, Rabbin güvenilir hizmetkârı Tihikos size her şeyi bildirecektir.
Eph	6	22	Kendisini bu amaçla, durumumuzu iletmesi ve yüreklerini de cesaret vermesi için size gönderiyorum.
Eph	6	23	Baba Tanrıdan ve Rab İsa Mesih'ten kardeşlere imanla birlikte esenlik ve sevgi diliyorum.
Eph	6	24	Tanrı'nın lütfu Rabbimiz İsa Mesih'i ölümsüz sevgiyle sevenlerin hepsiyle birlikte olsun.
Phl	1	1	Mesih İsanın kulları ben Pavlus ve Timoteostan Filipideki gözetmenler ve görevlilerle birlikte Mesih İsaya ait bütün kutsallara selam!

The Holy Bible in Turkish

Phl	1	2	Babamız Tanrıdan ve Rab İsa Mesih'ten sizlere lütuf ve esenlik olsun.
Phl	1	3	Sizi hatırladıkça Tanrıma şükrediyorum.
Phl	1	4	İlk günden şimdiye dek Müjdenin yayılmasındaki işbirliğinizden dolayı
her duamda	hepiniz için	her zaman sevinçle dilekte bulunuyorum.	
Phl	1	6	Sizde iyi bir işe başlamış olan Tanrının bunu Mesih İsanın gününe dek
bitireceğine	güvenim var.		
Phl	1	7	Hepiniz için böyle düşünmekte haklıyım. Her an yüreğimdesiniz. İster
zincire	vurulmuş, ister	Müjdeyi savunup doğrulamakta olayım, hepiniz benimle birlikte Tanrının	
lütufuna	ortaksınız.		
Phl	1	8	Hepinizi Mesih İsanın sevgisiyle nasıl özlediğime Tanrı tanıktır.
Phl	1	9	Duam şu ki, sevginiz, bilgi ve her tür sevgiyle durmadan artsın.
Phl	1	10	Öyle ki, üstün değerleri ayırt edebilesiniz ve böylece Tanrının
yüceltilip	övülmesi için	İsa Mesih aracılığıyla gelen doğruluk meyvesiyle dolarak Mesih'in	
gününde	saf ve kusursuz	olasınız.	
Phl	1	12	Kardeşler, şunu bilmenizi isterim: Başıma gelenler daha çok Müjdenin
yayılmasına	yaramıştır.		
Phl	1	13	Sonuç olarak bütün saray muhafızları dahil, herkes Mesih uğruna
zincire	vurulduğumu	öğrendi.	
Phl	1	14	Kardeşlerin çoğu da zincire vuruluşumdan ötürü Rabbe güvenerek
Tanrının	sözünü	korkusuzca söylemekte daha da cesur davranıyorlar.	
Phl	1	15	Gerçi kimi Mesihi kıskançlık ve rekabetle, kimiyse iyi niyetle
duyuruyor.			
Phl	1	16	Sonuncular, Müjdeyi savunmaya atandığımı bilerek bunu sevgiyle
yapıyorlar.			
Phl	1	17	Ötekilerse Mesihi temiz yürekle değil, bencil tutkularla duyuruyorlar.
Böylece	tutukluluğumda	bana sıkıntı vereceklerini sanıyorlar.	
Phl	1	18	Ama ne önemi var? İster art niyetle ister içtenlikle olsun, her
durumda	Mesih duyurulmuş	oluyor. Buna seviniyorum, sevineceğim de.	
Phl	1	19	Çünkü dualarınızla ve İsa Mesih'in Ruhu yardımıyla bunun bana kurtuluş
getireceğini	biliyorum.		
Phl	1	20	Hiçbir şekilde utandırılmayacağımı, yaşasam da ölsem de Mesih'in her
zamanki	gibi şimdi de	bedenimde yüceltilmesi için tam bir cesaret gösterebileceğimi bekliyor	
ve umut	ediyorum.		
Phl	1	21	Çünkü benim için, yaşamak Mesih'tir, ölmek kazançtır.
Phl	1	22	Hayatta kalırsam yararlı işler yapacağım. Ama hangisini seçeceğimi
bilmiyorum.			
Phl	1	23	İki seçenek arasında kaldım. Dünyadan ayrılıp Mesihle birlikte olmayı
arzuluyorum; bu	çok daha	iyi.	
Phl	1	24	Ama hayatta kalmam sizin için daha gereklidir.
Phl	1	25	Bundan emin olarak kalacağımı biliyorum. İmanda gelişip sevinmeniz
için	hepinizle birlikte	olmaya devam edeceğim.	
Phl	1	26	Öyle ki, tekrar yanınıza geldiğimde, Mesih İsada benimle daha çok
övünebilesiniz.			
Phl	1	27	Ancak yaşayışınız Mesih'in Müjdesine layık olsun. Öyle ki, gelip sizi
görsem de	gelmesem de	sizinle ilgili haberleri, tek bir ruhta dimdik durduğunuzu, Müjdede	
açıklanan	inanç uğruna	tek can halinde birlikte mücadele ettiğinizi, size karşı olanlardan	
hiçbir	şekilde	yılmadığınızı duyayım. Böyle davranmanız onlara bir belirtidir - kendilerinin	
mahvolacağını,	sizlerin	ise kurtulacağını gösteren bir belirti. Bu da Tanrının işidir.	
Phl	1	29	Çünkü Mesih uğruna size yalnız Mesih'e iman etmek değil, daha önce
bende	gördüğünüz ve	hâlâ sürdürdüğümü duyduğunuz zorlu çabanın aynısını göstererek Mesih	
uğruna	acı çekmek	ayrıcalığı da verildi.	
Phl	2	1	Böylece Mesih'ten gelen bir cesaret, sevgiden doğan bir teselli ve
Ruhla	bir paydaşlık	varsa, yürekte bir sevgi ve sevecenlik varsa, aynı düşüncede, sevgide,	
ruhta	ve amaçta	birleşerek sevincimi tamamlayın.	
Phl	2	3	Hiçbir şeyi bencil tutkularla ya da boş övünmeyle yapmayın. Her
biriniz	alçakgönüllülükle	öbürünü kendinden üstün sayсын.	
Phl	2	4	Yalnız kendi yararınızı değil, başkalarının yararını da gözetin.
Phl	2	5	Mesih İsadaki düşünce sizde de olsun.
Phl	2	6	Mesih, Tanrı özüne sahip olduğu halde, Tanrıya eşitliği sımsıkı
sarılacak	bir hak	saymadı.	
Phl	2	7	Ama kul özünü alıp insan benzeyişinde doğarak ululuğunu bir yana
bıraktı. İnsan	biçimine	bürünmüş olarak ölüme, çarmıh üzerinde ölüme bile boyun eğip kendini	
alçalttı.			
Phl	2	9	Bunun için de Tanrı Onu pek çok yükseltti ve Ona her adın üstünde olan
adı	bağışladı.		
Phl	2	10	Öyle ki, İsanın adı anıldığında gökteki, yerdeki ve yer altındakilerin
hepsi	diz çöksün ve her	dil, Baba Tanrının yüceltilmesi için İsa Mesih'in Rab olduğunu açıkça	
söylesin.			
Phl	2	12	Öyleyse sevgili kardeşlerim, her zaman söz dinlediğiniz gibi, yalnız
ben	aranızdayken	değil, ama özellikle	aranızda olmadığım şu anda da kurtuluşunuzu saygı ve
korkuyla	etkin	kılın.	
Phl	2	13	Çünkü kendisini hoşnut edeni hem istemeniz hem de yapmanız için sizde

etkin olan Tanrıdır.

Phl 2 14 Her şeyi söylenmeden ve çekişmeden yapın ki, yaşam sözüne sımsıkı sarılarak aralarında evrendeki yıldızlar gibi parladığınız bu eğri ve sapık kuşağın ortasında kusursuz ve saf, Tanrının lekесiz çocukları olasınız. Öyle ki, boşuna koşmadığımı, boşuna emek vermediğimi görerek Mesih'in gününde övünecek bir nedenim olsun.

Phl 2 17 Kanım imanınızın sunusu ve hizmeti üzerine adak şarabı gibi dökülecek olsa da seviniyor, hepinizin sevincine katılıyorum.

Phl 2 18 Aynı şekilde siz de sevinin ve benim sevincime katılın.

Phl 2 19 Durumunuzu öğrenmek, böylece içimi rahatlatmak üzere yakında Timoteosu yanınıza gönderebileceğime ilişkin Rab İsa'da umudum var.

Phl 2 20 Timoteos gibi düşünen, durumunuzla içtenlikle ilgilenecek başka kimsem yok.

Phl 2 21 Herkes kendi işini düşünüyor, Mesih İsan'inkini değil.

Phl 2 22 Ama Timoteosun, değerini kanıtlamış biri olduğunu, babasının yanında hizmet eden çocuk gibi, Müjdenin yayılması için benim yanımda hizmet ettiğini bilirsiniz.

Phl 2 23 Durumum belli olur olmaz onu size göndermeyi umuyorum.

Phl 2 24 Ben de yakında geleceğim, bu konuda Rabbe güveniyorum.

Phl 2 25 Ama muhtaç anımda bana yardım etmek üzere gönderdiğiniz elçiyi, omuz omuza mücadele verdiğim kardeşim ve emektaşım Epafroditusu size geri yollamayı gerekli gördüm.

Phl 2 26 Çünkü hepinizi özleyor, hasta olduğunu öğrendiğiniz için çok üzülüyordu.

Phl 2 27 Gerçekten de ölecek kadar hastaydı. Ama Tanrı ona acıdı; yalnız ona değil, acı üstüne acı duymayayım diye bana da acıdı.

Phl 2 28 İşte bu nedenle, onu tekrar görüp sevineniniz diye kendisini daha büyük bir istekle yanınıza gönderiyorum. Böylelikle benim de kaygılarım hafifleyecek.

Phl 2 29 Onu Rabde tam bir sevinçle kabul edin, onun gibi kişileri onurlandırın.

Phl 2 30 Çünkü sizin bana yapamadığınız yardımı yapmak için canını tehlikeye atarak Mesih'in işi uğruna neredeyse ölüyordu.

Phl 3 1 Sonuç olarak, kardeşlerim, Rabde sevinin. Size aynı şeyleri yazmak bana usanç vermez; hem bu sizin için bir güvencedir.

Phl 3 2 Kötülük yapan o adamlardan, o köpeklerden sakının; o sünnet bağınazlarından sakının!

Phl 3 3 Çünkü gerçek sünnetliler Tanrının Ruhu aracılığıyla tapınan, Mesih İsayla övünen, insansal özelliklere güvenmeyen bizleriz.

Phl 3 4 Ben aslında bunlara da güvenebilirdim. Eğer başka biri bunlara güvenebileceğini sanıyorsa, ben daha çok güvenebilirim.

Phl 3 5 Sekiz günlükken sünnet oldum. İsrail soyundan, Benyamin oymağından, özbeöz İbraniyim. Kutsal Yasaya bağlılık dersenez, Ferisiydim.

Phl 3 6 Gayret dersenez, kiliseye zulmeden biriydim. Yasaya dayanan doğruluk dersenez, kusursuzdum.

Phl 3 7 Ama benim için kazanç olan her şeyi Mesih uğruna zarar saydım.

Phl 3 8 Dahası var, uğruna her şeyi yitirdiğim Rabbim İsa Mesih'i tanımanın üstün değeri yanında her şeyi zarar sayıyorum, süprüntü sayıyorum. Öyle ki, Mesih'i kazanayım ve Kutsal Yasaya dayanan kişisel doğruluğa değil, Mesih'e iman etmekle kazanılan, iman sonucu Tanrıdan gelen doğruluğa sahip olarak Mesih'te bulunayım.

Phl 3 10 Ölümünde onunla özdeşleşerek onu tanımak, dirilişinin gücünü ve acılarına ortak olmanın ne demek olduğunu bilmek ve böylece ne yapıp yapıp ölümden dirilişe erişmek istiyorum.

Phl 3 12 Bunlara şimdiden kavuştuğumu ya da yetkinliğe eriştiğimi söylemiyorum. Ama Mesih İsan'ın beni kazanmakla benim için öngördüğü ödülü kazanmak için koşuyorum.

Phl 3 13 Kardeşler, kendimi bunu kazanmış saymıyorum. Ancak şunu yapıyorum: Geride kalan her şeyi unutup ileride olanlara uzanarak, Tanrının Mesih İsa aracılığıyla yaptığı göksel çağrıda öngörülen ödülü kazanmak için hedefe doğru koşuyorum.

Phl 3 15 Bunun için olgun olanlarımızın hepsi bu düşüncede olsun. Herhangi bir konuda farklı bir düşüncenez varsa, Tanrı bunu da size açıkça gösterecek.

Phl 3 16 Ancak, eriştiğimiz düzeye uygun bir yaşam sürelim.

Phl 3 17 Kardeşler, hepiniz beni örnek alın. Size verdiğimiz örnek uyarınca yaşayanlara dikkatle bakın.

Phl 3 18 Size defalarca söylediğim gibi, şimdi gözyaşları içinde tekrar söylüyorum: Birçok kişi Mesih'in çarmihına düşman olarak yaşıyor.

Phl 3 19 Onların sonu yıkımdır; tanrıları mideleridir. Ayıplarıyla övünür, yalnız bu dünyayı düşünürler.

Phl 3 20 Oysa bizim vatanimiz göklerde dir. Oradan Kurtarıcıyı, Rab İsa Mesih'i bekliyoruz.

Phl 3 21 O her şeyi kendine bağlı kılmaya yeten gücünün etkinliğiyle zavallı bedenlerimizi değiştirip kendi yüce bedenine benzer hale getirecektir.

Phl 4 1 Bu nedenle, ey sevgililer, sevincim, başımın tacı, içten özlediğim sevgili kardeşlerim, böylece Rabde dimdik durun.

Phl 4 2 Evodiyaya rica ediyorum, Sintihye rica ediyorum, Rab yolunda aynı düşüncede olun.

Phl 4 3 Evet, gerçek yoldaşım, sana da yalvarırım, bu kadınlara yardım et.

Çünkü onlar benimle, Klementle ve adları yaşam kitabında bulunan öbür emektaşlarımla birlikte Müjdeyi yaymak için mücadele ettiler.

Phl 4 4 Rabde her zaman sevinin; yine söylüyorum, sevinin!

Phl 4 5 Uysallığınız bütün insanlarca bilinsin. Rabbin gelişi yakındır.

Phl 4 6 Hiç kaygılanmayın; her konudaki dileklerinizi, Tanrıya dua edip yalvararak şükranla bildirin.

Phl 4 7 O zaman Tanrının her kavrayışı aşan esenliği Mesih İsa aracılığıyla yüreklerinizi ve düşüncelerinizi koruyacaktır.

Phl 4 8 Sonuç olarak, kardeşlerim, gerçek, saygıdeğer, doğru, pak, sevimli, hayranlık uyandıran, erdemli ve övülmeye değer ne varsa, onu düşünün.

Phl 4 9 Benden öğrendiğiniz, kabul ettiğiniz, işittiğiniz, bende gördüğünüz ne varsa, onu yapın. O zaman esenlik veren Tanrı sizinle olacaktır.

Phl 4 10 Bana duyduğunuz ilgiyi sonunda tazelediğiniz için Rabde çok sevindim. Aslında ilgi duyuyordunuz, ama bunu göstermeye fırsatınız olmadı.

Phl 4 11 Bunu ihtiyacım olduğu için söylemiyorum. Çünkü ben her durumda eldekiyle yetinmeyi öğrendim.

Phl 4 12 Yoksulluk çekmeyi de bilirim, bolluk içinde yaşamayı da. İster tok ister aç, ister bolluk ister ihtiyaç içinde olayım, her durumda, her koşulda yaşamamın sırrını öğrendim.

Phl 4 13 Beni güçlendirenin aracılığıyla her şeyi yapabilirim.

Phl 4 14 Yine de sıkıntılara ortak olmakla iyi ettiniz.

Phl 4 15 Siz de bilirsiniz, ey Filipililer, Müjde yayılmaya başladığında, Makedonyadan ayrılışımdan sonra sizden başka hiçbir topluluk karşılıklı yardımlaşma konusunda benimle işbirliği yapmadı.

Phl 4 16 Ben Selanikteyken de, ihtiyacım olduğunda birkaç kez bana yardımda bulundunuz.

Phl 4 17 Armağan peşinde değilim, ama ruhsal kazancın hesabınızı da birikmesini istiyorum.

Phl 4 18 Benim her şeyim var, bolluk içindeyim. Epafroditusun eliyle gönderdiğiniz armağanları alınca bir eksikim kalmadı. Bunlar güzel kokulu sunular, Tanrının beğenisini kazanan, Onu hoşnut eden kurbanlardır.

Phl 4 19 Tanrım da her ihtiyacınızı kendi zenginliğiyle Mesih İsada görkemli bir biçimde karşılayacaktır.

Phl 4 20 Babamız Tanrıya sonsuzlara dek yücelik olsun! Amin.

Phl 4 21 Mesih İsaya ait bütün kutsallara selam söyleyin. Yanımdaki kardeşler size selam ederler.

Phl 4 22 Bütün kutsallar, özellikle Sezarın ev halkından olanlar size selam ederler.

Phl 4 23 Rab İsa Mesih'in lütfu ruhunuzla birlikte olsun.

Cls 1 1 Tanrının isteğiyle Mesih İsanın elçisi atanan ben Pavlus ve kardeşimiz Timoteostan, Kolosede bulunan, Mesihe ait kutsal ve sadık kardeşlere selam! Babamız Tanrıdan sizlere lütf ve esenlik olsun.

Cls 1 3 Sizler için dua ederken Tanrıya, Rabbimiz İsa Mesihin Babasına her zaman şükrediyoruz.

Cls 1 4 Çünkü Mesih İsaya iman ettiğinizi ve bütün kutsalları sevdiğinizi duyduk.

Cls 1 5 İmanınız ve sevginiz göklerde sizin için saklı bulunan umuttan kaynaklanıyor. Bu umudun haberini gerçeğin bildirisinden, size daha önce ulaşan Müjdeden aldınız. Müjde, onu işittiğiniz ve Tanrının lütfunu gerçekten anladığınız günden beri aranızda olduğu gibi, bütün dünyada da meyve vermekte, yayılmaktadır.

Cls 1 7 Müjdeyi bizim adıma Mesihin güvenilir hizmetkârı olan sevgili emektaşımız Epafrastan öğrendiniz.

Cls 1 8 Ruhtan kaynaklanan sevginizi de bize o bildirdi.

Cls 1 9 Bunu işittiğimiz günden beri biz de sizler için dua etmekten, tam bir bilgelik ve ruhsal anlayışla Tanrının isteğini bütününüzle bilmenizi dilemekten geri kalmadık.

Cls 1 10 Rabbe yaraşır biçimde yaşamayı, Onu her yönden hoşnut etmeniz, her iyi işte meyve vererek Tanrıyı tanımakta ilerlemeniz için dua ediyoruz.

Cls 1 11 Her şeye sevinçle katlanıp sabredebilmeniz için Onun yüce gücüne dayanarak bütün kudretle güçlenmenizi diliyoruz.

Cls 1 12 Bizi kutsalların ışıktaki mirasına ortak olmaya yeterli kılan Babaya şükretmeniz için dua ediyoruz.

Cls 1 13 O bizi karanlığın hükümlerinden kurtarıp sevgili Oğlunun egemenliğine aktardı.

Cls 1 14 Onda kurtuluşa, günahlarımızın bağışına sahibiz.

Cls 1 15 Görünmez Tanrının görünümü, bütün yaratılışın ilk doğanı Odur.

Cls 1 16 Nitekim yerde ve gökte, görünen ve görünmeyen her şey -tahtlar, egemenlikler, yönetimler, hükümler- Onda yaratıldı. Her şey Onun aracılığıyla ve Onun için yaratıldı.

Cls 1 17 Her şeyden önce var olan Odur ve her şey varlığını Onda sürdürmektedir.

Cls 1 18 Bedenin, yani kilisenin başı Odur. Her şeyde ilk yeri alsın diye başlangıç olan ve ölümler arasından ilk doğan Odur.

- Cls 1 19 Çünkü Tanrı bütün doluluğunun Onda bulunmasını uygun gördü.
- Cls 1 20 Mesih'in çarmıhta akıtılan kanı aracılığıyla esenliği sağlamış olarak yerdeki ve gökteki her şeyi Onun aracılığıyla kendisiyle barıştırmaya razı oldu.
- Cls 1 21 Yaptığınız kötülükler yüzünden bir zamanlar düşüncelerinizde Tanrıya yabancı ve düşmandınız.
- Cls 1 22 Şimdiyse Mesih sizi Tanrının önüne kutsal, lekесiz ve kusursuz olarak çıkarmak için öz bedeninin ölümü sayesinde sizi Tanrıyla barıştırdı.
- Cls 1 23 Yeter ki, duyduğunuz Müjdenin verdiği umuttan kopmadan, imanda temellenip yerleşmiş olarak kalın. Ben Pavlus, göğün altındaki bütün yaratılışa duyurulan bu Müjdenin hizmetkârı oldum.
- Cls 1 24 Sizin için acı çektiğime şimdi seviniyorum. Mesih'in, kendi bedeni, yani kilise uğruna çektiği sıkıntılardan eksik kalanlarını kendi bedenimde tamamliyorum.
- Cls 1 25 Tanrının sizin yararınıza bana verdiği görevle kilisenin hizmetkârı oldum. Görevim, Tanrının sözünü, yani geçmiş çağlardan ve kuşaklardan gizlenmiş, ama şimdi Onun kutsallarına açıklanmış olan sırrı eksiksiz duyurmaktır.
- Cls 1 27 Tanrı kutsallarına bu sırrın uluslar arasında ne denli yüce ve zengin olduğunu bildirmek istedi. Bu sırrın özü şudur: Mesih içinizdedir. Bu da size yüceliğe kavuşma umudunu veriyor.
- Cls 1 28 Her insanı Mesihte yetkinleşmiş olarak Tanrıya sunmak için herkesi uyarak ve herkesi tam bir bilgelikle eğiterek Mesih'i tanıtıyoruz.
- Cls 1 29 O'nun kudretle bende etkin olan gücüne dayanarak uğraşıp emek vermemin amacı da budur.
- Cls 2 1 Gerek sizler, gerek Laodikyadakiler, gerekse sizler gibi yüzümü hiç görmemiş olanlar için ne denli büyük bir uğraş verdiğimi bilmenizi isterim.
- Cls 2 2 Yürekerinin cesaret bulmasını, sevgide birleşmelerini dilerim. Öyle ki, anlayışın verdiği tam güvenliğin bütün zenginliğine kavuşsunlar ve Tanrının sırrını, yani bilginin ve bilgeliliğin bütün hazinelerinin saklı olduğu Mesih'i tanısinlar.
- Cls 2 4 Kimse sizi kulağı okşayan sözlerle aldatmasın diye söylüyorum bunu.
- Cls 2 5 Çünkü her ne kadar bedence aranızda değilsem de, ruhça sizinle birlikteyim. Düzenliliğinizi, Mesihe imanınızın sağlamlığını görüp seviniyorum.
- Cls 2 6 Bu nedenle Rab Mesih İsayı nasıl kabul ettinizse, Onda öylece yaşayın.
- Cls 2 7 Şükranla dolup taşarak Onda köklenin ve gelişin, size öğretildiği gibi imanda güçlenin.
- Cls 2 8 Dikkatli olun! Mesihe değil de, insanların geleneğine, dünyanın temel ilkelerine dayanan felsefeyle, boş ve aldatıcı sözlerle kimse sizi tutsak etmesin.
- Cls 2 9 Çünkü Tanrılığın bütün doluluğu bedence Mesihte bulunuyor.
- Cls 2 10 Siz de her yönetim ve hükümlüğün başı olan Mesihte doluluğa kavuştunuz.
- Cls 2 11 Ayrıca Mesih'in gerçekleştirdiği sünnet sayesinde beden'in benliğinden soyunarak elle yapılmayan sünnetle Onda sünnet edildiniz.
- Cls 2 12 Vaftizde Onunla birlikte gömüldünüz, Onu ölümden diriltten Tanrının gücüne iman ederek Onunla birlikte dirildiniz.
- Cls 2 13 Sizler suçlarınız ve benliğinizin sünnetsizliği yüzünden ölüyken, Tanrı sizi Mesihle birlikte yaşama kavuşturdu. Bütün suçlarınızı O bağışladı.
- Cls 2 14 Kurallarıyla bize karşı ve aleyhimize olan yazılı antlaşmayı sildi, onu çarmıha çakarak ortadan kaldırdı.
- Cls 2 15 Yönetimlerin ve hükümlüklerin elindeki silahları alıp onları çarmıhta yenerek açıkça gözler önüne serdi.
- Cls 2 16 Bu nedenle kimse yiyecek içecek, bayram, yeni ay ya da şabat günü konusunda sizi yargılamasın.
- Cls 2 17 Bunlar gelecek şeylerin gölgesidir, aslı ise Mesihtedir.
- Cls 2 18 Sözde alçakgönüllülükte ve meleklerle tapınmakta direnen, gördüğü düşlerin üzerinde durarak benliğin düşünceleriyle boş yere böbürlenene, başa tutunmayan hiç kimse sizi ödülünüzden yoksun bırakmasın. Bütün beden eklemler ve bağlar yardımıyla bu Baştan beslenip bütünlenmekte, Tanrının sağladığı büyümeyle gelişmektedir.
- Cls 2 20 Mesihle birlikte ölüp dünyanın temel ilkelerinden kurtulduğunuza göre, niçin dünyada yaşayanlar gibi, «şunu elleme», «bunu tatma», «şuna dokunma» gibi kurallara uyuyorsunuz?
- Cls 2 22 Bu kuralların hepsi, kullanıldı kça yok olacak nesnelerle ilgilidir; insanların buyruklarına, öğretilerine dayanır.
- Cls 2 23 Kuşkusuz bu kuralların gönüllü tapınma, sözde alçakgönüllülük, bedene eziyet açısından bilgece bir görünüşü vardır; ama benliğin tutkularını denetlemekte hiçbir yararları yoktur.
- Cls 3 1 Mesihle birlikte dirildiğinize göre, gökteki değerlerin ardından gidin. Mesih orada, Tanrının sağında oturuyor.
- Cls 3 2 Yeryüzündeki değil, gökteki değerleri düşünün.
- Cls 3 3 Çünkü siz öldünüz, yaşamınız Mesihle birlikte Tanrı'da saklıdır.
- Cls 3 4 Yaşamınız olan Mesih görüldüğü zaman, siz de Onunla birlikte yücelmiş olarak görüneceksiniz.
- Cls 3 5 Bu nedenle beden'in dünyasal eğilimlerini -fuhşu, pisliliği, şehveti, kötü arzuları ve putperestlikle eş olan açgözlülüğü- öldürün.
- Cls 3 6 Bunlar yüzünden Tanrının gazabı söz dinlemeyenlerin üzerine geliyor.

- Cls 3 7 Geçmişte bunlarla iç içe yaşadığınız zaman siz de bu yollarda yürüdünüz.
- Cls 3 8 Ama şimdi öfke, kızgınlık, kötü niyet dahil, hepsini üzerinizden sıyırıp atın. Ağzınızdan hiçbir iftira ya da edepsiz söz çıkmasın.
- Cls 3 9 Birbirinize yalan söylemeyin. Çünkü eski yaradılışı kötü alışkanlıklarıyla birlikte üzerinizden çıkarıp attınız;
- Cls 3 10 eksiksiz bilgiye erişmek için Yaratıcısına benzer olmak üzere yenilenen yeni yaradılışı giyindiniz.
- Cls 3 11 Bu yenilikte Grek ve Yahudi, sünnetli ve sünnetsiz, barbar, İskit, köle ve özgür ayrımı yoktur. Mesih her şeydir ve her şeydedir.
- Cls 3 12 Öyleyse, Tanrının kutsal ve sevgili seçilmişleri olarak yürekten sevecenliği, iyiliği, alçakgönüllülüğü, sabrı, yumuşaklığı giyinin.
- Cls 3 13 Birbirinize hoşgörülü davranın. Birinizin ötekinden bir şikâyeti varsa, Rabbin sizi bağışladığı gibi, siz de birbirinizi bağışlayın.
- Cls 3 14 Bunların hepsinin üzerine yetkin birliğin bağı olan sevgiyi giyinin.
- Cls 3 15 Mesih'in esenliği yüreklerinizde hakem olsun. Tek bir beden'in üyeleri olarak bu esenliğe çağrıldınız. Şükredici olun!
- Cls 3 16 Mesih'in sözü bütün zenginliğiyle içinizde yaşasın. Tam bir bilgelikle birbirinize öğretin, öğüt verin, mezmurlar, ilahiler, ruhsal ezgiler söyleyerek yüreklerinizde şükranla Tanrıya nağmeler yükseltin.
- Cls 3 17 Söylediğiniz, yaptığınız her şeyi Rab İsanın adıyla, Onun aracılığıyla Baba Tanrıya şükrederek yapın.
- Cls 3 18 Ey kadınlar, Rabbe ait olanlara yaraşır biçimde kocalarınıza bağımlı olun.
- Cls 3 19 Ey kocalar, karılarınızı sevin. Onlara sert davranmayın.
- Cls 3 20 Ey çocuklar, her konuda anne babalarınızın sözünü dinleyin. Çünkü bu Rabbi hoşnut eder.
- Cls 3 21 Ey babalar, çocuklarınızı incitmeyin, yoksa cesaretleri kırılır.
- Cls 3 22 Ey köleler, dünyadaki efendilerinizin her sözünü dinleyin. Bunu, yalnız insanları hoşnut etmek isteyenler gibi göze hoş görünen hizmetle değil, saf yürekle, Rab korkusuyla yapın.
- Cls 3 23 Rabden miras ödülünü alacağınızı bilerek, her ne yaparsanız, insanlar için değil, Rab için yapar gibi candan yapın. Rab Mesihe kulluk ediyorsunuz.
- Cls 3 25 Haksızlık eden ettiği haksızlığın karşılığını alacak, hiçbir ayırım yapılmayacaktır.
- Cls 4 1 Ey efendiler, gökte sizin de bir Efendiniz olduğunu bilerek kölelerinize adalet ve eşitlikle davranın.
- Cls 4 2 Kendinizi duaya verin. Duada uyanık kalın, şükredin.
- Cls 4 3 Aynı zamanda bizim için de dua edin ki Tanrı, sözünü yaymamız ve uğruna hapsedildiğim Mesih sırrını açıklamamız için bize bir kapı açsın.
- Cls 4 4 Bu sırrı gerektiği gibi açıklıkla bildirebilmem için dua edin.
- Cls 4 5 Sizden olmayanlara karşı bilgece davranın. Fırsatı değerlendirin.
- Cls 4 6 Sözünüz tuzla terbiye edilmiş gibi her zaman lütufla dolu olsun. Böylece herkese nasıl karşılık vermek gerektiğini bileceksiniz.
- Cls 4 7 Rab yolunda emektaşım ve güvenilir bir hizmetkâr olan sevgili kardeşimiz Tihikos, benimle ilgili her şeyi size bildirecektir.
- Cls 4 8 İşte bu amaçla, durumumuzu iletmesi ve yüreklerimize cesaret vermesi için kendisini size gönderiyorum.
- Cls 4 9 Onunla birlikte, sizden biri olan, güvenilir ve sevgili kardeş Onisimosu da gönderiyorum. Burada olup biten her şeyi size bildirecekler.
- Cls 4 10 Hapishane arkadaşım Aristarhus ve Barnabanın yeğeni Markos size selam ederler. Markosla ilgili buyruklar aldınız; yanınıza gelirse kendisini kabul edin.
- Cls 4 11 Yustus diye tanınan Yeşu da size selam eder. Tanrının Egemenliği için çalışan emektaşım Yahudiler yalnız bunlardır. Bunlar bana teselli oldular.
- Cls 4 12 Sizden biri ve Mesih İsanın kulu olan Epafra size selam eder. Tanrının her isteğinden emin, yetkin kişiler olarak ayakta kalasınız diye sizin için her zaman duayla mücadele ediyor.
- Cls 4 13 Gerek sizin gerekse Laodikya ve Hierapolistekiler için çok emek verdiği için tanıklık ederim.
- Cls 4 14 Sevgili hekim Lukayla Dimas da size selam ederler.
- Cls 4 15 Laodikyadaki kardeşlere, Nimfaya ve evindeki topluluğa selam edin.
- Cls 4 16 Bu mektup aranızda okunduktan sonra Laodikya kilisesine de okutun. Siz de Laodikyadan gelecek mektubu okuyun.
- Cls 4 17 Arhippusa, <<Rab yolunda üstlendiğin görevi tamamlamaya dikkat et!>> deyin.
- Cls 4 18 Ben Pavlus bu selamı elimle yazıyorum. Zincire vurulduğumu unutmayın. Tanrı'nın lütfu sizinle birlikte olsun.
- 1Th 1 1 Pavlus, Silvanus ve Timoteostan Baba Tanrıya ve Rab İsa Mesihe ait olan Selanik kilisesine selam! Sizlere lütf ve esenlik olsun.
- 1Th 1 2 Dualarımızda sizleri anıyor, her zaman hepimiz için Tanrıya şükrediyoruz. İmanın ürünü olan etkinliğinizi, sevgiye dayanan emeğinizi ve Rabbimiz İsa

Mesihe bağladığınız umuttan kaynaklanan dayanıklılığınızı Babamız Tanrının önünde durmadan anıyoruz.

1Th 1 4 Tanrının sevdiği kardeşlerim, sizleri Onun seçtiğini biliyoruz.

1Th 1 5 Çünkü yaydığımız Müjde size yalnız sözle değil, kudretle, Kutsal Ruhla ve büyük güvenle ulaştı. Nitekim aranızdayken sizin yararınıza nasıl yaşadığımızı bilirsiniz.

1Th 1 6 Siz de büyük sıkıntılara karşın, Kutsal Ruhun verdiği sevinçle Tanrı sözünü kabul ederek bizi ve Rabbi örnek aldınız.

1Th 1 7 Böylece Makedonya ve Ahayadaki bütün imanlılara örnek oldunuz.

1Th 1 8 Rabbin sözü sizden yayıldı. Tanrıya imanınızın haberi yalnız Makedonya ve Ahayaya değil, her yere ulaştı. Artık bizim bir şey söylememize gerek kalmadı.

1Th 1 9 Çünkü herkes bizi ne kadar iyi karşıladığınızı anlatıp duruyor. Yaşayan gerçek Tanrı'ya kulluk etmek, O'nun ölümden dirilttiği ve bizleri gelecek gazaptan kurtaran Oğlu İsa'nın göklerden gelişini beklemek üzere putlardan Tanrı'ya nasıl döndüğünüzü anlatıyorlar.

1Th 2 1 Kardeşler, size yaptığımız ziyaretin boşa gitmediğini siz de biliyorsunuz.

1Th 2 2 Bildiğiniz gibi, daha önce Filipide eziyet görmüş, aşağılanmıştık. Ama şiddetli karşı koymalara rağmen, tanrısal Müjdeyi size duyurmak için Tanrımızdan cesaret aldık.

1Th 2 3 Çağrımız yalana ya da kirli bir amaca dayanmıyor; bunun hileli bir yönü de yoktur.

1Th 2 4 Tersine, Tanrı tarafından Müjdeyi emanet almaya layık görüldüğümüz için, insanları değil, yüreklerimizi sınavan Tanrıyı hoşnut edecek biçimde konuşuyoruz.

1Th 2 5 Bildiğiniz gibi, hiçbir zaman pohpohlayıcı sözlerle ya da açgözlülüğü örten bir maskeyle gelmedik. Tanrı buna tanıktır.

1Th 2 6 İnsanlardan -ne sizden ne başkalarından- gelecek övgünün peşinde de değildik.

1Th 2 7 Mesihin elçileri olarak size ağırlığımızı hissettirebilirdik. Ama çocuklarını bağrına basan bir anne gibi size şefkatle davrandık.

1Th 2 8 Sizlere öylesine gönülden bağlanmıştık ki, sizinle yalnız Tanrının Müdesini değil, kendi canlarımızı da paylaşmaya razıydık. Çünkü sizi o denli çok sevdik!

1Th 2 9 Evet, kardeşler, nasıl uğraşp didindiğimizi anımsarsınız. Hiçbiri niye yük olmamak için gece gündüz çalıştık, Tanrının Müdesini size duyurduk.

1Th 2 10 İman eden sizlere karşı davranışımızın ne denli kutsal, adil, kusursuz olduğuna siz tanıksınız; Tanrı da buna tanıktır.

1Th 2 11 Bildiğiniz gibi, bir baba çocuklarına nasıl davranırsa, her birinize öyle davrandık.

1Th 2 12 Sizi yüreklendirdik, teselli ettik; sizleri egemenliğine ve yüceliğine çağıran Tanrıya yaraşır biçimde yaşamaya özendirdik.

1Th 2 13 Tanrıya sürekli şükretmemiz için bir neden daha var: Tanrı sözünü bizden duyup kabul ettiğiniz zaman bunu insan sözü olarak değil, gerçekte olduğu gibi, Tanrı sözü olarak benimsediniz. Siz imanlılarda etkin olan da bu sözdür.

1Th 2 14 Çünkü kardeşler, siz Tanrının Yahudiyede bulunan ve Mesih İsaya bağlı olan kiliselerini örnek aldınız. Onların Yahudilerden çektiği sıkıntıların aynısını siz de kendi yurttaşlarınızdan çektiniz.

1Th 2 15 Rab İsaya ve peygamberleri öldüren, bize de zulmeden Yahudilerdir. Öteki uluslardan olanlarla konuşmamızı ve böylece onların kurtulmasını engellemekle Tanrının hoşnutsuzluğuna yol açıyor ve bütün insanlara karşı geliyorlar. Böylece durmadan günahlarına günah katıyorlar. Sonunda Tanrının gazabına uğradılar.

1Th 2 17 Kardeşler, kısa bir süre için düşüncede olmasa da bedende sizden ırak düştük. Ama büyük bir özlemlerle yüzünüzü yeniden görmek için çok çaba gösterdik.

1Th 2 18 Evet, yanınıza gelmek istiyorduk. Hele ben Pavlus, bunu birkaç kez istedim. Ama şeytan bize engel oldu.

1Th 2 19 Umudumuz, sevincimiz kimdir? Rabbimiz İsa geldiğinde Onun önünde övüneceğimiz zafer tacı nedir? Siz değil misiniz?

1Th 2 20 Evet, övüncümüz ve sevincimiz sizsiniz.

1Th 3 1 İşte bu özleme daha fazla dayanacak halimiz kalmayınca Atinada yalnız bırakılmaya razı olduk ve Mesihin Müdesini yayan Tanrı emektaşı kardeşimiz Timoteosu yanınıza gönderdik. Bu sıkıntılardan ötürü kimse sarsılmasın diye sizi imanda güçlendirip yüreklendirmesini istedik. Sıkıntılardan geçmek için belirlendiğimizi siz de biliyorsunuz.

1Th 3 4 Çünkü sıkıntı çekeceğimizi size önceden, daha yanınızdayken söylemiştik. Bildiğiniz gibi, öyle oldu.

1Th 3 5 Bu nedenle ben de daha fazla dayanamadım; acaba Ayartıcı bir yolunu bulup sizi ayarttı mı, emeğimiz boşa mı gitti diye iman durumunuzu öğrenmek için Timoteosu gönderdim.

1Th 3 6 Ama yanınızdan henüz dönen Timoteos, imanınıza, sevginize ilişkin bize güzel haberler getirdi. Bizi her zaman iyi anılarla hatırladığınızı, sizi görmeyi özlediğimiz kadar sizin de bizi özlediğinizi söyledi.

1Th 3 7 Bu nedenle kardeşler, bütün çile ve sıkıntılarımız arasında, imanınızdan ötürü sizinle teselli bulduk.

1Th 3 8 Çünkü siz Rabbe bağlı kalırsanız, biz asıl o zaman yaşarız.

1Th 3 9 Tanrımızın önünde sizden ötürü büyük sevinç duymaktayız. Buna karşılık

Tanrımıza sizin için yeterince nasıl şükredebiliriz?

- 1Th 3 10 Sizinle yüz yüze görüşmek, iman konusundaki eksiklerinizi tamamlamak için gece gündüz var gücümüzle dua ediyoruz.
- 1Th 3 11 Babamız Tanrının kendisi ve Rabbimiz İsa size kavuşmamız için yolumuzu açsın!
- 1Th 3 12 Rab birbirinize ve bütün insanlara beslediğiniz sevgiyi, bizim size beslediğimiz sevgi ölçüsünde çoğaltıp artırsın!
- 1Th 3 13 Öyle ki, Rabbimiz İsa bütün kutsallarıyla geldiğinde, Babamız Tanrı'nın önünde kutsallıkta kusursuz olmanız için yüreklerinizi pekiştirtsin.
- 1Th 4 1 Kardeşler, nasıl yaşamanız, Tanrıyı nasıl hoşnut etmeniz gerektiğini bizden öğrendiniz. Nitekim öyle yaşıyorsunuz. Son olarak bu konuda daha da ilerlemeniz için Rab İsa adına size rica ediyor, yalvarıyoruz.
- 1Th 4 2 Rab İsanın yetkisiyle size hangi buyrukları ilettiğimizi biliyorsunuz.
- 1Th 4 3 Tanrının isteği şudur: Kutsal olmanız, fuhuştan kaçınmanız,
- 1Th 4 4 her birinizin, Tanrıyı tanımayan uluslar gibi şehvet tutkusuyla değil, kutsallık ve saygınlıkla kendine bir eş alması
- 1Th 4 6 ve bu konuda haksızlık edip kardeşini aldatmamasıdır. Daha önce de size söylediğimiz, sizi uyardığımız gibi, Rab bütün bu suçlardan ötürü insanları cezalandıracaktır.
- 1Th 4 7 Çünkü Tanrı bizi ahlaksızlığa değil, kutsal bir yaşam sürmeye çağırdı.
- 1Th 4 8 Dolayısıyla bu çağırışı reddeden kişi insanı değil, size Kutsal Ruhunu veren Tanrıyı reddetmiş olur.
- 1Th 4 9 Kardeşlik sevgisi konusunda kimsenin size bir şey yazmasına gerek yoktur. Çünkü Tanrı size birbirinizi sevmeyi öğretti.
- 1Th 4 10 Gerçekte bütün Makedonyadaki kardeşlerin hepsini seviyorsunuz.
- 1Th 4 11 Kardeşler, size rica ediyoruz, bu konuda daha da ilerleyin.
- 1Th 4 11 Size buyurduğumuz gibi, sakın bir yaşam sürmeyi, kendi işinize bakmayı, ellerinizle çalışmayı amaç edin.
- 1Th 4 12 Öyle ki, kimseye muhtaç olmadan öbür insanların önünde saygın bir yaşam süresiniz.
- 1Th 4 13 Kardeşler, umudu olmayan öbür insanlar gibi kederlenmemeniz için, gözlerini yaşama kapamış olanlar konusunda bilgisiz kalmanızı istemiyoruz.
- 1Th 4 14 İsanın ölüp dirildiğine inanıyoruz. Aynı şekilde Tanrı, İsaya bağlı olarak gözlerini yaşama kapamış olanları da onunla birlikte geri getirecektir.
- 1Th 4 15 Rabbin sözüne dayanarak size diyoruz ki, biz yaşamakta olanlar, Rabbin gelişinde hayatta olanlar, gözlerini yaşama kapayanların önüne asla geçmeyeceğiz.
- 1Th 4 16 Rabbin kendisi, bir emir çağırısıyla, başmeleğin seslenmesiyle, Tanrının borazanıyla gökten inecek. Önce Mesihe ait ölümler dirilecek.
- 1Th 4 17 Sonra biz yaşamakta olanlar, hayatta olanlar, onlarla birlikte Rabbi havada karşılamak üzere bulutlar içinde alınıp götürüleceğiz. Böylece sonsuza dek Rable birlikte olacağız.
- 1Th 4 18 İşte birbirinizi bu sözlerle teselli edin.
- 1Th 5 1 Kardeşler, bu olayların zamanı ve tarihi konusunda size yazmaya gerek yoktur.
- 1Th 5 2 Çünkü siz de çok iyi bilirsiniz ki, Rabbin günü gece hırsız nasıl gelirse öyle gelecektir.
- 1Th 5 3 İnsanlar, «Her şey esenlik ve güvenlik içinde» dedikleri bir anda, gebe kadının birden sancılanması gibi, ansızın yıkıma uğrayacak ve asla kaçamayacaklar.
- 1Th 5 4 Ama kardeşler, siz karanlıkta değilsiniz ki, o gün sizi hırsız gibi yakalasın.
- 1Th 5 5 Hepiniz ışık çocukları, gündüz çocuklarısınız. Geceye ya da karanlığa ait değiliz.
- 1Th 5 6 Öyleyse başkaları gibi uyumayalım, ayık ve uyanık olalım.
- 1Th 5 7 Çünkü uyuyanlar gece uyur, sarhoş olanlar da gece sarhoş olurlar.
- 1Th 5 8 Gündüze ait olan bizlerse, iman ve sevgi zırhını kuşanıp başımıza miğfer olarak kurtuluş umudunu giyerek ayık duralım.
- 1Th 5 9 Çünkü Tanrı bizi gazaba uğrayalım diye değil, Rabbimiz İsa Mesih aracılığıyla kurtuluşa kavuşalım diye belirledi.
- 1Th 5 10 Mesih bizler için öldü; öyle ki, ister uyanık ister uykuda olalım, onunla birlikte yaşayalım.
- 1Th 5 11 Bunun için şimdi yaptığınız gibi, birbirinizi yüreklendirip ruhça geliştirin.
- 1Th 5 12 Kardeşler, aranızda çalışanların, Rab yolunda size önderlik edip öğüt verenlerin değerini bilmenizi rica ederiz.
- 1Th 5 13 Yaptıkları işten ötürü onlara sınırsız saygı, sevgi gösterin. Birbirinizle barış içinde yaşayın.
- 1Th 5 14 Size yalvarırız, kardeşler, boş gezenleri uyarın, yüreksizleri cesaretlendirin, güçsüzlere destek olun, herkese karşı sabırlı olun.
- 1Th 5 15 Sakın kimse kötülüğe kötülükle karşılık vermesin. Birbirinizi ve bütün insanlar için her zaman iyiliği amaç edin.
- 1Th 5 16 Her zaman sevinin.
- 1Th 5 17 Sürekli dua edin.

1Th	5	18	Her durumda şükredin. Çünkü Tanrının Mesih İsada sizin için istediği budur.
1Th	5	19	Ruhu söndürmeyin.
1Th	5	20	Peygamberlik sözlerini küçümsemeyin.
1Th	5	21	Her şeyi sınavın, iyi olana sımsıkı tutun.
1Th	5	22	Her çeşit kötülükten kaçın.
1Th	5	23	Esenlik kaynağı olan Tanrının kendisi sizi tümüyle kutsal kılsın. Ruhunuz, canınız ve bedeniniz Rabbimiz İsa Mesih'in gelişinde eksiksiz ve kusursuz olmak üzere korunsun.
1Th	5	24	Sizi çağıran Tanrı güvenilirdir; bunu yapacaktır.
1Th	5	25	Kardeşler, bizim için dua edin.
1Th	5	26	Bütün kardeşleri kutsal öpüşle selamlayın.
1Th	5	27	Rab adına size buyuruyorum, bu mektup bütün kardeşlere okunsun.
1Th	5	28	Rabbimiz İsa Mesih'in lütfu sizinle birlikte olsun.
2Th	1	1	Pavlus, Silvanus ve Timoteostan Babamız Tanrıya ve Rab İsa Mesihe ait Selanik kilisesine selam!
2Th	1	2	Baba Tanrıdan ve Rab İsa Mesih'ten sizlere lütuf ve esenlik olsun.
2Th	1	3	Kardeşler, sizin için her zaman Tanrıya şükran borçluyuz. Böyle yapmamız da yerindedir. Çünkü imanınız büyüdükçe büyüyor, her birinizin öbürüne olan sevgisi artıyor.
2Th	1	4	Bu nedenle bizler, katlandığınız bütün zulüm ve sıkıntılar karşısındaki sabır ve imanınızdan ötürü Tanrının kiliseleri arasında sizinle övünüyoruz.
2Th	1	5	Bütün bunlar Tanrının adil yargısının belirtisidir. Sonuç olarak, uğrunda acı çektiğiniz Tanrı Egemenliğine layık sayılacaksınız.
2Th	1	6	Tanrı adil olanı yapacak: Size sıkıntı çektirenlere sıkıntı ile karşılık verecek, sıkıntı çeken sizleriyse bizimle birlikte rahata kavuşturacaktır. Bütün bunlar Rab İsa alev alev yanan ateş içinde güçlü melekleriyle gökten gelip görüldüğü zaman olacak. Rabbimiz İsa, Tanrıyı tanımayanları ve kendi siyle ilgili Müjdeye uymayanları cezalandıracak.
2Th	1	9	Böyleleri Rabbin varlığından ve yüce gücünden uzak kalarak sonsuza dek mahvolma cezasına çarptırılacaklar. Bütün bunlar Rabbin kendi kutsalları arasında yüceltilmek ve bütün imanlılarda hayranlık uyandırmak üzere geldiği gün olacak. Sizler ise iman edenlerdensiniz. Çünkü size ettiğimiz tanıklığa inandınız.
2Th	1	11	İşte bu nedenle Tanrımız sizi çağırısına layık görsün, iyiliğe yönelik her dileğinizi, imana dayanan her uğraşınızı kendi gücüyle sonuçlandırsın diye sizin için her zaman dua ediyoruz.
2Th	1	12	Öyle ki, Tanrımız'ın ve Rab İsa Mesih'in lütfuyla Rabbimiz İsa'nın adı sizde yüceltilsin, siz de O'nda yüceltilesiniz.
2Th	2	1	Rabbimiz İsa Mesih'in gelişine ve onunla birlikte olmak üzere toplanmamıza gelince: Kardeşler, size rica ediyoruz, Rabbin gününün geldiğini ileri süren herhangi bir ruh, bir söz ya da bizden gelmiş gibi gösterilen bir mektup hemen aklınızı karıştırmasın, sizi telaşlandırmasın.
2Th	2	3	Hiç kimse hiçbir şekilde sizi aldatmasın. Çünkü imandan dönüş başlamadıkça, mahvolacak olan o yasa tanımaz adam ortaya çıkmadıkça o gün gelmeyecektir.
2Th	2	4	Bu adam, tanrı diye anılan ya da tapılan her şeye karşı gelerek kendini hepsinden yüce gösterecek, hatta kendisini Tanrı ilan ederek Tanrının Tapınağında oturacaktır.
2Th	2	5	Daha yanınızdayken bunları size söylediğimi hatırlamıyor musunuz?
2Th	2	6	Zamanı gelince ortaya çıkarılacak olan bu adamı şimdilik neyin engellediğini biliyorsunuz.
2Th	2	7	Evet, yasa tanımazlığın gizli gücü şu anda bile etkindir; ama bu gücü şimdilik engelleyen ortadan kaldırılınca dek görevini sürdürecektir.
2Th	2	8	Sonra yasa tanımaz adam ortaya çıkacak. Rab İsa onu ağzının soluğuyla öldürecek, gelişinin görkemiyle yok edecek.
2Th	2	9	Yasa tanımaz adam, her türlü mucizede, yanıltıcı belirtilerle harikalarda ve mahvolanları aldatan her türlü kötülükte sergilenen şeytanın etkinliğiyle gelecek. Mahvolanlar, gerçeği sevmeye ve böylece kurtulmaya yanaşmadıklarından mahvoluyorlar.
2Th	2	11	İşte bu nedenle Tanrı yalana kanmaları için onların üzerine yanıltıcı bir güç gönderiyor.
2Th	2	12	Öyle ki, gerçeğe inanmayan ve kötülükten hoşlananların hepsi yargı lansın.
2Th	2	13	Ama biz, ey Rabbin sevdiği kardeşler, sizler için her zaman Tanrıya şükran borçluyuz. Çünkü Tanrı, Ruh aracılığıyla kutsal kılınıp gerçeğe inanarak kurtulmanız için sizi ta başlangıçtan seçti.
2Th	2	14	Rabbimiz İsa Mesih'in yüceliğine kavuşmanız için, bildirdiğimiz Müjdeyle sizi bu kurtuluşa çağırdı.
2Th	2	15	Öyleyse dayanın, kardeşlerim! İster sözle ister mektupla, size ilettiğimiz öğretilere sımsıkı tutun.
2Th	2	16	Rabbimiz İsa Mesih'in kendisi ve bizi sevip lütfuyla bize sonsuz cesaret ve sağlam bir umut veren Babamız Tanrı sizi yüreklendirsin, her iyi eylem ve sözde pekiştirisin.
2Th	3	1	Son olarak, kardeşler, Rabbin sözü aranızda olduğu gibi hızla yayılıp

yüceltilsin diye bizim için dua edin.
 2Th 3 2 Ahlsız, kötü insanlardan kurtulmamız için de dua edin. Çünkü herkes iman etmiş değildir.
 2Th 3 3 Ama Rab güveniliridir. O sizi pekiştirecek, kötü olandan koruyacaktır.
 2Th 3 4 Buyurduklarımızı yaptığınıza ve yapacağınıza dair Rabde size güveni yoruz.
 2Th 3 5 Rab yüreklerinizi Tanrının sevgisine, Mesih'in sabrına yöneltsin.
 2Th 3 6 Kardeşler, bizden aldıkları öğretilere uymayıp boş gezen bütün kardeşlerden uzak durmanızı Rab İsa Mesih'in adıyla buyuruyoruz.
 2Th 3 7 Bizleri nasıl örnek almanız gerektiğini kendiniz biliyorsunuz. Çünkü biz aranızdayken boş gezenler değildik.
 2Th 3 8 Kimsenin ekmeğini karşılıksız yemedik. Herhangi birini ze yük olmamak için uğraşıp didindik, gece gündüz çalıştık.
 2Th 3 9 Yardımlarınızı hak etmediğimiz için değil, izleyebileceğiniz bir örnek bırakmak için böyle yaptık.
 2Th 3 10 Hatta sizinle birlikteyken şu buyruğu vermiştik: <<Çalışmak istemeyen yemek de yemesin!>>
 2Th 3 11 Çünkü aranızda bazıların boş gezdiğini duyuyoruz. Bunlar hiçbir iş yapmıyor, başkalarının işine karışıp duruyorlarmış.
 2Th 3 12 Böylelerine Rab İsa Mesih adına yalvarıyor, şunu buyuruyoruz: Sakin bir şekilde çalışıp kendi kazançlarından yesinler.
 2Th 3 13 Sizlerse kardeşler, iyilik yapmaktan usanmayın.
 2Th 3 14 Eğer bu mektuptaki sözlerimize uymayan olursa onu mimleyin. Yaptıklarından utanması için onunla ilişkinizi kesin.
 2Th 3 15 Yine de onu düşman saymayın, bir kardeş olarak uyarın.
 2Th 3 16 Esenlik kaynağı olan Rabbin kendisi size her zaman, her durumda esenlik versin. Rab hepini zle birlikte olsun.
 2Th 3 17 Ben Pavlus bu selamı kendi elimle yazıyorum. Her mektubumun özel işaretidir bu; böyle yazarım.
 2Th 3 18 Rabbimiz İsa Mesih'in lütfu hepini zle birlikte olsun.
 1Tm 1 1 Kurtarıcımız Tanrının ve umudumuz Mesih İsanın buyruğuyla Mesih İsanın elçisi atanan ben Pavludan imanda öz oğlum Timoteosa selam! Baba Tanrıdan ve Rabbimiz Mesih İsadan sana lütf, merhamet ve esenlik olsun.
 1Tm 1 3 Makedonyaya giderken sana rica ettiğim gibi, Efeste kal ve bazı kişilerin farklı öğretiler yaymamasını, masallarla ve sonu gelmeyen soyağaçlarıyla uğraşmamasını öğüt. Bu şeyler, imana dayanan tanrısal düzene hizmet etmekten çok, tartışmalara yol açar.
 1Tm 1 5 Bu buyruğun amacı, pak yürekten, temiz vicdandan, içten imandan doğan sevgiyi uyandırmaktır.
 1Tm 1 6 Bazı kişiler bunlardan saparak boş konuşmalara daldılar.
 1Tm 1 7 Kutsal Yasa öğretmeni olmak istiyorlar, ama ne söyledikleri sözleri ne de iddialı oldukları konuları anlıyorlar.
 1Tm 1 8 Yasayı özüne uygun biçimde kullanan için Yasanın iyi olduğunu biliyoruz.
 1Tm 1 9 Çünkü biliyoruz ki, Yasa doğrular için değil, yasa tanımayanlarla asiler, tanrısızlarla günahkârlar, kutsallıktan yoksunlarla kutsala karşı saygısız olanlar, anne ya da babasını öldürenler, katiller, fuhuş yapanlar, oğlancılar, köle tüccarları, yalancılar, yalan yere ant içenler ve sağlam öğretiye karşıt olan başka ne varsa onlar için konmuştur.
 1Tm 1 11 Mübarek Tanrının bana emanet edilen yüce Müjdesine göre bu böyledir.
 1Tm 1 12 Beni güçlendiren Rabbimiz Mesih İsaya şükrederim. Çünkü beni güvenilir sayarak hizmetine aldı.
 1Tm 1 13 Bir zamanlar Ona küfreden, zalim ve küstah biri olduğum halde bana merhamet edildi. Çünkü ne yaptıysam bilgisizlikten ve imansızlıktan yaptım.
 1Tm 1 14 Ama Rabbimizin lütfu, imanla ve Mesih İsada olan sevgiyle birlikte bol bol üzerime döküldü.
 1Tm 1 15 <<Mesih İsa günahkârları kurtarmak için dünyaya geldi>> sözü, güvenilir ve her bakımdan kabule layık bir sözdür. Günahkârların en kötüsü benim.
 1Tm 1 16 Ama Mesih İsa, kendisine iman edip sonsuz yaşama kavuşacak olanlara örnek olayım diye sınırsız sabrını öncelikle bende sergilemek için bana merhamet etti.
 1Tm 1 17 Onur ve yücelik sonsuzlara dek bütün çağların Kralı, ölümsüz ve görünmez tek Tanrının olsun! Amin.
 1Tm 1 18 Oğlum Timoteos, senin hakkında önceden söylenen peygamberlik sözleri uyarınca, bu buyruğu sana emanet ediyorum. Öyle ki, bu sözlerle dayanarak iyi savaşı sürdüresin.
 1Tm 1 19 İmana ve temiz vicdana sarıl. Bazıları temiz vicdanı bir yana iterek iman konusunda battılar.
 1Tm 1 20 Himeneos ve Iskender bunlardandır. Küfür etmemeyi öğrensinler diye onları Şeytan'a teslim ettim.
 1Tm 2 1 Her şeyden önce şunu öğütlerim: Tanrı yoluna tam bir bağlılık ve ağırbaşlılık içinde sakın ve huzurlu bir yaşam sürelim diye, krallarla bütün üst yöneticiler dahil, bütün insanlar için dilekler, dualar, yakarışlar ve şükürler sunulsun.

The Holy Bible in Turkish

1Tm	2	3	Böyle yapmak iyidir ve Kurtarıcımız Tanrıyı hoşnut eder.
1Tm	2	4	O bütün insanların kurtulup gerçeğin bilincine erişmesini ister.
1Tm	2	5	Çünkü tek Tanrı ve Tanrıyla insanlar arasında tek aracı vardır. O da
insan olan ve kendisini			herkes için fidiye olarak sunmuş bulunan Mesih İsa'dır. Uygun zamanda
verilen tanıklık budur.			
1Tm	2	7	Ben bunun habercisi ve elçisi atandım -gerçeği söylüyorum, yalan
söylemiyorum-			uluslara imanı ve gerçeği öğretmeye atandım.
1Tm	2	8	Buna göre, erkeklerin öfkelenip çekişmeden, her yerde pak eller
yükselerek dua etmelerini isterim.			
1Tm	2	9	Kadınların da saç örgüleriyle, altınlarla, incilerle ya da pahalı
giysilerle değil, sade giyimle, edepli ve ölçülü tutumla, Tanrı yolunda yürüdüklerini ileri			süren kadınlara yaraşır biçimde, iyi işlerle süslenmelerini isterim.
1Tm	2	11	Kadın sükunet ve tam bir uysallık içinde öğrensin.
1Tm	2	12	Kadının öğretmesine, erkeğe egemen olmasına izin vermiyorum; sakın
olsun.			
1Tm	2	13	Çünkü önce Adem, sonra Havva yaratıldı; aldatılan da Adem değildi,
kadın aldatılıp suç işledi.			
1Tm	2	15	Ama doğum yapıp kurtulacaktır; yeter ki, sağduyuyla iman, sevgi ve
kutsallıkta yaşasın.			
1Tm	3	1	İşte güvenilir söz: Bir kimse gözetmen olmayı gönülden istiyorsa, iyi
bir görev arzu etmiş olur.			
1Tm	3	2	Ancak gözetmen ayıplanacak bir yanı olmayan, tek karılı, ölçülü,
sağduyulu, saygın, konuksever, öğretmeye yetenekli biri olmalı.			
1Tm	3	3	Şarap düşkünü, zorba olmamalı; uysal, kavgadan ve para sevgisinden
uzak olmalı.			
1Tm	3	4	Evini iyi yönetmeli, çocuklarına söz dinletmeli, her yönden saygılı
olmalarını sağlamalı.			
1Tm	3	5	Kendi evini yönetmesini bilmeyen, Tanrının topluluğunu nasıl
kayırabilir?			
1Tm	3	6	Gözetmen yeni iman etmiş biri olmamalı. Yoksa gurura kapılıp İblisin
uğradığı yargıya uğrayabilir.			
1Tm	3	7	Topluluğun dışındakiler tarafından da iyi bir insan olarak
tanınmalıdır. Öyle ki, ayıplanacak duruma ve İblisin tuzağına düşmesin.			
1Tm	3	8	Aynı şekilde kilise görevlileri, özü sözü ayrı, şarap tutkunu, haksız
kazanç peşinde koşan kişiler değil, ağırbaşlı kişiler olmalı.			
1Tm	3	9	Temiz vicdanla imanının sırrına sarılmalıdırlar.
1Tm	3	10	Bunlar da önce denensin; eleştirilecek bir yönleri yoksa görev
alsınlar.			
1Tm	3	11	Aynı şekilde kadınlar ağırbaşlı olmalı; iftiracı değil, ama ölçülü ve
her bakımdan güvenilir olmalı.			
1Tm	3	12	Görevliler tek karılı, çocuklarını ve evlerini iyi yöneten kişiler
olsun.			
1Tm	3	13	Görevlerini iyi yapanlar, kendileri için iyi bir yer edinir, Mesih
İsaya imanda büyük cesaret kazanırlar.			
1Tm	3	14	Yakında yanına gelmeyi umuyorum. Ama gecikirsem, gerçeğin direği ve
dayanağı olan Tanrının ev halkı arasında, yani yaşayan Tanrının topluluğunda nasıl davranmak			gerektiğini bilesin diye sana bunları yazıyorum.
1Tm	3	16	Kuşkusuz Tanrı yolunun sırrı büyüktür. O, bedende görüldü, Ruh'ça
doğrulandı, Meleklerce görüldü, Uluslara tanıtıldı, Dünyada O'na iman edildi, Yücelik			içinde yukarı alındı.
1Tm	4	1	Ruh açıkça diyor ki, son zamanlarda bazıları yalancıların ikiyüzlülüğü
nedeniyle aldatıcı ruhlara ve cinlerin öğretilerine kulak vererek imandan dönecek. Vicdanları			adeta kızgın bir demirle dağlanmış bu yalancılar evlenmeyi yasaklayacak, iman edip gerçeği
bilenlerin şükranla yemesi için Tanrının yarattığı yiyeceklerden çekinmek gerektiğini			buyuracaklar.
1Tm	4	4	Oysa Tanrının yarattığı her şey iyidir, hiçbir şey reddedilmemeli;
yeter ki, şükranla kabul edilsin.			
1Tm	4	5	Çünkü her şey Tanrının sözüyle ve duayla kutsal kılınır.
1Tm	4	6	Bunları kardeşlere öğütlersen, imanının ve izlediğin iyi öğretinin
sözleriyle beslenmiş olarak Mesih İsanın iyi bir görevlisi olursun.			
1Tm	4	7	Kutsallıktan yoksun kocakarı masallarını reddet. Kendini Tanrı yolunda
eğit.			
1Tm	4	8	Bedeni eğitmenin biraz yararı var; ama şimdiki ve gelecek yaşamın
vaadini içeren Tanrı yolunda yürümek her yönden yararlıdır.			
1Tm	4	9	Bu güvenilir ve her bakımdan kabule layık bir sözdür.
1Tm	4	10	Bunun için emek veriyor, mücadele ediyoruz. Çünkü umudumuzu bütün
insanların, özellikle iman edenlerin Kurtarıcısı olan diri Tanrıya bağladık.			
1Tm	4	11	Bunları buyur ve öğret.
1Tm	4	12	Gençsin diye kimse seni küçümsemesin. Konuşmada, davranışta, sevgide,
imanda, paklıkta imanlılara örnek ol.			
1Tm	4	13	Ben yanına gelinceye dek kendini topluluğa kutsal Yazıları okumaya,
öğüt vermeye, öğretmeye ada.			

1Tm	4	14	Peygamberlik sözüyle, ihtiyarlar kurulunun ellerini senin üzerine koymasıyla sana verilen ve hâlâ sende olan ruhsal armağanı ihmal etme.
1Tm	4	15	Bu konuların üzerinde dur, kendini bunlara ver ki, ilerlediğini herkes görsün.
1Tm	4	16	Kendine ve öğretine dikkat et, bu yolda yürümeye devam et. Çünkü bunu yapmakla hem kendini hem seni dinleyenleri kurtaracaksın.
1Tm	5	1	Yaşlı adama çıkışma, babanmış gibi yol göster. Genç erkeklerle kardeşinmiş gibi, yaşlı kadınlara annenmiş gibi, genç kadınlara tam bir yürek temizliğiyle kızkardeşinmiş gibi yol göster.
1Tm	5	3	Gerçekten kimsesiz dul kadınlara saygı göster.
1Tm	5	4	Ama dul kadının çocukları ya da torunları varsa, bunlar öncelikle kendi ev halkına yardım ederek Tanrı yolunda yürümeyi ve büyüklere iyilik borcunu ödemeyi öğrensinler. Çünkü bu Tanrıyı hoşnut eder.
1Tm	5	5	Gerçekten kimsesiz, yalnız kalmış dul kadın umudunu Tanrıya bağlamıştır; gece gündüz Ona dilekte bulunmaya ve dua etmeye devam eder.
1Tm	5	6	Kendini zevke veren dul kadınsa daha yaşarken ölmüştür.
1Tm	5	7	Ayıplanacak duruma düşmemeleri için onları bu konularda uyar.
1Tm	5	8	Kendi yakınlarına, özellikle de ev halkına bakmayan kişi imanını inkâr etmiş, imansızdan beter olmuştur.
1Tm	5	9	Yaptığı iyiliklerle tanınmış, tek erkekle evlenmiş, en az altmış yaşında olan dul kadın, eğer çocuk büyütmüş, konuk ağırlamış, kutsalların ayaklarını yıkamış, sıkıntıda olanlara yardım etmiş, kendini her tür iyi işe adanmışsa, adı dullar listesine yazılsın.
1Tm	5	11	Daha genç dulları listeye alma. Çünkü bedensel arzuları Mesihe bağlılıklarına baskın çıkınca evlenmek isterler.
1Tm	5	12	Böylece verdikleri ilk sözü çiğneyerek hüküm giyerler.
1Tm	5	13	Aynı zamanda ev ev gezerek tembelliğe alışırılar. Yalnız tembelliğe alışmakla kalmazlar, üzerlerine düşmeyen sözler söyleyerek başkalarının işine karışan boşboğazlar olurlar.
1Tm	5	14	Bu nedenle, daha genç dulların evlenmelerini, çocuk yapmalarını, evlerini yönetmelerini, düşmana hiçbir fırsata vermemelerini isterim.
1Tm	5	15	Kimisi zaten sapmış, şeytanın ardına düşmüştür.
1Tm	5	16	İmanlı bir kadının dul yakınları varsa onlara yardım etsin. İnanlılar topluluğu yük altına girmesin ki, gerçekten kimsesiz olan dullara yardım edebilsin.
1Tm	5	17	Topluluğu iyi yöneten ihtiyarlar, özellikle Tanrı sözünü duyurup öğretmeye emek verenler iki kat saygıya layık görülsün.
1Tm	5	18	Çünkü Kutsal Yazıda şöyle deniyor: «Harman döven öküzün ağzını bağlama» ve «İşçi ücretini hak eder.»
1Tm	5	19	İki ya da üç tanık olmadıkça, bir ihtiyara yöneltilen suçlamayı kabul etme.
1Tm	5	20	Günah işleyenleri herkesin önünde azarla ki, öbürleri de korksun.
1Tm	5	21	Bu söylediklerimi yan tutmadan, kimseyi kayırmadan yerine getirmen için seni Tanrının, Mesih İsanın ve seçilmiş meleklerin önünde uyarıyorum.
1Tm	5	22	Birinin üzerine ellerini koymakta aceleci davranma, başkalarının günahlarına ortak olma. Kendini temiz tut.
1Tm	5	23	Artık yalnız su içmekten vazgeç; miden ve sık sık baş gösteren rahatsızlıkların için biraz da şarap iç.
1Tm	5	24	Bazı kişilerin günahları bellidir, kendilerinden önce yargı kürsüsüne ulaşır. Bazılarının günahlarıysa sonradan ortaya çıkar.
1Tm	5	25	Bunun gibi, iyi işler de bellidir; belli olmayanlar bile gizli kalamaz.
1Tm	6	1	Kölelik boyunduruğu altında olanların hepsi kendi efendilerini tam bir saygıya layık görsünler ki, Tanrının adı ve öğretisi kötülenmesin.
1Tm	6	2	Efendileri iman etmiş olanlarsa, nasıl olsa kardeşiz deyip efendilerine saygısızlık etmesinler. Tersine, daha iyi hizmet etsinler. Çünkü bu iyi hizmetten yararlananlar, sevdikleri imanlılardır. Bu ilkeleri öğret ve öğüt.
1Tm	6	3	Eğer biri farklı öğretiler yayar, doğru sözleri, yani Rabbimiz İsa Mesih'in sözlerini ve Tanrı yoluna dayanan öğretiyi onaylamazsa, kendini beğenmiş, bilgisiz bir kişidir. Böyle biri tartışmaları ve kelime kavgalarını hastalık derecesinde sever. Bu şeyler kışkançlığa, çekişmeye, ıftıraya, kötü kuşkuvara, düşünceleri yozlaşmış ve gerçeği yitirmiş kişilerin durmadan sürtüşmesine yol açar. Onlar Tanrı yolunu kazanç yolu sanıyorlar.
1Tm	6	6	Oysa eldekiyle yetinerek Tanrı yolunda yürümek büyük kazançtır.
1Tm	6	7	Çünkü dünyaya ne bir şey getirdik, ne de ondan bir şey götürebiliriz.
1Tm	6	8	Yiyeceğimiz, giyeceğimiz varsa bunlarla yetiniriz.
1Tm	6	9	Zengin olmak isteyenler ayatılıp tuzağa düşerler, insanı çöküşe ve yıkıma götüren birçok saçma ve zararlı arzulara kapılırlar.
1Tm	6	10	Çünkü her türlü kötülüğün bir kökü de para sevgisidir. Kimileri zengin olma hevesiyle imandan sapmışlar, kendi kendilerine çok acı çektiler.
1Tm	6	11	Ama sen, ey Tanrı adamı, bu şeylerden kaç! Doğruluğun, Tanrı yolunun, imanının, sevginin, sabrının, uysallığın ardından koş.
1Tm	6	12	İman uğrunda yüce mücadeleyi sürdür. Sonsuz yaşama sımsıkı sarıl.

Bunun için çağrıldın ve birçok tanık önünde yüce inancı açıkça benimsedin.
1Tm 6 13 Her şeye yaşam veren Tanrının ve Pontius Pilatus önünde yüce inanca tanıklık etmiş olan Mesih İsanın huzurunda sana buyuruyorum: Rabbimiz İsa Mesih'in gelişine dek Tanrı buyruğunu lekesiz ve kusursuz olarak koru.
1Tm 6 15 Mübarek ve tek Hükümdar, kralların Kralı, rablerin Rabbi, ölümsüzlüğün tek sahibi, yaklaşılmaz ışıktaki yaşayan, hiçbir insanın görmediği ve göremeyeceği Tanrı, Mesih'i belirlenen zamanda ortaya çıkaracaktır. Onur ve kudret sonsuza dek Onun olsun! Amin.
1Tm 6 17 Şimdiki çağda zengin olanlara gururlanmamalarını, gelip geçici zenginliğe umut bağlamamalarını buyur. Zevk almamız için bize her şeyi bol bol veren Tanrıya umut bağlasınlar.
1Tm 6 18 İyilik yapmalarını, iyilikten yana zengin, eliaçık ve paylaşmaya istekli olmalarını buyur.
1Tm 6 19 Böylelikle gerçek yaşama kavuşmak üzere gelecek için kendilerine sağlam temel olacak bir hazine biriktirmiş olurlar.
1Tm 6 20 Ey Timoteos, sana emanet edileni koru! Kutsallıktan yoksun, boş sözlerden, yalan yere <<bilgi>> denen düşüncelerin çelişkilerinden sakın.
1Tm 6 21 Kimileri bu sözde bilgiye sahip olduklarını ileri sürerek imandan saptılar. Tanrı'nın lütfu sizlerle birlikte olsun.
2Tm 1 1 Mesih İsadaki yaşam vaadi uyarınca Tanrının isteğiyle Mesih İsanın elçisi atanan ben Pavlustan sevgili oğlum Timoteosa selam! Baba Tanrıdan ve Rabbimiz Mesih İsadan sana lütf, merhamet ve esenlik olsun.
2Tm 1 3 Durmadan, gece gündüz dualarımda seni anarak atalarım gibi temiz vicdanla kulluk ettiğim Tanrıya şükrediyorum.
2Tm 1 4 Gözyaşlarını anımsıyor, sevinçle dolmak için seni görmeyi özlemle bekliyorum.
2Tm 1 5 Sendeki içten imanı anımsıyorum. Önce büyükannen Lois'in ve annen Evnikinin sahip olduğu imana şimdi senin de sahip olduğuna eminim.
2Tm 1 6 Bu nedenle, ellerimi senin üzerine koymamla Tanrının sana verdiği armağanı alevlendirmen gerektiğini hatırlatıyorum.
2Tm 1 7 Çünkü Tanrı bize korkaklık ruhu değil, güç, sevgi ve özdenetim ruhu vermiştir.
2Tm 1 8 Bunun için Rabbimize tanıklık etmekten de Onun uğruna tutuklu bulunan benden de utanma. Tanrının gücüyle Müjde uğruna benimle birlikte sıkıntıya göğüs ger.
2Tm 1 9 Tanrı bizi yaptıklarımıza göre değil, kendi amacına ve lütfuna göre kurtarıp kutsal bir yaşama çağırdı. Bu lütf bize zamanın başlangıcından önce Mesih İsada bağışlanmış, şimdi de Onun gelişiyiyle açığa çıkarılmıştır. Kurtarıcımız Mesih İsa ölümü etkisiz kılmış, yaşamı ve ölümsüzlüğü Müjde aracılığıyla ışıığa çıkarmıştır.
2Tm 1 11 Ben Müjdenin habercisi, elçisi ve öğretmeni atandım.
2Tm 1 12 Bu acıları çekmemi nedeni de budur. Ama bundan utanmıyorum. Çünkü kime inandığımı biliyorum. Onun bana emanet ettiğini o güne dek koruyacak güçte olduğuna eminim.
2Tm 1 13 Benden işitmiş olduğun doğru sözleri örnek alarak imanla ve Mesih İsada olan sevgiyle bunlara bağlı kal.
2Tm 1 14 Sana emanet edilen iyi öğretileri içimizde yaşayan Kutsal Ruh aracılığıyla koru.
2Tm 1 15 Biliyorsun, Asya ilindekilerin hepsi beni terk edip gittiler. Figelosla Hermogenis de bunlardandır.
2Tm 1 16 Rab, Onisiforosun ev halkına merhamet etsin. Çünkü o çok kez içimi ferahlattı ve zincire vurulmuş olmamdan utanmadı.
2Tm 1 17 Tersine, Romaya geldiğinde beni gayretle arayıp buldu.
2Tm 1 18 O gün Rab'den merhamet bulmasını dilerim. Efes'te onun bana ne kadar hizmet ettiğini sen de çok iyi bilirsin.
2Tm 2 1 Oğlum, Mesih İsada olan lütufla güçlen.
2Tm 2 2 Birçok tanık önünde benden işittiğin sözleri, başkalarına da öğretmeye yeterli olacak güvenilir kişilere emanet et.
2Tm 2 3 Mesih İsanın iyi bir askeri olarak benimle birlikte sıkıntıya göğüs ger.
2Tm 2 4 Askerlik yapan kişi günlük yaşamla ilgili işlere karışmaz; kendisini askerliğe çağıranı hoşnut etmeye çalışır.
2Tm 2 5 Bunun gibi, spor yarışmasına katılan kişi de kurallar uyarınca yarışmazsa zafer tacını giyemez.
2Tm 2 6 Emek veren çiftçi üründen ilk payı alan kişi olmalıdır.
2Tm 2 7 Dediklerimi iyi düşün. Rab sana her konuda anlayış verecektir.
2Tm 2 8 Yayıdığım Müjdede açıklandığı gibi, Davutun soyundan olup ölümden dirilmiş olan İsa Mesih'i anımsa.
2Tm 2 9 Bu Müjde uğruna bir suçlu gibi zincire vurulmaya kadar varan sıkıntılara katlanıyorum. Ama Tanrının sözü zincire vurulmuş değildir.
2Tm 2 10 Bunun içindir ki, seçilmişler uğruna her şeye dayanıyorum. Öyle ki, onlar da sonsuz yüceliğin yanı sıra Mesih İsada olan kurtuluşa kavuşsunlar.
2Tm 2 11 Şu güvenilir bir sözdür: <<Onunla birlikte öldüyseniz, Onunla birlikte yaşayacaksınız.
2Tm 2 12 Dayanırsak, onunla birlikte egemenlik süreceğiz. Onu inkâr edersek,

0 da bi zi i nkâr edecek.

- 2Tm 2 13 Biz sadık kalmasak da, 0 sadık kalacak. Çünkü kendi özüne aykırı davranamaz. >>
- 2Tm 2 14 Bu konuları imanlılara anımsat. Dinleyenleri felakete sürüklemekten başka yararı olmayan kelime kavgaları çıkarmamaları için onları Tanrının önünde uyar.
- 2Tm 2 15 Kendini Tanrıya makbul, gerçeğin bildirisini doğru kullanan, alnı ak bir işçi olarak sunmaya gayret et.
- 2Tm 2 16 Bayağı, boş sözlerden sakın. Çünkü bunlara dalanlar tanrısızlıkta daha da ileri gidecekler.
- 2Tm 2 17 Sözleri kangren gibi yayılacak. Himeneosla Filitos bunlardandır.
- 2Tm 2 18 Diriliş olup bitti diyerek gerçek yoldan saptılar. Şimdi de bazılarının imanını altüst ediyorlar.
- 2Tm 2 19 Ne var ki, Tanrının attığı sağlam temel, <<Rab kendine ait olanları bilir>> ve <<Rabbin adını anan herkes kötülükten uzak dursun>> sözleriyle mühürlenmiş olarak duruyor.
- 2Tm 2 20 Büyük bir evde yalnız altın ve gümüş kaplar bulunmaz; tahta ve toprak kaplar da vardır. Kimi onurlu, kimi bayağı iş için kullanılır.
- 2Tm 2 21 Bunun gibi, kişi de kendini bayağı işlerden arıtırsa, onurlu amaçlara uygun, kutsal kılınmış, efendisine yararlı, her iyi işe hazır bir kap olur.
- 2Tm 2 22 Gençlik arzularından kaç. Temiz yürekle Rabbe yakaranlarla birlikte doğruluğun, imanın, sevginin ve esenliğin ardından koş.
- 2Tm 2 23 Saçma, cahilce tartışmalara girmeyi reddet. Bunların kavga doğurduğunu bilirsın.
- 2Tm 2 24 Rabbin kulu kavgacı olmamalı. Tersine, herkese şefkatle davranmalı, öğretme yeteneği olmalı, haksızlıklara sabırla dayanmalıdır.
- 2Tm 2 25 Kendisine karşı olanları yumuşak huyla yola getirmeli. Gerçeği anlamaları için Tanrı belki onlara bir tövbe yolu açar.
- 2Tm 2 26 Böylelikle ayılabılır, isteğini yerine getirmeleri için kendilerini tutsak eden İblis'in tuzagından kurtulabilirler.
- 2Tm 3 1 Şunu bil ki, son günlerde çetin anlar olacaktır.
- 2Tm 3 2 İnsanlar kendilerini seven, para düşkünü, övünge, kibirli, küfürbaz, anne baba sözü dinlemez, nankör, kutsallıktan ve sevgiden yoksun, uzlaşmaz, iftiracı, özünü denetleyemeyen, azgın, iyilik düşmanı olacaklar.
- 2Tm 3 4 Hain, aceleci, kendini beğenmiş, Tanrıdan çok eğlenceyi seven, Tanrı yolundaymış gibi görünüp bu yolun gücünü inkâr edenler olacaklar. Böylelerinden uzak dur.
- 2Tm 3 6 Bunların arasında evlerin içine sokulup günahla yüklü, çeşitli arzularla sürüklenen, her zaman öğrenen, ama gerçeğin bilgisine bir türlü erişemeyen zayıf iradeli kadınları adeta tutsak eden adamlar var.
- 2Tm 3 8 Yannisle Yambris nasıl Musaya karşı geldilerse, bunlar da gerçeğe karşı gelirler. Düşünceleri yozlaşmış, iman konusunda reddedilmiş insanlardır.
- 2Tm 3 9 Ama daha ileri gidemeyecekler. Çünkü Yannisle Yambris örneğindeki gibi, bunların da akılsızlığını herkes açıkça görecektir.
- 2Tm 3 10 Sense benim öğretilimi, davranışımı, amacımı, imanımı, sabrımı, sevgimi, dayanma gücümü, çektiğim zulüm ve acıları, örneğin Antakya'da, Konyada ve Lıstrada başıma gelenleri yakından izledin. Ne zulümlere katlandım! Ama Rab beni hepsinden kurtardı.
- 2Tm 3 12 Mesih İsaya ait olup Tanrı yoluna yaraşır bir yaşam sürmek isteyenlerin hepsi zulüm görecek.
- 2Tm 3 13 Ama kötüler ve sahtekârlar, aldatarak ve aldanarak gittikçe daha beter olacaklar.
- 2Tm 3 14 Sense öğrendiğin ve güvendiğin ilkelere bağlı kal. Çünkü bunları kimlerden öğrendiğini biliyorsun. Mesih İsaya iman aracılığıyla seni bilge kılıp kurtuluşa kavuşturacak güçte olan Kutsal Yazıları da çocukluğundan beri biliyorsun.
- 2Tm 3 16 Kutsal Yazıların tümü Tanrı esinlemesidir ve öğretmek, azarlamak, yola getirmek, doğruluk konusunda eğitmek için yararlıdır.
- 2Tm 3 17 Bunlar sayesinde Tanrı adamı her iyi iş için donatılmış olarak yetkin olur.
- 2Tm 4 1 Tanrının ve dirilerle ölüleri yargılayacak olan Mesih İsanın önünde, Onun gelişi ve egemenliği hakkı için sana buyuruyorum: Tanrı sözünü duyur. Zaman uygun olsun olmasın, bu görevi sürdür. İnsanları tam bir sabırla eğiterek ikna et, uyar, isteklendir.
- 2Tm 4 3 Çünkü öyle bir zaman gelecek ki, sağlam öğretiye katlanamayacaklar. Kulaklarını okşayan sözler duymak için çevrelerine kendi arzularına uygun öğretmenler toplayacaklar.
- 2Tm 4 4 Kulaklarını gerçeğe tıkayıp masallara sapacaklar.
- 2Tm 4 5 Ama sen her durumda ayık ol, sıkıntıya göğüs ger, müjdeci olarak işini yap, görevini tamaml.
- 2Tm 4 6 Çünkü kanım adak şarabı gibi dökülmek üzere. Benim için ayrılma zamanı geldi.
- 2Tm 4 7 Yüce mücadeleyi sürdürdüm, yarışı bitirdim, imanı korudum.
- 2Tm 4 8 Bundan böyle doğruluk tacı benim için hazır duruyor. Adil yargıç olan Rab o gün bu tacı bana, yalnız bana değil, Onun gelişini özlemle beklemiş olanların hepsine verecektir.
- 2Tm 4 9 Yanıma tez gelmeye gayret et.

2Tm 4 10 Çünkü Dimas bu dünyayı sevdiği için beni terk edip Selanike gitti.
 Krişkiş Galatya'ya, Titus Dalmaçya'ya gitti.
 2Tm 4 11 Yanımda yalnız Luka var. Markosu alıp beraberinde getir, yapacağım
 hizmette bana yardım eder.
 2Tm 4 12 Tihiyosu Efese gönderdim.
 2Tm 4 13 Troasta Karpın yanında bıraktığım abayı, kitapları, özellikle yazı
 derilerini gelirken beraberinde getir.
 2Tm 4 14 Bakırcı İskender bana çok kötülük etti. Rab ona yaptıklarının
 karşılığını verecektir.
 2Tm 4 15 Sen de ondan sakın. Çünkü söylediklerimize şiddetle karşı koydu.
 2Tm 4 16 İlk savunmamda benden yana çıkan olmadı, hepsi beni terk etti. Bunun
 hesabı onlardan sorulmasın.
 2Tm 4 17 Ama Tanrı bildirisi aracılığıyla tam olarak açıklansın, bütün uluslar
 bunu duysun diye Rab yardımına gelip beni güçlendirdi. Aslanın ağzından böyle kurtuldum!
 2Tm 4 18 Rab beni her kötülükten kurtarıp güvenlik içinde göksel egemenliğine
 ulaştıracak. Sonsuzlara dek Ona yücelik olsun! Amin.
 2Tm 4 19 Prişka, Akvıla ve Onisi forosun ev halkına selam söyle.
 2Tm 4 20 Erastus, Korintte kaldı. Trofimosu da Milete hasta bıraktım.
 2Tm 4 21 Kış bastırmadan gelmeye gayret et. Evvulus, Pudens, Linus, Klavdiya ve
 bütün kardeşler sana selam ederler.
 2Tm 4 22 Rab ruhunla birlikte olsun. Tanrı'nın lütfu sizlerle olsun.
 Tts 1 1 Tanrının seçtiği kişilerin iman etmeleri, Tanrı yoluna uygun gerçeği
 anlamaları için Tanrının kulu ve İsa Mesih'in elçisi atanan ben Pavludan selam!
 Tts 1 2 Elçiliğim, yalan söylemeyen Tanrının zamanın başlangıcından önce vaat
 ettiği sonsuz yaşam umuduna dayanmaktadır.
 Tts 1 3 Kurtarıcımız Tanrının buyruğuyla bana emanet edilen bildiride Tanrı,
 kendi sözünü uygun zamanda açıklamıştır.
 Tts 1 4 Ortak imanımıza göre öz oğlum olan Titusa Baba Tanrıdan ve
 Kurtarıcımız Mesih İsadan lütuf ve esenlik olsun.
 Tts 1 5 Geri kalan işleri düzene sokman ve sana buyurduğum gibi her kentte
 ihtiyaçlar ataman için seni Giritte bıraktım.
 Tts 1 6 İhtiyar seçilecek kişi eleştirilecek yönü olmayan, tek karılı biri
 olsun. Çocukları imanlı olmalı, sefahatle suçlanan ya da asi çocuklar olmamalı.
 Tts 1 7 Gözetmen, Tanrı evinin kâhyası olduğuna göre, eleştirilecek yönü
 olmamalı. Dikbaşlı, tez öfkelenen, şarap düşkünü, zorba, haksız kazanç peşinde koşan biri
 olmamalı.
 Tts 1 8 Tersine, konuksever, iyiliksever, sağduyulu, adil, pak, kendini
 denetleyebilen biri olmalı.
 Tts 1 9 Hem başkalarını sağlam öğretiyle yüreklendirmek, hem de karşı
 çıkanları ikna edebilmek için imanlılara öğretilen güvenilir söze sımsıkı sarılmalı.
 Tts 1 10 Çünkü asi, boşboğaz, aldatıcı birçok kişi vardır. Özellikle sünnet
 yanlıları bunlardandır.
 Tts 1 11 Onların ağzını kapamak gerek. Haksız kazanç uğruna, öğretmemeleri
 gerekeni öğreterek bazı aileleri tümüyle yıkıyorlar.
 Tts 1 12 Kendilerinden biri, öz peygamberlerinden biri şöyle demiştir:
 <<Giritliler hep yalancıdır, azgın canavarlar, tembel oburlardır.>>
 Tts 1 13 Bu tanıklık doğrudur. Bu nedenle, Yahudi masallarına, gerçeği
 reddedenlerin buyruklarına kulak vermeyip sağlam imana sahip olmaları için onları sert bir
 şekilde uyar.
 Tts 1 15 Yüreği temiz olanlar için her şey temizdir, ama yüreği kirli olanlar
 ve imansızlar için hiçbir şey temiz değildir. Çünkü onların zihinleri de vicdanları da
 kirlenmiştir.
 Tts 1 16 Tanrı'yı tanıdıklarını ileri sürer, ama yaptıklarıyla O'nu yadırlar.
 Söz dinlemez, hiçbir iyi işe yaramaz iğrenç kişilerdir.
 Tts 2 1 Sana gelince, sağlam öğretiye uygun olanı öğret.
 Tts 2 2 Yaşlı erkeklerle ölçülü, ağırbaşlı, sağduyulu olmalarını buyur. İmanda,
 sevgide ve sabırda sağlam olsunlar.
 Tts 2 3 Aynı şekilde yaşlı kadınlar saygın bir yaşam sürmeli. İftiracı, şaraba
 tutsak olmamalı; iyi olanı öğretmeli.
 Tts 2 4 Öyle ki genç kadınları, kocalarını ve çocuklarını seven, sağduyulu,
 temiz yürekli, iyi birer ev kadını ve kocalarına bağımlı olmak üzere eğitebilsinler. O zaman
 Tanrının sözü kötülenmez.
 Tts 2 6 Genç erkekleri de sağduyulu olmaya özendir.
 Tts 2 7 İyi olanı yaparak her konuda onlara örnek ol. Öğretişinde dürüst ve
 ağırbaşlı ol, kimsenin kınayamayacağı doğru sözler söyle. Öyle ki bize karşı gelen, hakkımı zda
 söyleyecek kötü bir söz bulamayıp utansın.
 Tts 2 9 Köleleri, her konuda efendilerine bağımlı olmaya özendir. Efendilerini
 hoşnut etsinler. Ters yanıt vermeden,
 Tts 2 10 hırsızlık yapmadan, tümüyle güvenilir olduklarını göstereyinler.
 Böylece Kurtarıcımız Tanrıyla ilgili öğretiyi her yönden çekici kılsınlar.
 Tts 2 11 Çünkü Tanrının bütün insanlara kurtuluş sağlayan lütfu ortaya
 çıkmıştır.

Tts 2 12 Bu lütuf, tanrısızlığı ve dünyasal arzuları reddedip şimdiki çağda
sağduyulu, doğru, Tanrı yoluna yaraşır bir yaşam sürebilmemiz için bizi eğitiyor.

Tts 2 13 Bu arada, mübarek umudumuzun gerçekleşmesini, ulu Tanrı ve
Kurtarıcımız İsa Mesihin yücelik içinde gelmesini bekliyoruz.

Tts 2 14 Mesih bizi her suçtan kurtarmak, arıtip kendisine ait, iyilik etmekte
gayretli bir halk yapmak üzere kendini bizim için feda etti.

Tts 2 15 Bunları tam bir yetkiyle bildir, dinleyenleri isteklendir, günahlı
olanları ikna et. Hiç kimse seni küçümsemesin.

Tts 3 1 Yöneticilerle yönetimlere bağlı olmaları, söz dinlemeleri ve iyi olan
her şeyi yapmaya hazır olmaları gerektiğini imanlılara anımsat.

Tts 3 2 Kimseyi kötülemesinler. Kavgacı değil, uysal olsunlar. Herkese her
zaman yumuşak davranınsınlar.

Tts 3 3 Çünkü bir zamanlar biz de anlayışsız, söz dinlemez, kolay aldanan,
türlü arzulara ve zevklere köle olan, kötülük ve kıskançlık içinde yaşayan, nefret edilen ve
birbirimizden nefret eden kişilerdik.

Tts 3 4 Ama Kurtarıcımız Tanrı iyiliğini ve insana olan sevgisini açıkça
göstererek bizi kurtardı. Bunu doğrulukla yaptığımız işlerden dolayı değil, kendi
merhametiyle, yeniden doğuş yıkamasıyla ve Kurtarıcımız İsa Mesih aracılığıyla üzerimize bol
bol döktüğü kutsal Ruhun yenilemesiyle yaptı.

Tts 3 7 Öyle ki, Onun lütfuyla aklanmış olarak umut içinde sonsuz yaşamın
mirasçıları olalım.

Tts 3 8 Bu güvenilir bir sözdür. Tanrıya iman etmiş olanların, kendilerini iyi
işlere vermeye özen göstermeleri için bu konularda ısrarlı olmanı istiyorum. Bunlar insan için
iyi ve yararlıdır.

Tts 3 9 Akılsız tartışmalardan, soyağacı didişmelerinden, Kutsal Yasayla
ilgili çekişme ve kavgalardan sakın. Bunlar yararsız ve boş şeylerdir.

Tts 3 10 Birinci ve ikinci uyarıdan sonra bölücü kişiyle ilişkini kes.

Tts 3 11 Böyle birinin sapmış olduğundan ve günah işlediğinden emin
olabilirsin; o kendi kendini mahkûm etmiştir.

Tts 3 12 Ben Arteması ya da Tihikosu sana gönderir göndermez, Nikopolise,
yanıma gelmeye gayret et. Çünkü kışı orada geçirmeye karar verdim.

Tts 3 13 Hukukçu Zenasla Apollosu yolcu ederken bir eksikleri olmamasına dikkat
et.

Tts 3 14 Bizimkiler de kendilerini iyi işlere vermeyi öğrensinler. Böylelikle
temel ihtiyaçları karşılamış ve verimsiz bir yaşam sürmemiş olurlar.

Tts 3 15 Yanımdakilerin hepsi sana selam eder. Bizi seven imanlılara selam
söyle. Tanrı'nın lütfu hepimizle birlikte olsun.

Phm 1 1 Sevgili emektaşımız Filimon, Mesih İsa uğruna tutuklu olan ben Pavlus
ve kardeşimiz Timoteostan sana, kızkardeşimiz Afiyaya, birlikte mücadele verdiğimiz Arhippusa
ve senin evindeki imanlılar topluluğuna selam!

Phm 1 3 Babamız Tanrıdan ve Rab İsa Mesih'ten sizlere lütuf ve esenlik olsun.

Phm 1 4 Rab İsaya olan imanını ve bütün kutsallara beslediğin sevgiyi duydukça
dualarımda seni anıyor, Tanrıma sürekli şükrediyorum.

Phm 1 6 Mesih'te sahip olduğumuz her iyiliğin bilincine vararak imanını
başkalarıyla paylaşmakta etkin olman için dua ediyorum.

Phm 1 7 Sevgin benim için büyük sevinç ve teselli kaynağı oldu. Çünkü
kutsalların yürekleri senin sayende ferahladı, kardeşim.

Phm 1 8 Bu nedenle, gerekeni sana buyurmaya Mesih'te büyük cesaretim olduğu
halde, şimdi Mesih İsa uğruna tutuklu bulunan ben yaşlı Pavlus sana sevgiyle rica etmeyi
yeğliyorum.

Phm 1 10 Tutukluluğum sırasında kendisine ruhsal baba olduğum oğlum Onisimosla
ilgili bir ricam var. Bir zamanlar sana yararsızdı; ama şimdi hem sana hem de bana yararlıdır.

Phm 1 12 Kendisini, yani can ciğerimi sana geri gönderiyorum.

Phm 1 13 Müjdenin uğruna tutuklu kaldığım sürece senin yerine bana hizmet
etmesi için onu yanımda alıkoymak isterdim; ama senin onayın olmadan bir şey yapmak istemedim.
Öyle ki, yapacağın iyilik zorunluluktanmış gibi görünmesin, gönülden olsun.

Phm 1 15 Onisimosun bir süre senden ayrılması belki de onu temelli geri alman
içindi.

Phm 1 16 Onu artık köle değil, köleden üstün, sevgili bir kardeş olarak geri
alacaksın. O, özellikle benim için çok değerlidir. Ama hem bir insan, hem de Rabbe ait biri
olarak senin için daha da çok sevicek bir kardeşidir.

Phm 1 17 Bu nedenle, eğer beni yoldaşın sayıyorsan, kendisini beni kabul eder
gibi kabul et.

Phm 1 18 Sana herhangi bir haksızlık etmişse ya da bir borcu varsa, bunu benim
hesabıma say.

Phm 1 19 Ben Pavlus bunu kendi elimle yazıyorum, bedelini ben öderim. Senin
kendi yaşamını bile bana borçlu olduğumu söylemeye gerek yok.

Phm 1 20 Evet, kardeş, Rab yolunda bana bir yardımın olsun. Mesih'te yüreğimi
ferahlat.

Phm 1 21 Sözümü dinleyeceğinden emin olarak ve istediğimden fazlasını da
yapacağını bilerek sana yazıyorum.

Phm 1 22 Bu arada bana kalabileceğim bir yer hazırla. Çünkü dualarınız

aracılığıyla sizlere bağışlanacağımı umuyorum.

- Phm 1 23 Mesih İsa uğruna kendisiyle birlikte tutuklu bulunduğum Epafras, emektaşlarım Markos, Aristarhus, Dimas ve Luka sana selam ederler.
- Phm 1 25 Rab İsa Mesih'in lütfu ruhunuzla birlikte olsun.
- Hbr 1 1 Tanrı eski zamanlarda peygamberler aracılığıyla birçok kez çeşitli yollardan atalarımı za seslendi.
- Hbr 1 2 Bu son çağda da her şeye mirasçı kıldığı ve aracılığıyla evreni yarattığı kendi Oğluyla bize seslenmiştir.
- Hbr 1 3 Oğul, Tanrı yüceliğinin parıltısı, Onun varlığının öz görünümüdür. Güçlü sözüyle her şeyi devam ettirir. Günahlardan arınmayı sağladıktan sonra, yücelerde ulu Tanrının sağında oturdu.
- Hbr 1 4 Meleklerden ne denli üstün bir adı miras aldıysa, onlardan o denli üstün oldu.
- Hbr 1 5 Çünkü Tanrı meleklerin herhangi birine, <<Sen benim Oğlumsun, Bugün ben sana Baba oldum>> Ya da, <<Ben Ona Baba olacağım, O da bana Oğul olacak>>
- Hbr 1 6 Yine Tanrı ilk doğanı dünyaya gönderirken diyor ki, <<Tanrının bütün melekleri Ona tapınsın.>>
- Hbr 1 7 Melekler için, <<Kendi meleklerini rüzgar, Hizmetkârlarını ateş alevi yapar>> diyor.
- Hbr 1 8 Ama Oğul için şöyle diyor: <<Ey Tanrı, tahtın sonsuzluklar boyunca kalıcıdır, Egemenliğinin asası adalet asasıdır.
- Hbr 1 9 Doğruluğu sevdin, kötülükten nefret ettin. Bunun için Tanrı, senin Tanrın, Seni sevinç yağıyla Arkadaşlarından daha çok meshetti.>>
- Hbr 1 10 Yine diyor ki, <<Ya Rab, başlangıçta Dünyanın temellerini sen attın. Gökler de senin ellerinin yapıtıdır.
- Hbr 1 11 Onlar yok olacak, ama sen kalıcısın. Hepsi bir giysi gibi eskiyecek.
- Hbr 1 12 Bir kaftan gibi düreceksin onları, Bir giysi gibi değiştirilecekler. Ama sen hep aynısın, Yılların tükenmeyecek.>>
- Hbr 1 13 Tanrı meleklerin herhangi birine, <<Ben düşmanlarını Ayaklarının altına serinceye dek, Sağında otur>>
- Hbr 1 14 Bütün melekler kurtuluşu miras alacaklara hizmet etmek için gönderilen görevli ruhlar değil midir?
- Hbr 2 1 Bu nedenle, akıntıya kapılıp sürüklenmemek için işittiklerimizi daha çok önemsemeliyiz.
- Hbr 2 2 Çünkü melekler aracılığıyla bildirilen söz geçerli olduysa, her suç ve her sözdinlemezik hak ettiği karşılığı aldıysa, bu denli büyük kurtuluşu görmezlikten gelirsek nasıl kurtulabiliriz? Başlangıçta Rab tarafından bildirilen bu kurtuluş, Rabbi dinlemiş olanlarca bize doğrulandı.
- Hbr 2 4 Tanrı da belirtiler, harikalar, çeşitli mucizeler ve kendi isteği uyarınca dağıttığı Kutsal Ruh armağanlarıyla buna tanıklık etti.
- Hbr 2 5 Tanrı, sözünü ettiğimiz gelecek dünyayı meleklerle bağlı kılmadı.
- Hbr 2 6 Ama biri bir yerde şöyle tanıklık etmiştir: <<Ya Rab, insan ne ki, onu anasın, Ya da insanoğlu ne ki, ona ilgi gösteresin?
- Hbr 2 7 Onu meleklerden biraz aşağı kıldın, Başına yücelik ve onur tacını koydun, Ellerinin yapıtları üzerine onu görevlendirdin.
- Hbr 2 8 Her şeyi ayakları altına sererek Ona bağımlı kıldın.>> bırakmadı. Ne var ki, her şeyin insana bağımlı kılındığını henüz görmüyoruz.
- Hbr 2 9 Ama meleklerden biraz aşağı kılınmış olan İsayı, Tanrının lütfuyla herkes için ölümü tatsın diye çektiği ölüm acısı sonucunda yücelik ve onur tacı giydirilmiş olarak görüyoruz.
- Hbr 2 10 Birçok oğlu yüceliğe eriştirirken onların kurtuluş öncüsünü acılarla yetkinliğe erdirmesi, her şeyi kendisi için ve kendi aracılığıyla var eden Tanrıya uygun düşüyordu.
- Hbr 2 11 Çünkü hepsi -kutsal kılan da kutsal kılınanlar da- aynı Babadandır. Bunun içindir ki, İsa onlara <<kardeşlerim>> demekten utanmıyor.
- Hbr 2 12 <<Adını kardeşlerime duyuracağım, Topluluğun ortasında Seni ilahilerle öveceğim>> diyor.
- Hbr 2 13 Yine, <<Ben Ona güveneceğim>> ve yine, <<İşte ben ve Tanrının bana verdiği çocuklar>> diyor.
- Hbr 2 14 Bu çocuklar etten ve kandan oldukları için İsa, ölüm gücüne sahip olanı, yani İblisi, ölüm aracılığıyla etkisiz kılmak üzere onlarla aynı insan yapısını aldı.
- Hbr 2 15 Bunu, ölüm korkusu yüzünden yaşamları boyunca köle olanların hepsini özgür kılmak için yaptı.
- Hbr 2 16 Kuşkusuz O, meleklerle değil, İbrahimin soyundan olanlara yardım ediyor.
- Hbr 2 17 Bunun için her yönden kardeşlerine benzemesi gerekiyordu. Öyle ki, Tanrıya hizmetinde merhametli ve sadık bir başkâhin olup halkın günahlarını bağışlatabilsin.
- Hbr 2 18 Çünkü kendisi denenip acı çektiği için denenenele yardım edebilir.
- Hbr 3 1 Bunun için, göksele çağrıya ortak olan kutsal kardeşlerim, dikkatini zi açıkça benimsediğimiz inancın elçisi ve başkâhini İsaya çevirin.
- Hbr 3 2 Musa Tanrının bütün evinde Tanrıya nasıl sadık kaldıysa, İsa da kendisini ni görevlendiren sadıktır.

Hbr 3 3 Evi yapan nasıl evden daha çok saygı görürse, İsa da Musadan daha büyük yüceliğe layık sayıldı.

Hbr 3 4 Her evin bir yapıcısı vardır, her şeyin yapıcısı ise Tanrıdır.

Hbr 3 5 Musa, gelecekte söylenecek sözlere tanıklık etmek için Tanrının bütün evinde bir hizmetkâr olarak sadık kaldı.

Hbr 3 6 Oysa Mesih, Onun evi üzerinde yetkili oğul olarak sadıktır. Eğer cesaretimizi ve övündüğümüz umudu gevşemeden sonuna dek sürdürürsek, Onun evi biziz.

Hbr 3 7 Bu nedenle, Kutsal Ruhun dediği gibi, <<Bugün Onun sesini duyarsanız, Atalarınızın başkaldırdığı, çölde onu sınıadığı günkü gibi Yüreklerinizi nasırlaştırmayın.

Hbr 3 9 Atalarınız beni orada sınavıyıp denediler Ve kırk yıl boyunca yaptıklarını gördüler.

Hbr 3 10 Bu nedenle o kuşağa darıldım Ve dedim ki, <Yürekləri hep kötüye sapar, Yollarımı öğrenmediler.

Hbr 3 11 Öfkələndiğimde ant içtiğim gibi, Onlar huzur diyarıma asla girmeyecekler.> >>

Hbr 3 12 Ey kardeşler, hiçbirinizde diri Tanrıyı terk eden kötü, imansız bir yüreğin bulunmamasına dikkat edin.

Hbr 3 13 <<Gün bugündür>> denildikçe birbirinizi her gün yüreklendirin. Öyle ki, hiçbirinizin yüreği günahın aldatıcılığıyla nasırlaşmasın.

Hbr 3 14 Çünkü Mesih'e ortak olduk. Yalnız başlangıçtaki güvenimizi gevşemeden sonuna dek sürdürmeliyiz.

Hbr 3 15 Yukarıda belirtildiği gibi, <<Bugün Onun sesini duyarsanız, Atalarınızın başkaldırdığı günkü gibi Yüreklerinizi nasırlaştırmayın.>>

Hbr 3 16 Onun sesini işitip başkaldıran kimlerdi? Musa önderliğinde Mısırdan çıkanların hepsi değil mi?

Hbr 3 17 Tanrı kimlere kırk yıl dargın kaldı? Günah işleyip cesetleri çöle serilenlere değil mi?

Hbr 3 18 Sözü dinlemeyenler dışında kendi huzur diyarına kimlerin girmeyeceğine ant içti?

Hbr 3 19 Görüyoruz ki, imansızlıklarından ötürü oraya giremediler.

Hbr 4 1 Bu nedenle Tanrının huzur diyarına girme vaadi hâlâ geçerliyken, herhangi birinizin buna erişmemiş sayılmasından korkalım.

Hbr 4 2 Çünkü onlar gibi biz de iyi haberi aldık. Ama onlar duydukları sözü imanla birleştirmedikleri için bunun kendilerine bir yararı olmadı.

Hbr 4 3 Biz inanmış olanlar huzur diyarına gireriz. Nitekim Tanrı şöyle demiştir: <<Öfkələndiğimde ant içtiğim gibi, Onlar huzur diyarıma asla girmeyecekler.>>

Hbr 4 4 Çünkü bir yerde yedinci günle ilgili şunu demiştir: <<Tanrı bütün işlerinden yedinci gün dinlendi.>>

Hbr 4 5 Bu konuda yine diyor ki, <<Onlar huzur diyarıma asla girmeyecekler.>>

Hbr 4 6 Demek ki, bazıların huzur diyarına gireceği kesindir. Daha önce iyi haberi almış olanlar söz dinlemedikleri için o diyara giremediler.

Hbr 4 7 Bu yüzden Tanrı, uzun zaman sonra Davutun aracılığıyla, <<bugün>> diyerek yine bir gün belirliyor. Daha önce denildiği gibi, <<Bugün Onun sesini duyarsanız, Yüreklerinizi nasırlaştırmayın.>>

Hbr 4 8 Eğer Yeşu onları huzura kavuştursaydı, Tanrı daha sonra bir başka günden söz etmezdi.

Hbr 4 9 Böylece Tanrı halkı için bir şabat günü rahatı kalıyor.

Hbr 4 10 Tanrı işlerinden nasıl dinlendiyse, Onun huzur diyarına giren de kendi işlerinden öylece dinlenir.

Hbr 4 11 Bu nedenle o huzur diyarına girmeye gayret edelim; öyle ki, hiçbirimiz aynı tür sözdinlemelikten ötürü düşmesin.

Hbr 4 12 Tanrının sözü diri ve etkilidir, iki ağızlı kılıçtan daha keskindir. Canla ruhu, ilikle ekimleri birbirinden ayıracak kadar derinlere işler; yüreğin düşüncelerini, amaçlarını yargılar.

Hbr 4 13 Tanrının görmediği hiçbir yaratık yoktur. Kendisine hesap vereceğimiz Tanrının gözü önünde her şey çıplak ve açıktır.

Hbr 4 14 Tanrı Oğlu İsa gökleri aşan büyük başkâhinimiz olduğu için açıkça benimsediğimiz inanca sımsıkı sarılalım.

Hbr 4 15 Çünkü başkâhinimiz zayıflıklarımızda bize yakınlık duyamayan biri değildir; tersine, her alanda bizim gibi denemiş, ama günah işlememiştir.

Hbr 4 16 Onun için Tanrı'nın lütfu tahtına cesaretle yaklaşalım; öyle ki, yardım gereksindiğimizde merhamet görelim ve lütfu bulalım.

Hbr 5 1 İnsanlar arasından seçilen her başkâhin, günahlara karşılık sunular ve kurbanlar sunmak üzere Tanrıyla ilgili konularda insanları temsil etmek için atanır.

Hbr 5 2 Bilgisizlere, yoldan sapanlara yumuşak davranabilir. Çünkü kendisi de zayıflıklarla kuşatılmıştır.

Hbr 5 3 Bundan ötürü, halk için olduğu gibi, kendisi için de günah sunusu sunmak zorundadır.

Hbr 5 4 Kimse başkâhin olma onurunu kendi kendine alamaz; ancak Harun gibi, Tanrı tarafından çağrılırsa alır.

Hbr 5 5 Nitekim Mesih de başkâhin olmak için kendi kendini yüceltmedi. Ona, <<Sen benim Oğlumsun, Bugün ben sana Baba oldum>>

Hbr	5	6	Başka bir yerde de diyor ki, <<Melkisedek düzeni uyarınca Sen sonsuza dek kâhinsin.>>
Hbr	5	7	Mesih, yeryüzünde olduğu günlerde kendisini ölümden kurtaracak güçte olan Tanrıya büyük feryat ve gözyaşlarıyla dua etti, yakardı ve Tanrı korkusu nedeniyle işitildi.
Hbr	5	8	oğul olduğu halde, çektiği acılarla söz dinlemeyi öğrendi.
Hbr	5	9	Yetkin kılınınca, sözünü dinleyen herkes için sonsuz kurtuluş kaynağı oldu.
Hbr	5	10	Çünkü Tanrı tarafından Melkisedek düzeni uyarınca başkâhin atanmıştı.
Hbr	5	11	Bu konuda söyleyecek çok sözümüz var, ama kulaklarınız uyuştugu için anlatmak zor.
Hbr	5	12	şimdiye dek öğretmen olmanız gerekirken, Tanrı sözlerinin temel ilkelerini size yeni baştan öğretecek birine ihtiyacınız var. Size yine süt gerekli, katı yiyecek değil!
Hbr	5	13	Sütle beslenen herkes bebektir ve doğruluk sözünde deneyimsizdir.
Hbr	5	14	Katı yiyecek, yetişkinler içindir; onlar duyularını iyi ile kötüyü ayırt etmek üzere alıştırmayla eğitmiş kişilerdir.
Hbr	6	1	Bunun için, ölü işlerden tövbe etmenin ve Tanrıya inanmanın temelini, vaftizler, elle kutsama, ölümlerin dirilişi ve sonsuz yargıyla ilgili öğretinin temelini yeni baştan atmadan Mesihle ilgili ilk öğretileri aşarak yetkinliğe doğru ilerleyelim.
Hbr	6	3	Tanrı izin verirse, bunu yapacağız.
Hbr	6	4	Bir kez aydınlatılmış, göksel armağanı tatmış ve kutsal Ruha ortak edilmiş, Tanrı sözünün iyiliğini ve gelecek çağın güçlerini tatmış oldukları halde yoldan sapmaları yeniden tövbe edecek duruma getirmeye olanak yoktur. Çünkü onlar Tanrının oğlunu adeta yeniden çarpmışa geliyor, herkesin önünde aşağılıyorlar.
Hbr	6	7	Üzerine sık sık yağın yağmuru emen ve kimler için işleniyorsa onlara yararlı bitkiler üreten toprağı Tanrı bereketli kılar.
Hbr	6	8	Ama dikenli bitki, devediken üreten toprak yararsızdır; lanetlenmeye yakındır, sonu yanmaktır.
Hbr	6	9	Size gelince, sevgili kardeşler, böyle konuştuğumuz halde, durumunuzun daha iyi olduğuna, kurtuluşa uygun düştüğüne eminiz.
Hbr	6	10	Tanrı adaletsiz değildir; emeğinizi ve kutsallara hizmet etmiş olarak ve etmeye devam ederek Onun adına gösterdiğiniz sevgiyi unutmaz.
Hbr	6	11	Umutunuzdan doğan tam güvenceye kavuşmanız için her birinizin sona dek aynı gayreti göstermesini diliyoruz.
Hbr	6	12	Tembel olmamanızı, vaat edilenleri iman ve sabır aracılığıyla miras alanların örneğine uymanızı istiyoruz.
Hbr	6	13	Tanrı İbrahimde vaatle bulunduğu zaman, üzerine ant içecek daha üstün biri olmadığı için kendi üzerine ant içerek şöyle dedi:
Hbr	6	14	<<Seni kutsadıkça kutsayacağım, Soyunu çoğalttıktan sonra çoğaltacağım.>>
Hbr	6	15	Böylece İbrahim sabırla dayanarak vaade erişti.
Hbr	6	16	İnsanlar kendilerinden üstün biri üzerine ant içerler. Onlar için ant, söyleneni doğrular ve her tartışmayı sona erdirir.
Hbr	6	17	Tanrı da amacının değişmezliğini vaadin mirasçılarına daha açıkça belirtmek istediği için vaadini antla pekiştirdi.
Hbr	6	18	Öyle ki, önümüze konan umuda tutunmak için Tanrıya sığınan bizler, Tanrının yalan söylemesi olanaksız olan bu iki değişmez şey aracılığıyla büyük cesaret bulalım.
Hbr	6	19	Canlarımız için gemi demiri gibi sağlam ve güvenilir olan bu umut, perdenin arkasındaki iç bölmeye geçer.
Hbr	6	20	Melkisedek düzeni uyarınca sonsuza dek başkâhin olan İsa oraya uğrumuza öncü olarak girdi.
Hbr	7	1	Bu Melkisedek, Şalem Kralı ve yüce Tanrının kâhiniydi. Kralları bozguna uğratmaktan dönen İbrahimi karşılamış ve onu kutsamıştı.
Hbr	7	2	İbrahim de ona her şeyin ondallığını verdi. Melkisedek, adının anlamına göre, önce <<Doğruluk Kralı>>dır; sonra da <<Şalem Kralı>>, yani <<Esenlik Kralı>>dır.
Hbr	7	3	Babasız, annesizdir; soyağacı yoktur. Ne günlerinin başlangıcı, ne yaşamının sonu vardır. Tanrının oğlu gibi sonsuza dek kâhin kalacaktır.
Hbr	7	4	Bakın, büyük ata İbrahimin ganimetten ondalık verdiği bu adam ne kadar büyüktür!
Hbr	7	5	Levioğullarından olup kâhinlik görevini üstlenenlere kutsal Yasa uyarınca halktan, yani İbrahimin soyundan oldukları halde, kardeşlerinden ondalık almaları buyrulmuştur.
Hbr	7	6	Melkisedek ise Levili kâhinlerin soyundan olmadığı halde, vaatleri alan İbrahimden ondalık kabul etmiş ve onu kutsamıştır.
Hbr	7	7	Hiç kuşkusuz, kutsayan kutsanandan üstündür.
Hbr	7	8	Birinde ölümlü insanlar ondalık alıyor, ötekinde yaşadığına tanıklık edilen biri alıyor.
Hbr	7	9	Ondalık alan Levi bile İbrahim aracılığıyla ondalık vermiştir
Hbr	7	10	çünkü Melkisedek İbrahimi karşıladığı zaman, Levi hâlâ atasının bedeni ndeydi .

Hbr 7 11 Eğer Levililerin kâhinliği aracılığıyla yetkinliğe erişilebilseydi
 -nitekim kutsal Yasa bu kâhinliği öngörerek halka verildi- Harun düzenine göre değil de,
 Melkisedek düzenine göre başka bir kâhinin gelmesinden söz etmeye ne gerek kalırdı?
 Hbr 7 12 Çünkü kâhinlik değişince, Yasa da zorunlu olarak değişir.
 Hbr 7 13 Kendisinden böyle söz edilen kişi başka bir oymaktandır. Bu oymaktan
 hiç kimse sunakta hizmet etmemiştir.
 Hbr 7 14 Rabbimizin Yahuda oymağından geldiği açıktır. Musa bu oymaktan söz
 ederken kâhinlere ilişkin bir şey söylemedi.
 Hbr 7 15 Melkisedek benzeri başka bir kâhin ortaya çıktığından, bu söylediğimiz
 artık daha da açıktır.
 Hbr 7 16 O, Yasanın soyla ilgili önkoşuluna göre değil, yok edilemez bir
 yaşamın gücüne göre kâhin olmuştur.
 Hbr 7 17 Çünkü, <<Melki sedek düzeni uyarınca Sen sonsuza dek kâhinsin>>
 Hbr 7 18 Önceki buyruk, zayıflığı ve yararsızlığı nedeniyle geçersiz kılındı.
 Hbr 7 19 Çünkü Yasa hiçbir şeyi yetkinleştiremedi. Bunun yerine, aracılığıyla
 Tanrıya yaklaştığımız daha sağlam bir umut verildi.
 Hbr 7 20 Bu da antsız olmadı. Öbürleri ant içilmeden kâhin olmuşlardı.
 Hbr 7 21 Ama O kendisine, <<Rab ant içti, kararından dönmez, Sen sonsuza dek
 kâhinsin>>
 Hbr 7 22 Böylece İsa daha iyi bir antlaşmanın kefilisi olmuştur.
 Hbr 7 23 Önceki düzende çok sayıda kâhin görev aldı. Çünkü ölüm, görevlerini
 sürdürmelerini engelliyordu.
 Hbr 7 24 Ama İsa sonsuza dek yaşadığı için kâhinliği sürekli dir.
 Hbr 7 25 Bu nedenle Onun aracılığıyla Tanrıya yaklaşanları tümüyle kurtaracak
 güçtedir. Çünkü onlara aracılık etmek için hep yaşamaktadır.
 Hbr 7 26 Böyle bir başkâhinimiz -kutsal, suçsuz, lekeli z, günahkârlardan
 ayrılmış, göklerden daha yücelere çıkarılmış bir başkâhinimiz- olması uygundur.
 Hbr 7 27 O, öbür başkâhinler gibi her gün önce kendi günahları, sonra da halkın
 günahları için kurbanlar sunmak zorunda değildir. Çünkü kendini sunmakla bunu ilk ve son kez
 yaptı.
 Hbr 7 28 Kutsal Yasa, zayıflıkları olan insanları başkâhin atamaktadır. Ama
 Yasa'dan sonra gelen ant sözü, sonsuza dek yetkin kılınmış olan Oğul'u başkâhin atamıştır.
 Hbr 8 1 Söylediklerimizin özü şudur: Göklerde, Yüce Olanın tahtının sağında
 oturan, kutsal yerde, insanın değil, Rabbin kurduğu asıl tapınma çadırında görev yapan böyle
 bir başkâhinimiz vardır.
 Hbr 8 3 Her başkâhin sunular, kurbanlar sunmak için atanır. Bu nedenle bizim
 başkâhinimizin de sunacak bir şeyi olması gerekir.
 Hbr 8 4 Eğer kendisi yeryüzünde olsaydı, kâhin olamazdı. Çünkü Kutsal Yasa
 uyarınca sunuları sunanlar var.
 Hbr 8 5 Bunlar göktekinin örneği ve gölgesi olan tapınakta hizmet ediyorlar.
 Nitekim Musa tapınma çadırını kurmak üzereyken Tanrı tarafından şöyle uyarıldı: <<Her şeyi
 sana dağda gösterilen örneğe göre yapmaya dikkat et.>>
 Hbr 8 6 Şimdiyse, İsa daha iyi vaatler üzerine kurulmuş daha iyi bir
 antlaşmanın aracısı olduğu kadar, daha üstün bir görevde de sahip olmuştur.
 Hbr 8 7 Eğer o ilk antlaşma kusursuz olsaydı, ikincisine gerek duyulmazdı.
 Hbr 8 8 Oysa halkını kusurlu bulan Tanrı şöyle diyor: <<İsrail halkıyla ve
 Yahuda halkıyla yeni bir antlaşma yapacağım günler geliyor>> Diyor Rab.
 Hbr 8 9 <Atalarını Mısırdan çıkarmak için Ellerinden tuttuğum gün onlarla
 yaptığım antlaşmaya benzemeyecek. Çünkü onlar antlaşmama bağlı kalmadılar, Ben de onlardan
 yüz çevirdim>> Diyor Rab.
 Hbr 8 10 <O günlerden sonra İsrail halkıyla yapacağım antlaşma şudur> diyor
 Rab, <Yasalarımı zihinlerine işleyeceğim, Yüreklerine yazacağım. Ben onların Tanrısı
 olacağım, Onlar da benim halkım olacak.>
 Hbr 8 11 Hiç kimse yurttaşını, kardeşini, Rabbi tanı diye eğitmeyecek. Çünkü
 küçük büyük hepsi tanıyacak beni.
 Hbr 8 12 Çünkü suçlarını bağışlayacağım, Günahlarını artık anmayacağım.>>
 Hbr 8 13 Tanrı, <<Yeni bir antlaşma>> demekle ilkinin eskimiş saymıştır. Eski yip
 köhneleşense çok geçmeden yok olur.
 Hbr 9 1 İlk antlaşmanın tapınma kuralları ve dünyasal tapınağı vardı.
 Hbr 9 2 Bir çadır kurulmuştu. Kutsal Yer denen birinci bölmede kandillik, masa
 ve adak ekmekleri bulunurdu.
 Hbr 9 3 İkinci perdenin arkasında En Kutsal Yer denen bir bölme vardı.
 Hbr 9 4 Altın buhur sunağıyla her yanı altınla kaplanmış Antlaşma Sandığı
 buradaydı. Sandığın içinde altından yapılmış man testisi, Harunun filizlenmiş değneği ve
 antlaşma levhaları vardı.
 Hbr 9 5 Sandığın üstünde Bağışlanma Kapağını gölgeleyen yüce Keruvlar dururdu.
 Ama şimdi bunların ayrıntılarına giremeyiz.
 Hbr 9 6 Her şey böyle düzenlendikten sonra kâhinler her zaman çadırın ilk
 bölümüne girer, tapınma görevlerini yerine getirirler.
 Hbr 9 7 Ama iç bölmeye yılda bir kez yalnız başkâhin girebilir. Üstelik
 kendisi için ve halkın bilmeden işlediği suçlar için sunacağı kurban kanı olmaksızın giremez.
 Hbr 9 8 Kutsal Ruh bununla çadırın ilk bölümü durdukça, kutsal yere giden

yolun henüz açıkça gösterilmediğini belirtiyor.

- Hbr 9 9 Bu, şimdiki çağ için bir örnektir; sunulan kurbanlarla sunuların tapınan kişinin vicdanını yetkinleştiremediğini gösteriyor.
- Hbr 9 10 Bunlar yalnız yiyecek, içecek, çeşitli dinsel yıkanmalarla ilgilidir; yeni düzenin başlangıcına kadar geçerli olan bedensel kurallardır.
- Hbr 9 11 Ama Mesih, gelecek iyi şeylerin başkâhini olarak ortaya çıktı. İnsan eliyle yapılmamış, yani bu yaratılıştan olmayan daha büyük, daha yetkin çadırdan geçti.
- Hbr 9 12 Tekelerle danaların kanıyla değil, sonsuz kurtuluşu sağlayarak kendi kanıyla kutsal yere ilk ve son kez girdi.
- Hbr 9 13 Tekelerle boğaların kanı ve serpilene düve külü murdar olanları kutsal kılıyor, bedensel açıdan temizliyor.
- Hbr 9 14 Öyleyse sonsuz Ruh aracılığıyla kendini lekesiz olarak Tanrıya sunmuş olan Mesih'in kanının, diri Tanrıya kulluk edebilmemiz için vicdanımızı ölü işlerden temizleyeceği ne kadar daha kesindir!
- Hbr 9 15 Bu nedenle, çağırılmış olanların vaat edilen sonsuz mirası almaları için Mesih yeni antlaşmanın aracısı oldu. Kendisi onları ilk antlaşmafx1 zamanında işledikleri suçlardan kurtarmak için fidye olarak öldü.
- Hbr 9 16 Ortada bir vasiyetfx1 varsa, vasiyet edenin ölümünün kanıtlanması gerekir.
- Hbr 9 17 Çünkü vasiyet ancak ölümden sonra geçerli olur. Vasiyet eden yaşadıkça, vasiyetin hiçbir etkinliği yoktur.
- Hbr 9 18 Bu nedenle ilk antlaşma bile kan akıtılmadan yürürlüğe girmedi.
- Hbr 9 19 Musa, Kutsal Yasanın her buyruğunu bütün halka bildirdikten sonra su, al yapağı, mercanköşkotu ile danaların ve tekelerin kanını alıp hem kitabın hem de bütün halkın üzerine serpti.
- Hbr 9 20 <<Tanrının uyanızı buyurduğu antlaşmanın kanı budur>> dedi.
- Hbr 9 21 Aynı biçimde çadırın ve tapınmada kullanılan bütün eşyaların üzerine kan serpti.
- Hbr 9 22 Nitekim Kutsal Yasa uyarınca hemen her şey kanla temiz kılınır, kan dökülmeden bağışlama olmaz.
- Hbr 9 23 Böylelikle aslı göklerde olan örneklerin bu kurbanlarla, ama gökteki asıllarının bunlardan daha iyi kurbanlarla temiz kılınması gerekti.
- Hbr 9 24 Çünkü Mesih, asıl kutsal yerin örneği olup insan eliyle yapılan kutsal yere değil, ama şimdi bizim için Tanrının önünde görünmek üzere asıl göğe girdi.
- Hbr 9 25 Başkâhin her yıl kendisinin olmayan kanla En Kutsal Yere girer; oysa Mesih kendisini tekrar tekrar sunmak için göğe girmedi.
- Hbr 9 26 Öyle olsaydı, dünyanın kuruluşundan beri Mesih'in tekrar tekrar acı çekmesi gerekirdi. Oysa Mesih, kendisini bir kez kurban ederek günahı ortadan kaldırmak için çağların sonunda ortaya çıkmıştır.
- Hbr 9 27 Bir kez ölmek, sonra da yargılanmak nasıl insanların kaderiyse, Mesih de birçoklarının günahlarını yüklenmek için bir kez kurban edildi. İkinci kez, günah yüklenmek için değil, kurtuluş getirmek için kendisini bekleyenlere görünecektir.
- Hbr 10 1 Kutsal Yasada gelecek iyi şeylerin aslı yoktur, sadece gölgesi vardır. Bu nedenle Yasa, her yıl sürekli aynı kurbanları sunarak Tanrıya yaklaşanları asla yetkinliğe erdiremez.
- Hbr 10 2 Erdirebilseydi, kurban sunmaya son verilmez miydi? Çünkü tapınanlar bir kez günahlarından arandıktan sonra artık günahlılık duygusu kalmazdı.
- Hbr 10 3 Ancak o kurbanlar insanlara yıldan yıla günahlarını anımsatıyor.
- Hbr 10 4 Çünkü boğaların tekelerin kanı günahları ortadan kaldıramaz.
- Hbr 10 5 Bunun için Mesih dünyaya gelirken şöyle diyor: <<Kurban ve sunu istemedim, Ama bana bir beden hazırladın.
- Hbr 10 6 Yakmalık sunudan ve günah sunusundan Hoşnut olmadın.
- Hbr 10 7 O zaman şöyle dedim: <Kutsal Yazı tomarında Benim için yazıldığı gibi, Senin isteğini yapmak üzere, Ey Tanrı, işte geldim.>>
- Hbr 10 8 Mesih ilkin, <<Kurban, sunu, yakmalık sunu, günah sunusu istemedim ve bunlardan hoşnut olmadım>> dedi. Oysa bunlar Yasanın bir gereği olarak sunulur.
- Hbr 10 9 Sonra, <<Senin isteğini yapmak üzere işte geldim>> dedi. Yani ikinciyi geçerli kılmak için birinciye ortadan kaldırıyor.
- Hbr 10 10 Tanrının bu isteği uyarınca, İsa Mesih'in bedeninin ilk ve son kez sunulmasıyla kutsal kılındı.
- Hbr 10 11 Her kâhin her gün ayakta durup görevini yapar ve günahları asla ortadan kaldıramayan aynı kurbanları tekrar tekrar sunar.
- Hbr 10 12 Oysa Mesih günahlar için sonsuza dek geçerli tek bir kurban sunduktan sonra Tanrının sağında oturdu.
- Hbr 10 13 O zamandan beri düşmanlarının, kendi ayaklarının altına serilmesini bekliyor.
- Hbr 10 14 Çünkü kutsal kılınanları tek bir sunuyla sonsuza dek yetkinliğe erdirmiştir.
- Hbr 10 15 Kutsal Ruh da bu konuda bize tanıklık ediyor. Önce diyor ki,
- Hbr 10 16 <<Rab, <O günlerden sonra Onlarla yapacağım antlaşma şudur: Yasalarımı yüreklerine koyacağım, Zihinlerine yazacağım> diyor.>>
- Hbr 10 17 Sonra şunu ekliyor: <<Onların günahlarını ve suçlarını artık

anmayacağım.>>

Hbr 10 18 Bunların bağışlanması durumunda artık günah için sunuya gerek yoktur.
 Hbr 10 19 Bu nedenle, ey kardeşler, İsanın kanı sayesinde perdede, yani kendi
 bedeninde bize açtığı yeni ve diri yoldan kutsal yere girmeye cesaretimiz vardır.
 Hbr 10 21 Tanrının evinden sorumlu büyük bir kâhinimiz bulunmaktadı r.
 Hbr 10 22 Öyleyse yüreklerimiz serpmeye kötü vicdandan arınmış, bedenlerimiz
 temiz suyla yıkanmış olarak, imanın verdiği tam güvenceyle, yürekten bir içtenlikle Tanrıya
 yaklaşalım.
 Hbr 10 23 Açıkça benimsediğimiz umuda sınıksız tutunalım. Çünkü vaat eden Tanrı
 güvenilir dır.
 Hbr 10 24 Birbirimizi sevgi ve iyi işler için nasıl gayrete getirebileceğimizi
 düşünelim.

Hbr 10 25 Bazılarının alıştığı gibi, bir araya gelmekten vazgeçmeyelim; o günün
 yaklaştığını gördükçe birbirimizi daha da çok yüreklendirelim.
 Hbr 10 26 Gerçeği öğrenip benimsedikten sonra, bile bile günah işlemeye devam
 edersek, günahlar için artık kurban kalmaz; geriye sadece yargının dehşetli beklenişi ve
 düşmanları yiyip bitirecek kızgın ateş kalır.
 Hbr 10 28 Musanın Yasasını hiçe sayan, iki ya da üç tanığın sözüyle acımasızca
 öldürülür.
 Hbr 10 29 Eğer bir kimse Tanrı Oğlunu ayaklar altına alır, kendisini kutsal
 kılan antlaşma kanını bayağı sayar ve lütfekâr Ruha hakaret ederse, bundan ne kadar daha ağır
 bir cezaya layık görülecek sanırsınız?
 Hbr 10 30 Çünkü, <<Öç benimdir, karşılığını ben vereceğim>> ve yine, <<Rab
 halkını yargılayacak>> diyen tanıyoruz.
 Hbr 10 31 Diri Tanrının eline düşmek korkunç bir şeydir.
 Hbr 10 32 Sizlerse aydınlandıktan sonra acılarla dolu büyük bir mücadeleye
 dayandığınız o ilk günleri anımsayın.
 Hbr 10 33 Bazen siemlere, sıkıntılara uğrayıp seyrilik oldunuz, bazen de aynı
 durumda olanlarla dayanışma içine girdiniz.
 Hbr 10 34 Hem hapistekilerin dertlerine ortak oldunuz, hem de daha iyi ve kalıcı
 bir malınız olduğunu bilerek mallarınızın yağma edilmesini sevinçle karşıladınız.
 Hbr 10 35 Onun için cesaretinizi yitirmeyin; bu cesaretin ödülü büyüktür.
 Hbr 10 36 Çünkü Tanrının isteğini yerine getirmek ve vaat edilene kavuşmak için
 dayanma gücüne ihtiyacınız vardır.
 Hbr 10 37 Artık, <<Gelecek olan pek yakında gelecek Ve gecikmeyecek.
 Hbr 10 38 Doğru adamım, imanla yaşayacaktır. Ama geri çekilirse, ondan hoşnut
 olmayacağım.>>
 Hbr 10 39 Bizler geri çekilip mahvolanlardan değiliz; iman edip canlarımızın
 kurtuluşuna kavuşanlarız.
 Hbr 11 1 İman, umut edilenlere güvenmek, görünmeyen şeylerin varlığından emin
 olmaktır.
 Hbr 11 2 Atalarımız bununla Tanrının beğenisini kazandılar.
 Hbr 11 3 Evrenin Tanrının buyruğuyla yaratıldığını, böylece görül enlerin
 görünmeyenlerden oluştuğunu iman sayesinde anlıyoruz.
 Hbr 11 4 Habilin Tanrıya Kayından daha iyi bir kurban sunması iman sayesinde
 oldu. İmanı sayesinde doğru biri olarak Tanrının beğenisini kazandı. Çünkü Tanrı onun sunduğu
 adakları kabul etti. Nitekim Habil ölmüş olduğu halde, iman sayesinde hâlâ konuşmaktadır.
 Hbr 11 5 İman sayesinde Hanok ölümü tatmamak üzere yukarı alındı. Kimse onu
 bulamadı, çünkü Tanrı onu yukarı almıştı. Yukarı alınmadan önce Tanrıyı hoşnut eden biri
 olduğuna tanıklık edildi.
 Hbr 11 6 İman olmadan Tanrıyı hoşnut etmek olanaksızdır. Tanrıya yaklaşan, Onun
 var olduğuna ve kendisini arayanları ödüllendireceğine iman etmelidir.
 Hbr 11 7 İman sayesinde Nuh, henüz olmamış olaylarla ilgili olarak Tanrı
 tarafından uyarılınca, Tanrı korkusuyla ev halkının kurtuluşu için bir gemi yaptı. Bununla
 dünyayı yargıladı ve imana dayanan doğruluğun mirasçısı oldu.
 Hbr 11 8 İman sayesinde İbrahim miras alacağı yere gitmesi için çağrılınca,
 Tanrının sözünü dinledi ve nereye gideceğini bilmeden yola çıktı.
 Hbr 11 9 İman sayesinde bir yabancı olarak vaat edilen ülkeye yerleşti. Aynı
 vaadin ortak mirasçıları olan İshak ve Yakupla birlikte çadırlarda yaşadı.
 Hbr 11 10 Çünkü mimarı ve kurucusu Tanrı olan temelli kenti bekliyordu.
 Hbr 11 11 İman sayesinde Saranın kendisi de kısır ve yaşı geçmiş olduğu halde
 vaat edeni güvenilir saydığından çocuk sahibi olmak için güç buldu.
 Hbr 11 12 Böylece tek bir adamdan, üstelik ölüden farksız birinden gökteki
 yıldızlar, deniz kıyısındaki kum kadar sayısız torun meydana geldi.
 Hbr 11 13 Bu kişilerin hepsi imanlı olarak öledüler. Vaat edilenlere
 kavuşamadılarsa da bunları uzaktan görüp selamladılar, yeryüzünde yabancı ve konuk olduklarını
 açıkça kabul ettiler.
 Hbr 11 14 Böyle konuşanlar bir vatan aradıklarını gösteriyorlar.
 Hbr 11 15 Ayrıldıkları ülkeyi düşünselerdi, geri dönmeye fırsatları olurdu.
 Hbr 11 16 Ama onlar daha iyisini, yani göksel olanı arzu ediyorlardı. Bunun
 içindir ki, Tanrı onların Tanrısı olarak anılmaktan utanmıyor. Çünkü onlara bir kent

hazırladı.

Hbr 11 17 İbrahim sınındığı zaman imanla İshakı kurban olarak sundu. Vaatleri almış olan İbrahim biricik oğlunu kurban etmek üzereydi.

Hbr 11 18 Oysa Tanrı ona, <<Senin soyun İshakla sürecek>> demişti.

Hbr 11 19 İbrahim Tanrının ölüleri bile diriltebileceğini düşündü; ni tekim İshakı simgesel şekilde ölümden geri aldı.

Hbr 11 20 İman sayesinde İshak gelecek olaylarla ilgili olarak Yakupla Esavı kutsadı.

Hbr 11 21 Yakup ölürken iman sayesinde Yusufun iki oğlunu da kutsadı, değneğinin ucuna yaslanarak Tanrıya tapındı.

Hbr 11 22 Yusuf ölürken iman sayesinde İsrailoğullarının Mısırdan çıkacağını anımsattı ve kemiklerine ilişkin buyruk verdi.

Hbr 11 23 Musa doğduğunda annesiyle babası onu imanla üç ay gizlediler. Çünkü çocuğun güzel olduğunu gördüler ve kralın fermanından korkmadılar.

Hbr 11 24 Musa büyüyünce iman sayesinde firavunun kızının oğlu olarak tanınmayı reddetti.

Hbr 11 25 Bir süre için günahın sefasını sürmektense, Tanrının halkıyla birlikte baskı görmeyi yeğledi.

Hbr 11 26 Mesih uğruna aşağılanmayı Mısır hazinelerinden daha büyük zenginlik saydı. Çünkü alacağı ödülü düşünüyordu.

Hbr 11 27 Kralın öfkesinden korkmadan imanla Mısırdan ayrıldı. Görünmez Olanı görür gibi dayandı.

Hbr 11 28 İlk doğanları öldüren melek İsraililere dokunmasın diye Musa imanla, Fısıh kurbanının kesilmesini ve kanının kapılara sürülmesini sağladı.

Hbr 11 29 İman sayesinde İsraililer karadan geçer gibi Kızıldenizden geçtiler. Mısırlılar bunu deneyince boğuldular.

Hbr 11 30 İsraililer yedi gün boyunca Eriha surları çevresinde dolandılar; sonunda imanları sayesinde surlar yıkıldı.

Hbr 11 31 Fahişe Rahav casusları dostça karşıladığı için imanı sayesinde söz dinlemeyenlerle birlikte öldürüldü.

Hbr 11 32 Daha ne diyeyim? Gidyon, Barak, Şimşon, Yiftah, Davut, Samuel ve peygamberlerle ilgili olanları anlatsam, zaman yetmeyecek.

Hbr 11 33 Bunlar iman sayesinde ülkeler ele geçirdiler, adaleti sağladılar, vaat edilenlere kavuştular, aslanların ağızını kapadılar.

Hbr 11 34 Kızgın ateşi söndürdüler, kılıcın ağzından kaçıp kurtuldular. Güçsüzlükte kuvvet buldular, savaşta güçlendiler, yabancı orduları bozguna uğrattılar.

Hbr 11 35 Kadınlar dirilen ölülerini geri aldılar. Başkalarıysa salıverilmeyi reddederek dirilip daha iyi bir yaşama kavuşma umuduyla işkencelere katlandılar.

Hbr 11 36 Daha başkaları alaya alınıp kamçılandı, hatta zincire vurulup hapsedildi.

Hbr 11 37 Taşlandılar, testereyle biçildiler, kılıçtan geçirilip öldürüldüler. Koyun postu, keçi derisi içinde dolaştılar, yoksulluk çektiler, sıkıntılara uğradılar, baskı gördüler.

Hbr 11 38 Dünya onlara layık değildi. Çöllerde, dağlarda, mağaralarda, yeraltı oyuklarında dolanıp durdular.

Hbr 11 39 İmanları sayesinde bunların hepsi Tanrının beğenisini kazandıkları halde, hiçbirini vaat edilene kavuşmadı.

Hbr 11 40 Bizden ayrı olarak yetkinliğe ermesinler diye, Tanrı bizim için daha iyi bir şey hazırlamıştı.

Hbr 12 1 İşte çevremizi bu denli büyük bir tanıklar bulutu sardığına göre, biz de her yükü ve bizi kolayca kuşatan günahı üzerimizden sıyırıp atalım ve önümüze konan yarışı sabırla koşalım.

Hbr 12 2 Gözümüzü imanımızın öncüsü ve tamamlayıcısı İsaya dikelim. O kendisini bekleyen sevinç uğruna utancı hiçe sayıp çarmıhta ölüme katlandı ve Tanrının tahtının sağında oturdu.

Hbr 12 3 Yorulup cesaretinizi yitirmemek için, günahkârların bunca karşı koymasına katlanmış olanı düşünün.

Hbr 12 4 Günaha karşı verdiğiniz mücadelede henüz kanınızı akıtacak kadar direnmiş değilsiniz.

Hbr 12 5 Size oğullar diye seslenen şu öğüdü de unuttunuz: <<Oğlum, Rabbin terbiye edişini hafife alma, Rab seni azarlayınca cesaretini yitirme.

Hbr 12 6 Çünkü Rab sevdiğini terbiye eder, Oğulluğa kabul ettiği herkesi cezalandırır.>>

Hbr 12 7 Terbiye edilmek uğruna acılara katlanmalısınız. Tanrı size oğullarına davranır gibi davranıyor. Hangi oğul babası tarafından terbiye edilmez?

Hbr 12 8 Herkesin gördüğü terbiyeden yoksunsanız, oğullar değil, yasadışı evlatlarıdır.

Hbr 12 9 Kaldı ki, bizi terbiye eden dünyasal babalarımız vardı ve onlara saygı duyardık. Öyleyse Ruhlar Babasına bağımlı olup yaşamamız çok daha önemli değil mi?

Hbr 12 10 Babalarımız bizi kısa bir süre için, uygun gördükleri gibi terbiye ettiler. Ama Tanrı, kutsallığına ortak olalım diye bizi kendi yararımıza terbiye ediyor.

- Hbr 12 11 Terbiye edilmek başlangıçta hiç tatlı gelmez, acı gelir. Ne var ki, böyle eğitilenler için bu sonradan esenlik veren doğruluğu üretir.
- Hbr 12 12 Bunun için sarkık ellerinizi kaldırın, bükük dizlerinizi doğrultun, ayaklarınız için düz yollar yapın. Öyle ki, kötürüm olan parça eklemenden çıkmasın, tersine şifa bulsun.
- Hbr 12 14 Herkesle barış içinde yaşamaya, kutsal olmaya gayret edin. Kutsallığa sahip olmadan kimse Rabbi göremeyecek.
- Hbr 12 15 Dikkat edin, kimse Tanrının lütfundan yoksun kalmasın. İçinizde sizi rahatsız edecek ve birçoklarını zehirleyecek acı bir kök filizlenmesin.
- Hbr 12 16 Kimse fuhuş yapmasın ya da ilk oğulluk hakkını bir yemeğe karşılık satan Esav gibi kutsal değerlere saygısızlık etmesin.
- Hbr 12 17 Biliyorsunuz, Esav daha sonra kutsanma hakkını miras almak istediye de geri çevrildi. Kutsanmak için gözyaşı döküp yalvarmasına karşın, vermiş olduğu kararın sonucunu değiştiremedi.
- Hbr 12 18 Sizler dokunulabilen, alev alev yanan dağa, karanlığa, koyu karanlık ve kasırgaya, gürleyen çağrı borusuna, tanrısal sözleri ileten sese yaklaşmış değilsiniz. O sesi işitenler, kendilerine bir sözcük daha söylenmesin diye yalvardılar.
- Hbr 12 20 «Dağa bir hayvan bile dokunsa taşlanacak» buyruğuna dayanamadılar.
- Hbr 12 21 Görünüm öyle korkunçtu ki, Musa, «Çok korkuyorum, titriyorum» dedi.
- Hbr 12 22 Oysa sizler Siyon Dağına, yaşayan Tanrının kenti olan göksele Yerusalıme, bir bayram şenliği içindeki on binlerce meleğe, adları göklerde yazılmış ilk doğanların topluluğuna yaklaştınız. Herkesin yargıcı olan Tanrıya, yetkinliğe erdirilmiş doğru kişilerin ruhlarına, yeni antlaşmanın aracısı olan İsa'ya ve Habilin kanından daha üstün bir anlam taşıyan serpmelik kana yaklaştınız.
- Hbr 12 25 Bunları söyleyen reddetmemeye dikkat edin. Çünkü yeryüzünde kendilerini uyararı reddedenler kurtulamadı larsa, göklerden bizi uyarandan yüz çevirirsek, bizim de kurtulamayacağımız çok daha kesindir.
- Hbr 12 26 O zaman onun sesi yeri sarsmıştı. Ama şimdi, «Bir kez daha yalnız yeri değil, göğü de sarsacağım» diye söz vermiştir.
- Hbr 12 27 «Bir kez daha» sözü, sarsılanların, yani yaratılmış olan şeylerin ortadan kaldırılacağını, böylelikle sarsılmayanların kalacağını anlatıyor.
- Hbr 12 28 Böylece sarsılmaz bir egemenliğe kavuştuğumuz için minnettar olalım. Öyle ki, Tanrıyı hoşnut edecek biçimde saygı ve korkuyla tapınalım.
- Hbr 12 29 Çünkü Tanrımız yakıp yok eden bir ateştir.
- Hbr 13 1 Kardeş sevgisi sürekli olsun.
- Hbr 13 2 Konuksever olmaktan geri kalmayın. Çünkü bu sayede bazıları bilmeden melekleri konuk ettiler.
- Hbr 13 3 Hapiste olanları, onlarla birlikte hapsedilmiş gibi anımsayın. Sizin de bir bedeniniz olduğunu düşünerek baskı görenleri hatırlayın.
- Hbr 13 4 Herkes evliliğe saygı göstereyin. Evlilik yatağı günahla lekelenmesin. Çünkü Tanrı fuhuş yapanları, zina edenleri yargılayacak.
- Hbr 13 5 Yaşayışınız para sevgisinden uzak olsun. Sahip olduklarınızı zılayetinin. Çünkü Tanrı şöyle dedi: «Seni asla terk etmeyeceğim, Seni asla yüzüstü bırakmayacağım.»
- Hbr 13 6 Böylece cesaretle diyoruz ki, «Rab benim yardımcımdır, korkmam; İnsan bana ne yapabilir?»
- Hbr 13 7 Tanrının sözünü sizeiletmiş olan önderlerinizi anımsayın. Yaşayışlarının sonucuna bakarak onların imanını örnek alın.
- Hbr 13 8 İsa Mesih dün, bugün ve sonsuza dek aynıdır.
- Hbr 13 9 Çeşitli garip öğretilerin etkisine kapılıp sürüklenmeyin. Yüreğin yiyeceklerle değil, Tanrı lütfuyla güçlenmesi iyidir. Yiyeceklere güvenenler hiçbir yarar görmediler.
- Hbr 13 10 Bir sunağımız var ki, tapınma çadırında hizmet edenlerin ondan yemeye hakları yoktur.
- Hbr 13 11 Başkâhin günah sunusu olarak hayvanların kanını kutsal yere taşır, ama bu hayvanların cesetleri ordugahın dışında yakılır.
- Hbr 13 12 Bunun gibi, İsa da kendi kanıyla halkı kutsal kılmak için kent kapısının dışında acı çekti.
- Hbr 13 13 Öyleyse biz de onun uğradığı aşağılanmaya katlanarak ordugahtan dışarıya çıkıp yanına gidelim.
- Hbr 13 14 Çünkü burada kalıcı bir kentimiz yoktur, biz gelecekteki kenti özleyoruz.
- Hbr 13 15 Bu nedenle, İsa aracılığıyla Tanrıya sürekli övgü kurbanları, yani Onun adını açıkça anan dudakların meyvesini sunalım.
- Hbr 13 16 İyilik yapmayı, sizde olanı başkalarıyla paylaşmayı unutmayın. Çünkü Tanrı bu tür kurbanlardan hoşnut olur.
- Hbr 13 17 Önderlerinizi sözünü dinleyin, onlara bağlı kalın. Çünkü onlar canlarınız için hesap verecek kişiler olarak sizi kollarlar. Onların sözünü dinleyin ki, görevlerini inleyerek değil -bunun size yararı olmaz- sevinçle yapınlar.
- Hbr 13 18 Bizim için dua edin. Vicdanımızı temiz tuttuğumuza, her bakımdan olumlu bir yaşam sürmek istediğimize eminiz.
- Hbr 13 19 Yanınıza tez zamanda dönebilmem için dua etmenizi özellikle rica

ediyorum.

- Hbr 13 20 Esenlik veren Tanrı, koyunların büyük Çobanını, Rabbimiz İsayı sonsuza dek sürecek antlaşmanın kanıyla ölümden diriltti.
- Hbr 13 21 Tanrı, isteğini yerine getirebilmeniz için sizi her iyilikle donatsın; kendisini hoşnut eden şeyi İsa Mesih aracılığıyla bizlerde gerçekleştirsın. Mesihe sonsuzlara dek yücelik olsun! Amin.
- Hbr 13 22 Kardeşler, size rica ediyorum, öğütlerimi hoş görün. Zaten size kısaca yazdım.
- Hbr 13 23 Kardeşimiz Timoteosun salıverildiğini bilmenizi istiyorum. Yakında yanıma gelirse, onunla birlikte sizi görmeye geleceğim.
- Hbr 13 24 Önderlerinizin hepsine ve bütün kutsallara selam söyleyin. İtalyadan olanlar size selam ederler.
- Hbr 13 25 Tanrı'nın lütfu hepinizle birlikte olsun! Amin.
- Jms 1 1 Tanrının ve Rab İsa Mesihin kulu ben Yakup, dağılmış olan on iki oymağa selam ederim.
- Jms 1 2 Kardeşlerim, çeşitli denemelerle yüz yüze geldiğinizde bunu büyük sevinçle karşılayın.
- Jms 1 3 Çünkü bilirsiniz ki, imanınızın sınanması dayanma gücünü yaratır.
- Jms 1 4 Dayanma gücü de, hiçbir eksiği olmayan, olgun, yetkin kişiler olmanız için tam bir etkinliğe erişsin.
- Jms 1 5 İçinizden birinin bilgelikte eksiği varsa, herkese cömertçe, azarlamadan veren Tanrıdan istesin; kendisine verilecektir.
- Jms 1 6 Yalnız hiç kuşku duymadan, imanla istesin. Çünkü kuşku duyan kişi rüzgarın sürükleyip savurduğu deniz dalgasına benzer.
- Jms 1 7 Her bakımdan değişken, kararsız olan kişi Rabden bir şey alacağını ummasın.
- Jms 1 9 Düşkün olan kardeş kendi yüksekliğiyle, zengin olansa kendi düşkünlüğüyle övünsün. Çünkü zengin kişi kır çiçeği gibi solup gidecek.
- Jms 1 11 Güneş yakıcı sıcaklığıyla doğar ve otu kurutur. Otun çiçeği düşer, görünüşünün güzelliği yok olur. Zengin de bunun gibi kendi uğraşları içinde kaybolup gidecektir.
- Jms 1 12 Ne mutlu denemeye dayanan kişiye! Denemeden başarıyla çıktığı zaman Rabbin kendisini sevenlere vaat ettiği yaşam tacını alacaktır.
- Jms 1 13 Ayartılan kişi, <<Tanrı beni ayartıyor>> demesin. Çünkü Tanrı kötülükle ayartılmadığı gibi kendisi de kimseyi ayartmaz.
- Jms 1 14 Herkes kendi arzularıyla sürüklenip aldanarak ayartılır.
- Jms 1 15 Sonra arzu gebe kalır ve günah doğurur. Günah olgunlaşınca da ölüm getirir.
- Jms 1 16 Sevgili kardeşlerim, aldanmayın!
- Jms 1 17 Her nimet, her mükemmel armağan yukarıdan, kendisinde değişkenlik ya da döneklilik gölgesi olmayan Işıklar Babasından gelir.
- Jms 1 18 O, yarattıklarının bir anlamda ilk meyveleri olmamız için bizleri kendi isteği uyarınca, gerçeğin bildirisiyle yaşama kavuşturdu.
- Jms 1 19 Sevgili kardeşlerim, şunu aklınızda tutun: Herkes dinlemekte çabuk, konuşmakta yavaş, öfkelenmekte de yavaş olsun.
- Jms 1 20 Çünkü insanın öfkesi Tanrının istediği doğruluğu sağlamaz.
- Jms 1 21 Bunun için, her türlü pisliği ve her tarafa yayılmış olan kötülüğü üstünüzden sıyırp atarak, içinize ekilmiş, canlarınızı kurtaracak güçte olan sözü alçakgönüllülükle kabul edin.
- Jms 1 22 Tanrı sözünü yalnız duymakla kalmayın, sözün uygulayıcıları da olun. Yoksa kendinizi aldatmış olursunuz.
- Jms 1 23 Çünkü sözün dinleyicisi olup da uygulayıcısı olmayan kişi, aynada kendi doğal yüzüne bakan kişiye benzer.
- Jms 1 24 Kendini görür, sonra gider ve nasıl bir kişi olduğunu hemen unuttur.
- Jms 1 25 Oysa mükemmel yasaya, özgürlük yasasına yakından bakıp ona bağlı kalan, unutkan dinleyici değil de etkin uygulayıcı olan kişi, yaptıklarıyla mutlu olacaktır.
- Jms 1 26 Dindar olduğunu sanıp da dilini dizginlemeyen kişi kendini aldatır. Böylesinin dindarlığı boştur.
- Jms 1 27 Baba Tanrı'nın gözünde temiz ve kusursuz dindarlık, kişinin sıkıntı çeken öksüzler ve dullarla ilgilenmesi ve kendini dünyanın lekelenmesinden korumasıdır.
- Jms 2 1 Kardeşlerim, yüce Rabbimiz İsa Mesihe iman edenler olarak insanlar arasında ayırım yapmayın.
- Jms 2 2 Toplandığınız yere altın yüzüklü, şık giyimli bir adamla kirli giysiler içinde yoksul bir adam geldiğinde, şık giyimliye ilgiyle, <<Sen şuraya, iyi yere otur>>, yoksula da, <<Sen orada dur>> ya da <<Ayaklarımın dibine otur>> derseni z, aranızda ayırım yapmış, kötü düşünceli yargıçlar gibi davranmış olmuyor musunuz?
- Jms 2 5 Dinleyin, sevgili kardeşlerim: Tanrı, bu dünyada yoksul olanları imanda zenginleşmek ve kendisini sevenlere vaat ettiği egemenliğin mirasçıları olmak üzere seçmedi mi?
- Jms 2 6 Ama siz yoksulun onurunu kırdınız. Sizi sömüren zenginler değil mi? Sizi mahkemelere sürükleyen onlar değil mi?
- Jms 2 7 Ait olduğunuz kişinin yüce adına küfreden onlar değil mi?

Jms 2 8 <<Komşunu kendin gibi seveceksin>> diyen Kutsal Yazıya uyararak Kralımız Tanrının Yasasını gerçekten yerine getiriyorsanız, iyi ediyorsunuz.

Jms 2 9 Ama insanlar arasında ayırım yaparsanız, günah işlemiş olursunuz; Yasa tarafından, Yasayı çiğnemekten suçlu bulunursunuz.

Jms 2 10 Çünkü Yasanın her dediğini yerine getirse de tek konuda ondan sapan kişi bütün Yasaya karşı suçlu olur.

Jms 2 11 Nitekim <<Zina etmeyeceksin>> diyen, aynı zamanda <<Adam öldürmeyeceksin>> demiştir. Zina etmez, ama adam öldürürsen, Yasayı yine de çiğnemiş olursun.

Jms 2 12 Özgürlük Yasasıyla yargılanacak olanlar gibi konuşup davranın.

Jms 2 13 Çünkü yargı merhamet göstermeyene karşı merhametsizdir. Merhamet yargıya galip gelir.

Jms 2 14 Kardeşlerim, bir kimse iyi eylemleri yokken imanı olduğunu söylerse, bu neye yarar? Böylesi bir iman onu kurtarabilir mi?

Jms 2 15 Bir erkek ya da kız kardeş çıplak ve günlük yiyecekten yoksunken, içinizden biri ona, <<Esenlikle git, ısınmanı, doymanı dilerim>> der, ama beden gereksinimlerini vermezse, bu neye yarar?

Jms 2 17 Bunun gibi, tek başına eylemsiz iman da ölüdür.

Jms 2 18 Ama biri şöyle diyebilir: <<Senin imanının var, benimse eylemlerim.>> Eylemlerin olmadan sen bana imanını göster, ben de sana imanımı eylemlerimle göstereyim.

Jms 2 19 Sen Tanrının bir olduğuna inanıyorsun, iyi ediyorsun. Cinler bile buna inanıyor ve titriyorlar!

Jms 2 20 Ey akılsız adam, eylem olmadan imanın yararsız olduğuna kanıt mı istiyorsun?

Jms 2 21 Atamız İbrahim, oğlu İshakı sunağın üzerinde Tanrıya adama eylemiyle aklanmadı mı?

Jms 2 22 Görüyorsun, onun imanı eylemleriyle birlikte etkindi; imanı eylemleriyle tamamlandı.

Jms 2 23 Böylelikle, <<İbrahim Tanrıya iman etti, böylece aklanmış sayıldı>> diyen Kutsal Yazı yerine gelmiş oldu. İbrahime de Tanrının dostu dendi.

Jms 2 24 Görüyorsunuz, insan yalnız imanla değil, eylemle de aklanır.

Jms 2 25 Aynı biçimde, ulakları konuk edip değişik bir yoldan geri gönderen fahişe Rahav da bu eylemiyle aklanmadı mı?

Jms 2 26 Ruhsuz beden nasıl ölüyse, eylemsiz iman da ölüdür.

Jms 3 1 Kardeşlerim, biz öğretmenlerin daha titiz bir yargılamadan geçeceğini biliyorsunuz; bu nedenle çoğunuz öğretmen olmayın.

Jms 3 2 Çünkü hepimiz çok hata yaparız. Sözleriyle hata yapmayan kimse, bütün bedenini de dizginleyebilen yetkin bir kişidir.

Jms 3 3 Bize boyun eğmeleri için atların ağzına gem vururuz, böylece bütün bedenlerini yönlendiririz.

Jms 3 4 Düşünün, gemiler de o kadar büyük olduğu, güçlü rüzgarlar tarafından sürüklendiği halde, dümeninin gönlü nereye isterse küçücük bir dümenle o yöne çevrilirler.

Jms 3 5 Bunun gibi, dil de bedenün küçük bir üyesidir, ama büyük işlerle övünür. Düşünün, küçücük bir kıvılcım koca bir ormanı tutuşturabilir.

Jms 3 6 Dil de bir ateş, bedenimizin üyeleri arasında bir kötülük dünyasıdır. Bütün varlığımızı kirletir. Cehennemden alevlenmiş olarak yaşamımızın gidişini alevlendirir.

Jms 3 7 İnsan soyu, her tür yabani hayvanı, kuşu, sürüngeni ve deniz yarattığını evcilleştirmiş ve evcilleştirmektedir.

Jms 3 8 Ama dili hiçbir insan evcilleştiremez. Dil öldürücü zehirle dolu, dinmeyen bir kötülüktür.

Jms 3 9 Dilimizle Rabbi, Babayı överiz. Yine dilimizle Tanrıya benzer yaratılmış insana söveriz.

Jms 3 10 Övgü ve sövgü aynı ağızdan çıkar. Kardeşlerim, bu böyle olmamalı.

Jms 3 11 Bir pınar aynı gözden tatlı ve acı su akıtır mı?

Jms 3 12 Kardeşlerim, incir ağacı zeytin ya da asma incir verebilir mi? Bunun gibi, tuzlu su kaynağı tatlı su veremez.

Jms 3 13 Aranızda bilge ve anlayışlı olan kim? Olumlu yaşayışıyla, bilgelikten doğan alçakgönüllülükle iyi eylemlerini gösterebilir.

Jms 3 14 Ama yüreğinizde kin, kıskançlık, bencillik varsa övünmeyin, gerçeği yadsımayın.

Jms 3 15 Böylesi <<bilgelik>> gökten inen değil, dünyadan, insan doğasından, cinlerden gelen bilgeliktir.

Jms 3 16 Çünkü nerede kıskançlık, bencillik varsa, orada karışıklık ve her tür kötülük vardır.

Jms 3 17 Ama gökten inen bilgelik her şeyden önce paktır, sonra barışçıldır, yumuşaktır, uysaldır. Merhamet ve iyi meyvelerle doludur. Kayırmacılığı, ikiyüzlülüğü yoktur.

Jms 3 18 Barış içinde eken barış yapımcıları doğruluk ürününü biçerler.

Jms 4 1 Aranızdaki kavgaların, çekişmelerin kaynağı nedir? Bedeninizin üyelerinde savaşı tutkularınız değil mi?

Jms 4 2 Bir şey arzu ediyor, elde edemeyince adam öldürüyorsunuz. Kıskanıyorsunuz, isteğinize erişemeyince çekişip kavgaya ediyorsunuz. Elde edemiyorsunuz, çünkü Tanrıdan dilemiyorsunuz.

Jms 4 3 Dilediğiniz zaman da dileğinize kavuşamıyorsunuz. Çünkü kötü amaçla,

tutkularınız uğruna kullanmak için diliyorsunuz.

- Jms 4 4 Ey vefasızlar, dünyayla dostluğun Tanrıya düşmanlık olduğunu bilmiyor musunuz? Dünyayla dost olmak isteyen, kendini Tanrıya düşman eder.
- Jms 4 5 Sizce Kutsal Yazı boş yere mi şöyle diyor: <<Tanrı içimize koyduğu ruhu kıskançlık derecesinde özer.>>
- Jms 4 6 Yine de bize daha çok lütfeder. Bu nedenle Yazı şöyle diyor: <<Tanrı kibirlilere karşıdır, Ama alçakgönüllülere lütfeder.>>
- Jms 4 7 Bunun için Tanrıya bağımlı olun. İblise karşı direnin, sizden kaçacaktır.
- Jms 4 8 Tanrıya yaklaşın, O da size yaklaşıacaktır. Ey günahkârlar, ellerinizi günahtan temizleyin. Ey kararsızlar, yüreklerinizi paklayın.
- Jms 4 9 Kederlenin, yas tutup ağlayın. Gülüşünüz yasa, sevincinizi üzüntüye dönüşsün.
- Jms 4 10 Rabbin önünde kendinizi alçaltın, sizi yüceltecektir.
- Jms 4 11 Kardeşlerim, birbirinizi yermeyin. Kardeşini yeren ya da yargılayan kişi, Yasayı yermiş ve yargılamış olur. Yasayı yargılasan, Yasanın uygulayıcısı değil, yargılayıcısı olursun.
- Jms 4 12 Oysa tek Yasa koyucu, tek Yargıç vardır; kurtarmaya da mahvetmeye de gücü yeten Odur. Ya komşusunu yargılayan sen, kim oluyorsun?
- Jms 4 13 Dinleyin şimdi, <<Bugün ya da yarın filan kente gideceğiz, orada bir yıl kalıp ticaret yapacak, para kazanacağız>> diyen sizler, yarın ne olacağını bilmiyorsunuz. Yaşamınız nedir ki? Kısa süre görünen, sonra yitip giden buğu gibisiniz.
- Jms 4 15 Bunun yerine, <<Rab dilerse yaşayacak, şunu şunu yapacağız>> demelisiniz.
- Jms 4 16 Ne var ki, şimdi küstahlıklarınızla övünüyorsunuz. Bu tür övünmelerin hepsi kötüdür.
- Jms 4 17 Bu nedenle, yapılması gereken iyi şeyi bilip de yapmayan, günah işlemiş olur.
- Jms 5 1 Dinleyin şimdi ey zenginler, başınıza gelecek felaketlerden ötürü feryat edip ağlayın.
- Jms 5 2 Servetiniz çürümüş, giysinizi güve yemiştir.
- Jms 5 3 Altınlarınız, gümüşleriniz pas tutmuştur. Onların pası size karşı tanıklık edecek, etinizi ateş gibi yiyecek. Bu son çağda servetinize servet kattınız.
- Jms 5 4 İşte, ekinlerinizi biçen işçilerin haksızca alıkoyduğunuz ücretleri size karşı haykırıyor. Orakçıların feryadı Her Şeye Egemen Rabbin kulağına erişti.
- Jms 5 5 Yeryüzünde zevk ve bolluk içinde yaşadınız. Boğazlanacağınız gün için kendinizi besiyeye çektiniz.
- Jms 5 6 Size karşı koymayan doğru kişiyi yargılayıp öldürdünüz.
- Jms 5 7 Öyleyse kardeşler, Rabbin gelişine dek sabredin. Bakın, çiftçi ilk ve son yağmurları alıncaya dek toprağın değerli ürününü nasıl sabırla bekliyor!
- Jms 5 8 Siz de sabredin. Yüreklerinizi güçlendirin. Çünkü Rabbin gelişiyakındır.
- Jms 5 9 Kardeşler, yargılanmamak için birbirinize karşı homurdanmayın. İşte, Yargıç kapının önünde duruyor.
- Jms 5 10 Kardeşler, Rabbin adıyla konuşmuş olan peygamberleri sıkıntılarda sabır örneği olarak alın.
- Jms 5 11 Sıkıntıya dayanmış olanları mutlu sayarız. Eyüpün nasıl dayandığını duyduunuz. Rabbin en sonunda onun için neler yaptığını bilirsiniz. Rab çok şefkatli ve merhametlidir.
- Jms 5 12 Kardeşlerim, öncelikle şunu söyleyeyim: Ne gök üzerine, ne yer üzerine, ne de başka bir şey üzerine ant için. <<Evet>>inizi evet, <<hayır>>ınızı hayır olsun ki, yargıya uğramayasınız.
- Jms 5 13 İçinizden biri sıkıntıda mı, dua etsin. Sevinçli mi, ilahi söylesin.
- Jms 5 14 İçinizden biri hasta mı, kilisenin ihtiyarlarını çağırtsın; Rabbin adıyla üzerine yağ sürüp onun için dua etsinler.
- Jms 5 15 İmanla edilen dua hastayı iyileştirecek ve Rab onu ayağa kaldıracaktır. Eğer hasta günah işlemişse, günahları bağışlanacaktır.
- Jms 5 16 Bu nedenle, şifa bulmak için günahlarınızı birbirinize itiraf edin ve birbiriniz için dua edin. Doğru kişinin yalvarışı çok güçlü ve etkilidir.
- Jms 5 17 İlyas da tıpkı bizim gibi insandı. Yağmur yağmaması için gayretle dua etti; üç yıl altı ay ülkeye yağmur yağmadı.
- Jms 5 18 Yeniden dua etti; gök yağmurunu, toprak da ürününü verdi.
- Jms 5 19 Kardeşlerim, içinizden biri gerçeğin yolundan sapar da başka biri onu yine gerçeğe döndürürse, bilsin ki, günahkârı sapık yolundan döndüren, ölümden bir can kurtarmış, bir sürü günahı örtmüştür olur.
- 1Pt 1 1 Mesih İsanın elçisi ben Petrustan Pontus, Galatya, Kapadokya, Asya ili ve Bitinyaya dağılmış ve buralarda yabancı olarak yaşayan seçilmişlere selam!
- 1Pt 1 2 İsa Mesih'in sözünü dinlemeniz ve Onun kanının üzerinize serpilmesi için, Baba Tanrının öngörüsü uyarınca Ruh tarafından kutsal kılınarak seçildiniz. Lütuf ve esenlik artan ölçüde sizin olsun.
- 1Pt 1 3 Rabbimiz İsa Mesih'in Tanrısı ve Babasına övgüler olsun. Çünkü O büyük merhametiyle yeniden doğmamızı sağladı. İsa Mesih'i ölümden diriltmekle bizi yaşayan bir umuda,

cürümez, lekесiz, solmaz bir mirasa kavuşturdu. Bu miras sizin için göklerde saklıdır.
1Pt 1 5 Zaman sona ererken açığa çıkarılmaya hazır olan kurtuluşa kavuşasınız
diye iman sayesinde Tanrının gücüyle korunuyorsunuz.
1Pt 1 6 Bu nedenle şimdi kısa bir süre çeşitli denemeler sonucu acı çekmeniz
gerekliyorsa da, sevinçle coşmaktasınız.
1Pt 1 7 Böylelikle içtenliği kanıtlanan imanınız, İsa Mesih görüldüğünde size
övgü, yücelik, onur kazandıracak. İmanınız, ateşle arıtıldığı halde yok olup giden altından
daha değerlidir.
1Pt 1 8 Mesih görmemiş olsanız da Onu seviyorsunuz. Şu anda Onu görmediğiniz
halde Ona iman ediyor, sözle anlatılmaz yüce bir sevinçle coşuyorsunuz.
1Pt 1 9 Çünkü imanınızın sonucu olarak canlarınızın kurtuluşuna erişiyorsunuz.
1Pt 1 10 Size bağışlanacak lütuftan söz etmiş olan peygamberler, bu kurtuluşla
ilgili dikkatli incelemeler, araştırmalar yaptılar.
1Pt 1 11 İçlerinde olan Mesih Ruhu, Mesih'in çekeceği acılara ve bu acıların
ardından gelecek yüceliklere tanıklık ettiğinde, Ruhun hangi zamanı ya da nasıl bir dönemi
belirttiğini araştırdılar.
1Pt 1 12 Şimdi size de bildirilen gerçeklerle kendilerine değil, size hizmet
ettikleri onlara açıkça gösterildi. Bu gerçekleri gökten gönderilen Kutsal Ruhun gücüyle size
Müjdeyi iletenler bildirdi. Melekler bu gerçekleri yakından görmeye büyük özlem duyarlar.
1Pt 1 13 Bu nedenle zihinlerinizi eyleme hazırlayın, ayık olun. Umudunuzu
tümüyle İsa Mesih'in görünmesiyle size sağlanacak olan lütfu bağlayın.
1Pt 1 14 Söz dinleyen çocuklar olarak, bilgisiz olduğunuz geçmiş zamandaki
tutkularınıza uymayın.
1Pt 1 15 Sizi çağıran Tanrı kutsal olduğuna göre, siz de her davranışınızda
kutsal olun.
1Pt 1 16 Nitekim şöyle yazılmıştır: <<Kutsal olun, çünkü ben kutsalım.>>
1Pt 1 17 Kimseyi kayırmadan, kişiyi yaptıklarına bakarak yargılayan Tanrıyı
Baba diye çağırdığınıza göre, gurbeti andıran bu dünyadaki zamanınızı Tanrı korkusuyla
geçirin.
1Pt 1 18 Biliyorsunuz ki, atalarınızdan kalma boş yaşayışınızdan altın ya da
gümüş gibi geçici şeylerle değil, kusursuz ve lekесiz kuzuyu andıran Mesih'in değerli kanının
fidyesiyle kurtulunuz.
1Pt 1 20 Dünyanın kuruluşundan önce bilinen Mesih, çağların sonunda sizin
yararınıza ortaya çıktı.
1Pt 1 21 Onu ölümden diriltip yücelten Tanrıya Onun aracılığıyla iman
ediyorsunuz. Böylece imanınız ve umudunuz Tanrıdadır.
1Pt 1 22 Gerçeğe uymakla kendinizi arıttınız, kardeşler için içten bir sevgiye
sahip oldunuz. Onun için birbirinizi candan, yürekten sevin.
1Pt 1 23 Çünkü ölümlü değil, ölümsüz bir tohumdan, yani Tanrının diri ve kalıcı
sözü aracılığıyla yeniden doğdunuz.
1Pt 1 24 Nitekim, <<İnsan soyu ota benzer, Bütün yüceliği kır çiçeği gibidir.
Ot kurur, çiçek solar, Ama Rab'bin sözü sonsuza dek kalır.>>
1Pt 2 1 Bu nedenle her kötülüğü, hileyi, ikiyüzlülüğü, kıskançlığı ve bütün
iftiraları üzerinizden sıyrıp atın.
1Pt 2 2 Yeni doğmuş bebekler gibi, hilesiz sütü andıran Tanrı sözünü özleyin
ki, bununla beslenip büyüyerek kurtuluşa erişesiniz.
1Pt 2 3 Çünkü Rabbin iyiliğini tattınız.
1Pt 2 4 İnsanlarca reddedilmiş, ama Tanrıya göre seçkin ve değerli olan diri
taşa, Rabbe gelin.
1Pt 2 5 O sizi diri taşlar olarak ruhsal bir tapınağın yapımında kullansın.
Böylelikle, İsa Mesih aracılığıyla Tanrının beğenisini kazanan ruhsal kurbanlar sunmak üzere
kutsal bir kâhinler topluluğu olursunuz.
1Pt 2 6 Çünkü Kutsal Yazıda şöyle deniyor: <<İşte, Siyona bir taş, Seçkin,
değerli bir köşe taşı koyuyorum. Ona iman eden hiç utandırılmayacak.>>
1Pt 2 7 İman eden sizler için bu taş değerlidir. Ama imansızlar için,
<<Yapıcıların reddettiği taş Köşenin baş taşı,>> <<Sürçme taşı ve tökezleme kayası oldu.>>
belirlenmişlerdir.
1Pt 2 9 Ama siz seçilmiş soy, Kralın kâhinleri, kutsal ulus, Tanrının öz
halkısınız. Sizi karanlıktan şaşılası ışığına çağıran Tanrının erdemlerini duyurmak için
seçildiniz.
1Pt 2 10 Bir zamanlar halk değildiniz, ama şimdi Tanrının halkısınız. Bir
zamanlar merhamete erişmemiştiniz, şimdiyse merhamete eriştiniz.
1Pt 2 11 Sevgili kardeşler, size yalvarırım, cana karşı savaşan benliğin
tutkularından kaçının. Çünkü bu dünyada yabancı ve konuksunuz.
1Pt 2 12 İnanmayanlar arasında ölümlü bir yaşam sürün. Öyle ki, kötülük
yapanlarımışsınız gibi size iftira etseler de, iyi işlerinizi görerek Tanrıyı, kendilerine
yaklaştığı gün yüceltsinler.
1Pt 2 13 İnsanlar arasında yetkili kılınmış her kuruma -gerek her şeyin üstünde
olan krala gerekse kötülük yapanların cezalandırılması, iyilik edenlerin onurlandırılması için
kral tarafından gönderilen valilere- Rab adına bağımlı olun.
1Pt 2 15 Çünkü Tanrının isteği, iyilik yaparak akılsızların bilgisizliğini

susturmanı zdır.

- 1Pt 2 16 Özgür insanlar olarak yaşayın, ancak özgürlüğünüzü kötülük yapmak için bahane etmeyin. Tanrının kulları olarak yaşayın.
- 1Pt 2 17 Herkese saygı gösterin. İmanlı kardeşlerinizi sevin, Tanrıdan korkun, krala saygı gösterin.
- 1Pt 2 18 Ey hizmetkârlar, efendilerinizin yalnız iyi ve yumuşak huylu olanlarına değil, ters huylu olanlarına da tam bir saygıyla bağımlı olun.
- 1Pt 2 19 Haksız yere acı çeken kişi, Tanrı bilinciyle acıya katlanırsa, Tanrıyı hoşnut eder.
- 1Pt 2 20 Çünkü günah işleyip dövüldüğünüzde dayanırsanız, bunda övülecek ne var? Ama iyilik edip acı çektiğinizde dayanırsanız, Tanrıyı hoşnut edersiniz.
- 1Pt 2 21 Nitekim bunun için çağrıldınız. Mesih, izinden gidesiniz diye uğrunuza acı çekerek size örnek oldu.
- 1Pt 2 22 <<O günah işlemedi, ağzından hileli söz çıkmadı.>>
- 1Pt 2 23 Kendisine sövüldüğünde sövgüyle karşılık vermedi, acı çektiğinde kimseyi tehdit etmedi; davasını, adaletle yargılayan Tanrıya bıraktı.
- 1Pt 2 24 Bizler günah karşısında ölelim, doğruluk uğruna yaşayalım diye, günahlarımızı çarmıhta kendi bedeninde yükledi. Onun yaralarıyla şifa buldunuz.
- 1Pt 2 25 Çünkü yolunu şaşırmış koyunlar gibiydiniz, şimdiyse canlarınızın Çobanı'na ve Gözetmeni'ne döndünüz.
- 1Pt 3 1 Bunun gibi, ey kadınlar, siz de kocalarınıza bağımlı olun. Öyle ki, kimileri Tanrı sözüne inanmasa bile, Tanrı korkusuna dayanan temiz yaşayışınızı görerek söze gerek kalmadan karıların yaşayışıyla kazanılsınlar.
- 1Pt 3 3 Süsünüz örgülü saçlar, altın takılar, güzel giysiler gibi dışla ilgili olmasın.
- 1Pt 3 4 Gizli olan iç varlığını, sakın ve yumuşak bir ruhun solmayan güzelliğiyle süsünüz olsun. Bu, Tanrının gözünde çok değerlidir.
- 1Pt 3 5 Çünkü geçmişte umudunu Tanrıya bağlamış olan kutsal kadınlar da kocalarına bağımlı olarak böyle süslenirlerdi.
- 1Pt 3 6 Örneğin Sara İbrahimi <<Efendim>> diye çağırır, sözünü dinlerdi. İyilik eder, hiçbir tehditten yılmazsanız, siz de Saranın çocukları olursunuz.
- 1Pt 3 7 Bunun gibi, ey kocalar, siz de daha zayıf varlıklar olan karılarınızla anlayış içinde yaşayın. Tanrının lütfettiği yaşamın ortak mirasçıları oldukları için onlara saygı gösterin. Öyle ki, dualarınıza bir engel çıkmasın.
- 1Pt 3 8 Sonuç olarak hepiniz aynı düşüncede birleşin. Başkalarının duygularını paylaşın. Birbirinizi kardeşçe sevin. Şefkatli, alçakgönüllü olun.
- 1Pt 3 9 Kötülüğe kötülükle, sövgüye sövgüyle değil, tersine, kutsamayla karşılık verin. Çünkü kutsanmayı miras almak için çağrıldınız.
- 1Pt 3 10 Şöyle ki, <<Yaşamdan zevk almak, iyi günler görmek isteyen, Dilini kötülükten, Dudaklarını yalandan uzak tutsun.
- 1Pt 3 11 Kötülükten sakınıp iyilik yapsın. Esenliği amaçlasın, ardınca gitsin.
- 1Pt 3 12 Çünkü Rabbin gözleri Doğru kişilerin üzerindedir. Kulakları onların yakarışına açıktır. Ama Rab kötülük yapanlara karşıdır.>>
- 1Pt 3 13 İyilik yapmakta gayretli olursanız, size kim kötülük edecek?
- 1Pt 3 14 Doğruluk uğruna acı çekerseniz bile, ne mutlu size! İnsanların <<korktuğundan korkmayın, ürkmeyin.>>
- 1Pt 3 15 Mesih Rab olarak yüreklerinizde kutsayın. İçinizdeki umudun nedenini soran herkese uygun bir yanıt vermeye her zaman hazır olun.
- 1Pt 3 16 Yalnız bunu yumuşak huyla, saygıyla yapın. Vicdanınızı temiz tutun. Öyle ki, Mesihe ait olarak sürdürdüğünüz olumlu yaşamı kınayanlar size ettikleri iftiradan utansınlar.
- 1Pt 3 17 İyilik edip acı çekmek -eğer Tanrının isteği buysa- kötülük yapıp acı çekmekten daha iyidir.
- 1Pt 3 18 Nitekim Mesih de bizleri Tanrıya ulaştırmak amacıyla doğru kişi olarak doğru olmayanlar için günah sunusu olarak ilk ve son kez öldü. Bedence öldürüldü, ama ruhça diriltildi.
- 1Pt 3 19 Ruhta gidip bunları zindanda olan ruhlara da duyurdu.
- 1Pt 3 20 Bir zamanlar, Nuhun günlerinde gemi yapılırken, Tanrının sabırla beklemesine karşın bu ruhlar söz dinlememişlerdi. O gemide birkaç kişi, daha doğrusu sekiz kişi suyla kurtuldu.
- 1Pt 3 21 Bu olay vaftizi simgeliyor. Bedenin kirden arınması değil, Tanrıya yönelen temiz vicdanın dileği olan vaftiz, İsa Mesihin dirilişiyle şimdi sizi de kurtarıyor.
- 1Pt 3 22 Göğe çıkmış olan Mesih Tanrı'nın sağındadır. Bütün melekler, yetkiler ve güçler O'na bağlı kılınmıştır.
- 1Pt 4 1 Mesih bedence acı çektiğine göre, siz de aynı düşünceyle silahlanın. Çünkü bedence acı çekmiş olan, günaha sırt çevirmiştir.
- 1Pt 4 2 Sonuç olarak, dünyadaki yaşamının geri kalan bölümünü artık insan tutkularına göre değil, Tanrının isteğine göre sürdürür.
- 1Pt 4 3 İnanmayanların hoşlandıklarını yaparak sefahat, şehvet, sarhoşluk, çılgın eğlenceler, içki alemleri ve ilke tanımayan putperestlik içinde yaşayarak geçmişte harcadığınız günler yeter!
- 1Pt 4 4 İnanmayanlar, kendinizi onlarla birlikte aynı sefahat seline

atmamızı zı yadırgıyor, size sövüyorlar.

- 1Pt 4 5 Onlar, ölüleri de dirileri de yargılamaya hazır olan Tanrıya hesap verecekler.
- 1Pt 4 6 Çünkü ölüler bedence öbür insanlar gibi yargılsın, ama ruhça Tanrı gibi yaşasın diye Müjde onlara da bildirildi.
- 1Pt 4 7 Her şeyin sonu yakındır. Bu nedenle, sağduyulu olun ve dua etmek için ayık durun.
- 1Pt 4 8 Her şeyden önce birbirinizi candan sevin. Çünkü sevgi birçok günahı örter.
- 1Pt 4 9 Söylenmeksiz bir birinize konukseverlik gösterin.
- 1Pt 4 10 Her biriniz hangi ruhsal armağanı aldıysanız, bunu Tanrının çok yönlü lütfunun iyi kâhyaları olarak birbirinize hizmet etmekte kullanın.
- 1Pt 4 11 Konuşan, Tanrının sözlerini iletir gibi konuşsun. Başkalarına hizmet eden, Tanrının verdiği güçle hizmet etsin. Öyle ki, İsa Mesih aracılığıyla Tanrı her şeyde yüceltilsin. Yücelik ve kudret sonsuzlara dek Mesihindir! Amin.
- 1Pt 4 12 Sevgili kardeşlerim, sınanmanız için size giydirilen ateşten gömleği, size garip bir şey oluyormuş gibi yadırgamayın.
- 1Pt 4 13 Tersine, Mesih'in acılarına ortak olduğunuz oranda sevinin ki, Mesih'in görkemi görüldüğünde de sevinçle coşasınız.
- 1Pt 4 14 Mesih'in adından ötürü hakarete uğrarsanız, ne mutlu size! Çünkü Tanrının yüce Ruh'u üzerinizde bulunuyor.
- 1Pt 4 15 Hiçbiriniz katil, hırsız, kötülük yapan ya da başkalarının işine karışan biri olarak acı çekmesin.
- 1Pt 4 16 Ama Mesih inanlısı olduğu için acı çeken, bundan utanç duymasın. Taşıdığı bu adla Tanrıyı yüceltsin.
- 1Pt 4 17 Çünkü yargının, Tanrının ev halkından başlayacağı an gelmiştir. Eğer yargılama önce bizden başlarsa, Tanrının Müjdesine kulak asmayanların sonu ne olacak?
- 1Pt 4 18 <<Doğru kişi güçlkle kurtuluyorsa, Tanrısız ve günahlı kişiye ne olacak?>>
- 1Pt 4 19 Bunun için, Tanrı'nın isteği uyarınca acı çekenler, iyilik ederek canlarını güvenilir Yaradan'a emanet etsinler.
- 1Pt 5 1 Bu nedenle aranızdaki ihtiyarlara, onlar gibi bir ihtiyar, Mesih'in çektiği acıların tanığı, açığa çıkacak olan yüceliğin paydaşı olarak rica ediyorum: Tanrının size verdiği sürüyü güdün. Zorunluymuş gibi değil, Tanrının istediği gibi gönüllü gözetmenlik yapın. Para hırsıyla değil, gönül rızasıyla, size emanet edilenlere egemenlik taslamadan, sürüye örnek olarak görevinizi yapın.
- 1Pt 5 4 Baş Çoban görüldüğü zaman yüceliğin solmaz tacına kavuşacaksınız.
- 1Pt 5 5 Ey gençler, siz de ihtiyarlara bağımlı olun. Hepiniz birbirinize karşı alçakgönüllülüğü kuşanın. Çünkü, <<Tanrı kibirlilere karşıdır, Ama alçakgönüllülere lütfeder.>>
- 1Pt 5 6 Uygun zamanda sizi yüceltmesi için, Tanrının kudretli eli altında kendinizi alçal tın.
- 1Pt 5 7 Bütün kaygılarınızı Ona yükleyin, çünkü O sizi kayırır.
- 1Pt 5 8 Ayık ve uyanık olun. Düşmanınız İblis kükreyen aslan gibi yutacak birini arayarak dolaşıyor.
- 1Pt 5 9 Dünyanın her yerindeki kardeşlerinizin de aynı acıları çektiğini bilerek imanda sarsılmadan İblise karşı direnin.
- 1Pt 5 10 Sizleri Mesih'te sonsuz yüceliğine çağıran ve bütün lütfun kaynağı olan Tanrının kendisi kısa bir süre acı çekmenizden sonra sizi yetkinleştirip pekiştirecek, güçlendirip temellendirecektir.
- 1Pt 5 11 Kudret sonsuzlara dek Onun olsun! Amin.
- 1Pt 5 12 Kendisini güvenilir bir kardeş saydığım Silvanus aracılığıyla size kısaca yazmış bulunuyorum. Sizi yüreklendiriyor ve sözünü ettiğim lütfun Tanrının gerçek lütfu olduğuna tanıklık ediyorum. Buna bağlı kalın.
- 1Pt 5 13 Sizler gibi seçilmiş olan Babildeki kilise ve oğlum Markos size selam ederler.
- 1Pt 5 14 Birbirinizi sevgiyle öperek selamlayın. Sizlere, Mesih'e ait olan herkese esenlik olsun.
- 2Pt 1 1 İsa Mesih'in kulu ve elçisi ben Simun Petrustan Tanrımız ve Kurtarıcımız İsa Mesih'in doğruluğu sayesinde bizimkiyle eşdeğer bir imana kavuşmuş olanlara selam!
- 2Pt 1 2 Tanrıyı ve Rabbimiz İsayı tanımakla lütuf ve esenlik artan ölçüde sizin olsun.
- 2Pt 1 3 Kendi yüceliği ve erdemiyle bizi çağıranın tanrısal gücü, kendisini tanımamız sonucunda yaşamamız ve Tanrı yolunda yürümemiz için gereken her şeyi bize verdi.
- 2Pt 1 4 Onun yüceliği ve erdemi sayesinde bize çok büyük ve değerli vaatler verildi. Öyle ki, dünyada kötü arzuların yol açtığı yozlaşmadan kurtulmuş olarak, bu vaatler aracılığıyla tanrısal özyapıya ortak olasınız.
- 2Pt 1 5 İşte bu nedenle her türlü gayreti göstererek imanınıza erdemi, erdemi nize bilgiyi, bilgi nize özdenetimi, özdenetimi nize dayanma gücünü, dayanma gücünüze Tanrı yoluna bağlılığı, bağlılığınıza kardeşseverliği, kardeşseverliğinize sevgiyi katın.
- 2Pt 1 8 Çünkü bu niteliklere artan ölçüde sahip olursanız, Rabbimiz İsa Mesih'i

tanımakta etkisiz ve verimsiz olmazsınız.

- 2Pt 1 9 Bu niteliklere sahip olmayan uzağı göremez, kördür. Eski günahlarından temizlendiğini unutmuştur.
- 2Pt 1 10 Bunun için, ey kardeşler, çağırılmışlığınızı ve seçilmişliğinizi kökleştirmeye daha çok gayret edin. Bunları yaparsanız, hiçbir zaman tökezlemesiniz.
- 2Pt 1 11 Böylece Rabbimiz ve Kurtarıcımız İsa Mesihin sonsuz egemenliğine girme hakkı size cömertçe sağlanacaktır.
- 2Pt 1 12 Onun için, her ne kadar bunları biliyorsanız ve sahip olduğunuz gerçekte pekiştirilmişseniz de, bunları size her zaman anımsatacağım.
- 2Pt 1 13 Bu bedende yaşadığım sürece bunları anımsatarak sizi gayrete getirmeyi doğru buluyorum.
- 2Pt 1 14 Rabbimiz İsa Mesihin bana bildirdiği gibi, bedenden ayrılışımın yakın olduğunu biliyorum.
- 2Pt 1 15 Ben bu dünyadan göçtükten sonra da bunları sürekli anımsayabilmeniz için şimdi her gayreti göstereceğim.
- 2Pt 1 16 Rabbimiz İsa Mesihin kudretini ve gelişini size bildirirken uydurma masallara başvurmamak. Onun görkemi ni gözlerimize göre gördük.
- 2Pt 1 17 Mesih, yüce ve görkemli Olandan kendisine ulaşan sesle, <<Sevgili Oğlum budur, Ondan hoşnudum>> diyen sesle Baba Tanrıdan onur ve yücelik aldı.
- 2Pt 1 18 Kutsal dağda onunla birlikte bulunduğumuz için gökten gelen bu sesi biz de işittik.
- 2Pt 1 19 Peygamberlerin sözleri bizim için daha büyük kesinlik kazandı. Gün ağarıp sabah yıldızı yüreklerinizde doğuncaya dek, karanlık yerde ışık saçan çıraya benzeyen bu sözleri kulak verirsiniz, iyi edersiniz.
- 2Pt 1 20 Öncelikle şunu bilin ki, Kutsal Yazılardaki hiçbir peygamberlik sözü kimsenin özel yorumu değildir.
- 2Pt 1 21 Çünkü hiçbir peygamberlik sözü insan isteğinden kaynaklanmadı. Kutsal Ruh tarafından yöneltilen insanlar Tanrı'nın sözlerini ilettiler.
- 2Pt 2 1 Ama İsrail halkı arasında sahte peygamberler vardı; tıpkı sizin de aranızda yanlış öğretiyi yayanlar olacağı gibi. Bunlar kendilerini satın alan Efendiyi bile yadıyarak gizlice aranızda yıkıcı öğretiler sokacaklar. Böyleleri kendi başlarına ani bir yıkım getirecek.
- 2Pt 2 2 Birçokları da onların sefahatine kapılacak. Onların yüzünden gerçeğin yoluna sövülecek.
- 2Pt 2 3 Ağgözlülüklerinden ötürü uydurma sözlerle sizi sömürecekler. Onlar için çoktan beri verilmiş olan yargı gecikmez. Onları bekleyen yıkım da uyuklamaz.
- 2Pt 2 4 Tanrı günah işleyen melekleri esirgemedi; onları cehenneme atıp karanlıkta zincire vurdu. Yargılanıncaya dek orada tutulacaklar.
- 2Pt 2 5 Tanrı eski dünyayı da esirgemedi. Ama tanrısızların dünyasına tufanı gönderdiğinde, doğruluk yolunu bildiren Nuhu ve yedi kişiyi daha korudu.
- 2Pt 2 6 Sodom ve Gomora kentlerini yakıp yıkarak yargıladı. Böylece tanrısızların başına geleceklere bir örnek verdi.
- 2Pt 2 7 Ama ilke tanımayan kişilerin sefih yaşayışından azap duyan doğru adam Lutu kurtardı.
- 2Pt 2 8 Çünkü onların arasında yaşayan bu doğru adam, görüp işittiği yasa tanımaz davranışlar yüzünden doğru yüreğinde her gün ıstırap çekerti.
- 2Pt 2 9 Görülüyor ki Rab kendi yolunda yürüyenleri karşılaştıkları denemelerden nasıl kurtaracağını bilir. Doğru olmayanları, özellikle benliğin yozlaşmış tutkuları ardından giden ve yetkisini hor görenleri cezalandırarak yargı gününe dek nasıl alıkoyacağını da bilir. Bu küstah, dikbaşlı kişiler yüce varlıklara sövmekten korkmazlar.
- 2Pt 2 11 Oysa melekler bile, güç ve kudrette daha üstün oldukları halde bu varlıkları Rabbin önünde söverek yargılamazlar.
- 2Pt 2 12 Ama anlamadıkları konularda sövüp sayan bu kişiler, içgüdüleriyle yaşayan, yakalanıp boğazlanmak üzere doğan, akıldan yoksun hayvanlar gibidir. Hayvanlar gibi onlar da yıkıma uğrayacaklar.
- 2Pt 2 13 Ettikleri haksızlığa karşılık zarar görecekler. Gündüzün zevk alemlerine dalmayı eğlence sayarlar. Birer leke ve yüzkarasıdırlar. Sizinle yiyeceklerken kendi hilelerinden zevk alırlar.
- 2Pt 2 14 Gözleri zinayla doludur, günaha doymazlar. Kararsız kişileri ayartırlar. Yüreği ağgözlülüğe alıştırılmış lanetli insanlardır.
- 2Pt 2 15 Haksızlıkla elde ettiği kazancı seven Beor oğlu Balamın yolunu tutarak doğru yolu bırakıp saptılar.
- 2Pt 2 16 Balam işlediği suçtan ötürü azarlandı. Konuşamayan eşek, insan diliyle konuşarak bu peygamberin çılgınlığına engel oldu.
- 2Pt 2 17 Bu kişiler, susuz pınarlar, fırtınanın dağıttığı sis gibidirler. Onları koyu karanlık bekliyor.
- 2Pt 2 18 Çünkü yanlış yolda yürüyenlerden henüz kurtulanları, boş ve kurumlu sözler söyleyerek benliğin tutkularıyla, sefahatle ayartırlar.
- 2Pt 2 19 Onlara özgürlük vaat ederler, oysa kendileri yozlaşmışlığın kölesidirler. Çünkü insan neye yenilirse onun kölesi olur.
- 2Pt 2 20 Rab ve Kurtarıcı İsa Mesih'i tanımakla dünyanın çirkefliğinden kurtulduktan sonra yine aynı işlere karışıp yenilirse, son durumları ilk durumlarından

beter olur.

- 2Pt 2 21 Çünkü doğruluk yolunu bilip de kendilerine emanet edilen kutsal buyruktan geri dönmektense, bu yolu hiç bilmemiş olmak onlar için daha iyi olurdu.
- 2Pt 2 22 Şu gerçek özdeyiş onların durumunu anlatıyor: «Köpek kendi kusmuğuna döner», «Domuz da yıkandıktan sonra çamurda yuvarlanmaya döner.»
- 2Pt 3 1 Sevgili kardeşler, şimdi bu benim size yazdığım ikinci mektuptur. Her iki mektubumda da bu konuları anımsatarak temiz düşüncelerinizi uyandırmaya çalıştım.
- 2Pt 3 2 Öyle ki, kutsal peygamberlerin çok önceden söylediği sözleri ve Kurtarıcımız Rabbin elçileriniz aracılığıyla verdiği buyruğu anımsayasınız.
- 2Pt 3 3 Öncelikle şunu bilmelisiniz: Dünyanın son günlerinde kendi tutkularının ardından giden alaycı kişiler türeyecek. Bunlar, «Rabbin gelişiyile ilgili vaat ne oldu? Atalarımızın ölümünden beri her şey yaratılışın başlangıcında olduğu gibi duruyor» diyerek alay edecekler.
- 2Pt 3 5 Ne var ki, göklerin çok önceden Tanrının sözüyle var olduğunu, yerin sudan ve su aracılığıyla şekillendiğini bile bile unutuyorlar.
- 2Pt 3 6 O zamanki dünya yine suyla, tufanla mahvolmuştu.
- 2Pt 3 7 Şimdiki yer ve göklerse ateşe verilmek üzere aynı sözle saklanıyor, tanrısızların yargılanarak mahvolacağı güne dek korunuyorlar.
- 2Pt 3 8 Sevgili kardeşlerim, şunu unutmayın ki, Rabbin gözünde bir gün bin yıl, bin yıl bir gün gibidir.
- 2Pt 3 9 Bazılarının düşündüğü gibi Rab vaadini yerine getirmekte gecikmez; ama size karşı sabrediyor. Çünkü kimsenin mahvolmasını istemiyor, herkesin tövbe etmesini istiyor.
- 2Pt 3 10 Ama Rabbin günü hırsız gibi gelecek. O gün gökler büyük bir gürültüyle ortadan kalkacak, maddesel öğeler yanarak yok olacak, yer ve yeryüzünde yapılmış olan her şey yanıp tükenecek.
- 2Pt 3 11 Her şey böylece yok olacağına göre, sizin nasıl kişiler olmanız gerekir? Tanrının gününü bekleyip o günün gelişini çabuklaştırarak kutsallık içinde yaşamalı, Tanrı yolunu izlemelisiniz. O gün gökler yanarak yok olacak, maddesel öğeler şiddetli ateşte eriyip gidecek.
- 2Pt 3 13 Ama biz Tanrının vaadi uyarınca doğruluğun barınacağı yeni gökleri, yeni yeryüzünü bekliyoruz.
- 2Pt 3 14 Bunun için, sevgili kardeşlerim, mademki bunları bekliyorsunuz, Tanrının önünde lekesiz, kusursuz ve barış içinde olmaya gayret edin.
- 2Pt 3 15 Sevgili kardeşimiz Pavlusun da kendisine verilen bilgelikle size yazdığı gibi, Rabbinizin sabrını kurtuluş fırsatı sayın.
- 2Pt 3 16 Pavlus bütün mektuplarında bu konulardan böyle söz eder. Mektuplarında güç anlaşılan bazı yerler var ki, bilgisiz ve kararsız kişiler, öbür Kutsal Yazıları olduğu gibi bunları da çarpıtarak kendi yıkımlarını hazırlıyorlar.
- 2Pt 3 17 Bu nedenle, sevgili kardeşlerim, ilke tanımayan kişilerin aldatmasıyla sürüklenip kararlılığınızdan sapmamak için bunları önceden bilerek sakının.
- 2Pt 3 18 Öte yandan Rabbiniz ve Kurtarıcımız İsa Mesih'in lütfunda ve O'nu tanımakta ilerleyin. Şimdi ve sonsuza dek O'na yücelik olsun! Amin.
- 1Jh 1 1 Yaşam Sözüyle ilgili olarak başlangıçtan beri var olanı, işittiğimizi, gözlerimizle gördüğümüzü, seyredip ellerimizle dokunduğumuzu duyuruyoruz.
- 1Jh 1 2 Yaşam açıkça görüldü, Onu gördük ve Ona tanıklık ediyoruz. Babayla birlikte olup bize görünmüş olan sonsuz Yaşamı size duyuruyoruz.
- 1Jh 1 3 Evet, sizin de bizlerle paydaşlığınız olsun diye gördüğümüzü, işittiğimizi size duyuruyoruz. Bizim paydaşlığımız da Babayla ve Oğlu İsa Mesihledir.
- 1Jh 1 4 Bunları size, sevincimiz tam olsun diye yazıyoruz.
- 1Jh 1 5 Mesih'ten işittiğimiz ve şimdi size ilettiğimiz bildiri şudur: Tanrı ışıktır, Onda hiç karanlık yoktur.
- 1Jh 1 6 Onunla paydaşlığımız var deyip de karanlıkta yürürsek, yalan söylemiş, gerçeğe uymamış oluruz.
- 1Jh 1 7 Ama O ışıktaki olduğu gibi biz de ışıktaki yürürsek, birbiriyle paydaşlığımız olur ve Oğlu İsanın kanı bizi her günahtan arındırır.
- 1Jh 1 8 Günahımız yok dersek, kendimizi aldatırız, içimizde gerçek olmaz.
- 1Jh 1 9 Ama günahlarımızı itiraf edersek, güvenilir ve adil olan Tanrı günahlarımızı bağışlayıp bizi her kötülükten arındıracaktır.
- 1Jh 1 10 Günah işlemedik dersek, O'nu yalancı durumuna düşürmüş oluruz; O'nun sözü içimizde olmaz.
- 1Jh 2 1 Yavrularım, bunları size günah işlemeyesiniz diye yazıyorum. Ama içimizden biri günah işlerse, adil olan İsa Mesih bizi Babanın önünde savunur.
- 1Jh 2 2 O günahlarımızı, yalnız bizim günahlarımızı değil, bütün dünyanın günahlarını da bağışlatan kurbandır.
- 1Jh 2 3 Buyruklarını yerine getirirsek, Onu tanıdığımızdan emin olabiliriz.
- 1Jh 2 4 «Onu tanıyorum» deyip de buyruklarını yerine getirmeyen yalancıdır, kendisinde gerçek yoktur.
- 1Jh 2 5 Ama Onun sözüne uyan kişinin Tanrıya olan sevgisi gerçekten yetkinleşmiştir. Tanrıda olduğumuzu bununla anlarız.
- 1Jh 2 6 «Tanrıda yaşıyorum» diyen, Mesih'in yürüdüğü yolda yürümelidir.
- 1Jh 2 7 Sevgili kardeşlerim, size yeni bir buyruk değil, başlangıçtan beri kabul ettiğiniz eski buyruğu yazıyorum. Eski buyruk, işitmiş olduğunuz Tanrı sözüdür.

1Jh	2	8	Yine de size yeni bir buyruk yazıyorum. Bunun gerçek olduğu, Mesihte ve sizde görülüyor. Çünkü karanlık geçiyor, gerçek ışık şimdiden parlıyor.
1Jh	2	9	Işıktaki olduğunu söyleyip de kardeşinden nefret eden hâlâ karanlıktadır.
1Jh	2	10	Kardeşini seven ışıktaki yaşar ve başkasının tökezlemesine neden olmaz.
1Jh	2	11	Ama kardeşinden nefret eden karanlıktadır, karanlıkta yürür ve nereye gittiğini bilmez. Çünkü karanlık gözlerini kör etmiştir.
1Jh	2	12	Yavrularım, size yazıyorum, Çünkü Mesih'in adı uğruna günahlarınız bağışlandı.
1Jh	2	13	Babalar, size yazıyorum, Çünkü başlangıçtan beri var olanı tanıyorsunuz. Gençler, size yazıyorum, Çünkü kötü olanı yendiniz. Çocuklar, size yazdım, Çünkü Babayı tanıyorsunuz.
1Jh	2	14	Babalar, size yazdım, Çünkü başlangıçtan beri var olanı tanıyorsunuz. Gençler, size yazdım, Çünkü güçlüsünüz, Tanrının sözü içinizde yaşıyor, Kötü olanı yendiniz.
1Jh	2	15	Dünyayı da dünyaya ait şeyleri de sevmeyin. Dünyayı sevenin Babaya sevgisi yoktur.
1Jh	2	16	Çünkü dünyaya ait olan her şey -benliğin tutkuları, gözün tutkuları, maddi yaşamın verdiği gurur- Babadan değil, dünyadandır.
1Jh	2	17	Dünya da dünyasal tutkular da geçer, ama Tanrının isteğini yerine getiren sonsuza dek yaşar.
1Jh	2	18	Çocuklar, bu son saattir. Mesih karşıtının geleceğini duydunuz. Nitekim şimdiden çok sayıda Mesih karşıtı türemiş bulunuyor. Son saat olduğunu bundan biliyoruz.
1Jh	2	19	Bunlar aramızdan çıktılar, ama bizden değildiler. Bizden olsalardı, bizimle kalırlardı. Ayrılmaları hiçbirinin bizden olmadığını ortaya çıkardı.
1Jh	2	20	Sizlerse Kutsal Olan tarafından meshedildiniz; hepinizi bilgilisiniz.
1Jh	2	21	Gerçeği bilmediğiniz için değil, gerçeği ve hiçbir yalanın gerçekle ilgisi olmadığını bildiğiniz için size yazıyorum.
1Jh	2	22	İsanın Mesih olduğunu yadsıyan yalancı değilse, kim yalancıdır? Babayı ve Oğulu yadsıyan Mesih karşıttır.
1Jh	2	23	Oğulu yadsıyanda Baba da yoktur; Oğulu açıkça kabul edende Baba da vardır.
1Jh	2	24	Başlangıçtan beri işittiğiniz söz içinizde yaşasın. Başlangıçtan beri işittiğiniz söz içinizde yaşarsa, siz de Oğulda ve Babada yaşarsınız.
1Jh	2	25	Mesih'in bize vaat ettiği budur, yani sonsuz yaşamdır.
1Jh	2	26	Bunları sizi saptırmak isteyenlerle ilgili olarak yazıyorum.
1Jh	2	27	Size gelince, Ondan aldığınız mesh sizde kalır. Kimsenin size bir şey öğretmesine gerek yoktur. Onun size her şeyi öğreten meshi gerçektir, sahte değildir. Size öğrettiği gibi, Mesihte yaşayın.
1Jh	2	28	Evet, yavrularım, şimdi Mesihte yaşayın ki, O görüldüğünde cesaretimiz olsun, geldiğinde Onun önünde utanmayalım.
1Jh	2	29	O'nun doğru olduğunu bilerseniz, doğru olanı yapan herkesin O'ndan doğduğunu da bilirsiniz.
1Jh	3	1	Bakın, Baba bizi o kadar çok seviyor ki, bize <<Tanrının çocukları>> deniyor! Gerçekten de öyleyiz. Dünya Babayı tanımadığı için bizi de tanımıyor.
1Jh	3	2	Sevgili kardeşlerim, daha şimdiden Tanrının çocuklarıyız, ama ne olacağımız henüz bize gösterilmedi. Ancak, Mesih görüldüğü zaman ona benzer olacağımızı biliyoruz. Çünkü Onu olduğu gibi göreceğiz.
1Jh	3	3	Mesihte bu umuda sahip olan, Mesih pak olduğu gibi kendini pak kılar.
1Jh	3	4	Günah işleyen, yasaya karşı gelmiş olur. Çünkü günah demek, yasaya karşı gelmek demektir.
1Jh	3	5	Mesih'in, günahları kaldırmak için ortaya çıktığını ve kendisinde günah olmadığını bilirsiniz.
1Jh	3	6	Mesihte yaşayan, günah işlemez. Günah işleyen Onu ne görmüştür, ne de tanımıştır.
1Jh	3	7	Yavrularım, kimse sizi aldatmasın. Mesih doğru olduğu gibi, doğru olanı yapan da doğru kişidir.
1Jh	3	8	Günah işleyen, İblis'tendir. Çünkü İblis başlangıçtan beri günah işlemektedir. Tanrının Oğlu, İblis'in yaptıklarına son vermek için ortaya çıktı.
1Jh	3	9	Tanrıdan doğmuş olan, günah işlemez. Çünkü Tanrının tohumu onda yaşar. Tanrıdan doğmuş olduğu için günah işleyemez.
1Jh	3	10	Doğru olanı yapmayan ve kardeşini sevmeyen kişi Tanrıdan değildir. İşte Tanrının çocuklarıyla İblis'in çocukları böyle ayırt edilir.
1Jh	3	11	Başlangıçtan beri işittiğiniz buyruk şudur: Birbiriimizi sevelim.
1Jh	3	12	Şeytana ait olup kardeşini öldüren Kayın gibi olmayalım. Kayın kardeşini neden öldürdü? Kendi yaptıkları kötü, kardeşinin yaptıkları doğru olduğu için öldürdü.
1Jh	3	13	Kardeşler, dünya sizden nefret ederse şaşmayın.
1Jh	3	14	Biz kardeşleri sevdiğimiz için ölümden yaşama geçtiğimizi biliyoruz.
Sevmeyen ölümden kalır.			
1Jh	3	15	Kardeşinden nefret eden katildir. Hiçbir katilin sonsuz yaşama sahip

olmadığını bilirsiniz.

1Jh 3 16 Sevginin ne olduğunu Mesihin bizim için canını vermesinden anlıyoruz.
Bizim de kardeşlerimiz için canımızı vermemiz gerekir.
1Jh 3 17 Dünya malına sahip olup da kardeşini ihtiyaç içinde gördüğü halde
ondan şefkatini esirgeyen kişide Tanrının sevgisi olabilir mi?
1Jh 3 18 Yavrularım, sözle ve dille değil, eylemle ve içtenlikle sevelim.
1Jh 3 19 Böylelikle gerçeğe ait olduğumuzu bileceğiz ve yüreğimiz bizi ne zaman
suçlarsa, Tanrının önünde onu yatıştıracacağız. Çünkü Tanrı yüreğimizden daha büyüktür ve her
şeyi bilir.

1Jh 3 21 Sevgili kardeşlerim, yüreğimiz bizi suçlamazsa, Tanrının önünde
cesaretimiz olur, Ondan ne dilersek alırız. Çünkü Onun buyruklarını yerine getiriyor, Onu
hoşnut eden şeyleri yapıyoruz.
1Jh 3 23 Onun buyruğu Oğlu İsa Mesihin adına inanmamız ve İsanın buyurduğu gibi
birbirimizi sevmemizdir.
1Jh 3 24 Tanrı'nın buyruklarını yerine getiren Tanrı'da yaşar, Tanrı da o
kişide yaşar. İçimizde yaşadığını bize verdiği Ruh sayesinde biliriz.
1Jh 4 1 Sevgili kardeşlerim, her ruha inanmayın. Tanrıdan olup olmadıklarını
anlamak için ruhları sınavın. Çünkü birçok sahte peygamber dünyanın her yanına yayılmış
bulunuyor.

1Jh 4 2 İsa Mesihin beden alıp dünyaya geldiğini kabul eden her ruh
Tanrıdandır. Tanrının Ruhunu bununla tanıyacaksınız.
1Jh 4 3 İsayı kabul etmeyen hiçbir ruh Tanrıdan değildir. Böylesi, Mesih
Karşıtının ruhudur. Onun geleceğini duydunuz. Zaten o şimdiden dünyadadır.
1Jh 4 4 Yavrularım, siz Tanrıdansınız ve sahte peygamberleri yendiniz. Çünkü
sizde olan, dünyadakiinden üstündür.

1Jh 4 5 Sahte peygamberler dünyadandır. Bu nedenle söyledikleri sözler de
dünyadandır ve dünya onları dinler.
1Jh 4 6 Bizse Tanrıdanız; Tanrıyı tanıyan bizi dinler, Tanrıdan olmayan
dinlemez. Gerçeğin Ruhuyla yalan ruhunu böyle ayırt ederiz.
1Jh 4 7 Sevgili kardeşlerim, birbirimizi sevelim. Çünkü sevgi Tanrıdandır.
Seven herkes Tanrıdan doğmuştur ve Tanrıyı tanır.

1Jh 4 8 Sevmeyen kişi Tanrıyı tanımaz. Çünkü Tanrı sevgidir.
1Jh 4 9 Tanrı biricik Oğlu aracılığıyla yaşayalım diye Onu dünyaya gönderdi,
böylece bizi sevdiğini gösterdi.
1Jh 4 10 Tanrıyı biz sevmiş değildik, ama O bizi sevdi ve Oğlunu günahlarımızı
bağışlatan kurban olarak dünyaya gönderdi. İşte sevgi budur.

1Jh 4 11 Sevgili kardeşlerim, Tanrı bizi bu kadar çok sevdiğine göre biz de
birbirimizi sevmeye borçluyuz.

1Jh 4 12 Hiç kimse hiçbir zaman Tanrıyı görmüş değildir. Ama birbirimizi
seversek, Tanrı içimizde yaşar ve sevgisi içimizde yetkinleşmiş olur.

1Jh 4 13 Tanrıda yaşadığımızı ve Onun bizde yaşadığını bize kendi Ruhundan
vermiş olmasından anlıyoruz.

1Jh 4 14 Babanın Oğlunu dünyanın Kurtarıcısı olarak gönderdiğini gördük, şimdi
buna tanıklık ediyoruz.

1Jh 4 15 Kim İsanın Tanrının Oğlu olduğunu açıkça kabul ederse, Tanrı onda
yaşar, o da Tanrıda yaşar.

1Jh 4 16 Tanrının bize olan sevgisini tanıdık ve buna inandık. Tanrı sevgidir.
Sevgide yaşayan Tanrıda yaşar, Tanrı da onda yaşar.

1Jh 4 17 Yargı gününde cesaretimiz olsun diye sevgi böylelikle içimizde yetkin
kılınmıştır. Çünkü Mesih nasılsa, biz de bu dünyada öyleyiz.

1Jh 4 18 Sevgide korku yoktur. Tersine, yetkin sevgi korkuyu siler atar. Çünkü
korku işkencedir. Korkan kişi sevgide yetkin kılınmamıştır.

1Jh 4 19 Bizse seviyoruz, çünkü önce O bizi sevdi.

1Jh 4 20 <<Tanrıyı seviyorum>> deyip de kardeşinden nefret eden yalancıdır.
Çünkü gördüğü kardeşini sevmeyen, görmediği Tanrıyı sevemez.

1Jh 4 21 <<Tanrı'yı seven kardeşini de sevsin>> diyen buyruğu Mesih'ten aldı.
1Jh 5 1 İsanın Mesih olduğuna inanan herkes Tanrıdan doğmuştur. Babayı seven

Ondan doğmuş olanı da sever.

1Jh 5 2 Tanrıyı sevip buyruklarını yerine getirmekle, Tanrının çocuklarını
sevdiğimizi anlarız.

1Jh 5 3 Tanrıyı sevmek Onun buyruklarını yerine getirmek demektir. Onun
buyrukları da ağır değildir.

1Jh 5 4 Çünkü Tanrıdan doğmuş olan herkes dünyayı yener. Bize dünyaya karşı
zafer kazandıran imanımızdır.

1Jh 5 5 İsanın Tanrı Oğlu olduğuna iman edenden başka dünyayı yenen kim?

1Jh 5 6 Suyla ve kanla gelen İsa Mesih'tir. O yalnız suyla değil, suyla ve
kanla gelmiştir. Buna tanıklık eden Ruhtur. Çünkü Ruh gerçektir.

1Jh 5 7 Şöyle ki, tanıklık edenler üçtür: Ruh, su ve kan. Bunların üçü de uyum
içindedir.

1Jh 5 9 İnsanların tanıklığını kabul ediyoruz, oysa Tanrının tanıklığı daha
üstündür. Çünkü bu, Tanrının tanıklığıdır, kendi Oğluyla ilgili olarak yaptığı tanıklıktır.

1Jh 5 10 Tanrının Oğluna inanan, yüreğinde Tanrının tanıklığına sahiptir.

Tanrıya inanmayansa Onu yalancı durumuna düşürmüş olur. Çünkü Tanrının Oğluyla ilgili tanıklığına inanmamıştır.

- 1Jh 5 11 Tanıklık da şudur: Tanrı bize sonsuz yaşam verdi, bu yaşam Onun Oğlundadır.
- 1Jh 5 12 Kendisinde Tanrı Oğlu bulunanda yaşam vardır, kendisinde Tanrı Oğlu bulunmayanda yaşam yoktur.
- 1Jh 5 13 Tanrı Oğlunun adına iman eden sizlere, sonsuz yaşama sahip olduğunuzu bilmeniz diye bunları yazdım.
- 1Jh 5 14 Tanrının önünde güvenimiz şu ki, Onun isteğine uygun ne dilersek bizi işittir.
- 1Jh 5 15 Her ne dilersek bizi işittiğini bildiğimize göre, Ondan dilediklerimizi aldığımızı da biliriz.
- 1Jh 5 16 Kardeşinin ölümcül olmayan bir günah işlediğini gören, onun için dua etsin. Duasıyla kardeşine yaşam verecektir. Bu, ölümcül olmayan günah işleyenler için geçerlidir. Ölümcül günah da vardır, bunun için dua etsin demiyorum.
- 1Jh 5 17 Her kötülük günahdır, ama ölümcül olmayan günah da vardır.
- 1Jh 5 18 Tanrıdan doğmuş olanın günah işlemediğini biliriz. Tanrıdan doğmuş olan İsa Mesih onu korur ve kötü olan ona dokunamaz.
- 1Jh 5 19 Biliyoruz ki, biz Tanrıdanız, bütün dünya ise kötü olanın denetimindedir.
- 1Jh 5 20 Yine biliyoruz ki, Tanrının Oğlu gelmiş ve gerçek olanı tanımamız için bize anlama gücü vermiştir. Biz gerçek Olandayız, Onun Oğlu İsa Mesih'teyiz. O gerçek Tanrı ve sonsuz yaşamdır.
- 1Jh 5 21 Yavrularım, kendinizi putlardan koruyun.
- 2Jh 1 1 Ben ihtiyardan, Tanrının seçtiği, gerçekten sevdiğim hanımefendiye ve çocuklarına selamlar! Yalnız ben değil, gerçeği bilenlerin hepsi de sizleri seviyor.
- 2Jh 1 2 Çünkü gerçek içimizde yaşıyor ve sonsuza dek bizimle olacak.
- 2Jh 1 3 Baba Tanrıdan ve Babanın Oğlu İsa Mesih'ten gelen lütuf, merhamet ve esenlik de gerçekte ve sevgide bizimle olacaktır.
- 2Jh 1 4 Senin çocuklarından bazılarının Babadan aldığımız buyruğa uyarak gerçeğin izinden yürüdüğünü görünce çok sevindim.
- 2Jh 1 5 Şimdi sana rica ediyorum, hanımefendi, birbirimizi sevelim. Bu sana yazdığım yeni bir buyruk değil, başlangıçtan beri kabul ettiğimiz buyruktur.
- 2Jh 1 6 Sevgi Tanrının buyruklarına uygun yaşamamız demektir. Başlangıçtan beri işittiğiniz gibi, Onun buyruğu sevgi yolunda yürümenizdir.
- 2Jh 1 7 Ne var ki, İsa Mesih'in beden alıp geldiğini kabul etmeyen birçok aldatıcı dünyanın her yanına yayıldı. Aldatıcı, Mesih karşıtı olan bunlardır.
- 2Jh 1 8 Başardıklarınızı yitirmemek ve ödülünüzü eksiksiz almak için kendinize dikkat edin.
- 2Jh 1 9 Haddini aşıp Mesih'in öğretilerine bağlı kalmayan hiç kimsede Tanrı yoktur. Bu öğretiye bağlı kalanda ise hem Baba, hem de Oğul vardır.
- 2Jh 1 10 Size gelip de bu öğretiyi getirmeyeni evinize almayın, ona selam bile vermeyin.
- 2Jh 1 11 Çünkü böyle birine selam veren, kötü işlerine ortak olur.
- 2Jh 1 12 Size yazacak çok şeyim var, ama bunları kâğıtla, mürekkeple iletmek istemedim. Sevincimiz tam olsun diye yanınıza gelmek ve sizinle yüz yüze konuşmak umundayım.
- 2Jh 1 13 Tanrı'nın seçtiği kızkardeşinin çocukları sana selam ederler.
- 3Jh 1 1 Ben ihtiyardan, gerçekten sevdiğim sevgili Gayusa selam!
- 3Jh 1 2 Sevgili kardeşim, canın gönenç içinde olduğu gibi, her bakımdan sağlıklı ve gönenç içinde olman için dua ediyorum.
- 3Jh 1 3 Bazı kardeşler gelip senin gerçeğe bağlı kaldığına, gerçeğin izinden yürüdüğüne tanıklık edince çok sevindim.
- 3Jh 1 4 Benim için, çocuklarımdan gerçeğin izinden yürüdüklerini duymaktan daha büyük bir sevinç olamaz!
- 3Jh 1 5 Sevgili kardeşim, sana yabancı oldukları halde, kardeşler için yaptığın her şeyi içten bir bağlılıkla yapıyorsun.
- 3Jh 1 6 Onlar kilise önünde sevgine tanıklık ettiler. Onları Tanrıya yaraşır biçimde yardımlarınla birlikte uğurlarsan iyi edersin.
- 3Jh 1 7 Çünkü inanmayanlardan hiçbir yardım almadan, Mesih'in adı uğruna yola çıktılar.
- 3Jh 1 8 Bu nedenle, gerçek uğruna emektaşlar olmak için böylelerini desteklemeliyiz.
- 3Jh 1 9 Kiliseye bazı şeyler yazdım, ama aralarında en üstün olma sevdasında olan Diotrefis bizi kabul etmiyor.
- 3Jh 1 10 Bunun için, eğer gelirsem, bize yönelttiği haksız suçlamalarla yaptığı kötülükleri anımsatacağım. Bununla yetinmeyerek kardeşleri de kabul etmiyor, kabul etmek isteyenlere de engel olup onları kiliseden dışarı atıyor.
- 3Jh 1 11 Sevgili kardeşim, kötüyü değil, iyiyi örnek al. İyilik yapan kişi Tanrıdandır. Kötülük yaparsa Tanrıyı görmemiştir.
- 3Jh 1 12 Herkesle birlikte gerçeğin kendisi, Dimitriosun değerli biri olduğuna tanıklık ediyor. Biz de tanıklık ederiz. Tanıklığımızın doğru olduğunu biliyorsun.
- 3Jh 1 13 Sana yazacak çok şeyim var, ama mürekkeple, kalemlle yazmak

istemi yorum.

- 3Jh 1 14 Yakında seni görmek umudundayım, o zaman yüz yüze konuşuruz. Esen kal!
Arkadaşlar sana selam ederler. Sen de oradaki arkadaşlara adlı adınca selam söyle.
- Jde 1 1 İsa Mesih'in kulu, Yakup'un kardeşi ben Yahudadan, Baba Tanrı tarafından
sevilip İsa Mesih için korunmuş olan çağrılmışlara selam!
- Jde 1 2 Merhamet, esenlik ve sevgi artan ölçüde sizin olsun.
- Jde 1 3 Sevgili kardeşlerim, size ortak kurtuluşumuzla ilgili yazmaya çok
gayret ettim. Bu arada sizi kutsallara ilk ve son kez emanet edilen iman uğrunda mücadeleye
özendirmek için yazma gereğini duydum.
- Jde 1 4 Çünkü Tanrımızın lütfunu sefahate araç eden, tek Efendimiz ve Rabbimiz
İsa Mesih'i yadsıyan bazı tanrısızlar gizlice aranızı sızdılar. Onların yargılanacakları çoktan
beri yazılmıştır.
- Jde 1 5 Bütün bunları bildiğiniz halde, size anımsatmak isterim ki, ilk ve son
kez halkı Mısırdan kurtaran Rab iman etmeyenleri daha sonra yok etti.
- Jde 1 6 Yetkilerinin sınırı içinde kalmayıp kendilerine ayrılan yeri terk
etmiş olan melekleri, büyük yargı günü için çözülmez bağlarla bağlayarak karanlığa hapsedti.
- Jde 1 7 Sodom, Gomora ve çevrelerindeki kentler de benzer biçimde kendilerini
fuhuş ve sapıklığa teslim ettiler. Sonsuza dek ateşte yanma cezasını çeken bu kentler ders
alınacak birer örnektir.
- Jde 1 8 Aranız sızan bu kişiler de onlar gibi gördükleri düşlere dayanarak öz
bedenlerini kirletiyor, Rabbin yetkisini hiçe sayıyor, yüce varlıklara sövüyorlar.
- Jde 1 9 Oysa Başmelek Mikail bile Musanın cesedi konusunda İblis'e çekişip
tartışırken, söverek onu yargılamaya kalkışmadı. Ancak, <<Seni Rab azarlasın>> dedi.
- Jde 1 10 Ama bu kişiler anlamadıkları her şeye sövüyorlar. Öte yandan, akıldan
yoksun hayvanlar gibi içgüdüleriyle anladıkları ne varsa, onları yıkıma götürüyor.
- Jde 1 11 Vay onların haline! Çünkü Kayının yolundan gittiler. Kazanç için
kendilerini Balam'ın ki ne benzer bir yanılgıya kaptırdılar. Korah'ın ki ne benzer bir isyanda
mahvolular.
- Jde 1 12 Sevgi şölenlerinizde sizinle birlikte pervasızca yiyip içen bu kişiler
birer kara lekedir. Yalnız kendilerini besleyen çobanlardır. Rüzgarın sürüklediği yağmursuz
bulutlara, iki kez ölmüş, kökünden sökülmüş, sonbaharın meyvesiz ağaçlarına benzerler.
- Jde 1 13 Köpüğünü savuran denizin azgın dalgaları gibi ayıplarını çevreye
savururlar. Serseri yıldızlar gibidirler. Onları sonsuza dek sürecektir koyu karanlık bekliyor.
- Jde 1 14 Ademden sonraki altıncı kuşaktan olan Hanok, bu adamlara ilişkin şu
peygamberlikte bulundu: <<İşte Rab herkesi yargılamak üzere on binlerce kutsallıya geliyor.
Tanrı yoluna aykırı, tanrısızca yapılan bütün işlerden ve tanrısız günahkârların kendisine
karşı söylediği bütün ağır sözlerden ötürü Rab, bütün insanlara suçluluklarını
gösterecektir.>>
- Jde 1 16 Bunlar hep yakınıp söylenir, kendi tutkularının peşinden giderler.
Ağızlarından kurumlu sözler çıkar, kendi çıkarları için başkalarını pohpohlarlar.
- Jde 1 17 Ama siz, sevgili kardeşlerim, Rabbimiz İsa Mesih'in elçileri tarafından
önceden söylenen sözleri anımsayın.
- Jde 1 18 Size demişlerdi ki, <<Dünyanın son günlerinde alay edenler,
tanrısızlığa yönelip kendi tutkularına göre yaşayanlar olacaktır.>>
- Jde 1 19 Bunlar bölücü, insan doğasıyla sınırlı, Kutsal Ruhtan yoksun
kişilerdir.
- Jde 1 20 Ama siz, sevgili kardeşlerim, kendinizi tümünden kutsal olan imanınızın
temeli üzerinde geliştirin. Kutsal Ruhun yönetiminde dua edin.
- Jde 1 21 Rabbimiz İsa Mesih'in sizi sonsuz yaşama kavuşturacak olan merhametini
beklerken kendinizi Tanrının sevgisinde koruyun.
- Jde 1 22 Kimi kararsızlara merhamet edin.
- Jde 1 23 Kimini ateşten çekip kurtarın. Kimine de korkuyla merhamet edin. Ama
günahlı bir bedenle lekelediği giysiden bile tiksini.
- Jde 1 24 Kurtarıcımız tek Tanrı, sizi düşmekten alıkoyacak, büyük sevinç içinde
lekesiz olarak yüce huzuruna çıkaracak güçtedir. Yücelik, ululuk, güç ve yetki Rabbimiz İsa
Mesih aracılığıyla bütün çağlardan önce, şimdi ve bütün çağlar boyunca Tanrı'nın olsun! Amin.
- Rvl 1 1 İsa Mesih'in vahyidir. Tanrı yakın zamanda olması gereken olayları
kullarına göstermesi için Ona bu vahyi verdi. O da gönderdiği meleği aracılığıyla bunu kulu
Yuhannaya iletti.
- Rvl 1 2 Yuhanna, Tanrının sözüne ve İsa Mesih'in tanıklığına -gördüğü her şeye-
tanıklık etmektedir.
- Rvl 1 3 Bu peygamberlik sözlerini okuyana, burada yazılanları dinleyip yerine
getirene ne mutlu! Çünkü beklenen zaman yakındır.
- Rvl 1 4 Ben Yuhannadan, Asya ilindeki yedi kiliseye selam! Var olan, var olmuş
ve gelecek olandan, Onun tahtının önünde bulunan yedi ruhtan ve ölümler arasından ilk doğan,
dünya krallarına egemen olan güvenilir tanık İsa Mesih'ten sizlere lütf ve esenlik olsun.
Yücelik ve güç sonsuzlara dek, bizi seven, kanıyla bizi günahlarımızdan özgür kılmış ve bizi
bir krallık haline getirip Babası Tanrının hizmetinde kâhinler yapmış olan Mesih'in olsun!
Amin.
- Rvl 1 7 İşte bulutlarla geliyor! Her göz Onu görecek, Onun bedenini deşmiş
olanlar bile. Onun için dövünecek yeryüzünün bütün halkları. Evet, böyle olacak! Amin.
- Rvl 1 8 Var olan, var olmuş ve gelecek olan, Her Şeye Gücü Yeten Rab Tanrı,

<<Al fa ve Omega Benim>> diyor.

Rvl 1 9 İsaye ait biri olarak sıkıntıda, tanrısal egemenlikte ve sabırda ortağınız ve kardeşiniz olan ben Yuhanna, Tanrının sözü ve İsaye tanıklık uğruna Patmos denilen adada bulunuyordum.

Rvl 1 10 Rabbin gününde Ruhun etkisinde kalarak arkamda borazan sesine benzer yüksek bir ses işittim.

Rvl 1 11 Ses, <<Gördüklerini kitaba yaz ve yedi kiliseye, yani Efes, İzmir, Bergama, Tiyatira, Sart, Filadel fya ve Laodi kyaya gönder>> dedi.

Rvl 1 12 Bana seslenenin görmek için arkama döndüm. Döndüğümde yedi altın kandillik ve bunların ortasında, giysileri ayağına kadar uzanan, göğsüne altın kuşak sarınmış, insanoğluna benzer birini gördüm.

Rvl 1 14 Başı, saçı ak yapağı gibi beyaz, kar gibi bembeyazdı. Gözleri alev alev yanan ateşti sanki.

Rvl 1 15 Ayakları, ocakta kor haline gelmiş parlak tunca benziyordu. Sesi, gürül gürül akan suların sesi gibiydi.

Rvl 1 16 Sağ elinde yedi yıldız vardı. Ağzından iki ağızlı keskin bir kılıç uzanıyordu. Yüzü bütün gücüyle parlayan güneş gibiydi.

Rvl 1 17 Onu görünce, ölü gibi ayaklarının dibine yığıldım. O ise sağ elini üzerime koyup şöyle dedi: <<Korkma! İlk ve son Benim.

Rvl 1 18 Diri Olan Benim. Ölmüştüm, ama işte sonsuzluklar boyunca diriyim. Ölümün ve ölümler diyarının anahtarları bendedir.

Rvl 1 19 Bunun için gördüklerini, şimdi olanları ve bundan sonra olacakları yaz.

Rvl 1 20 Sağ elimde gördüğün yedi yıldızla yedi altın kandilliğin sırrına gelince, yedi yıldız yedi kilisenin melekleri, yedi kandillikse yedi kilisedir.>>

Rvl 2 1 <<Efesteki kilisenin meleşine yaz. Yedi yıldızı sağ elinde tutan, yedi altın kandilliğin ortasında yürüyen şöyle diyor:

Rvl 2 2 <Yaptıklarını, çalışkanlığını, sabrını biliyorum. Kötü kişilere katlanamadığını da biliyorum. Elçi olmadıkları halde kendilerini elçi diye tanıtanları sınadın ve onları yalancı buldun.

Rvl 2 3 Evet, sabırlısın, adım uğruna acılara dayandın ve yılmadın.

Rvl 2 4 Ne var ki, bir konuda sana karşıyım: Başlangıçtaki sevginden uzaklaştın.

Rvl 2 5 Bunun için, nereden düştüğünü anımsa! Tövbe et ve başlangıçta yaptıklarını sürdür. Tövbe etmezsen, gelip kandilliğini yerinden kaldırırım.

Rvl 2 6 Yine de olumlu bir yanın var: Nikolas yanlılarının yaptıklarından nefret ediyorsun; ben de nefret ederim.

Rvl 2 7 Kulağı olan, Ruhun kiliselere ne dediğini işitsin. Galip gelene Tanrının cennetinde bulunup yaşam ağacından yeme hakkını vereceğim.>>

Rvl 2 8 <<İzmirdeki kilisenin meleşine yaz. Ölmüş ve yaşama dönmüş, ilk ve son olan şöyle diyor:

Rvl 2 9 <Sıkıntılarını, yoksulluğunu biliyorum. Oysa zenginsin! Yahudi olduklarını söyleyen, ama Yahudi değil de şeytanın havrası durumunda olanların iftiralarını biliyorum.

Rvl 2 10 Çekmek üzere olduğun sıkıntılardan korkma! Bak, denenesiniz diye İblis içinizden bazılarını yakında zindana atacak. On gün sıkıntı çekeceksiniz. Ölüm pahasına da olsa sadık kal, sana yaşam tacını vereceğim.

Rvl 2 11 Kulağı olan, Ruhun kiliselere ne dediğini işitsin. Galip gelen, ikinci ölümden hiçbir zarar görmeyecek.>>

Rvl 2 12 <<Bergamadaki kilisenin meleşine yaz. İki ağızlı keskin kılıca sahip olan şöyle diyor:

Rvl 2 13 <Nerede yaşadığını biliyorum; Şeytanın tahtı oradadır. Yine de adıma sımsıkı bağlısın. Aranızda, Şeytanın yaşadığı yerde öldürülen sadık tanıgım Antipanın günlerinde bile bana olan imanını yadsımadın.

Rvl 2 14 Ne var ki, birkaç konuda sana karşıyım: Aranızda Balamın öğretisine bağlı olanlar var. Putlara sunulan kurbanların etini yemeleri, fuhuş yapmaları için İsrailoğullarını ayartmayı Balaka öğreten Balamdı.

Rvl 2 15 Bunun gibi, sizin aranızda da Nikolas yanlılarının öğretisine bağlı olanlar var.

Rvl 2 16 Bunun için tövbe et! Yoksa yanına tez gelir, ağızındaki kılıçla onlara karşı savaşırm.

Rvl 2 17 Kulağı olan, Ruhun kiliselere ne dediğini işitsin. Galip gelene saklı mandan vereceğim. Ayrıca, ona beyaz bir taş ve bu taşın üzerinde yazılı olan yeni bir ad, alandan başka kimsenin bilmediği bir ad vereceğim.>>

Rvl 2 18 <<Tiyatiradaki kilisenin meleşine yaz. Gözleri alev alev yanan ateşe, ayakları parlak tunca benzeyen Tanrının Oğlu şöyle diyor:

Rvl 2 19 <Yaptıklarını, sevgini, imanını, hizmetini, sabrını biliyorum. Son yaptıklarının ilk yaptıklarını aştığını da biliyorum.

Rvl 2 20 Ne var ki, bir konuda sana karşıyım: Kendini peygamber diye tanıtan İzebel adındaki kadını hoşgörüyle karşılıyorsun. Bu kadın öğretiliyle kullarımı saptırıp fuhuş yapmaya, putlara sunulan kurbanların etini yemeye yöneliyor.

Rvl 2 21 Tövbe etmesi için ona bir süre tanıdım, ama fuhuş yapmaktan tövbe

etmek istemi yor.

Rvl 2 22 Bak, onu yatağa düşürecekim; onun yaptıklarından tövbe etmezlerse, onunla zina edenleri de büyük sıkıntıların içine atacağım.

Rvl 2 23 Onun çocuklarını salgın hastalıkla öldürecekim. O zaman bütün kiliseler, gönülleri ve yürekleri denetleyenin ben olduğumu bilecekler. Her birini ze yaptıklarınızın karşılığını verecekim.

Rvl 2 24 << Ama size, yani Tiyatirada bulunan öbürlerine, bu öğretiyi benimsememiş, şeytanın sözde derin sırlarını öğrenmemiş olanların hepsine şunu söylüyorum: Ben gelinceye dek sizde olana sımsıkı sarılın. Üzerinize bundan başka bir yük koymuyorum.

Rvl 2 26 Ben Babamdan nasıl yetki aldım, galip gelene, yaptığım işleri sonuna dek sürdürene ulusların üzerinde yetki verecekim. Demir çomakla güdecek onları, çömlük gibi kırıp parçalayacaktır.

Rvl 2 29 Kulağı olan, Ruh'un kiliselere ne dediğini işitsin.> >>

Rvl 3 1 <<Sartttaki kilisenin meleğine yaz. Tanrının yedi ruhuna ve yedi yıldızla sahip olan şöyle diyor: <Yaptıklarını biliyorum. Yaşıyorsun diye ad yapmışsın, ama ölüsün.

Rvl 3 2 Uyan! Geriye kalan ve ölmek üzere olan ne varsa güçlendir. Çünkü yaptıklarının Tanrımın önünde tamamlanmamış olduğunu gördüm.

Rvl 3 3 Bu nedenle neler aldığını, neler işittiğini anımsa. Bunları yerine getir, tövbe et! Eğer uyanmazsan, hırsız gibi geleceğim. Hangi saatte geleceğimi hiç bilemeyeceksin.

Rvl 3 4 Ama Sartta, aranızda giysilerini lekelememiş birkaç kişi var ki, beyazlar içinde benimle birlikte yürüyecekler. Çünkü buna layıktırlar.

Rvl 3 5 Galip gelen böylece beyaz giysiler giyecek. Onun adını yaşam kitabından hiç silmeyecekim. Babamın ve meleklerinin önünde o kişinin adını açıkça anacağım.

Rvl 3 6 Kulağı olan, Ruhun kiliselere ne dediğini işitsin.> >>

Rvl 3 7 <<Filadelfyadaki kilisenin meleğine yaz. Kutsal ve gerçek olan, Davutun anahtarına sahip olan, açtığını kimsenin kapayamadığı, kapadığını kimsenin açamadığı kişi şöyle diyor:

Rvl 3 8 <Yaptıklarını biliyorum. İşte önüne kimsenin kapayamayacağı açık bir kapı koydum. Gücünün az olduğunu biliyorum; yine de sözüme uydun, adımı yadsımadın.

Rvl 3 9 Bak, şeytanın havrasından olanları, Yahudi olmadıkları halde Yahudi olduklarını ileri süren yalancıları öyle edeceğim ki, gelip ayaklarına kapanacak, benim seni sevdiğimi anlayacaklar.

Rvl 3 10 Sözüme uyarak sabırla dayandın. Ben de yeryüzünde yaşayanları denemek için bütün dünyanın üzerine gelecek olan denenme saatinden seni esirgeyecekim.

Rvl 3 11 Tez geliyorum. Tacını kimse elinden almasın diye sahip olduğuna sımsıkı sarıl.

Rvl 3 12 Galip geleni Tanrımın Tapınağında sütun yapacağım. Böyle biri artık oradan hiç ayrılmayacak. Onun üzerine Tanrımın adını, Tanrıma ait kentin -gökten Tanrımın yanından inen yeni Yeruslaimin- adını ve benim yeni adımı yazacağım.

Rvl 3 13 Kulağı olan, Ruhun kiliselere ne dediğini işitsin.> >>

Rvl 3 14 <<Laodikiyadaki kilisenin meleğine yaz. Amin, sadık ve gerçek tanık, Tanrı yaratılışının kaynağı şöyle diyor:

Rvl 3 15 <Yaptıklarını biliyorum. Ne soğuksun, ne sıcak. Keşke ya soğuk ya sıcak ol saydın!

Rvl 3 16 Oysa ne sıcak ne soğuksun, ılıksın. Bu yüzden seni ağızımdan kusacağım.

Rvl 3 17 Zenginim, zenginleştim, hiçbir şeye gereksinmem yok diyorsun; ama zavallı, acınacak durumda, yoksul, kör ve çıplak olduğunu bilmiyorsun.

Rvl 3 18 Zengin olmak için benden ateşte arıtılmış altın, giyinip çıplaklığının ayıbını örtmek için beyaz giysiler, görmek için gözlerine sürmek üzere merhem satın almanı salık veriyorum.

Rvl 3 19 Ben sevdiğilerimi azarlayıp terbiye ederim. Onun için gayrete gel, tövbe et.

Rvl 3 20 İşte kapıda durmuş, kapıyı çalıyorum. Biri sesimi işitir ve kapıyı açarsa, onun yanına girecekim; ben onunla, o da benimle, birlikte yemek yiyeceğiz.

Rvl 3 21 Ben nasıl galip gelerek Babamla birlikte Babamın tahtına oturdumsa, galip gelene de benimle birlikte tahtıma oturma hakkını verecekim.

Rvl 3 22 Kulağı olan, Ruh'un kiliselere ne dediğini işitsin.> >>

Rvl 4 1 Bundan sonra gökte açık duran bir kapı gördüm. Benimle konuştuğunu işittiğim, borazan sesine benzeyen ilk ses şöyle dedi: <<Buraya çık! Bundan sonra olması gereken olayları sana göstereyim.>>

Rvl 4 2 O anda Ruhun etkisinde kalarak gökte bir taht ve tahtta oturan birini gördüm.

Rvl 4 3 Tahtta oturanın, yeşim ve kırmızı akik taşına benzer bir görünüşü vardı. Zümrüdü andıran bir gökkuşağı tahtı çevreliyordu.

Rvl 4 4 Tahtın çevresinde yirmi dört ayrı taht vardı. Bu tahtlara başlarında altın taçlar olan, beyaz giysilere bürünmüş yirmi dört ihtiyar oturmuştu.

Rvl 4 5 Tahttan şimşekler çıkıyor, uğultular, gök gürlemeleri işitiliyordu. Tahtın önünde alev alev yanan yedi meşale vardı. Bunlar Tanrının yedi ruhudur.

Rvl 4 6 Tahtın önünde billur gibi, sanki camdan bir deniz vardı. Tahtın

ortasında ve çevresinde, önu ve arkası gözlerle kaplı dört yaratık duruyordu.
Rvl 4 7 Birinci yaratık aslana, ikincisi danaya benziyordu. Üçüncü yaratığın
yüzü insan yüzü gibiydi. Dördüncü yaratık uçan bir kartalı andırıyordu.
Rvl 4 8 Dört yaratığın her birinin altışar kanadı vardı. Yaratıkların her
yanı, kanatlarının alt tarafı bile gözlerle kaplıydı. Gece gündüz durup dinlenmeden şöyle
diyorlar: <<Kutsal, kutsal, kutsaldır, Her Şeye Gücü Yeten Rab Tanrı, Var olmuş, var olan
ve gelecek olan.>>
Rvl 4 9 Yaratıklar tahtta oturanı, sonsuzluklar boyunca yaşayanı yüceltip ona
saygı ve şükran sundukça, yirmi dört ihtiyar tahtta oturanın, sonsuzluklar boyunca yaşayanın
önünde yere kapanarak O'na tapınıyorlar. Taçlarını tahtın önüne koyarak şöyle diyorlar:
<<Rabbimiz ve Tanrımız! Yüceliği, saygıyı, gücü almaya layıksın. Çünkü her şeyi sen
yarattın; Hepsi senin isteğinle yaratılıp var oldu.>>
Rvl 5 1 Tahtta oturanın sağ elinde iki yanı da yazılı, yedi mühürle
mühürlenmiş bir tomar gördüm.
Rvl 5 2 Yüksek sesle, <<Tomarı açmaya, mühürlerini çözmeye kim layıktır?>>
diye seslenen güçlü bir melek de gördüm.
Rvl 5 3 Ama ne gökte, ne yeryüzünde, ne de yer altında tomarı açıp içine
bakabilecek kimse yoktu.
Rvl 5 4 Acı acı ağlamaya başladım. Çünkü tomarı açıp içine bakmaya layık kimse
bulunamadı.
Rvl 5 5 Bunun üzerine ihtiyarlardan biri bana, <<Ağlama!>> dedi. <<İşte,
Yahuda oymağından gelen Aslan, Davutun Kökü galip geldi. Tomarı ve yedi mühürünü O açacak.>>
Rvl 5 6 Tahtın, dört yaratığın ve ihtiyarların ortasında, boğazlanmış gibi
duran bir Kuzu gördüm. Yedi boynuzu, yedi gözü vardı. Bunlar Tanrının bütün dünyaya
gönderilmiş yedi ruhudur.
Rvl 5 7 Kuzu gelip tahtta oturanın sağ elinden tomarı aldı.
Rvl 5 8 Tomarı alınca, dört yaratıkla yirmi dört ihtiyar Onun önünde yere
kapanırlar. Her birinin elinde birer lir ve kutsalların duaları olan buhur dolu altın taslar
vardı.
Rvl 5 9 Yeni bir ezgi söylüyorlardı: <<Tomarı almaya, Mühürlerini açmaya
layıksın! Çünkü boğazlandın ve kanınla her oymaktan, her dilden, Her halktan, her ulustan
insanları Tanrıya satın aldın.
Rvl 5 10 Onları Tanrımızın hizmetinde Bir krallık haline getirdin, Kâhinler
yaptın. Dünya üzerinde egemenlik sürecekler.>>
Rvl 5 11 Sonra tahtın, yaratıkların ve ihtiyarların çevresinde çok sayıda melek
gördüm, seslerini işittim. Sayıları binlerce binler, on binlerce on binlerdi.
Rvl 5 12 Yüksek sesle şöyle diyorlardı: <<Boğazlanmış Kuzu Gücü, zenginliği,
bilgeliliği, kudreti, Saygıyı, yüceliği, övgüyü Almaya layıktır.>>
Rvl 5 13 Ardından gökte, yeryüzünde, yer altında ve denizlerdeki bütün
yaratıkların, bunlardaki bütün varlıkların şöyle dediğini işittim: <<Övgü, saygı, yücelik ve
güç sonsuzlara dek Tahtta oturanın ve Kuzunun olsun!>>
Rvl 5 14 Dört yaratık, <<Ami n>> dediler. İhtiyarlar da yere kapanıp tapındılar.
Rvl 6 1 Sonra Kuzunun yedi mühürden birini açtığını gördüm. O anda dört
yaratıktan birinin, gök gürültüsüne benzer bir sesle, <<Gel!>> dediğini işittim.
Rvl 6 2 Bakınca beyaz bir at gördüm. Binicisinin yayı vardı. Kendisine bir taç
verildi ve galip gelen biri olarak zafer kazanmaya çıktı.
Rvl 6 3 Kuzu ikinci mühürü açınca, ikinci yaratığın <<Gel!>> dediğini işittim.
Rvl 6 4 O zaman kırmızı renkte başka bir at çıktı ortaya. Binicisine dünyadan
barışı kaldırma yetkisi verildi. Bunun sonucu olarak insanlar birbirlerini boğazlayacaklar.
Rvl 6 5 Atlıya ayrıca büyük bir kılıç verildi.
Rvl 6 6 Kuzu üçüncü mühürü açınca, üçüncü yaratığın <<Gel!>> dediğini işittim.
Bakınca siyah bir at gördüm. Binicisinin elinde bir terazî vardı.
Rvl 6 6 Dört yaratığın ortasında sanki bir sesin şöyle dediğini işittim: <<Bir
ölçek buğday bir dinara, üç ölçek arpa bir dinara. Ama zeytinyağına, şaraba zarar vermem!>>
Rvl 6 7 Kuzu dördüncü mühürü açınca, <<Gel!>> diyen dördüncü yaratığın sesini
işittim.
Rvl 6 8 Bakınca soluk renkli bir at gördüm. Binicisinin adı Ölümdü. Ölüler
diyarı onun ardınca geliyordu. Bunlara kılıçla, kıtlıkla, salgın hastalıkla, yeryüzünün
yabani hayvanlarıyla ölüm saçmak için yeryüzünün dörtte biri üzerinde yetki verildi.
Rvl 6 9 Kuzu beşinci mühürü açınca, sunağın altında, Tanrının sözü ve
sürdürdükları tanıklık nedeniyle öldürülenlerin canlarını gördüm.
Rvl 6 10 Yüksek sesle feryat ederek şöyle diyorlardı: <<Kutsal ve gerçek olan
Efendimiz! Yeryüzünde yaşayanları yargılayıp onlardan kanımızın öcünü almak için daha ne kadar
bekleyeceksin?>>
Rvl 6 11 Onların her birine beyaz birer kaftan verildi. Kendileri gibi
öldürülecek olan öbür Tanrı kullarının ve kardeşlerinin sayısı tamamlanıncaya dek kısa bir
süre daha beklemeleri istendi.
Rvl 6 12 Kuzu altıncı mühürü açınca, büyük bir deprem olduğunu gördüm. Güneş
keçi kılından yapılmış siyah bir çul gibi karardı. Ay baştan aşağı kan rengine döndü.
Rvl 6 13 İncir ağacı, güçlü bir rüzgarla sarsıldığında nasıl ham incirlerini
dökerse, gökteki yıldızlar da öylece yeryüzüne düştü.
Rvl 6 14 Gökyüzü düdüren bir tomar gibi ortadan kalktı. Her dağ, her ada

yerinden sökülüp alındı.

- Rvl 6 15 Dünya kralları, büyükleri, komutanları, zenginleri, güçlüleri, özgürü kölesi herkes mağaralara, dağlardaki kayaların arasına gizlendiler.
- Rvl 6 16 Dağlara, kayalara, <<Üzerimize düşün!>> dediler, <<Tahtta oturanın yüzünden ve Kuzunun gazabından saklayın bizi!
- Rvl 6 17 Çünkü onların gazabının büyük günü geldi. Buna kim dayanabilir?>>
- Rvl 7 1 Bundan sonra yeryüzünün dört köşesinde duran dört melek gördüm. Bunlar karaya, denize ya da herhangi bir ağaç üzerine esmesin diye, yeryüzünün dört rüzgarını tutuyorlardı.
- Rvl 7 2 Sonra gündoğusundan yükselen başka bir melek gördüm. Yaşayan Tanrının mühürünü taşıyordu. Karaya, denize zarar vermek için yetki verilen dört meleğe yüksek sesle bağırdı:
- Rvl 7 3 <<Biz Tanrımızın kullarını alınlarından mühürlene dek karaya, denize ya da ağaçlara zarar vermeyin!>>
- Rvl 7 4 Mühürlenmiş olanların sayısını işittim. İsrailoğullarının bütün oymaklarından 144 000 kişi mühürlenmişti:
- Rvl 7 5 Yahuda oymağından 12 000 kişi mühürlenmişti. Ruben oymağından 12 000, Gad oymağından 12 000,
- Rvl 7 6 Aşer oymağından 12 000, Naftali oymağından 12 000, Manaşşe oymağından 12 000,
- Rvl 7 7 Şimon oymağından 12 000, Levi oymağından 12 000, İssakar oymağından 12 000,
- Rvl 7 8 Zevulun oymağından 12 000, Yusuf oymağından 12 000, Benyamin oymağından 12 000 kişi mühürlenmişti.
- Rvl 7 9 Bundan sonra gördüm ki, her ulustan, her oymaktan, her halktan, her dilden oluşan, kimsenin sayamayacağı kadar büyük bir kalabalık tahtın ve Kuzunun önünde duruyordu. Hepsi de birer beyaz kaftan giymişti, ellerinde hurma dalları vardı.
- Rvl 7 10 Yüksek sesle bağıryorlardı: <<Kurtarış, tahtta oturan Tanrımıza Ve Kuzuya özgüdür!>>
- Rvl 7 11 Bütün melekler tahtın, ihtiyarların ve dört yaratığın çevresinde duruyordu. Tahtın önünde yüzüştü yere kapanıp Tanrıya tapınarak şöyle diyorlardı:
- Rvl 7 12 <<Amin! Övgü, yücelik, bilgelik, şükran, saygı, güç, kudret, Sonsuzlara dek Tanrımızı n olsun! Amin!>>
- Rvl 7 13 Bu sırada ihtiyarlardan biri bana sordu: <<Beyaz kaftan giymiş olan bu kişiler kim, nereden geldiler?>>
- Rvl 7 14 <<Sen bunu biliyorsun, efendim>> dedim. Bana dedi ki, <<Bunlar o büyük sıkıntıdan geçip gelenlerdir. Kaftanlarını Kuzunun kanıyla yıkamış, bembeyaz etmişlerdir.
- Rvl 7 15 Bunun için, <<Tanrının tahtı önünde duruyor, Tapınağında gece gündüz Ona tapınıyorlar. Tahtta oturan, çadırını onların üzerine gerecek.
- Rvl 7 16 Artık acıkmayacak, Artık susamayacaklar. Ne güneş ne kavurucu sıcak Çarpacak onları.
- Rvl 7 17 Çünkü tahtın ortasında olan kuzu onları güdecek Ve yaşam sularının pınarlarına götürecektir. Tanrı gözlerinden bütün yaşları silecek.>>
- Rvl 8 1 Kuzu yedinci mühürü açınca, gökte yarım saat kadar sessizlik oldu.
- Rvl 8 2 Tanrının önünde duran yedi meleği gördüm. Onlara yedi borazan verildi.
- Rvl 8 3 Altın bir buhurdan taşıyan başka bir melek gelip sunağın önünde durdu. Tahtın önündeki altın sunakta bütün kutsalların dualarıyla birlikte sunmak üzere kendisine çok miktarda buhur verildi.
- Rvl 8 4 Kutsalların dualarıyla buhurun dumanı, Tanrının önünde meleğin elinden yükseldi.
- Rvl 8 5 Melek buhurdanı aldı, sunağın ateşiyle doldurup yeryüzüne attı. Gök gürlemeleri, uğultular işitildi, şimşekler çaktı, yer sarsıldı.
- Rvl 8 6 Yedi melek ellerindeki yedi borazanı çalmaya hazırlandı.
- Rvl 8 7 Birinci melek borazanını çaldı. Kanla karışık dolu ve ateş oluştu, yeryüzüne yağdı. Yerin üçte biri, ağaçların üçte biri ve bütün yeşil otlar yandı.
- Rvl 8 8 İkinci melek borazanını çaldı. Alev alev yanan, dağ gibi büyük bir kütle denize atıldı. Denizin üçte biri kana dönüştü.
- Rvl 8 9 Denizdeki yaratıkların üçte biri öldü, gemilerin üçte biri yok oldu.
- Rvl 8 10 Üçüncü melek borazanını çaldı. Gökten meşale gibi yanan büyük bir yıldız ırmakların üçte biri üzerine ve su pınarlarının üzerine düştü.
- Rvl 8 11 Bu yıldızın adı Pelindir. Suların üçte biri pelin gibi acılaştı. Acılaştıran sulardan içen birçok insan öldü.
- Rvl 8 12 Dördüncü melek borazanını çaldı. Güneşin üçte biri, ayın üçte biri, yıldızların üçte biri vuruldu. Sonuç olarak ışıklarının üçte biri söndü, gündüzün ve gecenin üçte biri ışısız kaldı.
- Rvl 8 13 Sonra göğün ortasında uçan bir kartal gördüm. Yüksek sesle şöyle bağırdığını işittim: <<Borazanlarını çalacak olan öbür üç meleğin borazan seslerinden yeryüzünde yaşayanların vay, vay, vay hanel!>>
- Rvl 9 1 Beşinci melek borazanını çaldı. Gökten yere düşmüş bir yıldız gördüm. Dipsiz derinliklere açılan kuyunun anahtarı ona verildi.
- Rvl 9 2 Dipsiz derinliklerin kuyusunu açınca, kuyudan büyük bir ocağın dumanı gibi bir duman çıktı. Kuyunun dumanından güneş ve hava karardı.

- Rvl 9 3 Dumanın içinden yeryüzüne çekirgeler yağdı. Bunlara yeryüzündeki akreplerin gücüne benzer bir güç verilmişti.
- Rvl 9 4 Çekirgelere yeryüzündeki otlara, herhangi bir bitki ya da ağaca değil de, yalnız alınlarında Tanrının mühürü bulunmayan insanlara zarar vermeleri söylendi.
- Rvl 9 5 Bu insanları öldürmelerine değil, beş ay süreyle işkence etmelerine izin verildi. Yaptıkları işkence akrebin insanı soktuğu zaman verdiği acıya benziyordu.
- Rvl 9 6 O günlerde insanlar ölümü arayacak, ama bulamayacaklar. Ölümü özleyecekler, ama ölüm onlardan kaçacak.
- Rvl 9 7 Çekirgelerin görünümü, savaşa hazırlanmış atlara benziyordu. Başlarında altın taçlara benzer başlıklar vardı. Yüzleri insan yüzleri gibiydi.
- Rvl 9 8 Saçları kadın saçına, dişleri aslan dişine benziyordu.
- Rvl 9 9 Demir zırhlara benzer göğüs zırhları vardı. Kanatlarının sesi savaşa koşan çok sayıda atlı arabanın sesine benziyordu.
- Rvl 9 10 Akrebinkine benzer kuyrukları ve iğneleri vardı. Kuyruklarında, insanlara beş ay zarar verecek güce sahiptiler.
- Rvl 9 11 Başlarında kral olarak dipsiz derinliklerin meleği vardı. Bu meleğin İbranice adı Avaddon, Grekçe adıysa Apolyondur.
- Rvl 9 12 Birinci <<vay>> geçti, işte bundan sonra iki <<vay>> daha geliyor.
- Rvl 9 13 Altıncı melek borazanını çaldı. Tanrının önündeki altın sunağın dört boynuzundan gelen bir ses işittim.
- Rvl 9 14 Ses, elinde borazan olan altıncı meleğe, <<Büyük Fırat Irmağının yanında bağlı duran dört meleği çöz>> dedi.
- Rvl 9 15 Tam o saat, o gün, o ay, o yıl için hazır tutulan dört melek, insanların üçte birini öldürmek üzere çözüldü.
- Rvl 9 16 Atlı ordularının sayısı iki yüz milyondur, sayılarını duydum.
- Rvl 9 17 Görümümde atları ve binicilerini gördüm. Ateş, gökyakut ve kükürt renginde göğüs zırhları kuşanmışlardı. Atların başları aslan başına benziyordu. Ağızlarından ateş, duman, kükürt fışkırıyordu.
- Rvl 9 18 İnsanların üçte biri bunların ağzından fışkıran ateş, duman ve kükürttten, bu üç beladan öldü.
- Rvl 9 19 Atların gücü ağızlarında ve kuyruklarındadır. Yılanı andıran kuyruklarının başıyla zarar verirler.
- Rvl 9 20 Geriye kalan insanlar, yani bu belalardan ölmemiş olanlar, kendi elleriyle yaptıkları putlardan dönüp tövbe etmediler. Cinlere ve göremeyen, işitemeyen, yürüyemeyen altın, gümüş, tunç, taş, tahta putlara tapmaktan vazgeçemediler.
- Rvl 9 21 Adam öldürmekten, büyü, fuhuş, hırsızlık yapmaktan da tövbe etmediler.
- Rvl 10 1 Sonra gökten inen güçlü başka bir melek gördüm. Buluta sarınmıştı, başının üzerinde gökkuşağı vardı. Yüzü güneşe, ayakları ateşten sütunlara benziyordu.
- Rvl 10 2 Elinde açılmış küçük bir tomar vardı. Sağ ayağını denize, sol ayağını karaya koyarak aslanın kükremesini andıran yüksek sesle bağırdı. O bağırınca, yedi gök gürlemesi dile gelip seslendiler.
- Rvl 10 4 Yedi gök gürlemesi seslendiğinde yazmak üzereydim ki, gökten, <<Yedi gök gürlemesinin söyledi klerini mühürle, yazma!>> diyen bir ses işittim.
- Rvl 10 5 Denizle karanın üzerinde durduğunu gördüğüm melek, sağ elini göğze kaldırdı.
- Rvl 10 6 Göğü ve göktekileri, yeri ve yerdekileri, denizi ve denizdekileri yaratanın, sonsuzluklar boyunca yaşayanın hakkı için ant içip dedi ki, <<Artık gecikme olmayacak.
- Rvl 10 7 Yedinci melek borazanını çaldığı zaman, Tanrının sır olan tasarısı tamamlanacak. Ni tekim Tanrı bunu, kulları peygamberlere müjdelemişti.>>
- Rvl 10 8 Gökten işittiğim ses benimle yine konuşmaya başladı: <<Git, denizle karanın üzerinde duran meleğin elindeki açık tomarı al>> dedi.
- Rvl 10 9 Meleğin yanına gidip küçük tomarı bana vermesini istedim. <<Al, bunu ye!>> dedi. <<Midende bir acılık yapacak, ama ağzına bal gibi tatlı gelecek.>>
- Rvl 10 10 Küçük tomarı meleğin elinden alıp yedim, ağızımda bal gibi tatlıydı. Ama yutunca midem acılaştı.
- Rvl 10 11 Sonra bana şöyle dendi: <<Yine birçok halk, ulus, dil ve kralla ilgili olarak peygamberlikte bulunmalısın.>>
- Rvl 11 1 Bana değneğe benzer bir ölçü kamışı verilip şöyle dendi: <<Git, Tanrının Tapınağını ve sunağı ölç, orada tapınanları say!
- Rvl 11 2 Tapınağın dış avlusunu bırak, orayı ölçme. Çünkü orası, kutsal kenti kırk iki ay ayaklarıyla çiğneyecek olan uluslara verildi.
- Rvl 11 3 İki tanıgıma güç vereceğim; çul giysiler içinde bin iki yüz altmış gün peygamberlik edecekler.>>
- Rvl 11 4 Bunlar yeryüzünün Rabbi önünde duran iki zeytin ağacıyla iki kandilliktir.
- Rvl 11 5 Biri onlara zarar vermeye kalkışırsa, ağızlarından ateş fışkıracak ve düşmanlarını yiyip bitirecek. Onlara zarar vermek isteyen herkesin böyle öldürülmesi gerekir.
- Rvl 11 6 Peygamberlik ettikleri sürece yağmur yağmasın diye göğü kapamaya yetkileri vardır. Suları kana dönüştürme ve yeryüzünü, kaç kez isterlerse, her türlü belayla vurma yetkisine sahiptirler.
- Rvl 11 7 Tanıklık görevleri sona erince dipsiz derinliklerden çıkan canavar

onlarla savaşıacak, onları yenip öldürecek.

Rvl 11 8 Cesetleri, simgesel olarak Sodom ve Mısır diye adlandırılan büyük kentin anayoluna serilecek. Onların Rabbi de orada çarmıha gerilmişti.

Rvl 11 9 Her halktan, oymaktan, dilden, ulustan insan üç buçuk gün cesetlerini seyredecek, cesetlerinin mezara konulmasına izin vermeyecekler.

Rvl 11 10 Yeryüzünde yaşayanlar onların bu durumuna sevinip bayram edecek, birbirlerine armağanlar gönderecekler. Çünkü bu iki peygamber yeryüzünde yaşayanlara çok eziyet etmişti.

Rvl 11 11 Üç buçuk gün sonra iki peygamber, Tanrıdan gelen yaşam soluğunu alınca ayağa kalktılar. Onları görenler dehşete kapıldı.

Rvl 11 12 İki peygamber gökten gelen yüksek bir sesin, <<Buraya çıkın!>> dediğini işittiler. Sonra düşmanlarının gözü önünde bir bulut içinde göğe yükseldiler.

Rvl 11 13 Tam o saatte şiddetli bir deprem oldu, kentin onda biri yıkıldı. Depremde yedi bin kişi can verdi. Geriye kalanlar dehşete kapılıp gökteki Tanrıyı yücelttiler.

Rvl 11 14 İkinci <<vay>> geçti. İşte, üçüncü <<vay>> tez geliyor.

Rvl 11 15 Yedinci melek borazanını çaldı. Gökte yüksek sesler duyuldu:

<<Dünyanın egemenliği Rabbimizin ve Mesihinin oldu. O sonsuzlara dek egemenlik sürecek.>>

Rvl 11 16 Tanrının önünde tahtlarında oturan yirmi dört ihtiyar yüzüstü yere kapandı. Tanrıya tapınarak şöyle dediler: <<Her Şeye Gücü Yeten, Var olan, var olmuş olan Rab Tanrı! Sana şükrediyoruz. Çünkü büyük gücünü kuşanıp Egemenlik sürmeye başladın.

Rvl 11 18 Uluslar gazaba gelmişlerdi. Şimdiyse senin gazabın üzerlerine geldi. Ölülere yargılamak, Kulların olan peygamberleri, kutsalları, Küçük olsun büyük olsun, Senin adından korkanları ödüllendirmek Ve yeryüzünü mahvedenleri mahvetmek zamanı da geldi.>>

Rvl 11 19 Ardından Tanrı'nın gökteki tapınağı açıldı, tapınakta O'nun Antlaşma Sandığı görüldü. O anda şimşekler çaktı, uğultular, gök gürlemeleri işitildi. Yer sarsıldı, şiddetli bir dolu fırtınası koptu.

Rvl 12 1 Gökte olağanüstü bir belirti, güneşe sarınmış bir kadın görüldü. Ay ayaklarının altındaydı, başında on iki yıldızdan oluşan bir taç vardı.

Rvl 12 2 Kadın gebeydi. Doğum sancıları içinde kıvranıyor, feryat ediyordu.

Rvl 12 3 Ardından gökte başka bir belirti görüldü: Yedi başlı, on boynuzlu, kıızıllı renkli büyük bir ejderhaydı bu. Yedi başında yedi taç vardı.

Rvl 12 4 Kuyruğuyla gökteki yıldızların üçte birini sürükleyip yeryüzüne attı. Sonra doğum yapmak üzere olan kadının önünde durdu; kadın doğurur doğurmaz ejderha çocuğu yutacaktı.

Rvl 12 5 Kadın bir oğul, bütün ulusları demir çomakla güdecek bir erkek çocuk doğurdu. Çocuk hemen alınıp Tanrıya, Tanrının tahtına götürüldü.

Rvl 12 6 Kadınsa çöle kaçtı. Orada bin iki yüz altmış gün beslenmesi için Tanrı tarafından hazırlanmış bir yeri vardı.

Rvl 12 7 Gökte savaş oldu. Mikaille melekleri ejderhayla savaştılar. Ejderha kendi melekleriyle birlikte karşı koydu, ama gücü yetmedi. Bu yüzden gökteki yerlerini yitirdiler.

Rvl 12 9 Büyük ejderha -İblis ya da şeytan denen, bütün dünyayı saptıran o eski yılan- melekleriyle birlikte yeryüzüne atıldı.

Rvl 12 10 Bundan sonra gökte yüksek bir sesin şöyle dediğini duydum:

<<Tanrımızın kurtarıcısı, gücü, egemenliği Ve Mesihinin yetkisi şimdi gerçekleşti. Çünkü kardeşlerimizin suçlayıcısı, Onları Tanrımızın önünde gece gündüz suçlayan Aşağı atıldı.

Rvl 12 11 Kardeşlerimiz Kuzunun kanıyla Ve ettikleri tanıklık bildirisiyle Onu yendiler. Ölümü göze alacak kadar Vazgeçmişlerdi can sevgisinden.

Rvl 12 12 Bunun için, ey gökler ve orada yaşayanlar, Sevinin! Vay halinize, yer ve deniz! Çünkü İblis zamanının az olduğunu bilerek Büyük bir öfkeyle üzerinize indi.>>

Rvl 12 13 Ejderha yeryüzüne atıldığını görünce, erkek çocuğu doğuran kadını kovalamaya başladı.

Rvl 12 14 Yılanın önünden çöle, üç buçuk yıl besleneceği yere uçup kaçabilmesi için kadına büyük kartal kanatları verildi.

Rvl 12 15 Yılan ağzından, kadını selle süpürüp götürmek için onun ardından ırmak gibi su akıttı.

Rvl 12 16 Ama yeryüzü, ağzını açıp ejderhanın ağzından akıttığı ırmağı yutarak kadına yardım etti.

Rvl 12 17 Bunun üzerine ejderha kadına öfkeleni. Kadının soyundan geriye kalanlarla, Tanrının buyruklarını yerine getirip İsaya tanıklıklarını sürdürenlerle savaşmaya gitti.

Rvl 12 18 Denizin kıyısında dikilip durdu.

Rvl 13 1 Sonra on boynuzlu, yedi başlı bir canavarın denizden çıktığını gördüm. Boynuzlarının üzerinde on taç vardı, başlarının üzerinde küfür niteliğinde adlar yazılıydı.

Rvl 13 2 Gördüğüm canavar parsa benziyordu. Ayakları ayı ayağı, ağzı aslan ağzı gibiydi. Ejderha canavara kendi gücü ve tahtıyla birlikte büyük yetki verdi.

Rvl 13 3 Canavarın başlarından biri ölümcül bir yara almışa benziyordu. Ne var ki, bu ölümcül yara iyileşmişti. Bütün dünya şaşkınlık içinde canavarın ardından gitti.

Rvl 13 4 İnsanlar canavara yetki veren ejderhaya taptılar. <<Canavar gibisi var mı? Onunla kim savaşıabilir?>> diyerek canavara da taptılar.

Rvl 13 5 Canavara, kurumlu sözler söyleyen, küfürler savuran bir ağız ve kırk

iki ay süreyle kullanabileceği bir yetki verildi.

Rvl 13 6 Tanrıya küfretmek, Onun adına ve konutuna, yani gökte yaşayanlara küfretmek için ağzını açtı.

Rvl 13 7 Kutsallarla savaşıp onları yenmesine izin verildi. Canavar her oymak, her halk, her dil, her ulus üzerinde yetkili kılındı.

Rvl 13 8 Yeryüzünde yaşayan ve dünya kurulalı beri boğazlanmış Kuzunun yaşam kitabına adı yazılmamış olan herkes ona tapacak.

Rvl 13 9 Kulağı olan işitsin!

Rvl 13 10 Tutsak düşecek olan Tutsak düşecek. Kılıçla öldürülecek olan Kılıçla öldürülecek.

Rvl 13 11 Bundan sonra başka bir canavar gördüm. Yerden çıkan bu canavarın kuzu gibi iki boynuzu vardı, ama ejderha gibi ses çıkarıyordu.

Rvl 13 12 İlk canavarın bütün yetkisini onun adına kullanıyor, yeryüzünü ve orada yaşayanları ölümcül yarası iyileşen ilk canavara tapmaya zorluyordu.

Rvl 13 13 İnsanların gözü önünde, gökten yere ateş yağdıracak kadar büyük belirtiler gerçekleştiriyordu.

Rvl 13 14 İlk canavarın adına gerçekleştirmesine izin verilen belirtiler sayesinde, yeryüzünde yaşayanları saptırdı. Onlara kılıçla yaralanan, ama sağ kalan canavarın onuruna bir heykel yapmalarını buyurdu.

Rvl 13 15 Canavarın heykeline yaşam soluğu vermesi için kendisine güç verildi.

Öyle ki, heykel konuşabilsin ve kendisine tapmayan herkesi öldürebilsin.

Rvl 13 16 Küçük büyük, zengin yoksul, özgür köle, herkesin sağ eline ya da alınına bir işaret vurduruyordu.

Rvl 13 17 Öyle ki, bu işareti, yani canavarın adını ya da adını simgeleyen sayıyı taşımayan ne bir şey satın alabilsin, ne de satabilsin.

Rvl 13 18 Bu konu bilgelik gerektirir. Anlayabilen, canavara ait sayıyı hesaplasın. Çünkü bu sayı insanı simgeler. Sayısı 666'dır.

Rvl 14 1 Sonra Kuzunun Siyon Dağında durduğunu gördüm. Onunla birlikte 144 000 kişi vardı. Alınlarında kendisinin ve Babasının adları yazılıydı.

Rvl 14 2 Gökten, gürül gürül akan suların sesini, güçlü gök gürlemesini andıran bir ses işittim. İşittiğim ses, lir çalanların çıkardığı sese benziyordu.

Rvl 14 3 Bu 144 000 kişi, tahtın önünde, dört yaratığın ve ihtiyarların önünde yeni bir ezgi söylüyordu. Yeryüzünden satın alınmış olan bu kişilerden başka kimse o ezgiyi öğrenemedi.

Rvl 14 4 Kendilerini kadınlarla lekelememiş olanlar bunlardır. Pak kişilerdir. Kuzu nereye giderse ardı sıra giderler. Tanrıya ve Kuzuya ait olacakların ilk bölümü olmak üzere insanlar arasından satın alınmışlardır.

Rvl 14 5 Ağızlarından hiç yalan çıkmamıştır. Kusursuzdurlar.

Rvl 14 6 Bundan sonra göğün ortasında uçan başka bir melek gördüm. Yeryüzünde yaşayanlara -her ulusa, her oymağa, her dile, her halka- iletmek üzere sonsuza dek kalıcı olan Müjdeyi getiriyordu.

Rvl 14 7 Yüksek sesle şöyle diyordu: <<Tanrıdan korkun! Onu yüceltin! Çünkü Onun yargılama saati geldi. Göğü, yeri, denizi, su pınarlarını yaratana tapının!>>

Rvl 14 8 Ardından gelen ikinci bir melek, <<Yıkıldı! Kendi azgın fuhuş şarabını bütün uluslara içiren büyük Babil yıkıldı!>> diyordu.

Rvl 14 9 Onları üçüncü bir melek izledi. Yüksek sesle şöyle diyordu: <<Bir kimse canavara ve heykeline taparsa, alınına ya da eline canavarın işaretini koydurursa, Tanrı gazabının kâsesinde saf olarak hazırlanmış Tanrı öfkesinin şarabından içecektir. Böylelerine kutsal meleklerin ve Kuzunun önünde ateş ve kükürtle işkence edilecek.

Rvl 14 11 Çektikleri işkencenin dumanı sonsuzlara dek tütecek. Canavara ve heykeline tapıp onun adının işaretini alanlar gece gündüz rahat yüzü görmeyecekler.

Rvl 14 12 Bu da, Tanrının buyruklarını yerine getiren, İsaya imanlarını sürdüren kutsalların sabrını gerektirir.>>

Rvl 14 13 Gökten bir ses işittim. <<Yaz! Bundan böyle Rabbe ait olarak ölenlere ne mutlu!>> diyordu. Ruh, <<Evet>> diyor, <<Uğraşlarından dinlenecekler. Çünkü yaptıkları onları izleyecek.>>

Rvl 14 14 Sonra beyaz bir bulut gördüm. Bulutun üzerinde <<insanoğluna benzer biri>> oturuyordu. Başında altın bir taç, elinde keskin bir orak vardı.

Rvl 14 15 Tapınaktan çıkan başka bir melek bulutun üzerinde oturana yüksek sesle bağırdı: <<Orağını uzat ve biç! Biçme saati geldi. Çünkü yerin ekini olgunlaşmış bulunuyor.>>

Rvl 14 16 Bulutun üzerinde oturan, orağını yerin üzerine salladı, yerin ekini biçildi.

Rvl 14 17 Gökteki tapınaktan başka bir melek çıktı. Onun da keskin bir orağı vardı.

Rvl 14 18 Ateş üzerinde yetkili olan başka bir melek de sunaktan çıkıp geldi. Keskin orağı olana yüksek sesle, <<Keskin orağını uzat!>> dedi. <<Yerin asmasının salkımlarını topla. Çünkü üzümleri olgunlaştı.>>

Rvl 14 19 Bunun üzerine melek orağını yerin üzerine salladı. Yerin asmasının ürününü toplayıp Tanrı öfkesinin büyük masarasına attı.

Rvl 14 20 Kentin dışında çiğnenen masaradan kan aktı. Kan, 1 600 ok atımı kadar yayılıp atların gemlerine dek yükseldi.

Rvl 15 1 Gökte büyük ve şaşılası başka bir belirti gördüm: Son yedi belayı

taşıyan yedi melekti. Çünkü Tanrının öfkesi bu belalarla son buluyordu.

Rvl 15 2 Ateşle karışık camdan deniz gibi bir şey gördüm. Canavara, heykeline ve adını simgeleyen sayıya karşı zafer kazananlar, ellerinde Tanrının verdiği lirlerle cam denizin üzerinde durmuşlardı.

Rvl 15 3 Tanrı kulu Musanın ve Kuzunun ezgisini söylüyorlardı: <<Her Şeye Gücü Yeten Rab Tanrı, Senin işlerin büyük ve şaşılacak işlerdir. Ey ulusların kralı, Senin yolların doğru ve adildir. Ya Rab, senden kim korkmaz, Adını kim yüceltmez? Çünkü kutsal olan yalnız sensin. Bütün uluslar gelip sana tapınacaklar. Çünkü adil işlerin açıkça görüldü.>>

Rvl 15 5 Bundan sonra gökteki tapınağın, yani Tanıklık Çadırının açıldığını gördüm.

Rvl 15 6 Yedi belayı taşıyan yedi melek temiz, parlak keten giysiler giymiş, göğüslerine altın kuşaklar sarınmış olarak tapınaktan çıktı.

Rvl 15 7 Dört yaratıktan biri yedi meleğe, sonsuzluklar boyunca yaşayan Tanrının öfkesiyle dolu yedi altın tas verdi.

Rvl 15 8 Tapınak Tanrı'nın yüceliğinden ve gücünden ötürü dumanla doldu. Yedi meleğin yedi belası sona erinceye dek kimse tapınağa giremedi.

Rvl 16 1 Sonra tapınaktan yükselen gür bir sesin yedi meleğe, <<Gidin, Tanrının öfkesiyle dolu yedi taşı yeryüzüne boşaltın!>> dediğini işittim.

Rvl 16 2 Birinci melek gidip tasını yeryüzüne boşalttı. Canavarın işaretini taşıyıp heykeline tapanların üzerinde acı veren iğrenç yaralar oluştu.

Rvl 16 3 İkinci melek tasını denize boşalttı. Deniz ölü kanına benzer kana dönüştü, içindeki bütün canlılar öldü.

Rvl 16 4 Üçüncü melek tasını ırmaklara, su pınarlarına boşalttı; bunlar da kana dönüştü.

Rvl 16 5 Sulardan sorumlu meleğin şöyle dediğini işittim: <<Var olan, var olmuş olan kutsal Tanrı! Bu yargılarında adilsin.

Rvl 16 6 Kutsalların ve peygamberlerin kanını döktükleri için, İçecek olarak sen de onlara kan verdin. Bunu hak ettiler.>>

Rvl 16 7 Sunaktan gelen bir sesin, <<Evet, Her Şeye Gücü Yeten Rab Tanrı, Yargıların doğru ve adildir>>

Rvl 16 8 Dördüncü melek tasını güneşe boşalttı. Bununla güneşe insanları yakma gücü verildi.

Rvl 16 9 İnsanlar korkunç bir ısıyla kavruldular. Tövbe edip bu belalara egemen olan Tanrıyı yücelteceklerine, Onun adına küfrettiler.

Rvl 16 10 Beşinci melek tasını canavarın tahtına boşalttı. Canavarın egemenliği karanlığa gömüldü. İnsanlar ıstıraptan dillerini ısırdılar.

Rvl 16 11 İstirap ve yaralarından ötürü Göğün Tanrısına küfrettiler. Yaptıklarından tövbe etmediler.

Rvl 16 12 Altıncı melek tasını büyük Fırat Irmağına boşalttı. Gündoğusundan gelen kralların yolu açılsın diye ırmağın suları kurudu.

Rvl 16 13 Bundan sonra ejderhanın ağzından, canavarın ağzından ve sahte peygamberin ağzından kurbağaya benzer üç kötü ruhun çıktığını gördüm.

Rvl 16 14 Bunlar doğaüstü belirtiler gerçekleştiren cinlerin ruhlarıdır. Her Şeye Gücü Yeten Tanrının büyük gününde olacak savaş için bütün dünyanın krallarını toplamaya gidiyorlar.

Rvl 16 15 <<İşte hırsız gibi geliyorum! Çıplak dolaşmamak ve utanç içinde kalmamak için uyanık durup giysilerini üstünde bulundurana ne mutlu!>>

Rvl 16 16 Üç kötü ruh, kralları İbranice Armagedon denilen yere topladılar.

Rvl 16 17 Yedinci melek tasını havaya boşalttı. Tapındaki tahttan yükselen gür bir ses, <<Tamam!>> dedi.

Rvl 16 18 O anda şimşekler çaktı, uğultular, gök gürlemeleri işitildi. Öyle büyük bir deprem oldu ki, yeryüzünde insan oldu o kadar büyük bir deprem olmamıştı.

Rvl 16 19 Büyük kent üçe bölündü. Ulusların kentleri yerle bir oldu. Tanrı büyük Babili anımsadı, ona ateşli gazabının şarabını içeren kâseyi verdi.

Rvl 16 20 Bütün adalar ortadan kalktı, dağlar yok oldu.

Rvl 16 21 İnsanların üzerine gökten tanesi yaklaşık kırk kilo ağırlığında iri dolu yağdı. Dolu belası öyle korkunçtu ki, insanlar bu yüzden Tanrı'ya küfrettiler.

Rvl 17 1 Yedi taşı alan yedi melekten biri gelip benimle konuştu: <<Gel!>> dedi. <<Sana engin suların kenarında oturan büyük fahişenin çarptırılacağı cezayı göstereyim.

Rvl 17 2 Dünya kralları onunla fuhuş yaptılar. Yeryüzünde yaşayanlar onun fuhşunun şarabıyla sarhoş oldular.>>

Rvl 17 3 Bundan sonra melek beni Ruhun yönetiminde çöle götürdü. Orada yedi başlı, on boynuzlu, üzeri küfür niteliğinde adlarla kaplı kırmızı bir canavarın üstüne oturmuş bir kadın gördüm.

Rvl 17 4 Kadın, mor ve kırmızı giysilere bürünmüş, altınlar, değerli taşlar, incilerle süslenmişti. Elinde iğrenç şeylerle, fuhşunun çirkeflilikleriyle dolu altın bir kâse vardı.

Rvl 17 5 Alnına şu gizemli ad yazılmıştı: BÜYÜK BABİL, DÜNYA FAHİŞELERİNİN VE İĞRENÇLİKLERİNİN ANASI

Rvl 17 6 Kadının, kutsalların ve İsaya tanıklık etmiş olanların kanıyla sarhoş olduğunu gördüm. Onu görünce büyük bir şaşkınlığa düştüm.

Rvl 17 7 Melek bana, <<Neden şaştın?>> diye sordu. <<Kadının ve onu taşıyan yedi başlı, on boynuzlu canavarın sırrını ben sana açıklayayım.

Rvl 17 8 Gördüğün canavar bir zamanlar vardı, ama şimdi yok. Biraz sonra dipsiz derinliklerden kaçacak ve yıkıma gidecek. Yeryüzünde yaşayan ve dünya kurulalı beri adları yaşam kitabına yazılmamış olanlar canavarı görünce şaşacaklar. Çünkü o bir zamanlar vardı, şimdi yok, ama yine gelecek.

Rvl 17 9 <<Bunu anlamak için bilgelik gerek. Yedi baş, kadının üzerinde oturduğu yedi tepedir; aynı zamanda yedi kraldır.

Rvl 17 10 Bunların beşi düştü, biri duruyor, ötekiyse henüz gelmedi. Gelince kısa süre kalması gerek.

Rvl 17 11 Yaşamış, ama şimdi yok olan canavarın kendisi sekizinci kraldır. O da yedilerden biridir ve yıkıma gitmektedir.

Rvl 17 12 Gördüğün on boynuz henüz egemenlik sürmemiş on kraldır; canavarla birlikte bir saat egemenlik sürmek üzere yetki alacaklar.

Rvl 17 13 Düşünce birliği içinde olan bu krallar güçlerini ve yetkilerini canavara verecekler.

Rvl 17 14 Kuzuya karşı savaşacaklar, ama Kuzu onları yenecek. Çünkü Kuzu, rablerin Rabbi, kralların Kralıdır. Onunla birlikte olanlar, çağrılmış, seçilmiş ve Ona sadık kalmış olanlardır.>>

Rvl 17 15 Bundan sonra melek bana, <<Şu gördüğün sular -fahişenin kenarında oturduğu sular- halklar, toplumlar, uluslar ve dillerdir>> dedi.

Rvl 17 16 <<Gördüğün canavarla on boynuz fahişeden nefret edecek, onu perişan edip çıplak bırakacaklar. Etini yiyip kendisini ateşte yakacaklar.

Rvl 17 17 Çünkü Tanrı, amacını gerçekleştirme isteğini onların yüreğine koymuştur. Öyle ki, Tanrının sözleri yerine gelinceye dek krallıklarını canavara devretmekte sözbirliği edecekler.

Rvl 17 18 Gördüğün kadın dünya kralları üzerinde egemenlik süren büyük kenttir.>>

Rvl 18 1 Bundan sonra büyük yetkiye sahip başka bir meleğin gökten indiğini gördüm. Yeryüzü onun görkemiyle aydınlandı.

Rvl 18 2 Melek gür bir sesle bağırdı: <<Yıkıldı! Büyük Babil yıkıldı! Cinlerin barınağı, Her kötü ruhun uğrağı, Her murdar ve iğrenç kuşun sığınağı oldu.

Rvl 18 3 Çünkü bütün uluslar Azgın fuhşunun şarabından içtiler. Dünya kralları da onunla fuhuş yaptılar. Dünya tüccarları onun aşırı sefahatiyle zenginleştiler.>>

Rvl 18 4 Gökten başka bir ses işittim: <<Ey halkım!>> diyordu. <<Onun günahlarına ortak olmamak, uğradığı belalara uğramamak için çık oradan!

Rvl 18 5 Çünkü üst üste yığılan günahları göğe erişti, Ve Tanrı onun suçlarını anımsadı.

Rvl 18 6 Babil nasıl davrandıysa, karşılığını ona aynen verin, Yaptıklarının iki katını ödeyin. Hazırladığı kâsedeki içkinin iki katını hazırlayıp ona içirin.

Rvl 18 7 Kendini yücelttiği, sefahate verdiği oranda ıstırap ve keder verin ona. Çünkü içinden diyor ki, <Tahtında oturan bir kraliçeyim, dul değilim. Asla yas tutmayacağım!>

Rvl 18 8 Bu nedenle başına gelecek belalar -Ölüm, yas ve kıtlık- Bir gün içinde gelecek. Ateş onu yiyip bitirecek. Çünkü onu yargılayan Rab Tanrı güçlüdür.

Rvl 18 9 <<Kendisiyle fuhuş yapan ve sefahatte yaşayan dünya kralları onu yakan ateşin dumanını görünce onun için ağlayıp dövünecekler.

Rvl 18 10 Çektiği ıstıraptan dehşete düşecek, uzakta durup, <Vay başına koca kent, Vay başına güçlü kent Babil! Bir saat içinde cezayı buldun> diyecekler.

Rvl 18 11 <<Dünya tüccarları onun için ağlayıp yas tutuyor. Çünkü mallarını satın alacak kimse yok artık.

Rvl 18 12 Altını, gümüşü, değerli taşları, incileri, ince keteni, ipeği, mor ve kırmızı kumaşları, her çeşit kokulu ağacı, fildişinden yapılmış her çeşit eşyayı, en pahalı ağaçlardan, tunç, demir ve mermerden yapılmış her çeşit malı, tarçın ve kakule, buhur, güzel kokulu yağ, günnük, şarap, zeytinyağı, ince un ve buğdayı, sığırları, koyunları, atları, arabaları ve köleleri, insanların canını satın alacak kimse yok artık.

Rvl 18 14 <<Diyecekler ki, <Canının çektiği meyveler elinden gitti, Bütün değerli ve göz alıcı malların yok oldu. İnsanlar bunları bir daha göremeyecek.>

Rvl 18 15 Babilde bu malları satarak zenginleşen tüccarlar, kentin çektiği ıstıraptan dehşete düşecekler. Uzakta durup ağlayacak, yas tutacaklar.

Rvl 18 16 << <Vay başına, vay!> diyecekler. <İnce keten, mor ve kırmızı kumaş kuşanmış, Altın, değerli taş ve incilerle süslenmiş Koca kent!

Rvl 18 17 Onca büyük zenginlik Bir saat içinde yok oldu.> ateşin dumanını görünce uzakta durup, <Koca kent gibisi var mı?> diye feryat ettiler.

Rvl 18 19 Başlarına toprak döktüler, yas tutup ağlayarak feryat ettiler: <Vay başına koca kent, vay! Denizde gemileri olanların hepsi Onun sayesinde, onun değerli mallarıyla Zengin olmuşlardı. Kent bir saat içinde viraneye döndü.>

Rvl 18 20 Ey gök, kutsallar, elçiler, peygamberler! Onun başına gelenlere sevinin! Çünkü Tanrı onu yargılayıp hakkınızı aldı.>>

Rvl 18 21 Sonra güçlü bir melek değirmen taşına benzer büyük bir taşı kaldırıp denize atarak şöyle dedi: <<Koca kent Babil de İşte böyle şiddetle atılacak Ve bir daha

görül-meyecek.

Rvl 18 22 Artık sende lir çalanların, ezgi okuyanların, Kaval ve borazan çalanların sesi Hiç işitilmeyecek. Artık sende hiçbir el sanatının ustası bulunmayacak. Sende artık değirmen sesi duyulmayacak.

Rvl 18 23 Artık sende hiç kandil ışığı parlamayacak. Sende artık gelin güvey sesi duyulmayacak. Senin tüccarların dünyanın büyüklerydi. Bütün uluslar senin büyüculüğünle yoldan sapmıştı.

Rvl 18 24 Peygamberlerin, kutsalların ve yeryüzünde boğazlanan herkesin kanı Sende bulundu.>>

Rvl 19 1 Bundan sonra gökte büyük bir kalabalığın sesini andıran yüksek bir ses işittim. <<Hal el uya!>> diyorlardı. <<Kurtuluş, yücelik ve güç Tanrımıza özgüdür.

Rvl 19 2 Çünkü Onun yargıları doğru ve adildir. Yeryüzünü fuhşuyla yozlaştıran Büyük fahişeyi yargılayıp Kendi kullarının kanının öcünü aldı.>>

Rvl 19 3 İkinci kez, <<Hal el uya! Onun dumanı sonsuzlara dek tütecek>> dediler.

Rvl 19 4 Yirmi dört ihtiyarla dört yaratık yere kapanıp, <<Ami! Hal el uya!>> diyerek tahtta oturan Tanrıya tapındılar.

Rvl 19 5 Sonra tahttan bir ses yükseldi: <<Ey Tanrımızın bütün kulları! Küçük büyük, Ondan korkan hepiniz, Onu övün!>>

Rvl 19 6 Ardından büyük bir kalabalığın, gürül gürül akan suların, güçlü gök gürlemelerinin sesine benzer sesler işittim. <<Hal el uya!>> diyorlardı. <<Çünkü Her Şeye Gücü Yeten Rab Tanrımız Egemenlik sürüyor.

Rvl 19 7 Sevinelim, coşalım! Onu yüceltelim! Çünkü Kuzunun düğünü başlıyor, Gelini hazırlandı.

Rvl 19 8 Giymesi için ona temiz ve parlak ince keten giysiler verildi.>> Sonra melek bana, <<Yaz!>> dedi. <<Ne mutlu Kuzunun düğün şölenine çağırılmış olanlara!>> Ardından ekledi: <<Bunlar gerçek sözlerdir, Tanrının sözleridir.>>

Rvl 19 10 Ona tapınmak üzere ayaklarına kapandım. Ama o, <<Sakın yapma!>> dedi. <<Ben de senin ve İsayaya tanıklığını sürdüren kardeşlerin gibi bir Tanrı kuluyum. Tanrıya tap! Çünkü İsayaya tanıklık, peygamberlik ruhunun özüdür.>>

Rvl 19 11 Bundan sonra göğün açılmış olduğunu, beyaz bir atın orada durduğunu gördüm. Binicisinin adı Sadık ve Gerçektir. Adaletle yargılar, savaşır.

Rvl 19 12 Gözleri alev alev yanan ateş gibidir. Başında çok sayıda taç var. Üzerinde kendisinden başka kimsenin bilmediği bir ad yazılıdır.

Rvl 19 13 Kana batırılmış bir kaftan giymişti. Tanrının Sözü adıyla anılır.

Rvl 19 14 Beyaz, temiz, ince ketene bürünmüş olan gökteki ordular, beyaz atlara binmiş Onu izliyorlardı.

Rvl 19 15 Ağzından ulusları vuracak keskin bir kılıç uzanıyor. Onları demir çomakla güdecek. Her Şeye Gücü Yeten Tanrının ateşli gazabının şarabını üreten masarayı kendisi çiğneyecek.

Rvl 19 16 Kaftanının ve kalçasının üzerinde şu ad yazılıydı: KRALLARIN KRALI VE RABLERİN RABBİ

Rvl 19 17 Bundan sonra güneşte duran bir melek gördüm. Göğün ortasında uçan bütün kuşları yüksek sesle çağırdı: <<Kralların, komutanların, güçlü adamların, atlarla binicilerinin, özgür köle, küçük büyük, hepsinin etini yemek için toplanın, Tanrının büyük şölenine gelin!>>

Rvl 19 19 Sonra canavarı, dünya krallarını ve onların ordularını, ata binmiş olanla Onun ordusuna karşı savaşmak üzere toplanmış gördüm.

Rvl 19 20 Canavarla onun önünde doğaüstü belirtiler gerçekleştiren sahte peygamber yakalandı. Sahte peygamber, canavarın işaretini alıp heykeline tapanları bu belirtilerle saptırmıştı. Her ikisi de kükürtle yanan ateş gölüne diri diri atıldı.

Rvl 19 21 Geriye kalanlar, ata binmiş olan'ın ağzından uzanan kılıçla öldürüldü. Bütün kuşlar bunların etiyle doydu.

Rvl 20 1 Sonra bir meleğin gökten indiğini gördüm. Elinde dipsiz derinliklerin anahtarı ve büyük bir zincir vardı.

Rvl 20 2 Melek ejderhayı -İblis ya da şeytan denen o eski yılanı- yakalayıp bin yıl için bağladı.

Rvl 20 3 Bin yıl tamamlanıncaya dek ulusları bir daha saptırmasın diye onu dipsiz derinliklere attı, oraya kapayıp girişi mühürledi. Bin yıl geçtikten sonra kısa bir süre için serbest bırakılması gerekiyor.

Rvl 20 4 Bazı tahtlar ve bunlara oturanları gördüm. Onlara yargılama yetkisi verilmişti. İsayaya tanıklık ve Tanrının sözü uğruna başı kesilenlerin canlarını da gördüm. Bunlar, canavara ve heykeline tapmamış, alınlarına ve ellerine onun işaretini almamış olanlardı. Hepsi dirilip Mesihle birlikte bin yıl egemenlik sürdüler.

Rvl 20 5 İlk diriliş budur. Ölülerin geri kalanı bin yıl tamamlanmadan dirilmedi.

Rvl 20 6 İlk dirilişe dahil olanlar mutlu ve kutsaldır. İkinci ölümün bunların üzerinde yetkisi yoktur. Onlar Tanrının ve Mesihin kâhinleri olacak, Onunla birlikte bin yıl egemenlik sürecekler.

Rvl 20 7 Bin yıl tamamlanıncaya şeytan atıldığı zindandan serbest bırakılacak.

Rvl 20 8 Yeryüzünün dört bucağındaki ulusları -Gogla Magogu- saptırmak, savaş

için bir araya toplamak üzere zindandan çıkacak. Toplananların sayısı deniz kumu kadar çoktur.
Rvl 20 9 Yeryüzünün dört bir yanından gelerek kutsalların ordugahını ve sevilen
kenti kuşattılar. Ama gökten ateş yağdı, onları yakıp yok etti.
Rvl 20 10 Onları saptıran İblis ise canavarla sahte peygamberin de içinde
bulunduğu ateş ve kükürt gölüne atıldı. Gece gündüz, sonsuzlara dek işkence çekeceklerdir.
Rvl 20 11 Sonra büyük, beyaz bir taht ve tahtta oturanı gördüm. Yerle gök
önünden kaçtılar, yok olup gittiler.
Rvl 20 12 Tahtın önünde duran küçük büyük, ölülerini gördüm. Sonra kitaplar
açıldı. Yaşam kitabı denen başka bir kitap daha açıldı. Ölüler kitaplarında yazılanlara
bakılarak yaptıklarına göre yargılandı.
Rvl 20 13 Deniz kendisinde olan ölülerini, ölüm ve ölüler diyarı da kendilerinde
olan ölülerini teslim ettiler. Her biri yaptıklarına göre yargılandı.
Rvl 20 14 Ölüm ve ölüler diyarı ateş gölüne atıldı. İşte bu ateş gölü ikinci
öldürdür.
Rvl 20 15 Adı yaşam kitabına yazılmamış olanlar ateş gölüne atıldı.
Rvl 21 1 Bundan sonra yeni bir gökle yeni bir yeryüzü gördüm. Çünkü önceki
gökle yeryüzü ortadan kalkmıştı. Deniz de yoktu artık.
Rvl 21 2 Kutsal kentin, yeni Yeruslaimin gökten, Tanrının yanından indiğini
gördüm. Güveyi için hazırlanmış süslü bir gelin gibiydi.
Rvl 21 3 Tahttan yükselen gür bir sesin şöyle dediğini işittim: <<İşte,
Tanrının konutu insanların arasındadır. Tanrı onların arasında yaşayacak. Onlar Onun halkı
olacaklar, Tanrının kendisi de onların arasında bulunacak.
Rvl 21 4 Onların gözlerinden bütün yaşları silecek. Artık ölüm olmayacak. Artık
ne yas, ne ağlayış, ne de ıstırap olacak. Çünkü önceki düzen ortadan kalktı.>>
Rvl 21 5 Tahtta oturan, <<İşte her şeyi yeniliyorum>> dedi. Sonra, <<Yaz!>>
diye ekledi, <<Çünkü bu sözler güvenilir ve gerçektir.>>
Rvl 21 6 Bana, <<Tamam!>> dedi, <<Alfa ve Omega, başlangıç ve son Benim.
Susayana yaşam suyunun pınarından karşılıksız su vereceğim.
Rvl 21 7 Galip gelen bunları miras alacak. Ben onun Tanrısı olacağım, o da bana
oğul olacak.
Rvl 21 8 Ama korkak, imansız, iğrenç, adam öldüren, fuhuş yapan, büyücü,
putperest ve bütün yalancılara gelince, onların yeri, kükürtle yanan ateş gölüdür. İkinci ölüm
budur.>>
Rvl 21 9 Son yedi belayla dolu yedi taşı taşıyan yedi melekten biri gelip
benimle konuştu. <<Gel!>> dedi, <<Kuzuya eş olacak gelini sana göstereyim.>>
Rvl 21 10 Sonra melek beni Ruhun yönetiminde büyük, yüksek bir dağa götürdü.
Oradan bana gökten, Tanrının yanından inen ve Onun görkemiyle ışıldayan kutsal kenti,
Yeruslaimi gösterdi. Kentin ışıltısı çok değerli bir taşın, billur gibi parıldayan yeşim
taşının ışıltısına benziyordu.
Rvl 21 12 Büyük ve yüksek surları ve on iki kapısı vardı. Kapıları on iki melek
bekliyordu. Kapıların üzerine İsrailoğullarının on iki oymağının adları yazılmıştı.
Rvl 21 13 Doğuda üç kapı, kuzeyde üç kapı, güneyde üç kapı, batıda üç kapı
vardı.
Rvl 21 14 Kenti çevreleyen surların on iki temel taşı bulunuyordu. Bunların
üzerinde Kuzunun on iki elçisinin adları yazılıydı.
Rvl 21 15 Benimle konuşan meleğin elinde kenti ve kent kapılarıyla surları
ölçmek için altın bir ölçü kamışı vardı.
Rvl 21 16 Kent kare biçimindeydi, uzunluğu enine eşitti. Melek kenti kamışla
ölçtü, her bir yanı 12 000 ok atımı geldi. Uzunluğu, eni ve yüksekliği birbirine eşitti.
Rvl 21 17 Melek surları da ölçtü. Kullandığı insan ölçüsüne göre 144 arşındı.
Rvl 21 18 Surlar yeşimden yapılmıştı. Kent ise, cam duruluğunda saf altındandı.
Rvl 21 19 Kent surlarının temelleri her tür değerli taşla bezenmişti. Birinci
temel taşı yeşim, ikincisi laciver taşı, üçüncüsü akik, dördüncüsü zümrüt, beşincisi damarlı
akik, altıncısı kırmızı akik, yedincisi sarı yakut, sekizincisi beril, dokuzuncusu topaz,
onuncusu sarıca zümrüt, on birincisi gökyakut, on ikincisi ametistti.
Rvl 21 21 On iki kapı on iki inciye; kapıların her biri birer inciye
yapılmıştı. Kentin anayolu cam saydamlığında saf altındandı.
Rvl 21 22 Kentte tapınak görmedim. Çünkü Her Şeye Gücü Yeten Rab Tanrı ve Kuzu,
kentin tapınağıdır.
Rvl 21 23 Aydınlanmak için kentin güneş ya da aya gereksinimi yoktur. Çünkü
Tanrının görkemi onu aydınlatıyor. Kuzu da onun ırasıdır.
Rvl 21 24 Uluslar kentin ışığında yürüyecekler. Dünya kralları servetlerini
oraya getirecekler.
Rvl 21 25 Kentin kapıları gündüz hiç kapanmayacak, orada gece olmayacak.
Rvl 21 26 Ulusların görkemi ve zenginliği oraya taşınacak.
Rvl 21 27 Oraya murdar hiçbir şey, iğrenç ve aldatıcı işler yapan hiç kimse asla
girmeyecek; yalnız adları Kuzu'nun yaşam kitabında yazılı olanlar girecek.
Rvl 22 1 Melek bana Tanrının ve Kuzunun tahtından çıkan billur gibi berrak
yaşam suyu ırmağını gösterdi.
Rvl 22 2 Kentin anayolunun ortasında akan ırmağın iki yanında on iki çeşit
meyve üreten ve her ay meyvesini veren yaşam ağacı bulunuyordu. Ağacın yaprakları uluslara
şifa vermek içindir.

Rvl	22	3	Artık hiçbir lanet kalmayacak. Tanrının ve Kuzunun tahtı kentin içinde olacak, kulları Ona tapınacak.
Rvl	22	4	Onun yüzünü görecek, alınlarında onun adını taşıyacaklar.
Rvl	22	5	Artık gece olmayacak. Çıra ışığına da güneş ışığına da gereksinimleri olmayacak. Çünkü Rab Tanrı onlara ışık verecek ve sonsuzlara dek egemenlik sürecekler.
Rvl	22	6	Melek bana, <<Bu sözler güvenilir ve gerçektir>> dedi.
			<<Peygamberlerin ruhlarının Tanrısı olan Rab, yakın zamanda olması gereken olayları kullarına göstermek için meleğini gönderdi.>>
Rvl	22	7	<<İşte tez geliyorum! Bu kitaptaki peygamberlik sözlerine uyana ne mutlu!>>
Rvl	22	8	Bunları işiten ve gören ben Yuhannayım. İşitip gördüğümde bunları bana gösteren meleğe tapmak için ayaklarına kapandım.
Rvl	22	9	Ama o bana, <<Sakin yapma!>> dedi, <<Ben senin, peygamber kardeşlerin ve bu kitabın sözlerine uyanlar gibi bir Tanrı kuluyum. Tanrıya tap!>>
Rvl	22	10	Sonra bana, <<Bu kitabın peygamberlik sözlerini mühürleme>> dedi, <<Çünkü beklenen zaman yakındır.
Rvl	22	11	Kötülük yapan, yine kötülük yapsın. Kirli olan, kirli işlerini sürdürsün. Doğru olan, yine doğruyu yapsın. Kutsal olan kutsal kalsın.>>
Rvl	22	12	<<İşte tez geliyorum! Vereceğim ödüller yanımdadır. Herkese yaptığının karşılığını vereceğim.
Rvl	22	13	Alfa ve Omega, birinci ve sonuncu, başlangıç ve son Benim.
Rvl	22	14	<<Kaftanlarını yıkayan, böylelikle yaşam ağacından yemeye hak kazanarak kapılardan geçip kente girenlere ne mutlu!
Rvl	22	15	Köpekler, büyücüler, fuhuş yapanlar, adam öldürenler, putperestler, yalanı sevip hile yapanların hepsi dışarıda kalacaklar.
Rvl	22	16	<<Ben İsa, kiliselerle ilgili bu tanıklığı sizlere iletsin diye meleğimi gönderdim. Davutun kökü ve soyu Benim, parlak sabah yıldızı Benim.>>
Rvl	22	17	Ruh ve Gelin, <<Gel!>> diyorlar. İşiten, <<Gel!>> desin. Susayan gelsin. Dileyen, yaşam suyundan karşılıksız alsın.
Rvl	22	18	Bu kitaptaki peygamberlik sözlerini duyan herkesi uyarıyorum! Her kim bu sözlerle bir şey katarsa, Tanrı da bu kitapta yazılı belaları ona katacaktır.
Rvl	22	19	Her kim bu peygamberlik kitabının sözlerinden bir şey çıkarırsa, Tanrı da bu kitapta yazılı yaşam ağacından ve kutsal kentten ona düşen payı çıkaracaktır.
Rvl	22	20	Bunlara tanıklık eden, <<Evet, tez geliyorum!>> diyor. Amin! Gel, ya Rab İsa!
Rvl	22	21	Rab İsa'nın lütfu kutsallarla birlikte olsun! Amin.